

5. INTERNATIONAL

ANATOLIAN

SCIENTIFIC RESEARCH CONGRESS

July 21-23, 2023

Hakkari, Turkiye

FULL TEXT BOOK

Editor

Assoc. Prof. Dr. Ayşegül Ayyıldız

ISBN: 978-625-367-238-6

by IKSAD Publishing House

5. International Anatolian Scientific Research Congress

July 21-23, 2023 / Hakkari, Türkiye

FULL TEXT BOOK

Editor

Assoc. Prof. Dr. Ayşegül Ayyıldız

by

IKSAD PUBLISHING HOUSE®

All rights of this book belong IKSAD Publishing House

Authors are responsible both ethically and juridically.

IKSAD Publications 2023©

Issued**21.08.2023**

ISBN: **978-625-367-238-6**

CONGRESS ID

CONGRESS TITLE
5. International Anatolian
Scientific Research Congress

DATE and PLACE
JULY 21-23, 2023
Hakkari, Türkiye

PARTICIPATION
Keynote & Invited

ORGANIZATIONS
Governory of Hakkari, Hakkari University, Yüksekova District Governory, IKSAD Institute

HONORARY PRESIDENTS OF CONGRESS
İdris AKBIYIK, Governor of Hakkari
Prof. Dr. Ömer PAKİŞ, Hakkari University Rector
Ömer CİMŞİT, Yüksekova District Governor
Hasan KURT, Cukurca District Governor
Dırbaz BÜYÜKSU, Esendere City Mayor
Tahir SAKLI, Şemdinli City Mayor

PRESIDENT OF CONGRESS
Assoc. Prof. Dr. Ayşegül AYYILDIZ

CONGRESS COORDINATOR
Ülkü EKSİN

PARTICIPANTS COUNTRY
Türkiye, Azerbaijan, Iraq, Iran, India, Nigeria, Algeria, Egypt, Indonesia, Malaysia, Latvia, TRNC, Italy, Nepal, Portugal, Spain, Romania, Bulgaria, Ukraine, Macedonia, Russia, Morocco, Vietnam, Kosovo, Philippines, Romania, Hungary, Congo, Pakistan, Georgia, Korea, Saudi Arabia, Sultanate of Oman, Uzbekistan, Serbia, Ethiopia, Benin ,Albania, Argentina, Brazil

Number Of Accepted Papers-362
Number Of Rejected Papers-25
The number of abstracts from foreign countries-188
The number of abstracts from Türkiye-174

ORGANIZING BOARD

Abdurrahman Asil - Congress Vice President

Assoc. Prof. Elnur Hasan Mikail - Kafkas University

Asisst. Prof. Alpaslan Ay - Erzincan Binali Yildirim University

Asisst. Prof. Rovshen Memmedov - Zonguldak Bülent Ecevit University

Prof. Dr. Osman Erkmen - Istanbul Arel University

Assoc. Prof. Dr. Seyithan Seydoşoğlu - Siirt University

Prof. Cristobal Noe Aguilar- Universidad Autónoma de Coahuila, México

Dr. Sonja GVOZDENAC - Institute of Field and Vegetable Crops, Serbia

SCIENCE AND ADVISORY BOARD

Prof. Dr. Ahmad Ali (University of Mumbai, India)

Prof. Dr. Alberto Crescentini, (University of Applied Sciences and Arts of Souther Switzerland, Switzerland)

Prof. Dr. Ali YAYLI (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Bilgehan Gülcan (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Cafer TOPALOĞLU (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)

Prof. Dr. Davide Antognazza (University of Applied Sciences and Arts of Southern Switzerland, Switzerland)

Prof. Dr. Fügen DURLU-ÖZKAYA (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Géza Dávid (Eötvös Loránd University, Hungary)

Prof. Dr. Haluk Tanrıverdi (İstanbul Üniversitesi)

Prof. Dr. Jaya Bishnu Pradhan (Tribhuvan University, Nepal)

Prof. Dr. Konstantinos Andriotis (Middlesex Üniversitesi London)

Prof. Dr. Meryem Akoğlan Kozak (Eskişehir Anadolu Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa BOZ (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

Prof. Dr. Ramesh Chander Sharma (Dr. B. R. Ambedkar University, India)

Prof. Dr. Saime Küçükkömürler (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)

Prof. Dr. Serap ÖZDÖL KUTLU (Ege Üniversitesi)

Prof. Dr. Selma Meydan Uygur (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Yüksel ÖZTÜRK (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Serhat HARMAN (Mardin Artuklu Üniversitesi)

Prof. Dr. Beykan Çizel (Akdeniz Üniversitesi)

Prof. Dr. Orhan Akova (Istanbul Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Yeşiltaş (Cyprus International University

Prof. Dr. Serkan Bertan (Pamukkale Üniversitesi)

Prof. Dr. Yusuf Gümüş (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Doç Dr. Özlem Altınöz (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Doç Dr. Hasan Buğrul (Yüzüncü Yıl Üniversitesi)

Doç. Dr. Emine Çına Bal (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Doç. Dr. Ercan Yavuz (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Doç. Dr. Yalçın Aslantürk (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Doç. Dr. Müjdat ERTÜRK (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Dr. Enkeleda Lulaj, (Haxhi Zeka University, Kosovo)

Dr. Frank Angelo Pacala (Presidential School in Uzbekistan, Uzbekistan)

Dr. Vahid Ghasemi, (Universidade Europeia, Portugal)

5. INTERNATIONAL

ANATOLIAN

SCIENTIFIC RESEARCH CONGRESS

July 21-23, 2023

Hakkari, Turkiye

CONGRESS PROGRAM

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

IMPORTANT, PLEASE READ CAREFULLY

- To be able to make a meeting online, login via **https://zoom.us/join** site, enter ID instead of “Meeting ID
- or Personal Link Name” and solidify the session.
- The presentation will take a **maximum of 15 minutes** (including questions and answers).
- The Zoom application is free and no need to create an account.
- The Zoom application can be used without registration.
- The application works on tablets, phones and PCs.
- Speakers must be connected to the session **10 minutes before** the presentation time.
- All congress participants can connect live and listen to all sessions.
- During the session, your camera should be turned on at least %70 of session period
- Moderator is responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

TECHNICAL INFORMATION

- Make sure your computer has a microphone and is working.
- You should be able to use screen sharing feature in Zoom.
- Attendance certificates will be sent to you as pdf at the end of the congress.
- Moderator is responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

Before you login to Zoom please indicate your name surname and hall number,
exp. Hall-1, Yeliz KAŞKO ARICI

ÖNEMLİ, DİKKATLE OKUYUNUZ LÜTFEN

- Kongremizde Yazım Kurallarına uygun gönderilmiş ve bilim kurulundan geçen bildiriler için online (video konferans sistemi üzerinden) sunum imkanı sağlanmıştır.
- Sunumlar için **en fazla 15 dakika** (soru ve cevaplar dahil) süre ayrılmıştır.
- Online sunum yapabilmek için **https://zoom.us/join** sitesi üzerinden giriş yaparak “Meeting ID or Personal Link Name” yerine ID numarasını girerek oturuma katılabilirsiniz.
- Zoom uygulaması ücretsizdir ve hesap oluşturmaya gerek yoktur.
- Zoom uygulaması kaydolmadan kullanılabilir.
- Uygulama tablet, telefon ve PC’lerde çalışıyor.
- Her oturumdaki sunucular, sunum saatinden **10 dk öncesinde** oturuma bağlanmış olmaları gerekmektedir.
- Tüm kongre katılımcıları canlı bağlanarak tüm oturumları dinleyebilir.
- Moderatör – oturumdaki sunum ve bilimsel tartışma (soru-cevap) kısmından sorumludur.

TEKNİK BİLGİLER

- Bilgisayarınızda mikrofon olduğuna ve çalıştığına emin olun.
- Zoom'da ekran paylaşma özelliğine kullanabilmelisiniz.
- Katılım belgeleri kongre sonunda tarafınıza pdf olarak gönderilecektir
- Kongre programında yer ve saat değişikliği gibi talepler dikkate alınmayacaktır

Zoom'a giriş yaparken önce lütfen adınızı, soyadınızı ve SALON numaranızı yazınız
Örnek: Salon-1, Yeliz KAŞKO ARICI

-Opening Speech-

Date: 21.07.2023

Ankara Time: 10.00-11.00

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA

Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

***

Assoc. Prof. Ayşegül AYYILDIZ

Hakkari University

CONGRESS PRESIDENT

***

Zeydin KAYA

AK Party Hakkari Provincial President

***

Dr. Mustafa Latif EMEK

President of IKSAD Institute

***

Prof. Dr. Akbar Valadbigi

Elmi-Karbordi University

***

Dırbaz BÜYÜKSU

Esendere City Mayor

***

Hasan KURT

Çukurca Governor

***

Ömer CİMŞİT

Yüksekova Governor

-Panel Speech-

“EL SANATLARI GENELENEĞİMİZ”

Date: 21.07.2023

Ankara Time: 11.00-12.00

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA

Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

***

MODERATOR

Prof. Dr. Abdulmecit CANATAK

Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)

***

PANELIST

Assoc. Prof. Dr. Hasan BUĞRUL

Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)

***

PANELIST

Neşe EVLİYAOĞLU

Van Olgunlaşma Enstitüsü Müdürü (Türkiye)

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{00} : 14 ^{00}

HALL-1, SESSION-1

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA

Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Musa ATAŞ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Bashar ALHAJAHMAD	Siirt University (Türkiye)	IOT BASED SOLAR POWERED SMART GARDEN IRRIGATION SYSTEM
Assoc. Prof. Dr. Musa ATAŞ	Siirt University (Türkiye)	ENHANCING SAFETY AND EFFICIENCY IN AUTONOMOUS VEHICLES THROUGH SIMULATION-BASED JAVA SCENARIO GENERATOR
Muhammed Said ATAŞ	Siirt University (Türkiye)	INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN DIFFERENT LEVELS OF AUTONOMOUS DRIVING AND LANE DETECTION

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{00} : 14 ^{00}

HALL-2, SESSION-1

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Füsun GÜLSER

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Prof. Dr. Fevzi ÖZGÖKÇE	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	A PLANT WITH ECONOMIC AND ECOLOGICAL IMPORTANCE: KENGER (GUNDELIA L.)
Assoc. Prof. Dr. Fatih ÇIĞ Zeki ERDEN Çağdaş Can TOPRAK	Siirt University (Türkiye)	THE EFFECT OF WATER STRESS ON WHEAT QUALITY AND YIELD PARAMETERS UNDER ABIOTIC STRESS CONDITIONS
Tuncer ARSLAN Adnan DOĞAN	Van Provincial Directorate of Agriculture and Foresty (Türkiye) Van Yuzuncu Yil University (Türkiye)	THE SIGNIFICANCE OF WILD GRAPEVINES IN THE HAKKARI REGION AND IN TURKEY, AND STEPS TO PROTECT THEM
Prof. Dr. Füsun GÜLSER Assoc. Prof. Dr. Arzu ÇIĞ	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye) Siirt University (Türkiye)	USABILITY OF ORNAMENTAL PLANTS FOR LANDSCAPING IN SALINE AREAS
Assoc. Prof. Dr. Ferit SÖNMEZ Prof. Dr. Füsun GÜLSER	Bolu Abant İzzet Baysal University (Türkiye) Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	POTASSIUM SOLVENT MICROORGANISMS AND SOIL IMPORTANCE IN EFFICIENCY
Assist. Prof. Dr. Mesut SIRRI	Siirt University (Türkiye)	IMPACT OF LAND USE ON BIODIVERSITY IN YÜKSEKOVA BASIN
Mesut BUDAK Harun BEKTAŞ Kübra POLAT	Siirt University (Türkiye)	NITRATE LEACHING FROM BIOCHAR AMENDED SOILS WITH TWO DIFFERENT TEXTURES

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{00} : 14 ^{00}

HALL-3, SESSION-1

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Davut EŞİT

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Ahmet BARDAK	Van Yuzuncu Yıl University (Türkiye)	JOURNAL OF ISLAMIC THOUGHT
Nihat OYMAN	Atatürk University (Türkiye)	REMEDITION APROACHES USED AFTER EARTQUAKE AS PSYCHOSOCIAL SUPPORT APPLICATIONS AND RELIGION
Assoc. Prof. Dr. Davut EŞİT	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	AL-QĀḌĪ ABŪ AL-ṬAYYİB AL-ṬABARĪ AND UṢŪL AL-FİQH
Asst. Prof. Dr. Münir ECER	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	THE EVALUATION OF RE-INCLUSION OF RELIGIOUS LESSONS IN THE CURRICULUM IN THE CONTEXT OF THE FIFTH NATIONAL EDUCATION COUNCIL DECISIONS AND DISCUSSIONS
Assoc. Prof. Dr. Bayram KANARYA	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	WHAT DO WORKS NAMES SAY TO US? -An Evaluation in the Context of the Discipline of Hadith-
Gül Şeyma ÇİL	Batman University (Türkiye)	TRANSLATION PRACTICES AND THEIR IMPACT DURING THE ANDALUSIAN ERA
Kenan BULUT Sevgi TEKİN	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye) Ministry of National Education	AN INVESTIGATION ON THE BILINGUAL FIFTH GRADERS' READING COMPREHENSION SKILLS

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 14 ^{00} : 16 ^{00}

HALL-1, SESSION-2

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Osman SERDAR

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Zehra ALKAN Ahmet SEPİL Ahmet Regaib OĞUZ	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	DETERMINATION OF AQUAPORIN PROTEINS IN GILL TISSUE OF BLACK MOLLY (Poecilia sphenops) FISH EXPOSED TO DIFFERENT SALT CONCENTRATION
Elif KAVAL OĞUZ Zehra ALKAN Ahmet Regaib OĞUZ	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	DETERMINATION OF MUCOUS CELL CHANGES IN VAN FISH GILLS *(Alburnus tarichi, Güldenstädt, 1814)* TREATED WITH FLUVALINATE
Ayşe Nur AYDIN Assoc. Prof. Dr. Osman SERDAR	Munzur University (Türkiye)	DETERMINATION OF ACETYLCHOLINESTERASE ENZYME ACTIVITIES OF CLORPRIPHOS IN *Dreıssena polymorpha*
Assoc. Prof. Dr. Osman SERDAR Ayşe Nur AYDIN Assist. Prof. Dr.Abdullatif ÖLÇÜLÜ Dr. Işıl Canan ÇİÇEK ÇİMEN Assist. Prof. Dr. Tuba PARLAK AK Assoc. Prof. Dr. Ayşegül PALA Prof. Dr. Nuran CIKCIKOĞLU YILDIRIM	Munzur University (Türkiye)	CALCULATION OF LC 50 VALUE IN FRESHWATER LOBSTER *Pontastacus leptodactylus* EXPOSED TO COPPER HEAVY METAL
Ayşe Nur AYDIN Assoc. Prof. Dr. Osman SERDAR	Munzur University (Türkiye)	DETERMINATION OF ACETYLCHOLINESTERASE ENZYME ACTIVITY OF CHLORPYPHOS ON *Pontastacus leptodactylus*
Assoc. Prof. Dr. Osman SERDAR Ayşe Nur AYDIN Assist. Prof. Dr.Abdullatif ÖLÇÜLÜ Dr. Işıl Canan ÇİÇEK ÇİMEN Assist. Prof. Dr. Tuba PARLAK AK Assoc. Prof. Dr. Ayşegül PALA Prof. Dr. Nuran CIKCIKOĞLU YILDIRIM	Munzur University (Türkiye)	DETERMINATION OF LC 50 VALUES OF NANOPARTICLE COPPER IN FRESHWATER LOBSTER *Pontastacus leptodactylus*

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 14 ^{00} : 16 ^{00}

HALL-2, SESSION-2

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Nesim SÖNMEZ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Eşref İNAN	Bingöl Üniversitesi University (Türkiye)	AN EVALUATION ON SPEAKING AND AUDIO-BASED ARABIC EDUCATION
Lect. Fırat KESKİN	Hakkari University (Türkiye)	THE SATISFACTIONS AND VIEWPOINTS OF HAKKARİ UNIVERSITY STUDENTS' ATTENDING ERASMUS + PROGRAM
Assoc. Prof. Dr. Nesim SÖNMEZ	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	A COMPARISON OF ELEGATIONS WRITTEN BY NECIP FAZIL KISAKÜREK AND MOLLA NURULLAH GODIŞKI ABOUT THE EXECUTION OF ADNAN MENDERES
Dr. CEMA YAŞAR	Hakkari University (Türkiye)	SOME SUGGESTIONS ABOUT "PROFESSIONAL ENGLISH LESSONS" AT LATELY FOUNDED UNIVERSITIES IN TURKIYE
Assoc. Prof. Süleyman BAŞARAN	Batman University (Türkiye)	PRINCIPLES OF UTILIZING PROCESS DRAMA TECHNIQUES IN LANGUAGE TEACHING

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 14 ^{00} : 16 ^{00}

HALL-3, SESSION-2

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA

Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION:

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Hakan YILMAZ Prof. Dr. Rafet ÇAVUŞOĞLU Mine BALKAN	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	ROCK ART IN HAKKÂRI: IGDELI PETROGLYPHS
Assist. Prof. Dr. Sinan KILIÇ	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	PETROGLYPHY RESEARCHES IN HAKKARI FROM PAST TO PRESENT
Güneş ÇİL	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	THE USE OF FIBULA IN URARTU
Dr. Yavuz ARSLAN	Muş Alparslan University (Türkiye)	ALEXANDER THE GREAT ROUTE FROM ANATOLIA AND THE WARS WITH DARIUS III IN ANATOLIA
Dr. Selma SANCAK	Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi (Türkiye)	PLASTERED SKULL APPLICATIONS IN NEAR EAST NEOLITHICS
Assoc. Prof. Dr. Hasan BUĞRUL Elif Şeyma BUĞRUL	Van Yuzuncu Yıl University (Türkiye)	HAKKÂRI TRADITIONAL DOWRY BAGS CALLED TÊRIK

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 16 ^{00} : 18 ^{00}

HALL-1, SESSION-3

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA
Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Dr. Akbar Valadbigi

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Res. Assist. Savaş BERK	Hakkari University (Türkiye)	EXAMINING THE QUALITY OF LIFE AND BURNOUT LEVELS OF MOTHERS OF CHILDREN WITH AUTISM AND TYPICALLY DEVELOPING CHILDREN
Prof. Dr. Akbar Valadbigi	Elmi-Karbordi University (Iran)	IMPORTANCE AND IMPLICATION OF TEACHERS' RESILIENCE TRAINING
Prof. Dr. Akbar Valadbigi	Elmi-Karbordi University (Iran)	CAPITAL-ORIENTED TODAY'S UNIVERSITIES EDUCATIONAL ACHIEVEMENTS OF STRENGTHENING SOCIAL CAPITAL IN UNIVERSITIES
Assoc. Prof. Dr. B. Dilara ŞEKER	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	ASSESSMENT OF RISK PERCEPTION AND FACTORS INFLUENCING EARTHQUAKE RISK PERCEPTION in HAKKARİ PROVINCE FOLLOWING THE KAHRAMANMARAS EARTHQUAKE
Ferdi YAĞAN Assoc. Prof. Dr. Zöhre KAYA	Ministry of Education Hakkari (Türkiye) Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	THE EXAMINATION OF PSYCHOLOGICAL HARDINESS AND COGNITVE FLEXIBILITY AMONG SCHOOL COUNSELLORS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES
Assist. Prof. Dr. Kubilay ÖZER	Karamanoglu Mehmetbey University (Türkiye)	THE GLOBAL EXAM OF HEALTH POLICIES IN THE COVID 19 PANDEMIC
Dr. Selami KARDAŞ	Mus Alparslan University (Türkiye)	EXTRAORDINARY STORIES OF FORGIVENESS: EXPERIENCES IN-LINE WITH THE PRINCIPLES OF POSITIVE PSYCHOLOGY
Dr. Cemal TATLI	Muş Alparslan University (Türkiye)	RETHINKING DISTANCE EDUCATION
Dr. Tuğba TÜRKKAN Assoc. Prof. Dr. Ahmet Burhan ÇAKICI	Gümüşhane University (Türkiye) Karamanoğlu Mehmetbey University (Türkiye)	PEER BULLYING: A FORM OF CHILD ABUSE IN SCHOOLS

FACE-TO-FACE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 16 ^{00} : 18 ^{00}

HALL-2, SESSION-3

DOUBLETREE BY HILTON YUKSEKOVA

Esenyurt Mah, Ipek Yolu Cad No:292/1, 00000 Yüksekova/Hakkari

HEAD OF SESSION: Sercan Semih AKUTAY

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Res. Asst. Dr. Sercan Semih AKUTAY	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	ECONOMY-POLITICS OF TURKISH FOREIGN POLICY IN THE COLD WAR ERA
Res. Asst. Dr. Sercan Semih AKUTAY	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	HOLE UMBRELLA: A HISTORICAL CRITIQUE ABOUT TURKEY'S NATO MEMBERSHIP

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Res. Assist. Leyla DÖNMEZ Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ	Eskişehir Osmangazi University (Türkiye)	THE USE OF MAPS IN SOCIAL STUDIES EDUCATION
Res. Assist. Leyla DÖNMEZ Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ	Eskişehir Osmangazi University (Türkiye)	ANALYSIS OF THE ACHIEVEMENTS IN THE HIGH SCHOOL GEOGRAPHY COURSE CURRICULUM ACCORDING TO MAP SKILLS
Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ Res. Assist. Leyla DÖNMEZ	Eskişehir Osmangazi University (Türkiye)	PROBLEM SOLVING SKILLS IN TO THE SOCIAL STUDIES COURSE CURRICULUM
Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ Res. Assist. Leyla DÖNMEZ	Eskişehir Osmangazi University (Türkiye)	ANALYSIS OF GEOGRAPHICAL SKILLS IN THE CURRICULUM OF LIFE SCIENCE COURSE(1ST CLASS)
Assist. Prof. Dr. Nisa Gökden KAYA Assoc. Prof. Dr. Hüseyin MERTOL	Hitit University (Türkiye) Gaziosmanpaşa University (Türkiye)	CITY PROTEST CULTURE AND GRAPHITE ART: ATHENS STREET GRAPHITES
Assist. Prof. Dr. Nisa Gökden KAYA Assoc. Prof. Dr. Hüseyin MERTOL	Hitit University (Türkiye) Gaziosmanpaşa University (Türkiye)	THE USE OF BIBLIOTHERAPY IN THE EDUCATION OF GIFTED CHILDREN
Naciye AYNAS Cahit ATSIZ	Hakkari University (Türkiye)	THE REFLECTIONS OF THE MOTIVATIONAL LANGUAGE USED BY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE SCHOOL
Ali Aghajanli Khudaverdi	Educational Institute Of The Republic Of (Azerbaijan)	THE IMPORTANCE AND DUTIES OF RESEARCH-BASED "NATURE" SUBJECT TEACHING IN AZERBAIJAN
Assoc. Prof. Dr. Firas ALALI Res. Assist. Marwa JAWAD	University of Kerbala (Iraq)	PREVALENCE OF ECTOPARASITES OF FRY TILAPIA (COPTODON ZILLII) FISHES FROM EUPHRATES RIVER, IRAQ

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-2, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Tülay YILDIRIM ÜŞENMEZ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Tülay YILDIRIM ÜŞENMEZ	Dicle University (Türkiye)	STIGMA IN MENTAL ILLNESSES AND THE ROLES OF PSYCHIATRIC NURSES
Assoc. Prof. Dr. Demet AKTAŞ Assist. Prof. Dr. Nilay GÖKBULUT	Çankırı Karatekin University (Türkiye)	THE EFFECT OF VIDEO ASSISTED TEACHING ON THE LEVEL OF ANXIETY AND PAIN IN WOMEN UNDERGOING COLPOSCOPY
Assoc. Prof. Dr. Demet AKTAŞ Assist. Prof. Dr. Nilay GÖKBULUT	Çankırı Karatekin University (Türkiye)	USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE TECHNOLOGY IN WOMEN'S HEALTH
Asst. Prof. Yavuz KOŞAN Asst. Prof. Şahabettin MUTLU	Muş Alparslan University (Türkiye)	INVESTIGATION OF THE CORRELATIONS BEETWEN MAJOR DEPRESSIVE DISORDER AND ANXIETY DISOERDERS IN ADOLESCENTS
Res. Assist. Tubanur İNANÇ BOZKURT Assoc. Prof. Dr. B. Dilara ŞEKER	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	EVALUATION OF THE CONCEPT OF DOOMSCROLLING AFTER THE MARAS EARTHQUAKE
Assist Prof. Dilek ULUDAŞDEMİR Res. Assist. Ayşegül AKCA	Ankara Yıldırım Beyazıt University (Türkiye)	THE NEGATIVE EFFECT OF SOCIAL MEDIA AND NURSING APPROACHES ON CHILDHOOD VACCINE HESITATIONS AND REFUSAL
Res. Assist. Ayşegül AKCA Assist Prof. Dilek ULUDAŞDEMİR	Ankara Yıldırım Beyazıt University (Türkiye)	PARENT HEALTH LITERACY IN CHILDHOOD OBESITY AND SCHOOL HEALTH NURSING
Lect. Hilmi GÜZEL	Ardahan University (Türkiye)	PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT USED IN FIRE FIGHTS DURING RESPONSE TO EVENTS

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-3, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ali ARSLANTAŞ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr. R. Saravanan	Bharath Institute of Higher Education and Research (India)	SYNTHESIS AND EVALUATION OF SILVER NANOPARTICLES FROM ETHANOLIC LEAF EXTRACT OF TRIDAX PROCUMBENS.L
Dr. Merve SEZER KÜRKÇÜ Assoc. Prof. Dr. Bekir ÇÖL Assist. Prof. Dr. Esra DİBEK	Mugla Sitki Kocman University (Türkiye)	DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY OF ESCHERICHIA COLI ΔYFES MUTANT TO ZINC (ZN), CADMIUM (CD) AND MERCURY (HG) HEAVY METALS
Dr. Merve SEZER KÜRKÇÜ Assoc. Prof. Dr. Bekir ÇÖL Assist. Prof. Dr. Esra DİBEK Anara BABAYEVA	Mugla Sitki Kocman University (Türkiye)	DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY PROFILES OF THE ESCHERICHIA COLI ΔYFES MUTANT TO SELECTED ANTIBIOTICS
Assoc. Prof. Dr. Ali ARSLANTAŞ Prof. Dr. Mehmet Salih AĞIRTAŞ	İzmir Bakırçay University (Türkiye) Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	THE STUDY OF DNA BINDING PROPERTIES WITH COBALT (II) PHTHALOCYANINE COMPLEXES CONTAINING 4-TRITYLPHENOXY GROUPS
Abubakar, Asmau Niwoye Abubakar, Ndaman. Saidu Akanya, Helmina Oluwafunmilayo Evans, Chidi Egwim	Federal University of Technology (Nigeria)	IN VIVO HYPOGLYCEMIC ACTIVITY OF N-HEXANE, CHLOROFORM, ETHYLACETATE, ACETONE AND AQUEOUS FRACTIONS OF HUNTERIA UMBELLATA LEAF IN STREPTOZOTOCIN INDUCED DIABETIC RATS.
Dr. Farhat Aisha Ansari	Hygia Institute of Pharmaceutical Education and Research (India)	ELECTRONICS AND ELECTRICAL DERIVED NANOPARTICLES: GREEN SYNTHETIC METHODS, ENVIRONMENTAL BENEFITS AND SUSTAINABILITY ASPECTS
Dr.W. Helen Dr.R. Srinivasan	Bharath Institute of Higher Education and Research (India)	AN ASSESSMENT ON ASSOCIATION BETWEEN SEVERITY OF DIABETIC RETINOPATHY AND CARDIAC FUNCTION AMONG TYPE – 2 DIABETES MELLITUS PATIENTS
SRIRAM.R DEVI.R DR. R. SRINIVASAN MOHAMED ASHIK ALI.M AKASH.M	Bharath Institute of Higher Education and Research (India)	SHORT REVIEW ABOUT ACROBIOSYSTEMS BEEN INVOLVED IN THE FIGHT AGAINST COVID-19?
Rutuja Nikam Piyush Bachhav Ganesh Sonawane	Divine College of Pharmacy (India)	GENETIC DIVERSITY IN FARM ANIMALS – A REVIEW

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-4, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Mahmoud Mansour

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
G.P. Ashwinkumar C. Sulochana N.Sandeep	Vijayanagara Sri Krishnadevaraya University (India) Gulbarga University (India) Central University (India)	IMPACT OF THERMAL RADIATION ON AN UNSTEADY CASSON NANOFLUID FLOW OVER A STRETCHING SURFACE
Oladimeji O.A Sojobi O.A Oyeniyi R.O.,A Oyejide O.T.	Federal Polytechnic (Nigeria) Moshood Abiola Polytechnic (Nigeria) Osun State College of Technology (Nigeria)	ANALYSIS OF COST OPTIMIZATION OF TRANSPORTATION IN AKURE, NIGERIA
Djamel-eddine HETTADJ Assist. Prof. Habib DJOURDEM	Relizane University (Algeria)	INVESTIGATION FOR A NONLINEAR THIRD ORDER BOUNDARY VALUE PROBLEM
Oladimeji,O.A Akomolafe, A.A Akomolafe, M.A. Lasisi T.A Sojobi O.A Afolabi A.A	Federal University Osun State Polytechnic, Ire (Nigeria) Ladoke Akintola University of Technology Moshood Abiola Polytechnic, Abeokuta (Nigeria)	NETWORK ANALYSIS ON PHASE 1B BUILDING OF THE UNIVERSITY HEALTH CENTRE, FUTA, USING CRITICAL PATH METHOD (CPM) AND PROGRAM EVALUATION REVIEW TECHNIQUE (PERT)
Assoc. Prof. Dr. Mahmoud Mansour Prof. Dr. Kamal Hassan	The British University (Egypt)	ONE FORMULA FOR NON-PRIME NUMBERS: MOTIVATIONS AND CHARACTERISTICS
Mamika Ujianita Romdhini Athirah Nawawi	University Mataram (Indonesia) Universiti Putra (Malaysia)	DISTANCE ENERGY OF NON-COMMUTING GRAPH FOR DIHEDRAL GROUPS
G.P. Ashwinkumar C. Sulochana N.Sandeep	Vijayanagara Sri Krishnadevaraya University (India) Gulbarga University (India) Central University of Karnataka (India)	BOUNDARY LAYER ANALYSIS OF MHD NEWTONIAN/NON-NEWTONIAN LIQUID FLOW DUE TO CURVED STRETCHING SURFACE WITH IRREGULAR HEAT SOURCE/SINK AND FRICTIONAL HEATING EFFECTS
Mg. Math. Olga Kozlovska Dr. Inna Samuilik	Riga Technical University (Latvia)	MATHEMATICAL MODELLING OF GENE REGULATORY NETWORK USING THE SIGMOIDAL FUNCTION

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-5, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Subhashish Dey

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Akomolafe M. A. Ajao F. O. Oyewo O. W.	Osun State Polytechnic (Nigeria)	THE COST EFFECTIVENESS OF LOW COST HOUSING CONSTRUCTION TECHNOLOGY: A CASE STUDY OF LAGOS STATE
Akomolafe M.A Ajao F. O.	Osun State Polytechnic (Nigeria)	ESTABLISHING FACTORS INFLUENCING BUILDING MAINTENANCE PRACTICES: NIGERIAN PERSPECTIVE
Subhashish Dey	(India)	GEOGRAPHIC INFORMATION SYSTEM APPLICATIONS FOR SOLID WASTE MANAGEMENT IN CITY
Dr. Ayobami Ademola AKANMU Prof. Kolawole Taofeek GBADAMOSI Prof. Felix Kayode OMOLE	Federal University of Technology, (Nigeria)	EXAMINING THE IMPACT OF ENVIRONMENTAL PECULIARITIES ON TRANSPORTATION INFRASTRUCTURE PERFORMANCE IN LAGOS, NIGERIA
Ramireddy Sushmitha	(India)	STUDY ON USE OF WASTE PLASTIC BOTTLES IN CONCRETE MIX AS PARTIAL REPLACEMENT OF COARSE AGGREGETE
Akomolafe M. A. Ajao F. O.	Osun State Polytechnic (Nigeria)	AFFORDABLE STRATEGY FOR USING LOCAL MATERIALS IN BUILDING: A CASE STUDY OF HOUSING THE URBAN POOR IN NIGERIA

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Ali Asker BAL

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Mehmet Şiran GÖKDEMİR	Mardin Science High School (Türkiye)	ALBRECHT DÜRER'S "Four Horsemen of the Apocalypse" SEMIOTIC EXAMINATION
Prof. Ali Asker BAL	Osmaniye Korkut Ata University (Türkiye)	CULTURAL IDENTITIES AND IMPOSSIBLE ENCOUNTERS; PAINTER MİHRİ MÜŞFİK AND COOLİE ZARO AGHA
Prof. Ali Asker BAL	Osmaniye Korkut Ata University (Türkiye)	SOCIOLOGICAL INTERPRETATION OF ARTWORK; ÖMER ADİL'S "GIRLS WORKSHOP" PAINTING
Assoc. Prof. Esra KAVCI ÖZDEMİR Assoc. Prof. Gonca KARAVAR	Dokuz Eylül University (Türkiye)	THE IMPORTANCE OF GEOGRAPHICAL SIGN OUR TRADITIONAL ARTS IN THE 100TH ANNIVERSARY OF THE REPUBLIG AND ITS EVALUATION SPECIALLY OF MANISA CLOTH
Asst. Prof. Dr. Filiz GÜRER YÜCEL	Ankara Music and Fine Arts University (Türkiye)	CONTENT ANALYSIS OF POSTGRADUATE THESES ON IMPROVING THE ACOUSTIC CHARACTERISTICS OF MUSICAL INSTRUMENTS

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-2, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Şahabettin ÖZTÜRK

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Şahabettin ÖZTÜRK	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	A SURVEY ON RENOVATION FOR VAN/GÜRPINAR/HOŞAP CUPOLAS (SARI SÜLEYMAN AND HASAN BEY)
Assoc. Prof. Dr. Şahabettin ÖZTÜRK	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	A SURVEY ON LANDSCAPE PROJECT AND RENOVATION FOR HAKKÂRİ/ŞEMDİNLİ NEHRİ (BAĞLAR) CEMETERY
Assoc. Prof. Dr. Ercan IŞIK Prof. Dr. Aydın BÜYÜKSARAÇ Assist. Prof. Dr. Fatih AVCİL	Bitlis Eren University (Türkiye) Çanakkale 18 Mart University (Türkiye)	COMPARISON OF SEISMIC PARAMETERS IN PROVINCES AFFECTED BY 06 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES
Assoc. Prof. Dr. Ercan IŞIK Assist. Prof. Dr. Fatih AVCİL Prof. Dr. Aydın BÜYÜKSARAÇ	Bitlis Eren University (Türkiye) Çanakkale 18 Mart University (Türkiye)	THE EFFECTS OF THE 6 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES IN PAZARCIK (KAHRAMANMARAŞ)
Duygu YATKIN Asst. Prof. Dr. İlknur ACAR ATA	Nigde Omer Halisdemir University (Türkiye)	A SUGGESTION FOR THE REUSE OF ABANDONED HISTORIC CHURCH BUILDINGS AS THEATER STRUCTURE: NIGDE HAMAMLI (CHURCH) THEATER
Assist. Prof. Dr. Emre ÇUBUKÇU	Işık University (Türkiye)	ROOF-TERRACE GARDEN IN HIGH BUILDINGS WITH WIRE FUNCTION SUSTAINABLE LIVING AREAS: EXAMPLES OF SINGAPORE
M.A Houlda Maloba Ilunga Shabnam Golkarian	Near East University (TRNC)	SUSTAINABILITY IN ARCHITECTURAL CONSERVATION FOR A MORE VIABLE CULTURAL HERITAGE: ANALYSIS OF THE TAJ MAHAL
Mustapha ABDULMUMINI Dr. Shabnam GOLKARIAN	Near East University (TRNC)	SUSTAINABLE ARCHITECTURAL CONSERVATION ON THE CULTURAL TOURISM IN GOBARAU MINARET

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-3, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Marsiel PACÍFICO

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Oladimeji O. A. Oyejide O.T Oyeniyi R.O.A	Federal Polytechnic, Ile-Oluji (Nigeria) Osun State College of Technology, Esa-Oke (Nigeria)	EFFECT OF COVID-19 ON EDUCATIONAL SYSTEM IN NIGERIA
Moses Adeolu AGOI Oluwakemi Racheal OSHINOWO Oluwanifemi Opeyemi AGOI	Lagos State University (Nigeria) Obafemi Awolowo University (Nigeria)	THE EFFICACY OF VIRTUAL LABORATORIES ON EFFECTIVE TEACHING AND LEARNING OF SCIENCES: SCHOOL MANAGER'S VIEW
Fr. Baiju Thomas	Ramakrishna Mission Vivekananda Educational and Research Institute (India)	THE EFFECTIVE USE OF ASSISTIVE TECHNOLOGY IN TEACHING STUDENTS WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS IN INCLUSIVE CLASSROOM SETTINGS
Dr. Vincenza BARRA Prof. Felice CORONA	University of Salerno (Italy)	CORPOREALITY IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE BETWEEN EXPRESSIVE AND COMMUNICATIVE LANGUAGE
Ramesh Prasad Adhikary	Ribhuvan University, Kathmandu (Nepal)	STUDENT PERCEPTIONS ON THE SUBJECT OF TRANSLATION STUDIES IN THE ELT CURRICULA: A CASE STUDY OF NEPALI UNIVERSITY STUDENTS
Prof. Dr. Marsiel PACÍFICO Res. Assist. Eduarda Costa FERREIRA Res. Assist. Ane Caroline de Freitas VIEIRA	State University of Mato Grosso do Sul (Portugal)	THE TEACHING OF GEOGRAPHY: IN SEARCH OF SPECIFIC LOCAL CONTENTS
Prof. Dr. Marsiel PACÍFICO Res. Assist. Flavia Camille Santos ZAGO Res. Assist.Barbara Walker Santos CABRAL	State University of Mato Grosso do Sul (Portugal)	THE FEMININE: BETWEEN THE AESTHETIC MARKET AND IMPOSSIBLE BEAUTY
Prof. Dr. Marsiel PACÍFICO Res. Assist. Giovana Sampaio CASTRO Res. Assist. Michel Angelo Francisco HONORATO	State University of Mato Grosso do Sul (Portugal)	ETHICAL-MORAL ASPECTS OF PEDAGOGY IN SAINT AUGUSTINE
Prof. Dr. Marsiel PACÍFICO Res. Assist. Lais Fernanda Podsclan GAVIOLI	State University of Mato Grosso do Sul (Portugal)	PHYSICAL EXERCISES AND THE BRAIN: IMPACTS ON MEMORY AND ATTENTIONAL CAPACITIES
Prof. Dr. Jose A. R. CEMBRANOS Diego TESSAINER-BONET	Cembranos Complutense University of Madrid (Spain)	ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT THROUGH AUDIOVISUAL CONTENTS

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Major Gheorghe Giurgiu

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Major Gheorghe Giurgiu Prof. Dr. Med Manole Cojocaru	Deniplant-Aide Sante Medical Center, Biomedicine (Romania) Titu Maiorescu University (Romania)	NEW HORIZONS IN PSORIASIS MANAGEMENT: WHAT YOU NEED TO KNOW
Gergana Zaemdzhikova	Forest research institute Sofia (Bulgaria)	A STUDY ON THE HIBERNATION PERIOD OF SUMMER AND WINTER FORM OF THAUMETOPOEA PITYOCAMPA
Assoc. Prof. Ihor PONOMARENKO Maryna MELNYK	Kyiv National University (Ukraine)	USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND DIGITAL MARKETING TOOLS IN AGRITOURISM
Gergana Zaemdzhikova	Forest research institute Sofia (Bulgaria)	STUDY ON FLIGHT OF THE SUMMER AND WINTER FORM OF PINE PROCESSIONARY MOTH
Assoc. Prof. Dr. Nurten Kala Dauti Kamela Sulaj	International University of Struga (Macedonia)	LEGAL REGULATION OF AGRICULTURAL CONCENSSIONS IN THE REPUBLIK OF ALBANIA
Sameh A. Abdelnour	Zagazig University (Egypt)	ANIMAL BREEDERS KNOWLEDGE IN TACKLING CLIMATE CHANGE
Alexandrov V.S.	Kazan National Research Technical University (Russia)	APPLICATION OF THE NOISE ANALYSIS METHOD TO DETERMINE THE QUALITY OF CROPS FOR THE ECONOMIC AND CONSUMER COMPONENT
Dr. Hassane ABD-DADA Prof. Dr. Said BOUDA Prof. Dr. Abdelmajid HADDIOUI	Sultan Moulay Slimane University (Morocco)	ARE ISSR MARKERS EFFICIENT TO INVESTIGATE THE GENETIC DIVERSITY AND THE VARIATION ACCORDING TO THE MOUNTAIN RANGE, MOUNTAIN VERSANT TYPE AND ALTITUDE AMONG NATURAL POPULATIONS OF EUPHORBIA RESINIFERA O.BERG IN MOROCCO?
Musa. Fatima M. M. Umar Umar Fatima Jummai Ahmed, Maryam	Kaduna State University (Nigeria)	ANTIMICROBIAL ACTIVITY OF Adansonia digitata LEAF AND STEM AGAINST SOME CLINICAL ISOLATES OF Escherichia coli AND Staphylococcus aureus
OJELERE, Sekinat Aina	Federal University (Nigeria)	GROWTH PARAMETERS OF TWO TROPICAL GRASSES AS INFLUENCED BY MANURE TYPE

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 12 30 : 14 30

ZOOM ID: 812 5934 6695

HALL-5, SESSION-2

ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Habil. Laura Diaconu

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Nguyen THI HANG Ngo THI NGOC MAI Truong THI VIET PHUONG	Thai Nguyen University (Vietnam) Phuong Dong University (Vietnam)	DEVELOPING A DIGITAL ENTERPRISE BASED ON A MULTICHANNEL BUSINESS MANAGEMENT SOLUTION
Nguyen MANH HUNG Nguyen THI HANG	Thai Nguyen University (Vietnam)	RESEARCH ON THE APPLICATION OF AUGMENTED VIRTUAL REALITY TECHNOLOGY IN RECREATING RURAL TOURISM SCENES TO SERVE LOCAL TOURISM ACTIVITIES
PhD C. Ass. Simeana Beshi PhD Ass. Driola Susuri	University “Ukshin Hoti” Prizren (Kosovo)	ENSURING ACCOUNTABILITY AND TRANSPARENCY PARLIAMENT’S ROLE IN KOSOVO’S BUDGET PROCEDURE
Venet Shala Demir Lima Qamil Xhaferi	University of Prizren "Ukshin Hoti" (Kosovo)	BUSINESS ETHICS AND CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY CASE STUDY WITH BUSINESS IN KOSOVO
Mary Grace S. Baldomero Shaina J. Gutual Ayessa V. Zulita Prof. Najah Abdulah	The University of Mindanao (Philippines)	RETAIL STRATEGY MIX AND PROFITABILITY AMONG MARKET VENDORS IN PANABO CITY
Ardi Ahmeti Yllka Ahmeti Albina Kalimashi	University of Prishtina "Hasan Prishtina" (Kosovo) University of Tetovo (North Macedonia)	SUSTAINABLE GROWTH RATE AND ROE ANALYSIS: AN APPLIED STUDY ON KOSOVO MANUFACTURING COMPANIES USING THE PRAT MODEL
Prof. Habil. Laura Diaconu	“Al. I. Cuza” University of Iasi (Romania)	UNDERSTANDING THE IMPACT OF THE SERVICES’ QUALITY OF THE LOW-COST AIRLINES ON ROMANIAN PASSENGERS IN TIMES OF HEALTH CRISIS
Prof. Habil. Laura DIACONU Prof. Habil. Cristian C. POPESCU Assoc. Prof. Habil. Mihai-Bogdan PETRISOR	“Al. I. Cuza” University of Iasi (Romania) “Alexandru Ioan Cuza” University of Iasi (Romania)	THREATS OF THE HEALTH CRISIS ON EMERGING COUNTRIES. CASE STUDY
Arbana Sahiti Ramushi Muhamet Aliu Sevdie Alshiqi Arben Sahiti	University of Pristina (Kosova) University of Kadri Zeka (Kosova)	ANALYSIS OF CREDIT RISK IN FINANCIAL PERFORMANCE FOR THE PERIOD 2010- 2022. CASE STUDY COMMERCIAL BANKS OF KOSOVO

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Aysenur ÖĞEDEY

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Koray ÖZŞEKER	Karadeniz Technical University (Türkiye)	SPATIAL AND TEMPORARY DYNAMICS OF TOXIC METAL POLLUTION IN TRABZON (AKÇAABAT) CURRENT COASTAL SEDIMENTS
Assoc. Prof. Dr. Koray ÖZŞEKER Assoc. Prof. Dr. Coşkun ERÜZ Bilal ONMAZ	Karadeniz Technical University (Türkiye)	EXAMINATION OF THE TEMPORARY DYNAMICS OF MACRO MARINE LITTER ON SOUTHEASTERN BLACK SEA BEACHES; A CASE STUDY OF TRABZON (AKCAKALE-MERSİN) BEACH
Dr. Aysenur ÖĞEDEY Prof. Dr. Ensar OĞUZ	Munzur University (Türkiye) Atatürk University (Türkiye)	EVALUATION OF THE EFFECTS OF EXPERIMENTAL PARAMETERS ON TURBIDITY REMOVAL FROM LEACHATE WATER BY ELECTROCOAGULATION PROCESS
Dr. Aysenur ÖĞEDEY Prof. Dr. Ensar OĞUZ	Munzur University (Türkiye) Atatürk University (Türkiye)	EVALUATION OF THE EFFECTS OF EXPERIMENTAL PARAMETERS ON AMMONIA NITROGEN (NH3 -N) REMOVAL FROM LEACHATE WATER BY ELECTROCOAGULATION PROCESS
Assist. Prof. Dr. Abdulmelik ARAS Özcan ÖNER	Iğdır University (Türkiye)	BIOMONITORING OF AIR POLLUTION
Lect. Murat ERGİNYÜREK Prof. Dr. M. Taner ŞENGÜN	Muş Alparslan University (Türkiye) Fırat University (Türkiye)	A GEOMORPHOLOGICAL APPROACH TO THE FORMATION OF THE SHORES OF LAKE ERÇEK
Khadija Zahidi Safaa khattabi rifi Ilham Nassri Salah Souabi	Hassan II University (Morocco)	OLIVE OIL MILL WASTEWATER TREATMENT BY COAGULATION
Nura Isyaku Bello	Aliko Dangote University (Nigeria)	WATER SECURITY AND SUSTAINABILITY THREATS IN SUB-SAHARAN AFRICA -A CRITICAL REVIEW

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-2, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ömer SEÇGİN

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Alper KİRAZ Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	INVESTIGATION OF AIR CONDITIONER WORKING TIMES FOR ANTALYA IN THE COOLING SEASON
Alper KİRAZ Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	INVESTIGATION OF THE COMMISSIONING TIMES OF CENTRAL AND INDIVIDUAL COOLING SYSTEMS IN THE COOLING PERIOD FOR ESKIŞEHIR PROVINCE FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEASON
Assoc. Prof. Dr. Ömer SEÇGİN Assoc. Prof. Dr. Vedat TAŞDEMİR	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye) Kütahya Dumlupınar University (Türkiye)	OPTIMIZATION OF SURFACE ROUGHNESS IN MDF MILLING PROCESS
Bagdaulyet YERMURAT Assoc. Prof. Dr. Ömer SEÇGİN	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	INVESTIGATION OF THE MECHANICAL PROPERTIES OF THE PART MANUFACTURED WITH PLA FILAMENT IN A FDM TYPE PRINTER
Tayfun ORHAN Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	EXAMINATION OF HEATING, COOLING, AND COMBINATION BOILER OPERATION TIMES FOR THE PROVINCE OF ANKARA
Tayfun ORHAN Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	INVESTIGATION OF THE OPERATING TIMES OF HEATING SYSTEMS FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEAZON OF AYDIN

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-3, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Prof. Dr.Samir Ladaci

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Akancksha Vishwakarma Ratnesh Tiwari Vinod Kumar Singh	Raman University Kota Bilaspur (India)	DUAL NOTCH TRIANGULAR SLOTTED WEARABLE ANTENNA FOR BIO MEDICAL APPLICATION
Soharab Kumar Diwakar Ratnesh Tiwari Vinod Kumar Singh	C.V. Raman University (India) S.R. Group of Institutions (India)	CIRCULAR SLOTTED ANTENNA USING FLEXIBLE MATERIAL FOR WIDE BAND APPLICATION
B. Zaidi A. Bekhouche I. Ghodbane N. Houaidji	University of Batna (Algeria) University of Annaba, (Algeria)	THE EFFECT OF SOLAR RADIATION ON THE PERFORMANCE OF SOLAR CELLS BASED ON AMORPHOUS SILICON
Nehhal Soukaina Abrouki Younes Mabrouki Jamal Miloudia Slaoui Abdelkader Anouzla Hayat Loukili Mohammed Salah El Hajjaji Souad	Mohammed V University (Morocco) Hassan II University (Morocco) Chouaib Doukkali University (Morocco)	PHOTOCATALYTIC DEGRADATION OF ORGANIC POLLUTANTS IN WATER
Dr. Pokkuluri Kiran Sree Smt SSSN Usha Devi N Dr. PB Raja Rao Dr M Prasad Mr Ch.Phaneendra Varma Mr. G.Ramesh Babu	Shri Vishnu Engineering College for Women (India)	DEEP LEARNING FOR CANCER PREDICTION: A COMPREHENSIVE REVIEW
Abdelkader BOUAZZA	University of Tiaret (Algeria)	OPTIMIZATION OF THE CATHODIC SPUTTERING PROCESS FOR FABRICATING THIN FILM MATERIALS USED IN MODERN PHOTOVOLTAIC APPLICATIONS
Yousra OUNZA Reda MOUBAH	Hassan II University (Morocco)	INVESTIGATING THE CORRELATION BETWEEN TRANSPORT AND MAGNETISM IN LAYERED PEROVSKITE MANGANITE LaCaBiMn2O7
Nirav D. Mehta Dr. Piyush R. Patel	Sankalchand Patel University (India) Indashil University, Kadi (India)	A REVIEW ON APPLICABILITY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ALGORITHMS FOR BATTERY MANAGEMENT SYSTEMS OF ELECTRIC VEHICLE
Kenza Khedache, Feriel Bouhounali Prof. Dr.Samir Ladaci Prof. Dr.Zehor Belkhatir	National Polytechnic School (Algeria)	A COMPARATIVE STUDY OF PD AND NMPC REGULATORS DESIGN FOR QUADROTOR CONTROL

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-4, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Dr. Sándor Földvári

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr. Sándor Földvári	Debrecen University (Hungary)	PRIVATE, BOURGEOIS ASSOCIATIONS AS THOSE WHO INCREASED THE ORTHODOX BOOK CULTURE IN THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH IN THE 16/17 TH CENTURIES
Dániel Váradi László Pitlik	Kodolányi János University (Hungary)	MEASURING HOMOGENEITY OF COUNTRIES IN THE EUROPEAN UNION BASED ON SIMILARITY ANALYSES
N'ZAMBI-MIKOULOU Donald MASSALA Hubert Franck Lylian MBON Armel	Marien Ngouabi University, (Congo)	THE IMPACTS OF BLACK AMERICANS' BLEACHING IN GEORGE SCHUYLER'S BLACK NO MORE
Ahmed Mohammad Abdou	University of Duhok (Iraq)	GOOD GOVERNANCE AND DISASTER RISK MANAGEMENT: THE ROLE OF EARLY WARNING SYSTEMS IN EARTHQUAKE RISK REDUCTION (TURKEY AND SYRIA AS A MODEL)
Sri Padma Kanta Mishra Prof. Deepak Bansal	Indian Institute of Finance (India)	ECONOMICS OF OIL PRICES AND DYNAMIC RELATIONSHIP WITH EXCHANGE RATES AND STOCK MARKETS UNDER UNCERTAINTY: A LITERATURE REVIEW
Dr. Hidayat Ullah Khan	National University of Modern Languages (Pakistan)	HOW ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI) APPLICATIONS CAN AFFECT TEACHING LEARNING PROCESS: A STUDY FOCUSING ON THE UNIVERSITY STUDENTS
Oyediran, Wasiu Oyeleke	Federal University (Algeria)	AWARENESS ON NIGERIA- INITIATIVE FOR CLIMATE ACTION JUST GENDER INCLUSIVE TRANSITION (ICAT JGIT) PROJECT AMONG NATIONAL STAKEHOLDERS, ABUJA
Payal Miteshbhai Siddhpura Dr. Ashvin Solanki	Saurashtra University (India)	PREDICTION MODEL FOR FINANCIAL DISTRESS: USING PROPOSED DATA MINING
Prof. Süreyya YİĞİT	New Vision University Tbilisi (Georgia)	THE SIGNIFICANCE AND LEGACY OF THE CUBAN REVOLUTION

ONLINE PRESENTATIONS / 21.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}	ZOOM ID: 812 5934 6695
HALL-5, SESSION-3	ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: K.R.Padma

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Muhammad Kamran Abdullah Bin Khalid Muhammad Danish Muneeb Sohail Hussain	Baqai Medical University,Karachi-(Pakistan) Dow University of Health Sciences (Pakistan) Ziauddin University, Karachi (Pakistan)	EPIDEMIOLOGY OF PREMALIGNANT AND MALIGNANT UPPER GASTROINTESTINAL LESIONS AMONG PATIENTS PRESENTING FROM A RURAL COMMUNITY IN KARACHI, PAKISTAN
Vinaytosh Mishra Mohita G Sharma	Gulf Medical University (India)	NECESSARY CONDITION ANALYSIS FOR DIGITAL LEAN IN HEALTHCARE TAKING COVID-19 INTO ACCOUNT
K.R.Padma K.R.Don P.Josthna	Women's University Bharath University (India)	EMERGING UPDATES ON TRACKING NEW LANDSCAPES IN NANOTECHNOLOGY FOR THE DIAGNOSIS AND OVARIAN CANCER THERAPY
Rima SAAD BOUZID Radhia BOUZIDI Donia HELLAL Hachani KHADRAOUI Ghania BELAALOUI	Batna 2 University (Algeria)	STUDY OF THE EPIDEMIOLOGICAL, CLINICAL, PROGNOSTIC AND MOLECULAR CHARACTERISTICS OF BREAST CANCER
Dr. Kamal Arora	Government Medical College	ANTEROLATERAL TIBIAL PLATING IN THE MANAGEMENT OF TIBIAL PILON FRACTURES
Ms Daniyah Zehra Hussain Ms Warisha Zehra Hussain Ms Urooj Fatima	Liaquat National Medical College and Hospital (Pakistan) Highbrow College (Pakistan) Jinnah University for Women (Pakistan)	A RESEARCH STUDY ON THE ESSENTIALITY OF MEDICAL AWARENESS CAMPAIGNS FOR COLLEGE STUDENTS AT PUBLIC SECTOR KARACHI, PAKISTAN
Dr. Sara ABOULAGHRAS Prof. Dr. TAGHZOUTI Khalid	Mohammed V University (Morocco)	HLA DQ/DR IN ADULT MOROCCAN PATIENTS WITH CELIAC DISEASE.
Md. Abdus Salam Md. Yusuf Al-Amin Moushumi Tabassoom Salam Jogendra Singh Pawar Naseem Akhter Ali A. Rabaan Mohammed A. A. Alqumber	Internatioanl Islamic University (Malaysia)	ANTIMICROBIAL RESISTANCE: A GROWING SERIOUS THREAT FOR GLOBAL PUBLIC HEALTH

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-1, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Hasan Yücel ERTEM

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Hilal KAZU Res. Assist. Kerem AKTAŞ	Fırat University (Türkiye) Hakkari University (Türkiye)	THE RELATIONSHIP BETWEEN INDIVIDUAL ACHIEVEMENT GOAL ORIENTATIONS AND MEANING AND PURPOSE OF LIFE IN PRE-SERVICE TEACHERS
Prof. Dr. Kürşat YENİLMEZ Belgin KÖRMUTLU	Eskişehir Osman Gazi University (Türkiye)	INVESTIGATION OF THE PRESENTATION OF GEOMETRY CONCEPTS IN ELEMENTARY MATHEMATICS COURSE (5-8) MATHEMATICS TEXTBOOKS
Atilla BOZKURT Assoc. Prof. Dr. Hasan Yücel ERTEM	Zonguldak Bülent Ecevit University (Türkiye)	SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF STUDENTS
Alparslan GÜLTEKİN Assoc. Prof. Dr. Hasan Yücel ERTEM	Zonguldak Bülent Ecevit University (Türkiye)	SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF PARENTS
Hasan YILDIZ Çiğdem ARSLAN	Uludağ University (Türkiye)	EXAMINING SIXTH-GRADE STUDENTS' PROBLEM-SOLVING AND PROBLEM- POSING ACTIVITIES IN ALGEBRAIC EXPRESSIONS
Belgin KÖRMUTLU Assoc. Prof. Dr. Munise SEÇKİN KAPUCU	Eskişehir Osman Gazi University (Türkiye)	EXAMINATION OF MIDDLE SCHOOL TEXTBOOK CONTENTS IN TERMS OF GAINING DISASTER AWARENESS
Dr. Hasan BOZKAYA	Hatay Provincial Directorate of National Education (Türkiye)	PROCESSING THE CONTENT OF NATURAL DISASTER IN THE SOCIAL STUDIES 5TH GRADE COURSEBOOK

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-2, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ayhan KARAKAŞ

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Mustafa ÇEVRİMKAYA	Sakarya Applied Sciences University (Türkiye)	THE EDUCATIONAL LEVEL PROBLEM RELATED TO COCARD IN THE TOURIST GUIDANCE PROFESSION
Assoc. Prof. Dr. Ayhan KARAKAŞ Süleyman Alperen AKDOĞAN	Bartın University (Türkiye)	INNOVATION IN DISASTER MANAGEMENT
Assoc. Prof. Dr. Ayhan KARAKAŞ Mustafa FINDIK	Bartın University (Türkiye)	BARTIN AMASRA CRUISE TOURISM POTENTIAL
Prof. Dr. Svetozar KRSTIC Dragan JEREMIC	University Metropolitan (Serbia) Ministry of Trade (Serbia)	RURAL TOURISM - ONE OF THE SUPPORTS OF SERBIA'S RURAL DEVELOPMENT
Yasəmən Əli qızı Əliyeva	Azerbaijan Cooperation University (Azerbaijan)	COMMUNICATION OF THE LEADER IN THE BUSINESS COMMUNICATION PROCESS ABILITY TO ENTER
Hüsynova Xavər Abdulməcid	Azerbaijan Cooperation University (Azerbaijan)	STRATEGIC MANAGEMENT THEORIES IN MODERN ECONOMY
Assist. Prof. Dr. Sulhi ESKİ	İstanbul Gelişim University (Türkiye)	THE RELATIONSHIP OF MANAGEMENT ACCOUNTING AND MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-3, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Nezihe BULUT UĞURLU

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Uzm. Dr. Zeynep Belma ŞENLİK	Ankara Provincial Health Directorate (Türkiye)	HEALTHY AGING
Uzm. Dr. Tuğba ÖZDEMİRKAN	Ankara Provincial Health Directorate (Türkiye)	HYPERTENSION AND HEALTH LITERACY
Prof. Dr. Nezihe BULUT UĞURLU Assoc. Prof. Fatma BİRGİLİ Uzm Hem. Güllü YAZKAN	Muğla Sıtkı Koçman University (Türkiye)	DISASTER STATUS AND OLD AGE
Prof. Dr. Nezihe BULUT UĞURLU Assoc. Prof. Fatma BİRGİLİ Uzm Hem. Güllü YAZKAN	Muğla Sıtkı Koçman University (Türkiye)	AN EFFECTIVE APPROACH ON ALZHEIMER'S DISEASE AND DEMENTATION: MEMORY THERAPY APPLICATION
Dr. Hakan GÖKGÖZ	Kırklareli University (Türkiye)	A RESEARCH ON THE ROLE OF SUSTAINABLE LEADERSHIP ON PERCEPTION OF HAPPINESS AT WORK
Assist. Prof. Şehadet BULUT Res. Assist. Servet ALP Assoc. Prof. Dr. Özlem ÖZER Assoc. Prof. Dr. Fatih BUDAK	Kilis 7 Aralık University (Türkiye) Burdur Mehmet Akif Ersoy University (Türkiye) University of Health Sciences (Türkiye) Karamanoğlu Mehmetbey University (Türkiye)	A RESEARCH TO INVESTIGATE WORK OVERLOAD, COMPASSION FATIGUE, JOB SATISFACTION AND INTENTION TO QUIT
Sebahat KUŞLU Ayşe EMİNOĞLU	Gaziantep Islamic Science and Technology University (Türkiye)	DIGITAL BURNOUT LEVELS OF NURSING STUDENTS
Ayşe EMİNOĞLU Ayşe Sebahat KUŞLU	Gaziantep Islamic Science and Technology University (Türkiye)	EVALUATION OF NURSING STUDENTS' PERCEPTIONS REGARDING INSTRUCTOR CARE

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Nguyen Huy Hoang

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Prof. Dr. Dervish Alimi	University of Tetova (North Macedonia)	LINGUISTIC ABUNDANCE AS CONSEQUENCE OF THE HISTORIC NATIONAL DEVELOPMENT
Amna Jan Wajid Ullah Khan Fahad Masood	Abasyn University (Pakistan)	SENTIMENT ANALYSIS OF URDU SENTENCES WRITTEN IN ROMAN ENGLISH
Maria Taj Muhammad Nasir Uddin Khan	University of Karachi (Pakistan) Jinnah University for women (Pakistan)	CLEAN AND GREEN ENVIRONMENT BY USING NATURAL SURFACTANTS WITH BETTER SURFACTANT PROPERTIES THAN SYNTHETIC ONES.
Henos Ejigu Dawit Asrat Tiruwork Tamiru	Bahir Dar University (Ethiopia)	STUDENT'S SELF-PERCEIVED LINGUISTIC COMPETENCE ON SCIENCE ACHIEVEMENT AND ENGAGEMENT IN EARLY GRADES: A SYSTEMATIC REVIEW OF LITERATURE AND ITS PROSPECTS
Sévérin M. MEHOUENOU Amadou SALAMI Israël Sunday DOTCHAMOU	University of Abomey-Calavi (Benin)	EXPLORING THE USE OF APPROPRIATE MATERIALS IN AGRICULTURAL FIELD TO IMPROVE COMMUNICATIVE CAPACITY OF LEARNERS IN BENIN
Srishti Agarwal	(India)	EXAMINATION OF OPPORTUNITIES AND CHALLENGES OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS
Jimmy, AKOH	(India)	PARTICIPATORY VIDEO FOR SAFER HEALTH: THE PAIKON KORE DEVELOPMENT COMMUNICATION PROJECT IN PERSPECTIVE
Nguyen Huy Hoang	Tra Vinh University (Viet Nam)	SOME LEGAL ISSUES ABOUT COMMON PROPERTY OBLIGATIONS OF HUSBAND AND WIFE AND WIFE AND SEPARATE PROPERTY OBLIGATIONS OF HUSBAND AND WIFE UNDER VIETNAMESE LAW
Nguyen Huy Hoang	Tra Vinh University (Viet Nam)	MARRIAGE TERMINATED AS DECLARED TO BE DEAD BY COURT UNDER VIETNAMESE LAW

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-5, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. ANIL LAL S

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Ekpenyong Akanimo Udofia Bassey Efiong Asanga Aniekan Essienubong Ikpe	Akwa Ibom State Polytechnic (Nigeria) University of Uyo (Nigeria)	ANALYSIS AND PERFORMANCE EVALUATION OF HEAVE COMPENSATION IN OFFSHORE FLOATING CRANES
Ammar MRABTI Nouredine OUELAA Ramdane YOUNES Tarek Kebabsa Zakariya OUELAA	University 8 Mai 1945 (Algeria) Echahid Cheikh Larbi Tebessi University (Algeria) The Higher School of Industrial Technologies (Algeria)	GEAR AND BEARING FAULT DETECTION THROUGH VIBRATORY ANALYSIS: SIGNAL, SPECTRUM, ENVELOPE, EMD, AND VMD
Elena Sierikova Elena Strelnikova Denys Kriutchenko	National University of Civil Protection of Ukraine, Kharkiv, (Ukraine)	SHELL STRUCTURES INTERACTING WITH LIQUID AND THEIR APPLICATIONS IN BIOMECHANICS
Jonit Stephen Sagaya Aurelia	Christ University (India)	SIMULATION OF INTERNET OF THINGS: CORRELATION, CONTRAST AND EXPLORATION
Assoc. Prof. Dr. ANIL LAL S	National Institute of Technology (India)	INVERSE GAS DYNAMICS TABLES FOR THE ISENTROPIC EXPANSION OF A GAS DUE TO AREA CHANGE AND FLOW DEFLECTION
Ishpreet Singh Chouhan Navrajanbir Singh Kalsi	The Senior Study-II School (India) Guru Harkrishan Sen. Sec. Public School (India)	TRIBOELECTRIC CHARGING BASED ELECTRICITY GENERATION FOR SELF- POWERED BATTERY-LESS DEVICES
KEBABSA Tarek Chanez CHEBICHEB Ammar Mrabti Babouri Mohamed Khemissi	University 8 Mai 1945 Guelma (Algeria)	NUMERICAL SIMULATION OF A DOUBLE GEAR FAULT AND CALCULATION OF SCALAR INDICATORS

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Mustafa AKMAN

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Mustafa AKMAN	Hakkari University (Türkiye)	CONFIRMATION OF A FALSE CLAIM BASED ON ZEMAHSHARI FOR THE PURPOSE OF ARBITRATION OF RABITAYI
Assoc. Prof. Dr. Mustafa AKMAN	Hakkari University (Türkiye)	SALEH B. MAHDI AL-MAQBILI (D.1108/1696) AND THE WORLD OF THOUGHT
Assist. Prof. Mehmet Selim AYDAY	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	A CRITICAL EXAMINATION OF OMAR FAVZI MARDIN'S WORK ANNOTATED AND CLASSIFIED TURKISH TRANSLATION OF THE HOLY QUR'AN ACCORDING TO THEMES
Yücel KARAHASANOĞLU Prof. Dr. Burhan BALTACI	Kastamonu University (Türkiye)	MANISA WRITTEN WORKS LIBRARY REGISTERED AT 45 HK 4663/7 MANUSCRIPT VERSE EXPLANATION AND ITS EVALUATION IN TERMS OF EXEGESIS (TEFSIR) SCIENCE

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-2, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Sadettin PAKSOY

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Ömer SEZER Ahmet ALAN	Dicle University (Türkiye) Ahmet Yasevi University (Kazakhstan)	CHINA'S EFFECTS ON THE TURKIC WORLD: THE EXAMPLE OF TURKESTAN
Prof. Dr. Sadettin PAKSOY Semra CAN	Gaziantep University (Türkiye)	LOOKING AT THE FORMATION OF THE DIASPORA WITH THE NETWORK THEORY: THE EXAMPLE OF THE TURKISH DIASPORA IN GERMANY
Prof. Dr. Sadettin PAKSOY	Gaziantep University (Türkiye)	ECONOMIC EFFECTS OF GLOBALIZATION: AN EVALUATION ON THE CHINA ECONOMY AND ALIBABA COMPANY
Müjgan GÜNEŞ Pelin ALİYEV	Hasan Kalyoncu University (Türkiye)	THE EFFECTS OF EARTHQUAKE-INDUCED MIGRATION ON WOMEN AND THE STRATEGIES OF WOMEN TO COPE WITH THE CHALLENGES OF THE MIGRATION PROCESS: THE CASE OF THE 6 FEBRUARY EARTHQUAKES
Aslıhan BEDIER	Marmara University (Türkiye)	EFFECT OF TURKIYE'S HEALTH DIPLOMACY ACTIVITIES CARRIED OUT DURING CORONAVIRUS PANDEMIC TO COUNTRY'S SOFT POWER
Lect. Dr. Mert Mahir GÖZ	Bitlis Eren University (Türkiye)	THE IMPACT OF THE 1 MARCH 2003 MEMORANDUM ON THE RELATIONS BETWEEN TURKEY AND THE UNITED STATES
Merve TEKİN ÇOLAK	Ahi Evran University (Türkiye)	TRANSFORMATION OF GERMANY ON THE AXIS OF THE RUSSIA-UKRAINE WAR
Res. Assist. Abdullah AKGÜL Prof. Dr. Ercan SEYHAN	Hasan Kalyoncu University (Türkiye)	THEORETICAL ANALYSIS OF "VOLUNTARY REPATRIATION" AS A TYPE OF PERMANENT SOLUTION TO THE REFUGEE CRISIS

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-3, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ebru İfakat ÖZCAN

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Asist. Prof. Dr. Serkan Ali AKARSU Prof. Dr. Fatih Mehmet KANDEMİR	Atatürk University (Türkiye) Aksaray University (Türkiye)	EFFECTS OF SLYMARIN ON METHOTREXATE-INDUCED TESTICULAR DAMAGE
Süleyman KOZAT	Van Yuzuncu Yıl University (Türkiye)	FLUID THERAPY IN GASTROINTESTINAL DISEASES OF CAT AND DOGS
Assoc. Prof. Dr. Engin ŞEKER Assoc. Prof. Dr. Ebru İfakat ÖZCAN	Munzur University (Türkiye)	THE IMPORTANCE OF PLANTS FOR FISH HEALTH
Assist. Prof. Ömerhan DÜRRANİ	Karadeniz Technical University (Türkiye)	LENGTH-WEIGHT RELATIONSHIPS AND CONDITION FACTORS OF FARMED RAINBOW TROUT, BROOK TROUT AND BROWN TROUT
Assoc. Prof. Dr. Şeniz ÖZİŞ ALTINÇEKİÇ Dr. Funda ERDOĞAN ATAÇ	Bursa Uludag University (Türkiye) Ege University (Türkiye)	LAMB WELFARE in the NEONATAL PERIOD
Serdar Murat YILMAZ Assoc. Prof. Dr.Hilal BULUT	Fırat University (Türkiye)	FOOD USE OF MACRO AND MICRO ALGAE
Assist. Prof. İbrahim Samet GÖKÇEN Örge NATUR Assoc. Prof. Dr.Meryem KUZUCU	Kilis 7 Aralık University (Türkiye)	IMPORTANCE OF VITICULTURE IN KİLİS PROVINCE
Darwin H Pangaribuan Yohannes C Ginting Agus Karyanto M Syamsoel Hadi Afifa Meilin N Prayogo Danang	Lampung University (Indonesia)	THE EFFECT OF LIQUID ORGANIC FERTILIZER BASED ON GOAT URINE, MORINGA LEAF, AND BANANA STEM ON THE GROWTH AND YIELD OF MUSTARD GREENS (Brassica rapa L.) AND PAKCOY (Brassica rapa L.)

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Aida Buza

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Shabbir Hussain Saqib Ali Saira Shahzadi Muhammad Nawaz Tahir Sadaf Ramzan "Muhammad Shahid"	Khwaja Fareed University (Pakistan) Quaid-i-Azam University (Pakistan) GC University (Pakistan) University of Sargodha (Pakistan)	SYNTHESIS, SPECTROSCOPY, XRD AND BIOLOGICAL ACTIVITIES OF HOMO- AND HETEROBIMETALLIC COMPLEXES WITH POTASSIUM-1 DITHIOCARBOXYLATOPIPERIDINE-4-CARBOXYLATE
Ghulam Ali	University of Peshawar (Pakistan)	KINETIC ANALYSIS AND PRODUCT DISTRIBUTION OF THERMAL DECOMPOSITION OF PLASTIC WASTE
Res. Assist. Aida Buza Prof. Dr. Arleta Rifati Nixha Prof. Dr. Mustafa Arslan	University of Prishtina (Kosovo) University of Sakarya (Türkiye)	DISCOVERY OF NOVEL BENZENESULFONAMIDES INCORPORATING 1,2,3-TRIAZOLE SCAFFOLD
Boughedir Nadia Bailiche Zohra	University of Tlemcen (Algeria) University of Aint émouth(Algeria)	THE CATALYTIC ACTIVITY WAS EVALUATED IN THE TOTAL ESTÉRIFICATION OF FATTY ACIDS, CHOSEN AS MODEL MOLÉCULES OF VOCS
Asma Amjlef Salaheddine Farsad Ayoub Chaoui Aboubakr BEN HAMOU Said Et-Taleb Noureddine El Alem	Ibn Zohr University (Morocco)	POLYANILINE COATED QUARTZ SAND (QS@PANI) AS AN ADSORBENT COMPOSITE FOR ORANGE G DYE REMOVAL FROM AQUEOUS SOLUTION
Divya L. Chouhan Shikhil S. Wanjari Manish M Katiya	(India)	NANOPARTICLES IN ORGANIC CONDENSATIONS REACTIONS: A REVIEW

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-5, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Muhammad Faisal

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Lawrence N. Okwuosa Anuli B. Okoli Favour C. Uroko	University of Nigeria Nsukka	PSALMS 16:4 AND INTERNET FRAUDSTERS IN CHRISTIAN DOMINATED SOUTHERN NIGERIA
Dr Sajna S	University College Thiruvananthapuram Kerala (India)	PHILISOPHY OF THE BHAGAVAD GITA AND THE QURAN.
PhD Asunta Toromëni	University of Tirana (Albania)	DIGITAL NOMADISM ALBANIA'S STEPS
Dr. Pyali Chatterjee Prof. (Dr). Shailesh N Hadli	The ICFAI University (India) Dharmashastra National Law University Registrar	BEYOND BIOLOGY: THE CRUCIAL DIALOGUE ON POSTHUMOUS SPERM RETRIEVAL IN SOCIETY AND LAW
Shuaeeb, A. I. Babagana, M. Yahaya, F. Ndatsu, A. Abdullahi, M. K.	Federal University of Technology (Nigeria)	INFLUENCE OF INTERNET LIBRARY ON STUDENTS (A CASE OF UNDERGRADUATE STUDENTS FEDERAL UNIVERSITY TECHNOLOGY, MINNA).
Pooja Yadav	Galgotias University (India)	SAFEGUARDING TRADITIONAL KNOWLEDGE THROUGH PATENT LAWS IN INDIA
Dr. Muhammad Faisal	Ministry of Human Rights Commission (Pakistan)	PAKISTANI INSTITUTES CAN MANAGE THE INTERNET WORK IN DARK FIBER
Md. Ibrahim Khalil Dr. Abdul Rahman Bin S Senathirajah Saif Ahmed Dr. Rasheedul Haque	MAHSA University (Malaysia) Inti International University (Malaysia)	EFECT OF LEADERSHIP ON SMALL & MEDIUM ENTERPRISE'S PERFORMANCE
Md. Ibrahim Khalil Dr. Abdul Rahman Bin S Senathirajah Saif Ahmed Dr. Rasheedul Haque	MAHSA University (Malaysia) Inti International University(Malaysia)	ENTREPRENEURIAL LEADING ON SME'S PERFORMANCE

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-1, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: PhD. Erşan Ömer YÜZER

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Lect. PhD. Erşan Ömer YÜZER Asst. Prof. Sami ŞİT Lect. Emrah HARMANCI Assoc. Prof. Ali ERDUMAN Asst. Prof. Altuğ BOZKURT Lect. Yusuf SOYVURAL Lect. Evren TAŞ	Hakkari University (Türkiye) Sakarya University (Türkiye) Yıldız Technical University (Türkiye)	INVESTIGATION AND EVALUATION OF THE ELECTROMAGNETIC FIELD EFFECTS AT HAKKARI UNIVERSITY ZEYNEL BEY CAMPUS
Lect. PhD. Erşan Ömer YÜZER Asst. Prof. Altuğ BOZKURT	Hakkari University (Türkiye) Yıldız Technical University (Türkiye)	SOLAR RADIATION PREDICTION USING MACHINE LEARNING APPROACH BASED ON VARIOUS METEOROLOGICAL VARIABLES
Fatma ALTINTAŞ Meltem DELİMANLAR Mahmed Sari NJJAR Prof. Dr. Ahmet KOLUMAN Sena Nur KARAGÖZ Yusuf BALSEVER Erdem TURHAN Abdullah Berk İNCE	Pamukkale University (Türkiye) Vestel Household Appliances, R&D Center, Manisa, Türkiye)	ELECTROLYSIS AND USAGE IN ENGINEERING
Rabiye CEYLAN Assoc. Prof. Dr. Halil Murat ÜNVER Assist. Prof. Dr. Faruk ULAMIŞ	Kırıkkale University (Türkiye)	DESIGN OF PROXIMITY FUZE USING SINGLE CARD COMPUTER
Asst. Prof. Dr. Erman ÖZER	Recep Tayyip Erdogan University (Türkiye)	COMBI BOILER CONTROL USING FUZZY LOGIC TECHNIQUE
Asst. Prof. Dr. Erman ÖZER	Recep Tayyip Erdogan University (Türkiye)	DEEP LEARNING-BASED SYSTEM FOR ANOMALY DETECTION IN REAL NETWORKS
Asst. Prof. Muhammet Emin ŞAHİN Res. Assist. Fatma Nur ORTATAŞ	Yozgat Bozok University (Türkiye)	REAL-TIME TRAFFIC SIGN DETECTION WITH YOLOV6 MODEL
Assist. Prof. Dr. İrem ŞENYER YAPICI Assist. Prof. Dr. Ceren KAYA Assoc. Prof. Dr. Rukiye UZUN ARSLAN	Zonguldak Bülent Ecevit University (Türkiye)	ELECTROCARDIOGRAM BASED PATIENT FOLLOW-UP SYSTEM DESIGN
Assist. Prof. Dr. Murat KOCA	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	SECURITY VULNERABILITIES IN METAVERSE

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}

ZOOM ID: 812 5934 6695

HALL-2, SESSION-3

ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Necla ÇAĞLARIRMAK

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr. Kenan PALA	Amasya University (Türkiye)	LOCAL RECIPES FROM TRADITION TO THE FUTURE: AMASYA CUISINE
Prof. Dr. Saime KÜÇÜKKÖMÜRLER Res. Assist. Firuze CEYLAN Neslihan YAVUZ Dilek SARAÇ	Osmaniye Korkut Ata University (Türkiye)	WILD EDIBLE PLANTS AND THEIR TRADITIONAL USE IN THE KITCHEN: THE CASE OF KADIRLI
Prof. Dr. Necla ÇAĞLARIRMAK Assist. Prof. Dr. Ahmet Zeki HEPÇİMEN	Celal Bayar University (Türkiye)	FOOD SAFETY PARAMETERS OF DRIED FRUITS AND VEGETABLES
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Akif ŞEN	Giresun University (Türkiye)	A PRODUCT CANDIDATED FOR GEOGRAPHICAL MARKING IN TRABZON, AHO CHEESE
Gülseven DURAN Asst. Prof. Dr. Mutlu ÇEVİK	Munzur University (Türkiye)	INVESTIGATION OF THE CHANGES IN SOME QUALITY PROPERTIES OF FERMENTED ALMOND MILK SAMPLES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIOS DURING THE STORAGE PERIODS
Gülseven DURAN Asst. Prof. Dr. Mutlu ÇEVİK	Munzur University (Türkiye)	INVESTIGATION OF THE CHANGES IN THE RHEOLOGICAL PROPERTIES OF THE PROBIOTIC BEVERAGES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIO DURING THE STORAGE PERIODS
Assoc. Prof. Dr. Okan SEZER Prof. Dr. İsmühan POTOĞLU ERKARA	Eskişehir Osmangazi University (Türkiye)	POLLEN MORPHOLOGY INVESTIGATIONS OF ECONOMICALLY IMPORTANT Nerium oleander L. (Apocynaceae) TAXON GROWING IN ESKİŞEHİR/TÜRKİYE

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-3, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ali YILDIRIM

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Özgür YAVUZ Dr. İskender GÜLER	AU Institute of Health Sciences (Türkiye)	EVALUATION OF EXERCISE ADDICTION LEVELS OF TOKAT SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS
Egemen EREN Assist. Prof. Dr. Zühal YURTSIZOĞLU	Sivas Cumhuriyet University (Türkiye)	ETHICAL APPROACHES IN ANCIENT SPORTS AND OLYMPICS
Assoc. Prof. Dr. Ali YILDIRIM Assist. Prof. Dr. Tugay YILMAZ	Kilis 7 Aralık Üniversitesi (Türkiye)	EXAMINATION OF THE SPORTS CONTINUOUS SELF-CONFIDENCE LEVELS OF FOOTBALLERS
Lect. Oğuzhan BOZKURT Assoc. Prof. Dr. Yahya DOGAR	Inönü University (Türkiye)	AN ANALYSIS OF THE STUDIES ON ''INTERNAL FOCUS-EXTERNAL FOCUS IN ATTENTION FOCUS'' IN WEB OF SCIENCE: A CONTENT ANALYSIS
Msc. Esmeralda Beshi Msc. Mark Dodaj	Sports University of Tirana, (Albania)	PHYSICAL ACTIVITY PROFILE IN FEMALE FOOTBALL IN TIRANA, ALBANIA
Dr. Blerina Aliaj Alesja Lleshi Dr. Mirjeta Cenaj	Sports University of Tirana (Albania)	A COMPARISON OF THE ANXIETY LEVEL OF 10-YEAR-OLD CHILDREN WHO ENGAGE AND WHO DO NOT ENGAGE IN EXTRA-CURRICULAR SPORTS OR PHYSICAL ACTIVITY
Prof.Ass. Ferdinand Mara Msc. Migena Plasa	Sports University of Tirana (Albania)	THE IMPORTANCE OF CORRECT DETERMINATION OF TRAINING LOADS IN BASKETBALL

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Zohaib Hassan SAIN

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Lum Qollaku Muhamet Aliu Arbana Sahiti Ramushi	University of Pristina (Kosova)	THE RELATIONSHIP BETWEEN PATHOLOGICAL SELFISHNESS AND INTENTION TO FRAUD AMONG ACCOUNTANTS: THE MEDIATING ROLE OF MORAL JUSTIFICATION
Dr. Venet Shala Dr. Hamdi Hoti Dr. Demir Lima Msc. Dafina Abdullahu	University of Prizren "Ukshin Hoti" (Kosovo)	CHARACTERISTICS OF MODERN ORGANIZATION OF ENTERPRISES IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION
Zohaib Hassan SAIN	Superior University (Pakistan)	THE INFLUENCE OF INFORMATION TECHNOLOGY ON HIGHER EDUCATION IN PAKISTAN
Zohaib Hassan SAIN	Superior University (Pakistan)	BLENDED LEARNING ADOPTION IN PAKISTANI UNIVERSITIES: CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS
Lawal, Amiru Balarabe	Federal University Gusau (Nigeria)	AN UNCHARTED NEXUS: TRANSFORMATIVE POTENTIAL OF CRYPTOCURRENCY ON NIGERIA'S ECONOMIC LANDSCAPE
Dr Vaishali Krishna	Jawaharlal Nehru university (India)	STRATEGISING HUMAN CAPITAL: A WAY FORWARD FOR SUSTAINABILITY
Dr Vaishali Krishna	Jawaharlal Nehru university (India)	INDIA'S G20 PRESIDENCY: ONE EARTH, ONE FAMILY, ONE FUTURE
Rutuja Nikam Piyush Bachhav Ganesh Sonawane	Divine College of Pharmacy (India)	ECONOMIC DEVELOPMENT AND SOCIAL RESEARCH
Mohammed Mohammed Sulaiman Ebrahim	A.M.U. (India)	FINANCIAL LITERACY AMONG UNIVERSITY STUDENTS: EMPIRICAL EVIDENCE FROM Yemen

ONLINE PRESENTATIONS / 22.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 15 ^{00} : 17 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-5, SESSION-3		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. V. Rakshana

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr.V.Rakshana R. Jothilakshmi SS. Shadhika Dr. R. Srinivasan	Bharath Institution of Education and Research, Chennai (India)	SKIN CHANGES ON THE FACE CAUSED BY OVER-THE COUNTER COSMETIC CREAMS: AN OBSERVATIONAL STUDY OF CLINICAL AND DERMOSCOPY FEATURES
Balasubramani G L Rinky Rajput Manish Gupta Pradeep Dahiya Jitendra K Thakur Rakesh Bhatnagar Abhinav Grover	Jawaharlal Nehru University (India) National Institute of Plant Genome Research (India) Banaras Hindu University (India)	STRUCTURE-BASED DRUG REPURPOSING TO INHIBIT THE DNA GYRASE OF MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS
K.Atchaya Assist. Prof. Dr.W.Helen Prof. Dr. R.Srinivasan	Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)	RECENT UPDATES ON SCREENING AND DIAGNOSIS OF PATIENTS WITH FABRY DISEASE
V.Ranjani Assist. Prof. Dr.W.Helen Prof. Dr. R.Srinivasan	Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)	THE ROLE OF PHARMACIST AS PART OF PALLIATIVE TREATMENT IN ONCOLOGY DEPARTMENT
Kalsoom Yasin Dr.Saleem Abbas	Riphah International University (Pakistan)	EFFECTS OF WORK RELATED STRESS AND BURNOUT AMONG EMPLOYEES WORKING IN TEXTILE INDUSTRY
Ali Aslani Yousef Akbari Shahrestanaki Mehdi Beyrami Jam Sakineh Moghaddam Zeabadi Razieh Alipour Ramin Aslani	Qazvin University of Medical Sciences (Iran)	DIAGNOSIS AND EMERGENCY TREATMENT OF FOODBORNE BOTULISM
Ananya Verma Prekshi Garg Prachi Srivastava	Amity University (India)	IDENTIFICATION OF ANTIMICROBIAL RESISTANCE IN OXA GENE IN THE MAJOR CAUSATIVE AGENTS OF BRAIN ABSCESS
Ozoemena E. Eje Funmilola A. Oluwafemi Chinekwu S. Onoyima Jude O. Uzoechina Gbotemi J. Oni Chimeremnma V. Ogbonna Chetachi J. Onyiriuka Nkemdilim S. Ozioko	University of Nigeria Federal University of Nigeria College of Nursing and Health Technology (Nigeria)	STRAIN SPECIFICITY IN PRION INFECTION

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assist. Prof. Dr. Gürkan İLTER

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Gürkan İLTER Beybün GEZER	Hakkari University (Türkiye) Anatolian High School Hakkari (Türkiye)	HAKKARI IN THE NOVEL “ZAP BOYLARI” OF ŞÜKRÜ GÜMÜŞ
Asst. Prof. Dr. Sabri BALTA	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	TWO MUSICIANS POETS MEHMET AKIF ERSOY AND YAHYA KEMAL BEYATLI
Res. Assist. Dr. İlker İŞLER	Şırnak University (Türkiye)	TWO SHARP ENDS OF “THE SEARCH” IN A THE NOVEL TITLED A SEASON IN HAKKARİ: LIFE-DEATH
Dr. Sercan KADAŞ	Ministry of Education (Türkiye)	NOTES ABOUT THE VÂLİHÎ'S DÎVÂN AT THE NATIONAL LIBRARY OF GERMANY
Serdar ŞİMŞEK Hilal AKÇAY	Bilecik Şeyh Edebali University (Türkiye)	FOLKLORIST CAHİT ÖZTELLİ'S ZİLE FOLKLORE RESEARCH
Shafa Alat Abdullayeva	Azerbaycan Cooperation University (Azerbaijan)	MULTUCULTURAL AZERBAIJANI TEACHER IN HEYDAR ALİYEV’S PRISM
Sabina Agababayeva	Baku Slavic University (Azerbaijan)	POSTMODERNISM IN CONTEMPORARY AZERBAIJANI PROSE: (BASED ON KAMAL ABDULLA'S NOVEL "VALLEY OF WIZARDS"

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}	ZOOM ID: 812 5934 6695
HALL-2, SESSION-1	ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assist. Prof. Dr. Priyanka Das

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Priyanka Das Prof. Dr. Swades Pal	Malda Women's College (India) University of Gour Banga (India)	EXPLORING UNCERTAINTY AND SUSCEPTIBILITY OF RESERVOIR STORAGE USING RULE-BASED DECISION TREE APPROACH
Aby Prescila Hadily Azzulfa Haryani Mohd Azri Siti Nur Hanisah Omar Nydia Natasha Jefrin Sonia Ivana Jack	Keningau Vocational College (Malaysia)	ENTERTAINING & EDUCATING CHILDREN WITH EARTH SAVING PUPPETS
Prof. Simmi Agnihotri Dr. Vijay Singh	Himachal Pradesh University (India)	HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT IN HIMACHAL ROAD TRANSPORT CORPORATION WITH SPECIAL REFERENCE TO OPERATIONAL STAFF
Zanaira Batool Shanza Abbas Rabbia Shahid	Comsats University Islamabad (Pakistan)	A JOURNEY OF SELF-TRANSFORMATION: BREAKING THE CHAINS OF BAD HABIT
Nisperos, John Noel S.	Don Mariano Marcos Memorial State University-South (Philippines)	TEACHING PERFORMANCE ASSOCIATED TO V3SK MODEL OF A 21ST CENTURY TEACHING PROFESSIONAL
Ilfa Zaidi Harjeet Kaur Bhatia	(India)	A NEW ERA OF TEACHER EDUCATION: 21 ST CENTURY SKILLS AND SOCIAL MEDIA
Prof. Dr. Satish Menon	Alliance University Bangalore (India)	SUSTAINABILITY DUE TO THE EFFECT OF FLOOD IN AUCKLAND NEW ZEALAND DURING JAN 2023 AND ITS REPERCUSSION IN THE PRESENTISM OF THE LOCAL COMMUNITY OF AUCKLAND

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-3, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Ahmet Niyazi ÖZKER

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Pérez Gamón Carolina Margarita	Universidad del Nordeste (Argentina)	CHALLENGES OF GROWTH IN LATIN AMERICA TODAY
Assoc. Prof. Dr. İsmail Tamer TOKLU Assist. Prof. Dr. Arzu TUYGUN TOKLU	Recep Tayyip Erdoğan University (Türkiye)	IS THE IMPACT OF EMISSIONS OF AGRICULTURAL PRODUCTION A THREAT TO EXPORT MARKETING? CROSS-COUNTRY COMPARATIVE ANALYSIS OF TÜRKİYE
Assist. Prof. Dr. Nurgül ERGÜL GÜVENDİ	Sivas Cumhuriyet University (Türkiye)	GASLIGHTING IN INTERPERSONAL COMMUNICATION: HOW TO UNDERSTAND A MANIPULATOR?
Prof. Dr. Ahmet Niyazi ÖZKER	Bandirma Onyedi Eylul University (Türkiye)	MODIFIES IN MONEY SUPPLY RECENTLY IN TURKEY AND EVALUATION OF THIS PHENOMENON AS THE SCOPE OF PUBLIC DEFICIT
Mehbalıyeva Asya Xalid	Azerbaijan Cooperation University (Azerbaijan)	MAIN DIRECTIONS OF BUSINESS PLAN IMPLEMENTATION
Zoya Velibayova	Azerbaijan State Pedagogical University (Azerbaijan)	CHARACTERISTICS OF EDUCATION MANAGEMENT IN THE UNITED STATES

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Ömer Faruk DEMİRBAŞ Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	ELECTRICITY GENERATION WITH THERMOELECTRIC GENERATOR FROM SOLAR HEATING SYSTEM
Ömer Faruk DEMİRBAŞ Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	ELECTRICITY GENERATION FROM WASTE CHIMNEY EXHAUST HEAT WITH THERMOELECTRIC GENERATOR IN A TEXTILE FACTORY
Dr. Ayhan DOĞAN Dr. Murat KORKMAZ Assoc. Prof. Dr. Volkan KIRMACI	Hacettepe University (Türkiye) Bartın University (Türkiye)	COMPARISON of PARALLEL CONNECTED COUNTER-FLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE PERFORMANCE USING CO 2 GAS with MACHINE LEARNING METHODS
Dr. Murat KORKMAZ Dr. Ayhan DOĞAN Assoc. Prof. Dr. Volkan KIRMACI	Hacettepe University (Türkiye) Bartın University (Türkiye)	PERFORMANCE ANALYSIS by SUPPORT VECTOR MACHINES, GAUSS PROCESS REGRESSION and LINEAR REGRESSION IN A COUNTERFLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE USING OXYGEN as FLUID
Enes KAHRAMAN Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK Prof. Dr. Yusuf ÇAY	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GEOGRAPHICAL CONDITIONS ON HEATING DEGREE HOUR VALUES FOR 8 PROVINCES AND 101 DISTRICTS IN THE MEDITERRANEAN REGION
Enes KAHRAMAN Assoc. Prof. Dr. Mustafa ERTÜRK Prof. Dr. Ali KEÇEBAŞ	Sakarya University of Applied Sciences(Türkiye)	CALCULATION OF HEATING DEGREE HOUR VALUES OF 116 DISTRICTS OF 8 PROVINCES IN THE AEGEAN REGION

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}		ZOOM ID: 812 5934 6695	
HALL-5, SESSION-1		ZOOM PASSCODE: 212223	

HEAD OF SESSION: Dr. Andreia Garcês

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Carlos Alexandre Glorias Batista Filho Carlos Nelson Elias Gilberto Monteiro Martins Bruno Moura Mourão Renata Lima Lorusso Sampaio	(Brazil)	ADDITIVE MANUFACTURING TECHNOLOGIES FOR IMPLANT DENTISTRY APPLICATION
Ilnura Ibragimovna Fayzullina	Biotech University (Russia)	HEMATOLOGICAL PARAMETERS OF STELLED COWS
Maya Dmitrievna Shumova	Russian State Social University (Russia)	PLATELET FUNCTIONS IN TIED HEIFERS
Elena Sergeevna Tkacheva	Vologda State Dairy Farming Academy (Russia)	SOME BLOOD PARAMETERS IN SOWS
Nadezhda Viktorovna Vorobyeva	South-West state University (Russia)	STATE OF PLATELET FUNCTIONS IN CALVES OF HIGH-MAILITY BREED
Svetlana Yurievna Zavalishina	Russian State Social University (Russia)	PLATELET PARAMETERS IN CALVES
Dr. Andreia Garcês Prof. Dr. Isabel Pires	Exotic and Wildlife Service University (Portugal) CECAV University (Portugal)	WILDLIFE AND TUMORS
Haruna B. Murtala Rn Dahiru Abdullahi Rn	Lincoln University College, (Malaysia)	INVESTIGATING THE PRACTICE OF DENTAL HYGIENE AMONG STUDENTS OF INTEGRATED TSANGAYA MODEL SCHOOLS IN KANO STATE NIGERIA
Zagane Mohammed El Sallah Moulgada Abdelmadjid Cherfi Mohamed Benouis Ali Sahli Abderahmen	University of Tiaret (Algeria) University of SidiBel Abbes (Algeria) University of Moulay Tahar Saida (Algeria)	MODELING THE DAMAGE OF ORTHOPEDIC CEMENT IN TOTAL HIP PROSTHESIS

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

ANKARA LOCAL TIME - 10 ^{00} : 12 ^{00}	ZOOM ID: 812 5934 6695
HALL-6, SESSION-1	ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Preeti Singh Bahadur

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Leonard LISAPALY Togar PANGARIBUAN Atmonobudi SOEBAGIO	Indonesian Christian University (Indonesian)	ANALYZING ELECTRICAL POWER QUALITY USING SHORT TIME FOURIER TRANSFORM
Leonard LISAPALY	Indonesian Christian University (Indonesian)	SOLAR ENERGY POTENTIAL AT POST GRADUATE PROGRAM BUILDING, UNIVERSITAS KRISTEN INDONESIA, JAKARTA - INDONESIA
Dr. Preeti Singh Bahadur	Amity University (India)	STUDY ON FOUR-POINT PROBE TECHNIQUE
Bisma Khalid Muhammad Sohail Jameel	University of Engineering and Technology (Pakistan)	EVALUATING SIDRA INTERSECTION-BASED TRAFFIC PHASE AND SIGNAL DESIGN FOR IMPROVING LOS OF ISOLATED INTERSECTION
Bisma Khalid Muhammad Sohail Jameel	University of Engineering and Technology (Pakistan)	OPTIMIZING PHASE AND SIGNAL TIMINGS TO REDUCE CARBON FOOTPRINTS AT SIGNALIZED INTERSECTION
Bakhtiar Ul Haq Se-Hun Kim R. Ahmed S. AlFaify	Jeju National University (Korea) University of the Punjab (Pakistan) King Khalid University (Arabia)	INVESTIGATIONS OF O- AND F-SURFACE FUNCTIONALIZATION OF MXENES BASED ON Cr_2M(M=C, N)
Chin Wei Lai	University of Malaya	RGO/TIO 2 NANOCOMPOSITES ANODE AND ACTIVATED CARBON CATHODE FOR HIGH PERFORMANCE SUPERCAPATTERY

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-1, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Erhan ŞENSOY

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Tahir İGİT	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	THE ROLE OF BERBERINE IN THE TREATMENT OF NEURODEGENERATIVE DISEASES
Dr. Erhan ŞENSOY	Karamanoglu Mehmetbey University (Türkiye)	CURRENT TREATMENT METHODS IN LUNG CANCER TREATMENT
Dr. Erhan ŞENSOY	Karamanoglu Mehmetbey University (Türkiye)	NEW APPROACHES IN THE BREAST CANCER TREATMENT
Mulualem Endeshaw Dr. Tefera Tezera Dr Muluken Asres	Rift Valley University (Ethiopia)	COVID-19 VACCINE ACCEPTANCE AMONG PEOPLE LIVING IN ADDIS ABABA, ETHIOPIA
Kashish Nadeem Fargham Ahmad	Comsats University (India)	BODY SHAMING
Nidhi Prajapati Anil Patani Dharmendra Prajapati	Sankalchand Patel University (India)	THE POTENTIAL ASSOCIATION BETWEEN FABIFLU TREATMENT AND THE DEVELOPMENT OF TYPE 2 DIABETES IN POST-COVID-19 PATIENTS: A STUDY IN NORTH GUJARAT REGION

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-2, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Natella Sultaova Hasankhan

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Mehmet Settar ÜNAL Ferit FIRAT	Sirnak University (Türkiye)	IMPORTANCE AND ROOTSTOCK USE IN VITICULTURE
Assist. Prof. Mehmet Settar ÜNAL Ferit FIRAT	Sirnak University (Türkiye)	AN EVALUATION OF IRRIGATION AND IRRIGATION METHODS IN VINEYARD
Prof. Dr. Mustafa YILDIRIM Res. Assist. Songül ÇİFTÇİ SAKİN	Kahramanmaraş Sütçü İmam University (Türkiye)	THE EFFECT OF DIFFERENT SEAWOOD DOSES ON YIELD AND YIELD COMPONENTS OF TRITICALE IN KAHRAMANMARAŞ CONDITIONS
Prof. Dr. Mustafa YILDIRIM Res. Assist. Songül ÇİFTÇİ SAKİN Assoc. Prof. Dr. Ömer Süha USLU	Kahramanmaraş Sütçü İmam University (Türkiye)	COMPARISON OF SELECTED WINTER CLIMATE CEREALS IN KAHRAMANMARAŞ LOCATION IN TERMS OF SOME PLANT CHARACTERISTICS
Lect. Nazlı AYBAR YALINKILIÇ Şilan ÇİÇEK Prof. Dr. Sema BAŞBAĞ	Muş Alparslan University (Türkiye) Dicle University (Türkiye)	THE IMPORTANCE OF THE MACRO NUTRITION ELEMENT NITROGEN IN COTTON AGRICULTURE
Assoc. Prof. Natella Sultaova Hasankhan	Sumgait State University (Azerbaijan)	SPREAD OF FUNGAL DISEASES IN PLANTS USED FOR GREENING IN AZERBAIJAN

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-3, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Parya Aghamohammadi

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Cenk ALKAŞ Asst. Prof. Alpaslan BAYRAKDAR	Iğdır University (Türkiye)	1,2-BIS(3,5-DIFLUOROPHENYL) ETHANE-1,2-DIONE: SYNTHESIS, STRUCTURAL CHARACTERIZATION, HIRSHFELD SURFACE ANALYSIS AND THEORETICAL STUDIES
Dr. Parya Aghamohammadi	Korkut Ata University (Türkiye)	MXENES / METAL-ORGANIC FRAMEWORK SYNTHESIS AND PROPERTIES
Dr. Parya Aghamohammadi	Korkut Ata University (Türkiye)	INTRODUCTION TO METAL–ORGANIC FRAMEWORKS AND SYNTHESIS AND CHARACTERIZATION OF ONE COORDINATION POLYMERS WITH (H2CBPY)BR ¼ 4-CARBOXY-1-(4-CARBOXYBENZYL PYRIDINIUM BROMIDE) ZWITTERIONIC LIGAND
Assist. Prof. Dr. Aslıhan KORUYUCU	Namık Kemal University (Türkiye)	IMPROVEMENT OF THE COLOR VALUES OF FOUR DIFFERENT FIBER BLENDED FABRICS AFTER BLEACHING, DYEING AND FINISHING
Assist. Prof. Dr. Aslıhan KORUYUCU	Namık Kemal University (Türkiye)	INVESTIGATION OF DIMENSIONAL CHANGES AFTER WASHING AND DRYING ON SINGLE JERSEY KNITTED FABRICS
Assoc. Prof. Dr. Vural OYAN Veysel AKKURT	Van Yüzüncü Yıl University (Türkiye)	MINERALOGIC-PETROGRAPHIC AND GEOCHEMICAL CHARACTERISTICS OF BATMAN-BEŞIRI BASALTIC VOLCANISM
Shahid Adeel Mariam Younis Muhammad Aftab Meral Ozomay Mozhgan Hosseinnezhad Muhammad Hussaan	Government College University (Pakistan) Marmara University Istanbul (Türkiye) Institutes for Color Science and Technology, Tehran (Iran)	IMPACT OF MORDANTS ON DYEING OF SILK WITH SUSTAINABLE NATURAL COLORANT EXTRACTED FROM CASSIA FISTULA BROWN PODS
CHARIF Rania TAOUAI Saliha MAKHLOUFI Rachid	University of Biskra (Algeria)	SYNTHESIS AND CHARACTERIZATION OF A MIXED OXIDE $ZnSb_2O_6$

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-4, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Zohaib Saeed

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Boban Stanković	(Serbia)	THE SPECIES COMPOSITION AND NUMBER OF MIGRATORY WATERBIRDS OF RIT FLOODPLAIN NEAR JAGODINA (SERBIA)
Drashti Makwana Chinamyi Joshi	Sankalchand Patel University (India)	MOLECULAR DOCKING STUDIES FOR REPURPOSING OF AYURVEDIC FORMULATIONS AGAINST CHIKUNGUNYA ASSOCIATED TARGET PROTEINS
Hamsini Eisha.E Dr.W.Helen Dr.R.Srinivasan	Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)	RECENT UPDATES OF DIAGNOSIS AND TREATMENT OF PATIENTS WITH ACHALASIA CARDIA DISEASE
S.Varsha Dr.W.Helen Dr.R.Srinivasan	Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)	INCIDENCE AND CLINICAL PROFILE OF ANTITUBERCULOSIS TREATMENT (ATT)- INDUCED HEPATITIS
S.Kamali Dr.W.Helen Dr.R.Srinivasan	Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)	A COMPARATIVE STUDY ON ASSESSMENT OF INTELLECTUAL OUTCOME IN CHILDREN WITH MAPLE SYRUP URINE DISEASE (MSUD)
Zohaib Saeed Rao Zahid Abbas Muhammad Kasib Khan "Muhammad Kashif Saleemi"	University of Agriculture Faisalabad (Pakistan)	ANTICOCCIDIAL ACTIVITIES OF ESSENTIAL OIL OF AMOMUM SUBULATUM IN BROILER CHICKS
Faiza Aslam Mian Abdul hafeez Muti Ur Rehman Gulbeena Saleem Kamran Ashraf	University of Veterinary & Animal Sciences (Pakistan)	STUDIES ON ALTERATIONS IN HEMATO BIOCHEMICAL PARAMETERS OF NATURALLY INFECTED CAMELS BY TRYPANOSOMA EVANSI AND THEILERIA ANNULATA, IN PUNJAB PAKISTAN

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-5, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Dr. Karima LAOUBI

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Bibhajyoti Tamuli Binod Chandra Tripathy	Tripura university (India)	LACUNARY WEAK CONVERGENCE OF SEQUENCES
Raja Mohammad Latif	Prince Mohammad Bin Fahd University (Saudi Arabia)	G'P' - CONTINUOUS AND G'P' – IRRESOLUTE MAPPINGS IN TOPOLOGICAL SPACES
Raja Mohammad Latif	Prince Mohammad Bin Fahd University (Saudi Arabia)	G'P' - COMPACT AND G'P' - LINDELOF TOPOLOGICALS SPACES
Okorafor Uneke OGUNLEYE, Timothy A. Oyovwe,Godwin Choja	Yaba College of Technology (Nigeria) Osun State University (Nigeria)	POLYNOMIAL REGRESSION ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ADVERTISING AND DETRENDED SALES
Okorafor , U. Ogunjirin , O. Lucas, B. O. Karokatose G. B. Martins O. D.	Yaba College of Technology (Nigeria)	REGRESSION ANALYSIS OF DEPOSITS PATTERN IN FIDELITY BANK PLC, LAGOS
Obidiegwu, Samuel Okeke Okorafor , Uneke Philip Folaranmi Ogunsola Olatunbosun , Titilayo Deborah	Yaba College of Technology (Nigeria)	SIMPLE LINEAR REGRESSION ANALYSIS OF THE EFFECT OF EXCHANGE RATE ON GROSS DOMESTIC PRODUCT
Arghyadip Debroy Runu Dhar	Maharaja Bir Bikram University (India)	STUDY ON SOME CLASSES OF SEQUENCES OF NEUTROSOPHIC REAL NUMBERS
Dr. Karima LAOUBI	University M'hamed Bougara of Boumerdes, (Algeria)	INTERNAL DAMPING STABILIZATION OF THE WAVE EQUATION WITH STATIC BOUNDARY CONDITIONS
Talha Usman	University of Technology and Applied Sciences (Sultanate of Oman)	ANALYSIS OF GENERALIZED APPELL'S AND LAURICELLA'S HYPERGEOMETRIC FUNCTIONS AND THEIR PROPERTIES

ONLINE PRESENTATIONS / 23.07.2023

	ANKARA LOCAL TIME - 12 ^{30} : 14 ^{30}		ZOOM ID: 812 5934 6695
	HALL-6, SESSION-2		ZOOM PASSCODE: 212223

HEAD OF SESSION: Mesut BUDAK

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Yelderem AKHOUNDNEJAD Özlem BİRGİN	Şırnak University (Türkiye)	EFFECTS OF CALCIUM SULPHATE ON TOMATOES AT DIFFERENT WATER LEVELS
Şehriban YILDIRIM M. Zeki KARİPÇİN	Siirt University (Türkiye)	SEED AND CARROT SEED (Daucus carota)
Şehriban YILDIRIM M. Zeki KARİPÇİN	Siirt University (Türkiye)	DROUGHT STRESS AND BIOCHEMICAL CHANGES
Hakan EREN Dr. Serkan YEŞİL	Selçuk University (Türkiye)	BACTERIOPHAGE, MECHANISM OF ACTION, APPLICATION AREAS AND SOME PREPARATIONS USED

PHOTO GALLERY

Herkari Bilim Sanat
Edebiyat Derneği
ANATOLIAN

JULY 21-23, 2023 / HAKKARI

ANATOLIAN

ANATOLIAN

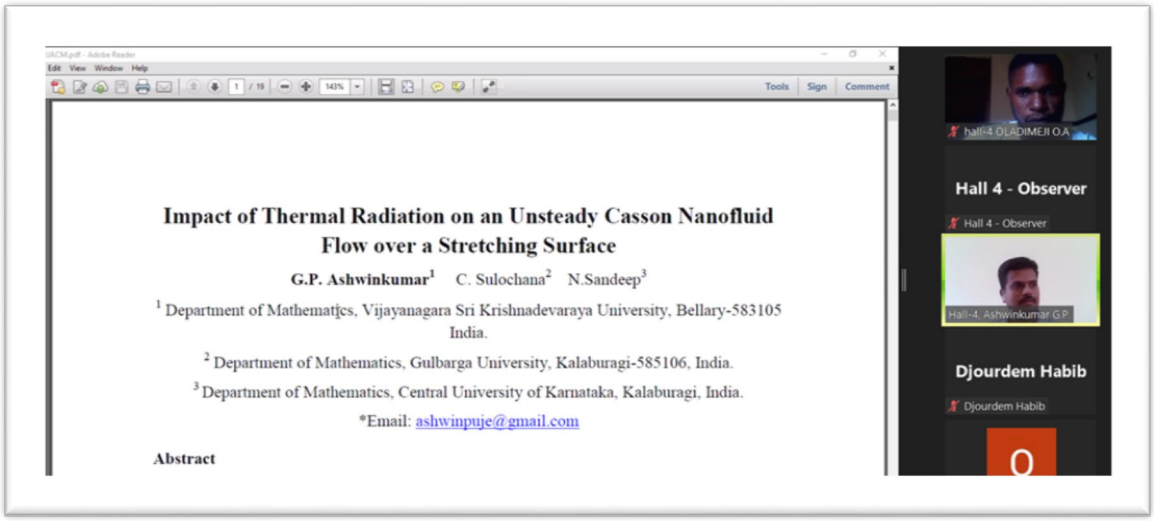

IKSAD

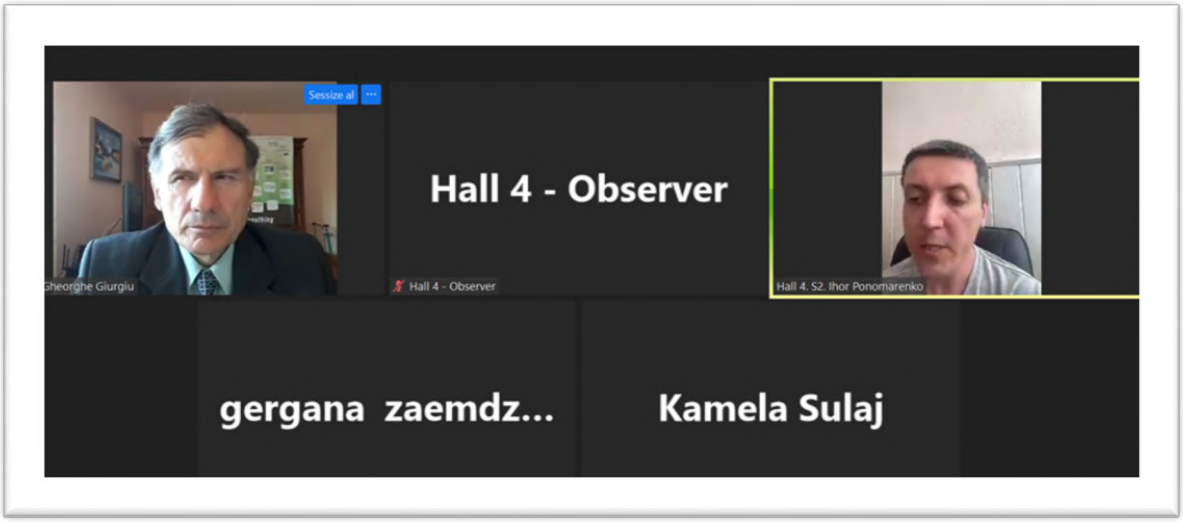

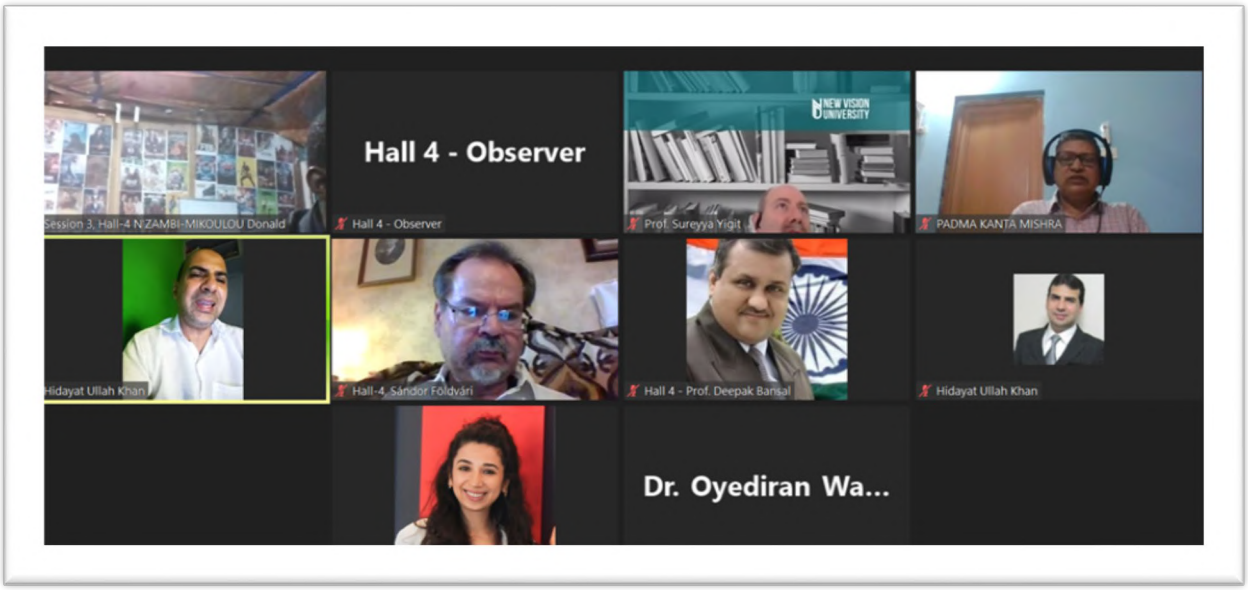

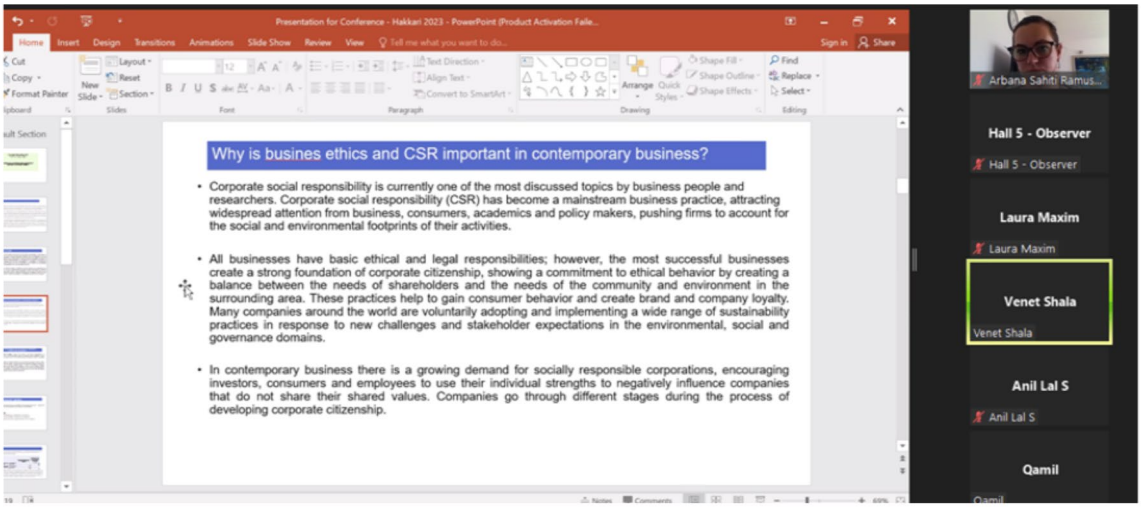

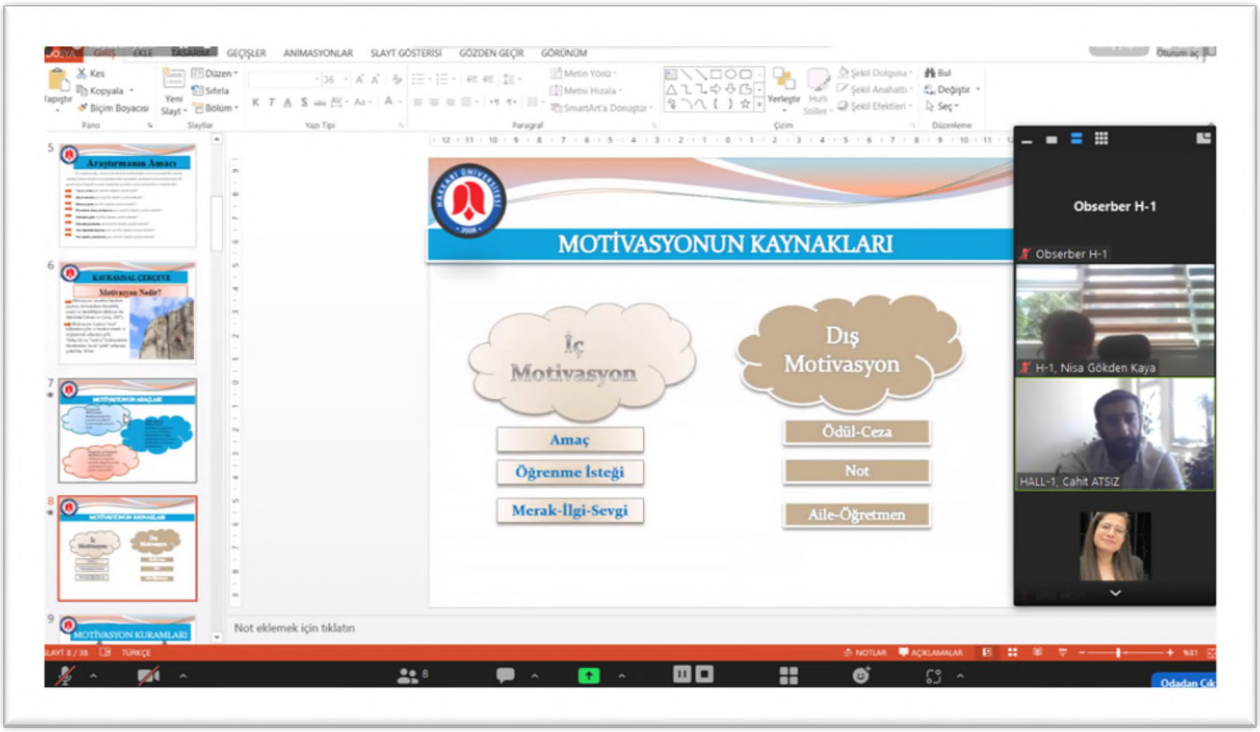

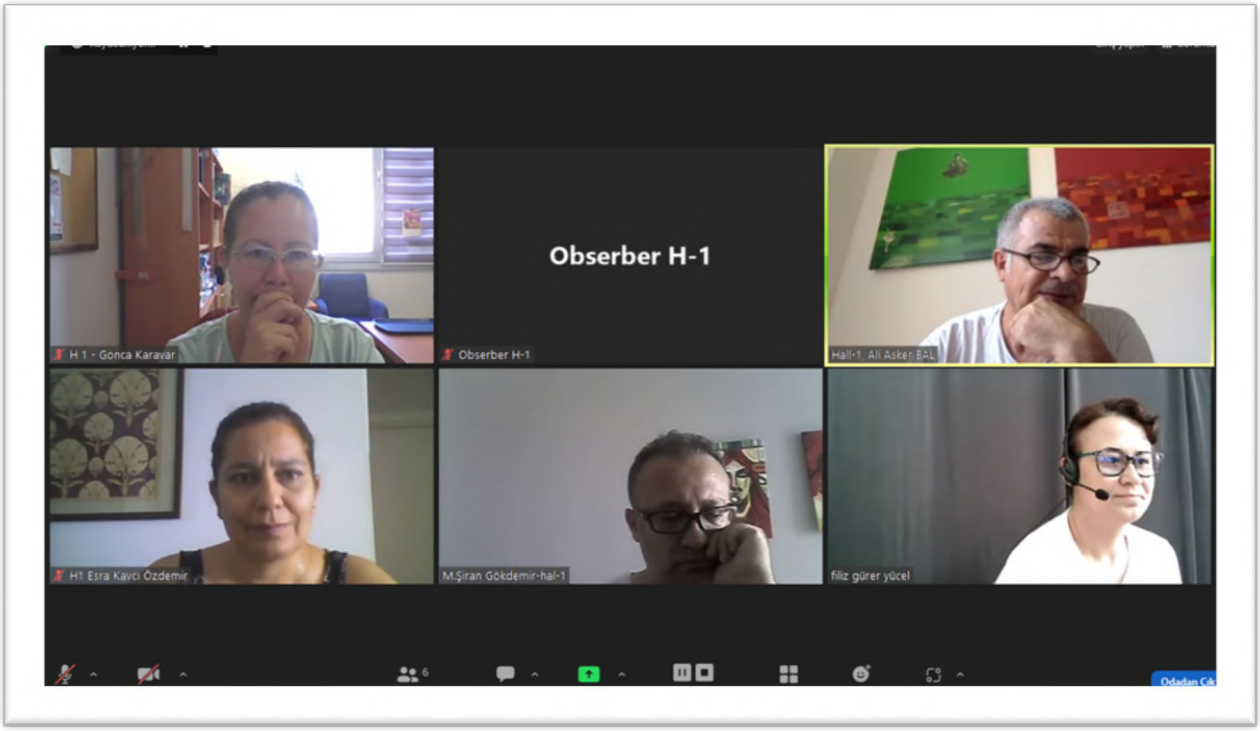

Impact of Thermal Radiation on an Unsteady Casson Nanofluid Flow over a Stretching Surface
G.P. Ashwinkumar[1] C. Sulochana[2] N.Sandeep[3]
[1] Department of Mathematics, Vijayanagara Sri Krishnadevaraya University, Bellary-583105 India.
[2] Department of Mathematics, Gulbarga University, Kalaburagi-585106, India.
[3] Department of Mathematics, Central University of Karnataka, Kalaburagi, India.
*Email: ashwinpuje@gmail.com
Abstract
Hall 4 - Observer
Djourdem Habib

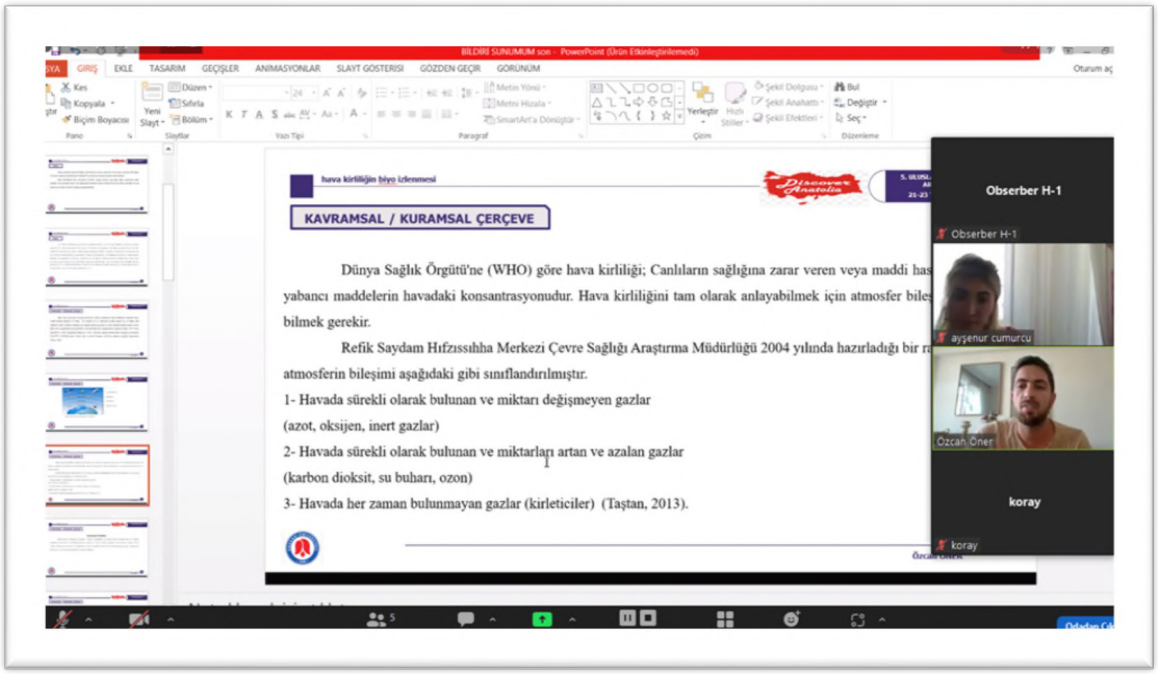

Hall 4 - Observer
Gheorghe Giurgiu
Hall 4. S2. Ihor Ponomarenko
gergana zaemdz...
Kamela Sulaj

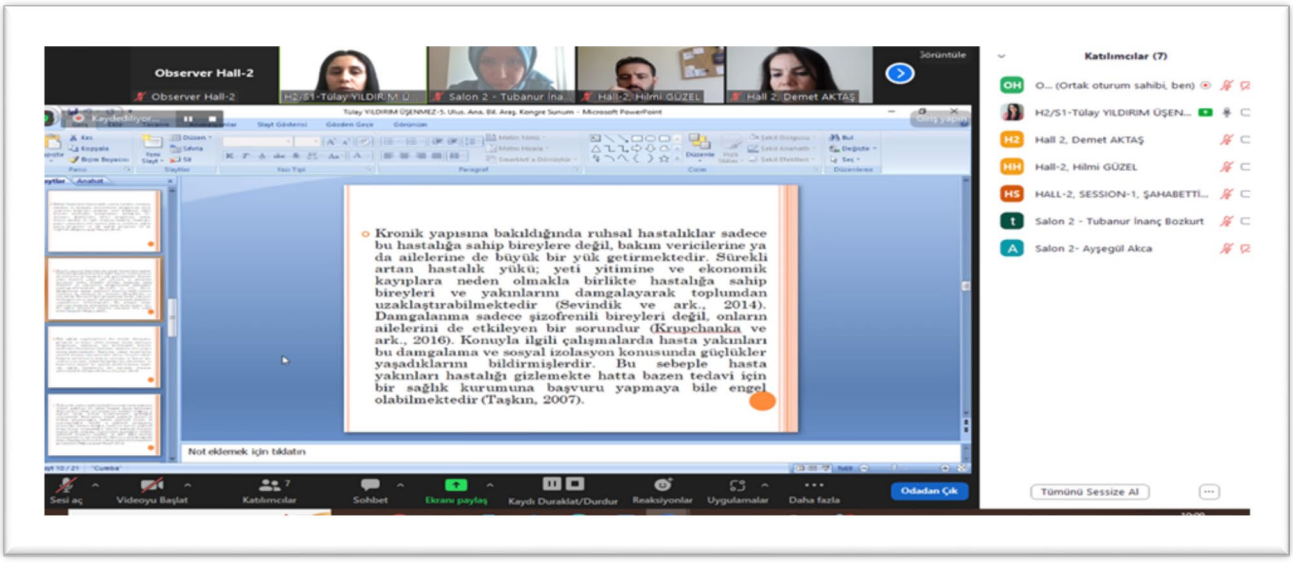

Hall 4 - Observer
Session 3, Hall-4 N'ZAMBI-MIKOULOU Donald
Hall 4 - Observer
Prof. Sureyya Yigit
PADMA KANTA MISHRA
Hidayat Ullah Khan
Hall-4, Sándor Földvári
Hall 4 - Prof. Deepak Bansal
Hidayat Ullah Khan
Dr. Oyediran Wa...

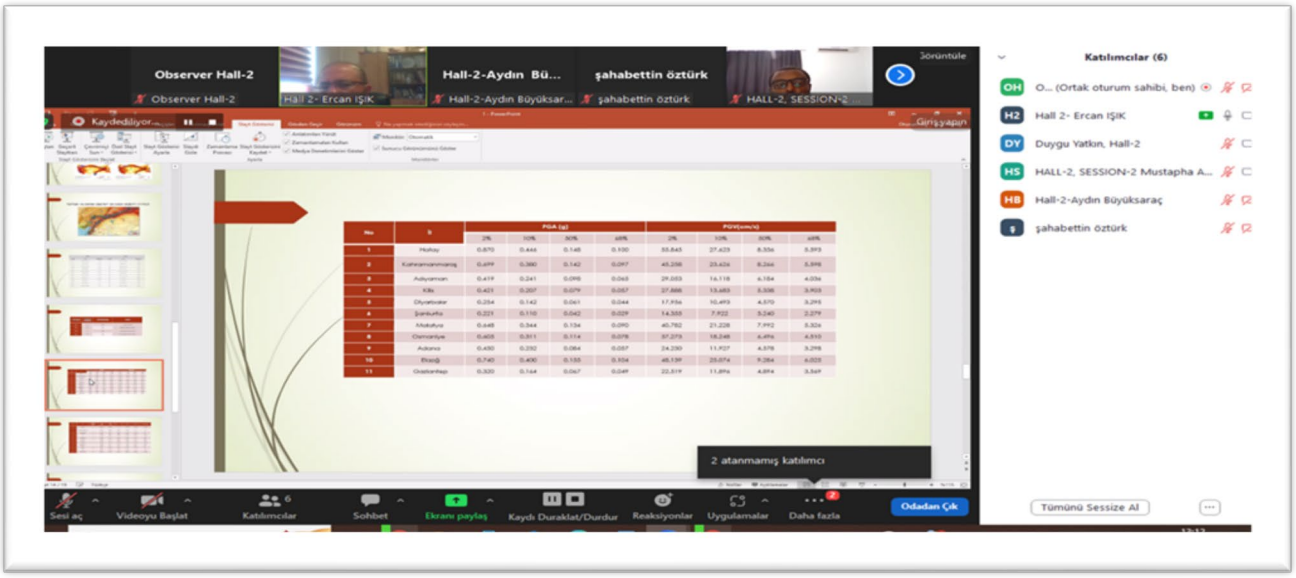

Why is busines ethics and CSR important in contemporary business?
Corporate social responsibility is currently one of the most discussed topics by business people and researchers. Corporate social responsibility (CSR) has become a mainstream business practice, attracting widespread attention from business, consumers, academics and policy makers, pushing firms to account for the social and environmental footprints of their activities.
All businesses have basic ethical and legal responsibilities; however, the most successful businesses create a strong foundation of corporate citizenship, showing a commitment to ethical behavior by creating a balance between the needs of shareholders and the needs of the community and environment in the surrounding area. These practices help to gain consumer behavior and create brand and company loyalty. Many companies around the world are voluntarily adopting and implementing a wide range of sustainability practices in response to new challenges and stakeholder expectations in the environmental, social and governance domains.
In contemporary business there is a growing demand for socially responsible corporations, encouraging investors, consumers and employees to use their individual strengths to negatively influence companies that do not share their shared values. Companies go through different stages during the process of developing corporate citizenship.
Arbana Sahiti Ramus...
Hall 5 - Observer
Hall 5 - Observer
Laura Maxim
Laura Maxim
Venet Shala
Venet Shala
Anil Lal S
Anil Lal S
Qamil

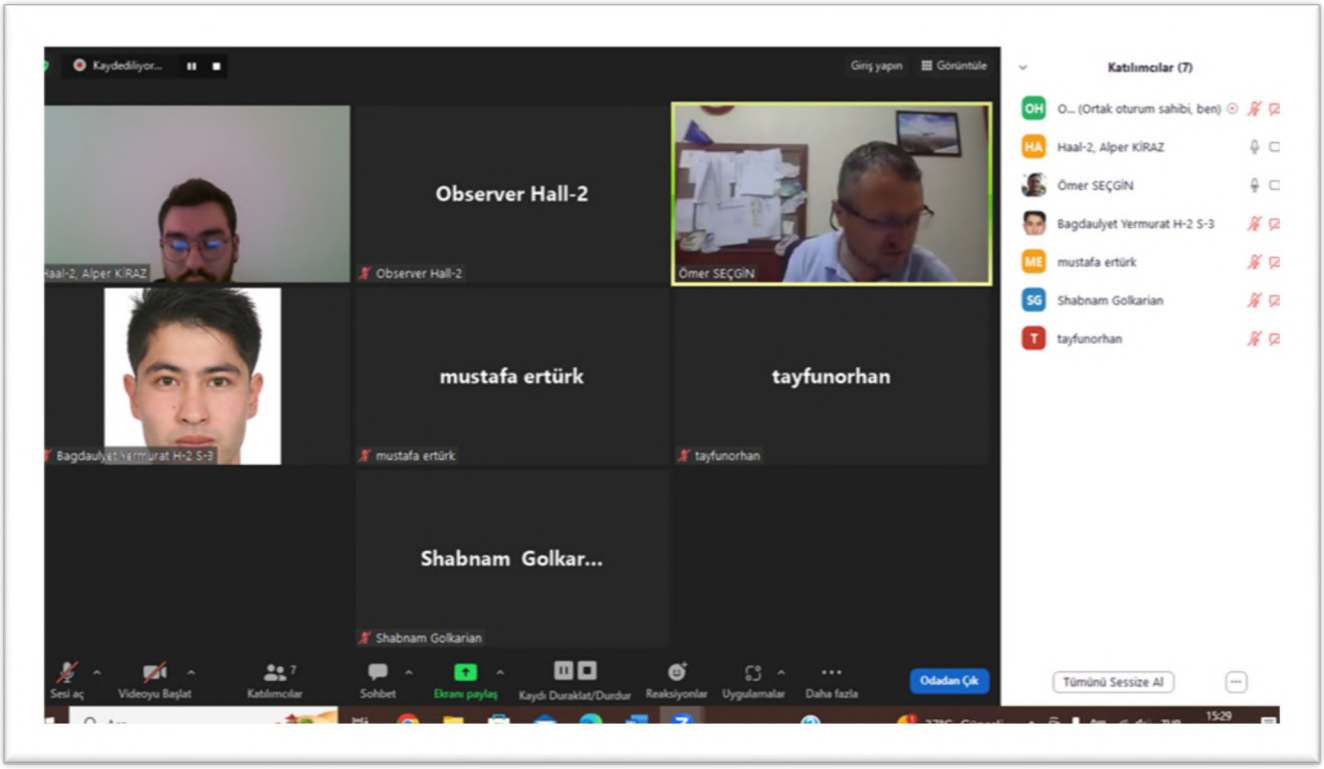

MOTİVASYONUN KAYNAKLARI
İç Motivasyon
Amaç
Öğrenme İsteği
Merak-İlgi-Sevgi
Dış Motivasyon
Ödül-Ceza
Not
Aile-Öğretmen
Obserber H-1
H-1, Nisa Gökden Kaya
HALL-1, Cahit ATSIZ
Not eklemek için tıklatın

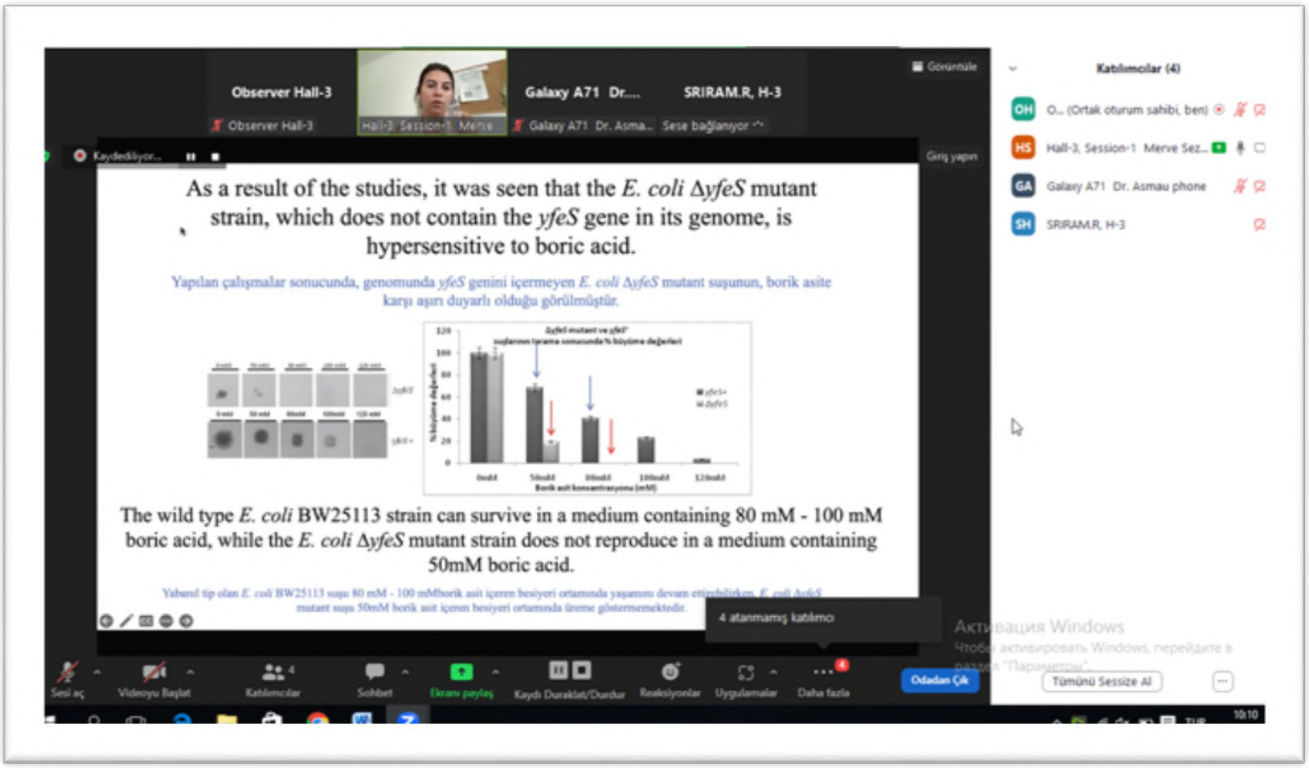

Obserber H-1
H 1 - Gonca Karavar
Obserber H-1
Hall-1, Ali Asker BAL
H1 Esra Kavcı Özdemir
M.Şiran Gökdemir-hal-1
filiz gürer yücel

KAVRAMSAL / KURAMSAL ÇERÇEVE
Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO) göre hava kirliliği; Canlıların sağlığına zarar veren veya maddi has
yabancı maddelerin havadaki konsantrasyonudur. Hava kirliliğini tam olarak anlayabilmek için atmosfer bile
bilmek gerekir.
Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Çevre Sağlığı Araştırma Müdürlüğü 2004 yılında hazırladığı bir r
atmosferin bileşimi aşağıdaki gibi sınıflandırılmıştır.
1- Havada sürekli olarak bulunan ve miktarı değişmeyen gazlar
(azot, oksijen, inert gazlar)
2- Havada sürekli olarak bulunan ve miktarları artan ve azalan gazlar
(karbon dioksit, su buharı, ozon)
3- Havada her zaman bulunmayan gazlar (kirleticiler) (Taştan, 2013).
Oberber H-1
ayşenur cumurcu
Özcan Öner
koray

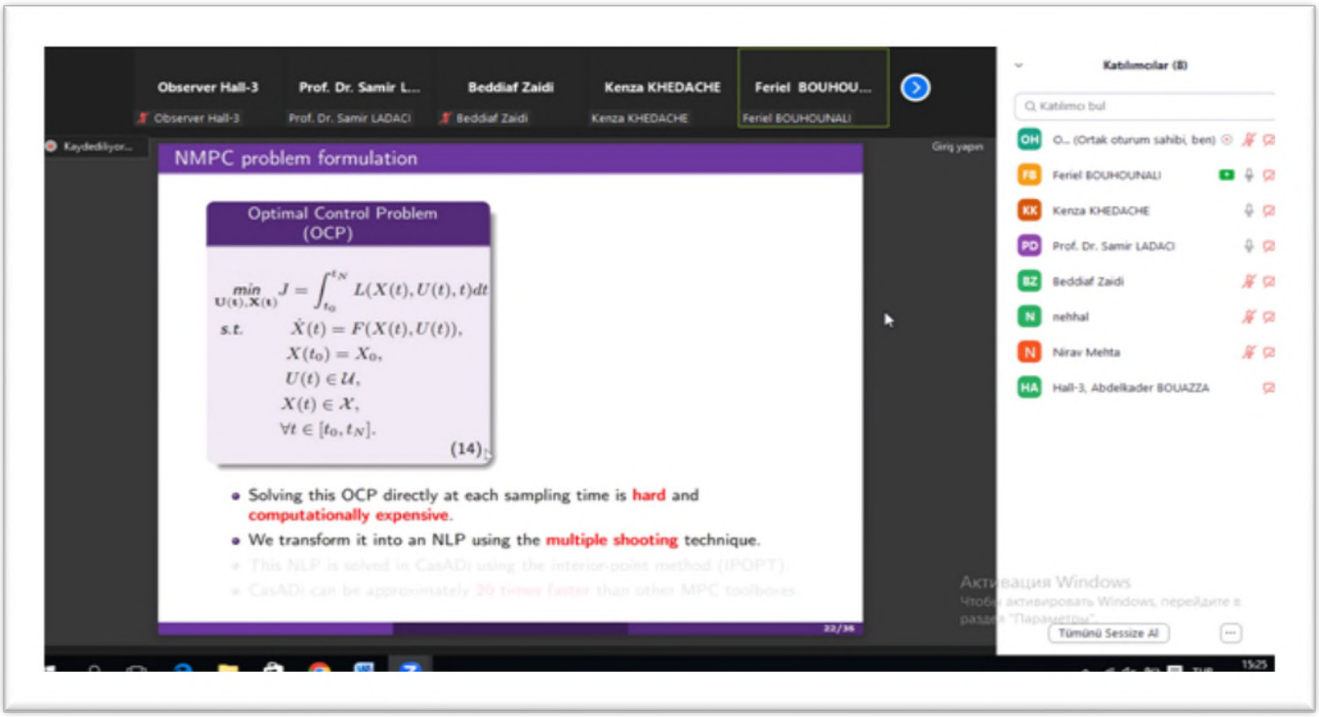

Observer Hall-2
Kronik yapısına bakıldığında ruhsal hastalıklar sadece bu hastalığa sahip bireylere değil, bakım vericilerine ya da ailelerine de büyük bir yük getirmektedir. Sürekli artan hastalık yükü; yeti yitimine ve ekonomik kayıplara neden olmakla birlikte hastalığa sahip bireyleri ve yakınlarını damgalayarak toplumdan uzaklaştırabilmektedir (Sevindik ve ark., 2014). Damgalanma sadece şizofrenili bireyleri değil, onların ailelerini de etkileyen bir sorundur (Krupchanka ve ark., 2016). Konuyla ilgili çalışmalarda hasta yakınları bu damgalama ve sosyal izolasyon konusunda güçlükler yaşadıklarını bildirmişlerdir. Bu sebeple hasta yakınları hastalığı gizlemekte hatta bazen tedavi için bir sağlık kurumuna başvuru yapmaya bile engel olabilmektedir (Taşkın, 2007).
Katılımcılar (7)
Tümünü Sessize Al
Odadan Çık

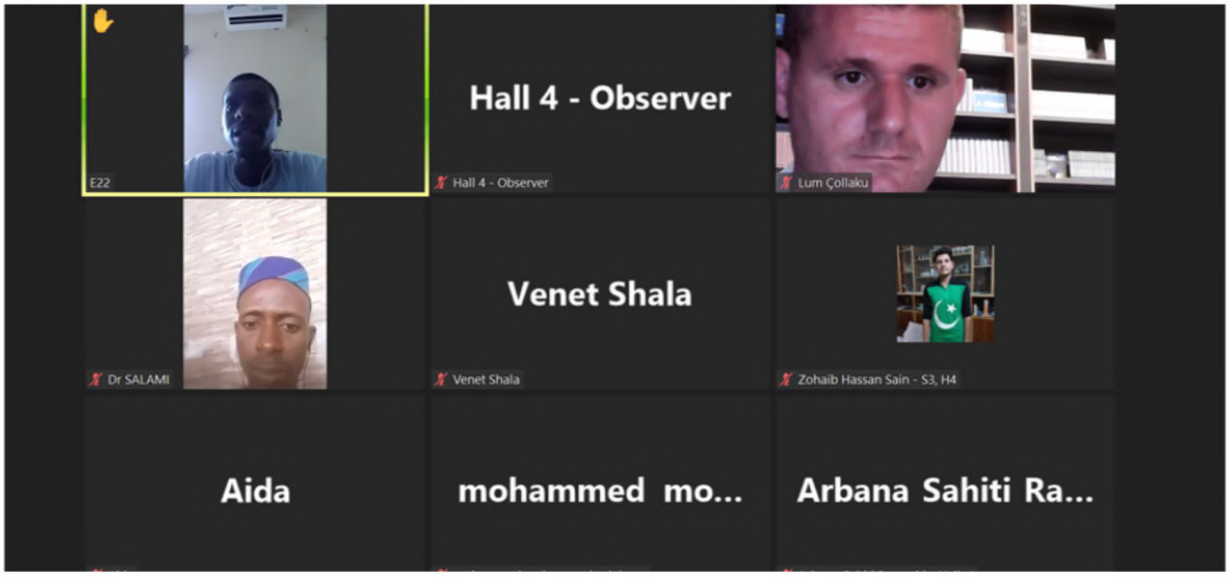

Observer Hall-2
Hall-2-Aydın Bü...
şahabettin öztürk
Katılımcılar (6)
2 atanmamış katılımcı
Sesi aç
Videoyu Başlat
Katılımcılar
Sohbet
Ekranı paylaş
Kaydı Duraklat/Durdur
Reaksiyonlar
Uygulamalar
Daha fazla
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

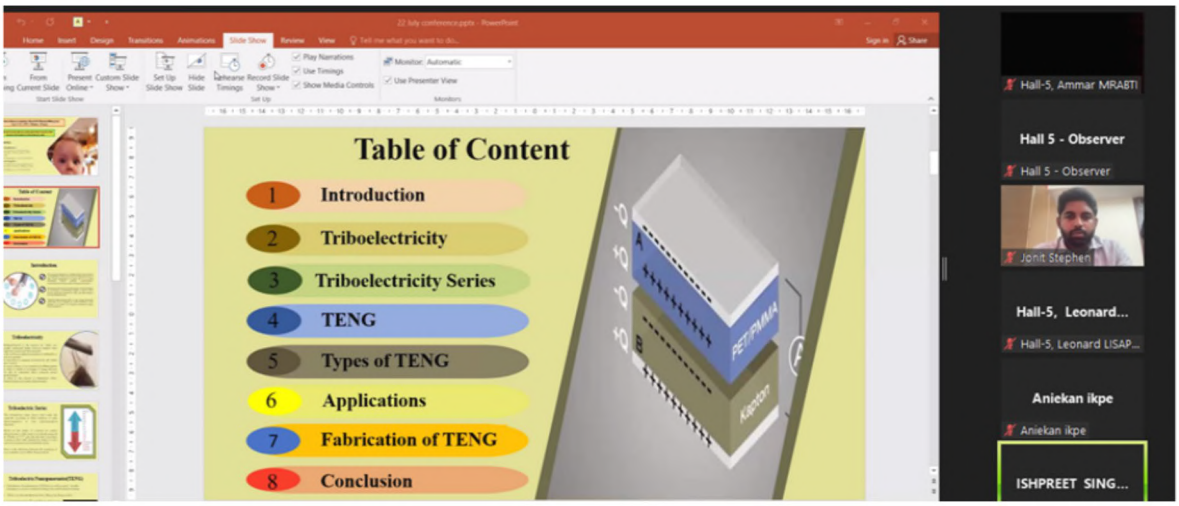

Observer Hall-2
Ömer SEÇGİN
mustafa ertürk
tayfunorhan
Shabnam Golkar...
Katılımcılar (7)
Haal-2, Alper KİRAZ
Bagdaulyet Yermurat H-2 S-3
Shabnam Golkarian
Sesi aç
Videoyu Başlat
Katılımcılar
Sohbet
Ekranı paylaş
Kaydı Duraklat/Durdur
Reaksiyonlar
Uygulamalar
Daha fazla
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

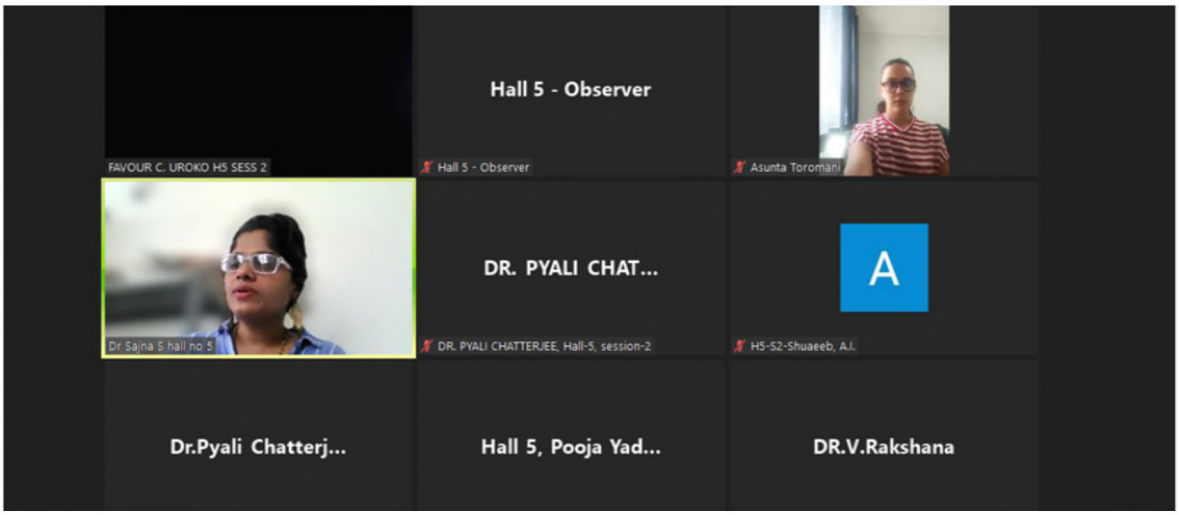

Observer Hall-3
Galaxy A71 Dr....
SRIRAM.R, H-3
As a result of the studies, it was seen that the E. coli ΔyfeS mutant strain, which does not contain the yfeS gene in its genome, is hypersensitive to boric acid.
Yapılan çalışmalar sonucunda, genomunda yfeS genini içermeyen E. coli ΔyfeS mutant suşunun, borik asite karşı aşırı duyarlı olduğu görülmüştür.
The wild type E. coli BW25113 strain can survive in a medium containing 80 mM - 100 mM boric acid, while the E. coli ΔyfeS mutant strain does not reproduce in a medium containing 50mM boric acid.
Katılımcılar (4)
4 atanmamış katılımcı
Tümünü Sessize Al
Odadan Çık

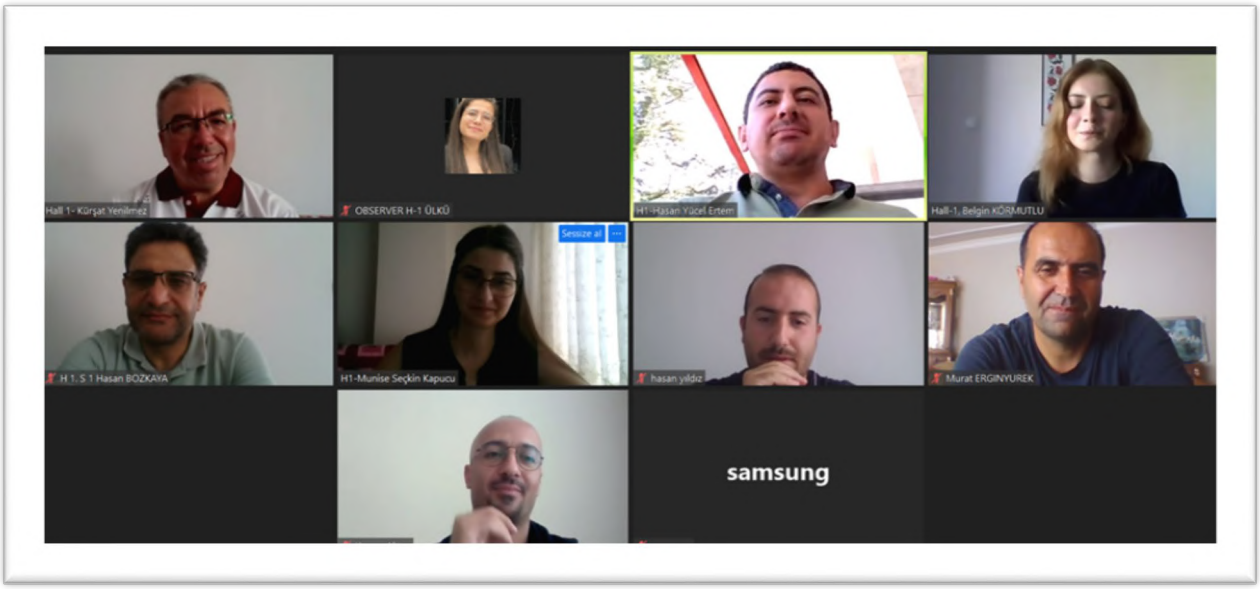

Observer Hall-3
History of Saint Augustine
01
LIFE
02
WORKS
03
HISTORICAL RELEVANCE
Katılımcılar (9)
Tümünü Sessize Al
Odadan Çık

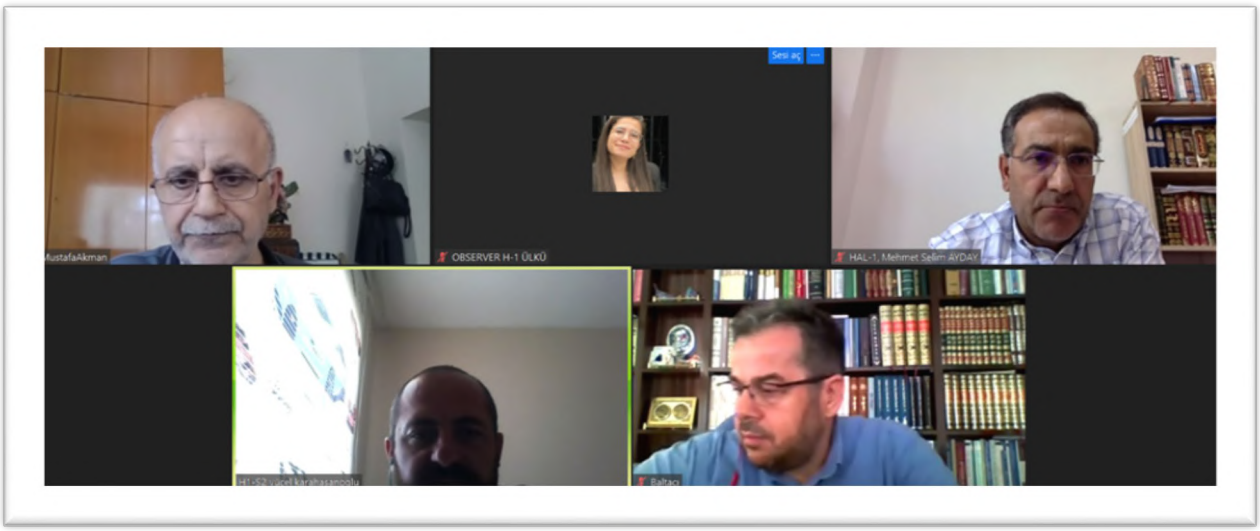

Observer Hall-3
Prof. Dr. Samir L...
Beddiaf Zaidi
Kenza KHEDACHE
Feriel BOUHOU...
NMPC problem formulation
Optimal Control Problem (OCP)
$\min_{U(t),X(t)} J = \int_{t_0}^{t_N} L(X(t),U(t),t)dt$
s.t. $\dot{X}(t) = F(X(t),U(t)),$
$X(t_0) = X_0,$
$U(t) \in \mathcal{U},$
$X(t) \in \mathcal{X},$
$\forall t \in [t_0, t_N].$
(14)
Solving this OCP directly at each sampling time is hard and computationally expensive.
We transform it into an NLP using the multiple shooting technique.
Katılımcılar (8)
Feriel BOUHOUNALI
Kenza KHEDACHE
Prof. Dr. Samir LADACI
Beddiaf Zaidi
nehhal
Nirav Mehta
Hall-3, Abdelkader BOUAZZA

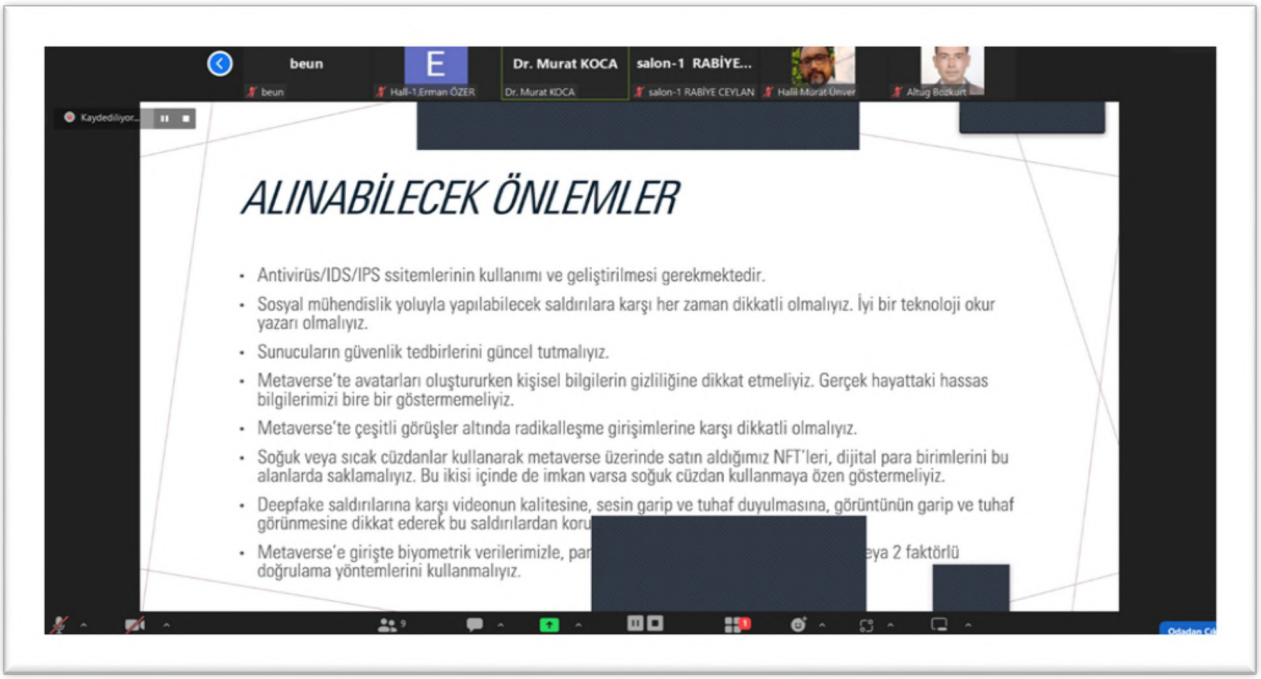

Hall 4 - Observer
Venet Shala
Aida
mohammed mo...
Arbana Sahiti Ra...
E22
Dr SALAMI
Lum Çollaku
Zohaib Hassan Sain - S3, H4

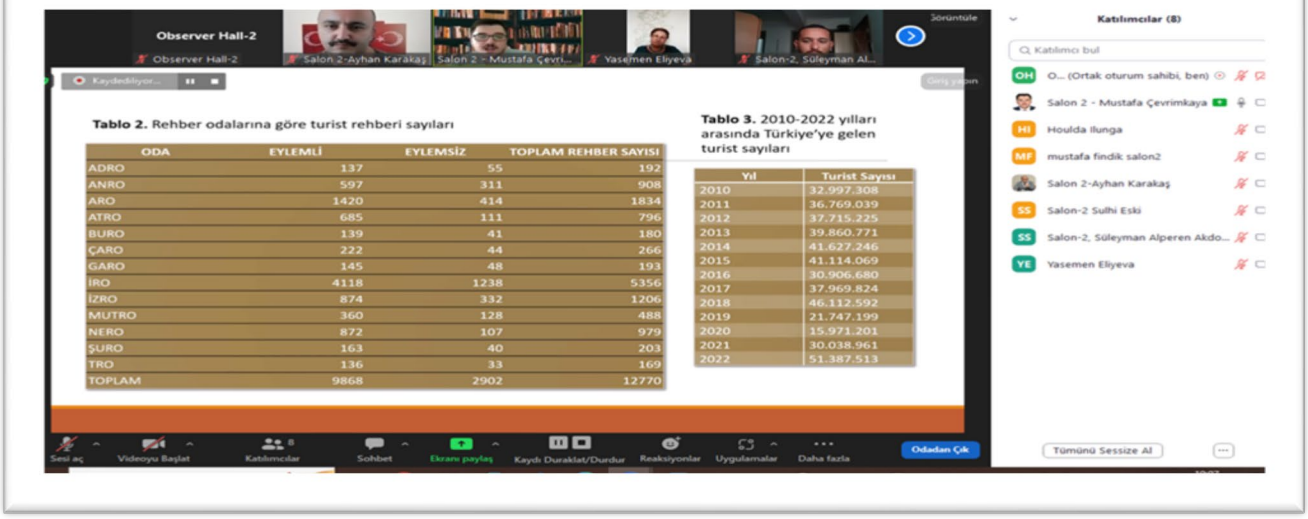

Table of Content
1 Introduction
2 Triboelectricity
3 Triboelectricity Series
4 TENG
5 Types of TENG
6 Applications
7 Fabrication of TENG
8 Conclusion
PET/PMMA
Kapton
Hall-5, Ammar MRABTI
Hall 5 - Observer
Hall 5 - Observer
Jonit Stephen
Hall-5, Leonard...
Hall-5, Leonard LISAP...
Aniekan ikpe
Aniekan ikpe
ISHPREET SING...

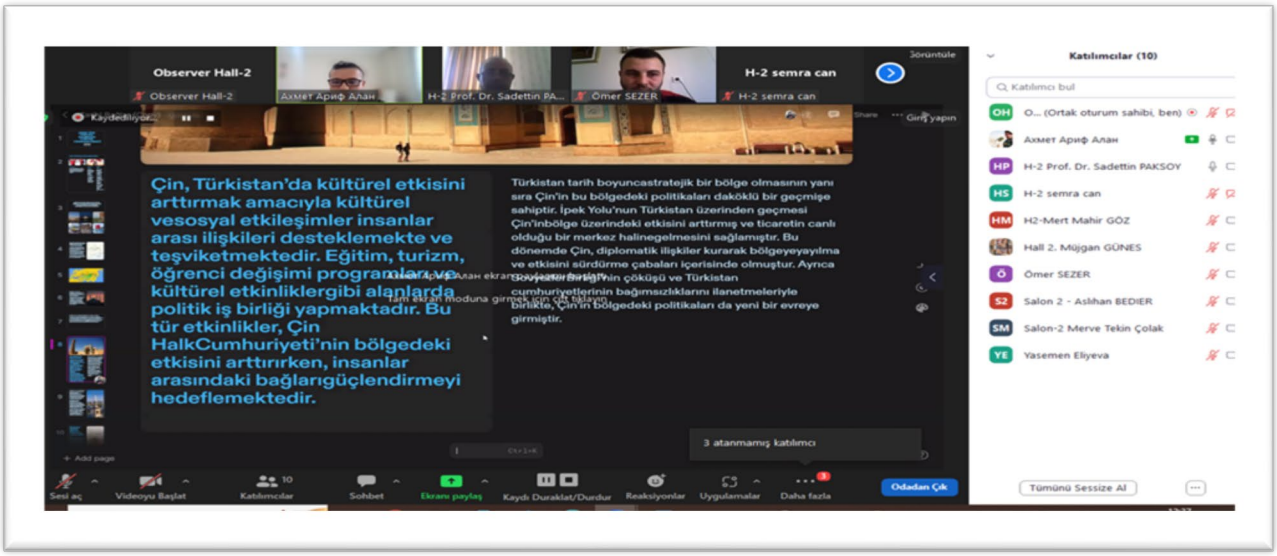

FAVOUR C. UROKO H5 SESS 2
Hall 5 - Observer
Hall 5 - Observer
Asunta Toromani
Dr Sajna S hall no 5
DR. PYALI CHAT...
DR. PYALI CHATTERJEE, Hall-5, session-2
A
H5-S2-Shuaeeb, A.I.
Dr.Pyali Chatterj...
Hall 5, Pooja Yad...
DR.V.Rakshana

Halil 1- Kürşat Yenilmez
OBSERVER H-1 ÜLKÜ
H1-Hasan Yücel Ertem
Halil-1, Belgin KÖRMUTLU
H 1. S 1 Hasan BOZKAYA
Sessize al
H1-Munise Seçkin Kapucu
hasan yıldız
Murat ERGİNYUREK
samsung

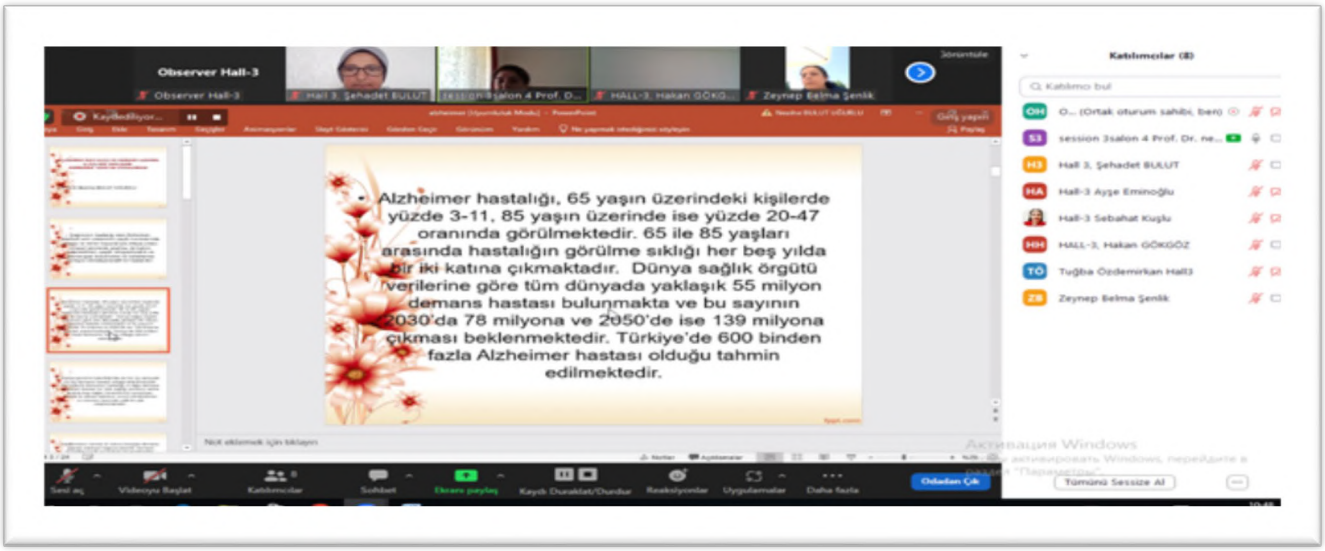

MustafaAkman
Sesi aç
OBSERVER H-1 ÜLKÜ
HAL-1, Mehmet Selim AYDAY

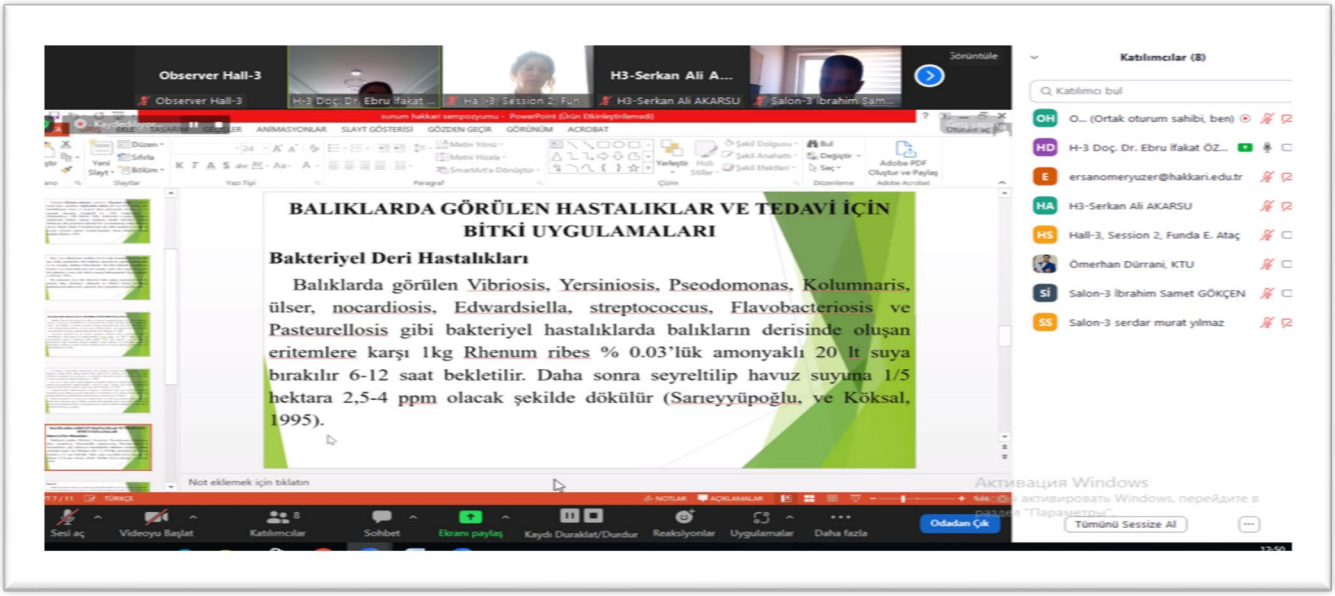

beun
Dr. Murat KOCA
salon-1 RABİYE...
ALINABİLECEK ÖNLEMLER
Antivirüs/IDS/IPS ssitemlerinin kullanımı ve geliştirilmesi gerekmektedir.
Sosyal mühendislik yoluyla yapılabilecek saldırılara karşı her zaman dikkatli olmalıyız. İyi bir teknoloji okur yazarı olmalıyız.
Sunucuların güvenlik tedbirlerini güncel tutmalıyız.
Metaverse'te avatarları oluştururken kişisel bilgilerin gizliliğine dikkat etmeliyiz. Gerçek hayattaki hassas bilgilerimizi bire bir göstermemeliyiz.
Metaverse'te çeşitli görüşler altında radikalleşme girişimlerine karşı dikkatli olmalıyız.
Soğuk veya sıcak cüzdanlar kullanarak metaverse üzerinde satın aldığımız NFT'leri, dijital para birimlerini bu alanlarda saklamalıyız. Bu ikisi içinde de imkan varsa soğuk cüzdan kullanmaya özen göstermeliyiz.
Deepfake saldırılarına karşı videonun kalitesine, sesin garip ve tuhaf duyulmasına, görüntünün garip ve tuhaf görünmesine dikkat ederek bu saldırılardan koru
Metaverse'e girişte biyometrik verilerimizle, par
eya 2 faktörlü doğrulama yöntemlerini kullanmalıyız.

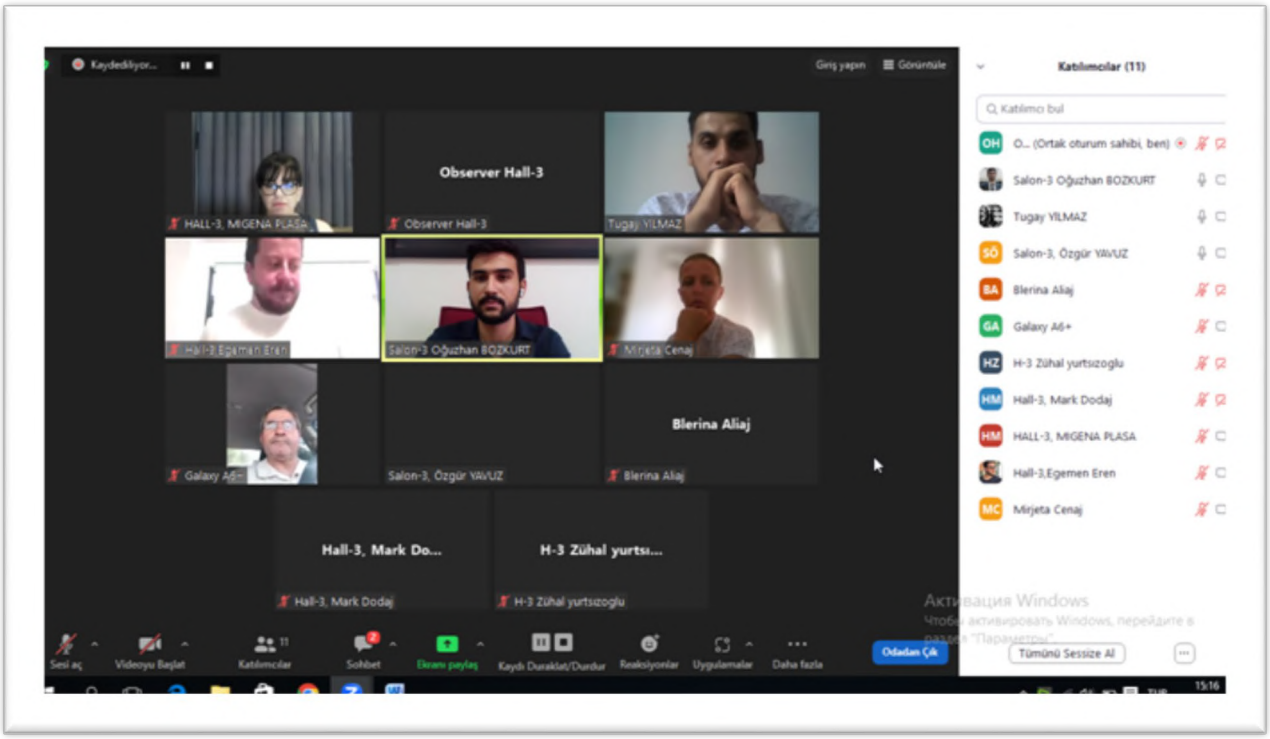

Observer Hall-2
Tablo 2. Rehber odalarına göre turist rehberi sayıları
ODA | EYLEMLİ | EYLEMSİZ | TOPLAM REHBER SAYISI
ADRO | 137 | 55 | 192
ANRO | 597 | 311 | 908
ARO | 1420 | 414 | 1834
ATRO | 685 | 111 | 796
BURO | 139 | 41 | 180
ÇARO | 222 | 44 | 266
GARO | 145 | 48 | 193
İRO | 4118 | 1238 | 5356
İZRO | 874 | 332 | 1206
MUTRO | 360 | 128 | 488
NERO | 872 | 107 | 979
ŞURO | 163 | 40 | 203
TRO | 136 | 33 | 169
TOPLAM | 9868 | 2902 | 12770
Tablo 3. 2010-2022 yılları arasında Türkiye'ye gelen turist sayıları
Yıl | Turist Sayısı
2010 | 32.997.308
2011 | 36.769.039
2012 | 37.715.225
2013 | 39.860.771
2014 | 41.627.246
2015 | 41.114.069
2016 | 30.906.680
2017 | 37.969.824
2018 | 46.112.592
2019 | 21.747.199
2020 | 15.971.201
2021 | 30.038.961
2022 | 51.387.513
Katılımcılar (8)
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

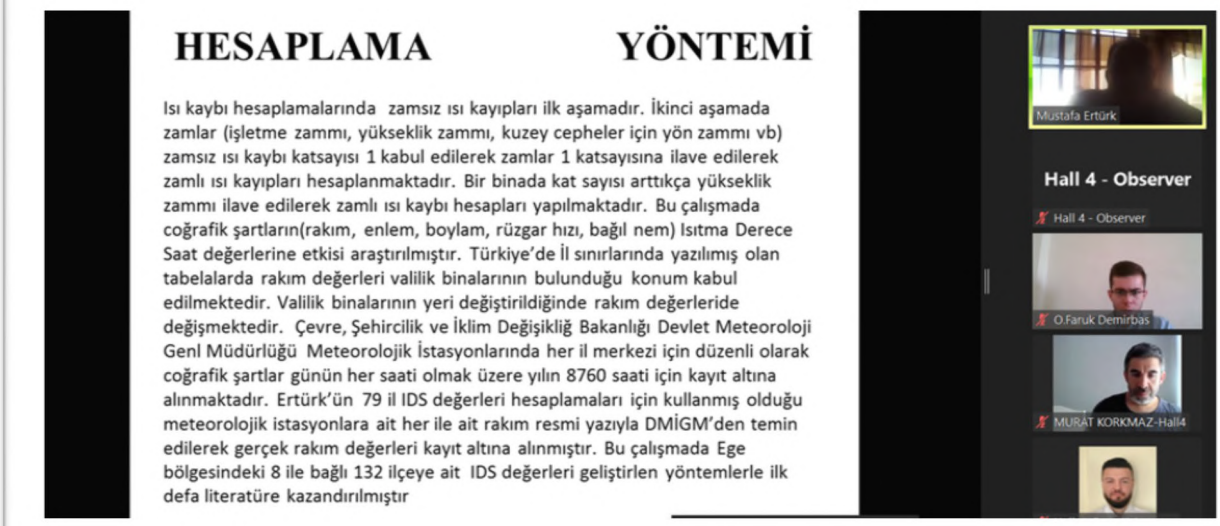

Observer Hall-2
H-2 semra can
Çin, Türkistan'da kültürel etkisini arttırmak amacıyla kültürel vesosyal etkileşimler insanlar arası ilişkileri desteklemekte ve teşviketmektedir. Eğitim, turizm, öğrenci değişimi programları ve kültürel etkinliklergibi alanlarda politik iş birliği yapmaktadır. Bu tür etkinlikler, Çin HalkCumhuriyeti'nin bölgedeki etkisini arttırırken, insanlar arasındaki bağlarıgüçlendirmeyi hedeflemektedir.
Türkistan tarih boyuncastratejik bir bölge olmasının yanı sıra Çin'in bu bölgedeki politikaları dakökllü bir geçmişe sahiptir. İpek Yolu'nun Türkistan üzerinden geçmesi Çin'inbölge üzerindeki etkisini arttırmış ve ticaretin canlı olduğu bir merkez halinegelmesini sağlamıştır. Bu dönemde Çin, diplomatik ilişkiler kurarak bölgeyeyayılma ve etkisini sürdürme çabaları içerisinde olmuştur. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve Türkistan cumhuriyetlerinin bağımsızlıklarını ilanetmeleriyle birlikte, Çin'in bölgedeki politikaları da yeni bir evreye girmiştir.
Katılımcılar (10)
3 atanmamış katılımcı
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

Observer Hall-2
V. ULUSLARARASI ANADOLU MULTİDİSİPLİNER BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR KONGRESİ
DİBEK KÖFTESİ
Katılımcılar (11)
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

Observer Hall-3
Alzheimer hastalığı, 65 yaşın üzerindeki kişilerde yüzde 3-11, 85 yaşın üzerinde ise yüzde 20-47 oranında görülmektedir. 65 ile 85 yaşları arasında hastalığın görülme sıklığı her beş yılda bir iki katına çıkmaktadır. Dünya sağlık örgütü verilerine göre tüm dünyada yaklaşık 55 milyon demans hastası bulunmakta ve bu sayının 2030'da 78 milyona ve 2050'de ise 139 milyona çıkması beklenmektedir. Türkiye'de 600 binden fazla Alzheimer hastası olduğu tahmin edilmektedir.
Katılımcılar (8)

Observer Hall-3
H3-Serkan Ali A...
BALIKLARDA GÖRÜLEN HASTALIKLAR VE TEDAVİ İÇİN BİTKİ UYGULAMALARI
Bakteriyel Deri Hastalıkları
Balıklarda görülen Vibriosis, Yersiniosis, Pseodomonas, Kolumnaris, ülser, nocardiosis, Edwardsiella, streptococcus, Flavobacteriosis ve Pasteurellosis gibi bakteriyel hastalıklarda balıkların derisinde oluşan eritemlere karşı 1kg Rhenum ribes % 0.03'lük amonyaklı 20 lt suya bırakılır 6-12 saat bekletilir. Daha sonra seyreltilip havuz suyuna 1/5 hektara 2,5-4 ppm olacak şekilde dökülür (Sarıeyyüpoğlu, ve Köksal, 1995).
Katılımcılar (8)

Observer Hall-3
Blerina Aliaj
Hall-3, Mark Do...
H-3 Zühal yurtsı...
Katılımcılar (11)
Salon-3 Oğuzhan BOZKURT
Tugay YILMAZ
Salon-3, Özgür YAVUZ
Hall-3, Mark Dodaj
HALL-3, MIGENA PLASA
Hall-3,Egemen Eren
Mirjeta Cenaj
Galaxy A6+
H-3 Zühal yurtsıoglu

HESAPLAMA YÖNTEMİ
Isı kaybı hesaplamalarında zamsız ısı kayıpları ilk aşamadır. İkinci aşamada zamlar (işletme zammı, yükseklik zammı, kuzey cepheler için yön zammı vb) zamsız ısı kaybı katsayısı 1 kabul edilerek zamlar 1 katsayısına ilave edilerek zamlı ısı kayıpları hesaplanmaktadır. Bir binada kat sayısı arttıkça yükseklik zammı ilave edilerek zamlı ısı kaybı hesapları yapılmaktadır. Bu çalışmada coğrafik şartların(rakım, enlem, boylam, rüzgar hızı, bağıl nem) Isıtma Derece Saat değerlerine etkisi araştırılmıştır. Türkiye'de İl sınırlarında yazılımış olan tabelalarda rakım değerleri valilik binalarının bulunduğu konum kabul edilmektedir. Valilik binalarının yeri değiştirildiğinde rakım değerleride değişmektedir. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliğ Bakanlığı Devlet Meteoroloji Genl Müdürlüğü Meteorolojik İstasyonlarında her il merkezi için düzenli olarak coğrafik şartlar günün her saati olmak üzere yılın 8760 saati için kayıt altına alınmaktadır. Ertürk'ün 79 il IDS değerleri hesaplamaları için kullanmış olduğu meteorolojik istasyonlara ait her ile ait rakım resmi yazıyla DMİGM'den temin edilerek gerçek rakım değerleri kayıt altına alınmıştır. Bu çalışmada Ege bölgesindeki 8 ile bağlı 132 ilçeye ait IDS değerleri geliştirlen yöntemlerle ilk defa literatüre kazandırılmıştır
Müstafa Ertürk
Hall 4 - Observer
Hall 4 - Observer
O.Faruk Demirbas
MURAT KORKMAZ-Hall4

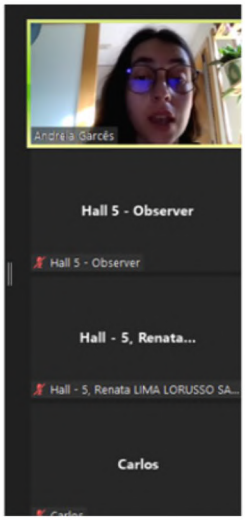
Introduction

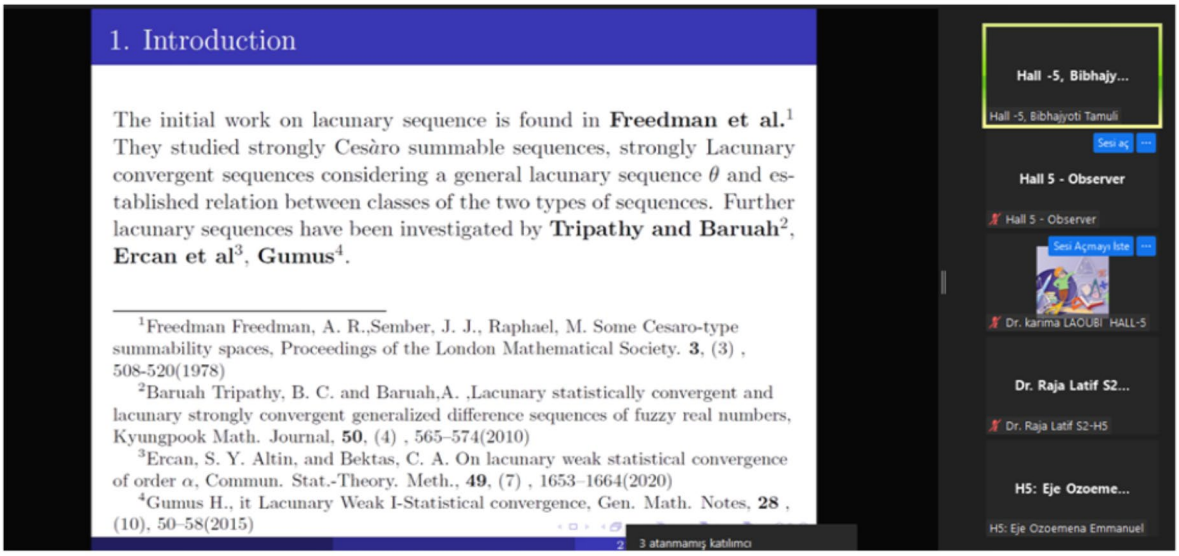
Health evaluation and disease diagnostic in wild animals can be quite hard sometimes, and cancer in wildlife still goes largely undetected.

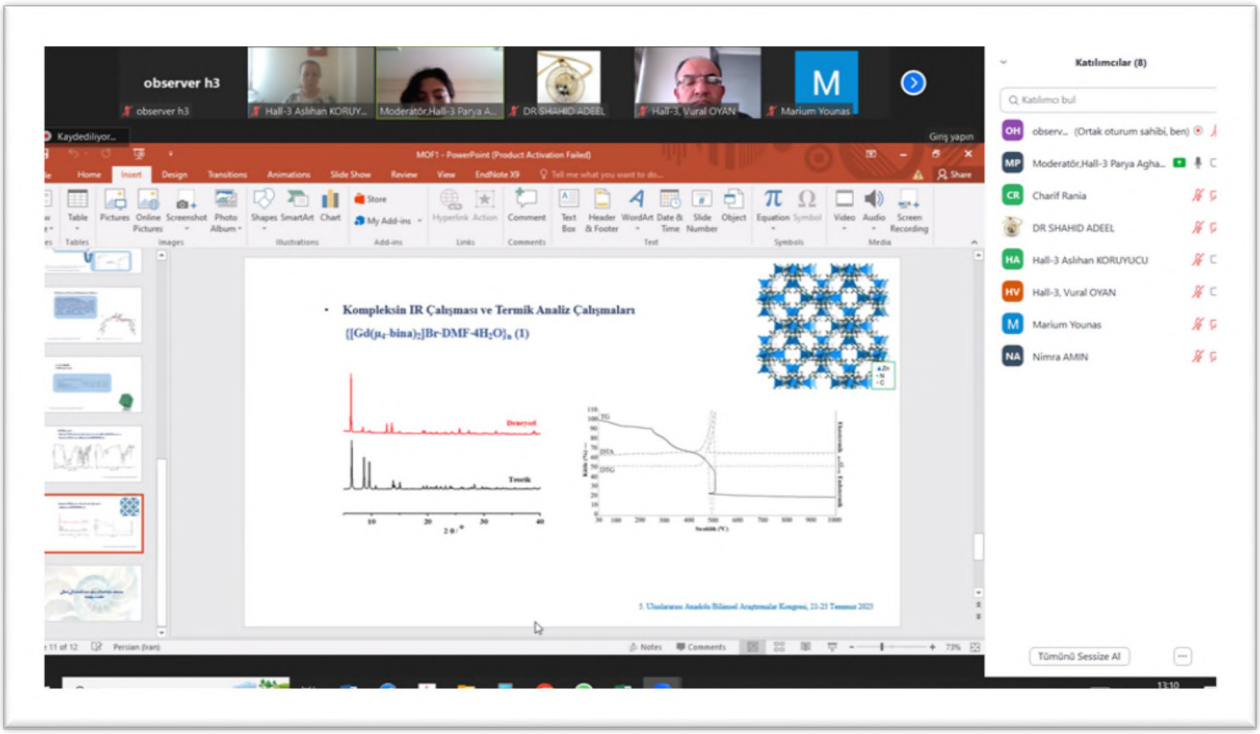
The difficult to access to the animals, dead or alive, whether due to environmental obstacles (e.g., thick jungles or vast oceans), species-specific adaptations (e.g., flight), predation or post-mortem scavenging as well as a lack of resources, both human and financial difficult cancer detection.

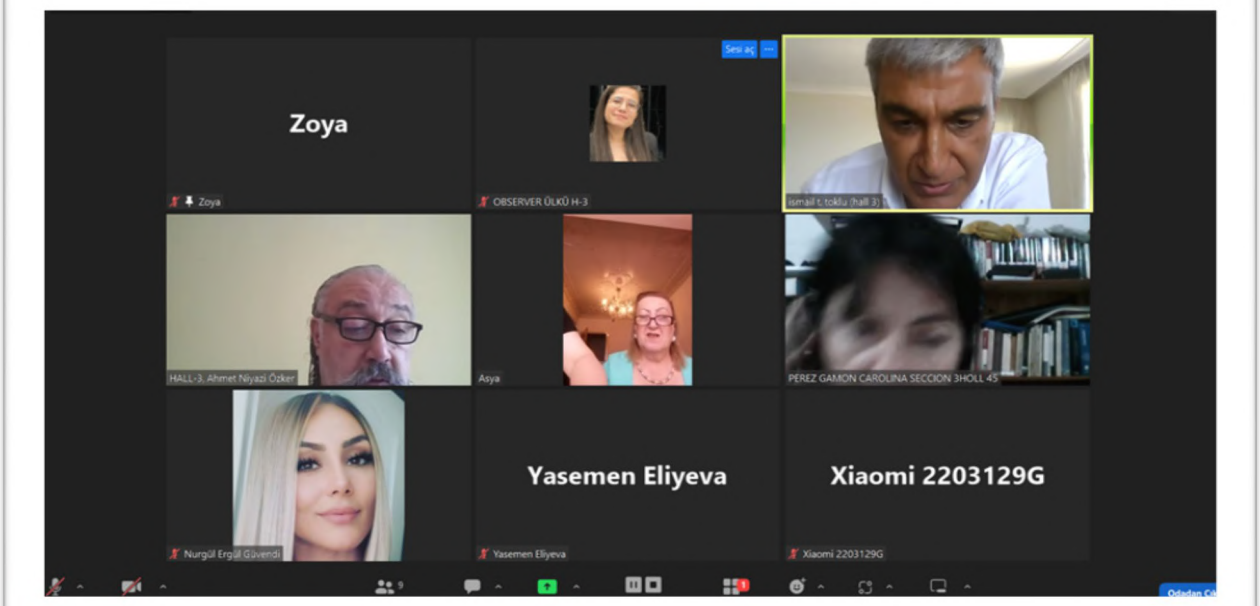
Most of the animals in the wild live and die without being documented in census data. Documentation of the complete population of a species is only possible in small, geographically isolated populations, such as the Island fox (*Urocyon littoralis*). So, instead of registering all the animals, it's more common to determinate disease prevalence in a sample group.

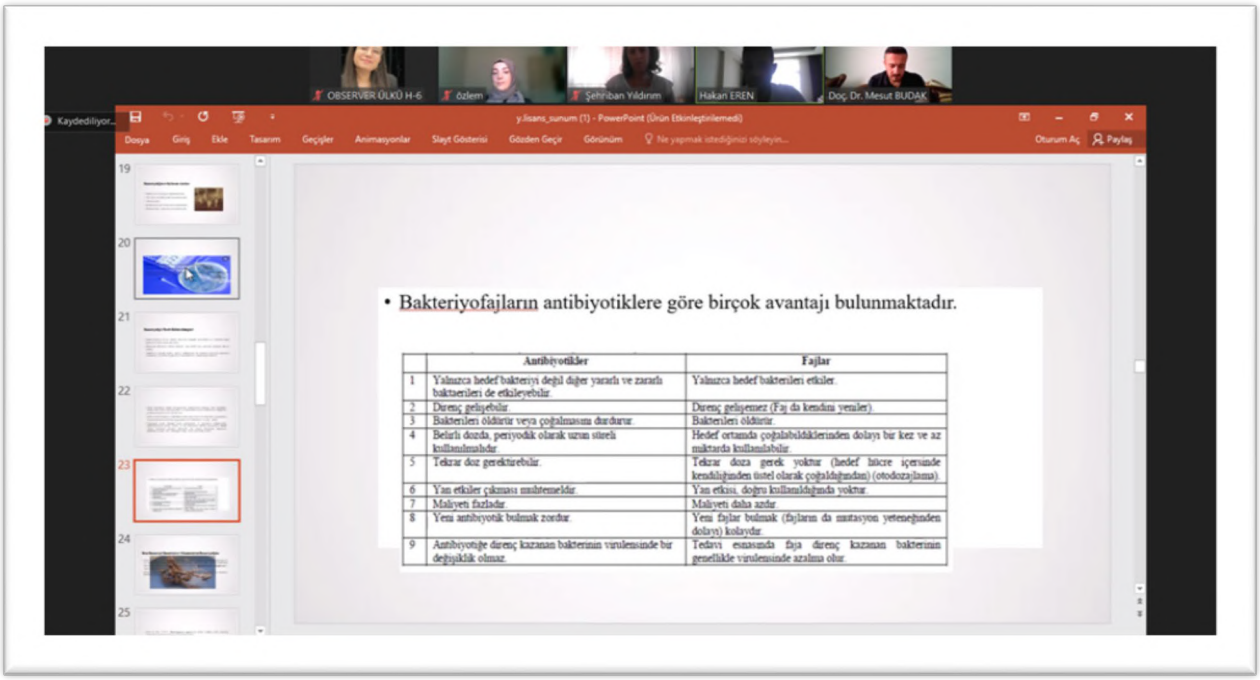
For example, Beluga Whales have a small, isolated population in the St Lawrence River Estuary (SLE) and this population has been monitored for 17 years .

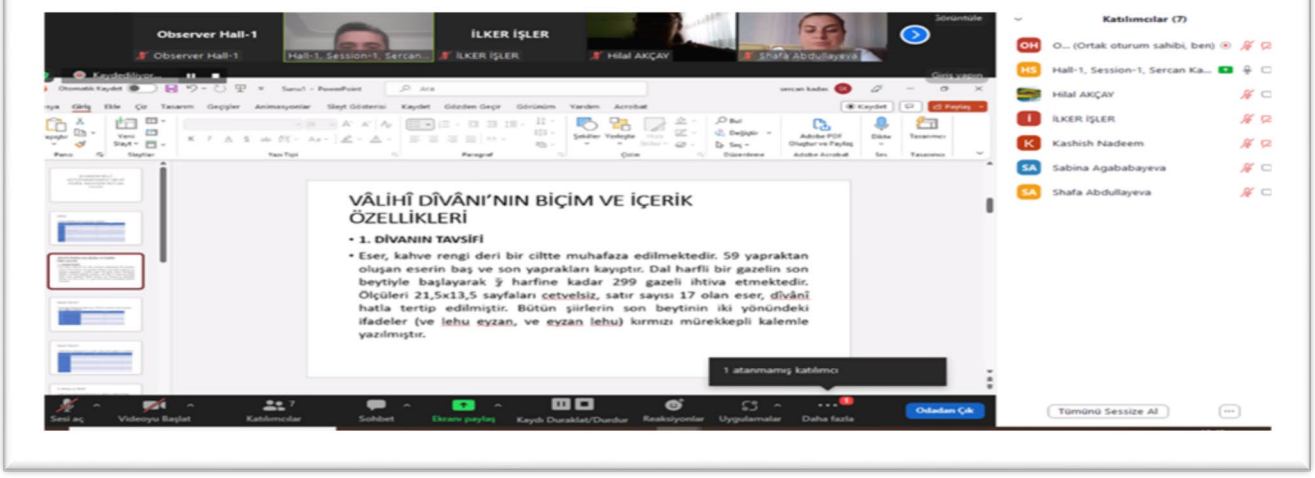

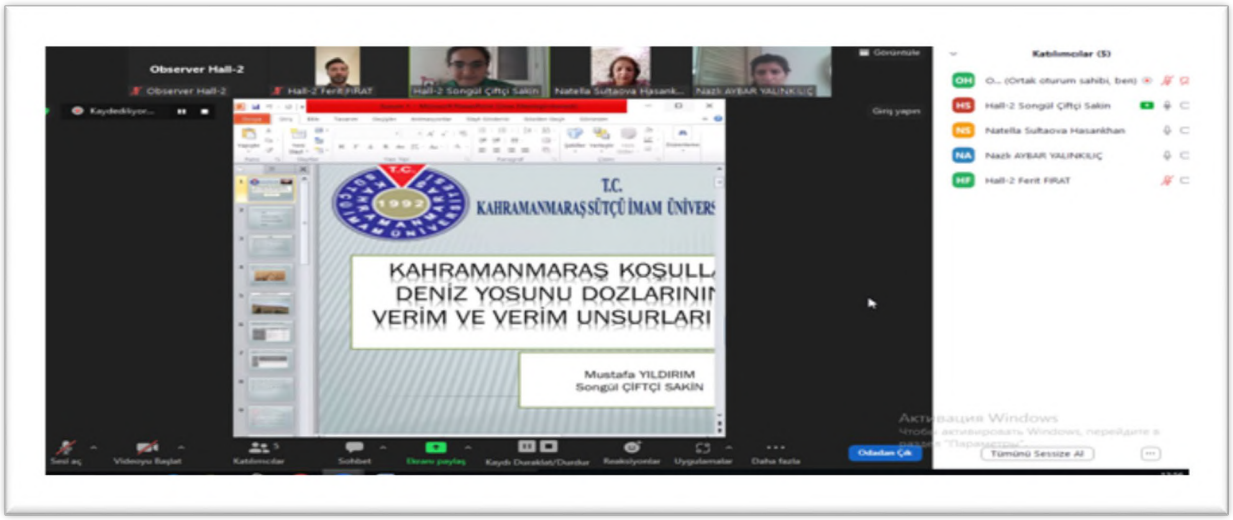

observer h3
Hall-3 Aslıhan KORUY...
Moderatör,Hall-3 Parya A...
DR SHAHID ADEEL
Hall-3, Vural OYAN
Marium Younas
Katılımcılar (8)
Kaydediliyor...
Giriş yapın
MOF1 - PowerPoint (Product Activation Failed)
Kompleksin IR Çalışması ve Termik Analiz Çalışmaları
[{Gd(μ4-bina)2}Br·DMF·4H2O]n (1)
Deneysel
Teorik
Charif Rania
Hall-3 Aslıhan KORUYUCU
Hall-3, Vural OYAN
Marium Younas
Nimra AMIN
Tümünü Sessize Al

Zoya
Sesi aç
OBSERVER ÜLKÜ H-3
HALL-3, Ahmet Niyazi Özker
Asya
PEREZ GAMON CAROLINA SECCION 3HOLL 45
Nurgül Ergül Güvendi
Yasemen Eliyeva
Xiaomi 2203129G

OBSERVER ÜLKÜ H-6
özlem
Şehriban Yıldırım
Hakan EREN
Doç. Dr. Mesut BUDAK
y.lisans_sunum (1) - PowerPoint (Ürün Etkinleştirilemedi)
• Bakteriyofajların antibiyotiklere göre birçok avantajı bulunmaktadır.
Antibiyotikler
Fajlar
1 Yalnızca hedef bakteriyi değil diğer yararlı ve zararlı bakterileri de etkileyebilir. Yalnızca hedef bakterileri etkiler.
2 Direnç gelişebilir Direnç gelişemez (Faj da kendini yenile)
3 Bakterileri öldürür veya çoğalmasını durdurur. Bakterileri öldürür.
4 Belirli dozda, periyodik olarak uzun süreli kullanılmalıdır. Hedef ortamda çoğalabildiklerinden dolayı bir kez ve az miktarda kullanılabilir.
5 Tekrar doz gerektirebilir. Tekrar doza gerek yoktur (hedef hücre içerisinde kendiliğinden üstel olarak çoğaldığından) (otodozajlama).
6 Yan etkiler çıkması muhtemeldir. Yan etkisi, doğru kullanıldığında yoktur.
7 Maliyeti fazladır. Maliyeti daha azdır.
8 Yeni antibiyotik bulmak zordur. Yeni fajlar bulmak (fajların da mutasyon yeteneğinden dolayı) kolaydır.
9 Antibiyotiğe direnç kazanan bakterinin virulensinde bir değişiklik olmaz. Tedavi esnasında faja direnç kazanan bakterinin genellikle virulensinde azalma olur.

Observer Hall-1
İLKER İŞLER
Hilal AKÇAY
Shafa Abdullayeva
VÂLİHÎ DÎVÂNI'NIN BİÇİM VE İÇERİK ÖZELLİKLERİ
• 1. DİVANIN TAVSİFİ
• Eser, kahve rengi deri bir ciltte muhafaza edilmektedir. 59 yapraktan oluşan eserin baş ve son yaprakları kayıptır. Dal harfli bir gazelin son beytiyle başlayarak ŷ harfine kadar 299 gazeli ihtiva etmektedir. Ölçüleri 21,5x13,5 sayfaları cetvelsiz, satır sayısı 17 olan eser, dîvânî hatla tertip edilmiştir. Bütün şiirlerin son beytinin iki yönündeki ifadeler (ve lehu eyzan, ve eyzan lehu) kırmızı mürekkepli kalemle yazılmıştır.
1 atanmamış katılımcı
Katılımcılar (7)
Sabina Agababayeva
Shafa Abdullayeva
Kashish Nadeem
Odadan Çık
Tümünü Sessize Al

Observer Hall-1
ERHAN ŞENSOY
H1-S2 TAHİR İGİT
Nidhi Prajapati
Nidhi Prajapati
Meme kanseri
Meme kanseri kadınlarda en sık görülen ve gelişimi uzun süren kanser türüdür (Ferlay , 2012).
•Duktus epiteli,
•Atipik duktal hiperplazi,
•Duktal karsinoma insitu
evrelerinden meydana gelir.
Başlangıçta duktusla sınırlı olan kanser hücreleri bağ dokusuna geçerek kan ve lenf damarları yoluyla metastaz yapabilir (Fahad, 2019).
Breast cancer
Breast cancer is the most common type of cancer in women and takes a long time to develop (Ferlay et al., 2012).
The ductal epithelium consists of atypical ductal hyperplasia and ductal carcinoma in situ stages.
Cancer cells, which are initially confined to the duct, progress through their basement membrane and pass into the connective tissue (Figure 1).
At this stage, tumor cells can metastasize by passing to blood and lymph vessels (Fahad, 2019).
Katılımcılar (5)
Tümünü Sessize Al
Toplantı sohbeti
Odadan Çık

Observer Hall-2
Hall-2 Ferit FIRAT
Hall-2 Songül Çiftçi Sakin
Natella Sultaova Hasank...
Nazlı AYBAR YALINKILIÇ
T.C.
KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERS
KAHRAMANMARAŞ KOŞULL
DENİZ YOSUNU DOZLARININ
VERİM VE VERİM UNSURLARI
Mustafa YILDIRIM
Songül ÇİFTÇİ SAKİN
Katılımcılar (5)
Tümünü Sessize Al
Odadan Çık

CONTENT

CONFERENCE ID	**I**
SCIENTIFIC & REVIEW COMMITTEE	**II**
PHOTO GALLERY	**III**
PROGRAM	**IV**
CONTENT	**V**

Author	Title	No
Koray ÖZŞEKER	SPATIAL AND TEMPORARY DYNAMICS OF TOXIC METAL POLLUTION IN TRABZON (AKÇAABAT) CURRENT COASTAL SEDIMENTS	1
Koray ÖZŞEKER **Coşkun ERÜZ** **Bilal ONMAZ**	EXAMINATION OF THE TEMPORARY DYNAMICS OF MACRO MARINE LITTER ON SOUTHEASTERN BLACK SEA BEACHES; A CASE STUDY OF TRABZON (AKCAKALE-MERSİN) BEACH	8
Ali Aghajanli Khudaverdi	THE IMPORTANCE AND DUTIES OF RESEARCH-BASED "NATURE" SUBJECT TEACHING IN AZERBAIJAN	17
Shafa Alat Abdullayeva	MULTUCULTURAL AZERBAIJANI TEACHER IN HEYDAR ALİYEV'S PRISM	22
Mehbalıyeva Asya Xalid	MAIN DIRECTIONS OF BUSINESS PLAN IMPLEMENTATION	26
Hüsynova Xavər Abdulməcid	STRATEGIC MANAGEMENT THEORIES IN MODERN ECONOMY	33
Mustapha ABDULMUMINI **Shabnam GOLKARIAN**	SUSTAINABLE ARCHITECTURAL CONSERVATION ON THE CULTURAL TOURISM IN GOBARAU MINARET	38
Sebahat KUŞLU **Ayşe EMİNOĞLU**	DIGITAL BURNOUT LEVELS OF NURSING STUDENTS	47
M.A Houlda Maloba Ilunga **Shabnam Golkarian**	SUSTAINABILITY IN ARCHITECTURAL CONSERVATION FOR A MORE VIABLE CULTURAL HERITAGE: ANALYSIS OF THE TAJ MAHAL	54
Oladimeji,O.A **Akomolafe, A.A** **Akomolafe, M.A.** **Lasisi T.A** **Sojobi O.A** **Afolabi A.A**	NETWORK ANALYSIS ON PHASE 1B BUILDING OF THE UNIVERSITY HEALTH CENTRE, FUTA, USING CRITICAL PATH METHOD (CPM) AND PROGRAM EVALUATION REVIEW TECHNIQUE (PERT)	66
Nurten Kala Dauti **Kamela Sulaj**	LEGAL REGULATION OF AGRICULTURAL CONCENSSIONS IN THE REPUBLIK OF ALBANIA	76
Tülay YILDIRIM ÜŞENMEZ	STIGMA IN MENTAL ILLNESSES AND THE ROLES OF PSYCHIATRIC NURSES	85
Esmeralda Beshi **Mark Dodaj**	PHYSICAL ACTIVITY PROFILE IN FEMALE FOOTBALL IN TIRANA, ALBANIA	90
Ardi Ahmeti **Yllka Ahmeti** **Albina Kalimashi**	SUSTAINABLE GROWTH RATE AND ROE ANALYSIS: AN APPLIED STUDY ON KOSOVO MANUFACTURING COMPANIES USING THE PRAT MODEL	95
Blerina Aliaj **Alesja Lleshi** **Mirjeta Cenaj**	A COMPARISON OF THE ANXIETY LEVEL OF 10-YEAR-OLD CHILDREN WHO ENGAGE AND WHO DO NOT ENGAGE IN EXTRA-CURRICULAR SPORTS OR PHYSICAL ACTIVITY	103
Erhan ŞENSOY	CURRENT TREATMENT METHODS IN LUNG CANCER TREATMENT	107
Erhan ŞENSOY	NEW APPROACHES IN THE BREAST CANCER TREATMENT	113
Tuğba TÜRKKAN **Ahmet Burhan ÇAKICI**	PEER BULLYING: A FORM OF CHILD ABUSE IN SCHOOLS	119
Soharab Kumar Diwakar **Ratnesh Tiwari** **Vinod Kumar Singh**	CIRCULAR SLOTTED ANTENNA USING FLEXIBLE MATERIAL FOR WIDE BAND APPLICATION	127
Abdulmelik ARAS **Özcan ÖNER**	BIOMONITORING OF AIR POLLUTION	133
Kamal Arora	ANTEROLATERAL TIBIAL PLATING IN THE MANAGEMENT OF TIBIAL PILON FRACTURES	144

Süleyman KOZAT	FLUID THERAPY IN GASTROINTESTINAL DISEASES OF CAT AND DOGS	155
Sri Padma Kanta Mishra **Deepak Bansal**	ECONOMICS OF OIL PRICES AND DYNAMIC RELATIONSHIP WITH EXCHANGE RATES AND STOCK MARKETS UNDER UNCERTAINTY: A LITERATURE REVIEW	165
Ramireddy Sushmitha	STUDY ON USE OF WASTE PLASTIC BOTTLES IN CONCRETE MIX AS PARTIAL REPLACEMENT OF COARSE AGGREGETE	170
Enes KAHRAMAN **Mustafa ERTÜRK** **Yusuf ÇAY**	INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GEOGRAPHICAL CONDITIONS ON HEATING DEGREE HOUR VALUES FOR 8 PROVINCES AND 110 DISTRICTS IN THE MEDITERRANEAN REGION	180
Enes KAHRAMAN **Mustafa ERTÜRK** **Ali KEÇEBAŞ**	CALCULATION OF HEATING DEGREE HOUR VALUES OF 116 DISTRICTS OF 8 PROVINCES IN THE AEGEAN REGION	190
Serkan Ali AKARSU **Fatih Mehmet KANDEMİR**	EFFECTS OF SLYMARIN ON METHOTREXATE-İNDUCED TESTİCULAR DAMAGE	201
Cenk ALKAŞ **Alpaslan BAYRAKDAR**	1,2-BIS(3,5-DIFLUOROPHENYL) ETHANE-1,2-DIONE: SYNTHESIS, STRUCTURAL CHARACTERIZATION, HIRSHFELD SURFACE ANALYSIS AND THEORETICAL STUDIES	206
Ali YILDIRIM **Tugay YILMAZ**	EXAMINATION OF THE SPORTS CONTINUOUS SELF-CONFIDENCE LEVELS OF FOOTBALLERS	215
Bisma Khalid **Muhammad Sohail Jameel**	EVALUATING SIDRA INTERSECTION-BASED TRAFFIC PHASE AND SIGNAL DESIGN FOR IMPROVING LOS OF ISOLATED INTERSECTION	221
Bisma Khalid **Muhammad Sohail Jameel**	OPTIMIZING PHASE AND SIGNAL TIMINGS TO REDUCE CARBON FOOTPRINTS AT SIGNALIZED INTERSECTION	227
İsmail Tamer TOKLU **Arzu TUYGUN TOKLU**	IS THE IMPACT OF EMISSIONS OF AGRICULTURAL PRODUCTION A THREAT TO EXPORT MARKETING? CROSS-COUNTRY COMPARATIVE ANALYSIS OF TÜRKİYE	235
Yelderem AKHOUNDNEJAD **Özlem BİRGİN**	EFFECTS OF CALCIUM SULPHATE ON TOMATOES AT DIFFERENT WATER LEVELS	245
Ayhan KARAKAŞ **Süleyman Alperen AKDOĞAN**	INNOVATION IN DISASTER MANAGEMENT	254
Ayhan KARAKAŞ **Mustafa FINDIK**	BARTIN AMASRA CRUISE TOURISM POTENTIAL	263
Fatih ÇIĞ **Zeki ERDEN** **Çağdaş Can TOPRAK**	THE EFFECT OF WATER STRESS ON WHEAT QUALITY AND YIELD PARAMETERS UNDER ABIOTIC STRESS CONDITIONS	276
Mehmet Settar ÜNAL **Ferit FIRAT**	IMPORTANCE AND ROOTSTOCK USE IN VITICULTURE	283
Mehmet Settar ÜNAL **Ferit FIRAT**	AN EVALUATION OF IRRIGATION AND IRRIGATION METHODS IN VINEYARD	288
Okorafor Uneke **OGUNLEYE, Timothy A.** **Oyovwe,Godwin Choja**	POLYNOMIAL REGRESSION ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ADVERTISING AND DETRENDED SALES	294
Okorafor , U. **Ogunjirin , O.** **Lucas, B. O.** **Karokatose G. B.** **Martins O. D.**	REGRESSION ANALYSIS OF DEPOSITS PATTERN IN FIDELITY BANK PLC, LAGOS	311
Tuncer ARSLAN **Adnan DOĞAN**	THE SIGNIFICANCE OF WILD GRAPEVINES IN THE HAKKARI REGION AND IN TURKEY, AND STEPS TO PROTECT THEM	320
Ömer Faruk DEMİRBAŞ **ERTÜRK**	ELECTRICITY GENERATION WITH THERMOELECTRIC GENERATOR FROM SOLAR HEATING SYSTEM	329
Ömer Faruk DEMİRBAŞ **Mustafa ERTÜRK**	ELECTRICITY GENERATION FROM WASTE CHIMNEY EXHAUST HEAT WITH THERMOELECTRIC GENERATOR IN A TEXTILE FACTORY	335
Anil Lal S	INVERSE GAS DYNAMICS TABLES FOR THE ISENTROPIC EXPANSION OF A GAS DUE TO AREA CHANGE AND FLOW DEFLECTION	342

Alper KİRAZ **Mustafa ERTÜRK**	INVESTIGATION OF AIR CONDITIONER WORKING TIMES FOR ANTALYA IN THE COOLING SEASON	351
Alper KİRAZ **Mustafa ERTÜRK**	INVESTIGATION OF THE COMMISSIONING TIMES OF CENTRAL AND INDIVIDUAL COOLING SYSTEMS IN THE COOLING PERIOD FOR ESKIŞEHIR PROVINCE FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEASON	369
Murat KOCA	SECURITY VULNERABILITIES IN METAVERSE	388
Hakan GÖKGÖZ	A RESEARCH ON THE ROLE OF SUSTAINABLE LEADERSHIP ON PERCEPTION OF HAPPINESS AT WORK	397
Ekpenyong Akanimo Udofia **Bassey Efiong Asanga** **Aniekan Essienubong Ikpe**	ANALYSIS AND PERFORMANCE EVALUATION OF HEAVE COMPENSATION IN OFFSHORE FLOATING CRANES	405
Moses Adeolu AGOI **Oluwakemi Racheal OSHINOWO** **Oluwanifemi Opeyemi AGOI**	THE EFFICACY OF VIRTUAL LABORATORIES ON EFFECTIVE TEACHING AND LEARNING OF SCIENCES: SCHOOL MANAGER'S VIEW	416
Mustafa AKMAN	CONFIRMATION OF A FALSE CLAIM BASED ON ZEMAHSHARI FOR THE PURPOSE OF ARBITRATION OF RABITAYI	422
Mustafa AKMAN	SALEH B. MAHDI AL-MAQBILI (D.1108/1696) AND THE WORLD OF THOUGHT	444
Ramireddy Sushmitha	STUDY ON USE OF WASTE PLASTIC BOTTLES IN CONCRETE MIX AS PARTIAL REPLACEMENT OF COARSE AGGREGETE	473
Shuaeeb, A. I. **Babagana, M.** **Yahaya, F.** **Ndatsu, A.** **Abdullahi, M. K.**	INFLUENCE OF INTERNET LIBRARY ON STUDENTS (A CASE OF UNDERGRADUATE STUDENTS FEDERAL UNIVERSITY TECHNOLOGY, MINNA).	483
Muhammet Emin ŞAHİN **Fatma Nur ORTATAŞ**	REAL-TIME TRAFFIC SIGN DETECTION WITH YOLOV6 MODEL	492
Ömer SEZER **Ahmet ALAN**	CHINA'S EFFECTS ON THE TURKIC WORLD: THE EXAMPLE OF TURKESTAN	498
Mehmet Selim AYDAY	A CRITICAL EXAMINATION OF OMAR FAVZI MARDIN'S WORK ANNOTATED AND CLASSIFIED TURKISH TRANSLATION OF THE HOLY QUR'AN ACCORDING TO THEMES	502
Demet AKTAŞ **Nilay GÖKBULUT**	THE EFFECT OF VIDEO ASSISTED TEACHING ON THE LEVEL OF ANXIETY AND PAIN IN WOMEN UNDERGOING COLPOSCOPY	514
Demet AKTAŞ **Nilay GÖKBULUT**	USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE TECHNOLOGY IN WOMEN'S HEALTH	519
Mert Mahir GÖZ	THE IMPACT OF THE 1 MARCH 2003 MEMORANDUM ON THE RELATIONS BETWEEN TURKEY AND THE UNITED STATES	526
Oladimeji O.A **Sojobi O.A** **Oyeniyi R.O.,A** **Oyejide O.T.**	ANALYSIS OF COST OPTIMIZATION OF TRANSPORTATION IN AKURE, NIGERIA	533
Musa ATAŞ	ENHANCING SAFETY AND EFFICIENCY IN AUTONOMOUS VEHICLES THROUGH SIMULATION-BASED JAVA SCENARIO GENERATOR	544
Muhammed Said ATAŞ	INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN DIFFERENT LEVELS OF AUTONOMOUS DRIVING AND LANE DETECTION	550
Sadettin PAKSOY **Semra CAN**	LOOKING AT THE FORMATION OF THE DIASPORA WITH THE NETWORK THEORY: THE EXAMPLE OF THE TURKISH DIASPORA IN GERMANY	556
Sadettin PAKSOY	ECONOMIC EFFECTS OF GLOBALIZATION: AN EVALUATION ON THE CHINA ECONOMY AND ALIBABA COMPANY	564
Ercan IŞIK **Aydın BÜYÜKSARAÇ** **Fatih AVCİL**	COMPARISON OF SEISMIC PARAMETERS IN PROVINCES AFFECTED BY 06 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES	572
Ercan IŞIK **Fatih AVCİL** **Aydın BÜYÜKSARAÇ**	THE EFFECTS OF THE 6 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES IN PAZARCIK (KAHRAMANMARAŞ)	578

Naciye AYNAS **Cahit ATSIZ**	THE REFLECTIONS OF THE MOTIVATIONAL LANGUAGE USED BY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE SCHOOL	586
Boban Stanković	THE SPECIES COMPOSITION AND NUMBER OF MIGRATORY WATERBIRDS OF RIT FLOODPLAIN NEAR JAGODINA (SERBIA)	604
Mahmoud Mansour **Kamal Hassan**	ONE FORMULA FOR NON-PRIME NUMBERS: MOTIVATIONS AND CHARACTERISTICS	614
Ahmet Niyazi ÖZKER	MODIFIES IN MONEY SUPPLY RECENTLY IN TURKEY AND EVALUATION OF THIS PHENOMENON AS THE SCOPE OF PUBLIC DEFICIT	619
Hilmi GÜZEL	PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT USED IN FIRE FIGHTS DURING RESPONSE TO EVENTS	631
Ayşe Nur AYDIN **Osman SERDAR**	DETERMINATION OF ACETYLCHOLINESTERASE ENZYME ACTIVITIES OF CLORPRIPHOS IN Dreıssena polymorpha	637
Ayşe Nur AYDIN **Osman SERDAR**	DETERMINATION OF ACETYLCHOLINESTERASE ENZYME ACTIVITY OF CHLORPYPHOS ON Pontastacus leptodactylus	643
Sulhi ESKİ	THE RELATIONSHIP OF MANAGEMENT ACCOUNTING AND MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS	649
Süreyya YİĞİT	THE SIGNIFICANCE AND LEGACY OF THE CUBAN REVOLUTION	661
Bashar ALHAJAHMAD	IOT BASED SOLAR POWERED SMART GARDEN IRRIGATION SYSTEM	669
Kürşat YENİLMEZ **Belgin KÖRMUTLU**	INVESTIGATION OF THE PRESENTATION OF GEOMETRY CONCEPTS IN ELEMENTARY MATHEMATICS COURSE (5-8) MATHEMATICS TEXTBOOKS	682
Belgin KÖRMUTLU **Munise SEÇKİN KAPUCU**	EXAMINATION OF MIDDLE SCHOOL TEXTBOOK CONTENTS IN TERMS OF GAINING DISASTER AWARENESS	705
Nesim SÖNMEZ	A COMPARISON OF ELEGATIONS WRITTEN BY NECIP FAZIL KISAKÜREK AND MOLLA NURULLAH GODIŞKI ABOUT THE EXECUTION OF ADNAN MENDERES	717
Fr. Baiju Thomas	THE EFFECTIVE USE OF ASSISTIVE TECHNOLOGY IN TEACHING STUDENTS WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS IN INCLUSIVE CLASSROOM SETTINGS	728
Ilfa Zaidi **Harjeet Kaur Bhatia**	A NEW ERA OF TEACHER EDUCATION: 21ST CENTURY SKILLS AND SOCIAL MEDIA	735
Mustafa YILDIRIM **Songül ÇİFTÇİ SAKİN**	THE EFFECT OF DIFFERENT SEAWOOD DOSES ON YIELD AND YIELD COMPONENTS OF TRITICALE IN KAHRAMANMARAŞ CONDITIONS	740
Mustafa YILDIRIM **Songül ÇİFTÇİ SAKİN** **Süha USLU**	COMPARISON OF SELECTED WINTER CLIMATE CEREALS IN KAHRAMANMARAŞ LOCATION IN TERMS OF SOME PLANT CHARACTERISTICS	747
Atilla BOZKURT **Hasan Yücel ERTEM**	SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF STUDENTS	755
Alparslan GÜLTEKİN **Hasan Yücel ERTEM**	SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF PARENTS	762
Ahmet BARDAK	JOURNAL OF ISLAMIC THOUGHT	770
Münir ECER	THE EVALUATION OF RE-INCLUSION OF RELIGIOUS LESSONS IN THE CURRICULUM IN THE CONTEXT OF THE FIFTH NATIONAL EDUCATION COUNCIL DECISIONS AND DISCUSSIONS	776
Nihat OYMAN	REMEDITION APROACHES USED AFTER EARTQUAKE AS PSYCHOSOCIAL SUPPORT APPLICATIONS AND RELIGION	787
Kenan PALA	LOCAL RECIPES FROM TRADITION TO THE FUTURE: AMASYA CUISINE	793
Vural OYAN **Veysel AKKURT**	MINERALOGIC-PETROGRAPHIC AND GEOCHEMICAL CHARACTERISTICS OF BATMAN-BEŞIRI BASALTIC VOLCANISM	803

Serdar Murat YILMAZ **Hilal BULUT**	FOOD USE OF MACRO AND MICRO ALGAE	809
Zeynep Belma ŞENLİK	HEALTHY AGING	822
Rabiye CEYLAN **Halil Murat ÜNVER** **Faruk ULAMIŞ**	DESIGN OF PROXIMITY FUZE USING SINGLE CARD COMPUTER	828
Sévérin M. MEHOUENOU **Amadou SALAMI** **Israël Sunday DOTCHAMOU**	EXPLORING THE USE OF APPROPRIATE MATERIALS IN AGRICULTURAL FIELD TO IMPROVE COMMUNICATIVE CAPACITY OF LEARNERS IN BENIN	840
B. Dilara ŞEKER	ASSESSMENT OF RISK PERCEPTION AND FACTORS INFLUENCING EARTHQUAKE RISK PERCEPTION IN HAKKARI PROVINCE FOLLOWING THE KAHRAMANMARAS EARTHQUAKE	856
Özgür YAVUZ **İskender GÜLER**	EVALUATION OF EXERCISE ADDICTION LEVELS OF TOKAT SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS	869
Engin ŞEKER **Ebru İfakat ÖZCAN**	THE IMPORTANCE OF PLANTS FOR FISH HEALTH	876
Ali Asker BAL	CULTURAL IDENTITIES AND IMPOSSIBLE ENCOUNTERS; PAINTER MİHRİ MÜŞFİK AND COOLİE ZARO AGHA	881
Ali Asker BAL	SOCIOLOGICAL INTERPRETATION OF ARTWORK; ÖMER ADİL'S "GIRLS WORKSHOP" PAINTING	891
Tubanur İNANÇ BOZKURT **B. Dilara ŞEKER**	EVALUATION OF THE CONCEPT OF DOOMSCROLLING AFTER THE MARAS EARTHQUAKE	898
Merve SEZER KÜRKÇÜ **Bekir ÇÖL** **Esra DİBEK**	DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY OF ESCHERICHIA COLI ΔYFES MUTANT TO ZINC (ZN), CADMIUM (CD) AND MERCURY (HG) HEAVY METALS	904
Merve SEZER KÜRKÇÜ **Bekir ÇÖL** **Esra DİBEK** **Anara BABAYEVA**	DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY PROFILES OF THE ESCHERICHIA COLI ΔYFES MUTANT TO SELECTED ANTIBIOTICS	910
Nezihe BULUT UĞURLU **Fatma BİRGİLİ** **Güllü YAZKAN**	AN EFFECTIVE APPROACH ON ALZHEIMER'S DISEASE AND DEMENTATION: MEMORY THERAPY APPLICATION	914
Nezihe BULUT UĞURLU **Fatma BİRGİLİ** **Güllü YAZKAN**	DISASTER STATUS AND OLD AGE	922
Ferdi YAĞAN **Zöhre KAYA**	THE EXAMINATION OF PSYCHOLOGICAL HARDINESS AND COGNITVE FLEXIBILITY AMONG SCHOOL COUNSELLORS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES	928
Nazlı AYBAR YALINKILIÇ **Şilan ÇİÇEK** **Sema BAŞBAĞ**	THE IMPORTANCE OF THE MACRO NUTRITION ELEMENT NITROGEN IN COTTON AGRICULTURE	941
Saime KÜÇÜKKÖMÜRLER **Firuze CEYLAN** **Neslihan YAVUZ** **Dilek SARAÇ**	WILD EDIBLE PLANTS AND THEIR TRADITIONAL USE IN THE KITCHEN: THE CASE OF KADIRLI	946
Ayhan DOĞAN **Murat KORKMAZ** **Volkan KIRMACI**	COMPARISON of PARALLEL CONNECTED COUNTER-FLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE PERFORMANCE USING CO 2 GAS with MACHINE LEARNING METHODS	957
Murat KORKMAZ **Ayhan DOĞAN** **Volkan KIRMACI**	PERFORMANCE ANALYSIS by SUPPORT VECTOR MACHINES, GAUSS PROCESS REGRESSION and LINEAR REGRESSION IN A COUNTERFLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE USING OXYGEN as FLUID	964
Hasan YILDIZ **Çiğdem ARSLAN**	EXAMINING SIXTH-GRADE STUDENTS' PROBLEM-SOLVING AND PROBLEM- POSING ACTIVITIES IN ALGEBRAIC EXPRESSIONS	971
Oğuzhan BOZKURT **Yahya DOGAR**	AN ANALYSIS OF THE STUDIES ON ''INTERNAL FOCUS-EXTERNAL FOCUS IN ATTENTION FOCUS'' IN WEB OF SCIENCE: A CONTENT ANALYSIS	981
Mesut SIRRI	IMPACT OF LAND USE ON BIODIVERSITY IN YÜKSEKOVA BASIN	989

Filiz GÜRER YÜCEL	CONTENT ANALYSIS OF POSTGRADUATE THESES ON IMPROVING THE ACOUSTIC CHARACTERISTICS OF MUSICAL INSTRUMENTS	995
Duygu YATKIN **İlknur ACAR ATA**	A SUGGESTION FOR THE REUSE OF ABANDONED HISTORIC CHURCH BUILDINGS AS THEATER STRUCTURE: NIGDE HAMAMLI (CHURCH) THEATER	1003
İlker İŞLER	TWO SHARP ENDS OF "THE SEARCH" IN A THE NOVEL TITLED A SEASON IN HAKKARİ: LIFE-DEATH	1020
Dániel Váradi **László Pitlik**	MEASURING HOMOGENEITY OF COUNTRIES IN THE EUROPEAN UNION BASED ON SIMILARITY ANALYSES	1027
Okan SEZER **İsmühan POTOĞLU ERKARA**	POLLEN MORPHOLOGY INVESTIGATIONS OF ECONOMICALLY IMPORTANT Nerium oleander L. (Apocynaceae) TAXON GROWING IN ESKİŞEHİR/TÜRKİYE	1038
Yücel KARAHASANOĞLU **Burhan BALTACI**	MANISA WRITTEN WORKS LIBRARY REGISTERED AT 45 HK 4663/7 MANUSCRIPT VERSE EXPLANATION AND ITS EVALUATION IN TERMS OF EXEGESIS (TEFSIR) SCIENCE	1043
Nisa Gökden KAYA **Hüseyin MERTOL**	CITY PROTEST CULTURE AND GRAPHITE ART: ATHENS STREET GRAPHITES	1049
Nisa Gökden KAYA **Hüseyin MERTOL**	THE USE OF BIBLIOTHERAPY IN THE EDUCATION OF GIFTED CHILDREN	1057
Gülseven DURAN **Mutlu ÇEVİK**	INVESTIGATION OF THE CHANGES IN SOME QUALITY PROPERTIES OF FERMENTED ALMOND MILK SAMPLES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIOS DURING THE STORAGE PERIODS	1064
Gülseven DURAN **Mutlu ÇEVİK**	INVESTIGATION OF THE CHANGES IN THE RHEOLOGICAL PROPERTIES OF THE PROBIOTIC BEVERAGES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIO DURING THE STORAGE PERIODS	1072
Dilek ULUDAŞDEMİR **Ayşegül AKCA**	THE NEGATIVE EFFECT OF SOCIAL MEDIA AND NURSING APPROACHES ON CHILDHOOD VACCINE HESITATIONS AND REFUSAL	1087
Ayşegül AKCA **Dilek ULUDAŞDEMİR**	PARENT HEALTH LITERACY IN CHILDHOOD OBESITY AND SCHOOL HEALTH NURSING	1094
Leyla DÖNMEZ **Eyüp ARTVİNLİ**	THE USE OF MAPS IN SOCIAL STUDIES EDUCATION	1099
Leyla DÖNMEZ **Eyüp ARTVİNLİ**	ANALYSIS OF THE ACHIEVEMENTS IN THE HIGH SCHOOL GEOGRAPHY COURSE CURRICULUM ACCORDING TO MAP SKILLS	1103
Eyüp ARTVİNLİ **Leyla DÖNMEZ**	PROBLEM SOLVING SKILLS IN TO THE SOCIAL STUDIES COURSE CURRICULUM	1107
Eyüp ARTVİNLİ **Leyla DÖNMEZ**	ANALYSIS OF GEOGRAPHICAL SKILLS IN THE CURRICULUM OF LIFE SCIENCE COURSE(1ST CLASS)	1110
Mehmet Akif ŞEN	A PRODUCT CANDIDATED FOR GEOGRAPHICAL MARKING IN TRABZON, AHO CHEESE	1113
Natella Sultanova Hasankhan	SPREAD OF FUNGAL DISEASES IN PLANTS USED FOR GREENING IN AZERBAIJAN	1119
Abubakar, Asmau Niwoye **Abubakar, Ndaman. Saidu** **Akanya, Helmina Oluwafunmilayo** **Evans, Chidi Egwim**	IN VIVO HYPOGLYCEMIC ACTIVITY OF N-HEXANE, CHLOROFORM, ETHYLACETATE, ACETONE AND AQUEOUS FRACTIONS OF HUNTERIA UMBELLATA LEAF IN STREPTOZOTOCIN INDUCED DIABETIC RATS.	1123
Ömer SEÇGİN **Vedat TAŞDEMİR**	OPTIMIZATION OF SURFACE ROUGHNESS IN MDF MILLING PROCESS	1131
Bagdaulyet YERMURAT **Ömer SEÇGİN**	INVESTIGATION OF THE MECHANICAL PROPERTIES OF THE PART MANUFACTURED WITH PLA FILAMENT IN A FDM TYPE PRINTER	1138
Hakan EREN **Serkan YEŞİL**	BACTERIOPHAGE, MECHANISM OF ACTION, APPLICATION AREAS AND SOME PREPARATIONS USED	1148
Marsiel PACÍFICO **Eduarda Costa FERREIRA** **Ane Caroline de Freitas VIEIRA**	THE TEACHING OF GEOGRAPHY: IN SEARCH OF SPECIFIC LOCAL CONTENTS	1159

Marsiel PACÍFICO **Flavia Camille Santos ZAGO** **Barbara Walker Santos CABRAL**	THE FEMININE: BETWEEN THE AESTHETIC MARKET AND IMPOSSIBLE BEAUTY	1165
Marsiel PACÍFICO **Giovana Sampaio CASTRO** **Michel Angelo Francisco HONORATO**	ETHICAL-MORAL ASPECTS OF PEDAGOGY IN SAINT AUGUSTINE	1171
Marsiel PACÍFICO **Lais Fernanda Podsclan GAVIOLI**	PHYSICAL EXERCISES AND THE BRAIN: IMPACTS ON MEMORY AND ATTENTIONAL CAPACITIES	1177
Pooja Yadav	SAFEGUARDING TRADITIONAL KNOWLEDGE THROUGH PATENT LAWS IN INDIA	1183
Tahir YAŞAR	SOME SUGGESTIONS ABOUT "PROFESSIONAL ENGLISH LESSONS" AT LATELY FOUNDED UNIVERSITIES IN TURKIYE.	1188
Cemal TATLI	RETHINKING DISTANCE EDUCATION	1193
Carlos Alexandre Glorias Batista Filho **Carlos Nelson Elias** **Gilberto Monteiro Martins** **Bruno Moura Mourão** **Renata Lima Lorusso Sampaio**	ADDITIVE MANUFACTURING TECHNOLOGIES FOR IMPLANT DENTISTRY APPLICATION	1200
Füsun GÜLSER **Arzu ÇIĞ**	USABILITY OF ORNAMENTAL PLANTS FOR LANDSCAPING IN SALINE AREAS	1211
Hilal KAZU **Kerem AKTAŞ**	THE RELATIONSHIP BETWEEN INDIVIDUAL ACHIEVEMENT GOAL ORIENTATIONS AND MEANING AND PURPOSE OF LIFE IN PRE-SERVICE TEACHERS	1219
Şehriban YILDIRIM **M. Zeki KARİPÇİN**	SEED AND CARROT SEED (Daucus carota)	1235
Şehriban YILDIRIM **M. Zeki KARİPÇİN**	DROUGHT STRESS AND BIOCHEMICAL CHANGES	1241
Tuğba ÖZDEMİRKAN	HYPERTENSION AND HEALTH LITERACY	1245
Serdar ŞİMŞEK **Hilal AKÇAY**	FOLKLORIST CAHİT ÖZTELLİ'S ZİLE FOLKLORE RESEARCH	1250
Eşref İNAN	AN EVALUATION ON SPEAKING AND AUDIO-BASED ARABIC EDUCATION	1258
Mesut BUDAK **Harun BEKTAŞ** **Kübra POLAT**	NITRATE LEACHING FROM BIOCHAR AMENDED SOILS WITH TWO DIFFERENT TEXTURES	1263
Bayram KANARYA	WHAT DO WORKS TITLES SAY TO US? -An Evaluation in the Context of the Discipline of Hadith-	1275
Ferit SÖNMEZ **Füsun GÜLSER**	POTASSIUM SOLVENT MICROORGANISMS AND SOIL IMPORTANCE IN EFFICIENCY	1283
Davut EŞİT	AL-QĀḌĪ ABŪ AL-ṬAYYİB AL-ṬABARĪ AND UṢŪL AL-FİQH	1294
Sándor Földvári	PRIVATE, BOURGEOIS ASSOCIATIONS AS THOSE WHO INCREASED THE ORTHODOX BOOK CULTURE IN THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH IN THE 16/17TH CENTURIES	1300
RAJA MOHAMMAD LATIF	G'P' - CONTINUOUS AND G'P' – IRRESOLUTE MAPPINGS IN TOPOLOGICAL SPACES	1338
RAJA MOHAMMAD LATIF	G'P' - COMPACT AND G'P' - LINDELOF TOPOLOGICALS SPACES	1359
Nura Isyaku Bello	WATER SECURITY AND SUSTAINABILITY THREATS IN SUB-SAHARAN AFRICA -A CRITICAL REVIEW	1378
Hasan BUĞRUL **Elif Şeyma BUĞRUL**	HAKKÂRI TRADITIONAL DOWRY BAGS CALLED TÊRIK	1390
Ayşe EMİNOĞLU **Ayşe Sebahat KUŞLU**	EVALUATION OF NURSING STUDENTS' PERCEPTIONS REGARDING INSTRUCTOR CARE	1403
Tayfun ORHAN **Mustafa ERTÜRK**	EXAMINATION OF HEATING, COOLING, AND COMBINATION BOILER OPERATION TIMES FOR THE PROVINCE OF ANKARA	1415
Tayfun ORHAN **Mustafa ERTÜRK**	INVESTIGATION OF THE OPERATING TIMES OF HEATING SYSTEMS FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEAZON OF AYDIN	1426
Yasəmən Əli qızı Əliyeva	COMMUNICATION OF THE LEADER IN THE BUSINESS COMMUNICATION PROCESS ABILITY TO ENTER	1438
Ferdinand Mara **Migena Plasa**	THE IMPORTANCE OF CORRECT DETERMINATION OF TRAINING LOADS IN BASKETBALL	1445

Erşan Ömer YÜZER **Sami ŞİT** **Emrah HARMANCI** **Ali ERDUMAN** **Altuğ BOZKURT** **Yusuf SOYVURAL** **Evren TAŞ**	INVESTIGATION AND EVALUATION OF THE ELECTROMAGNETIC FIELD EFFECTS AT HAKKARI UNIVERSITY ZEYNEL BEY CAMPUS	1449
Erşan Ömer YÜZER **Altuğ BOZKURT**	SOLAR RADIATION PREDICTION USING MACHINE LEARNING APPROACH BASED ON VARIOUS METEOROLOGICAL VARIABLES	1460

SPATIAL AND TEMPORARY DYNAMICS OF TOXIC METAL POLLUTION IN TRABZON (AKÇAABAT) CURRENT COASTAL SEDIMENTS

Assoc. Prof. Dr. Koray ÖZŞEKER

Karadeniz Technical University, Institute of Marine Science and Technology, Trabzon-Türkiye

ORCID: 0000-0002-7044-1843

Abstract

In this study, the spatial and temporal dynamics of toxic metals in coastal sediments under the influence of Söğütlü Stream flowing into the sea from the borders of Akçaabat district of Trabzon province were investigated. Sampling was carried out seasonally in 2022 at 6 different stations with depths ranging from 10 to 150 m. Ecman Grap was used to collect sediment samples and CTD probe was used to determine the physicochemical properties of the water column. Metal concentrations were determined using an inductively coupled plasma-mass spectrometer (ICP-MS). Sediment Enrichment Factor (SEF) index was used to reveal the current toxic metal pollution status and degree. The highest toxic metal mean concentrations for Cu (85.6 µg g^{-1}), Zn (131 µg g^{-1}) and Ni (30.3 µg g^{-1}) values were measured in autumn. The highest values of Pb (52.5 µg g^{-1}) and Co (19.1 µg g^{-1}) were measured in spring. According to the sediment enrichment factor, Cu, Zn and Co metals were categorized as minor enrichment since they were detected in the range of 1<SEF<3 for all seasons. Pb metal is classified as moderate enrichment since it is in the range of 3<SEF<5 in spring and winter seasons, and as minor enrichment since it is detected in the range of 1<SEF<3 in summer and autumn seasons. Ni metal, on the other hand, was categorized as non-polluted since it was SEF<0 in all seasons. According to the results, it is noteworthy that Cu, Pb, Zn, and Co metals constitute a pollution risk for the coastal ecosystem of Akcaabat.

Keywords: Coast, Pollution, Toxic metal, Sediment

Introduction

In aquatic environments, sediments are storage areas of pollutants. In particular, toxic metals entering the water column in various ways accumulate in the sediment layer (Yu et al. 2021). When the metals accumulating in the sediment layer rise above a certain capacity, they first switch to the pore water in their body and then to the benthic zone. For this reason, sediments play an important role not only in the ecosystem of living things but also in benthic ecosystems (Yunus et al. 2020). There are many possible natural and anthropogenic sources of toxic metal pollution in aquatic environments. Industrial activities are the most important sources that play a role in the distribution of toxic metals to the ecosystem; mining and mineral enrichment activities, cement and glass production, iron and steel, thermal power plants, solid waste incineration facilities (Çelebi and Gök 2018). In addition, toxic metals, one of the most important pollutants with known negative effects on the environment and human health, have been used extensively in industrial processes and products in recent years (Ding et al. 2020). Anthropogenic sources that cause metal pollution in aquatic environments have given in detail in Table 1.

Table 1. Types of metals caused by different industries

Industries	Cd	Cr	Cu	Hg	Pb	Ni	Sn	Zn	As	Be	Co	Fe	Mn	Mo	Sb	Se	Ti	V
Paper	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Petrochemistry	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	+
Chemical industry	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	-	-
Fertilizer industry	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-
Iron/Steel	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-
Energy	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-
Metal alloy	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-
Battery production	-	-	-	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+	-	-	+	-	-
Agriculture	-	-	-	+	-	-	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	+	-
Ceramic and Glass	-	-	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	-	-	-	+	-	-
Medical device	+	+	+	+	+	+		+	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+
Coating industry	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Electronic production	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-
Mining	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+	-	+	+	+	-
Paint industry	+	+	+	-	+	:+	-	+	+	-	+	-	-	-	+	+	+	-
Machinery industry	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-
Plastic production	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Textile	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Automotive Industry	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-
Cement production	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Leather industry	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Especially coastal areas are adversely affected by direct meteorological events and human activities. Over the past three decades, along with terrestrial transports, significant amounts of toxic metals that pose a threat to the ecosystem have been released into coastal areas (Yang et al. 2017). The coasts of Söğütlü, where the research was conducted, represent the area where the settlement is high, traffic flow is observed intensely, fishing activities are carried out intensively, and Söğütlü stream is discharged. In this context, in this study, the spatial and temporal dynamics of toxic metals in coastal sediments under the influence of Söğütlü Stream flowing into the sea from the borders of Akçaabat district of Trabzon province were investigated. Sediment enrichment factor (SEF) index was used to determine the possible effects of anthropogenic activities on metak concentrations in the sediments along the coast of Söğütlü (Faměra et al. 2018).

Materials and Methods

Sediment samples were collected from six different stations with seasonal depths varying between 10 and 150 meters in 2022. While determining the stations, the points in the influence area of Söğütlü Stream were selected depending on the terrestrial transport (Figure 1)

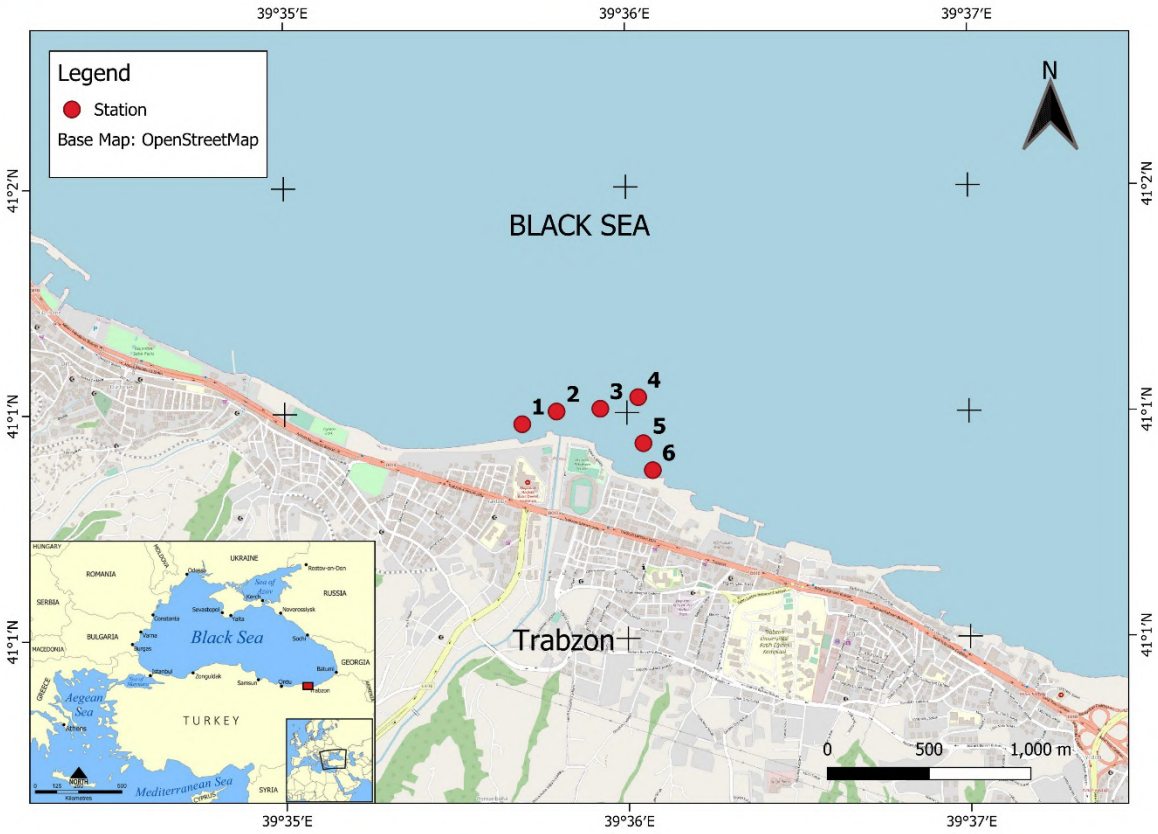

Figure 1. The map of study area and sampling point

The sediment samples from each station were collected in triplicate using an Orange Peel Bucket Sampler (Zárate et al. 2021). The top 0-5 cm thick surface layer of the sediment samples collected from the stations was used for metal analysis. Physicochemical parameters of the water column such as temperature, salinity and pH were determined using the CTD Prop. Copper (Cu), Lead (Pb), Zinc (Zn), Nickel (Ni) and Cobalt (Co) were selected as metals to be investigated. Metal analyzes were performed with an inductively coupled plasma mass spectrometer (ICP-MS). Sediment enrichment factor (SEF) index was used to determine the level of anthropogenic metal pollution in the sediment layer (Kowalska et al. 2018).Metal concentrations in the upper continental crust (UCC) were used as background reference values(Hans Wedepohl 1995; Rudnick and Gao 2003).

SEF was estimated using the following equation (1);

$$SEF = (C_M/C_{Al})_{Sample} / (C_M/C_{Al})_{Earths\ crust} \quad (1)$$

where (CM/CAl)Sample is the ratio of the measured metal concentration and Al (CAl) in the sediment sample, and (CM/CAl)Earth's crust is the ratio of the measured metal (CM) and the reference ratio of Al in the Earth's crust (Sinem Atgin et al. 2000). The categorization and classification values of the sediment enrichment factor index are presented in Table 2 in detail.

Table 2. SEF classification values

SEF		
Categories	**Range**	**Remark**
1	1<SEF<3	Minor enrichment
2	3<SEF<5	Moderate enrichment
3	5<SEF<10	Moderate-severe enrichment
4	10<SEF<25	Severe enrichment
5	25<SEF<50	Very severe enrichment

6	SEF>50	Extremely Severe enrichment

One-way analysis of variance (Tukey test) was applied because the results showed normal (Kolmogorov-Smirnov K-S test) and homogeneous distribution (One Way Anova Homogenized test) in the analyzes performed to determine the seasonal variation (Tang 2014) . Principal component analysis (PCA) was carried out in order to reduce the size of the data in order to determine the multivariate effects of metals and to reveal which factor caused the seasonal variation.

Findings and Discussion

Oceanographic properties such as temperature, salinity, pH and current are abiotic factors that are directly related to the solubility, dynamics and biological readiness of metals in the sediment and aquatic environment (Stickley et al. 2013). The changes in temperature, salinity and pH, which are environmental parameters of the coasts where Söğütlü Stream discharges, according to seasons and depths are presented graphically (Figure 2). In the research area, the sea surface water temperature was determined as 27 °C in the highest summer season and 10.1 °C in the lowest winter season. In the bottom waters (150 m), the temperature was measured as 8.3 °C. Considering the changes in salinity values, surface water salinity was determined as 17.6 ‰ in the highest winter season and 17.25 ‰ in the lowest summer season. In the bottom waters (150 m), the salinity was measured as ‰ 21.12. Considering the changes in pH values, it was determined that the values in the surface waters were highest at 8.40 in Spring and 7.13 at the lowest in Winter. In the bottom waters (150 m), it was observed that the pH value varies between 6.80 and 7.51 according to the seasons. Flow, which is one of the oceanographic parameters, is an effective factor on the transport and accumulation of sediment. The current velocity on the coast of Söğütlü was determined between 16 cm/s and 33 cm/s and between 10-90° in the west-east direction.

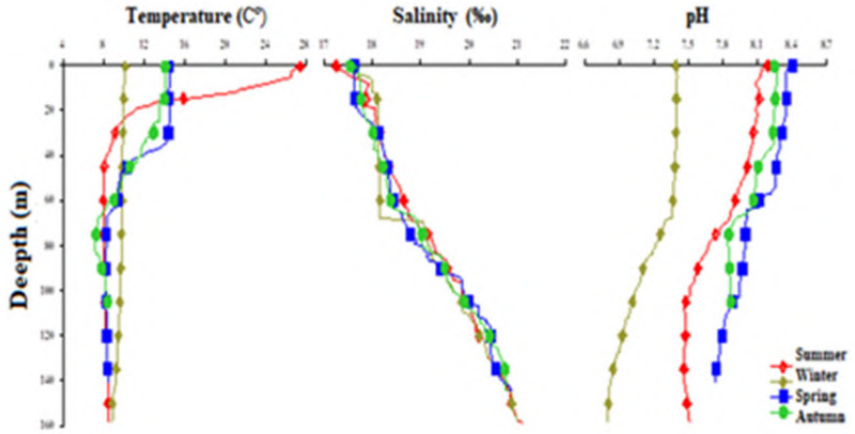

Figure 2. Variation of temperature, salinity and pH of the study area with seasonal and depth

When the metal values were examined according to the seasons, it was noted that there was a clear difference. When the seasonal variation of sediment metal contents on the coasts of Söğütlü was examined, it was determined that the order was Autumn > Winter > Spring > Summer for Cu, Zn and Ni; Winter > Spring > Autumn > Summer for Pb; and Autumn > Spring > Summer > Winter for Co (Table 3). When the threshold values of the investigated elements were compared with the seasonal metal values, it was seen that the metal values of the autumn season are generally high.

Table 3. Seasonal variation of sediment metal contents on the coasts of Söğütlü

Metal	Spring	Summer	Autumn	Winter	Annual avrg.
Cu	65.4±7.3^{A}	64.4±8.3^{A}	85.6±3.5^{B}	64.9±5.5^{A}	70.1±6.1
Pb	52.5±2.9^{A}	40±6.7^{B}	51.3±4.3^{A}	51.9±4.3^{A}	52.4±4.6
Zn	108.3±40.4^{A}	88.6±37.9^{A}	131±7.1^{A}	123.2±9.3^{A}	112.8±23.7

Ni	24.6±6.1^{A}	23.9±4.^{7A}	30.3±7.4^{B}	22.7±0.9^{A}	32.9±4.8
Co	19.1±1.9^{A}	16.5±1.4^{B}	18.7±1.9^{A}	15.1±0.7^{B}	19.4±1.5

A and B codes indicate statistical difference according to $p<0.05$

It had been determined that all metals except for Co studied in the autumn season are above the threshold levels. In the spring season, only Pb was detected above the threshold level. In winter, only Zn was determined above the threshold level. All metal values were determined below the threshold level in the summer season (Figure 3).

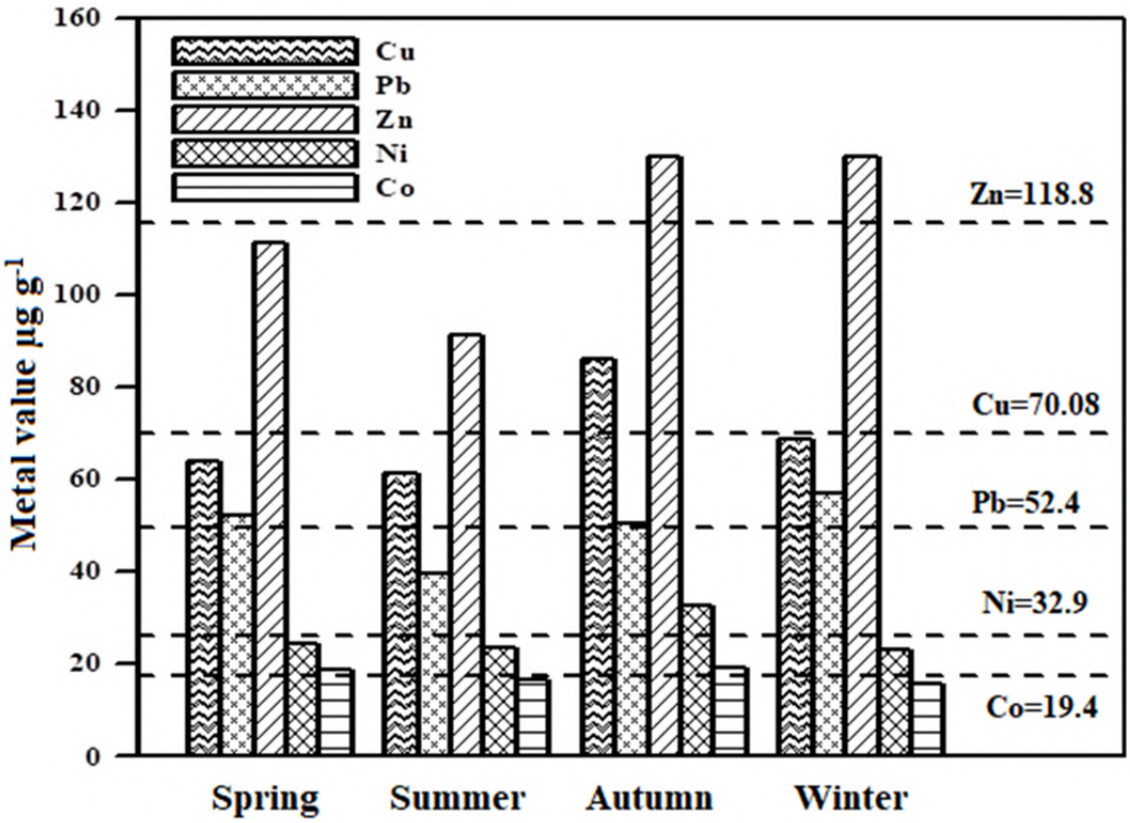

Figure 3. Comparison of metal concentrations of Söğütlü coasts according to threshold level

It was determined that the difference of Cu and Ni element values between seasons was significant in the autumn season ($p<0.05$) on the coasts of Söğütlü. It was determined that the difference of Pb element values between the seasons was significant ($p<0.05$) in the summer season. It was determined that the difference of Co element values between the seasons was significant ($p<0.05$) and that the spring season was similar to the autumn season, the summer season and the winter season. It was determined that the difference between the Zn element values between the seasons was not significant ($p<0.05$) (Table 3).

In the comparison made in terms of sediment enrichment factor (SEF) classification within the scope of the elements investigated on the coasts of Söğütlü, the highest SEF value of Cu element was 2.03 in autumn; the lowest was determined as 1.62 in the spring season. The average SEF value in the Söğütlü coast was determined as 1.81. The highest SEF value of Pb element was 3.25 in Winter; the lowest was determined as 2.46 in the summer season. the mean SEF value was determined as 2.87. The highest SEF value of Zn element was 1.62 in Winter; the lowest was determined as 1.3 in the Spring season. mean SEF value was determined as 1.40. The highest SEF value of Ni element was 0.47 in Autumn; the lowest was determined as 0.40 in the summer season. mean SEF value was determined as 0.41. The highest SEF value of Co element was 1.14 in Spring; the lowest was determined as 0.9 in the winter season. mean SEF value was determined as 1.1 (Figure 4).

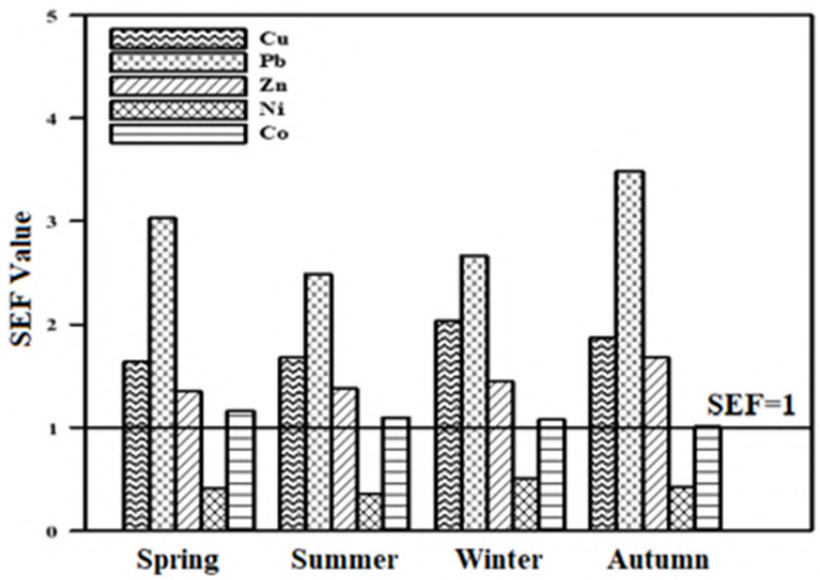

Figure 4. Seasonal variation of SEF values of Söğütlü coasts

According to the sediment enrichment factor, Cu, Zn and Co metals were categorized as minor enrichment since they were detected in the range of 1<SEF<3 for all seasons. Pb metal is classified as moderate enrichment since it is in the range of 3<SEF<5 in spring and winter seasons, and as minor enrichment since it is detected in the range of 1<SEF<3 in summer and autumn seasons. Ni metal, on the other hand, was categorized as non-polluted since it was SEF<0 in all seasons.

Conclusion and Recommendations

It has been revealed that the oceanographic results obtained in the study are different between the seasons, show similarities with the existing studies and reflect the general oceanographic characteristics of the Black Sea. When the change between the flow regions, which is an effective factor on the transport and accumulation of the sediment, is examined, the flow velocity was determined between 33 cm/s and 16 cm/s and between 10-90° in the northeast direction. In the study, when the concentrations of marine sediments belonging to the regions were compared with the criteria of average shale data (Figure 3), it was seen that Cu, Pb and Zn concentrations were higher than the average shale data. Due to the fact that the SEF values of Cu, Pb and Zn elements in the research area are higher than the limit values, there is metal pollution in the region for these elements. These results reveal that the studied regions are rich in terms of geochemical structure, as well as anthropogenic input in the region, and the studied elements exceed the current concentrations in the region.

In studies on the ecosystem, it is of great importance to determine the time-dependent changes and the affecting factors. For this reason, bottom sediment sampling should be done and the hydro chemical properties of the water column should be determined. Marine sediments are ideal environments for these processes due to their high metal absorption capacity. Pollutants both in the atmosphere and in the terrestrial environment are transported by the effect of meteorological events and rivers and eventually accumulate in the sea sediment. Therefore, studies on marine sediments will provide data from large regions. Due to the high values of some metals in the region, the fishing activities to be carried out in the region, sea tourism and the concentration of urban settlement in coastal areas should be taken into consideration, and plans and projects should be made according to the regional situation.

References

Çelebi H, Gök G (2018) The Examination for Pollution of the Soils due to Highways and Traffic. Pamukkale Univ J Eng Sci 24:1169–1178. https://doi.org/10.5505/pajes.2016.55632

Ding T, Du S, Zhang Y, Wang H, Zhang Y, Cao Y, Zhang J, He L (2020) Hardness-dependent water quality criteria for cadmium and an ecological risk assessment of the Shaying River Basin, China. Ecotoxicol Environ Saf 198:110666. https://doi.org/10.1016/J.ECOENV.2020.110666

Faměra M, Matys Grygar T, Elznicová J, Grison H (2018) Geochemical normalization of magnetic susceptibility for investigation of floodplain sediments. Environ Earth Sci 77:. https://doi.org/10.1007/S12665-018-7371-0

Hans Wedepohl K (1995) The composition of the continental crust. Geochim Cosmochim Acta 59:1217–1232. https://doi.org/10.1016/0016-7037(95)00038-2

Kowalska JB, Mazurek R, Gąsiorek M, Zaleski T (2018) Pollution indices as useful tools for the comprehensive evaluation of the degree of soil contamination–A review. Environ Geochem Health 40:2395–2420. https://doi.org/10.1007/S10653-018-0106-Z/FIGURES/8

Rudnick RL, Gao S (2003) Composition of the Continental Crust. Treatise on Geochemistry 3–9:1–64. https://doi.org/10.1016/B0-08-043751-6/03016-4

Sinem Atgin R, El-Agha O, Zararsiz A, Kocataş A, Parlak H, Tuncel G (2000) Investigation of the sediment pollution in Izmir Bay: trace elements. Spectrochim acta, Part B At Spectrosc 55:1151–1164. https://doi.org/10.1016/S0584-8547(00)00231-7

Stickley CE, Pike J, Jones VJ (2013) Antarctic Waters. Encycl Quat Sci Second Ed 527–539. https://doi.org/10.1016/B978-0-444-53643-3.00223-5

Tang Y (2014) Francis Turbine and Governor Improved Models Considering Step Closing Law of Guide Vanes for Power System Stability Analysis. J Power Energy Eng 02:125–131. https://doi.org/10.4236/JPEE.2014.29018

Yang X, Wu P, Yin A, Zhang H, Zhang M, Gao C (2017) Distribution and source analysis of heavy metals in soils and sediments of Yueqing Bay basin, East China Sea. Mar Pollut Bull 115:489–497. https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2016.11.046

Yu Z, Liu E, Lin Q, Zhang E, Yang F, Wei C, Shen J (2021) Comprehensive assessment of heavy metal pollution and ecological risk in lake sediment by combining total concentration and chemical partitioning. Environ Pollut 269:116212. https://doi.org/10.1016/j.envpol.2020.116212

Yunus K, Zuraidah MA, John A A review on the accumulation of heavy metals in coastal sediment of Peninsular Malaysia. https://doi.org/10.1108/EFCC-03-2020-0003

Zárate A, Dorador C, Valdés J, Molina V, Icaza G, Pacheco AS, Castillo A (2021) Benthic microbial diversity trends in response to heavy metals in an oxygen-deficient eutrophic bay of the Humboldt current system offshore the Atacama Desert. Environ Pollut 286:. https://doi.org/10.1016/J.ENVPOL.2021.117281

EXAMINATION OF THE TEMPORARY DYNAMICS OF MACRO MARINE LITTER ON SOUTHEASTERN BLACK SEA BEACHES; A CASE STUDY OF TRABZON (AKCAKALE-MERSİN) BEACH

Koray ÖZŞEKER

Assoc. Prof. Dr., Karadeniz Technical University, Institute of Marine Science and Technology, Trabzon-Türkiye

ORCID: 0000-0002-7044-1843

Coşkun ERÜZ

Assoc. Prof. Dr., Karadeniz Technical University, Faculty of Marine Science, Trabzon-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2384-9010

Bilal ONMAZ

Msc. Student, Karadeniz Technical University, Faculty of Marine Science, Trabzon-Türkiye

ORCID: 0009-0003-7913-7279

Abstract

Nowadays, recreational areas such as beaches are unfortunately under intense anthropogenic pressure. One of the most important of these pressure elements is the abundance and dynamics of marine litter. For this purpose, the temporal dynamics of the macro marine litter in Akçakale-Mersin beach located within the borders of Trabzon province were investigated in 2021 in our study. The whole of the beach has been examined by dividing it into 25 parts where the physical conditions vary between 50 m^2 and 200 m^2. Marine litter was evaluated quantitatively and qualitatively in 9 different categories. The highest number of plastic (443±118.4 pieces) and rubber was determined as the highest observed marine litter component in weight (14.11±3.13 kg). Plastic, varying between 54.07% and 64.58%, was determined as the most detected marine litter derivative among the months. The highest abundance of marine litter in number (1152 items) and weight (84 kg) was detected in August. Depending on the Covid 19 pandemic period, hygienic and sanitary type marine litter derivatives have been observed throughout the monthly period. The difference between the months was caused by plastic, hygienic, and medical litter. The main sources of marine litter were anthropogenic effect (use of beaches) (55%), river discharge (25%), improper disposal (15%), and other effects (5%). In the light of this study, it is concluded that it would be beneficial to carry out awareness activities in a way that includes everyone in the society so that the litter is not thrown into the sea and beaches. In addition, the results of our study form the basis for transport models, local governments and non-governmental organizations. In addition, the manufacture and use of plastic products, especially plastic bottles such as sacks, should be limited in order to reduce marine litter pollution.

Keywords: Beach, Marine litter, Plastic, Pollution

Introduction

Marine litter, also known as anthropogenic debris, are solid materials that are thrown into marine or coastal habitats, produced and lost their function after use, causing changes in the biological, physical and chemical structure of the environments in which they are found (Bettencourt et al. 2021; Özşeker et al. 2022). Marine litters can be divided into micro, meso and macro sizes according to their dimension. Although they are generally of terrestrial origin, they can also be of ocean origin (Slavin et al. 2012; Terzi and Seyhan 2017). Marine litters affect the recreational use of coasts and beaches, the sewage flow regime and directly or indirectly constitute 80% of the total amount of litter in the oceans (Pieper et al. 2019; Miladinova et al. 2020). Litter sources on coasts and beaches are generally human activities, unconscious use of recreational areas and river discharges (Andriolo and Gonçalves 2022).

Marine litter problem is a longstanding problem especially in coastal and beach habitats. It is one of the most important pollution alerts for marine ecosystems and is unfortunately increasing (Wilson and Verlis 2017; Scotti et al. 2021). Marine litter has become such a big problem that it has been reported that by 2050 there will be more plastic by weight in marine and ocean ecosystems than fish (Ellen Macarthur 2016). Even estimating the effects of litter on ocean ecosystems is worrisome for the health of living populations. The most important known effects are the ingestion of litter by the creatures living in the sea, causing suffocation and limited mobility (Bergmann et al. 2015; Gallo et al. 2018; Cristina Fossi et al. 2018). Medical and sanitary-derived plastics such as masks, wipes and disinfectant boxes began to be seen intensively, especially in city centre, beaches and beaches related to the Covid 19 period (Ammendolia et al. 2021; Ardusso et al. 2021; Özşeker et al. 2022). Due to similar dangerous reasons, marine litter should be considered as a global problem where it has become imperative to stop pollution To ensure the sustainability of marine litter, marine and coastal ecosystems, it is essential to take and implement measures on a global scale. In this context, marine litter should be examined in four categories such as prevention, reduction, removal and awareness raising (Bettencourt et al. 2021). While prevention and reduction have short and medium term effects, the effects of removal and awareness are long term (Abelouah et al. 2021). Under all this information, in this study, the temporal dynamics of the macro marine litter in Akçakale-Mersin beach within the borders of Trabzon province, which is the largest city of the Eastern Black Sea Region in terms of population and settlement, was investigated.

Materials and Methods

This study was carried out as a monthly in Akçakale-Mersin beach in 2021, which is located between latitude 41.077092º and longitude 39.504518º in the east and longitude 1.089403º and longitude 39.486669º in the west, which has an approximate coastal length of 4 km. The whole of the beach has been examined by dividing it into 25 parts where the physical conditions vary between 50 m^2 and 200 m^2. Marine litter was evaluated in 9 different categories (plastic, metal, glass, textile, wood, medical, sanitary, rubber, and paper) quantitatively and qualitatively (OSPAR 2010). The collected as a monthly marine litter items were sorted, counted, and weighed in the field to estimate their abundance in beach. Afterward, all the collected litters were disposed of into the nearest garbage container. Natural litter (i.e., seaweed, animal bones,) and buried litter items were not counted. A very small amount of marine litter was wet, especially the litter that could absorb water was not included in the weighing by squeezing out excess water.

Figure 1. The map of study area

Findings and Discussion

In the present study, beach marine litter has been collected and removed from the study area over the past twelve-month periods. The abundance in number (count) and weight (in kg) of collected beach marine litter in the study area over the past twelve months study were examined. Moreover, the collected marine litter has been classified into nine categories (plastics, metal, glass, textile, wood, medical waste, sanitary waste, rubber, and paper) based on the litter's original material types and applications (uses). As a result, a total of 8961 items which were equal to 720.9 kg in weight of beach marine litter were collected and removed from the study area over the past twelve-month period. The average total weight of collected beach marine litter during the twelve-months of the study was equal to 54.41 kg.

The total collected beach marine litter based on numbers (count) consisted of 59% plastics, 13% metals, 5% glass, 5% textile, 5% medical waste, 4% paper, 3% sanitary waste, 3% rubber, and 2% wood materials. It was observed that plastic materials dominated, followed by other materials such as metal, glass, and textile which accounted for a large proportion of the total beach marine litter compositions in the study area based on number (count).

Meanwhile, the total collected marine litter based on weight consisted of 26% rubber, 23% metal, 19% wood, 13% plastics, 9% glass, 4% textile, 2% medical waste, 2% sanitary waste, and 1% paper materials. It appears that materials with a heavier mass such as rubber, metal and wood dominate the percentage of beach marine litter in the study area based on weight. The percentages of total beach marine litter compositions based on number) are given in Figure 2. While the percentages of total beach marine litter compositions based on weight) are given in Figure 3.

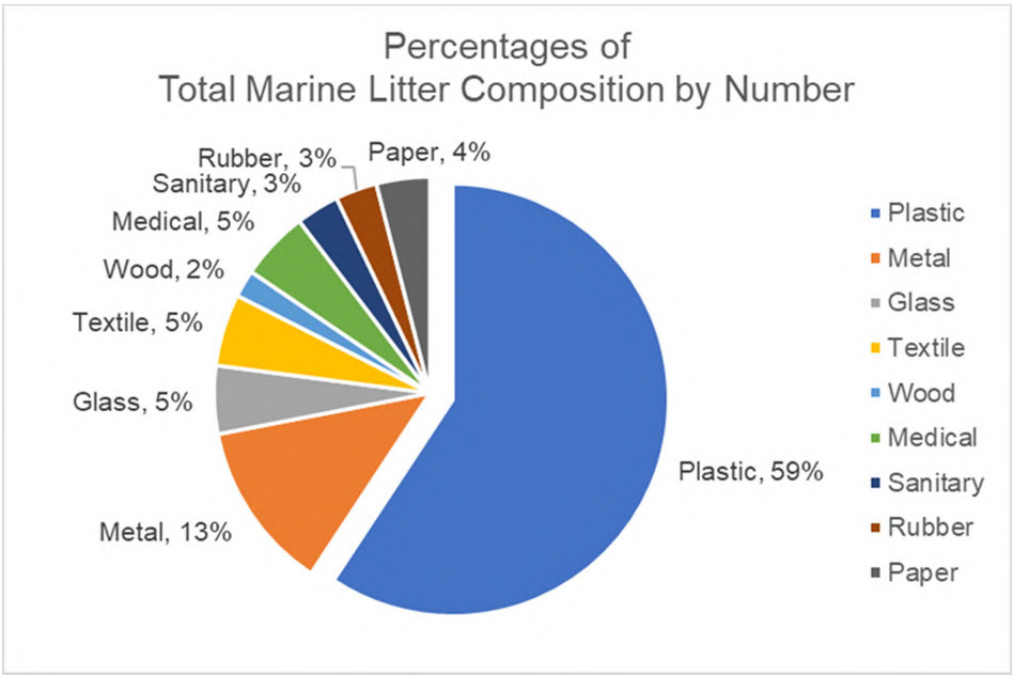

Figure 2. Percentages of total beach marine litter compositions based on number (count)

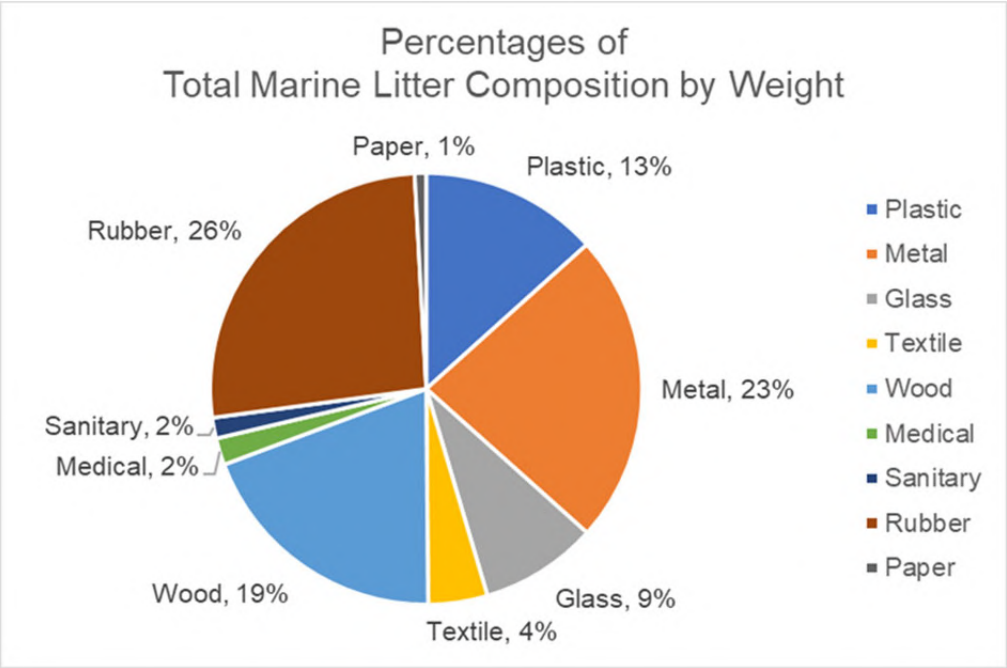

Figure 3. Percentages of total beach marine litter compositions based on weight

The findings of the present study are in accordance with previous studies conducted on beach marine litter at regional and global levels, where plastic materials were found to be the predominant component in beach marine litter (Aytan et al.2019; Bergmann et al. 2015; Terzi et al. 2020). However, the proportion of plastic materials in marine litter found in the study area is relatively lower when compared to recent studies on beach marine litter at regional and global scales, where plastics can account for up to 85% of the total beach marine litter (Erüz et al. 2023).

The percentage compositions of material types and applications (uses) based on the number (count) and weight (in percentages) of beach marine litter collected in the study area over the twelve-month period have been analyzed. The beach marine litter compositions based on number over the twelve-months of study are given in Figure 4. The beach marine litter compositions based on weight over the twelve-months of study are given in Figure 5.

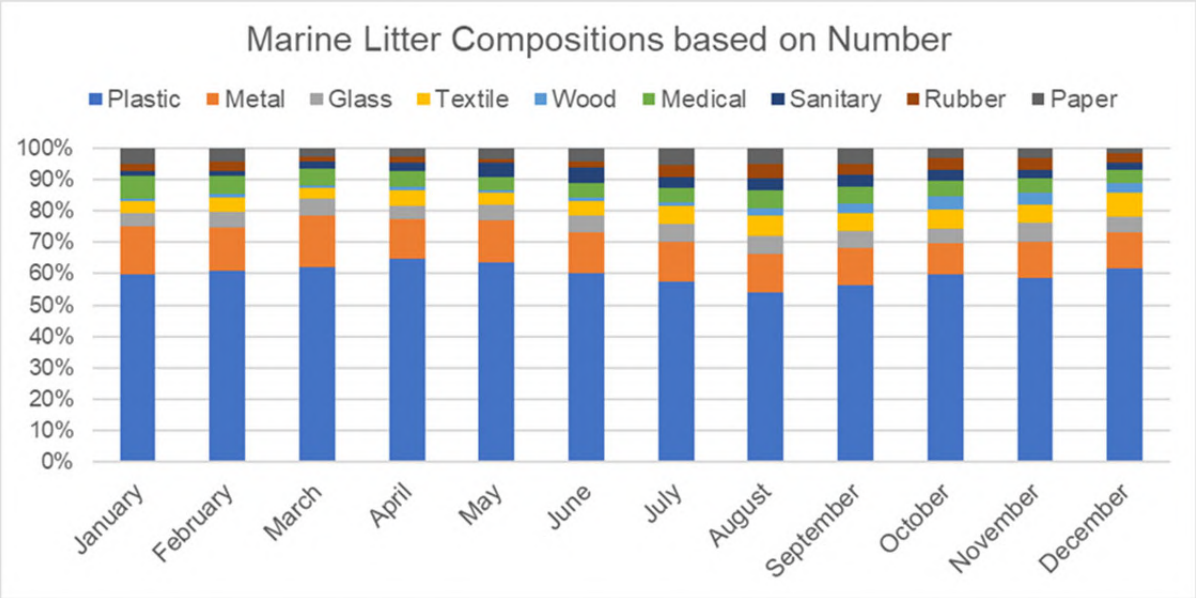

Figure 4. Monthly variation of marine litter compositions by number (percentages)

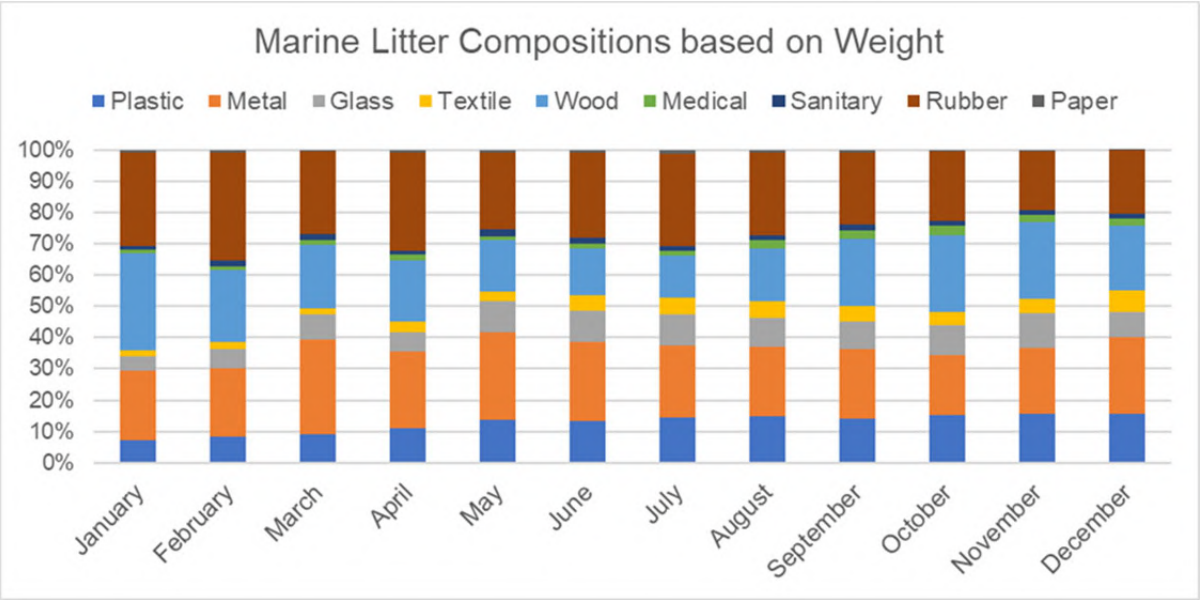

Figure 5. Monthly variation of marine litter compositions by weight (percentages)

It is observed that percentages of beach marine litter compositions based on the number (count) remained relatively unchanged over the twelve months of the study. Throughout the twelve months of study, it is observed that plastic materials were the prevailing component in beach marine litter compositions. Meanwhile, there is greater variability in the percentages of beach marine litter compositions based on weight.

Also, it appears to be minimal fluctuation in the percentage of beach marine litter compositions observed throughout the study, particularly regarding the plastic materials based on the number (count). Plastic compositions showed an increase during the spring (March-May) and autumn (October-December) seasons. Rainfall during spring and autumn seasons is expected to have a contributing effect on the amount (by number) of beach marine litter in the study area. However, the seasonal or monthly variation in this study remain unclear and necessitate further investigation.

The concentration or abundance of beach marine litter in the study area over the twelve months has been investigated. During the Summer months (July to September), there is an observed increase in the density of beach marine litter in the study area. The same trend is observed when considering the density of beach marine litter based on weight. Notably, plastic materials show a significantly high density compared to the other materials of beach marine litter.

The findings of the present study are consistent with previous study conducted along the Black Sea coast. Previous research in the same area found litter densities ranging from 0.05 to 5.05 items per square meter (Aytan et al 2019.; Terzi and Seyhan 2017; Terzi et al. 2020). Due to their durability and extensive use of plastic materials, plastic fragments and microplastics can form a considerable amount of litter density. Metal, glass, and paper litter can also contribute to the total density. Understanding the density of marine litter compositions is important for assessing the extent and severity of pollution and its potential impacts on marine ecosystems (Ryan et al. 2009; Eriksen et al. 2014; Jambeck et al. 2015; Ammendolia et al. 2021; Ouyang et al. 2023). The beach marine litter density based on number (count) over the twelve months of study are given in Figure 6. The beach marine litter density based on weight over the twelvemonths of study are given in Figure 7.

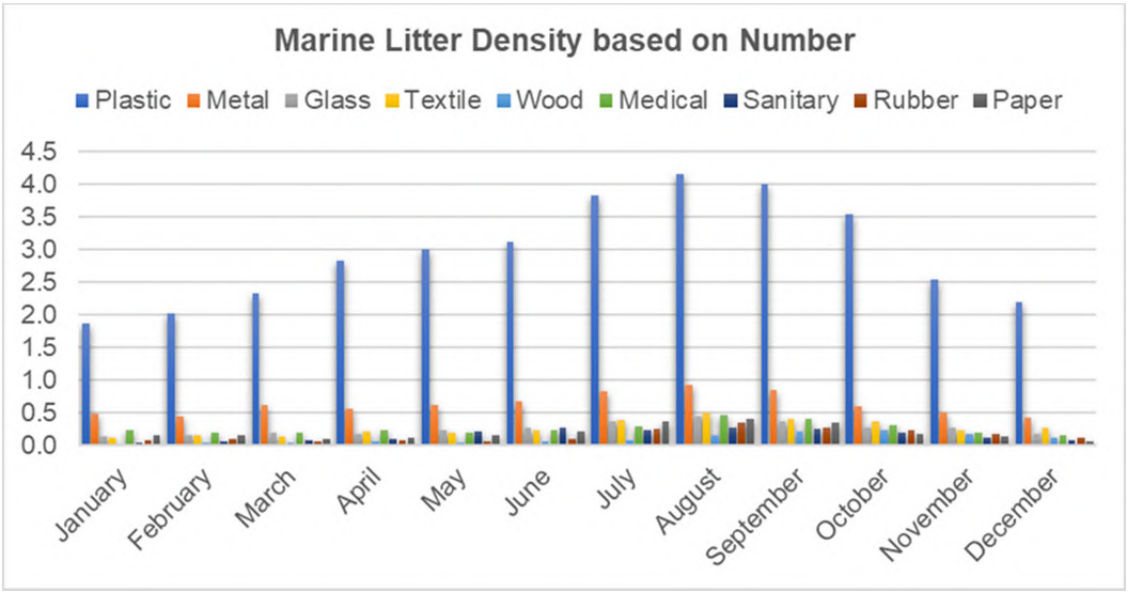

Figure 6. Marine litter density based on number (count).

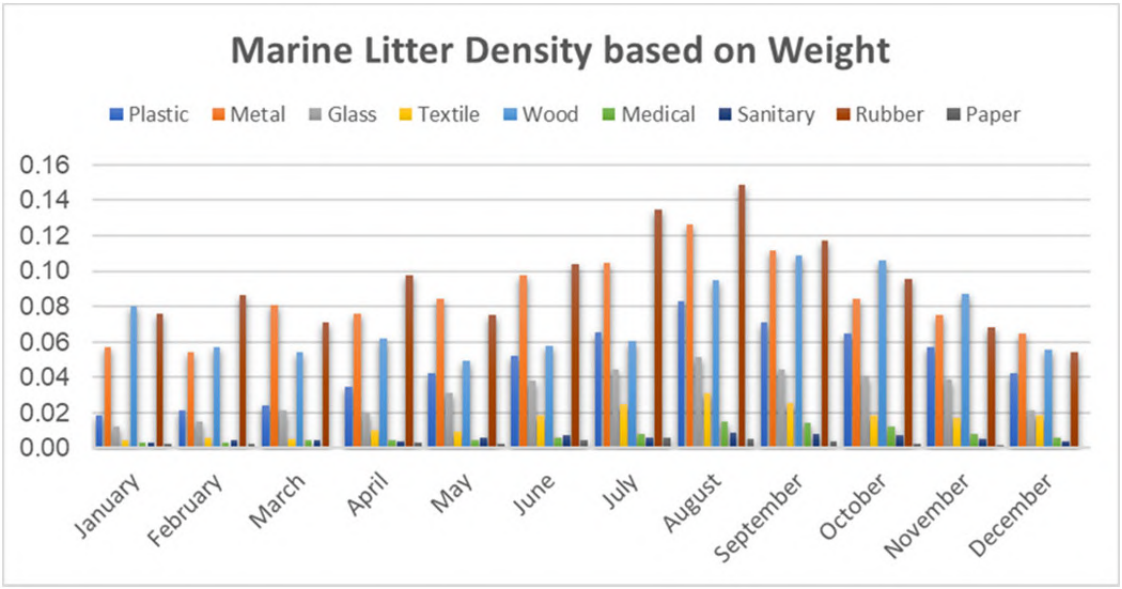

Figure 7. Marine litter density based on weight.

The cleanliness of the study area, as assessed by the Clean Coasts Index (CCI) (Alkalay et al. 2007), exhibited variations over the course of twelve months, ranging from Moderately Clean (MC) to Dirty (D) conditions. This fluctuation in cleanliness levels can be attributed to the increased presence of beachgoers and visitors during the warmer days of summer and autumn. Increased human activity and beach visits throughout these seasons are predicted to contribute to the accumulation of marine litter in the study area. The CCI over the twelve-month periods of study are given in Table 1.

Table 1. Clean Coasts Index (CCI) in the study area over the twelve-months periods

	Months											
	Jan	**Feb**	**Mar**	**Apr**	**May**	**Jun**	**Jul**	**Aug**	**Sep**	**Oct**	**Nov**	**Dec**
CCI	**MC**	**MC**	**MC**	**MC**	**MC**	**D**	**D**	**D**	**D**	**D**	**MC**	**MC**

Conclusion and Recommendations

In this study, the monthly dynamics of marine litter on the beach of Akçakale-Mersin, located within the borders of Trabzon province, was analyzed quantitatively and qualitatively. It has been revealed that the marine litter derivative detected in the highest amounts is plastic waste. When we evaluate the densities of marine litter by months, it has been determined that the highest amount of marine litter is between August and September, depending on the intensity of use of the beach.

Plastic materials are now universally acknowledged as the most popular and widely produced materials for a variety of functions in modern times. Plastic materials have been developed for use as drink and beverage packaging that are frequently used and carried from one location to another. Furthermore, the features of plastic materials, which take years to degrade in nature, and their light bulk make it simple to transport and amass, making it the most common waste item in terms of quantity.

Despite the widespread presence of plastic materials, their abundance often goes unnoticed due to their lightweight nature. Conversely, heavier marine litter items such as rubber, metal, and wood tend to dominate the weight percentages of marine litter. It is of utmost importance to monitor and evaluate the density of marine litter composition as it plays a vital role in the development of effective management strategies and targeted interventions aimed at mitigating the impact of marine pollution on marine ecosystems and human well-being.

Finally, the extensive usage and production of plastic materials, particularly as drink and beverage packaging, has resulted in their pervasive presence in our world. Plastics' long disintegration period and lightweight qualities contribute to their buildup, making them the most found waste item in terms of amount. To address the issue of plastic trash, we must work together to reduce plastic usage, promote sustainable alternatives, and develop effective waste management systems. Only via such broad initiatives can we reduce environmental damage and secure a healthier and cleaner future for our world.

References

Abelouah MR, Ben-Haddad M, Alla AA, Rangel-Buitrago N (2021) Marine litter in the central Atlantic coast of Morocco. Ocean Coast Manag 214:105940. https://doi.org/10.1016/j.ocecoaman.2021.105940

Alkalay R, Pasternak G, Zask A (2007) Clean-coast index-A new approach for beach cleanliness assessment. Ocean Coast Manag 50:352–362. https://doi.org/10.1016/j.ocecoaman.2006.10.002

Ammendolia J, Saturno J, Brooks AL, Jacobs S, Jambeck JR (2021) An emerging source of plastic pollution: Environmental presence of plastic personal protective equipment (PPE) debris related to COVID-19 in a metropolitan city. Environ Pollut 269:116160. https://doi.org/10.1016/j.envpol.2020.116160

Andriolo U, Gonçalves G (2022) Is coastal erosion a source of marine litter pollution? Evidence of coastal dunes being a reservoir of plastics. Mar Pollut Bull 174:113307. https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2021.113307

Ardusso M, Forero-López AD, Buzzi NS, Spetter C V., Fernández-Severini MD (2021) COVID-19 pandemic repercussions on plastic and antiviral polymeric textile causing pollution on beaches and coasts of South America. Sci Total Environ 763:. https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.144365

Aytan U, Başak F, Sahin E, Karacan F (2019) Beach Litter on Sarayköy Beach (SE Black Sea):

Density, Composition, Possible Sources and Associated Organisms. Turk J Fish& Aquat Sci 20:137–145. https://doi.org/10.4194/1303-2712-v20_2_06

Bergmann M, Gutow L, Klages M (2015) Marine anthropogenic litter

Bettencourt S, Costa S, Caeiro S (2021) Marine litter: A review of educative interventions. Mar Pollut Bull 168:. https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2021.112446

Cristina Fossi M, Baini M, Panti C, Baulch S (2018) Impacts of Marine Litter on Cetaceans: A Focus on Plastic Pollution. Mar Mammal Ecotoxicol Impacts Mult Stress Popul Heal 147–184. https://doi.org/10.1016/B978-0-12-812144-3.00006-1

Ellen Macarthur Foundation; World Economic Forum; McKinsey&Co (2016) The New Plastic Economy: Rethinking the Future of Plastics. Ellen Macarthur Found 1–120

Eriksen M, Lebreton LCM, Carson HS, Thiel M, Moore CJ, Borerro JC, Galgani F, Ryan PG, Reisser J (2014) Plastic Pollution in the World's Oceans: More than 5 Trillion Plastic Pieces Weighing over 250,000 Tons Afloat at Sea. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0111913

Erüz C, Terzi Y, Ismail NP, Özşeker K, Başkan N, Karakoç FT (2023) From source to sink: A comparative study of streamside and beach litter in the Black Sea. Waste Manag 161:1–9. https://doi.org/10.1016/j.wasman.2023.02.025

Gallo F, Fossi C, Weber R, Santillo D, Sousa J, Ingram I, Nadal A, Romano D (2018) Marine litter plastics and microplastics and their toxic chemicals components: the need for urgent preventive measures. Environ Sci Eur 30:. https://doi.org/10.1186/s12302-018-0139-z

Jambeck JR, Geyer R, Wilcox C, Siegler TR, Perryman M, Andrady A, Narayan R, Law KL (2015) Plastic waste inputs from land into the ocean. Science (80-) 347:768–771. https://doi.org/10.1126/SCIENCE.1260352/SUPPL_FILE/JAMBECK.SM.PDF

Miladinova S, Macias D, Stips A, Garcia-Gorriz E (2020) Identifying distribution and accumulation patterns of floating marine debris in the Black Sea. Mar Pollut Bull 153:110964. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2020.110964

OSPAR (2010) Guideline for monitoring marine litter on the beaches in the OSPAR maritime area. OSPAR Comm London, UK 84

Ouyang X, Panti C, Canicci S, Li R, Tam NFY (2023) Editorial: Impact of marine debris on marine ecosystems and organisms. Front Mar Sci 10:75. https://doi.org/10.3389/FMARS.2023.1136431/BIBTEX

Özşeker K, Terzi Y, Erüz C (2022) Solid waste composition and COVID-19-induced changes in an inland water ecosystem in Turkey. Environ Sci Pollut Res 29:54596–54605. https://doi.org/10.1007/s11356-022-19750-6

Pieper C, Amaral-Zettler L, Law KL, Loureiro CM, Martins A (2019) Application of Matrix Scoring Techniques to evaluate marine debris sources in the remote islands of the Azores Archipelago. Environ Pollut 249:666–675. https://doi.org/10.1016/J.ENVPOL.2019.03.084

Ryan PG, Moore CJ, Van Franeker JA, Moloney CL (2009) Monitoring the abundance of plastic debris in the marine environment. Phil Trans R Soc B 364:1999–2012. https://doi.org/10.1098/rstb.2008.0207

Scotti G, Esposito V, D'Alessandro M, Panti C, Vivona P, Consoli P, Figurella F, Romeo T (2021) Seafloor litter along the Italian coastal zone: An integrated approach to identify sources of marine litter. Waste Manag 124:203–212. https://doi.org/10.1016/J.WASMAN.2021.01.034

Slavin C, Grage A, Campbell ML (2012) Linking social drivers of marine debris with actual marine debris on beaches. Mar Pollut Bull 64:1580–1588. https://doi.org/10.1016/J.MARPOLBUL.2012.05.018

Terzi Y, Erüz C, Özşeker K (2020) Marine litter composition and sources on coasts of south-eastern Black Sea: A long-term case study. Waste Manag 105:139–147.

https://doi.org/10.1016/J.WASMAN.2020.01.032

Terzi Y, Seyhan K (2017) Seasonal and spatial variations of marine litter on the south-eastern Black Sea coast. Mar Pollut Bull 120:154–158. https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2017.04.041

Wilson SP, Verlis KM (2017) The ugly face of tourism: Marine debris pollution linked to visitation in the southern Great Barrier Reef, Australia. Mar Pollut Bull 117:239–246. https://doi.org/10.1016/J.MARPOLBUL.2017.01.036

AZERBAYCAN'DA ARAŞTIRMA ESASLI "DOĞA" BİLİMİ ÖĞRETİMİNİN ÖNEMİ VE GÖREVLERİ

THE IMPORTANCE AND DUTIES OF RESEARCH-BASED "NATURE" SUBJECT TEACHING IN AZERBAIJAN

PhD student Ali Aghajanli Khudaverdi

Department of teaching resources LEADING EXPERT IN THE DEPARTMENT OF NATIONAL AND INTERNATIONAL ASSESSMENT STUDIES EDUCATIONAL INSTITUTE OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN

Https://orcid.org/0000-0001-6467-810x

Özet

Makalenin amacı Doğa biliminin öğretimde önemini ve görevlerini incelemekdir. Devlet genel eğitim standartlarının gerekliliklerine göre V sınıfları için hazırlanan "Doğa" ders kitabının içeriği, biyoloji, fizik, kimya ve coğrafya olmak üzere dört konunun bütüncül öğretimini sağlayan yeni nesil bir ders kitabıdır. 2022/2023 eğitim-öğretim yılından itibaren bağımsız cumhuriyetimizde ilk kez işlenen bu konunun içeriğinde bütünleştiriciliğin yanı sıra araştırmaya dayalı öğretim yöntemleri kullanılmıştır.

Doğa bilimleri eğitiminin amacı, öğrencilerde bilimsel okuryazarlık becerileri oluşturmak, onlara edinilen bilgileri çeşitli içeriklerdeki durumsal problemlerin çözümüne uygulama becerisini aşılamaktır. Bu hedefi başarılı bir şekilde gerçekleştirmek için ülkemizde fen bilimleri öğretiminin iyileştirilmesi ve yenilenmesi sürecine kavramsal bir yaklaşım uygulanmaktadır. Böylece zorunlu ilköğretim düzeyindeki "Hayat Bilgisi", ortaöğretim düzeyindeki doğa bilimleri ve genel eğitim düzeyindeki tam ortaöğretim düzeyindeki müfredat programları yeniden incelenmekte ve değerlendirilmektedir.

İlköğretim okulları için hazırlanan yeni ders programlarına göre "Hayat Bilgisi", V-VI. VII-XI. sınıflar için "Doğa". Böylece "Doğa" konusunun öğretiminin Azerbaycan eğitimine yapabileceği katkılardan biri de öğrencilerimizin doğal konulardaki sonuçlarının uluslararası değerlendirmeye yönelik çalışmalarda yüklenmesini teşvik etmesidir. TIMSS ve PISA gibi öğrenci başarıları. Bu tür uluslararası çalışmalarda Azerbaycanlı öğrencilerin fen bilimleri alanında aldıkları sonuçlar tatmin edici değildir, bunun nedeni öğrencilerin fen bilimlerinin bilimsel anlayışı ve kanunları konusunda yeterli bilgiye sahip olmaması ve gerçek hayattaki durumsal görevleri cevaplamakta güçlük çekmesidir. Doğa bilimlerinin uygulanması bu tür konularda olumlu etki yaratacaktır. Bu tezde Azerbaycanlı öğrencilerde fen okuryazarlığının oluşmasında fen konusunun rolü ve konunun diğer konu programlarının geliştirilmesindeki rolü ve onu önemli kılan hususlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan, Doğa bilimi, Hayat bilgisi, Bilimsel okuryazarlık, TIMSS, PISA

Abstract

The content of the "Nature" textbook, prepared for the V classes based on the requirements of the state standards of general education, is a new generation textbook that provides an integrated education of four subjects—biology, physics, chemistry, and geography. In the content of this subject, which was taught for the first time in our independent republic from the 2022/2023 academic year, research-based teaching methods were used in addition to integrativeness.

The purpose of science education is to form scientific literacy skills in students and to instill in them the ability to apply the acquired knowledge to the solution of situational problems of various kinds. In order to successfully realize this goal, a conceptual approach to the process of improving and renewing the teaching of natural sciences is implemented in our country. Thus, the curricula of "Life Knowledge" at the compulsory primary education level, natural sciences at the secondary and full

secondary education levels, and the general education level are re-analyzed and evaluated. On the basis of the prepared new subject curricula, the concepts of textbook sets for "Life Science" for elementary grades, "Nature" for grades V-VI, and biology, physics, and chemistry for grades VII-XI are developed, textbooks are compiled, and a pilot test is carried out.

Thus, one of the contributions that the teaching of the subject "Nature" can give to the education of Azerbaijan is that it will encourage the uploading of the science results of our students in international studies on the evaluation of student achievements, such as TIMSS and PISA. The results of Azerbaijani students in science in international studies are not satisfactory. The reason for this is that the students do not have enough knowledge of the scientific understanding and laws of natural sciences, and they have difficulties in answering real-life situational tasks.

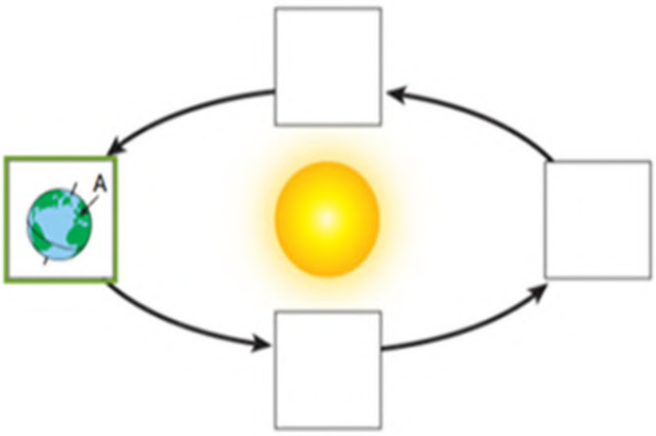
The application of natural science will have a positive effect on such issues. In this thesis, the role of nature in the formation of scientific literacy in Azerbaijani students and the role of the subject in improving other subject programs and the issues that make it important are investigated.

Key words: Azerbaijan, Science, Life Knowledge, Scientific Literacy, TIMSS, PISA

Tanıtım

Diğer ülkeler gibi Azerbaycan da eğitim sisteminde yeni bir aşamaya geçiş için öğrenci başarılarının tespitini ve analizini önemli bir konu olarak görmektedir. Son yıllarda Azerbaycanlı öğrencilerin PISA (The Program for International Student Assessment) ve TIMSS (The Trends in International Mathematics and Science Study) gibi çeşitli tanınmış uluslararası çalışmalara katılımı bunu söylemek için sebep veriyor. TIMSS araştırmasına katılım, ilköğretim düzeyinde matematik konusunu hedefleyen reform programının ilk aşaması olarak Azerbaycan tarafından bekleniyordu. Reformlarda bu tür istatistiksel verilerin kullanımının hedeflenmesi, bu alanda çalışan liderlerin kaynakları tek bir amaç doğrultusunda yönlendirmelerine zemin hazırlamıştır. Öğretme-öğrenme sürecinde kullanılan materyal ve kaynakların geliştirilmesi ile matematikte sonuçları artırmak için öğretmenlerin mesleki gelişimine hizmet edecektir.

Bu doğrultuda ilkokul öğretmenlerine yönelik bir dizi kapasite geliştirme faaliyetleri düzenlenmiş, çeşitli projeler çerçevesinde ilkokul öğrencilerine ek eğitim ve öğretim materyalleri sağlanmıştır. Toplamda, Milli Eğitim Bakanlığı programa yılda 1 milyon dolardan fazla harcadı (AZERBAYCAN TIMSS 2019 ANSİKLOPEDİSİ). Bu hedefe yönelik yaklaşım, belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, TIMSS 2019'da Azerbaycanlı öğrenciler için eşit olmayan sonuçlar üretti ve matematik sonuçları fen sonuçlarından önemli ölçüde farklı görünüyordu. Eğitim Bakanı, hem mevcut programın etkisini değerlendirmek hem de ulusal eğitim reformlarının bir sonraki aşamasını planlamak için TIMSS 2019 verilerini derinden bir analizini yapacaktır. Bir başka çalışmada PISA'da bu çalışmalara katılan ülkelerin sonuçları açıklanırken Azerbaycanlı öğrenciler hakkında Bakü'den (Azerbaycan) gelen öğrencilerin okuma, matematik ve doğa bilimlerinde OECD ortalamasının altında düşük puan aldıklarına dikkat çekilmiştir (Pisa 2018).

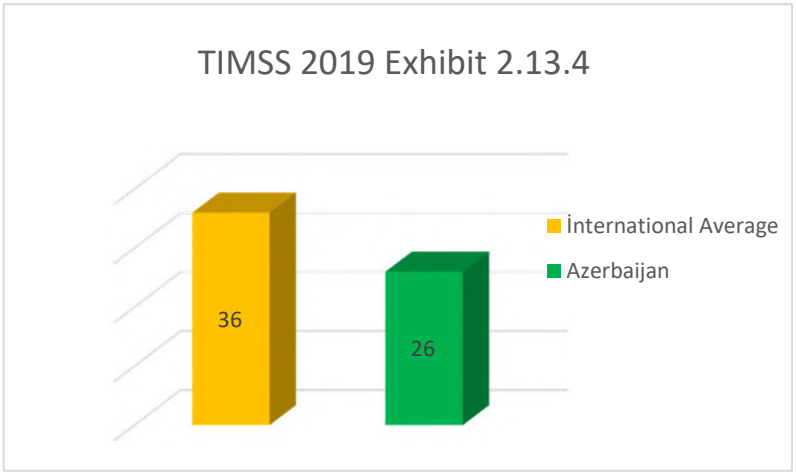

Şekil 1'de 2019 yılında TIMSS çalışmalarında doğa bilimlerinin değerlendirilmesinde kullanılan yer bilimleri içerik satırı ile ilgili bir görev verilmiştir. Azerbaycanlı öğrencilerin göstergelerinin bir analizi burada verilmektedir.

İçerik alanı: Yer Bilimi

Bilişsel alan: Uygulama

Açıklama: İşaretli şehir yaz gündönümü yaşadığında Güneş'e göre konumunu göstermek için Dünya'yı belirli bir hücreye yerleştirir. Dünyanın kendi ekseni etrafında dönmesi mevsimleri oluşturur. A'da yaz mevsimidir. Dünya şu anda nerede olmalı? Küreyi A şehrinde yaz olduğunu gösterecek şekilde yerleştirin.

Grafikten de görüleceği üzere Azerbaycanlı öğrenciler yer bilimleri ile ilgili ve uygulama becerisi gerektiren sınav kategorisinde zorluk derecesi en yüksek olan gerçek hayattan durum sorusunu cevaplamakta güçlük göstermişler ve uluslararası puan altında düşük puan almışlardır. PISA raporlarında Azerbaycanlı öğrencilerin doğa bilimlerindeki sonuçlarının tatmin edici olmadığı belirtilmektedir. PISA çalışmaları bilim öğrencilerinin bilimsel okuryazarlığını ölçmektedir ve bu çalışmanın sonuçları katılımcı ülkeler için beceri temelli bir eğitim ortamının şekillendirilmesinde ve eğitim reformlarında bir referans noktası olabilir. Örnek olarak Bilim ve Eğitim Bakanlığı, TIMSS ve PISA çalışmalarındaki öğrenci başarılarını ve bunlara yol açan faktörleri inceledikten sonra konu programlarındaki ve ders kitaplarındaki eksiklikleri belirleyerek yedek ders kitabı projesi çerçevesinde iyileştirme çalışmalarına başlamıştır.

PISA öğrenci başarı değerlendirme araştırmasında değerlendirme bilgi, muhakeme/savunma ve uygulama olmak üzere 3 yönde gerçekleştirilir. Araştırmada kullanılan ve paylaşılan sorularla ilgili istatistiklere baktığınızda Azerbaycanlı öğrencilerin gerçek hayattaki durumsal görevleri çözmede ciddi zorluklar yaşadıkları görülmektedir.

Öğrencilerin düşük performans göstermelerinin çeşitli nedenleri olabilir. Bunun temel nedenlerinden biri öğrencilerin doğa bilimlerinde yeterli bilimsel okuryazarlık yeterliliğine sahip olmamasıdır. Bunun nedeni, öğrencilerin çalışmada kullanılan sorularla ilgili içerik bilgilerinin eksik olması ve gerçek hayat bağlamında verilen görevlerin çözümünde öğrendikleri bilgileri uygulayamamalarıdır. Yukarıda sayılan nedenler öğrenci başarısını etkileyen temel faktörler arasındadır. 2008 yılına kadar Azerbaycan'da 1-5. sınıflarda doğa bilimleri konusu okutulmaktaydı. 2008 yılından sonra bu konu yerini hayat bilgisi konusuna bırakmış ve bu konu programında doğa bilimleri ile ilgili konulara da yer verilmiştir. Azerbaycanlı öğrencilerin TIMSS gibi uluslararası değerlendirme programlarına katılması ve doğal konularda alınan sonuçların çok düşük olması, bu konunun modern trendlere ayak uyduramadığını gösterdi. Doğa bilimlerinde bilimsel okuryazarlığın oluşması, yetkin bireyler yetiştirmek için son derece önemlidir.

Tüm bunların sonucunda Azerbaycan Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu'nun 29 Eylül 2020 tarih ve 361 sayılı Kararı ile "Doğa 5" konusu konu blokları arasına dahil edilmiştir.

Tartışma

Doğa bilimlerinin uygulanmasına ilişkin yukarıda belirtilen sonuçların varlığı, doğa bilimleri ders kitabı setinin etkili bir şekilde uygulanmasına bağlıdır. Bu konu yeni olduğu için farklı aşamalarda sürekli izlenmesi, içeriğin öğretimi ile bağlantılı olarak ortaya çıkabilecek sorunların dikkate alınması ve çağdaş uygulamalardan yararlanılarak çözülmesi gerekecektir. Konunun öğretimi ve etkililiği ile ilgili sorunların zamanında ve etkili bir şekilde çözülmesi, eğitimin kalitesini olumlu yönde etkileyebilir.

Doğa bilimlerinde bilimsel okuryazarlığın oluşması, yetkin bireyler yetiştirmek için son derece önemlidir. Bilimsel okuryazarlık, modern bilim ve teknolojiye dayalı toplumumuzda eğitimin gerekli bir unsurudur ve bilimle ilgili temel konuların sadece aktif olarak bilimsel çalışma yapanlara veya erken kariyer seçenlere değil, tüm vatandaşlara öğretilmesi esastır. (McPhearson, 2008). Bilimsel okuryazarlık konusunda farklı görüşler olsa da tek bir tanımı yoktur. Genel olarak fen okuryazarlığı konusunda fikir beyan eden herkes, fen okuryazarlığını eğitim için önemli bir unsur olarak görmektedir. Öğrenci başarı değerlendirmelerinde bilimsel okuryazarlığı ölçen PISA, "bilimsel okuryazarlık" terimini, yansıtıcı bir vatandaş olarak bilimsel konularla ve bilimsel fikirlerle ilgilenme yeteneği olarak tanımlamaktadır. PISA'nın bilimsel okuryazarlık tanımı, fenomenleri bilimsel düzeyde açıklamayı, bilimsel araştırmaları değerlendirmeyi ve derlemeyi ve verileri ve kanıtları bilimsel olarak yorumlamayı içerir. Ek olarak, PISA'nın tanımı, bilimsel bilgiyi gerçek hayattaki durumlarda uygulayabilmenin önemini vurgulamaktadır.

Bilimsel okuryazarlığı geliştirmek için öğrencilerin çeşitli doğa bilimlerine ilişkin temel bilgileri edinmeleri gerekir. Doğa bilimleri (biyoloji, fizik, kimya ve coğrafya) 4 konuyu bütüncül bir şekilde bütünleştirdiği için bu konunun bilim okuryazarlığının oluşumundaki rolü önemli ve gereklidir. Olguları bilimsel olarak açıklayabilmek için çeşitli doğa bilimleri hakkında temel bilgilere sahip olmak gerekir. Bilimsel araştırmaları değerlendirebilmek ve yorumlayabilmek için bilimsel verilerin yanı sıra araştırma becerisine de sahip olunması gerekmektedir. Doğa bilimlerinde bilgi ve becerilerin oluşmasında, araştırmacı ruhlu bireylerin yetiştirilmesinde asıl pay doğa bilimlerine düşmektedir.

Sonuç

Bilimin dahil edilmesi, fen müfredatının uluslararası standartlara dayalı olarak gözden geçirilmesini geliştirecek ve araştırmaya dayalı bir öğrenme ortamı yaratacaktır. Aynı zamanda doğa bilimlerinin anahtar rolünü oynayarak ilköğretim düzeyinde hayat bilgisi konusunun gelişmesine, doğa bilimleri içeriğinin artmasına ve doğa bilimleri temel bilgilerinin, yaratıcı, yaratıcı kazanımların elde edilmesine yol açacaktır. erken yaşlardan itibaren öğrencilerde düşünme ve araştırma becerileri sahip olmalarıyla sonuçlanacakdır.

Doğa bilimleri için iyi bir öğrenme ortamının oluşturulması ve konuya yönelik ders kitabı setinin oluşturulması, TIMSS ve PISA gibi öğrencilerimizin katıldığı araştırmalarda sonuçlarımızın iyileştirilmesi için koşullar oluşturacaktır. Öte yandan, üst sınıflarda biyoloji, fizik ve kimya konu müfredatlarının ve ders kitaplarının modern yöntemlerle yeniden geliştirilmesini teşvik edecektir.

References

Azərbaycan Respublikasında ümumi təhsilin dövlət standartları səh.3

AZERBAIJAN TIMSS 2019 ENCYCLOPEDIA

IEA’s Trends in International Mathematics and Science Study TIMSS 2019 Downloaded from http://timss2019.org/download

OECD, PISA 2018 Database, Tables I.1 and I.10.1.

McPhearson, P.T.; Pollack, G.R.; and Sable, J.E. (2008). Increasing scientific literacy in undergraduate education: A case study from “frontiers of science” at Columbia University. http://columbiauniversity.net/cu/biology/faculty/pollack/publications/essays-andreviews/increasing_scientific_literacy.pdf

Student performance (PISA 2018)

https://www.oecd-ilibrary.org/education/pisa-2018-assessment-and-analytical-framework_b25efab8-en

SOURCE: IEA's Trends in International Mathematics and Science Study - TIMSS 2019 - Exhibit 2.13.4

http://timss2019.org/download

MULTUCULTURAL AZERBAIJANI TEACHER IN HEYDAR ALİYEV'S PRISM

ÇOK KÜLTÜRLÜ (MULTİKÜLTÜREL) AZERBAYCAN ÖĞRETMENİ HEYDER ALİYEV BAKIŞI KAPSAMINDA (Bakış acısı)

Shafa Alat Abdullayeva

Azerbaycan Kooperasiya Üniversitesi, Kıdemli öğretmen, Çeviri Bölümü Bakü, Azerbaycan Respublikası

ORCID ID: 0009-0004-8644-2455

Özet

Her zaman olduğu gibi, eğitimin temel görevlerinden biri, profesyonel personel yetiştirmek ve bu yönde önemli çalışmaların yüksek kalitede gerçekleştirilmesidir. Bu anlamda, kültürel, ahlaki, çok kültürlü gereksinimleri karşılayan ve eğitimde yenilikçi gelişim için bir dizi bilgi ve beceri sunabilen yüksek nitelikli öğretmenler büyük önem taşımaktadır.

Makalenin temel amacı, ülkemiz eğitim kurumlarındaki çok kültürlü öğretmen imajını, öğrencilere öğretme becerisini belirlemek ve çok kültürlü bir ortamda etkin bir şekilde çalışabilen ve iletişim kurabilen geleceğin öğretmenlerini hazırlamaktır. Bunun için çok kültürlü bir öğretmenin şu niteliklere sahip olması gerekir: Her kültüre uygun davranabilme becerisi; farklı etnik gruplardan oluşan bir takımda karşılıklı yaratıcı etkinlikler düzenleyebilme ve öğrencilerin kültürle ilgili bilgi ve becerilerini zenginleştirme becerisi; etnik kökenleri nedeniyle öğrencilerin algı ve davranışlarının psikolojik özelliklerini bilme ve dikkate alma becerisi; eğitim sürecinin çok kültürlü yönelimini sağlama, takımdaki kültürlerarası çatışmaları tahmin etme, önleme ve çözme vb.

Anahtar Kelimeler: çok kültürlülük, çok kültürlü öğretmen, çok kültürlü metodoloji, hoşgörü, kültürlerarası iletişim

Abstract

As always, one of the main tasks of education is the training of professional personnel and the high-quality performance of important work in this direction. In this sense, highly qualified teachers who meet cultural, moral, multicultural requirements and are able to present a set of knowledge and skills for innovative development in education are of great importance.

The main goal of the article is to determine the image of a multicultural teacher in the educational institutions of our country, the ability to teach students, and to prepare future teachers who can effectively work and communicate in a multicultural environment. For this, a multicultural teacher should have the following qualities: the ability to behave according to each culture; the ability to organize mutual, creative activities in a team from different ethnic groups and to enrich students' knowledge and skills related to culture; the ability to know and take into account the psychological characteristics of students' perception and behavior due to their ethnicity; the ability to ensure multicultural orientation of the educational process, to predict, prevent and resolve intercultural conflicts in the team, ans so on.

Keywords: multiculturalism, multicultural teacher, multicultural methodology, tolerance, intercultural communication

TANITIM

Dünyada sürətlə dəyişən, bir-birini əvəzləyən reallıqlar fonunda bəzən gözləmədiyimiz hadisələrlə, faktlarla üz-üzə qalır, baş vermiş gerçəkliklərin təhlilini sona çatdırmadan yeniləri ilə üzləşirik. Lakin istənilən halda yeni dünya nizamı üçün alternativi olmayan bir reallıq vardır ki, onu nəzərə almadan proseslərin arzu olunan məcraya yönəldilməsi mümkünsüz görünür. Bu, multikulturalizm məfkurəsi, onun cəmiyyətdə təcəssüm olunması tələbidir. Sözü gedən bu sadə həqiqəti nəzərə almadan ümumdünya məkanında qarşılıqlı razılığa, ədalətli tarazlığa nail olmaq çətindir.

Multikulturalizm müxtəlif etnik mədəniyyətlərin qarışdığı qlobal inteqrasiya prosesidir. Bu proses Azərbaycandan da yan ötməyib. Azərbaycan müxtəlif millətlərin və xalqların bir – birilə qarşılıqlı inteqrasiya şəraitində yaşadığı və anlaşdığı multikultural ölkədir. Bunun bariz nümunəsi kimi, hal-hazırda Azərbaycan Respublikasında yaşayan bir sıra xalqları təmsil edən insanların öz doğma dillərində, eləcə də istədikləri digər dillərdə danışmalarını göstərə bilərik. Demək olar ki, onların hamısı yaşadıqları ölkəyə hörmət əlaməti olaraq dilimizə də mükəmməl şəkildə yiyələnmişlər. Onlar bu dildən həmçinin Azərbaycanda yaşayan digər millətlərin nümayəndələrilə ünsiyyət qurmaq üçün ortaq dil vasitəsi kimi istifadə edirlər.

Ölkəmizin etnik-mədəni siması müxtəlifdir. Bəzən müxtəlif etnik qruplar arasında münasibətlərdə tolerantlığın olmaması, bir tərəfdən etnik zəmində baş verən münaqişələr sosial amillərin nəticəsidirsə, digər tərəfdən gənc nəslin multikultural təhsilinə etinasızlıqdır. Multikultural dünya və çoxmillətli Azərbaycan dövləti kontekstində multikultural təhsil müasir təhsilin mühüm hissəsinə çevrilir ki, bu da tələbələrə başqa mədəniyyətlər haqqında məlumat əldə etməyə, xalqların adət-ənənələrində, həyat tərzində, mədəni dəyərlərində ümumi və xüsusi cəhətləri anlamağa, tələbələri digər mədəniyyət sistemlərinə hörmət ruhunda tərbiyə etməyə kömək edir, eləcə də müəllimin pedaqoji mədəniyyətinin tərkib hissəsinə çevrilir.

Öz fəaliyyətində multikulturalizm prinsiplərini həyata keçirən bir pedaqoq mədəni dəyərlərə hörmət etmək, dialoq aparmaq, əməkdaşlıq yaratmaq, tolerantlığı təbliğ etmək, etnik ayrı-seçkiliyi aradan qaldırmaq kimi bacarıqları ehtiva etməlidir. Multikultural müəllim tələbələrə multikultural keyfiyyətləri aşılayan, multikulturallığın məqsəd və vəzifələrini fəal şəkildə həyata keçirməyə istiqamətləndirən bir insandır. O, aşağıdakı vəzifələri öz üzərinə götürməlidir:

şagird və ya tələbələr arasında istənilən fərqliliyin tolerantlıqla qəbul edilməsi, qarşılıqlı hörmət hissinin yaradılması;

münaqişələrin sülh yolu ilə həll edilməsinin izahı;

tələbələrə öz şəxsiyyətlərini dərk edib qəbul etmələrində istiqamətin verilməsi;

tənqidi düşünmənin aşılanması;

məsələlərə yaradıcı baxışın öyrədilməsi və s.

Öncəliklə qeyd etmək istərdik ki, həm cəmiyyətdə, həm də təhsildə etnik-mədəni fərqliliyin aradan qaldırılmasında, tolerantlıq münasibətlərinin formalaşmasında və beləcə multikultural mühitin yaradılmasında demək olar ki, müəllim birbaşa məsul şəxsdir.

Bəs multikultural müəllim hansı keyfiyyətləri daşımalıdır? Əvvəlcə onu qeyd edək ki, burada bir sıra multikultural keyfiyyətlərdən söhbət gedir ki, onlar da daima bir-biri ilə vəhdət təşkil edir. Multikultural müəllimdən danışarkən onun şəxsi keyfiyyətləri böyük əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, o, yüksək mədəni keyfiyyətlərə malik olmalı, davranışlarında multikulturalizmin xüsusiyyətlərini əks etdirməlidir. O, multikulturalizmlə bağlı kifayət qədər bilik və bacarıqlara malik olmalıdır, daima üzərində işləyərək multikultural təhsil sisteminin müasir tələblərinə cavab verməlidir. Multikultural müəllimin səriştəliliyi dedikdə təhsil alanlara multikultural təhsil aşılamaq, sinifdə müxtəlif millətlərin nümayəndələri arasında dostcasına münasibətlər əldə etməyə nail olmaq, yaranan problemlərə multikultural prizmadan baxıb onları qarşılıqlı razılaşma yolu ilə həll etmək nəzərdə tutulur.

Yuxarıda sadaladığımız multikultural müəllimin əsas keyfiyyətlərini ümumiləşdirsək belə bir sıralama əldə etmiş oluruq: psixoloji, pedaqoji və sosial-mədəni faktorlar. Bu faktorlara pedaqoji mədəniyyət faktorunu da artırmaqla multikultural müəllimin əsas keyqiyyətlərini tamamlamış oluruq.

Danılmaz bir faktdır ki, insan mədəniyyəti çoxşaxəlidir. "Şəxsiyyət mədəniyyəti" anlayışı onun inkişaf və kamillik dərəcəsini, o cümlədən insanın tərbiyə və təhsil prosesində əldə etdiyi bilik, xarakter, yaddaş və təxəyyül keyfiyyətlərini ehtiva edir. Hər bir mədəni insanın keyfiyyətləri istənilən peşəkar müəllim üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Onun yetişdirdiyi tələbələrin mədəniyyət səviyyəsi müəllimin ümumi mədəniyyət səviyyəsinin göstəricisidir. Daxili və xarici mədəniyyətin bilavasitə müəllim peşəsi ilə bağlı olan xüsusi cəhətləri var. Bu aspektlərə, pedaqoji nəzəriyyə və əlaqəli elmlər sahəsində erudisiya, tələbələrin tədrisində və tərbiyəsində liderlik mədəniyyəti, müəllimin peşəkar nitq mədəniyyəti və onun pedaqoji taktı, multikultural təhsil daxildir [4].

Peşəkar bilik - bacarıq və bacarıqların elmi əsaslandırılmış tərkibini əks etdirən müəllimin səriştəsinin normativ modelini təmsil edir. Müəllimin peşəkar səriştəsi pedaqoji mədəniyyətin məzmunudur. Pedaqoji fəaliyyətin strukturunda bir-biri ilə əlaqəli üç komponent var: konstruktiv, təşkilati və kommunikativ. Bu pedaqoji fəaliyyətin funksional növlərinin uğurla həyata keçirilməsi üçün xüsusi bacarıqlara ehtiyac duyulur.

Konstruktiv fəaliyyət, öz növbəsində üç hissəyə bölünür: konstruktiv və mənalı (tədris materialının seçilməsi və tərtibi, pedaqoji prosesin planlaşdırılması və qurulması), konstruktiv-operativ (öz hərəkətlərinin və tələbələrin hərəkətlərinin planlaşdırılması), konstruktiv və maddi (pedaqoji prosesin tədris və maddi bazasının layihələndirilməsi).

Təşkilati fəaliyyət tələbələri müxtəlif fəaliyyətlərə cəlb etməyə, komanda yaratmağa və birgə fəaliyyət göstərməyə yönəlmiş hərəkətlər sisteminin həyata keçirilməsini nəzərdə tutur.

Kommunikativ fəaliyyət müəllim və şagirdlər, tələbələr, digər müəllimlər, ictimaiyyət nümayəndələri və valideynlər arasında pedaqoji məqsədəuyğun münasibətlərin qurulmasına yönəldilmişdir [2, s.15].

Müəllimin peşəkar səriştəsi onun nəzəri və praktiki hazırlığının vəhdəti kimi təqdim edilə bilər:

- Pedaqoji tapşırıqlar qoymaq bacarığı,

- Pedaqoji qarşılıqlı əlaqə metodlarını proqramlaşdırma bacarığı

- Pedaqoji fəaliyyət göstərmək bacarığı

- Pedaqoji problemin həlli prosesini və nəticələrini öyrənmək bacarığı və s.

Müəllimlik təkcə bir peşə deyil, onun mahiyyəti həm bilik ötürmək, şəxsiyyət yetişdirmək və həm də insanda şəxsiyyəti təsdiqləmək kimi yüksək bir missiyadır. Ulu öndər H. Əliyev əbəs yerə deməyib:

Mən dünyada müəllimdən yüksək ad tanımıram.

Bizim hər birimiz elmi dərəcəmizdən, biliyimizdən, təhsil səviyyəmizdən asılı olmayaraq, bütün nailiyy ətlərimizə görə məktəbə, müəllimə borcluyuq.

Mən Azərbaycanın sadə vətəndaşıyam. Bu addan yüksək ad yoxdur. Ancaq bundan da yüksək ad müəll imlikdir.

Özünü müəllimliyə həsr etmiş insan ən şərəfli insandır.

Biz hamımız həyatımızda əldə etdiyimiz nailiyyətlərə, bütün varlığımıza görə

müəllimə borcluyuq [1, s.4].

Bu baxımdan pedaqoji təhsilin məqsədi, xarakterizə olunan müəllimin davamlı və peşəkar inkişafı kimi təqdim edilə bilər:

vətəndaşlıq məsuliyyəti və sosial fəaliyyət;

uşaqlara sevgi və onlara ürəyini vermək bacarığı;

həqiqi zəka, mənəvi mədəniyyət, başqaları ilə birlikdə işləmək arzusu və bacarığı;

yüksək peşəkarlıq, elmi və pedaqoji təfəkkürün innovativ üslubu, yeni dəyərlər yaratmağa və yaradıcı qərarlar qəbul etməyə hazır olmaq;

özünü daimi təhsilə həsr etmək və hər zaman buna hazır olmaq;

fiziki və psixi sağlamlıq, yüksək peşəkarlıq.

Yuxarıda qeyd olunduğu kimi multikultural müəllim obrazı özündə müxtəlif ölkələrdən olan insanlarla ünsiyyət qurmaq bacarığı, multikultural təhsil üzrə bilik və bacarıqlar toplusu, təhsil texnologiyalarından xəbərdar olmaq, təhsil məkanında müvafiq fəaliyyət növlərini həyata keçirmək kimi bacarıq və xüsusiyyətləri cəmləşdirir. Həmçinin dünya müstəvisində multikultural müəllim dedikdə qarşı tərəfin müxtəlif yönümlü fərqliliklrinə tolerantlıq, etik və hüquqi mədəniyyət nümayiş etdirərək, asanlıqla ünsiyyət qurma, mübahisədən qaçınma, güzəştə getmə bacarıqlarına malik təcrübəli və peşəkar şəxs nəzərdə tutulur. Multikultural müəllimin həmçinin sadaladığımız xüsusiyyətləri tələbələrə çətdırmaq səriştəsi də yüksək olmalıdır ki, gələcək kadrların multikultural mədəniyyətlərinin nə dərəcədə yüksək olub-olmaması birbaşa onların öhdəsinə düşür.

SONUÇ

Beləliklə, hər bir ölkədə olduğu kimi, Azərbaycanın da özünəməxsus multikultural müəllim obrazı vardır:

Tələbələrdə mədəniyyətlərarası anlayışı qəbul edir.

Tələbələrdə digər insanlara qarşı dostcasına münasibəti inkişaf etdirə bilir.

Sinifdə müxtəlif mədəniyyətlərin vasitəçisi rolunu oynamağı bacarır.

Mədəni dəyişiklikləri qəbul edə və tənqidi yanaşa bilir.

Tələbələrdə mədəni fərqliliklərə qarşı tolerant münasibəti tərbiyə edə bilir [3].

Ümumiyyətlə multikultural müəllimin xüsusiyyətlərinə onun şəxsi keyfiyyətləri təsir göstərməkdədir. Təbii olaraq belə bir keyfiyyətlərə malik olan mütəxəssislər dünyada yaşayan müxtəlif xalqlar arasındakı fərqliliyə tolerant münasibət bəsləyən, müsbət yanaşan gənc nəsli yetişdirə biləcəkdir.

Kaynaklar

Ulu öndər Heydər Əliyev təhsil haqqında. Azərbaycan müəllimi.- 2010. - 10 dekabr.- s.4.

Зайцев, В. С. Поликультурное образование в системе профессиональной подготовки студентов – будущих педагогов. Учебное-методическое пособие. Издательство «Библиотека А. Миллера», 72 с.

https://multiculturalism.preslib.az/az_a4.html

https://www.academia.edu/59081386/Az%C9%99rbaycan_Multikulturalizmi

İŞ PLANI UYGULAMASININ ANA YÖNLERİ

MAIN DIRECTIONS OF BUSINESS PLAN IMPLEMENTATION

Mehbalıyeva Asya Xalid

Azerbaycan Kooperasiya Üniversitesi, Ekonomi (bilim alanlarına göre) bölümü

Bakü, Azerbaycan

ORCID ID 0009-0009-9728-3978

Özet

Araştırmanın amacı, iş planının oluşumundaki önemli yönleri belirlemek, modern işletme yönetiminde kullanılan mekanizmaları ve teknolojiyi netleştirmektir. Ayrıca iş hayatındaki pozisyonların analizi, yetki dağılımı ve iş planının gelişim stratejileri ile bağlantısı açıklanmaktadır. Araştırma çalışmasında iş planının karşılaştırmalı analiz, gruplama, genelleme ve analiz yöntemleri kullanılmıştır. İş planının oluşturulması, işletmenin iç ve dış çevre faktörlerinin yıkıcı tezahürlerinin nötralize edilmesi, esas olarak ekonomik faaliyetin ve iş faaliyetinin artması için elverişli koşullar yaratmakta, bu da iş planının artması üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir ve aynı zamanda, girişimcilik ve ticari faaliyetin etkili bir şekilde kurulmasına ilişkin beklentileri de yükseltir. Modern ekonomik koşullarda gerekli kararları almak için en uygun seçenek, İş planlarının geniş bir şekilde uygulanmasıdır. Piyasa ekonomisi koşullarında, gerekli düzeyde hazırlanmış bir iş planı olmadan yüksek başarılar elde etmek mümkün değildir. İş planının, girişimcilik faaliyetinin planlanması ve yürütülmesi alanında başlangıç noktası ve temeli olduğunu söyleyebiliriz. İş planının etkinliğini artırmak, iş altyapılarını oluşturmak hem üreticiler hem de tüketiciler için elverişli bir iş ortamının yaratılmasıdır. Modern ekonomik koşullarda gerekli kararları almak için en uygun seçenek, İş planlarının geniş bir şekilde uygulanmasıdır. Piyasa ekonomisi koşullarında, gerekli düzeyde hazırlanmış bir iş planı olmadan yüksek başarılar elde etmek imkansızdır. Koşullara uygun olarak sistematik olarak güncellenen bir İş Planının olmaması, amaçlanan fikrin uygulanmasında zayıf bir yönetime, mevcut fonlar üzerinde düşük düzeyde bir kontrole ve rekabetçi bir ortamda uzun vadeli istikrar sağlamanın imkansızlığına işaret eder. Gelişmiş bir pazar ekonomisine sahip tüm gelişmiş ülkelerde, İş planı uzun zamandır hak ettiği yeri almıştır. Bugün hem finansal kaynakların elde edilmesi hem de kişisel iş fikirlerinin oluşturulması ve mevcut işlerin değerlendirilmesi açısından önemli olan İş Planlarının hazırlanması konusunda cumhuriyetimiz tecrübe kazanmaktadır. İş planı yıldan yıla Azerbaycan girişimciliğinin stratejik planlama aracı, yatırımcılarla iş müzakerelerinin yürütülmesi için önemli bir belge haline geldi.

Anahtar Kelimeler: İş planı, iş faaliyeti, iş ortamı, iş planı formülasyonu, yatırım ortamı.

Abstract

The purpose of the research is to determine the important directions of the formation of the business plan, to clarify the mechanisms and technology used in modern business management. In addition, it explains the analysis of positions and the distribution of powers in business and the connection of the business plan with its development strategies. The comparative analysis, grouping, generalization and analysis methods of the business plan were used in the research work. The formation of the business plan, the neutralization of the destructive manifestations of the internal and external environmental factors of the business essentially creates favorable conditions for the increase of economic activity and business activity, which has a positive effect on the increase of the business plan and at the same time raises the prospects of the effective establishment of entrepreneurship and business activity. The most convenient option for making necessary decisions in modern economic conditions is the wide application of Business plans. In the conditions of the market economy, it is impossible to achieve

high achievements without a business plan prepared at the required level. We can say that the Business plan is the starting point and the basis in the field of planning and execution of entrepreneurial activity. Increasing the efficiency of the business plan, forming business infrastructures is the creation of a favorable business environment for both producers and consumers. The most convenient option for making necessary decisions in modern economic conditions is the wide application of Business plans. In the conditions of a market economy, it is impossible to achieve high achievements without a business plan prepared at the required level. The absence of a systematically updated Business Plan in accordance with the conditions indicates weak management in the implementation of the intended idea, a low level of control over existing funds, and the impossibility of achieving long-term stability in a competitive environment. In all advanced countries with a developed market economy, the Business plan has long taken its rightful place. Today, our republic is gathering experience in the field of preparing Business Plans, which are important both in the direction of obtaining financial resources, forming personal business ideas, and evaluating existing businesses. Year after year, the business plan has become a strategic planning tool of Azerbaijani entrepreneurship, an important document for conducting business negotiations with investors.

Key words: Business plan, business activity, business environment, business plan formulation, investment environment.

GİRİŞ

Modern iş dünyasının gereksinimlerinden en önemlisi, yeni fikirlerin planlanması, daha doğrusu iş planlarının etkin bir şekilde geliştirilmesidir. Her şeyden önce, ticari kuruluşların stratejilerini oluşturmalarına, mevcut durumu gerçekçi bir şekilde değerlendirmelerine, amaçlanan fikrin uygulanması için gerekli finansal kaynak miktarını belirlemelerine, kilit personel toplamalarına ve stratejiye göre pazar araştırması yapmalarına olanak tanır.

Deneyimler, yeni bir iş planı fikrinin uygulanmasında, planlamanın uygun düzeyde yapılmadığını, genellikle öngörülemeyen sorunlara neden olduğunu göstermektedir. Yeni bir fikrin uygulanması için tüm yönleri dikkate alan, uygun şekilde tasarlanmış bir iş planının varlığı, olumlu sonuçlara ulaşmak için zemin hazırlar. İş planı, hayata geçirilecek fikrin derinlemesine analizini, uygulama sürecinde karşılaşılabilecek problemlerin etüdünü ve bu problemlere çözüm bulmayı belirler. Nitekim doğru tasarlanmış bir iş planı, nihai olarak, amaçlanan fikrin uygulanmasının uygun olup olmadığını, bu fikrin uygulanması için harcanacak zaman, enerji ve finansal kaynakların haklı olup olmayacağını gösterir.

Hemen hemen her fikrin hayata geçirilmesi için bir iş planının varlığı, çağımızın en önemli gerekliliklerinden biridir.

İş nedir? "İş", "gelir elde etmeyi amaçlayan ekonomik faaliyet", yani iş yapmak olarak tanımlanır ve işin amacı gelir elde etmektir. Gelişmiş piyasa ekonomisi ülkelerinde girişimcilerin kendi iş planlarını yapmadan işe başlayabilecekleri ekonominin böyle bir alanı yoktur.

Bir iş planı, yapılacak işin fikri ve amacı ile bu fikrin amacının gerçekleştirilmesi olmak üzere iki bölümden oluşur. Diğer bir deyişle, işin, yani İş Planında öngörülen gelir elde etme amacının kısa, kesin ve net bir şekilde anlatılması ve bunu gerçekleştirmenin şartları ve yolları ortaya konur.

Bir iş planı hazırlamanın üç önemli yönü vardır:

1. İş planı – iş hazırlığında, yani gelir yaratma yönetiminde kullanılabilir.

2. Bir iş planı, bir iş adamının yardımıyla belirli bir dönemde iş faaliyetinin sonuçlarını değerlendirebileceği bir araçtır.

3. İş planı, ekonomik kalkınma için fon çekmenin bir yoludur.

Yukarıda belirtilenler, her iş adamı için önceden bir iş planı hazırlamanın çok önemli olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

Materyal ve yöntem

İş planlaması, işletme ve organizasyonun kurulması, yeniden inşası ve işletilmesi ile ilgili çalışma belgelerinin hazırlanmasının sonucu anlamına gelir. Bu sonuç, işletmenin belirli bir zaman diliminde ve belirli koşullar altında ekonomik sürdürülebilirlik ve verimlilik derecesini anlamayı ve tanımlamayı amaçlamaktadır.

Gerçeği yansıtan teknik ve ekonomik verilere dayalı bir iş planı hazırlanmalıdır. Piyasa ekonomisi faktörlerine, bilimsel ve teknik kazanımlara dayanmayan bir iş planı ile yürütülen girişimcilik faaliyetlerinden başarı beklenmemelidir. Bir iş planının hazırlanmasına yönelik resmi bir yaklaşım yoktur. Böyle bir yaklaşım girişimcilik faaliyetine aykırıdır. İş planları hazırlarken aşağıdakileri bilmeniz gerekir:

- belirli bir ürünün üretimini veya bir hizmetin sağlanmasını içeren belirli bir teklifin varlığı;

- benzer ürün üretimi ve hizmet sunumu ile uğraşan işletmelerin üretim ve ekonomik faaliyetlerinin kapsamlı bir şekilde incelenmesi;

- yönetimde teknik-ekonomik, finansal-kredi ve sosyal-örgütsel mekanizmaların incelenmesi.

Bir iş planının hazırlanması 2 aşamadan oluşur:

Aşama I - organize edilecek iş, satış pazarı, çekilecek finansal kaynaklar hakkında gerekli bilgiler toplanır. II. aşamada toplanan bilgiler sistematik hale getirilir.

Bir iş planı hazırlanırken, planlanan önlemlerin uygulanmasına, gerekli fonların miktarına, masrafların kendi fonları veya ilgili fonlar pahasına ödenmesine dikkat edilmeli ve beklenen sonuçlar hesaplanmalı ve mutabakat sağlanmalıdır. İlgili fon miktarı ne kadar büyük olursa, o projenin uygulanmasının o kadar tehlikeli olduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle, iç finansman kaynaklarının belirlenmesine dikkat edilmelidir.

Önemli ekonomik sorunlar iş planı temelinde çözülür.

- işletmenin stratejik gelişim konseptinin ekonomik gerekçesi;

- işletme faaliyetlerinden elde edilecek ürün üretim ve satış hacminin, finansal sonuçların, kar göstergelerinin hesaplanması;

- işletmenin karşılaştığı sorunları çözmek için gerekli mali kaynaklar;

- stratejik gelişme hattının uygulanması, teknik ve organizasyonel önlemlerin tanımıdır. Bir iş planı hazırlanırken, yapılacak belirli görevlerin bir listesi belirlenir ve gerekli malzeme ve işgücü kaynakları tahmin edilir. Yapılacaklar için bir eylem planı olarak iş planı, iş tekliflerinin hazırlanmasını ve uygulanmasını organize eder.

Bir iş planı, geçmiş, şimdiki ve gelecekteki faaliyetlerin kısa bir yazılı açıklamasıdır. İş yapmaya hazırlanırken, bir iş planının temel amacı, finans ve üretim alanlarındaki her şeyin planlanmasında ve gerekçelendirilmesinde kesinlik yaratmaktır. Bir iş planı ekonomik bir oyun planıdır. Faaliyetin amaçlarını ve yönlerini belirler.

İdeal olarak, şirketin sahibi/sahipleri ve yöneticisi/yöneticileri tarafından bir iş planı hazırlanmalıdır. Çeşitli uzmanlardan yararlanılabilir, ancak plan girişimcinin kendisine ait olmalı ve bunu sunmalı, hakkında kısa bilgi vermeli ve soruları yanıtlamalıdır.

İş planı her yıl güncellenir. Bu durumda, çalışan seçeneği kullanır. Bu durumda bazı maddeler eski sonuçlara göre düzeltilerek tahminin kalitesi ve hesaplamaların doğruluğu belirlenmelidir.

Bir iş planı resmi bir belgedir. Yazmak için yeterli çalışma verisi materyali gerektirir. Bu nedenle, çalışan önce bir iş planı hazırlamalıdır. Oradaki bilgiler resmi planın başlıkları altında yer alıyor. İfadeler basit ve anlaşılır olmalıdır.

İş planı oldukça geniş bir kavramdır. Proje fizibilite çalışması, yatırım projesi gibi terimler buna çok yakındır. Bu nedenle iş planı kavramının anlamını incelemeden önce terminolojide bir takım farklılıkları belirlemeye çalışmak gerekir. İş planı, bahsedilen iki terimi bir araya getirdiği için genel

bir terimdir. Ayrıca, TIA hem iş planının hem de yatırım projesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Yatırım projesi, dışarıdan ek fon çekmek veya fonları bileşenler arasında bölüştürmek ve dağıtmak üzerine kuruludur. Kural olarak, yatırımları çekmek amacıyla mevcut bir işletmenin ekonomik amacı veya kendi gelirini toplaması nedeniyle dahili gelişimi için bir iş planı hazırlanabilir. Ayrıca, yatırım projesi terimi, ekonomik fayda sağlayabilen geleneksel projeler anlamına gelmelidir. Belirli sosyal faydalar sağlamayı amaçlayan bir yatırım programı da bir iş planı olarak kabul edilebilir.[4-s.25]

Tüm iş planları genellikle bir Başlık Sayfası ile başlar. Başlık sayfasında göstergeler aşağıdaki gibidir:

- projeyi başlatan ticari kuruluşun adı, adresi ve telefon numaraları;

- mülkiyet formunu ve devlet kaydını yansıtan bilgiler;

- vergi mükellefi olarak kayıt;

- ticari faaliyet için bir lisansa sahip olmak (eğer özel bir izin gerekiyorsa);

- işletmenin banka bilgileri;

- proje geliştirmenin yeri ve zamanı.

Bulgular ve tartişma

Çeşitli kuruluşlar ve akademisyenler, bir iş planının oluşturulması konusunda fikir sahibi olmuştur. Bölünmelerin her ülkenin özelliklerine göre farklı tipte olabileceği bilinmektedir. Her halükarda yabancı yatırımcılar için hazırlanan iş planı daha eksiksiz ve yatırımcıyı bir bütün olarak ilgilendirebilecek düzeyde olmalıdır. Bu tür iş planlarında en önemli nokta iş planının dili ile ilgilidir. Hazırlanan iş planı yabancı yatırımcının diline veya mevcut bir uluslararası konuşma diline tercüme edilmelidir.

Başlıca iş planı türlerini şu şekilde sınıflandıralım:

1. Amaca göre:

 Yabancı bir finansman kaynağı bulmak;

 Kalkınma stratejisinin hazırlanması;

 Girişimci varlığın faaliyetinin planlanması.

2. Kullanılan yönteme göre:

 Uluslararası UNIDO (Birleşmiş Milletler Ekonomik Kalkınma Komisyonu) yöntemi;

 Yerel finans kurumlarının yöntemi;

 Modern batı yöntemi.

3. Planlama nesnesine göre:

 Yatırım projesi;

 Kurumsal;

 İşletmeler grubu;

 İş birliği (ayrı bir iş yönü).

4. İş planı, amacına göre farklı modellere göre hazırlanır:

 İş yönüne göre (ürün, iş, hizmet);

 Genellikle ticari işletme için (yeni veya mevcut).

E.A. Utkin, iş planlarının ilk bakışta ne kadar farklı olursa olsun, esasen şu bölümlerden oluşması gerektiğine inanıyor: kısa içerik (özet), faaliyet alanının özellikleri, oluşturulan (veya mevcut) işletmenin tanımı ve yapacağı ürün. üretim, pazar analizi ve araştırması, pazarlama planı, üretim ve finansal plan, mevcut risk değerlendirmesi ve sigorta. [7-s.99]

E. Mammadov, iş planının bileşimini şu şekilde önerdi: başlık sayfası; içerik; özet; şirket hakkında bilgi; iş ortamı; trendler; politika ve düzenleyici hükümler; yarışma; pazarlama ve satış planı; satış hacmi hedefleri; fiyatlandırma; gelecekteki satışlar; ticaret organizasyonu; müşteri analizi; mal ve hizmet satışına yönelik yardım programları; reklam programı.

Bu alanda çok iyi tanınan bir uzman olan G. Berl, iş planının daha özlü bir taslağını sunar, bu nedenle iş planının bir bütün olarak beş bölümden oluşmasını uygun görür: [5-s.30]

 Gereken fon miktarı da dahil olmak üzere kredi emrinin amacı.

 Kişisel fonlar. Burada girişimin kurucuları, karşı taraflar ve ailelerinin kişisel fonları işletmeye yatırılmıştır.

 İş tanımı. Burada işletmenin örgütsel yasal şekli, nicel göstergeler, işletmenin yeri, adresi, çalışan sayısı verilmektedir. Ayrıca üretilen ürün, verilen hizmet, işletmenin tarihçesi, bakış açısı gelişimi, pazarlama alanı, firma ile iletişim halinde olan üretici ve tüketiciler hakkında bilgiler yansıtılır.

 Yönetim. Yöneticiler ve önceki iş deneyimleri burada yansıtılır.

 İşletmenin finansal tahmini ve göstergeleri. Bu işletme yeni oluşturulmuşsa, işletmenin bilançosu geliştirilir ve değerleme tahmini verilir. Ayrıca işletmenin gelişmesinde beklenmeyen durumlar için ihtiyat fonlarının toplanması da buraya yansıtılmaktadır. İşletme faal bir işletme ise son iki-üç yıllık gelir ve zarar raporu verilir ve aynı zamanda mevcut durum hakkında bilgi verilir.

Sonuç ve Öneriler

İş planının etkinliğinin değerlendirilmesi, yatırım kararı verme sürecinin en değerli aşamasıdır. Projenin maliyetini belirlemenin temeli, projenin bir bütün olarak ve ayrıca tek tek parçalarının proje performansıdır. Verilen işi gerçekleştirmenin maliyeti ve teknolojik ekipmanın maliyeti, projenin teknik ve ekonomik göstergelerini hesaplamaya, bunları benzer projelerle karşılaştırmaya, tasarımdaki avantajları ve kusurları belirlemeye ve sermayenin verimliliğini artırmanın ana sorunlarını çözmeye olanak tanır. yatırım. Proje değerlendirme ve yatırım kararlarının analiz edilmesi sürecinde ilke, kriter ve yöntemlerin doğru seçilmesi önemli rol oynamaktadır.

Yatırım işletmesi projelerinin etkinliğinin değerlendirilmesinde kullanılan temel ilkeler şunlardır:

Yatırılan sermayenin getirisini değerlendirme ilkesi. Bu ilke, yatırım iş projelerinin işletme sürecinde toplam net kâr ile toplam amortisman kesintilerinin toplamı olarak oluşan nakit akışı (Cash-Low) göstergesine dayanmaktadır.

Yatırılan sermayenin ve nakit akışlarının bugünkü değeri ilkesi. Bu ilke, hem yatırılan sermayeyi hem de toplam nakit akışını bugünkü değerle ifade etme ihtiyacıdır.

 Değerlendirme yüzdesinin değişmez normunun (indirim normu) seçim ilkesi.

 İskonto oranının değerlendirme amacına göre değişme prensibi.

Yatırım iş projelerinin değerlendirilmesi iki bölüme ayrılmıştır. Zamana duyarlı ve Zamana aldırış etmeyen. Kurucu parçalara ayrılırlar.

Zamana duyarlı olmayan (statik) yöntemler:

 Getiri oranı yöntemi

 Geri ödeme süresi yöntemi

Zamana duyarlı (dinamik) yöntemler:

 Net bugünkü değer yöntemi

 İç verim oranı yöntemi

 Fayda/maliyet oranı yöntemi

Yatırım projelerinin verimliliği belirlenirken bu faktörler dikkate alınmalıdır.

 Proje finansmanı için gerekli fon miktarı;

 Zaman içinde fon akış yoğunluğu;

 Proje uygulama dönemi;

 Yatırım projelerinin kullanım süresi;

 Projede yer alan teknolojik ekipmanın normatif hizmet ömrü;

 İş risklerinin varlığı veya yokluğu;

 Entegre ekonomik verimlilik;

 Kullanılan amortisman ve vergilendirme sistemi.

Bunların yanı sıra yatırım projelerinin verimlilik göstergeleri de birbirinden farklılık göstermektedir.

1. Ticari (mali) verimlilik, proje uygulamasının mali sonuçlarını ifade eder.

2. Bütçe verimliliği, projenin eyalet veya yerel bütçeler için mali performansını yansıtır.

3. Ekonomik verimlilik, projenin uygulanmasıyla ilgili maliyetleri ve sonuçları dikkate alır.

Farklı sürelere sahip projelerin karşılaştırmalı analizi için farklı yöntemler kullanılmaktadır. a) en küçük ortak tamsayı bölenler yöntemi, b) karşılaştırılabilir projelerin sonsuz tekrarı, c) eşdeğer yıllık ödeme yöntemi. Enflasyon koşullarında, tahmini nakit akışı veya iskonto faktörü tahsis edilir.

Sonuçlar

Azerbaycan'da iş planlarının yaygın olarak uygulanması 20. yüzyılın 90'lı yıllarının ortalarına denk gelmektedir. Bu dönemde cumhuriyetimizde faaliyet gösteren bir dizi program (Avrupa Birliği'nin BDT ülkelerindeki ekonomik reform süreçlerini hızlandırmaya yardımcı olan TACIS programı) ve yabancı finans kuruluşları, Uluslararası Finans Kurumu (IFC), bir finans kuruluşu olan Uluslararası Finans Kurumu (IFC). Dünya Bankası, Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası (EBRD) ve İş Planları'nın gündeme taşınmasında eşsiz bir rol oynadılar.

Modern ekonomik koşullarda gerekli kararları almak için en uygun seçenek, İş planlarının geniş bir şekilde uygulanmasıdır. Piyasa ekonomisi koşullarında, gerekli düzeyde hazırlanmış bir iş planı olmadan yüksek başarılar elde etmek imkansızdır. Koşullara uygun olarak sistematik olarak güncellenen bir İş Planının olmaması, amaçlanan fikrin uygulanmasında zayıf bir yönetime, mevcut fonlar üzerinde düşük düzeyde bir kontrole ve rekabetçi bir ortamda uzun vadeli istikrar sağlamanın imkansızlığına işaret eder.

İş planının, girişimcilik faaliyetinin planlanması ve yürütülmesi alanında başlangıç noktası ve temeli olduğunu söyleyebiliriz.

Gelişmiş bir pazar ekonomisine sahip tüm gelişmiş ülkelerde, İş planı uzun zamandır hak ettiği yeri almıştır. Bugün hem finansal kaynak elde etme hem de kişisel iş fikirleri oluşturma ve mevcut işletmeleri değerlendirme yönünde önemli olan iş planları hazırlama konusunda cumhuriyetimiz tecrübe kazanmaktadır. Farklı mülkiyet biçimlerine sahip daire başkanları ve işletmeler, bireysel girişimciler, kiralama şirketleri vb. iş faaliyetlerinde iş planlarına daha geniş bir ilgi göstermeye başladılar. İş planı yıldan yıla Azerbaycan girişimciliğinin stratejik planlama aracı, yatırımcılarla iş müzakerelerinin yürütülmesi için önemli bir belge haline geldi.

Yukarıdakiler dikkate alınarak, makalede aşağıdaki hususlar sonuçlandırılmıştır:

- İş planlama sürecinin adım adım analizi tanımlanır;
- Yabancı yatırımcılar için iş planı değerlendirme ilke ve yöntemleri anlatılmış;
- Yatırım projelerinin verimliliğini belirleyen faktörler açıklanmış ve verimlilik belirlenmiştir;
- İş planı hazırlama metodolojisi açıklandı;
- İş organizasyonunda iş planının gerekliliği;
- Yabancı yatırımcıların ülke ekonomisindeki rolü;
- Yatırım projelerinin çeşitli ana aşamalarından bahsedilmiştir;
- Stratejik plan ve iş planının farklı yönleri tanımlanır;

Kaynaklar

Azerbaycan Cumhuriyeti "Değerlendirme Faaliyeti" Yasası. Bakü, 1998.

AS Mammadov - "Girişimciler konfederasyonu, ülkenin ekonomik kalkınmasını desteklemeyi ana görev olarak görüyor." (Financial and Accounting Journal 2005/4)

Küçük ve orta ölçekli işletmeler için görsel kaynaklar. Azerbaycan Cumhuriyeti Ekonomik Kalkınma Bakanlığı, Ulusal Girişimciliği Destekleme Fonu. Bakü, 2002. 78 s.

İş planı nasıl yapılır? Edward Blackwell. Infra-M. Moskova, 1996. 159 sayfa.

Şirketinizi oluşturun. Учебник G. Verl. Moskova, 1994. 192 sok.

Rekabet stratejisi. Michael Porter. Alpina Yayınevi; M.: 2016 s453

V. M. Popov, S. I. Lyapunov. Viznes-planirovanie: hataların, risklerin, çatışmaların analizi. M.: KnoRus, 2003 s.448

"İş planlaması" E. A. Utkin, B. Kotlyar, V. Rapoport M.: 2011, s. 320

www.sahibkar.az

MÜASİR İQTİSADİYYATDA STRATEJİ İDARƏETMƏ NƏZƏRİYYƏLƏRİ

STRATEGIC MANAGEMENT THEORIES IN MODERN ECONOMY

baş müəllim Hüsynova Xavər Abdulməcid

Azərbaycan Kooperasiya Universiteti

Azərbaycan, Bakı

ORCID ID 0009-0006-2457-9979

Xülasə

Strategiya qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün həyata keçiriləcək uzunmüddətli hərəkətlərin ümumiləşdirilmiş modelidir. Strategiya qərar qəbul edilməsi zamanı təşkilat rəhbərlərinin öz əllərində cəmləşdirdiyi qaydalar məcmusunu əks etdirir. Strategiyaya təşkilatın missiyasına və qarşıya qoyduğu məqsədlərə nail olunmasını təmin edən, təşkilatın zəif və güclü tərəflərini araşdıran, imkanları və gözlənilən təhlükələri müəyyənləşdirən ümumi kompleks plan kimi də baxılır. Strategiya xarici mühitdə dəyişkənliyə reaksiya verməsinin vasitəsidir. Strategiya uzun müddətli məqsədlərə mərhələlər üzrə nail olmağın yollarını özündə birləşdirir. Strategiya təşkilatın məqsədini və ona nail olmağın yollarını müəyyən edərək vahid hərəkət istiqamətinin seçilməsində mühüm rol oynayır.

Daxili problemlərin diaqnostikası üçün tətbiq edilən metod idarəetmə müayinəsi adlandırılır. Strateji planlaşdırma məqsədləri üçün 5 funksional zonanın – marketinq, maliyyə (mühasibat uçotu), istehsal, insan resursları, təşkilatın mədəniyyət və imicinin müayinəsi məqsədəuyğundur.

Marketinq funksional zonasının təhlili zamanı 7 vacib elementə diqqət yetirilməlidir: 1)Bazar payı və rəqabətliliyi; 2)Çeşidin müxtəlifliyi və keyfiyyəti; 3)Bazar demoqrafiyası; 4)Bazar tədqiqatları; 5)Alıcılara satışdan qabaq və satışdan sonrakı xidmət; 6)Satış, reklam və malların yeridilməsi; 7)Mənfəət.

Maliyyə (mühasibat uçotu) fuksional zonasının təhlili təşkilatın rəhbərliyini gələcəkdə hansı strategiyanı seçəcəyini müəyyənləşdirir. Maliyyə vəziyyətinin detallı təhlili artıq mövcud olan və potensial zəifliklər aşkarlamağa kömək edir. Maliyyə vəziyyətinin təhlili maliyyə təftişi metodları ilə aparılır. İstehsal fuksional zonasının təhlili təşkilatın daxili strukturunun xarici mühitdəki dəyişikliklərə vaxtında adaptasiyası və rəqabət mühitində onun sağ qalması üçün vacib əhəmiyyət kəsb edir.

İstehsal fuksional zonasının zəif və güclü tərəflərinin təhlili zamanı təşkilatın öz məhsul və xidmətlərini rəqiblərlə müqayisədə daha az xərclərlə reallaşdırmaq imkanları, təşkilatın yeni materiallar əldə etmək imkanları, təşkilatın avadanlığının vəziyyəti və avadanlığa xidmət səviyyəsi, təşkilatın onun rəqiblərinin xidmət göstərə bilmədiyi bazarlara xidmət göstərə bilmə imkanları, təşkilatda məhsul keyfiyyətinə nəzarət edə biləcək effektiv nəzarət sisteminin mövcudluğu, istehsal prosesinin təşkil olunma və planlaşdırılma səviyyəsi kimi məsələlər təhlil olunur.

Açar sözlər: strategiya, strateji planlaşdırma, bazar amilləri, siyasi amillər

Abstract

A strategy is a generalized model of long-term actions to be taken to achieve a set goal. The strategy reflects the set of rules that the leaders of the organization concentrate in their hands during decision-making. Strategy is also viewed as a general comprehensive plan that ensures the achievement of the organization's mission and goals, examines the organization's weaknesses and strengths, and identifies opportunities and expected threats. Strategy is a means of responding to changes in the external environment. A strategy includes ways to achieve long-term goals in stages. Strategy plays an

important role in choosing a single course of action by determining the organization's goal and ways to achieve it.

The method used to diagnose internal problems is called a management examination. For strategic planning purposes, it is appropriate to examine 5 functional zones - marketing, finance (accounting), production, human resources, and the culture and image of the organization.

During the analysis of the marketing functional area, attention should be paid to 7 important elements: 1) Market share and competitiveness; 2) Variety and quality of variety; 3) Market demography; 4) Market research; 5) Pre-sale and post-sale service to buyers; 6) Sales, advertising and introduction of goods; 7) Profit.

Analysis of the financial (accounting) functional area determines which strategy the organization's management will choose in the future. A detailed analysis of the financial situation helps to identify existing and potential weaknesses. Analysis of the financial situation is carried out by financial audit methods. The analysis of the functional zone of production is important for the timely adaptation of the internal structure of the organization to changes in the external environment and its survival in the competitive environment.

During the analysis of the weaknesses and strengths of the production functional area, the organization's ability to realize its products and services at lower costs compared to competitors, the organization's ability to acquire new materials, the condition of the organization's equipment and the level of service to the equipment, the organization's ability to serve markets that its competitors cannot serve, in the organization issues such as the existence of an effective control system that can control product quality, the level of organization and planning of the production process are analyzed.

Key words: strategy, strategic planning, market factors, political factors

Müasir iqtisadiyyatda baş verən mütərəqqi dəyişikliklər təsərrüfat subyektlərinin rəqabət qabiliyyətini yüksəltməyə imkan verən təsərrüfatçılıq siyasəti və strategiyasının işlənib hazırlanmasını tələb edir. Xarici mühitdə baş verən dəyişikliklər və güclü rəqabət şəraitində təşkilatın inkişafının idarə edilməsinin müasir aləti strateji idarəetmədir. Təcrübə göstərir ki, kompleks planlaşdırma və idarəetməni həyata keçirən təşkilatlar daha uğurlu fəaliyyət göstərir və daha çox mənfəət əldə edir.

"Strategiya" sözü yunan sözü olan "strateqos"-dan götürülmüşdür və mənası "generalın məharəti" deməkdir. Bu termin ilk əvvəl hərbi mənşəli söz olmuşdur. Lakin, XX əsrin son rübündən başlayaraq bu anlayış idarəetmənin nəzəriyyə və praktikasında geniş istifadə olunmağa başlanılmışdır.

Strategiya qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün həyata keçiriləcək uzunmüddətli hərəkətlərin ümumiləşdirilmiş modelidir. Strategiya qərar qəbul edilməsi zamanı təşkilat rəhbərlərinin öz əllərində cəmləşdirdiyi qaydalar məcmusunu əks etdirir. Strategiyaya təşkilatın missiyasına və qarşıya qoyduğu məqsədlərə nail olunmasını təmin edən, təşkilatın zəif və güclü tərəflərini araşdıran, imkanları və gözlənilən təhlükələri müəyyənləşdirən ümumi kompleks plan kimi də baxılır. Strategiya xarici mühitdə dəyişkənliyə reaksiya verməsinin vasitəsidir. Strategiya uzun müddətli məqsədlərə mərhələlər üzrə nail olmağın yollarını özündə birləşdirir. Strategiya təşkilatın məqsədini və ona nail olmağın yollarını müəyyən edərək vahid hərəkət istiqamətinin seçilməsində mühüm rol oynayır.

Təşkilatın strategiyası özündə strateji vəziyyətin prioritetlərini, resursları və strateji məqsədlərə nail olunması üzrə atılacaq addımların ardıcıllığını müəyyən edən baş hərəkət planını əks etdirir. Strategiyanın başlıca vəzifəsi təşkilatın hazırki vəziyyətindən rəhbərliyin təşkilatı gələcəkdə görmək istədiyi vəziyyətə çatdırmasından ibarətdir.

Nəzərdə tutulan və ya planlaşdırılan strategiya hələ faktiki strategiya deyil, onun yalnız bir hissəsidir, ikinci hissə isə dəyişən şərtlərlə bağlı rəhbərlik tərəfindən operativ qəbul edilmiş strategiyadır. Sonuncular aşağıdakı səbəblərdən meydana gələ bilər: iri texniki və texnoloji dəyişikliklərin meydana gəlməsi; rəqiblərin bazara uğurlu yeni məhsullar çıxarması; yeni qanunların və ya dövlət qərarlarının meydana çıxması; dövlət siyasətindəki dəyişikliklər; istehlakçıların zövqlərinin dəyişməsi və ya başqa məhsullara meylli olmaları. [3]

Strateji idarəetmə strategiyaların işlənib hazırlanması və reallaşdırılması üzrə təşkilatların fəaliyyətləri ardıcıllığını müəyyən edən prosesi əks etdirir. Strateji idarəetmə məqsədlərin qoyuluşunu, strategiyaların işlənib hazırlanmasını, lazımı resursların müəyyən olunması və təşkilata qarşı qoyulmuş vəzifələrə nail olmağa imkan verən xarici mühitlə qarşılıqlı əlaqələrin saxlanılmasını da özündə birləşdirir.

Seçilmiş obyektdən asılı olaraq strateji idarəetmənin aşağıdakı istiqamətlərini fərqləndirirlər:

- Korporativ strategiya – bütövlükdə təşkilatın strategiyası;

- Biznes strategiyası – təşkilatın ayrı-ayrı strateji bölmələrinin strategiyası;

- Funksional strategiya – funksional təsərrüfatçılıq zonalarının strategiyası.

Strateji idarəetmənin obyektlərinin üç qrupunu fərləndirirlər:

1. Təşkilat - strateji idarəetmənin obyekti kimi özündə struktur bölmələrini (strateji təsərrüfatçılıq bölmələrini) birləşdirən açıq kompleks sosial –iqtisadi sistem kimi baxılır.

2. Strateji təsərrüfatçılıq bölmələri (STB) – təşkilatın fəaliyyətinin istiqaməti və ya bir sıra yaxın istiqamətlərin məcmusu kimi başa düşülür. STB-lər bazar prinsipləri əsasında işləyən müstəqil təsərrüfat bölmələri olub bazarda öz seqmentində tam rəqabət qabiliyyəti göstərməyə qadir olan tədarükçü, istehlakçı və rəqiblər dairəsinə malikdirlər.

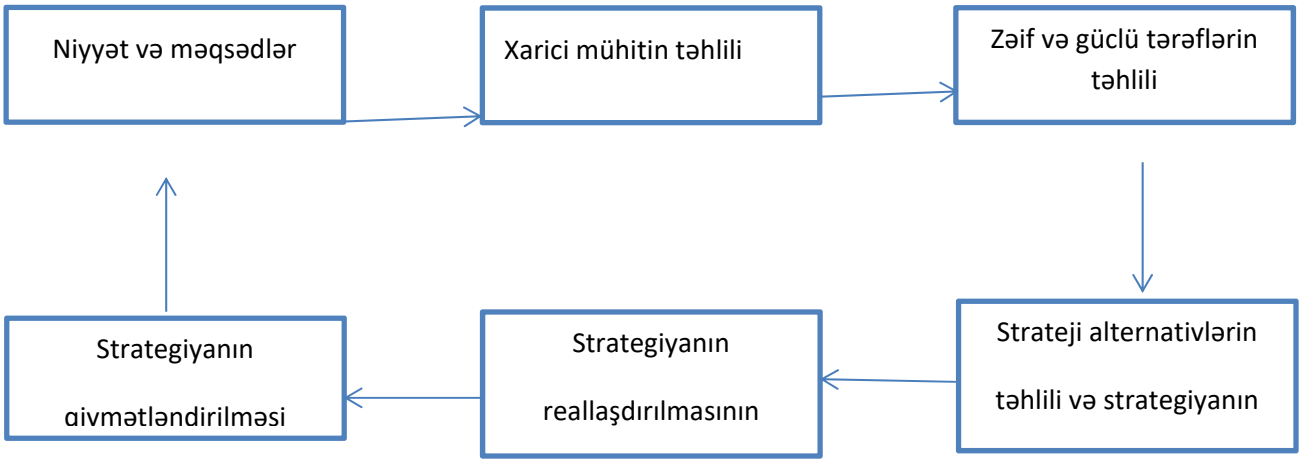
3. Təşkilatın funksional zonaları – müəyyən funksiyaların yerinə yetirilməsi üzrə ixtisaslaşan və həm ayrı-ayrı STB-nin, həm də təşkilatın effektli fəaliyyətini təmin etmək üçün təşkilat cəhətdən funksional struktur bölmələrinə həvalə edilən fəaliyyət sferası başa düşülür.

Strateji idarəetmənin iki əsas son məhsulunu bir-birindən fərqləndirirlər. Birincisi, yaxın perspektivdə məqsədə çatmağa imkan verən təşkilatın potensialı. Təşkilatın potensialı dedikdə təşkilatın malik olduğu xammal, maliyyə və insan resursları, istehsal olunmuş məhsullar və xidmətlər, izlənməsi təşkilata öz məqsədlərinə çatmağa kömək edən sosial davranış qaydaları toplusundan ibarətdir. Strateji idarəetmənin digər son məhsulu isə xarici mühitdə təşkilatın dəyişikliklərə olan həssaslığını təmin edən daxili struktur və təşkilati dəyişikliklərdir.

Strateji idarəetmənin əsasını strateji planlaşdırma təşkil edir. Strateji planlaşdırma özündə təşkilatın məqsədinin seçilməsi və həlli prosesini, buna nail olma yollarını birləşdirir. O, bütün idarəetmə qərarlarının əsasını təşkil edir. Strateji planlaşdırma təşkilatın niyyət və məqsədlərinin formalaşdırılması, lazımı resursların müəyyən edilməsi və əldə olunması üçün xüsusi strategiyaların seçilməsi və təşkilatın gələcəkdə effektiv işini təmin etmək məqsədilə onların bölüşdürülməsi prosesidir. Strateji planlaşdırma prosesi idarəetmə qərarlarının qəbul edilməsinə kömək edən alətdir. Onun əsas vəzifəsi ətraf mühitdə baş verən dəyişikliyə adekvat reaksiya verə bilən yeniliklərin və təşkilati dəyişikliklərin təminatından ibarətdir. O. təşkilatın artımını təmin edən və onun mövqelərinin möhkəmləndirilməsinə xidmət edən ümumi istiqamətlərin təyin olunması ilə yekunlaşır. [5]

Strateji planlaşdırma prosesi aşağıdakı mərhələləri əhatə edir (Sxem 1):

1) Niyyət və məqsədlərin müəyyənləşdirilməsi; 2) Xarici mühitin təhlili; 3) Zəif və güclü tərəflərin təhlili; 4) Strateji alternativlərin təhlili və strategiyanın seçilməsi; 5)Strategiyanın reallaşdırılmasının nəticəsi; 6) Strategiyanın qiymətləndirilməsi.

Sxem 1 Strateji planlaşdırma prosesinin modeli

Strateji planlaşdırma prosesinin qeyd olunmuş mərhələlərini daha geniş izah edək.

Missiya və məqsədlərin müəyyənləşdirilməsi. Missiya ali məqsəddir. Ali məqsəd təşkilatın ictimai statusunu formalaşdırır. Strateji planlaşdırma zamanı təşkilatın missiya və məqsədlərinin seçilməsi birinci və ən məsuliyyətli qərardır. Missiya və məqsədlər planlaşdırmanın bütün sonrakı mərhələləri üçün oriyentir rolunu oynayır və alternativ inkişafı təhlil edərkən təşkilatın fəaliyyət istiqamətinə müəyyən məhdudiyyətlər qoyur. Missiyanın əsasında onun hüdudları çərçivəsində işlənib hazırlanan əsas məqsədlər durur. [4]

Təşkilatın məqsədlərinin formalaşdırılması üzrə bir neçə addımdan ibarət alqoritm tövsiyyə olunur:

- Məqsədlərin təşkilatın uğurlu inkişafının zəruri şərti kimi təqdim olunması və formalaşdırılmasının vacibliyinin dərk edilməsi.

- Məqsədlərin ifadə edilməsi (formalaşdırılması).

- Məqsədlərin məntiqi qurulması

- Əməkdaşların məqsədlərin formalaşdırılmasına cəlb edilməsi. Niyyət və məqsədlər

Xarici mühitin təhlili Zəif və güclü tərəflərin təhlili Strateji alternativlərin təhlili və strategiyanın seçilməsi Strategiyanın reallaşdırılmasının nəticəsi Strategiyanın qiymətləndirilməsi 40 Xarici mühitin təhlili. Xarici mühitin təhlili təşkilatın ətraf mühit amillərinin və subyektlərinin inkişaf perspektivlərinin və vəziyyətinin qiymətləndirilməsi ilə xarakterizə olunur. Xarici mühitin təhlilinin köməyi ilə təşkilatın qarşılaşacağı potensial təhlükələri və açılan yeni imkanları qabaqcadan görmək mümkün olur. Xarici mühitin analizi potensial təhlükə və yeni imkanların meydana çıxmasını vaxtında proqnozlaşdırmağa, gözlənilməz vəziyyətlərin meydana gəlməsi zamanı situasiyalı planları işləyib hazırlamağa və potensial təhlükələri sərfəli imkanlara çevirməyə şərait yaradır.

Təşkilatın xarici mühitinin 7 sferasında potensial təhlükə və imkanlar meydana gələ bilər. Bu amil qrupları aşağıdakılardır:

- İqtisadi amillərin təhlili zamanı inflyasiya (deflyasiya) templəri, vergi dərəcəsi, əhalinin məşğulluq səviyyəsi, müəssisələrin ödəmə qabiliyyəti nəzərdən keçirilir.

- Siyasi amillərin təhlili zamanı ticarət üzrə razılaşmalar, ölkələr arasında tariflər, yerli hakimiyyət orqanlarının və mərkəzi hökümətin normativ aktları, iqtisadiyyatın hüquqi tənzimlənməsinin inkişaf səviyyəsi nəzərdən keçirilir.

- Bazar amilləri təşkilatın fəaliyyət effektivliyinə dolayı təsir göstərən çoxlu sayda xüsusiyyətləri özündə birləşdirir. Bu amillərin təhlili təşkilatın strategiyasını dəqiqləşdirməyə və bazardakı mövqeyinin möhkəmləndirilməsinə imkan verir.

- Texnoloji amillərin təhlili zamanı təşkilat rəhbərliyi tərəfindən xarici mühitdə baş verən texnoloji dəyişikliklərin izlənilməsi nəzərdə tutulur. Təşkilat özünün mövcudluğu üçün təhlükə olan texnoloji dəyişikliklərin meydana gəlməsi anını ötürməməlidir. Xarici mühitdə baş verən texnoloji dəyişiklik təşkilatı rəqabət şəraitində çarəsiz qoya bilər. Təşkilat texnoloji dəyişiklikləri izləməklə buna vaxtında reaksiya verə bilər.

- Rəqabət amillərinin təhlili rəqiblərin fəaliyyətinə daimi nəzarəti nəzərdə tutur. Rəqiblərin təhlili zamanı 4 tədqiqat zonası fərqləndirilir: rəqiblərin gələcək məqsədlərinin təhlili; rəqiblərin cari strategiyalarının qiymətləndirilməsi; rəqiblərə münasibətdə ilkin şərtlərin qiymətləndirilməsi; rəqiblərin güclü və zəif tərəflərinin, sahənin inkişaf perspektivinin öyrənilməsi.

- Sosial amillərin dedikdə dəyişən ictimai dəyərlər, məqsədlər, münasibətlər, adətlər nəzərdə tutulur. Xarici mühitindəki sosial amillərlə əlaqədar problemlərin öhdəsindən gəlmək üçün təşkilat sosial sistem kimi özü dəyişməli və xarici mühitə adaptasiya olmalıdır.

- Beynəlxalq amillərin təhlili zamanı digər ölkələrin hökumətlərinin milli bazarın ümumilikdə və ya ayrı-ayrı sahələrinin müdafiəsi və ya genişləndirilməsi üzrə səylərini nəzərdə tutan siyasətinin izlənilməsi lazımdır.

Zəif və güclü tərəflərin təhlili. Təşkilat rəhbərliyi xarici mühiti təhlil edərək potensial təhlükə və yeni imkanlar haqqında məlumat əldə etdikdən sonra təşkilatın güclü və zəif tərəflərini qiymətləndirməlidir. Təşkilatın güclü və zəif tərəflərinin təhlili xarici potensial təhlükələrlə bağlı yaranacaq problemləri mürəkkəbləşdirə bilən daxili zəifliklərin tədqiqinə və yeni imkanlardan istifadə etmək üçün firmanın daxili qüvvələrinin mövcudluğunun öyrənilməsinə xidmət edir.

Daxili problemlərin diaqnostikası üçün tətbiq edilən metod idarəetmə müayinəsi adlandırılır. Strateji planlaşdırma məqsədləri üçün 5 funksional zonanın – marketinq, maliyyə (mühasibat uçotu), istehsal, insan resursları, təşkilatın mədəniyyət və imicinin müayinəsi məqsədəuyğundur.

Marketinq funksional zonasının təhlili zamanı 7 vacib elementə diqqət yetirilməlidir: 1)Bazar payı və rəqabətliliyi; 2)Çeşidin müxtəlifliyi və keyfiyyəti; 3)Bazar demoqrafiyası; 4)Bazar tədqiqatları; 5)Alıcılara satışdan qabaq və satışdan sonrakı xidmət; 6)Satış, reklam və malların yeridilməsi; 7)Mənfəət. Maliyyə (mühasibat uçotu) fuksional zonasının təhlili təşkilatın rəhbərliyini gələcəkdə hansı strategiyanı seçəcəyini müəyyənləşdirir.

Maliyyə vəziyyətinin detallı təhlili artıq mövcud olan və potensial zəifliklər aşkarlamağa kömək edir. Maliyyə vəziyyətinin təhlili maliyyə təftişi metodları ilə aparılır. İstehsal fuksional zonasının təhlili təşkilatın daxili strukturunun xarici mühitdəki dəyişikliklərə vaxtında adaptasiyası və rəqabət mühitində onun sağ qalması üçün vacib əhəmiyyət kəsb edir.

İstehsal fuksional zonasının zəif və güclü tərəflərinin təhlili zamanı təşkilatın öz məhsul və xidmətlərini rəqiblərlə müqayisədə daha az xərclərlə reallaşdırmaq imkanları, təşkilatın yeni materiallar əldə etmək imkanları, təşkilatın avadanlığının vəziyyəti və avadanlığa xidmət səviyyəsi, təşkilatın onun rəqiblərinin xidmət göstərə bilmədiyi bazarlara xidmət göstərə bilmə imkanları, təşkilatda məhsul keyfiyyətinə nəzarət edə biləcək effektiv nəzarət sisteminin mövcudluğu, istehsal prosesinin təşkil olunma və planlaşdırılma səviyyəsi kimi məsələlər təhlil olunur.

Ədəbiyyat

Axundov M.Ə. “Strateji idarəetmə”. Bakı, 2001, 207 s.

Axundov M.Ə. “İşlətməçiliyə giriş”. Bakı, 2000, 59 s.

Məmmədov S. “İdarəetmənin əsasları”. Bakı, 2009.

Menkyu Q. “Ekonomiksin prinsipləri”. Bakı, 2009, 794 s.

Şahbazov K.A., Məmmədov M.H., Həsənov H.S. “Menecment”. Bakı,

2007, 1036 s.

SUSTAINABLE ARCHITECTURAL CONSERVATION ON THE CULTURAL TOURISM IN GOBARAU MINARET

Mustapha ABDULMUMINI

M Sc. student,Near East University, Faculty of Architecture, Department of Architecture, Nicosia/ TRNC, Mersin 10- Turkiye

ORCID: 0009-0007-7105-6684

Shabnam GOLKARIAN

Dr., Near East University, Faculty of Architecture, Department of Architecture, Nicosia/ TRNC, Mersin 10- Turkiye

ORCID: 0000-0002-1858-0133

Abstract

The use of sustainable architectural conservation in the context of cultural tourism is examined in this article, with the Gobarau Minaret as a case study. In order to achieve sustainable conservation, the research emphasizes the necessity of conserving authenticity, adopting adaptive reuse, applying energy-efficient measures, engaging the local community, and encouraging stakeholder engagement. Traditional building processes, repurposing for cultural tourism, and the use of sustainable materials all contribute to the preservation of the historical integrity of the Gobarau Minaret. To reduce the site's ecological effect, energy-efficient technology and environmental sustainability initiatives are employed. Community involvement is essential because it allows the local community to take responsibility of the preservation of the Gobarau Minaret. Involving the community in decision-making processes, knowledge exchange, and training programs instills pride and responsibility in the preservation of their cultural heritage. The socioeconomic benefits of sustainable architectural conservation are also highlighted, such as employment generation and economic growth. Collaboration is essential for successful conservation management among government agencies, historic groups, and the business sector. The article concludes by emphasizing the significance of Gobarau Minaret as a model for sustainable architectural conservation, showcasing how the integration of sustainable practices can preserve cultural heritage, promote tourism, and contribute to local development. This article provides insights and guidance for similar conservation efforts in other cultural heritage sites.

Keywords: sustainable architectural conservation, cultural tourism, Gobarau Minaret, adaptive reuse, community engagement and socio-economic benefits.

Introduction

Architectural conservation is the process of keeping and restoring old buildings, sites, and other objects in order to maintain their historical and cultural value. Feilden, B. M. (2003). Architectural preservation, in the case of the Gobarau Minaret, a historic building in Nigeria, can be a potent tool for comprehending and promoting its historic significance in the direction of sustainable cultural tourism.

The Gobarau Minaret, also known as the Katsina Minaret, is a tower from the 15th century and is regarded as a major piece of Nigeria's architectural and cultural history. The building is a superb illustration of the distinctive architectural style that prevailed in the area during the middle Ages, and its preservation and restoration can support local cultural tourism.

The appreciation and celebration of the variety of architectural traditions and styles found on the continent is a crucial component of African heritage conservation architecture. African architecture is tremendously diverse and reflects the distinctive cultural and natural circumstances of each location, from the pyramids of Egypt to the mud-brick mosques of Mali.

The incorporation of traditional knowledge and building practices with contemporary design and construction processes is a crucial component of African heritage conservation architecture. This strategy encourages the use of regional materials and the inclusion of environmentally friendly elements like passive cooling systems and renewable energy sources.

The preservation of African communities' cultural identity and legacy is a major goal of African heritage conservation architecture, which also encourages sustainable development and economic growth through tourism and cross-cultural interchange.

Preservation of architectural monuments refers to the practice of protecting and maintaining historically significant buildings structures and sites.

This study aims to understand the significance of conserving and promoting sustainable cultural tourism in Gobarau Minaret by evaluating:

1.What can be learned from other successful examples of architectural conservation and sustainable cultural tourism initiatives in parts of the world that can be applied to the Gobarau minaret context?

2.How can the local community be involved the architectural conservation and sustainable cultural tourism at the Gobarau minaret?

This article explores the significance of sustainable architectural conservation in promoting cultural tourism at Gobarau Minaret, highlighting the benefits it brings to the local community, economy, and environment. A review and descriptive research method were used for this research. It is involved with the collecting of data in order to characterize and analyze current conditions, practices, benefits, attitudes, and ongoing processes. However, the primary goal of this descriptive research is to explain what is discovered rather than just describe what is. The review method comprises of a review of previous and relevant studies on architecture conservation, sustainable conservation and Hausa Islamic architecture.

Lıterature Revıew

Conservatıon

Conservation is an essential component of sustainable development because it ensures the protection and preservation of natural, cultural, and historic resources for future generations. Conservation is the long-term management of resources to prevent depletion or degradation. It also entails restoring degraded resources to their original state. Conservation efforts contribute to the preservation of ecological balance, biodiversity, and cultural and historic sites. Adams, W. M. (2004).

The preservation of cultural heritage sites is an example of conservation. Historic buildings, archaeological sites, and cultural landscapes are culturally, historically, and socially significant. These sites, however, are frequently threatened by natural disasters, urbanization, and tourism. Conservation efforts include preserving and protecting these sites while keeping them open to the public. This includes restoring and maintaining structures and buildings, managing tourism activities to avoid damage to the site, and involving the local community in the conservation effort. Smith, L. (2006).

Sustaınable Conservatıon

Sustainable architecture conservation aims to protect a building's historic and cultural significance while reducing its negative environmental effects and advancing sustainable development. It includes the preservation and repair of buildings and other architectural structures in a manner that is ethically sound, profitable, and kinder to the environment.

Sustaınable Materıals and Technıques

Several studies emphasize the importance of utilizing sustainable construction materials and techniques in architectural conservation. Research by Lardinois et al. (2018) demonstrates the

effectiveness of using locally sourced and recycled materials in the restoration of heritage structures, reducing environmental impact.

Energy Efficıency and Green Technologıes

The incorporation of energy-efficient systems and green technologies is recognized as an essential aspect of sustainable architectural conservation. Studies by Diéguez-Cañedo et al. (2019) and Glaumann et al. (2017) explore the application of renewable energy sources and energy-efficient designs in heritage buildings, highlighting their positive environmental impact.

Conservatıon and Semantıc Values.

Semantic values refer to the cultural, historical, symbolic and aesthetic meanings associated with heritage sites and architectural structures. These values play a crucial role in conservation efforts as they contribute to the understanding, preservation, and sustainable management of cultural heritage.

Cultural Identity: Cultural identity is closely intertwined with heritage, and preserving it through conservation is essential. Smith (2006) emphasizes the role of heritage in shaping and maintaining cultural identities.

Historical Significance: Preserving the historical significance of heritage sites allows us to understand the past and its relevance to the present. Dicks (2000) highlights the importance of preserving heritage as a way to grasp historical context.

Symbolic Meanings: Heritage sites often hold symbolic meanings related to religion, politics, or social aspects. Riegl (2015) emphasizes the role of symbolic preservation in maintaining societal continuity.

Aesthetic Values: Aesthetic qualities are inherent in architectural structures, reflecting artistic and craftsmanship skills. Jokilehto (2017) stresses the importance of preserving the visual and artistic aspects of heritage sites.

Educational and Inspirational Purposes: Conservation of heritage sites provides educational opportunities, enabling learning about history, culture, and architecture. UNESCO (2015) highlights the educational role of heritage in fostering creativity and critical thinking.

Sustainable Tourism: Semantic values contribute to sustainable cultural tourism, attracting visitors interested in cultural and historical narratives. McKercher and du Cros (2003) discuss the role of heritage conservation in sustainable tourism development.

Cultural Tourısm and Herıtage Conservatıon

Vısıtor Experıence and Authentıcıty: Research underscores the significance of authentic experiences in cultural tourism. Scholars like Richards (2019) argue that sustainable architectural conservation maintains the unique characteristics of cultural sites, enhancing visitor experiences and promoting a deeper understanding of local heritage.

Socıo-Economıc Impacts: Several studies emphasize the positive socio-economic impacts of cultural tourism on local communities. Research by Matarrita-Cascante and Uysal (2021) suggests that sustainable cultural tourism development can stimulate economic growth, generate employment, and improve the standard of living for local residents.

Communıty Engagement and Empowerment: Community involvement is a crucial aspect of sustainable cultural tourism. Studies by Nuryanti (2016) and Harrison et al. (2018) emphasize the importance of engaging local communities in decision-making processes, empowering them to contribute to conservation efforts and share their cultural heritage with visitors.

Hausa Islamıc Archıtecture

Hausa Traditional Architecture can be simply defined as the art of modifying the environment to effectively and pleasantly meet Hausa Traditional needs. The limited use of areas for particular activity distinguishes Hausa Architecture from other architectural programs across the world. The defense wall, palace, mosques, market, and household structures are the essential components of a Hausa city. The major chamber, the courtyard, and the wall are the three essential features of Hausa structures. Many variants of structures for a variety of applications have been developed using these three components. (Moughtin J.C, 1985).

Gobarau Mınaret

The mosque's origins can be traced back to the introduction of Islam to the Hausa area and the efforts of the first Muslim king of Katsina, Sarki Muhammadu Korau, and eminent Islamic scholar Sheikh Muhammadu Abdulkarim Almaghili. (Yusha'u. A. I, 2012).

Muhammadu Almaghili, who traveled to Katsina in the late 15th century while Muhammadu Korau was the Emir of Katsina, is said to have had an impact on the mosque. The Gobarau Mosque became Katsina's first Juma'at mosque when Almaghili and Korau came up with the idea of building a mosque to act as a hub for religious and intellectual pursuits.

Gobarau Mosque as an Instıtutıon

Gobarau Mosque became an important institution, attracting scholars and students from all across Western and Central Sudan, as well as Magrib. As a result of this transformation, the mosque had evolved into a university. Mosques have traditionally been used as both schools and places of prayer in Islam. Many Timbuktu intellectuals made the pilgrimage to Mecca and, on their way back, remained in Katsina for a time to instruct some of the people. (Isma'ila A. T., & Abdalla U. A., 1997). The university's curriculum included Recitation of the Qur'an, Hadith (Tradition of the Prophet Muhammad (SAW), Islamic Law, Islamic Jurisprudence, Arabic Grammar, Mathematics, Astronomy, Astrology, Logic, and other subjects, according to Yusha'u. A. I, (2012).

The Constructıon of Gobarau Mınaret

The minaret was built by local artisans out of conical bricks (Tubali), clay, and mud, with Azara (date palms) utilized for the windows, doors, and roofs. The new building is 17.11 meters tall, with a base of three brick blocks used as a flight of steps with a route up to the top, and Katsi was used for coating to protect the building from severe weather. The two structures were over 122 meters tall in their initial construction. The minaret has three levels, with the first being the biggest, the second being next, and the top story being the smallest. From the east, west, south, and north of the tower, many holes were made in its wall. During times of conflict, it was through these openings that enemies were seen coming into Katsina. A stairway that leads up to the building's top floor is also located in the minaret. (Yusha'u. A. I, 2012).

Figure 1. The minaret at Gobarau mosque, Katsina, Nigeria.

Source: National Museum of African Art, Smithsonian Institution. (2015).

The Locatıon of Gobarau Mınaret

The Gobarau minaret is located in Katsina Local Government, along the ancient Market Road. It is flanked on the south by Gobarau Primary School, and on the north by residential structures. An average-sized pond serves as a garbage dump on its eastern side.

The Purpose of Gobarau Tower

The minaret serves the following purposes:

It bears witness to the historical contacts, exchanges, and influences that existed between the people of western and central Sudan, the Magrib, and the Middle East.

The minaret's similarity to Mali and Songhai construction terminology and designs highlights the transmission of local indigenous knowledge and skills as well as the history of political interactions.

It was said to have served as a center of learning where subjects including law, history, philosophy, and the memorizing and recitation of the Qur'an were taught alongside other subjects.

A repository of research resources.

Represents a remembrance emblem of the Habe era in Hausa territory prior to the 1804 Jihad, and the picture of Gobarau is extensively utilized as part of Katsina State's official insignia.

During the intercommunal battles of the nineteenth century, after Gobarau's fall, the minaret was utilized as a monitoring tower to spot adversaries as they approached Katsina.

The Gobarau minaret became a national monument and a tourist destination by the Federal Government in 1959.

The Mınaret’s Custodıan

Yusha’u (2012)] reported, The Katsina emirate council controlled the Gobarau minaret until it was taken over by the federal government and recognized as a national monument in 1959. Although the federal government is responsible for the minaret, the Katsina Emirate Council continues to play an important role in the upkeep of the 675-year-old structure. The Katsina emirate council began renovations on the minaret in 2004, while the American Embassy completed comparable work on the historic landmark in 2009. The Governor Shema-led administration is currently renovating the tall structure. The Shema administration had invested N26 million towards the repair of three historic locations, namely Gobarau minaret, Turbi-ta-Kushe, and the ancient Katsina training institution. The commission overseeing the rehabilitation work was chaired by Katsina's emir, Alhaji Abdulmumini Kabir Usman.

Archıtectural Conservatıon Challenges

The Gobarau Minaret is facing a number of issues, including weathering, structural instability, and insufficient preservation efforts. These problems emphasize the vital need for long-term architectural conservation techniques to preserve its cultural value.

Dıscussıon

By integrating sustainable practices into the conservation efforts of this historical site, various positive outcomes can be achieved.

The preservation of authenticity is essential in sustainable conservation.

Gobarau minaret’s historical and cultural significance can be upheld by employing traditional construction techniques, materials and craftsmanship. This approach ensures that the unique character and heritage of the site are maintained, providing an authentic experience for visitors.

Additionally, adaptive reuse and functional revitalization strategies can improve Gobarau Minaret's sustainability. The site can be repurposed for cultural tourism activities, attracting visitors and serving as a vibrant cultural hub. Exhibits, educational programs, and interactive experiences can be organized, providing visitors with engaging opportunities to learn about the site's historical and cultural context.

Preserving Cultural Heritage: The Gobarau Minaret has enormous historical and cultural value, representing the past's architectural prowess and artistic traditions. We can protect this invaluable heritage for future generations by implementing sustainable architectural conservation practices. This includes using environmentally friendly building materials, implementing innovative preservation techniques, and performing regular maintenance to prevent deterioration.

Improving Cultural Tourism: Cultural tourism is crucial in promoting cross-cultural understanding and appreciation. With its intricate design and rich history, the Gobarau Minaret has the potential to attract tourists from all over the world. Sustainable architectural conservation can help to create a more immersive and authentic visitor experience. Visitors can gain a better understanding of the cultural significance of the site by preserving the unique characteristics of the minaret while incorporating sustainable elements.

Socio-Economic advantages: The Gobarau Minaret's sustainable architectural conservation can provide significant socioeconomic advantages to the local community. Local artisans, craftspeople,

and conservation specialists benefit from preservation efforts. This not only helps individuals' livelihoods, but it also fosters a sense of community pride and ownership. Furthermore, the influx of tourists helps the local economy by spending money on accommodations, local businesses, and cultural experiences.

Collaborative approach: Collaboration among various stakeholders, including government agencies, local communities, preservation organizations, and tourism authorities, is required for successful sustainable architectural conservation. A comprehensive and inclusive conservation plan can be developed by fostering partnerships and involving all relevant parties. This method ensures that the needs and perspectives of the local community are respected, and that preservation efforts are in line with the long-term goals of cultural tourism.

Considerations for the Environment: The environmental impact of preservation efforts is also prioritized in sustainable architectural conservation. Using environmentally friendly materials, such as recycled or locally sourced materials, reduces carbon footprints and promotes sustainability. Implementing energy-efficient systems, waste management strategies, and incorporating green spaces can further reduce environmental impact, ensuring that conservation efforts are aligned with long-term development goals.

Sustainable architectural conservation within the context of cultural tourism has enormous potential for preserving the historical and cultural significance of Gobarau Minaret. We can achieve the dual goals of protecting cultural heritage and promoting responsible tourism by prioritizing authenticity, energy efficiency, community engagement, and stakeholder collaboration.

Conclusıon

In conclusion, the Gobarau Minaret's sustainable architectural restoration presents a comprehensive and thoughtful strategy for maintaining its historical and cultural relevance while fostering cultural tourism. Gobarau Minaret may flourish as a sustainable destination for cultural heritage, bringing benefits to both the present and future generations, by putting an emphasis on authenticity, energy efficiency, community involvement, and stakeholder collaboration. The preservation of originality is a crucial component of sustainable architectural conservation. The distinctive historical and cultural character of the Gobarau Minaret may be preserved by using traditional building methods, supplies, and workmanship. This guarantees that visitors have a genuine experience and have a better grasp of the significance of the monument.

Sustainable conservation requires functional revitalization and adaptive reuse. Gobarau Minaret has the potential to develop into a thriving cultural center if it is repurposed for cultural tourist activities. A greater understanding of the site's cultural legacy may be promoted through organizing exhibitions, educational programs, and interactive experiences that provide visitors meaningful encounters.

A crucial component of successful conservation is community involvement. Participating in decision-making procedures, information exchange, and training programs gives the local community the capacity to take control of its cultural assets. Collaboration ensures the long-term viability of Gobarau Minaret and fosters a sense of pride and accountability. Additionally, community involvement may help with site administration and upkeep, promoting a sense of shared responsibility and a closer bond between the site and the community.

The Gobarau Minaret's sustainable architectural restoration also has socioeconomic advantages. By producing income for the local community, supporting small businesses in the area, and offering job possibilities, cultural tourism activities at the site can boost the local economy. Gobarau Minaret can draw a wide variety of tourists and support the socioeconomic growth of the area by supporting ethical tourism practices and providing immersive cultural experiences.

Sustainable architectural conservation must take into account environmental sustainability and energy efficiency. The site's environmental effect may be reduced by integrating energy-saving technology like solar panels and LED lights. Systems for collecting rainwater can be put in place to cut down on water usage. The ecological impact of the Gobarau Minaret can be reduced by using environmentally friendly materials when doing restoration and maintenance work. Sustainable conservation must include functional revival and adaptive reuse. Gobarau Minaret has the potential to develop into a thriving cultural center if it is repurposed for cultural tourist activities. A greater understanding of the site's cultural legacy may be promoted through organizing exhibitions, educational programs, and interactive experiences that provide visitors meaningful encounters.

Collaboration amongst stakeholders is crucial to the achievement of sustainable architectural conservation. In order to provide the financing, legal protection, and regulatory frameworks that support sustainable conservation methods, government assistance is crucial. Partnerships between the public and private sectors and the tourist industry can make the most of available assets, knowledge, and creativity to promote the long-term growth and preservation of the Gobarau Minaret.

Finally, the Gobarau Minaret's sustainable architectural restoration is a complete strategy that combines the preservation of its historical and cultural relevance with the promotion of cultural tourism. Gobarau Minaret can thrive as a sustainable cultural heritage site by promoting authenticity, energy efficiency, community participation, and stakeholder collaboration, delivering engaging experiences for tourists while maintaining its unique legacy for future generations. Implementing sustainable techniques successfully not only preserves the site's durability and integrity, but also creates socioeconomic advantages for the local community and develops a sense of pride and ownership. Gobarau Minaret is a prime example of how sustainable architectural conservation may successfully combine the growth of tourism with cultural preservation.

References

Adams, W. M. (2004). Against Extinction: The Story of Conservation. Earthscan.

Dicks, B. (2000). Heritage, Place, and Community: Key Debates in Cultural Heritage. Routledge.

Diéguez-Cañedo, J., Sanyé-Mengual, E., & Oliver-Solà, J. (2019). Renewable Energy Use in the Rehabilitation of Historic Buildings: A Systematic Review. Renewable and Sustainable Energy Reviews, 113, 109219.

Feilden, B. M. (2003). Conservation of Historic Buildings. Routledge.

Glaumann, M., Olsson, M., & Nord, A. (2017). Energy Efficient Renovation and Historic Preservation: A Review of Approaches and Analyses. Energy and Buildings, 149, 362-375.

Harrison, D., Sanders, D., & Panton, J. (2018). Community Involvement and Participation in Heritage Tourism: A Case Study of the Irish Walled Towns Network. Journal of Heritage Tourism, 13(1), 67-82.

Isma'ila A. T., & Abdalla U. A.(1997). Islam and the History of Learning in Katsina

Jokilehto, J. (2017). A History of Architectural Conservation. Routledge.

Lardinois, V., Hoogewoning, A., van Duijvenbode, J., & van Schijndel, J. (2018). Sustainable Materials in Historic Building Conservation: A Case Study of Cork Insulation in the Netherlands. Journal of Cultural Heritage Management and Sustainable Development, 8(2), 177-193.

Matarrita-Cascante, D., & Uysal, M. (2021). Sustainable Tourism and Quality of Life: A Comprehensive Analysis of Socio-Economic Impacts. Journal of Sustainable Tourism, 29(1), 1-24.

McKercher, B., & du Cros, H. (2003). Cultural Tourism: The Partnership Between Tourism and Cultural Heritage Management. Routledge.

Moughtin, J. C. (1985). Urban Design: Street and Square. Butterworth Architecture.

Nuryanti, W. (2016). Empowering Communities in Cultural Heritage Conservation: A Methodological Approach. Conservation and Management of Archaeological Sites, 18(3), 238-255.

Richards, G. (2019). Cultural Tourism: A Review of Recent Research and Trends. Journal of Hospitality and Tourism Management, 38, 120-130.

Riegl, A. (2015). Historical Value and Artistic Value. Zone Books.

Smith, L. (2006). The Uses of Heritage. Routledge.

UNESCO. (2015). World Heritage and Education - Teaching Cultural Heritage. Retrieved from https://whc.unesco.org/en/activities/868/

Yusha'u A .I. (2012). Gobarau: Story Of The 664-Year Old Minaret

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ

DIGITAL BURNOUT LEVELS OF NURSING STUDENTS

Sebahat KUŞLU

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, ORCID: 0000-0002-5861-4617

Ayşe EMİNOĞLU

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, ORCID: 0000-0002-6738-5529

Özet

Giriş ve Amaç: Çağımızda hızla artan teknolojik gelişmelerle birlikte akıllı telefonlar, sosyal medya araçları, eğlence ve oyun sitelerinin kullanımında da artış olmuştur. Bunun sonucunda aşırı ekran maruziyeti yoluyla bireylerde beyin gelişimi olumsuz etkilenmekte, bilişsel, duyuşsal, davranışsal bozukluklar ve tükenmişlik durumunda artış olmaktadır. Bu durum hemşirelik öğrencilerinin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor aktivitelerini ve dolayısıyla akademik başarılarını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle bu çalışma; hemşirelik öğrencilerinin dijital tükenmişlik düzeylerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte tasarlanmış araştırmanın evrenini Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri oluşturmuştur. Öğrencilerin tümü araştırma kapsamına alınmış ve araştırmaya katılmayı kabul eden 246 öğrenci örneklemi oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan online anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Bu form; "Kişisel Bilgi Formu" ve "Dijital Tükenmişlik Ölçeği (DTÖ)"nden oluşmaktadır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.70 olup, %76.8'i kadın, %54.5'inin gelir durumu gidere eşit, %94'ü birinci sınıfta okuyor, %50.8'inin annesi, %48.4'ünün babası ilkokul mezunu, %86.2'si aile ya da akrabasıyla yaşıyor, %65.4'ü günlük 3-5 saat dijital araçlarla vakit geçirmekte ve %99.2'si akıllı telefon kullanmaktadır. Öğrencilerin DTÖ Toplam puan ortalaması 67.55 olup Dijital Yaşlanma Alt boyut puanı 34.20, Dijital Yoksunluk Alt Boyut puanı 16.72, Dijital Tükenme Alt Boyut puanı 16.62'dir. Dijital araçlarla 6 saat ve üzeri vakit geçirenlerin 3-5 saat vakit geçirenlere göre Dijital Tükenme Alt Boyut puanı anlamlı düzeyde yüksektir. Yine 6 saat ve üzeri vakit geçirenlerin DTÖ Toplam puanı 6 saatten az vakit geçirenlere göre anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Yapılan çalışma sonucunda öğrencilerin dijital tükenmişliklerinin ortalamanın altında olduğu saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerin günlük dijital araç kullanım süresi arttıkça dijital tükenmişlik düzeylerinin de arttığı belirlenmiştir. Bu kapsamda öğrencilere dijital tükenmişlik ve dijital araç kullanım sıklığının azaltılması konusunda gerekli bilgilendirmelerin yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dijital tükenmişlik, Hemşirelik öğrencileri, Tükenmişlik

Abstract

Introduction and Purpose: With the rapidly increasing technological developments in our age, there has been an increase in the use of smartphones, social media tools, entertainment and gaming sites. As a result, brain development in individuals is negatively affected by excessive screen exposure, cognitive, affective, behavioral disorders and burnout increase. This situation may negatively affect nursing students' cognitive, affective and psychomotor activities and thus their academic success. Therefore, this study was planned to determine the digital burnout levels of nursing students.

Materials and Methods: The population of the descriptive study consisted of the students of Gaziantep Islamic Science and Technology University, Department of Nursing. All students were included in the study and 246 students who agreed to participate in the study constituted the sample. Data were collected through an online questionnaire form created by the researchers. This form consists of "Personal Information Form" and "Digital Burnout Scale (DBS)".

Results: 76.8% of the students were female, 54.5% had income equal to expenses, 94% were studying in the first grade, 50.8% had a mother and 48.4% had a father who graduated from primary school, 86.2% lived with family or relatives, 65.4% spent 3-5 hours a day with digital tools and 99.2% used smartphones. The mean total score of the students was 67.55, the Digital Aging subscale score was 34.20, the Digital Deprivation subscale score was 16.72, and the Digital Exhaustion subscale score was 16.62. The Digital Exhaustion Subdimension score of those who spend 6 hours or more with digital tools is significantly higher than those who spend 3-5 hours. Again, those who spent 6 hours or more with digital tools had a significantly higher DTÖ Total score than those who spent less than 6 hours ($p<0.05$).

Conclusion and Suggestions: As a result of the study, it was determined that students' digital burnout levels were below average. In addition, it was determined that as the daily digital tool usage time of the students increased, their digital burnout levels also increased. In this context, students should be informed about digital burnout and reducing the frequency of digital tool use.

Keywords: Digital burnout, Nursing students, Burnout

GİRİŞ

Dijital teknolojiler, günümüzde her insanın soluduğu hava kadar gerekli ve kaçınılmazdır (Hanesova, Nelson ve Badley, 2017). Dijital araçların; bilgi edinme, haberleşme, boş vakitleri değerlendirme, kolay iletişim sağlama gibi faydalarının yanında yalnızlık, uyku problemleri, fiziksel hareketlilikte azalma, bağımlılık, depresyon gibi dezavantajları da bulunmaktadır (Babadağ-Savaş ve Balcı-Alparslan, 2019).

Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK) 2021 yılında yaptığı araştırmaya göre; ülkemizde hanelerin %92.0'ı evden internet erişimine sahiptir. Ayrıca 16-74 yaş arası bireylerin %82.6'sı internet kullanmaktadır (TÜİK, 2021). Dijital teknolojilere maruziyetin bu denli yoğun olması bireylerde stres, doyumsuzluk, üretkenlikte azalma ve tükenmişliğe sebep olmaktadır. Bitkinlik, olumsuzluk ve azalmış etkinlik olarak üç boyutta ele alınan tükenmişlik, dijital teknolojilerin aşırı kullanımı ve buna bağlı olarak ortaya çıkan kompulsif davranışlarla da bağdaştırılabilir (Sharma ve ark., 2020). Şirin ve arkadaşlarının (2021) beden eğitimi öğretmenlerinin dijital tükenmişlik düzeylerini belirlemek amacıyla yaptığı çalışmada, öğretmenlerin dijital ortamlarda çok fazla zaman geçirdiği ve tükenmişlik düzeylerinin 78.1 puan ile ortalamanın üzerinde olduğu saptanmıştır (Şirin vd., 2021). Maraş ve arkadaşlarının (2015) bilgisayar kullanımı ve ekran süresi ile depresyon ve kaygı arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yaptıkları çalışmada ise ekran başında geçirilen süre, video oyunu ve bilgisayar kullanımı ile depresyon ve kaygı arasında ilişki olduğu belirtilmiştir (Maraş ve ark., 2015). Bu denli önemli etkileri olan dijital tükenmişliğin, geleceğin sağlık hizmetlerindeki insan gücünü oluşturacak olan hemşirelik öğrencilerindeki düzeyinin belirlenmesi, hem eğitim-öğretim faaliyetlerini etkin kılmak hem de toplum sağlığı açısından önem arz etmektedir. Bu konuda literatürde farklı gruplar üzerinde benzer çalışmalar yapılmasına karşın hemşirelik öğrencilerinin dahil edildiği bir çalışmaya rastlanmamıştır (Durak & Seferoğlu, 2017; Şirin vd., 2021; Yiğit vd., 2022).

Bu nedenle bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin dijital tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın Tipi

Bu araştırma gözlemsel araştırmalardan olan tanımlayıcı türde tasarlanmıştır.

Evren/Örneklem

Araştırmanın evrenini Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Hemşirelik Bölümünde okumakta olan 296 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya katılmayı kabul eden 246 öğrenci örneklemi oluşturmuştur.

Dahil Edilme Kriterleri;

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Hemşirelik Bölümünde okuyor olmak,

Araştırmaya katılmayı kabul etmek,

Online formu doldurabilmek için gerekli internet bağlantısı ve donanımı olan bir telefona sahip olmak.

Veri Toplama Araçları

Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan online anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Bu form; "Kişisel Bilgi Formu" ve Dijital Tükenmişlik Ölçeği'nden oluşmaktadır.

Dijital Tükenmişlik Ölçeği (DTÖ): Erten ve Özdemir (2020) tarafından geliştirilen ölçeğin maddeleri "Kesinlikle katılmıyorum (1 puan)", "Katılmıyorum (2 puan)", "Kısmen Katılıyorum (3 puan)", "Katılıyorum (4 puan)" ve Tamamen Katılıyorum (5 puan)" şeklinde puanlanan 5'li Likert tipindedir. Ölçek 24 madde ve 3 alt boyuttan (dijital yıpranma, dijital yoksunluk ve duygusal tükenme) oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan 120'dir. Ölçekten alınan puan arttıkça dijital tükenmişlik düzeyinin arttığı da söylenebilir. Cronbach Alpha katsayısı, birinci alt boyut için 0.919, ikinci alt boyut için 0.885, üçüncü alt boyut için 0.865 ve ölçeğin tamamı için 0.946 bulunmuştur (Erten ve Özdemir, 2020). Bu çalışmada ise birinci alt boyut için 0.912, ikinci alt boyut için 0.904 ve ölçeğin tamamı için 0.949 bulunmuştur.

Veri Toplama

Anket formu gönderilmeden önce öğrenci gruplarında çalışmanın amacı ve kapsamı, katılımın tamamen gönüllülük esasına dayalı olduğu, istenilen zamanda araştırmadan çekilebileceklerine dair gerekli bilgilendirmeler yapılıp araştırmada yer almayı kabul eden öğrencilere online anket formu gönderilmiştir. Formun başında araştırmaya katılmayı kabul etme durumlarına ilişkin bir onam sorusuna yer verilmiş olup bu soruya "Evet" cevabı veren öğrenciler diğer sorulara geçebilmiştir.

Verilerin Değerlendirilmesi

Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 23.0 versiyonu kullanılmıştır. Ölçek puanının normal dağılım gösterip göstermediğine Skewness-Kurtosis değerleri ile bakılmış olup normal dağlım gösterdiği tespit edilmiştir (Skewness:-0.096 Kurtosis:0.014). Literatürde Skewness ve Kurtosis değerlerinin -1,5 ile +1,5 arasında olmasının normal dağılım için yeterli olduğu belirtilmektedir (Tabachnick & Fidell, 2013). Bu doğrultuda öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri için; sayı, yüzde, frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine bakılmıştır. Sosyo-demografik değişkenler ile ölçek puanı arasındaki farka; ikili gruplarda T-Testi, 3 veya daha fazla grupta ANOVA Testi ile bakılmıştır. Yaş ve telefon kullanma yaşı ile ölçek puanı arasındaki ilişkiyi belirlemek için ise Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0.05$ olarak değerlendirilmiştir.

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırmanın yapılabilmesi için gerekli etik kurul izni Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurul Başkanlığı'ndan alınmıştır. Ayrıca katılımcılara araştırmanın amacı, kapsamı, katılımlarının tamamen gönüllülük esasına dayalı olduğu, istedikleri zamanda araştırmadan çekilebilecekleri ve elde edilen bilgilerin bilimsel araştırma dışında

herhangi bir amaçla kullanılmayacağı hakkında bilgilendirme yapılıp, onamları alındıktan sonra veri toplanmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin yaş ortalaması 20.70 olup, telefon kullanma yaşı ortalama 15.99'dur. Öğrencilerin %76.8'i kadın, %54.5'inin gelir durumu gidere eşit, %94'ü birinci sınıfta okuyor, %50.8'inin annesi, %48.4'ünün babası ilkokul mezunu, %86.2'si aile ya da akrabasıyla yaşıyor, %65.4'ü günlük 3-5 saat dijital araçlarla vakit geçirmekte ve %99.2'si akıllı telefon kullanmaktadır (Tablo 1).

Ayrıca kadın olanların erkek olanlara göre, annesi ilkokul mezunu olanların annesi ortaokul mezunu olanlara göre, günlük 6 saat ve üzeri dijital araç kullananların 3-5 saat kullananlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla dijital yaşlanma puanına sahip oldukları saptanmıştır. Günlük 6 saat ve üzeri dijital araç kullananların diğer gruplara göre anlamlı düzeyde daha fazla yoksunluk yaşadığı ve yaşanılan yere göre yoksunluk düzeyleri açısından tüm gruplar arasında farklılık olduğu saptanmıştır. Yine 6 saat ve üzeri dijital araç kullanan öğrencilerin 3-5 saat kullananlara göre daha fazla dijital tükenme puanına sahip olduğu ve 6 saatten daha fazla kullananlara göre dijital tükenmişlik toplam puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır (Tablo 1) ($p<0.05$).

Tablo 1. Öğrencilerin Sosyo-Demografik Özellikleri ile DTÖ Toplam ve Alt Boyut Puanları Arasındaki İlişki

			DİJİTAL TÜKENMİŞLİK ÖLÇEĞİ (DTÖ)			
Yaş: 20.70±1.23		**n (%)**	**Dijital Yaşlanma**	**Dijital Yoksunluk**	**Dijital Tükenme**	**Toplam**
Cinsiyet	**Kadın**	189 (76.8)	34.90±9.79	17.01±5.87	16.82±5.65	68.74±19.01
	Erkek	57 (23.2)	31.87±9.72	15.77±5.60	15.96±5.57	63.61±18.14
Test ve Anlamlılık Değeri			**t:2.049 p:0.042**	t: 1.416 p: 0.158	t: 1.004 p: 0.317	t: 1.803 p: 0.073
Gelir durumu	**Gelir giderden az**	95 (38.6)	35.29±10.54	16.58±5.43	17.05±5.85	68.93±19.46
	Gelir gidere eşit	134 (54.5)	34.00±8.97	16.97±6.08	16.55±5.38	67.52±18.03
	Gelir giderden fazla	17 (6.9)	29.64±11.41	15.58±5.97	14.76±6.32	60.00±21.77
Test ve anlamlılık değeri			F: 2.462 p: 0.087	F: 0.466 p: 0.628	F: 1.212 p: 0.300	F: 1.619 p: 0.200
Sınıfı	**1**	94 (38.2)	33.63±8.93	15.64±5.18	15.82±5.02	65.11±16.43
	2	60 (24.4)	35.36±9.89	17.88±5.65	16.98±5.65	70.23±18.91
	3	92 (37.4)	34.02±10.68	17.07±6.39	17.19±6.16	68.29±21.05
Test ve anlamlılık değeri			F: 0.588 p: 0.556	F: 3.007 p: 0.051	F: 1.534 p: 0.218	F: 1.459 p: 0.235
Anne Eğitim Düzeyi	**Okuryazar değil**	65 (26.4)	34,38±9.64	17,60±6.12	17,07±5.55	69,06±18.88
	İlkokul	125 (50.8)	34,59±10.28	16,25±5.48	16,74±5.54	67,59±18.93
	Ortaokul	23 (9.3)	28,52±9.63	16,56±7.14	13,95±6.34	59,04±21.52
	Lise	22 (8.9)	36,09±6.94	17,00±5.66	17,54±4.21	70,63±14.01
	Üniversite ve üzeri	11 (4.5)	36,81±8.28	16,72±5.53	16,27±7.40	69,81±19.72
Test ve anlamlılık değeri			**F: 2.423 p: 0.049 (2>3)**	F: 0.582 p: 0.676	F: 1.578 p: 0.181	F: 1.465 p: 0.213
Baba Eğitim Düzeyi	**Okuryazar değil**	13 (5.3)	34,76±10.71	18,15±5.38	15,38±4.07	68,30±15.95
	İlkokul	119 (48.4)	35,05±10.68	16,28±6.16	16,87±6.08	68,21±20.72
	Ortaokul	45 (18.3)	34,95±8.07	17,86±4.92	17,55±4.52	70,37±14.97

	Lise	46 (18.7)	31,13±9.62	16,63±6.18	15,43±6.07	63,19±19.39
	Üniversite ve üzeri	23 (9.3)	34,17±7.62	16,17±5.12	16,56±4.87	66,91±16.12
Test ve anlamlılık değeri			F: 1.428 p: 0.225	F: 0.850 p: 0.495	F: 1.035 p: 0.390	F: 0.908 p: 0.460
Yaşanılan Yer	**Aile/Akraba**	212 (86.2)	34,23±9.69	16,51±5.60	16,52±5.55	67,27±18.34
	Yurt	32 (13.0)	34,28±10.66	18,59±6.78	17,37±5.98	70,25±21.80
	Öğrenci evi	2 (0.8)	29,50±17.67	9,50±4.94	14,50±12.02	53,50±34.64
Test ve anlamlılık değeri			F: 0.229 p: 0.795	**F: 3.390 p: 0.035 (1,2,3)**	F: 0.454 p: 0.636	F: 0.900 p: 0.408
Dijital araç kullanım süresi (Günlük)	**0-2 saat**	27 (11.0)	32,00±9.26	14,55±4.54	15,85±5.60	62,40±17.73
	3-5 saat	161 (65.4)	33,45±9.68	16,12±5.60	16,09±5.28	65,67±18.20
	6 ve üzeri	58 (23.6)	37,31±10.00	19,41±6.12	18,44±6.27	75,17±19.51
Test ve anlamlılık değeri			**F: 4.139 p: 0.017 (3>2)**	**F: 9.531 p: 0.000 (3>1, 3>2)**	**F: 4.103 p: 0.018 (3>2)**	**F: 6.816 p: 0.001 (3>1, 3>2)**
Akıllı Telefon Kullanma Durumu	**Evet**	244 (99.2)	34,16±9.84	16,72±5.84	16,62±5.63	67,52±18.93
	Hayır	2 (0.8)	38,50±12.02	16,50±0.70	16,50±9.19	71,50±20.50
Test ve anlamlılık değeri			t: -0.619 p: 0.536	t: 0.055 p: 0.956	t: 0.031 p: 0.976	t: -0.296 p: 0.768

t: Independent Samples T Test katsayısı, p: Anlamlılık katsayısı, F: One Way ANOVA katsayısı

TARTIŞMA

Son yıllarda tüm dünyada ve ülkemizde yaşanan COVID-19 salgını (Mheidly, Fares ve Fares, 2020) ve 6 Şubat tarihli Kahramanmaraş depremleri; iletişim, öğrenme, eğitim, haberleşme ve birçok alanda değişikliğe sebep olmuştur. Bu değişiklikler sonucunda üniversite öğrencileri; uzaktan eğitim sistemine geçilmesiyle beraber uzaktan çalışma, online dersler ve çevrimiçi öğrenme ortamlarına hızlı bir şekilde giriş yapmak ve adapte olmak durumunda kalmışlardır. Ayrıca bu durum arkadaş ortamlarından ayrı kalan öğrencilerin sosyal medya aracılığıyla iletişim kurmasına ve ekran maruziyetlerinin artmasına da sebep olmuştur. Tüm bu değişiklikler öğrencilerdeki kaygı ve stres düzeyini arttırarak dijital olarak tükenmelerine sebep olmuştur.

Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin dijital tükenmişliklerinin ortalamanın altında ancak ortalama değere yakın bir düzeyde olduğu saptanmıştır. Ancak dijital tükenmişliğin bu düzeyde olması bile öğrencilerin kişilerarası ilişkilerini bozabilir, dikkat ve ilgi eksikliğine sebep olabilir ve dolayısıyla akademik başarılarını olumsuz etkileyebilir (Coles-Brennan, Sulley ve Young, 2019). Bu nedenle dijital tükenmişliğin hem fiziksel hem de psikolojik ve sosyal etkileri hakkında başta öğrenciler olmak üzere toplumda farkındalık oluşturulması ve olası tükenmişlik durumunda başa çıkma stratejileri konusunda öğrencilere destek olunmalıdır.

Dijital/akıllı araç kullanımı ile stres, kaygı ve tükenmişlik gibi kavramlar arasında ilişki olduğu dünya çapında üzerinde önemle durulan bir konudur (Lemola ve ark., 2015; Mheidly ve ark., 2020). Cep telefonu kullanımı ile depresyon, kaygı ve stres düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılan bir çalışmada günlük telefonda konuşma süresi fazla olan öğrencilerin stres düzeylerinin de fazla olduğu belirtilmiştir (Visnjic ve ark., 2018). Maraş ve arkadaşlarının (2015) bilgisayar kullanımı ve ekran süresi ile depresyon ve kaygı düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yaptıkları çalışmada ise ekran başında geçirilen süre, video oyunu ve bilgisayar kullanımı ile depresyon ve kaygı arasında ilişki olduğu belirtilmiştir (Maraş ve ark., 2015). Ortaya çıkan depresyon, kaygı ve stres düzeyi zamanla bireyde dijital tükenmişliğe sebep olabilmektedir. Nitekim bu çalışma ile de öğrencilerin günlük dijital araç kullanım süresi arttıkça dijital tükenmişlik düzeyinin de arttığı saptanmıştır. Bu kapsamda artan çevrimiçi zaman ve dijital araçlarla geçirilen zamanın bireylerdeki psikolojik ve fiziksel etkilerine ilişkin bilinçlendirme kampanyaları düzenlenmelidir. Özellikle

gençlere rol model olabilecek ünlülerin ve sporcuların bu kampanyalarda yer alması gençlerde dikkat çekici olabilir ve davranışsal değişikliğe öncülük edebilmesi açısından önemlidir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Geleceğin sağlık hizmetleri insan gücünü oluşturacak olan hemşirelik öğrencilerinin dijital tükenmişlik düzeylerini belirlemek amacıyla yapılan bu çalışmada öğrencilerin tükenmişlik düzeylerinin ortalamaya yakın bir düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerin günlük dijital araç kullanım süresi arttıkça dijital tükenmişlik düzeylerinin de arttığı belirlenmiştir.

Bu kapsamda;

Öğrencilere dijital tükenmişlik ve dijital araç kullanım sıklığının azaltılması konusunda gerekli bilgilendirmelerin yapılması,

Başta eğitmenler ve ebeveynler olmak üzere tüm toplumun tükenmişlik belirtileri ve dijital tükenmişlik konularında bilinçlendirilmesi,

Öğrencilerin sosyalleşmesini sağlamak ve dijital araçlarla geçirdikleri zamanı kısıtlamak için sosyal sorumluluk projeleri, spor ve gezi faaliyetleri düzenlenmeli ve öğrencilerin bu aktivitelere yönlendirilmesi önerilmektedir.

Uzaktan eğitimle beraber uzayan toplantı sürelerini ve eğitim amaçlı ekran maruziyetini azaltmak için eğitmenlerin ders aralarında nefes egzersizleri ve gevşeme gibi yöntemlerle öğrencilerin hem fiziksel hem de ruhsal rahatlamalarına yardımcı olmaları olumlu sonuçlar doğurabilir.

Son olarak dijital tükenmişlik ile farklı değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesi için daha geniş popülasyonlu çalışmalar önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Babadağ-Savas, B. ve Balci-Alparslan, G. (2022). Yeni bir kavram dijital demans: Hemşirelik öğrencilerinin dijital demans durumu. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 30 (6): 415-420. DOI: 10.17942/sted.620527.

Coles-Brennan, C., Sulley, A., Young, G. (2019). Management of digital eye strain. *Clinical and experimental Optometry*, 102 (1): 18-29.

Durak, H. Y., ve Seferoğlu, S. S. (2017). Öğretmenlerde tükenmişlik duygusunun çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 37 (2): 759-788.

Erten, P. ve Özdemir, O. (2020). The Digital Burnout Scale development study. *İnönü University Journal of the Faculty of Education,* 21 (2): 668-683. https://doi.org/10.17679/inuefd.597890.

Hanesova, D., Nelson, A., Badley, K. (2017). Educators in search of the fine line between use and misuse of new technologies. *Communications-Scientific Letters of the University of Zilina*, 19 (1): 44-8.

Lemola, S., Perkinson-Gloor, N., Brand, S., Dewald-Kaufmann, J. F., Grob, A. (2015). Adolescents' electronic media use at night, sleep disturbance, and depressive symptoms in the smartphone age. *Journal of youth and adolescence*, 44 (2): 405-418.

Maras, D., Flament, M. F., Murray, M., Buchholz, A., Henderson, K. A., Obeid, N., et al. (2015). Screen time is associated with depression and anxiety in Canadian youth. *Prev Med.*, 73: 133–8.

Mheidly, N., Fares, M. Y., Fares, J. (2020). Coping with stress and burnout associated with telecommunication and online learning. *Frontiers in Public health*, 672.

Sharma, M. K., Anand, N., Ahuja, S., Thakur, P. C., Mondal, I., Singh, P., Kohli, T., Venkateshan, S. (2020). Digital burnout: COVID-19 lockdown mediates excessive technology use stress. *World Social Psychiatry*, 2 (2): 171.

Şirin, T., Eraltı Şirin, Y. ve Can, B. (2021). "Beden Eğitimi öğretmenlerinin dijital tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi", *Journal Of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 7 (42): 1236-1245.

Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2013). Using Multivariate Statistics (sixth ed.) Pearson, Boston.

Türkiye İstatistik Kurumu. (2021). Hanehalkı Bilişim Teknolojileri (BT) Kullanım Araştırması, 2021. Erişim Adresi: https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Hanehalki-Bilisim-Teknolojileri-(BT)-Kullanim-Arastirmasi-2021-37437. Erişim Tarihi: 01.02.2023.

Višnjić, A., Veličković, V., Sokolović, D., Stanković, M., Mijatović, K., Stojanović, M., et al. (2018). Relationship between the manner of mobile phone use and depression, anxiety, and stress in university students. *International journal of environmental research and public health*, 15 (4): 697.

Yiğit, A. G., Topçu, T., ve Bayar, H. T. (2022). Teknostresin dijital tükenmişliğe etkisinde bilişsel ön yargıların rolü. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 9 (3): 1857-1883.

SUSTAINABILITY IN ARCHITECTURAL CONSERVATION FOR A MORE VIABLE CULTURAL HERITAGE: ANALYSIS OF THE TAJ MAHAL

M.A Houlda Maloba Ilunga

Master Student, Department of Architecture, Near East University

ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9799-1810

Shabnam Golkarian

Docteur. Department of Architecture, Near East University

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4381-3813

Abstract

Architectural conservation is an important area that concerns the preservation of symbolic buildings considered as cultural heritage in order to ensure cultural sustainability. However, that is not all that needs to be kept, but also the environment in which it was built. Thus, it is important to ensure that the environment in which this heritage is located does not harm it and the continuity of this conservation, which must be sustainable. But this is apparently not the case of the Taj Mahal which, due to the environment in which it was built, gradually undergoes degradation which results in the fact that the white marble changes color tending towards yellow or Green. Indeed, for some time, it is possible to see the degradation of one of the most important world heritages because of its environment which is detrimental to it. This pollution comes first from the Yamuna River which adjoins the Taj Mahal and which is heavily polluted since it dried up and this causes atmospheric pollution as well as corrosion of materials. Then there is the city which becomes very polluted due to the increase in population as well as the ejection into the atmosphere of several pollutants from industries. And thirdly, the lack of care of the building and its preservation. All this pollution damages this cultural heritage, which is nevertheless important for the world. To overcome this problem, conservation and preservation measures should be taken into consideration to repair the Taj Mahal and also protect it from other negative effects to ensure its sustainability.

Key Words: architectural conservation, sustainability, cultural sustainability, cultural heritage, Taj Mahal

1. Introduction

Today, the earth is facing climate change due to human actions on the environment and this has many consequences on natural resources which are not inexhaustible. In fact, nature has a system of regeneration which must be taken into consideration by man, who consumes it through various activities. This awareness of the limits of nature makes the notions of sustainability and conservation important in several areas of activity, particularly in the construction through the conservation of important buildings that bear a history, the marks of a culture. Over time, these buildings become treasures for the community and cultural heritage that must be preserved for future generations and this preservation not only has cultural advantages but also represents a considerable contribution to sustainable development. It is in this perspective that the Taj Mahal, which is an important cultural heritage, not only for India but also for the world, was chosen as a case study. Indeed, the Taj Mahal is a UNESCO World Heritage Site which was built between 1631 and 1653. It is located in India in the state of Uttar Pradesh in the city of Agra. This heritage building is among the most famous in the world and attracts millions of tourists every year. However, over time, and due to certain forms of environmental pollution, the mausoleum deteriorates and loses its beauty as well as its resistance. This degradation is detrimental to the durability of the building, which is why it is important to put in place a conservation strategy in order to protect this cultural heritage. For good sustainability, architectural

conservation and sustainable development must come together to leave a viable cultural heritage for future generations.

The purpose of this analysis is firstly, to know if with all the pollution there is in the city of Agra and around the building, it can resist for a long time. Secondly, to find out what type of conservation would be best suited for the Taj Mahal in relation to the different materials that were used for its construction.

In the rest of this work, it will therefore be important to answer questions such as:

What is Architectural conservation?

What is sustainable development and its importance in the conservation of architecture for more viable cultural heritages?

What is the Taj Mahal and what is actually causing this deterioration?

Is there a way to implement to repair the damage caused, if so which one?

What means should be used to raise public awareness of the importance of heritage buildings and how to participate collectively in its conservation by insisting on the notion of sustainability?

In order to find more information on the subject and answer the research questions, literature reviews will be used to gather as much information as possible from writings on this subject to know what architectural conservation is and the importance of the notions of sustainable development in this branch. This method will also make it possible to have more precision on the Taj Mahal, its history, its importance in its country and in the world in general as well as the various causes of its deterioration. This will make it possible to have more precision on the amount of damage caused to the building, and therefore to find the conservation method necessary to restore it to its initial state using the necessary materials.

The causes of deterioration are often difficult to determine, especially for such an old building that has remained standing despite the trials of time and bad weather. However, this article is here to highlight the different causes of spoilage through different sources of information.

Thus, for the methodology of this study, the qualitative method will be used. Qualitative data from literary reviews and other material based on the topic will be collected and analyzed. Content analysis allowed to select and classify information collected from literary reviews which are put together to come to a conclusion.

2. Literature Review

2.1 Architectural Conservation

Conservation is the set of provisions implemented to perpetuate the life of a cultural heritage with the objective of preserving and promoting its history and its value (UNESCO, 2009). This is the process by which historic buildings are preserved in a variety of ways, depending on the type of materials used, so that they continue to stand the test of time.

The conservation of architecture is therefore an important area which consists of carefully preserving historic buildings. Because what is considered today as a cultural heritage comes from a long process of transfer and cultural development, it contains the history of a whole civilization, a culture, an empire...

The conservation of the architectural work is decided to keep a material testimony of a past time (Tanguay, M., 2012). This testimony therefore allows us to know the history of this time, the culture that was practiced and perhaps even the policy of governance. Thanks to this conservation, it is possible to determine the architectural technique used at that time through the construction materials used for the implementation of the building.
It is a representation of a culture or the preservation of a memory which attributes a certain identity to

the work. The conservation of the built heritage aims to prevent or reverse the deterioration of the building which is due to time and climate change (Tanguay, M., 2012). Indeed, over time there are several events that can happen and during which, a building can be damaged. This degradation can be natural or even be caused accidentally and the goal of conservation is precisely to ensure that this heritage is preserved.

The difficulty is that over time, the durability of architectural works becomes complicated because of the original materials and devices that are no longer manufactured. This difficulty leads to making choices about the conservation methods to be implemented to keep the building in good condition. There are therefore on the one hand those who oppose the modification of the work in order to keep the work in its original state so that it remains in the context in which it was designed. And on the other hand those who promote its conceptual dimension and facilitate its updating in relation to the needs and its use. (Couture, F & Vanlaethem, F. 2010)

2.1.1 Importance of Architectural Conservation

Architectural conservation is very important because it allows the continuity of life and the integrity of the architecture, to preserve a building which has an interesting past and which is loved by the inhabitants of the community in which it is located, precisely because its cultural value is aesthetic and thus makes the most of this heritage. The fact that a building is preserved adds a certain significant value to it which has a lot of advantages because it attracts tourists which means an economic advance and the creation of employment. It is therefore an investment for society which over time becomes irreplaceable, which allows us to leave an invaluable legacy to the future generation (Jameson, I. 2018). Architectural conservation is important for the city because it is a testimony of its aesthetic and cultural history that helps people to have a sense of belonging and to feel linked also with the past. Conservation is important for the environment because it reduces the number of construction and demolition wastes and uses less energy and material resources which reduces the pollution of the environment which is already at a very high level (Jameson, I. 2018). "Keeping a building means recycling it on a larger scale" (Norwalk tomorrow, 2019).

Architectural conservation is therefore important because:

The monument reminds us of what was there before us

Preservation allows the future generation to not only enjoy the cultural heritage, but also to learn from the past about culture, civilization...

Heritage conservation is one of the drivers of sustainable development.

It brings unity in the community because it gives a feeling of belonging to the same culture.

Inheritance gives a certain stability

It ensures the continuity of the cultural heritage

The conservation of the architecture also presents economic advantages thanks to the tourists that it attracts.

2.1.2 Methods of Architectural Conservation

There are several ways to conserve an architectural work for the future generation which are:

Preservation

Restoration

Maintenance

Reconstruction

Adaptive reuse

Renovation

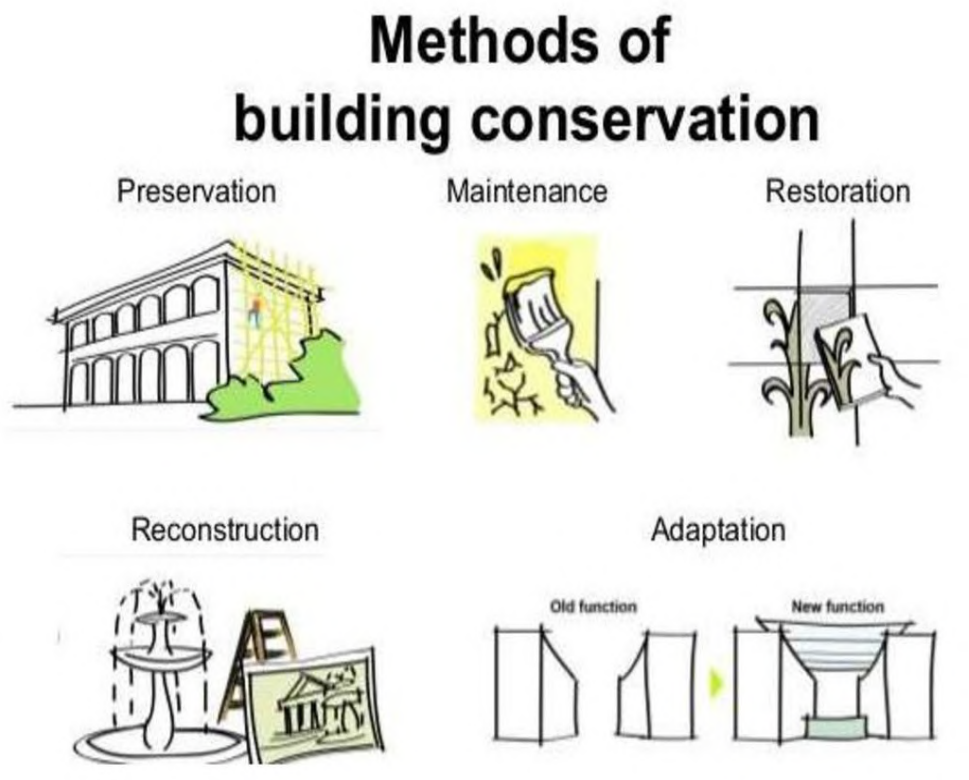

Figure 1. Methods of Architectural Conservation (Marsh, H., 2016)

2.1.2.1 Preservation

Architectural preservation consists of preserving a building inherited from the past in its form, integrity, materials, structure, location and delaying its deterioration (Burden, E. and Macgraw-Hill, 2004). It is therefore a measure of maintenance and administration of a historic place in a way that safeguards and promotes its importance and value.

2.1.2.2Restoration

Restoration consists of recovering the initial shape of the object. It is therefore a question of restoring a building to its initial appearance with the various details that characterize it and on the same site as it was before in the authenticity of its design (Burden, E. & Macgraw-Hill, 2004). This involves bringing in a conservation specialist who knows how to maintain the integrity of the building by bringing together the materials and elements with which it was constructed (Jameson, I. 2018).

2.1.2.3 Maintenance

The maintenance of the architecture is the fact of maintaining a place and its environment with protection techniques so that it does not deteriorate and does not lose its aesthetic beauty. This maintenance consists of paying attention to the structure regularly, cleaning it and maintaining it. It is essential in the production and durability of the building because it allows it to have a certain permanence and endurance. (Sample, H. 2004)

2.1.2.4 Reconstruction

The reconstruction is the reproduction of an important building which existed and which was destroyed by certain events which can happen naturally or by human provocation. It can be made partly with the materials of the old building which have been recycled or it can be completely rebuilt with new materials which are similar to the old ones. This will therefore produce the replica of the old building in order to preserve the memory of the place.(ICOMOS, 2023)

2.1.2.5 Adaptive Reuse

Adaptive reuse is a reassignment of an existing construction to a new use. It therefore gives new life to historic structures and this reuse makes the building useful to the environment. Adaptive reuse is important to the city and the community as it restores culturally significant sites that were at risk of being abandoned or demolished to make way for new buildings and provides a counterbalance to urban sprawl (Foster, G., 2020).

2.1.3 Cultural Heritage

Cultural heritage is a very important legacy that has stood the test of time and must be preserved for future generations. It can be defined in several ways and includes buildings, monuments, works specific to a culture, sites, historical exhibition halls, etc. All these elements have as a common denominator a historical and cultural value. Cultural heritage can be tangible such as buildings and monuments or intangible such as cave paintings. (UNESCO, 2009)

For this case, this article is based on the architectural conservation of heritage buildings.

Heritage buildings are important because they represent cultural, social, economic and environmental benefits. Previously, these buildings were kept only to preserve a cultural heritage, but over time the objective of their conservation has become more important because they participate in the regeneration of the city (Love & Bullen, 2011) for more sustainable cities. But it is noted that many heritage projects are not totally sustainable because we are not aware of what a sustainable heritage is. For an element to be sustainable, it must present cultural, economic, social and environmental advantages (Tisma,S & Jelincic, D.A., 2020). Beyond the lack of knowledge of the life and sustainability of the heritage, there must also be a real involvement of the community in which the monument is located. Because this appropriation and this feeling of belonging will push them to respect the standards established for the protection of cultural heritage. (Tisma,S & Jelincic, D.A., 2020)

2.2 Sustainability

Today the concept of sustainable development is very important because it allows us to pay attention to the actions taken on a daily basis while thinking of what's next. this term is defined in several ways depending on the field of application, but it is generally defined as " Development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs" (United Nations, 1987, p. 43).

Sustainable development is about engaging global educational organizations to work for the advancement of various goals to achieve sustainability, so it refers to the many processes and pathways to achieve it. This term is therefore a process that must be initiated in several areas in order to move forward little by little to the ultimate goal which is sustainability so that today's resources can last over time so that our needs today cannot harm or prevent those who will come after us from benefiting from the free but essential services of nature. (Diesendorf, M., 2000)

Sustainability is therefore the ability to balance the pillars of sustainable development which are important sectors for achieving the objectives set in order to be able to respond to the concerns of this generation and also of the one after.

2.2.1 Sustainable Development Goals

In this search for sustainability, it is also important that the objectives of this concept can also meet human objectives. This is why, in 2015, a 2030 development agenda which is a call to protect the planet and eradicate poverty to ensure the well-being of people (Taylor et al., 2016) and society was established with the 17 objectives to be achieved for sustainable development which are.

Figure 2. 17 goals of sustainable development (United Nations, 2015)

2.2.2 Pillars of Sustainability

Sustainability is based on four conceptual pillars which are:

Economic sustainability, based on economic growth

Environmental sustainability, based on environmental protection

Social sustainability, based on social equality

Cultural sustainability, based on cultural vitality

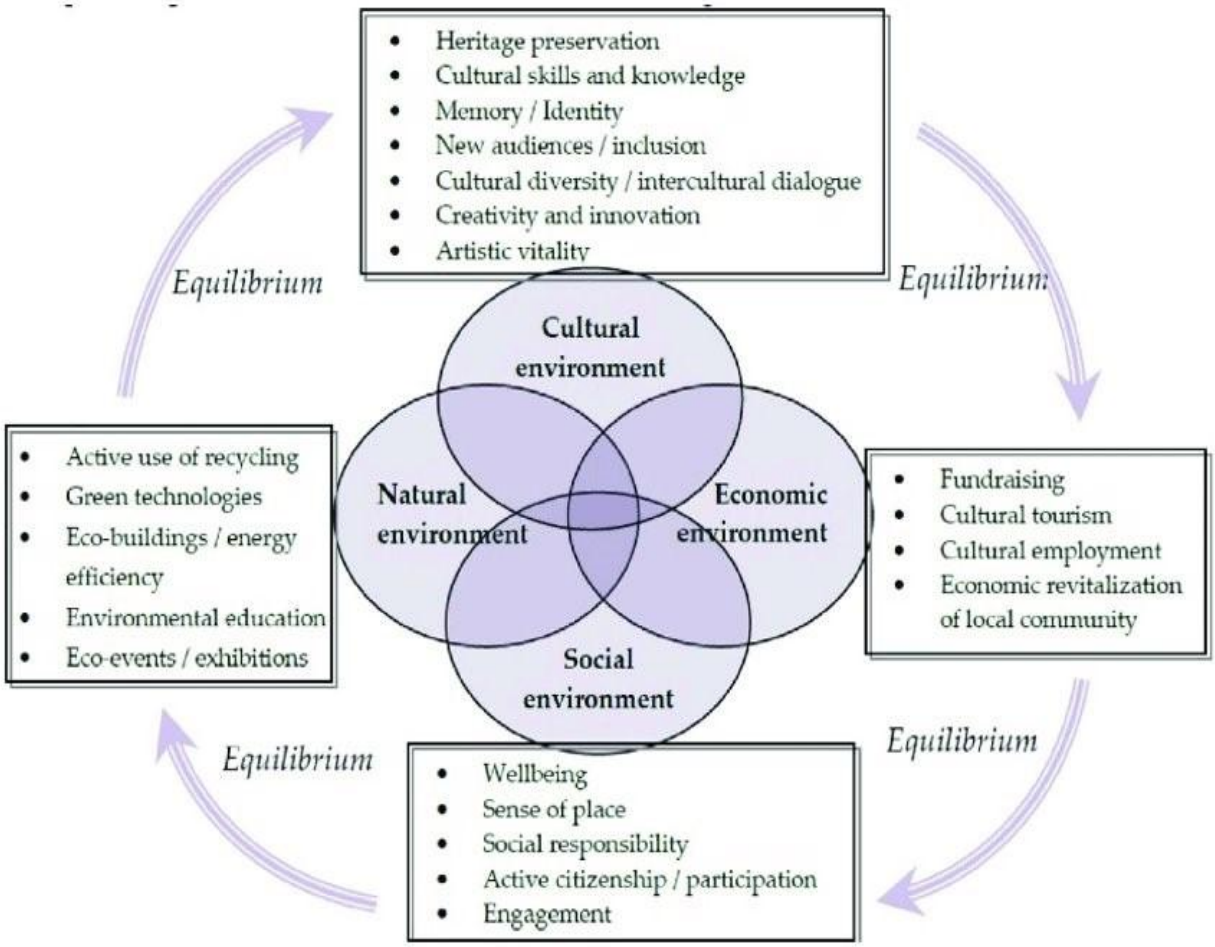

Figure 3. The 4 Pillars of Sustainability (Pop, I. L., & Borza, A., 2016)

2.2.2.1 Economic Sustainability

Economic sustainability is one of the essential elements of sustainable development because it calls for an economy that does not only plan production according to current needs, but rather a production system that meets present needs while considering the consequences of this production on the environment so as not to prevent the future generation from also benefiting from the production of resources (Pietriga et al., 2015).

This sustainability therefore consists of working for healthy economic growth, an economy that grows without damaging the environment or even depleting the natural resources that are very important for the regeneration of the environment. It must also participate in the fight against poverty by creating good jobs for the population and a good standard of living not only today but also in the future.

2.2.2.2 Environmental Sustainability

Environmental sustainability is an area that is more centered on nature and how it reproduces itself in order to still provide in a sustainable way, so it is about the perpetuation of nature and the ecosystem (Brodhag & Taliere, 2006).

This sector is very important because it is based on the protection and conservation of our environment so that it is not destroyed by all the actions that are practiced there. It results in the reduction of atmospheric pollution or any other source but also in the preservation of natural resources which are not inexhaustible. This sustainability is only possible if there is a certain awareness of the ecological concepts that must really be taken into account in all sectors of activity.

2.2.2.3 Social Sustainability

Social sustainability includes several important notions such as equity, responsibility, participation, commitment and cultural belonging (Daly, 1992). This concept is important to consider because there is no development without the society to which the development will be applied. It is therefore important to take people into consideration (Benaim & Raftis, 2008). Social sustainability therefore concerns the community and the relationship between members of the community but also with-its environment or surroundings. There can be no sustainable development without the people for whom this development is intended, because one of the main objectives is the well-being of people today without their needs being able to compromise the well-being of society of tomorrow. It is society that decides on the use of the other pillars of sustainable development, which is why it is important to take this aspect into account for a sustainable way of life.

2.2.2.4 Cultural Sustainability

Cultural sustainability refers to the notion of maintaining and promoting culture in the face of change and the transformation of today's world (de Oliveira et al., 2022). Culture is important, so it is essential to preserve and promote it because it is a heritage that contains the history of a city, a country or an entire generation. Its conservation ensures a certain ecological and genetic security, which is precisely based on the principles of sustainable development.

Culture is who we are, because it best represents the identity and value of a society. It must therefore be preserved to ensure a certain perpetuity of civilizations and of the values that define society. Culture has several economic advantages by creating jobs through tourism. secondly on the social level by the creation of an identity in relation to origins and history, which allows community participation in the conservation of this culture. Thirdly on the environmental level by limiting the number of waste on the earth. It is therefore essential to preserve and also enhance the value of culture in all its forms. (UNESCO, 2015)

3. The Case Study of Research: The Taj Mahal

The Taj Mahal is a cultural heritage which has advantages and disadvantages on the environment and the culture. It is the great white marble funerary mausoleum whose construction began in 1631 and was completed in 1653 in Agra. The construction of the building was done under the request of Mughal Emperor Shah Jahan to honor the memory of Mumtaz Mahal who was his favorite wife. It was designed by the architect Ustad-Ahmad Lahori and made by several craftsmen from all over the empire and others even came from outside for the construction of this building. (UNESCO) the Taj Mahal is made of marble, but it is not built of it, it is just covered with it. For the construction of walls, red bricks were used and for the inlays after covering, precious and semi-precious stones were used.

This building attracts many tourists in India, by its beauty, its architecture, its history as well as its fame. But over time, the building has lost its structural and aesthetic strength through the deterioration of its materials (Saha, A., 2018) due to the environmental pollution as well as other factors in its environment, its materials are gradually corroding, and this degradation has become a source of concern for many people. The authorities have taken several actions to stop the causes of this pollution, but this has not been enough to stop the process of degradation. It was also noted that the identification of the cause of this pollution was limited just to atmospheric pollution, which delayed a global study to determine the different sources. (Kaur, P., 2022)

Today, it has become difficult to stop this deterioration, which is manifested above all by the discoloration of the marble. It is also noted that there has been a shortcoming in enforcing pollution control laws by the city authorities, a lack of awareness among the population on waste disposal and a lack of cooperation from the population. on respect for the environment as well as hygiene rules (Kaur, P., 2022)

3.1 The causes of Deterioration

Over time, everything eventually deteriorates and changes whether in form or even in operation and degradation in building or its materials is no exception. However, there are some buildings like the Taj Mahal that have managed to stand for years due to the quality of the materials. But due to some changing factors, the building which has been erected since the 17th century is now deteriorating. The causes of this deterioration are mainly due to the pollution that is in its environment.

According to some experts, one of the main causes of this degradation is the drying up of the Yamuna River which is very close to the mausoleum. Indeed, the drying has left a stagnation of wastewater which causes air pollution and this attracts insects which over time have damaged the facade of the building which becomes green or yellow. The river is filled with waste, which poses a danger to the building and the environment (Tissot, C., 2018). According to other research, the hydrogen sulfide released by the pollution of the river has had harmful consequences on the materials of the structure of the building and especially those which are made of metal.(Singh et al., 2022)

It is noted that Agra is the 8th most polluted city in India due to waste and industries. And so the other sources of pollution are the industries that are around the building that promote air pollution. There is also a lack of protection of the historical heritage and this lack has facilitated this progressive degradation of the monument which is not controlled. (Tissot, C., 2018)

3.2 Methods of Conservation of the Taj Mahal

Given the fact that the Taj Mahal is in the process of deteriorating and therefore has lost its initial state, the method best suited to this case is first restoration and after restoring the initial state, the second method is maintenance.

3.2.1 Restoration

Restoration consists of returning a building to its original state. This method makes it possible to breathe new life into a building which has been degraded by natural causes such as bad weather, the trials of time or artificial causes which are generally caused by the actions of men without changing its nature, its history or the originality of its appearance (Mohen, J.P., 1999). The main reason for resorting to restoration is when deterioration has been observed (Donadieu, P., 2002). This method will therefore make it possible to reconstitute the aesthetic and cultural beauty of the Taj mahal in order to perpetuate its lifespan.

3.2.2 Maintenance

The second conservation method to be applied after restoration of the Taj Mahal is maintenance. Maintenance consists of taking protective measures to prevent damage that may occur. Maintenance can be done in several ways such as cleaning and technical elevation of the various materials that make up the building as well as the professional assistance of building specialists on a frequent basis to make an assessment of the building in order to maintain it. This is the most suitable conservation method (Forsyth, M., 2007) because it does not consist in trying to repair the damage caused, but in preventing it from happening. However, poor maintenance can lead to deterioration (Idrus et al., 2010) this is why, to avoid damage, this maintenance must be done in the right way and with full knowledge of the facts.

3.2.3 Other Level of Preservation

In general, beyond the management of building materials, the conservation of the Taj Mahal must be done at several other levels for it to be effective. First at the level of the authorities of the city of Agra by taking strict measures to eradicate all sources of external pollution such as industries, the river.

Secondly, at the local community level, it is essential to implement awareness campaigns on the importance of cultural heritages, the advantages of preserving and caring for them and also on the implementation practice of the notions of sustainable development for the viability of cultural heritages. Thirdly at the level of the uses of the building in order to find the best way to monitor and manage the various tourists who come to visit the mausoleum.

4. Findings

This study shows that through architectural conservation, it is not only a question of keeping a building but a culture, a history and an identity. This is why it is important to preserve the Taj Mahal as a legacy that will live on. However, according to the results obtained, There is so much guesswork and speculation regarding the various causes of the Mausoleum's deterioration that to this day have not been clearly defined. Given the studies that are still in progress to determine the main cause of the deterioration of the Taj Mahal, it is difficult to determine precisely whether the conservation method that will be applied to the building will help to restore it completely to its initial state, but it is possible to keep it.

5. Conclusion

Architectural conservation is a process that allows the perennity of a building that has a cultural value and thus allows to perpetuate a tradition, a civilization or even a history. Cultural heritages are elements of society that recall the fact that there was a before this generation and that there will be an after, that is why the conservation of architecture plays a major role in the cultural identity of each so that around this generation, they can not live only for themselves but also having in mind the future generation that will come and who will need to know their history and their culture. It is in this perspective that it is essential to always think in a sustainable way so as not to deprive others of the opportunities received. The notion of sustainable development is therefore added to that of conservation to achieve cultural sustainability which has economic, environmental and social advantages. It is possible to put together the two areas in order to act effectively in the conservation and the perpetuation of the life of the Taj Mahal. The mausoleum is a world cultural heritage which due to several sources of pollution is undergoing a degradation which can be stopped if its case is taken seriously.

The research question that was posed at the beginning of this study was whether it was possible for the Taj Mahal to resist all the elements that until then had caused its deterioration. It is difficult to take into account all the implication factors that cover this subject since there are studies still in progress which can always change things in a partial or total way. This gap prevents a total assertion on the resistance of the mausoleum. Nevertheless, it is possible by the right method of conservation to succeed in preserving it as well as all that it represents. Several conservation methods can be put into practice to save the Taj and protect it from future deterioration that may occur. The restoration will make it possible to repair all the damage that has been caused so far to the building and then comes the maintenance which will put in place preventive measures to avoid further deterioration.

In short, the Taj Mahal is an important cultural element that must be taken care of and protected to limit damage through effective management of conservation levels. If the cultural heritage represents an identity, a history, a testimony of the past, a missing event, the trace of a civilization, etc., it is essential to establish a certain generational equity to transmit it as received.

References

Bullen, P. A., & Love, P. E. (2011). Adaptive reuse of heritage buildings. *Structural survey*.

Burden, E., Hill, M. (2004). The definition of architectural and preservation terms in this glossary were taken from the Illustrated Dictionary of Architectural Preservation.

Cominelli, F., & Greffe, X. (2013). Why and how intangible cultural heritage should be safeguarded. In *Handbook on the economics of cultural heritage* (pp. 402-418). Edward Elgar Publishing.

Couture, F., & Vanlaethem, F. (2010). *Conservation de l'art contemporain et de l'architecture moderne. L'authenticité en question*. Editions MultiMondes.

de Oliveira, R. A., Baracho, R. M. A., & Cantoni, L. (2022). The perception of UNESCO World Heritage Sites' managers about concepts and elements of cultural sustainability in tourism. *Journal of Cultural Heritage Management and Sustainable Development*.

Diesendorf, M. (2000). Sustainability and sustainable development. *Sustainability: The corporate challenge of the 21st century*, *2*, 19-37.

Donadieu, P. (2002). Les références en écologie de la restauration. *Revue d'Ecologie, Terre et Vie*, 109-120.

DuTemple, L. A. (2003). *The Taj Mahal*. Twenty-First Century Books.

Forsyth, M. (2007). Understanding Historic Building Conservation. Blackwell Publishing Ltd, Oxford, UK.

Foster, G. (2020). Circular economy strategies for adaptive reuse of cultural heritage buildings to reduce environmental impacts. *Resources, Conservation and Recycling*, *152*, 104507.

Gympel, J. (1996). The story of architecture. *Köln: Könemann*.

Hicks, B. B., & Kumari, M. (1987). Marble discoloration at the Taj Mahal: A proposed explanation.

ICOMOS (2023), debate on accepted principles and standards for the reconstruction of monuments and sites, available at: https://www.icomos.org/fr/component/content/article/9-uncategorised/709-debat-de-l-icomos-sur-les-principes-admis-et-les-normes-pour-la-reconstruction-des-monuments-et-des-sites-sondage-en-ligne

Idrus, A., Khamidi, F., & Sodangi, M. (2010). Maintenance management framework for conservation of heritage buildings in Malaysia. *Modern Applied Science*, *4*(11), 66-77.

Jameson, I. (2018). The importance of Conservation Architecture.

Jelinčić, D. A., & Tišma, S. (2020). Ensuring sustainability of cultural heritage through effective public policies. *Urbani Izziv*, *31*(2), 78-87.

Jha, A., Kickbusch, I., Taylor, P., & Abbasi, K. (2016). Accelerating achievement of the sustainable development goals. *BMJ*, *352*.

Jokilehto, J. (2007). *History of architectural conservation*. Routledge.

Kaur, P. (2022). Legal Regime for the Protection of Heritage Stone Monuments in India: a Study with Special Reference to Taj Mahal and Lotus Temple. *Geoheritage*, *14*(3), 87.

Kristl, Ž., Temeljotov Salaj, A., & Roumboutsos, A. (2020). Sustainability and universal design aspects in heritage building refurbishment. *Facilities*, *38*(9/10), 599-623.

Mensah, J. (2019). Sustainable development: Meaning, history, principles, pillars, and implications for human action: Literature review. *Cogent social sciences*, *5*(1), 1653531.

Mohen, J. P. (1999). - Les sciences du patrimoine : identifier, conserver, restaurer. Paris, Odile Jacob.

Norwalk,CT (2019), The importance of preserving and promoting historic buildings, available at: https://tomorrow.norwalkct.org/news/importance-preserving-promoting-historic-buildings/

Rogers, P. P., Jalal, K. F., & Boyd, J. A. (2012). *An introduction to sustainable development*. Earthscan.

Saha, A. (2018). *Adaptive reuse of Taj Mahal Palace, Bhopal into a heritage hotel* (Doctoral dissertation, SPA, BHOPAL).

Sample, H. (2004). Maintenance Architecture. *PRAXIS: Journal of Writing+ Building*, (6), 106-113.

Singh, J. K., Paswan, S., Saha, D., Pandya, A., & Singh, D. D. N. (2022). Role of air pollutant for deterioration of Taj Mahal by identifying corrosion products on surface of metals. *International journal of environmental science and technology*, 1-10.

Tanguay, M. (2012). *Conserver ou restaurer? La dialectique de l'oeuvre architecturale: Histoire d'un débat qui a contribué à la formation de la culture de la conservation du patrimoine bâti*. Universite de Montreal (Canada).

Tillotson, G. (2010). *Taj Mahal*. Profile Books.

Tissot, C. (2018). Le Taj Mahal en danger à cause de la pollution et des insectes.

UNESCO (2009), Conservation of cultural heritage, available at: https://uis.unesco.org/en/glossary-term/conservation-cultural-heritage

UNESCO (2009), Cultural heritage, available at: https://uis.unesco.org/en/glossary-term/cultural-heritage

UNESCO (no date), Taj Mahal, available at: https://whc.unesco.org/en/list/252/

Versaci, A., Cennamo, C., & Akagawa, N. Conservation of Architectural Heritage (CAH).

NETWORK ANALYSIS ON PHASE 1B BUILDING OF THE UNIVERSITY HEALTH CENTRE, FUTA, USING CRITICAL PATH METHOD (CPM) AND PROGRAM EVALUATION REVIEW TECHNIQUE (PERT).

[1]Oladimeji,O.A,[2]Akomolafe, A.A, [3]Akomolafe, M.A. [4]Lasisi T.A,[5]Sojobi O.A,and [6]Afolabi A.A

[1] Department of Statistics, Federal Polytechnic, Ile-Oluji, Nigeria.*

[2]Department of Statistics, Federal University of Technology, Akure, Nigeria

[3]Department of Building Technology, Osun State Polytechnic, Ire, Nigeria.

[4]Department of Statistics Ladoke Akintola University of Technology, Ogbomoso, Nigeria.

[5]Department of Statistics and Mathematics, Moshood Abiola Polytechnic, Abeokuta, Nigeria.

[6]Department of Urban and Regional Planning, Osun State College of Technology, Esa-Oke, Nigeria.

Abstract

Project planning and scheduling plays a vital role in estimating the time and cost angle of a project. Finalizing a project on time and within the budget is challenging. This study focused on finding the shortest possible time required to complete the phase 1B Building project of the University Health centre, FUTA and also to evaluate the probability of completing the project within the stipulated time. This project work has been able to give a concise view about network analysis in building construction, definitions of some terms commonly used in network analysis was stated also. Also an introduction to CPM and PERT was stated, assumptions of CPM, advantages and disadvantages of CPM were stated, assumptions, advantages and disadvantages of PERT were also stated. Data analysis was carried out and all the possible route of the activities involved in the building project was found, and location of the critical path of the building project was also found, the expected duration for every activity in the building project was determine, the probability of completing the project within the stipulated time was evaluated. The results showed that there is a 50% chance for the project to be completed within the stipulated time. With the information gather on the building project, the project was delayed due to some factors such as low circulation of money, inadequate equipment's, loss of some weeks due to a change in plan, and inadequate manpower, thus; there was two month difference between the initial completion and the now actual completion time.

Keywords: Project, cost angle, network, critical path, manpower

1. Introduction

Network analysis in building construction refers to the use of mathematical models to analyse and optimize the flow of materials, information, and resources in a construction project. In Nigeria, network analysis is widely used in construction projects to improve efficiency and reduce costs. The use of network analysis tools such as PERT (Program Evaluation and Review Technique), CPM (Critical Path Method), and Gantt Charts, can help project managers to identify critical activities, schedule and budget constraints, and potential risks. This information can then be used to allocate resources, set priorities, and make informed decisions to ensure the successful completion of the project within the specified time and budget constraints (6).

The advantage of these quantitative tools is the optimization of project duration , time minimization and project efficiency(11)(4). However, in comparing both techniques advantages to project management, PERT is event-oriented, probabilistic, and concerned with time horizon is unknown. In contrast, CPM is activity-oriented and is a deterministic model and is used for projects that are repetitive in nature and are small in size(1)(7).

One of the key benefits of network analysis in construction projects is the ability to identify the critical path of a project. The critical path is the sequence of activities that determines the minimum duration

of the project. By identifying the critical path, project managers can allocate resources and prioritize tasks in a manner that will minimize project delays and ensure timely completion (3).

Another advantage of network analysis is that it allows project managers to simulate different scenarios and evaluate the potential impact of changes in the project schedule. This can help project managers to identify potential risks and make informed decisions on how to mitigate them. For example, if a key resource becomes unavailable, network analysis can help project managers to determine the impact on the project schedule and to develop contingency plans.(3).

It also plays a crucial role in building construction projects in Nigeria. By providing project .managers with a comprehensive understanding of the project schedule and resources, network analysis helps to ensure that construction projects are completed on time, within budget, and to the highest quality standards.(3).

Another aspect of network analysis in building construction projects in Nigeria is the importance of resource allocation. Network analysis allows project managers to determine the most efficient use of resources, such as labour, equipment, and materials, and to optimize their allocation based on the criticality of different activities. This helps to avoid overloading resources, which can lead to delays and cost overruns, and also helps to ensure that resources are available when they are needed most (6).

In addition, network analysis can also help to improve the accuracy of project cost estimates. By using network analysis tools, project managers can develop detailed cost estimates for each activity, taking into account the time required, the resources needed, and any potential risks. This information can then be used to create a comprehensive project budget, which can be updated and refined as the project progresses (6).

Another benefit of network analysis in building construction in Nigeria is that it helps to improve project control and monitoring. Project managers can use network diagrams to monitor the progress of the project and identify any potential delays or deviations from the schedule. This information can then be used to make corrective actions and ensure that the project remains on track (6).

In conclusion, network analysis is a powerful tool that can help to optimize the flow of resources, information, and materials in building construction projects in Nigeria. By providing project managers with the information and insights they need to make informed decisions, network analysis helps to ensure that construction projects are completed on time, within budget, and to the highest quality standards. (9). The aim of this paper is to analyse the phase 1B building project of FUTA Health centre, using CPM and PERT method and the objectives of the paper are: to find all the possible route of the activities involved in the building project, to locate the critical path of the building project ,to determine the expected duration to complete each activity in the project and to evaluate the probability of completing the project with the stipulated time.

2. LITERATURE REVIEW

2.1 Introduction to CPM and PERT:

CPM (Critical Path Method) and PERT (Program Evaluation and Review Technique) are two commonly used network analysis methods in construction project management. They help project managers to understand the interdependencies between different activities and resources and to plan and execute construction projects more effectively.

CPM focuses on identifying the critical path of a project, which is the sequence of activities that determines the minimum duration of the project. By using CPM, project managers can allocate resources and prioritize tasks in a manner that will minimize project delays and ensure timely completion., (6).

PERT, on the other hand, is a more flexible and adaptive approach to network analysis. It takes into account the uncertainty associated with individual activities and provides project managers with a range of possible project durations. This information can be used to evaluate different scenarios and make informed decisions about project risks and contingencies, (6).

Both CPM and PERT are used to create network diagrams that graphically represent the relationships between activities and events in a construction project. These diagrams help project managers to understand the flow of resources, information, and materials and to identify any potential delays or deviations from the project schedule., (8).

In conclusion, CPM and PERT are powerful tools that help construction project managers to plan, execute, and control projects more effectively. By providing a clear understanding of the project schedule, resources, and interdependencies, these methods help to ensure that construction projects are completed on time, within budget, and to the highest quality standards.

2.2 CPM (Critical Path Method):

The Critical Path Method (CPM) is a project management technique used to schedule and control the completion of a project within a set deadline. It analyses the interdependent tasks of a project to determine the longest path of activities, called the "critical path," that must be completed on schedule for the project to be finished on time. The critical path is determined by calculating the earliest start and finish times for each task, taking into account the task durations and the dependencies between tasks. This information is then used to create a project network diagram and a project schedule, which can be used to monitor progress and identify potential delays,(2).

The Critical Path Method is a powerful tool that helps project managers to ensure that their projects are completed on time and within budget. It is based on the principle of identifying the activities that must be completed in sequence, and determining the minimum amount of time required to complete the entire project. This minimum time is then used as the basis for creating a project schedule that takes into account any delays, risks, or unforeseen events, (10).

To use the Critical Path Method, a project manager first creates a list of all the tasks that must be completed for the project to be successful. These tasks are then grouped into activities that can be performed concurrently, or in parallel, and those that must be performed in sequence. The duration of each task is estimated, and the dependencies between tasks are identified, allowing the project manager to determine the critical path of the project, (9).

The critical path is the sequence of tasks that must be completed on schedule in order for the project to be finished on time. This information is then used to create a project network diagram, which is a visual representation of the tasks and their dependencies. The network diagram is used to calculate the earliest start and finish times for each task, which helps the project manager to identify the critical path and to determine if the project is on track. (6).

The Critical Path Method can be used in a variety of project environments, including construction, engineering, software development, and more. It is a flexible tool that can be adapted to suit the specific needs of a particular project, and it is widely used due to its accuracy and efficiency in helping to manage complex project., (6).

Overall, the Critical Path Method is an essential tool for project managers who want to ensure that their projects are completed on time, within budget, and to the required quality standards.

2.3 PERT (Project Evaluation Review Technique):

PERT it is a method for analysing and organizing complex projects and to help understand the tasks and dependencies involved in the project completion. It is a network diagram that helps in determining the critical path of a project, which is the longest sequence of activities that must be completed to finish the project on time. PERT is used in project management to manage time, resources and inter-dependencies between tasks and to determine the project's completion date, (8).

PERT is a project management tool that helps in planning, organizing, and scheduling complex projects. It was initially developed by the U.S. Navy in the 1950s for managing the development of the Polaris submarine-launched ballistic missile system. PERT is used to determine the optimal sequence of activities required to complete a project, and it is based on the concept of a network diagram,(8).

A network diagram is a visual representation of the project tasks and the relationships between them. In a PERT diagram, each task is represented by a node, and the dependencies between tasks are represented by arrows. The length of each arrow represents the estimated time required to complete the task it represents. The critical path is determined by finding the longest sequence of tasks that must be completed to finish the project on time. (8). PERT is particularly useful for projects that are complex and involve multiple inter-dependencies between tasks. By creating a network diagram, project managers can identify potential bottlenecks and make adjustments to the schedule to ensure that the project is completed on time. Additionally, PERT helps project managers understand the impact that changes to one task may have on the entire project timeline (3).

In conclusion, PERT is a valuable tool for project management and can help ensure that projects are completed on time and within budget. It is widely used in various industries, including construction, engineering, software development, and more. (3).

The site is Situated on the campus of the federal University of Technology, Akure. The project is an extension of the University Health centre phase 1B. The building is to be constructed with no storey (bungalow). The project was schedule to commence on the 3rd of November 2021 and the completion date 24th march 2022. The project exceeded the initial expected time allotted due to some factors. The building construction was brought to completion on the 23rd of May 2022, but at the time this research was carried out and analysed the building project was not yet completed. The source of data for this paper is purely primary. I visited the construction site and made physical contact with the site engineers and builder to facilitate data collection process and to get more understanding about the project and the program of work chart for the construction was provided. With the help of a professional Quantity Surveyor and a Builder, the chart was decoded and interpreted. Activity duration was estimated on daily basis. A total of Fifteen (15) activities were denoted as A, B, C…O. The day's interval for each activity would be provided as well.

The contractor for the building project was **SHON – NIGERIA LIMITED**.

3. METHODOLOGY

A network diagram would be drawn to show the activities relationship, and also CPM AND PERT would be performed/ carried out to show the critical path of the building project and to estimate the project completion time.

Materials:

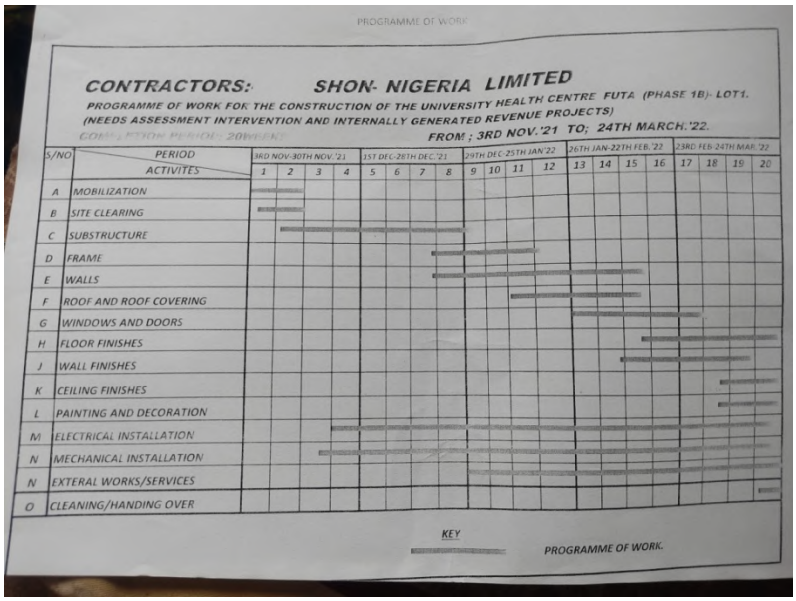

Fig 1: Shows the program of work for the building project

ACTIVITY	ACTIVITY CODE
MOBILIZATION	A
SITE CLEARING	B
SUBSTRUCTURE	C
FRAME	D
WALLS	E
ROOF AND ROOF COVERING	F
WINDOWS AND DOORS	G
FLOOR FINISHES	H
WALL FINISHES	I
CEILING FINISHES	J
PAINTING AND DECORATION	K
ELECTRICAL INSTALLATION	L
MECHANICAL INSTALLATION	M
EXTERNAL WORKS / SERVICES	N
CLEANING AND HANDING OVER	O

Fig 2: Shows all the activities and the activities code.

4. DATA ANALYSIS AND RESULT

From the program of work chart all compound activities were extracted for the analysis of this study Table 1: below shows the Activity Description, Activity code and their immediate processor, estimated duration and Days Interval of each activity on the program of work chart. The project was estimated to be completed in 100days.

Activity Description	Activity Code	Immediate Predecessor	Estimated Duration (In days)	Days Interval
MOBILIZATION	A	-	10	1 – 10
SITE CLEARING	B	A	8	2 – 10
SUBSTRUCTURE	C	B	35	7 – 42
FRAME	D	C	22	34 – 56
WALLS	E	C,D	40	34 – 74
ROOF AND ROOF COVERING	F	D,E	23	51 – 74
WINDOWS AND DOORS	G	E,F	24	60 – 84
FLOOR FINISHES	H	G	25	74 – 99
WALL FINISHES	I	F,G	25	69 – 94
CEILING FINISHES	J	I	12	88 – 100
PAINTING AND DECORATION	K	H,I,J	13	87 – 100
ELECTRICAL INSTALLATION	L	C	83	15 – 98
MECHANICAL INSTALLATION	M	C	87	13 – 100
EXTERNAL WORKS / SERVICES	N	L,M	60	40 – 100
CLEANING AND HANDING OVER	O	K,N	4	96 – 100

4.1 Network diagram

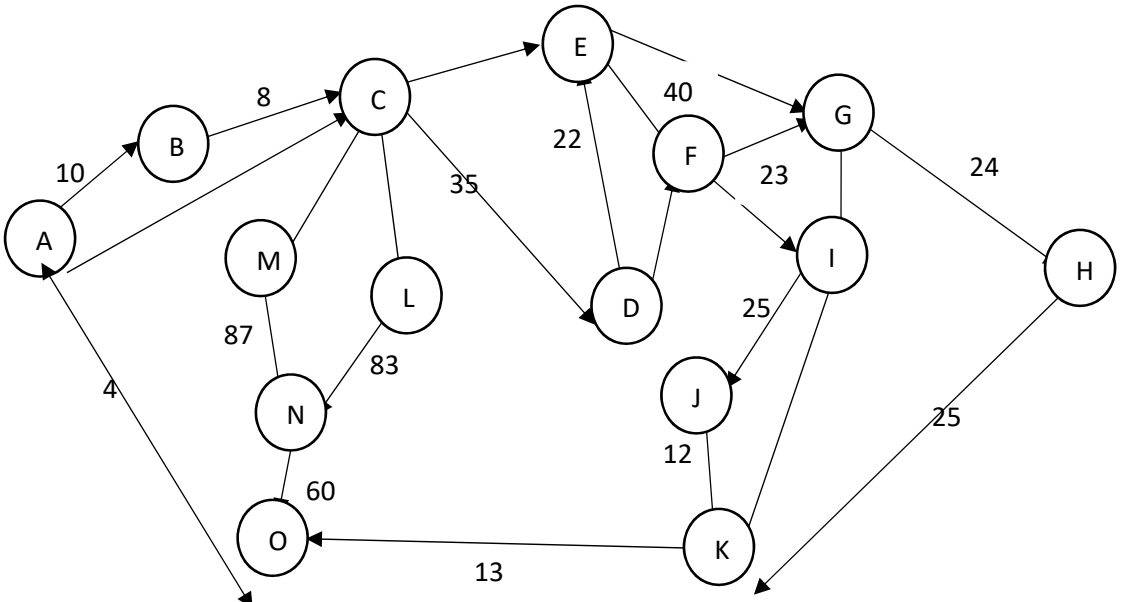

Fig 3: A Network diagram showing all activities involved in the process of construction for the University Health centre phase 1B.

4.3 The Result of the Critical Path

From the above Routes, the critical path of the building project is the route;

With Activity Description: Mobilization, Site Clearing, Substructure, Frame, Walls, Roof and Roof Covering, Windows and Doors, Wall Finishes, Ceiling Finishes, Painting and Decoration, Cleaning/Handing over

Note: Some activity are not present on the critical path. This means that with or without some activity on the critical path, the project will still come to completion.

Also we would notice that there are overlaps in the work program, which means that before some activities end another activity as ready begun in other to save time, therefore in finding our Critical path; the days interval between our first activity and last activity taking the overlapping time of all activities in the critical path into consideration is still 100days.

Thus; our critical path ; A – B – C – D – E – G – H – I – J – K – O

With days interval; (1 – 10) (2 – 10) (7 – 42) (34 – 56) (34 – 74) (51- 74) (60 – 84) (69 – 94)

. (88 – 100) (87 – 100) (96 – 100).

Total days in critical path is 100days; which means the shortest possible time to complete the project is 100days.

Table: 2: Shows the Project Activity, it Immediate Predecessor, Normal time (m), Optimistic time (a), Pessimistic time (p) for the building project.

S/N	Activity code	Immediate Predecessor	Normal Time (days) (m)	Optimistic time(days) (a)	Pessimistic time(days) (p)
1	A	-	10	8	12
2	B	A	8	6	10
3	C	B	35	33	37
4	D	C	22	20	24
5	E	C,D	40	38	42
6	F	,D,E	23	21	25
7	G	E,F	24	22	26
8	H	G	25	23	27

9	I	F,G	25	23	27
10	J	I	12	10	14
11	K	H,I,J	13	11	15
12	L	C	83	81	85
13	M	C	87	85	89
14	N	L,M	60	58	62
15	O	K,N	4	2	6

4.4 Result of the expected duration for every activity

To calculate the expected duration for every activity for the building project for the building project, we use the formula $te = \frac{a + 4m + p}{6}$

a = optimistic time (The minimum time to complete an activity in project)

m = normal time (The most likely time to complete an activity in a project)

p = pessimistic time (The estimate of the maximum time to complete an activity in a project.)

$$te = \frac{a + 4m + p}{6}$$

$$ta = \frac{8 + 4(10) + 12}{6} = 10days$$

$$tb = \frac{6 + 4(8) + 10}{6} = 8days$$

$$tc = \frac{33 + 4(35) + 37}{6} = 35days$$

$$td = \frac{20 + 4(22) + 24}{6} = 22days$$

$$te = \frac{38 + 4(40) + 42}{6} = 40days$$

$$tf = \frac{21 + 4(23) + 25}{6} = 23days$$

$$tg = \frac{22 + 4(24) + 26}{6} = 24days$$

$$th = \frac{23 + 4(25) + 27}{6} = 25days$$

$$ti = \frac{23 + 4(25) + 27}{6} = 25days$$

$$tj = \frac{10 + 4(12) + 14}{6} = 12days$$

$$tk = \frac{11 + 4(13) + 15}{6} = 13days$$

$$tl = \frac{81 + 4(83) + 85}{6} = 83days$$

$$tm = \frac{85 + 4(87) + 89}{6} = 87days$$

$$tn = \frac{58 + 4(60) + 62}{6} = 60days$$

$$to = \frac{2 + 4(4) + 6}{6} = 4days$$

4.5 Estimation of Project completion Time

Although the project is said to be completed within days, realistically it is not guaranteed that it will be completed within the stipulated timeframe. If some activities take longer than their expected time, the project will not be completed within the desired schedule time. Thus, it is useful to know the probability that the project deadline will be met. The first step to take is to find the variance and standard deviation of the total time along critical path, which is equal to the sum of the variances of activity on the critical path. Therefore the variance formula;

$$\sigma = \left(\frac{p-a}{6}\right)^2$$

Table 3: shows the project critical path, each activity in the critical path optimistic time, most likely time and pessimistic time.

Critical Path	**Optimistic Time (a)**	**Most likely time (m)**	**Pessimistic Time (p)**
A	8	10	12
B	6	8	10
C	33	35	37
D	20	22	24
E	38	40	42
F	21	23	25
G	22	24	26
I	23	25	27
J	10	12	14
K	11	13	15
O	2	4	6

p = Pessimistic time

a = Optimistic time

$$\sigma = \left(\frac{12-8}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{10-6}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{37-33}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{24-20}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{42-38}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{25-21}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{26-24}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{27-23}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{14-10}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{15-11}{6}\right)^2 = 0.444$$

$$\sigma = \left(\frac{6-2}{6}\right)^2 = 0.444$$

Project length Variance = 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 + 0.44 = **4.884**

Standard Deviation = √4.884 = **2.2s**

Probability that the project will be completed on the scheduled time is given by

$$p(z \leq D)$$

$$= Probability\left(z \leq \frac{Ts - Te}{\sigma}\right)$$

$D = \frac{Ts-Te}{\sigma}$ Where;

Ts = Scheduled time

Te = Expected time of the critical path

Ts = 100

Te = 100

$$D = \frac{Ts - Te}{\sigma} = \frac{100 - 100}{2.2} = \frac{0}{2.2} = 0$$

$$p(z \leq 0) = 0.5$$

This implies that the probability of completing the project in 100days is **0.5**

That is there is a 50% chance that the project would be completed in 100days.

5.1 SUMMARY

This paper has been able to find all the possible route of the activities involved in the building project, locate the critical path of the building project, determine the expected duration for every activity in the building project, and evaluate the probability of completing the project within the stipulated time.

The result shows that there is a 50% chance for the project to be completed within the stipulated time. With the information gather on the building project, the project was delayed due to some factors such as low circulation of money, inadequate equipment's, loss of some weeks due to a change in plan, and inadequate manpower, thus; there was two month difference between the initial completion and the now actual completion time.

5.2 CONCLUSION

In conclusion, a project is a task with a specific beginning and end, aimed at producing a unique product, service, or result. Without proper planning and analysis and a good project management, project work might experience so many difficulties such as; Time loss (which would lead to delayed in project completion time), loss of focus and concentration of the labourers, money cost in materials, inadequate manpower.

5.3 RECOMMENDATION

I recommend that construction companies need to employ qualified project managers that would be able to apply these project management techniques and other techniques to building projects a nd other construction projects, in order to limit or avoid these difficulties and problems.

REFERENCES

Bagshaw, K.B (2011), Quantitative analysis for Business Decisions. Port-harcourt:Nyraide Enterprises Nigeria.

Banjoko S.A.,(2005),Productionand Operation Management, *Pumark Nigeria Ltd, Lagos*.

Fleming, Q. W., & Koppelman, J. M. (2016). Earned value project management (4th ed.). Project Management Institute

Gopalasamy, P. and Mansor, Z.(2013) An investigation on project management standard

Harris, A.D. and Gonzales, R.F., (1981), The Operational Management: Role Problems and Techniques, *West Publishing Company, St Paul*.

Kerzner, H. (2017). Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling (12th ed.). Wiley.

Kumar,V.K, and Garnesh, L.S (1998) use of petri nets for Resource Allocation in project IEE Transactionon Engineering management,45,49-56,https://doi.org/10.1109/17.658660.

Levy, S. M., & Siddiqui, M. K.(2017)Construction project scheduling and control(3rd ed.). Wiley.

Ogunyomi O. O. and Tijani A. A. and Akinade O. M., (2011), Operations Research: A Managerial Approach, *Gateway Education Institute, Lagos*.

Oyende A.I, (2011), Introduction to Production Management, *Makinola Int'l Enterprises Lagos*.

practices in IT organisation. International Journal Of Computer Engineering Science,3,1-10.

Samman, T.A.S.A and Brahemi, R.M.R.A (2014) Fuzzy pert for project management.International Journal of Advances In Engineering and Technology, 7 1150-1159.

LEGAL REGULATION OF AGRICULTURAL CONCENSSIONS IN THE REPUBLIK OF ALBANIA

Doc.Dr. Nurten Kala Dauti

Professor, Faculty of Law, International University of Struga

Kamela Sulaj

Faculty of Law, International University of Struga

Abstract

In a world where agriculture and rural development play a key role for food security and economic development, agricultural concessions have emerged as an important instrument in the organization of agricultural activity. These complex agreements are the means by which state or private institutions grant rights and permission to agricultural entities to use and develop agricultural land for a certain period.

We define the term "agricultural concessions" as a contractual agreement between state or private institutions and agricultural entities, where the first grants the right to manage and use the agricultural land of the second entity for a certain period of time. In these agreements, the first subject can grant permits, authorizations or other rights to use and develop agricultural land, while the second subject is obliged to fulfill the obligations defined in the contract.

This paper aims to deepen the meaning and implications of rights in agricultural concessions, exploring the challenges and issues affecting the rights of owners, workers and farmers in these relationships. At the same time, this paper analyzes the role of contracts and legal relations related to agricultural concessions, building a clear overview of the legal aspects of this field.

Different situations of agricultural concessions will then be explored, including aspects of contracts, legal regulation and interaction between the parties involved. In this way, the paper aims to make a contribution to improving information and awareness on rights in agricultural concessions, serving as an important resource for the development of policies and practices in this field.

Keywords: *agricultural concessions, rights, owners, workers, farmers, contracts, relations.*

Rights of owners in agricultural concessions

Ownership rights in agricultural concessions include a range of rights and interests guaranteed to agricultural land owners who sign contractual agreements. These rights include, but are not limited to, the right to control and use agricultural land, receive economic benefits from the produce of the land, determine the conditions of land use, and bear responsibility for constructions and investments on their land[1]

The rights of owners in agricultural concessions are expressed through several main aspects:

a. Owner's rights to control and use land: Owners have the right to control and use agricultural land in accordance with the contractual agreement. This includes the right to decide on land rent, conditions of use and expansion of agricultural activities.

[1] Law No. 9355, dated 17.07.2005 "On ownership and use of land"

b. Owner's rights to economic benefits: Owners have the right to benefit from the produce of the agricultural land under the concession. This includes the right to decide to distribute the profit and to receive appropriate payment or compensation for the use of the land.

c. Owner's rights to land use conditions: Owners have the right to set their land use conditions in the contractual agreement. This includes the right to set

restrictions or rules on land use, as well as to protect their interests in relation to the environment, biodiversity and sustainable agricultural development.

d. Owner's rights for constructions and investments on their land: Owners have the right to carry out constructions and investments on their agricultural land within the concession. This includes the right to build agricultural structures, necessary infrastructure, and invest in equipment, technology and innovations to increase the productivity and efficiency of agricultural activities.

In order to guarantee and protect the rights of owners in agricultural concessions, the legal and regulatory systems have established appropriate mechanisms and mechanisms. These may include:[2]

a. Agricultural laws and policies: A country's agricultural laws and policies set clear standards and rules for the rights of owners in agricultural concessions. These laws and policies may determine the procedures for granting concessions, the restrictions and conditions of land use, and the rights and obligations of the parties involved.

b. Contracts and contractual agreements: Contracts and contractual agreements are legal instruments that define the rights and obligations of the owners and other parties involved in the concession. These agreements should be clear and stable, guaranteeing the rights of owners and providing mechanisms for resolving disputes and disputes.

c. Regulation and Arbitration Mechanisms: In cases of disputes or potential conflicts between owners and other parties involved, legal systems are responsible for determining regulation and arbitration mechanisms. These mechanisms may include courts, commissions or specialized bodies for resolving disputes in the agricultural field.

Legal protection of the rights of owners in agricultural concessions is essential to ensure a fair and sustainable environment for the development of the agricultural sector. Through the implementation and enforcement of appropriate laws and policies, as well as through ensuring transparency and participation of owners in decision-making processes and concession negotiations, the protection of owners' rights can be increased and sustainable and fair cooperation between the parties can be ensured included.[3]

In order to improve the legal protection of the rights of owners in agricultural concessions, it is important to consider several steps and measures:

a. Review and improvement of agricultural laws and policies: A detailed analysis of current laws and policies is necessary to identify any gaps or limitations in the protection of landowners' rights. Based on the results of this analysis, the necessary reforms and improvements should be implemented to ensure a suitable and effective legal environment for owners.

b. Encouraging education and information: It is important to encourage education and information of owners about their rights in agricultural concessions. This process may include sharing relevant information, organizing trainings and workshops, and promoting awareness of current rights and regulations.

[2] Constitution of the Republic of Albania

[3] Law No. 105/2014 "On concessions in agriculture"

c. Strengthening Law Enforcement Mechanisms: Ensuring strong and independent law enforcement institutions is essential. These institutions must have sufficient capacity for monitoring, verifying and investigating violations of owners' rights. If violations are found, there must be effective mechanisms for pursuing and punishing those responsible.

d. Promotion of dialogue and cooperation: Cooperation and mutual dialogue between owners, public authorities, non-governmental organizations and other interested parties is important. This dialogue should focus on developing good policies and practices, sharing information and resolving conflicts fairly and peacefully.

Through these steps and measures, the rights of owners in agricultural concessions can be strengthened and an improved legal and practical protection for owners can be provided. This will lead to the creation of a fairer and more stable environment for all parties involved in agricultural concessions.[4]

Also, it is important to emphasize that the protection of the rights of owners in agricultural concessions should be part of a broader approach to the development of the agricultural sector and rural communities. This includes improving agricultural conditions, ensuring equal access to resources and helping to increase productivity and sustainability in agriculture.[5]

Guaranteeing the rights of owners in agricultural concessions is critical to ensure the sustainable and fair development of the agricultural sector. Through appropriate laws, sustainable policies and effective mechanisms for their implementation and monitoring, an environment can be created where owners have legal certainty and opportunities to develop agricultural activities successfully.[6]

Labors rights in agricultural concessions

Workers in the agricultural sector play an important role in the production of food and the maintenance of agricultural lands. The rights of workers in agricultural concessions include a series of rights and cuts that ensure protection and good working conditions. These rights are important for the safety, well-being and sustainable development of workers in the agricultural sector.[7]

Some of the rights of agricultural workers include:[8]

Rights to safe and healthy working conditions: Workers have the right to work in safe and healthy environments. This includes identifying and reducing workplace hazards, providing the necessary protective equipment and training for agricultural safety and health.

Rights to regular working hours and annual holidays: Workers have the right to regular working hours and paid annual holidays. This includes the establishment of working hours, payments for overtime and the conditions for annual holidays guaranteed by law.

Rights to fair pay and good wage conditions: Workers have the right to receive fair and regular pay for their work in the agricultural sector. This includes guaranteed minimum payments, salary increases based on experience and skills, and other pay conditions such as overtime pay and holiday pay.

Labor contracts in the context of agricultural concessions:

Labor contracts are the legal instruments that define the relations and rights of workers in agricultural concessions.[9] These contracts define the obligations and rights of the parties, regulate agreements on

[4] Local regulations and policies regarding agricultural concessions

[5] Kondili, Valentina, ‘’E drejta civile,Pjesa e posatcme’’ Geer 2008

[6] Food and Agriculture Organization (FAO)

[7] Starova, Gezime ‘’Labor law’’ Prishtine 2005

[8] Law No. 31/2012 "On the protection of the rights of employees"

working hours, wages, holidays and working conditions. Protection of workers' rights in agricultural concessions:

To ensure the protection of workers' rights in agricultural concessions, laws and policies have established the necessary mechanisms and measures. These may include:

Labor laws: Labor laws set minimum standards for workers' rights in all sectors, including agriculture. These laws define workers' rights, including working hours, minimum wages, annual leave, workplace safety and health, and other measures to protect workers' rights.

Employment contracts: Employment contracts are agreements mediated between employers and employees, where the rights and obligations of each party are defined. These contracts must comply with labor laws and ensure the protection of workers' rights in agricultural concessions. In addition to the general obligations of the employment contract, they may include special rules related to work in agriculture.

Labor Inspectorate: State institutions, such as the Labor Inspectorate, have the role of monitoring and enforcing labor laws. Labor inspectors have the duty to control the implementation of labor rules and to intervene in cases of violations of workers' rights. They can conduct regular inspections of agricultural concessions to ensure compliance with labor laws and contracts.

Workers' organizations: Workers' organizations have the role of representing and protecting workers' rights. These organizations can provide advice and assistance to workers regarding their rights in agricultural concessions, as well as intervene in cases of violations of workers' rights.

Protecting workers' rights in agricultural concessions is essential to ensure good working conditions, equality and justice in the workplace. In order to strengthen the protection of workers' rights in agricultural concessions, some additional measures can be taken:[10]

Information and awareness of workers: It is important that workers have sufficient knowledge regarding their rights in agricultural concessions. This can be done through information campaigns and training of workers, where they are informed about their rights, complaints procedures and other ways to protect their rights.

Defining labor standards: It is important that clear labor standards are defined in agricultural concessions. These standards should include working hours, minimum wages, safety and health conditions in the workplace, and other workers' rights. The determination of these standards and their regular implementation ensures the protection of workers' rights in a sustainable manner.

Regular monitoring and inspection: State institutions and workers' organizations should carry out regular inspections in agricultural concessions to verify the implementation of labor laws and regulations. Regular monitoring and inspection ensure that workers' rights are respected and violations are detected and dealt with effectively.

Involvement of workers in decision-making processes: It is important that workers have a defined role in decision-making processes related to agricultural concessions. This can be achieved by creating mechanisms for their involvement, ensuring that they have the opportunity to express their views and interests, and participate in the negotiation and implementation of employment contracts.

Through these measures, the rights of agricultural concession workers can be protected and a fair, safe and sustainable employment environment can be ensured for them. This will not only affect the welfare and development of workers in the agricultural sector, but will also have a positive impact on the productivity of livestock and the performance of agricultural concessions.

If workers' rights are protected and respected, they will have great motivation to make their maximum contribution to agricultural production. In addition, a fair and safe employment environment will increase employee morale, improve work-life balance, and create an atmosphere of harmony and cooperation between workers and agricultural concession owners.

[10] Constitution of the Republic of Albania

Protecting the rights of workers in agricultural concessions is not only a legal obligation, but also an investment in the sustainable development of the agricultural sector and rural communities. By guaranteeing workers good working conditions, fair wages and other labor rights, they will feel supported and motivated to continue and contribute to the growth and success of agricultural concessions.In this way, agricultural concessions will not only be a good tool to promote agricultural production and food security, but will also help create a sustainable and fair environment for all actors involved.

The role and types of contracts in agricultural concessions

Contracts play a key role in agricultural concessions, defining the relationships and rights of the parties involved. In the context of agricultural concessions, there are several types of contracts used to regulate the relationship between the landowner and the concession farmer. Following are some common types of contracts in agricultural concessions:[11]

Lease contracts: This type of contract defines the relationship between the land owner (concessionaire) and the farmer (concessionaire). The lease contract determines the period of time and conditions of the agricultural land lease. It may also include regulations for the use of natural resources, the rights and obligations of the parties and measures for the protection of the land owner.

Cooperation contracts: These contracts define the cooperation between the landowner and the farmer in aspects of agricultural production. They regulate the sharing of responsibilities and profits, the use of resources, financial contributions and other important aspects of cooperation. Cooperation contracts can be long-term or temporary, putting in place a clear structure and rules for cooperation.

Production purchase contracts: These contracts define the relationship between the farmer and the buyer of the agricultural product. They regulate issues of prices, quantity, quality, transport and payments for agricultural produce sold. Produce purchase contracts provide security for farmers, guaranteeing a stabilized market and a long term for selling produce.

Legal aspects of agricultural contracts:

Agricultural contracts in concessions have several legal aspects that must be addressed to ensure justice and security for the parties involved. Following are some important legal aspects of agricultural contracts.[12]

The terms of the agricultural contract include important elements that must be clear and valid under the law to guarantee the rights and obligations of the parties involved. Here are some important aspects to consider in terms of agricultural contracts:[13]

Identification of the parts: The terms of the contract must include the correct identification of the parties involved, specifying their names, addresses and identification details.

Description of property and natural resources: The contract must accurately describe the agricultural property and natural resources that are part of the concession, including information on land surface, buildings and water sources.

Description of rights and obligations: The contract must clearly define the rights and obligations of the parties involved. For the landowner, this may include the right to receive rent payment and be protected from damages caused by the farmer. For the farmer, this may include the right to use the land and natural resources carefully and to ensure agricultural production in accordance with the rules and regulations of the concession.

[11] Law No. 105/2014 "On concessions in agriculture"
[12] Dauti, Nerxhivane,''E drejta e detyrimeve'', Prishtine 2004
[13] Law No. 105/2014 "On concessions in agriculture"

Term and period of the contract: The terms of the contract must specify the term and its valid period. This can be a long-term period, such as a year, or a temporary period for a specific project.

Exceptions and additional conditions: The terms of the contract must include exceptions of any kind and additional conditions that may affect the implementation of the contract, such as special climatic conditions or exceptional situations that may occur in the agricultural field.

Below is an example of a contract for the lease of land[14]

K O N T R A T Ë
PËR DHËNIEN E TOKËS BUJQËSORE ME QIRA

E lidhur në _____ me datën _____, ndërmjet:

1. _____, nga Fshati _____KK _____, me numër të letërnjoftimit_____ në tekstin e mëtejmë Qiradhënësi, në njërën anë

   dhe

2. _____, nga Fshati _____KK _____, me numër të letërnjoftimit_____ në tekstin e mëtejmë Qiramarrësi, anën tjetër.

Palët kontraktuese u akorduan me sa vijon:

Neni 1
Qëllimi

1.1 Qiradhënësi i jep me qira Qiramarrësit parcelën e tokës bujqësore e cila gjendet në Fshatin _____ KK_____, sipas Fletës Poseduese Nr. _____, në ngastrën nr._____, klasës _____, kulturë arë, në sipërfaqe prej _____ha, me çmim prej ____€ (_____) për hektar.
1.2. Qiramarrësi tokën bujqësore nga paragrafi 1.1 i këtij neni do ta shfrytëzoj për mbjelljen e kulturave bujqësore pranverore me **Elb**.
1.3 Toka bujqësore nga paragrafi 1.1 dhe 1.2 i këtij neni mund të përdoret vetëm sipas kushteve dhe mënyrës së përcaktuar në këtë kontratë

Neni 2

Qiramarrësi fillon shfrytëzimin e tokës bujqësore nga neni 1 i kësaj kontrate, duke filluar prej datës _____ deri më datë _____.

Neni 3

3.1 Qiramarrësi obligohet që kompensimin për shfrytëzimin e tokës bujqësore për periudhën kohore nga neni 1 dhe 2 i kësaj kontrate ta paguaj në shumën bruto prej _____€ (_____), në xhirollogarinë nr._____në Bankën _____.
3.2 Obligimet tatimore dhe tatimi në qira nga paragrafi 3.1 i këtij neni i bartë Qiradhënësi, konformë dispozitave ligjore në fuqi.

Neni 4

4.1 Qiradhënësi obligohet që parcelat e tokës bujqësore të dhëna me qira nga neni 1 i kësaj kontrate, mundësoi qiramarrësit t'i shfrytëzoi i pa penguar nga askush.

[14] https://www.scribd.com/document/448344046/Kontrate-per-dhenien-me-qira-tokes-bujqesore

4.2 Parcelat e tokës bujqësore nga neni 1 i kësaj kontrate nuk mund të epen me nën qira pa pëlqimin paraprak të Qiradhënësit.
4.3 Qiramarrësi nuk mund të investoi në parcelën tokës bujqësore nga neni 1 dhe 2 i kësaj kontrate pa pëlqimin paraprak të Qiradhënësit.

Neni 5

Nëse Qiradhënësi dhe Qiramarrësi dëshirojnë ta ndërpresin kontratën apo mos ta vazhdojnë pas skadimit të afatit janë të detyruar ta paralajmërojnë me shkrim cila do palë në afatin kohor prej 30 ditësh.

Neni 6

Qiramarrësi obligohet që parcelën e tokës bujqësore nga neni 1 i kësaj kontrate ta shfrytëzoj me kujdes, mirëbesim sipas rendit dhe kushteve të përcaktuara në kontratë.

Neni 7

Kjo kontratë mund të shkëputet vetëm me pëlqimin e njërës palë kontraktuese.
Pala e cila dëshiron shkëputjen e kontratës është e obliguar që të veproi konformë nenit 5 të kësaj kontrate.

Neni 8

Kontestet eventuale rreth dispozitave të kësaj kontrate do të zgjedhën me marrëveshjen e palëve kontraktuese e nëse nuk mund të arrihet marrëveshja, kontestin do ta zgjedh Gjykata kompetente komunale.

Neni 9

Kjo Kontratë është hartuar në katër (4) kopje identike, nga dy për secilën palë kontraktuese.

Neni 10
Hyrja në fuqi

Kjo kontratë hynë në fuqi prej dt. _____.

P a l e t K o n t r a k t u e s e:

PËR QIRADHËNËSIN: **PËR QIRAMARRËSIN:**

_____ _____
/Nënshkrimi/ /Nënshkrimi/

Conclusions and recommendations

In this paper we have addressed a wide range of aspects related to agricultural concessions and the rights in these concessions. We have explained the role and types of contracts in agricultural concessions, identifying their main elements. Then, we researched the legal aspects of agricultural contracts, focusing on the obligations and rights of the parties involved. Next, we assessed the benefits and challenges these concessions bring to farmers, landowners and the local economy, as well as the impact on social relations and the environment.

Through the extensive analysis of the topic, we have reached the conclusions that. Agricultural concessions have an important role in land use and the development of the agricultural sector. However, there are challenges in the implementation of rights and obligations in these concessions. Interpretation of contracts, respect of employee rights and legal protection are the main challenges that need to be addressed. At the same time, agricultural concessions offer opportunities for increasing agricultural production, economic growth and improving the lives of local communities.

The social and economic impact of agricultural concessions is a key aspect in understanding the benefits and challenges associated with this model of rural development. By analyzing this impact, we can better understand how agricultural concessions affect local communities and the economic development of agricultural regions.

In social terms, agricultural concessions can bring significant changes in the social structure of local communities. For example, in certain cases, agricultural concessions can bring about internal migration of the population, changes in the way of life and impact on the cultural heritage of the community. The interaction between landowners, farmers and concession workers can also lead to social conflicts and tensions at the local level.

In economic terms, agricultural concessions have the potential to influence the economic development of agricultural regions. Through investment and job creation, agricultural concessions can increase agricultural production, create new markets and contribute to increased incomes of local communities. However, the economic impact of agricultural concessions is not always positive. In some cases, local

communities' limited access to agricultural land and their lack of participation in the benefits of concessions can cause economic inequality and marked poverty.

Recommendations for the implementation of policies and laws for rights in agricultural concessions:

Based on the conclusions reached, we have some important recommendations for relevant authorities and institutions to improve the implementation of policies and laws for rights in agricultural concessions:

Improving the legality and clarity of contracts: It is important for the authorities to improve the laws and regulations on agricultural concessions, guaranteeing clarity and fairness for the parties involved. Laws must be known and understood by farmers and landowners, ensuring that their obligations and rights are clearly defined.

Strengthening mechanisms for resolving conflicts: The authorities must ensure effective mechanisms for resolving conflicts that appear in agricultural concessions. This may include the establishment of tribunals or arbitration to resolve disputes between parties, ensuring a fair and expeditious process for all participants.

Encouraging education and awareness: The relevant authorities and organizations should encourage the education and awareness of farmers and land owners regarding their rights in agricultural concessions. Training and informing them about their contracts, obligations and rights will contribute to reducing conflicts and strengthening their position in relations with concessionaires.

Monitoring and implementation of environmental and social rules: Authorities must ensure effective monitoring of the implementation of environmental and social rules in agricultural concessions. Regular inspections and punishment of rule violations should be part of the consolidated practice, to ensure the preservation of the environment and the protection of the rights of employees in these concessions.

Focus on the economic development of local communities: Policies and laws for agricultural concessions should be oriented towards increasing the economic development of local communities. The authorities should encourage investments in infrastructure, agricultural technology and local trade through fiscal incentives and financial assistance. This will help increase agricultural production, create jobs and sustainable income for local communities.

Improving transparency and accountability: It is important for the authorities to ensure transparency in the process of agricultural concessions and promote accountability to the public. Information about contracts, concessionaires, obligations and rights of the parties involved should be easy to access and understandable for everyone.

Promoting the active participation of local communities: The authorities should encourage the active participation of local communities in the process of agricultural concessions. Direct consultation with farmers, landowners and representatives of local communities should become a regular practice. This will help identify the needs of communities and implement policies that reflect their interests and goals.

Improving the monitoring of the implementation of agricultural concessions: The authorities should develop appropriate monitoring and reporting systems for the implementation of agricultural concessions. Through regular inspection and reporting, violations and disputes in the implementation of contracts can be identified and actions taken to address them.

With these recommendations, the aim is to create a legally regulated and fair environment for agricultural concessions, to ensure the rights of the parties involved, to help the development of local communities and to promote a sustainable use of land and natural resources. The implementation of

carefully adopted policies and laws will bring progress in the agricultural sector and contribute to increasing the well-being of all stakeholders involved.

References

Dauti, Nerxhivane,''E drejta e detyrimeve'', Prishtine 2004

Kondili, Valentina, ''E drejta civile,Pjesa e posatcme'' Geer 2008

Starova, Gezime ''Labor law'' Prishtine 2005

Saliu, Kurtesh."E drejta kushtetuese" Tirane, 2004

Constitution of the Republic of Albania

Law No. 105/2014 "On concessions in agriculture"

Law No. 31/2012 "On the protection of the rights of employees"

Law No. 9355, dated 17.07.2005 "On ownership and use of land"

Food and Agriculture Organization (FAO), World Bank and World Trade Organization (WTO)

Civil law of Republic of Albenia

Local regulations and policies regarding agricultural concessions

10.https://www.scribd.com/document/448344046/Kontrate-per-dhenien-me-qira-tokes-bujqesore

RUHSAL HASTALIKLARDA DAMGALANMA VE PSİKİYATRİ HEMŞİRELERİNİN ROLLERİ

STIGMA IN MENTAL ILLNESSES AND THE ROLES OF PSYCHIATRIC NURSES

Dr. Öğr. Üyesi Tülay YILDIRIM ÜŞENMEZ

Dicle Üniversitesi, Atatürk Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Diyarbakır-Türkiye

ORCID ID: 0000-0002-9979-9654

ÖZET

Bu derleme ruhsal hastalıklarda damgalanma sorununu ve psikiyatri hemşirelerinin bu konudaki rollerini irdelemek amacıyla yapılmıştır. Farklı şekillerde meydana gelen birçok farklı ruhsal hastalık bulunmaktadır. Bu ruhsal hastalıklar, genelde normal olmayan algıların, düşüncelerin, davranışların, duyguların ve diğer bireylerle ilişkilerin birleşiminden oluşmaktadırlar. Ruhsal hastalıklarda hastalığın kontrol altına alınmasını zorlaştıran sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunlardan biri de ruhsal hastalığı olan bireylerin toplum tarafından damgalanmalarıdır. Damgalanma; ruhsal hastalığa sahip bireylerin hastalıkla ilgili olumsuz düşünce kalıplarının ortaya çıktığı bir statü kaybı ve dışlanmadır. Ruhsal hastalığı olan bireylerin toplum tarafından damgalanmaya maruz kalmaları sonucu yaşadıkları utanç, kendini suçlama ve ayrımcılık korkusu kendilerini damgalamalarına neden olmaktadır. Bu sebeple, ruhsal hastalığı olan bireyler kendilerine atfedilen özellikleri içselleştirmekte ve toplumun alışılmış olumsuz yargılarını kabul etmektedirler. Toplumda ruhsal hastalığı olan bireylerin damgalanmaya maruz kaldıkları bildirilmiştir. Toplum, aile ve sağlık personeli tarafından damgalanan bireyler yetersizlik duygusu yaşama, kişilerarası ilişkilerden kaçınma ve hastalıklarından dolayı utanma gibi sebeplerle kendilerini değersiz görerek öz güvenlerini yitirmekte bu durum da topluma uyum sağlamalarında sorunlar oluşturmaktadır. Ruh sağlığı uygulamalarını her alanda (koruyucu, geliştirici ve tedavi edici) olumsuz olarak etkileyen damgalama, toplumun her kesimindeki bireyler tarafından (hemşireler, hekimler, eczacılar vb.) yaygın olarak gözlenmektedir. Toplumun ruhsal hastalıklara yönelik olumsuz tutumlarından dolayı bireyler ruhsal hastalık belirtilerinin farkına varılması ve bunun için yardım aranması, ruhsal hastalığa tanı konulması ve tedavisinin düzenli bir şekilde sürdürülmesine kadar ruh sağlığı hizmetlerini her aşamada olumsuz etkilemektedir. Bütüncül bakımı temel alan hemşirelikte, ruhsal hastalığı olan bireylerin bakımında damgalanmayı azaltmaya yönelik müdahalelerin yapılması verilecek bakımın kalitesini arttırmaya katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ruhsal Hastalık, Damgalanma, Hemşirelik, Bakım

ABSTRACT

This review was made to examine the stigma issues in mental illnesses and the role of psychiatric nurses in this regard. There are many different mental illnesses that manifest in various ways. These illnesses are often characterized by a combination of abnormal perceptions, thoughts, behaviors, feelings, and relationships with others. There are certain problems with mental illnesses that make them difficult to control. One of these problems is the stigmatization of individuals with mental illness by society. One of these problems is the stigmatization of individuals with mental illness by society. Stigmatization refers to a loss of status and social exclusion, in which negative thought patterns about individuals with mental illness emerge. The shame, self-blame, and fear of discrimination that individuals with mental illness experience as a result of being stigmatized by society cause them to stigmatize themselves. For this reason, individuals with mental illness internalize the characteristics attributed to them and come to accept the habitual negative judgments of society. It has been reported that individuals with mental illness in society are exposed to stigma. Individuals who are stigmatized by the society, family and health professional devalue themselves for reasons such as shame, feeling of inadequacy and avoiding social relations, experience fear of rejection, despair, lose their self-

confidence, deteriorate in social adaptation. They experience many negative consequences such as reduction. Stigma, which negatively affects mental health practices in all areas (protective, improving, and treatment), is widely observed in all segments of society (nurses, physicians, pharmacists etc.). Negative attitudes of the people towards mental illnesses negatively affect mental health services at every stage, from recognizing the symptoms of mental illness and seeking remedies for them, to recognizing the mental illness and maintaining its treatment appropriately. In nursing, which is based on holistic care, interventions to reduce stigma in the care of individuals with mental illness may contribute to increasing the quality of care.

Keywords: Mental Illness, Stigma, Nursing, Care

GİRİŞ

DSÖ'nün verilerine göre; dünyada ve ülkemizde ruhsal hastalıkların, yeti yitiminin en önemli sebeplerinden biri olduğu belirtilmektedir (Abay&Çölgeçen, 2018; Binbay et al., 2014). Farklı şekillerde meydana gelen birçok farklı ruhsal hastalık bulunmaktadır. Bu ruhsal hastalıklar, genelde normal olmayan algıların, düşüncelerin, davranışların, duyguların ve diğer bireylerle ilişkilerin birleşiminden oluşmaktadırlar (WHO, 2013).

Ruhsal hastalıklarda hastalığın kontrol altına alınmasını zorlaştıran sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunlardan biri de ruhsal hastalığı olan bireylerin toplum tarafından damgalanmalarıdır. Damgalanma; ruhsal hastalığa sahip bireylerin hastalıkla ilgili olumsuz düşünce kalıplarının ortaya çıktığı bir statü kaybı ve dışlanma durumudur (Alptekin et al., 2014). Ruhsal hastalığı olan bireylerin toplum tarafından damgalanmaya maruz kalmaları sonucu yaşadıkları utanç, kendini suçlama ve ayrımcılık korkusu kendilerini damgalamalarına neden olmaktadır. Bu sebeple, ruhsal hastalığı olan bireyler kendilerine atfedilen özellikleri içselleştirmekte ve toplumun alışılmış olumsuz yargılarını kabul etmektedirler (Çam & Çuhadar, 2011; Yeşil & Han Almış, 2016). Toplumda ruhsal hastalığı olan bireylerin damgalanmaya maruz kaldıkları bildirilmiştir (Mejia-Lancheros et al., 2020; Niedzwiedz, 2019). Ayrıca önceki çalışmalar ruhsal hastalığı olan bireylerin içselleştirilmiş damgalanma düzeylerinin yüksek olduğunu göstermiştir (Ayar et al., 2021; Pribadi et al., 2020; Yildirim & Kavak Budak, 2020). Ruhsal hastalığa olan bireylerin yaşadıkları damgalanma deneyimi; bireylerin kendilerinden utanmalarına, kendilerini yetersiz hissetmelerine, sosyal ilişkilerden kaçınmalarına ve sosyal izolasyon gibi sonuçların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır (Sevinik & Arslan, 2020). Tüm bu olumsuz durumlar ruhsal hastalığı olan bireylerin birçok zorlukla karşı karşıya kalmalarına sebep olmaktadır.

Ruhsal hastalığı olan bireylerin damgalanma düzeyinin azaltılması bireylerin topluma yeniden kazandırılması sürecine destek olabileceğinden yaşam kalitelerinin artmasına da olumlu katkı sağlayabilir.

TARTIŞMA

Dışlama, ayrımcılık ve damgalama, psikiyatrinin yüzyıllardan beri devam eden ve günümüzde bile mevcut olan en önemli sorunları arasındadır (Sevindik ve ark., 2014). Ruhsal hastalık tanısı konulmuş bireylerin günümüzde tüm hastalıklar içerisinde damgalanmadan en fazla etkilenen grup olması kültüre, ruhsal hastalığa ve diğer bazı değişkenlere bağlı olarak damgalamanın şiddeti değişmekle birlikte hemen her toplumda damgalanmanın olumsuz sonuçlarının ortaya çıkardığı sosyal açıdan reddedilme, dışlanma ve ayrımcılığa en çok maruz kalan bireyler olduğu söylenebilir (Tel & Ertekin Pınar, 2012; Doğanavşargil Baysal, 2013; Taşkın, 2007). Ağır ruhsal hastalığı olan bireylerin üçte bir oranında yüksek düzeyde damgalanmaya maruz kaldığı bildirilmiştir (Doğanavşargil Baysal, 2013).

Yapılan bir çalışma sonucunda, halkın şizofrenili bireyler ile yakın ilişkiler kurmaktan kaçındıkları ve bu bireyleri damgalayarak dışlama eğiliminde oldukları bildirilmiştir. Bu tutumun en önemli sebebi de bu bireylerin tehlikeli olduğu; ne zaman, ne yapacakları belirsiz olan bireyler olarak düşünülmesidir (Taşkın, 2007). Toplum, aile ve sağlık personeli tarafından damgalanan bireyler yetersizlik duygusu yaşama, kişilerarası ilişkilerden kaçınma ve hastalıklarından dolayı utanma gibi sebeplerle kendilerini değersiz görerek öz güvenlerini yitirmekte bu durum da topluma uyum sağlamalarında sorunlar oluşturmaktadır (Çam & Çuhadar, 2011; Coşkun & Güven Caymaz, 2012; Tel & Ertekin Pınar, 2012).

Bu bireyler damgalanarak toplumdan uzaklaştırılmakta, izole edilmekte, yok edilmek için çaba gösterilmekte veya yok olmaları için kendi hallerine bırakılmaktadırlar (Coşkun & Güven Caymaz, 2012).

Ruhsal hastalıklar hakkındaki yanlış inançlar, olumsuz tutumlar ve korkudan kaynaklanan damgalama, kalıp yargılarla hastalığın gerçekte nasıl olduğunun diğer bireyler tarafından anlaşılmasını zorlaştıran bir sorundur. Şizofreniden dolayı damgalama, sadece bireyin kendisi ile ilgili olmayıp; hastalık, hastalığın tedavi yöntemleri, aile üyeleri, bakım vericileri, sağlık bakım çalışanları ve ruh sağlığı çalışanları ile de ilişkilidir (Doğanavşargil Baysal, 2013).

Kronik yapısına bakıldığında ruhsal hastalıklar sadece bu hastalığa sahip bireylere değil, bakım vericilerine ya da ailelerine de büyük bir yük getirmektedir. Sürekli artan hastalık yükü; yeti yitimine ve ekonomik kayıplara neden olmakla birlikte hastalığa sahip bireyleri ve yakınlarını damgalayarak toplumdan uzaklaştırabilmektedir (Sevindik ve ark., 2014). Damgalanma sadece şizofrenili bireyleri değil, onların ailelerini de etkileyen bir sorundur (Krupchanka ve ark., 2016). Konuyla ilgili çalışmalarda hasta yakınları bu damgalama ve sosyal izolasyon konusunda güçlükler yaşadıklarını bildirmişlerdir. Bu sebeple hasta yakınları hastalığı gizlemekte hatta bazen tedavi için bir sağlık kurumuna başvuru yapmaya bile engel olabilmektedir (Taşkın, 2007).

Ruh sağlığı uygulamalarını her alanda (koruyucu, geliştirici ve tedavi edici) olumsuz olarak etkileyen damgalama, toplumun her kesimindeki bireyler tarafından (hemşireler, hekimler, eczacılar vb.) yaygın olarak gözlenmektedir. Toplumun ruhsal hastalıklara yönelik olumsuz tutumlarından dolayı bireyler ruhsal hastalık belirtilerinin farkına varılması ve bunun için yardım aranması, ruhsal hastalığa tanı konulması ve tedavisinin düzenli bir şekilde sürdürülmesine kadar ruh sağlığı hizmetlerini her aşamada olumsuz etkilemektedir (Coşkun & Güven Caymaz, 2012).

Türkiye'de yapılan epidemiyolojik bir araştırmada toplumun %76.5'i şizofreniyi bir ruhsal hastalık olarak belirtmiştir. Katılımcıların dörtte biri şizofreninin tehlikeli olduğuna ve toplum içinde serbest bırakılmamaları gerektiğine inanmaktadır. Katılımcıları %46.8'i şizofrenili bireyler ile birlikte çalışmayacağını, %69.9'u şizofrenili bireyler ile evlenmeyeceğini, %33.22' si şizofrenili komşusunun olmasından rahatsız olacağını, %43'ü evi olsa bir şizofrenili bireye kiraya vermeyeceğini, %25.7'si şizofrenili bireylerin toplum içinde serbestçe yaşamamaları gerektiğini, %58.6'sı şizofrenili bireylerin hayatları ile ilgili doğru kararlar alamayacaklarını belirtmişlerdir. Eğitim ve sosyodemografik düzey düştükçe bu bireylere yaklaşım daha da olumsuz hale gelmektedir (Doğanavşargil Baysal, 2013).

Yapılan çalışmalar şizofrenili bireylerin içselleştirilmiş damgalanma düzeylerinin yüksek olduğunu bildirmişlerdir (Alhadidi et al., 2021; Karidi ve ark., 2010; Kök ve Demir, 2018; Sevinik ve ark. 2020). Yıldız ve ark. şizofrenili bireylerde damgalanmanın majör depresif bozukluğu olan bireylerden daha yüksek düzeyde olduğunu, Yılmaz&Okanlı ise şizofrenili bireylerin damgalanma düzeylerinin diğer ruhsal hastalık gruplarına göre daha yüksek olduğunu bildirmişlerdir (Yıldız ve ark., 2012; Yılmaz & Okanlı, 2015). Şizofreninin ağır ruhsal bir hastalık olması, bireylerin toplum tarafından tehlikeli, saldırgan vb. olarak düşünülmesine ve bireylere yönelik olumsuz, reddedici tutumlara neden olmaktadır. Bu yaklaşımların da şizofrenili bireylerin damgalamalarına neden olabileceği düşünülebilir.

Ruhsal hastalığı olan bireylerin iyileşme süreçlerinde içselleştirilmiş damgalanmanın önemli bir faktör olabileceği belirtilmektedir. Ruhsal hastalığı olan bireylerin psikiyatrik semptomlarını azaltmak için birçok müdahaleye odaklanılmıştır. Ruhsal hastalıkların bir yan etkisi olarak bireylerde içselleştirilmiş damgalanma riski gelişebilir. Ayrıca, bu risk ruhsal hastalığı olan bireylerin iyileşme sürecine ve yaşamın amaçlarını gerçekleştirmelerine majör bir engel olarak görülebilir. İçselleştirilmiş damgalanmanın artmasıyla birlikte bireylerin kendilerini toplumdan uzaklaştırması, içe kapanması, bireysel ve toplumsal rollerini sürdürmelerinde zorluk yaşaması, kendilerini değersiz ve işe yaramaz hissetmesine neden olabilir. Ruhsal hastalığı olan bireylerin damgalanma düzeyinin azaltılması hastalıkla başa çıkabilir duruma gelmelerini, sosyal işlevselliklerini ve kişiler arası ilişkilerini geliştirmelerine katkı sağlayabilir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Günümüzde damgalanma ruhsal hastalığı olan bireyler arasında ciddi sorunlar oluşturmaktadır. Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşirelerinin öncelikli olarak ruhsal hastalığı olan bireylerde damgalanmayı arttıran etkenleri belirlemesi gerekmektedir. Daha sonra ruhsal hastalığı olan bireylerin damgalanma düzeylerini azaltmak için çeşitli psikoterapötik müdahaleler uygulamaları ve bu uygulamaları farmakolojik tedaviye ek olarak rutin klinik bakıma entegre etmeleri gerekmektedir. Tüm bunların yanı sıra; ruhsal hastalığı olan bireylere, bakım vericilerine, ailelerine, sağlık bakım çalışanlarına ve topluma ruhsal hastalıkları anlamaya yönelik psikoeğitimler, damgalanmayla mücadeleye yönelik eğitimler planlanması gerektiği söylenebilir. Ayrıca, damgalanmayla mücadele çalışmalarında kitle iletişim araçları kullanarak özellikle medyanın gücünden yararlanması, ruhsal hastalığı olan bireylerin sosyal işlevsellik düzeylerini arttırması ile damgalanmanın azaltılacağı etkinlikler düzenlenmesi önerilebilir.

KAYNAKLAR

Abay, A.R., & Çölgeçen, Y. (2018). Psychiatric social work- duties and responsibilities of social workers ın preventive, therapeutic and rehabilitative mental health. *OPUS–International Journal of Society Researches*, 9(16),2147-2185. doi.org/10.26466/opus.484950

Alhadidi, M., Abdullah, K. L., Tang, L. Y., Danaee, M., & Al Hadid, L. A. R. (2021). Knowledge about schizophrenia, insight into illness, and internalized stigma and their associated factors among people diagnosed with schizophrenia in a long-term care facility. *Perspectives in Psychiatric Care*, 57(1), 225-234.

Alptekin, K., Üçok, A., Ayer, A., Ünal, A., Erol, A., Ensari, H., Atmaca, M., & Devrimci Özgüven, H. (2014). Psikiyatri kliniğine yatırılan şizofreni ve psikotik bozukluğu olan hastaların tedavi rehberi. *Klinik Psikofarmakoloji Bülteni,* 24(3), 276.

Ayar, D., Karasu, F., & Sahpolat, M. (2021). The relationship between levels of solution-focused thinking and internalized stigma and social functionality in mental disorders. *Perspectives in Psychiatric Care*, 1–11. doi.org/10.1111/ppc.12944

Binbay, T., Direk, N., Aker, T., Akvardar, Y., Alptekin, K., Cimilli, C., Çam, B., Deveci, A., Gültekin, B.K., Şar, V., Taycan, O., & Ulaş, H. (2014). Psychiatric epidemiology in Turkey: main advances in recent studies and future directions. *Turkish Journal of Psychiatry,* 25(4), 264-281. doi:10.5080/u7463

Coşkun, S., & Güven, N. C. (2012). Bir kamu ve özel psikiyatri hastanesine başvuran hastaların içselleştirilmiş damgalanma düzeyi yönünden karşılaştırılması. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 3(3), 121-28.

Çam, O., & Çuhadar, D. (2011). Ruhsal hastalığa sahip bireylerde damgalama süreci ve içselleştirilmiş damgalama. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 2(3), 136-140.

Doğanavşargil Baysal, Ö. G. (2013). Damgalanma ve ruh sağlığı. *Arşiv Kaynak Tarama Dergisi*, 22(2), 239-251.

Karidi, M. V., Stefanis, C., Theleritis, C., Tzedaki, M., Rabavilas, A., & Stefanis, N. Perceived social stigma, self-concept and self-stigmatization of patient with schizophrenia. *Compr Psychiatry* 2010; 51: 19– 30.

Krupchanka, D., Kruk, N., Murray, J., Davey, S., Bezborodovs, N., Winkler, P., Bukelskis, L., & Sartorius, N. (2016). Experience of stigma in private life of relatives of people diagnosed with schizophrenia in the Republic of Belarus. *Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol,* 51, 757–765.

Kök, H., & Demir, S. (2018). Şizofreni ve bipolar bozukluğu olan hastalarda içselleştirilmiş damgalanma, benlik saygısı ve algılanan sosyal destek. *Çukurova Medikal Dergisi*, 43(1), 99-106.

Mejia-Lancheros, C., Lachaud, J., O'Campo, P., Wiens, K., Nisenbaum, R., Wang, R., Hwang, S. W., & Stergiopoulos, V. (2020). Trajectories and mental health-related predictors of perceived

discrimination and stigma among homeless adults with mental illness. *PLoS One*,15(2), e0229385. doi.org/10.1371/journal.pone.0229385

Niedzwiedz, C. L. (2019). How does mental health stigma get under the skin? Cross-sectional analysis using the Health Survey for England. *SSM-Population Health*, 8, 100433. doi.org/10.1016/j.ssmph.2019.100433

Pribadi, T., Lin, EC-L, Chen, P. S., Lee, S. K., Fitryasari, R., & Chen, C. H. (2020). Factors associated with internalized stigma for Indonesian individuals diagnosed with schizophrenia in a community setting. *J Psychiatr Ment Health Nurs*, 27, 584–594. doi.org/10.1111/jpm.12611

Sevinik, H., & Arslan FT. (2020). Determination of internalized stigma and social functioning level in schizophrenia patients. *J Psy Nurs*, 11(3), 173-180. doi:10.14744/phd.2020.50455

Sevindik, C. S., Özer, Ö. A,, Kolat, U., & Önem, R. (2014). Major depresif bozukluğu veya psikotik bozukluğu bulunan hastalarda içselleştirilmiş damgalanma ve işlevsellik üzerine etkisi. *Şişli Etfal Hastanesi Tıp Bülteni*, 48(3), 198-207.

Taşkın, E. O. (2007). Ruhsal hastalıklarda damgalama ve ayrımcılık, stigma ruhsal hastalıklara yönelik tutumlar ve damgalama,1. Baskı, Taşkın E O (ed), İzmir, Meta Basım Matbaacılık, 31-40.

Tel, H., & Ertekin Pınar, Ş. (2012). Ayaktan izlenen psikiyatri hastalarında içselleştirilmiş damgalama ve benlik saygısı. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 3(2), 61-66.

World Health Organization. (2013). Mental Health Action Plan 2013-2020. https://apps.who.int/iris/handle/10665/89966

Yeşil, B., & Han Almış, B. (2016). Bir ruh sağlığı hastanesinin bir eğitim ve araştırma hastanesinden içselleştirilmiş damgalanma düzeyi açısından farklılıkları. *F. Ü. Sağ Bil Tıp Derg*, 30, 125–129.

Yıldız, M., Özten, E., Işık, S., Özyıldırım, İ., Karayün, D., Cerit, C., & Üçok, A. (2012). Şizofreni hastaları, hasta yakınları ve major depresif bozukluk hastalarında kendini damgalama. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 13, 1-7.

Yılmaz, E., & Okanlı, A. (2015). The effect of internalized stigma on the adherence to treatment in patients with schizophrenia. *Archives of Psychiatric Nursing*, 29(5), 297-301.

Yildirim, T., & Kavak Budak, F. (2020). The relationship between internalized stigma and loneliness in patients with schizophrenia. *Perspect Psychiatr Care*, 56, 168-174.

PHYSICAL ACTIVITY PROFILE IN FEMALE FOOTBALL IN TIRANA, ALBANIA

MSc. ESMERALDA BESHI

Faculty of Physical Activity and Recreation, Sports University of Tirana, Albania.

Msc. MARK DODAJ

Department of Sports Performance, Sports Research Institute, Sports University of Tirana, Albania

Abstract

Women's football in Albania has started to develop in recent years. More than 500 girls of different age groups who play football today have been identified. There are no studies for the identification and measurement of sports performance and physical skills in women's football in Albania. Methods; the subjects are 2 National Championship Women's soccer teams in Tirana, Albania. Association "Tirana Female" No. 17 players and Association "Kinostudio Female" No. 17 female players who will be evaluated according to their specified positions. Measurements: BH, BW, BMI kg/m2, CMJ and Flexibility in the roles of Goalkeeper, Defender, Midfielder and Attacker. Results; the obtained data will show the differences between the roles of the female soccer players. For the CMJ test, the offensive players have resulted in a higher jump than the "Tirana Female" team even between the specific roles of the two teams. It is shown that the attackers "Kinostudio Female" had a value of 30.4 cm and the female goalkeepers 29.2 cm. Conclusions; at the end of this study, the obtained data showed that the physical activity profiles of the female soccer players of the National Championship in Albania differ from the specific positions of the game. The results showed that female soccer players in Albania present low values in the physical activity profiles compared to the references of female soccer players in different countries.

Keywords: Countermovement jump, women's football, flexibility, performance.

Introduction

Football in the world has been widespread for many years as a very passionate sport for men, but we are now seeing that women are also very passionate about this sport. According to the latest statistical data from UEFA-2022 for women's football show that 99,553 is the number of female players playing football. This sport is being noticed even in recent years in Albania as a novelty for our country. The first women's football team in Albania was created in 2005 in the village of Juban in Shkodra and was named "Juban Danja". From the official data of the ALF of the Women's Football Sector, it turns out that 197 female footballers participate in the National Championship. So far we have identified over 500 girls of different age groups who are playing football today. There are 11 Women's Football Associations in the Albanian National Championship. The AFL, in promoting women's football in Albania, also organizes various school championships in different age groups. However, the number of women who play football in Albania is relatively small compared to the number of men, as well as in Europe or the world. There are no studies to identify and measure the sports performance and physical skills that are essential for elite women's soccer and that would provide benchmarks and baselines for future coaches, players and researchers. There are many studies on women's football specifically related to the topics of player characteristics in the game, due to the increasing popularity of the women's game worldwide, although they are not yet as numerous as scientific investigations on men's football (Ingebrigtsen J., et al., 2011). As with other sports, soccer is not a science, but science can help improve performance (Albert.M.,1983). Typically, soccer players are classified into four groups: goalkeepers, defenders, midfielders and forwards (Ingebrigtsen J. et al, 2011 & Vescovi J.D., Motion, 2014), although another classification system has been used, grouping players into goalkeepers, central defenders, full backs, central midfielders, wide midfielders and strikers (Bradley P.S., et al, 2014). Although information about the physical fitness and anthropometric characteristics of female soccer players have been widely studied by several authors (Davis & Brewer, 1993; Haugen

et al., 2014; Jensen & Larsson, 1992) in different teams in the world, it has been reported that the strength aerobic capacity, running ability, flexibility, muscle strength, body height, mass and body fat percentage vary significantly from one playing position to another of female players according to the authors. It has been shown that defenders possess a better aerobic capacity than goalkeepers from running speed to anaerobic threshold (Manson et al, 2014). A group of authors (Mohamed et al, 2020) have reported in a study, that in the first Tunisian women's football league, anthropometric profiles differ from one playing position to another. According to them, defensive players had exceptional physical characteristics that distinguished them from outfield players. While according to a study among Brazilian female soccer players, it was reported by the authors (Paulo R. Santos-Silva, 2021) that the different positions of the game had significant differences in physical capacity and anthropometric parameters. Therefore, our goal is to evaluate the physical fitness of female soccer players in the National Championship in Albania according to the specified game profiles.

Materials and Methods

The subjects are 2 women's football teams of the National Championship in Albania. Association "Tirana Female" No. 17 players and Association "Kinostudio Female" No. 17 female players will be evaluated according to their specified positions. Female football teams will be evaluated on anthropometric characteristics; Body Height cm, Body Weight kg, BMI kg/m2. Goalkeeper, Defender, Midfielder and Attacker.

Testet Protokoll

Flexibility Test and CounterMovement Jump Test – CMJ

To ensure safe and appropriate preparation for the fitness tests, the players participated in uniform for approximately 15 minutes of warm-up and dynamic stretching exercises. The tests were completed in the following order, with 3 minutes of passive rest time between tests. Each player performed 3 trials of the test. The best performance for each test was recorded for data analysis as follows. Each participant was encouraged to perform maximally during the 2 tests.

Instrument Used

The "OptoJump" Platform, which is located in the laboratory at the Tirana University of Sports, was used. It is a platform with an optical measurement system consisting of a transmitter and receiver bar. Based on these basic data, the dedicated software makes it possible to obtain a series of parameters related to the performance of athletes with maximum accuracy and in real time.

Results

Below we will present by means of graphs the obtained data of the anthropometric measurements of the female soccer players of the two teams participating in the study. The table will clearly show us the changes and differences between the specific roles that the female players of both "Tirana Female" and “Kinostudio Female" teams have in Goalkeeping, Defense, Midfield and Attack.

Tab.1 Anthropometric data of "Tirana Female" football players according to playing position

“TIRANA Femra”	Portiere	Mbrojtese	Mesfushore	Sulmuese
Mosha	21.6 ± 2.2	18.8 ± 2*	20.3 ± 2.3*	23.6 ± 2.1*
Lartesia Trupore (cm)	169.3 ± 1.7	167.8 ± 1.2*	166.6 ± 1.7*	168.5 ± 2.4*
Pesha Trupore (kg)	67.3 ± 1.4	64.5 ± 2.5*	63.6 ± 2.2*	61 ± 2.9*
BMI (kg/m^2%)	21 ± 2.6	20.7 ± 2.1*	21.6 ± 3.3*	18.8 ± 1.7**

Table 2. Anthropometric data of "Kinostudio Female" football players according to playing position

"KINOSTUDIO Femra"	Portiere	Mbrojtese	Mesfushore	Sulmuese
Mosha	21.2 ± 1.2	19.8 ± 2*	19.3 ± 2.3*	21.6 ± 2.1*
Lartesia Trupore (cm)	170.3 ± 1.7	165.8 ± 1.2*	161.6 ± 1.7*	167.5 ± 2.4*
Pesha Trupore (kg)	69.3 ± 2.5	61.5 ± 1.5*	60.6 ± 3.2*	63 ± 1.9*
BMI (kg/m^2%)	20 ± 2.6	19.7 ± 3.1*	19.5 ± 3.3*	19.3 ± 1.7**

According to the data presented in tables 1 and 2, the results show that the female soccer players in the role of Goalkeeper are relatively old and were older than the players in all other positions. But it turned out that only the attackers of the "Tirana Female" team were older than the attacking footballers of the "Kinostudios Female" team. According to the data, we see that female footballers in the role of goalkeeper of the "Kinostudios Female" team are taller compared to any other specified role of footballers. But we noticed that the female footballers of the "Tirana Female" team were taller in the team average. The data show that the female soccer players in the study have an approximate Body Weight but not an approximate Body Mass BMI% kg/m2 according to playing roles. No significant differences in BMI% were observed between off-field playing positions.

Table.3. The data of physical tests of football "Tirana Female" according to roles

Tirana Femra	Portiere	Mbrojtëse	Mesfushore	Sulmuese
CMJ (cm)	26.8 cm	25.9cm	26.3cm	27.5 cm
Fleksibiliteti	14.4	25.8	24.3	19.1

Table.4. The data of physical tests of football "Kinostudio Female" according to roles

Kinostudio Femra	Portiere	Mbrojtëse	Mesfushore	Sulmuese
CMJ (cm)	29.2cm	28.1 cm	27.6 cm	30.4 cm
Fleksibiliteti	21.6	17.7	18.3	17.1

The data in Table 3 and 4 are the Flexibility test as well as the CounterMovement Jump (CMJ) test without the assistance of the arms. This CMJ test was developed on the OptoJump platform in the Biomechanics Laboratory at UST. For the CMJ test, the offensive players of "Kinostudio Femra" resulted in a higher jump than the team of "Tirana Female" even between the specific roles of the two teams. As shown in graph 5, "Kinostudio Female" attackers had a value of 30.4 cm and female goalkeepers 29.2 cm. So female goalkeepers and female strikers showed the best performance of all positions. Regarding the presented data of the Flexibility test presented as above, we see that the defensive footballers of the team of "Tirana Female" have a better performance in values than the team of "Kinostudio Female" 25.8> 17.7 cm. From the obtained data, we see that even the midfielders of the "Tirana Female" team have a better result than the "Kinostudio Female" team, 24.3>18.3cm.

Discussions

Previous studies have evaluated anthropometric measurements and physical ability profiles of female soccer players in different countries. As we have shown at the beginning of this study, the main goal was to evaluate the anthropometric and physical fitness profiles of female players according to the specified playing roles in two Super League teams in the Albanian National Championship of the 2022-2023 sports season. Various studies have shown that female goalkeepers are taller than other players in specific positions. This data also resulted in our two teams included in the study, where the goalkeepers are 167.2 cm from the "Tirana Female" team and 170.3 cm from the "Kinostudio Female" team. According to the data, there are no significant differences in body mass BMI% between playing positions on the field, so the BMI% difference between the two women's soccer teams according to

playing roles was ±1.5%. While the Body Weight is distinct according to graph 3, the goalkeepers of the "Kinostudio Female" team had a greater weight than the goalkeepers of the "Tirana Female" team in values of 57.5 kg < 69.3 kg. When we compare our results of female soccer players with those data published in different studies within women's soccer, the results in our study were lower than those reported by Norwegian studies according to (Haugen et al., 2012) and Australian (Tumilty & Darby, 1992). We evaluated jumping in female soccer players in Albania through the Countermovement Jump (CMJ) test tool without the help of the arms together with the Flexibility test, as we explained in the methodology part of the study.

For the CMJ test, the offensive players of "Kinostudio Female" resulted in a higher jump than the team of "Tirana Female" even between the specific roles of the two teams. As shown in graph 5, "Kinostudio Female" attackers had a value of 30.4 cm and female goalkeepers 29.2 cm. So female goalkeepers and female strikers showed the best performance of all positions. However, there was no significant difference between the female defenders and female midfielders of the two participating teams in the study. It has previously been reported that the CMJ scores for female goalkeepers and female forwards were 40.9 ± 4.4 cm and 42.7 ± 5.5 cm, respectively, for a Japanese college female soccer according to (Vescovi et al., 2006), i.e. approximately 11 cm higher than our female football players in Albania. Regarding the presented data of the Flexibility test, according to graph 6 presented above, we see that the defensive footballers of the "Tirana Female" team have a better performance in terms of values than the "Kinostudio Female" team 25.8> 17.7 cm. From the obtained data and from the presentation in graph 6, we see that even the midfielders of the "Tirana Female" team have a better result than the "Kinostudio Female" team 24.3>18.3cm. However, there are few studies on the flexibility of women's football, especially in Albania. It is important to note that muscle flexibility in the lower limbs of soccer players has important practical implications: higher muscle elasticity increases movement efficiency and lack of muscle elasticity increases the incidence of muscle injuries..

Conclusion and Recommendations

However, comparisons of female and male players in Albania, especially in terms of physical fitness and anthropometric characteristics, are still quite limited and not reported in scientific journals. Soccer is a dynamic sport, although efforts are made to select and manage soccer players in specific playing positions, based on their physical ability profile.

At the end of this study, the obtained data showed that the physical activity profiles of the female soccer players of the National Championship in Albania differ from the specific positions of the game. The results showed that female soccer players in Albania present low values in the physical activity profiles compared to the references of female soccer players in different countries.

These data can be used and serve coaches to improve their training programs in function of the physical activity of female soccer players according to game profiles.

I think this is the first study that reports data on the physical activity profiles of female soccer players in Albania using laboratory methods and, therefore, these data can serve in future research.

Thanks and Information Note

This is my first paper as a scientific master's student in Faculty of Physical Activity and Recreation, Sports University of Tirana, Albania. I thank the teachers who helped me.

References

Albert M. (1983).Descriptive three-year data study of outdoor and indoor a professional soccer injuries. *Athl Train*. 18:p.218-20.

Bradley P.S., Bendiksen M., Dellal A., Mohr M., Wilkie A., Datson N. et al., (2014). The application of the Yo-Yo intermittent endurance level 2 test to elite female soccer populations. *Scand J Med Sci Sports,* 24 (1), p.43–54. doi: 10.1111/ j.1600-0838.2012.01483

Davis, J. A., & Brewer, J. (1993). Applied physiology of female soccer players. *Sports Medicine*, 16, p.180–189.

Haugen, T. A., Tønnessen, E., Hem, E., Leirstein, S., & Sei- ler, S. (2014). VO2max characteristics of elite female soccer players, 1989–2007. *International Journal of Sports Physiol-ogy and Performance*, 9, p.515–521.

Haugen, T. A., Tønnessen, E., & Seiler, S. (2012). Speedand countermovement-jump characteristics of elite female soccer players, 1995–2010. *International Journal of Sports Physiology and Performance*, 7, p.340–349.

Ingebrigtsen J., Dillern T., Shalfawi S.A.,(2011). Aerobic capacities and anthropometric characteristics of elite female soccer players. *J Strength Cond Res,* 25 (12),p. 3352– 3357, doi: 10.1519/JSC.0b013e318215f763.

Jensen, K., & Larsson, B. (1992). Variations in physical capacity among the Danish national soccer team for women during a period of supplemental training. *Journal of Sports Sciences*, 10, p.114–117**.**

Lockie, R. G., Moreno, M. R., Lazar, A., Orjalo, A. J., Giuliano, D. V., Risso, F. G., Jalilvand, F. (2018). The physical and athletic performance characteristics of Division I collegiate female soccer players by position. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 32,p. 334–343**.**

Manson SA, Brughelli M, Harris NK.(2014). Physiological characteristics of international female soccer players. *J Strength Cond Res*. 28:p.308e18.

Mohamed Moncef Kammoun1, Omar Trabelsi1, Adnene Gharbi1,2*, Liwa Masmoudi1, Sleh Ghorbel1, Zouhair Tabka2, and Karim Chamari .(2020). "Anthropometric and physical fitness profiles of Tunisian female soccer players: Associations with field position .*Acta Gymnica*, vol. 50, no. 3, , p.130–137. doi: 10.5507/ag.2020.013.

Paulo R. Santos-Silva1*, Andre Pedrinelli1, Bruna B. Osorio, Thais P. Aquino, Julia Maria D'A Greve, Arnaldo Jose Hernandez, Guilherme Veiga Guimaraes.(2021) "Physiological, Morphological Characteristics and Blood Profile of Female Elite Brazilian Soccer Players According to Position" *Open Science Journal* 6(2).

Sporiš, G., Čanaki, M., & Barišić, V. (2007). Morpho- logical differences of elite Croatian female soccer players according to team position. *Hrvatski Športskomedicinski Vjesnik*, 22,p.

Tumilty, D., & Darby, S. (1992). Physiological characteristicsof Australian female soccer players. *Journal of Sports Sciences*,10, 145p.91–96.

Vescovi J.D., (2014).Motion Characteristics of Youth Women Soccer Matches: Female Athletes in Motion (FAiM) Study. *Int J Sports Med*, 35 (2), p.110–117. doi: 10.1055/s-0033 -1345134.

Vescovi, J. D., Brown, T. D., & Murray, T. M. (2006). Positional characteristics of physical performance in DivisionI college female soccer players. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness,* 46, p.221

SUSTAINABLE GROWTH RATE AND ROE ANALYSIS: AN APPLIED STUDY ON KOSOVO MANUFACTURING COMPANIES USING THE PRAT MODEL

Ardi Ahmeti

Ph.D. candidate, Department of Bank and Finance, Economic Faculty, University of Prishtina "Hasan Prishtina", Kosovo

Yllka Ahmeti

Ph.D. candidate, Department of Bank and Finance, Economic Faculty, University of Tetovo, North Macedonia

Albina Kalimashi

Ph.D. candidate, Department of Bank and Finance, Economic Faculty, University of Prishtina "Hasan Prishtina", Kosovo

Abstract

The study's goal was to look at how the PRAT model affected the rate of sustainable growth in a Kosovo manufacturing firm from 2011 to 2021. To assess sustainable growth, the PRAT model was employed, which comprises profit margin (P), retention rate (R), asset turnover (A), and leverage (T). To analyze the association between the variables under study, multiple regression analyses were performed using three alternative models: The Ordinary Least Square Model (OLSM), the Fixed Effect Model (FEM), and the Random Effect Model (REM). The findings demonstrated that all factors in the PRAT model, including profitability margin, retained earnings, asset turnover, and financial leverage, had a significant impact on sustainable growth. This finding implies that each of these components influences the total rate of sustainable growth in Kosovo manufacturing firms throughout the specified time period. When comparing and determining the validity of the statistical measurement models, the fixed effect model was determined to be valid for measuring the relationship between the variables of the PRAT model. The findings emphasize the importance of numerous components within these models and give significant insights for policymakers and industrial firms operating in Kosovo.

Keywords: PRAT, Manufacturing Companies, Sustainable Growth Rate, Kosovo

Jel Clasification:

Introduction

The phrase "sustainable growth rate of the company" refers to the highest rate of growth that the company can achieve without raising more equity or taking on more debt. If a company's growth rate is lower than what is deemed sustainable, it is generally conceivable for it to stagnate, lose its competitive advantage, and in the worst case, go bankrupt. On the other hand, if a company's growth rate surpasses its capability for sustainable expansion, it can have financial problems, a lack of liquidity, and eventually insolvency. To finance quick expansion, a firm has a multitude of options at its disposal, both internal and external in nature. While external alternatives might have to deal with mounting debt or recapitalization through the issuance of new shares, internal alternatives might concentrate on improving production effectiveness, total asset turnover ratios, and all of its component aspects.

To maximize growth rates without increasing the company's debt or issuing more shares, it is essential to have a sustainable growth rate (SGR), which is regarded to have a significant impact on how well a company succeeds. Businesses utilize SGR as a crucial statistic to evaluate their profitability. The highest platform or benchmark required for a corporation to raise its profits without utilizing less money, according to Higgins (1977), is sustainable growth. Factors include the earnings retention rate and return on equity. To create a single indicator of a firm's financial performance measurement for

each production firm, profit margin and business efficiency can be integrated with financial factors like capital structure and retention ratio. SGR must be evaluated using particular performance indicators for enterprises. The elements influencing a company's SGR can be identified to describe these metrics and assist stakeholders in making the right choices. According to Radasanu (2015) and Hartono et al. (2016), the profitability ratio, asset turnover ratio, finance policy, and dividend policy are the four factors that have an impact on SGR. By determining the variables that affect a company's SGR, precise measurements of performance can be developed, assisting consumers, management teams, and stakeholders in making the best choices for the organization.

The economy of Kosovo, particularly the manufacturing sector, may be affected by several factors that slow down the rate at which resources used by firms are recovered. As a result, effective resource management is required, with working capital being the most important resource. The production sector is a country's economic engine for long-term growth, and while Kosovo's retail industry contributes to GDP, manufacturing companies only made up 14.3% of the country's total number of firms in 2019 while employing 16.3% of all workers, according to data from the Kosovo Agency of Statistics. The production sector, which employed 17.02% of all workers, accounted for 13.2% of the economic sectors' turnover structures, according to data from the year 2022. These numbers show that, even though it hasn't received enough attention, the manufacturing sector is essential to a country's economy, and that working capital management and corporate profitability are particularly important in this sector.

This essay will analyze the pace of sustained expansion of the production sector in Kosovo. Along with the research findings of numerous worldwide writers, the methodology for calculating the sustainable growth rate is offered from a theoretical standpoint of identifying the research subject.

The paper is organized as follows: Following an introduction of the research's topic in the first section, the second section explores the effects of financial performance on the sustainable growth rate of Kosovo SMEs and offers a literature analysis that compiles the pertinent studies. Information about the study's data gathering and analysis method is provided in the third part. The influence of financial performance on the sustainable growth rate of SMEs operating in Kosovo is extensively examined in the fourth portion of the paper, which focuses on empirical data. The conclusions and their economic relevance are explained in more detail in the fifth part, which also goes through how the initial hypotheses were evaluated. The sixth section, Conclusion, summarizes the study's goals, goes into further detail about its findings and contributions to the field of science, offers applications, and makes suggestions.

Literature Review

The concept of sustainable growth rate (SGR) has its reference to Babcock (1970), who provided a simple explanation of the behavior of various elements of sustainable growth rate. This concept was later developed by Higgins (1977), who emphasized the increase in unfavorable financial circumstances if there was unlimited growth in a firm. According to him, the fastest a company can increase revenue without exhausting its financial resources is considered to have an SGR in a business environment. Given that it integrates the operating (profit margin and asset efficiency) and financial (capital structure and retention ratio) aspects of a company into one indicator, it is viewed as being valuable. Higgins' study of sustainable growth was further elaborated by Johnson (1981) by classifying the behavior of assets and liabilities in an inflationary environment. Platt, Platt, and Chen (1995) extended Higgins' study of the sustainable growth rate for firms in financial distress and developed a formula that describes how much growth can be achieved if firms do not borrow from the market to maintain a target capital structure. Under these circumstances, they propose to estimate the sustainable growth rate simply as the product of profit margin and return on assets.

Ashta (2008) modified the SGR model of Higgins somewhat but still supported it. According to the study, SGR must be evaluated using the same leverage ratio. Dividing total assets (opening) by equity is the only way to calculate SGR (opening). Contrarily, concentrating on the mathematical component of the model, an adjustment must be done in the above alteration specifically by modifying the ratio of total asset turnover as sales divided by total asset opening, not by total assets ending as was

anticipated by Higgins. The sale of an asset becomes more natural as it is devoured by the opening of a current asset, and a new inducement of an asset yields profit in the form of future gains, it was also discovered. The growth rate will stabilize with the utilization of sales, regardless of the ratio of financial leverage and asset openness in asset turnover (Rosenberg, 2004; Ryabova and Samodelkina, 2018; Steblyanskaya et al., 2019; Ponce et al., 2021).

The SGR of an organization needs to be assessed using certain performance metrics. To assist stakeholders in making the best decisions, these measurements can be explained by identifying the elements that have an impact on the firm's SGR. Profitability, asset efficiency, and financial restraints must all be taken into account in this situation as they are significant variables that may affect the company's ability to grow sustainably.

The effect of financial performance on SGR has been examined by several authors. Lim and Rokhim (2021) found that profitability, as measured by return on assets, return on equity, and earnings per share are strongly and favorably correlated with SGR, except for profits per share. As a result, businesses with greater success would have higher SGR. Similarly, over the past ten years, research on the relationship between ROE components and the sustainable growth rate (SGR) has developed (Wahyuni and Dino, 2016; Manaf et al., 2018; Alberto et al., 2019; Nastiti et al., 2019). According to several studies, the SGR and ROE components are significantly positively correlated (Hafid 2016; Rahim 2017; Mukherjee and Sen, 2018).

The ratio of capital structure and return on capital as a measure of profitability was analyzed by (Amouzesh et al., 2011; Khan, 2012; Ali et al., 2017; Chandra et al., 2019) indicated that capital structure does not affect the equity returns of companies. (Yang et al., 2010; Dzikevičius and Šaranda, 2011; Lyroudi, 2018) analyzed the ratio of asset turnover and return on equity, finding that asset turnover does not have any significant impact on equity growth. According to other studies, financial leverage has little effect on ROE, but asset turnover and profit margin do (Raza and (Farooq 2017; Warrad and Nassar 2017). Vintila and Duca (2012), on the other hand, concentrated on the effect of financial leverage on ROE and came to the conclusion that an increase in financial leverage increased a firm's profitability as measured by ROE.

Some additional authors examine the effect of business size on the SGR. Researchers (Xu and Wang, 2018; Wang et al., 2019) discovered a strong and positive association between the SGR and the size of the company, but (Huang et al., 2019; Mamilla, 2019) reported opposite results regarding the effect of companies size on SGR. They discovered that firm size is highly detrimental and hypothesized that the larger the value, the less likely it is for a corporation to experience sustained growth. On the other hand, Pouraghajan et al. (2012) discovered a high direct association between firm growth potential with ROE and the ratio of tangible assets to equity, company size, and total assets turnover. Almaqtari et al. (2019) also observed a strong correlation between the asset management ratio and ROE.

Regarding leverage ratio and SGR association, some studies have discovered that debt leverage significantly increases the firm's SGR (Rahim, 2017; Pratama 2019; Mumu et al., 2019). The debt leverage has a favorable impact on the growth of the firm since it causes the sustainable growth rate of the company to climb when financial leverage rises and to fall as it falls (Srinivasa, 2011). The financial leverage of the company rises as the debt ratio does as well. As a result, more resources will be made available, which in turn will boost the company's pace of sustainable growth. Asset management efficiency and SGR relations are studied (Rahim 2017; Subbaredy and Reddy 2017; Mukherjee and Sen 2018). The authors concluded that the most efficient asset management has a positive effect on SGR. Apart from this, by analyzing the SGR of privately held retail enterprises based on the growth cycle stages, Phillips, Anderson, and Volker (2010) discover evidence of a high association between sales growth and SGR. The relationship between trade credit finance and sustainable growth at the business level is examined by Huang et al. in 2019. They discovered that trade credit financing had a considerable and positive impact on a firm's total capacity for sustainable growth, particularly for those with stronger internal control systems.

To summarize, the above literature shows that financial performance affects a company’s sustainable growth, but there are still divergent views about the right variables that can serve as a proxy for financial performance and sustainable growth. Consistent with previous empirical studies on this

topic, this study tests the hypothesis of the existence of a linear relationship between financial performance and the sustainable growth rate of manufacturing companies in Kosovo. Based on this statement we state the hypotheses as follows:

Hypothesis 1. There is a positive statistically significant effect of the DER, STA, LNA, ROE, and SG on SGR.

Hypothesis 2. There is a negative statistically significant effect of DAR, and RR on SGR.

Research Methodology and model specification

The definitions of dependent and independent variables are given in Section 3. The sample comprises 104 manufacturing companies in Kosovo throughout 12 years from 2010 to 2021. The audited financial statements, in particular, are employed as secondary data sources for the study. The Kosovo Financial Reporting Council, businesses' official websites, and other sources are used as data sources. In this study, panel data regression is utilized to analyze the financial performance and sustainable growth rate of Kosovo manufacturing businesses. The statistical information was handled using SPSS. Three models were applied to determine the impact of independent variables on the dependent variable (Rahim, 2017; Altahtamouni et al., 2022; Wijaya and Atahau, 2021). By estimating the pooled regression OLS model, the fixed effects model, and the random effects model, this study employed panel analysis techniques. Based on the models of these and other authors, we employ the following estimation model:

PRAT model:

$$SGRit = \beta_0 + \beta_1 NPM_{it} + \beta_2 RR_{it} + \beta_3 STA_{it} + \beta_4 TATE_{it} + \varepsilon_{it}$$

The operationalization of these variables is described in Table 1:

Table 1: Measurements of Variables

Variables	**Symbols**	**Proxy:**	
Dependent variable			
Sustainable growth	SGR	Return on equity subtracting the rate of earnings retention	(Nastiti et al., 2019; Nor et al., 2020; Wijaya and Atahau, 2021)
Independent variables			
Net Profit Margin	NPM (P)	Net Profit to Total Sales	(Nor et al., 2020; Ramli et al., 2022; Altahtamouni et al., 2022)
Retention Ratio	RR (R)	Retained Earnings / Net Income	(Arora et al., 2018; Nugroho, 2020; Alfayhani et al., 2022)
Asset Efficiency	STA (A)	Total Sales Turnover	(Rahim, 2017; Alarussi & Alhaderi, 2018; Zorn, et al., 2018: Nor et al.,2020)
Leverage	LEV (T)	Total Liabilities to Total Assets	(Rahim, 2017; Wijaya and Atahau, 2021; Alfayhani et al., 2022)
Return on Equity	ROE	Net Profit to Total Equity	

Empirical results

Descriptive statistics

Table 2 shows the descriptive statistics of the variables and the assessment of normality, which are detailed the mean, standard deviation, minimum, and maximum of the study variables of manufacturing companies in Kosovo for the period 2010 - 2021. The findings show that the maximum value is 0.250, the minimum value is – 8.741, the mean value is - 0.102, and the standard deviation is 0.810 when it comes to the sustainable growth of Kosovo manufacturing companies. The results show

that the maximum values for net profit margin, retention rate, asset efficiency, financial leverage, and return on equity are, in that order, 6.310, 2.881, 26.810, 0.993, and 6.680. Additionally, the minimum values in the same order are -0.727, -5.680, 0.057, 0.018, and -1.880.

Table 2: Summary statistics of the variables

Variable typology	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
SGR	1,248	-8.741	0.250	-0.102	0.810
NPM	1,248	-0.727	6.310	0.112	0.394
RR	1,248	-5.680	2.881	0.722	0.819
STA	1,248	0.057	26.810	1.060	1.450
LEV	1,248	0.018	0.993	0.486	0.254
ROE	1,248	-1.880	6.680	0.271	0.807

Source: Authors' calculations

Correlation analysis

Table 3. Pearson correlation matrix

	SGR	**NPM**	**RR**	**STA**	**LEV**	**ROE**	**VIF**	**1/VIF**
SGR	1							
NPM	-0.133**	1					1.043	0.959
RR	0.206**	-0.201**	1				1.119	0.894
STA	-0.030	-0.020	0.051	1			1.003	0.997
LEV	0.124**	0.024	-0.258**	-0.029	1		1.073	0.929
ROE	0.141**	0.223**	-0.590**	-0.044	0.307**	1	1.088	0.919

*Notes: **p < 0.01; *p < 0.05;*

Source: own elaboration

The results of the Pearson correlation analysis, which is based on the relationship between the dependent and independent variables, are presented in Table 3. The Pearson correlation measures the strength of a linear relationship between two variables. The SGR correlation findings with all variables and all p-value correlations are quite low, as shown in this table. To put it another way, this is an attempt to avoid the issues related to multicollinearity. As expected, all correlations between the independent variables are less than 0.75. As a result, there appear to be suspicious instances of multicollinearity influencing the research variables. If the correlation coefficients between two explanatory variables are greater than 0.75, there is a multicollinearity problem (Assfaw, 2020). The variance inflation factor (VIF) of the predictor variable should not be larger than 5 to rule out multicollinearity, even if Assfaw (2020; Vukoviç et al. 2022) accepts a VIF of greater than 5. The reciprocal of the VIF in our investigation is more than 0.20. These figures indicated the lack of multicollinearity.

The correlation coefficients show a negative and statistically significant relationship at a 1% level between sustainable growth rate and some of the model's determinants, such as profitability (ROA), leverage (LEV), financial distress (FD), and effective capital management (ATR). Profitability (ROA) has a negative correlation with liquidity (LIQ), firm size (SZ), and effective capital investments (ATR), and a positive correlation with asset efficiency (STA), sales efficiency (ROS), and financial distress (FD). At the 1% level, liquidity (LIQ) displays a negative association with asset efficiency (STA) and Leverage (LEV) and a positive correlation with Effective capital investments (ATR). Asset Efficiency (STA) has a negative correlation at the 1% level with Size (SZ) and effective capital investments (ATR) and a positive correlation of 1% with financial distress (FD). Leverage has a positive correlation at the 5% level with effective capital investments (ATR), while firm size (SZ) has a positive correlation with effective capital investments (ATR) and a negative correlation with financial distress (FD) at the 1% level. Sales efficiency (ROS) correlates with effective capital

investments (ATR) at a 5% level, while financial distress (FD) has a negative correlation at the 1% level with effective capital investments (ATR).

Regression results

Three methods were used to estimate the study's model: (OLS), (FEM), and (REM). Table 4 summarizes the results of the three methods.

Table 4. Estimations and Tests of Significances (PRAT Model) – Dependent Variable: SGR

Part 1	**OLS Model**		**FEM Model**		**REM Model**	
Variable	**Coefficient**	**p-value**	**Coefficient**	**p-value**	**Coefficient**	**p-value**
Const.	0.543	0.056*	0.561	0.043**	0.561	0.049**
NPM	0.030	0.686	0.049	0.604	0.049	0.638
RR	−0.104	0.456	−0.112	0.661	−0.112	0.666
STA	−0.063	0.010**	−0.068	0.006***	−0.068	0.002***
LEV	−0.844	0.048**	−0.861	0.000***	−0.861	0.000***
ROE	−0.349	0.068*	−0.354	0.167	−0.354	0.168
R-Square	0.192					
Adj. R square	0.182					
F-value	0.000					
S.E of regress.	0.732					
Durbin Watson	1.550					
Breusch Pagan Chi-Square (1) p-value						105.01 0.000
Hausman test Chi-Square (1) p-value						0.750 0.386

*Notes: ***p < 0.01; **p < 0.05; *p < 0.10*

Source: Own compilation

The provided information describes the results of a pooled OLS (Ordinary Least Squares) model analysis, where certain variables are used to explain the variation in the sustainable growth rate. The explanatory (independent) variables used in the analysis include net profit margin, retention ratio, asset efficiency, leverage, and return on equity. The R-squared value of 0.192 indicates that approximately 19.2% of the changes in the sustainable growth rate can be explained by the explanatory variables. The adjusted R-squared value of 0.182 accounts for the number of variables and their degrees of freedom.

Looking at the individual variables, the net profit margin (NPM) has a positive impact on the sustainable growth rate, as indicated by a regression coefficient of 0.030. However, this relationship is not statistically significant, with a p-value of 0.686 and a t-value of 1.909. This means that the observed effect may have occurred by chance. The retention ratio (RR) has a negative impact on the sustainable growth rate, as indicated by a regression coefficient of -0.104. Similarly, to the net profit margin, this relationship is not statistically significant, with a p-value of 0.456 and a t-value of 0.744.

On the other hand, asset efficiency (STA) has a statistically significant negative regression coefficient of -0.063 on the sustainable growth rate (SGR). The p-value of 0.010 and t-value of -2.560 indicate that this relationship is significant at a 5% level. This suggests that higher asset efficiency is associated with a lower sustainable growth rate.

Likewise, leverage (LEV) has a statistically significant negative regression coefficient of -0.844 on the sustainable growth rate (SGR). The p-value of 0.048 and the t-value of -1.971. This implies that higher

leverage is associated with a lower sustainable growth rate. Finally, return on equity (ROE) has a statistically significant negative regression coefficient of -0.349 on the sustainable growth rate (SGR) at a 10% level. The p-value of 0.068 and t-value of -1.824 indicate that the relationship is significant but at a slightly higher significance level. This suggests that a higher return on equity is associated with a lower sustainable growth rate, although the relationship is less pronounced than with the other variables indicating that this relationship is significant at a 5% level.

Overall, the analysis suggests that asset efficiency, leverage, and return on equity have significant associations with the sustainable growth rate, while net profit margin and retention ratio do not show statistically significant relationships.

To test the validity of the used models and choose between the OLS and FEM, the F-test was used. The results in Table 4 show that the p-value is statistically significant at a significance level of 5%. Therefore, it is possible to reject the null hypothesis indicating that the OLS is appropriate, and to accept the alternative hypothesis indicating that it is the FEM that is appropriate for this study.

The above table i.e. TABLE 6 reports the results of the Random effect model (REM). The difference between OLS and REM is that, though both consider $\beta 1$ as the common intercept for the whole observation but $\beta 1$ in REM is the mean value of all the individual intercept terms. Moreover, REM considers the randomness of the predictors by including one additional term εi which records the difference between the individual intercept term and the mean value of the intercept terms. Hence, to decide between these two models, Breusch and Pagan Lagrangian Multiplier Test (BP test) and the Hausman test has been conducted. Hausman Test for Higgins Basic Model - The Hausman test was applied to check whether to focus on FEM or REM results. Because the p-value of the Hausman test in Table 6 is less than 5%, FEM results were chosen for the interpretation.

Conclusions

References

Amouzesh, N., Zahra, M., & Zahra, M. (2011)."Sustainable Growth Rate and Firm Performance: Evidence from Iran Stock Exchange", International Journal of Business and Social Science, 23(2), 249–255.

Rui Hung, Guiying Liu. (2009). Study on the enterprise's sustainable growth and the leverage mechanism. International Journal of Business and Management. Vol 4 . No 3 , pp . 200-205

Rahim N. (2017). "Sustainable growth rate and firm performance: A Case study in Malaysia", International Journal of Management, Innovation & Entrepreneurial Research, 3(2), September 2017, 48-60, downloaded from: https://doi.org/10.18510/ijmier.2017.321

Mumu S., Susanto S., Gainau P. (2019). "The Sustainable Growth Rate and The Firm Performance: Case Study of Issuer at Indonesia Stock Exchange", International Journal of Management, IT and Engineering, 9 (12), December 2019, downloaded from:http://www.ijmra.us, Email: editorijmie@gmail.com

Oseifuah, E. K., & Gyekye, A. (2016). Cash Conversion Cycle Theory and Corporate Profitability: Evidence from Non-Financial Firms Listed on the Johannesburg Stock Exchange. *Journal of Accounting and Management*, *6*(3), 37–51.

Pratama, Ahmad A. P. (2019). "Liquidity and Asset Quality on Sustainable Growth Rate of Banking Sector", International Journal of Science and Research, 8 (10), October 2019, downloaded from: www.ijsr.net.

Singhania, M., & Mehta, P. (2017). Working capital management and firms' profitability: evidence from emerging Asian countries. *South Asian Journal of Business Studies*, *6*(1), 80–97. https://doi.org/10.1108/SAJBS-09-2015-0060

https://ask.rks-gov.net/media/6114/year -statistical-2021f.pdf

(https://mf.rks-gov.net/page.aspx?id=1,91)

A COMPARISON OF THE ANXIETY LEVEL OF 10-YEAR-OLD CHILDREN WHO ENGAGE AND WHO DO NOT ENGAGE IN EXTRA-CURRICULAR SPORTS OR PHYSICAL ACTIVITY

Dr. BLERINA ALIAJ

Faculty of Movement Sciences, Department of Education and Health. Sports University of Tirana.Albania.

Msc.Students. ALESJA LLESHI

Sports University of Tirana,Albania.

Dr. MIRJETA CENAJ

Faculty of Movement Sciences, Department of Education and Health. Sports University of Tirana

Abstract

This study aims to examine the impact of sports on the level of anxiety in children aged 10. Anxiety level refers to the degree of nervousness, worry or fear experienced by children. It includes both general anxiety and specific apprehension that children may experience in different situations. This study includes 100 children aged 10, 50 of whom practice sports several times a week after school, and 50 of whom do not engage in any sport or physical activity except curricular Physical Education classes at school. The study was carried out in the city of Tirana. The instrument used to measure the level of anxiety was the Screen for Child Anxiety Related Disorders (Birmaher, B; Khetarpal, S; Cully, M; Brent, D; McKenzie, S. 1997).The instrument is a self-reported one, meaning that the pupils answered about their level of anxiety along the past three months. The instrument is designed to target the group of children aged 9-11.The gathered data were processed using SPSS. The results of the study showed that children who engage in extra-curricular sports have a lower level of anxiety and a better emotional state than those who engage only in physical activity classes at school.

Keywords: children, anxiety, sport and physical activity.

Introduction

The concept of anxiety level refers to the degree or intensity of anxiety experienced by an individual. It includes the feelings of worry, anxiety, pressure and fear that can appear in different situations. Anxiety levels can vary from mild to severe, and they can have short- and long-term effects on a person's well-being (American Psychiatric Association, 2013). Anxiety is a normal and adaptive response to stress or potential threats, but when it becomes excessive or persistent, it can significantly affect an individual's daily functioning and quality of life. Children may experience anxiety in response to academic pressure, social interactions, performance expectations, or other specific triggers (Beesdo et al, 2009).

High levels of anxiety can contribute to feelings of sadness, irritability or worry, while positive emotional state can help reduce anxiety and promote well-being (Copeland, 2014).

Regular physical activity has been linked to improved mental health in children. Engaging in physical activity, such as sports or exercise, can help reduce anxiety and promote positive emotional well-being. Physical activity releases endorphins, which are known as "feel good" hormones and can act as natural stress relievers. It also boosts mood, self-confidence, and cognitive functioning, all of which can contribute to a more positive emotional state (Anderson, 2019). According to Brown (2018), children who participate in sports may experience lower levels of anxiety and better emotional regulation compared to those who do not. Studies have shown that social aspects of sport can contribute to a better social-emotional development, increased social support and improved emotional well-being in children (Daniels, 2018).

Regular participation in sports can provide children with opportunities to manage and regulate their emotions effectively. Through sports, children learn to cope with stress and pressure and can control their emotions during competition, which can translate into improved emotional regulation in various life situations (Clark, 2019). Children who participate in sports may have better coping mechanisms, higher levels of resilience, and improved stress management skills, which may help reduce the risk of anxiety disorders (Ellis, 2020).

Materials and Methods

The sample of this study are 100 10-year-old children living in the city of Tirana, studying at the secondary school "Siri Kodra". The sample of 100 children is devided in two equaly numbered groups i.e. 50 children engage and actively participate in extra-curricular sports and physical avtivity at a frequency of 3 or more times a week, and the other group of 50 children are active only during the PE classes at school.

The instrument used to assess anxiety levels in children is the 'Screen for Child Anxiety Related Disorders' (SCARED) questionnaire (Birmaher, B; Khetarpal, S; Cully, M; Brent, D; McKenzie, S. 1997). This questionnaire is composed of 41 statements with a Likert scale of 3 used to assess children's anxiety levels, the scales are as follows "Not true or sometimes true - 0", "Somewhat true or sometimes true - 1" or "Very true or often true - 2".

Findings and Discussion

The sample of this study include a total of 100 children aged 10, 50 of whom regularly practice extra-curricular sports and the other 50 are not involved in sports except PE classes at school.

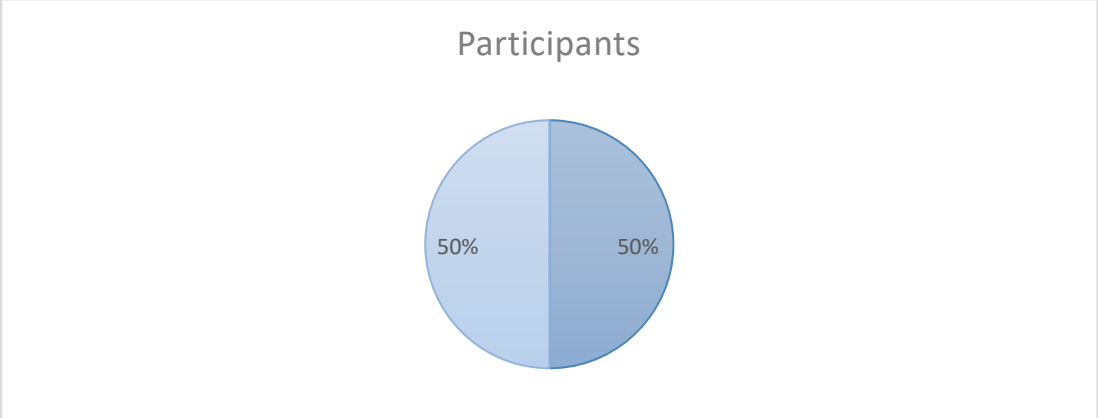

Figure 1. *Participation in extra-curricular sport and PA*

Based on the data collected, table 1 presents a breakdown of responses from children for each statement (41 in totals), including percentage and frequency, for 50 students who practice sports and 50 students who do not engage in sports beyond school curricula PE classes.

Statement	Children who do not engage in sports (Percentage)	Children who do not engage in sports (Frequency)	Children who engage in sports (Percentage)	Children who engage in sports (Frequency)
Not true (total no.)	30%	20	40%	30
Somewhat true or sometimes (total no.)	30%	15	40%	30
Very true or often (total no.)	40%	20	30%	15

Table 1. *Population general data*

Based on Table 1, children who do not play sports have a higher percentage for statements "Very true or often" (on average 40%) compared to children who actively do sports (on average 30%). This shows that children who play sports have a lower level of anxiety compared to those who do not play sports. The results of the study suggest that children who play sports have a lower level of anxiety and a better emotional state compared to those who do not play sports.

The mean and standard deviation values for the group not engaged in sports are as follows: Mean is 1.4 and Standard Deviation: 0.514

The mean and standard deviation values for the group actively engaged in sports are as follows: Mean: is 1.5 and Standard Deviation: 0.516. The t-value for this comparison is -0.632, and the corresponding p-value is 0.530.

The analysis aims to assess the statistical significance of the differences between the sports group and the non-sport group in various variables. The t-values and p-values provide information about the significance of these differences, with p-values less than 0.05 usually considered statistically significant. From the data provided, children not practicing sports have a greater level of anxiety compared to those who are regularly active in sports. There are differences in some of the statements between the two groups regarding perception of anxiety.

The analyses of the data shown in the tables above, identifies some differences between the two groups regarding the perception of anxiety level. Based on the percentage and frequency of responses for each category of statements (not true or hardly true, somewhat true or sometimes true, very true or often true), comparing the sum of the percentages and frequencies for the categories "very true or often true" in each table, it is identified that in the case of non-active children, i.e. children not engaged in extra-curricular sport/PA, the category "very true or often true" has an amount of 30-40% in most of the cases. Whereas, in the case of active children, i.e. children engaged in extra-curricular sport/PA, the "very true or often true" category has an amount of 10-20% in most of the cases. Based on these data, it is evident that non-active children have a higher level of anxiety than active children.

Conclusion and Recommendations

The study on the level of anxiety and the emotional state of children aged 10 is an important aspect to understand the impact of sports engagment on emotional health. Analyzing these concepts can provide insight into children's emotional well-being and help identify strategies for promoting positive mental health in this age group (Juth, 2008).

Involvement in sports has shown a positive correlation with a lower level of anxiety and a better emotional state in this age group. In general, children who played sports reported lower levels of anxiety and stress than those who did not play sports. Sports activities provide a great way to use up physical energy, develop social skills and influence children's psychological well-being. This can result in a better sense of self-esteem and an overall sense of happiness. Children who play sports have the opportunity to develop good social relationships with their peers and participate in a team. This

positive impact on the social aspects of their lives can reduce feelings of isolation and increase feelings of inclusion and presence in a group. On the other hand, children who do not play sports and have great worries report a higher level of anxiety and stress. Lack of physical activity and social engagement through sports can affect stress levels and children's ability to manage their emotions. This state of anxiety and stress can affect children's general well-being and their school performance.

All parents are encouraged to motivate their children to engage in sports, as well as the educational institutions need to emphasise and pay special attention to physical education classes.

References

American Psychiatric Association.(2013). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5th ed.). *American Psychiatric Publishing.*

Anderson, E. L., Smith, J. R., & Johnson, L. K. (2019). The role of physical activity in children's mental health: A systematic review. *Journal of Pediatric Psychology*, 44(3), p. 189-201. https://doi.org/10.1093/jpepsy/jsz045

Beesdo-Baum, K., Knafqe, S., & Pine, D. S. (2009). Anxiety and anxiety disorders in children and adolescents: Developmental issues and implications for DSM-V. *Psychiatric Clinics,* 32(3), 483-524. https://doi.org/10.1016/j.psc.2009.06.002

Brown, S. A., Johnson, M. T., & Smith, R. D. (2018). The impact of sports participation on anxiety and mood swings in children: A systematic review. *Journal of Child and Adolescent Psychology,* 42(3), p.123-145. https://doi.org/10.1111/jcap.12345

Birmaher, B; Khetarpal, S; Cully, M; Brent, D; McKenzie, S. (1997). Screen for Child Anxiety Related Disorders. *Western Psychiatric Institute and Clinic*, University of Pgh.

Clark, A. B., Roberts, R. L., & Thompson, E. C. (2019). The long-term effects of sport participation on anxiety and emotional well-being in children: A systematic review. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 42(3), p.123-145. https://doi.org/10.1111/jsep.12345

Copeland, W. E., Angold, A., Shanahan, L., & Costello, E. J. (2014). Longitudinal patterns of anxiety from childhood to adulthood: The Great Smoky Mountains Study. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry,* 53(1), p.21-33.e2. https://doi.org/10.1016/j.jaac.2013.09.017

Daniels, E. L., Davis, M. R., & Smith, J. K. (2018). The impact of competitive sport participation on anxiety and emotional well-being in youth athletes. *Journal of Afqlied Developmental Psychology*, 35(2), p. 67-82. https://doi.org/10.1016/j.afqdev.2017.12.001

Ellis, C. L., Williams, R. B., & Thompson, E. C. (2020). Sports participation as a protective factor against anxiety in children: A cross-sectional study. *Journal of Afqlied Developmental Psychology,* 28(4), p.567-582. https://doi.org/10.1016/j.afqdev.2020.123456

Juth, V., Smyth, J. M., Carey, M. P., & Lepore, S. J. (2008). Objective and subjective social isolation and sleep disturbances in a nationally representative sample of older adults. *Psychology and Aging*, 23(2), p.286-292. https://doi.org/10.1037/0882-7974.23.2.286

AKCİĞER KANSERİ TEDAVİSİNDE GÜNCEL TEDAVİ YÖNTEMLERİ

CURRENT TREATMENT METHODS IN LUNG CANCER TREATMENT

Dr. Öğr Üyesi Erhan ŞENSOY

Karamanoglu Mehmetbey Üniversitesi, sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Yunus Emre Kampüsü, Karaman, Türkiye, ORCID: 0000-0003-2989-459X

Özet

Kontrolsüz hücre bölünmesi ve çoğalmasının sonucu olan kanser, genetik ve çevresel faktörlerin neden olduğu kompleks bir hastalıktır. Dünyada ve ülkemizde ve genel ölüm nedenleri sıralamasında ikinci sırada olan kanser önemli bir sağlık sorunu olarak nitelendirilir. Kanser kaynaklı ölümler, davranış ve beslenme ile ilgili faktörlerle ilişkilidir. Kansere neden olan faktörler arasında tütün kullanımı, bazı kimyasalların uzun süreli solunması ve tüberküloz gibi hastalıklar gelmektedir. Hastalığın teşhisi; doku tanısı ve eksiksiz bir evreleme gerektirir. Akciğer kanseri tedavisi genel sağlık durumu, kanserin türü ve evresi gibi birçok faktöre bağlı olarak değişkenlik gösterebilir. Tedavide genellikle; cerrahi, radyoterapi ve kemoterapi gibi geleneksel yöntemler kullanılır. Söz konusu tedavi yöntemlerine ilave olarak günümüzde immünoterapi, kanser aşıları ve akıllı ilaç yöntemleri gibi yeni tedavi yöntemleri de kullanılmaktadır. Tedavide, bireysel farklılık temeline dayanan yöntemler tercih edilmektedir. İmmünoterapi kişinin immün sisteminin belirli hücre ve ileticilerinin aktif veya diğer tedavilere ek olarak kullanıldığı bir yöntemdir. Kişinin bağışıklık sistemi uyarılarak kanser hücrelerinin hedeflenmesi sağlanmaktadır. Hedefe yönelik tedavi olarak da bilinen akıllı ilaçlar kullanılarak yapılan tedavi; kanserli dokunun gelişmesini, yayılmasını ve yaşamasını sağlayan belirli genleri ve proteinleri hedef alan bir tedavi yöntemidir. Bu tür bir tedavi, kanserli hücrelerde bulunan değişiklikleri hedef alarak normal hücrelere verilen zararı minimuma indirir ve kanser hücrelerinin gelişimini ve yayılımını engeller. Sunulan çalışmada, akciğer kanseri tedavisinde uygulanan geleneksel yöntemlerle yeni yöntemlerin avantaj ve dezavantajları karşılaştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kanser, akciğer, immünoterapi, akıllı ilaç

Abstract

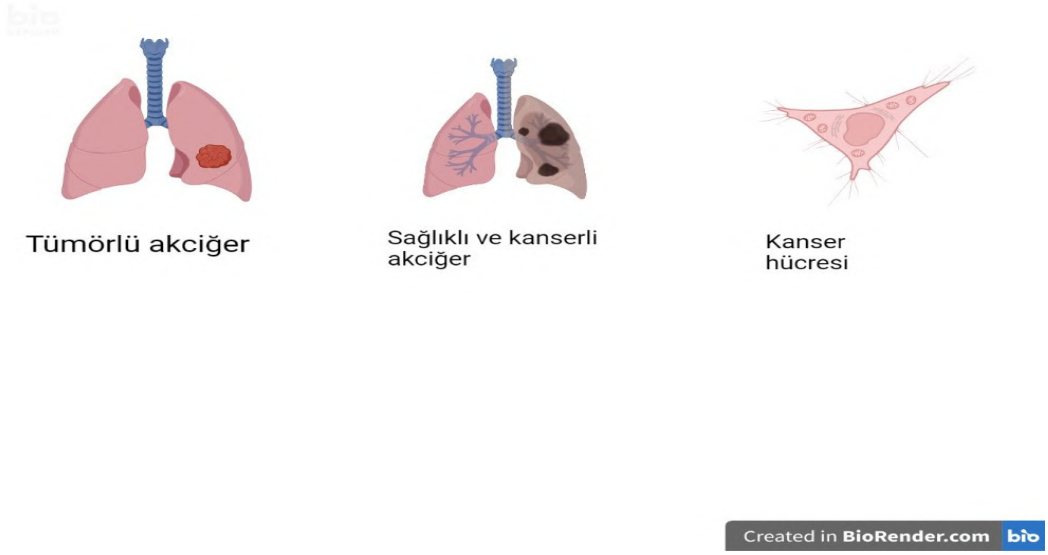
Cancer, which is the result of uncontrolled cell division and proliferation, is a complex disease caused by genetic and environmental factors. It is the second cause death in the world and in our country. Because of that it is considered an important health problem. Cancer-related deaths are associated with behavior and nutritional factors. Cancer-causing factors include tobacco use, long-term inhalation of certain chemicals, and diseases such as tuberculosis. Diagnosis of the disease; requires tissue diagnosis and complete staging. Lung cancer treatment can vary depending on many factors such as general health status, type and stage of cancer. Usually in treatment; Traditional methods such as surgery, radiotherapy and chemotherapy are used. In addition to these treatment methods, new treatment methods such as immunotherapy, cancer vaccines and smart drug methods are also used today. In treatment, methods based on individual difference are preferred. Immunotherapy is a method in which certain cells and conductors of one's immune system are used in addition to active or other treatments. The person's immune system is stimulated to target cancer cells. Treatment using smart drugs, also known as targeted therapy; It is a treatment method that targets certain genes and proteins that enable the development, spread and survival of cancerous tissue. This type of treatment minimizes damage to normal cells by targeting changes in cancerous cells and prevents the development and spread of cancer cells. In the study presented, the advantages and disadvantages of new methods were compared with traditional methods applied in the treatment of lung cancer.

Keywords: Cancer, lung, immunotherapy, smart medicine

GİRİŞ

Latince yengeç anlamına gelen kanser; kontrolsüz hücre çoğalması olarak bilinir. Kanser hücrelerinin temelde çoğaldığı bölgeye primer odak denir ve kanserli hücreler ileri evrelerde çevresel doku ve organlara yayılır. Sağlık sorunlarının yanı sıra, maddi ve manevi yönden uzun süreli mücadele isteyen kanser hastalığına Dünyada yılda yaklaşık 18 milyon kişi yakalanmakta ve hastalık 9,5 milyon kişinin ölümüne yol açmaktadır (Fitzmaurice ve ark., 2015). Akciğer kanseri, hayat kalitesini düşüren ve ölümcül bir hastalık olup erkeklerde ve kadınlarda en sık görülen kanser türüdür (Siegel ve ark., 2015). Hastalığın temel nedeni tütün içiciliği olarak bilinir (Blackadar, 2016). Akciğer kanserine yönelik etkin bir tarama yöntemi olmayıp, tütün kullanımının sınırlandırılması mücadelenin temel ve en etkili aracıdır. Akciğer kanserinin diğer nedenleri arasında mesleki açıdan asbest ve ağır metallere maruz kalmak ve pasif içicilik başta olmak üzere diğer çevresel maruziyetler gelmektedir. Toplumsal ve bireysel farkındalığın oluşturulması ve eğitim bu hastalığın sıklığının azaltılmasında etkili faktörlerdir. Hastalık genellikle erken evrelerde belirti vermez, teşhis edildiğinde ileri evreye gelme ihtimali yüksektir. İleri evrelerde kanserin metastaz yaparak çevresel dokulara veya dolaşım yoluyla komşuluğu olmayan karaciğer ve beyin gibi organlara yayılması mümkündür (Şekil 1).

Kişisel bir hastalık olan kanserin yüzden fazla türü vardır (Pavlopoulou ve ark., 2015). Standart uygulanan kemoterapi, radyoterapi ve cerrahi yöntemlere tüm kanser çeşitleri için tercih edilebilir. Genellikle belli tip kanserler için standart yaklaşımlar geliştirilmiştir. İnsanların DNA'sı birbirinden farklı olduğu için kişilerin benzer tedavilere farklı cevaplar vermesi muhtemeldir. Günümüzde gelişen teknolojik ilerlemeyle paralel olarak mevcut tedavilere ek yeni tedavi yöntemleri geliştirilmektedir. Aşılar, biyolojik, hormonal, hedeflenmiş ve gen terapiler yeni yöntemlerden ilk akla gelenlerdir (Baykara, 2016). Tümör hücrelerinin hedefi farklı organlar olduğu için en etkili tedaviyi bulmak amacıyla tümör geni, protein ve diğer faktörleri tanımlamak için bazı testler yapılabilir. Bazı akciğer kanseri alt türlerinde, kanser hücrelerinin çok sayıda anormal proteine sahip oldukları bilinmektedir. Bu proteinlerin tepsi edilebilmesi amacıyla uygulanan testler, hangi tedavinin tercih edilmesi gerektiğine imkan tanır.

Şekil 1. İnsanda sağlıklı ve kanserli akciğer

Bu çalışmanın amacı kanser tedavisinde kullanılan temel yöntemlerle alternatif yeni yöntemler arasında bir köprü oluşturmak, başarı ile uygulanan yöntemleri karşılaştırmak, günümüzde kullanılan tüm metodlar hakkında bilgi vermektir.

ARAŞTIRMA

Akciğer Kanseri Risk Faktörleri

Tütün ve tütün ürünleri kullanımı

Sigara kullanmak akciğer kanserinin en temel nedenidir. Günlük içilen sigara sayısı ve içme süresi, başlama yaşı, dumanı uzun süre tutma ve katran miktarı kanser riskini artırır. Sigara dumanında bulunana 4000'den fazla kimyasal ve 70'den madde kansere neden olur. Sigara dumanına pasif maruz kalındığı zaman da risk artar. Bu nedenle hiç sigara kullanmayan kişilerde de akciğer kanseri şekillenebilir. Sigara bırakılırsa akciğer kanseri riski zamanla azalmaktadır (Blackadar, 2016).

Asbest

Bazı toprak ve kayaçlarda bulunur, doğal bir mineraldir ve yalıtkan özelliklerinden dolayı inşaat, gemi, izolasyon ve otomotiv sektöründe tercih edilir. Mesleki açıdan asbest liflerine temas eden bireylerde risk yüksektir. Solunumla alındığında akciğeri zedeleyen asbest lifleri akciğer kanserinin gelişmesine yol açabilir.

Radon Gazı

Kokusuz radyoaktif bir gaz olan Radon, toprakta doğal olarak bulunur. Radon maruziyetinin en önemli nedeni binaların temelinde bulunan toprak ve kayaçlardır.

Verem hastalığı (tüberküloz)

Tüberküloz etmeni nedeniyle ilerleyen dönemde akciğer kanseri gelişebilir.

Daha önceden akciğer kanseri geçirmiş olmak

Önceden akciğer kanserine yakalanmış ve ameliyat olmuş ya da ışın tedavisi almış kişilerde hastalığın nüksetme riski vardır.

Bazı kimyasalların uzun süreli solunması

Arsenik, berilyum, kadmiyum, uranyum, vinil klorid, nikel kromat, kömür ürünleri, petrol ürünleri gibi kansere yol açan kimyasallara maruziyet akciğer riskini artırır.

Akciğer Kanseri Belirtileri

Akciğer kanserinin ileri evreye gelinceye kadar fark edilmeyebilir. Tanı konulan hastalarda belirtiler tümörün akciğer içindeki yerleşimine, büyüklüğüne, yayılım yerine ve yayılma derecesine bağlı olarak çeşitlilik gösterir.

Kronik öksürük

Kanlı veya balgamlı öksürük

Derin nefes esnasında görülen göğüs ağrısı

İştahsızlık, halsizlik, yorgunluk ve kilo kaybı

Ses kısıklığı

Nefes darlığı

Sürekli tekrarlayan bronşit veya zatürre

Tanı

Akciğer röntgeni ile akciğerde kitle görülmesi halinde bilgisayarlı tomografi çekilir. Biyopsi ile alınan parçanın patolojik olarak incelenmesiyle kesin tanı konulur (Wagner ve ark., 2015). **Tedavi**

Her hastanın tedavisi farklı olmakla birlikte, uygun tedavinin tercihinde hastalığın evresi, hastanın yaşı ve diğer dinamikler etkilidir. Farklı dokularda en etkili tedavi yöntemini bulmak için tümörün gen ve protein yapısını tanımak gerekir. Bu amaçla bir takım testler uygulanır. Bazı kanser türlerinde, kanser hücrelerinde oldukça fazla sayıda anormal protein bulunabilmektedir. Bu proteinleri bulmak için uygulanan testler, hangi tedavinin etkin olacağına karar verilmesinde önemli rol oynamaktadır.

Akciğer kanserinde geleneksel yöntemler

Akciğer kanserinde uygulanan geleneksel tedavi yöntemleri hastanın genel sağlık durumuna, kanser türüne, evresine bağlı olarak değişebilir. Cerrahi, radyoterapi, kemoterapi, bunlarda en temel olan yöntemlerdir. Bu yöntemler tek başına ya da birkaçının kombinasyonu şeklinde uygulanabilir.

Cerrahi yöntem

Tümörlü yapının ameliyatla vücuttan uzaklaştırılması akciğer kanserinde bilinen en etkili tedavi yöntemidir. Metastaz yapmamış hastalarda cerrahi tedavi ile başarı şansı oldukça yüksektir.

Radyoterapi

Işın tedavisi olarak bilinen radyoterapi ile X ışını gibi yüksek enerjili ışınlarla tümör hücrelerinin yok edilmesi amaçlanır. Hastada kalıcı hasar oluşabilme ihtimali az olsa da vardır (Kinhikar ve ark 2014).

Kemoterapi

Kanser hücrelerinin ilaçla yok edilmesi olarak bilinen Kemoterapi damardan veya oral yoldan ilaç uygulaması yapılır. "Kür" olarak bilinenen bu uygulama genellikle 21-28 günde bir tekrar edilir.

Akciğer kanserinde güncel yöntemler

Geleneksel yöntemlerin etkili olamadığı ya da hastanın sağlığının elverişli olmadığı durumlarda uygulanan yöntemler bütününe biyolojik tedaviler denir. En önemlileri immünoterapi, aşı ve akıllı ilaç uygulamalarıdır.

İmmünoterapi

İmmünoterapi bireyin immün sisteminin uyarılarak, kanser gibi hastalıklarla mücadelede aktif olarak ya da diğer tedavilere ek olarak kullanıldığı yöntemdir. Biyolojik terapi de denen bu yöntemin amacı; kanserle mücadelede bağışıklık sisteminin kuvvetlendirilmesidir (Müller 2015). Bu tedavide vücudun kendi doğal metabolizmasının bir sonucu olduğu için yan etkisi de bulunmamaktadır. Ölen tümör hücresinden salınan antijenler, T ve B hücrelerini uyarır. Aktif hale geçen hücreler ilerleyen süreçte bellek hücreleri haline gelir ve anti kanser bağışıklık cevabın tekrar başlamasını sağlar. Bu yeni tedavi yöntemi ile ya bağışıklık sisteminin belli kısmı aktive edilir ya da kanser hücreleri tarafından üretilen bağışıklık cevabı baskılayan sinyaller engellenmiş olur (Rael ve ark., 2016). Sonuçta kanser hücrelerinin büyümesi yavaşlar veya durur, metastazı engellenir ve bağışıklık sistemi daha iyi çalışır hale gelir.

Vücudun doğal bağışıklık sistemi uyarılarak, vücudun kendi kanseri engelleme yeteneği harekete geçirilir. İmmünoterapi; Monoklonal antikorlar, kanser aşıları ve sınıflandırılmamış immünoterapi gibi uygulamaları kapsar.

Monoklonal Antikorlar: Hedefe yönelik tedavi olarak da bilinen bu yöntemle kansere yönelik spesifik genler ve proteinler kullanılırlar. Bu tedavide monoklonal antikorlar kanser hücrelerinde bulunan spesifik kısımları tanır ve yakalar. Böylece sağlıklı hücreler zarar görmemiş olurlar. Ayrıca, kanser hücrelerinin hızla büyümesi engellenmiş olur. Monoklonal antikorlar kanserli hücrelerin büyüme faktör reseptörlerinin bloke ederek kanserli hücrenin büyümesini engeller (Bizzarri ve asrk., 2016). Bazı monoklonal antikorlara eklenen ilaçlar doğrudan kanserli dokulara taşınabilir. Bu sayede sadece kanserli hücrelere ulaşılır, sağlıklı hücreler etkilenmemiş olur. Monoklonal antikor tedavisinde; ciltte döküntü, tansiyonda düşüş, halsizlik, ateş, baş ağrısı, bulantı, kusma, ishal gibi yan etkileri görülebilir.

Koruyucu Aşılar

Kanser tanısı konulmayan kişilerde korunmaya yönelik olarak kullanılır. Human papilloma virüs (HPV)'den korunmak için yapılan HPV aşısı rahim ağzı kanseri, anal kanal kanseri ve baş boyun bölgesi kanserleri gibi bazı kanser tiplerine karşı koruyucu özelliktedir (Agorastos ve ark., 2015).

Terapötik Aşılar

Kanser hücrelerini tanımak ve yok etmek için vücudun bağışıklık sisteminin yönlendirildiği aşı immünoterapi yöntem olarak bilinir. Terapötik aşılar hastanın kendi tümör hücresinden veya tümör hücrelerinin bazı ürünleri kullanılarak hazırlanır. Bu aşıların amacı vücut direncini kuvvetlendirmektir (Wei ve ark., 2015). Terapötik aşılar kanserli hücrelerin gelişimini yavaşlatır, tümörün küçülmesini sağlar, sağlıklı hücreleri kanserden korur. Ayrıca diğer tedavilerle yok edilemeyen kanser hücrelerini yok edebilir.

Terapötik aşılarda etkinliğin sağlanması, doğru hedefe karşı doğru özgü immün cevabın uygulanması ile mümkündür. İmmün cevap kanser hücrelerinin korunma gücünden üstün olduğu takdirde etkili olabilir.

Akıllı ilaç uygulamaları

Hedefe yönelik tedavi olarak da bilinene akıllı ilaçlar kanser gelişimini, yayılımını ve yaşamasını sağlayan bazı gen ve proteinleri hedef alır. Bu tedavi yönteminde, kanserli hücrelerde bulunan değişiklikler hedef alınarak normal hücrelere zarar verilmemesi amaçlanır (Takahashi ve Yamanaka 2013).

Gen terapi

Kanserli hücreye özgü moleküler değişiklikler, tümör hücresinin DNA'sında yapılan analizlerle ortaya konulur. Mutasyonlar doğru bir şekilde belirlendikçe hedefe yönelik ilaçların geliştirilmesi imkanı artar (Zhang ve ark., 2016). Geliştirilen bu ilaçlarla metastaz durumunda bile hastaların yaşam kalitesinde artış ve yaşam sürelerinin uzatılması hedeflenmiştir.

SONUÇ

Kişisel bir hastalık olarak bilinen kanserin farklı tedavi yöntemleri vardır. Geleneksel yöntemlerin yetersiz kaldığı durumlarda güncel yöntemlerin başarılı olma şansı hastanın genetik yapısı, yaşı, cinsiyeti, hastalığın evresi gibi faktörler bağlı olarak değişebilir. Bu nedenle geleneksel ve güncel yöntemlerin kombine uygulanmasının faydalı olacağını düşünmekteyiz.

KAYNAKÇA

Agorastos, T., Chatzistamatiou, K., Katsamagkas, T., Koliopoulos, G., Daponte, A., Constantinidis, T., Constantinidis, T.C. (2015). Primary screening for cervical cancer based on high-risk human papillomavirus (HPV) detection and HPV 16 and HPV 18 genotyping, in comparison to cytology. *PLoS One.* 10(3): e0119755.

Bizzarri, N., Ghirardi, V., Alessandri, F., Venturini, P.L., Valenzano Menad, M., Rundle, S., Leone Roberti Maggiore, U. (2016). Bevacizumab for the treatment of cervical cancer. *Expert Opin Biol Ther.* 16(3): 407-419.

Blackadar, C.B. (2016). Historical review of the causes of cancer. *World J Clin Oncol.*; 7(1): 54-86

Fitzmaurice, C., Dicker, D., Pain, A., Hamavid, H., Moradi-Lakeh, M., MacIntyre, M. F., Allen, C. (205). The Global Burden of Cancer 2013. *JAMA Oncol*.1(4): 505-527.

Kinhikar, R. A., Pawar, A. B., Mahantshetty, U., Murthy, V., Dheshpande, D. D., Shrivastava, S. K. (2014). Rapid Arc, helical tomotherapy, sliding window intensity modulated radiotherapy and three dimensional conformal radiation for localized prostate cancer: a dosimetric comparison. *J Cancer Res Ther*. 10(3): 575-582.

Müller, P., Kreuzaler, M., Khan, T., Thommen, D. S., Martin, K., Glatz, K., Savic, S. (2015). Trastuzumab emtansine (T-DM1) renders HER2+ breast cancer highly susceptible to CTLA-4/PD-1 blockade. *Sci Transl Med.* 7(315): 315-319.

Pavlopoulou, A., Spandidos, D. A., Michalopoulos, I. (2015). Human cancer databases. *Oncol Rep.*33(1): 3-18.

Rael, E., Rakszawski, K., Koller, K., Bayerl, M., Butte, M., Zheng, H. (2016). Treatment with rituximab and brentuximab vedotin in a patient of common variable immune deficiency-associated classic Hodgkin lymphoma. *Biomark Res.* 4: 7-11.

Siegel, R. L., Miller, K. D., Jemal, A. (2015). Cancer statistics, 2015. CA Cancer J Clin. 65(1): 5-29.

Takahashi, K. & Yamanaka, S. (2013). Induced pluripotent stem cells in medicine and biology. *Development*.140(12): 2457-2461.

Wagner, S.C., Ichim, T.E., Ma, H., Szymanski, J., Perez, J.A., Lopez, J., Bogin, V. (2015). Cancer anti-angiogenesis vaccines: Is the tumor vasculature antigenically unique? *J Transl Med.* 13: 340-346.

Wei, X. X., Fong, L., Small, E. J. (2015). Prostate Cancer Immunotherapy with Sipuleucel-T: Current Standards and Future Directions. *Expert Rev Vaccines*. 14(12): 1529-1541

Zhang, J., Ding, M., Xu, K., Mao, L., Zheng, J. (2016). shRNA-armed conditionally replicative adenoviruses: a promising approach for cancer therapy. *Oncotarget*. 17; 7(20): 29824–29834.doi: 10.18632/oncotarget.8035.

MEME KANSERİ TEDAVİSİNDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR

CURRENT APPROACHES IN THE BREAST CANCER TREATMENT

Dr. Öğr Üyesi Erhan ŞENSOY

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ebelik Bölümü, Yunus Emre Kampüsü, Karaman, Türkiye, ORCID: 0000-0003-2989-459X

Özet

Kanser; kontrol dışında gerçekleşen anormal hücre çoğalması veya fizyolojik görevinden uzaklaşan hücrelerdeki koordinasyonun eksikliği olarak tanımlanır. Kanserin oluşumunda DNA'nın hatalı eşlenmesi nedeniyle oluşan DNA hasarı primer etmen olarak bilinir. Genetik nedenler, ultraviyole ışınlar, stres, kötü beslenme alışkanlıkları, sigara ve alkol kullanımı, virüs gibi birçok faktör kansere neden olabilir. Kanser hücreleri, ileri evrelerde bazal membrandan ilerleyerek bağ dokusuna geçerek metastaz yapabilir. Ülkemizde ve Dünya genelinde kadınlarda en sık görülen kanser türü meme kanseridir. Bu nedenle hastalığın evrelerde teşhis edilmesi, tedavisinin sağlanması açısından önemlidir. Tedavide cerrahi, radyoterapi, kemoterapi, hormon tedavisi geleneksel yöntemler olarak kullanılır. Meme kanserinin tanımlanan alt tiplerinin geleneksel yöntemlerle tedaviye verdikleri tepkilerin aynı olmaması, tümörlü dokuların geleneksel tedavilere karşı direnç geliştirmeleri, tedavi sonrası kanserin yeniden görülme ihtimalinin yüksek olması, geleneksel yöntemlerde kullanılan ilaçların sağlıklı hücreleri etkilemesi meme kanserinde alternatif yöntemlere ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Nanoteknolojik yöntemler ve akıllı ilaç yöntemi alternatif teknikler olarak bilinirler. Nanopartiküller, ilacın dolaşım süresi ve etkinliğini artırarak tedaviyi ileri seviyeye taşıyabilir. Kanser hücrelerinin genetik özelliklerinin belirlenmesi ve tümörün vücuttaki seyrine ilişkin etkili ola ana geni saptayan yöntemler ise akıllı ilaç yöntemlerinin temelini oluşturur. Bu çalışmada, meme kanserinin tedavisine yönelik yeni yaklaşımların avantaj ve dezavantajlarına yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme kanseri, nanopartiküller, immünoterapi, akıllı ilaç

Abstract

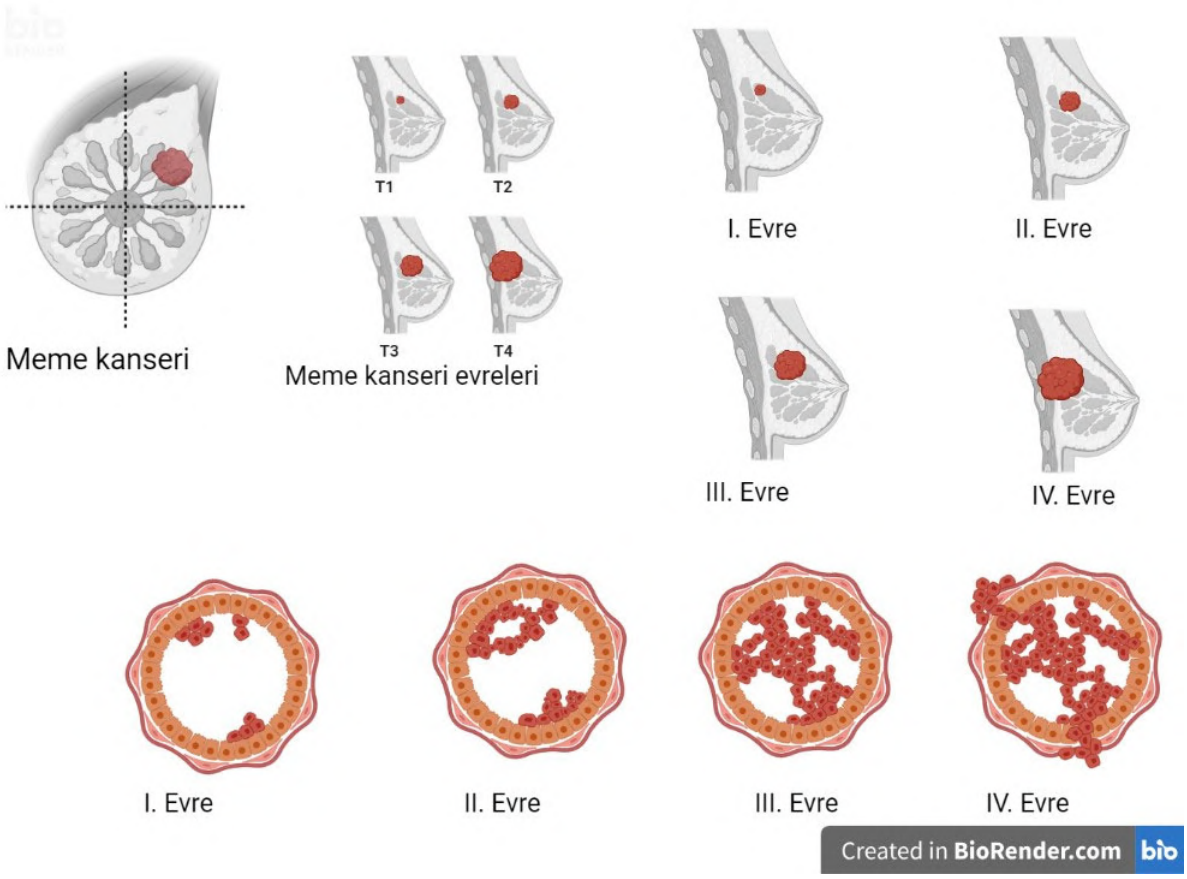
Cancer is defined as abnormal cell proliferation that occurs out of control or a lack of coordination in cells that move away from their physiological function. DNA damage caused by DNA mismatch in the formation of cancer is known as the primary factor. Many factors such as genetic causes, ultraviolet rays, stress, bad eating habits, smoking and alcohol use, viruses can cause cancer. In advanced stages, cancer cells can progress from the basement membrane to the connective tissue and metastasize. Breast cancer is the most common type of cancer in women in our country and around the world. For this reason, it is important to diagnose the disease in stages and to provide treatment. Surgery, radiotherapy, chemotherapy, hormone therapy are used as traditional methods in treatment. The fact that the response of the defined subtypes of breast cancer to treatment with traditional methods is not the same, the resistance of tumor tissues to traditional treatments, the high probability of recurrence of cancer after treatment, the effects of drugs used in traditional methods on healthy cells indicate the need for alternative methods in breast cancer. Nanotechnological methods and smart medicine method are known as alternative techniques. Nanoparticles can advance the treatment by increasing the circulation time and efficacy of the drug. Determining the genetic characteristics of cancer cells and detecting the main gene that is effective in the course of the tumor in the body form the basis of smart medicine methods. In this study, the advantages and disadvantages of new approaches to the treatment of breast cancer are given.

Keywords: Breast cancer, nanoparticles, immunotherapy, smart medicine

GİRİŞ

Vücudumuzda bağışıklık sistemimiz ile kanser hücreleri arasında dinamik olan bir denge vardır. Bağışıklık sistemi normal fizyolojik faaliyetlerinin dışında etkinlik gösteren hücreleri kansere meyilli olma ihtimalleri nedeniyle etkisiz hale getirir (Andrikopoulou ve ark., 2022). Bağışıklık sistemi zayıfladığı zaman ya da tümör hücrelerini tanıyıp yok etme özelliğini yitirdiğinde kanser gelişimi başlayabilir. Kontrolsüz hücre büyümesi olarak tanımlanabilen kanser, küresel çapta yaklaşık her altı ölümden birinin, ülkemizde ise yaklaşık her beş ölümden birinin nedenidir (Siegel ve ark., 2020; Köksal 2022). Kanser kaynaklı ölümlerin yaklaşık olarak üçte biri davranışsal ve beslenme kaynaklı risk faktörleri nedeniyle gerçekleşir (Collaborative Group on Hormonal Factors in Breast Cancer, 2012). Tütün ve alkol kullanımı, beden kütle indeksinin yüksek olması, fiziksel aktivite eksikliği, yetersiz meyve ve sebzeyi tüketimi bu faktörlerin en önemlileridir (Arnold ve ark., 2012). Geliri düşük ve orta düzeyde olan ülkelerde kanser vakalarının yaklaşık % 25'i Hepatit ve Human pilloma virüs (HPV) nedeniyle gerçekleşir (Bora ve ark., 2021). Kanser gelişimi için diğer bir faktör de yaşlanmadır. Kanser insidansı, yaşla doğru orantılı olarak risklerin artması ve hücresel onarım mekanizmalarının yavaşlaması nedeniyle yükselme eğilimindedir (Jemal ve ark., 2010).

Meme kanseri kadınlarda en sık görülen ve gelişimi uzun süren bir kanser türüdür (Ferlay ve ark., 2012). Duktus epiteli, atipik duktal hiperplazi, duktal karsinoma insitu evrelerinden meydana gelir. Başlangıçta duktusla içinde sınırlı olan kanser hücreleri bazal membranlarından ilerleyerek bağ dokusuna geçer (Şekil I.). Bu aşamada tümör hücreleri kan ve lenf damarlarına geçerek metastaz yapabilir (Fahad, 2019).

Şekil 1. Meme kanseri evreleri

ARAŞTIRMA

Meme Kanserinde Teşhis

Meme kanseri erken aşamada teşhisi yapılabilen bir kanser türü olup temel tarama yöntemleri; kendi kendine muayene, mamografi ve klinik muayenedir. Birinci basamak koruyucu sağlık hizmetleri kapsamında sunulan hizmetlerden olan erken tanı, meme kanserinin teşhis edilmesinde önemli bir yere sahiptir. Erken teşhis, yaşam süresinin uzaması ve hayat kalitesinin artırılmasına yönelik olması nedeniyle önem arz eder (Evans ve ark., 2021).

Belirtiler

Memede elle hissedilebilen sertlik veya kitle

Memeler arasında asimetri

Meme başında veya meme cildinde içe doğru çökme

Kızarıklık, kabuklanma, yara, çatlama

Ciltte portakal kabuğumsu oluşum

Memede molformasyon

Adet dönemlerinde ağrı ve acı

Pembe ve kırmızı renkli akıntı

Koltuk altında şişlik ya sertlikle karakterize edilen kitle

Evreler

Kanserin hangi aşamada olduğunu belirlemek ve yapılması gereken tedavinin planlanabilmesi amacıyla kanserinin evresini tanımlamak gerekir (Villarreal ve ark., 2013).

0. Evre

Karsinoma in situ olarak bilinen bu evre, kanser hücrelerinin henüz yayılma potansiyeli kazanmadığı ve memede sınırlı kaldığı evredir.

I. Evre

Kanser hücrelerinin iki cm'den küçük olduğu, yayılma potansiyeli kazanmasına karşın henüz memede sınırlı kaldığı evredir.

II. Evre

Tümörün iki ile beş cm arasında olduğu ve koltukaltı lenf bezlerine sıçradığı evredir.

III. Evre

Farklı boyutlarda olan tümörün göğüs duvarına, koltukaltı lenf bezlerine ya da göğüs kafesi kemiğine yakın lenf bezlerine yayılma ihtimalinin olduğu evredir.

IV. Evre

Tümörün kemik, karaciğer, akciğer, beyin gibi uzak organlara metastaz yaptığı evredir.

Tedavi

Geleneksel yöntemler

Hastanın genel sağlık durumuna ve kanser evresine bağlı olarak değişebilen geleneksel tedavi yöntemlerinin en önemlileri cerrahi, radyoterapi ve kemoterapidir Bu yöntemlerin tek başına ya da çoklu şekilde uygulanması esastır (Işık, 2013; Kinhikar ve ark., 2014).

Cerrahi yöntem

Ameliyat yöntemiyle tümörlü yapının vücuttan uzaklaştırılmasıdır. Metastaz yapmamış hastalarda memenin bir kısmının ya da tamamının cerrahi yöntemle alınması tedavinin başarıya ulaşmasında etkilidir.

Radyoterapi

X ışını gibi yüksek enerjili ışınlarla tümörün yok edilmesi ya da küçültülmesi olarak bilinen ışın tedavisinin kalıcı hasara yol açma ihtimali zayıftır.

Kemoterapi

Damardan veya oral yoldan ilaç uygulanan ilaçlarla kanserli hücrelerin yok edilmesidir. "Kür" olarak bilinen bu uygulama genellikle 21-28 günde bir tekrar edilir.

Güncel yöntemler

Geleneksel yöntemlerin yetersiz kaldığı ya da hastanın sağlığının elverişli olmadığı durumlarda tercih edilen tamamlayıcı yöntemlerdir (Kankaya ve ark., 2019; Sert ve Küçükkılınç, 2022).

Nanopartiküler parçacıklar

Nanoteknolojik yöntemler kullanılarak üretilen nano boyuttaki materyaller, hücreden daha küçük oldukları için hücrenin yüzeyinde ve içinde bulunan biyomoleküllerle kolayca etkileşime geçebilmektedir (Akyolcu ve ark., 2019). Nanoteknoloji kullanılarak üretilen materyaller, kanser kitlesinin erken dönemde teşhisinde etkilidir. Nanoyapıların tek bir tümör hücresine girebilmesi, görüntüleme tekniklerinin sınırlarını arttırmaktadır. Mamogrofi ile meme kanseri tanısı konması için bir milyon tümör hücresinin olması gerirken, nanoteknoljik yöntemlerde yüzden az tümör hücresi yeterlidir (Cengiz, 2013)

Akıllı İlaçlar

Kanser hücrelerinin genetik özelliklerinin belirlenmesi esasıyla üretilen, dolaşım süresi ve etkinliği daha yüksek olan akıllı ilaçlar; tümör reseptörlerini bloke ederek tedavide başarı sağlayabilmektedir (Göç ve Çatan, 2022).

Genetik Parmak İzi

Kanser hücresine ait genetik bilgilerin belirlenmesini amaçlayan bir testin uygulanması ile başlanan süreçte bireye özgü ve hedefe yönelik kanser tedavisi amaçlanır. Kanser hücrelerinin genetik yapısını belirleyen "genetik parmak izi/fingerprint" yöntemiyle tümör hücresinin vücuttaki durumunu kontrol eden ana genin tespit edilmesi amaçlanır. "Sürücü/driver mutasyon" geni saptanır ve mutasyonu bloke eden ilaçlar kullanılarak, genetik mutasyonun tedavisi sağlanır (Akyolcu ve ark., 2019).

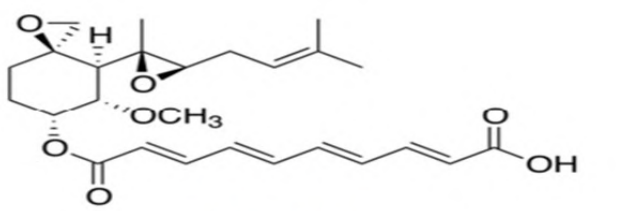
İyonlaştırıcı radyasyon

Doğrusal enerji transferi elektromanyetik ışınları olarak bilinen ve kütlesiz enerji parçacıkları kullanılarak yapılan seyrek iyonlaştırıcı radyasyon tedavisidir. İyonlaştırıcı radyasyon tedavisinde, dokularda biriken enerjiyle kanserli hücrenin yok edilmesi veya genetiğinin değiştirilerek ölüme sürüklenmesini amaçlanır. Yüksek enerjili radyasyon sayesinde, hücrenin genetik materyalinin dejenere edilerek bölünme ve çoğalma yeteneği engellenir. Radyasyon, kanser hücrelerine zarar verdiği kadar sağlıklı hücreleri de etkiler. Bu tedavinin amacı, sağlıklı dokuyu mümkün olduğu kadar korumak ve tümörlü dokuya daha fazla radyasyon uygulamaktır. Sağlıklı hücreler kendilerini kanser hücrelerine nazaran daha hızlı bir şekilde onarır ve fizyolojik durumlarını stabil hale getirebilmelerine karşın kanserli hücreler, radyasyondan daha fazla etkilenir (Kurt ve Kaya, 2022). İyonlaştırıcı radyasyon tedavisinde; elektron, proton ve nötron ışınları yaygın olarak tercih edilir. Radyasyon tedavisinde rutin olarak kullanılan elektron ışınları, dokulara derinlemesine nüfuz etmediklerinden dolayı yüzeye yakın tümörlerin tedavisinde tercih edilir. Proton ışınları, meme kanseri tedavisinde kullanılan yeni bir partikül ışın radyasyonudur. Bu ışınlar, tümörlü dokularda yoğun emilim göstermeleri nedeniyle maksimum yıkıcı etkiye sahiptir. Ayrıca sağlıklı dokulara çok daha zarar vermeleri nedeniyle tercih edilir. Nötron ışınları ise, proton ışınlarının bir hedefe saptırılmasının

ardından nötron jeneratörleri içinde üretilmesiyle elde edilirler. Enerjileri yüksek olup, fotonlardan daha fazla DNA hasarına yol açarlar. Üretimlerinin zor ve yüksek maliyet içermesi nedeniyle kullanımları sınırlıdır.

Fumagillin

Aspergillus fumigatus'tan izole edilen sekonder bir metabolit olan f*umagillin* (Çetin, 2013), potansiyel ve seçici anjiyojenez inhibitörü özelliğinden dolayı in vivo tümör büyümesi ve birçok kanser metastazında güçlü inhibitör etkiye sahiptir (Yaramış, 2011). (Şekil 2.)

Formül 1

Şekil 2. Fumagillin'in kimyasal yapısı

SONUÇ

Kanser, kişisel bir hastalık olarak bilinmekle birlikte farklı tedavi yöntemleri mevcuttur. Geleneksel yöntemlerin yeterli fayda sağlayamadığı hastalarda alternatif yöntemler kullanılarak başarı şansını artırmak mümkün olsa da hastanın genetik yapısı, yaşı, cinsiyeti, hastalığın evresi belirleyici faktörler olabilir. Geleneksel ve güncel yöntemlerin birlikte uygulandığı karma tedavilerin faydalı olacağını düşünmekteyiz.

KAYNAKLAR

Akyolcu, N., Özhanlı, Y., Kandemir, D. (2019). Meme kanserinde güncel gelişmeler. *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi*, 6 (3): 590-591.

Andrikopoulou, A., Chatzinikolaou, S., Panourgias, E., Kaparelou, M., Liontos, M., Dimopoulos, M. A., Zagouri, F. (2022). The emerging role of capiva sertib in breast cancer. *The Breast,* 157.

Arnold, M., Pandeya, N., Byrnes, G., Renehan, P., Stevens, G. A., Ezzati, P. M. (2012). Global burden of cancer attributable to high body-mass index in 2012: a population-based study. *Lancet Oncol*. 16: 36-46.

Bora, B., Soytutan, İ., Aygün, A., Özdemir, T. A., Kulali, B., Uzun, S. B. (eds.) (2021). Sağlık İstatistikleri Yıllığı, 2019. Sağlık Bakanlığı. Ankara 2021. https://sbsgm.saglik.gov.tr/Eklenti/40564/0/saglikistatistikleri-yilligi-2019pdf.pdf

Cengiz, B.B. (2013). Meme kanser hücrelerinde, ABCE1 ve eRF3 proteinlerinin siRNA taşıyan nanoparçacıklarla inhibe edilmesi. *Hacettepe Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*

Collaborative Group on Hormonal Factors in Breast Cancer. (2012). Menarche, menopause, and breast cancer risk: individual participant meta-analysis, including 118 964 women with breast cancer from 117 epidemiological studies. *Lancet Oncol.* 11: 1141-1151. https://doi.org/10.1016/S1470-2045(12)70425-4

Çetin, A. (2013). Kanser Tedavisinde Yeni Yaklaşımlar. *Erciyes Üniversitesi Farmasötik Kimya Anabilim Dalı*

Evans, D. G., Howell, S. J., Gandhi, A., van Veen, E. M., Woodward, E. R., Harvey, J., Barr, L., Wallace, A., Lalloo, F., Wilson, M., Hurley, E., Lim, Y., Maxwell, A. J., Harkness, E. F., & Howell,

A. (2021). Breast cancer incidence and early diagnosis in a family history risk and prevention clinic: 33-year experience in 14,311 women. *Breast cancer research and treatment*, 189(3): 677–687. https://doi.org/10.1007/s10549- 021-06333-1

Fahad, U. M. (2019). Breast Cancer: Current perspectives on the disease status. *Advances in Experimental Medicine And Biology,* 1152, 51–64. https://doi.org/10.1007/978-3-030-20301-6_4

Ferlay, J., Soerjomataram, I., Dikshit, R., Eser, S., Mathers, C., Rebelo, M., (2012). Cancer incidence and mortality worldwide: sources, methods and major patterns in Globocan. *Int J Cancer.*136: E359-E386.

Göç, Ö., Çatan, İ. (2022). Kanser Hastalığında Nanoteknoloji Uygulamaları. *Sağlık & Bilim Nanotıp*, 1: 75-81.

Işık, G. (2013). Meme kanseri tedavisinde paklitaksel yüklü polikatyonik ve anyonik siklodekstrin nanoküre formülasyonu ve in vitro değerlendirilmesi. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Jemal, A., Center, M. M., DeSantis, C., Ward, E. M. (2010). Global patterns of cancer incidence and mortality rates and trends. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev.*19: 1893-1907.

Kankaya, B., Büyükaşık, S., Kapan, S., Halil, A. (2019). Meme kanseri tedavisinde güncel yaklaşım. *Tıp Fakültesi Klinikleri Dergisi*, *2*(1): 7-10.

Kinhikar, R. A., Pawar, A. B., Mahantshetty, U., Murthy, V., Dheshpande, D. D., Shrivastava, S. K. (2014). Rapid Arc, helical tomotherapy, sliding window intensity modulated radiotherapy and three dimensional conformal radiation for localized prostate cancer: a dosimetric comparison. *J Cancer Res Ther*. 10(3): 575-582.

Köksal, N. G. (2022). Meme kanserinde tarama ve erken tanı. *Doğu Karadeniz Sağlık Bilimleri Dergisi*, *1*(2): 50-56.

Kurt, M., Kaya, M. (2022). Meme kanseri teshişinde mikrodalga yama antenlerinin kullanılması. *Avrupa Bilim ve Teknoloji Dergisi*, (36): 293-297.

Sert, P. İ., Küçükkılınç, Z. T. (2022). Meme kanseri tedavisindeki güncel yaklaşımlar. *Hacettepe University Journal of the Faculty of Pharmacy*, *42*(1): 46-59.

Siegel, R. L., Miller, K. D., Jemal, A. (2020). Cancer statistics, 2020. CA: a cancer journal for clinicians, 70(1): 7–30. https://doi.org/10.3322/caac.21590

Villarreal-Garza, C., Aguila, C., Magallanes-Hoyos, M. C., Mohar, A., Bargalló, E., Meneses, A., Cazap, E., Gomez, H., López-Carrillo, L., Chávarri-Guerra, Y., Murillo, R., Barrios, C. (2013). Breast cancer in young women in Latin America: an unmet, growing burden. *The Oncologist,* 18(12): 1298–1306. https://doi.org/10.1634/theoncologist.2013-0321

Yaramış, A. (2011). İnsan meme kanseri MCF7 hücre dizisinde fumagillinin antikanserojenik etkilerinin araştırılması. *Anadolu Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.*

AKRAN ZORBALIĞI: OKULLARDA BİR TÜR ÇOCUK İSTİSMARI

PEER BULLYING: A FORM OF CHILD ABUSE IN SCHOOLS

Dr. Tuğba TÜRKKAN

Gümüşhane University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work, Gümüşhane-Türkiye

ORCID: 0000-0002-3955-6597

Assoc. Prof. Dr., Ahmet Burhan ÇAKICI

Karamanoğlu Mehmetbey University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work, Karaman-Türkiye,

ORCID: 0000-0003-4848-3278

ÖZET

Akran zorbalığı günümüzde okulların ele alması gereken önemli bir sosyal sorun olarak görülmektedir. Zorbalık, bir ya da daha fazla çocuğun başka bir çocuğa acı ya da sıkıntı vermek amacıyla kasıtlı olarak sebepsiz yere güç kullanması olarak tanımlanmakta ve çocuk istismarının yaygın bir şekli olarak değerlendirilmektedir. Zorbalığın, hem zorbalık yapan çocuklar hem de kurbanları için yaşam boyu olumsuz sonuçları olabilir. Zorbalık, kontrol edilmezse daha ciddi şiddet biçimlerine yol açabilir. Çeşitli çalışmalarda akran zorbalığına maruz kalan çocuklarda uyku sorunları, altını ıslatma, üzgün hissetme, düşük benlik saygısı ve baş ağrısı, karın ağrısı yaşama gibi somatik yakınmalar bulunduğu bildirilmektedir. Ek olarak öğrenme ortamı üzerinde derin bir etki yaratarak okul reddine sebep olabilmektedir. Boylamsal çalışmalar da akran zorbalığı mağduriyeti ile kaygı, depresyon, madde kullanımı ve davranış bozuklukları dahil olmak üzere yetişkin ruh sağlığı arasında anlamlı ilişkiler bulunduğunu belirlemiştir. Zorbalık davranışları sergileyen çocukların ise kendilerini güçlü hissetmeye ihtiyaç duydukları, empati yeteneklerinin gelişmediği, genellikle fiziksel cezanın kullanıldığı ve ebeveyn katılımının ve sıcaklığının sıklıkla eksik olduğu evlerde yaşadıkları bildirilmektedir. Ayrıca literatürde akran zorbalığını önlemeye yönelik girişimlerin sadece faillere ve mağdurlara odaklanmak yerine tüm okul topluluğunu içermesi gerektiği belirtilmektedir. Buna ek olarak müdahalelerin; şiddeti ve zorbalığı önlemeye yönelik politikalar geliştirme, okul ortamını iyileştirme, akran danışmanlığı, çatışma çözme ve atılganlık eğitimi yoluyla öğrencileri güçlendirme üzerine belirlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Günümüzde akran zorbalığının yüksek yaygınlığı göz önüne alındığında, öğretmenlerin, okul yöneticilerinin ve eğitimcilerin konuya odaklanması oldukça önemlidir. Bu kapsamda bu çalışmada akran zorbalığı ile ilişkili güncel literatür ışığında okullarda zorbalığın çeşitli biçimleri, akran zorbalığı yaygınlık oranları ile zorbalığın sonuçlarının tartışılması ve okullarda zorbalığı önlemek veya azaltmak için kullanılabilecek müdahalelere yönelik pratik çıkarımlar sunulması amaçlanmıştır. Bu çalışmanın okul temelli önleme hizmetleri açısından alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Akran zorbalığı, şiddet, okullar, müdahale.

ABSTRACT

Peer bullying is seen as an important social problem that schools need to address today. Bullying is defined as the intentional use of force by one or more children for no reason in order to cause pain or distress to another child, and it is considered as a common form of child abuse. Bullying may have negative lifelong consequences for both the bullied children and their victims. If bullying is not controlled, it may lead to more serious forms of violence. In various studies, it has been reported that children exposed to peer bullying have sleep problems, bedwetting, feeling sad, low self-esteem and somatic complaints such as headache, stomachache. In addition, it may cause school rejection by

having a negative impact on the learning environment. Longitudinal studies have also determined that there are significant relationships between peer bullying victimization and adult mental health, including anxiety, depression, substance use and behavioral disorders. It is reported that children who exhibit bullying behaviors need to feel strong, their empathy skills are not developed, they always live homes where physical punishment is used and parental involvement and warmth are often lacking. It is also stated in the literature that attempts to prevent peer bullying should involve the entire school community, rather than focusing only on perpetrators and victims. In addition, it emphasizes that interventions should be determined on developing policies aimed at preventing violence and bullying, improving the school environment, empowering students through peer counseling, conflict resolution and assertiveness training.

Considering the high prevalence of peer bullying today, it is very important for teachers, school administrators and educators to focus on the issue. In this context, this study aims to discuss various forms of bullying in schools, prevalence rates of peer bullying, and the consequences of bullying in the light of current literature related to peer bullying, and to present practical implications for interventions that may be used to prevent or reduce bullying in schools. It is thought that this study will contribute to the field in terms of school-based prevention initiatives.

Keywords: Peer bullying, violence, schools, intervention.

GİRİŞ

Okullar eğitim öğretim faaliyetlerinin yanı sıra, çocuklar için öncelikle bir sosyalleşme merkezidir. Akranları ile arasındaki sosyal ilişkiler çocukların okuldaki katılımını, başarısını ve benlik imajını etkiler. Bununla birlikte okullar çocuklar için önemli bir stres kaynağı da olabilmektedir. Öğrenciler kimi zaman okul ortamında çeşitli sorunlarla karşılaşmakta ve bu sorunların bir kısmı da akranları ile arasında yaşanmaktadır (Longobardi ve diğ., 2018). Bu sorunlar sözlü ve fiziksel taciz, sistematik sosyal dışlama ve akranlara kötü muamele şeklinde görülebilir ve genellikle zorbalık veya akran mağduriyeti olarak tanımlanır.

Okullarda zorbalık, hem zorbalar hem de mağdurlar için olumsuz kısa ve uzun vadeli sağlık sonuçları olan küresel bir sorundur (García-Moya ve diğ., 2014). Zorbalıkla ilgili araştırmalara 1970'lerde çığır açan çalışmaları ile Olweus öncülük etmiştir (Olweus, 1993). Olweus (2004), zorbalığı, bir bireyin veya bir grup bireyin, nispeten güçsüz bir kişiye tekrar tekrar saldırdığı, aşağıladığı ve/veya dışladığı saldırgan davranışın bir alt türü olarak tanımlamıştır. Bu eylemler sözlü, fiziksel, psikolojik ve cinsel saldırı gibi biçimler alabilirler. Zorbalık davranışında taraflar arasında "eşit olmayan güç ilişkisi" olması, durumun "sürekli" bir nitelik taşıması ve eylemlerin "kasıtlı olarak" gerçekleştirilmesi gibi belirli özelliklerin bulunması söz konusudur (Olweus, 2004).

Zorbalık biçimlerinin farklı sınıflandırmaları vardır, ancak genellikle doğrudan ve dolaylı zorbalık biçimleri öne çıkar (Bjärehed ve diğ., 2020). Doğrudan zorbalık, zorbalığa uğrayan öğrenciye karşı açıkça yapılırken, dolaylı zorbalık, ayrımcılık nedeniyle sosyal gruptan kasıtlı olarak dışlanmaya kadar uzanabilir. Akran zorbalığı genel olarak fiziksel zorbalık, sözlü zorbalık ve sosyal dışlanma olarak gruplandırılmıştır. Fiziksel ve sözel zorbalık doğrudan zorbalığın unsurları iken sosyal dışlanma dolaylı zorbalığın kapsamındadır. Fiziksel zorbalık vurma, itme, tükürme, tekme atma, saç çekme, çelme takma gibi davranışları kapsarken; sözlü zorbalık küfür, lakap takma, aşağılama gibi davranışları içerir. Sosyal dışlanma, dedikodu yapma, arkadaş grubundan dışlama, yok sayma ve öğrenciyi oyunlara kabul etmeme gibi öğrencilerin sosyal statülerine ve ilişkilerine zarar vermeyi amaçlayan davranışları içermektedir. Literatürde erkeklerin doğrudan zorbalığa girme olasılığı daha yüksekken, kızların dolaylı zorbalığa katılma olasılığının daha yüksek olduğu bildirilmektedir (Yen, 2010). Mağduriyet açısından yapılan araştırmalar da, erkek çocukların tehdit, korkutma, fiziksel saldırganlık ve kişisel eşyalara yönelik saldırılara maruz kalma olasılığının daha yüksek olduğunu, kız çocuklarının ise sözlü taciz ve sosyal dışlanma açısından daha fazla risk altında olduğunu belirlemiştir (Pells ve diğ., 2016). Bununla birlikte literatürde zorbalık eylemlerinin oranlarının, erken ergenlik döneminde zirveye ulaşma ve ardından sonraki gençlik aşamalarında azalma eğiliminde olduğu bildirilmektedir (Troop-Gordon, 2017). Araştırmalar vurmak, tokatlamak ve itmek gibi doğrudan saldırganlık biçimlerinin sıklığının yaşla birlikte azalma eğilimi gösterdiğini ve yerini sosyal dışlanma

veya dedikoduların başlaması gibi daha az görünür dolaylı saldırganlık biçimlerine ve sözlü zorbalığa bıraktığını belirtmektedir (Marengo ve diğ., 2019). Yaşın, zorbalığın türünü de etkilediği bilinmektedir. Erken yaşlarda, çocukların sözel becerileri henüz tam olarak gelişmediğinden, saldırganlık her zaman fizikseldir, ancak dilleri geliştikçe sözel saldırganlık baskın olma eğiliminde olmaktadır (Coyne ve diğ., 2010).

Yaygınlık açısından incelendiğinde, ilk ve ortaokul öğrencilerinin oldukça büyük bir azınlığının, akran zorbalığına fail ya da kurban olarak - ya da her ikisi olarak - karıştığı görülmektedir (Olweus, 2004). Türkiye'de yakın zamanda lise öğrencileri ile gerçekleştirilen kesitsel bir çalışmada, araştırmaya katılan 880 öğrencinin %34,2'sinin zorbalık kurbanı olduğu ve % 13,9'unun birine zorbalık yaptığı ortaya konmuştur (Kilicaslan ve diğ., 2023). Ortaokula devam eden 340 öğrenciyle gerçekleştirilen bir diğer çalışmada, araştırmaya katılan öğrencilerin %3.4'ü zorba,%26.9'u kurban, %60.8'i zorba/kurban ve %8.6'sı karışmayan olarak belirlenmiştir (Siyez ve Kaya, 2011). Ortaokulda eğitim gören 1740 öğrenciyle yürütülen başka bir çalışmada, araştırmaya katılan öğrencilerin % 2.8'i zorba, % 34.9'u kurban, % 27.0'ı zorba-kurban ve % 35.3'ü izleyici statüsünde bulunduğu ortaya konmuştur (Gökkaya ve Sütçü, 2020).

Günümüzde akran zorbalığının yüksek yaygınlığı göz önüne alındığında, öğretmenlerin, okul yöneticilerinin ve eğitimcilerin konuya odaklanması oldukça önemlidir. Bu kapsamda bu çalışmada akran zorbalığı ile ilişkili güncel literatür ışığında okullarda zorbalığın çeşitli biçimleri, akran zorbalığı yaygınlık oranları ile zorbalığın sonuçlarının tartışılması ve okullarda zorbalığı önlemek veya azaltmak için kullanılabilecek müdahalelere yönelik pratik çıkarımlar sunulması amaçlanmıştır. Bu çalışmanın okul temelli önleme hizmetleri açısından alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Zorbalık Davranışına Karışan Çocukların Psiko-sosyal İşleyişi

Zorbalık, nispeten istikrarlı sosyal gruplarda gerçekleşen sosyal bir süreçtir. Çoğunlukla bir sınıftaki öğrenciler arasında meydana gelen ve çeşitli bireysel ve sosyal faktörlerden etkilenen bir grup olgusudur (Rambaran, Dijkstra ve Veenstra, 2020). Sosyo-ekolojik zorbalık teorisine göre (Swearer ve Espelage, 2004), zorbalık bireyler arasındaki etkileşime ve onların sosyal bağlamlarının özelliklerine bağlıdır. Sosyal faktörler arasında sosyal destek, mağduriyet açısından koruyucu bir faktör olarak değerlendirilmektedir (Holt ve Espelage, 2007). Algılanan akran ve öğretmen desteği, zorbalık davranışına katılımın hayati koruyucu faktörleri olarak ifade edilmekte (Flaspohler ve diğ., 2009) ayrıca farklı zorbalık rollerine katılımı tahmin etmede öğrenci-öğretmen ilişkisinin kalitesinin önemini vurgulanmaktadır (Iotti ve diğ., 2020).

Literatürde öğrenci-öğretmen ilişkisinin pozitif ilişki modeli açısından rol model olduğu bildirilmektedir. Ayrıca düşük çatışma ve yüksek duyarlılık/yakınlık ile karakterize edilen yüksek kaliteli öğrenci-öğretmen ilişkilerinin, okul bağlamına daha iyi uyum sağlama ve içselleştirme ve dışsallaştırma semptomlarında azalma ile ilişkili olduğu belirtilmektedir. Öğretmenle olumlu etkileşimlere sahip olmanın, öğrencinin diğer bağlamlarda ve akranlarla ilişkilerinde iyi bir ilişki modelini geliştirmesine katkı sağlaması mümkündür (Prino ve diğ., 2019). Bu tür olumlu bir ilişki, daha olumlu bir sınıf ortamını teşvik etmekle birlikte, toplum yanlısı ve daha az agresif davranışlarla ilişkilendirilmektedir (Marengo ve diğ., 2018). Çünkü öğretmen, öğrencilerle olan ilişkisinde sınıfta düzenleyici bir rol oynar, doğru davranışı teşvik eder ve kötü davranışı caydırır ve sınıf grubu içindeki olumsuz ilişkiler için bir tampon görevi görür. Diğer yandan araştırmalar, öğretmenle çatışmalı ilişkilerin sınıfta agresif etkileşim oranını arttırdığı ve akranlara karşı hem fiziksel hem de sözlü saldırganlık riski oluşturduğunu göstermektedir (Hughes ve Im, 2016). Bu anlamda, öğretmenle çatışmalı bir ilişki sorunlu davranışları şiddetlendirebilir (Prino ve diğ., 2019).

Akran desteği ile ilgili olarak araştırmalar, mağdurların ve zorba-kurbanların akranlarına göre daha düşük akran desteği bildirdiklerini belirlemiştir (Flaspohler ve diğerleri, 2009). Öte yandan, zorbalar ve zorbalığa karışmayan öğrenciler, kurbanlar ve zorba-kurbanları ile karşılaştırıldığında daha yüksek düzeyde akran desteği bildirmişlerdir (Holt ve Espelage, 2007). Öğretmen desteği ile ilgili olarak, mağdurların, zorbalık davranışına karışmayan öğrencilere kıyasla daha düşük düzeyde öğretmen desteği algıladıkları bulunmuştur (Cassidy, 2009)

Bir akran grubunda zorbalığa maruz kalma riskini ortaya çıkaran faktörler arasında literatürde özellikle akran sosyal statüsünün rolü vurgulanmıştır. Akran sosyal statüsü, akranların kendi sınıflarındaki veya sosyal gruplarındaki bir çocuğu ne ölçüde sevip beğendiklerini dikkate alan akran kabulünün bir ölçüsü olan sosyal tercihle bağlantılıdır (Manring ve diğ., 2017). Yüksek sosyal statüye sahip öğrenciler, zorbayı kendilerini mağdur etmekten caydırabilecek özelliklere sahip olmanın yanı sıra, geniş ve güçlü bir sosyal destek ağına sahip olma eğilimindedirler, bu nedenle mağduriyet durumunda akranları tarafından daha fazla savunulabilirler (Longobardi ve diğ., 2020). Zorbalık kurbanları, zorbanın sistematik eylemi veya sınıf arkadaşları arasındaki izolasyon durumu nedeniyle sosyal olarak reddedilebilir, bu da onları zorbaların eylemleri için kolay hedef haline getirir. Zorba, akranları arasında düşük sosyal statüye sahip bireyleri mağdur ederek, sınıf arkadaşları arasında çok az sosyal desteğe sahip oldukları gerçeğinden yararlanabilir. Benzer olarak, akranlar tarafından algılanan popülerliğin de mağduriyete karşı güçlü bir koruyucu faktör ve zorbalık davranışının önemli bir yordayıcısı olduğu bildirilmiştir (Sentse ve diğ., 2015). Zorbalık kurbanları, faillerinden daha düşük bir statüye sahip olma ve reddedilme eğilimindedirler ve daha düşük sosyal yeterlilik seviyelerine sahiptirler (Casper, Card ve Barlow, 2020). Ergenlik, gelişmiş bir sosyal biliş ve sosyal gelişim dönemi olduğundan, ergenler bazen popülerliklerini artırmak için ilişkisel saldırganlığı kullanırlar, hatta sınıf içindeki bir akran alt grubu tarafından eylemlerinde desteklenebilirler. Bununla birlikte tüm zorbalar popüler değildir. Çocuklar kimi zaman da akranlarının dikkatini çekmek veya saygısını kazanmak için başkalarına zorbalık yapabilirler (de Bruyn ve diğ., 2010).

Bireysel faktörler arasında öfke kontrolü ile ilgili konuların zorbalık davranışının önemli yordayıcılarından olduğu bulunmuş ve çeşitli çalışmalar öfke ile proaktif veya reaktif saldırganlığı ilişkilendirmiştir (Sullivan, 2010). Öfkenin ifadesi ile ilgili olarak zorbaların öfke duygularını düzenlemekte zorlandıkları ve öfkelerini dışa vurmaya daha yatkın oldukları bulunmuştur (Marsh ve diğ., 2011).

Zorbalık Mağduriyeti ve Psikopatoloji

Zorbalığın, mağdurları olumsuz yönde etkileyen ciddi bir psikososyal sorun olduğu kabul edilmektedir. Gerçekten de, zorbalığa maruz kalma, yalnızca çocukluk ve ergenlik döneminde değil, yetişkin yaşamının ileriki dönemlerinde de psikolojik sorunların ve psikopatolojik semptomların gelişmesi için ana risk faktörlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Çocukluk döneminde zorbalığa uğramanın, kurbanların refahı üzerinde uzun süreli olumsuz bir etkiye sahip olabileceğine ve bunun sonuçlarının yetişkinliğe kadar süreceğine dair kanıtlar vardır (Copeland ve diğ., 2013). Araştırılan sorunlar arasında, depresyon, kaygı ve intihar düşüncesi, zorbalığa maruz kalmanın en sık belirtilen duygusal sonuçlarıdır (Dantchev ve diğ., 2019; Dobry, Braquehais, ve Sher, 201; Hertz, Donato, ve Wright, 2013).

Zorbalığa uğramak gibi olumsuz bir olayı kendi sosyal yetersizliklerine bağlayan ve mağdur olmaya mahkum olduğuna inanan bir çocuk, sosyal ilişkilerden çekinebilir, umutsuzluk duygusuyla üzüntü ve ilgisizlik gibi depresif belirtiler de yaşayabilir (Abramson, Metalsky ve Alloy, 1989). Ayrıca depresif semptomların gençlerin sosyal gelişimine müdahale ettiği ve akran ilişkilerinde zorluklara yol açtığı da ileri sürülmüştür (Sentse ve diğ., 2017). Özellikle sosyal çaresizliğin, depresif belirtilerin akran mağduriyetine katkısına aracılık ettiği bulunmuştur (Balluerka ve diğ., 2023). Kaygının da mağduriyetin hem habercisi hem de sonucu olabileceği öne sürülmüştür (Barzeva ve diğ., 2020).

Spesifik olarak araştırmalar, zorbalık kurbanlarının akademik zorluklar (Schoeler ve diğ., 2018), uykusuzluk veya baş ağrısı gibi psikosomatik belirtiler (Gini ve Pozzoli, 2013), depresyon (Zhong ve diğ., 2021), kendine zarar verme davranışı ve intihar düşüncesi (Vergara ve diğ., 2019), yeme bozuklukları (Copeland ve diğ., 2015) ve travma sonrası stres belirtileri gibi sorunlar yaşadığını ortaya koymuştur (Nielsen ve diğ., 2015). Ayrıca, mağdurlar sosyal alanda daha zayıf duygusal uyum ve daha düşük benlik saygısı gösterme eğilimindedirler (Hutson, 2018).

SONUÇ ve ÖNERİLER

Literatür incelendiğinde zorbalığın sadece bir dizi saldırgan *etkileşimden* veya zorba ile kurban arasındaki incitici ikili *ilişkiden daha fazlası olduğunu söylemek mümkündür. Bu noktada zorbalığı önlemek için uygulanacak bütüncül müdahalelerin oldukça önemli olduğu düşünülmektedir.* Zorbalığa yönelik müdahaleler, okuldaki tüm öğrencilerin zorbalığa karşı tutum geliştirmesini amaçlar ve okuldaki zorbalık olaylarını azaltmak için uygulanır. Okul düzeyindeki müdahaleler, öğrenci ve öğretmen anketleri, olumlu bir okul ortamı geliştirmeyi amaçlayan okul konferans günleri, veli-öğretmen toplantıları şeklindedir. Zorbalığa karşı sınıf kurallarının oluşturulması, bilinçlendirmeye yönelik bilgilerin verilmesi, olumlu bir ortamın oluşturulması, veliler ve öğretmenlerle toplantılar, sınıf çalışmaları arasında yer almaktadır. Zorba ve mağdurlarla ciddi görüşmeler yapılması, zorbalığa karışan çocukların ebeveynleri ile görüşmeler düzenlenmesi, tarafsız çocuklardan yardım alınması da bireysel düzeyde uygulanan en yaygın çalışmalar olarak belirtilmektedir (Gökkaya, 2017).

Yukarıdakilere ek olarak, mağdurlar çoğunlukla sosyal olarak düşük becerilere sahip olduklarından (yani, en düşük akran desteği, en az popüler öğrenciler), sosyal yeterliliklerini arttıracak eğitimlere dahil edilmelidirler. Zorbaların da öfke kontrolü ve öfkeyi yönetme becerileri düşük olduğundan, durumlarıyla başa çıkmak için öfke yönetimi, duygu düzenleme becerileri ve sosyal beceriler geliştirme gibi eğitimlere katılması faydalı olacaktır. Popüler zorbalar açısından da onlara arzu ettikleri sosyal hedeflere ulaşmanın tek yolunun zorbalık olmadığı gösterilebilir ve prososyal davranışı kullanmaya teşvik edilebilirler.

Zorbalıkla ilişkili mevcut literatürde zorbalık sürecinde öğretmen desteğinin çok önemli olduğu dikkat çekmektedir. Öğretmenler mağdurlara nasıl yaklaşılacağı ve destekleneceği konusunda yetersiz bilgiye sahip olabilirler. Bu noktada öğretmen-öğrenci ilişkilerini geliştirmek için ek önleme ve diğer müdahale stratejilerinin uygulanması önemli olabilir. Örneğin öğretmenlere zorbalık ve mağduriyeti önleme ve müdahale stratejileri konusunda eğitimler verilebilir. Ayrıca öğrencilerin, saldırganlık içermeyen sorun çözme yollarını ve olumlu iletişim için gerekli sosyal becerileri öğrenmelerini sağlayarak olumlu bir okul ortamı yaratmayı amaçlayan ve sosyal sorumluluk bilinci kazandırmayı hedefleyen programlar faydalı olabilir. Okullarda zorbalığın dinamikleri hakkında farkındalık yaratmak ve zorbalık içeren davranışların değiştirilmesini sağlamak için uygun disiplin önlemleri geliştirmek bir diğer önemli noktadır.

Zorbalık konusunda bir diğer önemli noktanın zorbalığa seyirci kalan öğrenciler olduğu düşünülmektedir. Bu grupta yer alan çocuklar zorbalığın yanlış olduğunu düşünse de, kendi statüleri ya da güvenlikleri açısından olaya müdahale etmiyor olabilirler. Ancak bu tutumları zorbayı ödüllendiriyor olabilir veya zorbalık davranışını pekiştirebilir. Bu bağlamda zorbalık karşısında seyirci statüsünde bulunan çocukların zorbalık sürecinde oynadıkları role ilişkin farkındalığını arttırmak ve kurbanın içinde bulunduğu olumsuz duruma ilişkin empatik anlayışlarını geliştirmek zorbalığı azaltabilir.

Literatürde zorbalık davranışları sergileyen çocukların kendilerini güçlü hissetmeye ihtiyaç duydukları, empati yeteneklerinin gelişmediği, genellikle fiziksel cezanın kullanıldığı ve ebeveyn katılımının ve sıcaklığının eksik olduğu evlerde yaşadıkları bildirilmektedir. Bu noktada, ailelere de çocukla olumlu iletişim, pozitif ebeveynlik becerileri hakkında eğitimler verilmesi ya da danışmanlık sunulması sağlanabilir.

Akran zorbalığı günümüzde okulların ele alması gereken önemli bir sosyal sorun olarak görülmelidir. Akran zorbalığının yüksek yaygınlığı göz önüne alındığında, öğretmenlerin, okul yöneticilerinin ve velilerin konuya odaklanması oldukça önemlidir. Bu açıdan bu çalışmanın okul temelli önleme hizmetleri açısından alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Abramson L. Y., Metalsky G. I., & Alloy L. B. (1989). Hopelessness depression: A theory-based subtype of depression. *Psychological Review*, 96, 358-372.

Balluerka, N., Aliri, J., Goñi-Balentziaga, O., & Gorostiaga, A. (2023). Association between bullying victimization, anxiety and depression in childhood and adolescence: The mediating effect of self-esteem. *Revista de Psicodidáctica (English ed.)*, *28*(1), 26-34.

Barzeva, S., Richards, J., Meeus, W., & Oldehinkel, A. (2020). The social withdrawal and social anxiety feedback loop and the role of peer victimization and acceptance in the pathways. *Development and Psychopathology, 32*(4), 1402-1417.

Bjärehed, M., Thornberg, R., Wänström, L., & Gini, G. (2020). Mechanisms of moral disengagement and their associations with indirect bullying, direct bullying, and pro-aggressive bystander behavior. *The Journal of Early Adolescence, 40*(1), 28–55.

Casper, D. M., Card, N. A., & Barlow, C. (2020). Relational aggression and victimization during adolescence: A meta-analytic review of unique associations with popularity, peer acceptance, rejection, and friendship characteristics. *Journal of Adolescence*, *80*, 41-52.

Cassidy, T. (2009). Bullying and victimisation in school children: The role of social identity, problem-solving style, and family and school context. *Social Psychology of Education*, *12*, 63-76.

Copeland, W. E., Bulik, C. M., Zucker, N., Wolke, D., Lereya, S. T., & Costello, E. J. (2015). Does childhood bullying predict eating disorder symptoms? A prospective, longitudinal analysis. *International Journal of Eating Disorders*, *48*(8), 1141-1149.

Copeland, W. E., Wolke, D., Angold, A., & Costello, E. J. (2013). Adult psychiatric outcomes of bullying and being bullied by peers in childhood and adolescence. *JAMA Psychiatry*, *70*(4), 419-426.

Coyne, S. M., Nelson, D. A., & Underwood, M. K. (2010). Aggression in childhood. In P. K. Smith & C. H. Hart (Eds.), *The Wiley-Blackwell handbook of childhood social development* (2nd ed., pp. 491– 509). Chichester, West Sussex, UK: Wiley-Blackwell.

de Bruyn, E. H., Cillessen, A. H., & Wissink, I. B. (2010). Associations of peer acceptance and perceived popularity with bullying and victimization in early adolescence. *The Journal of Early Adolescence*, *30*(4), 543-566.

Dantchev, S., Hickman, M., Heron, J., Zammit, S., & Wolke, D. (2019). The independent and cumulative effects of sibling and peer bullying in childhood on depression, anxiety, suicidal ideation, and self-harm in adulthood. *Frontiers in Psychiatry*, *10*, 651.

Dobry, Y., Braquehais, M. D., & Sher, L. (2013). Bullying, psychiatric pathology and suicidal behavior. *International journal of adolescent medicine and health*, *25*(3), 295-299.

Flaspohler, P. D., Elfstrom, J. L., Vanderzee, K. L., Sink, H. E., & Birchmeier, Z. (2009). Stand by me: The effects of peer and teacher support in mitigating the impact of bullying on quality of life. *Psychology in the Schools, 46(7), 636–649.*

García-Moya, I., Suominen, S., & Moreno, C. (2014). Bullying victimization prevalence and its effects on psychosomatic complaints: can sense of coherence make a difference?. *The Journal of School Health*, *84*(10), 646–653.

Gini, G., & Pozzoli, T. (2013). Bullied children and psychosomatic problems: A meta-analysis. *Pediatrics*, *132*(4), 720-729.

Gökkaya, F. (2017). *Peer bullying in schools: A cognitive behavioral ınterventıon program.* in Child and Adolescent Mental Health. InTech. doi: 10.5772/66701

Gökkaya, F., & Sütcü, S. T. (2020). Akran zorbalığının ortaokul öğrencileri arasındaki yaygınlığının incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *35*(1), 40-54.

Hertz, M. F., Donato, I., & Wright, J. (2013). Bullying and suicide: A public health approach. *Journal of Adolescent Health*, *53*(1), S1-S3.

Holt, M. K., & Espelage, D. L. (2007). Perceived social support among bullies, victims, and bully-victims. *Journal of Youth and Adolescence, 36*(8), 984–994.

Hughes, J. N., & Im, M. H. (2016). Teacher–student relationship and peer disliking and liking across grades 1–4. *Child development*, *87*(2), 593-611.

Hutson, E. (2018). Integrative review of qualitative research on the emotional experience of bullying victimization in youth. *The Journal of School Nursing*, *34*(1), 51-59.

Iotti, N. O., Thornberg, R., Longobardi, C., & Jungert, T. (2020). Early adolescents' emotional and behavioral difficulties, student–teacher relationships, and motivation to defend in bullying incidents. *Child & Youth Care Forum, 49*(1), 59–75.

Kilicaslan, F., Beyazgul, B., Kuzan, R., Karadag, D., Koruk, F., & Koruk, I. (2023). The prevalence of peer bullying and psychiatric symptoms among high school students in southeast Turkey. *Nordic Journal of Psychiatry*, *77*(1), 83–90.

Longobardi, C., Badenes-Ribera, L., Fabris, M. A., Martinez, A., & McMahon, S. D. (2018). Prevalence of student violence against teachers: A meta-analysis. *Psychology of Violence, 9*(6), 596–610.

Longobardi, C., Borello, L., Thornberg, R., & Settanni, M. (2020). Empathy and defending behaviours in school bullying: The mediating role of motivation to defend victims. *British Journal of Educational Psychology*, *90*(2), 473-486.

Manring, S., Christian Elledge, L., Swails, L. W., & Vernberg, E. M. (2017). Functions of Aggression and Peer Victimization in Elementary School Children: the Mediating Role of Social Preference. *Journal of Abnormal Child Psychology, 46(4), 795–809.*

Marengo, D., Jungert, T., Iotti, N. O., Settanni, M., Thornberg, R., & Longobardi, C. (2018). Conflictual student–teacher relationship, emotional and behavioral problems, prosocial behavior, and their associations with bullies, victims, and bullies/victims. *Educational Psychology, 38*(9), 1201–1217.

Marengo, D., Settanni, M., Prino, L. E., Parada, R. H., & Longobardi, C. (2019). Exploring the dimensional structure of bullying victimization among primary and lower-secondary school students: Is one factor enough, or do we need more? *Frontiers in Psychology, 10,* 770.

Marsh, H. W., Nagengast, B., Morin, A. J., Parada, R. H., Craven, R. G., & Hamilton, L. R. (2011). Construct validity of the multidimensional structure of bullying and victimization: An application of exploratory structural equation modeling. *Journal of Educational Psychology*, *103*(3), 701.

Nielsen, M. B., Tangen, T., Idsoe, T., Matthiesen, S. B., & Magerøy, N. (2015). Post-traumatic stress disorder as a consequence of bullying at work and at school. A literature review and meta-analysis. *Aggression and Violent Behavior*, *21*, 17-24.

Olweus D. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do.* Cambridge, MA: Blackwell Publishers..

Olweus, D. (2004). *Bullying at School.* 9th ed. Oxford: Blackwell.

Pells, K., M. J. Ogando Portela and P. Espinoza Revollo (2016). Experiences of Peer Bullying among Adolescents and Associated Effects onYoung Adult Outcomes: Longitudinal Evidence from Ethiopia, India, Peru and Viet Nam, *Innocenti Discussion Paper 2016-03*, UNICEF Office of Research – Innocenti, Florence.

Rambaran, J. A., Dijkstra, J. K., & Veenstra, R. (2020). Bullying as a group process in childhood: A longitudinal social network analysis. *Child Development*, *91*(4), 1336–1352.

Prino, L. E., Longobardi, C., Fabris, M. A., Parada, R. H., & Settanni, M. (2019). Effects of bullying victimization on internalizing and externalizing symptoms: The mediating role of alexithymia. *Journal of Child and Family Studies, 28*(9), 2586–2593.

Schoeler, T., Duncan, L., Cecil, C. M., Ploubidis, G. B., & Pingault, J. B. (2018). Quasi-experimental evidence on short-and long-term consequences of bullying victimization: A meta-analysis. *Psychological Bulletin*, *144*(12), 1229.

Sentse, M., Kretschmer, T., & Salmivalli, C. (2015). The longitudinal interplay between bullying, victimization, and social status: Age-related and gender differences. *Social Development*, *24*(3), 659-677.

Sentse, M., Prinzie, P., & Salmivalli, C. (2017). Testing the direction of longitudinal paths between victimization, peer rejection, and different types of internalizing problems in adolescence. *Journal of Abnormal Child Psychology*, *45*, 1013-1023.

Siyez, D. M. & Kaya, A. (2011). Akran zorbalığı gruplarında empatik eğilim. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12*(2), 23-43.

Sullivan, K. (2010). *The anti-bullying handbook*. Sage.

Swearer, S. M., & Espelage, D. L. (2004). Introduction: A Social-Ecological Framework of Bullying Among Youth. In D. L. Espelage & S. M. Swearer (Eds.), *Bullying in American schools: A social-ecological perspective on prevention and intervention* (pp. 1–12). Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

Yen, C.F. (2010). School bullying and mental health in children and adolescents. *Taiwanese Journal of Psychiatry, 24,*3-13.

Troop-Gordon, W. (2017). Peer victimization in adolescence: The nature, progression, and consequences of being bullied within a developmental context. *Journal of Adolescence, 55,* 116–128.

Vergara, G. A., Stewart, J. G., Cosby, E. A., Lincoln, S. H., & Auerbach, R. P. (2019). Non-suicidal self-injury and suicide in depressed adolescents: Impact of peer victimization and bullying. *Journal of Affective Disorders*, *245*, 744-749.

Zhong, M., Huang, X., Huebner, E. S., & Tian, L. (2021). Association between bullying victimization and depressive symptoms in children: The mediating role of self-esteem. *Journal of Affective Disorders*, *294*, 322-328.

CIRCULAR SLOTTED ANTENNA USING FLEXIBLE MATERIAL FOR WIDE BAND APPLICATION

Soharab Kumar Diwakar, [2]Ratnesh Tiwari , [3]Vinod Kumar Singh

[1&2]Dr. C.V. Raman University Kota Bilaspur, CG, India

[2]Dept of Electrical Engineering, S.R. Group of Institutions, UP, India

ABSTRACT

These days, consumers are looking for goods that are easily transportable and don't need a lot of work to lug about from place to place. As a consequence of this, and in order to fulfill the requirements of customers, a broadband flexible antenna that possesses broadband properties has been developed for a wide range of wireless applications and low power IoT devices, and it has been implemented on a flexible substrate. This has been done so that the antenna can be deployed on a flexible substrate. The antenna has been characterized as being rather tiny, and it operates at frequencies ranging from 3.15 to 8.96 GHz. Its frequency range is extremely extensive. A resonance frequency of 4.14 Gigahertz is intended to be achieved by the designed antenna. According to the results of the simulation, the antenna has a directivity that is greatest at 2.853 dBi. A broadband width of 96.03% can be found in the antenna that is currently being shown. Because of the projected antenna's low profile, it will be especially well-suited for usage in applications that are associated with the internet of things.

Keywords: Broad Band, Jeans Material, Gain, Flexible Antenna, CST

INTRODUCTION

Most of the applications for flexible antennas may be found in the sectors of health and telemedicine due to the versatility and portability of these antennas. This is because the antennas themselves are flexible, which accounts for the phenomenon. Little antennas play an essential role in the field of satellite communication as well as mobile communication. This is due to the comparatively high gain and bandwidth that tiny antennas possess [1-5]. The most important developments in the field of currently available communication systems may be attributed to applications of the internet of things. It is vital for successful and trustworthy communication that the devices employed be of a compact size, have cheap or negligible manufacturing costs, a wide bandwidth, and high energy efficiency. The applications of LTE, WLAN, and Wi-MAX are especially well suited to the Internet of Things (IoT) devices that are now on the market. As the population of the world continues to grow at an exponential pace, there will be a larger need for devices that are both tiny and flexible, as well as lightweight antenna modules. This demand will also increase the importance of minimizing environmental impact. By using the little devices that comprise these modules, it may be possible to boost the system's effectiveness as well as its dependability [6-9]. The frequency range that is covered by the flexible antenna that is used in communication equipment extends from 3.15 GHz to 8.96 GHz. This range of frequencies is called the frequency range that is covered by the antenna. Moreover, it is envisaged that contemporary antenna design will be adaptable enough to allow for the independent regulation of bandwidth. The line feed technique, the CPW feed technique, and the installations of slots in the structure [10-15] are some of the well-known procedures that have been utilized in order to meet the conditions that were specified earlier. In addition, certain well-known procedures have been utilized in order to satisfy the conditions that were specified before. In addition to these more conventional approaches, the literature emphasizes the use of meta-material and complementary split ring resonator techniques in order to provide better gain and reduce the amount of cross-frequency interference. In their study, Ahmed and colleagues made use of a magneto electric dipole antenna, which they demonstrated had a wide impedance bandwidth and improved gain [6]. However, because to their size and the stringent design limitations they impose, cross-magneto-electric structures of this kind are not suitable for mass manufacture in the Internet of Things (IoT). A large number of CPW-fed antennas,

such as multiband [16-20] and CPW antennas with an additional strip for WLAN, have been reported in the study that has been carried out so far. On the other hand, the great majority of these designs does not cover all of the necessary bands of the spectrum and have quite huge antennas. Moreover, most of these designs are not particularly efficient.

ANTENNA DESIGN PROCEDURE

The antenna that is being shown has a low profile and is rather compact, measuring 50 mm by 50 mm. Its size is relatively modest. After calculating the length and breadth of the rectangular substrate, the obtained dimensions are put to use in order to give a wide bandwidth. This is done by using the dimensions that were computed. In the course of this specific piece of study, the line feed strategy is used in order to get reasonably large amounts of bandwidth and gain. The CST software is used for modeling and simulation of the recommended antenna, which gives wide band width in operating range from 3.15–8.96 GHz. This range covers the frequency range covered by the antenna. Using the aforementioned range is one way to accomplish this goal. All you are welcome to go through the design parameters that are shown in Table 1. The ground plane in the antenna design is the component that performs the most significant role, thus if you want to improve the antenna characteristics, this is the component you should focus on enhancing. In the majority of designs, the ground plane is endless; however, in this one, a significant portion of it was removed, and as a consequence, we were successful in increasing both the bandwidth and the directivity.

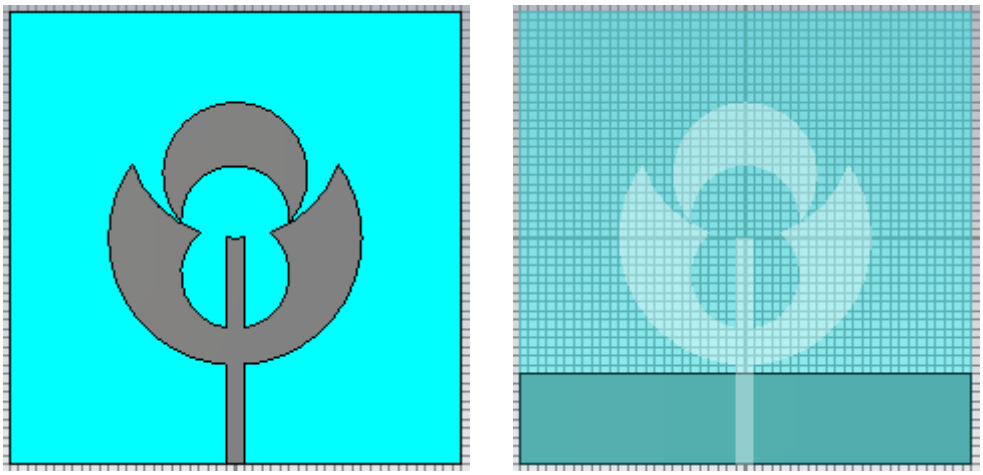

Figure1: (a) Front View of proposed Antenna (b) Back View of proposed Antenna

Table 1: Designed parameters of presented antenna

Parameters	**Value (mm)**
Length(L_g)	50.0
Width(W_g)	10.0
Length(L_s)	50.0
Width(W_s)	50.0
Patch Radius (R_1)	14.0
Inner radius (R_2)	6.0
Outer Radius (R4)	8.0
Inner Radius (R3)	6.0
Feed Length (L_F)	2.0
Feed Width (W_F)	19.0

RESULTS AND DISCUSSIONS

In the vast majority of situations, the ground plane will be a far greater area than the patch. Therefore, it is not possible to produce a ground plane with a size that is practically boundless in scope. There shouldn't be any limits on the ground plane. It is advised that a compromise be reached between the size of the antenna and its performance in order to get stronger radiation performance and a larger bandwidth. This may be accomplished by making a trade-off. A low profile slotted flexible antenna is shown in Figure 1. This antenna was developed with the help of CST software. The broad band widths of 96.03% have been achieved, as is seen from figure 2, which makes this point very clear to the reader. As shown in Figure 3, the estimated flexible antenna has a maximum directivity of 2.853 dBi at 4.14 GHz. This may be seen graphically in the figure 4. The diagram explains how this outcome was obtained.

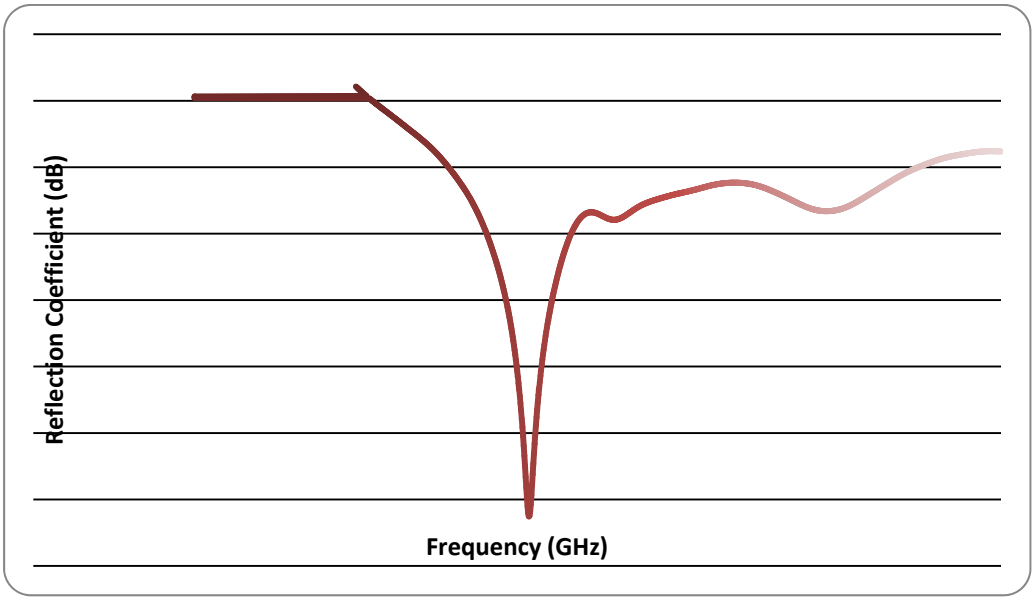
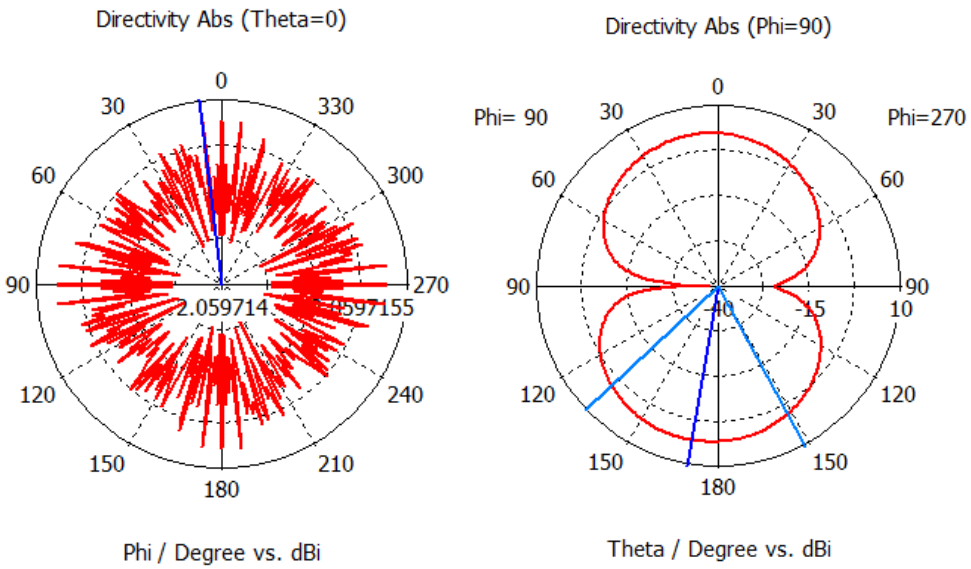

Figure 2: Reflection Coefficient vs. Frequency

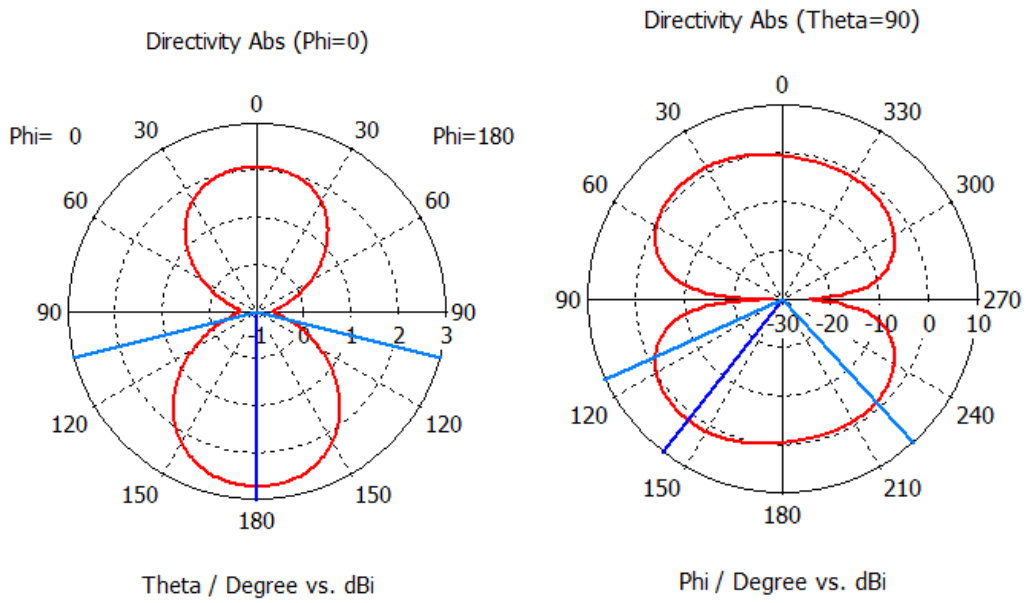

Figure 3: 2D pattern versus Frequency plot of proposed Antenna

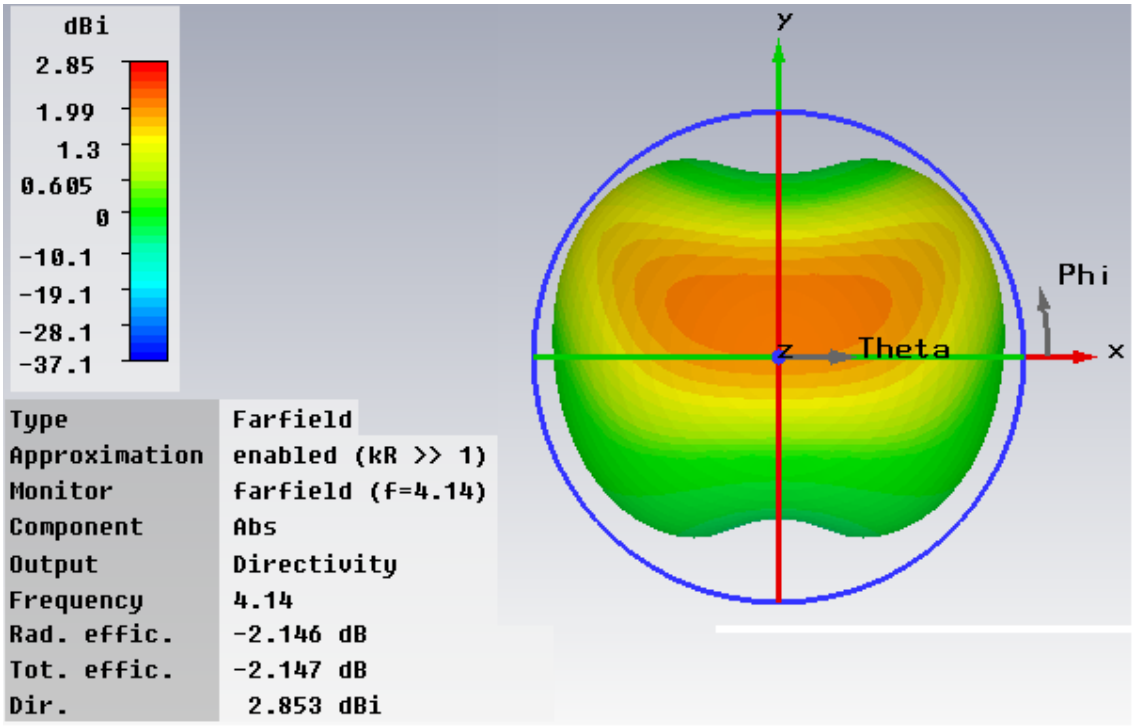

Figure 4: Directivity versus Frequency plot of proposed Antenna

CONCLUSION

An original broadband flexible antenna with rounded edges is what has been proposed as well as what has been achieved as a viable option. A semicircular slit was included into the patch in order to

accomplish the goal of attaining a broadband width of 96.03%. A technique called as partial ground is used to provide wide bandwidth spanning from 3.15 GHz to 8.96 GHz in order to increase antenna gain. This bandwidth may be anywhere from 3.15 GHz to 8.96 GHz. As a consequence of these alterations, it has been shown that all aspects of radiation, including its pattern, its directivity, and its efficiency, have greatly improved. The anticipated antenna has a compact footprint and a wide bandwidth, two characteristics that make it an excellent candidate for use in Internet of Things applications.

REFERENCES

Yadav, A.; Singh, V.K.; Yadav, P.; Beliya, A.K.; Bhoi, A.K.; Barsocchi, P. Design of Circularly Polarized Triple-Band Wearable Textile Antenna with Safe Low SAR for Human Health. *Electronics* 2020, *9*, 1366, Published 23 August 2020.

Saini R., Singh V.K., Singh N., Saini J.P., Bhoi A.K., Multi Resonant Textile Antenna with Partial Ground for Multiband Applications. Advances in Communication, Devices and Networking. Lecture Notes in Electrical Engineering, Vol 462, pp.359-367, 2018.

Yadav A, Kumar Singh V, Kumar Bhoi A, Marques G, Garcia-Zapirain B, de la Torre Díez I. Wireless Body Area Networks: UWB Wearable Textile Antenna for Telemedicine and Mobile Health Systems. Micromachines. 2020;11(6):E558, May 30, 2020.

Vinod Kumar Singh, Seema Dhupkariya, Naresh Bangari, "Wearable Ultra Wide Dual Band Flexible Textile Antenna for WiMax/WLAN Application", International Journal of Wireless Personal Communications**,** Springer (ISSN: 0929-6212), Vol 95, Issue 2, pp.1075–1086, 2017**.**

Sushil Kakkar et al. "Design and Analysis of I-Shaped Fractal Antenna for Emergency Management" IETEJR, Taylor & Francis online, pp. 104-113, Jan 2018.

Anurag Saxena, Vinod Kumar Singh, "Design of Compact Array Antenna and its Effect on Human Brain", International Journal of Wireless Personal Communications**,** Springer(ISSN:0929-6212),February,2022.

Yadav, A.; Singh, V. K.; Yadav, P.; Beliya, A.K.; Bhoi, A.K.; Barsocchi, P. Design of Circularly Polarized Triple-Band Wearable Textile Antenna with Safe Low SAR for Human Health. Electronics, 2020**,**9,1366, Published 23August 2020.https://doi.org/10.3390/electronics9091366.

Singhal, A.K.; Beniwal, N.S.; Almutairi, K.; Arockia Dhanraj, J.; Mostafaeipour, A.; Issakhov, A.; Chaurasiya, P.K.; Goudarzi, H.; Singh, V.K. Experimental Analysis of Modified DC-P&O Technique with Arm Controller for a Stand-Alone 40 WPV System**,** Energies**,**2021, 14, 6169. https://doi.org/10.3390/en14196169

Naresh Bangari, Vinod Kumar Singh, V. K. Sharma, Experimental investigation of thin-film solar cells as a wearable power source, Energy Sources, Part A: Recovery, Utilization, and Environmental Effects , Taylor &Francis, 10thJune2020,10.1080/15567036.2020.1776794.

Naresh B., Singh, V.K., Sharma, Integration of RF Rectenna with thin film solar cell to power wearable electronics. International Journal of Microwave and Wireless Technologies, 28 April,2020.https://doi.org/10.1007/s40009-020-00877-4,CambridgeUniversity,UnitedKingdom.

Singh, V.K., Lala, A. & Singh, A.K., Novel Inset Feed Circular Slotted Microstrip Antenna Using Multilayer Feed-Forward Back-Propagation and Radial Basis Function Neural Network. National Academy Science Letters, 23 January, 2020. https://doi.org/10.1007/s40009-020-00877-4,Springer.

Ashok Yadav, Vinod Kumar Singh, "Design of U-shape with DGS circularly polarized wearable antenna on fabric substrate for WLAN and C-Band applications" Journal of Computational Electronics, September2019, Volume18, Issue 3, pp.1103–1109,https://doi.org/10.1007/s10825-019-01342-2,Springer.

Vinod Kumar Singh, Seema Dhupkariya, Naresh Bangari, "Wearable Ultra Wide Dual Band Flexible Textile Antenna for WiMax/WLAN Application", International Journal of Wireless Personal Communications**,** Springer, Vol 95,Issue2,pp.1075–1086,2017,https://doi.org/10.1007/s11277-016-

3814-7.

Nikhil Singh, Ashutosh Kumar Singh, Vinod Kumar Singh, "Design & Performance of Wearable Ultra Wide Band Textile Antenna for Medical Applications", Microwave and Optical Technology Letters,WileyPublications,USA,Vol.57,No.7,pp-1553-557, July2015.

Ashok Yadav, Pramod Singh,, R. K. Verma, Vinod Kumar Singh, "Design and Comparative analysis of Circuit Theory Model based Slot Loaded Printed Rectangular Monopole Antenna for UWB Applications with Notch Band", International Journal of Communication System, Willey (ISSN: 1099-1131), November, 2022.

Vinod Kumar Singh, B. Naresh, R. K. Verma "Parachute Shape Ultra-Wideband Wearable Antenna for Remote Health Care Monitoring", International Journal of Communication System, Willey (ISSN: 1099-1131), March, 2023.

Singh R., Singh V.K., Khanna P., "A Compact CPW-Fed Defected Ground Microstrip Antenna for Ku Band Application", Lecture Notes in Electrical Engineering, Vol 443, pp. 231-237, 2018

Singh N.K. et al. A Compact Slotted Textile Patch Antenna for Ultra-wide Band Application, Lecture Notes in Electrical Engineering, Vol 443, pp. 53-59, 2018

Sarthak Singhal et al. "Hexagonal tree shaped ultra–wideband fractal antenna" in IETE Journal of Research, Taylor & Francis online, Pages 335-348, Jan 2016.

V K Singh et al. "A wide band Compact Microstrip Antenna for GPS/DCS/PCS/WLAN Applications", ICNAI, Springer, Vol. 243, pp. 1107-1113, 2014.

HAVA KİRLİLİĞİN BİYO İZLENMESİ

BIOMONITORING OF AIR POLLUTION

Dr. Öğr. Üyesi Abdulmelik ARAS

Iğdır University, Faculty of Science and Arts, Department of Biochemistry, Iğdır, 76000, Turkey, ORCID: 0000-0001-7711-3298

Doktora Öğrencisi Özcan ÖNER

Iğdır Üniversitesi, ORCID: 0009-0000-3812-9561

ÖZET

Dünyanın termosfer, stratosfer, mezosfer, stratosfer gibi değişik katmanları vardır bu katmanlardan stratosfer gaz değişiminin yaşandığı katmandır. Bu katmanları içeren temiz atmosferde yaklaşık olarak %78 azot, %21 oksijen ve %1 oranında da diğer gazlar, toz, su buharı gibi maddeler bulunmaktadır. Hava da etrafımızı saran bu gaz karışımlarından meydana gelir. Havadaki bu gaz değişimin yapay ve doğal kaynaklarla bozulması hava kirliliğine neden olmaktadır ve bu da canlılar üzerinde olumsuz etkilere neden olur. DSÖ' de hava kirliliğini havadaki yabancı maddelerin normalin üzerinde artması olarak tanımlamıştır ve ayrıca 2012'deki açıklamasına göre dünyada 17 milyon insanın hava kirliliğinden dolayı yaşamlarını yitirdiklerini belirtmiştir. İnsanların yaşamlarını sürdürebilmesi için temiz bir havaya ihtiyaçları var ve bu da hiç şüphesiz havaya karşı insanların bilinçlenmesiyle olacaktır. Yapılan çalışmalarda da hava kirliliğini daha iyi izlemek amaçlı çeşitli yaklaşımlar belirlenmiştir. Bu yaklaşımlardan bir tanesi liken, yosun, ağaç kabukları, iğneler gibi organizmalar üzerinde yapılan gözlemlerdir. Hava kirliliğinin biyo izlenmesi özellikle zaman maliyet açısından diğer yöntemlere göre avantajlı sayıldığından dolayı son zamanlarda üzerinde önemle durulan bir konu haline gelmiştir. Hava kirliliğini izlemek için doğrudan bir yöntemdir ve daha geçerli sonuçlar vermesi açısından önem teşkil eder. Bu amaçla dünya üzerinde hava kirliliğine yönelik biyo izleme yöntemleri incelenmiş olup hava kirliliğini ne derece ortaya koyabildiklerini literatürel bir yaklaşımla ortaya koymak hedeflenmiştir. Literatür taraması ile ulaşılan sonuçlar analiz edilerek belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Atmosfer, Biyo izlenme, Hava kirliliği, Organizmalar

ABSTRACT

The earth has different layers such as thermosphere, stratosphere, mesosphere, stratosphere, of these layers, the stratosphere is the layer where gas exchange takes place. In the clean atmosphere containing these layers, there are approximately 78% nitrogen, 21% oxygen and 1% other gases, such as dust, water vapor. Air is made up of these gas mixtures that surround us. The deterioration of this gas exchange in the air with artificial and natural sources causes air pollution and this causes negative effects on living things. WHO defined air pollution as the increase of foreign substances in the air above normal, and also stated that according to its statement in 2012, 17 million people in the world lost their lives due to air pollution. People need clean air to survive, and this will undoubtedly happen with people's awareness of air. Various approaches have been identified in the studies to better monitor air pollution. One of these approaches is the observations made on organisms such as lichen, moss, tree bark, needles. Bio-monitoring of air pollution has recently become an important issue since it is considered advantageous compared to other methods in terms of time and cost. It is a direct method for monitoring air pollution and is important in terms of giving more valid results. For this purpose, biomonitoring methods for air pollution around the world have been examined and it is aimed to reveal the extent to which they can reveal air pollution with a literature approach. The results obtained by the literature review were analyzed and stated.

Keywords: Atmosphere, Biomonitoring, Air Pollution, Organisms

GİRİŞ

Hava, bizi çevreleyen bir gaz karışımıdır. İçinde yaşadığımız hava tabakasına atmosfer denir. Temiz havada yaklaşık %78 azot, %21 oksijen ve %1 oranında da diğer gazlar, toz, su buharı gibi maddeler vardır. İnsanlar yaşamak için oksijene ihtiyaç duyarlar ve nefes alarak havadan oksijen alırlar. Hava canlı organizmalar için gereklidir ve hava kirliliği canlı organizmaların sağlığını etkiler (T.C. Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023).

Dünya, yaşamın varlığı için çeşitli koşullara sahip bir gezegendir. Dünya'nın atmosferi bizi sıcak tutar, nefes almamız için oksijen sağlar ve yağmur ve kar gibi hava olaylarının meydana geldiği yerdir. Atmosfer değişik katmanlardan meydana gelmektedir (Tua,2021). Kirliliği kontrol etmek için en önemli katman, canlıların çoğunun yaşadığı troposferdir (Peavy 1985).

Şekil 1. Atmosfer tabakaları (Tua,2021).

Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO) göre hava kirliliği; Canlıların sağlığına zarar veren veya maddi hasara neden olan yabancı maddelerin havadaki konsantrasyonudur. Dış ortam hava kirliliği hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde tüm insanları etkileyen bir çevre sağlığı sorunudur. Havada katı, sıvı ve gaz halindeki yabancı maddelerin konsantrasyon ve süre bakımından bulunmasının insan ve eşya sağlığına, yaşamına ve ekolojik dengesine zararlı olmasıdır. Hava kirliliği atmosfere giren yabancı maddelerden kaynaklansa da sıcaklık, basınç, yağış, rüzgar, nem ve güneş radyasyonu gibi meteorolojik faktörlerin, konum ve topografik yapının da etkisi vardır. Plansız kentleşme, yeşil alan eksikliği ve kullanılan yakıtların hava kirliliği üzerinde büyük etkisi var. Hava kirliliği yerel, bölgesel ve küresel sorunlara neden olmaktadır (Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı,2023). Hava kirliliğini tam olarak anlayabilmek için atmosfer bileşimlerini de iyi bilmek gerekir.

Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Çevre Sağlığı Araştırma Müdürlüğü 2004 yılında hazırladığı bir rapora göre, atmosferin bileşimi aşağıdaki gibi sınıflandırılmıştır:

1- Havada sürekli olarak bulunan ve miktarı değişmeyen gazlar

(azot, oksijen, inert gazlar)

2- Havada sürekli olarak bulunan ve miktarları artan ve azalan gazlar

(karbon dioksit, su buharı, ozon)

3- Havada her zaman bulunmayan gazlar (kirleticiler) (Taştan, 2013).

Hava kirliliğinin insan sağlığı üzerindeki etkileri, öncelikle kirleticilerin vücuda girme şekli, maruz kalma süresi, etkileyen faktörlerin yoğunluğu ve insan sağlığının genel durumu ile ilgilidir. Hava kirliliği öncelikle insanın solunum ve dolaşım sistemlerini etkiler. Rusya'da yapılan bir araştırma, toprağa yerleşen kirleticilerin besinlerle birlikte sindirim sistemine de girdiğini gösterdi. Kirleticilerin

boyutları ve sudaki çözünürlükleri ile ilgili olarak olumsuz sağlık etkileri vardır. Büyük parçacıklar nazofarenksten geçemez. PM 2.5'un altındaki faktörler akciğer dokusunu istila edebilir. Bir kişinin solunum yolu hastalığı varsa, faktörlerin limit eşiği daha düşüktür, yani sağlık sorunları sağlıklı bir insana göre daha erken yaşlarda ortaya çıkabilir. Ciddi sağlık etkileri: astım, alerji, kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) ve kanserdir. Hava kirliliğinden en çok 5 yaş altı çocuklar, kronik hastalar ve yaşlılar etkileniyor. Bu durumlar arasında düşük sosyal statü (örn. evsizlik), sağlık hizmetlerine erişememe (örn. afet durumları) buna sigara/alkol alışkanlığı ve yeme bozuklukları gibi faktörler de eklendiğinde sağlık üzerindeki etkileri daha şiddetli olmaktadır (Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü Bakanlığı, 2018).

Hava kirliliğinin insanlara ek olarak hayvanlar, bitkiler, arazi ve binalar üzerinde de çok olumsuz etkileri vardır. Hava kirliliğinin bu yerel etkilerinin yanı sıra, küresel ısınma, iklim değişikliği, ozon tabakasının incelmesi, ormansızlaşma, kuraklık, asit yağmurları, hava kirliliği, su ve toprak gibi küresel sorunlar üzerinde de büyük etkileri vardır (SB,2010).

Hava Kalite İndeksi

Modern yaşamla birlikte kentleşmenin bir sonucu olarak hava kirliliğinin küresel olduğu kadar bölgesel etkileri de bulunmaktadır. Hava kirliliği insan sağlığı üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğundan, hava kalitesi tüm dünyada büyük önem taşımaktadır. Hava kirliliği sorunlarını çözmek ve strateji oluşturmak için, hem bilimsel topluluk hem de sorumlu makamlar, hava kirletici konsantrasyonlarını izlemeye ve analiz etmeye odaklandı. Hava Kalitesi İndeksi (HKİ) olarak adlandırılan bu küresel sınıflandırma sistemi, havadaki kirleticilerin konsantrasyonuna bağlı olarak hava kalitesini iyi, orta, zayıf veya güvensiz olarak sınıflandırır. Dünyanın birçok ülkesinde bu endeksi hesaplamak için kullanılan yöntem ve kriterler, ilgili ülkelerde uygulanan hava kalitesi standartlarına göre oluşturulmuştur (T.C. Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023).

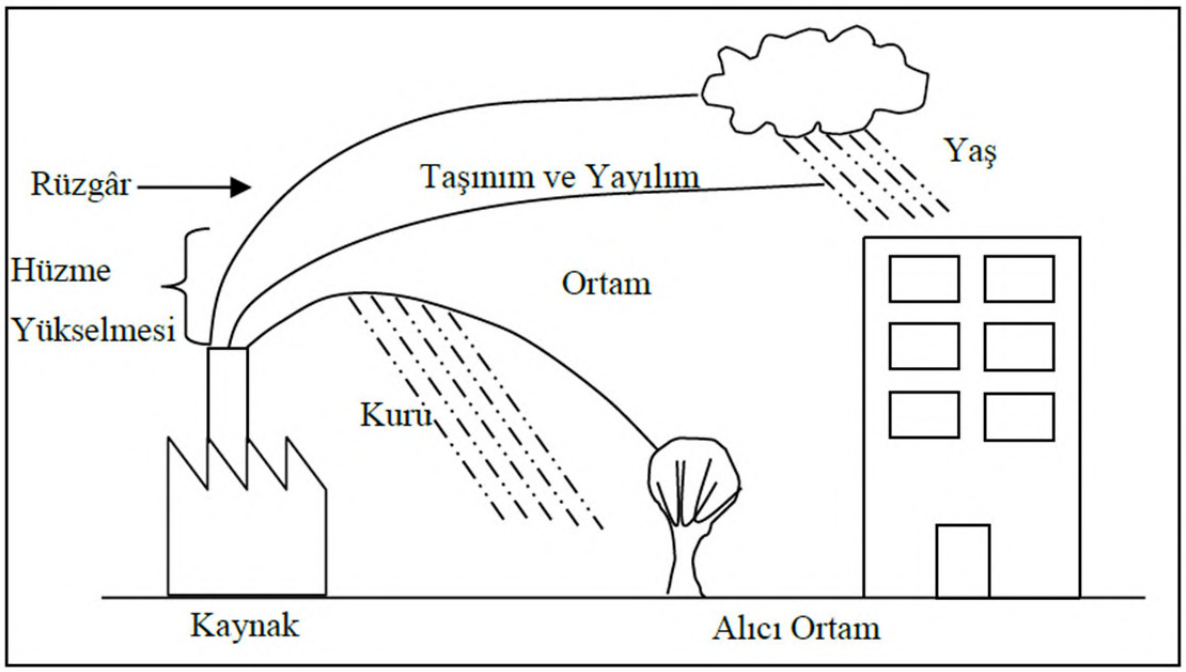
Hava Kalitesi İndeksi (AQI) Değerler	Sağlık Endişe Seviyeleri	Renkler	Anlamı
Hava Kalitesi İndeksi bu aralıkta olduğunda..	..hava kalitesi koşulları..	..bu renkler ile sembolize edilir..	..ve renkler bu anlama gelir.
0 - 50	İyi	Yeşil	Hava kalitesi memnun edici ve hava kirliliği az riskli veya hiç risk teşkil etmiyor.
51 - 100	Orta	Sarı	Hava kalitesi uygun fakat alışılmadık şekilde hava kirliliğine hassas olan çok az sayıdaki insanlar için bazı kirleticiler açısından orta düzeyde sağlık endişesi oluşabilir.
101- 150	Hassas	Turuncu	Hassas gruplar için sağlık etkileri oluşabilir. Genel olarak kamunun etkilenmesi olası değildir.
151 - 200	Sağlıksız	Kırmızı	Herkes sağlık etkileri yaşamaya başlayabilir, hassas gruplar için ciddi sağlık etkileri söz konusu olabilir.
201 - 300	Kötü	Mor	Sağlık açısından acil durum oluşturabilir. Nüfusun tamamının etkilenme olasılığı yüksektir.
301 - 500	Tehlikeli	Kahverengi	Sağlık alarmı: Herkes daha ciddi sağlık etkileri ile karşılaşabilir.

Şekil 2. Hava Kalitesi İndeksi Değerlerin Sınıflandırılması (T.C. Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023).

EPA'nın Temiz Hava Yasası, ulusal dış hava kalitesi standartları için altı kirlilik kriteri belirledi. Bunlar: troposferik ozon (O3), partikül madde (PM), karbon monoksit (CO), kurşun (Pb), kükürt dioksit (SO2), nitrojen dioksit (NO2)'dir. Bu kirleticilerin sağlık ve çevre için tehlikeli sonuçları olabilir. Parçacıklar tüm şekil ve boyutlarda olabilir ve yüzlerce farklı kimyasal içerebilir.

Aerodinamik çapı 2,5 mikrondan (μm) büyük ve 10 μm'den küçük olan parçacıklar solunabilir kaba parçacıklardır. Bunlara (PM10) denilir. Aerodinamik çapı 2,5 μm ve daha küçük olan parçacıklar ise ince parçacıklardır. Bunlara da (PM2.5) denilir (EPA, 2016).

Kötü hava kalitesi, hem iç hem de dış mekanlarda insan sağlığına zarar verir. Yer seviyesindeki O3, CO2, partikül madde ve solunan alerjenlerin yüksek seviyeleri, solunum ve kardiyovasküler sistemleri etkileyerek hastalığa ve erken ölüme yol açar (GCRP, 2016).

Şekil 3. Hava kirleticilerin kaynağından çökelmesine kadar dağılımı (Stern ve ark., 1984).

Hava Kirliliğinin Canlılar Üzerindeki Etkisi

2012 DSÖ açıklamasına göre, hava kirliliği dünya çapında 17 milyon insanı öldürüyor. Hava kirliliği dünya çapında ilk 10 ölüm nedeninden biridir. Kalp ve solunum yolu hastalıkları artık dünya çapında önde gelen ölüm nedenleridir. Hava kirliliği sadece insanlara değil hayvanlara, bitkilere, eşyalara ve binalara da çok zararlıdır. Bu yerel etkilerin dışında hava kirliliğinin küresel ısınma, iklim değişikliği, ozon tabakasının incelmesi, ormansızlaşma, kuraklık, asit yağmurları, su kirliliği, toprak kirliliği gibi küresel sorunlar üzerinde de büyük etkisi vardır. Hava kirliliğine maruz kalan kişilerde hastalıkların dağılımına bakıldığında, inme (%25,48), kronik obstrüktif akciğer hastalığı (%17,32), iskemik kalp hastalığı (%48,6) ve alt solunum yolu enfeksiyonu (%6,4) ve nefes borusu, bronş ve akciğer kanseri (%2.02) dolayındadır (Badamasi,2017).

İnsan sağlığını ve yaşanabilir bir çevreyi korumak için iyi hava kalitesine ihtiyacımız var. Özellikle son yıllarda antropojenik emisyonların hava kalitesi üzerindeki tehlikeli etkileri sıklıkla manşetlere konu olmuştur. Örneğin; Astımlı çocuk sayısında artış, ozon tabakasında oluşan deliğin büyümesi, asit yağmurundan ormansızlaşma tehdidi göz önüne alındığında aşırı hava koşullarının oluşması gibi olaylar sık sık gündeme gelmektedir (İstanbul Hava Kalitesi İzleme Merkezi,2023).

Hava kirliliğinin insan sağlığı, bitki ve hayvan sağlığı, görünürlük, yapı ve malzemeler üzerinde olumsuz etkileri vardır. Duman, katı ve sıvı yakıtlar gibi karbonlu maddelerin eksik yanmasından kaynaklanan, katı ve sıvı parçacıkların gaz halindeki bir karışımı olan bir hava kirliliği türüdür. Bu da görüş mesafesini azaltır. Hava kirliliği, sanatsal ve mimari nesneler üzerinde yıkıcı ve yıkıcı bir etkiye sahiptir. Bitkiler için ölümcül olabilir ve büyümelerini engelleyebilir. Bu nedenle hava kirliliği hem sağlığa zararlı hem de ekonomik açıdan zarar vericidir (Meteoroloji Laboratuvarı, 2023).

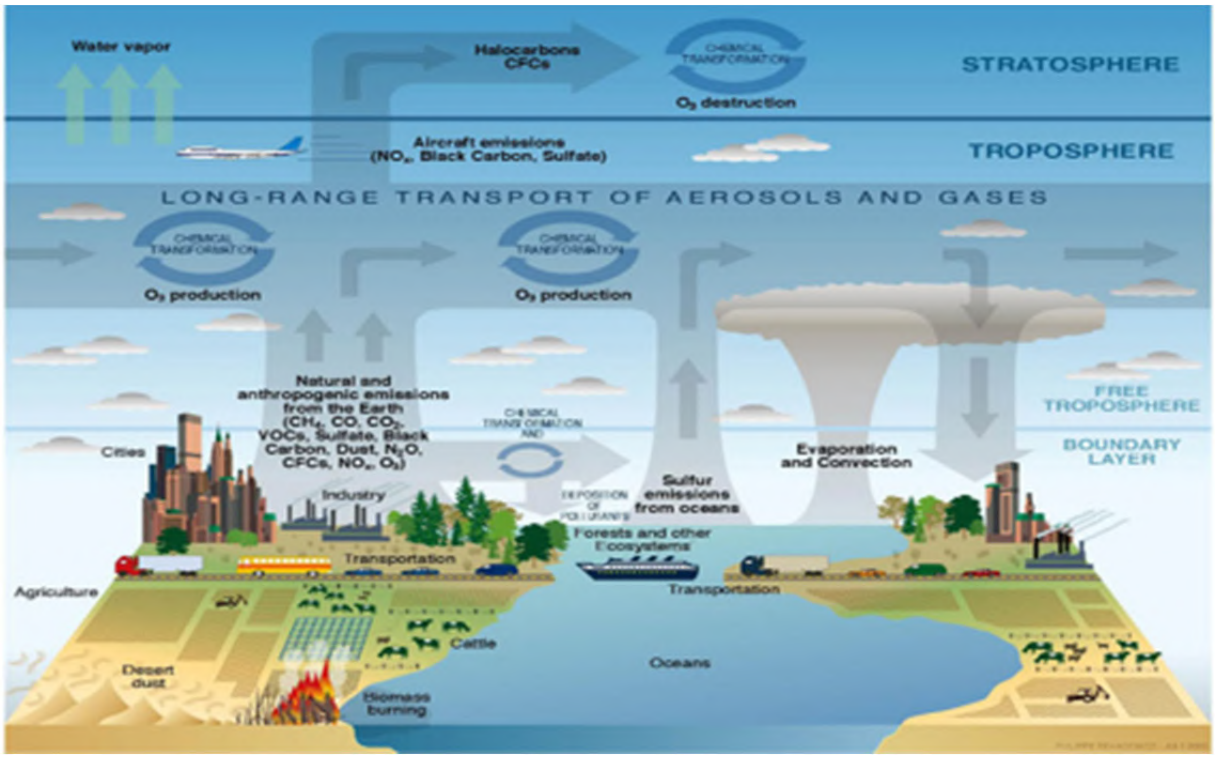
Hava kirliliğinin insan sağlığı üzerindeki etkileri, atmosferdeki zararlı maddelerin büyük miktarlarda solunmasından kaynaklanmaktadır. İnsanların sağlıklı ve rahat olabilmeleri için soludukları havanın temiz olması gerekir. Havanın doğal yapısını bozan ve kirleten maddelerin, yani kirli havanın solunması özellikle akciğer dokusu için yıkıcı ve ölümcül olabilir. Solunum yolu ile emilen havanın içerdiği partiküller ve duman solunarak akciğerlere ulaşır. Solunum yolunun derinliklerinde depolanan bu parçacıklar, akciğer kanseri dahil olmak üzere hasara neden olabilir. Öte yandan, yanan kömür ve diğer yakıtlardan kaynaklanan kurum ve duman; Astım gibi bazı solunum yolu hastalıklarına, çeşitli burun-boğaz hastalıklarına ve hatta mide hastalıklarına yol açtığına inanılıyor. Yüksek düzeyde hava kirliliği ile insan sağlığı üzerindeki etkileri farklıdır ve az miktarda hava kirliliğine uzun süre maruz kalmanın etkileri farklıdır (Meteoroloji Laboratuvarı, 2023).

Havada bulunan kirleticiler büyüklüklerine göre insan sağlığı üzerinde farklı etkiler yapabilmektedir. Solunum yolu hastalıklarından başlayarak ölüme kadar götürebilmektedir. Bu açıdan bakıldığında havadaki kirleticilerin miktarı olsun yaptıkları etkiler olsun son derece önem arz eder. Bu bakımdan kirleticilerden en çok bilinenleri tablo 1.'de ki gibi gruplandırabiliriz.

Tablo 1. Kirleticilerin Sağlığa Etkisi (T.C. Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023).

Kirletici	**Ana Kaynağı**	**Sağlık Etkisi**
Kükürtdioksit	Fosil yakıt yanması	Solunum yolu hastalıkları
Azotoksitler	Taşıt emisyonları, Yüksek sıcaklıkta yakma prosesleri	Göz ve solunum yolu hastalıkları, asit yağmurları
Partikül Madde	Sanayi, yakıt yanması, tarım ve ikincil kimyasal reaksiyonlar	Kanser, kalp problemleri, solunum yolu hastalıkları, bebek ölüm oranlarında artış
Karbonmonoksit	Eksik yanma ürünü, taşıt emisyonları	Kandaki hemoglobin ile birleşerek oksijen taşınma kapasitesinde azalma, ölüm
Ozon	Trafikten kaynaklanan azot oksitler ve uçucu organik bileşiklerin(VOC) güneş ışığıyla değişimi	Solunum sistemi problemleri, göz ve burunda iritasyon, astım, vücut direncinde azalma

Hava Kirliliği Kaynakları

Şekil 4. Hava Kirliliğin Kaynakları (İstanbul Hava Kalitesi İzleme Merkezi,2023).

Hava kirliliği kaynaklarına göre 2'ye ayrılır;

1-Doğal Kaynaklar

Doğadaki birçok doğa olayı hava kirleticileri oluşturabilir. Ortaya çıkan kirleticiler atmosferde uzun süre kalamazlar. Bu doğa olayları;

Yanardağ faaliyetleri

Orman yangınları

Çöl tozları

Açık alanlarda fauna ve bitki örtüsünün bozulması şeklinde ifade edilebilir.

2-Yapay Kaynaklar

İnsan faaliyetleri doğanın dengesini olumsuz etkiler. Hava kirliliği söz konusu olduğunda, insan yapımı kaynaklardan kaynaklanan kirlilik daha önemlidir. Çünkü özellikle büyük yerleşim ve sanayi bölgelerinde hava kirliliği günümüzde insanlar için en önemli sorundur. Bu kirlilik esas olarak insan faaliyetlerinden kaynaklanmaktadır. Bu kaynaklar şu şekilde sıralanmıştır:

Isınma

Ulaşım

Sanayi

İnsan faaliyetlerinden kaynaklanan bu kirlilik, bölgenin endüstriyel gelişimi, nüfusu ve şehirleşmesi gibi faktörlere bağlı olarak değişmektedir. Meteorolojik faktörler, konum ve topoğrafik yapı, anarşik kentleşme ve yeşil alanların azlığı, kullanılan yakıtların kalitesi insan kaynaklı kirliliği etkileyen faktörlerdir. (İstanbul Hava Kalitesi İzleme Merkezi,2023).

Hava kirleticiler kaynaklarına, biçimlerine ve sağlık üzerindeki etkilerine göre sınıflandırılabilir. İnsan sağlığı üzerindeki etkilerine göre sınıflandırılırlar ve tehlikeli hava kirleticiler ve kriter kirleticiler olarak iki gruba ayrılırlar. Toksik kirleticiler olarak adlandırılan tehlikeli hava kirleticiler, ortam

havasında çok düşük konsantrasyonlarda bulunur ve vücut dokularına girdiklerinde birikerek hasara neden olurlar. Hava kirliliği kriteri, kabul edilebilir hava kalitesini sağlıksız veya kötü hava kalitesinden ayıran konsantrasyon limitleri olan kirleticiler için geçerlidir. (EPA, 2016).

Canlılar üzerinde Uygulanan Biyomonotoring Uygulaması

Otomatik ölçüm cihazlarından eser elementler hakkındaki bilgileri tamamlamak için, biyoizleme organizmaları olarak bitkilere, kabuklara, iğnelere ve diğer pasif organizmalara olan ilgi son zamanlarda artmıştır. Biyoizleme, tüm biyosferin belirli bir bölümünden bilgi elde etmek için bir organizmanın özelliklerinin kullanılmasıdır. Kullanılan organizmaya biyoindikatör veya biyolojik monitör denir (Markertet vd., 1997). Biyoindikatör ve biyomonitör terimleri arasında önemli farklılıklar vardır. Bir biyoindikatör, genellikle çevre veya ortamdaki değişikliklerin kalitesi hakkında bilgi sağlayan herhangi bir organizma olarak adlandırılırken, biyomonitörler, ortamın kalitesi hakkında nicel bilgi sağlayan organizmalardır (Markert vd., 2003). Bu nedenle, doğru organizma seçimi ile hava kirliliğini uzak bölgelerde bile izlemek mümkündür, çünkü kirletici maddelerin numune alma ve ölçümleri birkaç kilometre uzaklıktaki laboratuvarlarda yapılabilir. Bitkileri veya hayvanları kullanan biyoizleme programlarında, bilgi tipik olarak izlenen organizmanın metabolizmasındaki değişikliklerden (içerik veya zenginlik türü, ekolojik verim, morfoloji) veya izlenen dokudaki belirli bir maddenin konsantrasyonundaki değişikliklerden elde edilir (Chakrabortty ve Paratkar., 2006).

Diğer yöntemlerin aksine, biyolojik yöntemler maruz kalma riskinin doğrudan değerlendirilmesine izin verir. Tipik olarak, biyolojik veriler sürekli olarak toplanmaz, ancak periyodik olarak toplanabilir. Biyolojik izleme genellikle diğer yöntemlerden daha ucuzdur ve bu nedenle karmaşık ve yoğun bakım gerektiren ekipman kullanılmadan geniş alanların uzun vadeli izlenmesi için özellikle uygundur. Biyolojik izleme, "bu bilgiyi bir kalite kontrol programında kullanmak amacıyla çevredeki değişiklikleri değerlendirmek için biyolojik tepkilerin sistematik kullanımı" olarak tanımlanmıştır. Çevredeki bu değişiklikler daha çok antropojenik kaynaklardan dolayı meydana gelir (Mulgrew ve Williams, 2000).

Biyo izlenmede genelde likenler, yosunlar, ağaçlar, çalılar gibi bitki grupları kullanılarak bunlarda meydana gelen değişimler takip edilir. Biyo izlemede genel olarak kullanılan yöntemler şu şekilde ifade edilmiştir.

Bitki dokusunda kimyasal elementlerin birikiminin ölçülmesi

Topluluk düzeyindeki değişiklikler

Görünür yaralanma etkisi

Nakiller - yerel ve standardize edilmiş

Sitokrom P450 enzim indüksiyonu

DNA eklenti oluşumunda artış

histopatolojik lezyonlar

Yem lamina şeritleri (apis,2023).

Biyo izlemenin faydalı olması için biyo indikatörlerin ve biyo monitörlerin özenli bir şekilde seçilmesi gerekmektedir. Bu şekilde olursa daha sağlıklı bilgilere ulaşılır. Biyo indikatörlerin ve biyo monitörlerin seçilmesinde dikkat edilmesi gerekenler ayrı ayrı şöyle özetlenebilir.

Biyo indikatörleri seçerken dikkat edilmesi gerekenleri Tingey (1989) şu şekilde belirtmiştir.

1-Kolayca ölçülebilir olmalı ve ekosistemdeki stres değişiklikleri açıklamalıdır.

2-Bir türün veya ekosistemin değişikliklere nasıl tepki vereceğini tahmin edebilen karakteristik bir tepkiye sahip olmalıdır.

3-Tepkileri kabul edilebilir bir doğruluk ve hassasiyetle ölçmelidir.

4-Kirleticilere ve onların karakteristik özellikleri hakkındaki bilgilere dayanmalıdır.

5-Verilerin nihai kullanımı düşünülmeli.

Biyo monitörleri seçerken dikkat edilmesi gerekenleri de Badamasi (2017) şu şekilde ifade etmiştir.

1-Sahada kolayca tanınabilir olmalı

2- Ekosistem ya da türlerin nasıl davranacağını tahmin edebilen belirgin bir tepkiye sahip olmalı.

3-Kirliliğin coğrafi aralığı içinde geniş olarak dağılmış olması gerekir.

4-Zamansal değişkenliği ele almak için yıl boyunca örneklemelerin tekrar etmesinin kolay olması gerekir.

5-ucuz olmalı

Bitkileri Biyomonitor Olarak Kullanmanın Avantajları

1-Biyolojik izleme genellikle diğer yöntemlere göre daha ucuzdur.

2- Karmaşık ve yüksek bakım gerektiren ekipmanlara ihtiyaç duymadan geniş alanların uzun süreli gözetimine izin verir.

3-Bu, hava kirliliğinin organizmaların yaşamı üzerindeki etkilerini doğrudan inceleme yöntemidir.

4- Hava ve hava kirliliği dahil olmak üzere tüm çevresel faktörlerin entegre etkisinin bir ölçüsünü sağlar.

5-İnsanlar dahil diğer organizmalar üzerindeki potansiyel ve çevresel etkileri tahmin etmek için kullanılabilir.

6-Örneklemeye izin verir ve pahalı değildir

7- Her ikisi de aynı yerde ölçülürse, hava kirleticilerin konsantrasyonu ile bitkiler üzerindeki etkileri arasındaki ilişkiyi incelemek mümkündür.

8- Çeşitli hava kirleticilerin kültür ve doğal bitkiler üzerindeki etkilerinin, yoğunluklarının ve orijinlerinin zamansal ve mekansal olarak belirlenmesini sağlar (Badamasi,2017)

Bitki gruplarından liken ve yosunların kullanımı yaygındır. Bu gruplamada liken ve yosunlar hava kirleticilerini kolay bir şekilde biriktirirler fakat aralarında biriktirme konusunda bazı farklar vardır bu farkları anlamak içinde önce liken ve yosunları tanımak gerekir.

Likenler

Liken veya lichenes; Kendi başlarına organizma değillerdir. Mantarların ve fotosentetik alglerin simbiyotik topluluklarıdır. Oluştukları alg ve mantarlardan şekil ve yaşam açısından tamamen farklı bir yapıya sahiptirler. Likenler birçok yerde bulunan organizmalardır (Vikipedia,2023).

Likenler, karasal ortamda en yaygın kullanılan biyomonitörler arasındadır. Yaklaşık 1,5 milyon türü vardır ve mantar ailesine aittir. Pek çok liken, yüksek habitat parametrelerine sahip uzun ömürlü organizmalardır. Sonuç olarak, tür çeşitliliğini ve habitat potansiyelini tahmin etmek için yılın herhangi bir zamanında kullanılabilirler. Likenler, aşırı sıcak veya soğuk koşullardan, çöllerden tropik yağmur ormanlarına, doğal ve yönetilen ortamlara kadar çeşitli habitatlarda dağıtılır. Ağaçlar, kayalar ve toprak gibi her tür substratta bulunurlar. Biyolojik izlemede organizmaların çevresel strese tepkisi, liken kullanımı için en önemli organizmalardan biridir. Rastgele seçilen gaz veya partikül halindeki kirleticiler, ortamın kalitesini yansıttıkları ve bir dizi konsantrasyon kriteri olmadıkları için önemlidir (Nimis, 2002).

Likenler, bazı mantar ve alg türlerinin simbiyozunun sonucudur. İki farklı gruba ait organizmalardan oluşmalarına rağmen tek bir birey gibi davranırlar ve ayrı yaşarken üretmedikleri bazı maddeleri sentezlerler. 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren hızlı sanayileşme çevre sorunlarına yol açmış ve

hava kirliliği olan bölgelerde liken florasının kötüleştiği gözlemlenmiştir. Nylander, Paris'te bulunana liken Rorası'nı ortaya çıkardı. 1896'da çalışmasını tekrarladığında, tüm floranın yok olduğunu görür. Daha sonra şehirlerde ve sanayi bölgelerinde liken eksikliğinin sadece hava kirliliğinden kaynaklandığı ortaya çıktı. Likenlerde birikimin kaynaktan uzaklaştıkça azaldığı anlaşılmıştır. Bu özellikler, likenlerin en yaygın kullanım alanlarını belirlemiş ve hava kirliliğini tespit etmek ve izlemek için bu bitki grubunu kullanmanın çeşitli yöntemlerini geliştirmiştir (Özdemir,1992). Özdemir de yaptığı çalışmada liken türünün şehirden uzaklaştıkça artığını şekil.6' da ifade etmiştir.

Şekil 5. Şehirden uzaklaştıkça liken sayısındaki değişim (Özdemir,1992).

Biyomonitör Olarak Yosunlar

Yosunlar ve likenler, hava kirleticilerini kolayca biriktiren bitkilerdir. Yosunların ve likenlerin farklı morfolojik ve fizyolojik özellikleri, metallerin absorpsiyon verimliliğindeki farklılıkları kısmen açıklar. Yosunların yüzey yapıları likenlerden farklı olduğu için yüzey alanı/kütle oranı daha yüksektir. Çoğu durumda, likenlerin yüzeyi yosunlarınkinden daha pürüzlü ve daha gözeneklidir. Finlandiya'daki gibi birçok çalışma, epifitik likenlerin yosunlardan daha fazla kuru ağırlıkta ağır metal biriktirdiğini göstermektedir. Diğer çalışmalarda da benzer sonuçlar bildirilmiştir. Likenler ayrıca sürekli olarak atmosfere yosunlardan daha kolay salınan uçucu ağır metalleri biriktirirler. Sonuçların bölgeden bölgeye değiştiği görüldüğünden, bölgesel araştırmalar için hangisinin daha iyi bir ağır metal biyomonitörü olabileceğine dair net bir kanıt yoktur. Bununla birlikte, yosunlarda ve likenlerde ağır metal biriktirme mekanizmaları o kadar farklıdır ki, ulusal çalışmalarda birbirinin yerine kullanılamazlar. Algler, nemli iklimlerde gelişen kriptogamlardır. Ektohidrik yosunlar, temel hava kirleticileri için bir biyomonitör olarak yaygın şekilde kullanılmaktadır (Chakrabortty ve Paratkar., 2006).

Yosunların Biyomonitör Olarak Kullanılması

Yosunların hava kirliliği için bir biyomonitör olarak kullanımı, uygun numune alma ve analiz yöntemlerinin geliştirilmesinin ardından İsveç'te yaygınlaştı. Yosunlar, özellikle Avrupa'da bölgesel ağır metal araştırmalarında kullanıldı. İlk kapsamlı çalışma 1960'ların sonunda İskandinavya'da, ardından 1970'lerde ve 1980'lerin başında İsveç, Norveç ve Danimarka'da yapıldı (Chakrabortty ve Paratkar., 2006).

Chakrabortty ve Paratkar (2006)' ya göre hava kirleticileri için yosunları uygun biyomonitörler yapan özellikleri şöyledir:

1- Yaş ve kuru birikintilerle beslenirler.

2- Gerçek kök yoktur. Bu nedenle topraktan besinleri ememezler.

3-Atmosferden besinlerin emilmesi, az gelişmiş pullarla kolaylaştırılır.

4- Yüksek yüzey alanı/ağırlık oranı emilimi arttırır.

5- Yavaş büyümesi nedeniyle safsızlıklar uzun süre birikebilir.

6- Az gelişmiş damar demetleri damarlı bitkilerden daha iyi emilim sağlar.

7- Alglerin yaşamı boyunca minimum morfolojik değişiklikler

8-Çok yıllıklar

9- Geniş dağılım göstermeleri

10-Örneklemenin basit olması

11-Yıllık büyüme segmentlerinde yoğunlaşmanın belirlenmesine imkân verdiği için avantajlıdır.

Badamasi (2017) ' de yaptığı çalışmada yosun ve likenlerin haricinde ağaç ve çalıların da hava kirliliğini ölçmede kullanılabileceğini hava kirleticilerini uzaklaştırdıklarını çevre kalitesini düzenleyerek insan sağlığı üzerinde olumlu etkiler yaptığını ifade etmiştir. Ağaç ve çalıların adeta bir toz filtresi işlevi gördüğünü söylemiştir. Ağaç ve çalıların hava kirleticileriyle sürekli temas içinde olduğunu hava izleme amacıyla kullanılabileceğini de belirtmiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İçinde yaşadığımız dünyanın atmosferinde insanoğlu yaşamı için çok kritik gazlar bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi hiç şüphesiz O_2 dir. Havanın doğal ve yapay olarak kirlenmesi hem çevre hem de insanlar için risk kaynağıdır ve sağlığı olumsuz etkiler. Havayı kirletici gazlar ve pm'ler hava kirliliğinin asıl sebebidir ve pm'lerin boyutları küçük olduğu takdirde insan sağlığı için daha ciddi sorunlara neden olur.2017'de DSÖ'nün yaptığı açıklamaya göre dünya genelinde 17 milyon insan hava kirliliğinden hayatını kaybetmektedir bu da üzerinde önemle durulması gerektiğini bir daha gözler önüne sermektedir. Hava kirliliği üzerinde durulduğu bir konu olduğu için hem normal hava izleme merkezleri hem de bitki gruplarını kullanarak izlenmeye çalışılmıştır fakat bitki gruplarının kullanımı hem ucuz hem de daha iyi sonuçlar vermesi açısından daha yararlıdır. Yaygın olarak kullanılan likenler ve yosunlar üzerinde durularak bunların daha iyi sonuç vermesinden dolayı daha çok tercih edildiği görülmüştür.

Hava izleme merkezlerinin yanı sıra liken ve yosunları kullanarak bir yerin havası hakkında bilgi almak için daha sık kullanılması önerilmektedir. Gerek uzun süre o havayı tutması gerekse emilmeyi fazla yapmaları açısından hava kirliliğini bu bitki gupları kullanılarak yapılması önerilir. Ayrıca hava kirliliğinden korunmak için de alınabilecek önlemleri şöyle sıralayabiliriz:

Sanayi ve ticaret merkezlerinin yerleşim yerlerine olan uzaklıkları belirtilmelidir. Elektrikli araçların kullanımı yaygınlaştırılmalı, sanayi bölgelerinde bacaya filtre takılmalı, doğalgazın kullanımı artırılmalı, trafiğin yoğunluğunun olduğu şehir merkezinde düzenlemeler yapılmalı, ağaçlandırma çalışmaları yapılmalı, halkın daha iyi bilinçlenmesi için bu konuda farkındalık eğitimleri düzenlenmelidir.

KAYNAKÇA

1-Apis,2023. https://www.apis.ac.uk/overview/issues/overview_biomonitoring.htm Erişim Tarihi (22.06.2023).

2-Badamasi, H. (2017). Bitkiler kullanılarak hava kirliliğinin biyoizlenmesi. MAYFEB Çevre Bilimleri Dergisi, 2.

3-Chakrabortty, S., & Paratkar, G. T. (2006). Biomonitoring of trace element air pollution using mosses. Aerosol and air quality research, 6(3), 247-258.

4- Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü Bakanlığı, (2018). Batman ili Temiz Hava Eylem Planı. https://webdosya.csb.gov.tr/db/batman/menu/2020-2024-batman-temiz-hava-eylem-plani_20220110024213.pdf Erişim Tarihi (29.06.2023).

5-Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı,2023. https://egethm.csb.gov.tr/hava-ve-hava-kirliligi-i-87404 Erişim Tarihi (29.06.2023).

6-EPA (2016). Criteria Air Pollutants. The United States Environmental Protection Agency. Erişim 29.06.2023, https://www.epa.gov/criteria-air-pollutants

7-GCRP (2016). The Impacts of Climate Change on Human Health in the United States. The United States Global Change Research Program, April, 2016, USA.

8-Markert, B., Oehlmann, J., & Roth, M. (1997). Bitkiler ve hayvanlar tarafından ağır metal izlemenin genel yönleri.

9-Markert, B. A., Breure, A. M., & Zechmeister, H. G. (2003). Definitions, strategies and principles for bioindication/biomonitoring of the environment. In Trace Metals and other Contaminants in the Environment (Vol. 6, pp. 3-39). Elsevier.

Academic Pres, Inc. Orlando, Florida, USA.

10-Meteoroloji laboratuvarı,2023. https://meteoroloji.boun.edu.tr/havakirliligi.php Erişim Tarihi (22.06.2023).

11- Mulgrew, A., & Williams, P. (2000). Biomonitoring of air quality using plants.

12- Nimis, P. L., & Wolseley, P. A. (Eds.). (2002). Monitoring with lichens-monitoring lichens (Vol. 7). Springer Science & Business Media.

13- Özdemir, A. (1992). Hava kirliliği ve likenler. Ekoloji Çevre Dergisi, 1(3), 18-21.

14- Peavy, H.S., 1985. Environmental Engineering. McGraw-Hill, USA.

15- SB (2010). Türkiye'nin Hava Kirliliği ve İklim Değişikliği Sorunlarına Sağlık Açısından Yaklaşım. T.C. Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü 811 No 'lu Yayın. Ankara: Anıl Matbaacılık.

16- Stern, A.C., Boubel, R.W., Turner, D.B., Fox, D., 1984. Fundemantals of Air Pollution,

17-T.C.Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023. https://sim.csb.gov.tr/Home/HKI?baslik=HAVZA%20%C4%B0ZLEME%20S%C4%B0STEM%C4%B0 Erişim Tarihi (22.06.2023).- İstanbul Hava Kalitesi İzleme Merkezi,2023. https://havakalitesi.ibb.gov.tr/Icerik/bilgi/kirletici-kaynaklar Erişim Tarihi (22.06.2023).

18- Taştan, B. E. Egzoz ve baca gazı salımlarından kaynaklanan hava kirliliğinin önlenmesinde mikroalglerin kullanımı.

19-Tingey, D.T. 1989 Bioindicators in air pollution research - applications and constraints. In: Biologic markers of air pollution stress and damage in forests, Committee on biological markers of air pollution damage in trees. National Research Council, National Academy Press, Washington D.C.

20- Tua,2021. https://tua.gov.tr/tr/blog/dunya/dunya-nin-atmosferi-ve-katmanlari Erişim Tarihi (22.06.2023).

21-Vikipedia,2023. https://tr.wikipedia.org/wiki/Likenler Erişim Tarihi (22.06.2023).

ANTEROLATERAL TIBIAL PLATING IN THE MANAGEMENT OF TIBIAL PILON FRACTURES

Dr. Kamal Arora

Government Medical College

ABSTRACT

Background: A Pilon fracture is a distal tibial metaphyseal fracture that involves the ankle joint. The present study was conducted to assess clinical and functional outcome of anterolateral tibial plating in the management of tibial Pilon fractures.

Materials & Methods: 20 cases of tibial Pilon fracture treated with anterolateral distal tibia locking compression plate were studied. Fibular fixation approach (posterolateral/lateral) and type of implant used was intramedullary/extramedullary.

Results: Out of 20 patients, males were 14 and females were 6. 5 patients (25%) had fall as the mode of injury and the remaining 15 patients (75%) had road side accident as the mode of injury. Severity of injury was trivial in 2, mild velocity in 8 and high velocity in 10 patients. Right side was involved in 11 and left in 9 patients. 16 patients had no and 4 had long bones involvement. In 4 patients, head injury was present. only 4 patients (20%) had bone grafting along with anterolateral tibial locking compression plating and no bone graft was placed in 16 patients (80%). The difference was significant ($P< 0.05$). The mean interval between injury and definitive surgery was 12.4 days, duration of surgery was 83.2 minutes and the mean overall Kaikkonen ankle score was 74.50. 13 patients (65%) were categorized as type 1 fracture according to Gustillo Anderson grading. On the basis of Tscherene classification 4 patients (20%) were type 1 and 3 patients (15%) were type 2.

Conclusion: The use of 3.5 mm anterolateral plate in the management of distal tibia fractures has been found to be a safe and effective implant with good clinical and functional outcome especially in cases where the medial skin is specifically bruised.

Key words: Pilon fracture, tibia, Gustillo Anderson grading

INTRODUCTION

First described by Hulscher [1] in 1911, the tibial pilon represents the distal end of the tibia and extends from the tibiotalar joint up to 8 cm distal to this articular surface [2]. Tibial pilon fractures account for 5–7% of all tibial fractures [3–5] and most often occur as a result of high-energy trauma. These injuries most often produce significant comminution with fragment displacement and severe soft tissue trauma [6] in a young population with high functional demand. The fibula is also fractured in 85% of high-energy tibial pilon fractures [7]. These fractures can also occur in an elderly population following low-energy trauma due to deterioration of bone quality. In this case, the soft tissues are compromised by comorbidities such as diabetes, arteriopathy, or medication.

The treatment of these fractures is still the subject of research [8, 9] due to the lack of consensus. Indeed, there is a multitude of therapeutic strategies, implants, and approaches that can be used with different results [10–17].

While the surgical treatment must take into account the osseous component for stabilization, the importance of the soft tissues should not be neglected as they are subject to numerous skin and infectious complications [18]. The soft tissues surrounding the distal tibia are often compromised, which is crucial for preoperative planning including the timing of the surgery [19].

Complications are common, involving infection, compartment syndrome, and osteoarthritis [20]. Conditioned media from human osteoarthritic synovium induce inflammation in a synoviocyte cell line [21]. The main objective of surgical treatment is to avoid skin and infectious complications by

meticulous preoperative planning and to avoid the occurrence of ankle osteoarthritis, which could compromise the functional prognosis in a young population [22].

Since there are not enough studies on this new approach for the treatment of comminuted pilon fractures, we will try to highlight this technique based on a series of 28 cases and, through the results, to assess the risk of skin complications and infection, the occurrence of osteoarthritis, and the functional prognosis of the patients. This work could also serve as a pilot study before conducting comparative studies.

A Pilon fracture is a distal tibial metaphyseal fracture that involves the ankle joint. Etienne Destot, who was a French Radiologist, first adopted the French word for pestle (Pilon) to describe this fracture in 1911. This is different from tibial plafond fractures that only involve the horizontal weight-bearing surface of the tibia. Fractures are considered Pilon fractures only if these tibial plafond fractures extend into the supra-malleolar region of the distal tibia. Pilon fractures may also involve metaphyseal extension and can have associated fibular fractures.[1]

The tibial Pilon anatomically comprises the distal end of the tibia including the articular surface.[2] Its proximal limit is found approximately 8-10 cm from the ankle articular surface, where the triangular section of the tibial diaphysis, with its anterior crest, changes direction forming the metaphysis. The three-dimensional configuration of this region appears to be designed to increase the area of the articular surface, reducing the stress on the ankle joint. Pilon fractures can be partial (a part of the epiphysis is in continuity with the diaphysis) and complete.[3]

Tibial Pilon fractures are challenging to treat, as they are typically intra-articular and associated with extensive soft tissue damage.[4] Patients involved in high-energy trauma should be treated according to advanced trauma life support guidelines because they may have associated life- or limb-threatening injuries. The inability to sustain the weight of the body is particularly indicative.[5]

The factors which play a role in management are degree of fracture displacement, extent of soft tissue injury, degree of comminution, neurovascular injuries, severity of joint involvement, osteoporosis and associated ipsilateral fractures (e.g., patella, tibial plateau, talus). The main goal of fracture treatment is to obtain a stable, aligned, mobile and painless joint to reduce post traumatic osteoarthritis.6

The present study was conducted to assess clinical and functional outcome of anterolateral tibial plating in the management of tibial Pilon fractures.

MATERIALS & METHODS

The present prospective study comprised of 20 cases of tibial Pilon fracture treated with anterolateral distal tibia locking compression plate in Orthopaedics Department of a tertiary care institute of Punjab, India between June 2019 to June 2021, after obtaining the required permission from Institutional Ethical Committee. During this period patients with tibial pilon fracture were treated by 3.5mm anterolateral distal tibial locking compression plate after taking informed consent for inclusion of them in the present prospective study.

After admission of the patients in the emergency Dept., clinical examination of the injured ankle with examination of the ipsilateral knee joint, distal tibiofibular syndesmotic joint was done to rule out any associated injuries. To begin with, the patient affected limb was applied POP back slab / crammer wire splint and was elevated to combat the post injury swelling / compartment syndrome along with necessary measures to address the associated bony/ visceral injuries. After initial stabilisation, patient was subjected to radiological evaluation for confirmation with having x-rays in two views. The fractures were classified as per AO classification and soft tissue injury was classified according to Tcsherne classification. CT scan was especially helpful in documenting articular surface involvement, fracture comminution and osteochondral lesion of the talus if any. Patients were further evaluated before surgery for their fitness for the same by having medical opinion & preanesthetic check-up. Definitive fixation of tibia was carried out through anterolateral approach as per soft tissue condition (decrease in swelling and appearance of the wrinkling sign) which took a few days. Fibular fixation was done through the (posterolateral/lateral) approach, either intramedullary or extramedullary, before

the fixation of the tibia to restore the bony length. Fracture fixation was done and the recommended distance between the anterolateral and posterolateral incision was taken care of. In case of extra articular fractures (AO type A) manual traction and subsequent reduction of the fracture fragments was done with percutaneous reduction clamp and stabilised with Kirschner wires if required while in AO type C1, C2, C3 fractures transverse arthrotomy was performed to reduce the fracture fragments. The small lag screws were inserted in accordance with the fracture configuration if there were large intraarticular fracture fragments. Special care during the surgery was taken to protect the superficial peroneal nerve (which comes in the surgical field during anterolateral approach after cutting of extensor retinaculum) to address the fracture. Patient was administered parenteral antibiotics for three days post operatively and switched over to oral antibiotics thereafter. Sutures were removed on 14th postoperative day. There after the patient was regularly followed up at 3, 6 12, 16, 24 weeks or till the union was there at the fracture site (in some cases) for the evidence of union (formation of callus in one cortex in each (anteroposterior and lateral view) or any major (requiring surgical intervention i.e. deep infection, implant failure) or minor (not requiring any surgical intervention) complications if any. The fracture was labelled as healed when there was callus formation in three out of four cortices & the patient could bear weight without any pain at the affected site.

The final results were evaluated and correlated according to KAIKKONEN ankle score. Data thus obtained were subjected to statistical analysis. P value < 0.05 was considered significant.

RESULTS

In present study 70% of the patients were males with the involvement of dominant side (55%). Most of the cases were of Gustilo type I (65%) (annexure II) encountered as a result of road traffic accidents (75%) happening due to mid or high velocity trauma (90%) with associated long bones fractures (20%) or the head injury (20%) with primary bone graft requirement in 20% of the cases (TABLE I). Mean interval between the injury and surgery was 12.4 days (SD 3.2) and the mean duration of surgery was 83.2 minutes (SD 7.6). the authors in the present study achieved an over all kaikkonen ankle score of 74.5 (SD 9.2) which was quite a good score (TABLE II). Almost all (90%) of the patients had pain free movements at the involved ankle joint at the end of 12th week (GRAPH I) with no swelling in (85%) of the cases(GRAPH II). Superficial infection was there in 15% and deep infection was there in 10% of the cases on 3rd post operative day which got resolved by the 24th week (GRAPH III). Authors achieved union in almost all [18(90 %)] cases at the end of 16th week with a delayed union in [2 (10%)] due to the deep infection which got resolved after regular debridement and irrigation of the wound along with parenteral antibiotics for six weeks.

TABLE I

OESTERN AND TSCHERNE CLASSIFICATION OF SOFT TISSUE INJURY IN CLOSED FRACTURES		PERCENTAGE OF CASES IN THE PRESENT STUDY
Grade 0	Minimal soft tissue damage Indirect injury to limb (torsion) Simple fracture pattern	N = 03, 15%
Grade 1	Superficial abrasion or contusion Mild fracture pattern	N = 13, 65%
Grade 2	Deep abrasion Skin or muscle contusion Severe fracture pattern Direct trauma to limb	N = 04, 20%
Grade 3	Extensive skin contusion or crush injury Severe damage to underlying muscle Compartment syndrome Subcutaneous avulsion	N = 00/ 00%

TABLE II

GUSTILO CLASSIFICATION					
PARAMETER	**GRADE**				
	I	**II**	**IIIA**	**IIIB**	**IIIC**
	N=15, 75% (Present study)	**N = 05, 25% (Present study)**	**N = 0, 0% (Present study)**	**N = 0, 0% (Present study)**	**N = 0, 0% (Present study)**
Energy	Low	Moderate	High	High	High
Wound size	≤ 1 cm	1-10 cm	usually, >10 cm	usually, >10 cm	usually, >10 cm
Soft tissue damage	Minimal	Moderate	Extensive	Extensive	Extensive
Contamination	Clean	Moderate	Extensive	Extensive	Extensive
Fracture Comminution	Minimal	Moderate	Severe	Severe	Severe
Periosteal Stripping	No	No	Yes	Yes	Yes

ANNEXURE I

KAIKKONEN FUNCTIONAL SCALE

(Values and score in present study)

01.	Do you have any of the following symptoms during activity? Pain, swelling, stiffness, tenderness, or giving way?	No symptoms of any kind Mild symptoms (only one of these symptoms is present) Moderate symptoms (two or three of these symptoms are present) Severe symptoms (four or more of these symptoms are present)	15 10 0
02.	Can you walk normally?	Yes No	15 0
03.	Can you run normally?	Yes No	10 0
04.	Walking down the stairs a	Under 13.5 seconds 13.5-15 seconds Over 15 seconds	10 5 0
05.	Rising on heels with the injured leg	Over 40 times 30-39 times	10 5

		Under 30 times	0
06.	Rising on toes with the injured leg	Over 40 times 30-39 times Under 30 times	10 5 0
07.	Single limbed stance with the injured leg	Over 55 seconds 50-55 seconds Under 50 seconds	10 5 0
08.	Laxity of the ankle joint (Clinical Anterior Drawer Sign [ADS])	Stable (< or = 5 mm) Moderate instability (6-10 mm) Severe instability (10 mm)	10 5
09.	Dorsiflexion range of motion (non-weight bearing with a goniometer)	> or = 10 degrees 5-9 degrees	10 5
KAIKKONEN SCORE IN PRESENT STUDY			**74.5**

TABLE III

PRE OPERATIVE PARAMETERS OF PATIENTS								
GENDER	**MALES**				**FEMALES**			
	No.		%		No.		%	
	14		70		6		30	
SIDE INVOLVED	**RIGHT**				**LEFT**			
	No.		%		No.		%	
	11		55 P = .97		09		45	
TYPE OF FRACTURE	**GUSTILO ANDERSON CLASSIFICATION**				**TSCHERNE CLASSIFICATION**			
	TYPE I		**TYPE II**		**TYPE I**			**TYPE II**
	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%
	13	65	07	35	04	20	03	12
MODE OF INJURY	**HISTORY OF FALL**				**ROAD SIDE ACCIDENT**			
	No.		%		No.		%	
	05		25 P =.02		15		75	
SEVERITY OF INJURY	**TRIVIAL**				**VELOCITY**			
					Mild		**High**	
	No.		%		No	%	No	%
	02		10 P = .04		08	40	10	50
ASSOCIATED LONG BONE FRACTURES	**ABSENT**				**PRESENT**			
	No		%		No		%	
	16 P = .01		80		04		20	
HEAD INJURY	**ABSENT**				**PRESENT**			
	No		%		No		%	
	16		80		04		16	
BONE GRAFTING	**NO BONE GRAFTING**				**BONE GRAFTING DONE**			
	16 P< 0.05		80		04		16	

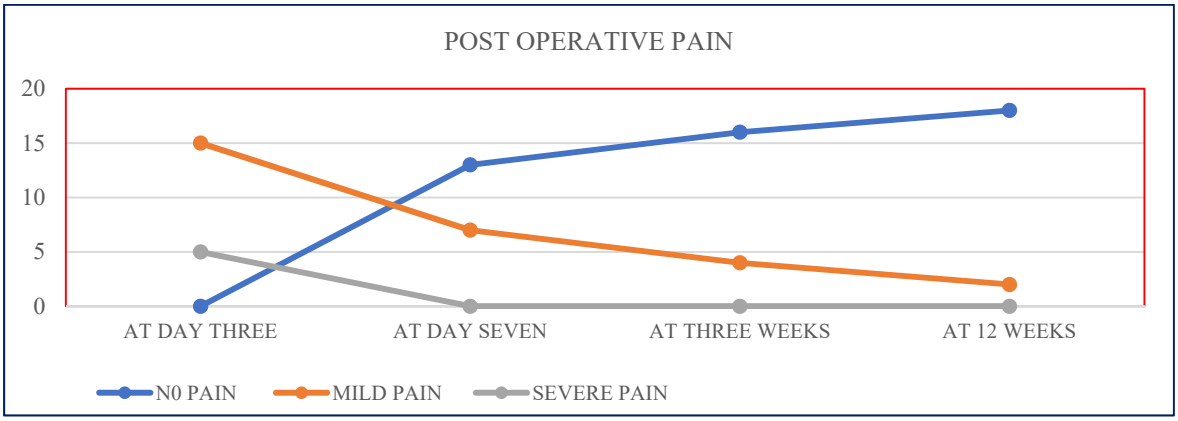
TABLE IV

TYPE OF FACTURE (AO CLASSIFICTION)			
AO/OTA TYPE	**TYPE A FRACTURES**		
	A1	**A2**	**A3**
	N = 0, 0%	N = 08, 40%	N = 10, 50%
	TYPE B FRACTURES		
	B1	**B2**	**B3**
	N= 0, 0%	N= 0, 0%	N= 0, 0%
	TYPE C FRACTURES		
	C1	**C2**	**C3**
	N= 01, 04%	N= 01, 04%	N= 0, 0%

TABLE V

PER OPERATIVE & POST OPERATIVE PARAMETERS OF PATIENTS					
MEAN INTERVAL BETWEEN INJURY AND DEFINITIVE SURGERY (IN DAYS)		**DURATION OF SURGERY (MINS)**		**OVERALL KAIKKONEN ANKLE SCORE**	
MEAN	SD	MEAN	SD	MEAN	SD
12.4	3.2	83.2	7.6	74.5	9.2

GRAPH I

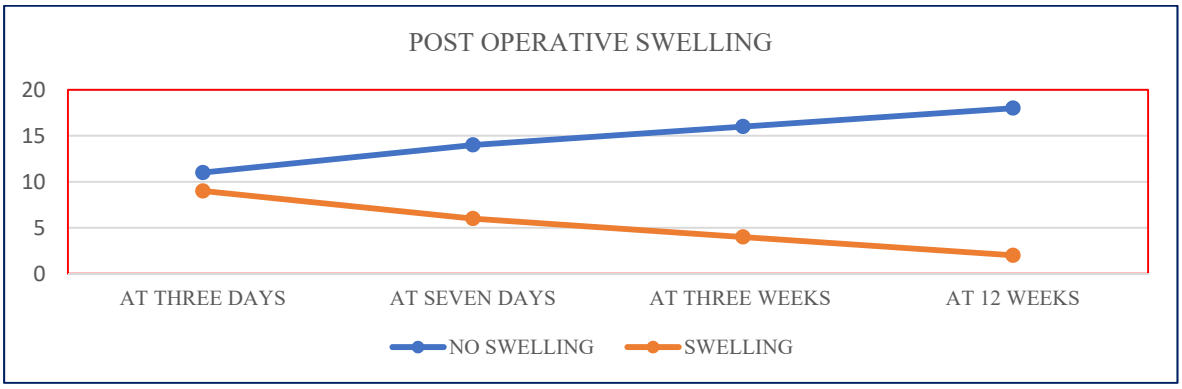
15 patients (75%) had pain score of 4 (uncomfortable, troublesome pain) and 5 patients (25%) had pain score of 6 (distressing, miserable pain) at 3rd post-op day.

13 patients (65%) had no pain and only 7 patients (35%) had mild pain at the 7th post op day.

Only 4 patients (20%) out of 20 had mild pain, and the remaining 16 patients had no pain at 3 weeks.,

Only 2 patients (10%) had mild pain, while 18 patients presented no pain at 12 weeks.

GRAPH II

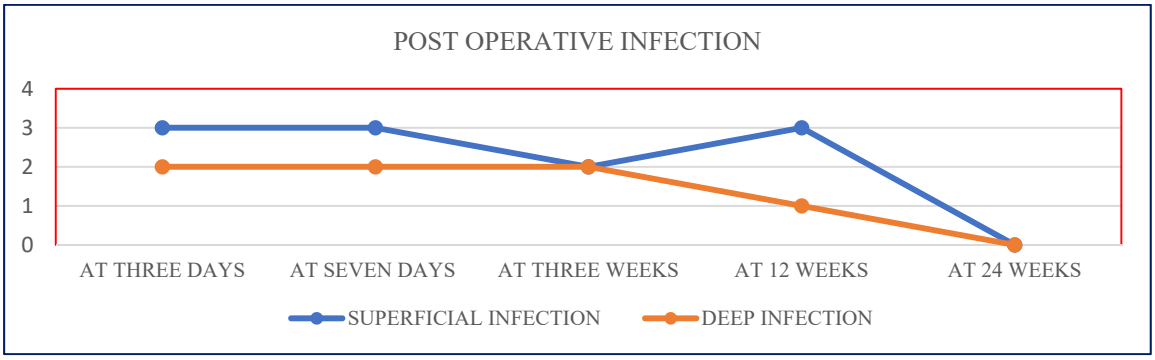
11 patients (55%) had no post-op swelling and 9 patients (45%) had swelling at 3rd post-op day.

14 patients (70%) with no swelling and only 6 patients (30%) had swelling at the 7th post op day.

04 patients (20%) had post-op swelling, and the remaining 16 patients (80%) had no swelling at 3 weeks.

Swelling was observed in only 3 patients (15%) and 17 patients (85%) had no swelling at 12 weeks.

GRAPH III

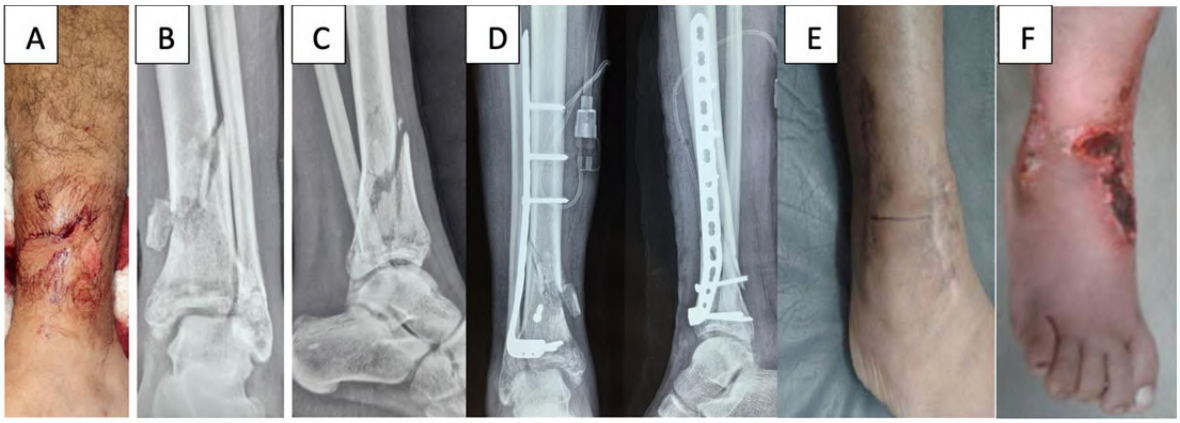
3 patients (15%) had superficial infection and 2 patients (10%) had deep infection at 3rd post operative day.

Similar results observed at 7th day also.

2 patients (10%) had superficial infection and 2 patients (10%) had deep infection at 3 weeks. 3 patients (15%) had superficial infection and 1 patient (5%) had deep infection 12 weeks also.

At 24 weeks, no patient had any post-op complications.

FIGURE 1

A: Pre operative clinical presentation (Gustilo type I)
B: Pre operative x ray – Anteroposterior view
C: Pre operative x ray – Lateral view
D: Post operative x ray – Anteroposterior & Lateral view
E: Healed scar mark
F: Marginal skin necrosis due to superficial infection

FIGURE 2

G: Range of motion (dorsiflexion)
H: Range of motion (Planterflexion)

STATISTICAL ANALYSIS

The results of observations of individual patients pooled for each intervention group. Data analysis performed using SPSS Statistics 20 software; SPSS Inc., Chicago, IL, USA. Numerical data expressed as mean, ± standard deviation (SD) or percent as proportionate to the sample size. The significance of difference between two groups was determined using "P" value. A $P < 0.05$ considered significant.

DISCUSSION

Distal tibia fractures result from low energy torsional in old aged or high energy axial-loading mechanisms in the younger generation. High energy fractures are commonly complicated with severe soft tissue injury, comminution of metaphyseal and articular fracture fragments of tibial plafond and are associated with comminuted distal fibula fractures.[7] Tibial Pilon fractures account for <10% of lower extremity fractures and occur in adults owing to fall from height or from road traffic accidents in middle aged population. The optimal treatment for these fractures remains controversial due to the associated significant soft tissue injury and precarious vascular supply of distal tibia.[8] The treatment of distal tibia fractures is challenging because of its subcutaneous location, poor vascularity and limited soft tissue.

The main factor in treating these injuries is to estimate the degree of associated soft tissue injury, damage to the blood supply, comminution at the fracture site etc. Since only closed fractures were

included in the present study, authors used Tscherne soft tissue injury classification (annexure I) to assess and grade the severity of soft tissue injury. Definitive fixation of these fractures is advisable and proceeded only when the soft tissue injury heals. The present study was conducted to assess clinical and functional outcome of anterolateral tibial plating in the surgical management of tibial Pilon fractures.[9]

Locking compression plating (LCP) is the most widely used implant for tibial Pilon fractures at present. It can be performed by minimally invasive technique or standard open reduction and internal fixation methods. These are anatomically contoured to the bone surface to which it is applied.

For Pilon fracture the gold standard was medial contoured LCP, a low-profile plate placed through medial approach. The low-profile nature intended to address the problem of bulky implant used in standard AO plating techniques. Medial plating using LCP on the subcutaneous medial border of distal tibia still resulted in a significant rate of wound dehiscence and deep infection, although at a lower rate compared to standard AO plates.[11] It was a major cause of a revision surgery intended to remove the proud implant; moreover the application of a plate on the anteromedial surface of tibia obscures the lateral chaput fragment leading to improper fixation of the fracture while the lateral surface of the distal tibia has got the better soft tissue coverage with a better visualisation of the anterolateral fragment and a comparatively better fixation of these fractures.

Mc ferran et al (1992) retrospectively reviewed a total of 52 tibial plafond (Pilon) fractures in 51 patients were from the years 1985-1990 to study the incidence of post operative complications faced during the follow up of such cases. A major chunk (79%) in their study was close fractures and 89% out of these fractures were having surgical management i.e. open reduction and internal fixation. They encountered the major complications in 54% of the cases which they labelled as "events" were the complications requiring unplanned second surgery to alleviate, a surgery requiring the flap coverage or the failure of the fixation or non-union at the fracture site. [13]

Michael Sirkin et al (2004) based on their data analysis postulated that there are abnormally high rates of infection if the Pilon fractures are fixed immediately after the traumatic event through the swollen, compromised soft tissues. They added further that the fibular fixation at first stage and tibial fixation semi electively at a later stage when the swelling subsides results in significantly lesser number of complications with minimal wound problems as evidenced by lack of skin grafts, rotation flaps or free tissue transfer in their study, evidenced by the lack of skin grafts, rotation flaps, or free tissue transfers in their study. They summarized that this protocol of management applied to both closed and open fractures both equally.

Y Arlettaz et al 1998From 1985 to 1990, 48 patients with 51 fractures of the tibial pilon were treated by open reduction and internal fixation. All patients were submitted to a clinical and radiological review. They did minimal one year follow up for all the cases and evaluated 38 patients (40) fractures over an average period of 88 months (range 56 to 124 months). They reported superficial infection in five, deep infection in three, and skin necrosis in four patients with aseptic non-union in one which necessitated the revision surgery. They further added that two cases required ankle arthrodesis after 19 and 25 months due to severe arthritis.

Kim et al. (2018) [27] managed the AO type C fractures of distal tibia with anterolateral plating and quoted that the results were good and number of complications like infection, marginal skin necrosis, implant failure were fewer.

Baumgaertel et al. [28] who studied the AO type A,B,C fractures reported the early callus formation , that too in the initial weeks post operatively following the fixation of these fractures in their study, they observed the callus formation in about 5-6 weeks following the management of these fractures.

Davidovitch et al. [29] conducted a comparative study between 2-stage internal osteosynthesis and external fixation. There was no significant difference between both groups in regaining joint range of motion; postoperative skin complications were significantly less for ORIF. A study was conducted by Biz et al. [30] evaluating the medium- and long-term results in 94 patients with 43-B and 43-C fractures using all three techniques: ORIF, MIPO, and external fixation. The radiographic and clinical

results when the MIPO technique was used were slightly better than those of ORIF and much better than those of external fixation.

Yassine Ben Bouzid (2023)

Bedi A et al[10] concluded that percutaneous plating with indirect reduction achieves effective stabilization of distal tibia fractures without extensile exposure and preserves the vascularity of the soft tissue envelope

Grose A et al 12 reported 2 deep infections and 2 wound-healing complications in a series of 44 fractures treated using a more direct lateral approach just anterior to the fibula. In addition, they reported 4 non-unions (9%) in fractures treated with both nonlocked and locked pre-contoured anterolateral plates.

LIMITATION THE STUDY

The limitation the study is small sample size.

CONCLUSION(S)

Authors found that distal tibia fractures are usually associated with soft tissue problems and early internal fixation is usually fraught with considerable complications. So, distal tibia fractures should be treated either as a two staged procedure and allowing the soft tissue to normalise or a single staged surgery especially if it is a low energy trauma. However, in any case due consideration has to be given to the traumatised soft tissue in such injuries. In our study, use of 3.5 mm anterolateral plate in the management of distal tibia fractures has been found to be a safe and effective implant with good clinical and functional outcome especially in cases where the medial skin is specifically bruised.

REFERENCES

1. Mast J. A test of surgical judgement. In; Major Fractures of the pilon, the Talus, and the Calcaneus, ed by Tscherne H, Schatzker J. Berlin, Springer-Verlag, 1993, p. 7-27.

2. Martin JS, Marsh JL, Bonar SK, DeCoster TA, Found EM, Brandser EA. Assessment of the AO/ASIF fracture classification for the distal tibia. Journal of orthopaedic trauma. 1997 Oct 1;11(7):477-83.

3. Müller ME, Allgöwer M, Müller ME, Schneider R, Willenegger H. Manual of internal fixation: techniques recommended by the AO-ASIF group. Springer Science & Business Media; 1991.

4. Hak DJ. Anterolateral approach for tibial pilon fractures. Orthopedics. 2012;35(2):131-3.

5. Howard JL, Agel J, Barei DP, Benirschke SK, Nork SE. A prospective study evaluating incision placement and wound healing for tibial plafond fractures. Journal of orthopaedic trauma. 2008 May 1;22(5):299-305.

6. Helfet DL, Sorkin AT, Levine DS, Borrelli Jr J. Minimally invasive plate osteosynthesis of distal tibial fractures. Techniques in Orthopaedics. 1999 Sep 1;14(3):191-200.

7. DeCoster TA, Willis MC, Marsh JL, Williams TM, Nepola JV, Dirschl DR, Hurwitz SR. Rank order analysis of tibial plafond fractures: does injury or reduction predict outcome?. Foot & ankle international. 1999 Jan;20(1):44-9.

8. Blauth M, Bastian L, Krettek C, Knop C, Evans S. Surgical options for the treatment of severe tibial pilon fractures: a study of three techniques. Journal of orthopaedic trauma. 2001 Mar 1;15(3):153-60.

9. Borrelli Jr J, Catalano L. Open reduction and internal fixation of pilon fractures. Journal of orthopaedic trauma. 1999 Nov 1;13(8):573-82.

10. Bedi A, Le TT, Karunakar MA. Surgical treatment of nonarticular distal tibia fractures. JAAOS-Journal of the American Academy of Orthopaedic Surgeons. 2006 Jul 1;14(7):406-16.

11. Bourne R, Rorabeck CH, Macnab J. Intra-articular fractures of the distal tibia: the pilon fracture. The Journal of trauma. 1983 Jul;23(7):591-6.

12. Grose A, Gardner MJ, Hettrich C, Fishman F, Lorich DG, Asprinio DE, Helfet DL. Open reduction and internal fixation of tibial pilon fractures using a lateral approach. Journal of orthopaedic trauma. 2007;21(8):530-7.

14. Sirkin M. [1], Sanders R., Thomas DiPasquale, Hersco vc jr D., : Comparative Study; J Orthop Trauma. 2004 Sep;18(8 Suppl):S32-8. Doi: 10.1097/00005131 200409001-00005. 27]

[27.] Kim G.B., Shon O.J.,and Park C.H.,"Treatment of AO/OTA type C pilon fractures through the anterolateral approach combined with the medial MIPO technique," *Foot and Ankle International*, vol. 39, no. 4, pp. 426–432, 2018.

[28] Baumgaertel F., Buhl M., and Rahn B. A., "Fracture healing in biological plate osteosynthesis," *Injury*, vol. 29, no. 3, pp. C3–C6, 1998.

[29] Davidovitch R. I., Elkhechen R. J., Romo S., Walsh M., and Egol K. A., "Open reduction with internal fxation versus limited internal fxation and external fxation for high grade pilon fractures (OTA type 43C)," *Foot and Ankle In- ternational*, vol. 32, no. 10, pp. 955–961, 2011 Oct.

KEDİ VE KÖPEKLERİN GASTROİNTESTİNAL HASTALIKLARINDA SIVI TEDAVİSİ

FLUID THERAPY IN GASTROINTESTINAL DISEASES OF CAT AND DOGS

Süleyman KOZAT

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı Van/Türkiye

ORCID: 0000-0001-5089-2623

Özet

Sıvı tedavisi, veteriner hastalarında birçok tıbbi durum için önemlidir. Sıvı sağaltımında kaybolan sıvı miktarı; vakanın öyküsü, fiziksel muayene bulguları ve belirtilen ek laboratuvar testlerin değerlendirilmesiyle sıvı tedavisi ihtiyacı belirlenmelidir. Hastaya uygulanacak sıvı seçimi, miktarı, hızı, gerekli sıvı bileşimi ve sıvının gerekli olduğu kompartmanlar (ör. interstisyel ve intravasküler) dikkate alınarak sıvı ihtiyacı hesaplanmalıdır. Gastrointestinal hastalıklarında uygulanacak sıvı içeriği ve miktarı vakanın akut veya kronik durumlarına, hastalığın patolojisine (örn. asit-baz, onkotik, elektrolit anormallikleri) ve eşlik eden rahatsızlıklara göre değişebilir. Köpek ve kedilerin gastrointestinal hastalıklarında uygulanacak sıvı sağaltımları vakaya göre bireyselleştirilmeli ve hastanın statüsündeki değişikliklere göre sürekli olarak yeniden değerlendirilmeli ve yeniden formüle edilmelidir.

Bu araştırmada kedi ve köpeklerin gastrointestinal hastalıklarından kaynaklanan sıvı açığını gidermek için uygulanacak sıvının içeriği ve miktarı, verilme yolu ve uygulanan sıvı çeşidi hakkında detaylı bilgi verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal, Hastalık, Kedi, Köpek, Sıvı, Tedavi

Abstract

Fluid therapy is important for many medical conditions in veterinary patients. The amount of fluid lost in fluid therapy; The need for fluid therapy should be determined by evaluating the history of the case, physical examination findings, and additional laboratory tests indicated. The fluid requirement should be calculated by taking into account the choice of fluid to be administered to the patient, its amount, rate, required fluid composition, and the compartments where fluid is required (eg, interstitial and intravascular). The fluid content and amount to be administered in gastrointestinal diseases may vary according to the acute or chronic conditions of the case, the pathology of the disease (eg acid-base, oncotic, electrolyte abnormalities) and accompanying disorders. Fluid treatments for gastrointestinal diseases of dogs and cats should be individualized on a case-by-case basis and should be constantly reassessed and reformulated according to changes in the patient's status.

In this study, detailed information was given about the content and amount of the fluid to be applied, the route of administration and the type of liquid applied to eliminate the fluid deficit caused by the gastrointestinal diseases of cats and dogs.

Keywords: Gastrointestinal, Disease, Cat, Dog, Fluid, Treatment

Giriş

Gastrointestinal sistem, bir endokrin ve bağışıklık organı olarak hizmet etmenin yanı sıra sindirim ve emilim bölgesidir. Bu işlevlerin tümü kritik bir hastalıktan etkilenebilir (Hill, 2019). Köpeklerde gastrointestinal hastalıkları genellikle mide mukozasının iltihaplanması, ülserasyon, tıkanıklık ve neoplazi olarak adlandırılmaktadır. Sıvı tedavisi, gastrointestinal kayıpların (kusma ve ishal) neden olduğu dehidrasyondan mustarip bir evcil hayvanda en önemli terapötik önlemdir. Köpek ve kedilerin

gastrointestinal hastalıkları veya bozuklukları tedavi etmede en önemli tedavi stratejisi rol oynayan etiyolojik faktörlerle mücadele edilmesinin yansıra kaybolan sıvı kaybına uygun sıvıların verilmesi tedavi yanıtının değerlendirmesinde yardımcı olan en önemli aşamadır (Tello ve Perez-Freytes, 2017). Kedi ve köpeklerin gastrointestinal hastalık veya bozukluklarının acil ve yoğun bakım tedavisinin temel taşlarından biride hastaya intravenöz sıvıların verilmesidir (Helm ve Knottenbelt, 2010). İntravenöz sıvılar, kalp debisini artırmak ve doku perfüzyonunu iyileştirmek için insan ve veteriner acil durumlarında ve kritik bakımında şok yönetiminin önemli bir bileşenidir (Thomas ve Boller, 2018; Boysen ve Gommeren, 2021). Kedi ve köpeklerin gastrointestinal sistem hastalıkları sonucu oluşan sıvı kayıplarına yönelik uygulanan intravenöz sıvıların temel amacı; dehidrasyonu değiştirmek veya önlemek, hipovolemik şok ve intravasküler hacim azalmasını tedavi etmek, asit-baz ve elektrolit anormalliklerini düzeltmektir. Bu amaçla intravenöz uygulanan sıvıların, ilaçların, kan ürünleri bileşenlerinin ve parenteral beslenmenin amacı vasküler erişimi korumaktır (Mazzaferro, 2008; Kozat, 2018; Burton ve Hopper, 2019; Kozat, 2021). Gastrointestinal hastalıklarda ya kusma ya da ishalle dehidrasyonda neden olmaktadır. Kusma ve ishalle oluşan sıvılar kayıplarına ek olarak bazende gastrointestinal sistemdeki zehirlenmelerde de sıvı sağaltımı da önemli yer teşkil edilmektedir (Humm ve Greensmith, 2019).

Zehirlenme

Zehirlenme vakalarında intravenöz sıvı tedavisinin amacı genel destekleyici bakımda temel taş olarak rol oynamaktadır. Zehirlenen hastalarda, genellikle kusma veya ishalle ilişkili gastrointestinal kayıplar nedeniyle anormal intravasküler sıvı volüm durumu, hidrasyon durumu ve/veya elektrolit konsantrasyonları değişmektedir (Hackett, 2000). Bazı toksik maddelerin (aspirin gibi) renal atılımı, üriner alkalileştirme ile iyileştirilebilir, ancak bu tür önlemler, tedavi sırasında ciddi asit-baz düzensizlikleri meydana gelebileceğinden, yalnızca kan pH'ını izleme yeteneği mevcutsa kullanılmalıdır. Ağrısı olan hastalar uygun analjezikler uygulanmalı ve zehirlenen hastalarda böbrek hasarı durumunda NSAID'lerden kaçınmak ve bunun yerine buprenorfin veya metadon gibi bir opioid tercih etmek en iyisidir. İnatçı kusması olan hastalara özofajit ve gastrik mukozal hasar riskini azaltmak için maropitan veya metoklopramid gibi antiemetiklerin yanı sıra omeprazol veya sukralfat gibi gastroprotektanlar verilmelidir. Bazı toksik maddelerin antidotları mevcuttur ve yaygın antidotları Tablo 1'de verildi (Humm ve Greensmith, 2019).

Tablo 1.: Spesifik Toksik Maddelerde Uygulanan Antidotlar

Zehirlenme	Antidot
Digoksin/digitalis	Digoksine özgü antikor parça
Etilen glikol Etanol	Fomepizol
NSAID'ler	Misoprostol
Opioidler	Nalokson
Siyanür	Hidroksikobalamin
Benzodiazepinler	Flumazenil
Parasetamol	N-asetilsistein
Antikoagülant rodentisidler	K1 vitamini ve taze dondurulmuş plazma
Organofosfatlar ve karbamatlar	Atropin
Ağır metaller	Şelatlayıcı maddeler (kalsiyum disodyum edetat)

Bağırsak tıkanıklığı (Konstipasyon)

Konstipasyon (bağırsak tıkanıklığı); ince ve/veya kalın bağırsaklardan sıvı ve yiyecek akışının tamamen veya kısmen tıkanması anlamına gelir. Bağırsak konstipasyonu özellikle yiyecek ayırt etmeyen köpeklerde biraz yaygındır (Alsaad ve Alfaris, 2021). Tıkanmaya bağlı olarak gastrointestinal sisteme giden kan akışı aksar ve bağırsak dokusu nekroze (ölümüne) ve olası perforasyonlara yol açabilir. Bağırsak dokusu nekrozu ve perforasyonu durmlarında bağırsak bakteriler karın boşluğuna bulaşabilir ve septik peritonite neden olabilir. Bu tür vakalr erken tedavi edilmezse tıkanıklık ölümcül

olabilir (House ve Brockman, 2004; Washabau, 2013). Mide çıkışını engelleyen mide yabancı cisimleri akut karın sancısına neden olur. Pilorun tıkanmasını takiben metabolik alkaloz, elektrolit anormallikleri, dehidrasyon ve daha az yaygın olarak metabolik asidoz gelişebilir. Eşzamanlı mide ülserasyonu olan olgularda nadiren anemi görülür (House ve Brockman, 2004; Alfaris, 2021). Gastrointestinal obstrüksiyon, kusma ve oral sıvı ve besin alımının bozulması ile şiddetlenen gastrointestinal kanalda hipersekresyon ve sekestrasyon nedeniyle sıvı dengesinin, asit-baz durumunun ve serum elektrolit konsantrasyonlarının bozulmasına neden olur (Hayes, 2009). Obstrüktif doğrusal olmayan gastrointestinal yabancı cisimlerin çoğu, bağırsak duvar ödemine ve ilerleyici nekroza yol açan lümen distansiyonu ile bağırsak segmentine kan beslemesini tehlikeye atar. Bu faktörler ileusa ve mukozal bariyerin bozulmasına ve sistemik endotoksemiye yol açan patojenik intraluminal bakteri sayısının artmasına katkıda bulunur (Ellison, 1993).

Gastrointestinal Dismotilite Bozuklukları

Gastrointestinal dismotilite bozuklukları, hem insanlarda hem de küçük hayvanlarda kritik hastalıkların yaygın bir sonucudur. Gecikmiş geçiş bozuklukları, kritik derecede hasta olan köpeklerde ve kedilerde en yaygın motilite bozukluklarıdır ve bu bozukluklar özofagus (örn., hipomotilite, megaözofagus), mide (yani, gecikmiş gastrik boşalma), ince bağırsak (yani, fonksiyonel ileus) ve kolon (yani kabızlık). Gastrointestinal dismotilite bozukluğu hastalarda sık görülen komplikasyonlar arasında aspirasyon pnömonisi, özofajit, beslenme güçlükleri, artmış bakteriyel translokasyon ve sepsis riski ve artmış intraabdominal basınç (İAB) neden olabilmektedir (Campbell, 2011; Bruchim ve Kelmer, 2014; Mooney ve ark., 2014; Donnelly ve Lewis, 2015; Whitehead ve ark., 2016).

İshal

İshal; kedi ve köpeklerde her hangi bir hastalığa bağlı olarak dışkının sıklığında, akışkanlığında veya hacminde artış olarak tanımlanır. İshal, ince veya kalın bağırsak hastalığının bir sonucu olarak ortaya çıkabilir, ancak her ikisinin de bulunması nadir değildir (Battersby ve Harvey, 2006). Dışkıda yüksek potasyum konsantrasyonları bulunur. Şiddetli ishal de hipokalemi ile sonuçlanabilir. Ayrıca şiddetli veya kronik hipokalemi, karbonhidrat intoleransı, anoreksiya, uyuşukluk artışına ve gastrointestinal hipomotiliteye yol açarak hastanın morbiditesini şiddetlendirmektedir. Kedi ve köpeklerde yaygın olarak neden faktörler Tablo 2'de özetlenmiştir.

Tablo 2: Köpek ve kedilerde ishalin yaygın nedenleri

Beslenme Bozuklukları	Gıda kararsızlığı Aşırı duyarlılık Gıda alerjisi Gıda zehiri/toksisitesi Gıda değişikliği Artık gıda tüketimi
Metabolik/İnflamatuvar Bozukluklar	Stres Sepsis İnflamatuar bağırsak hastalığı Pankreatit Lenfanjiektazi stres koliti Hemorajik gastroenterit

	Hepatit Kolanjiyohepatit Kronik böbrek hastalığı Hipertiroidizm Hipoadrenokortisizm Ekzokrin pankreas yetmezliği
Neoplastik Bozukluklar	Karsinom Lenfoma Bağırsak stromal tümörü
İlaçlar	Müshiller Kemoterapi Steroid olmayan antiinflamatuar ilaçlar Antibiyotikler
Enfeksiyonlar	**Virüs:** P*arvovirüs, Coronavirüs, Distemper, Rotavirüs*, kedi lösemisi, kedi immün yetmezliği **Parazitler:** *Giardia,* helmintler **Bakteriler:** *Campylobacter, Clostridium, Salmonella, Escherichia coli*

Kusma

Kusma, gastrointestinal, kas-iskelet sistemi ve sinir sistemlerinin koordinasyonunun karmaşık bir refleksi sonucu olarak mide içeriğinin ağız yoluyla güçlü bir şekilde dışarı atılmasıdır. Kusma sürecinde medulla oblongata'nın retiküler oluşumunda yer alan emetik merkezi, beyinde dördüncü ventrikülün tabanında bulunan kemoreseptör tetik bölgesini ve karın iç organlarındaki reseptörler tarafından uyarılan vagal ve sempatik nöronları kapsayan birçok yapı yer alır. Kusma refleksinin aktivasyonu birçok nedenden dolayı ortaya çıkabilir. Bunlar arasında lokal veya sistemik inflamasyon, iritasyon, distansiyon, hipertonisite, toksinler ve ilaçlar (örn. apomorfin, nonsteroidal antiinflamatuvar ilaçlar, bazı antineoplastik ajanlar) dahil olmak üzere emetojenik maddeler ve hareket hastalığından dolayı vestibüler merkezden kaynaklanan impulslar yer alır (Tello ve Pardo, 2022). Kusma neden olan etiyolojik ajanla Tablo 3'deözetlenmiştir.

Kusmuğun rengi klinisyenin kaynağını belirlemesine yardımcı olur. Berrak kusmuk, mideden yutulan tükürüğü oluşturur. Sarı kusmuk rengi, mideden sindirilmiş safranın geri akışını temsil eder. Yeşil kusmuk rengi ise bir tıkanıklık veya ileusun neden olduğu üst duodenumdan kaynaklanan sindirilmemiş safrayı gösterir. Pis kokulu kahverengi bir sıvı büyük olasılıkla ince bağırsaklardan gelir ve tam bir tıkanıklık veya genelleştirilmiş ileusu düşündürür. Birincil gastrointestinal hastalık durumunda, kusmukta kan bulunması tipik olarak kırmızımsı bir sıvı veya "kahve telvesi" olarak görünür. Berrak kusmuk içindeki kan çizgileri veya benekleri mide veya özofagus tahrişinden kaynaklanabilir ve spesifik bir patolojiye sahip değildir (Washabau, 2013). Mide salgılarındaki normal potasyum konsantrasyonunun 10 ile 20 mEq/L arasında değiştiği hesaplanmıştır (Brown ve Otto, 2008). Kusma, mide veya bağırsak içeriğinin en yaygın olarak klorür, potasyum, sodyum ve bikarbonat içeren içeren gastrik sekresyonların kaybına neden olmaktadır. Akut veya şiddetli hipokaleminin tedavisi için intravenöz potasyum klorürün müdahale gerektirir (Tablo 4). İntravenöz uygulanan potasyum klorürün miktarı hiçbir zaman 0,5 mEq/kg/h oranını geçmemelidir.

Tablo 3: Köpek ve kedilerde kusma neden olan faktörler	
Abdominal, Alimentary Disorders	**Enfeksiyonlar:** bakteriyel, fungal, viral **Enflamasyon:** gastrit, enterit, gastroenterit Pankreatit Neoplazi Toksisite Ülserasyon İnvajinasyon Yabancı cisim Motilite bozuklukları
Metabolik bozuklukları	Üremi Karaciğer yetmezliği Elektrolit bozuklukları Asit-baz bozuklukları
Sistemik Bozukluklar	Sepsis Endotoksemi Çoklu organ yetmezliği
Eksojen İlaçlar	Eritromisin ve diğer antibiyotikler Kemoterapi ilaçları Apomorfin **α2-Agonistler:** Ksilazin, Medetomidin, deksmedetomidin **Steroid olmayan antienflamatuar ilaçlar**: Ketoprofen, meloksikam, karprofen
Diğer Karın Hastalıkları	**Septik peritonit** Üroperitonit Piyometra Hemoperitonit Diyet kararsızlığı Gıda aşırı duyarlılık reaksiyonu
Endokrin Bozukluklar	Diabetes mellitus (ketoasidoz) Hipertiroidizm Hipoadrenokortisizm

Sinir Sistemi Bozuklukları	Ensefalit/menenjit Hidrosefali
Zehirlenme	Etilen glikol Ağır metaller (bakır, çinko, kurşun) Striknin

Tablo 4: Önerilen Potasyum Klorür Miktarı ve İnfüzyon hızı

Serum Potasyum Konsantrasyon (mEq/L)	Potasyum klorür (mEq) eklenecek Sıvı (250 ml)	Potasyum (mEq) eklenecek sıvıya (1 L)	Maksimal sıvı infüzyon oran (mL/kg/saat)
<2.0	20	80	6
2.1-2.5	15	60	8
2.6-3.0	10	40	12
3.1-3.5	7	28	18
3.6-5.0	5	20	25

Hipovolemik şok

Hipovolemik şok, mutlak veya nispi hipovolemiden kaynaklanır. Mutlak hipovoleminin potansiyel etiyolojileri, travma, koagülopati, gastrointestinal perferosyon veya ruptur ve neoplazi dahil olmak üzere bu durumların herhangi biri kanama nedeni olabilir (Lichtenberger, 2004). Göreceli hipovolemi mide-bağırsak hastalıklarında kusma veya ishal bağlı oluşan sıvı kaybına bağlı oluşan dehidrasyon, hasta yanıklarında yoğun plazma kaybı ve periton boşluğu, uterus veya mide-bağırsak yolu gibi bir vücut boşluklarına aşırı sıvı birikim sonucu azalan plazma volum kayıplarında meydana gelmektedir. Hipovolemik şokun en sık nedeni kanamadır. Bir hayvanda kanama başladığında, kan hacminde bir azalma ve kalbin sağ tarafına venöz dönüşte azalma olur. Bu durumda kalbin sol tarafına dönüşte bir azalmaya ve dolayısıyla kalp debisinde bir azalmaya neden olur. Hipovolemide özellikle kan basıncı ortalama arter basıncı 60 mm Hg'nin altına ve sistolik basıncın 90 mm Hg'nin altına düşer (Lichtenberger, 2004; Kozat, 2021). Dehidreli veya hipovolemili kedi ve köpeklere intravenöz sıvı uygulaması hasta bakımının en önemli yönlerinden biri olarak güncelliğini korumaktadır (Davis ve ark., 2013). Hastanın dehidrasyonu değiştirmek veya önlemek, hipovolemik şok ve intravasküler hacim azalmasını tedavi etmek, asit-baz ve elektrolit anormalliklerini düzeltmek için kristalloid - kolloidal solüsyonları ve kan ürünü bileşenlerini içeren solusyonları intravenöz uygulanır (Mazzaferro ve Powell, 2013). Göreceli akut hipovolemiyi tedavi etmek için "şok dozlarda", izotonik kristalloid solüsyonları kediler ve köpeklere sırasıyla yaklaşık 60ml/kg ve 90ml/kg miktarında damar içi uygulanmalıdır (Davis ark., 2013). Bazı durumlarda, özellikle daha büyük hastalarda, daha küçük az miktarlı bir solüsyonla ile plazma replasmanı daha hızlı bir şekilde sağlamak amacıyla için kolloidli veya kolloidsiz hipertonik solüsyonlarda seçilmelidir (Yozova ve ark., 2017). Sıvı sağaltımında hastanın kardiyovasküler parametreleri restore edilip korunana kadar sıvı uygulamaları tekrarlanmalıdır (Davis ve ark., 2013; Kozat, 2018).

Kristalloid çözeltiler hemorajik anemilerde, kayıpların intravasküler sahada olmasından dolayı tercih edilecek ilk seçeneklerden birisidir. Bu amaçla % 9 NaCl ve Laktatlı Ringer solüsyonları, hesap edilen kaybın 2 ile 4 katı hacminde uygulanabilir. Kolloidal çözeltiler, ilerleyen dönemlerde hipotansiyon ve şokun tedavisi amacıyla hızlı resüsitasyon sağlaması ve intravasküler sahada daha uzun süre kalmalarından dolayı tercih edilirler (Davis ve ark. 2013; Yozova ve ark., 2017; Kozat, 2018). Bu amaçla Dextran-70 veya Hetashtarch kullanılır. Klinik olarak ilgili anemisi olan köpek ve kedilere acil durumlarda sıklıkla kan nakli yapılır (Donaldson vd, 2021). Eğer hemorajik anemilerde kan veya eritrosit paket transfüzyonu, PCV değeri köpeklerde % 15, kedilerde ise % 12'nin altında indiğinde kan transfüzyonu endikedir. Kan haciminin %20'sini aşan akut kanamalı vakalara ilk intravenöz sıvı şok tedavisine ek olarak bir transfüzyon gerekebilir (Knottenbelt ve Mackin, 1998). Perakut kan kaybı vakalarında, kompartmanlar arası sıvı geçişleri meydana gelen veya sıvı tedavisi başlayana kadar kanamayı takip eden birkaç saat boyunca PCV'de bir düşüş gözlenmez. Özellikle mukoza zarının rengi, kılcal dolum süresi, kalp hızı, kan basıncı ve muhtemelen kan laktat seviyeleri gibi diğer parametreler değerlendirilerek belirlenmeli, izlenmeli ve ona göre bir kan transfüzyonun gerekli olup olmadığı göz önünde bulundurulmalıdır (Day, 2014).

Tablo 5: Kristalloid Solusyonların Uygulama Yolları

Uygulama Yolu	Dikkate alınması gereken noktalar
Oral	Dehidrasyon belirtisi olmayan hasta için önerilir. Kusmayan hastalar Az miktarda su veya oral glikoz ve elektrolit solüsyonu verilir Günlük bakım gereksinimlerini sağlamak için sık aralıklarla verilmeli
Derialtı	Diğer sistemik belirtilerin yokluğunda sadece hafif dehidratasyonu tedavi etmek için kullanın. Denge izotonik poliiyonik steril sıvılar (örn. Laktatlı Ringer solüsyonu) Periferik vazokonstriksiyonu olmayan küçük köpekler ve kediler Enjeksiyon yeri başına 10–20 mL/kg sıvıyı aşmayın Sıvı akışı hastanın konforuna bağlıdır 6–8 saat içinde emilen sıvı Bu yol için hipertonik kristalloidler, kolloidler veya dekstroz takviyeli sıvı kullanmayın.
İntravenöz	Orta ila şiddetli derecede dehihrasyon Doğru sıvı hacmi ve farmakoterapötik ajanların verilmesi gerektiğinde kullanın **Yarar:** sıvıların hızlı ve geniş uygulaması, sıvıların titrasyonu IVF'de kusmukta kaybedileni değiştirmek için potasyum takviyesine izin verir
İntraperitoneal	İntravenöz kateter başarılı olmadığında veya mümkün olmadığında bu dolaşıma hızlı erişim sağlar. Pediatrik veya neonatal hasta için acil intravenöz erişimin mümkün olmadığı acil durumlarda en sık ihtiyaç duyulur.

Kemik İçi (Intraosseous)	Şiddetli anemik pediatrik hasta Hipotermisi olan hastaları yeniden ısıtmayı düşünün Rehidrasyon için izotonik ila hafif hipotonik sıvı Mümkünse intravenöz yol tercih edilir Medulla hipovolemi sırasında çökmez

Kombine tedavi

Akut kusmanın kısa süreli olarak kontrol altına alınması veya daha fazla kusma nedeniyle sıvı, elektrolit ve asit-baz düzensizliklerinin şiddetlenmesini önlemek için tedavi protokolune antiemetikler dahil edilir. Bu aynı zamanda aspirasyon pnömonisi gibi başka komplikasyonları da önlemeye yardımcı olur (Hickman ve ark., 2008). Bir H_2 antagonisti veya hidrojen pompası inhibitörü gibi gastroprotektanlar da tedavi için dahil edilir. Yemek borusu veya mide ülserasyonları için bir endişe varsa, sükralfat kullanılır (antepsin şurup/tablet). Analjezi, narkotik enjeksiyonlar kullanılarak önerilebilir. Eğer obstrüktif olmayan ileus varsa metoklopramid gibi bir promotilite ajanı eklenir. Genel olarak ishal önleyici ilaçlar tavsiye edilmez çünkü bunlar peristaltizmi azaltır, bu da bakteriyel translokasyona ve ciddi bağırsak aşırı büyümesine neden olabilir. Bakteriyel translokasyon veya bakteriyel bir nedenden şüpheleniliyorsa, geniş spektrumlu aerob ve anaerob içeren antibiyotikler kullanılmalıdır (Kirby, 2011).

Mide mukozal tedavisi

Midenin mukozal astarı normalde asitliğe, kimyasallara, bakterilere ve sıcaklık değişikliklerine karşı etkili bir savunma bariyeri görevi görür (Webb ve Twedt, 2003). .Köpeklerde kusma ve ishalden sonra dehidrasyon, göreceli polisitemi, hipokalemi ve hiponatremi yaygın olarak meydana gelir. Hipokaleminin antispazmodiklerle derhal düzeltilmesi gerekir, çünkü hipokalemi gastrik boşalmayı engeller. Duodenal içeriğin (safra, pankreas sıvısı vb.) mideye geri kaçması mide mukozal bariyerine zarar verebilir. Kortikosteroidlerın aşırı kullanımı gastrointestinal mukozanın mukus üretimini azaltarak, mukusun biyokimyasal bileşimini değiştirerek, epitel hücre tabakasının restorasyonunu azaltarak ve asit üretimini yoğunlaştırarak GI sistemi hasara yatkın hale getirir (Sorjonen ve ark., 1983). İlaca bağlı ülserasyonlarda NSAİ ilaçlar ve diğer steroidal ilaçlar kesilmelidir; Belirli bir hastalığın tedavisi için ilaç gerekliyse, o zaman dikkate alınmalıdır (Patel ve ark., 2018).

KAYNAKLAR

Alsaad KM., Alfaris AA. (2021). Stenosis of the large intestine in a dog (A case report). IOSR J. Agric. Vet. Sci.(IOSR-JAVS), 14, 62-67.

Sorjonen DC., Dillon AR., Powers RD., Spano JS. (1983). Effects of dexamethasone and surgical hypotension on the stomach of dogs: clinical, endoscopic, and pathologic evaluations. Am. J. Vet. Res. 44(7): 1233-1237.

Balakrishnan A, Drobatz KJ, Reineke EL (2016). Development of anemia, phlebotomy practices, and blood transfusion requirements in 45 critically ill cats (2009–2011). Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 26(3), 406-411.

Battersby I., Harvey A. (2006). Differential diagnosis and treatment of acute diarrhoea in the dog and cat. In Practice, 28(8), 480-488.

Boysen SR, Gommeren K (2021). Assessment of volume status and fluid responsiveness in small animals. Frontiers in Veterinary Science, 8, 541.

Brown A.J., Otto C.M. (2008). Fluid therapy in vomiting and diarrhea. Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice, 38(3), 653-675.

Bruchim Y., Kelmer E. (2014). Postoperative management of dogs with gastric dilatation and volvulus. Topics in Companion Animal Medicine, 29(3), 81-5.

Burton AG, Hopper K. (2019). Hyponatremia in dogs and cats. Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 29(5), 461-471.

Byers CG. (2017). Fluid therapy: options and rational selection. Veterinary Clinics: Small Animal Practice, 47(2), 359-371.

Campbell A. (2011). Gastrointestinal emergencies. Veterinary Technician's Manual for Small Animal Emergency and Critical Care, 151-176.

Davis H, Jensen T, Johnson A, Knowles P, Meyer R, Rucinsky R, Shafford H (2013). Fluid therapy guidelines for dogs and cats. Journal of the American Animal Hospital Association, 49(3), 149-159.

Day, SL (2014). Blood transfusions in the dog and cat. Veterinary nursing journal, 29(5), 170-174.

Donaldson RE, Seo J, Fuentes VL Humm K (2021). Left heart dimensions in anemic cats and dogs before and after blood transfusion. Journal of Veterinary Internal Medicine, 35(1), 43-50.

Donnelly E., Lewis D. (2015). Gastric dilatation and volvulus. Veterinary Focus, 25(3), 33-38.

Ellison GW. (1993) Visceral healing and repair disorders. In: Disease Mechanisms in Small Animal Surgery. Ed M. J. Bojrab. Lea & Febiger, Philadelphia, PA, USA. pp 2– 6.

Hackett T. (2000). Emergency approach to intoxications. Clinical Techniques in Small Animal Practice, 15(2), 82-87.

Hansen B., DeFrancesco T. (2002). Relationship between hydration estimate and body weight change after fluid therapy in critically ill dogs and cats. Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 12(4), 235-243.

Hayes G. (2009). Gastrointestinal foreign bodies in dogs and cats: a retrospective study of 208 cases. Journal of Small Animal Practice, 50(11), 576-583.

Helm J, Knottenbelt C. (2010). Blood transfusions in dogs and cats 1. Indications. In Practice, 32(5), 184-189.

Hickman MA., Cox SR., Mahabir S., Miskell C., Lin J., Bunger A., McCall RB. (2008). Safety, pharmacokinetics and use of the novel NK-1 receptor antagonist maropitant (CereniaTM) for the prevention of emesis and motion sickness in cats. Journal of Veterinary Pharmacology and Therapeutics, 31(3), 220-229.

Hill TL. (2019). Gastrointestinal tract dysfunction with critical illness: clinical assessment and management. Topics in Companion Animal Medicine, 35, 47-52.

House A., Brockman D. (2004). Emergency management of the acute abdomen in dogs and cats: 2. Surgical treatment. In Practice, 26(10), 530-537.

Humm K., Greensmith T. (2019). Intoxication in dogs and cats: a basic approach to decontamination. In Practice, 41(7), 301-308.

Kozat S (2021). Kedi ve köpeklerde şok ve tedavi prensipleri. Sağlık Bilimlerinde Araştırma ve Değerlendirmeler – II, Gece Kitaplığı, Bölüm 25, pp. 453-484.

Kozat S. (2018). Sıvı tedavisinde kolloidal solüsyonların önemi. Atatürk Üniversitesi Veteriner Bilimleri Dergisi, 12(2), 210-217.

Lichtenberger M. (2004). Principles of shock and fluid therapy in special species. In Seminars in Avian and Exotic Pet Medicine WB Saunders. Vol. 13, No. 3, pp. 142-153.

Mazzaferro E, Powell LL (2013). Fluid therapy for the emergent small animal patient: crystalloids, colloids, and albumin products. Veterinary Clinics: Small Animal Practice, 43(4), 721-734.

Mazzaferro EM (2008). Complications of fluid therapy. Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice, 38(3), 607-619.

Mooney E., Raw C., Hughes D. (2014). Plasma lactate concentration as a prognostic biomarker in dogs with gastric dilation and volvulus. Topics in Companion Animal Medicine, 29(3), 71-6.

Pang DS, Boysen S. (2007). Lactate in veterinary critical care: pathophysiology and management. Journal of the American Animal Hospital Association, 43(5), 270-279.

Patel PK., Patel SK., Dixit SK., Rathore R.S. (2018). Gastritis and peptic ulcer diseases in dogs: A review. Int. J Curr. Microbiol. App. Sci, 7(3), 2475-501.

Tello LH., Pardo MA. (2022). Fluid and electrolyte therapy during vomiting and diarrhea. Veterinary Clinics: Small Animal Practice, 52(3), 673-88.

Tello L., Perez-Freytes,R. (2017). Fluid and electrolyte therapy during vomiting and diarrhea. Veterinary Clinics: Small Animal Practice, 47(2), 505-519.

Thomas E., Boller E. (2018). Assessment and treatment of shock. In BSAVA Manual of Canine and Feline Emergency and Critical Care BSAVA Library, 17-28

Vincent JL, Baron JF, Reinhart K, Gattinoni L, Thijs L, Webb A (2002). Anemia and blood transfusion in critically ill patients. JAMA 288(12), 1499-1507.

Washabau R.J. (2013). Large Intestine: Canine and Feline Gastroenterology. ELSEVIER: 729–777.

Whitehead K., Cortes Y., Eirmann L. (2016). Gastrointestinal dysmotility disorders in critically ill dogs and cats. Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 26(2), 234-253.

Webb C., Twedt, DC. (2003). Canine gastritis. Veterinary Clinics: Small Animal Practice, 33(5), 969-985.

Yozova ID., Howard J., Sigrist NE., Adamik KN. (2017). Current trends in volume replacement therapy and the use of synthetic colloids in small animals—an internet-based survey (2016). Frontiers in Veterinary Science, 4, 140.

ECONOMICS OF OIL PRICES AND DYNAMIC RELATIONSHIP WITH EXCHANGE RATES AND STOCK MARKETS UNDER UNCERTAINTY: A LITERATURE REVIEW

Sri Padma Kanta Mishra

[Doctoral (FBA Finance) Research Scholar,Indian Institute of Finance,Greater Noida,India; Faculty Associate,IIF Business School,Greater Noida,India]

Prof. Deepak Bansal

[Assistant Professor of ICT,Indian Institute of Finance,Greater Noida,India;Assistant Editor,Finance India (The Quarterly Journal of Finance) Delhi & Greater Noida,India]

Abstract

The role of crude oil in economic development of a country need not be overemphasized. The interrelationship of crude oil price with exchange rate and stock market under uncertainty is highlighted. Most of the literature concerning uncertainty and oil price, Oil price and exchange rates, and oil price and stock markets have been reviewed. An attempt shall be made to predict the dynamic relationship between these three variables through this paper.

Key Words: Crude oil, Exchange Rates, Stock Markets, Uncertainty, Oil price

Introduction

Crude Oil pricing have important bearing on the functioning of global economy. Like other commodities, the oil price is determined by supply and demand factor. Major fluctuation in price of oil exerts significant economic impact. A 10 percent increase in crude oil price will lead to increase in Wholesale Price Index (WPI) in India by 0.9 percent. Also a 10 percent increase in oil prices lead to increase of India's Current Account Deficit(CAD) by nearly $15 billion or 0.4 percent of GDP. Rising crude oil prices will also have a positive impact on Indian Economy because higher crude oil prices will bring higher revenue for the states under unchanged excise duty condition.

Oil specific demand shocks impact all exchange rates. Oil supply shocks lead to significant depreciation in real exchange rates of oil exporters. Oil specific demand shock can lead to a significant appreciation in the real exchange rates in both oil importers and oil exporters. In countries with large oil imports, a small increase in the real oil prices can result in a rise in the prices of tradeable good and ultimately resulting in depreciation of domestic currency. Increase in real exchange rates are associated with decrease (increase) in real oil prices of oil –importing (oil-exporting) countries.

An increase in oil prices usually lowers the expected growth and increases inflation expectations over short run. Decreasing economic growth prospects, in turn, lower companies earning expectation, resulting in dampening effect on stock prices. Increase in oil price tends to compress corporate profit. In addition, during periods of high oil prices, investors usually become more uncertain about the outlook for corporate earnings which eventually lead to higher equity risk premia demanded by investors resulting into additional downward pressure on stock prices.

The dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock markets is further complicated by uncertainty. Uncertainty arising due to factors like geo political events, natural disasters, changes in government policies, or unexpected shift in market sentiment bring about difficulty in ascertaining relationship between these three factors.

One approach to analyzing the dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock market under uncertainty is to use statistical models that incorporates uncertainty in to their prediction. For example, Monte Carlo simulation techniques can be used to generate a range of possible outcomes based on a set of probabilistic assumptions about the future values of three factors. By simulating

thousands of or even millions of scenarios, analysts can identify patterns and trends that may not be apparent from a single deterministic model.

Another approach to predict the relationship between these three variables is to apply Regression Analysis. Multiple Regression analysis will enable prediction of dependent variable from independent variable.

Additionally qualitative analysis through reviewing news articles, government reports and such other published sources shall identify potential sources of uncertainty and assess their likely impact on market dynamics.

The Study

"Economics of Oil Prices,and dynamic relationship with Exchange Rates and Stock Markets under Uncertainty".

2.1 Need of the Study

Oil price has dominant role to play in the macroeconomic environment.It influences both exchange rates and stock market indices.Oil price ,exchange rates and stock markets are interrelated with one another.This interrelation need to be studied under uncertainty.Though there have been several research on dynamic relationship between oil prices and exchange rates ,limited research have been done on the interrelationship aspect among oil prices,exchange rates and stock markets under uncertainty.So researcher have undertaken the study"Economics of Oil Prices and dynamic relationship with Exchange Rates and Stock Markets under Uncertainty"

2.2 Objectives of the Study

The present study titled"Economics of Oil Prices and dynamic relationship with Exchange Rates and Stock Markets under Uncertainty" have following objectives:

1.To analyze the economic relationship between oil prices, exchange rates and stock market indices

2.To investigate the impact of exchange rates on the relationship between oil prices and stock market indices.

3.To compare the impact of oil prices on the stock market indices across different countries.

4.To identify any asymmetries or non-linearities in the relationship between oil prices,exchange rates, and stock market indices.

III.Literature Review

3.1 Uncertainty and Oil Price:

Economic policy uncertainty had a significant negative impact on oil prices.

A study found that oil prices are more sensitive to uncertainty during periods of high oil prices compared to low oil prices.

A research conducted to analyze the dynamic relation between oil price returns,exchange rates,stock returns and uncertainty shocks using daily data employing a structural Vector Autoregression economic technique finds that COVID 19 induced uncertainty dampened the oil and stock market.It also further suggests that COVID 19 induced uncertainty distorted the dynamics between oil and stock prices in the initial periods due to cautionary approach followed by investors.[Aloui (2019),Chen(2019) Prabhesh and Kumar(2021)Sakaki(2017);Alam and Uddin,(2014);Bonga (2017);Kumar and Singh (2020);Al-Faris and Al-Titi(2021)

3.2 Oil Price and Exchange Rates:

Most of study on the topic have suggested that, there is a significant and dynamic relationship between these variables. The findings suggest that the spillover effects between these markets are bidirectional and the impact of stocks can be asymmetric.[Basher and Sadorsky,P,(2016);Edwing.,Malik,andAlgahtani,F.(2018);Menshi,Beljid,Boubaxin,andManagi,(2015); Salisu and Fasanya.(2017).]

Using data of oil price and exchange rates of 14 countries for the period January 1999 to November 2014,another study examines the dynamic correlation between oil prices and exchange rates by DCC-GARCH model. The results show the significant negative correlation between oil prices and exchange rates over the period. These results imply that the increase of oil price is coinciding with U.S. dollar depreciation and vice versa. This correlation strengthen in negative direction during financial crisis period,while it shifts to an upward trend after financial crisis period.

In one study on five oil exporting countries using bound testing approach to cointegration finds long run relationship between oil prices and exchange rates in all five countries.[Basher and Sadorsky (2016);Oskoee and Saha (2016)]

In another study researcher indicated that exchange rate is highly affected by changes in other variables. However stock market has fewer roles in affecting the exchange rate.[Sujit and Kumar, (2017)]

There have been strong linkages between rates and oil prices observed in the long run.Either exchange rates or oil prices are potentially useful predictor of the other variable in the short run, but the effects are strongly time varying.

The reaction of oil price to an appreciation of US Effective Exchange rate is negative and different over time,which may generate different adverse effects on investment.

Long run relationship between oil prices and exchange rates depend on country-specific circumstances.For countries adopting free floating system,oil importers reveal a significantly bidirectional correlation,while oil exporters show no correlation between oil prices and exchange rates.[Beckmonn,Czudaj and Arora (2017) ;Castro and Rodriguez (2020);Chi,Lee, and Lee (2021)]

Another study explores the nonlinear relationship between crude oil prices and exchange rates of major currencies from quantitative and structural perspectives, by utilizing bivariate normal mixture model.The correlation coefficient between oil prices and exchange rates demonstrate that their dependence typically start from 2004,then dynamically change overtime.The Researchers investigate whether business cycle and oil price shocks as two possible exogenous factors affect the dependence structure of oil-Ex linkage.Researchers found significant structural heterogeneity during economic expansion while little evidence of heterogeneity in recession.This finding provides alternative interpretations for the enhanced dependency between oil prices and exchange rates and generates implications of financialization in commodity market. The application of normal mixture model not only provide us knowledge of non-linear relationship between oil prices and exchange rates but also guidance for investors in risk management and portfolio diversification complementary to the traditional portfolio theory based on Normal distribution.[Xu;Zian;Li;Libo (2019).]

3.3 Oil Price and Stock Market:

Impact of oil prices on the stock market is inversely proportional.A shoot in oil price leads to a nosedive in the stock market.And a decrease in oil price on an average leads to higher stock market return.So the effect of oil prices becomes predictable in the stock market.The effect is profound when the oil price increase in the magnitude of 50% to 100% annually.[Kapur and Baweja(2011)]

Several studies have been done on the impacts of oil markets on stock markets,where as little research in the reverse direction exists.One study reveals that the causal effects between oil and stock markets depend heavily on whether research is performed using aggregate stock market indices, sectoral indices, or firm level data or stock market operate in net oil importing or net oil exporting countries.

Investigating the dynamic relationship between oil prices and stock markets for 18 countries over the period 1997-2014 by administering VAR model, it is evidenced that there exists a significant and positive relationship between oil prices and stock markets in most countries. Conclusions vary depending on whether studies use,symmetric or asymmetric changes in the price of oil, or whether they focus on unexpected changes in oil prices.The study shows oil price volatility transmits to to stock market volatility and that including measures of stock market performance improves forecast of oil prices and Price Volatility.There have been extensive study on dynamic relationship between oil prices,exchange rates and emerging Stock Markets under uncertainty using VAR model.The results

show that oil prices and exchange rates have a significant impact on emerging stock markets[Degiannakis.,Filis., and Arrora, (2018)]

Another study conducted in China by applying DCC-GARCH model revealed that there exist significant volatility spill overs between oil well as prices and stock markets as between exchange rates and stock markets. The result suggest that oil price and exchange rates have a significant impact on stock market volatility in China.

On investigation of the dynamic relationship between oil price, exchange rates and stock markets in the Gulf Cooperation Council (GCC) countries by applying multivariate GARCH model,the study evidences a significant volatility spill overs between oil prices and exchange rates as well as oil prices and stock markets.The result suggests that oil prices have a significant impact on exchange rates and stock market volatility in the GCC countries.[Aloui (2017);Ji and Zhang (2017).]

IV Research Methodology

Research methods to be applied are both quantitative analysis and review of existing research study available on the topic at international and national level. Time Series econometric analysis shall be conducted to investigate the dynamic relationship of oil price with exchange rate and stock market under uncertainty. Multiple Regression analysis shall be applied to ascertain the interrelationship among oil price, exchange rates and stock markets. Bibliometric analysis shall be used for peer review of literature. For test of hypotheses t statistics and Chi Square test shall be used.

4.1 Research Hypotheses

1. H0:There is no dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock market indices.

   H1:There is a dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock market indices

2. H0:Exchange rates have no impact on the relationship between oil prices and stock market indices.

   H1:Exchange rates have an impact on the relationship between oil prices and stock market indices.

3. H0: The impact of oil prices on the stock market indices is the same across different countries.

   H1:The impact of oil prices on the stock market indices differs across different countries.

V .Research Analysis

The analysis of oil prices reveals several key factors that influence their movements. Besides interaction of supply and demand, factors such as geopolitical tensions, production levels, OPEC decisions, and macroeconomic conditions play an important role in shaping oil price fluctuation. Higher demand for oil, driven by economic growth and industrial activities, tends to push oil prices up, while increased oil supply can lead to price declines.

Exchange rates reflect the relative value of one currency compared to another. Various factors such as interest rate differentials, trade balances, inflation rates, and capital flows impact exchange rate movements. An increase in oil prices affects exchange rates through multiple channels. Higher oil prices increase production cost leading to imported inflation, which may result in Central banks increasing interest rates to stabilize prices. Higher interest rates attract foreign capital which strengthens the domestic currency. On the other hand, a decrease in oil price leads to currency depreciation.

Stock markets are influenced by a wide range of factors. hThese are economic indicators, corporate earnings, investor sentiment, corporate earnings, and global market conditions. The relationship between oil prices and stock markets is multifaceted. For oil importing countries, higher oil prices negatively impact corporate profitability, increase production cost, and decrease consumer spending power, potentially leading to stock market declines. Conversely, oil exporting countries may experience stock market gains when oil prices rise, as higher oil revenues can stimulate economic growth and boost corporate earnings.

Uncertainty can have a significant impact on oil prices. Heightened uncertainty can lead to increased price volatility.

VI. Conclusion

The dynamic relationship between oil prices, exchange rates, and stock markets is complex and multifaceted and can become even more complicated under conditions of uncertainty. Uncertainty can have a significant impact on the relationship between oil prices, exchange rates and stock markets. Specifically, uncertainty can increase market volatility ,make it difficult to predict market movements, and create new risks and opportunities for investors and businesses. To manage these risks and take advantage of opportunities, it is important for policy makers, investors, and businesses to have a deep understanding of the complex and dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock markets. This requires ongoing research and analysis, as well as a willingness to adapt to changing market conditions and adjust strategies accordingly.

REFERENCES

Apergis, N. and S.M. Miller,(2009) "Do structural oil market shocks affect stock prices?", *Energy Economics*, Vol. 31, No. 4, pp 569-575.

Asghar,Z., and S.M.Chaudhury,(2019)"Dynamic linkages between oil prices, exchange rates, and stock markets in South Asian countries". *Journal of Economics and Finance*, Vol.43 No. 3,pp 490-508

Baumeister,C., and L.Kilian, (2015) "Understanding the decline in the price of oil since June 2014", *Journal of the Association of Environmental and Resource Economists,*Vol.2, No. 2,pp 131-158.

Daskalaki,C.,and G. Skiadopoulos, (2011)"Should investors include commodities in their portfolios after all?Newevidence."*Journal of Banking and Finance,*Vol.35,No.10,pp 2606-2626.

Ercan,S.G.,and Y Yalcin,(2019)" The relationship between oil prices exchange rates and stock markets in Turkey: A nonlinear approach." *Journal of Economics and Finance,*Vol.43, No,pp 246-259.

Gallo,G.M and E Otranto,(2016) "Macroeconomic effects of oil price shocks in a data-rich environment." *International Journal of Forecasting,*Vol.32, No.3, pp 974-988.

Huang,B.N., M.J.Huang,and H.P. Peng,(2005) "The asymmetry of the impact of oil price shocks on economic activities: An application of the multivariate threshold model." *Energy Economics*,Vol.27, No.3, pp 455-476

Narayan,P.K., and S.S Sharma, (2014). Firm return volatility and economic gains:The role of oil prices. *Journal of Banking & Finance*,Vol.41, pp 122-132

Narayan,P.K., and S.S.Sharma,(2016) "Firm level exchange rate exposure in the Eurozone".*Journal of International Financial Markets,Institutions and Money,*Vol.43, pp 1-14

Ye, M., and H. Zhu(2019),"Does the dynamic relationship between oil prices, exchange rates and stock markets persist in the short run?" *Energy Economics*,Vol.78,pp 217-230

STUDY ON USE OF WASTE PLASTIC BOTTLES IN CONCRETE MIX AS PARTIAL REPLACEMENT OF COARSE AGGREGETE

Assistant Professor Ramireddy Sushmitha

Civil Engineering Department, G. Pulla Reddy Engineering College (Autonomous), Kurnool, Andhra Pradesh, India-518007

Abstract

Concrete is a globally accepted construction material in all types of civil engineering structures. It is obtained by mixing cementations materials, water, aggregate and sometimes admixtures in required proportions. The Ordinary Portland Cement (OPC) is one of the main ingredients used to produce concrete and has no alternative in civil construction industry. waste plastic is non degradable, it must be recycled and reused. Among the waste material, plastic is the material that is major concern to the environmental effects. Based on economy and environmental conditions that we are using waste plastic bottles. In this study, a concrete mix of M20 (1:1.5:3) grade is taken as reference concrete used as control, while waste Plastic bottles is used to replace coarse aggregate by weight 0%,5%&10% for cubes. For fresh concrete workability in terms of slump cone and compaction factor are to be determined and compressive strength at 3,7 days and 28 days for hardened concrete are calculated. Results for different percentages are to be compared with control mix.

Keywords: Plastic bottles, Compressive strength, Concrete, OPC, Workability.

1. Introduction

Concrete is the one of the most widely used man made construction material in the world. It is obtained by mixing cementations materials, water, aggregate, and sometimes admixtures in required proportions. Fresh concrete or plastic concrete is freshly mixed material which can be moulded into any shape hardens into a rock-like mass known as concrete. The hardening is because of chemical reaction between water and cement, which continues for long period leading to stronger with age. The utility and elegance as well as the durability of concrete structures, built during the first half of the last century with ordinary Portland cement (OPC) and plain round bars of mild steel, the easy availability of the constituent materials of concrete and the knowledge that virtually any combination of the constituents, leads to a mass of concrete having a bred contempt. Strength was emphasized without a thought on the durability of the structures. Because of the liberties taken, the durability of the concrete and concrete structures is on a southward journey; a journey that seems to have gained momentum on its path to self-destruction. This is particularly true of concrete structures which were constructed since 1970 or there about by which time i.e., The use of high strength rebar's with surface deformations started becoming common, significant changes in the constituents and engineers started using supplementary cementations materials and admixtures in concrete, often without adequate consideration.

The setback in the health of newly constructed concrete structures prompted the most direct and unquestionable evidence of the last two/three decades on the resulting challenge that confronts us is the alarming and unacceptable rate at which our infrastructure systems all over world are suffering from deterioration when exposed to real environments. The ordinary Portland cement (OPC) is one of the main ingredients used to produce concrete and has no alternative in the civil construction industry. Unfortunately, production of cement involves emission of large amounts of carbon dioxide gas into the atmosphere, a major contributor for greenhouse effect and the global warming, hence it is inevitable either to search for another material or partially replace it by some other material. The search for any such material, which can be used as an alternative or as a supplementary for cement should lead to global sustainable development and lowest possible environmental impact. Fly ash,

ground granulated blast furnace slag, rice husk ash, high reactive met kaolin, silica fume are some of the pozzolanic materials which can be used in concrete as partial replacement of cement. A number of studies are going on in India as well as abroad to study the impact use of these manufactured sand materials as cement replacements and the results are encouraging. The strength, durability and other characteristic of concrete depends on the properties of its ingredients, proportion of mix, method of compaction and other controls during placing and curing. With the passage of time to meet the demand, there was a continual quest in human being for the development of high strength and durable concrete.

2. History of Concrete

The first concrete-like structures were built by the Nabataea traders or Bedouins who occupied and controlled a series of oases and developed a small empire in the regions of southern Syria and northern Jordan in around 6500 BC. They later discovered the advantages of hydraulic lime that is cement that hardens underwater and by 700 BC, they were building kilns to supply mortar for the construction of rubble-wall houses, concrete floors, and underground waterproof cisterns. The cisterns were kept secret and were one of the reasons the Nabataea were able to thrive in the desert.

Figure 1. An Ancient Nabataea Building

In making concrete, the Nabataea understood the need to keep the mix as dry or low-slump as possible, as excess water introduces voids and weaknesses into the concrete. Their building practices included tamping the freshly placed concrete with special tools. The tamping process produced more gel, which is the bonding material produced by the chemical reactions that take place during hydration which bond the particulates and aggregate together. Like the Romans had 500 years later, the Nabataea had a locally available material that could be used to make their cement waterproof. Within their territory were major surface deposits of fine silica sand. Groundwater seeping through silica can transform it into a pozzolan material, which is a sandy volcanic ash. To make cement, the Nabataea located the deposits and scooped up this material and combined it with lime, then heated it in the same kilns they used to make their pottery, since the target temperatures lay within the same range. By about 5600 BC along the Danube River in the area of the former country of Yugoslavia, homes were built using a type of concrete for floors.

3. Materials

The ingredients of concrete consist of Cement, fine aggregate and coarse aggregates, water. When the reaction of water with cement takes place hydration process is done and a hard material is formed. The ingredients are used in proper proportion.

3.1 CEMENT

Portland cement was developed from natural cements made in Britain beginning in the middle of the 18th century. Portland cement is the most common type of cement in general usage. Cement is a material that has cohesive and adhesive properties in the presence of water. Portland cement grade 53 is used in this test. These consist primarily of silicates and aluminates of lime obtained from limestone and clay. Pozzolona are effective as minus 325 mesh powders. Typical values are 320–380 $m^2 \cdot kg^{-1}$ for general purpose cements, and 450-650 $m^2 \cdot kg^{-1}$ for "rapid hardening" cements.

3.2 COARSE AGGREGATE

Aggregate is a granular material, such as sand, gravel, crushed stone, crushed hydraulic-cement concrete. Coarse aggregates are particles greater than 4.75mm, but generally range between 9.5mm to 37.5mm in diameter. It has Increases the volume of concrete, thus reduces the cost. Concrete is more workable when smooth and rounded aggregate is used instead of rough angular or elongated aggregate. Two sizes of coarse is used one 16 mm passing through 12.5 mm retained and other 25 mm passing through 20mm retained. As per IS: 2386 –1963 recommendations the properties of coarse aggregates were determined. Characteristics having hard, strong, durable, particles.

3.3WASTE PLASTIC BOTTLES:

Day by day, there is an increase in the usage of drinking plastic bottles. Usually After drinking, the bottle is thrown out. These bottles are non-degradable. These bottles effect the environment and human beings. So, to reduce this effect we use these plastic bottles in concrete mix instead of coarse aggregate. Plastic is a material consisting of a wide range synthetic or semi synthetic organic compounds that are malleable and can be moulded into solid objects. They are usually synthetic most derived from petrol chemicals, but many are partially natural. Due to relatively less cost is of manufacture, versatility, and improve ness to water, plastic is used in a enormous to water and expanding range of products from paper clips to space ships. Plastic used in packing and another used plumbing and piping and include automobiles up to 20% plastics.

3.4 FINE AGGREGATE:

Sand is an important building material used in the preparation of mortar, concrete, etc. Sand particles consist of small grains of silica ($Si0_2$). It is formed by the decomposition of sand stones due to various effects of weather. The shape and surface structure of fine aggregate has a greater influence on water demand of concrete than because fine aggregates contain a much higher surface area for a given weight. Rounded and smooth fine aggregate particles are better from the view point of workability than sharp and rough particles.

3.4.1 PROPERTIES OF FINE AGGREGATE:

It should be chemically inert. It should be clean and coarse. It should be free from organic matter. It should contain sharp, angular and durable grains. It should not contain salts, which attract the moisture from atmosphere. It should be well graded (i.e.) should contain particles of various sizes in suitable proportions

3.5 WATER:

Water to be used in the concrete work should have following properties are:

It should be free from iron, vegetable matter or other any type of substances, which likely to have adverse effect on concrete or reinforcement. It should be free from injurious amount of oils, acids, alkalis or other organic or inorganic impurities.

4. TESTS ON FRESH CONCRETE

4.1 SLUMP CONE TEST

In this test, the workability of given concrete mix is determined by slump cone test. The apparatus consists of Slump cone, Tamping rod.

The procedure is as follows:

The internal surface of the mould is thoroughly cleaned and freed from superfluous moisture and adherence of any old set concrete before commencing the test. The mould is placed on a smooth, horizontal rigid and non– absorbent surface. The mould is then filled in four layers each approximately ¼ of the height of the mould. Each layer is tamped 25 times rod taking care to distribute the strokes evenly over the cross section. After the top layer has been rodded, the concrete is struck off level with a trowel and tamping rod. The mould is removed from the concrete immediately by raising it slowly and carefully in a vertical direction. This allows the concrete to subside. This subside is referred as slump of concrete. The difference in level between the height of the mould and that of the highest point of the subsided concrete is measured. This difference in height in mm is taken as slump of concrete. The pattern of slump indicates the characteristics of concrete in addition to the slump value.

Table 1. Slump Cone Test Values

Mix	Slump values(mm)
Normal Mix	70
Mix-1 (5%)	72
Mix-2 (10%)	73

4.2 COMPACTION FACTOR TEST

The workability of given concrete is to be determined by compaction factor test. The apparatus consists of compaction factor apparatus, Graduated cylinder, Balance, Tamping rod etc.

The procedure is as follows:

Keep the compaction factor apparatus on a level ground and clean the inner surface of the hopper and cylinder. Weigh the empty cylinder accurately (W1). Fix the cylinder on the base with fly nut and bolt in such a way that central axes of the hoppers fill the freshly mixed concrete in the upper hopper gently and carefully with a hand scoop without any compacting effort. After 2 minutes release the trap door so that the concrete may fall in to the lower hopper bringing concrete to some degree of compaction. Remove the excess concrete above the top of the cylinder by a pair of trowels with blades kept horizontal. Clean the cylinder from all the sides properly and weigh it to find the weight of this partially compacted concrete (W2). Refill the cylinder with the same sample of concrete in approximately 5 cm thick lawyers using mechanical vibration so as to expel all the air in it order to obtain full compaction. Level up the top and weigh this cylinder to get the weight of fully compacted concrete (W3}. Calculate the CF from Eq (1)

$$\text{Compaction factor (CF)} = \frac{w2-w1}{w3-w1} \quad \text{.....Eq (1)}$$

W1 = weight of empty cylinder

W2 = weight of partially compacted concrete

W3 = weight of fully compacted concrete

Table 2. Compaction factor test values

Mix	Compaction Factor
normal Mix	0.92
Mix-1 (5%)	0.94
Mix-2 (10%)	0.96

5. TESTS ON HARDENED CONCRETE

5.1 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE

The compressive strength of concrete is to be determined. The apparatus consists of Compression testing machine, Balance, Scale.

The procedure is as follows:

Take out the concrete cubes from curing tank; allow it to drain out fully. Take the dimensions of the concrete cubes correct to 1mm and find weight of each specimen. Place the cubes in between the thrust plates centrally and coaxially. Apply the load at a uniform rate of 140 Kg/cm^2/min. Note the loads at crushing. Make a note of type of fracture. Test at least three cubes from each group for determining the average compressive strength. The compressive strength is calculated from the Eq (2)

Compressive strength = $\frac{P}{A}$ …….....Eq (2)

Where P = crushing load (KN)

A = Area (mm^2)

Table 3. Compressive Strength of Concrete For 3 Days

MIX	COMPRESSIVE STRENGTH (N/mm^2)
NOMINAL MIIX	10.743
MIX-1(5%)	12.17
MIX-2(10%)	13.294

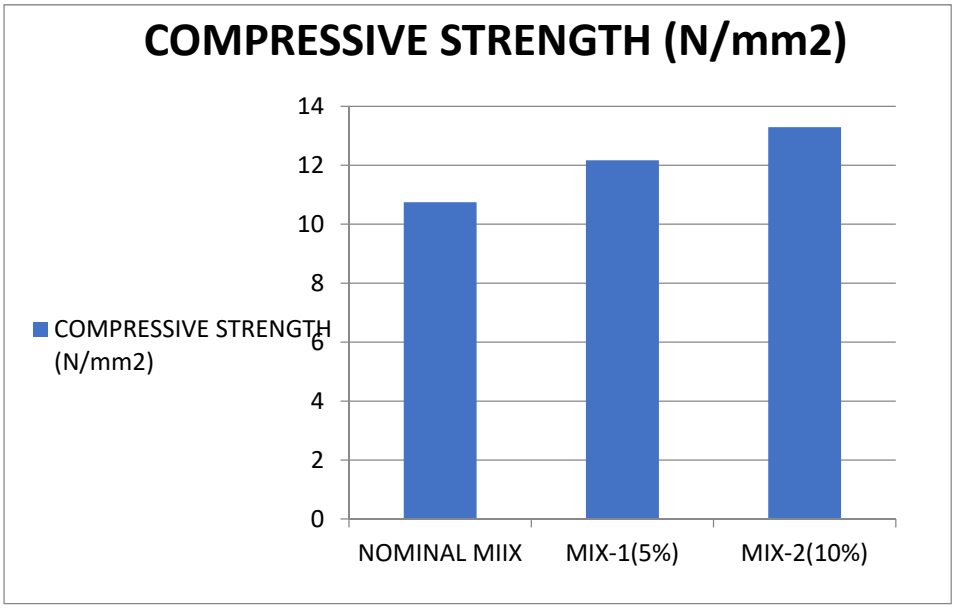

Figure 2. Graph Showing Compressive Strength at 3 Days

5.1.1 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE FOR 7 DAYS

Table 4. Compressive Strength For 7 Days

Mix	**Compressive Strength (N/mm^2)**
Normal mix	21.327
Mix-1 (5%)	23.492
Mix-2 (10%)	24.714

The graph shows the compressive strength for 7 days

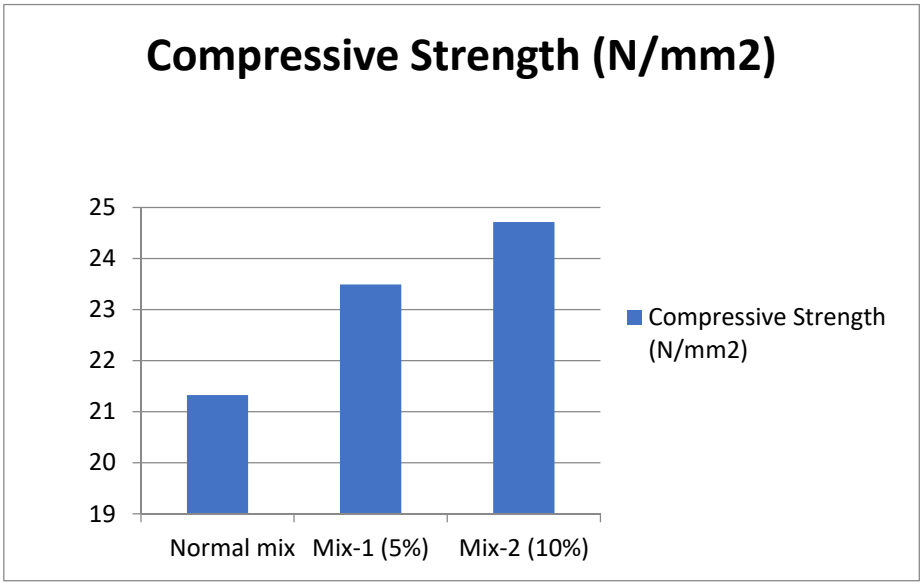

Figure 3. Graph Showing Compressive Strength At 7 Days

5.1.2 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE FOR 28 DAYS

Table 5. Compressive Strength For 28 Days

Mix	**Compressive Strength (N/mm^2)**
Normal mix	28.516
Mix-1 (5%)	30.272
Mix-2 (10%)	31.491

The graph shows the compressive strength for 28 days

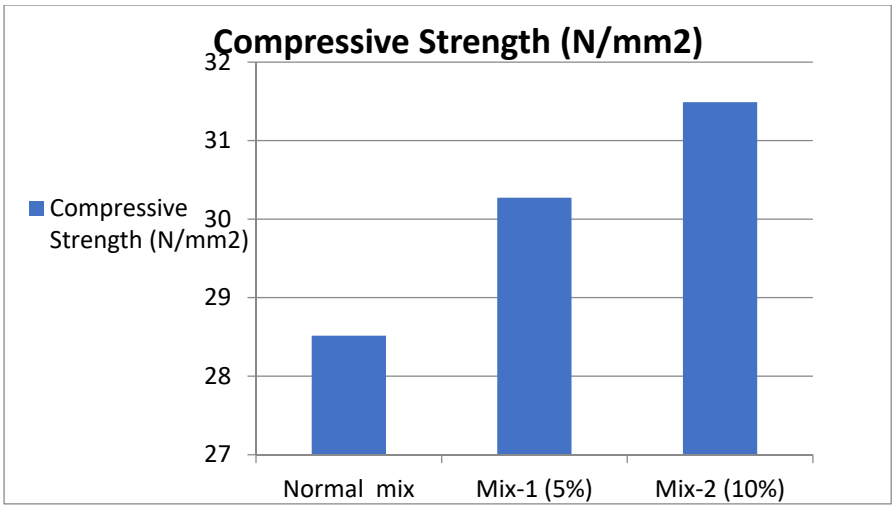

Figure 4. Graph Showing Compressive Strength At 28 Days

6. RESULTS AND DISCUSSION

6.1 TEST RESULTS ON CEMENT:

By conducting different experiments on the cement following results are tabulated in table 6

Table 6. Test Results on Cement

DESCRIPTION	TEST RESULTS
Grade of cement	53
Type of cement	Ordinary Portland cement(OPC)
Specific gravity	3.0917
Standard consistency	30%
Fineness	3%
Soundness	3mm

6.2 TEST RESULTS ON FINE AGGREGATE:

By conducting different experiments on the fine aggregate following results are tabulated in table 7

Table 7. Test Results on Fine Aggregate

DESCRIPTION	TEST RESULTS
Specific gravity	2.537
Fineness modulus	2.6 (Zone -2)

6.3 TEST RESULTS ON COARSE AGGREGATE:

The tests of Coarse aggregates are tabulated in the Table 8.

Table 8. Test Results on Coarse Aggregate

DESCRIPTION	COARSE AGGREGATE
Specific gravity	2.791
Impact test	16.66%
Crushing test	9.57%
Abrasion test	7.2%
Flakiness index	17.34%

Elongation index	17.58%

6.4 TEST RESULTS ON PLASTIC:

The tests of plastic are tabulated in the Table 9.

Table 9. Test Results On Coarse Aggregate

DESCRIPTION	PLASTIC
Specific gravity	0.0877

6.5 TEST RESULTS ON FRESH CONCRETE

The results on fresh concrete are tabulated in table 10 as follows:

Table 10. Slump Values and Compaction Factor

MIX	SLUMP VALUES (mm)	COMPACTION FACTOR
Nominal mix	70	0.92
Mix-1 (5%)	72	0.94
Mix-2 (10%)	73	0.96

The graph shows the variation of slump values.

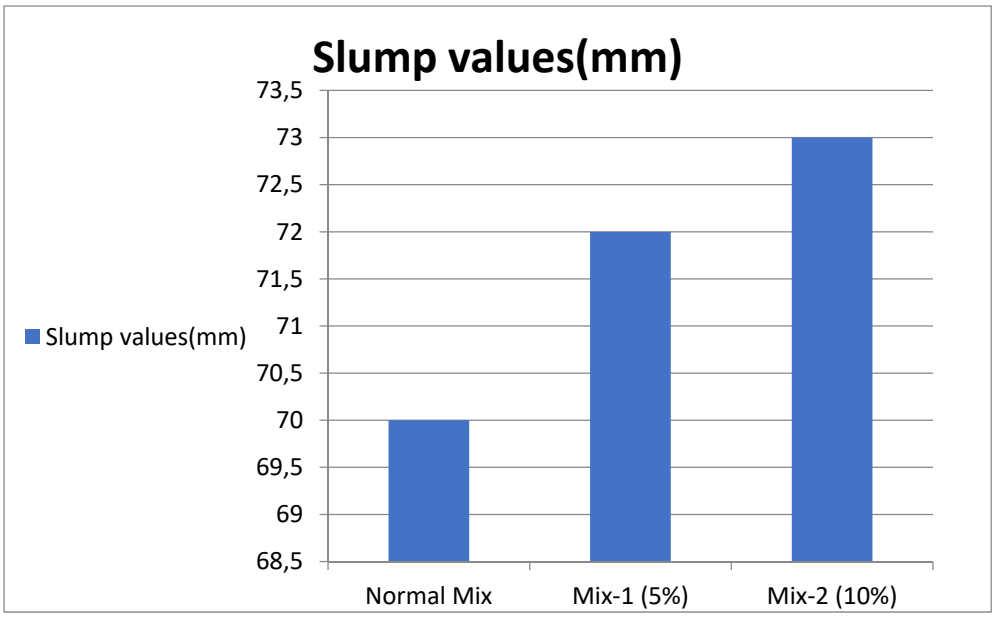

Figure 5. Graph Showing Variation of Slump Values

The graph shows the variation of compaction factors

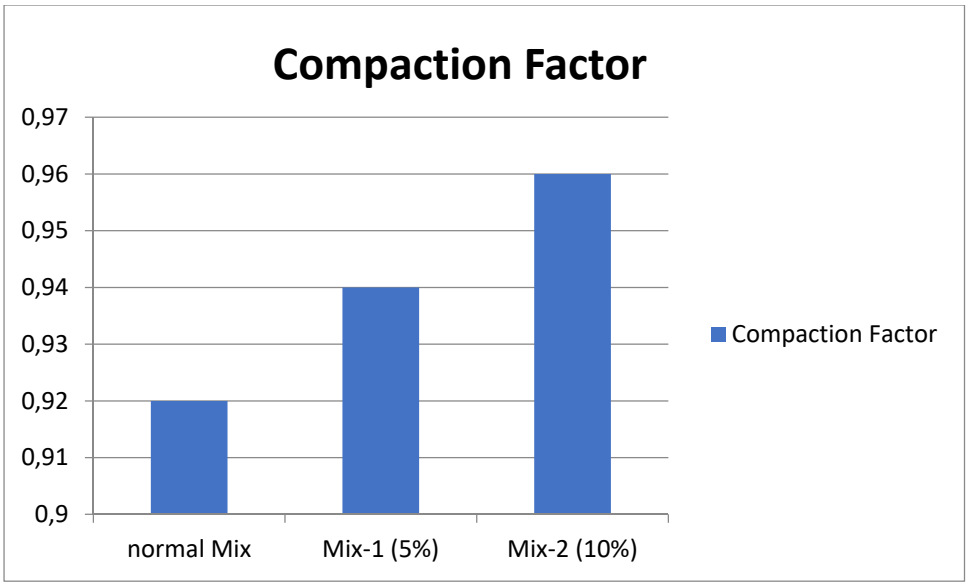

Figure 6. Graph Showing Variation Of Compaction Factors

6.6 TEST RESULTS ON HARDENED CONCRETE:

The results of compressive strength of concrete are tabulated in table 11 as follows:

Table 11. Compressive Strength For 3, 7 And 28 Days

MIX	COMPRESSIVE STRENGTH (N/mm^2)		
	FOR 3 DAYS	FOR 7DAYS	FOR 28 DAYS
Nominal mix	10.743	21.327	28.576
Mix-1 (5%)	12.172	23.492	30.272
Mix-2 (10%)	13.294	23.714	31.497

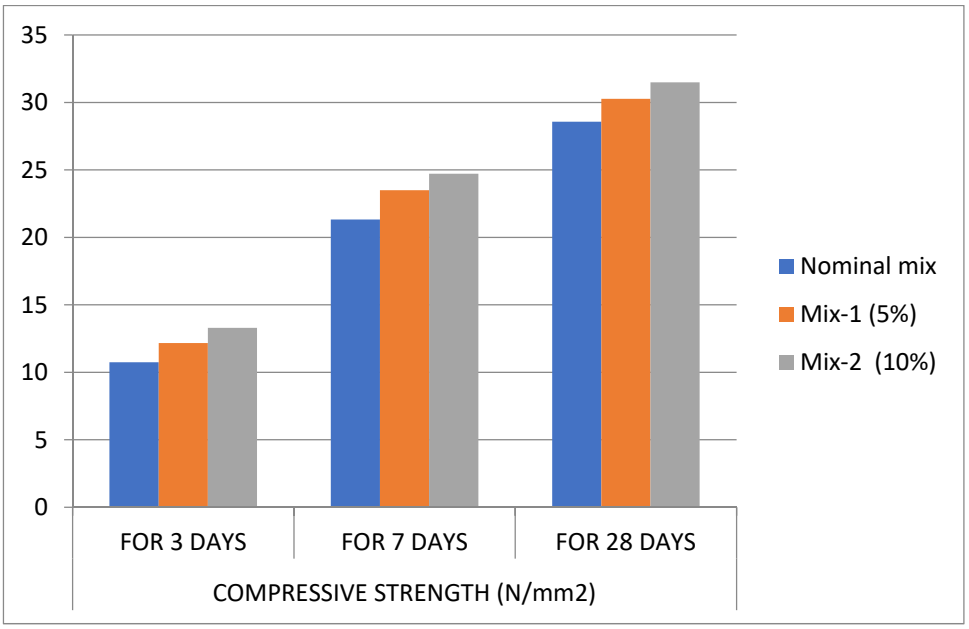

Figure 7. Graph Showing Variation Of Compressive Strengths

7. CONCLUSION

Based on the investigation carried out, the following conclusions were made.

The workability of concrete in terms of slump cone and compaction factor shows that Compaction factor changes slightly with increasing quartzite replacement and the slump cone also changes with the % increase in the replacement of plastic content and the values falls within the value for normal range of concrete.

The compressive strength of concrete shows that with the increase in the percentage replacement of plastic, strength increases up to % replacement and it is observed that strength for 3, 7 days and 28 days.

For 7 days of curing period, it is observed that the strength of concrete at 5% replacement is 23.492% more that the strength of concrete at 0% replacement.

For 28 days curing period, the compressive strength of concrete at 5 % showed an increase of strength up to 30.272% when compared to the strength of concrete at 0% replacement.

In both the cases of Compressive Strength of Concrete Cubes, we can notice that the Strength increases up to 5 %,10% replacement of coarse aggregate with placement.

REFERENCES

M.S Shetty (1982), "Concrete Technology Theory and Practice" S.Chand & Company Ltd, PP 624.

Abdullahi. M (2012), "Effect of aggregate type on compressive strength of concrete" *International Journal of civil and Structural Engneering"*, Vol.2, PP 791-796

Aginam CH, ChidolueS and Nwakire C (2013), "Investigating the effects of coarse aggregate Types on the Compressive Strength of concrete", *International Journal of engineering research and Applications,* Vol. 3, PP 1140-1144.

Adom Asamoah M and Afrifa R (2010)"A study of Concrete properties using plastic as coarse aggregate", *Journal of Materials and Design,* Vol .3, PP 647-651

Ozturan T, and Cecen C (1997), "Effect of Coarse Aggregate Type on Mechanical Properties of Concretes with Different Strength, Cement and Concrete Research", *International journal of civil and structural engineering*, Vol. 27, PP 165-170.

K.R.Jayavelu, N.Jeevithaa and M.Rubini (2012), "Experimental investigation on concrete with partial replacement of coarse aggregate with plastic", *International Journal of Engineering Research and Applications* (IJERA) , Vol. 2, PP 322-327

Beshr H, Almusallam A, and Maslehuddin M (2003), "Effect of Coarse Aggregate Quality on the Mechanical Properties of High Strength Concrete", *International journal of civil and structural engineering*, Vol. 2, PP 97-103.

Chen B, and Zhang D (1997), "Effect of Coarse Aggregate Type on Mechanical Properties of High-Performance Concrete, Cement and Concrete Research", *International journal of civil and structural engineering*, Volume 27, PP 1421-1425

COĞRAFİK ŞARTLARIN ISITMA DERECE SAAT DEĞERLERİNE ETKİSİNİN AKDENİZ BÖLGESİNDEKİ 8 İL VE 110 İLÇE İÇİN ARAŞTIRILMASI

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GEOGRAPHICAL CONDITIONS ON HEATING DEGREE HOUR VALUES FOR 8 PROVINCES AND 110 DISTRICTS IN THE MEDITERRANEAN REGION

Enes KAHRAMAN

Sakarya University of Applied Sciences. Graduate School of Education. Department of Mechanical Engineering. Sakarya-Türkiye

ORCID:0009-0009-0786-3945

Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK

Department of Mechanical Engineering. Technology Faculty. Sakarya University of Applied Sciences. 54187. Serdivan. Sakarya. Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Prof. Dr. Yusuf ÇAY

Department of Mechanical Engineering. Technology Faculty. Sakarya University of Applied Sciences. 54187. Serdivan. Sakarya. Turkey

ORCID: 0000-0003-4007-6168

Özet

Bu çalışmada literatürde buluna Akdeniz Bölgesindeki 8 ilin (Adana,Antalya, Burdur, Hatay, Isparta, Osmaniye, Kahramanmaraş) Isıtma derece Saat (IDS) değerleri dikkate alınarak Coğrafik şartları IDS değerlerine etkisi araştırılarak bölgenin denklemi bulunmuştur. Adana'nın 15 ilçesi, Antalya'nın 20 ilçesi, Burdur'un 11 ilçesi, Hatay'ın 12 ilçesi, Ispartanın 13 ilçesi, Kahramanmaraş'ın 10 ilçesi, Mersin'in 13 ilçesi olmak üzere Akdeniz bölgesinin toplam ilçe sayısı 88'dir Bu ilçelerin IDS değerleri il merkezi için hesaplanan değerler baz alınmaktadır. Bu durum ısıtma yüklerinin bazı ilçelerde küçük, bazı ilçeler içinde büyük seçilmesine neden olmaktadır. Ayrıca IDS değerleri binalarda optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarındada kullanılmaktadır. İlçe bazlı IDS değerlerinin olmaması optimum yalıtım kalınlığının ya küçük seçilmesine yada büyük seçilmesine neden olmaktadır. Bu çalışmada Akdeniz bölgesi için bulunan denklem Matlab yazılımıyla analiz edilerek bölgenin 88 ilçenin IDS değerleri Regrasyon katsayısı hassasiyeti doğruluğuyla ortaya konulmuştur. Bu bölgenin regrasyon katsayısı 0,9083'tür

Anahtar Kelimeler: Akdeniz bölgesi, il, ilçe, coğrafik şartlar, güneş radyasyonu, ısıtma derece saat, enlem, rakım, boylam, enerji ihtiyacı, ısıtma

Abstract

In this study, the heating degree hour (HDH) values of 8 provinces (Adana, Antalya, Burdur, Hatay, Isparta, Osmaniye, Kahramanmaraş) in the Mediterranean Region were taken into consideration in the literature and the equation of the region was found by investigating the effect of geographical conditions on HDH values. The total number of districts in the Mediterranean region is 88, including 15 districts of Adana, 20 districts of Antalya, 11 districts of Burdur, 12 districts of Hatay, 13 districts of Isparta, 10 districts of Kahramanmaraş, 13 districts of Mersin. This causes the heating loads to be small in some districts and large in some districts. In addition, HDH values are also used in optimum insulation thickness calculations in buildings. The lack of district-based HDH values causes the optimum insulation thickness to be either small or large. In this study, the equation found for the

Mediterranean region was analyzed with Matlab software and the equation and regression coefficient were found for 88 districts of the region. The regression coefficient of this region is 0.9083.

Keywords: Mediterranean region, province, district, geographical conditions, solar radiation, heating degree hour, latitude, altitude, longitude, energy demand, heating

1. GİRİŞ

Sonbahar, ilkbahar mevsimlerinin çok kısa süreli olması, yağışlarda azalma, kontrol edilemeyen tüketimden dolayı enerji ihtiyacının sürekli olarak artması, yerkürenin küresel ısınma hızının artma eğilimi göstermesi, Dünya ülkeleri ve Türkiye'nin en başta gelen sorunlarının başında gelmektedir. Dünya nüfusu artma ivmesine bağlı global bağlamada enerji olan ihtiyacı da aynı ivme hızıyla artmaktadır. Global baz da enerji ihtiyaçlarının ağırlıklı olarak fosil türü yakıtlardan karşılanması, endüstriyel faaliyetler, ulaşım sektöründe egzos gazı salınımları küresel ısınma artış ivmesini de yükseltmektedir. İklim verileri (bağıl nem, rüzgar hızı, güneş radyasyonu, kuru termometre sıcaklığı, yağış miktarı) imara açılacak yerleşim yerleri planlanmasında, bina tasarımı için en önemli fiziksel şartlardır. Bu şartlar bireylerin kapalı ve açık alanlarda konfor üzerinde önemli etkiye sahiptir.

Özellikle güneş radyasyonu, dış ve iç hava sıcaklığı ısıl konfor için önemli parametrelerdir. Ayrıca yüksek nem oranı hissedilir sıcaklığı artırmaktadır [1]. Kapalı hacimlerin ısıtma amaçlı yakıt ihtiyacı dış hava sıcaklığı verileriyle tahmin edilmektedir [2]. İklim verileriyle ısıtma ve soğutma sistemlerinin enerji ihtiyacı, tarımda meyve ve sebzelerin ilaçlama ve hasat zamanlarının tespitinde, havaalanlarındaki pistlerin donma zamanlarının tahmin edilmesinde kullanılmaktadır [3]. Meteorolojik istasyonlarda kayıt altına alınan ham dış hava sıcaklıkları geliştirilen farklı yöntem ve yazılımlarla işlenerek kullanılabilir[4]. Meteorolojik istasyonlarda kayıt altına alınan dış hava kuru termometre sıcaklığı, bağıl nem, güneş radyasyonu, rüzgar hızı ölçüm sonuçları ısıtma ve soğutma yükü hesaplamaları için en önemli veri kaynaklarıdır. Kapalı hacimlerin ısıtma ve soğutma enerji ihtiyacı araştırmalarında bu verilerin düzenli ve doğru olarak kayıt altına alınması enerji verimliliği tahmini için son derece önemlidir[5,6]. Konut, alışveriş merkezleri, sağlık binaları, resmi dairelerin ısıtma ve soğutma yükleri tahmini için farklı yöntemler kullanılmaktadır[7]. Derece zaman yöntemi olarak adlandırılan bu yöntemlerle ısıtma ve soğutma amaçlı kapasite hesaplamaları yapılmakta, ilçe, il, ülke bazlı doğalgaz taşıma, dağıtım hattı boru çapları belirlenmekte, Isıtma sistemlerinin yıllık yakıt miktarı, soğutma sistemlerinin tüketeceği elektrik enerjisi miktarı tahmin edilmekte, Kullanılacak yakıt türüne göre her ilin optimum yalıtım kalınlıkları belirlenmektedir[8]. Literatürde IDS ve soğutma derece-saat değerleri Türkiye'deki şehirler [9-11] ve dünyanın birçok şehirleri için vardır[12].

79 il merkezi için IDS değerleri Ertürk'ün doktora tez çalışmasıyla literatüre kazandırılmıştır. Türkiye'de 81 ile bağlı toplam 959 ilçe bulunmaktadır. Bu ilçelerin IDS değerleri literatürdeki il merkezi IDS değerleri alınarak optimum yalıtım kalınlığı, yıllık yakıt ihtiyacı, doğal gaz boru çapı vb. hesaplamalar yapılmaktadır. Bu durum çok hatalı seçimlere neden olmaktadır. 959 ilçenin IDS değerlerinin literatürde bulunmamasının iki nedeni bulunmaktadır. IDS değerleri hesaplamalarında en az geçmiş yıllara ait 10 yıllık her yıl için 8760 saat olmak üzere dış hava kuru termometre sıcaklık verilerinin olmasıdır. 110 ilçeye ait kayıt altına alına bu verilerin olmaması birinci nedendir. İkinci neden ise IDS değerleri hesaplamaları 87600 saatlik verileriyle olması çok uzun zaman almaktadır. Türkiye'nin yedi bölgesi için coğrafik şartların ısıtma yüklerine etkisi master tezi olarak başlanmıştır. Bu çalışmada Akdeniz bölgesinde bulunan 8 ile bağlı 88 ilçenin IDS değerleri geliştirilen yöntemlerle literatüre kazandırılmıştır.

Literatürde Akdeniz bölgesindeki 8 il merkezi için IDS değerleri mevcuttur. Akdeniz bölgesi için yapılan bu çalışmanın literatüre katkıları;

Akdeniz bölgesindeki 8 ilin IDSD baz alınarak bölgenin rakım-IDSD grafiği çıkartılıp bu grafiğe eğri uydurularak denklemi ve regrasyon katsayısı 0,9083 olarak belirlenmiştir.

Akdeniz bölgesi 8 ilin Rakım-IDSD yaklaşımıyla bu bölgedeki 110 ilçeye ait IDSD ayrı ayrı olmak üzere IDSD ± 0,0917 hata payıyla tahmin edilmiştir.

Akdeniz bölgesi için ortaya konulan denklemle 110 ilçeyle birlikte rakımları bilinen köy, kasaba vb yerleşim birimlerinin IDSD tahmin edilebilir.

Bu bölgedeki her bir metre rakım farkıyla IDSD tahimin edilmesi bu bölgedeki ısıtma yükleri hesaplamalarında ve optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında daha hassas olarak yapılabilecektir.

2. HESAPLAMA YÖNTEMİ VE ANALİZ

Isı kaybı hesaplamalarının ilk aşamasında zamsız ısı kayıpları bulunmaktadır. İkinci aşamasında ise çeşitli zamlar (işletme zammı, yükseklik zammı, kuzey cepheler için yön zammı vb) zamsız ısı kaybına oransal katsayıların çarpılmasıyla ilave edilmektedir. Rakım arttıkça ısı kayıplarıda artmaktadır. Araştırmada coğrafik şartların(rakım, enlem, boylam, rüzgar hızı, bağıl nem) ısıtma yüklerine etkisi araştırılmıştır. Türkiye'de İl bazlı rakım değerleri valilik binalarının bulunduğu konum kabul edilmektedir. Valilikler yeni binalara taşındığında rakım değerleride değişmektedir. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliğ Bakanlığı Devlet Meteoroloji Genl Müdürlüğü Meteorolojik İstasyonlarında her il merkezi için düzenli olarak coğrafik şartlar kayıt altına alınmaktadır. Ertürk'ün 79 il IDS değerleri hesaplamaları için kullanmış olduğu meteorolojik istasyonlara ait her ile ait rakım resmi yazıyla DMİGM'den temin edilerek gerçek rakım değerleri tespit edilmiştir. Bu çalışmada Akdeniz bölgesindeki 8 ile bağlı 88 ilçenin IDS değerleri geliştirlen yöntemlerle ortaya konulmuştur.

2.1 Derece-Zaman Yöntemlerinin Açıklanması

Derece zaman hesaplamaları için literatürde üç değişik (derece saat yöntemi, derece bin yöntemi ve derece gün yöntemi) yöntem vardır[13]. Bu çalışmada daha hassas sonuçlar ortaya koyduğu için derece saat yöntemi kullanılmıştır.

2.1.1 Derece saat yöntemi

Bu yöntemde denge noktasına göre derece saat değerlerinin tespitinin yapılması gerekmektedir. Bu hesaplamalarda yıl içerisinde bulunan toplam saat (24x360) olan 8760 saatlik meteorolojik veri seti kullanılmaktadır. Denge noktası sıcaklığı, bir kapalı hacimde soğutma ve ısıtma ihtiyacının bulunmadığı durumdaki dış hava sıcaklığıdır. Genellikle yalıtımsız yapılarda derece saat değerleri ısıtmada 18°C denge sıcaklığı göz önüne alınarak Denklem.1'le hesaplanabilir. hesaplanır[6].

$$\mathrm{IDS} = (1\ \mathrm{saat}) \sum_{\mathrm{saatler}} (\mathrm{T_{ıos}} - \mathrm{T_{dhs}})^{+} \qquad (1)$$

Denklem 1'de + işareti sadece pozitif değerler ile hesaplama yapılacağını ifade etmektedir. Her ilin IDS değerleri dikkate alınarak, yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacı(Qı), kWh olarak denklem 2 yardımıyla hesaplanmaktadır.

$$\mathrm{Q_ı} = \frac{\mathrm{K_{top}}}{\eta} \mathrm{IDS} \left(\frac{1}{1000}\right) \qquad (2)$$

Denklem 2'de yapı toplam ısı transfer katsayısı Ktop [W/°C], ısıtma sistemi verimi ɳ , olarak verilmiştir.

2.2 AKDENİZ BÖLGESİNDEKİ 88 İLÇENİN IDSD HESAPLANMASI

Akdeniz bölgesinde 8 il bulunmaktadır. Bu bölgede bulunan Mersin ilinin IDS değeri şehir merkezi dikkate alınarak 29556 olarak hesaplanmıştır. Mersin'de 13 ilçe bulunmaktadır. Şehir merkezine göre hesaplanan IDS değerini 13 ilçe için aynı almak çok büyük hatalara neden olacaktır. Öyle ki aynı ilde bulunan Bozyazı ilçesinin rakımı 8 m, IDS değeri 28063 iken Toroslar ilçesinin rakımı 1351 m, IDS değeri 77800 olması gereklidir. Yani Toroslar ilçesinin IDS değeri Bozyazı ilçesine göre 2,772 kat daha fazladır. Optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında Mersin ilinin IDS değeri 29556 olarak alınmaktadır. Bu durum Mersin il merkezi optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında doğru iken Toroslar ilçesi optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında bulunan yalıtım kalınlığının çok küçük seçilmesine neden olacaktır.

Bu örnekden yola çıkılarak Akdeniz bölgesindeki 8 ilin coğrafik şartları ayrıntılı olarak incelenerek rakım IDS değeri ilişkisi Akdeniz Bölgesi için formulize edilmiştir. Bu formülde model parametrelerden birisi olan rakım değiştirildiğinde 1m rakım farkıyla IDS değeri hesaplama yaklaşımı getirilmiştir.

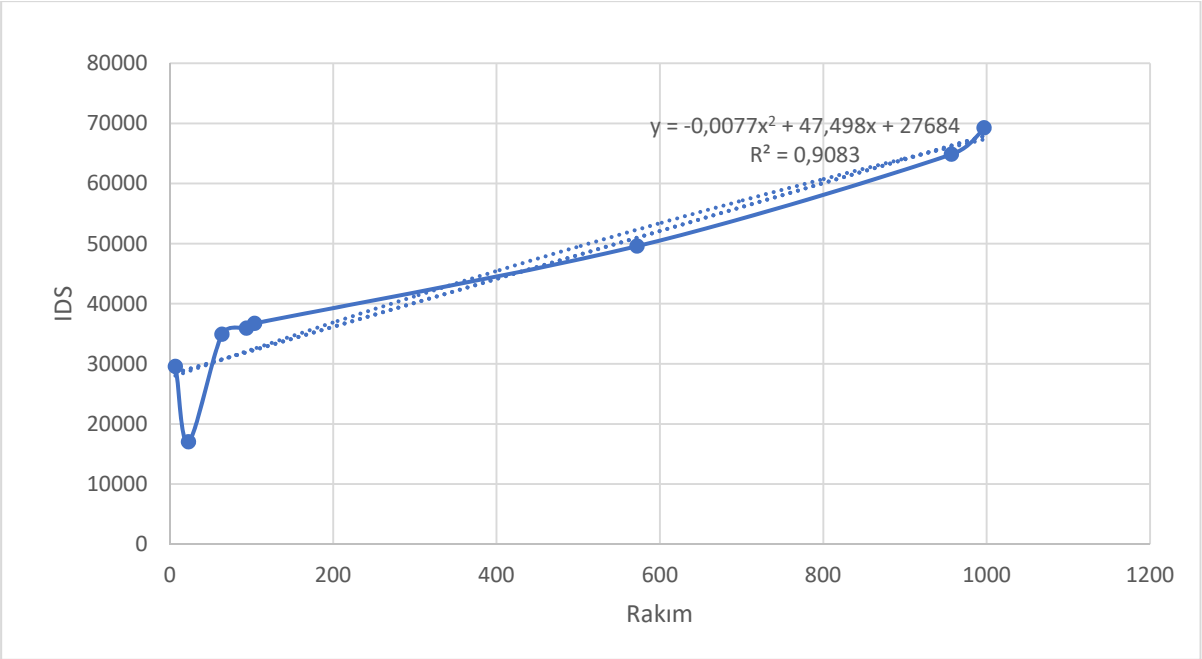
2.2.1 Karadeniz bölgesindeki illerin coğrafik şartların ve IDS değerlerinin açıklanması

Ertürk'ün doktora tez çalışmasında Akdeniz bölgesi için kullanmış olduğu meteorolojik istasyonlara ait rakım değerlerine resmi yazıyla ulaşılıp bu istasyonlara ait coğrafik şartlar ve Ertürk'ün bölgedeki 8 il merkezi için hesaplamış olduğu IDS değerleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo.1 Akdeniz Bölgesindeki 8 İlin coğrafik şartları IDS değerleri

İLLER	ENLEM [derece-dk]	BOYLAM [derece-dk]	RAKIM [m]	NEM [%]	RÜZGAR HIZI [m/s]	IDS [°C-saat]
MERSİN	36,781	34,603	7	69,68	2,11	29556
ADANA	37,041	35,344	23	66,43	1,26	17016
ANTALYA	36,906	30,799	64	63,76	2,72	34909
OSMANİYE	37,102	36,254	94	62,59	2,42	35927
HATAY	36,205	36,151	104	69,85	3,15	36723
K.MARAŞ	37,576	36,915	572	58,53	1,65	49572
BURDUR	37,722	30,294	957	59,01	1,98	64854
ISPARTA	37,785	30,568	997	61,55	1,83	69263

Tablo 1' deki coğrafik şartların IDS değerine etkisi araştırılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre en dikkat çeken rakım- IDS değeri ilişkisi olduğu görülmüştür. Bu bölgenin rakım-IDS değerleri iilşkisi Şekil1'de sunulmuştur. Bu şekle eğri uydurulup eğri denklemi denklem 3'te verilmiştir. Bu denkleme göre; rakımla IDS değeri arasındaki doğru orantı ilişkisi regrasyon katsayısı doğruluğunda tahmin edilmiştir.

Şekil.1 Akdeniz Bölgesi IDS- rakım ilişkisi

$$Y_{IDS} = -0.0077x^2 + 47.498x + 27684 \qquad (3)$$

Denklem 3'ün regrasyon katsayısı 0,9083 olarak hesaplanmıştır. Denklem visual basic tabanlı yazılan bilgisayar programına IDS değeri y, rakım ise x olarak aktarılmıştır. işlenmiştir. İlçe bazlı IDS değeri hesaplamalarında Denklem 3 kullanılmıştır.

3. AKDENİZ BÖLGESİNDEKİ 110 İLÇENİN IDS DEĞERLERİNİN HESAPLANMASI

Akdeniz bölgesinde 8 ile bağlı 100 ilçe bulunmaktadır. DMİGM'den resmi yazıyla 110 ilçe için temin edilen rakım değerleri yazılıma intikal ettirilerek Denklem 3'den o ilçeye ait IDS değeri hesaplanmıştır. İlçe bazlı yapılan bu çalışmanın yıllık yakıt ihtiyacı ve optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarına önemli katkılarda bulunacağı Tablo 3'te açıklanmıştır.

3.1 Mersindeki 13 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Akdeniz bölgesi için ortaya konulan Denklem 3'te rakım olarak verilen x yerine hesaplama yapılacak ilçenin rakım değeri girildiğinde ilçeye ait IDS değeri tahmin edilmektedir. Mersin'deki 13 ilçenin IDS değerleri Tablo2' de Küçükten büyüğe sıralanarak verilmiştir. Bu tabloda 8m ile en düşük olan Bozyazı ilçesinin IDS değerinin 28063 olduğu, 1351 m ile en yüksek rakıma sahip olan Toroslar ilçesinde ise IDS değerinin 77800 olduğu tahmin edilmiştir. Mersin il merkezi IDS değeri 29556 baz alınarak yalıtım kalınlığı hesaplaması yapıldığında Bozyazı ilçesinin yalıtım kalınlığı büyük seçilmiş, Toroslar ilçesininde yalıtım kalınlığı küçük seçilmiş olacaktır.

Tablo.2 Mersindeki 13 ilçenin IDS değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Bozyazı	8	28063
Akdeniz	10	28158
Gülnar(Gülpınar)	10	28158
Mezitli	10	28158
Erdemli	13	28300
Aydıncık	17	28489
Silifke	25	28867

Tarsus	25	28867
Anamur	49	29993
Mut	304	41412
Yenişehir	667	55940
Çamlıyayla	1150	72123
Toroslar	1351	77800

3.2 Adana'daki 15 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Denklem 3'te rakım olarak verilen x yerine hesaplama yapılacak ilçelerin rakım değerleri yazılıma transfer edildiğinde her ilçenin IDS değerleri hesaplanmaktadır. Hesaplama sonuçları Tablo3'te verilmiştir. En küçük rakıma sahip Karataş ilçesinin IDS değeri 28158, en yüksek rakıma sahip Tufanbeyli ilçesinin IDS değeri 79707 olarak tahmin edilmiştir.

Tablo.3 Adana'daki 15 ilçenin IDS değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Karataş	10	28158
Yumurtalık	18	28536
Seyhan	28	29008
Yüreğir	28	29008
Ceyhan	29	29055
İmamoğlu	76	31249
Çukurova	80	31435
Kozan	137	34047
Sarıçam	240	38640
Karaisalı	270	39947
Feke	555	51674
Pozantı	783	60154
Aladağ(Karsantı)	967	66414
Saimbeyli	971	66545
Tufanbeyli	1424	79707

3.3 Antalya'daki 19 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Denklem 3'te rakım olarak verilen x yerine hesaplama yapılacak 19 ilçenin rakımları yazılıma girildiğinde 19 ilçenin IDS değerleri ayrı ayrı hesaplanmaktadır. Hesaplama sonuçları Tablo4'te verilmiştir. Finike en küçük rakımla IDS değeri 27826, İbradı 1220 m rakımla IDS değeri 74171 olarak tahmin edilmiştir.

Tablo.4 Antalya'daki 19 ilçenin IDS değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Finike	3	27826
Kaş	10	28158
Manavgat	10	28158
Kale(Demre)	11	28206
Kemer	12	28253
Aksu	15	28395
Alanya	18	28536
Gazipaşa	19	28584
Serik	32	29196

Kumluca	33	29243
Kepez	53	30180
Muratpaşa	54	30226
Döşemealtı	303	41369
Gündoğmuş	910	64531
Konyaaltı	911	64564
Korkuteli	993	67257
Akseki	1065	69536
Elmalı	1085	70155
İbradı(Aydınkent)	1220	74171

3.4 Osmaniye'deki 7 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Denklem 3'e x yerine 7 ilçenin rakımları yazılıma girildiğinde 7 ilçenin IDS değerleri hesaplanmaktadır. Tablo 5'te hesaplama sonuçları verilmiştir. Toprakkale ile Hasanbeyli arasındaki IDS değeri arasındaki oransal fark yaklaşık % 200 olarak hesaplanmıştır.

Tablo.5 Osmaniye'deki 7 ilçenin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Toprakkale	64	30692
Kadirli	87	31758
Sumbas	105	32586
Osmaniye Merkez	129	33683
Düziçi	389	44996
Bahçe	582	52720
Hasanbeyli	756	59192

3.5 Hatay'daki 12 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Denklem 3'e x yerine Hataydaki 12 ilçe rakımları yazılıma girildiğinde 12 ilçeye ait IDS değerleri hesaplanmaktadır. Tablo 6'da İskendurun 5 m rakımla en düşük IDS değeri 27921, Belen 516m rakımla en yüksek IDS değeri 50143 olarak tahmin edilmiştir. hesaplama sonuçları verilmiştir. Toprakkale ile Hasanbeyli arasındaki IDS değeri arasındaki oransal fark yaklaşık % 200 olarak hesaplanmıştır.

Tablo.6 Hatay'daki 12 ilçenin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
İskenderun	5	27921
Samandağ	18	28536
Dörtyol	61	30553
Antakya	85	31666
Kumlu	90	31896
Reyhanlı	147	34500
Kırıkhan	150	34635
Erzin	182	36074
Hassa	420	46275
Yayladağı	421	46316
Altınözü	502	49588
Belen	516	50143

3.6 Kahramanmaraş'taki 10 ilçenin IDS değeri tahmini

Denklem 3'e x yerine Kahramanmaraştaki i 10 ilçe rakımları yazılıma girildiğinde 10 ilçeye ait IDS değerleri hesaplanmaktadır. Hesaplama sonuçları Tablo 7'da verilmiştir.

Tablo.7 Kahramanmaraş'taki 10 ilçenin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Türkoğlu	492	49189
Kahramanmaraş Merkez	526	50538
Pazarcık	745	58796
Andırın	1054	69193
Çağlayancerit	1086	70185
Elbistan	1136	71705
Afşin	1220	74171
Ekinözü	1281	75894
Göksun	1347	77693
Nurhak	1398	79037

3. 7 Burdur'daki 11 ilçenin IDS değeri tahmini

Denklem 3'e x yerine Burdur'daki 11 ilçenin rakımları yazılıma girildiğinde 11 ilçeye ait IDS değerleri hesaplanmaktadır. Hesaplama sonuçları Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo.8 Burdur'daki 11 ilçenin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Bucak	811	61140
Çeltikçi	857	62735
Altınyayla (Dirmil)	962	66251
Burdur Merkez	962	66251
Gölhisar	1006	67674
Çavdır	1080	70001
Ağlasun	1131	71555
Karamanlı	1157	72332
Tefenni	1163	72509
Kemer	1165	72569
Yeşilova	1206	73767

3.8 Isparta'daki 13 İlçenin IDS Değeri Tahmini

Denklem 3'e x yerine Isparta'daki 13 ilçenin rakımları yazılıma girildiğinde 13 ilçeye ait IDS değerleri hesaplanmaktadır. Hesaplama sonuçları Tablo 9'da verilmiştir.

Tablo.9 Isparta'daki 13 ilçenin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Eğridir(Eğirdir)	924	64998
Gelendost	950	65858
Senirkent	965	66349
Sütçüler	991	67192
Keçiborlu	995	67321
Atabey	1037	68659

Uluborlu	1050	69068
Gönen	1053	69162
Isparta Merkez	1068	69629
Yalvaç	1109	70889
Şarkikaraağaç	1168	72657
Yenişarbademli	1207	73796
Aksu	1222	74228

4. SONUÇ

Bu çalışmada coğrafik şartların IDS değerleriyle ilişkisi Akdeniz bölgesindeki 8 ile bağlı 110 ilçe için araştırmalar yapılmıştır. Araştırmalarda, Akdeniz bölgesindeki 8 ilin IDS değerleriyle rakım ilişkisi grafiği yaklaşımı getirilmiştir. Bu grafiğe eğri uydurularak denklem elde edilmiştir. Elde edilen eğrinin regrasyon katsayısı 0,9083 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen denklem geliştirilen yazılıma aktarılarak bölgedeki 8 ile bağlı 110 ilçenin IDS değerleri ortaya ilk defa bu bildiriyle ortaya konulmuştur. Yazılıma ilçeye ait rakım değeri girildiğinde ilçelerin IDS değerleri 0,0917 hata payıyla tahmin edilmiştir. Akdeniz bölgesindeki ilçe bazlı IDS değerlerinin bilinmesi her ilçe içinde optimum yalıtım kalınlıkları hesaplamalarınıda önünü açmış olacaktır. Bu durum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında geri ödeme süresi, ilk yatırım maliyeti, yakıt maliyetleri hesaplamaları içinde en önemli yaklaşım olacaktır.

Mersin için örnek olarak; 8m ile en küçük rakımla Bozyazı ilçesinin IDS değerinin 28063 olduğu, 1351 m ile en yüksek rakıma sahip olan Toroslar ilçesinde ise IDS değerinin 77800 olduğu tahmin edilmiştir. Mersin il merkezi IDS değeri 29556 baz alınarak yalıtım kalınlığı hesaplaması yapıldığında Bozyazı ilçesinin yalıtım kalınlığı büyük seçilmiş, Toroslar ilçesininde yalıtım kalınlığı küçük seçilmiş olacaktır.

KAYNAKLAR

[1] ERKMEN, F.İ., GEDİK ZORER, G., "Örnek Bir Konutun Farklı Yöntemlerle Hesaplanan Soğutma Yüklerinin Karşılaştırılması: Antalya Ve Diyarbakır Örneği", İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 143-163, 2007.

[2] KADIOĞLU, M. "İstanbul için Isıtma ve Soğutma Derece-Gün Hesaplamaları", Temiz Enerji Sempozyumu Bildirisi, İTÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölümü, 1994.

[3] AHRENS, C.D., "Meteorology Today - An Introduction to Weather, Climate and The Environment", West Publishing Company, New York, 1982.

[4] SEVİNÇ, S., "Bursa'da Binaların Isıtılmasında Gerekli Olan Enerji ve Yakıt Miktarının Derece Gün Yöntemiyle Hesaplanması", Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 2006.

[5] Bulut, H., Büyükalaca O., Yılmaz T., Aktacir M. A., "GAP bölgesi için detaylı iklim verileri", GAP IV. Mühendislik Kongresi, Harran Üniversitesi, 183-191,(2002).

[6] Büyükalaca O., Bulut H., Yılmaz T., "Analysis of variable-base heating and cooling degree-days for Turkey", Applied Energy, 69(4): 269-283, (2001).

[7] Bulut H., Büyükalaca O., Yılmaz T., "New Outdoor Cooling Design Data for Turkey", Energy, 27(10): 923-946 (2002).

[8] Coşkun C., Oktay Z., Ertürk M., "Konutların ısıtma sezonunda seçilen iç ortama sıcaklık parameteresinin enerji-maliyet-çevre açısından değerlendirilmesi ve bir uygulama örneği", IX. Ulusal Tesisat Mühendisliği Kongresi, İzmir, 529-538, (2009).

[9] Satman A., Yalcinkaya N., "Heating and cooling degree-hours for Turkey", Energy, 24(10): 833–40, (1999).

[10] Coskun C., “A novel approach to degree-hour calculation: Indoor and outdoor reference temperature based degree-hour calculation” Energy, 35(6): 2455-2460, (2010).

[11] Oktay Z., Coskun C., Dincer I., “A new approach for predicting cooling degree hours and energy requirements in buildings”, Energy, 36(8): 4855-4863, (2011).

[12] Papakostas, K., Kyriakis, N. “Heating and cooling degree-hours for Athens and Thessaloniki, Greece” Renewable Energy, 30(12): 1873-1880, (2005).

[13] Dilmaç Kesen., “A comparison of new turkish thermal insulation in building”, Energy & Building, 35 (2) :161-174, (2003).

EGE BÖLGESİNDE BULUNAN 8 İLE BAĞLI 132 İLÇENİN ISITMA DERECE SAAT DEĞERLERİNİN HESAPLANMASI

CALCULATION OF HEATING DEGREE HOUR VALUES OF 132 DISTRICTS OF 8 PROVINCES IN THE AEGEAN REGION

Enes KAHRAMAN

Sakarya University of Applied Sciences. Graduate School of Education. Department of Mechanical Engineering. Sakarya-Türkiye

ORCID: 0009-0009-0786-3945

Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK

Department of Mechanical Engineering. Technology Faculty. Sakarya University of Applied Sciences. 54187. Serdivan. Sakarya. Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Prof. Dr. Ali KEÇEBAŞ

Department of Energy Systems Engineering, Muğla Sıtkı Koçman University. Muğla, Turkey

ORCID: 0000-0003-4809-2461

Özet

Kapalı hacimlerin ısıtma maçlı enerji tahminleri derece zaman yöntemleriyle yapılmaktadır. Bu yöntemde güvenilir sonuçlara ulaşmak için en 10 yıl geriye dönük saatlik bazda dış hava sıcaklık verilerine ihtiyaç duyulmaktadır. 81 il merkezinin ısıtma derece saat değerleri literatürde bulunmaktadır. Bu çalışmada coğrafik şartların Ege bölgesindeki 8 il(Afyon, Aydın, Denizli, İzmir, Kütahya, Manisa, Muğla ,Uşak) için farklı İç Ortam Referans Sıcaklığına (İORS) göre Isıtma Derece Saat (IDS) değerlerine etkisi araştırılmıştır.Ege bölgesindeki 116 ilçenin IDS değerleri bulunmamaktadır. Bölgedeki 8 ilin coğrafik şartların (enlem, rakım, boylam, rüzgar hızı, güneş radyasyonu)akım, enlem ve boylam etkisi araştırılarak bölge için denklem oluşturulmuştur. Bu denklemin Regrasyon katsayıs 0,9611 bulunmuştur. Bu denklem referans alınarak Ege bölgesindeki tüm ilçelerin IDS değerleri hiçbir veri ve hesaplama işlemi yapmadan ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur. Bölgede bulunan Afyon iline bağlı 18 ilçenin, Aydın'a bağlı 17 ilçenin, Denizliye bağlı 19 ilçenin, İzmir'e bağlı 30 ilçenin, Kütahya'ya bağlı 14 ilçenin, Uşak'a bağlı 6 ilçenin, Muğla'ya bağlı 12 ilçenin IDS değerleri ilk defa bu çalışmayla literatüre kazandırılmış olacaktır. Literatüre kazandırılan bu ilçelerin IDS değerleri hata oranı 0,0389'dur

Anahtar Kelimeler: Isıtma derece saat, enlem, rakım, boylam, enerji ihtiyacı, ısıtma

Abstract

Heating energy estimations of closed spaces are made by degree time method. In order to achieve reliable results in this method, outdoor air temperature data on an hourly basis going back for 10 years is needed. Heating degree hour values of 81 provincial centers are available in the literature. In this study, the effect of geographical conditions on Heating Degree Hour (HDH) values according to different Indoor Reference Temperature (IRT) for 8 provinces (Afyon, Aydın, Denizli, İzmir, Kütahya, Manisa, Muğla, Uşak) in the Aegean region is investigated. 116 districts in the Aegean region do not have HDH values. The effect of geographical conditions (latitude, altitude, longitude, wind speed, solar radiation) of 8 provinces in the region was investigated and an equation was created

for the region. The regression coefficient of this equation was found to be 0.9611. By taking this equation as a reference, HDH values of all the districts in the Aegean region are presented in detail without any data and calculation process. The HDH values of 18 districts of Afyon, 17 districts of Aydın, 19 districts of Denizli, 30 districts of İzmir, 14 districts of Kütahya, 6 districts of Uşak and 12 districts of Muğla in the region will be brought to the literature for the first time with this study. The error rate of the HDH values of these districts is 0.0389.

Keywords: Heating degree hour, latitude, altitude, longitude, energy demand, heating

1. GİRİŞ

Dünyadaki teknolojik gelişme hızının sürekli olarak artması, global bazda enerjiye olan ihtiyacı hızıda sürekli olarak artmaktadır. Bu hız emek yoğun çalışmaların hızının azalmasına robotik çalışmaların hızını ise sürekli olarak artırmaktadır. Bu durum işsiz insan sayısını ve enerji ihtiyacını sürekli olarak artırmaktadır. Dünya enerji ihtiyacının ağırlıklı olarak fosil yakıtlardan karşılanması bu kaynakların hem kısa zamanda tükenmesine hem de global olarak küresel ısınma hızının artmasına neden olmaktadır. Dünya milletleri teknolojik ilerleme hızıyla enerji ihtiyacı talebini karşılamak için ulusal bazda yenilebilir enerji kaynaklarını devreye almak suretiyle enerji arzlarının bir kısmını bu kaynaklardan karşılmaya başlamışlardır. Ayrıca enerji tüketimini azaltmak için, bina dış kabuklarında yalıtım yapmayı zorunlu hale getirmişlerdir. Özellikle Türkiye gibi enerji arzının çoğunu ithal eden ülkeler için enerji tasarrufu ve verimli enerji kullanımı bu ülkelerin en önemli gündemleri arasında yer almaktadır. Küresel bazda geçiş mevsimleri (sonbahar, ilkbahar) ya çok kısa sürmekte yada geçiş mevsimleri hiç yaşanmadan kış ve aylarına geçilmesi, yeryüzüne düşen yağmur ve kar miktarlarının azalması, global olarak küresel ısınma hızının alınan tetbirlere rağmen küresl ısınma hızının düşme eğiliminde olmaması, tüm dünya milletlerinin gündeminde olan ene önemli konular arasındadır.

İmara açılacak yerleşim yerlerinin planlamasında, çeşitli amaçlar için inşaa edilecek yapılar için en önemli iklim verileridir. Yapıların ısıtma amaçlı yıllık yakıt tüketimi ısıtma derece saat hesaplamalarıyla tahmin edilmektedir. Bu tahmin yönteminin en önemli verisi dış hava kuru termometre sıcaklığıdır[1,2]. Bu veriler yıllık 8760 saat içerisinde saatlik olarak kaydedilen en az 10 yıl geçmişe yönelik kayıt altına alınan verileridir. Bu verilerle kapalı hacimlerin ısıtma ve soğutma enerji ihtiyacı, tarım sektöründe (sebze, meyve dikim zamanı, hasat zamanı, ilaçlama zamanı), havaalanı pistlerinin ulaşıma açık olacağı saatlerin tahmin edilmesinde kullanılmaktadır[3]. Meteorolojik istasyonlardan kayıt altına alınan ham veriler çalışma yapılacak alanlar için farklı yazılımlar ve ilave yazılacak bilgisayar programlarıyla analizler yapılmaktadır[4]. Isıtma ve soğutma enerji ihtiyacı tahminlerinde doğru olarak kayıt altına alınan meteorolojik veriler enerji verimliliği tahmini için son derece önem arzetmektedir[5,6]. Sürekli rejimde olan (konut, hastane binaları) ve fasılalı rejimde olan (alışveriş merkezi, resmi daireler, ofisler) yapıların enerji tüketimi tahmininde farklı yöntemler kullanılmaktadır [7]. Literatürde derece zaman yöntemi olarak sunulan bu yöntemlerle ısıtma ve soğutma amaçlı kapasite hesaplamaları tahmin edilmekte, ülke, bölge, il, ilçe bazlı doğalgaz taşıma ve dağıtım hattı boru çapları belirlenmekte, ısıtma sistemleri yıllık yakıt miktarı, soğutma sistemlerinin tüketeceği elektrik enerjisi miktarı tahmin edilmekte, farklı yakıt türüne göre her ilin optimum yalıtım kalınlıkları belirlenmektedir [8]. Literatürde IDS ve soğutma derece-saat değerleri Türkiye'deki şehirler [9-11] ve dünyanın birçok şehirleri için vardır [12].

Ertürk'ün doktora tez çalışmasıyla 79 il merkezi için IDS değerleri literatüre kazandırılmıştır. Türkiye'de 81 ile bağlı toplam 959 ilçe bulunmaktadır. Bu ilçelerin IDS değerleri literatürdeki il merkezi IDS değerleri alınarak optimum yalıtım kalınlığı, yıllık yakıt ihtiyacı, doğal gaz boru çapı vb. hesaplamalar yapılmaktadır. Bu hesaplama sonuçlarına göre seçimler yapıldığında ya çok büyük yada küçük seçimler yapılmaktadır. Bu durum ilk yatırım maliyetlerini, yakıt tüketimini, geri ödeme süresini, işletme maliyeti hesaplamalarınında hatalı yapılmasına neden olmaktadır. Literatürde 959 ilçenin IDS değerlerinin bulunmamasının en önemli iki nedeni bulunmaktadır. IDS değerleri hesaplamalarında en az geçmiş yıllara ait 10 yıllık her yıl için 8760 saat olmak üzere dış hava kuru termometre sıcaklık verileri en önemli parametredir. 959 ilçede meteorolojik istasyonlarda kayıt altına alınan en az 10 yıllık verilerin bulunmaması birinci nedendir. İkinci neden ise IDS değerleri hesaplamaları 8760 saatlik verileriyle IDS değerleri hesaplamalarının çok karmaşık ve uzun zaman

almasından dolayıdır. Türkiye'deki yedi bölgenin coğrafik şartların ısıtma yüklerine etkisi yüksek lisans tezi olarak araştırılmaya başlanmıştır. Bu bildiride Ege bölgesinde bulunan 8 ile bağlı 116 ilçenin IDS değerleri geliştirilen yöntemlerle literatüre kazandırılmıştır.

Literatürde Ege bölgesindeki 8 il merkezi için IDS değerleri mevcuttur. Ege bölgesi için yapılan bu çalışmanın literatüre katkıları;

Ege bölgesindeki 8 ilin IDSD temel alınarak bölgenin rakım-IDSD grafiği çıkartılıp bu grafiğe eğri uydurularak denklemi ve regresyon katsayısı 0,9611 olarak belirlenmiştir.

Ege bölgesi 8 ilin Rakım-IDSD yaklaşımıyla bu bölgedeki 132 ilçeye ait IDSD ayrı ayrı olmak üzere IDSD ± 0,0988 hata payıyla tahmin edilmiştir.

Ege bölgesi için ortaya konulan denklemle 132 ilçeyle birlikte köy, kasaba vb yerleşim birimlerinin IDSD tahmin edilebilir.

Bu bölgedeki her bir metre rakım farkıyla IDSD tahimin edilmesi bu bölgedeki ısıtma yükleri hesaplamalarında ve optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında daha hassas olarak yapılabilecektir.

2. HESAPLAMA YÖNTEMİ

Isı kaybı hesaplamalarında zamsız ısı kayıpları ilk aşamadır. İkinci aşamada zamlar (işletme zammı, yükseklik zammı, kuzey cepheler için yön zammı vb) zamsız ısı kaybı katsayısı 1 kabul edilerek zamlar 1 katsayısına ilave edilerek zamlı ısı kayıpları hesaplanmaktadır. Bir binada kat sayısı arttıkça yükseklik zammı ilave edilerek zamlı ısı kaybı hesapları yapılmaktadır. Bu çalışmada coğrafik şartların(rakım, enlem, boylam, rüzgar hızı, bağıl nem) Isıtma Derece Saat değerlerine etkisi araştırılmıştır. Türkiye'de İl sınırlarında yazılımış olan tabelalarda rakım değerleri valilik binalarının bulunduğu konum kabul edilmektedir. Valilik binalarının yeri değiştirildiğinde rakım değerleride değişmektedir. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliğ Bakanlığı Devlet Meteoroloji Genl Müdürlüğü Meteorolojik İstasyonlarında her il merkezi için düzenli olarak coğrafik şartlar günün her saati olmak üzere yılın 8760 saati için kayıt altına alınmaktadır. Ertürk'ün 79 il IDS değerleri hesaplamaları için kullanmış olduğu meteorolojik istasyonlara ait her ile ait rakım resmi yazıyla DMİGM'den temin edilerek gerçek rakım değerleri kayıt altına alınmıştır. Bu çalışmada Ege bölgesindeki 8 ile bağlı 132 ilçeye ait IDS değerleri geliştirlen yöntemlerle ilk defa literatüre kazandırılmıştır.

2.1 Derece-Zaman Yöntemleri

Literatürde derece zaman hesaplamaları için üç farklı (derece saat yöntemi, derece bin yöntemi ve derece gün yöntemi) yöntem bulunmaktadır[13]. Bu bildiride sonuçları daha hassas olan derece saat yöntemi tercih edilmiştir.

2.1.1 Derece saat yöntemi

Derece saat yönteminde, denge noktasına göre derece saat değerleri hesaplanmaktadır. Bu hesaplamada 1 yıl içerisinde toplam saat 8760 (24x360) saatlik meteorolojik veri setine ihtiyaç duyulmaktadır. Denge noktası sıcaklığı, bir kapalı hacimde ısıtma ihtiyacının bulunmadığı dış hava sıcaklığıdır. Yalıtım yapılmamış yapılar için bu sıcaklık ısıtmada 18°C'dir. Denge noktasına göre IDS değeri Denklem.1'le hesaplanır [6].

$$\mathrm{IDS} = (1\ \mathrm{saat}) \sum_{\mathrm{saatler}} (T_{\mathrm{ios}} - T_{\mathrm{dhs}})^{+} \qquad (1)$$

Denklem 1'de $^{+}$ işareti sadece pozitif değerleri dikkate almak için kullanılmaktadır. Her il için hesaplanan IDS değerleriyle, ısıtma sistemleri enerjisi ihtiyacı(Q_I), kWh olarak Denklem 2'le hesaplanabilir.

$$Q_ı = \frac{K_{top}}{\eta} IDS \left(\frac{1}{1000}\right) \quad (2)$$

Denklem 2'de yapı toplam ısı transfer katsayısı Ktop [W/°C], ısıtma sistemi verimi η , olarak verilmiştir.

3. EGE BÖLGESİNDEKİ 132 İLÇENİN IDS DEĞERLERİ TAHMİNİ

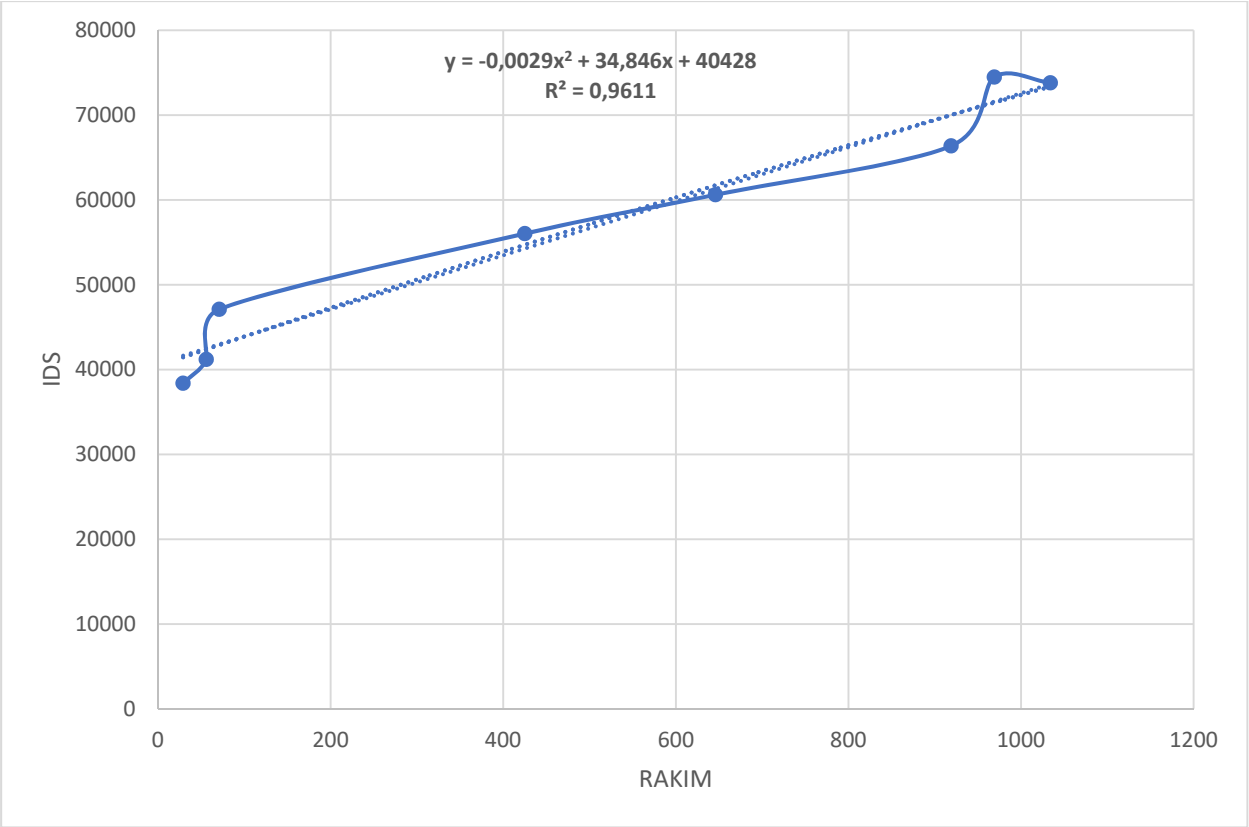
Derece saat değerlerinin hesaplanmasında il bazlı hesaplamalar yapılmaktadır. İl bazlı hesaplamalarda şehir merkezi dikkate alınmaktadır. Yapılan hesaplamalarda DMİGM tarafından kayıt altına alınan il merkezli dış hava kuru termometre sıcaklıkları kullanılmaktadır. Aynı ilde bulunan fakat rakım ve coğrafik farklılıklar içeren ilçeler bulunmaktadır. İlçe bazlı derece saat değerleri bulunmamaktadır. Bu çalışmada Türkiye'deki Akdeniz bölgesinde bulunan 8 ilin Rakım-IDS değeri ilişkisi formülize edilerek her ilde bulunan ilçelerin ve rakımı bilinen herhangi bir yerleşim biriminin IDS değerlerinin bulunması amaçlanmıştır. Ertürk'ün doktora tez çalışmasında DMİGM tarafından 79 il için elde edilen meterolojik istasyonlara ait rakım, rüzgar hızı ve nispi nem değerleri resmi yazıyla istenerek yeni bir veri seti oluşturulmuştur. Ege bölgesinde 8 il bulunmaktadır. Bu bölgede bulunan İzmir ilinin IDS değeri şehir merkezi dikkate alınarak 61074 olarak hesaplanmıştır. İzmir'de 30 ilçe bulunmaktadır. Şehir merkezine göre hesaplanan IDS değerini 30 ilçe için aynı almak çok büyük hatalara neden olacaktır. Öyle ki aynı ilde bulunan Foça ilçesinin rakımı 9 m, IDS değeri 40741 iken Karabağlar ilçesinin rakımı 552 m, IDS değeri 58779 olması gereklidir. Yani Karabağlar ilçesinin IDS değeri Foça ilçesine göre 1.442 kat daha fazladır. Optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında İzmir ilinin IDS değeri 61074 olarak alınmaktadır. Bu durum İzmir il merkezi optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında doğru iken Karabağlar ilçesi optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında bulunan yalıtım kalınlığının çok küçük seçilmesine neden olacaktır. Bu yaklaşım dikkate alınarak Ege bölgesindeki 8 ilin coğrafik şartları ayrıntılı olarak incelenip rakım IDS değeri ilişkisi Ege Bölgesi için formulize edilmiştir. Bu formülde model parametrelerden birisi olan rakım değiştirildiğinde 1m rakım farkıyla IDS değeri hesaplama yaklaşımı getirilmiştir.

3.1 Coğrafik Şartların IDS Değerlerine Etkisinin Araştırılması

Ertürk'ün doktora tez çalışmasında Ege bölgesindeki 8 il merkezi için dış hava sıcaklık veri istasyonları belirlenmiştir. Bu istasyonlarda bu illere ait enlem, rakım, boylam, yıllık ortalama rüzgar hızı, yıllık ortalama bağıl nem değerleride kayıt altına alınan veriler resmi yazıyla temin edilmiştir. Bu veriler ve iç ortam referans sıcaklığı 20°C'na göre hesaplanmış IDSD Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo.2 Ege Bölgesi veri tablosu

İLLER	ENLEM [derece-dk]	BOYLAM [derece-dk]	RAKIM [m]	NEM [%]	RÜZGAR HIZI [m/s]	IDS [°C-saat]
İZMİR	38,395	27,082	29	62,23	3,10	38389
AYDIN	37,840	27,838	56	62,13	1,60	41196
MANİSA	38,615	27,405	71	60,64	1,89	47111
DENİZLİ	37,762	29,092	425	61,04	1,16	56031
MUĞLA	37,210	28,367	646	63,90	3,31	60614
UŞAK	38,671	29,404	919	65,47	1,89	66380
KÜTAHYA	39,417	29,989	969	65,72	1,58	74485
AFYON	38,738	30,560	1034	64,64	2,14	73811

Şekil.1 Ege Bölgesi Rakım– IDS grafiği

$$Y_{IDS} = -0.0029x^2 + 34.846x + 40428 \quad (3)$$

Elde edilen formülün regresyon katsayısı R^2 = 0,9611 %96 çıkarak iyi bir sonuç ortaya konulmuştur. Bu formülde y IDS değerini, x ise rakım değerini ifade etmektedir.

3.2 Ege Bölgesindeki 132 İlçenin IDS Değerlerinin Hesaplanması

Ege bölgesinde 8 ile bağlı 132 ilçe bulunmaktadır. 132 ilçeye ait rakım değerleri DMİGM'den resmi yazıyla istenmiştir. Her ile ait ilçenin rakım değerleri yazılıma intikal ettirilerek Denklem 3'den o ilçeye ait IDS değeri hesaplanmıştır. Optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarında her ilin IDS değeri dikkate alınarak yapılmaktadır. Bu çalışmada ilçe bazlı IDS değerine göre optimum yalıtım kalınlığı hesaplamalarının ne kadar önemli bir çalışma olacağı Tablo 3' de ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur.

3.1 İzmir'deki 30 ilçenin IDS değeri tahminleri

İzmir ili için yapılan çalışmada Denklem 3'e her ilçenin rakım değerleri girildiğinde, o ilçeye ait IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları küçük rakımdan büyük rakıma IDS değerleri Tablo 3'te verilmiştir. Bu tabloda rakımı 3 m ile en düşük olan Çiğli ilçesinin IDS değerinin 40533 olduğu görülmektedir. 552 m ile en yüksek rakıma sahip olan Karabağlar ilçesinde ise IDS değerinin 58779 olarak hesaplandığı görülmektedir. İzmir il merkezi IDS değeri 38389, İzmir için bu değer dikkate alınarak optimum yalıtım kalınlıkları, yıllık yakıt miktarı hesaplanmaktadır. Araştırma sonuçlarına göre İzmir'in tüm ilçeleri için optimum yalıtım kalınlığı ve yakıt tüketiminin düşük çıkacağı tahmin edilmiştir. Özellikle Narlıdere ve Karabağlar ilçesi için bu hata çok fazla olacaktır.

Tablo.3 İzmir İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Çiğli	3	40533
Dikili	8	40707
Foça	9	40741
Çeşme	10	40776
Menemen	18	41054
Aliağa	20	41124
Selçuk	21	41158
Seferihisar	27	41367
Torbalı	35	41644
Balçova	42	41886
Karaburun	57	42405
Urla	69	42819
Bergama	70	42853
Bayındır	74	42991
Cumaovası(Menderes)	77	43094
Bornova	87	43438
Kınık	90	43541
Buca	101	43918
Bayraklı	108	44158
Tire	111	44260
Ödemiş	119	44534
Gaziemir	149	45556
Konak	154	45726
Kemalpaşa	205	47450
Beydağ	216	47819
Karşıyaka	232	48356
Kiraz	303	50720
Güzelbahçe	399	53870
Narlıdere	475	56326
Karabağlar	552	58779

3.2 Aydındaki 18 İlçenin IDS Değeri Tahminleri

Denklem 3'te rakım olarak verilen x yerine hesaplama yapılacak ilçelerin rakım değerleri yazılıma transfer edildiğinde Aydındaki 18 ilçenin IDS değerleri Tablo 4'te verilmiştir. En küçük rakıma sahip Kuşadası ilçesi IDS değeri 40881, en yüksek rakıma sahip Koçarlı ilçesi IDS değeri 66237'dir.

Tablo.4 Aydın İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Kuşadası	13	40881
Didim(Yenihisar)	44	41956
İncirliova	46	42025
Aydın Merkez	54	42301
Germencik	61	42543

Yenipazar	63	42612
Söke	68	42784
Köşk	75	43025
Nazilli	77	43094
Çine	78	43128
Sultanhisar	89	43506
Karpuzlu	96	43746
Kuyucak	126	44773
Buharkent(Çubukdağı)	194	47079
Bozdoğan	305	50786
Karacasu	536	58272
Koçarlı	793	66237

3.3 Manisa'daki 16 İlçenin IDS Değeri Tahminleri

Denklem 3'te rakım olarak verilen x yerine hesaplama yapılacak ilçelerin rakım değerleri yazılıma girilerek Manisa'nın 16 ilçesine ait IDS değerleri Tablo 5'te verilmiştir. En küçük IDS değeri Saruhanlı en büyük IDS değeri Demirci olarak tahmin edilmiştir.

Tablo. 5 Manisa İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Saruhanlı	41	41852
Kula	72	42922
Manisa Merkez	72	42922
Turgutlu	85	43369
Ahmetli	87	43438
Akhisar	100	43884
Salihli	100	43884
Gölmarmara	103	43986
Soma	161	45963
Kırkağaç	183	46708
Alaşehir	198	47214
Sarıgöl	214	47752
Köprübaşı	253	49058
Selendi	441	55231
Gördes	670	62473
Demirci	882	68906

3.4 Denizli'deki 19 İlçenin IDS Değeri Tahminleri

Denizli'deki 19 ilçenin IDS değerleri hesaplaması için bu ilçenin rakımları yazılıma girilerek 19 ilçenin t IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları Tablo 6'da verilmiştir. Bu tabloda en düşük IDS değerinin 45997 olarak Sarayköy ilçesinde, en fazla IDS değerinin 80499 olarak Çameli ilçesinde olacağı tahmin edilmiştir..

Tablo.6 Denizli İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Sarayköy	162	45997
Akköy	212	47685
Denizli Merkez	352	52334
Honaz	563	59127
Buldan	609	60574
Beyağaç	693	63184
Babadağ	717	63922
Güney	764	65358
Bekilli	829	67322
Çivril	830	67352
Çal	839	67622
Bozkurt	855	68101
Çardak	867	68460
Acıpayam	935	70474
Tavas	948	70856
Serinhisar	956	71090
Baklan	960	71208
Kale	1013	72751
Çameli	1288	80499

3.5 Muğla'daki 12 ilçenin IDS değeri tahminleri

Muğla'daki 12 ilçenin IDS değerleri hesaplamalarında 12 ilçenin rakımları yazılıma girilerek 12 ilçenin IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları Tablo7''de verilmiştir. Bu tabloda en düşük IDS değerinin 40637 olarak Marmaris'te , en büyük IDS değerinin 69736 olarak Kavaklıdere ilçesinde olacağı tahmin edilmiştir

Tablo. 7 Muğla İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Marmaris	6	40637
Bodrum	8	40707
Datça	10	40776
Fethiye	14	40915
Dalaman	17	41020
Köyceğiz	18	41054
Ortaca	28	41401
Milas	60	42508
Yatağan	379	53218
Ula	606	60480
Muğla Merkez	661	62194
Kavaklıdere	910	69736

3.6 Uşak'taki 6 İlçenin IDS Tahminleri

Uşak'ta bulunan ilçe bazlı IDS değerleri hesaplamalarında, 6 ilçenin rakımları yazılıma transfer edilerek bu ilçelerin IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları Tablo 8' de verilmiştir. Bu

tabloda Ulubey'de en küçük IDS değerinin 64931 olacağı, Sivaslı'da en yüksek IDS değerinin ise 70680 olacağı tahmin edilmiştir.

Tablo .8 Uşak İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Ulubey	750	64931
Eşme	820	67052
Uşak Merkez	911	69766
Banaz	917	69943
Karahallı	926	70209
Sivaslı	942	70680

3.7 Kütahya'daki 14 İlçenin IDS Tahminleri

Kütahya'daki ilçelerin IDS değerleri hesaplamaları için, 14 ilçenin rakımları yazılıma transfer edilerek bu ilçelerin IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları Tablo 9' da verilmiştir. Bu tabloda en küçük IDS değerinin 64381'le Gediz'de olacağı, en yüksek IDS değerinin ise 78901'le Dumlupınar'da olacağı tahmin edilmiştir.

Tablo. 9 Kütahya İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Gediz	732	64381
Hisarcık	751	64962
Tunçbilek	800	66449
Simav	818	66992
Tavşanlı	850	67952
Domaniç	874	68668
Emet	901	69470
Pazarlar	925	70179
Kütahya Merkez	954	71032
Şaphane	982	71850
Çavdarhisar	1005	72519
Altıntaş	1029	73214
Aslanapa	1030	73243
Dumlupınar	1230	78901

3.8 Afyon 18 ilçenin IDS tahminleri

Afyon'daki ilçelerin IDS değerleri hesaplamaları için, 18 ilçenin rakımları yazılıma transfer edilerek bu ilçelerin IDS değerleri tahmin edilmiştir. Tahmin sonuçları Tablo 10' da verilmiştir. Bu tabloda en küçük IDS değerinin 6438'le Başmakçı'da olacağı en yüksek IDS değerinin ise 78901'le Şuhut'ta olacağı tahmin edilmiştir.

Tablo.10 Afyon İlinde Bulunan İlçelerin IDS Değerleri

İLÇE	RAKIM (m)	IDS (derece-saat)
Başmakçı	856	68131
Dinar	881	68876
Dazkırı	889	69114
Evciler	907	69648
Emirdağ	966	71383
Çobanlar	992	72141
Bolvadin	996	72258
Sultandağı	1012	72722
Afyonkarahisar Merkez	1025	73098
Çay	1038	73474
Bayat	1062	74164
İscehisar	1079	74651
Hocalar	1081	74708
Sandıklı	1093	75050
İhsaniye	1102	75307
Kızılören	1109	75506
Sincanlı(Sinanpaşa)	1118	75761
Şuhut	1144	76496

4. SONUÇ

Bu çalışmada, Ege bölgesindeki 8 ile bağlı 132 ilçenin IDS değerleri hesaplamaları için yeni bir yaklaşım oluşturulmuştur. Bu yaklaşımda Ege bölgesinde bulunan 8 ile ait rakım- IDS değeri grafiği

oluşturulmuştur. Bu grafiğe eğri uydurularak Ege bölgesi rakım-IDS değeri formülü oluşturulup, eğri regrasyon katsayısı 0,9611 bulunmuştur. Ege bölgesi için ortaya konulan formül geliştirilen yazılıma aktarılarak bölgedeki 8 ile bağlı 132 ilçenin IDS değerleri ortaya ilk defa bu bildiriyle ortaya konulmuştur. Yazılıma ilçeye ait rakım değeri girildiğinde ilçelerin IDS değerleri 0,0389 hata payıyla tahmin edilmiştir. Optimum yalıtım kalınlığı hesaplamaları için en önemli parametre hesaplama yapılacak ile ait IDS değerleridiri. Literatürde Ege bölgesindeki ilçelerin IDS değerleri bulunmamaktadır. Bu çalışmada 132 ilçenin IDS değerlerinin ortaya konulmasıyla bu ilçelerin optimum yalıtım kalınlıkları ilk defa bu çalışmayla hesaplanabilecektir. Ayrıca yalıtım yapılacak binalarda yalıtımın geri ödeme süresi, ilk yatırım maliyeti gibi hesaplamaları içinde yeni bir yaklaşım getirilmiştir.

KAYNAKLAR

[1] ERKMEN, F.İ., GEDİK ZORER, G., "Örnek Bir Konutun Farklı Yöntemlerle Hesaplanan Soğutma Yüklerinin Karşılaştırılması: Antalya Ve Diyarbakır Örneği", İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 143-163, 2007.

[2] KADIOĞLU, M. "İstanbul için Isıtma ve Soğutma Derece-Gün Hesaplamaları", Temiz Enerji Sempozyumu Bildirisi, İTÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölümü, 1994.

[3] AHRENS, C.D., "Meteorology Today - An Introduction to Weather, Climate and The Environment", West Publishing Company, New York, 1982.

[4] SEVİNÇ, S., "Bursa'da Binaların Isıtılmasında Gerekli Olan Enerji ve Yakıt Miktarının Derece Gün Yöntemiyle Hesaplanması", Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 2006.

[5] Bulut, H., Büyükalaca O., Yılmaz T., Aktacir M. A., "GAP bölgesi için detaylı iklim verileri", GAP IV. Mühendislik Kongresi, Harran Üniversitesi, 183-191,(2002).

[6] Büyükalaca O., Bulut H., Yılmaz T., "Analysis of variable-base heating and cooling degree-days for Turkey", Applied Energy, 69(4): 269-283, (2001).

[7] Bulut H., Büyükalaca O., Yılmaz T., "New Outdoor Cooling Design Data for Turkey", Energy, 27(10): 923-946 (2002).

[8] Coşkun C., Oktay Z., Ertürk M., "Konutların ısıtma sezonunda seçilen iç ortama sıcaklık parameteresinin enerji-maliyet-çevre açısından değerlendirilmesi ve bir uygulama örneği", IX. Ulusal Tesisat Mühendisliği Kongresi, İzmir, 529-538, (2009).

[9] Satman A., Yalcinkaya N., "Heating and cooling degree-hours for Turkey", Energy, 24(10): 833–40, (1999).

[10] Coskun C., "A novel approach to degree-hour calculation: Indoor and outdoor reference temperature based degree-hour calculation" Energy, 35(6): 2455-2460, (2010).

[11] Oktay Z., Coskun C., Dincer I., "A new approach for predicting cooling degree hours and energy requirements in buildings", Energy, 36(8): 4855-4863, (2011).

[12] Papakostas, K., Kyriakis, N. "Heating and cooling degree-hours for Athens and Thessaloniki, Greece" Renewable Energy, 30(12): 1873-1880, (2005).

[13] Dilmaç Kesen., "A comparison of new turkish thermal insulation in building", Energy & Building, 35 (2) :161-174, (2003).

METOTREKSAT KAYNAKLI TESTİS HASARI ÜZERİNE SLYMARİN'İN ETKİLERİ

EFFECTS OF SLYMARIN ON METHOTREXATE-İNDUCED TESTİCULAR DAMAGE

Serkan Ali AKARSU

Dr. Öğretim Üyesi, Atatürk Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Döllenme ve Suni Tohumlama Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

ORCID: 0000-0003-4450-6540

Fatih Mehmet KANDEMİR

Prof. Dr., Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı Aksaray, Türkiye

ORCID: 0000-0002-8490-2479

Özet

Bu çalışmada Metotreksat (MTX) uygulanan sıçanlarda Silimarinin (SLY) etkileri araştırıldı. Çalışmada 220-250 gr ağırlığında 35 yetişkin erkek Sprague Dawley sıçanı kullanıldı. Sıçanlar kontrol, SLY, MTX, MTX+SLY25 ve MTX+SLY50 grupları olarak 5 gruba ayrıldı. Kontrol grubu, IP tek doz ile fizyolojik serum aldı. SLY grubuna 7 gün süreyle SLY (50 mg/kg oral) verildi. MTX grubuna tek doz MTX (20 mg/kg/vb IP) verildi. MTX+SLY 25 grubuna 7 gün boyunca tek doz MTX (20 mg/kg) IP, ardından oral SLY (25 mg/kg) verildi. MTX+SLY 50 grubuna ise 7 gün boyunca tek doz MTX (20 mg/kg) IP, ardından oral SLY (50 mg/kg) verildi. Deneysel aşamasının bitiminden 24 saat sonra sevofluran anestezisi altında ratlar sakrifiye edildi ve testis dokuları alındı. Çıkarılan testis dokuları serum fizyolojik ile yıkandı ve epididimisten ayrıldı. Testis dokuları tartıldı ve oksidatif stresi ölçmek için kullanıldı. Spermatolojik analiz için epididimis dokusu kullanıldı. Araştırma bulgularına göre MDA düzeyi MTX grubunda en yüksekti. SLY tedavi grubunda MDA içeriği doza bağlı olarak azaldı ($p<0.05$). CAT, GPx, SOD seviyeleri ve GSH seviyeleri MTX grubunda anlamlı olarak azalırken, SLY tedavi gruplarında bu parametrelerde düzelme oldu ($p<0,05$). Testis ağırlığı açısından gruplar arasında fark yoktu. Ancak MTX grubunda ölü ve anormal sperm oranlarında anlamlı artış vardı ($p<0.05$). SLY tedavisinin bu parametreleri sayısal olarak iyileştirdiği gözlendi. Sonuç olarak sıçanlarda 20 mg/kg İP olarak verilen MTX testislerde oksidatif hasara neden olmuş ve sperm kalitesini düşürmüştür. Ancak 7 gün süreyle oral olarak verilen SLY, oksidatif hasarı inhibe ederek sperm kalitesinde artışa neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Metotreksat, oksidatif stres, sıçan, silimarin, testis

Abstract

In this study, the effects of Silymarin (SLY) were investigated in rats administered Methotrexate (MTX). 35 adult male Sprague Dawley rats weighing 220-250 g were used in the study. The rats were divided into 5 groups as control, SLY, MTX, MTX+SLY25 and MTX+SLY50 groups. The control group received an IP single dose of physiological saline. SLY group was given SLY (50 mg/kg orally) for 7 days. A single dose of MTX (20 mg/kg IP) was given to the MTX group. A single dose of MTX (20 mg/kg/v) IP followed by oral SLY (25 mg/kg/v) was given to the MTX+SLY 25 group for 7 days. In the MTX+SLY 50 group, a single dose of MTX (20 mg/kg) IP followed by oral SLY (50 mg/kg/v) was given for 7 days. 24 hours after the end of the experimental phase, the rats were sacrificed under sevoflurane anesthesia and testicular tissues were taken. The removed testicular tissues were washed with physiological saline and separated from the epididymis. Testicular tissues were weighed and used to measure oxidative stress. Epididymis tissue was used for spermatological analysis. According to the research findings, the MDA level was highest in the MTX group. MDA content decreased in the SLY treatment group in a dose-dependent manner ($p<0.05$). While CAT, GPx, SOD levels and GSH levels

decreased significantly in the MTX group, these parameters improved in the SLY treatment groups ($p<0.05$). There was no difference between the groups in terms of testicular weight. However, there was a significant increase in the rates of dead and abnormal sperm in the MTX group ($p<0.05$). It was observed that SLY treatment numerically improved these parameters. As a result, MTX given as 20 mg/kg IP in rats caused oxidative damage in testicles and decreased sperm quality. However, SLY given orally for 7 days caused an increase in sperm quality by inhibiting oxidative damage.

Keywords: Methotrexate, oxidative stress, rat, slymarin, testis.

Giriş

Kemoterapötik ilaçlar uzun yıllardır kanser tedavisinde kullanılmaktadır (Kandemir et al., 2017). Metotreksat (MTX), folik asit metabolizması ile ilişkili olabilecek bir kemoterapotik ilaçtır (Kalemci et al., 2015). Kemoterapötik ajanlar kanser hücreleri için seçici olmayıp, yüksek proliferasyon hızına sahip normal hücreleri de etkilemektedir (Ali et al., 2017). Yapılan çalışmalar MTX böbrek (Devrim et al., 2005), akciğer (Arpag et al., 2018), karaciğer (Çetin et al., 2008), dalak (Bahceci et al., 2022) gibi dokularda hasara neden olarak fonksiyon bozukluğuna neden olmaktadır. MTX ayrıca testislerde disfonksiyona neden olmakta (Belhan et al., 2019; Pınar et al., 2018) ve sperm kalitesini düşürmektedir (Yaman et al., 2018).

Antitümöral ilaçların antikanser aktivitelerini arttırmak ve yan etkilerini azaltmak için doğal antioksidanların kullanılması önerilmektedir (Kuzu et al., 2019). Silimarin (SLY), devedikeni bitkisinden (Silybum marianum) elde edilen bir antioksidan flavonoid komplekstir (Laekeman et al., 2003). SLY'in güçlü antioksidan, anti-apoptotik, anti-enflamatuar, nöroprotektif ve antikanserojenik aktivitelere sahip olduğu bildirilmiştir (Kandemir et al., 2017a; Kandemir et al., 2017b). Yapılan çalışmalar SLY'nin çeşitli toksik ajanlara karşı dokularda protektif etkiye sahip olduğunu göstermektedir (Nencini et al., 2007; Shalan et al., 2005; Valenzuela et al., 1989). SLY testis dokusunda da aynı etkiye sahip olup sperm kalitesinin artmasını sağlamaktadır (Abdelkader et al., 2020; Heidari Khoei et al., 2019; Yaman et al., 2018).

Bu çalışmada MTX ugulanan ratlarda olası testis hasarına karşı SLY'nin 25 mg/kg ve 50 mg/kg dozlarda etkisi araştırılacaktır.

Materyal ve Metot

Çalışmada ağırlıkları 220–250 g olan 35 adet yetişkin erkek Sprague Dawley cinsi rat kullanıldı. Hayvanlar, çalışma süresince standart laboratuvar koşulları altında barındırıldı (sıcaklık: $24 \pm 1°C$, bağıl nem aralığı: %45±5 ve 12 saat aydınlık/12 saat karanlık döngüsü). Su ve yem ad libitum olarak sağlandı. Çalışmaya başlamadan önce Atatürk Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu'ndan onay alındı.

Ratlar her grupta yedi adet rattan oluşan 5 eşit gruba ayrıldı.

Kontrol grubundaki hayvanlara 1. gün intraperitoneal yolla tek doz serum fizyolojik verildi. SLY 50 grubundaki hayvanlara 7 gün süreyle oral 50 mg/kg canlı ağırlık dozunda SLY uygulandı. MTX grubundaki hayvanlara 1. gün tek doz 20 mg/kg MTX intraperitoneal olarak enjekte edildi. MTX + SLY 25 ve MTX + SLY 50 gruplarına tek bir intraperitoneal MTX enjeksiyonundan sonra 7 gün boyunca oral yolla 25 ve 50 mg/kg/vücut ağırlığı dozunda SLY uygulandı. Tüm hayvanlar, son uygulamadan 24 saat sonra sevofluran (Sevorane liquid 100%, Abbott Laboratory, İstanbul, Türkiye) anestezisi altında dekapitasyon yoluyla sakrifiye edildi.

Sakrifikasyondan sonra ratların testis dokuları çıkartıldı. Serum fizyolojik ile yıkandıktan sonra testisler epididimis kısmından ayrılıp, bir petri kabı içerisinde kauda epididimis 5 mL serum fizyolojikle birlikte trimlendi. Elde edilen sıvı sperma örneği olarak kullanıldı.

Spermada motilite tayini için ısıtma tablası yerleştirilmiş bir ışık mikroskobu (Leica, Leica Microsystems, Almanya) kullanıldı. Sperma örneklerin yaklaşık 20 µL kadar lam üzerine konulup üzeri lamel ile kapatıldı. 100X büyütmede 3 farklı alan incelenerek total motilite değeri yüzde olarak

hesaplandı (Aksu et al., 2017). Spermada yoğunluk tayini Aksu ve ark. çalışmasında belirttiği şekilde yapıldı. 5 µL sperma örneği üzerine 995 µL eosin boyasından eklenerek bir ependorf tüpü içerisinde karıştırıldı. Karışımdan 10 µL alınarak Thoma lamında sayım yapıldı (Aksu et al., 2021).

Ölü ve anormal spermatozoon oranı için ise yaklaşık 10 µL sperma örneği bir lam üzerine damlatıldı ve 10 µl eozin boya (%5) ilave edilerek lamel kullanılarak karıştırıldı ve froti çekildi ve kurumaya bırakıldı. Tüm slaytlar 400x büyütmede ışık mikroskobu altında değerlendirildi. Baş kısmı boyanan spermalar ölü olarak değerlendirildi. Sperm hücre anormallikleri, ise çekilen frotilerden toplam 200 adet spermatozoa sayıldı ve sonuç yüzde (%) olarak ifade edildi (Aksu et al., 2021).

Tablo 1. Deney gruplarına ait oksidatif stres parametre sonuçları

	Kontrol	**SLY**	**MTX**	**MTX+ SLY25**	**MTX+ SLY 50**
MDA (nmol/gdoku)	18.62±0.56^{a}	18.08±0.51^{a}	51.42±1.38^{d}	38.72±1.07^{c}	26.99±0.73^{b}
GSH (nmol/g doku)	0.91±0.02^{d}	0.96±0.03^{d}	0.23±0.01^{a}	0.43±0.02^{b}	0.71±0.02^{c}
CAT (katal/g protein)	14.52±0.83^{d}	14.73±0.86^{d}	5.32±0.33^{a}	8.01±0.37^{b}	11.65±0.9^{c}
GPx (U/g protein)	19.57±1.11^{d}	19.81±1.14^{d}	7.32±0.51^{a}	10.14±0.72^{b}	15.02±0.9^{c}
SOD (U/ g protein)	11.03±0.87^{c}	13.96±0.98^{d}	6.01±0.43^{a}	8.25±0.48^{b}	9.01±0.56^{b}

*aynı satırdaki farklı harfler istatistiki olarak farklılığı ifade eder p<0.05, *one way anova/Duncan

Tablo 2. Toplam testis ağırlığı ve epididimal sperm parametreleri sonuçları

	Total Testis Ağırlığı (mg)	**Total Motilite (%)**	**Yoğunluk (x10^{6})**	**Ölü- Canlı Spermatozoon Oranı (%)**	**Anormal Spermatozoon Oranı (%)**
Control	2307,71±175,38	81,40±3,76^{c}	73,42±6,51	16,28±1,60^{b}	4,19±0,69^{b}
MTX	2448,42±221,332	59,02±4,59^{a}	70,71±7,15	23,14±1,95^{c}	9,42±1,27^{a}
SLY	2404,571±277,77	83,30±2,69^{c}	75,01±5,03	13,85±1,46^{a}	4,42±0,97^{b}
MTX+SLY 25	2398,85±166,36	62,82±2,96^{a}	73,01±6,13	19,42±1,13^{c}	5,01±0,81^{b}
MTX+SLY 50	2387,42±179,98	70,92±2,52^{b}	72,14±4,29	17,71±1,25^{b}	4,85±0,69^{b}

*Aynı sütunda farklı küçük harfler (a, b,c; P < 0.05) istatistiksel olarak anlamlıdır. *one way anova/Duncan

Bulgular ve Tartışma

Çalışmaya ait biyokimyasal parametreler Tablo 1'de sunulmuştur. Lipid peroksidasyon seviyelerinin bir göstergesi olarak MDA, membran doymamış yağ asidinin önemli bir oksidatif bozulma ürünüdür ve biyolojik olarak aktif özelliklere sahiptir (Sikka, 1996). MTX,'in testis dokusunda oksidatif hasara neden olduğu önceki çalışmalarda belirtilmektedir (Armagan et al., 2008; Felemban et al., 2020; Sönmez et al., 2016). Bizim çalışmamızda en yüksek MDA düzeyi MTX grubunda tespit edilirken, en düşük değerler SLY ve kontrol gruplarında tespit edildi (p<0.05). Ayrıca, MTX hücre içi enzimatik olmayan antioksidan seviyelerini ve enzimatik antioksidan aktivitelerini azaltmıştır (p<0.05). SLY güçlü antioksidan özellik gösteren flavonoid maddedir (Kandemir et al., 2017a; Yardım et al., 2021). Yapılan bir çalışmada 200 mg/kg SLY'nin ratlarda MTX uygulaması kaynaklı testis hasarını engellediği antioksidan savunma sistemini güçlendirdiği belirtilmektedir. Mevcut çalışmada SLY 25 mg/kg ve 50 mg/kg dozlarda kullanılmış ve antioksidan aktivite artmıştır. Bu durum SLY'nin düşük dozlarda dahi hücre içi enzimatik ve non enzimatik antioksidan savunma sistemini güçlendirdiği doğrulamaktadır. Ancak doz bağımlı olarak antioksidan aktivitenin arttığı da söylenebilir.

Spermatolojik parametrelerin sonuçları Tablo 2'de sunuldu. Kemoterapötik ajanlar testislerde fonksiyon kaybına neden olarak sperm kalitesini düşürmektedir (Aksu et al., 2019; Ekinci Akdemir et al., 2019). Sonuçlarımıza göre, gruplar arasında testis ağırlığı bakımından herhangi bir farklılık görülmedi. SLY ve MTX uygulanan ratlarda sperm kalitesinin 6 haftalık uygulama sonrası aşırı düştüğü görülmüştür (Yaman et al., 2018). Bizim bulgularımızda MTX grubunda kontrol, SLY ve MTX+SLY 50 gruplarına göre sperm motilitesi anlamlı olarak azalırken, anormal sperm yüzdesi ve ölü sperm yüzdesi anlamlı olarak artması bu bakımdan uyumludur. Ancak uygulama süresi ve antioksidan doz farklılığı çalışmalar arası sperm kalite değişkenliğinin sebebi olarak görülmüştür.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak MTX ratlarda testis dokusunda oksidatif strese neden olarak sperm kalitesini düşürmektedir. SLY ise bu hasarın azaltılmasını sağlayarak sperm kalitesinin iyileşmesini sağlamaktadır. Bu yüzden MTX uygulamasında yan etkilerin azaltılması amacıyla SLY kullanılabilir.

KAYNAKLAR

Abdelkader, N. F., Elyamany, M., Gad, A. M., Assaf, N., Fawzy, H. M., & Elesawy, W. H. (2020). Ellagic acid attenuates liver toxicity induced by valproic acid in rats. *Journal of Pharmacological Sciences*, *143*(1), 23-29.

Aksu, E., Kandemir, F., Özkaraca, M., Ömür, A., Küçükler, S., & Çomaklı, S. (2017). Rutin ameliorates cisplatin-induced reproductive damage via suppression of oxidative stress and apoptosis in adult male rats. *Andrologia*, *49*(1), e12593.

Aksu, E. H., Kandemir, F. M., & Küçükler, S. (2021). Ameliorative effect of hesperidin on streptozotocin-diabetes mellitus-induced testicular DNA damage and sperm quality degradation in Sprague–Dawley rats. *Journal of food biochemistry*, *45*(10), e13938.

Aksu, E. H., Kandemir, F. M., Yıldırım, S., Küçükler, S., Dörtbudak, M. B., Çağlayan, C., & Benzer, F. (2019). Palliative effect of curcumin on doxorubicin-induced testicular damage in male rats. *Journal of biochemical and molecular toxicology*, *33*(10), e22384.

Ali, N., Rashid, S., Nafees, S., Hasan, S. K., Shahid, A., Majed, F., & Sultana, S. (2017). Protective effect of Chlorogenic acid against methotrexate induced oxidative stress, inflammation and apoptosis in rat liver: An experimental approach. *Chemico-Biological Interactions*, *272*, 80-91.

Armagan, A., Uzar, E., Uz, E., Yilmaz, H., Kutluhan, S., Koyuncuoglu, H., Soyupek, S., Cam, H., & Serel, T. (2008). Caffeic acid phenethyl ester modulates methotrexate-induced oxidative stress in testes of rat. *Human & experimental toxicology*, *27*(7), 547-552.

Arpag, H., Gül, M., Aydemir, Y., Atilla, N., Yiğitcan, B., Cakir, T., Polat, C., Þehirli, Ö., & Sayan, M. (2018). Protective effects of alpha-lipoic acid on methotrexate-induced oxidative lung injury in rats. *Journal of investigative surgery*, *31*(2), 107-113.

Bahceci, İ., Tumkaya, L., Mercantepe, T., Aslan, N., Duran, Ö. F., Soztanaci, U. S., & Yazıcı, Z. A. (2022). Inhibition of methotrexate induced toxicity in the adult rat spleen by adalimumab. *Drug and Chemical Toxicology*, 1-7.

Belhan, S., Çomaklı, S., Küçükler, S., Gülyüz, F., Yıldırım, S., & Yener, Z. (2019). Effect of chrysin on methotrexate-induced testicular damage in rats. *Andrologia*, *51*(1), e13145.

Çetin, A., Kaynar, L., Kocyigit, I., Hacioglu, S. K., Saraymen, R., Ozturk, A., Sari, I., & Sagdic, O. (2008). Role of grape seed extract on methotrexate induced oxidative stress in rat liver. *The American journal of Chinese medicine*, *36*(05), 861-872.

Devrim, E., Çetin, R., Kılıçoğlu, B., Imge Ergüder, B., Avcı, A., & Durak, İ. (2005). Methotrexate causes oxidative stress in rat kidney tissues. *Renal failure*, *27*(6), 771-773.

Ekinci Akdemir, F. N., Yildirim, S., Kandemir, F. M., Aksu, E. H., Guler, M. C., Kiziltunc Ozmen, H., Kucukler, S., & Eser, G. (2019). The antiapoptotic and antioxidant effects of eugenol against cisplatin-induced testicular damage in the experimental model. *Andrologia*, *51*(9), e13353.

Felemban, S. G., Aldubayan, M. A., Alhowail, A. H., & Almami, I. S. (2020). Vitamin B17 ameliorates methotrexate-induced reproductive toxicity, oxidative stress, and testicular injury in male rats. *Oxidative medicine and cellular longevity*, *2020*.

Heidari Khoei, H., Fakhri, S., Parvardeh, S., Shams Mofarahe, Z., Ghasemnejad-Berenji, H., Nazarian, H., & Baninameh, Z. (2019). Testicular toxicity and reproductive performance of streptozotocin-induced diabetic male rats: the ameliorating role of silymarin as an antioxidant. *Toxin Reviews*, *38*(3), 223-233.

Kalemci, S., Topal, Y., Celik, S. Y., Yilmaz, N., Beydilli, H., Kosar, M. I., Dirican, N., & Altuntas, I. (2015). Silibinin attenuates methotrexate-induced pulmonary injury by targeting oxidative stress. *Experimental and therapeutic medicine*, *10*(2), 503-507.

Kandemir, F., Küçükler, S., & Çağlayan, C. (2017a). Beneficial effects of silymarin and naringin against methotrexate-induced hepatotoxicity in rats. *Atatürk Üniversitesi Veteriner Bilimleri Dergisi*, *12*(2), 167-177.

Kandemir, F. M., Kucukler, S., Caglayan, C., Gur, C., Batil, A. A., & Gülçin, İ. (2017b). Therapeutic effects of silymarin and naringin on methotrexate-induced nephrotoxicity in rats: Biochemical evaluation of anti-inflammatory, antiapoptotic, and antiautophagic properties. *Journal of food biochemistry*, *41*(5), e12398.

Kuzu, M., Yıldırım, S., Kandemir, F. M., Küçükler, S., Çağlayan, C., Türk, E., & Dörtbudak, M. B. (2019). Protective effect of morin on doxorubicin-induced hepatorenal toxicity in rats. *Chemico-Biological Interactions*, *308*, 89-100.

Laekeman, G., De Coster, S., & De Meyer, K. (2003). St. Mary's Thistle: an overview. *Journal de pharmacie de Belgique*, *58*(1), 28-31.

Nencini, C., Giorgi, G., & Micheli, L. (2007). Protective effect of silymarin on oxidative stress in rat brain. *Phytomedicine*, *14*(2-3), 129-135.

Pınar, N., Çakırca, G., Özgür, T., & Kaplan, M. (2018). The protective effects of alpha lipoic acid on methotrexate induced testis injury in rats. *Biomedicine & Pharmacotherapy*, *97*, 1486-1492.

Shalan, M., Mostafa, M., Hassouna, M., El-Nabi, S. H., & El-Refaie, A. (2005). Amelioration of lead toxicity on rat liver with vitamin C and silymarin supplements. *Toxicology*, *206*(1), 1-15.

Sikka, S. C. (1996). Oxidative stress and role of antioxidants in normal and abnormal sperm function. *Frontiers in bioscience: a journal and virtual library*, *1*, e78-86.

Sönmez, M. F., Çilenk, K. T., Karabulut, D., Ünalmış, S., Deligönül, E., Öztürk, İ., & Kaymak, E. (2016). Protective effects of propolis on methotrexate-induced testis injury in rat. *Biomedicine & Pharmacotherapy*, *79*, 44-51.

Valenzuela, A., Aspillaga, M., Vial, S., & Guerra, R. (1989). Selectivity of silymarin on the increase of the glutathione content in different tissues of the rat. *Planta medica*, *55*(05), 420-422.

Yaman, T., Uyar, A., Kaya, M. S., Keles, Ö. F., Uslu, B. A., & Yener, Z. (2018). Protective effects of silymarin on methotrexate-induced damages in rat testes. *Brazilian Journal of Pharmaceutical Sciences*, *54*.

Yardım, A., Kucukler, S., Özdemir, S., Çomaklı, S., Caglayan, C., Kandemir, F. M., & Çelik, H. (2021). Silymarin alleviates docetaxel-induced central and peripheral neurotoxicity by reducing oxidative stress, inflammation and apoptosis in rats. *Gene*, *769*, 145239.

1,2-BIS(3,5-DIFLUOROPHENYL)ETHANE-1,2-DIONE: SYNTHESIS, STRUCTURAL CHARACTERIZATION, HIRSHFELD SURFACE ANALYSIS AND THEORETICAL STUDIES

Cenk ALKAŞ

Iğdır University, Department of Bioengineering and Sciences, Iğdır-Turkey

ORCID: 0009-0003-8599-4461

Alpaslan BAYRAKDAR

Asst. Prof., Iğdır University, Vocational School of Higher Education for Healthcare Services, Iğdır-Turkey

ORCID: 0000-0001-7967-2245

Abstract

1,2-bis(3,5-difluorophenyl)ethane-1,2-dione (DFED) is a biochemical compound belonging to the class of beta-diketones containing two 3,5-difluorophenyls attached to the ethane-1,2-dione nucleus. The structural and electronic properties of the compound were calculated using the Density Functional Theory (DFT) method to theoretically characterize DFED. The contributions of atoms in the crystal structure of DFED and the interactions between the molecules in the crystal were visualized and illuminated with the help of Hirsfeld surface analysis.

Keywords: DFT, Hirsfeld surface, 2-dione, HOMO-LUMO

Introduction

1,2-bis(3,5-difluorophenyl)ethane-1,2-dione (DFED) is a compound containing bioactive groups such as beta-diketone, phenyl rings and fluorine atoms synthesized by Brown et al.(Brown & Balaich, 2021. The DFED belongs to the class of beta-diketones, which contain an ethane-1,2-dione group at the center and 3,5-difluorophenyl groups attached on both sides of this group (Brown & Balaich, 2021). The substitution of fluorine atoms in the phenyl rings of DFED enhances the compound's stability and plays a significant role in its reactivity (Corley et al., 2019).

The DFED compound has the potential to be used in a variety of applications. For instance, as an intermediate compound used in organic synthesis, it can be employed as a key building block in various reactions and serve as an important component in the synthesis of new compounds. The presence of the beta-diketone group in the molecular structure enables the formation of chelate complexes with metal ions, making it valuable in catalysis and coordination chemistry as a ligand (Khorasani et al., 2019). In addition, they can be used in the development of new drug candidates due to the fluorine atoms in their structure (A. Bayrakdar, 2023; Mei et al., 2020). Therefore, it is evident that DFED could possess bioactive properties.

Multidisciplinary studies play crucial role in the fields of physics, chemistry, biology, and computer technology (Baum et al., 2021). Interdisciplinary approaches, such as understanding the impact of physical properties on chemical processes, molecular-level understanding of biological systems, and the use of computer technology for data analysis and simulations, are of great importance in solving complex problems (Garino, Terenzi, Barone, & Salassa, 2016). Biochemical properties of molecules can be predicted with high accuracy by using theoretical methods, which are cost-effective compared to experimental studies. The aim of this study is to theoretically elucidate the structural and electronic properties of the DFED molecule using the DFT method and contribute it to the literature. In addition, intermolecular interactions and contributions of atoms to these interactions were investigated using the Hirshfeld surface analysis (HSA) method.

Materials and Methods

Computational Methods

Quantum chemical computation-based programs have been widely used recently to elucidate the properties of molecular systems. These programs aim to solve the time-independent Schrödinger equation using approaches specifically designed for molecular systems. In the theoretical study of the DFED, Gaussview molecular visualization program (Dennington, Keith, & Millam, 2009) was used to draw the 3D structure of the molecule, enter the input parameters and analyze the obtained data. In the calculations, Becke's three-parameter energy functional B3LYP hybrid approach (Becke, 1993) and the 6-31G(d) basis set were used. Quantum chemical calculations were performed using the Gaussian 09w package program (Frisch, 2009) based on the prepared input files. Additionally, molecular electrostatic potential (MEP) analysis was conducted to visualize and analyze the electrophilic and nucleophilic regions on the molecule. Crystal Explorer program (Turner et al.) was employed to perform HSA in order to understand the contributions of atoms and molecular interactions in the crystal structure of the DFED molecule.

Findings and Discussion

Molecular Structure Study

The accurate calculation of the structural and electronic properties of a molecule can only be performed based on its most stable structure (Noureddine et al., 2020). Therefore, an optimization process was carried out based on energy evaluations to determine the most stable molecular conformation of the DFED compound. The optimized molecular structure of DFED, calculated at the DFT/B3LYP level with the 6-31G(d) basis set, was shown in **Figure 1**. The structural parameters of DFED, such as bond lengths and bond angles, obtained from theoretical calculations and X-ray crystal analysis, were presented in **Table 1**.

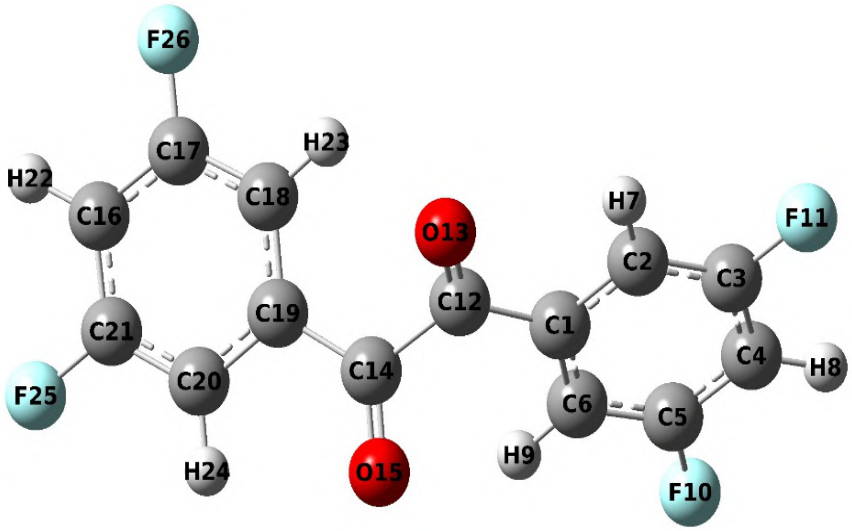

Figure 2. Optimized molecular structure of DFED via DFT/B3LYP level and 6-31G(d) basis set.

The agreement between experimental and theoretical structure parameters was compared with the help of correlations. Correlation curves between bond lengths and bond angles are shown in Figure 2a and b, respectively. Although these correlation values differ slightly, they are in good agreement with the experimental results, especially for bond lengths. This difference is expected as the calculations are performed on an isolated molecule while the experimental results are obtained in the solid phase. In the gas phase, the calculated global minimum energy of DFED molecule was found to be -1086.8799 Hartree (≈ −2957 eV).

Table 1. Optimized structural parameters of DFED compound.

Bond Length (Å)	Calculated	Experimental		**Bond Angle (°)**	Calculated	Experimental
C1-C2	1.40	1.40		C2-C1-C6	120.42	120.59
C1-C6	1.40	1.40		C2-C1-C12	116.76	117.84
C1-C12	1.49	1.49		C6-C1-C12	122.78	121.59
C2-C3	1.39	1.37		C1-C2-C3	118.77	117.85
C3-C4	1.39	1.38		C2-C3-C4	122.37	123.72
C3-F11	1.34	1.36		C2-C3-F11	119.29	118.74
C4-C5	1.39	1.37		C4-C3-F11	118.34	117.54
C5-C6	1.39	1.38		C3-C4-C5	117.41	116.21
C5-F10	1.35	1.35		C4-C5-C6	122.65	123.87
C6-H9	1.08	0.93		C4-C5-F10	118.47	117.84
C12-O13	1.22	1.22		C6-C5-F10	118.88	118.28
C12-C14	1.54	1.54		C1-C6-C5	118.38	117.73
C14-O15	1.22	1.22		C5-C6-H9	119.48	121.10
C14-C19	1.49	1.49		C1-C12-O13	122.20	122.83
C16-C17	1.39	1.37		C1-C12-C14	119.66	119.05
C16-C21	1.39	1.38		O13-C12-C14	118.06	117.99
C17-C18	1.39	1.38		C12-C14-O15	118.06	117.99
C17-F26	1.35	1.35		C12-C14-C19	119.66	119.05
C18-C19	1.40	1.40		O15-C14-C19	122.20	122.83
C18-H23	1.08	0.93		C17-C16-C21	117.41	116.21
C19-C20	1.40	1.40		C16-C17-C18	122.65	123.87
C20-C21	1.39	1.37		C16-C17-F26	118.47	117.84
C21-F25	1.34	1.36		C18-C17-F26	118.88	118.28
				C17-C18-C19	118.38	117.73
				C17-C18-23	119.48	121.10
				C19-C18-23	122.13	121.56
				C14-C19-C18	122.78	121.56
				C14-C19-C20	116.76	117.84
				C18-C19-C20	120.42	120.59
				C19-C20-C21	118.77	117.85
				C16-C21-C20	122.37	123.72
				C16-C21-F25	118.34	117.54
				C20-C21-F25	119.29	118.74

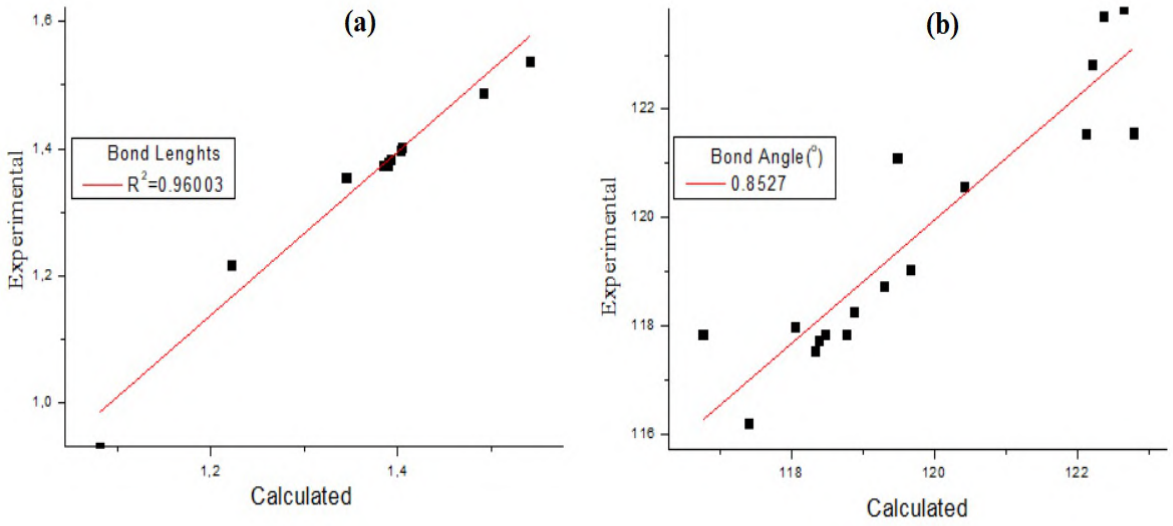

Figure 3. Correlation curves between experimental and calculated parameters of DFED compound, **a)** Bond Lenghts, **b)**Bond Angles

HOMO-LUMO Molecular Orbital Analysis

The highest occupied molecular orbital (HOMO) and the lowest unoccupied molecular orbital (LUMO) are important parameters that determine the reactivity of molecules. These orbitals, also referred to as frontier orbitals, allow for the analysis of a molecule's interaction mechanism with another molecule and the examination of electronic properties such as ionization potential, electron affinity, electronegativity, chemical hardness, chemical softness, and chemical potential (Geerlings, De Proft, & Langenaeker, 2003; Parr, 1980). The HOMO-LUMO orbital energies and the parameters calculated based on them were presented in **Table 2**.

While the HOMO orbital represents the electron-donating ability of a DFED, the LUMO orbital represents its electron-accepting capability. The 3D structure of the HOMO-LUMO orbitals for the DFED compound, obtained through calculations performed using the DFT/B3LYP method and the 6-31G(d) basis set, was provided in **Figure 3**. A large ΔE energy difference in chemical reactions signifies high molecular stability, indicating low reactivity. In the conducted study, the energy difference between the HOMO and LUMO orbitals of the molecule was calculated to be 4.11 eV.

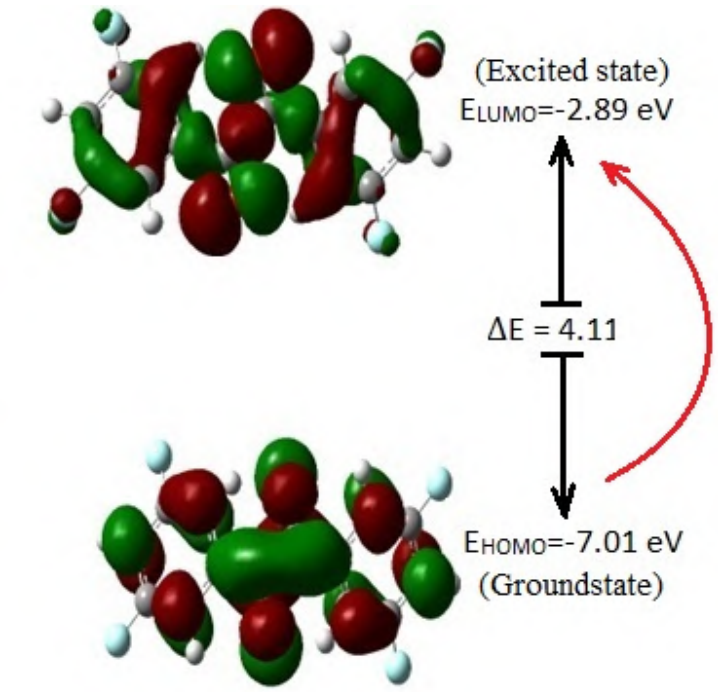

Figure 4. HOMO-LUMO energies calculated using B3LYP/6–311 + G(d, p) level

Table 2. The total energy. comparison of HOMO-LUMO energy gaps and related molecular properties of the title compound with B3LYP/6-31G(d) level.

LUMO orbital enegy (eV)	-2.89
HOMO orbital energy (eV)	-7.01
ΔE energy difference (eV)	4.11
Ionization potential (eV)	7.01
Electron affinity (eV)	2.89
electronegativity (eV)	4.95
chemical hardness (eV)	2.06
chemical softness $(eV)^{-1}$	0.24
chemical potential (eV)	-4.95

Molecular Electrostatic Potential (MEP)Analysis

Molecular Electrostatic Potential (MEP) maps, which are used to understand the biological activities of compounds, molecular recognition processes, and chemical reaction mechanisms, are calculated based on the charges of atoms and the distribution of electrons within the molecule (A. Bayrakdar, Mert, Kasımoğulları, Bangaru, & Manivannan, 2022; Gatfaoui, Issaoui, Roisnel, & Marouani, 2019; Trabelsi et al., 2019). The colors in the MEP map represent the variations in electrostatic potential within the molecular system. In the map, the red color represents regions of the molecule that carry a negative charge. These red regions are typically areas of higher electron density. They can be considered as potential binding sites for a drug candidate, as they are areas where molecules can bind. On the other hand, the blue color represents regions of the molecule that carry a positive charge. These blue regions are usually areas of lower electron density. While the blue regions may not serve as binding sites for the molecule, they can be evaluated as potential interaction sites.

In this section, the MEPs map calculated with the B3LYP level of the DFED molecule and the 6-31G(d) basis set is presented in Figure 4. The electrostatic potential change was found between -

3.357e-2 and 3.357e-2 in the theoretically generated MEP map for the DFED molecule. Figure 4 clearly shows that potential binding sites of the molecule exhibiting higher electron density are localized on O13 and O15 atoms, while regions with low electron density are localized on H8, H22, C12 and C14 atoms.

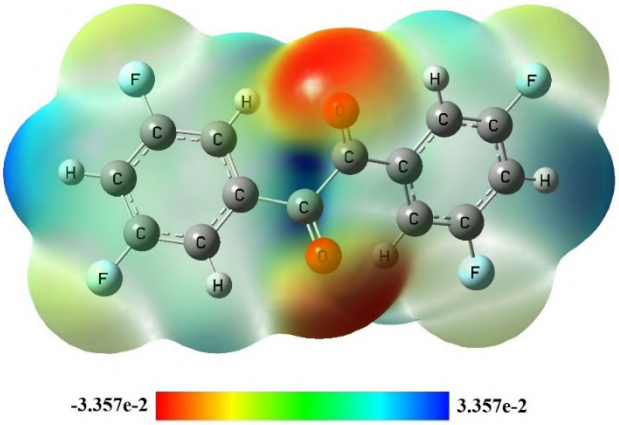

Figure 5. MEP surface map of DFED obtained using B3LYP/6-31G(d)

Hirshfeld Surface Analysis

Hirsfeld surface analysis is a widely used method in crystallography to understand the properties, interactions, and structures of molecular crystal surfaces. The hirshfeld surface, drawn over normalized distances (dnorm), is also very useful in determining the nature of contacts and provides important information for applications in materials science, chemistry, physics, nanotechnology and many other disciplines.

The red, blue, and white regions on the HS surface represent shorter, longer, and equal interatomic contact distances than the sum of the van der Waals radii, respectively (Faihan vd., 2022; Spackman & Jayatilaka, 2009). The hirshfeld surface plotted over the dnorm for DFED is shown in **Figure 5**. As clearly depicted in **Figure 5**, HSA reveals the occurrence of hydrogen bond interactions between F atoms and H atoms in the molecule.

Contributions to interatomic contacts can be measured using 2D fingerprint plots. The value "*di*" on the graphs represents the distance from the surface to the nearest atom within the surface, while "*de*" represents the distance from the surface to the nearest atom outside the surface (Ahmed et al., 2021; Malik et al., 2022).

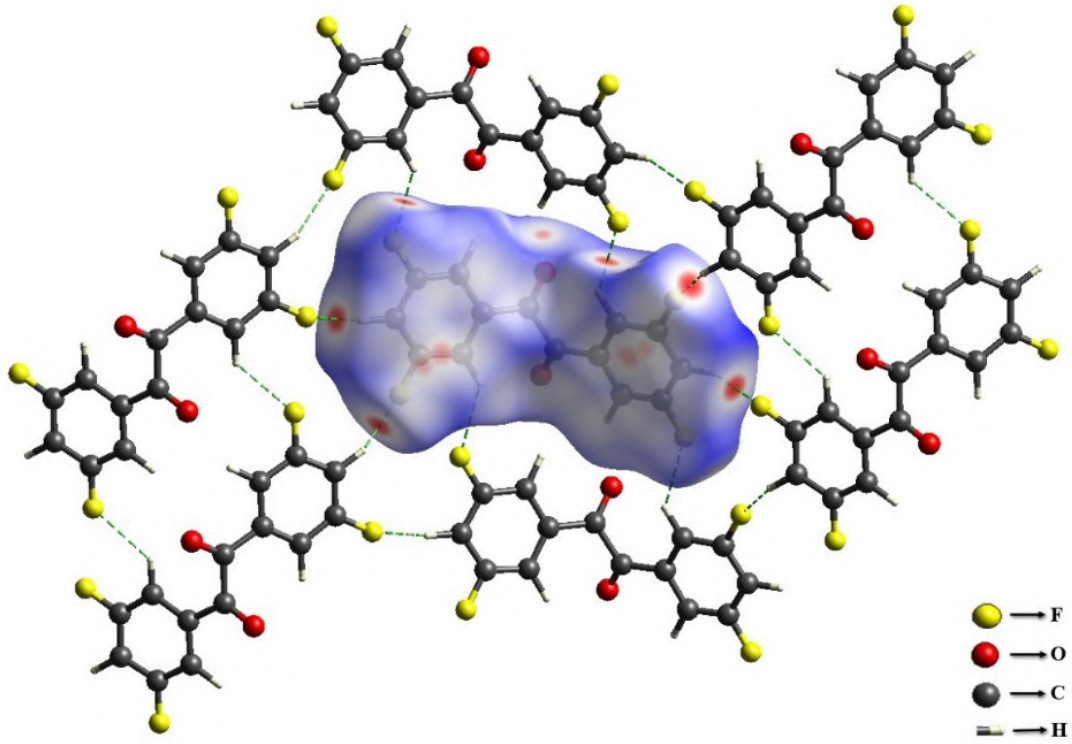

Figure 6. dnorm mapped on the HS to visualize the intermolecular interactions

The contribution of each contact to the crystal packing is also considered when calculating the contribution of the contact to the crystal lattice. All possible interactions in the crystal package of DFED were analyzed with the 2D fingerprint plots given in **Figures 6a-e**. The quantitative results of Hirshfeld surface analysis for the molecule mentioned in the title were presented in Table 3 for interactions with a contribution ratio of more than 5%. **Table 3** shows that the largest contribution to crystal packing was due to F···H/H··F interactions with 32.8%.

Table 3. Percentages of contribution of interatomic contacts to the hirshfeld surface

Contacts	Contribution Percentages (%)
F···H/H···F	32.8
H···O/O···H	15.7
C···C	12.8
F···F	11.2
C···H/H···C	8.9

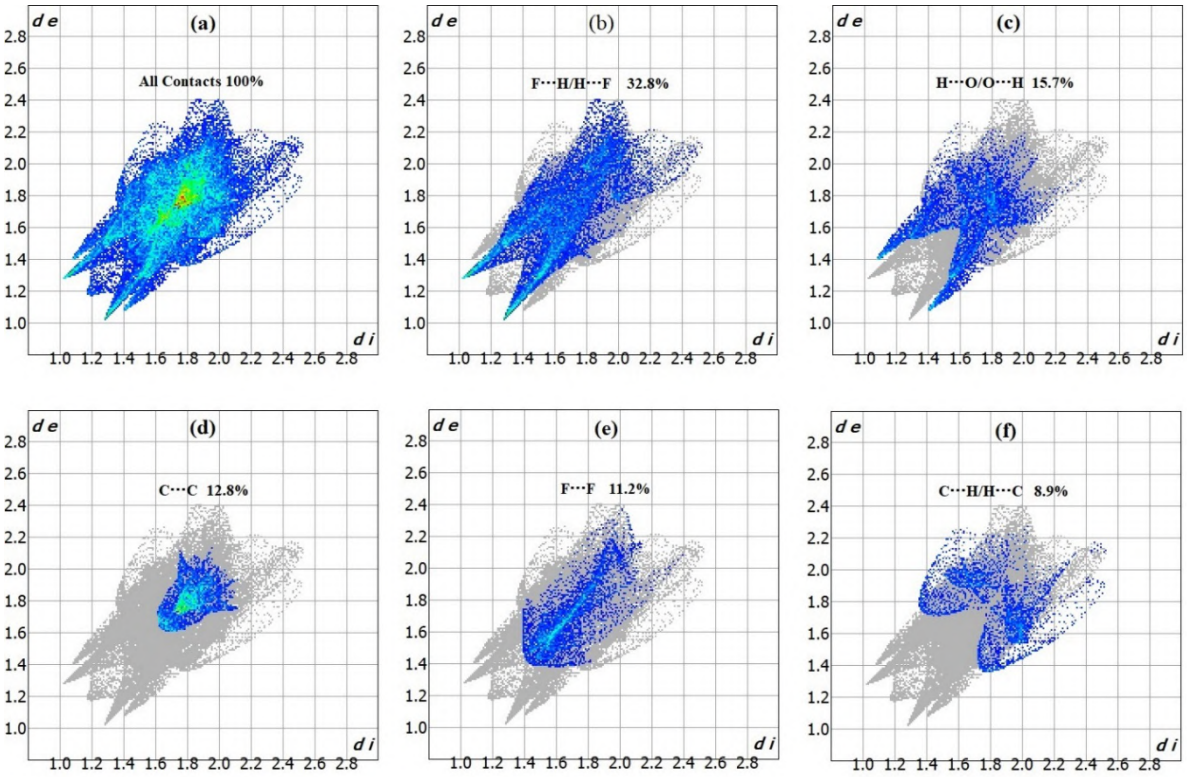

Figure 7. Important 2D finger print plots of DFED

Conclusion

The theoretical study performed using DFT demonstrated that the optimized geometries are in close agreement with the experimentally obtained structures. A three-dimensional electrostatic potential map was generated for the DFED molecule. This map revealed that the nucleophilic regions are localized on the oxygen atoms, while the electrophilic regions are localized on the hydrogen atoms in the ring structure. The reactivity of the compound was examined by calculating the HOMO-LUMO orbitals and associated global and local reactivity descriptors. The interatomic interactions occurring in the DFED crystal were elucidated using Hirshfeld surface analysis and fingerprint plots.

Thanks and Information Note

The licensed software used in this study was supported by Grant No: 2013FBE013.

References

Baum, Z. J., Yu, X., Ayala, P. Y., Zhao, Y., Watkins, S. P., & Zhou, Q. (2021). Artificial intelligence in chemistry: current trends and future directions. Journal of Chemical Information and Modeling, 61(7), 3197-3212.

Bayrakdar, A., Mert, S., Kasımoğulları, R., Bangaru, S., & Manivannan, P. (2022). Synthesis, spectroscopic (FT-IR and NMR), DFT and molecular docking studies of ethyl 1-(3-nitrophenyl)-5-phenyl-3-((4-(trifluoromethyl) phenyl) carbamoyl)-1H-pyrazole-4-carboxylate. Research on Chemical Intermediates, 48(5), 2087-2109.

Bayrakdar, A. (2023). Quantum Computational, Structural Characterization, Hirshfeld Surface, Electronic Properties and Molecular Docking Studies on N-(2, 3, 5, 6-TetraFluoropyridin-4-yl) Formamide. Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering.

Becke, A. D. (1988). Phys Rev A 38: 3098. Becke AD (1993) J Chem Phys, 98, 1372.

Brown, L. C., & Balaich, G. J. (2021). Crystal structure of 1, 2-bis (3, 5-difluorophenyl) ethane-1, 2-dione. Acta Crystallographica Section E: Crystallographic Communications, 77(Pt 7), 700.

Corley, C. A., Kobra, K., Peloquin, A. J., Salmon, K., Gumireddy, L., Knoerzer, T. A., ... & Iacono, S. T. (2019). Utilizing the regioselectivity of perfluoropyridine towards the preparation of phenyoxyacetylene precursors for partially fluorinated polymers of diverse architecture. Journal of Fluorine Chemistry, 228, 109409.

GaussView, V., Dennington, R., Keith, T. A., & Millam, J. M. (2016). Semichem Inc. Shawnee Mission, KS, 2016.

Faihan, A. S., Aziz, N. M., Ashfaq, M., Hassan, W. M., Al-Jibori, S. A., Al-Janabi, A. S., ... & Al-barwari, A. S. (2022). Synthesis, characterization, and x-ray crystallography of unexpected chloro-substitution on 1-(4-chlorophenyl)-3-phenylthiourea platinum (II) complex with tertiary phosphine ligand. Journal of Molecular Structure, 1270, 133985.

Frisch, A. (2009). gaussian 09W Reference. Wallingford, USA, 25p, 470.

Garino, C., Terenzi, A., Barone, G., & Salassa, L. (2016). Teaching inorganic photophysics and photochemistry with three ruthenium (II) polypyridyl complexes: a computer-based exercise. Journal of Chemical Education, 93(2), 292-298.

Gatfaoui, S., Issaoui, N., Roisnel, T., & Marouani, H. (2019). A proton transfer compound template phenylethylamine: synthesis, a collective experimental and theoretical investigations. Journal of Molecular Structure, 1191, 183-196.

Geerlings, P., De Proft, F., & Langenaeker, W. (2003). Conceptual density functional theory. Chemical reviews, 103(5), 1793-1874.

Khorasani, M. Y., Langari, H., Sany, S. B. T., Rezayi, M., & Sahebkar, A. (2019). The role of curcumin and its derivatives in sensory applications. Materials Science and Engineering: C, 103, 109792.

Mei, H., Han, J., Klika, K. D., Izawa, K., Sato, T., Meanwell, N. A., & Soloshonok, V. A. (2020). Applications of fluorine-containing amino acids for drug design. European journal of medicinal chemistry, 186, 111826.

Noureddine, O., Gatfaoui, S., Brandan, S. A., Sagaama, A., Marouani, H., & Issaoui, N. (2020). Experimental and DFT studies on the molecular structure, spectroscopic properties, and molecular docking of 4-phenylpiperazine-1-ium dihydrogen phosphate. Journal of Molecular Structure, 1207, 127762.

Fukui, K., & Pullman, A. (Eds.). (2012). Horizons of Quantum Chemistry: Proceedings of the Third International Congress of Quantum Chemistry Held at Kyoto, Japan, October 29–November 3, 1979 (Vol. 3). Springer Science & Business Media.

Spackman, M. A., & Jayatilaka, D. (2009). Hirshfeld surface analysis. CrystEngComm, 11(1), 19-32.

Trabelsi, S., Issaoui, N., Brandán, S. A., Bardak, F., Roisnel, T., Atac, A., & Marouani, H. (2019). Synthesis and physic-chemical properties of a novel chromate compound with potential biological applications, bis (2-phenylethylammonium) chromate (VI). Journal of Molecular Structure, 1185, 168-182.

Turner, M. J., McKinnon, J. J., Wolff, S. K., Grimwood, D. J., Spackman, P. R., Jayatilaka, D., & Spackman, M. A. (2017). CrystalExplorer17.

FUTBOLCULARIN SPORTİF SÜREKLİ KENDİNE GÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF THE SPORTS CONTINUOUS SELF-CONFIDENCE LEVELS OF FOOTBALLERS

Doç. Dr. Ali YILDIRIM

Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi, Kilis, Türkiye.

[1]0000000276265828

Dr. Öğretim Üyesi Tugay YILMAZ

Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor, Kilis, Türkiye.

Özet

Bu araştırma, Kilis Amatör Küme Futbol Müsabakalarına katılan futbolcuların sportif özgüven düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu 2022-2023 sezonu içerisinde birinci amatör kümede futbol oynayan 162 futbolcu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak 'Kişisel Bilgi Formu', Vealey (1986) tarafından geliştirilen Yıldırım (2013) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan 'Sportif Sürekli Kendine Güven Ölçeği' kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler IBM SPSS 22.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Üç değişkenden az değişkenler için Mann Whitney U üç ve daha fazla değişkenler için Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Kullanılan analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir. Elde edilen bulgularda katılımcıların yaş, spor yılı ve eğitim değişkenine göre sportif sürekli kendine güven ölçeği puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır $p>0,05$.

Sonuç olarak; Araştırmaya katılan futbolcuların yaş, spor yılı ve eğitim düzeyi gibi değişkenler açısından sportif sürekli kendine güven düzeylerinde anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Futbol, Sportif Güven

ABSTRACT

This research was carried out to examine the sportive self-confidence levels of football players participating in Kilis Amateur Cluster Football Competitions in terms of various variables. The sample group of the research consists of 162 football players playing football in the first amateur league in the 2022-2023 season. The 'Personal Information Form' was used as the data collection tool, and the 'Sportive Continuous Self Confidence Scale' developed by Vealey (1986) and adapted into Turkish by Yıldırım (2013). The data obtained in the research were analyzed using the IBM SPSS 22.0 program. Mann Whitney U test was used for less than three variables and Kruskal Wallis H test for three or more variables. In the analyzes used, the level of significance was determined as $p<0.05$. According to the findings obtained, there was no statistically significant difference in the sportive continuous self-confidence scale scores of the participants according to the age, year of sport and education variable $p>0.05$.

In conclusion; It has been determined that there is no significant difference in the sportive continuous self-confidence levels of the football players participating in the research in terms of variables such as age, year of sport and education level.

Key words: Sports, Football, Sportive Confidence

GİRİŞ

Özgüven, kişinin kendisini yeterli ve iyi hissetmesidir, kişi kendisiyle barışık bir durumdadır ve kendisiyle olumlu düşüncelere sahiptir. Başka bir tanımda, çevresiyle iyi ilişkiler içerisinde olan kendisini olduğu gibi kabul eden durumundadır (Şahin, 2016). Özgüven aile ortamında öğretmenlerin yönlendirmesi ve etkisi, çevre, arkadaş ortamı ve okul ortamı gibi süreçlerden etkilenmektedir (Kocaarslan, 2009). Özgüveni kişinin kendisiyle barışık olma hali ve kendisinin olumlu olumsuz yönlerinin farkında olup kendisini olduğu gibi kabul etme halidir diyebiliriz. Özgüven duygusunu kazanan kişi olumlu ve olumsuz duygularının ve özelliklerinin farkında olan kişidir. Göknar (2010) özgüveni, kişinin hareketleri ve fiziksel özellikleri ile kendi dünyası üstünde egemenlik kurduğunun farkında olması şeklinde tanımlamıştır. Koç ve Gün'e (2006) göreyse özgüven, sonradan yaşantı yoluyla kazanılması gereken, kalıtsal olmayan, yaşadığı hayat mücadelesi içerisinde karşılaştıkları problemleri çözme ve üstesinden gelme yeteneği olarak açıklamıştır. Genel bir ifadeyle özgüven, kişinin kendi özelliklerinin olumlu ve olumsuz yönlerinin farkında olması, kendine güven duyması ve kendi ile barışık olmasıdır (Günalp, 2007).

Müsabaka ortamlarında sporcu ve antrenörler psikolojik baskı yaşamaktadır. Karşılaştıkları bu ortam içerisinde bu sorunların üstesinden gelebilmek için kendine güvenin yeri çok önemlidir. Sporcuların zihinsel egzersiz programlarında spor alanında psikolojik danışmanlık yapan kişiler önemli rollere sahiptir. Başarılı bir performans ortaya koymak için sporcular, özgüven konusunda yeterli bilgi beceri ve deneyime sahip olmanın yanında zihinsel yeterliliğede sahip olması gerekmektedir. Bu yüzden genç sporcuların performanslarını arttırmak, onların daha başarılı olmalarını sağlamak ve karşılaştıkları iniş çıkışları ortadan kaldırmak için özgüvenlerinin daha yüksek olmaları gerekmektedir. İmgeleme ile ilgili çalışmaların sporcuların özgüven düzeylerinin korunması ve arttırılması açısından önemli ve faydalıdır. Spor performansı açısından zihinsel yetenek, oldukça önemli bir etkendir (Bozkurt ve ark. 2012). Bir sporcunun başarılı olması ve derece elde etmesi ile sportif özgüven arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır (Vealey, 1986). Sporcuların başarı beklentileri ile kendine güvenleri arasında bir ilişki mevcuttur. Spor alanında yapılan organizasyonlarda başarılı olmuş ve başarılı olacağına inanan sporcular özgüveni yüksek olan sporcularıdır. Stresle baş edebilen, karşılaştıkları problemleri çözebilen ve kaygı durumlarını optimal düzeyde tutan kişiler her zaman kendine güvenen sporcular olmuştur (Yıldırım, 2013). Daha yüksek bir motivasyon düzeyine sahip, zorluklarla ve sorunlarla baş edebilme yeteneğine sahip kişilerde özgüven görülmektedir (Ramazanoğlu ve ark. 2004).

Yapılan bir araştırmada öz güveni yüksek olan bir güreş takımının rakiplerin kendilerinden oldukça daha güçlü olmalarına rağmen özgüveni yüksek olan güreş takımı aslında kendilerinden üstün olan rakiplerini yenmişlerdir. Buna benzer bir durum takım sporlarında da yapılmış ve sonuç yine özgüveni yüksek olan bireylerin daha başarılı olması ile sonuçlanmıştır.

Literatürü incelediğimizde birçok branşta sportif özgüven düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılan bir çok çalışma olmasına rağmen futbolcuların sportif özgüven düzeylerinin incelenmesine yönelik çalışmaların alan yazında eksilik olduğu anlaşılmaktadır. Yapmış olduğumuz bu çalışmanın alan yazına katkı vermesi düşünülmektedir.

YÖNTEM

Bu araştırma, futbolcuların sportif özgüven düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Betimsel tarama yöntemi seçilmiştir. Bu yöntemin seçilmesinin sebebi, futbol müsabakalarına katılan futbolculardan ankete katılmak isteyen gönüllüler ile çalışılmak istenmesidir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Kilis Amatör Küme Müsabakalarına katılan futbolcular oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2022-2023 sezonu birinci amatör kümede futbol oynayan 162 sporcu oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Kişisel Bilgi Formu: Araştırmaya katılan futbolcular hakkında bilgi toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Kişisel bilgi formunda futbolcuların yaşı, spor yılı ve eğitim düzeyleri ile ilgili sorular yer almaktadır.

Sportif Sürekli Kendine Güven Ölçeği : Yıldırım (2013) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan Vealey (1986) tarafından geliştirilen 9'lu likert tipteki ölçekte 13 madde yer almaktadır. Buna göre 1-3 arasındaki ortalamalar düşük, 4-6 arasındaki ortalamalar orta, 7-9 arasındaki ortalamalar da yüksek sportif sürekli kendine güveni göstermektedir. Ölçekten alınan ortalama puanın artması sportif özgüvenin arttığını göstermektedir. Uyarlama çalışmasında ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı 0,89 olarak hesaplanmıştır. Yapmış olduğumuz araştırmada Cronbach Alfa katsayısı 0,84 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen veriler IBM SPSS 22.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Shapiro Wilk normallik testinden yararlanılmıştır. Ölçek puanlarının demografik bilgilere göre değerlendirilmesi ve ölçekler arasındaki ilişkiye bakılmadan önce güvenilirlik analizi yapılmıştır. Bunun sonucunda üç değişkenden az değişkenler için Mann Whitney U üç ve daha fazla değişkenler için Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Kullanılan analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Futbolcuların Kişisel Bilgilerine İlişkin Frekans ve Yüzdelik Dağılımları

Değişken	Alt değişken	f	%
Yaş	12-15 Yaş	27	16,7
	16-18 Yaş	41	25,3
	19-21 Yaş	33	20,4
	21 Yaş ve Üzeri	61	37,7
Eğitim	İlköğretim	26	16,0
	Ortaöğretim	59	36,4
	Lisan	77	47,5
Spor Yılı	1-3 Yıl	51	31,5
	4-6 Yıl	31	19,1
	7-9 Yıl	24	14,8
	9 Yıl ve Üzeri	56	34,6

Tablo incelendiği zaman katılımcıların çoğunluğunun 21 yaş ve üzeri (%37,7) olduğu görülürken, eğitim durumu en fazla lisans (%47,5) düzeyinde ve spor yılı değişkeni açısından çoğunluğun 9 yıl ve üzeri (34,6) spor yaptığı görülmektedir.

Tablo 2. Futbolcuların Yaş Değişkenine Göre Sportif Sürekli Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi.

Değişken	Grup	N	Sıra Ort.	x^2	P
Sportif Sürekli Kendine Güven	12-15 Yaş	27	83,24	6,151	0,104
	16-18 Yaş	41	70,12		
	19-21 Yaş	33	74,92		
	21 Yaş ve Üzeri	61	91,93		

Katılımcıların yaş değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 3. Futbolcuların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Sportif Sürekli Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi.

Değişken	Grup	N	Sıra Ort.	x^2	P
Sportif Sürekli Kendine Güven	İlköğretim	26	74,38	1,799	0,407
	Ortaöğretim	59	78,09		
	Lisan	77	86,51		

Katılımcıların eğitim durumu değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>0,05).

Tablo 4. Futbolcuların Spor Yılı Değişkenine Göre Sportif Sürekli Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi.

Değişken	Grup	N	Sıra Ort.	x^2	P
Sportif Sürekli Kendine Güven	1-3 Yıl	51	77,89	0,682	0,878
	4-6 Yıl	31	82,97		
	7-9 Yıl	24	79,33		
	9 Yıl ve Üzeri	56	84,90		

Katılımcıların spor yılı değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>0,05).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Futbolcuların farklı değişkenlere (yaş, eğitim ve spor yılı) göre sürekli özgüven düzeylerini incelemek amacıyla yapılan bu çalışmanın sonuçlarının alan yazına benzer ve alan yazından farklı sonuçlar taşıdığı görülmüştür.

Katılımcıların yaş değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>0,05). Sporcular üzerine yapılan bir araştırma sonucuna göre, yaş aralığı 13-14 olan sporcuların sportif özgüven düzeyleri 15 yaş ve üstü sporculardan anlamlı şekilde yüksektir (Karabulut, 2019). Çetinkaya (2015) yaş ile birlikte sportif özgüvenin arttığı sonucuna ulaşırken, Karagün (2014) yaş grupları arasında sportif özgüven düzeyinin farklılaşmadığı sonucuna ulaşmıştır. Vurgun (2010)'un yapmış olduğu çalışmasında, 25 yaş ve üzeri yaşa sahip kadın sporcuların sportif güven düzeyinin daha yüksek olduğu görülürken, 20 yaş altı ve 24 yaş arasındaki erkeklerin sportif güven düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Aygün ve Öztaşyonar (2019) tarafından yapılan Buz hokeyi sporcularının sürekli kendine güven özelliklerinin incelenmesi amacıyla yapılan çalışma sonucuna göre yaş değişkeni açısından anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Katılımcıların eğitim durumu değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>0,05). Yıldırım ve Kocaeşki tarafından yapılan (2020) Güreşçilerde Zihinsel Dayanıklılık, Öz Yeterlik İnancı ve Sportif Kendine Güven Düzeylerinin İncelenmesi adlı çalışma sonucuna göre sportif kendine güven ve durumluk kendine güven ortalamalarında eğitim durumu değişkenine göre anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Buz hokeyi sporcularının sürekli kendine güven özelliklerinin incelenmesi amacıyla yapılan çalışma sonucuna göre eğitim durumu değişkeni açısından, lise mezunu sporcuların lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir (Aygün ve Öztaşyonar, 2019). Voleybolcularda Zihinsel Dayanıklılık ve Sportif Kendine Güven düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılan çalışma sonucuna göre, öğrenim durumu değişkenine göre, sportif durumluk kendine güven boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmezken, lise öğrencileri lehine ortaöğretim öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı fark görülmüştür. (Başer, 2019). Katılımcıların spor yılı değişkeni ile sportif sürekli güven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>0,05). Perry ve Williams (1998)'ın ileri düzey tenis oynayan tenisçilerin sportif özgüven düzeyinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Buz hokeyi ile ilgilendikleri süre değişkenine göre; anlamlı farklılığa ulaşılmıştır anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğuna bakıldığında 6 yıl ve üzerinde buz hokeyi sporuyla ilgilenenler lehine olduğu görülmüştür (Aygün ve Öztaşyonar, 2019). Spor yılı süresi arttıkça sürekli

kendine güveninde arttığını söyleyebiliriz (Başer, 2019). Karagün (2014) yapmış olduğu çalışmada sportif sürekli kendine güvenin spor yılı deneyimi arttıkça yükseldiğini saptamıştır. Brewer ve ark. (1993) yapmış oldukları çalışma sonucuna göre spor yılı süresinin artmasının sürekli kendine güven üzerine olumlu etkileri olabileceğini ortaya koymuşlardır.

Bundan sonra yapılacak olan çalışmaların farklı branşlar üzerine yapılması önerilebilir. Antrenörlere özellikle sportif kendine güvenin arttırılması konusunda bilgilendirilme yapılabilir.

KAYNAKLAR

Şahin, Z. (2016). İlkokul Öğrencilerinde Dil Ve Konuşma Bozukluğunun Öğrencilerin Özgüveni Üzerine Etkisi: 50.Yıl Ortaokulu Ve Dilkonmer Örneği. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Nişantaşı Üniversitesi.

Kocaarslan, B. (2009). Genel Müzik Eğitimi Alan İlköğretim Öğrencilerinin Müzik Dersine İlişkin Tutum Müzikal Özgüven Ve Motivasyon Düzeylerinin Karşılaştırılması. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.

Vealey, RS (1986). Conceptualization of Sport-Confidence and Competitive Orientation: Preliminary Investigation and Instrument Development. Journal of Sport Psychology, 8(3): 221-46.

Göknar, Ö (2010). Özgüven kazanmak. 2. Baskı, Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Koç, S. Gün, N. (2006). Özsaygı: Öncelikler listende kaçıncı sıradasın? 3. Baskı, İstanbul: Kuraldışı Yayıncılık.

Günalp, A. (2007). Farklı Anne Baba Tutumlarının Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocukların Özgüven Duygusunun Gelişimine Etkisi (Aksaray ili örneği). Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.

Bozkurt, O., Koruç, Z., Arslan, N., Kocaekşi, S. (2012). A Comparison of Football Players' Sport Confidence and Self-Efficacy Beliefs According to Their League Level in Turkey. Journal of Physical Education & Sports Science, 6(3): 349-52.

Yıldırım, F. (2013). Sportif Sürekli Kendine Güven Alt Ölçeğinin Uyarlanması ve Ortaöğretim Kurumlarındaki Öğrencilerde Sportif Sürekli Kendine Güvenin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Mersin: Mersin Üniversitesi.

Ramazanoğlu, F., Çoban. B., (2004). Elit Taekwondocuların Spor Doyum Düzeylerinin Belirlenmesi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 14(2): 321-30.

Karabulut, Ö. (2019). Sporcuların Sportif Sürekli Kendine Güven Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi. İnönü Üniversitesi.

Çetinkaya, T. (2015). Takım Sporlarında Sporcu Kimliği ve Sürekli Sportif Kendine Güven İlişkisi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi.

Karagün, E. (2014). Self-confidence level in professional athletes; an examination of exposure to violence, branch and socio-demographic aspects. International Journal of Human Sciences, 11(2): 744-53.

Perry, JD. Williams, JM. (1998). Relationship of intensity and direction of cometitive trait anxiety to skill level and gender in tenis. The Sport Psychologist, 12: 169-70

Kocaekşi, S., Yıldırım, I.Ö. (2020). Güreşçilerde Zihinsel Dayanıklılık, Öz Yeterlik İnancı ve Sportif Kendine Güven Düzeylerinin İncelenmesi. Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi, 6(2), 392-406.

Vurgun, N. (2010). Sporda imgeleme anketinin Türkçeye uyarlanması ve sporda imgelemenin yarışma kaygısı ile sportif güven üzerindeki etkisi. Doktora Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Aygün, M., Öztaşyonar, Y. (2019). Buz Hokeyi Sporcularının Sportif Sürekli Kendine Güven Özelliklerinin İncelenmesi. Spormetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi, 17(3), 202-212.

Başer, B. (2019). Voleybolcularda Zihinsel Dayanıklılık ve Sportif Kendine Güven. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Perry, J.D, Williams, J.M. (1998). Relationship of intensityanddirection of cometitivetraitanxietytoskilllevelandgender in tenis. TheSport Psychologist. 12:169-170.

Karagün, E. (2014). Self-confidencelevel in professionalathletes; an examination of exposuretoviolence, branchandsocio-demographicaspects. International Journal of Human Sciences.11(2):744-753.

Brewer, B.W, VanRaalte, J.L, Linder, D.E. (1993). Athleticıdentity: hercules' musclesorachillesheel?. International Journal of Sport Psychology. (24):237-254.

EVALUATING SIDRA INTERSECTION-BASED TRAFFIC PHASE AND SIGNAL DESIGN FOR IMPROVING LOS OF ISOLATED INTERSECTION

Graduate Assistant Bisma Khalid

Department of Transportation Engineering and Management, University of Engineering and Technology, G.T. Road, Lahore, 54890, Pakistan

https://orcid.org/0000-0002-5486-6681

Lect. Muhammad Sohail Jameel

Department of Transportation Engineering and Management, University of Engineering and Technology, G.T. Road, Lahore, 54890, Pakistan

Abstract

Traffic congestion and inefficient signal design at isolated intersections pose persistent challenges in urban transportation systems. To address these issues, this study focuses on evaluating the effectiveness of Signalized and unsignalized intersection design and research aid (SIDRA) Intersection-based traffic phase and signal design for an isolated intersection. The Muslim Town intersection has been selected as the study area, as it continues to experience traffic congestion despite the construction of an underpass. Therefore, this study aims to minimize traffic congestion by changing the phase and signal using SIDRA while considering the projected traffic volume after five years, assuming a 3.5% annual traffic growth rate, without altering the overall geometry of the isolated intersection. By converting the split phase to a two-phase system and adjusting the signal timing, a remarkable improvement in intersection performance is observed. The results demonstrate an overall, the level of service (LOS) at the intersection has improved from grade F to grade D. Therefore, the proposed design enhances traffic efficiency.

Keywords: SIDRA, LOS, isolated intersection ,phase and signals

Introduction

Road transportation is a key branch of transportation engineering that encompasses various facilities, with intersections being an integral part, especially in urban areas (Adeleke, Oguntayo, Ayobami, & Ogunkunbi, 2023; Garber & Hoel, 2018; O'Flaherty, 2018). Intersections are one of the most complex parts of traffic engineering, featuring numerous conflict points. Without proper traffic management, intersections can lead to travel time delays caused by traffic jams (Liu, Rai, Wang, & Ren, 2019).

Traffic management plays an important role in ensuring the safe movement of traffic within cities (Kiunsi, 2013). With the increasing volume of traffic in urban areas, there is a pressing need to implement effective traffic management systems. These systems aim to reduce delays and improve the overall level of service (LOS) at intersections. By implementing such traffic management measures, it becomes possible to mitigate travel delays, save time, minimize fuel consumption, and alleviate congestion (Ali, Reşatoğlua, & Tozan, 2018).

Several studies have been conducted in Pakistan using various computer-simulated software programs to minimize traffic congestion and improve the overall level of service at intersections. In a research study conducted by K. Tariq, Khan, Afghan, and Raza (2021) three intersections in Gujranwala were evaluated using SIDRA software. The study aimed to improve the level of service (LOS) at these intersections, which initially ranged from F to A, B, and C. Another study by K. A. Tariq, Ullah, and Bilal (2022) focused on the Gulistan intersection and utilized SIDRA software to improve the LOS, bringing it closer to A. The study done on Ganga ram intersection Lahore use SIDRA software to minimize the traffic delays (Hameed & Ahmed).

This particular study focuses on the Lahore Muslim Town intersection, where grade separation was previously implemented to mitigate future traffic congestion. However, due to the continuous rise in traffic volume, the intersection's level of service (LOS) remains at an unsatisfactory level, classified as F. To address the current and projected traffic demand over the next five years, this study employs computer-simulated SIDRA software to design traffic phases and optimize signal timings, aiming to meet the intersection's present and future requirements.

Materials and Methods

Selection of study area

The study focuses on the Muslim Town intersection, which is a signalized four-legged intersection. The layout of the intersection with road inventory is depicted in Fig 1. To alleviate traffic congestion during peak hours, an underpass named Shah Jamal has been constructed. However, despite the presence of the underpass, the intersection continues to experience significant delays. Therefore, the objective of this study is to design new phases and signal timings without modifying the road's geometry. The aim is to achieve economic considerations by utilizing the SIDRA software.

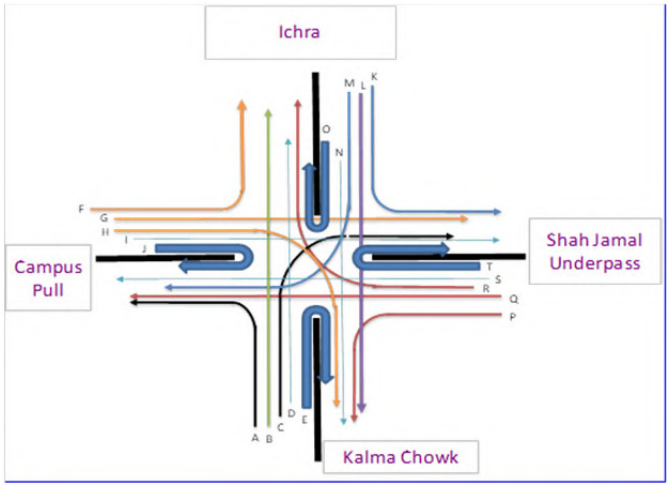

Fig. 1 Layout of intersection

Existing traffic condition

Traffic data was collected from 7:00 a.m. to 11:00 p.m. during the month of May, with the assistance of a team comprising 12 members by field survey. The hourly volume for all directions can be observed in **Fig 2**. The intersection is currently regulated using a split phase control, with a total cycle length of 110 seconds.

Phase and Signal Design

The phases and signals at the intersection were designed using the SIDRA software. The analysis was conducted while considering the optimal cycle time. The design was formulated with a projection for the next 5 years, taking into account a traffic growth rate of 3.5% based on population data from the previous 5 years in Lahore. After that comparison between the existing intersection and the SIDRA-based design was performed.

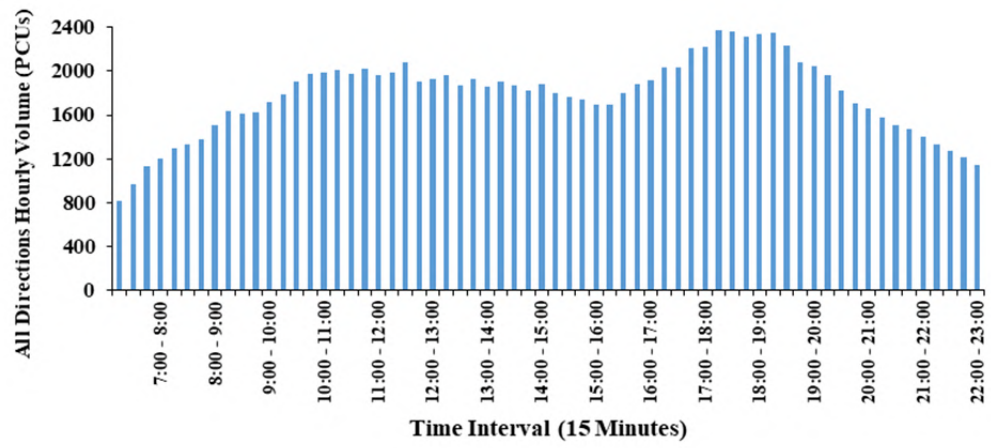

Fig 2: All directions hourly volume (PCUs)

Findings and discussion

Directional Peak Hour Volume in PCUs

Table 1 presents the traffic distribution for peak hour (6:00 p.m. to 7:00 p.m.) at the Muslim Town intersection, considering the current year 2023 and a projection for five years ahead, specifically 2028. The traffic growth factor of 3.5% was applied based on the anticipated increase in population growth in Lahore. According to Table 2, the highest traffic volume was observed from Ichra to Kalma Chowk, while the lowest traffic volume was observed in the direction from Shah Jamal underpass to Campus Pull. This lower volume can be attributed to the presence of the underpass, which diverts a significant portion of the traffic. Despite this, the intersection's condition still remains at a LOS of F.

Table 1: Traffic distribution of peak hour

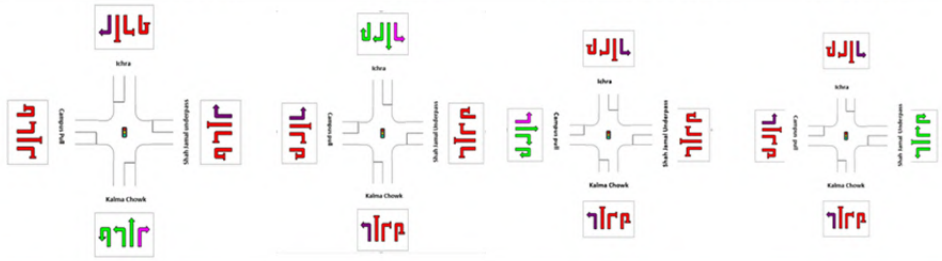
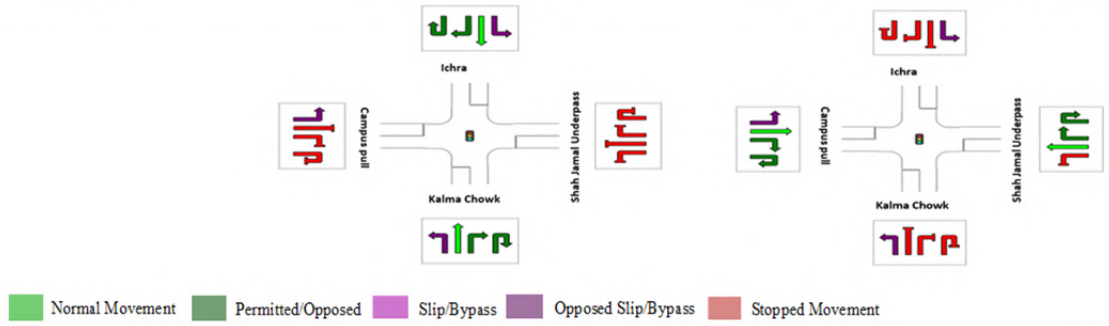
			Year 2023		Year 2028	
Direction	**Traffic From**	**Type**	**Volume**	**% share**	**Volume**	**% share**
A	Kalma Chowk	Left	324	2.09	381	2.09
B		Through	381	2.46	448	2.46
C		Right	222	1.43	261	1.43
E		U Turn	213	1.37	250	1.37
D		Most Through	2756	17.78	3238	17.78
F	Campus Pull	Left	617	3.98	725	3.98
G		Through	277	1.79	325	1.79
H		Right	1378	8.89	1619	8.89
I		U Turn	13	0.08	15	0.08
J		Most Through	3122	20.14	3668	20.14
K	Ichra	Left	95	0.61	112	0.61
L		Through	160	1.03	188	1.03
M		Right	982	6.33	1154	6.33
O		U Turn	111	0.72	130	0.72
N		Most Through	3474	22.41	4082	22.41
P	Shah Jamal Underpass	Left	119	0.77	140	0.77
Q		Through	133	0.86	156	0.86
R		Right	84	0.54	99	0.54
T		U Turn	8	0.05	9	0.05
S		Most Through	1034	6.67	1215	6.67
	Total		**15503**	**100%**	**18216**	**100%**

Signal and Phase Design

Table 2 provides a comparison between the current phase and signal design and the SIDRA-based phase and signal design. According to the table, the current intersection is divided into four phases,

with a total cycle length of 110 seconds. In contrast, the SIDRA-based intersection is divided into two phases, with the same total cycle length. Phase A has a phase time of 60 seconds, while Phase B has a phase time of 50 seconds.

Table 2: SIDRA based phase and signal design

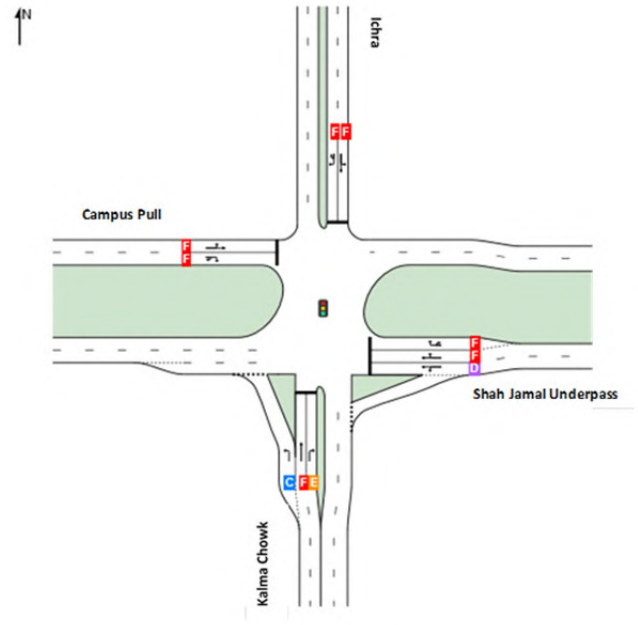
For existing condition				
Phase	**A**	**B**	**C**	**D**
Green Time (sec)	30	25	30	25
Yellow Time (sec)	3	3	3	3
All Red Time (sec)	2	2	2	2
Phase Time (sec)	35	30	35	30
Phase Split	26.9%	23.1%	26.9%	23.1%
Approach	Kalma Chowk	Ichra	Shah Jamal underpass	Campus pull
				
SIDRA based phase and signal design				
Phase	**A**		**B**	
Green Time (sec)	54		44	
Yellow Time (sec)	4		4	
All Red Time (sec)	2		2	
Phase Time (sec)	60		50	
Phase Split	54.55%		45.45%	
Approach	Kalma Chowk and Ichra		Shah Jamal underpass and campus pull	
				

1

LOS Analysis

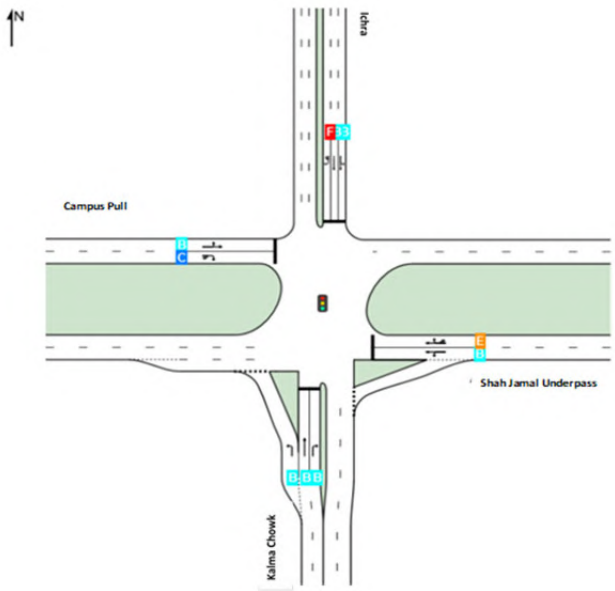
Fig 3 presents the Level of Service (LOS) analysis comparing the isolated signalized intersection in its existing condition to the SIDRA-based intersection design after 5 years. Currently, the intersection's overall LOS is classified as F. However, by modifying the phases and signal timings using SIDRA software, the LOS is improved from F to D.

Currently, each approach at the intersection has an LOS of F, indicating a breakdown flow. However, with the implementation of the SIDRA-based phase and signal design, the greatest improvement is observed in the Kalma Chowk approach, reducing its LOS from F to B, resulting in stable flow without affecting vehicle speeds. On the other hand, the Ichra approach shows minimal improvement, with its LOS reducing from F to E, indicating that the traffic volume is nearing the capacity level of the road. Overall, the intersection's LOS is reduced from F to D, indicating a stable flow throughout the intersection."

	Approaches				Intersection
	South	East	North	West	
LOS	F	F	F	F	F

(a)

	Approaches				Intersection
	South	East	North	West	
LOS	B	D	E	C	D

(b)

Fig 3: LOS of intersection during peak hour **(a)** For existing condition and **(b)** After proposed SIDRA based phase and signal design

Conclusions

The overall Level of Service (LOS) of the intersection also witnessed a notable improvement, decreasing from an initial rating of F to a more favorable D. This improvement in LOS signifies a more stable and efficient traffic operation within the intersection.

Among the approaches at the intersection, the Kalma Chowk approach experienced the maximum improvement in LOS, decreasing from F to B. This improvement can be attributed to the reduction in delay and waiting time, resulting in a smoother flow of vehicles.

Overall, the improvements achieved through the SIDRA based phase and signal design have had a positive impact on the performance of the isolated intersection.

Thanks Note

The authors would like to thanks Department of Transportation Engineering at University of Engineering and Technology Lahore for giving opportunity to conduct this research.

REFERENCES

Adeleke, O. O., Oguntayo, D. O., Ayobami, I. T., & Ogunkunbi, G. A. (2023). Improving Traffic Flow in Emerging Cities: A SIDRA Intersection Based Traffic Signal Design. Periodica Polytechnica Transportation Engineering, 51(2), 166-171.

Ali, S. I. A., Reşatoğlua, R., & Tozan, H. (2018). Evaluation and analysis of traffic flow at signalized intersections in Nicosia using of SIDRA 5 Software. Jurnal Kejuruteraan, 30(2), 171-178.

Garber, N. J., & Hoel, L. A. (2018). Traffic and highway engineering: Cengage Learning.

Hameed, U., & Ahmed, H. U. Operational Performance Analysis of Signalized Intersections: A Case Study of Lahore.

Kiunsi, R. B. (2013). A review of traffic congestion in Dar es Salaam city from the physical planning perspective. Journal of Sustainable Development, 6(2), 94.

Liu, H., Rai, L., Wang, J., & Ren, C. (2019). A new approach for real-time traffic delay estimation based on cooperative vehicle-infrastructure systems at the signal intersection. Arabian Journal for Science and Engineering, 44, 2613-2625.

O'Flaherty, C. A. (2018). Transport planning and traffic engineering: CRC Press.

Tariq, K., Khan, H., Afghan, S., & Raza, A. (2021). Evaluation and improvement of major intersection on eastern corridor of Gujranwala, Pakistan using SIDRA. Journal of Engineering and Applied Sciences, 40(1), 1-7.

Tariq, K. A., Ullah, S. H., & Bilal, H. M. (2022). Modification of major intersections in urban area of Sialkot city, Pakistan. Mehran University Research Journal Of Engineering & Technology, 41(1), 146-156.

OPTIMIZING PHASE AND SIGNAL TIMINGS TO REDUCE CARBON FOOTPRINTS AT SIGNALIZED INTERSECTION

Graduate Assistant Bisma Khalid

Department of Transportation Engineering and Management, University of Engineering and Technology, G.T. Road, Lahore, 54890, Pakistan

https://orcid.org/0000-0002-5486-6681

Lect. Muhammad Sohail Jameel

Department of Transportation Engineering and Management, University of Engineering and Technology, G.T. Road, Lahore, 54890, Pakistan

Abstract:

The optimization of phase and signal timings plays a crucial role in reducing carbon footprints at signalized intersections. This study focuses on the Pervaiz Aslam Chowk intersection, a signalized intersection facing significant traffic congestion and resulting in increased carbon emissions. The objective of this research is to propose optimized phase and signal timings to minimize carbon footprints while maintaining the existing road infrastructure. To achieve this objective, field data on traffic volume, composition, and patterns were collected and analyzed. The SIDRA Intersection software, renowned for its traffic analysis and optimization capabilities, was utilized to design new phase and signal timings. By converting the split phase to a two-phase system and adjusting the signal timing, a remarkable improvement in intersection performance is observed. The results demonstrate a significant reduction in delay and carbon dioxide (CO2) emissions by factors of 10 and 24 respectively during peak hours. The reduced delay has contributed to a substantial decrease in fuel consumption, from 2,614,385 liters per year to 108,557 liters per year, resulting in cost savings. Therefore, the proposed design enhances traffic efficiency, environmental sustainability, and economic benefits.

Keywords: SIDRA, CO2, signalized intersection ,phase and signals

Introduction

Traffic jams are caused by an increase in the demand for vehicles exceeding the capacity of the road, resulting in road congestion (Arnott, De Palma, & Lindsey, 1991; Mohammed, Jony, Shakir, & Ambak, 2018). An increase in traffic congestion causes negative social and economic impacts on the nation (Bertini, 2005). According to the research Lipfert, Wyzga, Baty, and Miller (2006), an increase in traffic congestion causes more fuel consumption, which in turn negatively affects the air quality of an area. Experts from around the world have concluded that congestion is one of the major causes of transportation inefficiency (Jones, Moura, & Domingos, 2014). Increase in delay during traffic cause increase in the carbon emission from the vehicles, which need to be minimized.

Traffic in intersections can be controlled by traffic signs, but nowadays, traffic signals also contribute significantly to traffic safety (Al-Omari & Ta'amneh, 2007). Traffic signals are used to avoid conflicts and distribute traffic in different directions simultaneously, thereby reducing congestion and improving the overall safety of the intersection (Demir & Demir, 2020). Nowadays, computer-simulated software like SIDRA is used for signal and phase optimization, which helps improve the overall performance of intersections. The study Alshetwi et al. (2018) conducted in Kuala Lumpur utilized SIDRA to evaluate the signalized intersection and improve the overall level of service (LOS) at the intersection.

SIDRA is a globally recognized junction model employed for assessing the efficiency of isolated intersections. By utilizing SIDRA, transportation professionals can accurately measure and analyze the performance of intersections. This versatile tool is invaluable in optimizing intersection design and

control to enhance traffic flow efficiency (Elsayed, 2013; Tate & Koorey; Turner, Tate, & Koorey, 2007).

Lahore, depicted in Fig 1, serves as the capital of Punjab and is widely recognized as one of Pakistan's most populous cities (Zia, Shirazi, & Nasar-u-Minallah, 2021; Zuhra, Tabinda, & Yasar, 2019). It holds the distinction of being the top city in terms of traffic volume within the country (Hameed & Nadeem, 2008). The population growth has led to an increase in traffic volume, consequently causing heightened traffic congestion (Mirza, 2013).

Numerous studies have utilized SIDRA to address and alleviate traffic congestion at signalized intersections in Lahore by modifying intersection geometry.but it is not economically feasible. This study focused on the reduction in carbon emissions from the vehicles by reducing the traffic congestion with the help of phase change on Pervaiz Aslam chowk intersection.

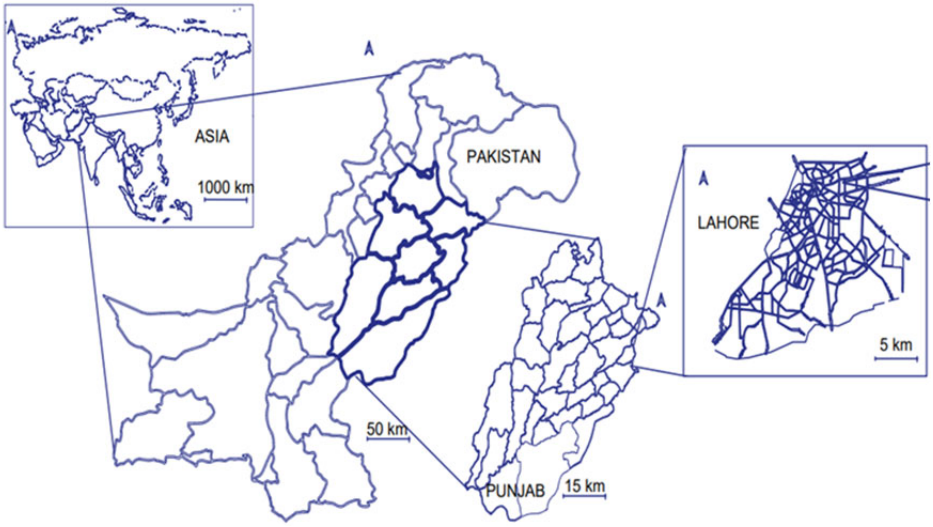

Fig 1: Map of study area

Materials and Methods

Study area

This study focuses on the analysis of the Pervaiz Aslam chowk intersection, which is a signalized four-legged intersection. The intersection layout and road inventory can be observed in Fig 2. The aim is to achieve an economically efficient solution by utilizing the SIDRA software, which is widely recognized for its capability in traffic analysis and signal optimization. By employing this software, the study seeks to identify effective measures to improve the intersection's performance and minimize delays, ultimately leading to enhanced traffic flow and reduced congestion at the Pervaiz Aslam chowk intersection which cause reduction in the carbon emission.

Existing traffic condition

Traffic data was collected from 6:00 a.m. to 10:00 p.m. during the month of July, with the assistance of a team comprising 15 members by field survey. 5:00 p.m. to 6:00 p.m. was observed as a peak hour volume by analysing survey data. The daily traffic volume for all directions can be observed in Fig 2. The intersection is currently regulated using a split phase control, with a total cycle length of 130 seconds.

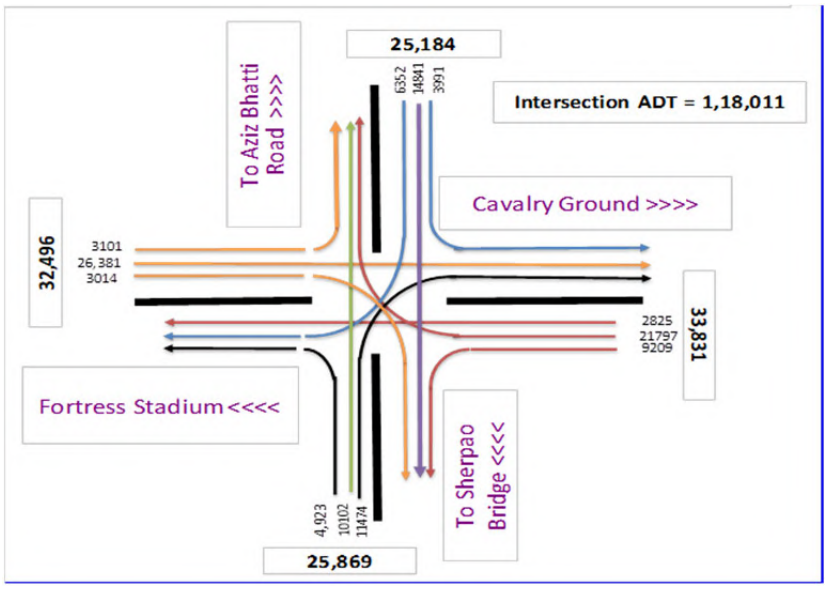

Fig 2: Layout and road inventory of intersection

Phase and Signal Design

Phase and signal timings were designed using the SIDRA software. Subsequently, a reduction in traffic congestion and delays was observed. The carbon emissions from each approach were analyzed and compared to the existing conditions as well as the improvement achieved through SIDRA. A summary of the gas emission reduction at the existing condition and after the improvement was then compared.

Findings and discussions

Signal and Phase Design

Table 2 provides a comparison between the current phase and signal design and the SIDRA-based phase and signal design. According to the table, the current intersection is divided into four phases, with a total cycle length of 130 seconds. In contrast, the SIDRA-based intersection is divided into two phases, with the same total cycle length. Phase A has a phase time of 70 seconds, while Phase B has a phase time of 60 seconds.

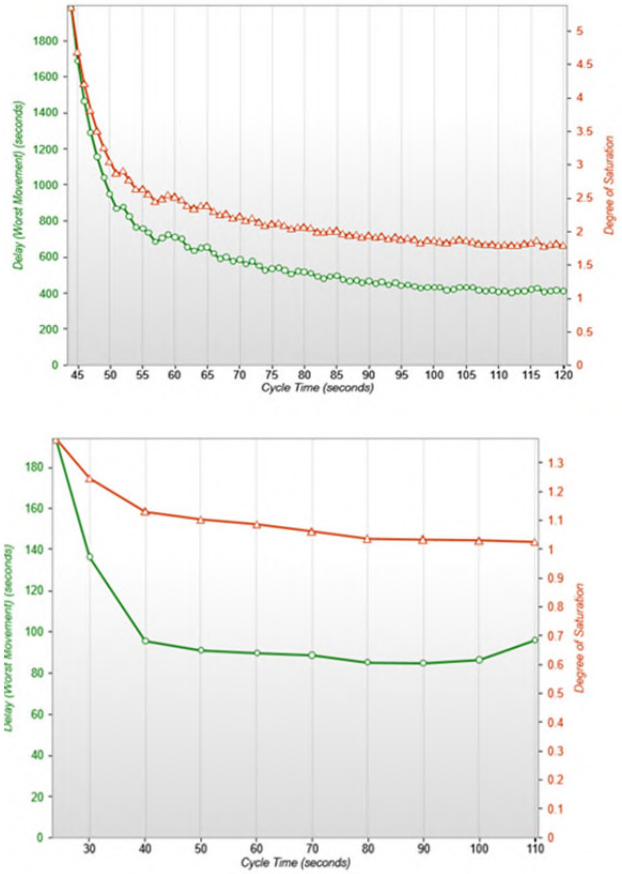
Table 2: SIDRA based phase and signal design

For existing condition				
Phase	**A**	**B**	**C**	**D**
Green Time (sec)	25	35	30	20
Yellow Time (sec)	3	3	3	3
All Red Time (sec)	2	2	2	2
Phase Time (sec)	30	40	35	25
Phase Split	23%	31%	27%	19%
Approach	Sherpao bridge	Aziz Bhatti Road	Cavalry Ground	Fortress Stadium
SIDRA based phase and signal design				
Phase	**A**		**B**	
Green Time (sec)	64		54	
Yellow Time (sec)	4		4	
All Red Time (sec)	2		2	
Phase Time (sec)	70		60	
Phase Split	54%		46%	
Approach	Sherpao bridge and Aziz Bhatti Road		Cavalry Ground and Fortress Stadium	

Optimum cycle time results

The comparison of the optimum cycle time results for the existing condition and the improved condition with the SIDRA-based phase and signal design is depicted in Fig 3. The figure demonstrates a decrease in delay time up to 10 times and degree of saturation after changing the phase from split into two and adjusting the signal timings. Both conditions have a total cycle time of 110 seconds.

The decrease in delay time and degree of saturation indicates an improvement in the overall efficiency of the intersection and reduction in CO2 emission. By transitioning from a split-phase design to a two-phase design and optimizing the signal timings, queues of vehicles are reduced, leading to decreased waiting times and alleviated congestion at the intersection. These improvements contribute to sustainable environment.

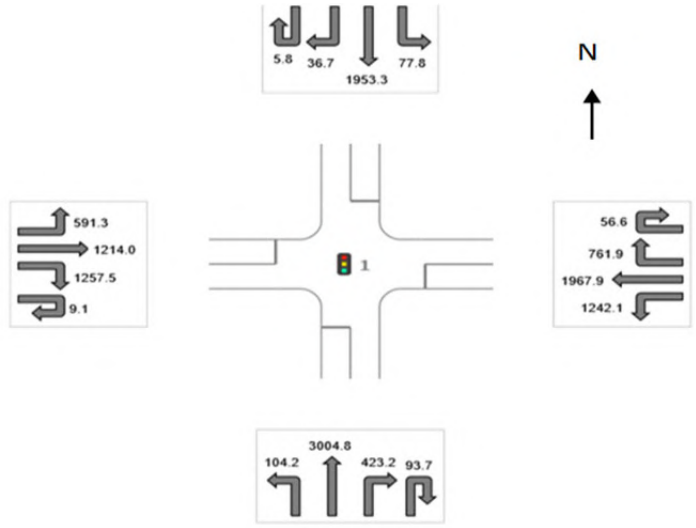

(b)

Fig 3: Optimum cycle time results (a) For existing condition and (b) After proposed SIDRA based phase and signal design

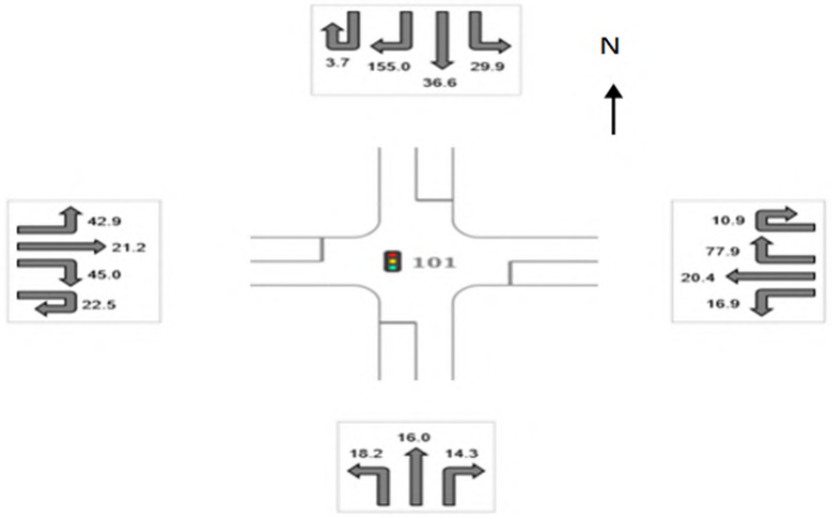
Comparison in CO2 emission

A comparison was conducted between the CO2 emissions of the existing intersection and the proposed future intersection by designing SIDRA-based signals and phases, as shown in Fig 4. The current CO2 emissions during the peak hour amount to 12,799.6 kg/h. However, the proposed SIDRA-based intersection is expected to reduce CO2 emissions to 531.5 kg/h during the peak hour, taking into account the projected future traffic volume after five years in 2028, which is estimated at 18,216 vehicles per hour. It should be noted that by changing the phase from split to two-phase, there is a significant reduction in CO2 emissions, up to 24 times lower than the current situation, due to the decrease in delay time, which cause reduction in fuel consumption.

	Approaches				Intersection
	South	East	North	West	
CO_2 (kg/h)	3625.9	4028.4	2073.5	3071.8	12799.6

(a)

	Approaches				Intersection
	South	East	North	West	
CO_2 (kg/h)	48.6	126.1	225.3	131.5	531.5

(b)

Fig 4: CO2 emission during peak hour (a) For existing condition and (b) After proposed SIDRA based phase and signal design

Annual performance measure of intersection

A comparison is made between the annual performance measures of a selected isolated intersection in its existing condition and the future SIDRA design based on phase and signal modifications, as depicted in Table 3. The table illustrates a 1.7-fold increase in the demand flow compared to the current situation at the intersection. By implementing the proposed new phase and signal design, the delay experienced at the intersection is significantly reduced, reaching a remarkable 11-fold decrease compared to the current isolated intersection. Furthermore, there is a substantial 20-fold decrease in fuel consumption when compared to the fuel consumption of the intersection in its current state.

Table 3: Annual values of intersection performance

Existing intersection performance- Annual values				
Performance	**Vehicles**		**Persons**	
Demand Flows (Total)	7,000,421	veh/y	8,400,506	pers/y
Delay	1,541,268	veh-h/y	1,849,521	pers-h/y
Effective Stops	14,340,200	veh/y	17,208,240	pers/y
Travel Distance	7,173,392	veh-km/y	8,608,072	pers-km/y
Travel Time	1,733,071	veh-h/y	2,079,686	pers-h/y
Cost	59,287,650	$/y	59,287,650	$/y
Fuel Consumption	2,614,385	L/y		
Carbon Dioxide	6,143,805	kg/y		
Hydrocarbons	7,000,421	veh/y		
Carbon Monoxide	1,541,268	veh-h/y		
NOx	14,340,200	veh/y		
Proposed intersection performance- Annual values				
Demand Flows (Total)	1,171,832	veh/y	1,406,198	pers/y
Delay	13,8760	veh-h/y	106,651	pers-h/y
Effective Stops	1,105,276	veh/y	1,326,332	pers/y
Travel Distance	1,125,690	veh-km/y	1,350,828	pers-km/y
Travel Time	339,050	veh-h/y	406,680	pers-h/y
Cost	1,057,022	$/y	1,057,022	$/y
Fuel Consumption	108,557	L/y		
Carbon Dioxide	255,108 kg/y			
Hydrocarbons	23 kg/y			
Carbon Monoxide	265 kg/y			
NOx	72 kg/y			

The travel distance at the intersection was also positively impacted by the new design, with a reduction from 7,173,392 veh/km/y to 1,125,690 veh/km/y. This decrease in travel distance resulted in notable environmental benefits, specifically in terms of carbon dioxide emissions. The carbon dioxide emissions value decreased significantly from 6,143,805 kg/y to 255,108 kg/y due to the implementation of the new phase design. Additionally, the fuel consumption cost showed a significant reduction, decreasing from 59,287,650 $/y to 1,057,022 $/y as a result of the proposed changes in the intersection's phase and signal design. This reduction in fuel consumption costs demonstrates the economic advantages associated with the new design implementation.

Conclusion

By implementing the SIDRA based phase and signal design, significant improvements were achieved in the performance of the selected isolated intersection. The results clearly indicate a remarkable

reduction in delay, up to 10 times less compared to the previous condition of the intersection. This reduction in delay translates to a more efficient traffic flow and improved travel times for drivers.

Moreover, the implementation of the new phase and signal timings resulted in a substantial decrease in carbon dioxide emissions during the peak hour, reaching a remarkable 24 times reduction. This reduction in emissions plays a crucial role in mitigating pollution and improving air quality in the surrounding area.

Thus decrease in the carbon emission cause decrease in the air pollution which help to achieve the sustainable environment.

Thanks Note

The authors would like to thanks Department of Transportation Engineering at University of Engineering and Technology Lahore for giving opportunity to conduct this research.

REFERENCES

Al-Omari, B. H., & Ta'amneh, M. M. (2007). Validating HCS and SIDRA software for estimating delay at signalized intersections in Jordan. Jordan Journal of Civil Engineering, 1(4), 375-392.

Alshetwi, A., Rahmat, R., Borhan, M. N., Ali, S. I. A., Irtema, H. I. M., & Abdelsalam, H. M. (2018). Application of Sidra 4.0 Software traffic flow in intersection in Kuala Lumpur. Int. J. Eng. Technol., 7, 696-699.

Arnott, R., De Palma, A., & Lindsey, R. (1991). Does providing information to drivers reduce traffic congestion? Transportation Research Part A: General, 25(5), 309-318.

Bertini, R. L. (2005). Congestion and its extent. In Access to destinations: Emerald Group Publishing Limited.

Demir, H. G., & Demir, Y. K. (2020). A Comparison of traffic flow performance of roundabouts and signalized intersections: a case study in Nigde. The Open Transportation Journal, 14(1).

Elsayed, M. A. A. (2013). Applicability of Sidra for Heterogeneous Traffic. Universiti Teknologi Malaysia,

Hameed, R., & Nadeem, O. (2008). Challenges of implementing urban master plans: The Lahore experience. International Journal of Humanities and Social Sciences, 2(12), 1297-1304.

Irtema, H. I. M., Ismail, A., Albrka, S. I., Ladin, M. A., & Yahia, H. A. (2015). Evaluating the performance of traffic flow in four intersections and two roundabouts in Petaling Jaya and Kuala Lumpur using Sidra 4.0 software. Jurnal Teknologi, 72(4).

Jones, H., Moura, F., & Domingos, T. (2014). Transport infrastructure project evaluation using cost-benefit analysis. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 111, 400-409.

Lipfert, F., Wyzga, R., Baty, J., & Miller, J. (2006). Traffic density as a surrogate measure of environmental exposures in studies of air pollution health effects: Long-term mortality in a cohort of US veterans. Atmospheric Environment, 40(1), 154-169.

Mirza, A. (2013). Identification and Analysis of a sustainable system of road traffic pattern in Lahore city. Pakistan Journal of Science, 65(3).

Mohammed, A., Jony, H., Shakir, A., & Ambak, K. B. (2018). Simulation of traffic flow in unsignalization intersection using computer software SIDRA in Baghdad city. Paper presented at the MATEC Web of Conferences.

Tate, F., & Koorey, G. A SIDRA FOR ROAD SAFETY.

Turner, S., Tate, F., & Koorey, G. (2007). A" SIDRA" for Road Safety.

Zia, S., Shirazi, S. A., & Nasar-u-Minallah, M. (2021). Vulnerability assessment of urban floods in lahore, pakistan using gis based integrated analytical hierarchy approach: vulnerability assessment of

urban floods in lahore. Proceedings of the Pakistan Academy of Sciences: A. Physical and Computational Sciences, 58(1), 85-96.

Zuhra, S. S., Tabinda, A. B., & Yasar, A. (2019). Appraisal of the heat vulnerability index in Punjab: a case study of spatial pattern for exposure, sensitivity, and adaptive capacity in megacity Lahore, Pakistan. International journal of biometeorology, 63, 1669-1682.

TARIMSAL ÜRETİMİN EMİSYONA ETKİSİ İHRACAT PAZARLAMASI İÇİN BİR TEHDİT Mİ? TÜRKİYE'NİN ÜLKELER ARASI KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

IS THE IMPACT OF EMISSIONS OF AGRICULTURAL PRODUCTION A THREAT TO EXPORT MARKETING? CROSS-COUNTRY COMPARATIVE ANALYSIS OF TÜRKİYE

Assoc. Prof. Dr. İsmail Tamer TOKLU

Recep Tayyip Erdoğan University, Fındıklı School of Applied Sciences, Rize –Türkiye,ORCID: 0000-0001-7848-4867

Assist. Prof. Dr. Arzu TUYGUN TOKLU

Recep Tayyip Erdoğan University, Fındıklı School of Applied Sciences, Rize –Türkiye, ORCID: 0000-0003-2041-0747

Özet

Son birkaç yüzyılda fosil yakıtların yaygın kullanımı ve ormansızlaşma uygulamaları sera gazı (GHG) yoğunluğunun yükselmesini tetikleyerek küresel bağlamda sıcaklıkların artmasını ve önemli iklim değişimlerini ortaya çıkardı. Gıda üretiminin, küresel sera gazı emisyonlarına önemli bir katkı sağladığı tespit edilmiştir. FAO 2019 yılında küresel antropojenik emisyonlardan % 31'inin tarımsal gıda sistemlerinden geldiğini belirtmektedir. Burada çiftlikteki emisyonlar tarımsal gıda sistemleri emisyonlarının en büyük bileşeni iken bunu üretim öncesi ve sonrası süreçlerde oluşan emisyonlar ve arazi kullanımı değişikliğindeki emisyonlar izlemektedir.

TÜİK'e (Türkiye İstatistik Kurumu) göre Türkiye'deki emisyonlarda en büyük pay enerji kaynaklıdır. Bunu sırasıyla tarım, endüstriyel işlemler ve ürün kullanımı ile atık sektörünün emisyonları takip etmektedir. Burada tarım sektörü emisyonları artmaya devam etmektedir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerin sıcaklık değişkenliği ve artan aşırı hava olaylarından en büyük etkiye maruz kalacağı ve bu durumda tarımsal değişikliklere uyum sağlamada sınırlı kaynaklara sahip olacağı tahmin edilmektedir. Paris anlaşması ve sonrasında Taraflar Konferansı (COP) bir taraftan devletlerin emisyonla mücadelede verdikleri taahhütleri gündeme getirirken diğer taraftan tüketici tarafında farkındalığın yükseltilmesi çabaları devam etmektedir.

Türkiye bölgesinde önemli bir tarımsal üretime sahip iken aynı zamanda ihracatçı konumunda olan bir ülkedir. Önemli bir ticaret ortağı olan AB'nin aldığı/alacağı tedbirler ile Türkiye ihracatının bundan olumsuz etkilenmesi olasıdır. Sınırda karbon vergisi uygulaması işin mevzuat tarafını oluştururken yüksek emisyona sahip ülkelerin ürünlerine yönelik hedef pazarlardaki tüketici farkındalığı da Türkiye ihracat pazarlamasında diğer olumsuzluk olarak ortaya çıkabilir. Bu çalışmanın amacı tarımsal gıda emisyonlarının 1990-2020 yılları arasındaki gelişimlerini incelemektir. Bu kapsamda Türkiye emisyonları ihracat pazarlarındaki rakip ülkelerin emisyonları ile karşılaştırılmıştır. Araştırmada ikincil veriler kullanılmıştır. FAO verileri kullanılarak tarımsal gıda emisyonları analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre Türkiye emisyonlarının diğer ülkelerin tersine artmaya devam ettiği tespit edilmiştir. Çalışma dünyada önemli bir gündem olan emisyonla mücadeledeki durumu incelemekte, paydaşların farkındalığının yükseltilmesinde katkı sunmaktadır. Alınacak önlemlerle birlikte yapılacak iyileştirmeler emisyon azaltımını sağlayacağı gibi tarımsal üretimde verimlilik artışına da destek verecektir. Emisyonlardaki artışlar devam ettikçe ilerde üreticilerin hem maliyet hem de imaj bakımından ihracat pazarlarında zorlanacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sera Gazı, Emisyon, Tarımsal Gıda, İhracat Pazarlaması

Abstract

In the last few centuries, the widespread use of fossil fuels and deforestation practices have triggered an increase in greenhouse gas (GHG) concentrations, resulting in increased temperatures and significant climate changes in a global context. It has been determined that food production makes a significant contribution to global greenhouse gas emissions. FAO states that 31% of global anthropogenic emissions in 2019 came from agri-food systems. Here, farm gate emissions are the largest component of agri-food systems emissions, followed by emissions from pre- and post-production processes and emissions from land use change.

According to TUIK (Turkish Statistical Institute), the largest share of emissions in Türkiye originates from energy. This is followed by agriculture, industrial processes and product use, and the waste sector, respectively. Here, agri-food sector emissions continue to increase. It is estimated that developing countries in particular will be most affected by temperature variability and increased extreme weather events, in which case they will have limited resources to adapt to agricultural changes. While the Paris Agreement and the Conference of the Parties (COP) brought forward the commitments made by the countries in the fight against emissions, the other hand, efforts to raise awareness on the consumer side continue.

While Türkiye has an important agricultural production in its region, it is also an exporter country. Türkiye's exports may be adversely affected by the measures taken/to be taken by the EU, which is an important trade partner. While the implementation of a carbon tax at the border constitutes the legislative side of the business, consumer awareness in target markets for the products of countries with high emissions may also emerge as another negativity in Türkiye's export marketing. The study aims to examine the evolution of agri-food emissions between 1990 and 2020. In this context, Türkiye's emissions were compared with those of competing countries in export markets. Secondary data were used in the research. Agri-food emissions were analyzed based on FAO data. According to the findings, it has been determined that Türkiye's emissions continue to increase contrary to other countries. The study examines the situation in the mitigate emissions, which is an important agenda in the world and contributes to raising the awareness of the stakeholders. Improvements to be made together with the precautions to be taken will not only reduce emissions but also support the increase in productivity in agricultural production. As the increases in emissions continue, it is predicted that producers would have difficulties in export markets in terms of both cost and image.

Keywords: Greenhouse Gas, Emission, Agri-Food, Export Marketing

GİRİŞ

İklim değişikliği dünyanın sıcaklığını sanayi öncesi dönemden (1850-1900) günümüze yaklaşık 1,41 °C artmıştır. Bu artan küresel sıcaklık, sıcak gün ve gece sayısında artışa, soğuk gün ve gece sayısında düşüşe, bölgesel ölçekte kuraklık ve yağış olayları gibi aşırı hava olaylarının sıklık ve şiddetinde değişikliklere neden olmuştur. Sanayileşme ve küresel nüfustaki artışlar, devam eden ormansızlaşmaya ve arazi taleplerinin artmasına neden olarak sera gazı emisyonlarının devam etmesine yol açmıştır (Anderson, Bayer, and Edwards, 2020).

İklim değişikliği hali hazırda tarımsal üretim ve verimde önemli değişikliklere neden olmuştur. Süreç içinde dünya çapında sera gazı emisyonlarında ani ve önemli azalmalar olsa bile değişiklikler devam edecektir. Bu noktada gelişmekte olan ülkelerin sıcaklık değişkenliği ve artan aşırı hava olaylarının en büyük etkisine maruz kalacağı, fakat bu ülkelerin tarımsal değişikliklere uyum sağlamak için sınırlı kaynaklara sahip olacağı tahmin edilmektedir. Buna göre küresel gıda güvenliğini sağlamak için, tarımsal uygulamalar, ekin çeşitleri, kamu uygulamalarının ve tutumlarının hepsinin değişmesi gereklidir (Anderson, Bayer, and Edwards, 2020).

İklim değişikliği üzerindeki etkilerinden dolayı sera gazları emisyonu küresel bir endişe kaynağıdır (IPCC, 2021). Tarımsal üretimin de küresel sera gazı emisyonlarına önemli katkı sağladığı tespit edilmiştir. Bu durum üreticilerin ve tüketicilerin farklı gıdalarla ilişkili emisyonları ve bunların nasıl azaltılabileceğini anlama konusunda güçlü bir istek duymasına yol açmaktadır.

Tarımdan kaynaklanan sera gazı emisyonları incelendiğinde, tarımsal sera gazı emisyonlarının %80'inden fazlasını sığır eti, süt ürünleri ve pirinç olmak üzere birkaç emtiada güçlü bir şekilde yoğunlaştığı görülür (Laborde vd., 2021). Bu emisyon yoğun malların üretimi, genellikle pazar fiyatlarına destek şeklinde büyük ölçüde sübvanse edildiğinden, bu durum tarımsal destek ile sera gazı emisyonları arasında açık bir bağlantının işaretidir.

2020 yılı Türkiye toplam sera gazı emisyonları CO_2 eşdeğeri olarak incelendiğinde en büyük payın %70,2 ile enerji kaynaklı olduğu, bunu sırasıyla %14 ile tarımın, %12,7 ile endüstriyel işlemler ve ürün kullanımının ve %3,1 ile atık sektörünün takip ettiği görülür. Burada tarım sektörü emisyonlarının 2020 yılında 1990 yılına göre %58,8 artış gösterdiği, 2019 yılına göre ise %7,5 oranında artışına devam ettiği tespit edilmiştir.(TÜİK, 2022).

Tarım, tarımsal üretim, ilgili sektörler gerek istihdam gerekse de temel besin kaynağı ve kalkınmada önceliklere sahip olduğundan azami özeni gerektirir. Dünyadaki sera gazı emisyonlarındaki gelişmeler, üretimde verimlilik, çevrenin korunması, yeşil teknolojilerlerle birlikte artan tüketici farkındalığı, devletleri ve işletmeleri gerekli önlemleri almaya itmektedir. Burada Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi ile birlikte Kyoto Protokolü ve sonrasında Paris Anlaşması ile ülkeler sınıflandırılarak küresel ısınma ile mücadeleye yönelik çabalar somutlaştırılmıştır. Türkiye, Paris anlaşmasını gelişmekte olan ülke kategorisinde imzalayarak bu çabalara katılmıştır. Türkiye küresel ısınmadan süreçte en çok olumsuz etkilenecek ülkeler arasında olduğundan, konunun tüm paydaşlar arasında farkınlağının hızlıca yükseltilmesinin gerekliliği açıktır.

Türkiye AB ile gümrük birliği anlaşması nedeniyle stratejik bir ticari işbirliğine sahiptir. Türkiye ihracatının yarısından fazlasını AB'ye yapmaktadır. Buradaki mevzuatta olan değişimler ve tüketici davranışındaki gelişmeler Türkiye'nin bölgeye ihracatını olumsuz yönde etkileyebilir. AB mevzuatına uyum hem bu olumsuzlukları ortadan kaldırabilir hem de dünyadaki rekabetçiliği arttırabilir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı 1990-2020 yılları arasında tarımsal gıda emisyon miktarlarındaki değişimi incelemek, FAO istatistikleri kullanılarak bu sürecin yönetiminde farklı ülkelerin ne yönde eğilime evrildiklerini ortaya çıkarmaktır. Türkiye ile ihracat pazarlarında rekabet halinde olan/olabilecek ülkeler bu kapsamda karşılaştırılmaktadır. Konu ihracat pazarlamasına tehdit bağlamında değerlendirilerek incelenmiştir. Çünkü ürünlerle ilgili menşe ülke emisyonları; marka, menşe, kalite sertifikası, imaj gibi bir değişken olma potansiyeline sahiptir. Paydaşların konuyu farklı yönlerden değerlendirmelerine katkı sunacağı düşünülmektedir.

TEORİK ÇERÇEVE

Üretimin temeli ve vazgeçilmezi olan tarım sektörü ülkelerin ekonomisinde birçok işlevi yerine getirmesine rağmen çevreye onarılmaz zararlar vermiş, büyük miktarda karbon salınımını da beraberinde getirmiştir. Tarım sektörü, küresel sera gazı (GHG) emisyonlarının önemli bir kaynağıdır, hatta karbondioksit dışı (CO_2 olmayan) sera gazı emisyonlarının en büyüğüdür. (Beach vd., 2015). Tarımsal üretim, iklim değişikliğinden güçlü bir şekilde etkilenirken iklim değişikliğine önemli katkıda da bulunur. Tarım ve arazi kullanımındaki değişiklik, toplam küresel sera gazı emisyonlarının dörtte birini oluşturmaktadır (Laborde vd., 2021).

Tarımsal gıda kaynaklı sera gazı emisyonu, hayvancılık, çeltik tarlaları ve diğer faaliyetler olmak üzere 3 ana başlıkta incelenebilir (Şahin, Onurbaş Avcıoğlu, 2016). Detaylandırıldığında dört kaynaktan da bahsedilebilir. (1) Ekim alanı toprak yönetimi (öncelikle nitröz oksit [N_2O]), (2) pirinç ekimi (öncelikle sulu pirinç tarlalarında oluşan metan [CH_4], ancak N_2O belirli yetiştirme koşulları altında da önemli olabilir), (3) geviş getiren hayvanların enterik fermantasyonu (öncelikle CH_4) ve (4) çiftlik hayvanları gübre yönetimi (hem CH_4 hem de N_2O, anaerobik gübre yönetim sistemlerinden gelen CH_4 baskındır). Toprak karbonundaki değişiklikler de toprak yönetimi ve çeltik ekimi için net sera gazı emisyonlarının önemli belirleyicileridir. (Beach vd., 2015).

Bütün bu olumsuzluklara rağmen tarım sektörü sera gazı azaltımı için nispeten düşük maliyetli fırsatlar sağlama potansiyeli de sunar. Özellikle tarım, sera gazı azaltma portföylerinde fosil yakıt, sanayi ve diğerlerinden kaynaklanan emisyonların azaltılmasına uygun maliyetli bir alternatif olarak önemli bir rol oynayabilir (Beach vd., 2015). Burada hayvancılık sistemlerinden kaynaklanan ana sera

gazı kaynakları ve türleri, hayvanlardan elde edilen metan üretimi (%25), arazi kullanımından ve bunun değişimlerinden kaynaklanan karbondioksit (CO_2) (%32), gübre ve slurry yönetiminden kaynaklanan nitröz oksittir (N_2O) (%31).

Bu noktada emisyonla mücadelede ilk olarak hayvancılıkta yapılan çalışmalar incelenebilir. Birçok çiftçilik sisteminin ayrılmaz bir parçası olmasına rağmen, hayvancılık üretiminin sosyal olarak istenmeyen şeklinde kabul gören birçok etkiyle ilişkili olduğu görülür. Hayvan refahı endişeleri yüzyıllardır belgelenmesine rağmen, sera gazı emisyonlarına atfedilen zarar ve sorumluluk henüz yeni olan endişeler arasındadır.

Hayvancılık üretiminin çeşitli atmosferik NH_3 kaynakları arasında, küresel ölçekte toplam antropojenik NH_3 emisyonlarının %64'üne katkıda bulunarak yıllık emisyonda baskın bir sektör olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda, hayvancılık üretiminden kaynaklanan NH_3 emisyonlarının azaltılması gereklidir ve bu hava kalitesinin iyileştirilmesinde etkilidir (Gao, Ma, Zhu, Roelcke, 2013). Diğer taraftan, hayvansal ürünlerin hem üreticileri hem de tüketicileri, üretim sistemlerinin çevresel sürdürülebilirliği konusunda endişe duymaktadır. Bu endişelere daha kaliteli protein için yükselen bir istekle artan dünya nüfusunun talebini karşılamada üretimi artırma ihtiyacı da eklenmektedir. Sığır eti endüstrisi sürdürülebilirliği; çevresel sorumluluk, ekonomik fırsat ve sosyal özeni dengeleyerek artan sığır eti talebini karşılamak olarak tanımlamıştır. Ancak, sığır eti tedarik zinciri dünyadaki en karmaşık gıda sistemlerinden biri olduğu için buradaki sürdürülebilirliği ölçmek zordur. (Rotz vd., 2015).

Yine de yapılması gereken tedarik zincirinin her bir halkasının analiz edilerek gerekli iyileştirmelere odaklanılmasıdır. Hayvan bazlı gıda tedarik zincirleri, üretim sistemlerinden, dağıtım ağlarından ve tüketim kalıplarından etkilenebilen önemli çevresel etkilere yol açar (Chen vd., 2021). Tedarik zinciri sürecinde dağıtım için hava taşımacılığının kullanıldığı durumlar dışında, çiftlik üretim aşaması genellikle en büyük çevresel etkiye sahiptir. İklim değişikliğinin sıcak noktalarıyla ilgili olarak üç iyileştirme seçeneğinin ayrıntılı olarak incelendiği belirtilmektedir. Bunlar: yeni yem bileşenleri (çiftlik üretimi aşaması), sürdürülebilir havacılık yakıtı (nakliye ve lojistik aşaması) ve israf edilen gıdanın azaltılması (tüketim ve raf ömrü aşaması). Burada sürdürülebilir havacılık yakıtı (%64) ve yeni yem (%15) ile somon sisteminde önemli emisyon azalımının sağlandığı görülmüştür. Gıda israfını en aza indirmek, sığır eti tedarik zincirindeki en büyük emisyon azalmasını sağlarken (%23), uluslararası tereyağı tedarik zinciri, sürdürülebilir havacılık yakıtını benimseyerek sera gazı misyonunu %50 oranında azaltabilir. Üretim sürecinde geleneksel yem takviyelerinin daha çevre dostu içeriklerle değiştirilmesi, çiftlik aşamasının etkilerini azaltmaya yardımcı olabilir (Chen vd., 2021).

Büyük süt ürünleri işletmelerinin sera gazı salınımı ile mücadelede bütün paydaşlar birlikte iş değerini artırırken sütün karbon ayak izini azaltmak için endüstri çapında bir taahhütte bulunarak, çiftlikten tüketiciye değer zincirinin her adımını etkileyen eylemleri içeren bir yol haritası geliştirdiler (Thoma vd., 2013). Burada, sürdürülebilirlik ve çevre liderliği taahhüdünün bir parçası olarak İnovasyon Merkezi, süt tedarik zincirinden kaynaklanan sera gazı emisyonları için bir Yaşam Döngüsü Değerlendirmesi (LCA: Life Cycle Assessment) yaptırdılar. Bu Yaşam Döngüsü Değerlendirmesini Uluslararası Standardizasyon Örgütü (ISO) 14040:2006 ve 14044:2006 standartlarına uygun olarak gerçekleştirdiklerinden, sera gazına katkıda bulunan en büyük üç kaynağın yem, enterik metan ve hayvan gübresi yönetiminin bulunması şaşırtıcı olmamıştır.

Emisyonla mücadelede ikinci olarak tarım incelendiğinde; tarımsal emisyonla mücadele kapsamında ölçek ekonomisinin etkisinin ölçüldüğü çalışma (Arunrat vd., 2021) ile bireysel çiftliklerle ve büyük ölçekli tarım operasyonlarından kaynaklanan sera gazı emisyonları karşılaştırılmıştır. Buradan büyük ölçekli çiftçiliğin, bireysel çiftçilikten %11 daha düşük sera gazı emisyonu ürettiği bulunmuştur. İlave olarak, büyük ölçekli çiftçilikte daha az pirinç tohumu ve ulaşımın kullanıldığı tespit edilmiştir. Daha ötesi, üretim maliyeti %28,3 azalırken, çiftçinin karı %31,2 oranında artmıştır. Bu bulgulara dayanarak, bireysel çiftliklerin büyük ölçekli birimler halinde birleştirilmesinin teşvik edilmesi gerektiği önerilmektedir.

Çevrenin korunması, kirliliğin önlenmesi ve sürdürülebilir kalkınmayı amaçlayan yeni bir kalkınma stratejisi olarak tanımlanan döngüsel ekonomi (Hu vd., 2011) dikkat çeken diğer bir konudur. Burada mevcut hali ile atık olarak algılanan çıktılar, ikincil ham maddelere geri dönüştürülmeden önce

döngüsel bir ekonomiyle mümkün olduğu kadar çok kez yeniden kullanılmaktadır. Döngüsel ekonomi ile kaynakların üretilmesini, kullanılmasını ve daha sonra elden çıkarılmasını ifade eden doğrusal ekonominin yerini alması amaçlanmaktadır. Tarım sektöründe döngüsel ekonomi, minimum dış girdi kullanarak tarımsal emtia üretimini, besin döngülerini kapatma ve çevreye olumsuz deşarjları (atıklar ve emisyonlar şeklinde) azaltma olarak ifade edilmektedir (Arunrat vd., 2021), Bu kapsamda azotlu gübrenin uygun kullanımı ve organik gübre ile değiştirilmesi uygulaması döngüsel ekonomiye bir örnek olabilir, böylece enerji tüketiminin yanı sıra sera gazı emisyonlarının da azaldığı belirtilmektedir (Mostashari-Rad vd., 2019).

Tarımın üretim sürecindeki karbon emisyonunu azaltmak için bazı devletler karbon vergisi politikasını benimsemiştir (Liu, Lang, Hu, Shi, Huang, Zhao, 2021). Buna göre tarımsal üretim işletmelerinin karbon emisyonu kirliliği sorununu çözmede zorlayıcı güç devreye girmiştir. Bununla birlikte devletlerin emisyonla mücadelede genel olarak benimsedikleri üç politikadan bahsedilebilir (Huang, Fang, Lin, 2020). (1) Sınırlı karbon emisyonları: Devlet her işletmeye sınırlı karbon emisyonu için müsaade eder ve kısıtlama ile işletmelerin üretim veya ticari faaliyetleriyle aşırı karbon emisyonu üretmesine izin vermez. (2) Karbon vergilendirmesi: Karbon vergisi, bir kirlilik vergisi biçimidir. Devlet ton başına karbon tarifesi belirler ve ardından bunu elektrik, doğal gaz veya petrol cinsinden bir vergiye çevirir. Karbon vergisi, işletmelerin kirli enerji kullanmasını engellediği için, işletmeleri ve kuruluşları gereksiz tüketimi azaltmaya ve/veya enerji verimliliğini artırmaya teşvik eder. Ayrıca karbon vergisi, işletmeleri alternatif veya daha temiz enerji kullanmaya zorlayabilir. (3) Üst sınır ve ticaret: İzin verilen limitlerden daha yüksek düzeyde karbon emisyonu üretmeleri durumunda işletmeler vergilendirilir. Bununla birlikte, işletmeler ayrıca emisyonlarını azaltabilir ve kullanılmayan fazlalığı diğer işletmelere satabilir veya ticaretini yapabilir.

Bu politikalarla birlikte sera gazı azaltım stratejileri, emtia seviyesinde uygulanabiliyorsa muhtemelen daha etkili olacaktır. Çeşitli stratejileri değerlendirmek için, sera gazı emisyon değerlendirmeleri hem sera gazı türüne göre bütünsel hem de sektördeki emtialara veya sektörlere özgü olmalıdır (Crosson, Kiely, Mara, Wallace, 2006).

Devletler emisyonla mücadelede destek de sunmaktadır. Burada desteğin türü, hem üreticilere hem de tüketicilere yönelik genel teşvikler üzerindeki etkisi nedeniyle önemlidir. Emisyon yoğun emtialara yüksek oranda destek ödendiği birçok durum olsa da, yüksek emisyonlu emtialara verilen ortalama destek oranı, 1993-2015 döneminin neredeyse tamamı için nispeten düşük emisyon-yoğun emtialara verilen desteğin altında olduğu belirtilmektedir (Laborde vd., 2021).

Konu küresel bazda incelendiğinde, Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin ve emisyon azaltımlarına ilişkin ardışık küresel anlaşmalar kapsamında, nispeten gelişmiş Ek 1 ülkelerinin, ülkelerinde sorumlu endüstriler arasında paylaştırılmak üzere bağlayıcı emisyon tavanlarına imza attığı görülmektedir. Ancak, gelişmekte olan ülkelerin büyük ölçüde bu bağlayıcı anlaşmanın şimdilik dışında kaldığı için gelişmeleri takip ettiği tespit edilmektedir.

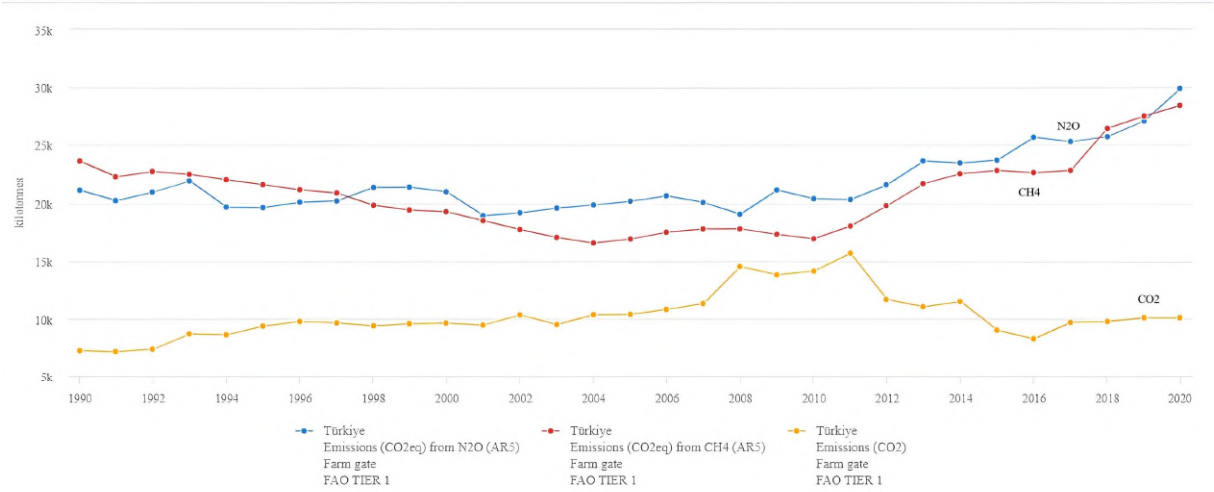
METODOLOJİ

Teorik çetrçeve kısmında tarımsal üretimde emisyonla mücadelede gündem olan bazı konular incelenerek gelişmeler aktarılmıştır. Bu temelde yapılan bu araştırma ile tarımsal üretimle ilgili sera gazı emisyonlarının yıllara göre değişimi incelenmektedir. Araştırma için ikincil verilere başvurulmuştur. FAO'nun tarımsal gıda istatistikleri elde edilerek analize tabi tutulmuştur. FAO tarımsal gıda sistemlerinde çiftlikte (farm gate) oluşan sera gazı türleri Metan (CH_4), Nitröz oksit (N_2O) ve Karbondioksit (CO_2) olarak sınıflandırılmaktadır (Tubiello, 2021). Çiftlikte oluşan tarımsal gıda sistemi etkinlikleri ise şunlardır . Süzülmüş organik topraklar (drained organic soils), yanma – ürün artıkları (burning – crop residues), yanma – çayır (burning – savanna), mahsül artıkları (crop residues), enterik fermantasyon, hayvan gübresi yönetimi (manure management), toprağa uygulanan hayvan gübresi, meraya bırakılan hayvan gübresi, çeltik ekimi, sentetik gübre ve çiftlikte enerji kullanımı. Araştırmanın verileri için FAO sitesinden; FAO İklim Değişimi: Tarımsal Gıda Emisyonları – Çiftlikteki (Farm Gate) Emisyon verileri alınmıştır. Buradan farklı ülkelerin Değerlendirme Raporu 5'e göre (AR5: Assessment Report 5) CO_2 eşdeğeri (CO_2eq) emisyon değerleri (kiloton) enerji kullanımı alınmış 1990-2020 arasındaki yıllara göre değişim için Türkiye'nin diğer

ülkelerle karşılaştırması yapılmıştır. Ülkelerin seçiminde Türkiye'nin ihracat pazarlarında rekabet halinde olan ya da potansiyel olarak rekabet halinde olabilecek ülkeler analize dâhil edilmiştir. Elde edilen grafiklerle Türkiye'nin rakiplerinden anlamlı şekilde farklılaşıp farklılaşmadığı sorgulanmıştır.

ANALİZLER

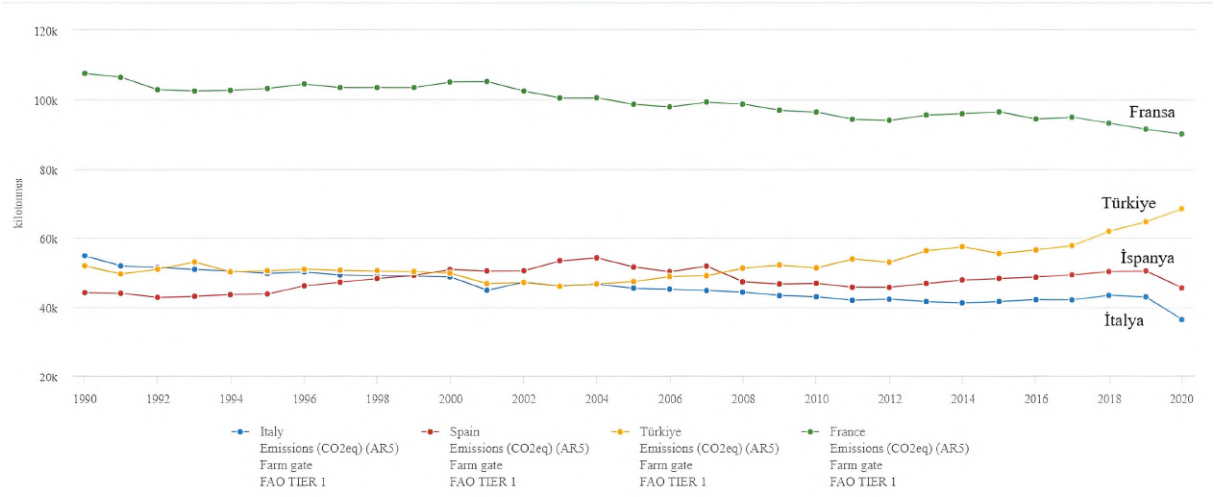
İklim değişimiyle ilgili olarak tarımsal gıda sistemlerinden çiftlikle (farm gate) ile ilgili olarak emisyonlar farklı ülkelerin yıllara göre durumları trend analizi şeklinde incelenmiştir. Öncelikle Türkiye'nin emisyonlarında etkili olan gazların yıllara göre karşılaştırılması yapılmıştır. Grafik 1, 1990-2020 yılları arasında karbondioksit (CO_2), metan (CH_4) ve nitroz oksit (N_2O) değişimlerini göstermektedir. Burada metan ve nitröz oksitin daha yüksek sevilerde olduğu görülmektedir. 2008 yılı ile birlikte metan ve nitröz asitin artış eğilimine girdiği görülmektedir. Bu kapsamda nitröz asitin en çok arkasından metan emisyonunun ortaya çıkması, karbondioksitin ise daha az olması FAO kayıtları ile uyumludur.

Grafik 1. Türkiye tarımsal gıda (farm gate) emisyon gazlarının gelişimi

Kaynak: FAO (2023)

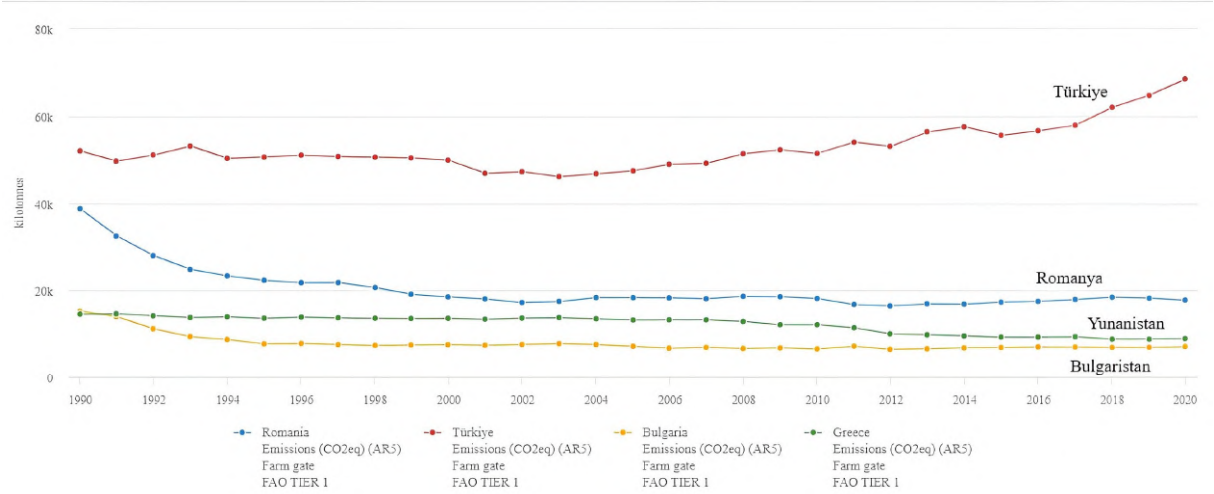
Grafik 2 Tarımsal gıda (farm gate) emisyonlarının Akdeniz bölgesindeki durumunu incelemektedir. Burada Türkiye, Fransa, İtalya ve İspanya emisyonlarının 1990-2020 yılları arasında değişimleri karşılaştırılmaktadır. Fransa bölgenin en büyük ekonomisidir. Bunu sırası ile İtalya, İspanya ve Türkiye takip eder. Fransa, İtalya ve İspanya süreç içinde emisyonlarını azaltırken Türkiye'nin 2000li yıllarda artış eğilimine girdiği görülmektedir.

Grafik 2. Akdeniz ülkelerinin tarımsal gıda emisyonları

Kaynak: FAO (2023)

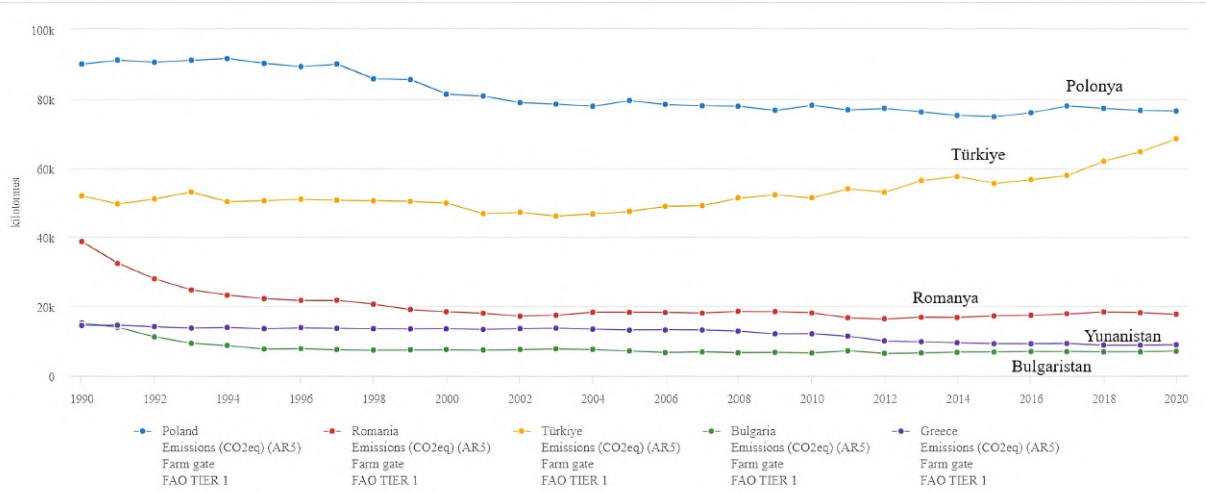
Grafik 3 Tarımsal gıda emisyonlarının Balkan bölgesindeki durumunu incelemektedir. Burada Türkiye, Romanya, Yunanistan ve Bulgaristan emisyonlarının 1990-2020 yılları arasında değişimleri karşılaştırılmaktadır. Türkiye bölgenin en büyük ekonomisidir. Diğerleri emisyonlarını yıllar içinde azaltabilirken Türkiye'nin milenyumla birlikte emisyonunu düzenli şekilde arttırdığı görülmektedir.

Grafik 3. Balkan ülkelerinin emisyon değişimleri

Kaynak: FAO (2023)

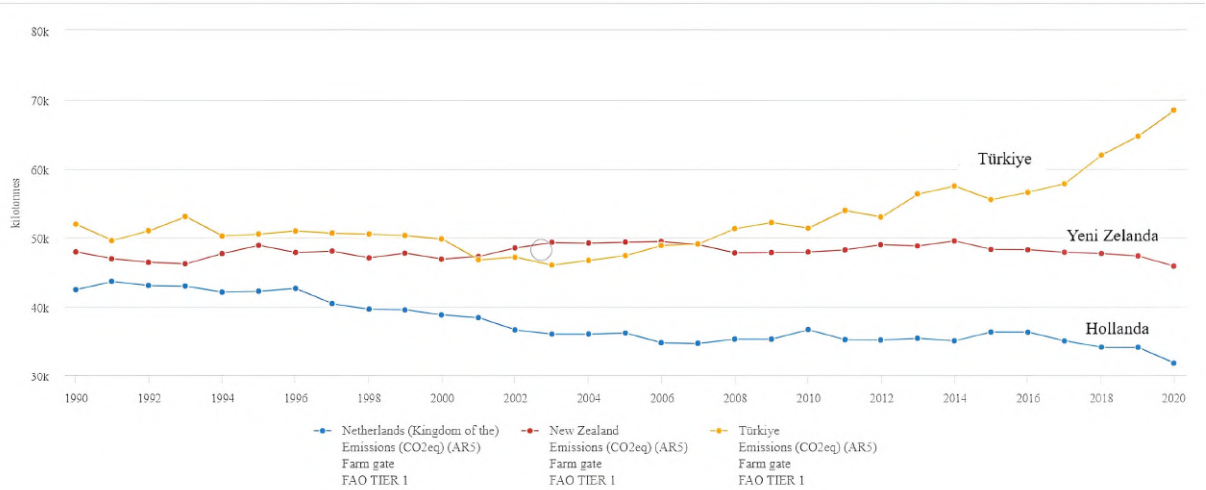
Grafik 4 Tarımsal gıda emisyonlarının Polonya ile birlikte Balkanlardaki durumunu incelemektedir. Burada Polonya ile birlikte Türkiye hariç tüm Balkan ülkelerinin emisyonlarının azalan bir eğilime sahip olduğu görülmektedir. Türkiye bu ülke gruplarında da negatif yönde ayrışmaktadır.

Grafik 4. Polonya ve Balkan ülkelerinin emisyon değişimleri

Kaynak: FAO (2023)

Grafik 5 1990-2020 yılları arasında Hollanda, Yeni Zelanda ve Türkiye'nin Çiftlik emisyon salınımlarının gelişimini göstermektedir. Bu ülkelerle ilgili olarak medyada çıkan haberlere göre çiftçiler ve hayvan yetiştiricilerinin ülke yönetimlerince alınan vergi karalarını protesto etmek için gösteriler düzenlemişlerdi. Dikkat çeken bu haberlere (Web1, 2023; Web2, 2023) göre emisyon durumları incelenmiş ve aşağıdaki bulgular elde edilmiştir. Hollanda'nın yıllar geçtikçe salınım miktarını azalttığı görülmektedir. Benzer bir eğilimin Yeni Zelanda için de geçerli olduğu söylenebilir. Paris anlaşmasına göre taahhütleri olduğu anlaşılan bu ülkelerin emisyon azaltımı için karbon vergisi gibi düzenlemelere yöneldiği anlaşılmaktadır. Gelişmiş ülkelerle gelişmekte olan ülkelerin emisyon ile mücadelelerinde farklıların olması kabul edilen bir durumdur. Türkiye'nin ise milenyum ile birlikte emisyon salınımlarını arttırdığı gözlenmektedir. Özellikle 2015 yılından itibaren artış hızının önemli bir şekilde ivmelendiği anlaşılmaktadır. Tarımsal üretimde gelişmeler bunda etkili olabilir. Ancak Türkiye'de konuya yönelik tehdit algısının yeterince farkındalığa sahip olmaması nedeniyle karar vericilerin ve sivil toplumun gündemine yeterince gelmemesi de bu sonuçların ortya çıkmasında etkili olabilir.

Grafik 5. Hollanda, Yeni Zelanda ve Türkiye emisyon değişimleri

Kaynak: FAO (2023)

SONUÇLAR

Küresel ısınmanın nedeni olarak gösterilen iklim değişikliğinin temel nedeni olan emisyonlar Paris anlaşması ile gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin taahhütleri ile tüm sektörlerin tedarik zinicrlerini yeniden gözden geçirmesine aracılık etmektedir. Küresel ısınmanın somut sonuçları aşırı yağış, kuraklık gibi kendini göstererek tarımsal gıda üretiminin de verimliliğini düşürmektedir. Küresel ısınma nedeniyle ortaya çıkan afetler de hem işletmelere hem de ülke ekonomilerine ayrı bir yük oluşturmaktadır. Verimliliğin düşmesi ile birlikte rekabet şartları da zorlaşmaktadır.

Bu çalışma ile Türkiye tarımsal gıda üretimindeki emisyonları Akdeniz ve Balkan ülkelerinin emisyonları ile zaman serileri şeklinde kıyaslanmaktadır. Türkiye bölgesindeki büyük nüfusu, tarım alanları ve dış ticareti ile önemli bir ülkedir. AB'nin enerji yoğun sektörlere sınırda karbon vergisi uygulamasına başlayacağı belirtilmektedir. Türkiye'nin ihracat pazarlarında rekabetçiliğini engelleyecek bu tür gelişmelerin dikkatlice takip edilmesi ve ona göre zamanında önlemlerin alınması gerekmektedir.

Çalışmadan elde edilen bulgulara göre Türkiye tarımsal gıda emisyonları yıllara göre artarken, Akdeniz ve Balkan ülkelerinden anlamlı şekilde olumsuz yönde farklılaştığı bulunmuştur. Hollanda ve Yeni Zelanda'nın emisyonlarında azalma eğilimine sahip olduğu tespit edilmiştir. Bunda ülkelerin aldıkları önlemler etkili olabilir. Trend analizine göre Türkiye emisyon değişimi olumsuz yönde ilerlemektedir. Türkiye'nin 2050 hedefi sıfır emisyon olarak belirlenmiştir. Ancak belirli bir artımdan sonra azalmaya başlayacağı taahhüt edilmiştir. Elde edilen bulgular Türkiye'nin taahhütleri ile uyumlu olsa da gerek kamu otoritesinin gerekse de sivil örgütlerle birlikte tüketicilerin emisyon konusunda farkındalığının yükseltilmesi yerinde olacaktır. Hali hazırda sellerin vurduğu şehirler, kuraklığın tarımdaki verimi düşürmesi küresel ısınmanın somut çıktılarıdır. Türkiye küresel ısınmadan en çok etkilenecek ülkeler arasında sayıldığından gecikmeksizin önlemlerin alınmasında fayda vardır.

İhracat pazarlaması kapsamında değerlendirilen bu çalışmada ürünlerin dış pazarlarda hem maliyet hem de imaj olarak olumsuz etkilenmemesi gerekmektedir. Türkiye gereken önlemleri almaz ise zaten AB ile yapılan katılım müzakerelerinin fiilen durması, AB'nin kendi içine daha fazla yoğunlaşmasına, Türkiye'nin önemli bir ihracat pazarını kaybetmesine neden olabilir. Diğer bir ifade ile gereken önemin ivedilikle gösterilmemesi durumunda ihracat pazarlaması ve sürdürülebilirlik için emisyonun Türkiye için önemli bir tehdit olacağı açıktır.

Araştırma FAO istatistiklerinde kısıtlı bir alan için yapılmıştır. Emisyonun birçok boyutu vardır. Sürdürülebilir kalkınma için farklı disiplinlerin bakış açısına göre çalışmalar genişletilebilir.

KAYNAKLAR

Anderson, R., Bayer, P.E., Edwards, D. (2020). Climate change and the need for agricultural adaptation. *Current Opinion in Plant Biology*, 56, 197-202.

Arunrat, N., Pumijumnong, N., Sereenonchai, S., Chareonwong, U., Wang, C. (2021). Comparison of GHG emissions and farmers' profit of large-scale and individual farming in rice production across four regions of Thailand. *Journal of Cleaner Production*, 278, 123945.

Beach, R.H., Creason, J., Ohrel, S.B., Ragnauth, S., Ogle, S., Li, C., Ingraham, P., Salas, W. (2015). Global mitigation potential and costs of reducing agricultural non-CO_2 greenhouse gas emissions through 2030. *Journal of Integrative Environmental Sciences*,12 (1), 87-105.

Chen, W., Jafarzadeh, S., Thakur, M., Ólafsdóttir, G., Mehta, S., Bogason, S., Holden, N.M. (2021). Environmental impacts of animal-based food supply chains with market characteristics. *Science of the Total Environment*, 783, 147077.

Crosson, P., Kiely, P.O., Mara, F.P.O., Wallace, M. (2006). The development of a mathematical model to investigate Irish beef production systems. *Agricultural Systems*, 89 (2-3), 349-370.

FAO (2023). *Food and Agriculture Organization of the United Nations*. https://www.fao.org (Erişim: 03.06.2023)

Gao, Z., Ma, W., Zhu, G., Roelcke, M. (2013). Estimating farm-gate ammonia emissions from major animal production systems in China. *Atmospheric Environment*, 79, 20-28.

Hu, J., Xiao, Z., Zhou, R., Deng, W., Wang, M., Ma, S. (2011). Ecological utilization of leather tannery waste with circular economy model. *Journal of Cleaner Production*, 19 (2-3), 221-228.

Huang, Y-S., Fang, C-C., Lin, Y-A. (2020). Inventory management in supply chains with consideration of Logistics, green investment and different carbon emissions policies. *Computers & Industrial Engineering*, 139, 106207.

IPCC (2021). *The Intergovernmental Panel on Climate Change*. https://www.ipcc.ch/ . (Erişim: 05.05.2023).

Laborde, D., Mamun, A., Martin, W., Pineiro, V., Vos, R. (2021). Agricultural subsidies and global greenhouse gas emissions. *Nature Communication,* 12, 2601.

Liu, Z., Lang, L., Hu, B., Shi, L., Huang, B., Zhao, Y. (2021). Emission reduction decision of agricultural supply chain considering carbon tax and investment cooperation. *Journal of Cleaner Production*, 294, 126305.

Moran, D., Wall, E. (2011). Livestock production and greenhouse gas emissions: Defining the problem and specifying solutions. *Animal Frontiers*, 1 (1), 19-25.

Mostashari-Rad, F., Nabavi-Pelesaraei, A., Soheilifard, F., Hosseini-Fashami, F., Chau, K. (2019). Energy optimization and greenhouse gas emissions mitigation for agricultural and horticultural systems in Northern Iran. *Energy*, 186, 115845.

Rotz, C.A., Asem-Hiablie, S., Dillon, J., Bonifacio, H. (2015). Cradle-to-farm gate environmental footprints of beef cattle production in Kansas, Oklahoma, and Texas. *Journal of Animal Science*, 93 (5), 2509-2519.

Şahin, G., Onurbaş Avcıoğlu, A. (2016). Tarımsal Üretimde Sera Gazları ve Karbon Ayak İzi. *Tarım Makinaları Bilimi Dergisi (Journal of Agricultural Machinery Science)*, 12 (3), 157-162.

Thoma, G., Popp, J., Shonnard, D., Nutter, D., Matlock, M., Ulrich, R., Kellogg, W., Kim, D.S., Neiderman, Z., Kemper, N., Adom, F., East, C. (2013). Regional analysis of greenhouse gas emissions from USA dairy farms: A cradle to farm-gate assessment of the American dairy industry circa 2008. *International Dairy Journal*, 31 (1), 29-40.

Tubiello, F.N., Flammini, A., Karl, K., Obli-Laryea, G., Qiu, S.Y., Heiðarsdóttir, H., Pan, X., Conchedda, G. (2021). *Methods for estimating greenhouse gas emissions from food systems, Part III: energy use in fertilizer manufacturing, food processing, packaging, retail and household consumption*. FAO Statistics Working Papers Series, 21-29. http://www.fao.org/3/cb7473en/cb7473en.pdf

TÜİK (2022). *Haber Bülteni. Sera Gazı Emisyon İstatistikleri*, 1990-2020. Yayım Tarihi: 30.03.2022, Sayı: 45862.

Web1 (2023). https://tr.euronews.com/2022/06/09/yeni-zelanda-da-hayvanlar-n-gegirme-ve-yellenmesi-icin-ciftcilere-vergi-geliyor (Erişim: 05.05.2023).

Web2 (2023). https://www.cumhuriyet.com.tr/dunya/yeni-zelandali-ciftciler-gaz-cikarma-vergisini-protesto-etti-1994185 (Erişim: 05.05.2023).

KALSİYUM SÜLFATIN FARKLI SU SEVİYELERİNDE DOMATES ÜZERİNDE ETKİLERİ

EFFECTS OF CALCIUM SULPHATE ON TOMATOES AT DIFFERENT WATER LEVELS

Dr.Öğr.Üyesi Yelderem AKHOUNDNEJAD

Şırnak University, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, İdil/Şırnak-Türkiye

ORCID: 0000-0002-1435-864X

Yüksek Lisans Özlem BİRGİN

Şırnak University, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, İdil/Şırnak-Türkiye

ORCID: 0000-0003-2106-6925

Özet

Çalışma 2020 yılında Şırnak Silopi ilçesi çiftçi serasında yapılmıştır. Denemede Aziz F1 domates çeşidine yapraktan %1 oranında uygulanan kalsiyum sülfatın ($CaSO_4$) domates bitkisi üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Deneme 4 farklı (Kontrol (%100 sulama), %50 sulama, %100 sulama+ $CaSO_4$ ve %50 sulama+ $CaSO_4$) uygulamadan oluşturulmuştur. Denemede yeşil aksam skala değerlendirilmesi, meyve ve yapraklarda yaş ve kuru ağırlığı, domates meyve suyunda ph ve EC ölçümü, meyve çap ve boy ölçümü, tohum sayısı, meyve et kalınlığı ve meyve eti sertliği analizleri yapılmıştır. Sonuç olarak incelenen parametreler üzerinde kuraklık stresinin negatif etkisi olmuştur. %50 sulama+ $CaSO_4$ ve %100 sulama+ $CaSO_4$ uygulamalarının kuraklık stresinin olumsuz etkilerini iyileştirmiştir. Kontrole göre en iyi sonuç meyve eti sertliğinde %100 sulama+$CaSO_4$ uygulamasında görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Domates; Kalsiyum; Kalite; Kuraklık

Abstract

The study was carried out in the farmer's greenhouse of Sırnak Silopi district in 2020. In the experiment, the effects of calcium sulfate ($CaSO_4$) applied at the rate of 1% on the leaves of the Aziz F1 tomato cultivar on tomato plants were investigated. The trial was created from 4 different applications (Control (100% irrigation), 50% irrigation, 100% irrigation + $CaSO_4$ and 50% irrigation + $CaSO_4$). In the experiment, scale evaluation of green parts, fresh and dry weight of fruits and leaves, pH and EC measurement in tomato juice, fruit diameter and height measurement, seed number, fruit wall thickness and fruit pulp firmness analyzes were made. As a result, drought stress had a negative effect on the investigated parameters. 50% irrigation + $CaSO_4$ and 100% irrigation + $CaSO_4$ applications improved the negative effects of drought stress. Compared to the control, the best results were seen in 100% irrigation+$CaSO_4$ application in fruit flesh firmness.

Keywords: Tomato; Calcium; Quality; Drought

Giriş

Domates dünyada insan beslenmesinde çokça kullanılan ve ticari değeri yüksek sebze ürünlerinin başında gelmektedir. FAO verilerine göre 2020 yılında dünyada 5.051.983 hektar alanda 186.821.220 ton domates üretimi olmuştur (FAO, 2020). Domates, *Solanacea*e familyasına ait olup çok yönlü kullanılan ve dünya pazarının en önemli sebzelerindedir (Waheed ve ark., 2020; Aydoner Coban ve ar., 2018). En popüler sebzelerden olan domates dünya mutfaklarının vazgeçilmezleri arasında olup dünya çapında patates ve tatlı patatesten sonra en çok yetiştiriciliği yapılan ürünlerdendir (Agarwal ve ark., 2020). Domates bitkisinin kabukları ve tohumları da dahil olmak üzere gıda endüstrisinde

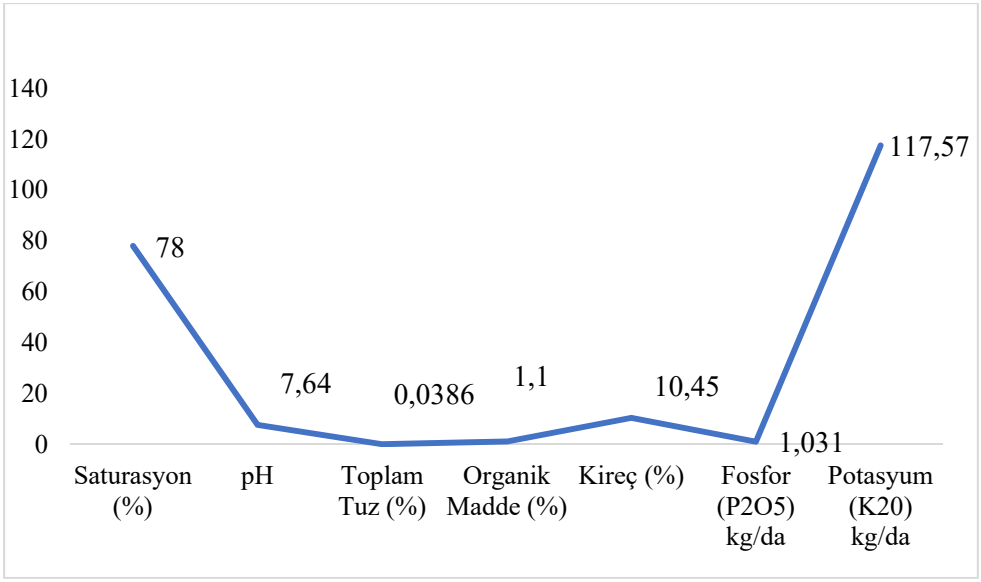
kullanılmakta olup ve ayrıca domates kabuğunda bulunan likopen insan sağlığında önemli rollere sahiptir (Lu ve ark., 2019). İnsan hayatını olumsuz etkileyen kronik hastalıkların önlenmesinde öne görevleri üstlenen domates bitkisi içeriğinde bol miktarda antioksidan bileşen bulunmaktadır (Chaudhary ve ark., 2018). Gıda sanayisinde hem taze ve hem de işlenmiş olarak kullanılmasından ötürü birçok ülkenin pazarında önemli bir yere sahiptir (Rothan ve ark., 2019). Domates ve domates ürünleri birey hayatı üzerinde iz bırakan hastalıklardan olan kanserin önlenmesinde etkili olmaktadır (Salehi ve ark., 2019).

Abiyotik stres faktörlerden olan kuraklık dünya üzerinde bitkisel üretimin sürdürülebilirliği açısından en büyük tehditlerin başında gelmektedir (Akhoundnejad ve Daşgan, 2020). Küresel ısınma sonucu meydana gelen olumsuz etkilerden bir tanesi de yağışların azalmasıyla ortaya çıkan su kıtlığı, tarımsal üretimin gelişmesini etkileyen önemli bir etmen haline gelmiştir (Yang ve ark., 2021). Bitkilerde kuraklık uzun süreli olduğunda bitki gelişiminde önemli zararlanmalara yol açmaktadır (Shao ve ark., 2008). Kuraklığa duyarlı bitkilerden olan domates kuraklığa maruz kalmasıyla meyve kalite ve veriminde önemli derecede düşüşler meydana gelmektedir (Shankara ve ark., 2005). Yaptıkları çalışma sonucunda kuraklık stresinin biber bitkisinin büyüme parametrelerini düşürdüğünü belirtmişlerdir (Mahmood ve ark., 2021). Farklı sulama seviyeleri altındaki pırasa bitkilerinde sulama suyu miktarı azaldıkça bitki boyunda, gövde çapında, yaprak ve gövde taze ağırlıklarında, yaprak ve gövde kuru ağırlıklarında ve yaprak alanında azalmalara neden olduğu belirlenmiştir (Kiremit ve Arslan, 2018). Ispanak bitkisinde kuraklık stresinin bitkilerin fizyolojik özelliklerinde olumsuzluklara yol açmasında etkili olduğu tespit etmişlerdir (Bukhari ve ark., 2021).

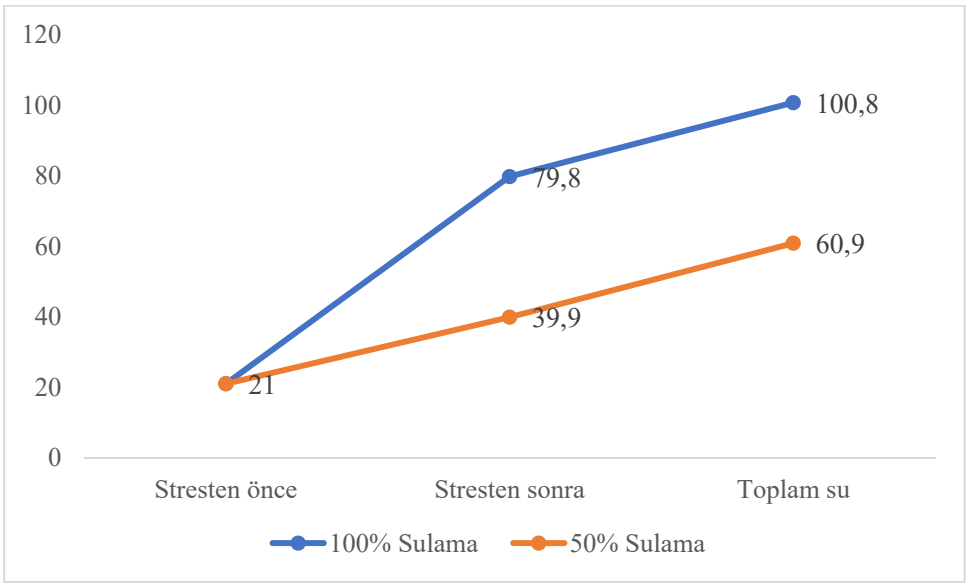
Kalsiyum bitkileri kuraklık, tuzluluk, yüksek ve düşük sıcaklık stres faktörlerinin bitkilerde sebep olduğu zararlanmalara karşı bitkilerde direnç sağlar (Bowler ve Fluhr, 2000; Melgar ve ark., 2007; Liang ve ark., 2009; Tan ve ark., 2011). Bitkilere uygulanan kalsiyum bitkilerde reaktif oksijen türlerinin sentezinin engellenmesinin yanı sıra hücre zarın korunmasını ve fotosentezin yapılmasında etkilidir (Tuna ve ark., 2007; Song ve Roe, 2008). Son zamanlarda yapılan araştırmalar gösteriyor ki domates bitkilerine uygulanan kalsiyum domates üretimini olumlu yönde etkilerken bitkilerde hastalıklara karşı koruma sağlar (Passam ve ark., 2007). Temel besin elementlerinden olan kalsiyum bitkilerin büyümesi ve gelişmesinde önemli rollere sahiptir. Besin maddelerinin alınmasında, membran yapılarının dengelenmesinde ve metabolik süreçlerin işlenmesinde etkili olmaktadır (Tuna ve ark., 2007; Sarwat ve ark., 2013). Kuraklık stresi şartları altında bitkiler tarafından kalsiyum alımı zorlaşmakta olup, mısır bitkisine yapraktan uygulanan kalsiyum bitki büyümesini, su potansiyelini, turgor potansiyelini, fotosentezi, meyve verim ve kalitesinin iyileştirilmesinde etkili olmuştur (Naeem ve ark., 2018). Bu çalışmadaki amaç kuraklık stresi altındaki domates bitkilerine yapraktan uygulanan kalsiyum sülfat gübre uygulamasının domates bitkisi üzerindeki etkileri araştırılmıştır.

Materyal ve Metot

Deneme Şırnak ili Silopi ilçesinde (Birlik köyü) çiftçi serasında yapılmıştır. Çalışmada bitki materyali olarak ise Aziz F1 domates çeşidi kullanılmıştır. Araştırma 2020 yılı Mart-Haziran yetiştirme sezonunda yapılmıştır. Çalışmada fide dikimi 3 Mart 2020 tarihinde yapılmıştır. Ölçüm analizleri Şırnak Üniversitesi Ziraat Fakültesi laboratuvarlarında yapılmıştır. Deneme deseni tesadüf bloklar deneme deseninde 3 tekrarlı ve her tekrarda 15 bitki olacak şekilde tasarlanmıştır. Denemede sıra ölçüm aralıkları sıra arası 100 cm ve sıra üzeri ise 25 cm olarak düzenlenmiştir. Çalışmada, gübre olarak %1 oranında kalsiyum sülfat ($CaSO_4$) yapraktan püskürtülerek verilmiştir. Çalışmada 4 farklı (Kontrol (%100 sulama), %50 sulama, %50 sulama+ %1 $CaSO_4$ ve %100 sulama+ %1 $CaSO_4$) uygulama şeklinde yapılmıştır. Gübre uygulaması fide dikiminden 40 gün sonra uygulanmış olup ve her 20 günde bir verilmiştir. Dikimden 30 gün sonra kuraklık stresi uygulanmaya başlanmıştır. Deneme alanına dekara saf olarak 190 kg ha^{-1} K_2O, 110 kg ha^{-1} N, 20 kg ha^{-1} MgO ve 30 kg ha^{-1} CaO (Günay, 2005) uygulanmıştır. Toprak analiz raporu şekil 1'de verilmiştir. Deneme süresi boyunca domates bitkilerine verilen toplam sulama suyu Şekil 2'de verilmiştir.

Şekil 1. Toprak analiz raporu

Şekil 2. Domates bitkilerine verilen toplam su miktarı (L)(Uygulamadan (stresten) önce 03.03.2020-08.04.2020, uygulamadan (stresten) sonra 14.04.2020-21.06.2020)

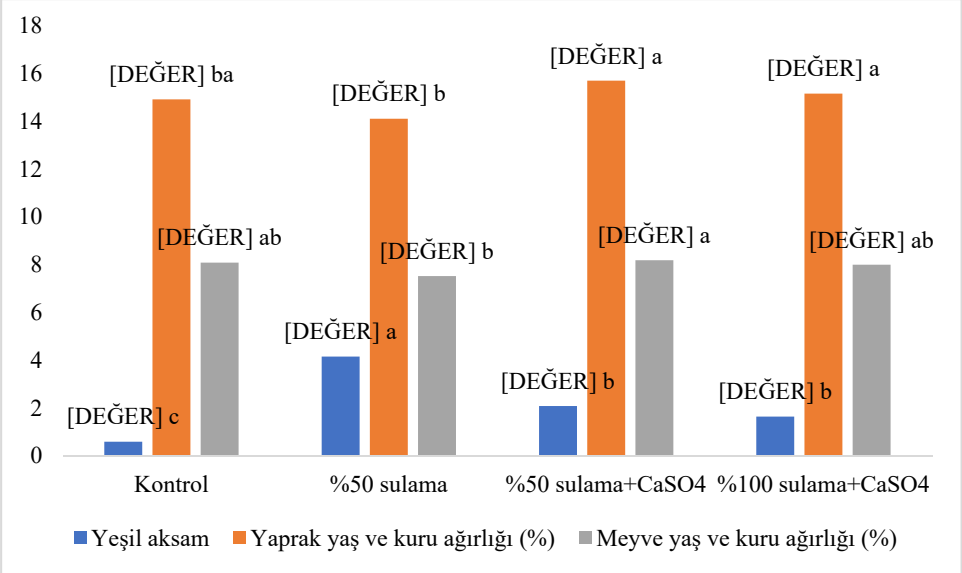
Denemede yapılan analizler; Daşgan ve ark. (2015)'na göre, yaprak yaş ve kuru ağırlığı (%) her tekerrürde 3 bitki alınarak taze ağırlıkları hassas terazide tartılmış olup 65 ^{o}C de etüvde kurutulduktan sonra kuru ağırlıkları da tartılmıştır, meyve yaş ve kuru ağırlığı (%) her uygulamadan alınan 5 meyve tartıldıktan sonra hassas terazide tartılmış olup, kurutulmaları etüvde yapıldıktan sonra tekrardan hassas terazide tartılmıştır, meyve çap ve boy ölçümleri (mm) her tekrardan alınan 5 meyve örneği dijital kumpas ile ölçülerek, meyve eti sertliği penetrometre ile, meyve et kalınlığı (mm) dijital kumpas ile, domates meyve suyunda ph değeri ph metre ile, domates meyve suyunda EC değeri (ms/s) EC metre ile, tohum sayısı (adet bitki^{-1}) her tekrardan 5 domates meyvesindeki tohumlar sayılarak ortalamaları alınarak belirlenmiştir.

İstatistiksel analiz

Deneme sonunda bulunan tüm değerler JUMP paket programına, ortalamalar ise LSD testine göre karşılaştırılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

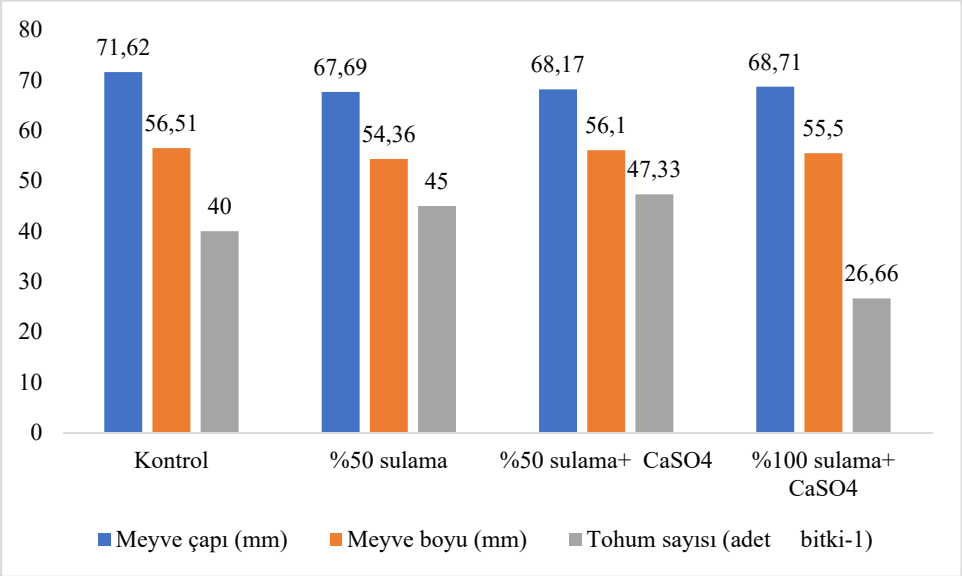
Yeşil aksamda en az zararlanma kontrol (0.60) uygulamasında olduğu tespit edilmiştir. Kontrol uygulamasından sonra en az zararlanma %100 sulama+$CaSO_4$ (1.65) uygulamasında olmuştur (Şekil 3). Kuraklık stresi düzeyi arttıkça domates bitkilerinin yeşil aksamında zararlanma oranı arttmıştır. Domates bitkilerine uygulanan kalsiyum sülfat gübre uygulamasının yeşil aksam üzerinde iyileştirici etkisi olduğu belirlenmiştir. Fasulye bitkisinde yeşil aksam 0-5 skala değerinin kuraklık stresine karşı hassas çeşitlerde daha düşük geldiği görülmüştür (Kabay ve Şensoy, 2016). Yapraktan uygulanan kalsiyumlu gübrelerin çilek bitkisinin genç yapraklarını olumlu etkilediği saptanmıştır (Karp ve ark., 2002). Yaprak yaş ve kuru ağırlığında en etkili uygulama %50 sulama+Ca (%15.70) uygulaması olurken %50 sulama (%14.11) uygulamasının etkisi daha düşük gelmiştir (Şekil 3). %100 sulama+ $CaSO_4$ uygulamasında kontrol uygulamasına göre %2 düzeyinde bir artış olduğu tespit edilmiştir. Tüm uygulamalar göz önüne alındığında yapraktan uygulanan kalsiyum sülfat gübrelemesinin yaprak yaş ve kuru ağırlığında etkili geldiği bulunmuştur (Şekil 3). Kuraklık stresinin bamya bitkisinin yaprak yaş ve kuru ağırlığında olumsuzluğa yol açtığı ve kavun bitkisinde de yaş ve kuru ağırlığında geniş bir varyasyona neden olduğu görülmüştür. Kuraklık stresi şartlarında yapraklar diğer organlara kıyasla daha fazla etkilenmekte oup, hücrelerin büyümesinde ve bölünmesinde ortaya çıkan etmenler sonucunda bitkilerde yaş ve kuru ağırlıklarında azalmalar meydana gelemktedir (Rezene ve ark., 2013). Meyve yaş ve kuru ağırlık oranlarında uygulamalar arasında istatistiksel olarak farklılıklar olduğu görülmüştür (Şekil 3). Uygulama verileri incelendiğinde %50 sulama+$CaSO_4$ (%8.19) uygulaması diğer uygulamalar göre daha yüksek çıkmıştır. %50 sulama (%7.53) uygulamasının meyve yaş ve kuru ağırlığında fazla bir etkisi olmamıştır. Kontrol uygulamasına göre %50 sulama+$CaSO_4$ uygulamasında %1'lik bir artış olduğu görülürken %100 sulama+$CaSO_4$ uygulamasında %1 düzeyinde bir azalış olduğu tespit edilmiştir (Şekil 3).

Şekil 3. Farklı uygulamaların domates bitkisinin yeşil aksamına, yaprak ve meyvede yaş ve kuru ağırlığına etkisi

Farklı uygulamalarım domates meyve çapına, meyve boyuna ve tohum sayısına etkisi Şekil 4'te verilmiştir. Domates meyve çapı değerlendirilmesinde çıkan sonuçlar önemsiz bulunmuştur. Domates meyve çapında kontrol (71.62 mm) uygulaması en etkili uygulama olmuştur. %50 sulama+ $CaSO_4$ (68.17 mm) ve %100 sulama+ $CaSO_4$ (68.71 mm) uygulamalarından çıkan sonuçların birbirine yakın olduğu görülmüştür (Şekil 4). En düşük sulama uygulaması olan %50 sulama (67.69 mm) uygulaması

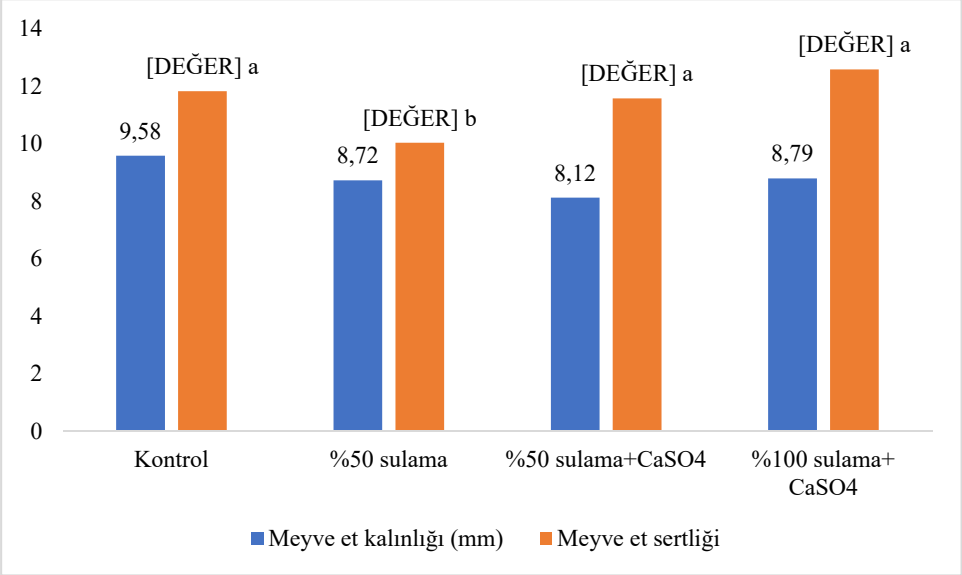
kontrol uygulamasına kıyasla domates meyve çapında %5'lik bir azalış olmuştur. Su eksikliği domates meyve çapında olumsuz etkiye neden olduğu tespit edilmiştir. Kuraklık stresi farklı patlıcan genotiplerinin meyve çaplarında azalmaya sebep olmuştur (Kıran ve ark., 2017). Yaptığı çalışmada kuraklık stresinin domates meyve çapını olumsuz etkilediğini belirtmiştir (Sibomana ve ark., 2013). Serada yetiştirilen domates bitkilerine püskürtülerek ve kalsiyum gübresinin patlıcan meyve çapını artırmıştır (Budak, 2015). Domates meyve boyunda çıkan değer arasında önemli farklılıkların olmadığı tespit edilmiştir (Şekil 4). Meyve boyunda kontrol (56.51 mm) diğer uygulamalara oranla daha yüksek çıkmıştır. %100 sulama+ $CaSO_4$ (55.50 mm) ve %50 sulama+ $CaSO_4$ (56.10 mm) uygulamalarından elde edilen değerler arasında önemli bir farkın olmadığı saptanmıştır (Şekil 4). Kontrol uygulamasıyla karşılaştırıldığında en fazla azalış %50 sulama (54.36 mm) uygulamasında bulunurken sayısal olarak %4 düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Sera koşullarında yürütülen araştırmada kuraklık stresinin biber bitkisinde meyve boyunu düşürmüştür (Pıtır, 2015). Yürüttükleri çalışmada kuraklığın domates ve biber bitkilerinin meyve boyunu olumsuz etkilediği sonucuna varmışlardır (Pervez ve ark., 2009; Haris ve ark., 2020). Domates bitkisine uygulanan Ca gübresinin meyve boyunda artış sağladığı görülmüştür (Daldal, 2018). Tohum sayısından elde edilen değerler önemsiz bulunmuştur. Domates meyvesinde bulunan tohum sayısında %50 sulama+ $CaSO_4$ (47.33 adet bitki^{-1}) uygulamasında ve %50 sulama (45.00 adet bitki^{-1}**)** diğer uygulamalara kıyasla daha yüksek çıkmıştır. Kontrol uygulamasına göre %100 sulama+ $CaSO_4$ (26.66 adet bitki^{-1}) uygulamasında %33 düzeyinde bir azalış olmuştur (Şekil 4). Bitkiler stres koşullarına maruz kaldığında türünün devamı için tohum üretmeye başlamaktadırlar.

Şekil 4. Farklı uygulamalarım domates meyve boyuna, meyve çapına ve tohum sayısına etkisi

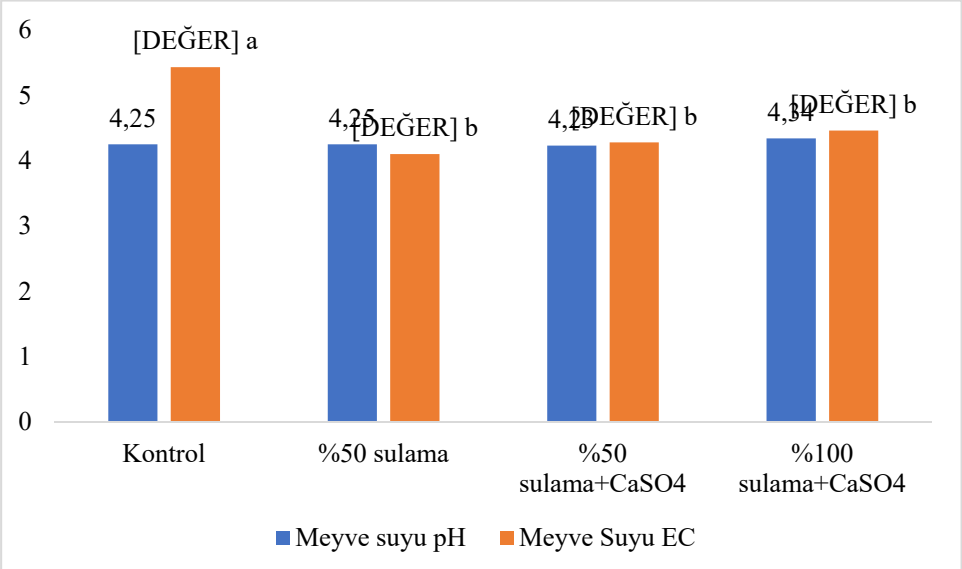
Farklı uygulamaların meyve et kalınlığı ve meyve et sertliğine etkisi Şekil 5'te verilmiştir. Domates meyve et kalınlığında bulunan değerler arasında istatistiksel olarak bir fark bulunmamıştır. Meyve et kalınlığında kontrol (9.58 mm) uygulamasına göre diğer uygulamaların fazla bir etkisi olmamıştır (Şekil 5). En düşük meyve et kalınlığı %50 sulama+$CaSO_4$ (8.12 mm) uygulamasında görülmüştür. %100 sulama+ $CaSO_4$ (8.79 mm) uygulaması ve %50 sulama (8.72 mm) kontrol uygulamasıyla karşılaştırıldığında her iki uygulama sırasıyla %8 ve %9 düzeyinde bir azalış olduğu belirlenmiştir. Farklı sulama seviyelerinde yetiştirilen domates genotiplerinde meyve et kalınlığının kontrol uygulamasına göre daha düşük gelmiştir (Akhoundnejad, 2020). Domates meyve et sertliğinde en etkili uygulama %100 sulama+$CaSO_4$ (12.58) uygulaması olurken, %50 sulama (10.03) uygulamasının fazla bir etkisi olmamıştır. %50 sulama+$CaSO_4$ (11.57) uygulamasından elde edilen değer kontrol (11.82) uygulamasından elde edilen değer yakın çıkmıştır (Şekil 5). %50 sulama (10.03) uygulaması kontrol uygulamasına göre meyve et sertliğinde %15'lik bir azalış olduğu saptanmıştır. Yakın zamanlarda yapılan çalışmalarda kuraklık stresinin domates meyvesinde et sertliğini düşürdüğünü

belirtmişlerdir (Ripoll ve ark., 2014). Domates bitkilerine uygulanan Ca gübrelerinin meyvelerde et sertliğinin artmasında etkili olduğunu tespit etmişlerdir (Patanè ve ark., 2018; Sajid ve ark., 2020).

Şekil 5. Farklı uygulamaların domates meyvesinde et kalınlığı ve meyve et sertliğine etkisi

Farklı uygulamaların meyve suyunda ph ve EC değerine etkisi Şekil 6'da verilmiştir. Domates meyve suyunda ph miktarı tüm uygulamalar karşılaştırıldığında önemli bir farklılığın olmadığı gözlemlenmiştir (Şekil 6). Kontrol (4.25) uygulaması ve %50 sulama (4.25) uygulamasından elde edilen değerler aynı oranda çıkmıştır. %50 sulama+$CaSO_4$ (4.23) ve %100 sulama+ $CaSO_4$ (4.34) uygulamalarında bulunan sonuçlar kontrol uygulamasıyla kıyaslandırıldığında %100 sulama+ $CaSO_4$ uygulamasının kontrole göre domates meyve suyunda %2'lik bir artış olurken, %50 sulama+ $CaSO_4$ uygulamasında ise %0.47'lik bir azalış olmuştur (Şekil 6). Kuraklık stresi şartları altında serada yapılan araştırmalarında domates bitkilerindeki meyve suyunda ph içerik miktarları arasında önemli bir farklılığın olmadığını belirlemişlerdir (Nuruddin ve ark., 2003). Domates bitkisi üzerine yaptıkları çalışmalarında kuraklık stresinin meyve suyunda ph miktarını olumsuz etkilediğini tespit etmişlerdir (Agbemafle ve ark., 2014). Meyve suyunda EC ölçüm değerlerinde kontrol (5.43) uygulaması diğer uygulamalara oranla daha yüksek çıkmıştır (Şekil 6). %50 sulama (4.10), %50 sulama+ $CaSO_4$ (4.28) ve %100 sulama+ $CaSO_4$ (4.46) uygulamaları arasında istatistiksel bir fark olmadığı görülmüştür.

Şekil 6. Farklı uygulamaların meyve suyunda ph ve EC değerine etkisi

Sonuçlar

Kuraklık stresinin Aziz F1 domates çeşidinde meyve et kalınlığını, yeşil aksamını, meyve çapı ve boyunu olumsuz etkilediği görülmüştür. Meyve yaş ve kuru ağırlığında %50 Sulama+Kalsiyum uygulaması diğer uygulamalara kıyasla en iyi etkiyi göstermiştir. Meyve eti sertliğinde %100 sulama+Kalsiyum uygulaması kontrole oranla daha iyi etki ederek en yüksek meyve eti sertliğine sahip olmuştur. Meyve suyunda pH ve meyve suyu Ec miktarı ortalama değerleri incelendiğinde kontrole oranla %100 sulama+Kalsiyum uygulamasının daha fazla etki gösterdiği saptanmıştır. Meyve et kalınlığına ait veriler istatiksel anlamda değersiz bulunmuş ve bununla beraber diğer uygulamaların meyve et kalınlığı, kontrol değerinin altında kalmıştır. Kuraklık ve kalsiyum uygulamalarının tohum sayısı üzerine etkisi araştırıldığında, %50 Sulama+Kalsiyum uygulaması diğer uygulamalara oranla daha fazla etki göstermiştir. Ancak yapraktan %1 oranında uygulanan $CaSO_4$ gübre uygulamasının domates bitkilerini kuraklık stresinin olumsuz etkilerinden korunmasına yardımcı olduğu tespit edilmiştir.

Teşekkür: Şırnak Üniversitesi bilimsel araştırma projeleri koordinasyon birimine (2020.FLTP.13.01.01) teşekkür ederiz.

Kaynakça

Agarwal, M., Signh, A., Arjaria, S., Sinha, A. & Gupta, S. (2020). ToLeD: Tomato Leaf Disease Detection Using Convolution Neural Network. *Procedia Computer Science*, *167*, 293-301. https://doi.org/10.1016/j.procs.2020.03.225.

Agbemafle, R., Owusu-Sekyere, J., Bart-Plange, A. & John Otcher, J. (2014). Effect of Deficit Irrigation and Storage on Physicochemical Quality of Tomato (Lycopersicon esculentum Mill. Var. Pechtomech). *Food Science and Quality Management, 34*, 113-118.

Akhoundnejad, Y. (2020). Response of certain tomato (Solanum lycopersicum) genotypes to drought stress in terms of yield and quality in Sirnak. *International Journal of Agriculture Environment and Food Scences, 4(1*), 107-113. https://doi.org/10.31015/jaefs.2020.1.12.

Akhoundnejad, Y. & Daşgan, H. Y. (2020). Photosynthesis, transpiration, stomatal conductance of some melon (cucumis melo L.) gentopyes under different drought stress. *Fresenius Environmental Bulletin, 29(12*), 10974-10979.

Aydoner Coban, G., Dasgan, H.Y., Akhoundnejad, Y., A.k. & Cimen, B. (2020). Use of microalgae (Chlorella vulgaris) to save mineral nutrients in soilless grown tomato. *Acta Horticulturae, 1273*, 161–168

Bowler, C. & Fluhr, R. (2000). The role of calcium and activated oxygens as signals for controlling cross-tolerance. *Trends in Plant Science, 5(6),* 241–246. https://doi.org/10.1016/S1360-1385(00)01628-9.

Budak, Z. (2015). Sera koşullarında yapraktan kalsiyum uygulamasının domates çeşitlerinin gelişim, verim ve mineral beslenmesine etkisi, Yüksek Lisans Tezi Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Toprak Bilimi ve Bitki Besleme Anabilim Dalı, Isparta.

Bukhari, S. A. B. H., Lalarukh, I., Amjad, S. F., Mansoora, N., Naz, M., Naeem, M., Bukhari, S. A., Shahbaz, M., Ali, S. A., Marfo, T. D., Danish, S., Datta, R. & Fahad, S. (2021). Drought stress alleviation by potassium-nitrate-containing chitosan/montmorillonite microparticles confers changes in spinacia oleracea L. *Sustainability*, 13, 9903.

Chaudhary, P., Ashita, S., Singh, B. & Nagpal, A. K. (2018). Bioactivities of phytochemicals present in tomato. *Journal of Food Sciences Technology, 55(8),* 2833-2849. doi: 10.1007/s13197-018-3221-z.

Daldal, N. (2018). Çiçek Burnu Çürüklüğünün Azaltılması Üzerine Domates Fidelerinin Kalsiyum Sülfat Ve Kalsiyum Hidroksit Katılan Ortamda Yetiştirilmesinin Etkisi, Yüksek Lisans Tezi,

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Toprak Bilimi ve Bitki Besleme Anabilim Dalı, Çanakkale.

Dasgan, H.Y, Balacheva, E., Yetisir, H., Yarsi, G., Altuntas O., Akhoundnejad, Y. & Coban, A. (2015). The effectiveness grafting to improve salt tolerance of sensitive melon when the tolerant melon is use as rootstock. *Procedia Environmental Sciences,* 29:268

FAO, (2020). https://www.fao.org/faostat/.(ErişimTarihi: 07.01.2023).

Günay, A. (2005). Özel Sebze Yetiştiriciliği II. Bölüm, Domates yetiştiriciliği, 318-343, İzmir.

Haris, M. M., Silva, T. M., Gulub, G., Terada, N., Shinohara, T., Sanada, A., Gemma, H., & Koshio, K. (2020). Growth, qualıty and capsaıcın concentratıon of hot pepper (capsıcum annuum) under drought condıtıons. *Journal of the International Socirty for Southeast Asian Agricultural Sciences, 26(1),* 100-110.

Kabay, T. & Şensoy, S. (2016). Kuraklık stresinin bazı fasulye genotiplerinde oluşturduğu enzim, klorofil ve iyon değişimleri. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tarım Bilimleri Dergisi, 26 (3),* 380-395.

Karp, K., Starast, M., Kaldmae, H., Hietaranta, T., Linna, M., M., Palonen, P., Parikka, P. (2002). Department of Horticulture, Estonia Agricultural University, 51014 Tartu, Estonia.Proceedings of the Fourth International Strawberry Symposium, Tampere, Finland, July 9-14, 2000, volume 2. Acta-Horticulturae.No.567(Vol.2), 459-462; 3 ref.

Kıran, S., Kuşvuran, Ş., Ateş, Ç. & Ellialtıoğlu, Ş. (2017). Aşılı ve aşısız patlıcan bitkilerinin su noksanlığı koşullarındaki bazı fizyolojik özellikleri ve verim parametrelerine ilişkin incelemeler. *Toprak Su Dergisi, 6(2),* (18-25). https://doi.org/10.21657/topraksu.339827.

Kiremit, M. S. & Arslan, H. (2018). Response of leek (allium porrum l.) to different ırrigation water levels under rain shelter. *Communications in Soil Science and Plant Analysis, 49(1),* 2018. https://doi.org/10.1080/00103624.2017.1421652.

Liang, W., Wang, M. & Ai, X. (2009). The role of calcium in regulating photosynthesis and related physiological indexes of cucumber seedlings under low light intensity and suboptimal temperature stress. *Scientia Horticulturae, 123(1),* 34–38. https://doi.org/10.1016/j.scienta.2009.07.015.

Lu, Z., Wang, J., Gao, R., Ye, F. & Zhao, G. (2019). Sustainable valorisation of tomato pomace: A comprehensive review. *Trend in Food Science & Technology, 86,* 172-187. https://doi.org/10.1016/j.tifs.2019.02.020.

Mahmood, T., Rana, R. M., Ahmar, S., Saeed, S., Gulzar, A., Khan, M. A., Wattoo, F. M., Wang, X., Branca, F., Mora-Poblete, F., Mafra, G. S. & Du, X. (2021). Effect of drought stress on capsaicin and antioxidant contents in pepper genotypes at reproductive stage. *Plants, 10(7),* 1286. https://doi.org/10.3390/plants10071286.

Melgar, J. C., Benlloch, M. & Fernandez-Escobar, R. (2007). Calcium starvation increases salt susceptibility in olive plants but has no effect on susceptibility to water stress. *The Journal of Horticultural Science and Biotechnology, 82,* 622–626. https://doi.org/10.1080/14620316.2007.11512282.

Naeem, M., Naeem, M. S., Ahmad, R., Ihsan, M. Z., Ashraf, M. Y., Hussain, Y. & Fahad, S. (2018). Foliar calcium spray confers drought stress tolerance in maize via modulation of plant growth, water relations, proline content and hydrogen peroxide activity. *Archives of Agronomy and Soil Science, 64(1),* 116-131. https://doi.org/10.1080/03650340.2017.1327713.

Nuruddin, M. M., Madramootoo, C. A. & Dodds, G. T. (2003). Effects of water stress at different growth stage on greenhouse tomato yield and quality. *Hortscıence,38(7),* 1389-1393.

Passam, H. C., Karapanos, I. C., Bebeli, P. J. & Savvas, D. (2007). A review of recent research on tomato nutrition, breeding and post-harvest technology with refrence to fruit quality. *The European Journal of Plant Science and Biotechnology, 1,* 1–21.

Patanè, C., Pellegrino, A. & Silvestro, I. (2018). Effects of calcium carbonate application on physiology, yield and quality of field-grown tomatoes in a semi-arid Mediterranean climate. *Crop & Pasture Science, 69,* 411–418. https://doi.org/10.1071/CP17424.

Pervez, M. A., Ayub, C. M., Khan, H. A., Shahid, M. A. & Ashraf, I. (2009). Effect Of Drought Stress On Growth, Yıeld And Seed Qualıty Of Tomato (Lycopersicon esculentum L.). *Pakistan Journal of Agricultural Sciences, 46(3),* 174-178.

Pıtır, M. (2015). Biber yetiştiriciliğinde farklı su kısıtlarının meydana getirdiği fizyolojik, morfolojik ve kimyasal değişikliklerin belirlenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Namık Kemal Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Bahçe Bitkileri Anabilim Dalı, Tekirdağ. http://hdl.handle.net/20.500.11776/992.

Rezene, Y., Gebeyehu, S. & Zelleke, H. (2013). Morpho-physiological response to post-flowering drought stress in small red seeded common bean (Phaseolus vulgaris L.) genotypes. *Journal of Plant Studies, 2(1),* 36-41.

Ripoll, J., Urban, L., Staudt, M., Lopez-Lauri, F., Bidel, L. P. R. & Nadia Bertin, N. (2014). Water shortage and quality of fleshy fruits—making the most of the unavoidable. *Journal of Experimental Botany, 65(15),* 4097–4117.

Rothan, C., Diouf, I. & Causse, M. (2019). Trait discovery and editing in tomato. *The Plant Journal, 97(1),* 73-90. https://doi.org/10.1111/tpj.14152.

Sajid, M., Ullah, I., Rab, A., Shah, S., T., Wahid, F., Ahmad, N., Ahmad, I., Ali, A., Basit, A., Bibi, F. & Ahmad, M. (2020). Foliar application of calcium improves growth, yield and quality of tomato cultivars. *Pure and Applied Biology, 9(1),* 10-19.http://dx.doi.org/10.19045/bspab.2020.90002.

Salehi, B., Sharifi-Rad, R., Sharopov, F., Nomiensk, J., Roointan, A., Kamle, M., Kumar, P., Martins, N. & Sharifi-Rad, J. (2019). Beneficial effects and potential risks of tomato consumption for human healths: An overview. *Nutrition, 62,* 201-208. https://doi.org/10.1016/j.nut.2019.01.012.

Sarwat, M., Ahmad, P., Nabi, G. & Hu, X. (2013). Ca2+ signals: the versatile decoders of environmental cues. *Critical Reviews Biotechnology, 33(1),* 97–109. https://doi.org/10.3109/07388551.2012.672398.

Shankara, N., Jeude, J. V. L., Goffau, M., Hilmi, M. & Dam, B. V. (2005). Cultivation of tomato production, processing and marketing. Agromisa Foundation and CTA, Agrodok 17 Wageningen.

Shao, H. B., Song, W. Y. & Chu, L. Y. (2008). Advances of calcium signals involved in plant anti-drought. *Comptes Rendus Biologies, 331(8),* 587-596. https://doi.org/10.1016/j.crvi.2008.03.012.

Sibomana, I. C., Aguyoh, J. N. & Opiyo, A. M. (2013). Water stress affects growth and yıeld of contaıner grown tomato (Lycopersicon esculentum Mill) plants. G*lobal Journal of Bio-Science and Biotechnology, 2(4),* 461-466.

Song, J. Y. & Roe, J. H. (2008). The role and regulation of trxla, a cytosolic thioredoxin in schizosaccharomyces pombe. *The Journal of Microbiology, 46*, 408-414.

Tan, W., Meng, Q. W., Brestic, M., Olsovska, K. & Yang, X. (2011). Photosynthesis is improved by exogenous calcium in heatstressed tobacco plants. *Journal of Plant Physiology, 168(17),* 2063–2071. https://doi.org/10.1016/j.jplph.2011.06.009.

Tuna, A. L., Kaya, C., Ashraf, M., Altunlu, H., Yokas, I. & Yagmur, B. (2007). The effects of calcium sulphate on growth, membrane stability and nutrient uptake of tomato plants grown under salt stress. *Environmental and Experimental Botany, 59(2),* 173–178. https://doi.org/10.1016/j.envexpbot.2005.12.007.

Waheed, K., Nawaz, H., Hanif, M. A. & Rehman, R. (2020). Chapter 46 – Tomato. *Medicinal, Plants of South Asia*, 631-644. https://doi.org/10.1016/B978-0-08-102659-5.00046-X.

Yang, X., Lu, M., Wang, Y., Wang, Y., Liu, Z. & Chen, S. (2021). Response mechanism of plants to drought stress. *Horticulturae, 7(3),* 50. https://doi.org/10.3390/horticulturae7030050.

AFET YÖNETİMİNDE İNOVASYON

INNOVATION IN DISASTER MANAGEMENT

Doç. Dr. Ayhan KARAKAŞ

Bartın Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Bartın-Türkiye

ORCID: 0000-0001-9285-0552

Süleyman Alperen AKDOĞAN

Bartın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İşlteme Anabilim Dalı, Bartın-Türkiye

ORCID: 0000-0002-5489-2679

Abstract

Disaster management is the planning, organization, coordination and implementation activities carried out to reduce the possible effects of disasters, to be prepared for disasters and to accelerate the post-disaster recovery process. Disaster management is a multi-disciplinary and multi-stakeholder process. In this process, state institutions, local governments, non-governmental organizations, private sector, academic institutions and citizens should work in cooperation. Innovation in disaster management is the development and application of new ideas, technologies and methods to make the disaster management process more effective, efficient and sustainable. Thanks to innovation, better results can be achieved in areas such as data collection, analysis, communication, decision making and implementation in disaster management. In this study, innovative studies in disaster management were examined and it was observed that technological and social innovations are important in disaster management. By using the method used in the study, the content analysis method was used to examine the studies on the subject and tried to emphasize the importance of the subject.

Keywords: Disaster, Disaster Management, Innovation in Disaster Management.

Özet

Afet yönetimi, afetlerin olası etkilerini azaltmak, afetlere hazırlıklı olmak ve afet sonrası iyileşme sürecini hızlandırmak için yapılan planlama, organizasyon, koordinasyon ve uygulama faaliyetleridir. Afet yönetimi, çok disiplinli ve çok paydaşlı bir süreçtir. Bu süreçte devlet kurumları, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları, özel sektör, akademik kuruluşlar ve vatandaşlar işbirliği içinde çalışmalıdır. Afet yönetiminde inovasyon ise, afet yönetimi sürecini daha etkin, verimli ve sürdürülebilir kılmak için yeni fikirlerin, teknolojilerin ve yöntemlerin geliştirilmesi ve uygulanmasıdır. İnovasyon sayesinde afet yönetiminde veri toplama, analiz etme, iletişim kurma, karar verme ve uygulama gibi alanlarda daha iyi sonuçlar elde edilebilir. Bu çalışmada afet yönetiminde yapılan inovatif çalışmalar incelenmiştir ve afet yönetiminde teknolojik ve sosyal yeniliklerin önemli olduğu gözlenmiştir. Çalışmada kullanılan yöntem içerik analizi yöntemi kullanılarak konuyla ilgili çalışmalar incelenmiş ve konunun önemi vurgulanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Afet, Afet Yönetimi, Afet Yönetiminde İnovasyon

Giriş

Afetler; çevreyi, canlıları ve insan yapımı yapıları tehdit eden, doğal veya insan kaynaklı nedenlerle ortaya çıkan, önüne geçilmesi zor ve beklenmedik olaylardır. Bu olaylar, herhangi bir yerde ve zamanda gerçekleşebilir ve farklı şiddetlerde olabilir. Örneğin, deprem, çığ, fırtına, sel, yangın, volkan

patlaması gibi doğal afetler veya savaş, terörizm, kaza, salgın gibi insan kaynaklı afetler bu kapsamda değerlendirilebilir (Büşra Kart vd., 2023)

Afetler, doğal veya insan kaynaklı olaylar sonucunda ortaya çıkan ve insanların hayatını olumsuz yönde etkileyen durumlardır. Afetlerin neden olduğu zararlar, afetin türüne, şiddetine, meydana geldiği yere ve zamana göre değişiklik gösterir. Afetlerin sosyal, ekonomik, fiziksel ve ruhsal boyutlarda yarattığı kayıplar, insanların yaşam kalitesini düşürür ve toplumsal refahı azaltır (Macit, 2019).

Türkiye, iklimi, coğrafyası, yüzey şekilleri ve insan faaliyetleri nedeniyle farklı türde afetlere maruz kalan bir ülkedir. Bu afetlerin etkisi ve ortaya çıkardığı zararın boyutu, kamu yönetiminin afet politikalarına ve toplumun afetlere hazırlık düzeyine göre değişmektedir. Bu nedenle, afet risklerini azaltmak ve afetlere karşı dayanıklı, güvenli, hazırlıklı ve sürdürülebilir yaşam çevreleri oluşturmak için etkin bir afet yönetimi stratejisi geliştirmek gerekmektedir (Ceren, 2023).

Afetlerin önlenmesi veya etkilerinin azaltılması için afet yönetimi kavramı geliştirilmiştir. Afet yönetimi, afet öncesi, sırası ve sonrasında alınması gereken tedbirleri kapsayan bir süreçtir. Afet yönetiminin temel amacı, afet riskini azaltmak, afete hazırlıklı olmak, afete etkin bir şekilde müdahale etmek ve afetten sonra iyileştirme çalışmaları yapmaktır (Macit, 2019).

Afet yönetimi, afetlerin önlenmesi ve zararlarının azaltılması, afet anında etkili müdahale ve afet sonrası iyileştirme için gerekli kaynakların ve faaliyetlerin planlanması, koordinasyonu ve uygulanması sürecidir. Afet yönetimi, çok disiplinli, çok aktörlü ve dinamik bir süreç olup, afet riskinin azaltılması ve afetlere hazırlıklı olma kapasitesinin artırılması için stratejik hedefler ve öncelikler belirler (Tarhan ve Partigöç, 2021).

Bu çalışmada afet yönetiminde inovasyon çalışmaları olarak nesnelerin interneti (IoT), yapay zeka (AI), tahmin ve uyarı sistemleri, mobil uygulamalar, insansız hava araçları, coğrafi bilgi sistemleri gibi çalışmalar incelenecek ve afet yönetiminde önemleri, yararları ve zararları incelenmektedir.

Afetler hem ülkemiz hem dünyadaki tüm ülkeler açısından büyük sorunlar teşkil etmektedir. Bu çalışmanın amacı hayatımızda yer eden afetlerin etkisini azaltacak konuları belirlemek ve afet yönetiminde inovasyon çalışmalarının önemini vurgulamak, afetlerin etkilerini azaltacak çalışmaları incelemek ve toplumun dirençliliğini artırmaya çalışmaktır.

Afet ve Afet Yönetimi

Afet, doğal veya insan kaynaklı olaylar sonucunda insanların normal yaşamını ve haklarını etkileyen yıkıcı durumlardır. Doğal afetler, deprem, sel, volkan gibi doğanın kendi işleyişinden kaynaklanan olaylardır. İnsan kaynaklı afetler ise erozyon, kirlilik, salgın gibi insanların doğaya müdahalesinden veya ihmalkarlığından kaynaklanan olaylardır. Afetlerin önlenmesi veya etkilerinin azaltılması için gerekli önlemlerin alınması ve kurum ve kuruluşların koordineli bir şekilde çalışılması gerekmektedir (Erkal ve Değerliyurt, 2009).

Dünyamızda nüfus artışı ve bununla bağlantılı olarak yaşanan göç, kentleşme ve doğa tahribatı gibi sorunlar, teknolojik ve insan kaynaklı afet riskini yükseltmektedir. Ayrıca doğal dengenin bozulması, doğal afetlerin sıklığını ve şiddetini artırmaktadır. Bu durum can ve mal kaybına, ekonomik zarara neden olmaktadır. Bu nedenle bilimsel temelli ve etkin bir afet yönetim sistemi kurulması gerekmektedir (Yaylacı, 2015).

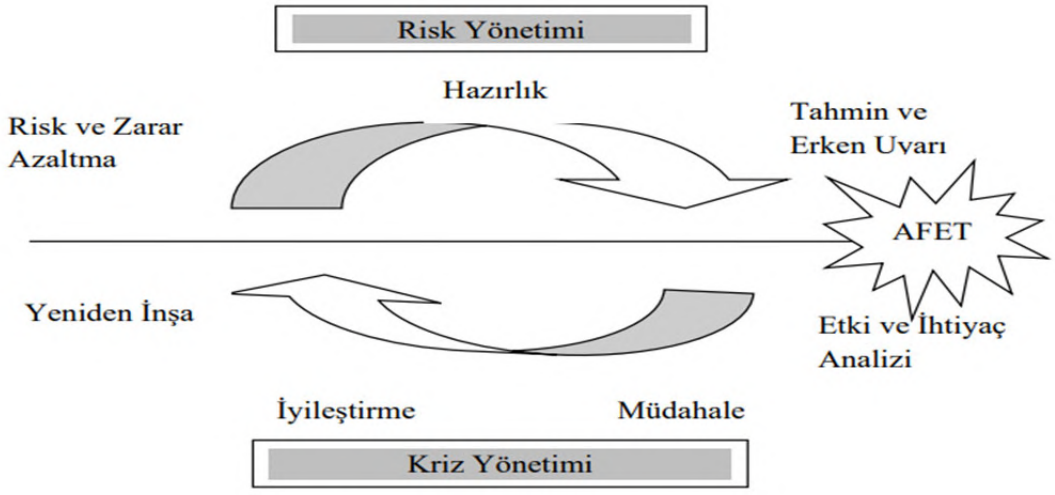
Afet Yönetimi, afetlerden kaynaklanan zararları en aza indirmek için toplumun tüm kesimlerinin işbirliği yapması gereken bir süreçtir. Afet yönetimi, afet öncesi, sırası ve sonrasında yapılması gereken hazırlık, müdahale ve iyileştirme faaliyetlerini içerir. Afet yönetimi, afet riskini azaltmak ve afete hazır olmak için planlama, eğitim, bilinçlendirme, koordinasyon ve kaynak yönetimi gibi unsurları kapsar. Afet yönetimi, afetlere karşı toplumun dirençliğini artırmak ve afet sonrası normal hayata dönüşü hızlandırmak için önemlidir (Arca, 2012).

(AFAD), afet yönetimini; “Afetlerin önlenmesi ve zararlarının azaltılması, afet sonucunu doğuran olaylara zamanında, hızlı ve etkili olarak müdahale edilmesi ve afetten etkilenen topluluklar için daha güvenli ve gelişmiş yeni bir yaşam çevresi oluşturulabilmesi için toplumca yapılması gereken

topyekûn bir mücadele süreci. Afetlerin önlenmesi ve zararlarının azaltılması amacıyla, afet öncesi, sırası ve sonrasında alınması gereken önlemler ve yapılması gereken çalışmaların planlanması, yönlendirilmesi, koordine edilmesi, desteklenmesi ve etkin olarak uygulanabilmesi için toplumun tüm kurum ve kuruluşlarıyla, imkân ve kaynaklarının belirlenen stratejik hedefler ve öncelikler doğrultusunda kullanılmasını gerektiren, çok yönlü, çok disiplinli ve çok aktörlü, dinamik ve karmaşık bir yönetim sürecidir" şeklinde tanımlamıştır (Bulut ve Aslan, 2022).

Afet Yönetim Süreci

Acil durum yönetimi, beklenmedik ve tehlikeli olaylara karşı hazırlıklı olmak, olaylara hızlı ve etkili bir şekilde müdahale etmek ve olayların olumsuz sonuçlarını en aza indirmek için yapılan planlama ve uygulama sürecidir. Afet yönetim evreleri, zarar azaltma, önceden hazırlık, kurtarma ve ilk yardım, iyileştirme ve yeniden inşaat gibi beş temel aşamadan oluşur. Acil durum yönetiminin amaçları arasında hayat kurtarmak, yaralanmaların önlenmesini sağlamak çevrenin ve mal mülkün korunmasını sağlamak gelmektedir. Bu bağlamda aşağıdaki başlıkların etkin bir şekilde kullanılması gereken bir sistem oluşturulması sağlanmalıdır (Kemaloğlu, 2015).

Şekil 1: Afet Yönetimi Döngüsü

Kaynak: Kadıoğlu, 2017: 55.

1- Zarar Azaltma

Afetlerde zarar azaltımı, afet risklerini ve etkilerini en aza indirmek için afet öncesi ve sonrası alınan önlemler ve uygulamalar bütünüdür. Afet anında uygulanacak yasal mevzuatın gözden geçirilmesi ve ihtiyaç anında yeniden düzenlenmesi, afet yönetiminde etkinlik ve uyum sağlamak için gereklidir. Yapı ve deprem yönetmelikleri, alan kullanım yönetmelikleri gibi standartlar, afetlere karşı dayanıklı ve güvenli yapıların inşası için önemlidir. Afet tehlikesi ve riskinin makro ve mikro ölçekte yeniden belirlenmesi, geliştirilmesi ve tehlike haritalarının hazırlanması, afetlere maruz kalan bölgelerin tespiti ve korunması için faydalıdır. İhtiyaç duyulan bilimsel ve teknik araştırma-geliştirme faaliyetlerinin planlanması ve uygulanması, afetlere karşı yeni teknolojiler ve yöntemler geliştirmek için şarttır. Ülke çapında deprem kayıt ağları, erken uyarı ve kontrol sistemlerinin kurulması ve geliştirilmesi, afetlere hazırlık ve müdahale kapasitesini artırmak için yapılmalıdır. Afet zararlarının azaltılması kavramının, kalkınmanın her aşamasında dahil edilmesi ve uygulanmasının sağlanmasıyla, afete dirençli yaşam çevreleri oluşturulabilir.

2- Önceden Hazırlık

Afet yönetimi, merkezi ve yerel düzeyde etkin bir şekilde planlanmalı ve uygulanmalıdır. Merkezi düzeyde afet yönetimi ile ilgili planların hazırlanması ve geliştirilmesi, afetlere karşı ulusal strateji ve politikaların belirlenmesi için önemlidir. İl düzeyinde "Kurtarma ve Acil Yardım Planları"nın hazırlanması ve geliştirilmesi, afet bölgelerinde hızlı ve koordineli bir müdahale sağlamak için gereklidir. Planlamalarda görev ve sorumluluk verilen personelin eğitim ve tatbikatlarla bilgi düzeylerinin geliştirilmesi, afet anında profesyonel ve etkili bir şekilde çalışmalarını sağlar. Gerektiğinde bölgesel malzeme merkezleri kurulması ve kritik malzemelerin depolanması, afetzedelere zamanında yardım ulaştırılmasını kolaylaştırır. Alarm ve erken uyarı sistemlerinin kurulması, işletilmesi ve geliştirilmesi, afet risklerini azaltmak ve afetlere hazırlıklı olmak için hayati önem taşır. Bu ana faaliyetlerin yürütülmesi, afet yönetiminin profesyonel bir şekilde gerçekleştirilmesi ile mümkündür.

3- Kurtarma ve İlk Yardım

Haber alma ve ulaşım faaliyetleri, afet durumlarında hayati önem taşır. Bu faaliyetler sayesinde afet bölgesindeki durum hakkında bilgi edinilir, iletişim ve nakliye sağlanır, yardım ekiplerinin çalışmalarına destek verilir. Haber alma ve ulaşım faaliyetleri, afet yönetiminin diğer aşamalarını da etkiler. Örneğin, ihtiyaçların belirlenmesi, arama ve kurtarma faaliyetleri, ilkyardım, tedavi, tahliye, geçici iskân, yiyecek, içecek, giyecek, yakacak temini gibi çalışmalar haber alma ve ulaşım faaliyetlerine bağlıdır. Ayrıca, güvenlik ve çevre sağlığı ile koruyucu hekimlik, hasar tespiti, tehlikeli yıkıntıların kaldırılması gibi çalışmalar da haber alma ve ulaşım faaliyetlerinden yararlanır. Haber alma ve ulaşım faaliyetleri, aynı zamanda yangınlar, patlamalar, bulaşıcı hastalıklar vb. ikincil afetlerin önlenmesi için de gereklidir. Bu nedenle, haber alma ve ulaşım faaliyetleri afet yönetiminin temel unsurlarından biridir.

4- İyileştirme

Bu dönemde yürütülen faaliyetlerin ana hedefi, afete uğramış toplulukların; haberleşme, uzun süreli geçici iskân, ulaşım, su, elektrik, kanalizasyon, eğitim, ekonomik ve sosyal faaliyetler vb. ihtiyaçlarını karşılamaktır.

5- Yeniden İnşaat

Afet sonrası iyileştirme sürecinde, afetten etkilenen veya zarar gören tüm insan aktivitelerinin afetten önceki düzeyden daha ileri bir düzeyde karşılanabilmesi için gerekli önlemlerin alınması ve uygulanması, bu evrede yapılacak faaliyetlerin ana hedefidir. Bu süreçte, afetin neden olduğu hasar ve kayıpların giderilmesi, afet riskinin azaltılması ve afete dayanıklılığın artırılması için stratejik planlama ve koordinasyon yapılmalıdır.

Afet Yönetiminde İnovasyon

Afet yönetiminde inovasyon, afetlerin neden olduğu zararları azaltmak ve afetlere karşı daha dayanıklı toplumlar oluşturmak için yeni fikirler, yöntemler ve teknolojiler geliştirmek anlamına gelir. Afet yönetiminde inovasyon, afet öncesi, sırası ve sonrasındaki süreçleri kapsar. Afet öncesi inovasyon, risk analizi, erken uyarı sistemleri, eğitim ve farkındalık gibi alanlarda yapılabilir. Afet sırası inovasyonu, acil müdahale, kurtarma ve iletişim gibi konularda önemlidir. Afet sonrası inovasyon ise iyileştirme, yeniden yapılandırma ve afet direncinin artırılması gibi hedeflere yöneliktir.

Afet Yönetim Süreci	Evre	Kullanım Alanları
Afet Öncesi Aşama	Zarar Azaltma	Risk ve tehlike analizleri
		Kırılganlığın ölçülmesi
		Kentsel sosyal parametreler
		Altyapı ve erişim olanakları
	Hazırlık	Tahliye ve kaçış planları
		Tatbikatlar ve eğitimler
		Erken uyarı sistemleri
		Acil durum iletişim sistemleri
		Taraflar arası koordinasyon
Afet Sonrası Aşama	Müdahale	Yönetim platformları oluşturulması
		Blok zincir tabanlı izleme
		Akıllı ses ve görüntü tarama
		5G teknolojisi
		Big Data uygulamaları
	İyileştirme	Hasar tespit projeleri
		Yeniden inşa projeleri
		Veri analizleri

1- Afet Yönetiminde Nesnelerin İnterneti (Iot) Teknolojisi

Nesnelerin interneti (Internet of Things, IoT) teknolojileri, akıllı evlerden akıllı şehirlere, enerji yönetiminden uzaktan izleme sistemlerine, sağlık uygulamalarından ulaşım sistemlerinin kontrol ve optimizasyonuna kadar birçok alanda kullanılmaktadır. Bu teknolojiler aynı zamanda afet yönetim sistemlerinin etkinliğini arttırmak için de önemli bir rol oynamaktadır. Nesnelerin interneti, birbirleriyle ve internetle iletişim kurabilen, algılama ve veri işleme yeteneğine sahip cihazlardan oluşan bir ekosistemdir (Küçük vd., 2019).

Afet yönetim sisteminde IoT teknolojilerinin kullanılması afet sonrası etkileri azaltmaya yardımcı olabilir. IoT teknolojileri sayesinde afet bölgesindeki durum ve afetzedelerin ihtiyaçları hakkında daha fazla bilgi edinilebilir. Bu da kurtarma ekiplerinin, malzemelerin, araçların ve diğer kaynakların daha verimli bir şekilde dağıtılmasını sağlayabilir. Kısacası, IoT teknolojileri afet sonrası yönetimi kolaylaştıran bir araçtır (Küçük vd., 2019).

2-Afet Yönetiminde Yapay Zeka

Afet yönetimi, afetlerin etkilerini azaltmak için afet öncesi, sırası ve sonrasında yapılan planlama, hazırlık, müdahale ve iyileştirme faaliyetlerinin bütünleşik bir şekilde yürütülmesidir. Afet yönetiminde teknolojinin rolü büyüktür. Afet yönetimi karmaşık ve dinamik bir yapı içerisinde olduğundan özellikle kontrolünde zorlanılan bu yapılarda Nesnelerin İnterneti (IoT), Yapay Zekâ, robotlar ve akıllı sistemler gibi yeni teknolojilerden faydalanılarak haritalandırma, veri toplama, analiz etme, iletişim kurma ve karar verme gibi süreçleri kolaylaştırmaktadır. Afet yönetiminde örgütsel yapılanma ve operasyonel kapasite hem merkezi hem de yerel düzeyde önemlidir. Afet yönetiminde yer alan tüm kurum ve kuruluşların işbirliği içinde çalışması ve kaynaklarını etkin bir şekilde kullanması gerekmektedir (Partigöç, 2022).

Afet yönetimi için yapay zekâ kullanımının avantaj ve dezavantajları vardır. Teknolojik imkânlar sayesinde afet riskleri önceden belirlenip kayıplar azaltılabilmektedir. Ancak, afet yönetimi ve yapay zekâ alanları arasında uyum sorunları olabilmektedir. Bu sorunlar sistemsel aksaklıklara yol açabilir. Bu nedenle, afet yönetimi ve yapay zekâ arasındaki farklılıkların giderilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda, teknolojik olanakların kullanımı ve afet risklerinin önceden tahmin edilerek olası kayıpların azaltılması, yapay zekâ uzmanlık alanının önemli bir konusu olarak görülmelidir. Ancak bu konu, yukarıda belirtilen hususlar dikkate alınarak dikkatli bir şekilde ele alınmalıdır (Partigöç, 2022).

3-Afet Yönetiminde Coğrafi Bilgi Sistemleri

Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS), yeryüzündeki farklı veri türlerinin mekansal ilişkilerini bilgisayar ortamında işleyen ve sunan bir teknolojidir. CBS, verileri özel yazılımlarla saklar, sınıflar, karşılaştırır, analiz eder, günceller ve harita, grafik veya tablo şeklinde gösterir. CBS, dünyada ve ülkemizde afet risklerini değerlendirmek ve azaltmak için önemli bir yöntemdir. Afet bölgesinin tehlike durumunu belirlemek ve planlamayı buna göre yapmak için CBS teknikleri kullanılır. CBS, afet yönetiminde yıkımları izlemek, afetin neden olduğu zararları en aza indirmek, can ve mal kaybını önlemek için etkili bir araçtır (Arca, 2012).

Coğrafi Bilgi Sisteminin afet ile alakalı olan çalışmalarda kullanılması çok büyük afet yönetimi için büyük avantaj sağlamaktadır. Bu avantajları özetleyecek olursak

Coğrafi bilgi sistemleri ile çeşitli kurumlardan elde edilen ve aynı formatta kendi veri tabanlarında tuttukları veriler istenildiği zaman, çevrimiçi olarak farklı merkezlerden elde edilerek veriler üzerinde analiz yapılmasının kolaylığı sağlanmaktadır. Bu da etkin bir veri paylaşım olarak karar verme süreçlerinde verimliliği arttırarak kolaylık sağlamaktadır.

Afet yönetimi için verilerin güncel olması hayati önem taşımaktadır. CBS sayesinde farklı kurumların anlık olarak güncellediği veriler, sistemde de otomatik olarak yansımaktadır. Böylece, güncel verilere göre yapılması gereken analiz ve haritalar CBS ile kolayca tekrar oluşturulabilmektedir.

CBS'de verilerin tabakalara ayrılması, bir yöreye ilişkin çok sayıda verinin ayrı ayrı saklanmasını ve çağrılmasını sağlamaktadır. Bu sayede de veriler üzerinde araştırma ve analiz yapmak ve yeni haritalar oluşturarak kolay çözümler sunulması sağlanmaktadır.

Coğrafi bilgi sistemleri bu ve avantajları sayesinde afet yönetim sürecinin tüm aşamalarında etkin bir şekilde kullanılan araç konumundadır.

4-Afet Yönetiminde İnsansız Hava Araçları

İnsansız Hava Araçları, afet yönetiminde çeşitli roller üstlenebilmektedir. Arama kurtarma operasyonlarının verimli ve hızlı bir şekilde gerçekleştirilmesi için İHA büyük bir avantaj sağlamaktadır. Ayrıca afet öncesi ve sonrası yapılması gereken işlemlerin yürütülmesi için doğru ve güncel haritalara ihtiyaç vardır. Uydu görüntüleri ile güncel veriler sağlanabilse de istenilen zaman ve doğrulukta veriler elde etmek her zaman mümkün olmayabilir. İHA kısa sürede ve güncel veri toplamada önemli bir rol oynamaktadır. Bu sistemlerin maliyeti düşüktür ve elde edilen ürünlerin doğruluğu kontrol edilmelidir. İHA'lar yine afet yönetiminin farklı aşamalarında kullanımı sağlanmaktadır. İHA'lar genel olarak aşağıdaki aşamalarda kullanılmaktadır (Uysal vd., 2018).

İzleme, tahmin ve erken uyarı: İHA'lar çevresel değişiklikleri izlemek, afet riskini tahmin etmek ve erken uyarı vermek için veri elde etmek ve analiz etmek üzere kullanılabilir.

Afet bilgilerinin birleştirilmesi ve paylaşımı: İHA'lar farklı bilgi teknolojileri arasında bağlantı kurmak veya farklı kaynaklardan gelen afet bilgilerini birleştirmek için diğer uygulamalara destek sağlayabilir.

Durum belirleme, lojistik ve tahliye desteği: İHA'lar afet anında afetten etkilenen insanların durumunu, ihtiyaçlarını ve konumlarını belirlemek, kurtarma ekiplerinin hareketlerini takip etmek ve lojistik planlamasına yardımcı olmak için kullanılabilir.

İletişim sistemini desteklemek: İHA'lar afet sırasında hasar gören veya yok olan iletişim altyapısını yeniden kurmak veya güçlendirmek için geçici veya alternatif iletişim sistemleri sağlayabilir.

Arama kurtarma faaliyetleri: İHA'lar kayıp, yaralı veya enkaz altında kalan kişileri aramak ve kurtarmak için termal görüntüleme, ses algılama veya diğer sensörler kullanabilir.

Hasar değerlendirmesi: İHA'lar afet sonrasında hasarın boyutunu, yerini ve türünü belirlemek için video ve görüntüler çekebilir.

5- Afet Yönetiminde Sosyal Medya

Sosyal medya günümüzde iletişimi ve bilgi akışını sağlayan önemli bir araçtır. Bunun sebebi insanların afet ve/veya kriz anlarında afet ve/veya bölgedeki yakınlarına ulaşmaya çalışmak istemektedirler. İnsanlar yine sosyal medya ve internet aracılığıyla afet ve/veya kriz sonrasında durum ile ilgili güvenilir bilgi almak istemektedirler. Sosyal medya afet öncesi ve sırasında önemli bir iletişim aracıdır. Afet öncesinde toplumun bilinç kazanmasında ve afet sırasında ise bilgiye hızlı ulaşılabilmesi için kullanılmakta olan bir araçtır. Ancak afet sonrasında da sosyal medyanın etkili bir şekilde kullanılması gerekmektedir. Afet sonrası yapılacak bilgilendirmelerde panik yaratmamak ve yanlış anlaşılmaları önlemek için bilgilerini doğrulamalı, açık ve kesin bir dille paylaşmalı ve kaynaklarını belirtmesi gerekmektedir. Sosyal medya afet sonrası toplumun psikolojik ve sosyal iyileşmesine katkı sağlayabilecek bir platform olabilir, ancak yanlış kullanımı durumunda krizleri daha da derinleştirebilmektedir (Demiröz, 2020).

Sonuç

Afetler, dünya tarihinde büyük zararlara yol açmış ve insan hayatını tehdit etmiş doğal veya insan kaynaklı olaylardır. Afetlerin çoğu aniden meydana geldiği için afet yönetimi sürecinde zamanlama, planlama ve uygulama çok önemlidir. Afet yönetimi süreci, birçok değişken ve belirsizlik içeren karmaşık bir sistemdir. Bu sistemin etkin bir şekilde yönetilebilmesi için afetle ilgili verilerin toplanması, analizi, görselleştirilmesi ve paylaşılması gerekmektedir. Bu amaçla teknolojiden faydalanmak hem afet öncesi risk azaltma hem de afet sonrası iyileştirme aşamaları için bir araçtır.

Afetlerin kalkınmaya engel olması sadece ülkemizde değil dünyada da ortak bir sorundur. Bu sorunla başa çıkmak için toplumun her kesiminin ortak bir çaba göstermesi ve afetlere karşı hazırlıklı olması gerekmektedir. Toplumun afet bilincini artırmak için eğitim çok önemli bir rol oynamaktadır. Eğitim sayesinde toplum afetlere nasıl müdahale edeceğini, nasıl iyileştirme yapacağını ve nasıl örgütleneceğini öğrenebilmektedirler. Afet kültürünü benimsemiş bir toplum afet yönetimine daha çok destek verebilmektedir.

Afet yönetimi, doğal veya yapay sebeplerle meydana gelen ve toplumun normal hayatını ve faaliyetlerini olumsuz etkileyen olayların etkilerini azaltmak için yapılan planlama, hazırlık, müdahale ve iyileştirme çalışmalarını kapsamaktadır. Afet yönetiminde inovasyon, bu çalışmaların daha etkin, verimli ve sürdürülebilir olmasını sağlayan bir faktördür. İnovasyon, afet yönetiminde teknolojik gelişmelerin yanı sıra yeni fikirler, yöntemler, süreçler ve iş birlikleri de içermektedir.

Teknolojik inovasyon, afet yönetiminde risk belirleme ve zarar azaltma, hazırlık, müdahale ve iyileştirme aşamalarında farklı araçlar ve uygulamalar sunmaktadır. Örnek olarak, coğrafi bilgi sistemleri, sensörler, uzaktan algılama, erken uyarı sistemleri, mobil uygulamalar, sosyal ağlar, blokzincir, uçan göz, sanal/artırılmış gerçeklik gibi teknolojiler afet yönetiminde kullanılmaktadır. Bu teknolojiler sayesinde afetlere karşı daha hazırlıklı olunabilmekte, afet anında daha hızlı ve koordineli bir şekilde müdahale edilebilmekte ve afet sonrasında daha kısa sürede iyileştirme sağlanabilmektedir. Teknolojik inovasyonun yanında afet yönetiminde sosyal inovasyon da önemli bir konumdadır. Sosyal inovasyon, afet yönetimine katılan aktörler arasında yeni işbirlikleri, paylaşımlar, katılımlar ve öğrenmeleri içermektedir. Sosyal inovasyon sayesinde afet yönetiminde paydaşların kapasiteleri artırılabilmekte, afetlere karşı dirençli toplumlar oluşturulabilmekte ve afet yönetiminde etik ve adaletli bir yaklaşım benimsenebilmektedir.

Afet yönetiminde inovasyonun önemi ve yararları göz önüne alındığında Türkiye'nin de bu alanda çeşitli çalışmalar yaptığı görülmektedir. Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) başta olmak üzere ilgili kurumlar teknolojiyi afet yönetim sürecine dahil etme çabası göstermektedir. Ayrıca sivil toplum kuruluşları, üniversiteler, yerel yönetimler ve özel sektör de afet yönetiminde inovasyona katkı sağlamaktadır. Ancak afet yönetiminde inovasyonun daha yaygınlaşması ve etkinleşmesi için daha fazla araştırma, eğitim, farkındalık ve işbirliği gerekmektedir.

Afet risklerini azaltmak ve afetlere hazırlıklı olmak için yeni teknolojilerin geliştirilmesi ve kullanılması gerektiği anlaşılmaktadır. Afet sonrası iyileştirme ve yeniden yapılanma süreçlerinde inovatif yaklaşımların benimsenmesi afet yönetim süreci açısından önemli bir seviyededir.

Afet sonrası inovatif çalışmaların önemi, afetzedelerin yaşam kalitesini artırmak, afet risklerini azaltmak ve afetlere hazırlıklı bir toplum oluşturmak için büyüktür. Afet sonrası inovatif çalışmalar, afet yönetiminin tüm aşamalarında uygulanabilmektedir. Örnek olarak, afet ve acil durum çantası hazırlamak, afet sonrası iyileştirme planı tasarlamak, afet hemşireliği eğitimi vermek gibi çalışmalar, afet sonrası süreci kolaylaştırmak ve iyileştirmek için önemli katkılar sağlamaktadırlar. Afet sonrası inovatif çalışmalar, afetlere karşı dirençli bir toplumun gelişmesine yardımcı olmaktadır.

Bu bağlamda nesnelerin interneti (IoT), yapay zeka (AI), tahmin ve uyarı sistemleri, mobil uygulamalar, insansız hava araçları, coğrafi bilgi sistemleri ve birçok teknolojik gelişmeler kullanılarak afet yönetimiyle ilgili çözümler üretilmekte olduğu görülmektedir. Bütün teknolojik gelişmelerle birlikte üretilmiş olan çözümlerle, afet riskleri azaltılmaya, kayıpların önlenmesine, afet yönetimin sürecinin etkin bir şekilde yapılabilmesine afet yönetim süreci içerisindeki yapılmış veya yapılacak olan teknolojik gelişmelerin ve inovatif çalışmaların etkin bir üstlendiği anlaşılmaktadır.

Kaynakça

Arca, D. (2012). Afet Yönetiminde Coğrafi Bilgi Sistemi ve Uzaktan Algılama . Karaelmas Fen ve Mühendislik Dergisi , 2 (2) , 53-61 . Retrieved from https://dergipark.org.tr/tr/pub/karaelmasfen/issue/57130/806051

Bulut, Y. ve Aslan, M.M. (2022). Doğal Afetlere Karşı Dirençli Kentler Oluşturmaya İlişkin Yenilikçi Yaklaşımlar: Akıllı Kent Uygulamaları Üzerine Bir İnceleme. H. Ateş (Ed.), Dirençli Şehirler İçin Vizyoner Yönetim (s. 9-24). Kocaeli: Nobel Akademik Yayıncılık.

Ceren, A. (2023). TÜRKİYE'DE AFET YÖNETİMİ VE AFETLERDE TEKNOLOJİ KULLANIMININ ÖNEMİ . R&S - Research Studies Anatolia Journal , 6 (1) , 78-106 . DOI: 10.33723/rs.1217203

Demiröz, K. (2020). Afet Kriz Yönetiminde Sosyal Medyanın İşlevselliği ve Zararları Üzerine Bir İnceleme . Resilience , 4 (2) , 293-304 . DOI: 10.32569/resilience.735807

Erkal, T. & Değerliyurt, M. (2009). TÜRKİYE'DE AFET YÖNETİMİ . Doğu Coğrafya Dergisi , 14 (22), 147-164. https://dergipark.org.tr/en/pub/ataunidcd/issue/2437/31194

K. Küçük , C. Bayılmış , A. F. Sönmez ve S. Kaçar.(2019). "IoT Teknolojilerini Kullanan Afet Sonrası Yönetim Sistemi", *Academic Platform - Journal of Engineering and Science*, c. 7, sayı. 2, ss. 298-305, May. 2019, doi:10.21541/apjes.474822

Kadıoğlu, M. (2017). Afet yönetimi: Beklenmeyeni beklemek, en kötüsünü yönetmek. İstanbul: Marmara Belediyeler Birliği Kültür Yayınları.

Kart, B. , Yağcı, C. , Gözgörer, B. , Avcı, E. & İşcan, F. (2023). Afet Yönetimi İçin Mobil Uygulama Tasarımı ve CBS ile Acil Durum Toplanma Alanlarının Uygunluğunun İrdelenmesi: Konya İli Örneği . Doğal Afetler ve Çevre Dergisi , 9 (1) , 1-15 . DOI: 10.21324/dacd.950721

Kemaloğlu, M. (2015). Türkiye'de afet yönetiminin tarihi ve yasal gelişimi. *Akademik Bakış Dergisi*, *52*, 126-147.

Macit, İ. (2019). Bütünleşik Afet Yönetiminde Sendai Çerçeve Eylem Planının Beklenen Etkisi . Doğal Afetler ve Çevre Dergisi , 5 (1) , 175-186 . DOI: 10.21324/dacd.421564

Partigöç, N. S. (2022). Afet Risk Yönetiminde Yapay Zekâ Kullanımının Rolü . Bilişim Teknolojileri Dergisi , 15 (4) , 401-411 . DOI: 10.17671/gazibtd.1067831

Tarhan, Ç. & Partigöç, N. S. (2021). Web Tabanlı CBS Uygulamalarının Afet Riski Azaltmadaki Rolü . Resilience , 5 (2) , 265-279 . DOI: 10.32569/resilience.1028577

Uysal, M. , Yılmaz, M. , Tiryakioğlu, İ. & Polat, N. (2018). İNSANSIZ HAVA ARAÇLARININ AFET YÖNETİMİNDE KULLANIMI . Eskişehir Teknik Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi B - Teorik Bilimler , 6 (-) , 219-224 . Retrieved from https://dergipark.org.tr/tr/pub/estubtdb/issue/42755/516090

Yaylacı, C.T (2015). *Türkiye'deki Afet ve Acil Durum Yönetimi Uygulamaları: Bir Alan Araştırması.* İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

BARTIN AMASRA KRUVAZİYER TURİZM POTANSİYELİ

Doç. Dr. Ayhan KARAKAŞ

Bartın Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Bartın-Türkiye

ORCID: 0000-0001-9285-0552

Mustafa FINDIK

Bartın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bölgesel Kalkınma Anabilim Dalı, Bartın-Türkiye

ORCID: 0000-0002-5597-5820

Abstract

Cruise tourism, with its growth and development over the years, has become one of the most popular holiday options, as well as an important income item for the country's economy. As the demand for the cruise industry increased, companies in the industry began to add new features to cruise ships. Another important factor affecting the choice in the cruise industry is destinations and cruise ports. Countries have started to make new port projects for the development of this industry, which has a clear contribution to the economy with both foreign exchange inflow and employment opportunities. With the new arrangement, Bartın Amasra Cruise Port has been arranged in a way to allow cruise ship arrivals and departures.

This study reveals the potential of Amasra, which is the most important touristic center of Bartın province, in terms of cruise tourism. The anchorage of cruise ships in Amasra Port may allow tourists to make a short visit. In addition, with the promotion of Amasra's historical and cultural riches and the improvement of its tourism infrastructure, the cruise can be made more attractive in terms of tourism.

It is important to evaluate other touristic regions in the province of Bartın in terms of cruise tourism. Especially the touristic potential and natural beauties of regions such as Inkumu Beach, Kurucaşile Beach and Cide can be the focus of attention for cruise tourists. With the development of ports and infrastructure in these regions, cruise tourism mobility can be increased.

Collaboration of local administrations, tourism sector stakeholders and relevant institutions is important for the evaluation of Bartın province in terms of cruise tourism. Steps such as the modernization of port facilities, the promotion of tourism destinations, the diversification of touristic activities and the development of tourism infrastructure that will meet the needs of tourists such as accommodation and food and beverage should be taken.

As a result, the evaluation of Bartın province in terms of cruise tourism will be possible by activating the potential of the region based on its natural and historical beauties and developing the tourism infrastructure. It is possible for Bartın province to reach a more important point in cruise tourism with the studies carried out by local governments and tourism stakeholders.

Keywords: Cruise Tourism, Amasra, Bartin.

Özet

Kruvaziyer turizmi yıllar içerisindeki büyüme ve gelişmesiyle popüler tatil seçenekleri arasına girmesinin yanında ülke ekonomilerinin önemli gelir kalemlerinden olmuştur. Kruvaziyer endüstrisine olan talep artıkça, endüstrideki firmalar kruvaziyer gemilerine yeni özellikler katmaya başlamıştır. Kruvaziyer endüstrisinde tercihi etkileyen bir diğer önemli faktörde destinasyonlar ve kruvaziyer limanlarıdır. Gerek döviz girişi gerekse istihdam olanaklarıyla ekonomiye olan katkısı ortada olan bu endüstrinin gelişmesi için ülkeler yeni liman projeleri yapmaya başlamıştır. Bartın Amasra Yolcu limanı yeni düzenlemeyle kruvaziyer gemi geliş ve gidişlerine imkan verecek şekilde düzenlenmiştir.

Bu çalışma Bartın ilinin en önemli turistik merkezi olan Amasra, kruvaziyer turizmi açısından potansiyelini ortaya koymaktadır. Amasra Limanı'na kruvaziyer gemilerinin demirlemesi, turistlerin kısa süreli bir ziyaret yapmalarına imkan sağlayabilir. Bunun yanı sıra, Amasra'nın tarihi ve kültürel zenginliklerinin tanıtımı ve turizm altyapısının iyileştirilmesiyle birlikte, kruvaziyer turizm açısından daha cazip hale getirilebilir.

Bartın ilindeki diğer turistik bölgelerin de kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi önemlidir. Özellikle Inkumu Plajı, Kurucaşile Sahili ve Cide gibi bölgelerin turistik potansiyeli ve doğal güzellikleri, kruvaziyer turistlerin ilgi odağı olabilir. Bu bölgelerdeki limanların ve altyapının geliştirilmesiyle birlikte, kruvaziyer turizm hareketliliği artırılabilir.

Bartın ilinin kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi için yerel yönetimlerin, turizm sektörü paydaşlarının ve ilgili kurumların işbirliği önemlidir. Liman tesislerinin modernizasyonu, turizm destinasyonlarının tanıtımı, turistik aktivitelerin çeşitlendirilmesi ve turistlerin konaklama, yeme-içme gibi ihtiyaçlarını karşılayacak turizm altyapısının geliştirilmesi gibi adımlar atılmalıdır.

Sonuç olarak, Bartın ilinin kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi, bölgenin doğal ve tarihi güzelliklerine dayanan potansiyelini harekete geçirmek ve turizm altyapısını geliştirmekle mümkün olacaktır. Yerel yönetimler ve turizm paydaşları tarafından yapılan çalışmalarla, Bartın ilinin kruvaziyer turizmde daha önemli bir noktaya gelmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Kruvaziyer Turizm, Amasra, Bartın.

Giriş

Turizm, küresel bir endüstri olarak kabul edilmesiyle beraber, ülkelerin kalkınmasına önemli katkılar sağlamaktadır. Turizmin gelişimi potansiyel olarak birçok faydayı da beraberinde getirmekte, bu faydaların başında ise ekonomiye olan katkısı gelmektedir. Turizm endüstrisinin önemli kollarından biri de kruvaziyer turizmidir. Yirminci yüzyılın sonunda, kruvaziyer seyahati, lüks bir yaşam tarzının sembolü olarak düşünüldüğü için çoğunlukla varlıklı ve kıdemli tatilciler arasında tercih edilmekteydi. Bu yüzyılın başlarında ise kruvaziyer pazarı, kendilerini rakiplerinden farklı kılmak için farklı marka konumları geliştiren, kruvaziyer hatları arasındaki cazip rekabet ile hem yolcu sayısında hem de destinasyonlarda muazzam bir büyüme meydana getiren bir pazar halini almıştır. Kruvaziyer turizminin başarısına paralel olarak; çevresel, sosyal ve ekonomik etkisi de ölçek olarak büyümüştür.

Cruise Lines International Association (CLIA)'dan alınan bazı verilere göre, kruvaziyer endüstrisi günümüzde etkileyici seviyelerde büyüme yaşamıştır. 2019 yılında dünya çapında seyahat ettiği kaydedilen kruvaziyer yolcuları 26 milyondan fazla olup, bir önceki yıla göre %19'luk bir büyüme kaydetmiştir (CLIA, 2019). Daha özele, Türkiye'nin de sınır olduğu Akdeniz ve Karadeniz'deki kruvaziyer turizmine bakıldığında bu durum, dünya kruvaziyer gelişim ve büyümesine paralellik göstermiş, yıllar içinde pazar payları büyümüştür. Özetle Türkiye de bu pazar payından kendine düşeni almıştır.

Kruvaziyer turizmi ile geleneksel turizm arasındaki temel farklardan biri, kruvaziyer endüstrisinin üretim faktörlerinin çeşitli ülkelerden edinilebilmesidir. Genel olarak, bir turistik destinasyon başkenti uluslararası kaynaklardan temin edilebilir, ancak diğer faktör girdileri turist destinasyon ülkesinden elde edilir. Seyir için bu tür sınırlamalar uygulanmaz. Kruvaziyer şirketleri, kaynakların belirli bir ülkeden elde edilmesinin gerekmediği çok uluslu kuruluşlar olarak faaliyet gösterebilmektedir.

Kruvaziyer turizmi hem küresel hem de bölgesel veya yerel düzeyde önemli bir ekonomik etkiye sahiptir. Son zamanlarda, kruvaziyer endüstrisi, dünya çapında genel turizm içinde en hızlı büyüyen segment olmuştur. Kruvaziyer endüstrisi yerel, bölgesel ve ulusal ekonomilere önemli katkılar sağlar. Kruvaziyer hatları aynı zamanda binlerce işi destekleyerek ve dünya çapında milyarlarca döviz bazında ücret ödeyerek küresel ekonomiyi de güçlendirmektedir.

Bu bağlamda Kruvaziyer endüstrisi 2019 yılında küresel ekonomiye yaklaşık 154 milyar dolarlık katkı sağlamıştır. Kruvaziyer hatları, yemek hizmetleri, mağazacılık, havayolları, oteller vb. dâhil olmak üzere çok sayıda işletmeden malzeme ve hizmet satın almak için her yıl önemli miktarlarda para

harcanmaktadır. Bu durum ülkelerin yerel ekonomilerine döviz girişi sağlayarak pozitif etki yaratmaktadır.

Kruvaziyer endüstrisinde bir diğer önemli husus da kruvaziyer limanlarıdır. Kruvaziyer sektöründeki büyüme ile kruvaziyer limanları önem kazanmaktadır. Kruvaziyer hatlarında ziyaret edilecek destinasyon seçimleri, kruvaziyer liman koşullarının durumuyla doğrudan ilişkilidir. Limanlar, program güvenilirliği ile sürekli yolcu sirkülasyonuna olanak sağlamak ve ileriye dönük yolculuklara veya günlük gezi transferine izin vermek için hayati önem taşımaktadır. Böylece limanlar yerel ekonomilere ve sektöre hizmet sağlama fırsatı sunmaktadır. Kuşkusuz, yolcu ve mürettebat harcamaları, kruvaziyer limanı barındıran ekonomilere önemli ölçüde katkıda bulunur.

Bir limanda önemli yapılardan biri de terminallerdir. Kruvaziyer terminalinin nerede bulunacağına dair karar, gemilerin terminale gidebilme yeteneği, terminalin hava-kara ulaşımına yakınlığı ve söz konusu bağlantı noktasının türü önem arz etmektedir. Genel kanıya göre, dönüş limanlarındaki terminaller sıkışık bir şehir merkezine yerleştirilmemeli, bunun yerine hava-kara ulaşımı ve şehir otelleri için uygun ulaşım yollarına sahip şehir merkezinin dışında inşa edilmelidir. Öte yandan, yolcuların servis otobüsleri veya taksiler yerine, karada geçirdikleri zamanı en üst düzeye çıkarmak için çağrı limanları şehir merkezinde veya yakınında konumlandırılmak ve yerleştirilmelidir.

Dünya genelinde binlerce kruvaziyer limanı vardır. Yolcu trafiğine göre dünyanın en işlek 10 kruvaziyer limanı; Miami Limanı (ABD), Port Canaveral (ABD), Port Everglades (ABD), Cozumel Limanı (Meksika), Nassau Limanı (Bahamalar), Şangay Limanı (Çin), Barselona Limanı (İspanya), Out Adaları Limanı (Bahamalar), Civitavecchia Limanı (İtalya), Balear Adaları Limanı (İspanya) şeklinde sıralanmaktadır. Türkiye özelinde ise toplamda 24 kruvaziyer gemi limanı vardır. Bu limanların en popülerleri; Kuşadası Kruvaziyer Limanı, Marmaris Yolcu Limanı, Bodrum Yolcu Limanı, İstanbul Yolcu Limanı, İzmir Kruvaziyer Limanı, Antalya Yolcu Limanı şeklindedir.

2. Kruvaziyer Turizm

2.1. Kruvaziyer Turizmi Kavramı

Kruvaziyer turizmi, belirli bir seyahat programına göre bir kruvaziyer gemisinde en az 48 saatlik her şey dâhil tatil içeren lüks bir seyahat şekli olarak tanımlanmaktadır (Asero ve Skonieczny, 2018). Kruvaziyer sektöründe, son zamanlarda önemli değişiklikler meydana gelmiştir. 1990'dan bu yana, ortalama yıllık yolcu artışı yaklaşık %6,63'e ulaşmış ve kruvaziyer turistleri 2000'de 7,21 milyon iken 2019'da 26,86 milyona yükselmiştir. Şu anda turizmin en önemli sektörlerinden biri konumundadır (CLIA, 2019). Uluslararası düzeyde oldukça karlı bir endüstridir ve boş zaman aktivitelerinin en popüler şekli olarak kabul edilmektedir. Yaklaşık otuz yıl önce, kruvaziyer seyahatleri yalnızca toplumun yüksek kesimlerine hitap etmekte iken, şimdi herkesin yararlanabileceği bir hizmet haline gelmiştir (KUTO, 2013). Kruvaziyer endüstrisi, seyahat endüstrisinin en hızlı büyüyen sektörlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Kruvaziyer turizmi, yolcu harcamasında bir yılda tahmini 18 milyar dolar üretmektedir (Brida ve Zapata, 2010).

Kruvaziyer turizmi, kruvaziyer gemisinin çeşitli limanlara ve bunların bağlı şehirlerine veya hinterlandına uğradığı lüks, her şey dâhil bir seyahat şeklidir. Cazibe merkezleri, aktiviteler, konaklama gibi birçok olanak sunan ve birleştiren bir turizm ürünüdür. Yolcu gemilerinin doğası, kendilerine has özellikleri ve olanakları, karadaki tatil köyleri ile karşılaştırılabilir hatta daha üstün olduğu yerler haline getirilebilir (Kester, 2003).

Kruvaziyer turizmi, süre ve varış noktalarına göre değişen çeşitli farklı gemi turları içermektedir (Toerisme, 2007).

Keşif yolculukları: Özel, normalde erişilemeyen yerlere yolculuk yapılmaktadır. Keşif gezilerinin hedef kitlesi daha çok meraklı, eğitimli, doğa odaklı ve maceraperest kişilerdir. Gemiler genellikle daha uzak yerlere erişim için sınırlı derinliğe sahip küçük veya orta büyüklüktedir ve yerleşik tesisler oldukça rahattır.

Nehir gezileri: Nehir gezisi turistleri gemide birkaç gece geçirmektedir. Gemiler nehir kıyılarına yakın seyretmek için oldukça küçüktür. Nehir gezisi şirketleri çoğunlukla çiftlere odaklanmaktadır.

Deniz yolculukları: Deniz yolculukları, dünya denizleri ve okyanuslarında yelken açarak büyük mesafeleri kat etmektedir. Gemiler büyük veya çok büyük olup, farklı hedef gruplara hitap eden çeşitli tesisler ve hizmetler içermektedir.

Gemilerin büyüklüğünün bir sonucu olarak, bu gemileri barındıran limanların yeterli tesislere sahip olması gerekmektedir.

Temalı yolculuklar: Bu yolculuk türü, golf gezileri, yemek gezileri, aktif bisiklet gezileri, müzik ve ünlü içeren geziler gibi yolculuk boyunca belirli bir temayı takip eden yolculuklardır.

Mini yolculuklar: Bunlar oldukça kısa süren normal yolculuklardır. Mini yolculuklar, yolcuların yaşadıkları yere yakın başlar, daha ucuzdur ve gemiler daha küçüktür.

Dünya yolculukları: Dünya yolculukları, dünyayı rahat bir şekilde dolaşmak için yapılan yolculuklardır. Yolcuların kıtalara ve ülkelere dağılmış destinasyonları ziyaret etmelerini sağlanmaktadır. Dünya yolculukları, yolcuların ihtiyaç duyduğu veya ihtiyaç duymadığı tüm olanaklara sahiptir ancak fiyatlar oldukça yüksektir. Yolculuklar normalde 60 ila 100 gün sürerken, gemi 30 ila 60 arasında limanda durmaktadır.

Transit yolculukları: Bu yolculuk türünde, varış noktası bir mola yeri olarak hizmet vermektedir. Hedef, yolcuları keşfe çıkabilmeleri için sabah erken saatlerde veya öğleden sonra karşılar. Süreleri bir ila birkaç gün arasındadır. Bir varış noktası ziyaret edildikten sonra gemi diğerine geçmektedir.

Dönüş yolculukları: Bunlar aynı hedefe başlayan ve geri dönen yolculuklardır. Yolcu gemileri, yolcuları indirmek ve bindirmek amacıyla limanlarda demirlemektedir. Yolcular için bu limanlar arzu ettikleri destinasyon olmayabilir ancak bazen turizm gezisi yapma fırsatını kullanabilmektedirler.

2.2. Kruvaziyer Turizminin Kısa Tarihçesi

Kruvaziyer gemi seyahatlerinin doğuşu, 1822 yılında Londra'da Peninsular & Oriental Steam Navigation Company'nin kurulmasıyla başlamıştır (Ward, 1999). Şirket, "Peninsular Steam Navigation Company" adını alarak İngiltere ile İber Yarımadası arasında rotaları olan, bir nakliye hattı olarak faaliyet göstermeye başlamıştır.

1837'de posta dağıtımı için ilk sözleşmesini imzalamış, 1840'ta, Cebelitarık ve Malta üzerinden İskenderiye, Mısır'a posta dağıtımına başlamıştır. 1844'te ilk olarak Southampton'dan Cebelitarık, Malta ve Atina gibi yerlere deniz turları için yolcu gezi hizmetlerini tanıtmıştır. Şirket daha sonra İskenderiye ve İstanbul gibi yerlere gidiş-dönüş seferleri başlatmıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısında, hızlı bir genişleme dönemi geçirmiş ve giderek büyüyen pazara hizmet etmek için daha büyük ve lüks gemiler görevlendirmiştir. Dönemin önemli gemileri arasında, 1880'de çelik üst yapı ile inşa edilen ilk gemi olan SS Ravenna ve 1889'da inşa edilen ayrıca elektrik ışıklarını kullanan ilk gemi olan SS Valetta yer almaktadır (Ward, 1999).

Bazı kaynaklar ilk yolcu gemisi olarak iki Sicilya Krallığı'nın (İtalya) bayrağını dalgalandıran "Francesco I" den bahsetmektedir. 1831 yılında inşa edilen gemi, 1833 yılının haziran ayı başlarında Napoli'den yola çıkmıştır. Yolcu gemisine Avrupa'nın her yerinden soylular, yetkililer ve kraliyet prensleri binmiştir. Gemi sadece üç ay içinde Taormina, Catania, Siraküza, Malta, Korfu, Patras, Delphi, Zante, Atina, Smyrna ve İstanbul'a gitmiştir (Chala ve Karuk, 2015).

Lüks seyir için özel olarak inşa edilen ilk gemi ise Almanya'da, Hamburg-Amerika yolcu hattı genel müdürü Albert Ballin tarafından tasarlanan ve "*Prinzessin Victoria Luise*'' isimli gemidir. Gemi 1900'de tamamlanmıştır. Yolcuları cezbetmek için yapılan rekabet yarışında seyir gemilerine, kaliteli yemekler, lüks hizmetler ve konforlu kamaralar gibi olanaklar eklenmiştir. Bu bağlamda Titanic, en ünlü örnektir (Mendoza, 2017).

19. yüzyılın sonlarında, Hamburg-Amerika Hattının yöneticisi Albert Ballin, Kuzey Atlantik'in en kötü kış mevsiminde uzun güney yolculuklarına transatlantik gemilerini gönderen ilk isim olmuştur. Diğer şirketler onu takip etmişlerdir. Bazıları, yaz geçişleri ve kış gezileri arasında kolay dönüşüm için tasarlanmış özel gemiler inşa etmiştir.

1896'da Avrupa'dan Amerika'ya seyahat için üç lüks yolcu gemisi Avrupa'da üretilmiştir. 1906'da sayı yediye çıkmıştır (Mendoza, 2017).

1960'larda büyük yolcu jet uçaklarının ortaya çıkmasıyla, kıtalararası yolcular gemilerden uçaklara geçmiştir. Bu durum okyanus gemilerinin kazançlarını olumsuz yönde etkilemiştir. Okyanus gemilerinin yüksek yakıt tüketimi, sığ limanlara girmelerini engelleyen koşulları ve konfordan ziyade yolcu sayısını en üst düzeye çıkarmak için tasarlanmış kabinleri seyir görevleri için uygunsuz kılıyordu. Yolculara yönelik okyanus gemisi hizmetleri, İngiliz denizcilik şirketi Cunard Line tarafından işletilen transatlantik geçişler dışında, denizde geçen birkaç günü takdir edenlerin niş bir pazara hitap eden önemli istisnası dışında, 1986 yılında sona ermiştir. Cunard Line, pazarın odağını yolcu seyahatinden eğlence değerine sahip deniz yolculuğuna kaydırmak amacıyla "Queen Elizabeth 2 (QE2)" okyanus gemisiyle lüks kruvaziyer transatlantik hizmetine öncülük etmiştir. Gemide gösteriler yapmak için uluslararası ünlüler işe alınmış ve geçiş kendi başına bir tatil olarak ilan edilmiştir. QE2 ayrıca, tüm yolcuların aynı kalite ve imkânlara sahip olduğu "tek sınıflı gezi" nin açılışını yapmıştır. Bu geçişi gerçekleştiren bir diğer gemi, başlangıçta okyanus gemisi SS France olan ve daha sonra Karayipler'in ilk "süper gemisi" olarak seyir görevlerine dönüştürülen SS Norveç'tir (Gladden, 2014).

1980'lerin sonunda ve sonrasında, SS Norveç'in yıllardır tuttuğu boyut rekorunu kıran Sovereign-class (Egemen sınıf), gibi çağdaş yolcu gemileri inşa edilmiştir. Sovereign'ler, inşa edilmiş ilk "megashipler" dir. Cam asansörlü çok katlı bir avlu içeren ilk yolcu gemisidirler. Ayrıca, okyanus manzaralı kabinler yerine tamamen özel balkonlu kabinlere ayrılmış, tek bir güverteleri mevcuttur. Diğer kruvaziyer hatları kısa süre sonra Fantasy-class ve Crown Princess gibi benzer özelliklere sahip gemileri kullanmaya başlamıştır (Klein, 2006).

Özetle, 1980'lerden bu yana büyük gemiler lüks gemilere dönüştürülmüş, parası ve zamanı olan yolculara daha çok tatil yapma imkânı sunulmuştur. Birçok kruvaziyer hattı, tarifeli yolcu taşımacılığı hizmetlerinin yerini almıştır. Kruvaziyer endüstrisi şu anda dünya turizm pazarında en hızlı büyüyen segmenttir ve tüm tur operatörleri artık tur paketlerine gemi yolculukları dâhil etmektedir.

2.3. Dünyada Kruvaziyer Turizmi

Kruvaziyer endüstrisi, turizm endüstrisinde en çok ve çabuk büyüyen sektörlerden biridir. CLIA 2019 Raporuna göre kruvaziyer endüstrisi, 2000'lerdeki ekonomik durgunluk sırasında bile istikrarlı bir şekilde büyüme göstermiştir. 2009 ve 2019 yılları arasında dünya çapında kruvaziyer turist sayısı 2009'da 17,8 milyondan, 2019'da beklenen 30 milyona yükselmiştir. Sektör büyümeye ve yeni destinasyonlara doğru genişlemeye devam etmektedir. Bu büyüme, CLIA 2019 Trends & Industry Outlook'ta açıklandığı gibi çeşitli trendler tarafından desteklenmektedir. 26,6 milyondan fazla turist, 2019 yılında gemi seyahati tatilinin keyfini çıkararak küresel ekonomiye 114 milyar Euro katkıda bulunmuştur.

Kuzey Amerika'dan sonra Avrupa, en hızlı büyüyen turizm alt pazarı olduğu dünyanın, en büyük kruvaziyer pazarıdır. 2016'dan 2018'e kadar, Avrupa'daki yolcu hacmi 6,79 milyondan 7,17 milyona yükselmiştir ve bunların 6,96 milyonu Avrupa vatandaşıdır (Fernández-Morales ve Cisneros-Martinez, 2019).

Küresel kruvaziyer turizm pazarının, 2018 Kruvaziyer Sektörü Haberleri Yıllık Raporuna göre, 2018 ile 2022 arasında kademeli olarak %6 oranında büyümesi beklenmektedir. Yine Rapora göre yolcu sayısında en büyük artış Avrupa'da gerçekleşecektir. 2027'ye kadar, kruvaziyer yolcularının %51'i muhtemelen Kuzey Amerika'dan (2019'da %14), Avrupa'dan %31,5 (2019'da %7,17) ve Asya-Pasifik'ten %17,5 (2019'da %5,7) gelmesi ön görülmektedir. Bu, Avrupa'da kruvaziyer turizminin büyüme oranının ABD ve Kanada'dakinden daha büyük olacağı ancak Avrupa'daki mutlak kruvaziyer yolcu sayısının Kuzey Amerika'daki sayıyı geçmeyeceği anlamına gelmektedir.

Kruvaziyer turizminde küresel büyümeyi yönlendiren üç ana faktör vardır:

Güçlü bir ekonomik iyileşme; tüketici harcamalarında bir artışa, lüks yaşam tarzı ve eğlence amaçlı seyahat harcamalarında kademeli bir artışa neden olmaktadır.

Geminin bir varış yerinden diğerine taşınması anlamına gelen yeniden konumlandırma yolculuklarında önemli bir artışın gerçekleşmesi; yolculukları yeniden konumlandırmaya yönelik tüketici ilgisi, farklı varış noktalarını keşfetmeyi ve normal yolculukla karşılaştırıldığında fiyat avantajlarını içermektedir. Yolcuların evlerine dönmeleri veya ilk etapta gemilere ulaşmaları için ucuz tek yön uçuşlar da çekici bir faktör halini almıştır (Toerisme, 2007).

Yolcu gemisi kapasitesinin büyümesi; 2018 Kruvaziyer Sektörü Haberleri Yıllık Raporuna göre okyanus yolcu gemisi kapasitesi, 2018'den 2027'ye %48 artarak 26,7 milyondan 39,6 milyon yolcuya çıkması beklenmektedir.

Asya ve Çin bu rakama 2019 yılında verdiği negatif %7'lik büyümeye rağmen 2018 yılında verdiği pozitif %8 rakamıyla beraber ulaşmıştır. Kruvaziyer yolcu taşımacılığında 2019 da verdiği negatif %9 büyümeye rağmen 2018 de verdiği pozitif %3 ve 2017' de gerçekleşen pozitif %7 büyüme oranları sebebiyle hala ikinci sırada ki yerini korumayı başaran Avustralya, Yeni Zelanda, Pasifik bölgesi yer almaktadır. Avustralya, Yeni Zelanda, Pasifik kruvaziyer yolcu taşımacılığındaki net rakamı ise 2019 yılında 1 milyon 178 bin kişi olmuştur. Avustralya, Yeni Zelanda, Pasifik bölgesini çok yakın bir yolcu sayısıyla izleyen bölge ise 2019 yılında elde ettiği 1 milyon 165 bin kişilik yolcu kapasitesiyle Kuzey Amerika'nın Batı Kıyısı, Meksika, Kaliforniya, Pasifik bölgesidir. Kuzey Amerika'nın Batı Kıyısı, Meksika, Kaliforniya, Pasifik bölgesi 2017'de yaşadığı %10' luk ciddi yolcu kaybına rağmen 2018 yılında %3 ve 2019 yılında da %3 büyüme oranıyla beraber 2016 yılında ki kruvaziyer yolcu sayısına yaklaşmıştır. Kuzey Amerika'nın Batı Kıyısı, Meksika, Kaliforniya, Pasifik bölgesini yine çok yakından Doğu Akdeniz takip etmektedir. Doğu Akdeniz 2017 senesinde Kruvaziyer yolcu sayısında çok ciddi bir düşüş yaşamış ve %12 yolcu kaybetmiştir. Fakat takip eden senelerde performansını ciddi şekilde arttıran Doğu Akdeniz bölgesi öncelikle 2018' de %15 ve 2019' da %19 gibi devasa büyüme rakamları yakalayarak ilerleyen senelerde hedef bölgeler arasında ciddi bir performans sergileyeceğini kanıtlamıştır. Doğu Akdeniz'in ardından ise Panama kanalı, Güney Amerika bölgesi gelmektedir. Bu bölge 2019' da yakaladığı 807 bin kişilik kruvaziyer yolcu kapasitesiyle listemizin ortalarında yer almayı başarmıştır. Panama Kanalı, Güney Amerika bölgesi 2017'den itibaren düzenli bir pozitif ivme göstermektedir. Bu ivmenin başlangıcı olan 2017 yılında %3 büyüme oranı yakalayan bölge sonrasında sırasıyla 2018 senesinde %10 ve 2019 yılında %8'lik büyüme oranlarına sahip olmuştur. Listenin aşağı bölgelerine geldiğimizde ise 515 bin kişilik yolcu kapasitesiyle Afrika, Orta Doğu bölgesi yer almaktadır. Bu bölge 2017 senesinde negatif %2 ve 2018 senesinde negatif %3 büyüme oranına rağmen 2019 yılında yakaladığı pozitif %39 yolcu artışıyla birlikte 2016 yılında olduğundan çok daha iyi bir konuma gelmiştir. Afrika, Orta Doğu bölgesini ise 393 bin yolcu kapasitesiyle Transatlantik, Dünya Turu takip etmektedir. Transatlantik, Dünya Turu 2017 yılında %10 ve 2017 yılında %26 gibi çok ciddi artış oranları yakalamasına rağmen 2019 yılında bu büyüme oranı %8 olarak büyümeye devam etmiştir.

Transatlantik, Dünya Turu bölgesinin ardından listenin son sırasında ise 187 bin kişi ile keşif bölgeleri yer almaktadır. Keşif bölgeleri listenin son sırasında olmasına rağmen son yıllarda ciddi yükselişte olan bir bölgedir. Keşif bölgeleri 2017 yılında %39 büyüme, 2018 yılında %30 ve 2019 yılında %26 büyüme oranlarıyla listeye sonradan giriş yapmış olsa da ilerleyen yıllarda listede güçlü bir bölge olacağını göstermiştir.

2.4. Dünyanın Sürdürülebilirlik Açısından Kruvaziyer Turizme Bakışı

Sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir turizm, dünyanın siyasi gündemdeki büyük konularındandır. Gezginler, özellikle genç nesiller ve işletmeler, sürdürülebilirlik konusunda giderek daha bilinçlidir ve endişe duymaktadır. Tatil seçimleri ayrıca etik, ahlaki değerler, çevre ile ilgili endişeler, hayvan refahı, üretim ve işgücü uygulamaları ve yerel topluluklar ve insanlar üzerindeki sosyal etkilerden giderek daha fazla etkilenmektedir. Bu gezginler, çevre dostu, sürdürülebilir ve sosyal açıdan sorumlu turizm hizmet ve ürünlerinin karşılanabilirliği ve bulunabilirliğini talep etmektedir. Tatil için karbon ayak izlerini azaltmak, ancak genellikle varış noktasını da iyileştirmek istemektedir. Bu yüzden "iyi yap, iyi hisset" tatiller ve ekolojik turlar giderek daha popüler hale gelmektedir (Cerveny ve diğerleri, 2020).

Kruvaziyer turizmi genel olarak sürdürülemez olarak görülmektedir. Büyük gemiler küçük toplulukları ziyaret ettiğinde, bu normalde yerel halkın yaşamları üzerinde büyük bir etkiye sahiptir.

Kısa süreli kalan çok sayıda ziyaretçi getirmeleri nedeniyle bazen turizme aşırı neden olabilmekte fakat ekonomik olarak çokta fayda sağlamamaktadır. Toplam tatil harcamalarının sadece %8'ini konuma harcandığından, kruvaziyer turizmi de yerel topluluklara pek katkı sağlamamaktadır. Kruvaziyer turizmi ile ilgili en büyük sorun, özellikle büyük yolcu gemileri olmak üzere çok fazla kirlilik üretmesidir. Bu, hava kirliliğini ve su kirliliğini içerir, çünkü gemiler kısmen su yollarına, denizlere ve okyanuslara boşaltılan çok sayıda atık oluşturmaktadır (Wondirad, 2019).

Kruvaziyer endüstrisi, çevresel ayak izlerini sınırlandırmak için destinasyonlar, yerel kültürler ve önemli noktalar ile birlikte çalışarak artan sürdürülebilirlik talebine yavaşça yanıt vermektedir. Gemide atık yönetimi ve destinasyonlarda olumlu bir çevresel-sosyal etki yaratmaya odaklanan gönüllülük girişimleri ve kıyıdaki sürdürülebilir turizm faaliyetleri gibi sürdürülebilir uygulamalarda artış olmuştur (Paiano ve diğerleri, 2020).

2.5. Karadeniz'de Kruvaziyer Turizmi

Avrupa'nın uzak doğu köşesinde yer alan Karadeniz, altı ülke Türkiye, Bulgaristan, Gürcistan, Romanya, Rusya ve Ukrayna ile çevrilidir. İstanbul Boğazı ve Çanakkale Boğazı üzerinden Akdeniz'e bağlanır.

Karadeniz, Doğu-Batı ve Kuzey-Güney'in siyasi, ekonomik, sosyal, dini, bilimsel ve diğerleri dâhil olmak üzere çeşitli nitelikteki karşılıklı ilişkilerin kesiştiği yerdir. Kıyıdaş ülkeler için çeşitli sektörlerde birçok geleneksel ve yeni iş birliği fırsatı sunmaktadır. Deniz, jeopolitik, ekonomik ve ticaret merkezi rolünü oynamaktadır ve şimdi kıyı ülkelerine bir erişim noktası ve aynı zamanda Avrupa Birliği, Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya ve diğer bölgelere bir giriş noktası olarak düşmektedir. Bu nedenle, deniz kaynaklarının ve denizin bir geçiş yolu olarak kullanılması ve ulusları ve devletleri birbirine bağlayan yolla ilgili ekonomik faaliyetler gelenekseldir ve uzun bir tarihe sahiptir (Uygun ve Yoldaş, 2010).

Geleneksel denizcilik sektörleri en önemli istihdam sağlayıcılarıdır. Bulgaristan'da deniz taşımacılığı esas olarak petrol taşımacılığıdır ve bunun büyümesi, filo yenilenmesine ve iç suyolu taşımacılığı dâhil olmak üzere altyapıların geliştirilmesine bağlıdır. Gürcistan'ın Karadeniz kıyısında birkaç limanı mevcuttur. En büyüğü Batum Limanı'dır. Charter yolcu feribotu, Gürcistan ile Ukrayna ve Türkiye arasındaki bağlantıyı sağlamaktadır. Gürcistan'ın denizcilik sektörü, istihdam fırsatlarında önemli bir rol oynamaktadır. Romanya'da gemi inşa endüstrisi uzun bir geleneğe sahiptir ve 2008 ekonomik krizinden etkilenmesine rağmen son zamanlarda rekabet gücü yeşil teknolojilere ve yenilik kapasitesine yatırım yapılarak artırılmıştır. Gemi yapımı esas olarak ticari nakliye gemilerine ayrılmıştır. Kısa deniz taşımacılığı, Romanya'da en hızlı büyüyen denizcilik faaliyetidir ve Köstence Limanı'nda yoğunlaşmıştır. Karadeniz ve Tuna Nehri'ndeki iç suyolu taşımacılığı sektörü, büyüklüğü ve ülke ekonomisine olumlu katkısı nedeniyle ülke ekonomisinde önemli bir rol oynamaktadır (Anton, 2019).

Rusya Federasyonu'nda Novorossisk Ticari Deniz Limanı'nın Modernizasyon Programı, limanların deniz altyapısının geliştirilmesine odaklanmıştır. Tarama ve yeni kargo terminallerinin inşasını içerir. Ülkenin Avrupa kısmındaki iç suyolları, büyük nehirlerin havzalarını birbirine bağlayan bir kanal ağı oluşturur. Rusya Federasyonu'nun Karadeniz kıyısında gemi inşa ve gemi onarım tesisleri inşa etme planları vardır.

Türkiye, Karadeniz'deki en uzun kıyı şeridine sahiptir. Bu durum, Doğu-Batı ve Kuzey- Güney uluslararası ulaşım koridorlarının kesişme noktasında güçlü bir stratejik konumla birlikte açık deniz altyapısının geliştirilmesi için potansiyel sağlamaktadır. İç ve dış kısa deniz taşımacılığı, benzersiz coğrafi konumu nedeniyle ülkede önemlidir ve iyi gelişmiştir (Veronica ve diğerleri, 2014).

Ukrayna'da denizcilik sektörü ülke ekonomisine önemli katkı sağlamaktadır. Ülkede 18 derin deniz ticaret limanı ve denize bağlı 11 ticari nehir limanı bulunmaktadır. En büyük deniz limanları, Odesa, Illichivsk ve Yuzhny. Ukrayna limanları yoluyla toplam kargo cirosunun %60'ını işgal etmektedir (Dünya Bankası, 2009). Odessa, İstanbul, Varna ve Hayfa'ya düzenli yolcu feribotları sunmaktadır. Intermodal deniz-demiryolu taşımacılığı, Illichivsk'i Varna ve Batum'a bağlayarak iyi gelişmiştir. 1990'lı yılların ekonomik durgunluk döneminde Ukrayna ticaret filosunun kapasitesi önemli ölçüde

azalmıştır ancak ülke hala ticaret filoları ve yurt dışındaki diğer denizcilik sektörleri için nitelikli uzmanlar yetiştirerek, iş gücü sağlamaktadır (Logunova, 2013).

Karadeniz'de kruvaziyer turizmini kıyı turizminin altında incelenmektedir. Kıyı turizmi, ziyaretçi sayısı ve elde edilen gelir açısından önemli bir ekonomik sektör oluşturmuştur. Bulgaristan, Türkiye ve Romanya'da sektör, diğer denizcilik faaliyetlerine kıyasla bölgesel Gayri Safi Yurt İçi Hasıla'ya önemli katkı sağlamaktadır. Gürcistan, Ukrayna ve Rusya Federasyonu'nda daha az gelişmiştir. Bununla birlikte, gelecekteki gelişme için önemli potansiyel sunan hızlı büyüyen sektör olmaya devam etmektedir. Bulgaristan'da kıyı turizmi, toplam turizm sektörünün 0%80'ini kapsamaktadır. Gürcistan'da turizm en hızlı büyüyen hizmet sektörlerinden biridir. Gürcistan'da yabancı ziyaretçi sayısı 2012'de 4.430.000'e veya başka bir değiş ile 2008'e göre 3,5 kat arttı. Kıyı turizmi, Türkiye'nin mavi ekonomisinin en umut verici ekonomik sektörlerinden biridir. Karadeniz'de kruvaziyer turizmi, kıyı turizmi gibi potansiyeliyle dikkat çekmektedir. Ukrayna'da kıyı turizmi, ulusal ekonomide önemli bir rol oynamıştır ve bölgesel GSYİH'ye yeterli katkı sağlamaktadır. Odessa, Yalta, Sivastopol ve Kerç, 2014 yılına kadar Karadeniz'in başlıca turizm merkezleri arasındaydı. Odessa bölgesi, komşu ülkelerden Ukrayna'yı ziyaret edenler için ana kıyı destinasyonu haline gelmiştir (Kryzhanovska, 2020).

Odesa, Soçi ve Batum çevresindeki bölgeler de köklü turistik yerlerdir. Ancak, Karadeniz turizmi potansiyeli, öncelikle sınırlı yatırımlar, yetersiz ulaşım altyapısı, yetersiz turistik tesisler ve görece düşük hizmet kalitesi nedeniyle henüz tam olarak gelişmemiştir. 2014 yılında Ukrayna ile Rusya Federasyonu arasındaki çatışma her iki ülkede de turizm sektörünü etkilemiştir. Kırım'da kıyı turizmi faaliyetleri önemli ölçüde başarısız olmuştur, ancak diğer Karadeniz destinasyonlarının (Odesa ve Soçi bölgeleri, Gürcistan kıyıları vb.) çekiciliği artmış görünmektedir. Karadeniz'in Kafkas kıyısındaki Anapa, Gelendik ve Soçi, kıyı turizmi için ünlü destinasyonlardır (Logunova, 2013).

Karadeniz limanları ile ilgili olarak yapılan toplam kruvaziyer yolcu taşımacılığını, karadeniz limanları arasında en yüksek trafiğe sahip olan liman Köstence Limanı'dır. 2013 yılında 54.614 yolcuya sahip bu liman, 2014 senesinde ciddi bir artış yaşayarak 69.910 yolcuya ulaşmıştır. 2015 senesinde ise ciddi bir düşüş yaşanmış ve yolcu sayısı 31.856' ya düşmüştür. 2016' da ise bu düşüş daha da dramatik bir hal almış ve 6.912 yolcu sonrasında 2017' de ise 1.891 yolcuya düşmüştür.

Köstence Limanı istatistiklerine oransal olarak baktığımızda ise 2013/2017 senesi arasında ki değişim negatif yönlü %6,54 olmuştur. 2016/2017 arasında ki fark ise %72,64' tür.

Burgaz limanına baktığımızda ise 2013 yılında 5.673 olan yolcu trafiği, 2014 yılında çıkış yakalayarak 41.763' e ulaşmıştır. Fakat sonrasında 2015 yılında Burgaz limanı normallerine dönerek 7.575 kruvaziyer yolcu sayısına ulaşmıştır. 2016 yılında 5.833 olan yolcu sayısı 2017' de ciddi bir kayıp yaşamış ve 1.891 olmuştur.

Burgaz Limanının yaşadığı bu değişimlere oransal olarak baktığımızda ise 2013/2017 arasında oluşan fark negatif yönlü %66,07, 2016/2017 arasında oluşan fark ise negatif %67 olarak gerçekleşmiştir.

Varna Limanının 2013/2017 yılları arasında ki kruvaziyer yolcu trafiğine baktığımızda ise 2013 yılında 2.997 kişilik trafiğe sahip olan Varna, 2014 yılında ciddi bir yükselişle 20.939 kişilik bir trafiğe sahip olmuştur. Takip eden senelerde bu performansını koruyamayan Varna limanı, 2015 senesinde 3.159, 2016 senesinde 1.109 ve 2017 senesinde 1.109 kişilik kruvaziyer yolcu trafiğine sahip olmuştur. Bu dramatik düşüşü oranladığımızda ise 2019/2017 yılları arasında ki fark negatif %21,37 ve 2016/2017 yılları arasında ise negatif %28,67 olarak gerçekleşmiştir.

Odessa Limanı diğer limanların aksine 2014 yılında yaşanan patlamayı 2013 yılında yaşamış ve 2013 yılında Karadeniz limanları arasında ki en yüksek trafiğe sahip olarak 91.949 yolcu kapasitesine ulaşmıştır. Daha sonrasında liman kendi ortalamalarına geri dönmüş ve 2014 yılında 8.506 kişi, 2015 yılında 6.563 kişiye düşmüştür. 2016 yılında ise bu düşüş devam ederek 1.242 kişi ve 2017 yılında 1.636 kişi olarak gerçekleşmiştir. 2013/2017 arasında ki en büyük oransal düşüşü %98,22 oranıyla Odesa limanı yakalamış olmasına rağmen 2016/2017 yılları arasında ki tek pozitif oranı da bu liman %31,72' lik oranla yakalamıştır.

Trabzon Limanı 2013 yılında 9.032 kişilik yolcu kapasitesini 2014 yılında 17.118 yolcuya çıkartmıştır. 2015 yılında 2280' e düşen yolcu sayısı sonrasında tamamen dibe vurmuş ve 2016 yılında

452 kişi 2017 senesinde ise 206 kişiye kadar düşmüştür. Son yıllarda ki bu dramatik düşüşe rağmen Trabzon Limanı 2013/2017 arasında ki oranlara baktığımızda tek pozitif ivme yakalayan limandır. Bu yıllar arasında %97,72' lik oran yakalanmıştır. Trabzon Limanı 2016/2017 yılları arasında ise negatif %54,42' lik performans göstermiştir.

2018 yılında sadece Odesa'ya yolcu gelmiştir. Gelen yolcu sayısı ise 2565 kişidir. Geriye kalan dört limana yani Burgaz, Köstence Trabzon ve Varna'ya hiç yolcu gelmemiştir. 2019 yılı verilerine baktığımızda beş limandan sadece ikisine yolcu gelmiştir.

Gelen yolcu sayıları ise Köstence 450, Odesa 750 kişi şeklindedir. Trabzon, Varna ve Burgaz Limanlarına 2019 yılında hiç yolcu gelmemiştir. Bu ani düşüşün en önemli sebeplerinden birisi uluslararası siyasette yaşanan olumsuz gelişmelerdir.

Karadeniz ülkelerinde son yıllarda turizmin sürekli genişlemesi ve çeşitlenmesi, onu en büyük ve en hızlı büyüyen ekonomik sektörlerden biri haline getirmektedir.

Ne yazık ki, istihdam ve gelir üzerindeki çok olumlu etkilerine rağmen, turizm endüstrisinin büyümesi özellikle kıyı bölgelerinde çevresel zorluklar yaratmakta ve sürdürülebilir yönetim yaklaşımı gerektirmektedir (Bakan ve Büyükgüngör, 2000).

2.6. Türkiye'de Kruvaziyer Turizmi

Dünya ekonomisinde büyük bir paya sahip ve küreselleşmeyle birlikte gelişen sektörlerinden birisi Turizm sektörüdür. Geleneksel turizm olarak algılanan plaj tatillerine alternatif olarak kruvaziyer turizmi zamanla gelişmiştir. Turist sayısı bakımından, 1960'lardan bu yana büyük bir artış göstermiştir. Bu duruma, gemilerin yüksek kapasitelerde yolcu alacak şekilde tasarlanmaya başlanması, yeni destinasyonların ortaya çıkması, bu alanda yeni şirketler kurulması ve bu şirketlerin promosyon yapması gibi yenilikler büyük ölçüde katkıda bulunmuştur. Son 30 yıla bakıldığında, başta Amerika olmak üzere sırasıyla Avrupa, Avustralya ve Yeni Zelanda'da meydana gelen talep ve arzla kruvaziyer turizmi turizm endüstrisinin en hızlı büyüyen kolu olmuştur (KUTO, 2013).

Genel olarak ülkeler için hem istihtam hem katma değer sağlama bakımından kruvazör turizmi önemli bir yere sahiptir. Akdeniz bölgesi kruvaziyer destinasyonları açısından en çok tercih edilmektedir. Türkiye de Akdeniz'e kıyı bir ülke olarak bu durumdan 2000'li yıllardan itibaren istifade etmektedir. Türkiye kruvaziyer turizmi açısından sıkça tercih edilen bir destinasyon halini almıştır (Deniz, 2017).

Denizcilik Genel Müdürlüğü (DGM) verilerine göre; 2003 ila 2016 yılları arasında Türkiye'ye uğrayan kruvaziver yolcu gemisi sayıları, çıkış trendi yakalamıştır. Fakat 2016 yılından bu yana Türkiye'ye uğrayan kruvaziyer yolcu gemisi sayısında ciddi bir düşüş yaşanmıştır. Yolcu sayıları verilerine baktığımızda, 2003 ila 2016 yılları arasında bir çıkış trendi yakalanmıştır. Fakat 2016 yılından bu yana Türkiye'ye uğrayan kruvaziyer yolcu sayısında ciddi bir düşüş yaşanmıştır.

Kuşadası limanı sonrasında Türkiye'nin en çok kruvaziyer tipi yolcu gemisine sahip limanı 44 adet ile Marmaris limanıdır. Kuşadası limanına göre ciddi anlamda daha düşük bir kapasiteye sahip olsa da Marmaris limanına gelen toplam yolcu sayısı 35.830' dur. Bu yolcu kapasitesinin büyük çoğunluğunu ise transit yolcular oluşturmaktadır. Marmaris limanında transit yolcu sayısı 35.812 gelen yolcu sayısı 11 ve giden yolcu sayısı sadece 7'dir.

Marmaris limanı sonrasında ise Türkiye'nin en çok kruvaziyer yolcu gemisine sahip limanı 31 adet ile Çeşme limanıdır. Çeşme limanına gelen toplam yolcu sayısı ise Marmaris limanından daha az kurvaziyere sahip olunmasına rağmen Marmaris limanına göre çok daha fazladır ve 49.453 yolcudur. İlk iki limanımızın aksine Çeşme limanına gelen transit yolcu sayısı sadece 752'dir. Gelen yolcu sayısı Türkiye limanları içinde en yüksek sayı olan 24.761 ve yine Türkiye'nin en yüksek giden yolcu sayısı olan 23.940'dır.

Çeşme limanının ardından ise 26 kruvaziyer ile Alanya limanı gelmektedir. Alanya limanını diğer 3 limandan ayıran en büyük fark ise toplam 15.406 yolcu kapasitesine sahip olmasına rağmen giden yolcuya sahip olmaması ve sadece 4 gelen yolcunun olmasıdır. Alanya limanının transit yolcu sayısı ise 15.402'dir.

Alanya limanının ardından kruvaziyer tipi yolcu gemisi ziyaretleri karşılaştırıldığında birbirlerine oldukça benzer olan iki adet limanımız vardır. Bunlar 15 adet ile Bodrum limanı ve 13 adet ile İstanbul limanıdır. Gelen kruvaziyer sayısı daha az olsa da İstanbul limanı Bodrum limanına göre daha fazla toplam yolcuya sahiptir ve bu yolcu sayısı 7.513' dür. İstanbul limanına oldukça yakın yolcu sayısına sahip Bodrum limanında ise bu sayı 6.219' dur. Bu iki limana gelen transit yolcu sayıları ise İstanbul'da 6.094 iken Bodrum'da 4.663' dür. Yani İstanbul limanına daha çok yolcu gelmesine rağmen bu limana gelen yolcular transit yolcularken Bodrum limanında gelen-giden yolcu transit yolcu oranı daha standarttır.

Kalan limanlarımız ise çift haneli kruvaziyer tipi yolcu gemisi sayısına ulaşamamıştır. Bu limanlarımız sırasıyla 6 gemiyle Çanakkale, 5 gemi ile Göcek, 4 gemi ile Dikili, 2 gemi ile Finike ve 1 gemi ile Yalova limanlarıdır. Türkiye limanları 2019 senesinde toplam 300.896 kruvaziyer yolcu sayısına sahip iken geride kalan bu limanların toplam yolcu sayısı ise 5.282 olarak gerçekleşmiştir.

2.7. Bartın'da Kruvaziyer Turizm

Bartın Limanı: 42° 41′ 8″ kuzey enlemi ile 32° 13′ 50″ doğu boylamı üzerinde yer almakta olan (Wikipedia, 2022a) liman, kent merkezine 11 km mesafede ve "*Bartın Belediyesi*" mücavir alanındaki "*Topluca Köyü*" sınırları içerisindedir. Limanın kara alanı 29 500 m²'dir. Limanda 1 adet hizmet binası, 2 adet "*Gümrük Müdürlüğü, Gümrük Muhafaza ve Özel Güvenlik"* tarafından kullanılan bina, 1 adet pilot bot, 1 adet kiralık romörkör, 2 adet 1 500 m² büyüklüğünde antrepo bulunmaktadır (Bartın Belediyesi, 2020,). Bartın Limanı, Medcruise üyesi değildir.

Bartın Belediyesi tarafından yönetilen limanda kılavuzluk, römorkör, tatlı su, palamar, sıvı ve katı atık, kapalı ve açık depolama, kantarlar ve güvenlik hizmetleri verilmektedir (Bartın Belediyesi, 2010). Yük ve yolcu trafiği için uluslararası liman özelliği taşıyan Bartın Limanı, aynı zamanda yük ve yolcu gümrük kapısı olarak da hizmet vermektedir. 480 m rıhtıma sahip olan Bartın limanında su derinliği 7,5-8 m olmasına rağmen 215 m boyundaki gemiler limana giriş yapabilmektedir (Batı Karadeniz Turizm Master Planı, 2022). Bartın Limanı'na uğrayan kruvaziyer gemileri arasında "*Harmony-G, L'Austral, Azamara Journey, Kristina Katarina, Sea Dream ve Clipper Odssey*" gibi gemilerin olduğu görülmektedir (Bartın İnfohaber, 2022). Buradan limana gelen gemilerin, nispeten küçük ve orta boyutlu kruvaziyer gemileri şeklinde olduğu anlaşılmaktadır (Fotoğraf 1). Çoğunlukla limana gelen gemilerin uzunlukları 181 m'yi, genişlikleri 26 m'yi, draftları 8 m'yi, iç hacimleri 32 000 gross tonu ve yolcu kapasiteleri 700'ü geçmemektedir. Örneğin limana uğrayan gemilerden "*Azamara Journey*" gemisi, 181 m uzunluğa, 25,4 m genişliğe, 5,8 m drafta ve 694 yolcu kapasitesine sahiptir (Wikipedia, 2022). Bartın Limanı'na gelen kruvaziyer yolcularına Amasra ve Safranbolu gibi destinasyonlara geziler gösterilmektedir. "*UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi*" nde yer alan "*Boztepe, Tarihi Kilise, Tarihi Kemer Köprü, Amasra Kalesi*" gibi tarihi turistik noktalar Amasra'da gezilebilir. 1994 yılında "*UNESCO Dünya Mirası Listes"ne* giren Safranbolu'da gemi yolcularına tarihi evler ve konaklar gösteriliyor. Ancak bundan sonraki süreçte (2021 ve sonrası) Bartın limanında sadece yükleme boşaltma işlemlerinin yapılacağı ve yolcu alınmasının imkansız olacağı açıktır

Fotoğraf 1: Bartın Limanına uğrayan Azamara Quest kruvaziyer gemisinden bir görünüm.

Kaynak: Bartın İnfohaber, 2014

Tablo 1. Amasra Limanına Gelen Kruvaziyer Gemiler

SEFER SAYISI	TARİH	GEMİ ADI	YOLCU SAYISI	MÜRETTEBAT SAYISI	G. Toplam
1	3.08.2022	ASTORIA GRANDE	327	407	734
2	14.09.2022	ASTORIA GRANDE	779	420	1199
3	28.09.2022	ASTORIA GRANDE	843	427	1270
4	5.10.2022	ASTORIA GRANDE	796	442	1238
5	12.10.2022	ASTORIA GRANDE	613	448	1061
6	19.10.2022	ASTORIA GRANDE	662	435	1097
7	25.10.2022	ASTORIA GRANDE	716	437	1153
8	20.12.2022	ASTORIA GRANDE	177	411	588
9	28.12.2022	ASTORIA GRANDE	270	413	683
10	2.01.2023	ASTORIA GRANDE	680	421	1101
11	10.01.2023	ASTORIA GRANDE	502	406	908
12	18.01.2023	ASTORIA GRANDE	283	365	648
13	23.04.2023	ASTORIA GRANDE	553	389	942
14	2.05.2023	ASTORIA GRANDE	745	442	1187
15	10.05.2023	ASTORIA GRANDE	613	443	1056
16	17.05.2023	ASTORIA GRANDE	560	440	1000
17	23.05.2023	ASTORIA GRANDE	620	442	1062
G. Toplam			9739	7188	16927

Bartın limanına gelen kruvaziyer turları ile ilgili ilk istatistiksel bilgiler 2008 yılına aittir. 2008-2022 yılları arasında Bartın limanına 79 yolcu gemisi ve 9.666 yolcu gelmiştir. Bu süreçte Bartın limanına giren kruvaziyer gemi sayısındaki değişimi incelediğimizde; 2008 yılında 8 olan mahkeme sayısının 2009 yılında 10'a çıktığı, 2010 yılında ise 4'e düştüğü görülmektedir. 2011 yılından itibaren tekrar artmaya başlayan mahkeme sayısı 2014 yılına kadar bu eğilimini sürdürmüştür. 2014 yılında 20 gemi ile zirve yaptı. 2015 yılından itibaren tekrar azalmaya başlayan gemi sayısı 2017 yılında 1'e geriledi ve sonraki yıllarda kruvaziyer gemileri limana uğramamıştır 2008-2022 yılları arasında Bartın limanını ziyaret eden kruvaziyer yolcu sayısında da benzer değişimler yaşanmıştır. Aynı zamanda en fazla yolcu sayısına 2014 yılında ulaşılmış ve 2018 yılından bu yana kruvaziyer yolcuları limana uğramamıştır. (TGM, 2014; DGM, 2019; DGM, 2020; DGM, 2021).

2015 yılından sonra Bartın ve Sinop limanlarına gelen kruvaziyer ve yolcu sayılarının azalmasında Trabzon ve Samsun limanlarını etkileyen faktörlerin de önemli katkı sağladığı anlaşılmaktadır.

3. Sonuç

Bartın ilinin kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi, potansiyel bir turistik destinasyon olmasına rağmen henüz tam anlamıyla gelişmiş bir kruvaziyer turizm merkezi olmadığını göstermektedir. Bununla birlikte, bölgenin sahip olduğu doğal güzellikler ve tarihi zenginlikler, kruvaziyer turizm potansiyelini artırma açısından önemli bir temel oluşturmaktadır.

Bartın ilinin en önemli turistik merkezi olan Amasra, kruvaziyer turizmi açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Amasra Limanı'na kruvaziyer gemilerinin demirlemesi, turistlerin kısa süreli bir ziyaret yapmalarına imkan sağlayabilir. Bunun yanı sıra, Amasra'nın tarihi ve kültürel zenginliklerinin tanıtımı ve turizm altyapısının iyileştirilmesiyle birlikte, kruvaziyer turizm açısından daha cazip hale getirilebilir.

Bartın ilindeki diğer turistik bölgelerin de kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi önemlidir. Özellikle Inkumu Plajı, Kurucaşile Sahili ve Cide gibi bölgelerin turistik potansiyeli ve doğal güzellikleri, kruvaziyer turistlerin ilgi odağı olabilir. Bu bölgelerdeki limanların ve altyapının geliştirilmesiyle birlikte, kruvaziyer turizm hareketliliği artırılabilir.

Bartın ilinin kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi için yerel yönetimlerin, turizm sektörü paydaşlarının ve ilgili kurumların işbirliği önemlidir. Liman tesislerinin modernizasyonu, turizm destinasyonlarının tanıtımı, turistik aktivitelerin çeşitlendirilmesi ve turistlerin konaklama, yeme-içme gibi ihtiyaçlarını karşılayacak turizm altyapısının geliştirilmesi gibi adımlar atılmalıdır.

Sonuç olarak, Bartın ilinin kruvaziyer turizm açısından değerlendirilmesi, bölgenin doğal ve tarihi güzelliklerine dayanan potansiyelini harekete geçirmek ve turizm altyapısını geliştirmekle mümkün olacaktır. Yerel yönetimler ve turizm paydaşları tarafından yapılan çalışmalarla, Bartın ilinin kruvaziyer turizmde daha önemli bir noktaya gelmesi mümkündür.

Kaynakça

Anton, E. (2019). Cruise industry in Romania–An emerging market. In Proceedings of the International Conference on Business Excellence (Vol. 13, No. 1, pp. 528-536). Sciendo.

Bakan, G., Büyükgüngör, H. (2000). The Black Sea. Marine Pollution Bulletin, *41*(1- 6), 24-43.

Bartın Belediyesi (2010). *2010-2014 Stratejik Planı*. Bartın: Bartın Belediyesi. Erişim Tarihi: 31.05.2023

Bartın İnfohaber (2014). "Yeniden Bartın'da". Erişim Tarihi: 27.05.2023.

https://www.bartin.info/turizm/yeniden-bartinda-h13829.html

Batı Karadeniz Turizm Master Planı (2022). "Bartın Limanı". Erişim Tarihi: 27.05.2023.

http://batikaradeniz.gov.tr/?p=3388

Brida, J. G., Zapata, S. (2010). Cruise tourism: economic, socio-cultural and environmental impacts. International Journal of Leisure and Tourism Marketing, 1(3), 205-226.

Cerveny, L. K., Miller, A., Gende, S. (2020). Sustainable cruise tourism in marine World heritage sites. Sustainability, 12(2), 611.

Chala, K., Karuk, M. (2015). History of cruise tourism. Kiev: National University of Food Technologies, (1), 1-4.

Cruise Lines Internatioanal Association CLIA. (2019). 2019 Trends and Industry Outlook. https://cruising.org/-/media/eu-resources/pdfs/CLIA%202019-Cruise-Trends-Industry-Outlook (Erişim Tarihi: 11.06.2023).

Deniz, M. (2017). Kruvaziyer Turizminin Türk Turizm Sektörü Açısından Değerlendirilmesi. Balkan ve Yakın Doğu Sosyal Bilimler Dergisi, 3, 1-13.

DGM (2019). 2019 Yılı Deniz Ticareti İstatistikleri. Ankara: Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı Denizcilik Genel Müdürlüğü. Erişim Tarihi: 20.06.2023. https://denizcilik.uab.gov.tr/uploads/pages/yayinlar/deniz-ticaret-istatistikleri-2019.pdf

DGM (2020). 2020 Deniz Ticareti İstatistikleri. Ankara: Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı Denizcilik Genel Müdürlüğü. Erişim Tarihi: 20.06.2023. https://denizcilik.uab.gov.tr/uploads/pages/yayinlar/deniz-ticaret-istatistikleri-2020-61bc3b7e3c012.pdf

DGM (2021). İstatistik Bülteni, 2020. Ankara: Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı Denizcilik Genel Müdürlüğü. Erişim Tarihi: 20.06.2023.

Dünya Bankası. (2009). World Development Report 2009: Reshaping Economic Geography. https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/5991 (Erişim Tarihi: 02.06.2023).

DTGM (2014). Deniz Ticareti 2014 Yılı İstatistikleri. Ankara: Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Deniz Ticareti Müdürlüğü. Erişim Tarihi: 02.06.2023

Fernández-Morales, A., Cisneros-Martínez, J. D. (2019). Seasonal concentration decomposition of cruise tourism demand in southern Europe. Journal of Travel Research, 58(8), 1389-1407.

Gladden, G. P. (2014). Marketing ocean travel: Cunard and the White Star Line, 1910– 1940. The Journal of Transport History, 35(1), 57-77.

Kester, J. G. (2003). Kruvaziyer turizmi. Turizm Ekonomisi, 9 (3), 337-350.

Klein, R. A. (2006). 24 Turning Water into Money: The Economics of the Cruise Industry. Book chapter: Cruise ship tourism, (30), 261-269.

Kryzhanovska, Y. (2020). Modern Tendencies In The Development Of Cruise Industry In The Black Sea Region. Economic Science, education and the real economy: Development and interactions in the Digital Age, (1), 513-524.

Kuş Adası Ticaret Odası KUTO. (2013). KUTO Faaliyet Raporu. https://kuto.org.tr /site/assets/files/1423/ kuto_2013_faaliyet_raporu.pdf (Erişim Tarihi: 07.04.2021).

KUTO, K. T. O. (2013). Dünyada ve Türkiye'de Kruvaziyer Turizmi ve Kuşadası Logunova, N. (2013). Determinants of competitive advantage in the cruise industry of Ukraine. Socio-Economic Problems and the State, 8(1), 125-132.

Marie Van Broeck, A., Dierckx, G. (2012). Activities of cruise-ship employees

Mendoza, D. (2017). Turismo de cruceros. Posicionamiento de las grandes áreas de viajes de cruceros y su incidencia económica.

Paiano, A., Crovella, T., Lagioia, G. (2020). Managing sustainable practices in cruise tourism: the assessment of carbon footprint and waste of water and beverage packaging. Tourism Management, 77, 104016.

Toerisme, K. (2007). Recreatie.(2008). Toeristische Trendrapportage Zeeland 2007, 8.

Uygun, H., Yoldaş, M. A. (2010). An Investigation on Cruise Tourism in Eastern Black Sea Region and its Socio-Economic Effects on the Destinations in the Region Veronica, P., Silvia, M., Ramona, B. N. (2014). Ongoing Trends and Challenges in the Cruise Tourism Industry The Black Sea Region as an Emerging Cruise Destination. Ovidius University Annals, Series Economic Sciences, 14(2).

Ward, D. (1999). Berlitz 1999 Complete Guide to Cruising and Cruise Ships. Princeton, NJ,Berlitz Publishing Company, 25 (3), 17-27.

Wikimapia (2022a). "Bartın Limanı Konumu". Erişim Tarihi: 27.05.2023. http://wikimapia.org/9859492/tr/Bart%C4%B1n-Liman%C4%B1

Wondirad, A. (2019). Retracing the past, comprehending the present and contemplating the future of cruise tourism through a meta-analysis of journal publications. Marine Policy, 108, 103618.

THE EFFECT OF WATER STRESS ON WHEAT QUALITY AND YIELD PARAMETERS UNDER ABIOTIC STRESS CONDITIONS

Doç. Dr. Fatih ÇIĞ

Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Field Crops, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-4042-0566

Zeki ERDEN

PhD. Student, Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Field Crops, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1613-7768

Çağdaş Can TOPRAK

PhD. Student, Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Field Crops, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0951-7458

Abstract

Cereal cultivation, which constitutes the most important part of plant production, has a special importance since it can be practiced in almost every region of the world today, providing both human nutrition, animal nutrition and raw material supply to industry. Among the wheat species, bread wheat is more important because it is used as raw material in human and animal nutrition and industry and it is better adapted to unfavorable conditions than other species. Bread wheat, which belongs to the group of cool climate cereals among cereals, is spread in horizontal and vertical marginal areas of the earth and some important problems are encountered in its cultivation. In this context, water stress is the most important abiotic stress factor. Water stress, which shows its effects in different ways in different ecosystems, has been investigated by many researchers who are accepted as authorities. Today, wheat is cultivated in fertile areas of the world with high yields per unit area and economically important crops, and wheat is also cultivated in arid and semi-arid regions. The fact that cereal production in the world, except rice, is generally dependent on natural rainfall under dry farming conditions is an important indicator of the effectiveness of irrigation. In cereal agriculture, which depends on natural rainfall in most regions of Turkey, the lack of water during certain development periods causes a significant decrease in optimum grain yield. In the past, it was thought that irrigation was necessary only in arid regions. However, recent studies indicate that even in humid regions, short-term drought during the growth period of plants can cause significant reductions in production. In the studies on irrigation and water stress in wheat, the effect of irrigation or water stress on yield has been mostly examined; however, quality characteristics have not been sufficiently emphasized. Therefore, in our study, the effects of water stress and irrigation on wheat were investigated and variations in factors such as grain protein ratio change, gluten content, spike and grain filling were determined and compiled.

Keywords: Water, Stress, Wheat, Protein, Yield, Gluten

Introduction

Global warming and extreme weather conditions are likely to threaten the world during the twenty-first century. This threat is expected to lead to an increase in various stress conditions in agronomy, including wheat, and a decrease in production and yield. In order to prevent these negative effects, the severe effects of long-term drought rotations can be minimized by planting wheat genotypes with drought-resistant agronomic characteristics. In addition, it is necessary to breed flexible wheat genotypes adapted to water stress in order to keep up with the nutritional requirements of the increasing population and for a sustainable grain yield.

Wheat, one of the most important cereal crops today, has an economically important place with its global production and cultivation areas. In this respect, it is the main food source for a significant portion of the world population. Wheat, which is among the cool climate cereals, is a strategic product because it contains gluten, the main protein. Since it can be grown in various climatic conditions and does not show diversity in terms of current soil requirements and has a large number of genotypes that can be cultivated, it is cultivated in many different locations of the world and ranks first among the most cultivated agricultural products in the world and in our country in terms of cultivation area and production potential (FAO, 2020).

Water stress, one of the abiotic factors in wheat cultivation, is one of the biggest environmental factors encountered in agronomy stages. Water stress, which affects wheat production in many regions of the world, causes a decrease in wheat yield and grain yield, especially in semi-arid agricultural areas.

Agronomy of Wheat under Irrigated Conditions

There are three different agroecological zones (Summer-Winter-Optional) for wheat in Turkey. The Mediterranean Region is within the limits of summer wheat cultivation. In the coastal regions, summer wheat cultivation is possible due to no or low vernalization requirement. Therefore, wheat with low vernalization requirement and not sensitive to day length is grown in the coastal zone. Sufficient water should be available in the first 60 cm of the soil texture for the expected emergence rate and optimum plant development before winter. This irrigation may not be needed in regions and years where the fall season is rainy. Again, when there is not enough moisture in the soil during the wheat planting period and in regions with low fall rainfall, irrigation should be done before or immediately after planting. This is important to encourage tillering and to ensure that the plants enter the winter season in good health. The periods when wheat requires or consumes a high level of water are at milking, spike, and heading. In summer, emergence is at the end of March, spike emergence at the beginning of April and milk emergence at the beginning of May. It is very good to irrigate the wheat plant twice during pregnancy and lactation. In dry seasons, if there is irrigation water, it should be irrigated three times during the spike, emergence and milking periods (Aykanat S. And Barut H., 2018).

Water demand increases gradually during the stalking period when there is a rapid mass growth in the wheat plant and spike pulling (manual collection and removal of individual spikes from the plot) occurs, and the high water demand continues during the grain filling period, reaching its highest level during the stalk lifting period. Wheat consumes approximately 450-650 mm of water in a season for high yield. This variation in water consumption values depends on the climate and the length of the growing period. Many studies have been carried out in our country and in the world to determine the water consumption of wheat plants.

As a result of lysimeter (measurement of water loss through evaporation) studies conducted in Eskisehir conditions, it was reported that wheat should be irrigated three times: 60-70 mm before sowing, 120-130 mm at emergence and 120-130 mm at flowering (Güngör and İlkir 1979). In another study conducted in the Southeastern Anatolia Region, the highest water consumption was 612.87 mm and the lowest water consumption was 552.07 mm (Kabakçı et al. 2002).

In a study conducted in the USA, it was reported that the effects of water stress on winter wheat yield in winter wheat cultivation were investigated in a total of 9 different subjects at different developmental stages and at different levels, and it was stated that the highest yield was obtained in winter wheat (7106 kg/da) with a total of 400 mm supplemental irrigation during the stem lifting period (100 mm), spike emergence period (100 mm), flowering period (100 mm) and grain filling period (100 mm) in this location with 254 mm total rainfall (Özbek and Kaman 2015). It was also reported that a total of 400 mm supplemental irrigation in 4 different periods showed a yield value of 3237 kg/da with 119.52% increase (Aykanat S. And Barut H., 2018).

It is estimated that about 25% of wheat cultivation in Turkey is done under irrigated conditions or high rainfall.Since the yield ratio between irrigated and dry farming is accepted as 2.5/1 in plant breeding, it can be said that wheat yield is approximately 200-300 kg/da under dry conditions and 500-750 kg/da under irrigated conditions. Although wheat is mostly grown in dry agricultural lands, it is also

included in irrigated agriculture within different rotation systems depending on the region. In recent years, wheat cultivation has also increased in irrigated agricultural areas due to the increase in irrigated agricultural areas in Turkey. In addition to the increase in irrigated wheat cultivation, the change in the rainfall regime according to the seasons increases the yield obtained from the unit area in wheat and has caused a gradual decrease in the amount of quality product. In regions where annual rainfall and rainfall distribution are sufficient, winter wheat cultivation is to benefit from fall, winter and spring rainfall. Therefore, sufficient yield can be obtained with less or no irrigation compared to summer crops. Irrigation in wheat cultivation is carried out to protect the plants from water stress, especially in dry agricultural areas where the amount of rainfall is not sufficient. However, in order to obtain maximum benefit from irrigation, cultivation techniques such as variety selection, disease-pest control, planting, tillage and seed bed preparation, fertilization, harvesting and irrigation should be applied at the best level according to the regional conditions (Aykanat S. And Barut H., 2018).

In a study investigating the effect of water stress on yield, yield components and some quality elements of bread wheat during certain growth periods, it was determined that the change in grain protein ratio differed between years and the highest protein ratio was found in the first year.In the second year of the study in which the plants were left under water stress in spring and summer periods, it was determined that the plants were obtained only in the application under water stress during the cob giving and grain filling period (Eck 1988).In another study conducted to investigate the effects of some cultivation techniques and irrigation on some quality traits and yield of bread wheat; it was determined that protein ratio decreased with irrigation (Styk and Dziamba 1984).

In another study investigating the effect of irrigation on yield and technological quality of bread wheat, they showed that grain yield of bread wheat to which 40-45 mm irrigation water was applied once in May and June increased significantly; on the other hand, nitrogen in grain decreased with irrigation (Dudas et al. 1984). It was reported that only one irrigation before sowing significantly improved grain quality in durum wheat compared to a total of 4 irrigations during the growing period (Shulyndin and Shevchenko 1971). In another study investigating the effect of environmental conditions and genotype on yield and bread quality of bread wheat, it was determined that environmental conditions were highly influential on grain protein ratio, protein ratio and gluten content (Peltonen 1992). In a study conducted in sixty-three locations with four varieties to determine the effect of genotype and environmental conditions on the quality of bread wheat, it was found that environmental effects were statistically significant for six quality criteria (Bassett et al. 1989).

In a study investigating the effects of irrigation and fertilization on the quality of winter wheat, it was reported that irrigation increased the yield but decreased the grain protein ratio, sedimentation, wet and dry gluten content and gluten swelling capacity values (Rucka 1984). In a study conducted in 12 locations with 24 bread wheat varieties to determine the effects of variety, environment and their interactions on milling and bread quality of bread wheat; it was found that there were statistically significant differences between locations in terms of all quality criteria including flour yield and grain protein ratio (Baenziger et al. 1985).In a study in which low (115 mm) and high (305 mm) irrigation water was applied to the plants during the growth periods to determine the effect of irrigation and nitrogen fertilization on grain yield and protein ratio of wheat, it was determined that grain protein ratio decreased in high irrigation water application (Bole and Dubetz 1986).In another study investigating the effect of nitrogen fertilizer forms and amounts applied before flowering on grain quality in irrigated bread wheat, it was reported that irrigation application positively affected grain quality with increasing nitrogen fertilizer amounts (Cooper and Blakeney 1990).

Water Stress from Abiotic Stress Conditions

Since the beginning of agriculture, mild to severe drought has been one of the main factors limiting production. Therefore, the ability of the wheat plant to withstand such stresses is quite good. Plants experience water stress when the water supply to the roots becomes limited or the transpiration rate intensifies. It is known that the main cause of water deficiency due to water stress is drought or high soil salinity.

Associated with high soil salinity, the inability of plants to uptake water even though there is sufficient moisture in the soil leads to what is known as 'physiological drought'. This physiological drought is one of the main problems experienced by wheat every year in arid and semi-arid climates in many parts of the world. In other words, in regions with adequate but non-uniform rainfall, wheat is exposed to a water-limiting environment.

All over the world, changes in global climatic conditions generally take the form of warming, water scarcity, flooding or water stress. Drought is an evolutionary mechanism by which plants exposed to prolonged water deficit have evolved innate mechanisms to cope with water stress.However, not all plants are equally resilient to water stress and stress-induced responses. There are molecular and physiological mechanisms that enable highly resilient plant species to tolerate water scarcity, making the plant morphologically adaptive. However, despite having these mechanisms, plants face lower biomass yields as a result of reduced photosynthesis.

The drought coping strategies of plants and their early response to drought stress, stress avoidance and tolerance strategies often result from plant acclimation to drought and accumulation of specific new metabolites associated with structural capabilities, improving plant functioning under drought stress. Understanding the responses of wheat and other crops to abiotic stress when the intensity and duration of abiotic stress vary is a challenging and yet important topic in crop research (Hirayama and Shinoza, 2010).

The formation of tolerance to abiotic stress factors is very complex in the whole organism and at the cellular level. Because the rate of stress factors on the plant and the plant's responses to these factors appear as intertwined factors and reactions of different dimensions in plant life. In order to better explain the subject; cold stress is similar to drought stress, although it is seasonal. This is because when water freezes, the concentration of dissolved substances in it increases and therefore water scarcity occurs in the plant (Ashraf and Foolad, 2007). Therefore, abiotic stress factors and the reactions developed by plants should be categorized and explained as much as possible for a better understanding of the subject.

Exposure of Wheat to Abiotic Stress

Continuous exposure of wheat to stresses such as water stress, abiotic drought, chemical toxicity, salinity, temperature extremes, oxidative stress, etc. leads to extraordinary imbalances in wheat production quantity, product quality and acreage. The increasing impact of climate change and global warming is disrupting arable land and food supply in different parts of the world. In addition to changing the natural balance, stress conditions cause variability in growth and productivity such as a series of morphological, physiological, biochemical, molecular changes. Studies have shown that the average yield loss of wheat is more than 50% due to these stresses (Wang et al., 2004).

Effects of Water Stress on Wheat

Water stress negatively affects the number of grains in the spike during the flowering period of wheat. When stress occurs during the flowering period, the number of grains in the spike and thus the number of grains formed in the spike decreases by reducing the pollination rate (Foulkes, M.J. et al, 2002; Hussain, A. et al, 2004). In another study, it was reported that exposure of three varieties of bread wheat genotypes to water stress caused a significant decrease in the number of grains in the spike and their averages at flowering stage and grain fullness (Mirzaei, A. et al, 2011). In a study conducted on three wheat genotypes in Jordan, it was determined that under water stress conditions, when soil moisture remained at 50% and 75%, water stress applied by irrigation caused a significant decrease in the average field capacity in the soil and the number of grains in the spike remained 40.7 and 39.98 (Al-Ghzawi et al, 2018). In Pakistan, in a study on genotypes subjected to water stress, it was concluded that drought tolerant genotypes gave the best yields for grain compared to other varieties, and they should be multiplied in the future to increase yields in dry areas (Siyal, A, et al 2021).

Water stress in wheat alters plant structure and growth and development dynamics. Reduced water potential suppresses cell division, organ growth, net photosynthesis, protein synthesis and major hormonal balances and alters plant tissues (Gusta and Chen, 1987). Wheat (Triticum aestivum L.) is often grown in drought-prone regions. Drought stress remains an ever-growing problem that severely limits crop production. It causes significant agricultural losses, especially in arid and semi-arid regions (Boyer, 1982).

In arid and semi-arid regions with a Mediterranean climate, wheat crops often encounter drought during growth. Both genetic factors and environmental conditions, such as soil water supply and normal cropping, affect wheat product quality during the filling period (Triboi et al., 2003). In fact, drought stress increased the protein content in wheat grain compared to control plots, and the total protein content in seeds varied between 5% and 13% at different water deficits. Drought stress significantly reduced grain filling time and grain yield (Dadashi.,2002;Jinyin et al. 2002).

Root elongation under water stress conditions can be enhanced by high ethylene environments or low respiration values (Smith and Robertson, 1971; Jackson et al., 1984). The emergence of important groups in the biochemistry of tolerant and sensitive species affected by water stress (Drew, 1997). Consumers of water stress in field cells have been reported to be accompanied by reduced consumption options of oxygen consumption. These non-adaptive phytotoxic level traits are limited as one of the causes of damage to plants (Drew and Lynch, 1980). Damage and death resulting from periods of water stress do not terminate the toxic effects of anaerobic metabolism, but are attributed to attrition of energy metabolism or lack of respiratory substrates. Progression through sugar anoxia, including fructans, compromises the excess of respiratory substrate, but these substances cannot be transported to the apical region (Drew, 1997).

Reactions and Resistance of Wheat to Water Stress

In the studies carried out to determine the effect of water stress on some quality traits of wheat during certain growth periods, statistically significant effects of water stress on quality traits were found. Water stress has a significant effect on quality traits and although it varies according to the quality traits examined, the highest values were generally obtained in treatments where the plants were stress-free during all growth periods and in treatments where the plants were healthy. The lowest values for the traits examined were obtained in the treatments where the plants were stressed during the grain filling period and the plants were exposed to stress during all growth periods. Although there were statistical differences among the varieties in terms of the quality traits examined in the studies, the highest values for the traits were mostly observed on certain varieties. However, first year data for sedimentation and hectoliter weight of bread wheat were higher than second year data; second year data for protein ratio, gluten ratio, thousand grain weight and flour yield were higher than first year data. It can be said that the climatic factors in both years affecting the quality traits in different directions played an important role in this (Güler M. 2001). Although there is no common standard in the world in terms of the quality traits examined, each country or group of countries have their own standards.

Plants respond to a variety of physiological, biochemical, anatomical and morphological changes, including gene-related transitions. At the whole plant level, the physiology of plant response to drought is highly complex and involves deleterious and/or adaptive changes. This complexity is due to factors such as plant species and diversity, duration and intensity of stress conditions, plant water demand and soil water-holding capacity (moisture content), and environmental conditions.

Conclusion and Recommendations

Worldwide, water stress is one of the most important environmental constraints on wheat grain yield. One way to overcome this limitation is through genetic breeding. It is extremely important to increase the number of studies investigating stress-tolerant wheat genotypes that provide sustainable grain yields under water scarcity conditions and to determine all aspects of the effects of water stress. The wheat plant optimizes the morphology of its organs and cells, physiology and metabolism to maximize

productivity under drought conditions. Plant responses differ significantly at various organizational levels depending on the intensity of water stress.

When the standards of both developed countries and Turkey are taken into consideration, it is seen that protein ratio and thousand grain weight values are low. Hectoliter weight, flour yield, number of falls, gluten ratio and sedimentation values were close to or above the standards. Although water stress that may occur in bread wheat under national conditions generally affects most of the quality characteristics negatively, water stress that may occur especially in the generative period affects the quality characteristics positively (Güler M. 2001). Therefore, in order to improve the quality of bread wheat, attention should be paid to irrigation especially in the generative period.

Conflict of Interest: The authors declare no conflict of interest.

Declaration of Financial Support: The authors declare no financial support.

Author Contribution: The authors contributed equally to the preparation of the manuscript.

Ethical Statement: The authors declare that they comply with research and publication ethics.

REFERENCES

Al-Ghzawi, A. L. A., Khalaf, Y. B., Al-Ajlouni, Z. I., AL-Quraan, N. A., Musallam, I., & Hani, N. B. (2018). The effect of supplemental irrigation on canopy temperature depression, chlorophyll content, and water use efficiency in three wheat *(Triticum aestivum L. and T. durum Desf.)* varieties grown in dry regions of Jordan. Agriculture, 8(5), 67-72.

Ashraf, M. ve Foolad, M. R., (2007). Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance, Environmental and Experimental Botany, 59, 206-216.

Baenziger, P. S., R. L. Clements, M. S. McIntosh, W. T. Yamazaki, T. M. Starling, D. J. Sammons and J. W. Johnson, (1985). Effect of cuitivar, environment, and their interaction and stability analyses on milling and baking quality of soft red winter wheat. Crop Sci., 25: 5-8.

Bassett, L. M., R. E. Altan and G. L. Rubenthaler, (1989). Genotype x environment interactions on soft white winter wheat quality. Agron. J., 81: 955-959.

Boyer JS (1982). Plant productivity and environment. Science, 218(4571): 443-448.

Bole, J. B. and S. Dubetz, (1986). Effect of irrigation and nitrogen fertilizer on the yield and protein content of soft white spring wheat. Can. J. Plant Sci., 66: 281-289.

Cooper, J. L. and A. B. Blakeney, (1990). The effect of two forms of nitrogen fertiliser applied near anthesis on the grain quality of irrigated wheat. Australian J. of Exp. Agric., 30: 615-619.

Dadashi MR (2002). Effects of salinity and drought stresses on quality parameters bread wheat genotypes. In: Proc. 5th Int. Wheat Genet. Symp.,New delhi, pp. 221-222.

Drew, M.C. (1997). Oxygen deficiencyand root metabolism. Injury and acclumation under hypoxia and anoxia. Annu. Rev. Plant Physiol. Plant Mol. Biol. 48, 223-250.

Drew, M.C. ve Lynch, J.M. (1980). Soli anaerobiosis microorganisms and root function. Annu. Rev. Phytopathol. 18, 37-66.

Dudas, F., M. Pelikan and V. Jelinkova, (1984). The effect of irrigation on the yield and technological quality of winter wheat. Field Crop Abstr., 37: 83.

Ehdaie B, Waines JG (1996). Genetic variation for contribution of preanthesis assemilates to grain yield in spring wheat. J. Genet. Breed. 50: 47-56.

Eck, H. V. (1988). Winter wheat response to nitrogen and irrigation. Agron. J., 80: 902-908.

FAO, (2020) https://www.fao.org/land-water/ databases- and-software /cropinformation /wheat/en/ Access date: 07.03.2023

Foulkes, M.J. ; R. K. Scott, and R.Sylvester.(2002). The ability of wheat free proline for water stress studies .Plant & Soil 39, 205 –207.

Gusta LV, Chen THH (1987). The physiology of water and temperature stress. In Heyne EG (ed.). Wheat and wheat improvement Agron. Monogr. 13, 2nd ed. ASA, CSSA, and SSSA, Madison, WI.

Güler M. (2001) The Effect of Water Stress on Some Quality Characteristics of Bread Wheat (Triticum Aestivum L.) at Certain Growth Periods Journal of Agricultural Sciences 2001, 7 (3), 21-28.

Güngör, H., & Öğretir, K. (1979). Water consumption of sugar beet, wheat, corn and potato grown in lysimeter under Eskisehir conditions. General Directorate of Topraksu Eskişehir.

Hirayama, T ve Shinozaki, K., (2010). Research on plant abiotic stress responses in the post-genome era: past, present and future, The Plant Journal, 61, 1041-1052.

Hussain, A.; M.R. Chaudhry ; A. Wajid ; A.Ahmed ; M. Rafiq ; M. Ibrahim ; and A.R. Goheer. (2004). Influence of water stress on growth, yield and radiation use efficiency of various wheat cultivars. International J. of Agric. And Biology . 6 (6), 1074- 1079.

Jinyin L, Lun S, Junfeng G (2002). Effects of water deficit on contents of protein and amino acid in wheat seeds In: Proc. 5th Int. Wheat Genet. Symp.,New delhi, pp. 222-223.

Kabakçı, Y., Nacar A. S., İlkhan A. (2002). The Effect of Pre-Sowing Irrigation on Yield and Yield Elements in Set Sowing and Flat Sowing Method in Durum Wheat, Gap Training Extension and Agricultural Research Institute Directorate Şanlıurfa.

Mirzaei,A.; R, Naseri . and R, Soleimani (2011). Response of different growth stages of wheat to moisture tension in a semiarid land. World Appl. Sci. J. 12 (1), 83-89.

Peltonen, J. (1992). Influence of environment and genotype on spring wheat yield and bread-making quality under Finnish conditions. Soil and Plant Sci., 42: 11-117.

Rucka, M. (1984). The effect of irrigation and fertilizer application on the quality of winter wheat. Field Crop Abstr., 37 (6): 390.

S.Aykanat and H.Barut (2018) International Journal of Eastern Mediterranean Agricultural Research Institute, 1(1): 131-142, Technical Comparison of Different Sowing Methods and Irrigation in Wheat Agriculture. Shulyndin.

A. F. and N. S. Shevchenko, (1971). Winter durum wheat in irrigated areas of S. Ukraine, Field Crop Abstr., 24 (3): 395.

Siyal, A, L, Fmozia K, and Tahira, J. (2021). "Yield from genetic variability of bread wheat (Triticum aestivum L.) genotypes under water stress condition: A case study of Tandojam, Sindh.

Styk, B. and S. Dziamba, (1984). Effect of some agronomic practices and irrigation on yield variability, 1000-grain weight, hectolitre weight and protein content in two spring wheat cultivars. Field Crop Abstr., 37: 82-83.

Smıth, K., Robertson, (1971). P. Effect Of Ethylene on Root Extension of Cereals. *Nature* 234, 148–149.

Triboi E, Martre P, Triboi-Blondel AM (2003). Environmentally-induced changes in protein composition in developing grains of wheat are related to changes in total protein content. J. Exp. Bot. 54: 1731- 1742.

Özbek, Ö., & Kaman, H. (2015). Critical irrigation times in wheat cultivation. 4th International Participatory Soil and Water Resources Congress, September 01-04, 2015, Kahramanmaraş.

Wang, W., Vinocur, B., Shoseyov, O. ve Altman, A., 2004. Role of plant heatshock proteins and molecular chaperones in the abiotic stress response, Trends in Plant Science, 9(5), 244-252.

BAĞCILIKTA ANAÇ KULLANIMI VE ÖNEMİ

IMPORTANCE AND ROOTSTOCK USE IN VITICULTURE

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Settar ÜNAL

Şırnak Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, Şırnak-TÜRKİYE

ORCID No: 0000-0001-5903-0157

Zir. Müh. Ferit FIRAT

Şırnak Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, Şırnak-TÜRKİYE

ORCID No: 0009-0000-6190-0027

Abstract

The grapevine (*Vitis vinifera* ssp. sativa), which is widely cultivated in the world between 30-50º in the northern hemisphere and 30-40º in the southern hemisphere, is the most important species in the genus *Vitis* and constitutes the majority of cultivated grape varieties. In fact, old viticulture has a great superiority in every respect. However, with the beginning of immigration to America after the 1850s, the phylloxera insect was seen in local vineyards, all methods of controlling this pest were ineffective, and finally, when it was determined that American vines were resistant to phylloxera, the idea of grafting local vine cuttings on them came to the agenda and thus the 'modern (new) viticulture' period began in the world. However, since the American grapevine rootstocks used were obtained from pure American rootstocks or hybrids of pure American rootstocks with *vinifera*, their adaptability was very different from each other. Therefore, it should be known that the rootstocks to be used for successful viticulture should be resistant to climatic conditions, especially soil properties such as salinity, lime, moisture, drought and phylloxera and nematode pests and that there is no problem in affinity between rootstock and scion.

Keywords: Viticulture, Phylloxera, American grapevine rootstock, Old viticulture, New viticulture

Giriş

Dünya'da, kuzey yarım kürede daha ziyade 30-50º güney yarım kürede 30-40º enlem derecelerinde kültürü yapılan asma (*Vitis vinifera*), *Vitis* cinsine ait en önem arz eden tür olup, kültüre alınan üzüm varyetelerinin büyük çoğunluğunu teşkil etmektedir (Morton, 1979; Özkan ve ark., 2021; Ünal, 2022). Söz konusu enlem dereceleri dışında yetiştiricilik, mikroklima alanların varlığına, çeşit özelliklerine ve alınan kültürel uygulamalara bağlı olarak yapılabilmektedir. Şu anda ticari olarak bağcılık ise Afrika'nın güneyi, Amerika'nın kuzey ve güneyi, Avustralya ve Yeni Zelanda da, özellikle taze tüketime yönelik olarak tropik bölgelerde bile üzüm yetiştiriciliği yapılabilmektedir. 36-42º enlemlerinde bulunan, haliyle yerkürenin üzüm yetiştirme için en uygun iklim alanında yer alan, son derece eski bir geçmişe sahip olan Anadolu; hem coğrafik konumundan ve hem de çok sayıda medeniyete ev sahipliği yaptığından dolayı, üzümünde dahil olduğu, çok sayıda meyve ve sebze türünün anavatanı konumundadır (Çelik, 2011; Ünal, 2022).

1800'lü yılların ortalarına kadar tüm dünyada sorunsuz olarak yerli bağcılık yapılmaktayken daha sonra Amerika'ya göçlerin başlamasıyla beraber Avrupa'ya üretim için getirilen Amerikan asma üretim materyalleri ile beraber floksera böceği de Avrupa'ya taşınmış ve bu şekilde yerli bağlarda zararlanma başlamış (Morton, 1979), zamanla tüm Avrupa'ya ve Kuzey Afrika'da (Cezayir) görülmüş (Ülgen, 1962; Keskin, 2015); ülkemizde ise ilk defa 1880'li yıllarında İstanbul bağlarında rastlanmıştır (Yağcı ve Erdem, 2023). Bu zararlının Ege bölgesine bulaşması da Avrupa'dan bulaşık materyallerin getirilmesiyle gerçekleşmiş, kısa sürede Marmara/Ege Bölgesi'ndeki bağ alanları tamamen etkilenmiş ve zararlanma iç kesimlere doğru ilerlemiştir. Fakat kumsal toprak yapısından

dolayı Gediz yöresindeki bağ alanları çok etkilenmediği için hali hazırda buralarda ananevi olarak üzüm yetiştiriciliği yapılmaktadır. Filoksera, zamanla Orta Anadolu'nun Nevşehir, Niğde ve Kayseri illerinin büyük bir kısmı ile beraber Akdeniz, Karadeniz ve Güneydoğu Anadolu'nun bazı yöreleri de floksera ile bulaşmıştır. Yine ülkemiz bağlarının büyük bir kısmının filokserayla bulaştığı ve yakında öteki bölgelerimizde temiz bağ alanlarının da zamanla bulaşacağını tahmin etmek pek de zor olmayacaktır.

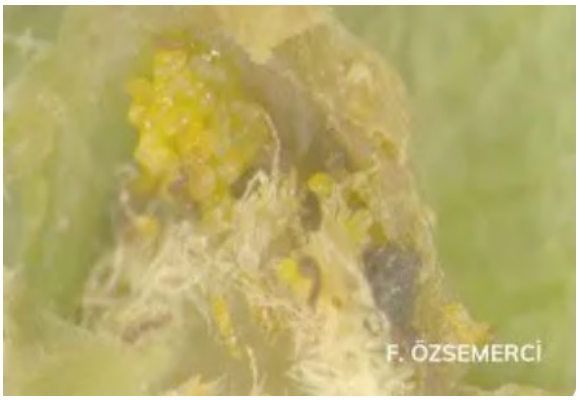
Bağcılık yapan ülkelerde flokseranın hızla yayılması ve etkili bir kimyasal mücadele şeklinin olmamasından dolayı bu zararlı ile her tür mücadele şekli denenmiştir. Nihayet botanikçiler ile aralarında Fransız Laliman'ın da bulunduğu önder çiftçilerin Amerikan asmalarının filokseraya mukavim olmalarını müşahede etmeleri üzerine yerli asma çeliklerinin Amerikan asmalarına üzerine aşılanması fikrini gündeme getirmişler (Barış, 1983; Gökbayrak, 2006) ve yapılan aşılama çalışmalarından olumlu sonuçlar alınması üzerine, aşılı asma fidanı üretimine dayalı '*modern bağcılık*' hayatımıza girmiştir. Ancak kullanılan anaçlar, saf Amerikan anaçlarının kendi aralarında veya *vinifera* ile melezlerinden elde edildiği için adaptasyon kabiliyeti de haliyle birbirinden çok farklı olmuştur. Dolayısıyla yeni (modern) bağcılıkta anaç seçimi, başlı başına bir faktör olarak karşımıza çıkmıştır.

Araştırma ve Bulgular

Filokseranın Biyolojisi: Bu böceğin, uzun ve kısa yapıda ırkı yanında kanatlı ve kanatsız formları da bulunmaktadır. Ancak kanatsızlar daha önemli olup, bunların kök aksamında hayat sürenler (*Radisikol*) ve yaprak aksamında hayat sürenleri (*Gallikol*) bulunmaktadır. Bunlar; yaprak ve filizlerin öz suyunu emmek suretiyle şişkinlik (gal) teşkil ederler. Büyüklükleri 1 mm civarında olup hortum boyları değişmektedir. Larvalar toprak üzerine çıktıkları zaman sıcak havada fazla yaşayamadıkları için genelde toprakaltında bulunurlar ve omcaların kök aksamında emgi yaparak hayatiyetlerini devam ettirirler. Filokseranın asma üzerindeki hayat devresi oldukça karışıktır. Zararlının kökte yaşayanları yalnız dişi olup, partenogenetik bir şekilde üremektedirler. Dişi fertler yumurtalarını omca üstüne bırakırlar ve bunlar, sıcaklıkla bağlantılı olarak belli süreler içerisinde çatlarlar. Yumurtadan çıkan larvalar, ananın hemen yanında salkım biçiminde bir araya gelerek kökte sarı renkte alanlar oluştururlar. Bu larvaların büyük bir kısmı, topraktaki çatlaklar aracılığıyla yayılarak başka asmalara da bulaştırırlar. (Çelik ve ark., 1998; Ünal, 2022; Yağcı ve Erdem, 2023; Ülgen, 1962).

Şekil 5. Floksera'nın kök formu

Şekil 6. Floksera'nın yaprak formu

Amerikan Asmalarında Köklerin Filokseraya Dayanıklı Olmasının Sebepleri: Araştırıcılar tarafından Amerikan asmalarının floksera zararına karşı dayanıklı olmaları ile ilgili bazı görüşler ileri sürülmüştür. Bunlar;

-Zararlı, yerli omcaların kök kabuk altlarında kışı geçirirken Amerikan asmaları ve melezlerinde kışı geçiren zararlı çok az ya da yoktur.

-Amerikan asmalarında kök daha süratli ve daha güçlü büyüdüğü için üstünde zararlının kışı geçiren kök formları yoktur.

-Kök aksamı, zararlının emgisine daha mukavimdir. Kökte üst kabuk sert, kabuğun hücreleri ufak ve daha sık olduğundan gelişen dokular bir emgiye uğramayacaklarından kök aksamı normal şekilde büyümesine devam eder.

-Amerikan asmalarının yerli asmaya göre, kök hücre özsuları, bilhassa asit bakımından daha zengin, pH'ça düşük olduğu için daha seri olarak mantar tabakası teşkil eder.

-Bu böceğin oluşturduğu yara, mukavim asmalarda daha hızlı kapanır ve ikincil bulaşmalara fırsat verilmez.

Sayılan bu sıkıntılarla karşılaşmamak için türler arası melezleme çalışmaları yaparak kolayca köklenme yapan, aşılama randımanı ve afinite durumu tatminkar, alınan ürün miktarı ve nitelikleri yüksek yeni melez anaçlar üretilmiştir.

Aşılı asma anaçlarının adaptasyon sınırları, *vinifera*'nın kendi kökleri üzerinde yetişenlere göre adaptasyon sınırları daha dardır. Belli çevre şartlarında aşısız olarak yetiştirilen çeşitler, o yörenin çevre şartlarına uyum sağladığından daha meselesiz yetiştiriciliği yapılabilmektedir. Aşılamayla bir anacın değişik çevre şartlarına uyum sağlamaları da değişik olacağından çeşitin hususiyetleri de iyi veya kötü olarak etkilenebilmektedir (Çelik, 1996; Özkan ve ark., 2021; Yağcı ve Erdem, 2023).

Asma Anaçlarında Aranan Hususlar

Adaptasyon (Toprak-Anaç ilişkisi): Bitkinin bulunduğu yörenin iklim şartlarına (sıcaklık, güneşlenme, yağış, nem gibi) ve bilhassa işgal etmiş olduğu arazinin toprak yapısına, kireç, tuz ve nem içeriğine vs. göstermiş olduğu tepkiye verilen isimdir. Yerli asmaların (*V. vinifera* L.) adaptasyonunda bir problem yaşanmazken Amerikan asma anaçları melez oldukları için herbirinin adaptasyon sınırları farklıdır. Bunun için mutlaka modern (yeni) bağcılıkta bağ tesisinden önce, kullanılacak olan anacın dikileceği arazi şartlarına adaptasyon derecesinin yapılacak toprak tahlilleri ve çok yıllık iklim verilerinin incelenmesiyle tespiti büyük önem arz eder.

Nem: Toprakta rutubetin yüksek olması ve köklerin uzun müddet burada kalması birden oluşan ölümlere yol açabilmektedir. Köklerin daimi su içerisinde kalması oksijen alınımını da önleyeceği için su ile beraber inorganik madde alımı da azalır. Zaman içerisinde köklerde kalın, yumuşak bir doku teşekkül eder ve kalınlaşır, köklerin üstünde boyuna derince leke oluşumları gözlemlenir. Aşırı rutubet, büyüme devresinde olursa mantari hastalıklara karşı hassasiyet artar. Olgunlaşmada şeker nispetinin azalmasına ve salkım çürümelerine yol açabilirler. Bu hal, geçirimsiz ve taban topraklarda rastlanır. Bu istenmeyen oluşumları yok etmek için, bağda sulama yapılıyorsa dikkatli olunmalı ve aşırı yağış oluyorsa suyun toprakta birikimini engelleyici tedbirler alınmalıdır. Böylesi arazilerde ara bitkisi yetiştirmek bir tedbir olarak düşünülebilir.

Tuzluluk: Kurağa mukavim asmalarda kökler daha derine gider ve gövde ile daha dar açı oluşturur; yapraklar daha tüylü ve kütiküla tabakası daha yoğun, daha kalın ve etlidir. Toprakta aşırı miktarda tuz bulunması, gıda ve su alınımını yavaşlatacağından hem omcanın gelişimini fena yönde etkiler hem de alınan üzüm miktar ve niteliğini azaltır. Bunda topraktaki veya sulamada kullanılan suyun tuz seviyesi oldukça önemlidir. Her ne kadar yerli asmalar, tuza anaçlardan daha dayanıklı ise de, anaçların tuza dayanımları da birbirinden çok farklı olduğu için anaç seçimini toprak tahliline göre seçmek gerekir.

Kuraklık: Anaçların kurağa dayanmaları, aynı zamanda çeşit özelliği olduğundan adaptasyon sınırları üzerinde etkisini göstermektedir. Asma anaçları aşısız olarak büyüdüklerinde kuraklığa karşı daha mukavimdirler. Ancak aşılandıktan sonra bu durum azalmaktadır. Kurak bir alanda bağ tesis edilecekse ve sulama yapılmayacaksa muhakkak kuraklığa mukavim anaçlarla bağ tesis edilmelidir.

Kireç: Anaçların adaptasyonunda topraktaki aktif kirecin çok büyük etkisi vardır. Aşırı yağış alan yörelerde toprakta bulunan kireç eriyerek faal hale gelerek etkinliğini artırır, bu da diğer bitki besin maddelerinin alımını etkiler. Aşırı rutubetli topraklarda kireç nispeti az da olsa eriyerek etkili olabileceğinden omcada zarar oluşturabilir. Kireç içeriği yüksek topraklardaki bağlarda demir (Fe) alınımı kötü yönde etkilendiğinden yapraklarda sarılık ortaya çıkmakta, bunun sonucunda yeteri seviyede bitki asimilat üretemeyeceğinden bitkiyi kurumaya kadar götürebilmektedir. Kirece en

mukavim asma, yerli asma olmakla beraber flokseraya ve nematod zararlısına toleransı hiç olmadığı için bulaşık bölgelerde kullanılması mümkün değildir.

Afinite (Anaç-Kalem ilişkisi): Gerek kullanılan anaçlar ve gerekse üzerine aşılanacak çeşitler farklı türlerden oldukları için diğer özellikleri olduğu gibi birbirleriyle uyuşmaları da birbirinden çok farklıdır. Dolayısıyla anaç ve kalemin uyuşur olduğunun bilinmesi gerekir. İyi afinite; anaç ile kalemin mükemmel kaynaşması, aşı noktasında aşırı bir kalınlık farkının olmaması, omcanın iyi bir gelişme ortaya koyması, bağın her sene tatminkar miktar ve nitelikte ürün vererek bunu uzun yıllar devam ettirmesi ile anlaşılır. Haliyle bir yöreye uyum sağlamış üzüm çeşidinin asma anaçları veya bunların melezleriyle ortaya koydukları afinite seviyelerinin tespit edilmesine acilen gerek duyulmaktadır. Bu hal, hem sağlıklı fidan eldesi hem de bağcılığımızın gelişimi ve birim alandan ürün miktarının yükselmesi için oldukça önem arzeder.

Filokseraya ve Nematoda dayanım: Anaç tercihinde göz önünde bulundurulan bir diğer husus ise floksera ve nematodlara karşı mukavemettir. Hali hazırda bağcılıkta kullanılan anaçların hepsi melez olup, birbirlerinden çok farklı özelliklere sahiptirler. Gerçi ülkemizde kullanılan anaçların flokseraya dayanımları, farklı seviyelerde de olsa, yeterlidir. Ancak bağcılık yapılan yörede nematod zararı da varsa o zaman kullanılacak anaçların hem flokseraya, hem de nematoda yeteri seviyede dayanıklı olmasına dikkat etmek gerekir.

Diğer faktörler: Bunlar; dalların odunlaşma durumu, çeliklerde kökleşme seviyesi, anaca aşılanan çeşidin ürün miktarı üzerine tesiri, anacın büyüme gücü vb…şeklinde sayılabilir (Baturay, 1983; Özışık, 1983; Özkan ve ark., 2021; Yağcı ve Erdem, 2023).

Sonuç

Esasen *eski bağcılık*, adaptasyon sınırlarının çok geniş olması ve aşılama çalışmalarının getirdiği maliyet ve anaç-kalem uyuşmazlığı gibi problemlere yol açmadığı için her bakımdan büyük bir üstünlüğe sahiptir. Nitekim kumsal yörelerde halen eski (yerli, geleneksel) bağcılık yapılmaktadır. Ancak floksera ve yine nematod zararlıları ile hali hazırda dayanıklı asma anacı kullanmadan bağcılık yapmak mümkün olmadığı için yine bu zararlıya dayanıklı anaçlar üzerine yerli çeşitleri aşılayarak (*yeni/modern bağcılık)* bağcılığın devam ettirilmesi mecburiyeti bulunmaktadır. Ancak yeni (modern) bağcılıkta, bu kullanılan anaçların tamamı melez oldukları için adaptasyon sınırları ve afinite durumları birbirinden farklı olduğundan mutlaka bağ tesisinden önce bu hususların ayrıntılı olarak araştırılması gerekir. Aksi halde, bağcılık çok yıllık bir yatırım olduğu için, yapılan bir hata gittikçe büyüyeceğinden tesis ekonomik olmaktan çıkar. Şunu da ifade etmek gerekirse, arzulanan tüm bu vasıfları üzerinde taşıyan bir anaç üretmek hiçbir şekilde kabil olamaycaktır. Fakat yöre, çevre ve yetiştirilen üzüm çeşitine en uygun anaç-çeşit kombinasyonu belirlenmeli ve tavsiye edilmelidir.

Kaynaklar

Barış, C. 1983. Yurdumuzda Kullanılan Amerikan Asma Anaçları ve Özellikleri. Bağcılıkla İlgili Müessesemiz Yayınları ve Seminer Notları. Tarım, Orman ve Köyişleri Bak., Zir. İşleri Gn. Müd., Bağcılık Arş. Enst., Cilt 3, Yayın No: 24, Tekirdağ.

Baturay, L. 1983. Amerikan Asma Anaçları. Bağcılıkla İlgili Müessesemiz Yayınları ve Seminer Notları. Tarım, Orman ve Köyişleri Bak., Zir. İşleri Gn. Müd., Bağcılık Arş. Enst., Cilt 2, Yayın No: 24, Tekirdağ.

Çelik, H. 1996. Bağcılıkta Anaç Kullanımı ve Yetiştiricilikteki Önemi. Anadolu, J. of AARI 6 (2) 1996, 127 – 148, Mara.

Çelik, H.; Ağaoğlu, Y.S.; Fidan, Y.; Marasalı, B.; Söylemezoğlu, G., 1998. Genel Bağcılık. Sun Fidan A.Ş. Mesleki Kitaplar Serisi: 1, 253s., Ankara.

Çelik, S., 2011. Bağcılık (Ampeloloji). Namık Kemal Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, 427s. Tekirdağ,

Gökbayrak, Z. 2006. Bağcılığın Belalı Zararlısı: Filoksera. Alatarım 2006, 5 (1): 37-4337.

Keskin, Ö. 2015. Üzümün Bağı Asmanın Kurdu: Osmanlı İmparatorluğu'nda Filoksera İle Mücadele. Tarih İncelemeleri Dergisi, XXX / 2, 2015, 479-505.

Morton, L.T., 1979. A Practical Ampelography (Translated and Adapted From P.Galet) Cornell Universty Press. Ithaca and London.

Özışık, S. 1983. Bağcılıkta Anaç Kullanımı. Bağcılıkla İlgili Müessesemiz Yayınları ve Seminer Notları. Tarım, Orman ve Köyişleri Bak., Zir. İşleri Gn. Müd., Bağcılık Arş. Enst., Cilt 2, Yayın No: 24, Tekirdağ.

Özkan, C., Şen, F., Cangi, R., Maden, S., Atak, A., Akbaş, B., Şensoy (Gazioğlu), R.İ., Sağlam, H., Doğan, A., Uyak, C., Çakır, A., Sağlam (Çalkan), Ö., Asav, Ü., Ünal, M.S., Özben, S., 2021. Dünya ve Türkiye Bağcılığı (Bağcılık/Üzüm Yetiştiriciliği). Tarım Gündem Dergisi Özel Sayısı, Metro Matbaacılık, 175s., İzmir.

Ülgen, K., 1962. Bağ Phylloxera'sının Morfolojisi ve Biyolojisi Üzerinde Karadeniz Bölgesi ve Fransa'da (Montpellier'de) Araştırmalar. T.C. Tarım Bakanlığı Samsun Zir. Müc. Enst. Müd. Yayınları Sayı:16, Samsun.

Ünal, 2022. Genel Bağcılık. Akademisyen Kitapevi. s.380, Ankara.

Yağcı, A. ve Erdem, A., 2023. Amerikan Asma Anaçlarının Kullanım Nedenleri Ve Bazı Anaçların Özellikleri. https://arastirma.tarimorman.gov.tr/ manisabagcilik/ Belgeler/ genel bagcilik/AMERIKAN%20ANACLARI%20ADEM%20YAGCI.pdf 28.5.2023

BAĞDA SULAMA VE SULAMA YÖNTEMLERİNİN BİR DEĞERLENDİRMESİ

AN EVALUATION OF IRRIGATION AND IRRIGATION METHODS IN VINEYARD

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Settar Ünal

Şırnak Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, Şırnak-TÜRKİYE

ORCID No: 0000-0001-5903-0157

Zir. Müh. Ferit FIRAT

Şırnak Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü, Şırnak-TÜRKİYE

ORCID No: 0009-0000-6190-0027

Abstract

In our country, viticulture is generally carried out under dry conditions. The fact that the vineyards are established on hillside lands and that the producers produce with traditional methods are considered among the main reasons for this situation. However, so as to supply the pending profit from grape cultivation and to ensure sustainable viticulture, irrigation should be carried out in the most appropriate way and level in the required periods. The water requirement of grapevine varies as far as the ambient factors in which it is grown, the rootstock used, the variety cultivated, the development period of the plant and the harvest times. In recent years, viticulture in irrigated conditions has become widespread in our country with the prevalent usage of grafted grapevine saplings, the reduction of viticulture to bottom lands and the introduction of pressurised irrigation systems. In our country, irrigation in viticulture was carried out with surface irrigation methods only on flat and slightly sloping lands, but today, thanks to modern irrigation systems, irrigation can be conducted in all types of terrain factors.

Keywords: Vineyard, irrigation, irrigation methods

Giriş

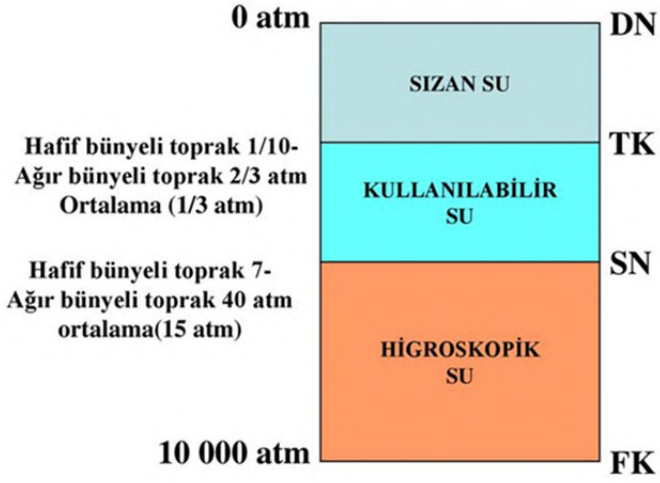
Üzüm, hem dünyada hem de Anadolu'da oldukça sevilmekle beraber değerlendirme imkanı da oldukça fazla olan bir meyve türümüzdür. Adaptasyon sınırı oldukça geniş olan üzüm, birçok ülkede yetiştirildiği gibi, bizde de çok yağış alan alan yörelerimiz (Karadeniz gibi) ile büyüme döneminin çok kısa ve kış soğuklarının oldukça etkili olduğu bazı yörelerimiz (İç/Doğu Anadolu) hariç, tüm bölgelerimizde rantabıl bir şekilde yetiştirilmektedir. Bunun için de memleketimizde çoğu aile için geçimini sağladığı bir tarım kolu olmaktadır. Yine çoğu bitkinin yetişmediği fakir ve eğimli arazilerde yetiştirilebilir olması iyi bir erozyon bitkisi olarak da kullanılabileceğini, bunun yanında insanların dengeli beslenmeye katkı sağlayacağı bilinmektedir (Ünal, 2022).

Ülkemizde bağcılık büyük alanlar kaplamasına rağmen sulama hususunda yürütülen çalışmalar yetersizdir. Yürütülen bazı araştırmalar, birim alandan alınan ürün miktar ve niteliği üzerinde sulama yapmanın olumlu etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Buna göre; çubuk ağırlığını % 30.5, taze tüketimde yaş üzüm miktarını %64.5, salkım ağırlığını %20, asiditeyi %14.1 ve tane- sap bağlanma direncini %35 yükseltirken kurutmalıklarda kuru üzüm randımanını %10.2 düşürmüş, alınan ürün miktarını ise %50.6 yükseltmiştir (Altındişli ve Kısmalı, 1998). Yaz yağışlarının yetersiz olduğu yörelerde etli topraklarda sulama yapmaksızın da ürün alınabilir. Sulama yapılması halindeyse derin olmayan topraklarda dahi yetiştiricilik gerçekleştirilebilir.

Bu araştırma ile sulamanın bitki gelişimi, yaş ve kuru üzüm verimi, kuru üzüm randımanı ile tane içeriği üzerine olan etkileri hakkında bilgi edinmek amaçlanmıştır.

Araştırma ve Bulgular

Bağcılıkta sulamanın önemi: Sulama, bitkinin normal gelişimini yapabilmesi için gerek duyduğu su miktarının yağmurla giderilemeyen bölümünün değişik yöntemlerle bitki kök bölgesine yakın olarak verilmesi şeklinde tarif edilebilir. Bitkide normal gelişimin sağlanması için, gelişme devresinde kök bölgesinde yeterli seviyede nem bulunmalıdır. Yağışlı yörelerde gelişme mevsiminde düşen yağmurun miktarı ve dağılımı, genelde bitkinin su ihtiyacını karşılar. Ama kurak ve yarı kurak yörelerde gelişme dönemindeki yağmurlar, hem miktar hem de dağılım bakımından yeterli olmamaktadır. Doğu Karadeniz yöresindeki dar bir saha hariç, ülkemizin bütün yöreleri kurak ve yarı kurak iklim kuşağında bulunduğundan sulama, zirai üretim için oldukça önemlidir. Bitki tarafından alınan suyun çok az bir kısmı bitki bünyesinde muhtelif bileşiklerin yapımında kullanılırken çok büyük bir kısmı terleme ile atmosfere verilir. Omcanın normal seviyede bir büyüme seyri ortaya koyabilmesi için kök bölgesindeki rutubet oranının daimi solma noktasına düşmemesi gerekir (Şekil 1). Nem içeriği bu seviyeye düştüğü zaman asma solar, kök yakınında su olsa da bunu alamaz, gelişme ve öbür fonksiyonlarını yapamaz; sürgün gelişiminde yavaşlama, dallarda erken odunlaşma, sürgün ucu ve genç yapraklarda pörsüme, yaprak renginde matlaşma-kıvrılma, tanelerde küçülme ve içeriğinde yetersizlik, tane kabuğunda kalınlaşma, şıra randımanında azalma gibi stres belirtileri gözlenir. Normal şartlarda derimden biraz evvel köklerin yakınında rutubet oranının düşmesi, vegetatif büyümeyi azalttığı için olgunluğu çabuklaştırabilir. Ama bu da tanedeki canlılığı, gevrekliği ve tane eti sertliğini yükseltmez. Ancak bitkiye vaktinde ve ihtiyacı kadar su vermek ne kadar yararlıysa aşırı sulama yapmakta aynı şekilde zararlı olacağı unutulmamalıdır.

Şekil 1. Toprak nemi sabiteleri
(DN: Donma noktası, TK: Tarla kapasitesi, SN: Solma noktası, FK: Fırın kuru)

***Asmanın bazı fenolojik safhalardaki su ihtiyacı*:**

Sürme-Çiçeklenme safhası: Bu safhada sürgün büyümesi çok hızlıdır. Yine gelişen filizler üstündeki somaklar ve bunlar üzerindeki tomurcuk adedi, büyümenin ileriki devrelerinde meyve bağlama ve gelişimini göstereceğinden, omcalar bu devrede su stresine karşı oldukça hassastırlar. Ancak mutedil iklimlerde bu devrede ilkbaharda düşen yağışlar kafi gelmektedir.

Çiçek oluşumu-Olgunluk başlangıcı safhası: Bu devre, seri bir hücre bölünümü ve büyümesinden dolayı, omcaların su eksikliğine karşı hassas olduğu bir başka devre olduğundan bu zamandaki su stresi, meyve bağlama nispetinin azalmasına ve tanelerin küçülmesine yol açar. Sonraki zamanlarda yapılan sulamalar ise bu olumsuzluğun giderilmesinde etkin olamaz. Ayrıca topraktaki su yetersizliği, köklerin gelişmesini de olumsuz olarak etkiler. Çiçek oluşumundan sonra omcalarda sürgün büyümesi

tekrar hız kazanmakta ve vegetatif büyüme süratle tamamlanma aşamasına gelmektedir. Bu da demek oluyor ki çiçeklenme sonrası sulama, oldukça önem arzetmektedir.

Olgunluk başlangıcı-Olum safhası: Omcalar bu devrede su kısıtına karşı daha dayanıklı olmakla beraber toprakta yararlı suyun varlığı tanenin büyüklüğü ve olgunluğu için fazla, tane terkibi içinse ürünün kullanım biçimine göre değişik seviyelerde önem arz eder. Az su tutma kapasitesindeki sathi topraklarda ve buharlaşmanın çok olduğu bölgelerde, bu dönemde sulama yapmak önemlidir. Etli topraklardaysa sulama yapılmayan veya sulama imkanlarının kısıtlı olduğu şartlarda dahi yeterli verim ve kalitede ürün elde edilebilir.

Olum sonrası-Dinlenme Safhası: Yapraklar en az 3 ay kadar fotosentez yaptıkları için derimden sonra sulama yapılması, erken olgunlaşan üzüm çeşitlerinde önem arzeder (Çevik, 2002). Derim sonrası su yetersizliğinden dolayı kök aksamının sekonder gelişme devresi neredeyse önlenmekte ve yaprak dökümü daha erken olmaktadır. Orta/geç olgunlaşan çeşitlerde hasat sonrası sulamalar uygun olmayabilir. Yaprakların dökülmesinden sonra omcalar, ekstrem sınırlara ulaşmadıkça, kuraklık ya da yüksek toprak rutubetinden zarar görmezler. Kışın muhtemel aşırı kuraklıklardaysa kış sulaması önem arzeder.

Sulamada kullanılan suyun kalitesi: Aşırı tuz veya toksik iyonları içeren sular ürün verimini azaltırken ürün kalitesini bozar. Bunun için sulama suyu mutlaka tahlil ettirilmelidir. Ayrıca kuyu suları, havasız ve soğuk olacakları için kullanmadan önce mutlaka havuza alınarak dinlenmeleri ve havalanmaları temin edilmelidir (Anonim 2020 a,b; Temel ve ark.,2019; Ünal, 2022).

Sulama Yöntemleri

Yüzey sulama yöntemleri (Karık sulama, Tava sulama)

Basınçlı (Modern) sulama yöntemleri (Yağmurlama Sulama, Taçaltı mikro sulama, Damla sulama, Sızdırma sulama)

Karık sulama yöntemi: Özellikle sulama suyunun bol olduğu ve küçük alanlarda, orta ve ağır bünyeli topraklarda kullanılabilir (Şekil 2).

Şekil 2. Karık sulama yöntemi

Tava sulama yöntemi: Suyun yeknesak dağılımı için arazi tesviye edilir ve tavaların kenarında seddeler oluşturulur (Şekil 3).

. **Şekil 3.** Tava sulama yöntemi

Damla sulama: Bitki gelişimi için gerek duyulan suyun, kısa aralıklarla ve düşük basınçla lateral boru üzerinde yer alan damlatıcılardan, omcaların kök boğazına yakın olarak verildiği yöntemdir (Şekil 4). Öteki sulama yöntemlerine göre*;* su kullanımı oldukça azdır, toprak rutubeti arzulanan seviyede tutulabilir, sulamayla beraber gübreleme ve ilaçlama uygulanabilir, yabani ot kontrolü daha basit yapılabilir, araziyi düzeltmeden değişik topoğrafik yapıdaki araziler sulanabilir, su kontrollü olarak verildiği için toprak taşınımı ve tuzlanma oluşmaz. Ancak bütün bu istenen etkiler yanında asmaların sadece taç izdüşümü sulandığı için kök gelişimini sınırlandırmakta ve sistemde tıkanmalara yol açabilmektedir.

Şekil 4. Damla sulama yöntemi

Sulama metodu seçiminde dikkate alınması gereken unsurlar

(Dağdelen ve ark., 2012; Güngör ve ark., 2018; İşcan ve ark., 2012; Doğan ve Uyak, 2021)

Su kaynağı / Sulama suyu	**Toprak yapısı**	**Arazi yapısı**	**İklim yapısı**
Su kaynağının nevi ve mesafesi	Yarayışlı su tutma kapasitesi	Eğim	Sıcaklık
Su kaynağının debisi	İnfiltrasyon	Erozyon durumu	Rüzgar
Su kısıtı	Toprak derinliği	Sosyal yaşantı	Bağıl nem
Sulama suyu kalitesi	Taban suyu	Yaşadığı toplumun alışkanlıkları, gelenekleri vs.	Yağış
Sulama maliyeti	Drenaj durumu		Don
Bitki faktörü	**Ürün faktörü**		

Sulama sistemlerinin mukayesesi

(Anonim, 2020a,b; Çelik ve ark., 1998; Doğan ve Uyak, 2021).

Özellikler	**Karık Sulama**	**Üstten Yağmurlama**	**Taçaltı Yağmurlama**	**Damla Sulama**
Toprak yapısı	Orta-Ağır topraklar	Her toprak	Her toprak	Çok hafif yapılı olanlar hariç, her toprak
Arazi eğimi	Düz veya hafif eğimli	Her eğim	Her eğim	Her eğim
Yatırım masrafları	Az	Yüksek	Yüksek	Yüksek
İşletme masrafları	Az	Yüksek	Orta	Orta
İşgücü ihtiyacı	Yüksek	Az	Az	Az
Otomasyon	Düşük	Yüksek	Yüksek	Yüksek
Uygulama etkinliği	Orta	Orta-yüksek	Yüksek	Yüksek
Dondan koruma	Uygun değil	Doğru tesis edildiğinde uygun	Uygun değil	Uygun değil
Toprağı ıslatarak donu önleme	Uygun	Uygun	Uygun	Uygun değil
Sulama aralığı	Geniş	Orta	Orta	Kısa
Kısıtlı sulama suyu	Yeterli değil	Nadiren yeterli	Nadiren yeterli	Yeterli
Kısıtlı su debisi	Uygun değil	Uygun değil	Dizayna bağlı	Uygun
Sudaki tuzluluk	Uygun drenaj ile etkisi hafifletilebilir	En düşük tolerans	Toleranslı	Etkili değil
Su temizliği	Bazı sorunlar söz konusu	Kaba filtrasyon	İnce filtrasyon	İnce filtrasyon ve sık klorlama

Sonuç

Bütün canlılarda olduğu gibi, bitkilerde hayatiyetini devam ettirebilmesi için, belli ölçüde su tüketimine ihtiyaç duyabilmekle beraber su miktarı kadar bu suyun yıl içerisindeki dağılımı ve uygulanan sulama yöntemi de önem arz eder. Amatör ve hobi amaçlı yetiştiricilik için belki yağışlar ve eldeki sulama imkanları devreye sokularak yetiştiricilik yapılabilir. Ancak ticari bağcılıkta ürün miktar ve kalitesini yükseltmek ve bunun devamlılığının sağlanmasına yönelik olarak uygulanacak sulama yöntemi yanında su kalitesi, yörenin iklim ve arazinin toprak yapısı, yetiştiricilik amacı gibi unsurlar birlikte değerlendirilerek etkin bir sulama programının uygulanmasına gerek duyulur.

Kaynaklar

Altındişli A, Kısmalı İ., 1998. Bağcılıkta Sulamanın ve Ürün Yükünün Üzüm Verim ve Kalitesine Etkileri. Ege Bölgesi I. Tarım Kongresi, 7-11 Eylül 1998, Aydın, 1:269-276.

Anonim, 2020a. https://www.tesisat.org/sulama-suyu-kalitesi-ve-tuzluluk-ozellikleri.html 22.5.2023.

Anonim, 2020b. https://agac.istanbul/ ar-ge/ ar-ge-laboratuvari /sulama-suyu-analizi.aspx 22.5.2023

Çelik, H., Ağaoğlu, Y.S., Fidan, Y., Marasalı, B., Söylemezoğlu, G., 1998. Genel Bağcılık. Sunfidan A.Ş.Mesleki Kitaplar Serisi 1, 253s, Ankara.

Çevik, B., Sulama ve Drenaj. 2002. Çukurova Üniv. Ziraat Fakültesi Genel Yayın No:243, Ders Kitapları Yayın No:A-77, Adana.

Dağdelen, E. ve Erdoğan, N., 2012. Sulama Suyu Kalitesinin Önemi, Etkileri ve Değerlendirilmesi. https://www.researchgate.net/publication/ 274582612.

Doğan, A. ve Uyak, C., 2021. Sulama (Bağcılık/Üzüm Yetiştiriciliği). Tarım Gündem Dergisi Özel Yayını, Metro Matbaacılık, İzmir.

Güngör, Y., Erözel, A.Z., Yıldırım, O., 2018. Sulama. Ankara Üni. Ziraat Fak., Tarımsal Yapılar ve Sulama Böl., Yayın No: 1592, Ders Kitapları 544, Ankara.

İşcan, S., Tepeli, E., Uyan, A., Yaşar, M., Çavdar, A., 2012. Sulama Sistemlerinin Projelendirilmesi. T.C. Tarım ve Köyişl. Bak., Adana Zirai Üretim İşletmesi ve Personel Eğt. Merkezi Müd., Yayın No: 4, Adana.

Temel, N., Torun, H., Tangolar, S., 2019. Farklı Sulama Suyu Seviyeleri ve Malç Materyallerinin Bağda Yabancı Ot Yoğunluğuna Etkisi. YYÜ Tar. Bil. Derg. (YYU J AGR SCI) 2019, 29 (1): 69-75.

Ünal, M.S., 2022. Genel Bağcılık. Akademisyen Kitabevi. 380s., Ankara.

POLYNOMIAL REGRESSION ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ADVERTISING AND DETRENDED SALES

Okorafor[1], Uneke

Department of Statistics[1], Yaba College of Technology, Yaba, Lagos.

Timothy[2], Asegun Ogunleye

Department of Statistics[2], Osun State University, Osogbo, Osun State, Nigeria.

Oyovwe[3], Godwin Choja

Department of Statistics[3], Yaba College of Technology, Yaba, Lagos.

Abstract

This study is aimed at using Polynomial regression to analyse the relationship between advertising and detrended sales. Descriptive research design was adopted. The dataset for this study was from a secondary source extracted from IBM SPSS built-in dataset which consist of two variables; advertising and detrended sales with 24 observations (extrapolated to 35 observations). Several analytical techniques were adopted. This study adopted SPSS version 23.0 for its analysis. Firstly, the various degrees of the polynomial regression model were obtained i.e the linear, quadratic and cubic polynomial regression model. For the linear model, the coefficient for advertising spending is 1.087, indicating that for each unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 1.087 units in detrended sales. In the quadratic model, the coefficient for advertising spending is 2.910, suggesting an estimated increase of 2.910 units in detrended sales for each unit increases in advertising spending. The coefficient for the quadratic term (advertising spending^2) is -0.254, indicating a concave-down relationship. The coefficient for advertising spending for the cubic model was 3.543, showing and increase of 3.543 units in detrended sales for each unit increase in advertising spending. The coefficient of the quadratic term is -0.436, which suggests that the relationship between advertising spending and detrended sales is concave down. Lastly the coefficient for the cubic term (advertising spending^3) is 0.016, indicating that for every unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 0.016 units in detrended sales. It was discovered that there is a statistically significant linear relationship between advertising spending and detrended sales. In comparison to the linear model, the quadratic model provides a better fit to the data, as indicated by its higher R-squared value compared to the linear model. The cubic model slightly better fits the model than the quadratic model by a difference of 0.01%. The three models contributed to explaining the variability in detrended sales, with the quadratic and cubic model better captures any nonlinear patterns that the linear model may not account for. We recommend that **f**or practical applications, considering linear, quadratic and cubic relationships between advertising spending and detrended sales, the quadratic and cubic model provide a better fit and captures potential nonlinear effects, enhancing the accuracy of predictions and decision-making processes.

Key words: “Polynomial regression”; “over fitting”; “under fitting”; “error term”; “coefficients”

Introduction

1.1 Background to the study

Polynomial regression is an extension of a standard linear regression model. Polynomial regression models the non-linear relationship between independent variable(s) and a dependent variable using the nth-degree polynomial of the independent variable(s) (Spanton, 2023). Looking back into the origin of regression, the idea of regression was introduced in (1885) by Sir Francis Galton during a research that was aimed at observing the relationship of fathers’ and sons’ height. In his study, he found that, sons do not tend towards their fathers’ height but instead regress towards the mean of the population (Corina & al, 2002). Sir Francis Galton further defined regression as a statistical method

that models the connection between a dependent variable and one or more independent variables (Jeffrey, 2001)

In a more explicit term, Linear regression is a type of statistical analysis used to predict the relationship between two variables. It assumes a linear relationship between the independent variable and the dependent variable, and aims to find the best-fitting line that describes the relationship (Kavita, 2021). For the linear regression model to perform well, the relationship existing between the variables must be linear in nature, else, it might perform poorly and lead to a wrong conclusion or prediction.

Sometimes, the relationship between variables in our data may not be linear. And in this state, the linear regression model is not reliable at capturing the relationship existing between variables. Hence, the introduction of the Polynomial regression model, a model that can capture non-linear relationships between variables by fitting a non-linear regression line, which may not be possible with simple linear regression. It is used when linear regression models may not adequately capture the complexity of the relationship (Agrawal, 2023).

Polynomial regression like linear regression, uses the relationship between the independent variables and dependent variables to find the best way to draw a line through the data points. If the data does not project a straight line, then polynomial regression might just be appropriate. (Tracyreene, 2021)

Polynomial regression can take different forms, and the forms are defined by its number of degrees. The polynomial degree refers to the degree of the polynomial function used to model the relationship between the variables. In polynomial regression, the degree of the polynomial function can be increased to capture the nonlinearity in the relationship between the variables. The model can be of degree 1, 2, 3, to n. Degree one is synonymous to the simple linear regression model, degree two is quadratic, three is cubic and four as quartic, up until n. These could also be referred to as the various types of polynomial regression (Abhigyan, 2020)

1.2 Statement of Problem

The linear regression model is known to assume a linear relationship between the independent and dependent variables. However, in many cases, the relationship is not linear, and a linear regression model would not provide an accurate or reliable fit. Polynomial regression can provide a more accurate fit by using higher-order polynomials to model the relationship between the variables.

1.3 Aim and Objectives

This research work was aimed at applying Polynomial Regression analysis on advertising spending and de-trended sales data with the following specific objectives:

to evaluate the relationship existing between advertising expenditure and detrended sales.

to compare the performance of the polynomial regression model with the linear regression model.

1.4 Research Questions

The following research questions were addressed in this study:

Is there a relationship between advertising spending and de-trended sales?

What is the performance of the polynomial regression model over the simple linear regression model?

1.5 Research Hypotheses

Hypothesis One

H_0: There is no linear relationship between advertising spending and de-trended sales.

H_1: There is a linear relationship between advertising spending de-trended sales.

Hypothesis Two

H_0: Linear regression models the relationship in the data better than polynomial regression model.

H_1: Linear regression does not model the relationship in the data better than polynomial regression model.

1.6 Significance of the Study

This study will provide insights into the use of polynomial regression as a flexible method for modelling nonlinear relationships between variables. The practical applications of polynomial regression will also be discussed, which can help researchers and practitioners and scholars in various fields to understand the potentials of this method.

1.7 Scope of the Study

This study focussed on polynomial regression and its applications in modelling nonlinear relationships between variables. The study will also explore the advantages and disadvantages of using higher-order polynomials in polynomial regression and discuss techniques for avoiding overfitting and underfitting.

1.8 Definition of Terms

Polynomial Regression: Polynomial regression predicts the best fit line that matches the pattern of the data (curve) that the linear regression may not account for.

Over-fitting: Over-fitting is a situation when your model is too complex for your data.

Under-fitting: Under-fitting means that your model makes accurate, but initially incorrect predictions.

Coefficients:

Coefficients represent the parameters in the polynomial function that are estimated from the data during the regression analysis. In polynomial regression, the coefficients represent the slope and intercept of the polynomial function.

Error Term:

The error term represents the difference between the actual value of the dependent variable and the predicted value of the dependent variable based on the regression model (Aaron, 2022).

2.0 Literature Review

2.1 Introduction

The purpose of this section is to present the conceptual, theoretical and thematic framework including literature review of polynomial regression.

2.2 Conceptual Framework

Polynomial regression is a powerful tool in data analysis, allowing us to model non-linear relationships existing between variables. By fitting a polynomial equation to a dataset, we can capture complex patterns that may not be adequately represented by the conventional linear regression (Tracyreene, 2021).

In this framework, we will explore the fundamental concepts and techniques involved in polynomial regression and discuss its applications in various fields.

The models of polynomial regression are usually fitted by making use of least square methods. Under the conditions of the Gauss–Markov theorem, the least squares method minimizes the variance of the unbiased estimators of the coefficients. The least-squares method was published in 1805 by French mathematician Legendre and in 1809 by Gauss. The first design of an experiment for polynomial regression appeared in an 1815 paper of Gergonne. In the twentieth century, polynomial regression

played an important role in the development of regression analysis, with a greater emphasis on issues of design and inference. (https://en.wikipedia.org/wiki/Polynomial_regression)

The polynomial degree, coefficients, and error term are fundamental concepts in polynomial regression. The polynomial degree determines the degree of nonlinearity that can be captured by the model. The coefficients represent the parameters in the polynomial function that are estimated from the data, while the error term represents the difference between the actual and predicted values of the dependent variable (Miguel, Mikko, & Jiang, 2020)

2.2.1 Polynomial Regression Model

The polynomial regression model extends the linear regression model by incorporating polynomial terms. It expresses the relationship between the dependent variable and independent variable(s) using a polynomial equation. (Ostertagova, 2022) in his work mentioned that "polynomial regression is useful when there is a reason to believe that relationship between variables is curvilinear". Having applied the regression model in the principle of hole-drilling it was observed that the most appropriate model to adopt is the one with the least standard error and the highest coefficient of determination (R^2). Furthermore in his illustration we saw that the quadratic model was the most appropriate on two occasions and the cubic model outperformed the other models on one occasion. The general form of a polynomial regression equation includes the polynomial degree, coefficients, and an error term. Later in the study we will delve into the specifics of the model and examine a simple case with a single independent variable.

2.2.2Polynomial Regression Analysis

A vital step in conducting a polynomial regression analysis is to interpret the model results. This involves interpreting the coefficients of the polynomial function and any other parameters such as the intercept. The coefficients represent the effect of each independent variable on the dependent variable, holding all other variables constant. The intercept represents the predicted value of the dependent variable when all independent variables are equal to zero. Once the polynomial regression model is estimated, it is essential to interpret the coefficients to gain meaningful insights. We discuss how to interpret the coefficients in a polynomial regression model, considering the implications of positive or negative coefficients.

Assessing the fit of the polynomial regression model is a vital step in evaluating its performance and reliability. Measures such as the coefficient of determination (R-squared) and adjusted R-squared are used to quantify the proportion of variance explained by the model.

Additionally, we explore hypothesis tests for the overall significance of the model, ensuring that it provides a good fit to the data.

Once the model has been estimated, it is important to evaluate its performance. This involves checking for goodness-of-fit using various techniques such as R-squared, adjusted R-squared, or standard error. It is also important to check for multicollinearity, which occurs when two or more independent variables are highly correlated with each other. This can be detected using various techniques such as variance inflation factors (VIFs). A high VIF value say ten and above indicates the existence of multicolinearity between the independent variables.

An important point to note in polynomial regression is the model specification. The choice of the polynomial degree plays a significant role in capturing the relationship between the predictor and response variables. In this study we used a polynomial degree of 3 (cubic).

Also, in every report, a comprehensive visualization is highly recommended. For proper visualization purposes the dataset was exported to Microsoft excel software, since it better projects the graph that shows the various fitting lines for the models.

Lastly the research hypotheses were tested to identify existing significant relationship between the variables of interest and appropriated conclusions were drawn.

2.2.3 Polynomial Degree Selection

Selecting the appropriate polynomial degree is crucial for accurate modelling. The polynomial degree determines the complexity of the model and affects the trade-off between under-fitting and over-fitting. To determine the optimal degree, we will explore various methods, including visual inspection, and cross-validation (Panamos, 2020).

By visual inspection, the appropriate polynomial degree can be determined by observing how well the line is fitted to the data points. If a single polynomial degree which is equivalent to a linear regression model is fitted to the data and the model is unable to appropriately capture the data points i.e we have data points above and below the fitted regression line, we then adopt a polynomial model of degree two, which is referred to as quadratic regression model. This process can be repeated until the appropriate fit is achieved but caution is to be taken as polynomial regression model can be very sensitive to outliers. (Selvi, 2021)

According to a response to appropriate polynomial degree selection by (Panamos, 2020) he proposed that this be done via cross-validation. In his response, he further stated that the data be split into K "folds" and each K-folds takes turn acting as the test data, while the remaining K-1 are used in training the model. The error is recorded after which the test set have been predicted by the model. For each model to be evaluated, this process is repeated. Hence the model with the least error is considered most appropriate.

2.2.4 Polynomial Regression Estimation

Estimating the coefficients of the polynomial regression equation is essential for fitting the model to the data. Ordinary least squares (OLS) is a common method for estimating the coefficients and examining the interpretation and significance of these coefficients in the context of polynomial regression (Martin, Peter, & Seung, 2020)

2.2.5 Assessing Model Fit and Validity

Evaluating the goodness-of-fit of a polynomial regression model is crucial to assess its performance. Measures such as R-squared, adjusted R-squared, and the standard error can be used to assess the model fit. Additionally, the assumptions underlying polynomial regression, including linearity, independence, homoscedasticity, and normality, are not to be ignored (Hines & Montgomery, 1990) .

While polynomial regression is a powerful technique, it has certain limitations, such as sensitivity to outliers and multicolinearity.

An outlier as defined by (lemonaki, 2021) is an extremely high or extremely low data point relative to the nearest data point and the rest of the neighbouring co-existing values in a data graph of dataset we're working with. She further stated that in order to determine outliers, the first and third interquartile range has to be determined.

2.2.6 Techniques for Avoiding Over-fitting

To avoid over fitting in polynomial regression, techniques such as **regularization** and **cross-validation** can be used. Regularization adds a penalty term to the sum of squared errors in the polynomial regression model to discourage over-fitting. Cross-validation involves splitting the data into training and testing sets to evaluate the performance of the model on new data (Maria & George, 2018)

2.3.0 Theoretical Framework:

Polynomial regression is a statistical method used to model non-linear relationships between variables (Montgomery, Peck, & Vining, 2012). Understanding the theoretical foundations of polynomial regression is crucial for accurate interpretation and application of the method.

Below are some theories postulated by renowned scholars;

The Theory of Polynomial Regression by Carl Friedrich Gauss (1815):

Carl Friedrich Gauss, a renowned mathematician, stipulated the theory of polynomial regression in 1815. Gauss's work laid the foundation for polynomial regression by introducing the concept of fitting data points with polynomial functions. His theory provided the mathematical framework for estimating the coefficients of polynomial regression models.

The Method of Least Squares by Adrien-Marie Legendre (1805):

Adrien-Marie Legendre, a French mathematician, developed the method of least squares in 1805. Although not explicitly focused on polynomial regression, this theory forms the basis for polynomial regression by providing a way to minimize the sum of squared differences between observed data points and the predicted values from a polynomial model. Legendre's work significantly contributed to the development of polynomial regression.

Newton's Divided Difference Interpolation by Isaac Newton (1669):

Isaac Newton, an English mathematician and physicist, introduced the divided difference interpolation method in 1669. While this theory is not strictly about polynomial regression, it forms an essential component of polynomial regression models. Newton's divided difference interpolation allowed for the estimation of polynomial coefficients based on a set of data points, which is a fundamental aspect of polynomial regression.

The Theory of Curve Fitting by Charles Hermite (1872):

Charles Hermite, a French mathematician, put forth the theory of curve fitting in 1872. Although not exclusively focused on polynomial regression, his work provided valuable insights into fitting curves to data points using polynomial functions. Hermite's theory emphasized the importance of choosing the appropriate degree of the polynomial for effective curve fitting, a key consideration in polynomial regression.

The Bias-Variance Trade-off by David Wolpert (1992):

David Wolpert, an American computer scientist, introduced the concept of the bias-variance trade-off in 1992. Although not specific to polynomial regression, this theory is highly relevant in understanding the behaviour of polynomial regression models. The bias-variance trade-off highlights the trade-off between the bias (under fitting) and variance (over fitting) of a model, which is particularly important when working with polynomial regression due to its flexibility in fitting data.

Estimation of Polynomial Regression Coefficients:

Estimating the coefficients of the polynomial regression equation is essential for fitting the model to the data. Ordinary least squares (OLS) is a commonly used method for estimating the coefficients. OLS minimizes the sum of squared residuals to obtain the best-fitting polynomial regression model (John, William, & Micheal, 2010)

2.4.0 Empirical Framework:

Application of appropriate methods, such as visual inspection, cross-validation, or information criteria, to select the optimal polynomial degree for the regression analysis (Luiz, Joseph, Rapheal, Matheus, & Talles, 2021). These methods help determine the degree that best captures the non-linear relationship between variables.

Estimation of the coefficients of the polynomial regression model using a suitable estimation method, such as ordinary least squares (OLS) (Quazi, Marco, & Gary, 2022). OLS provides unbiased and efficient estimates of the polynomial regression coefficients. Polynomial regression have been adopted in various fields by various researchers. Polynomial regression has been used in engineering disciplines to address various challenges. Studies by (Nketim & Ike, 2022) investigated the compressibility properties of ten soil samples from Calabar Municipal, Cross-River State. They obtained exponential models relating coefficient of consolidation with liquid limit, plastic limit, and plasticity index. The results of the analysis indicates that coefficient of consolidation correlates best with plastic limit. Also, in the thesis of (Ukeje, 2022) he applied polynomial regression

analysis in the modelling of the coefficient of consolidation of Awka Soil, and concluded that; the model can better help predict coefficient of consolidation without conducting Oedometer test.

Also, in an article by (Michael, Raymond, & Zhen, 2018) they addressed (in)congruence across different kinds of organizational respondents or "organizational groups"—such as managers versus non-managers or women versus men—and the effects of congruence on organizational outcomes. They introduce a novel multilevel latent polynomial regression model (MLPM) that treats standings of organizational groups as latent "random intercepts" at the organization level while subjecting while subjecting them to latent interactions that enable response surface modelling to test congruence hypotheses. They focused on the case of organizational culture research, which usually samples managers and excludes non-managers. They reanalysed data from 67 hospitals with 6,731 managers and non-managers, and the discovered that non-managers perceive their organizations' cultures as less humanistic and innovative and more controlling than managers. Also, they deduced that less congruence between managers and non-managers in these perceptions were also associated with lower levels of quality improvement in organizations. Their results called into question the validity of findings from organizational culture and other research that tends to sample one organizational group to the exclusion of others. Lastly, they discussed their findings and the MLPM, which can be extended to estimate latent interactions for tests of multilevel moderation/interactions.

In a paper by (Sartaj & Karthikeyan, 2018) they used polynomial regression to analyze the relationship between the higher education and growth in India using data from 2001 to 2016. In their paper, they concentrated on higher education as it is usually neglected while examining such relationships. Thus, they used regression analysis to predict future trends. Upon inspecting the data it indicated that a linear regression model will not be a good fit in all cases, thus a polynomial regression model was also used. In examining this relationship, they included variables such as the gross enrolment ratio (GER), GDP per capita, population growth rate and average wage per household. Their results showed evidence of an existence of a high correlation between higher education and growth and predicted their trends in India.

Furthermore, the relationships between GER and GDP per capita, average wage and population growth rate of India were examined. The GER of India showed a steady increasing rate where the gap between male and female GER seemed to remain almost constant with it decreases slightly. The GDP per capita, average wages and population growth rate showed a high correlation with GER and they forecasted their values till 2020. They also analysed the trends in the discipline wise enrolment in higher education and observed the enrolment in arts and commerce decreasing and the enrolment in science and engineering, medicine and others increased. Thus, the analysis of their study demonstrated the importance of education in the growth of a country.

In another study by (Jorge, Ricardo, & Emerson, 2018) on Monthly tuberculosis (TB) counts from January 2001 to December 2018, the study showed an upward trend (data from SINAN - Information System for Notifiable Diseases). The increase in the incidence of TB in general was associated with an increase in the rate of extreme poverty, an increase in AIDS cases and other factors. Combining the polynomial linear regression and stochastic volatility models, the purpose of their study was to analyse monthly count data as well as the AIDS/TB, extreme poverty/TB and urban/TB rates associated with the incidence of TB. They obtained their results using the Monte Carlo method in Markov chains under a Bayesian approach. In analysing the data with the presence of great volatility, despite the growth of TB cases in Brazil, they observed that some rates such as AIDS/TB and extreme poverty/TB are decreasing in the same period, which indicated that TB cases had increased in the past few years for all sectors of the population of Brazil. They concluded that their model could be of great use for other epidemiological data, in addition to modelling TB counts and rates associated with TB.

Methodology

3.0 Preamble:

This section deals with the methods and techniques employed in polynomial regression analysis in order to arrive at a dependable conclusion about the solutions to the outlined problem through a

careful process of data extraction, data transformation, data loading and using the appropriate analytical tool for analysis, presentation and analysis of data.

3.1 Study Design

This study adopted a descriptive research design. It will help in evaluating the potency of the polynomial regression model over the linear regression in a scenario where there exists a non-linear relationship between the variables of interest, in the case of this study; detrended sales and advertisement. The dataset for this study was from a secondary source.

3.2 Method of data collection

The dataset for this study was extracted from IBM SPSS built-in dataset, it consists of two variables which are; advertising and detrended sales consisting of 24 observations (extrapolated to 35 observations). To ensure the accuracy and reliability of our analysis, appropriate data pre-processing steps, such as handling missing values and outliers, were performed. Fortunately, our dataset was void of missing values and outliers but otherwise, it is necessary to be on the lookout for those as they can have not so good an impact on our analysis.

3.3 Method of data analysis:

For proper understanding, evaluation and in order to ultimately achieve the objective of this study, several analytical techniques were adopted. Firstly, the various degrees of the polynomial regression model were obtained i.e the linear, quadratic and cubic polynomial regression model. Furthermore the model summary, coefficients, and analysis of variance were obtained.

The general polynomial regression model (for a single independent variable) is defined by;

$$\mathbf{Y= b_0 + b_1x + b_2x^2 + b_3x^3 + \ldots.. + b_nx^n + e}$$

b_0 = intercept (the value of Y when X is 0)

b_1 = regression coefficient for linear effect of X on Y

b_2 = regression coefficient for quadratic effect of X^2 on Y

b_3 = regression coefficient for cubic effect of X^3 on Y

b_n = regression coefficient for **n** effect of X^n on Y

e = error term

Assumptions of Polynomial Regression

The relationship between the dependent variable and the independents variable(s) is linear or curvilinear.

The behaviour of the dependent variable is explained by a linear, curvilinear, additive relationship between the dependent variable and a set of *k* independent variables *(xi, i= 1 to k)*

The independent variable(s) do not depend on each other.

The errors are independent, normally distributed with mean zero and a constant variance.

Software

The polynomial regression analysis can be conducted using various statistical software such as; R, SAS, or SPSS. These software packages provide various functions and tools for data pre-processing, model selection, model estimation, model evaluation, and model interpretation. This study adopted SPSS for its analysis.

4.0 DATA PRESENTATION, ANALYSIS AND INTERPRETATION

Introduction

This section sets to present the data analysis, results and interpretation of the practical application of polynomial regression.

4.1 Descriptive Statistics

Table 4.1 De-trended sales (Linear Regression model)

R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
.918	.843	.838	.713

Source: Authors' computation from SPSS 25

Linear Regression Model summary:

• R: The coefficient of determination (R-squared) value is 0.843, indicating that approximately 84.3% of the variability in the dependent variable (detrended sales) can be explained by the linear relationship with the independent variable (advertising spending).

• Adjusted R Square: The adjusted R-squared value is 0.838. It takes into account the number of predictors in the model and provides a more conservative estimate of the model's explanatory power.
• Standard. Error of the Estimate: The standard error of the estimate is 0.713. It represents the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the linear model.

Table 4.2 Analysis of Variance of the Linear Regression Model

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Regression	90.033	1	90.033	177.061	.000
Residual	16.780	33	.508		
Total	106.813	34			

Source: Authors' computation from SPSS 25

• ANOVA: The analysis of variance (ANOVA) table shows that the regression model is significant ($p < 0.001$), indicating that the independent variable (advertising spending) has a statistically significant relationship with the detrended sales.

Table 4.3 Coefficients of the Linear Regression Model

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Advertising spending	1.087	.082	.918	13.306	.000
(Constant)	6.579	.321		20.464	.000

Source: Authors' computation from SPSS 25

Coefficients: The coefficient for advertising spending is 1.087, indicating that for each unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 1.087 units in detrended sales. The constant term is 6.579, representing the estimated detrended sales when advertising spending is zero.

Table 4.4 De-trended sales (Quadratic Regression model)

R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
.951	.904	.898	.566

Source: Authors' computation from SPSS 25

Quadratic Regression Model summary:

• R: The R-squared value is 0.904, indicating that approximately 90.4% of the variability in the detrended sales can be explained by the quadratic relationship with advertising spending.

• Adjusted R Square: The adjusted R-squared value is 0.898, providing a more conservative estimate of the model's explanatory power while considering the number of predictors.

• Std. Error of the Estimate: The standard error of the estimate is 0.566, representing the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the quadratic model.

Table 4.5 Analysis of Variance for Quadratic Regression Model

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Regression	96.549	2	48.275	150.517	.000
Residual	10.263	32	.321		
Total	106.813	34			

Source: Authors' computation from SPSS 25

ANOVA: The ANOVA table indicates that the quadratic regression model is statistically significant ($p < 0.001$), suggesting that both the linear and quadratic terms of advertising spending have a significant relationship with the detrended sales.

Table 4.6 Coefficients for Quadratic Regression Model

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Advertising spending	2.910	.410	2.458	7.105	.000
Advertising spending ** 2	-.254	.056	-1.559	-4.508	.000
(Constant)	3.857	.656		5.884	.000

Coefficients: The coefficient for advertising spending is 2.910, indicating that for each unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 2.910 units in detrended sales. The coefficient for the quadratic term (advertising spending^2) is -0.254, suggesting that the relationship between advertising spending and detrended sales is concave down (negative quadratic coefficient). The constant term is 3.857, representing the estimated detrended sales when advertising spending is zero.

Overall, both the linear and quadratic models show significant relationships between advertising spending and detrended sales. The quadratic model provides a better fit (higher R-squared) and captures any nonlinear patterns in the data that the linear model may not account for.

Table 4.7 De-trended sales (Cubic Regression model)

Model Summary

R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
.951	.905	.895	.574

Source: Authors' computation from SPSS 25

Cubic Regression Model summary:

• R: The R-squared value is 0.905, indicating that approximately 90.5% of the variability in the detrended sales can be explained by the cubic relationship with advertising spending.

• Adjusted R Square: The adjusted R-squared value is 0.895, providing a more conservative estimate of the model's explanatory power while considering the number of predictors.

• Std. Error of the Estimate: The standard error of the estimate is 0.574, representing the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the cubic model.

Table 4.5 Analysis of Variance for Cubic Regression Model

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	96.613	3	32.204	97.882	.000
Residual	10.199	31	.329		
Total	106.813	34			

Source: Authors' computation from SPSS 25

ANOVA: The ANOVA table indicates that the cubic regression model is statistically significant ($p < 0.001$), suggesting that the linear, quadratic and cubic terms of advertising spending have a significant relationship with the detrended sales.

Table 4.6 Coefficients for Cubic Regression Model

Coefficients

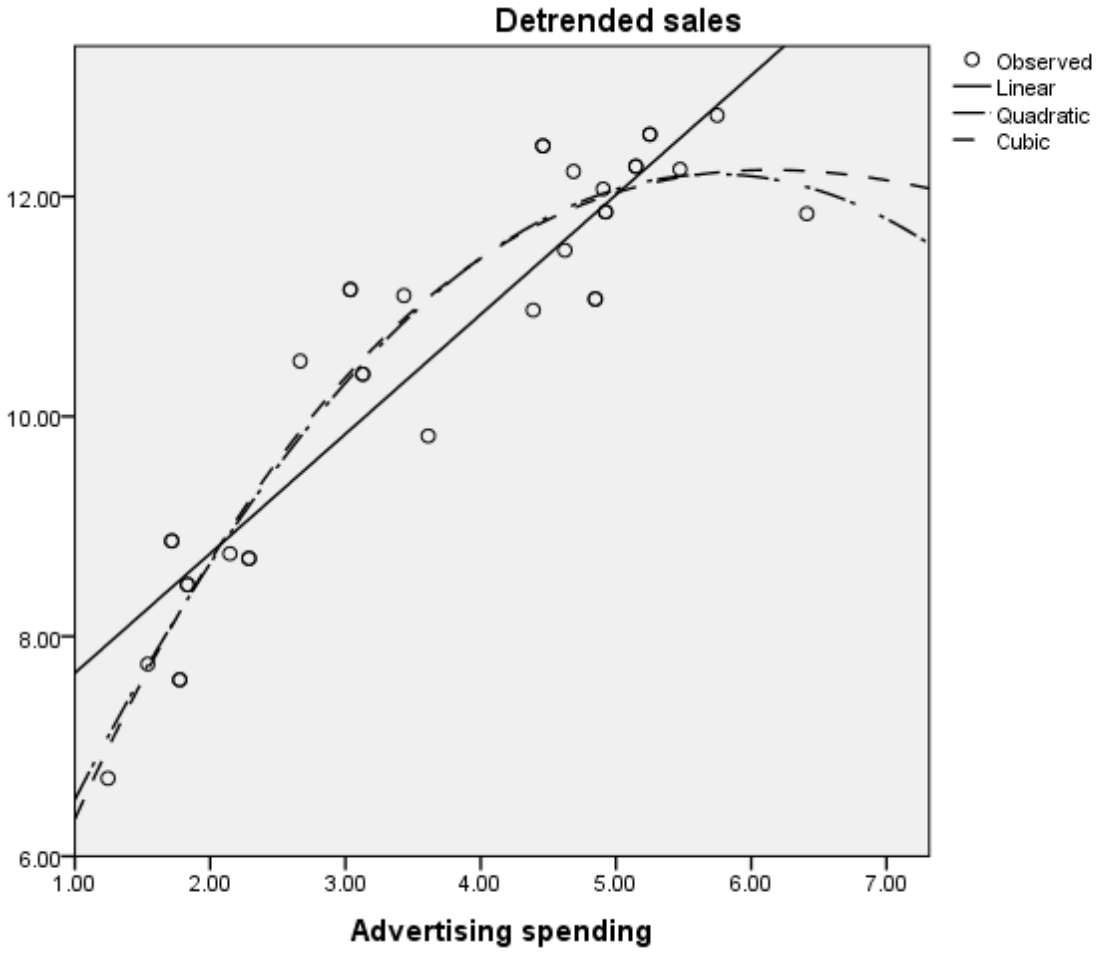
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Advertising spending	3.543	1.497	2.992	2.367	.024
Advertising spending ** 2	-.436	.418	-2.679	-1.044	.305
Advertising spending ** 3	.016	.036	.598	.440	.663
(Constant)	3.214	1.605		2.002	.054

Source: Authors' computation from SPSS 25

Coefficients: The coefficient for advertising spending is 3.543, indicating that for each unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 3.543 units in detrended sales. The coefficient for the quadratic term (advertising spending^2) is -0.436, suggesting that the relationship between advertising spending and detrended sales is concave down (negative quadratic coefficient). The coefficient for the cubic term (advertising spending^3) is 0.016, indicating that for every unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 0.016 units in detrended sales. The constant term is 3.214, representing the estimated detrended sales when advertising spending is zero.

Overall, the linear, quadratic and cubic models show significant relationships between advertising spending and detrended sales. The cubic model provides a better fit (higher R-squared) and captures any nonlinear patterns in the data that the linear and quadratic model may not account for.

Figure 4.1: A graphical representation showing both the linear and quadratic relationship between Detrended sales and Advertisement.

Test of Hypotheses 1

H_0: There is no linear relationship between advertising spending and detrended sales.
H_1: There is a linear relationship between advertising spending and detrended sales.
Since the regression model is significant ($p < 0.001$) and the coefficient for advertising spending is statistically significant ($p < 0.001$), we can reject the null hypothesis and conclude that there is a linear relationship between advertising spending and detrended sales.

Test of Hypotheses 2

H_0: Linear regression model fits the relationship in the data better than polynomial regression
H_1: Polynomial regression model fits the relationship in the data better than the linear regression model.

Similarly, since the quadratic and cubic regression model were significant ($p < 0.001$) and both the coefficients for advertising spending and its quadratic and cubic term are statistically significant ($p < 0.001$) with higher R^2 values in comparison to the linear regression model, we reject the null hypothesis and conclude that the polynomial regression model gave a better fit to the relationship existing in the data.

In conclusion, based on the analysis, we have found evidence to support the presence of both linear, quadratic and cubic relationships between advertising spending and detrended sales. The quadratic and

cubic model, with higher R-squared values, suggests that the relationship may have a nonlinear component, providing a better fit to the data.

5.0 FINDINGS, CONCLUSIONS, RECOMMENDATIONS, LIMITATIONS AND CONTRIBUTION TO KNOWLEDGE.

5.1 Findings

In this chapter, the findings, conclusions, recommendations, limitations and contribution to knowledge of polynomial regression analysis are presented. The findings revealed the following:

Linear Regression Model:

The coefficient of determination (R-squared) value is 0.843, indicating that approximately 84.3% of the variability in the detrended sales can be explained by the linear relationship with advertising spending.

The adjusted R-squared value is 0.838, considering the number of predictors in the model and providing a more conservative estimate of the model's explanatory power.

The standard error of the estimate is 0.713, representing the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the linear model.

The regression model is significant ($p < 0.001$), indicating a statistically significant relationship between advertising spending and detrended sales.

Quadratic Regression Model:

The R-squared value is 0.904, indicating that approximately 90.4% of the variability in the detrended sales can be explained by the quadratic relationship with advertising spending.

The adjusted R-squared value is 0.898, providing a more conservative estimate of the model's explanatory power while considering the number of predictors.

The standard error of the estimate is 0.566, representing the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the quadratic model.

The quadratic regression model is statistically significant ($p < 0.001$), suggesting a significant relationship between both the linear and quadratic terms of advertising spending and detrended sales.

Cubic Regression Model:

The R-squared value is 0.905, indicating that approximately 90.5% of the variability in the detrended sales can be explained by the quadratic relationship with advertising spending.

The adjusted R-squared value is 0.895, providing a more conservative estimate of the model's explanatory power while considering the number of predictors.

The standard error of the estimate is 0.574, representing the average distance between the actual values of the dependent variable and the predicted values by the cubic model.

The cubic regression model is statistically significant ($p < 0.001$), suggesting a significant relationship between advertising spending and detrended sales.

Coefficients:

For the linear model, the coefficient for advertising spending is 1.087, indicating that for each unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 1.087 units in detrended sales. The constant term is 6.579.

In the quadratic model, the coefficient for advertising spending is 2.910, suggesting an estimated increase of 2.910 units in detrended sales for each unit increase in advertising spending. The coefficient for the quadratic term (advertising spending^2) is -0.254, indicating a concave-down relationship. The constant term is 3.857.

The coefficient for advertising spending for the cubic model was 3.543, showing and increase of 3.543 units in detrended sales for each unit increase in advertising spending. The coefficient foe the quadratic term is -0.436, which suggests that the relationship between advertising spending and detrended sales is concave down. Lastly the coefficient for the cubic term (advertising spending^3) is 0.016, indicating that for every unit increase in advertising spending, there is an estimated increase of 0.016 units in detrended sales. The constant term is 3.214, representing the estimated detrended sales when advertising spending is zero.

5.2 Conclusion

Based on the analysis conducted, several conclusions can be drawn:

There is a significant linear relationship between advertising spending and detrended sales, as evidenced by the significant linear regression model and the coefficient for advertising spending.

Additionally, the presence of a quadratic relationship between advertising spending and detrended sales is supported by the significant quadratic regression model and the coefficients for advertising spending and its quadratic term.

In comparison to the linear model, the quadratic model provides a better fit to the data, as indicated by its higher R-squared value compared to the linear model.

The cubic model slightly better fits the model than the quadratic model by a difference of 0.01%

The three models contribute to explaining the variability in detrended sales, with the quadratic and cubic model better captures any nonlinear patterns that the linear model may not account for.

5.3 Recommendations

Based on the findings, the following recommendations can be made:

For practical applications, considering linear, quadratic and cubic relationships between advertising spending and detrended sales is recommended. The quadratic and cubic model provides a better fit and captures potential nonlinear effects, enhancing the accuracy of predictions and decision-making processes.

Further research could explore higher-order polynomial regression models or other advanced regression techniques to uncover more complex relationships between advertising spending and detrended sales.

It is advisable to collect additional data points to validate and further refine the models, ensuring robustness and generalizability.

5.4 Limitations

While the findings provide valuable insights, it is important to acknowledge the limitations of the study:

The analysis relies on a specific dataset, and generalizing the findings to different contexts or time periods should be done with caution.

The study assumes that advertising spending is the sole predictor variable influencing detrended sales, neglecting other potential factors that might contribute to sales fluctuations.

The analysis does not consider any interactions or nonlinear relationships beyond the cubic term. Exploring higher-order terms or interactions with other variables could provide a more comprehensive understanding of the relationship between advertising spending and detrended sales.

5.5 Contribution to Knowledge

This study contributes to the existing body of knowledge on polynomial regression and its practical application in analyzing the relationship between advertising spending and detrended sales. The findings highlight the importance of considering both linear and quadratic relationships, providing

insights for decision-making in marketing and sales domains. The study demonstrates the significance of polynomial regression models in capturing nonlinearity and improving predictive accuracy, thus advancing the understanding of the relationship between advertising spending and detrended sales.

REFERENCES

(n.d.). Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Polynomial_regression

Aaron, Z. (2022, November 23). *Justification for the Normality Assumption.* Retrieved June 24, 2023, from Towards Data Science: http//www.towardsdatascience.com

Abhigyan. (2020, August 2). *Understanding Polynomial Regression.* Retrieved from Medium Web site: https://medium.com/analytics-vidhya/understanding-polynomial-regression-5ac25b970e18

Agrawal, R. (2023, July 9). *Analytics Vidhya website.* Retrieved from Aalytics Vidhya: https://www.analyticsvidhya.com/blog/2021/07/all-you-need-to-know-about-polynomial-regression/#:~:text=A%20polynomial%20regression%20model%20is,the%20complexity%20of%20the%20relationship.

Andrew, G., & Guido, I. (2018, May 14). Why High-Order Polynomials Should Not Be Used in Regression Discontinuity Designs. *Journal of Business and Economics, 37*(3), 447-456.

Conor, O. (2020, October 5). *Too many Terms Ruins the Regression.* Retrieved June 24, 2023, from Towards Data Science: http//www.towardsdatascience.com

Corina, A., & al, e. (2002). Regression as it should be. *Handbook of Theory and Research, 17*, 263 - 293.

Douglas, M. C. (2022). *Design and analysis of experiment* (9th ed.). John Wiley & Sons, Inc.

Hines, W. W., & Montgomery, D. C. (1990). *Polynomial regression model* (3 ed.). New York.

Jason, B. (2020, May 29). *How to Use Polynomial Feature Transforms for Machine Learning.* Retrieved June 24, 2023, from Machine Learning Mastery: http//www.machinelearningmastery.com

Jeffrey, M. S. (2001). Galton, Pearson and the Peas: A Brief History of Linear regression for Statistics Instructors. *Journal of Statistics education*.

John, N., William, W., & Micheal, K. (2010). *Applied Linear regression.* Michigan: Irwin.

Jorge, A. A., Ricardo, P. O., & Emerson, B. (2018). The Incidence of Tuberculosis in Brazil from 2001 to 2018: Use of Polynomial Regression Combined with a Stochastic Volatility Model. *Journal of Biostatistics and Biometrics, 7*(1).

Kavita, M. (2021, October 4). *Everything You Need to Know About Regression.* Retrieved from Analytics Vidhya web si: https://www.analyticsvidhya.com/blog/2021/10/everything-you-need-to-know-about-linear-regression/#:~:text=Linear%20regression%20is%20a%20type,line%20that%20describes%20the%20relationship.

lemonaki, D. (2021, August 24). Retrieved June 23, 2023, from Free code camp web site: http//www.freecodecamp.org

Luiz, P., Joseph, F., Rapheal, F., Matheus, A., & Talles, B. (2021, April 28). Zero-inflated Generalized Linear Mixed Models: A Better Way to Understand Data Relationship. *Journal of Mathematics, 9*(10).

Maria, B., & George, B. (2018, May 11). Personal data v. Big data in EU: Control lost, discrimination found. *Open journal of philosophy, 8*.

Martin, W., Peter, G., & Seung, H. (2020, January). *Journal of econometrics, 214*(1), 216-255.

Michael, J. Z., Raymond, F., & Zhen, Z. (2018, July). Multilevel Latent Polynomial Regression for Modeling (In)Congruence Across Organizational Groups: The Case of Organizational Culture Research. *Organizational Research Methods, 19*(1).

Miguel, I., Mikko, R., & Jiang, H. (2020, 8). Polynomial regression and measurement error: Implications for information systems research. *51*(3), 55-80.

Nketim, G. F., & Ike, C. C. (2022). ‘‘Non-Linear Regression Modeling of the Compressibility Properties of Soil In Calabar Municipal, Cross River State. *International Journal of Darshan Institute On Engineering Research and Emerging Technologies, 11*(2), 45-53.

Ostertagova, E. (2022). Modelling using polynomial regression. 500-506.

Panamos, D. (2020, March 12). *How to determine what degree of polynomial to fit to data.* Retrieved June 23, 2023, from Stats.stackexchange: http//www.stats.stackexchange.com

Quazi, I., Marco, C., & Gary, H. (2022). Inertia measurement unit-based Displacement Estimation via Velocity Drift Compensation Using Ordinary Least Squares Method. *International Conference on Electro Information Technology*, (pp. 1-7).

Reddy, E. (2020, July 17). *Advantage and Disadvantages of diffferent regression models.* Retrieved June 24, 2023, from A geeks for geeks website: http//www.geegsforgeeks.org

Sartaj, S., & Karthikeyan, K. (2018). Trends in higher education and growth in India: A. *Journal of Physics: Conference Series*.

Selvi, T. (2021, February 9). *Career centric company just for women.* Retrieved June 23, 2023, from Numpy ninja website: http//www.numpyninja.com

Simplilearn. (2023, January 24). *Polynomial regression in machine learn.* Retrieved June 24, 2023, from A simplilearn website: http//www.simplilearn.com

Spanton, R. (2023). Polynomial regression: An Introduction. *Polynomial regression*.

Tracyreene. (2021, September 4). Retrieved from Medium website: https://medium.com/geekculture/polynomial-regression-can-improve-accuracy-of-a-linear-regression-model-dfaa0d062a61

Ukeje, E. C. (2022). *"Nonlinear Regression Modelling of the compressibility properties of soil in Awka, Anambra state"*. Enugu.

REGRESSION ANALYSIS OF DEPOSITS PATTERN IN FIDELITY BANK PLC, LAGOS

Okorafor[1], U., Ogunjirin[2], O., Lucas[3], B. O. Karokatose[4], G. B. and Martins[5] O. D.

Department of Statistics[1,4,5], Yaba College of Technology, Yaba, Lagos State, Nigeria.

Department of Social Sciences[2], Yaba College of Technology, Yaba, Lagos State, Nigeria.

Department of Educational Foundations[3], School of Technical Education, Yabatech., Nigeria.

Abstract

Effectiveness or ineffectiveness, success or failure of financial institute or banking system depends largely on contingent consistency systems not being able to provide enough financial resources as a result of means low budget regulation of policies, financial embezzlement leading to inadequate and supervision of economic changes. Therefore, these problems cause so many financial institutes or firm their reputation over the years. The least squares indicated an annual decrease in the deposits level each year. Secondary data was collected from Fidelity Bank. The major assumptions (linearity and additivity, statistical independence, homoscedasticity and normality of regression analysis were tested. There were variations in the data collected from the company, therefore, alternative hypothesis is rejected and it is concluded that there is no change in the deposits made over the period under consideration. From the analysis conducted, in which the method of least square was used. The regression model is Yt= 873.8 + 12.96t which indicates that in the absence of deposits, the bank makes a profit of 873.8 million naira monthly while increase of a unit deposit produces 12.96 million naira profit. We recommend that concerted efforts should be made to ensure huge deposits for maximum profitability.

Key Words: Deposits, Regression, financial institution, economic.

Introduction

Companies have different departments, all in a bid to meet the set mission and vision of the organization. Some of these departments are sales, supply, maintenance, production and so on. When such department as production is well positioned, the evaluation and sorting of quality output of the products of the organization is achieved. There are variations in the operations of companies and organizations. These are due to the business cycle and every organization has to phase all the four phases of a business cycle some time or the other. Prosperity or boom, recession, depression, and recovery are the four phases of a business cycle. Thus, these variations may be due to floods, famines, earthquakes, strikes, etc.

1.1 Problem Statement

Major bank operations centre around deposits of cash and withdraws of money. There is high competiveness in the banking sector. These pose severe challenge to the financial system of any organization. Several problems are encountered in these main activities of the bank. The amount of money in the deposit archive of these banks is always and at all times insufficient as the coordinating body, CBN will at one time or the other ask for an upward review of the deposits of banks.

1.2 Purpose of The Study

This research is to assess and evaluate the patterns experienced in the deposits made to these banks so as to look into the future for productive prospect. When the past is studied, the future can be evaluated and projected. Other stakeholders can make use of it in their forecasts.

1.3 General aim and objectives

The general aim of this study is to evaluate the cash deposits made to Fidelity Bank Plc, Lagos with these specific objectives

Access the cash deposits for the past ten years

Determine the increase or decrease in the cash deposits

Determine the impact of cash deposits on the growth of the bank

1.4 Hypotheses Statement

Ho1: There is no increase in cash deposit charge.

Ho2: There is no change in significant on the cash-deposit out-turn rate in the time series data.

1.5 SCOPE OF THE STUDY

This research focuses only on deposits of money in Fidelity Bank Plc, Lagos for a time frame of ten years.

1.6 LIMITATIONS OF THE STUDY

This research is faced with the challenge of the bureaucratic protocols of the banking system. This study is limited to Fidelity Bank Plc, Lagos. This research is limited to the deposits of money into Fidelity Bank Plc, Lagos.

1.7 Significance of The Study

This research is of great importance to financial operators and managers. It will benefit the staff and managers of Fidelity Bank Plc, Lagos and all other managers of financial institutions. The planning and implementation of deposit process will be enhanced by this study.

LITERATURE REVIEW

Depositing money in a bank is a schematized process which must be followed according to laid down procedure. It is believed that without customers there will be no bank deposits. Also without human managerial effort and wizardry, there will be no profit, which is made by financial sectors of an economy.

According to Fidelity Bank Plc, Lagos, customers deposit manual volume one, the advantage of being continuous in line testing is that any unnecessary deviation from expected standard with result in the management being alerted so that corrective action can be taken immediately. Every financial management situation, from conceptualization to design, revolves around techniques of its' staff training, motivation, being able to interpret and analyse financial data available to them. To do this, it has to build up its own literature, language and concepts, and develop an overall management approach for the implementation of its principles. The principle of financial control based on the taking of random samples and the sampling distribution.

Inyama & Iheagwam (2015) writes, that the conceptualization can be applied to risk capital to the financing, risk management and capital budgeting decisions of financial institutions or firm, it is the aspect of financial management concerned with the classification, control and assignment of arranged data for the purpose of control and guidance of management.

Ngozi (2017) agrees that the statistical test has to be carried out on level of productivity of new approaches developed by financial firm geared towards attracting customers to verify their effectiveness. According to him, he said that financial firms and other business organizations should try to keep accurate information on data in order to ultimatum satisfaction of customers requirements or wants through organised activities that would make the organization to reach its goals. Providing

accurate information to customers in the major thrust of the performance concept as applied to banking activities as well as to other business organizations. With this information, business can create satisfying goods and services. The building blocks of financial engineering include traditional instruments, such as interest rate swaps. This is to create an effective maintenance, development system and efforts of improvement of the numerous groups in an organization or banking institutions to permit elastic performance at low budget to enable satisfaction to customers, since customers comes first before organization.

But right now, technical efforts to improve the level of cash-deposit from customers and investors are sound indicator of nation growth capability in process technologies. A number of firms professed to have a permanent interest in improving qualitative services, but their efforts were sporadic and no one was assigned responsible for this function.

Banks target youths, students in renewed deposit drive. In an attempt increase their market share and bring services closer to more customer segment. Nigeria banks have discovered a new business haven in tertiary institutions, where product exclusively designed for the youth are being marked. To win the market, banks are attaching some of the most tempting offers which they believe could swing the youth to their side.

It's revealed that the banks renewed interest in institution of higher learning was part of the strategy to rejuvenate their client ale base hitherto. Banks experts disclosed that this initiative of the emergence of youth account will go along way inculcating banking and saving habit in their potential customer. Fidelity Bank Plc, is among the three banks in Nigeria. Championing the development of students, youth's customers.

Work is done by virtually all firms at the final stage, to avoid problems with customers. It is also done by more than 80 percent of banks at the time of cash registering, and during the process of cash analysis for instance, in banking sector, visual cash analysis is used to make sure parts of process cash deposits is correct before the cash is assembled.

Ogunniyi (2017), "More knowledge of the total output cannot satisfy the needs of management". "For proper control and effective managerial decision, management is to analyse and classify out-puts". For this purpose, the total out-put is analysed by elements i.e. the nature of the expenditure. Any industry which desires growth must establish a system and a standard for its activities. The enterprise should compare actual results achieved with set out standard to know its' extent of progress; standard performance which an industry uses to set objectives for itself. Management work to meet these objectives following an observing set out standards. It then follows that for there to be a good performance system, the industry must draw its budgets of activities for a given period. It must set-out standard for the level of it's performance, and for the cost of working equipment as well as personnel needed to produce the estimated out-put unit.

Larry (2018) said that man created his problem, man can solve them. The position of financial sector today is that problems created by the government as the prime mover of the economy, can be solve by the government, if there is improvement in internal effectiveness, efficiency and accountability. Larry (2018), reviewing problems facing commercial banks product marketing, has summarizes that potential customers always pass through services of stages before reaching the decision of whether or not to keep their hard-earned money in the bank. And this decision taken by potential customers are the major problems facing commercial banks today.

Lapin (2017), said that the lesson of our past has established that as the financial sector is clamouring for governments acknowledgement of weak capital base, none can thrive in a chaotic policy environment occasioned by sudden and inconsistent changes in policy. He concluded that the prevailing economic recession caused by inadequate finance in the hands of individuals and corporate bodies has challenged banking sector to be more innovative and creative.

Sally (2019), said that rampant power failure deteriorating state of business growth, an archaic and inadequate communication system, chaos in the country" educational system, uncertainties in the political horizon and worsening situation of social security and other areas which adversely affect level of cash in-flow into commercial banks, thus denial of economic prosperity. The experience of

emergent of industrial nation has demonstrated that active financial sector participation is a cardinal requirement for sustainable growth of the economy. In order for this to take place, there has to be a coherence of vision and policy instruments between the public and the financial sector of the economy. He concluded that the inability of Nigeria to establish this atmosphere of harmonious partnership has contributed a serious structural short-coming in the development process.

According to Ngozi (2017), she made mention that a steady growth in outputs of financial sector is the one of many ways developing nation can free themselves from economic strangulations by the industrialized countries. She also added that effective performance by financial sector is a way to eradicate bad policy, and suggested that to make the financial sector more productive, the following proved and tested points should be considered; staff adjustment whereby staff or workers are placed on the right job training and retaining of public sector staff to improve the quality of work, adoption of safety regulations in the work-place, equal attention should be given to the recognition of hard-work, less bureaucracy whereby it affects work in a negative fashion and limits performance. Above all, she concluded that Nigeria has every reason to be a productive nation given the abundance of human and material resources in her possession.

Akala (2018), called for aggressive people-oriented and implemented programmes in improving the dwindling performance of commercial banks in the economy. He argued that the nation's economy could be turned around on the path of growth that will guarantee Nigerians a high standard of living if only the populace can become more productive and efficient in managing their finance.

Lotus & Geottery (2017) traced the nation's poverty to it's inability to maximize its economic potentials. According to him, the nation's per capital income from $1,000 in 1980 to $260 in 1996 was a "classic paradox of wealth" and hinged the worrisome position on the present low output of the nation's workforce.

Emekwe (2015), opined that the processes involved in the modern scientific management of finance, begin with the process of designing to transform a targeted input element(s) into a specified set out put element(s) involves in scientific financial management

Nwachukwu, (2018) in viewing the recurring problems in most firms, he opined that most firms blames the manager for shortcomings while other department are quick to share credits for success directly attributed to performance.

Watson and Huntsberger (2013) opined that managers have limited contact outside the company while remunerations are poor and most of them have poorly furnished and cramped offices. The manager's function is even made more difficult because of relations with other departments. Work planning producing unworkable schedules, personnel employing people in considerations other than competence, quality control of cash in-flow and out-flow being unreasonable with set out specifications. Maintenance units doing a shoddy job and leaving you in the lurch. Work study being ignorant of shop-floor conditions and specification requirements not being their job and leaving one to sort out shortages. In spits of the disadvantages associated with financial firms, some managers (especially those who rose through the ranks from the shop floor) tend to derive satisfaction from their factual mastery of the aspect of the bank.

Nwachukwu (2018), in his article "Industry Development" said that one of the fastest growing industries in Nigerian economy is banking sector. In 1970, for example, only banking sector was in operation in Nigeria. Comparing it with the number in operation today shows a large percentage growth. These business set-ups, however produced several millions and billions of Naira in 1970. He latter viewed the factors that accounted for growth of the industry which he stated as follows. The political instability that engulfed in 1970 brought tension in the minds of many people. As a way of easing the tensions gripping them tightly, they accelerate their saving habit which necessitated the economic growth witness at that period time.

3.0 Source of Data Collection

The data for this research were gathered from secondary source.

Data were obtained from the financial analysis department of the company (Fidelity Bank Plc,Lagos). The data was for a period of one year.

Sampling Procedure

In choosing the sample for this study, the amount of cash-deposits per month was taken in each year. Three months of the year were taken as the quarter. Hence, Jan, Feb and Mar as the first quarter. April, May, June as the second quarter. July, Aug, Sept as The third quarter. Lastly, Oct, Nov and Dec as the fourth quarter.

Method of Data Analysis

The data collected were analyzed using Regression analysis approach.

4.0 Data Analysis And Presentation

The data presented and analyzed as shown below is based on the data collected from secondary source as mentioned in chapter three previously and yet to be interpreted in the course of this analysis.

4.1 Data Analysis

X	Y	XY	X^2
98	3138	307524	9604
99	1795	177705	9801
100	1625	162500	10000
101	2894	292294	10201
102	498	58796	10404
103	1891	194773	10609
104	2876	299104	10816
105	2431	255255	11025
106	2070	219420	11236
107	2804	300028	11449
1025	22022	2267399	105845

$\sum x = 1025$, $\sum y = 22022$, $\sum xy = 2267399$

$\sum x^2 = 105845$, $n = 10$

$Yx = a + bx$ (Trend equation)

$$b = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{n\sum x^2 - (\sum x)^2}$$

$$b = \frac{10(2267399) - (1025)(22022)}{10(105845) - (1025)^2}$$

$$= \frac{22673990 - 22572550}{1058450 - 1050625}$$

$$= \frac{101440}{7825}$$

$$= \frac{12.96}{}$$

$\hat{a} = y - b^x$

$\bar{y} = \frac{\sum y}{n} = \frac{22022}{10}$

$= 2202.2$

$\bar{X} = \frac{\sum x}{n} = \frac{1025}{10}$

$= 102.5$

:. $a = 2202.2 - 12.96 (102.5)$

$= 2202.2 - 1328.4$

$= 873.8$

But: $Yt = 873.8 + 12.96t$ (Trend Equation)

4.2 Projections

We can project for the year 2008 to 2012

Thus:

For the year 2008 : x = 108

Y = 873.8 + 12.96 (108)

= 873.8 + 1399.68

= 2273.48

For the year 2009 : x = 109

Y = 873.8 + 12.96 (109)

= 873.8 + 1412.64

= 2286.44

For the year 2010 : x= 109

Y = 873.8 + 12.96 (110)

= 873.8 + 1425.6

= 2299.40

For the year 2011 : x = 111

Y = 873.8 + 12.96 (111)

= 873.8 + 1438.56

= 2312.36

For the year 2012 : x= 112

Y = 873.8 + 12.96 (112)

= 873.8 + 1451.52

= 2325.32

The trend-line $Y_{est} = a + bx$ indicates that the cash-deposit out-put rate undergone a remarkable decrease for every change in the year.

4.3 Test of Hypothesis

Ho: There is no difference in significant on the cash deposit rate for the over 10 years.

Hi: There is difference in significant on the cash-deposit rate of the company for the over 10 years.

S/N	y	y^2
1	3138	9847044
2	1795	3222025
3	1625	2640625
4	2894	8375236
5	498	248004
6	1891	3575881
7	2876	8271376

8	2431	5909761
9	2070	4284900
10	2804	7862416
∑y =	22022	54237268

$\bar{y} = \sum y/n = \frac{22022}{10} \quad 2202.2$

Statement of Hypothesis

Test; Ho: There is no change in significant on the cash-deposit out-turn rate in the time series data.

Against

Hi: There is change in significant on the cash-deposit out-turn rate in the time series data.

Using □ = 0.05 level of significance

Applying the test statistic

$$X_{n-2} = \frac{r}{\sqrt{\frac{1-r^2}{n-2}}}$$

$$X_{10-2} = \frac{0.0151}{\sqrt{\frac{1-(0.01514)^2}{10-2}}}$$

$$X_8 = \frac{0.0151}{\sqrt{\frac{0.9998}{8}}} \quad 0.3536 = \frac{0.0151}{}$$

:. $X_8 = 0.043$

$X\square = x_{(\square/2,n-2)} = x_{(0.025,\ 8)} = 2.306$

Decision

Since $t_{cal} = 0.043 < t_{tab} = 2.306$, we do not reject Ho and therefore conclude that there is no difference of significance on the cash deposit output charge in the time series data.

Statement of Hypothesis

Ho: There is no increase in cash deposit charge.

Hi: There is increase in cash deposit charge.

$$SST = \sum y^2 - \frac{(\sum y)^2}{n}$$

$$= 54237268 - \frac{(22022)^2}{10}$$

$$= 54237268 - \frac{484968484}{10}$$

$$= 54237268 - 48496848.4$$

:. SST = 5740419.6

$$SSR = b^2 \left(\sum x^2 - \frac{(\sum y)^2}{n}\right)$$

But $b = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{} = \frac{101440}{}$

$$b = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{12.96} \qquad 7825$$

$$\therefore SSR = (12.96)^2 \left(105845 - \frac{(1025)^2}{10}\right)$$

$$= 167.96 \left(105845 - \frac{1050625}{10}\right)$$

$$= 167.96 (782.5)$$

$$= 131428.7$$

$$SSE = SST - SSR$$

$$= 5740419.6 - 131428.7$$

$$= 5608990.9$$

$$MSR = \frac{131428.7}{1} = 131428.7$$

$$MSE = \frac{SSE}{n-2}$$

$$= \frac{5608990.9}{10-2} = 701123.86$$

Findings, Recommendations and Conclusions

Findings

From the analysis conducted, in which the method of least squares was used, it indicated an annual decrease in the deposits level each year.

Also, from the analysis conducted on the data of the bank's cash-deposits records using least squares method, it indicated slight decrease in the yearly output.

The trend also indicates a fall in cash-deposits rate of the sector, thus, the alternative hypothesis is not acceptable. we conclude there are no significant extensions in the cash-deposits rate of the firms. I observed that the original output and deseasonalize output are normal within a given range of setting.

5.1 **Conclusion**

The production department of any company is primarily concerned with the marking, evaluating and sorting of products of acceptable quality. The production department constitutes a major part of the company, and it is in this department that efforts are made to achieve the pre-planned set-out production target. Whether the company is a factory, bank or whatsoever, the data recording department is always important and essential.

Thus, the importance of data recording as an organizational goal made it mandatory for firm owners to employ individuals who are responsible for directory inclined and work inspection.

Based on the analysis of output of the company, we conclude that the company is not leaving up to expectation in the cash-deposits level of customers. The company should prepare details of available resources to act as an unexpected deficit in their production capacity thereby improving their data quality.

This analysis of deposited-cash records of Fidelity Bank Plc, Lagos; will assist the banks management or will provide them with the basis for a continuous review of strategy for their financial survival.

The management of this company must know that high performance in their level of rendering financial services is the prime objective they must pursue in order for them not to fall below the standard or CBN requirement(s). Managers must be made to that there is change of strategies in modern banking and these strategies requires different approach; an approach that is different from that which there is used to be.

Recommendations
Based on the above analysis, the following recommendations are offered on the basis of the fundings of this study. Since it is a fact that any improvement in recorded cash-deposits will lead to an improvement in performance of activities of this sector. We recommend that preventive strategies relating to timely actions be taken to prevent these problems of fluctuation in the rates of deposited cash in commercial institutions (bank).
The recommended strategies include:
Purposeful business planning.
Efficient management of resources.
Effective information and system management.
Effective management of change relating to opening of new account system(s).

REFERENCES

Inyama S. C. & Iheagwam V. A. (2015)Statistics & Probability Alphabet Nigeria

Ngozi D. (2017) Productivity for a viable economy Daily Times pp. 14.

Ogunniyi (2017) Management Development Business Time Fidelity Bank Link.

Larry J. S. (2018) Schaum's outlines Theory and Problems of Statistics TataMcGraw- Hill

Lapin L. Lawrence (2017) Statistics for Modern Business Decision Fifth Edition.

Sally Wehmeier (2019) Oxford Advanced Learner Dictionary, Six Edition
Lotus F. E. & L. R. Geottery (2017) Essence of Statistics Second Edition

Akala C. (2018) Time-series Analysis of Customer's Deposits in Fidelity Bank Plc,

Emekwe U. Oliver (2015) Management Production Business Times.

Nwachukwu V. O. (2018) Principles of Statistical Inference Third Edition

Watson & Huntsberger (2013) Statistical for Management and Economics, Fourth Edition

HAKKÂRİ YÖRESİNDE YETİŞEN YABANİ ASMALARIN YÖRE VE ÜLKEMİZ AÇISINDAN ÖNEMİ VE KORUNMASINA YÖNELİK ATILACAK ADIMLAR

THE SIGNIFICANCE OF WILD GRAPEVINES IN THE HAKKARI REGION AND IN TURKEY, AND STEPS TO PROTECT THEM

Dr. Tuncer ARSLAN

Van Tarım ve Orman İl Müdürlüğü, Van, Türkiye

Orcid ID: 0000-0003-2215-4361

Dr. Öğr. Üyesi Adnan DOĞAN

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü, Van, Türkiye.

Orcid ID: 0000-0002-0349-3846

Özet

Bağcılık sektöründe bitkisel gen kaynaklarının korunması ve kullanımı, yabani asma türlerinin önemi, dayanıklı çeşitlerin geliştirilmesi, su kaynaklarının etkin kullanımı, hastalık ve zararlılarla mücadele stratejilerinin oluşturulması, pazarlama ve değerlendirme mekanizmalarının geliştirilmesi gibi konular büyük önem taşımaktadır. Ülkemizde üzüm çeşitliliği açısından zengin bir bitkisel gen kaynağına sahip olunmasının yanı sıra, bağcılık sektörü de ekonomik ve sosyal açıdan büyük bir potansiyele sahiptir. Bu nedenle, üzüm yetiştiriciliğinde stratejik bir yaklaşım benimsenmeli ve önlemler alınmalıdır. Mevcut kültür asmalarının korunması ve geliştirilmesi öncelikli olarak ele alınmalıdır. Ayrıca, yabani asma türleri olan *Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris* genotiplerinin tespit edilmesi ve koruma altına alınması da büyük önem arz etmektedir. Yabani üzüm türleri, genetik potansiyelleri yüksek olduğu için kültür çeşitlerinin geliştirilmesinde değerli bir ıslah kaynağı olarak kabul edilmektedir.

Kültürü yapılarak yetiştirilen asmaların atası kabul edilen yabani asmanın Hakkâri yöresinde doğal habitatta yoğun olarak yetişmesi, bu yörenin asmanın ana gen kaynağı olan yerlerden biri olduğunun en büyük kanıtlarından biri olduğu gibi buraların üzüm potansiyelinin göstermesi açısından da önemli bir göstergedir. Köklü bir bağcılık geçmişi olan Doğu Anadolu Bölgesinde kendiliğinden yetişen yabani asma genotipleri önemli bitkisel zenginliktir. Özelikle Hakkâri yöresinde bulunan yabani asmalar bitkisel açıdan zengin bir gen kaynağı teşkil etmesi açısından önem arz etmektedir.

Tarım sektöründe kaliteli bir üretimin temel yollarından biri olan gen kaynaklarından faydalanma, üzüm yetiştiriciliğinde de önemli bir adımdır. Yabani asma türlerindeki dayanıklılık genlerinin kültür çeşitlerine aktarılması, iklim değişikliği gibi doğal etkilere karşı dayanıklılığı artırabilir. Kendiliğinden yetişen yabani asma türleri, doğal olumsuz hava şartlarına, hastalıklara ve zararlılara karşı daha dirençli olduğundan, bu türlerin korunması ve kullanılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yabani Asma (*Vitis. vinifera* L. *subsp. silvestris*), Genetik Kaynak, Genotip, Hakkâri

Abstract

In the viticulture sector, issues such as the protection and utilization of plant genetic resources, the significance of wild grapevine species, the development of resistant varieties, the efficient use of water resources, the establishment of strategies for disease and pest control, and the enhancement of marketing and evaluation mechanisms are of great importance. In addition to our country's rich plant genetic resources, particularly in terms of grape diversity, the viticulture sector holds significant economic and social potential. Therefore, it is crucial to adopt a strategic approach and take necessary

precautions in grape cultivation. The preservation and development of existing cultivated grapevines should be prioritized. Moreover, the identification and conservation of wild grapevine species, specifically Vitis vinifera L. subsp. sylvestris genotypes, are also highly important. Wild grapevine species are considered valuable breeding resources due to their high genetic potential for the development of cultivated varieties.

The abundance of wild grapevine, which is considered to be the ancestor of cultivated grapevines, in the Hakkâri region is one of the biggest proofs that this region is one of the main gene sources of grapevine and an important indicator in terms of showing the grape potential of this region. Wild grapevine genotypes growing spontaneously in the Eastern Anatolia Region, which has a long history of viticulture, are a natural plant wealth. Wild vines, which are abundant especially in Hakkari region, are important in terms of constituting a rich gene source in terms of vegetation.

The utilization of genetic resources is an essential step in grape cultivation, as it is one of the fundamental methods for achieving high-quality production in the agricultural sector. Transferring resistance genes from wild grapevine species to cultivated varieties can enhance their resilience against natural factors, such as climate change. Since self-growing wild grapevine species exhibit greater resistance to adverse weather conditions, diseases, and pests, their protection and utilization are vital.

Keywords: Wild Vine (*Vitis. vinifera* L. *subsp. sylvestris*), Genetic Source, Genotype, Hakkâri

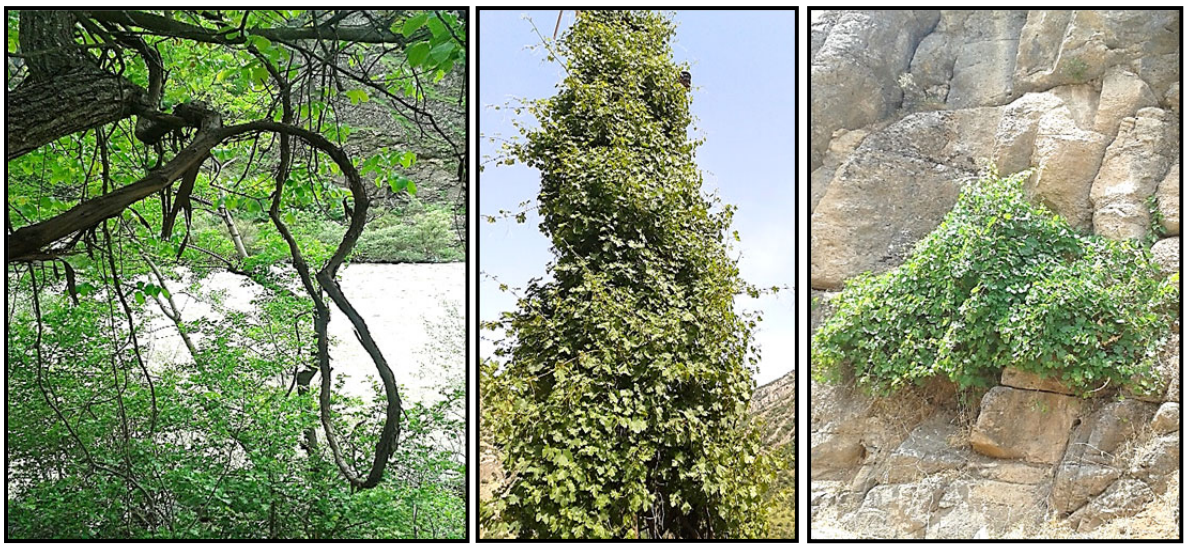
Giriş

Anadolu toprakları, üzüm yetiştiriciliği açısından tarihin bilinen en eski bölgelerinden biri olarak önemli bir konuma sahiptir. Bu bölge, bitki gen kaynaklarının kesiştiği bir noktada bulunmasının yanı sıra coğrafi yapısı, dört mevsimin yaşandığı iklim özellikleri, topoğrafyası ve toprak yapısı gibi faktörlerle avantajlı hale gelmektedir. Türkiye'de tarımsal üretimin büyük bir kısmını oluşturan üzüm, en yaygın yetiştirilen tarımsal ürünlerden biridir. Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2021 verilerine göre, ülkede 405.439 hektar alanda 4.208.908 ton üzüm üretimi yapılmaktadır. Ülkenin toplam bitkisel üretiminin yaklaşık %15'i bağ ve bahçe tarımıyla gerçekleştirilmektedir. Bağcılık ise bu alanın yaklaşık %17'sini kapsamaktadır. Üretilen üzümlerin %50'si sofralık üzüm olarak kullanılırken %38'i kurutmalık üzüm ve %12'si ise diğer amaçlar için (şaraplık, şıralık, sucuk, pekmez, pestil vb.) değerlendirilmektedir (Anonim, 2021).

Üzüm, Anadolu coğrafyasının köklü ürünlerinden biridir ve varlığı 5000 yıldan daha eskiye dayanmaktadır (Fidan, 1985). Türkiye, kuzey yarımkürede ılıman iklim kuşağında yer almakta olup, iklim ve toprak yapısı açısından asmanın yetişmesi için uygun bir konumdadır. Ülkemiz, yabani asma (*Vitis vinifera* L. *ssp. sylvestris*) ve kültür asması (*Vitis vinifera* L. *ssp. sativa*) çeşitliliği açısından zengin bir potansiyele sahiptir ve bağcılık kültürünün yaygınlaşmasında öncü ve köprü görevini üstlenmiştir (Çelik ve ark., 1998). Anadolu coğrafyasında uygun ekolojik koşullarda yetişen üzüm, zamanla geniş bir tür ve çeşit potansiyeline sahip olmuştur. Anadolu, yabani asmanın (*Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris* (*C.C. Gmel.*) *Hegi*) en yoğun olduğu bölgelerden biridir (Arroya Garcia ve ark., 2006; Oraman, 1972).

Türkiye'nin büyük bir kısmında üzüm yetiştiriciliği yapılabilmektedir. Ancak, bazı bölgelerde kendiliğinden yetişen *Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris* genotiplerine rastlanması, o bölgenin kültür asmasının anavatanı olduğunu gösteren önemli bir işarettir (Çelik, 2011). Hakkâri yöresi bu özellikte olan yerlerdendir. Hakkâri yöresinin pek çok farklı lokasyonunda bulunan yabani asmalar, bu yörenin kültür asmasının anavatanı olan yerlerden olduğunun önemli bir göstergesidir (Arslan & Doğan, 2021). Hakkari yöresinde bağcılık uzun bir geçmişe sahiptir ve özellikle Zap Vadisi, Dağlıca bölgesi, Şemdinli ve Derecik yörelerinde pek çok mahalli üzüm çeşitleri yetiştirilmektedir (Arslan, 2013; Aktaş, 2013; Arslan ve ark., 2018). Ayrıca, kendiliğinden yetişen yabani asma genotipleri yörenin birçok yerinde bulunmaktadır (Şekil 1). Yabani üzüm bitkisine yerel halk; Hakkâri Merkez, Çukurca ve Yüksekova'da "Kövi", meyvesine ise "Mırmır" ismini vermektedir. Şemdinli ve Derecik İlçelerinde ise yabani üzüm bitkisine "Keremıv", meyvesine ise "Bısirke" denilmektedir (Arslan, 2022).

Ülkemiz üzüm yetiştiriciliği açısından zengin bir potansiyele sahip olup, bağcılık önemli bir tarımsal faaliyet olarak sürdürülmektedir. Üzümün köklü geçmişi, yüksek çeşitlilik ve kültür asmasının atası olan yabani asmaların bulunması, Türkiye'nin bağcılık kültürünün gelişimine katkı sağlamaktadır. Bu da üzümün ekonomik ve kültürel önemini vurgulamaktadır.

Şekil 1. Hakkâri yöresinde yetişen yabani asmalardan görüntüler

Yabani Asmanın Önemi ve Kullanım Olanakları

Rusya'nın Kuban bölgesinde, *Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris (C.C. Gmel.)* türüne ait yabani üzümler üzerine değişkenlik, morfolojik ve ekolojik çalışmalar yürütülmüştür. Bu çalışmalarda, kültür asmalarının atalarının yabani asmalar olduğu belirtilmiştir. Yabani üzümlerin ormanlık alanlarda genellikle ağaçlara sarılarak büyüdüğü ve 300 yıla kadar yaşayabildikleri bildirilmiştir. Kabuk rengi genellikle kahverengi olan yabani asmaların salkımları 10-15 cm boyutunda ufak ve genellikle seyrek ve dallı bir yapıya sahiptir. Meyve rengi genellikle siyah ağırlıklı kırmızımsı-siyah tonlarında olup, üzüm tanelerinin çapları 6-10 mm arasında olup, üzüm taneleri küçüktür ve genellikle ekşimsi bir tada sahiptir. Ayrıca, üzüm tanelerinde 1-4 arasında çekirdek bulunmaktadır (Gorbunov ve Lukynov, 2021).

Fransa ve İtalya'nın bazı bölgelerinde yabani asma gen akışıyla ilgili çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmalarda, yabani asmaların daha çok dağ eteklerinde, akarsu yataklarında ve derelerde yetiştiği gözlemlenmiştir. Yapılan araştırmalar, kendiliğinden yetişen yabani asma genotipleri (*Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris (C.C. Gmel.))* ile kültür asmaları (*Vitis vinifera* L. *subsp. sativa*) arasında gen akışının olduğu ifade edilmektedir (Di Vecchi ve ark., 2009).

Gürcistan'da (Kafkasya), yabani asma (*Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris*) üzerine yapılan ekolojik ve morfolojik özelliklerin belirlendiği çalışmada, yabani asmaların yüksek yaprak polimorfizmi sergilediği gözlemlenmiştir (Ocete ve ark., 2012).

Orta Asya ve Akdeniz Havzasını içine alan üzüm üzerine yapılan bir çalışmada, yabani asmalarla kültür asmalarının tarihsel süreçteki gelişimleri ve genetik farklılık analizi gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada, üzümün kültüre alındığı ilk yerlerin büyük olasılıkla Güneydoğu Anadolu coğrafyası olduğu ve daha sonra Kafkasya ve İran bölgelerini kapsayan bir alan olduğu belirtilmiştir. Yabani asmaların yetiştiği bölgelerde, ara form olarak nitelendirilebilecek üzüm türlerinin bulunması ile, yabani üzümlerle kültür üzümleri arasında genetik akışın gerçekleşebileceğine dair kanıt niteliğinde olacağı bildirilmektedir (Riaz ve ark., 2018).

Yabani asma yaprakları, yemeklik sarmalık olarak tüketilmekte ve yüksek bir yemeklik kaliteye sahip oldukları rapor edilmiştir. Yabani asma yaprakları, kültür asma yapraklarına göre hiçbir kimyasal ilaca maruz kalmadığından dolayı oldukça kıymetli olup, yüksek aroma ve lezzet algısı, bazı genotiplerde öne çıkan yemeklik kalite gibi faktörler yabani asma yaprağının tercih edilme nedenleri arasında

gösterilebilir (Doğan ve ark., 2020). Yabani asma genotiplerinden elde edilen meyveler genellikle pekmez ve sirke yapımında kullanılırken bazı yörelerde toplanan yabani üzüm meyveleri kurutulduktan sonra (Şekil 2) çorba ve salatalara aroma ve lezzet verici olarak eklendiği gözlemlenmiştir (Doğan ve ark., 2020).

Taze üzüm sürgünleri, ıspanak gibi kavrularak yemek olarak tüketilebilmektedir. Ayrıca, taze sürgünler hamurlu yiyeceklerde (çörek, börek vb.) katkı olarak kullanılmaktadır. Üzüm çekirdeğinin sağlık açısından faydaları son zamanlarda giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Yabani üzüm, meyvesi, yaprağı ve çekirdeğiyle birlikte çeşitli şekillerde tüketilmektedir. Bununla birlikte, sağlık açısından henüz keşfedilmeyi bekleyen birçok özelliğe sahip oldukları yadsınamaz bir gerçekliktir (Doğan ve ark., 2020).

Yabani asmalardan elde edilen üzümler, tat profilleri ve aroma özellikleri açısından büyük çeşitlilik gösterir. Her üzüm çeşidi farklı bir tat deneyimi sunar ve bu da bağcıların farklı tüketici tercihlerini karşılamasına olanak sağlayabilir. Ayrıca, yabani üzümlerin benzersiz aroma profilleri, şarap üretiminde de çeşitlilik ve zenginlik katacağı göz ardı edilmemelidir.

Şekil 2. Yabani asma ve üzümüne ait değerlendirme örnekleri

Yabani asmaların genetik çeşitliliği, adaptasyon yetenekleri ve direnç mekanizmaları açısından da büyük önem taşır. Özellikle iklim değişiklikleri, bağlarda görülen hastalıklar ve zararlılar gibi çevresel faktörlere karşı yabani asmaların kültür asmasına göre yüksek genetik potansiyeli, birçok olumsuz şartlara adaptasyon sağlama yeteneği vb. özellikleri nedeniyle ileride yapılabilecek ıslah çalışmalarında kullanılabilecek önemli potansiyelleri bünyesinde barındırmaktadır. Bu nedenle, yabani asma popülasyonlarının genetik çeşitliliklerinin korunması ve sürdürülebilir kullanımının sağlanması büyük önem taşır.

Yabani Asmalardan Elde Edilecek Genetik Çeşitliliğin Muhtemel Kazanımları

Yabani asmalar, bağcılık sektöründe genetik çeşitlilik sağlama konusunda önemli bir kaynaktır. Bu genetik çeşitlilik, bağcıların çeşitli hedeflere ulaşmasına ve mevcut üzüm varlığımıza ilave çeşitlilik katmasına olanaklar sağlayabilir. Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitliliğin bağcılık sektöründe değerlendirilmesi için bazı önemli noktalar:

Yeni Üzüm Çeşitlerinin Geliştirilmesi: Yabani asmalar, melezleme ve seleksiyon süreçleriyle yeni üzüm çeşitlerinin geliştirilmesinde temel materyali oluşturabilir. Bu çeşitlilik, farklı tat profillerine, aromalara ve renklere sahip üzümlerin elde edilmesine olanak tanır. Yeni çeşitler, pazar taleplerini karşılamak, hastalıklara dayanıklı ve adaptasyon yetenekleri yüksek olmak gibi özelliklere sahip olabilir. Ayrıca gen bilgisinin ilerlemesiyle yabani asmalardan kültür asmalarına üstün vasıflı genlerin aktarılması olanakları araştırılabilir (Güleryüz ve Köse 2004)

Hastalık ve Zararlı Organizmalara Dayanıklılığın Artırılması: Yabani asmalar, doğal habitatlarında çeşitli hastalık ve zararlı organizmalara karşı doğal direnç gösterebilir. Bu direnç özellikleri, bağcılık sektöründe kullanılan üzüm çeşitlerine aktarılabilir. Yabani asmalardan elde edilen genetik materyal kullanılarak, hastalıklara dayanıklı üzüm çeşitleri geliştirilebilir ve kimyasal mücadele ihtiyacı azaltılabilir.

Adaptasyon Yeteneğinin İyileştirilmesi: Yabani asmalar, farklı iklim ve toprak koşullarında doğal olarak yetişebilen genetik özelliklere sahiptir. Bu adaptasyon yeteneği, bağcıların farklı bölgelerde üzüm yetiştirmesine ve çeşitlendirilmesine olanak tanır. İklim değişikliği gibi faktörlerle mücadele etmek için adaptasyon yeteneği önemlidir. Yabani asmalarda bulunan genetik çeşitlilik, bağcıların değişen koşullara uyum sağlayabilen çeşitler geliştirmesini destekler.

İkincil Metabolitlerin Zenginliği: Yabani asmalar, özellikle kabuk ve yapraklarında yüksek miktarda polifenol ve diğer biyoaktif bileşikler içerir. Bu ikincil metabolitler, antioksidan ve antiinflamatuar özelliklere sahiptir. Bu nedenle, yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, sağlık açısından da değerlidir (Bornice, 2015). İşte yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitliliğin sağlık açısından değerlendirilmesinde önemli olan kullanım amaçları şu şekilde sıralanabilir:

Fitokimyasalların Sağlık Faydaları: Yabani asmalar, fitokimyasal bileşikler açısından zengindir. Bu bileşikler arasında resveratrol, flavonoidler, antosiyaninler ve tanenler gibi önemli biyoaktif maddeler bulunur. Bu bileşiklerin antioksidan, antiinflamatuar ve antikanser etkileri olduğu bilinmektedir. Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, farklı fitokimyasal bileşikleri içeren üzüm çeşitlerinin geliştirilmesini ve sağlık açısından faydalı ürünlerin elde edilmesini imkan tanıyabilir (Revilla ve ark, 2018).

Metabolik Sendrom ve Kalp Sağlığı: Yabani asmalardan elde edilen üzüm çeşitleri, metabolik sendromun önlenmesi ve kalp sağlığının desteklenmesinde potansiyel sağlık faydaları sunabilir. Özellikle, resveratrolün kardiyoprotektif etkileri ve kan basıncını düşürücü etkileri bilinmektedir. Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, bu tür sağlık faydalarını taşıyan üzüm çeşitlerinin geliştirilmesini sağlayabilir (Tushar, 2022).

Anti-aging ve Beyin Sağlığı: Yabani asmalardaki fitokimyasal bileşiklerin antioksidan etkileri, yaşlanma sürecini yavaşlatıcı etkileri olduğu düşünülmektedir. Ayrıca, beyin sağlığını destekleyici etkileri de vardır. Resveratrolün nöroprotektif özellikleri ve beyin fonksiyonlarını koruyucu etkileri araştırmalarla desteklenmiştir. Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, bu tür sağlık faydalarını taşıyan üzüm çeşitlerinin geliştirilmesine olanak sağlar (Tushar, 2022).

Sindirim Sistemi Sağlığı: Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, sindirim sistemi sağlığını destekleyen bileşiklerin bulunmasına katkıda bulunabilir. Özellikle, yüksek lif içeriği ve prebiyotik etkileriyle bağırsak sağlığını destekleyen üzüm çeşitlerinin geliştirilmesi, yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitliliğin bir başka önemli kullanım amacıdır. Lif, sindirim sistemi için önemli bir besindir ve sindirim sistemi sağlığının korunmasında önemli rol oynar. Yüksek lif içeren üzüm çeşitleri, bağırsak hareketliliğini artırır, kabızlık sorunlarını azaltır ve bağırsak sağlığını destekler (Ocete ve ark, 2020)

Ayrıca, yabani asmalardan elde edilen üzüm çeşitleri, prebiyotik etkileri sayesinde bağırsak florasının dengesini korur. Prebiyotikler, bağırsaklarda yararlı bakterilerin gelişimini destekler ve sindirim sistemi sağlığına olumlu etkilerde bulunur. Bağırsak florasının dengesi, bağışıklık sistemi fonksiyonları, besin emilimi ve inflamasyon kontrolü gibi birçok önemli sürece katkıda bulunur. Yabani asmalardan elde edilen genetik çeşitlilik, prebiyotik etkileri olan ve bağırsak sağlığını destekleyen üzüm çeşitlerinin geliştirilmesini mümkün kılar.

Yabani asmalarda yüksek düzeyde bulunan genetik potansiyel, çeşitliliğin korunması ve sürdürülmesi, bu değerli kaynağın gelecek nesiller tarafından da kullanılmasını ve faydalarının devamını sağlamak açısından büyük öneme sahiptir. Bunun için, genetik kaynakların korunması, araştırma ve bilimsel çalışmaların desteklenmesi, kültürel ve ekonomik değerlerin gözetilmesi gerekmektedir. Bu şekilde, yabani asmaların sağlık ve bağcılık alanındaki potansiyeli tam anlamıyla değerlendirilerek insanlığa birçok fayda sağlanabilir. Yabani asmalar, doğal genetik çeşitlilikleri ve adaptasyon yetenekleriyle bağcılık sektöründe yeni ve kaliteli üzüm çeşitlerinin geliştirilmesine katkıda bulunma potansiyelindedir. Hastalıklara dayanıklı çeşitlerin geliştirilmesi, kimyasal mücadele ihtiyacını azaltır ve sürdürülebilir tarım uygulamalarının benimsenmesine yardımcı olma potansiyeli çok yüksektir.

Yabani Asmanın Koruma Yolları ve Atılması Gereken Adımlar

Yabani asma *Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris (C.C. Gmel.*) nesli tükenmekte olan bitki türleri arasında olup Vitis gen kaynakları içerisinde korunması ve muhafaza edilmesi oldukça önem arz etmektedir (McGovern, 2003; This ve ark., 2006).

Doğada olumsuz koşular nedeniyle bitkiler üzerinde olan tahribat oldukça fazladır. Zamanında ve yeteri kadar önlem alınmaması durumunda büyük kayıplar yaşanması kaçınılmazdır. 1977 ve 1986 yıllarında meyve ve bağ kaynakları konusunda yapılan çalışmalarda, çeşitli kuruluşlarca muhafaza edilen değişik yerli meyve ve üzümlerin çeşit ve türlerinde %19.36 civarında kayıp olduğu belirlenmiştir (Tan, 1991). Hele günümde bu kayıp oranlarının çok yüksek düzeylere ulaştığı tahmin edilebilir.

Yabani asma popülasyonlarının izlenmesi, genetik çeşitliliklerinin takip edilmesi ve değerlendirilmesi önemlidir. Bu sayede popülasyonların sağlığı, dağılımı ve genetik yapıları hakkında bilgi sahibi olunabilir. Genetik çeşitliliğin korunması ise farklı genotiplerin ve varyasyonların korunması anlamına gelir. Yabani asmalardaki genetik çeşitliliğin azalması, adaptasyon kabiliyetlerinin azalmasına ve asma neslinin hızla kaybedilmesi tehlikesinden dolayı koruma planları uygulanmalıdır.

Ex situ muhafaza yöntemleri, yabani asmanın korunması için önemli bir rol oynar. Bu yöntemler, bitkilerin doğal yaşam alanları dışında kontrollü koşullarda korunmasını sağlar. Botanik bahçeleri, tohum bankaları ve seçilen yabani asma genotiplerinin yetiştirildiği plantasyonlar gibi ex situ muhafaza tesisleri, yabani asmanın genetik çeşitliliğini ve nadir genotiplerini muhafaza etmek için kullanılabilir. Bu koleksiyonlar, genetik materyalin uzun vadeli muhafazası ile gelecekteki araştırmalar ve restorasyon projeleri için kaynak oluşturur.

Vitis vinifera subsp. sylvestris popülasyonlarının doğal habitatlarında korunması için çeşitli adımlar atılabilir. Yapılabilecek bazı önlemler:

Habitat koruma alanları oluşturma: Yabani asma popülasyonlarının yoğun olarak bulunduğu bölgelerde habitat koruma alanları belirlenebilir. Bu alanlar, yabani asma türünün doğal yaşam ortamının korunmasına yönelik önemli adımlar atılmasını sağlar.

Yasal düzenlemeler: Yabani asma türünün korunması için yerel veya ulusal düzeyde yasal düzenlemeler yapılmalıdır. Bu düzenlemeler, yasaklamalar, sınırlamalar ve koruma önlemleri gibi tedbirleri içerebilir.

Biyolojik çeşitlilik koruması: Yabani asma türünün genetik çeşitliliğinin korunması büyük önem taşır. Bu nedenle, popülasyonlarda bulunan farklı genotiplerin tespiti ve korunması için çalışmalar yapılmalıdır.

Ekosistem restorasyonu: Doğal habitatların restore edilmesi, yabani asma türünün yaşam alanlarının iyileştirilmesine yardımcı olur. Özellikle tahrip olmuş veya bozulmuş habitatların restorasyonu, popülasyonların uzun vadeli korunması için önemlidir.

Eğitim ve farkındalık çalışmaları: Halkın ve yerel toplulukların yabani asma türünün önemini ve korunmasının gerekliliğini anlaması için eğitim ve farkındalık çalışmaları düzenlenebilir. Böylelikle habitatlara olan zarar azaltılırken koruma çabası ise artırılabilir.

Bu adımlar, yabani asma *Vitis vinifera subsp. sylvestris* popülasyonlarının doğal habitatlarında korunmasına yönelik başlangıç noktaları olabilir. Ancak, koruma stratejileri ve uygulamaları yerel koşullar ve türün özelliklerine göre özelleştirilmelidir.

Hakkâri yöresinde bol miktarda bulunan yabani asma popülasyonu doğal bir bitkisel zenginliktir. Zamanla yapılacak seleksiyon çalışmalarında üstün vasıflı genotiplerin hatta ara formların çıkma ihtimali yüksektir. Ancak doğal ortamda korumasız olan bu bitkiler özelikle son zamanlarda insan aktivitelerinin fazlalaşması neticesinde risk altındalar. Birçok ülkede koruma altına alınmış olan yabani asmaların ülkemizde de koruma altına alınma yolları aranmalıdır.

Sonuç

Üzüm, ülkemizin bitki çeşitliliği açısından zengin bir bitkisel genetik kaynak olup bağcılık sektörü için büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, mevcut potansiyelinin korunması ve geliştirilmesi stratejik bir hedef olmalıdır. Bu amaçla, mevcut kültür asmalarının korunması ve geliştirilmesi öncelikli olarak ele alınmalıdır. Bağ alanlarının belirlenmesi, bağ kadastrosunun yapılması, planlı bir üretim sürecinin oluşturulması, zararlılar ve hastalıkların analizi, kaliteli fidan üretimi, ileri yetiştirme tekniklerinin uygulanması, pazarlama stratejileri, değerlendirme mekanizmaları, yönlendirme politikaları ve teşvik önlemleri gibi çeşitli çalışmalar bu bağlamda önemli adımları temsil etmektedir.

Özellikle, yabani asma (*Vitis vinifera* L. *subsp. sylvestris*) genotiplerinin tespit edilmesi ve ümit vadeden genotiplerin koruma altına alınması atılması gereken önemli bir adımdır. Yabani üzümler, kültür asmasının atası olarak kabul edilmekte ve genetik potansiyelleri yüksek olduğu için değerli bir ıslah kaynağıdır. Bitkisel üretimde kaliteli bir üretim için genetik kaynakların kullanılması, uzun vadede iklim değişikliği gibi doğal etkilerin olumsuz yönlerine karşı dayanıklılığı arttırma potansiyeline sahiptir. Kendiliğinden yetişen yabani asma türleri, doğal olumsuz hava şartlarına, hastalıklara ve zararlılara karşı daha dirençlidir. Bu nedenle, tarımsal faaliyetlerin iklim değişikliğiyle olumsuz etkilenmesi senaryolarına hazırlık yapmak için zengin bitkisel genetik kaynaklarına sahip çıkılması gerekmektedir.

Sonuç olarak, bağcılık sektöründe sürdürülebilirlik ve verimlilik için çeşitli önlemler alınmalıdır. Bu önlemler arasında kültür asmalarının korunması, yabani asma genetik kaynaklarının koruma altına

alınması, gen kaynaklarından faydalanılarak ıslah çalışmalarının gerçekleştirilmesi, dayanıklı çeşitlerin geliştirilmesi, su kaynaklarının etkin kullanımı, hastalık ve zararlılarla mücadele stratejilerinin oluşturulması, pazarlama ve değerlendirme mekanizmalarının geliştirilmesi gibi adımlar yer almaktadır. Bu süreçlerde akademik araştırmaların desteklenmesi ve sektör paydaşlarıyla iş birliğinin artırılması da önemli bir rol oynayacaktır.

Özellikle iklim değişikliği gibi faktörlerin tarımsal faaliyetleri olumsuz etkileme potansiyeli göz önünde bulundurularak, elimizde bulunan genetik kaynaklardan yararlanılarak dayanıklı ve adaptasyon yeteneği yüksek yeni üzüm çeşitlerinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu amaçla, yabani asma türlerindeki dayanıklılık genlerinin kültür çeşitlerine aktarılması ve genetik kaynakların korunması önemli adımlar olabilir.

Bağcılık sektörü, üzüm yetiştiriciliği açısından büyük bir potansiyele sahip olmasının yanı sıra, ekonomik ve sosyal açıdan da önemli bir sektördür. Bu nedenle, genetik kaynakların korunması ve ıslah çalışmalarının yapılması, sektörün sürdürülebilirlik ve rekabet gücünün artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Sonuç olarak, üzüm yetiştiriciliğinde bitkisel gen kaynaklarının korunması, yabani asma türlerinin önemi, genetik kaynaklardan faydalanma potansiyeli ve dayanıklı çeşitlerin geliştirilmesi gibi konular, sektörün geleceği için stratejik öneme sahiptir. Bu yönde yapılacak çalışmalar, tarım sektörünün sürdürülebilirliğini ve üzüm yetiştiriciliğinin verimliliğini artıracaktır.

Kaynakça

Ağaoğlu, Y. S., Söylemezoğlu, G., Marasalı, B., Çalışkan, M., Ergül, A., & Türkben, C. (1998). Bazı yerli ve yabancı kökenli üzüm çeşitlerinin poliakrilamid jel elektroforez tekniği ile tane kökenli izoenzimlerden yararlanılarak ayrımları. *4. Bağcılık Sempozyumu Bildirileri*, 145-151.

Aktaş, M. (2013). *Şemdinli (Hakkari) Yöresinde Yetiştirilen Üzüm Çeşitlerinin Ampelografik Özeliklerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma* (yüksek lisans tezi, basılmamış) Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Van.

Anonim, (2021). Türkiye İstatistik Kurumu, Bitkisel Üretim İstatistikleri, 2020 data.tuik.gov.tr/bülten/index/bitkisel üretim istatistikleri (Erişim Tarihi: 11.12.2021)

Arroyo-Garcia, R., Ruiz-Garcia, L., Bolling, L., et al. (2006). Multiple origins of cultivated grapevine (*Vitis vinifera* L. *ssp. sativa*) based on chloroplast DNA polymorphisms. *Molecular ecology, 15*, 3707-3714.

Arslan, A. (2022). *Hakkari Yöresinde Doğal Olarak Yetişen Yabani Asma (Vitis vinifera L. ssp. Silvestris) Genotiplerinin ve Bazı Üzüm Çeşitlerinin Ampelografik ve Moleküler Karakterizasyonu* (doktora tezi). YYÜ**,** Fen Bilimleri Enstitüsü, Van.

Arslan, T. & Doğan, A. (2021). Hakkari Yöresinde Yabani Üzüm Potansiyeli. *Ahi Evran İnternational Conference on Scientifie Research,* 30 November - 1-2 December 2021, Full Texts Book. Kırşehir

Arslan, T. (2013). *Yüksekova (Hakkâri) Yöresinde Yetiştirilen Üzüm Çeşitlerinin Ampelografik Özeliklerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma* (yüksek lisans tezi, basılmamış) Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Van.

Arslan, T., Doğan, A., & Uyak, C. (2018). Ampelographic Identification of Grape Varieties Grown in Yüksekova (Hakkâri) Region. *Journal of Agricultural Faculty of Gaziosmanpaşa University (JAFAG)*, *35*(3), 217-226.

Bornice, M. (2015). Physiological study of Vitis vinifera L. subsp. sylvestris (Doctoral dissertation, University of Pisa).

Çelik, H., Ağaoğlu, Y.S., Fidan, Y., Marasallı, B. & Söylemezoğlu, G. (1998). *Genel Bağcılık.* Sunfidan A.Ş. Mesleki Kitaplar Serisi: 1, Ankara. 253.

Çelik, S. (2011). *Bağcılık (Ampeloloji) Cilt 1* (3. Baskı). Anadolu Matbaa San. ve Tic. Ltd. Şti., Tekirdağ, 428s.

Di Vecchi-Staraz, M., Laucou, V., Bruno, G., Lacombe, T., Gerber, S., Bourse, T., Boselli, M. & This, P. (2009). Low level of pollen-mediated gene flow from cultivated to wild grapevine: Consequences for the evolution of the endangered subspecies Vitis vinifera L. subsp. silvestris. *Journal of Heredity. 100,* 66-75.

Doğan, A., Arslan, T. & Uyak, C. (2020). Zap Vadisinde (Hakkari) Yetişen Yabani (Vitis vinifera L. subsp. Sylvestris (C.C.Gmeil) Hegi) Yapraklarının Sarmalık Olarak kullanım Olanaklarının Belirlenmesi. *Euroasia Journal of Mathematics, Engineering, Natural & Medical Science, 7*, 76-85.

Fidan, Y. (1985). *Özel Bağcılık.* AÜ, Ziraat Fakültesi, Yayın No: 930, Ankara. 401.

Gorbunov, I. V., & Lukyanov, A. A. (2021). New studies of wild-growing grapes of Kuban: ecology, morphology, variability. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 254, p. 01021). EDP Sciences.

Güleryüz, M. & Köse, C. (2004). Bağcılıkta Gen Transfer Çalışmaları. *Atatürk Üniv. Ziraat Fak. Derg. 35,* 241-246.

McGovern, P.E. (2003). *Ancient wine: search of origin of the viniculture*. Princeton University Press, New Jersey.

Ocete, R. F., Ocete, R., Lara, M., Renobales Scheifler, G., Valle Melón, J. M., Rodriguez-Miranda, A., & Morales, R. (2020). Traditional medicinal uses of the Eurasian wild grapevine in the Iberian Peninsula. *Anales del Jardín Botánico de Madrid 77* (2): e102 https://doi.org/10.3989/ajbm.2555

Ocete, R.R., Ocete,R.E., Perez, O.C., Izquierdo, M.A.P., Rustioni, L., Failla, O., Chipashvili, R. & Maghradza, D. (2012). Ecological and sanitary characteristics of the Eurasian wild grapevine (Vitis vinifera L. ssp. sylvestris (Gmelin) Hegi) in Georgia (Caucasian region). *Plant Genetic Resources, 10*(2), 155-162

Oraman, M. N. (1972). *Bağcılık Tekniği* II. Ankara Üniv. Ziraat Fak. Yayınları: 470, Ders Kitabı: 162, Ankara.

Revilla, E., Arroyo-Garcia, R., Bellido, A., Carrasco, D., Puig, A., & Ruiz-Garcia, L. (2018). Fingerprints of Anthocyanins and Flavonols in wild grapes (Vitis vinifera L. ssp. sylvestris (Gmelin) Hegi). *Grapes and Wines: Adv. Prod. Proces. Analy. Valorization*, *23*.

Riaz, S., Lorensiz, G., Valesco, D., Koehmstedt, A., Maghradze, D., Bobokashvili, Z., Musayev, M., Zduniç, G., Laucou, V., Walker, M.A., Failla, O., Preece, J.E., Aradhya, M. & Garcia, R.A. (2018). Genetic diversity analysis of cultivated and wild grapevine (Vitis ninifera L.) accessions around the Mediterranean basin and Central Asian. *BMC Plant Biology, 18*:137 *https://doi.org/10.1186/s12870-018-1351-0.*

Söylemezoğlu, G., Ağaoğlu, Y. S., Marasalı, B., Ergül, A., Çalışkan, M. & Türkben, C. (1998). Üzüm çeşitlerinin yaprak kökenli Kateşol oksidaz (Co), Peroksidaz (Per) ve Esteraz (Est) izoenzimlerinden yararlanarak tanımlanmaları. *4.Bağcılık Sempozyumu Bildirileri. 20–23 Ekim 1998, Yalova*. 138-144.

Tan, A. (1991). Ülkesel Genetik Kaynakları Araştırma Projesi. Bitki Gen Kaynakları Arşt. Enst. Menemen, İzmir.

This, P., Lacombe, T. & Thomas, M.R. (2006). Historical origins and genetic diversity of wine grapes. *Elsever, Review. Trends in Genetics, 22* (9)

Tushar, M. A. (2022). A review on pharmacological properties of vitis vinifera (Doctoral dissertation, Brac University).

GÜNEŞ ENERJİLİ ISITMA SİSTEMİNDEN TERMOELEKTRİK JENERATÖR İLE ELETKRİK ÜRETİMİ

ELECTRICITY GENERATION WITH THERMOELECTRIC GENERATOR FROM SOLAR HEATING SYSTEM

***Ömer Faruk DEMİRBAŞ*[1,2]**

[1]Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

[2]Aydın Mensucat Döşemelik Kumaş Sanayi ve Ticaret A.Ş., İstanbul-Türkiye

ORCID: 0009-0002-5620-2085

***Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK*[3]**

[3]Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Günümüzde artan enerji tüketimiyle birlikte, tükenen fosil yakıtlar insanoğlunu alternatif enerji kaynaklarına yöneltmektedir. Güneş enerjisi akla ilk gelen alternatif enerji kaynaklarından biridir. Güneş enerjisinden faydalanarak sıcak su üretimi günümüzde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu sistemdeki sıcak su kullanıma sunulmadan önce Peltierler aracılığıyla termoelektrik jeneratör sisteme entegre edilerek elektrik enerjisi üretimi sağlanabilir. Bu elektrik enerjisi Peltierler aracılığıyla üretilecektir. Peltierlerin çalışma prensipleri; bir yüzeyi sıcak bir yüzeyi soğuk yüzey olması durumunda yapısında bulunan P ve N tipi yarı iletkenlerin birbirine bakır plakalarla seri bağlanması sonucunda gerilim üretmesine dayanır. Peltierlerin sıcak ve soğuk yüzeyleri seramik yapıdan oluşmaktadır, seramik yapı ısı enerjisini iletir fakat elektrik enerjisi bakımından yalıtkan özellik göstermektedir. Elektrik enerjisini iletmemesi, sistemde üretilen elektrik enerjisinin bakır plakalar aracılığıyla kontrollü olarak sistem dışına aktarılmasını sağlamaktadır. Bu sistemde sıcak ve soğuk yüzeyler arasındaki sıcaklık farkı arttıkça üretilen gerilim değeri de Peltier kapasitesi ve yapısına bağlı olarak artmaktadır. Sonlu elemanlar yöntemi ile çalışan Ansys programı kullanılarak uygun malzeme ve mesh atamasından sonra sınır şartları belirlenerek bir adet Peltier ile çalışan termoelektrik jeneratör için yapılan analizler sonucunda; 50 derecelik sıcaklık farkında 1,1178 mV, 90 derecelik sıcaklık farkında 1,7415 mV ve 110 derecelik sıcaklık farkında 1,9764 mV değerleri bulunmuştur. Sistem ise şu şekilde olacaktır; fabrika çatısında kurulan güneş enerjisi aracılığıyla sıcak su elde edilecek. Bu sıcak su borular aracılığıyla çatının altına monte edilmiş Peltierlerin sıcak yüzeyinin üzerinden geçirilecek sonrasında kullanıma sunulacaktır. Bu sistem sayesinde güneş enerjisi ile üretilen sıcak su kullanım için iletilirken, elektrik enerjisi üretimi de sağlanmış olacaktır. Güneş enerjisi ile Sakarya şartlarında yaklaşık 65-80C° sıcaklarında sıcak su elde edilecektir. Peltierlerin soğuk yüzeyinin ise yaklaşık 30C° olacağı düşünüldüğünde Peltierlerin sıcak ve soğuk yüzey arası sıcaklık farkı 35-50C° aralığında olacaktır. Bu sıcaklık farklarında üretilen maksimum elektrik gerilim değerleri ise sırasıyla 0,8708 mV ve 1,1178 mV olacaktır. Bu gerilim değerleri bir adet Peltier için hesaplanmıştır, birden fazla Peltierin birbirine seri olarak bağlanması sonucu gerilim değeri artacaktır, güneş enerjisinin sıcak su kapasitesi, uygun ortam şartları ve ihtiyaç duyulan elektrik enerjisine göre kullanılan Peltier sayısı optimum sayıda belirlenebilir. Bu gerilim değerleri bir inverter aracılığıyla 220V'a çıkarılması durumunda ise elektrikli aletler çalıştırılabilecektir.

Anahtar kelimeler: Termoelektrik jeneratör, Peltier, Güneş enerjisi, İnverter

Abstract

Today, with increasing energy consumption, depleting fossil fuels lead mankind to alternative energy sources. Solar energy is one of the first alternative energy sources that come to mind. Hot water production by utilizing solar energy is widely used today. Before the hot water in this system is put into use, electric energy can be generated by integrating a thermoelectric generator into the system through pelletizers. This electrical energy will be generated through Peltiers. The working principles of the Peltiers are based on the fact that the P and N type semiconductors in its structure produce voltage as a result of series connection of copper plates to each other in case of a hot surface and a cold surface. The hot and cold surfaces of the Peltiers consist of a ceramic structure, the ceramic structure conducts heat energy but is insulating in terms of electrical energy. The fact that it does not conduct electrical energy allows the electrical energy generated in the system to be transferred out of the system in a controlled manner through copper plates. In this system, as the temperature difference between the hot and cold surfaces increases, the voltage value generated increases depending on the Peltier capacity and structure. As a result of the analysis made for one Peltier-powered thermoelectric generator by determining the boundary conditions after the appropriate material and mesh assignment using the Ansys program working with the finite element method; 1.1178 mV at a temperature difference of 50 degrees, 1.7415 mV at a temperature difference of 90 degrees and 1.9764 mV at a temperature difference of 110 degrees. The system will be as follows; hot water will be obtained through solar energy installed on the factory roof. This hot water will be passed through the pipes over the hot surface of the Peltiers mounted under the roof and then it will be put into use. Thanks to this system, hot water produced with solar energy will be transmitted for use, while electrical energy generation will also be provided. With solar energy, hot water will be obtained at temperatures of approximately 65-80C° under Sakarya conditions. Considering that the cold surface of the Peltiers will be approximately 30C°, the temperature difference between the hot and cold surface of the Peltiers will be in the range of 35-50C°. The maximum electrical voltage values produced at these temperature differences will be 0.8708 mV and 1.1178 mV, respectively. These voltage values are calculated for one Peltier, the voltage value will increase as a result of connecting more than one Peltier in series with each other, the optimum number of Peltiers used can be determined according to the solar hot water capacity, suitable ambient conditions and the required electrical energy. If these voltage values are increased to 220V through an inverter, electrical appliances can be operated.

Keywords: Thermoelectric generator, Peltier, Solar energy, Inverter

Giriş

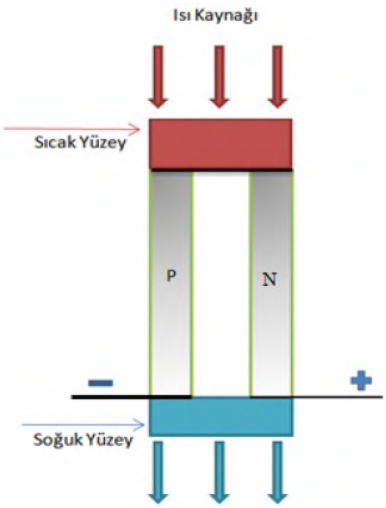
Dünyanın artan nüfusuyla birlikte enerji tüketimi de artış göstermektedir. Artan enerji ihtiyacına karşılık fosil yakıt kaynakları ise azalmaktadır. Enerji ve Tabii Kaynakların Bakanlığı'nın açıkladığı verilere göre; 2022 yılında Türkiye'de elektrik üretiminin %34,6'sı kömürle, %22,2'si doğalgazla, %20,6'sı hidrolik enerjiden, %10,8'i rüzgârdan, %4,7'si güneşten, %3,3'ü jeotermal enerjiden ve %3,7'si diğer kaynaklardan üretilmiştir. Bu veriler incelendiğinde elektrik gibi insanoğlunun en temel ihtiyaçlarından biri olan enerji kaynağının ülkemizde büyük ölçüde fosil yakıtlara bağlı olarak üretildiği görülmektedir (T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı 2022).

Elektrik üretimine alternatif kaynaklarlar bulmanın önemi her geçen gün daha da artacağı görülmektedir. Termoelektrik jeneratör sistemi, elektrik üretimine alternatif bir sistemdir. Özellikle incelemesi yapılan tekstil fabrikası gibi, bünyesine güneş enerji paneli yerleştirilebilecek hemen her yerde bu sistem kurulup uygulanabilecektir.

Materyal Method

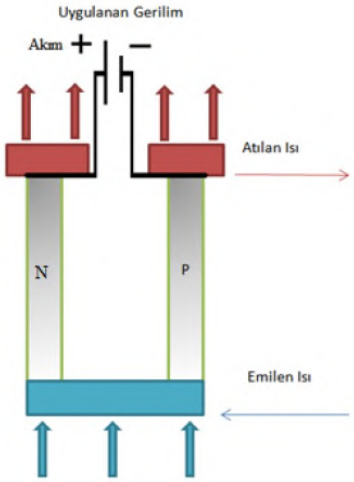
Termoelektrik jeneratör sisteminin en temel elemanı Peltier'dir. Peltier, kare şekilden oluşmaktadır. Yapısında alt ve üst tabaka seramik plakadan, seramik plaka içerisi P ve N tipi yarı iletken malzemeler ve bu malzemeleri birbirine seri olarak bağlayan bakır plakalardan oluşmaktadır. Temel çalışma prensibi Seebeck Etkisi'ne göredir. Seebeck etkisi, ısı enerjisinin doğrudan elektrik enerjisine

çevrilmesine denmektedir (Kayabaşı and Kaya 2019)(Gürcan and Yakar 2021)(Yağmur and Taşdelen 2019).

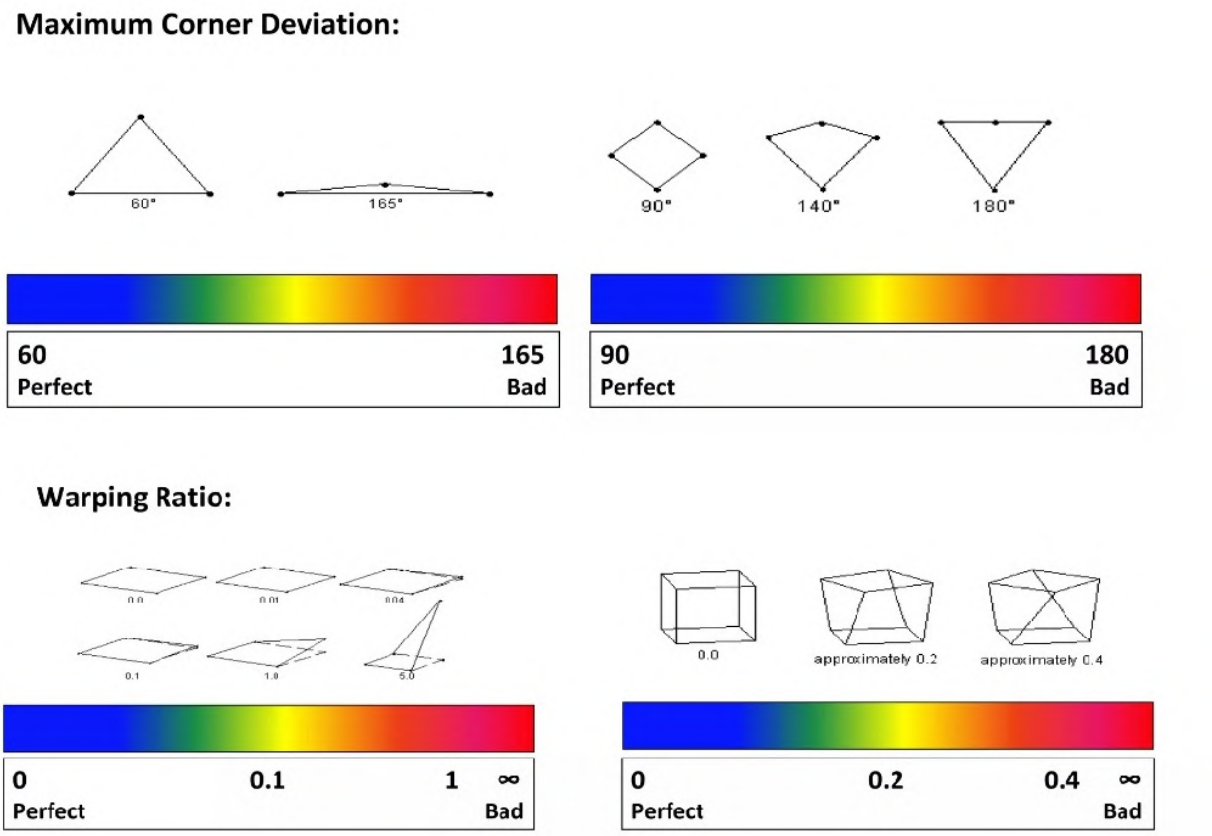
Şekil 1. Seebeck Etkisi (Kayabaşı and Kaya 2019)

Seebeck etkisinin tam tersi olan, elektrik akımının sıcaklık farkına dönüşümüne ise Peltier Etkisi denmektedir. Bu etki sayesinde, elektrik akımı verildiğinde Peltier yüzeyleri arasında sıcaklık farkı oluşturur (Kayabaşı and Kaya 2019).

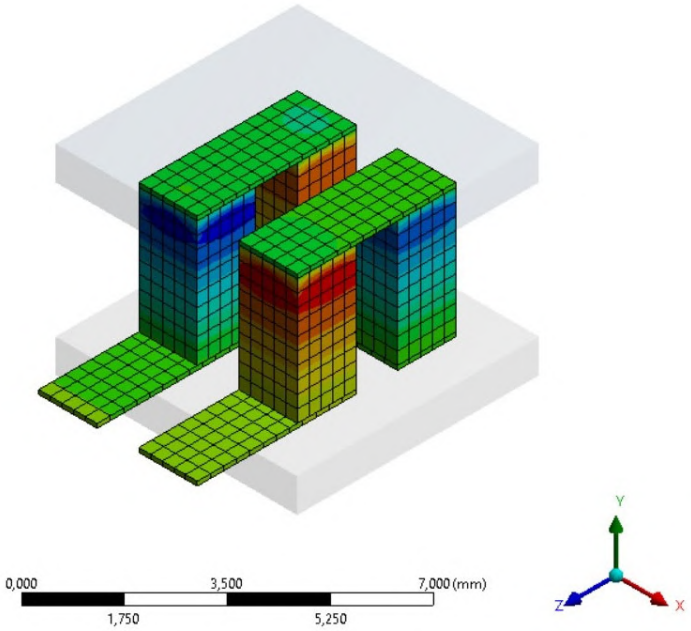
Şekil 2. Peltier Etkisi (Kayabaşı and Kaya 2019)

Peltierlerin bir yüzeyi sıcak, diğer yüzeyi ise soğuk olarak tutulduğunda, sıcaklık farkı ve Peltier'in çalışma kapasitesine göre elektrik gerilimi üretimi sağlanmaktadır. Analizler sonlu elemanlar yöntemiyle çalışan Ansys kullanılarak yapılmıştır. Analiz yapılmadan önce tasarım SolidWorks kullanılarak yapılmış ve tasarım Ansys'e aktarılmıştır. Aktarılan tasarıma ilk olarak uygun malzeme ataması yapılmıştır (Bu malzemelerden Ansys kütüphanesinde olmayan malzemeler manuel olarak eklenmiştir.). Malzeme ataması tamamlandıktan sonra tasarıma uygun mesh ataması yapılarak Ansys üzerinde Quality sekmesi aracılığıyla kontroller yapılmıştır. Mesh elemanlarının uygunluğu Quality sekmesinden de kontrol edildikten sonra uygun sınır şartları belirlendikten sonra analiz yapılmıştır. Aşağıdaki şekil 3.'da örneği verildiği gibi mesh metrik spektrumları vardır (Ozen 2014) (Student et al. 2021).

Şekil 3. Bazı Mesh kalite spekturumları (No Title n.d.)

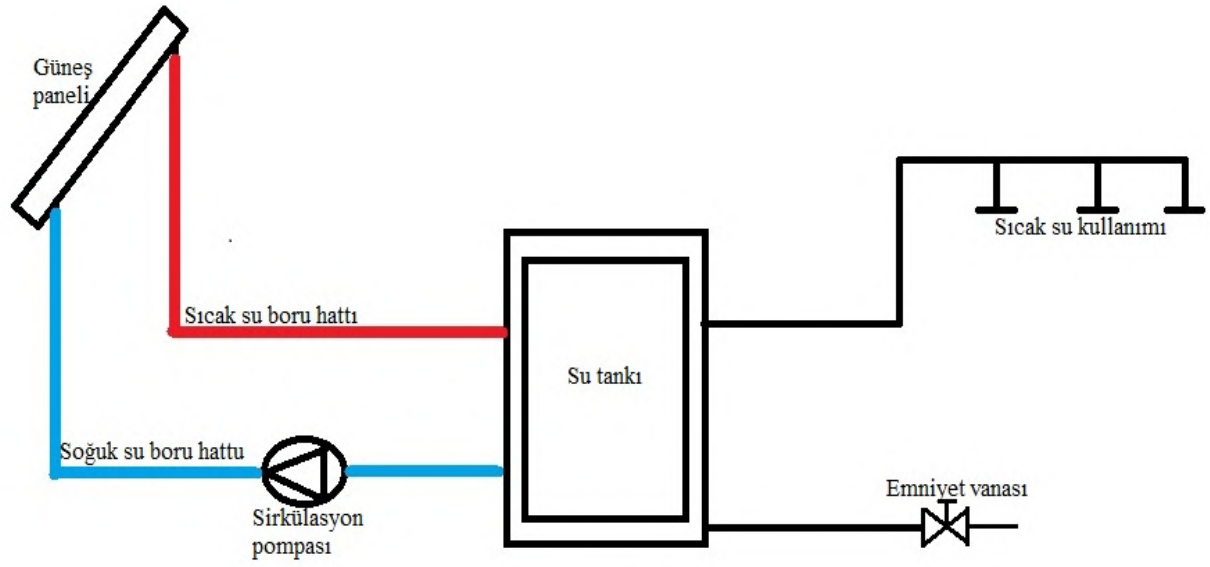
Mesh atama işlemi tamamlandıktan sonra quality kısmından atanan mesh elemanlarının değerleri grafik olarak incelenip mesh metrik spekturumlarıyla kıyaslanabilir. Kıyas sonucu spekturum grafiğine göre uygun aralıktaysa analizin bir sonraki adımına geçilir. Mesh elemanları spekturumun kabul edilemeyecek kısmında ise başa dönülerek tekrardan mesh eleman ataması yapılmalıdır.

Şekil 4. Analizi yapılmış Peltier'in bir kısmı

İlk olarak güneş enerjisi sistemi montajı yapılacaktır. Güneş enerjisi sistemi monte edildikten sonra, sıcak su ihtiyacı karşılanmış olacaktır. Bu sıcak su borularla kullanılacak yere taşınırken, boru üzerine Peltier montajı yapılacak ve termoelektrik jeneratör sistemi kurulacaktır (Gürcan and Yakar 2021).

Aşağıdaki şekilde sistemin şeması verilmiştir. Kırmızı olarak işaretli borulardan sıcak su geçecektir. Bu sıcak su boru hattından alınacak ısı enerjisi kullanılmak için termoelektrik jeneratör sistemi buraya yerleştirilecektir.

Şekil 5. Sistem şeması

Bu sayede hem elektrik üretimi hem de sıcak su üretimi yapılacaktır. Termoelektrik jeneratör sisteminin yapısında hareketli parça olmayışı, bakım maliyetini minimize etmektedir.

Bulgular ve Tartışma

Sakarya şartlarında incelemesi yapılan fabrikada, güneş enerjisi sistemi kurulduğunda 65-80°C sıcaklığında sıcak su elde edilebilecektir. Peltierlerin soğuk yüzeyinin yaklaşık 30°C olacağı düşünülerek gerekli analizler yapıldığında aşağıdaki tabloda bulunan değerler bir adet Peltier kullanılması durumunda üretilebilecek gerilim değerleridir (No Title n.d.).

Tablo 1. Gerilim değerleri

SOĞUK YÜZEY (C°)	SICAK YÜZEY (C°)	SICAKLIK FARKI (C°)	BULUNAN MAKS. GERİLİM (mV)
30	65	35	0,8708
30	80	50	1,1178
30	120	90	1,7415

Birden fazla Peltier'in birbirine seri olarak bağlanması sonucu gerilim değeri artacaktır. Sistemin uygunluğuna ve duyulan elektrik ihtiyacına göre Peltier sayısı arttırılabilir. Peltier montajı sonrasında inverter sisteme eklenerek 220V elektrik enerjisi elde edilebilir. Bu enerji ihtiyaç duyulan yerlere kablolarla taşınarak kullanılabilir.

İhtiyaç duyulması halinde sisteme akü ve akü şarj devresi eklenebilir. Akü şarj devresi akünün şarj olması için gereklidir. Havanın kapalı olduğu, sıcak su kullanımının fazla olduğu ya da güneşin az

çıktığı günlerde; akü ile depo edilen enerji kullanılabilir. Sisteme akü eklenmesi durumunda inverter sistemi aküden sonra olacaktır.

Sonuç

Teorik çalışma sonucu bulunan veriler incelendiğinden, sistemin elektrik üretimi için alternatif bir çözüm olabileceği görülmüştür. Termoelektrik jeneratör sistemin tekstil sektörü gibi güneş enerjisi kullanılarak başka sektörlerde de kullanılabileceği görülmüştür. Bu sistem kurulduktan sonra güneş enerjisinden faydalanılarak hem sıcak su hem de elektrik üretilecektir. Ayrıca şu an da Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın güneş enerjili sistemler için hibe destek programı vardır. Hibe sayesinde güneş enerji sisteminin kendini amorti etme süresi kısalacaktır (T.C. Tarım ve Orman Bakanlığı 2023).

Güneş enerjisi ve termoelektrik jeneratör sistemlerinin ilerleyen yıllarda geliştirilerek veriminin arttırılması sonucu çok küçük alanlara yerleştirilen güneş panelleriyle hem elektrik hem de sıcak su üretilerek kendi kendine yeten yapılar oluşturulabilir. Enerjide fosil yakıtlara yani dış ülkelere bağımlılığın azalması Türkiye'yi her yönden pozitif etkileyecektir (Usupbeyli and Uçak 2015).

Kaynakça

Gürcan, Ali, and Gülay Yakar. 2021. "Farklı Dış Ortam Sıcaklıklarında Kullanılan Bir Termoelektrik Jeneratör Sisteminin Isı Alıcısının Optimizasyonu Optimization of the Heat Sink of a Thermoelectric Generator System Used at Different Outdoor Temperatures." : 0–2.

Kayabaşı, Ramazan, and Metin Kaya. 2019. "Fotovoltaik Modüllerin Atık Isılarından Termoelektrik Jeneratör İle Elektrik Üretimi." *European Journal of Science and Technology* (16): 310–24.

"No Title." httpswww.slideshare.netmuhammedkeklik5-mesh-control-2.

———. https://www.prowindanismanlik.com/gunes-enerjisi-tesvikleri-ges-yatirim-tesvik-belgesi/.

Ozen, Metin. 2014. "Meshing Workshop." *Ozen Engineering, Inc.*: 116. https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjLm6XbkuzQAhUiSo8KHbt-BfQQFggZMAA&url=https%3A%2F%2Fwww.ozeninc.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2014%2F11%2FMESHING_WORKSHOP_2014.pdf&usg=AFQjCNF9XlppoNnerRk9_TntOF_IfH.

T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı. 2022. "No Title." https://enerji.gov.tr/bilgi-merkezi-enerji-elektrik#:~:text=2022 yılında elektrik üretimimizin%2C 4,si diğer kaynaklardan elde edilmiştir.

T.C. Tarım ve Orman Bakanlığı. 2023. "No Title." https://www.tarimorman.gov.tr/Konular/Tarimsal-Destekler.

Usupbeyli, Akın, and Sefer Uçak. 2015. "TÜRKİYE ' DE PETROL TÜKETİMİ VE EKONOMİK BÜYÜME Türkiye ' de Petrol Tüketimi ve Ekonomik Büyüme Arasındaki Nedensel l Ik İlişkisi Giriş." (3): 769–87.

Yağmur, Yakup, and Kubilay Taşdelen. 2019. "Termoelektrik Üreteç Ile Kalorifer Radyatörlerinden Elektrik Üretiminin Deneysel İncelenmesi Experimental Analysis of Producing Electrical Energy From The Radiator Using Thermoelectric Generator." 3(2): 152–60.

TEKSTİL FABRİKASINDA RAM ATIK BACA GAZI ISISINDAN TERMOELEKTRİK JENERATÖRLE ELEKTRİK ÜRETİMİ

ELECTRICITY GENERATION FROM WASTE CHIMNEY EXHAUST HEAT WITH THERMOELECTRIC GENERATOR IN A TEXTILE FACTORY

***Ömer Faruk DEMİRBAŞ*[1,2]**

[1]Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

[2]Aydın Mensucat Döşemelik Kumaş Sanayi ve Ticaret A.Ş., İstanbul-Türkiye

ORCID: 0009-0002-5620-2085,

***Doç. Dr. Mustafa ERTÜRK*[3]**

[3]Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Ram makinası, tekstil fabrikasında kumaşı kurutmaya ve çeşitli apre işlemlerini yapmaya yaramaktadır. Sakarya da bir tekstil fabrikasında bulunan ram makinaları incelenmesi sonucu ortama ve atmosfere bacadan atık ısı yaydığı tespit edilmiştir. Bu fabrikada ram baca uzunluğu 12 metredir. İncelemesi yapılan fabrikanın elektrik giderleri incelendiğinde özellikle son 2 yılda ciddi artış göstermiştir. Bu artış da göz önüne alındığında alternatif enerji kaynaklarına yönelmek kaçınılmaz hale gelmektedir. Hali hazırda var olan atık ısının tekrardan enerji olarak kullanılabilmesi için termoelektrik jeneratör sistemiyle elektrik enerjisi üretimi amaçlanmıştır. Termoelektrik jeneratör sistemi temel olarak yapısında bulunan Peltierlerden oluşmaktadır. Peltierler 4cmx4cm kare kesitlidirler. Bünyesinde P tipi ve N tipi yarı iletken malzemeleri, birbirine çapraz olarak bakır iletkenlerle seri bağlı şekilde bulundurur. Bu yarı iletken malzemelerin en temel özelliği bir yüzey sıcak bir yüzey soğuk olduğunda yani yüzeyler arası sıcaklık farkı oluştuğunda üzerlerinden gerilim geçirmeleridir (bunun tam tersi de mevcuttur yani sisteme gerilim verildiğinde Peltierin bir yüzeyi ısınır diğer yüzeyi ise soğur). Peltierin üst ve alt yüzeyi ise ısıyı iletip elektriği iletmemesi için seramik yapıdan oluşmaktadır. İncelemesi yapılan ram makinaları bir gün içerisinde; 230C° sıcaklıkta yaklaşık 14-15 saat günün kalan zamanında ise 150C° sıcaklıkta çalışmaktadırlar. Bu sıcaklık verileri dikkate alınıp, Peltierlerin uygun çalışma sıcaklıkları ve ortama kaybolacak ısı düşünüldüğünde; sonlu elemanlar metodu ilkesine dayanarak çalışan Ansys ile uygun malzeme seçimi, mesh ataması ve ortam sınır şartları verilerek analiz yapıldığında 150 derece sıcaklık farkı için bir adet Peltier kullanılması durumunda 2,6244 mV, 70 derece sıcaklık farkı için bir adet Peltier kullanılması durumunda ise 1,4256 mV maksimum gerilim değerleri bulunmuştur. Üretilen bu değerler sıcaklık farkına bağlı olarak değişkenlik gösterecektir. Birden fazla Peltierin birbirine seri olarak bağlanması sonucu oluşan maksimum gerilim değeri de artacaktır. Oluşan gerilim değeri inverter aracılığıyla 220V'a dönüştürülerek elektrikli aletlere iletilebilecektir. Ayrıca ihtiyaç olması durumunda akü ve akü şarj cihazının sistemi eklenmesiyle sürekli hazır olarak enerji elde edilebilir. Fabrikanın haftada 6 gün çalışıp 1 gün kapalı olduğu düşünüldüğünde, depo edilen bu enerji kullanılarak tasarruf edilebilir.

Anahtar kelimeler: Termoelektrik jeneratör, Atık ısı, Baca gazı, Ram makinesi, Peltier, İnverter

Abstract

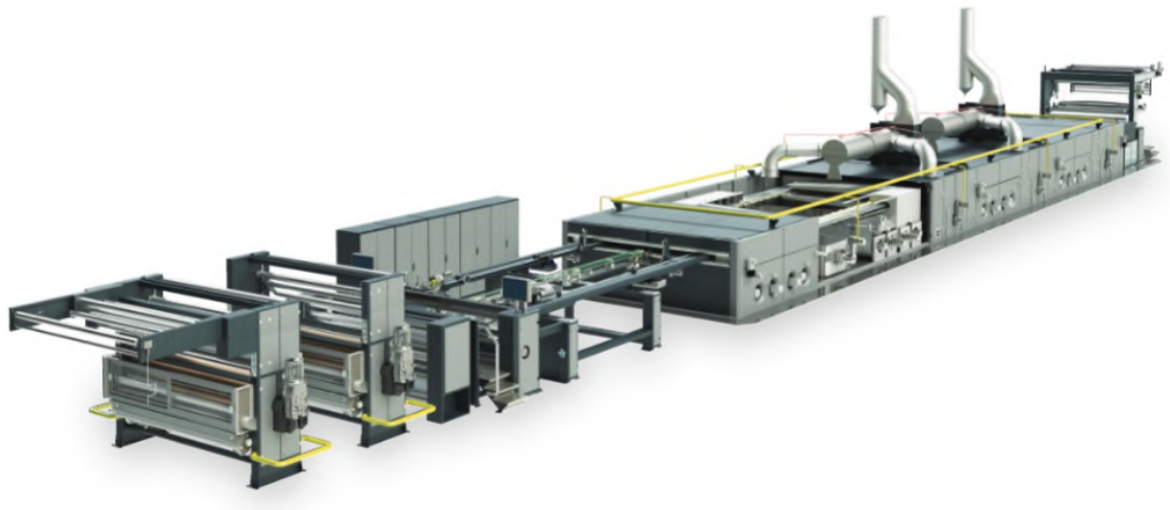
The ram machine is used to dry the fabric and perform various finishing processes in the textile factory. As a result of the examination of the stenter machines in a textile factory in Sakarya, it was

determined that it emits waste heat from the chimney to the environment and atmosphere. The stenter chimney length in this factory is 12 meters. When the electricity costs of the factory examined are analyzed, it has increased significantly especially in the last 2 years. Considering this increase, it becomes inevitable to turn to alternative energy sources. In order to reuse the existing waste heat as energy, it is aimed to generate electrical energy with the thermoelectric generator system. The thermoelectric generator system basically consists of Peltiers in its structure. Peltiers are 4cmx4cm square cross-section. It contains P-type and N-type semiconductor materials in series with copper conductors diagonally connected to each other. The most basic feature of these semiconductor materials is that when one surface is hot and the other is cold, that is, when there is a temperature difference between the surfaces, they pass voltage through them (vice versa, that is, when voltage is applied to the system, one surface of the Peltier heats up and the other surface cools down). The upper and lower surfaces of the Peltier are made of ceramic structure to conduct heat and not conduct electricity. The stenter machines examined work at 230C° for about 14-15 hours in a day and at 150C° for the rest of the day. When these temperature data are taken into consideration and the appropriate operating temperatures of the Peltiers and the heat to be lost to the environment are considered; When analyzed with Ansys, which works based on the principle of finite element method, by giving appropriate material selection, mesh assignment and ambient boundary conditions, maximum voltage values of 2.6244 mV were found in case of using one Peltier for 150 degree temperature difference and 1.4256 mV in case of using one Peltier for 70 degree temperature difference. These values will vary depending on the temperature difference. The maximum voltage value generated by connecting more than one Peltier in series with each other will also increase. The resulting voltage value can be converted to 220V through the inverter and transmitted to electrical appliances. In addition, when needed, energy can be utilized continuously by adding batteries and a battery charger to the system. Considering that the factory works 6 days a week and is closed 1 day a week, this stored energy can be saved by using it when necessary.

Key Words: Thermoelectric generator, Waste heat, Chimney exhaust, Stenter, Peltier, Inverter

Giriş

Tekstilde ram ya da ramöz makinası, boyahanede boyandıktan sonra ıslak durumunda geçen kumaşın kurutulması ya da daha farklı (anti bakteriyal özellik, güç tutuşurluk, su kaydırıcı vb.) apre işlemlerinin yapılmasında kullanılır. Ram makinalarına kumaş enine yerleştirilir. Enine yerleşen kumaşları makine içerisindeki iğneler kenarlarından tutarak kumaşı makine içine alır. Makine içerisinde kumaşın her iki yüzüne de işlem yapılabilmektedir. İhtiyaç durumunda göre makine hızı, sıcaklığı ya da içerisinde bulunan kimyasal malzemesi değiştirilmektedir. Ram makinalarının çalışması esnasında oluşan buhar baca aracılığıyla sistem dışına taşınmaktadır. Artan enerji maliyetlerine alternatif bir çözüm olabileceği sebebiyle baca gazının ortama yaydığı atık ısının elektrik enerjisine dönüştürülmesi amaçlanmıştır (TOĞAÇ ŞAĞBAN and ÖZGEN 2018).

Şekil 1 Ram makinası (Has n.d.)

Materyal Method

Termoelektrik jeneratör sistemi temel olarak yapısında bulunan bir ya da birden fazla sayıdaki Peltier'den oluşmaktadır. Peltierlerin temel çalışma prensibi sıcaklık farkına göre bünyesinde bulunan P ve N tipi yarı iletken malzemelerin özellikleriyle gerilim oluşturmalarıdır. Peltierler 4cmx4cm kare yapıdan oluşur. Yarı iletken malzemeleri dışarda seramik plaka kaplamaktadır. Seramik plaka ısıyı Peltier içine taşır. Yarı iletken malzemeler kendi içerisinde bakır plakalar sayesinde seri bağlıdır. Isı enerjisinin doğrudan elektrik enerjisine dönüşümüne Seebeck Etkisi denmektedir. Tam tersi de mevcuttur. Elektrik enerjisinin ısı enerjisine dönüşümüne ise Peltier Etkisi denmektedir (Kayabaşı and Kaya 2019)(Gürcan and Yakar 2021)(Yağmur and Taşdelen 2019).

İncelemesi yapılan tekstil fabrikasında bulunan ram makinalarının 12 metre uzunluğunda bacası vardır. İncelemesi yapılan fabrika için ram makinaları; günde 14-15 saat 230°C'de, kalan zamanda ise 150°C'de çalışmaktadır.

Analizler yapılmadan önce Solidworks kullanılarak modelleme yapılmıştır. Modelleme, sonlu elemanlar yöntemiyle çalışan Ansys'e aktarılmıştır. Ansys'e aktarım sonrasında uygun malzeme ataması yapılmıştır (P ve N tipi yarı iletken malzemeler Ansys kütüphanesinde bulunmadığı için manuel olarak eklenmiştir, diğer malzemeler kütüphaneden seçilmiştir). Malzeme ataması sonrasında ise uygun Mesh ataması yapılmıştır. Mesh ataması Ansys'in kendi içerisinde bulunan Quality sekmesinden, ideal mesh metrik spektrumlarıyla karşılaştırılarak yorumlanmıştır. Aşağıdaki şekilde bazı mesh kalitelerinin ideal spektrumları gösterilmiştir (Student et al. 2021)(Özbaş and Ay 2023).

Skewness mesh metrics spectrum:

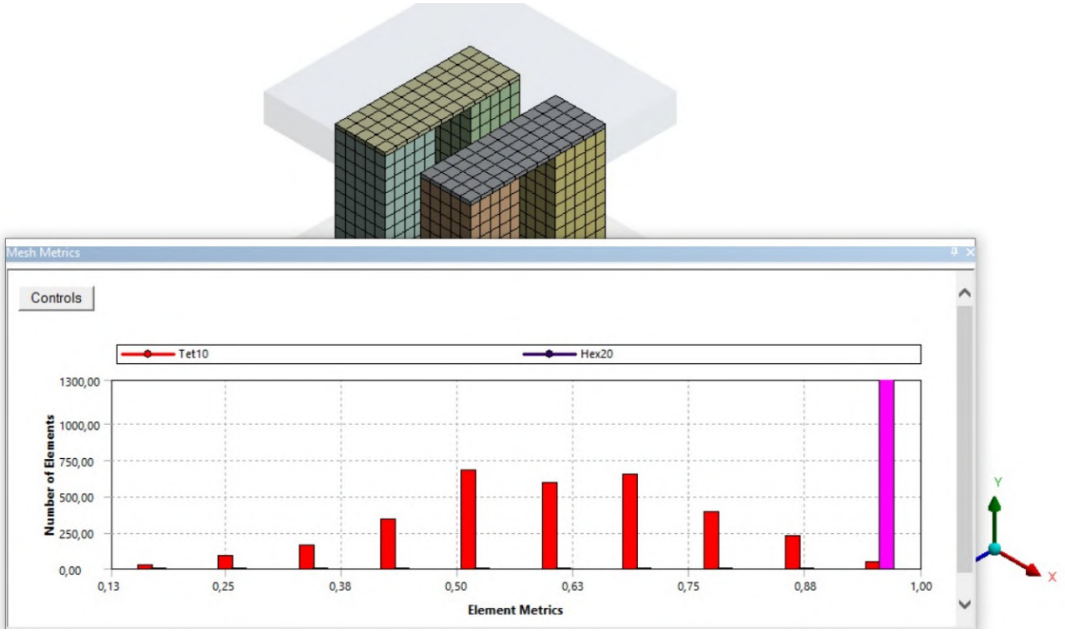
Excellent	Very good	Good	Acceptable	Bad	Unacceptable
0-0.25	0.25-0.50	0.50-0.80	0.80-0.94	0.95-0.97	0.98-1.00

Orthogonal Quality mesh metrics spectrum:

Unacceptable	Bad	Acceptable	Good	Very good	Excellent
0-0.001	0.001-0.14	0.15-0.20	0.20-0.69	0.70-0.95	0.95-1.00

Şekil 2 Skewness ve Orthogonal Quality mesh metrik spekturumları (No Title n.d.)

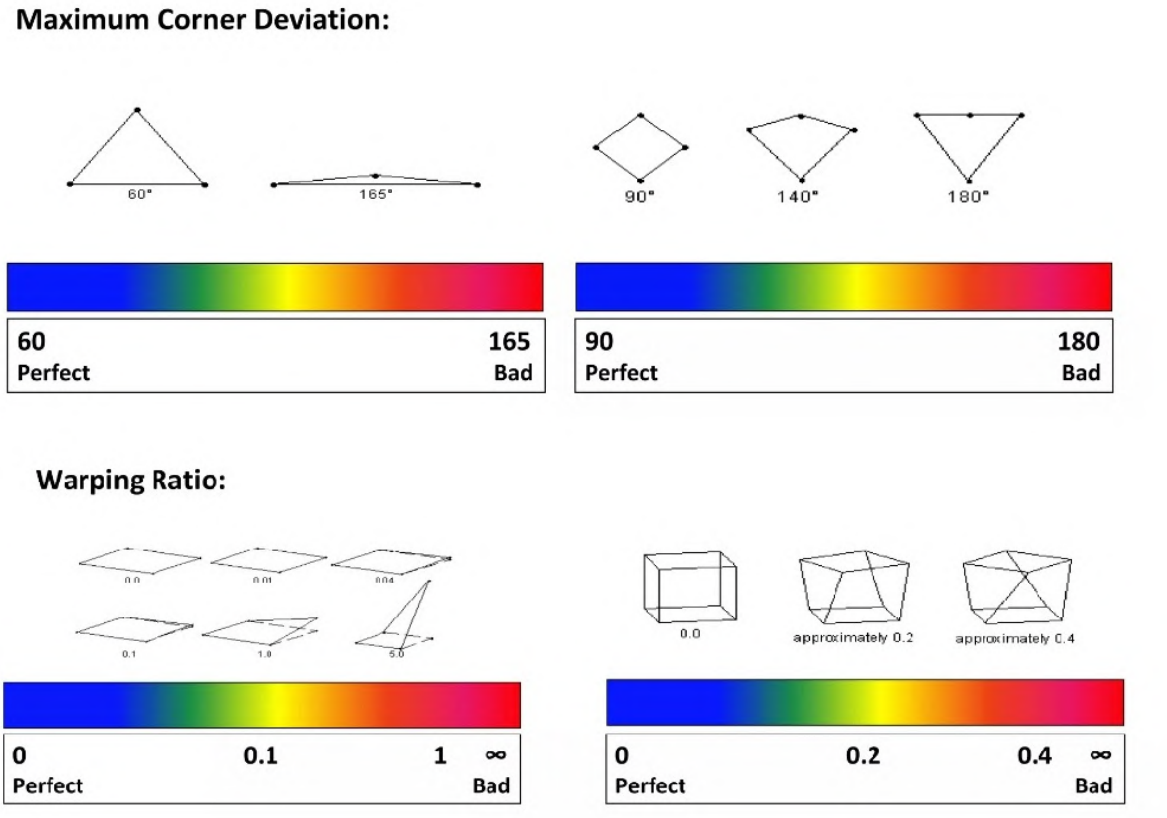
Aşağıdaki şekilde ise mesh işlemi tamamlanmış analizin değerleri verilmiştir.

Şekil 3. Orthogonal Quality Mesh grafiği

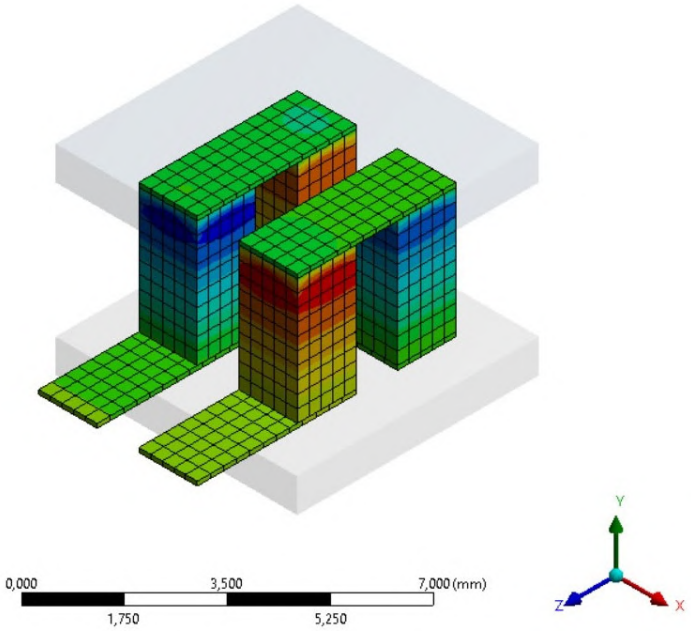
Şekil 2. ve 3.'den görüleceği üzere mesh elemanlarının büyük bir kısmı spekturumda en iyi bölgede, kalan mesh elemanları ise spekturumda iyi olarak ayrılmış bölgede bulunmaktadır.

Aşağıdaki şekil 4.'de ise farklı mesh kalite spekturumları verilmiştir, bu örnekleri sayısı arttırılabilir. En doğru mesh işlemi yapabilmek için bütün kalite parametreleri göz önünde bulundurulmalıdır (Ozen 2014).

Şekil 4. Mesh kalite spekturumları (No Title n.d.)

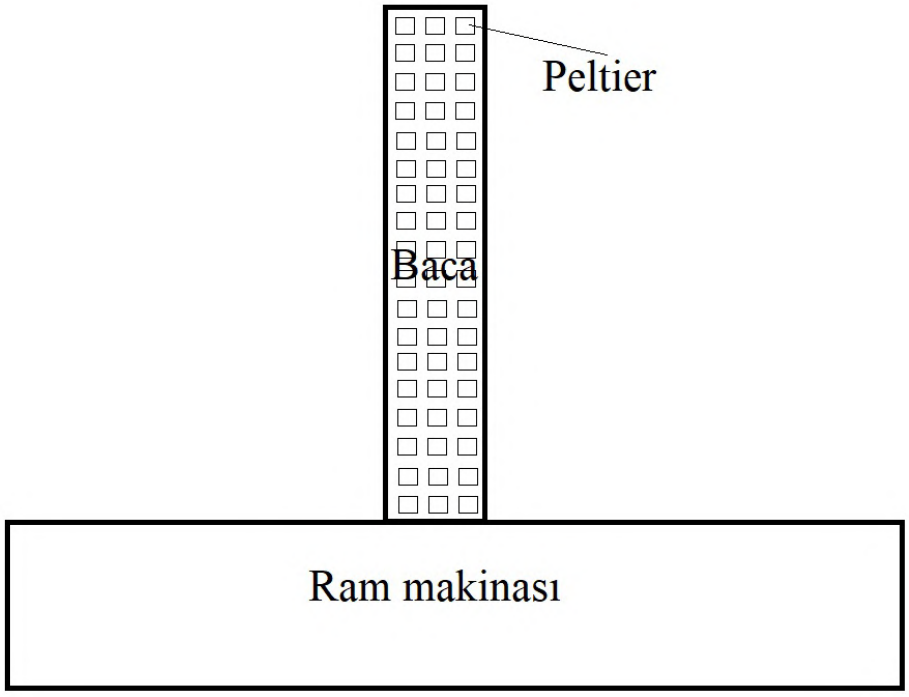
Mesh ataması sonrasında uygun sınır şartları belirlenerek analiz tamamlanmıştır.

Şekil 5. Analizi tamamlanmış model

Peltierler baca etrafına monte edilecektir. Peltierlerin sayısı ihtiyaç ve ortam şartlarına göre optimum olarak belirlenebilir.

Aşağıdaki şekilde temel sistem elemanları gösterilmiştir. Şekil temsili olarak sistemin anlaşılabilmesi içindir.

Şekil 6. Sistem şeması

Bulgular ve Tartışma

Sakarya'daki tekstil fabrikasında bulunan ramlara göre uygun ortam şartları belirlenmiştir. Peltier için soğuk yüzeyin 30°C, sıcak yüzeyin ise 40 ve 120°C olması durumunda bulunan gerilim değerleri aşağıdaki tabloda verilmiştir. Aşağıdaki değerler bir adet Peltier kullanılması durumunda bulunan değerlerdir, Peltier sayısı artarsa aşağıdaki değerler değişecektir.

Tablo 1. Gerilim değerleri

SOĞUK YÜZEY (C°)	SICAK YÜZEY (C°)	SICAKLIK FARKI (C°)	BULUNAN MAKS. GERİLİM (mV)
30	40	70	1,4256
30	120	150	2,6244

Birden fazla Peltier'in birbirine seri olarak bağlanması sonucu oluşan gerilim değeri arttırılabilir. Artan gerilim değeri bir inverter aracılığıyla istenen voltaja çıkarılarak kullanılabilir. Fabrika çalıştığı sürece ram makinaları çalışmaya devam etmektedir bu sebeple akü gibi enerji depolama cihazı sisteme eklenmemiştir.

Sonuç

Elektrik üretimi için alternatif bir çözüm sunulmuştur. Sunulan çözümde kullanılacak olan termoelektrik jeneratör sisteminin ram makinalarında kullanılması önerilmiştir. Özellikle tekstil sektörü olmak üzere, atık ısı oluşturan makinaların kullanıldığı başka sektörlerde de termoelektrik jeneratör sistemi kullanılarak elektrik üretimi gerçekleştirilebilir. İncelemesi yapılan tekstil fabrikasının 2021 ile 2023 yılları arasında elektrik tüketim birim fiyatı 8,6 kat artmıştır. Bu artış dikkate alındığında, elektrik üretimine alternatif çözüm olarak sunulan bu projenin deneyi yapılması gerekmektedir. Ansys kullanılarak simülasyonu yapılan analizin gerçek ortam şartlarında yapılan deney sonuçlarıyla arasındaki hata yüzdesi çıkarılmalıdır. Hata yüzdesine göre sistem tam olarak faaliyete geçirilmeli ya da en başa dönülerek tekrar analizleri ve hesaplamaları yapılmalıdır.

Kaynakça

Gürcan, Ali, and Gülay Yakar. 2021. "Farklı Dış Ortam Sıcaklıklarında Kullanılan Bir Termoelektrik Jeneratör Sisteminin Isı Alıcısının Optimizasyonu Optimization of the Heat Sink of a Thermoelectric Generator System Used at Different Outdoor Temperatures." : 0–2.

"Has."

Kayabaşı, Ramazan, and Metin Kaya. 2019. "Fotovoltaik Modüllerin Atık Isılarından Termoelektrik Jeneratör İle Elektrik Üretimi." *European Journal of Science and Technology* (16): 310–24.

"No Title." https://forum.ansys.com/forums/topic/what-is-the-source-of-mesh-quality-spectrum/.

———. httpswww.slideshare.netmuhammedkeklik5-mesh-control-2.

Özbaş, Engin, and Furkan Ay. 2023. "Araştırma Makalesi Termoelektrik Jeneratör İçin Pasif Soğutucuda Akışkan Olarak Trafo Yağı Kullanımının Deneysel İncelenmesi." : 77–81.

Ozen, Metin. 2014. "Meshing Workshop." *Ozen Engineering, Inc.*: 116. https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjLm6XbkuzQAhUiSo8KHbt-BfQQFggZMAA&url=https%3A%2F%2Fwww.ozeninc.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2014%2F11%2FMESHING_WORKSHOP_2014.pdf&usg=AFQjCNF9XlppoNnerRk9_TntOF_IfH.

TOĞAÇ ŞAĞBAN, Fatma Olcay, and Aslı Cansu ÖZGEN. 2018. "TEKSTİL Ramöz Bacasindan KaynaklanKirliliğe Önlem Olarak OluşturulanFiltrasySisteminiDeğerlendirilmesi:Bir Örnek Çalişma." *Uludağ University Journal of The Faculty of Engineering* 23(2): 143–54.

Yağmur, Yakup, and Kubilay Taşdelen. 2019. “Termoelektrik Üreteç Ile Kalorifer Radyatörlerinden Elektrik Üretiminin Deneysel İncelenmesi Experimental Analysis of Producing Electrical Energy From The Radiator Using Thermoelectric Generator.” 3(2): 152–60.

INVERSE GAS DYNAMICS TABLES FOR THE ISENTROPIC EXPANSION OF A GASDUE TO AREA CHANGE AND FLOW DEFLECTION

Associate Professor Anil Lal S

Department of Mechanical Engineering, National Institute of Technology Sikkim, Namchi,District, Sikkim, India

ORCID: 0000-0001-8597-9905

Abstract

The available direct gas dynamic tables provide the area ratio and the Prandtl-Meyer(P-M) angle of isentropic expansion of gas as functions of the Mach number. But finding the value of the Mach number in terms of area ratio or P-M angle requires an inverse function. Currently, the Mach number is determined by either interpolation from the direct gas dynamics tables, or the application of non-linear equation solvers using numerical methods. Both methods are approximate. In this paper inverse functions for Mach number in the form of Taylor's series expansions are reported to develop the so-called inverse tables. The advantage of this approach is that the Mach number with a greater accuracy, referred to as nearly exact can be obtained by reading from the inverse table. In the presentation, the necessary equations and new tables that can be used by the scientific community will be disseminated. The data and computer programs are made available on GitHub through https://github.com/anillals/Inverse-gas-dynamic-tables- and-codes. A paper describing the complete mathematical steps in the derivation of the equations can be found at https://rdcu.be/dgrlf.

Keywords: Inverse gas dynamics tables; Taylor's series, Leibnitz theorem; Prandtl-Meyer angle; Isentropicexpansion,

Introduction

Gas dynamic tables are available for finding the area ratio and the Prandtl-Meyer(P-M) angle of isentropic expansion as functions of the Mach number. But finding the value of the Mach number in terms of area ratio or P-M angle requires an inverse function. Currently, the Mach number is determined by either interpolation from the direct gas dynamics tables, or the application of non-linear equation solvers using numerical methods. Both methods are approximate. In this report, inverse functions for the Mach number are derived in the form of Taylor's series expansions and used to compute nearly exact values of the Mach number. The Taylor's series expansion for Mach number as a function of the area ratio is

$$M(\varepsilon) = \sum_{k=0}^{n} F(k; \varepsilon_O, M_O)(\varepsilon - \varepsilon_O)^k$$

. .....Equatiom(1)

Where ε stands for the area ratio or the P-M angle, (ε_0, M_0) denotes the coordinates of the center ofexpansion. The Taylor's series expansion for x related to M as $x = \sqrt{M^2 - 1}$

$$x(\nu) = \sum_{k=0}^{n} F(k; \nu_O, M_O)(\nu - \nu_O)^k$$

k=0

. .....Equation(2)

Where ν represents the Prandtl-Meyer angle and (ν_0, M0) the coordinates of the center of expansion.

Equations (1) and (2) are explicit formulae that can be evaluated at high accuracy levels by a systematic procedure described in the next section on methods.

Methods

The method involves finding the Taylor series coefficients (Yadav, 2023)and a leaping series approach (Lal,2022) for the summation. A brief explanation of the two steps is given in the following.

Taylor series coefficients

The equations for the area ratio $\varepsilon(M)$ and the Prandtl-Meyer angle $\nu(x)$ with definitions of all the involved variables can be found in (Yadav, 2023). These equations are non-linear, which have been inverted in the form of equation(1) and (2), where $F(k)$ and $X(k)$ is the Taylor series coefficients. For these the original equations of $\varepsilon(M)$ and $\nu(x)$ are differentiated once to obtain first-order ordinary differential equations. Then the terms of the differential equations are expressed as Taylor series sums. During this process, the non-linear terms become convolution sums (Lal and Neeraj, 2014). Finally, recursive relations for the Taylor series coefficients are obtained by equating the coefficients on both sides. The relations can be found in equations (10)-(14) for the area ratio and equations (18)-(20) for the Prandtl-Meyer inverses in Yadav and Lal (2023).

Leaping series approach

A single series expanded with the center $\varepsilon_0 = 0$ will be converging only up to a certain value for ε. This is due to instability problems arising from truncation error. In other words, there is a radius of convergence for the expansion of both functions. This problem is overcome by using different series expansions developed having progressively shifted centers of expansion. This approach is called a leaping series method, which was reported by Lal and Milin (2022). The centers of expansions used for generating this inverse Table (1)-(3) are available for downloading from (https://github.com/anillals/Inverse-gas- dynamic-tables-and-codes). The names of the files containing the data are sub-centers, sup-centers, and mp- center for the subsonic area ratio, supersonic area ratio, and Prandtl-Meyer function tables, respectively.

Findings and Discussion

The computer programs sub-table.f90, sup-table.f90, and pm-table.f90 in (https://github.com/anillals/Inverse-gas-dynamic-tables-and-codes) are used to create the inverse tables presented in Tables (1)-(3) at the end of this paper. For the area ratio inverse 200 series expansions with a summation of 100 terms are used. The Mean Square Error (MSE) of the reported table of subsonic and supersonic area ratio functions are 1.41×10^{-13} and 1.48×10^{-18}, respectively. The reporting Prandtl-Meyer function inverse table is developed using the 50000 series with summing of 10 terms with an MSE of only

5.31×10^{-10}. Due to the very low values of MSE, we call the inverse tables reported in this work as nearly exact.

Conclusion and Recommendations

This paper reports inverse tables for the Mach number as a function of area ratio in tables 1 & 2 and

Prandtl- Meyer angle in table 3, for expansion of a diatomic gas with $\gamma = 1.4$. These tables help the students and researchers to find the exact values of Mach numbers. The computer programs deposited in

(https://github.com/anillals/Inverse-gas-dynamic-tables-and-codes) can be downloaded and easily incorporated by researchers in their codes. The advantages of this new approach are lower computational effort and better accuracy.

Thanks and Information Note

The author wishes to express his sincere thanks to National Institute of Technology Sikkim for providing an opportunity for conducting this work. I also acknowledge the help received from Mr. Mannu Yadav, Research Scholar, NIT Sikkim in preparing this paper

References

Yadav, M., & Sadasivan, A. L. (2023). Taylor series solutions for area ratio and Prandtl–Meyer inverses using differential transform method. *International Journal of Advances in Engineering Sciences and AppliedMathematics*, 1-5.

Lal S, A., & Milin, M. (2022). Accurate benchmark results of Blasius boundary layer problem using a leapingTaylors series that converges for all real values. *arXiv e-prints*, arXiv-2204

Anil Lal, S., & Neeraj Paul, M. (2014). An accurate taylors series solution with high radius of convergence for the Blasius function and parameters of asymptotic variation. *Journal of Applied Fluid Mechanics*, *7*(4), 557-564.

Table 1. Mach number as a function of area ratio in the isentropic expansion of subsonic airflow ($\gamma = 1.4$).

A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M
50.00	0.115750049049E-01	45.00	0.128613591854E-01	40.00	0.144694107077E-01	35.00	0.165371056078E-01
49.90	0.115982050497E-01	44.90	0.128900093452E-01	39.90	0.145056840441E-01	34.90	0.165845054890E-01
49.80	0.116214983904E-01	44.80	0.129187874458E-01	39.80	0.145421397278E-01	34.80	0.166321779186E-01
49.70	0.116448854898E-01	44.70	0.129476943463E-01	39.70	0.145787791375E-01	34.70	0.166801252546E-01
49.60	0.116683669150E-01	44.60	0.129767309134E-01	39.60	0.146156036657E-01	34.60	0.167283498821E-01
49.50	0.116919432380E-01	44.50	0.130058980216E-01	39.50	0.146526147191E-01	34.50	0.167768542139E-01
49.40	0.117156150353E-01	44.40	0.130351965532E-01	39.40	0.146898137188E-01	34.40	0.168256406911E-01
49.30	0.117393828879E-01	44.30	0.130646273987E-01	39.30	0.147272021000E-01	34.30	0.168747117830E-01
49.20	0.117632473819E-01	44.20	0.130941914565E-01	39.20	0.147647813131E-01	34.20	0.169240699879E-01
49.10	0.117872091078E-01	44.10	0.131238896331E-01	39.10	0.148025528228E-01	34.10	0.169737178336E-01
49.00	0.118112686613E-01	44.00	0.131537228434E-01	39.00	0.148405181092E-01	34.00	0.170236578774E-01
48.90	0.118354266426E-01	43.90	0.131836920105E-01	38.90	0.148786786675E-01	33.90	0.170738927070E-01
48.80	0.118596836570E-01	43.80	0.132137980661E-01	38.80	0.149170360083E-01	33.80	0.171244249406E-01
48.70	0.118840403148E-01	43.70	0.132440419503E-01	38.70	0.149555916579E-01	33.70	0.171752572276E-01
48.60	0.119084972314E-01	43.60	0.132744246118E-01	38.60	0.149943471584E-01	33.60	0.172263922491E-01
48.50	0.119330550270E-01	43.50	0.133049470081E-01	38.50	0.150333040679E-01	33.50	0.172778327179E-01
48.40	0.119577143272E-01	43.40	0.133356101056E-01	38.40	0.150724639608E-01	33.40	0.173295813795E-01
48.30	0.119824757626E-01	43.30	0.133664148794E-01	38.30	0.151118284279E-01	33.30	0.173816410126E-01
48.20	0.120073399693E-01	43.20	0.133973623140E-01	38.20	0.151513990766E-01	33.20	0.174340144291E-01
48.10	0.120323075882E-01	43.10	0.134284534027E-01	38.10	0.151911775314E-01	33.10	0.174867044750E-01
48.00	0.120573792661E-01	43.00	0.134596891481E-01	38.00	0.152311654337E-01	33.00	0.175397140310E-01
47.90	0.120825556549E-01	42.90	0.134910705624E-01	37.90	0.152713644424E-01	32.90	0.175930460126E-01
47.80	0.121078374120E-01	42.80	0.135225986669E-01	37.80	0.153117762338E-01	32.80	0.176467033710E-01
47.70	0.121332252003E-01	42.70	0.135542744928E-01	37.70	0.153524025021E-01	32.70	0.177006890937E-01
47.60	0.121587196883E-01	42.60	0.135860990809E-01	37.60	0.153932449595E-01	32.60	0.177550062046E-01
47.50	0.121843215501E-01	42.50	0.136180734816E-01	37.50	0.154343053367E-01	32.50	0.178096577650E-01
47.40	0.122100314657E-01	42.40	0.136501987554E-01	37.40	0.154755853824E-01	32.40	0.178646468740E-01
47.30	0.122358501205E-01	42.30	0.136824759729E-01	37.30	0.155170868647E-01	32.30	0.179199766693E-01
47.20	0.122617782059E-01	42.20	0.137149062147E-01	37.20	0.155588115702E-01	32.20	0.179756503272E-01
47.10	0.122878164192E-01	42.10	0.137474905716E-01	37.10	0.156007613050E-01	32.10	0.180316710641E-01
47.00	0.123139654636E-01	42.00	0.137802301452E-01	37.00	0.156429378948E-01	32.00	0.180880421362E-01
46.90	0.123402260483E-01	41.90	0.138131260471E-01	36.90	0.156853431851E-01	31.90	0.181447668409E-01
46.80	0.123665988886E-01	41.80	0.138461793998E-01	36.80	0.157279790413E-01	31.80	0.182018485170E-01
46.70	0.123930847058E-01	41.70	0.138793913368E-01	36.70	0.157708473493E-01	31.70	0.182592905454E-01
46.60	0.124196842276E-01	41.60	0.139127630020E-01	36.60	0.158139500155E-01	31.60	0.183170963501E-01
46.50	0.124463981877E-01	41.50	0.139462955507E-01	36.50	0.158572889674E-01	31.50	0.183752693982E-01
46.40	0.124732273265E-01	41.40	0.139799901492E-01	36.40	0.159008661536E-01	31.40	0.184338132013E-01
46.30	0.125001723904E-01	41.30	0.140138479754E-01	36.30	0.159446835440E-01	31.30	0.184927313159E-01
46.20	0.125272341324E-01	41.20	0.140478702181E-01	36.20	0.159887431307E-01	31.20	0.185520273442E-01
46.10	0.125544133123E-01	41.10	0.140820580782E-01	36.10	0.160330469275E-01	31.10	0.186117049346E-01
46.00	0.125817106961E-01	41.00	0.141164127681E-01	36.00	0.160775969707E-01	31.00	0.186717677827E-01
45.90	0.126091270567E-01	40.90	0.141509355120E-01	35.90	0.161223953195E-01	30.90	0.187322196320E-01
45.80	0.126366631738E-01	40.80	0.141856275462E-01	35.80	0.161674440559E-01	30.80	0.187930642747E-01
45.70	0.126643198338E-01	40.70	0.142204901191E-01	35.70	0.162127452853E-01	30.70	0.188543055524E-01
45.60	0.126920978300E-01	40.60	0.142555244916E-01	35.60	0.162583011368E-01	30.60	0.189159473571E-01
45.50	0.127199979628E-01	40.50	0.142907319368E-01	35.50	0.163041137635E-01	30.50	0.189779936316E-01
45.40	0.127480210396E-01	40.40	0.143261137405E-01	35.40	0.163501853429E-01	30.40	0.190404483711E-01
45.30	0.127761678749E-01	40.30	0.143616712014E-01	35.30	0.163965180771E-01	30.30	0.191033156232E-01
45.20	0.128044392903E-01	40.20	0.143974056309E-01	35.20	0.164431141932E-01	30.20	0.191665994893E-01
45.10	0.128328361150E-01	40.10	0.144333183537E-01	35.10	0.164899759440E-01	30.10	0.192303041253E-01

A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M
30.00	0.192944337428E-01	25.00	0.231555977356E-01	20.00	0.289497406882E-01	15.00	0.386147788141E-01
29.90	0.193589926096E-01	24.90	0.232486523403E-01	19.90	0.290953643247E-01	14.90	0.388744075543E-01
29.80	0.194239850508E-01	24.80	0.233424581192E-01	19.80	0.292424611632E-01	14.80	0.391375544245E-01
29.70	0.194894154500E-01	24.70	0.234370242078E-01	19.70	0.293910536845E-01	14.70	0.394042914891E-01
29.60	0.195552882501E-01	24.60	0.235323598904E-01	19.60	0.295411648292E-01	14.60	0.396746927961E-01
29.50	0.196216079540E-01	24.50	0.236284746032E-01	19.50	0.296928180101E-01	14.50	0.399488344456E-01
29.40	0.196883791264E-01	24.40	0.237253779373E-01	19.40	0.298460371237E-01	14.40	0.402267946622E-01
29.30	0.197556063940E-01	24.30	0.238230796420E-01	19.30	0.300008465632E-01	14.30	0.405086538690E-01
29.20	0.198232944473E-01	24.20	0.239215896280E-01	19.20	0.301572712314E-01	14.20	0.407944947657E-01
29.10	0.198914480409E-01	24.10	0.240209179706E-01	19.10	0.303153365540E-01	14.10	0.410844024101E-01
29.00	0.199600719955E-01	24.00	0.241210749137E-01	19.00	0.304750684935E-01	14.00	0.413784643024E-01
28.90	0.200291711984E-01	23.90	0.242220708725E-01	18.90	0.306364935634E-01	13.90	0.416767704738E-01
28.80	0.200987506048E-01	23.80	0.243239164380E-01	18.80	0.307996388429E-01	13.80	0.419794135789E-01
28.70	0.201688152392E-01	23.70	0.244266223798E-01	18.70	0.309645319921E-01	13.70	0.422864889916E-01
28.60	0.202393701964E-01	23.60	0.245301996508E-01	18.60	0.311312012675E-01	13.60	0.425980949063E-01
28.50	0.203104206428E-01	23.50	0.246346593903E-01	18.50	0.312996755386E-01	13.50	0.429143324428E-01
28.40	0.203819718175E-01	23.40	0.247400129287E-01	18.40	0.314699843042E-01	13.40	0.432353057561E-01
28.30	0.204540290340E-01	23.30	0.248462717910E-01	18.30	0.316421577097E-01	13.30	0.435611221512E-01
28.20	0.205265976811E-01	23.20	0.249534477014E-01	18.20	0.318162265653E-01	13.20	0.438918922035E-01
28.10	0.205996832245E-01	23.10	0.250615525875E-01	18.10	0.319922223640E-01	13.10	0.442277298845E-01
28.00	0.206732912080E-01	23.00	0.251705985848E-01	18.00	0.321701773008E-01	13.00	0.445687526928E-01
27.90	0.207474272550E-01	22.90	0.252805980409E-01	17.90	0.323501242923E-01	12.90	0.449150817927E-01
27.80	0.208220970699E-01	22.80	0.253915635207E-01	17.80	0.325320969974E-01	12.80	0.452668421575E-01
27.70	0.208973064397E-01	22.70	0.255035078109E-01	17.70	0.327161298377E-01	12.70	0.456241627213E-01
27.60	0.209730612353E-01	22.60	0.256164439248E-01	17.60	0.329022580200E-01	12.60	0.459871765368E-01
27.50	0.210493674129E-01	22.50	0.257303851078E-01	17.50	0.330905175581E-01	12.50	0.463560209417E-01
27.40	0.211262310162E-01	22.40	0.258453448420E-01	17.40	0.332809452967E-01	12.40	0.467308377328E-01
27.30	0.212036581773E-01	22.30	0.259613368520E-01	17.30	0.334735789352E-01	12.30	0.471117733482E-01
27.20	0.212816551185E-01	22.20	0.260783751100E-01	17.20	0.336684570526E-01	12.20	0.474989790597E-01
27.10	0.213602281543E-01	22.10	0.261964738419E-01	17.10	0.338656191334E-01	12.10	0.478926111739E-01
27.00	0.214393836928E-01	22.00	0.263156475325E-01	17.00	0.340651055943E-01	12.00	0.482928312435E-01
26.90	0.215191282375E-01	21.90	0.264359109318E-01	16.90	0.342669578123E-01	11.90	0.486998062898E-01
26.80	0.215994683890E-01	21.80	0.265572790611E-01	16.80	0.344712181526E-01	11.80	0.491137090366E-01
26.70	0.216804108472E-01	21.70	0.266797672192E-01	16.70	0.346779299990E-01	11.70	0.495347181555E-01
26.60	0.217619624125E-01	21.60	0.268033909887E-01	16.60	0.348871377844E-01	11.60	0.499630185251E-01
26.50	0.218441299885E-01	21.50	0.269281662426E-01	16.50	0.350988870229E-01	11.50	0.503988015029E-01
26.40	0.219269205834E-01	21.40	0.270541091516E-01	16.40	0.353132243428E-01	11.40	0.508422652122E-01
26.30	0.220103413119E-01	21.30	0.271812361905E-01	16.30	0.355301975208E-01	11.30	0.512936148444E-01
26.20	0.220943993978E-01	21.20	0.273095641457E-01	16.20	0.357498555179E-01	11.20	0.517530629772E-01
26.10	0.221791021756E-01	21.10	0.274391101225E-01	16.10	0.359722485162E-01	11.10	0.522208299110E-01
26.00	0.222644570929E-01	21.00	0.275698915528E-01	16.00	0.361974279571E-01	11.00	0.526971440230E-01
25.90	0.223504717125E-01	20.90	0.277019262029E-01	15.90	0.364254465815E-01	10.90	0.531822421416E-01
25.80	0.224371537146E-01	20.80	0.278352321814E-01	15.80	0.366563584705E-01	10.80	0.536763699416E-01
25.70	0.225245108990E-01	20.70	0.279698279479E-01	15.70	0.368902190889E-01	10.70	0.541797823620E-01
25.60	0.226125511877E-01	20.60	0.281057323210E-01	15.60	0.371270853294E-01	10.60	0.546927440473E-01
25.50	0.227012826271E-01	20.50	0.282429644876E-01	15.50	0.373670155591E-01	10.50	0.552155298151E-01
25.40	0.227907133905E-01	20.40	0.283815440116E-01	15.40	0.376100696673E-01	10.40	0.557484251503E-01
25.30	0.228808517808E-01	20.30	0.285214908433E-01	15.30	0.378563091158E-01	10.30	0.562917267289E-01
25.20	0.229717062325E-01	20.20	0.286628253291E-01	15.20	0.381057969909E-01	10.20	0.568457429727E-01
25.10	0.230632853152E-01	20.10	0.288055682213E-01	15.10	0.383585980572E-01	10.10	0.574107946376E-01

A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M
10.00	0.579872154380E-01	5.00	0.116688946830E+00	1.80	0.345015140724E+00	1.30	0.521962024020E+00
9.90	0.585753527087E-01	4.90	0.119111051791E+00	1.79	0.347258456711E+00	1.29	0.527865284142E+00
9.80	0.591755681089E-01	4.80	0.121636774556E+00	1.78	0.349533817414E+00	1.28	0.533942641803E+00
9.70	0.597882383695E-01	4.70	0.124272974476E+00	1.77	0.351841978038E+00	1.27	0.540204011642E+00
9.60	0.604137560886E-01	4.60	0.127027136168E+00	1.76	0.354183719753E+00	1.26	0.546660228951E+00
9.50	0.610525305776E-01	4.50	0.129907443164E+00	1.75	0.356559850904E+00	1.25	0.553323173642E+00
9.40	0.617049887620E-01	4.40	0.132922862352E+00	1.74	0.358971208297E+00	1.24	0.560205916632E+00
9.30	0.623715761417E-01	4.30	0.136083241091E+00	1.73	0.361418658554E+00	1.23	0.567322893812E+00
9.20	0.630527578145E-01	4.20	0.139399419321E+00	1.72	0.363903099556E+00	1.22	0.574690114243E+00
9.10	0.637490195685E-01	4.10	0.142883359463E+00	1.71	0.366425461978E+00	1.21	0.582325411219E+00
9.00	0.644608690485E-01	4.00	0.146548297536E+00	1.70	0.368986710920E+00	1.20	0.590248747542E+00
8.90	0.651888370025E-01	3.90	0.150408919711E+00	1.69	0.371587847634E+00	1.19	0.598482590061E+00
8.80	0.659334786143E-01	3.80	0.154481569503E+00	1.68	0.374229911378E+00	1.18	0.607052373774E+00
8.70	0.666953749303E-01	3.70	0.158784492083E+00	1.67	0.376913981381E+00	1.17	0.615987083215E+00
8.60	0.674751343873E-01	3.60	0.163338123840E+00	1.66	0.379641178945E+00	1.16	0.625319989599E+00
8.50	0.682733944502E-01	3.50	0.168165437439E+00	1.65	0.382412669683E+00	1.15	0.635089598118E+00
8.40	0.690908233694E-01	3.40	0.173292355421E+00	1.64	0.385229665922E+00	1.14	0.645340883777E+00
8.30	0.699281220669E-01	3.30	0.178748249081E+00	1.63	0.388093429265E+00	1.13	0.656126931275E+00
8.20	0.707860261644E-01	3.20	0.184566544264E+00	1.62	0.391005273338E+00	1.12	0.667511153524E+00
8.10	0.716653081643E-01	3.10	0.190785462420E+00	1.61	0.393966566737E+00	1.11	0.679570360334E+00
8.00	0.725667797969E-01	3.00	0.197448934284E+00	1.60	0.396978736190E+00	1.10	0.692399113730E+00
7.90	0.734912945519E-01	2.90	0.204607736198E+00	1.59	0.400043269956E+00	1.09	0.706116099177E+00
7.80	0.744397504066E-01	2.80	0.212320916707E+00	1.58	0.403161721480E+00	1.08	0.720873787954E+00
7.70	0.754130927741E-01	2.70	0.220657606279E+00	1.57	0.406335713331E+00	1.07	0.736873746440E+00
7.60	0.764123176875E-01	2.60	0.229699339547E+00	1.56	0.409566941452E+00	1.06	0.754392247235E+00
7.50	0.774384752472E-01	2.50	0.239543073464E+00	1.55	0.412857179746E+00	1.05	0.773826196026E+00
7.40	0.784926733533E-01	2.40	0.250305166374E+00	1.54	0.416208285039E+00	1.04	0.795783451065E+00
7.30	0.795760817535E-01	2.30	0.262126709113E+00	1.53	0.419622202452E+00	1.03	0.821285019976E+00
7.20	0.806899364370E-01	2.20	0.275180799672E+00	1.52	0.423100971224E+00	1.02	0.852316924071E+00
7.10	0.818355444102E-01	2.10	0.289682681205E+00	1.51	0.426646731049E+00	1.01	0.893950559348E+00
7.00	0.830142888933E-01	2.00	0.305904220424E+00	1.50	0.430261728952E+00		
6.90	0.842276349818E-01	1.99	0.307633207634E+00	1.49	0.433948326795E+00		
6.80	0.854771358223E-01	1.98	0.309383586049E+00	1.48	0.437709009463E+00		
6.70	0.867644393594E-01	1.97	0.311155381799E+00	1.47	0.441546393816E+00		
6.60	0.880912957144E-01	1.96	0.312949018065E+00	1.46	0.445463238493E+00		
6.50	0.894595652681E-01	1.95	0.314764929995E+00	1.45	0.449462454672E+00		
6.40	0.908712275271E-01	1.94	0.316603565165E+00	1.44	0.453547117903E+00		
6.30	0.923283908637E-01	1.93	0.318465384046E+00	1.43	0.457720481147E+00		
6.20	0.938333032332E-01	1.92	0.320350860503E+00	1.42	0.461985989168E+00		
6.10	0.953883639838E-01	1.91	0.322260482315E+00	1.41	0.466347294477E+00		
6.00	0.969961368938E-01	1.90	0.324194751726E+00	1.40	0.470808275003E+00		
5.90	0.986593645877E-01	1.89	0.326154186013E+00	1.39	0.475373053760E+00		
5.80	0.100380984505E+00	1.88	0.328139318093E+00	1.38	0.480046020771E+00		
5.70	0.102164146623E+00	1.87	0.330150697157E+00	1.37	0.484831857583E+00		
5.60	0.104012233160E+00	1.86	0.332188889338E+00	1.36	0.489735564764E+00		
5.50	0.105928880533E+00	1.85	0.334254478408E+00	1.35	0.494762492824E+00		
5.40	0.107918003865E+00	1.84	0.336348066524E+00	1.34	0.499918377113E+00		
5.30	0.109983824408E+00	1.83	0.338470275002E+00	1.33	0.505209377330E+00		
5.20	0.112130900298E+00	1.82	0.340621745138E+00	1.32	0.510642122427E+00		
5.10	0.114364161116E+00	1.81	0.342803139077E+00	1.31	0.516223761815E+00		

Table 2: Mach number as a function of area ratio in the isentropic expansion of supersonic airflow ($\gamma = 1.4$).

A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M	A/A^*	M
1.01	0.111264576745E+01	1.51	0.186263238401E+01	2.01	0.220282153484E+01	6.90	0.351731935522E+01
1.02	0.116091806305E+01	1.52	0.187104713759E+01	2.00	0.219719809156E+01	7.00	0.353279049092E+01
1.03	0.119849576567E+01	1.53	0.187937029077E+01	2.10	0.225189335993E+01	7.10	0.354805901419E+01
1.04	0.123049564764E+01	1.54	0.188760425431E+01	2.20	0.230344930284E+01	7.20	0.356313065569E+01
1.05	0.125890481371E+01	1.55	0.189575133388E+01	2.30	0.235224722256E+01	7.30	0.357801089992E+01
1.06	0.128474500411E+01	1.56	0.190381373653E+01	2.40	0.239859927417E+01	7.40	0.359270499934E+01
1.07	0.130862478866E+01	1.57	0.191179357657E+01	2.50	0.244276481495E+01	7.50	0.360721798743E+01
1.08	0.133094176708E+01	1.58	0.191969288112E+01	2.60	0.248496207264E+01	7.60	0.362155469085E+01
1.09	0.135197288913E+01	1.59	0.192751359509E+01	2.70	0.252537668215E+01	7.70	0.363571974079E+01
1.10	0.137192038217E+01	1.60	0.193525758594E+01	2.80	0.256416806538E+01	7.80	0.364971758348E+01
1.11	0.139093736279E+01	1.61	0.194292664793E+01	2.90	0.260147428791E+01	7.90	0.366355249008E+01
1.12	0.140914314663E+01	1.62	0.195052250625E+01	3.00	0.263741581650E+01	8.00	0.367722856584E+01
1.13	0.142663291123E+01	1.63	0.195804682067E+01	3.10	0.267209846771E+01	8.10	0.369074975874E+01
1.14	0.144348406776E+01	1.64	0.196550118908E+01	3.20	0.270561575159E+01	8.20	0.370411986745E+01
1.15	0.145976061673E+01	1.65	0.197288715074E+01	3.30	0.273805075554E+01	8.30	0.371734254892E+01
1.16	0.147551621716E+01	1.66	0.198020618925E+01	3.40	0.276947767441E+01	8.40	0.373042132543E+01
1.17	0.149079640548E+01	1.67	0.198745973544E+01	3.50	0.279996306465E+01	8.50	0.374335959119E+01
1.18	0.150564023582E+01	1.68	0.199464916996E+01	3.60	0.282956688111E+01	8.60	0.375616061854E+01
1.19	0.152008151619E+01	1.69	0.200177582580E+01	3.70	0.285834334077E+01	8.70	0.376882756383E+01
1.20	0.153414975618E+01	1.70	0.200884099055E+01	3.80	0.288634164739E+01	8.80	0.378136347288E+01
1.21	0.154787090447E+01	1.71	0.201584590862E+01	3.90	0.291360660351E+01	8.90	0.379377128615E+01
1.22	0.156126793050E+01	1.72	0.202279178323E+01	4.00	0.294017913040E+01	9.00	0.380605384362E+01
1.23	0.157436128892E+01	1.73	0.202967977836E+01	4.10	0.296609671229E+01	9.10	0.381821388935E+01
1.24	0.158716929446E+01	1.74	0.203651102055E+01	4.20	0.299139377799E+01	9.20	0.383025407582E+01
1.25	0.159970842750E+01	1.75	0.204328660055E+01	4.30	0.301610203011E+01	9.30	0.384217696803E+01
1.26	0.161199358539E+01	1.76	0.205000757495E+01	4.40	0.304025073068E+01	9.40	0.385398504731E+01
1.27	0.162403829097E+01	1.77	0.205667496769E+01	4.50	0.306386694965E+01	9.50	0.386568071501E+01
1.28	0.163585486678E+01	1.78	0.206328977144E+01	4.60	0.308697578230E+01	9.60	0.387726629592E+01
1.29	0.164745458173E+01	1.79	0.206985294897E+01	4.70	0.310960053992E+01	9.70	0.388874404154E+01
1.30	0.165884777527E+01	1.80	0.207636543439E+01	4.80	0.313176291777E+01	9.80	0.390011613317E+01
1.31	0.167004396333E+01	1.81	0.208282813438E+01	4.90	0.315348314350E+01	9.90	0.391138468482E+01
1.32	0.168105192900E+01	1.82	0.208924192928E+01	5.00	0.317478010868E+01	10.00	0.392255174599E+01
1.33	0.169187980073E+01	1.83	0.209560767420E+01	5.10	0.319567148582E+01	10.10	0.393361930432E+01
1.34	0.170253511998E+01	1.84	0.210192619999E+01	5.20	0.321617383265E+01	10.20	0.394458928807E+01
1.35	0.171302490013E+01	1.85	0.210819831426E+01	5.30	0.323630268537E+01	10.30	0.395546356849E+01
1.36	0.172335567784E+01	1.86	0.211442480223E+01	5.40	0.325607264225E+01	10.40	0.396624396208E+01
1.37	0.173353355818E+01	1.87	0.212060642766E+01	5.50	0.327549743879E+01	10.50	0.397693223273E+01
1.38	0.174356425432E+01	1.88	0.212674393360E+01	5.60	0.329459001539E+01	10.60	0.398753009375E+01
1.39	0.175345312261E+01	1.89	0.213283804327E+01	5.70	0.331336257844E+01	10.70	0.399803920983E+01
1.40	0.176320519369E+01	1.90	0.213888946070E+01	5.80	0.333182665558E+01	10.80	0.400846119886E+01
1.41	0.177282520014E+01	1.91	0.214489887152E+01	5.90	0.334999314591E+01	10.90	0.401879763373E+01
1.42	0.178231760117E+01	1.92	0.215086694358E+01	6.00	0.336787236542E+01	11.00	0.402905004394E+01
1.43	0.179168660472E+01	1.93	0.215679432763E+01	6.10	0.338547408852E+01	11.10	0.403921991727E+01
1.44	0.180093618723E+01	1.94	0.216268165793E+01	6.20	0.340280758579E+01	11.20	0.404930870125E+01
1.45	0.181007011154E+01	1.95	0.216852955280E+01	6.30	0.341988165849E+01	11.30	0.405931780467E+01
1.46	0.181909194292E+01	1.96	0.217433861522E+01	6.40	0.343670467021E+01	11.40	0.406924859890E+01
1.47	0.182800506361E+01	1.97	0.218010943334E+01	6.50	0.345328457575E+01	11.50	0.407910241928E+01
1.48	0.183681268604E+01	1.98	0.218584258100E+01	6.60	0.346962894772E+01	11.60	0.408888056635E+01
1.49	0.184551786472E+01	1.99	0.219153861819E+01	6.70	0.348574500098E+01	11.70	0.409858430711E+01
1.50	0.185412350722E+01	2.00	0.219719809156E+01	6.80	0.350163961513E+01	11.80	0.410821487611E+01

*A/A**	*M*	*A/A**	*M*		*A/A**	*M*	*A/A**	*M*
11.90	0.411777347661E+01	15.20	0.439924222758E+01		18.50	0.463158566672E+01	21.80	0.483047466409E+01
12.00	0.412726128164E+01	15.30	0.440690109800E+01		18.60	0.463804667576E+01	21.90	0.483608583164E+01
12.10	0.413667943501E+01	15.40	0.441451643074E+01		18.70	0.464447773455E+01	22.00	0.484167504868E+01
12.20	0.414602905226E+01	15.50	0.442208876780E+01		18.80	0.465087914791E+01	22.10	0.484724250411E+01
12.30	0.415531122165E+01	15.60	0.442961864079E+01		18.90	0.465725121593E+01	22.20	0.485278838435E+01
12.40	0.416452700500E+01	15.70	0.443710657128E+01		19.00	0.466359423400E+01	22.30	0.485831287335E+01
12.50	0.417367743858E+01	15.80	0.444455307101E+01		19.10	0.466990849297E+01	22.40	0.486381615268E+01
12.60	0.418276353393E+01	15.90	0.445195864216E+01		19.20	0.467619427921E+01	22.50	0.486929840152E+01
12.70	0.419178627864E+01	16.00	0.445932377758E+01		19.30	0.468245187473E+01	22.60	0.487475979671E+01
12.80	0.420074663711E+01	16.10	0.446664896101E+01		19.40	0.468868155722E+01	22.70	0.488020051283E+01
12.90	0.420964555132E+01	16.20	0.447393466734E+01		19.50	0.469488360020E+01	22.80	0.488562072220E+01
13.00	0.421848394144E+01	16.30	0.448118136278E+01		19.60	0.470105827306E+01	22.90	0.489102059494E+01
13.10	0.422726270662E+01	16.40	0.448838950513E+01		19.70	0.470720584117E+01	23.00	0.489640029899E+01
13.20	0.423598272552E+01	16.50	0.449555954392E+01		19.80	0.471332656593E+01	23.10	0.490176000017E+01
13.30	0.424464485704E+01	16.60	0.450269192069E+01		19.90	0.471942070488E+01	23.20	0.490709986219E+01
13.40	0.425324994083E+01	16.70	0.450978706908E+01		20.00	0.472548851177E+01	23.30	0.491242004673E+01
13.50	0.426179879792E+01	16.80	0.451684541512E+01		20.10	0.473153023663E+01	23.40	0.491772071340E+01
13.60	0.427029223125E+01	16.90	0.452386737733E+01		20.20	0.473754612584E+01	23.50	0.492300201985E+01
13.70	0.427873102624E+01	17.00	0.453085336696E+01		20.30	0.474353642220E+01	23.60	0.492826412178E+01
13.80	0.428711595122E+01	17.10	0.453780378812E+01		20.40	0.474950136502E+01	23.70	0.493350717292E+01
13.90	0.429544775804E+01	17.20	0.454471903795E+01		20.50	0.475544119017E+01	23.80	0.493873132517E+01
14.00	0.430372718246E+01	17.30	0.455159950678E+01		20.60	0.476135613013E+01	23.90	0.494393672851E+01
14.10	0.431195494464E+01	17.40	0.455844557834E+01		20.70	0.476724641409E+01	24.00	0.494912353113E+01
14.20	0.432013174957E+01	17.50	0.456525762982E+01		20.80	0.477311226802E+01	24.10	0.495429187939E+01
14.30	0.432825828755E+01	17.60	0.457203603208E+01		20.90	0.477895391466E+01	24.20	0.495944191791E+01
14.40	0.433633523452E+01	17.70	0.457878114978E+01		21.00	0.478477157367E+01	24.30	0.496457378954E+01
14.50	0.434436325253E+01	17.80	0.458549334152E+01		21.10	0.479056546163E+01	24.40	0.496968763543E+01
14.60	0.435234299008E+01	17.90	0.459217295998E+01		21.20	0.479633579213E+01	24.50	0.497478359504E+01
14.70	0.436027508251E+01	18.00	0.459882035201E+01		21.30	0.480208277579E+01	24.60	0.497986180616E+01
14.80	0.436816015236E+01	18.10	0.460543585884E+01		21.40	0.480780662035E+01	24.70	0.498492240497E+01
14.90	0.437599880971E+01	18.20	0.461201981613E+01		21.50	0.481350753071E+01	24.80	0.498996552603E+01
15.00	0.438379165251E+01	18.30	0.461857255411E+01		21.60	0.481918570899E+01	24.90	0.499499130231E+01
15.10	0.439153926691E+01	18.40	0.462509439773E+01		21.70	0.482484135455E+01	25.00	0.499999986525E+01

Table 3. Mach number as a function of Prandtl-Meyer angle v in radians for the isentropicexpansion of supersonicairflow ($\gamma = 1.4$)

N	M	v	M	v	M	v	M
0.0100	0.105584247898E+01	0.3800	0.183642860002E+01	0.7500	0.267016729384E+01	1.1200	0.388058906134E+01
0.0200	0.108993081902E+01	0.3900	0.185635547156E+01	0.7600	0.269647365150E+01	1.1300	0.392245807763E+01
0.0300	0.111920540735E+01	0.4000	0.187645799726E+01	0.7700	0.272311803517E+01	1.1400	0.396497345004E+01
0.0400	0.114599945680E+01	0.4100	0.189666386750E+01	0.7800	0.274988380992E+01	1.1500	0.400823896472E+01
0.0500	0.117114481583E+01	0.4200	0.191697157709E+01	0.7900	0.277707974976E+01	1.1600	0.405181921629E+01
0.0600	0.119509742451E+01	0.4300	0.193737862231E+01	0.8000	0.280427297623E+01	1.1700	0.409635563553E+01
0.0700	0.121819373113E+01	0.4400	0.195788272790E+01	0.8100	0.283198945879E+01	1.1800	0.414167859013E+01
0.0800	0.124059348394E+01	0.4500	0.197840438454E+01	0.8200	0.286000853237E+01	1.1900	0.418788995971E+01
0.0900	0.126240168393E+01	0.4600	0.199917103275E+01	0.8300	0.288832201771E+01	1.2000	0.423468338889E+01
0.1000	0.128380178306E+01	0.4700	0.202002723956E+01	0.8400	0.291703145784E+01	1.2100	0.428242797203E+01
0.1100	0.130484996388E+01	0.4800	0.204096936574E+01	0.8500	0.294590738724E+01	1.2200	0.433039648610E+01
0.1200	0.132555289507E+01	0.4900	0.206207440063E+01	0.8600	0.297504971314E+01	1.2300	0.437978543465E+01
0.1300	0.134605088383E+01	0.5000	0.208334041910E+01	0.8700	0.300467255161E+01	1.2400	0.443000432200E+01
0.1400	0.136630190114E+01	0.5100	0.210460091968E+01	0.8800	0.303465491206E+01	1.2500	0.448100381745E+01
0.1500	0.138635335338E+01	0.5200	0.212618162734E+01	0.8900	0.306498782909E+01	1.2600	0.453301600403E+01
0.1600	0.140625404120E+01	0.5300	0.214783231696E+01	0.9000	0.309565992580E+01	1.2700	0.458599164360E+01
0.1700	0.142605439906E+01	0.5400	0.216963330465E+01	0.9100	0.312665954387E+01	1.2800	0.463945276460E+01
0.1800	0.144575554104E+01	0.5500	0.219158107369E+01	0.9200	0.315785746713E+01	1.2900	0.469433598682E+01
0.1900	0.146535662692E+01	0.5600	0.221375891935E+01	0.9300	0.318958993659E+01	1.3000	0.475030187712E+01
0.2000	0.148490947952E+01	0.5700	0.223590284432E+01	0.9400	0.322184789740E+01	1.3100	0.480729020106E+01
0.2100	0.150430488753E+01	0.5800	0.225835787020E+01	0.9500	0.325438271241E+01	1.3200	0.486538126467E+01
0.2200	0.152375779606E+01	0.5900	0.228103416183E+01	0.9600	0.328741727330E+01	1.3300	0.492465347649E+01
0.2300	0.154315906037E+01	0.6000	0.230384056002E+01	0.9700	0.332093960071E+01	1.3400	0.498459953639E+01
0.2400	0.156256339043E+01	0.6100	0.232686258659E+01	0.9800	0.335457208484E+01	1.3500	0.504616365800E+01
0.2500	0.158191201082E+01	0.6200	0.235000578645E+01	0.9900	0.338890311200E+01	1.3600	0.510912644682E+01
0.2600	0.160131908897E+01	0.6300	0.237326340176E+01	1.0000	0.342367632142E+01	1.3700	0.517326221780E+01
0.2700	0.162060517244E+01	0.6400	0.239681654858E+01	1.0100	0.345887418362E+01	1.3800	0.523877927303E+01
0.2800	0.164000702286E+01	0.6500	0.242057007694E+01	1.0200	0.349460289415E+01	1.3900	0.530558845245E+01
0.2900	0.165946524845E+01	0.6600	0.244461403245E+01	1.0300	0.353084530981E+01	1.4000	0.537344505034E+01
0.3000	0.167891637078E+01	0.6700	0.246875447154E+01	1.0400	0.356720675752E+01	1.4100	0.544314520302E+01
0.3100	0.169842066141E+01	0.6800	0.249317685978E+01	1.0500	0.360454428179E+01	1.4200	0.551458866441E+01
0.3200	0.171797714381E+01	0.6900	0.251768253768E+01	1.0600	0.364221096997E+01	1.4300	0.558751539514E+01
0.3300	0.173745189500E+01	0.7000	0.254246043050E+01	1.0700	0.368056483775E+01	1.4400	0.566196006641E+01
0.3400	0.175710475846E+01	0.7100	0.256760564154E+01	1.0800	0.371945867045E+01	1.4500	0.573825719546E+01
0.3500	0.177687156150E+01	0.7200	0.259291562347E+01	1.0900	0.375886780220E+01	1.4600	0.581566756906E+01
0.3600	0.179661437154E+01	0.7300	0.261848415983E+01	1.1000	0.379863765665E+01	1.4700	0.589542751890E+01
0.3700	0.181646703179E+01	0.7400	0.264410089156E+01	1.1100	0.383926282554E+01	1.4800	0.597724404313E+01

SOĞUTMA MEVSİMİNDE KLİMA ÇALIŞMA SÜRELERİNİN SAATLİK BAZDA ANTALYA İÇİN ARAŞTIRILMASI

INVESTIGATION OF AIR CONDITIONER WORKING TIMES FOR ANTALYA IN THE COOLING SEASON

Alper KİRAZ

Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0009-0000-3962-0774

Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK

Department of Mechanical Engineering, Technology Faculty, Sakarya University of Applied Sciences, 54187, Serdivan, Sakarya, Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Antalya'da bulunan yıldızlı otellerin soğutma yükleri merkezi klima santralleriyle karşılanmakta, konut, ofis gibi kapalı hacimlerin soğutma yükleri ise split klima sistemleriyle karşılanmaktadır. Literatürde Antalya merkezi ve bireysel klima sistemlerinin soğutma dönemindeki her ay için ve sezonluk çalışma süreleri konusunda bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada, Antalya ili için yılın 12 ayı ayrı ayrı olmak üzere 24 saatlik dış hava kuru termometre sıcaklığı görülme sıklıklarının visual basic tabanlı yazılan bilgisayar programlarıyla oransal ve saatlik bazda araştırması yapılmıştır. Araştırmalarda Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü'nden yıllık 8760 saat olmak üzere 262800 saatlik ham veri seti kullanılmıştır. Bu veriler Visual Basic tabanlı yazılan 3 farklı bilgisayar programına aktarılarak araştırmalar yapılmıştır. Birinci yazılımla Antalya dış hava sıcaklık dağılımları yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama 8760 içerisinde görülme sıklığı yüzde olarak ve saat olarak ortaya konulmuştur. Birinci yazılım sonuçları ikinci yazılıma aktarılarak Antalya soğutma mevsimi ayları tespit edilmiştir. Antalya soğutma dönemi mayıs ayında başlayıp ekim ayında sona ermektedir. Yalıtım yapılmamış binalarda soğutma sistemleri dış hava sıcaklığı 25°C ve üzerindeki sıcaklıklarda devreye girmektedir. İkinci yazılım sonuçları üçüncü yazılıma transfer edilerek 25°C ve üzeri dış hava sıcaklıkları soğutma dönemindeki her ayın 24 saati için soğutma dönemindeki görülme sıklıkları araştırılmıştır. Araştırmada soğutma dönemindeki 6 ayın her birisi için ayrı ayrı olmak üzere, her ayın 24 saati için 24 analiz, soğutma dönemindeki tüm aylar için de 144 (6x24) analiz yapılmıştır. Analiz çıktısı olarak her ayın 24 saatinde soğutma sistemleri çalışma saatlerinde dış hava sıcaklıkları görülme sıklığı her 1°C farkla ortaya konulmuştur. Bu yaklaşımın klima sistemlerinin sezondaki her ay için 24 saatlik çalışma süreleri ve bu sürelerde dış hava sıcaklığı ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur. Bu çalışmada, klima sistemleri kullanıcıları bilinçlendirilerek soğutma amaçlı enerji tüketimi konusunda farkındalık oluşturma ve il bazlı klima garanti süresinin akademik olarak gündeme getirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antalya, klima, dış hava sıcaklık dağılımı, soğutma dönemi, soğutma dönemi ayları, ay bazlı klima çalışma saati, sezonluk bazda klima çalışma saati.

Abstract

The cooling loads of the star hotels in Antalya are met by central air handling units, the cooling loads of closed spaces such as residences and offices are met by split air-conditioning systems. In the literature, there is no study on seasonal working times for each month in the cooling period of central and individual air conditioning systems in Antalya. In this study, the frequency of the 24-hour outdoor

dry bulb temperature in Antalya province for 12 months of the year was researched on a proportional and hourly basis with computer programs written based on Visual Basic. In the researches, a 30-year (8760x30) 262800 hour raw data set, 8760 hours per year for Antalya from the Ministry of Environment, Urbanisation and Climate Change General Directorate of State Meteorology Affairs was used. These data were transferred to 3 different computer programs written based on Visual Basic and researches were carried out. With the first software, the outdoor temperature distributions in Antalya for 12 months of the year and the frequency of incidence in the annual average of 8760 are presented as a percentage and in hours. Antalya cooling season months were determined by transferring the results of the first software to the second software. Antalya cooling period starts in May and ends in October. In non-insulated buildings, cooling systems are activated at temperatures of 25°C and above. The results of the second software were transferred to the third software, and the frequency of outdoor temperatures of 25°C and above for 24 hours of each month during the cooling period was researched. In the research, 24 analyzes were made for 24 hours of each month, separately for each of the 6 months in the cooling period, and 144 (6x24) analyzes were made for all months in the cooling period. As the output of the analysis, the frequency of the outdoor air temperatures during the working hours of the cooling systems in 24 hours of each month has been revealed with every 1°C difference. The 24-hour operating times of the air conditioning systems of this approach for each month in the season and the outdoor temperature during these periods are revealed in detail. In this study, it is aimed to raise awareness of energy consumption for cooling purposes by raising the awareness of air conditioning system users and to bring the province-based air conditioner warranty period to the academic agenda.

Key words: Antalya, Air conditioning, outside temperature distribution, cooling period, cooling period months, monthly air conditioner operating hours, air conditioning operating hours on a seasonal basis

1. GİRİŞ

İklim, imara açılacak yerleşim birimleri planlanmasında ve yapı tasarımında fiziksel etkenlerin en başında gelmektedir. İklim bileşenleri kuru termometre sıcaklığı, bağıl nem, rüzgâr yönü ve hızı, güneş ışınımları ve birim alana düşen yağış miktarı insanların açık mekânlarda ısısal konforu doğrudan etkilediği gibi kapalı hacimlerde de dolaylı olarak etkilemektedir. Özellikle güneşin ışınım etkisi ve dış hava sıcaklığı sıcak ve soğuk hava şartlarında bina içi ısıl konfor için önemli parametrelerdir. Ayrıca sıcak-nemli iklim bölgelerinde, nem faktörü konfor açısından olumsuzluk oluşturmakta ve bağıl neme bağlı olarak hissedilir sıcaklığın artışına neden olmaktadır [1]. Soğuk havalarda kapalı hacimlerin ısıtılma ihtiyacı vardır. Ortalama dış hava sıcaklığı, konutların ve endüstriyel alanların ısıtılması için gerekli yakıt miktarının tahmininde önemli parametredir. Bir alanın, bir şehrin veya bir bölgenin ısıtılması için gerekli yakıt miktarı ortalama dış hava sıcaklığına göre tahmin edilebilir [2]. Aynı şekilde sıcak dış ortam havası, kapalı hacimlerde konfor ortamını etkilemektedir. Kapalı hacimlerde konforun stabil kalabilmesi için, ısı kazançlarının düzenli olarak bu hacimlerin çevresine transfer edilerek soğutulması gerekir. Soğutma işlemi için enerjiye ihtiyaç vardır. Soğutma enerji ihtiyacı, gerekli olan enerji miktarının planlanması ve tahmini için çok önemlidir. Sıcaklık verileri ısıtma ve soğutma işlemlerinden başka tarımda bitkilerin hasat tarihlerinin tespiti ve havacılıkta pistlerdeki don olaylarının önlenmesi gibi daha pek çok amaçlar için kullanılmaktadır [3]. Sıcaklık verileri bütün bu amaçlar için kullanılırken meteoroloji istasyonlarında ölçüldüğü şekliyle direkt olarak değil de çeşitli şekillerde çeşitli metotlar uygulanarak kullanılabilir hale getirilir[4-11].

Literatürde ısıtma ve soğutma amaçlı yük hesaplamaları tahmininde kullanılan derece-saat değerleri ısıtma ve soğutma dönemleri için iç ortam referans sıcaklıklarına göre hem Türkiye'deki iller [12,13,14] hem de dünyanın birçok şehirleri [15,16,17] için yapılmıştır. Soğutma yükü hesabı için, etkili bir soğutma enerji ihtiyacı farkı/güneş yükü/soğutma yükü faktörü yöntemi, toplam eşdeğer sıcaklık farkı soğutma /saat ortalama yöntemi) ve transfer fonksiyonu yöntemi gibi farklı yöntemler de kullanılmaktadır [8]. Elde edilen iklim verilerinin doğru kayıtları, erişimin kolay olması iklim verileriyle yapılacak enerji sonuçların doğruluğu ve enerji verimliliği için çok önemlidir. [19]. Bina

ısıtma, soğutma yükleri hesaplanmasında en çok tercih edilen yöntemlerin başında derece zaman yöntemleriyle her ilin ısıtma ve soğutma sezonları belirlenmesinde, optimum yalıtım kalınlıkları hesaplanmasında, tarım açısından ürün dikme ve hasat zamanını belirlenmesinde, yıllık ısıtma ve soğutma amaçlı yakıt miktarı hesaplanabilmesinde, yetiştirilecek ürün için en uygun yer ve zamanın belirlenebilmesinde, doğalgaz taşıma boru hatları boyutlandırılmasında ve ülkenin ya da bölgenin yıllık yakıt tüketimi hesaplanmasında kullanılır [20]. Soğutma yükü hesaplamaları için aylık, saatlik bazda derece-saat değerleri ayrıntılı analiz imkânı sunmaktadır. Isıtma, soğutma mevsimlerinde her ayın herhangi bir zamanındaki veya iki zaman dilimi arasındaki yirmi dört saatlik derece-saat hesaplamaları Ankara için ısıtma ve İzmir ve Sakarya için soğutma amaçlı olarak ortaya konulmuştur [21,22,23].

2. HESAPLAMA YÖNTEMİ

Soğutma yükü hesaplamaları, bina soğutma sistemleri seçimi ve boyutlandırılma işlemlerinin temelini oluşturmaktadır. Bu hesaplamalarda tasarım parametreleri veya bilgileri kullanılarak hesaplamalar yapılmaktadır. Bu parametrelerin belirsizlikler içerebilir olması, soğutma sisteminin çalıştırılmasıyla tasarım hesaplamalarına göre farklılıklar olabilir. Gerçek soğutma yükü, tasarımda tahmin edilen yükten farklı olabilmektedir. Bu çalışmada, soğutma yükü tasarım hesaplamalarıyla, gerçek soğutma yükü hesaplamalarının birbirine yakınsama oranını yaklaştırmak için bir model oluşturulmuştur. Bu modelde, yılın 12 ayının dış hava sıcaklık dağılımları günün 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere dış hava sıcaklık dağılımları 8760 saat içerisinde görülme sıklıkları oransal ve saat olarak 1°C farkla 144 analiz yapılmıştır. Bu analizlerle Antalya'da bulunan klima sistemlerinin soğutma mevsimindeki her ay için ve sezonluk çalışma süreleri günün 24 saati için ortaya konulmuştur.

2.1. HESAPLAMA YÖNTEMİ VE ANALİZ

Kapalı hacimlerin soğutma yükü hesaplamalarında soğutma mevsimindeki her ay için, sezonluk enerji ihtiyacı mimari tasarım, yapıda kullanılacak malzeme özellikleri, meteorolojik sıcaklık ölçümlerine göre belirlenmektedir. [24]. Klimaların sezondaki her ayın 24 saati için ayrı ayrı ve sezonluk olmak üzere çalışma saatleri konusunda literatürde bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada Antalya için visual basic tabanlı yazılan 3 adet bilgisayar programlarıyla; yılın 12 ayı için ayrı ayrı ve sezonluk olmak üzere 24 saatlik dış hava sıcaklığı görülme sıklığı, soğutma dönemi ayları, dış hava sıcaklıkları 25°C ve altındaki ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları araştırılmıştır. Bu çalışmada DMİGM'den resmi yazı ile elde edilen veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti geçmiş geçmiş son 30 yıla ait ham dış hava sıcaklığıdır. Antalya için 8760x30=262800 adet ham veri kullanılmıştır. Bu ham veri seti tasnif edilerek 1 yazılıma giriş verisi olarak hazırlanmıştır.

2.1.1. Antalya dış hava kuru termometre ham sıcaklıklarının birinci yazılıma aktarılması

Antalya dış hava kuru termometre ham sıcaklıkları visual basic tabanlı yazılan 1 bilgisayar programına aktarılarak, yılın on iki ayı için ayrı ayrı toplam yıllık günün her saati için (24 saat) analizler yapılmıştır. Analiz değerlendirmelerinde dış hava görülme sıklıkları yıllık 8760 saat içerisinde yüzde olarak toplam hangi yüzdede bulunduğu ortaya koyulmuştur. 1°C'lik farklarla yılın her ayı için ayrı ayrı ve ortalama yıllık sıcaklık dağılımı Tablo 1'de saat 00:00-00:10 için verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir. Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için ortalama dış hava sıcaklıkları o ay içerisinde toplamda görülen sıcaklıkların yüzde olarak adeti 1 °C farkla görülmekte, son kolonda ise on iki ayın ortalaması yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) verilmiştir.

Tablo.1 Dış hava sıcaklığı oransal görülme sıklığı

ANTALYA SAAT 00:00-01:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (% ADET)												YODHSD (% ADET)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-3	0	0,11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,009167
-2	0	0,44	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,036667
-1	0,10	0,55	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,054167
0	1,18	0,98	0,10	0	0	0	0	0	0	0	0	0,41	0,2225
1	1,86	2,51	0,40	0	0	0	0	0	0	0	0	0,62	0,449167
2	3,63	3,93	0,70	0	0	0	0	0	0	0	0,21	1,75	0,851667
3	4,32	3,93	1,69	0,21	0	0	0	0	0	0	0,41	3,50	1,171667
4	7,95	5,36	2,89	0,00	0	0	0	0	0	0	0,82	4,53	1,795833
5	8,05	8,42	4,28	0,10	0	0	0	0	0	0	2,26	6,18	2,440833
6	13,15	10,27	6,37	0,62	0	0	0	0	0	0,10	3,39	9,99	3,6575
7	13,25	12,79	10,45	1,96	0	0	0	0	0	0,10	4,00	10,40	4,4125
8	12,86	13,33	11,44	2,37	0	0	0	0	0	0,51	5,44	13,08	4,919167
9	10,11	13,33	14,63	8,24	0,10	0	0	0	0	0,41	8,93	13,70	5,7875
10	7,46	8,85	15,22	9,99	1,20	0	0	0	0	1,24	12,63	11,74	5,694167
11	5,10	5,57	11,24	14,62	2,89	0	0	0	0	2,47	13,14	8,14	5,264167
12	3,34	3,50	7,76	14,52	4,79	0,10	0	0	0	4,43	12,73	5,15	4,693333
13	2,26	1,64	6,07	16,37	9,18	0,31	0	0	0,10	7,93	9,86	2,68	4,7
14	1,18	1,75	2,99	11,12	11,78	0,51	0	0	0,21	7,93	8,73	2,27	4,039167
15	1,18	1,20	1,79	8,03	11,88	1,13	0	0	1,23	14,11	6,57	2,06	4,098333
16	0,20	0,22	0,30	4,94	13,57	3,81	0	0	2,78	15,45	4,41	1,34	3,918333
17	0,20	0,11	0,30	2,27	14,37	5,56	0	0,10	6,89	14,83	2,98	0,82	4,035833
18	1,18	0,66	0,10	1,34	11,38	11,11	0,90	0,70	10,29	9,47	1,03	0,41	4,0475
19	0,49	0,44	0,20	1,13	7,98	13,17	2,40	1,60	13,17	8,96	0,92	0,10	4,213333
20	0,59	0,00	0,10	0,62	3,69	16,56	4,59	4,19	18,00	5,25	0,10	0,10	4,4825
21	0,39	0,11	0,60	0,21	2,79	13,37	8,58	11,18	18,00	2,68	0,31	0,62	4,903333
22	0,00	0,00	0,40	0,00	1,50	11,63	13,87	15,07	12,96	1,85	0,10	0,41	4,815833
23	0,00	0,00	0,00	0,21	0,90	6,89	17,66	19,16	7,82	0,51	0,62	0,00	4,480833
24	0,00	0,00	0,00	0,62	0,70	5,86	16,07	16,47	4,01	0,21	0,41	0,00	3,695833
25	0,00	0,00	0,00	0,41	0,20	3,40	12,38	14,37	1,54	0,31	0,00	0,00	2,7175
26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	2,16	9,68	7,68	1,03	0,10	0,00	0,00	1,729167
27	0,00	0,00	0,00	0,10	0,20	1,34	4,69	4,69	0,10	0,62	0,00	0,00	0,978333
28	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,93	3,39	2,10	0,41	0	0,00	0,00	0,569167
29	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	0,51	2,10	1,00	0,10	0	0,00	0,00	0,325833
30	0,00	0,00	0,00	0,00	0,60	0,21	1,40	0,30	0,10	0	0,00	0,00	0,2175
31	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,21	0,80	0,20	0,21	0	0,00	0,00	0,118333
32	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,21	0,10	0,20	0,21	0	0,00	0,00	0,06
33	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,62	0,20	0,10	0,21	0	0,00	0,00	0,094167
34	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,41	0,10	0,50	0,62	0	0,00	0,00	0,135833
35	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,00	0,50	0,20	0	0	0,00	0,00	0,058333
36	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,10	0,20	0,20	0	0	0,00	0,00	0,041667
37	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,10	0,20	0,00	0	0	0,00	0,00	0,025
38	0,00	0,00	0,00	0,00	0	0,00	0,20	0,00	0	0	0,00	0,00	0,00

Tablo 1'deki oransal görülme sıklıkları 2 yazılıma aktarılarak yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama dış hava sıcaklıkları saat 00:00-01:00 arası için görülme sıklıkları saat olarak Tablo 2'de verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir.

Tablo.2 Dış hava sıcaklığı görülme zamanları (Saat)

ANTALYA SAAT 00:00-01:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (SAAT)												YODHSD (SAAT)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-4	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-3	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,0025
-2	0,00	0,12	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
-1	0,03	0,15	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,015
0	0,37	0,27	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	0,066667
1	0,58	0,70	0,12	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19	0,1325
2	1,13	1,10	0,22	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,54	0,254167
3	1,34	1,10	0,52	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,12	1,09	0,3525
4	2,46	1,50	0,90	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,25	1,40	0,5425
5	2,50	2,36	1,33	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,68	1,92	0,735
6	4,08	2,88	1,97	0,19	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	1,02	3,10	1,105833
7	4,11	3,58	3,24	0,59	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	1,20	3,22	1,330833
8	3,99	3,73	3,55	0,71	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,16	1,63	4,05	1,485
9	3,13	3,73	4,54	2,47	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	2,68	4,25	1,746667
10	2,31	2,48	4,72	3,00	0,36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,38	3,79	3,64	1,723333
11	1,58	1,56	3,48	4,39	0,87	0,00	0,00	0,00	0,00	0,77	3,94	2,52	1,5925
12	1,04	0,98	2,41	4,36	1,44	0,03	0,00	0,00	0,00	1,37	3,82	1,60	1,420833
13	0,70	0,46	1,88	4,91	2,75	0,09	0,00	0,00	0,03	2,46	2,96	0,83	1,4225
14	0,37	0,49	0,93	3,34	3,53	0,15	0,00	0,00	0,06	2,46	2,62	0,70	1,220833
15	0,37	0,34	0,55	2,41	3,56	0,34	0,00	0,00	0,37	4,37	1,97	0,64	1,243333
16	0,06	0,06	0,09	1,48	4,07	1,14	0,00	0,00	0,83	4,79	1,32	0,42	1,188333
17	0,06	0,03	0,09	0,68	4,31	1,67	0,00	0,03	2,07	4,60	0,89	0,25	1,223333
18	0,37	0,18	0,03	0,40	3,41	3,33	0,28	0,22	3,09	2,94	0,31	0,13	1,224167
19	0,15	0,12	0,06	0,34	2,39	3,95	0,74	0,50	3,95	2,78	0,28	0,03	1,274167
20	0,18	0,00	0,03	0,19	1,11	4,97	1,42	1,30	5,40	1,63	0,03	0,03	1,3575
21	0,12	0,03	0,19	0,06	0,84	4,01	2,66	3,47	5,40	0,83	0,09	0,19	1,490833
22	0,00	0,00	0,12	0,00	0,45	3,49	4,30	4,67	3,89	0,57	0,03	0,13	1,470833
23	0,00	0,00	0,00	0,06	0,27	2,07	5,47	5,94	2,35	0,16	0,19	0,00	1,375833
24	0,00	0,00	0,00	0,19	0,21	1,76	4,98	5,11	1,20	0,07	0,12	0,00	1,136667
25	0,00	0,00	0,00	0,12	0,06	1,02	3,84	4,45	0,46	0,10	0,00	0,00	0,8375
26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,65	3,00	2,38	0,31	0,03	0,00	0,00	0,533333
27	0,00	0,00	0,00	0,03	0,06	0,40	1,45	1,45	0,03	0,19	0,00	0,00	0,300833
28	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,28	1,05	0,65	0,12	0,00	0,00	0,00	0,175
29	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,15	0,65	0,31	0,03	0,00	0,00	0,00	0,1
30	0,00	0,00	0,00	0,00	0,18	0,06	0,43	0,09	0,03	0,00	0,00	0,00	0,065833
31	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,25	0,06	0,06	0,00	0,00	0,00	0,035833
32	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,03	0,06	0,06	0,00	0,00	0,00	0,0175
33	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19	0,06	0,03	0,06	0,00	0,00	0,00	0,028333
34	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,12	0,03	0,16	0,19	0,00	0,00	0,00	0,041667
35	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,16	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,018333
36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,06	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,0125
37	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,0075
38	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,005
Gün sayısı	31,03	27,98	31	30,01	29,99	30,05	30,92	31	29,99	30,85	30	31	364,428

Tablo 2'nin ilk kolonunda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için ortalama dış hava sıcaklıkları o ay içerisinde toplamda görülen sıcaklıklar saat olarak 1 °C farkla görülmekte, 1. Kolonun son satırında ise her ayın gün sayısı görülmektedir. Son kolonda on iki ayın ortalaması

yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) saat olarak, son kolonun en alt satırında ise yılın 365 günü görülmektedir

3. SOĞUTMA DÖNEMİ AYLARININ ANTALYA İÇİN ARAŞTIRILMASI

Soğutma sistemleri dış hava sıcaklığı 25°C ve üzerindeki sıcaklıklarda devreye girmektedir Antalya için dış hava sıcaklığı 25°C ve üzerindeki sıcaklıkların görülme saatleri yılın 12 ayı için tek tek analiz edilmiştir. Analiz sonuçları 3 yazılıma aktarılarak soğutma dönemi başlangıç mayıs kasım ve bitiş ayı olarak da ekim ayı olarak 3 yazılım sonuçları alınmıştır. Yazılım sonuçları analiz edilerek değerlendirme sonuçları özet tablolar halinde soğutma dönemindeki her ayın 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere 24 tablo halinde ortaya konulmuştur. Antalya klima sistemlerinin saat 01:00-04:00 arasında 2 saatlik aylık ve sezonluk çalışma süreleri Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo.3 Antalya saatlik (01:00-02:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 01:00-03:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,06	0,966	3,8161	3,782	0,588	0,0961	9,3082
26	0,03	0,903	1,8321	2,573	0,249	0,1271	5,7142
27	0,03	0,342	1,7391	0,868	0,063	0,031	3,0731
28	0,03	0,342	0,961	0,465	0,093	0,031	1,922
29	0,03	0,063	0,744	0,372	0,03	0,031	1,27
30	0,03	0,123	0,341	0,279	0,063	0	0,836
31	0,03	0	0,186	0	0,123	0	0,339
32	0,03	0	0,062	0,031	0,03	0	0,153
33	0	0	0,062	0,031	0	0	0,093
34	0	0	0,031	0,062	0	0	0,093
35	0	0	0,062	0,124	0	0	0,186
36	0	0	0,124	0,031	0	0	0,155
37	0	0	0,031	0	0	0	0,031
38	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0,27	2,739	10,0223	8,618	1,239	0,3162	23,2045
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 02:00-03:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,06	0,903	3,3821	3,2736	0,78	0,031	8,4297
26	0,21	0,717	1,9375	1,9282	0,249	0,031	5,0727
27	0,03	0,468	1,3547	0,9486	0,093	0	2,8943
28	0,03	0,279	1,1377	0,7347	0,063	0,031	2,2754
29	0,03	0,156	0,9238	0,2449	0	0	1,3547
30	0	0,063	0,2449	0,1829	0	0	0,4908
31	0	0,03	0,124	0,062	0	0	0,216
32	0	0,03	0,093	0,1209	0	0	0,2439
33	0	0,03	0,2759	0,093	0,03	0	0,4289
34	0	0	0,155	0,2759	0	0	0,4309
35	0	0	0,062	0,1519	0	0	0,2139
36	0	0,03	0,031	0	0,03	0	0,091
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0,36	2,706	9,7216	8,0166	1,245	0,093	22,1422

Tablo 3'ün ilk kolonunda 1°C aralıkla DIŞ Hava Sıcaklık (DHS) değerleri, ayların bulunduğu kolonlarda her ay için 1 °C farkla ısıtma sistemlerini çalışma zamanları görülmekte 1. Kolonun en alt satırında ise her 1 °C farkla klima sistemlerinin aylık toplam çalışma saatleri görülmektedir. Bu tabloda 25 °C~36 °C arasındaki çalışma sürelerinin 1°C farkla klimaların çalışma süreleri saat 01:00-03:00 arasında 2 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tablo sonuçlarına göre klimalar; saat 01:00- 02:00 arasında en az çalışma süresi 0,27 saatle mayıs ayında, en fazla çalışma süresi 10,0223 saatle temmuz ayında olacağı, sezonluk çalışma süresinin 23,2045 saat olacağı, saat 02:00- 03:00 arasında en az çalışma süresi 0,093 saatle ekim ayında, en fazla çalışma süresi 9,7216 saatle temmuz ayında olacağı, sezonluk çalışma süresinin 22,1422 saat olacağı görülmektedir. 04:00-06:00 saatleri arasında klima çalışma süreleri Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo.4 Antalya saatlik (04:00-06:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 04:00-05:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,06	0,894	3,1806	2,8117	0,648	0	7,5943
26	0,18	0,801	2,1297	1,6988	0,186	0,031	5,0265
27	0,03	0,495	1,6678	0,8959	0,123	0,031	3,2427
28	0,12	0,339	1,2338	0,5239	0,063	0,1271	2,4068
29	0,03	0,063	0,6789	0,403	0,063	0,031	1,2689
30	0	0,186	0,155	0,217	0,186	0	0,744
31	0	0,03	0,186	0,031	0,03	0	0,277
32	0	0,123	0,062	0,062	0,123	0	0,37
33	0	0,03	0,062	0,062	0	0	0,154
34	0	0	0,186	0,186	0	0	0,372
35	0	0,03	0,031	0,031	0,03	0	0,122
36	0	0	0,124	0	0	0	0,124
37	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0,42	2,991	9,6968	6,9223	1,452	0,2201	21,7022
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 05:00-06:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,03	1,179	3,4689	2,5327	0,588	0,1271	7,9257
26	0,06	0,651	2,1669	1,3578	0,279	0,0651	4,5798
27	0,06	0,588	1,8259	1,0509	0,063	0,0651	3,6529
28	0,06	0,249	1,085	0,7099	0,093	0,0651	2,262
29	0,03	0,123	0,527	0,248	0,123	0	1,051
30	0	0,063	0,341	0,155	0,063	0	0,622
31	0	0,063	0,155	0,155	0,063	0	0,436
32	0	0,063	0,031	0,155	0,063	0	0,312
33	0	0,03	0,124	0,031	0	0	0,185
34	0	0	0,062	0,124	0	0	0,186
35	0	0	0,062	0,062	0	0	0,124
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0,24	3,009	9,8487	6,5813	1,335	0,3224	21,3364

Tablo 4'te 25 °C~34 °C arasındaki çalışma sürelerinin 1°C farkla klimaların çalışma süreleri saat 04:00-06:00 arasında 2 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tablo sonuçlarına göre klimalar; saat 04:00- 05:00 arasında en az çalışma süresi 0,2201 saatle ekim ayında, en fazla

çalışma süresi 9,6968 saatle temmuz ayında olacağı, sezonluk çalışma süresinin 21,7022 saat olacağı, saat 05:00- 06:00 arasında en az çalışma süresi 0,24 saatle mayıs ayında, en fazla çalışma süresi 9,847 saatle temmuz ayında olacağı, sezonluk çalışma süresinin 21,3364 saat olacağı görülmektedir. Tablo 5'te 25 °C~43 °C arasındaki çalışma sürelerinin 1°C farkla klimaların çalışma süreleri saat 06:00-08:00 arasında 2 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir.

Tablo.5 Antalya saatlik (06:00-08:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 06:00-07:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1,476	3,549	1,6895	1,8631	4,71	0,9021	14,1897
26	1,326	3,36	3,0101	3,9339	3,363	0,4526	15,4456
27	0,906	2,862	3,9029	4,3183	2,631	0,0961	14,7163
28	0,693	2,706	3,565	4,5539	1,896	0,031	13,4449
29	0,393	2,148	3,472	3,255	1,101	0	10,369
30	0,18	2,706	3,0101	2,9884	0,765	0,031	9,6805
31	0,12	1,866	3,1031	2,8706	0,489	0,031	8,4797
32	0,03	1,464	2,9791	2,2196	0,153	0	6,8457
33	0,06	0,312	2,0894	1,302	0,03	0,031	3,8244
34	0	0,372	1,5066	0,651	0,123	0	2,6526
35	0,03	0,093	0,8308	0,3565	0,366	0	1,6763
36	0	0,063	0,3999	0,0589	0,093	0	0,6148
37	0	0,03	0,124	0,7998	0,06	0	1,0138
38	0	0,063	0,3689	0,3844	0	0	0,8163
39	0	0	0,093	0,1178	0	0	0,2108
40	0	0,03	0,062	0,3565	0	0	0,4485
41	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	5,214	21,624	30,2374	30,0297	15,78	1,5748	104,4599
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 07:00-08:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2,961	2,967	0,4061	0,1085	3,285	4,016	13,7436
26	2,931	2,934	1,4353	0,7099	4,866	4,31	17,1862
27	2,235	2,841	2,4335	2,2971	4,956	3,23	17,9926
28	1,965	2,841	3,6828	4,433	3,462	2,1	18,4838
29	1,089	3,09	3,5588	3,9122	2,835	1,76	16,245
30	0,906	2,403	3,2147	3,2271	2,328	0,987	13,0658
31	0,303	2,28	3,0287	2,7373	1,404	0,765	10,518
32	0,12	2,217	3,0597	2,2444	0,984	0,489	9,1141
33	0,03	1,53	3,0287	2,6815	0,447	0,153	7,8702
34	0,03	0,873	2,3095	2,1328	0,417	0,03	5,7923
35	0,03	0,561	2,0305	1,3392	0,18	0,123	4,2637
36	0	0,282	1,1253	0,4929	0,06	0,366	2,3262
37	0	0,126	0,9362	0,5735	0,897	0,093	2,6257
38	0	0,03	0,3131	0,1364	0,3	0,06	0,8395
39	0	0,03	0,124	0,0279	0,12	0	0,3019
40	0	0	0,031	1,7794	0,03	0	1,8404
41	0	0	0,031	0,9858	0	0	1,0168
42	0	0	0,031	0,8215	0	0	0,8525
43	0	0	0	0,2728	0	0	0,2728
Toplam Çalışma	12,6	25,005	30,779	30,913	26,571	18,482	144,351

Süresi(Saat)							

Tablo.6 Antalya saatlik (08:00-10:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 08:00-09:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	3,171	1,743	0,031	0,0279	0,555	3,1651	8,693
26	2,778	2,49	0,124	0	1,419	3,7138	10,5248
27	2,025	2,895	0,868	0,0868	2,991	3,0039	11,8697
28	1,449	2,676	1,6709	0,7998	4,563	2,5513	13,71
29	1,239	3,204	3,0349	3,0008	5,181	1,581	17,2407
30	0,876	2,832	3,6239	4,2284	4,656	1,2586	17,4749
31	0,816	2,583	3,4069	4,2842	2,928	0,6789	14,697
32	0,786	2,211	2,9109	3,7138	2,19	0,5487	12,3604
33	0,393	1,899	3,0969	2,2289	1,728	0,2573	9,6031
34	0,21	1,899	2,2909	2,17	1,11	0,0961	7,776
35	0,18	1,464	2,7249	1,8569	0,618	0,031	6,8748
36	0,09	1,059	2,2599	2,4273	0,741	0	6,5772
37	0	0,498	1,55	1,6864	0,153	0,031	3,9184
38	0,03	0,372	1,147	0,7998	0,153	0	2,5018
39	0	0,186	1,24	0,6014	0,063	0	2,0904
40	0	0,093	0,341	0,372	0,153	0	0,959
41	0	0	0,155	0,0558	0	0	0,2108
42	0	0,03	0	1,0571	0,063	0	1,1501
43	0	0	0,062	1,1439	0,186	0	1,3919
44	0	0	0,186	0,3131	0	0	0,4991
45	0	0	0,093	0,1426	0	0	0,2356
46	0	0	0	0	0,03	0	0,03
47	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	14,043	28,134	30,8481	30,9969	29,481	16,916	150,4197
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 09:00-10:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2,778	2,49	0,124	0	1,419	3,7138	10,5248
26	2,025	2,895	0,868	0,0868	2,991	3,0039	11,8697
27	1,449	2,676	1,6709	0,7998	4,563	2,5513	13,71
28	1,239	3,204	3,0349	3,0008	5,181	1,581	17,2407
29	0,876	2,832	3,6239	4,2284	4,656	1,2586	17,4749
30	0,816	2,583	3,4069	4,2842	2,928	0,6789	14,697
31	0,786	2,211	2,9109	3,7138	2,19	0,5487	12,3604
32	0,393	1,899	3,0969	2,2289	1,728	0,2573	9,6031
33	0,21	1,899	2,2909	2,17	1,11	0,0961	7,776
34	0,18	1,464	2,7249	1,8569	0,618	0,031	6,8748
35	0,09	1,059	2,2599	2,4273	0,741	0	6,5772
36	0	0,498	1,55	1,6864	0,153	0,031	3,9184
37	0,03	0,372	1,147	0,7998	0,153	0	2,5018
38	0	0,186	1,24	0,6014	0,063	0	2,0904
39	0	0,093	0,341	0,372	0,153	0	0,959
40	0	0	0,155	0,0558	0	0	0,2108
41	0	0,03	0	1,0571	0,063	0	1,1501
42	0	0	0,062	1,1439	0,186	0	1,3919

43	0	0	0,186	0,3131	0	0	0,4991
44	0	0	0,093	0,1426	0	0	0,2356
45	0	0	0	0	0,03	0	0,03
46	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	10,872	26,391	30,8171	30,969	28,926	13,751	141,7267

Tablo 6'da 08:00-10:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri mayıs ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.7 Antalya saatlik (10:00-12:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 10:00-11:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	3,249	2,151	0,062	0,0279	0,828	3,7975	10,1154
26	2,496	2,898	0,4371	0,0279	1,929	3,379	11,167
27	1,413	3,177	1,3082	0,2294	2,907	3,1868	12,2214
28	1,323	3,114	2,4893	1,8414	5,97	2,511	17,2487
29	0,993	2,523	3,7975	3,6518	4,776	1,705	17,4463
30	0,663	2,805	4,0455	4,8887	3,888	1,0633	17,3535
31	0,663	2,055	2,8644	4,1416	2,664	0,806	13,194
32	0,633	1,869	2,6133	3,1062	1,899	0,6107	10,7312
33	0,24	1,806	2,1793	1,7267	1,254	0,2263	7,4323
34	0,18	1,401	2,3033	1,7546	1,071	0,1922	6,9021
35	0,09	1,245	2,4893	1,8693	0,582	0,0651	6,3407
36	0,12	0,78	1,9282	1,984	0,489	0,031	5,3322
37	0,06	0,591	1,4012	1,6678	0,336	0,0651	4,1211
38	0,06	0,249	1,3702	0,5456	0,246	0,031	2,5018
39	0,03	0,093	0,7471	0,5766	0,03	0	1,4767
40	0	0,063	0,341	0,3751	0,03	0	0,8091
41	0	0,063	0,217	0,0868	0,336	0	0,7028
42	0	0,03	0,062	0,0279	0,213	0	0,3329
43	0	0	0	1,2648	0,06	0	1,3248
44	0	0	0,031	0,6913	0	0	0,7223
45	0	0	0,062	0,3162	0	0	0,3782
46	0	0	0,062	0,2015	0	0	0,2635
47	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	12,213	26,913	30,8419	31,0031	29,508	17,67	148,149
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 11:00-12:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	3,006	1,872	0,093	0	0,402	3,6828	9,0558
26	2,412	3,099	0,3689	0,0279	1,296	3,7448	10,9486
27	1,875	3,159	1,0168	0,0558	2,712	3,4875	12,3061
28	1,251	3,375	2,1235	1,1687	5,334	2,6164	15,8686
29	0,894	2,577	3,4162	2,883	5,703	1,8073	17,2805
30	0,684	2,547	4,278	4,4609	4,071	1,4539	17,4948
31	0,744	2,271	3,4472	4,4051	3,114	0,8401	14,8214
32	0,507	1,41	2,5854	3,317	1,851	0,5177	10,1881
33	0,417	1,656	1,9716	1,9592	1,449	0,4836	7,9364
34	0,207	1,563	2,0615	1,9313	1,11	0,2573	7,1301

35	0,03	1,167	1,9995	1,55	0,801	0,0961	5,6436
36	0,09	0,891	2,0615	1,6864	0,492	0,031	5,2519
37	0,207	0,399	1,6306	1,4136	0,402	0,0651	4,1173
38	0,18	0,522	1,0788	1,0602	0,276	0	3,117
39	0,06	0,183	1,2927	0,2976	0,093	0	1,9263
40	0,03	0,093	0,5549	0,434	0	0	1,1119
41	0	0,216	0,186	0,217	0,03	0	0,649
42	0	0,183	0,124	0,1085	0,186	0	0,6015
43	0	0,06	0,062	1,4415	0,123	0	1,6865
44	0	0	0,031	0,9517	0,063	0	1,0457
45	0	0	0,217	1,1408	0,03	0	1,3878
46	0	0	0,186	0,4898	0	0	0,6758
47	0	0	0,062	0	0	0	0,062
48	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	12,594	27,243	30,8791	31	29,538	19,083	150,3377

Tablo 7'de 10:00-12:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri mayıs ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.8 Antalya saatlik (13:00-15:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 13:00-14:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	4,047	1,911	0,0899	0	0,465	3,8657	6,5129
26	2,211	2,85	0,2108	0,0279	1,179	3,7696	6,4787
27	1,722	3,276	0,8494	0,1178	2,757	3,4472	8,7222
28	1,377	3,549	1,8197	1,0509	5,517	2,9636	13,3136
29	0,66	2,73	3,7014	2,976	5,331	1,2245	15,3984
30	0,633	2,79	4,6407	5,0499	4,494	1,5779	17,6076
31	0,516	2,304	3,0039	4,7275	3,378	0,7409	13,9294
32	0,546	1,578	2,79	4,0269	1,674	0,7719	10,6149
33	0,345	1,182	2,0336	2,2196	1,551	0,4836	7,3312
34	0,258	1,245	1,7298	1,8972	0,93	0,0651	6,06
35	0,087	0,972	1,9716	1,519	0,774	0,1612	5,3236
36	0,03	0,789	1,6089	1,6926	0,465	0,031	4,5855
37	0,717	0,456	1,9096	1,3733	0,309	0,0651	4,7649
38	0,231	0,426	1,2741	1,0509	0,309	0,0651	3,291
39	0,402	0,183	0,8494	0,4371	0,156	0	2,0275
40	0,171	0,09	0,9393	0,4092	0,03	0	1,6395
41	0	0,243	0,3038	0,2046	0,03	0	0,7814
42	0	0,426	0,031	0,1457	0,093	0	0,6957
43	0	0,183	0,0899	0,0279	0,03	0	0,3308
44	0	0,03	0,031	0,8184	0,093	0	0,9724
45	0	0	0,0899	0,9052	0	0	0,9951
46	0	0	0,2418	0,2914	0	0	0,5332
47	0	0	0,4247	0,0279	0	0	0,4526
48	0	0	0,1829	0	0	0	0,1829
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	13,953	27,213	30,8171	30,9969	29,565	19,232	132,545
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 14:00-15:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	

							Süreleri (Saat)
25	4,047	1,911	0,062	0	0,309	4,6345	10,9635
26	2,211	2,85	0,124	0,0248	1,611	3,6363	10,4571
27	1,722	3,276	0,9672	0,1023	2,82	3,7014	12,5889
28	1,377	3,549	1,8724	0,8463	5,268	2,7032	15,6159
29	0,66	2,73	3,8998	2,7714	5,61	1,3857	17,0569
30	0,633	2,79	4,6469	4,3121	4,803	1,4477	18,6327
31	0,516	2,304	3,6177	4,7988	3,192	0,7068	15,1353
32	0,546	1,578	3,1496	3,6704	1,737	0,5146	11,1956
33	0,345	1,182	2,1514	1,8476	1,239	0,1922	6,9572
34	0,258	1,245	1,9034	1,5655	0,774	0,3224	6,0683
35	0,087	0,972	1,9344	1,643	0,714	0,0961	5,4465
36	0,03	0,789	1,6523	1,3082	0,249	0,031	4,0595
37	0,717	0,456	1,2462	0,899	0,249	0,031	3,5982
38	0,231	0,426	1,5283	0,6944	0,216	0,0651	3,1608
39	0,402	0,183	0,7471	0,4371	0,186	0,031	1,9862
40	0,171	0,09	0,5921	0,2573	0,093	0	1,2034
41	0	0,243	0,4371	0,1271	0,03	0	0,8372
42	0	0,426	0,031	0,155	0,093	0	0,705
43	0	0,183	0,093	1,5655	0,063	0	1,9045
44	0	0,03	0,062	1,5903	0,063	0	1,7453
45	0	0	0,062	1,3609	0	0	1,4229
46	0	0	0,031	1,0261	0	0	1,0571
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	13,953	27,213	30,8109	31,0031	29,319	19,499	151,798

Tablo 8'de 13:00-15:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri mayıs ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.9 Antalya saatlik (16:00-17:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 15:00-16:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2,958	1,542	0,062	0	0,585	5,177	10,324
26	2,841	2,715	0,155	0,062	1,632	4,5012	11,9062
27	2,22	3,858	0,6169	0	3,324	2,8954	12,9143
28	1,449	3,303	1,7577	0,8928	5,169	1,9282	14,4997
29	0,768	3,303	3,2054	2,6505	5,97	1,4787	17,3756
30	0,651	3,426	3,9742	5,115	4,8	0,9331	18,8993
31	0,621	2,532	4,5601	6,0698	3,015	0,4495	17,2474
32	0,354	1,791	3,4813	4,6221	1,845	0,2573	12,3507
33	0,237	1,359	2,8055	3,0814	1,047	0,1271	8,657
34	0,117	1,11	2,0646	2,4955	0,708	0,0961	6,5912
35	0,06	0,927	2,0956	1,8786	0,246	0,031	5,2382
36	0	0,711	2,1886	1,6027	0,339	0,031	4,8723
37	0,03	0,216	0,8928	0,9858	0,093	0,031	2,2486
38	0,384	0,123	1,1098	0,5549	0,093	0,0961	2,3608
39	0,237	0,153	0,5859	0,124	0,063	0,031	1,1939
40	0	0,123	0,3069	0,093	0,063	0	0,5859
41	0	0,063	0,2759	0,124	0,123	0	0,5859
42	0	0,246	0,186	0,124	0,153	0,031	0,74
43	0	0,093	0,062	0,031	0,123	0	0,309
44	0	0,03	0,062	0,031	0,063	0	0,186
45	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062

46	0	0	0,124	0,124	0	0	0,248
47	0	0	0,155	0,155	0	0	0,31
48	0	0	0,124	0,124	0	0	0,248
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	12,927	27,624	30,8822	30,9721	29,454	18,094	149,954
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 16:00-17:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2,841	3,273	0,3441	0	3,48	2,9605	12,8986
26	2,22	3,765	1,2183	0,4464	4,875	2,3808	14,9055
27	1,449	3,489	2,5327	1,8786	6,357	0,9672	16,6735
28	0,768	3,426	3,968	4,5043	5,298	0,806	18,7703
29	0,651	2,871	4,4702	5,4002	2,544	0,2573	16,1937
30	0,621	2,253	3,937	5,549	1,785	0,1612	14,3062
31	0,354	1,575	3,3139	3,6704	1,149	0,0961	10,1584
32	0,237	1,236	2,8427	2,7435	0,786	0,0651	7,9103
33	0,117	0,801	1,9375	1,7608	0,273	0	4,8893
34	0,06	0,801	2,0925	1,612	0,273	0	4,8385
35	0	0,279	1,5934	0,8649	0,06	0	2,7973
36	0,03	0,186	0,7812	0,5952	0,03	0	1,6224
37	0,384	0,123	0,6262	0,1488	0,06	0	1,342
38	0,237	0,063	0,2821	0,1488	0,03	0	0,7609
39	0	0,123	0,3441	0,0899	0,273	0	0,83
40	0	0,03	0,2201	0,0589	0,333	0	0,642
41	0	0,186	0,124	0,031	0,213	0	0,554
42	0	0,123	0,031	0,031	0,12	0	0,305
43	0	0	0,031	0,5952	0	0	0,6262
44	0	0	0,031	0,2697	0,03	0	0,3307
45	0	0	0	0,3286	0	0	0,3286
46	0	0	0,031	0,2077	0	0	0,2387
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	9,969	24,603	30,752	30,9349	27,969	7,6942	131,9221

Tablo 9'de 16:00-17:00 saatleri arasında en az ç

alışma süreleri ekim ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.10 Antalya saatlik (17:00-19:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 17:00-18:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2,163	3,987	0,9021	0,403	6,117	1,5407	15,1128
26	1,008	4,05	2,1824	1,4229	6,735	0,4805	15,8788
27	0,741	3,177	3,6146	4,3896	5,592	0,2883	17,8025
28	0,651	3,552	5,1088	6,3674	2,1	0,1271	17,9063
29	0,207	2,088	4,3927	6,2434	1,422	0,0651	14,4182
30	0,207	1,62	3,4286	4,2966	0,897	0,031	10,4802
31	0,12	1,371	2,9605	2,8427	0,402	0	7,6962
32	0,03	0,747	2,4304	1,8538	0,186	0	5,2472
33	0	0,81	1,8383	1,0199	0,063	0	3,7312
34	0,03	0,249	1,4942	0,8339	0,03	0	2,6371
35	0,297	0,126	0,7161	0,341	0,063	0	1,5431
36	0,267	0,126	0,4681	0,124	0,03	0	1,0151

37	0	0,126	0,217	0,217	0,216	0	0,776
38	0	0,093	0,4061	0,031	0,03	0	0,5601
39	0	0	0,217	0,062	0,063	0	0,342
40	0	0,03	0,031	0,031	0	0	0,092
41	0	0,063	0,062	0,031	0	0	0,156
42	0	0,03	0,031	0,217	0	0	0,278
43	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062
44	0	0	0,062	0,062	0	0	0,124
45	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	5,721	22,245	30,6249	30,8512	23,946	2,5327	115,9208
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 18:00-19:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1,041	4,329	2,2134	1,426	6,84	0,4061	16,2555
26	0,492	3,753	3,5495	4,2501	4,539	0,1891	16,7727
27	0,348	3,18	5,58	7,6508	1,902	0,062	18,7228
28	0,204	1,938	5,2483	7,347	1,197	0,031	15,9653
29	0,087	1,119	3,7014	3,9463	0,429	0,031	9,3137
30	0,03	1,332	2,821	2,1545	0,093	0,062	6,4925
31	0,492	0,696	2,0615	1,3361	0,03	0,4061	5,0217
32	0,375	0,243	1,6368	0,7285	0,06	0,3131	3,3564
33	0,291	0,15	0,6975	0,2728	0,03	0,124	1,5653
34	0,117	0,183	0,6355	0,0899	0,06	0	1,0854
35	0	0,12	0,3627	0,0899	0,03	0	0,6026
36	0	0,09	0,3348	0,0899	0,06	0	0,5747
37	0	0,393	0,2108	0,031	0,399	0	1,0338
38	0	0,303	0,031	0,062	0	0	0,396
39	0	0,12	0	0,031	0	0	0,151
40	0	0,12	0,062	0,062	0	0	0,244
41	0	0	0,3937	0,3937	0	0	0,7874
42	0	0	0,3038	0,3038	0	0	0,6076
43	0	0	0,1209	0,1209	0	0	0,2418
44	0	0	0,1209	0	0	0	0,1209
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	3,477	18,069	30,0855	30,3862	15,669	1,6244	99,3111

Tablo 10'da 17:00-19:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri ekim ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.11 Antalya saatlik (19:00-21:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 19:00-20:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,915	4,929	1,7267	1,6058	6,798	0,3813	16,3558
26	0,561	4,497	4,1013	4,2036	4,017	0,1922	17,5721
27	0,207	2,835	5,4901	6,9223	2,226	0,031	17,7114
28	0,147	1,878	6,417	8,1282	0,99	0,0651	17,6253
29	0,03	1,263	5,0592	4,8515	0,339	0,031	11,5737
30	0,03	0,738	2,9915	2,3498	0,123	0,031	6,2633
31	0,384	0,246	1,5128	0,9579	0	0,031	3,1317
32	0,264	0,216	0,8029	0,341	0,063	0,2852	1,9721

33	0,087	0,123	0,6169	0,186	0,03	0,0961	1,139
34	0	0,186	0,4929	0,093	0	0,031	0,8029
35	0	0,063	0,3689	0,093	0,03	0,031	0,5859
36	0	0	0,124	0,031	0,03	0,031	0,216
37	0	0,03	0,031	0,062	0,279	0	0,402
38	0	0,276	0	0,031	0	0	0,307
39	0	0,093	0	0	0	0	0,093
40	0	0,03	0,031	0,031	0	0	0,092
41	0	0,03	0,031	0,031	0	0	0,092
42	0	0	0,279	0,279	0	0	0,558
43	0	0	0,093	0	0	0	0,093
44	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	2,625	17,433	30,2002	30,1971	14,925	1,2369	96,6172
ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 20:00-21:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,591	4,437	3,0256	3,4906	4,749	0,1581	16,4513
26	0,207	3,282	5,4653	5,983	2,805	0,1891	17,9314
27	0,117	2,37	6,9781	7,7903	1,08	0,062	18,3974
28	0,03	1,065	5,5893	6,386	0,618	0	13,6883
29	0,03	0,579	3,7355	2,8055	0,186	0,031	7,367
30	0,03	0,273	1,4198	1,3392	0,153	0,3472	3,5622
31	0,324	0,183	0,9269	0,3751	0	0,3162	2,1252
32	0,297	0,153	0,5239	0,186	0,03	0	1,1899
33	0	0,123	0,4309	0,093	0,03	0	0,6769
34	0	0,03	0,217	0,031	0	0	0,278
35	0	0	0,093	0,093	0,03	0	0,216
36	0	0,03	0,031	0,031	0,339	0	0,431
37	0	0,333	0,031	0,031	0	0	0,395
38	0	0,303	0,031	0,031	0	0	0,365
39	0	0,153	0	0	0	0	0,153
40	0	0,03	0,031	0,031	0	0	0,092
41	0	0	0,341	0	0	0	0,341
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1,626	13,344	28,8703	28,6967	10,02	1,1036	83,6606

Tablo 11'de 19:00-21:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri ekim ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.12 Antalya saatlik (21:00-23:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 21:00-22:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,21	2,076	6,6309	7,3284	1,185	0,1271	17,5574
26	0,03	1,518	5,9148	5,5211	0,747	0,031	13,7619
27	0,06	0,528	3,8285	3,5247	0,186	0	8,1272
28	0,03	0,558	2,0553	2,0894	0,219	0,031	4,9827
29	0	0,156	1,0571	0,6231	0	0,031	1,8672
30	0,03	0,186	0,6851	0,217	0,093	0,0961	1,3072
31	0	0,063	0,4061	0,093	0,03	0	0,5921
32	0	0,03	0,186	0,062	0,03	0	0,308

33	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062
34	0	0,03	0	0	0,03	0	0,06
35	0	0,03	0,031	0,031	0	0	0,092
36	0	0,093	0	0	0	0	0,093
37	0	0,123	0,031	0,031	0	0	0,185
38	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062
39	0	0	0	0	0	0	0
40	0	0	0,031	0	0	0	0,031
41	0	0	0,031	0	0	0	0,031
42	0	0	0,093	0	0	0	0,093
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0,36	5,391	21,0428	19,5827	2,52	0,3162	49,2127

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 22:00-23:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,237	2,931	5,332	6,076	2,055	0,0961	16,7271
26	0,06	1,746	6,3302	6,076	1,152	0,0651	15,4293
27	0,03	1,059	4,3648	4,8608	0,219	0,031	10,5646
28	0,384	0,282	2,9326	2,4614	0,249	0,031	6,34
29	0,177	0,405	1,6833	0,9672	0,03	0,031	3,2935
30	0,117	0,063	0,8432	0,5921	0,063	0	1,6783
31	0,06	0,126	0,4681	0,155	0,03	0,031	0,8701
32	0	0,03	0,3131	0,031	0	0	0,3741
33	0	0,03	0,031	0,031	0,063	0	0,155
34	0	0,03	0,062	0	0,03	0	0,122
35	0	0	0	0,031	0,03	0	0,061
36	0	0,03	0	0	0	0	0,03
37	0	0	0	0	0	0	0
38	0	0,03	0,062	0,062	0	0	0,154
39	0	0	0,031	0,031	0	0	0,062
40	0	0	0,031	0	0	0	0,031
41	0	0	0	0	0	0	0
42	0	0	0,031	0	0	0	0,031
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1,065	6,762	22,5153	21,3745	3,921	0,2852	55,923

Tablo 12'de 21:00-23:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri ekim ayında, en fazla çalışma süreleri temmuz ayında olacağı görülmektedir.

Tablo.13 Antalya saatlik (23:00-24:00) klima çalışma süreleri

ANTALYA SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 21:00-22:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0,09	1,374	1,4198	5,115	0,591	0,0961	8,6859
26	0,03	0,72	0,744	3,1806	0,498	0	5,1726
27	0,03	0,438	0,4526	1,9034	0,126	0,031	2,981
28	0	0,282	0,2914	0,7812	0,03	0,031	1,4156
29	0	0,093	0,0961	0,4371	0,063	0,0651	0,7543
30	0	0,063	0,0651	0,093	0,03	0,031	0,2821
31	0,15	2,97	3,069	11,5103	1,338	0,2542	19,2915
Toplam Çalışma	0,15	2,97	3,069	11,5103	1,338	0,2542	19,2915

Süresi(Saat)							

Tablo 13'de 23:00-24:00 saatleri arasında en az çalışma süreleri mayıs ayında, en fazla çalışma süreleri ağustos ayında olacağı görülmektedir.

4. SONUÇ

Antalya yılın 12 ayı ve 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları 8760 saat içerisinde oransal olarak ve saat olarak ortaya konulmuştur. Dış hava sıcaklığı 25°C ve 25 °C'den büyük dış hava sıcaklıkları tespit edilerek Antalya soğutma dönemi aylarının her ayı için soğutma dönemi dış hava sıcaklığı dağılımları bulunmuştur. Bu dağılıma bağlı olarak soğutma sezonundaki her ay için klimaların çalışma süreleri 24 saatlik olarak ortaya konulmuştur. Antalya 25°C ve üzerindeki dış hava sıcaklığı saatlerinin görülme saatleri her 1 °C farkla ayrıntılı olarak hesaplanması klimaların çalışma saatleri her ay için ve sezonluk çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasını sağlamıştır. Bu çalışma; soğutma sistemlerinin dış hava sıcaklığına bağlı çalışma şartlarını ayrıntılı olarak ortaya koymakta, her ilin soğutma sistemleri çalışma saatleri ve dış hava sıcaklık dağılım yoğunluğu farklı olduğu için her il için optimum garanti sürelerinin hesaplanmasında da önemli parametre olacağı düşünülmekte, Antalya'daki klimanın çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunluklarıyla Eskişehir ilindeki çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunlukları aynı değildir. Dünyada ve Türkiye'de klimalar için bazlı garanti süresi verilmemektedir. Bu çalışma her il için il bazlı garanti süreleri konusunda yeni bir yaklaşım ortaya koymuştur. Bu durumun klima üreten firmaları tarafından bilinmesi özellikle kompresör, evaporatör, kondenser, fan ve genleşme valfi gibi donanımların seçiminde farklı bir yaklaşım oluşturacaktır. Klima kullanıcıları içinde sistemlerinin çalışma sürelerinin bilinmesi ödeyeceği elektrik faturasını tahmin etmede yardımcı olacaktır. Ayrıca klima kullanıcıları için tatil planlamaları farkındalığı oluşturacağı düşünülmektedir.

REFERANSLAR

[1] ERKMEN, F.İ., GEDİK ZORER, G., "Örnek Bir Konutun Farklı Yöntemlerle Hesaplanan Soğutma Yüklerinin Karşılaştırılması: Antalya Ve Diyarbakır Örneği", İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 143-163, 2007.

[2] KADIOĞLU, M. "İstanbul için Isıtma ve Soğutma Derece-Gün Hesaplamaları", Temiz Enerji Sempozyumu Bildirisi, İTÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölümü, 1994.

[3] AHRENS, C.D., "Meteorology Today - An Introduction to Weather, Climate and The Environment", West Publishing Company, New York, 1982.

[4] SEVİNÇ, S., "Bursa'da Binaların Isıtılmasında Gerekli Olan Enerji ve Yakıt Miktarının Derece Gün Yöntemiyle Hesaplanması", Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 2006.

[5] EKMEKÇİ, İ., PUSAT, S. Calculation of Variable Base Degree-Hours for Four Stations in Istanbul, NUYEK, Ankara, 2009.

[6] ERTÜRK, M., "Isıtma ve Soğutma Derece Saat Hesaplamalarında Farklı Bir Yöntemin Araştırılması ve Geliştirilmesi. Doktora Tezi, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 2012, Balıkesir.

[7] PUSAT, S., AKKOYUNLU, M.T., "Seçilen Şehirler için Isıtma Derece-Saat Hesabı", Sakarya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 22 (2), 314-321, 2018.

[8] BOLATTÜRK, A., Optimum Insulation Thicknesses for Building Walls with Respect to Cooling and Heating Degree-Hours in The Warmest Zone of Turkey, Building and Environment, 43(6), 1055-1064, 2008.

[9] DURMAYAZ, A., KADIOĞLU, M., Heating Energy Requirements and Fuel Consumptions

in The Biggest City Centers of Turkey, Energy Conversion and Management, 44(7), 1177-1192, 2003.

[10] SATMAN, A., YALCINKAYA, N., Heating and Cooling Degree-Hours for Turkey, Energy, 24(10), 833-840, 1999.

[11] PAPAKOSTAS, K., KYRIAKIS, N., Heating and Cooling Degree-Hours for Athens and Thessaloniki, Greece, Renewable Energy, 30(12), 1873-1880, 2005.

BÜYÜKALACA vd., 2001, Analysis of variable-base heating and cooling degree-days for Turkey, Applied Energy, 69(4),

[12] SATMAN A., YALCINKAYA N., "Heating and cooling degree-hours for Turkey", Energy, 24(10): 833–40, (1999).

[13] BULUT H., BUYUKALACA O., YILMAZ T., "New outdoor cooling design data for Turkey", Energy, 27(10): 923-946 (2002).

[14] KESEN D., "A comparison of new Turkish thermal insulation in building", Energy & Building, 35 (2): 161-174, (2003).

[15] COSKUN C., "A novel approach to degree-hour calculation: Indoor and outdoor reference temperature based degree-hour calculation", Energy, 35(6): 2455-2460, (2010).

[16] OKTAY Z., COSKUN C., DINCER I., "A new approach for predicting cooling degree hours and energy requirements in buildings", Energy, 36(8): 4855-4863, (2011).

[17] PAPAKOSTAS, K., KYRIAKIS, N., "Heating and cooling degree-hours for Athens and Thessaloniki, Greece", Renewable Energy, 30(12): 1873-1880, (2005).

[18] BADESCU V., ZAMFIR E., "Degree-days, degree-hours and ambient temperature bin data from monthly-average temperatures (Romania)", Energy Conversion and Management, 40 (8): 885-900, (1999).

[19] REES S.J., SPITLER J.D., HAVES P.T., "Quantitative comparison of North American and U.K. cooling load calculation procedures -- Results". United States.]

[20] SPITLER J.D., Fisher D.E., PEDERSEN C.O., The radiant time series cooling load calculation procedure. United States: N. p., 1997. Web.

[21] BUYUKALACA O., BULUT H., YILMAZ T., "Analysis of variable-base heating and cooling degree-days for Turkey", Applied Energy, 69(4): 269-283, (2001).

[22] ERTÜRK M., "Isıtma ve soğutma derece saat hesaplamalarında farklı bir yöntemin araştırılması ve geliştirilmesi". Doktora Tezi. Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Makina Mühendisliği, (2012).

[23] COSKUN C., ERTÜRK M., OKTAY Z., DİNÇER İ., "Aylık bazda saatlik derece-saat değerlerinin tespitini mümkün kılan yeni bir yaklaşım", Tesisat Mühendisliği Dergisi, 31: 28- (2012).

[24] KEÇEBAŞ A., ERTÜRK M., "Calculation of twenty-four hours heating loads for Ankara according to different indoor temperature", Mas Internatıonal European Conference on Mathematics-Engineering-Natural & Medical Sciences-X, 375-384-(2019)

SOĞUTMA DÖNEMİNDE MERKEZİ VE BİREYSEL SOĞUTMA SİSTEMLERİ DEVREYE GİRİŞ SÜRELERİNİN SEZONDAKİ HER AYIN 24 SAATİ İÇİN ESKİŞEHİR İLİ İÇİN ARAŞTIRILMASI

INVESTIGATION OF THE COMMISSIONING TIMES OF CENTRAL AND INDIVIDUAL COOLING SYSTEMS IN THE COOLING PERIOD FOR ESKIŞEHIR PROVINCE FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEASON

Alper KİRAZ

Sakarya University of Applied Sciences. Graduate School of Education. Department of Mechanical Engineering. Sakarya-Türkiye

ORCID: 0009-0000-3962-0774

Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK

Department of Mechanical Engineering. Technology Faculty. Sakarya University of Applied Sciences. 54187. Serdivan. Sakarya. Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Literatürde soğutma döneminde merkezi ve bireysel soğutma sistemleri devreye giriş sürelerinin sezondaki her ayın 24 saati için bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada Eskişehir ilinin 12 ayı için her ayın günün 24 saati için dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları araştırılmıştır. Araştırma için Çevre. Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğünden Eskişehir için temin edilen 30 yıllık meteoroloji veri seti kullanılmıştır. Bu set yıllık 8760 saat olmak üzere 262800 (8760x30) saatlik txt dosyası olarak gönderilen ham verilerdir. Bu veriler Visual Basic tabanlı hazırlanan 3 farklı yazılıma aktarılarak analizler yapılmıştır. Birinci yazılımla Eskişehir'in dış hava sıcaklık dağılımları yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama 8760 içerisinde görülme sıklığı oransal olarak bulunmuştur. Birinci yazılım sonuçları ikinci yazılıma aktarılarak Eskişehir soğutma mevsimi ayları tespit edilmiştir. Eskişehir soğutma mevsimi 5 ayda başlayıp 10 ayda sona ermektedir. Yalıtım yapılmamış kapalı hacimlerde soğutma sistemleri dış hava sıcaklığı 25°C ve üstündeki sıcaklıklarda devreye girmektedir. İkinci yazılım sonuçları üçüncü yazılıma transfer edilerek 25°C ve üstündeki dış hava sıcaklıkları soğutma dönemindeki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları analizi her ay ve 24 saatlik olmak üzere (6x24) 144 analiz yapılmıştır. Analiz sonuçları değerlendirilerek soğutma mevsimindeki her ayın her gününün 24 saati için soğutma sistemlerinin devrede kalma süreleri ve dış hava sıcaklıkları görülme sıklığı her 1°C farkla ortaya konulmuştur. Bu yaklaşımla klima sistemlerinin sezondaki her ay için 24 saatlik çalışma süreleri ve bu sürelerde dış hava sıcaklığı dağılımları Eskişehir için ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur. Bu çalışmada. soğutma sistemleri kullanıcılarının sezondaki her ay için cihazlarının kaç saat çalışacağı konusunda bilinçlendirilmesi. Eskişehir için yapılan bu çalışma diğer iller içinde yapıldığında her il için optimum garanti süreleri yaklaşımının akademik olarak gündeme getirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eskişehir. kuru termometre sıcaklığı. dış hava sıcaklık dağılımı. soğutma. aylık soğutma saati. sezonluk soğutma saati.

Abstract

In the literature. there is no study for the activation times of central and individual cooling systems during the cooling period for 24 hours of each month in the season. In this study. the frequency of outdoor temperatures for 24 hours of each month. separately for 12 months of the year. was researched. In the researches. a 30-year meteorological data set for Eskişehir from the Ministry of

Environment. Urbanisation and Climate Change General Directorate of State Meteorology Affairs was used. This set is the raw data sent as a txt file of 262800 (8760x30) hours. 8760 hours per year. Analyzes were made by transferring these data to 3 different software prepared based on Visual Basic. With the first software. the outdoor temperature distributions of Eskişehir for 12 months of the year and the annual average frequency of 8760 were found proportionally. The first software results were transferred to the second software and Eskişehir cooling season months were determined. Eskişehir cooling season starts in May and ends in October.In non-insulated closed spaces. cooling systems are activated at temperatures of 25°C and above. The results of the second software were transferred to the third software. and a total of 144 analyzes (6x24) were made for the outdoor air temperatures of 25°C and above for 24 hours of each month during the cooling period. and for the seasonal frequency analysis each month and for 24 hours. By evaluating the analysis results. the frequency of the outdoor air temperatures during the working hours of the cooling systems in 24 hours of each month has been revealed with every 1°C difference. With this approach. the 24-hour operating times of the cooling systems for each month in the season and the outdoor temperature distributions during these periods are revealed in detail for Eskişehir. In this study. it is aimed to raise the awareness of cooling system users about how many hours their devices will work for each month in the season. and to bring the optimum warranty period approach to each province academically when this study for Eskişehir is carried out in other provinces.

Key words: Eskişehir. dry bulb temperature. outside temperature distrubition. cooling. monthly cooling hours. seasonal cooling hours.

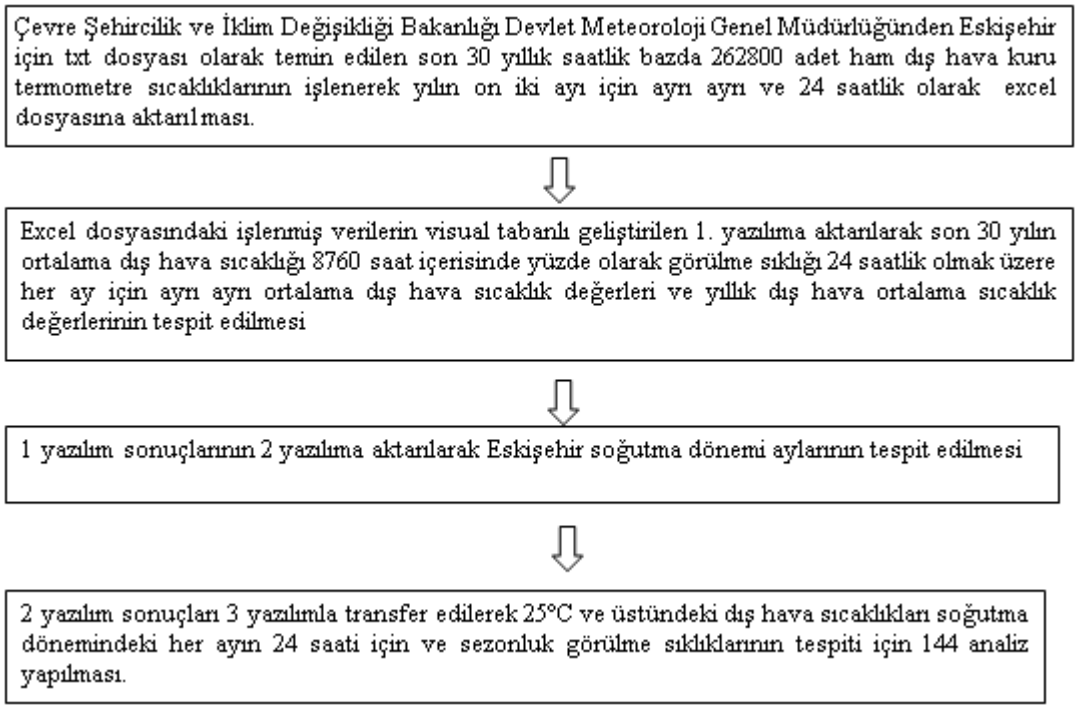
1. GİRİŞ

Yıllık. aylık. günlük ve saatlik enerji talepleri, yük akışı analizlerinde üretimlerin kontrolü ve programlanmasında kullanılan verilerdir. Hafta veya yıl bazda kısa. orta ve uzun dönemli tahminlerde bakım ve işletme planlaması için zorunludur. Bu tahminlerle toplam enerji tüketimi içinde yapılarda sarfedilen ısıtma ve soğutma amaçlı enerji ihtiyacını hesaplamada ve ısıtma ve soğutma kullanıcıları için ilk yatırım masrafı düşük soğutma ve ısıtma sistemlerinin belirlemesine yardımcı olacaktır. Ayrıca kullanıcılar için farklı sistemlerin fiyatları ve enerji tüketimlerini aydınlatarak en uygun sistem seçimi konusunda yardımcı olacaktır[1]. Isıtma ve soğutma sistemleri tasarımında. kapalı hacimlerde enerji analizlerinde iklim verileri kullanılmaktadır[2]. İklim verilerinin doğru kaydedilmesi ulaşılabilir olması iklim verileriyle ısıtma ve soğutma sistemleri analizleri için yapılacak araştırmalarda doğru sonuçlara ulaşmada. sarfedilen enerji verimliği açısından önem arzetmektedir[3]. Soğutma ısıtma sistemlerinin tüketeceği enerji hesaplamalarında çeşitli enerji tahmin yöntemleri bulunmaktadır. Bu çalışmalarla ortya çıkacak sonuçların gerçeğe yakınsamları karmaşıklık seviyelerine göre değişebilmektedir. [4]. Derece zaman hesaplamalarıyla; il bazlı soğutma ve ısıtma sezonları tespit edilmekte. doğalgaz taşıma ve dağıtım hatları boyutlandırılmakta. ülkelerin yıllık yakıt tüketimleri ve konutlarda ısıtma ve soğutma amaçlı enerji sarfiyatları tahmin edilebilmekte. her ilin optimum yalıtım kalınlıkları hesaplanmakta. tarımsal faaiyelerde. zirai mücadele zamanlarının tahmin edilmesi işlemlerinde kullanılmaktadır[5]. Literatürde ısıtma. soğutma amaçlı derece-saat değerleri dönemlik bazda hem Türkiye'deki iller [6-8] ve dünyadaki birçok şehirler [9.10] için bulunmaktadır. Isıtma ve soğutma amaçlı yirmi dört saatlik derece-saat hesaplamaları Ankara için ısıtma. İzmir için soğutma amaçlı araştırılmıştır.[11]. Antalya içinde soğutma maksatlı araştırma yapılmıştır[12]. Bu çalışmada Ankara'da bulunan ısıtma sistemlerinin sezondaki her ayın her gününün 24 saati için (24x30) toplam 720 saat içinde kaç saat devreye gireceği saat olarak günün 24 saati için ortaya konulmuştur. Kapalı hacimlerin soğutma ve ısıtmaya yönelik sezonluk enerji ve yakıt ihtiyacı. daha önce tespit edilen mimari proje. yapı malzemeleri özellikleri. meteorolojik veriler ve hesaplama yapılacak yerleşim biriminin (ilçe. il. bölge) nüfusuna göre tahmin edilebilir. Isıtma ve soğutma amaçlı enerji ihtiyacı. dış ortam sıcaklığı ve denge noktası sıcaklığı arasındaki farkla orantılıdır[13]. Denge noktası sıcaklığı. yapıda soğutmaya ihtiyaç olmadığı durumda dış ortam sıcaklığıdır[16]. Bu sıcaklık. yalıtım yapılmamış bir yapıda derece saat değerleri soğutmada dış ortam referans sıcaklığı 25°C'ye göre hesaplamalar yapılır[12].

2. HESAPLAMA YÖNTEMİ VE ANALİZ

Literatürde ısıtma ve soğutma sistemleri enerji ihtiyaçlarını tahmin eden yöntemler bulunmaktadır. Bu yöntemler derece bin. derece gün ve derece saat yöntemleridir. [15].

Merkezi ve bireysel klima sistemlerinin il bazlı soğutma dönemi için çalışma süreleriyle ilgili literatürde bir araştırma yoktur.. Bu çalışmada soğutma sezonundaki her ayın her gününün 24 saati için soğutma sistemleri çalışma süreleri Eskişehir için ilk defa ortaya koyulmuştur. Çalışmada kullanılan hesaplama yöntemi ve analizin yapıldığı akış şeması Şekil 1'de verilmiştir.

Şekil.1 Yazılım İşlem Sırası

2.1. Hesaplamada Kullanılan Meteoroloji Veri Setinin Tanıtılması

Bu çalışmada DMİGM'den resmi yazıyla istenen veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti geçmiş geçmiş son 30 yıla ait dış hava sıcaklığı ham görülme saatleridir. Aydın için 8760x30=262800 adet ham veri kullanılmıştır. Bu ham veri seti tasnif edilerek 1 yazılıma giriş verisi olarak hazırlanmıştır.

2.1. Meteorolojik Veri Setinin Tasnifi Ve Birinci Yazılıma Aktarılması

Ham meteorolojik veri seti geçmiş son 30 yıla ait dış hava sıcaklığı ham görülme saatleridir. Eskişehir için 8760x30=262800 adet ham veri kullanılmıştır. Bu ham veri yılın 12 ayının yirmidört saati için tek teke tasnif edilip visual basic tabanlı 1 yazılama aktarılmıştır. Birinci yazılımla 24 saatlik analizler yapılmıştır. Bu analizlerde dış hava sıcaklığı görülme sıklıkları yıllık 8760 saat içerisinde yüzde olarak toplam hangi oranda olduğu ortaya koyulmuştur. Tablo 1'de yılın 12 ayı için 1°C farkla aylık ve ortalama yıllık sıcaklık dağılımı Tablo 1'de saat 15:00-16:00 için verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir. Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla dış hava sıcaklık (DHS) değerleri. ayların bulunduğu kolonda aylık bazda ortalama dış hava sıcaklığı o ay içinde toplamda görülen sıcaklığın oransal adeti 1 °C farkla görülmekte. son kolonda ise on iki ayın ortalaması yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) verilmiştir.

Tablo.1 Dış hava sıcaklığı oransal görülme sıklığı

ESKİŞEHİR SAAT 15:00-16:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (% ADET)												YODHSD (% ADET)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-18	0.2	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.02
-17	0	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00
-16	0.4	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.03
-15	0.2	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.02
-14	0	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00
-13	0	0.11	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.01
-12	0.2	0.21	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.03
-11	0.6	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.19	0.07
-10	0.8	0.11	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.38	0.11
-9	1.41	0.11	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.38	0.16
-8	1.41	0.53	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.38	0.19
-7	3.21	0.42	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.38	0.33
-6	2.61	1.05	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0	0.94	0.38
-5	2.01	1.58	0.21	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0.19	2.63	0.55
-4	4.62	2	0	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0.19	2.81	0.80
-3	5.22	2.95	0.21	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	1.15	3.38	1.08
-2	6.83	4.43	0.41	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	0.77	4.69	1.43
-1	8.03	4.85	0.21	0.00	0	0	0.00	0	0	0.00	2.5	6.57	1.85
0	6.83	4.74	0.41	0.00	0	0	0.00	0	0	0.19	2.5	6.75	1.79
1	7.03	5.9	0.62	0.00	0	0	0.00	0	0	0	3.08	5.44	1.84
2	10.24	6.11	0.21	0.00	0	0	0.00	0	0	0	2.12	7.32	2.17
3	7.03	5.58	1.65	0.00	0	0	0.00	0	0	0	2.69	7.13	2.01
4	6.22	5.16	1.65	0.00	0	0	0.00	0	0	0.57	4.23	6.19	2.00
5	4.62	4.64	2.06	0.00	0	0	0.00	0	0	1.51	4.23	8.63	2.14
6	4.42	5.37	4.12	0.00	0	0	0.00	0	0	1.32	3.46	8.44	2.26
7	5.42	4.21	4.33	0.35	0	0	0.00	0	0	1.13	5	5.82	2.19
8	4.02	5.27	4.12	1.23	0	0	0.00	0	0	1.51	5.19	6.94	2.36
9	1.41	4.21	4.74	1.58	0	0	0.00	0	0.18	2.27	4.81	3.75	1.91
10	2.21	5.06	6.39	2.29	0	0	0.00	0	0	4.54	7.88	3.56	2.66
11	1.61	4	4.74	2.29	0	0	0.00	0	0.18	3.97	9.23	2.25	2.36
12	0.2	4.43	4.74	2.82	0.18	0	0.00	0	0.36	4.16	6.92	1.13	2.08
13	0	2.85	6.8	4.75	0.74	0	0.18	0.19	0.89	3.4	8.27	1.31	2.45
14	0.4	3.06	7.01	5.11	0.92	0	0	0	2.14	3.78	4.04	0.94	2.28
15	0	2.32	6.8	4.05	2.21	0	0.54	0.56	3.21	6.62	5.38	0.38	2.67
16	0.2	2.21	4.54	3.7	2.77	0.74	0.54	0.56	2.5	5.48	4.04	0	2.27
17	0.2	1.48	5.98	5.63	3.87	0.74	0.9	0.93	2.85	7.18	3.08	0	2.74
18	0	2	3.92	5.99	5.17	1.12	0.72	0.74	4.28	8.88	2.88	0	2.98
19	0	1.05	4.54	7.22	4.06	0.74	0.54	0.56	5.53	5.1	1.54	0.19	2.59
20	0	1.05	5.57	7.92	5.17	1.67	0.72	0.74	4.28	4.54	1.54	0.56	2.81
21	0	0.32	4.95	5.28	5.17	2.6	1.79	1.85	5.88	6.05	0.58	0.19	2.89
22	0	0	2.06	5.28	8.67	3.72	2.69	2.78	6.6	5.29	0.38	0.38	3.15
23	0	0.32	2.27	6.34	7.01	3.72	3.41	3.52	8.56	3.02	0.19	0	3.20
24	0	0.11	1.86	4.23	4.24	5.02	5.02	5.19	6.42	5.48	0.96	0	3.21
25	0	0.11	1.03	2.99	8.86	7.25	8.78	9.07	6.77	4.16	0.19	0	4.10
26	0	0.11	0.62	3.35	9.96	8.18	7.53	7.78	6.06	3.59	0.58	0	3.98
27	0	0	0	2.29	4.06	11.34	11.11	11.48	6.24	1.89	0.19	0	4.05
28	0	0	0	1.23	4.98	8.18	8.6	8.89	6.95	1.89	0	0	3.39
29	0	0	0.21	0.53	3.87	8.36	8.78	9.07	2.32	0.95	0	0	2.84

30	0	0	0	0.7	2.21	7.99	7.71	7.96	3.57	0.19	0	0	2.53
31	0	0	0.62	0.18	2.4	6.32	5.56	5.74	2.14	0.57	0	0	1.96
32	0	0	0.21	4.75	1.29	5.39	5.38	5.56	1.6	0.19	0	0	2.03
33	0	0	0.21	4.23	0.37	3.53	3.76	3.89	0.89	0.38	0	0	1.44
34	0	0	0	1.76	0.18	1.67	1.97	2.04	0.18	0	0	0	0.65
35	0	0	0	1.94	0.18	1.86	1.25	1.3	0.36	0.19	0	0	0.59
36	0	0	0	0	0.18	1.12	0.9	0.93	3.57	0	0	0	0.56
37	0	0	0	0	4.98	0.37	0.18	0.19	1.96	0	0	0	0.64
38	0	0	0	0	4.43	0.19	0.36	0.37	1.96	0	0	0	0.61
39	0	0	0	0	1.85	0.37	3.58	0.37	1.6	0	0	0	0.65
40	0	0	0	0	0	0.19	3.58	3.7	0	0	0	0	0.62
41	0	0	0	0	0	0.19	1.97	2.04	0	0	0	0	0.35
42	0	0	0	0	0	3.72	1.97	2.04	0	0	0	0	0.64
43	0	0	0	0	0	3.72	0	0	0	0	0	0	0.31

Tablo.2 Dış hava sıcaklığı görülme zamanı (saat)

ESKİŞEHİR SAAT 15:00-16:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (% ADET)												YODHSD (SAAT)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-18	0.062	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.062
-17	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-16	0.124	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.124
-15	0.062	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.062
-14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-13	0	0.0308	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.0308
-12	0.062	0.0588	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1208
-11	0.186	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.0589	0.2449
-10	0.248	0.0308	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1178	0.3966
-9	0.4371	0.0308	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1178	0.5857
-8	0.4371	0.1484	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1178	0.7033
-7	0.9951	0.1176	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.1178	1.2305
-6	0.8091	0.294	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.2914	1.3945
-5	0.6231	0.4424	0.0651	0	0	0	0	0	0	0	0.057	0.8153	2.0029
-4	1.4322	0.56	0	0	0	0	0	0	0	0	0.057	0.8711	2.9203
-3	1.6182	0.826	0.0651	0	0	0	0	0	0	0	0.345	1.0478	3.9021
-2	2.1173	1.2404	0.1271	0	0	0	0	0	0	0	0.231	1.4539	5.1697
-1	2.4893	1.358	0.0651	0	0	0	0	0	0	0	0.75	2.0367	6.6991
0	2.1173	1.3272	0.1271	0	0	0	0	0	0	0.0589	0.75	2.0925	6.473
1	2.1793	1.652	0.1922	0	0	0	0	0	0	0	0.924	1.6864	6.6339
2	3.1744	1.7108	0.0651	0	0	0	0	0	0	0	0.636	2.2692	7.8555
3	2.1793	1.5624	0.5115	0	0	0	0	0	0	0	0.807	2.2103	7.2705
4	1.9282	1.4448	0.5115	0	0	0	0	0	0	0.1767	1.269	1.9189	7.2491
5	1.4322	1.2992	0.6386	0	0	0	0	0	0	0.4681	1.269	2.6753	7.7824
6	1.3702	1.5036	1.2772	0	0	0	0	0	0	0.4092	1.038	2.6164	8.2146
7	1.6802	1.1788	1.3423	0.105	0	0	0	0	0	0.3503	1.5	1.8042	7.9608
8	1.2462	1.4756	1.2772	0.369	0	0	0	0	0	0.4681	1.557	2.1514	8.5445
9	0.4371	1.1788	1.4694	0.474	0	0	0	0	0.054	0.7037	1.443	1.1625	6.9225
10	0.6851	1.4168	1.9809	0.687	0	0	0	0	0	1.4074	2.364	1.1036	9.6448
11	0.4991	1.12	1.4694	0.687	0	0	0	0	0.054	1.2307	2.769	0.6975	8.5267
12	0.062	1.2404	1.4694	0.846	0.054	0	0	0	0.108	1.2896	2.076	0.3503	7.4957
13	0	0.798	2.108	1.425	0.222	0	0.0558	0.0589	0.267	1.054	2.481	0.4061	8.8758
14	0.124	0.8568	2.1731	1.533	0.276	0	0	0	0.642	1.1718	1.212	0.2914	8.2801
15	0	0.6496	2.108	1.215	0.663	0	0.1674	0.1736	0.963	2.0522	1.614	0.1178	9.7236
16	0.062	0.6188	1.4074	1.11	0.831	0.222	0.1674	0.1736	0.75	1.6988	1.212	0	8.253
17	0.062	0.4144	1.8538	1.689	1.161	0.222	0.279	0.2883	0.855	2.2258	0.924	0	9.9743
18	0	0.56	1.2152	1.797	1.551	0.336	0.2232	0.2294	1.284	2.7528	0.864	0	10.8126
19	0	0.294	1.4074	2.166	1.218	0.222	0.1674	0.1736	1.659	1.581	0.462	0.0589	9.4093

20	0	0.294	1.7267	2.376	1.551	0.501	0.2232	0.2294	1.284	1.4074	0.462	0.1736	10.2283
21	0	0.0896	1.5345	1.584	1.551	0.78	0.5549	0.5735	1.764	1.8755	0.174	0.0589	10.5399
22	0	0	0.6386	1.584	2.601	1.116	0.8339	0.8618	1.98	1.6399	0.114	0.1178	11.487
23	0	0.0896	0.7037	1.902	2.103	1.116	1.0571	1.0912	2.568	0.9362	0.057	0	11.6238
24	0	0.0308	0.5766	1.269	1.272	1.506	1.5562	1.6089	1.926	1.6988	0.288	0	11.7323
25	0	0.0308	0.3193	0.897	2.658	2.175	2.7218	2.8117	2.031	1.2896	0.057	0	14.9912
26	0	0.0308	0.1922	1.005	2.988	2.454	2.3343	2.4118	1.818	1.1129	0.174	0	14.521
27	0	0	0	0.687	1.218	3.402	3.4441	3.5588	1.872	0.5859	0.057	0	14.8248
28	0	0	0	0.369	1.494	2.454	2.666	2.7559	2.085	0.5859	0	0	12.4098
29	0	0	0.0651	0.159	1.161	2.508	2.7218	2.8117	0.696	0.2945	0	0	10.4171
30	0	0	0	0.21	0.663	2.397	2.3901	2.4676	1.071	0.0589	0	0	9.2576
31	0	0	0.1922	0.054	0.72	1.896	1.7236	1.7794	0.642	0.1767	0	0	7.1839
32	0	0	0.0651	1.425	0.387	1.617	1.6678	1.7236	0.48	0.0589	0	0	7.4244
33	0	0	0.0651	1.269	0.111	1.059	1.1656	1.2059	0.267	0.1178	0	0	5.2604
34	0	0	0	0.528	0.054	0.501	0.6107	0.6324	0.054	0	0	0	2.3801
35	0	0	0	0.582	0.054	0.558	0.3875	0.403	0.108	0.0589	0	0	2.1514
36	0	0	0	0	0.054	0.336	0.279	0.2883	1.071	0	0	0	2.0283
37	0	0	0	0	1.494	0.111	0.0558	0.0589	0.588	0	0	0	2.3077
38	0	0	0	0	1.329	0.057	0.1116	0.1147	0.588	0	0	0	2.2003
39	0	0	0	0	0.555	0.111	1.1098	0.1147	0.48	0	0	0	2.3705
40	0	0	0	0	0	0.057	1.1098	1.147	0	0	0	0	2.3138
41	0	0	0	0	0	0.057	0.6107	0.6324	0	0	0	0	1.3001
42	0	0	0	0	0	1.116	0.6107	0.6324	0	0	0	0	2.3591
43	0	0	0	0	0	1.116	0	0	0	0	0	0	1.116

Tablo 1'deki oransal görülme sıklıkları 2 yazılıma aktarılarak yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama dış hava sıcaklıkları saat 15:00-16:00 arası için görülme sıklıkları saat olarak Tablo 2'de verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir.

3. Eskişehir soğutma dönemi aylarının araştırılması

Eskişehir yıllık dış hava sıcaklığının 25°C ve üzerindeki sıcaklıklar tüm aylar için araştırılmıştır. Araştırma sonuçları 3 yazılıma aktarılarak soğutma dönemi başlangıç ayı mayıs ve bitiş ayı olarak da ekim ayı olarak alınmıştır. Yazılım sonuçları değerlendirilip değerlendirme sonuçları tablo formatında soğutma mevsimindeki ayların 24 saatine göre 24 tablo halinde ortaya konulmuştur. Eskişehir'deki merkezi ve bireysel klima sistemlerinin saat 23:00-:00 arasında aylık ve sezonluk çalışma süreleri Tablo 3'tedir.

Tablo.3 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 00:00-02:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 00:00-01:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.357	0.057	0.0589	0.1829	0	0.2325	0.8883
26	0	0.696	0.0589	0	0.057	0	0.8119
27	0	0.462	0.7192	0.062	0	0	1.2432
28	0	0	0.4774	0.4867	0	0	0.9641
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0.357	1.215	1.3144	0.7316	0.057	0.2325	3.9075
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 01:00-02:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin

(°C)	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
25	0.357	0.057	0.0589	0.1829	0	0.2325	0.8883
26	0	0.696	0.0589	0	0.057	0	0.8119
27	0	0.462	0.7192	0.062	0	0	1.2432
28	0	0	0.4774	0.4867	0	0	0.9641
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0.357	1.215	1.3144	0.7316	0.057	0.2325	3.9075

Tablo 3'te saat 00:00-01:00 ve 01:00-02:00 arasında soğutma sistemlerinin çalışma saatleri görülmektedir. Bu iki saat arasında en fazla çalışma süresi 1.3144 saat ile temmuz ayında. en az çalışma saati ise 0.235 saat ile ekim ayında olacağı. sezonluk bazda ise 3.9075 saat olacağı tahmin edilmiştir.

Tablo.4 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 02:00-05:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 02:00-03:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0	0.057	0.0589	0.062	0.057	0	0.2349
26	0	1.041	1.0602	0	1.059	0	3.1602
27	0	0	0.5301	0	0	0	0.5301
28	0	0	0	0	0	0	0
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0	1.098	1.6492	0.062	1.116	0	3.9252
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 03:00-04:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.348	0.057	0.0589	0.0589	0	0	0.5228
26	0	0.876	0.8835	0.8835	0	0	2.643
27	0	0	0.7068	0.7068	0	0	1.4136
28	0	0	0.1767	0.1767	0	0	0.3534
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0.348	0.933	1.8259	1.8259	0	0	4.9328
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 04:00-05:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0	1.293	1.3237	1.3237	0	0	3.9404
26	0	0.618	0.6324	0.6324	0	0	1.8828
27	0	0	0.403	0.403	0	0	0.806
28	0	0	0	0	0	0	0
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0	1.911	2.3591	2.3591	0	0	6.6292

Tablo 4'te; saat 02:00-05:00 arasında 3 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda saat 02:00- 03:00 arasında mayıs ve ekim aylarında klima sistemleri çalışma saatleri sıfır. ağustos ayında 0.062 saat. sezonluk çalışma süresi 3.9252 saat olarak görülmekte. saat 03:00-04:00 arasında arasın da eylül ve ekim aylarında klima sistemleri çalışma saatleri sıfır. temmuz ve ağustos aylarında 1.8259 saat. mayıs ayında 0.348 saat olacağı görülmekte. saat 04:00-05:00 arasında arasın da mayıs eylül ve ekim aylarında klima sistemlerinin çalışmayacağı. en fazla çalışma saati temmuz ve ağustos aylarında 2.3591 saat. en az çalışma saati ise mayıs ayında 1.911 saat olacağı görülmektedir.

Tablo.5 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 05:00-08:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 05:00-0600 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0	1.293	1.3237	1.3237	0	0	3.9404
26	0	0.618	0.6324	0.6324	0	0	1.8828
27	0	0	0.403	0.403	0	0	0.806
28	0	0	0	0	0	0	0
29	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0	1.911	2.3591	2.3591	0	0	6.6292
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 06:00-07:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.06	0.237	0.124	1.1036	0	0.1705	1.6951
26	0.486	0.117	0.2449	0.5828	0	0.0558	1.4865
27	0	0.237	0.062	0.3503	0	0	0.6493
28	0	0.06	0.062	0.1178	0	0	0.2398
	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	0.546	0.651	0.4929	2.1545	0	0.2263	4.0707
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 07:00-08:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.3	1.488	0.5394	0.5394	0.615	0	3.4818
26	0.12	1.071	0.5394	0.5394	0.504	0	2.7738
27	0	0.237	0.3596	0.3596	0.168	0	1.1242
28	0.06	0	0.0589	0.0589	0.168	0	0.3458
29	0.66	0.06	0	0	0	0	0.72
30	0.54	0.297	0.0589	0.0589	0	0	0.9548
31	0	0.12	0.6603	0.6603	0	0	1.4406
32	0	0	0.5394	0.5394	0	0	1.0788
33	0	0.06	0	0	0	0	0.06
34	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1.68	3.333	2.7559	2.7559	1.455	0	11.9798

Tablo 5'te; saat 05:00-08:00 arasında 3 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 05:00- 06:00 arasında mayıs. eylül ve ekim aylarında klima sistemlerinin çalışmayacağı.

en fazla çalışma süresi temmuz ve ağustos aylarında 2.3591 saat. en az çalışma süresi 1.9111 saatle mayıs ayında olacağı. sezonluk çalışma süresinin 6.6292 saat olarak görülmekte. saat 06:00-07:00 arasında mayıs. eylül ve ekim aylarında klima sistemleri çalışma saatleri sıfır. temmuz ve ağustos aylarında 0.0589 saat. mayıs ayında 0.231 saat olacağı görülmekte. saat 07:00-08:00 arasında arasın da ekim ayında klima sistemlerinin çalışmayacağı. klimaların en fazla çalışma süresi 3.33 saatle haziran ayında. en az çalışma süresinin eylül ayında 1.455 saat olacağı. sezonluk çalışma süresinin de 11.9798 saat olacağı görülmektedir.

Tablo.6 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 08:00-10:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 08:00-0900 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1.221	2.958	2.0026	2.0615	0.174	2.7497	11.1668
26	0.489	1.833	1.0881	1.1191	0.057	1.4229	6.0091
27	0.429	1.479	1.1997	1.2369	0.057	1.8972	6.2988
28	0.183	1.125	0.5735	0.589	0.057	0	2.5275
29	0.06	0.06	0.1705	0.1767	0.345	0	0.8122
30	0.366	0.06	1.4291	1.0602	0.174	0	3.0893
31	0.183	0.117	1.0881	0.4712	0.057	0	1.9163
32	0.06	0.06	0.0558	0.1767	0	0	0.3525
33	0	0.354	0.0558	0.0589	0	0	0.4687
34	0	0.177	0	0	0	0	0.177
35	0	0.06	0	0	0	0	0.06
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	2.991	8.283	7.6632	6.9502	0.921	6.0698	32.8782
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 09:00-10:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.715	4.551	4.7027	4.7027	0.93	0.1581	17.7595
26	1.791	3.414	3.5278	3.5278	0.873	0.0527	13.1863
27	1.05	1.797	1.8569	1.8569	0.117	0.0527	6.7305
28	0.741	1.557	1.6089	1.6089	0.174	2.0522	7.742
29	0.309	1.197	1.2369	1.2369	0.057	1.209	5.2458
30	0.063	0.66	0.682	0.682	0.057	0	2.144
31	0.063	0.3	0.31	0.31	0.057	0	1.04
32	0.123	0.06	0.062	0.062	0.057	0	0.364
33	0.123	0.06	0.062	0.062	0.117	0	0.424
34	0.063	0.06	0.062	0.062	0.117	0	0.364
35	0.063	0.06	0.062	0.062	0.057	0	0.304
36	0	0.06	0.062	0.062	0	0	0.184
37	0	0.12	0.124	0.124	0	0	0.368
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	7.104	13.896	14.3592	14.3592	2.613	3.5247	55.8561

Tablo 6'da saat 08:00-10:00 için 2 saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 08:00- 09:00 arasında en fazla çalışma süresi 8.283 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma süresi 2.911 saatle mayıs ayında olacağı. sezonluk çalışma süresinin 32.887 saat olarak görülmekte. saat 09:00-10:00 arasında en fazla çalışma süresi 14.3592 saatle temmuz ve ağustos aylarında. en az çalışma süresinin eylül ayında 2.613 saat olacağı. sezonluk çalışma süresinin de 55.8561 saat olacağı görülmektedir.

Tablo.7 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 11:00-12:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 10:00-11:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.34	3.024	3.906	3.9835	2.004	0.3286	15.5861
26	2.28	3.78	3.7262	3.7975	1.488	0.4402	15.5119
27	1.86	3.081	3.4844	3.5526	0.972	0.2201	13.1701
28	1.26	2.325	2.4025	2.4521	1.089	0.0558	9.5844
29	1.08	2.616	2.1638	2.2041	0.345	0.0558	8.4647
30	0.36	1.338	1.2617	1.2865	0.114	1.0447	5.4049
31	0.48	0.582	1.4415	1.4694	0.057	0.4402	4.4701
32	0.12	0.699	0.3007	0.3069	0.057	0.6045	2.0881
33	0.48	0.699	0.3007	0.3069	0.057	0	1.8436
34	0.42	0.234	0.2418	0.2449	0.057	0	1.1977
35	0.24	0.057	0.2418	0.062	0.402	0	1.0028
36	0.06	0.465	0.0589	0.062	0.228	0	0.8739
37	0	0.408	0.4805	0.062	0.057	0	1.0075
38	0	0.234	0.4216	0.4278	0.114	0	1.1974
39	0	0.057	0	0	0	0	0.057
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	10.98	19.599	20.4321	20.2182	7.041	3.1899	81.4602
ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 11:00-12:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.577	3	3.7572	3.813	2.481	0.6417	16.2699
26	2.226	2.886	3.6363	3.6921	2.142	0.6417	15.2241
27	2.403	2.886	3.4565	3.5123	1.635	0.5828	14.4756
28	1.23	3.231	3.3976	3.4503	0.789	0.2914	12.3893
29	1.23	1.788	1.9685	1.9995	1.014	0.1178	8.1178
30	1.464	2.769	2.5637	2.604	0.732	0.0589	10.1916
31	0.468	1.674	1.4322	1.4539	0.225	0.1736	5.4267
32	0.294	0.693	0.9548	0.9672	0.225	0.1178	3.2518
33	0.06	0.864	0.9548	0.9672	0.114	0.0589	3.0189
34	0.117	0.519	0.2387	0.2418	0.114	0	1.2305
35	0.06	0.288	0.4185	0.4247	0.45	0	1.6412
36	0.762	0.114	0.0589	0.062	0.114	0	1.1109
37	0.468	0.057	0.1178	0.2418	0.507	0	1.3916
38	0.117	0.114	0.0589	0.1209	0.168	0	0.5788
39	0.528	0.057	0.775	0.1209	0	0	1.4809
40	0	0.75	0.4774	0.4836	0	0	1.711
41	0	0.462	0	0	0	0	0.462
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	14.004	22.152	24.2668	24.1552	10.71	2.6846	97.9726

Tablo 7'de; saat 10:00-12:00 için iki saatlik klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; 10:00- 11:00 için en fazla çalışma süresi 20.4321 saatle temmuz ayında olacağı. en az çalışma süresi 3.1899 saatle ekim ayında olacağı. sezonluk çalışma süresinin 81.4602 saat olarak görülmekte. 11:00-12:00 için en fazla çalışma süresi 24.2668 saatle temmuz ayında. en az çalışma

süresinin ekim ayında 2.66846 saat olacağı. sezonluk çalışma süresinin de 97.9726 saat olacağı görülmektedir

Tablo.8 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 12:00-13:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 12:00-13:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1.935	3.03	2.3312	2.3374	2.592	1.2183	13.4439
26	2.601	2.079	3.255	3.2612	1.785	0.8122	13.7934
27	2.481	3.387	3.8068	3.813	2.535	0.6386	16.6614
28	2.055	3.09	3.4999	3.5061	1.785	0.8122	14.7482
29	1.269	2.496	3.4379	3.4441	1.035	0.1736	11.8556
30	1.332	2.496	2.2723	2.2754	0.921	0.1147	9.4114
31	1.089	2.613	2.2723	2.2754	0.462	0.0589	8.7706
32	0.543	1.782	1.2896	1.2927	0.519	0.0589	5.4852
33	0.303	0.474	1.0447	1.0447	0.231	0.2325	3.3299
34	0.12	0.831	0.9827	0.9827	0.114	0	3.0304
35	0.06	0.534	0.2449	0.2449	0.174	0.0589	1.3167
36	0.06	0.297	0.4309	0.4309	0.114	0.2325	1.5653
37	0.423	0	0.124	0.124	0.057	0	0.728
38	0.303	0.12	0.062	0.124	0.057	0	0.666
39	0.243	0.06	0.3069	0.186	0.402	0	1.1979
40	0	0.297	0.124	0.124	0	0	0.545
41	0	0.12	0	0.062	0	0	0.182
42	0	0.06	0	0	0	0	0.06
43	0	0.06	0	0	0	0	0.06
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	14.817	23.826	25.4851	25.5285	12.783	4.4113	106.8509

Tablo 8'de; saat 12:00-13:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 12:00-13:00 en fazla çalışma süresi 25.5285 saatle ağustos ayında olacağı. en az çalışma süresi 4.4114 saatle ekim ayında olacağı. sezonluk çalışma süresinin 106.8509 saat olarak görülmektedir.

Tablo.9 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 13:00-14:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 13:00-14:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1.92	2.046	1.922	1.8941	2.49	1.519	11.7911
26	2.22	2.631	3.162	3.1186	2.151	1.1098	14.3924
27	2.82	3.099	3.162	3.1186	2.037	0.8184	15.055
28	2.22	2.982	3.658	3.6084	2.094	0.7006	15.263
29	1.44	2.748	3.658	3.6084	1.359	0.4092	13.2226
30	1.74	2.34	2.728	2.6908	1.131	0.2914	10.9212
31	0.96	2.808	2.542	2.5079	0.678	0.0589	9.5548

32	0.72	1.695	1.86	1.8352	0.624	0.1178	6.852
33	0.42	1.17	1.178	1.1625	0.282	0.0589	4.2714
34	0.12	0.642	1.116	1.1005	0	0.0589	3.0374
35	0	0.642	0.868	0.8556	0.282	0.1178	2.7654
36	0.06	0.351	0.124	0.1209	0.057	0.1178	0.8307
37	0.48	0.174	0.248	0.2449	0.453	0	1.5999
38	0.48	0.117	0.124	0.3069	0.453	0	1.4809
39	0.18	0.057	0.062	0	0.171	0	0.47
40	0.06	0	0	0.3069	0	0	0.3669
41	0	0.057	0.062	0.062	0	0	0.181
42	0	0.468	0	0	0	0	0.468
43	0	0.468	0	0	0	0	0.468
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	15.84	24.495	26.474	26.5422	14.262	5.3785	112.9917

Tablo 9'da saat 13:00-14:00 arasında klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 13:00- 14:00 arasında en fazla çalışma süresi 26.5422 saatle ağustos ayında olacağı. en az çalışma sürelerinin ekim ayında 5.3785 saat. mayıs ayında 15.84 saat sezonluk çalışma süresinin de 112.9917 saat olarak görülmektedir

Tablo.10 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 14:00-15:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 14:00-15:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.361	2.172	2.1855	2.1979	1.92	1.3454	12.1818
26	1.713	2.523	2.9729	2.9915	2.487	0.9362	13.6236
27	2.835	3.288	3.3356	3.3573	1.752	1.1098	15.6777
28	1.95	2.934	3.2147	3.2333	2.43	0.6448	14.4068
29	2.007	2.232	3.3976	3.4162	1.017	0.527	12.5968
30	1.239	2.466	2.6691	2.6846	1.017	0.1767	10.2524
31	0.885	3.054	2.3064	2.3188	0.735	0.0589	9.3581
32	0.828	1.527	1.7608	1.7701	0.735	0.1178	6.7387
33	0.354	1.173	1.2741	1.2803	0.453	0	4.5344
34	0.237	0.822	1.2741	1.2803	0.057	0.0589	3.7293
35	0.06	0.471	0.6665	0.6727	0.114	0.1767	2.1609
36	0.06	0.528	0.2418	0.2449	0.057	0.0589	1.1906
37	0.531	0.234	0.1209	0.1209	0.507	0	1.5138
38	0.531	0	0.1209	0.1209	0.396	0	1.1688
39	0.414	0.177	0.2418	0.4867	0.168	0	1.4875
40	0.177	0.234	0.062	0.062	0.114	0	0.649
41	0	0.06	0.062	0.1209	0	0	0.2429
42	0	0.06	0.5456	0.062	0	0	0.6676
43	0	0.528	0	0	0	0	0.528
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	16.182	24.483	26.4523	26.4213	13.959	5.2111	112.7087

Tablo 10'da saat 14:00-15:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 14:00-15:00 en yüksek çalışma süresi 26.4523 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma sürelerinin ekim ayında 5.211 saat. mayıs ayında 16.182 saat sezonluk çalışma süresinin de 112.7087 saat olarak görülmektedir

Tablo.11 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 15:00-16:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 15:00-16:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.658	2.175	2.7218	2.8117	2.031	1.2896	13.6871
26	2.988	2.454	2.3343	2.4118	1.818	1.1129	13.119
27	1.218	3.402	3.4441	3.5588	1.872	0.5859	14.0808
28	1.494	2.454	2.666	2.7559	2.085	0.5859	12.0408
29	1.161	2.508	2.7218	2.8117	0.696	0.2945	10.193
30	0.663	2.397	2.3901	2.4676	1.071	0.0589	9.0476
31	0.72	1.896	1.7236	1.7794	0.642	0.1767	6.9377
32	0.387	1.617	1.6678	1.7236	0.48	0.0589	5.9343
33	0.111	1.059	1.1656	1.2059	0.267	0.1178	3.9263
34	0.054	0.501	0.6107	0.6324	0.054	0	1.8521
35	0.054	0.558	0.3875	0.403	0.108	0.0589	1.5694
36	0.054	0.336	0.279	0.2883	1.071	0	2.0283
37	1.494	0.111	0.0558	0.0589	0.588	0	2.3077
38	1.329	0.057	0.1116	0.1147	0.588	0	2.2003
39	0.555	0.111	1.1098	0.1147	0.48	0	2.3705
40	0	0.057	1.1098	1.147	0	0	2.3138
41	0	0.057	0.6107	0.6324	0	0	1.3001
42	0	1.116	0.6107	0.6324	0	0	2.3591
43	0	1.116	0	0	0	0	1.116
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	14.94	23.982	25.7207	25.5502	13.851	4.34	108.3839

Tablo 11'de; 15:00-16:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 14:00-15:00 arasında en yüksek çalışma süresi 25.7207 saatle temmuz ayında olacağı. en az çalışma süresinin ekim ayında 4.34 saat ekim ayında 16.182 saat. sezonluk çalışma süresinin de 108.3839 saat olarak görülmektedir

Tablo.12 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 16:00-17:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 16:00-17:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.658	2.85	2.6195	2.6195	1.416	0.4681	12.6311
26	2.988	3.012	3.7665	3.7665	1.311	0.4092	15.2532
27	1.218	2.58	2.8365	2.8365	1.992	0.2945	11.7575
28	1.494	2.742	2.2909	2.2909	0.996	0.2356	10.0494
29	1.161	2.313	2.3467	2.3467	0.84	0.0589	9.0663
30	0.663	1.452	1.8569	1.8569	0.525	0.0589	6.4127

31	0.72	1.074	1.7453	1.7453	0.471	0.1767	5.9323
32	0.387	1.236	0.7099	0.7099	0.21	0	3.2528
33	0.111	0.591	0.7626	0.7626	0.051	0	2.2782
34	0.054	0.483	0.1643	0.1643	1.416	0	2.2816
35	0.054	0.375	0.3813	0.3813	1.26	0	2.4516
36	0.054	0.216	0.0558	0.0558	0.525	0	0.9066
37	1.494	0.054	0.0558	0.0558	0	0	1.6596
38	1.329	0.108	0.0558	0.0558	0	0	1.5486
39	0.555	0.054	1.4725	1.4725	0	0	3.554
40	0	1.452	1.3113	1.3113	0	0	4.0746
41	0	1.29	0.5456	0.5456	0	0	2.3812
42	0	0.537	0.6014	0.6014	0	0	1.7398
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	14.94	22.419	23.5786	23.5786	11.013	1.7019	97.2311

Tablo 12'de; saat 16:00-17:00 arasında klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 16:00- 17:00 arasında en fazla çalışma süreleri 23.6786 saatle haziran ve temmuz ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 1.7019 saat. t sezonluk çalışma süresinin de 97.2311 saat olarak görülmektedir

Tablo.13 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 17:00-18:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 17:00-18:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	2.442	2.979	3.8068	3.8068	1.506	0	14.5406
26	1.512	2.646	2.4273	2.4273	0.807	0.0589	9.8785
27	1.221	2.481	2.4273	2.4273	0.753	0.0589	9.3685
28	0.987	2.262	1.9871	1.9871	0.429	0.0589	7.7111
29	0.93	1.434	1.7112	1.7112	0.108	0.1178	6.0122
30	0.465	0.936	1.1036	1.1036	0.108	0	3.7162
31	0.234	1.047	0.4402	0.4402	0.054	0	2.2154
32	0.291	0.552	0.3317	0.3317	0.054	0	1.5604
33	0.348	0.387	0.2201	0.2201	1.506	0	2.6812
34	0.057	0.165	0.2201	0.2201	0.969	0	1.6312
35	0.057	0.165	0.0558	0.0558	0	0	0.3336
36	1.629	0.054	0.0558	0.0558	0	0	1.7946
37	0	0.054	0.0558	0.0558	0	0	0.1656
38	0	0.054	1.5438	1.5438	0	0	3.1416
39	0	0.054	0.992	0.992	0	0	2.038
40	0	1.545	0.5518	0.5518	0	0	2.6486
41	0	0.993	0.5518	0.5518	0	0	2.0966
42	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	10.173	17.808	18.4822	18.4822	6.294	0.2945	71.5339

Tablo 13'te; saat 17:00-18:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 17:00- 18:00 en fazla çalışma süreleri 18.4822 saatle haziran ve temmuz ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.2945 saat. sezonluk çalışma süresinin de 71.5339 saat olarak görülmektedir

Tablo.14 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 18:00-19:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 18:00-19:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	1.326	2.481	3.0783	3.0783	0.498	0.0589	10.5205
26	0.75	2.142	2.2227	2.2227	0.276	0.1147	7.7281
27	1.038	1.635	1.8228	1.8228	0.054	0.0589	6.4315
28	0.576	1.524	0.7967	0.7967	0.111	0.0589	3.8633
29	0	0.678	0.341	0.341	0	0.4619	1.8219
30	0.231	0.564	0.2852	0.2852	0.054	0	1.4194
31	0.057	0.114	0.1147	0.1147	0.831	0	1.2314
32	0.864	0.282	0.1705	0.1705	0.885	0	2.372
33	0.924	0.168	0	0	0	0	1.092
34	0.462	0.225	0	0	0	0	0.687
35	0	0.057	0.0558	0.0558	0	0	0.1686
36	0	0.846	0.8556	0.8556	0	0	2.5572
37	0	0.903	0.9114	0.9114	0	0	2.7258
38	0	0	0.4557	0.4557	0	0	0.9114
39	0	0	0.5115	0.5115	0	0	1.023
40	0	0	0	0	0	0	0
41	0	0	0	0	0	0	0
42	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	4.902	9.138	8.5436	8.5436	2.211	0.6944	34.0326

Tablo 14'te; saat 18:00-19:00 arasında klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 18:00- 19:00 en fazla çalışma süresi 9.138 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.6944 saat. sezonluk çalışma süresinin de 34.0326 saat olarak görülmektedir

Tablo.15 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 19:00-20:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 19:00-20:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.954	2.082	1.612	1.612	0.342	0.2883	6.8903
26	0.297	1.215	0.9548	0.9548	0.057	0	3.4786
27	0.06	0.924	0.7161	0.7161	0.057	0.1147	2.5879
28	0.06	0.174	0.1798	0.1798	0.057	0.4588	1.1094
29	0.06	0.231	0.0589	0.0589	0.171	0	0.5798
30	0.18	0.231	0.1798	0.1798	0.627	0	1.3976
31	0.657	0.057	0.0589	0.0589	0	0	0.8318
32	0.477	0.057	0.0589	0.0589	0	0	0.6518

33	0	0.174	0.1798	0.1798	0	0	0.5336
34	0	0.636	0.6572	0.6572	0	0	1.9504
35	0	0.462	0.4774	0.4774	0	0	1.4168
36	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	2.745	6.243	5.1336	5.1336	1.311	0.8618	21.428

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 20:00-21:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.18	1.206	0.9052	0.9021	0.168	0.0589	3.4202
26	0	0.459	0.6045	0.6014	0.057	0	1.7219
27	0.06	0.171	0.0589	0.0589	0.78	0.0589	1.1877
28	0.06	0.057	0.2418	0.2418	0.447	0	1.0476
29	0.846	0.057	0.1209	0.1209	0.222	0	1.3668
30	0	0.057	0.0589	0.1209	0.111	0	0.3478
31	0	0.057	0.0589	0.1798	0.249	0	0.5447
32	0	0.804	0.0589	0.0589	0.063	0	0.9848
33	0	0.459	0.8463	0.8401	0	0	2.1454
34	0	0.228	0	0	0	0	0.228
25	0.18	1.206	0.9052	0.9021	0.168	0.0589	3.4202
26	0	0.459	0.6045	0.6014	0.057	0	1.7219
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1.146	3.555	2.9543	3.1248	2.097	0.1178	12.9949

Tablo 15'te; 19:00-21:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; 19:00-20:00 arasında en fazla çalışma süresi 6.243 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.8618 saat. sezonluk çalışma süresinin de 21.428 saat olarak; 20:00-21:00 en fazla çalışma süresi 3.555 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.1178 saat. sezonluk çalışma süresinin de 12.9949 saat olarak. görülmektedir

Tablo.16 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 21:00-23:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 21:00-22:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.18	1.106	0.9032	0.9011	0.178	0.0589	3.3272
26	0	0.419	0.6035	0.6011	0.047	0	1.6706
27	0.04	0.169	0.0569	0.0569	0.75	0.0589	1.1317
28	0.05	0.056	0.2318	0.2411	0.437	0	1.0159
29	0.746	0.056	0.119	0.1201	0.221	0	1.2621
30	0	0.056	0.0569	0.1201	0.101	0	0.334
31	0	0.056	0.0569	0.1758	0.229	0	0.5177

32	0	0.801	0.0569	0.0559	0.053	0	0.9668
33	0	0.449	0.8413	0.8101	0	0	2.1004
34	0	0.222	0	0	0	0	0.222
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1.016	3.39	2.9264	3.0822	2.016	0.1178	12.5484

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 22:00-23:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.057	0.114	0.2914	0.3007	0.669	0.1147	1.5468
26	1.086	0.057	0.2325	0.2418	0.336	0	1.9533
27	0.687	0.057	0	0	0.447	0	1.191
28	0.342	0.057	0.0589	0.0589	0.111	0	0.6278
29	0.456	1.077	0.0589	0	0	0	1.5919
30	0	0.681	1.1036	0.0589	0	0	1.8435
31	0	0	0.6975	0.7223	0	0	1.4198
32	0	0	0.3472	0.3627	0	0	0.7099
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1.146	3.555	2.9543	3.1248	2.097	0.1178	12.9949

Tablo 16'da saat 23:00-24:00 klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 23:00-24:00 en fazla çalışma süresi 2.9109 saatle ağustos ayında olacağı. en az çalışma süresi eylül ayında 0.945 saat. sezonluk çalışma süresinin de 7.7177 saat olarak. saat 22:00-23:00 arasında en fazla çalışma süresi 3.555 saatle haziran ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.1178 saat. sezonluk çalışma süresinin de 12.9949 saat olarak görülmektedir

Tablo.17 Eskişehir Soğutma Sistemlerinin Saat 23:00-24:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ESKİŞEHİR SOĞUTMA SİSTEMLERİNİN SAAT 23:00-24:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Soğutma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Soğutma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	
25	0.597	0.057	0.1209	0.1147	0.444	0	1.3336
26	0.417	0	0.1209	0.1147	0.501	0	1.1536
27	0.297	0.057	0	1.5996	0	0	1.9536
28	0.06	0.585	0.0589	0.7409	0	0	1.4448
29	0.057	0.408	0.6045	0.1705	0	0	1.24
30	0	0	0.4216	0.1705	0	0	0.5921
31	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Çalışma Süresi(Saat)	1.428	1.107	1.3268	2.9109	0.945	0	7.7177

Tablo 17'de; saat 23:00-24:00 arasında klima sistemlerinin çalışma süreleri verilmiştir. Bu tabloda; saat 23:00- 24:00 arasında en fazla çalışma süresi 2.9109 saatle ağustos ayında olacağı. en az çalışma süresi ekim ayında 0.945 saat. sezonluk çalışma süresinin de 7.7177 saat olarak görülmektedir

4. SONUÇ

Eskişehir için yılın 12 ayı ve 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları 24 saatlik dış hava sıcaklık dağılımları 8760 saat içerisinde oransal olarak ve saat olarak ortaya konulmuştur. Dış hava sıcaklığı 25°C ve 25°C'den büyük dış hava sıcaklıklarının tespitiyle Eskişehir soğutma mevsimi aylarının her ayı için soğutma dönemi dış hava sıcaklığı dağılımları bulunmuştur. Bu dağılım baz alınarak soğutma mevsimindeki her ay için merkezi ve bireysel klima sistemlerinin çalışma süreleri 24 saatlik olarak ortaya konulmuştur. Eskişehir 25 ve 43°C arasındaki dış hava sıcaklığı saatlerinin 24 saatlik görülme saatleri her 1 °C farkla ayrıntılı olarak hesaplanması klima sistemlerinin çalışma saatleri her ay için ve sezonluk çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasını sağlamıştır. Bu çalışma; Merkezi ve bireysel klima sistemlerinin dış hava sıcaklığına bağlı çalışma şartlarını ayrıntılı olarak ortaya koymakta, her il için klimaların aylık ve sezonluk çalışma saatleri ve dış hava sıcaklık dağılım yoğunluğu farklı olduğu için her ildeki klima çalışma saatleri ve dış hava sıcaklığı yoğunluğu 24 saat içinde farklı olacaktır. Eskişehir'deki klimayla Antalya'daki klimaların çalışma süreleri ve dış hava sıcaklığı yoğunluğu farklı olmasına rağmen Dünyada ve Türkiye'de standart garanti süreleri verilmektedir. Bu yaklaşımın her il için klima garanti sürelerinin farklı optimum garanti sürelerinin hesaplanmasında da önemli parametre olacağı düşünülmektedir. Dünyada ve Türkiye'de merkezi ve bireysel klima sistemleri garanti süreleri konusunda il bazlı garanti süresi verilmemektedir. Bu çalışma her il için il bazlı garanti süreleri konusunda yeni bir yaklaşım ortaya koymuştur. Bu durumun imalatçılar tarafından bilinmesi özellikle kompresör. kondenser. evaporatör. genleşme valfi gibi ana donanımların seçimi konusunda farklı bir yaklaşım oluşturacaktır. Klima sistemleri kullanıcıları içinde sistemlerinin çalışma sürelerinin bilinmesi ödeyeceği elektrik faturasını tahmin etmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca klima sistemleri kullanıcıları için tatil planlamaları farkındalığı oluşturacağı düşünülmektedir.

REFERANSLAR

[1] Dilmaç Kesen.. "A comparison of new turkish thermal insulation in building". Energy & Building 35 (2) :161-174. (2003)

[2] Bulut. H.. Büyükalaca O.. Yılmaz T.. Aktacir M. A.. "GAP bölgesi için detaylı iklim verileri". GAP IV. Mühendislik Kongresi. Harran Üniversitesi. 183-191.(2002)

[3] Büyükalaca O.. Bulut H.. Yılmaz T.. "Analysis of variable-base heating and cooling degree-days for Turkey". Applied Energy. 69(4): 269-283. (2001)

[4] Bulut H.. Büyükalaca O.. Yılmaz T.. "New Outdoor Cooling Design Data for Turkey". Energy. 27(10): 923-946 (2002)

[5] Coşkun C.. Oktay Z.. Ertürk M.. "Konutların ısıtma sezonunda seçilen iç ortama sıcaklık parameteresinin enerji-maliyet-çevre açısından değerlendirilmesi ve bir uygulama örneği". IX. Ulusal Tesisat Mühendisliği Kongresi. İzmir. 529-538. (2009)

[6]Satman A.. Yalcinkaya N.. "Heating and cooling degree-hours for Turkey". Energy. 24(10): 833–40. (1999)

[7]Coskun C.. "A novel approach to degree-hour calculation: Indoor and outdoor reference temperature based degree-hour calculation" Energy. 35: 2455-2460. (2010)

[8]Oktay Z.. Coskun C.. Dincer I.. "A new approach for predicting cooling degree hours and energy requirements in buildings". Energy. 36(8): 4855-4863. (2011)

[9]Papakostas. K.. Kyriakis. N. Heating and cooling degree-hours for Athens and Thessaloniki. Greece. Renewable Energy 30(12): 1873-1880. (2005)

[10]Badescu V.. Zamfir E.. "Degree-days. degree-hours and ambient temperature bin data from monthly-average temperatures (Romania)". Energy Conversion and Management 40 (8): 885-900. (1999)

[11] Ertürk M.. “Isıtma ve soğutma derece saat hesaplamalarında farklı bir yöntemin araştırılması ve geliştirilmesi”. Doktora Tezi. Balıkesir Üniversitesi. Fen Bilimleri Enstitüsü Makina Mühendisliği. 2012.

[12] Coskun C.. Ertürk M.. Oktay Z.. Dinçer İ.. ”Aylık Bazda Saatlik Derece-Saat Değerlerinin Tespitini Mümkün Kılan Yeni Bir Yaklaşım” Tesisat Mühendisliği Dergisi. 31: 28-36. (2012)

[13]Durmayaz A.. Kadıoğlu M.. “Heating energy requirements and fuel consumptions in the biggest city centers of Turkey”. Energy Conversion and Management. 44(7). 1177-1192. (2003)

[14]Büyükalaca. O. ve Bulut. H.. “Detailed weather data for the provinces covered by the Southeastern Anatolia Project(GAP) of Turkey”. Applied Energy. 77:187–204. (2003)

[15]Bulut. H.. Buyukalaca. O. and Yilmaz. T.. “Determination and application of the data used in energy estimation methods for Istanbul”. *Proceedings of 5th International HVAC&R Technology Symposium*. İstanbul. 1-11. (2002)

[16]Bulut H.. Büyükalaca O.. Yılmaz T.. “Türkiye için ısıtma ve soğutma derece gün bölgeleri”. *ULIBTK’07-16 Ulusal Isı Bilimi ve Tekniği Kongresi*. Kayseri. 2. 867-872. (2007)

SECURITY VULNERABILITIES IN METAVERSE

Murat KOCA

Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Engineering, Department of Computer Engineering, Van-Türkiye

https://orcid.org/0000-0002-6048-7645

Abstract

Recently, with the rapid introduction of technology in our lives, the interaction of humanity with the internet has been very fast. However, this rapid entry has made it very difficult to deal with threats that arise due to a lack of control. This situation has revealed security vulnerabilities that will arise in a collective virtual sharing of the Metaverse, which is the fictional universe in which all digital worlds are located, created by combining all digital worlds. It relies on the convergence of technologies that facilitate multisensory human interaction, such as virtual environments, digital objects, virtual reality (VR), and augmented reality (AR). Since monopolization in the metaverse can cause serious problems, it will become so important in determining social standards. In this study, the most basic security standards, what the data will be used for, who will control the metaverse, who will determine the metaverse standards according to what, etc. have been investigated. A new system is waiting for us now, and how we should behave here is explained. The advantages and disadvantages of this area are well determined, and the solution proposals that should be followed accordingly are explained. Cyberattacks on these developing technologies and the measures that can be taken against them are analyzed in detail.

Keywords: Metaverse, Ceyber Security, Privacy, Extended Reality, Artificial Intelligence, Blockchain

INTRODUCTION

Every ten years, there is a paradigm shift in information and communication technologies due to the rapid development of technology and devices; he states that communication with computers was in the 1990s, the web in the 2000s, mobile in the 2010s, and the keyword of the 2020s paradigm is metaverse"(Lee, 2021) . The concept conveyed in Neal Stephenson's 1992 science fiction novel "Snow Crash" has been translated as "digital universe." Metaverses are artificial, decentralized environments in which users interact with their avatars, digital identities, and digital objects. Its decentralization ensures the confidentiality of personal information and prevents the accumulation of power in a single hand. Although the concept of the metaverse entered our lives in 1992, its prominence has begun to rise in recent years, and a growing number of technology companies have begun to transition to it. In fact, the greatest illustration of this is Facebook's rebranding as "Meta".

In recent years, the word metaverse has been more curious and tried to be understood by people. Metaverse will be a space where people can shop, participate in concert events, and even teach their lessons in the created virtual universe. In short, we will be able to realize the things we do in our daily life in the metaverse. There are many popular virtual universes such as Roblox, Fortnite, Decentraland, Axie Infinity, HyperVerse, Sandbox, SuperWorld, Somnium Space, Star Atlas, Ufo Gaming, Horizon Worlds etc(Han et al., 2021; Kral, Janoskova, & Dawson, 2022; Kral, Janoskova, & Potcovaru, 2022). Although the Metaverse is becoming more known every day, academic studies in the field are not available enough .

Jaber T.'s study addressed many issues related to the security and privacy of the system user, from data breaches to identity theft. Security and privacy risks are discussed with an overview of the metaverse world and the architecture that connects the virtual world to the real world(Jaber, 2022) Metaverse, according to Gupta et al., is an intriguing new combination of technologies that enables advanced immersive experiences for users. In order for his vision to become a reality, however, a number of privacy, security, and control issues will need to be effectively resolved. It identifies security concerns

and enabling technologies that must be resolved in the Metaverse. It also addressed the obstacles encountered by developers, service providers, and other stakeholders in the metaverse ecosystem, which, if not addressed, could impede its widespread adoption and popularity. Finally, some suggestions for developing a Zero Trust Architecture (ZTA) paradigm for the metaverse are presented (Gupta et al., 2023).

Mandal T. et al. explained how the concept of the metaverse emerged and then in which areas it is used in the real world. They also mentioned that even in the web 2.0 system, our data is used by large companies in many areas, such as advertising and marketing, causing serious privacy problems that may occur without the knowledge of the end user. Assumptions have been made about the precautions that can be taken against the emerging privacy problem (Mandal et al., 2022). According to Kuş's study, information and communication technologies undergo a paradigm transition every ten years. He asserts that communication with computers occurred in the 1990s, the web in the 2000s, mobile in the 2010s, and metaverse will be the paradigm of the 2020s.In this article, opportunities in the metaverse universe are discussed, as well as opinions on the use of the metaverse in education (Kuş, 2021).

The article by Cheong B. discussed some of the issues surrounding an actual person's metaverse avatar. Given that the anticipated rise of the metaverse is an emerging field, the first section of this article discusses some hypotheses regarding what the metaverse will consist of, how avatars will appear, why the rights of such avatars should be protected, and whether consciousness will be a defining characteristic prior to the granting of these rights. The second section of the article examined the techniques used to legalize avatars in the metaverse, as well as the potential harm that avatars could cause there and how this could contribute to the expansion of the real world. The article examined briefly additional potential legal concerns in the metaverse. To rectify torts committed by avatars, the article offers two recommendations: legal remedies and the possibility of judicial review (Cheong, 2022).

In this study, studies in the field of metaverse security were investigated in detail. As a result of the research, in the second section, the basic issues that should be known in the field of the metaverse are explained. In the third section, security threats in the metaverse universe are determined. In the fourth section, the precautions to be taken against the security risks in the metaverse universe are explained. In the final section, findings are discussed and conclusions are drawn.

METAVERSE

Through the integration of all digital domains, the metaverse is a shared virtual space designed for communal use. Creating a virtual existence through the use of virtual reality (VR) and augmented reality (AR) technologies (Kürtünlüoğlu et al., 2022). In essence, its purpose is to give the virtual environment a sense of presence and vitality. Some of the systems used to take place in this universe are described below:

Avatar: Avatars are digital representations of individuals used to navigate artificial environments in the metaverse. Users can personalize their avatars. This feature enables the user to socially convey himself anonymously. This anonymity is a crucial component of privacy, but it also poses a threat to the metaverse's status as a safe space. Later in this article, we will discuss metaverse security and metaverse threats(Cheong, 2022).

Blockchain: Blockchain is defined as a type of ledger or collection of documents in which data is encrypted and stored digitally(Mozumder et al., 2022). Blockchains are structures that enable decentralized data circulation on the Internet. Although it has entered our lives as a cryptocurrency, it actually enables the decentralized and distributed circulation of our identity information, social security information, and personal information. The metaverse is an artificial universe constructed using this framework(Sivasankar, 2022).

In the blockchain, data is recorded in chronological order in blocks that are interconnected like links in a chain. Each block contains data to be incorporated into the registry as well as information about the time it was recorded.(Chang et al., 2022) The data is stored in a format that allows anyone to observe and validate it, and anyone can obtain a copy of the registry. This ensures that blockchain records are

maintained securely and transparently without relying on a central location.are kept transparently and securely without being dependent on a single center.

Non-Fungible Token (NFT): Within the Metaverse, our avatar permits us to personalize it or to maintain a unique asset on the internet in a decentralized manner that cannot be replicated. We can conceive of it as a type of patenting procedure in real life. Blockchain technology is the backbone of this industry. In addition to the copyright, individuals or institutions that acquire NFT using Blockchain technology receive a distinct ownership license(Far et al., 2022; Joy et al., 2022).

Cryptocurrency: Despite the fragility of physical currency circulation across the globe, cryptocurrencies were developed due to the need for materials that can withstand such interventions. In 2008, this system was introduced. Cryptocurrency is a digital payment system that verifies transactions without using institutions. It is a peer-to-peer system that permits anyone, regardless of location, to transmit and receive remittances. Crypto payments only exist as digital entries describing specific transactions in an online database, as opposed to actual money moving and changing hands. When you transmit digital currency, the transaction is recorded in a public ledger. In digital wallets, cryptocurrencies are stored(Afrashtehfar & Abu-Fanas, 2022; Belk et al., 2022).

The name of the cryptocurrency derives from the fact that it employs encryption to authenticate transactions. This indicates that sophisticated coding techniques are used to store and transmit cryptocurrency data between wallets and on public ledgers. Encryption's purpose is to assure security and safety.

As shown in Figure 1, the architecture of the metaverse universe is shown. In this architecture, the digital world, the physical world, and people are shown to interact with each other.

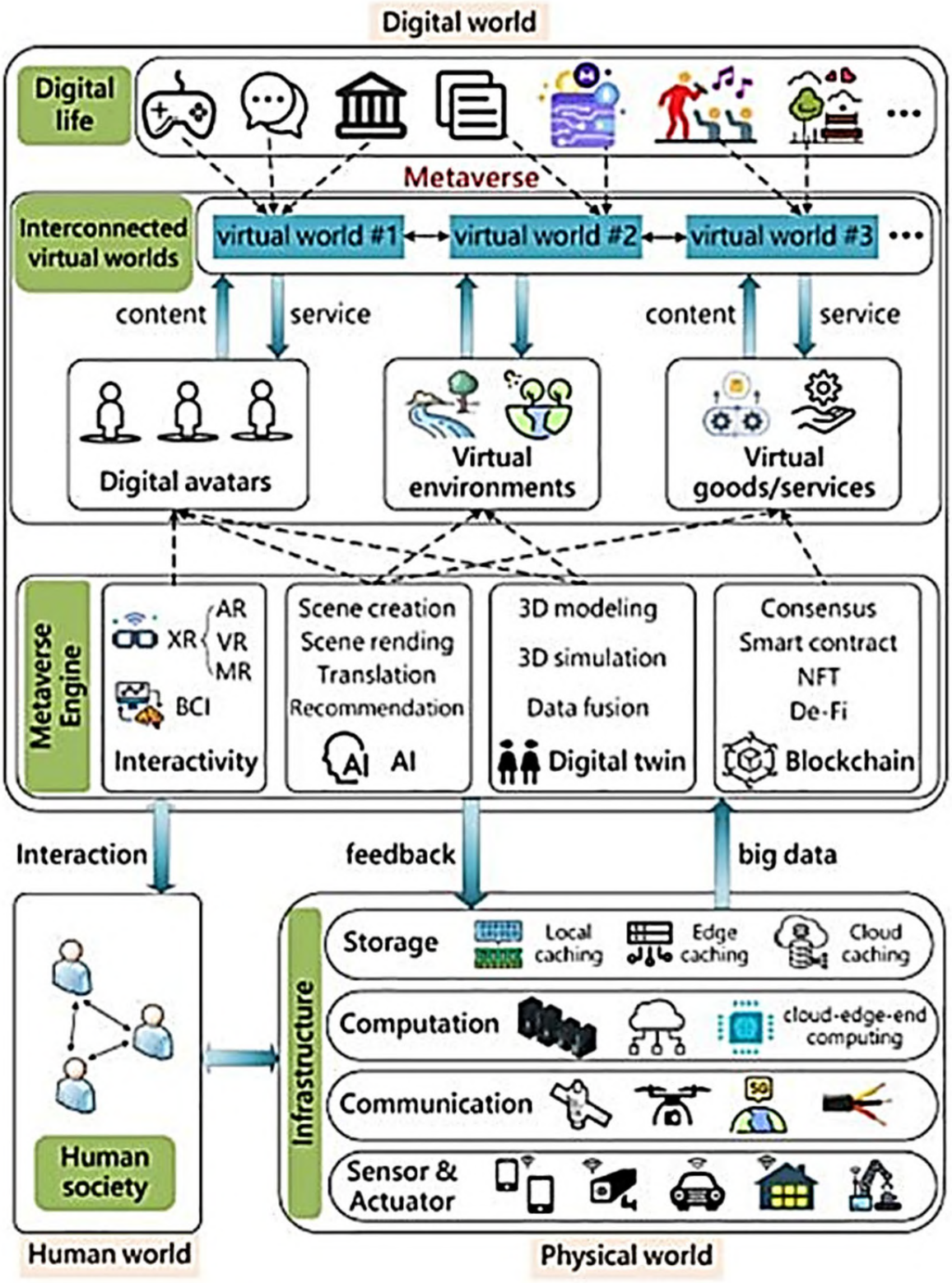

Figure 8. Architecture of the metaverse that integrates digital, human, and physical realms(Jaber, 2022).

SECURITY THREATS FOR METAVERSE

We are aware that the Internet poses grave security hazards to its users. Every day, millions of individuals are exposed to these dangers. Numerous threats, including the misappropriation of

personal information, cyberbullying, fraud, social engineering, and cyberattacks, continue to evolve. This results in human suffering. Since the majority of the time we are unaware of the attacks we face, it is impossible for us to take precautions. First, we will examine the most fundamental cyber hazards, and then we will determine which ones pose a problem in the metaverse universe.

Theft of Personal Data

Our personal information is one of the most vital pillars of our privacy. Therefore, it is one of the areas where the majority of attacks are launched. Since the majority of individuals are unaware of the significance of personal data, they are unaware of the problems that may arise if it is seized. In the metaverse, all of our personal information is stored on our created avatar. In the metaverse, where anonymity is essential, we should not divulge our personal characteristics or information. Obviously, we can tailor the avatar to our individual interests and preferences. Just as no two individuals are identical, no two beings in the metaverse must be identical (Bavana, 2021).

Cyberbullying

People are continuously exposed to cyberbullying in today's social media tools, and social media platforms cannot entirely prevent it. Even though technology companies take various precautions in the internet world today, these precautions are insufficient. This will also be a significant issue in the emerging technology known as the metaverse (Upadhyay et al., 2023). Even if we contemplate the capacity to feel in the metaverse with the augmented reality tools that people use, there will be places in the coming years where emotions can be shared. In order to prevent cyberbullying, the metaverse universe must be governed by norms that are not universal, but rather permanent and enforceable. For instance, the cyberbullying individual should be blacklisted and prevented from entering the metaverse, or situations that comprise a crime when committed lawfully in the real world should be treated as criminal elements in the metaverse, and this should be ensured by laws(Dwivedi et al., 2022).

Cyber Attacks

As the metaverse structure opens the door to never-before-considered possibilities and realities, it also carries with it innumerable dangers(Li et al., 2023). Similar to other digital platforms, there will be account information, passwords, and digital assets in this universe. All of this may indicate that hackers in the virtual environment can utilize these tools for malicious purposes in the metaverse(Dunnett et al., 2022). Using advanced techniques such as artificial intelligence and machine learning, hackers could pose a threat to the virtual environment as technology continues to evolve. In the metaverse, numerous assaults such as phishing, infections, 51% attacks, man-in-the-middle attacks, ransomware, keyloggers, etc. pose a threat(Bhardwaj & Kaushik, 2023).

Security Threats for Augmented Reality (AR)

The significance of augmented reality (AR) technologies in the metaverse cannot be overstated. It contributes to the construction of the connection between the actual world and the metaverse(Zhou & Zhao, 2022). When users wish to experience their actions in the metaverse, they will require these devices(Zhou & Zhao, 2022). With augmented reality tools, this will be feasible. Obviously, this presents new security issues. For instance, if a user's AR vehicle is seized, what actions will the manufacturers take? How will these attacks be detected? For this reason, businesses should incorporate data protection systems, and numerous control mechanisms, such as firewalls, QR code authentication, biometric affirmation, etc., should be actively implemented.

Social Engineering Attacks

Through conversation and persuasion, hackers can coerce individuals into divulging their personal data(Falchuk et al., 2018). Additionally, it can be obtained by leaving personal information on social media or platforms and by tracing digital footprints(Kang et al., 2023). Here, Internet literacy becomes crucial. Individuals can defend themselves from social engineering attacks if they have Internet literacy. Social engineering assaults are, after all, attacks that occur solely in the social milieu and not via the system.

Decreased Perception of Physical Space

The transformation from physical space to virtual space is one of the greatest metaverse challenges facing humanity(Golf-Papez et al., 2022). The individual feels more connected to the metaverse. Afterward, he may isolate himself from his social surroundings and believe that his metaverse is his own universe. This requires the individual to demonstrate self-control.

MEASURES TO BE TAKEN AGAINST CYBER ATTACKS

It is predicted that Metaverse will be more integrated into our lives in the coming years. It will be used in many areas such as classrooms, operating rooms, shopping centers etc. created with virtual reality. In this case, it is known by everyone that the security of personal data is important. So, how can end users ensure their own security in the metaverse, which they have not yet fully grasped.

Protection of Personal Data

The first precaution a person can take is to refrain from sharing personal information in the metaverse. As an example, we can provide a variety of information, including residential address, identification information, etc. In the Metaverse personas that will be created, information that reveals our identities should not be shared, and the appropriate privacy and security settings should be applied when entering the systems.

Cyber Attacks on Metaverse

Numerous metaverse initiatives have already established themselves in the digital environment, making them prime targets for assailants. Against the risk of data theft, users should ensure that the only information they can access is metaverse information that they do not use in other digital media. For instance, if the user uses the same password for his e-mail account, social media accounts, or financial accounts, his accounts on other digital platforms will also be compromised if the metaverse is compromised. When entering the metaverse and other social platforms, users must establish unique credentials for every system.

Metaverse is designed to function with the digital avatar that each individual user creates. Obviously, the originality and safety of this avatar are among the top priorities. According to the system's design, the personal and financial information of the actual person represented by the avatar are used to purchase, enjoy games, and obtain NFT and health services. This increases the risk of hackers gaining access to your personal and financial information via your avatar and various software. In addition, hackers can assume control of your avatar in the virtual environment and perform actions that are detrimental to your reputation and relationships. It is designed to function with cryptocurrencies, numerous tokens, and NFTs. Similar to various online platforms, these digital assets can be accumulated, traded, and utilized in the metaworld. This may prompt cybercriminals to target digital assets and seize valuable assets.

Measures to be Taken Against Attacks Through Augmented or Virtual Reality Glasses

Since augmented or virtual reality (VR) glasses will often be used to roam the Metaverse, there is a potential for many attacks on people in leaks by accessing these devices remotely. At this point, cyberbullying the person, trying to wear them down psychologically or asking the person to do something about the threats are threats that will always be considered. It should be noted here that the security of the network to which the augmented reality glasses are connected well by the end user, the use of strong encryption methods, the regular updates of the augmented reality glasses will protect people against such attacks.

Measures to be Taken Against Social Engineering Attacks

Regardless of how secure the Security Systems are, these measures are insufficient when social engineering is present. The most effective defense against this is digital literacy education. People will be able to defend themselves thanks to the digital literacy training that will be provided, which will include information about social engineering techniques.

Measures to be Taken Against a Decrease in the Perception of Physical Space

When individuals spend more time in the metaverse than in real life, they will have trouble distinguishing between the real and digital worlds. A system that encourages self-control or sets time constraints should be in place to limit access to the metaverse world in order to prevent this. Not all of these scenarios pose the same dangers for the metaverse in terms of cyberattacks that imperil our digital existence. For instance, 51% of attacks on blockchains are a result of the majority of the system being in the hands of a person or group, the unauthorized management of that network or metaverse by a group, and the theft of information. These are valid in the metaverse, as are threats such as Trojan horses, phishing, DDoS attacks, viruses, and keyloggers. The creation of cyber security applications controlled by artificial intelligence and incorporating artificial intelligence is one of the most effective ways to combat these threats. This way, hazards will be detected intuitively, and artificial intelligence will take appropriate action.

DISCUSSION AND CONCLUSION

In the metaverse, which will take more place in our lives, it is seen that serious security threats will initially be encountered in the metaverse, just as the threats arising from the uncontrolled and uncontrolled use of the internet when it entered our lives. By experiencing the solutions to be applied against these threats, solutions will emerge. For example, since no one will control the system, or if attackers are detected in matters such as harassment and data theft that can be done to people in the metaverse, it will be determined over time what the sanctions should be in real life. As soon as the metaverse becomes the mundane situation of people going to the grocery store over time, less will be thought about metaverse security.

Thanks to the developing artificial intelligence technologies, threats will be detected in attempts to infiltrate the system with intuitive learning methods. Again, thanks to artificial intelligence applications, avatars in the metaverse will be analyzed and it will be decided whether people are using the metaverse with malicious intent or in accordance with their purpose, and as a result, people will be prevented from entering the metaverse. In this way, realizing the situation of isolating criminals from society, as in real life, in the metaverse will be an important study for metaverse security.

In the main, security standards, what the data will be used for, who will control the metaverse, and who will determine the metaverse standards according to what are the main problems that await us. Since monopolization in the Metaverse may cause serious problems, it is necessary to exchange ideas in determining social standards. A new system is waiting for us now and how we should behave here, the advantages and disadvantages of this field should be well determined and a course should be followed accordingly.

REFERENCES

Afrashtehfar, K. I., & Abu-Fanas, A. S. H. (2022). Metaverse, Crypto, and NFTs in Dentistry. *Education Sciences 2022, Vol. 12, Page 538*, *12*(8), 538. https://doi.org/10.3390/EDUCSCI12080538

Bavana, K. (2021). Privacy in the Metaverse. *Jus Corpus Law Journal*, *2*. https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/juscrp2&id=2864&div=&collection=

Belk, R., Humayun, M., & Brouard, M. (2022). Money, possessions, and ownership in the Metaverse: NFTs, cryptocurrencies, Web3 and Wild Markets. *Journal of Business Research*, *153*, 198–205. https://doi.org/10.1016/J.JBUSRES.2022.08.031

Bhardwaj, A., & Kaushik, K. (2023). Metaverse or Metaworst with Cybersecurity Attacks. *IT Professional*, *25*(3), 54–60. https://doi.org/10.1109/MITP.2023.3241445

Chang, A. (Jasmine), El-Rayes, N., & Shi, J. (2022). Blockchain Technology for Supply Chain Management: A Comprehensive Review. *FinTech 2022, Vol. 1, Pages 191-205*, *1*(2), 191–205. https://doi.org/10.3390/FINTECH1020015

Cheong, B. C. (2022). Avatars in the metaverse: potential legal issues and remedies. *International Cybersecurity Law Review 2022 3:2*, *3*(2), 467–494. https://doi.org/10.1365/S43439-022-00056-9

Dunnett, K., Pal, S., Jadidi, Z., & Jurdak, R. (2022). The Role of Cyber Threat Intelligence Sharing in the Metaverse. *IEEE Internet of Things Magazine*, *6*(1), 154–160. https://doi.org/10.1109/IOTM.002.2200003

Dwivedi, Y. K., Hughes, L., Baabdullah, A. M., Ribeiro-Navarrete, S., Giannakis, M., Al-Debei, M. M., Dennehy, D., Metri, B., Buhalis, D., Cheung, C. M. K., Conboy, K., Doyle, R., Dubey, R., Dutot, V., Felix, R., Goyal, D. P., Gustafsson, A., Hinsch, C., Jebabli, I., … Wamba, S. F. (2022). Metaverse beyond the hype: Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice and policy. *International Journal of Information Management*, *66*, 102542. https://doi.org/10.1016/J.IJINFOMGT.2022.102542

Falchuk, B., Loeb, S., & Neff, R. (2018). The Social Metaverse: Battle for Privacy. *IEEE Technology and Society Magazine*, *37*(2), 52–61. https://doi.org/10.1109/MTS.2018.2826060

Far, S. B., Bamakan, S. M. H., Qu, Q., & Jiang, Q. (2022). A Review of Non-fungible Tokens Applications in the Real-world and Metaverse. *Procedia Computer Science*, *214*(C), 755–762. https://doi.org/10.1016/J.PROCS.2022.11.238

Golf-Papez, M., Heller, J., Hilken, T., Chylinski, M., de Ruyter, K., Keeling, D. I., & Mahr, D. (2022). Embracing falsity through the metaverse: The case of synthetic customer experiences. *Business Horizons*, *65*(6), 739–749. https://doi.org/10.1016/J.BUSHOR.2022.07.007

Gupta, A., Khan, H. U., Nazir, S., Shafiq, M., & Shabaz, M. (2023). Metaverse Security: Issues, Challenges and a Viable ZTA Model. *Electronics 2023, Vol. 12, Page 391*, *12*(2), 391. https://doi.org/10.3390/ELECTRONICS12020391

Han, J., Heo, J., & You, E. (2021). Analysis of metaverse platform as a new play culture: Focusing on roblox and zepeto. *In International Conference on Human-Centered Artificial Intelligence*, 1–10. http://star.informatik.rwth-aachen.de/Publications/CEUR-WS/Vol-3026/paper3.pdf

Jaber, T. A. (2022). Security Risks of the Metaverse World. *International Journal of Interactive Mobile Technologies*, *16*, 13.

Joy, A., Zhu, Y., Peña, C., & Brouard, M. (2022). Digital future of luxury brands: Metaverse, digital fashion, and non-fungible tokens. *Strategic Change*, *31*(3), 337–343. https://doi.org/10.1002/JSC.2502

Kang, G., Koo, J., & Kim, Y. G. (2023). Security and Privacy Requirements for the Metaverse: A Metaverse Applications Perspective. *IEEE Communications Magazine*. https://doi.org/10.1109/MCOM.014.2200620

Kral, P., Janoskova, K., & Dawson, A. (2022). Virtual skill acquisition, remote working tools, and employee engagement and retention on blockchain-based metaverse platforms. *Psychosociological Issues in Human Resource Management, 10*(1), 92–105. https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=1052540

Kral, P., Janoskova, K., & Potcovaru, A. (2022). Digital consumer engagement on blockchain-based metaverse platforms: extended reality technologies, spatial analytics, and immersive multisensory virtual spaces. *Linguistic and Philosophical Investigations*, *21*, 252–267. https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=1045826

Kürtünlüoğlu, P., Akdik, B., & Karaarslan, E. (2022). Security of Virtual Reality Authentication Methods in Metaverse: An Overview. *Computer Science- Cryptography and Security*. https://arxiv.org/abs/2209.06447v1

Kuş, O. (2021). Metaverse:'Dijital büyük patlamada'fırsatlar ve endişelere yönelik algılar. *Intermedia International E-Journal, , 8*(15), 245–266. https://doi.org/10.21645/intermedia.2021.109

Lee, J. (2021). A study on metaverse hype for sustainable growth. *International Journal of Advanced Smart Convergence*. https://www.earticle.net/Article/A400878

Li, K., Cui, Y., Li, W., Lv, T., Yuan, X., Li, S., Ni, W., Simsek, M., & Dressler, F. (2023). When Internet of Things Meets Metaverse: Convergence of Physical and Cyber Worlds. *IEEE Internet of Things Journal*, *10*(5), 4148–4173. https://doi.org/10.1109/JIOT.2022.3232845

Mandal, T., Bedirhan Sağır, A., Nuri Alparslan Öztürk, M., Yusuf Uysal, M., Külekçi, M., & Yeşim Büyükakıncı, B. (2022). Metaverse: sanal dünyadan gerçek gizlilik ve güvenlik problemlerine. *Zaim Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, *4*(2), 100–106. https://doi.org/10.47769/izufbed.1130284

Mozumder, M. A. I., Sheeraz, M. M., Athar, A., Aich, S., & Kim, H. C. (2022). Overview: Technology Roadmap of the Future Trend of Metaverse based on IoT, Blockchain, AI Technique, and Medical Domain Metaverse Activity. *International Conference on Advanced Communication Technology, ICACT*, *2022-February*, 256–261. https://doi.org/10.23919/ICACT53585.2022.9728808

Sivasankar, G. A. (2022). Study Of Blockchain Technology, AI and Digital Networking in Metaverse. *IRE Journals*, *5*(8), 1–6.

Upadhyay, U., Kumar, A., Sharma, G., Gupta, B. B., Alhalabi, W. A., Arya, V., & Chui, K. T. (2023). Cyberbullying in the Metaverse: A Prescriptive Perception on Global Information Systems for User Protection. *Journal of Global Information Management* , *31*(1), 1–25. https://doi.org/10.4018/JGIM.325793

Zhou, X., & Zhao, J. (2022). *Mobile Augmented Reality with Federated Learning in the Metaverse*. https://arxiv.org/abs/2212.08324v1

İŞ'TE MUTLULUK ALGISINDA SÜRDÜRÜLEBİLİR LİDERLİĞİN ROLÜ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

A RESEARCH ON THE ROLE OF SUSTAINABLE LEADERSHIP ON PERCEPTION OF HAPPINESS AT WORK

Dr. Hakan GÖKGÖZ

Kırklareli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

ORCID: 0000-0003-4422-6813

Özet

Sürdürülebilir liderlik, çalışanlarını dikkatle dinleyen, iletişime açık, tüm kararları ekibiyle paylaşan, üyelerinin kültürel farklılık ve değerlerine önem veren, iyi bir kavrayışa sahip olan yöneticilerdir. Ayrıca, örgütsel hedefler konusunda ekibiyle ortaklaşa çalışan, sektördeki bilgileri yorumlama ve kullanma becerisine sahip, güvenilir, sözüne sadık olan ve vizyon sahibi yöneticilerdir. İş'te mutluluk, çalışanların işinden keyif ve ilham alması, kurum için iyi şeyler yapmak istemesi, karar alma sürecinin adil olduğunu ve yöneticilerin bir vizyona sahip olduğunu algılaması gibi kavramları ifade etmektedir. Bununla beraber işte stres hissetmemeleri, yöneticilerine karşı rahat olabilmeleri, işten ayrılma niyetlerinin olmaması, ekip çalışması ve düzenleyici kuralların varlığı, sosyalleşmenin desteklenmesi ve kurumun yapılan katkıları takdir etmesi de iş'te mutluluk algısının paydaşlarıdır. Bu araştırmanın amacı, çalışanların bulundukları kurumda yaptıkları iş ile ilgili mutluluk hissetmelerinde, bağlı bulundukları yöneticilerin sürdürülebilir liderlik özellikleri göstermelerinin etkisini incelemektir. Araştırmanın bağımsız değişkeni sürdürülebilir liderlik ve bağımlı değişkeni ise iş'te mutluluk algısıdır. Araştırma kapsamında belirlenen soru formları, Edirne ilinde görev yapan 171 sağlık çalışanına 2023 yılı haziran ayı içerisinde uygulanmış ve elde edilen veriler SPSS istatistik programı ve LISREL yapısal eşitlik programı ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre sürdürülebilir liderlik ölçeği 0,933 ve iş'te mutluluk ölçeği 0,923 düzeyinde güvenirliğe sahiptir. Yapısal eşitlik modeli sonucunda Ki-kare değeri 131.85, serbestlik derecesi 70, P-değeri 0.00001 ve RMSEA değeri 0.072 olarak görülmektedir. Sürdürülebilir liderlik değişkeni ile iş'te mutluluk değişkeni arasındaki yol katsayısı 0.76, R^2 değeri 0.57 ve t-değeri 9.08 olarak bulunmuştur. Sonuca göre sürdürülebilir liderlik değişkeni ile iş'te mutluluk değişkeni arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bu araştırmaya göre sürdürülebilir liderlik değişkenindeki bir puanlık artış, iş'te mutluluk değişkeninde 0.76 puanlık bir artış sağlamaktadır. Sonuç olarak araştırmaya katılan sağlık çalışanlarının, bulundukları kurumdaki yöneticilerinin sürdürülebilir liderlik özelliklerine sahip olmalarının, iş'te mutluluk düzeylerini olumlu yönde arttırdığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Liderlik, İş'te Mutluluk, Sağlık Çalışanları.

Abstract

Sustainable leadership is managers who listen carefully to employees, open to communication, share all decisions with the team, attach importance to the cultural differences and values of the members, and have a good understanding. In addition, they are managers who work in partnership with the team on organizational goals, have the ability to interpret and use the information in the sector, are reliable, loyal to their word and have vision. Happiness at work refers to concepts such as employees' enjoyment and inspiration from their work, desire to do good for the organization, perception that the decision-making process is fair and that managers have a vision. In addition, not feeling stress at work, being comfortable with their managers, not having an intention to leave the job, existence of teamwork and regulatory rules, supporting socialization and appreciating the contributions made by the institution are also the stakeholders of the perception of happiness at work. The purpose of this research is to examine the effect of the managers' showing sustainable leadership characteristics on the

employees' feeling of happiness about the work they do in the institution. The independent variable of the research is sustainable leadership and the dependent variable is the perception of happiness at work. The questionnaires determined within the scope of the research were applied to 171 health workers in Edirne in June 2023 and the data obtained were analyzed with the SPSS statistical program and LISREL structural equation program. According to the findings, the sustainable leadership scale has 0.933 and the happiness at work scale has a reliability of 0.923. As a result of the structural equation model, Chi-square value is 131.85, the degree of freedom is 70, P-value is 0.00001, and RMSEA value is 0.072. The path coefficient between the variables of sustainable leadership and happiness at work was found to be 0.76, R^2 value was 0.57 and t-value was 9.08. According to the result, a positive and significant relationship was determined between the variables of sustainable leadership and happiness at work. According to this research, a one-point increase in the sustainable leadership variable provides a 0.76 point increase on the happiness at work. As a result, it can be said that the health workers participating in this research and the managers in their institution have sustainable leadership characteristics, increasing their happiness levels at work in a positive way.

Keywords: Sustainable Leadership, Happiness at Work, Health Workers.

Giriş

Liderlik terimi genellikle bir şeyi denetleyen bir bireyin veya grubun eylemlerini tanımlamak için kullanılmaktadır. Bununla birlikte, liderlik mutlaka bir kişiye verilen veya bir kişi tarafından edinilen bir konum veya unvan değildir ve herhangi bir resmi konum veya unvan olmadan da lider olunabilir. Birinin lider olmak için resmi bir pozisyona sahip olması gerekmez ve resmi bir pozisyona sahip olmak, kişinin liderlik edeceğini veya edebileceğini garanti etmez. Her birey bir dereceye kadar liderlik yeterliliğine sahiptir. Liderlik genellikle bir özellik olarak kabul edilirken, ortak bir hedefe ulaşmak için başkalarını etkileme süreci olarak da tanımlanmaktadır. Sürdürülebilirlik ise "bugünün ihtiyaçlarını, gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama yeteneğinden ödün vermeden karşılayan kalkınma" olarak tanımlanmaktadır. Genel olarak; ekonomik büyüme, sosyal ve ekolojik boyutlara ayrılmaktadır (Norren ve Beehner, 2021). Örgütler, bu boyutlara hizmet ederek, uzun vadeli sürdürülebilir üçlü değer, yani hem örgüt hem de içinde faaliyet gösterdiği sosyal ve doğal çevre için değer yaratmaktadır (Tideman, 2016). Sürdürülebilirliğin zorluklarını benimsemek ve bu tür zorluklardan iş fırsatları yaratmak ve geliştirmek, örgüt içinde ve ayrıca dış bağlamla ilgili olarak örgüt dışında da bütünsel bir dönüşüm sürecini ifade etmektedir. Böyle bir dönüşüm, yeni bir liderlik türünü yani sürdürülebilir liderliği gerektirmektedir (Zavatin vd., 2023).

Sürdürülebilir liderlik, bireysel veya kolektif inançların ve ideallerin lideri etkilediği, kapsayıcı, dengeli ve kasıtlı bir liderlik süreciyle sonuçlanan bir süreç olarak ifade edilmektedir. Doğası gereği geleneksel liderlik tarzlarının aksine sürdürülebilir liderlik, yapı olarak sürdürülebilir liderlerin geliştirmeye çalıştığı canlı sistemlere benzeyen bütüncül bir yaklaşımı benimsemektedir. Sürdürülebilir liderler, mevcut durum ve koşullara yeni liderlik tarzları uygulamak yerine sorunların kaynaklarını teşhis etmekte, örgütlerin sosyal, kültürel, ekonomik ve çevresel etkilerini belirlemekte ve ekosistemlerin ekolojik ve kültürel çeşitliliğini takdir etmektedirler. Sürdürülebilir liderliğin temel yetkinlikleri şunları içermektedir: sistem düşüncesi, işbirliği, sosyal yenilik, sürdürülebilirlik, aktif değerler, ileri görüşlülük, normatif, stratejik düşünme ve kişilerarası beceriler. Kültürler arası bir bakış açısıyla ele alındığında da bunlara; eşitlik, kolektif, uzlaşıya dayalı karar verme ve gelecek nesiller hakkında farkındalık gibi başka boyutlar da eklenmektedir (Norren ve Beehner, 2021).

Sürdürülebilir lider, liderlik becerilerinin üretilebileceği bir kültür geliştirmek için örgütün tüm seviyelerine hitap edebilmelidir. Dürüst, ileri görüşlü, yetkin, ilham verici ve zeki olmanın yanı sıra esnek olma ve örgütün özel bağlamına uyum sağlama becerisine sahip olmalıdır. Bu nedenle, sürdürülebilir lider, insanlığın ve her türlü yaşam ve doğanın refahını da önemsemeli ve başkalarına da bu konuda ilham vermelidir (Bulmer, Roca ve Blas, 2022). Dolayısıyla, bu doğrultuda sürdürülebilir liderlik, kısa vadeli finansal sonuçlara odaklanan önce hissedar felsefesine kıyasla daha uzun vadeye odaklanan ve daha geniş hedefli alternatif bir liderlik yaklaşımını temsil etmektedir (Baird, Su ve Munir, 2023). Sürdürülebilir liderlik, hem liderlerin hem de takipçilerinin dünya görüşlerinin, zihniyetlerinin ve tutumlarının önemini kabul ederek, sürdürülebilir dönüşüm ve kalkınma için itici

güç ve gerekli koşul olarak liderlik dönüşümüne duyulan ihtiyacı ifade etmektedir. Buradan, geleceğin liderlerinin yeni zihniyetleri, inançları ve tutumları keşfedebilecekleri ve değiştirebilecekleri uygulamaları benimsemeleri ve önlerindeki benzeri görülmemiş dönüşümsel sürdürülebilirlik yolculuk için ilgili becerileri geliştirmeleri gerektiği sonucu çıkmaktadır (Mashau, 2023).

Mutluluk, insanların yaşamları hakkındaki deneyimleri ve değerlendirmeleri ile ilgilidir. Mutluluk, kısa süreli bir neşe veya kahkaha değil, uzun süreli bir duygu olan hayata karşı iyi ve tatmin edici duygular olarak tanımlanmaktadır (Silva, Siriwardhane ve Hettiarachchi, 2022). Mutlulukla ilgili iki kavramdan söz edilebilir: Birincisi mutlulukla ilgili hoş duygular ve olumlu yargılar olarak kendini göstermektedir. İkincisi, bireyin eylemleriyle uyumlu ve tatmin edici, ahlaki, anlamlı ve erdemli bir yaşam sürmesi için gerekli olan çelişkisiz şeyler olarak sunulabilir (Atan, Ozgit ve Silman, 2021). Mutluluk, zihinsel bir iyilik halidir. Umut, memnuniyet, neşe gibi bazı olumlu duyguların varlığı, düşük oranda olumsuz duygu, yaşamın belirli alanlarında ve genel yaşam doyumunda yüksek düzeyde memnuniyet, hayatta anlam veya amacın bulunması, mutluluğun özelliklerindendir. Mutluluk, memnuniyet, zevk veya neşeyi içeren bir ruh hali veya duygu olarak tanımlanmaktadır (Bhatia ve Mohsin, 2023).

İşte mutluluk ise, performansı en üst düzeye çıkarmak ve potansiyele ulaşmak için harekete geçmeyi mümkün kılan bir zihniyet olarak açıklanmaktadır. Farklı bir tanımda ise iş yerinde hoş yargılar veya hoş deneyimler olarak ifade edilmektedir. En basit ifadeyle işte mutluluk, çalışanların işte ne kadar mutlu oldukları şeklinde tanımlanmaktadır (Silva, Siriwardhane ve Hettiarachchi, 2022). İşte mutluluk kavramı, örgütün ve yönetimin, çalışanları örgüte ve örgüte bağlı kılan uygun bir çalışma ortamını ne ölçüde sağladığını göstermektedir. Ayrıca çalışanların psikolojik, zihinsel ve fiziksel sağlıklarını, davranışlarını, iş performanslarını ve üretkenliklerini geliştirmedeki önemi de yadsınamazdır (Ghadi ve Almanaga'h, 2020).

İşte mutluluk, çalışanların işin kendisine, işin özelliklerine ve bir bütün olarak örgüte karşı duydukları mutlu hisler olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca, iş yerinde mutluluk, iyi ilişkiler, kariyer gelişimi ve işyerinde değerli hissetmenin bir bileşimi olarak da tanımlanmaktadır. İş yerinde mutluluk üç boyuttan oluşmaktadır. Bu üç boyut bağlılık, iş doyumu ve duygusal örgütsel bağlılıktır. Bağlılık, işte heyecanlı ve tutkulu hissetmekle ilişkili benzersiz bir enerji ve motivasyon duygusuyla ilgilidir. İş doyumu, maaş, kariyer fırsatları ve akran ilişkileri gibi çalışma koşullarına yönelik tutumlardır. Duygusal örgütsel bağlılık, örgüte bağlılık ve şefkat duygularıdır (Atan, Ozgit ve Silman, 2021). İşte mutluluk, çalışanların işte oldukları her an hissettikleri olumlu bir duygudur. Bu duygu, çalışanlar görevlerini yönetebildiklerinde, görevlerini yerine getirebildiklerinde ve kendilerini tatmin edecek çıktılar üretebildiklerinde ortaya çıkmaktadır. İşte mutluluk, yalnızca bireysel faktörlere değil, aynı zamanda iş doyumu, özerklik, liderlik, maaş, ödül, örgütsel ortam, başkalarıyla ilişkiler gibi faktörlere de bağlıdır (Isa vd., 2019).

Günümüzde örgütlerde çalışanlardan gelen pozitif ve iyi duygular, yalnızca örgütsel başarıya ulaşmak için değil, aynı zamanda örgüt üyelerinin kişisel yaşamları için de çok önemlidir. Refahın iyileştirilmesi, çalışanlar ve örgütler için çok faydalıdır. İşte mutluluk, daha iyi performans, daha yüksek yaratıcılık ve daha az devamsızlık ile ilişkilidir. İşte mutluluk, işteki olumlu tutumları doğru bir şekilde temsil eden geniş bir ölçüdür (Abdillah vd., 2022). İşte mutluluk, bireyin iş ve yaşam doyumu veya işyerindeki öznel iyi oluşu anlamına gelmektedir (Bhatia ve Mohsin, 2023). İşte mutluluk, işin niteliği, kişiler arası işbirliği, işte kazanılan faydalar, fiziksel ve psikolojik unsurlarla bağlantılı olarak işe karşı bireyin davranışı olarak tanımlanmaktadır. İşe yönelik bu tutum, bireyin görevine karşı genel tutumuna katkıda bulunan, iş unsurlarına, bireysel uyuma ve iş dışındaki bireysel sosyal bağlara yönelik çeşitli bireysel özel tutumların sonucu oluşmaktadır. İşte mutlu olan biri, hevesli, aktif ve daha iyi performans gösterebilmektedir (Hanim, Zainuddin ve Darwin, 2022). Sürdürülebilir bir iş gücü ancak çalışanların iş yerindeki mutluluklarının desteklenmesi ve çalışma ortamına dikkat edilmesi ile sağlanabilir (Atan, Ozgit ve Silman, 2021).

Yöntem ve Bulgular

Bu araştırmanın amacı, çalışanların iş'te mutluluk duymalarında, bağlı bulundukları yöneticilerin sürdürülebilir liderlik özellikleri göstermelerinin etkisini incelemektir. Araştırma kapsamında, 5li

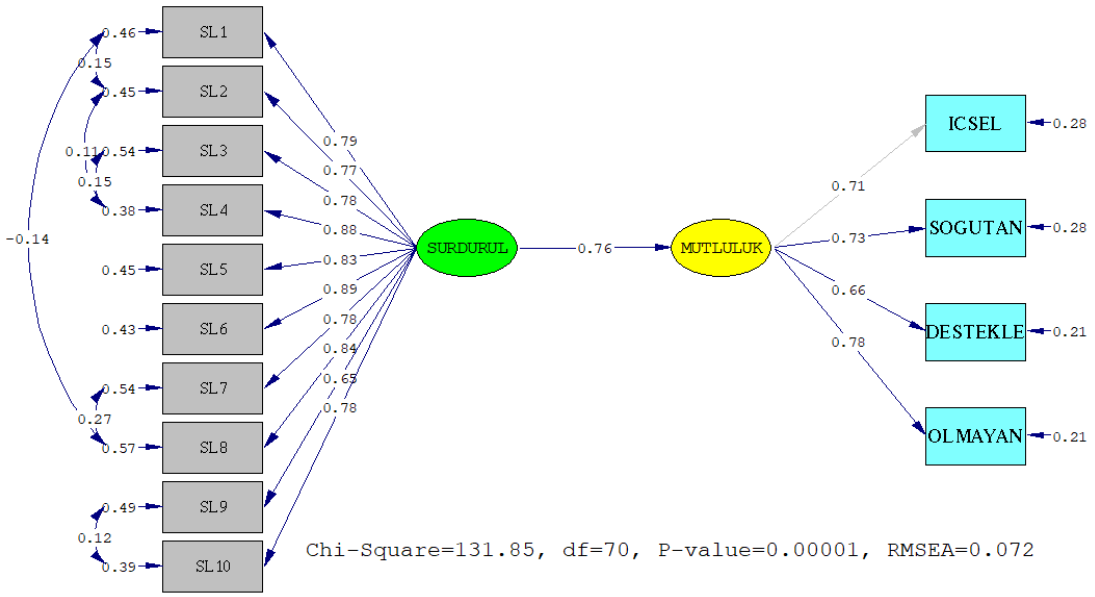
likert ölçeğine göre hazırlanan, Dalati, Raudeliuniene ve Davidaviciene (2017) tarafından geliştirilen, Zorlu ve Korkmaz (2020) tarafından Türkçe uyarlaması, geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan "sürdürülebilir liderlik ölçeği" ile Singh ve Aggarwal (2018) tarafından geliştirilen, Özdemir, Sever ve Acar (2020) tarafından Türkçe uyarlaması, geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan "iş'te mutluluk ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma kapsamında belirlenen soru formları, 2023 yılı haziran ayı içinde Edirne ilinde görev yapan 171 sağlık çalışanına uygulanmış ve elde edilen veriler SPSS istatistik programı ve LISREL yapısal eşitlik programı ile analiz edilmiştir.

İlk olarak araştırmada kullanılan iki ölçeğe de faktör analizi yapılmıştır. Sürdürülebilir liderlik ölçeğinin faktör analizi sonucuna göre ölçeğin tek faktör altında toplandığı, bunun toplam varyansın % 62,495'ini açıkladığı ve KMO örneklem yeterlilik testi sonucuna göre de örneklemin yeterli düzeyde olduğu (0,919) bulunmuştur (Bartlett's küresellik testi Sig. 0,000, Ki-Kare 1,227E3 ve serbestlik derecesi 45).

İş'te mutluluk ölçeğinin faktör analizi sonucuna göre ise ölçeğin dört faktör altında toplandığı (içsel motivasyon, işten soğutan duygular, destekleyici örgütsel deneyimler, destekleyici olmayan örgütsel deneyimler), bunun toplam varyansın % 75,397'sini açıkladığı ve KMO örneklem yeterlilik testi sonucuna göre de örneklemin yeterli düzeyde olduğu (0,916) belirlenmiştir (Bartlett's küresellik testi Sig. 0,000, Ki-Kare 1,195E3 ve serbestlik derecesi 66).

Ardından araştırmada kullanılan ölçeklere güvenirlik analizi yapılmıştır. Sonuçlara göre sürdürülebilir liderlik ölçeğinin Cronbach's Alpha değeri 0,933 ve iş'te mutluluk ölçeğinin Cronbach's Alpha değeri 0,923 düzeyinde bulunmuştur.

Araştırmanın bağımsız değişkeni sürdürülebilir liderlik ve bağımlı değişkeni ise iş'te mutluluk algısıdır. Sürdürülebilir liderliğin iş'te mutluluk algısı üzerindeki etkisini test etmek amacıyla, yapısal eşitlik modellemesi yapılmıştır.

Şekil 1. Yapısal eşitlik modeli

Yapısal eşitlik modeli sonucunda Ki-Kare değeri 131.85, serbestlik derecesi 70, P-değeri 0.00001 ve RMSEA değeri 0.072 olarak görülmektedir.

Tablo 1. Yapısal ölçüm eşitlikleri

Sürdürülebilir Liderlik Ölçeği	**Yol katsayısı**	**R^2 değeri**	**t-değeri**
SL1	0.79	0.58	11.42
SL2	0.77	0.57	11.23
SL3	0.78	0.53	10.70
SL4	0.88	0.67	12.76
SL5	0.83	0.61	11.84
SL6	0.89	0.65	12.46
SL7	0.78	0.53	10.70
SL8	0.84	0.55	10.99
SL9	0.65	0.47	9.82
SL10	0.78	0.61	11.89
İş'te Mutluluk Ölçeği			
İçsel motivasyon	0.71	0.64	-
İşten soğutan duygular	0.73	0.65	11.58
Destekleyici örgütsel deneyimler	0.66	0.68	11.93
Destekleyici olmayan örgütsel deneyimler	0.78	0.74	12.61

Bulunan sonuçlara göre tüm yol katsayılarının 0.50 değerinin üzerinde olması, ölçeklerdeki tüm maddelerin, değişken üzerinde yüksek düzeyde etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Yapısal modelin uyum ölçütleri

Ki-kare değeri (x^2)	**Serbestlik derecesi**	**x^2/sd**	**P-değeri**	**RMSEA**	**RMR**	**SRMR**	**CFI**
131.85	70	188	0.00001	0.072	0.050	0.049	0.99
IFI	**RFI**	**NFI**	**NNFI**	**PNFI**	**GFI**	**AGFI**	**PGFI**
0.99	0.96	0.97	0.98	0.75	0.90	0.85	0.60

Yapısal modelin uyum ölçütleri değerlerine göre bulunan değerlerin gerekli referans aralıklarında oldukları ve bu sonuca göre araştırma modelinin kabul edilebilir bir model olduğu ifade edilebilir (Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Muller, 2003).

Tablo 3. Yapısal eşitlik modeli sonuçları

Değişkenler arası ilişki	**Standart yük**	**t-değeri**	**R^2**
Sürdürülebilir Liderlik → İş'te Mutluluk	0.76	9.08	0.57

Elde edilen sonuca göre sürdürülebilir liderlik değişkeni ile iş'te mutluluk değişkeni arasındaki yol katsayısı 0.76, R^2 değeri 0.57 ve t-değeri 9.08 olarak bulunmuştur. Dolayısıyla sürdürülebilir liderlik değişkeni ile iş'te mutluluk değişkeni arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bu araştırmaya göre sürdürülebilir liderlik değişkenindeki bir puanlık artış, iş'te mutluluk değişkeninde 0.76 puanlık bir artışa yol açmaktadır. Yapısal eşitlik modelini formüle etmek gerekirse: *İş'te Mutluluk = Sürdürülebilir Liderlik x 0.76*

Araştırma konusu olan sürdürülebilir liderliğin iş'te mutluluk algısı üzerindeki etkisinin varlığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak araştırmaya katılan sağlık çalışanlarının, bulundukları kurumdaki yöneticilerinin sürdürülebilir liderlik özelliklerine sahip olmalarının, çalışanların iş'te mutluluk düzeylerini olumlu yönde arttırdığı söylenebilir.

Sonuç ve Öneriler

Modern bağlamda sürdürülebilir liderler, kişisel, örgütsel ve toplumsal düzeyde değer yaratmak amacıyla zihinlerini nasıl dönüştüreceklerini öğrenmeleri ve böylece sürdürülebilirlik yetkinliklerine sahip olmaları mümkündür. Sürdürülebilir liderliğin içerdiği karmaşık zorluklar göz önüne alındığında, bu kişilerin istisnai niteliklere sahip olmasını gerektirdiği açıktır. Cömertlik ve etik nitelikler, liderlerin insanlarla iyi bağlantı kurmasına ve takipçileri çekmesine yardımcı olmaktadır. Sürdürülebilirliğin, ikilemlerin üstesinden gelinirken inişli çıkışlı aşamalardan oluşan bir süreç olduğu göz önüne alındığında, çaba, sabır, konsantrasyon ve bilgelik nitelikleri de vazgeçilmez niteliklerdir. En azından bu nitelikler, liderlerin istenen değişim için rol model olmalarına ve böylece diğerlerine ilham vererek daha etkili liderler olmalarına yardımcı olmaktadır (Tideman, 2016).

Mutluluk öznel olan ve insanların ihtiyaç duyduğu bir kavramdır. Ancak her bireyin mutluluğunun yorumu farklıdır çünkü insan yaşamı üzerinde farklı fiziksel ve zihinsel etkileri vardır. Çalışanlar, örgütün hedeflerine ulaşmaya devam etmesini sağlamada önemli varlıklardır. Büyük potansiyel gösteren çalışanlar, örgütün başarısı üzerinde büyük bir etkiye sahip olmaktadır. Bununla birlikte, örgütün genel performansına olumlu etkilerde bulunabilmeleri için yüksek düzeyde bağlı çalışanlara ihtiyaç bulunmaktadır. Bu bağlamda, çalışanların örgüte bağlı kalabilmeleri ve örgütte çalışmaya devam edebilmeleri örgütler için önemlidir (Isa vd., 2019).

Bu çalışmanın amacı, çalışanların bulundukları kurumdaki yöneticilerin sürdürülebilir liderlik özellikleri göstermelerinin çalışanların iş'te mutluluk algıları üzerindeki etkisini incelemektir. Sağlık çalışanları ile yapılan araştırmanın sonucuna göre sürdürülebilir liderlik değişkeni ile iş'te mutluluk değişkeni arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Buna göre sürdürülebilir liderlik değişkenindeki bir puanlık artış, iş'te mutluluk değişkeninde 0.76 puanlık bir artışa yol açmaktadır. Dolayısıyla araştırmaya katılan çalışanların yöneticilerini sürdürülebilir lider olarak görmeleri ve benimsemeleri, çalışanların iş'te mutluluk düzeylerinde artış yaratmaktadır.

Benzer çalışma sonuçlarına göre ise, Silva, Siriwardhane ve Hettiarachchi (2022) liderliğin, çalışanların iş yerindeki mutluluklarını önemli ölçüde etkilediğini ifade etmektedirler. Isa ve arkadaşları (2019) çalışanların mutluluğunu arttıran liderin iyi bir karaktere sahip olmasını, düşünceli olmasını, bencil olmamasını, çalışanların refahını düşünmesini, iyi bir dinleyici olabilmesini, çalışanların her türlü düşünce, fikir ve sorunlarını duymaya hazır olmasını, saygı, anlayış, nezaket ve hoşgörü gibi unsurların gerekli olduğunu, çalışanlarının ihtiyaç ve refahına daha duyarlı olmasını ve çalışanları daha fazla destekleyen etkili liderlik yaklaşımını benimsemeleri halinde işyerinde mutluluğa ulaşmanın daha kolay olacağını belirtmektedirler. Gösteriş yapan, şöhret peşinde koşan, çalışanlara bağıran, bencil ve otoriter bir liderin çalışanların mutluluğunu azalttığını, kendilerini baskı altında, endişeli ve daha az değerli hissetmelerine ve işi bırakma ya da mevcut görevlerinden ayrılma olasılıklarının daha yüksek olmasına neden olduklarını ifade etmektedirler. Ghadi ve Almanaga'h (2020) liderlerin çalışanlarını kişisel gelişim, problem çözmede özgüven ve görevlerin başarılmasını teşvik eden karar verme gibi konularda fayda sağlamalarının, çalışanların görevlerini planlandığı gibi yerine getirmelerine ve bunun da mutluluk duygularına yol açtığını ifade etmektedirler. Ayrıca, işin iyileştirilmesine ve çalışanlar arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesine ve aralarında mutluluğun yayılmasına yol açan modern bir idari yaklaşımın benimsenmesi ile işte mutluluğu yakalamayı arttırdığını belirtmektedirler.

Çalışanları sorumluluklara ve karar alma sürecine dahil etmek, görevlerin verimli bir şekilde yerine getirilmesi ve bu görevlerin yerine getirilmesi için gereken sürenin kısaltılması, örgüt içinde tek bir takım ruhu ile çalışılması, uygun ve verimli bir iletişim ortamının oluşturulması gibi örgüt için birçok olumlu sonucun elde edilmesine de yardımcı olmaktadır. Liderlik tarzı, çalışanları görev yapmaya teşvik etmede ve sürekli uyum sağlama yeteneklerini artırmada önemlidir. Ayrıca, görevlerin ustalığının, daha yüksek yönetim ve yetkilendirme otoritelerindeki verimliliği ve karar verme süreçlerine çalışanları dahil etme ile ilişkili olduğunu da bilinmektedir. Çalışanların liderlik yoluyla karar alma ve sorumluluklara dahil edilmesinden başlayarak, çalışanların örgütsel aidiyet ve bağlılığına kadar, çalışma ortamında mutluluğun sağlanmasına kadar sürekli olarak geliştirilmesine yönelik uygun çalışma ortamının sağlanması önem arz etmektedir (Ghadi ve Almanaga'h, 2020). Liderlik davranışı, liderin, astlarının faaliyetlerini örgütsel hedeflere ulaşma yönünde etkilemek için

üstlendiği faaliyetlerdir. Liderlik tarzı, özellikle ilgili astların mutluluk tarafını belirlemektedir. Bu nedenle, çalışanların işteki mutlulukları kısmen kendi liderlerinin liderlik tarzına bağlıdır (Silva, Siriwardhane ve Hettiarachchi, 2022).

Sürdürülebilir liderlik için iyi bir kavrayışa sahip, çalışanların söylediklerini dinleyen, çalışanların kültürel geçmişleri ve değerleri konusunda farkındalığı olan, iletişime açık, alınan kararlar için çalışanlarını bilgilendiren, örgütsel hedefleri etkileyebilecek unsurları fark edebilen, çalışanlar ile birlikte beraber çalışan, sektördeki eğilimleri analiz eden, verdiği sözü tutan ve bir vizyona sahip gibi unsurlar önemlidir. Bu sayede çalışanlar iş'te mutluluk algısı oluşturmak için, yaptığı işten ilham alır, işteyken iyi şeyler yapmaya çalışır, yaptığı işten keyif alır, yöneticileriyle rahat iletişim kurabilir, işte stres duymaz, işten ayrılma niyeti hissetmez, işte karar alma sürecinin adil olduğunu, yöneticilerin net bir vizyonu olduğunu, ekip çalışması için kurallar olduğunu, işte sosyalleşebildiğini ve işteki katkılarının takdir edildiğini hissederler.

Kaynakça

Abdillah, M.R., Anita, R., Agusanto & Rahmat, A. (2022). Authentic leader and employee's silence behavior: testing a happiness at work mechanism. *Jurnal Inovasi Bisnis dan Manajemen Indonesia*, 05(04), 443-460.

Atan, A., Ozgit, H. & Silman, F. (2021). Happiness at work and motivation for a sustainable workforce: evidence from female hotel employees. *Sustainability*, 13(7778), 1-17.

Baird, K., Su, S. & Munir, R. (2023). The mediating role of levers of controls on the association between sustainable leadership and organisational resilience. *Journal of Management Control*, 1-35.

Bhatia, A. & Mohsin, F. (2023). Role of workplace happiness in achieving teachers' sustainable academic performance: a study on selected private universities in Delhi NCR. *World Review of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*, 19(3/4/5), 416-429.

Bulmer, E., Roca, M.R. & Blas, J. (2022). Sustainable leadership in project management: the need for a new kind of leadership. *Highlights of Sustainability*, 1(4), 224-232.

Dalati, S., Raudeliuniene, J. & Davidaviciene, V. (2017). Sustainable leadership, organizational trust on job satisfaction: empirical evidence from higher education institutions in Syria. *Business, Management and Education*, 15(1), 14-27.

Ghadi, M.Y. & Almanaga'h, K.S. (2020). The role of job crafting in the relationship between empowering leadership and happiness at work: an empirical analysis. *Business: Theory and Practice*, 21(1), 244-251.

Hanim, S.A., Zainuddin & Darwin. (2022). The effect of an institution's environment, leadership, inspiration for accomplishment, and work happiness on the performance of teachers in Medan Aliyah Negeri (MAN). *Randwick International of Education and Linguistics Science Journal*, 3(2), 317-331.

Isa, K., Tenah, S.S., Atim, A. & Jam, N.A.M. (2019). Leading happiness: leadership and happiness at a workplace. *International Journal of Recent Technology and Engineering*, 8(3), 6551-6553.

Mashau, T.D. (2023). The cloth of Elijah: reimagining sustainable leadership in the context of uncertainty. *Verbum et Ecclesia*, 44(1), 1-6.

Norren, D. & Beehner, C. (2021). Sustainability leadership, UNESCO competencies for SDGS, and diverse leadership models. *International Journal of Development and Sustainability*, 10(1), 24-49.

Özdemir, S., Sever, M. ve Acar, O.K. (2020). İş'te mutluluk ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 18(2), 1-10.

Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H. & Muller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. *Methods of Psychological Research*, 8(2), 23-74.

Silva, O., Siriwardhane, D. & Hettiarachchi, A. (2022). Happiness at work: case of apparel industry in Sri Lanka. *Kelaniya Journal of Human Resource Management*, 17(01), 80-104.

Singh, S. & Aggarwal, Y. (2018). Happiness at work scale: construction and psychometric validation of a measure using mixed method approach. *Journal of Happiness Studies*, 19(5), 1439-1463.

Tideman, S.G. (2016). Gross national happiness: lessons for sustainability leadership. *South Asian Journal of Global Business Research*, 5(2), 190-213.

Zavatin, I., Ene, A.B., Bujor, D. & Fratiloiu, B.A. (2023). Study on the impact of organizational culture, knowledge management and digitalization on sustainable leadership. *17th International Conference on Business Excellence, Sciendo*, 1702-1715.

Zorlu, K. ve Korkmaz, F. (2020). Sürdürülebilir liderlik ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması: geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Gazi Akademik Bakış*, 13(26), 199-213.

ANALYSIS AND PERFORMANCE EVALUATION OF HEAVE COMPENSATION IN OFFSHORE FLOATING CRANES

Bassey Efiong Asanga

Department of Mechanical and Aerospace Engineering, University of Uyo, Uyo, Nigeria.

ORCID ID: 0000-0003-0916-9083

Ekpenyong Akanimo Udofia

Department of Welding and Fabrication Engineering, Akwa Ibom State Polytechnic, Nigeria

ORCID ID: 0000-0002-7642-3451

Aniekan Essienubong Ikpe

Department of Mechanical Engineering, Akwa Ibom State Polytechnic, PMB. 1200, Nigeria.

ORCID ID: 0000-0001-9069-9676

ABSTRACT

These papers considered the performance evaluation of an offshore crane that is floating with dynamic heave compensation in offshore deep-water. A sequence of prototypical investigations with a hoist system, and a manifold were conducted using simulated model in Qua Iboe field of the Exxom Mobil. These operations were tested under both steady and unbalanced weather environments. To appraise the pitcher signal and cable stiffness reactions during deep-water lifting process, steady surge tests was first carried out. To validate the experimental outcomes, the anchorage time field coupler exploration, the surge, pitch, sway and roll response of the novel platform were determined and the performance was appraised with similar control algorithm for steady and unsteady surge conditions. The results revealed that hydrodynamic coefficients of the load could be transformed from frequency-amplitude dependent into velocity-acceleration displacement dependent under [(Acc = -0.008 θ^2 - 0.176 θ + 79.31), (velocity = -3E-05θ^2 + 0.005θ- 0.004), (displacement= -9E-08θ^2 - 2E-06θ + 0.000)]. Also it was observed that the vessel's crane acceleration motion decelerated at 80 m/s^2 traversed at 90^0, while the velocity motion accelerate from a reference point traversed at 90^0. The displacement time plot showed similar patterns. Hence, heave compensation technique allows for increasing weather window through combined effects of high compensation speed with high pay load as well as low power requirement which offers minimal operational cost.

Keywords: Floating crane, Offshore, Active heave compensation, Performance analysis.

1. INTRODUCTION

Energy is the mainstay of an industrial society and as populace strives for higher standard of living, the amount of energy needed to sustain the society is ever increasing. At the same time, ways of harnessing this energy sources, particularly liquid fuels from offshore during adverse wind condition in the sea becomes a research hotspot (Ekpenyong *et al.,* 2015). Where the need for advanced solutions in deep water continually increases, floating cranes play a vital role in offshore oil and gas field operations. This has led to the recent improvement in the business with increasing resources on research and development. However, the key threat of the offshore operation is the harsh and unstable sea condition, which can be regarded as a persistent external disturbance. Furthermore, the equipment handling on the ocean can be a difficult task, especially during unsteady weather conditions. The offshore environment is characterized by salty water, tidal wave, extremely cold temperature, high wind, minimal visibility etc. When the ship-mounted crane is suspended with load, it can easily be influenced by some of the aforementioned factors which may also include intense waves accompanied by hash wind and ocean currents which would create complex nonlinear dynamic reactions that could possibly result in accidents (Ikpe *et al.,* 2016; Ikpe *et al.,* 2018). Oftentimes, a number of operations

are delayed or suspended during poor unfavourable weather conditions to avoid fender-benders among loads and decks of the vessel, thereby extending the timeframe for task completion and upturn budgets. For this reason, new ideas and models in which the floating crane can execute the offshore jobs with better efficiency, devoid of danger at lesser costs under harsh sea conditions become a concern. Hence, one way of continuing operations during this bad weather condition is to incorporate heave compensation technique into the system, centered on heave motion forecast combined with an inversion-based device approach, to cope with the state of affairs. Meanwhile, various methods have been suggested to control the swaying of the suspended payloads. For example, a dynamic equation system for undersea cable based on Euler-Bernoulli beam theory was established by Hao *et al.* (2011), and applied using finite difference approach, and the cable bending rigidity was also taken into consideration. In addition, Woodacre *et al.* (2015) studied the passive heave compensation system used by a deep-sea ROV of the 4500 m class and developed a continuous model for the passive heave compensator and cable using second order differential equation. The mass and gravity of the cable along its length, was same as the cable's terminal point, and the system model was basically a lumped factor model. Yang *et al.* (2008) projected an active heave compensator based on a conventional one-drum hydraulic hoist, and through factory testing using the fodder accelerative regulator of ship heave motion. Results obtained indicate that TMS motion was significantly reduced, with amplitude reductions of up to 80% chronicled in selected cases. The present study considered heave compensation performance in offshore cranes that are floating, using a prototype model to analyze its virtual reality in deep-water offshore operations. The objective was to develop competent and flexible platform model operations in various domain during harsh weather conditions in rough sea fields, evaluate the rope criteria for efficient performance and to account for heave, pitch and roll motion and ensure slight adjustments during sea disorder along sway and surge in order to provide a safe and secure installation. Furthermore, emphasis is on reducing the bottlenecks in production process during adverse sea conditions for enhanced productivity.

2. MATERIALS AND METHODS

Materials

Materials used for the experiments were model crane designed by MacGregor, operating in Exxom Mobil field located in Ufan field; 3 advanced MEMS gyroscopes and 3 ultra-high performance accelerometers. The crane main components were: slewing bearing, slewing gearbox with hoisting wire rope consisting of hoist rope sheaves and hook, auxiliary hoist wire rope, auxiliary hoist rope sheaves and hooks. The control system comprises the following connections: operator cabin controls, operator control panel, radio remote control, safety devices and so on.

2.2. Method

A dynamic heave compensating crane, designed by MacGregor, was selected as a basis for developing the crane model. A crane vessel with varying load concentrations at different subsea structures were examined during deep-water crane lifting operations. In addition, two transposed kinematics control algorithms and three response shapers were employed and verified using the developed model. To accomplish this, a hydro-mechanical concept comprising the key constituents of the lifting rig were mathematically modeled and practically subjected to two load factors: perpendicular equilibrium and tender lowering to the seabed, both under the influence of a sinusoidal wave.

2.2.1. Design Loads

The following are the loads to be considered: Principal loads, vertical loads as a result of operational movements resulting from operating motions, horizontal loads, loads resulting from climatic conditions and others.

2.2.2. Model Assumptions

The model formulation was established on the following simplifying assumptions; the rope was homogeneous, the rope assumed sinusoidal motion, and all physical properties of the rope were held constant and the rope experienced elongation after several usages in offshore environment.

2.2.3. Vessel Modeling and Equation of Motion

A major assumption that assumes the system under the consideration is linear. Assumption of linearity of the system informed the use of superposition property and hence, results of irregular wave conditions were obtained simply by adding together the results from regular wave conditions of different amplitudes, wavelengths and propagation directions. The frequency-domain description of steady state ship motions can be written as:

$$\sum_{j=1}^{6}\left[a_{ij}(\omega)\ddot{\eta}_j + b_{ij}(\omega)\dot{\eta}_j + c_{ij}\eta_j\right] = f_j(t), \quad i = 1, \ldots\ldots, 6 \tag{1}$$

Where $\eta_j(t) = \eta_j \cos(\omega t + \theta j)$, (j = 1, . . , 6) denote surge, power, motion, roll, pitch and yaw (single frequency) motions, respectively, c_{ij} are the elements of the stiffness matrix, $f_j(t) = f_j(t) = f_j cos(\omega t)$, (j = 1, . . , 6) represent single frequency exciting forces and moments, and finally $a_{ij}(\omega)$ and $b_{ij}(\omega)$ are given by:

$$a_{ij}(\omega) = m_{ij} + \bar{a}_{ij} - \frac{1}{\omega}\int_0^{\infty} K_{ij}(\tau) sin(\omega\tau) d\tau, \tag{2}$$

$$b_{ij}(\omega) = \bar{b}_{ij} + \int_0^{\infty} K_{ij}(\tau) cos(\omega\tau) d\tau \tag{3}$$

where m_{ij} are the elements of the generalized mass matrix, a_{ij} are the elements of the infinite frequency added mass matrix, b_{ij} are the elements of the infinite frequency linear damping matrix, and $K_{ij}(t)$ are the elements of the matrix of retardation functions governing the fluid memory effects.

2.2.4. Vertical Loads Resulting from Operational Movements

This refers to the crane's coordinate system, which is horizontal. The vertical loads resulting from operating motions must be taken into consideration by multiplying the working load by a "dynamic factor," ψ." This is calculated using the formula in Equation 4:

$$\psi = 1 + V_R\sqrt{\frac{C}{W.g}} \tag{4}$$

Where, C is the geometric stiffness coefficient referring to the hook location (known as "spring constant," which is defined as the force at the hook required creating one unit deflection at the hook (kN/m), g = standard acceleration of gravity = 9.81 m/s^2, W = working load (kN), and VR = relative velocity (m/s) between the load and the hook at the time of pick-up.

2.2.5. Loads on the Horizontal Axis caused by Operational Motions

The horizontal loads (SH) caused by operational motions are as follows:

Inertia forces caused by the acceleration or deceleration of horizontal motions;

inertia forces caused by the acceleration or deceleration of horizontal motions as a Result of reeling and skewing motion,

Centrifugal forces acting transverse to the rail are generated.

Buffer fills up loads (ST)

2.2.6. Loads Resulting from Climatic Conditions

This are: wind-related loads, snow and ice-related loads, and temperature fluctuations.

2.2.7. Strength Calculations

The structures and components must have the required safety against the following types of failure: excessive yielding, buckling, and fatigue fracture. Factor of Safety = load factor times material factor.

2.2.8. Wind Force on Flat Surfaces

The wind force normal to a flat surface of area A is taken as:

$$P = A.q.C.sin\alpha \quad (5)$$

Where, P = wind force in N., A = exposed area in m^2, q = air velocity pressure = $\rho v^2/2$., C = average pressure coefficient for the exposed surface, α = angle between the wind direction and the exposed surface, ρ = mass density of the air (1.225 kg/m^3), v = wind velocity in m/sec.

2.2.9. Air Velocity Pressure

The variation with height above ground (or sea level) is considered as:

$$q = q_{10}(0.9 + 0.01.H) \quad (6)$$

Where, q_{10} is the velocity pressure 10 m above the ground (or sea level) and H is the height in metres.

2.2.10. Total Hydrodynamic Forces

The characteristic hydrodynamic force is a time dependent function of smashing impact force, variable buoyancy, hydrodynamic mass forces and drag forces.

$$F_{hyd} = \sqrt{(F_D + E_{slam})^2 + \left(F_M - F_\rho\right)^2} \quad (7)$$

Where, FD = characteristic hydrodynamic drag force, $Fslam$ = characteristic smashing impact force, FM = characteristic hydrodynamic mass force, $F\rho$ = characteristic variable buoyancy force.

2.2.11. Combined Payload

The payload, travelling block and travelling block sheave are combined into one mass called the combined payload equation is as thus:

$$W_1 + W_2 - Sign(\dot{x}_c)F_d + B_w + B_{pl} - m_l g + F^*_{sb} = m_c \ddot{x}_c \quad (8)$$

Where, the wire and payload buoyancy are $B_w = V_w g$ and $B_{pl} = V_{pl}$g respectively.

2.2.12. Operating Cycle

The operating cycle defines the required motor angular velocity starting with the platform heave velocity obtained by Equation 9.

$$\dot{Z}(t) = 2.\pi.f.cos(2.\pi.f.t) \quad (9)$$

Cross-Sectional Area (a_b) of the Rope

The cross-sectional area of the rope shall be determined by considering the areas, a, b, and c as shown in Figure 1.

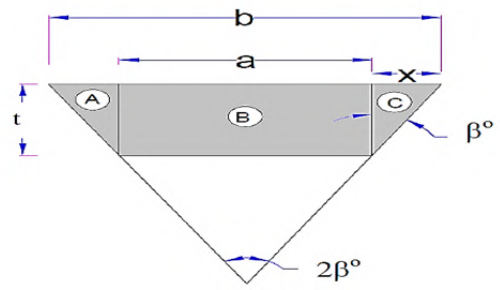

Figure 1: Cross-sectional area of the rope

$$t = \frac{(0.5[b-a])}{tan\ \beta^{\circ}} \quad (10)$$

a_b = Area of trapezium = $[(b + a)\ 0.5t]$ (11)

Where t = thickness (height) of the rope (mm), b = top width of the rope (mm); a = base width of the rope (mm), 2β = groove angle for a specific-type of rope and a_b = cross-sectional area of rope.

Rope Tensions, T_1 and T_2

According to Khurmi and Gupta (2012), the tension on the tight side of the rope is given

by Equation 12

$$T_1 = T_m - T_c \quad (12)$$

Power and Torque Transmitted by the Rope

The power and torque transmitted by the rope is obtained from Equations 13 (Khurmi and Gupta, 2012).

$$P_b = (T_1\text{-}T_2) \times V_1 \quad (13)$$

$$T = (T_1\text{-}T_2) \times \frac{D_2}{2} \quad (14)$$

Where P_b= power transmitted by the rope (W) and T = torque at the machine pulley N-m.

The reactions at the supports is obtained for maximum vertical bending moment (MBM_V) and maximum horizontal bending moment(MBM_H).

Resultant Bending Moment (M_R)

Resultant bending moment shall be found using Equation 2.15.

$$M_R = \sqrt{(MBM_V)^2 + (MBM_H)^2} \quad (15)$$

Equivalent Twisting Moment (T_e)

The equivalent twisting moment (T_e) is given as:

$$T_e = \sqrt{(K_m M_R)^2 + (K_t T)^2} \quad (16)$$

2.2.13. Performance Efficiency of the System

The firmness of the traveling crane on tires differs with reference to the boom's horizontal angle station and the longitudinal axis of the device. Observation of the crane's center of gravity distance to the fulcrum line showed that when the boom is positioned at a zero-horizontal angle over the rear, stability is greater than when the boom is over the side or over the corner. Therefore, resisting moment is given by Equation 17.

$$M_r = W_u x d_u + W_c x d_c 3.23 \quad (17)$$

For lifting over the side boom at horizontal angle:

$M_r = W_u x d_{cs} + W_u x d_u 3.24$ (18)

Sin a, for rating based on stability, $M_r = M_o$ Tipping moment

$M_o \ Sin\ a = W_c x d_{cs} + W_u x d_u \ sin\ a$

$M_o = W_c x \frac{d_{cs}}{sin\ a} + W_u x d_u$ (19)

This clearly shows that for any angle other than 90 degrees, the value of sin a will be less than 1 and, thus, the value of M_o will be higher.

3. RESULTS AND DISCUSSIONS

Table 1 represent the results obtained for acceleration, velocity and displacement at constant time and at varying degrees. From the Table, maximum acceleration of 78.22 m/s^2 occurred at the least degree of freedom while minimum acceleration of 0.00 m/s^2 occurred at the highest degree of freedom. Also from Table 1, maximum displacement of 0.0008630 m occurred at the least degree of freedom while minimum displacement of 0.00 m occurred at the highest degree of freedom. However from Table 1, maximum velocity of 0.250 m/s occurred at the highest degree of freedom while minimum velocity of 0.00 m/s occurred at the least degree of freedom.

Table 1: Acceleration, velocity and displacement value at constant time and varying degrees

θ	Acceleration (m/s^2)	Velocity (m/s)	Displacement (m)
90	0.00	0.250	0.000000
80	13.58	0.246	0.0001480
70	26.75	0.235	0.0002920
60	39.11	0.217	0.0004290
50	50.28	0.192	0.0005480
40	59.92	0.161	0.0006530
30	67.73	0.125	0.0007390
20	73.50	0.086	0.0008020
10	77.03	0.043	0.0008400
0	78.22	0.00	0.0008630

Figure 2 shows a survey of acceleration display from 80 ms^{-2} to a degree of 90, displaying a constant earthly fixed projecting movement while Figure 3 shows a velocity survey in the pattern of (velocity = -3E-05θ^2 + 0.005θ- 0.004) from a point at the earth surface within a specified time range to about 90^0 interval and Figure 4 shows vessel's crane displacement (displacement= -9E-08θ^2 - 2E-06θ + 0.000) against degrees at constant time. Results obtained indicate that the load could be lowered, lifted, dragged and rotated without periodic feature. The hydrodynamic coefficients of the load was transformed from frequency-amplitude dependent into velocity-acceleration displacement under [(Acc = -0.008 θ ^{2} - 0.176 θ + 79.31), (velocity = -3E-05θ^2 + 0.005θ- 0.004), (displacement= -9E-08θ^2 - 2E-06θ + 0.000)]. Results further revealed that the vessel's crane acceleration motion decelerated at 80 m/s^2 traversed at 90^0, while the velocity motion accelerated from a reference point and traversed to 90^0, and the displacement time plot also showed similar pattern. This study conformed to the work conducted by Yang *et al.* (2008), Sun *et al.* (2015), Feng *et al.* (2016), Ruiz *et al.* (2017), Valentin *et al.* (2016).

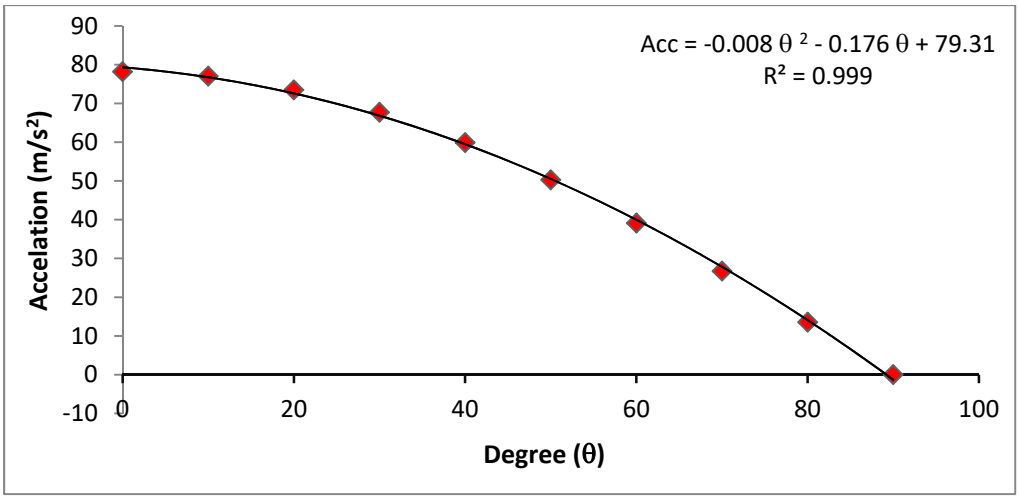

Figure 2: Plot of acceleration versus degrees of freedom

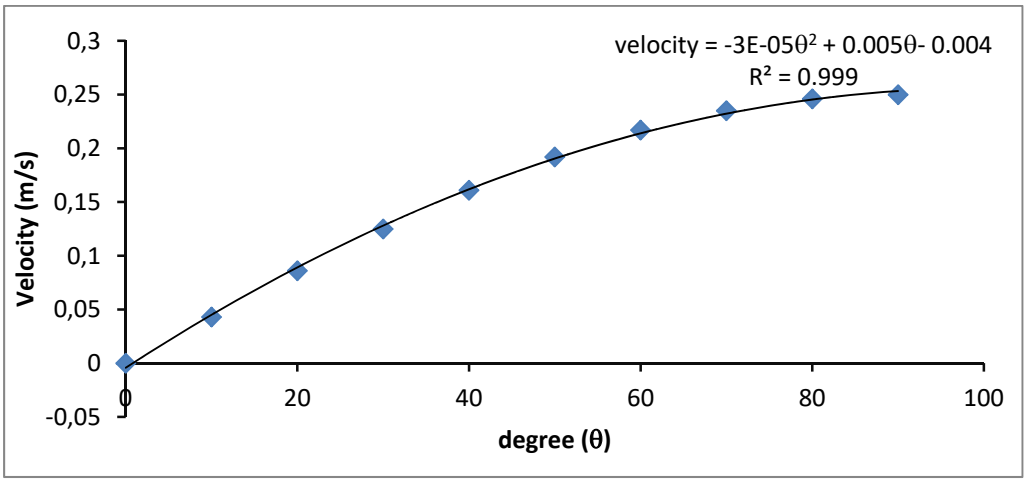

Figure 3: Plot of velocity versus degrees of freedom

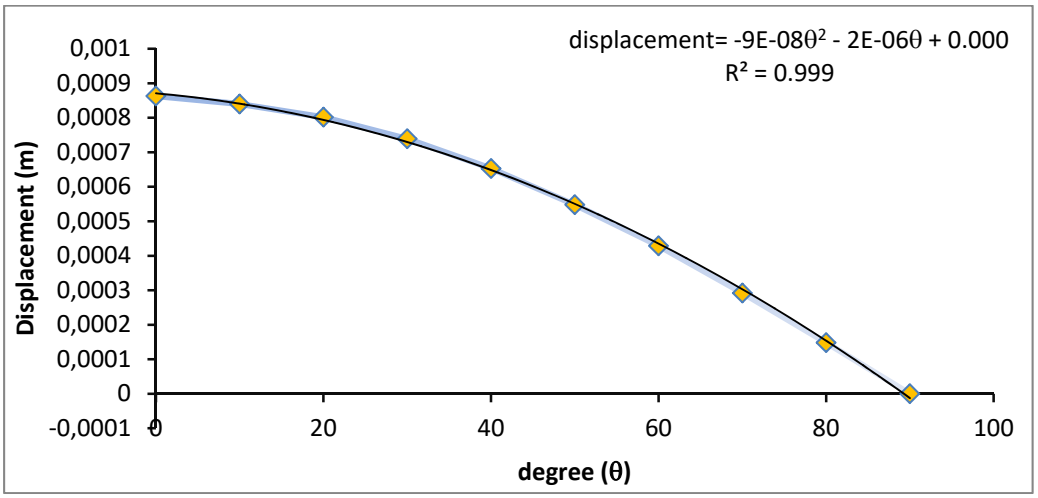

Figure 4: Plot of displacement versus degrees of freedom

3.1. Acceleration, Velocity and Displacement Dependent Coefficient

Data obtained from daily operation within 12 months interval was used to investigate the feasibility of velocity-acceleration and displacement dependent coefficients. After integration, the data generated was subjected to simulation testing to observe the difference of coefficient under same velocity-acceleration displacement condition within a periodic range of 0 to 90^0 movements, each displaying a

trajectory accelerated fixed motion. Data obtained for heave, roll and pitch acceleration is presented in Table 2.

Table 2: Heave acceleration, roll acceleration and pitch acceleration

Time (s)	Heave Acceleration	Roll Acceleration	Pitch Acceleration
1	4	-1	-1
2	3	-0.5	-0.5
3	2	0.5	-0.2
4	-0.5	1	0.5
5	-1	1.5	0.8
6	-2	1.6	1
7	-2.5	1.4	1.2
8	-2	1.2	1.5
9	-1	1	1.3
10	1	0.5	1.2
11	2	-0.5	1
12	3	-1	0.8
13	4	-1.6	0.2
14	3	-1.8	-0.2
15	1	-1.6	-0.5
16	0.5	-1	-1
17	-1	0.5	-0.7
18	-1.5	1	-0.4
19	-2	1.3	-0.2
20	-2.5	1.5	0.2
21	-3	1	0.5
22	-2	0.5	0.7
23	-1	-1	1.2
24	1	-1.6	1.5
25	2	-1.7	1.3
26	3	-1.5	1.5
27	3.5	-1.3	1.2
28	4	-1	1
29	3	0.5	0.8
30	2	1	0.5
31	1	1.3	0.3
32	-1	1.4	-0.2
33		1.6	-0.5
34	-1.5	1.8	-0.8
35	-2	1.5	-1
36	-3	1	-0.8
37	-2	0.5	-0.5
38	-1	-0.5	0.2
39	-0.5	-1	0.5
40	1	-1.4	1

Figure 5 shows evolution of pitch, roll and heave acceleration with time. The graphical representation of pitch, roll and heave acceleration showed irregular patterns with time, therefore, not defined by any specific symmetry. In this case, the waveform U-fluctuation changed at each time interval from sinusoidal into irregular patterns due to turbulent waves acting on the vessel. Similarly, Figure 6 shows evolution of pitch, roll and heave acceleration in regular waves. Similar to the case discussed in Figure 5, the vessel's motion as influenced by turbulent waves accelerated in 3 degrees of freedom

namely: pitch, roll and heave motion, and graphically characterized by sinusoidal wave patterns as shown in Figure 6. In this study, the vessel had a heading of 20^0 and a wavelength frequency of 32 meter-sec in a regular wave. The cycle amplitude of the pitch and roll started with an upward exhibition amplitude at about 20 and 1.5^0 and oscillated harmonically within 32 sec with the roll motion gradually slowing down with an upward pitch at the same starting degree, having a perfect heave motion oscillation with harmonic signal from 0.9^0 and gradually slowing down in the same amplitude. From the analysis, heave compensation and roll motion (and their accelerations and rates of change) were reduced by a factor of 40-60 %, thereby, showing a characteristic significant as compared to the work conducted by Woodacre *et al.* (2015), Driscoll *et al.* (2000) and Quallen and Xing (2016).

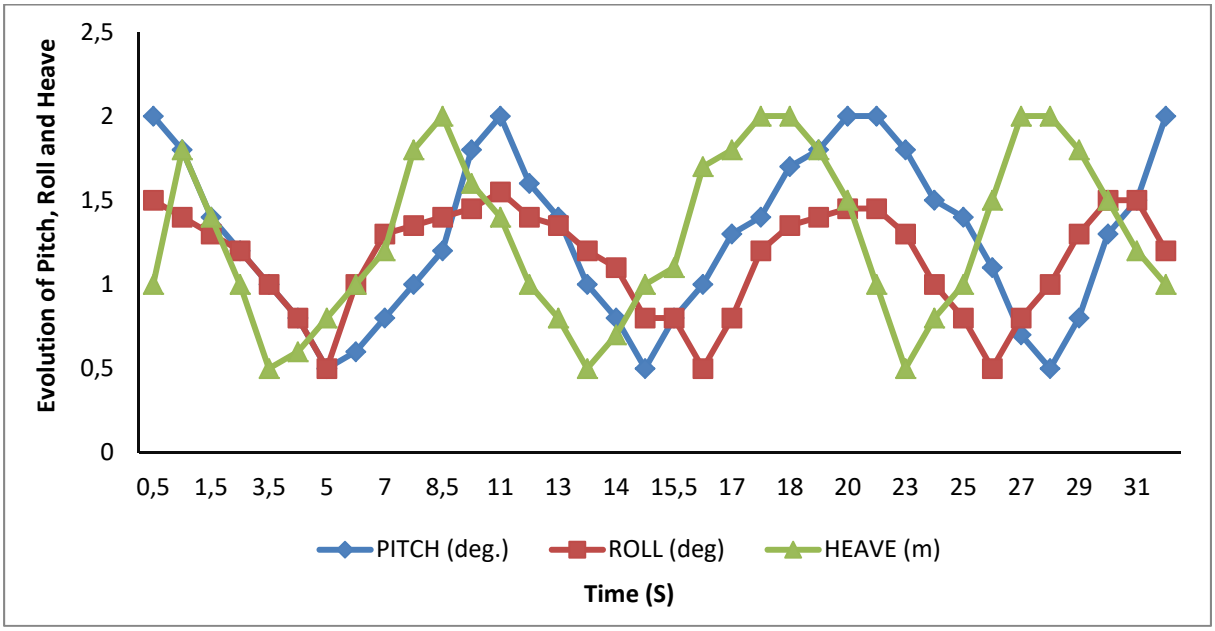

Figure 5: Evolution of pitch, roll and heave acceleration with time

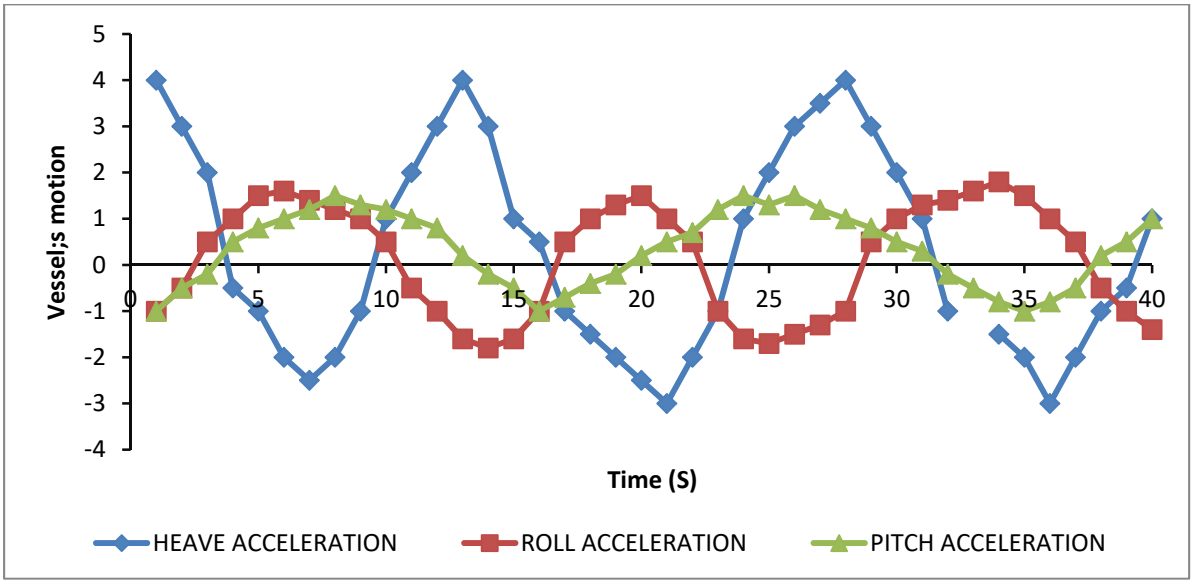

Figure 6: Evolution of pitch, roll and heave acceleration in irregular waves

4. CONCLUSION

The quest to have a smooth operation in the offshore lifting process has been faced with apparent challenges of employing a safe, efficient and cost effective means of achieving the objectives, but in the light of these realities, the need to improve the lifting performance is by ascertaining an appropriate means of lifting loads in moderate to harsh conditions in the offshore environment. A mathematical model of the rope extension of the floating offshore crane was developed to evaluate the performance of the lifting system. Hence a general and particular solution of the mathematical model was obtained given specific boundary conditions, which also implies that for every boundary condition a particular solution is generated. However, the generated particular solution was used to test the behavior of the lifting operation in terms of the displacement, velocity and acceleration. Again, a model of the floating offshore crane was developed to ascertain the performance of the floating system. The performance efficiency of the system was conducted by calculating the Anchorage of the tower base, forces due to roll, pitch and heave. Results showed that the load could be lowered, lifted, dragged and rotated without periodic feature, and hydrodynamic coefficients of the load was transformed from frequency-amplitude dependent into velocity-acceleration displacement dependent under [(Acc = -0.008 θ^2 - 0.176 θ + 79.31), (velocity = -3E-05θ^2 + 0.005θ- 0.004), (displacement= -9E-08θ^2 - 2E-06θ + 0.000)]. Results further revealed that the vessel's crane acceleration motion decelerated at 80 m/s^2 traversed at 90^0, while the velocity motion accelerated from a reference point and traversed to 90^0, and the displacement time plot showing similar patterns.

REFERENCES

Ekpenyong, A. U., Adamu, A. A. and Adeyemi, K. O. (2015). Evaluation of Performance Characteristics of a Wind Turbine with a Flanged Diffuser Operating in Kano Wind Speed. *1st International Conference on Green Engineering for Sustainable Development, IC-GESD*, 12 December, 2015, 248-253.

Hao, J., Yancong, L., Yanting, Z., Zhendong, L., Guangbin, W. (2011). Research on new drill string heave compensation system for floating drilling platform. *Proceedings of 2011 International Conference on Fluid Power and Mechatronics,* 17-20, August 2011, Beijing, China, 791-795.

Woodacre, J. R., Bauer, R. J. and Irani, R. A. (2015). A review of vertical motion heave compensation systems. Ocean Engineering, 104, 140-154.

Yang W., Zhang Z. and Zhang A. (2008). Research on active heave compensation system for underwater vehicle. *International Conference on Intelligent Computation Technology and Automation (ICICTA),* Changsha, China, 407-410.

Ikpe, A. E., Owunna, I. B., Ebunilo, P. O. and Ikpe, E. E. (2016). Feasibility Studies on Offshore Triceratops as Future Offshore Structure Using FMEA Approach. *International Journal of Innovative Research and Development,* 5(6), 104-113.

Ikpe, A. E., Owunna, I. B. and Satope, P. (2018). Simulation of Two Phase Flow Dynamics in Flexible Riser Exit Geometries for Oil and Gas Applications. *International Journal of Engineering Research in Africa,* 39, 1-13.

Khurmi R. S., and Gupta, J. K. (2012). A Textbook of Machine Design. Eurasia Publishing House (PVT.) Ltd, Ram Nagar, New Delhi, 110 055.

Sun, B., Hu Z., and Wang, G. (2015). An analytical method for predicting the ship side structure response in raked bow collisions. *Marine Structures,* 41, 288-311.

Feng, J., Gau, Q. and Huang, X. (2016). Mathematical modeling and fuzzy control of a leveling and erecting mechanism. *Automatika Journal for Control, Measurement, Electronics, Computing and Communications,* 57(3), 680-690.

Ruiz, P. M., Ferri F. and Kofoed J. P. (2017). Experimental Validation of a Wave Energy Converter Array Hydrodynamics Tool 2017. *Sustainability,* 9(1), 115, 1-20.

Valentin, C., Sverre, S. and Roger, S. (2016). Real-Time Hybrid Model Testing of Floating Wind Turbines. PhD Thesis, Department of Marine Technology, Norwegian University of Science and Technology.

Driscoll, F. R. Nahon M. and Lueck, R. G. (2000). A comparison of ship-mounted and cage mounted passive heave compensation systems. *Journal of Offshore Mechanics and Arctic Enginnering,* 122(3), 214-221

Quallen, S. and Xing, T. (2016). CFD Simulation of a Floating Offshore Wind Turbine System using a Variable-Speed Generator-Torque Controller. *Renewable Energy,* 97, 230-242.

THE EFFICACY OF VIRTUAL LABORATORIES ON EFFECTIVE TEACHING AND LEARNING OF SCIENCES: SCHOOL MANAGER'S VIEW

Moses Adeolu AGOI

Lagos State University of Education, Lagos Nigeria.

ORCID iD: 0000-0002-8910-2876

Oluwakemi Racheal OSHINOWO

Lagos State University of Education, Lagos Nigeria.

ORCID ID: 0000-0003-0568-6446

Oluwanifemi Opeyemi AGOI

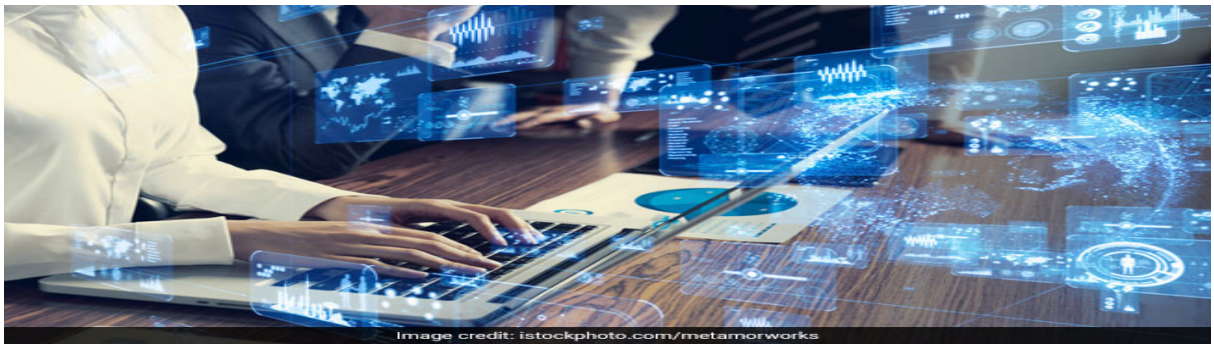
Obafemi Awolowo University, Osun Nigeria.

Abstract

Modernization and developments in technology are basic reasons for the transformation experience in the pedagogical methods of teaching and learning of sciences in the 21st century. Studies have found science laboratories to be quintessential for the effective teaching of science subjects. According to Adenmosun (2012), electronic laboratory is an effective tool for the teaching and learning of sciences and science oriented practical. Electronic or virtual laboratories (Virtual labs) simulate conventional science laboratories thereby exploiting the potentials offered by modern technology for technical interaction and direct manipulation of objects and related parameters. In other words, virtual labs are computer based and highly interactive. This paper is a descriptive survey on the concept of virtual labs and its importance. The paper also evaluates the application of virtual labs and highlights some of the benefits of using the same spectrum in teaching and learning sciences and science oriented practical. For the purpose of collecting useful information for the paper write-up, questions were drafted and administered to respondents using online Google form questionnaire instrument. The responses gathered were subjected to reliability analysis. Conclusively, recommendations were given.

Keywords: Virtual Laboratories, Teaching and Learning Sciences, School Manager.

INTRODUCTION

Practical experience is essentially important for the teaching and learning of sciences in the 21st century. However, many educational institutions lack the resources often needed for the setting up of scientific laboratories. The solution to this problem lies in the adoption of Virtual Reality technology which allows for the creation of Virtual laboratories (Virtual labs) that could be used to simulate the processes and actions in conventional science laboratories thereby exploiting the potentials in technical interaction and direct manipulation of objects or related parameters. It is therefore very important to mention that the 21st century schools are making every possible effort to equip their learning environment with electronic laboratories so that students can become familiar with the

information society and trending technologies. In addition, more networks are being provided for the interconnectivity between schools to allow communication and established collaboration between various schools and individuals in different fields of education. Therefore, this paper evaluates the applications of virtual labs and highlights some of the benefits of using the same spectrum in teaching and learning sciences and science oriented practical.

RELATED LITERATRE

Demirci (1993) express that Laboratory method is one of the learning methods that enable students to prove basic scientific facts in lab environment. Çilenti (1988) earlier mentioned that Laboratory activities eliminate learning discrepancies resulting from individual differences to a very large extent because all the tools, equipments and techniques used in the labs during cognitive learning processes contribute to individual instruction. More so, Serin (2002) state that laboratory method can improves students' critical thinking, scientific view, implication and problem solving abilities. Balobey (2008) noted that the emergence of renewed curriculum which is based on constructivist learning approach argues that knowledge can be obtained by individuals' active interaction and leads to meaning based upon their experiences. In line with this approach, an alternative laboratory medium or environment has emerged where students can conduct experiments whenever they require, feel safe and comfortable. According to Usal, et al. (2004), Virtual Laboratories (VLs) are mediums that fulfill the stated needs. Study by Svec & Anderson (1995), suggest that conducting experiments in VLs is more effective than carrying out same experiments in traditional labs.

Benefits of Virtual Laboratories in Education

The following are particularly important among the several benefits of virtual laboratories. Viz:-

1. Both students and professionals have access to research and other educational materials.
2. Allows resource sharing thereby maximizing the utilization of costly

equipments.

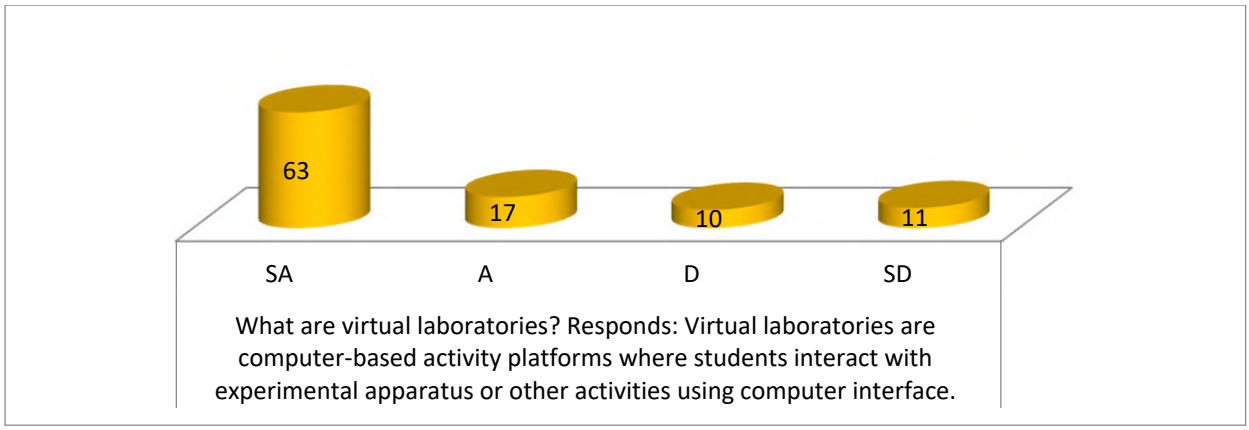
3. Scientific investigation standards are established in science oriented practical.
4. Productivity is enhanced due to reduction in travel time.

MATERIALS AND METHODS

This paper adopts a descriptive survey on virtual laboratories. The researcher interviewed some students and professionals in the education sector especially those that are science oriented so as to collect data on their perception and usage of electronic laboratories. Drafted copies of questionnaires were also formulated and administered to respondents using online Google form questionnaire instrument in order to gather more information for the paper write-up. The responses obtained were collated and subjected to Cronbach's alpha reliability analysis. The result of 0.79 gave a good reliability index of the instrument. The entire exercise took place within the space of 37 days before completion.

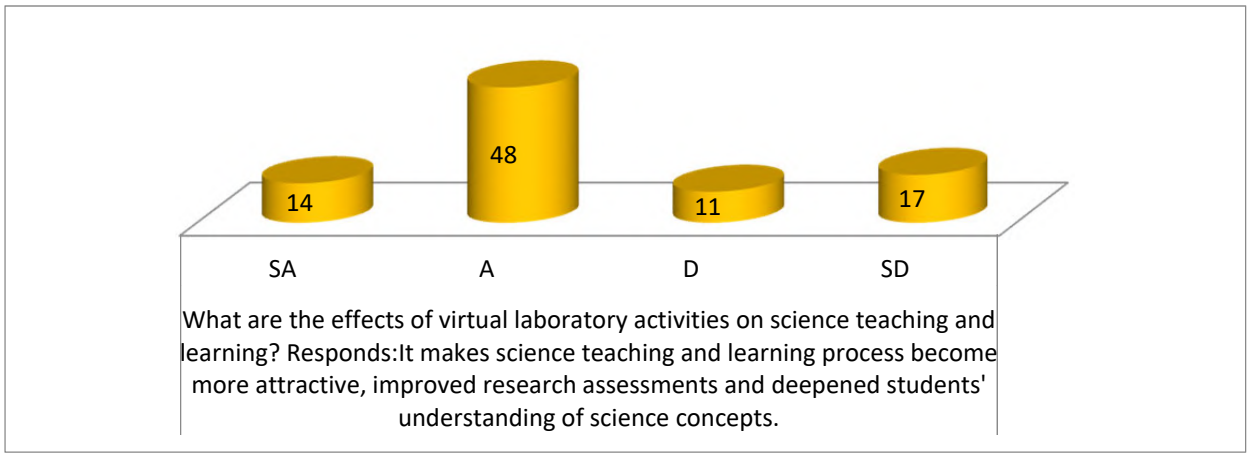
RESULT AND DISCUSSION

Fig.1: Chat Analysis

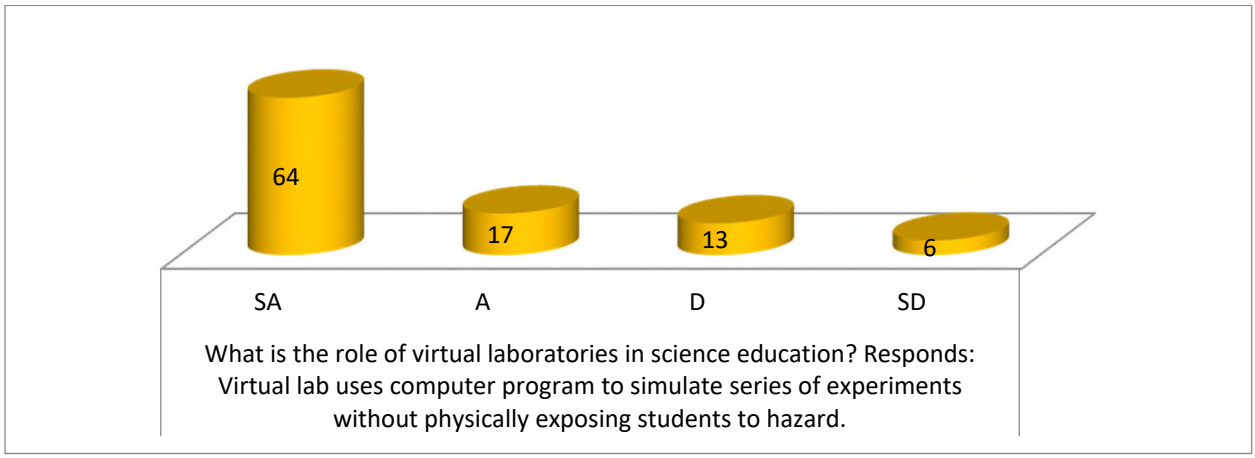
The graph plotted in figure 1 above clearly shows that a very high amount of respondents are familiar with recent development in educational technology. The respondents explained that virtual laboratories are computer-based activity platforms where students interact with experimental apparatus or other activities using computer interface. The respondents further stated that Virtual labs are interactive science simulations that place students in real world scenarios, where they apply their gained experiences to solve real life problems.

Fig.2: Chat Analysis

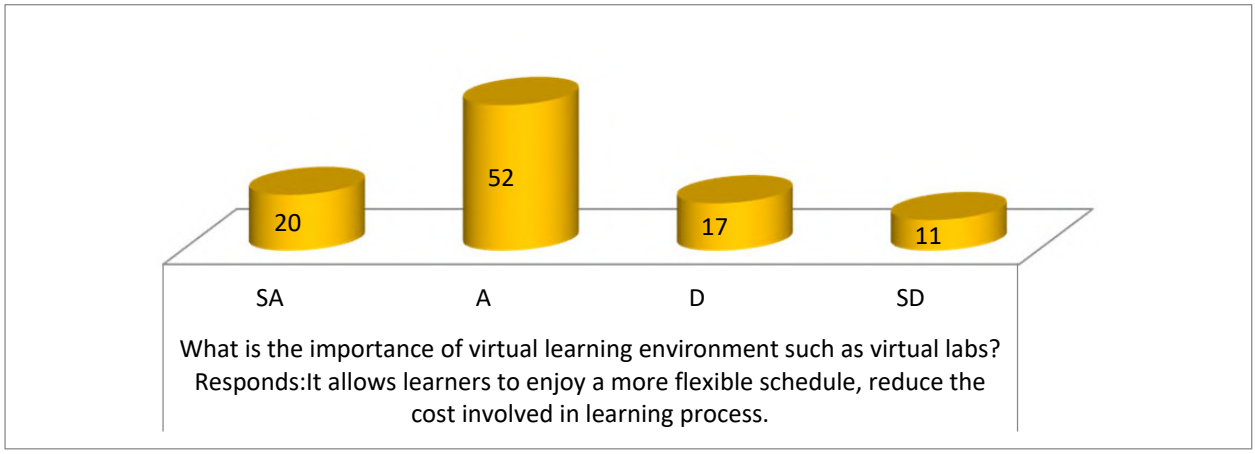
The chat analysis shown in figure 2 indicate that a greater number of respondents expressed that the incorporation and use of virtual labs in science oriented classes makes science teaching and learning process become more attractive, improved research assessments and deepened students' understanding of science concepts. According to the respondents, virtual laboratories activities are flexible and give room for personalized learning.

Fig.3: Chat Analysis

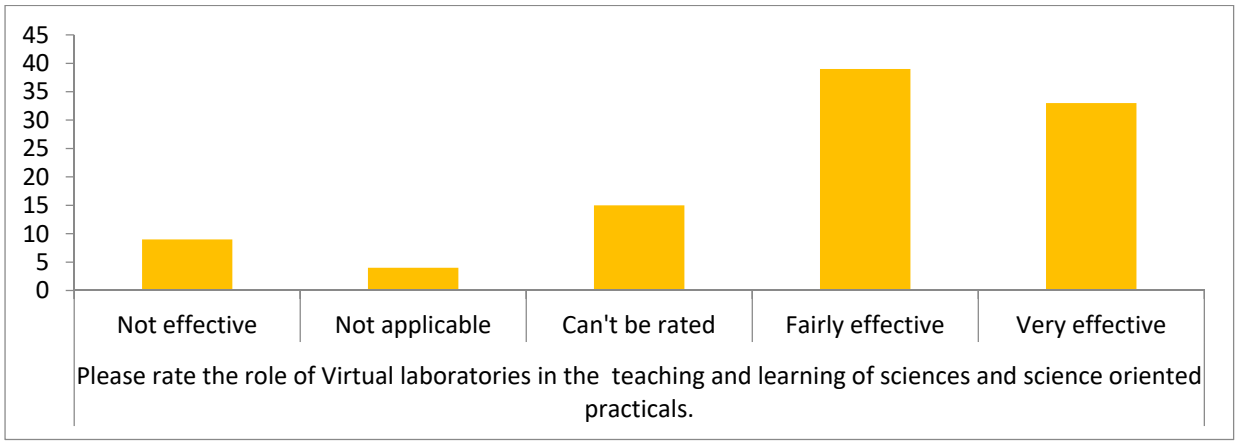
The graph plotted in figure 3 shows that a very high number of respondents stated that Virtual lab uses computer program to simulate series of experiments without physically exposing students to hazard. The respondents also explain that virtual laboratory platform provides students with virtual tools to subjectively carry out experiments on the computer at convenient time from any place. According to the respondents, Virtual labs simulate a wide range of experiments including dissections and data analysis. More so, Virtual labs platforms often incorporate interactive features and data collection tools to ensure students' engagement and realistic experience.

Fig.4: Chat Analysis

The graph plotted in figure 4 clearly indicate that a significant number of the respondents explain that virtual learning platforms allow learners to enjoy more flexible schedule and reduce the cost involved in learning process. The respondents also mentioned that virtual learning environment also have the potentials that allow users to easily develop their career alongside with learning. Additionally, virtual learning platforms help to create suitable learning environment using user-friendly collaboration features, presentation tools and quality streaming. The respondents concluded by saying that Virtual learning enables students to learn outside the traditional classroom environment using online platforms where students can access their courses, communicate with classmates and teachers and also upload their assignments.

Fig.5: Chat Analysis

The rating table shown in figure 5 depicts that a very large number of respondents stated that the impacts of virtual laboratories in the teaching and learning of science and science oriented practical cannot be underestimated. The respondents inferred that Virtual laboratories achieve better results than traditional laboratories in schools across the world. According to the respondents, virtual labs are most effective when combined with real laboratory in educational institutions.

CONCLUSION

This paper discussion is focused on the impact of virtual laboratories in the teaching and learning processes involved in sciences and science oriented practical. The paper discussion described the application of virtual labs and highlighted some of its benefits. The paper finally affirmed that virtual laboratory platforms could be used as augmenting tool for real labs and in other instance could serve as alternative labs where physical labs are insufficient or not available.

RECOMMENDATION

This paper recommends that science teachers should:

Abreast themselves of the trending technological developments.

Develop their skills in the knowledge and use of the evoking electronic/ digital technologies including virtual labs.

Improve on their teaching methods by using technological tools in their pedagogical tasks and teaching routines.

REFERENCE LIST

Balobey, O. (2008). 8th National Science and Math. Education Congress. Retrieved From http://oyegm.meb.gov.tr/yok/bolu/metin.htm06.03.2010

Çilenti, K. (1988). Eitim Teknolojisi ve Öretim, Kadoolu Matbaaso, Ankara.

Demirci, B. (1993). Çadaú Fen Bilimleri E÷itimi ve E÷itimcileri, H. U. Journal of Education. Vol. 9. Pp. 155-157.

Serin, G. (2002). Fen Eitiminde Laboratuvar, Fen Bilimleri Eitimi Sempozyumu, Maltepe Üniversitesi. Pp. 403-406.

Svec, M. T. & Anderson, H. (1995). Effect of Microcomputer Based Laboratory on Students Graphing Interpretation Skills and Conceptual Understanding of Motion, Dissertation Abstract

International. Vol. 55 (8). Pp. 23-38. New York.

Tüysüz, C. (2010). The Effect of the Virtual Lab. on Students' Achievement and Attitude in Chemistry. International Online Journal of Educational Sciences. Vol. 2 (1). Pp. 37-53.

Usal, M.R., Albayrak, M. & Usal, M. (2004). 4th International Educational Technology Symposium, Sakarva. Pp. 558-565.

RÂBITAYI TAHKİM AMACIYLA ZEMAHŞERÎ'YE DAYANDIRILAN YANILTMACA BİR İSNADIN TASHİHİ

CONFIRMATION OF A FALSE CLAIM BASED ON ZEMAHSHARI FOR THE PURPOSE OF ARBITRATION OF RABITAYI

Doç. Dr. Mustafa AKMAN

Hakkari Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Kelam ve Mezhepler Tarihi, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6675-1315

Özet

Zemahşerî'nin (ö.538/1144) el-Mu'tezilî şeklinde takdim edilmesini istemesi ve "hâtemu'l-Mu'tezile" diye anılması bu mezhebin ilkelerine bağlılığındaki keyfiyetini göstermektedir. Mu'tezilî ilkelerin ise aklî muhakeme ve analitik değerlendirmelerden oluşan bir paradigma olduğu malumdur. Onun yazdığı el-Keşşâf; özellikle Kur'an'ın nahiv, i'câz ve belâgat yönlerini ortaya koyması cihetiyle yazıldığı dönemden itibaren çok beğenilmiş ve hemen bütün ekollere mensup alimlerce dikkate alınmıştır. Bu alimlerden biri de Nakşibendî-Hâlidî fırkasının kurucusu Hâlid el-Bağdâdî'dir. Bağdâdî, tesis ettiği fırkasının temel ritüellerinden râbıta uygulamasını tahkim ederken kendince aklî, dinî ve fikrî nitelikte çeşitli deliller serdetmiştir. Bunlardan biri de Yûsuf 12/24. âyet bağlamında, şöhret ve itibarını bildiği el-Keşşâf'tan naklettiği yorumdur. Bu aktarıma göre Zemahşerî bahsedilen âyette geçen "burhân" ifadesini, babasının/şeyhin, müridini/Yûsuf'u kadına meyletmekten sakındırması şeklinde râbıta uygulamasına delil mesabesinde sunmuştur. Ancak Keşşâf'a bakıldığında Zemahşerî'nin bu ve benzeri birçok görüşü aktardıktan sonra böylesi iddiaların tamamının hurafeci zorbaların tutundukları şeyler olduğunu belirttiği görülmektedir. Özetle Bağdâdî'nin burada kurmaca bir isnatta bulunduğu ve takipçilerini yanılttığı anlaşılmaktadır. Maalesef takipçileri de onun bu aktarımına itibar ederek ilgili sözlü ve yazılı anlatımlarında kaynağın aslına bakmadan sıkça kullanmışlardır. Tasavvufun gelişim sürecinde geç dönemlerde başlatılan râbıta ibadetini sistematize eden Bağdâdî'nin bu tutumu ilim ahlâkına mugayir gözükmekte; dolayısıyla düzeltilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Râbıtanın herkesçe muteber deliller bağlamında doğru veya yanlışlığı bir yana yanıltıcı temellere dayandırılması beraberinde birçok ilmî ve ahlâkî problemi de gösterse gerektir. Bildirimizde ehl-i râbıta tarafından genel kabul görmüş bu yanıltmaca isnadın ilgili kaynaklardaki yaygınlığını ve tashihini planlamaktayız.

Anahtar kelimeler: Zemahşerî, Hâlid el-Bağdâdî, Yûsuf 12/24. âyeti, Râbıta, Yanıltmaca İsnad.

Abstract

The fact that Zamahşeri wanted to be presented as al-Mu'tazila and that he was called "hâtemu'l-Mu'tazila" shows his devotion to the principles of this sect. It is known that Mu'tazila principles are a paradigm consisting of rational reasoning and analytical evaluations. Al-Kashshaf, written by him; Especially since the Qur'an reveals its syntax, i'jaz and rhetoric aspects, it has been admired since the time it was written and has been taken into account by scholars from almost all schools. One of these scholars is Khalid al-Baghdadi, the founder of the Naqshbandi-Khalidi sect. While fortifying the practice of râbita, one of the basic rituals of his sect, Baghdadi presented various evidences of mental, religious and intellectual nature in his own way. One of them is the interpretation he narrated from al-Kashshaf, whose reputation he knows, in the context of the 12/24 verse of Surah Yusuf. According to this transmission, Zamakhshari presented the expression "burhan" in the aforementioned verse as evidence for the practice of nexus in the form of his father/sheikh's warning/Yusuf to avoid inclining towards women. However, when we look at Keşşâf, it is seen that Zemakhshari, after conveying this and many similar views, states that all such claims are the things that superstitious tyrants cling to. In summary, it is understood that Baghdadi made a fictional allegation here and misled his followers.

Unfortunately, his followers also respected this transmission and used it frequently in their oral and written expressions without looking at the original source. This attitude of Baghdadi, who systematized the worship of rabita, which was started late in the development process of Sufism, seems to be contrary to the ethics of science, so it is understood that it needs to be corrected. The fact that râbita is based on misleading foundations, let alone being true or false, in the context of evidences that are valid for everyone, must also show many scientific and moral problems. In our statement, we are planning the prevalence and correction of this misleading accusation, which is generally accepted by the people of râbita, in the relevant sources.

Key words: Zamakhshari, Khalid al-Baghdadi, Yusuf 12/24 Verse, Rabita, Misleading Isnad.

Giriş

Ebû'l-Kasım Mahmûd ez-Zemahşerî (أبو القاسم محمود الزمخشري), genel düşünce ve özelde tefsir geleneğimizde itibarı yüksek, otorite çapta bir ilim insanıdır. Bu nedenle de tefsir, kelâm, belagat vs. konulardaki çalışmalarda *ne ve nasıl dediğine bakılması* açısından ilk akla gelen isimlerden biri olmaktadır. Ancak risalet çağını müteakiben Müslümanların, çeşitli sebeplerden farklı fırkalara bölünmeleri nedeniyle birbirlerinin kanaatlerine mesafeli durdukları ve hatta yoğun bir fikrî cedelleşmeye girip karşılıklı bir reddiye edebiyatı oluşturdukları da ortadadır. Bu bağlamda Zemahşerî'nin de Mu'tezilî olarak bilinmesi, diğer fırka ve mezheplere mensup ulemaca kendisine karşı müteyakkız davranılmasına ve konuya göre -refere edilse bile- çoğunlukla eleştirilmesine ve dolayısıyla söyleminin çürütülmeye çalışılmasına neden olmuştur.

Esasen baktığımız zaman onun bizzat kendisinin de Mu'tezilî tanımlamasıyla bilinmesini istediğini görmekteyiz. Nitekim muhtemelen bu isteğin mütemmim cüzü olarak o da muhtelif dinî algı anlayışlara (mezheplere) itirazlar yapmış, eleştirip çürütmeye çalışarak kendi durduğu "yer"in isabet ve hakikatini savunmaya çalışmıştır.

Öte yandan Mu'tezilî ilkelerin aklî muhakeme ve analitik değerlendirmelerden oluşan bir paradigma olduğu malumdur. Buradan bakınca Zemahşerî'nin de söylem gücü ve yorumlama yeteneğine binaen tarih boyunca dikkate alınan bir fikir insanı olduğunu görmekteyiz. Nitekim onun yazdığı *el-Keşşâf an haka'ikı ğavâmizi't-tenzîl ve uyûni'l-ekavîl fî vucûhi't-te'vîl* (الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل), kısa adıyla Keşşâf; Kur'an'ın nahiv, i'câz, belâgat ve özellikle de istidlal ve istinbat yönlerini ortaya koyması cihetiyle yazıldığı dönemden itibaren çok beğenilmiş ve hemen bütün ekollere mensup alimlerce dikkate alınmıştır.

Bu alimlerden biri de Nakşibendî-Hâlidî fırkasının kurucusu Hâlid el-Bağdâdî'dir. Bağdâdî (ö.1242/1827), tesis ettiği fırkasının temel ritüellerinden râbıta uygulamasını tahkim ederken kendince aklî, dinî ve fikrî nitelikte çeşitli deliller serdetmiştir. Ancak serdettiği delillerin, iddiasına mesnetten uzak olmasından başka sistematize edip terviç ettiği râbıtanın, gidip eğitim aldığı Hindistan'da yaygın ve etkin bir konsantrasyon yöntemi olan yoga'dan üretilme[1] olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim biz *Yogadaki Meditasyon Örüntüsünün Râbıtadaki İzleri* ile bu vesileyle kaynağını, ilgili alanların klasik kaynaklarından ve peşinden güncel çalışmalardan istifadeyle kelâm ilmi açısından incelediğimiz çalışmamızda[2] delilleriyle ortaya koymuş durumdayız.

Şehrezûrî'nin nihaî şeklini verdiği râbıtayı dayandırdığı delillerden biri de Yûsuf 12/24. âyet bağlamında, şöhret ve itibarını bildiği *el-Keşşâf*'tan naklettiği yorumdur. Onun aktarımına göre Zemahşerî bahsedilen âyette geçen "burhân" ifadesini; babasının/şeyhin, müridini/Yûsuf'u kadına meyletmekten sakındırması şeklinde râbıta uygulamasına delil mesabesinde sunmuştur. Ancak Keşşâf'a bakıldığında Zemahşerî'nin bu ve benzeri birçok görüşü aktardıktan sonra böylesi iddiaların

[1] İbrahim Sarmış, *Tasavvuf ve İslâm*. 7. Bsk., (İstanbul: Ekin Yayınları, 2014), 413-417; Feriduddin Aydın, *Tarîkatta Râbıta ve Nakşbendîlik*, 4. Bsk., (İstanbul: Tevhid Basım Yayın, 2018), 70-95, 314-336, 350-355; Mehmed Durmuş, "Rabıta-i Şerife'ye Kur'âni bir Yaklaşım" Ercümend Özkan, *Tasavvuf ve İslam*, 2. Bsk., (Ankara: Anlam Yayınları, 1996), 187-199; Bkz. Halis Bayancuk (Ebu Hanzala), *Tasavvuf: Tanımı/Menşei/İslamla İlişkisi*, 1. Bsk., (İstanbul: Tevhid Basım Yayın, 2020), 36-37, 167-185.

[2] Bkz. Mustafa Akman, "Yogadaki Meditasyon Örüntüsünün Râbıtadaki İzleri", ISARC: 6. Uluslararası Sosyal Bilimler ve İnovasyon Kongresi, 25-26 Şubat 2023, (Ankara: Congress Book, 2023), 560-582.

tamamının hurafeci zorbaların tutundukları şeyler olduğunu belirttiği[3] görülmektedir. Biz de bu çalışmamızda önce Bağdâdî, onun ihdas ettiği Hâlidîlik ve rabıtadan kısaca bahsedecek ve peşinden Yûsuf 12/24. âyet hakkında ilgili klasik ve güncel kaynaklardan yararlanarak değerlendirmeler yapıp bir sonuca ulaşmaya çalışacağız.

Hâlid el-Bağdâdî (ö.1242/1827) ve Hâlidîlik

Hâlid er-Rûmî,[4] Irak'ın Süleymaniye şehrine bağlı Karadağ kasabasında doğdu. Bu nedenle ona yüklenen Bağdâdî nisbesi isabetli değildir. Çünkü Hâlid; Bağdatlı değil Şehrezorludur. Nitekim DİA maddesi onu başlıkta "Ebû'l-Behâ Ziyâüddîn Hâlid b. Ahmed b. Hüseyn eş-Şehrezûrî el-Kürdî"[5] şeklinde tanıtmaktadır. Hâlid, başta Berzencî ailesinden olmak üzere çeşitli hocalardan ders alarak tahsilini tamamladıktan sonra mantık ve kelâm üzerine yoğunlaştı; hendese, usturlab ve felek ilmini öğrendi. Hocası Abdulkerim Berzencî'nin (ö.1213/1798) vefatı üzerine onun Süleymaniye'deki medresesinin sorumluluğunu üstlendi. Hayatının ilk devresinde müderrisliğine ilaveten siyasî otoriteye mesafeli tavrıyla, sûfîlikle organik ilişkisi olmadan zühd sahibi oluşu ve keskin zekâsı ve örnek kişiliğiyle tanındı.

1220/1805'te çıktığı hac yolculuğu onun tasavvufî hayatı açısından dönüm noktasıdır. Mitolojik yönü ağır unsurlar içeren bir anlatıya göre burada karşılaştığı gizemli bir Yemenli, Bağdâdî'yi müridliğe kabul etmeyerek mürşidinin onu Hindistan'da beklediğini söyler ve böylece ona manevi bir işaret vermiş olur. Hacdan sonra Süleymaniye'ye dönen Bağdâdî'ye, 1224/1809'da bölgeyi ziyaret eden Mirza Rahimullah Azîmâbâdî (ö.1260/1844) adındaki bir derviş, Hindistan/Delhi'ye giderek Nakşibendî şeyhi Abdullah Dihlevî'den (ö.1240/1824) el almasını tavsiye etti.[6] Bağdâdî, bu tavsiye üzerine yola çıkarak altı ay kadar süren bir meşakkatli yolculuk sonrasında Delhi'ye ulaştı. Ancak bu hikâyenin, kurgusal işaretlerini de kendisinde barındırdığı açıktır. İlaveten Bağdâdî'nin bu dönemlerinde bulunduğu bağlamda tatmin olmadığı ve bir arayış içerisinde olmasından mütevellit bir merak ve beklentiyle hareket ettiği anlaşılmaktadır.

Nitekim Süleyman Uludağ, Hâlid'in Hindistan'a gitme gerekçesini, ilmî, aklî ve akademik zihniyetten uzak biçimde "Hz. Peygamber'den rüyada aldığı emir üzerine", Hindistan'a giderek şeyhin müridi oldu." diyerek[7] sunarken Kemal Yıldız ve Rüya Kılıç, 1809'da Hindistan'dan gelen Rahimullah Azîmâbâdî (Rahimullah Beg) ismindeki dervişin tavsiyesiyle, Osmanlı İmparatorluğu'nun en buhranlı döneminde 1225/1810 yılında yola çıkmış ve Delhi'de bulunan Dihlevî'ye intisap etmiştir,[8] şeklinde vermektedirler. Kanımızca bir merak, arayış ve tatmin arzusuyla gittiği Delhi'de Dihlevî ile görüşmesi ve Nakşibendiyye'ye intisâbı, Bağdâdî'nin önemli kırılma/ dönüm noktalarından biri oldu. Burada beş ay kadar kalan Bağdâdî kendisine hilâfet verilerek Süleymâniye'ye geri gönderildi. Böylece onunla

---

[3] Muhammed Esad Sâhib Zade, *Mektûbâtu Hazret-i Mevlânâ Hâlid el-Musemma: Buğyetu'l-Vâcid*, i'tena bihi: Muhammed Hadi eş-Şemrahî el-Mardinî. 1. Bsk., (Diyarbakır: Mektebetu Seyda, 2012/1433), 77-78. Ayrıca bkz. Abdülaziz Bayındır, *Kur'ân Işığında Tarikatçılığa Bakış*, 8. Bsk., (İstanbul: Süleymaniye Vakfı Yayınları, 2015), 157.

[4] Ebû'l Hasen Ali Nedvî (1914-1999), Kürt asıllı dediği Hâlid'i, "Bağdâdî" nisbesi yerine "Rûmî" olarak zikretmektedir. Bkz. *Müceddid-i Elfisâni İmam-ı Rabbânî*, çev. Yusuf Karaca, (İstanbul: Kayıhan Yayınları, 2005), 405-408.

[5] Hamid Algar, "Hâlid el-Bağdâdî", TDV İslâm Ansiklopedisi, https://islamansiklopedisi.org.tr/halid-el-bagdadi (12.06.2023).

[6] Rüya Kılıç, "Osmanlı Devleti'nde Yönetim-Nakşibendi İlişkisine Farklı Bir Bakış: Hâlidî Sürgünleri", *Tasavvuf Dergisi*, VII/17, (2006), 105.

[7] Bkz. Süleyman Uludağ, "Abdullah ed-Dihlevî", (İstanbul: DİA, 1988), 1/94. Uludağ'ın ürettiği efsaneye göre "rüyasında gördüğü Hz. Ali, doğacak çocuğuna kendi adını koymasını istediğinden babası ona Ali adını verdi. Büyüme çağına gelince Gulâmu Ali adını aldı. Fakat daha sonra rüyasında Hz. Peygamber'in kendisine "Abdullah" diye hitap etmesi üzerine bu iki isimle tanındı."

[8] Bkz. Kemal Yıldız, "Zâhir-Bâtın Dayanışması: Mutasavvıf Mevlânâ Hâlid ile Fakîh İbn Âbidîn Örneği", *Tasavvuf Dergisi*, VI/15, (2005), 126; Kılıç, "Hâlidî Sürgünleri", 105; Arthur Buehler, "Mevlâna Hâlid ve Şah Ğulâm Ali (Abdullah Dehlevî)", çev. Mehmet Atalay, *Usûl: İslam Araştırmaları*, 16, (2011), 113-114; Abdulvahap Yıldız, "Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî'nin Şiirlerinde Şâh Abdullah-i Dihlevî Sevgisi", *Harran Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 22/38, (Temmuz–Aralık 2017), 189-190.

birlikte Nakşibendiyye'de Hâlidîyye adıyla yeni bir fırka ortaya çıkmış ve bu fırka Anadolu'da özellikle Kadirilik[9] ve Nakşîliğin diğer fırkası Müceddidîliğin yerini almış oldu.[10]

Bağdâdî'nin Nakşibendiyye'yi yaymaya başlaması Süleymaniye'de yerleşik Kadirî şeyh ve muhitlerini rahatsız edince bunlardan Şeyh Ma'rûf Berzencî (ö.1254/1838) onu sahtekârlık, sapıklık ve *yogi* olmakla suçladı ve bu arada *Tahrîru'l-hitâb fi'r-red ʿalâ Hâlidi'l-kezzâb* adlı bir de risâle yazarak Bağdat Valisi Said Paşa'ya[11] gönderdi. Ne var ki karşılıklı reddiyelerin yazılmasıyla devam eden süreç, Bağdâdî'nin nüfûzu dolayısıyla akamete uğradı. Ancak böyle de olsa muhaliflerinin onu *yogilik/yoga* ile suçlamış olmaları[12] önemlidir. Kaldı ki onun, hiçbir zorlayıcı sebep yokken, her türlü tehlikeyi göze alarak Hindistan'a gitmesinde hâlâ bilinmeyen çok önemli noktalar bulunmaktadır. Sonuç olarak bu seyahatin arka planındaki asıl önemli gerçekler belki ebediyen gizli kalabilir; fakat o dönemde oralara hükmeden İngilizlerin, İslâm Alemi'ni perişan etmeye yönelik sinsi faaliyetlerinde onun, sırf bu râbıta uygulaması ile bir figüran olarak çok daha tehlikeli amaçlar için kullanılmış olabileceği kuşkusu da daima zihinleri kurcalayacaktır. Unutmamak gerekir ki İslâm'ı paramparça etmek için sahnelenen Kadyânîlik ve Bahâilik komplolarının senaryoları da yine oralarda ve benzer yollarla hazırlanmıştı.

Öte yandan Hâlid'in görüşlerinde Nakşibendîler arasında bile ihtilâf konusu olan yeni unsurlar bulunmaktadır. Bunların başında da râbıta yorumu gelmektedir. Tasavvufî meselelerle ilgili tek risâlesinde râbıtayı "şeyhin sûretinin müridin gözleri arasında (zihninde) tasavvur edilmesi" olarak tanımlamış ve râbıtanın irtihalinden sonra bile sadece kendine yapılabileceğini söylemiş olması kayda değerdir. Râbıta hakkındaki risâlesini "mürted İranlılar" ve "lanetli Hıristiyanlar"ı tel'in ile bitiren Hâlid, Şiîler'e karşı da düşmanca tavır almıştır. Bu tavır, Şiîliğin Irak ve Anadolu'ya sızmasına engel olduğundan, buhranlı dönemini yaşayan Osmanlı İmparatorluğu tarafından da desteklenmiştir.[13]

Esasen bu manada râbıta; Hindistan'dan, yoganın bir versiyonu olarak formüle edilip getirilmiş ve Nakşîliğe monte edilmiş bir uygulama olsa da İmparatorluk tarafından Vehhabiliğin yayılmasını önlemek adına desteklenmiş ve böylece en önemli ritüeli olduğu Hâlidîlik[14] çok kısa bir zamanda Osmanlı coğrafyasının tamamına yayılmıştır. Osmanlının bu desteği zamanla söz konusu fırka

[9] "Hâlid el-Bağdâdî, Kürtler'in yoğun olarak yaşadığı Kuzey Irak'ın dinî hayatı üzerinde özel bir etkiye sahipti. Tarih boyunca hâkim tarikat olarak Kadiriyye'nin faaliyet gösterdiği bu bölgede Hâlidiyye'nin doğuşuyla hâkimiyet Nakşibendiyye'ye kaymış, Berzencî ve Sâdât-ı Nehrî gibi şeyh ailelerinin çoğu Kadiriyye'den Nakşibendiyye'ye geçmiş, sonuçta Kürt kimliği bir dereceye kadar Hâlidiyye koluyla birleşmiştir. Tarikatın babadan oğula geçen liderlik çizgisi de Nakşibendî ailelerin bu bölgelerde günümüze kadar devam eden yaygınlığını açıklamaktadır." Hamid Algar, "Hâlid el-Bağdâdî", (İstanbul: *DİA*, 1997), 15/284; Hamid Algar, "Hâlidiyye", (İstanbul: DİA, 1997), 15/295.

[10] Bkz. Hamid Algar, "Nakşibendiyye", (İstanbul: DİA, 2006), 32/335-342. Tâceddin b. Zekeriyyâ (ö.1050/1640), Hicaz bölgesine ve Yemen'e gönderdiği halifeleri vasıtasıyla Nakşibendiyye'nin Araplar arasında yayılmasını sağlamıştır. Reşat Öngören, "Tâceddin b. Zekeriyyâ", (İstanbul: DİA, 2010), 39/342-343.

[11] Said Paşa (1822-1863), Hille müftüsü Muhammed Emin Topukçulu'ya, Hâlid aleyhindeki suçlamalara reddiye olarak el-*Kavlu's-savâb bi-reddi mâ sümmiye bi-Tahrîri'l-hitâb* adıyla bir risâle yazdırdı. Algar, "Hâlid el-Bağdâdî", 15/284.

[12] Abdu'l-Bârî en-Nedvî "Müslüman fakat câhil sufiyyenin İşrâkıyyûn ve Yogilere benziyerek tasavvufta asıl gaye edindikleri mücâhede ve riyâzâtın bütün tehlike ve mefsedetlerini; İslâm tasavvufunda da bunları İşrâkıyyûn ve Yogilere tabî olarak aynen bir gâye sayan câhil sofuların durumlarını da dolayısıyla açıklamış olduk." *Kitap ve Sünnetin Ruhuna Göre Tasavvuf ve Hayat*, çev. Mustafa Ateş, (Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi, 1998), 115.

[13] Bkz. Algar, "Hâlid el-Bağdâdî", 15/283-285.

[14] Bağdâdî, Hâlidiyye'nin kendisinden sonra devamını sağlamak adına aldığı tedbirlerin başında râbıtanın sadece kendisine yapılabileceğini ilân etmesi gelir. Böylece tarikatının çeşitli fırkalara bölünmesini önlemeyi amaçlamış olsa da arzuladığı birlik bir müddet sonra dağıldı. Çok geniş bir coğrafyada faaliyet gösteren halifeleri bağımsız hareket etmişler, hatta bazen birbirleriyle rekabete de girişmişlerdir. Bunun neticesinde tarikat, yerine göre farklı özellikler kazandı. Hâlidî şeyhlerinin en çok faaliyet gösterdikleri ve etkili oldukları bölgelerin başında Anadolu, özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu ile Balkanlar gelir. Bkz. Algar, "Hâlidiyye", 15/295. Süleyman Uludağ, "Hâlidiyye", (İstanbul: DİA, 1997), 15/296.

liderlerini ve bunların gizemli çabasıyla mürid camiasını; Şiilik ve Vehhabilikten nefret eden, Osmanlıya ise halen devam eden bir sevdalı[15] kitlesi hâline getirmiştir.[16]

Râbıta

Tasavvuf döneminden sonra Hicri VI. asırda ilk tarikatların ortaya çıkmasıyla tasavvufun tarikatlar döneminin başladığını bilmekteyiz. Tasavvufun tarikatlar dönemi ile sûfî gelenek içerisinde yavaş yavaş kendine yer bulduğu bilinen râbıta, mürid-mürşid ilişkisine dayalı özel bir terbiye metodu olarak düşünülmüş gibi gözükmektedir. Başka bir ifadeyle tarikatların sûfî yaşantıya gecikmeli biçimde kazandırdığı yeni ürünlerden biri de müridin mürşidi ile arasında kurduğu bağ anlamında kullanılan râbıtadır. Buna göre râbıta, tarikatta müridin; İlâhî ve Zâtî sıfatlarla muttasıf, müşahede mertebesine ermiş kâmil ve fenâ fi'llâh makamında saydığı şeyhinin suretini göz önünde tutarak rûhâniyetinden medet istemesidir. Yani râbıta, şuhûd ve iyân makamına ulaştığı sanılan kâmil bir şeyhe kalbi bağlamaktan ibarettir. Çünkü bu felsefeye göre kâmil şeyh, oluk gibi olup râbıta eden müridin kalbine feyiz akıtır. Özetle râbıta müridin rûhâniyetinden feyz alacağına inanarak kâmil şeyhinin sûretini zihninde tasavvur etmesi, masivayı kalbinden çıkarıp şeyhini gönül gözünün önüne getirmesi ve kalbini ona bağlamasıdır. Bu hususta vurgu öylesine güçlüdür ki Nakşî meşayihe göre zikirsiz râbıta ile Allah'a ulaşmak mümkün iken râbıtasız zikir ile O'na ermek imkân dahilinde değildir. Dahası râbıtası tam olan müridin, hayatta bulunan şeyhinin rûhâniyetinden feyizleneceği için vefatından sonra bir başka şeyh aramasına bile gerek olmadığına inanılmaktadır.

Burada sorulması gereken kilit soru şudur: Râbıtanın tanımlarında kullanılan "şuhûd ve ıyân makamı" ve "İlahî ve zâtî sıfatlarla muttasıf, müşahede mertebesine ermiş" ifadeleri ile tarif edilen şeyhin, tanrısal niteliklere sahip kılınmış olup olmadığıdır. Yani *İlahî ve zâtî sıfatlarla muttasıf* ifadesi şeyhin zât olarak Allah'ın sıfatlarına sahip olduğunu belirtmiyorsa ne anlama gelmektedir? Kendisini, Allah'ın kulu ve resulü olarak niteleyen[17] Hz. Peygamber, acaba hangi gün ve vesileyle kendini veya bir başkasını, Allah'ın İlahî ve zâtî sıfatlarıyla muttasıf (sahip) diye nitelemiştir? Râbıta ile Yüce Allah'ın İlahî ve zâtî nitelikleri insan olan şeyhlere verilince, nereye varacağı bile düşünülmeyen İslam dışı bu tür hadsizliklere yol açılmış olunmaz mı?

Öte yandan Hindistan'da ortaya çıkan ve dünyanın en yaygın meditasyon sistemlerinden biri olan yoga, rûhu, Zât-ı İlâhiye ile birleştirme amacına yönelik bir nefis terbiyesi ve tefekkürden ibaret dinsel bir Hind felsefesidir. Kadim tarihlerden beri mevcudiyeti bilinen yoga meditasyonunun uygulanışına bakıldığında, müridin mürşidle bağ kurması ve bu niyetle sergilediği ritüel anlamındaki râbıta ile benzer yanlarının hemen fark edileceği açıktır. Bu manada merkezinde râbıtanın bulunduğu Nakşbendiyye fırkasının iki yüzyıllık zaman diliminde önemli tarikatlarından biri haline geldiği Hindistan ise doğal olarak sûfî ve Hindu mistik değerler arasındaki mistik birlik hissinin en çok ifade edildiği yerdir. Nitekim Yogilerin olağanüstü faaliyetlerinin, ehl-i râbıta ve Hint mistisizminin ise tasavvuf üzerindeki etkisi eskiden beri konuşula gelmiştir. Buradan bakınca râbıtanın nihaî sistematiğini oluşturan Bağdâdî'nin, yoganın anavatanı Hindistan'da aldığı örtük/ gizemli eğitim de dikkate alındığında râbıtanın bir anlamda yogadan farklı bir şey olmadığı, râbıtanın ondan etkileşimle geliştirilmiş olduğu meydana çıkmaktadır. Başka bir ifadeyle *yoga* ne ise *râbıta* da özünde odur; keza *nirvana* ne ise *fenâ fi'llah* da odur. Tek farkın, bu kavramlara verilen -değişik kültürlere ait- ayrı isimler ve telaffuz edilen lafızlar olduğu açıktır. Nitekim ne teorik ne de uygulama bakımından aralarında başka da önemli bir fark gözükmektedir.

Filhakika yoga ve râbıtanın ikisi de kişiyi sistemli biçimde şartlandırmak ve hayal edilebilecek en yüceltilmiş ideallere inandırmak için kendisine uygulanan birer alıştırma seremonisi ve aslında ikisi de araç olarak belli bir eğitim sisteminin birer aşamasından ibarettirler. Nasıl ki yoga egzersizleri ile

---

[15] Türkiye'de Halidiyye Nakşiliği, Osmanlı'ya sadakat ve Şia karşıtlığı üzerinde konsensüs kurmuştur. Mehmet Ali Büyükkara, *Çağdaş İslâmî Akımlar*, 8. Bsk., (İstanbul: Klasik Yayınları, 2019), 118, 122.

[16] Bkz. Aydın, *Tarîkatta Râbıta ve Nakşbendîlik*, 145-146, 148-149, 163-168; Uludağ, "Hâlidiyye", 15/297-298; Akman, *İbn-i Arabî*, 349, 613-614, 617, 621.

[17] أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمدا عبده ورسوله Müslim, "Cihad ve Siyer", 59-60; Ebû Davud, "Salat", 36; Buhari, "Ezan", 148.

yoginin Nirvana'ya hazırlanması amaçlanıyorsa müridin de râbıta ile fenâ fi'llâh mertebesine ulaştırılması -farkında olunsun olumasın- aynen öyledir.

Nitekim ilgili metinlerde râbıtanın, müridi tek başına amaca (fenâ fi'llâh) ulaştırabileceği açıkça ifade edilmiştir. Râbıta doktrinine göre müridin fenâ fi'llâha ulaşabilmesinin önünde ise 1. Fenâ fi'ş-şeyh (şeyhle bütünleşmek) 2. Fenâ fi'r-Rasûl (Peygamberle bütünleşmek) ve 3. Fenâ fi'llâh (Allah'la bütünleşmek) şeklinde üç aşama bulunmaktadır. İşte bu rûhânî sürecin aynen yogada da bulunduğu bilinmektedir. Bundan mütevellit yoganın amaçladığı Nirvana ne ise râbıtanın amaçladığı fenâ fi'llâhın da o olduğu anlaşılmak durumundadır. Buna, "kalbin dini" adı da verilen, insan kalbinde *aşkın varlığı* amaçlayan "dinî ideallerin birliği" veya dünya dinlerinin birliği (vahdet-i edyân) denildiği ise çeşitli metinlerde ifade edilmektedir. Dahası bu teori açısından "Hakikat hem tektir hem sonsuzdur. Sözü edilen sonsuzluğun farklı zamanlarda farklı tezahürleri ortaya çıkmaktadır ki bu, insanî varoluşun kaçınılmaz bir sonucudur.

Başka bir açıdan Hint dinlerinin çeşitli kültleri, farklı uygulama şekilleri, egzotik törenleri ve karmaşık öğretileri vardır. İslâm'ın, sosyal bir din ve hayat düzeni olmasına karşın onlar, sosyal ve toplumsal yaşamdan ziyade, birinci derecede kişisel yaşamı yönlendiren içsel bir terbiye sistemidir. Bundan olacak ki Hint dinlerinden oldukça etkilendiği bilinen Nakşibendî Tarikatı'nın da esas itibariyle konusu toplum ve hayattan çok, kişinin iç dünyasıdır. Yine bu dinlerden mülhem olduğu anlaşılan râbıta gibi âdâb ve erkân ile kişiyi şeyhe bağlayarak kendi ölçüleri içinde disipline eder. Hindu dinlerin rûhânî eğitiminde kişinin inanışları sindirebilmesinin yolu, uzun uzun düşünmek ve çile çekmektir. Bu açıdan Nakşî tekkesinde şeyhleri ile birlikte topluca oturan kalabalığın, içinde bulunduğu rûhânî atmosfer ile tefekkür halindeki Hindu bir topluluk arasında görülen benzerlik şaşırtıcı olmasa gerektir.

Hal böyle olunca geç dönemlerde -amiyane tabirle- *bid'at* olan râbıta uygulamasını ihdas edip tasavvuf mezhebinin Nakşî fırkasına monteleyen başta Bağdâdî ve öteki zevat, onu temellendirmek ve İslâmîliğini ortaya koyarak meşruiyet sağlamak adına dinî naslara dayalı enva-i türlü deliller icad etmişlerdir. Bu delillerin râbıta ile ilgili olmaması ve zorlama yorumlarla ilişkilendirilmiş olması bir yana yanıltmaca isnadları da muhtevi olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu yanıltmaca isnatlardan biri de Yûsuf 12/24. âyetin tefsirinde Zemahşerî'nin söylediklerinin bağlamından koparılması ve böylelikle aksini ortaya koymasına karşılık onun itibar ve otoritesi üzerinden okuyucu ve takipçilerin yanıltılmasıdır.[18]

Zemahşerî ve el-Keşşâf

467/1075 tarihinde Hârizm bölgesindeki Zemahşer'de doğan müellif, Mekke'de Kâbe'ye mücâvir olarak bulunduğundan "Cârullah" lakabıyla anılır. Kaynaklarda Zemahşerî'nin sonradan topal kalması ve bu nedenle bir bacağının takma olmasıyla ilgili olarak bir seyahat sırasında şiddetli soğuktan ayağının donması vs. sebeplerden ve bu yüzden uzun elbise giydiğinden bahsedilir.

Yaşadığı dönemde Hârizm canlı bir ilim ve kültür merkeziydi. Gençlik yıllarından itibaren Hârizm, Buhara ve Bağdat gibi ilim merkezlerinde birçok âlimin derslerine katıldıysa da ilmî şahsiyetinin oluşmasında en büyük pay; lugat, nahiv, tıp gibi alanlarda döneminin en büyük âlimlerinden kabul edilen Mu'tezilî Ebû Mudar Mahmûd ed-Dabbî el-İsfahânî'ye (ö.507/1113) aittir. Ancak Zemahşerî'nin Mu'tezile fikriyatıyla irtibatını sağlayan iki hocasından daha söz edilmektedir. Bunlar Zeydî-Mu'tezilî müfessir, fıkıh ve kelâm âlimi Hâkim el-Cüşemî (ö.494/1101) ile kendisine kelâmda

[18] Bkz. Bayındır, *Kur'ân Işığında Tarikatçılığa Bakış*, 156-157. Öte yandan Dilaver Selvi, râbıta için en çok rivayet bulan destekçi gibi durmaktadır. Ancak bulduklarının sıhhat derecesi yani ekseriyetinin uydurma ve zayıf olmaları bir yana çoğunun konuyla hiçbir ilgisi dahi bulunmamakta ya da çok dolambaçlı ve hatta adeta metni veya kastını tahrifle olmaktadır. Selvi, aynı tutumu tezinde de yapmış, Zemahşerî'nin aktarımını doğrular mahiyette vermiştir. Bkz. *Meşhur Tefsir Literatüründe Tasavvufa Bakış*, Marmara Üniversitesi, Doktora Tezi, (1996), 302-303. Aslında "mağribi" misali bulduklarına, inceleyip teyit etmeden tutunmanın Selvi'de bir tarz/ahlâk olduğu görülmektedir. Nitekim Selvi, "Tasavvuf Metodu Olarak Râbıta", (İstanbul: Semerkand Yayıncılık, 2016), 85'de benzer bir tutum sergilemiştir. Bkz. Akif Dursun, *Tasavvuf Fıkıh İlişkisi*, İstanbul: Marmara Üniversitesi, Doktora Tezi, (2020), 317.

(usul) hocalık, tefsirde öğrencilik yapan, son dönemin en önemli Mu‘tezile kelâmcısı kabul edilen Rükneddin İbnu’l-Melâhimî’dir (ö.536/1141). Talebe seçiminde ve icâzet vermede çok titiz davranan Zemahşerî; Hârizm, Bağdat, Mekke gibi şehirlerde İbnu’l-Melâhimî’den başka Ebu’l-Hasan el-‘İmrânî el-Hârizmî (ö.560/1166), el-Bakkalî (ö.562/1167) ve Ebû’l-Müeyyed el-Mekkî (ö.568/1173) gibi birçok öğrenci yetiştirdi. Zehebî (ö.748/1348) ve İbn Hacer (ö.852/1449) hadis rivayeti konusunda Zemahşerî’yi “sâlih” olarak nitelendirmiş, ancak insanları i‘tizâlî fikirlere davet ettiği için onun özellikle el-Keşşâf’ına ihtiyatla yaklaşılması gerektiğine dikkat çekmişlerdir.

Hiç evlenmemiş olduğu anlaşılan Zemahşerî, Selçuklu Veziri Nizâmülmülk’e yazdığı bir şiirde değersiz kişilerin yüksek makamlara geçtiğinden şikâyette bulunup kendisinin üstün meziyetlerinden dolayı lâyık olduğu makama getirilmesini istedi. Fakat muhtemelen kendini çok övmesi ve Mu‘tezilî olmakla iftihar etmesi gibi sebeplerle beklediği ilgiyi göremedi. Hayatının ilk kırk beş yılında makam ve mevki peşinde koşan, şöhret düşkünü, hırçın ve kibirli bir şahsiyet olarak bilinen Zemahşerî, bu yaşta yakalandığı bir hastalıktan sonra âdeta bir durulma ve olgunlaşma sürecine girmiş, ömrünün sonuna kadar kanaatkâr ve mütevazı bir âlim olarak yaşamış, 538/1144 tarihinde vefat etmiştir.

Gerek kendisinin el-Mu‘tezilî şeklinde takdim edilmesini istemesi ve Mu‘tezilî olmaktan şeref duyması gerekse “hâtemu’l-Mu‘tezile” diye anılması bu mezhebe bağlılığının çok güçlü olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla onun hayatının sonlarına doğru Mu‘tezilî oluşundan tövbe edip Ehlisünnet inancına döndüğü rivayet edilse de doğru olmadığı[19] malumdur ve hatta bunun klasik Sünnî inanca mensup kimselerin, muhtemelen mensuplarını konsolide etmek adına *batıl* buldukları hemen herkesi, son dönemlerinde yapıp ettiklerine pişman ve tövbekâr gösterme alışkanlığından kaynaklandığı sanılmaktadır. İlginçtir ki Mu‘tezile kelâmı açısından etkili bir isim olmayan ve hangi Mu‘tezilî fırkaya mensup olduğu tartışmalı olan Zemahşerî’yi bazı Şiî müellifler Şiî kabul etmişlerdir. Fakat mesela el-Keşşâf’ta Şîa’nın bazı âyetlerle ilgili yorumlarını eleştirip bunların bir kısmını -İnşirâh 94/7. âyetin tefsirinde olduğu gibi- bid‘at diye nitelendirmesi bu iddiayı çürütmektedir.

Zemahşerî, *Adliyye fırkası*na mensup âlimlerin bir tefsir yazması hususundaki ısrarlarının yanı sıra Mekke Emîri İsâ b. Vehhâs’ın teşvikiyle 526/1132 yılında yazmaya başladığı ve yaklaşık iki yılda tamamladığı meşhur tefsiri el-Keşşâf’ı öven Zemahşerî, onu iki yılda tamamlamasını, otuz yılda yapılabilecek işleri iki yılda gerçekleştiren Hz. Ebubekir’in başarılı hizmetlerine benzeterek bunun Kâbe’nin feyziyle mümkün olduğunu söylemiştir.

Dirâyet tefsirinde eşsiz kabul edilen ve bu yönüyle Zemahşerî’yi meşhur eden el-Keşşâf’ı, dilin bütün imkânlarını kullanmasının yanında aklın ilkelerine de büyük önem vermiş, özellikle Kur’an’daki tasvir, temsil ve mecazlarla ilgili anlam takdirlerinde son derece başarılı kabul edilmiştir. Bununla birlikte i‘tizâlî görüşleri Kur’an’a dayandırmak amacıyla kimi zaman zorlama te’viller yapmış, bu yüzden başta Sünnî ulemaca tenkit edilmiştir. Hadis, fıkıh, kelâm gibi ilimlerde de geniş bilgiye sahip olan Zemahşerî özellikle Arap dili ve edebiyatı konusunda otorite kabul edilmiş bir şahsiyet olarak Arap asıllı olmadığı ihtimaline rağmen “şeyhu’l-Arabiyye” diye nitelendirilmiştir.[20]

Dirâyet metoduna göre yazılan ancak rivayetlere de yer vererek iki metodu birleştiren eserde, âyetler tefsir edilirken çeşitli hadisler nakledildiği halde Müslim’in Sahîh’i dışında hadis kaynağı zikredilmez. Bu arada özellikle sûre sonlarında sûrelerin fazileti hakkında zayıf ve uydurma rivayetlere yer verilir; üstelik bazen rivayetlerin zayıf olduğu da belirtilir. Başka bir ifadeyle yazarın, sûrelerin faziletleri hakkında naklettiği rivayetlerin hemen tamamı sorunlu, zayıf ve uydurma rivayetler olduğu ve ayrıca âyetleri açıklarken de yer yer sağlam olmayan rivayetler aktardığı; kıraatleri tercihte, Kur’an’ın üslûbuna ve dil kurallarına uygunluk ilkesine riayet ettiği bilinmektedir.[21]

---

[19] Recep Önal, “Zemahşerî (1144)”, *İslam’ın Akılcıları Mu’tezilî Öncüler*, edt. Mehmet Azimli, Özden Kanter, (İstanbul: Mana Yayınları, 2021), 489.

[20] Mustafa Öztürk- M. Suat Mertoğlu, "Zemahşerî", (İstanbul: DİA, 2013), 44/236.

[21] Öztürk- Mertoğlu, "Zemahşerî", 44/236; Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, çev. Abdulaziz Hatip vdğ., editör: Murat Sülün, (İstanbul: Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Yayınları, 2017), 1/38. Veysel Gengil’e göre gerek kişisel gerek mezhebi olarak kendisini rahatsız etmeyen rivayetleri, İsrâilî bile olsa, aktarması da tefsirinin eleştirilmesine değil, olumlu bakılmasına katkı sağlamıştır. Zira bu durum, aslında döneminin bir geleneği haline gelmiştir. O da bu geleneği eserinde sürdürmüştür. Bkz. “"Okunması Caiz

Eserde Mu‘tezile’nin ilkelerine uygun içerikteki âyetler muhkem, aykırı olanlar ise müteşâbih sayılarak müteşâbihler muhkemlerin ışığında te’vil edilir; nahiv ve belâgat kaideleri de bu mezhepçi hedefi gerçekleştirme vasıtası olarak kullanılır; hatta aynı amaçla zayıf hadisler dahi nakledilir. Muhtemelen irşad bakımından faydalı olacağı düşüncesiyle asılsız olup olmadığına bakılmaksızın çeşitli kıssalara yer verilen eser, tasavvufî düşüncenin tenkidi açısından da önemli bir kaynak değeri taşımaktadır.

Mamafih bu tenkitleri; müfessirin, felsefî olanı bir yana ahlâkî anlamda bir tasavvufa ve erdemlilik yönüyle ârif ve zâhid şahsiyetlere karşı olduğunu[22] göstermez.[23] Nitekim tefsirinde, kâh *mutasavvıf* kâh *salih bir zât* veya *zâhid bir kişi* diyerek tasavvuf mensubu diye bilinenlerden iktibasta bulunmaktadır. Bu, Zemahşerî’nin toptancı değil, seçmeci bir yaklaşım sergilediğini gösterir ki gerçekten, tasavvuf denilen de yekpare/ homojen bir yaklaşım; disiplin/ ilim değildir; zira Nakşibendîsinden alevîsine herkes kendi dinî anlayışını bu kavramla ifade etmektedir; âlimi vardır, cahili ve nihayet felsefî boyutu, gulat ve heretik olanı vardır. Üstelik sûfîlerin ulemayı “zâhir/ rusûm” uleması vb. sıfatlarla tezyif ettiği; Tefsir, Hadis, Fıkıh ve hele Kelâm ilimlerine -güya- alternatif imiş gibi davrandıkları izaha muhtaç değildir. İşte Zemahşerî vb. âlimleri “tasavvuf karşıtı”[24] söylemlere iten, bütün bu problemlerdir.[25]

Değilse Zemahşerî; her şeyden evvel mü’min, muvahhit, dindar ve müttaki bir şahsiyettir. Onun bütün eserlerinde Allah korkusunu ve samimi kulluğunu aksettiren ifadeleri bulunmaktadır. Nitekim zaman zaman tefsir ettiği âyetlerin etkisiyle içtenlikle dua ettiği görülmektedir. Bu takva; eserinin her yerinde hissedilmekte, insanları Allahutaala karşısında lâkayt olmaktan uzaklaştırmaya çalışmaktadır.[26]

Zemahşerî’nin tasavvuf mezhebi ve mensuplarına yönelik tespit ettiğimiz eleştirileri ise şöyledir:

“Allah onları sever, onlar da O’nu severler.” Kulların Rablerini sevmesi, O’na itaat etmeleri ve rızasını elde etmek için çaba göstermeleri, gazabını gerektirecek şeylerden de uzak durmalarıdır. Allah’ın kullarını sevmesi ise onların itaatlerine en güzel karşılığı vermesi, onları yüceltmesi ve onlardan hoşnut olmasıdır. İnsanların en cahillerinin, ilme ve ilim ehline en düşman olanların, şer‘i şerîften en çok nefret edenlerin, tarikat [yol] olarak en çirkin olanların itikadına gelince, -ki bunlar, her ne kadar tarikatlarının kendileri gibi cahil ve beyinsizlerce bir itibarı olsa da [tasavvuf adlı] sûftan yapma düzmece bir fırkanın mensuplarıdır- bunların dîn olarak gördükleri ilâhî aşk, -yıkılasıca- kürsülerine kurulup “Tanrı’nın kendilerinde tecellî ettiği”ni söyledikleri parlak oğlanlara yakılmış gazeller okumaları, -yerle bir olası- raks halkalarında kendilerinden geçmeleri, “Hazret-i Mûsâ’nın Tûr’un parçalanması esnasındaki düşüp bayılması” yanında az kalacak türden ayılıp bayılmalarıdır. Allahutaala işbu uyduruk taifenin bu kabil itikatlarından uzaktır, bunlara sahip olamayacak kadar

---

Değildir" Fetvasına Rağmen Keşşâf Adlı Tefsirin Günümüze Ulaşmasının Nedenleri”, *İslâm Düşüncesinde Eleştiri Kültürü ve Tahammül Ahlâkı- III*: (M. XII.-XIX. Yüzyıl Arası), (2021), 769.

[22] Nitekim bir yerde şöyle demektedir: Bazı sûfilerin dedikleri gibi “Rabbini zikretmekten yüz çeviren hiç kimse yoktur ki vakti kararmasın, rızkı bulanmasın.” *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri),* 4/382 (Tâhâ 20/124).

[23] Ancak Veysel Gengil, Zemahşerî’nin sadece sapkın olarak nitelediği bazı sözde sûfîleri eleştirdiğini iddia etmekte ve bunun yanlış olduğunu düşünmektedir. Çünkü, kendilerini sûfî olarak tanıtan bu grubun aslında tasavvuftan anlamayan kişiler olduğunu mezkûr kişilerin, itikadî açıdan ciddi problemleri olduğunu belirtmektedir. Bkz. “el-Keşşâf Tefsiri Özelinde Zemahşerî’nin Eleştirileri”, *Mütefekkir: Aksaray Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, VIII/16, (2021), 148-150.

[24] Şu da var ki sûfîler, fikirlerine/ içtihatlarına ve bunları temellendirme ve ifadelendirme biçimine rezerv koyup memnun kalmadıkları pencereden görenleri, kendilerinin yaptığı yorum ve uygulama biçimlerine değil sanki din- dindarlığın özüne eleştiri yapılmış gibi yansıtarak “tasavvuf karşıtı”, “sûfîliğe karşı”, “keşf ve ilhâmı inkâr” ve “kerâmeti red” gibi tanımlamalarla itibarsızlaştırmak suretiyle toplumun zihnini yönlendirmeye çalışmışlardır. Oysaki bunun yansıtıldığı gibi bir durum olmadığı, sadece mezhebî bir hareketin söylem ve faaliyet biçimine çekince konulmuş olduğu izahtan varestedir. Mustafa Akman, “İtikadî Mezhepler ve Fırkalar Bağlamında Tasavvuf ve Sûfîlik’in Yeri”, *Dicle Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, XXV/2, (2022), 363-364.

[25] Zemahşerî’nin “Allahutaala’nın روحه şeklinde rûhu kendi zatına nispet etmesi, onun künhünü ancak kendisinin bileceği hayret verici bir varlık olduğunu göstermek içindir.” açıklamasına editör de dipnotta şu açıklamayı yapma gereği duymuştur: Dipnot :2 “Allah’ın rûhu” tabiri; bazı sufilerin -ve onların etkisiyle genel kitlenin- sandığı gibi, “Allah’ın da rûhu var; insana işte bu rûhtan bir nev-i ilâhîlik yüklemiştir.” şeklinde anlaşılmamalıdır. *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri),* 5/310 (Secde 32/9).

[26] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri),* 1/41-42.

yücedir!.. Onların sözlerinden biri de Allah'ın, onları 'zâtı ile sevdiği', kendilerinin de O'nun zâtını sevdikleri hezeyanıdır. Çünkü Hâ [yani يحبونه ifadesindeki hû zamiri], sıfatlara ve nitelemelere değil zâta raci imiş!.. Bir diğeri, muhabbetin şartı kişiye aşk sarhoşluğunun gelmesiymiş! Eğer böyle olmazsa, orada gerçek muhabbetullah olmazmış![27] "Gök gürültüsü meleklerin haykırışları, yıldırım hıçkırıkları, yağmur ise ağlamalarıdır." şeklindeki açıklama ise, Tasavvuf erbabının bid'at yorumlarından biridir.[28]

Şu da var ki Zemahşerî'nin tasavvufa, kimisi haklı görünen bu eleştirilerinden maada onları ayrı bir fırka olarak değerlendirmesi önemlidir. Zira mutasavvıflar/ sûfîler, hemen bütün itikadî konularda kendilerine özgü yöntem ve kaynaklarla farklı sonuçlara ulaşmış olsalar da mezhepler tarihi kaynaklarında nadiren[29] müstakil bir mezhep ve fırka olarak değerlendirilmişlerdir.[30] Bu itibarla Zemahşerî'nin bu kategorik tasnifi yerinde gözükmektedir.

el-Keşşâf, başta Fahreddin er-Râzî (ö.606/1210) olmak üzere el-Îcî (ö.680/1281), Kadî Beyzâvî (ö.685/1286), Nesefî (ö.710/1310), Ebû Hayyân (ö.765/1364), Nîsâbûrî (ö.850/1446), İbn Kemal (ö.940/1534), Ebussuûd Efendi (ö.982/1574), Âlûsî (ö.1270/1854), Elmalılı Muhammed Hamdi (ö.1878/1942) ve Diyanet, *Kur'an Yolu* gibi Sünnî müfessirler için temel kaynak olmuş ve üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Hatta bazı müellifler, Beyzâvî'nin *Envâru't-tenzîl*'ini el-Keşşâf'ın bir özeti kabul etmiştir. Buna göre Zemahşerî'nin Müslüman düşüncesindeki etkileri Mu'tezile mensuplarıyla sınırlı kalmamış aynı şekilde o, Ehlisünnet, Zeydiyye ve Şîa gibi farklı mezhep mensuplarını da etkilemiş, kendinden sonra gelen sûfî nitelikli *işârî tefsir* müellifleri de dahil birçok müfessire görüş ve fikirleriyle ilham kaynağı olmuştur. Öte yandan el-Keşşâf'ın etkisi bununla da sınırlı kalmamış; eser, eleştiri ve ikazlar içeren şerh ve hâşiyelerle de olsa başta Osmanlı olmak üzere İslam dünyasının çeşitli medreselerinde en çok okutulan ders kitapları arasına girmiştir. Bu bakımdan Zemahşerî'nin çeşitli mezhepler nezdinde eşine az rastlanan bir hüsn-ü kabule ve mümtaz bir konuma mazhar olduğu söylenebilir.

Esasen Yazma Eserler Kurumu'nun *metin-çeviri* olarak bastırdığı Keşşâf'ın editörü Murat Sülün'ün ifadesiyle Zemahşerî -genelde değilse de nihaî hakikate erdiğine inandığı konularda- yadırgatıcı bir üslupla muhaliflerini hevâ ehli, cebrî, bid'atçi, cahil ve boş kafalı kişiler olarak nitelemekte sakınca görmemektedir. Belki de onu hasımları karşısında sert ve net konuşmaya iten, biraz da özgüvenidir. Nihaî hakikati bulmak, yani bulduğuna inanmak, insanı bazen bağnazlaştırmaktadır.[31] Bu anlamda Zemahşerî, Müşebbihe ve Mücbire diye nitelediği *hâkim mezhep mensupları*nın aslında İslâmiyet üzere olmadıklarını[32] ve hâkim mezhep mensuplarının, çokluklarını (sevad-ı azam) doğruluklarına

---

[27] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri),* 2/472 (Mâide 5/54).

[28] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri),* 3/734 (Ra'd 13/13).

[29] "Şunu bilin ki İslam ümmetinin fırkalarını yazanlar Sûfiyye'yi zikretmemişlerdir. Bu bir hatadır." Fahreddîn er-Râzî, "İtikâdâtu Fırakı'l-Müslimîn ve'l-Müşrikîn", çev. Faruk Sancar, *Din Bilimleri Dergisi*, IX/2, (2009), 262; Faruk Sancar, "İtikadatu Firaki'l-Muslimin ve'l-Müşrikin ve el-Milel ve'n-Nihal Literatüründeki Yeri", *Kelam Araştırmaları Dergisi*, VII/1, (2009), 141-142. Sûfiyye'yi ayrı bir fırka olarak gören Ebû'l-Fazl Abbâs es-Seksekî'ye (ö.683/1284) göre Ehl-i Sünnet'e Sûfîler dışında kimse muhalefet etmemiştir. Her ne kadar kendilerini Ehl-i sünnet dairesine soksalar da hakikat, şerîat, tarikât ve mârifet'e dair farklı anlayışlarıyla; ibâhâ, ittihâd, hulûl ve sudûr gibi bâtıl inançlarıyla; Kur'an'ın zâhir ve bâtın anlamlarının bulunduğuna dair bâtınî metotlarıyla gerçekte Ehl-i sünnet'e muhaliftirler. Seksekî'nin eserinin sonunda, 73 fırka tasnifine dahi tâbi tutmadığı Sûfiyye fırkası için; bütün şer'î hükümler konusunda rehber olan Ehl-i Sünnete, Sûfîler dışında hiç kimse muhalefet etmemiştir. Ehl-i Sünnete nispet ediliyorlar fakat onlardan değillerdir, demiştir. Bkz. *el-Burhân fî ma'rifeti 'aḳâidi ehli'l-edyân*, thk. Bessâm Alî Selâme el-Amûş, (Zerka/Ürdün: Mektebetu'l-Menâr, 1417/1996), 14, 101-105; Niyazi Yılmaz, *Ebu'l-Fazl Abbas Bin Mansur et-Terimi es-Sekseki'nin Hayatı "el-Burhan fi Ma'rifeti Akaidi Ehl-i'l-Edyan" Adlı Eseri ve İslam Mezhepleri Tarihi Açısından Önemi,* Iğdır Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, (Iğdır, 2019). 19, 74. Ayrıca bkz. Ebû'l-Ferec İbnu'n-Nedim (ö.385/995), *el-Fihrist*, (Mısır: Mektebetu't-ticariyye'l-kubra (Matbaatu'r-rahmaniyye), 1348/1930), 260-264.

[30] Akman, "İtikadî Mezhepler ve Fırkalar Bağlamında Tasavvuf ve Sûfîlik'in Yeri", 345-346; Mustafa Akman, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları: İçerik ve Özellikleri*, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2019), 221-226; Celâleddin ed-Devvânî, *Akaid-i Adudiyye Şerhi*, çev. Mustafa Akman, (Batman: Mütercim Yayınları, 2021), 30-32, 46-47 (çevirenin önsözü).

[31] Krş. Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 1/40-41 (Bakara 2/26 tefsiri).

[32] el-Keşşâf, Âl-i İmrân 3/18 tefsiri.

delil getirmelerini reddetmek gerektiğini;[33] Allah'ın irade ve meşieti çerçevesinde hâkim mezhebin mensuplarını "Müşrik kardeşleri" ile tamamen aynı düşüncede olmakla suçlaması bu bağlamda verilen örneklerdir.[34] Ayrıca şu ifadeleri de bu çerçevede zikredilmektedir: "Zatını çirkin şeyleri murat etme ve onlara razı olma özellikleri ile tavsif edenleri derhal cezalandırmayan Allah ne kadar yücedir!"[35] "Yok olup gitsin Allah'ı yarattıklarına benzetenler! Yıldırımlar yağsın üzerlerine!"[36]

Bundan olacak ki Sünnî âlimlerin çoğunluğu, sırf Mu'tezile'nin ilkelerine uygun düşen manalara ulaşmak amacıyla zâhirî manaların terkedilip yersiz te'villere sapıldığı, velîlerin yer yer ağır ifadelerle eleştirildiği ve bu eleştirilerin Kur'an'a dayandırıldığı, ayrıca Ehlisünnete bazen üstü kapalı ifadelerle ağır isnatlarda bulunulduğu gibi gerekçelerle el-Keşşâf'ı eleştirmiştir. İbnu'l-Müneyyir, Kadî İyâz, Ebû Hayyân el-Endelüsî, Hüseyin b. Muhammed et-Tîbî gibi müellifler el-Keşşâf'taki i'tizâlî fikirleri tenkit edenler arasında yer almıştır. İbn Teymiyye, Zehebî, Tâceddin es-Subkî ve İbn Hacer el-Askalânî gibi bazı âlimler ise Mu'tezile'ye ait görüşlerin belâgata dair açıklamalar içinde ve Kur'an'ın gölgesinde sunulması yüzünden el-Keşşâf'ın okunmasını dahi câiz görmemişlerdir.[37] Buradan bakınca Eş'arîler'i; Mücbire, Haşviyye gibi sıfatlarla anıp üstü kapalı biçimde Ehlisünnete yönelik eleştirel isnatlarıyla[38] nam salan Zemahşerî'nin, mutasavvıflar hakkında bazen "edep dışı" ifadeler de kullanarak eleştirilerde bulunduğu[39] malumdur. Dolayısıyla Bağdâdî'nin onun ifadesini cımbızlayıp kurmaca bir delil üretmiş olması aslında "düşman"ına bir *itiraf* isnadı gayesine de matuf olsa gerektir.

Yûsuf 12/24. Âyeti

Ayet şöyle der: ولقد همت به وهم بها لولا أن رأى برهان ربه Gerçekten kadın Yûsuf'a ilgi duydu. Yûsuf da kadına ilgi duydu. Ne var ki Rabbinin burhânı sayesinde kadına uymadı.[40]

Sûfîler, bu âyetteki *burhân*'ı Zemahşerî'nin[41] de içinde olduğu müfessirlerin çoğunluğunun Hz. Yakûb'un (a) o anda Hz. Yûsuf'a (a) görünerek onu uyarması olarak tefsir ettiklerini[42] iddia ederek[43]

---

[33] el-Keşşâf, Mâide 5/100 tefsiri.

[34] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 1/40-41 (Zuhruf 43/20 ve En'âm 6/148 tefsiri).

[35] el-Keşşâf, Âl-i İmrân 3/108 tefsiri.

[36] el-Keşşâf, Nisâ 4/153. Ayrıca İlahî aşk kavramının tahrifi hakkında kullandığı aşağılayıcı ifadeler için bkz. Âl-i İmrân 3/31 ve Mâide 5/54 tefsiri.

[37] Ali Özek, "el-Keşşâf", (Ankara: DİA, 2022), 25/329-330.

[38] Zemahşerî, kendilerini Müslüman olarak ve "ehl-i sünnet ve'l-cemaat"ismiyle isimlendirenlerin bu inancı kendilerine mezhep edinmelerinin şaşılacak bir durum olduğunu ifade eder. Keyfiyetsiz kaydını koymalarını ise önde gelenlerin uydurmalarından ibaret görür ve buna aldanılmamasını tenbih eder. Ehl-i sünnet ve'l-Cemaat isminin Keşşâf'ta tek açıktan geçtiği bu ibare onun düşüncesinde Cebriye ile sünnîliğin aynı olduğunu göstermektedir. Zemahşerî "hevâ ve heveslerine uyanlar müminin katilinin tevbesiz affedileceğini umarlar" diyerek sünnî düşünceyi reddeder. Cebriyye, Haşviyye, Müşebbihe, Mücessime, Kaderiyye, Ehl-i Sünnet hepsi hevaya dayanan bidat fırkalardır ve batıl olma açısından hepsi aynı seviyededir. Şeyma Altay, "Mezhep Mensubiyetinin Kur'ân Yorumlarına Yansıması -Keşşâf Tefsiri'nde Mezhebî Eleştiriler-", *İslam ve Yorum III: Din, Bilim ve Medeniyet*, III, (2019), 189, 192, 195. Zemahşerî, Allah'ı mahlukata benzeten, onu cisim olarak tahayyül eden, bir mekâna nispet eden Müşebbihe ve Mücessime mezheplerinin bid'ate saptıklarını ifade etmiş ve Allah'ın ahirette görülebileceğine inanan Sünnî düşünceyi de bu gruplara dahil ederek teşbîh ve tecsîm ile itham etmiştir. Şeyma Altay, "Mu'tezilî Müfessir Zemahşerî'nin Tasavvufa Yaklaşımı", *Dergiabant: Abant İzzet Baysal Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, IX/1, (2021), 537.

[39] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 2/472 (Mâide 5/54, Al-i İmran 3/31 tefsiri).

[40] Yûsuf 12/24. Krş. Şems 91/8.

[41] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/568, 570, 572. Zemahşerî bu görüşü "قيل/denildi" diyerek aktarmış ve sonunda "Bu gibi görüş ve yorumlar, dinleri Allah'a ve peygamberlerine iftira atmaktan ibaret olan Haşvîlerin ve Cebriyecilerin uydurmalarıdır." demiştir. Hal böyleyken Hâlid-i Bağdâdî'nin ahlâkî olmayan bu yöntemi seçmiş olması manidardır. Zemahşerî'nin yanıltmaca biçimde kaynak gösterildiğini fark etmediği anlaşılan Taşpınar'a göre Bağdâdî'nin kendi yorumunu/tefsirini destekleyen birçok eser var iken Zemahşerî'yi refere etmesi, onu okudukları bilinen İstanbul'daki râbıta aleyhtarı medrese mollalarıdır. bkz. Bkz. *Tasavvufta Mürşid Râbıtası*, Rize: Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, (2010), 33-34 (dipnot). Ancak sebep ne olsa da burada dürüstlük ve güven kaybolmuş olmaktadır. Ayrıca bkz. Ahmet Yıldırım, *Tasavvufun Temel Öğretilerinin Hadislerdeki Dayanakları*, 3. Bsk., (Ankara: Diyanet Vakfı Yayınları, 2013), 270.

âyeti, kâmil velîlerin uzaktan imdat ve tasarrufuna[44] delil kabul etmiş ve buradan da râbıtaya "burhân" çıkarmışlardır.[45] Onlara göre Yûsuf 12/24 âyetindeki *burhân*, bunun delildir,[46] çünkü Hz. Yakûb'un (a) o anda odada temessül ederek Hz. Yûsuf'u (a) uyarması ile ilgili rivayetler[47] bu görüşe destek vermekte, temessül ve tasarrufun da bir nevi örneği olan bu olay hemen hemen her müfessir tarafından nakledilmektedir.[48]

Sûfîlere göre râbıta, bu âyetten anlaşıldığı üzere *Yûsuf'un (a) Yakûb'u (a) hayalen görmesi* gibi müridin, şeyhinin hayalini gözünde ve gönlünde taşımasıdır.[49] Bu hayal sayesinde mürid, sanki şeyhi

---

[42] Kimisi reddetmek amacıyla da olsa Taberî (ö.310/923), Zeccâc (ö.311/923), İbn Ebi Hatem (ö.327/938), Semerkandî (ö.373/983), Sa'lebî (ö.427/1035), Mâverdî (ö.450/1058), Ferrâ (ö.458/1066), Vâhidî (ö.468/1076), Sem'ânî (ö.489/1096), Beğavî (ö.516/1122), İbn Atîyye (ö.541/1147), İbn Abdusselâm (ö.660/1262), el-Kurtubî (ö.671/1273), Beyzâvî (ö.685/1286), Nesefî (ö.710/1310), İbn Kesîr (ö.774/1373), Celâleddîn el-Mahallî (ö.864/1459), Ebussuûd Efendi (ö.982/1574), Süyûtî (ö.911/1505), eş-Şirbînî (ö.977/1570), Bursevî (ö.1137/1725), Senâullah Pânîpetî Mazharî (ö.1225/1810), Âlûsî (ö.1270/1854), Şinkitî (1907-1974) gibi müfessirler mevzuya az çok değinmişlerdir (https://quranpedia.net/?type=tafsir). Ancak ehl-i râbıtanın, bunlardan Zemahşerî'yi bahse konu etmiş olmaları manidardır. Halbuki Zemahşerî, adı geçen isimlerin çoğundan farklı olarak bu hususta anlatılan bütün rivayetlerin uydurma olduğunu açıkça belirtmektedir. Bu tür anlatıları *et-Tefsîru'l-basît*'te onaylayarak genişçe anlatan isimlerden biri Vahidî'dir. Sûfîler bu ismi refere etmediler zira Vahidî (ö.468/1076), Zemahşerî kadar prim yaptırmayacaktı.

[43] Emannullah Polat'ın gayrı ciddi tevillerle yorumlama çabası için bkz. "İşârî Tefsir ve Mevlânâ Hâlid el-Bağdâdî'nin Mektubatındaki İşârî Tefsir Unsurları", *Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî ve Hâlidîliğin Bingöl ve Çevresi Üzerindeki Etkisi* (Ulusal Sempozyum) 04-05 Mayıs 2017, (Bingöl, 2017), 114-115. Adil Bor'un ise Bağdâdî'nin râbıtadaki yaklaşımının içtihadî ve kullandığı delillerin râbıtaya delâletlerinin de zannî olduğuna dair çekingen ifadeleri ve râbıta ispatının daha çok seçtiği âlimlerin görüşlerinin nakledilmesiyle temellendirildiğine ilişkin tespiti için bkz. "Mevlânâ Hâlid-i Nakşibendî Düşüncesinin Kur'ânî Referansları", *Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî ve Hâlidîliğin Bingöl ve Çevresi Üzerindeki Etkisi* (Ulusal Sempozyum) 04-05 Mayıs 2017, (Bingöl, 2017), 182-183.

[44] İmdat ve tasarruf, rûhânîyet üzerinden meydana gelen fayda ve eylemleri ifade etmek için kullanılmıştır. Rûhânîyet terimi, rûh sahibi kişinin manevî yönü için kullanılır ve o kişinin manevî şahsiyeti kastedilir. Bu manevî şahsiyet üzerinden ikinci şahısları faydalandırmak konusunda söz konusu şahsın herhangi bir ihtiyarî fiili söz konusu değildir. Çünkü Yakûb'un (a) suretinin Yûsuf'a (a) görünmesi hadisesinde, Yakûb'un (a) ihtiyarı söz konusu değildir. Eğer Yakûb'un (a) bu olaydan haberi olsaydı hasretlik çekmesine ve gözlerini kaybetmesine gerek kalmazdı.

[45] Akif Dursun, "Râbıtanın Tarihî Gelişimi, Tanımı ve Fıkhî Hükmü", *Sufiyye dergisi*, 10, (2021), 97, 106. Bkz. el-Bağdâdî, *Risâle fi'r-Râbıta* (Milli Kütüphane, Yazmalar Koleksiyonu, 6129/9), 54a; Muhammed Hâlid ez-Ziyâ ed-dîn Bağdâdî, *Risâletu'r-Rabıta ve'l-İstimdat mine'l-Evliya*, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüphanesi, Demirbaş No: 19 Hk 576/1, varak: 1b; Bahâ ed-dîn Hâlid b. Ahmed en-Nakşbendî eş-Şehrezûrî, *Risâle fî Hakki'r-Râbıta*, Erzurum İl Halk Kütüphanesi, Demirbaş no: 25 Hk 2316/7, varak: 64 (37b); Mehmed Fevzi Efendi, *Aynu'l-hakîka fî râbitati't-tarîka* [b.y. y.y., ts.], 6-7; Abdülhakîm Arvâsî, *Râbıta-i Şerife*, sdl. Necip Fazıl Kısakürek, 5. bsk., (İstanbul: Büyük Doğu Yayınları, 1994), 32; Esad Sahib, *Buğyetu'l-Vâcid*, 77-78; Dilaver Selvi - Kemal Yıldız- Enbiya Yıldırım- Ömer Yıldız, *Kur'an ve Sünnet Işığında Rabıta ve Tevessül*, (İstanbul: Umran Yayınları, 1415/1994), 27-28; Ferzende İdiz, *Şeyh Bahâuddîn Tâhâ el-İmâdî ve Tasavvufî Görüşleri*, (Ankara: Sonçağ Akademi, 2022), 157-158; Esad Sâhib Zade, *Mektûbâtu Hazret-i Mevlânâ Hâlid el-Musemma: Buğyetu'l-Vâcid*, 77-78; Mehmed Fevzi Efendi, *Aynu'l-hakîka fî râbitati't-tarîka,* 6-7.

[46] Esad Sahib, *Buğyetu'l-vâcid*, 77-78; Ömer Ziyâeddin Dağıstânî (1850-1920), *Tasavvuf ve Tarikatlarla İlgili Fetvalar*. çev. İrfan Gündüz- Yakup Çiçek. 3. Bsk., (İstanbul: Seha Neşriyat, 1992), 172; Muhammed Emin İrbili el-Kurdî (ö.1332/1914), Tenvîru'l-kulûb fi Muameleti Allami'l-Ğuyub, tahric: N. Emin el-Kurdî, itina: M. Hadi el-Mardinî, (Diyarbakır: Mektebetu Seyda, 1439/2018), 522; Muhammed Emin İrbili, Tenviru'l Kulub Tercümesi, çev. M. Ali Arslan, (Batman: Mütercim Kitap, 2016), 2/663.

[47] Bkz. Ebû Cafer İbn Cerir et-Taberî (ö.310/923), *Tefsiru't-Taberî: Câmiu'l-beyân an te'vili ayi'l-Kur'an*, thk. Abdullah b. Abdülmuhsin et-Türkî, Abdussened Hasan Yemame, 1. Bsk., (Kahire: Dâru Hecer, 2001/1422), 13/87-101; Ebû İshak İbrahim ez-Zeccâc (ö.311/923), *Meʿâni'l-kurʾân ve iʿrâbuh*, thk. Abdulcelîl Şelebî, 1. Bsk., (Beyrut: Âlemul-Kutub, 1408/1988), 3/101; Ebû Abdullah Muhammed el-Kurtubî (ö.671/1273), *el-Câmiʿ li-ahkâmi'l-Kur'ân*, thk. Abdullah b. Abdulmuhsin et-Türkî, 1. Bsk., (Beyrut: Muessesetu'r-Risale, 2006/1427), 11/312, 315, 317-318.

[48] Ebû'l-Ferec İbnu'l-Cevzî (ö.597/1201), Nesefî (ö.710/1310), Ebû Hayyân (ö.745/1344), Sâbûnî (1930-2021), Şa'râvî (1911-1998) ve Molla Huveyş Deyrezûrî (1398/1978) hikayeyi nakletmekte ve fakat reddetmektedirler. Krş. Dursun, *Tasavvuf Fıkıh İlişkisi*, 311.

[49] Hasan Kâmil Yılmaz, *Ana Hatlarıyla Tasavvuf ve Tarikatlar*, 30. Bsk., (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2020), 333.

yanındaymış gibi hareketlerini kontrol altına almaktadır. Yoksa burada mürşidin bedenen müridin yanında hazır olması veya ona müdahale etmesi kastedilmemektedir. Bu hayal ediş, müridin günah işlemesini engelleyen kendi zihinsel faaliyeti sonucu uyguladığı bir otokontrol sistemi olarak düşünülebilir.[50] Sûfîlerin bu teorilerine karşın âyette asla şu an uygulanmakta olan haliyle[51] râbıtanın meşruluğuna hiçbir delil bulunmamaktadır. Aksine Ehlisünnetin meşhur müfessirleri âyetteki "burhân" ifadesini şöyle izah etmişlerdir:

a- Bu, zina fiilinin haram olduğu hususundaki, Allah'ın hüccetinin ve zina edecek kimseye terettüp eden cezanın bilinmesidir.

b- Allahutaala, peygamberlerin nefislerini kötü huylardan temizlemiştir. Hatta Allah'ın, peygamberlerin yakın arkadaşlarının nefislerini bile, kötü huylardan temizlediği söylenebilir. Nitekim Cenab-ı Hak, "Ey ehl-i beyt, Allah sizden ancak kiri gidermek ve sizi tertemiz yapmak diler"[52] buyurmuştur. Binâenaleyh burada Hz. Yûsuf'un gördüğü bildirilen ilâhî burhândan maksad, peygamberler için güzel huyların tahakkuk etmesi, onları öyle kötü işlere yönelmekten alıkoyan hallerin hatırlatılmasıdır.[53]

c- Yûsuf (a), odanın tavanında, "Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, şüphesiz ki hayasızlıktır, kötü bir yoldur."[54] ayetini yazılı olarak gördü.

d- Bu, fuhşiyatı işlemeye mani olacak olan "nübûvvet"tir. Bunun delili, peygamberlerin, insanları kötülüklerden menetmek için gönderilmiş olmalarıdır. Dolayısı ile eğer peygamberler, kendileri her türlü kötülük ve fuhşa yönelirken, insanlara bunu yasaklamaya kalkışırlarsa, "Ey iman edenler, niçin kendinizin yapmadığı şeyleri söyleyip emrediyorsunuz?",[55] ayetinin muhtevasına girmiş olurlar."[56]

Bu tarz açıklamadan şöyle bir sonuç çıkartanlar olmuş: Allahutaala, rızasına mazhar olan sâlih kullarını, diğer kullarının yardımına ve irşadına alışagelmişin dışında yollarla sebep kılar. İmâm-ı Rabbânî'nin (ö.1034/1624) beyanına göre bu tür işlere sebep kılınan ehlullahın gördüğü bu işler, iradeli olabileceği gibi iradesiz de cereyan edebilir. Ona göre Allah, rızasının olduğu kullarına, razı olduğu diğer kulları ile alışılmışın dışında yardım ederek onları bu yardıma vesile kılmaktadır.[57]

Öte yandan bu âyeti, velîlerin tasarrufuna[58] ve râbıtaya delil gösterenlerden biri olan Bağdâdî (ö.1242/1827), özellikle Ehlisünnetten olmayan ve fakat bu çevrede de sözüne bakılan Zemahşerî'yi

---

[50] Taşpınar, *Tasavvufta Mürşid Râbıtası*, 34.

[51] Râbıtanın nihaî uygulama şekli şöyledir: a- Râbıtada (vird esnasında), nefesin kontrol altına alınması söz konusudur. Yani düzenli ve heyecansız bir nefes (solunum egzersizleri). b- Râbıtada belli bir oturuş biçimi bulunmaktadır. (Yogadaki lotus oturuşu gibi gözüken ters teverrük oturuşu). Rahat, dik ve elden geldiğince dengeli bir oturma biçimi. c- Râbıtada dikkatin belli bir noktada yoğunlaştırılması esastır. Yani konsantre olunacak bir nesne. d- Rûhsal ve fiziksel dinginlik. e- Ses, hareket ve ışık gibi rahatsız edebilecek şeylerden uzak bir yer. Bütün bunları yoga ile karşılaştırdığımızda, şunu tespit etmemiz mümkün olmaktadır: Yoga meditasyonu ile râbıta ritüeli arasındaki organik ilişkiyi ortaya koyan en güçlü kanıt *Nefes Kontrolü*'dür. Râbıtanın nihaî sistematiğini oluşturan Hâlid Bağdâdî'nin (ö.1242/1827), yoganın anavatanı Hindistan'da aldığı örtük ve gizemli eğitim de dikkate alındığında zihinsel, fiziksel ve mistik bir uygulama biçimi olan râbıtanın, büyük ölçekte İslâmî kavramlarla dizayn edilen yoganın İslâm'a uyarlanmaya çalışılmış şekli olduğu rahatlıkla anlaşılmış olmaktadır. Akman, "Yogadaki Meditasyon Örüntüsünün Râbıtadaki İzleri", 562, 567, 571-572, 578.

[52] Ahzab 33/33.

[53] Muhammed İmamoğlu, *İhya mı İmha mı? Tasavvufa Müslümanca Bir Bakış*, (Nuhbe Yayınevi, 2020), 315.

[54] İsrâ 17/32.

[55] Saff 61/2-3.

[56] Fahreddin er-Râzî, *Tefsiru Fahrî er-Râzî: et-Tefsîru'l-kebîr/ Mefâtîhu'l-gayb*, 1. Bsk., (Beyrut: Dâru'l-fikr, 1401/1981), 18/117-119. Ayrıca bkz. Salih b. Mehdî el-Makbilî, *el-İthâf li-Talebeti'l-Keşşâf /Keşşâf Sevenleree İthâf* (الإتحاف لطلبة الكشاف), el yazma, Katib: el-Elmai Muhammed b. Yahya b. Ali ez-Zari, sayfa adedi: 319, Nesih hattı, (1368), 128-129 (JPG- 72).

[57] İmâm-ı Rabbânî, *Mektûbât-ı Rabbânî (Ta'ribu'l-Mektûbât)*, Mektebetu'l-mahmûdiyye, (İstanbul: Enver Baytan Kitabevi, 1318), 1/252-253 (260. Mektûb).

[58] Tevhid inancı Allah tarafından yerine getirilmesi mümkün ihtiyaçların sadece O'ndan (c) istenmesini gerektirir. O'nun dışında bu ihtiyaçların herhangi bir aracı varlığa yöneltilmesi doğru değildir. Bu nedenle halk arasında göze çarpan şekliyle, ihtiyaçların giderilmesi, belalardan korunmak ve rızıklanmak talebi ile velî

kaynak göstererek[59] şu yanıltmaca açıklamayı[60] yapmıştır[61]: Rûhânî imdat ve tasarrufu, tefsirlerinde açıkça ifade edenlerden birisi de Keşşâf yazarıdır. Her ne kadar o, orta yolu bırakıp doğru yoldan inhiraf etmişse de söz konusu metni şu şekilde eserine almıştır: Yûsuf (a), (kadınla aynı odada kaldığı ve onun çirkin teklifiyle karşılaştığı zaman) "sakın, sakın" diye bir ses işitti. Yûsuf (a) bu sese aldırış etmedi. Sesi ikinci kere işitti, yine demini bozmadı. Üçüncü sefer "ondan yüz çevir!" diye bir ses daha işitti. Bu söz de kendisine tesir etmeyince Hz. Yakûb'un (a) sûreti -parmaklarının ucunu ısırır bir halde- Yûsuf'a (a) göründü. Ayrıca bu esnada Yûsuf'un (a) göğsüne eliyle vurduğu da ifade edilmiştir.[62]

Hâlbuki Bağdâdî'nin, burhân kelimesini "Yakûb'un (a) sûretinin görünmesi" şeklinde yorumlarken Zemahşerî'yi refere etmesi çok manidardır.[63] Sanki bakınız Muʿtezilî olan Zemahşerî bile buna inanıyor, siz nasıl inanmazsınız imasında bulunmaktadır. Oysaki Zemahşerî *böyle diyenler var* diyerek onları eleştirmek için yazmıştır. Oysa bunlar Keşşaf sahibinin sözünün hem önünü ve hem de sonunu kırparak ilme de ihanet etmişlerdir. Çünkü Zemahşerî'nin konuyla ilgili ayetin tefsirinin devamında aynen şu ifadeler bulunmaktadır: "Bu gibi görüş ve yorumlar, dinleri Allah'a ve peygamberlerine iftira

---

denilenlere müracaat etmek, tevessülde bulunmak onlara Allah gibi tasarruf edebilme niteliği vermek demeye gelir ki bu asla tasvip edilemez. Nitekim Allah (c), bu konuda yetkinin sadece kendisinde olduğunu (3/135; 35/3) belirtmektedir. Bkz. Mustafa Akman, "Kozmik İnsanlar/Ricâl'ul-Gayb", *II. Uluslararası El Ruha Sosyal Bilimler Kongresi Tam Metin Kitabı*, 9-11 Şubat 2018, Şanlıurfa, (2018), 21, 25, 29; Mustafa Akman, "Mahiyet ve Münasebet Perspektifinden İmâmet-Velâyet", *İslâmi Araştırmalar*, 3, (2022), 920, 929-930.

[59] Rıfat Okudan da "İnsanî Bir İnsiyak Olarak Râbıta", (Tasavvuf Dergisi, 4/10 (2003), 211) makalesinde benzer bir yanıltmaca yapmakta veya Keşşâf'ın kendisinden okumadan Bağdâdî'ye uyarak bir delil sunmaktadır ki böylece akademik ahlâka hiç uymayan bir amiyane davranış sergilemiş olmaktadır. Emannullah Polat sanki bu tutumu anlatıyormuş gibi şöyle demektedir: "Yaptığımız araştırmaya göre Mevlânâ Hâlid, rabıtayı Hz. Yusuf (a.s.)'ın durumuna benzetip açıklamaya çalışan ilk kişilerden olmasına rağmen, daha sonrakiler bu temsili eserlerine aldıkları halde kaynak göstermemişler ve konuyu şeriata uygunluk ciddiyetiyle ele almamışlardır." "İşârî Tefsir ve Mevlânâ Hâlid el-Bağdâdî'nin Mektubatındaki İşârî Tefsir Unsurları", 115.

[60] Feriduddin Aydın'a göre son derece câhilâne yazılan ve Hâlid Bağdâdî'nin ağzından uydurulduğu tahmin edilen bu mektuptaki tutarsızlıklardan biri de Zemahşeri'den yapılan alıntının, (belli bir yerde ve belki de maksatlı bir şekilde) kesilerek, Zemahşeri'nin kendi sözleriymiş gibi ona mal edilmesidir. Halbuki Zemahşeri, bu sözlerin sonunda "Bu ve benzeri ifadeler ancak haşviyecilere ve cebrîlere ait olabilir; Bunlar Allah'a ve elçilerine iftiradır!" diyerek bu yorumu yalanlamıştır. Üstelik râbıtanın icat edildiği tarihten yüzyıllar önce yaşamış bulunan Zemahşeri'nin, bu inanışı kanıtlayan bir şahit olarak gösterilmiş olması, mektubun ne olduğunu ortaya koymaktadır! Bkz. *Tarîkatta Râbıta ve Nakşbendîlik*, 73.

[61] Bağdâdî'nin tam ifadesi şöyledir: "Müfessirlerden birçoğu şâyet Rabbinin bürhânını görmeyeydi… âyetinin tefsîrinde, rûhânî olan tasarruf ve imdâdı (yardıma koşmayı) açıkça ifâde ettiler. Onlardan biri de i'tidâlden inhirâf etmesi ve de, -inkâr ve i'tizâl sıfatlarını üzerinde bulundurması ile berâber- Keşşâf Tefsîri sâhibi (Zemahşerî)dir (وَقَدْ صَرَّحَ بِالتَّصَرُّفِ وَالْإِمْدَادِ الرُّحَانِيَيْنِ جَمَاهِرُ الْمُفَسِّرِينَ فِيْ قَوْلِهِ تَعَالىٰ "لَوْلاَ اَنْ رَاٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ" وَمِنْهُمْ صَاحِبُ الْكَشَّافِ مَعَ انْحِرَافِهِ عَنِ الْاِعْتِدَالِ وَاتِّصَافِهِ بِالْاِنْكَارِ وَالْاِعْتِزَالِ).

[62] Taşpınar, *Tasavvufta Mürşid Râbıtası*, 33-34.

[63] Yukarıda belirttiğimiz gibi el-Bağdâdî'nin, söz konusu âyette geçen *burhân* kelimesini "Yakûb'un (a) sûretinin görünmesi" şeklinde tefsir eden ve bu tefsiri destekleyen birçok eser var iken, -bu tarz tefsiri inkâr etmesine rağmen- özellikle Zemahşerî'yi (ö.538/1143) tercih etmesi manidardır. Mektup, İstanbul'daki halifelerine hitaben yazılmıştır. Râbıtanın tarikatte bid'at olduğunu iddia ederek onu reddedenler İstanbul'da yaşayan ve İstanbul medreselerinde yetişmiş olan bazı ilim adamlarıdır. Bilinen bir gerçektir ki, Osmanlı medreselerinde Muʿtezile mezhebi mensubu olmasına rağmen İmam Zemahşerî'nin Keşşâf isimli eseri çeşitli şerh ve haşiyeleriyle birlikte en çok okutulan tefsirler arasında yer alır. Dolayısıyla râbıtayı reddeden ilim adamları, Zemahşerî'yi ve onun tefsirini gayet iyi bilmektedir. Buna rağmen Mevlânâ Hâlid, kaynak gösterirken onu zikretmeyi tercih etmiştir. Kanaatimizce, bu tercih ile râbıtayı reddeden ilim adamlarına şunu ifade etmek istemiştir: Âyette geçen burhân kelimesinin birçok tefsirde "Yakûb'un (a) sûretinin görünmesi" anlamına geldiği kat'î bir şekilde rivayet edilmiştir. Hatta bu tefsiri – itidal üzere olmayan- Zemahşerî bile, eserine alma ihtiyacı hissetmiştir. Özelikle Zemahşerî'yi zikretmiştir ki bu âyetin tefsirinde de Muʿtezilî düşüncelerinin tesirinin olabileceği ihtimali göz önünde bulundurulsun. Sonuç olarak, burhân'ın, "Yakûb'un (a) sûretinin görünmesi" anlamında olduğu ve bu rivayete göre bir ibare delâletinin söz konusu olduğu kesindir. O halde, bu rivayete göre Allahutaala, Yûsuf'a (a) babasının sûretini göstermekle manevî bir yardımda bulunmuştur.

atmaktan ibaret olan Haşvîlerin ve Cebriyecilerin uydurmalarıdır.[64] Ehl-i 'Adl ve't-Tevhid (Mu'tezile) ise -Allah'a hamd olsun ki- onların bu söylenti ve rivayetlerinden uzaktır. [65]

Esasen biraz düşünülse bu iddianın -Kur'an'ın bütünü bir yana- Yûsuf Sûresindeki şu âyetlere de aykırı olduğu görülür: *(Yakûb) onlardan yüz çevirdi. Vah Yûsuf'um vah!, dedi. Üzüntüden iki gözüne de ak düştü. Kederi içine gömülüydü.* (Yûsuf 12/84) Bu olay, Yûsuf'un, Mısır'a gelen kardeşlerinden Bünyamin'i, hırsızlık bahanesiyle alıkoymasından sonra olmuştu. Eğer Bünyamin'i Yûsuf'un alıkoyduğunu bilseydi Hz. Yakûb, böyle üzülür müydü? Şu hâlde âyet-i kerimedeki *burhân* ifadesini sırf râbıta için bir kanıt olarak ileri sürmek ya da hiçbir alâka yokken onu râbıta ile ilişkilendirmek ve hele bütün bunların ötesinde, râbıtayı meşrulaştırmak için bu âyeti delil göstermek, mahza bir cehalet ve suiistimal örneğidir.[66]

Ne var ki *Mecd-i Tâlid* yazarına göre de bu âyetin tefsirinde müfessirlerin büyük çoğunluğu manevî tasarruf ve rûhânî imdadın varlığını açıkça ortaya koymuşlardır. Ona göre Zemahşerî bile bu âyetteki râbıtaya olan işareti açıklamıştır.[67] Ancak burada müfessirin söylediğine zemin kaydırması yapılarak kelimenin tam anlamıyla bir manipülasyon uygulandığı görülmektedir. Kaldı ki Zemahşerî bu ayetin izahını yaparken râbıta kelimesini kullanmadığı gibi, buna doğrudan delâlet edecek bir beyanda da bulunmamıştır. Zira Zemahşerî'nin burada yaptığı açıklamalar, râbıta kavramına dolaylı yoldan delâlet edebilecek bazı yorumları "kile/قيل" ve "fussire/فسر" lafzıyla nakletmekten ibarettir.[68]

Keza Edirne Müftüsü Mehmed Fevzî Efendi (ö.1318/1901) de Hz. Muhammed ve sahabeler arasında olmasının yanı sıra daha önceki peygamberler arasında da râbıta ilişkisi olduğunu savunmaktadır. Bu iddiasını da yine Zemahşerî'den bahsi geçen âyeti aktararak delillendirmiştir. Böylece Hz. Yakûb, Hz. Yûsuf'a mürşidlik etmiş; Müftünün deyimiyle "rûhânî tasarruf" ve "nûrânî imdâd" gerçekleşmiştir.[69]

Ancak Yûsuf Sûresi'nde geçen *burhân*'ın Hz. Yakûb'un temessülü olduğu rivayetinin hiçbir şekilde, sonradan ihdas edilen ve dolayısıyla nebevî sünnette yeri olmayan râbıtaya dayanak gösterilmesi

---

[64] Müfessirin eleştirdiği hususlardan biri de Hz. Yûsuf kıssası ekseninde aktarılan rivayetlerdir. Zemahşerî, başka rivayetleri de naklettikten sonra bunların Allah'a ve onun seçkin elçisi Yûsuf'a iftira atmaktan başka bir şey olmadığını söyler. Gengil, "el-Keşşâf Tefsiri Özelinde Zemahşerî'nin Eleştirileri", 155.

[65] وفسر البرهان بأنه سمع صوتاً: إياك وإياها، فلم يكترث له، فسمعه ثانياً فلم يعمل به، فسمع ثالثاً : أعرض عنها فلم ينجع فيه حتى مثل له يعقوب عاضاً على أنملته. وقيل : ضرب بيده في صدره فخرجت شهوته من أنامله ... وهذا ونحوه مما يورده أهل الحشو والجبر الذين دينهم بهت الله تعالى وأنبيائه، وأهل العدل والتوحيد ليسوا من مقالاتهم ورواياتهم بحمد الله بسبيل Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/569, 571; Ebû'l-Kasım Mahmûd ez-Zemahşerî, *el-Keşşâf an hakâikı ğavâmizi't-tenzîl*, tahk. Adil Ahmet Abdulmevcud- Ali Muhammed Muavvaz, 1. Bsk., (Riyad: Mektebetu'l-Ubeykan, 1418/1998), 3/269.

[66] Muhammed İmamoğlu ifadesiyle: H. Bağdâdî (ö.1242/1826), özellikle Mu'tezilî Zemahşerî'yi (ö.538/1143) kaynak göstermektedir. Bu ayeti; hiç alâka yokken râbıta ile ilişkilendirmek ve hele râbıtayı meşrulaştırmak için Zemahşerî'yi alet etmek, ancak mezhep taassubu ve varisi olduğu meşrep sadatının beyanlarını kutsamak olabilir. Eğer başka bir sebep ve hedef yoksa. Esasen Bağdâdî, daha önce paylaştığım gibi Buhari'nin sahihinde bulunmayan bir hususu da ona atıfla, varmış gibi empoze etmişti. Doğrusu tasavvuf deyince aklıma gelen takva ve dürüstlüğe hiç yakışmadı bu. Demek ki her meşrebin mensuplarını kıyafetleri, gösterdikleri ahval, kullandıkları söylem ve haklarındaki yaygın kanaat üzerinden değil, ortaya koyduklarına, ilişkilerine, sergilediklerine ve polemiklerindeki dürüstlüğe bakıp dışarıdan bir gözlemci olarak görüp tanımak lazımmış. Bkz. İhya mı İmha mı?, 316.

[67] Haydarizâde İbrahim Fasih Efendi, *el-Mecdu't-tâlid fi menâkıbi'ş-Şeyh Hâlid*, (İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1292/1875), 105-108.

[68] Krş. Mahmud Ustaosmanoğlu, *Ruhu'l-Furkan Tefsiri*, (İstanbul: Siraç Kitabevi, 1991), 2/66-80; İrfan Gündüz, "Tasavvufî Bir Terim Olarak Râbıta", *Marmara Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7-10, (1989-1992), 256-270; Selvi vdğ., *Kur'an ve Sünnet Işığında Rabıta ve Tevessül*, 11-29.

[69] Esra Kurnaz, *Mehmed Fevzi Efendi'nin Tasavvuf Risâlelerinin İncelenmesi -râbıta ve kerâmet kavramları çerçevesinde-*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi, (Edirne, 2018), 43-44. A. Arvâsî ise şöyle demektedir: "Keşşaf sahibi İtizal - sünnet ehline aykırı yol üzerinde ve sapık meslekte bulunduğu halde öbür tefsircilerden ayrılmayıp, Bürhan kelimesinde onlarla birleşmiştir." Bkz. *Râbıta-i Şerife*, 36. "Bu ayetin tefsirinde ekseri müfessirler, Allah dostlarının tasarruf ve imdadını açıklamışlardır. Müfessirlerden Keşşaf, doğruluktan ayrıldığı ve mutezile mezhebinin görüşüyle vasıflandığı halde Yakup (aleyhisselâm)'ın ruhaniyetinin, şaşkınlığından parmaklarını ısırmış olduğu halde Yusuf (aleyhisselâm)'a gözükerek "o kadından sakın" dediğini açıklamıştır." Ustaosmanoğlu, *Ruhu'l-Furkan Tefsiri*, 2/65-66.

doğru değildir. Nitekim "burhân'ın Hz. Yakûb'un temessülü olduğu" iddiası, muhakkik müfessirler tarafından da kabul edilmemiştir.[70]

Sonuç

Hindistan'dan talim alarak öğrendiği râbıtayı meskûn olduğu coğrafyada yayabilmek adına Bağdâdî'nin ilgisiz ve zorlama başka delillerinin dışında Yûsuf 12/24. âyetin tefsirindeki açıklamalarıyla kurmaca bir isnatta bulunduğu ve takipçilerini yanılttığı anlaşılmaktadır. Maalesef takipçileri de onun bu aktarımına itibar ederek ilgili sözlü ve yazılı anlatımlarında kaynağın aslına bakmadan sıkça kullanmışlardır. Halbuki ilim ehlince az biraz incelemeyle râbıtanın, hemen her ilkesi ve boyutu ile ve bunların sağladığı konsantrasyonla yogadan mülhem ve hatta kopyalandığı anlaşılacaktır. Kaldı ki Hâlid'in yaşadığı dönemde bizzat kendisi de bu yönde suçlamalara maruz kalmıştır. Dolayısıyla bir geç dönem icadı olan râbıtanın meşruiyetini sağlamak adına sanal ve cımbızlama deliller icad etmek doğru değildir. Hele okuyucu ve takipçileri böylesi uygulamalarla yanıltmak hiç ahlâkî değildir. Zira Zemahşerî'nin ayetin tefsirinde "Bu gibi görüş ve yorumlar, dinleri Allah'a ve peygamberlerine iftira atmaktan ibaret olan Haşvîlerin ve Cebriyecilerin uydurmalarıdır." dediğini, takipçileri bilip anlamasa da analitik düşünen, dine dayandırılan uygulamaların kaynağını sorgulayan okuyucuların bulunduğunu atlamamak gerektir.

Bu itibarla tasavvufun gelişim sürecinin geç dönemlerde başlatılan *râbıta ibadeti*ni sistematize eden Bağdâdî'nin bu tutumu ilim ahlâkına mugayir gözükmekte; dolayısıyla düzeltilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Râbıtanın herkesçe muteber deliller bağlamında doğru veya yanlışlığı bir yana yanıltıcı temellere dayandırılması beraberinde birçok ilmî ve ahlâkî problemi de gösterse gerektir. Dolayısıyla ilgili kaynaklardaki yaygınlığına binaen ehl-i râbıta tarafından genel kabul gördüğü anlaşılan bu yanıltmaca isnadın tashihi icap etmektedir.

EK: el-Keşşâf'tan Yûsuf 12/24. Âyetin Tam Metin ve Çevirisi:

سورة يوسف (١٢): آية ٢٤

[٩٢٣] ولَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وهَمَّ بِها لَوْلا أنْ رَأى بُرْهانَ رَبِّهِ كَذلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ والفَحْشاءَ إنَّهُ مِن عِبادِنا المُخْلَصِينَ

همّ بالأمر إذا قصده وعزم عليه. قال:

هَمَمْتُ ولَمْ أفْعَلْ وكِدْتُ ولَيْتَنِي ... تَرَكْتُ عَلى عُثْمانَ تَبْكِي حَلائِلُهْ

ومنه قولك: لا أفعل ذلك ولا كيدًا ولا هما. أى ولا أكاد أن أفعله كيدًا، ولا أهم بفعله همًا، حكاه سيبويه، ومنه: الهمام وهو الذي إذا همّ بأمر أمضاه ولم ينكل عنه.

[٩٢٤] وقوله ولَقَدْ هَمَّتْ بِهِ معناه. ولقد همت بمخالطته وهَمَّ بِها وهمّ بمخالطتها لَوْلا أنْ رَأى بُرْهانَ رَبِّهِ جوابه محذوف، تقديره: لولا أن رأى برهان ربه لخالطها، فحذف، لأنّ قوله وهَمَّ بِها يدل عليه، كقولك: هممت بقتله لولا أنى خفت الله، معناه لولا أنى خفت الله لقتلته. **فإن قلت**: كيف جاز على نبىّ الله أن يكون منه هم بالمعصية وقصد إليها؟ **قلت**: المراد أنّ نفسه مالت إلى المخالطة ونازعت إليها عن شهوة الشباب وقرمه ميلا يشبه الهم به والقصد إليه، وكما تقتضيه صورة تلك الحال التي تكاد تذهب بالعقول والعزائم، وهو يكسر ما به ويردّه بالنظر في برهان الله المأخوذ على المكلفين من وجوب اجتناب المحارم، ولو لم يكن ذلك الميل الشديد المسمى همًا لشدّته لما كان صاحبه ممدوحا عند الله بالامتناع، لأن استعظام الصبر على الابتلاء، على حسب عظم الابتلاء وشدته.[71]

ولو كان همه كهمها عن عزيمة، لما مدحه الله بأنه من عباده المخلصين. ويجوز أن يريد بقوله وهَمَّ بِها وشارف أن يهم بها، كما يقول الرجل: قتلته لو لم أخف الله، يريد مشارفة القتل ومشافهته. كأنه شرع فيه

[٩٢٥] فإن قلت: قوله وهَمَّ بِها داخل تحت حكم القسم في قوله ولَقَدْ هَمَّتْ بِهِ أم هو خارج منه؟ **قلت**: الأمران جائزان، ومن حق القارئ إذا قدّر خروجه من حكم القسم وجعله كلاما برأسه أن يقف على قوله ولَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ويبتدئ قوله وهَمَّ بِها لَوْلا أنْ رَأى بُرْهانَ رَبِّهِ وفيه أيضا إشعار بالفرق بين الهمين.

---

[70] er-Râzî, *Tefsiru Fahrî er-Râzî*, 18/117-119; Muhammed Ebû Şehbe, *el-İsrâiliyat ve'l-Mevduat fi kutubi't-tefsir*, 4. Bsk., (Kahire: Mektebetu's-sünne, 1408), 220-225; Takıyyuddîn Ahmed İbn Teymiyye, *Mecmûu'l-Fetâvâ*, thk. Abdurrahmân b. Muhammed, (Medine: Mecmeu'l-Melik, 1425/2004), 10/297.

[71] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/565.

[٩٢٦] فإن قلت: لم جعلت جواب لولا محذوفًا يدل عليه هم بها، وهلا جعلته هو الجواب مقدما؟ **قلت**: لأن لولا لا يتقدم عليها جوابها، من قبل أنه في حكم الشرط، وللشرط صدر الكلام وهو مع ما في حيزه من الجملتين مثل كلمة واحدة، ولا يجوز تقديم بعض الكلمة على بعض. وأما حذف بعضها إذا دلّ الدليل عليه فجائز،

[٩٢٧] فإن قلت: فلم جعلت «لولا» متعلقة بهمّ بها وحده ولم تجعلها متعلقة بجملة قوله وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وهَمَّ بِها لأن الهمّ لا يتعلق بالجواهر ولكن بالمعاني، فلا بدّ من تقدير المخالطة والمخالطة لا تكون إلا من اثنين معا، فكأنه قيل: ولقد هما بالمخالطة لولا أن منع مانع أحدهما؟ **قلت**: نعم ما قلت،[72]

ولكنّ الله سبحانه وتعالى قد جاء بالهمين على سبيل التفصيل حيث قال وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وهَمَّ بِها فكان إغفاله إلغاء له، فوجب أن يكون التقدير. ولقد همت بمخالطته وهم بمخالطتها، على أنّ المراد بالمخالطتين توصلها إلى ما هو حظها من قضاء شهوتها منه، وتوصله إلى ما هو حظه من قضاء شهوته منها، لولا أن رأى برهان ربه، فترك التوصل إلى حظه من الشهوة، فلذلك كانت «لولا» حقيقة بأن تعلق بهمّ بها وحده،

[٩٢٨] وقد فسر همّ يوسف بأنه حل الهميان وجلس منها مجلس المجامع، وبأنه حل تكة سراويله وقعد بين شعبها الأربع وهي مستلقية على قفاها، **وفسر البرهان بأنه سمع صوتًا**: إياك وإياها، فلم يكترث له، فسمعه ثانيًا فلم يعمل به، فسمع ثالثًا: أعرض عنها، فلم ينجع فيه حتى مثل له **يعقوب** عاضا على أنملته. وقيل: ضرب بيده في صدره فخرجت شهوته من أنامله. وقيل: كل ولد **يعقوب** له اثنا عشر ولدًا إلا يوسف، فإنه ولد له أحد عشر ولدًا من أجل ما نقص من شهوته حين همّ، وقيل: صيح به: يا يوسف، لا تكن كالطائر: كان له ريش، فلما زنى قعد لا ريش له. وقيل: بدت كف فيما بينهما ليس لها عضد ولا معصم، مكتوب فيها وإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحافِظِينَ كِرامًا كاتِبِينَ فلم ينصرف، ثم رأى فيها ولا تَقْرَبُوا الزِّنى إِنَّهُ كانَ فاحِشَةً وساءَ سَبِيلًا فلم ينته، ثم رأى فيها واتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلى اللَّهِ فلم ينجع فيه، فقال الله لجبريل عليه السلام: أدرك عبدى قبل أن يصيب الخطيئة، فانحط جبريل وهو يقول: يا يوسف، أتعمل عمل السفهاء وأنت مكتوب في ديوان الأنبياء؟[73]

وقيل: رأى تمثال العزيز. وقيل: قامت المرأة إلى صنم كان هناك فسترته وقالت: أستحيى منه أن يرانا. فقال يوسف استحييت ممن لا يسمع ولا يبصر، ولا أستحيى من السميع البصير، العليم بذوات الصدور. **وهذا ونحوه مما يورده أهل الحشو والجبر الذين دينهم بهت الله تعالى وأنبيائه**، وأهل العدل والتوحيد ليسوا من مقالاتهم ورواياتهم بحمد الله بسبيل، ولو وجدت من يوسف عليه السلام أدنى زلة لنعيت عليه وذكرت توبته واستغفاره، كما نعيت على آدم زلته، وعلى داود، وعلى نوح، وعلى أيوب. وعلى ذى النون، وذكرت توبتهم واستغفارهم، كيف وقد أثنى عليه وسمى مخلصًا، فعلم بالقطع أنه ثبت في ذلك المقام الدحض، وأنه جاهد نفسه مجاهدة أولى القوّة والعزم، ناظرًا في دليل التحريم ووجه القبح، حتى استحق من الله الثناء فيما أنزل من كتب الأولين، ثم في القرآن الذي هو حجة على سائر كتبه ومصداق لها، ولم يقتصر إلا على استيفاء قصته وضرب سورة كاملة عليها، ليجعل له لسان صدق في الآخرين، كما جعله لجدّه الخليل إبراهيم عليه السلام، وليقتدى به الصالحون إلى آخر الدهر في العفة وطيب الإزار والتثبت في مواقف العثار، فأخزى الله أولئك في إيرادهم ما يؤدّى إلى أن يكون إنزال الله السورة التي هي أحسن القصص في القرآن العربي المبين ليقتدى بنبي من أنبياء الله، في القعود بين شعب الزانية وفي حل تكته للوقوع عليها، وفي أن ينهاه ربه بثلاث كرّات ويصاح به من عنده ثلاث صيحات بقوارع القرآن، وبالتوبيخ العظيم، وبالوعيد الشديد، وبالتشبيه بالطائر الذي سقط ريشه حين سفد غير أنثاه، وهو جاثم في مربضه لا يتحلحل ولا ينتهى ولا ينتبه، حتى يتداركه الله بجبريل وبإجباره.[74]

ولو أن أوقح الزناة وأشطرهم وأحدهم حدقة وأصلحهم وجهًا لقى بأدنى ما لقى به نبى الله مما ذكروا، لما بقي له عرق ينبض ولا عضو يتحرّك. فيا له من مذهب ما أفحشه، ومن ضلال ما أبينه

[٩٢٩] كَذلِكَ الكاف منصوب المحل، أى مثل ذلك التثبيت ثبتناه. أو مرفوعه، أى الأمر مثل ذلك لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ من خيانة السيد والفَحْشاءَ من الزنا إِنَّهُ مِن عِبادِنا المُخْلَصِينَ الذين أخلصوا دينهم لله، وبالفتح. الذين أخلصهم الله لطاعته بأن عصمهم. ويجوز أن يريد بالسوء. مقدّمات الفاحشة، من القبلة والنظر بشهوة، ونحو ذلك. وقوله مِن عِبادِنا معناه بعض عبادنا، أى: هو مخلص من جملة المخلصين. أو هو ناشئ منهم، لأنه من ذرية إبراهيم الذين قال فيهم إِنَّا أَخْلَصْناهُمْ بِخالِصَةٍ.[75]

---

[72] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/567.

[73] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/569.

[74] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/571.

[75] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/573. Ayrıca bkz. ez-Zemahşerî, *el-Keşşâf an hakâikı ğavâmizi't-tenzîl*, 3/267-270; ez-Zemahşerî, *Tefsir el-Keşşâf an hakâikı ğavâmizi't-tenzîl*, tahk. tahrc. Halil Hasun Şeyha, 3. Bsk., (Beyrut: Dâru'l-marife, 1430/2009), 510; Zemahşerî, el-Keşşâf ʿan hakâʾikı gavâmizi't-tenzîl ve ʿuyûni'l-ekâvîl fî vücûhi't-teʾvîl, yelihi erbau kutub: 1. el-İntisâf fî ma tedammenehû'l-Keşşâf mine'l-i'tizâl (İbnu'l-Müneyyir) 2. el-Kâfî eş-şâfî fî tahrîc-i ehâdîsi'l-keşşâf (İbn Hacer el-Askalân), 3. Haşiyetu Muhammed Ulyan (el-Merzuki), 4. Meşahidu'l-İnsaf ala Şevahidi'l-Keşşaf (Muhammed Ulyan), (Beyrut: Dâru'l-Kitâbi'l-Arabî, 1366/1947), 2/456-457; ez-Zemahşerî, *el-Keşşâf an hakâikı ğavâmizi't-tenzîl*, bizeylihi kitabanı: 1. el-İntisâf (İbnu'l-Müneyyir ö.683), 3. Haşiyetu Muhammed Ulyan (el-Merzuki), 1. Bsk., (Mısır: Mektebetu't-ticariyye'l-kubra (Matbaatu Mustafa Muhammed), 1354/1936), 2/249.

Gerçek şu ki kadın ona yönelip karar vermişti, o da ona yönelip karar vermişti. Rabbinin kesin kanıtını görmemiş olsaydı... Böylece, onu fenalıktan ve fuhuştan uzak tuttuk; çünkü o, (ihlâsı sayesinde) kurtarılan kullarımızdandı. 12/24.

[923] Hemme bi'l-emri yöneldi, karar verdi anlamına gelir. Şair şöyle demiştir:

İstedim; yapmadım, az kalsın yapıyordum. Keşke yapsaydım da Osman'ın ardından "Eşleri ağlıyor." denilmesini sağlasaydım

Yine bu, lâ ef'alü zâlike ve lâ keyden ve lâ hemmen (Onu yapmaya yaklaşmadım bile, onu yapmayı düşünmedim de.) sözün gibidir. Bu görüşü Sîbeveyhi nakletmiştir. el-Hemmâm kelimesi de buradan türemiştir ve bir işe karar verdiği zaman onu yerine getiren, ondan geri durmayan kimse anlamına gelir.[76]

[924] "Kadın ona yönelip karar vermişti." ifadesi, "Onunla birlikte olmaya karar vermişti." anlamında, "O da ona yönelip karar vermişti." ifadesi ise "O da onunla birlikte olmaya karar vermişti." anlamındadır. "Rabbinin kesin kanıtını görmemiş olsaydı…" ifadesinin cevabı hazfedilmiş olup, takdiri, "Rabbinin kesin kanıtını görmemiş olsaydı, onunla birlikte olurdu." şeklindedir. Zira "O da ona yönelip karar vermişti." ifadesi buna delâlet eder. Bu tıpkı, "Onu öldürmeye karar verdim, eğer Allah'tan korkmasaydım." ifadesi gibidir, zira bu ifadede, "Eğer Allah'tan korkmasaydım onu öldürürdüm." anlamı kastedilmektedir. Şayet "Allah'ın peygamberinden bir günaha karar verip ona yönelmek gibi bir fiilin sâdır olması nasıl caiz olabilir?" **dersen şöyle derim**: Burada maksat, Yûsuf'un nefsinin onunla birlikte olmayı arzu etmiş, gençlik şehveti ve şiddetli arzu ile hareket etmiş ve tıpkı kadının kendisine yönelmiş olmasına benzeyen ve hem aklı hem kararlılığı neredeyse yok edecek olan böyle bir durumun gerektirdiği bir meyil şeklinde kendisini ona doğru çekmiş olması, fakat Yûsuf Aleyhisselâm'ın bu kendisini kaplamış olan bu hali kırıp aştığı, haramlardan kaçınmanın gerekliliğine dair mükelleflerden alınmış olan söz ve kesin delil üzerinde düşünmek suretiyle bunu reddetmiş olduğudur. Eğer şiddeti sebebiyle hemm (karar verip yönelmek) olarak isimlendirilen bu aşırı meyil olmasaydı, o zaman bu meylin sahibinin Allah katında, o meyilden uzak durması sebebiyle övgüye mazhar olması söz konusu olmazdı, çünkü belalara karşı gösterilen sabrın büyüklüğü, belaların büyüklüğü ve şiddetine göredir.[77]

Eğer Yûsuf Aleyhisselâm'ın karar verip yönelmesi kadınınki gibi olsaydı, o zaman Allahutaala onu (ihlası sayesinde kurtarılan) ihlas sahibi kullardan olmakla övmezdi. Ayrıca "O da ona karar verip yönelmişti." ifadesi ile "Neredeyse ona karar verip yönelmek üzere idi." anlamının kastedilmiş olması da mümkündür. Bu durumda ifade tıpkı, "Onu öldürürdüm, eğer Allah'tan korkmasaydım." sözü gibi olur ki, bu sözde, öldürmeye yaklaşmak, bu fiili işlemesine ramak kalmak, adeta bu fiile başlamak kastedilir.

[925] Şayet "O da ona karar verip yönelmişti' ifadesi, âyetin başında yemin ifadesi olarak gelen 'Gerçek şu ki kadın ona yönelip karar vermişti.' ifadesinin kapsamına dâhil midir değil midir?" **dersen şöyle derim**: Her iki durum da mümkündür, okuyucunun bu ifadeyi kasemin kapsamı dışında tutup, kendi başına müstakil bir ifade olarak değerlendirmesi durumunda "Gerçek şu ki; kadın ona yönelip karar vermişti." ifadesinden sonra vakıf yapıp, daha sonra "O da ona karar verip yönelmişti, Rabbinin kesin kanıtını görmemiş olsaydı." şeklinde devam etmesi mümkündür. Yine bu durumda, iki farklı "karar verip meyletme" fiili arasındaki fark da vurgulanmış olmaktadır.

[926] Şayet "Neden لولا (…miş olsaydı) ifadesinin cevabının hazfedilmiş olduğunu ve 'O da ona karar verip yönelmişti.' ifadesinin bu hazfedilen cevaba delâlet ettiğini söyledin; böyle yapmak yerine, bu ifadenin doğrudan cevabın kendisi olup لولا (…miş olsaydı) ifadesinden önce gelmiş olduğunu söyleseydin olmaz mıydı?" **dersen şöyle derim**: Zira لولا (…miş olsaydı) ifadesi şart hükmünde olduğundan, cevabı kendisinden önce gelemez; çünkü şart ifadesinin cümlenin başında olması gerekir; çünkü لولا (ile kurulan şart cümlesi), içerdiği iki cümle ile birlikte tek bir kelime gibidir. Dolayısıyla, bir kelimenin bir kısmının diğer kısmından önce gelmesi caiz değildir. Ama kendisine delâlet eden bir ifadenin bulunması halinde bir kısmı hazfedilebilir.

[76] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/564.
[77] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/564.

[927] Şayet "Peki, neden لولا'nın sadece 'O da ona karar verip yönelmişti.' ifadesine taalluk ettiğini söyledin de bu ifadenin aynı zamanda 'Gerçek şu ki kadın ona yönelip karar vermişti.' ifadesine de taalluk ettiğini söylemedin. Zira hemm (karar verip yönelmek) cevherlere değil, anlamlara taalluk eder. Dolayısıyla da burada muhâlata (birlikte olma) ifadesinin takdir edilmesi zorunludur, muhâlata ise ancak iki kişiden birlikte sâdır olur. Bu durumda sanki 'O ikisi birlikte muhâlataya karar verip yönelmişlerdir. Eğer birini bir engel engellememiş olsaydı...' denilmiş olmaktadır?" **dersen şöyle derim**: Ne güzel söyledin![78]

Fakat Allahutaala "Gerçek şu ki kadın ona yönelip karar vermişti, o da ona karar verip yönelmişti." buyurarak, iki farklı "karar verip meyletme" fiili arasında ayrım yapmıştır. Bu sebeple, bu ayrımı görmezden gelmek, yok saymak anlamına gelir. Dolayısıyla, cümlenin takdirinin "Kadın Yûsuf ile birlikte olmaya karar vermişti, o da onunla bir olmaya karar verip yönelmişti." şeklinde olması, her iki muhâlatadan maksadın ise, "kadının ondan şehvetini gidermek suretiyle istediğini alması, onun da kadından şehvetini gidermek şeklindeki isteğini alması" fakat Yûsuf Aleyhisselâm'ın Rabbinin burhanını görmesi sayesinde onunla şehvetini gidermeyi terk etmiş olması" olması gerekmektedir. Bu sebeple, لولا (…miş olsaydı) ifadesi sadece وهَمَّ بِها (O da ona karar verip yönelmişti.) ifadesine taalluk edebilir.

[928] Yûsuf Aleyhisselâm'ın ona meyletmesi, uçkurunu çözüp cinsel ilişkiye girme konumuna gelmiş olması, kadın sırt üstü uzanmış olduğu halde onun pantolonunun kemerini çözüp uzvuyla avret mahalline temas etmiş olması şeklinde de tefsir edilmiştir. Yûsuf Aleyhisselâm'ın gördüğü "kesin delil" ise, onun "Sakın ha! Uzak dur!" şeklinde bir ses duyduğu, fakat buna aldırmadığı, bunun üzerine ikinci kez aynı sesi duyduğu ve yine aldırmadığı, üçüncüsünde de "Ondan yüz çevir!" şeklinde ses duyduğu, fakat yine aldırmadığı, sonunda **Yakup Aleyhisselâm'ın kendisine parmaklarını ısırır vaziyette göründüğü şeklinde tefsir edilmiştir**. Söylendiğine göre Yakup Aleyhisselâm eliyle onun göğsüne vurmuş, böylece şehveti parmaklarından dışarı çıkmıştır. Ayrıca söylendiğine göre; Yakup Aleyhisselâm'ın bütün çocuklarının on ikişer çocuğu olmuştur, sadece Yûsuf Aleyhisselâm'ın on bir çocuğu olmuştur, bunun nedeni ise, onun bu kadına yönelmiş olması sebebiyle şehvetinin eksilmiş olması imiş. Yine söylendiğine göre ona "Ey Yûsuf! Güzel tüyleri olup da zina edince tüyleri dökülen bir kuş olma!" diye seslenilmiş. Şu da söylenmiştir: (Tam o esnada) aralarında bilek ya da kolu olmayan bir omuz görünüvermiş, omuzun üzerinde de "Şüphesiz üzerinizde bekçiler var; değerli yazıcılar." **[İnfitâr 82/10-11]** yazılı imiş, fakat Yûsuf Aleyhisselâm buna rağmen vazgeçmemiş. Sonra orada "Zinaya yaklaşmayın! Zira o, yüz kızartıcı bir suçtur, yol olarak da, kötüdür." **[İsrâ 17/32]** yazılı olduğunu görmüş, yine vazgeçmemiş. Bu sefer de "Öyle bir günden sakının ki o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı tam olarak ödenecek, kimseye haksızlık edilmeyecek." **[Bakara 2/281]** yazılı olduğunu görmüş ama bu da onu vazgeçirmemiş. Ardından Allahutaala, Cebrail Aleyhisselâm'a, "Hataya düşmeden kuluma yetiş!" buyurmuş; Cebrail Aleyhisselâm "Ey Yûsuf! Peygamberler divanında yazılı olduğun halde tutup da sefihlerin, beyinsizlerin amelini mi işleyeceksin!?" diyerek önüne çıkmıştır.[79]

Yine, söylendiğine göre Yûsuf Aziz'in suretini karşısında görmüş, bir başka görüşe göre kadın kalkıp odadaki bir putu örtmüş ve "Bizi görmesinden haya ederim." demiş; bunun üzerine Yûsuf Aleyhisselâm "İşe bak! Sen görmeyen ve işitmeyen bir varlıktan haya ediyorsun, ama ben her şeyi gören, işiten, kalplerde gizli olanı dahi bilen Allah'tan haya etmiyorum!" demiş. **Bu gibi görüş ve yorumlar, dinleri Allah'a ve peygamberlerine iftira atmaktan ibaret olan Haşvîlerin ve Cebriyecilerin uydurmalarıdır**. Ehl-i 'Adl ve't-Tevhid (Mu'tezile) ise -Allah'a hamd olsun ki- onların bu söylenti ve rivayetlerinden uzaktır. Yûsuf Aleyhisselâm'dan en küçük bir hata sâdır olmuş olsaydı, tıpkı 'Âdem Aleyhisselâm'ın, Nûh Aleyhisselâm'ın, Dâvûd Aleyhisselâm, Eyyûb Aleyhisselâm ve Zünnûn [Yûnus] Aleyhisselâm'ın hataları kınanıp tövbeleri zikredilmiş olduğu gibi onun hatası da kınanır ve tövbesi, istiğfarı zikredilirdi. Kaldı ki, Allahutaala Yûsuf Aleyhisselâm'a övgüde bulunmuş, onu 'ihlası sayesinde kurtarılmış biri' olarak isimlendirmiş; böylece onun ayakların kaydığı bu makamda sabit durduğu, karşı karşıya kaldığı fiilin haramlığına dair delile ve o fiilin çirkinliğine bakarak, güç ve kararlılık sahiplerinin yaptığı gibi nefsine karşı cihad ettiği ve neticede Yüce Allah'ın hem evvelkilerin kitaplarındaki övgüsüne hem de onların tasdik edicisi ve delili olan

[78] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/566.
[79] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/568.

Kur'ân'daki övgüsüne mazhar olduğu kesin olarak bilinmiştir. Nitekim Allahutaala Kur'ân'da Yûsuf Aleyhisselâm'ın kısasını (kısaca anlatmakla yetinmeyip) teferruatı ile anlatmış, atası İbrâhim Aleyhisselâm'a yaptığı gibi onun da sonrakiler arasında sadakati ile anılması ve zamanın sonuna kadar iffet, namus ve sürçme noktalarında sebat ve kararlılık gösterme konusunda sâlihlere örnek olması için tam bir portresini çizmiştir. **Oysa bu kimseler öyle rivayetler, öyle söylentiler nakletmektedirler** ki, bu söylenti ve rivayetlerden çıkan neticeye göre sanki Allah'ın -apaçık Arapça kitabı olan Kur'ân'daki- en güzel kıssasını içeren bu sureyi indirmekteki amacı, peygamberlerinden birini; zinakâr bir kadının avret mahalline oturup tenasül uzvunu temas ettirme, önüne çöküp uçkurunu çözme konusunda insanlara örnek göstermek olmaktadır! Yine bu söylenti ve rivayetlerden çıkan neticeye göre sanki Allah'ın peygamberi bu çirkin durumda iken Rabbi kendisini Kur'ân âyetlerinden oluşan uyarılarla üç kez uyardığı, katından kendisine çok büyük bir uyarı ve azarlama nidaları ile seslendiği, eşinden başkasıyla temasta bulunduğu için tüyleri dökülen kuş misalini vererek onu uyardığı halde o yine de hiç aldırmamış, yapmak üzere olduğu işten vazgeçmeye zinhar yanaşmamış, neticede Allah âcilen Cebrail'i gönderip kendisine cebren engel olmuştur.[80]

En arsız ve beter bir zinakârın bile, en yüzsüz bir ahlâksızın bile, -Allah'ın peygamberinin karşılaştığı söylenen bu uyarıların en küçüğüne dahi muhatap olmuş olsa- titremedik uzvu, heyecan ve ürpertiden şişmedik damarı kalmaz!.. [Fakat **gel gör ki bu rivayetlere göre** Allah'ın peygamberi bütün bu uyarılara aldırış bile etmemiştir!] Bu ne kadar çirkin bir mezhep, ne kadar açık seçik bir sapkınlıktır böyle!..

[929] كَذٰلِكَ (Böylece) ifadesindeki Kâf nasp mahallinde olup anlam "İşte bu sebat gibi onu sabit kıldık." şeklindedir. Ya da Kâf merfû' olup anlam "Durum işte bunun gibidir." şeklindedir. "Onu fenalıktan" efendisine ihanet etmekten "ve fuhuştan" yani zinadan "uzak tuttuk; çünkü o, (ihlâsı sayesinde) kurtarılan kullarımızdandı." الْمُخْلَصِينَ kelimesi (Lâm'ın kesresi ile okunduğunda); "Dinlerini Allah'a halis kılan kimselerdendi." Anlamına; fetha ile okunduğunda ise "İtaati sebebiyle Allah'ın kendilerini koruyup muhafaza ettiği, böylece kurtarmış olduğu kimselerdendi." anlamına gelir. السوء (fenalık) kelimesi ile fuhşun ön fiillerinden olan şehvetle bakma, öpme ve benzeri şeylerin kastedilmiş olması da mümkündür. "Kullarımızdan" ifadesi, "O kurtarılmış olan kullarımızdan biri idi." ya da "Onların neslindendi." anlamına gelir. Zira Yûsuf Aleyhisselâm, haklarında Yüce Allah'ın "Biz onları muazzam bir ihlas ile halis kıldığımız, o Âhiret yurdunu düşünen kimseler kılmıştık." **[Sâd 38/46]** buyurduğu İbrâhim zürriyetinden idi.[81]

*KAYNAKÇA

Akman, Mustafa, "İtikadî Mezhepler ve Fırkalar Bağlamında Tasavvuf ve Sûfîlik'in Yeri", *Dicle Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, XXV/2, (2022), 334-373.

Akman, Mustafa, "Mahiyet ve Münasebet Perspektifinden İmâmet-Velâyet", *İslâmi Araştırmalar*, 3, (2022), 911-933.

Akman, Mustafa, "Kozmik İnsanlar/Ricâl'ul-Gayb", *II. Uluslararası El Ruha Sosyal Bilimler Kongresi Tam Metin Kitabı*, 9-11 Şubat 2018, Şanlıurfa, (2018), 21-31.

Akman, Mustafa, "Yogadaki Meditasyon Örüntüsünün Râbıtadaki İzleri", ISARC: 6. Uluslararası Sosyal Bilimler ve İnovasyon Kongresi, 25-26 Şubat 2023, (Ankara: Congress Book, 2023), 560-582.

Akman, Mustafa, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları: İçerik ve Özellikleri*, İstanbul: Ensar Neşriyat, 2019.

Algar, Hamid, "Hâlid el-Bağdâdî", (İstanbul: DİA, 1997), 15/283-285.

Algar, Hamid, "Hâlidiyye", (İstanbul: DİA, 1997), 15/295-296.

Algar, Hamid, "Nakşibendiyye", (İstanbul: DİA, 2006), 32/335-342.

[80] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/570.
[81] Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*, 3/572.

Altay, Şeyma, “Mezhep Mensubiyetinin Kur’ân Yorumlarına Yansıması -Keşşâf Tefsiri’nde Mezhebî Eleştiriler-”, *İslam ve Yorum III: Din, Bilim ve Medeniyet* (Prof. Dr. Fuat Sezgin Anısına), III, (2019), 185-196.

Altay, Şeyma, “Mu’tezilî Müfessir Zemahşerî’nin Tasavvufa Yaklaşımı”, *Dergiabant: Abant İzzet Baysal Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, IX/1, (2021), 518-542.

Arvâsî, Abdülhakîm, *Râbıta-i Şerife*, sdl. Necip Fazıl Kısakürek, 5. bsk., İstanbul: Büyük Doğu Yayınları, 1994.

Aydın, Feriduddin, *Tarîkatta Râbıta ve Nakşbendîlik*, İlaveli 4. Bsk., İstanbul: Tevhid Basım Yayın, 2018.

Bayancuk, Halis (Ebu Hanzala), *Tasavvuf: Tanımı/Menşei/İslamla İlişkisi*, 1. Bsk., İstanbul: Tevhid Basım Yayın, 2020.

Bayındır, Abdülaziz, *Kur’ân Işığında Tarikatçılığa Bakış*, 8. Bsk., İstanbul: Süleymaniye Vakfı Yayınları, 2015.

Bor, Adil, “Mevlânâ Hâlid-i Nakşibendî Düşüncesinin Kur’ânî Referansları”, *Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî ve Hâlidîliğin Bingöl ve Çevresi Üzerindeki Etkisi* (Ulusal Sempozyum) 04-05 Mayıs 2017, (Bingöl, 2017), 179-191.

Buehler, Arthur, “Mevlâna Hâlid ve Şah Ğulâm Ali (Abdullah Dehlevî)”, çev. Mehmet Atalay, *Usûl: İslam Araştırmaları*, 16, (2011), 111-134.

Büyükkara, Mehmet Ali, *Çağdaş İslâmî Akımlar*, 8. Bsk., İstanbul: Klasik Yayınları, 2019.

Dağıstânî, Ömer Ziyâeddin, *Tasavvuf ve Tarikatlarla İlgili Fetvalar*, çev. İrfan Gündüz- Yakup Çiçek, 3. Bsk., İstanbul: Seha Neşriyat, 1992.

Devvânî, Celâleddin, *Akaid-i Adudiyye Şerhi*, çev. Mustafa Akman, Batman: Mütercim Yayınları, 2021.

Durmuş, Mehmed, “Rabıta-i Şerife’ye Kur'âni bir Yaklaşım”, Ercümend Özkan, *Tasavvuf ve İslam*. 2. Bsk., (Ankara: Anlam Yayınları, 1996), 187-199.

Dursun, Akif, “Râbıtanın Tarihî Gelişimi, Tanımı ve Fıkhî Hükmü”, *Sufiyye dergisi*, 10, (2021), 83-129.

Dursun, Akif, *Tasavvuf Fıkıh İlişkisi*, İstanbul: Marmara Üniversitesi, Doktora Tezi, 2020.

Ebû Abdullah Muhammed el-Kurtubî, *el-Câmi‘ li-ahkâmi'l-Kur'ân*, thk. Abdullah b. Abdulmuhsin et-Türkî, 1. Bsk., Beyrut: Muessesetu’r-Risale, 2006/1427.

Ebû İshak İbrahim ez-Zeccâc, Meʿâni’l-kurʾân ve iʿrâbuh, thk. Abdulcelîl Şelebî, 1. Bsk., Beyrut: Âlemul-Kutub, 1408/1988.

Ebû Şehbe, *el-İsrâiliyat ve’l-Mevduat fi kutubi’t-tefsir*, 4. Bsk., Kahire: Mektebetu’s-sünne, 1408.

Ebû'l-Abbas Takıyyuddin Ahmed İbn Teymiyye (ö.728/1328), Mecmûu’l-Fetâvâ: Kitâbu ilmi's-sulûk, cem ve tertib: Abdurrahman b. Muhammed b. Kasım, Medine: Mecmau Melik Fahd, 1425/2004.

Emannullah Polat, “İşârî Tefsir ve Mevlânâ Hâlid el-Bağdâdî’nin Mektubatındaki İşârî Tefsir Unsurları”, Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî ve Hâlidîliğin Bingöl ve Çevresi Üzerindeki Etkisi (Ulusal Sempozyum) Bingöl 04-05 Mayıs (2017), 97-120.

Esad Sâhib Zade, Muhammed, *Mektûbâtu Hazret-i Mevlânâ Hâlid el-Musemma: Buğyetu’l-Vâcid*, i'tena bihi: Muhammed Hadi eş-Şemrahî el-Mardinî. 1. Bsk., Diyarbakır: Mektebetu Seyda, 2012/1433. https://ia804609.us.archive.org/14/items/2021_20211217/2021.pdf

Gengil, Veysel, “"Okunması Caiz Değildir" Fetvasına Rağmen Keşşâf Adlı Tefsirin Günümüze Ulaşmasının Nedenleri”, *İslâm Düşüncesinde Eleştiri Kültürü ve Tahammül Ahlâkı- III*: (M. XII.-XIX. Yüzyıl Arası), (2021), 759-770.

Gengil, Veysel, “el-Keşşâf Tefsiri Özelinde Zemahşerî’nin Eleştirileri”, *Mütefekkir: Aksaray Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, VIII/16, (2021), 135-164.

Gündüz, İrfan, “Tasavvufî Bir Terim Olarak Râbıta”, *Marmara Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7-10, (1989-1992), 243-274.

Hâlid el-Bağdâdî, *Risâle fi’r-Râbıta*, Ankara: Milli Kütüphane, Yazmalar Koleksiyonu (MKYK), 06 Mil Yz A 6129/9, Varak Sayısı: 53b-58a. (DVD No: 362, İstinsah Tarihi: 1239/ 1824).

Hâlid, Bahâ ed-dîn b. Ahmed en-Nakşbendî eş-Şehrezûrî, *Risâle fî Hakki'r-Râbıta*, Erzurum İl Halk Kütüphanesi, Demirbaş no: 25 Hk 2316/7, varak: 61a-71a.

Hâlid, Muhammed ez-Ziyâ ed-dîn Bağdâdî, *Risâletu'r-Rabıta ve'l-İstimdat mine'l-Evliya*, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüphanesi, Demirbaş No: 19 Hk 576/1, varak: 1a-3a.

Haydarizâde, İbrahim Fasih Efendi, *el-Mecdu’t-tâlid fi menâkıbi’ş-Şeyh Hâlid*, İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1292/1875.

İbnu'n-Nedim, Ebû'l-Ferec, *el-Fihrist*, Mısır: Mektebetu’t-ticariyye’l-kubra (Mustafa Muhammed, Matbaatu’r-rahmaniyye), 1348/1930.

İdiz, Ferzende, *Şeyh Bahâuddîn Tâhâ el-İmâdî ve Tasavvufî Görüşleri*, Ankara: Sonçağ Akademi, 2022.

İmâm-ı Rabbânî Ahmed Fârûkî Serhendî, *Mektûbât-ı Rabbânî (Ta‘ribu'l-Mektûbât)*, Mektebetu’l-mahmûdiyye, İstanbul: Enver Baytan Kitabevi, 1318 (Kenarında Hüseyin Devserî’nin *er-Rahmetu’l-hâbita fi tahkîk’ir-râbita* bulunmaktadır*).*

İmamoğlu, Muhammed, *İhya mı İmha mı? Tasavvufa Müslümanca Bir Bakış*, Nuhbe Yayınevi, 2020.

İrbili el-Kurdî, Muhammed Emin, Tenvîru’l-kulûb fi Muameleti Allami’l-Ğuyub, tahric: N. Emin el-Kurdî, itina: M. Hadi el-Mardinî, Diyarbakır: Mektebetu Seyda, 1439/2018.

İrbili, Muhammed Emin. Tenviru'l Kulub Tercümesi, çev. M. Ali Arslan, Batman: Mütercim Kitap, 2016.

Kılıç, Rüya, “Osmanlı Devleti’nde Yönetim-Nakşibendi İlişkisine Farklı Bir Bakış: Hâlidî Sürgünleri”, *Tasavvuf Dergisi*, VII/17, (2006), 103-119.

Kurnaz, Esra, *Mehmed Fevzi Efendi'nin Tasavvuf Risâlelerinin İncelenmesi -râbıta ve kerâmet kavramları çerçevesinde-*, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne, 2018.

Mehmed Fevzi Efendi, b. Ahmed et-Tavâsî (Edirne Müftüsü), *Aynu’l-hakîka fî râbıtati’t-tarîka*, [y.y., t.y. ts.].

Nedvî, Abdu’l-Bârî, *Kitap ve Sünnetin Ruhuna Göre Tasavvuf ve Hayat*, çev. Mustafa Ateş, Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi, 1998.

Nedvî, Ebû'l Hasen Ali, *Müceddid-i Elfisâni İmam-ı Rabbânî*, çev. Yusuf Karaca, İstanbul: Kayıhan Yayınları, 2005.

Okudan, Rıfat, “İnsanî Bir İnsiyak Olarak Râbıta”, *Tasavvuf Dergisi*, 4/10 (2003), 201-218.

Önal, Recep, “Zemahşerî (1144)”, *İslam’ın Akılcıları Mu’tezilî Öncüler*, edt. Mehmet Azimli, Özden Kanter, (İstanbul: Mana Yayınları, 2021), 486-487.

Öngören, Reşat, "Tâceddin b. Zekeriyyâ", (İstanbul: DİA, 2010), 39/342-343.

Özek, Ali, "el-Keşşâf", (Ankara: DİA, 2022), 25/329-330.

Öztürk, Mustafa- M. Suat Mertoğlu, "Zemahşerî", (İstanbul: DİA, 2013), 44/235-238.

Râzî Fahreddin, *Tefsiru Fahrî er-Râzî: et-Tefsîru’l-kebîr/ Mefâtîhu’l-gayb*, 1. Bsk., Beyrut: Dâru’l-fikr, 1401/1981.

Râzî, Fahreddîn, “İtikâdâtu Fırakı’l-Müslimîn ve’l-Müşrikîn”, çev. Faruk Sancar, *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, IX/2, (2009), 235-274.

Salih b. Mehdî el-Makbilî, *el-İthâf li-Talebeti'l-Keşşâf /Keşşâf Takipçilerine İthâf* (الإتحاف لطلبة الكشاف), el yazma, Katib: el-Elmai Muhammed b. Yahya b. Ali ez-Zari, sayfa adedi: 319, Nesih hattı, (1368), 128-129 (JPG- 72) [Cumhuriyetu'l-Arabiyye el-Yemeniyye, Vezaretu'l-adl, el-Ma'hedu'l-ali lil-kadai, (min müsahemati'l-ma'hadi fi tab'i ve tasviri ve hıfzı kutubi't-turas), rakamu kitabı'l-matbu/el-musavvar: 96 (1410/1990)].

Sancar, Faruk, "İtikadatu Firaki'l-Muslimin ve'l-Müşrikin ve el-Milel ve'n-Nihal Literatüründeki Yeri", *Kelam Araştırmaları Dergisi [Kader]*, VII/1, (2009), 131-148.

Sarmış, İbrahim, *Tasavvuf ve İslâm*. 7. Bsk., İstanbul: Ekin Yayınları, 2014.

Seksekî, Ebû'l-Fazl, *el-Burhân fî ma'rifeti 'aḳâidi ehli'l-edyân*, thk. Bessâm Alî Selâme el-Amûş, Zerka/Ürdün: Mektebetu'l-Menâr, 1417/1996.

Selvi, Dilaver- Kemal Yıldız- Enbiya Yıldırım- Ömer Yıldız, *Kur'an ve Sünnet Işığında Rabıta ve Tevessül*, İstanbul: Umran Yayınları, 1415/1994.

Selvi, Dilaver, "Tasavvuf Metodu Olarak Râbıta", İstanbul: Semerkand Yayıncılık, 2016.

Selvi, Dilaver, *Meşhur Tefsir Literatüründe Tasavvufa Bakış*, Marmara Üniversitesi, Doktora Tezi, 1996.

Taberî, Ebû Cafer İbn Cerir, *Tefsiru't-Taberî: Câmiu'l-beyân an te'vili ayi'l-Kur'an*, thk. Abdullah b. Abdülmuhsin et-Türkî, Abdussened Hasan Yemame, 1. Bsk., Kahire: Dâru Hecer, 2001/1422.

Taşpınar, Kadir, Tasavvufta Mürşid Râbıtası, Rize: Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 2010.

Uludağ, Süleyman, "Abdullah ed-Dihlevî", (İstanbul: DİA, 1988), 1/ 94-95.

Uludağ, Süleyman, "Hâlidiyye", (İstanbul: DİA, 1997), 15/296-299.

Ustaosmanoğlu, Mahmud, *Ruhu'l-Furkan Tefsiri,* (Cübbeli Ahmet Ünlü, Mehmet Talû, A. Fikri Doğan, Abdullah Evenser, Hızır Ali Muradoğlu, Bayram Ali Karamustafaoğlu) İstanbul: Siraç Kitabevi, 1991.

Yıldırım, Ahmet, *Tasavvufun Temel Öğretilerinin Hadislerdeki Dayanakları*, 3. Bsk., Ankara: Diyanet Vakfı Yayınları, 2013.

Yıldız, Abdulvahap, "Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî'nin Şiirlerinde Şâh Abdullah-i Dihlevî Sevgisi", *Harran Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 22/38, (2017), 187-203.

Yıldız, Kemal, "Zâhir-Bâtın Dayanışması: Mutasavvıf Mevlânâ Hâlid ile Fakîh İbn Âbidîn Örneği", *Tasavvuf Dergisi*, VI/15, (2005), 123-136.

Yılmaz, Hasan Kâmil, *Ana Hatlarıyla Tasavvuf ve Tarikatlar*, 30. Bsk., İstanbul: Ensar Neşriyat, 2020.

Yılmaz, Niyazi, *Ebu'l-Fazl Abbas Bin Mansur et-Terimi es-Sekseki'nin Hayatı "el-Burhan fi Ma'rifeti Akaidi Ehl-i'l-Edyan" Adlı Eseri ve İslam Mezhepleri Tarihi Açısından Önemi*, Iğdır Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Iğdır, 2019.

Zemahşerî, Ebû'l-Kasım Mahmûd, *el-Keşşâf an hakâikı ğavâmizi't-tenzîl ve uyûni'l-ekâvîl fî vücûhi't-te'vîl*, tahk. Adil Ahmet Abdulmevcud- Ali Muhammed Muavvaz, 1. Bsk., Riyad: Mektebetu'l-Ubeykan, 1418/1998.

Zemahşerî, *Keşşâf Tefsiri (Metin-Çeviri)*: El-Keşşâf 'An Haka'ıkı Ğavâmidı't-Tenzîl ve 'Uyûni'l-Ekavîl Fî Vucûhi't-Te'vîl, çev. Abdulaziz Hatip vdğ., editör: Murat Sülün, İstanbul: Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Yayınları, 2017.

SALİH B. MEHDÎ el-MAKBİLÎ (ö.1108/1696) VE DÜŞÜNCE DÜNYASI

SALEH B. MAHDI al-MAQBILI (d.1108/1696) AND THE WORLD OF THOUGHT

Doç. Dr. Mustafa AKMAN

Hakkari Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi,

Kelâm ve Mezhepler Tarihi, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6675-1315

Özet

Yemen'de doğan Salih b. Mehdî el-Makbilî, çeşitli dinî ilimlerde yetişerek adını duyurdu. Edindiği birikimle herhangi bir mezhebe taklidi terk eden Makbilî, akaid ve fıkıh konularında kendi anlayış ve ictihâdına tâbi oldu. Taklid taraftarlarını eleştirmesi yüzünden Yemen ulemasıyla arasındaki tartışmalar nedeniyle Mekke'ye göç etti. Taklid konusundaki tavrı ve Mekke ulemasından bazılarını eleştirmesi sebebiyle burada da sıkıntılar yaşadı. Buradaki ulemanın kendisini zındıklıkla suçlayarak Osmanlı sultanına şikâyeti sebebiyle yapılan teftiş sonucunda ithamın yersiz olduğu anlaşıldı.

Islahatçı kimliğiyle tanınan Makbilî; İslâm dininden başka mezhebi bulunmadığını, İslâm'dan ve Hz. Peygamber'e intisaptan başka bir şeye razı olamayacağını ifade etmiştir. Belli bir mezhebi merkeze alıp böylelikle Kitap ve Sünnet'i ikinci derecede görmeyi şiddetle eleştiren Makbilî, ictihâd kapısının kapandığını söyleyenleri, Kitap ve Sünnet'i anlama yolunu kapatarak bunları delil olmaktan çıkarmakla itham etmiştir. Müteahhirîn devri uleması içinde kendisi gibi düşünen ve belli bir mezhebe bağlılığı reddeden bir kimseyi görmediğini söyleyen Makbilî, ilmî mevkilerini de kabul ettiği Ebû Hanîfe, Buhârî, Ahmed b. Hanbel, Gazzâlî, Fahreddin er-Râzî ve İbn Teymiye gibi birçok âlime tenkitler yöneltmiştir. Muhyiddin İbnu'l-Arabî'yi "sapık ve saptıran" diye niteleyerek tenkit eden Makbilî, vahdet-i vücûd felsefesine de son derece karşı olmuştur.

Makalemizde, XIX ve XX. yüzyıllarda İslâm dünyasında görülen ıslahçı söylemin önemli habercilerinden biri olarak dikkat çeken Makbilî'yi, yetiştiği dinî ve siyasî ortamı, düşünce dünyasını ve eserlerini; kendi eserleri ve hakkında yazılmış çalışmalardan hareketle tanıtmayı düşünüyoruz. Bu şahsiyet hakkında Türkçede -bazı yazılarda satır aralarında veya atıflar dışında- müstakil bir çalışmanın bulunmaması, makalemize ayrı bir değer kazandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kelâm, Makbilî, Mezhep, Taklid, Eleştiri.

Abstract

Born in Yemen, Salih b. Mahdi al-Makbili became famous by being educated in various religious sciences. Makbilî, who abandoned imitation of any sect with the knowledge he gained, followed his own understanding and ijtihad on the issues of creed and fiqh. He immigrated to Mecca due to quarrels with the Yemeni ulama because of his criticism of the followers of taqlid(imitation). He also had problems here because of his attitude towards taqlid and his criticism of some of the Meccan ulama. As a result of the inspection made due to the complaint of the ulema here to the Ottoman sultan by accusing him of being heretical, it was understood that the accusation was unfounded.

Makbili, known for his reformist identity, said that he has not have any sect other than the religion of Islam. He stated that he could not consent to anything other than involvement with the Prophet. Makbilî, who strongly criticizes the centralization of a certain sect and thus seeing the Book (Quran) and Sunnah as secondary sources, accuses those who say that the door of ijtihad is closed, by blocking the way of understanding the Book and Sunnah and removing them as evidence. Saying that he did not see anyone among the scholars of the Muteahhir's era who has thought like himself and refused to adhere to a particular sect, Makbili criticized many scholars such as Abu Hanife, Bukhari, Ahmed b

Hanbal, Gazzali, Fahreddin er-Razi and Ibn Taymiyya, whom he also accepted serious scientific positions. Criticizing Muhyiddin Ibnu'l-Arabi “as heretic and as a director to heretical ideas", Makbili was also extremely opposed to the philosophy of unity of existence.

Drawing attention as one of the important forerunners of the reformist discourse has seen in the Islamic world in the XIX and XX. centuries, Makbili ın this paper, we intend to introduce Makbilî, who is not well known in our country, his world of thought and the aforementioned work, based on his own works and studies written about him.

Keywords: Kalam, Makbili, Sect, Taqlid (Imitation), Criticism.

Makbilî’nin Hayatı

Salih b. Mehdî el-Makbilî[1] el-Kevkebânî (صالح بن مهدي المَقْبِلِي الكوكباني اليمني) 1047/1637 yılında Yemen’de Kevkebân’a bağlı Makbil köyünde doğdu. Sülâ/ثلا ’da yetişen Makbilî, hem burada hem de Şibâm ile Kevkebân ve 1077/1666’da gittiği San‘a'da Muhammed b. İbrahim b. Mufaddal, Ahmed b. Abdulhâdî el-Misverî, Mehdî b. Abdulhâdî el-Hasûse, Hasan b. Ahmed el-Haymî ve İmam Mütevekkil-Alellah İsmail b. Kasım gibi âlimlerden ders aldı. Arap dili ve edebiyatı, fıkıh ve usulü, kelâm, hadis ve tefsir konularında yetişerek adını duyuran âlim Makbilî, taklide karşı olması ve taklid taraftarlarını ısrarla eleştirmesi yüzünden San‘a ulemasıyla tartışmalar yaşadı. Bu vesileyle İmam Mütevekkil-Alellah ile de arası açılan Makbilî ve diğer fikirdaşları bu sebepten tehditler aldı, ciddî sorunlar ve eziyetlere de maruz kaldılar.[2] Bunun üzerine 1080/1669’da göç ettiği Mekke’de faydalandığı hocalar arasında özellikle Şâfiî fakihi, muhaddis ve Nakşî bir sûfî olan İbrahim el-Kûrânî eş-Şehrezûrî’nin[3] (ö.1101/1690) adı geçmektedir.[4]

Başka bir ifadeyle Makbilî, Zeydî bir muhitte (Zeydîlik mezhebine bağlı) yetişmesine[5] rağmen edindiği birikimle taklidi terk etmiş; akaid ve fıkıh konularında kendi anlayış ve ictihâdına tâbi

---

[1] Kelimenin doğru okunuşu المُقْبَلي gibi görünmektedir. Bkz. Muhammed b. Ahmed el-Hacerî el-Yemânî, *Mecmuu buldani'l-Yemen ve kabailiha*, thk. İsmail b. Ali Ekva‘, 2. Bsk., (San‘a: Daru’l-hikmeti’l-Yemânîyye, 1416/1996), 4/716 (بفتح الباء من قرى بلاد كوكبان و الطويلة إليها ينسب صالح بن مهدي المقبلي); (veya المقبلي: نسبة إلى قرية المَقْبَل ؛ بفتح الميم والباء) Abdullah Yahya Seriyhî, “ed-Devru’t-tenvirî li’l-Allame el-Makbilî fi’l-Kofkaz”, Al Masar dergisi, 56/19, (30.08.2018), 30. Türkçe bazı akademik çalışmalarda, Mukbilî ve Makbelî şeklinde okumalar da bulunmaktadır. Ancak biz, DİA maddesinin okumasını (Bkz. https://islamansiklopedisi.org.tr/makbili ; https://ar.wikipedia.org) tercih ettik. Zira bu şekilde yayıldıktan sonra düzeltmeye kalkmak kargaşaya sebebiyet verebilir diye düşündük.

[2] Adil Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, Selçuk Üniversitesi, Doktora Tezi, (Konya, 2002), 34-36, 77-78, 82.

[3] İbnu’l-Arabî taraftarı bir sûfî-âlimdir. Başta Nakşibendiyye olmak üzere çeşitli tarikatlara intisap etti. Amel bakımından Şâfiî olan Kûrânî, itikadda Selefiyye’ye meyyaldi ve bu konuda İbn Teymiye’nin görüşlerini savunurdu. Yaşadığı dönemde Hicaz bölgesinde Kâbe’nin hakîkati ile Hz. Peygamberin hakîkati konusundaki tartışmalarda, Hz. Peygamber’in şahsında insanın Kâbe’den daha üstün bir varlık olduğuna inanırdı. Medine’de Safiyyuddin el-Kuşâşî’nin (ö.1071/1661) müridi oldu. Şeyhinin ölümü üzerine Şettâriyye tarikatının başına geçti. Medine’de tanıştığı Açeli Abdurraûf es-Sinkilî (ö.1105/1693?) ile Açe’ye döndükten sonra Şettâriyye halifesi olarak otuz yıl boyunca haberleşmiş, Abdurraûf onun eserlerini Malay diline çevirmiştir. Bundan olacak ki etkisini daha ziyade Malay dünyası, Hindistan ve Endonezya gibi ülkelerde hissettirmiştir. Ömer Yılmaz, “İnsan mı Yoksa Kâbe mi Üstün? Sufi-Âlim: İbrahim el-Kürdî el-Kûrânî Örneği”, *Dicle Ü. İlahiyat F. Dergisi*, XVI/2, (2014), 4-5, 13; Recep Cici, "Kûrânî", (Ankara: DİA, 2002), 26/426-427.

[4] Karaman’ın ifadeleriyle: İbrahim b. Hasen el-Kûrânî el-Kürdî; Kürdistan'da Şehrân beldesinde doğdu, memleketinde Arapça, meânî, mantık, matematik ve hey'et gibi ilimler ile usûl, fıkıh, tefsir okudu, sonra Şâm, Mısır, Hicaz ve Haremeyn'e seyahat ederek bilhassa hadis okuyup istimâ eyledi. Medine'de yerleşti, Mescidu'n-nebî'de Arapça, Farsça ve Türkçe çeşitli ilimler tedris eyledi. Şâfiî mezhebi ile yetiştiyse de edindiği birikimle kendi mezhebini ortaya koydu. (Yani birilerinin görüşlerini refere etmeden (müctehid olarak) ictihâd etmeye başladı.) Nakşî bir sûfî olan el-Kûrânî’nin seksen kadar eserinden bahsedilmektedir. Hayreddin Karaman, *İslâm Hukuk Tarihi*, (İstanbul: İz yayıncılık, 1999), 93.

[5] Karaman, *İslâm Hukuk Tarihi*, 96; Yûsuf İlyân Serkîs, *Muʿcemu’l-matbûʿâti’l-ʿArabiyye ve’l-muʿarrebe*, (Kahire: Matbaatu Serkiys, 1928/1346), 1772.

olmuştur.[6] Yöneticilerle iyi ilişkiler kurmakla birlikte taklide karşı ısrarlı tavrı ve Mekke ulemasından bazılarını eleştirmesi sebebiyle burada da şimşekleri üzerine çeken Makbilî, buradaki ulema tarafından zındıklıkla suçlanarak Osmanlı sultanına şikâyet edilmiştir. Bu sebepten sultanın gönderdiği bir âlimin, yaptığı teftiş ve imtihan[7] sonunda ithamı ispatlayan bir husus göremeyerek hakkında olumlu bir kanaatle döndüğü kaydedilmiştir.[8]

Hal böyle de olsa başta Ebû Abdullah İbnu'l-Vezîr el-Yemânî (ö.840/1436) olmak üzere onun geleneğini sürdüren Hasan b. Ahmed el-Celal (ö.1084/1673), Makbilî ve Muhammed b. İsmail Emîr es-San'ânî (ö.1182/1768), taklidi reddedip kitap ve sünnetten güçlü delile göre amel etmek gerektiğini savunduklarından dolayı hem zamanlarındaki hem de kendilerinden sonra birçok âlim tarafından ağır eleştirilere tabi tutulmuşlardır.[9]

Ebû Abdullâh Muhammed b. Ali eş-Şevkânî[10] (ö.1250/1834), Dağıstanlı bazı âlimlerin ondan faydalanıp izinden gittiklerini ve bir kısım kitaplarını naklettiklerini belirtir.[11] Talebeleri arasında müctehid âlimlerden Sülâ kadısı Abdulkadir b. Ali el-Bedrî'nin (ö.1160/1747) adından bahsedilen Makbilî 1108/1696'de Mekke'de vefat etmiştir.[12]

Reşîd Rızâ'ya (1865-1935) göre her yüzyılın sonunda müceddidler ortaya çıkmıştır. (Varlıklarının dayandırıldığı deliller senet ve metin açısından tartışmalı olsa da[13]) müceddidler, insanların dinî yaşantılarını yıprattıkları, insanlar arası adâletin yapısını yıktıkları, yeni bir tecdîde (yenilenmeye) ihtiyaç olduğu dönemde gönderilmektedir. Onların tecdîdi, bir bölgeye veya halka yönelik, küçük veya büyük bir konuyla alakalı sınırlı özel bir tecdîddir. Yemen'de Makbilî bunun bir örneğidir.[14]

---

[6] Halid Hasan Muhammed el-Bu'danî, "el-Allame Salih b. Mehdî el-Makbilî ve menhecuhu fî'l-istidlal min hilalı kitabihi el-menâr fî'l-muhtâr min cevâhir'l-bahr'i-z-zehhâr", *Mecelletu'l-kuliyetu'l-ulya li'l-Kur'an el-Kerim*, (Yemen, 8-9/2010), 226-230; "Hasan Celal, Makbilî gibi önceleri Zeydî eğitim alıp, sonra kendi mezhep görüşlerine eleştiriler yönelten alimler..." Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, 68-69; Hüseyin b. Abdullah el-Amrî, *Nazretun fi'l-hayati'l-fikriyye ve'l-edebiyye fi'l-Yemen fi'l-karneyn es-samin aşer ve't-tasi aşer*, Mecelletu camiatı'l-hadara, 4, (Yemen, 2022), 9.

[7] Karaman, *İslâm Hukuk Tarihi*, 96.

[8] Siyasî, sosyal ve ilmi çevresi için bkz. Ahmed b. Hamid b. Muhammed el-Cuhenî, *Necâhu't-tâlib li-muhtasarı'l-muntaha li'bni'l-hâcib li'l-allame: Salih b. Mehdî el-Makbilî*, el-Memleketu'l-arabiyatu's-Suudiye vezaretu't-tealimi'l-ali Camiat, ummi'l-kura, kısmu'd-dirasatı'l-ulya, (1423), 27-45, 53; Salih b. Mehdî el-Makbilî, *Necâhu't-tâlib ala-muhtasarı ibni'l-hâcib*, thk. Velid b. Abdurrahman er-Rebiy'î, 1. Bsk., (Beyrut: Dâru İbn Hazm, 1431/2010), 11-32; Abdulaziz el-Makalih, *Kırae fî Fikri'z-Zeydîyye ve'l-Mu'tezile*, el-Mektebetu't-tarihiyye el-Yemaniyye, (Beyrut: Dâru'l-Avde, 1982), 205.

[9] Muhammet Raşit Batur, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, Atatürk Üniversitesi, Doktora Tezi, (Erzurum, 2016), 229.

[10] Şevkânî'nin "ilmi dikkati, en güvenilir gördüğü ve görüşlerini oluştururken büyük ölçüde dayandığı hadis mecmualarına ve hadis ilimlerine yönelmişti... Bunu yaparak Yemen'in Zeydî mezhebine mensup dağlık bölgelerinde ... el-Makbeli... gibi alimler tarafından başlatılan geleneğin varisi oluyordu." Bernard Haykel, "İslâm'ı Mezhepleri Yok Ederek Islah Etmek: Şevkânî ve Yemen'de Onu Tenkit Eden Zeydîler", çev. Nail Okuyucu, *İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi*, 15, (2010), 129.

[11] Muhammed eş-Şevkânî, *el-Bedru't-tâli' bi-mehasin men ba'de'l-karni's-sabi'*, (Kahire: Dâru'l-kitabı'l-İslamî, ts.), 1/288-292, 369. Ayrıca bkz. Abdullah Yahya es-Seriyhî, "İshamu'l-uleması'l-mucavirin fî'l-haremeynı'ş-şerifeyn fî neşri'l-ilmi ala nitakın vasıın: "Salih b. Mehdî el-Makbilî -el-muteveffa sene: 1108/1696-unmuzecen"", *Mecelletu Afâk es-Sekafe ve't-Turas* (Dubai, Birleşik Arap Emirlikleri), 102, (01.06.2018), 14; Seriyhî, "ed-Devru't-tenvirî li'l-Allame el-Makbilî fi'l-Kofkaz", 36 vd.

[12] Bkz. Abdullah Muhammed el-Habeşî, *Mesâdiru'l-fikri'l-İslâmî fî'l-Yemen*, (Beyrut ve Sayda: el-Mektebetu'l-asriyye, 1408/1988), 145-146, 250; Ahmet Özel, "Makbilî", (Ankara: DİA, 2003), 27/428-429; el-Bu'danî, "el-Allame Salih b. Mehdî el-Makbilî", 218-225; Ömer Rızâ Kehhâle, *Mu'cemu'l-müellifin*, (Beyrut: Muessesetu'r-Risâle, 1957/1376), 835; Abdusselam b. Abbas el-Vecih, *A'lamu'l-muellifine'z-Zeydiyye*, 2. Bsk., (San'a: Muessesetu'l-İmam Zeyd b. Ali es-Sekafiyye, 1439/2018), 1/472-474.

[13] Bkz. Ella Landau-Tasseron, "Periyodik Reform: Müceddid Hadisi Hakkında Bir İnceleme", çev. İ. Hakkı Ünal, *İslâmî Araştırmalar*, VI/4, (1992), 261-276.

[14] Mustafa Aydın, "Muhammed Reşîd Rızâ Hayatı, Eserleri, Kişiliği, Tecdîd ve Islâh Anlayışı", *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, XI/58, (2018), 855. Bkz. Muhammed Reşîd Rızâ, *Mecelletu'l-Menâr*, (Mısır: Matbaatu'l-Menâr, 1350/1931), 32-(1)/3.

el-Makbilî'nin Düşünce Dünyası

Islahatçı kimliğiyle tanınan Salih b. Mehdî el-Makbilî (ö.1108/1696); İslâm dininden başka mezhebi bulunmadığını,[15] İslâm'dan ve Hz. Peygamber'e intisaptan başka bir şeye razı olamayacağını[16] söylemiş; belli bir mezhebe taassupla bağlanmayı, mezhebi merkez kabul edip Kitap ve Sünnet'i ikinci derecede görmeyi şiddetle eleştirmiştir.[17] İctihâd kapısının kapandığını söyleyenleri, Kitap ve Sünnet'i anlama yolunu kapatarak bunları delil olmaktan çıkarmakla itham eden[18] Makbilî, müteahhirîn devri uleması içinde kendisi gibi düşünen ve belli bir mezhebe bağlılığı reddeden bir kimseyi ne gördüğünü ne de duyduğunu söylemiştir.[19]

Bu bağlamda itirazlarına rağmen Zeydî diye tanımlanan[20] Makbilî gibi tarihte ve Murtaza b. Zeyd el-Mahatvarî gibi de günümüzde yaşayan alimler, Zeydiyye'nin fıkıhta Hanefî olduğu anlayışını kabul etmezler. Onlar, Zeydî imamların ictihâd yapabilecek[21] konumda kimseler olup taklide karşı olduklarını,[22] Hanefîlere benzer görüş serdettikleri yerlerde ise en fazla onlara muvafakat etmiş olabileceklerini ifade ederler.[23] Başka bir ifadeyle kimileri İbnu'l-Vezîr'in takipçilerinden biri olarak tanımlasa da esasen müstakil bir müctehid olan Makbilî; Zeydîliğin, imamet konusu haricinde Mu'tezile ile benzer düştüğünü kabul etmekle beraber Zeydîliğin Mu'tezile'ye tabi bir fırka olduğu iddiasını reddetmektedir. Zeydîliğin akaidde Mu'tezile'yi; fıkıhta da Hanefî mezhebini taklit ettiğine dair iddiaların taassuptan ileri geldiğini söyleyen müellif, akaidde olduğu gibi fıkıhta da Zeydîlik fırkası içerisinde birçok müctehidin ve farklı fikir yapılarına sahip büyük âlimlerin var olduğunu; fıkıhta kimi fakihlerin Hanefî, kiminin de Şâfiî mezhebine benzer görüşler serdettiklerini ve fakat bu durumun Zeydîliğin ayrı bir fırka olmasına zarar vermediğini belirtmektedir.[24]

---

[15] Salih b. Mehdî el-Kevkebânî Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî îsâri'l-hakʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih*, 1. Bsk., (Kahire: 1328), 3 (فأقول اللهم إنه لا مذهب لي إلا دين الإسلام فمن شمله فبو صاحي وأخي).

[16] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 22 (وإن كنت لست بمعتزلي ولا أشعري، ولا أرضى بغير الإنتساب الى الإسلام وصاحب الشريعة).

[17] Bkz. el-Buʿdanî, "el-Allame Salih b. Mehdî el-Makbilî", 226-230, 360-364; el-Makalih, *Kırae fî Fikri'z-Zeydîyye ve'l-Muʿtezile*, 193.

[18] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 18, 312 (واعلم ان الخلاف والتعصب والتحزب والذي حمل سيوف بعض المسلمين على بعض وحلل دماءهم وأموالهم وأعراضهم و حرف الكتاب والسنة ثم صيرهما كالعدم بسد باب الاجتهاد والنظر وسد باب الجهاد لاعداء الاسلام وسد باب التفقه في الدين وضيع الجمعة والجماعة الى غير ذلك من المفاسد التي لا تحصى فقل لي ما الذي بقي من معالم الدين بعد ذلك).

[19] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 360-361.

[20] Mesela şu cümlelerde görüldüğü üzere: "Yine Zeydilerden Mukbilî (ö.1108/1697) de..." Davut İltaş, "Süt Akrabalığının Fıkhî Açıdan Değerlendirilmesi", *Süt Akrabalığı ve Süt Bankası*, (İstanbul: İSAR Yayınları, 2016), 94. "Mutezilî el-Mukbilî'ye..." M. Mustafa el-A'zamî, "Sahabenin Tamamı Güvenilir İnsanlardır", çev. Enbiya Yıldırım, *Cumhuriyet Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 1, (1996), 317. Ayrıca bkz. Kadir Demirci, "Zeydiyye ve Hadis", *İslâmî İlimler Dergisi*, VI/1, (2011), 211; Sabit el-Ahmedî, *el-Hadevîyyetu beyne'n-nazarîyyeti's-siyasîyyeti ve'l-akideti'l-İlâhîyye*, 1. Bsk., (Yemen: Vezaretu's-Sekafe, 2018), 67.

[21] "İbnü'l-Murtazâ'nın (ö.840/1437) çağdaşı İbnü'l-Vezîr (ö.840/1436) ise gerek itikadî gerekse fıkhî alanda kendisini Mu'tezilî-Zeydî geleneğiyle kayıtlamayan, ictihadı savunan, hadise yönelen bir çizgiyi başlatmış, Sâlih b. Mehdî el-Makbilî, Emîr es-San'ânî ve Şevkânî gibi âlimler de bunu sürdürmüştür." Fatih Yücel, "Zeydiyye (Fıkıh)", (İstanbul: DİA, 2013), 44/333.

[22] Fatih Yücel'e göre problematiğin ana unsurlarından birisi *Zeydiyye* isimlendirmesinde yatmaktadır. *Zeydî* isimlendirmesi altında kimlerin yer aldığı, başlı başına bir muammadır. Bir diğer problem de tarih içerisinde farklı ekollere ayrıldığı ifade edilen Zeydiyye'nin hangi ekolden hareketle tanımlanması gerektiğidir. Zeydiyye içerisinde de *Zeydî* tanımlaması ile alakalı çelişkiler yer almaktadır. Onlarda hem usûl hem de furû'da mutlak içtihat anlayışının benimsenmesi, Zeyd b. Ali dahil, müçtehide diğer müçtehidi taklidi yasaklamıştır. Dolayısıyla bir müçtehidin bir öncekine sınırlı konularda da olsa muhalefeti kaçınılmaz olmuştur. Ancak burada *muhalefetin sınırı* konusunda ciddi bir sıkıntı bulunmaktadır. Zeydîler, Ehl-i beyt imamlarının ittifak ettiği konulara muhalefet eden pek çok alimi, *Zeydî* kavramının kapsamından çıkarabilmişlerdir. Mesela, İbnu'l-Vezîr, Makbilî, San'ânî ve Şevkânî'nin başına gelenlerin nedeni muhalefette *sınırı* aşmış olmalarıdır. Bkz. *Zeydî Usulcülerin Kaynak Anlayışı*, Ankara Üniversitesi, Doktora Tezi, (Ankara, 2008), 10 (ve dipnot 52).

[23] Mehmet Ümit, "Zeydiler ile Hanefiler Arasındaki İlişkiler Üzerine", *Kastamonu Üniversitesi, IV. Uluslararası Şeyh Şa'bân-ı Velî Sempozyumu -Hanefîlik-Mâturîdîlik-*, 05-07 Mayıs 2017, (2017), 1/292; Sâir Ali el-Hallâk, "ez-Zeydiyye: Kırâe fî Neş'etihâ ve A'lâmihâ ve Fırakihâ ve Akâidihâ ve Sılatihâ bi-Gayrihâ", *Rumeli İslâm Araştırmaları Dergisi*, II/3, (2019), 91. Bkz. el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*, 319.

[24] Krş. Batur, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, 14.

Hal böyleyken Fatih Sancılı'ya göre politik meseleler yanında itikadî ve hüküm ifade eden meselelerde de Mu'tezile ile Zeydiyye arasında güçlü bir bağlantı bulunmaktadır. Muhtemelen Zeydiyye'nin Mu'tezile'ye doğru eğilimi, Zeyd b. Ali'nin (ö.122/740) takipçilerinden olan Makbilî'nin döneminde çok daha belirgin hale gelmiştir. Sancılı'ya göre bu eğilim, imamet meselesi hariç olmak üzere Yemen Zeydîleri'nin Mu'tezile usûlünü benimsedikleri tüm kaynak eserlerde açıkça görülmektedir.[25] Mu'tezile demişken burada şunu da not etmiş olalım: Makbilî, Mu'tezile'nin Basra fırkasını, *içerisinde amaç taşımayan eylemde bulunma* ithamıyla suçlamıştır. Ona göre Allah niçin azap ediyor? sorusunun Basra Mu'tezilesi'nde cevabı, sadece *iyi* olduğudur. Onlara göre *övgü ve yüceltmeyi en fazla hak eden* bir varlığa karşı işlenilen günah, cezanın *iyi* olma gerekçesidir, diyerek onları tenkit etmiştir.[26]

Aktarıma göre Makbilî zayıf hadis, insanlar tarafından kabul edilmişse hüccet olur. Dolayısıyla ahkamda ve diğer konularda onunla amel edilir diye düşünen[27] Makbilî'nin çeşitli konularda isabetli olan-olmayan ictihâdları[28] bilinmektedir.[29] Bu manada ona göre (اعْمَلُوا فَكُلٌّ مُيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ) "Çalışın, çünkü her mükellefe, ne için yaratılmış ise onu yapma kolaylığı verilmiştir." hadisi asla, "Cennetliklere, Cennete götüren işler; Cehennemliklere Cehenneme götüren işler kolaylaştırılmıştır" anlamında değildir. Onun dediği[30] gibi: "ibadet etmeleri için yarattım" (51/56) mealindeki ayet, cinlerin ve insanların yaratılış hikmetinin Allah'a ibadet olduğunu bildirmektedir. Bu itibarla, hadiste geçen "لما خلق له (İnsanların yaratılış hikmeti)", bu ayette geçen "ibadet" ile tefsir edilmelidir. O takdirde hadisin manası, "Her mükellef Allah'a ibadet için yaratılmıştır ve her mükellefe Allah'a ibadet ederek iyilerden ve dolayısıyla Cennetliklerden olma imkânı ve kolaylığı verilmiştir" şeklindedir. Başka bir ifadeyle bize göre de bu konuda insan realitesini merkeze almak durumundayız. İnsan, kendi eylem alanına giren işlerini, Allah'ın kendisine verdiği hür irade ile yapar/yapmaz ve bu yüzden sorumlu olur. İnsanın kaderi işte bu hür iradesidir. İyilik-kötülük alternatiflerinden birinde kullanılmaya elverişli olan bu irade; kişinin seçimiyle pozitif veya negatif yönde değişikliğe

---

[25] Fatih Sancılı, "Zeydiyye ile Mu'tezile Arasındaki Bağlantı", *Türk ve İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi,* VIII/30, (2021), 77.

[26] Hüseyin Maraz, Mu'*tezile'de İstihkak Teorisi (Mükâfat ve Cezanın Hak Edilmesi),* İnönü Üniversitesi, Doktora Tezi, (Malatya, 2017), 158-159.

[27] Muhammed b. Abdilhayy el-Leknevî, *el-Ecvibetu'l-Fadıla li'l-es'ileti'l-aşreti'l-kâmile*, 5. Bsk., (Haleb: Mektebu'l-Matbuati'l-İslamiyye, 1428/2007), 232-233; Selahattin Polat, "Zayıf Hadislerle Amel", *Erciyes Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 1, (1983), 106.

[28] Zeydîler, "kendisiyle evlenilmesi yasak olmayan (nâmahrem) kadına şehvetle dokunma durumunda abdest bozulur" diyen İmâm Mâlik ile Hanbelîlerin ve "mutlak anlamda nâmahrem kadına dokunmak abdesti bozar" diyen Şâfiîlerin kayda değer hiçbir sahih delillerinin olmadığını savunurlar. Hatta bazı Zeydî âlimler, Şâfiî mezhebinin en zayıf ictihâdının bu olduğunu belirtirler. Yakup Mahmutoğlu- İdris Cebeci, "Sünnî Olmayan Mezheplerde Karşı Cinse Dokunmanın Abdeste Etkisi", *Eskiyeni Dergisi*, 40, (2020), 24, 26. Krş. Salih b. Mehdî el-Makbilî, *el-Menâr fî'l-Muhtâr min Cevâhiri'l-Bahri'z-Zehhâr*, (Beyrut: Muessesetu'r-Risâle, 1408/1988), 1/82, 580. Ayrıca bkz. 1/424); Davut İltaş, "Ebû Hanîfe'nin Haramlık Doğuran Süt Emme Müddeti Konusundaki Görüşünün Temellendirilmesi", *Bilimname: Düşünce Platformu*, 25, (2013/2), 14, 16. Makbilî, Tevbe 9/28. âyetinden istidlâl ederek müşriklerin necis olduğu sonucuna varmaktadır. Şevkânî, bu nedenle Makbilî'yi eleştirmekte ve bu hatalı yorumun sebebini, نجس kelimesinin burada lugat anlamında kullanıldığı halde ıstılâh anlamını esas almak olduğunu vurgulamaktadır. Muhammed Ersöz, "Hatalı Tefsir Sebebi Olarak Yerel Unsurların İhmal Edilmesi ve Lafızların Istılâh Anlamlarının Kullanılması", *Şırnak Ü. İlahiyat F. Dergisi*, VII/13, (2016/1), 161. Ayrıca bkz. İbrahim Özdemir, "Eş'arîler'de Kelâmî Ta'lîl", *Uluslararası İmam Eş'arî ve Eş'arîlik Sempozyumu Bildirileri* 21-23 Eylül 2014, (İstanbul: Beyan Yayınları, 2015), I/278-579; el-Ahmedî, *el-Hadevîyyetu beyne'n-nazarîyyeti's-siyasîyyeti*, 133, 148, 157, 168-169, 278.

[29] Cemâleddin Kasımî (1866-1914), Mukbilî'nin *el-Alemu'ş-şâmih*'ini tashih ve tahkik edip Reşîd Rızâ'ya göndermiş ve eser Mısır'da basılmıştır. Makbilî bu eserdeki düşünceleriyle Kâsımî'yi etkilemiş olmalıdır. bkz. İstanbulî, Mahmûd Mehdi, *Cemaleddin el-Kasımî: Şeyhu'ş-Şam*, (Beyrut: el-Mektebu'l-İslâmî, 1985), 55-56; Samed Yazar, *Cemâlüddîn el-Kâsımî ve Mehâsinü't-te'vîl'inde Kur'ân'ı Yorumlama Yöntemi*, Uludağ Üniversitesi, Doktora Tezi, (Bursa, 2022), 44, 46.

[30] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*, 24, 99, 243; Arif Yıldırım, "Kader konusu ile ilgili bir hadîse dâir bâzı kelâmî yorumlar", *Atatürk Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 25, (2006), 20; Fatma Bayraktar Karahan, "Kelâm İlminde Maslahata Salâh/Aslah Teorisi Bağlamında Bir Bakış", *İslâmî İlimlerde Maslahat*, edtr. Ayten Erol, (Ankara: Gece Kitaplığı, 2017), 221; Abdulhamit Sinanoğlu, "İslâm Düşüncesinin İlk Özgürlükçü Hareketi Mu'tezile'nin "Kader" Anlayışı", *Kahramanmaraş Sütçü İmam Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IV/7, (2006), 83.

uğrayabilir. Bu tespitimiz, hayatın sadece görünen/işleyen yüzüdür. Bunun elbette bizi aşan kapalı bir "ötesi" de var ki sorumluluk ve takatimize dahil değildir. Bu "ötesi"ni, "Allah kimseye haksızlık yapmaz" diyerek O'na havale ile aşıp teslim olmaktan başka çare de yoktur. Zira hayatın bir kısmı, hep muamma olarak kalacak biçimde tasarlanmış gibidir.

Zekâtla mükellef olan bir Müslümanın zekât ibadetini eda etmiş olması için gerekli şartlardan temekkünü, Zeydî fukahasının çoğunluğu vücup şartları arasında saymışken sadece Makbilî buna zekâtın edasının şartları arasında yer vermiştir.[31] Makbilî, Sûfî Abdulkerîm el-Kuşeyrî (ö.465/1072) dahil Eş'arî kaynaklarında yaygın biçimde geçtiği üzere Mu'tezile'nin kabir azabını[32] kabul etmediği iddiasının doğru olmadığını, bunun onları temsil etmeyen bazı istisnalar tarafından savunulduğunu belirtmektedir.[33] Ancak kabir azabı konusunda Mu'tezile'ye kanaatlerinin hilafına bir görüşün nispet edilmiş olması son derece hazin olsa da -ki bu durum, ne yazık ki Müslüman geleneğin ciddi bir handikabıdır. Bu nedenle kimi öğrenmek istersek veya kimlerin hakkında konuşacaksak mutlaka onların kendi kaynaklarına bakılması gerektiğini[34] bilmeliyiz.- hem Mu'tezile öyle demişse azabın kesinleştiği anlamına gelmez hem de kabir azabı hakkında Müslüman gelenekteki devasa tartışmanın[35] halen de çözümsüz kaldığı gerçeğini ortadan kaldırmaz. Bu nedenle Müslümanlar arasında ihtilafa konu olmuş, dışlama ve ötelemeye ve hatta yargılayıp tekfire sürükleyen mevzuları itikadî bağlamdan alanından çıkarmak gerektiği izahtan varestedir.

Sârimuddîn el-Vezîr[36] (ö.914/1508); Zeydî imamların, Hz. Ali ile savaşıp tövbe etmeyenler gibi fıskı apaçık olanlar dışında sahabenin adil olduğu anlayışını benimsediklerini aktarır.[37] Ne var ki çağdaş

---

[31] Bkz. Makbilî, *el-Menâr fî'l-muhtâr*, 1/286; Ahmet Ekşi, "Zeydiyye'de Zekât", *Tarihte ve Günümüzde Zekât Uygulamaları: Milletlerarası Tartışmalı İlmî Toplantı*, 03-04 Aralık 2016, (2017), 418.

[32] "el-Mukbilî'ye göre Mu'tezile'nin sıfatları, cinlerin varlığını, kabir azabını inkâr ettiği iddiaları birer iftiradan ibarettir." Hüseyin Hansu, "Mu'tezile Araştırmalarında Kaynak Problemi", *Marife: Dini Araştırmalar Dergisi*, III/3, (2003), 62. "Zeydî âlim Salih b. Mehdî el-Mukbilî (ö.1108/1696) Mutezileyi, Eş'arîlere ait eserlerden tanımanın hatalı olduğuna dikkat çekmiştir. Mukbilî, her fırkanın, muhaliflerinin iyiliklerini gizleyerek kötü taraflarını anlattıklarına, hatta Mutezilenin kabir azabını inkâr örneğinde olduğu gibi, yalan ve iftiralarda bulunduklarına işaretle, mezhepleri mutlaka kendilerine ait kaynaklara göre değerlendirmek gerektiğini belirtmiştir. Hüseyin Hansu, *Mutezile ve Hadis*, (Ankara: Kitabiyat Yayınları, 2004), 16. Öte yandan Mutezilede, mürsel hadislerin en geniş anlamda kabul edilmesinin hadis ricali hakkındaki yetersiz bilgilerden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Mukbilî'nin, Zeydîler için söylediği, "Bunların rical bilgisi zayıf olduğu için, cerh ve ta'dil ilmini içtihadın şartları arasında saymazlar; dolayısıyla, mürselleri ve meçhulün rivayetini kabul etmeye önem verirler", şeklindeki görüşünün, bu anlamda Mutezile için de geçerli olduğu düşünülebilir. s.246.

[33] Mehmet Dağ, "Mu'tezile Mezhebine Ehl-i Sünnet'in İsnâdı: 'Kırâatlar, Tevkîfî Değil; İctihâdîdir' -Zemahşerî Özelinde Bir İddianın Değerlendirilmesi-", *Marife: Dini Araştırmalar Dergisi*, III/3, (2003), 239; Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih,* 341-342. Ancak Makbilî bu konuda kendisine ait bir fikir beyanında bulunmamaktadır. Bkz. Muhammed Abdurrahim ez-Zeynî, *el-Makbelî ve Ârâuhu'l-Kelâmîyye*, 1. Bsk., (Mansure: Daru'l-Yakin, 1431/2010), 95-96.

[34] Hakikatin önündeki engeli kaldırıp ona ulaşabilmek adına her fırkanın kendi kaynaklarına ulaşmanın bir yolunu bulmak gerek. Çünkü fırkaları tanımak için başvurduğumuz kaynaklar, fırkaları tanıtmak yerine fırka taassubu sebebiyle fırkaları daha da tanınmaz hale getirmişlerdir. Mezhepler tarihi kaynaklarının en belirgin özelliklerinden birisi tarafgir olmalarıdır. Kaynaklar bu haliyle, tenzilde aynı ama tevilde farklı görüşlere sahip gruplarını birbirine yaklaştıracağı yerde uzaklaştırmaya ve düşman olmaya neden olmaktadır. bkz. Ebü'l-Hasan el-Eş'arî, *Makâlâtü'l-İslâmiyyîn ve İhtilâfü'l-Musallîn: İlk Dönem İslâm Mezhepleri*, Çeviri - Metin, Haz. Ömer Aydın - Mehmet Dalkılıç, (İstanbul: Yazma Eserler Kurumu Yayınları, 2019), 40; Mustafa Akman, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları: İçerik ve Özellikleri*, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2019), 35, 61, 97, 149. Makbilî'nin aynı yöndeki kanaati yukarıda geçmişti.

[35] Mehmet Okuyan, *Kur'an-ı Kerim'e Göre Kabir Kavramı ve Kıyamet-Ahiret Süreci*, (İstanbul: Düşün Yayınları, 2013), 613-623; Mustafa Akman, Celâleddin ed-Devvânî'nin Kelâm Sistemi, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2017), 235-238.

[36] "Yemen'deki hakimiyet mücadelelerinin etkisi ile olsa gerek bu dönemde Zeydî kimliğinin daha baskın bir şekilde öne çıkarıldığı, Zeydî müelliflerin kendilerini Mu'tezile dahil diğer ekollerden özellikle ayırdıkları gözlemlenir. Halbuki daha önceki dönemlerdeki Zeydî müelliflerin bir kısmı gerek hoca- talebe ilişkisi içine girmeleri gerekse imamet hariç aynı itikâdî prensipleri benimsedikleri için Mu'tezilî alimlere "şeyhimiz", "Bağdatlı, Basralı arkadaşlarımız" gibi daha çok yakınlık içeren ifadeler kullanmışlar, buna mukabil bu dönemde onların görüşlerine temas edilirken kullanılan ifadeler diğer ekollerden farklı olmamıştır. Sârimüddîn

Zeydî alimlerden Mecduddîn Müeyyedî (ö.1428/2007), Makbilî'nin, -sözgelimi- Mervan'ı[38] sahabî olduğu gerekçesiyle adil kabul eden İbn Hacer'i (ö.852/1449) eleştirdiği, ayrıca Hz. Peygamberin sohbetine nail olduktan sonra Allah'ın dinine en büyük ihaneti eden Mervan ve Velid gibilerin sahabîliği yitirdiklerini belirttiğini aktarır.[39]

Nitekim sahabenin tamamının adâlet sahibi olarak kabul edilemeyeceği düşüncesinde olan Makbilî (ö.1108/1696) adâlet sıfatının sahabenin tamamı için değil de genelini oluşturan bir bölümü için geçerli olduğunu ifade etmektedir. Örneğin sahabe arasında içki içen kimselerin nadiren de olsa bulunduğunu ama bu durumun onları sahabîlikten çıkarmadığını, bununla birlikte adâlet vasfını kaybetmeleri gerektirdiğini açıklamaktadır. O, sahabe kavramının kökeninden hareketle Resûlullah'ı gören veya O'nun (s) tarafından görülen ve Müslüman olarak ölen -çocuk dahi olsa- herkesi sahabî kabul etmelerinden dolayı Ehl-i Hadis'i eleştirmektedir. Çünkü kelime köken olarak "görmek" fiilinden türememiştir. Onun Ehl-i Hadis'e bir diğer eleştirisi de sahabenin bu geniş tanımından sonra, onların çeşitli fiilleri hakkında ictihâd iddiasında bulunmalarıdır. Buradan hareketle Büsr b. Ertât'ın (ö.86/705) yaptıkları için ictihâd iddiasında bulunmanın büyük bir hayâsızlık olduğunu, çünkü onun sayısız kötülükleri yapmaktan çekinmediğini kaydetmektedir.[40]

Bu çerçeveden bakınca Makbilî'nin işaret ettiği gibi sahabe (çağdaş olmak) ile adalet kavramalarını tefrik etmek gerektiği anlaşılmaktadır. Şimdi Hz. Peygamber dönemi hatırasına binaen çağdaşı olan Müslümanları değerlendirirken ve ilaveten tarihsel süreçte siyasetin sahabe dönem ve kitlesi üzerinden -halen devam eden- bir söylem geliştirdiği ve bu yolla bir iktidar mücadelesi vermesine bağlı olarak halk kitlelerini konsolide etmeye çalışmasından mütevellit mevzunun nahifliğini kabul etmek gerektiği doğrudur. Ancak mesele ilmî kontekstte düşünüldüğünde ve rivayetlerle dinin şekillenmesi bahis konu olduğunda duygusallığın bir kenara konulması gerektiği ve insan realitesinden bahisle makuliyet çemberine sadık kalmanın icap ettiği de bir diğer doğrudur. Bu itibarla sahabenin de mutlaka adalet ve zabt (cerh ve tadil) açısında araştırılması ve peşin bir "sahabenin tamamının udûl olduğu" prensibinin doğru olamayacağı açıktır. Nitekim bu manada Hz. Ayşe Annemizin yine çağdaşı olduğu sahabeye özellikle de Ebu Hüreyre'ye yönelik istidrakleri herkesin malumudur.

İbn Mutîr el-Hekemî'nin/ ابن مطير الحكمي (ö.1068/1657), rivayetin senet ve metnine ilişkin itirazıyla başlayan *ümmetin parçalanması* veya *fırkalara ayrılması*na (İftirâkı'l-Umme) dayanak tutulan polemik/ rivayet[41] hakkındaki yaklaşımında Makbilî, metnin varyantlarının birbirini güçlendirdiği ve dolayısıyla sahih olduğu kanaatinden hareketle senede *iliştirilen* söz konusu metni kendince bir

---

İbrâhim el-Vezir bu noktada güzel bir örnektir." Fatih Yücel, "Sarimüddîn el-Vezîr*", İslam Düşünce Atlası*, https://islamdusunceatlasi.org/sarimuddin-el-vezir/4984

[37] Sârimuddîn İbrahim el-Vezîr, *el-Feleku'd-devvâr fî ulûmi'l-hadîs ve'l-fıkh ve'l-âsâr*, thk. M. Yahya Sâlim İzzân, (San'a: Mektebetu't-Turâsi'l-İslâmî- Sa'de: Dâru't-Turâsi'l-Yemenî, 1415/1994), 206 vd.; Ayrıca bkz. el-A'zamî, "Sahabenin Tamamı Güvenilir İnsanlardır", 316; Abdullah Yıldız, "Rivayetleri Açısından Bazı Sahabilerin Tartışılabilirliği (I)", *Harran Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 11/6, (2003), 27-28, 45.

[38] Mervân I/ Mervân b. el-Hakem (ö.65/685): İbn Hacer el-Askalânî, *el-İsâbe fî temyîzi's-sahâbe*, thk. Adil Ahmed Abdulmevcud- Ali Muhammed Muavvid, (Beyrut: Daru'l-kutubi'l-İlmiyye, 1415/1995), 6/203-204 (8337).

[39] Mecduddîn el-Hüseynî el-Müeyyedî, *Levâmiu'l-envâr fî cevâmiʿi'l-ulûm ve'l-âsâr ve terâcimi ûli'l-ilmi ve'l-enzâr*, thk. Hüseyin b. Ali el-Edvel, 3. Bsk., (Yemen: Mektebetu ehli'l-beyt, 1433/2012), 2/727-728, ayrıca bkz. 741, 754-758, 913-914; Mehmet Ümit, "Zeydiyye Mezhebi, İmamet Anlayışı ve Sahâbe Hakkındaki Görüşleri", *Yakın Doğu Ü. İlahiyat F. Dergisi*, I/2, (2015), 101; Mahmud Ebu Reyye, *Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması*, çev. Muharrem Tan, (İstanbul: Yöneliş Yayınları, 1988), 307-308.

[40] Mustafa Aydın, "Sahâbe Tanımı ve Adâlet Anlayışı Bağlamında Büsr b. Ebû Ertât'ın Durumu", *Turkish Studies: Comparative Religious Studies*, XVII/2, (2022), 144-145; Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*, 569. Ayrıca bkz. Mithat Eser, "İfrat ve Tefrit Arasında Sahâbe Algısı", *İslâm Medeniyetinin Kurucu Nesli Sahâbe -Sahâbe Kimliği ve Algısı-*, Tartışmalı İlmî Toplantı 27-28 Nisan 2013, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2013), 238. Krş. el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 297-312, 687-688. Mahmud Ebu Reyye'nin (ö.1390/1970), *el-ʿAlemu'ş-şâmih'*in bu bölümünü özetlediği kısmı (bkz. *Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması*, 51, 65-76, 336), makalemizin sonunda "EK I"de okumak mümkündür.

[41] Rivayet ve muhtevası için bkz. Akman, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları*, 13-14, 36, 46, 57, 59-61, 74, 80, 83, 92-93, 101, 106, 109-110, 113-114, 117, 121-122, 126, 136, 138, 141, 146, 154, 205, 215-217; Celâleddin Devvânî, *Akaid-i Adudiyye Şerhi*, çev. Mustafa Akman, (Batman: Mütercim Yayınları, 2021), 20, 32, 40-41, 65, 70-73; Akman, *Celâleddin ed-Devvânî'nin Kelâm Sistemi*, 35-37, 54-55, 256-257.

yorumlamaya tabi tutmaktadır. Rivayetin senedine dair isabetli olmayan bu kanaati savunan müellife göre kurtulan kesim sıradan halk (amme) ile kitap ve sünnetten istifa eden ve herhangi batıl bir şey hususunda taassubu bulunmayan alimlerdir.[42] Amme'yi dahil ederek kuşatıcılığı sağlasa ve batıl yaklaşımları ile taassubu bulunmayan ulemayı merkeze alsa da -ki bu yaklaşımıyla son derece entelektüel bir tutum sergilemiş olsa dahi- Makbilî burada senet/rivayet odaklı bir yaklaşım sergilemek suretiyle gelenek içerisinde geliştiği anlaşılan bir kod'a teslimiyetle bir sonuca ulaşmış olmaktadır. Onun burada, vardığı sonucu daha önemseyerek rivayet hakkındaki polemiği atlamak istediği anlaşılmaktadır. Halbuki özellikle İslâm mezhepler tarihinde vukua gelen veya vaki durumu resmeden rivayetlerin hemen tamamında olduğu gibi bu rivayet hakkında kuşkucu bir tutum sergilemek evla olandır. Zira mezhep fanatiklerinin, süreç içerisinde *güya* din kardeşi olan muhaliflerinin -tıpkı kendileri gibi- yaptığı yorum ve içtihatlarına karşı Peygamber otoritesini suiistimal ederek aleyhte rivayetler ürettikleri tarihî bir realitedir. Dolayısıyla Makbilî'nin bu handikaba düşmeden rivayeti zemin kabul etmek yerine Şihâbeddîn el-Mercânî[43] (ö.1306/1889) gibi rivayetin sıhhatine dair endişesini belirterek söylemini doğrudan ortaya koyması daha doğru olurdu.

Öte yandan bazı araştırmalara göre İbnu'l-Vezîr'in[44] (ö.840/1436) savunduğu görüşler; toplumda bir karşılık bularak kabul görmüş ve kendisinden sonra günümüze kadar etkisi devam eden bir hareket halini almıştır.[45] Nitekim kendisinden sonra Hasan Celal, Makbilî, Emîr San'ânî,[46] talebesi Abdulkadir

---

[42] Salih b. Mehdî el-Makbilî, "Hadîsu İftirâkı'l-Umme", *Resâil ve Ebhas fî hadîsi İftirâkı'l-Umme*, thk. Abdullah b. Yahya es-Surayhî, 2. Bsk., (Beyrut: Daru'l-kutubi'l-İlmiyye, 2009), 70, 75-76 (ayrıca muhakkikin mukaddimesi, 5, 62).

[43] Mercânî'ye göre eleştirmenler rivayetin sahih olmadığına ve hatta mevzu olduğuna hükmetmişlerdir. Bkz. Mercânî, *Hâşiye ale'l-Celâl*, (İstanbul: Tabi' ve Naşir: Lofçalı Raşid, 1326), 1/14-15, 25; Mustafa Akman, "Devvânî'nin Akâidu'l-Adudîyye Şerhi ve Kelâmcılığı", *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları*, X/2, (2017), 502.

[44] İlimle şöhret bulmuş bir aile çevresinde yetişti. Babası dahil birçok hocadan kelâm, fıkıh usulü ve aklî ilimler tahsil etti. Yemen/Taiz ve Mekke'deki görüşmeleri düşünce dünyası için bir dönüm noktası teşkil etti ve böylece Zeydiyye mezhebinden ayrılarak Selef anlayışına kaydı. Mekke'deyken, eski hocalarına reddiye olmak üzere *el-ʿAvâsım ve'l-ḳavâsım'*ı yazdı. Ömrünün sonlarında Hicaz'dan ayrılıp Yemen'e döndü; ancak burada mutaassıp Zeydîler'in sert tenkitlerine maruz kaldığı gibi iftiralarla çeşitli mercilere jurnallendi. Bu sırada birkaç defa inzivaya çekilerek ücra yerlerde ve mağaralarda yaşamaya başladı. En son uzletinde vebaya yakalanarak öldü. Talebelik hayatını anlatırken gençliğini kelâm ve cedel ilimleriyle çeşitli mezhep telakkileri uğrunda harcadığını belirten İbnu'l-Vezîr, *itikadda aklî istidlâlin vacip, taklidin ise küfür* olduğu şeklindeki prensibin bu yönelişinde etkili olduğunu belirtir. İbnu'l-Vezîr'in en çok tepki gösterdiği hususların kelamcılar arasındaki ihtilâflar, mezhepler ve şahıslar arası tartışmalar ve giderek yaygınlaşan tekfir suçlamaları olduğu görülür. Ona göre ihtilâfların sebebi, açık bir şekilde tebliğ edilen iman esaslarının kelamcılarca zor ve kapalı delillerle ispatlanmaya çalışılmasıdır. Naslardaki istidlâl metodunu öne çıkarmasının yanında akla da vurgu yapan İbnu'l-Vezîr, kuru nakil ve taklid anlayışını eleştirir. Onun karşı çıktığı aklîlik, Aristo ve Yunan düşüncesine dayalı mantıkî kurallar ve felsefî istidlâllerdir. İbnu'l-Vezîr, Kur'an ve Sünnet çerçevesindeki vahyin metot, işleyiş ve hedeflerine uygun bir aklîliği felsefî-kelâmî akılcılığa tercih etmiştir. Buna rağmen doğruluğu zorunlu olarak bilinen hususların yer aldığı kelâm ilmini inkâr etmediğini, ayrıca kendisinden farklı düşünenleri de kınamadığını, fakat maksada ulaşmada en kısa yolu takip etmenin esas olduğunu belirtir. Yemen'deki Zeydîlerin arasında İbnu'l-Vezîr'le başlayan *Selef çizgisi* etkisini sürdürmüş ve Şevkânî'ye kadar devam etmiştir. İbnu'l-Vezîr'in, vahiy ile beşer düşüncesini karşılaştırma yanlışlığına düşerek kelâmın nebevî bir yöntem olmadığını ispatlamaya çalıştığı görülmektedir. Ona göre *kelâm* peygamberî bir yöntem olsaydı Kur'an'ın ve diğer mukaddes kitapların da *araz* ve *cevher* gibi konulara yer vermesi gerekirdi. Halbuki kelâm âlimleri, sağlam bir iman için akıl yürütmeyi zaruri görmekle birlikte herkesi aynı istidlâl biçimini veya yalnızca kelâmî istidlâlleri uygulamaya mecbur tutmamışlardır. Ayrıca inanç esaslarını sunmakla yetinmeyip onların felsefesini de yaptıkları için kelamcıların muhtelif terimleri kullanmaları, çeşitli fikirleri tartışmaları ve düşünce üretmeleri tabiidir. Krş. M. Sait Özervarlı, "İbnü'l-Vezîr, Ebû Abdullah", (İstanbul: 2000), 21/240-242.

[45] Bkz. Abdulvahid Ahmed Naci Ahmed el-Hamidî, "Eseru's-Sekafeti'l-İslamiyye fi'tehavvulat inde ehli'l-Yemen", *el-Kalem (Hakemli İlmi) Dergi*, Camiatu'l-kalem li'l- ulumi'l-insaniyye ve't-tatbikiyye, 1, (2014), 303, 316-319; Abdulvahid Ahmed Naci Ahmed el-Hamidî, "Eseru's-Sekafeti'l-İslamiyye fi'tehavvulat inde ehli'l-Yemen", *Mecelletu mealimi'd-dava'l-İslamiyye el-muhakkeme*, 7, (Sudan, 1436/2014), 3, 23-25, 27.

[46] İbnu'l-Vezîr diye de bilinen Abdullah b. Alî b. Ahmed es-San'ânî'nin (ö.1147/1735) talebesi ve Abdulkadir el-Hasenî el-Kevkebânî'nin (ö.1207/1792) hocasıdır. Emîr San'ânî, taklidi reddederek delillerle amel etmeye başlayınca diğer âlimlerle arasında sert tartışmalar yaşandı. Zeydî mezhebinde kabul görmeyen bazı namaz sünnetlerini edâda ısrar ettiği için yörenin Zeydî halkının hücumuna uğradı. Şairlik yönü de bulunan San'ânî

b. Ahmed Şerafettin el-Kevkebânî[47] (ö.1207/1792) ve talebesi Şevkânî[48] (ö.1250/1834) gibi önemli şahsiyetlerin onun görüşlerinin takipçisi olduğu ifade edilmiştir.[49] Yine bu doğrultuda İbnu'l-Vezîr ile

---

bir cuma hutbesinde isimlerinin anılması âdet haline gelen imamları zikretmediği için Zeydî cemaatin hücumuna uğraması sonucu çıkan kargaşa üzerine kısa süre hapsedildi (1753). Bu nedenle hatiplik görevini terk eden San'ânî kendisini telif, öğretim ve fetva işlerine adadı. İbn Hacer el-Askalânî'nin (ö.852/1449) ahkâm hadislerini ihtiva eden *Bulûġu'l-merâm* (بلوغ المرام) adlı eserine yazdığı *Subulu's-selâm* (سبل السلام) şerhi meşhurdur. Mustafa Baktır, "Emîr es-San'ânî", (İstanbul: DİA, 1995), 11/144-145. Özellikle tefsir, tarih, edebiyat ve şiirde geniş bilgi sahibi olan İbnu'l-Vezîr'in, ömrünün sonlarına doğru ders vermeyi bırakıp inzivaya çekildiği bilinmektedir. Mustafa Fayda, "Abdullah b. Ali el-Vezîr", (İstanbul: DİA, 1988), 1/83.

[47] Birçok talebe yetiştiren Kevkebânî, hocası Emîr San'ânî'nin vefatından sonra Yemen bölgesinde onun yerini dolduran en büyük âlim olarak meşhur oldu. İslâmî ilimler alanında büyük bir otorite olduğu kadar, edebiyat ve tıp alanında da geniş bilgiye sahip olan Kevkebânî, son derece zeki ve tartışmalarında diyalektiği çok iyi kullanan bir alimdi. Talebesi Şevkânî, *Neylu'l-evṭâr*'ı onun teşvikiyle yazdı. Vecdi Akyüz, "Abdülkadir el-Kevkebânî", (İstanbul: DİA, 1988), 1/240-241.

[48] Ehl-i hadîs ve tecdid hareketinin Yemen'deki önemli simalarından Abdulkadir el-Kevkebânî'nin (ö.1207/1792) öğrencisi ve biyografik/tabakat türü *el-Bedru't-Tâli'* (البدر الطالع), *Fethu'l-Kadîr* (فتح القدير) tefsiri, *el-Fevâidu'l-Mecmûa* (الفوائد المجموعة) adlı mevzû hadislere dair eseri ve *İrşâdu'l-Fuhûl* (إرشاد الفحول) isimli fıkıh usulüne dair eserleriyle bilinen Muhammed b. Ali eş-Şevkânî'nin (ö.1250/1834), çağdaş İslâm düşüncesinin öncülerinden, ıslahatçı âlim Reşîd Rızâ (1865-1935) ve Hindistanlı âlim Sıddîk Hasan Han el-Kannevcî (ö.1307/1890) gibi önemli isimleri etkilediği bilinmektedir. Yemen'deki Zeydî imâmetinin kurulmasında ve idaresinde çok etkin olmuş, Osmanlı Devleti'ne karşı savaşlarda önemli roller üstlenmiş köklü bir aileye mensuptur. Yemen Zeydîliği içinde gelişerek Sünnî kaynak ve usul anlayışının kabul edilmesini ve ehl-i hadîsin bazı ilkelerinin benimsenmesini isteyen akımın Şevkânî üzerindeki etkisinin bu dönemde giderek arttığı görülmektedir. Vefatına kadar kadılkudâtlık makamında kalan Şevkânî devletin iç ve dış politikalarını belirlemede önemli roller üstlendi ve kırk yılı aşan bu görevi esnasında Yemen'in en etkili siyasal kişiliklerinden biri haline geldi. Şevkânî, Yemen *Hâdevî* toplumu içinde özellikle IX./XV. yüzyıldan itibaren Sünnî kaynak anlayışını benimsemeye yönelik gelişen ve modernleşme sürecine kadar devam eden (yaklaşım ve iddialarının temelleri ehl-i hadîs Selefîliği olan) eğilimin en tanınmış simasıdır. Ebû Abdullah İbnu'l-Vezîr, Hasan el-Celâl, Makbilî ve Emîr es-San'ânî'nin şekillendirdiği bu akımın son noktasını Şevkânî teşkil etmektedir. Şevkânî, modern dönem İslâm dünyasında eserleri en çok rağbet gören ve kendisine en çok atıfta bulunulan isimlerden biridir. Onun görüşleri ve eserleri erken devir modern İslâm düşüncesinin en önemli tarihî kaynakları arasında yer almaktadır. Modernleşme sürecinde telif ve yargı işleriyle meşgul bir âlimden ziyade çok boyutlu bir tecdid hareketinin önderi olan Şevkânî'nin fıkıh anlayışını belirleyen prensipler; nasların zâhirine bağlılık, *sahih senetli âhâd hadis*i âyete *denk* bir delil değerinde sayma, ictihadın sürekliliğini ve taklidin reddini esas alma ve mezheplere karşı çıkma şeklinde özetlenebilir. Yemen Zeydîliği içinde gelişen hadis merkezli ilim anlayışının temsilcilerinden biri olan Şevkânî bu çevrede Sünnî hadis kaynaklarının benimsenmesi için çalışmıştır. Şevkânî, zamanla kazandığı muhteva açısından kelâm ilmine karşıdır. Hem Ehl-i sünnet'in hem de Mu'tezile'ye dayanan Zeydiyye'nin kelâmını temelsiz telakkiler bütünü diye gören Şevkânî, prensip olarak itikadî sahada akıl yürütmeye karşı çıkmamakla beraber kelâm ilminin akla dayalı bir disiplin sayıldığı görüşünü reddeder. Ancak kelâm literatüründen haberdar olmamayı da bir İslâm âlimi için doğru bulmamakta, fakat kelâm eserlerinin ancak ilim tahsilinin son merhalelerinde okunması gerektiğini söylemektedir. Şevkânî, ehl-i hadîs Selefîliğini hem görüş hem üslûp açısından ana hatlarıyla benimsemekle beraber bazı meselelerde söz konusu çizgiden de ayrılmaktadır. Tasavvufun çıkış noktasının İslâm'ın esaslarına uygun bulunduğunu kabul eden Şevkânî'ye göre zühd ve takvânın anlam değiştirip tasavvuf halini alması İslâm tarihindeki en tehlikeli dönüşümlerin başında gelmektedir. Çünkü fıkıh mezheplerinin teşekkülü ve mezhep taassubunun yayılması yalnızca amel sahasıyla ilgili birtakım bid'atları ortaya çıkarmışken tasavvuf ve tarikatların oluşumu tevhid inancını zedeleyen muhtelif unsurları beraberinde getirdiğinden Müslümanların itikadını tehdit etmektedir. Şevkânî, tasavvuf düşüncesi tarafından manaları yeniden şekillendirilmiş birçok kavramın İslâm'a muhalif anlayışların yansıması olduğunu öne sürmektedir. Mümini zayıflatan ve tayyibi terk etmeyi gerektiren tasavvufî zühdü bid'at diye nitelediği gibi peygamberlerin ve ulemânın örnek hayatlarıyla bağdaşmayan ve topluma yarar sağlamayı ortadan kaldıran uzlete de karşı çıkar. Öte yandan riyâzet yoluyla hârikulade gibi görülen haller meydana getirmeyi İslâm'a tamamen aykırı bulur ve bu hallerin keramet kabul edilmesine itiraz eder. Riyâzet sonucu ortaya çıkan hallerin tabiat kanunları gibi *kurallı bir oluşum* niteliği taşıdığını vurgulayan Şevkânî, Hint kültürünün *yoga* kavramını gündeme getirip İslâm dışı toplumlarda geliştirilmiş vasıtalar sonucunda görülen hârikulâdeliklerin riyâzetin rahmânî sayılmadığına delil teşkil ettiğini öne sürer. Ona göre sürekli ibadetle meşgul olmalarıyla tanınan bazı sûfî gruplar bir yandan İslâm'ın esaslarına muhalefet etmekte, diğer yandan çok ibadet eden Hâricîler'e benzemektedir. *Vahdet-i vücûd* anlayışını küfür diye niteleyen Şevkânî, Muhyiddin İbnu'l-Arabî ve İbn Seb'în gibi kişilerin eserlerine ağır eleştiriler

birlikte Zeydîler arasında hadise düşkünlük ve Ehl-i Hadis geleneğinin başladığı anlamında Ahmed Mahmûd Subhî (1928-2004), İbnu'l-Vezîr ile birlikte Zeydîler arasında Resulullah'ın hadisini, cedel ve kelâm ilimlerine tercih edenlerin zuhur ettiğini, onunla başlayarak Makbilî ve San'ânî ile devam edip Şevkânî ile zirveye ulaşan kuvvetli bir akımın geliştiğini belirtmiştir.[50] Bu manada Makbilî'nin, yazdığı *el-Alemu'ş-şâmih fî îsâri'l-hak ale'l-âbâ ve'l-meşâyih* (العلم الشامخ في إيثار الحق على الآباء والمشايخ) kitabının ismini *Îsâru'l-hak ale'l-halk* (إيثار الحق على الخلق) adlı eserine benzetecek kadar İbnu'l-Vezîr'den etkilendiği ve bu benzerliğin sadece kitap ismi ile sınırlı kalmadığı, -*el-Âlem*, *Îsâr*'dan daha geniş içerikte olsa da- bazı konuları da kapsadığı söylenmiştir.

Ne var ki *el-Alem*'in basımına öncülük eden; kitabın ahkam, usul, fıkıh ve tasavvuf konularında kıymetli bilgilere haiz olduğunu, mezhep ve akımları gerçek manada tanıttığını, mezhep taassubu ve ihtilafın terk edilmesi gerektiği ve birçok akaid konusu üzerinde durduğunu, hiçbir kitapta bulunmayan bilgileri taassuba düşmeden sunduğunu belirten[51] Reşîd Rızâ'nın (1865-1935) bu ifadelerinden de anlaşılacağı üzere Makbilî ve diğer ulemanın İbnu'l-Vezîr ile uyumu ona *taklit*ten değil *örtüşmek*ten ibarettir.

Bilindiği üzere ya da kanımızca İbnu'l-Vezîr; Zeydî fıkhını terk etmiş hem Mu'teziley'i hem de Zeydiyye'nin Mu'tezile ile benzeşen görüşlerini eleştiriye tabi tutmuş, Zeydîlerden farklı ve Selefîliğe kaymayan bir *Ehl-i Hadis* geleneği başlatmıştır. İşte onun bir mezhebi taklidi reddedip sadece kitap ve sünnetten delillere tabi olma ve itikadî konularda kitap ve sünnete dayanıp kelâm ilmine karşı çıkma[52] fikri, Yemen coğrafyasında kabul görmüş ve kendisinden sonra Hasan Celal (ö.1084/1673), Makbilî (ö.1108/1696), San'ânî (ö.1182/1768) ve Şevkânî (ö.1250/1834) gibi önemli isimler tarafından sürdürülen[53] yeni bir tarza dönüşmüştür. Bu durum, birilerinin birilerini taklit ederek onun çemberinden çıkamaması yerine, Yemen bölgesinin Osmanlı gibi[54] imparatorluk sahalarında dayatılan

---

yöneltmekte ve tasavvuf tarihinde ortaya çıkan birçok gelişmenin şeriat hükümlerini devre dışı bırakmayı amaçladığını savunmaktadır. Eyyüp Said Kaya, Nail Okuyucu, "Şevkânî", (İstanbul: DİA, 2010), 39/22-28.

[49] Batur, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, 228, 237.

[50] Ahmed Mahmûd Subhi, *Fî ilmi'l-keâm: Zeydiyye*, 3. Bsk., (Beyrut: Dâru'n-Nehdati'l-Arabiyye, 1411/1991), 3/348, 397, 455; el-Makalih, *Kırae fi Fikri'z-Zeydîyye ve'l-Mu'tezile*, 16-17, 23, 31, 54, 62, 64, 69.

[51] Bkz. Batur, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, 229-230.

[52] Makbilî'nin, kelâm ilmini benimsemediği ve felsefenin metotlarından etkilendiği için ayıpladığı görülmektedir. Ki bunun daha ziyade cevher araz türü konulardan mütevellit olduğu anlaşılmaktadır. Ancak yine de kategorik olma ihtimalini de ihsas eden bu yaklaşımın hatalı olduğunu belirtmek lazımdır. Zira şayet kelâm olmazsa onun ortaya koyduğu profilin oluşması imkânsız gibiydi. Zira kelâm (sorgulamak, başkalarının zihnine teslim olmamak, akletmek vs. anlamda) analitik düşünce demektir ve Makbilî'nin ortaya koyduğu algı anlayış, tavır tutum bunun sonucu olsa gerektir. Bkz. Makbilî, *el-'Alemu'ş-Şâmih*, 210, 234, 258, 299, 378, 603, 711; Abdulmuteâl Saîdî, *el-Muceddidûn fi'l-İslâm mine'l-karni'l-evvel ile'r-râbi' aşer: h.100- h.1370*, (Kahire: Mektebetu'l-Âdâb, 1416/1996), 312-313.

[53] Batur, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, 228-229. Yemen'de donuklaşmış bir düşünce yapısının geliştirdiği baskıcı anlayışa ve onun farklı düşüncelere karşı oluşturduğu ambargoya karşı ilk tavır alan, Neşvân el-Hımyerî (نشوان الحميري)'dir (ö.573/1178). Onun açtığı çığırda yürüyen ilim adamları olarak İbnu'l-Vezîr (ö.840/1436), Hasan Celal (ö.1084/1673), Makbilî (ö.1108/1696), San'ânî (ö.1182/1768), Kevkebânî (ö.1207/1792) ve Şevkânî'yi (ö.1250/1834) saymak mümkündür. Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, 73.

[54] Hüseyin Aydın'ın Osmanlı düşüncesine dair değerlendirmeleri şöyledir: Osmanlı kültür dünyası, geleneksel birtakım faktörlerin tesiri altında şekillenmiştir. Bu durum, felsefî düşünmenin yanı sıra, bütünü ile ilmi hayatın sürekliliği ve kesintisizliğini olumsuz yönde etkilemiş ve düşünce geleneğini büyük ölçüde zedelemiştir. İslâm Medeniyetinin ilmî ve felsefî varlığını oluşturan ciddi kaynak kitaplar Osmanlı eğitim öğretiminde asla tedavüle girmemiş, kütüphanelerde bir lüks olarak nadide nüshalar halinde durmuştur. Osmanlılarda ilme teşvik ve ilim adamına itibar çok yüksek, görünürde ilmi hürriyetleri var gibidir; ama bu, resmî/mezhebî inancın çerçevesi içinde kalındığı, kültürde yerleşik ve alışılmış olanın dışına çıkılmadığı sürece vardır. Çünkü tefsir ve hadis tedvin edilmiş, kelâm ve fıkıh işini bitirmiş, geriye problem kalmamıştır. Sadırlardan satırlara intikal etmiş olan bu bilgilerin dışında ortaya konan her bilgi "bid'at" idi. Bid'at ise yenilik demekti. Ulemanın her türlü hürriyeti vardı. Sadece "yeni"yi arama, bulma ve ileri sürme (icad) hürriyeti yoktu. Bid'at'e karşı kültürün korunması görevini hem devlet hem halk üstlenmişti. Bu bir mukaddes vazife idi. Bu umûmî murakabe altında ilim, düşünce ve düşünür güdümlü idi. Bu nedenle toplumda hür düşünür yetişip barınamıyordu. Otorite olarak kabul edilmiş geçmiş düşünürler, problemleri çözmüş, bütün doğruları bulmuş ve tüm doğruları kitaplarına dercetmişti. Eğitim-öğretime düşen, onları öğretmek ve açıklamaktır. Hakîkat aranıp bulunacak şey olmaktan çıkmış, öğretilecek ve açıklanacak şey olmuştu. Böylece

resmî görüş/miras ve mezhep kontekstine mahkûm olmadan hür düşünceyi yansıttığının bir işareti olsa gerektir. Zira dayatılan resmî bir söylemin olmadığı bölgelerde alimlerin rahat bir entelektüel düşünce atmosferi buldukları ve dolayısıyla zihin açısından daha aydın/derinlikli tespitlere ulaşabildiği ve tarihsel ve güncel konuları realiteye uyumlu bir makuliyet çerçevesinde formüle ettikleri izaha muhtaç değildir.

Makbilî, çeşitli alanlarda tanınmış birçok âlime tenkitler yöneltmiş ve ilmî mevkilerini kabul ettiği Gazzâlî[55] (ö.505/1111), Râzî[56] (ö.606/1210) ve İbn Teymiye[57] (ö.728/1328) yanında Ahmed b. Hanbel[58] (ö.241/855), Buhârî[59] (ö.256/870) ve ayrıca Ebû Hanîfe'yi[60] (ö.150/767) de gerektiğinde eleştirmekten geri durmamıştır. Filozof[61] Sûfî Muhyiddin İbnu'l-Arabî'yi[62] (ö.638/1240) "sapık ve

---

geçmiş mutlaklaştırılmış; değişen sürekli yenilenen hayat için örnekler hep geçmişten alınmış, geçmişin tarihîliğinin ve bir defaya mahsusluğunun şuuruna varılamamış ve tarihsizlik içine düşülmüştür. Bkz. "Osmanlılarda Felsefî Düşünce", *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IV/4, (1992), 1, 3, 7-8.

[55] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 257-258, 270, 370, 327, 375.

[56] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 147, 216, 230, 263-265.

[57] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 126-127, 382, 434-435. Dolayısıyla Abdulmuteâl es-Saîdî'nin (ö.1370/1950) sandığı gibi İbn Teymiye ekolünden olması mümkün değildir. Bkz. *el-Muceddidûn fi'l-İslâm,* 311-312. Krş. Makbilî, "Hadîsu İftirâkı'l-Umme", 60 (Surayhî'nin önsözü); Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, 78.

[58] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 271.

[59] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 309, 705.

[60] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 156, 247.

[61] Felsefesi, felsefî kaynakları ve bu kaynaklarla edindiği birikim için kz. Mustafa Akman, "İbnü'l-Arabî'nin Söyleminin Felsefi Yönü ve Kaynakları", *Orta Asya'dan Anadolu'ya İlmin Yolculuğu*, (Karabük Üniveritesi Yayınları, 2021), 696-717, 730-736.

[62] Nazarî irfan konusunda en zirve âlimlerden biri sayılan İbnu'l-Arabî'nin fikirlerinin Yemen'de yayılmasını sağlayan sûfîler çoğunlukla Yemen'e sonradan dışarıdan gelenlerdir. Ancak onun görüşlerinin beklenmedik şekilde hızla yayılması medrese çevresini rahatsız etmiş; özellikle fakihler zaman zaman Yemen'de İbnu'l-Arabî destekçilerini şiddetle eleştirmişler ve bu konuda reddiyeler yazmışlardır. Bu bağlamda İsmail b. İbrahim el-Cebertî (ö.806/1403) medresesi/fırkası İbnu'l-Arabî ve Mecduddîn el-Fîrûzâbâdî'nin (ö.817/1415) eserlerini yaymış ve bu, Yemen'de büyük bir yankı uyandırmıştır. Bu eserlerin, Cebertî ekolü eliyle yayılması üzerine medrese hocaları özellikle *vahdet-i vücûd* gibi konularda sûfîleri eleştirmeye başlamıştır. Bunun üzerine İbnu'l-Arabî düşüncesini reddetmeye ve bu görüşleri çürütmeye yönelik pek çok fakih reddiye yazmışlardır. Özellikle fakihlerin İbnu'l-Arabî ve takipçileri hakkındaki ağır eleştirileri ve cılız da olsa sûfîlerin bu eleştirilere reddiyeler yazma gayreti asırlarca sürmüştür. Aslında fakihlerle mutasavvıflar arasındaki bu ihtilaf genel anlamda İslam coğrafyasında hicrî III. yüzyılda başlamış, Yemen de bu fikir çatışmalarından nasibini almıştır. Ancak ihtilafın Yemen'de baş göstermesi daha geç bir tarihte hicrî VII. asrın başlarında olmuştur. Bu durumu, bölgede tasavvuf hareketinin fikrî ve felsefî düzeyde ancak bu zaman diliminde teşekkül etmesiyle açıklamak mümkündür. bkz. Güldane Gündüzöz, "Yemen'de Bir İbnü'l-Arabî Müdâfii: Mecdüddîn El-Fîrûzâbâdî", *Nüsha: Şarkiyat Araştırmaları Dergisi*, XVIII/47, (2018), 215, 223-224, 229-230, 238. Eş'arîliğin, VII./XIII. yüzyılda Yemen Sûfîliği tarafından benimsenmesi, ikisinin de Yemen halkı arasında daha kolay yayılmasına zemin hazırlamıştı. Bundan olacak ki Resûlîler döneminde Taiz'de kâdîlık yapan ve fıkıhta Şâfiî, itikatta Hanbelî anlayışta olan Ebu'l-Fadl Abbas et-Terînî es-Seksekî (ö.683/1284), sûfîliğin yanı sıra Eş'arîliğe de muhalefet etmekte ve açıkça halk düzeyinde olmakla eleştirmektedir. Bkz. *el-Burhân fî ma'rifeti akâidi ehli'l-edyân*, thk. Bessâm Ali Selâme el-Amûş, 2. Bsk., (ez-Zerkâ/Ürdün: Mektebetu'l-Menâr, 1417/1996), 37-38, 45, 59, 95, 101-106; Mehmet Ümit, "Yemen'de Eş'arîlik", *Uluslararası İmam Eş'arî ve Eş'arîlik Sempozyumu Bildirileri* 21-23 Eylül 2014, (2015), 1/475-476. (Eş'arîliğin sûfîlikle teması hakkında ayrıca bkz. Ümüt Toru, *Eş'arî Makâlât Geleneğinde İmâmiyye Algısı*, Cumhuriyet Üniversitesi, Doktora Tezi, (Sivas, 2017), 41-42, 116; Mehmet Kalaycı, *Tarihsel Süreçte Eşarilik Maturidilik İlişkisi*, (Ankara: Ankara Okulu, 2013), 31-33, 65-66, 223-230, 174). Cebertî, Yâsîn sûresini her gün belli sayıda okumanın maddî ve manevî bütün ihtiyaçları gidereceğini söylerdi. Bundan dolayı mensuplarına "ehl-i Yâsîn" de denilmiştir. İbnu'l-Arabî'nin görüşlerine son derece bağlı olduğundan *Fusûsü'l-hikem*'in bir nüshasına mutlaka sahip olunmasını isterdi. Gerek bu düşünceleri gerekse Yâsîn sûresinin faziletine dair yazdığı bir risâlede mevzû hadislere yer vermesi sebebiyle çeşitli tenkitlere maruz kaldı. Cebertî, semâın velîlerin yolu olduğunu söylerdi. Zebîd'in mânevî sahibi ve koruyucusu! olduğu iddia edilen Cebertî'ye, Cebertiyye adlı bir tarikat fırkası nispet edilmektedir. Bkz. İrfan Gündüz, "Cebertî, İsmâil b. İbrâhim", (İstanbul: DİA, 1993), 7/193. İbnu'l-Arabî'nin yetiştiği ortam, eğitimi, kaynakları, etkilendiği ve etkilediği kimseler, bağlantıları, tarihsel süreçteki etkisi, fikirleri ve iddiaları için bkz. Mustafa Akman, *İbn-i Arabî: Kelâmî Tartışmalar Sorular Şüpheler*, İstanbul: Ekin Yayınları, 2017; Mustafa Akman, *Celâleddin ed-Devvânî: Ahlâkî Siyâsî Felsefî Tasavvufî ve Kelâmî Görüşleri*, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2017), 72-98.

saptıran" diye niteleyerek tenkit eden[63] ve bu bağlamda tasavvufun[64] *vahdet-i vücûd* felsefesine son derece karşı[65] olan XII./XVII. asır alimi Makbilî,[66] XIX ve XX. yüzyıllarda İslâm dünyasında görülen ıslahçı söylemin önemli habercilerinden biri olarak dikkat çekmiş[67] ve izlenmeye devam edilmiştir.[68]

Öte yandan Makbilî ve fikirleri hakkında yapılan çalışmalar bağlamında Şerfau Hüseyin es-Serbî'nin (شرفاء حسين السربي), onun kelâmî görüşlerine dair *el-ʿAlemu'ş-şâmih fî îsâri'l-hak ʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih* isimli eseri özelinde yaptığı "el-Arâu'l-Kelâmîyye li'l-Makbilî ve nakduhu li'l-mezahib min Hilali Kitabihi el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî Tafdili'l-hak ʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih ve Haşiyetuhu el-Ervâhu'n-Nevâfih (ه1696-1630/1108-1040م)"[69] adlı yüksek lisans tezi[70] önemli bir kaynaktır. es-Serbî burada Makbilî'nin adı geçen kitabında değindiği kelâmî görüşler[71] ve mezhep olgusu ile mezhebî ekoller hakkında bilgi vermekte ve değerlendirmeler yapmaktadır.

---

[63] el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 332-333, 472-473, 476, 492.

[64] Süleyman Uludağ'a göre İbnu'l-Vezîr, Makbilî, San'ânî ve Şevkânî gibi ünlü Yemen'li *Zeydî* alimler tasavvufu eleştirmişlerdir. Bkz. "Tasavvuf Karşıtı Akımlar ve İbn Teymiye'nin Tasavvuf Felsefesi", *İslamiyat Dergisi*, 2/3, (1999), 42-43. Muhammed Ali eş-Şevkânî de *vahdet-i vücûd* fikrini küfür olarak değerlendirmektedir. bkz. *es-Sevarimu'l-hıdadi'l-kâtıa li-alaiki erbâbi'l-ittihâd*, thk. M. Subhi Hasan Hallak, (San'a: Dâru'l-Hicre, 1411/1990), 37-38. Şevkânî, bu eserinde Makbilî'nin *el-Alemu'ş-şâmih*'ini refere ederek alıntılar yapmıştır. s.47-48, 74-75.

[65] Yemen asıllı fakih ve mutlak müctehid kabul edilen Makbilî, Osmanlı Hicazında yaşayan bir diğer önemli vahdet-i vücûd karşıtı isimdir. *el-ʿAlemu'ş-şâmih* (s.434-489, 504-508) isimli eserinde diğer vahdet-i vücûd karşıtlarının aksine tasavvufu bütünüyle eleştirmiş ve ister vahdet-i vücûdu benimsesin ister benimsemesin bütün sûfîleri tekfir etmiştir. Muhammed Bedirhan, "Osmanlı Dönemi Vahdet-i Vücûd Müdâfaaları", *Osmanlı'da İlm-i Tasavvuf*, (İstanbul: İSAR Yayınları, 2018), 195-196; Wilferd Madelung, "Zeydilik ve Tasavvuf", çev. Salih Çift, *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IX/9, (2000), 789.

[66] "Memlûklar döneminde yaşayan ve vahdet-i vücûdu reddeden diğer bir ünlü âlim, meşhur tarihçi İbn Haldun (ö.808/1406)'dur. Hukukçu ve Malikî kadısı olan İbn Haldun'a "toplumun menfaatini korumak" gerekçesiyle -İbn Arabî, Tilimsânî, İbnu'l-Fârız ve bu sonuncunun özellikle Taiyyetü'l-kübrâ'sı gibi- vahdet-i vücûda dair eserlerin imha edilmesini salık verdiği yakıştırmasında bulunulmuştur." Emil Homerin, "Memlûklar Dönemi Mısır'ında Sûfiler ve Tasavvuf Aleyhtarları: Taraflar ve Kurumsal Çevre Üzerine Bir İnceleme", çev. Salih Çift, *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, XI/1, (2002), 253. Burada kastedilen kişilerden biri de Makbelî/Makbilî'dir, bkz. el-Alemu'ş-şâmih, 500. Ayrıca bkz. Salih Çift, "XVII. Asır'da Osmanlı Toplumunda Sûfîler ve Muhalifleri, Niyâzî-i Mısrî -Dönemi ve Tesirleri-", (Bursa Osmangazi Belediyesi Yayınları, 2019), 52.

[67] H. Karaman -inanır biçimde- şöyle bir efsane anlatır: Makbilî sûfîlerin keşfini kabul etmezdi. Bir gün kızı Zeynep hastalandı, evi Harem-i Şerîf'e bitişik idi, kız duvarın arkasında olanları haber vermeye başladı, babası kapıyı sımsıkı kapatıyor dışarı çıkıyor, kızının haber verdiklerini aynen müşahede ediyordu. Bkz. *İslâm Hukuk Tarihi*, 96.

[68] Bkz. Hüseyin Muhammed el-Makbilî, *Muzekkeratu'l-Makbîlî*, 1. Bsk., el-Mektebetu't-tarihiyye el-Yemaniyye, (Dımaşk: Dâru'l-fikr, 1407/1986), 93, 97. Krş. İsmail Ceran, "Versîlânî, Fudayl", (İstanbul: DİA, 2013), 43/61-62.

[69] الآراء الكلامية للمقبلي ونقده للمذاهب من خلال كتابه العلم الشامخ في تفضيل الحق على الآباء والمشائخ و حاشيته الأرواح النوافخ (1040 - 1108 هـ / 1630 - 1696 م) بحث مقدم لنيل شهادة الدراسات المعمقة في أصول الدين.

[70] Bahsun mukaddem li niyli şehadeti't-dirasatı'l-muammaka fî Usuli'd-din, el-Cumhuriyyetu't-Tunusiyye Vezaretu't-Talimi'l-Aliye Camiatu'z-Zeytuniyye, el-Mahadu'l-ala li Usuli'd-din, Tunus, 1424/2003, 143 sayfa.

[71] Şerfau Hüseyin es-Serbî'nin "İçindekiler"i şöyledir: المقدمة، سبب الدراسة، أهداف الدراسة، أهمية الموضوع، المنهجية، صعوبات الدراسة، الدراسات السابقة، إشكالية الدراسة، خطة الدراسة، الفصل تمهيدي: العوامل المكونة لشخصية المقبلي، المبحث الأول: البيئة العمة، العامل السياسي، الصراع بين الأئمة والأمراء، المؤيد الصغير، الإمام المهدي، الصراع بين الأئمة والأتراك، الحالة الاقتصادية والاجتماعية، الوضع الاقتصادي في اليمن، التركيبة الاجتماعية ، طبقة أو شريحة السادة، طبقة الفقهاء، طبقة المشائخ، المبحث الثاني: حياة المقبلي ونشأته، اسمه، مولده، نشأته ومشائخه، تلامذته، رحلته، وفاته، المبحث الثالث: مكانته العلمية وآثاره، مكانته، مؤلفاته، العلم الشامخ، الأرواح النوافخ، الأبحاث المسددة في فنون متعددة، المنار في المختار، الإتحاف لطلبة الكشاف، نجاح الطالب في مختصر ابن الحاجب، حب الغمام على اشارات المرام، المزايا، العيوب، الفصل الأول: علم الكلام بين التعريف والنشأة، المبحث الأول: تعريف علم الكلام، نشاة علم الكلام وتطوره، نشأته في المشرق، نشاته في المغرب و الأندلس، لماذا سمي علم الكلام بهذا الاسم، فائدة علم الكلام والفرق بين المتكلم والفيلسوف، المبحث الثاني: الزيدية والمعتزلة، الفصل الثاني: منهج المقبلي في العقيدة وموقفه من التحسين والتقبيح، المبحث الأول: أسس منهج المقبلي، المرجعية العقلية، نبذه للتقليد والتمذهب، المبحث الثاني: منهج المقبلي في الإدراك العقلي، موقف المقبلي من التحسين والتقبيح، موقفه من الجبر والاختيار والكسب والحكمة، موقفه من الجبر، موقفه من الاختيار، موقفه من الكسب، موقفه من الحكمة، الفصل الثالث: موقف المقبلي من الصفات الإلهية ونقده للمذاهب، المبحث الأول: موقف المقبلي من الصفات الإلهية، موقفه من التشبيه، اتحاد الذات بالصفات، اثبات الجهة، موقفه

Serbî, hazırladığı bu yüksek lisans tezinde sırasıyla şu akışı takip etmiştir: Giriş; çalışmanın nedeni, amacı, önemi ve yönteminden sonra çalışma zorlukları ve eser hakkında yapılmış önceki çalışmalar, çalışmanın problem ve planı ile bu bölüm tamamlanmıştır.

Dört ana bölüm (fasıl) ve dokuz alt başlıkta (bahis) hazırlanan tezin hazırlık denilen sıradaki bölümünde "el-Makbilî'nin kişiliğini oluşturan faktörler", üç alt başlık halinde değerlendirilmiş. Bunların ilkinde Makbilî'nin genel bağlam/ ortam olarak siyasî faktörler, imamlar ile şehzadeler arasındaki çekişmeler, sınırlı katkılar, İmam Mehdî, imamlar ile Türkler arasındaki çatışmalar, ekonomik ve sosyal durum, Yemen'deki ekonomik ortam, sosyal hayatın bileşenleri, ileri gelenler (eşraf) grubu ve fıkıhçılar ve şeyhler tabakası işlenmiş. İkinci bahiste Makbilî'nin hayatı ve yetiştirilmesi başlığı altında adı, doğumu, yetiştirilmesi ve şeyhleri, öğrencileri, gezileri ve ölümü ele alınmış.

Üçüncü bahiste ise ilmî ahvali ve eserleri başlığıyla konumu ve eserleri bölümleri açılmış. Burada *el-ʿAlemu'ş-şâmih* (Görkemli İşaretler), *el-Ervâhu'n-nevâfih* (Nefes alan rûhlar), *el-Ebhâsu'l-müseddede* (Muhtelif ilimlerde önemli araştırma), *el-Menâr fî'l-muhtâr* (İradeli Hususlara Işık), *el-İthâf li-talebeti'l-Keşşâf* (Keşşâf Sevenlere İthâf/ Armağan), *Necâhu't-tâlib bi-Muhtasarı İbni'l-Hâcib* (İbnu'l-Hâcib Muhtasarına Talibin başarısı), *Hubu'l-ğamam ala işaratı'l-l-merâm* [72] (Merâm işaretleri hakkındaki muğlaklıklara dair sevda) isimli eserleri tanıtılmış, ayrıca onun meziyet ve kusurlarından kısaca bahsedilmiştir.

Serbî, birinci fasıl dediği bölümde tanımdan gelişime doğru kelâm ilmini anlatmış; bunun ilk bahsinde kelâm ilminin tanımını vermiştir. Kelâmın kaynağı ve gelişimi, maşrık (Doğu) ile Fas (Mağrıb) ve Endülüs'teki başlama ve gelişme süreçlerinden sonra söz konusu ilmin neden bu isimle anıldığını anlatmıştır. Burada ayrıca teolojinin/kelâmın faydası ve kelamcı ile filozof arasındaki farka da değinen yazar ikinci bahiste Zeydîler ile Mu'tezile'yi anlatmıştır.

Serbî, ikinci fasılda Makbilî'nin itikadî yaklaşımı ile güzellik ve çirkinlik konusundaki kanaatini anlatmıştır. Burada yazar, ilk bahis olarak Makbilî'nin metodolojisinin temel ilkelerini anlattıktan sonra zihinsel referanslarına geçmekte ve taklit ve mezhepçiliğe karşı tutumunu ifade etmektedir. İkinci konu olarak Makbilî'nin aklî tasavvurdaki yöntemine değinen müellif, Makbilî'nin hüsün-kubuh, cebir, ihtiyar, kesb ve hikmete dair tutumuna geçmektedir.

Üçüncü fasılda ise Makbilî'nin İlâhî sıfatlar konusundaki konumu ve mezheplere yönelik eleştirisine değinilmektedir. Burada birinci bahiste, Makbilî'nin İlâhî sıfatlar konusundaki kanaatini anlatan yazar, teşbih, zatın sıfatlarla birleşmesi, yön tayini, rü'yet ve tekellüm konularına girmektedir. İkinci bahis olarak Makbilî'nin mezhepleri eleştirisine değinen yazar; burada sırayla Mu'tezile, Eş'arîler, tasavvuf [73] ve Zeydiyye eleştirisine yer vermekte ve tezi hatime/sonsöz ve fihristlerle tamamlamaktadır.

Keza Muhammed Abdurrahim ez-Zeynî (محمد عبد الرحيم الزيني) de *el-Makbelî ve Ârâuhu'l-Kelâmîyye*[74] adıyla Sâlih el-Makbilî hakkında bir eser yazmıştır. Bu eserinde ez-Zeynî "içindekiler" sıralamasıyla şu konulara değinmiştir: İthaf, dua, giriş. *1. Bölüm*: Hayatı. *1. Fasıl*: Hayatı, eserleri ve metodolojisi: 1- Hayatına genel bakış, 2- Eserleri, 3- Metodolojisi. *2. Bölüm*: Görüşleri ve fikrî yönelimleri. *1. Fasıl*: İlahiyat Bahisleri, 1- Allah'a dair marifet, 2- İlahî sıfatlar, haberî sıfatlar, yön tayini (isbat-ı cihet)),

من الرؤية، موقفه من مسالة متكلم، المبحث الثاني: نقد المقبلي للمذاهب، نقده للمعتزلة، نقده للأشعرية، نقده للصوفية، نقده للزيدية، الخاتمة، الفهارس.

[72] "Beyâdî (Beyâzîzâde Ahmed Efendi'nin (ö.1098/1687)), her ne kadar müteahhirînden ise de, kelâm ilminde otoritedir. Öyle ki "el-'Alemü'ş-Şâmih" sahibi Makbelî, alimleri pek *beğenmemesine ve pervasızlığına* rağmen, araştırma alanının genişliğini itiraf anlamına, Beyâdî'nin "İşârât"ına çok önem vermektedir." Muhammed Zâhid Kevserî, "Mezheplerin Doğuşuna Bir Bakış", çev. Seyit Bahçıvan, *Selçuk Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 12, (2001), 47.

[73] Şevkânî ve öncülerinin ahlâk, takva ve vera olarak kastedilen tasavvufî hayata karşı olmadıkları açıktır. Onların zamanla bâtınî felsefeye evrilen ve dolayısıyla Kur'an ve sünnetle çelişen tasavvufî söyleme muhalif oldukları bilinmelidir. Krş. Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, 80-81.

[74] Muhammed Abdurrahim ez-Zeynî, *el-Makbelî ve Ârâuhu'l-Kelâmîyye* (المقبلي وآراؤه الكلامية /el-Makbilî ve Kelâmî Görüşleri), 1. Bsk., Mansure: Daru'l-Yakin, 1431/2010.

Allah'ı görmek, Kur'an'ın yaratılış meselesi,[75] ihtilafta Kur'an'ın etkisi. *2. Fasıl*: İlahî adalet, 1- Özgür irade, 2- İyi ve kötü, 3- Güzellik ve Çirkinlik, 4- Eceller. *3. Fasıl*: Ahiret. 1- Dirilişin zorunluluğu, 2- Ehl-i vaîd, 3- Şefaat,[76] 4- Kabir azabı. *4. Fasıl*: Ahlak ve Siyaset Konuları. 1- İman, 2- Makbilî'nin felsefe ve mantık'a bakışı, 3- Makbilî'nin Zeydiyye hakkındaki görüşü, a- Zeydiyye'yi savunması, b- Zeydiyye'ye eleştirisi, c- Makbilî, Zeydî mi Selefî mi? 4- Araştırmanın Sonuçları, övgü ve takdir. 1- Arapça Araştırma Kaynaklar, 2- Yabancı Kaynaklar, Müellifin Kitapları, Dizin.[77]

Şüphesiz Makbilî'nin şahsiyetini, düşünce yapısını ve ilişkilerini etkileyen, ulusal ve bölgesel çevresini de içine alan siyasî, ekonomik, sosyal ve kültürel birçok faktör olmuştur. Bu bağlamda Yemen siyasî hayatına yön veren üç temel faktörün kabilecilik, mezhepler ve dışarıdan yapılan siyasî müdahaleler olduğu anlaşılmaktadır. Muhtelif sebeplerle merkezden uzaklaşıp Yemen'i kendilerine faaliyet alanı seçen mezhep mensuplarının, siyasî istikrarsızlığın yanı sıra zaman zaman şiddet boyutuna ulaşan fikrî tartışmalarının çatışmalara evrilmesiyle Yemen'de toplumsal hayatın derinden etkilendiği görülmektedir. İslâm dünyasının her tarafında olduğu gibi burada da söz konusu vaziyet, bir taraftan mezheplerin fikrî ve tarihî gelişimini etkilerken diğer taraftan İslam siyasî düşüncesinin şekillenmesinde de etkili olmuştur. Zira tarihsel süreçte mezhep ile toplumsal kimlik arasında varoluşsal bir ilişki kaçınılmaz olmuştur. Yemen'de de siyasî iktidarın mezheplerin şekillenmesinde ve mezheplerin iktidarın tutumunu belirlemedeki etkisini açıkça görmek mümkündür. Nitekim, VI./XII. yüzyılda Mutarrifîler ve Muhteriîler olarak iki önemli gruba ayrılan Zeydîlerin itikadî ve toplumsal anlamda şekillenmesinde iktidarı elinde tutan Zeydîlerin tercihleri belirleyici olmuştur.[78]

Yemen'in, merkezî bölgelerde varlığı tehdit altında olan mezheplerin sığınağı haline geldiği ve bölgeye sığınan bütün mezhebî unsurların yerel kabilelerin de desteğini alarak kendi hâkimiyetlerini tesis etme gayretinde oldukları görülmektedir. Bu durum ise doğal olarak Yemen'de sürekli iktidar mücadelelerinin yaşanmasına yol açmıştır. Söz konusu iktidar mücadelelerinin bir ayağını da mezhep farklılaşmasının oluşturduğunu söylemek mümkündür. Sünnîliği benimseyen merkezi konumdaki devletlerin siyasî hâkimiyetlerine karşılık umumiyetle Şiî gelenekten gelen muhalif güçlerin direnişi şeklinde cereyan eden Yemen'deki iktidar mücadelelerinde zaman zaman aynı düşünce içerisinde yer alan unsurların birbirleriyle çatışma halinde oldukları da görülmektedir. Bu manada tarih boyunca Zeydî-Sünnî ilişkileri de aslında siyasî anlamda bir iktidar mücadelesi şeklinde geçmiştir.[79] Başka bir ifadeyle tarih boyunca Zeydî-Sünnî ilişkileri konjoktüreldir ve tarihin hiçbir döneminde mezhebî anlamda Yemen Zeydiyyesi'nin mahza Şiî bir karaktere büründüğü görülmemiştir. Nazarî anlamda Şiî bağlara sahip olmasına rağmen birlikte yaşadıkları Sünnîlerle uyumlu halde bulunma yönünde bir irade sergilemişlerdir. Nitekim baktığımız zaman diğer Şiî gruplarla kıyaslandığında Şiî-Sünnî ilişkileri çerçevesinde Zeydî-Sünnî ilişkilerinin çok problemli bir alan olmadığı görülmektedir. Çünkü Zeydî-Sünnî ilişkilerinde belirleyici olan faktör teolojik/itikadî olmaktan ziyade siyasîdir. Nitekim Osmanlı padişahlarının fermanları ile Zeydî imamların yazdıkları mektuplarda her iki kesimin de

---

[75] Yön tayininde tevakkuf ettiği, rüyetullahta bilinçli kapalılığa yöneldiği, halku'l-Kur'an'da selefe meylettiği görünmektedir. Bkz. ez-Zeynî, *el-Makbelî ve Ârâuhu'l-Kelâmîyye*, 64, 68, 71.

[76] Makbilî'nin şefaatin olacağını ifade eden rivayetleri kabul ettiği görülmektedir. Bu da onun *ehl-i hadis*'in etkisinde kalabildiğini göstermektedir: Bkz. ez-Zeynî, *el-Makbelî ve Âràuhu'l-Kelâmîyye*, 93-94.

[77] الإهداء، دعاء، مقدمة، الباب الأول: حياته، الفصل الأول: حياته ومؤلفاته ومنهجه، أولا: نبذة عن حياته، ثانيا: مؤلفاته، ثالثا: منهجه، الباب الثاني: آراؤه واتجاهاته الفكرية، الفصل الأول: في الإلهيات، أولا: معرفة الله، ثانيا: الصفات الإلهية، الصفات الخبرية، إثبات الجهة، رؤية الله، قضية خلق القرآن، موقف القرآن من الجدل، الفصل الثاني: العدل الإلهي، أولا: حرية الإرادة، ثانيا: الخير والشر، ثالثًا: الحسن والقبح، رابعا: الآجال، الفصل الثالث: المعاد الأخروي، أولا: ضرورة البحث، ثانيا: أهل الوعيد، ثالثا: الشفاعة، رابعا: عذاب القبر، الفصل الرابع: قضايا الأخلاق والسياسة، أولا: الإيمان، ثانيا: موقف المقبلي من الفلسفة والمنطق، ثالثاً: موقف المقبلي من الزيدية، أ- دفاعه عن الزيدية، ب - هجومه على الزيدية، ج - المقبلي زيدي أم سلفي؟، رابعا : نتائج البحث، تنويه، أولاً: مصادر البحث العربية، ثانيا: المراجع الأجنبية، كتب المؤلف، الفهرس.

[78] Yusuf Gökalp, "6/12. Yüzyıl Yemen Zeydi Düşüncesi'nin Şekillenmesinde Mutezile'nin Etkisi", *e-makâlât Mezhep Araştırmaları*, VII/1, (Bahar 2014),123-124.

[79] İhsan Süreyya Sırma'nın anlatımından anlaşıldığı kadarıyla Osmanlı'nın, iktidarının bekası adına dayattığı mezhebî aidiyet her zaman daha belirleyici ve yıkıcı olmuştur. Yanlış siyasî bağlantılar da cabası. Bkz. *Osmanlı Devletinin Yıkılışında Yemen İsyanları*, (İstanbul: Düşünce Yayınları, 1980), 64, 76-77, 89, 132, 134, 159, 161-163, 165, 168, 175, 178, 181, 196.

hilafet konusunun altını çizdiği ve halifeliğin kendilerine ait olduğunun vurgulandığı belirtilmektedir.[80]

Bu durumun çeşitli olumsuzluklarına rağmen, Makbilî ve diğer Yemenli aydınlar üzerinde olumlu etkileri de bulunmaktadır. Zira bu faktörler bize, adaletsizliği reddeden ve özellikle dinî düşüncede ıslah çağrısında bulunan entelektüellerin yetişmesini sağlamıştır. Bundan olacak ki akıl Makbilî'de önemli bir yer tutmaktadır. Zira akıl Kur'an ve sünnetin temelidir ve Allah bizi onun varlığıyla mükellef tutmaktadır. Makbilî'de bu husus mesela güzellik ve çirkinlik konusunda açıkça gözükmektedir. Keza ihtiyar, kesb, hikmet ve irade de öyle. Yine onun mezheplere yönelik eleştirileri, taassup ve gelenekçiliği reddetmesi ve ictihâd çağrısı da bize bunu göstermektedir. Kitap ve nebevî sünnete doğrudan yönelmiş ve dolayısıyla herhangi bir mezhebe ve bu bağlamda nispet veya itham edildiği Mu'tezile, Nasibe, Selefîlik veya Zeydîliğe vs. tabi/mukallit olmadığı için *meta analiz* tarzda itirazlarını her zaman ifade edebilmiştir.[81] Mamafih aklın bu önemine rağmen semiyyat ve rûh gibi aklın algılamakta zorlandığı mevzularda Makbilî, sınırını da bilmektedir. Bütün bunların, hoşgörüsüzlüğün azaltılmasına ve mezhep çatışmalarını önlemeye katkıda bulunabileceği açıktır. Nitekim Makbilî'nin kelâmî görüşleri, mezhepçilik sınırlarını aşıp düzelten entegre bir program halindedir. Bilindiği üzere toplumların belası olan mezhepçilik[82] ve grupçuluk her dönemin sorunu olmaya devam etmiştir. Bundan kurtulmak gerekir ki ümmet bilinci oluşsun ve toplum sağlıklı bir yapıya ulaşsın. Böylece İslam düşüncesinde bir derinlik de oluşabilsin.[83]

Öte yandan "eş-Şevkânî ve Hadisçiliği" tezinin yazarı Adil Yavuz'un 28 Şubat 1999'da Amman'da Şuayb Arnavud'la (1928-2016) yaptığı röportajdan aktardığına göre Arnavud: "Şevkânî, tarafgirlikten kurtulmuş ve müctehid alimler arasına dahil olmuştur. Yetiştiği mezhepten ayrılarak müstakil bir şahsiyet kazanmıştır. Şevkânî; Neşvân el-Hımyerî[84] (ö.573/1178), İbnu'l-Vezîr, Makbilî gibi Zeydî mezhebini terk ederek ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebine giren müctehid alimler arasına girmiş[85] ve Kitap ve Sünnet yörüngesini takip eden, doğru metodu açıklayan eserler yazmıştır." Yavuz'a göre göre ise Şevkânî gerek düşünceleri gerekse içinde bulunduğu toplumdaki ilmî fonksiyonuyla, özelde İbnu'l-Vezîr, Hasan Celal, Makbilî, San'ânî ve hocası Abdulkadir b. Ahmed (ö.1207/1792) gibi Yemenli alimlerden etkilenmiş, genelde ehl-i eser (ehl-i hadis) olarak adlandırılan alimlerin metodunu benimsemiştir.[86]

Mezhep transferlerinin -özellikle de ölüme yakın olanların-, genelde geçildiği söylenen mezhep temsilcilerinin fikir ve birikimlerinin yeterli gelmediği, temsiliyetlerinin problemli olduğu zamanlarda dile getirildiği ve bununla söz konusu edilen zat/ların itibar, mücadele ve birikimlerinden istifade

---

[80] Yusuf Gökalp, "Yemen'de Zeydi-Sünni İlişkilerinin Tarihi Arka Planı", *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları*, VI/2, (2013), 103, 106, 108; Sırma, *Yemen İsyanları*, 129-134, 150, 165-197.

[81] Bkz. es-Seriyhî, "İshamu'l-uleması'l-mucavirin fi'l-haremeynı'ş-şerifeyn", 10-11, 19-20. Sözgelimi *el-İthâf li-Talebeti'l-Keşşâf*'ta (el yazma, Katib: el-Elmaî Muhammed b. Yahya b. Ali ez-Zarî, 1368) ortaya koyduğu perspektif bunu göstermektedir.

[82] Seriyhî, "ed-Devru't-tenvirî li'l-Allame el-Makbilî fi'l-Kofkaz", 30, 36, 38-39, 48, 53-55.

[83] Şerfau Hüseyin es-Serbî, *el-Arâu'l-Kelâmîyye li'l-Makbilî ve nakduhu li'l-mezahib min Hilali Kitabihi el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî Tafdili'l-hak ʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih ve Haşiyetuhu el-Ervâhu'n-Nevâfih*, el-Cumhuriyyetu't-Tunusiyye Vezaretu't-Talimi'l-Aliye Camiatu'z-Zeytuniyye, el-Mahadu'l-ala li Usuli'd-din, (Tunus, 1424/2003), 114-116. Ayrıca bkz. el-Makalih, *Kırae fî Fikri'z-Zeydîyye ve'l-Mu'tezile*, 173-213.

[84] Ahzâb 33/33'teki "Ehl-i beyt" terkibinin bütün ümmeti anlamına geldiğini beyan eden ve imamlığını ilân eden Neşvân, bir şiirinde mezhebinin ehl-i adl ve tevhide mensubiyetini ifade etmek suretiyle Mu'tezilî olduğunu açıkça belirtmiş, *el-Hûru'l-ʿîn* (ve tenbîhü's-sâmiʿîn ʿan kutubi'l-ʿilmi'ş-şerâʾif dûne'n-nisâʾi'l-ʿafâʾif) adlı kitabında çeşitli din ve felsefelere eleştiriler yönelttikten sonra Mu'tezile mensuplarının yeryüzünün melekleri, farzı ve sünneti en iyi bilenleri olduğunu ve ehl-i İslâm'ın doruk noktasını teşkil ettiğini söylemiştir. İsmâil b. Ali el-Ekva', "Neşvân el-Himyerî", (İstanbul: DİA, 2007), 33/25-26.

[85] Mehmet Ümit'e göre de "Seyyid Muhammed b. İbrahim el-Vezir'in öğretisi temelinde ortaya çıkan Sünnî ekolün temsilcileri, Sâlih b. Mehdî el-Makbelî, Emîr San'ânî ve Şevkânî'dir.", "Yemen Zeydileri arasında Yahya b. Hamza (ö.747/1347) ile Sünnîliğe ılımlı bir yaklaşım doğmuştur. Sonra Sünnî Hadis kitaplarını otorite kabul eden Muhammed b. İbrahim el-Vezir'in (ö.840/1436) öğretisi temelinde bir grup oluşmuştur. Başlıca temsilcileri, Sâlih b. Mehdi el-Makbeli (ö.1108/1696), Emîr San'ânî (ö.1182/1768) ve Şevkânî'dir (ö.1250/1834)." bkz. "Zeydiyye", *İslam Mezhepleri Tarihi*, (Erzurum: Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayını, 2013), 124, 132.

[86] Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği* 82.

edilmeye çalışıldığı (istismar edildiği) bilinmektedir. Dolayısıyla Arnavud'un iddiasının doğruluğunu ve amacının mahiyetini Allah'a havale etmekle beraber Makbilî'nin eser ve siretinden anlaşıldığı kadarıyla veya akıbetinden yana haber veren başka kaynaklardan bu yönde bir tespit bilinmediğinden onun Ehl-i Sünnet mezhebini İslâm'ın kendisiyle eşitleyerek öteki algı anlayışları bu vesileyle daha çok dışlamayı/küçümsemeyi hedeflediği sanılmaktadır.

Burada Arnavud'un bahis konusu ettiği mezhep transferinin Zemahşerî için de iddia edildiği malumdur. Ancak Zemahşerî'nin hayatının sonlarına doğru Mu'tezilî oluşundan tövbe edip Ehl i Sünnet inancına döndüğü rivayet edilse de bunun doğru olmadığı[87] da bilinmektedir ve hatta bunun klasik Sünnî inanca mensup kimselerin, muhtemelen mensuplarını konsolide etmek adına *batıl* buldukları hemen herkesi, son dönemlerinde yapıp ettiklerine pişman ve tövbekâr gösterme alışkanlığından kaynaklandığı sanılmaktadır. İlginçtir ki Zemahşerî'yi bazı Şiî müellifler de Şiî kabul etmişlerdir. Aslında bu transferlerin özellikle Ehl-i Sünnet ulemasından kalburüstü sayılanların hemen tamamının bir şekilde Şiîliğe geçtiği hikayelerine[88] daha çok rastlandığı ise bir bahs-ı diğerdir.

Makbilî'nin Eserleri

1. *el-ʿAlemu'ş-şâmih fî Îsâri'l-hakʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih* (العلم الشامخ في إيثار الحق على الاباء والمشايخ ويليه الأرواح النوافخ). Başta kelâm olmak üzere fıkıh, usul, hadis[89] ve tasavvuf konularındaki görüşlerini dile getirdiği bu eserinde Makbilî, hemen bütün itikadî ve amelî mezhepleri ve çeşitli alanlarda meşhur olan âlimlere yönelik tenkitlerini ifade etmiş; kelamcı ve mutasavvıflara[90] itirazlarda bulunmuştur.[91] Şâfiî âlimi Muhammed el-Berzencî eş-Şehrezûrî'nin[92] (ö.1103/1691), bu esere dair eleştirilerinden sonra ona cevap olarak bu esere zeyil mahiyetinde *el-Ervâhu'n-nevâfih li-âsâri îsâri'l-âbâʾ ve'l-meşâyih*'i (الأرواح النوافخ لآثار إيثار الآباء والمشايخ) kaleme almıştır. Her iki eser birlikte yayımlanmıştır.[93]

2. *el-Menâr fi'l-muhtâr min cevâhiri'l-Bahri'z-zehhâr* (المنار في المختار من جواهر البحر الزخار). Mehdî-lidinillâh Ahmed b. Yahyâ'nın (ö.840/1437) Zeydî fıkhına dair eserinin (el-Bahru'z-zehhâr/ البحر

[87] Recep Önal, "Zemahşerî (1144)", *İslam'ın Akılcıları Mu'tezilî Öncüler*, edt. Mehmet Azimli, Özden Kanter, (İstanbul: Mana Yayınları, 2021), 489.

[88] Bu hikayelerin bir örneği, Osmanlı medrese kültürünün kilometre taşlarından Celâleddin ed-Devvânî için kaydedilmiştir. Onun da ömrünün sonlarında Şiîliğe kaydığı yönündeki iddialar için bkz. Mustafa Akman, "Celâleddin ed-Devvânî'nin Şi'î Olduğuna Yönelik İddialar Üzerine", *e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi*, X/19, (2018), 328-344.

[89] Bkz. el-Müeyyedî, *Levâmiu'l-envâr*, 2/552-553. *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*'in isnadları için bkz. Vesam b. Hasan b. Muhammed el-Kuhlânî, *ed-Durrul'l-Yemânî fî tercümeti ve esanidi'l-kadî el-Allame Muhamed b. İsmail el-Amrânî*, 1. Bsk., (1440), 67.

[90] https://www.hayrettinkaraman.net/kitap/tarih/ ; Wilferd Madelung, "Tasavvufa Yönelik Zeydî Tavırlar", *Doğuşundan Günümüze Tasavvufa Dair Tartışmalar: On Üç Asırlık İhtilaf ve Mücadele*, çev. Salih Çift, (Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 2020), 106-107. bkz. Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-şâmih*, 434-489, 504-508.

[91] el-Cuhenî, *Necâhu't-tâlib li-muhtasarı'l-muntaha*, 48-51.

[92] 1040/1630'de Şehrezûr'da doğan Muhammed b. Abdurresûl el-Hasenî el-Berzencî, ilk tahsilini babasından ve Molla Muhammed Şerîf el-Kûrânî'den aldı. Medine, Hemedan, Bağdat, Şam, Mardin, İstanbul, Halep ve Mısır'ı dolaşarak Muhammed b. Hasan el-Kevâkibî, Ali eş-Şebrâmellisî, İbrahim b. Hasan el-Kûrânî ve Mezzâhî gibi meşhur âlimlerden ders aldı. İbnu'l-Arabî'ye nispet edilen *Ekberiyye* fırkasına mensup olan mutasavvıf Ahmed el-Makdisî el-Kuşâşî (ö.1071/1661) vasıtasıyla tasavvufa yönelen Berzencî, Medine'de (1103/1691) vefat etti. Kelâm, tasavvuf, tefsir, hadis, fıkıh, Arap dili ve edebiyatı gibi çeşitli ilim dallarında doksana yakın kitap ve risâle telif etmiştir. Kıyamet alâmetlerine dair el-İşâʿa li-eşrâti's-sâʿa adlı eseriyle meşhur Berzencî'nin eserlerinin çoğu, halk dindarlığının temel kabullerini tahkim ve terviçle maruftur. Krş. Cengiz Kallek, "Berzencî", (İstanbul: DİA, 1992), 5/525-526. *el-İşâʿa li-eşrâti's-sâʿa* için Mustafa Akman, "Kelâm Perspektifinden Kıyâmet Alâmetlerinin Mahiyeti", İslâmi Araştırmalar, XXXII/1, (2021), 193, 195.

[93] Salih b. Mehdî el-Kevkebânî el-Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî îsâri'l-hakʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih* (sf. 1-512) ve maahu *el-Ervâhu'n-nevâfih li-âsâri îsâri'l-âbâʾ ve'l-meşâyih* (sf. 513-773), 1. Bsk., Kahire: 1328 (Kitabın sonundaki not: Hicaz ve Suriye'den bir grubun maddi desteğiyle, Şeyhu'l-İslam Hasan Hüsnü Efendi kütüphanesindeki bir nüshadan nakledilerek basılmıştır.), Kitabın sonunda müellifin hayatı ve fihrist bulunmaktadır. (sf. 774-800).

الزخار) hâşiyesidir.[94] Burada insaflı tenkidleri görülmektedir.[95] Şevkânî'ye göre bu haşiye, bir müctehid olan Makbilî'nin en değerli eserlerindedir. Eserde şer'î delili esas alan Makbilî, bazı görüşlerinde hata, bazılarında ise isabet etmiştir. Zeydî düşünceye ciddi eleştiriler yönelttiği anlaşılan Makbilî (ve Hasan Celal); Şevkânî'nin özelde Zeydîlik genelde ise belli bir mezhebi taklid konusu ile ilgili fikirlerinin şekillenmesinde etkili olmuştur.[96]

3. *Necâhu't-tâlib bi-Muhtasarı İbni'l-Hâcib* (نجاح الطالب في مختصر ابن الحاجب). Cemâleddin İbnu'l-Hâcib'in fıkıh usulüne dair eserinin hâşiyesidir.

4. *el-İthâf li-talebeti'l-Keşşâf* (الإتحاف لطلبة الكشاف). Zemahşerî'nin eserindeki birçok görüşünü tenkit ettiği bir eserdir.[97]

5. *el-Ebhâsu'l-müseddede fî funûnin mute'addide* (الأبحاث المسددة في فنون متعددة). Kelâmla ilgilidir. 1097/1686'de elli dokuz yaşındayken yazdı.[98]

6. *Risâletu'l-kadî Salih el-Makbilî ilâ sâhibi'l-Mevâhib* (رسالة القاضى صالح المقبلي إلى صحاب المواهب).

7. *Bahs fî Hadîsi "Seteftariku Ümmetî Seb'îne Fırka*" (بحث في حديث ستفترق أمتي سبعين فرقة).[99]

8. *Bahs fî't-ta'abbud bi-şer'i men kablenâ* (بحث في التعبد بشرع من قبلنا).[100]

Makbilî'nin Bâtınî (İsmâîlî) Hemedan halkının hukukî durumuyla ilgili bir fetvası Hüseyin Abdullah el-Amrî tarafından yayımlanmıştır.

Kaynakça

A'zamî, M. Mustafa, "Sahabenin Tamamı Güvenilir İnsanlardır", çev. Enbiya Yıldırım, *Cumhuriyet Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 1, (1996), 315-332.

Abdulveli b. Abdulvahid b. Lutf, "Tahdisu'n-nassı'l-fıkhî muhtarat min kitab'ıl-Menâr li'l-Allame el-Makbilî (1108h.)/ (تحديث النص الفقهي مختارات من كتاب المنار للعالمة المقبلي (1108هـ)", *Meceletu Camiatu'l-melik Abdulaziz: el-edeb ve'l-ulum el-insaniyeti*, 29/1, (2021), 169 192.

Muhammed Abdurrahim ez-Zeynî, *el-Makbelî ve Ârâuhu'l-Kelâmîyye* (Makbilî ve Kelâmî Görüşleri), 1. Bsk., Mansure: Daru'l-Yakin, 1431/2010.

[94] Yusuf Babür, "Kitaba Medhiye: Sünbülzâde Vehbî ve Esâmî-i Kütüb Kasidesi", *Journal of Turkish Language and Literature*, 4/1, (2018), 71.

[95] Bkz. Abdulveli b. Abdulvahid b. Lutf, "Tahdisu'n-nassı'l-fıkhî muhtarat min kitab'ıl-Menâr li'l-Allame el-Makbilî (1108h.) /(تحديث النص الفقهي مختارات من كتاب المنار للعالمة المقبلي (1108هـ)", *Meceletu Camiatu'l-melik Abdulaziz: el-edeb ve'l-ulum el-insaniyeti*, 29/1, (2021), 170-172, 183-184.

[96] Yavuz, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, 61-62.

[97] Abdulhak Ğanim Seyf Salim bu eseri, "İmam el-Makbilî'nin "Keşşâf Sevenlere İthâf: Saffat Suresi'nin Başından Nas Suresi'nin Sonuna Kadar", Yazma Eserin Tahkiki", adıyla Sudan Cumhuriyeti, Yüksek Öğretim ve Bilimsel Araştırma Bakanlığı, Ummu Derman İslam Üniversitesi, Lisansüstü Çalışmalar Fakültesi, Usul-i Din Fakültesi, Tefsir ve Kur'an Bilimleri Bölümü'nde 1429/2008 yılında doktora tezi olarak çalışmıştır. Eser dört ayrı araştırmacı tarafından paylaşılarak çalışılmıştır. Bu metin, Seyf Salim tarafından yapılan kısımdır. Ayrıca bkz. Hasan b. Ali b. Maniye eş-Şehrânî, "Salih b. Mehdî el-Makbilî'nin, "Keşşâf Sevenlere İthâf: İsra Suresi'nin Başından Nas Suresi'nin Sonuna Kadar", Analiz ve Tahkik, thk. Muhammed b. Salih Al-i Abdulkadir, *Aynu'l-Camia Kütüphanesi, Kuran İlimleri ve Tefsiri*, İmam Muhammed bin Suud İslam Üniversitesi Yayınları.

[98] Hayreddin ez-Ziriklî, *el-A'lâm: Ḳamûsu terâcim*, 15. Bsk.. (Beyrut: Dâru'l-İlm li'l-Melayin, 2002), 3/197.

[99] Eser Ahmed b. Ali b. Mutîr el-Hekemî (ö.1068/1657), Şevkânî (ö.1250/1834) ve Emîr San'ânî'nin (ö.1182/1768) aynı konudaki risaleleriyle birlikte basılmıştır. Burada Hekemî ve Şevkânî rivayeti, senet ve metin açısından eleştirmektedirler. Bkz. Hekemî *Keşfu'l-Ğumme fî İftirâkı'l-umme*, 11-33; Şevkânî, *el-Azbu'n-Nemîr fî Cevabı Mesail Alim biladı Asir*, 35-51. Makbilî ve San'ânî (*Hadîsu İftirâkı'l-Umme*, 83-106) ise kendilerince bir ilişkilendirme yapmaktadırlar. Makbilî'ye göre kurtulan kesim sıradan halk (amme) ile kitap ve sünnetten istifa eden ve herhangi batıl bir şey hususunda taassubu olmayan alimlerdir. sf. 62.

[100] el-Bu'danî, "el-Allame Salih b. Mehdî el-Makbilî", 231-232; es-Seriyhî, "İshamu'l-uleması'l-mucavirin fi'l-haremeynı'ş-şerifeyn", 8-10; Seriyhî, "ed-Devru't-tenvirî li'l-Allame el-Makbilî fi'l-Kofkaz", 32-36. Ayrıca son dört eserin nüshaları için bk. Habeşî, *Mesâdiru'l-fikri'l-İslâmî fi'l-Yemen* 146.

Ahmedî, Sabit, *el-Hadevîyyetu beyne'n-nazarîyyeti's-siyasîyyeti ve'l-akideti'l-İlâhîyye*, 1. Bsk., Yemen: Vezaretu's-Sekafe, 2018.

Akman, Mustafa, "Devvânî'nin Akâidu'l-Adudîyye Şerhi ve Kelâmcılığı", *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları*, X/2, (2017), 471-530.

Akman, Mustafa, *Celâleddin ed-Devvânî'nin Kelâm Sistemi*, İstanbul: Ensar Neşriyat, 2017.

Akman, Mustafa, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları: İçerik ve Özellikleri*, İstanbul: Ensar Neşriyat, 2019.

Akman, Mustafa, *İbn-i Arabî: Kelâmî Tartışmalar Sorular Şüpheler*, İstanbul: Ekin Yayınları, 2017.

Akman, Mustafa, "İbnü'l-Arabî'nin Söyleminin Felsefi Yönü ve Kaynakları", *Orta Asya'dan Anadolu'ya İlmin Yolculuğu*, (Karabük Üniveritesi Yayınları, 2021), 685-748.

Akman, Mustafa, *Celâleddin ed-Devvânî: Ahlâkî Siyâsî Felsefî Tasavvufî ve Kelâmî Görüşleri*, İstanbul: Ensar Neşriyat, 2017.

Akman, Mustafa, "Kelâm Perspektifinden Kıyâmet Alâmetlerinin Mahiyeti", *İslâmi Araştırmalar*, XXXII/1, (2021), 190-214.

Akman, Mustafa, "Celâleddin ed-Devvânî'nin Şi'î Olduğuna Yönelik İddialar Üzerine", e-*Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi*, X/19, (2018), 325-351.

Akyüz, Vecdi, "Abdülkadir el-Kevkebânî", (İstanbul: DİA, 1988), 1/240-241.

Amrî, Hüseyin b. Abdullah (حسين بن عبدالله العَمْري), *Nazretun fi'l-hayati'l-fikriyye ve'l-edebiyye fi'l-Yemen fi'l-karneyn es-samin aşer ve't-tasi aşer* (نظرة في الحياة الفكرية والأدبية في اليمن في القرنين الثامن عشر والتاسع عشر), Mecelletu camiatı'l-hadara (مجلة جامعة الحضارة للبحوث التطبيقية والإنسانية هي مجلة علمية محكمة نصف سنوية تصدر عن جامعة الحضارة باللغتين العربية والانجليزية), 4 (Yemen, 2022), 9-15.

Aydın, Hüseyin, "Osmanlılarda Felsefî Düşünce", *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IV/4, (1992), 1-8.

Aydın, Mustafa, "Muhammed Reşîd Rızâ Hayatı, Eserleri, Kişiliği, Tecdîd ve Islâh Anlayışı", *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, XI/58, (2018), 845-858.

Aydın, Mustafa, "Sahâbe Tanımı ve Adâlet Anlayışı Bağlamında Büsr b. Ebû Ertât'ın Durumu", *Turkish Studies: Comparative Religious Studies*, XVII/2, (2022), 133-152.

Babür, Yusuf, "Kitaba Medhiye: Sünbülzâde Vehbî ve Esâmi-i Kütüb Kasidesi", *Journal of Turkish Language and Literature*, 4/1, (2018), 62-85.

Baktır, Mustafa, "Emîr es-San'ânî", (İstanbul: DİA, 1995), 11/144-145.

Batur, Muhammet Raşit, *Zeydilik ve Selefilik arasında İbnü'l-Vezir*, Atatürk Üniversitesi, Doktora Tezi, Erzurum, 2016.

Bayraktar Karahan, Fatma, "Kelâm İlminde Maslahata Salâh/Aslah Teorisi Bağlamında Bir Bakış", *İslâmî İlimlerde Maslahat*, edtr. Ayten Erol, (Ankara: Gece Kitaplığı, 2017), 215-242.

Bedirhan, Muhammed, "Osmanlı Dönemi Vahdet-i Vücûd Müdâfaaları", *Osmanlı'da İlm-i Tasavvuf*, (İstanbul: İSAR Yayınları, 2018), 187-210.

Bu'danî, Halid Hasan Muhammed, "el-Allame Salih b. Mehdî el-Makbilî ve menhecuhu fî'l-istidlal min hilalı kitabihi el-menâr fî'l-muhtâr min cevâhir'l-bahr'i-z-zehhâr (العلامة صالح بن مهدي المقبلي و منهجه في الاستدلال من خلال كتابه المنار في المختار من جواهر البحر الزخار)", *Mecelletu'l-kuliyetu'l-ulya li'l-Kur'an el-Kerim*, (31.12.2010), (Yemen, 8-9/2010), 214-280.

Ceran, İsmail, "Versîlânî, Fudayl", (İstanbul: DİA, 2013), 43/61-62.

Cici, Recep, "Kûrânî", (Ankara: DİA, 2002), 26/426-427.

Cuhenî, Ahmed b. Hamid b. Muhammed, *Necâhu't-tâlib li-muhtasarı'l-muntaha li'bni'l-hâcib li'l-allame: Salih b. Mehdî el-Makbilî* (نجاح الطالب لمختصر المنتهى لابن الحاجب للعلامة: صالح بن مهدي المقبلي), el-

Memleketu'l-arabiyatu's-Suudiye vezaretu't-tealimi'l-ali Camiat, ummi'l-kura, kısmu'd-dirasatı'l-ulya (Suudi Arabistan Yüksek Öğretim Bakanlığı Ummu'l-Kura Üniversitesi, Doktora Tezi), 1423.

Çift, Salih, "XVII. Asır'da Osmanlı Toplumunda Sûfîler ve Muhalifleri, Niyâzî-i Mısrî -Dönemi ve Tesirleri-", (Bursa Osmangazi Belediyesi Yayınları, 2019), 49-57.

Dağ, Mehmet, "Mu'tezile Mezhebine Ehl-i Sünnet'in İsnâdı: 'Kırâatlar, Tevkîfî Değil; İctihâdîdir' - Zemahşerî Özelinde Bir İddianın Değerlendirilmesi-", *Marife: Dini Araştırmalar Dergisi [Bilimsel Birikim]*, III/3, Mu'tezile Özel Sayısı, (2003), 219-258.

Demirci, Kadir, "Zeydiyye ve Hadis", *İslâmî İlimler Dergisi*, VI/1, Zeydiyye sayısı, (2011), 193-218.

Devvânî, Celâleddin, *Akaid-i Adudiyye Şerhi*, çev. Mustafa Akman, Batman: Mütercim Yayınları, 2021.

Ebu Reyye, Mahmud, *Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması*, çev. Muharrem Tan, İstanbul: Yöneliş Yayınları, 1988.

Ekşi, Ahmet, "Zeydiyye'de Zekât", *Tarihte ve Günümüzde Zekât Uygulamaları: Milletlerarası Tartışmalı İlmî Toplantı*, 03-04 Aralık 2016, (2017), 409-442.

Ekva', İsmâil b. Ali, "Neşvân el-Himyerî", (İstanbul: DİA, 2007), 33/25-26.

Ersöz, Muhammed, "Hatalı Tefsir Sebebi Olarak Yerel Unsurların İhmal Edilmesi ve Lafızların Istılâh Anlamlarının Kullanılması", *Şırnak Ü. İlahiyat F. Dergisi*, VII/13, (2016/1), 149-166.

Eser, Mithat, "İfrat ve Tefrit Arasında Sahâbe Algısı", İslâm Medeniyetinin Kurucu Nesli Sahâbe - Sahâbe Kimliği ve Algısı-, Tartışmalı İlmî Toplantı 27-28 Nisan 2013, (İstanbul: Ensar Neşriyat, 2013), 229-247.

Eş'arî, Ebü'l-Hasan, *Makâlâtü'l-İslâmiyyîn ve İhtilâfü'l-Musallîn: İlk Dönem İslâm Mezhepleri*, Çeviri - Metin, Haz. Ömer Aydın - Mehmet Dalkılıç, İstanbul: Yazma Eserler Kurumu Yayınları, 2019.

Fayda, Mustafa, "Abdullah b. Ali el-Vezîr", (İstanbul: DİA, 1988), 1/83.

Gökalp, Yusuf, "6/12. Yüzyıl Yemen Zeydi Düşüncesi'nin Şekillenmesinde Mutezile'nin Etkisi", *e-makâlât Mezhep Araştırmaları*, VII/1, (Bahar 2014), 87-128.

Gökalp, Yusuf, "Yemen'de Zeydi-Sünni İlişkilerinin Tarihi Arka Planı", *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları*, VI/2, (2013), 87-114.

Gündüz, İrfan, "Cebertî, İsmâil b. İbrâhim", (İstanbul: DİA, 1993), 7/193.

Gündüzöz, Güldane, "Yemen'de Bir İbnü'l-Arabî Müdâfii: Mecdüddîn El-Fîrûzâbâdî", *Nüsha: Şarkiyat Araştırmaları Dergisi*, XVIII/47, (2018), 215-242.

Habeşî, Abdullah Muhammed, *Mesâdiru'l-fikri'l-İslâmî fî'l-Yemen*, Beyrut ve Sayda: el-Mektebetu'l-asriyye, 1408/1988.

Hallâk, Sâir Ali, "ez-Zeydiyye: Kırâe fî Neş'etihâ ve A'lâmihâ ve Fırakihâ ve Akâidihâ ve Sılatihâ bi-Gayrihâ", *Rumeli İslâm Araştırmaları Dergisi*, II/3, (2019), 85-107.

Hamidî, Abdulvahid Ahmed Naci Ahmed, "Eseru's-Sekafeti'l-İslamiyye fi'tehavvulat inde ehli'l-Yemen/ İslam kültürünün Yemen halkının dönüşümleri üzerindeki etkisi (أثر الثقافة الإسلامية في التحولات عند أهل اليمن)", *el-Kalem (Hakemli İlmi) Dergisi* (مجلة القلم علمية محكمة), Camiatu'l-kalem li'l- ulumi'l-insaniyye ve't-tatbikiyye, 1, (2014), 302-328.

Hamidî, Abdulvahid Ahmed Naci Ahmed, "Eseru's-Sekafeti'l-İslamiyye fi'tehavvulat inde ehli'l-Yemen (أثر الثقافة الإسلامية في التحولات عند أهل اليمن: التحول من الجاهلية إلى الإسلام)", Mecelletu mealimi'd-dava'l-İslamiyye el-muhakkeme, 7, (مجلة معالم الدعوة الإسلامية المحكمة: جامعة أم درمان الإسلامية) (Sudan, 1436/2014), 1-45.

Hansu, Hüseyin, "Mu'tezile Araştırmalarında Kaynak Problemi", *Marife: Dini Araştırmalar Dergisi* [Bilimsel Birikim], III/3, Mu'tezile Özel Sayısı, (2003), 55-71.

Hansu, Hüseyin, *Mutezile ve Hadis*, Ankara: Kitabiyat Yayınları, 2004.

Haykel, Bernard, "İslâm'ı Mezhepleri Yok Ederek Islah Etmek: Şevkânî ve Yemen'de Onu Tenkit Eden Zeydîler", çev. Nail Okuyucu, *İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi*, 15, (2010), 127-150.

Homerin, Emil, "Memlûklar Dönemi Mısır'ında Sûfiler ve Tasavvuf Aleyhtarları: Taraflar ve Kurumsal Çevre Üzerine Bir İnceleme", çev. Salih Çift, *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, XI/1, (2002), 243-264. (Ayrıca: Doğuşundan Günümüze Tasavvufa Dair Tartışmalar: On Üç Asırlık İhtilaf ve Mücadele, çev. Salih Çift, (Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 2020), [169-185], 176).

İbn Hacer el-Askalânî, *el-İsâbe fî temyîzi's-sahâbe*, thk. Adil Ahmed Abdulmevcud- Ali Muhammed Muavvid, Beyrut: Daru'l-kutubi'l-İlmiyye, 1415/1995.

İltaş, Davut, "Ebû Hanîfe'nin Haramlık Doğuran Süt Emme Müddeti Konusundaki Görüşünün Temellendirilmesi", *Bilimname: Düşünce Platformu*, 25, (2013/2), 7-48.

İltaş, Davut, "Süt Akrabalığının Fıkhî Açıdan Değerlendirilmesi", *Süt Akrabalığı ve Süt Bankası*, (İstanbul: İSAR Yayınları, 2016), 81-124.

İstanbulî, Mahmûd Mehdi, *Cemaleddin el-Kasımî: Şeyhu'ş-Şam*, Beyrut: el-Mektebu'l-İslâmî, 1405/1985.

Kalaycı, Mehmet, *Tarihsel Süreçte Eşarilik Maturidilik ilişkisi*, Ankara: Ankara Okulu, 2013.

Kallek, Cengiz, "Berzencî", (İstanbul: DİA, 1992), 5/525-526.

Karaman, Hayreddin, *İslâm Hukuk Tarihi*, İstanbul: İz yayıncılık, 1999.

Kaya, Eyyüp Said, Nail Okuyucu, "Şevkânî", (İstanbul: DİA, 2010), 39/22-28.

Kehhâle, Ömer Rızâ, *Mu'cemu'l-müellifin: teracimu musannifi'l-kutubi'l-Arabiyye*, Beyrut: Muessesetu'r-Risâle, 1957/1376.

Kevserî, Muhammed Zâhid, "Mezheplerin Doğuşuna Bir Bakış", çev. Seyit Bahçıvan, *Selçuk Ü. İlahiyat F. Dergisi* [Necmettin Erbakan Ü. İlahiyat F. Dergisi], 12, (2001), 33-48.

Kuhlânî, Vesam b. Hasan b. Muhammed, *ed-Durrul'l-Yemânî fî tercümeti ve esanidi'l-kadî el-Allame Muhamed b. İsmail el-Amrânî*, 1. Bsk., 1440.

Landau-Tasseron, Ella, "Periyodik Reform: Müceddid Hadisi Hakkında Bir İnceleme", çev. İ. Hakkı Ünal, *İslâmî Araştırmalar*, VI/4, (1992), 261-278.

Leknevî, Ebu'l-Hasenat Muhammed b. Abdilhayy, *el-Ecvibetu'l-Fadıla li'l-es'ileti'l-aşreti'l-Kâmile*, aleyhi Abdulfettah Ebu Ğudde, *et-talikat el-hafile ala'l-ecvibeti'l-fadile*, 5. Bsk., Daru's-selam, (Haleb: Mektebu'l-Matbuati'l-İslamiyye, 1428/2007.

Madelung, Wilferd, "Tasavvufa Yönelik Zeydî Tavırlar", Doğuşundan Günümüze Tasavvufa Dair Tartışmalar: On Üç Asırlık İhtilaf ve Mücadele, çev. Salih Çift, (Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 2020), 93-107.

Madelung, Wilferd, "Zeydilik ve Tasavvuf", çev. Salih Çift, *Uludağ Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IX/9, (2000), 775-790.

Mahmutoğlu, Yakup- İdris Cebeci, "Sünnî Olmayan Mezheplerde Karşı Cinse Dokunmanın Abdeste Etkisi", *Eskiyeni Dergisi* [Anadolu İlahiyat Akademisi Araştırma Dergisi], 40, (2020), 9-35.

Makalih, Abdulaziz, *Kırae fî Fikri'z-Zeydîyye ve'l-Mu'tezile*, el-Mektebetu't-tarihiyye el-Yemaniyye, Beyrut: Dâru'l-Avde, 1982.

Makbilî, Hüseyin Muhammed, *Muzekkeratu'l-Makbîlî*, 1. Bsk., el-Mektebetu't-tarihiyye el-Yemaniyye, Dımaşk: Dâru'l-fikr, 1407/1986.

Makbilî, Salih b. Mehdî el-Kevkebânî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî îsâri'l-hakʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih* (s.1-512) ve maahu *el-Ervâhu'n-nevâfih li-âsâri îsâri'l-âbâʾ ve'l-meşâyih* (s.513-773), 1. Bsk., Kahire: 1328 (Kitabın sonundaki not: Hicaz ve Suriye'den bir grubun maddi desteğiyle, Şeyhu'l-İslam Hasan Hüsnü Efendi kütüphanesindeki bir nüshadan nakledilerek basılmıştır.), Kitabın sonunda müellifin

hayatı ve fihrist bulunmaktadır. (s.774-800). https://ia600204.us.archive.org/2/items/waqastham/astham_text.pdf

Makbilî, Salih b. Mehdî Kevkebânî, *el-Menâr fî'l-muhtâr min Cevâhiri'l-bahri'z-Zehhâr*, Beyrut: Muessesetu'r-Risâle, 1988/1408.

Makbilî, Salih b. Mehdî, "Hadîsu İftirâkı'l-Umme (حديث افتراق الأمة)", *Resâil ve Ebhas fî hadîsi İftirâkı'l-Umme*, thk. Abdullah b. Yahya es-Surayhî, 2. Bsk., (Beyrut: Daru'l-kutubi'l-İlmiyye, 2009), 55-82. **[**Ahmed b. Ali b. Mutîr el-Hekemî/ أحمد بن علي بن مطير الحكمي, *Keşfu'l-Ğumme fi İftirâkı'l-Umme* (كشف الغمة في إدحاض حديث افتراق الأمة) sf. 11-33; Muhammed b. Ali eş-Şevkânî/ محمد بن علي الشوكاني, *el-Azbu'n-Nemîr fî Cevabı Mesail Alim biladı Asir* (العذب النمير في جواب مسائل عالم بلاد عسير) sf. 35-51; Muhammed b. İsmail el-Emîr es-San'ânî/ محمد بن إسماعيل الأمير الصنعاني, *Hadîsu İftirâkı'l-Umme* (حديث افتراق الأمة) sf. 83-106 ile birlikte basım**]**.

Makbilî, Salih b. Mehdî, *el-İthâf li-Talebeti'l-Keşşâf/ Keşşâf Sevenlere İthâf* (الإتحاف لطلبة الكشاف), el yazma, Katib: el-Elmaî Muhammed b. Yahya b. Ali ez-Zarî, sayfa adedi: 319, Nesih hattı, (1368). [Cumhuriyetu'l-Arabiyye el-Yemeniyye, Vezaretu'l-adl, el-Ma'hedu'l-ali lil-kadai, (min müsahemati'l-ma'hadi fî tab'i ve tasviri ve hıfzı kutubi't-turas), rakamu kitabı'l-matbu/el-musavvar: 96 (1410/1990)].

Makbilî, Salih b. Mehdî, *Necâhu't-tâlib ala-muhtasarı ibni'l-hâcib*, thk. Velid b. Abdurrahman er-Rebiy'î, 1. Bsk., Beyrut: Dâru İbn Hazm, 1431/2010.

Maraz, Hüseyin, *Mu'tezile'de İstihkak Teorisi (Mükâfat ve Cezanın Hak Edilmesi)*, İnönü Üniversitesi, Doktora Tezi, Malatya, 2017.

Mercânî, *Hâşiye ale'l-Celâl*, (Celâleddin Devvânî'nin (ö.908/1502) *Şerhu'l-Akâidi'l-Adudîyye*si ve Hüseyin el-Halhâlî (ö.1014/1605) ile İsmail Gelenbevî (ö.1204/1790) haşiyeleriyle birlikte basım) İstanbul: Tabi' ve Naşir: Lofçalı Raşid, 1326.

Müeyyedî, Mecduddîn b. Muhammed b. Mansûr el-Hüseynî, *Levâmiu'l-envâr fî cevâmiʿi'l-ulûm ve'l-âsâr ve terâcimi ûli'l-ilmi ve'l-enzâr*, thk. Hüseyin b. Ali el-Edvel, 3. Bsk., Yemen: Mektebetu ehli'l-beyt, 1433/2012.

Okuyan, Mehmet, *Kur'an-ı Kerim'e Göre Kabir Kavramı ve Kıyamet-Ahiret Süreci*, İstanbul: Düşün Yayınları, 2013.

Önal, Recep, "Zemahşerî (1144)", *İslam'ın Akılcıları Mu'tezilî Öncüler*, edt. Mehmet Azimli, Özden Kanter, (İstanbul: Mana Yayınları, 2021), 486-487.

Özdemir, İbrahim, "Eş'arîler'de Kelâmî Ta'lîl", *Uluslararası İmam Eş'arî ve Eş'arîlik Sempozyumu Bildirileri* 21-23 Eylül 2014, Siirt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, (İstanbul: Beyan Yayınları, 2015), I/265-304.

Özel, Ahmet, "Makbilî", (Ankara: DİA, 2003), 27/428-429.

Özervarlı, M. Sait, "İbnü'l-Vezîr, Ebû Abdullah", (İstanbul: 2000), 21/240-242.

Polat, Selahattin, "Zayıf Hadislerle Amel", *Erciyes Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 1, (1983), 83-110.

Reşîd Rızâ, Muhammed, *Mecelletu'l-Menâr*, Mısır: Matbaatu'l-Menâr, 1350/1931.

Saîdî, Abdulmuteâl, *el-Muceddidûn fi'l-İslâm mine'l-karni'l-evvel ile'r-râbi' aşer: h.100- h.1370*, Kahire: Mektebetu'l-Âdâb, 1416/1996.

Sancılı, Fatih, "Zeydiyye ile Mu'tezile Arasındaki Bağlantı", *Türk ve İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, VIII/30, (2021), 64-81.

Seksekî, Ebu'l-Fadl Abbas, *el-Burhân fî ma'rifeti akâidi ehli'l-edyân*, thk. Bessâm Ali Selâme el-Amûş, 2. Bsk., Zerkâ/Ürdün: Mektebetu'l-Menâr, 1417/1996.

Serbî, Şerfau Hüseyin, *el-Arâu'l-Kelâmîyye li'l-Makbilî ve nakduhu li'l-mezahib min Hilali Kitabihi el-ʿAlemu'ş-Şâmih fî Tafdili'l-hakʿale'l-âbâ ve'l-meşâyih ve Haşiyetuhu el-Ervâhu'n-Nevâfih (-1040ه 1696-1630/1108)*, *bahsun mukaddem li niyli şehadeti't-dirasatı'l-muammaka fî Usuli'd-din*, el-

Cumhuriyyetu't-Tunusiyye Vezaretu't-Talimi'l-Aliye Camiatu'z-Zeytuniyye, el-Mahadu'l-ala li Usuli'd-din, Tunus, 1424/2003.

Seriyhî, Abdullah Yahya (عبد الله يحيى السريحي), "ed-Devru't-tenvirî li'l-Allame el-Makbilî fi'l-Kofkaz/ Allame el-Mukbilî'nin Kafkasya'daki Aydınlatıcı Rolü (الدور التنويري للعلامة المقبلي في القوقاز)", Al Masar dergisi (المسار: مجلة ثقافية فكرية محكمة تصدر عن مركز التراث والبحوث اليمني), 56/19, (30.08.2018), 29-58, https://drive.google.com/file/d/1sRzy-HD-scdazdVMevTpOWwWC66eO-z7/view https://al-masar.org/ (07.07.2023)

Seriyhî, Abdullah Yahya, "İshamu'l-uleması'l-mucavirin fî'l-haremeynı'ş-şerifeyn fî neşri'l-ilmi ala nitakın vasıın: "Salih b. Mehdî el-Makbilî -el-muteveffa sene: 1108/1696- unmuzecen" (: إسهام العلماء المجاورين في الحرمين الشريفين في نشر العلم على نطاق واسع "صالح بن مهدي المقبلي - المتوفي سنة 1108 ه / 1696 م - أنموذجا")", *Mecelletu Afâk es-Sekafe ve't-Turas*/مجلة آفاق الثقافة والتراث (Dubai, Birleşik Arap Emirlikleri), 102, (01.06.2018/1439), 6-26. https://archive.alsharekh.org/Articles/235/21940/502971 (27.06.2023)

Serkîs, Yûsuf İlyân, *Muʿcemu'l-matbûʿâti'l-ʿArabiyye ve'l-muʿarrebe*, Kahire: Matbaatu Serkiys, 1928/1346.

Seyf Salim, Abdulhak Ğanim (عبد الحق غانم سيف سالم), "İmam el-Makbilî'nin "Keşşâf Sevenlere İthâf: Saffat Suresi'nin Başından Nas Suresi'nin Sonuna Kadar", Yazma Eserin Tahkiki (تحقيق مخطوطة الإتحاف لطلبة الكشاف للإمام المقبلي من أول سورة الصافات إلى آخر سورة الناس)", Sudan Cumhuriyeti, Yüksek Öğretim ve Bilimsel Araştırma Bakanlığı, Ummu Derman İslam Üniversitesi, Lisansüstü Çalışmalar Fakültesi, Usul-i Din Fakültesi, Tefsir ve Kur'an Bilimleri Bölümü, Doktora Tezi, 1429/2008.

Sırma, İhsan Süreyya, *Osmanlı Devletinin Yıkılışında Yemen İsyanları*, İstanbul: Düşünce Yayınları, 1980.

Sinanoğlu, Abdulhamit, "İslâm Düşüncesinin İlk Özgürlükçü Hareketi Mu'tezile'nin "Kader" Anlayışı", *Kahramanmaraş Sütçü İmam Ü. İlahiyat F. Dergisi*, IV/7, (2006), 69-92.

Subhi, Ahmed Mahmûd, *Fî ilmi'l-keâm*: dirâsetun felsefiyyetun li ârâi'l-firaki'l-İslâmiyyeti fi usûli'd-dîn: Zeydiyye, 3. Bsk., Beyrut: Dâru'n-Nehdati'l-Arabiyye, 1411/1991.

Şehrânî, Hasan b. Ali b. Maniye (حسن بن علي بن منيع الشهراني), "Salih b. Mehdî el-Makbilî'nin, "Keşşâf Sevenlere İthâf: İsra Suresi'nin Başından Nas Suresi'nin Sonuna Kadar Analiz ve Tahkik (الإتحاف لطلبة الكشاف لصالح بن مهدي المقبلي من أول سورة الإسراء إلى آخر سورة الناس دراسة وتحقيقاً), thk. Muhammed b. Salih Al-i Abdulkadir (محمد بن صالح آل عبد القادر) *Aynu'l-Camia Kütüphanesi, Kuran İlimleri ve Tefsiri*, İmam Muhammed bin Suud İslam Üniversitesi Yayınları. https://ebook.univeyes.com/85531 ; https://yemen-nic.info/upload/study/2254.docx ; https://quranpedia.net/book/17471

Şevkânî, Muhammed Ali, *es-Sevarimu'l-hıdadi'l-kâtıa li-alaiki erbâbi'l-ittihâd* (silsiletu turasi'l-imam eş-Şevkânî), thk. Muhammed Subhi Hasan Hallak, Sanʿa: Dâru'l-Hicre, 1411/1990.

Şevkânî, Muhammed, *el-Bedru't-tâliʿ bi-mehasin men ba'de'l-karni's-sabi'*, Kahire: Dâru'l-kitabı'l-İslamî, ts.

Toru, Ümüt, *Eşʿarî Makâlât Geleneğinde İmâmiyye Algısı*, Cumhuriyet Üniversitesi, Doktora Tezi, Sivas, 2017.

Uludağ, Süleyman, "Tasavvuf Karşıtı Akımlar ve İbn Teymiye'nin Tasavvuf Felsefesi", *İslamiyat Dergisi*, 2/3, (1999), 39-66.

Ümit, Mehmet, "Zeydiler ile Hanefiler Arasındaki İlişkiler Üzerine", *Kastamonu Üniversitesi, IV. Uluslararası Şeyh Şa'bân-ı Velî Sempozyumu* -Hanefîlik-Mâturîdîlik-, 05-07 Mayıs 2017, (2017), 1/281-294.

Ümit, Mehmet, "Zeydiyye Mezhebi, İmamet Anlayışı ve Sahâbe Hakkındaki Görüşleri", *Yakın Doğu Ü. İlahiyat F. Dergisi*, I/2, (2015), 93-118.

Ümit, Mehmet, "Zeydiyye", *İslam Mezhepleri Tarihi*, (Erzurum: Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayını, 2013), 113-136.

Ümit, Mehmet, Yemen'de Eş'arîlik, *Uluslararası İmam Eş'arî ve Eş'arîlik Sempozyumu Bildirileri* 21-23 Eylül 2014, Siirt Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi, Edit. C. Erdemci - F. Ayğan, (2015), 1/467-484.

Vecih, Abdusselam b. Abbas, *A'lamu'l-muellifine'z-Zeydiyye*, genişletilmş 2. Bsk., San'a: Muessesetu'l-İmam Zeyd b. Ali es-Sekafiyye, 1439/2018.

Vezîr, Sârimuddîn İbrahim b. Muhammed, *el-Feleku'd-devvâr fî ulûmi'l-hadîs ve'l-fıkh ve'l-âsâr*, thk. Muhammed Yahya Sâlim İzzân, San'a: Mektebetu't-Turâsi'l-İslâmî- Sa'de: Dâru't-Turâsi'l-Yemenî, 1415/1994.

Yavuz, Adil, *eş-Şevkânî ve Hadisçiliği*, Selçuk Üniversitesi, Doktora Tezi, Konya, 2002.

Yazar, Samed, *Cemâlüddîn el-Kâsımî ve Mehâsinü't-te'vîl'inde Kur'ân'ı Yorumlama Yöntemi*, Uludağ Üniversitesi, Doktora Tezi, Bursa, 2022.

Yemânî, Muhammed b. Ahmed el-Hacerî, *Mecmuu buldani'l-Yemen ve kabailiha*, thk. İsmail b. Ali Ekva', 2. Bsk., San'a: Daru'l-hikmeti'l-Yemânîyye, 1416/1996.

Yıldırım, Arif, "Kader konusu ile ilgili bir hadîse dâir bâzı kelâmî yorumlar", *Atatürk Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 25, (2006), 17-25.

Yıldız, Abdullah, "Rivayetleri Açısından Bazı Sahabilerin Tartışılabilirliği (I)", *Harran Ü. İlahiyat F. Dergisi*, 11/6, (2003), 1-49.

Yılmaz, Ömer, "İnsan mı Yoksa Kâbe mi Üstün? Sufi-Âlim: İbrahim el-Kürdî el-Kûrânî Örneği", *Dicle Ü. İlahiyat F. Dergisi*, XVI/2, (2014), 1-26.

Yücel, Fatih, "Zeydiyye (Fıkıh)", (İstanbul: DİA, 2013), 44/331-338.

Yücel, Fatih, "Sarimüddîn el-Vezîr", *İslam Düşünce Atlası*, https://islamdusunceatlasi.org/sarimuddin-el-vezir/4984

Yücel, Fatih, "Sarimüddîn el-Vezîr", *İslam Düşünce Atlası*, https://islamdusunceatlasi.org/sarimuddin-el-vezir/4984

Yücel, Fatih, *Zeydî Usulcülerin Kaynak Anlayışı*, Ankara Üniversitesi, Doktora Tezi, Ankara, 2008.

Ziriklî, Hayreddin, *el-Aʿlâm: Ḳamûsu terâcim li-eşheri'r-ricâl ve'n-nisâ min'el-Arab ve'l-müstarebîn ve'l-müsteşrikın*, 15. Bsk.. Beyrut: Dâru'l-İlm li'l-Melayin, 2002.

EK -I:

"el-İlm eş-Şâmıh fî Tafdil el-Haqq ala'l-Aba ve'l-Meşayıh" adlı eserinde imam Muqbilî, Din'de ihtilafın kaynakları, Sahabe ve adil oluşları (s.66) hususunda değerli bir bölüm kaleme almıştır. Büyük yararları ve temel kaideleri içeren bu bölümü özetle alıntılayacağız:

"Yüce Allah, Din'de ihtilafa değinmiş ve Dünya'da doğurabileceği büyük zararları bildiğinden dolayı Kitabı'nın birçok yerinde ona işaret etmiştir. İsrailoğulları'nı anlatırken ihtilafa o kadar çok yer vermiştir ki bunu Kur'an ayetlerinde gayet açık, bir şekilde görüyoruz: "Ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarında azgınlık yaparak ayrılığa düştüler." vd. Hakikatin ortaya çıktığı konudan başka bir şeyde, ihtilaf görmedik... Rasul (s) de bu Kur'anî ifadeleri tamamlayıcı mahiyette olarak, ihtilaf sebebi olacak konuları yasaklamış, Kader meselesinde olduğu gibi Sahabe'yi bunlardan menetmiştir. "Açıklandığında size zarar verecek şeyleri sormayın." Allah Rasulü buyurur ki: "Size bıraktıklarım (dışında) beni bırakın." Yüce Allah, Rasulü (s)'nün diliyle Din'ini tamamlamıştır. Bizleri Cennet'e de Cehenneme de yakınlaştıracak her şeyi O açıklamıştır. Allah'ın affettiği ve Rasulü (s)'nün de sustuğu konularda Allah kısa akıllarımızla araştırma yapmamızı istememiştir. Kuşkusuz bizim akıllarımız Dünya'yı Allah'ın ilminin sınırlı bir miktarıyla tanımlamıştır. Nimet'in tamama erdirilmesi, delilin teyidi için Rasuller gelmiştir. Bunun dışındakilerse gereksiz olup ne zararından emin olunur ne de faydası umulur. Allah'ın bu hususdaki muradını ilk nesil gerçekleştirmiş, ihtilaftan şiddetle kaçınarak bu konularda ileri gidenlerin yol açtıklarını en güzel şekilde telafi etmişler ve yaptıkları yanlış işlerde bile bile ısrar etmemişlerdir. Talha, Zübeyir ve Aişe (r)'nin yaptıkları gibi. Adil hilafetin

bitmesinden sonra hayatta kalan Sahabiler zalim yöneticilere sonuna dek sabretmişlerdir. Ve sonunda Allah ve Rasulü (s)'nün değinmediği konulara dalınmasından dolayı bir sürü bidatler türemiştir. Eğer onlar için bu konularda yarar olsaydı Allah onlara Rasulü (s)'nün diliyle yapılmaması gerekenleri iletir ve onları şaşkın bir şekilde bırakmazdı. Sonra Müslümanların kendi aralarında ilginç, konular ortaya çıktı; Kader hakkında, Kur'an'ın yaratılıp yaratılmadığı hususunda konuşmak ve Sahabe'nin arasında cereyan eden meseleleri tartışmak vb. Zamanla bu tartışmalara krallar da karışınca[101] taassup başlamış oldu. Her iki taraf da kendi görüşlerine sarılmanın gerçek dindarlık olduğunu iddia etti. (s.67) Aslında onlarınki, seviyelerini aşarak Allah ve Rasulü (s)'nün onlar için öngördüğü sınırlarda durmamaktan başka bir şey değildi. Bu yüzden Allah da onları kendi hallerinde bırakıp fırka fırka kıldı ve bazılarının azabını diğer bazılarına tattırdı. Halifelerden biri şu gurubu uygun görüyor, muhaliflerine acı azap çektiriyor sonra gelen halife ise tam tersini yapıyordu.[102] Böylece kötülük iyice kökleşti ve insanlar fırka fırka oldu.

Bakarsınız biri şeyh, devlet vb. dünyevî sebeplerden ve taassuptan dolayı bu mezhepten ötekisine geçer. Nitekim İbn Abdulhakim'in, ölümünden sonra Şafiî'nin postuna oturmak istediği ve kendisine Şafiî'nin "er-Rebî' postuma en layıktır." sözü dendiği için Malik'in mezhebine girdiği ve bununla da yetinmeyerek "Muhammed b. İdris eş-Şafiî'ye Kur'an ve Sünnet'e Muhalefet Ettiği Noktalarda Red" adında bir kitap telif ettiği rivayet edilir. İbn es-Sübkî de bunu zikretmiştir. Allah da ilimde derinlik sahibi olanlar da bilmektedir ki *hakikat tümüyle fırkalardan yalnızca birinde, batıl da diğerlerinde değildir*. Hakikat -Allah'a hamdolsun ki- onların toplamından da çıkmaz. Hakikat, ancak Rasul (s)'ün bulunduğu yol üzerinde olanlardadır. Evet O'nun da hatası bağışlanabilir ve önemli olmayan bazı meselelerde ictihadî hataları olmuştur. Bana de ki: "Rasul (s)'ün üzerinde yürüdüğü yolda yürüyen, Rasul (s)'den gelenle yetinen mezhebe girmeyip, selefleri Kitap ve Sünnet'ten üstün tutmayan ve bu korkunç hastalığı terk edip kendisine ulaşan bilgileri insaf ölçüsü içerisinde alıp eleyen kimdir? Allah'a yemin ederim ki yeryüzünü kaplayan şu kitaplarda, işleri karıştırıp, bulandırmayan, insafı elden bırakıp nassları mezhebi için zorlamayan ve Allah'ın Kitabı'nı tahrif ederek inandığı görüşe dayanak yapmayan birini görmedim." el-Muqbilî Kelamcılar (Mutekellimûn) hakkında konuştuktan[103] sonra sözü Hadisçilere (Muhaddisûn) getirerek şöyle der:

Kelam İlmi'ni yasaklayıp Rasul (s)'ün Sünneti üzerinde sağlam bir şekilde durduklarını iddia eden şu Hadisçiler var ya, işte onlardaki bozukluk diğerlerinden çok fazladır. Zira onlar İslam yolu üzerinde oturmaktadırlar. Fesat, savaş, çatışma, zehirli yılanlar, akrepler ve· vahşi hayvanların yolun kenarlarında olması, yolun içinde olmasından daha zararlıdır. Hadisçilerin hastalıklarının kaynağının Kelam ilmi'yle fazla uğraşmaları olmasına rağmen onlar konunun esas ilgilileri olan Kelamcılardan daha fazla tutucu/mutaassıp olmuşlardır. Bunun nedeni ise şudur; Kelamcılar uğraşılarını inceleme üzerine kurmuş, bu hususla ilgilenenleri araştırmaları, soruları ve yorumları yüzünden (s.68) kınamamış, aksine bunu olgunluk ve incelik saymışlardır. Sonrakiler (Muteahhirûn) belki de bu iki zümre (Kelamcılar ve Hadisçiler) hakkında sürekli bir incelemeyle birbirlerinden çok farklı şeyler söylemediklerini görebilir. Nitekim Eş'arî'nin takipçileri Cebr düşüncesinin batılılığını görerek Kesb düşüncesine sarılmışlar, bilahare onun da sakatlığı ortaya çıkınca, mana bakımından Mu'tezile'nin görüşüne yönelmişlerdir. İnsan için hür iradenin (İhtiyar) varlığı Mu'tezile'ye mahsus bir şey olmayıp aksine Allah'ın Dininin bir esası ve hüccetidir. Sonraki alimlerden araştırma yapanlar, öncekilerin (selef) saygı duyup yücelttiklerini basit görmüş ve bu konudaki kararlılıkları sarsılmıştır. Hadisçiler ise bir şeyi ilk görüşte almış ve bu şeyi bidat vb. olmasına bakmadan onu tasdik etmişlerdir. Halbuki aldıkları bu şey başından sonuna bir bidattir. Hem onlara ne oluyor da bu konuya giriyorlar? Belki girişleri iyi niyetliydi ama Şeytan onların akıllarını çeliverdi: "Siz Sünnet Ehli'siniz. Eğer onları (Kelamcıları) kendi hallerine bırakırsanız Sünnet'i kim savunacak?" dedi. Böylece ne onlar (Kelamcılar) vardıkları noktayla yetindiler, ne de diğerleri (Hadisçiler) birincilere karşı durabilmek için onların konularının özünü kavrayabildiler.[104]

---

[101] Siyasetin devreye girmesi. (Dipnotlar, makale metnini hazırlayan M. A.'a aittir)

[102] Siyasîlerin bekaları adına, oluşan fırka/cemaatler üzerinden din ve dindarlığı istismar etmesi.

[103] Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*, 301-302.

[104] Bu konuda Talat Koçyiğit'in "Hadisçilerle Kelamcılar Arasındaki Münakaşalar" adlı eseri önemli bir kaynaktır. Burada yazar her ne kadar örtük bir *klasik/nakilci bir hadisçi algı anlayışı* sergilese ve dolayısıyla Hadis taraftarlığı yapsa da önemli bir eserdir.

Sünnete sahip çıkmışlığı, çağdaşlarından ileri oluşu ve kendini Allah'a adanmışlığı herkesçe bilinen Ahmed b. Hanbel[105] dahi, Kur'an'ın mahlukluğu hakkında konuşmuş ve bu sebeple işkenceye tabi tutulmuş ve Kur'an'ın mahlukluğu (Halqu'l-Qur'ân) meselesini[106] Tevhid'le eş değerde görmüş, hatta daha da ileri gitmiştir. Nitekim, Muhammed b. Harun'un İsmail b. Aliyye'ye; "Ey bidatçi; Kur'an'ın mahluk olduğunu ya da buna yakın bir şey mi söyledin?" dediği Ahmed'e ulaşınca "Umulur ki Allah onu (Muhammed b. Harun) bağışlar." demiştir. Hâlbuki İsmail b. Aliyye Ahmed'in bağışlanma ricasına daha layıktı. Çünkü o, ilim ve takva bakımından Ahmed gibi bir imamdı. Ahmed'in iddia ettiğinde hatalı olduğu varsayılsa bile Allah'ın rahmeti çok geniştir. Onun bu meseledeki hatası; Hilafet koltuğuna, onun gerektirdiği sıfatların hiçbirine sahip olmaksızın oturan ve insanların can ve mallarında gelişi güzel tasarrufta bulunan birinin hatası gibi değildir.

Allah Ahmed'i bağışlasın. Zira onun Kur'an'ın mahlukluğu meselesinde taassubu o dereceye vardı ki muhaliflerini reddetmeye ve onların rivayetlerini kabul etmemeye başladı.[107] Kuşkusuz bu, hadis (s.69) senedlerine hıyanettir. Adillerin naklinin kabulünü vacip gören kimse, bu meselede konuşanın rivayetini de kabul etme durumundadır. İşte o "Kaderiyye'den rivayet ederiz." diyor. Eğer Basra şehrini incelersen üçte birinin Kaderi olduğunu görürsün. "Tehzib el-Müzi" vd. eserlerde böylece zikredilmiştir.

Eğer bu iki mesele (Kur'an'ın mahlukluğu ve Kader) etrafında oluşan ihtilaflar bir istikrar bulsaydı, birinci mesele ikinciyi yani, Kader meselesini aşmazdı. Ama ihtilaflar daha artmış ve Kur'an'ın Mahlukluğu (Halqu'l-Qur'ân) meselesinde konuşmayanlar (el-Vakıf) reddedilmeye ve "Falanca uğursuz bir vakıftır." şeklinde ibareler kullanılmaya başlanmıştır. Hatta daha da ileri gidilerek "Yahya b. Ma'in gibi Kur'an'ın Mahlukluğu meselesinde konuşanlardan nakilde bulunmayı istemem." şeklinde ifadeler yaygınlaştırılmıştır. Ahmed b. Hanbel bu meselede en katı ve tutuculardan olmamasına

---

[105] Ahmed b. Hanbel, mihne sürecinde Mu'tezilî düşünceyi benimseyip savunan entelektüel aydın tipini temsil eden ulemâya karşı; geleneği savunan, halka ve onun inancına daha yakın duran halk tipi alim portresini temsil eder. Bütün selefî hareketlerin beslendiği ana şahsiyet Ahmed bin Hanbel'dir. Selefîliğin kurucu şahsiyeti ve referansı da sayabiliriz onu. Hanbelîlik, hadis ehlinin benimsemiş olduğu selef metodunu sistemleştirerek etkin hale getirmiştir. Ortaya çıkan her türlü yeni yorum ve düşünceyi bid'at olarak isimlendirmiştir. Fırka-i nâcîye yani kurtuluşa erenler ve fırka-i dâlle yani haktan sapanlar ayrımına gitmiştir. Bu kavramlar, Müslüman zihnin kendi içinde ortaya çıkan ve birbirlerini ötekileştirmek için kullanılan temel kavramlardır. Bunlar bir ayrımı ve toplumsal kamplaşmayı beraberinde getirmiştir. Hanbelî Mezhebi, Ahmed b. Hanbel'in siyasî bir mesele olan Mihne'den dolayı elde ettiği mirasın üzerine kurulan dinî-siyasî bir yapılanmadır. Ehl-i Sünnet anlayışının büyük ölçüde Ahmed b. Hanbel'in muzaffer olarak çıktığı Mihne'den sonra Ehl-i Hadis ve Hanbelîlerin eliyle uygulanan "karşı Mihne"nin gölgesinde oluştuğu unutulmamalıdır. Muhtemelen bu sebeple olmalıdır ki Ehl-i Sünnet içerisinde muhalif ses ve görüşlere karşı ciddi bir tahammülsüzlük oluşagelmiştir. Bunlar (Ashâbu'l-Hadis) hakkında en ağır eleştiriyi Eş'arî yapar. Eş'arî, akide ile ilgili akli delillerin dine uygunluğunun tespitini yaparken buna karşı çıkan Ashâbu'l-Hadisi şu şekilde eleştirir: İmdi halkın bir kısmı cehaleti sermaye yapmışlardır. Onlara akli tefekkür ve dinde (akaid) araştırma yapmak ağır gelmiş, hafifletmeye ve taklide meyletmiştir. Dinin temelleri üzerinde araştırma yapanları suçlamışlar ve onları sapık kabul etmişlerdir. Hadis taraftarları ve Hanbelîler, diğer İslam fırkaları ve âlimleri karşısında kendilerine çok özel bir misyon atfetmişlerdir. Onlara göre, Allah, şeriatın koruyucuları ve bid'atların yıkıcıları olarak kendilerini seçmiştir. Aynı şekilde Allah'ın dinini emanet ettiği, ilmî koruduğu ve Nebî ile ümmet arasında vasıta kıldığı kimseler de kendileridir. İlke olarak kendi görüşlerini rivayetlere dayandırmak iddiasında olan bu grup, kendilerini doğrudan veya dolaylı bir şekilde destekleyen bütün haberleri bazen hiçbir tasnife ve değerlendirmeye tabi tutmadan, bazen de alt başlıklar altında alıp kullanmışlardır. Bu sebeple, Hadis taraftarlarının iman nazariyelerinin Kur'an ayetlerinden çok, hadislere ya da hadisleştirilmiş sözlere dayandığını söylemek mümkündür. Hanbelîlerin savundukları görüşleri, idealleştirilmiş döneme ve bu dönemde yaşayan insanlara nispet etmeleri, görüşlerine meşruiyet kazandırma çabasının bir sonucudur. Ancak bu, fikirlerin gerçekten bu insanlara ait olup olmadığı konusu sorunludur. Bkz. Akman, *Mezhepler Tarihinin Klasik Kaynakları*, 138-139; Akman, *İbn-i Arabî,* 285.

[106] Meselenin ideolojik boyutu için bkz. Muhammed Âbid Câbirî, *Arap-İslâm Aklının Oluşumu*, çev. İbrahim Akbaba, 3. Bsk., (İstanbul: Kitabevi Yayınları, 2001), 316-317.

[107] Sadece İbn Hanbel'in *Halqu'l-Qur'ân* meselesiyle sınırlı olmayan ve hadisçilerin kendileri dışındaki fırka ve mezheplerin - özellikle de *Ebu Hanife* gibi rey ehlinin nakillerini red ve bu kişileri en insafsız cerh ameliyelerine tâbi tutmalarına örnek olarak sırf mu'tezilî veya ehl-i rey'den oldukları için Hadisçilerin kara listesine giren isimleri hatırlamak mümkündür. Bu konuda farklı çalışmaların yanı sıra Mehmet Emin Özafşar'ın "İdeolojik Hadisçiliğin Tarihi Arkaplanı" adlı eseri kayda değerdir.

rağmen şeyhlerinden Amir b. Abdullah b. Urve b. ez-Zübeyr b. el-Avvam hakkında birçok şeyler söylenmiştir. Örneğin, en-Nesai "Sika değildir"; ed-Darequtni, "Nakli terkedilir."; İbn Main, "Pis bir yalancı ve Allah düşmanıdır."; "Ahmed (İbn Hanbel) delirmiş, Amir'den nasıl rivayette bulunabilir?"; Ahmed b, Hanbel'e güvende aşırılığı ve onu hoş bir şekilde görüşü ile bilinen ez-Zehebi, "Zayıftır ve belki de Ahmed'in kendisinden nakilde bulunduğu en zayıf adamdır." şeklinde konuşmuştur. Özetle söylemek gerekirse, Amir'in ravileri arasında, Kur'an'ın Mahlukluğu kabilinden meseleler söz konusu olmadıkça nakillere özen gösteren birinin olmadığı kuşkusuzdur. Ey kişi! Kur'an ve Sünnet hakkında neyin var? Kur'an mahluk değildir? Veya Kur'an Mahluktur? Senin de diğerlerinin de bu konudaki araştırması bidattir! Yüce Allah Kur'an'ı vasfederken Arapça ve eğrilik barındırmayan bir kitap olduğunu söyler. Kur'an'ın birçok yerinde "...Onu kıldık ... ", "Onu indirdik.", "...Onu açıkladık..." şeklinde buyurmuş ama herhangi bir yerinde "Onu yarattık." ya da "O yaratık/mahluk değildir." buyurmamıştır. Peki bu Sünneti nereden getirdiniz? Ali b. el-Medini Kur'an'ın (s.70) mahlukluğu meselesinde konuşunca el-Buhari şöyle demiştir: "el-Medini dışında, kimsenin yanında kendimi aşağı görmedim. Zira o, Kur'an'ın mahlukluğu meselesinde konuşmuştur." Çokları onun hakkında söz söylemiştir. Halbuki o, terk hususunda konuşsaydı mazur görülebilirdi ama Kur'an'ın Mahlukluğu meselesinde nasıl mazur görülebilirdi? Ravilerinde pek titiz olmayan Müslim dahi, bu sebepten dolayı el-Medini'den nakilden çekinmiştir. Bundan daha da ilginci Ali b. el-Medini'yi savunanların dahi, savunma aracı olarak "O'ndan falan rivayet etti ki" şeklindeki ifadelerden başka bir şey bulamayışlarıdır; "falan O'ndan rivayet eder ki, (el-Medini) "Kim Kur'an mahluktur derse küfre girer." demiştir. Sıhhatli olduğu kesinleşse dahi bu tenzih el-Medini'nin aleyhinedir. Zira onda iki müslümandan birinin hiçbir delile dayanmadan diğer müslümanı kafirlik dairesine sokması söz konusudur. Öyleyse içlerinde müminlerin anası Aişe (r)'nin de bulunduğu Allah'ın görülmesini (Ru'yet) reddeden Sahabiler ve aynı görüşteki Tabiiler bu kafirlik vasfından nasıl uzak tutulabileceklerdir? Hadisçiler, Kelam İlmi'ndeki hataların derecesini kavrayamamışlardır. Zira o onların sanatı değildir. Her mal sahibi ancak kendi malını bilir. Bu esası gözet ve her fenni onun erbabından öğren. Ve ona sokuşturulmuş şeylerden sakın. Hadisçilerin bu tip şeyleri sık sık tekrarladıklarını görürsün. Onlar, birini tenzih etmek kurtarmak veya övmek istediklerinde "Kim Kur'an mahluktur derse kafirdir." vb. şeyler söylerler. Örneğin bunu, içlerinde İbn Lehia'nın da bulunduğu bir topluluk halinde zikretmişlerdir: "el-Muhasibi babasının mirasını almayarak "iki din sahibi akrabalar birbirlerine mirasçı olamazlar." demiştir. Zira babası Kur'an'ın Mahlukluğu meselesinde konuşmayanlardandı (vakıf)."

Cerh ve Ta'dil İlmi'nin önde gelenlerinden Yahya b. Main der ki: "Amr b. Ubeyd bir tabiatçı (Dehri) idi." Kendisine "Dehri nedir?" diye sorulduğunda "Hiçbir şey yoktur diyendir." şeklinde cevap verdi. Halbuki Amr b. Ubeyd böyle biri değildi. En büyük kelamcılara, en mübalağacı kıssacılara dahi sorsan, ilmi, takvası ve ehliyeti şafak güneşi gibi parlayan bir insan için bu şekilde konuşmaya cesaret edenini neredeyse bulamazsın. Amr b. Ubeyd ki, şu topraklarda yaşayanların yarısı ona uymuştur. Ama aynı Yahya b. Main, Anbese b. Said b. el-As b. Ümeyye için "Sikadır." der. Halbuki bu adam Haccac b. Yusuf'un meclis arkadaşlarındandır. en-Nesai, Ebu Davud ve ed-Darequtni de bunu teyid etmişlerdir. Bütün bunlar bir yana Buhari ve Müslim bu adamdan hadis rivayetinde bulunmuşlardır. Buhari, ordusunun arasında bulunan Talha'yı taşlayan, onun Ali'ye başkaldırmasına sebep (s.71) olan ve her türlü dahiyane komployu düzenleyen Mervan b. Hakem'den hadis rivayetinde bulunmuştur. Sonraki alimlerden (Muteahhirûn) biri olan İbn Hacer el-Asqalani Mervan'ın hayat hikayesini anlatırken şunu söyler: "Eğer Rasul (s)'le arkadaşlığı kesinleşirse -sabitse- hakkında yapılan eleştiriler ona tesir edemez." Sanki Sahabilik peygamberlik ve sanki Sahabi, masum! Bu; ulemanın çoğuna (Cumhur) göre Sahabe'nin bütün olarak adil oluşu kabul edildikten sonra yapılan araştırmalarda esas olan bir kaidedir. Gerçekteyse söz konusu adalet Sahabe'nin tümü için değil, yalnızca çoğunluğu için geçerlidir. Onların adaletine delil teşkil eden Allah ve Rasulü (s)'nün övgüsünün geçtiği nasslar Sahabileri özel olarak değil genel olarak ele almıştır. Buna ilaveten Sahabilik vasfının Rasulü (s) sırf görenler için de geçerli olduğuna dair ileri sürülen deliller de oldukça basittir. Söz konusu nasslarda kastedilen muhatapları keşke bilseydim. Acaba onlar aşağıdaki hadiste bahsi geçenlerle kastedilenler midir? "Ashabıma sövmeyin. Sizden biri Uhud dağı kadar altın infak etse onlardan birinin derecesine hatta yarısına dahi ulaşamaz." Bu tür hadislerin söyleniş nedenine bakın; sonrakilerden İslam'a ilk girenler hakkında yapılan birtakım yanlış tasarruflardır. Örneğin, Ammar (r) için sonrakilerden birinin; "Bu köle mi bana sövecek:" demesi vb. yukarıdan aşağıya (ilk müslümanlardan, sırf Rasul (s)'ü

görenlere) doğru Sahabilik kavramını genelleştirmek istersen, Kitap ve Sünnet'te onlar için kullanılan övgülerin yerlerine bakmalı ve sadece adalet için kullanılanlarla, bir nevi şeref ve izzet için kullanılanları ayırt etmelisin. Nitekim bazı yerlerde Rasul (s)'ün bu ayrımı açık olarak görülmektedir. Örneğin Sahabe'nin fakirlerini kastederek "O, yeryüzü dolusunca da olsa şundan İslam'a sonradan giren kabile başkanları- daha hayırlıdır."

Özetle söylemek gerekirse üstteki ve benzeri haberleri inceleyip de Sahabe'nin hepsini denk tutan kimse kördür ya da körlük taslamaktadır. Evet, Sahabe'nin genelini oluşturan bir bölümünün adil oluşlarını zaruri olarak biliyoruz. Bu yüzden de onlar hakkında fazla araştırmayı gerçekçi göstermeyecek şekilde, Sahabe'nin çoğunluğunun adil (s.72) olduğunu daha önce de söylemiştik. Bununla beraber onların arasından içki içenler vb. gibi bir takım nadir kimseler çıkmıştır. Ve bunların Sahabilik'ten değil, Sahabe için geçerli olan adalet dairesinden çıkarılması icap eder. Nitekim Sahabe'nin içinde kılıç korkusuyla, İslam'a giren, Mekke'de, Rasul (s)'ün yol verdikleri (Tuleqa) vd; yine husnü seyri görülen ancak meçhul konumundan kurtulamayan kişiler vardır. İşte bunlar Sahabe'nin arasındaki nadir kişilerdir. Şu da unutulmamalıdır ki adalet, masumiyet (ismet) değildir. Bazıları Sahabiliği sabit olan kimselerin adaletlerini isbat yolunda aşırılığa kaçmıştır. Eğer Sahabiliğin genelliğine sonra da adaletin çoğunluk için geçerli olduğuna kanaat getirirsek durum bazı aşırı ravilerin vardıkları raddeye varmaz. Eğer sahabilik, Bişr b. Mervan veya el-Velid gibi kimselere -sübutu halinde- yarasaydı şu neticeye varırdık: Küfür dışında hiçbir şey Sahabiliğe zarar getirmez ve dolayısıyla Sahabilik imandan daha büyük bir nimettir. Ki bu da Mürcie fırkasından Muqatil ve yandaşlarının tuttukları yoldan daha değerli ve açık bir sonuç olurdu. Peki, "Senden sonra neler uyduracaklarını bilemezsin" şeklinde mana yönünden mütevatir olarak gelen hadisler nerede kaldı? Hatta bazılarında lafız yönünden tevatür dahi iddia edilse mümkündür. Sünnet'in ehli olduklarını söyleyenler delile dayanmadan herhangi bir kimsenin sahibiliğini veya bunun o kimse için sübut bulduğunu iddia ederler. Ve yukarıda gördüğünüz ayrıntılara girerler. Sonra da Din'i bunun üzerine bina ederler. Yüce Allah; "Size bir fasık haber getirdiğinde onu araştırın!" buyurmamış mıdır? Ki bu ayet sahabiliği kesin olarak bilinen bir kimse için indirilmiştir ve onun durumu sahabiliğine rağmen açık bir şekilde anlatılmaya devam etmiştir. Sahabe'den şarap içenler de vardır.[108] Birçoklarının yaptıklarına ise Rasül (s)'ün hakkı gözetilerek susulmuştur. Zikre değer hiçbir dini kaynakta da (s.73) bunlara değinilmemiştir. Belki de bu tür tavırların en şiddetlisi, Mervan ve Yahya b. Uqbe gibilerinin rivayetleri üzerine bir takım dini meselelerin bina edilmesidir. Kuşkusuz bu Allah'ın Dini'ne apaçık bir hıyanet ve sarih ayete apaçık bir muhalefettir. Şurası var ki bu durum Sahabe'nin tümü için geçerli olmayıp bilakis onların temize çıkarılması içindir. Sakın yanlış anlamayasınız!

Hadisçilerin imamlarından Buhari -ki Hadis sahasında en ileri gelenlerden olduğu hususunda kimse tereddüt etmez.- O bile, sayısız muttaki hadis hafızını reddetmiştir -diğerlerini siz düşünün-. Cerh ve Ta'dil kitaplarından, Buhari'nin bu tutumuna sayısız örnekler verilebilir. Yine Müslim, Ali b. el-Medini gibi büyük bir raviden rivayetten çekinmiştir. Cerh ve Ta'dil'in büyük alimlerinden el-A'li, Hüseyin (r)'i öldüren, Ömer b. Sa'd b. Ebi Vakkas için; "Siqa bir Tabii'dir. Halk ondan rivayette bulunmuştur." der. Soruyorum Din'de bundan (Hüseyn (r)'in katlinden) daha büyük bir cerh olabilir mi? Bunlar sadece bir uyarıdır. Yoksa bu öyle bir konudur ki, eğer açılıp tasnifine başlanırsa çok büyük bir ilim haline gelir. Yine hadisçilerin akide hususunda kendilerinden farklı düşünenler hakkında söyledikleri de bu konuyla ilgilidir. İstersen deneyip, bu iddiamıza Cerh Kitaplarından

[108] Kudame b. Mazun (ö.36/656) buna bir örnektir: "Kudâme b. Maz'ûn Bedir, Uhud, Hendek gazveleri başta olmak üzere Resûl-i Ekrem'in bulunduğu bütün savaşlara katıldı. Hz. Peygamber kendisini, İran kisrâsının valisi Münzir b. Sâvâ'dan toplanan cizyeyi teslim almak üzere elçi olarak Bahreyn'e gönderdi. Hz. Ömer'in hilâfeti döneminde Bahreyn valiliğine getirildi. Kudâme bu görevde iken Abdülkays kabilesinin reisi Cârûd b. Muallâ Hz. Ömer'e onun içki içtiğini haber verdi, şahit olarak da Ebû Hüreyre'yi gösterdi. Ebû Hüreyre ise Kudâme'yi içki içerken değil sarhoşken gördüğünü söyledi. Hz. Ömer, muhtemelen Ebû Hüreyre'nin Cârûd'un kız kardeşiyle evli olması dolayısıyla bu şahitliği yeterli görmeyip Kudâme'yi cezalandırmayınca Ebû Hüreyre, Kudâme'nin hanımı Hind bint Velîd'in şahitliğine başvurulabileceğini bildirdi. Hind de olayı doğrulayınca Hz. Ömer Kudâme'yi valilikten azlederek cezalandırmaya karar verdi (20/641). Suçlamayı kabul etmeyen Kudâme ise içki içmiş olsa bile, inandıktan sonra imanda ve iyi amelde sebat edenlerin tattıkları şeylerden dolayı sorumlu tutulmayacağını ifade eden âyeti (Mâide 5/93) delil göstererek cezalandırılmaması gerektiğini söyledi. Ancak Hz. Ömer bu âyeti yanlış yorumladığını belirterek ona seksen değnek vurulmasını emretti." İsmail Hakkı Ünal, "Kudâme b. Maz'ûn", (Ankara: DİA, 2002), 26/312-313.

sayısız örnekler verebilirsin. Cerh ve Ta'dil İlminde telif yapanların muvafakat ettikleri ve muhalefet ettikleri üzerinde iyi düşün ve bunu düşmanların ve nefret ehlinin şahitliği olarak gör. Keşke onlar bunu gizli ve açık kılsalardı. Ama öyle yapmayıp "Biz Bid'at ehlinden de rivayet ederiz." diyor, sonra da onlara bu muameleyi yapıyorlar. Yahya b. Ma'in Said b. Halid el-Becli için Siqa'dır derken kendisine onun bir "Şiî" olduğu söylendi. Bunun üzerine O "Siqadır, Şiî'dir; Kaderidir, siqadır..." demeye başladı. el-A'li, Umran b. Hattan için ki Ali (r)'yi öldüren İbni Mülcem'i öven bir beyti düzen "Harici'dir", "Siqa'dır." der.

Ali (r)'nin, Talha (r)'nın ve Hüseyn (r)'in katlinden hoşnut olup da bu alçakça fiilleri gerçekleştirenleri "siqa" görenlere bakın! Hammad b. Seleme, Mekhul gibi Ümmet'in takva sahibi alimlerinden Buhari ve Müslim rivayette bulunmaktan kaçınmışlardır. Hadisçilerin akaidi de çok karışıktır; tek bir adam hakkında o kadar ihtilaflı sözler söylenmiştir ki, adam birinde Müminlerin Emiri, diğerinde ise insanların en yalancısı olarak nitelenmiştir. Ya da buna yakın ifadelerle... Sahiheyn'e bakın, bu iki temel Hadis Kitabının yazarları, kızgınlığı hakkedecek şekilde nice büyük imamlardan hadis rivayet etmekten (s.74) kaçınmışlardır. Şöhretleri sarsılır korkusuyla bakmamışlardır. İmamların en üstününden bile rivayetten çekinmişlerdir. Zira onların doğru olabilecekleri zannı hadisçilerde ancak yem denizindeki bir damla kan kadardı. Halbuki Buhari ve Müslim'in senedlerinde yer alan raviler (rical) hakkında imamlardan çoğu cerhedici şekilde hatta bazen oldukça ağır ifadelerle konuşmuşlardır. Her ne kadar bu ikisini yalnız kendi içtihatları bağlıyorsa da bunlar söylenmiştir. Daha da garibi Buhari ve Müslim'in ravileri arasında adaleti subut bulmamış tanınmayan (Mechul) ve örtülü (mestur) derecesinde kişiler vardır. Mesela bunlardan Hafs b. Bağil hakkında Zehebi şunları söyler: "İbn el-Qattan dedi ki: Hiçbir durumu bilinmemekte ve tanınmamaktadır. "Yani ne adaleti ne de kendisi bilinmektedir ki İbn Bağil iki tip bilinmezliği (mechul el-'adale ve mechul el-'ayn) haizdir. "Zehebi bu hususla ilgili der ki: "el-Mizan isimli eserimde bu tür ravileri zikretmedim." İbn el-Qattan der ki: "Bu adamın (İbn Bagil) adaletine delalet edecek mahiyette onunla muasır olan veya döneminde yaşayan herhangi birinin sözü yoktur. Sahiheyn'de bu tür şeyler çoktur. Bu iki temel kitapta nice örtülü (mestur) kişiler vardır ki ne biri bunları zayıf görmüş ne de mechul kabul edilmişlerdir." İbn el-Qattan, Malik b. el-Hayr ez-Zebbadi'nin terceme-i halinde der ki: "Sahihayn'ın ravileri arasında çokları vardır ki, herhangi birinin bunların siqalığına dair bir şey söylediğini bilmeyiz." Şu garipliğe bakın! Bu tip; kimsenin tanımadığı kişilerden rivayet ediyorlar da sırf Kur'an'ın yaratılması meselesinde konuştukları veya sustukları veya buna benzer tutumlarından dolayı herkesçe bilinen meşhur imamların rivayetlerini reddediyorlar! Zehebi'nin Sahiheyn sahiplerini aklama babından söylediği şu ilginç söze bakın: "Buhari ve Müslim'in sened zincirlerinde yer alan bu tip raviler meçhul değildirler. Zira, adaleti hususunda bilgi bulunmayanlar hakkında, adil ravilere özgü olan Ahad Haberin kabul delilleri geçerli olmaz. Bu ravilerin mestur olarak isimlendirilmesi onları Ahad haberin kabulüne dair şartların uygulandığı adil raviler arasına sokmaz." Bu apaçık bir ifrat ve tefrittir! Şu topraklarda yaşayanların yarısının uyduğu, meğazi hakkında insanların rivayette bulunduğu Ebu Hanife,[109] Muhammed b. el-Hasen, İbn İshak[110] ve Davud ez-Zahiri gibilerini terk edip de ne olduğu, kim olduğu bilinmeyen mestur ravilerden mi rivayet edelim?

Gayemiz Sahiheyn'in itibarını sarsmak değil, yalnız ihtilaf hastalığının her sahaya girdiği gibi, bu sahaya da girdiğini göstermektedir. (s.75) Zira konumuz ihtilafın zararları ve ondan kaçınmakla ilgilidir ...[111]

Muqbilî, bu kitabının ekinde yer alan "el-Ervah en-Nevafih" adlı eserinde, 687-688 sayfalarındaki sözlerini açıklama mahiyetinde şunları söyler: Sonra, Sahabiliği iddia ederek delilin teyid etmediği kimsenin, Sahabiliğini ispata gittiler. Hadisçiler sonraki zamanlarda koydukları bir ıstılaha binaen Kitap ve Sünnet'i açıklamaya/tefsire koyuluyorlar. Sahabilik hakkında şerî bir ifade yoktur. Sahabe'nin faziletleri babında geçen tüm lafızlar gibi Sahabilik de sırf dilin gerektirdiği şekilde anlaşılmıştır. Ama Hadisçiler hiçbir delile dayanmadan Rasul (s)'ü gören veya O'nun tarafından görülen herkes için,

[109] Başta *Kutub-i Sitte* müellifleri olmak üzere Ebu Hanife'yi eleştirenler (cerh edenler) için bkz. İsmail Hakkı Ünal, *İmam Ebu Hanife'nin Hadis Anlayışı ve Hanefi Mezhebinin Hadis Metodu*, (Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2018), 229-260.

[110] İbn İshak'a yönelik eleştiriler için bkz. Abdullah Ünalan, "İbn İshak ve Hadis Rivayetindeki Yeri", *e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi*, I/2, (2009), 103-111.

[111] Makbilî, *el-ʿAlemu'ş-Şâmih*, 297-312.

müslüman olmak ve daha sonra Din'den dönmemek şartıyla, çocuk dahi olsa Sahabi ıstılahını kullandılar. Hiçbir insaf sahibi ve akıllı kişi, bu şartların Dil'in gereği olmayıp, sırf birtakım ıstılahı hususlar olduğundan şüphe etmez. Zira Sahabilik (es-Suhbe), kök olarak (Sahıbe)'den türetilmiştir. Körün de Sahabi kapsamına girebilmesi için gerek tahkik gerekse takdir olarak, gören veya görülenden türememiştir. Hadisçilere düşen yakın bir takdirde bulunmaları ve muasırı olduğu halde Rasul (s)'ü görmeyenleri hatta herhangi birini Sahabilik tanımının kapsamından çıkarabilmeleriydi. Zira takdir insan düşüncesine bağlı olduğu için oldukça geniş bir saha arz eder. İşte bu meselede, hatanın başı budur ki insanların sıkça düştükleri bu hataya karşı sizi uyarmıştık.

Hadisçiler, Sahabi tanımını yaptıktan sonra, Sahabi isimlemesini biraz daha açmaya girişmişlerdir. Mesela, içtihad iddiasına büründürülenlerin, bu açma sayesinde Sahabilikleri daha da kuvvetle teyid olmuştur. Halbuki zaruri bilgiler birçok yerde bu iddiayı yalanlamaktadır. Yine dili akıcı/fasih olanlar! Bisr b. Ertae'nin ictihad yaptığı iddası ne hayasızlıktır![112] Bisr ki, sayısız kötülükleri işlemekten çekinmemiştir. Zira o, Ali (r)'ye sövülmesi konusunda İslam'ın büyük nasihatçisi, Müçtehid(!) ve Muaviye'nin memurlarındandı. Yine Mervan ve fasık el-Velid .... Yine tüm şartları içeren, Yezid'e biat içtihadı ve bu biate değinenler, uğrunda çalışanlar ya da bundan razı olanlar... (s.76) Allah'a yemin ederim ki, bunu söyleyenler bunu Allah ve Rasülü (s)'nün arzuladığı bir nasihat diye söylemiştir. Ancak ve ancak kafasından ne çıktığını bilmeyen bir gafil söyleyebilir bunu! Girişi sağlam yapan, etini ve damarlarını heva ve taklitle besleyip, bedenini alıştığı bazı kötü şeylerin tutkunu yapıp, bunu gıdası haline getiren biri! Sonra tüm bunlara binaen, yapıyı tehdide cüret etmeye başladı. Dini derecesi farklı da olsa, kimsenin uzak kalamayacağı ilk konularla işe girişti. Sonuç; Allah korkusu olan kimsenin bu pisliklere rıza göstermekten kendini korumasıydı. Masiyetten uzak durup sonra ona rıza gösterenin, onu bizzat yapandan farkı yoktu. Aksi de Rasul (s)'ün hadisiyle açıklandığı gibiydi.

[112] İbn Hacer *el-İsabe* adlı eserinde bu şahısla ilgili olarak der ki: Muaviye onu Yemen ve Hicaz havalisine göndermiş ve kendisinden Ali'ye (r) itaat edenleri araştırıp ölümle cezalandırmasını istemiştir (bkz. İbn Hacer el-Askalânî, *el-İsâbe fî temyîzi's-sahâbe*, thk. Adil Ahmed Abdulmevcud- Ali Muhammed Muavvid, (Beyrut: Daru'l-kutubi'l-İlmiyye, 1415/1995), 1/421-422) Ubeydullah b. Abbas'ın iki çocuğunu öldüren Bisr'dir. Çocukların annesi Aişe binti el-Medain'in bunla ilgili bir kasidesi vardır. Bkz. *Ebu Reyye*, 75.

STUDY ON USE OF WASTE PLASTIC BOTTLES IN CONCRETE MIX AS PARTIAL REPLACEMENT OF COARSE AGGREGETE

Assistant Professor, *Ramireddy Sushmitha*

Civil Engineering Department, G. Pulla Reddy Engineering College (Autonomous), Kurnool, Andhra Pradesh, India-518007

Abstract

Concrete is a globally accepted construction material in all types of civil engineering structures. It is obtained by mixing cementations materials, water, aggregate and sometimes admixtures in required proportions. The Ordinary Portland Cement (OPC) is one of the main ingredients used to produce concrete and has no alternative in civil construction industry. waste plastic is non degradable, it must be recycled and reused. Among the waste material, plastic is the material that is major concern to the environmental effects. Based on economy and environmental conditions that we are using waste plastic bottles. In this study, a concrete mix of M20 (1:1.5:3) grade is taken as reference concrete used as control, while waste Plastic bottles is used to replace coarse aggregate by weight 0%,5%&10% for cubes. For fresh concrete workability in terms of slump cone and compaction factor are to be determined and compressive strength at 3,7 days and 28 days for hardened concrete are calculated. Results for different percentages are to be compared with control mix.

Keywords: Plastic bottles, Compressive strength, Concrete, OPC, Workability.

1. Introduction

Concrete is the one of the most widely used man made construction material in the world. It is obtained by mixing cementations materials, water, aggregate, and sometimes admixtures in required proportions. Fresh concrete or plastic concrete is freshly mixed material which can be moulded into any shape hardens into a rock-like mass known as concrete. The hardening is because of chemical reaction between water and cement, which continues for long period leading to stronger with age. The utility and elegance as well as the durability of concrete structures, built during the first half of the last century with ordinary Portland cement (OPC) and plain round bars of mild steel, the easy availability of the constituent materials of concrete and the knowledge that virtually any combination of the constituents, leads to a mass of concrete having a bred contempt. Strength was emphasized without a thought on the durability of the structures. Because of the liberties taken, the durability of the concrete and concrete structures is on a southward journey; a journey that seems to have gained momentum on its path to self-destruction. This is particularly true of concrete structures which were constructed since 1970 or there about by which time i.e., The use of high strength rebar's with surface deformations started becoming common, significant changes in the constituents and engineers started using supplementary cementations materials and admixtures in concrete, often without adequate consideration.

The setback in the health of newly constructed concrete structures prompted the most direct and unquestionable evidence of the last two/three decades on the resulting challenge that confronts us is the alarming and unacceptable rate at which our infrastructure systems all over world are suffering from deterioration when exposed to real environments. The ordinary Portland cement (OPC) is one of the main ingredients used to produce concrete and has no alternative in the civil construction industry. Unfortunately, production of cement involves emission of large amounts of carbon dioxide gas into the atmosphere, a major contributor for greenhouse effect and the global warming, hence it is inevitable either to search for another material or partially replace it by some other material. The search for any such material, which can be used as an alternative or as a supplementary for cement should lead to global sustainable development and lowest possible environmental impact. Fly ash, ground granulated blast furnace slag, rice husk ash, high reactive met kaolin, silica fume are some of the pozzolanic materials which can be used in concrete as partial replacement of cement. A number of

studies are going on in India as well as abroad to study the impact use of these manufactured sand materials as cement replacements and the results are encouraging. The strength, durability and other characteristic of concrete depends on the properties of its ingredients, proportion of mix, method of compaction and other controls during placing and curing. With the passage of time to meet the demand, there was a continual quest in human being for the development of high strength and durable concrete.

2. History of Concrete

The first concrete-like structures were built by the Nabataea traders or Bedouins who occupied and controlled a series of oases and developed a small empire in the regions of southern Syria and northern Jordan in around 6500 BC. They later discovered the advantages of hydraulic lime that is cement that hardens underwater and by 700 BC, they were building kilns to supply mortar for the construction of rubble-wall houses, concrete floors, and underground waterproof cisterns. The cisterns were kept secret and were one of the reasons the Nabataea were able to thrive in the desert.

Figure 1. An Ancient Nabataea Building

In making concrete, the Nabataea understood the need to keep the mix as dry or low-slump as possible, as excess water introduces voids and weaknesses into the concrete. Their building practices included tamping the freshly placed concrete with special tools. The tamping process produced more gel, which is the bonding material produced by the chemical reactions that take place during hydration which bond the particulates and aggregate together. Like the Romans had 500 years later, the Nabataea had a locally available material that could be used to make their cement waterproof. Within their territory were major surface deposits of fine silica sand. Groundwater seeping through silica can transform it into a pozzolan material, which is a sandy volcanic ash. To make cement, the Nabataea located the deposits and scooped up this material and combined it with lime, then heated it in the same kilns they used to make their pottery, since the target temperatures lay within the same range. By about 5600 BC along the Danube River in the area of the former country of Yugoslavia, homes were built using a type of concrete for floors.

3. Materials

The ingredients of concrete consist of Cement, fine aggregate and coarse aggregates, water. When the reaction of water with cement takes place hydration process is done and a hard material is formed. The ingredients are used in proper proportion.

3.1 CEMENT

Portland cement was developed from natural cements made in Britain beginning in the middle of the 18th century. Portland cement is the most common type of cement in general usage. Cement is a material that has cohesive and adhesive properties in the presence of water. Portland cement grade 53 is used in this test. These consist primarily of silicates and aluminates of lime obtained from limestone and clay. Pozzolona are effective as minus 325 mesh powders. Typical values are 320–380 $m^2 \cdot kg^{-1}$ for general purpose cements, and 450-650 $m^2 \cdot kg^{-1}$ for "rapid hardening" cements.

3.2 COARSE AGGREGATE

Aggregate is a granular material, such as sand, gravel, crushed stone, crushed hydraulic-cement concrete. Coarse aggregates are particles greater than 4.75mm, but generally range between 9.5mm to 37.5mm in diameter. It has Increases the volume of concrete, thus reduces the cost. Concrete is more workable when smooth and rounded aggregate is used instead of rough angular or elongated aggregate. Two sizes of coarse is used one 16 mm passing through 12.5 mm retained and other 25 mm passing through 20mm retained. As per IS: 2386 –1963 recommendations the properties of coarse aggregates were determined. Characteristics having hard, strong, durable, particles.

3.3WASTE PLASTIC BOTTLES:

Day by day, there is an increase in the usage of drinking plastic bottles. Usually After drinking, the bottle is thrown out. These bottles are non-degradable. These bottles effect the environment and human beings. So, to reduce this effect we use these plastic bottles in concrete mix instead of coarse aggregate. Plastic is a material consisting of a wide range synthetic or semi synthetic organic compounds that are malleable and can be moulded into solid objects. They are usually synthetic most derived from petrol chemicals, but many are partially natural. Due to relatively less cost is of manufacture, versatility, and improve ness to water, plastic is used in a enormous to water and expanding range of products from paper clips to space ships. Plastic used in packing and another used plumbing and piping and include automobiles up to 20% plastics.

3.4 FINE AGGREGATE:

Sand is an important building material used in the preparation of mortar, concrete, etc. Sand particles consist of small grains of silica ($Si0_2$). It is formed by the decomposition of sand stones due to various effects of weather. The shape and surface structure of fine aggregate has a greater influence on water demand of concrete than because fine aggregates contain a much higher surface area for a given weight. Rounded and smooth fine aggregate particles are better from the view point of workability than sharp and rough particles.

3.4.1 PROPERTIES OF FINE AGGREGATE:

It should be chemically inert. It should be clean and coarse. It should be free from organic matter. It should contain sharp, angular and durable grains. It should not contain salts, which attract the moisture from atmosphere. It should be well graded (i.e.) should contain particles of various sizes in suitable proportions

3.5 WATER:

Water to be used in the concrete work should have following properties are:

It should be free from iron, vegetable matter or other any type of substances, which likely to have adverse effect on concrete or reinforcement. It should be free from injurious amount of oils, acids, alkalis or other organic or inorganic impurities.

4. TESTS ON FRESH CONCRETE

4.1 SLUMP CONE TEST

In this test, the workability of given concrete mix is determined by slump cone test. The apparatus consists of Slump cone, Tamping rod.

The procedure is as follows:

The internal surface of the mould is thoroughly cleaned and freed from superfluous moisture and adherence of any old set concrete before commencing the test. The mould is placed on a smooth, horizontal rigid and non– absorbent surface. The mould is then filled in four layers each approximately ¼ of the height of the mould. Each layer is tamped 25 times rod taking care to distribute the strokes evenly over the cross section. After the top layer has been rodded, the concrete is struck off level with a trowel and tamping rod. The mould is removed from the concrete immediately by raising it slowly and carefully in a vertical direction. This allows the concrete to subside. This subside is referred as slump of concrete. The difference in level between the height of the mould and that of the highest point of the subsided concrete is measured. This difference in height in mm is taken as slump of concrete. The pattern of slump indicates the characteristics of concrete in addition to the slump value.

Table 1. Slump Cone Test Values

Mix	Slump values(mm)
Normal Mix	70
Mix-1 (5%)	72
Mix-2 (10%)	73

4.2 COMPACTION FACTOR TEST

The workability of given concrete is to be determined by compaction factor test. The apparatus consists of compaction factor apparatus, Graduated cylinder, Balance, Tamping rod etc.

The procedure is as follows:

Keep the compaction factor apparatus on a level ground and clean the inner surface of the hopper and cylinder. Weigh the empty cylinder accurately (W1). Fix the cylinder on the base with fly nut and bolt in such a way that central axes of the hoppers fill the freshly mixed concrete in the upper hopper gently and carefully with a hand scoop without any compacting effort. After 2 minutes release the trap door so that the concrete may fall in to the lower hopper bringing concrete to some degree of compaction. Remove the excess concrete above the top of the cylinder by a pair of trowels with blades kept horizontal. Clean the cylinder from all the sides properly and weigh it to find the weight of this partially compacted concrete (W2). Refill the cylinder with the same sample of concrete in approximately 5 cm thick lawyers using mechanical vibration so as to expel all the air in it order to obtain full compaction. Level up the top and weigh this cylinder to get the weight of fully compacted concrete (W3}. Calculate the CF from Eq (1)

$$\text{Compaction factor (CF)} = \frac{w2-w1}{w3-w1} \quad \text{.....Eq (1)}$$

W1 = weight of empty cylinder

W2 = weight of partially compacted concrete

W3 = weight of fully compacted concrete

Table 2. Compaction factor test values

Mix	Compaction Factor
normal Mix	0.92
Mix-1 (5%)	0.94
Mix-2 (10%)	0.96

5. TESTS ON HARDENED CONCRETE

5.1 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE

The compressive strength of concrete is to be determined. The apparatus consists of Compression testing machine, Balance, Scale.

The procedure is as follows:

Take out the concrete cubes from curing tank; allow it to drain out fully. Take the dimensions of the concrete cubes correct to 1mm and find weight of each specimen. Place the cubes in between the thrust plates centrally and coaxially. Apply the load at a uniform rate of 140 Kg/cm^2/min. Note the loads at crushing. Make a note of type of fracture. Test at least three cubes from each group for determining the average compressive strength. The compressive strength is calculated from the Eq (2)

Compressive strength = $\frac{P}{A}$ …….....Eq (2)

Where P = crushing load (KN)

A = Area (mm^2)

Table 3. Compressive Strength of Concrete For 3 Days

MIX	COMPRESSIVE STRENGTH (N/mm^2)
NOMINAL MIIX	10.743
MIX-1(5%)	12.17
MIX-2(10%)	13.294

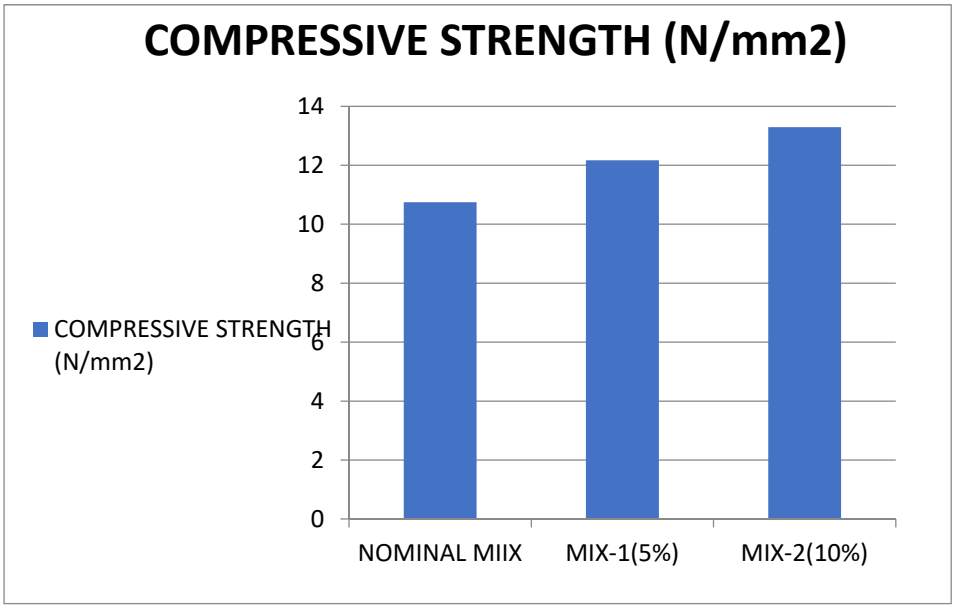

Figure 2. Graph Showing Compressive Strength at 3 Days

5.1.1 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE FOR 7 DAYS

Table 4. Compressive Strength For 7 Days

Mix	**Compressive Strength (N/mm^2)**
Normal mix	21.327
Mix-1 (5%)	23.492
Mix-2 (10%)	24.714

The graph shows the compressive strength for 7 days

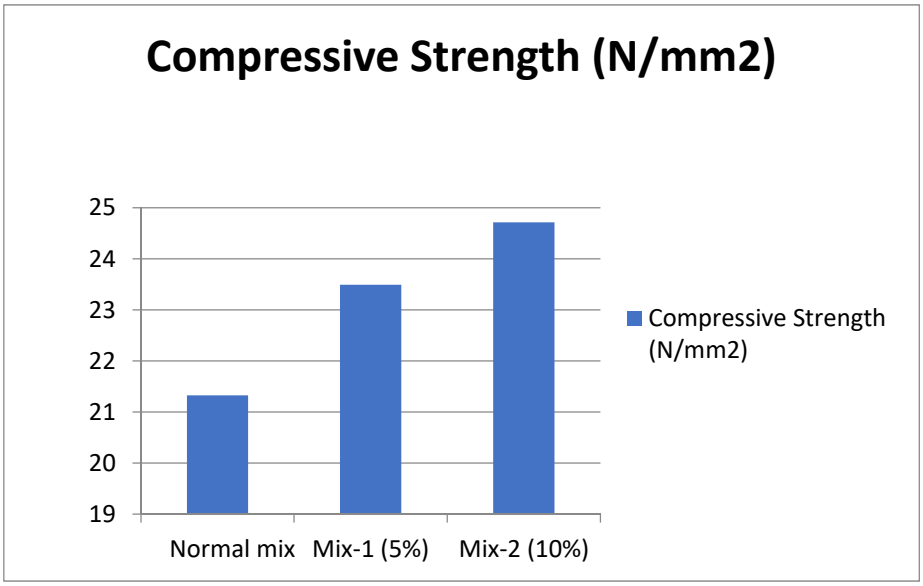

Figure 3. Graph Showing Compressive Strength At 7 Days

5.1.2 COMPRESSIVE STRENGTH OF CONCRETE FOR 28 DAYS

Table 5. Compressive Strength For 28 Days

Mix	**Compressive Strength (N/mm^2)**
Normal mix	28.516
Mix-1 (5%)	30.272
Mix-2 (10%)	31.491

The graph shows the compressive strength for 28 days

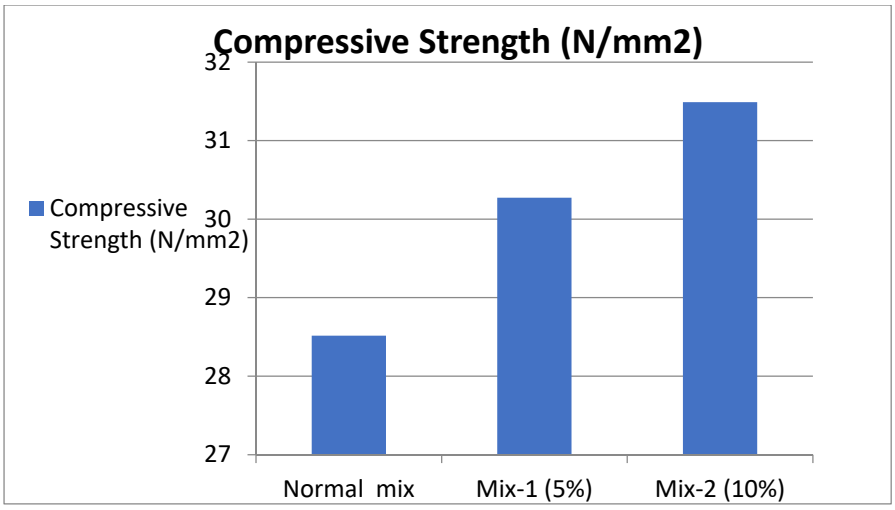

Figure 4. Graph Showing Compressive Strength At 28 Days

6. RESULTS AND DISCUSSION

6.1 TEST RESULTS ON CEMENT:

By conducting different experiments on the cement following results are tabulated in table 6

Table 6. Test Results on Cement

DESCRIPTION	TEST RESULTS
Grade of cement	53
Type of cement	Ordinary Portland cement(OPC)
Specific gravity	3.0917
Standard consistency	30%
Fineness	3%
Soundness	3mm

6.2 TEST RESULTS ON FINE AGGREGATE:

By conducting different experiments on the fine aggregate following results are tabulated in table 7

Table 7. Test Results on Fine Aggregate

DESCRIPTION	TEST RESULTS
Specific gravity	2.537
Fineness modulus	2.6 (Zone -2)

6.3 TEST RESULTS ON COARSE AGGREGATE:

The tests of Coarse aggregates are tabulated in the Table 8.

Table 8. Test Results on Coarse Aggregate

DESCRIPTION	COARSE AGGREGATE
Specific gravity	2.791
Impact test	16.66%
Crushing test	9.57%

Abrasion test	7.2%
Flakiness index	17.34%
Elongation index	17.58%

6.4 TEST RESULTS ON PLASTIC:

The tests of plastic are tabulated in the Table 9.

Table 9. Test Results On Coarse Aggregate

DESCRIPTION	PLASTIC
Specific gravity	0.0877

6.5 TEST RESULTS ON FRESH CONCRETE

The results on fresh concrete are tabulated in table 10 as follows:

Table 10. Slump Values and Compaction Factor

MIX	SLUMP VALUES (mm)	COMPACTION FACTOR
Nominal mix	70	0.92
Mix-1 (5%)	72	0.94
Mix-2 (10%)	73	0.96

The graph shows the variation of slump values.

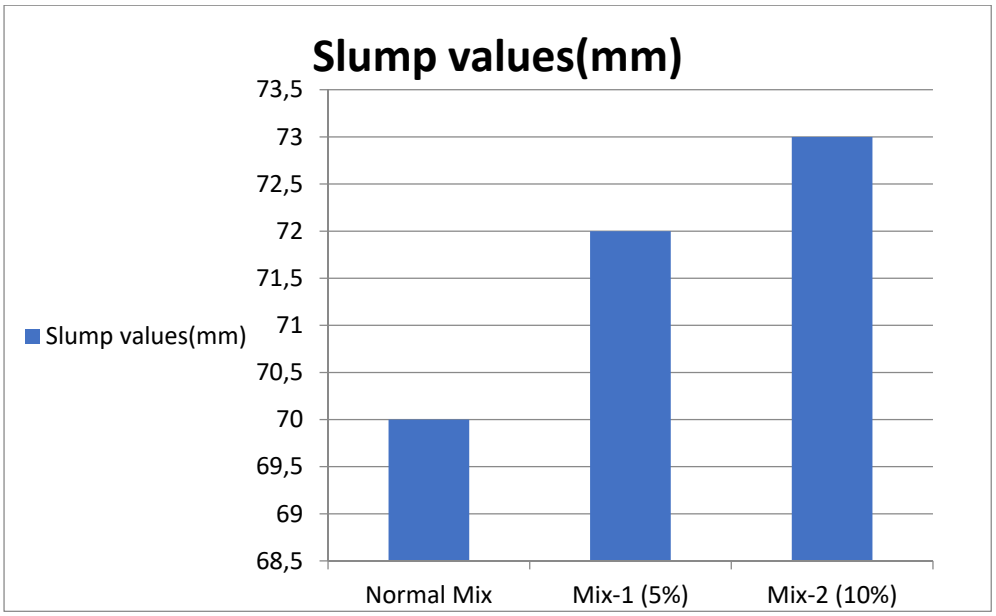

Figure 5. Graph Showing Variation of Slump Values

The graph shows the variation of compaction factors

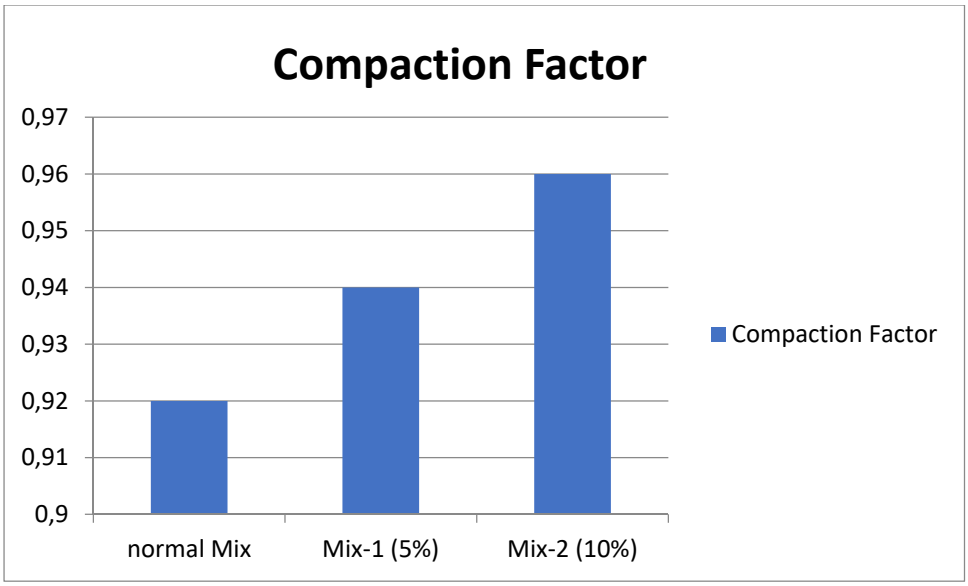

Figure 6. Graph Showing Variation Of Compaction Factors

6.6 TEST RESULTS ON HARDENED CONCRETE:

The results of compressive strength of concrete are tabulated in table 11 as follows:

Table 11. Compressive Strength For 3, 7 And 28 Days

MIX	COMPRESSIVE STRENGTH (N/mm^2)		
	FOR 3 DAYS	FOR 7DAYS	FOR 28 DAYS
Nominal mix	10.743	21.327	28.576
Mix-1 (5%)	12.172	23.492	30.272
Mix-2 (10%)	13.294	23.714	31.497

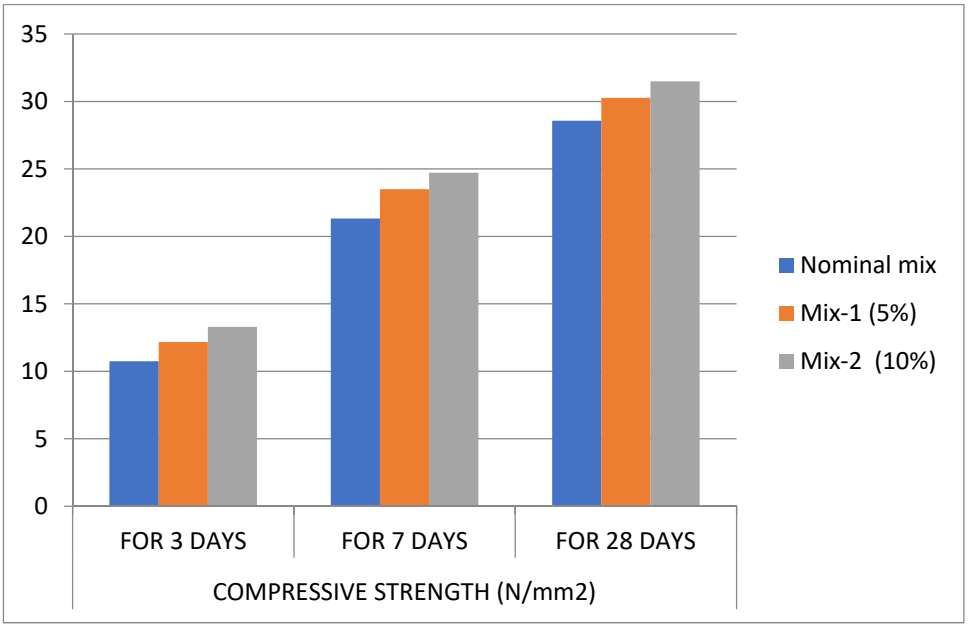

Figure 7. Graph Showing Variation Of Compressive Strengths

7. CONCLUSION

Based on the investigation carried out, the following conclusions were made.

The workability of concrete in terms of slump cone and compaction factor shows that Compaction factor changes slightly with increasing quartzite replacement and the slump cone also changes with the % increase in the replacement of plastic content and the values falls within the value for normal range of concrete.

The compressive strength of concrete shows that with the increase in the percentage replacement of plastic, strength increases up to % replacement and it is observed that strength for 3, 7 days and 28 days.

For 7 days of curing period, it is observed that the strength of concrete at 5% replacement is 23.492% more that the strength of concrete at 0% replacement.

For 28 days curing period, the compressive strength of concrete at 5 % showed an increase of strength up to 30.272% when compared to the strength of concrete at 0% replacement.

In both the cases of Compressive Strength of Concrete Cubes, we can notice that the Strength increases up to 5 %,10% replacement of coarse aggregate with placement.

REFERENCES

M.S Shetty (1982), "Concrete Technology Theory and Practice" S.Chand & Company Ltd, PP 624.

Abdullahi. M (2012), "Effect of aggregate type on compressive strength of concrete" *International Journal of civil and Structural Engneering"*, Vol.2, PP 791-796

Aginam CH, ChidolueS and Nwakire C (2013), "Investigating the effects of coarse aggregate Types on the Compressive Strength of concrete", *International Journal of engineering research and Applications,* Vol. 3, PP 1140-1144.

Adom Asamoah M and Afrifa R (2010)"A study of Concrete properties using plastic as coarse aggregate", *Journal of Materials and Design,* Vol .3, PP 647-651

Ozturan T, and Cecen C (1997), "Effect of Coarse Aggregate Type on Mechanical Properties of Concretes with Different Strength, Cement and Concrete Research", *International journal of civil and structural engineering*, Vol. 27, PP 165-170.

K.R.Jayavelu, N.Jeevithaa and M.Rubini (2012), "Experimental investigation on concrete with partial replacement of coarse aggregate with plastic", *International Journal of Engineering Research and Applications* (IJERA) , Vol. 2, PP 322-327

Beshr H, Almusallam A, and Maslehuddin M (2003), "Effect of Coarse Aggregate Quality on the Mechanical Properties of High Strength Concrete", *International journal of civil and structural engineering*, Vol. 2, PP 97-103.

Chen B, and Zhang D (1997), "Effect of Coarse Aggregate Type on Mechanical Properties of High-Performance Concrete, Cement and Concrete Research", *International journal of civil and structural engineering*, Volume 27, PP 1421-1425

INFLUENCE OF INTERNET LIBRARY ON STUDENTS (A CASE OF UNDERGRADUATE STUDENTS OF FEDERAL UNIVERSITY TECHNOLOGY, MINNA)

[1]Shuaeeb, A. I., [2]Babagana, M. (PhD), Yahaya, F., Ndatsu, A. & Abdullahi, M. K.

[1&2]Department of Science Education, Federal University of Technology, Minna,

Niger State, Nigeria.

Abstract

Source of academic information is very relevant to undergraduate students. Basically, academic libraries provide much relevant research materials in both printed and electronic formats to support undergraduate studies. Higher institutions such as the Federal University of Technology Minna have therefore invested resources in acquiring library infrastructure to facilitate research work. This study sought to analyze undergraduate students' use of conventional and internet library resources for academic activities. Primary data were collected using a questionnaire from 90 undergraduate students who were selected using a simple random sampling procedure. The data were analyzed using descriptive statistics and t-test analysis. The results indicate that students use both library and internet resources for their academic work. However, the use of internet library is more than that of the University's Library Resources. Availability of up to date information were identified as determinants for the use of conventional library and internet library resources. It was also discovered that challenges such as lack of searching skills with mean of 2.63, lack of ICT skills to operate, ICT gadget with the mean of 2.60, too much irrelevant information with the mean 0f 2.62, technophobia with the mean of 2.55, power outage with the mean of 2.77 and the respondents all agree to have faced one or two challenges while trying to access the internet library. It was recommended that undergraduate students are advised to resort to the use of the university library resources because they do not only contain printed resources but electronic resources as well.

Key words: Internet library, Internet, Library

INTRODUCTION

A library is a large collection of books, periodicals, films or other information sources including digital. The collections can be of print, audio, and visual materials in numerous formats, including maps. Prints, and documents (Okezie, 2016). However, Information and Communication Technology has revolutionized the concept of libraries. Each and every library is slowly getting digitized, Nigerian libraries inclusive. A 'digital library' otherwise called Internet library, comprises digital collections, services and infrastructure to support lifelong learning, research, scholarly communication as well as preservation and conservation of recorded knowledge. At this age of a networked society where IT (information technology) in addition to its use in all spheres of human activity including education, has been used extensively to record, store, and disseminate the information in the digital form. Information technology has almost converted the world into a global village.

Libraries are also changing to meet the demand put on them. With the current level of civilization, the new generation whose demand for information is never met is always demanding that traditional libraries be scrapped and development of digital libraries be embarked upon. According to Arms, (2016), Internet library is a managed collection of information with associated services where the information is stored in digital format and accessible over a network. The internet is the key information and communication technology that led to a worldwide revolutionary change in the information scenario (Siraj, *et al.,* 2015). The internet is a pool of knowledge and any country that fails to provide her youth access to the internet is unseating the country from her throne of dignity among other dignitaries. It is developed to serve as a platform for various activities for all age groups in society (Adaeamola, 2014). The internet is a technology that has become an enormous part of people's daily lives. Through its ability to act as a support medium in different functions for which

people use it, the internet was introduced to academic institutions as a tool to enhance student's academic experience in the mid-1990s (Thangarajathi, 2011). Over the last decades, internet connectivity has improved tremendously and is available everywhere such as homes, offices, travels and schools (Ellore *et al.,* 2014). The internet has also been defined as the communication superhighway that links, hooks, and transforms the entire world into a global village where a different individual can easily get in touch, see, or speak to one another, as well as exchange information instantaneously from one point of the globe to another (Hussaini, 2017).

There are different types of e-libraries for the diverse information needs of the targeted group of users. Some are developed by groups or organizations, higher education institutions, research centers, national libraries, as well as public libraries. They include contents that are born digital and those that have been digitized (Digital Library, 2007). An e-library generally contains books, journals, opacs, webliographies (equivalent to a printed bibliography), letters, maps, dictionaries, encyclopedias, still and moving images, sound recordings, indexes, conference/seminar proceedings, theses/dissertations, abstracts and reviews, and handbooks. Traditional libraries have limited storage space, but e-libraries require very little physical space, which reduces the cost of maintaining an e-library.

Today, empirical studies (e.g. Adedotun, 2015; Akende & Bamise, 2017), report that access to information can influence the academic performance of students. The use of credible internet resources is of greater importance for academic study, especially in high class courses which require an academic review of literature. Internet use for educational purpose is found by Kumar (2016) to be the heart of adolescent academic achievement. The availability of internet is almost everywhere; most students have had access to internet on their cellphones (Ellore *et al*., 2014). This helps students to broaden their academic knowledge, research and assignments by accessing information worldwide and also enhances easy communication to the academic community (Siraj, *et al.,* 2015). Certainly, Nnadozie and Nwosu, (2016), states that if the lecturers and students accept the challenges which teaching and learning imposes on them by adapting themselves to the current trend in using the internet library, there could be huge difference recorded between the outcomes of using the traditional method of gathering information (traditional library) and the modern or digital methods of gathering information (Internet library).

Statement of the problem

Over the years, Nigeria's falling standard of education and dwindling literacy rate have gained incredible attention, yet the political leaders have not taken any effective action to improve the situation. Doubtlessly, there is no shortage of opinion about what to do to improve the quality of education in Nigeria. The nation's educational institutions are defective; they are not equipped for quality education, especially in this generation of digitalization. Basically, not all higher institutions in Nigeria are networked (connected to the internet), perhaps, this has been because of the huge cost involved or neglect. Most of the students admitted to higher institutions in Nigeria are computer illiterates; therefore, they cannot benefit from the advantages or rewards Internet library add to their academic achievement. In view of the aforementioned problems, this research work seeks to evaluate to what extent, Internet library could help contribute to the educational system of the country and also help the students in creating a foresight for their academic pursuit by exploring the great potential the internet library can contribute to educational system vis-a-vis students' academic performance in higher institutions of learning in Nigeria.

Purpose of the study

The main objective of this study is to find out the influence of internet library on students' performance in Nigerian Tertiary institutions (a case of undergraduate students in Federal University of Technology, Minna Niger State Nigeria), specifically the study intends to:

Identify the type of Internet library currently in use by students in FUT Minna.

Identify the extent to which students access and utilize internet library in FUT Minna.

Find out the problem faced by students while using Internet library in FUT Minna.

Research questions

The following research questions were formulated to guide the study.

What are the types of internet library available for use by undergraduate students in FUT Minna?

How often do students access and utilize internet library in FUT Minna?

What are the problems facing the use of Internet library by undergraduate students in FUT Minna?

Research hypothesis

H_{01}: There is no statistical significant difference between academic success recorded by students who practice the use of Internet library and those that use the traditional library.

METHODOLOGY

The study employed a survey design (Cross-Sectional research design) whereby the researcher attempt to determine the influence of internet library on 500Level Science Education Students in Federal University of Technology Minna, Niger State. The population of the study cover FUT Minna undergraduate students, Department of Science Education. The total population of science education students was 473 (273 males and 200 females) as at 2019/2020 academic session, 500L science education students were 90 (53 males and 37 females). Biology education 500L students were 35 (15 males and 20 females), 500L chemistry education students were 20 (11 males and 9 females), 500L Mathematic education students were 35 (27 males and 8 females). The target population were 90 students in 500L, Science Education Department. The study employed random sampling technique to select the sample size from 500 Level science education. A sampling frame was developed per department that comprises of the listed level in the population. The research instrument for data collection used in this study was a structured questionnaire designed to ask questions on the influence of internet library on 500L Biology Education students. A 20-item questionnaire on statements relating to peer-group influence on academic performance. The questionnaire consisted of two parts or sections. “Section A” was concerned with the demographic variables (Bio-data) of the respondents such as age, sex, and others, while “Section B” was a structured questionnaire formulated based on the research questions. The researcher used a rating scale of four-point interval scale in the instrument with 4 standing for Very Often (VO), 3 for Often (O), 2 for Occasionally (O) and 1 for Never (N) and the decision mean is 2.5.

The instruments constructed for this study was given to two experts in the Department of Science Education, who scrutinized them and offered suggestions. Having effected all the corrections, the instruments were deemed to have both face and content validity and it was therefore; used for this research work. Having conducted the pilot test, the result was used to determine the reliability of the instruments. The Kuder Richardson 21 formula was used to determine the reliability coefficient and the coefficient of 0.76 was obtained. The researcher distributed the questionnaire to the 500L students of science education Department in the Federal University of Technology, Minna, Bosso campus. To these end, the respondents’ then completed the questionnaire and returned them immediately to the researcher. Seventy (70) copies of questionnaires were distributed and all the copies were retrieved. The data collected from the study were analyzed using simple frequencies and percentages for the demographic characteristics of the subjects. For the test of the hypothesis, the hypothesis was tested at 0.05 level of significance and the data collected was analyzed using SPSS package version 23.

RESULTS

The students have different background characteristics. They also offer different degree programmes that require different levels of research. These will have implications for library and internet use to accomplish their research goals.

Tables 1 & 2: Demographic characteristics of respondents

Gender	Frequency	Percentage
Male	119	94.4
Female	07	5.60
Total	**126**	**100**

Source: Field Survey (2021)

Age of respondents	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D
	126	19	27	25.83	4.775

Source: Field Survey (2021)

Research question one: What are the types of internet library available for use by undergraduate students in FUT Minna?

Table 3: Mean and standard deviation showing the mean response of respondents on the type of internet library being used by undergraduate students of FUT Minna.

Statement	N	Mean	S.D	Remark
Academic search	473	2.18	0.848	Agree
African Journals online	473	2.69	1.039	Agree
Analytical Abstract	473	2.55	1.051	Agree
Analytical Science digital library	473	2.40	0.917	Agree
Association for Computing	473	2.18	0.848	Agree
Biological Abstract	473	2.69	1.039	Agree
Research Gate	473	2.55	1.051	Agree
Environmental science database	473	2.40	0.917	Agree
Book review index online	473	2.18	0.848	Agree
Books in print	473	2.69	1.039	Agree
CAB Abstract	473	2.55	1.051	Agree
Chemical Abstract service	473	2.40	0.917	Agree
DLPB computer science	473	2.18	0.848	Agree
ERIC Educational resource information	473	2.69	1.039	Agree
Google Scholar	473	2.55	1.051	Agree
Grand Mean		**3.11**		

The results in Table 3 revealed that students use internet library are more often, African Journals online = 2.69, Biological Abstract = 2.69, Research Gate = 2.55, Books in print = 2.69, ERIC Educational resource information = 2.69, Google Scholar = 2.55, Chemical Abstract service = 2.40, Environmental science database = 2.40, Analytical Abstract = 2.55, Analytical Science digital library = 2.40, Association for Computing = 2.18, Book review index online = 2.18, CAB Abstract = 2.55 and

DLPB computer science = 2.18 are been used as presented in the table. Kumar (2016), maintained that the availability of wide range of search engines and online web analytic tools are assisting students in conducting research. This suggests that Internet Library has the needed resources required to facilitate students' academic activities. This suggests that users of the library resources do not make maximum use of all the resources available.

Research question two: How often do students access and utilize internet library?

Table 4: Mean and standard deviation showing the mean response of respondents' on how frequent they access and utilize the internet library.

Statement	N	Mean	S.D	Remark
Frequency of internet library usage	90	2.34	0.959	Agree
Frequency of access to internet library	90	2.69	1.039	Agree
Grand mean		**2.52**		

In terms of Internet library usage, the results point out that respondents' response on internet library usage is = 2.34 with S.D = 0.959 while respondent on access to internet library is = 2.69 with S.D = 1.039, this result show a positive outcome with a grand mean of 2.52 The respondent at an average all agree to have access to internet library and also agree to making use of internet library.

Table 4.1: Frequency of internet usage

Frequency of internet library usage	Frequency	Percentage
Vey often	45	48.9
Often	23	25.4
Occasionally	18	20.3
Never	04	5.40
Total	90	**100**

Table 4.2: Frequency of access to internet library

Frequency of access to internet library	Frequency	Percentage
Vey often	41	45.7
Often	23	25.8
Occasionally	21	22.2
Never	05	6.30
Total	90	**100**

In terms of frequency of internet library usage, the results point out that 45 respondents representing 48.9% of the sample use the library very often, 23 respondents representing 25.4% use it often, 18 respondents representing 20.3% use the University's Library resources occasional. However, 4 respondents representing 5.4% never used the internet library. The results also revealed that among those that have access to the internet library, 41 respondents representing 45.7% have access to it very often, 23 respondents representing 25.8% indicated that they have access to it often while 21 respondents representing 22.2% use it occasional. However, 5 respondents representing 6.3% never had access to internet library.

Research question three: What are the problems facing the use of Internet library by undergraduate students the in FUT Minna?

Table 5: Mean and standard deviation showing the mean response of respondents on problems faced while trying to access the Internet library by undergraduate students the in University.

Statement	N	Mean	S.D	Remark
Lack of searching skill	90	2.63	1.080	Agree
Information overload	90	2.52	0.957	Agree
Download delay	90	2.29	0.924	Agree
Power outage	90	2.77	1.056	Agree
Too much irrelevant information	90	2.62	1.073	Agree
Difficulties in navigation of web page	90	2.42	0.929	Agree
Inaccessibility of some web site	90	2.30	0.938	Agree
Lack of credibility of information	90	2.81	1.056	Agree
Technophobia	90	2.55	1.051	Agree
Lack of ICT skills to operate ICT gadget	90	2.60	1.019	Agree
Grand mean		**2.52**		

As shown in Table 4.6, the challenges mostly cited are: Lack of searching skills with mean of 2.63, Lack of ICT skills to operate ICT gadget with the mean of 2.60, Too much irrelevant information with the mean of 2.62, Technophobia with the mean of 2.55, Power outage with the mean of 2.77 and Difficulties in navigation of web page, Inaccessibility of some web site, Lack of credibility of information, Information overload, Download delay the respondent all agree to have face one or two of this challenges while trying to access the internet library.

Research hypotheses

Hypothesis One ($H0_1$): There is no statistical significant difference between academic success recorded by students who practice the use of Internet library and those that use the traditional library.

Table 6: In testing the hypothesis, t-test statistics was used in analyzing the CGPA of undergraduate students (500L Science Education) of those that use internet library and those that uses the traditional library. Presented in **table 6** is the summary of the analysis.

	INTERNET OR SCHOOL LIBRARY	N	Mean	S.D	df	t-value	p-value	Remark
GRADE LEVEL BASED ON POINTS	INTERNET LIBRARY	82	3.3261	.68847	88	6.591	0.000	S
	SCHOOL LIBRARY	08	2.8133	.72228				

Table 6 presents the analysis of the CGPA of undergraduate students (500L science education) of those that use internet library and those that uses the traditional library. The average mean of Internet Library and School Library are 3.34 and 2.81 respectively. The p-value of 0.000 was significant at 0.05 level. This reveals that there is a significant difference in the mean rating of undergraduate students those that use internet library and those that use the conventional library based on their CGPA ($t = 6.591$, $df = 88$, $p = 0.000 < 0.05$).

Discussion of Findings

The study used descriptive statistics to analyze the frequency, purpose and challenges associated with the use of school library and internet library among undergraduate students of federal university of technology Minna, Bosso Campus. Besides, the factors influencing students' choice of library and internet use were identified. The decision to use or not to use school library and or internet library is a choice for the students; influenced by the utility gained from the use of a particular source of information.

Table 4.2: Shows the mean and standard deviation of undergraduate student performance on the use of internet library over school library. Mean response of the students that prefer using internet library has a mean of 3.33 and S.D =0.69, while the mean response of those that prefer school library is 2.81 and S.D =0.72. The marginal mean is 3.07. Therefore, the mean response of the internet library users is greater than that of then that of the school library users; this means that the internet library users have higher performance than the offline library. This finding answers research question one.

The results in Table 4.3 revealed that students use internet library more often, African Journals online = 2.69, Biological Abstract = 2.69, Research Gate = 2.55, Books in print = 2.69, ERIC Educational resource information = 2.69, Google Scholar = 2.55, Chemical Abstract service = 2.40, Environmental science database = 2.40, Analytical Abstract = 2.55, Analytical Science digital library = 2.40, Association for Computing = 2.18, Book review index online = 2.18, CAB Abstract = 2.55 and DLPB computer science = 2.18 are been used as presented in the table. Kumar (2016) maintained that the availability of wide range of search engines and online web analytic tools are assisting students in conducting research. This suggests that Internet Library has the needed resources required to facilitate students' academic activities. This suggests that users of the library resources do not make maximum use of all the resources available.

In terms of Internet library usage, the results point out that respondents' response on internet library usage is = 2.34 with S.D = 0.959 while respondent on access to internet library is = 2.69 with S.D = 1.039, this result show a positive outcome with a grand mean of 2.52 The respondent at an average all agree to have access to internet library and also agree to making use of internet library. In terms of frequency of internet library usage, the results point out that 45 respondents representing 48.9% of the sample use the library very often, 23 respondents representing 25.4% use it often, 18 respondents representing 20.3% use the University's Library resources occasional. However, 4 respondents representing 5.4% never used the internet library.

The study identified some challenges facing the respondents in the use of the internet library, Among the challenges associated with library use include Lack of searching skills with mean of 2.63, Lack of ICT skills to operate ICT gadget with the mean of 2.60, Too much irrelevant information with the mean of 2.62, Technophobia with the mean of 2.55, Power outage with the mean of 2.77 and Difficulties in navigation of web page, Inaccessibility of some web site, Lack of credibility of information, Information overload, Download delay the respondent all agree to have face one or two of this challenges while trying to access the internet library.

The results in Table suggest that the University Library and internet library sources are not substitutes but are complementary for students' academic work. The average mean of Internet Library and School Library are 3.34 and 2.81 respectively. The p-value of 0.000 was significant at 0.05 level. This reveals that there is a significant difference in the mean rating of undergraduate students those that use internet library and those that use the conventional library based on their CGPA ($t = 6.591$, $df = 88$, $p = 0.000 < 0.05$).

CONCLUSION

This study has examined the usage of Internet library by students of science Education in Federal of Universities of Technology Minna. It was discovered that the uses of the Internet library have positively influence the students' academic efficiency through increased in access to current information, ease research process as well as improved their professional competency. It was also revealed that science students preferred to visit internet libraries on their phone or cybercafé located

outside the school campus to access information on the Internet. The reason for this could be that there are more information and reliable up to date information in the internet than those available on campus library. However, it is clear that majority of the students are satisfied with the use of the Internet libraries than the conventional library.

RECOMMENDATIONS

1. Undergraduate students are advised to resort to the use of the university library resources because they do not contain only printed resources but electronic resources as well. It is a good place to find information and also relax when studying, it also contains the internet resources that otherwise could be used elsewhere. Besides, the Librarians on campus can facilitate this by adopting a friendly approach in service provision to students.
2. Management of the University should put efforts to acquire relevant reference materials for the library. This can be achieved through interaction with lectures and graduate students to suggest the needed resources required in the library.

REFERENCES

Adaeamola, O., (2014). "The Effect of Mobile Portfolio (M-Portfolio) Supported Mastery Learning Model on Students' Achievement and Their Attitudes towards Using Internet," Journal of Education and Training Studies, vol. 5, no. 3, p. 62.

Adedotun, O., (2015). Accessibility and Retrieval of Electronic Information at the University of Agriculture Library Abeokuta, *Nigeria Library Review*, Vol. 52 (5): 228-233

Akende, C. O. & Bamise, T. O., (2017). Information Literacy Skills and Awareness of Electronic Information Resources as Influencing Factors of their Use by Postgraduate Students in Two Universities in South-West Nigeria. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*. Paper 1407.http://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/1407.

Arms, M., (2016). Assessing the Library Users Expectations: A Select Study of Management Institutions in Savitribai Phule Pune University (Sppu), Pune, India. *International Journal of Library & Information Science (IJLIS)*. Vol. 5(3), Sep–Dec 2016, pp. 149– 158.

Ellore, R. P., Hada, K. S. and Bajpai, G. (2014). Academic Libraries and E-Learning: Initiative and Opportunities. *International Journal of Library & Information Science (IJLIS)*. Vol. 5(3), pp. 159–165.

Hussaini, I. N., (2017). Resource Sharing: A Library Perceptive. *International Journal of Library & Information Science (IJLIS)*. Vol. 6(1), pp. 19–22.

Kumar, J. (2016). Webometric and Technology Analysis of Journal of Inequalities and Applications. *International Journal of Library & Information Science (IJLIS)* Vol. 5(2), pp. 79–88.

Nnadozie, C.O. & Nwosu C. C. (2016). Analysis of Final Year Students' Satisfaction with Information Resources and Services in Four Nigerian Federal University Libraries.

Okezie, C. A., (2016). Types of Library and Information Science Publications Available in Selected Academic Libraries in Nigeria. *Journal of Library and Information Sciences.*

Siraj, A. U., Israel, O. & Edesiriu, O. (2015). Undergraduates' Computer Skills and the Use of Online Information Resources: A Case Study of Library and Information Science Students of Delta State University, Nigeria. International Journal of Academic Library and Information Science. Vol. 4(3), pp. 87-93. ISSN: 2360-7858.

Thangarajathi, S. (2011). “Internet Utilization Among B.Ed Students,” Journal of Educational Technology, vol. 8, no. 2, pp. 42–47. Vol. 4(1), pp. 63-72. ISSN 2374-2372. Published by American Research Institute for Policy Development.

REAL-TIME TRAFFIC SIGN DETECTION WITH YOLOV6 MODEL

Muhammet Emin ŞAHİN

Asst. Prof., Yozgat Bozok University Faculty of Engineering and Architecture, Department of Computer Engineering, Yozgat-Türkiye

ORCID: 0000-0001-7729-990X

Fatma Nur ORTATAŞ

Research Assistant, Yozgat Bozok University Faculty of Engineering and Architecture, Department of Computer Engineering, Yozgat-Türkiye

ORCID: 0000-0001-7897-9958

Abstract

Autonomous vehicle technology is developing rapidly to ensure safe driving and reduce traffic accident rates. The development of driverless vehicles is largely based on traffic sign detection technology. Accurate perception of the vehicle's surroundings and compliance with traffic rules are crucial for safe and efficient autonomous driving. Within the scope of this study, a dataset of 5 different traffic signs consisting of a total of 1500 images was originally prepared for traffic sign detection. Using this unique dataset, model training was performed on the YoloV6 algorithm. In order to provide real-time applicability and mobility, the weight file of the trained model was run on an embedded system, Jetson TX2. In this way, it is demonstrated that a model-trained algorithm can also be implemented on smaller and lighter devices without the need for a large computer by running on an embedded system. Experimental results show that the YoloV6 model achieves a frame per second (fps) rate of 0.215 and a detection time of 4.64 seconds when tested in real time on the Jetson TX2. These findings demonstrate the feasibility of using the trained model in an embedded device, paving the way for its integration into driverless vehicles for real-time traffic sign detection and compliance.

Keywords: traffic sign detection, object detection, YoloV6

Introduction

The World Health Organization reported 1.35 million road deaths in 2019. Driver error and recklessness cause 94% of these incidents. Automakers must install ADAS to improve driving quality and reduce accident risk (A. Moujahid et al., 2018). ADAS aids drivers. ADAS system improvements help autonomous car technologies. These vehicle automation advances aim to improve road safety, fuel efficiency, and driver fatigue (Ahmed et al.,2022). ADAS and autonomous driving require traffic sign detection. Five ways detect traffic signs. These use colour, geometry, shape, machine learning, and lidar. Colour-based detection uses blue, red, and yellow. Shape-based traffic sign detection uses geometric elements like round, square, or triangle. These methods identify colour- and shape-based traffic indicators. Lidar-based detection is done over three-dimensional data. Traffic sign identification uses many machine learning and deep learning algorithms (Liu et al., 2019; Wali et al., 2019). CNNs have solved several autonomous driving challenges, including traffic sign recognition and pedestrian detection. Modern deep detectors such as Faster R-CNN and YOLO detection (Li et al., 2017) can be applied to a variety of tasks with minimal effort and prerequisites, which is one reason. Recent publication of large public datasets comprising examples of traffic sign images has enabled their application for traffic sign identification (Redmon et al., 2016; Fregin et al., 2018). Huang et al. (2017) presented a variable HOG descriptor with signed and unsigned gradients by working on GTSRB, BTSC and revised MASTIF datasets for traffic sign recognition and developed a single hidden layer neural network model using ELM algorithm for classification. In this study, a significant saving in data processing time was achieved compared to other image recognition methods and a success rate of 98.26% was achieved. William et al. utilized the open-source GTSDB dataset for their study. It is

evident that various deep learning algorithms were used to detect traffic indicators. On a Raspberry Pi 3B+, the outcomes of the F-RCNN, Inception v2, and Tiny-YoloV2 models were evaluated (William et al., 2019). Hannan et al. (2014) developed a multi-layer perceptron model that performs feature extraction by preprocessing images that can work even in different light conditions in order to classify traffic signs. The proposed method in the study offered a computation time of 0.134 seconds, except that it was able to overcome the recognition of traffic signs in different light conditions. It gave an 84.4% success rate in a test data consisting of 300 images. In the study by Cao et al., a few enhancements were made to the LeNet-5 convolutional neural network in order to address the real-time performance issues of deep learning algorithms. According to the findings of the investigation, the detection rate for traffic signs was 99.75%. During real-time testing, the processing duration for each camera frame was measured to be 5.40 milliseconds (Cao et al., 2019). In the study by Thanh (2014), a new method for traffic sign recognition using Principal Component Analysis (PCA) and Multi-Layer Sensor network (MLP) is proposed. In this proposed method, signals are detected separately from two components, one of which is colour, and then divided into three classes according to shape: circle, square and triangle. With this proposed method, a 96% success was achieved on more than 500 test data. Yang and Zhang compared the successful performance of YoloV3 and YoloV4 models in detecting traffic signs. The study utilized the publicly available Chinese dataset. The study utilized warning speed limits, instructions, and prohibitive traffic signs. The YoloV3 and YoloV4 models detected more than 90% of traffic signs across all categories. However, it was discovered that the YoloV4 model had significantly lower loss values and higher accuracy values (Yang & Zhang, 2020). Liu et al. applied the M-Yolo model to the detection of traffic signs in complex environments. In the study, SSD, MobileNet-SSD, Faster R-CNN, YoloV3, YoloV4, T-Yolo, and YoloV5l were compared, and it showed that the M-Yolo model has the highest mAP value, 85.5% (Liu et al., 2022).

In this study, a dataset containing a total of 1500 photographs of 5 different traffic signs were used. The YoloV6 model was trained for the detection of traffic signs with this dataset. The real-time performance of the model trained on the embedded system card Jetson TX2 was evaluated with the FPS and detection time.

Materials and Methods

Dataset

For the dataset used in the study, photographs obtained from daily traffic flow scenarios were used. While creating this dataset, different angles and illumination levels from different distances were considered. Thus, it is aimed to provide diversity in the dataset so that the detection success is not affected under different conditions. In total, 1500 photographs were used for 5 different traffic signs. The traffic signs forming the dataset are given in Table 1. There are 300 photographs from each class. For model training, this dataset was divided into training and validation as 80%-20%.

Table 1. Traffic signs in the dataset

No Entry	Traffic Light	Turn Right	Straight Ahead or Turning Left	Park
				

YOLO (You Only Look Once) Model

Humans effortlessly recognise objects in images, irrespective of factors such as camera angle, object size, dimensions, or rotation. They can even identify objects that are partially hidden in the image. Object recognition systems aim to replicate this ability by accurately classifying the contents of an image. To achieve this, these systems must create consistent, resilient, and distinctive representations for each object. Object recognition involves the task of assigning a predefined label to a given input image, ensuring accurate classification (Riesenhuber & Poggio, 2000).

Object recognition is an important area in computer vision. Various machine and deep learning models are used to achieve higher performance in object detection. While two-stage object detectors were effective and widely used in the past, single-stage object detectors have become more effective with the developments in their algorithms. With the emergence of the Yolo algorithm in this field, it has shown superior performance against two-stage algorithms with a similar structure used in object detection (Diwan et al., 2023). YOLO (You Only Look Once) (Redmon et al., 2016) algorithm is one of the one-step object recognition algorithms. It can recognize multiple objects in real time at high frame rates using multibox. All the input data is passed through the network at once, allowing the network to perform high-speed analysis. For this reason, YOLO is widely used in real-time object detection and applications that require rapid analysis and decision, such as driverless cars. Various versions have been developed and presented over time.

YoloV6 Model

The YoloV6 model was released by the Metiuan Vision Artificial Intelligent department in 2022. It consists of spine, neck and head as the basic network design. The backbone structure is composed of Rep VGG and CCSPStackRep blocks. PAN topology is applied in the neck part of the network and hybrid channel strategy is applied in the head part. In the YoloV6 model, advanced quantisation techniques are introduced to create faster and more accurate detectors. A new spine structure, classification and regression-based innovations are presented with the YoloV6 model (Terven & Cordova-Esparza, 2023). With the original dataset used in the study, model training was performed at 100 epochs. Model training results are given in Table 2.

Table 2. Result of YoloV6 model

	Precision (IoU=0.5:0.95)	Recall (IoU=0.5:0.95)	mAP50 (IoU=0.5:0.95)	mAP50:95 (IoU=0.5:0.95)
All classes	0.776	0.875	0.839	0.775

Nvidia Jetson TX2

The Nvidia Jetson TX2 is a compact and high-performance artificial intelligence computer that enables concurrent operation of multiple neural networks, including tasks like image classification, object detection, and audio processing. Designed for various embedded applications, deep learning, IoT, and computer vision, the Jetson TX2 offers significant computational capabilities. When combined with a GeForce-enabled graphics processor (GPU) using CUDA cores, it creates a robust development environment for applications. Furthermore, the Jetson TX2 features a CPU-GPU heterogeneous architecture, allowing the operating system to be initiated by the Central Processing Unit (CPU) while leveraging the programmability of the CUDA-compatible GPU to accelerate complex machine learning tasks (Süzen at al., 2020). The Nvidia Jetson TX2 used in the study is given in Figure 1.

Figure 1. Nvidia Jetson TX2

Conclusion and Recommendations

The technology that detects traffic signs is particularly vital for the development of driverless vehicles. Because cars equipped with this technology are required to accurately perceive their surroundings and the things in their vicinity, as well as operate in a manner that is consistent with the laws. In this work, the YoloV6 model was trained using a dataset that was built specifically for this purpose. In order to support real-time applications and mobility, it is essential to execute the final model on an embedded device such as Jetson TX2. The findings of the research showed that the value for frames per second (fps) produced with the final trained Yolov6 model tested on Jetson TX2 was 0.215, and the measurement for detection time was 4.64 seconds. The correct detection sample image obtained because of the study is given in Figure 2. FPS and detection time result visualisation is given in Figure 3.

Figure 2. Test result example

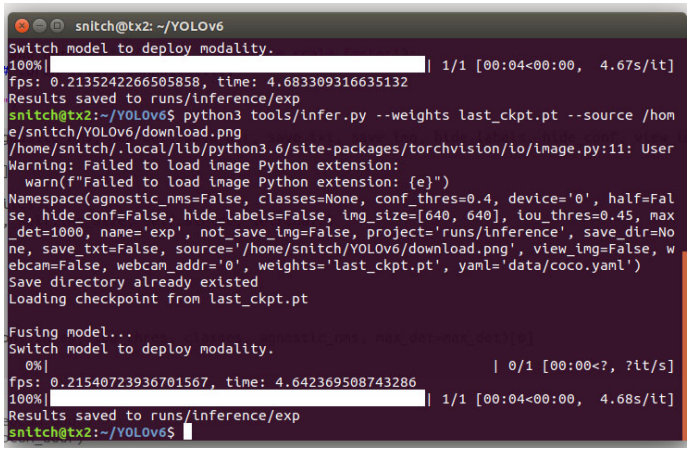

Figure 3. Test result of Jetson TX2

References

Ahmed, H. U., Huang, Y., Lu, P., & Bridgelall, R. (2022). Technology developments and impacts of connected and autonomous vehicles: An overview. *Smart Cities*, *5*(1), 382-404.

Cao, J., Song, C., Peng, S., Xiao, F., & Song, S. (2019). Improved traffic sign detection and recognition algorithm for intelligent vehicles. *Sensors*, *19*(18), 4021.

Diwan, T., Anirudh, G., & Tembhurne, J. V. (2023). Object detection using YOLO: Challenges, architectural successors, datasets and applications. *multimedia Tools and Applications*, *82*(6), 9243-9275.

Fregin, A., Muller, J., Krebel, U., & Dietmayer, K. (2018, May). The driveu traffic light dataset: Introduction and comparison with existing datasets. In *2018 IEEE international conference on robotics and automation (ICRA)* (pp. 3376-3383). IEEE.

Hannan, M. A., Wali, S. B., Pin, T. J., Hussain, A., & Samad, S. A. (2014). Traffic sign classification based on neural network for advance driver assistance system. *Przegląd Elektrotechniczny*, *90*(11), 169-172.

Huang, Z., Yu, Y., Gu, J., & Liu, H. (2016). An efficient method for traffic sign recognition based on extreme learning machine. *IEEE transactions on cybernetics*, *47*(4), 920-933.

Li, X., Ma, H., Wang, X., & Zhang, X. (2017). Traffic light recognition for complex scene with fusion detections. IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems, 19(1), 199-208.

Liu, C., Li, S., Chang, F., & Wang, Y. (2019). Machine vision-based traffic sign detection methods: review, analyses and perspectives. *Ieee Access*, *7*, 86578-86596.

Liu, Y., Shi, G., Li, Y., & Zhao, Z. (2022). M-YOLO: Traffic sign detection algorithm applicable to complex scenarios. *Symmetry*, *14*(5), 952.

Moujahid, A., Tantaoui, M. E., Hina, M. D., Soukane, A., Ortalda, A., ElKhadimi, A., & Ramdane-Cherif, A. (2018, June). Machine learning techniques in ADAS: A review. In *2018 International Conference on Advances in Computing and Communication Engineering (ICACCE)* (pp. 235-242). IEEE.

Redmon, J., Divvala, S., Girshick, R., & Farhadi, A. (2016). You only look once: Unified, real-time object detection. In *Proceedings of the IEEE conference on computer vision and pattern recognition* (pp. 779-788).

Riesenhuber, M., & Poggio, T. (2000). Models of object recognition. *Nature neuroscience*, *3*(11), 1199-1204.

Süzen, A. A., Duman, B., & Şen, B. (2020, June). Benchmark analysis of jetson tx2, jetson nano and raspberry pi using deep-cnn. In *2020 International Congress on Human-Computer Interaction, Optimization and Robotic Applications (HORA)* (pp. 1-5). IEEE.

Terven, J., & Cordova-Esparza, D. (2023). A comprehensive review of YOLO: From YOLOv1 to YOLOv8 and beyond. *arXiv preprint arXiv:2304.00501*.

Thanh, H. (2014). Morphological classification for traffic sign recognition. *Electrical and Electronic Engineering*, *4*(2), 36-44.

Wali, S. B., Abdullah, M. A., Hannan, M. A., Hussain, A., Samad, S. A., Ker, P. J., & Mansor, M. B. (2019). Vision-based traffic sign detection and recognition systems: Current trends and challenges. *Sensors*, *19*(9), 2093.

William, M. M., Zaki, P. S., Soliman, B. K., Alexsan, K. G., Mansour, M., El-Moursy, M., & Khalil, K. (2019, December). Traffic signs detection and recognition system using deep learning. In *2019 Ninth international conference on intelligent computing and information systems (ICICIS)* (pp. 160-166). IEEE.

Yang, W., & Zhang, W. (2020, October). Real-time traffic signs detection based on YOLO network model. In *2020 International Conference on Cyber-Enabled Distributed Computing and Knowledge Discovery (CyberC)* (pp. 354-357). IEEE.

ÇİN'İN TÜRK DÜNYASI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ: TÜRKİSTAN ÖRNEĞİ

CHINA'S EFFECTS ON THE TURKIC WORLD: THE EXAMPLE OF TURKESTAN

Ömer SEZER

Kamu Yönetimi Uzmanı, Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Diyarbakır – Türkiye,

ORCID ID: 0000- 0003 1811- 2951

Ahmet ALAN

Araştırmacı Yazar, Ahmet Yesevi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, ORCID ID: 0000-0002-6263-5533

Özet

Türkistan coğrafyası tarih boyunca kültürlerin ve ticaretin kesişim noktası olmuştur. Uzun yıllar boyunca bu bölgenin tarihi İpek Yolu üzerinde yer alması ve stratejik konuma sahip olması; büyük güçlerin dikkatini çekmiştir. Türkistan coğrafyası son yıllarda Çin Halk Cumhuriyeti'nin girişimiyle artan bir Çin etkisi altına alınmaya çalışılmaktadır. Bölge ülkeleri bu tehlikenin farkında olsalar da karşılıklı ulusal çıkarlar nedeniyle dikkatli davranmaktadırlar. Çin Halk Cumhuriyeti'nin Türkistan'a yönelik ekonomik, politik ve stratejik ilgisi, bölgede derin etkiler yaratmış ve dikkatleri üzerine çekmekle birlikte bölgenin yeniden canlanmasını ve küresel ölçekte bir etki yaratma potansiyelini ön plana çıkarmaktadır.

Bu Çalışma: Türkistan politikalarının ana unsurlarını, hedeflerini ve bölgedeki etkisini amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Çin, Türkistan, Küresel ve Bölgesel İlişkiler.

Jel Kodları: F0, R5, Z0.

Abstract

The geography of Turkestan has been the intersection point of cultures and trade throughout history. For many years, this region has been located on the historical Silk Road and has a strategic location; attracted the attention of the great powers. In recent years, the geography of Turkestan has been tried to be brought under the influence of an increasing Chinese with the initiative of the People's Republic of China. Although the countries of the region are aware of this danger, they act carefully due to mutual national interests. The economic, political and strategic interest of the People's Republic of China towards Turkestan has had profound effects in the region and draws attention, while highlighting the revival of the region and its potential to create a global impact.

This Study aims at the main elements, objectives and impact of Turkistan policies in the region.

Key Words: China, Turkestan, Global and Regional Relations.

Jel Codes: F0, R5, Z0.

GİRİŞ

Çin Halk Cumhuriyeti'nin jeopolitik ve ekonomik çıkarlarını desteklemeyi amaçlayan bir dizi politik adımlar mevcuttur. Bu politikaların bazı temel bileşenleri olup bu bileşenler; Ekonomik Bağlantılar, Enerji Kaynakları, Güvenlik İş birliği, Kültürel Etkileşim vb. gibi kavramlardan oluşmaktadır. Tüm bu

başlıklara makalenin gelişme bölümünde değinilmiş olup gerekli açıklamalar sonuç kısmında toparlanmıştır.

Ekonomik Bağlantılar:

Çin, Türkistan ülkeleriyle ekonomik ilişkilerini güçlendirmek için çeşitli yollar kullanmaktadır. Bunlar arasında ticaret antlaşmaları, yatırımlar ve altyapı projeleri gibi kavramlar yer almaktadır. Yukarıda kısaca değindiğimiz başlıkların yanında özellikle; Kuşak ve Yol İnisiyatifi (One Belt One Road) adı verilen küresel altyapı ve ekonomik entegrasyon girişimiyle bölgedeki ülkelerle bağlantılarını arttırmayı hedefleyen projeler bulunmaktadır. Bu projeler Çin Halk Cumhuriyeti'nin ekonomik etkisini genişletmekle beraber bölge ülkeleriyle daha yakın ilişkiler kurmayı amaçlamaktadır.

Enerji kaynakları:

Türkistan'ın zengin enerji kaynaklarına sahip bir bölge olmasından dolayı; Çin Halk Cumhuriyeti, enerji tedarikini sağlamak amacıyla bölge ülkeleri ile ilişkilerini güçlendirmektedir. Petrol ve doğalgaz başta olmak üzere diğer birçok alanda da iş birliği antlaşmaları yapmış, enerji boru hatları inşa etmiştir. Tüm bunlarla beraber enerji güvenliğini arttırırken, Türkistan ülkelerinin ekonomik kalkınmasına da katkıda bulunmaktadır. Bu durum Türkistan ülkelerinin enerji alanında büyük başarılara imza atmasının önünü açmaktadır.

Güvenlik iş birliği:

Çin Halk Cumhuriyeti, Türkistan'daki istikrarı ve bölge güvenliğini desteklemek maksadıyla bölge ülkeleriyle güvenlik alanında da iş birliği yapmaktadır. Terörle mücadele konusu bunların başını çekmektedir. Ülkelerin sınır güvenliği, eğitim vb. gibi konularda ortak çalışmalar yürütmekle beraber askeri yardım sağlamaktadır. Genel olarak yapılan değerlendirmeler sonucu uzmanların; Çin Halk Cumhuriyeti'nin güvenlik alanında yapmış olduğu adımlar ve iş birliklerinin kendi bölgesel ve ulusal çıkarlarına hizmet ettiğini ayrıca yapılan tüm anlaşmaların lehine olduğunu, Çin Halk Cumhuriyeti'nin hegemonik bir tavır sergilediğini ortaya koymaktadır.

Kültürel etkileşim:

Çin Halk Cumhuriyeti, Türkistan'daki kültürel etkisini arttırmak amacıyla birçok sosyal ve sportif etkileşimler ile insanlar arası ilişkileri desteklemekte, teşvik etmektedir. Eğitim, turizm, öğrenci değişimi programları ve kültürel etkinlikler gibi alanlarda politik iş birliği yapmaktadır. Bu tür etkinlikler, Çin Halk Cumhuriyeti'nin bölgedeki etkisini arttırırken, insanlar arasındaki bağları güçlendirmeyi de hedeflemektedir.

İpek Yolu'nun Türkistan üzerinden geçmesi Çin'in bölge üzerindeki etkisini arttırmış ve ticaretin canlı olduğu bir merkez haline gelmesini sağlamıştır. Türkistan'ın tarih boyunca stratejik bir bölge olması; Çin'in bu bölgedeki politikalarının köklü bir geçmişe sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bu dönemde Çin, diplomatik ilişkiler kurarak bölgeye yayılma ve etkisini sürdürme çabaları içerisinde olmuştur. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve Türkistan cumhuriyetlerinin bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle birlikte Çin'in bölgedeki politikaları da yeni bir evreye girmiştir.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Türkistan Politikasındaki Büyük Aktör: Kazakistan Örneği

Çin'in Türkistan politikasında en önemli aktörlerden biride Kazakistan'dır. Kazakistan, Çin'in Türkistan politikasına hem iş birliği hem de rekabet taraflı bakmaktadır. Kazakistan, Çin ile ekonomik, ticari, enerji, ulaştırma ve güvenlik alanlarında da iş birliği yaparak bölgenin kalkınmasına ve istikrarına katkı sağlamayı hedeflemektedir. Ayrıca Kazakistan Hükümeti, ekonomik iş birliği ve yatırım fırsatlarını göz önünde bulundururken, Çin'in bölgedeki etkisini de dengelemeye

çalışmaktadır. Kazakistan, Çin'in yükselen ekonomik gücünden faydalanmayı amaçlarken, kendi iç ve dış egemenliğiyle beraber ulusal çıkarlarını korumayı hedeflemektedir.

Çin'in Uygur Türkleri üzerindeki insan hakları ihlalleri ve toplama kampları gibi uygulamaları Kazakistan'da endişe yaratmıştır. Çünkü Kazakistan, Çin ile sınırlarını paylaşan ve Uygur Türklerinin köken aldığı bir Çin özerk bölgesidir. Bu nedenle Kazakistan hükümeti, Çin'in insan hakları politikalarına ilişkin kaygılarını dile getirmekte ve bu konuda fikirlerini Çin Halk Cumhuriyeti Hükümet yetkilileriyle görüşmektedir. Ancak, Kazakistan'ın Çin politikalarına tepkisi karmaşık ve çok yönlüdür. Her iki ülke arasında ekonomik, siyasi ve stratejik çıkarlarda bulunmaktadır. Bu nedenle Kazakistan'ın Çin ile ilişkilerini dengelemeye çalıştığı, bu dengeleme sürecinde ikili ilişkilerinde çok dikkatli adımlar attığı söylenebilir. Bir diğer yandan, Kazakistan da Çin ile stratejik ortaklıklara sahiptir. İki ülke arasında enerji ve ulaşım gibi birçok alanda proje iş birliği bulunmaktadır.

Kazakistan Hükümeti, Çin'in Türkistan politikasının jeopolitik etkisini dengelemek için diğer bölgesel ve uluslararası aktörlerle de yakın ilişkiler sürdürmektedir. Ekonomik fırsatları değerlendirmeye çalışırken aynı zamanda insan hakları ihlalleri gibi konularda endişelerini de dile getirmektedir. Kazakistan, Çin ile olan ilişkilerinde dikkatlice denge politikasını yürütmekte kendi ulusal çıkarlarına zarar vermeden hareket etmeye çalışmaktadır.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kazakistan ile yatırım ve kalkınma eğilimlerini incelediğimizde; Kazakistan'ın en büyük ticaret ortaklarından birinin Çin olduğunu görmekteyiz. Kazakistan'ın da beş Türkistan ülkesi arasında Çin'in en büyük ticaret ortağıdır. 2021 yılında Çin ile Kazakistan arasındaki toplam mal ithalat ve ihracatı bir önceki yıla göre yüzde 25 daha artış sağlayarak 17,6 milyar ABD dolarına ulaşmıştır. Bu durum iki ülke arasındaki siyasi ve mali ilişkilerin güçlülüğünü ortaya koymaktadır.

Çin'in Kazakistan'a ihracatı %13,98'lik önemli bir büyüme göstererek 19,5 milyar ABD dolarına ulaşırken, Çin'in Kazakistan'dan ithalatı yaklaşık %11,27'lik bir artışla 15,3 milyar ABD dolarına ulaşmıştır. Kazakistan ile Çin arasındaki ikili ticaret ilişkileri 2022 yılında yüzde 23,6 oranında artarak 31,2 milyar ABD dolarına ulaşmıştır. Mevcut olumlu ikili ticari ilişkiler devam ederse iki taraf açısındaki ticari artış hızla devam edecektir.

Genel Değerlendirme

Çin Halk Cumhuriyeti'nin, Türkistan üzerine gerçekleştirdiği politikaların temel hedefleri; ekonomik, stratejik ve güvenlik çıkarlarını kapsamaktadır. Öncelikli olarak Çin, Türkistan'da ki doğal kaynaklara erişimini sağlamak ve enerji kaynaklarına olan bağımlılığını azaltmak istemektedir. Ayrıca bölgedeki pazarlara erişimi kolaylaştırarak ticaret hacmini arttırmak ve ekonomik iş birliğini de geliştirmek öncelikli hedeflerinden biridir. Çin'in İpek Yolu projesi Türkistan coğrafyası ile güçlü ekonomik bağlar kurma ve küresel etki alanını genişletme çabalarının bir yansımasıdır. Ayrıca Çin'in bölgedeki politikalarının aynı zamanda iç politika ve güvenlik endişeleriyle de bağlantılı olduğunu unutmamak gerekir.

Çin, Orta Asya politikalarını uygularken ekonomik iş birliği, yatırımlar, ticaret anlaşmaları ve altyapı projeleri gibi araçlardan yararlanmaktadır. Bölgedeki ülkelerle yapılan ikili anlaşmalar, ticaret hacmini artırmak ve ekonomik entegrasyonu desteklemek için önemli bir rol oynamaktadır. Bu durum Çin'in bölgedeki siyasi etkisini arttırmış ve bölgesel düzeyde bir liderlik rolü üstlenmesini ortaya çıkarmıştır. Kültürel etkileşimler, insanların ve fikirlerin serbest dolaşımıyla birlikte artmış, yerel toplumlar üzerinde de belirgin bir etkisi olmuştur.

Çin Halk Cumhuriyeti ayrıca bölgede güvenlik iş birliğini de geliştirmektedir. Özellikle Doğu Türkistan olarak bilinen Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nde yaşayan Uygur Türklerinin bağımsızlık taleplerini bastırmak amacıyla Türkistan bölge devletleriyle iş birliği yapmaktadır.

Çin aynı zamanda Şanghay İş birliği Örgütü (ŞİO) aracılığıyla bölgede siyasi ve askeri nüfuzunu arttırmaya çalışmaktadır. Çin Halk Cumhuriyeti'nin Türkistan bölge politikası, bölge ülkelerine hem fırsatlar hem de zorluklar sunmaktadır. Çin Halk Cumhuriyeti'nin yatırım ve kalkınma projeleri, ülkelerinin kalkınmasında ve güvenlik etkeninde büyük bir rol oynamaktadır.

Çin Halk Cumhuriyeti atmış olduğu bu adımlarla bölgedeki ülkelerin egemenlik ve bağımsızlık haklarını tehdit edebilmektedir. Ayrıca Çin Halk Cumhuriyeti'nin Türkistan bölgesinde yer alan enerji hammaddelerine olan ilgisi çevresel sorunlara ve sosyal huzursuzluğa yol açabilmektedir.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin, Türkistan politikası, bölge ülkelerinin dış politika tercihlerini de etkilemektedir. Türkistan bölge ülkeleri, Çin Halk Cumhuriyeti ile ilişkilerini geliştirirken, diğer küresel ve ulusal güçler ile de denge politikasını sürdürmeye devam etmektedir.

Özellikle bölgede Çin kadar etkili olan bir diğer devlette Rusya Federasyonudur. Türkistan bölgesinin dikkat etmesi gereken ve politikalarını buna göre şekillendirmesi önem arz eden en önemli aktörlerden biridir. Özellikle Rusya'nın, ABD ve AB ile ilişkileri, bölge ülkelerinin Çin Halk Cumhuriyeti ile ilişkilerini şekillendirmektedir. Bu bağlamda Çin'in Türkistan politikası bölgenin jeopolitik dinamiklerini belirleyen önemli bir faktördür.

SONUÇ

Türkistan jeopolitik açıdan büyük öneme sahip bir bölgedir. Bu bölge, enerji kaynakları, ulaşım yolları ve jeostratejik konumu nedeniyle uluslararası oyuncular için çekici bir alan olmuştur. Çin Halk Cumhuriyeti, Türkistan'ın stratejik etkisini arttırarak, bölgenin doğal kaynaklarına ve taşımacılık güzergahlarına erişimini güvence altına almaktadır.

Türkistan, artan Çin etkisi altına giren bir bölge olarak karşımıza çıkmaktadır. Çin'in ekonomik, politik ve stratejik ilgisi, bölgedeki dengeleri değiştirmekte ve bölge ülkelerinin bağımsızlığını arttırmaktadır. Ancak, bu etkinin bölge için ne gibi sonuçlar doğuracağı belirsizliğini korumaktadır. Bazıları Çin'in Türkistan'daki etkisinin bölgedeki kalkınmayı teşvik ettiğini ve ekonomik fırsatlar sunduğunu savunurken, diğerleri ise Çin'in bölgedeki nüfuzunu arttırmasının bölgenin bağımsızlığına tehdit oluşturduğunu ileri sürmektedir. Türkistan bölge ülkeleri, bu etkileri dengelemek ve kendi çıkarlarını korumak için dikkatli bir iç ve dış politika izlemek durumundadır. Aksi takdirde bölge ülkelerinin huzur ve refahı tartışılmaya başlanacaktır.

KAYNAKÇA

Andijan Umarov, Dmitriy Pashkin "Tensions in Sino-Central Asian Relations and Their İmplications for Regional Security", Conflict Studies Research Center, (Central Asian Series), 6-2, 2006, s. 4 – 5.

https://cyberleninka.ru/article/n/obrazovanie-nepriznannoy-vostochno-turkestanskoy-respubliki-na-severo-zapade-kitaya-v-1944-1949-gg/viewer

https://drive.google.com/file/d/1JNOFgFLeahzwtis9aO8J017txqKax5Vv/view

https://www.aa.com.tr/tr/dunya/cinin-orta-asyaya-artan-ilgisi-yeni-bir-donemin-baslangici-olacak/2915371#

https://www.scienceazerbaijan.org/_files/ugd/614b1f_4ea06e3bdd0046038278815d01c69002.pdf

Kaya, F., Erdem, A. & Sezer, Ö. (2020). SOSYO-KÜLTÜREL HAREKETLERLE KÜRESELLEŞMENİN TÜRKİYE'YE ETKİLERİ. The Journal of Social Science, 4 (8), 481-496. DOI: 10.30520/tjsosci.766882

Sezer, Ö. (2021). TÜRKİYE'DE GELİŞİMİN BÖLGESEL KÜRESEL VE SOSYO-POLİTİK ETKİSİ. Uluslararası Toplumsal Bilimler Dergisi, 5 (1), 260-279. Retrieved from https://dergipark.org.tr/tr/pub/toplumsalbilimler/issue/62846/952131

Sezer, Ö. (2022). Bölgesel Gelişme ve Küreselleşme Bağlamında Sosyal Politikaların Değerlendirilmesi: Kızıltepe Örneği. Uluslararası Beşerî ve Sosyal Bilimler İnceleme Dergisi, 6 (1), 59-65. DOI: 10.55243/ihssr.1023556

«Большая игра» с неизвестными правилами: Мировая политика и Центральная Азия (https://publications.hse.ru/books/321788340)

ÖMER FEVZİ MARDİN'İN KUR'ÂN-I KERÎM'İN MEVZULARA GÖRE TASNİFLİ – ŞERHLİ TÜRKÇESİ ADLI ÇALIŞMASI ÜZERİNE BİR İNCELEME

A CRITICAL EXAMINATION OF OMAR FAVZI MARDIN'S WORK ANNOTATED AND CLASSIFIED TURKISH TRANSLATION OF THE HOLY QUR'AN ACCORDING TO THEMES

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Selim AYDAY

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri/Tefsir Anabilim Dalı, Van/Türkiye, ORCID ID: 0000-0002-3506-8051

Özet

Müslümanlar tarih boyunca daha ilk asırlardan itibaren Kur'an-ı Kerim'in anlaşılması için büyük gayretler sarf etmişlerdir. Bu gayretler neticesinde Kur'an'ın çeşitli dillere tercümesi yapılmıştır. Zamanın ve toplumun ihtiyacına göre şekillenen bu tercümelerin, satır arası ve sadece kelime kelime tercümesi şeklinde olanları olduğu gibi; geniş açıklamalı tefsir-meal tarzında olanları da bulunmaktadır. Bunların yanı sıra konulu tefsirin bir ihtiyaç olarak kendini hissettirdiği modern zamanda konularına göre âyetlerin tasnif edilerek yapılan tercümeler de olmuştur. Ömer Fevzi Mardin'in *Kur'ân-ı Kerîm'in Mevzulara Göre Tasnifli – Şerhli Türkçesi* adlı çalışması Türkçe'de konularına göre yapılmış ilk meâl olarak kabul edilir. Mütercimin kendisinin ifade ettiği gibi Kur'an-ı Kerim'in bütün muhteviyatını kapsamayan bu çalışmada kıssalar ile ilgili âyetler tasnif dışı bırakılmıştır. Ömer Fevzi Mardin 1878 yılında doğup 1953 yılında vefat etmiştir. Askeri okullarda okuyup asker olmuş, Mustafa Kemal Atatürk ve Enver Paşa ile birlikte Trablusgarp savaşına katılmıştır. Ailesinin Kâdirî ve Rıfâî tarikatına mensup olmasından dolayı tasavvufa ilgi duyan Ömer Fevzi Mardin, Trablusgarp savaşı esnasında Arûsi-yi Selâmi tarikatıyla tanışmış ve bu tarikatın ikinci Pîr'i konumuna yükselmiştir. Trablusgarp savaşından sonra emekli olup İstanbul'da kendini tamamen tarikat faaliyetlerine adamıştır. Pek çok eser telif eden Ömer Fevzi Mardin, Kur'an-ı Kerim'i mevzularına göre tasnif edip tercüme etmiş ve gerekli yerlerde de geniş izahlar yapmıştır. Yazdıkları ve yaptıkları şeylerden dolayı misyoner olarak da itham edilen Ömer Fevzi Mardin'in yaptığı bu tasnifli ve şerhli meal pek çok açıdan ele alınıp incelenecektir. Örneğin tasnifli ve şerhli bir çalışmaya onu sevkeden saikler nelerdir? Asker olması ve bir tarikatın Pîr'i konumunda olmasının meale yansıması olmuş mudur? Yaşadığı dönemde revaçta olduğu için bilimsel açıklamalara yer vermiş midir? Âyetler ile ilgili açıklamalarda çeşitli hükümlere yer verdiği anlaşılan Ömer Fevzi Mardin'in dayandığı kaynaklar nelerdir? Bu ve benzeri soruların cevabının aranacağı bu çalışmamızda yukarıda adı anılan çalışmanın yanı sıra, mütercimin diğer eserlerine de başvurulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kur'an-ı Kerim Meâli, Konulu Meâl, Ömer Fevzi Mardin, Arûsi-yi Selâmi Tarikatı.

Abstract

Throughout history, Muslims have made great efforts to understand the Qur'an from the first centuries. As a result of these efforts, the Qur'an has been translated into various languages. These translations, which are shaped according to the needs of the time and society, are interlinear and only in the form of word-for-word translations; There are also ones in the style of tafsir-meal with extensive explanations. In addition to these, there have been translations made by classifying the verses according to their subjects in the modern era, where thematic tafsir makes itself felt as a necessity. Omar Favzi Mardin's *Turkish Translation of the Qur'an with Classification According to Subjects - Annotated* is accepted as the first translation in Turkish according to its subjects. As the translator himself stated, in this study, which does not cover the entire content of the Qur'an, the verses related to the prophet stories are left out of the classification. Omar Favzi Mardin was born in 1878 and died in 1953. He studied at military schools and became a soldier, and participated in the Tripoli War with Mustafa Kemal Atatürk and

Enver Pasha. Omer Favzi Mardin, who was interested in Sufism because his family was a member of the Qadiri and Rifai sect, met the Arusi Selami sect during the Tripoli War and became the second Pir of this sect. He retired after the war in Tripoli and devoted himself entirely to cult activities in Istanbul. Omar Favzi Mardin, who wrote many works, classified and translated the Qur'an according to its subjects and made extensive explanations where necessary. This classified and annotated translation made by Omar Favzi Mardin, who is also accused of being a missionary for what he wrote and did, will be discussed and analyzed from many perspectives. For example, what are the motives that lead him to a classified and annotated study? Has his being a soldier and being in the position of the Pir of a sect have a reflection on the meaning? Did he include scientific explanations because it was popular during his lifetime? What are the sources of Omar Favzi Mardin, who seems to have included various provisions in the explanations about the verses? In this study, in which the answers to these and similar questions will be sought, besides the above-mentioned work, other works of Omar Favzi Mardin will also be consulted.

Keywords: Translation of the Qur'an, Thematic Translation, Omar Favzi Mardin, Arusi Selami Sect.

GİRİŞ

Kur'an-ı Kerim, tüm insanlığa gönderilmiş en son kutsal kitaptır. Gönderildiği muhitteki ilk muhatap kitlenin konuştuğu dil Arapça olduğu için Kur'an'ın dili de Arapça'dır. Âyette Yüce Allah meâlen, *"Anlayıp düşünesiniz diye onu Arapça Kur'an olarak indirdik"* (Zuhruf, 43/3) buyurmaktadır. Dilinin Arapça olması mesajın sadece Arapça konuşan insanlara hitap ettiği anlamına gelmemektedir. Başka bir âyette meâlen, *"Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik"* (Enbiyâ, 21/107) şeklinde buyurulması, mesajın herkese hitap ettiğini göstermektedir. Bu durum ya herkesin Arapça öğrenmesini gerekli kılmakta veya Kur'an'ın başka dillere tercümesini zorunlu kılmaktadır. Bu mesaja muhatap olan bütün insanların Arapça öğrenmeleri mümkün olmadığına göre Kur'an'ın çeşitli dillere tercümesi zorunludur (Akdemir, 1989, s. 32). Nitekim yapılan araştırmalara göre Kur'an'ın, kısmi de olsa, ilk çevirisinin Hz. Peygamber dönemine kadar dayandığını ortaya koymaktadır. Muhammed Hamidullah, Hz. Peygamber'in İslâm'a davet mektuplarının bazı âyetler içermekte olduğunu ve bu mektupların tercümanlar tarafından muhatapları için tercüme edildiğini dolayısıyla bu mektuplarda yer alan âyetlerin de ilgili muhatapların diline çevrildiğini düşünmenin önünden hiçbir engelin olmadığını ifade etmektedir. Ona göre bu durum, Kur'an'ın tercüme tarihinin Hz. Peygamber dönemine kadar gittiğini göstermektedir (Hamidullah, t.y, ss. 49-70).

Kur'an'ın indiği ilk asırlardan günümüzde çok çeşitli dillere tercümelerinin yapıldığı görülmektedir. Bu dillerden bir tanesi de Türkçe'dir. Daha önceki asırlarda, Kur'an'ın satır arası tercüme şeklinde de olsa Türkçe çevirisi yapılmış olmasına rağmen, Tanzimat dönemiyle birlikte Kur'an'ın Türkçe'ye tercümesinin cevazı tartışılmıştır. Bu tartışmaların esas gayesi ibadetlerde de Kur'an'ın Türkçe tercümesinin okunmasının sağlanmasıydı. Bu gayeyi sezen II. Abdülhamit, bizzat kendisi Kur'an'ın Türkçe tercümesine izin vermemiştir (Aydar, 1996, s. 111). Asırlar önce yapılmış satır arası Türkçe tercümeler bir tarafa bırakılırsa, Türkçe tercüme faaliyetlerinin Cumhuriyet'in kurulması ile yoğunluk kazandığı söylenebilir. Cumhuriyet dönemi ile birlikte yoğunlaşan tercüme hareketleri günümüze kadar hız kesmeden devam etmiştir. Yapılan bir araştırmaya göre, Türkçe yapılmış meal sayısının 300 civarında olduğu tespit edilmiştir (Elik ve Coşkun, 2015, s. 15). Bu sayının daha da artmış olduğu tahmin edilebilir.

Günümüz dünyasında meallere rağbet artmıştır. Bunun çeşitli siyasi, sosyal ve kültürel sebepleri bulunmaktadır. Müslümanların, Kur'an'ın öngördüğü hayat çizgisinden uzaklaşmaları neticesinde Kur'an'a dönüş çağrılarının artması, Kur'ân'ı anlamanın sadece belli kişilere, uzmanlara mahsus olmadığı ve herkesin onu anlamaya hakkının olduğu düşüncesi gibi sebepler meallere rağbeti arttırmıştır. Bütün bunların yanı sıra Kur'ân'ın anlamadan okunmasına gösterilen tepki de meallere ilgiyi artırmıştır (Koçyiğit, 2017, ss. 82-83)**.**

Türkçe mealler üzerine yapılmış bir tasnif çalışmasına göre mealler genel itibarıyla 1-Mushaf Tertibine Göre Mealler 2-Nüzul Sırasına Göre Mealler 3- Konularına Göre Mealler şeklinde tasnif etmek mümkündür (Koçyiğit, 2017, s. 84). Çalışma konusu yaptığımız Ömer Fevzi Mardin'in meali, isminden de anlaşılacağı gibi konularına göre yapılmış tasnifli ve şerhli bir çalışmadır. Konularına

göre hazırlanmış mealler bir tür Kur'ân fihristi veya indeksi olarak değerlendirilmiştir. Bunun için bu tür çalışmalara 'fihrist mealler' de denilmiştir (Koçyiğit, 2017, s. 87). Şu ayrıntıyı özellikle vurgulamak gerekir. Ömer Fevzi Mardin, kendi çalışmasını *Kur'ân-ı Kerîm'in Mevzulara Göre Tasnifli – Şerhli Türkçesi* şeklinde isimlendirmiştir. Onun isimlendirmeyi yaparken meal kelimesini kullanmaması dikkatlerden kaçmamaktadır. Yaygınlık kazandığı ve daha anlaşılır olduğu için bu çalışmaya işaret ederken gerekli yerlerde meal kavramı kullanılacaktır.

Esasen âyetleri konularına göre bir araya getirmek bazı sorunları beraberinde getirebilmektedir. Bir âyeti ilgili olduğu yerden alıp başka bir yere taşımak onu bağlamından koparmak anlamına gelebilmektedir. Bazen bir âyet birden fazla konuyu içinde barındırabildiği için âyetin sadece konu ile ilgili olan kısmı alındığında yine başka problemler ortaya çıkabilmektedir (Muhsin Demirci, 2013, ss. 217-218). Bunun için konularına göre yapılacak bir tasnifte Kur'an'ın ana konularının iyi belirlenmesi gerekmektedir.

Her şeye rağmen Ömer Fevzi Mardin'in bu çalışması Türkçe'de, konularına göre yapılmış ilk çalışma (Abay, 2012, s. 300) olması açısından önemlidir. Bu önemine binaen bu çalışmada bu tasnifli-şerhli meal çeşitli açılardan ele alınıp değerlendirilecektir. Ömer Fevzi Mardin, bu çalışmayı yaparken âyetleri bizzat kendisi mi çevirdiği veya başka meallerden mi istifade ettiği konusu açık değildir. Bu çalışma, Ömer Fevzi Mardin'in âyetleri, kendisinin çevirdiği düşünülerek yürütülecek ve onun bakış açısı, yaptığı şerh ve izahlar üzerinden değerlendirilmeye çalışılacaktır.

1.ÖMER FEVZİ MARDİN'İN KISA HAYAT HİKAYESİ

Hayatı hakkında çok ayrıntılı bilgi bulunmayan Ömer Fevzi Efendi'nin 1878 yılında Mardin'de doğduğu kabul edilmiştir (M. Kara, 2002, s. 266). Mardin'de doğduğuna dair rivayetler olduğu gibi İstanbul'da doğduğuna dair bilgiler de mevcuttur (Büyüker, 2007, s. 76). Ancak onun Mardin soyadından dolayı Mardin'de doğduğu görüşü ağırlık kazanmıştır.

Annesi, Bedirhanoğulları ailesinden Bedirhan Paşa'nın kızı Zarife hanımefendidir. Babası ise Suriye'de vâlilik yapmış Mardînizâde Seyyid Arif Paşa'dır (1852-1920). Ömer Fevzi'in Dedesi ise, II. Abdülhamid zamanında Kazaskerlik yapmış Kâdirî ve Nakşibendî şeyhlerinden Seyyid Yusuf Sıdkı Mardin'dir. Dedesinin İmâm-ı Gazâlî'nin *İhyâ-ı Ulûmi'd-dîn* isimli eserine dokuz cilt Türkçe şerh yazmış olması ailenin ilimle iştigal ettiğini göstermesi açısından önemlidir (Büyüker, 2007, s. 76). Ailedeki Seyyid lakabı soylarının Hz. Hüseyin'e dayandığı rivayetinden kaynaklanmaktadır (Büyüker, 2007, s. 78).

Ömer Fevzi Mardin'in ailesi Tasavvuf ve tarikatlarla iç içe olmasına rağmen o, askerlik mesleğine intisap etmiş, kendi isteğiyle askeri okullara yazılmış ve bu okullarda eğitim görmüştür. Askeri okullardan mezun olduktan sonra orduya katılan Ömer Fevzi, askerlik hayatında gösterdiği başarılarından dolayı "Hamidiyye Kahramanı" olarak anılmıştır (Kalaç, 2022, s. 279).

Ömer Fevzi Mardin, Mustafa Kemal Atatürk ve Enver Paşa ile birlikte Trablusgarp Savaşı'na gönüllü olarak katılmış ve büyük yararlılıklar göstermiştir (Büyüker, 2007, s. 80). Trablusgarp Savaşı, aynı zamanda Ömer Fevzi Mardin açısından tasavvufî hayatı için bir dönüm noktası olmuştur. Dedelerinin Kadirî ve Rıfâi şeyhlerinden olması dolayısıyla tasavvufî hayatın içinde yetişen Mardin, Libya'da savaş esnasında Arûsi-yi Selâmi Tarikatı'nın şeyhi olan Seyyid Abdusselam el-Esmer'in (öl.981/1574) türbesini ziyaret etmesi yönünde el-Esmer'den âlem-i batında manevi bir emir almış ve türbeyi ziyaret ederek bu tarikata intisap etmiştir. Bu müntesiplik, onun tarikatın ikinci piri konumuna yükselmesine imkan tanımıştır (Büyüker, 2007, s. 81)

Tasavvufa meyleden Ömer Fevzi Efendi, zahiri ilimlerde de söz sahibi olmuştur. Bazı kitap ve risaleleri tercüme etmesinden Arapça, Farsça, İngilizce ve Fransızca'yı da bildiği anlaşılmaktadır (Büyüker, 2007, s. 79). Ömer Fevzi Mardin'in tasavvuf neş'esi olan bir zat olmasının yanı sıra onun sıcak ve açık fikirli şahsiyeti, onu tanıyan herkes tarafından takdir edilmiştir. Mardin'in, Louis Massignon gibi şarkıyâtcılarla itribât hâlinde olduğu ifade edilmiştir (Schimmel, 1988, s. 68). Konu ettiğimiz çalışmasında müsteşriklerin görüşlerine atıfta bulunmuştur (Mardin, 1976, s. 195).

Ömer Fevzi Mardin'in tasavvuf erbabı bir ailede doğup büyümesine rağmen bir şeyhe intisabı anlamında tasavvuf ile tanışması askerlik görevi gereği bulunduğu Trablusgarp'ta bulunduğu sırada olmuştur. Daha önce de ifade edildiği gibi gördüğü bir rüya üzerine miladi 16. yüzyılda vefat eden Arûsiyye tarikatı şeyhlerinden Seyyid Abdusselam el-Esmer'in türbesini ziyaret ederek tarikata intisab etmiştir. İstanbul'a döndükten sonra askerlik görevinden kendi isteği ile emekli olup bütün vaktini şeyhine hizmete vakf eden Ömer Fevzi Efendi'nin evi dönemin fikir ve bilim adamlarının katıldığı sohbet halkasına dönüşmüştür (Büyüker, 2007, s. 83).

Anlatılanlara göre, sadece Müslümanlar değil, Hristiyan ve Mûsevîler de onun sohbet halkasına dahil olmuşlardır. Hatta sohbetlerine katılanların sayısı artınca, fazla dikkat çekmesin diye Mûsevî, Hristiyan ve Müslüman konuklarına ayrı günler tahsis etmiştir (Öke, 2009, s. 102).

Ömer Fevzi Mardin'in asker kökenli olması, Arûsiliğin devlet yöneticileri tarafından kolayca benimsenmesine vesile olduğu ifade edilmektedir. Cumhuriyet döneminde İttihat ve Terakki yöneticilerinin önemli bir kısmının ve Rauf Orbay, Mareşal Fevzi Çakmak ve Kazım Karabekir Paşa gibi üst rütbeli subaylardan bazılarının Arûsilik tarikatına mensup olduğu iddia edilmiştir (Kalaç, 2022, s. 280)

Arûsiyye tarikatı, Horasan'dan Kuzey Afrika'ya geldiği kabul edilen bir tarikattır. Dünyaya ve dünyevî değerleri pek önemsemeyen bir irşad anlayışına sahip olduğu kabul edilmektedir. Arûsiyye'nin, Şâzeliyye tarikatının Kuzey Afrika kollarından biri olduğu söylenmekle birlikte, Kâdiriyye tarikatının kollarından biri olduğu da ifade edilmektedir. Kuzey Afrika'daki etkisi ve özellikle 19. yüzyılda Türkler'e bağlılığı ile tanınan Arûsiyye, Abdüsselâm el-Esmer el-Feytûrî'ye nisbetle Tunus'ta Selâmiyye olarak da bilinmektedir. Tarikat Mısır, Libya ve Tunus başta olmak üzere Kuzey Afrika'da bugün de faaliyetlerini sürdürmektedir (Mehmet Demirci, 1991, s. 3/424).

Ömer Fevzi Mardin, 1 Mart 1953 tarihinde İstanbul'da vefat etmiş ve Karacaahmet Mezarlığına defnedilmiştir. İki erkek bir kız çocuğuna sahip olmuş ve soyu günümüze kadar devam etmiştir (Büyüker, 2007, ss. 92-93).

Ömer Fevzi Mardin pek çok eser telif etmiştir. Onun telif ettiği eserlerin önemli bir kısmı İlahiyat Külliyatı dizisiyle yayınlanmıştır. İlk telif ettiği eseri Osmanlıca olup *Dinî Hasbihal* (İstanbul: 1342) adını taşımaktadır (Kalaç, 2022, s. 281). Arûsi-yi Selâmi Tarîkatı'nın internet sitesinde Ömer Fevzi Mardin'e nisbet edilen eserlerin uzun bir listesi mevcuttur. Bu eserlerin yanı sıra *Kur'an-ı Kerim Mevzulara Göre Tasnifli-Şerhli Türkçesi* (İstanbul-Yelken Matbaası, 1976) ve *Hadîs-i Şerîfler Mevzûlara Göre Tasnifli-Şerhli* (İstanbul-Yelken Matbaası, 1978) eserleri de bulunmaktadır (Arûsi-yi Selâmi Tarîkatı, 6 Temmuz 2023). Kur'an-ı Kerim ile Hadîs-i Şerîfler ile ilgili tasnifli ve şerhli bu iki eseri, en kapsamlı eserlerinden olduğu tespit edilmiştir (Öke, 2009, s. 119).

2.İLAHİ KİTAPLARA BAKIŞI

Ömer Fevzi Mardin'e göre Semavî dinlere ait Kutsal kitaplar birbirini tamamlamaktadır. O, bu düşüncesini, Kur'an'ın, Allah katındaki yegâne dinin İslâm olduğu esası üzerine inşa etmektedir. Ona göre Din, bir olduğu için çeşitli zamanlarda gönderilen kitaplar da esasta ve gayede birdir. Beşeriyeti bir insan suretinde düşünen Mardin, çocukluk devresinden olgunluk ve kemâl evresine varıncaya kadarki safhaların her birinde farklı kitaplar gönderildiğini ifade etmektedir. Bu kitaplar esasta ve gayede birleştikleri için tek bir kitap gibi değerlendirilebilir. Yine ona göre bu kitabın ilk sayfası Tevrat ise; ikince sayfası İncil; üçüncü sayfası ise Kur'an-ı Kerim'dir. Bunun için de bu kitapların hepsi tek bir şirazede toplanabilir (Mardin, 1976, s. 10). Ömer Fevzi Mardin'in bu düşüncesinin eserlerine yansıdığı da görülmektedir. Zira *Kur'an-ı Kerim Mevzulara Göre Tasnifli-Şerhli Türkçesi* adlı eserinde, pek çok izahın ve şerhin diğer kutsal kitaplara dayanılarak yapıldığı görülmektedir (Mardin, 1976, s. 206). Onun aynı zamanda yazdığı *Kitap ehli Ailesi*, *Müslüman Olmayanların Din Durumları, Hıristiyanlarda İntibah Hareketleri* ve *Musevilere Çıkar Yol* gibi eserleri de bu düşünce üzerine telif edilmiştir. Daha önce de ifade edildiği gibi Ömer Fevzi Mardin Tevrat ve İncil için de tasnifli ve şerhli çalışmalar yaptığını bizzat kendisi ifade etmiş ancak bunların henüz yayınlanmadığı kanaatine varılmıştı.

Onun ilâhî kitaplara bakışı çeşitli fikirlerinin şekillenmesine de vesile olmuştur. Ömer Fevzi Mardin, kendi ifadesiyle, Mûsevî meselesinin çözümüne katkı sunması amacıyla dinler arası müşterek bir ilahiyat üniversitesinin kurulması gereğini sürekli vurgulamış, bunun için dönemin hahambaşına mektup yazmıştır. Ona göre, kurulacak bu üniversitede her dine ait bir kürsü olmalı böylece din mensupları birbirlerini tanıyınca mesele kendiliğinden çözülmüş olacaktır (Mardin, 1944, ss. 7-12).

O, *Kitap Ehli Ailesi* adlı eserinde Allah'ın nasip etmesiyle kitap ehli dinleri öğrendiğini ve hakikatlere karşı uyandığını dile getirmektedir. Birbirlerinin dinlerini bilmeyenlerin birbirlerini nasıl aşağıladıklarını ve tekfir ettiklerini anladığını ifade etmektedir. Mardin, koca bir insanlık namına Allah için yüreğinin nasıl sızladığını ve uzun senelerden beri dört kitabın müşterek müeyyideleri ile bir ilahiyat külliyatı yazmaya başladığını dile getirmektedir. Ona göre kitap ehli, bir ailedir ve kitap ehlinin kitapları müşterek bir dini binâ etmektedir ve kurduğu cemiyette de insanlar birbirlerinin kardeşliğini anlamaya sevk etmektedir (Mardin, 1952, s. 3). Ömer Fevzi Mardin'e göre Kur'an-ı Kerim, ehli kitap kardeşliğini teşvik, talep ve himaye etmektedir (Mardin, 1952, s. 11). Mardin'e göre iki şeriat kitabı vardır, bunlardan biri Tevrat diğeri de Kur'an-ı Kerim'dir. Bu kitapların her biri insanlığın yaşına ve başına göre muhtaç oldukları hükümleri içermektedir. Kur'an-ı Kerim, Tevrat'ın hükümlerini ikibin sene zarfında tekamülde ilerleyen insanlık için zamanın gereklerine göre hafifletmiştir. Zebur, münacat kitabıdır. Allah ile kul arasında genel muaşerete dair örnekler vermektedir. İncil, ahlâk kitabıdır, insanlar arasında genel muaşeret kaidelerini tesis etmektedir. İncil, Tevrat ve Kur'an-ı Kerim'deki esasları izah edip misaller vererek, sevgi alaka ve diğergamlık hislerine yer vermektedir (Mardin, 1952, s. 12). Kısacası ona göre ilâhî dinlerin müeyyideleri ortaktır. Farklı zamanlarda farklı kitaplar gönderilmesi hükümlerin hafifletilmesi içindir. Yani zaman değiştikçe kitap ve kitabın hükümleri de değişmiştir yine ona göre Musevilik, Hristiyanlık ve İslamiyet birbirini takip etmiş her birinin kitabı bir öncekindeki ağır mükellefiyetleri hafifletmiştir. Yine ona göre Kur'an-ı Kerim'den sonraki devreler için değişebilen hükümlerin hafifletilmesi vazifesi din âlimlerine düşmektedir. Onlar ise içtihat ile bu görevi yerine getirmelidirler (Mardin, 1976, ss. 5-6).

Ömer Fevzi Mardin, Hadîs-i Şerîfleri şerh ettiği eserinde "Kur'an-ı Kerim'e Tevessül ile Dua" başlığının altında, Kur'an-ı Kerim'in şifa ve rahmet olması vesilesiyle meşru ihtiyaç ve işlerimiz için Kur'an'dan âyetler okuyarak onun bereketine tevessül ettiğimizi ifade etmektedir. Her duadan sonra Fâtihâ okumamızın, onun sırrı hürmetine Allah'tan duamızın kabulünü dilemek anlamına geldiğini söylemektedir. Hastalarımız için Allah'tan şifa dileğine yine Kur'an-ı Kerim'den birkaç âyet okuyarak tevessül ettiğimizi ifade etmektedir. Ona göre Allah'ın, Kur'an'ın şifa olduğunu bizzat Kur'an'da bildirmesi, bizim için bir nimettir. Bundan dolayı ölmüşlerimizin ruhunu rahatlatmak için de Kur'an okuruz (Mardin, 1978, s. 250).

3. *KUR'ÂN-I KERÎM'İN MEVZULARA GÖRE TASNİFLİ – ŞERHLİ TÜRKÇESİ* ADLI ESERİ

3.1.Eserin Kısaca Tanıtımı

Ömer Fevzi Mardin tasnifli ve şerhli tercümesine kısa bir önsöz ile başlamakta ve bu önsözde maksadını izah etmektedir. Daha sonra "Zamanın Kitabı" şeklinde bir başlık açarak Musevilik, Hristiyanlık ve İslâmiyetin ortak yönleri ve bu dinlerin değişmeyen ile değişebilen hükümleri konusundaki görüşlerini ortaya koymaktadır. Ayrıca bu eserin girişinde İlâhî kitaplar ile ilgili görüşlerini dile getirmekte ve bu kitapların birbirinin devamı olduğu için birbirini tamamlayan bir bütünün parçaları olduğunu zikretmektedir. Mardin, "Tasnifli Kur'an-ı Kerim" başlığının altında tasnifteki maksadını açıklamakta ve bu tasnifte nasıl bir metod takip edildiğini izah etmektedir. Kur'an'ın her bir sûresinin ismini, nazil olduğu yeri ve âyet sayısını tablo halinde veren Mardin, tasnifli tertipte Kur'an'ın tüm muhteviyatının yer almadığını özellikle ifade etmektedir. Kendi ifadesi ile herkese lazım olan âyetler seçilip alınmış tarihle alakalı olanlar ise tasnife tabi tutulmamıştır. Konu tertibine göre hazırlanan bu türden meâller bütün âyetleri ihtiva etmediklerinden bunları tam meâl olarak değerlendirmeyenler de olmuştur (Abay, 2012, s. 300). Aslında bir mealin girişinde bulunması gereken çeviri, çeviri kuramları ve teknikleri, meâlde uygulanan yöntem, kullanılan dil ve daha önceki meâllerde uygulanan yöntemler ve aksaklıklar ile meâlde istifade edilen kaynaklar belirtilmesi gerekmekte (O. Kara, 2017, s. 17) ancak Mardin'in bu tasnifli çalışması için yazdığı girişte bu türden bilgilere yer vermediği görülmektedir.

Tasnifte bir kolaylık prensibinin daha takip edildiğini sûre isimlerinin sürekli bir şekilde yazılmadığını sadece sûre numaraları ile iktifa edildiğini belirtmektedir. Âyetlerin tercümelerinin içinde yer alan köşeli [….] parantezlerin içindeki ifadeler âyetin daha iyi anlaşılması için mütercim tarafından eklenmiştir. Mütercimin kendi ifadesiyle bu izahlar, daha önceki âyetlerden oluşan manalardır (Mardin, 1976, ss. 3-23).

Eserden istifadeyi kolaylaştırmak için Mardin, eserin sonuna birbirinden farklı üç tane fihrist eklemiştir. Kısa, orta ve mufassal şeklinde isimlendirdiği fihristlerden kısa olanı yalnızca fasıl başlıklarını içermektedir. Orta ismindeki fihrist hem fasıl hem de bahis başlıklarını; mufassal olanı ise hem fasıl hem bahis hem de hem de konu başlıklarını ihtiva etmektedir (Mardin, 1976, ss. 491-492). Mardin, eserini kolaylık prensibine göre hazırladığını ifade etmiş ve bu kolaylıkla beraber eserden istifadeyi azami seviyeye çıkarmak için de gayret göstermiştir. Bunun için yukarıda ifade edilen konularla ilgili kısa, orta ve mufassal fihristlerin haricinde eserde yer alan gerek metin içinde gerekse metnin altında dipnot şeklindeki şerh ve haşiyelerin de fihristini eserin sonuna eklemiştir. Buna göre eserde metin için âyetlerden hemen sonra 79 adet şerh ve sayfa altında da dipnot şeklinde 85 adet haşiye mevcuttur (Mardin, 1976, s. 490). Eserinin muhtelif yerlerinde âyetlerden hemen sonra "dikkat" başlığı ile bazı konularda okuyucuyu bilgilendirmiştir.

Mardin, gerekli gördüğü yerlerde bazı konu ve kavramları açıklarken çeşitli kaynaklara dayanarak açıklamalarını yaptıktan sonra "şahsi mütaleam" veya "mülâhazam" şeklinde başlıklar açarak kendi görüşünü ortaya koymaktadır. Mesela Hanif ve Sabiî kavramlarını açıklarken kaynak isimlerini vererek önce genel malumat vermekte daha sonra kendi görüşünü ortaya koymaktadır (Mardin, 1976, ss. 192-195, 206-208). Bu yaklaşımın yanı sıra bazen tarihte olup biteni günümüzde olup biten durumlarla mukayese etmektedir (Mardin, 1976, s. 232).

Ömer Fevzi Mardin'in hangi mushafı esas aldığını açıklamamıştır. Genellikle âyet numaralarının bir eksik veya bir fazla şeklinde yanlış yazıldığı görülmektedir. Bu yanlış hemen hemen her sayfada mevcuttur.

Eser tek ciltten ibaret olup 535 sayfadan ibaretti. İlk baskısı 1950; ikinci baskısı ise 1976 yılında İstanbul'da yapılmıştır. Çalışmaya esas aldığımız nüsha 1976 yılında basılmış olan nüshadır.

3.2.Eserin Tasnifli ve Şerhli Tertibinin Sebebi

Ömer Fevzi Mardin, bu eserinde âyetleri konularına göre tasnif etmiş ve gerekli gördüğü yerlerde de çeşitli izahlar ve bazı şerhler yapmıştır. O, bu tercümesinin kısa önsözünde, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe tercümesi olmasına rağmen tasnifli, şerhi ve fihristli tertibine neden ihtiyaç duyulduğu sorusunun cevabını vermektedir. Buna göre herhangi bir konuda, hangi âyetlerin olduğunu merak eden kimselerin, aradıkları âyetleri hemen ve topluca bulabilmelerini sağlamak gayesiyle böyle bir işe girişilmiştir (Mardin, 1976, s. 3). Mardin'e göre onun çalışması iki esasta ilâhî maksada uygun düşmektedir: Biri Türklere bildikleri dille Kur'an-ı Kerim'i nakletmekte; diğeri ise tasnif, tertip ve fihrist yoluyla öğrenilecek konuların kolaylıkla bulunmasını ve çabuk öğrenilmesini mümkün kılmasıdır. Ona göre bu kolaylık usulü olmazsa, bir konuyu öğrenmek için Kur'an'ı baştan sona gözden geçirmek icap etmektedir (Mardin, 1976, s. 16). Ömer Fevzi Mardin, aynı gayelerle hadisleri de tasnif etmiş ve *Hadîs-i Şerîfler Mevzûlara Göre Tasnifli-Şerhli* adlı bir eser telif etmiştir.[1]

Ömer Fevzi Mardin, *Kur'ân-ı Kerîm'in Mevzulara Göre Tasnifli – Şerhli Türkçesi* adlı çalışmasının sonunda "Kitabın evveliyatı" başlığının altında bu çalışmasının hikayesini aktarmaktadır. Otuz sene önce ilâhiyyat külliyatı şeklinde bir seri kitap yazma arzusunda olduğunu ve bunun için Kur'an-ı Kerim'i, Hadîs-i şerifleri ve ledün ilmi hakkında yazılmış pek çok eseri okuduğunu ifade etmektedir. Bunun yanı sıra diğer ümmetlerin Mukaddes kitaplarını ve batıda yazılmış ve Türkçe'ye tercüme edilmiş eserleri de okuduğunu ifade eden Mardin, öğrendiklerini başkalarının istifadesine sunmak için eser telif etmek istediğini bunu da tasnifli, fihristli ve tertipli olarak yapmak gerektiğini söylemektedir. Allah'ın inayetiyle Kur'an-ı Kerim'i, İncil-i şerifleri ve 39 Mûsevî mukaddes kitabını tasnif ve tertip

[1] Bu eserle ilgili yapılmış bir çalışma için bkz. Rıdvan Kalaç, "Cumhuriyet Dönemi Hadis Şerhçiliği: Ömer Fevzi Mardin Örneği". *Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 8/2 (Aralık 2022), 275-294.

ettiğini zikretmektedir. İfadelerinden (1950), tasnifli ve fihristli olarak hazırlamış olduğu diğer mukaddes kitaplarının baskı ve yayımının henüz gerçekleşmediği anlaşılmaktadır (Mardin, 1976, ss. 485-486). Ömer Fevzi Mardin'in mensubu bulunduğu Arûsi-yi Selâmi Tarîkatı'nın internet sitesinde yer alan eserleri arasında *Hıristiyanlarda İntibah Hareketleri*, *Musevilere Çıkar Yol* gibi eserleri listelenmiş ancak tasnifli ve fihristli olarak hazırlamış olduğunu söylediği diğer mukaddes kitaplar ile ilgili çalışmalarının isimleri yer almamaktadır (Arûsi-yi Selâmi Tarîkatı, 4 Temmuz 2023).

3.3.Tasnifte Takip Edilen Metod

Mardin, çeşitli konu başlıkları belirleyerek tasnifli bir tercüme hazırlamış ilk başlarda çalışmaya ayrıca bir şerh eklemeyi düşünmemiş ancak daha sonra kitabı matbaaya verme safhası gelince birde esere şerh ekleme fikri doğmuştur. İlk başlarda "dikkat" başlığıyla çeşitli ilaveler ekleyerek başlamış daha sonra bu hâşiyeler tafsilatlı yazılara dönüşmüştür (Mardin, 1976, s. 482). Mardin, sadece bir şeyler yazma hevesiyle değil faydası itibarıyla elzem gördüklerini ve bildiklerini yazmıştır.

Ömer Fevzi Mardin, eserin birinci fihristi için, Allah Mefhumu, Hilkat, Resuller ve Kitaplar, Din, Ümmetler, Allah Yolu, Dinde Sadakat ve İttika, Dinin İktizaları, Din Nizâmı, Ahkâm, İçtimaiyyat, Fikir Hayatı, İrşâd, Akıl Esası, İlâhî Mevhibeler, İbâdet ve İslâmiyet başlıklarını belirleyerek her birinin altında daha ayrıntılı alt başlıklar ekleyerek bir tasnif yapmıştır. İkinci ve üçüncü fihristler çok ayrıntılı olduğu için burada zikredilmemiştir (Mardin, 1976, ss. 494-497).

Ömer Fevzi Mardin, bir konuyla ilgili âyetleri bir araya getirirken âyetin konuyla ilgili olan kısmını aktarmıştır. Mesela Allah'ın Mahiyeti başlığının altında Nûr sûresinin 35. âyetinin sadece *"Allah göklerin ve yerin nurudur…"* (Nûr, 24/35) kısmını almış gerisini almamıştır. Bazen de âyet zikredilmeyip âyetin ilgili olduğu konu, başlık olarak zikredilmiş, sadece sûre ve âyet numarasına işaret edilmiştir. Mesela Tesettür başlığı altında Nûr sûresi 24/31. âyetin tamamı verildikten sonra "İhtiyar kadınların tesettürü hakkında" (24/60), "Kimlerin kimlerin evinde yemek yiyecekleri hakkında" (24/61), "Nâmahrem olmayan ev halkından kimlerin, ne vakitleri odaların harimine giremeyecekleri hakkında" (24/58-59) şeklinde başlıklarla sadece sûre ve âyet numaraları verilmiştir (Mardin, 1976, ss. 291-292).

Bazen âyetin sadece konuyla ilgili olan kısmı alındığında bu durum âyeti anlamayı da zorlaştırmaktadır. Mesela Bedir savaşı ile ilgili olan Enfâl sûresi 8/42. âyetin son kısmı "Fikir Hürriyeti ve Her Şeyde Akıl Esası" başlığının altına derc edilmiş ancak âyetin bütünü düşünüldüğünde aslında konuyla ilgisinin olmadığı anlaşılmaktadır (Mardin, 1976, s. 352). Örnek olması açısından Ömer Fevzi Mardin'in meali ile Kur'an Yolu meali karşılaştırılabilir:

Ömer Fevzi Mardin'in meali: *"Helak mı olacak; beyyine ile helak olsun; hayat mı bulacak; beyyine ile hayat bulsun. [Beyyine; aklî delil, aklî bürhan, aklî hüccet mânâsınadır.]"*

Kur'an Yolu meali: *"…ta ki ölenin niçin öldüğü, yaşayanın niçin yaşadığı da apaçık ortaya çıksın."*

Âyet Bedir savaşı ile ilgilidir. Âyetin tamamının bütün halinde okunması durumunda ancak anlaşılabilmektedir:

"İki birlik karşılaştığı sırada siz vadinin (Medine) daha yakın yamacında idiniz, onlar ise daha uzak olan yamaçta idiler, kervan da sizden daha aşağıda bulunuyordu. Eğer siz karşılaşma yeri ve zamanı hususunda anlaşma yapmaya çalışsaydınız aranızda ihtilâf çıkardı; fakat Allah, olmasını murat ettiği şeyi gerçekleştirmek için böyle yaptı; ta ki ölenin niçin öldüğü, yaşayanın niçin yaşadığı da apaçık ortaya çıksın. Kuşkusuz Allah her şeyi işitir, her şeyi bilir." (Enfâl, 8/42).

Ömer Fevzi Mardin, şerh ve haşiyelerde gerektiği yerde Kitabı-ı Mukaddes'ten de uzun alıntılar yapmıştır. Bunun yanı sıra her ne kadar bir konuyla ilgili âyetleri metin içinde bir araya getirse de haşiyelerde bazen konuyla ilgili âyetleri de tekrar aktarmaktadır. O, sayfanın altında dipnot şeklinde yer alan haşiyelerin haricinde, metin içinde aktardığı bilgileri fasıllar, kısımlar, bahisler, taksimat şeklinde bölümlendirmiştir.

3.4.Şerh ve izahlarında Kullandığı Kaynaklar

Ömer Fevzi Mardin, şerh ve izahlarında çok çeşitli kaynaklardan istifade etmiştir. Her ne kadar eserinin girişinde tarihle alakalı olan âyetleri tasnif dışı tuttuğunu söylese de İsrailoğullarının tarihi ile ilgili âyetlerin izahında Tevrat, Zebur ve İncillerden sayfalarca nakillerde bulunmuştur (Mardin, 1976, ss. 222-236). Pek çok defa Fransızca İslam Ansiklopedisi'nden de nakiller yapmaktadır (Mardin, 1976, ss. 193, 207). Kelime ve kavramların tahlillerini yaparken Arapça önemli sözlüklerin kaynak olarak kullanıldığı görülmektedir (Mardin, 1976, s. 192). Yine bu kelime ve kavramların tahlilinde özellikle Müsteşriklerin isimlerini zikrederek onlardan da alıntılar yapmaktadır (Mardin, 1976, s. 195). Bazen hadislerin kaynağını zikrederek aktarımda bulunmakla birlikte temel tefsir kaynaklarının isimlerini zikretmemektedir.

Ömer Fevzi Mardin, bazen de maksadını çeşitli anekdotlarla daha anlaşılır kılmaya çalışmaktadır. O, Allah dışında herhangi bir kimseden bir şey istenemeyeceğini ve duanın insanın kendi ifade kudretince yapılmasının önemini anlatırken Mevlana'nın Mesnevi'sinden bir hikaye (Mardin, 1976, s. 379); ahiret ahvali ile ilgili bir meseleyi anlatırken de Ömer Hayyam'dan bir rubâî aktarmaktadır (Mardin, 1976, s. 465).

Ömer Fevzi Mardin, pek çok yerde şerh ve haşiyelerinde Tevrat ve İncillerden nakillerde bulunduğu için bu konuyu ayrı bir başlık altında ele almanın daha uygun olacağı düşünüldü.

4.KİTAB-I MUKADDES İLE YAPTIĞI KARŞILAŞTIRMALAR

Daha önce de ifade edildiği gibi Ömer Fevzi Mardin, Tevrat ve İncil için de tasnifli ve şerhli bir tertip yaptığını belirtmektedir. Bu çalışmalarının izi, Kur'an-ı Kerim için yaptığı bu tasnife de yansımıştır. Mesela onun, İslâm'daki bazı ibadetler ile Yahudilik ve Hristiyanlık'taki bazı ibadetleri karşılaştırdığı görülmektedir. Namaz'ın kötülüklerden alıkoyduğunu ifade eden Ankebut sûresi 29/45. âyeti verdikten sonra yazdığı haşiyede namazın öneminden ve nasıl kılındığından bahsetmekte ve Fâtihâ sûresinin hem okunuşunu hem de tercümesini verdikten sonra Hristiyanların Fâtihâ sûresine mukabil olarak kendi ibadetlerinde İncil'den okudukları Hz. İsa'nın münacaâtının metnini Matta incilinden vermektedir. Ardından Mûsevîlerin namazlarında okudukları münacaât metinlerini uzun uzadıya vermektedir (Mardin, 1976, ss. 406-412). Bunu vermekteki amacını ise haklarında fikir vermek ve kültür esasında fikri açmaya yarayacak olması şeklinde açıklamaktadır. Her bir münacaâtın her bir cümlesinin yüksek manâ ve maksatlar taşıdığını dile getirmektedir (Mardin, 1976, s. 413).

İbadetlerde başa sarık sarmanın gerekip gerekmediğini tartışan Ömer Fevzi Mardin, bu konuyla ilgili Tevrat'tan bazı nakillerde bulunmaktadır (Mardin, 1976, s. 418).

Mardin, Hz. Adem ile ilgili âyetleri ele alırken hem Hristiyanlıkta hem de Musevilikte Hz. Adem ile ilgili düşünceleri ayrıntılı nakletmekte ve Hristiyanlığa göre Hz. Adem'in cennet iken yasak ağaçtan meyveyi yemesi neticesinde cezalandırılarak yeryüzüne gönderildiği ve suçun Hz. Adem'in tüm soyuna geçtiği düşüncesinin olduğunu; İslamiyet'te ise böyle bir düşüncenin olmadığı şeklindeki telakki ile mukayeseli anlatmaktadır (Mardin, 1976, ss. 134-137). Yine o, Hz. Adem'in yaratılışı ve cennete konması bağlamında cennetin nerede olduğu ile ilgili Tevrat'tan alıntılar yaparak Kur'an-ı Kerim ile mukayeseli bir şekilde konuyu ele almaktadır. Aynı şekilde yaratılışın başlangıcı meselesinde de Tevrat'tan pek çok alıntı yaparak konuyu mukayeseli bir şekilde aktarmaktadır (Mardin, 1976, ss. 90-93).

Ömer Fevz Mardin'in Hadislerle ilgili yaptığı tasnifli ve şerhli çalışmasında da Kitab-ı Mukaddes'ten istifade ettiği tespit edilmiştir (Kalaç, 2022, s. 287).

5.İBADETLERLE İLGİLİ BAZI DÜŞÜNCELERİ

5.1.Namazda Başın Örtülmesi Meselesi

Ömer Fevzi Mardin, namaz ile ilgili Ankebut sûresi 29/45. âyeti verdikten sonra bir haşiye düşmekte bu haşiyede ibadette başı örtmek meselesine değinmektedir. Bu haşiyede kadın erkek ayırımı yapmadan Kur'an-ı Kerim'de namaz kılındığı zaman başın örtülmesi ve örtülmemesi ile ilgili herhangi bir haber olmadığını fakat Peygamber Efendimiz'in başlarını örttüklerini öğrendiğimizi ifade

eden Ömer Fevzi, başı örtmek keyfiyetinin İslam'a mahsus bir adet olmadığını söylemektedir. Zira ona göre, Musevilerin hahamları dahi başlarını örterler ve hatta sarık sararlar. Ona göre başı örtülü ibadet etmek ve hatta sarık sarmak İslam ile birlikte gelmemiştir. O, Hintlilerin dahi buna benzer uygulamalarının olduğunu zikr etmektedir. Ona göre, İslam'a mahsus ruhani bir kisve bulunmamaktadır. Yine ona göre, giyim aslında insanın dış tesirlere karşı korunmak için ihtiyaç duyduğu bir şeydir. İbadette aslolan avret yerlerinin örtülmesidir (Mardin, 1976, ss. 414-418). Ömer Fevzi Mardin'in açıklamalarından anlaşıldığı kadarıyla onun ibadette başının örtülmesinden kastı erkeklerin sarık sarması ile ilgilidir. Çünkü verdiği örnekler hep erkeklerin başlarını sarık ile sarmaları ile ilgili örneklerdir. Musevi ve Hristiyanların giyimleri ile karşılaştırınca da Tevrat'tan verdiği örnekler erkeklerin başlarına sarık sarması ile ilgili örneklerdir. Ancak o bu açıklamalarında kadın erkek ayrımı yapmamıştır.

5.2.Hac İbadeti

Ömer Fevzi Mardin'in, hac ile ilgili yorumları tamamen gâî temellidir. Ona göre hacca gitmek ve kurban kesmekteki gaye insanlara geçim teminidir. Yani ona göre, hacca gidenler ve orada kurban kesenler Hicaz ahalisinin maişetini temine vesile olmaktadırlar ve Hicaz dışında Kurban Bayramı'nda kurban kesecek olanlar da fakirlerin et yemesini mümkün kılmaktadırlar. Ömer Fevzi Mardin, Hicaz bölgesinin ziraata elverişli olmadığını dolayısıyla orada yaşayanların hayvancılıkla uğraştığını, bu yüzden oraya hacca gidenlerin, onların hayvanlarını satın alarak kurbanlarını kestiklerini ve bu durumun da oranın halkı için bir geçim vesilesi olduğunu zikr etmektedir. Ona göre, haccdaki gaye bu olduğu için Hicaz dışından gelenlerin kendi kurbanlık hayvanlarını kendi memleketlerinden getirip ve kendi nakil vasıtaları ile gelip onlarla Hicaz'da seyahatleri Allah'ın hacc hakkındaki esas muradına uymamaktadır.

Ömer Fevzi Mardin'e göre, hac vesilesi ile buluşan Müslümanlar, Kur'an-ı Kerim'in emirleri gereği kardeşlik alakalarını hayatın her sahasında teşmil etmek ve karşılıklı yardım imkanlarını temin için tanışmak, konuşmak ve soruşturmak durumundadırlar. Ona göre, önceki asırlarda, Hicaz'a hac için gelenler, her milletin zenginleriydi yani her milletin içtimâî, iktisâdî, ticarî ve siyâsî sahada nüfuzlu kimseleriydi. Orada karşılaşan böylelerin her biri, diğerinin halini ve ihtiyacını sorar ve birbirleriyle nasıl yardımlaşabileceklerini konuşurlardı. Her sahada iş birliği etmeye çalışırlardı. Ömer Fevzi Mardin, haccın bu olması gereken gayesinin bugün tahakkuk etmediğini dile getirmekte, bugün hacc için gidenlerin zihninde bu muazzam gayenin küçüldüğünü, asıl gayenin, her ferdin günahtan kurtulup cennete girmesinden ibaret şahsi bir menfaate dönüştüğünü ifade etmektedir (Mardin, 1976, ss. 431-433).

Ömer Fevzi Mardin, haccda kesilen kurbanlar ile ilgili farklı fikirler ileri sürmektedir. O, günümüzde hacc için Hicaz'da kesilen kurbanların fazla olduğunu ve fazla etlerin toprağa gömüldüğünü, bunun da çok yanlış bir şey olduğunu dile getirmekte, bunun önüne geçmek için fazla etlerin fabrikalar kurularak farklı şekillerde değerlendirip daha sonra tüketim için piyasaya sürülmesi gerektiğini dile getirmektedir. Bunun mümkün olmaması durumunda ise, kurbanların bir günde yenecek kısmının kesilmesi diğer kısmının ise daha sonra kesilmek üzere canlı olarak Hicaz'ın her tarafındaki fakirlere dağıtılması gerektiğini söylemektedir. Kendisi böyle düşündüğü gibi bunun için içtihat edilmesi gerektiğini buna fetva vermenin kolay olduğunu ileri sürmektedir. Ona göre, Allah israfı yasakladığı için fazla etlerin toprağa gömülmesinin önüne bu içtihat ile geçilmiş olur. Ömer Fevzi Mardin, bunun için ictimâî bir tedbir almanın aklın ve hikmetin gereği olduğunu ifade etmektedir (Mardin, 1976, ss. 433-435)

5.3.Zekât

Ömer Fevzi Mardin, ibadetlerle ilgili ayetleri tasnif ederken özellikle ibadetlerin sosyal yönlerine değinmekte ve bu yönde açıklamalar yapmaktadır. Ona göre, namaz ibadeti mühimdir fakat zekât daha mühimdir. Çünkü namaz kılmayana cebir kullanılmaz fakat zekâtı vermeyenlere zor kullanılır. Zira zekât fakirin hakkıdır. Fakirin hakkını vermeyenlerden bu hak zorla alınır. Ona göre, toplumdaki fakirler doyurulmadıkça, toplumda aç, çıplak, yersiz, ilaçsız insanlar bulundukça, o toplumda denge

sağlanamaz, emniyet ve güvenlik tesis edilemez, adalet uygulanamaz. Ona göre, böyle bir toplumda içtimâî manâ da kalmaz (Mardin, 1976, s. 440).

Ömer Fevzi Mardin'in, ibadetlerin sosyal işlevlerine özel vurgular yaptığı ifade edilmişti. Bunun için genellikle sosyal hayatta karşılaşılabilecek muhtemel örnekler sunmaktadır. Mesela zekâtın verilmesi gereken sınıfları anlatırken, bir felakete uğrayıp varını yoğunu kaybedenler, yangın, zelzele, su taşmaları gibi hadiseler neticesinde evini, eşyasını, zahiresini kaybedenler şeklinde sınıfları saymaktadır. Aynı zamanda elinde olmayan sebeplerle olağanüstü bir hal sonucunda işi bozulup, kendini idare edemeyecek hale düşenler, borçlular, iflas tehlikesine maruz kalan tüccarları da zekâtın verilmesi gereken sınıflara dahil etmektedir (Mardin, 1976, s. 443).

Ömer Fevzi Mardin, kişinin zekatını verirken Allah'ın rızasını göz önünde bulundurması gerektiğini dile getirmektedir. Dostluk veya bir kişiden iyilik görmüş olmak ve gelecekte bir kişiden iyilik ummak gibi şahsi düşüncelerle hareket etmemesi gerektiğini söylemektedir. Yani ihtiyaç sahibi bir fakir varken böyle düşüncelerle daha az ihtiyaç sahibi birine zekât vermenin doğru olmadığını söylemektedir. Ancak iki fakir aynı şartlara haiz ise o vakit insanın kendi ahbabını veya akrabasını tercih etmesi caiz olur, demektedir (Mardin, 1976, s. 442).

5.4.Oruç

Ömer Fevzi Mardin, hacc ibadetini gâî esaslı yorumladığı gibi orucu da bu esasa göre yorumlamaktadır. Ona göre orucun gayesi, fenalıklardan sakınmayı ve nefse hakimiyeti ta'limdir. Orucu bozan şeylerin yeme, içme ve cinsi münasebette bulunma olduğunu hatırlatan Ömer Fevzi Mardin, bu üç esasın dışında orucu bozup bozmayacağı tartışmalı olan meseleler olduğunu ifade etmektedir. Bunlar için mezheplerin ihtilaf ettiğini dile getiren Mardin, aklı ölçü alarak karar verilebileceğini söylemektedir. Ona göre, madem ki oruçtan kasıt nefsine hakimiyeti öğretmektir, o halde nefsin isteyeceği her şey orucu bozmaktadır. Bu esasa göre, insan nefsini tatmin etmek için bir çiçek koklasa orucu bozulur. Allah'ın azametini tefekkür için bunu yapsa oruç bozulmaz. Mardin'e göre bu tefekkür ibadettir. Yine Mardin'e göre, vücuda sürülen merhem veya vücudun içine dıştan şırınga edilen ilaçlar, istifrağ, bayılmak, boğazı veya dişi ağrıyan bir insanın ilaç ile ağzını çalkalaması veya burnuna ilaç çekmesi orucu bozmamaktadır. Ömer Fevzi Mardin, bu görüşlerini, aklın her şeyde anahtar gibi kullanılması gerektiğini ifade ederek ileri sürmektedir. Aynı zamanda bunların "orucu bozmamaları mantıkî olur diye düşünüyorum" demektedir (Mardin, 1976, ss. 421-432).

Ömer Fevzi Mardin, sefere çıkmayı oruç tutmamanın bir mazereti olarak belirten âyete dayanarak, ağır işlerde çalışan kimselerin de oruç tutmayabileceğini ifade etmektedir. Ona göre, seferde olanlar için verilen ruhsat onların güç ve kuvvetten düşmemeleri içindir. Çiftçiler ve onlar gibi ağır işlerde çalışanlar da seferi kimseleri mazurlu saydıran şartlara ziyadesiyle haizdirler. Bunun için bu gibi kimselerin de seferi sayılanların hükümlerine tabi olabileceğini söylemektedir. Çünkü bu kimseler yaz ortasında ve en sıcak zaman dilimlerinde, güneşin altında ondört saat çalışmakta ve hem kendilerinin hem de diğer insanların yararına Allah'ın rezzâk isminin yeryüzünde tahakkukuna bütün güçleri ile en ağır şartlarda çalışmaktadırlar. Ona göre, şahsi bir menfaat için sefere çıkan bir kimsenin kuvvetten düşmemesi için ona tanınan ruhsat ağır işlerde çalışan bir kimseye de verilebilir. Bu adalet mefhumuna daha uygundur (Mardin, 1976, s. 424).

Ömer Fevzi Mardin, orucun bilimsel olarak sağladığı faydalardan da söz etmektedir. hekimlikle ihtisas alakasının olmadığını söyledikten sonra doktorların söylediklerini aktarmaktadır. Buna göre oruç bir nevi kür yani sıhhate hizmet ve yardım usulüdür. Bununla mide dinlenir ve kuvvet kazanır. Açlık halinde, midede bulunan muzır mikroplar bir şeyler bulup yemek için midenin cidarlarına hücum edip iç yüzeyine yapışırlar. Bu yüzeylerdeki beyaz kürecikler de onları yakalayıp yok etmek fırsatını bulmaktadırlar. Ona göre, hekimlik bakımından bunun ehemmiyeti o kadar büyük ki bu esası inceleyen Almanyalı bir Profesör, orucun temin ettiği bu fayda câzibesiyle, İslâm Dinini hak Din olarak tasdik ve kabul etmiştir (Mardin, 1976, s. 423).

Ömer Fevzi Mardin, şerh ve haşiyelerde hakkında tafsilatlı bilgi verdiği bazı konuları, münferit risaleler şeklinde de ayrıca neşretmiştir (Öke, 2009, s. 120).

6.TASAVVUFÎ YORUMLARI

Bir tarikat şeyhi ve tarikatın ikinci piri konumunda olan Ömer Fevzi Mardin, bazı âyetlere tasavvufî manalar getirmiştir. Mesela o, *"Size ne oldu ki Allah'ın büyüklüğüne itikad etmezsiniz? Muhakkak o sizi tavırlarla halketti. Görmez misiniz ki Allah yedi semâyı tabakalar olarak yarattı."* (Nûh sûresi 71/13-15) âyetlerini "Hilkat Mertebeleri" başlığının altında bir araya getirmiş ve insanın aşama aşama yaratılmış olmasını işârî yönden manâlandırmıştır. Ona göre, Allah Hayy ismiyle insana ruhundan üflemiştir. "Ol" emriyle bütün ruhlar bir defada ve bir günde yaratılmış olmakla birlikte hepsi bir tavırda, letâfette ve aynı mertebede yaratılmamıştır. Ona göre ruhlar, vücud buldukları sema tabakalarının letâfet ve kesâfet derecelerine göre latif veya kesif birer mahiyyet almıştır. Meselâ tecelli noktasına en yakın sahadakiler en latif mahiyyet almışlar. Bu noktadan uzaklıkları nisbette diğerleri daha kesif bir mahiyyet edinmişler. Tecellî noktasına en yakın sahada vücud bulan ruhlar; büyük peygamberler ve büyük veliler olarak dünyaya gelmiştir. Ondan sonraki sahalardakiler de derece derece, ikinci, üçüncü, dördüncü derecede mertebeler edinmişlerdir (Mardin, 1976, s. 349). Kısaca Mardin'e göre, göklerin yedi kat olarak yaratılması ile ruhların, tecellî noktasına yakınlıkları arasında bir ilişki vardır. Bu ilişki, ruhların latif veya kesif bir mahiyet almasında etkili olmuştur.

Ömer Fevzi Mardin, Enfâl sûresi 8/67. âyetin sonunda yer alan *"Siz dünyalığı istersiniz, Allah sizin için ahireti murad eder"* ifadeleri için yazdığı haşiyede, ahiretin öneminden bahsetmektedir. O, "madem ki dünyaya gökten geliyoruz ve sonra dünyadan göğe geçiyoruz, acaba gökten gelirken mi letâfetimiz kifayetsiz bulunuyor yoksa dünyada mı kesâfetimiz artıyor" şeklindeki bir soruya cevap aramaktadır. Bu soruya "Allah'a rücu' için ruhlarımızın Allah'ın ruhundan ilk üflendiği andaki ve zuhur noktasındaki letâfeti edinmesi lazımdır" şeklinde cevap vermektedir. Ona göre, ruhlar farklı tabakalarda bulunmaktadır ve tabakaların da letâfetleri birbirinden farklıdır. Dolayısıyla ruhlar dahi böylece birbirlerinden farklı letâfet edinmişlerdir. Ona göre, dünyaya gelmemizin sebeplerinden bir tanesi ruhların tekâmülü ve bu tekâmül neticesinde Allah kemâlâtının insanda zuhura gelmesidir. Yine ona göre, letâfet veya tekâmül dünyada başlamakta ve ıstırap yüzünden tekâmül daha da hızlanmaktadır. Bunların yanı sıra ibadetin tekâmülün gerçekleşebilmesine vesile olduğunu söylemektedir. Çünkü Kur'an'da, ins ve cinnin ibadet için yaratıldığı bildirilmektedir. İbadet kulluktur. Zira kulun hem manevi hem dünyevi cephesi vardır. Allah'a ibadet etmek Allah'tan nur celbine vesile olur. Gelen nur insanı tasfiyeye yarar. Bu tasfiye kemâlâta yol açmaktadır (Mardin, 1976, ss. 453-455).

SONUÇ

Bu çalışmanın, ilk Türkçe konulu meal çalışması olduğu kabul edilmektedir. Konulara göre âyetleri bir araya getirmiş olmak bakımından önemli olsa da pek çok yerde âyetlerin sadece konuyla ilgili olan kısmı alınıp gerisi alınmadığı için bağlamından kopmasına sebep olmuştur. Bu durum haliyle âyetin içerdiği hükmün anlaşılmamasına sebep olmuştur. Aslında âyetlerden anlaşılması gereken hüküm, "dikkat" "mülahazam" veya sayfanın altında dipnot şeklinde haşiyelerle ortaya konmaya çalışılmıştır. Haşiyelerde yer alan namaz abdesti, teyemmüm, oruç ve zekât ile ilgili bazı ayrıntılar ve ifadeler sohbet havasında yazıldığı izlenimini vermektedir. İbadetlerle ilgili anlatımlarda pek çok yerde Ömer Fevzi, kolaylık prensibine vurgu yaptığı tespit edilmiştir. Nadiren, bazı yerlerde kaynak ismi verilerek bilgiler aktarıldığı gibi çoğu yerde ise "fikrim budur", "tahminime göre", "akıl ve hikmetin gereğidir" "mülahazam budur" gibi ifadelerle ibadetlerdeki kolaylık prensibine işaret ederek hükümler elde etmiştir. Bu hükümler herhangi bir mezhebin görüşü değil Ömer Fevzi Mardin'in kendi indi görüşleri olduğu anlaşılmaktadır.

Ömer Fevzi Mardin'in pek çok uygulamayı Hicaz bölgesinin yerel örf ve adetleri ve iklimi ile özdeşleştirerek anlattığı görülmüştür. Abdest ile ilgili âyeti tasnif ederken yazdığı haşiyede, Hicaz'ın iklim koşullarında ayakların silinmesi gereğini anlatmakta, günümüz Türkiye'sinde ise abdestte ayakların yıkanmasının esas alındığını ifade etmiştir. Aynı şekilde sarık sarmayı da dönemin koşulları ile açıklamıştır.

Ömer Fevzi Mardin, âyetler için yazdığı haşiyelerinde bazen İslâm'ı yaşama ve yaşatma metotlarına değinmiştir. Ona göre bidayetteki insanlar cehennemle korkutulmuş ancak günümüz insanına ise sevgi ile yaklaşılması gerekmektedir.

Ömer Fevzi Mardin, eserinin girişinde tüm âyetleri tasnif etmediğini tarihle alakalı olanları tasnif dışı bıraktığını söylemekle birlikte Mûsevî ve Hristiyanlar ile ilgili bazı tarihi kayıtları Kitab-ı Mukaddes'ten uzun alıntılarla desteklemektedir.

Ömer Fevzi Mardin, eserinden istifadeyi arttırmak amacıyla eserinin sonuna üç farklı fihrist eklemekte ancak çok çeşitli ve ayrıntılı başlıklar içeren bu fihristler, kanaatimizce bir karmaşaya yol açmakta fihristler yoluyla herhangi bir konuda âyetleri derli toplu bulmayı güçleştirmektedir.

KAYNAKÇA

Abay, M. (2012). Türkçedeki Kur'an Meâllerinin Tarihi ve Kronolojik Bibliyografyası. *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, *110*(19-20), 231-301.

Akdemir, S. (1989). *Cumhuriyet Dönemi Kur'an Tercümeleri: Eleştirel Bir Yeklaşım*. Ankara: Akid Yayıncılık.

Aydar, H. (1996). *Kur'an-ı Kerim'in Tercümesi Meselesi*. İstanbul: Kur'an Okulu Yayıncılık.

Büyüker, K. (2007). İstanbul'da Mardinli Bir Asker, Mutasavvıf: Ömer Fevzi Mardin (1878–1953). İ. Özcoşar (Ed.), *Makalelerle Mardin IV Önemli Simalar Dini Topluluklar* içinde . İstanbul: Mardin Tarihi İhtisas Kütüphanesi.

Demirci, Mehmet. (1991). Arûsiyye. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul: TDV Yayınları.

Demirci, Muhsin. (2013). *Konulu Tefsire Giriş* (2. bs.). İstanbul: İFAV Yayınları.

Elik, H. ve Coşkun, M. (2015). *Tevhit Mesajı: Özlü Kur'an Tefsiri* (2. bs.). İstanbul: İFAV Yayınları.

Hamidullah, M. (t.y). Fehmü'l-Kur'an limen la yentiku bi lugati'd-dâd (ss. 49-70). en-Nedvetü'l-âlemiyye havle tercemâti meânî'l-Kur'ani'l-Kerîm, sunulmuş bildiri, İstanbul: IRCICA.

Kalaç, R. (2022). Cumhuriyet Dönemi Hadis Şerhçiliği: Ömer Fevzi Mardin Örneği. *Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *8*(2), 275-294.

Kara, M. (2002). *Metinlerle Günümüz Tasavvuf Hareketleri*. Dergah Yayınları.

Kara, O. (2017). Meâllerin Girişleri Üzerine Tespitler ve Öneriler. *Namık Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *3*(2), 14-44.

Koçyiğit, H. (2017). Günümüz Türkçe Kur'an Meâlleri Üzerine Bir Tasnif Denemesi. *İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, (37), 79-121.

Mardin, Ö. F. (1944). *Musevilere Çıkar yol*. İstanbul: Sinan Matbaası ve Neşriyat Evi.

Mardin, Ö. F. (1952). *Kitap Ehli Ailesi*. İstanbul: Nûr Matbaası.

Mardin, Ö. F. (Çev.). (1976). *Kur'ân-ı Kerîm'in Mevzulara Göre Tasnifli-Şerhli Türkçesi* (2. bs.). İstanbul: İlahiyyat Kültür Te'lifleri Basım ve Yayım Derneği.

Mardin, Ö. F. (1978). *Hadîs-i Şerifler Mevzulara Göre Tasnifli-Şerhli* (2. bs.). İstanbul: İlahiyyat Kültür Te'lifleri Basım ve Yayım Derneği.

Öke, M. K. (2009). *Ömer Fevzi Mardin: Gazî ve Sûfî*. İstanbul: İrfan Yayımcılık.

Schimmel, A. (1988). Avrupa Gözü ile Türkiye'de İslâmiyet (1900-1965). *İslâmî Araştırmalar*, *2*(8), 50-70.

Arûsi-yi Selâmi Tarîkatı, "Ömer Fevzi Mardin". Erişim 04 Temmuz 2023. http://takvaehlineselam.com/kisi_e_kitap.php?id=2)

KOLPOSKOPİ YAPILAN KADINLARDA VİDEO DESTEKLİ EĞİTİMİN KAYGI VE AĞRI DÜZEYİNE ETKİSİ

THE EFFECT OF VIDEO ASSISTED TEACHİNG ON THE LEVEL OF ANXIETY AND PAIN IN WOMEN UNDERGOİNG COLPOSCOPY

Doç. Dr. Demet AKTAŞ

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü,

Çankırı-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1206-4004

Dr. Öğr. Üyesi Nilay GÖKBULUT

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Çankırı-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1889-7285

Özet

Serviks kanseri, 35-44 yaş arası kadınlarda meme ve endometrium kanserinden sonra üçüncü en yaygın kanserdir. Türkiye'de ise serviks kanseri en sık görülen dokuzuncu kanserdir. Serviks kanserinin gelişmesinde Human Papilloma Virus'ün (HPV) doğrudan sorumlu olduğu bildirilmektedir. Ancak, HPV ile birlikte serviks kanseri gelişme riskini artıran birçok faktörde (erken yaşta cinsel ilişki, birden fazla cinsel partner vb) bulunmaktadır. Serviks kanseri halen dünya çapında (2020) 604.000 yeni vaka ve 342.000 ölümle ciddi sağlık sorunlarından biri olmaya devam etmektedir. 2020 yılında küresel olarak kadınlar arasında serviks kanseri yeni vakalarının ve ölümlerinin yaklaşık %90'ı düşük ve orta gelirli ülkelerde gelişmiştir. Ancak, küresel olarak serviks kanserinden kaynaklanan yüksek ölüm oranı PAP-smear ve kolposkopi gibi etkili müdahale yöntemleriyle azaltılabilmektedir. Kolposkopi, servikal, vulvar ve vajina lezyonlarının incelenmesinde kullanılan tanı/tedavi prosedürüdür. Kolposkopi işlemi esnasında biyopsi alınabilmektedir. Kolposkopi işlemiyle birlikte servikal biyopsi taramasının yapılması kanserli lezyonların erken tespitinin sağlanmasında ve serviks kanserden ölüm oranının azaltılmasında etkili olabilmektedir. Kolposkopi günübirlik cerrahi bir işlemdir. Anestezi kullanılmadan uygulanan basit, hızlı, ekonomik ve kadınlar için güvenli bir yöntemdir. Ancak, birçok kadın kolposkopinin doğrudan anestezi uygulanmadan yapılması, işlem sırasında asetik asitin yakıcı etkisinin olması ve biyopsi alınırken ağrı gelişmesi nedeniyle stresli bir prosedür olarak bildirmektedir. İşlemin hastalarda kaygı, anksiyete ve ağrı,oluşturması bazı hastaların gelecekteki takiplerini de sekteye uğratarak, sağlıklarını olumsuz etkileyebilmektedir. Ayrıca birçok kadın kolposkopi işlemi öncesi sağlık profesyonellerinden işlem hakkında yeterli bilgi alamadığında kaygıları artabilmektedir. Yüksek kaygı düzeyi, tanı/tedaviye uyumu etkileyerek ağrı toleransını azaltabilmektedir. Kolposkopi işlem sürecince kaygıyı azaltabilecek bir müdahale, kadınların kaygı ve ağrı yönetimini kolaylaştırabilmektedir. Yapılan çalışmalarda kolposkopi öncesi ve sırasında video destekli eğitimin kaygı ve ağrıyı anlamlı düzeyde azalttığı belirlenmiştir. Bu sonuçlara göre, jinekoloji hemşirelerinin kolposkopi işlemi öncesinde kadınların kolposkopi hakkında bilgi düzeylerini artırmada eğitim/danışmanlık rolleri kapsamında video destekli eğitime odaklanmaları önerilmektedir. Bu derlemede, kolposkopi yapılan kadınlarda video destekli eğitimin kaygı ve ağrı düzeyine etkisine yönelik farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kolposkopi, Kadın, Video Destekli Eğitim, Anksiyete, Ağrı, Hemşirelik.

Abstract

Cervical cancer is the third most common cancer in women aged 35-44, after breast and endometrial cancer. Cervical cancer is the ninth most common cancer in Turkey. It is reported that Human Papilloma Virus (HPV) is directly responsible for the development of cervical cancer. However, there are many factors (sexual intercourse at an early age, multiple sexual partners, etc.) that increase the risk of developing cervical cancer with HPV. Cervical cancer still remains a serious health problem with 604,000 new cases and 342,000 deaths worldwide (2020). In 2020, approximately 90% of new cases and deaths of cervical cancer among women globally were developed in low- and middle-income countries. However, the high mortality rate from cervical cancer globally can be reduced by effective intervention methods such as PAP-smear and colposcopy. Colposcopy is a diagnostic/treatment procedure used in the examination of cervical, vulvar and vaginal lesions. Biopsy can be taken during the colposcopy. Cervical biopsy screening combined with colposcopy can be effective in early detection of cancerous lesions and in reducing the death rate from cervical cancer. Colposcopy is an outpatient surgical procedure. It is a simple, fast, economical and safe method for women applied without the use of anesthesia. However, many women report colposcopy as a stressful procedure because it is performed without direct anesthesia, the caustic effect of acetic acid during the procedure, and the development of pain during biopsy. The fact that the procedure causes anxiety, anxiety and pain in patients may also affect the health of some patients by disrupting their future follow-up. In addition, when many women do not get enough information about the procedure from health professionals before the colposcopy procedure, their anxiety may increase. High level of anxiety can reduce pain tolerance by affecting compliance with diagnosis/treatment. An intervention that can reduce anxiety during the colposcopy procedure can facilitate the management of anxiety and pain in women. Previous studies have shown that video-assisted education significantly reduces anxiety and pain before and during colposcopy. According to these results, it is recommended that gynecology nurses focus on video-assisted education within the scope of education/counseling roles in order to increase the knowledge level of women about colposcopy before the colposcopy procedure. In this review, it was aimed to raise awareness about the effect of video-assisted education on anxiety and pain levels in women who underwent colposcopy.

Key words: Colposcopy, Women, Video-Assisted Teaching, Anxiety, Pain, Nursing

GİRİŞ

Serviks kanseri, 35-44 yaş arası kadınlarda en sık görülen malignitelerden biridir. Dünya çapında en yaygın ikinci kanser iken (Amerikan Klinik Onkoloji Derneği, 2017), meme ve endometrium kanserinden sonra kadın kanserleri arasında kadınları etkileyebilen üçüncü en yaygın jinekolojik kanser türüdür (Gouda et al., 2022; Abd-El-Fatah et al., 2020). Serviks kanseri dünya çapında (2020) 604.000 yeni vaka ve 342.000 ölümle ciddi sağlık sorunlarından biri olmaya devam etmektedir (Sung et al., 2021). Amerikan Kanser Derneği, ABD'de kadınlar arasında 4.030 serviks kanserine bağlı ölüm bildirirken, 12.340 yeni tanı olduğunu bildirmiştir (Amerikan Kanser Derneği, 2020). 2020 yılında evrensel açıdan kadınlar arasında serviks kanseri yeni vakalarının ve ölümlerinin yaklaşık %90'ı düşük ve orta gelirli ülkelerde gelişmiştir (Gouda et al., 2022). Mısır yapılan bir çalışmada, 20-60 yaş grubu kadınlarda %1-8 oranında preinvaziv servikal lezyon tanılanmıştır. Dolayısıyla Mısırlı kadınlar arasında serviks kanseri en yaygın ikinci kanser türü olarak kabul edilmektedir (Comba et al., 2020). Türkiye'de ise serviks kanseri en sık görülen dokuzuncu kanser türüdür ve özellikle 40-55 yaş arasındaki kadınlar en riskli grubu oluşturmaktadırlar (Tekin & Şık Aytek, 2020).

Serviks kanserinin gelişmesinde Human Papilloma Virus (HPV) doğrudan sorumlu bir ajandır (Pleun et al., 2017). Ancak, HPV ile birlikte serviks kanseri gelişme riskini artıran birçok risk faktör de bulunmaktadır. Bu risk faktörleri şu şekilde sıralanabilir: Aile öyküsü, beş yıldan daha fazla süre oral kontraseptif kullanma, erken yaşta koitus, çok eşlilik, adölesan yaşta gebelik, madde kullanımı, kötü genital hijyen, sık doğum yapma (3 ve daha fazla) ve düşük sosyoekonomik düzey (Tekin & Şık Aytek, 2020; Campos et al. 2017; Durmaz ve ark., 2021). Serviks kanseri uzun preklinik süreci nedeniyle erken tanılama özelliği olan ve erken tanılamayla birlikte tedavi edilme oranı yüksek olan bir kanserdir (Çermikli, 2021). Ancak, tüm dünyada kadınlar arasında, özellikle de gelişmekte olan

ülkelerde serviks kanserinin neden olduğu bir yüksek ölüm oranı (kadınlar arasında yaşa göre standardize edilmiş oran: 2020'de 13,3/100.000), yaşamın farklı evrelerinde prekanseröz servikal lezyonların farklı tarama ve müdahale yöntemleri (pap-test, kolposkopi vb.) yoluyla erken tespit edilmesini, kanser insidansını ve ölüm oranını azaltması açısından halen kritik önem taşımaya devam etmektedir (Sung et al., 2022; Durmaz ve ark., 2021).

Amaç

Bu derlemede, kolposkopi yapılan kadınlarda video destekli eğitimin kaygı ve ağrı düzeyine etkisine yönelik farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

SERVİKS KANSERİNİN TANILANMASINDA KOLPOSKOPİ

Serviks kanserinin taramasında kolposkopi sık kullanılan günübirlik cerrahi yöntemlerden birisidir. Kolposkopi, servikal prekanseröz lezyonların incelenmesinde, vulvar-vajinal lezyonlarının değerlendirilmesinde ve sekonder serviks kanserinin önlenmesinde kullanılan altın standart bir yöntemdir (Çermikli, 2021; Kushwah & Kushwah, 2017). Sıklıkla kolposkopi işleminin herhangi bir anestezi kullanılmadan ayakta tedavi ortamında gerçekleştirilmesi, bu tarama yönteminin basit, hızlı, ekonomik ve kadınlar için güvenli bir yöntem olmasına olanak sağlamaktadır (Gouda et al., 2022).

Kolposkopi işlemi incelenen servikal lezyon veya pap-smear testi sonucu anormal çıktığı durumlarda başvurulan bir yöntemdir (Çermikli, 2021). Son 50 yılda kolposkopiyle birlikte yapılan servikal biyopsi, kanserli lezyonların erken tespiti ve serviks kanserinden ölüm oranını azaltmada önemli rol oynamıştır (Abdelhakima, 2019). Ancak kolposkopi pek çok kadın için işlem sürecinde stres yaratan bir durum olarak değerlendirilmiştir. Özellikle, kolposkopinin doğrudan anestezi uygulanmadan yapılması, işlem sırasında kullanılan asetik asitin yakıcı etkisinin olması, servikal biyopsi alınırken ağrı gelişmesi, sağlık personeli tarafından işleme ilişkin yeterli bilginin verilmemesi, üremeyle ilgili endişelerin varlığı, cinsel yaşama ilişkin endişe duygusu, kanser tanısı alma korkusu, işlemin mahremiyet duygusunu etkilemesi, utanma ve hastanede işlem için randevu/bekleme süresinin uzun olması pek çok kadında olumsuz duygulara neden olmaktadır. Dolayısıyla işlem, kadınlarda kaygı, anksiyete ve ağrı oluşmasına neden olarak gelecekteki takiplerini sekteye uğratmakta ve sağlıklarını olumsuz yönde etkileyebilmektedir (Pleun et al., 2017; Bosgraaf et al., 2013).

KOLPOSKOPİDE VİDEO DESTEKLİ EĞİTİMİN KAYGI VE AĞRI DÜZEYİNE ETKİSİ

Günümüzde teknolojik gelişmeler, kolposkopi işlemi esnasında kadınların yaşadıkları kaygı ve ağrının önemli ölçüde azaltmasına olanak sağlamaktadır. Kolposkopi sürecinde kaygı ve ağrı yönetiminin etkin kullanılması, bu tıbbi uygulamanın rutin uygulamada kabul edilebilirliğinin esas belirleyicisi olmaktadır (Pleun et al., 2017). Dolayısıyla, kolposkopi işleminin taramada kullanım etkinliğini artırmak için kadınların kaygı ve ağrı düzeylerini azaltmak büyük önem taşımaktadır (Abdelhakima, 2019).

Kolposkopide kaygı ve ağrıyı azaltmak, hastalığa ilişkin takipleri artırmak için çeşitli teknolojik müdahalelerin etkili olduğu bildirilmektedir. Yapılan çalışmalarda kolposkopi öncesi yapılan bilgilendirmenin, video destekli eğitimlerin, broşür/eğitim kitapçıklarının ve danışmanlıkların kadınların kaygı ve ağrı düzeylerini önemli ölçüde azalttığı bildirilmektedir (Abdelhakim et al., 2019; Pleun et al., 2017; Bosgraaf et al., 2013). Video destekli eğitimlerin kadınlar tarafından izlenmesi işleme ilişkin sağlık profesyoneline karşı daha yüksek düzeyde güven ve gerçekçi beklentiler sağlamalarına neden olarak kaygıyı azalttığı belirtilmektedir (Bosgraaf et al., 2013). Dolayısıyla kadınlara verilen pratik ve kapsamlı bilgilendirme videoları kaygı ve ağrıyı azaltmaktadır (Gouda et al., 2022). Yapılan diğer bir çalışmada ise kolposkopi uygulanan kadınlarda müziğin ağrı, kaygı ve hasta memnuniyet üzerine hiçbir etkisinin olmadığı belirlenmiştir (Abdelhakim et al., 2019). Bununla birlikte kolposkopi dışındaki bazı girişimsel işlemlerde (endoskopi vb) bilgilendirici eğitim videolarının hastalarda kaygıyı azaltmada, farkındalığı ve hasta memnuniyeti artırmada yardımcı olduğu belirlenmiştir (Comba et al., 2020).

Kadın sağlığı alanında görev yapan jinekoloji hemşirelerinin, kadınların sağlık bakım hizmetlerinin hemen hemen her aşamasında rol ve sorumlulukları bulunmaktadır. Jinekoloji hemşirelerinin, kadınları anormal sonuçlar hakkında bilgilendirme, eğitim/danışmanlık yapma, duygusal destek sağlama ve serviks kanserine ilişkin rutin takiplerini yönetme gibi önemli görevleri vardır (Pleun et al., 2017). Bu kapsamda, jinekoloji alanında deneyimli hemşirelerin hasta bakımında verdikleri invaziv olmayan kanıta dayalı uygulamalar (video destekli eğitim/danışmanlık hizmeti); hastaların klinik sonuçlarını iyileştirmek, sağlık profesyoneli-hasta arasındaki iş birliğini sürdürmek, işlem sırasında gelişebilecek kaygı-ağrıyı azaltmak, gelişebilecek komplikasyonları önlemek, hastanın işlem esnasındaki uyumunu ve genel memnuniyetini artırmak açısından oldukça önemlidir (Comba et al., 2020).

SONUÇ

Sonuç olarak jinekoloji hemşireleri ve sağlık personelleri, video destekli eğitim yöntemleriyle kadınların kolposkopi işlemi ile ilgili farkındalık düzeylerini artırmalı, işlem sürecinde kadınlardaki kaygı ve ağrıyı azaltmak için videolarla desteklenmiş, yeterli, kolay anlaşılır bilgiler vermelidir.

KAYNAKLAR

Abd-El-Fatah, S., Sharkawy, M., Hashish, N., Saeed, A. & Wali, A. (2020). Can pap smear and colposcopy predict cervical pathology prior to hysterectomy? *Evidence-Based Women's Health*, 10, 65-71.

Abdelhakima, A. M., Samy, A., & Abbasd, A. M. (2019). Effect of music in reducing patient anxiety during colposcopy: A systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. *Journal of Gynecology Obstetrics and Human Reproduction*, 48, 855-861.

American Cancer Society (2020). Key Statistics for Cervical Cancer. Erişim Tarihi: 20.07.2023. https://www.cancer.org/cancer/cervical-cancer/about/key-statistics.html.

American Society of Clinical Oncology (2017). Cervical cancer. Erişim Tarihi: 20.07.2023. https://www.cancer.net/sites/cancer.net/files/asco_answers_cervical.pdf.

Bosgraaf, R. P., de Jager, W. C. C., Servaes, P., Prins, J. B., Massuger, L., Bekkers, L. (2013). Qualitative insights into the psychological stress before and during colposcopy: a focus group study.

Campos, N. G., Tsu, V., Jeronimo, J., Mvundura, M., & Kim, J.J. (2017). Evidence-based policy choices for efficient and equitable cervical cancer screening programs in low-resource settings. *Cancer medicine*, 6, 8, 2008-2014.

Comba, C., Demirayak, G., Erdogan, S., Karaca, I., Demir, O., & Guler, O. (2020). Comparison of pain and proper sample status according to usage of tenaculum and analgesia: a randomized clinical trial. *Obstetrics and Gynecology Science*, 63, 506-513.

Çermikli Şen, S. (2021). Günübirlik jinekolojik cerrahi uygulanan kadınlara verilen eğitimin kaygı ve ağrı düzeylerine etkisi. İstinye Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Durmaz, S., Özvurmaz, S., Adana, F., & Kurt F. (2021). Kadınlarda serviks kanserinin tanısına ilişkin tutum ve düzenli jinekolojik muayene ilişkisinin kesitsel olarak değerlendirilmesi. *Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi,* 5, 26-36.

Gouda, A. D. K., Ismail, L. M. N., Hamdan-Mansour, A. M., & Aboushady, R. M. N. (2022). Effect of video assisted-teaching on level of knowledge, anxiety and pain among women undergoing colposcopy. *International Journal of Health Sciences*, 6, 9376-9392.

Kushwah, S. & Kushwah, B. (2017). Correlation of two colposcopic indices for predicting premalignant lesions of cervix. *Mid-life Health*, 8, 118-123.

Pleun, J. W., Ketelaarsa, M. H. M., Buskesa, R. P., & Bosgraafa, D. (2017). The effect of video information on anxiety levels in women attending colposcopy: a randomized controlled trial. Acta Oncologica, 56, 1728-1733.

Sung, H., Ferlay, J., Siegel, R. L., Laversanne, M., Soerjomataram, I., & Jemal, A. (2021). Global cancer statistics 2020: GLOBOCAN estimates of incidence and mortality worldwide for 36 cancers in 185 countries. *CA: A Cancer Journal for Clinicians*, 71, 209-249.

Tekin, B., & Şık Aytek, B. (2020). Servikal sitoloji tarama sonuçları anormal olan hastaların bir yıllık izlemleri. *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilim Dergisi*, 13, 298-304.

KADIN SAĞLIĞI ALANINDA YAPAY ZEKA TEKNOLOJİSİNİN KULLANIMI

USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE TECHNOLOGY IN WOMEN'S HEALTH

Doç. Dr. Demet AKTAŞ

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Çankırı-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1206-4004

Dr. Öğr. Üyesi Nilay GÖKBULUT

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Çankırı-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1889-7285

Özet

Kadın sağlığı hizmetleri her kadın için temel ihtiyaçlardandır ve kadının fiziksel varlığını sürdürebilmesi için en temel basamaklar arasında yer almaktadır. Kadın sağlığı hizmetleri toplumsal, kültürel ve ekonomik açıdan farklı şekillerde sunulabilen entegre bir sağlık hizmetidir. Kadın sağlığı hizmetlerinin kalitesi, maliyeti, ulaşılabilirliği ana-çocuk sağlığı açısından önemli bir göstergedir ve bu alan küresel bir pazar olması nedeniyle dijitalleşmenin en gerekli olduğu hizmetler arasında yer almaktadır. Dolayısıyla kadın sağlığı alanında dijitalleşme büyük önem taşımaktadır. Teknoloji ve beraberinde getirdiği iyileşmelerin bir sonucu olan dijitalleşme, insanoğlunun yaşam kalitesini her zaman olumlu etkilemektedir. Kadın sağlığı alanında yeni teknoloji ve yöntemlerin tedavi süreçlerinde, hasta takiplerinde, sağlıklı/hasta bireyin sağlığın korunmasında kullanılması toplum sağlığının iyileştirilmesinde ve yaşam kalitesinin artmasında olumlu etki sağlamaktadır. Bu nedenle, dijital teknolojiler yapay zekâ gibi çeşitli alanlarda kendini göstermektedir. Kadın sağlığı alanında, yapay zeka teknolojilerinin kullanılması ve bu teknolojilerden yararlanılması alandaki tüm süreçlerin dijitalleşmesine olanak sağlamaktadır. Kadın sağlığı alanında yapay zeka uygulamaları; hizmetteki potansiyel boşlukları ele almak, klinik hizmetleri optimize etmek, hizmet sunumundaki eşitsizlikleri azaltmak, kadın sağlığındaki bazı uygulamaları standartlaştırmak, klinikte verimliliği ve performansını artırmak için sıklıkla kullanılmaktadır ve olumlu sonuçlar alınmaktadır. Kadın hastaların bilgilendirilmesi, kadın sağlığı verilerinin kodlanması, meme kanserinin erken tanılanması, uterus miyomu risklerin belirlenmesi, gebelikte gelişebilecek risklerin (erken doğum tehtidi vb) erken dönemde saptanması, gebelikle ilişkili anne ve fetüste gelişebilecek komplikasyonların önlenmesi/azaltılması, fetal sağlığın değerlendirilmesi, genetik taramanın yapılması, tüp bebek tedavisi gebelik sonucunun tahmini, jinekolojik kanserlerin tanı, sınıflandırma ve tekrarlama olasılığının saptanması ve gebelikte bilinçli ilaç kullanımı kadın sağlığı alanında sıklıkla kullanılan yapay zekâ uygulamaları arasında yer almaktadır. Bu derlemede, kadın sağlığı alanında yapay zeka teknolojisinin kullanımı, önemi ve olumlu etkileri konusuna odaklanılmış ve bu alanda farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı, Yapay Zeka, Teknoloji, Hemşirelik, Ebelik.

Abstract

Women's health services are among the basic needs for every woman and are among the most basic bottom for the physical existence of women. Women's health services are an integrated health service that can be offered in different ways in terms of social, cultural and economic aspects. The quality, cost and accessibility of women's health services are important indicators in terms of maternal and child health, and since this area is a global market, it is among the services that digitalization is most necessary. Therefore, digitalization is of great importance in the field of women's health.

Digitalization, which is a result of technology and the improvements it brings, always positively affects the quality of life of human beings. The use of new technologies and methods in the field of women's health in the treatment processes, patient follow-ups, and the protection of the health of the healthy/sick individual has a positive effect on improving public health and increasing the quality of life. Therefore, digital technologies show themselves in various fields such as artificial intelligence. In the field of women's health, the use of artificial intelligence technologies and the utilize of these technologies allow the digitalization of all processes in the field. Artificial intelligence applications in the field of women's health; It is frequently used to address potential gaps in service, to optimize clinical services, to reduce inequalities in service delivery, to standardize some practices in women's health, to increase efficiency and performance in clinics, and positive results are obtained. Informing female patients, coding women's health data, early diagnosis of breast cancer, determining the risks of uterine myoma, early detection of risks that may develop in pregnancy (premature birth threat, etc.), prevention/reduction of complications that may develop in pregnancy-related mother and fetus, evaluation of fetal health, genetic screening, predicting the pregnancy outcome of in vitro fertilization, diagnosis, classification and recurrence of gynecological cancers, and conscious drug use during pregnancy are among the artificial intelligence applications that are frequently used in the field of women's health. In this review, the use, importance and positive effects of artificial intelligence technology in the field of women's health are focused on and it is aimed to raise awareness in this field.

Key words: Women's Health, Artificial Intelligence, Technology, Nursing, Midwifery.

GİRİŞ

Kadın sağlığı hizmetleri her kadın için temel ihtiyaçlardan birisidir ve kadının fiziksel varlığını sürdürebilmesi için en temel basamaklar arasında yer almaktadır. Kadın sağlığı hizmetleri toplumsal, sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan farklı şekillerde sunulabilen entegre bir sağlık hizmetidir (Akalın &Veranyurt, 2020). Son yıllarda teknolojideki gelişimler ve günlük yaşam koşullarındaki değişimler kadın sağlığı hizmetlerinin kalitesini, maliyetini, ulaşılabilirliğini, ana-çocuk sağlığı (özellikle anne, fetüs, bebek ve çocuk sağlığının geliştirilmesi, sürdürülmesi ve korunması vb) açısından önemli bir gösterge haline getirmiştir (Akalın &Veranyurt, 2020).

Kadın sağlığı hizmetleri küresel bir pazardır ve dijitalleşmenin, dijital sağlık uygulamalarının en gerekli olduğu hizmet alanları arasında yer almaktadır. Bu nedenle, kadın sağlığı alanı açısından dijitalleşme büyük önem taşımaktadır.

Teknoloji ve beraberinde getirdiği iyileşmelerin bir sonucu olan dijitalleşme, insanoğlunun yaşam kalitesini her zaman olumlu etkilemiştir. Kadın sağlığı alanında geliştirilen yeni teknolojik yöntemlerin tanı-tedavi süreçlerinde, hasta takiplerinde, sağlıklı/hasta bireyin sağlığın korunmasında kullanılması toplum sağlığının iyileştirilmesinde ve yaşam kalitesinin artmasında olumlu etki sağlamaktadır (Büyükgöze & Dereli, 2020). Özellikle teknolojinin gelişmesiyle kadın sağlığı alanında geliştirilen yeni teknolojik aletlerin yoğun bir biçimde klinik uygulamalarda kullanımı, kadın sağlığını geliştirme, sürdürme, hastalıkların önlenmesi, erken tanı/tedavi, rehabilitasyon ve uzun dönem hasta bakımında olumlu etki yaratmaktadır (Karakaya et al, 2022; Clipper et al, 2018).

Kadının farklı yaşamsal dönemlerinde kullanılan teknolojik uygulamalar gebe, fetüs, yenidoğan, çocuk sağlığının korunmasında ve kadınların sağlık takiplerinde katkı sağlamakla birlikte, sağlık bakım kalitesini artırıp maliyetlerin azaltılmasında da büyük rol oynamaktadır. Kadın sağlığını artırmada kullanılan bazı teknolojik uygulamalar şu şekilde sıralanabilmektedir. Menstrual siklusu takip eden kadınları bilgilendiren mobil aplikasyonlar, elektronik gebelik tanı testleri, anne adaylarını gebelik sürecinde yönlendiren mobil gebelik sürecini takip modülleri, dijital sağlık uygulamaları kapsamında gebelik izlemlerinin uzaktan erişimle takibi, gebelik takiplerinde ileri düzey ultrason cihazlarının kullanılması, meme ve jinekolojik kanserlerin önlenmesi ve erken tanılanmasına ilişkin dijital sistemlerin kullanılmasıdır (Doğan Merih & Akdoğan, 2021; Karakaya et al, 2022;). Dolayısıyla kadın sağlığı alanında kullanılan tüm bu dijital teknolojiler yapay zekâ gibi çeşitli alanlarda kendini göstermektedir.

Amaç

Bu derlemede, kadın sağlığı alanında yapay zeka teknolojisinin kullanımı, önemi ve olumlu etkileri konusuna odaklanılmış ve bu alanda farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

YAPAY ZEKA VE SAĞLIK ALANINDA KULLANIMI

Yapay zeka, doğal olan insan zekasına bir şeçenek olarak makineler tarafından şekillendirilen, geliştirilen zeka olarak ifade edilmektedir. Farklı bir anlatımla yapay zeka, makinelerin insan doğasına benzer şekilde çevredeki olayları algılayarak topladığı bilgileri analizleyip sonuca ulaşma yeteneği olarak tanımlanabilmektedir (Alcılar & Çöl, 2021; Russell & Norvig, 2009). Yapay zekâ teknolojisinde bir makine insanların algılama, farketme, sorun çözme, karar verme ve akıl yürütme gibi birçok bilişsel işlevlerini taklit etmektedir. Dolayısıyla, en az insan girişimiyle akılcı bir durumu modellemek için makine kullanılmaktadır (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021; Delanerolle et al, 2021).

Yapay zeka uygulamalarında basit koşullu anlatımlara dayalı kurgulanmış kompleks algoritmalar kullanılmaktadır (Alcılar & Çöl, 2021). Dolayısıyla yapay zekâ, dört ana unsurdan oluşmaktadır. Bu unsurlar; makine öğrenimi, doğal dil işleme, yapay sinir ağları (YSA) ve bilgisayarla görme şeklinde sıralanabilmektedir (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021; Davidson & Boland, 2020). Yapay zekanın bir alt kümesi olan makine öğrenimi, kompleks algoritmaların ve modellerin sonucu olarak veri kümelerini kullanıp üretilmiş kalıp ve çıkarımlara göre sonuca ulaşmaktadır. Bu sayede geleceğe yönelik tahminler yapabilmektedir (Wahl et al, 2018). Makine öğreniminde kullanılan tüm algoritma uygulamaları, makineye yüklenen örnek veriler ve çıkarımları içeren bir eğitim veri seti aracılığıyla öğretilmektedir. (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021; Alcılar & Çöl, 2021). Verilerdeki kalıpların belirlenmesi ve bu kalıplardan öğrenmeyi amaçlayan modellerin oluşturulması makinenin gelecekle ilgili tahminler yapmasına olanak sağlamaktadır.

Yapay zekada makine öğreniminden sonraki gelişmiş etap derin öğrenme aşamasıdır. Derin öğrenmede sinir sisteminde olduğu gibi bir öğrenme şekli amaçlanmaktadır (Schmidhuber, 2015). Derin öğrenme yapay zekanın doğal dil işleme, YSA ve bilgisayarla görme unsurlarını içinde barındırmaktadır. Doğal dil işleme, insanların ses ve konuşmalarını ayırt etmek, farkına varmak amaçlı dizayn edilmiştir. YSA'lar insan sinir sistemine benzer şekilde tasarlanmıştır ve sinir sistemindeki nöronlar gibi pek çok hesaplama biriminden oluşmaktadır. Bilgisayarla görmede ise yüz tanıma gibi görüntü ve videoların analiz edilmesi teknolojisi kullanılmaktadır (Wahl et al, 2018). Dolayısıyla derin öğrenmede, pek çok farklı ve gizli katmandan oluşan yapay sinir ağları kullanan bir makine öğrenimi modeli kullanılmaktadır (Jeong, 2020). Makineye katmanlar halinde bilgiler öğretilip, makinenin bilgiler arasındaki ilişkileri analiz etmesi ve ileri süreçlerde kendi algoritmasını yaratması sağlanmaktadır. Dolayısıyla yazılımcının tanımlamadığı olgularda dahi makine kendi çözüm yollarını üretmektedir. Bu sayede derin öğrenmeyle birlikte yüz tanıma, ses tanıma ve tıbbi görüntü analizlerinin sonuçları elde edilmektedir (Alcılar & Çöl, 2021).

Yapay zekânın son 50 yıldan bu yana sağlık alanına girmesiyle birlikte hastalıkların erken tanı-tedavisi, tıbbi görüntüleme yöntemleri ve hasta verilerinin muhafaza edilmesi gibi çeşitli alanlarda kritik gelişmeler yaşanmıştır (Karakaya et al, 2022). Dolayısıyla yapay zekâ uygulamaları dijital tıbbın dönüşümünde bir odak noktası olmuştur. Sağlık alanında pek çok hizmetin sunumunda özellikle de kadın sağlığı hizmet alanında yapay zeka uygulamalarının kullanımı; hizmetteki potansiyel boşlukları ele almak, klinik hizmetleri optimize etmek, hizmet sunumundaki eşitsizlikleri azaltmak, kadın sağlığındaki bazı uygulamaları standartlaştırmak, klinikte verimliliği ve performansını artırmak, hastaların mortalite ve olasılıklarını değerlendirmek, gelişebilecek hastalık risklerini tahmin etmek ve gözetimini sağlamak, sağlık politikalarını, planlarını oluşturmak ve bu katogorilerde bilimsel araştırmalarda yön göstermek açısından pozitif etki yaratmıştır (Delanerolle et al, 2021).

KADIN SAĞLIĞI ALANINDA YAPAY ZEKA UYGULAMALARININ KULLANIMI

Kadın sağlığı alanında yapay zeka uygulamalarının pek çok kullanım alanı bulunmaktadır. Kadın hastaların bilgilendirilmesi, kadın sağlığı verilerinin kodlanması, meme kanserinin erken tanılanması, uterus miyomu risklerin belirlenmesi, gebelikte gelişebilecek risklerin (erken doğum tehtidi vb) erken dönemde saptanması, gebelikle ilişkili anne ve fetüste gelişebilecek komplikasyonların önlenmesi/azaltılması, fetal sağlığın değerlendirilmesi, genetik taramanın yapılması, tüp bebek tedavisi gebelik sonucunun tahmini, jinekolojik kanserlerin tanı, sınıflandırma ve tekrarlama olasılığının saptanması ve gebelikte bilinçli ilaç kullanımı alanlarında sıklıkla yapay zekâ uygulamaları kullanılmaktadır (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021; Akazawa & Hashimato, 2020; Çetin & Eroğlu, 2020; Pacci et al, 2021).

Meme Kanseri Tanılanması ve Yapay Zeka Kullanımı

Meme kanseri kadınlar arasında en sık görülen kanser olmakla birlikte, ölüme neden olma (571.000) bakımından tüm kanser türleri içerisinde beşinci sırada yer almaktadır (World Health Organization. Cancer, 2018). Meme kanseri gelişmekte olan ülkelerde yeni kanser tanısı ve hastalıktan ölüm açısından oldukça yüksek bir prevalansa sahiptir. Türkiye'de ise meme kanseri, batı bölgelerde doğu bölgelere göre (sırasıyla 20/100.000, 40-50/100.000) daha yüksek oranda gelişmektedir ve kanserin gelişiminde pek çok faktör (hormon replasman tedavisi alma (HRT), emzirmede sürecindeki farklılıklar, beslenme, obezite, sedative yaşam stili vb) etkili olmaktadır (Akyolcu et al, 2019). Dolayısıyla meme kanserinin erken tanılanması ve tedavisi kadın sağlığı açısından büyük önem arz etmektedir.

Yapay zeka uygulamaları meme kanserinin tanılanmasında sıklıkla kullanılan yeni teknolojik yöntemlerden birisidir. Meme kanserinin belirlenmesine yönelik yapılan meme taraması, yapay zeka uygulamalarının radyolojik görüntülemedeki en başlıca uygulamaları arasında yer almaktadır. Memenin yoğun olan dokusu nedeniyle, mamografi sonuçlarına göre oluşturulan radyolojik görüntüleme raporları farklılık gösterebilmektedir ve bu görüntüler tekrar değerlendirilmeye alınabilmektedir (Alcılar & Çöl, 2021). Memeye ait lezyonların klasifikasyonunda kullanılan yapay zeka uygulamaları; memedeki bir tümörle normal dokuyu, malign lezyonla benign lezyonları tanıma aşamasında pikseller üzerinden tahmin etmeye odaklanmaktadır. Böylelikle, radyolojik görüntü işleme yöntemi ile hangi piksellerin ilgili yapının normal parçaları olduğu, hangi piksellerin ise ilgili yapının anormal parçaları olduğu belirlenmektedir (Thomassin-Naggara et al, 2019).

Jinekolojik Kanserlerin Tanılanması ve Yapay Zeka Kullanımı

Jinekolojik kanserler kadın genital organlarının malign hastalıklarıdır. Türkiye 2021 verilerine göre jinekolojik kanserler tüm kadın kanserlerinin %11,2'sini oluşturmaktadır ve kadınlarda mortalite ve morbiditenin en önemli nedenleri arasında yer almaktadır (Aktaş & Bahar, 2022). Jinekolojik kanserlerden en sık ölüme neden olan olan kanser türü over kanseridir ve sinsi ilerlemesi nedeniyle genellikle tanı konulduğunda ileri aşamadadır. Bu nedenle over kanserinin kesin tanısı için yapay zeka uygulamalarının kullanımı önemlidir ve yeni bir tanı tekniği olarak kabul edilebilmektedir (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021). Yapılan bir çalışmada over kanserinin patolojik tanılanmasında yapay zeka uygulaması olarak; beş makine öğrenimi sınıflandırıcısı, kan testleri, hasta geçmişi ve görüntüleme testlerinden yaygın bazı özelliklerden model oluşturularak tanı sonuçları elde edilmektedir ve tanılamada kullanılan yapay zeka uygulamasında %80 doğruluk saptanmıştır. Aynı çalışmada yapay zeka preoperatif incelemelerde over kanserinin patolojik tanısının tahmin edilmesinde başarılı bulunmuştur (Akazawa & Hashimato, 2020).

Serviks kanseri de dünyada en yaygın üçüncü jinekolojik kanser türüdür ve hastalığın erken tanısı için etkin ve ulaşılabilir tarama yöntemlerini yapay zeka uygulamalarıyla daha verimli, etkin ve kolay hale getirmek mümkün olabilmektedir. Yapay zeka uygulamaları, serviks kanseri açısından daha kısa sürede tanılamaya olanak sağlaması, kesin ve doğru sonuçları vermesi nedeniyle avantajlı bir yöntemdir (Crowell et al, 2019). Serviks kanserinin tanılanmasına yönelik birkaç yapay zeka modeli kulllanılmaktadır. Bunlardan birincisi Amerika Ulusal Kanser Enstitüsü tarafından geliştirilen bir bilgisayar algoritmasıdır ve bu algoritma ile serviks kanseri taramasının kesinliğini ve etkinliğini

artmıştır. Bu modelde, Dual Stain (DS) testi sonuçlarını otomatikleştiren bir yapay zeka modeli kullanılmıştır. Bu model, bulut tabanlı bir sistemdir. Bu sistemde algoritmalar, belirli bir eşiğinin üzerindeki bir slayt üzerindeki DS-pozitif hücrelerin sayısını belirlemektedir ve DS-pozitif hücre sayısı belirli bir sınırı aştığında, slayt pozitif olarak kabul edilmektedir. Bu sayede, tanı kalitesi artmakta, tarama programı verimli hale gelmektedir (Serviks Kanseri Taramada Yapay Zeka Uygulamaları, 2022). İkinci serviks kanseri taramasında kullanılan yapay zeka uygulaması, slayt üzerindeki hücre çekirdeklerini belirlemek, hücre çekirdeklerini anormallik tür ve derecesine göre ayırmak, sonrasında tanıya uygun olan hücreleri görüntülemek için dizayn edilmiştir. Üçüncü model ise, sıvı bazlı sitoloji slaytlarını, normal/anormal servikal hücreleri ayırt etmek için PAP smear verilerini etkin bir şekilde tarayan yapay zeka uygulamasıdır. Tarama sonrasında sitolojik bir açıklama sağlamak, klasifikasyon yapmak ve örnekleri filtrelemek için gerekli olan alanların görüntüleri izleyiciye sunulmaktadır, sonrasında hızlı ve doğru tanı ortaya çıkmaktadır (Serviks Kanseri Taramada Yapay Zeka Uygulamaları, 2022).

Gebelikte Gelişebilecek Risklerin, Komplikasyonların Taranması ve Yapay Zeka Kullanımı

Gebelikte erken doğum tehdidine ilişkin verilerden yola çıkarak (servikal riskler, önceki doğum deneyimleri, gestasyonel diyabet, hipertansiyon vb) ilgili sonuçları iyileştirmek amaçlı olarak yapay zekâ yöntemleri kullanılmıştır ve servikal riskler, erken doğum riskinin tahmini, fetal sağlığın iyileştirilmesine odaklanılmıştır (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021).

Gebelikte hipertansif sorunların gelişme riskinin tahmin edilmesi içinde yapay zeka modellemesi kullanılmıştır. Gebeliğinde hipertansif sorun yaşayan kadınların EKG kayıtları incelenerek kalp hızındaki değişkenliklerin klasifikasyonu YSA'lar kullanarak bir modele aktarılmıştır. Modelin doğruluk yüzdesi %80 olarak belirlenmiştir ve sonuç olarak YSA'larla geliştirilmiş modelin kalp hızı değişikliklerini kontrol edebilmede etkin performans gösterdiği saptanmıştır (1 (Tejera et al, 2011).

Gebelikte, Gestasyonel Diabetes Mellitus (GDM) yönelik olarak geliştirilen yapay zeka modelinde ise, GDM'li gebeler uzaktan takip edilerek, gebe ve sağlık personeli açısından zaman, maliyet ve hasta memnuniyeti açısından pozitif sonuçlar elde edilmiştir (Karakaya et al, 2022; Caballero-Ruiz et al, 2017).
Maylawati ve arkadaşları tarafından yapılan bir çalışmada (2017), gebelik döneminde gelişebilecek çeşitli semptomlara bağlı (bulantı, iştah değişiklikleri, pika, memede değişim, kilo alımı, yaşam bulguları vb) oluşabilecek sorunları erken saptamak için YSA temelli bir model geliştirilip kullanılmıştır. Bu modelin doğruluk yüzdesi %78'tir ve gebelikte gelişebilecek sorunların erken tespitinde kullanılabileceği belirlenmiştir (Maylawati et al, 2017).

Pacci ve arkadaşlarının yaptıkları bir diğer çalışmada (2021), yapay zeka tabanlı klinik karar destek sistemleri, geçmiş tedavi verilerinin analizleri, tüp bebek tedavisi yapılacak hastaların kendilerine ait öznitelikleri kullanılarak pozitif gebelik gelişme olasılığını belirleyen bir model oluşturulmuştur. Bu modelde gebelik sonucu tahmininde en yüksek %71.7 oranında doğru pozitiflik bulunmuştur (Pacci et al, 2021).

Fetal sağlığı değerlendirmede de yapay zeka modelleri kullanılmaktadır. Yapay zeka alt kategorisinden makine öğrenimi denetimli öğrenme modeliyle fetal kalp hızı hareketi üzerinden fetüsün diğer aktiviteleriyle aralarında ilişki sağlanmıştır ve bu model aracılığıyla patolojik olguların yarısının tespit edildiği vurgulanmıştır (Karakaya et al, 2022).

Gebelikte güvenli ve bilinçli ilaç kullanımı içinde yapay zeka modeli kullanılmaktadır. Bu model oluşturulurken Birleşik Devletler Gıda ve İlaç İdaresi tarafından belirlenen ilaç kategorileri model kapsamında tanımlanmıştır. Geliştirilen modele göre, gebelikte kullanılacak ve fetüste toksisite oluşturacak ilaçlar fetal kayıp açısından %91, konjenital anomali gelişme olasılığı açısından %87 doğruluk yüzdesi ile başarılı bulunmuştur (Cirban Ekrem & Daşıkan, 2021).

SONUÇ

Sonuç olarak kadın sağlığı alanında yapay zekaya ilişkin uygulamaların sıklıkla kullanımı oldukça umut ve heyecan verici bir teknolojik gelişmedir. Bu süreçte geliştirilen yapay zeka uygulamalarının kanıta dayalı uygun bilimsel çalışmalarla değerlendirilmesi, akılcı bir çerçevede daha geniş çalışmalarla desteklenerek ilerlenmesi oldukça önemlidir.

KAYNAKLAR

Akalın, B., & Veranyurt, Ü. (2020). Sağlikta dijitalleşme ve yapay zekâ. *SDÜ Sağlık Yönetimi Dergisi*, 2, 131-141.

Akazawa, M., & Hashimato, K. (2020). Artificial intelligence in ovarian cancer diagnosis. *Anticancer Research*, 40, 4795-4800.

Aktaş, D., & Bahar, A. (2022). The relationship between sexual satisfaction and marital satisfaction in women with ovarian cancer and their spouses. Cancer Nursing, 45, 473-480.

Akyolcu, N., Özhanlı, Y., & Kandemir, D. (2019). Meme kanserinde güncel gelişmeler. *HSP*, 6, 583-94.

Alcılar, H. E., & Çöl, M. (2021). Halk sağlığında yapay zekanın kullanımı. *Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 47, 51-158.

Büyükgöze, S. & Dereli, E. (2020). Dijital Sağlık Uygulamalarında Yapay Zeka. Erişim Tarihi:15.07.2023. https://www.researchgate.net/publication/339091309.

Caballero-Ruiz, E., Garcia-Saez, G., Rigla, M., Villaplana, M., Pons, B., & Hernando, M.E. (2017). A web-based clinical decision support system for gestational diabetes: Automatic diet prescription and detection of insulin needs. *International Journal of Medical Informatics,* 102, 35-49.

Çetin, B. & Eroğlu, N. (2020). Hemşirelik bakımında teknolojinin yeri ve inovasyon. *Acta Medica Nicomedia*, 3, 120-126.

Cirban Ekrem, E., & Daşıkan, Z. (2021). Perinatal dönemde yapay zekâ teknolojisinin kullanımı. *Eurasian Journal of Health Technology Assessment (EHTA)*, 5, 147-162.

Clipper, B, Batcheller, J. & Thomaz, A.L (2018). Artificial intelligence and robotics: a nurse leader's primer. *Nurse Leader*, 16, 379-384.

Crowell, E. F., Bazin, C., & Thurotte, V. (2019). Adaptation of CytoProcessor for cervical cancer screening of challenging slides. *Diagnostic Cytopathology*, 47, 890-897.

Davidson, L., & Boland, M.R. (2020). Enabling pregnant women and their physicians to make informed medication decision using artificial intellgence. *Journal of Pharmacokinetics and Pharmacodynamics*, 47, 305-318.

Delanerolle, G., Yang, X., Shetty, S., Raymont, V., Shetty, A., & Phiri, P., et al. (2021). Artificial intelligence: a rapid case for advancement in the personalization of gynaecology/obstetric and mental health care. *Women's Health*, 17, 1-20.

Doğan Merih, Y. & Akdoğan, E. (2021). Artificial ıntelligence in nursing. *4th International Eurasian Conference on Biological and Chemical Sciences*, 1, 945-955.

Jeong, G.H. (2020). Artificial intelligence, machine learning, and deep learning in women's health nursing. *Korean Journal of Women Health Nursing*, 26, 5-9.

Karakaya, B. H., Aykol, A. S. & Doğan Merih, Y. (2022). Yapay zekâ teknolojisinin perinatal dönem bakımına entegrasyonu ve uygulama örnekleri. *Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Dergisi*, 1, 1-11.

Maylawati, D.S., Ramdhani, M.A., Zulfikar, W.B., Taufik, I., & Darmalaksana, W. (2017). Expert system for predicting the early pregnancy with disorders using artificial neural network. *5th International Conference on Cyber and IT Service Management* (CITSM).

Pacci, Z., Atılgan Şengül, Y., Alagöz, O., Attar, R. & Uyar, A. (2021). Yapay zeka tabanlı klinik karar destek sistemi ile tüp bebek tedavisi gebelik sonucu tahmini. *EMO Bilimsel Dergisi*, 11, 27-35.

Russell, S. J. & Norvig, P. (2009). Artificial intelligence: A modern approach. 3. baskı. New Jersey: Prentice Hall.

Schmidhuber, J. (2015). Deep learning in neural networks: An overview. *Neural Networks*, 61,

85-117.

Serviks Kanseri Taramada Yapay Zeka Uygulamalari ve HPV Aşısı (2022). Erişim Tarihi: 15.07.2023. https://pharmaino.com/servikskanseritaramadayapayzeka/

Tejera, E., Joseareias, M., Rodrigues, A., Ramõa, A., Manuelnieto-Villar, J., & Rebelo, I. (2011). Artificial neural network for normal, hypertensive, and preeclamptic pregnancy classification using maternal heart rate variability indexes. *The Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine*, 24, 1147-1151.

Thomassin-Naggara, I., Balleyguier, C., Ceugnart, L., Heid, P., Lenczner, G., & Maire, A., et

al. (2019). Artificial intelligence and breast screening: French Radiology Community position paper. *Diagn Interv Imaging*, 100, 553–66.

Wahl, B., Cossy-Gantner, A., Germann, S., & Schwalbe, N.R. (2018). Artificial intelligence (AI) and global health: how can AI contribute to health in resourcepoor settings? *BMJ Global Health,* 3, 798.

World Health Organization. Cancer. (Update: 2018 Feb 1; Cited: 2018 May 5) Available from: http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs297/en/

1 MART 2003 TEZKERESİNİN TÜRKİYE İLE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ İLİŞKİLERİNE ETKİSİ

THE IMPACT OF THE 1 MARCH 2003 MEMORANDUM ON THE RELATIONS BETWEEN TURKEY AND THE UNITED STATES

Öğr. Gör. Dr. Mert Mahir GÖZ

Bitlis Eren Üniversitesi, Güroymak Meslek Yüksekokulu, Büro Hizmetleri ve Sekreterlik Bölümü, Bitlis-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2563-7126

Özet

11 Eylül 2001 tarihinde El Kaide terör örgütü tarafından, Amerika Birleşik Devletleri'ne (ABD) yönelik gerçekleştirilen terör saldırıları sonucunda, yaklaşık üç bin kişi hayatını yitirmiştir. Bu saldırılar neticesinde ABD, ulusal güvenlik konseptinde radikal değişikliklere gitmiştir. Hazırlanan "*Terörle Mücadele Yasası"* ve *"Önleyici Savaş Doktrini"* çerçevesinde terörün, yerinde yok edileceğini ifade eden ABD Başkanı G. Bush, Irak'ın teröristlere hamilik yaptığını ileri sürmüştür. Bu nedenle Irak'a yönelik askeri harekat başlatılacağını ilan eden G. Bush, bölgenin en önemli askeri güçlerinden birine sahip olan Türkiye'den destek talep etmiştir. Türkiye ile ABD heyetleri arasında uzun süren diplomatik müzakerelerin ardından, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yabancı ülkelere gönderilmesi ve yabancı silahlı kuvvetlerin Türkiye'de bulunması için hükümete yetki verilmesine ilişkin Başbakanlık tezkeresi, oylanmak üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne (TBMM) gönderilmiştir. 1 Mart 2003 tarihinde yapılan tezkere oylamasında; 264 kabul, 250 ret ve 19 çekimser oy kullanılmıştır. Anayasa'nın 96. maddesi uyarınca, oylamaya katılanların salt çoğunluğuna ulaşılamadığı gerekçesiyle tezkere kabul edilmemiştir. Tezkerenin kabul edilmemesi sonucu, Türkiye'nin sağlayacağı kuzey cephesi desteğinden mahrum kalan ABD açısından, savaşın maliyeti beklenenden çok daha ağır olmuştur. Bu durumun birincil sorumlusu olarak gördüğü Türkiye'ye yönelik yaptırımlarda bulunmaya başlayan ABD yönetimi, tezkerenin kabul edilmemesinin bedelini Türkiye'ye çeşitli yollarla ödetmek istemiştir. Bu çalışmada, 1 Mart 2003 tezkeresinin kabul edilmemesinin, Türkiye ile ABD arasındaki ilişkileri nasıl etkilediği araştırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Amerika Birleşik Devletleri, Irak, Savaş, Terör, El Kaide.

Abstract

Approximately three thousand people lost their lives as a result of the terrorist attacks carried out by the terrorist organization Al-Qaeda against the United States (USA) on September 11, 2001. These attacks led to significant changes in the national security concept of the USA. The President of the United States, George W. Bush, stated that terrorism would be eradicated through the enacted *"USA Patriot Act" and "Preventive War Doctrine."* He further alleged that Iraq harbored terrorists. As a result, G. Bush, who announced the initiation of a military operation against Iraq, requested support from Turkey, which possesses one of the region's most significant military forces. After prolonged diplomatic negotiations between Turkey and the United States, a Prime Ministry memorandum authorizing the deployment of the Turkish Armed Forces to foreign countries and the presence of foreign armed forces in Turkey has been sent to the Grand National Assembly of Turkey (TGNA) to be voted on. In the parliamentary vote held on March 1, 2003, there were 264 in favor, 250 against, and 19 abstentions. According to Article 96 of the Constitution, the memorandum was not accepted due to the reason that the absolute majority of those participating in the vote could not be reached. As a result of the memorandum not being accepted, the United States, deprived of the northern front support that Turkey would provide, has incurred a much heavier cost than expected in the war. The U.S. administration, seeing Turkey as the primary responsible party for this situation, has begun

imposing sanctions on Turkey and sought to make Turkey pay the price for the non-acceptance of the memorandum through various means. This study examines how the non-acceptance of the March 1, 2003 memorandum has affected the relationship between Turkey and the United States.

Keywords: Turkey, United States, Iraq, War, Terrorism, Al-Qaeda.

GİRİŞ

11 Eylül 2001 tarihinde ABD'ye yönelik terör saldırıları düzenlenmiştir. Usame bin Ladin liderliğindeki El Kaide terör örgütünün üstlendiği bu saldırılarda, yaklaşık üç bin kişi hayatını yitirmiştir (Çıplak, 2004). Siyasi tarih literatürüne 11 Eylül saldırıları olarak geçen bu olay ABD'nin, Pearl Harbour saldırısından sonra yaşadığı ilk saldırı olmuştur (Bağcı, 2019). 11 Eylül saldırıları sonrasında ABD, ulusal güvenlik stratejisinde önemli değişiklikler yapmıştır. Terör örgütlerine ve onlara destek veren ülkelere karşı savaş başlatacağını ilan eden ABD yönetimi, bu savaşta diğer ülkeleri de yanında görmek istediğini belirtmiştir. Terör gruplarının Afganistan ve Irak başta olmak üzere bazı Ortadoğu ülkeleri tarafından desteklendiğini ileri süren ABD Başkanı G. Bush, "ya bizden yanasınız ya da teröristlerden yanasınız" ifadesinde bulunarak, başlatacağı savaşın ciddiyetini göstermiştir (TBMM Tutanak Dergisi, 2006). Bu bağlamda Türkiye, gerek Ortadoğu bölgesi ülkelerinden biri olması nedeniyle gerek NATO (Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü) kapsamında ABD ile müttefik olması nedeniyle kilit ülkelerden biri olarak ön plana çıkmıştır. Nitekim ABD Başkanı G. Bush, küresel teröre karşı girişilecek mücadelede, Türkiye'nin desteğini beklediklerini birinci ağızdan ifade etmiştir (Cumhuriyet Gazetesi, 19.02.2011).

İlk olarak Afganistan'a yönelik askeri müdahale başlatan ABD'nin destek talebine, Türkiye müspet karşılık vermiştir. Afganistan'a asker gönderilmesini içeren Ekim 2001 tezkeresi, Demokratik Sol Parti (DSP), Milliyetçi Hareket Partisi (MHP), Anavatan Partisi (ANAP) ve Doğru Yol Partisi'nin (DYP) desteğiyle 100 oya karşılık 319 oyla TBMM'den geçmiştir (Hale, 2007). Türkiye'nin de desteğiyle Afganistan'daki El Kaide militanlarına yönelik hava harekatı düzenleyen ABD'nin bir sonraki hedefi ise Irak olmuştur (Mahalli, 2006). Afganistan konusunda Türkiye'nin desteğini arkasına alan ABD, aynı desteği Irak'a yapılacak askeri harekatta da görmek istemiş ve bu amaçla Türkiye'nin kapısını bir kez daha çalmıştır. Irak'ın doğrudan sınır komşusu olması nedeniyle ABD'nin ikinci destek talebine daha ihtiyatlı yaklaşan Türkiye'de, Başbakan Ecevit liderliğindeki koalisyon hükümeti yapılan erken seçimler sonucunda yerini Adalet ve Kalkınma Partisi'ne (AK Parti) bırakmıştır (Bila, 2007). Milli Görüş hareketinin yenilikçi kanadını oluşturan AK Parti, bölgede istikrar ve barışın sağlanması adına küresel terörle mücadele vurgusu yaparak, ABD'ye destek verileceğine dair ilk sinyalleri vermiştir. Türk ve Amerikan heyetleri arasında gerçekleşen siyasi, ekonomik ve askeri müzakerelerin neticesinde hazırlanan Türk askerinin yabancı ülkelere gönderilmesi ve yabancı ülke askerlerinin Türkiye'de konuşlandırılmasına dair tezkere oylanmak üzere TBMM'ye gönderilmiştir. Yapılan tezkere oylamasında hem ABD'yi hem de Türkiye'yi şaşırtan bir karar çıkmıştır. 264 kabul, 250 ret ve 19 çekimser oyun kullanıldığı oylamada, kabul oyları, ret oylarından fazla olmasına rağmen 1982 Anayasası'nın 96. maddesi uyarınca, oylamaya katılanların salt çoğunluğuna ulaşılamadığı gerekçesiyle 1 Mart 2003 tezkeresi kabul edilmemiştir (Çakmak, vd., 2012). Tezkerenin reddedilmesiyle tüm savaş planlarını değiştirmek zorunda kalan ABD yönetimi, katlanmak zorunda kalacağı ekonomik ve askeri maliyetlerin sorumlusu olarak Türkiye'yi görmüştür. Bu çalışmada 1 Mart 2003 tezkeresi kararının, Türkiye ile ABD arasındaki ilişkileri nasıl etkilediği araştırılmaktadır. Çalışmanın omurgasını literatür taraması oluşturmaktadır. Konu ile ilgili yazılmış kitap, tez ve makalelerin yanı sıra Meclis tutanaklarından, mülakatlardan, gazete ve dergilerden faydalanılmıştır. Elde edilen verilerin analiz edilmesinde ve yorumlanmasında betimsel-yorumlayıcı analiz metodu kullanılmıştır.

TÜRKİYE İLE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ İLİŞKİLERİ: 1 MART 2003 IRAK TEZKERESİ

Türkiye Cumhuriyeti'nin selefi olan Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüze dek süren Türkiye ile ABD ilişkileri genellikle "stratejik müttefiklik" çerçevesinde gelişmiştir. Küba Füze Krizi, Haşhaş Sorunu ve Johnson Mektubu gibi bazı olayların haricinde (Örmeci, 2020) genel olarak pozitif yönlü bir çizgide seyreden, Türkiye ile ABD ilişkileri adına yeni bir dönem başlamıştır. Ortaya koyduğu Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) ile Ortadoğu bölgesine istikrar getirmeyi amaçladığını ifade eden ABD, bu projenin model ülkesi olarak ise Türkiye'yi göstermiştir (Günal, 2004). Kasım 2002 seçimleriyle iktidara gelen AK Parti hükümeti de bu projeye olumlu yaklaşarak, başta ABD olmak üzere Batı ile iyi ilişkiler kurma yoluna gitmiştir. AK Parti hükümetinden gelen olumlu sinyaller doğrultusunda, Türkiye üzerinden açılacak kuzey cephesiyle Irak savaşının maliyetini düşürmeyi amaçlayan ABD, mümkün olan en kısa sürede harekatın başlatılmasını istemiştir (Milliyet Gazetesi, 26.12.2003). Böylece Türkiye ile ABD heyetleri arasında başlayan müzakereler süreci askeri, siyasi ve ekonomik olmak üzere üç başlıkta toplanmıştır (Bölükbaşı, 2008).

Gerçekleşen müzakerelerde ABD, Türkiye'nin egemenlik haklarına ve içişlerine müdahaleye varan bazı taleplerde bulunsa da ABD'nin, Türkiye üzerinden açılacak kuzey cephesine ne kadar ihtiyacı olduğunu bilen Türk heyeti, birçok konuyu lehine çevirmeyi bilmiştir. Türkiye ile ABD heyetleri arasında müzakere edilen başlıca konular şunlardır (Bölükbaşı, 2008; Çelebi, 2016):

Irak'ın kuzeyinde herhangi bir Kürt devleti kurulmayacaktır.

Irak'ın üniter yapısını ve Ortadoğu bölgesinin istikrarını bozacak yapılanmalara asla müsaade edilmeyecektir.

Irak'ın kuzeyine girecek Türk birlikleri, Türk generalin emir-komutası altında hareket edecektir.

PKK'nın bölgede güç ve konum kazanmasına kesinlikle imkan tanınmayacaktır.

C. Talabani ve M. Barzani'ye bağlı Kürt gruplarına verilmesi düşünülen silahlar, Türkiye'nin kontrolünde verilecek ve savaşın bitmesiyle yine Türkiye'nin kontrolünde toplanacaktır.

Yukarıda ifade edilen şartlar, Türkiye'nin kırmızı çizgisi olarak belirlenmiştir. Bu şartların yanı sıra ABD'li askerlerin Türkiye'de hangi sayıda ve nasıl konuşlanacağı, Irak'taki Türkmenlerin durumu, Türkiye'deki askeri tesislerin modernize edilme maliyetinin karşılanması, PKK terör örgütüne karşı birlikte mücadele, Türkiye'ye yapılacak ekonomik yardım paketleri ile Avrupa Birliği'ne (AB) üyelik sürecinde Amerikan desteğinin sağlanması gibi birçok konuda Türkiye heyetinin istediğini aldığını söylemek mümkündür (Bölükbaşı, 2018). Görüldüğü üzere Türkiye'nin şartlarının tamamına yakınını kabul etmek zorunda kalan ABD açısından kuzey cephesi bu denli öneme haiz olmuştur. Öyle ki bu kuzey cephesinin açılması halinde, ABD'nin bu savaş için harcayacağı kaynak yaklaşık 99 milyar dolar olacakken, kuzey cephesinin açılmaması halinde ise harcanacak kaynak yaklaşık 1,5 trilyon dolar olacaktı (Bila, 2007). Bu nedenle Amerikalı politikacılar ve askeri stratejistler, savaş planlamasını Türkiye üzerinden Irak'a açılacak kuzey cephesi üzerine inşa etmiştir (Çelebi, 2016).

Uzun süren müzakerelerin ardından uzlaşılan maddeler 1 Mart 2003 günü, TBMM'de oylamaya sunulmuştur. Türkiye'nin öne sürdüğü birçok şartın, ABD tarafından kabul edilmesi tezkerenin TBMM tarafından onaylanacağına yönelik bir düşünceyi doğurmuş olsa da 1 Mart tezkeresi kabul edilmemiştir (Bila, 2007). Türkiye Cumhuriyeti 1982 Anayasası'nın 96. maddesi bağlamında, oylamaya katılanların salt çoğunluğuna ulaşılamadığı gerekçesiyle kabul edilmeyen 1 Mart tezkeresi gerek AK Parti iktidarını gerek ABD politikacılarını şaşırtmıştır. Nitekim dönemin AK Parti Genel Başkan yardımcısı D. Mir Fırat, "*Türkiye'de tezkerenin geçeceğine dair öyle bir izlenim vardı ki hem biz hem de ABD yönetimi adeta şok olduk. ABD konaklama yatırım ve kiralama hususunda dahi gerekli anlaşmaları yapmış, askeri ve sivil tüm hazırlıklarını tamamlamıştı. Bunun yanı sıra Akdeniz'de uzun süredir bekleyen Amerikan askerleri islim üstündeydiler.''* ifadesinde bulunmuştur (Göz, 2023).

Şekil 2.1: 1 Mart 2003 Irak Tezkeresi Oylaması

www.hurriyet.com (Erişim: 01.07.2023).

Hükümet yetkilileri ile ABD arasında uzlaşı sağlanmış olmakla birlikte gerek kamuoyunda gerek parlamentoda ve hatta AK Parti içerisinde hem Müslüman hem de komşu ülkemiz olan Irak ile savaşa girmek istemeyenler, tezkerenin kabul edilmemesini sağlamıştır. Meclisteki tek muhalefet partisi olan Cumhuriyet Halk Partisi'nin (CHP) yanı sıra Meclis'te grubu bulunmayan siyasi partiler ile ülkedeki sivil toplum kuruluşlarının (STK) büyük çoğunluğu, 1 Mart tezkeresinin kabul edilmemesi için kampanyalar düzenlemiştir (Eligür, 2006). Örneğin 1 Mart tezkeresinin, TBMM Genel Kurulu'nda görüşüleceği gün Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Genel Başkanı S. Çelebi, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Genel Başkanı S. Evren, Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Başkanı K. Güvenç ve oyuncu bazı sanatçıların da aralarında bulunduğu bir grup, TBMM'ye girerek tezkereyi protesto etmek istemiştir www.indyturk.com (Erişim: 01.07.2023).

Şekil 2.2: Türkiye'de Irak Savaşı ve ABD Karşıtı Gösteriler

www.aljazeera.com.tr (Erişim: 02.07.2023).

Meclis içerisinde tezkereye karşı olan CHP'li milletvekillerinin yanı sıra başta Saadet Partisi (SP) başta olmak üzere birçok muhalefet partisi de tezkere karşıtı tutum sergilemiştir. Bunlara ek olarak Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer ve TBMM Başkanı B. Arınç da bulundukları makamlardan ötürü oy veremeseler de tezkerenin geçmemesi gerektiği yönündeki tutumlarını net bir şekilde belli etmişlerdir

(Akçay 2010; Sinkaya, 2011). Tüm bu gelişmelerden etkilenen bazı AK Partili milletvekilleri ve hatta bakanlar, 1 Mart tezkeresine ret oyu vermiş ya da oylamaya katılmamıştır. Nitekim AK Parti kurucularından ve dönemin Başbakan yardımcısı E. Yalçınbayır, *"1 Mart tezkeresi sürecinde, AK Parti üyeleri arasında birçok parlamenter, vicdani nedenlerle tezkerenin kabul edilmesine karşıydı. Özellikle Millî Görüş geçmişi olan milletvekilleri üzerinde, merhum Erbakan Hoca'nın önemli bir etkisi oldu."* ifadesinde bulunmuştur (Göz, 2016). Görüldüğü üzere gerek TBMM içerisinden gerek kamuoyundan tezkereye yönelik yükselen karşıt görüş, AK Parti grubu milletvekillerinin ve bakanların tezkere kararını önemli ölçüde etkilemiştir. Örneğin AK Parti grubundan bir milletvekili, *"Dün gece bir rüya gördüm. Beyaz kefenler içerisindeki Iraklı çocuklar benden hesap soruyordu."* ifadesinde bulunarak, tezkere sürecinin kendisinde oluşturduğu duygusal etkiyi dile getirmiştir (Yetkin, 2004).

Özetle ifade edilirse, Türkiye ve ABD tarafından tüm hazırlıklar yapılmış olmasına rağmen, 1 Mart tezkeresi TBMM tarafından kabul edilmemiştir. Tezkerenin kabul edilmemesiyle, düşündüğünden çok daha ağır bir maliyetle karşı karşıya kalan ABD, bu durumun sorumlusu olarak Türkiye'yi görmüştür. Öyle ki, ABD Savunma Bakanı yardımcısı P. Wolfowitz, tezkere kararı sonucunda *"Türkiye, bu kararla bizden daha büyük bir bedelle karşı karşıya kalmıştır. Eğer karar geçseydi, Türkiye'ye verilmesi düşünülen ekonomik paket, beklenenden çok daha büyük olabilirdi ve biz, Irak'ta istikrarı sağlamak adına bu kadar vakit kaybetmezdik. Zaten bu da Türkiye'nin lehine olan bir durum değil."* ifadesinde bulunmuştur (Ceylan ve Uslu, 2012). Tezkerenin kabul edilmesine kesin gözüyle bakan ABD, TBMM'den çıkan karar sonucunda Türkiye'nin kendisini yalnız bıraktığını ve hatta aldattığını düşünmüştür. Zira ABD, tezkerenin geçeceğinden o kadar emindi ki, ABD 4. piyade tümenini taşıyan savaş gemileri 18 Şubat 2003'te Kıbrıs açıklarında demir atmış tezkerenin onaylanmasını bekliyordu (Bölükbaşı, 2008). Tezkerenin kabul edilmemesinin sorumluluğunu, özellikle AK Parti hükümetine ve Türk Silahlı Kuvvetleri'ne (TSK) yükleyen ABD, AK Parti liderlerini, partilerine grup kararı aldırmayıp milletvekillerini özgür bırakmakla, TSK'yı ise tezkere sürecinde görüş bildirmeyip, pasif kalmakla eleştirmiştir. Zira ABD başkanı G. Bush (2011) kaleme aldığı anılarında, konu ile ilgili şunları ifade etmiştir:

"Aylardır Türkiye'ye baskı yaparak, topraklarını kullanmamız için izin vermelerini sağlamaya çalışıyorduk. Böylece 4. Piyade Tümeni'nden 15 bin askeri Irak'ın kuzeyine gönderebilecektik. Ekonomik ve askeri yardımlar yapma, Türkiye'nin Uluslararası Para Fonu (IMF) kilit programlarına erişimini destekleme ve AB'ye katılım sürecinde Türkiye'ye güçlü bir destek sağlama sözü vermiştik. Bunun karşılığında tezkerenin TBMM'den geçeceğini tahmin ediyorduk. Nitekim A. Gül'ün kabinesi talebimizi onaylamıştı. Ancak TBMM'de yapılan nihai oylamada, tezkere çok az farkla kabul edilmedi. Bu durum beni hayal kırıklığına uğrattı ve hüsrana uğramış hissettirdi. NATO müttefikimiz Türkiye, Amerika'yı bu denli önemli bir savaşta yarı yolda bırakmıştı."

Sonuç olarak, TBMM'de yapılan 1 Mart tezkeresi oylaması Anayasa'nın 96. Maddesi uyarınca salt çoğunluk sağlanamadığından kabul edilmemiştir (Caniklioğlu, 2007). Türkiye ve ABD heyetleri arasındaki müzakereler ve Türkiye tarafından gelen olumlu sinyaller bağlamında tezkerenin TBMM'den onaylanmasına kesin gözüyle bakan ABD, inşaat faaliyetlerine girip tesis kurmuş, bina ve araç kiralamış, personel ve ekipman getirmiştir (Türkmen, 2020). Tüm bu olumlu sinyallere ve hazırlıklara rağmen 1 Mart tezkeresinin kabul edilmemesi, ABD tarafında ciddi bir hayal kırıklığına yol açmıştır. Zira tezkere oylaması öylesine bıçak sırtı bir halde olmuştur ki en basit olasılıkla, "hayır" oyu verdiğini açıklayan dört AK Partili bakandan üçü evet oyu vermiş olsa, tezkere salt çoğunluğu sağlayarak geçmiş olacaktı. Nitekim ABD, özellikle iktidar partisindeki çatlak nedeniyle tezkerenin kabul edilmediğini hatta bunun, grup kararı aldırmayan AK Parti tarafından siyasi bir manevra olarak, bilinçli bir şekilde yapıldığını ileri sürmüştür (Tunalı, 2010).

Tezkerenin kabul edilmemesi neticesinde, Türkiye ile ABD arasındaki ilişkiler gerginleşmeye başlamıştır. Türkiye'nin, kendilerinden daha fazla bedel ödeyeceğini ifade eden ABD, bu söylemini uygulamaya dökerek gerek ekonomik gerek siyasi yaptırımlarla Türkiye'yi hedef almaya başlamıştır. ABD tarafından gelen *"bezirgan Türkiye"* ve *"güvenilmez Türkiye"* şeklindeki sert açıklamalarla daha da bozulan ilişkiler, 4 Temmuz 2003 tarihinde Irak'taki Türk askeri birliğine yapılan operasyon ile kopma noktasına gelmiştir (Sever, 2015). "Süleymaniye Olayı" ya da "Çuval Hadisesi" olarak da bilinen olayda, ABD'li askerler tarafından 11 Türk askerinin başına çuval geçirilip gözaltına

alınmaları iki ülke arasındaki ilişkilere ağır hasar vermiştir (Karakol, 2009). ABD daha sonra olayın bir iletişim eksikliğinden kaynaklandığını ifade edip, Türk askerlerini serbest bıraksa da asıl amacın Türkiye'ye yönelik intikam alma temelli bir itibar suikastı olduğu net bir şekilde anlaşılmıştır. 1 Mart tezkeresi kararının ilk şokunu atlatan her iki taraf, gelişen süreçte yeniden müspet ilişkiler kurmak için adımlar atmıştır. Nitekim Türkiye, yeni bir tezkere ile Irak harekatında ABD'ye kısmi destek (Türk hava sahasının 6 aylığına ABD'ye açılması) sağlamış, ABD ise özellikle PKK terör örgütüyle mücadele konusunda Türkiye ile istihbarat paylaşımında bulunmaya başlamıştır (Milliyet Gazetesi, 21.03.2003). Bununla birlikte 1 Mart tezkeresi sonucunda yaşananlar, Türkiye ile ABD arasındaki stratejik müttefiklik ilişkilerinin yeniden sorgulanmasına neden olup, iki ülke arasındaki ilişkilerin aslında sağlam temeller üzerine inşa edilmediğini bir kez daha göstermiştir.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Muasır medeniyetler seviyesine ulaşılmasında odağın Batı olarak alındığı Türk dış politikasında, ABD ile ilişkiler her daim önemli yere sahip olmuştur. 1950 Kore Savaşı'nın ardından NATO ittifakına girilmesiyle daha da artan Türkiye-ABD ilişkileri, genel anlamda "stratejik müttefiklik" çizgisinde devam etmiştir. Bununla birlikte Küba Füze Krizi, Haşhaş Sorunu, Kıbrıs Meselesi ve Johnson Mektubu gibi bazı kriz dönemlerinde, Türkiye ile ABD arasındaki "stratejik müttefiklik" ilişkisi sorgulanmaya başlamıştır. İki ülke arasındaki kriz dönemlerinden bir tanesi de 1 Mart 2003 Irak tezkeresi sürecidir. Irak'a yönelik askeri harekat düzenlemek isteyen ABD'nin destek talebine, TBMM'de yapılan tezkere oylaması neticesinde olumlu karşılık verilmemesi, iki ülke arasındaki ilişkileri olumsuz yönde etkilemiştir. Ortadoğu bölgesindeki en önemli müttefiki olan Türkiye tarafından yarı yolda bırakıldığını düşünen ABD, Türkiye'ye yönelik ekonomik, askeri ve siyasi yaptırımlarda bulunarak iki ülke arasındaki krizi daha da derinleştirmiştir. Tüm bunlara ek olarak, Amerikan Bağımsızlık Günü olarak kutlanan 4 Temmuz tarihinde, peşmergelerle birlikte Irak'ın Süleymaniye kentindeki Türk karargahını basan ABD askerleri, on bir kahraman Türk askerinin başlarına çuval geçirerek gözaltına almıştır. Yapılan bu menfur operasyonla bir yandan tezkerenin kabul edilmemesinin intikamını almak isteyen ABD, diğer yandan Irak Savaşı'nda artık bölgedeki Kürt unsurlarla birlikte hareket edeceğini belli etmiştir. Tezkere müzakereleri sürecinde Türkiye ile ABD arasında en önemli konulardan biri sayılan bölgedeki Kürt unsurlar ile birlikte Türk askerine yapılan itibar suikastına yönelik operasyon, Türkiye ile ABD arasında güven krizini de beraberinde getirmiştir. Gelişen süreç içerisinde gerek Türkiye gerek ABD, ilişkileri normalleştirmek için tansiyonu düşürücü söylemlerde bulunup, adımlar atsa da 1 Mart 2003 tezkeresi ve sonrasında yaşananlar, iki ülke arasındaki ilişkilerde telafi edilmesi güç olan bozulmalara yol açmıştır.

KAYNAKÇA

"1 Mart 2003 Irak Tezkeresi", www.indyturk.com/node/516836/haber/2013te-beklenen-irak-tezkereleriyle-ilgili-oturum-tutanaklar, (Erişim: 01.07.2023).

"1 Mart Tezkeresi Üzerine Bir Kanaat", www.aljazeera.com.tr/gorus/1-mart-2003-tezkeresi-uzerine-bir-kanaat, (Erişim: 02.07.2023).

Akçay, E., (2010), *Karar Alma Yaklaşımı Çerçevesinde 1 Mart 2001 Tezkeresi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

Bağcı, H., (2019), Uçan Profesör'ün Anıları, Orion Kitabevi, Ankara.

Bila, F., (2007), Ankara'da Irak Savaşları, (6. Baskı), Güncel Yayıncılık, İstanbul.

Bölükbaşı, D., (2008), 1 Mart Vakası Irak Tezkeresi ve Sonrası, Doğan Egmont Yayıncılık, İstanbul.

Bush, G. W., (2011), Decision Point, Crown Publishing Group, United States.

Caniklioğlu, M., (2007), Ulusal ve Uluslararası Hukuk Işığında Türkiye'nin 2003 Tezkere

Serüvenine İlişkin Görüşler-Düşünceler, *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 9*(2), ss. 29-98.

Ceylan, A. & Uslu, İ., (2012), 1 Mart Tezkeresinin Türk Dış Politikasına Etkisi, *Uluslararası*

Politika Akademisi, www.politikaakademisi.org/2012/06/15/1-mart-tezkeresinin-turk-dis-politikasina-etkisi, (Erişim: 02.07.2023).

Cumhuriyet Gazetesi, "Küresel Teröre Karşı Ortak Mücadele", (19.02.2011).

Çakmak, C. vd., (2011), Yakın Dönem Amerikan Dış Politikası Teori ve Pratik, (1. Baskı), Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.

Çelebi, Ö., (2016), 1 Mart Tezkeresi Krizi, H. Çakmak (Der.), *Türk Dış Politikasında 41 Kriz*

1924-2014, ss. 273-284.

Çıplak, B., (2014), *Democracy Promotion and Turkey*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Florida University, Florida.

Eligür, B., (2006), "American Relations Since the 2003 Iraq War: A Troubled Partnership", *Brandeis University Press*, 13(6), ss.4-22.

Göz, M. M. (2023). 1 Mart 2003 Başbakanlık Tezkeresi'nin Reddedilme Nedenleri. İstanbul:

Kriter Yayınevi.

Günal, A., (2004), "Büyük Ortadoğu Projesi ve Türkiye", *Ege Üniversitesi İİBF Dergisi*, (8)2,

ss.156-164.

Hale, W., (2007), Turkey, US and Iraq, Saqibooks Press, London.

Hürriyet Gazetesi, "Savaş ve Barış 1 Mart'ta Hesaplaşacak.", www.hurriyet.com.tr/haberleri/1- mart-tezkeresi/nedenlerivesonuclari, (23.01.2016).

Hürriyet Gazetesi, "Sonuç Evet Karar Ret", www.hurriyet.com.tr/haberleri/1-mart-tezkeresi,

(12.11.2015).

Karakol, P., (2009), *1 Mart 2003 Tezkeresi ve Türkiye-ABD İlişkilerine Etkisi,* (Yayınlanmamış

Yüksek Lisans Tezi), Polis Akademisi, Ankara.

Mahalli, H., (2006), Tezkereden Tezkereye Gerçekler, (1. Baskı), İskele Yayıncılık, İstanbul.

Milliyet Gazetesi, "Türkiye-ABD… 2003 Stratejik Ortaklık ve Çuval Yılı Oldu", (26.12.2003).

Örmeci, O., (2020), 8 Major Crisis in Turkish-American Relations, International Journal of Economics Administrative and Social Sciences, 3(2), ss. 63-84.

Sever, A., (2015), Abdullah Gül ile 12 Yıl; Yaşadım, Gördüm, Yazdım, (1. Baskı), İstanbul:

Doğan Egmont Yayıncılık.

Sinkaya, B., "Geçmişten Günümüze Türkiye'nin Ortadoğu Politikası ve Batı Etkisi", *ADAM*

Akademi Sosyal Bilimler Dergisi, 2011, (1)1, ss.79-100.

Tunalı, S., (2010), *1 Mart 2003 Tezkeresi'nin Türkiye ABD İlişkilerine ve Türkiye'nin Terörle*

Mücadelesine Etkisi, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ufuk Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı, Ankara.

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Tutanak Dergisi, 25.05.2006 Tarihli TBMM Genel Kurul Tutanağı, www5.tbmm.gov.tr//develop/owa/tutanakgsd.birlesim, (Erişim: 01.07.2023).

Yetkin, M., (2004), Tezkere Irak Krizinin Gerçek Öyküsü, (1. Baskı), Remzi Kitabevi, İstanbul.

ANALYSIS OF COST OPTIMIZATION OF TRANSPORTATION IN AKURE, NIGERIA

1*Oladimeji O.A, 2Sojobi O.A., 3Oyeniyi R.O.,A ,and1 Oyejide O.T.

1Department of Statistics, Federal Polytechnic, Ile-Oluji, Ondo State, Nigeria.

2Department of Statistics and Mathematics, Moshood Abiola Polytechnic, Abeokuta, Nigeria.

3Department of Mechanical Engineering, Osun State College of Technology, Esa-Oke, Nigeria.

Department of Statistics, Federal Polytechnic, Ile-Oluji, Nigeria

Abstract

The transportation problem is a type of linear programming where the goal is to transport homogeneous products from various origins to different destinations while minimizing the total transportation cost. Recently, companies have realized the importance of reducing transportation costs and have turned to operations research techniques to optimize the process. This paper aims to develop an optimization model using linear programming to solve the transportation cost problem of Akure Bus Terminals. The model focuses on the operations of each park: North gate, Road-block, Benin Garage, Peace mass transit, and Ondo garage, and their routes to commercial cities such as Lagos, Ibadan, Benin, Abuja, and Kano. Data collection was done through questionnaires to both transporters and passengers to determine the cost of road transportation per trip in Ondo state. The study makes suggestions for reducing transportation costs to and from Akure, Ondo state.

Keywords: Keywords: Transportation problem, linear programming, optimization model, cost savings , questionnaire, passengers.

1. INTRODUCTION

All business environments face the challenge of transporting goods from factories to customers to maximize profits In order to maximize profits, businesses in all environments encounter the problem of transporting goods from factories to customers. The transportation problem is a fundamental aspect of network flow challenges that seeks to minimize costs and maximize profits, reducing costs and increasing profits are the primary objectives of network flow challenges that aim to solve transportation problems. Transportation models facilitate the proper flow of raw materials and finished products from sources to destinations while minimizing total costs ,by determining optimal transportation schedules that consider supply and demand limits, transportation models ensure efficient and cost-effective flow of goods from factories to customers. The study focuses on minimizing transportation costs in Akure, Ondo state, by optimizing transportation schedules. This study aims to evaluate and optimize transportation schedules to reduce costs in Akure, Ondo State .Road transportation accounts for more than 90% of goods and passenger movement in Nigeria, making it the most widely used mode of transportation .In Nigeria, road transportation is the primary mode of transportation used for over 90% of all goods and passenger movement.

The study focused on using Vogel Approximation Method of Transportation Model to minimize transportation costs from various parks in Akure, Ondo State to their respective destinations. The data was collected through a designed questionnaire administered to transporters and passengers between Feb. 2022 to June 2022. The linear programming technique was used to solve the transportation problem. The objective of the study was to determine the best transportation schedule that minimizes transportation costs with supply and demand limits and to evaluate supply chain optimization with respect to the cost of transportation. The study was limited to cost minimization in the transportation schedule of Akure bus terminals, and various locations were considered for the optimization of the transportation problem. The result of the study will be useful for making strategic decisions by the logistic managers of Akure bus terminal.

2. REVIEW OF LITERATURE

A change or development is called a movement and is a paramount aspect of human activity, it is said that all living things must move. This is so important to the organization. Without movement, no economy, no achievement, no progress for the development of any society, transportation is significant as it facilitate community development, optimum utilization of resource, allows and enhances the movement of people offers accessibility to hitherto inaccessibility areas easy. The economic development of many nations could be hindered due to lack of transport facilities since transportation forms the basis of all socio- economy interaction. (5) suggest a general methodology based on robust optimization to address the problem of optimally controlling a supply chain subject to stochastic demand in discrete time. Optimal supply chain management has been extensively studied in the past using dynamic programming (5).

2.1 Transportation Model

Transportation plays a critical role in the economy as it enables the movement of goods and people from one location to another. Improving transportation efficiency has the potential to reduce costs, increase productivity and boost economic growth. The studies described in the passage demonstrate the use of mathematical techniques and algorithms to optimize transportation operations and achieve these benefits. These include various methods of integer programming, dynamic programming and search heuristics. Such techniques can be used not only in the transportation of goods but also in the supply chain of agricultural commodities, energy plants, and logistics service providers. Additionally, using software packages such as QM and TORA can help to make strategic decisions and minimize transportation costs. By leveraging these techniques, transportation providers can improve their operations, enhance their competitiveness and contribute to the growth of the economy. However, transportation plays a critical role in driving economic growth and development. A well-functioning transportation system enables the efficient movement of goods and people, facilitates trade, and enhances connectivity between regions. Therefore, transportation improvements are essential to support economic growth and development. By using mathematical and optimization techniques, transportation problems can be solved efficiently and effectively, leading to cost savings, increased productivity, and improved service quality(8). It is crucial for policymakers, transportation planners, and logistics managers to consider various transportation solutions and optimization techniques to ensure sustainable and efficient transportation systems, leading to overall economic development and growth .

Improvements to transportation can be treated as a large-scale mixed-integer linear programming problem. In a study by (10), the distribution of a bottled liquid product was optimized through a 3-stage logistics system consisting of plants, distributors, and dealer. They formulated the problem using a 0-1 integer programming model, which included depot setup costs, delivery costs, and constraints on supply, demand, truck load capacity, and driver hours. The model further addressed customer allocation and depot location.

In (1), an integer programming model was developed to optimize a vehicle routing problem. The goal was to minimize the total distance traveled while delivering a single commodity from a central depot to multiple customer locations with known demand using a fleet of vehicles with identical capacity and relaxed total distance restrictions. The model included a sub-tour elimination constraint and was optimized using the branch and bound method. The CPLEX software was employed to solve the relaxed sub-problems.

Additionally, (3) used the tableau search heuristic approach to address a distribution problem that involves multi-trip vehicle routing and scheduling. The model considered constraints such as delivery time windows, multiple vehicle capacities, restricted access to some customers for certain vehicles, and driver maximum driving time with breaks.

In (4), the authors focused on the truck and trailer routing problem, a variant of the vehicle routing problem that considers real-world scenarios in which fleets of trucks and trailers service customers. The sub-tours are initiated at a customer on the main tour, where the truck disconnects, parks, attaches a trailer, and continues servicing customers on the sub-tour. The objective is to minimize the total

distance traveled or costs incurred by the fleet. The authors used tabu search and deterministic annealing to solve the problem.

In (7), the authors addressed a transportation problem for a logistics service provider. The goal was to satisfy transportation requests between distribution centers, where each order had a specified size that fills a truck and a time window for pickup and delivery. Since consolidation was not an option, each order was transported directly from its source to its destination. In the context of agricultural commodities, (2) utilized dynamic programming (DP) to optimize the supply chain of willow biomass fuel to an energy plant. The DP approach encompassed not only transportation but also crucial aspects such as harvesting and natural drying of the biomass fuel. While linear programming (LP) and generalized minimum cost network flow approach are typically used for solving transportation problems, these methods are limited to single objective optimization with a focus on minimizing costs.(6) applied a GP model with penalty functions to optimize management decision-making in oil refineries in transshipment problems. They used linear programming and software packages like QM and TORA to run the model to optimality. Another study was conducted to minimize transportation costs at the Bus Terminal in Akure, Ondo state using transportation problem techniques like the Vogel Approximation method (V.A.M), the North West Corners method, and the Least Corner method. The results showed that the V.A.M was the best approach and could help to minimize transportation costs at the factory to N132 700 000.00million. By improving transportation connections from Akure to other commercial states in Nigeria, the research work could aid in improving the Gross Domestic Product (GDP), which is a commonly used measure of the size of an economy.

2.2. Akure Bus Terminal

There are different bus terminal in Akure. The bus terminal can travel from Akure to any location of one kind with different individual reasons like, trade, business, appointment, relocation, retirement, excursion, visitation, employment, political purpose and all. Since Akure city is expensive in produce i.e. high standard of living. Things are not cheaper in Akure compare to other Western Nigeria states. Things like: clothes, food stuffs, house rent, transportation fare and many more. This Paper will only look into commercial states from Akure bus terminal since there are much in bus terminal in Akure, Recognized bus terminal in Akure will be dealt with, which are: North gate bus terminus ,Roadblock bus terminus, Benin bus terminus, Peace Mass Transit, Ondo bus terminus.

3.0 METHODOLOGY

3.1 Transportation Model

The main focus of transportation models is to determine the most effective way to transport products from various production plants to a multitude of destinations, while minimizing transportation costs. The ultimate goal of the model is to ensure that all destination requirements are met, within the constraints of the operating environment. In any situation where there is physical movement of goods and people from one place to another, transportation costs need to be minimized in order to maximize profit. Transportation problems inevitably arise in such situations. The purpose of a transportation model is to assist top management in determining the number of people and goods that should be transported from the source location (park) to each destination, in order to fulfill the transportation company's overall demand and minimize transportation costs. Overall, transportation models are concerned with creating a plan that achieves the minimum possible cost of transporting goods from a given source (park) to multiple destinations (8).

A transportation problem involving the transportation of passengers from a park to various destinations was solved using linear programming. The objective function was set to minimize transportation costs. The solution involved the use of double subscripted decision variables.

4. METHOD OF ANALYSIS

The method used for this analysis is Vogel Approximation Method of Transportation Model This is selected as the best used model because is one of the method used to calculate the initial basic feasible

solution to a transportation problem. It is an iterative procedure such that in each step, we should find the penalty of each available row and column by taking the least cost and second least cost.

The survey data were analyzed using Operation research technique. Specifically the use of linear programming tools to model the problem. The Transportation model, a popular approach in Literature, was adopted for this study to determine the minimum cost of LAN for transporting a product from various parts to different destinations.

Table 4.1.1: Distance from parks to destination

	Distance to destination in km				
Parks	Lagos	Ibadan	Benin	Kano	Abuja
FUTA Northgate	217	181	-	-	-
Roadblock	217	181	-	-	-
Benin	-	-	113	641	422
Ondo	217	-	113	-	422
PMT	217	181	113	641	422

Source: Author's field survey, 2022

Table 4.1.2: Constraint Cost per month

TRANSPORTATION EXPENSES

	MONTH					
COST ELEMENT	February	March	April	May	June	Total
Maintenance	80 000	80 000	80 000	80 000	80 000	400 000
Fuel	300 000	300 000	300 000	300 000	300 000	1 500 000
License	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000
Personnel	8 000	8 000	8 000	8 000	8 000	40 000
Loading/off Loading	30 000	30 000	30 000	30 000	30 000	150 000
						752 000

Source: Author's field survey, 2022

Table 4.1.3: Transportation cost (nm) per busload per park

	Transportation cost Nm per bus destination (5 months)				
Park	Lagos	Ibadan	Benin	Kano	Abuja
FUTA North gate	1.6058	1.3394			
Roadblock	1.6058	1.3394			
Benin			0.8362	4.7434	3.1228
Ondo	1.6058		0.8362		3.1228
PMT	1.6058	1.3394	0.8362	4.7434	3.1228

Source: Author's field survey, 2022

*(217 km x 2) x (30days x 5months) x (N25 per km) = N1 605 800

....Table 3.7 shows the summary of the transportation problem

Table 4.1.4: Transportation table

Parks	Lagos	Ibadan	Benin	Kano	Abuja	Supply
FUTA North gate	13500 4200	16200 3200				7400
Roadblock	13500 4200	13500 3200				7400
Benin			13500 3000	10500 8000	8400 12000	23000
Ondo	10500 4500		12600 3500	10500 8500		16500
PMT	6300 4700	4200 3800	6300 3700	8400 8500	6300 12700	33400
Demand	17 600	10 100	10 200	24700	24600	

Source: Author's field survey, 2022

*Number of Passengers X Number of daily trip per park

*18 x 5 =90, 90 x 28days=2520+2790+2700+2790+2700

13500

Table 4.1.5 Transportation Problem

	TRANSPORTATION(NM) COST PER BUSLOAD PER DESTINATION					
Parks	Lagos	Ibadan	Benin	Kano	Abuja	Supply
North gate	1.6058	1.3394				29 700
Roadblock	1.6058	1.3394				27 000
Benin			0.8362	4.7434	3.1228	31 500
Ondo	1.6058		0.8362		3.1228	36 600
PMT	1.6058	1.3394	0.8362	4.7434	3.1228	31 500
Dummy						3 450
Demand	29 850	27 150	31 650	36 600	34 500	

Source: Author's field survey, 2022

We introduced a variable (dummy), to make the transportation problem a balanced one

*(30days x 198 x 5months) x amount = 29 700 busloads (passengers + loads) (supply)

*(30 days x 199 x 5months) x amount = 29 850 busloads (passengers + loads) (demand)

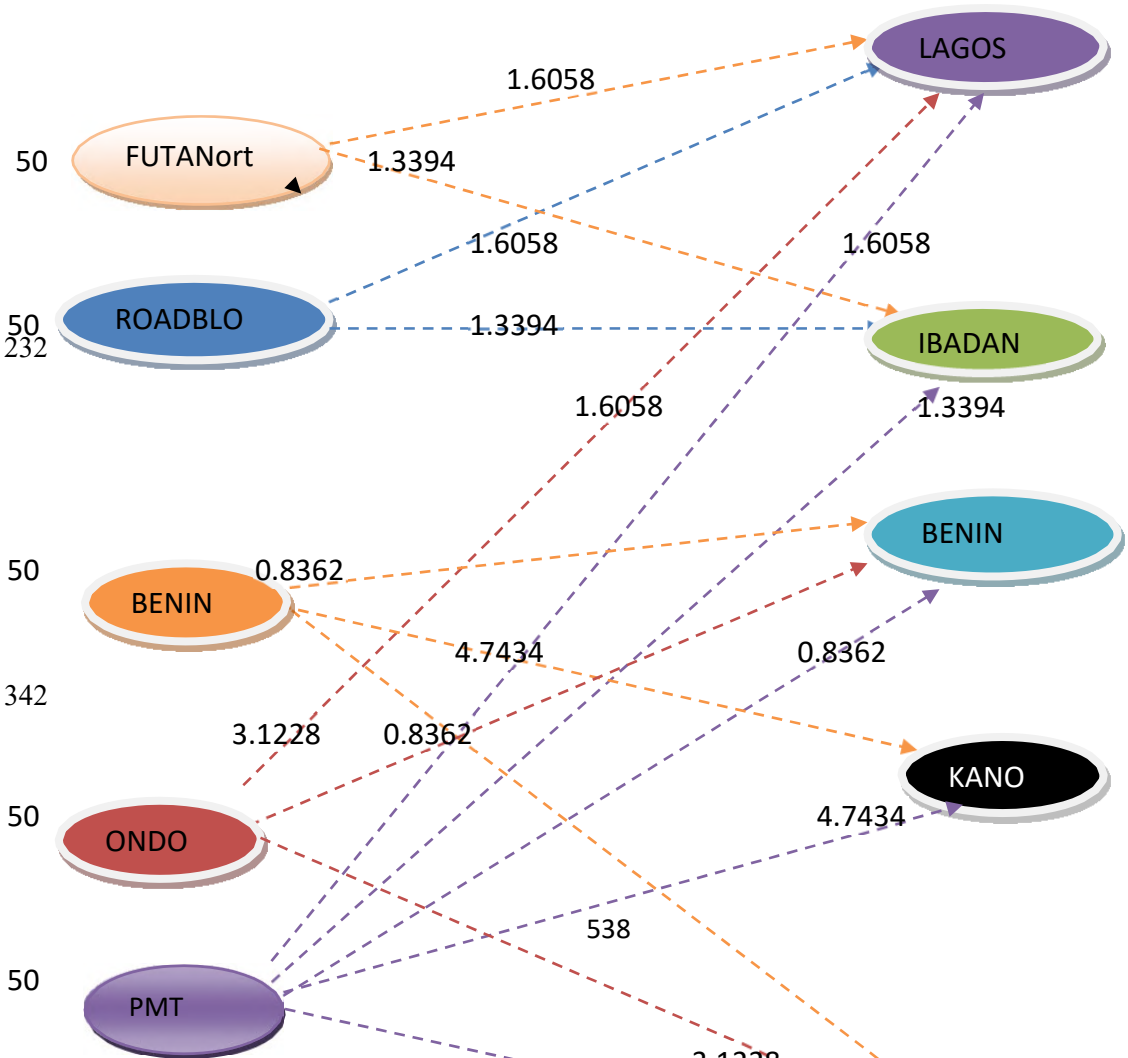
Result Using QM

QM software is used to solve the Linear Programming of the transportation problem

Table 4.2.1 shows that the transportation company total cost of N283,381,316 million, for transportation from the respective parks to its respective destination for 5 months. As can be seen from tables 4.2, there are some differences in transportation costs because of difference in the number of busloads per destination and distances from parks to destinations.

The next information of interest is the monthly demand and supply of the transportation trips. There is a network presentation of the transportation cost and to each destinations below:

4.3 TRANSPORTATION COST PER BUSLOAD

432

311

Demand

Distribution Route

4.3.1 Formulation of transportation problem as a linear programming model

The objective function can be represented as:

Minimize Z = 1.6058X11 + 1.3394X12 + 1.6058X21 + 1.3394X22 + 0.8362X33 + 4.7434X34 + 3.1228X35 + 1.6058X41+ 0.836243 + 3.122845 + 1.6058X51 + 1.3394X52 +

0.8362X53 + 4.7434X54 + 3.1228X55 {i.e. cost of transporting from Akure parks to destination} ……...

Subject to:

X11+X12+X13+X14+X15 ≤ 29700
X21+X22+X23+X24+X25 ≤27000
X31+X32+X33+X34+X35 ≤31500
X41+X42+X43+X44+X45 ≤ 36600
X51+X52+53+54+X55 ≤ 31500
X61+X62+X63+X64+X65 ≤3450
X11 X21 X31 X41 X51 ≥29850
X12 X22 X32 X42 X52 ≥ 27150
X13 X23 X33 X43 X53 ≥ 31650
X14 X24 X34 X44 X54 ≥ 36600X15

X16 X26 X36 X46 X56 -----

And X11, X12, ... 65 all such values are ≥ 0

$m \quad n$

Minimize Z = $\sum\sum CijXij$

$i=1 \quad j=1$

Subject to:

$\sum Xij$ = Si , i = 1, 2 ...m

$\sum Xij$ = Dj , j = 1, 2...n Xij ≥ 0 for all i and j.

Solving the above transportation problem using TORA softwarepackage will result:

Minimum transportation cost Z = N132 700million.

X1= X12 = 29700.00, X2 = X21 = 1350.00 , X2 = X22 = 25500.00, X2 = X23 = 150.00, X3

= X34 =29850.00, X3 = X35 = 1650.00, X4 = X42 = 11100.00, X4= X45 = 25500.00,X5 = X52 = 3450, X5 = X53 = 31500

While other variables has zero value.

The approximated amount (N132 700million) represents the minimum transportation costs for the transportation from the five parks to the five destinations.

From the computer output/ result sheet, values in the VALUE Column are assigning to our variables to determine the bus schedules for the Transportation company.

Result of the Analysis Using TORA

Table 4.5.2.1: Transportation Company Bus schedule

Park	Destination	Amount Shipped	Objective Coeffient	Objective Contribution
FUTA North-Gate	Lagos	0.00		0.00
FUTA North-Gate	Ibadan	29700		919.89
FUTA North-Gate	Benin	0.00		0.00
FUTA North-Gate	Kano	0.00		0.00
FUTA North-Gate	Abuja	0.00		0.00
Roadblock	Lagos	1350		7195.95
Roadblock	Ibadan	25500		5005.00
Roadblock	Benin	150		7193.25
Roadblock	Kano	0.00		0.00
Roadblock	Abuja	0.00		0.00
Benin	Lagos	0.00		0.00
Benin	Ibadan	0.00		0.00
Benin	Benin	0.00		0.00
Benin	Kano	29850		26480.85
Benin	Abuja	1650		32519.34
Ondo	Lagos	11100		26346.60
Ondo	Ibadan	0.00		0.00
Ondo	Benin	0.00		0.00
Ondo	Kano	0.00		0.00
Ondo	Abuja	25500		1002.02
Peace Mass Transit	Lagos	0.00		0.00
Peace Mass Transit	Ibadan	3450		0.00
Peace Mass Transit	Benin	31500	0.84	26346.60
Peace Mass Transit	Kano	0.00		0.00
Peace Mass Transit	Abuja	0.00		0.00
Total Transportation cost				**N132,649.44Million**

Source: Author's field survey, 2022

This computer result shows the procedures to obtain the optimal solution of the problem. This involves six (6) iterations and in each of the iteration different solutions were obtained. The optimal solution of the problem was obtained in 6th iteration. Where we have the summary of the sensitivity analysis of the problem.

The amount (N132 649.44million) represents the minimum transportation costs to transport its passengers and loads from the five parks to the five destinations.

Further interpreted that:

For variable X53, which is Peace mass transit to Ibadan Destination, the Value is a total of 3450.00 busloads per month. For X12, which is FUTA Northgate Park to Ibadan Destination the number of busloads forthe five months is 29700.00,

For variable X53, which is Roadblock to Benin Destination, the Value is a total of 150.00 busloads per month.

For X21, which is Roadblock Park to Lagos Destination, the number of busloads for the five months is 25500.00

For X22, which is Roadblock Park to Ibadan Destination, the number of busloads for the five months is 1350.00

For X34, which is Benin Park to Kano Destination, the number of busloads for the five months is 29850.00

For X35, which is Benin Park to Abuja Destination, the Value is a total of 1650.00 busloads per month.

For X45, which is Ondo Park to Abuja Destination, the number of busloads for the five months is 25500.00

For X42, which is Ondo Park to Lagos Destination, the number of busloads for the five months is 11100.00

For X53, which is Peace mass transit park to Benin Destination, the number of busloads for the five months is 31500.00

SUMMARY

The study found that Akure Bus Terminal can save up to N132,700,000.00 million in transportation costs by applying transportation optimization techniques such as the Vogel Approximation Method. This cost savings can significantly improve the profitability of the business, leading to sustainable growth and development. The study also identifies the need for policymakers and transportation planners to prioritize investments in transportation infrastructure, maintenance, and modernization to address the challenges facing the transportation sector in Nigeria. Investments in modernizing the transportation sector will not only lead to cost savings but also enhance the safety, reliability, and efficiency of the transportation system.

CONCLUSION

In this paper, the problem was solved by using QM and TORA software package. The minimum cost for the operation was obtained as approximately N132 700million, which was smaller compared with the original cost (N284,133,316million).

Consequently, the Linear Programming and Sensitivity Analysis methods developed in this work yields an efficient compromise solution and overall decision maker to see exactly where they can make improvement for satisfaction.

However, the results showed that 68% of the company total expenditure under transportation sector for five months was on fuel, while 18%, 7% and 5% and 2% were on maintenance, Loading, License and Tax respectively.

It also recommends that the issue of conventional wisdom (i.e. if it is not broke, then don't fix it or that parts are expendable to some degree) should be eliminated.

RECOMMENDATIONS

This Paper does not end this way there are more to be done, this proposes the following:

The reduction in cost of maintenance per bus. That will be on Federal and State basis.

The Government should help solve the fuel scarcity and fuel subsidy.

Non park transportation should not be encouraged, for the bad effect in the country

Cost of maintenance should be reduced by the transporters.

Non Terminal transportation should not be encouraged, for the bad effect in the country.

In order to make data –driven decisions to optimize transportation operations. This includes employing advanced analytics to analyze data on factors such as traffic patterns, passenger demand, and fuel efficiency, and using these insights to make informed decisions about route optimization and scheduling. Additionally, it suggests exploring alternative fuel sources and technologies , such as electric or hybrid buses, to further reduce costs and improve efficiency. By taking a data-driven approach and embracing innovation, transportation providers can improve operations and deliver more efficient and cost-effective services to passengers.

REFERENCE

Achuthan, H. Lackes, R. and Reese J. (2004). Supply chain management and reverse logistics. Springer, New York

Bradley, J.R and Arntzen B.C. (2002). The simultaneous planning of production, capacity, and inventory in seasonal demand environments, Operations Research, Vol. 47, No. 6, pp. 975-806.

Brandao, J. and Mercer A. (2006). European Journal of Operational Research, Vol. 100, pp. 180-191.

Chao, I.M., (2000). A Tabu Search Method for the Truck and Trailer Routing Problem. Computers and Operations Research, Vol. 29

Dimitris Bertsimas and Aurelie Thiele (2004).“A robust optimization approach to Supply chain management”, IPCO 2004, LBCS 3064, pp. 86-100

Dinesh K. Sharma, Debasis ghosh & Doroth M. Mattison (2003), “An application of Goal Programming with Penalty functions to transhipment problems”, International Journal of Logistics: Research and Applications, Vol. 6, No.3

Doerner M.T., Nickel, S. and Saldanha da Gama F. (2001). A mathematical modeling framework for strategic supply chain planning. Computers & Operations Research, Vol. 33, pp. 181–208.

Hamdy A. Taha (2008). Operations Research, An Introduction eight edition, Prentice – Hall, Inc. Upper Saddle River, New Jersey U.S.A.

Irnich, S. (2000). A Multi-Depot Pickup and Delivery Problem with a Single Hub and Heterogeneous Vehicles. European Journal of Operational Research, Vol. 122, pp. 310 – 328.

Roy T.J.V. and Gelders L.F. (2005). Solving a Distribution Problem with Side Constraints. European Journal of Operational Research, Vol. 6, pp. 61-66

Tzeng S.S., Simpson N.C., and Vakharia A. J (2005). Integrated production and distribution planning in supply chains: An invited review. European Journal of Operational Research,Vol. 115, pp. 219–236.

SİMÜLASYON TABANLI JAVA SENARYO ÜRETİCİSİ İLE OTONOM ARAÇLARIN GÜVENLİK VE VERİMLİLİK ODAKLI GELİŞTİRİLMESİ

ENHANCING SAFETY AND EFFICIENCY IN AUTONOMOUS VEHICLES THROUGH SIMULATION-BASED JAVA SCENARIO GENERATOR

Doç. Dr. Musa ATAŞ

Siirt Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9406-0076

Özet

Bu bildiri, otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesinde simülasyon tabanlı bir Java senaryo üreticisinin önemini vurgulamaktadır. Simülasyon teknolojileri ve Java programlama dili, otonom araçların geliştirilme sürecinde kritik bir rol oynamaktadır. Günümüzde otonom araçlar, güvenli ve etkili bir şekilde hareket edebilmek için gelişmiş algılama ve karar verme sistemlerine ihtiyaç duymaktadır. Bu noktada simülasyon tabanlı senaryo üreticisi, araçların farklı trafik koşullarında nasıl davranacaklarını önceden test etmelerini sağlar. Gerçek dünya senaryolarının simülasyonuyla otonom araçlar, potansiyel riskleri değerlendirebilir, güvenlik önlemlerini iyileştirebilir ve performanslarını optimize edebilirler. Java programlama dili, otonom araçların geliştirilmesinde kullanıcı dostu bir platform sağlamaktadır. Bu bildiride, Java tabanlı senaryo üreticisinin otonom araç geliştirme sürecindeki faydaları ele alınmaktadır. Senaryo üreticisi, Java'nın sağladığı esneklik ve taşınabilirlik özellikleri sayesinde farklı senaryoların hızlı bir şekilde oluşturulmasını mümkün kılmaktadır. Böylece otonom araçlar, değişen trafik koşullarına uyum sağlayabilir, yolculuk süresini optimize edebilir ve güvenlik standartlarını artırabilir. Ayrıca, simülasyon tabanlı senaryo üreticisi veri üretimi ve eğitimi süreçlerini de destekler. Otonom araçların güvenli bir şekilde hareket edebilmeleri için geniş çapta veri toplanması gerekmektedir. Senaryo üreticisi, otomatik olarak çeşitli senaryolar oluşturarak veri toplama sürecini kolaylaştırır ve çeşitlilik sağlar. Bu veriler, makine öğrenimi algoritmalarının eğitimi ve otonom araçların performansının iyileştirilmesi için kullanılır. Bu bildiri, simülasyon tabanlı Java senaryo üreticisinin otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesindeki rolünü vurgulayarak, sürdürülebilir bir otonom araç geleceği için önemini belirtmektedir. Bu teknoloji, araçların güvenlik standartlarını yükselterek ve performanslarını optimize ederek daha güvenli ve verimli bir sürüş deneyimi sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Otonom araçlar, Senaryo odaklı simülasyon, Java, Sentetik veri üretimi.

Abstract

This paper emphasizes the significance of a simulation-based Java scenario generator in the development of autonomous vehicles with a focus on safety and performance. Simulation technologies and the Java programming language play a critical role in the development process of autonomous vehicles. In today's world, autonomous vehicles require advanced perception and decision-making systems to ensure safe and efficient operations. In this regard, the simulation-based scenario generator enables vehicles to test their behaviour in different traffic conditions in advance. By simulating real-world scenarios, autonomous vehicles can assess potential risks, improve safety measures, and optimize their performance. The Java programming language provides a user-friendly platform for the development of autonomous vehicles. This paper discusses the benefits of a Java-based scenario generator in the process of autonomous vehicle development. The scenario generator allows for the rapid creation of diverse scenarios, thanks to the flexibility and portability features provided by Java. As a result, autonomous vehicles can adapt to changing traffic conditions, optimize travel time, and enhance safety standards. Furthermore, the simulation-based scenario generator also supports data generation and training processes. Collecting a significant amount of data is essential for the safe

operation of autonomous vehicles. The scenario generator facilitates the data collection process by automatically generating various scenarios and ensuring diversity. This data is utilized for training machine learning algorithms and improving the performance of autonomous vehicles. By highlighting the role of a simulation-based Java scenario generator in the safety and performance-focused development of autonomous vehicles, this paper emphasizes its importance for a sustainable future of autonomous vehicles. This technology aims to enhance safety standards and optimize performance, thereby providing a safer and more efficient driving experience.

Keywords: Autonomous vehicles, Scenario-driven simulation, Java, Synthetic data generation.

Giriş

Günümüzde, yapay zekâ ve otonom araçların da içinde bulunduğu teknolojiler, otomotiv sektöründe köklü değişimlere neden olmaktadır. Yapay zekâ, bilgisayar sistemlerinin insan benzeri zekâya sahip olabilmesini sağlayan bir alan olarak tanımlanabilir. Otonom araçlar, insan müdahalesi olmadan kendi kendine hareket edebilen ve çevrelerini algılayabilen araçlardır (Tastan ve Kaymaz, 2021, Badue, 2021, Ullah ve diğ., 2020). Bu teknolojilerin geliştirilmesiyle birlikte, sürücü hatalarından kaynaklanan kazaların azaltılması, trafik sıkışıklığının giderilmesi ve enerji verimliliğinin artırılması gibi birçok avantaj elde edilmektedir. Ancak, otonom araçların güvenli ve etkili bir şekilde çalışması için gelişmiş yapay zekâ ve simülasyon teknolojilerine ihtiyaç bulunmaktadır. Literatür incelendiğinde trafik kazalarının meydana gelmesinde insan rolünün %85-90 civarında olup, bu oranı düşürebilmek adına otonom araçların kullanılmasının etkin bir yöntem olacağı düşünülmektedir (Kim ve diğ., 2021). Bununla birlikte, otonom araçların gerçek trafiğe benzer bir simülasyon ortamında tekrarlanan sınamalarla otonom sürüş kabiliyetleri doğrulanmalıdır (Kim ve diğ., 2021). Bu bağlamda, otonom sürüş test şehri olarak adlandırılan K-City otonom sürüş sistemlerini tasarlamak, geliştirmek ve test etmek için geliştirilmiştir (Kim-Jo ve Son, 2021).

Yapay zekâ teknikleri, otonom araçlar için algılama, görüntü işleme, nesne tanıma, yol takibi, karar verme ve kontrol gibi kritik yetenekleri sağlamada önemli bir rol oynamaktadır. Bu yetenekler sayesinde otonom araçlar, çevrelerindeki nesneleri algılayabilir, trafik kurallarını takip edebilir ve güvenli bir şekilde hareket edebilirler. Bununla birlikte, yapay zekâ algoritmalarının geliştirilmesi ve test edilmesi süreci oldukça zorlu olabilir. Gerçek dünya senaryolarının tekrarlanması ve çeşitlendirilmesi, algoritmaların doğruluğunu ve güvenilirliğini sağlamak için önemli bir gerekliliktir.

Bu noktada, senaryo odaklı simülasyonlar ve Java programlama dili, otonom araçların geliştirme sürecinde kritik bir rol oynamaktadır. Senaryo odaklı simülasyonlar, otonom araçların farklı trafik koşullarında nasıl davranacaklarını önceden test etmelerine imkan sağlar. Bu simülasyonlar, gerçek dünya senaryolarının sanal ortamda yeniden oluşturulmasını sağlayarak, otonom araçların performansını değerlendirmek ve geliştirmek için önemli bir araçtır. Ayrıca, simülasyonlar sayesinde maliyetler düşürülerek, zaman kazanılır ve potansiyel riskler minimize edilir.

Java programlama dili ise otonom araç geliştirme sürecinde yaygın bir şekilde kullanılan bir platformdur. Java, kullanıcı dostu bir arayüz sağlayarak, geliştiricilere otonom araç algoritmalarını hızlı ve etkili bir şekilde geliştirme imkanı sunar. Ayrıca, Java'nın taşınabilirlik özelliği, otonom araçların farklı platformlarda ve sistemlerde çalışabilmesini olanak tanır.

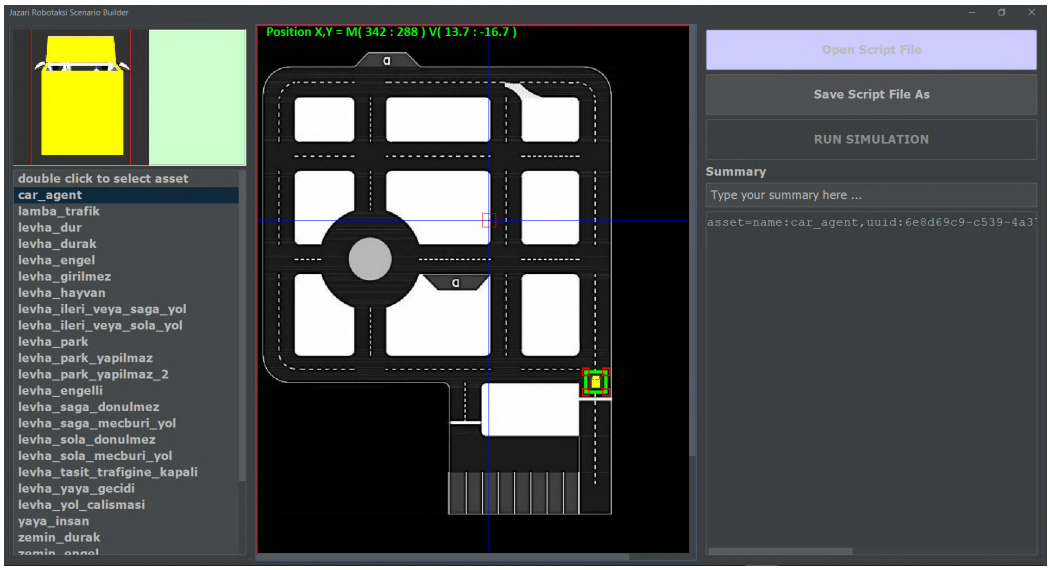
Bugüne kadar yapılan çalışmalar, otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesinde simülasyon tabanlı doğrulama platformlarının önemini ortaya koymuştur (Kim ve diğ., 2021, Hennigh ve diğ., 2021). Araştırmacılar, farklı senaryoların simülasyonunu yaparak otonom araçların performansını değerlendirmiş, güvenlik önlemlerini geliştirmiş ve enerji verimliliğini artırmışlardır. Özellikle simülasyon tabanlı senaryo üreticileri, çeşitli trafik koşullarını simüle ederek otonom araçların gerçek dünya koşullarında nasıl davranacaklarını önceden test etmeyi mümkün kılmaktadır.

Bu çalışmanın özgünlüğü, simülasyon tabanlı Java senaryo üreticisinin otonom araçların güvenlik ve verimlilik odaklı geliştirilmesindeki rolünün vurgulanmasıdır. Bu çalışmada, Java programlama dilinin sağladığı esneklik ve kullanıcı dostu arayüzün, otonom araç geliştirme sürecindeki avantajları vurgulanmaktadır. Ayrıca, simülasyon tabanlı senaryo üreticisiyle elde edilen verilerin, otonom araçların güvenli ve verimli bir şekilde hareket etmeleri için nasıl kullanılabileceği ele alınacaktır. Bu

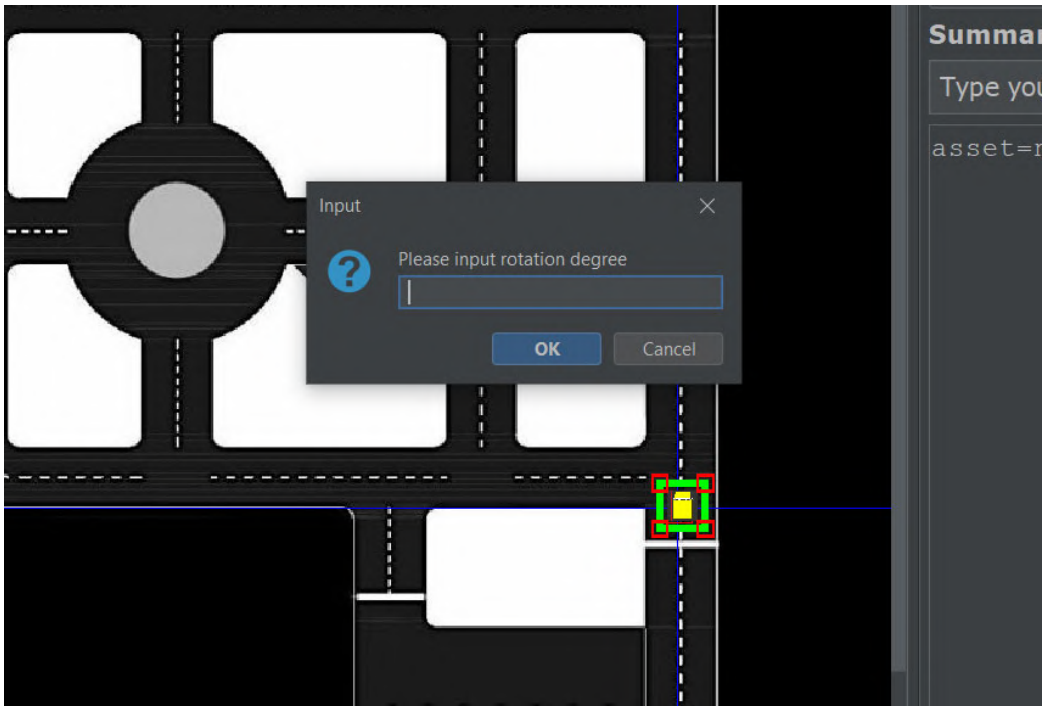
çalışmanın sonuçları, otonom araçların güvenliği, enerji verimliliği ve performansı açısından önemli katkılar sunmayı hedeflemektedir.

Materyal ve Yöntemler

Bu çalışmada, otonom araçların davranışlarını simüle etmek ve test etmek için simülasyon tabanlı bir Java senaryo üreticisi kullanılmıştır. Bu senaryo üreticisi, Java programlama diliyle geliştirilmiş özel bir yazılımdır ve farklı trafik senaryolarının oluşturulmasını sağlar. Senaryo üreticisi, araçların algılama, karar verme ve kontrol yeteneklerini simüle ederek otonom araçların performansını değerlendirmek için kullanılmıştır. (Şekil 1)'de söz konusu uygulamanın grafiksel ara yüzü gösterilmektedir. Kullanıcı ilgili ara yüzün sol kısmındaki görsel varlıkları (assets) çift fare tıklaması ile seçtikten sonra sürükle-bırak tekniği ile farazi parkur üzerinde ilgili konuma yerleştirebilir. Seçilen varlık sahneye yerleştirildikten sonra seçildiğini gösteren yeşil bir dikdörtgen ile etiketlenmektedir. Kullanıcı isterse bu varlığı yeniden konumlandırabilir veya silebilir. Ek olarak simülasyondaki yöne göre varlıklar knedi ekseni etrafında (Z-ekseninde) belirli açılarda döndürülebilir. Bunun için varlığın seçilmiş olması ve mouse sağ tuşuna basılması gerekmektedir. Söz konusu işlemler yapıldıktan sonra bir inputbox penceresi yardımıyla döndürme açısı kullanıcıdan talep edilir (Şekil 2).

Şekil 1. Java tabanlı senaryo üretici uygulaması arayüzü

Şekil 2. Döndürme açısının alınması

Varlıklar üzerinde yapılan her işlemden sonra senaryo üretici uygulaması sağ tarafta bulunan sadece okunur bölgedeki skripti günceller. Söz konusu skript kullanılan varlıkların her birisi için varlığın türünü, varlığa ait tekil bir numarayı, parkur üzerindeki koordinatını ve döndürme açısını içinde barındırır. Simülasyon ortamına geçildiğinde trafik nesneleri bu skript yardımıyla dinamik olarak 3D sahneye aktarılır. Bu sayede kullanıcı simülasyon uygulamasının koduna müdahele etmeden istediği kadar ve farklı tasarımda senaryo üretebilmektedir. Benzetim programında kullanıcı isterse otonom sürüş algoritmasında kullanılmak üzere 3D sahne görüntülerini kaydedebilir. Java tabanlı senaryo üretici, simülasyon ve otonom sürüş yazılımlarında arka uçta (back end) (Ataş, 2016, Ataş, 2023) tarafından geliştrilen ve github sitesinden erişime açık Açık Cezeri Kütüphanesi (ACK) kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Bu bölümde, otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesi için gerçekleştirilen deneylerin bulguları ve bu bulguların tartışması yer almaktadır. Deneylerde elde edilen verilerin analizi ve sonuçlarının değerlendirilmesi aşağıda açıklanmıştır.

Güvenlik Bulguları:

Deneylerimizde otonom araçların güvenlik yetenekleri üzerinde yoğunlaştık. Senaryo tabanlı simülasyonlarımızda araçların çevrelerini algılama ve çarpışma önleme yeteneklerini test ettik. Elde ettiğimiz bulgular, otonom araçların gerçek trafik ortamına geçmeden senayo bazlı sizmülasyon ortamındaki testler sonucunda daha başarılı bir şekilde çevredeki nesneleri tespit ettiğini göstermektedir. Simülasyondaki otonom aracımız, yayaları, trafik işaretlerini ve engelleri başarıyla algılayarak çarpışmaları önlemek için gerekli önlemleri aldı. Bu sonuçlar, otonom araç teknolojisinde dinamik senaryo bazlı benzetim yaklaşımlarının güvenlik açısından potansiyel avantajlarını göstermektedir.

Performans Bulguları:

Deneylerimizde ayrıca otonom araçların performansını da değerlendirdik. Senaryo tabanlı simülasyonlarımızda araçların hızı, yolculuk süresi ve enerji verimliliği üzerinde testler yaptık. Bulgularımız, otonom araçların hız konusunda insan sürücülere göre daha tutarlı bir performans sergilediğini göstermektedir. Araçlar, trafik yoğunluğuna ve yol şartlarına bağlı olarak hızlarını otomatik olarak ayarladılar ve trafik akışına uyum sağladılar. Ayrıca, otonom araçların enerji verimliliği açısından da avantajlı olduğunu gözlemledik.

Tartışma:

Bu çalışmanın bulguları, otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesinde simülasyon tabanlı Java senaryo üreticisinin etkili bir araç olduğunu ortaya koymaktadır. Senaryo tabanlı simülasyonlar, otonom araçların gerçek dünya koşullarında nasıl davranacaklarını önceden test etmelerini sağlayarak güvenlik önlemlerinin geliştirilmesine yardımcı olmaktadır. Ayrıca, Java programlama dili sayesinde senaryoların hızlı bir şekilde oluşturulması ve değiştirilmesi mümkün olmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada, otonom araçların güvenlik ve performans odaklı geliştirilmesinde simülasyon tabanlı Java senaryo üreticisinin önemine dikkat çekilmiştir. Elde edilen bulgular, otonom araçların simülasyon ortamlarında test edilerek potansiyel risklerin değerlendirilebileceğini ve güvenlik önlemlerinin geliştirilebileceğini göstermektedir. Ayrıca, Java programlama dilinin kullanımıyla senaryoların hızlı bir şekilde dinamik olarak oluşturulması, değiştirilmesi ve güncelenmesi mümkün olmaktadır. Bu çalışmanın sonuçlarına dayanarak, aşağıda listelenen önerilerde bulunmak mümkündür.

Otonom araçların güvenliği ve performansı için simülasyon tabanlı senaryo üreticileri kullanılmalıdır. Bu üreticiler, araçların gerçek dünya koşullarında nasıl davranacaklarını önceden test etme imkanı sağlayarak güvenlik önlemlerinin geliştirilmesine yardımcı olmaktadır.

Java programlama dili, otonom araçların senaryo tabanlı simülasyon sürecinde kullanıcı dostu bir platform sağlamaktadır. Geliştiriciler, Java'nın esneklik ve taşınabilirlik özelliklerini kullanarak senaryoları hızlı bir şekilde oluşturabilir ve değiştirebilirler.

Veri üretimi ve eğitimi süreçlerinin iyileştirilmesi için simülasyon tabanlı senaryo üreticileri kullanılabilir. Bu üreticiler, çeşitli senaryoların otomatik olarak oluşturulmasını sağlayarak geniş çapta veri toplama sürecini kolaylaştırır ve çeşitlilik sağlar.

Otonom araçlar için standartlar ve düzenlemeler geliştirilmelidir. Araçların güvenlik ve performans açısından belirli kriterlere uyması sağlanmalı ve bu kriterlerin test edilmesi için simülasyon tabanlı senaryo üreticileri kullanılmalıdır.

Teşekkür

Bu çalışma, Siirt Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (SİUBAP) tarafından 2022-SIUMÜH-015 numaralı proje olan “(Cezeri Campus Car) Otonom Araç Yazılımı Geliştirme Projesi” kapsamında desteklenmiştir. Bu çalışmada emeği geçen CezeriLab ekibine teşekkür ederiz.

Kaynaklar

Ataş, M. (2016). Open Cezeri Library: A novel java based matrix and computer vision framework. *Computer Applications in Engineering Education*, *24*(5), 736-743.

Ataş, M. Github repository (2023) https://github.com/hakmesyo/OJL latest access: 19.07.2023

Badue, C., Guidolini, R., Carneiro, R. V., Azevedo, P., Cardoso, V. B., Forechi, A., ... & De Souza, A. F. (2021). Self-driving cars: A survey. *Expert Systems with Applications*, *165*, 113816.

Figueiredo, M. C., Rossetti, R. J., Braga, R. A., & Reis, L. P. (2009, October). An approach to simulate autonomous vehicles in urban traffic scenarios. In 2009 *12th International IEEE Conference on Intelligent Transportation Systems* (pp. 1-6). IEEE.

Hennigh, O., Narasimhan, S., Nabian, M. A., Subramaniam, A., Tangsali, K., Fang, Z., ... & Choudhry, S. (2021, June). NVIDIA SimNet™: An AI-accelerated multi-physics simulation framework. In *International conference on computational science* (pp. 447-461). Cham: Springer International Publishing.

Kim, H., Jo, G., & Son, J. (2021). Implementation and Verification of Virtual Environment for Autonomous Driving System Development. *Transactions of Korean Society of Automotive Engineers*, 29(4), 331-336.

Kim, Y., Park, S., Kim, I., Ko, H., & Cho, S. (2021). Study on establishment of development strategy for K-city based on analysis of domestic and overseas automated vehicle testbeds. *The Journal of The Korea Institute of Intelligent Transport Systems*, 20(4), 28-46.

Tastan, Y., & Kaymaz, H. (2021). Otonom Araçların Önündeki Zorluklar. *International Journal of Advances in Engineering and Pure Sciences*, *33*(2), 195-209.

Ullah, Z., Al-Turjman, F., Mostarda, L., & Gagliardi, R. (2020). Applications of artificial intelligence and machine learning in smart cities. *Computer Communications*, *154*, 313-323.

FARKLI OTONOM SÜRÜŞ SEVİYELERİ VE ŞERİT TESPİTİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN ARAŞTIRILMASI

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN DIFFERENT LEVELS OF AUTONOMOUS DRIVING AND LANE DETECTION

Muhammed Said ATAŞ

Siirt Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Siirt-Türkiye

ORCID: 0009-0007-6572-9010

Özet

Bu bildiri, otonom araçlarda şerit takibi için geliştirilen algoritmaların ve otonom sürüş seviyelerinin bir özetini sunmaktadır. Otonom araç teknolojisi günümüzde otomotiv sektöründe hızla gelişmektedir ve otonom araçların güvenli ve verimli bir şekilde seyahat edebilmesi için çeşitli algoritmaların tasarlanması önem arz etmektedir. Şerit takip sistemi, otonom araçların yol şeritlerinin arasında doğru bir şekilde seyahat etmelerini sağlamak için kullanılan bir teknolojidir. Bu sistem, yoldaki şeritleri tespit ederek aracın doğru şeritte kalmasını ve şerit değişikliklerini takip etmesini sağlar. Bu çalışmada şerit takip sistemi için kullanılan algoritmaların özellikleri ve performansları analiz edilmektedir. Otonom sürüş seviyeleri, araçların hangi seviyelerde otonom hareket edebileceklerini belirlemek için kullanılan bir ölçektir. Bu ölçek SAE International tarafından tanımlanan altı seviyeye ayrılmıştır. Bu seviyeler, sürücünün tam kontrolünde olan geleneksel araçlardan, sürücünün kontrolünden tamamen bağımsız olan otonom araçlara kadar uzanmaktadır. Bu nedenle bu bildiri, şerit takip sistemlerinin otonom sürüş seviyeleriyle ilişkisini incelemektedir. Bunun için, otonom araçlarda şerit takibi için kullanılan bazı temel algoritmalar analiz edilmektedir. Bunlar arasında yapay sinir ağları, görüntü işleme ve sensör verilerinin analizi yer almaktadır. Yapay sinir ağları, şeritleri tespit etmek ve aracın doğru şekilde hareket etmesini sağlamak için öğrenme tabanlı bir yaklaşım sunar. Görüntü işleme teknikleri, aracın önündeki şeritleri tanımlamak ve takip etmek için kamera verilerini kullanır. Otonom sürüş seviyeleri ve şerit takip sistemi arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamak için, gerçek dünya senaryolarında algoritmaların test edilmesi gerekmektedir. Bu testler, farklı yollarda ve farklı trafik koşullarında gerçekleştirilen simülasyonlar veya gerçek araçlarla yapılan test sürüşleri şeklinde olabilir. Bu şekilde, algoritmaların performansı değerlendirilirken otonom sürüş seviyelerine uygunluk da göz önünde bulundurulabilir.

Anahtar Kelimeler: Şerit tespiti, Otonom sürüş, Şerit takibi, Otonom sürüş seviyeleri, Yapay sinir ağları

Abstract

This paper presents a summary of algorithms developed for lane following in autonomous vehicles and autonomous driving levels. Autonomous vehicle technology is rapidly developing in the automotive industry today and it is important to design various algorithms for autonomous vehicles to travel safely and efficiently. Lane following system is a technology used to enable autonomous vehicles to travel accurately between road lanes. This system detects the lanes on the road and ensures that the vehicle stays in the correct lane and follows lane changes. This study analyzes the characteristics and performance of the algorithms used for lane keeping. Autonomous driving levels is a scale used to determine the levels at which vehicles can act autonomously. This scale is divided into six levels defined by SAE International. These levels range from conventional vehicles that are under the full control of the driver to autonomous vehicles that are completely independent of the driver's control. Therefore, this paper investigates the relationship between lane keeping systems and

autonomous driving levels. For this, some basic algorithms used for lane following in autonomous vehicles are analyzed. These include artificial neural networks, image processing and analysis of sensor data. Neural networks offer a learning-based approach to detect lanes and ensure that the vehicle moves correctly. Image processing techniques use camera data to identify and follow the lanes in front of the vehicle. To better understand the relationship between autonomous driving levels and lane keeping, algorithms need to be tested in real-world scenarios. These tests can take the form of simulations or test drives with real vehicles on different roads and in different traffic conditions. In this way, the performance of the algorithms can be evaluated and the suitability for autonomous driving levels can be considered.

Keywords: Lane detection, Autonomous driving, Lane tracking, Autonomous driving levels, Artifical Neural Networks

Giriş

Sürücüsüz araçlar olarak da bilinen otonom araçlar, 1980'lerin ortalarından bu yana birçok üniversite, araştırma merkezi, otomobil şirketi ve diğer endüstrilerde faaliyet gösteren şirketler tarafından yoğun bir şekilde araştırılıp ve geliştirilmektedir. Son 20 yılda öne çıkan otonom araç araştırma platformları arasında Navlab'ın mobil platformu, Pavia Üniversitesi ve Parma Üniversitesi'nin ARGO aracı, Google şirketinin Waymo ve Tesla araçları yer almaktadır.

Otonom araç teknolojisinin ilerlemesini hızlandırmak amacıyla Savunma İleri Araştırmalar Projeleri Ajansı (DARPA) (Behringer ve ark., 2004), son on yılda üç yarışma düzenlemiştir. 2004 ve 2005 yıllarında gerçekleştirilen DARPA Grand Challenge, otonom araçların belirli bir süre içinde uzun güzergahları, zorlu arazi koşullarında başarılı bir şekilde tamamlamasını gerektirmekteydi. 2007 yılında gerçekleştirilen DARPA Urban Challenge (Buehler ve arkadaşları, 2007) ise otonom araçların simüle edilmiş bir kentsel ortamda trafik kurallarına uyarak seyahat etmesini amaçlamıştır. Bu yarışmalar, gerçek trafik koşullarından daha basit zorluklara sahip olsa da, otonom araçların gelişimi için önemli adımlar olarak kabul edilmiştir.

DARPA yarışmalarından sonra dünya çapında birçok otonom araç yarışması ve denemesi yapılmıştır. Örnek olarak Avrupa Arazi-Robot Denemesi (ELROB) (Schneider & Wildermuth, 2011), Akıllı Araç Gelecek Mücadelesi (Xin ve arkadaşları, 2014), Hyundai Otonom Mücadelesi (Cerri ve arkadaşları, 2011), VisLab Kıtalararası Otonom Mücadele (Broggi ve arkadaşları, 2012) ve Büyük İşbirlikli Sürüş Mücadelesi (GCDC) (Englund ve arkadaşları, 2016) gösterilebilir. Otonom araç araştırmalarında MIT, Stanford, Carnegie Mellon, Virginia Tech, Koç ve ODTÜ gibi birçok üniversite ve Tesla, Google, Uber, Nvidia, Daimler and Bosch, Baidu, Volvo, Mercedes-Benz, Toyota ve Ford gibi birçok şirket aktif rol oynamıştır.

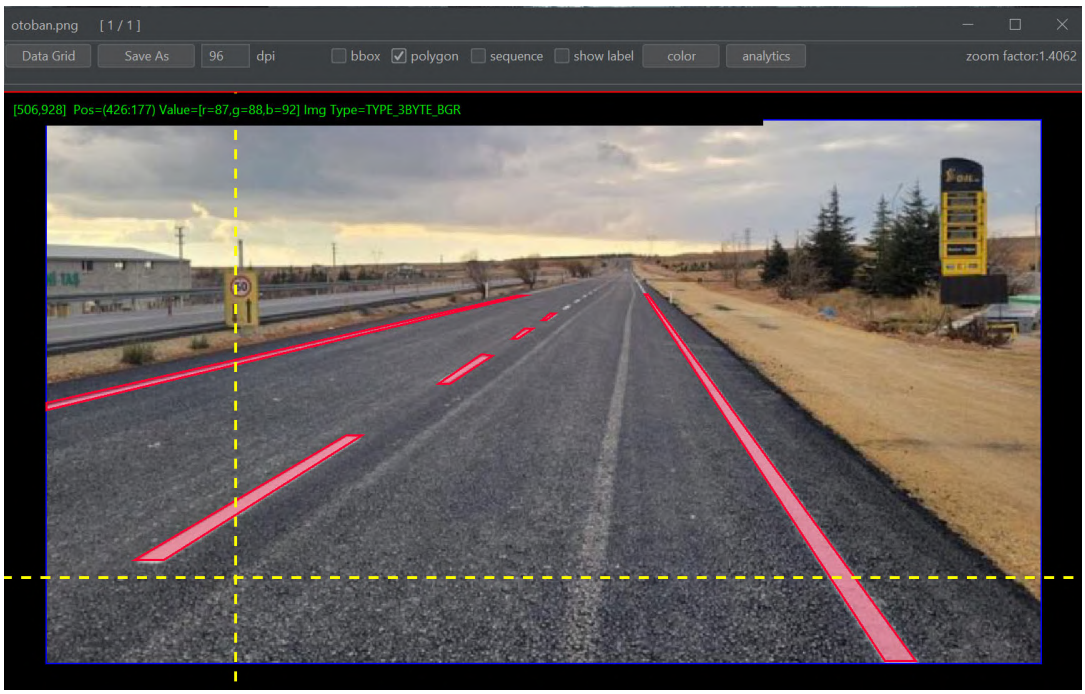
Otonom araçların otonomi sistem mimarisi genellikle algılama sistemi ve karar verme sistemi olmak üzere iki ana bölümden oluşur. Algılama sistemi, otonom aracın çevresini algılamak ve haritalandırmak için çeşitli alt sistemleri içerirken, karar verme sistemi rota planlama, hareket planlama ve engellerden kaçınma gibi görevleri yerine getiren alt sistemleri içerir. Otonom araçlarda otonomi seviyesi, Society of Automotive Engineers (SAE) International tarafından belirlenen bir sınıflandırmaya göre değerlendirilir. Bu sınıflandırmaya göre, otonom bir aracın otonomi seviyesi 0 ile 5 arasında değişebilir, 0 seviyesi tamamen insana bağımlıyken 5 seviyesi tamamen otonom sürüşü ifade eder. Bu çalışmada, özellikle SAE seviye 2 veya daha yüksek bir otonomi sistemine sahip otonom araçlar üzerine odaklanılmıştır. SAE seviye 2 ve üzeri otonom sistemlerde şerit takip algoritmaları karşımıza çıkmaktadır. Söz konusu algoritmalar ile ilgili bilgi materyal ve metod bölümünde ele detaylı bir biçimde ele alınacaktır.

Materyal ve Metod

Otonom araçlarda kullanılan şerit takip sistemleri incelendiğinde temel iki yaklaşımın takip edildiği görülür. Bunlardan birincisi klasik görüntü işleme tabanlı yaklaşımdır. Diğeri ise makine öğrenmesine dayalı U-Net maskeleme tekniğidir. Her iki yaklaşımda şeritlerin yerlerinin bulunması kural tabanlı

algoritmaya dayanmaktadır. Burada U-Net derin öğrenme modelinin kullanılmasının temel nedeni görüntüde istenmeyen kısımlar (artefacts) ve gürültülerin derin öğrenme yaklaşımı ile modele öğretilmesidir. Her iki yaklaşım için otonom araç kamerasından alınan görüntüler ilgi alanı (region of interest) çerçevesi boyutunda kırpılma işlemine tabi tutulur. Ardından orijinal resme göre boyutu küçültülmüş resim OTSU (Otsu, 1979) veya adaptif eşikleme (Bradley ve Roth, 2007) algoritmaları yardımıyla ikili (binary) siyah-beyaz formuna çevrilir. Burada siyah-beyaz çevrimi yapılmasının nedeni kural tabanlı çalışan algoritmaların daha tutarlı ve doğru çalışabilmesini sağlamaktır. Ancak gerçek dünya problemlerinde farklı ışık durumları ve yol kenarında bulunabilen şerit rengine benzer nesneler söz konusu yaklaşımı zayıflatmaktadır.

U-Net segmentasyon modelinde görüntüler üzerinde herhangi bir ön hazırlık işlemi yapılmasına ihtiyaç duyulmaz. İmgeler OCL (Ataş, 2016) kütüphanesi yardımıyla poligon temelli etiketlenir (Şekil 1). Etiketlenen bölgeler (Şekil 2)'de gösterildiği gibi Pascal VOC formatında xml olarak kaydedilir. Ardından bu dosyalar U-Net modeli için veri okuma yardımcı yazılımları vasıtasıyla okunarak U-Net segmentasyon modelinin resimde sadece şerit olan bölgeleri öğrenmesi sağlanır. U-Net modelinin çıktısı, birinci yaklaşımda olduğu gibi ikili (binary) siyah-beyaz bir imgedir.

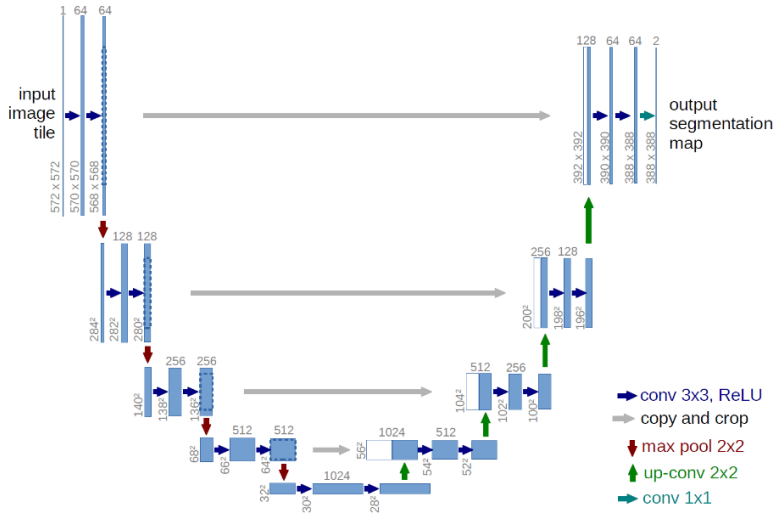

Şekil 1. OCL kütüphanesi ile etiketlenmiş şeritler (Ataş, 2016)

```
<annotation>
    <folder>C:\Users\MSA\Desktop\k</folder>
    <filename>otoban.png</filename>
    <path>C:\Users\MSA\Desktop\k\otoban.png</path>
    <source>
        <database>Unknown</database>
        <annotation>Unknown</annotation>
        <image>Unknown</image>
    </source>
    <size>
        <width>660</width>
        <height>360</height>
        <depth>3</depth>
    </size>
    <segmented>0</segmented>
    <object>
        <name>serit</name>
        <occluded>0</occluded>
        <pose>Unspecified</pose>
        <truncated>0</truncated>
        <difficult>0</difficult>
        <polygon>
            <x1>59</x1>
            <y1>291</y1>
            <x2>199</x2>
            <y2>208</y2>
            <x3>210</x3>
            <y3>208</y3>
            <x4>78</x4>
            <y4>291</y4>
        </polygon>
        <bndbox>
            <xmin>59</xmin>
            <ymin>208</ymin>
```

Şekil 2. Etiketlenen şeritlerin Pascal VOC formatında gösterimi.

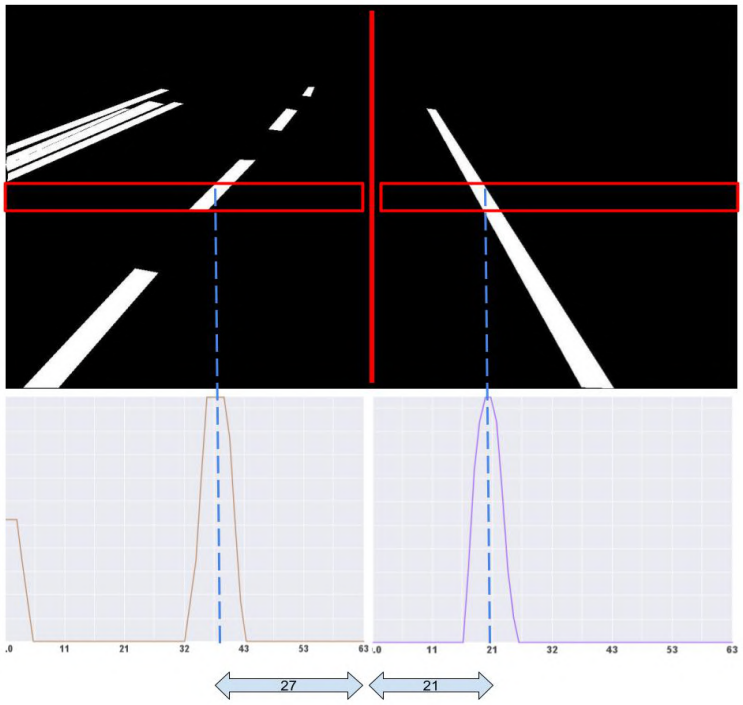
U-Net görüntü segmentasyonu için kullanılan bir derin öğrenme modelidir. U-Net mimarisinin U şeklindeki yapısı, hem lokal hem de global özelliklere odaklanmasını sağlar ve daha başarılı segmentasyon sonuçlarına ulaşmayı hedefler (Şekil 3). U-Net iki temel bileşeni olan "encoder" ve "decoder" kısmından oluşur. Encoder, evrişim katmanları yardımıyla giriş görüntüsünü daha küçük boyutlara sıkıştırırken resimden maskelenmiş yerlerle ilgili soyut özellikleri çıkarır. Decoder ise sıkıştırılmış öznitelikleri yeniden büyütürken, öznitelik haritalarını birleştirerek çıktıyı oluşturur. Son katmanda, decoder tarafından elde edilen öznitelik haritaları, piksel düzeyinde segmentasyon maskesi oluşturmak için bir evrişim katmanına verilir. Genellikle ReLU aktivasyon fonksiyonu kullanılarak, her pikselin sınıf olasılıkları hesaplanır. Böylece, her pikselin hangi sınıfa ait olduğunu gösteren bir segmentasyon maskesi elde edilir (U-Net kaynak).

Şekil 3. U-Net segmentasyon modeli (Ronnerberger ve arkadaşları, 2015).

(Şekil 4), kural tabanlı şerit tespiti algoritmasının çalışma prensibini özetlemektedir. İlk olarak, kameradan alınan görüntüde, ufuk çizgisinin altında kalan kısmı kırpıyoruz. Sonrasında, kırpılmış görüntüyü sütun bazında toplayarak tek boyutlu sinyal elde ediyoruz. (Şekil 4)'te gösterildiği gibi, şerit takip algoritması, bu sinyallerde piksel yoğunluğu farklı olan şeritlerin X ekseni üzerindeki konumunu bulmaya çalışır. Piksel bazlı inceleme, sol görüntü için sağdan sola doğru ilerlerken, sağ görüntü için

ise soldan sağa doğru ilerler. Bulunan değerlerin mutlak farkları belirli bir eşik değer (dx) ile karşılaştırılır ve bu farklar dx'ten küçükse, aracın yolun ortasında olduğu anlaşılır ve herhangi bir tepki üretilmeden otonom aracın aynı direksiyon açısıyla ilerlemesi sağlanır. Eğer dx'ten daha büyük bir fark tespit edilirse, kural tabanlı şerit takip algoritması, hangi yönde ve ne kadar bir dönüş yapılması gerektiğine dair bir çıktı üretir. Bu çıktı dönüş şiddeti olarak düşünülür ve uygun radyal çevrim metotları kullanılarak direksiyon açılarına çevrilir.

Şekil 4. Kural tabanlı şerit tespit yaklaşımı.

Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada, otonom araçlarda kullanılan şerit takip sistemlerinin iki farklı yaklaşımı incelenmiştir: klasik görüntü işleme tabanlı yaklaşım ve makine öğrenmesine dayalı U-Net maskeleme tekniği. Her iki yaklaşım soncunda şeritlerin yerini bulmak için kural tabanlı algoritma kullanılmaktadır. Klasik görüntü işleme tabanlı yaklaşım, otonom araç kamerasından alınan görüntüleri siyah-beyaz formuna çevirerek ve kural tabanlı algoritmalarla işleyerek şeritleri tespit etmektedir. Bu yöntem, tutarlılık ve doğruluk açısından iyi sonuçlar verebilir. Ancak farklı ışık koşulları ve yol kenarında bulunan şerit rengine benzer nesneler gibi zorluklarla karşılaşabilir.

Makine öğrenmesine dayalı U-Net maskeleme tekniği ise derin öğrenme modeli olan U-Net'i kullanarak şeritleri tespit etmektedir. Bu yöntemde görüntülerin önceden işlenmesine gerek yoktur ve model, şerit olan bölgeleri öğrenmek için eğitilir. U-Net'in U şeklindeki mimarisi, lokal ve global özelliklere odaklanarak daha başarılı segmentasyon sonuçları elde etmeyi hedefler. Bu çalışmanın sonuçlarına dayanarak, her iki yaklaşımın da otonom araçlarda şerit takibi için kullanılabileceği söylenebilir. Klasik görüntü işleme tabanlı yaklaşım, basit ve hızlı bir çözüm sunarken, makine öğrenmesine dayalı U-Net maskeleme tekniği daha esnek ve daha doğru sonuçlar elde etme potansiyeline sahiptir.

Gelecekte yapılacak çalışmaların bu iki yaklaşımın performansını karşılaştırmalı olarak değerlendirmesini öneririz. Farklı yol ve ışık koşullarında, gerçek dünya verileriyle test edilerek her iki yöntemin de tutarlılık ve doğruluk açısından nasıl performans gösterdiğini anlamak önemlidir. Ayrıca, daha karmaşık ve zorlu trafik senaryolarında bu yöntemlerin uygulanabilirliğini ve performansını incelemek de düşünülebilir.

Teşekkür

Bu çalışma, Siirt Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (SİUBAP) tarafından 2022-SIUMÜH-015 numaralı proje olan "(Cezeri Campus Car) Otonom Araç Yazılımı Geliştirme Projesi" kapsamında desteklenmiştir.

Kaynakça

Ataş, M. (2016). Open Cezeri Library: A novel java based matrix and computer vision framework. Computer Applications in Engineering Education, 24(5), 736-743.

Behringer, R., Sundareswaran, S., Gregory, B., Elsley, R., Addison, B., Guthmiller, W., ... & Bevly, D. (2004, June). The DARPA grand challenge-development of an autonomous vehicle. In IEEE Intelligent Vehicles Symposium, 2004 (pp. 226-231). IEEE.

Bradley, D., & Roth, G. (2007). Adaptive thresholding using the integral image. Journal of graphics tools, 12(2), 13-21.

Broggi, A., Cerri, P., Felisa, M., Laghi, M. C., Mazzei, L., & Porta, P. P. (2012). The vislab intercontinental autonomous challenge: an extensive test for a platoon of intelligent vehicles. International Journal of Vehicle Autonomous Systems, 10(3), 147-164.

Buehler, M., Iagnemma, K., & Singh, S. (Eds.). (2007). The 2005 DARPA grand challenge: the great robot race (Vol. 36). springer.

Cerri, P., Soprani, G., Zani, P., Choi, J., Lee, J., Kim, D., ... & Broggi, A. (2011, October). Computer vision at the hyundai autonomous challenge. In 2011 14th international IEEE conference on intelligent transportation systems (ITSC) (pp. 777-783). IEEE.

Englund, C., Chen, L., Ploeg, J., Semsar-Kazerooni, E., Voronov, A., Bengtsson, H. H., & Didoff, J. (2016). The grand cooperative driving challenge 2016: boosting the introduction of cooperative automated vehicles. IEEE Wireless Communications, 23(4), 146-152.

Ronneberger, O., Fischer, P., & Brox, T. (2015). U-net: Convolutional networks for biomedical image segmentation. In Medical Image Computing and Computer-Assisted Intervention–MICCAI 2015: 18th International Conference, Munich, Germany, October 5-9, 2015, Proceedings, Part III 18 (pp. 234-241). Springer International Publishing.

Otsu, N. (1979). A threshold selection method from gray-level histograms. IEEE transactions on systems, man, and cybernetics, 9(1), 62-66.

Schneider, F. E., & Wildermuth, D. (2011, August). Results of the european land robot trial and their usability for benchmarking outdoor robot systems. In Conference towards autonomous robotic systems (pp. 408-409). Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg.

Xin, J., Wang, C., Zhang, Z., & Zheng, N. (2014). China future challenge: Beyond the intelligent vehicle. IEEE Intell. Transp. Syst. Soc. Newslett, 16(2), 8-10.

DİASPORA OLUŞUMUNA İLİŞKİLER AĞI KURAMIYLA BAKMAK: ALMANYA'DAKİ TÜRK DİASPORASI ÖRNEĞİ

LOOKING AT THE FORMATION OF THE DIASPORA WITH THE NETWORK THEORY: THE EXAMPLE OF THE TURKISH DIASPORA IN GERMANY

Prof. Dr. Sadettin PAKSOY

Gaziantep Üniversitesi, Oğuzeli MYO, Gaziantep, Türkiye, ORCID: 0000-0003-3346-3530

Semra CAN

Gaziantep Üniversitesi Göç Enstitüsü Doktora Öğrencisi, Gaziantep, Türkiye, ORCID: 0000-0002-3271-4206

Özet

İnsanın eylem pratiklerinden biri olarak göçün her süreci ayrı dinamiklere sahiptir. Göçün sebepleri, süreci ve sonrasında ortaya çıkan koşullar, hem bütün olarak hem de kendi içlerinde yeni durumlar ve koşullar oluşturur. Bu durumlar, göç edenlerin yaşamlarını etkileyebilir ve toplumlar arasında kültürel etkileşime ve değişime yol açabilir. Diaspora da göç etme eyleminin sonucu olarak ortaya çıkan dinamiklerden biri olarak belli yapısal unsurlara sahiptir. Bu makalede diaspora oluşum süreci göçü açıklayan kuramlardan biri olan ilişkiler ağı kuramıyla incelenecektir. İlişkiler ağı, göçün devamlılığını göçmenler tarafından oluşturulan ve bazı noktalarda kurumsallaşan ağlara bağlamaktadır. Bu noktada Türkiye'den Almanya'ya altmışlarda işçi göçü olarak başlayan ve devamlılığı günümüze kadar uzanan göç süreci ve Almanya'da oluşan Türk diasporasının varlığı ilişkiler ağı kuramıyla açıklanacak, Almanya'da oluşturulan ağlara, kurumlara ve diasporaya bütün olarak bakılarak Türkiye ile kurulan ilişki dinamikleri ve bu dinamikleri oluşturan ağlar ve kurumlar incelenecektir. Böylelikle bu makale Almanya'daki Türk diasporasının oluşumunu ilişkiler ağı kuramıyla açıklamayı hedeflemektedir.

Anahtar kelimeler: Diaspora, İlişkiler Ağı Kuramı, Almanya, Türk Diasporası.

Summary

As one of the human action practices, each process of migration has separate dynamics. The reasons that initiate migration, the migration process itself, and each of the conditions that arise after migration create new situations and conditions both as a whole and in itself. Diaspora also has certain structural elements as one of the dynamics that emerged as a result of the act of migration. In this article, the diaspora formation process will be examined with the network theory, which is one of the theories explaining migration. The network of relations connects the continuity of migration to networks created by immigrants and institutionalized at some points. At this point, the migration process that started as a worker migration from Turkey to Germany in the sixties and has continued until today, and the existence of the Turkish diaspora formed in Germany will be explained with the network theory, dynamics and the networks and institutions that make up these dynamics will be examined. Thus, this article aims to explain the formation of the Turkish diaspora in Germany with the theory of relations network.

Keywords: Diaspora, Network Theory, Germany, Turkish Diaspora.

1.GİRİŞ

Diaspora kavramı ilk olarak Yahudiler için kullanılmakla birlikte zamanla Ermeni ve Afrika gibi toplulukları niteler hale gelmiş; daha sonra kendi meskeninden ayrılan veya ayrılmak zorunda kalan tüm topluluklar için genel bir anlamda kullanılmaya başlanmıştır. Göç eyleminin kendisi diaspora oluşumuna yol açsa da her göç diasporayla sonuçlanmaz. Diaspora göç edenlerin ortak bir bilinç

çerçevesinde topluluk oluşturmasıdır (Gülener, 2020). Bir topluluğun diaspora sayılabilmesi için göç edilen yerdeki nesillerin kolektif bir hafızayla oluşturulan bir kimlik aracılığıyla anavatanla bağ kurması gerekir (Büyükuysal, 2021). Unat, diasporanın üç unsurunu kimlik bilinci, anayurt ve örgüt ile açıklarken bireysel olarak bir diasporanın parçası sayılmanın iradi bir durum olduğunu belirtmektedir (Unat, 2002, s. 267).

Bir ülkedeki göçmen sayısı belli bir düzeye ulaştığında göçmenler tarafından belirli ağlar oluşturulmakta ve bu ağlar göç olgusunun devamlılığını kolaylaştırmaktadır. Ağ teorisi, bir ülkeye yerleşen göçmenlerin kazandığı nitelik ve nicelikler dolayısıyla kendilerinden sonra gelecek göçmenler için koşulları kolaylaştırdığını ve böylece göçün sürekli hale geldiğini söylemektedir. Teori; göçte bireysel kararın rolünü göz ardı etmemekle birlikte daha önce oluşturulmuş ağların maliyet ve riskleri azalttığını ve göçün gerçekleştirmesine ön ayak olduğunu belirtir (Durmaz, 2017). Ağ teorisi tarafından ortaya konulan kurama bakıldığında diaspora oluşumuyla paralel ve birbirine denk gelen süreçlere sahip olduğu görülmekle birlikte bu makale diaspora oluşumuna ilişkiler ağı kuramıyla bakacak olup, diaspora oluşum sürecinde ağların rolünü Almanya'daki Türk diasporası üzerinden açıklamaya çalışacaktır.

2. KURAMSAL ÇERÇEVE

Göç insanların yer değiştirmesiyle birlikte beraberinde dönüşüm sürecini de getirir. Dolayısıyla göçü bir bütün olarak ele aldığımızda insan yaşamındaki bütün faktörlere bakılması göç sürecinin anlaşılması açısından elzemdir. Bu noktada bireysel yaşamdan toplumsala, ekonomiden politikaya kadar uzanan birçok faktör göçün hem nedeni olurken hem de süreç boyunca değişime uğrayarak yeni bir durumun çıktıları olarak karşımıza çıkar (İyi, 2021, s. 7). Ortaya çıkan çıktılardan biri de diaspora oluşturmaktadır.

Diaspora, menşei ülkesinden ayrılan fakat menşei ülkesiyle ilişkisini devam ettiren kişiler için kullanılmaktadır (Çıkı & Kızanlıklı, 2021, s. 116). Yerinden edilmiş veya yerlerini terk etmiş insanların oluşturdukları topluluklar olarak diaspora oluşturulma saikine göre dini, etnik, ticari gibi türlere ayrılabilmektedir (Durmaz, 2017). İlk olarak Yahudiler, daha sonra ise Ermeniler için kullanılan diaspora zamanla diğer toplulukları da kapsayacak şekilde bir anlam genişlemesine uğramıştır. Dolayısıyla kelimenin kökenine bakıldığında Yunanca için anlamına gelen dia ve tohum anlamına gelen sporos kelimelerinin birleşiminden oluşan diasporanın dağılmış, saçılmış anlamına gelmesi nitelediği ilk toplulukların tarihsel süreciyle ilişkili haldedir yorumu yapılabilmektedir (Yaldız, 2014, s. 383).

Uluslararası Göç Örgütü'nün yaptığı tanıma bakıldığında ise göç etmiş insanlar arasındaki bağları sürdüren ağ, dernek ve toplulukları da içine almakla birlikte kavramın yurtdışında yaşayan toplulukları nitelemek için kullanıldığı görülmektedir (Perruchoud & Cross, 2013). Diasporanın Türkiye için taşıdığı sınırlar daha geniş bir alana sahipken bu sınırların genişliği Türkiye için diasporanın anlamını da genişletmektedir. Bu bakımdan Türkiye diasporasına "Türkiye dışında yaşayan (i) vatandaşlar, (ii) soydaşlar, (iii) akraba topluluklar, (iv) Osmanlı mirası topluluklar, (v) tüm Müslümanlar ve hatta (vi) Türkiye'de eğitim gören uluslararası öğrenciler bile zaman zaman dahil edilmiştir." Türk Dil Kurumu ise diasporayı üç şekilde tanımlamış bu tanımlardan birinde diasporayı bir ulus ya da inanç mensupları etrafında açıklamıştır, diğer bir tanım Yahudileri işaret ederken, son tanımda bir ulusun yurdundan ayrılmış koludur. (Muyan, 2021, s. 264,265).

Diaspora terimi, göç etmiş bir topluluğun bu nitelendirmeye uyabilmek için belirli gerekliliklere sahip olmasının yanı sıra, oluşum dinamiklerine bağlı olarak farklı şekillerde sınıflandırılabilmektedir. Bu sınıflandırmalardan birini klasik ve modern diaspora ayrımı oluşturmaktadır. Zorla yerinden edilmiş topluluklar tarafından oluşturulan ve bir anavatan mitine sahip olan diasporalar klasik diaspora sınıfına girerken küreselleşmeyle birlikte ortaya çıkan ve vatan olarak bir topraktan ziyade ortaklaşa sembolik anlamlar aracılığıyla oluşan diasporalar ise modern diaspora olarak adlandırılmaktadır (Şit, 2021). Michael Reis, diasporayı tarihsel olarak Klasik, Çağdaş ve Modern dönemlere ayırırken Afrika diasporasını çağdaş diaspora sınıfına koymaktadır (Büyükuysal, 2021, s. 18). Cohen ise diasporaları travma barındıran mağdur/kurban diasporaları, ekonomik nedenlerle oluşan işçi diasporaları, bir başka ülkeyi kolonileştirmeyle oluşturulan sömürge diasporaları, ticari faaliyetler sonucu oluşan tüccar

diasporaları ve anavatanları olmayan etnik ve dini azınlıklar tarafından oluşturulan postmodern diasporalar olmak üzere beşe ayırmaktadır (Büyükuysal, 2021)

Her ne kadar farklı saiklerle sınıflandırılsa da ortak bir bilinç dinamiğinde oluşturulan diasporalar vatana dair paylaştıkları ülkü çerçevesinde şekillenmektedirler. Böylece diasporalar tarafından oluşturulmuş sermayeler bu ülküye yönelirken diasporalardan anavatana ekonomik sermaye akışı gerçekleşmektedir. Diasporaların anavatana katkıları ekonomik olduğu kadar fikirler ve değerler gibi sosyal sermaye olarak nitelenebilecek katkılarının olduğu da göz ardı edilmemelidir (Yaldız, 2013, s. 311). Göçmenlerin anavatanla ilişkisi sadece sermaye bağlamında değil politik bağlamlarda da gerçekleşmektedir. Çoklu vatandaşlık ile ayrı oldukları vatanları için göçmenlerin oy kullanması anavatana temas etmenin başka bir yolunu oluşturmaktadır (Muyan, 2021, s. 263).

Diaspora oluşumunun bir topluluk etrafında şekillenmesi göçmenlerin varış ülkelerinde belirli ağlar oluşturduğuna referans etmektedir. Ağlara sadece diaspora oluşumunda değil göç sürecinin bütününde bizatihi olarak rastlanılmaktadır. Son yıllarda geliştirilen göç kuramlarından biri olarak ilişkiler ağı kuramı, göçmeni özne olarak konumlandırmış ve göçmenler arasındaki ilişkiler dinamiğine odaklanarak göçmenliğe mikro ya da makro bir bakış açısı getirmekten ziyade mezo bir yaklaşım ortaya koymuştur (Akbaş, 2021, s. 335). Kuram, ağların göçmenleri göç etmeye yönelik motive ettiğini, göçmenin gittiği yerde yaşaması için bir alan yarattığını, anavatanla ilişki kurmayı kolaylaştırdığını ve yakın özelliklere sahip göçmenleri aynı yerde topladığını belirtmektedir (İnce, 2019). İlişkiler ağı göçün başlamasından ziyade onun devamlılığıyla ilgilenmekte ve göçmenlerin gittikleri yerde olan göçmenler ve sonradan gelecek olanlar arasındaki ağları işaret etmektedir (Özcan, 2017).

“Bu kuram göç olaylarını sadece nedensellik ilişkisi ile değil aynı zamanda göçmenler arasındaki iletişim açısından da değerlendirmektedir. Belirli bir ülkeye göç etmiş olup yerleşenler ile göç etmeyi düşünen ya da yeni göç eden kişiler arasında bir iletişim ve ilişki söz konusu olmaktadır. İlişkiler ağında akrabalar, hemşehriler ya da dostlar dayanışma içine girmekte, bu dayanıma göçü özendiren bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu ağlar aynı zamanda yer değiştirmeden kaynaklanan maliyet ve riskleri azalttıkları için uluslararası göç olasılığını artırmaktadır. Özellikle ekonomik kaynaklı göçlerde ve bugün yoğun olarak üzerinde durulan emekli göçünde ilişkiler ağının payının olduğunu söylemek mümkündür. Küreselleşme olgusunun günümüzde uluslararası göç hareketlerini hızlandırdığı bilinmektedir. Ekonomik, sosyal ve siyasal olarak genellenen göç nedenleri, az gelişmiş toplumların üyesi bireylerin gelişmiş refah ülkelerine doğru olan göç hareketlerinde doğal olarak daha fazla etkili olmaktadır. Ancak 20. yüzyılın sonlarına gelindiğinde küreselleşme pek çok alanda daha fazla hissedilmeye, iletişim ve ulaşım ağları ile insanlar daha fazla hareketlilik alanı kazanmaya başlamıştır. Bu durum gelişmiş ülkelerde yaşayan bireylerin de farklı etmenlerle göç etmelerine ve değişik iklim ve kültürlere sahip ülkelerde yerleşmelerine olanak sağlamaktadır.” (Aksoy, 2012, s. 296).

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte sınırlar arası iletişimin kolaylaşması göçmenlere yeni ağlar oluşturmaları için alanlar yaratmaktadır (Ulusoy, 2015). Kurulan ağlar ülkeye gelecek olan göçmen profilini belirlerken ülkeye geldikten sonra ise göçmenleri belli iş kollarına yönlendirmektedir. Kurulan ağlar vasıtasıyla gelmiş olan göçmenler bir süre sonra aile birleşimiyle ailelerini de yanına almakta ve göç süreci devam etmektedir. Ağların sürekliliği ise sonraki göçmenlerin ve nesillerin bu ağlara ne kadar dahil olacağıyla, ağların uyum düzeyleri ve ağlara sağlanan kaynak ile ilgilidir (Öner, 2021, s. 313,314).

Kuram göç etme kararını iş bulma kurumları gibi formel ağlara bağladığı gibi akrabalık gibi enformel ağlara da bağlamakta ve bu ağlar bilgi sağlama, ekonomik maliyet gibi işlevler sunmaktadır. Genel olarak göçmenler arasındaki dinamiğe odağını çeviren kuram bu dinamikle ulus ötesi bir alan yaratmaktadır. Faşit, ağlarla oluşturulan bu ulus ötesi alanın özelliklerini şöyle sıralar:

“1) bağlar içindeki kişilerin karşılıklı sorumlulukları ve beklentileri şeklindeki toplumsal temas 2) bir toplumsal norm olarak karşılıklılık 3) akrabalık ya da hemşehrilik gibi bir grup içinde benzer duruşları paylaşanlar arasındaki dayanışma. Bu özelliklerin ortak noktası; ortak fikirler, değerler ve simgelerdir. Dolayısıyla etkileşimler de “biz” duygusu ya da bilinci oluşturur. “Biz”in toplumsal görünümü ise aile, etnik grup, dini cemaat, ulus vb. dir” (Yetkin, 2019)

Oluşan ağlar zaman içinde evrimleşerek kurumsallaşmaya başlarken her göçmeni kapsayan ve anavatanla ilişki kuracak olan bir yapı ortaya çıkmaktadır. Ağ ilişkilerinin kurulmasıyla devletlerin göç politikalarına etkisi daha zor bir hale gelmektedir (Ak, 2021). Kurulan ağlar zaman geçtikçe kurumsallaşıp iç içe geçmiş örüntülerden oluşan bir hale gelse de iptidai bir biçimde de kalabilmektedir. Bu ağlar gelecek olan göçmeni yalnızlık hissinden kurtararak uyumunu kolaylaştırdığı gibi göçmenin ağlar aracılığıyla birçok kaynağa ulaşması gittiği yere entegrasyonuna olumsuz bir etkide bulunma riskine yol açabilmektedir. Dolayısıyla ağlar göçmenliğe dair olumlu etkilerinin yanında risklere de sahip olmaktadır. Sosyal ve ekonomik sermaye gibi olumlu etkilerin yanında illegal olarak bir göç artışına ve illegal sürecin sahip olduğu risklere yol açması bu risklerden biri sayılabilmektedir (Çağlayan, 2006). Göç sürecinin kendisi ve sonucunda oluşan ağlar her ne kadar içinde riskler barındırsa da halihazırda sürecin kendisinin içinde taşıdığı birçok zorluk açısından ağların kolaylaştırıcı etkisi göz ardı edilmemelidir.

3. TARTIŞMA VE BULGULAR

Türkiye tarihine bakıldığında göç olgusunun çok uzun yıllara dayalı olmasına rağmen diaspora oluşumunun çok geç tarihlere kadar oluşturulmadığı görülür. 2000'li yıllara kadar diasporaya, göç ve göçmenlik bağlamında yaklaşan Türkiye yurtdışındaki göçmenlerin zamanla bulundukları ülkede statü ve sınıfsal bir değer kazanmaya başladıklarında diaspora bilincinin temellerini atmış, bu yönde politikalar izlemeye başlamıştır (Şit, 2021). Türkiye, Almanya'ya gerçekleşen işçi göçü politikasını ilk zamanlar döviz akışı üzerine kurmakla birlikte bir diaspora politikası geliştirmemiştir. Seksenlerden sonra neo-liberalizm politikalarının etkisiyle diaspora politikası geliştirme yönünde adımlar atılmaya başlanmıştır (Şit, 2021, s. 33).

Türkiye'nin diasporaya yönelik çalışmaları beş alan üzerine yoğunlaşmıştır. Bunlar; eğitim, din, çalışma, ekonomi ve STK alanlarıdır (Ulusoy, 2017, s. 146). Türkiye'deki diaspora politikalarına bakıldığında ise iki mantalite üzerinde yükseldiği görülmektedir. İlki Kemalist bir geri planı olan klasik devletçi yaklaşım diğeri ise sermayenin etkisiyle gelişen lobicilik anlayışıdır. Lobicilik faaliyetlerinde kültürel öğelerden ziyade pragmatik bir tutumla çalışmalar yapılmaktadır (Ulusoy, 2017, s. 146,147). Diasporanın lobicilik faaliyetleriyle oluşturduğu ağların devlet desteğiyle birlikte iş ve pazar alanları yaratması aynı zamanda bir söylem ve güç alanı da oluşturmaktadır. Böylece sermaye ile bağların güçlenmesi devletin otoritesinin pekişmesi anlamına gelirken bu durumun yarattığı faydacı sonuçlar toplumsal ve kültürel çalışmaları geri plana atmaktadır. Bu noktada diasporaya ilişkin kapsamlı politikalar geliştirmek önem arz etmektedir. Bu politikaların geliştirilmemesi durumunda çıkar ilişkileri, partizanlık gibi mefhumlar önemli hale gelirken aidiyet ve kimlik inşasının kültürel öğelerle desteklenmemesi ihtimalini öne çıkarabilmektedir (Ulusoy, 2017, s. 151).

Türkiye'de altmışlarda başlayan ve Almanya merkez olmak üzere Avrupa'ya yönelen işçi göçlerinin sonucu olarak oluşan işçi dövizleri uzun yıllar boyunca Türkiye ekonomisi için bir artı sağlamıştır. Bununla ilgili olarak Merkez Bankası'nda işçi dövizleri hesaplarının açılması ağ oluşturmaya örnek teşkil ederken zamanla bu hesaplar önemli gelir kaynaklarına dönüşünce İşçi Dövizleri Genel Müdürlüğü adıyla bir birimin kurulması zamanla ağların kurumsallaşmasına örnek olarak gösterilebilmektedir (Muyan, 2021, s. 267). Türk Diasporası, Türkiye için ekonomik ve kültürel olarak bir kaynak olma işlevini içinde barındırmaktadır. Bu kaynak olma işlevine yönelik olarak politikalar geliştirilmekte ve ağlar oluşturulmaktadır. 2011 yılında Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu'nun, Türk diasporası için bir yol haritası hazırlaması geliştirilen politikalara örnek teşkil etmektedir (Durmaz, 2017, s. 143). Diaspora, Türkiye için bir kaynak işlevi görmekte, Türkiye'ye diasporadan ekonomik, kültürel bir aktarım gerçekleşmektedir. Türkiye'deki siyasi iktidar ve politik tutum değişse bile diasporanın bir kaynak olarak görülme tutumu aynı kalmıştır. Almanya'daki Türk diasporası, Türkiye için bir döviz kaynağı olurken aynı zamanda Almanya'da örgütlenen dini ve siyasi yapılardan Türkiye'ye bir kültür aktarımının gerçekleşmesi söz konusu olmaktadır (Ulusoy, 2015, s. 89,90).

Diasporanın sağladığı finansal kaynaklarla birlikte diasporadan menşei ülkeye gerçekleştirilen bilgi transferi de önemli bir yer tutmaktadır. Bununla birlikte varış ülkesinden menşei ülkeye gerçekleştirilen bu transferlerde anavatana duyulan sevgi bir motivasyon sağlasa bile bu transferlerin

gerçekleşmesi için yeterli olamamaktadır. Kaynaklar transfer edilirken geliştirilen ağlar, bürokrasinin işleyişi, politik istikrar gibi birçok yapı etkili olmaktadır (Akkuş & Durmaz, 2021). Zamanla değişen dünya koşulları diasporaların da yapısını değiştirmiş "akademik/bilimsel diaspora" olarak adlandırılan ve bilim ve teknoloji alanlarında ülkelerine katkı yapmayı amaçlayan diasporalar oluşmuştur. Teknolojinin ilerlemesi iletişim kanallarına birçok alternatif yaratmış dijital ağlar transferleri kolaylaştırmıştır (Akkuş & Durmaz, 2021, s. 261).

"Bilgi-teknoloji transferinin uluslararası göç hareketleriyle daha da hızlanması diaspora çalışmalarının bu konu üzerine odaklanmasına neden olmuştur. Nitekim 21. yüzyılın son dönemlerinde gelişmekte olan ülkelerden gelişmiş ülkelere doğru gerçekleşen nitelikli insan göçü ve bu grupların anavatanlarıyla olan ilişkilerini devam ettirmeleri diaspora çalışmalarının fiziksel sermaye transferinden beşeri sermaye transferine kaymasına neden olmuştur. Ancak yapılan çalışmalarda odaklanılan konu ve grupların farklı olması, bu grupların ve bağlantılarının farklı şekillerde tanımlanmasına yol açmıştır. Nitekim Brown (2002) çalışmasında bu grubu "entelektüel diaspora ağları" olarak tanımlarken, Barre ve diğerleri (2003), "bilimsel diasporalar" olarak tanımlamış, Turner ve diğerleri (2003), "teknolojik ve bilimsel diasporalar" olarak tanımlamış, Kuznetsov (2005) ise, "yurtdışındaki bilgi ağları" olarak tanımlamıştır" (Durmaz, 2017).

Fırsat maliyet teorisi, diasporada akademik ve bilimsel çalışmalar yapan kişi için anavatan ile kurulan bağların araştırmacının odak noktasını kaydırarak olumsuz bir etkide bulunacağını söylemektedir. Bununla birlikte ağların araştırma geliştirme çalışmalarını pozitif yönde etkilediğine dair araştırmalar bulunmaktadır. Araştırmalar, ilişkilerin ve ağların araştırmacı için daha fazla kaynağa ulaşmanın aracı olduğunu ve bunun da pozitif bir etkisinin olduğunu belirtir (Akkuş & Durmaz, 2021, s. 262). Bilim ve teknoloji ağlarının gelişmesi, nitelikli göçmen sayısının artmasına neden olmuş ve bu durum diasporanın yapısını etkilemiştir. Ancak, her göçmenin diasporanın bir parçası olarak kabul edilip edilemeyeceği tartışmalı bir konudur. Bu soruya kesin bir cevap verilmese de, göçmenlerin diasporik ilişkilere ve ağlara katılarak diasporanın bir parçası haline geldiği yönünde bir eğilim vardır. (Yaldız, 2014). Diasporadakiler için anavatan duygusal bağ kurdukları bir mefhum olarak katkı sağlama arzusu içinde oldukları da bir durumdur. Bununla birlikte sadece katkı sağlama arzusu yeterli değildir. Bu noktada kurumsallaşma, siyasi istikrar, hedeflerin ortaklığı gibi paylaşılan mefhumlara ihtiyaç vardır. Almanya örneğine bakıldığında Türk diasporasındaki bilim insanlarının tersine beyin göçüne yatkın oldukları görülmüştür. Bu noktada gerekli ağların kurulması, bürokratik işlemlerin kolaylaştırılması gibi uygulamalar anavatana katkıyı artıracak nitelikte ortaya çıkmaktadır (Durmaz, 2017, s. 229,230).

Türkiye'den Almanya'ya göçün başlangıcına baktığımızda giden işçilerin İş ve İşçi Bulma Kurumuna başvuranlar arasından gittiği görülmektedir. 1961-1975 yılları arasında üç milyona yakın kişi İş ve İşçi Kurumuna iş bulmak amacıyla başvuru yapmıştır. İlişkiler ağı kuramında oluşturulan ağlar her ne kadar göç başladıktan sonra ve göçün devamlılığında oluşturulmuş olsa ve bu ağlar zamanla kurumsallaşsa dahi, Almanya'ya göçün öncesinde göçün aracılığı olarak kurumsallaşan bir yapının ağ görevi görmesi İlişkiler ağı kuramına bir gönderme yapmaktadır (Karaçay, 2021, s. 404).

Almanya'daki Türk diasporasının kurumsallaşan ağlara örnek olarak gösterilebilecek kurumlardan biri Yunus Emre Vakfı'dır. Yunus Emre Vakfı, Türk diline ve tarihine yönelik olarak kültürel amaçlarla kurulmuş bir vakıftır. 2007'de kurulan ve birçok ülkede bulunan Yunus Emre Vakfı'nın ilk kurulduğu yerlerden biri Almanya'dır (Şit, 2021, s. 43,44).

2010 yılında kurulan Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Bakanlığı, 192 ülkede 6.5 milyondan fazla göçmen ve 200 milyonu aşan akraba topluluklarına yönelik olarak, diplomasi ve kurumsallaşma gerekliliği üzerine odaklanan bir bakanlıktır. (Şit, 2021, s. 41). Diaspora ağlarından bir diğeri ise Türkiye İş Birliği ve Kalkınma Ajansı (TİKA) olarak bilinmektedir. TİKA, 1992 yılında kurulmuş olup başlangıçta Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından bağımsızlık kazanan Türk devletlerinde faaliyet göstermiştir. Bugün ise TİKA, toplamda 150 ülkede aktif olarak çalışan bir kurumdur (Şit, 2021, s. 46).

Türk Diasporasıyla kurulan ağlardan en önemli olanlarından biri Diyanet İşleri Başkanlığıdır. Hem kurumsal olarak diasporaya görevliler gönderen hem de dernekler aracılığıyla faaliyetler gösteren Diyanet İşleri Başkanlığı, ilişkiler ağı için önemli bir örnektir. Almanya'daki Türklerin kurmuş olduğu Diyanet İşleri Türk İslam Birliği, Diyanet İşleri Başkanlığının ilişki kurduğu derneklerden biridir.

Dolayısıyla biri Türkiye'de diğeri Almanya'da olmak üzere kurulmuş olan yapıların geliştirdiği ilişkiler ağı hem diasporayı güçlendirmekte hem de göçün sürekliliğini teşvik etmektedir. Diasporadaki Türklerin anavatanla ilişki kurmasında ağların önemi büyüktür. Bu noktada Almanya'daki sivil toplum kuruluşları ilişkiler geliştirmekte önemli bir rol oynamaktadır. Diaspora'da kurulmuş derneklere bakıldığında daha çok erkek ağırlıklı olduğu görülmektedir. Almanya'da kurulan Diyanet İşleri Türk İslam Birliği, ideolojik temelli olmayan ve Alman-Türk toplumlarının birlikte yaşama deneyimini geliştirmek üzerine kurulmuştur. Birlik, Almanya'daki Türklerin vatandaşlığa geçmelerini desteklemektedir. DİTİB, Türkiye'de Diyanet İşleri Başkanlığı ile ilişkili halde hareket ederek bir ağ sistemi oluşturmaktadır. Bununla birlikte Almanya'da ideolojik temelli birçok dernek bulunmaktadır. İslâm Toplumu Millî Görüş, Almanya Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu, Avrupa Türk İslam Birliği, Türk-İslam Kültür Dernekleri Birliği, Avrupa Türk kültür Dernekleri Birliği, Sosyal Demokrat Halk Dernekleri Federasyonu ideolojik temelli kuruluşlardandır (Büyükuysal, 2021).

Türkiye, ülke dışında sayısal anlamda geniş bir diaspora topluluğuna sahiptir. Bununla birlikte araştırmalar diasporanın etkili olmasını nicelikten ziyade niteliğe bağlamaktadır. Bu durum Türkiye diaspora politikalarında niteliği güçlendirecek anlamda çalışmalar yapılmasını ortaya koymaktadır (Durmaz, 2017, s. 137). Almanya'daki azınlık grupları kıyaslandığında Türkiye'den göç etmiş olanların sayısı diğer ülke topluluklarından çok daha fazlayken diasporanın etki alanına bakıldığında Türk diasporası diğer ülkelere kıyasla daha az etki alanına sahiptir. Bununla birlikte son zamanlarda Almanya'daki Türklerin statü ve refahlarının artmasıyla diaspora çalışmaları da daha iyi bir hale gelmektedir (Büyükuysal, 2021). Avrupa'ya giden ilk işçi kafilesi üniversite ya da teknik lise mezunu olmamalarına rağmen usta-çırak ilişkisiyle yetişmiş nitelikli işçiler olarak kabul edilebilir. İlk kafileyi takip eden diğer işçi göçlerinde ise niteliksiz işçi göçlerinden bahsetmek mümkündür (Durmaz, 2017, s. 129). Avrupa'daki Türk diasporasının özelliklerine ve yapısına bakıldığında bir işçi diasporası olduğu söylenebilir. Zamanla Türkiye'nin göç karakteri değişmiş ve nitelikli göçmen verir hale gelmiştir. Bununla birlikte başlangıçta görece niteliksiz işçi göçü olarak başlayan göç akımlarının sonraki nesillerinde eğitimli bir profil gözlemlenmektedir (Durmaz, 2017, s. 139).

Türk Diasporasının yoğunlaştığı yerlere bakıldığında daha çok Avrupa'da yoğunlaştığı görülmektedir. Bu durumun nedeni Avrupa'ya yönelik başlayacak işçi göçü ve onun devamında kurulan ağlarla düzenli olarak bir göç akışının gerçekleşmesidir (Durmaz, 2017, s. 136). İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupalı ülkelerin ihtiyaç duyduğu işçi gücü Türkiye'den çok sayıda işçinin göç etmesine ve Türk diasporasının oluşmasına sebep olmuştur. Avrupa'ya işçi göçünün yaşandığı dönemlerde Amerika'ya da nitelikli göçmenler gitmiştir. Ancak Amerika'ya yönelen işçi sayısı Avrupa'ya yönelen işçi göçü ile karşılaştırıldığında oldukça sınırlı kalmaktadır (Durmaz, 2017). Almanya'ya işçi göçü 1961 yılında başlamış, 1964'ten sonra ciddi oranda artmıştır. 1973 yılındaki petrol kriziyle birlikte ekonomik anlamda zorluk yaşanmış, Almanya, Avrupa ülkeleri dışında gelen işçi alımını sonlandırmıştır. Almanya anlaşmalı olarak işçi göçünü 1973 yılında sonlandırmasına rağmen bu tarihten sonra düzenli olarak Türk işçilerin Almanya'ya göçü devam etmiştir (Şit, 2021, s. 55,56).

Almanya'ya giden ilk işçi kafilesi misafir olarak gitmiş ve yeterli sermaye kazanıp ülkelerine dönmeyi hedeflemişlerdir. Bu geçicilik düşüncesi hem entegrasyonun hem de Almanya da etkili bir nüfuz alanı oluşturmanın önüne geçmiştir. Bununla birlikte Almanya'nın da giden işçilere bakış açısı misafirlik üzerinden kurulduğu için işçilerin konaklama alanlarını fabrikaların yakınında kurmuş ve Alman halkıyla etkileşimlerinin önüne geçilmiştir (Büyükuysal, 2021, s. 61,62). Almanya'ya giden işçiler ilk etapta her ne kadar misafir işçi olarak gitmiş olsa da çalışma koşullarının kalıcı hale gelmesi, aile birleşiminin önünün açılması Almanya'da bir Türk nüfusu meydana getirmiş ve kurulan ağlarla nüfus düzenli olarak artmıştır (İyi, 2021, s. 17).

İşçi göçleri ilk aşamada geçicilik üzerinde kurulmuş olsa da zamanla giden işçiler yerleşik olarak kalmış ve Almanya'daki Türk diasporası hemen hemen beşinci nesle ulaşmıştır (İyi, 2021, s. 1). Almanya'daki ilk ve ikinci kuşak Türkler entegrasyon sorunu yaşamalarına rağmen sonraki kuşaklara bakıldığında ulus-ötesi bir kimliğin inşa edildiği görülmektedir. Bu kimliği diasporik kimlik olarak da tanımlamak mümkündür (İyi, 2021, s. 23). Göç edenlerin aynı etnik gruba sahip olması diasporik bilincin oluşmasını kolaylaştırmaktadır. Diaspora anavatanla ilişkinin devamlılığını sağlarken bir aidiyet duygusu yaratmakta ve kimliğin asimilasyonunu önlemektedir (Hıdıroğlu, 2011, s. 47).

Diaspora, anavatanla ilişkileri devam ettirip kimliği asimilasyona karşı korurken gidilen ülkeye yönelik entegrasyon politikaları geliştirmekte, buna yönelik ağlar oluşturmaktadır (Ulusoy, 2015, s. 21).

Ağların varlığı diasporanın ve diasporik kimliğin devamlılığında önemli bir işlev görmektedir. Aynı zamanda göç edinilen ülkenin politik tutumu da diasporik kimliğin devamlılığında etkilidir. Demokratik toplumlarda diasporanın kendini gerçekleştireceği ve ağlar oluşturacağı alanlar mümkünken, otoriteryen toplumlarda diasporanın varlığı, ağlar oluşturması veya kurumsallaşması daha zor bir hal almaktadır (Hıdıroğlu, 2011, s. 49). Diaspora anavatanla ilişkili olduğu kadar mesken ülkeyle de ilişki içindedir ve mesken ülkenin diasporaya tutumu ülkenin içinde bulunduğu demokratik koşullara göre farklılık göstermektedir. Dolayısıyla mesken ülke diasporayı inkar edebilir, kabul edip entegrasyon veya asimilasyon politikası izleyebilir ya da kabulle beraber özgürlükçü bir tutum benimseyebilir (Hıdıroğlu, 2011, s. 52).

4. SONUÇ

Göç, insanlık tarihinde vuku bulan bir olay olmakla birlikte süreklilik arz eden bir süreçtir. Göçün sürekliliğinde birçok etken bulunmakta, bazen bu etkenler zorunlu olarak ortaya çıkmakta bazen de bir tercih ve seçenek olmaktadır. Bununla birlikte göç sürecini kolaylaştıran unsurlar bulunmaktadır. Bu anlamda daha çok göçün sürekliliğiyle ilgilenen ilişkiler ağı kuramı, orta düzeyde bir kuram olup, kurulan ilişki ağlarının göçün sürekliliği için öneminden bahsetmektedir. Göçün süreklilik kazanması ve göçmenler için mesken olunan ülkede bir topluluk oluşması ise diasporaya giden süreci oluşturmaktadır. Anavatanından ayrılmış insanların belirli bir kimlik etrafında bir bilinç oluşturarak toplanmasıyla oluşan diasporayı aynı zamanda bir ilişkiler ağı olarak görmek mümkündür.

Bu noktada 1960'larda Almanya başat olmak üzere Avrupa'ya yönelik olarak başlayan ve ilk başta geçicilik üzerine kurulsa da zamanla kalıcı hale gelmiş işçi göçüyle oluşmaya başlayan Almanya'daki Türk diasporasının varlığının temellendirilebileceği unsurlardan biri olarak ilişkiler ağı gösterilebilir. İlk etapta misafir olarak giden işçiler zamanla kalıcı hale gelmiş, bir süre sonra aile birleşimiyle göç sürecini devam ettirmiş ve yerleşik olmaya başladıkça göç sürecinin devamlılığına katkıda bulunmuşlardır. Ağlar akraba, aile, arkadaş gibi formel olmayan ağlar üzerinden kurulabildiği kadar, dernekler, STK'lar gibi daha kurumsallaşmış yapılar üzerinden de gerçekleşmektedir. Bununla birlikte göç sürecine ya da diaspora faaliyetlerine yönelik devlet tarafından kurulmuş yapılar da bulunmaktadır.

Almanya'ya göçün başlamasından çok sonra oluşmaya başlamış olan diasporanın oluşumu kurulan ilişkilerin ve ağların genişlemesiyle meydana gelmiştir.
İlk olarak geçici olarak planlanan işçi göçü ile başlayan sürecin, sonraki dönemlerde ilişki ağlarının oluşturulmasıyla devam etmesi, hem göçün sürekliliğini sağlamış hem de diasporanın oluşumuna yol açmıştır. Dolayısıyla Almanya'daki Türk diasporasının varlığının sebeplerinden biri olarak gösterilebilecek ilişkiler ağı kuramı göç süreciyle organik bir bağa sahip olmakla ve farklı diaspora ve göç deneyimlerine uyarlanabilecek olmasıyla beraber Almanya'daki Türk diasporasının varlığında önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

KAYNAKÇA

Ak, B. U. (2021). Göç Kavramı ve Kuramları. Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi, 1749-1758.

Akbaş, E. (2021). Göçmenler Arasındaki Dayanışmacı Ağların Dönüşümü: Göçmen Sivil Toplum Örgütlerinin Yeni Misyonu. S. G. ÖneR, & N. A. Öner içinde, Küreselleşme Çağında Göç (s. 335-351). İstanbul: İletişim Yayınları.

Akkuş, Ö., & Durmaz, A. (2021). Tersine Göç Eğiliminin Akademik Diasporanın Verimliliği Üzerindeki Etkisi: Almanya Örneği. Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi, 259-276.

Büyükuysal, M. (2021). Sosyal İnşacılık Çerçevesinde Türkiye'nin Diaspora Arayışları: Almanya Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Karaman: Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi.

Çağlayan, S. (2006). Göç Kuramları, Göç ve Göçmen İlişkisi. Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (İLKE) , 67-91.

Çıkı, K. D., & Kızanlıklı, M. M. (2021). Almanya'da Yaşayan İkinci Kuşak Göçmen Türklerin Seyahat Motivasyonlarının ve Anavatana Bağlılıklarının Diaspora Turizmi Kapsamında İncelenmesi: Köln Örneği. Turizm Akademik Dergisi, 115-132.

Durmaz, A. (2017). Beşeri Sermaye Kaynağı Olarak Diaspora: Almanya'daki Türkiye Kökenli Bilim İnsanlarının Türkiye ile Olan Bağlarının Tersine Beyin Göçü Üzerine etkileri. Doktora Tezi. Trabzon: Karadeniz Teknik Üniversitesi.

Gülener, E. M. (2020). Diaspora Üzerine Uzman(lık), Politika Çalışmaları İçin Neyi İma Ediyor? Akademik İncelemeler Dergisi, 393-424.

Hıdıroğlu, K. (2011). Sosyolojide Diaspora İncelemeleri: Görüşler, Kavramlar, Teoriler. Yüksek Lisans Tezi. Bursa, Türkiye: Uludağ Üniversitesi.

İnce, C. (2019). Göç Kuramları ve Suriye Göçü Üzerine Bir Değerlendirme. Uluaslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 2579-2615.

İyi, M. M. (2021). Göçün Kültürü mü, Kültürün Göçü mü? Almanya'daki Türklere Dair Bazı Hikayeler. Kültür Araştırmaları Dergisi, 1-30.

Karaçay, A. B. (2021). Türkiye Avrupa Göç Sistemi: Misafir İşçilikten Ulus Ötesi Kimliklere. S. G. Öner, & N. A. Öner içinde, Küreselleşme Çağında Göç (s. 399-416). İstanbul: İletişim Yayınları.

Muyan, G. K. (2021). Türk Diasporasında Vatandaşlık Bilinci: Yasal ve Politik Bağlam. İstanbul Üniversitesi Yayınevi Türkiyat Mecmuas, 259-280.

Öner, S. G. (2021). Ulus Ötesi Göç Sürecinde Dini Ağlar ve Örgütler. S. G. Öner, & N. A. Öner içinde, Küreselleşme Çağında Göç (s. 309-333). İstanbul: İletişim Yayınları.

Özcan, E. D. (2017). Çağdaş Göç Teorileri Üzerine Bir Değerlendirme. İş ve Hayat, 183-215.

Perruchoud, R., & Cross, J. R. (2013). Göç Terimler Sözlüğü. Uluslararası Göç Örgütü.

Şit, İ. (2021). Almanya'daki Türk Diasporası ve Türkiye-Almanya İlişkilerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul, Türkiye: Marmara Üniversitesi.

Ulusoy, E. (2017). Diaspora Kavramı ve Türkiye'nin Diaspora Politikalarının Modern Teori Çerçevesinde Sosyo-Politik Bir Analizi. İnsan & Toplum, 139-160.

Ulusoy, E. (2015). Ulusaşırı Siyasetin Bir Enstrümanı Olan Diasporanın İşlevselliği ve Türk Diasporasının İnşası. Doktora Tezi. Muğla, Türkiye: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi.

Unat, N. A. (2002). Bitmeyen Göç Konuk İşçilikten Ulus Ötesi Yurttaşlığa. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Yaldız, F. (2013). Diaspora Kavramı: Tarihçe Gelişme ve Tartışmalar. Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 289-312.

Yaldız, F. (2014). Uluslararası Göç ve Diaspora ile İlişkili Kavramlar. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 382-403.

Yetkin, P. (2019). Ezidilerin Zorunlu Göç Deneyimi: Batman Uğurca Köyü Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi.

KÜRESELLEŞMENİN EKONOMİK ETKİLERİ: ÇİN EKONOMİSİ VE ALİBABA ŞİRKETİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

ECONOMIC EFFECTS OF GLOBALIZATION: AN EVALUATION ON THE CHINA ECONOMY AND ALİBABA COMPANY

Prof. Dr. Sadettin PAKSOY

Gaziantep Üniversitesi, Oğuzeli MYO, Gaziantep, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3346-3530

Özet

Küreselleşme (globalleşme), fikirlerin, ürünlerin, kültürlerin ve dünya görüşlerinin alış-verişinden kaynaklanan uluslararası bütünleşme süreci olarak tanımlanabilir. Bu süreçte daha önce fiziksel ve teknolojik mesafelerle izole olan ülkeler daha da birbirine bağlı hale gelmektedir. 2002'den bu yana, küresel ticaret serbestleşmesinin hızlanması ve endüstriyel ekonomik görünümdeki büyük değişiklikler ile DTÖ'nün resmi üyeliği sayesinde, Çin'in uluslararası ticareti hızlı bir şekilde gelişmektedir. Alibaba Group Holding Limited (Alibaba.com), e-ticaret, perakende, internet ve teknoloji alanlarında faaliyet gösteren çokuluslu bir Çin teknoloji şirketidir. Bu şirket 28 Haziran 1999 yılında Çin'in Zhejiang eyaletinin Hangzhou şehrinde kurulmuştur. Alibaba şirketi dünyada tanınan ve bir alışveriş simgesi olarak gösterilen çok az şirketlerden biridir. Küresel boyutta tanınan ve sürekli gelişmekte olan bu alışveriş şirketi önemli bir ekonomik öneme sahiptir. Küreselleşme ve Çin'deki ekonomik gelişmeler bu şirketin büyümesinde ve ilerlemesinde önemli faktörler olarak kabul edilir. Alibaba Şirketi 2020 yılına gelindiğinde dünyanın en yüksek altıncı marka değerlemesine sahiptir. Bu çalışmada Alibaba Grup'un küçük bir çevrimiçi pazardan küresel bir holdinge yolculuğu ele alınacak ve onun amansız inovasyon ve müşteri odaklılık arayışı irdelenecektir. Şirketin e-ticaret hakimiyeti, teknolojik ilerlemeleri, çeşitlendirme çabaları ve sosyal sorumluluk taahhüdü, onu dijital ekonomiyi şekillendirmede motive eden bir güç olarak konumlandırılmaktadır. Alibaba'nın devam eden büyümesi ve küresel ticaretteki etkisi, e-ticaretin geleceğini şekillendirecek, teknoloji ve iş dünyasının sınırlarını yeniden tanımlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Çin Ekonomi, Alibaba Gurubu

Abstract

Globalization can be defined as the process of international integration resulting from the exchange of ideas, products, cultures and worldviews. In this process, countries that were previously isolated by physical and technological distances are becoming more interconnected. Since 2002, China's international trade has been developing rapidly, thanks to the acceleration of global trade liberalization and major changes in the industrial economic landscape, and its official membership in the WTO. Alibaba Group Holding Limited (Alibaba.com) is a Chinese multinational technology company operating in e-commerce, retail, internet and technology. This company was established on June 28, 1999 in Hangzhou city of Zhejiang province of China. Alibaba company is one of the very few companies recognized in the world and shown as a shopping icon. This globally recognized and constantly developing shopping company is of significant economic importance. Globalization and economic developments in China are considered important factors in the growth and progress of this company. Alibaba Company has the sixth highest brand valuation in the world by 2020. In this study, Alibaba Group's journey from a small online market to a global conglomerate will be discussed and its relentless pursuit of innovation and customer focus will be examined. The company's e-commerce dominance, technological advancements, diversification efforts and commitment to social responsibility position it as a motivating force in shaping the digital economy. Alibaba's continued

growth and impact on global commerce will shape the future of e-commerce and redefine the frontiers of technology and business.

Keywords: Globalization, Chinese Economy, Alibaba Group

1-GİRİŞ

Dünyada son elli yılda yaşanan teknolojik gelişmeler, telekomünikasyondaki baş döndürücü yenilikler ve küreselleşmenin önlenemez bir şekilde yayılışı sınırsız bir şekilde insanları birbirine yaklaştırmakta ve ülke ekonomilerini yakından etkilemektedir.

Küreselleşme, bölgelerin ve ulusal sınırların varlığını ortadan kaldıran ve dünyanın her yerinde yaşamı etkileyen maddi ve manevi ürünlerin akışını ifade eden bir süreç olarak tanımlanabilir. Küreselleşme aynı zamanda insanların sınır ötesi hareketini de kapsamaktadır. Küreselleşme, zaman ve mekân kavramını değiştirmekle birlikte, aynı zamanda insanların, şirketlerin ve kurumların ticari faaliyetlerde, finansal işlemlerde ve kültürel alışverişlerde etkileşim biçimini de değiştirmektedir. Bu süreçler çeşitli konuları içerebilir, ancak hepsi günlük yaşamın uluslararasılaşmasına işaret eder. "Küçülen Dünya"nın tamamen siyasi ya da kültürel yönü diyebileceğimiz halde, küreselleşmenin en çok ekonomik yönü dikkat çekmiştir (Yida Zhao, 2020).

Bugün itibar ile dünyanın en çok nüfusuna sahip olan Çin Halk Cumhuriyeti, ekonomik küreselleşmede önemli rol oynamaktadır. Çinli şirketler nasıl küresel güç haline geldi sorusunun cevabı aşağıda sıralanmıştır (Lu, 2018);

İmalat sanayini çeşitlendirmeyi teşvik etmek. Çin büyük bir imalat ülkesidir.

Maliyetleri, kaliteyi ve faydaları optimize etmek için standartların, kaynakların, yönetimin ve yeteneğin küresel entegrasyonu. Aslında, son yıllarda Çin'in işletmeleri, kaynaklara ve enerjiye odaklanmaktan üretime odaklanmaya kadar çeşitlendirilmiş bir gelişme sürecinden geçti.

Küresel doğrudan yabancı yatırım akışıyla karşılaştırıldığında, %67'sini oluşturan küresel yatırım hizmetleri endüstrisine ve %27'sini oluşturan imalat sanayiine hizmet etmeye daha fazla odaklanmıştır. Buna karşılık Çin'in %48'lik yabancı yatırımı bizim bir özelliğimiz, bence bu bizim için bir avantaj olmalı.

Bazı kilit pazarlarda korumacı tutumlara doğru bir kayma olduğunu zaten gördük ve bu, Batı siyasetinin Çinli şirketlerin küresel emellerini nasıl olumsuz etkilediğinin bir örneği.

Çin'de başarılı olmak isteyen şirketlerin yalnızca iş kültürünü değil, aynı zamanda bu kültürün düzenlemeleri ve siyasi politikaları nasıl şekillendirdiğini de düşünmesi gerekiyor.

Güven oluşturmak, yerel durumu anlayan yerel ortaklarla çalışmak kadar önemlidir. Bir Çin işletmesinde, karşılıklı yarar sağlayan sonuçlar elde etmek için çalıştığınızı kanıtlamanız gerekir. "Pek çok etkileyici, küreselleşmenin Çin iş kültürü ve geleneği arasında bir kopukluğa yol açıp açmayacağını sorgulamaya başlıyor.

Çin düşünce tarzına "insan odaklı" bir yaklaşımın değeri düşünüldüğünde, bazıları şirketlerin kendilerini diğerlerinden ayırdığını düşünebilir. Bununla birlikte, küreselleşmeden uzaklaşma karşısında, şirketlerin yüzleşmesi gereken mevcut sorun, bir yandan küresel kalkınma ile uğraşırken dengeyi nasıl koruyacağıdır, diğer yandan küresel nüfus, uluslararası ticarete giderek daha fazla şüpheyle yaklaşmaktadır.

Bu çalışmada, küreselleşmenin önemini ve Çinli şirketlerin ekonomik gelişimi üzerindeki etkisine değinilmiştir. Ayrıca, Çin menşeli olup da çok kısa bir zaman diliminde küresel bir şirket haline gelen ve 1999 yılında girişimci Jack Ma tarafından kurulan "China Alibaba Company"nin başarı öyküsü incelenmiştir.

2.KÜRESELLEŞMENİN TANIMI VE EKONOMİK ETKİLERİ

Küreselleşme, fikirlerin, ürünlerin, kültürlerin ve dünya görüşlerinin alış-verişinden ortaya çıkan bir uluslararası bütünleşme sürecidir.

Bir başka ifade ile küreselleşme, ulusal sınırların kaldırıldığı ve dünyanın her yerinde yaşamı etkileyen maddi ve manevi ürünlerin bir yerden başka bir yere ve/veya yerlere akışını ifade eden bir süreç olarak tanımlanabilir. Bu süreçte daha önce fiziksel ve teknolojik olarak birbirinden ayrılan ülkeler birbirine bağlı hale gelmektedir. Küreselleşme insanların sınır ötesi hareketini içermektedir.

Küreselleşme, sadece ekonomik değil aynı zamanda teknolojik, siyasal ve kültürel kapsamı olan bir süreçtir. Giddens küreselleşmeyi, "tek bir süreç değildir, karmaşık süreçlerin bir araya geldiği bir olgular kümesi" olarak tanımlamaktadır. Hatta çelişkili veya birbirine zıt etkenlerin ortaya çıktığı bir süreçtir. Çoğumuzun gözünde küreselleşme, basitçe gücün veya etkinin yerel yaşamın elinden alınıp küresel alana aktarılmasından ibarettir.

Sosyal organizasyonlar (Sivil Toplum Kuruluşları) küreselleşmeyi, demokratikleşme, çevre hareketi ve pozitif sosyal hedeflere ulaştıracak bir kaldıraç gördürmektedir. Oysa iş insanları küreselleşmeyi, artan kâr ve güç stratejisi; devletler ise daha çok kendi gücünü artıran bir olgu olarak görmektedir. Giddens küreselleşmeyi, Batılılaştırma olarak görmektedir. Tabii ki Batılı ülkeler (sanayi ülkeleri), yoksul ülkelere göre dünyadaki gelişmeleri çok daha fazla etkileyecek bir güce sahiptirler. Ancak, küreselleşmenin bir başka boyutu ise, beraberinde merkezîleşmeyi; belli bir ülkeler grubunun hâkimiyetinin ortadan kalkmasını, büyük kuruluşlarının denetim gücünün zayıflamasını da getirmesidir. Özetle küreselleşmeyi iyi anlayabilmek için bu kavramın sosyal yaşama etkilerini ayrı ayrı başlıklar halinde değerlendirmek yerinde olacaktır.

Zygmunt Bauman ise küreselleşmeyi "Küreselleşme bazılarına göre onsuz mutlu olamayacağımız şey, bazılarına göre ise mutsuzluğumuzun nedenidir" şeklinde tanımlamıştır (Ayrıntı Yayınları, 2018).

Küreselleşme, ilk olarak sanayileşme ve ardından teknolojik gelişmelerle ilişkilendirilmektedir (Yüksel, Yüksel, 2014). Gutenberg tarafından 1456'da ilk kitabın matbaada basılması, 1896 yılında ilk modern olimpik oyunların yapılması, 1965 yılında ilk geniş alanlı bilgisayar şebekesinin (internetin yapıtaşı) Amerika Birleşik Devletleri'nde kurulması, küreselleşmeyi hızlandıran olaylar olarak görülebilir.

3.ÇİN EKONOMİSİ

Çin sanayi politikalarını ve stratejik beş yıllık planlarını kapsayan üst-orta gelir gelişmekte olan karma-sosyalist piyasa ekonomisine sahiptir. ABD'den sonra dünyanın en büyük ikinci ekonomisi (nominal GSYİH'ya göre) ve satın alma gücü paritesi (SAGP) ile ölçüldüğünde ise 2016'dan buyana dünyanın en büyük ekonomisi durumundadır (World Economic Outlook Database, 2022). Çin, SAGP cinsinden 2022 yılında küresel ekonominin %18,6'sınıve 2022 yılında nominal olarak yaklaşık %18'ini oluşturmaktadır (Tang, Frank; Wang, Orange, 2022).

Çin, I. yy'dan 19. yy'la kadar geçen zamanın çoğunda dünyanın önde gelen ekonomik güçlerinden biriydi Cox, Wendell, 2015). Çin Ekonomisi, devlete ait işletmeler (KİT'ler), kamu sektörü işletmeler, karma mülkiyetli işletmeleri ile birlikte büyük yerli özel sektör ve yabancı işletmelerden oluşmaktadır. 2021 yılına gelindiğinde Avrupa Birliği ekonomisinden daha büyük hale gelmiştir (China's economy, 2022). Çin'deki ekonomik büyümenin temel itici güçleri özel yatırımlar ve ihracattır; ne var ki son yıllarda Çin hükümeti iç tüketimi ön plana çıkarmaktadır (Yao, Kevin; Cash, Joe; Cash, Joe, 2023).

Çin Halk Cumhuriyeti (https://tr.wikipedia.org);

- Dünyanın en büyük imalat ekonomisi ve mal ihracatçısıdır.
- Dünyanın en hızlı büyüyen tüketici pazarı ve en büyük ikinci mal ithalatçısıdır.
- Dünyanın en büyük çok sayıda emtia tüketicisidir ve küresel metal tüketiminin yaklaşık yarısını oluşturur.
- Çin, hizmet ürünlerinin net ithalatçısıdır.
- Dünyanın en büyük ticaret ülkesidir ve uluslararası ticarette önemli bir rol oynar.
- 2022 itibarıyla Çin, toplam milyarder sayısında dünyada ikinci sıradadır. 2018'de 3,5 milyon ile milyonerler arasında ikinci sıradaydı.
- Credit Suisse Group tarafından hazırlanan 2019 Küresel Zenginlik Raporu'na göre Çin, dünya nüfusunun ilk yüzde onundaki zenginlik açısından ABD'yi geride bıraktı.
- 3,1 trilyon dolar değerinde dünyanın en büyük döviz rezervlerine sahiptir,
- 778 milyon işçi ile Çin işgücü, 2020 itibariyle dünyanın en büyük işgücüydü. Küresel Rekabet Edebilirlik Raporu'nda 28. sıradadır.
- 2022'deki Küresel İnovasyon Endeksi'ne göre Çin, dünyada 11., Asya ve Okyanusya bölgesinde 3. ve 100 milyonun üzerinde nüfusa sahip ülkeler için 2. sıradaydı.
- İlk 30'daki tek orta gelirli ekonomi ve yeni sanayileşmiş tek ekonomidir.
- Genellikle dünyanın en yenilikçi ülkeleri arasında sıralanır ve çeşitli küresel patent başvuru ölçütlerine öncülük eder.
- 2021 yılı itibarıyla 17,9 trilyon ABD doları değerinde dünyanın ikinci en büyük finansal varlıklarına sahiptir.
- Hizmet ürünlerinin net dış alımcısıdır.
- Ayrıca Avustralya, Güney Kore, ASEAN, Yeni Zelanda, İsviçre ve Pakistan da dâhil birçok ülke ile serbest ticaret anlaşmaları yapmaktadır.
- Ekonomik önemi arttıkça ekonominin yapısı ve sağlığına da dikkat çekiliyor.
- 2010'ların başında, Çin, 10 trilyon doları aşan bir GSYİH (SAGP) yüksekliğiyle (ABD ve AB ile birlikte) tek Asya ülkesidir.
- Çin ekonomisinin ekonomik büyüme hızı, ekonominin zorla inişe geçmesinin korkuları ile yavaşlamaya başlamıştır.
- Yavaşlama endüstriyel bölgelerde, kömür, çelik ve çimento gibi temel sanayilerde aşırı kapasite olarak ortaya çıkmış ve satışlarda düşüş olmuştur.
- Harita 1'de Çin ihracatının küresel dağılımı görülmektedir.

Harita 1. Çin ihracatının küresel dağılımı (2006).

4.ALİBABA ŞİRKETİ

Alibaba'nın küresel ticaret savaşı 1999'da 18 kişilik bir apartman dairesinde başladı. MaYun isimli girişimci bu şirketin kurucusudur. 1999 yılında Ma Yun resmi olarak kamu görevinden istifa ederek enerjisini kurduğu şirket için harcamaya başladı. Önceki girişimcilik deneyiminden dolayı Ma Yun, İnternet'in çekiciliğini ve zenginliğini derinden fark etti ve Çin'in ticari İnternetinin büyük umutlarını gördü. Ma Yun ikinci kez bir iş kurmaya karar verdi. Bu yüzden Ma Yun'un önceki deneyimi ve iş kredisi birikimi nedeniyle internet uygulamalarının gelişimini ve gelecekteki iş fırsatlarını onlara

açıklamak için 18 arkadaşını aradı. Bu 18 kişi Alibaba Ticaret Ağı da resmi olarak faaliyete geçirdi (Yida Zhao, 2020).

Alibaba Group Holding Limited, (Alibaba Grup veya Alibaba.com) e-ticaret, perakende, internet ve teknoloji alanlarında ticari faaliyet yapan çokuluslu bir Çin teknoloji şirketidir. 28 Haziran 1999'da Çin'in Zhejiang eyaletinin Hangzhou şehrinde kurulmuştur. Web portalları aracılığıyla (https://tr.wikipedia.org/wiki/Alibaba, 2023);

Tüketiciden tüketiciye (C2C),

İşletmeden tüketiciye satış (B2C),

İşletmeden işletmeye (B2B) satış hizmetleri,

Elektronik ödeme hizmetleri,

Alış-veriş arama motorları ve

Bulut bilişim hizmetleri vermektedir.

Alibaba 19 Eylül 2014'de New York borsasında dünyanın en büyük halka arzlarından birisini gerçekleştirdi (21,8 milyar ABD doları). Halka arz edildikten sonra piyasa değeri 231 milyar ABD dolarına ulaştı. Forbes Global 2000 listesinde 2020 yılı halka açık şirketler arasında 31. sırada bulunmaktadır. Ocak 2018'de rakibi Tencent'in ardından değeri 500 milyar ABD dolarını geride bırakan 2. Asya şirketi oldu. 2020 yılı itibarıyla dünyanın en yüksek altıncı marka değerlemesine sahiptir. Fotoğraf 1'de "Taobao City", Alibaba Grup'un Hangzhou'daki kurumsal merkez yerleşkesi görülmektedir.

Fotoğraf 1. "Taobao City", Alibaba Grup'un Hangzhou'daki kurumsal merkez yerleşkesi.

4.1. Alibaba.com'un Kuruluş Hikâyesi

Alibaba Şirketi, Jack Ma öncülüğünde 28 Haziran 1999'da Çin'in Hangzhou şehrindeki kendine ait apartman dairesinde arkadaşları ve öğrencilerden oluşan 18 kişilik ekiple birlikte kuruldu. Kuruluşunun hemen sonrasında (Ekim 1999) Goldman Sachs ve SoftBank'tan toplam 25 milyon ABD Doları tutarında yatırım aldı. 2017 yılında, Uluslararası Olimpiyat Komitesi ile birlikte 2028 yılına kadar Olimpiyat Oyunları'na resmi sponsorluk anlaşması yaptıklarını duyuran bu şirket kuruluşundan çok kısa bir zaman diliminde küresel bir şirket haline geldi.

Şirketin adı, dünyaca bilinirliği olan "*Ali Baba ve Kırk Haramiler*" anlamına gelmektedir. Bu şirketin kurucusu olan Jack Ma, şirket isminin hikâyesini şöyle anlatır: "*Bir gün San Francisco'da bir kafedeydim ve Alibaba'nın iyi bir isim olduğunu düşünüyordum. Sonra bir garson geldi ve ona "Alibaba'yı biliyor musun?" dedim. "Evet" dedi. "Onun hakkında ne biliyorsun?" dedim ve "Açıl susam açıl" dedi. Ben de "İşte bu! İsim bu olmalı" dedim. Sonra sokağa çıktım ve 30 kişi daha bulup onlara da "Alibaba'yı biliyor musunuz?" diye sordum. Hindistan'dan, Almanya'dan, Tokyo'dan ve Çin'den insanlar. Hepsi de Alibaba'yı biliyordu, açıl susam açıl- 40 hırsız. Alibaba bir hırsız değil. Alibaba nazik, akıllı bir iş insanı ve köye yardım etti. Yani, hecelemesi kolay ve dünya çapında biliniyor. Alibaba küçük ve orta ölçekli şirketler için açıl susam açıldı. Birinin bizimle evlenmek istemesi ihtimaline karşı "Alimama" adını da tescil ettirdik!*"

4.2. Alibaba Şirketinin Hizmetleri ve Yan Kuruluşları

Alibaba Şirketi 1999 yılında Jack Ma ve vizyoner girişimcilerden oluşan ekibi tarafından kurulmuştur. Önceki girişimcilik deneyiminden dolayı Ma Yun, internet'in cazibesini ve zenginliğini derinden fark etti ve Çin'in ticari internetinin büyük umutlarını gördü. Ma Yun ikinci kez bir iş kurmaya kararlı bir şekilde karar verdi. Bu yüzden Ma Yun'un önceki deneyimi ve iş kredisi birikimi nedeniyle internet uygulamalarının gelişimini ve gelecekteki iş fırsatlarını iş arkadaşları ile farkındadırlar. Ma Yun kişisel çekiciliği ve tutkusu olan birisidir. Bugün Alibaba'nın rakipleri Google, Amazon, PayPal ve eBay gibi tanınmış e-ticaret şirketleri de dahil olmak üzere dünyaya açıldı ve hatta bazı durumlarda rakiplerini geride bıraktı. "E-ticaret ve ödeme sistemlerinden bulut hizmetlerine ve yapay zekaya kadar, Alibaba'nın henüz güçlü olmadığı birkaç alan var. Alibaba, 2014 yılında Hindistan yatırım pazarına ilk kez girdiğinden beri, yıllar içinde Bigbasket ve Zomato'dan Paytm, XpressBees vb.'ye kadar Hintli girişimlere yaklaşık 1,7 milyar ABD doları yatırım yaptı (Mittal, 2018).

Alibaba Şirketinin hâlihazırdı hizmet alanları ve yan kuruluşları Tablo 1'de listelenmiştir. Listeden de görüldüğü üzere eğitimden müziğe, beyaz eşyadan sanata on hizmet alanında ve 27 yan kuruluşu ile küresel çapta hizmet vermekte, başka bir ifade ile ticari faaliyetlerini sürdürmektedir.

Tablo 1. Alibaba Şirketinin Hizmetleri ve Yan Kuruluşları

Hizmetleri	Yan Kuruluşları	Yan Kuruluşları
Alibaba Cloud	Amazon China	Daraz
AliExpress	Alibaba Pictures	Ele.me
AliMusic	Amblin Partners	Heyi Pictures
AliOS	Amblin Entertainment	Lazada Group
Alipay	Amblin Television	Shenma
AliGenie	DreamWorks Pictures	South China Morning Post
Taobao	Ant Group	Tudou
Tmall	Telenor	UCWeb
Tmall Genie	Touch 'n Go eWallet	UC Browser
Xuexi Qiangguo	AutoNavi	World Electronic Sports Games
	Inkstone News	Youku
	Hellobike	Alibaba Vakfı
	DingTalk	Hupan Üniversitesi
	Cainiao	

5.SONUÇ

Alibaba Group'un küçük bir çevrimiçi pazardan küresel bir holdinge yolculuğu, onun amansız inovasyon ve müşteri odaklılık arayışının bir kanıtıdır. Şirketin e-ticaret hakimiyeti, teknolojik ilerlemeleri, çeşitlendirme çabaları ve sosyal sorumluluk taahhüdü, onu dijital ekonomiyi şekillendirmede motive eden bir güç olarak konumlandırdı. Alibaba'nın devam eden büyümesi ve etkisi, kesinlikle e-ticaretin geleceğini şekillendirecek ve teknoloji ve iş dünyasında mümkün olanın sınırlarını yeniden tanımlayacaktır. Şüphesiz küreselleşmenin Alibaba şirketinin ve Çin şirketlerinin ekonomik gelişimi üzerindeki etkisini analiz etmek ve ekonomik kalkınmanın kendisini analiz etmektir. Alibaba grubunun Çin'in GSYİH büyümesine ortalama doğrudan katkısı yılda yaklaşık %1,1 olarak değerlendirilmektedir (Zhukov P.E. IWASS 2019). Bu katkı dünyada en büyük ikinci ekonomiye sahip Çin ekonomisine çok önemli bir katkı olduğu açıktır.

Girişimciliği kısaca tanımı *"ekonomik değerin ortaya çıkarılması veya elde edilmesidir"*. Alibaba Şirketinin kuruluş felsefesinin merkezinde de tam da bu tanım yer almaktadır. Sağlam ama cesur adım atanlar "girişimci" olabilmektedir. Girişimci kendine güvendiği ve birikimi olduğu alanda iş kurmalıdır.

Girişimci; öncelikle öngörülü olmalı, riski üstlenmeli, cesur olmalı, sıfırı tüketti halde bile hayata yeniden başlayabilmeli ve tüm sorumluluğu üstlenebilmelidir.

Ayrıca girişimci; kuracağı işin sonuçlarını iyi değerlendirmeli, yaratıcı, iyimser ve sürekli yeni fikirler üreten biri olmalı, başkalarını motive edebilmeli ve liderlik özelliğini taşımalıdır. Ancak başarı güdüsü ve tutkusu olan kişiler ideal birer girişimci olabilir.

Yine girişimci; fırsatları görebilmeli, işini çok sevmeli ve yeni fikirlere açık olmalıdır. Bu kişiler bağımsız çalışmayı sever, kazanç yollarını iyi tespit eder, toplum için yatırım yapar, istihdam oluşturur ve kendi yeteneklerine uygun iş alanları oluşturmak isterler. Alibaba Şirketini kuranlar yukarıda sayılan özellikleri taşımaktadır.

Kaynaklar

Ayrıntı Yayınları (2018). Küreselleşme. s. 7. *ISBN 978-975-539-254-7*.

China's economy (2022). "China's economy surpasses the European Union's for the first time". China's economy surpasses the European Union's for the first time (İngilizce). 1 Şubat 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 15 Eylül 2022.

Cox, Wendell (2015). "500 YEARS OF GDP: A TALE OF TWO COUNTRIES". New Geography. 23 Eylül 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 4 Eylül 2020.

https://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%87in_ekonomisi, Erişim: 04/07/2023.

https://tr.wikipedia.org/wiki/Alibaba_Group, Erişim: 04/07/2023.

https://www.google.com/search?q=%C3%A7in+ekonomisi, Erişim: 17/07/2023.

Lu, H. (2018). A changing nation: the effects of globalisation on China. Retrieved from https://www.rsm.global/iodeensights/deglobalisation/changing-nation-effectsglobalisation-china.

Mittal, T. (2018). The making of Alibaba: The story behind China's ecommerce giant. Retrieved April 17, 2020, from https://yourstory.com/2018/02/the-story-behind-the-alibaba-group

Tang, Frank; Wang, Orange (2022). "China GDP growth slows as population crisis, Covid-19 cloud economic outlook". South China Morning Post (İngilizce). 5 Aralık 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 14 Ağustos 2022.

World Economic Outlook Database October (2022). www.imf.org. 19 Nisan 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 19 Nisan 2022.

Yao, Kevin; Cash, Joe; Cash, Joe (2023). "China's economy gathers speed, global risks raise challenges to outlook". Reuters. 2 Haziran 2023 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 2 Haziran 2023 – www.reuters.com vasıtasıyla.

Yida Zhao (2020). Globalization and Its Impacts on Economic Development of Alibaba Company, Bachelor's Thesis, (Final Thesis Supervisor: doc. RNDr. Petr Budinský, CSc.) University Of Finance And Administration Faculty of Economic Studies Field of Study: Business Management and Corporate Finance, Prague.

Yüksel, Yüksel (2014). "Küreselleşme Sürecinin Sosyal Politika Dinamikleri Üzerinde Neden Olduğu Değişimin Analizi". Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 19. ss. 127-151. ISSN 1305-7774. 22 Haziran 2020 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 21 Haziran 2020.

Zhukov P.E(İWASS2019). The Impact of Electronic Commerce on Economic Development – Assessment of Contribution to the Chinese Economic Growth from Alibaba Group.

06 ŞUBAT 2023 KAHRAMANMARAŞ DEPREMLERİNİN ETKİLEDİĞİ İLLERDE SİSMİK PARAMETRELERİN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON OF SEISMIC PARAMETERS IN PROVINCES AFFECTED BY 06 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES

Assoc. Prof. Dr. Ercan IŞIK

Bitlis Eren University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Civil Engineering, Bitlis-Türkiye

ORCID: 0000-0001-8057-065X

Prof. Dr. Aydın BÜYÜKSARAÇ

Çanakkale 18 Mart University, Çan Vocational High School, Department of Minning and Hoisting, Çanakkale-Türkiye

ORCID: 0000-0002-4279-4158

Assist. Prof. Dr. Fatih AVCİL

Bitlis Eren University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Civil Engineering, Bitlis-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6550-550X

Özet

Türkiye, sismik açıdan oldukça aktif bir deprem kuşağı üzerinde yer almakta olup, depremlerin sıklıkla yaşandığı bir ülkedir. Son olarak 06 Şubat 2023 tarihinde Pazarcık (M_w=7.7)-Elbistan (M_w=7.6) (Kahramanmaraş) merkezli oluşan deprem çifti sonrası can ve mal kayıplarının fazlalığı depremlerin yıkıcı özelliğini net bir şekilde göstermiştir. Türkiye için asrın felaketi olan ve birbirinden bağımsız olan bu iki deprem dokuz saat gibi kısa bir aralıkla meydana gelmiştir. Deprem çifti çok büyük bir bölgede hissedilmiş olup özellikle 11 ilde çok daha fazla etkilerini göstermiştir. Bu çalışma kapsamında depremin çok daha fazla etkilediği 11 il merkezi için sismik parametreler elde edilmiştir. Sismik parametreler herhangi bir yerleşim biriminin deprem tehlikesini ve deprem etkisi altındaki yapıların tasarım ve değerlendirilmesinde doğrudan kullanılmaktadır. Sismik parametreler elde edilirken Türkiye son olarak kullanılan 1996-Deprem Bölgeleri Haritası ve 2018-Türkiye Deprem Tehlike Haritası dikkate alınmıştır. 11 farklı il merkezi için pik yer ivmesi, pik yer hızı ve tasarım spektral ivme katsayıları ayrı ayrı elde edilmiştir. Elde edilen bu değerler son iki deprem tehlike haritası özelinde karşılaştırılmıştır. Elde edilen PGA değerleri ayrıca depremlerde ölçülen değerler ile karşılaştırılmıştır. Tüm iller için deprem şiddeti, depremlerde ölçülen PGA değerleri dikkate alınarak, Türkiye için literatürde önerilen PGA-şiddet bağıntısı kullanılarak elde edilmiştir. Çalışma deprem bölgesinde yer alan 11 farklı ildeki sismik parametre değişiminin hangi düzeylerde olduğunu ortaya koymaya çalışmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Kahramanmaraş, deprem, sismik parametre

Abstract

Türkiye is located on a seismically active seismic belt and is a country where earthquakes are frequently experienced. Finally, after the pair of earthquakes centred in Pazarcık (Mw=7.7) - Elbistan (Mw=7.6) (Kahramanmaraş) on 06 February 2023, the excess of loss of life and property has clearly demonstrated the destructive character of the earthquakes. These two earthquakes, which were the disasters of the century for Türkiye and were independent of each other, occurred within a short interval of nine hours. The earthquake couple was felt in a very large region and showed much more

effects especially in 11 provinces. Within the scope of this study, seismic parameters were obtained for 11 city centres that were affected much more by the earthquake. Seismic parameters are directly used in the design and evaluation of the earthquake hazard of any settlement and the structures under the influence of earthquakes. While obtaining seismic parameters, 1996-Earthquake Zones Map of Türkiye and 2018-Türkiye Earthquake Hazard Map were taken into consideration. Peak ground acceleration (PGA), peak ground velocity and design spectral acceleration coefficients were obtained separately for 11 different city centres. These obtained values were compared for the last two earthquake hazard maps. The obtained PGA values were also compared with the values measured in earthquakes. The earthquake intensity for all provinces was obtained by using the PGA-intensity relation suggested in the literature for Türkiye, taking into account the measured PGA values in earthquakes. The study tried to reveal the level of seismic parameter variation in 11 different provinces in the earthquake zone.

Giriş

Son olarak meydana gelen iki çok büyük yıkıcı deprem (M_w=7.7 ve M_w=7.6), Türkiye'nin deprem tehlikesinin ne kadar fazla olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Birbirine oldukça yakın (iki deprem üssü arası yaklaşık 150km mesafe) bölgelerde dokuz saat aralıkla meydana gelen bu iki bağımsız deprem, Türkiye'nin son yüzyıl içerisinde yaşadığı en büyük depremler arasında yerini almıştır. Benzeri depremlerin yaşandığı diğer yerleşim birimlerinde olduğu gibi Türkiye'de de depremsellik ile ilgili hem tehlike haritaları hem de deprem yönetmelikleri zaman içerisinde yenilenmektedir.

Ülke yüzölçümünün yaklaşık %14'ünde çok etkili olan deprem çifti bu illere komşu ve çok uzak alanlarda da ciddi bir şekilde hissedilmiştir. Deprem çifti özellikle Kahramanmaraş, Hatay ve Adıyaman illerinde çok büyük yıkımlara neden olmuştur. Bu illerin yanı sıra Malatya, Diyarbakır, Şanlıurfa, Elazığ, Gaziantep, Kilis, Osmaniye ve Adana illerinde de önemli can ve mal kayıpları meydana gelmiştir. Bu iller ve bu illere bağlı ilçelerde farklı türdeki birçok yapısal sistem; göçme, ağır hasar, orta hasar ve az hasar olmak üzere farklı seviyelerde hasar almıştır. Bu çalışma kapsamında, depremin en çok etkilediği bu 11 il dikkate alınmıştır.

Herhangi bir bölgenin depremselliği, o bölge için elde edilen jeolojik, tektonik ve istatistiksel verilere dayanılarak belirlenebilmektedir Depremin zamanı, merkez ve merkez üstü konumu, kaynak parametreleri ve yarattığı etkilerle ilgili makrosismik veriler, bir bölgenin deprem tehlikesinin belirlenmesindeki en önemli parametrelerdir. Tarihsel ve aletsel dönem deprem etkinliği, gelecekte oluşabilecek depremlerin de bir göstergesi olarak kabul edilmektedir (Kramer,1996; Morell vd., 2020; Utkucu vd., 2013; Erdik, 2013; Işık, 2023). Sismik tehlike analizleri gerçekleştirilerek, zemin ve mühendislik yapılarının gelecekte maruz kalacağı depremsel yükleme şartlarının hesaplanmasında gerekli olan depremsel yer hareketi ile ilgili parametreler (ivme, hız, deplasman) elde edilebilmektedir (Giardini 1999; Hasterok vd., 2022; Kutanis vd., 2017; Moehle and Deirlein 2004). Depremlere ait veriler, sismik analizlerin önemli girdilerindedir. Merkez üssünün coğrafi konumu, deprem ivmesi, deprem büyüklüğü veya şiddeti ile oluşan can ve mal kayıpları, her depremden sonra kayıt altına alınan ve sonrasında kullanılabilecek değerli verilerdir (Kayabalı, 1995).

Türkiye, hem tarihsel hem de aletsel dönem depremlerinden dolayı çok büyük can ve mal kayıpları yaşamış bir ülkedir. Ülke, depremler sonucunda hem deprem tehlike haritalarında hem de deprem yönetmeliklerinde zaman içerisinde çok önemli değişiklikler yapmıştır. 1996 yılından beri kullanılan deprem tehlike haritası ve 2007 yılından beri kullanılan deprem yönetmeliği 2019'da yenilenmiştir.

Bu çalışma kapsamında 06 Şubat 2023 Kahramanmaraş depremlerinin etkilediği 11 farklı il merkezi için sismik parametreler elde edilmiştir. Her bir il merkezinden rastgele bir coğrafik konum seçimi yapılmıştır. Her bir il için pik yer ivmesi (PGA), pik yer hızı (PGV) ve tasarım spektral ivme katsayısı ayrı ayrı elde edilmiştir. Çalışmada güncel deprem yönetmeliğinde yer alan dört farklı deprem yer hareket düzeyi içinde ayrıca sismik parametreler elde edilmiştir. Karşılaştırmalara her iki deprem yönetmeliğinde de yer alan standart deprem yer hareket düzeyi için yapılmıştır. Çalışmada ayrıca depremlerde ölçülen PGA değerleri kullanılarak şiddete dönüştürülmüştür. Dönüştürme işlemi yapılırken hem Türkiye için önerilen hem de literatürde yer alan genel şiddet-PGA ilişkileri

kullanılmıştır. Elde edilen tüm bu değerler son iki deprem tehlike haritasında önerilen PGA değerleri ile karşılaştırılmıştır.

Materyal ve Metot

06 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen Kahramanmaraş depremleri için deprem bölgesinde yer alan 11 farklı ilde yer alan deprem istasyonlarında ölçülen en büyük yer ivmesi ve ölçüm yapılan istasyonlar Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. 11 ilde ölçülen en büyük PGA değerleri (TADAS, 2023)

M_w=7.7			**M_w=7.6**		
İstasyon	**İl/İlçe**	**PGA (cm/s^2)**	**İstasyon**	**İl/İlçe**	**PGA (cm/s^2)**
131	Adana /Saimbeyli	159.77	131	Adana /Saimbeyli	402.30
213	Adıyaman/Tut	242.28	213	Adıyaman/Tut	126.62
2104	Diyarbakır/Ergani	116.47	2107	Diyarbakır /Çermik	47.61
2310	Elazığ/Baskil	60.46	2308	Elazığ /Sivrice	69.80
2718	Gaziantep/İslahiye	654.43	2703	Gaziantep /Şahinbey	93.68
3135	Hatay/Arsuz	1372.07	3138	Hatay /Hassa	78.11
4414	Malatya /Kale	163.84	4406	Malatya /Akçadağ	467.20
4614	Maraş/Pazarcık	2039.20	4612	Maraş /Göksun	635.45
6304	Urfa/Bozova	238.23	6306	Urfa /Akçakale	36.00
7901	Kilis /Merkez	53.11	7901	Kilis /Merkez	50.91
8002	Osmaniye / Bahçe	242.95	8003	Osmaniye /Merkez	66.60

Türkiye, yaşadığı depremler sonucunda zaman içerisinde hem deprem tehlike haritalarında hem de deprem yönetmeliklerinde önemli değişikler yapmıştır. 1996 yılından beri kullanılan Deprem Bölgeleri haritası yerini 2019 yılında kullanımı zorunlu olan Türkiye Deprem Tehlike Haritasına bırakmıştır. Yine 2007 yılından itibaren kullanılmakta olan deprem yönetmeliği ise 2019 yılında yerini 2019 yılında Türkiye Bina Deprem Yönetmeliği'ne bırakmıştır. Bu çalışma kapsamında 06 Şubat 2023 depremlerinin en çok hissedildiği 11 farklı il için sismik parametreler son iki deprem tehlike haritası üzerinden karşılaştırılmıştır. Bir önceki harita bölgesel bazlı iken güncel harita coğrafi konuma özel olarak kullanılmaktadır.

Güncel harita ile birlikte pik yer ivmesi (PGA) ve pik yer hızı (PGV) değerleri her bir coğrafi konum için farklı aşılma olasılıkları ve farklı zemin sınıfları için ayrı ayrı İnteraktif Web Deprem Uygulaması yardımı ile elde edilebilmektedir. Sadece yerel zemin sınıfının ZF olması durumunda sahaya özgü deneyler yardımı ile sismik parametreler elde edilebilmektedir. Bu çalışmada güncel sismik parametreler bu uygulama yardımı ile elde edilmiştir (AFAD, 2023). Bu çalışma kapsamında güncel deprem yönetmeliğinde de yer alan 50 yılda aşılma olasılığı 2%, 10%, 50% ve 68% olmak üzere 4 farklı deprem yer hareket düzeyi dikkate alınmıştır. Bu yer hareket düzeylerine ait özellikler Tablo 2'de gösterilmiştir. Çalışmada karşılaştırmaların yapılabilmesi adına her iki yönetmelikte de yer alan ve standart deprem yer hareket düzeyi olan 50 yılda aşılma olasılığı %10 olan deprem dikkate alınmıştır. Zemin sınıfı olarak ortalama zemin sınıfı olan ZC zemin sınıfı dikkate alınmıştır.

Tablo 2. Deprem yer hareket düzeyleri (TBDY-2018)

Deprem düzeyi	Tekrarlanma periyodu (yıl)	Aşılma olasılığı (50 yıl)	Açıklama
DD-1	2475	0.02	En büyük deprem
DD-2	475	0.10	Standart tasarım yer hareketi
DD-3	72	0.50	Sık deprem yer hareket düzeyi
DD-4	43	0.68	Servi deprem yer hareket düzeyi

Çalışmada ayrıca Türkiye için Bayrak (2018), tarafından önerilen şiddet-PGA bağıntısı kullanılarak PGA- şiddet dönüşümleri yapılmıştır. Önerilen bağıntı aşağıdaki gibidir;

$$\log (PGA) = 0{,}3392.\ I - 0{,}5427 \quad (1)$$

burada, I depremi şiddetini ve PGA ise en büyük yer ivmesini (cm/s^2) ifade etmektedir.

Sonuçlar ve Tartışma

Merkez üsleri Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık ve Elbistan ilçeleri olan 06 Şubat 2023 depremleri Türkiye için çok büyük can ve mal kayıplarına neden olmuştur. Türkiye için asrın felaketi olarak adlandırılabilecek bu depremler aletsel dönem itibarı ile en fazla can kayıplarının meydana geldiği depremler olmuştur. Depremlerden etkilenen il sayısının çok fazla olması yıkımın boyutunu arttırmıştır. En fazla kayıplar Hatay, Kahramanmaraş ve Adıyaman illerinde meydana gelmiştir. Bu illerin yanı sıra Adana, Kilis, Osmaniye, Diyarbakır, Şanlıurfa, Elazığ, Malatya ve Gaziantep illerinde önemli can ve mal kayıpları meydana gelmiştir. Bu çalışma kapsamında dikkate alınan bu 11 il için sismik parametreler elde edilmiştir.

Her iki depremden dolayı en çok etkilenen 11 farklı il için il merkezlerinden seçilen rastgele konumlar için farklı aşılma olasılıkları için elde edilen PGA ve PGV değerleri Tablo 3'te gösterilmiştir. 2% aşılma olasılığı için en büyük PGA değeri Hatay için 0.890g olarak elde edilmiştir. Bu aşılma olasılığı için en düşük PGA değeri ise Şanlıurfa için 0.221 g olarak elde edilmiştir. Dikkate alınan 11 il için aşılma olasılığı 10% için PGA aralığı 0.110- 0.446 g olarak değişmektedir. Aynı deprem yer hareket düzeyi için PGV ise 7.922 -27.623 cm/s olarak elde edilmiştir.

Tablo 3. Deprem bölgesindeki iller PGA ve PGV değerleri

No	İl	PGA (g)				PGV(cm/s)			
		2%	10%	50%	68%	2%	10%	50%	68%
1	Hatay	0.870	0.446	0.148	0.100	55.845	27.623	8.336	5.593
2	Kahramanmaraş	0.699	0.380	0.142	0.097	45.258	23.626	8.266	5.598
3	Adıyaman	0.419	0.241	0.098	0.065	29.053	16.118	6.184	4.036
4	Kilis	0.421	0.207	0.079	0.057	27.888	13.683	5.338	3.903
5	Diyarbakır	0.254	0.142	0.061	0.044	17.956	10.493	4.570	3.295
6	Şanlıurfa	0.221	0.110	0.042	0.029	14.355	7.922	3.240	2.279
7	Malatya	0.648	0.344	0.134	0.090	40.782	21.228	7.992	5.326
8	Osmaniye	0.605	0.311	0.114	0.078	37.273	18.248	6.496	4.510
9	Adana	0.450	0.232	0.084	0.057	24.230	11.927	4.578	3.298
10	Elazığ	0.740	0.400	0.155	0.104	48.139	25.074	9.284	6.025
11	Gaziantep	0.320	0.164	0.067	0.049	22.519	11.896	4.894	3.569

Güncel deprem tehlike haritasına göre elde edilen PGA değerleri bir önceki deprem bölgeleri haritasında öngörülen PGA değerleri ile karşılaştırılması Tablo 3'te gösterilmiştir. Bu tabloda aynı zamanda son iki deprem tehlike haritalarında öngörülen tasarım spektrum ivme katsayılarının (S_{DS}) karşılaştırılması da yapılmıştır.

Tablo 4. PGA ve S_{DS} değerleri ve son iki harita üzerinden karşılaştırılması

No	İl	Deprem Bölgesi	1996 PGA (g)	2018 PGA (g)	2018/ 1996	S_{DS} 2007	S_{DS} 2018	S_{DS2018}/S_{DS2007}
1	Hatay	1	0.400	0.446	1.115	1.000	1.260	1.260
2	Kahramanmaraş	1	0.400	0.380	0.950	1.000	1.091	1.091
3	Adıyaman	2	0.300	0.241	0.803	0.750	0.728	0.971
4	Kilis	4	0.100	0.207	2.070	0.250	0.631	2.524
5	Diyarbakır	2	0.300	0.142	0.473	0.750	0.413	0.551
6	Şanlıurfa	3	0.200	0.110	0.550	0.500	0.317	0.634
7	Malatya	1	0.400	0.344	0.860	1.000	0.985	0.985
8	Osmaniye	1	0.400	0.311	0.778	1.000	0.877	0.877
9	Adana	2	0.300	0.232	0.773	0.750	0.683	0.911
10	Elazığ	2	0.300	0.400	1.333	0.750	1.147	1.529
11	Gaziantep	3	0.300	0.164	0.547	0.500	0.500	1.000

PGA değeri Hatay, Kilis ve Elazığ illerinde dikkate alınan coğrafi konumlar için güncel deprem tehlike haritası ile artış göstermiştir. Geriye kalan diğer illerde ise güncel haritada öngörülen değerler bir önceki deprem bölgeleri haritasına göre azalış göstermiştir. En büyük artış Kilis ili için elde edilirken en büyük düşüş ise Gaziantep ili için elde edilmiştir. Tasarım spektral ivme katsayıları da Gaziantep haricinde diğer tüm illerde dikkate alınan coğrafi konumlar için değişiklik göstermiştir. Hatay, Kahramanmaraş, Kilis ve Elazığ illerinde artış gösterirken diğer illerde düşüş meydana gelmiştir. Gaziantep ili için seçilen konum için herhangi bir değişiklik olmamıştır.

Ölçülen PGA değerlerine göre illerdeki deprem şiddeti Denklem 1 kullanılarak ile elde edilmiş olup, elde edilen sonuç değerleri Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Depremler için elde edilen şiddet değerleri

Mw=7.7			Mw=7.6		
İstasyon	İl/İlçe	Şiddet (I)	İstasyon	İl/İlçe	Şiddet (I)
131	Adana /Saimbeyli	VIII	131	Adana /Saimbeyli	IX
213	Adıyaman/Tut	IX	213	Adıyaman/Tut	VIII
2104	Diyarbakır/Ergani	VIII	2107	Diyarbakır /Çermik	VII
2310	Elazığ/Baskil	VII	2308	Elazığ /Sivrice	VII
2718	Gaziantep/İslahiye	X	2703	Gaziantep /Şahinbey	VII
3135	Hatay/Arsuz	XI	3138	Hatay /Hassa	VII
4414	Malatya /Kale	VIII	4406	Malatya /Akçadağ	IX
4614	Maraş/Pazarcık	XI	4612	Maraş /Göksun	X
6304	Urfa/Bozova	IX	6306	Urfa /Akçakale	VI
7901	Kilis /Merkez	VII	7901	Kilis /Merkez	VII
8002	Osmaniye / Bahçe	IX	8003	Osmaniye /Merkez	VII

Sonuç ve Öneriler

Çalışma ile 06 Şubat 2023 Kahramanmaraş depremlerinin etkilediği 11 farklı ilicin sismik parametreler elde edilmiştir. Depremlerde ölçülen PGA değerleri ile deprem tehlike haritalarında öngörülen değerlerin bazı illerde aşıldığı görülmüştür. Bu bağlamda, sismik tehlike analizlerinin de sahaya özgü yapılarak deprem tehlikesinin daha gerçekçi olarak ortaya konmasına imkan tanınmalıdır. Ayrıca yerel zemin koşullarının yapılacak arazi ve zemin deneyleri ile elde edilmesi yapı tasarım ve değerlendirme sürecini olumlu olarak etkileyecektir.

Kaynaklar

AFAD (2023), https://tdth.afad.gov.tr

Bayrak, E. (2018). Türkiye için şiddet-magnitüd azalım ilişkisinin geliştirilmesi ve makro sismik deprem tehlike haritasının hazırlanması", Doktora Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon, Türkiye

Erdik, M. (2013). Earthquake risk in Turkey. Sci., 341(6147), 724-725. https://doi.org/10.1126/science.1238945.

Giardini, D., Grünthal, G., Shedlock, K.M. and Zhang, P. (1999), "The GSHAP global seismic hazard map", Ann. Geophys., 42(6), 957-974. https://doi.org/ 10.4401/ag-3784.

Hasterok, D., Halpin, J.A., Collins, A.S., Hand, M., Kreemer, C., Gard, M.G. and Glorie, S. (2022), "New maps of global geological provinces and tectonic plates", Earth Sci. Rev., 231, 104069. https://doi.org/10.1016/j.earscirev.2022.104069.

https://tadas.afad.gov.tr/event-detail/17969 (Erişim tarihi: 25 Haziran 2023)

https://tadas.afad.gov.tr/event-detail/17966 (Erişim tarihi: 25 Haziran 2023)

Işık, E.(2023). A comparative analysis of seismic and structural parameters for historical period earthquakes in Türkiye. Earthquakes and Structures, 24(5), 377-391. https://doi.org/10.12989/eas.2023.24.5.377 .

Kayâbali, K. (1995), "Sismik tehlike analizi: Teori ve uygulama", Jeoloji Mühendisliği, 46, 28-43

Kramer, S.L. (1996), Geotechnical Earthquake Engineering, Pearson Education, New Delhi, India.

Kutanis, M., Ulutaş, H., and Işik, E. (2018), "PSHA of Van province for performance assessment using spectrally matched strong ground motion records", J. Earth Sys. Sci., 127(7), 99. https://doi.org/10.1007/s12040-018-1004-6.

Moehle, J. and Deierlein, G.G. (2004), "A framework methodology for performance-based earthquake engineering", 13th World Conference on Earthquake Engineering, Vancouver, Canada, August.

Morell, K.D., Styron, R., Stirling, M., Grifn, J., Archuleta, R. and Onur, T. (2020), "Seismic hazard analyses from geologic and geomorphic data: Current and future challenges", Tectonics, 39(10), e20. https://doi.org/ 10.1029/2018TC005365.

Utkucu, M., Durmuş, H., Yalçın, H., Budakoğlu, E. and Işık, E. (2013), "Coulomb static stress changes before and after the 23 October 2011 Van, eastern Turkey, earthquake (MW=7.1): Implications for the earthquake hazard mitigation", Nat. Hazard. Earth Syst. Sci., 13(7), 1889-1902. https://doi.org/10.5194/nhess-13-1889-2013.

6 ŞUBAT 2023 KAHRAMANMARAŞ DEPREMLERİNİN PAZARCIK (KAHRAMANMARAŞ) İLÇESİNDEKİ ETKİLERİ

THE EFFECTS OF THE 6 FEBRUARY 2023 KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKES IN PAZARCIK (KAHRAMANMARAŞ)

Assoc. Prof. Dr. Ercan IŞIK

Bitlis Eren University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Civil Engineering, Bitlis-Türkiye

ORCID: 0000-0001-8057-065X

Assist. Prof. Dr. Fatih AVCİL

Bitlis Eren University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Civil Engineering, Bitlis-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6550-550X

***Prof. Dr. Aydın* BÜYÜKSARAÇ**

Çanakkale 18 Mart University, Çan Vocational High School, Department of Minning and Hoisting, Çanakkale-Türkiye

ORCID: 0000-0002-4279-4158

Özet

Türkiye'de, 06 Şubat 2023 tarihinde merkez üssü Kahramanmaraş olan ve birbirinden bağımsız iki deprem sonucunda 50000 üzerinde can kaybı oluşmuştur. Türkiye'de aletsel dönemde yaklaşık 33000 insanın yaşamını yitirdiği 1939 Erzincan depreminden daha fazla can kaybı bu depremlerden sonra oluşmuştur. Her iki depremin ve etkilediği bölgenin büyüklüğünün yanı sıra deprem aralığının kısa olması can ve mal kayıplarının artmasına neden olmuştur. İlk deprem yerel saat ile 04:17'de Pazarcık (Kahramanmaraş), ikinci deprem ise yerel saat ile 13:24'te Elbistan (Kahramanmaraş) merkez üslü gerçekleşmiştir. Mw=7.7 ve Mw=7.6 olan depremlerin yüzeye yakın olması, mevcut yapı stokunun büyük bir bölümünün depreme dayanımın yeterli düzeyde olmaması yapısal hasarları doğrudan etkilemiştir. Birinci deprem sonucunda farklı seviyelerde hasar almış yapılar, ikinci deprem sonucunda hasar düzeylerinde değişikliğe neden olmuştur. Depremler, 11 farklı ilde çok önemli yapısal hasarlara neden olmuştur. Deprem farklı taşıyıcı sistemlerdeki yapılarda değişik düzeylerde hasarlar meydana getirmiştir. Bu çalışma kapsamında 06 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen ilk depremin merkez üssü olan Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık ilçesindeki etkileri ortaya konmaya çalışılmıştır. Farklı türdeki yapısal hasarlar inşaat ve deprem mühendisliği açısından gözlemsel olarak incelenmiştir. Saha gözlemleri sonucu elde edilen hasarlar neden-sonuç çerçevesinde incelenmiştir. Çalışma depreme dayanıklı yapı tasarım ilklerinin, hem tasarım hem de uygulama aşamasında hassasiyetle uygulanmasının bir gereklilik olduğunu net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Kahramanmaraş, deprem, Pazarcık, yapısal hasar

Abstract

More than 50000 lives were lost in Türkiye as a result of two independent earthquakes, the epicentre of which was Kahramanmaraş on 06 February 2023. More deaths occurred after these earthquakes than the 1939 Erzincan earthquake, in which approximately 33,000 people lost their lives in the instrumental period in Türkiye. In addition to the size of both earthquakes and the region they affected, the short earthquake interval caused the loss of life and property to increase. The first earthquake occurred at 04:17 local time in Pazarcık (Kahramanmaraş), and the second earthquake occurred at

13:24 local time in Elbistan (Kahramanmaraş) epicentre. The fact that earthquakes with Mw=7.7 and Mw=7.6 were close to the surface, and that a large part of the existing building stock was not sufficiently resistant to earthquakes, directly affected the structural damages. The structures that were damaged at different levels as a result of the first earthquake caused a change in the damage levels as a result of the second earthquake. Earthquakes caused significant structural damage in 11 different provinces. The earthquake caused different levels of damage to the structures in different structural systems. Within the scope of this study, the effects of the first earthquake that occurred on 06 February 2023 in Pazarcık district of Kahramanmaraş province, which is the epicentre, were tried to be revealed. Different types of structural damage have been observed in terms of civil and earthquake engineering. Damages obtained as a result of field observations were examined within the framework of cause and effect. The study clearly reveals that it is a necessity to apply earthquake resistant building design principles with precision both in the design and implementation phases.

Keywords: Türkiye, Kahramanmaraş, earthquakes, Pazarcık, structural damages

Giriş

Sismik açıdan oldukça aktif bir deprem kuşağı üzerinde yer alan Türkiye, son olarak 06 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen Kahramanmaraş depremleri ile çok büyük can ve mal kayıpları yaşamıştır. Aletsel dönem depremleri içerisinde en fazla can kaybına neden olan deprem çiftinin merkez üsleri Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık ve Elbistan ilçeleridir. Deprem özellikle 11 farklı ilde çok önemli can ve mal kayıplarının yanı sıra çok büyük ekonomik kayıplara da neden olmuştur. Depremler bu illerin yanı sıra bu illere yakın ve uzak yerleşim birimlerinde de ciddi anlamda hissedilmiştir. Büyük bir yıkıma neden olan depremler, 1939 Erzincan depreminden dolayı oluşan can kaybının 1.5 katı kadar yani 50000'in üzerinde can kaybına neden olmuştur.

Depremler sonrasında 11 farklı ilde farklı türdeki yapısal sistemlere sahip binalarda, ulaşım sistemlerinde, enerji ve iletişim tesislerinde çok büyük hasarlar oluşmuştur. Depremler en büyük yıkımını Hatay, Kahramanmaraş ve Adıyaman illerinde meydana getirmiştir. Depremden etkilenen mevcut yapı stokunun hem çok hem de yeterli deprem dayanımına sahip olmaması hasar düzeylerini olumsuz olarak etkilemiştir. Ayrıca depremlerin büyüklüğü ve kısa aralıkla meydana gelmesi de hasar seviyelerinin bir üst düzeye çıkmasında etken olmuştur.

Depremler sonrasında sosyal hayatın devam ettirilmesi ve yerleşim birimlerinin deprem tehlikelerinin daha gerçekçi olarak belirlenmesi noktasında çok önemli veriler olan yapısal hasarlar ve bunların belirlenmesi önem arz etmektedir. Deprem sonrası yapılardan toplanacak hasar verileri deprem ve inşaat mühendisliği açısından kullanılarak deprem tehlike haritaları ve depreme dayanıklı yapı tasarım ilkelerinin geliştirilmesinde önemli katkılar sağlamaktadır (Işık vd., 2020; Işık, 2023; Hadzima-Nyarko et al., 2017; Bilgin vd. 2022; Büyüksaraç vd., 2022).

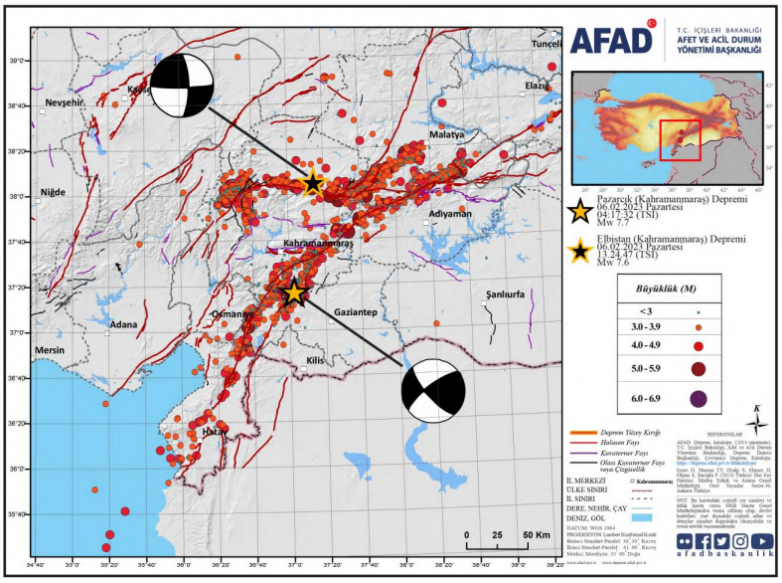
Bu bağlamda yıkıcı depremlerden sonra yapılan her bir çalışmanın hem uygulamaya hem de akademiye önemli katkılar sağlayacağı açıktır. Türkiye'de oluşan depremlerde farklı yapısal sistemlere sahip yapılarda oluşan hasarlar ile ilgili birçok çalışma bulunmaktadır. Işık vd., (2023), 06 Şubat 2023 Kahramanmaraş depremlerinin Adıyaman ilindeki yığma binalarda etkilerini incelemişlerdir. Doğan vd., (2021) 24 Ocak 2020'de Sivrice-Elazığ depreminde hasar gören betonarme binalar ile birlikte yığma ve kırsal yapılar detaylı incelenmişlerdir. Işık vd., (2023) 2023 Kahramanmaraş depremlerinin Adıyaman ilindeki minare ve camilerdeki etkilerini gözlemsel olarak incelemişlerdir. Koçer ve Ünal (2023), 2020 İzmir depreminin betonarme yapılar üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Işık (2014), 2011 Van depreminin farklı yapılar üzerindeki etkisini incelemiştir. Arslan ve Korkmaz (2007), 1999 Gölcük-Kocaeli depremleri sonrası meydana gelen yapısal hasarları incelemişlerdir. Kaplan vd. (2004), 2003 Bingöl depremi sonrası oluşan yapısal hasarları neden-sonuç çerçevesinde incelemişlerdir. Bu ve benzer çalışmaların her biri birer vaka çalışması olarak değerlendirilebilir.

Bu çalışma kapsamında, 06 Şubat 2023 tarihinde yerel saat ile 04:17'de meydana gelen M_w=7.7 olan ilk depremin merkez üssü olan Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık İlçesinde meydana gelen yapısal hasarların gözlemsel olarak incelenmesi gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında bu deprem hakkında

bilgiler verilmiştir. Farklı tarzda inşa edilen ve Kahramanmaraş depremlerinde farklı düzeylerde yapısal hasar almış binalarda inşaat ve deprem mühendisliği açısından neden-sonuç ilişkisi çerçevesinde hasarların değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu çalışma sadece Pazarcık ilçesi ile sınırlandırılmıştır.

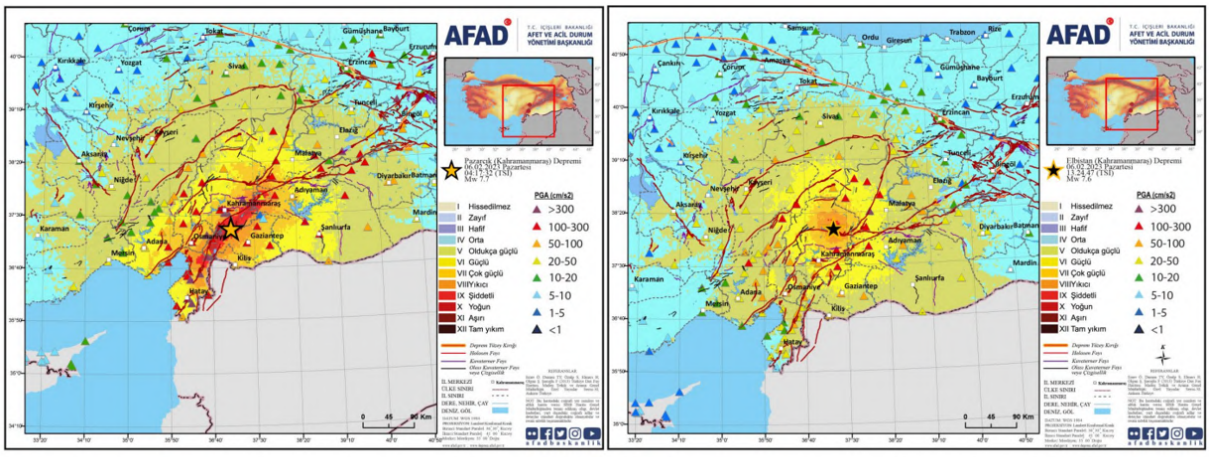
Materyal ve Metot

Türkiye, 06 Şubat 2023 tarihinde merkez üsleri Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık ve Elbistan ilçeleri olan ve büyüklükleri Mw=7.7 ile Mw=7.6 olan iki farklı deprem sonrasında çok büyük can ve mal kayıpları yaşamıştır. İlk depremin odak derinliği 8.6 km iken 2. depremin odak derinliği ise 7 km olarak ölçülmüştür. Depremlerin büyüklükleri, yüzeye yakın olması ve iki deprem arasındaki sürenin dokuz saat gibi kısa bir süre olması depremlerin yıkıcılık özelliğini arttırmıştır. Her iki deprem ve artçı şokları Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. 06.02.2023 Kahramanmaraş depremleri ve artçı şok aktivitesi (AFAD, 2023)

Depremler 11 farklı ilde çok önemli etkilere neden olmuştur. Bu illerin ilk depremin merkez üssüne olan uzaklıkları sırası ile Gaziantep 23 km, Kilis 45 km, Kahramanmaraş 52 km, Osmaniye 76 km, Hatay-İskenderun 101 km, Hatay-Antakya 130 km, Adıyaman 122 km, Malatya 169 km ve Diyarbakır 282 km'dir. 2. depremin bu illere uzaklığı ise Gaziantep 110 km, Kilis 150 km, Kahramanmaraş 70 km, Osmaniye 147 km, Hatay-İskenderun 198 km, Hatay- Antakya 237 km, Adıyaman 114 km, Malatya 112 km ve Diyarbakır 274 km'dir. Her iki depreme ait AFAD tarafından AFAD-RED kullanılarak elde edilen tahmini şiddet haritaları Şekil 2'de gösterilmiştir.

M_w= 7.7 Pazarcık (Kahramanmaraş) M_w= 7.6 Elbistan (Kahramanmaraş)

Şekil 2. Depremlerin tahmini şiddet haritaları (AFAD, 2023)

Bu çalışma kapsamında dikkate alınan ve ilk depremin merkez üssü olan Kahramanmaraş iline bağlı Pazarcık ilçesinde yer alan deprem istasyonlarında ölçüm değerleri Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Her iki depremin Pazarcık ilçesindeki ölçüm değerleri (TADAS, 2023)

06.02.2023 04:17 Mw=7.7 (Pazarcık- Kahramanmaraş)								
No	**İlçe**	**İstasyon kodu**	**Enlem**	**Boylam**	**PGA (cm/s^2)**			**R_{epi} (km)**
					NS	**EW**	**UD**	
1	Pazarcık	4614	37.29775	37.48513	2016.99	2039.20	1582.62	31.42
2	Pazarcık	4615	37.13803	37.38676	584.65	556.65	656.68	13.83
3	Pazarcık	NAR	37.3919	37.1574	784.57	619.71	477.94	15.35
06.02.202 13:24 M_w=7.6 (Elbistan-Kahramanmaraş)								
4	Pazarcık	4614	37.29775	37.48513	160.82	206,05	89,21	67,35
5	Pazarcık	4615	37.13803	37.38676	44.47	73,75	41,67	78,59
6	Pazarcık	NAR	37.3919	37.1574	126.52	110.42	84.82	77.85

Depremler sonucunda tamamen göçme mekanizmasına uğramış betonarme ve yığma yapı örnekleri Şekil 3'te gösterilmiştir.

Şekil 3. Toptan göçme oluşan betonarme ve yığma yapı örnekleri

Yapılarda kullanılan bant pencerelerden dolayı betonarme türü yapılarda meydana gelen kısa kolon hasarları Şekil 4'te gösterilmiştir.

Şekil 4. BA yapılarda oluşan kısa kolon hasarları

Betonarme yapılarda katlar arası dayanım/rijitlik farklılıklarından dolayı oluşan yumuşak/zayıf kat hasarları Şekil 5'te gösterilmiştir.

Şekil 5. Yumuşak kat hasarları

Betonarme elemanları meydana getiren beton ve donatının yetersiz olması, betonda uygun olmayan agrega kullanımı ve yetersiz beton örtüsü kaynaklı yapısal hasarlar Şekil 6'da gösterilmiştir.

Şekil 6. Yetersiz donatı ve beton kaynaklı yapısal hasar örnekleri

Betonarme yapılarda kullanılan dolgu duvarlarında ve ağır çıkmalardan dolayı oluşan hasarlar Şekil 7'de gösterilmiştir.

Şekil 7. Dolgu duvar ve ağır çıkma hasarları

Kırsal kesimlerde yaygın olarak kullanılan yığma yapılarda da önemli yapısal hasarlar meydana gelmiştir. Ağır toprak damların olumsuz etkisi, katmanlar arası yetersiz kenetlenme, farklı türde duvar

malzeme kullanımı ve kötü duvar işçiliği bu tür yapılarda farklı düzeylerde yapısal hasarlara neden olmuştur. Yığma yapılarda gözlemlenen farklı hasarlar Şekil 8'de gösterilmiştir.

Şekil 8. Yığma yapılarda oluşan hasar örnekleri

Sonuçlar ve Tartışma

06 Şubat 2023 tarihli Kahramanmaraş depremlerinin Pazarcık ilçesindeki etkileri yazarlar tarafından gözleme dayalı olarak değerlendirilmiştir. Depreme dayanıklı yapı tasarım ilkelerin yeterli kadar uygulanmadığı yapılarda farklı düzeylerde önemli yapısal hasarlar meydana gelmiştir. Yapıların deprem etkisi altındaki davranışlarını olumsuz olarak etkileyen yapısal özellikler hasar düzeylerini olumsuz olarak etkilemiştir.

Hasar tespiti için saha çalışması yapılan yerleşim birimlerinde incelenen betonarme yapıların özellikle beton dayanımın düşük olması, donatı yetersizliği ve yapı deprem davranışını zayıflatan yapısal özeliklerden dolayı hasar aldığı gözlemlenmiştir. Özellikle çekirdek betonda ezilme, dağılma beton dayanımının çok düşük olduğunu göstermektedir. Ayrıca düz donatı kullanımı beton ve donatı arasındaki aderansın düşük kalmasına ve hasarların ana nedenlerinden biri olduğu söylenebilir.

Yapılan saha incelemeleri neticesinde yığma binaların hasar nedenleri genel olarak şu şekilde sıralanabilir:

Düşük dayanımlı duvar ve birleşim malzemesi kullanımı

Depreme dayanıklı yapı tasarım ilkelerinin uygulanmaması

Kötü duvar işçiliği

Ağır toprak damlar

Katmanlar arası yetersiz bağlantı

Duvar köşe noktalarında yetersiz ve eksik kenetlenme

Sonuç ve Öneriler

Deprem etkisi altındaki yapılar, tasarım, yapım kusurları ve çevre etkisi gibi nedenlerle, taşıyıcı sistem zayıflıkları gösterebilmektedir. Ayrıca yapı fonksiyonunun değiştirilmesi ile oluşan olumsuz taşıyıcı etkenler de depremde hasarlara neden olmaktadır. Depreme uygun olmayan tasarım, malzeme, işçilik ve denetim eksikliği, hasarların yıkıcı rollerini oluşturmaktadır. Deprem etkisine maruz kalabilecek yapıların yapısal özellikleri olası bir deprem sonucunda can ve mal kaybıyla doğru orantılı olmaktadır. Bunun yanı sıra yerel zemin koşulların gerçekçi olarak elde edilmesi, yapısal tasarım ve değerlendirmeyi anlamlı kılacaktır.

Yapıların sağlıklı izlenmesi ile birlikte yapının kullanımından sonrasında değişimler takip edilebilir. Bu bağlamda QR kod ve benzeri uygulamalar yapılarak, yapıların kullanıma açılmasından sonra belli aralıklar ile kontrol edilerek bu bilgilerin sisteme aktarılması sağlanabilecektir.

Meydana gelen her iki depremin de yüzeye oldukça yakın olması ve bölgenin fay hattına yakınlığın, depremin büyüklüğü gibi etkenler yıkımın diğer nedenleri arasında gösterilebilir. Bu nedenle kırsal bölgelerde yapılacak yeni binaların yönetmelik kurallarına uygun yapılması ve denetlenmesi gerekmektedir.

Kaynaklar

Arslan, M. H., & Korkmaz, H. H. (2007). What is to be learned from damage and failure of reinforced concrete structures during recent earthquakes in Turkey?. Engineering Failure Analysis, 14(1), 1-22.

Bilgin, H., Shkodrani, N., Hysenlliu, M., Ozmen, H. B., Isik, E., & Harirchian, E. (2022). Damage and performance evaluation of masonry buildings constructed in 1970s during the 2019 Albania earthquakes. Engineering Failure Analysis, 131, 105824.

Büyüksaraç, A., Işık, E., & Bektaş, Ö. (2022). A comparative evaluation of earthquake code change on seismic parameter and structural analysis; a case of Turkey. Arabian Journal for Science and Engineering, 47(10), 12301-12321.

Dogan, G., Ecemis, A. S., Korkmaz, S. Z., Arslan, M. H., & Korkmaz, H. H. (2021). Buildings damages after elazığ, Turkey earthquake on january 24, 2020. Natural hazards, 109(1), 161-200.

Hadzima-Nyarko, M., Mišetić, V., & Morić, D. (2017). Seismic vulnerability assessment of an old historical masonry building in Osijek, Croatia, using Damage Index. Journal of Cultural Heritage, 28, 140-150.

Isik, E., Aydin, M. C., & Buyuksarac, A. (2020). 24 January 2020 Sivrice (Elazig) earthquake damages and determination of earthquake parameters in the region. Earthquakes and Structures, 19(2), 145.

Işık, E.(2023). A comparative analysis of seismic and structural parameters for historical period earthquakes in Türkiye. Earthquakes and Structures, 24(5), 377-391. https://doi.org/10.12989/eas.2023.24.5.377 .

Işık, E., Avcil, F., Büyüksaraç, A., İzol, R., Arslan, M. H., Aksoylu, C., ... & Ulutaş, H. (2023). Structural damages in masonry buildings in Adıyaman during the Kahramanmaraş (Turkiye) earthquakes (Mw 7.7 and Mw 7.6) on 06 February 2023. Engineering Failure Analysis, 107405.

Işık, E., Avcil, F., Arkan, E., Büyüksaraç, A., İzol, R., & Topalan, M. (2023). Structural Damage Evaluation of Mosques and Minarets in Adıyaman due to the 06 February 2023 Kahramanmaraş Earthquakes. Engineering Failure Analysis, 107345.

Işık, E. (2014). The effects of 23.10. 2011 Van earthquake on near-field and damaged on structures. International Anatolia Academic Online Journal, Scientific Science, 2(2), 10-25.

https://deprem.afad.gov.tr/assets/pdf/Kahramanmaras%20%20Depremleri_%20On%20Degerlendirme%20Raporu.pdf (Erişim tarihi: 25 Haziran 2023).

https://tadas.afad.gov.tr/event-detail/17969 (Erişim tarihi: 25 Haziran 2023)

https://tadas.afad.gov.tr/event-detail/17966 (Erişim tarihi: 25 Haziran 2023)

Kaplan, H., Yilmaz, S., Binici, H., Yazar, E., & Çetinkaya, N. (2004). May 1, 2003 Turkey-Bingöl earthquake: damage in reinforced concrete structures. Engineering Failure Analysis, 11(3), 279-291.

Koçer, M., & Ünal, A. (2023). RC structural damages observed after October 30, 2020, Seferihisar—İZMİR earthquake and analytical evaluation of existing sample RC buildings. Natural Hazards, 117(1), 237-265.

OKUL YÖNETİCİLERİN KULLANDIKLARI MOTİVASYONEL DİLİN OKULA YANSIMALARI

THE REFLECTIONS OF THE MOTIVATIONAL LANGUAGE USED BY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE SCHOOL

Naciye AYNAS

Hakkari Üniversitesi Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı

ORCİD(0000-0002-6128-1382)

Cahit ATSIZ

Hakkari Üniversitesi Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı

ORCİD(0009-0009-4497-4097)

Özet

Motivasyonel dil, okul yöneticilerinin kullandığı olumlu, destekleyici, yol gösterici, teşvik edici sözcükler, ifadeler ve cümlelerden oluşmaktadır. Bu dil, çalışanların kendilerini değerli hissetmelerini, özgüvenlerini artırmalarını ve daha yüksek performans göstermelerini sağlayabilir. Öğretmenler ve diğer okul çalışanları, yöneticilerinin kullanmış oldukları motivasyonel dil sayesinde daha motive olabilir, işlerine daha olumlu bir şekilde yaklaşabilir ve daha verimli çalışabilirler. Öğretmenler ve diğer okul çalışanları, yöneticilerinin kullanmış oldukları motivasyonel dil sayesinde daha motive olabilir, işlerine daha olumlu bir şekilde yaklaşabilir ve daha verimli çalışabilirler.

Bu araştırmanın temel amacı, okul müdürlerinin kullandıkları motivasyonel dil üzerine yapılan araştırmaların bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Çalışma nitel araştırma yaklaşımının kullanıldığı betimsel nitelikte bir araştırmadır. Araştırmanın verileri doküman incelemesi tekniği ile elde edilmiştir. Bu kapsamda ilgili konuya ilişkin anahtar kelimeler kullanılarak tez ve makale olarak toplamda 26 yayına ulaşılmıştır. Çalışmalar yayınlandığı yıllar, kullanılan araştırma yöntemleri, örneklem grubu, veri analiz yöntemleri ve sonuçlar bağlamında tablo ile belirtilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgulara göre konu kapsamında en çok çalışmanın 2018 yılında olduğu, en fazla makale türünde çalışma gerçekleştirildiği, çalışmaların daha çok nicel yapıldığı belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, en çok öğretmenlerle çalışıldığı, veri toplama aracı olarak en çok Motivasyonel Dil Ölçeğini kullanıldığı, en çok regresyon analiz yönteminin uygulandığı belirlenmiştir.

Sonuç olarak, okul yöneticilerinin kullanmış oldukları motivasyonel dilin, okuldaki etkileri büyük önem taşımaktadır. Olumlu, destekleyici ve teşvik edici bir dil kullanmak, çalışanların motivasyonunu artırabilir, iş tatminini yükseltebilir ve okuldaki genel performansı olumlu yönde etkileyebilir. Dolaysıyla okul yöneticilerinin motivasyonel dil stratejilerine önem vermelidir.

Anahtar Kelimeler: Motivasyonel Dil, Okul Yöneticileri, Motivasyon, Okul İklimi

Summary:

Motivational language consists of positive, supportive, guiding, and encouraging words, expressions, and sentences used by school administrators. This language can help employees feel valued, increase their self-confidence, and perform at a higher level. Teachers and other school staff can be more motivated, approach their work in a more positive manner, and work more efficiently through the use of motivational language by their administrators.

The main aim of this research is to examine studies on the motivational language used by school principals in terms of certain variables. The study is a descriptive qualitative research using a

qualitative research approach. The data for the study were obtained through document analysis technique. In this context, a total of 26 publications in the form of theses and articles were reached using relevant keywords. The studies were presented in a table in terms of publication years, research methods used, sample groups, data analysis methods, and results. The obtained data were analyzed using content analysis method. According to the findings, it was determined that the highest number of studies on the subject were conducted in 2018, and most of them were in the form of articles. It was also found that the studies were mostly quantitative in nature. Additionally, it was determined that the studies mainly focused on teachers, the Motivational Language Scale was mostly used as the data collection tool, and regression analysis was the most applied method.

In conclusion, the use of motivational language by school administrators has significant implications for the school. Using a positive, supportive, and encouraging language can increase employee motivation, enhance job satisfaction, and positively impact overall performance in the school. Therefore, school administrators should prioritize motivational language strategies.

Keywords: Motivational Language, School Administrators, Motivation, School Climate

GİRİŞ

Bu bölümde araştırma konusunu oluşturan, araştırmanın dayandığı problem durumu, araştırmanın amaçları, önem ve araştırmayla ilgili belli başlı tanımlar ve ilgili araştırmalar üzerinde durulmuştur.

Problem Durumu

Günümüzde hayatın her aşamasında hızlı bir gelişim ve değişim yaşanmaktadır. Dünya sanayi çağından bilgi çağına doğru ilerlerken, ülkelerin bu sürece sosyal, siyasi, ekonomik ve kültürel olarak ayak uydurması çok önemli hale geliyor. Bildiğiniz gibi ülkemiz genç nüfus potansiyeline sahiptir. Bu genç nüfusu yaş şartlarına uygun olarak yetiştirmek, gerekli bilgi ve becerilerle donatmak; ülkemizin bilimsel, teknolojik, kültürel ve ekonomik kalkınmasına önemli katkılarda bulunacaktır. Günümüz genç nüfusunun potansiyelini değerlendirmek için insan kaynağına yatırım yapmak gerekiyor. (Kocabaş ve Karaköse, 2006). İnsan kaynaklarına yapılan bir yatırım, bir fabrikaya veya herhangi bir ticari kuruluşa yapılan yatırımdan çok daha önemli görülmektedir. İnsana yapılan yatırım, geleceğe yapılan yatırım olarak görülebilir. Geleceğe yapılan yatırım da ancak eğitim yoluyla gerçekleştirilebilir. Dolayısıyla eğitim kurumlarımıza nitelikli insan yetiştirme konusunda büyük sorumluluklar düşmektedir (Kocabaş ve Karaköse, 2006).

Eğitim kurumları yani okullar, eğitim sisteminin hedeflerine ulaşmasını sağlayan önemli toplumsal kurumlardır. Eğitimin nitelikli olması, doğrudan okulların iyi yönetilmesiyle ilişkilendirilir(Dur, 2014). Okulun içindeki eğitsel havanın geliştirilmesi, personel yönetiminin nitelikli hale getirilmesi ve öğrencilerin öğrenmeye ve gelişmeye odaklanması için etkili ve motive edici bir dil kullanılması, özellikle okul yöneticileri ve öğretmenler tarafından beklenen bir özelliktir. Bu nedenle, paydaşlar arasında etkili ve karşılıklı gelişen bir iletişim ağının kurulması da önemlidir. Okullarda, insanlar arasında sözlü ve sözsüz iletişim araçlarıyla birçok iletişim gerçekleşmektedir. (Açıkalın ve Turan, 2011) Okulun açık bir yapıya sahip olması, okulun varlık amacına uygun şekilde şekillendirilmesini ve insan kaynaklarının bu amaca katkıda bulunmasını gerektirir. İnsan kaynaklarına rol ve sorumluluk verilerek, motivasyonu sağlayıcı bir iletişimle kullanılması bu sürecin mümkün olmasını sağlar. Okullarda, örgütsel amaca ulaşmak için en önemli faktör, iletişim kanallarının istenilen şekilde işlemesidir. Bu kanalların etkili bir şekilde kullanılması, okulların hedeflerine ulaşmada büyük önem taşır(Erdoğan, 2000). Okulların beşeri ve sosyal sermayesinin iyi yönetilmesi ve nitelik kazanması için, motivasyon sağlayan, ilham verici, yönlendirici ve cesaretlendirici bir iletişim yapısının kurulması önemlidir. Bu yapının oluşturulması, özellikle okul yöneticilerinin kullandığı motivasyonel dil ile doğrudan ilişkilidir (Demir, 2018a; Demir, 2018b).

Okul yöneticisi, okulun amacını gerçekleştirmek için okuldaki tüm personeli organize eden, talimatlar veren, çalışmaları yönlendiren, koordine eden ve denetleyen kişidir(Gürsel, 1997). Okul yöneticisi, MEB'in eğitim politikaları ve hedefleri doğrultusunda okulunu en etkili şekilde yönetmeyi

amaçlar(Gürsel, 1997). Okul yöneticileri, okullarını en iyi şekilde yönetmek için çaba gösterirken, hem hedeflenen başarıya ulaşmayı ve örgütsel amaçları gerçekleştirmeyi hedeflemeli, hem de öğretmenlerin bireysel beklentilerini karşılamaya ve onları motive etmeye çalışmalıdır(Yılmaz ve Ceylan, 2011). Bu bağlamda etkili bir yönetici, astlarıyla iletişim kurarken mevcut olanakları dikkate almalı, etrafındaki insanların taleplerine duyarlı olmalı, sıcak, destekleyici ve yardımsever bir iletişim tarzı benimsemeli ve empati becerilerini kullanarak iletişim kurmalıdır.

İletişim, grup üyelerinin duygu ve düşüncelerinin ifade edildiği bir ortamdır ve bu sayede canlanır. İletişim, okulun içinde okul personeli ve öğrenciler arasında dışarıda ise veliler ve diğer paydaşlar arasında gerçekleşir. İletişim, okul içinde okul personeli ve öğrenciler arasında, aynı zamanda okulun dışında veliler ve diğer paydaşlar arasında gerçekleşir. Bu bağlamda, okul yöneticisi, motivasyon sürecini yönetmek ve isteklendirme gerektiren durumları belirlemek için iletişimden en etkili şekilde faydalanmak zorundadır. İletişim, okul yöneticisi için en önemli araçlardan biridir(Gümüş ve Sezgin, 2012). Bu da onların olumlu ve yapıcı dil kullanmalarıyla mümkündür (Mert, 2011).

Okul yöneticileri, öğretmenler, öğrenciler ve yardımcı personeli içeren okullarda da her örgütte olduğu gibi bir örgütsel ortam oluşur. Okul ortamının temelinde iletişim bulunmaktadır. İletişim, okuldaki tüm paydaşlar arasında bilgi, fikir, duygu ve düşüncelerin aktarılmasını sağlar ve işbirliği, anlayış ve etkileşimi teşvik eder(Ergin, 2012). Öğretmenlerle işbirliği yapan, sorun çözme becerileri gelişmiş, pozitif enerjili, tutarlı ve hoşgörülü, kültürlü, motivasyon sağlayan ve mizahi yönü güçlü olan okul yöneticileri, etkili iletişim becerilerini daha yüksek düzeyde sergilerler. (Açıkalın ve Turan, 2015). Bu durumda, okul yöneticisinin sözlü ve sözsüz iletişim becerileriyle okul paydaşlarını motive etmesi, etkilemesi ve yönlendirmesi beklenir. Motive olmuş öğretmen ve öğrenciler, Gemalmaz'ın (2014) belirttiği gibi, okulun amaçlarına ve kendi bireysel hedeflerine daha güçlü ve emin bir şekilde hizmet etme eğilimindedir. Okul müdürünün kullandığı dil, örgütsel havayı etkileyebilecek önemli bir faktör olup önemli görülmektedir. Dolayısıyla okul yöneticisinin kullandığı motivasyonel dilin okula yansımaları araştırmaya değer bulunmuştur.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı, okul müdürlerinin kullandıkları motivasyonel dilin okula yansımalarının incelenmesidir. Okul yöneticilerinin kullandığı motivasyonel dilin okulun birçok değişkeni üzerinde etkili olduğu birçok çalışmada mevcuttur. Nitekim bu kapsamda motivasyonel dile ilişkin kitaplar, makaleler ve tezler incelenmiş ve ulaşılan genel bilgiler de motivasyonel dilin öneminin daha iyi anlaşılmasını sağlamıştır. Eğitim sistemimizin bileşenlerinin daha iyi motive edilebilmeleri amacı ile okul yöneticilerinin kullanacakları motivasyonel dile ne kadar önem vermeleri gerektiğine ışık tutmaktır. Okul yöneticilerinin motivasyonel dilini daha iyi anlamak ve uygulamak için stratejik taktiklerin sunulması ve mevcut bilgilerin genişletilmesi açısından önemlidir.

Araştırmanın Önemi

Motivasyonel dil, olumlu, cesaret verici ve ilham verici bir dil kullanarak kişilerin kendilerine güvenlerini artırır, amaçlarına ulaşmak için çaba göstermelerini teşvik eder ve başarıya odaklanır(Mayfield ve Mayfield, 2012). Motivasyonel dil hayatın her alanında önem taşıdığı gibi eğitim kurumlarında da ayrı bir öneme sahiptir. Özellikle de okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dilin okulun birçok değişkenine etki ettiği bilinen bir gerçektir. Okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dil, okulun genel atmosferini etkilemektedir. Öğretmenler, yöneticilerin kullandığı dilin etkisi altında kalmaktadır ve bu dil öğretmenlerin öğrencilerle iletişimlerinde onları motive edebilmektedir. Bu, öğrencilerin sınıfta daha fazla çaba göstermelerine ve okuldaki başarılarını artırmalarına yardımcı olmaktadır (Özen, 2015). Bu da okulda huzurlu ortamların oluşmasını sağlayarak mutluluğu arttırabilir. Mutlu okul ortamlarında; idareci ve öğretmenler arasında olduğu kadar öğretmen ve öğrenciler arasında da sevgi ve saygı bağları oluşacaktır (Akdemir, 2001). Bu, öğrencilerin eğitim almasını kolaylaştırabilir. Başarı geldikçe, mutluluk artabilir ve insanların mutluluğu arttıkça, üretkenlikleri de artabilir. Eğitim yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dilin öğretmenler üzerinde aidiyet duygusu yaşamasını sağlayabilir. Çalıştıkları kuruma ait olma duygusuna sahip olmak, öğretmenlerin okulların başarısı için çalışma çabalarını artırabilir. Böyle bir ortam, okul müdürlerinin aradığı okul başarısına olumlu katkı sağlayabilir.

Alan yazınında konu ile ilgili çok fazla araştırma yapılmadığı için; bu çalışma, okul yöneticilerinin motivasyonel dil kullanımının okulun tüm bileşenleri arasındaki ilişkileri görmeleri açısından önemli görülmüştür. Bu çalışma, okul yöneticilerine motivasyonel dil kullanımıyla istenen okul ortamını oluşturabilmeleri konusunda rehberlik edebilecektir. Bu araştırmayla yöneticilerin okullarını daha çok sahiplenerek etkili bir yöneticilik sürecinin oluşturulmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Böylece, bu çalışmanın okul yöneticilerine motivasyonel dil kullanımı konusunda rehberlik etmesi, eğitim-öğretimin kalitesinin artmasına, üstün düzeyde verimlilik ve performans sergilenmesine, iş doyumunun artmasına ve sağlıklı bir okul ortamının oluşmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca, etkili iletişim süreçlerinin oluşturulması ve okul yönetiminden kaynaklı sorunların giderilmesinde de faydalı olacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Bu kısımda; araştırmanın modeline ilişkin bilgiler sunulmaktadır.

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma motivasyonel dil kavramına ilişkin kitap, makale ve tezlerin incelenmesi ile gerçekleştirilmiştir. Bu doğrultuda nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniği kullanılarak okul yöneticilerinin motivasyonel dilinin etki ettiği durumlar yorumlanmaya çalışılmıştır.

Evren ve Örneklem

Bu çalışmanın evrenini okul yöneticilerinin liderlik stilleri ile ilgili 2009-2023 yılları arasında yayınlanan lisansüstü tezler, doktora tezleri ve makalelerdir. Bu çalışmada, okul yöneticilerinin liderlik stilleri ile ilgili bilimsel çalışmaların belirlenen yıllardaki eğilimleri araştırılmıştır . Araştırmanın örneklemini YÖK TEZ merkezindeki tezler, Dergipark ve TRdizin veri tabanlarında okul yöneticilerinin liderlik stilleri ile ilgili yayınlanmış makaleler oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması

Nitel araştırma deseni benimsenen bu çalışmada veri toplama tekniği olarak döküman incelemesi kullanılmıştır. Bu kapsamda Google akademi, YÖK tez ve dergi parkta yapılan taramalar sonucunda toplam 28 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu doğrultuda araştırma örneklemini oluşturan makale, yüksek lisans ve doktora tezleri temalarına göre ayrılarak çözümlenmiş, araştırma sonuçları hakkında bilgi verilmiş ve sonuçlar doğrultusunda önerilerde bulunulmuştur.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Motivasyonun Tanımı

Motivasyon, insanları harekete geçiren, davranışların kararlılık, enerji ve sürekliliğini etkileyen bir faktördür(Yılmaz ve Çavaş, 2007). Bu konuda birçok unsurdan bahsedebiliriz. Örneğin, emekli aylığı, yaşam ve işsizlik sigortası gibi ekonomik koruma biçimleri, kariyer fırsatları, uygun çalışma ortamı, karar alma süreçlerine katılma fırsatları, adil ve sürekli disiplin sistemi, kişisel güvenilirlik ve güçlendirme gibi unsurlar insanları motive edebilir(Eren, 1993). Motivasyon, Latince "mot" kökünden gelir ve hareket etmek ve değiştirmek anlamına gelir. Türkçe'de ise "motive" kelimesinden türetilmiştir, bu da "güdü" anlamına gelir(Dur, 2014).

Motivasyon Araçları

Motivasyon araçlarını üç gruba ayırabiliriz: Ekonomik motivasyon araçları, psikososyal motivasyon araçları ve kurumsal yönetim araçları.

Ekonomik Motivasyon Araçları

Bu motivasyon aracı, gelişmekte olan veya az gelişmiş ülkelerde yaygın olarak kullanılan bir araçtır. Ekonomik refah düzeyinin önemli olduğu bu ülkelerde, insanların yapması gereken işlerin ekonomik etkisi büyük bir öneme sahiptir. Bu nedenle, motivasyonu artırmak için kar ortaklıkları, teşvik ikramiyeleri, ücret artışları, güvenli çalışma ortamı ve sosyal haklar gibi ekonomik araçlar kullanılmaktadır. Selen'e (2016) göre, ekonomik araçlar çalışanları parasal kaynaklarla tatmin etmek amacını taşır. Çünkü bireylerin yaşamlarını sürdürebilmek için gelir elde etme ihtiyacı önceliklidir. Bu nedenle, ekonomik araçlar motivasyonu artırmak için diğer araçlara kıyasla daha etkili olabilir.

Psiko-Sosyal Motivasyon Araçları

Psiko-sosyal motivasyon araçları, bireylerin iç dünyasını etkileyen faktörlerdir ve değer yargılarını oluşturma ve şekillendirme üzerine odaklanırlar. Bu araçlar, değer ve statü, bağımsız çalışma, gelişme imkanları, sosyal çevre, güvenlik duygusu ve öneri sistemi gibi unsurları içerir. Çalışanların gelir dışındaki ihtiyaçlarından biri, çalışma ortamında değer görme ve bir statüye sahip olmaktır. Selen (2016) tarafından belirtildiği gibi, çalışanlar kendi performanslarını diğer çalışanlarla karşılaştırabilir. Bu durum, yöneticiler tarafından takdir edilerek, beğenilerek, övülerek vb. şekillerde doyuma ulaştırılabilen bir ihtiyaç yaratır. Bu şekilde, çalışanlar kendilerini değerli hissedebilir ve sahip oldukları statü ile saygınlık kazanabilirler.

Örgütsel ve Yönetsel Araçlar

Örgütsel ve yönetsel araçlar, çalışanları etkileyen ve örgütün amaçları doğrultusunda yönlendirme amacı güden unsurlardır. Bu araçlar, amaç birliği, yetki ve sorumluluk, eğitim ve yükselme imkanları, kararlara katılma, iletişim, esneklik ve fiziksel koşulların iyileştirilmesi gibi özellikleri içerir.

Selen (2016) çalışanların önceden bilgilendirilmesinin, her örgütün kendi amaç ve hedeflerini gerçekleştirmesi için önemli olduğunu vurgulamaktadır. Çalışanlar, bir araya geldiklerinde amaç birliği oluşturmalı ve kendi görevlerini yerine getirerek ortak hedefe yönelmelidirler. Çalışanlar genellikle büyük bir zaman dilimini iş ortamında geçirdiklerinden, katı ve sert kurallara dayalı bir yönetim sistemi çalışanların motivasyonunu olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle yöneticilerin esnek bir yaklaşım benimsemesi, çalışanların kendilerini değerli hissetmelerini sağlayabilir ve işe olan bağlılıklarını artırabilir.

Motivasyonun Türleri

Motivasyonun etkili olabilmesi için bireyin durumunu, ihtiyaçlarını, beklentilerini, kişilik yapısını ve algı düzeyini dikkate almak önemlidir. Her insanın kendi düşünce dünyası, kültürel ve sosyal özellikleri ve duyguları vardır. Uygun motivasyon türlerini harekete geçirmek ve geliştirmek için motivasyon türleri, iç ve dış motivasyonu içeren fizyolojik motivasyon, sosyal motivasyon ve psikolojik motivasyon başlıkları altında ele alınmaktadır. (Kaynak, 2016).

Fizyolojik Motivasyon

Fizyolojik motivasyon hem içsel hem de dışsal motivasyon olmak üzere iki bölüme ayrılır. İçsel motivasyon, motivasyonun en etkili yöntemidir. İnsanların manevi unsurlarını yöneten inançlara, beklentilere ve kişilik özelliklerine dayanan bir motivasyon türüdür. Bu yöntemle, birey tatmin eden hazzı nihai olarak belirleyen bir faktördür. İçsel motivasyon diğer motivasyon türlerinden daha güçlü ve etkili olduğundan, kurum ve kuruluşlar bu motivasyonel yöntemleri geliştirmek için çaba göstermelidir. (Kaynak, 2016).

Dışsal motivasyon, kişiye dışarıdan sağlanan faktörler tarafından gerçekleştirilen bir matovasyon türüdür. Bu faktörler arasında maddi ödüller, destek ve tanıma gibi unsurlar yer alabilir. Prim etkisinin geçişiyle birlikte, motive edici ve harekete geçirici yönü içsel motivasyona göre sınırlı olan etkinliğin azaldığı gözlemlenir. (Baran, 2018).

Sosyal Motivasyon

Sosyal motive ediciler, kişinin sosyal bir varlık olduğunu gerçeğini dikkate alarak büyük bir etkiye sahiptir. Kişi içinde bulunduğu kuruluşa ait olduğunu hissettiği bir ortamda daha başarılı olma eğilimindedir. Bu nedenle, örgütler bireyin değerli ve grubun bir parçası olduğunu gösterebildikleri ölçüde, birey örgütteki sorumluluklarını en etkili şekilde yerine getirebilecektir. Bunların hepsi sosyal motivasyon çerçevesinde değerlendirilebilecek yöntemlerdir. (Kaynak, 2016).

Bu bağlamda, sosyal motivasyon, nasıl sevileceğine, büyüyeceğine, düşünüleceğine ve özgürce yaşanacağına dair bir örnektir. (Sabuncuoğlu, 2005). Bu motifler doğru kullanılırsa, bir kişiden maksimum verimlilik elde edilebilir. Bu nedenle örgütlerin sosyal motivasyonu desteklemek ve çalışanların sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için çaba göstermeleri önemlidir.

Psikolojik Motivasyon

Psikolojik motivasyon, genel olarak, bireylerin manevi ihtiyaçlarını karşılamayı hedefleyen motivasyon türüdür. Bu motivasyonel araçlar ve teknikler, bireylerin ruhsal ve zihinsel dinamiklerini içerir. İnsanların her zaman karşılanmasını beklediği çeşitli manevi ihtiyaçlar her zaman karşılanmayı beklemektedir. Ancak bazen insanlar bu tür bir motivasyonun farkında bile değillerdir (Haktanıyan, 2012). Psikolojik nedenler bireyin ruhsal ihtiyaçlarından kaynaklanır ve davranışının oluşumuna katkıda bulunur. Bu nedenler doğuştan veya sonradan edinilmiş olabilir.

Motivasyon Kuramları

Motivasyon örgütlerde çalışan performansının artırılması, örgüt veriminin yükseltilmesi için çalışanları ve yöneticileri ilgilendiren önemli görevlerden biridir. Motivasyonu sağlamak adına örgüt liderinin kullanabileceği bazı teoriler, yöntem ve yaklaşımlar ortaya atılmış böylece çalışan motivasyonu artırılması amaçlanmıştır. Ancak çalışan motivasyonu sağlamada tek bir yöntem kullanılmamaktadır. Liderin kullanacağı yöntemin, her bir çalışana uygunluğunu ve yeterliğini belirlemiş olması gerekmektedir. Tüm bu sebeplerle bireylerin ihtiyaç ve beklentileri araştırılmış, onları motive etmede uygun yöntemin kullanılabilmesi için motivasyon kuramları geliştirilmiştir. Motivasyon kuramları, çalışanları motive eden faktörlere odaklanan kapsam kuramları; çalışanların nasıl motive olacağına odaklanan süreç kuramlarıdır (Çiçek, 2005).

Kapsam Kuramı

Kapsam kuramları bireylerin içinde bulundukları durumları ve onları davranışa sevk eden unsurları anlamaya önem verir. Bu teoriler doğrultusunda örgüt yöneticilerinin, bireyleri harekete geçiren faktörleri bilerek ve bunları kullanarak onları istenen davranışlara yöneltmesi gerektiği düşünülmektedir. Kapsam teorisi savunucuları çalışan ihtiyaçlarının örgüt tarafından karşılanması halinde bireylerin tatmine ulaşacağını varsaymaktadır (Gümüş ve Sezgin, 2012). Kapsam kurumları şu şekilde açıklanabilir.

Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi Yaklaşımı

Motivasyon konusu üzerine çeşitli araştırmalar yapan A.H. Maslow, insanların farklı ihtiyaçlara sahip olduğunu bu ihtiyaçların hiyerarşik bir düzende olduğunu savunur. Maslow, ihtiyaçlar hiyerarşisi teorisinde insanların bütün davranışlarının ihtiyaçlarını gidermeye yönelik olduğunu savunur. Bu kurama göre, bireyler daha üst seviyedeki ihtiyaçlarına ulaşmadan alt seviyedeki ihtiyaçlarını tatmin etmek isterler(Gümüş ve Sezgin, 2012).

Frederick Herzberg'in Çift Faktör Teorisi

Herzberg teorisinde, çalışanların iş tatminini ve motivasyonu etkileyen iki ayrı faktörü vurgular. Bu faktörler, bireylerin iş tutumlarına etki eden motive edici faktörler (iş, sorumluluk, terfi) ve hijyen faktörleridir(maaş, çalışma koşulları)(Gümüş ve Sezgin, 2012).

Bu teoriye göre iş yerinde, çalışanları motive ederek bağlılıklarını arttıran motive edici faktörler ile çalışanları tatminsizliğe sürükleyerek işten ayrılmalarına sebep olan hijyenik faktörler birbirinden ayrılmalıdır. Çünkü bunların varlığı doyumu sağlarken yokluğu nötr bir ortam oluşturmakta ve doyumsuzluğa neden olmamaktadır. Bazılarının ise varlığı motive ederken yokluğu bireyleri kötümser yapmaktadır (Eren, 2020). Yani bazı faktörlerin varlığı çalışanları motive etmeye yetmese de, yoklukları motivasyonu yok etmeye yetecektir.

David McClelland'in Başarma İhtiyacı Kuramı

McClelland insan ihtiyaçlarını öğrenme süreciyle kazanılan kişiden kişiye değişebilen bir hiyerarşiye tabi tutmuştur.(Sabuncuoğlu ve Vergiliel Tüz, 2016). McClelland'ın bireylerin davranışların temelinde üç güdü yer almaktadır. Bunlar şu şekildedir (Sabuncuoğlu ve Vergiliel Tüz, 2016); Başarma Güdüsü, Güç Güdüsü ve İlişki Güdüsüdür.

McClelland'a göre bu güdüler sonradan öğrenilir ve bireylerin yaşadıkları deneyimler, çerçevesindeki olaylar ve duygusal tepkilerin birleştirmesiyle şekillenir. Başarma güdüsü, bireyin yaşadığı başarı ve başarısızlık deneyimlerine, Güç güdüsü, bireyin etki ve kontrol edebilme yeteneğine, İlişki güdüsü ise bireyin sosyal ilişkilerindeki deneyimlere bağlı olarak gelişir.(Sabuncuoğlu ve Vergiliel Tüz, 2016).

Süreç Kuramları

Süreç kuramları, insanları nelerin motive edebileceği ve insan davranışlarının nasıl yönlendirilebileceği üzerinde durmaktadır. Süreç teorilerine göre bireyleri davranışa iten ihtiyaclararı gibi içsel faktörlerin yanında onları motive eden dışsal faktörler de vardır (Gümüş ve Sezgin, 2012). Süreç teorileri; Beklenti Teorisi, Geliştirilmiş Beklenti Teorisi, Amaç Teorisi, Pekiştirme Teorisi, Eşitlik Teorisi olmak üzere beş başlıkta toplanmıştır.

Beklenti Teorisi

Vroom tarafından ortaya atılan beklenti teorisinde, birey temelli özelliklerin motivasyon açısından önemi vurgulanır. Bu teoriye göre çalışanların motivasyonunu sağlamak için ödül veya kazançlı olma beklentisi oluşturmak gerekir (Çiçek, 2005; Önen ve Kanayran, 2015). Beklenti teorisine göre bireylerin motivasyonu beklenti ve valens olmak üzere iki faktöre bağlıdır. Valens kavramı, bireylerin ödülü ne kadar istediği, bir sonuca varma noktasında yaptıkları tercihi ifade etmektedir. Burada kullanılan beklenti kavramı ise bireylerin davranışlarının sonucunun ödüle ulaşıp ulaşmayacağı olasılığını ifade etmektedir (Yeşil, 2016).

Geliştirilmiş Beklenti Teorisi

Geliştirilmiş beklenti teorisi, Vroom'un teorisini temel alarak Lawyer ve Porter tarafından yapılan eklemelerle ortaya çıkan teoridir. Lawyer ve Porter'e göre (Gümüş ve Sezgin, 2012); Bireylerin çabaları sonucunda istedikleri performansa ulaşabilmeleri için o konuda belli bilgi ve yeteneğe sahip olmaları gerekir. Bireylerin rol çatışması yaşamamak için örgüt içinde kendilerine uygun rollere sahip olmaları gerekir. Bireyler ödülleri eşit olarak algılamalıdır. Başkalarıyla performans karşılaştırması yapan çalışanlar performansları karşılığında aldıkları ödüllerde eşitsizlik gördüklerinde motivasyonları olumsuz etkilenecektir.

Amaç Teorisi

Edwin Locke tarafından 1968 yılında geliştirilen "Amaç Teorisi"nde liderlerin ve izleyicilerin belirli bir hedefin saptanması esasına dayanır. Bireysel amaçların saptanması motivasyon üzerinde yapıcı bir katkıda bulunduğu savunulmaktadır. Bu teoriye göre değer yargılarının insanların kazanılması doğrultusunda davranışlara yön verilmesidir. Bireylerin amaçlara ulaşmasalar da bu amaçların fikir birliğine varılmasıdır. Ayrıca ilgili geri besleme oluşabilmektedir (Luthans, 1992).

Şartlandırma ve Pekiştirme Teorisi

Şartlandırma ve pekiştirme teorisinde bireylerin öğrendikleri davranışları eyleme dönüştürmesi performans olarak görülür. Davranışların geliştirilip güçlendirilmesi ise olumlu davranışların pekiştirilmesi ile gerçekleşir (Sayan, 2018). Çalışanların olumlu davranışları sonucunda onları motive edecek ödüller verilmesi ve bu ödüllendirmenin davranış ile eş zamanlı olması, bireylerin istenen davranışlara devam etmesi açısından önemlidir denilebilir.

Eşitlik Teorisi

1960'lı yıllarda Stacy J. Adams tarafından ortaya konan eşitlik teorisine göre motivasyonun temelinde insanların kendilerine eşit davranılması isteği yatmaktadır. Bu teoriye göre kişi, kendi kurumundan başka bir kişiyle kendini karşılaştırması ve algılamış olduğu durumun ortaya konmasıdır (Efil, 2006). Diğer deyişle, insanlar genelde göstermiş oldukları performans karşılığında kendilerine eşit davranıldığını görmek isterler ve bunu gördükçe de motive olurlar.

Motivasyonel Dil Teorisi(Söz Edimleri)

Toplumun içinde var olan bir birey, kendisini ve etrafını daha iyi anlama, etrafındaki insanlarla uyumlu ilişkiler sürdürebilme, etkileşimli olma ve yaşayan ya da yaşamayan insanların miras aldığı bilgiyi kullanma konusunda özel bir yeteneğe sahiptir. Bu yetenek insanın iletişimsel gücüdür (Yüksel, 2003).

İletişim, günlük kullanımda bilgi alışverişi eylemi olarak tanımlanır(Yüksel, 2003). Bilgileri, fikirleri ve duyguların bir başkasına iletilmesi sürecidir. İletişim, doğru bir şekilde aktarıldığında etkili olur(Koç ve Topaloğlu, 2010).

İnsanı diğer varlıklardan ayıran özelliklerden bir tanesi dildir. Dil aracılığıyla insanlar duygularını, fikirlerini, bilgi ve tecrübelerini paylaşırlar (Güney, 2012). İnsanlar kelimeler kullanarak, sözlü olarak iletişim kurarlar. Kelimeler genellikle aynı şeyi ifade etse de, farklı anlamlar içerdikleri zamanlar vardır. İletişim bu farklılıkları ortadan kaldırmada bir etkendir.

Saussure (1985), dili insanlarda var olan ve zihnin görünmez içeriğini diğer insanlara iletmek için kullanılan görünür semboller olarak tanımlar. Kelime bu sembollerin en önemli bileşenidir (Özen, 2015). Kelimeler kelimeler aracılığıyla anlam ifade eder. Bir kişinin dili nasıl kullandığı insanlık tarihinde çok önemli bir konudur.

Vygotsky (1998) kelimeler, hem düşünme eylemleriyle ilişkili olabilirken hem de konuşma eylemleriyle ilişkili olarak görür. Bu durumda hangi eyleme ait olduklarını ayırt etmek karmaşık bir hal alabilir. Ayrıca, bilim evreninde dilin artık kesin ve değişmez anlamlar içermediğidir. Dilin anlamı, zamanla, bağlama ve kullanıma bağlı olarak değişebilir. Dolayısıyla, bir kelimenin anlamı mutlak veya sabit değildir, farklı bağlamlarda farklı anlamlar taşıyabilir. Anlam aracı olan kelime, dinleyicinin ve konuşmacının ortak özelliğidir. Bu anlayış aynı zamanda kullanılan dilde yer alan bileşenleri de vurgulayarak dinleyici ve konuşmacı arasındaki bağlamı önemli kılar. Bu sayede insanlar, toplumlar ve hikâyeler arasında kuracakları köprü ile kültürel mirası geleceğe taşıyacak, düşünceyi bireysellikten toplumsal mülkiyete dönüştürecektir (Özen, 2015).

Motivasyon teorileri, bir organizasyondaki insanların ortak hedeflere ulaşma aşamalarındaki belirsizliği ortadan kaldıran ve ortak hedeflere ulaşmak için bilgi sağlayan bilgilendirici dilin kullanılmasını içerme eğilimindedir. Bir kuruluş hedeflerine ulaştığında, motivasyonu vurgulayan iletişim, düzenli iletişimden daha önemlidir. Bu açıdan bakıldığında motivasyonel dil teorisinin temel özelliği, yönetici ve çalışan arasındaki dilsel etkileşimin çalışanların motivasyonunu etkileyebilme potansiyelidir (Sullivan, 1988).

Yöneticiler, motivasyonel dili, çalışanlarını insanları ve kültürü doğrudan birbirine bağlamaya teşvik edecek ve teşvik edecek şekilde kullanırlar. Yönetici tarafından doğru ve etkili bir şekilde uygulanan motivasyonel dilin, çalışanların motivasyonunu ve yetkinliğini olumlu yönde arttırdığı gözlemlenmiştir. Yöneticinin motive edici dili uygun ve yerinde kullanması sonucunda, çalışanların tutum ve davranışlarının istenilen yönde geliştiği tespit edilmektedir (Demir, 2018). Motivasyonel Dil Teorisi, Sullivan (1988) tarafından geliştirilmiş olup, Austin tarafından dil bilimi alanında geliştirilen söz edimleri teorisinin yönetim bilimine aktarılmasını içerir. Bu teori, liderlerin kullandığı dilin çalışanları nasıl etkilediğini anlamak için kullanılır. Motivasyonel Dil Teorisi'ne göre, sözlü iletişim çalışan performansı ve iş tatmini üzerinde pozitif ve ölçülebilir bir etkiye sahiptir. Bu teori, yöneticilerin astlarıyla iletişimlerinde kullandıkları üç ana konuşma edimi başarısını kullanarak çalışanların gösterdiği farklılıkları açıklamaktadır (Mert, 2011; Mayfiel, Mayfield ve Kopf, 1995).

Motivasyonel dil teorisi, yönetici ve astlar arasındaki iletişimin üç farklı konuşma tipine dayandığını savunur. Sullivan (1988), bu konuşma tiplerini etkisöz, edimsöz ve düzsöz olarak sınıflandırmıştır. Öte yandan, Mayfield, Mayfield ve Kopf (1995), bu sınıflandırmayı yönlendirici dil, empatik dil ve anlam oluşturucu dil olarak adlandırmıştır.

Araştırmacılar, motivasyonel dil teorisinin temelini oluşturan varsayımları sıralarken, bu edimlerin birlikte kullanıldığında etkili sonuçlar doğuracağını ifade etmektedir (Sullivan, 1988; Sullivan, 1992'den naklen Mayfield, Mayfield ve Kopf, 1995; Karaaslan, 2010).

*Çalışma yaşamında, yönetici ve ast arasındaki sözlü iletişimin büyük bir kısmı, motivasyonel dilin üç öğesi kapsamında gerçekleşir.

*Motivasyonel dil teorisine göre, liderin kullandığı motivasyonel dil ile davranışları arasında uyum olduğunda, çalışanların üzerinde daha etkili bir etki oluşur.

* Motivasyonel dil teorisine göre, liderler maksimum verim elde etmek için motivasyonel dilin üç öğesini birlikte kullanmalıdırlar.

* Motivasyonel dilin etkisi genellikle yönetici ve ast arasındaki sözlü iletişime dayanan çıktılarla sınırlıdır.

Mayfield ve Mayfield (2002)'e göre, motivasyonel dil teorisi, çalışan performansını artırmak için etkili iletişim taktiklerinin geliştirilmesine dayanmaktadır. Liderler için etkili iletişimin temel gerekliliklerinden biri, dili stratejik bir şekilde kullanabilmektir. Bu, üç temel konuşma disiplinini (söz edimlerini) birlikte kullanmakla mümkündür (Sullivan, 1988). Bu üç konuşma stili, net anlamayı sağlamak için önemlidir. Verilen talimatlar, takip edenlerde belirsizlik yaratmamalıdır. Aksi takdirde, takip edenler, kendilerinden bekleneni anlama konusunda sorun yaşayabilir, endişe duyabilir ve olumsuz duygular yaşayabilir. Bu gerilim, istenmeyen bir durum olan motivasyon eksikliği ve performans düşüklüğüne yol açabilir.

Bu üç konuşma dili aşağıda belirtilmiştir.

Etkisöz Eylemi & Yönlendirici Dil

Austin'e (2007) göre, iletişim sırasında ifade ettiğimiz şey, iletişim kurduğumuz bireyin duygularında, düşüncelerinde ve davranışlarında değişikliklere yol açabilir. Nitekim söylediğimiz bir şey sonucunda bir fiil ortaya çıkarsa, o etkinin gerçekleştiği iddia edilir. Bu aşamada etki eylemi, bir kelimeyi söyleyerek bir eylemde bulunmak veya gerçekleştirmek olarak ifade edilebilir (Karaaslan, 2010). Etkili eylem, talimatlar yoluyla belirsizliği ortadan kaldıran ve yol-hedef teorisinden etkilenen bir iletişim kanalıdır. Bu yöntem, izleyicinin iletişimdeki ve istenen eylemde ki rolünün belirsizliğini azaltırken, iş tatmini ve verimliliğini de artırmaktadır (Mert ve ark. 2011).

Bir eylemin etkisi, çalışanların amaç ve sorumluluklarını netleştirmek, belirsizliği azaltmak, çalışanları belirtmek ve çalışanlara gerekli bilgileri sağlamak amacıyla çalışanları bilgilendirerek yönetici tarafından yönlendirilen bir yapıya sahiptir (Mayfield & ark. 1998). Çoğunlukla bu dil yönetici ve çalışan arasındaki günlük görevlerde kullanılır (Özen, 2015).

Yöneticiler, çalışanlarını performanslarını artırmaya motive etmek için yönlendirici bir dil kullanabilirler. Aynı zamanda, çalışanlar kuruluşun hedeflerini etki eylemi yoluyla açık ve net bir şekilde anlar ve hangi anlarda görev kargaşası yaşamadan kuruluşun hedeflerine ulaşmaktan sorumlu olduklarını bilirler. Bu sayede sorumlulukları uygun şekilde atayan çalışanlar, kurumun genel vizyonuna kanalize edilmektedir (Demir, 2018). Bu biçimde kullanılan dilin, amaç teorisinde olduğu gibi çalışan verimliliğini artırması beklenir. İlave olarak, maruz kalma eyleminin, çalışanların örgütsel gereksinimler ve görevlerdeki karışıklık konusundaki endişelerini azaltması ve iş performansındaki belirsizliği ortadan kaldırarak istenen sonuçların elde edilmesini etkilemesi beklenmektedir (Mayfield & ark. 1998; Sullivan, 1988).

Edimsöz Eylemi &Empatik Dil

Operant eylem, yönetici ve çalışan arasında güçlü duygusal bağlar kurmak için insan ifadelerinin kullanıldığı bir tür motivasyonel dildir (Özen, 2015). Bu konuşma eylemi sempati uyandırır. Yöneticiler duygularını empatik bir dille çalışanlarıyla paylaşırlar. Bu eylem, özellikle işçinin ödüllendirilmesi sırasında yoğun olarak kullanılmaktadır (Mert ve ark. 2011).

Motivasyonel dilin performatif boyutunda, yönetici tarafından söylenen konuşmanın etkili veya araçsal bir anlamı yoktur. Bir yönetici, bir çalışanla ciddi bir niyet olmadan, ya içeriden geldiği için ya da sevincini paylaşmak için iletişim kurabilir. Bu dil eylemi insanlar için benzersiz, doğal ve varoluşsaldır. Diğer eylemlerin amaçlarına hizmet etmese de, sadece bir kişinin varlığıdır (Sullivan, 1988).

Yürütme sürecinde yönetici, çalışanlarına performans olarak değil, insan olarak değer verir ve çalışanları organizasyonun önemli bir değeri olarak görür. Üretime olan ilgiyle karşılaştırıldığında, insanlara olan ilgi daha belirgindir (Mayfield & Mayfield, 2009). Bu eylem, yöneticinin yönetim otoritesini aşılamak için çalışanla güç paylaşmak istediğinde çalışan ile yönetici arasında gerçekleşen iletişimi temsil eder. Oyunculuk eyleminden farklı olarak, çalışanlara iş talimatları vermeyi değil, yönetici ile çalışan arasında insani bir ilişki kurmayı içerir. Yöneticinin övgü dolu konuşmalar yaparken bu konuşma eylemini kullandığı söylenebilir (Özen, 2015). Ancak empatik bir dille,

çalışanlarını önemseyen ve çalışanlarını kendilerini açıkça ifade etmeye teşvik eden yöneticiler, çalışanların örgütle duygusal bir bağ kurmalarına zemin hazırlamaktadır (Demir, 2018).

Düzsöz Eylemi &Anlam Oluşturucu Dil

Düzsöz edimin de aitlik yaratıcı bir dil kullanılırken üyelere örgüt ile ilgili anlam aktarımı oluşturulmaktadır. Düzsöz edimi diğer iletişim kuramlarında ihmal edilen kısım olarak görülmektedir. Lider ile üyeler arasındaki anlam yaratıcı dile odaklanan Motivasyonel Dil Teorisi bu yönüyle diğer kuramlardan ayrılmıştır. Bu edimde örgütün kuralları, örgüt değerleri ve kültür yapısı çalışanlara, dilin anlam yaratıcı yönü kullanılarak aktarılmaktadır. Bu doğrudan yapıldığı gibi dolaylı yollarla metaforlar ve mecazlar kullanılarak da yapılabilir. Böylece çalışanların örgüte dair şemaları kültürel yargıların benimsenmesine katkısı olacak şekilde harekete geçirilir. Yani düzsöz edimi bir bakıma çalışanların şemalarını kültürel normlarla birleştirir ve kuruluşun bakış açısını anlatır. Çalışanlara örgüt kültürüne uygun davranışlar hakkında örtük mesajlar verir. Çalışanlar bu sayede kendilerine verilen görevlerde neyi yapacakları dışında örgüt tarafından kabul görecek şekilde nasıl yapacakları bilgisine de sahip olurlar (Mayfield & ark, 1998; Sullivan, 1988).

Okul yöneticisi bu edimi kullanarak üyelere iş yapma sebeplerini açıklayarak üyelerde iş ile ilgili anlam oluşturur (Demir, 2018a). Burada hedeflenen şey etkisöz ediminde olduğu gibi belirsizlikleri azaltmak değil çalışanların yapacakları işi benimsemelerini sağlayarak güdülenmelerini arttırmaktır (Karaaslan, 2010). Düzsöz edimi ile işe dair bir aitlik oluşması, kendilerini örgüte katkısı olan değerli bir çalışan olarak hissetmeleri sağlanır. Bahsedilen örgüt kültürü, örgütün benimsediği değerler liderin kullandığı dil aracılığıyla çalışanlar tarafından anlamlandırılır. Bununla birlikte çalışanların örgüte olan aidiyet duygusunun ve örgüte olan katkılarının artacağı söylenebilir (Demir, 2018a).

Motivasyonel Dili Etkileyen Faktörler

Cinsiyet

Motivasyonel dili etkileyen faktörlerden biri olan cinsiyet ile ilgili farklı sonuçlara rastlanmıştır. Yapılan bazı araştırmalara göre erkeklerin kadınlara kıyasla motivasyonel dile yönelik algıları daha yüksek bulunmuştur. Bunun nedeni olarak kadınların bulundukları yerlerde cinsiyete yönelik ayrımcılığa maruz kalmaları gösterilmiştir. Başka bir neden ise kadınların motivasyonel dili kullanımını düşük algılamalarında örgüte bağlılıklarının az olması olarak gösterilmiştir. Kadınların aile gibi diğer sorumlulukları da üstlenmesinin bağlılıklarını azalttığı ifade edilmiştir (Özen, 2015; Yakut, 2020). Bazı araştırma sonuçları ise motivasyonel dilin cinsiyet değişkeni bakımından bir fark yaratmadığını göstermektedir (Demir 2018a; Özen, 2014).

Yaş

Yaş değişkeni araştırmaları etkileyen önemli değişkenler arasında yer almaktadır. Yapılan çalışmalarda ulaşılan sonuçlara göre yaş değişkeni sonuçları farklı şekilde etkilemiştir. Okul müdürlerinin kullandığı motivasyonel dilin öğretmenler tarafından nasıl algılandığının araştırıldığı bir çalışmada; 30 yaş altı öğretmenlerin 51 yaş ve üstü öğretmenlere kıyasla okul müdürlerinin motivasyonel dil kullanma düzeylerini daha az seviyede algıladıkları bulunmuştur. Bu durum yöneticilerin genç öğretmenlerin istek ve beklentilerini karşılayamadığı şeklinde yorumlanmıştır (Özen, 2015).

Medeni Durum

İncelenen çalışmalar içerisinde medeni durum ile motivasyonel dil çıktılarının yer aldığı az sayıda çalışmaya rastlanmıştır. Demir, çalışmasında kullanılan dili algılama düzeyinde evli ya da bekar olma durumuna göre farklılaşan bir sonuç bulamamıştır. Bu durumu motivasyonel dil kullanımının bireylerin medeni durumuna bakmaksızın benzer şekilde olduğu şeklinde açıklamıştır. Ayrıca bireyler kendilerine karşı kullanılan söylemleri içinde bulundukları duruma göre yorumlamaktadır. Burada da

bireylere yöneltilen motivasyonel dilin içinde bulunulan duruma göre yorumlanmış olabileceği düşünülmektedir (Demir, 2018a).

Eğitim

Motivasyonel dilin eğitim değişkenine göre incelendiği çalışmaların genelinde eğitimin motivasyonel dili etkilemediği görülmüştür. Bireylerin eğitim durumları kendilerine karşı kullanılan motivasyonel dili algılamada fark oluşturmamaktadır (Güçlü, 2006; Duran, 2014; Özen, 2015; Sivik, 2018). Bunun yanında yapılan bir araştırma sonuçlarında, motivasyonel dili kullanan bireylerin eğitim durumlarının da sonucu değiştirmediği görülmüştür (Yakut, 2020). Kişilerin dili kullanırken dinleyicilerin eğitim durumlarını göz önünde bulundurmadığı düşünülmektedir.

İlgili Çalışmalar

Bu bölümde motivasyonel dil teorisi ile ilgili literatürde yer alan araştırmalardan bahsedilmektedir.

Yurtiçi Araştırmaları

Karaaslan (2010) "Üye Lider-Etkileşiminin Motivasyonel Dilin Örgütsel Sivil Davranışla İlişkisi Üzerine Dolaylı Etkisinin İncelenmesi: Yapısal Eşitlik Modelinde Bir Uygulama" başlıklı çalışma, ülke genelinde bir ulusal devlet bankasının çeşitli şubelerinde hizmet asistanı olarak çalışan 366 kişinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre, motivasyonel dilin empatik dil alt boyutu ile örgütsel sivil davranış arasında bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Ancak bu ilişki, tamamen lider-üye etkileşiminin empatik dil alt boyutunun aracılık etmesiyle gerçekleşmektedir. Yani, liderlerin empatik dil kullanması, çalışanların örgütsel sivil davranışlarını etkilemektedir. Örgütsel sivil davranışlar, çalışanların örgüt içindeki sosyal normlara uyma ve iş arkadaşlarına yardım etme gibi olumlu davranışları içerir. Bu bulgular, lider-üye etkileşiminin motivasyonel dilin etkisini artıran bir faktör olduğunu göstermektedir.

Mert (2011), motivasyonel dil teorisini incelemek ve yöneticinin kullandığı motivasyonel dilin performans üzerindeki etkisini araştırdığı araştırmasında, yöneticinin kullandığı motivasyonel dilin, çalışanların performansları üzerinde ve yöneticilerinin performansına ilişkin algılarını olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir.

Mert vd. (2011), Motivasyonel Dil (MD) Teorisi ve Türkçe Ölçme Aracının Geçerlik ve Güvenilirliğinin Analizi başlıklı çalışmalarını, bankanın çeşitli şubelerinde çalışan 2469 çalışanın katılımıyla gerçekleştirmiştir. Bu çalışmada motivasyonel dil ile yönetici memnuniyeti, iş tatmini, örgütsel bağlılık ve görev performansı arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışma sonuçlarında Örgütsel bağlılık ve Motivasyonel dilin alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur.

Gemalmaz (2014), İlkokul yöneticilerinin kullandığı motivasyonel dilin öğretmenlerin psikolojik sözleşme algısı ve liderlerle etkileşimi üzerine etkisi isimli çalışmasında; okul müdürünün kullandığı motivasyonel dil; Öğretmenlerin liderlerle etkileşimini artırdığı ve öğretmenlerin okulla ilgili psikolojik sözleşme algılarını ve okulun öğretmenlere karşı sorumluluklarını olumlu yönde etkilediği sonuçlarına ulaşılmıştır. Aynı zamanda, müdür ve öğretmenler arasındaki etkileşimin kalitesi arttıkça, okulun öğretmenlere karşı taahhütlerine ilişkin psikolojik sözleşme algısı da olumlu yönde artmaktadır.

Latifoğlu (2015), Motivasyonel Dil Kullanımının Örgütsel Bağlılığa Etkisi: Çaykur'da Bir Uygulama isimli çalışmasında; motivasyonel dil, örgütsel bağlılık; Duygusal destek, katılım ve normatif bağlılık dâhil olmak üzere tüm yönlerden pozitif yönde etkisi olduğu bulunmuştur.

Özen (2015), Okul Müdürlerinin Kullandığı Motivasyonel Dilin Uyarlanabilir Liderliğe Etkisi başlıklı doktora tezinde Eskişehir'in Odunpazarı ilçesindeki devlet ve özel okullarda görev yapan 1203 öğretmeni araştırmanın evreni olarak tanımlamıştır. Çalışma sonuçlarında, motivasyonel dilin yol gösterici dil ve teşvik edici dil alt boyutlarının uyarlanabilir liderliği öngördüğü, ancak yaratıcı aidiyet

dilinin hiçbir etkisinin olmadığı görülmüştür. Bununla birlikte, üçüncü düzey okullarda, motivasyonel dilin alt boyutunun, uyarlanabilir liderliğin uyarlanabilir yeteneğindeki değişikliklerin olumsuz bir göstergesi olduğu görülebilir.

Demir (2018), "Okul Yöneticileri Tarafından Kullanılan Motivasyonel Dil ile Öğretmen Motivasyonu Üzerine Bir Çalışma" sının örneklemini Hatay şehir merkezindeki genel eğitim okullarında görev yapan 781 öğretmen oluşturmuştur. Çalışma sonuçlarında motivasyonel dilin motivasyonu olumlu yönde öngördüğü görülmüştür.

Yurtdışında Yapılan Araştırmalar

Sullivan (1988) tarafından kaleme alınan "Motivasyon Teorisinde Dilin Üç Rolü" adlı makale, motivasyonel dil teorisinin ilk kez literatüre giriş yaptığı temel bir çalışmadır. Sullivan'a göre, bir yönetici tarafından gerçekleştirilen her eylem, çalışanları kelimelerle motive etmede etkili bir etkiye sahiptir. Bu çalışmada Sullivan, yönetici ve personel arasındaki etkileşimin personel motivasyonu üzerinde olumlu bir etkisi olduğu sonucuna varmıştır. Ayrıca, yöneticilerin çalışanlarla etkili iletişim kurabilmeleri için belirsizliği azaltmanın ötesinde, empati ve anlam yaratma eylemlerini bir arada kullanmalarının gerekliliği vurgulanmaktadır.

Mayfield, Mayfield & Kopf (1998), Güneydoğu Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sağlık sektöründe çalışan hemşirelerle "Liderlik Dilini Motive Etmenin Alt Performans ve Memnuniyet Üzerindeki Etkisini" yürütmüştür. Yapısal eşitlik modeline uygun olarak yaptıkları araştırmalar sonucunda, yöneticilerin motivasyonel dili kullanarak çalışanlarının verimliliğini ve iş tatminini olumlu yönde artırabileceği sonucuna varmışlardır.

Holmes (2012), The Motivatng Language of Principals: A Coherent Transformational Strategy başlıklı çalışmasında, okul müdürleri tarafından dilin motivasyonel ve empatik kullanımının öğretmen iş tatminini ve verimliliğini pozitif yönde artırdığı sonucuna varmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde, motivasyonel dilin okula yansımalarını belirlemek üzere yapılan bu çalışmada ilgili kavrama ilişkin kuramsal çerçeve oluşturulup ilgili başlıkta belirtilmiştir. Bu kısımda ise okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dilin okuldaki hangi değişkenleri ne şekilde etkilediğine dair konu kapsamında yapılan çalışmaların sonuçlarına yer verilmiştir. İncelenen çalışmalar tablo.1'de gösterilmiştir.

Çalışma	Çalışma Türü	Çalışma Yöntemi	Çalışma Grubu	İncelenen Değişkenler	Çalışma Sonucu
Özen, 2015	Doktora Tezi	Nicel	Öğretmen	İntibak Ettirici liderlik	Okullarda okul müdürlerinin gösterdiği uyum sağlayıcı liderlik ve kullandığı motivasyonel dil alt boyutları arasında güçlü bir şekilde olumlu yönde anlamlı ilişki bulunmaktadır.
Demir, 2018	Doktora Tezi	Karma Yöntem	Öğretmen	Öğretmen motivasyonu	Okul yöneticilerinin motivasyonel dil düzeyinin yüksek algılandığı okullarda çalışan öğretmenlerin motivasyon düzeyleri yüksek olurken, motivasyonel dil düzeyinin düşük algılandığı okullarda çalışan öğretmenlerin motivasyon düzeyleri düşük olmaktadır.
Neslihan, 2015	Yüksek Lisans Tezi	Nitel	Çay Fabrikasında çalışan personeller	Örgütsel Bağlılık Duygusal, Devam ve Normatif	Yöneticilerin motivasyonel dil bileşenlerinden empatik dil kullanımı arttıkça, çalışanların duygusal bağlılık, devam bağlılık ve normatif bağlılık düzeyleri yükselmektedir..
Gemalmaz, 2014	Yüksek Lisans Tezi	Nicel	Öğretmen	Psikolojik Sözleşme ve Lider üye etkileşimi	Motivasyonel dilin psikolojik sözleşme ile lider üye etkileşimi arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu ve lider üye etkileşiminin de psikolojik sözleşme algısını olumlu yönde etkilediği ve anlamlı bir şekilde öngörülebilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır.
Yavuz, 2018	Yüksek Lisans Tezi	Nicel	Öğretmen	Öğretmenlerin Rol Fazlası Davranışı	Okul yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dilin alt boyutları ile eğitim durumları, mesleki kıdemleri, okul türü ve branş üzerinde etli olup araların ilişki olduğu fakat yaş değişkeni açısında aralarında bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.
Sönmez, 2018	Yüksek Lisan Tezi	Nice l	Öğretmen	Okul İklimi	Okul yöneticisinin motivasyonel dil kullanımı, okul iklimi ve okul iklimi alt boyutlarını anlamlı bir şekilde yordamaktadır.
Sivik, 2018	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Öğretmen	Örgütsel Adanmışlık Lider üye etkileşimi	Öğretmenlerin örgütsel adanmışlıkların lider üye etkileşimine dair görüşlerinin motivasyonel dil kullanımına dair algılarının yüksek düzeyde olduğu ortaya konumuştur.
Yakut, 2020	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Öğretmen	Örgütsel Bağlılık	Motivasyonel dil ile örgütsel bağlılık arasında yüksek seviyede bir ilişki olduğu ve okul müdürünün motivasyonel dili kullanım düzeyi artıkça öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyinin arttığı tespit edilmiştir.
Bıçak, 2021	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Öğretmen	Örgütsel Bağlılık Düzeyleri	Öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyleri ile motivasyonel dil arasında olumlu ve anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Motivasyonel dilin genel ve alt boyutları, örgütsel bağlılık genelini ve alt boyutlarını anlamlı bir şekilde öngörmektedir.
Şama, 2021	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Öğretmen	Okul Öncesi öğretmenlerin Örgütsel Bağlılıkları	Motivasyonel dil ile öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyleri arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu, motivasyonel dil kullanımı öğretmenlerin örgütsel bağlığı anlamlı bir şekilde yordamaktadır.
Kıprızcı, 2022	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Sağlık Çalışanları	Çalışanın Enerjisi	Motivasyonel dilinin kullanımı çalışanın enerjisi üzerinde anlamlı ve pozitif yönde etkisine ulaşılmıştır.

Ergüven, 2020	Yüksek Lisan Tezi	Nicel	Öğretmen	Öğretmenlerin Örgütsel Mutluluk düzeyleri	Motivasyonel dil öğretmenlerin örgütsel mutluluk düzeylerini anlamlı şekilde yordamaktadır.
Demir, 2019	Makale	Nicel	Öğretmen	Müdüre Bağlılık	Okul müdürünün kullandığı motivasyonel dil ve motivasyonel dilin alt boyutlarından yönlendirici dil, empatik dil ve anlam oluşturucu dil öğretmenin müdüre duyduğu bağlılığı arttırmaktadır
Akdöl ve Şahin, 2020	Makale	Nicel	Beyaz Yakalı Çalışanlar(Otomotiv sektörü)	Astlarla İletişim	Motivasyonel dilin tüm boyutları, lider üye etkileşiminin tüm boyutlarıyla ilişkilidir ve motivasyonel dil lider üye etkileşiminin kalitesine olumlu ve anlamlı bir şekilde etki etmektedir.
Demir, 2019	Makale	Nicel	Öğretmen	Lider Üye Etkileşimi	Okul yöneticisinin motivasyonel dili, lider-üye etkileşimini istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ve pozitif yönde etkilemektedir.
Demir, 2019	Makale	Nicel	Öğretmen	Güven	Okul yöneticisinin motivasyonel dili öğretmenin yöneticisine duyduğu güveni anlamlı olarak yordamaktadır.
Ertürk, 2022	Makale	Nicel	Öğretmen	Lider Üye Etkileşimi Kalitesi	Okul yöneticisinin motivasyonel dil kullanımına ilişkin olumlu algılar arttıkça, lider-üye etkileşiminin kalitesi de arttığı tespit etmişler.
Demir, 2018	Makale	Nicel	Öğretmen	Öğretmen Tükenmişliği	Okul yöneticisinin motivasyonel dili öğretmen tükenmişliğini negatif ve anlamlı olarak açıklamaktadır.
(Bıçak ve Gündüz), 2023	Makale	Nicel	Öğretmen	Örgütsel Bağlılık Düzeyleri	Motivasyonel dilin örgütsel bağlılık üzerinde anlamlı bir yordayıcıdır.
Demir, 2018	Makale	Nicel	Öğretmen	Öz Yeterlilik	Okul müdürünün motivasyonel dil kullanımı, öğretmenlerin öz yeterlilik düzeyini pozitif ve anlamlı bir şekilde etkilemektedir. Motivasyonel dil, öğretmenlerin öz yeterlilik algısını olumlu yönde tahmin etmektedir.
Demir, 2018	Makale	Nicel	Öğretmen	Öğretmen Motivasyonu	okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dil öğretmenlerin motivasyonunu anlamlı olarak yordamaktadır.
(Çayak ve Koçabaş), 2022	Makale	Nicel	Öğretmen	Örgütsel Dışlanma	Öğretmenlerin okul müdürlerinin kullandıkları motivasyonel dile ilişkin algılarının yüksek, örgütsel dışlanma algı düzeylerinin ise orta düzeyde olduğu ve öğretmenlerin okul müdürlerinin kullandıkları motivasyonel dile ve örgütsel dışlanmaya ilişkin algılarının öğretmenlerin cinsiyetlerine, mesleki kıdemlerine ve görev yaptıkları eğitim kademelerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur
Demir, 2018	Makale	Nicel	Öğretmen	Öğretmenlerin Okuldan Ayrılma Niyeti	Okul yöneticisinin kullandığı motivasyonel dil ile yönlendirici dil ve empatik dil alt boyutları, öğretmenin çalıştığı okuldan ayrılma niyetini anlamlı bir şekilde tahmin etmektedir.
(Kara ve Alev), 2022	Makale	Nicel	Öğretmen	Sadakat	Okul yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dilin, öğretmenlerin lider-üye etkileşimi algı düzeyleri ve yöneticiye sadakatleri üzerinde önemli bir belirleyici olduğunu ortaya koymuştur.

Yeke, 2021	Makale	Nitel	Söyleyişiler	-	Liderlerin yönlendirici dil ve empatik dil unsurlarına daha çok yer verdiği, anlam verici dil unsurlarını ise pek kullanmadığı tespit edilmiştir
(Latifoğlu ve saklı), 2019	Makale	Nicel	Çay Fabrikası Personeli	Örgütsel Bağlılık	Motivasyonel Dil kullanımı örgütsel bağlılığı artırıcı pozitif yordayıcılardan biridir.
Mert, 2011	Makale	Nicel	Beyaz Yakalı Çalışanlar	Performans	Yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dil arttıkça çalışanların performansları da arttığını tespit edilmiştir.

Tablo.1 incelendiğinde; bu kapsamda 9 yüksek lisans, 2 doktora tezi ve 15 makale olmak üzere toplam 26 çalışma incelenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre; Alev(2022), Demir(2019), Ertürk(2022) yaptıkları çalışmalarında, okul yöneticisinin motivasyonel dil kullanımına ilişkin olumlu algılar arttıkça, lider-üye etkileşiminin de arttığı tespit etmişler. Benzer olarak, Bıçak(2020),Bıçak ve Gündüz(2023) Latifoğlu(2015), Latifoğlu ve Saklı(2019), Yakut(2020), Şama(2021) yaptıkları çalışmalarda, okul yöneticilerinin motivasyonel dil seviyesi yükseldikçe, öğretmenlerin okullarına olan bağlılık düzeyinin arttığı gözlenmiştir. Benzer şekilde, okul müdürlerinin motivasyonel dil seviyesi azaldıkça, öğretmenlerin okullarına olan bağlılık düzeyinin de azaldığı belirlenmiştir. Ayrıca, motivasyonel dilin bileşenlerinden empatik dil, anlam oluşturucu dil ve yönlendirici dilin örgütsel bağlılığı artırıcı ve pozitif bir etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Mert(2022), okul yöneticilerin kullanmış oldukları motivasyonel dilin performans üzerinde yaptığı çalışma da; çalışanların kendi performanslarına yönelik algıları yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dil ile anlamlı bir ilişki içerisindedir. Yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dil arttıkça çalışanların performansları da artığını keşfetmiştir. (Akdöl ve Şahin2020) çalışmalarında astlarla etkileşimin kalitesinde pozitif yönde ve anlamlı şekilde etki ettiği tespit edilmiştir. Sivik(2018) çalışmasında motivasyonel dilin örgütsel adanmışlığı pozitif yönde etkilediği tespit etmiştir. Kıprızcı(2022) motivasyonel dil çalışanın enerjini artırdığını tespit etmiştir. Ergüven(2020) çalışmasında motivasyonel dilin örgütsel mutluluğu artırdığını tespit etmiştir.

Gemalmaz(2014)' a göre okul yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dilin psikolojik sözleşme ve lider üye etkileşimi arasında Müdürün kullandığı motivasyonel dilin psikolojik sözleşme ile lider üye etkileşimi arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu ve lider üye etkileşiminin de psikolojik sözleşme algısını olumlu yönde etkilediği ve anlamlı bir şekilde öngörülebilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özen(2015)' araştırmanına göre, okul müdürlerinin sergilediği intibak ettirici liderlik ve kullandığı motivasyonel dilin alt boyutları arasında yüksek düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmuştur. Yavuz(2018), yaptığı çalışmasında okul yöneticilerinin en çok yönlendirici dil kullanmayı tercih ettikleri göze çarpmaktadır. Daha sonra aitlik yaratıcı dilin ve ardından da cesaret verici dilin kullanıldığı dikkat çekmektedir. Demir(2018) çalışmasında; okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dil düzeyleri arttıkça öğretmenlerin motivasyon seviyeleri yükseldiği sonucuna ulaşmıştır. Sönmez(2018) yaptığı çalışmaya göre; öğretmenlerin algısına göre okul yöneticilerinin motivasyonel dil kullanımı, okul iklimi ve okul iklimi alt boyutlarının anlamlı bir şekilde etkilediğini tespit etmiştir. Demir(2018) çalışmasında, okul müdürünün kullandığı motivasyonel dilin öğretmenin müdüre duyduğu bağlılığı arttırdığı belirlenmiştir. Demir(2018) çalışmasında, okul yöneticisinin kullanmış olduğu motivasyonel dil, öğretmen tükenmişliğini negatif ve anlamlı bir şekilde öngörmektedir. Ek olarak, motivasyonel dilin yönlendirici dil alt boyutu öğretmen tükenmişliğini anlamlı bir şekilde yordarken, empatik dil ve anlam oluşturucu dil alt boyutları öğretmen tükenmişliğini anlamlı bir şekilde öngörmemektedir. Demir(2018) çalışmasında, okul müdürünün kullanmış olduğu motivasyonel dilin öğretmen öz yeterliğini pozitif ve anlamlı bir şekilde öngördüğünü göstermektedir. Ayrıca, motivasyonel dilin empatik dil alt boyutu öğretmen öz yeterliğini anlamlı bir şekilde yordarken, yönlendirici dil ve anlam oluşturucu dil alt boyutları öğretmen öz yeterliğini anlamlı bir şekilde öngörmemektedir. Demir(2018), Motivasyonel dilin yönlendirici dil ve empatik dil alt boyutları öğretmenin okul yöneticisine güvenini anlamlı olarak yordarken, anlam oluşturucu dil alt boyutu öğretmenin okul yöneticisine güvenini anlamlı olarak yordamadığını tespit etmiştir.

Demir(2018) çalışmasında, okul yöneticisinin kullandığı motivasyonel dil ve motivasyonel dilin yöneltici dil ve empatik dil alt boyutlarının öğretmenin çalıştığı okuldan ayrılma niyetini anlamlı olarak yordadığını tespit etmiştir. (Çayak ve Kocabaş,2022) çalışmalarında okul müdürlerinin kullandıkları motivasyonel dil ile öğretmenlerin örgütsel dışlanma algıları arasında istatistiksel olarak negatif yönlü, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Okul yöneticilerinin kullandığı motivasyonel dilin okul bileşenlerini nasıl etkilediğine ilişkin gerçekleştirilen çalışmaların incelenmesi neticesinde, okul yöneticilerinin kullandığı motivasyonel dilin, lider-üye etkileşimini artırdığı (Alev,2022; Demir,2019; Ertürk,2022); çalışanların enerjini artırdığı (Kıprızcı, 2022); öğretmenlerin okullarına bağlılık düzeyi artırdığı, motivasyonel dil birleşenlerinden empatik dil, anlam oluşturucu dil ve yöneltici dil örgütsel bağlılığı artırıcı pozitif etkiye sahip olduğu (Bıçak,2020; Bıçak ve Gündüz, 2023; Latifoğlu, 2015; Latifoğlu ve Saklı, 2019; Şama, 2021; Yakut, 2020) görülmüştür. Ayrıca motivasyonel dilin çalışanların performansını artırdığı (Mert, 2022); öğretmenin okula karşı yükümlüklerine karşı psikolojik sözleşme algılarını olumlu hale getirip artırdığını (Gemalmaz, 2014); motivasyonel dilin intibak ettirici liderlik(idari beceri ve uyum sağlayıcı beceri) özeliklerini artırdığını(Özen,2015); motivasyonel dilin öğretmenlerin rol fazla davranış üzerinde az bir etkisinin olduğunu (Yavuz,2018); öğretmenin motivasyon düzeyini artırdığını (Demir,2018); motivasyonel dilin okul iklimini olumlu yönde artırıp, samimi öğretmen davranışlarını, destekleyici müdür davranışlarını ve işbirlikçi öğretmen davranışlarını artırdığını(Sönmez,2018); öğretmenin müdüre duyduğu bağlılığı artırdığını(Demir,2019; öğretmen öz yeterliliğini artırdığını(Demir,2018); öğretmenin okul yöneticine olan güvenini artırdığını(Demir,2018); öğretmenin çalıştığı okuldan ayrılma niyetini azaltıp okulda kalmayı sağladığı(Demir,2018); öğretmenlerin örgütsel dışlanmaları üzerinde azaltıcı etkiye sahip olduğu(Çayak ve Koçabaş,2022); öğretmenin tükenmişliğini azalttığı (Demir,2018); örgütsel adanmışlığı artırdığını (Akdöl ve Şahin, 2020); astlarla iletişimin kalitesini artırdığını; öğretmenin örgütsel mutluluğu artırdığı(Ertürk,2020) sonuçlarına ulaşılmıştır.

Okulun başarılı olması için, okul yöneticilerinin etkileşimde bulundukları kişilere etkili liderlik davranışı göstermeleri gerekir. Liderlik yeteneklerini geliştirmek isteyen bir okul yöneticisi için, etkili iletişim becerileri çevresiyle sağlıklı iletişim kurabilme yeteneği açısından önemlidir. Okul yöneticisi ile öğretmenler arasında düzensiz bilgi ve iletişim eksikliği nedeniyle ortaya çıkan çatışmalar sınıf ortamını etkilemekte ve sınıftaki etkileşimi olumsuz yönde etkilemektedir (Açıkalın & Turan, 2011). Yönetici tarafından öğretmen ile iletişiminin sağlıklı hale getirilmesi için gösterilen çabalar, öğretmen tarafından olumlu duygularla karşılanacak ve okul ortamına bağlılık ve sadakati artıracaktır. İş tatmini giderek artan ve kendini kuruluşa bağlı hisseden bir öğretmen, eğitim kalitesini olumlu yönde doğrudan etkileyecektir.

Okul yöneticileri; öğretmenleri, personelleri ve okul paydaşlarını motive etmek ve okul başarısını artırmak için motivasyonel dil kullanmalıdırlar . Motivasyonel dil, pozitif, cesaret verici ve ilham verici bir dil kullanarak kullanıcıların kendilerine olan güvenlerini amaçlar, amaçlara ulaşmak için çaba göstermelerini teşvik eder ve elde etmeyi başarır. Okul yönetiminin motivasyonel dili kullanması, okulun genel atmosferini yükseltmesine yardımcı olur. Öğretmenler, onların kullandığı dilin etkisi altında onlar ve çocuklarla iletişim kurarken aynı dili kullanarak onları motive edebilirler. Bu, öğrencilerin sınıfta daha fazla çaba göstermelerine ve okuldaki başarılarını artırmalarına yardımcı olabilir.

Sonuç olarak, alanyazında yapılan taramada çok boyutlu bir kavram olarak yöneticilerde motivasyonel dilin kullanımına yönelik yapılan çalışmaların sayıca az olduğu görülmüştür. Motivasyonel dilin öğrenci başarısı, veli ile iletişimdeki etkileri, okul iklimi gibi faktörlerle ilgili çalışmaların arttırılması gerektiği düşünülmektedir.

Öneriler

Okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dilin önemine ilişkin hizmet içi eğitimler düzenlenebilir.

Okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dil ile ilgili çalışmaların çok az olduğu görülmüştür. Bu kapsamda daha çok ve daha farklı değişkenin ele alınması literatüre ve ilgili paydaşlara kaynak oluşturması açısından önerilebilir.

KAYNAKLAR

Açıkalın, A. ve Turan, S. (2011). *Okullarda etkili iletişim* (1. Baskı). Pegem Yayınları.

Baran, A. (2018), *X ve y kuşağı mensubu satış danışmanlarının motivasyon faktörleri arasındaki farklılıklar: otomotiv sektöründe bir araştırma* (Tez No:491175) [Yüksek lisans tezi, Maltepe Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Başaran, İ. E. (2004). *Yönetimde insan ilişkileri* (3. Baskı). Nobel Yayınları.

Başaran, İ. E. (2000). *Örgütsel davranış* (3. Baskı). Feryal Matbaası.

Sezgin B. ve Gümüş S. (2012) *Motivasyonun örgütsel bağlılığa ve performansa etkisi (*1. Baskı). Hiperlink Yayınlar.

Çiçek, D. (2005) "*Örgütlerde motivasyon ve iş yaşam kalitesi: bir kamu kuruluşundaki yönetici personelin motivasyon seviyelerinin tespit edilerek iş yaşam kalitesinin geliştirilmesi üzerine bir araştırma*" (Tez No:205736) [Doktora tezi, Çukurova Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Demir, S. (2018a). Okul yöneticilerinin motivasyonel dili ile öğretmen öz yeterliği arasındaki

ilişki üzerine bir çalışma. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* 6 (2), 177-183. https://doi.org/10.18506/anemon.384848

Demir, S. (2018b). *Okul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dil ile öğretmen motivasyonunun incelenmesi* (Tez No:503857) [Doktora tezi. Gaziantep Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Dur, B. (2014). *Lise öğretmenlerinin motivasyon düzeyi ve motivasyon düzeyi ile okul kültürü arasındaki ilişki* (Tez No: 381449) [Yüksek lisans tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Efil, İsmail, (2006). *Yönetim ve organizasyon* (8. Baskı).Alfa Aktüel Yayınları.

Ergin, A. (2012). *Eğitimde etkili iletişim* (7. Baskı). Anı Yayıncılık

Eren, E. (1993). *Yönetim psikolojisi* (1. Baskı). Beta Yayıncılık.

Ertürk, Y.D. (2012). *Davranış bilimleri* (2. Baskı). Kutup Yıldızı Yayınları

Güler, B. K. (2010). *Sosyal girişimcilik* (1.Baskı). Efil Yayınevi.

Gemalmaz, N. (2014). *İlkokul yöneticilerinin kullandıkları motivasyonel dilin öğretmenlerin psikolojik sözleşme ve lider üye etkileşimine algıları üzerine etkisi* (Tez No: 394704) [Yüksek lisans tezi. Zirve Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Güney, S.(2001). *Yönetim ve organizasyon* (2. Baskı), Tekin Yayınları.

Gürsel, M. (1997). *Okul yönetimi* (1. Baskı). Konya: Mikro Yayınları

Haktanıyan, Y. (2012), İ*nsan kaynakları yönetiminde motivasyonun çalışanlara etkisi üzerine bir araştırma* (Tez No: 325198) [Yüksek lisans tezi, Beykent Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Kaynak, A. (2016), *Türkiye'de çalışan y kuşağında iş tatmini motivasyon ilişkisi* (Tez No: 443106) [Yüksek lisans tezi, Doğuş Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Karaaslan, Ö. (2010). *Motivasyonel dilin örgütsel vatandaşlık davranışı ile olan ilişkisinde lider üye etkileşiminin aracılık etkisinin incelenmesi: yapısal eşitlik modelinde bir uygulama* (Tez No: 262016) [Yüksek lisans tezi, Harp Akademileri Komutanlığı]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Kocabaş, İ. ve Karaköse, T. (2005). Okul müdürlerinin tutum ve davranışlarının öğretmenlerin motivasyonuna etkisi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3 (1) , 79-93

Küçüközkan, Y. (2015). Liderlik ve motivasyon teorileri: kuramsal bir çerçeve. *Uluslararası Akademik Yönetim Bilimleri Dergisi*.1(2), 86-115.

Mert, İ. S., Keskin, N., ve Baş, T. (2011). Motivasyonel dil (MD) teorisi ve ölçme aracının Türkçe de geçerlik ve güvenilirlik analizi. *Doğuş Üniversitesi Dergisi, 12* (2), 243

Mert, İ. S. (2011). Yöneticilerin kullandıkları motivasyonel dil ve performans üzerindeki etkisi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 14* (26), 197-214

Mayfield, J., Mayfield, M., & Kopf, J. (1995). Motivational language: Exploring theory with scale development. *The Journal of Business Communication, 32 (4)*, 329-344.

Mayfield, J. & Mayfield, M. (2002). Leader Communication Strategies Critical Paths to Improving Employee Commitment. American Business Review , 89-97.

Özkalp, E. ve Kırel, Ç. (2011). *Örgütsel davranış* (1. Baskı). Ekin Yayınevi.

Özen, H. (2015). *Okul müdürlerinin kullandığı motivasyonel dilin intibak ettirici liderlik üzerine etkisi* (Tez No: 384682) [Doktora tezi, ESOGÜ Eğitim Bilimleri Enstitüsü]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Özen, H. (2013). Okul müdürlerine yönelik motivasyonel dil ölçeği: Türk kültürüne uyarlama, dil geçerliği ve faktör yapısının incelenmesi. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 3 (1), 87-103.

Sabuncuoğlu, Z. ve Tüz, M. (1995). *Örgütsel psikoloji* (4. Baskı). Ezgi Kitabevi Yayınları.

Sabuncuoğlu, Z. ve Gümüş, M. (2016). *Örgütsel iletişim* (1. Baskı). Aktüel Yayıncılık.

Sabuncuoğlu, Z. ve Tüz, M. (2013). *Örgütsel davranış* (5. Baskı). Aktüel Yayınları.

Sabuncuoğlu, Z. ve Tüz, M. (2008). *Örgütsel psikoloji* (2. basım). Alfa Aktüel Basım Yayım.

Sağlam, A. Ç. (2007). *Eğitim örgütlerinde kuramdan uygulamaya güdüleme* (1. Baskı). Nobel Akademik Yayıncılık.

Selen, U. (2016). Çalışanların iç ve dış motivasyon tekniklerine bakış açılarının değerlendirilmesi: yerel yönetim örneği (Tez No: 457361) [Doktora tezi, Namık Kemal Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Schuster, E. Kendall, K. (1974). Where We Stand- A Survey Of Fortune 500, *Human Resources Management*, Sprig, 8-11

Sullivan, J. (1988). Three roles of language in motivation theory. *Academy of Management Review*, 13 (1), 104-115.

Yılmaz, H. ve Çavaş, P. H. (2007). Fen öğretimine yönelik motivasyon ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *İlköğretim Online Dergisi*, 6(3), 430-440

Yüksel, İ. (2003). İş stresi, işe bağlılık ve iş doyumu arasındaki ilişkinin analizi (Teknisyenlere Yönelik Bir Uygulama). *İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 17* (1-2

THE SPECIES COMPOSITION AND NUMBER OF MIGRATORY WATERBIRDS OF RIT FLOODPLAIN NEAR JAGODINA (SERBIA)

Boban Stanković

Department of Environmental Protection, City of Jagodina, Serbia.

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6724-3638

Abstract

During the seven large-extent floods (1986, 1987, 1999, 2006, 2009, 2010 and 2012) composition and abundance of the migratory waterbird fauna was studied in Rit floodplain area near Jagodina (central Serbia, UTM EP17, 27). During 55 field days 2.234 individuals belonging to 43 species (23 species of the order Charadriiformes, 9 - Anseriformes, 6 - Ciconiiformes, 4 - Gruiformes, 1 - Podicipediformes) were recorded. The highest number of species (22) and individuals (538) was observed in 2010, the least in 2009 (9 species, 185 individuals). The average share of the largest families represented in the total number of: Scolopacidae – 36,4 % (21– 60,6 %), Anatidae – 25 % (5,7 – 43,2 %) and Charadriidae – 22,7 % (8–40,2 %). The most abundant species was Lapwing *Vanellus vanellus* (index of dominance: 20,4 %), followed by Common Sandpiper *Actitis hypoleucos* (1,6 %) and Redshank *Tringa totanus* (11,1 %). The species whose aggregations in Rit are among the largest recorded in the central part of Serbia in recent research are: Pintail *Anas acuta*, Shoveler *A. clypeata*, Lapwing *V. vanellus,* Jacksnipe *Lymnocryptes minimus,* Snipe *Gallinago gallinago,* Black-tailed godwit *Limosa limosa,* Redshank *T. totanus,* Greenshank *T. nebularia* and Common Sandpiper *A. hypoleucos.*

Key words: Serbia, bird migration, Belica River valley, floods.

INTRODUCTION

Shallow stagnant waters that occur in the floodplain of lowland rivers are periodical and ephemeral in nature. They are created during floods and after heavy rainfall, and they dry up after the water recedes.

The migratory bird fauna of the wet habitats of Pomoravlje (Serbia) has been partially investigated so far (Rajzer, 1904; Matvejev, 1950; Puzović et al., 1986; Puzović, 1987; Stanković, 2000, 2008, 2010, 2012; Grubač & Grubač, 2001).

The paper presents the results of a seven-year study of the composition and abundance of migratory bird fauna (Podicipediformes, Ciconiiformes, Anseriformes, Gruiformes, Charadriiformes) of the Rit floodplain.

Study area

North of Jagodina (Central Serbia) in the valley of the river Belica, there is the Rit floodplain (UTM EP17, 27; Figures 1 and 2), an important habitat for the birds of this region, primarily migratory species (Stanković, 2010). Rit is bordered by hills on the west (the slopes of Mt. Crni vrh), on the east it continues to the Velika Morava valley, and on the south side to the Lugomir valley. According to the data of the Agricultural Station in Jagodina, the land of Rit belongs to the black soil plateau of Pomoravlje, and according to the character of the soil and autochthonous vegetation it belongs to the zone of flooded willow-poplar forests cleared during anthropogenization. The soil was formed by the deposition of silty and clayey sediments of the Belica River, which flows through the central part of the Rit. The land of Rit is exposed to a stronger influence of groundwater, so meadow lands with a high level of groundwater were formed in these conditions. Groundwater is about 2,5 m deep. After heavy rains, in spring or autumn, as well as melting snow, due to oversaturation of the soil with water, the groundwater enters and then large areas of arable land are under water. The surface of the potentially flooded area, which was mostly under water in previous years of research, was about 9 km^2. Significant areas are under reeds and wet meadows. Dominated by arable land that is intensively cultivated. Corn, grain and fodder plants are mostly grown. The formation of swampy terrain and

floods in Rit is mainly caused by a combination of ombrogenic (precipitation) and topogenic (groundwater) process and sometimes the river Belica overflows (sologenic process). In the period 1981–2010, the average amount of precipitation in the Jagodina region was 658 mm. In years of research, the amount of precipitation in the first four months, important for the formation of swampy terrain, was 222 mm on average, i.e. a third of the average annual amount of precipitation (Anonymous, 2013).

According to the national habitat classification (Lakušić, 2005; Lakušić et al., 2005a), the following habitats are most represented in Rit:

E3 - Seasonally wet and wet grass formations;

I1 - Cultivable areas and gardens where crops are grown for the market;

G1.115 - Willow and poplar floodplain forests;

C1.6 - Temporary lakes, ponds and puddles (wet phases);

D5 - Shrubs and reed beds, usually without free standing water.

Figure 1. Serbia, showing the geographical location of Jagodina area (black circle)

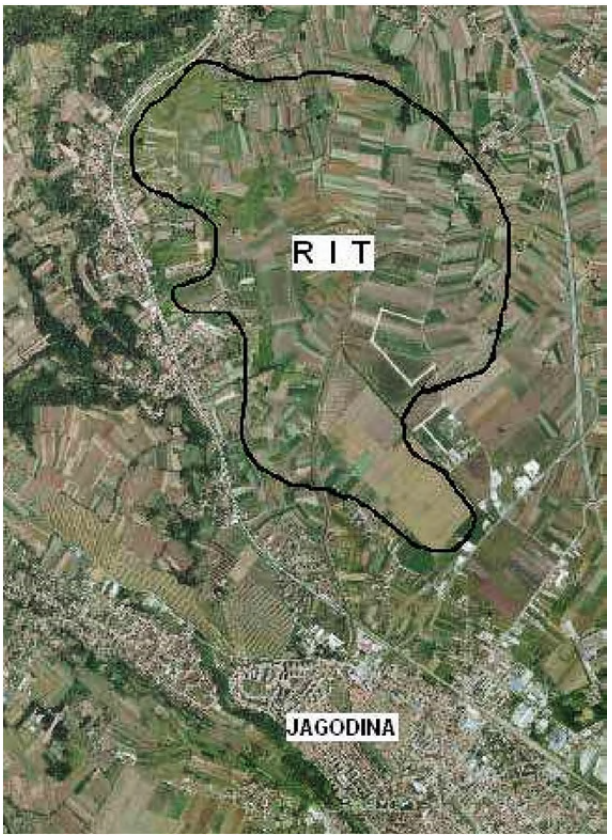

Figure 2. Study area

MATERIAL AND METHODS

The research was conducted during seven major floods (1986, 1987, 1999, 2006, 2009, 2010 and 2012). The waterbirds fauna was recorded only during floods, whose presence in Rit is precisely related to the period of bird migration. To get a complete overview, the birds were counted from the most visible points in the flooded area. Observations were made with binoculars of magnification 8x30, 8-20x50 and 20-60x70. One field trip lasted 2–4 hours. A total of 55 field trips were realized (Table 1).

Table 1. Field trips by year and date

Year	Number of field trips	Dates
1986	5	March 16, 22, 27, 30; April 6.
1987	4	May 17, 23, 24, 28.
1999	8	July 23, 24, 27; August 2, 3, 21, 24, 25.
2006	9	March 15, 19, 27; April 7, 16, 17, 18, 19, 22.
2009	6	March 1, 8, 14, 15, 22, 28.
2010	17	February 20, 22, 28; March 2, 10, 20, 28, 29; April 3, 4, 5, 8, 11, 19, 23, 25, 27.
2012	6	March 2, 7, 11, 18, 24; April 8.

Bird dominance data were calculated using the following formula:

$d\ (\%) = (n_i \times 100) / N$

where d % is the index of individual dominance, n_i is the number of individuals of the i-th species, and N is the total number of individuals.

RESULTS

In 55 field days, 2234 specimens were counted and 43 bird species were registered (23 species from the order Charadriiformes, 9 Anseriformes, 6 Ciconiiformes, 4 Gruiformes, 1 Podicipediformes). The most species (22) and individuals (538) were observed in 2010, and the least in 2009: 9 species and 185 individuals (Table 2).

Table 2. Birds of floodplain Rit with total and maximum number of observed speciment by years

Species	1986.	1987.	1999.	2006.	2009.	2010.	2012.	Total
*Podiceps cristatus**	-	1	-	-	-	-	-	1
*Egretta garzetta**	7	3	20	-	-	-	-	30
*Ardea alba**	-	-	-	-	2	1	-	3
Ardea cinerea	17	8	11	-	-	4	-	40
*Ciconia nigra**	-	1	2	-	-	-	-	3
*Ciconia ciconia**	-	10	17	-	3	11	-	41
*Plegadis falcinellus**	-	-	-	-	-	1	-	1
Anser albifrons	35	-	-	-	-	-	25	60
Mareca penelope	-	-	-	10	-	-	-	10
Anas crecca	-	-	-	-	10	-	-	10
Anas platyrhynchos	10	13	40	10	20	40	10	143
*Anas acuta**	100	-	-	-	-	8	-	108
Spatula querquedula	-	3	-	70	50	35	-	158
*Spatula clypeata**	-	-	-	10	-	40	-	50
Aythya ferina	-	-	-	14	-	-	-	14
*Aythya nyroca**	-	-	-	9	-	-	-	9
*Zapornia parva**	1	-	-	-	-	-	-	1
Gallinula chloropus	-	-	-	2	-	3	-	5
Fulica atra	-	-	-	4	20	15	-	39
*Grus grus**	-	-	-	9	-	-	-	9
*Himantopus himantopus**	-	-	5	-	-	5	-	10
*Recurvirostra avosetta**	-	-	-	-	-	4	-	4
*Charadrius dubius**	19	13	10	-	-	10	-	52

*Vanellus vanellus**	22	100	9	45	30	150	100	456
*Calidris ferruginea**	-	-	-	-	-	1	-	1
*Calidris alpina**	-	-	-	-	-	4	-	4
*Calidris pugnax**	-	-	-	-	-	-	7	7
*Lymnocryptes minimus**	-	-	-	-	-	-	50	50
*Gallinago gallinago**	2	-	-	-	-	-	40	42
*Limosa limosa**	-	-	10	4	20	7	1	42
*Tringa erythropus**	-	-	-	15	-	-	-	15
*Tringa totanus**	100	17	13	30	-	38	50	248
*Tringa nebularia**	-	-	-	-	-	48	-	48
*Tringa ochropus**	10	2	-	10	-	-	56	78
*Tringa glareola**	10	10	-	-	-	-	-	20
*Actitis hypoleucos**	-	30	20	65	30	110	4	259
*Hydrocoloeus minutus**	-	9	-	-	-	-	-	9
Chroicocephalus ridibundus	10	23	60	-	-	2	-	95
Larus canus	-	3	-	-	-	-	-	3
Larus cachinnans	-	2	-	-	-	-	-	2
*Sternula albifrons**	-	-	10	-	-	-	-	10
*Chlidonias leucopterus**	-	3	-	-	-	-	-	3
*Chlidonias niger**	-	30	10	-	-	1	-	41
Number of species	**13**	**19**	**14**	**15**	**9**	**22**	**10**	**43**
Number of individuals	**343**	**281**	**237**	**307**	**185**	**538**	**343**	**2234**

* strictly protected species

Both by the number of species and by the number of individuals observed, the most numerous were Charadriiformes with 67 % of the total number. If analyze the representation of families (average share of families in the total number), the most numerous was the family Scolopacidae with 36,4 % (21–60,6 %), followed by Anatidae – 25% (5,7– 43,2 %) and Charadriidae – 22,7 % (8–40,2 %). Other families did not have a significant share in the total number (Tables 3 and 4).

Table 3. Share of particular families in the total abundance – ΣD% (Nsp – number of species)

Family	**Nsp**	**ΣD%**
Scolopacidae	12	36,4
Anatidae	9	25
Charadriidae	2	22,7
Laridae	4	4,9
Ardeidae	3	3,2
Sternidae	3	2,4
Rallidae	3	2
Ciconiidae	2	2
Recurvirostridae	2	0,6
Gruidae	1	0,4
Threskiornithidae	1	0,04
Podicipedidae	1	0,04

Table 4. Share of particular families in total numbers per study years – D%

Family	1986.	1987.	1999.	2006.	2009.	2010.	2012.
Podicipedidae	-	0,3	-	-	-	-	-
Ardeidae	7	4	13,1	-	1,1	1	-
Ciconiidae	-	4	8	-	1,6	2	-
Threskiornithidae	-	-	-	-	-	0,2	-
Anatidae	42,4	5,7	17	40,1	43,2	22,8	10,5
Rallidae	-	-	-	2	11	3,3	-
Gruidae	-	-	-	3	-	-	-
Recurvirostridae	-	-	2,1	-	-	1,7	-
Charadriidae	12	40,2	8	14,6	16,2	29,7	29,1
Scolopacidae	35,7	21	18,1	40,3	27	38,6	60,6
Laridae	3	13,2	25,7	-	-	0,4	-
Sternidae	-	11,7	8,4	-	-	0,2	-

The frequency of occurrence during the migration and the dominance of the registered species are given in Table 5. The most numerous species during the seven observed migrations was the Northern Lapwing *Vanellus vanellus*. During the spring migrations, the number ranged from 22 to 150 individuals, with an average dominance index of 20,4 %. Followed by the Common Sandpiper *Actitis hypoleucos* (11,6 %) and the Redshank *Tringa totanus* (11,1 %). All other species were few. A large number of species (38) had extremely low abundance (below 5 %), of which as many as 20 species with a maximum of 10 specimens, and observations for a maximum of two years. Two species had a low abundance (5–10 %): the Garganey *Spatula querquedula* and the Mallard *Anas platyrhynchos*. Only the Northern Lapwing and the Mallard had the maximum frequency of occurrence. They were observed during all seven migrations.

Table 5. Number of years of occurrence (Nm) and individual participation of particular species in the total abundance (D%)

Species	Nm	D(%)
Vanellus vanellus	7	20,4
Actitis hypoleucos	6	11,6
Tringa totanus	6	11,1
Spatula querquedula	4	7,1
Anas platyrhynchos	7	6,4
Anas acuta	2	4,8
Chroicocephalus ridibundus	4	4,2
Tringa ochropus	4	3,5
Anser albifrons	2	2,7
Charadrius dubius	4	2,3
Spatula clypeata	2	2,2
Lymnocryptes minimus	1	2,2
Tringa nebularia	1	2,1
Gallinago gallinago	2	1,9
Limosa limosa	5	1,9
Ciconia ciconia	4	1,8
Chlidonias niger	3	1,8
Ardea cinerea	4	1,8

Fulica atra	3	1,7
Egretta garzetta	3	1,3
Tringa glareola	2	0,9
Tringa erythropus	1	0,7
Aythya ferina	1	0,6
Himantopus himantopus	2	0,4
Anas crecca	1	0,4
Mareca penelope	1	0,4
Sternula albifrons	1	0,4
Aythya nyroca	1	0,4
Hydrocoloeus minutus	1	0,4
Grus grus	1	0,4
Calidris pugnax	1	0,3
Gallinula chloropus	2	0,2
Calidris alpina	1	0,2
Recurvirostra avosseta	1	0,2
Ardea alba	2	0,1
Ciconia nigra	2	0,1
Chlidonias leucopterus	1	0,1
Larus canus	1	0,1
Larus cachinnans	1	0,1
Podiceps cristatus	1	<0,1
Calidris ferruginea	1	<0,1
Plegadis falcinellus	1	<0,1
Zapornia parva	1	<0,1

Large differences in the number of registered species indicate a significant dominance of only a few species, both in total number and by years of research (Tables 2 and 5). In 1986, the dominant species were the Northern Pintail *A. acuta* and the Redshank *T. totanus*, in 1987 and 2012 - the Northern Lapwing *V. vanellus*, in 2006 - the Garganey *S. querquedula* and the Common Sandpiper *A. hypoleucos*, in 2010 - the Northern Lapwing and the Common Sandpiper. In the years 1986, 2006 and 2009, when the Belica River overflowed and an open water surface was formed, ducks Anatidae (*A. acuta* and *S. querquedula*) were among the dominant species.

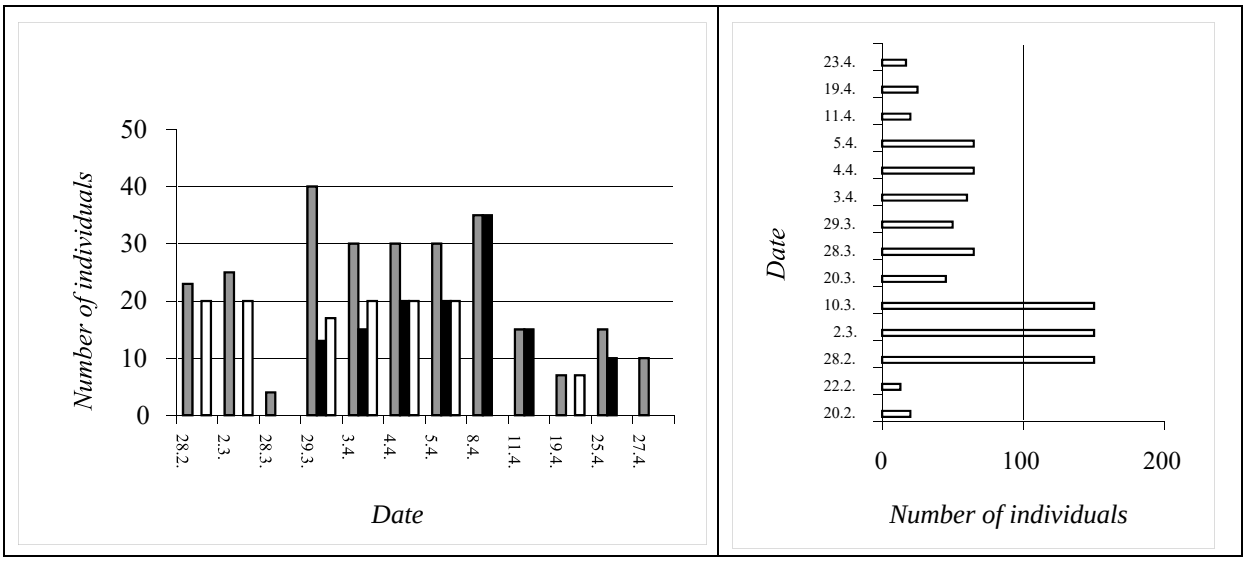

Figure 3. Dynamics of numbers of ducks Anatidae during migration in 2010 (grey: *S. clypeata*, black: *S. querquedula*, white: *A. platyrhynchos*)	Figure 4. Dynamics of numbers of Northern Lapwing *V. vanellus* during migration in 2010

The dynamics of the abundance of Anatidae and Charadriiformes during the migration in 2010, when the largest number of field trips were realized, was analyzed. According to the research results obtained that year, the peak migration of Anatidae and Scolopacidae was from 29.03. to 11.04., while the Northern Lapwing had a long migration, from 28.02. to 5.04. (Figures 3, 4 and 5). The Northern Shoveller *Spatula clypeata* had the greatest fluctuation in numbers and the longest migration. The abundance of Scolopacidae varied more or less (Figure 5).

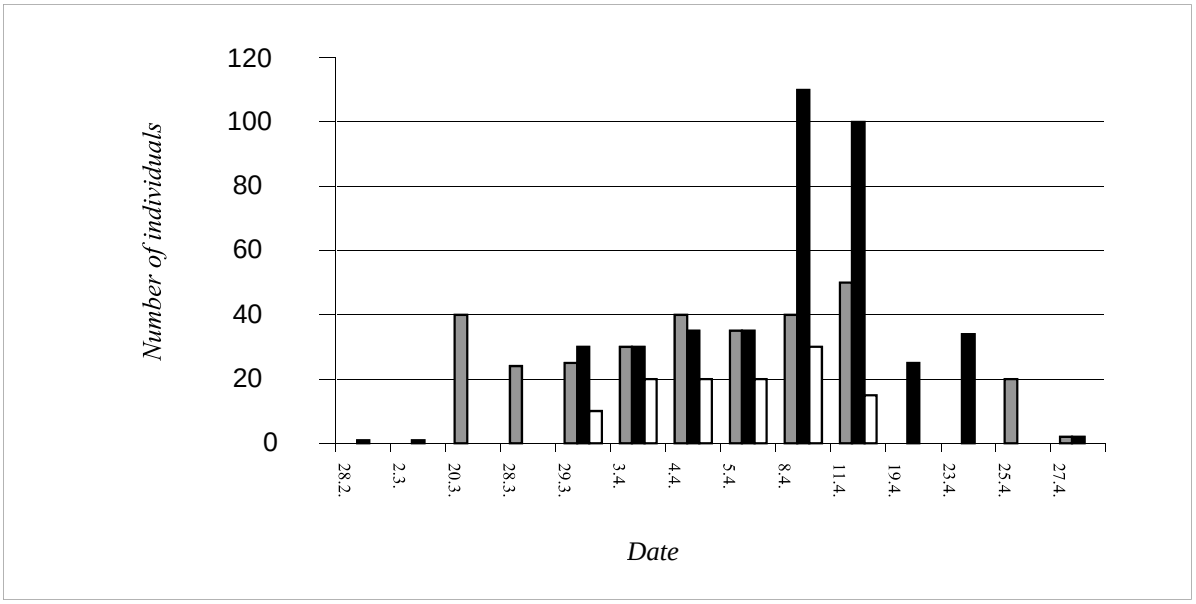

Figure 5. Dynamics of numbers of Scolopacidae during migration

2010. (grey: *T. nebularia*, black: *A. hypoleucos*, white: *T. totanus*)

DISCUSSION AND CONCLUSION

Considering that during the second half of the 20th century, a large number of ponds and moors along the Velika Morava were drained and plowed, the Rit floodplain near Jagodina represents an important resting place for migratory waterbirds in the Pomoravlje region, on the Moravian-Vardar migration route. (Grubač & Grubač, 2001; Stanković, 2010). Waterbirds stay regularly or irregularly, longer or shorter during migration as seasonal visitors, passage migrants or vagrants. Birds stay on ephemeral ponds mainly for feeding (Mere, 2006). Seasonal vast shallow muddy ponds on arable land with wide areas of grain mud and marshy meadows are good food bases for birds. Such habitats were more ecologically suitable for Scolopacidae, Anatidae and Charadriidae (Table 3).

Comparing the migratory waterbirds in Rit near Jagodina and artificial reservoirs at the location Zmič near Paraćin (Serbia) (Grubač & Grubač, 2001), 26 common species were found, which makes up 60 % of the species registered in Rit.

This research confirms the earlier statement that the Moravian-Vardar migratory route is used by a larger number of bird species despite the small number of observed individuals (Stanković, 2000). It is a significant fact that after each year of research, the total diversity of migratory waterbirds fauna grew

by 2 to 10 new species each (Figure 6). Flooding has become more frequent. Only in the last six years of research (2006–2012), four floods occurred, which is more than in the previous twenty years, from 1986 to 2005 (Milanović et al., 2010). In the years of research with the greatest influx of new species (1987, 2006 and 2010), floods covered a larger area and more diverse habitats, which led to a greater diversity of species. Also, the longer duration of the flood, i.e. slower withdrawal of water through the successive change of transitional habitats, as it was in 2010, resulted in a greater presence of species and individuals (Table 2). Therefore, a greater diversity of birds can be expected in future research.

Registered bird species are internationally and nationally significant. There are 31 strictly protected species and 12 protected species by law of the Republic of Serbia (Anonymous, 2010). For a large number of species from the order Charadriiformes, Rit is one of the most important localities in Pomoravlje. The species whose concentrations in Rit are among the highest recorded in the central part of Serbia in recent research are*: A. acuta, S. clypeata, V. vanellus, L. minimus, G. gallinago, L. limosa, T. totanus, T. nebularia* and *A. hypoleucos* (Table 6). Due to the fact that wetlands require special protection due to the general trend of their disappearance or change of function (Saveljić & Rubinić, 2004), the research of migratory fauna of waterbirds will be continued.

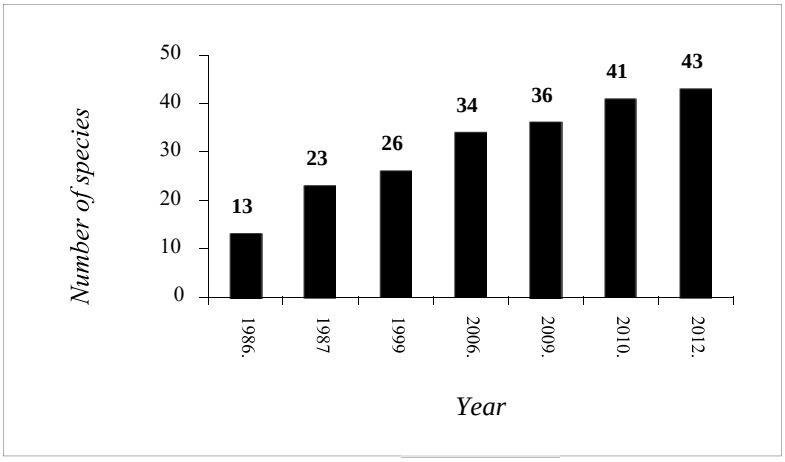

Figure 6. Dynamics of growth of number of species of migratory waterbirds in Rit floodplain

Table 6. Maximal number of observed speciment of some species of birds by localities in central Serbia

Localuty and source	*Anas acuta*	*Spatula clypeata*	*Vanellus vanellus*	*Lymnocryptes minimus*	*Gallinago gallinago*	*Limosa limosa*	*Tringa totanus*	*Tringa nebularia*	*Actitis hypoleucos*
Akumulacija Pirot (Medenica, 2006)	-	40	1	-	20	-	-	2	-
Bare kod Paraćina (Grubač, 2001)	2	10-15	31	-	-	-	26-28	7	-
Mitrovske bare kod Kraljeva (Radaković, 2009)	-	4	-	-	-	-	-	-	-

Gornje Pomoravlje (Puzović et al., 2009)	-	-	60	-	-	-	-	-	-
Gružansko jezero (Puzović et al., 2009; Barjaktarov, 2007)	650	1000	140	-	30	5	15	20	-
Mala Vrbica (Puzović et al., 2009)	-	-	300	-	-	-	-	-	-
Pešter (Puzović et al., 2009)	-	-	100	-	-	-	-	-	-
Ribnjak Dokmir (Raković & Novaković, 2003)	7	25	80	do 2	-	1	50	do 10	15
Skrapež (Požega) Rudić, 2009	-	-	50	-	1	-	-	-	-
Spomen park jezero (Kragujevac) Marinković, 1997	4	22	-	-	-	-	-	-	-
Vlasina (Puzović et al., 2009)	-	-	70	-	-	-	-	-	-
Rit (Jagodina) this paper	100	40	150	50	40	20	100	48	110

REFERENCES

Anonymous (2010). Pravilnik o proglašenju i zaštiti strogo zaštićenih i zaštićenih divljih vrsta biljaka, životinja i gljiva. „Službeni glasnik RS“, br. 5/2010.

Anonymous (2013). Padavine u Jagodini 2013. www.rhmz.rs. (pristupljeno 1. 1. 2014).

Barjaktarov, D. (2007). Evaluation and role of Gružansko Jezero Lake (Serbia and Montenegro) as important site for migratory birds in Moravsko-Vardarskom migration route. http://www. ruford.org/rsg/projects/daliborka_barjaktarov

Grubač, B. & Grubač, S. (2001). Bogatstvo diverziteta faune ptica centralnog Pomoravlja na primeru jezera i ribnjaka kod Paraćina. Ciconia 10: 77–92.

Lakušić, D. (2005a). Ključ za identiikaciju staništa Srbije. In: Lakušić, D. (ed): Staništa Srbije, Rezultati projekta „Harmonizacija nacionalne nomenklature u klasiikaciji staništa sa standardima međunarodne zajednice“, Institut za botaniku i Botanička bašta „Jevremovac“, Biološki fakultet, Univerzitet u Beogradu & Ministarstvo za nauku i zaštitu životne sredine Republike Srbije. http://habitat.bio.bg.ac.rs/

Lakušić, D., Blaženčić, J., Ranđelović, V., Butorac, B., Vukojičić, S., Zlatković B., Jovanović, S., Šinžar-Sekulić, J., Žukovec, D., Čalić, I., Pavićević, D. (2005). Staništa Srbije – Priručnik sa opisima i osnovnim podacima. In: Lakušić, D. (ed): Staništa Srbije, Rezultati projekta „Harmonizacija nacionalne nomenklature u klasifikaciji staništa sa standardima međunarodne zajednice“, Institut za

botaniku i Botanička bašta „Jevremovac“, Biološki fakultet, Univerzitet u Beogradu & Ministarstvo za nauku i zaštitu životne sredine Republike Srbije. http://habitat.bio.bg.ac.rs/

Marinković, Đ. (1997). Pregled ptica iz reda Anseriformes na širem području Kragujevca u Šumadiji. *Ciconia* 6: 46–50.

Matvejev, S. D. (1950). *Rasprostranjenost i život ptica u Srbiji*. Srpska akademija nauka, Beograd.

Medenica, I. (2006). Podaci o pticama iz okoline Pirota. *Ciconia* 15: 104–106.

Mere, T. O. (2006). Brojnost i sastav vrsta vodenih ptica tokom jesenje seobe na delu starog toka Zapadne Mostonge kod Sombora. *Ciconia* 15: 54–59.

Milanović, A., Urošev, M., Milijašević, D. (2010). Poplave u Srbiji u periodu 1999–2009. godine – hidrološka analiza i mere zaštite od poplava. Glasnik Srpskog geografskog društva 90 (1): 93–107. Puzović, S., Ham, I., Marinković, S., Sekulić, V., Perić, V. & Obradović, R. (1986): Jesenji aspekt seobe ptica pored Morave kod Bagrdana (Svetozarevo). VII kongres biologa Jugoslavije, izvodi saopštenja, Budva: 194.

Puzović, S. (1987). Rezultati praćenja migracije ptica u Bagrdanskoj klisuri 1984. BID „Josif Pančić“, Beograd.

Rajzer, O. (1904). Izvještaj o uspjehu ornitoloških putovanja u Srbiji godine 1899. i 1900. Glasnik ZM BIH 16: 126–152.

Puzović, S., Sekulić, G., Stojnić, N., Grubač, B. & Tucakov, M. (2009). Značajna područja za ptice u Srbiji. Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja, Zavod za zaštitu prirode Republike Srbije, Pokrajinski sekretarijat za zaštitu životne sredine i održivi razvoj. Beograd – Novi Sad.

Radaković, M. (2009). Podaci o seobi i zimovanju ptica u dolini Zapadne Morave i Ibra kod Kraljeva. *Ciconia* 18: 171–174.

Raković, M. & Novaković, B. (2003). Fauna ptica ribnjaka „Dokmir“. *Ciconia* 12: 121–129.

Rudić, B. (2009). Podaci o pticama vodenih staništa zabeleženim u okolini Požege. *Ciconia* 18: 170–171.

Saveljić, D. & Rubinić, B. (2004). Ptice vodenih staništa na seobi i zimovanju na Tivatskim solanama u Crnoj Gori: prilog potrebi zaštite. *Ciconia* 13: 94–98.

Stanković, B. (2000). Pregled faune ptica šire okoline Jagodine u srednjem Pomoravlju. *Ciconia* 9: 80–102.

Stanković, B. (2008). Crane *Grus grus*. *Acrocephalus* 29 (138/139): 193.

Stanković, B. (2010). Prolećna seoba ptica 2010. u Ritu kod Jagodine. *Ciconia* 19: 159–162.

Stanković, B. (2012). Prolećna seoba ptica 2012. u Ritu kod Jagodine. *Ciconia* 21: 59.

ONE FORMULA FOR NON-PRIME NUMBERS: MOTIVATIONS AND CHARACTERISTICS

Mahmoud Mansour

Associate Professor of Mathematics, Department of Basic Science, Faculty of Engineering, The British University in Egypt, El-Sherouk City P.O. Box 43, Egypt

ORCID: 0000-0002-0184-3427

Kamal Hassan

Professor of Mathematics, Department of Basic Science, Faculty of Engineering, The British University in Egypt, El-Sherouk City P.O. Box 43, Egypt

ORCID: 0000-0002-9429-6847

Abstract

Primes are essential for computer encryption and cryptography, as they are fundamental units of whole numbers and are of the highest importance due to their mathematical qualities. However, identifying a pattern of primes is not easy. Thinking in a different way may get benefits, by considering the opposite side of the problem which means focusing on non-prime numbers. Recently, researchers introduced, the pattern of non-primes in two maximal sets while in this paper, non-primes are presented in one formula. Getting one-way formula for non-primes may pave the way for further applications based on the idea of primes.

Keywords: Prime numbers, Composite numbers, Largest Prime Number.

Introduction

Prime numbers are important in mathematics and economics all around the world, yet they can't be generated by an algorithm. Scientists and mathematicians are always attempting to devise formulas for generating prime numbers. More efforts have been done by mathematicians over different eras to unravel the secret pattern of prime numbers; however, the secret of prime numbers is still mysterious, see for example (Bombieri, 2000 to Selberg, 1942).

As a result of some of these efforts, some patterns have been noticed but only for some of the prime numbers not for all of them. One of these efforts is the Euler formula**,** $n^2 + n + 41$ **,** which produces 40 primes for consecutive integer values, $0 \leq n \leq 39$. Another quadratic formula, $n^2 - 79n + 1601$ that produces 80 primes for the consecutive values, $0 \leq n \leq 79$, for more details, check the following URL: https://www.educative.io/answers/what-are-quadratic-primes.

(Iovane, 2008) showed that the set of prime numbers **P** can be expressed in terms of two maximal subsets of **N** using three specific selection rules, acting on these sets of prime candidates. He showed too that these candidates had been obtained in terms of the first perfect number, which is the number 6. Based on Iovane's trial, the prime numbers can be written as follows:

$$P = \{2\} \cup \{3\} \cup A \cup B,$$

where,

$$\begin{cases} A = \{\alpha_k \in N \ : \ \alpha_k = 6k - 1\} \text{ and } k \neq 6ij - i + j, \forall k, i, j \in N, \\ B = \{\beta_k \in N \ : \ \beta_k = 6k + 1\} \text{ and } k \neq 6ij + i + j \text{ or } k \neq 6ij - i - j, \forall k, i, j \in N. \end{cases}$$

It is noticed that from the nature of prime numbers that there are some facts surrounding these numbers like that all of them are odd numbers excluding the number 2, but no certain pattern rules all these numbers. On the other hand, consider the following set:

$O = \{3,5,7,9,11,13,15,17,19,21,23,25,27,29,31,\dots\} = \{2i+1\}_{i=1}^{\infty}$, it represents the set of odd numbers excluding the first number which is number one.

The set O is a mixture of prime and composite (non-prime) numbers. Now, we try to exclude the composite numbers from the set O, by defining a set C stands for composite numbers as follows:

$C = \{9,15,21,25,27,\dots\} = \{(2i+1)(2j+1)\}_{i,j=1}^{\infty}$ which is equivalent to the following:

$$\{4ij+2i+2j+1\}, i \geq 1, j \geq 1, i,j \in Z^{+}.$$

The set **C** gives all the odd composite numbers, this notice arises from the fact stated that the multiplication of two odd numbers gives an odd number, which can be proved as follows:

$4ij+2i+2j+1 = 2(2ij+i+j)+1, i \geq 1, j \geq 1, i,j \in Z^{+}.$

Let C is the set of prime numbers that starting by the number 3, then C can be represented in terms of the sets O and C as follows:

$$C = O - C = \{3,5,7,11,13,17,19,23,29,31,\dots\}.$$

Hence, the set of prime numbers, according to our trial, can be written on the following formula:

$$P = \{2\} \cup C$$

From the previous formula, we can note that the proposed set C contains the set $\{3\}$, in addition to the two sets A and B developed by (Iovane, 2008).

One Set of Non- Prime Numbers

Returning to the work of (Iovane, 2008), we note that he divides the odd composite numbers into two groups A & B as follows:

$$\begin{cases} A = \{\alpha_k \in N \ : \ \alpha_k = 6k-1\} \text{ and } k = 6ij - i + j, \forall k,i,j \in N, \\ B = \{\beta_k \in N \ : \ \beta_k = 6k+1\} \text{ and } k = 6ij + i + j \text{ or } k = 6ij - i - j, \forall k,i,j \in N. \end{cases}$$

In this work, the odd composite numbers can be combined into one group, C. The set **C** can be represented easily in a matrix form by using the pattern $4ij+2i+2j+1$ as follows:

$$C = \begin{pmatrix} 9 & 15 & 21 & 27 & 33 & 39 & 45 & 51 & 57 & 63 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 15 & 25 & 35 & 45 & 55 & 65 & 75 & 85 & 95 & 105 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 21 & 35 & 49 & 63 & 77 & 91 & 105 & 119 & 133 & 147 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 27 & 45 & 63 & 81 & 99 & 117 & 135 & 153 & 171 & 189 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 33 & 55 & 77 & 99 & 121 & 143 & 165 & 187 & 209 & 231 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 39 & 65 & 91 & 117 & 143 & 169 & 195 & 221 & 247 & 273 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 45 & 75 & 105 & 135 & 165 & 195 & 225 & 255 & 285 & 315 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 51 & 85 & 119 & 153 & 187 & 221 & 255 & 289 & 323 & 357 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 57 & 95 & 133 & 171 & 209 & 247 & 285 & 323 & 361 & 399 & \cdot & \cdot & \cdot \\ 63 & 105 & 147 & 189 & 231 & 273 & 315 & 357 & 399 & 441 & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & & \cdot & \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & & \cdot & \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & & \cdot & \end{pmatrix}$$

Or

$$C = (c)_{ij} \in N^{\infty \times \infty}.$$

The following figure shows the graphical representation of the set C, according to our proposed approach:

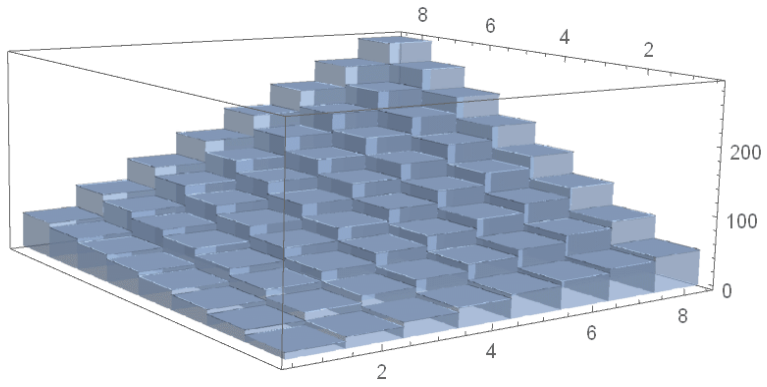

Figure 1. The Graphical representation for some of the odd composite numbers

Testing whether a Number is Prime

Based on the fact that the prime number cannot be factorized into factors, the following algorithm is developed to test whether a number is a prime or not.

Algorithm 1.

To test an odd number, say α, whether a prime or not, put

$$\alpha = 4ij + 2i + 2j + 1 = (2i + 1)(2j + 1).$$

Solve for i and j, where $i, j \in Z^+$.

If there are i $\&j \in Z^+$, then α is not a prime.

While if the solution set is φ, then α is a prime.

The Largest Prime Number

The largest known prime number (up to the time of writing this paper June 2023) is $2^{82,589,933}$-1, a

number which has $24{,}862{,}048$ digits when written in base 10. It was found via a computer volunteered by (Patrick Laroche of the Great Internet Mersenne Prime Search (GIMPS), 2018). According to Algorithm 1, there are no i & $j \in Z^+$ satisfy the following equation:

$$2^{82{,}589{,}933} - 1 = (2i + 1)(2j + 1)$$

Assume the largest known prime number $2^{82{,}589{,}933} - 1 = \beta$, then $\beta + 1$, for sure is an even number. But what about the number $\beta + 2$, for sure it is an odd number, however, may be prime or not prime. Now we have two facts based on the knowledge of the largest known prime number β:

Fact 1.

All the numbers $\{\beta + 1, \beta + 3, \beta + 5, \dots.\} = \{\beta + 2l + 1\}_{l=0}^{\infty} \in Z^+$ are even numbers.

Fact 2.

All the numbers $\{\beta + 2, \beta + 4, \beta + 6, \dots.\} = \{\beta + 2l + 2\}_{l=0}^{\infty} \in Z^+$ are odd numbers.

Fact 2 and Algorithm 1 pave the way for discovering more prime numbers greater than the known number β.

This conclusion can be formulated through the following algorithm:

Algorithm 2

Put, say, $\beta + 1000 = 4ij + 2i + 2j + 1 = (2i + 1)(2j + 1)$.

Solve for i and j, where $i, j \in Z^+$.

If there are i &$j \in Z^+$, then $\beta + 1000$ is not a prime.

While if the solution set is φ, then $\beta + 1000$ is a prime.

The implementation of Algorithm 2 requires a machine with high and special features, the more speed processor that the machine may have, the more prime numbers may be discovered that are greater than β.

Conclusion and Recommendations

The main idea of this paper was to find a pattern of primes, but it was impossible after a lot of trials. However, authors could find a pattern of non-primes combining these numbers in one set. A simple algorithm is introduced for finding more primes greater than the largest known prime number, up to the time of writing this paper. It is recommended for researchers who are seeking the largest primes to use the simple proposed algorithm, Algorithm 2, with machines that enjoyed high-speed processors.

Thanks and Information Note

The authors would like to thank the organization committee of the 5th International Anatolian - Scientific Research Congress, for giving them the opportunity to participate in the events of this valuable conference.

References

Bombieri, E. (2000). Problems of the Millennium: the Riemann hypothesis. CLAY.

Granville, A. (1993). Harald Cramér and the distribution of prime numbers. Lecture presented on 24th September 1993 at the Cramér Symposium in Stockholm.

Du Sautoy, M. (2003). The music of the primes. Milano: RCS Libri.

Connes, A. (1999). Trace formula in non-commutative geometry and the zeros of the Riemann zeta

function. *Selecta Mathematica*, 5, p.29-106.

Hardy, G. H. (1949). Divergent series. Oxford University Press; 1949. p. 23--6 [Chapter II].

Odlyzko, A. M. (1987). On the Distribution of Spacings Between Zeros of the Zeta Function. *Mathematics of Computation*, *48*(177), 273–308. https://doi.org/10.2307/2007890

Abdenim, A. (2021). The Formulas of non-primes revealing all the prime numbers. Independently published.

Vega, F. (2022). On the nontrivial zeros of the Riemann zeta function. ffhal-03827536ff, https://hal.science/hal-03827536

Iovane, G. (2008). The set of prime numbers: Symmetries and supersymmetries of selection rules and asymptotic behaviours, *Chaos, Solitons and Fractals*, 37 p. 950-961.

"GIMPS Project Discovers Largest Known Prime Number: $2^{82,589,933} - 1$". Mersenne Research, Inc. 21 December 2018, https://shorturl.at/FMT07.

MODIFIES IN MONEY SUPPLY RECENTLY IN TÜRKİYE AND EVALUATION OF THIS PHENOMENON AS THE SCOPE OF PUBLIC DEFICIT

Prof. Dr. Ahmet Niyazi ÖZKER

Bandirma Onyedi Eylul University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Public Finance Department 10200-TURKEY

ORCID ID: 0000-0001-5313-246X

Abstract

The study aims to examine the structural changes in terms of public deficits in Turkey, specifically focusing on the critical impact mechanisms related to changes in the money supply during the recent period. These changes in the money supply have had significant effects on both private and public consumption and have revealed important structural aspects, particularly concerning fixed capital formation. Additionally, these structural changes have been closely linked to the inflation process, showing a meaningful relationship within the scope of evaluations of the consumer price index in the relevant period. Moreover, the study also emphasizes that differences in trade account balances and net exports have a direct impact on market balances, especially concerning sectoral market outputs and price balances. As a result, recent changes in the money supply in Turkey have emerged as a common phenomenon that directly affects market demand balances and leads to discussions about sectoral balances, production volume, and consumption. Within this context, the recent changes in money supply are seen as an inflation phenomenon concerning public deficits and, particularly, price indices. These changes have broader implications in terms of macroeconomic values, creating a meaningful balance between sectoral demand and development with various impact mechanisms during the process of structural changes. In summary, the study highlights the importance of understanding the relationship between public deficits and changes in the money supply in Turkey, especially in the context of macroeconomic balances and structural changes. The study explores how recent money supply changes have influenced market demand, sectoral balances, production volume, and consumption patterns. Additionally, it sheds light on the inflationary implications of these changes and their impact on various macroeconomic values in Turkey.

Key Words: Inflation, Macroeconomics Variables, Money Supply, Public Deficits, Sectorial Balances.

JEL Codes: H11, H63, H68.

INTRODUCTION

In broad terms, a money supply modification refers to the reorganization of the existing structure within the framework of prevailing monetary policies, aiming to stabilize the money supply by these regulations by adjusting it through other mechanisms in a more controlled manner. Consequently, from an empirical standpoint, the money supply modification approach is recognized as a means to regulate various macroeconomic and financial dynamics, primarily through implementing country-specific monetary policies (Zapodeanu & Cociuba, 2010). When analysed more comprehensively, it pertains to the objectives of a comprehensive modification process of money supply policies developed within the scope of equilibrium-stability policies to address macroeconomic challenges such as inflation control and achieving sustainable economic growth trends. In this regard, it also encompasses crucial dynamics and goals, such as using interest rates as additional tools of monetary policies and formulating a balanced monetary interest policy that operates within defined limits of the money supply (Taiwo, 2012).

Changes in the money supply in Turkey in recent years have an essential place when compared to the economic growth trends. In other words, it reveals that some changes, especially in currency modification, show significant variability in money in circulation and other Central Bank reserves and

are in structural relationship integrity. However, recent changes reveal that other values related to Central Bank reserves, especially due to money supply changes, also have an important impact value in the process. Despite the differences in reserve changes and increasing inflation rates, this phenomenon remained far from creating a financial stabilizer effect in an environment where the increasing money supply and inflation increased the process. In particular, changes in the money supply reveal that in a process where money in circulation is expressed as a purchasing power value, it is in a holistic financial interaction related to other reserves, especially gold reserves and reserves where fixed securities are expressed. This interaction also raises the question of whether there is an increase in the money supply or an increase in the money supply in line with the economic growth trends (Saeed, 2007). This inquiry also made it necessary to examine the modification of changes in the money supply in two main groups.

The first of these approaches is whether it transforms into a scenario power that can create a public purchasing power with changes in the money supply. The second is to question whether the increasing money supply triggers an inflation process where the target economic growth is above the target. It should also be emphasized that this examination requires an absolute comparison of the economic growth trends based in Turkey on financial issues that can be expressed in different values, especially based on non-monetary financial values (OECD, 2021). Furthermore, it is imperative to underscore the significance of adopting comprehensive strategies in altering the money supply. These approaches primarily focus on curbing exchange rate fluctuations and establishing stable financial circumstances and anticipations. Conversely, when examining the Turkish Lira, the national currency, in relation to its purchasing power and, specifically, its exchange rate against the US Dollar, it becomes undeniable that this serves as a substantial monetary indicator that unveils a well-rounded progression (Bagir, 2018). Therefore, it appears that the changes in money supply modification, increasing monetary limits, and values must be known based on public deficits or the basis of sectorial incentives and social policies. The recent surge in actual public deficits in Turkey shows a potential positive correlation with the increasing money supply, and it may lead to a positive impact on the current account deficit due to the appreciation of the real value of the Central Bank's global reserves. Despite the depreciation of the national currency resulting from the money supply modification, it is essential not to overlook these interconnected effects. Consequently, the implementation of money supply modification in Turkey assumes a critical role as a comprehensive set of fiscal balance policies. This ensemble of policies is considered efficacious as it possesses the capacity to yield positive outcomes concerning financial equilibrium policies (CBRT, 2020). However, it is crucial to recognize that alongside the expected benefits, there are also significant possibilities for negative repercussions to manifest prominently.

OBJECTIVES AND OUTLOOK OF PERIODIC MODIFICATION IN RECENT MONEY SUPPLY MODIFICATION IN TURKEY

Recently, it is observed that some important monetary supply modification actions have increased in Turkey with the effect of global changes. It is possible to say that it emerged with the regulations. In other words, there is a process in which it aims to create and maintain a stable financial market structure, especially in financial markets, and to make some important monetary policy changes to support the markets in order to reduce the impact of financial crises with practices based on the Central Bank. It is understood that this periodical up-to-date approach makes a significant financial balance effect inevitable as a result of the negative impact of financial markets in Turkey, especially with the effect of global inflation (Mimir & Sunel, 2019). This synopsis briefly presents the possibility of organizing the discussion in the following manner, focusing on the interrelated aspects of recent changes and expectations associated with periodic modification in the money supply in Turkey:

It is possible to say that all kinds of change objectives that may arise on the basis of M1 and M2 monetary indicators on a monetary basis are mainly aimed at providing stability to the financial market and encouraging economic growth with non-monetary reserve increases. In this context, it is understood that especially encouraging investments and money-based values related to investment

interest rates and increasing the money supply by decreasing interest rates are important application concepts (CBRT, 2019).

This meaningful approach to lowering interest rates has taken place in the process, with a move to direct money supply modification into a trend that can help regulate interest rates. In this context, it is aimed to have a structure in which consumption and investments are encouraged, to provide market revival and to make money supply values, where consumption and investments are encouraged on a sectoral basis, meaningful. It should be especially emphasized that these aims constitute the important objectives of the recent periodic money supply modification in Turkey (OECD, 2017).

In terms of Turkey, it can be said that the recent policies towards weighted interest rate control have focused on the possible changes in the money supply to this point in order to support investments. On the other hand, the relationship between the expectations of the balance between the money supply and possible interest rates and the possible public deficits in the process has also created a significant effect scale on public fiscal balances as a financial phenomenon that directly affects public borrowing policies. This phenomenon, which negatively affected the relationship between money supply and inflation rates in the process, took place in the process as a phenomenon that put the target interest rate policy and money supply modification into a contradictory process.

In addition, the emphasis on alternative objectives related to the modification of the money supply constitutes an essential approach within the context of comprehensive structural policies. Global inflation has witnessed an increase, and the escalating inflation rates in Turkey have emerged as a significant issue in this regard, directly impacting purchasing power, consumption, and investment values. However, this situation has also prompted the consideration of meaningful approaches concerning inflation control and the reduction of the money supply that may arise.

The principal purpose of addressing money supply is to diminish consumption margins and impose a substantial restraining effect on inflation based on consumption limits. Nevertheless, regarding money supply modification, it is crucial to underscore that the rises in other Central Bank reserves, which can be evaluated in terms of exchange rates, in conjunction with inflation rate increases, impact public deficits positively. Consequently, in the case of Turkey, this circumstance necessitated the stabilization of the aforementioned exchange rate and its adjustment to a balanced position (OECD/ETF/EU/EBRD, 2019).

Within the framework of this objective, ensuring inflation control becomes a shared goal, along with exchange rate stability, thereby establishing a structural equilibrium. Furthermore, it is observed that in a context where the aim is to maintain stable financial markets and regulate interest rates, the approach positing that exchange rate stability can overcome these apparent contradictions plays a significant role. The approach toward these goals, on the other hand, has been shaped within the framework of critical motivational dynamics aimed at enhancing the effectiveness of the Central Bank's foundation, particularly with regard to money supply control policies, and augmenting the efficiency of their implementation.

Moreover, this structural transformation phenomenon has also revealed expectations of potential structural impact levels that directly affect other factors, particularly in the realm of political practices. Furthermore, it should be emphasized that an important reason why the impact of money supply modification policies within the scope of economic growth incentives in Turkey has been accentuated more effectively within the objectives is due to the contradictory policies influencing money demand arising from recent inflationary processes in the country. These cumulative effect values, which can be characterized as holistic objectives, indicate an approach to address the structural disparities in practice alongside current account deficit positions that can acquire meaningful significance (IMF, 2021).

Conversely, this phenomenon has become a goal necessitating the control of fiscal deficits to achieve targeted fiscal balances concerning public deficits. Preventing the adverse effects of the "Twin Deficits" phenomenon, primarily arising from the fiscal deficit's impact on the central government budget, has become a crucial objective within the framework of inflation control and the inevitable alterations in money supply, as it ensures exchange rate stability. Thus, maintaining the coherence of financial and economic policies emerges as a primary objective throughout the process (OECD, 2009).

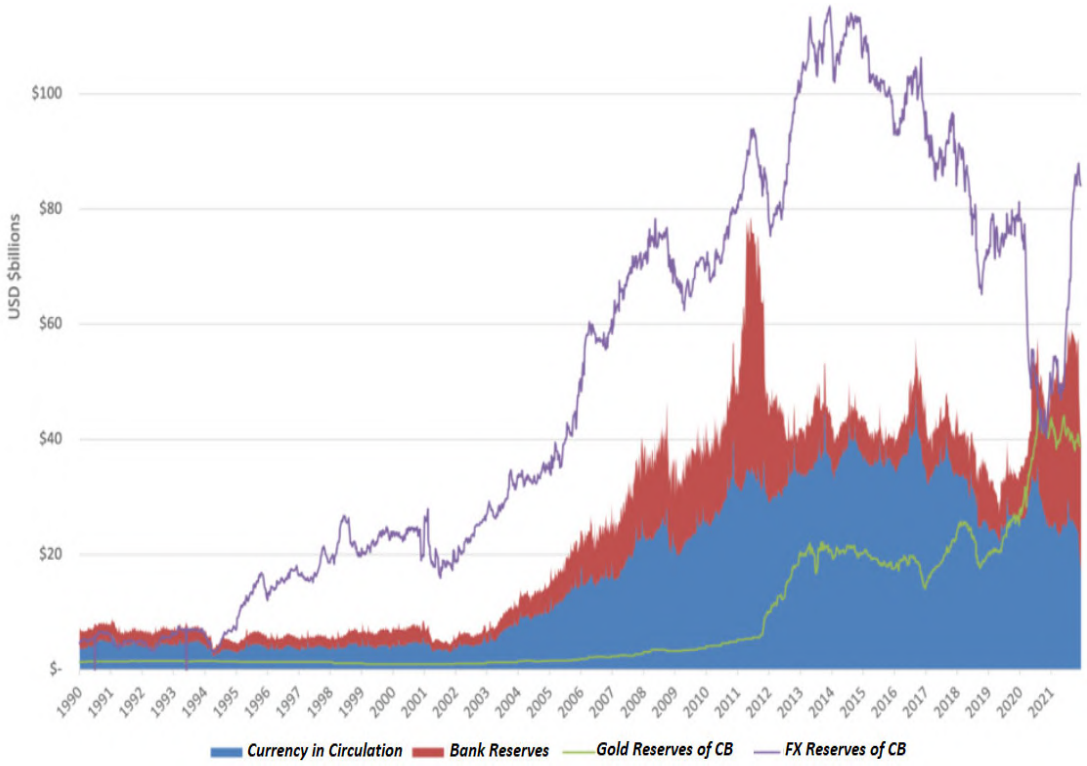
THE OUTLOOK ON CHANGE IN MONEY SUPPLY IN TURKEY AND MONETARY BASED INDICATORS

However, it is worth noting that borrowing and interest rates do not seem to yield a positive effect on the sectors, despite lacking an increase compared to the previous period. Nonetheless, it is important to acknowledge the prominence of a money supply modification, wherein the limits of the money supply can be balanced with the rise in interest rates on fixed capital values in cash.

In Turkey, primarily on the basis of this modification tendency, the emergence of some important effects, especially the periodic increases in money, is also related to some market-oriented objectives related to ensuring financial market stability in the same recent period (Republic of Turkey Ministry of Treasury and Finance, 2022).

Money in Circulation and the Outlook of Central Bank Reserves Related to the Money Supply Modification in Turkey

Examining this situation primarily in the context of public deficits reveals the objectives of monetary modification, aimed at achieving a more effective structure within the Central Bank. The creation of targeted reserves, such as gold and other foreign currencies, in response to current account deficits becomes crucial in this process. Within the framework of this approach we mentioned, it is possible to monitor the changes in the money supply in Turkey in the recent period and the change position of other Central Bank reserves closely related to these changes in Chart 1 below:

Source: Nathan Lewis (2022), *What's Wrong with Turkey?*, Discover Institute, https://wealthandpoverty.center/2022/01/09/whats-wrong-with-turkey/ (Accessed July, 03.2023).

Graphic 1. Changes in Turkish Base Currency in USD (1990-2021)

As illustrated in Chart 1 above, the monitoring of the Central Bank's foreign exchange and gold reserves, along with changes in securities-based reserves, can be observed. This analysis is based on the Central Bank's data. The modification of the money supply has shown a significant upward trend, particularly after 2005 and 2007, reaching its peak in 2014 and 2015. This increase, denoted as M1 and M2, represents the total value of money in circulation. It is important to note that this rise in the money supply reflects an increase in Central Bank reserves and is closely associated with the

prevailing interest rates, particularly in a linear fashion. However, the structure of foreign exchange reserves within the Central Bank, as well as the M1 and M2 money supply representing total circulation, demonstrates a parallel increasing trend, especially in 2011.

Interestingly, despite the continued growth in the money supply, this parallel increase trend after 2014 reveals a divergent pattern due to the depletion of foreign exchange reserves (Kara & Sarıkaya, 2014). This process, which positively impacted public deficits, particularly in terms of external debts and current account deficits, exhibited a favourable structure after 2017 (OECD, 2023). Despite a decrease in the total amount of national currency in circulation (M1 + M2) in 2018 and 2019, it still had a positive influence on current account deficits by affecting the exchange rate. However, the COVID-19 pandemic has rendered this structure less effective, particularly after 2021, with negative implications and an increase in the amount of money in circulation. This is coupled with a widely discussed contraction in the foreign exchange and gold reserves of the Central Bank. Table 1 presents an overview of the monetary landscape in Turkey, encompassing the money supply reserves, money supply adjustments, interest rates, and stock values (IMF, 2017). Furthermore, it facilitates the examination of the alterations in other crucial monetary indicators such as interest rates and stock values in this table. By providing a consolidated display of these interrelated variables, Table 1 offers insights into the dynamics of Turkey's monetary system as related to the recent year:

Table 1. Monetary Indicators and Current Changes in Reserve Stock Values in Turkey

Related	Last	Previous	Unit	RReference
Interest Rate	15.00	8.50	per cent	Jun 2023
Money Supply M1	4180491888.50	3523242341.60	TRY Thousand	Jun 2023
Money Supply M2	10834487311.00	9402350923.00	TRY Thousand	Jun 2023
Money Supply M3	11109848660.60	9617024364.80	TRY Thousand	Jun 2023
Foreign Exchange Reserves	69840.00	67160.00	USD Million	Jul 2023
Banks Balance Sheet	16309785509.00	15828645462.00	TRY Thousand	Apr 2023
Loans to Private Sector	4234544167.00	4109501723.00	TRY Thousand	May 2023
Deposit Interest Rate	13.50	7.00	per cent	Jun 2023
Central Bank Balance Sheet	4976091037.00	4004262419.00	TRY Thousand	Jun 2023
Lending Rate	16.50	10.00	per cent	Jun 2023
Cash Reserve Ratio	25.00	25.00	per cent	May 2023
Foreign Stock Investment	22048.00	21255.00	USD Million	Aug 2021

Source: TRADING ECONOMICS (2023-a). *Turkey Money Supply M2*, https://tradingeconomics.com/turkey/money-supply-m2 (Accessed July, 15.2023).

Table 1 above is put forth as a comprehensive monitoring tool, enabling the observation of the boundaries within which the money supply reserves in Turkey have fluctuated in recent years. In addition, Table 1 presents noteworthy findings regarding the disclosure of foreign capital stock investments in preceding and subsequent periods. The data reveals that the exchange rate, expressed in USD, indicates a modification in the money supply, characterized by a consistent trend of change in percentage values, particularly within the realm of cash values. Conversely, the decline in current interest rates over the past year, primarily affecting the private sector, indicates a substantial proportional increase trend, especially in June.

The attempt to balance the impact of interest rate changes with a significant rise in total M1 and M2 money reserves, resulting in an increasing effect on foreign exchange reserves, demonstrates that the modification in the money supply has had a positive effect in the recent period (European Commission, 2020). Furthermore, the substantial modification effect displayed by these monetary balances, particularly concerning Central Bank balances, compared to 2022 in the previous year, signifies significance with regard to all other monetary macro formations. This trend also indicates a structural change in public deficits and becomes particularly prominent in 2014 and onwards, when significant increases in Central Bank reserves, specifically gold reserves, are observed.

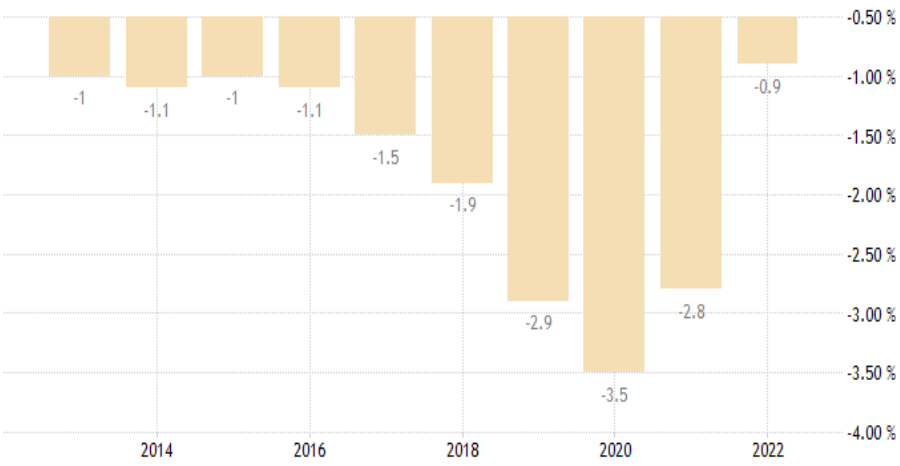
Although the amount of money in circulation decreased by 2021, the substantial growth in the Central Bank reserves, particularly in gold reserves, since 2020, underscores their significant impact on public deficits in terms of money supply modification. The declining trend in the national money supply after 2014 demonstrates a substantial modification intended to have a positive effect on public deficits. This aims to slow down the growth of foreign exchange reserves by restricting the circulation of the national currency and increasing its value. In other words, limiting the increased amount of money in circulation in terms of the national currency indicates a monetary policy implemented to exert a braking effect.

This effect is achieved by appreciating the national currency against the exchange rate. This intention is also indicative of the situation aimed for. Additionally, when examining the rate of change in cash reserve limits, it is observed that the percentage values, which remained unchanged in 2022 compared to the previous year, persist in 2023, resulting in a modification effect in the money supply modification. This phenomenon particularly impacts monetary balances and leads to an increase in the money supply as monetary demand limits rise. Undoubtedly, a money supply modification is taking place throughout the process, particularly affecting the M3 money supply value, considering M3Y foreign currency deposit accounts. This also highlights a substantial increase in liquidity. It is worth reiterating that this increase, compared to the previous year of 2022, aims to have a positive effect on public deficits, adopting an approach that avoids exacerbating the process of closing public deficits and current account deficits (Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı – SBB, 2021).

The Location of Public Deficits Fiscal in Government Budget and Fiscal Changes in the Recent Period

Especially after the Corona-19 pandemic, the effect of trying to modify the increase in public deficits with the supply of money in return for the increased provision of goods and services made itself felt in the central government budget, especially after 2019, with a deficit effect on the central public budget. Even though the obvious effect on foreign reserve limits especially in 2021 is manifested by a small increase, the lack of significant changes in cash reserve ratios has created a significant financing problem regarding public borrowings, due to the recent fall in borrowing rates.

In this context, it is understood that the most important effect of the money supply modification is expressed by an increase in external financing deficit, which can be expressed in public deficits and central government budget deficits, and on top of that, the current account deficits. Turkey and their open positions in Chart 2 below, in line with the topic in the table 1 above and the indicators in recent years:

Source: TRADING ECONOMICS (2023-b). *Turkey Indicators*, https://tradingeconomics.com/turkey/indicators (Accessed July, 17.2023); Ministry of Treasury and Finance (2023). *Turkey Central Government Budget*, Ankara: Ministry of Treasury and Finance, 2023.

Graphic 2. The Appearance of Deficits' Position Turkey Central Government Budget in the Recent Period

Graph 2 above shows that especially the recent Central government budget deficits in Turkey continue with a deficit effect with significant fluctuations. Although there have been significant fluctuations in the expression of the budget deficits, which have increased since 2013, in different values, the existence of the deficit effect, especially the inflation, started to increase. A realistic perspective regarding the requirement for external financial resources prompts an association with the inflationary period that commenced after 2018, particularly characterized by a consistent upward trend.

In this context, it is crucial to underscore that the necessity for external resources to finance public deficits predominantly arises from current account deficits (CBRT, 2023).. This necessity is moulded to facilitate genuine capital augmentation through sector-specific real incentives. Thus, it is noteworthy that the prominence of public deficits is accompanied by escalating inflation rates and an ever-expanding percentage increase in current account deficit positions. These simultaneous occurrences indicate a genuine demand for external financial resources in conjunction with a public deficit position (CBRT, 2022).

After 2020, it entered a more significant upward trend. However, the measures taken with a more controlled money supply modification in 2021 and 2022 also reveal that the fiscal deficits are under control. However, the peak position of budget deficits in 2020 has brought the difference between public revenues and expenditures to a percentage difference of "-3.5". It is seen that this deviation effect makes itself felt with a proportional negative effect. This position of the budget deficits expresses the negative integrity and public deficits with the increasing value of the expenditures in understanding the income and expenditure balance.

Looking at the money supply trends for the years 2021 and 2022, trying to balance the effects of this money supply modification with a meaningful foreign currency account is expressed as another important factor affecting the modification (OECD, 2016). It can be said that explaining the increases in national currency values, which may occur as a sum of M1 and M2 monetary indicators, with the relationship between money supply and inflation, which has increased at higher rates in recent years, presents a more meaningful framework. The ensuing Table 2 offers an overview of the public fiscal balances during the past biennial period, encompassing 2022 and 2023:

Table 2. The Position and General Outlook of Public Financial Balances in the Recent Period

	Last	Previous		
Government Debt to GDP	31.7	41.8	percent of GDP	Dec/22
Government Budget	-0.9	-2.8	percent of GDP	Dec/22
Government Budget Value	-220	119	TRY Billion	Jun/23
Government Spending	65044559	84817856	TRY Thousand	Mar/23
Government Revenues	268	549	TRY Billion	Jun/23
Government Debt	4734418	4590380	TRY Million	May/23
Fiscal Expenditure	488	431	TRY Billion	Jun/23
Credit Rating	28	----	------	Jul/23
Military Expenditure	10645	15567	USD Million	Dec/22
Treasury Cash Balance	-206330	169779	TRY Million	Jun/23

Source: TRADING ECONOMICS (2023-b). *Turkey Indicators*, https://tradingeconomics.com/turkey/indicators (Accessed July, 17.2023).

As presented in Table 2, there is a noticeable decline in the proportion of public borrowings to GDP, particularly evident in the reduced debt values, constituting approximately 32% of the GDP in 2022. Additionally, the modest increase in public revenues has been identified as a pivotal factor contributing to the rise in public deficits. The decrease of 549 billion TL in government revenues in 2022 further intensified the deficit, which saw a substantial reduction of approximately 268 billion TL in 2023. Furthermore, undertaking a comparative analysis with a nation that exhibits economic growth patterns comparable to Turkey provides more meaningful outcomes for examining the alteration in the money supply. Consequently, the borrowing requirements for 2023 have seen an upward surge.

Notably, the impact of the increased financial expenditures in 2023, amounting to 488 billion TL, has significant implications for the interplay between money supply modifications and public deficits. Furthermore, the cash balance pertaining to the treasury has recently incurred a deficit of around 206 billion TL, directly influencing money supply modifications. In particular, the curbing of a serious inflation increases rate and the decrease in the public deficit effect related to meeting the resource needs with the development of the sectors and the increase in exports can be explained by the positive effect of a money supply modification that is around "-1" as a result

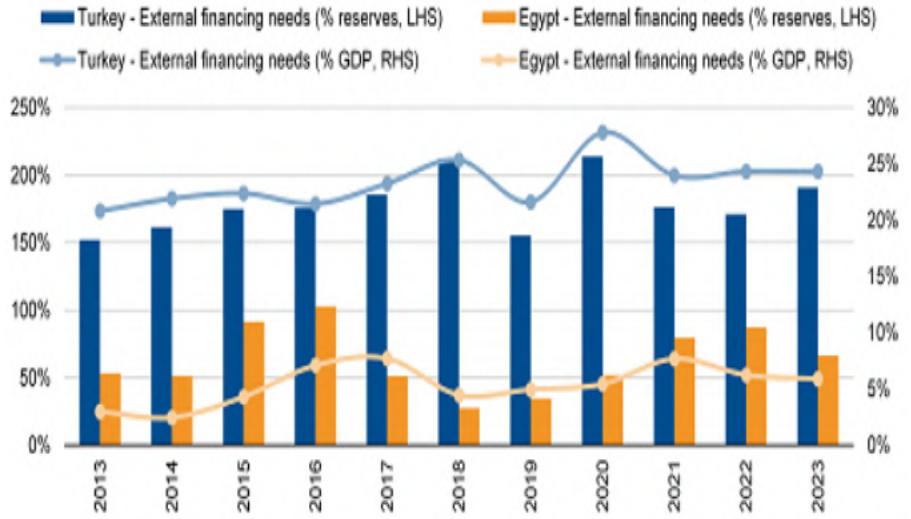
Undoubtedly, the prevailing circumstances have given rise to the imperative of conducting a comparative analysis of macro-financial variability specific to 2022 and 2023, particularly concerning public deficits. In this regard, it can be contended that the articulation of public financial balances in the preceding period, notably with reference to certain values associated with the central budget, establishes a critical foundation for a more profound comprehension of the repercussions of money supply adjustments. The recent modification of the money supply in Turkey, which is linked to public deficits, has raised a crucial concern, particularly in meeting the requirement for external resources.

This phenomenon has given rise to a framework wherein external financial assistance, essential in real terms, holds greater significance in response to the escalating money supply in Turkey. The effect of this alteration in the government budget is also apparent, with a significant decrease observed in the budget position, reaching approximately "-0.9%" in relation to the GDP. Moreover, recent data reveals

a negative deviation of approximately 220 billion TL in government values, particularly concerning budgetary aspects. Despite this, it is important to highlight the substantial downward trend in government expenditures.

DISCUSSION

It becomes evident that comprehending the need for external financing is more meaningful when drawing comparisons to Egypt, a country deemed equivalent to Turkey due to its recent surge in external financing requirements. Notably, the demand for external financing has increased in Turkey (CBRT, 2021), particularly after 2013, with the approximate level of growth in the need for external financing, which necessitates it in real terms, reaching around 170% in both 2018 and 2020. Emphasis should also be placed on the heightened values of this structure, particularly the substantial increases in comparison to the previous year, especially in terms of percentage proportions. Graphic 3 presents an opportunity to effectively monitor the actual magnitude of Turkey's external financing requirements subsequent to the year 2013, achieved through a comparative analysis with another nation:

Source: Thomas Gillet (2023), *Policy Reversal in Turkey, Consolidation in Egypt Crucial For Coping with Large External Deficits*, Thursday, 20/04/2023 - Scope Ratings GmbH, https://scoperatings.com/ratings-and-research/research/EN/173955 (Accessed July, 07.2023).

Graphic 3. Appearances of Fiscal External Financing Needs Policy Recently in Turkey and Changes Recently

The chart presented in Graphic 3 demonstrates a clear correlation between the periods of money supply expansion and the simultaneous increase in public deficits, indicating a potential rise in the inflationary process. Any percentage-proportional increment in the money supply is observed to diminish the value of the money supply, consequently leading to a significant deficit effect concerning the genuine rise in public deficits, with an accompanying inflationary impact. Specifically, it is apparent that the modification in money supply triggered a noteworthy alteration in the post-2020 period, particularly in the aftermath of the 2019 Coronavirus outbreak (UNCTAD, 2020).

Therefore, considering the public deficits in a position that can be expressed in different values with a structural monetary policy change, as seen in Chart 3 above, shows that the increasing public deficits show a linear proportional correlation compatible with the inflationary process. In this context, the effect of money supply modification also reveals that despite the increase in money supply, it creates a triple effect mechanism that brings the balance of budget deficits to other public revenues. Despite attempts to regulate this financial motivation in the post-2020 period, it remains noteworthy that the need for foreign money supply is still approximately 160% of the GDP. This analytical approach further allows for the observation of the specific alterations in monetary supply modification and yearly aspects that Turkey has undergone during the specified period.

CONCLUSION

The recent money supply modifications in Turkey have brought significant structural changes, particularly related to prominent objectives. The adjustments in money supply have been prioritized concerning their impact on the budget and public deficits, while also being influenced by the Central Bank reserves in the context of structural monetary policies. This structure has been instrumental in revitalizing markets and curbing inflation as part of the money supply modification efforts. It is evident that monetary policies, especially those governing money supply, function more effectively when complemented by fiscal policies. The linkage between money supply modification and the regulation and control of public deficits has necessitated the establishment of a vital structural integration. Notably, the inflation rates surged in the years after 2018, and the supportive money supply policies aimed at boosting public goods and services, particularly in response to the COVID-19 pandemic, revealed weaknesses in inflation control. However, post-2022, the money supply modification policies sought to prevent inflation and address public deficits, leading to positive effects on closing the current account deficits, especially by supporting export-based production sectors. Yet, these policies have not yielded sufficient results or significant impacts.

More effective control policies concerning borrowing and budget deficits have become imperative. The presence of cash balance issues in 2023, particularly when exceeding the treasury's cash balance, negatively influenced the effectiveness of policies affecting public deficits and money supply motivation. Furthermore, the expressions of exchange values, cash reserves ratios, and interest rates in the money supply became influential dynamics in the pursuit of balanced money supply policies in the latter part of 2023. Despite the increase in money circulation post-2018, other Central Bank reserves have not witnessed sufficient growth, indicating that money supply modifications have not significantly impacted the target public deficits in recent times. Nevertheless, it is essential to emphasize that the reduction in public deficits, especially the increase in Central Bank reserves, and the decrease in public expenditures with a negative deviation have resulted in a noteworthy positive value, especially in billions of dollars. Consequently, the effect of money supply modification necessitates a comprehensive public deficit policy, encompassing the multifaceted correlation of structural policies with fiscal and monetary measures.

REFERENCES

Bagir, Y. K. (2018). ‘’Impact of the Syrian Refugee Influx on Turkish Native Workers’’, *Central Bank Review*, Vol. 18/4, pp. 129-147.

CBRT (2019), *Monetary and Exchange Rate Policy for 2020*, Ankara: Central Bank of the Republic of Turkey (CBRT), 2019.

CBRT (2020). *Financial Stability* Report, November 2020, Ankara: Central Bank of the Republic of Turkey (CBRT), 2020.

CBRT (2021). *Financial Stability Report*, May 2021, Volume: 32 November 2020, Ankara: Central Bank of the Republic of Turkey (CBRT), 2021.

CBRT (2022). *Annual Report-2022*, Trade Registry Number: 269 2022: Annual Report, Ankara: Central Bank of the Republic of Turkey (CBRT), 2022.

CBRT (2023). *Summary of the Monetary Policy Committee Meeting*, 3 July 2023, No: 2023-24, Ankara: Central Bank of the Republic of Turkey (CBRT), 2023.

Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı – SBB (2021). *The Medium-Term Programme (2022-2024)*, Ankara: Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı (SBB), 2021.

European Commission (2020). *Turkey 2020 Report,* Commission Staff Working Document, Brussels, 6.10.2020 SWD (2020) 355 Final, Brussels: European Commission, 2020.

Gillet, Thomas (2023), Policy Reversal in Turkey, Consolidation in Egypt Crucial For Coping with Large External Deficits, Thursday, 20/04/2023 - Scope Ratings GmbH, https://scoperatings.com/ratings-and-research/research/EN/173955 (Accessed July, 07.2023).

IMF (2017). *Turkey: 2017 Article IV Consultation—Press Release; Staff Report; And Statement By The Executive Director For Turkey*, IMF Country Report No. 17/32, February 2017, Washington, D.C.: International Monetary Fund (IMF), 2017.

IMF (2021). *Turkey: Staff Concluding Statement of the 2021 Article IV Mission*, January 25, 2021, https://www.imf.org/en/News/Articles/2021/01/25/mcs012521-turkey-staff-concluding-statement-of-the-2021-article-iv-mission (Accessed July, 21.2023).

Kara, H. & Sarıkaya, Ç. (2014). *Current Account Deficit In Turkey: Cyclical Or Structural?,* Koç University-TUSIAD Economic Research Forum Working Paper Series, Working Paper 1420, November 2014, İstanbul: Koç University-TUSIAD Economic Research Forum, 2014.

Lewis, N. (2022). *What's Wrong with Turkey?*, Discover Institute, https://wealthandpoverty.center/2022/01/09/whats-wrong-with-turkey/ (Accessed July, 03.2023).

Mimir, Y. and Sunel, E. (2019). "External Shocks, Banks, and Optimal Monetary Policy: A Recipe for Emerging Market Central Banks", *International Journal of Central Banking*, Vol. 15/2, pp. 235-299.

Ministry of Treasury and Finance (2023). *Turkey Central Government Budget*, Ankara: Ministry of Treasury and Finance, 2023.

OECD (2009). *Policy Responses to the Economic Crisis: Investing in Innovation for Long-Term Growth*, Paris: OECD Publishing, 2009.

OECD (2016). *General Assessment of The Macroeconomic Situation*, OECD Economic Outlook, Volume 2016, Issue1, Paris: OECD Publishing, 2016.

OECD (2017). *Turkey Follow Up-To The Phase 3 Report & Recommendations*, Paris: OECD Publishing, 2017.

OECD/ETF/EU/EBRD (2019). "SME Policy Index: Western Balkans and Turkey 2019: Assessing the Implementation of the Small Business Act for Europe", SME Policy Index, Paris: OECD Publishing, 2019.

OECD (2021). *OECD Economic Surveys: Turkey*, Overview January 2021, Paris: OECD Publishing, 2021.

OECD (2023). *The World Bank in Türkiye: Overview*, https://www.worldbank.org/en/country/turkey/overview, Accessed July, 23.2023).

Republic of Turkey Ministry of Treasury and Finance (2022). *Turkish Economy*, Ankara: Republic of Turkey Ministry of Treasury and Finance, 2022.

Saeed, A. A. J. (2007). "Inflation and Economic Growth in Kuwait 1985–2005: Evidence from Co-Integration and Error Correction Model". *Journal of Applied Econometrics and International Development*, 7, pp. 143-155.

Taiwo, M. (2012). "Impact of Injection and Withdrawal of Money Stock on Economic Growth in Nigeria", *European Journal of Business and Management Sciences*, 4(2), pp. 33-42.

TRADING ECONOMICS (2023-a). Turkey Money Supply M2, https://tradingeconomics.com/turkey/money-supply-m2 (Accessed July, 15.2023).

TRADING ECONOMICS (2023-b). *Turkey Indicators*, https://tradingeconomics.com/turkey/indicators (Accessed July, 17.2023).

UNCTAD (2020). *The Impact of the COVID-19 Pandemic on Trade and Development: Transitioning to a New Normal*, United Nations Conference on Trade and Development, New York: United Nations Publications, 2020.

Zapodeanu D. & Cociuba, M. (2010). "Linking Money Supply With Gross Domestic Product In Romania". *Annales Universitatis Apulensis Series Oeconomica*,12(1), pp. 501-507.

OLAYLARA MÜDAHALE ESNASINDA İTFAİYELERDE KULLANILAN KİŞİSEL KORUYUCU EKİPMANLAR

PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT USED IN FIRE FIGHTS DURING RESPONSE TO EVENTS

Öğr. Gör. Hilmi GÜZEL

Ardahan Üniversitesi, Mülkiyeti Koruma ve Güvenlik Bölümü, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı, Ardahan-TÜRKİYE ORCID: 0009-0000-3429-0868

ÖZET

İtfaiyecilik ülkemizde ve dünyada tehlikeli mesleklerden sayılması nedeniyle olaylara müdahale esnasında da kullanılan kişisel koruyucu ekipmanların bir o kadar önemli olması gerekmektedir. Afetin türüne göre değişen kişisel koruyucu ekipmanlar, müdahale eden personele gelebilecek tüm tehlikelere karşı korumaktadır. Bu korumayı yaparken de etkin müdahaleye izin verecektir. Üç asırlık bir geçmişe sahip itfaiye teşkilatı günümüz olaylarına müdahale için kişisel koruyucu ekipmanlarını da geliştirmesi gerekmektedir. Her türlü olaylara karşı tam korunumlu ekipmanlar ile olaylara müdahale edilmelidir. Çünkü en basit bir yangında dahi karbonmonoksit gazı ortaya çıkmakta olup olası soluma durumunda müdahale personelini tehlikeye sokmaktadır. Sadece yangın değil, trafik kazası, su baskını, deprem gibi olaylar da elektrik çarpma durumu, kesik, bulaşıcı hastalık, düşme, parlama-patlama gibi tehlikeler ile de karşılaşılmaktadır. İşte bu tür tehlikeler karşısında kişiyi koruyacak tek şey kuşandığı ekipmanlar olacaktır.

Yangına dayanıklı elbiseden yanmaz eldivene, maskeden temiz hava solunum cihazına, kurtarma eldiveninden kasık çizmesine kadar her ekipmanın büyük önemi vardır. Bu önemle birlikte bu ekipmanlarında aynı zamanda ergonomik ve rahat olması gerekmektedir. Kullanım rahatlığı, esnekliği, hafifliği, ısıyı transferi, dayanıklılığı önemli kriterler arasındadır. Kullanılabilirlik, bağlanabilirlik, güvenlik ve bakım kolaylığı gibi temel özellikler kişisel koruyucu ekipmanlarda önemlidir.

Bu çalışmada kişisel koruyucu ekipmanların özellikleri üzerinde durularak, kullanımı esnasında karşılaşılan tehlikelerde ne kadar etkili olduğu değerlendirilmiştir. Aynı zamanda her olayın kendine ait kişisel koruyucu ekipmanının olduğu ve bu ekipmanların kişisel olarak tasarlanması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İtfaiye, Kişisel Koruyucu Ekipmanlar, Temiz Hava Solunum Cihazı

ABSTRACT

Since firefighting is considered one of the dangerous professions in our country and in the world, the personal protective equipment used during the response to the incidents should be just as important. Personal protective equipment, which varies according to the type of disaster, protects the responding personnel against all dangers. While doing this protection, it will allow effective intervention. The fire department, which has a history of 3 centuries, also needs to develop its personal protective equipment to respond to today's events. Incidents should be intervened with fully protected equipment against all kinds of incidents. Because even in the simplest fire, carbon monoxide gas emerges and endanger the response personnel in case of possible inhalation. Not only fire, but also traffic accidents, floods, earthquakes, etc., dangers such as electric shock, cuts, infectious diseases, falling, flashing-explosion are also encountered. The only thing that will protect the person in the face of such dangers will be the equipment he is equipped with.

From fire resistant clothing to fireproof gloves, from masks to fresh air respirators, from rescue gloves to groin boots, every piece of equipment is of great importance. Along with this importance, these equipment should also be ergonomic and comfortable. Ease of use, flexibility, lightness, heat transfer

and durability are among the important criteria. Key features such as usability, connectivity, safety and ease of maintenance are important in personal protective equipment.

In this study, the characteristics of personal protective equipment were emphasized and how effective it was against the dangers encountered during its use was evaluated. At the same time, it was emphasized that each event has its own personal protective equipment and that these equipment should be designed individually.

Keywords: Fire Brigade, Personal Protective Equipment, Fresh Air Breathing Device

1. GİRİŞ

Köklü bir geçmişe sahip itfaiye, ateşin bulunuşu veya afetlerin doğuşu ile çağın ihtiyaçları ölçüsünde yangınla ve afetlerle müdahale etmiştir. Bazen kazma küreklerle, bazen kovalarla su taşıyarak, bazen de eldeki imkanlarla itfaiye olaylarına müdahale edilmeye çalışılmıştır. Gelinen noktada ise özellikle teknolojik ve insan kaynaklı afetlerin artması ile itfaiyecilerinde bu tehlikelere karşı daha korunumlu kuşanmaları gerekmektedir. İtfaiyecilerin, yaptıkları işle alakalı olarak sağlık ve güvenliğini tehlikeye sokacak bir veya birden fazla riske karşı koruyan, giyilebilen, takılabilen veya kullanılabilen tüm donanımlara kişisel koruyucu ekipman denmektedir. Bu ekipmanların aynı zamanda bireysel gereksinimleri karşılaması gerekmektedir. Hem güvenlik ve hem de sağlık açısından kişiyi korurken aynı zamanda rahat giyilebilir, ergonomik ve rahat olması gerekmektedir. Örnek vermek gerekirse kişisel koruyucu ekipmanlardan olan yangına müdahale elbisesinin dışardan gelebilecek ısıdan itfaiyeciyi koruyacağı gibi iç kısımda oluşan nem ve terden kaynaklı ısıyı da kontrol altına almalıdır. Bu kişisel ekipmanın aynı zamanda itfaiyecinin vücut yapısını sararak hareket kabiliyetini kısıtlamamalıdır. Yine aynı şekilde itfaiye eldivenleri de aynı işlevselliği gösterirken kişinin el yapısına uygun olmalıdır. Bu uygunluk itfaiyecinin ellerinin daha rahat kullanabilmesine olanak tanımaktadır. İtfaiye hortumunu tutarken, lans ile yangına, trafik kazasına müdahale ederken gibi durumlarda eldivenin itfaiyeciye verdiği rahatlık ön plana çıkmaktadır.

Bu çalışmada, kişisel koruyucu ekipmanların kişiye özel tasarlanması gerektiği ve kullanımı esnasında sağlık ve güvenlik ile beraber olaylara müdahale durumunda kullanım rahatlığı sağlıyor olması gerektiği üzerinde durulmaktadır. Kişisel koruyucu ekipmanlarının bakım ve kontrollerinin yapılması gerektiği ifade edilmektedir.

2. KİŞİSEL KORUYUCU EKİPMANLAR

İtfaiyecilerin zorlu görevlerinde kendilerini olası tüm tehlikelere karşı koruyan ve sağlık yönünden de riskleri bertaraf eden tüm donanımsal ekipmanlara kişisel koruyucu ekipmanlar denilmektedir. Olaylara müdahale esnasında itfaiyecilerin karşılaşacağı tehlikelerden bazıları parlama, patlama, elektriksel kaynaklı, basınç etkisi, çökme, keskin parçalar, zehirli ve boğucu gazlar, sağlık problemleri (hayvan ısırması veya sokması, duman ve tehlikeli kimyasal madde solunması, dehidrasyon, vücut yanmaları, uzuv kaybı, düşme kaynaklı kırıklar)' tır. Bu tür tehlikelere maruz kalan itfaiyeciler için telafisi mümkün olmayan sağlık problemleri ile karşılaşmaktadır. Bu açıdan değerlendirildiğinde kişisel koruyucu ekipmanın önemi daha da ortaya çıkmaktadır. En küçük olaylarda dahi müdahale ederken tüm kişisel koruyucu ekipmanı kuşanmak gerekmektedir. En basit ot veya çöp yangınında dahi itfaiyecilerin ciddi kazalarla karşılaştığı görülmektedir. Örnek vermek gerekirse çöp konteyneri yangını, basit bir olay gibi görünse de konteyner içine atılan basınçlı kapların parlayıp itfaiyecilere zarar verme ihtimali yüksektir. Her olay kendi çapında tehlikeli olduğu kadar farklılık da göstermektedir. Trafik kazasında yakıt sızıntısı kaynaklı parlama riski veya cam kırıklarının kesiklere neden olması olduğu gibi ikametgâh yangınında parlama patlama, çökme riski, dumandan etkilenme gibi riskler olmaktadır.

İtfaiyecilerin kişisel koruyucu ekipmanlarını şöyle sıralayabiliriz:

2.1. Yangına Müdahale Elbisesi

Yangına müdahale elbisesi, Nomex adı verilen malzemeden üretilmektedir. Nomex (meta- aramit) ve kevlar (para-aramit) gibi maddelerin belirli oranlarda karışımından oluşmaktadır. Nomex, yüksek kaliteli sentetik elyaf bir meta aramid'dir. Bu madde düşük yanıcılık ve ısıya dayanıklı olması nedeniyle kişisel koruyucu ekipman dışında petrol, kimya, metal, ulaşım, enerji ve elektrik endüstrilerinde faaliyet gösteren firma çalışanları için ideal bir üründür. Kevlar ise, amid gruplardan aromatik çekirdeklerden oluşan bir polimerdir. Esasen nomex ve kevlar aynı anda kullanımı aslında biri ısıya karşı korurken diğeri de dayanıklı olmasına neden olmaktadır. Bu sayede üretilen ürün hem yangına karşı dayanıklı olurken aynı zamanda da yırtılmalara karşı dirençli olmaktadır. Bu maddeler ile üretilmesi ve ilk üreticinin bu adı koyması nedeniyle bu elbiseye Nomex denmektedir. Yangına müdahale elbisesi pantolon ve ceket şeklinde iki parçadan oluşmaktadır.

a. Ceket: Yaka kısmı ense ve boyun bölgesini ısıya karşı korurken boyundan vücuda düşebilmesi muhtemel tehlikeli parçaları önlemeye yönelik tasarlanmıştır. Dikiş kısımlarından sıvıların içeriye girmesini engellemek amacıyla nem bariyerlerinin dikiş yerleri ısı ile kaynak yapılmıştır. Ceketin bel bölgesi sürünme ve ilerlemede itfaiyeciyi koruyacak uzunlukta imal edilmiş olup itfaiyeciye de engel olmayacak kısalıkta ayarlanmıştır. Bu açıdan değerlendirildiğinde yangına müdahale elbisesinin itfaiyecinin boyu ve fiziki durumuna göre tasarlanması gerekmektedir. Bu elbiseler güvenlik ve sağlık açısından tedbirli olması dışında taşınabilirliği ile de ön plana çıkması düşünülmektedir. Suya maruz kalma durumunda suyu emerek ağırlık oluşturmayarak, itfaiyeciye ergonomik bir çalışma izni vermesi gerekmektedir. İmal esnasında da bu özelliğe dikkat edilmektedir. Çünkü yangına müdahale esnasında elbisenin en çok maruz kalacağı şey su olacaktır. İtfaiyeciyi yangına müdahale esnasında ısıya ve darbelere karşı koruma sağlayarak tehlikeli kimyasallara ve asitlere karşı dirençlidir. Isıya karşı direnci sayesinde hemen alev almaz ve aynı zamanda üretiminden kaynaklı iç astarı sayesinde aşırı teri dışarı tahliye ederek ısı kaynaklı haşlanmayı önlemektedir. Elbisenin bazı yerlerinde bulunan fosforlar sayesinde karanlık ve dumanlı ortamlarda görünür olmaktadır.

b. Pantolon: Ceketin tüm özelliklerine sahip olan pantolon ek olarak çizme içine kolay giyilebilir özelliktedir. Pantolonun askıları sayesinde aşağı düşmesi engellenmiştir. Diz kısımlarında bulunan yarı kauçuk malzemeden imal edilen dizlikler itfaiyecinin müdahalesi esnasında dizlerinin zarar görmesini önlemektedir.

Yangına müdahale elbisesi 4 bölümden oluşmaktadır:

a. Dış Kumaş: Elbisenin en dış katmanıdır. Isı, su ve kimyasal maddelerin elbisenin iç kısmına girişini engellemek için tasarlanmıştır.

b. Nem Bariyeri: Dış kumaştan hemen sonra gelen ikinci katmandır. Dışardan gelen ısının içeriye girişini engelleyerek ve itfaiyecinin müdahale esnasında ter ve nemi de dışarı atarak olası risklerin önüne geçmektedir.

c. Isı Bariyeri: Nem bariyerinden sonra gelen üçüncü katmandır. Bu bariyer diğer bariyerleri geçerek gelen ısıyı bu noktada hapseder.

d. İç Astar: En içte bulunan ve son katman olan iç astar, vücuda teması nedeniyle sağlıklı, rahat olması gerekmektedir. Yine bu astar da ısıya dayanıklı malzemeden imal edilmektedir (http://itfaiye.ibb.gov.tr/, Erişim Tarihi 11.07.2023)

2.2. Koruyucu Başlık

İtfaiye kaskının altına giyilen koruyucu başlık, nefes alabilen ve terletmeyen bir yapıya sahiptir. Yeni ürünlerinde aleve karşı dayanıklı ve üstün parçacık bariyeri performansına sahipt olup, ince ve hafiftir. Isı stresinin önlenmesi ve konforun arttırılması için temel özelliklere sahiptir. Zararlı duman partiküllerini filtrelemede %99,8 verimli olduğu kanıtlanmıştır (https://ae.msasafety.com/, Erişim Tarihi: 11.07.2023).

2.3. İtfaiye Kaskı

İtfaiyecinin baş bölgesini her türlü darbe, vurma, çarpma ve yangının ısı etkisini bertaraf etmek için tasarlanan kask kompozit malzemeden imal edilmiştir. Arka kısmında bulunan boyunluk deri veya

alev almaz aramid kumaştan yapılmış olup itfaiyecinin boyun bölgesine gelecek zararlı cisimleri ve ısıyı önlemektedir. Ön kısmında bulunan polikarbonat malzemeden üretilen vizör, ısıya karşı tam koruma yapmasa da yüzü ve gözü olası tehlikelere karşı korumaktadır. Yüksek sıcaklıklarda erime göstereceğinden itfaiyeci için tehlike oluşturmaktadır. Boyun bölgesine fazla yük binmemesi için hafif olması gerekmektedir. Günümüz teknolojisi ile gelişim gösteren kasklar termal kamera ile entegre edilerek yangının ısısını kask üzerinde görülebilmesi sağlanmaktadır. Kask yanına takılı olan aydınlatma amaçlı kullanılan fenerler bulunmaktadır. Yine kask içine tasarlanan telsiz sayesinde dışarı ile kask sayesinde irtibat kurulmaktadır. İlerleyen teknolojiler ışığında kask hakkında güzel gelişmeler olacağı görülmektedir (https://www.draeger.com/tr, Erişim Tarihi: 11.07.2023).

Yangına müdahale esnasında kullanılan bu tür kasklar dışında kurtarma çalışmalarında kullanılan kasklar da bulunmaktadır. Kurtarma kaskları kullanımı açısından farklılık göstermekte olup itfaiye kaskına göre daha hafif daha pratik olup itfaiye kaskı kadar fonksiyonel değildir. Kurtarma kaskının görevi baş bölgesini çarpma ve cisimlerin düşmesinden korumak için kullanılmaktadır. Fener yeri takmalı, havalandırma delikli, vizör takma yeri gibi farklı özelliklere sahip kurtarma kaskları bulunsa da diğer kişisel koruyucu ekipmanlarda olduğu ana özellikleri güvenlik ve sağlık olmaktadır.

2.4. İtfaiye Eldiveni

İtfaiye eldivenleri hareket kabiliyetini etkilemeden imal edilmişlerdir. Kevlar ısı bariyerleri sayesinde ısı ve aleve karşı itfaiyeciyi korur. Yangına müdahale elbisesi gibi itfaiye eldivenlerinde de dış katman, nem bariyeri, ısı bariyeri, iç astar olmak üzere dört kısımdan oluşur. Avuç kısmı kaymayı önlemek için özel malzemeden imal edilmektedir. Kurtarma eldivenleri ise kesilmeye ve yırtılmaya karşı dayanıklı olup müdahale anında ergonomik olması gerekmektedir. Koruyucu eldivenler itfaiye personelini erimiş metal sıçramalarına, zararlı kimyasallara veya zararlı radyolojik maddelere karşı korumaz (https://itfaiye.izmir.bel.tr/, Erişim Tarihi: 11.07.2023).

Kurtarma eldivenlerinde ise iple iniş ve çıkışlarda avuç içinde oluşacak ısıyı önlemek ve sürtünme kat sayısını düşürerek kontrollü iniş ve çıkışlar sağlamak için imal edilmişlerdir.

2.5. İtfaiye Çizmesi

İtfaiye çizmesi, dış katman, nem bariyeri, ısı bariyeri, iç astar olmak üzere dört katmandan oluşmaktadır. Batma ve ayağın zarar görme ihtimaline karşı taban ve çizme ucu çelikten yapılmıştır. Olası elektriksel kaza durumuna karşı taban kısmı elektrik iletmez tabandan imal edilmiştir. Giyimi kolaylaştırmak için üst kısımlarında tutamak bulunmaktadır. Çeşitli türleri bulunsa da ana mantık yangına ve darbelere karşı korunaklı olmasıdır.

2.6. Temiz Hava Solunum Cihazı Tam Yüz Maskesi

Yangınlara müdahale esnasında dumanlı ortamlarda ve kapalı ortamdaki dumanı teneffüs etmemek için itfaiyecilerin kullandığı temiz hava solunum cihazları sırtlık, şişe (hava tüpü), regülatör ve maske olmak üzere dört temel parçadan oluşmaktadır (https://www.ankara.bel.tr/ankara-itfaiyesi, Erişim Tarihi: 11.07.2023). Yangına müdahale anında kişisel koruyucu ekipmanlarını kuşanan itfaiyeci üstüne temiz hava solunum cihazını kuşanarak tam güvenlik sağlamış olacaktır. Tüp içinde bulunan oksijeni maske yardımıyla soluyan itfaiyeci ortamdaki zehirli ve boğucu gazları solumamış olacaktır.

Açık ve kapalı devre sistem olmak üzere iki türü vardır.

a. Açık Devre Sistemi: İtfaiyecilerin genel olarak kullandığı açık devre sisteminden tüpten solunan hava maske ile dışarı verilmektedir. Bu da olaya müdahale eden itfaiyeci için tüpteki oksijen kadar zaman tanıyacaktır.

b. Kapalı Devre Sistemi: Bu sistemde ise alınan hava dışarı atılmayıp tekrar tüp içine gönderilerek filtre sistemi sayesinde karbonmonoksit ve oksijen ayrışması yapılarak itfaiyeciye tekrar oksijen verilmesi sağlanmaktadır. Bu da itfaiyeciye açık devre sisteme göre daha uzun zaman müdahale şansı tanımaktadır.

Temiz hava solunum cihazı parçasından biri olan maske her itfaiyecinin kişisel ekipmanıdır. Maskenin parçalarını şöyle sıralayabiliriz:

a. Dış Maske: Maskenin ana parçası olup dış etmenlere karşı korumaktadır.

b. İç Maske: Nefes alışverişlerde camda buğu oluşmaması ve görüş açısını engellememesi için tasarlanmıştır.

c. Maske Camı: Yüksek sıcaklıklara dayanıklı olup, çizilmelere karşı korunaklıdır.

d. Nefes Verme Ventili: Nefes verildiğinde içeriden dışarıya hiçbir havanın girmesine izin vermeden, verilen nefesin maskenin ön sağ ve sol yanlarında bulunan hava tahliye deliklerinden (egzoz) dışarıya atılmasını sağlayan tek yönlü vanadır (https://itfaiye.izmir.bel.tr/, Erişim Tarihi: 11.07.2023)

3. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak iş sağlığı ve güvenliği çerçevesinde de özellikle dikkat edilen meslek hastalıkları ve iş kazalarının önüne geçebilmek adına işyerlerinde çeşitli tedbir ve önlemler alınır olmaktadır. Her ne kadar itfaiye olaylarına müdahale esnasında iş sağlığı ve güvenliği şartları uygulanamıyor olsa da itfaiyecinin olaylara müdahale esnasında olası tehlikelere karşı kendini koruyabilmesi gerekmektedir. Eğer bu koruma ve güvenliği yapmaz ise kurtarma veya söndürmeyi gerçekleştiremeyip, itfaiyecinin kendisi kurtarılacak pozisyona da düşebilir. Bu noktadan değerlendirildiğinde kişisel koruyucu ekipmanlar itfaiyeci için önem arz etmektedir. Sanki bir uzvu gibi o ekipmanlar ile bütünleşip, tam kuşanmalıdır. Kişisel koruyucu ekipmanların kolay giyilebiliyor olması, tam güvenlik sağlaması, hafif ve ergonomik olacak şekilde imal edilmesi ve günümüz teknolojileri ile donatılması gerekmektedir.

Yapılan kapsamlı çalışma sonucunda belirlenen öneriler aşağıda sıralanmıştır:

a. Giyilebilir Teknoloji: Her alanda gelişen teknolojik aletler ve cihazlar ile kişisel koruyucu ekipmanlarında teknolojik yapıya girmesi gereklidir. Yangının merkez noktasının sıcaklık değerinin bilinmesi, iç ısı değerinin bilinerek uyarması, itfaiyecinin mahsur kalma ve irtibata geçebileceği şekilde haberleşmenin sağlanabilmesi gibi akıllı yangına müdahale elbisesi üretilmelidir. Kasklara entegre edilen cihazlar yardımıyla itfaiyecinin bulunduğu konumun biliniyor olması itfaiyeci için çok faydalı olacaktır. Burada özellikle üzerinde durulması gereken kişisel koruyucu ekipmanların giyilebilir teknoloji ile entegre edilmesi olmalıdır.

b. Eğitim ve Bilinç: İş sağlığı ve güvenliği eğitimleri kapsamında kişisel ekipmanların kullanımın faydaları anlatılarak bu konuda köklü bilinç uyandırılmalıdır.

c. Teknolojik Maske: Temiz hava solunum cihazının bir parçası olan aynı zamanda kişisel koruyucu ekipmanlar arasında bulunan maskelerin ön cam kısmının ısıya daha dayanıklı hale getirilmesi düşünülmelidir. Yangına müdahale eden ekibin dışarı ile irtibatının sağlanabilmesi için haberleşmenin sağlıklı olması gerekmektedir. Bu haberleşme maske içine yerleştirilen cihaz ile yapılmalıdır.

d. Akıllı Kask: Bu teknoloji üzerinde çeşitli çalışmalar yapılmış olsa da henüz günümüzde kullanılmayan akıllı kasklar ile kask vizörü üzerinde dijital ekran üzerinden itfaiyecinin bulunduğu nokta, kullandığı hava, harcadığı enerji, geldiği yol belirlenmesi gibi tüm bilgilere ulaşılabilmektedir.

e. AR-GE: İtfaiye de kullanılan kişisel koruyucu ve ekipmanların günümüz teknolojisi ile ekipmanların olay esnasında olumlu ve olumsuz yanları hakkında ilgili firmalara bildirim yapılmalıdır. Çünkü ekipman ve malzemenin özellikli ve teknolojik olması yanında önemli olan işlevselliğidir. Bu da ancak olay anında kullanılarak anlaşılabilir. Kullanım sonrası geri dönüşlerin değerlendirilmesi ile alakalı çalışmalar yapılmalıdır.

f. İtfaiye Çizmesi: Aşırı suya maruz kalan çizmelerin daha sonra çıkarılması zor olmaktadır. Bu konuda iç astarları değiştirilmelidir.

4. KAYNAKÇA

Acenersis. (2023, 07 12). acenersis: https://www.acenersis.com/kisisel-koruyucu-donanim-kkd-nedir-ve-is-guvenligi-konusunda-nelere-dikkat-etmeliyiz-9-haber.html adresinden alındı

Ankara İtfaiyesi. (2023, 07 12). Ankara İtfaiyesi: https://www.ankara.bel.tr/ankara-itfaiyesi/kutuphane adresinden alındı.

AŞAR, A. (2018). İTFAİYEDE KULLANILAN KİŞİSEL KORUYUCU DONANIMLARIN İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ. İstanbul: Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Ayg yangın. (2023, 07 12). Ayg yangın: https://www.ayg.com.tr/itfaiyeci-ekipmanlari adresinden alındı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı. (2023, 07 12). Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı: csgb.gov.tr/media/8860/itfaiye-brosur-202205.pdf adresinden alındı.

Dolfus müller. (2023, 07 12). Dolfus müller: https://www.dollfus-muller.com/tr/SSS-Genel/nomex-kevlar-nedir.html?highlight=kevlar|nedir adresinden alındı.

draeger. (2023, 07 12). draeger: https://www.draeger.com/tr_tr/Safety/Firefighter-Equipment adresinden alındı.

dupond. (2023, 07 12). dupond: https://www.dupont.com.tr/personal-protection/nomex-for-ppe.html adresinden alındı.

İbb İtfaiye Eğitim Merkezi. (2023, 07 12). İbb İtfaiye Eğitim Merkezi: http://itfaiye.ibb.gov.tr/img/142972112015__3572961688.pdf adresinden alındı

İnmar. (2023, 07 12). İnmar: https://www.gazdedektorcu.com/urunler/kisisel-koruyucu-donanimlar/ adresinden alındı.

İzmir İtfaiye Eğitim Merkezi. (2023, 07 12). İzmir İtfaiye Eğitim Merkezi: https://itfaiye.izmir.bel.tr/CKYuklenen/iydem/Yayinlarimiz/ adresinden alındı

Krcyangın. (2023, 07 12). Krcyangın: https://krcyangin.com/yangindan-korunma-ekipmanlari/ adresinden alındı.

msasafety. (2023, 07 12). msasafety: ae.msasafety.com adresinden alındı

msasafety. (2023, 07 12). msasafety: https://ae.msasafety.com/Supplied-Air-Respirators adresinden alındı.

Sektörümdergisi. (2023, 07 12). Sektörümdergisi: https://www.sektorumdergisi.com/yangin-aninda-yangindan-korunma-ekipleri/ adresinden alındı.

Yılmaz, Müge. İtfaiye Elbiseleri İçin Akıllı Bir Giysi Tasarımı. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, 2010.

wannart. (2023, 07 12). wannart: https://wannart.com/icerik/30056-yangina-mudahalede-kullanilan-kisisel-koruyucu-donanimlar adresinden alındı.

KLORPRİFOSUN (CPF)'UN *Dreissena Polymorpha* DA ASETİLKOLİNESTERAZ ENZİM AKTİVİTELERİNİN BELİRLENMESİ

DETERMINATION OF ACETYCHOLINESTERASE ENZYME ACTIVITIES OF CHLORPRIPHONE IN *Dreıssena polymorpha*

Doktora Öğrencisi Ayşe Nur AYDIN

Munzur Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi

ORCID. 0000-0002-5657-8958

Doç. Dr. Osman SERDAR

Munzur Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi

ORCID 0000-0003-1744-8883

ÖZET

Pestisitlerin hedef olmayan organizmalar üzerine olan olumsuz etkilerinin varlığı son yıllarda zirai mücadelede kullanımlarının sınırlanmasına yönelik çalışmaların artmasına neden olmuştur. Asetilkolinesteraz (AChE) canlı organizmanın sinir sistemine etki ederek organizmanın kısa süreli felç yaşamasına neden olmaktadır. Bu çalışmada dünyada yaygın olarak kullanılan geniş spektrumlu pestisit olan klorprifosun (CPF)'un *Dreissena polymorpha*'da AChE enzim aktiviteleri incelenmiştir. Bu amaçla da *D. polymorpha* bireylerinin 1 ay süreyle 500 litrelik fiberglas tanklarda adaptasyonu sağlanmıştır. Model organizmaların bulunduğu tankların su sıcaklığı chiller cihazıyla 20±1 °C'de sabitlenmiştir. Denemede uygulanan sublethal konasntrasyonlar literatür taraması yapılarak belirlenmiştir. Model canlı *D. polymorpha,* biri kontrol grubu 3'ü CPF'nin farklı sublethal konsantrasyonları olmak toplamda 4 deney grubu (0,0, 0,3, 0,6 ve 1,2 mg/L CPF) oluşturularak 24 ve 96 saat süreyle CPFye maruz bırakılmıştır. Her gruba 7 adet *D. polymorpha* bireyi eklenmiş, deneysel uygulama 3 tekrarlı gerçekleştirilmiştir. Uygulama gruplarındaki test organizmalarınnın her birinden 0,5 gr vücut doku örneği diseksiyon işlemi ile alınmıştır. Doku numuneleri tartılmış ve AChE aktivitesini ölçmek için 1/5 w/v oranında PBS tamponu (fosfat ile tamponlanmış tuz solüsyonu) eklenerek homojenize edilmiştir. AChE enzim aktivitesi CUSABIO marka CSB-E17001Fh katalog numaralı kitlerle ELISA yöntemine göre mikroplate okuyucu ile belirlenmiştir. CPF'nin AChE aktivitesinde ki etkileri incelendiğinde 96 saatlik süre sonunda AChE aktivitesini inhibe ettiği ve istatistiksel açıdan anlamlı azalmaların meydana geldiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Klorprifosun, *Dreissena polymorpha,* asetilkolinesteraz

ABSTRACT

The presence of negative effects of pesticides on non-target organisms has led to an increase in studies aimed at limiting their use in agricultural control in recent years. Acetylcholinesterase (AChE) affects the nervous system of the living organism and causes the organism to experience short-term paralysis. n this study, AChE enzyme activities of chlorpyrifos (CPF), a widely used broad-spectrum pesticide in the world, were investigated in Dreissena polymorpha. For this purpose, *D. polymorpha* individuals were adapted for 1 month in 500-liter fiberglass tanks. The water temperature of the tanks containing the model organisms was fixed at 20±1 °C with the chiller device. Sublethal concentrations applied in the experiment were determined by literature review. Sublethal concentrations applied in the experiment were determined by literature review. Model live *D. polymorpha* was exposed to CPF for 24 and 96 hours, forming a total of 4 experimental groups (0.0, 0.3, 0.6 and 1.2 mg/L CPF), one of which was the control group and 3 of which were different sublethal concentrations of CPF. *D. polymorpha* individuals were exposed to CPF concentration in 1-liter aquariums for 24 and 96 hours.

7 *D. polymorpha* individuals were added to each group, and the experimental application was carried out in 3 replications. 0.5 g of body tissue samples were taken from each of the test organisms in the application groups by dissection. Tissue samples were weighed and homogenized by adding 1/5 w/v PBS buffer (phosphate-buffered saline solution) to measure AChE activity. AChE enzyme activity was determined with a microplate reader according to the ELISA method with kits with catalog number CUSABIO brand CSB-E17001Fh. When the effects of CPF on AChE activity were examined, it was determined that it inhibited AChE activity at the end of 96 hours and statistically significant decreases occurred.

Keywords: Chlorpyrifos (CPF), *Dreissena polymorpha*, acetylcholinesterase

GİRİŞ

Artan insan nüfusunun gıda ihtiyacını karşılamak, tarımsal üretimin artmasını sağlamak için pestisitler yaygın olarak uygulanmaktadır (Sharma ve ark., 2019). Pestisitlerin dünya çapında uygulanmasındaki güçlü büyüme, genellikle çevre ve hedeflenmeyen organizmalar üzerinde vahim etkilere neden olur (Lykogianni ve ark., 2021). Son zamanlarda, pestisitlerin sucul sistem üzerindeki olumsuz etkilerine ilişkin endişeler önemli ölçüde artmıştır. Su ortamına karışan pestisit kalıntıları canlı organizmanın vücudunda birikim oluşturarak organizmanın bazı fiziksel ve biyojojik aktivitelerini gerçekleştirmesini engellemektedir.

Asetilkolinesteraz (AChE), sinir sisteminin önemli bir parçasıdır ve bu nedenle nörotoksisite için popüler bir biyobelirteçtir (Zhang ve ark., 2021). Çeşitli potansiyel nörotoksik maddelere (atık sular, ağır metaller ve böcek ilaçları gibi) maruz kalan organizmalar, genellikle AChE aktivitelerinde değişiklikler gösterir (Danellakis ve ark., 2021) AChE aktivitesindeki bir artış, yüzme veya beslenme davranışı gibi fizyolojik fonksiyonlarda bozulmaya neden olur (Topal ve ark., 2017) ve AChE aktivitesinin baskılanması sinir iletimlerini bloke edebilir ve bunun sonucunda organizmalarda felç ve ölümle sonuçlanabilir (Tabassum ve ark., 2020).

Filtreyle beslenen sedanter organizmalar olarak midye türleri, sudaki element mevcudiyetine karşı özellikle savunmasızdır. Türlerin kirletici madde biriktirme kabiliyeti (Pousse ve ark., 2020) ve geniş coğrafi dağılımı nedeniyle, *Dreissena polymorpha*, ortamdaki değişikliğe ve kirlilikten etkilenmeye eğilimlidir. *D. polymorpha* güçlü bir oksidatif savunmaya sahip olduğundan ve ksenobiyotiklere nispeten yüksek dirence sahip olmasından dolayı, ekotoksikolojik deneylerde yaygın olarak kullanılmaktadır (Faria ve ark., 2009; Serdar ve ark., 2021).

Yapılan bu çalışmada klorpirifos pestisitinin *D. polymorpha* bireyleri üzerinde meydana getirdiği AChE enzim aktivitelerinde ki değişimlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL METOD

Canlı Organizma Temini ve Labratuvar Ortamına Adaptasyonu

D. polymorpha bireyleri Fırat Nehri'nden (38º48'25”K, 38º43'51”D) toplanmıştır. Organizmalar laboratuvara hızlı bir şekilde plastik şişelerde getirilmiştir. Deneylerde kullanılmadan önce 15 gün 18 °C'de tutulan bir odada 20 L havalandırmalı bir akvaryumda doğal yaşam koşullarına benzer ortam dizayn etmek için 12:12 saatlik bir aydınlık:karanlık döngüsünde plankton ile beslenmiştir. Çalışma için benzer gelişim aşamasındaki organizmalar seçilmiş, deneysel çalışma süresince beslenmemiş ve 24 saatte bir kontrol edilmiş, ölü bireyler sayılmış ve deneysel akvaryumdan çıkarılmıştır. Hareketsizlik ölüm kriteri olarak kabul edilmiştir.

Kimyasal Madde Temini

Çalışmada kullanılan pestisit CPF tarım ilacı satan ticari bir firmadan temin edilmiştir.

Subletal Konsantrasyonların Belirlenmesi

Tüm toksikolojik çalışmalarda olduğu gibi CPF uygulama çalışmamızda da belirlenen uygulama konsantrasyonları çevreye salınım oranları dikkate alınarak uygulama konsantrasyonları bu aralıktaki değerlerine oranla sublethal konsantrasyonlar belirlenmiştir.

Deney Dizaynı

Her biri 1 litreden oluşan cam akvaryumlara benzer büyüklükte ve sağlıklı 8'er adet model canlı yerleştirilmiştir. Canlıların O_2 ihtiyacı hava motorları ile sağlanmıştır. Deneysel çalışma biri kontrol grubu olmak üzere 4 gruptan oluşturulmuştur. Dört grup için 2 zaman dilimi (24 ve 96 saat) belirlenmiştir.

C1 (Kontrol): Herhangi bir CPF konsantrasyonuna maruz bırakılmayan, organizmaların doğal ortamından alınan suda bekletilmiştir.

C2: 24 ve 96 saatlerde 0,3 mg/L CPF konsantrasyona maruz bırakılan grup

C3: 24 ve 96 saatlerde 0,6 mg/L CPF konsantrasyona maruz bırakılan grup

C4: 24 ve 96 saatlerde 1,2 mg/L CPF konsantrasyona maruz bırakılan grup

Deneysel araştırmada tüm çalışmalar üç tekrarlı olarak yürütülmüştür.

Biyokimyasal Analizler

Uygulama gruplarındaki test organizmalarınnın her birinden 0,5 gr vücut doku örneği diseksiyon işlemi ile alınmıştır. Doku numuneleri tartılmış ve AChE aktivitesini ölçmek için 1/5 w/v oranında PBS tamponu (fosfat ile tamponlanmış tuz solüsyonu) eklenerek homojenize edilmiştir. AChE enzim aktivitesi CUSABIO marka CSB-E17001Fh katalog numaralı kitlerle ELISA yöntemine göre mikroplate okuyucu ile belirlenmiştir. CPF'nin AChE aktivitesinde ki etkileri incelendiğinde 96 saatlik süre sonunda AChE aktivitesini inhibe ettiği ve istatistiksel açıdan anlamlı azalmaların meydana geldiği belirlenmiştir.

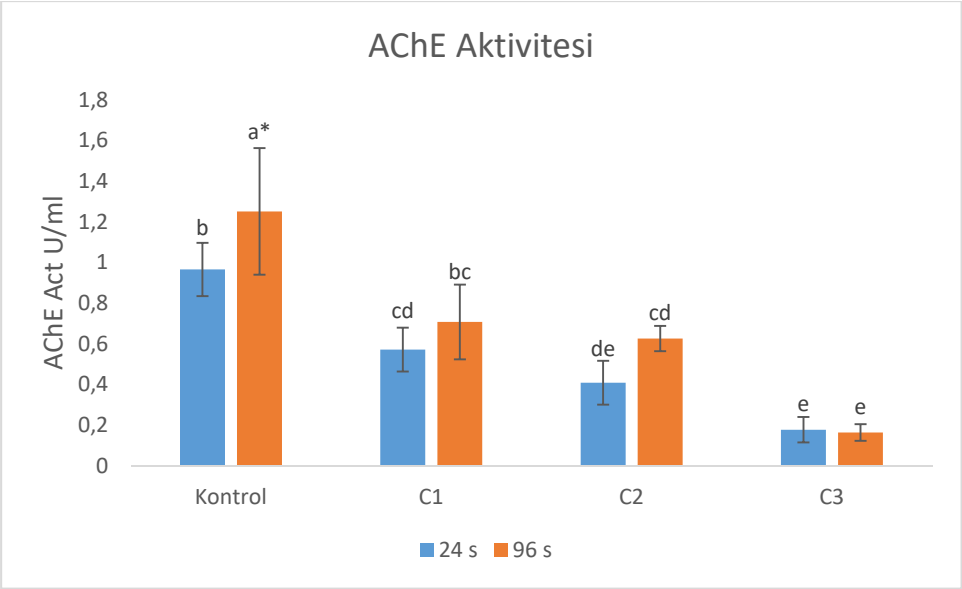
İstatiksel Analizler

Biyokimyasal analizlerin değerlendirilmesinde SPSS 24.0 paket program one-way ANOVA (Duncan 0,05) kullanılmıştır.

BULGULAR

AChE Enzim Aktivitesi

Bu çalışmada farklı konsantrasyonlarda CPF etken maddeli insektisite maruz bırakılan *D. polymorpha*'da AChE enzim aktiviteleri üzerine etkileri belirlenmiştir (Şekil 1).

Şekil 1. Klorprifos maruz bırakılan *D. polymorpha*'da AChE (U/ml) aktivitesi, Sütun üzerindeki farklı harfler gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı (p<0,05) farkı, * işarteti ise aynı grupta farklı zamanlar arasındaki istatistiksel olarak anlamlı (p<0,05) farkı ifade etmektedir.

Klorprifos etken maddeli insektisite maruz bırakılan *D. polymorpha*'da AChE enzim aktiviteleri 24 ve 96 saat süre sonlarında kontrole kıyasla istatistiksel açıdan anlamlı (p<0,05) azalmaların olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Kimyasallar, pestisitler ve ağır metaller gibi kirleticilerin çevre ve su kirliliği üzerine olan etkilerini araştıran bir çok çalışmna literatürde mevcuttur. Uçkun ve Öz, (2020) yapmış oldukları araştırmada *Astacus leptodactylus* bireylerinde penconazole fungusitinin çeşitli enzim aktivitelerini incelemişler ve sonuç olarak AChE enzim aktivitelerinin inhibe edildiğini belirtmişlerdir. Robillard ve ark. (2003) yaptıkları çalışmada tatlı su birleşik midyesi *Anodonta cygnea*'nın kapalı popülasyonlarında 1 yıl boyunca sudaki pestisit seviyelerini gözlemleyerek AChE enzim aktivitelerini incelemişler ve AChE aktivitesiin düşük olduğunu belirtmişlerdir. Kopecka-Pilarczyk. (2010) yaptığı çalışmada bakır, kadmiyum ve diklorvosun *Mytilus trossulus* L.'de meydana getirdiği enzim aktivitelerini incelemiş ve sonucunda AChE enzim aktivitelerinde inhibisyonlar gözlemlemiştir. Kopecka-Pilarczyk. (2009) yapmış olduğu çalışmada pestisitlere (diklorvos, klorpirifos, fenitrothion, karbofuran ve karbaril) ve metallere (Cu, Zn, Cd, Hg, Pb) maruz bıraktığı *Mytilus trossulus* da meydana getirdiği AChE enzim aktivitelerini incelemiş ve AChE enzim aktivitelerinin inhibe edildiğini belirtmiştir. Dos Santos ve ark. (2022) yaptıkları çalışmada çeşitli pestisitlere maruz bıraktıkları *Mytella charruana*'nın AChE'sini incelemiler ve sonuç olarak bazı pestisitlerin AChE aktivitesini azalttığını bazılarının ise düşürdüğünü belirtmişlerdir. Guılhermıno ve ark. (1998) yaptıkları araştırmada benzil sülfonat (DBS), sodyum dodesil sülfat (SDS) molibden, baryum ve kromun *Mytilus galloprovincialis* meydana geteirdiği AChE enzim aktivite yanıtlarını incelemişler ve sonuç olarak AChE enzim aktivitesinin önemli ölçüde azaldığını belirtmişleredir. Donkin ve ark. (1997) gerçekleştirdiği çalışmada iki organoklorlu pestisit, lindan, endrin ve diklorvos ve karbarilin AChE aktivite etkisini *Mytilus edulis* üzerinde incelemiş ve sonucunda AChE aktivitesinin inhibe edildiğini belrtmiştir. Shiry ve ark. (2023) yaptıkları çalışmada *Anodonta cygnea* da diazinonun AChE enzim aktivitelerine olan etkisini incelemişler ve diazınonun AChE aktivitesini etkilediğini belirtmişlerdir. Hanna ve Shekha. (2023) klorpirifosun tatlı su midyesi *Unio tigridis*'teki biyokimyasal belirteçleri nasıl etkilediğini incelemişler ve AChEE enzim aktivitesinde değişimler gözlendiğini belirtmişlerdir.

Bu sonuçlar, AChE'nin pestisitler için spesifik bir biyobelirteç olarak kullanımının sorgulanması gerektiğini ve bu enzimin bir biyobelirteç olarak kullanımının genişletilebileceğini düşündürmektedir. Klorpirifosların neden olduğu su kirliliği, sucul taksonlar için güvensiz koşullara yol açmaktadır. Canlı organizma da biyolojik işlevlerde aksaklıklara neden olarak organizmanın zarar görmesine sebebiyet vermektedir.

KAYNAKLAR

Danellakis, D., Ntaikou, I., Kornaros, M., & Dailianis, S. (2011). Olive oil mill wastewater toxicity in the marine environment: alterations of stress indices in tissues of mussel Mytilus galloprovincialis. Aquatic Toxicology, 101(2), 358-366.

Donkin, P., Widdows, J., Evans, S. V., Staff, F. J., & Yan, T. (1997). Effect of neurotoxic pesticides on the feeding rate of marine mussels (Mytilus edulis). Pesticide Science, 49(2), 196-209.

Dos Santos, G. P. C., de Assis, C. R. D., Oliveira, V. M., Cahu, T. B., Silva, V. L., Santos, J. F., ... & Bezerra, R. S. (2022). Acetylcholinesterase from the charru mussel Mytella charruana: Kinetic characterization, physicochemical properties and potential as in vitro biomarker in environmental monitoring of mollusk extraction areas. Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Toxicology & Pharmacology, 252, 109225.

Faria, M., Carrasco, L., Diez, S., Riva, M.C., Bayona, J.M. ve Barata, C. (2009). Multi-biomarker responses in the freshwater mussel Dreissena polymorpha exposed to Polychlorobiphenyls and metals. Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Toxicology & Pharmacology, 149, 281-288.

Guılhermıno, L., Barros, P., Silva, M. C., & Soares, A. M. (1998). Short Communıcatıon Should the use of inhibition of cholinesterases as a specific biomarker for organophosphate and carbamate pesticides be questioned. Biomarkers, 3(2), 157-163.

Hanna, N. S., & Shekha, Y. A. (2023). Acute Toxicity of Chlorpyrifos on the Freshwater Bivalves (Unio Tigridis) and Effects on Bioindicators. Baghdad Science Journal.

Kopecka-Pilarczyk, J. (2009). In vitro effects of pesticides and metals on the activity of acetylcholinesterase (AChE) from different tissues of the blue mussel, Mytilus trossulus L. Journal of Environmental Science and Health Part B, 45(1), 46-52.

Kopecka-Pilarczyk, J. (2010). The effect of pesticides and metals on acetylcholinesterase (AChE) in various tissues of blue mussel (Mytilus trossulus L.) in short-term in vivo exposures at different temperatures. Journal of Environmental Science and Health Part B, 45(4), 336-346.

Lykogianni, M., Bempelou, E., Karamaouna, F., & Aliferis, K. A. (2021). Do pesticides promote or hinder sustainability in agriculture? The challenge of sustainable use of pesticides in modern agriculture. Science of the Total Environment, 795, 148625.

Pousse, E., Poach, ME, Redman, DH, Sennefelder, G., White, LE, Lindsay, JM, ... & Meseck, SL (2020). Atlantik surfclam Spisula solidissima'nın okyanus asitlenmesine enerjik tepkisi. Deniz Kirliliği Bülteni , 161 , 111740.

Robillard, S., Beauchamp, G., & Laulier, M. (2003). The role of abiotic factors and pesticide levels on enzymatic activity in the freshwater mussel Anodonta cygnea at three different exposure sites. Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Toxicology & Pharmacology, 135(1), 49-59.

Serdar, O., Yıldırım, N., Tatar, Ş., & Yildirim, N. C. (2021). Gadolinyumun Tatlı Su Omurgasızı Dreissena polymorpha Üzerindeki Biyokimyasal Etkileri. International Journal of Pure and Applied Sciences, 7(2), 229-236.

Sharma, A., Kumar, V., Shahzad, B., Tanveer, M., Sidhu, G. P. S., Handa, N., ... & Thukral, A. K. (2019). Worldwide pesticide usage and its impacts on ecosystem. SN Applied Sciences, 1, 1-16.

Shiry, N., Derakhshesh, N., Alavinia, S. J., Pouladi, M., Falco, F., & Faggio, C. (2023). Anodonta cygnea, a freshwater swan mussel, exposed to diazinon: toxicity thresholds in behaviour and physiology. Veterinary Research Communications, 1-17.

Tabassum, S., Rakhi, S. F., Reza, A. M., Mollah, M. F. A., & Hossain, Z. (2020). Potential attenuation of biochemical parameters and enzymatic functions in Cyprinus carpio fingerlings by Phenthoate 50 EC insecticide exposure. Environmental Science and Pollution Research, 27, 35837-35851.

Topal, A., Alak, G., Ozkaraca, M., Yeltekin, A. C., Comaklı, S., Acıl, G., ... & Atamanalp, M. (2017). Neurotoxic responses in brain tissues of rainbow trout exposed to imidacloprid pesticide: Assessment of 8-hydroxy-2-deoxyguanosine activity, oxidative stress and acetylcholinesterase activity. Chemosphere, 175, 186-191.

Uckun, A., & Öz, Ö. (2020). Acute exposure to the fungicide penconazole affects some biochemical parameters in the crayfish (Astacus leptodactylus Eschscholtz, 1823). Environmental Science and Pollution Research, 27, 35626-35637.

Zhang, J. G., Ma, D. D., Xiong, Q., Qiu, S. Q., Huang, G. Y., Shi, W. J., & Ying, G. G. (2021). Imidacloprid and thiamethoxam affect synaptic transmission in zebrafish. Ecotoxicology and Environmental Safety, 227, 112917.

KLORPİRİFOSUN *Pontastacus leptodactylus* ÜZERİNDE ASETİLKOLİNESTERAZ ENZİM AKTİVİTESİNİN BELİRLENMESİ

DETERMINATION OF ACHE ENZYME ACTIVITY OF CHLORPYPHOSUS ON *Pontastacus leptodactylus*

Doktora Öğrencisi Ayşe Nur AYDIN

Munzur Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi, Munzur University, Faculty of Fisheries, 62000 Tunceli, Turkiye, ORCID 0000-0002-5657-8958

Doç. Dr. Osman SERDAR

Munzur Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi, Munzur University, Faculty of Fisheries, 62000 Tunceli, Turkiye, ORCID 0000-0003-1744-8883

ÖZET

Pestisit kalıntıları çevre ve su ortamında yaşamını sürdüren canlıları fiziksel, biyolojik ve nörolojik olarak etkilemektedir. Asetilkolinesteraz (AChE) canlının nörolojik sistemini dengede tutan sistemdir. Pestisitlerin sucul organizmalarda ki etkilerini inceleyerek AChE enzim aktivitesini araştırmak amacıyla *Pontastacus leptodactylus* model organizma olarak kullanılmıştır. *P. leptodactylus* su ürünleri avcılık faaliyetleri yapılan ticari firmadan canlı olarak temin edilmiştir. *P. leptodactylus*, alındığı firmadan su ile birlikte polietilen kutularda labratuvara nakledilmiştir. Bir ay süreyle laboratuvar koşullarına adaptasyonları sağlanmıştır. Ortam sıcaklığı 15 ± 2 °C; fotoperiyot döngüsü 14:8 aydınlık:karanlık olacak şekilde sabitlenmiştir. Stok tanklarının abiyotik parametrelerin günlük olarak değişimleri gözlemlenmiştir. Su bozulmasından kaynaklanan stresi önlemek için her akvaryumdaki su kalitesi günlük revize edilmiştir. Günde 1 defa yemleme yapılmıştır. Stok tanklarına pvc borular eklenerek kerevitlere barınak oluşturulmuştur. Tüm toksikolojik çalışmalarda olduğu gibi bu çalışmamızda da belirlenen uygulama konsantrasyonları çevreye salınım oranları ve literatür bilgisi dikkate alınarak uygulama konsantrasyonları bu aralıktaki değerlerine oranla sublethal uygulama konsantrasyonları (0,28, 0,56 ve 1,12 mg/L) olarak belirlenmiştir. Her biri 30 litreden oluşan cam akvaryumlara benzer büyüklükte ve sağlıklı 7'şer adet model canlı yerleştirilmiştir. Deneysel çalışma biri kontrol grubu olmak üzere 4 gruptan oluşturulmuştur. Dört grup için iki zaman dilimi (24 ve 96 saat) belirlenmiştir. Uygulama gruplarındaki akvaryumdan rastgele üç adet model canlı seçilmiştir. Beyin doku örnekleri alınmak üzere canlılar yarım saat buzlu suda bekletilmiş, soğuk şok uygulaması yapılmış ve her canlıdan 0,5 gr beyin doku örneği alınmıştır. Numuneler tartılmış ve AChE parametrelerini ölçmek için 1/5 w/v oranında PBS tamponu (fosfat ile tamponlanmış tuz solüsyonu) eklenerek, buzlu homojenleştirici ile homojenize edilmiştir. Numuneler 17.000 rpm'de 15 dakika santrifüjlenmiştir. Süpernatanlar, ölçümleri yapılana kadar -86 °C'de tutulmuştur. AChE enzim aktivitesi CUSABIO marka CSB-E17001Fh katalog numaralı kitlerle ELISA yöntemine göre mikroplate okuyucu ile belirlenmiştir.

Uygulama verilerine göre gruplar kontrol ile kıyaslandığında 24 ve 96 saatlerdeki tüm gruplarda AChE enzim aktivitesinin inhibe edildiği ve sonuçların istatistiki açıdan anlamlı olduğu gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Pontastacus leptodactylus*, klorpirifos, asetilkolinesteraz

ABSTRACT

Pesticide residues affect the living things living in the environment and aquatic environment physically, biologically and neurologically. Acetylcholinesterase (AChE) is the system that keeps the neurological system of the living thing in balance. *Pontastacus leptodactylus* was used as a model organism to investigate AChE enzyme activity by examining the effects of pesticides on aquatic

organisms. *P. leptodactylus* fishery products were obtained live from a commercial company that was engaged in hunting activities. *P. leptodactylus* fishery products were obtained live from a commercial company that was engaged in hunting activities. *P. leptodactylus* was transferred to the laboratory in polyethylene boxes with water from the company it was purchased from. They were adapted to laboratory conditions for one month. Ambient temperature 15 ± 2 °C; The photoperiod cycle is fixed at 14:8 light:dark. The daily changes of abiotic parameters of the stock tanks were observed. The water quality in each aquarium was revised daily to avoid stress from water degradation. 1 feeding was done per day. Shelter was created for the crayfish by adding PVC pipes to the stock tanks. As in all toxicological studies, the application concentrations determined in our study were determined as sublethal application concentrations (0.28, 0.56 and 1.12 mg/L), taking into account the release rates to the environment. 7 healthy models of similar size were placed in glass aquariums, each of which consisted of 30 liters. The experimental study consisted of 4 groups, one of which was the control group. The experimental study consisted of 4 groups, one of which was the control group. Two-time slots (24 and 96 hours) were determined for the four groups. Three models were randomly selected from the aquariums in the application groups. To get brain tissue samples, the animals were kept in ice water for half an hour, cold shock was applied and 0.5 g brain tissue samples were taken from each living thing. The samples were weighed and homogenized with an ice homogenizer by adding 1/5 w/v of PBS buffer (phosphate buffered saline solution) to measure AChE parameters. The samples were centrifuged at 17,000 rpm for 15 minutes. Supernatants were kept at -86 °C until measurements were made. AChE enzyme activity was determined with a microplate reader according to the ELISA method with kits with catalog number CUSABIO brand CSB-E17001Fh.

According to the application data, when the groups were compared with the control, it was observed that AChE enzyme activity was inhibited in all groups at 24 and 96 hours and the results were statistically significant.

Keywords: *Pontastacus leptodactylus*, chlorpyrifos, acetylcholinesterase

GİRİŞ

Su en ilkel canlılardan en gelişmiş canlılara kadar hayati değere sahip olan vazgeçilmez besin maddesidir. Çeşitli nedenlerden dolayı su kirlenmesi her geçen gün artmakta ve canlı yaşamı için bu durum bir tehdit oluşturmaktadır. Su kirliliğinin birçok nedeni var olmakla birlikte bunların en çok ve sık nedenlerinden biri de tarımda verimliliği arttırmak için kullanılan pestisitlerdir. Tarım alanlarında zararlılardan korunmak ve ürün verimliliğini arttırmak amacıyla kullanılan pestisitler çeşitli yollarla su ortamına karışarak sucul organizmaları etkilemektedir. Sucul ortamda ki tek hücreli organizmanın kirleticiden etkilenmesi besin zincirinin ilk halkası olan tek hücrelilerin zincirin üst basamağını da etkileyerek insana kadar ulaşan bir etki meydana gelmektedir.

Asetilkolinesteraz (AChE), hayvanlardaki en önemli kolin esterazdır. Bu enzimin görevi asetilkolini asetat ve koline parçalamaktır. AChE saniyede 250.000 asetilkolin parçalayabilecek kadar aktif bir enzimdir. Bu enzim, dürtü iletiminin düzgün çalışması, sinirler ve/veya kaslar arasındaki uyarıları iletmesi için gereklidir. Bu enzim herhangi bir enterferans maddesi nedeniyle görevini tam olarak yapamazsa asetilkolini ortamdan temizleyemez ve impuls iletimi zarar görebilir. Bu enzimin aktivitesi, çeşitli ksenobiyotikler tarafından bozularak sinir ve kas metabolizmasını bozmaktadır (Yılmaz ve ark., 2015; Fulton ve ark.,, 2001; Silva ve ark.,, 2013; M'rad ve ark., 2018.; Canlı ve Canlı, 2020).

Tatlı su omurgasızları arasında kerevitler, ekolojik ve işlevsel önemleri nedeniyle temel türler olarak kabul edilirler (Momot 1995). Davranışsal ve fizyolojik değişiklikler ve kirletici madde birikimi yoluyla çevre kirliliğinin izlenmesinde değerli bir rol oynayabilirler (Faria ve ark. 2010; Gago-Tinoco ve ark. 2014; Reisinger ve ark. 2021; Sohn ve ark. 2018). Kerevit üzerindeki pestisit etkilerine yönelik araştırmaların çoğu, kronik maruziyete odaklanır ve kerevitin antioksidan seviyeleri, histolojisi ve davranışındaki değişiklikleri gösterir (Guo ve ark. 2021; Stara ve ark. 2020; Velisek ve ark. 2020).

Yapılan bu araştırmada *Pontastacus leptodactylus'*da L klorpirifos (CPF) pestisitinin AChE enzim aktivitesi üzerinde ki etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

MATERYAL METOT

Test Organizması

Su ürünleri avcılık faaliyetleri yapılan ticari bir firmadan temin edilmiştir.

Test Organizmalarının Labratuvar Ortamına Adaptasyonu

Model canlı *P. leptodactylus*, satın alındığı firma alanından su ile birlikte polietilen kutularda labratuvara nakledildi. Canlıların üzerindeki stresi azaltmak için mümkün olan en kısa sürede laboratuvara ulaştırıldı. Yaklaşık bir ay süreyle laboratuvar koşullarına adaptasyonları sağlanmıştır. Ortam suyu sıcaklığı 15±2 °C; fotoperiyot döngüsü 14:8 aydınlık:karanlık olacak şekilde sabitlenmiştir. Stok tanklarının abiyotik faktörleri (çözünmüş oksijen: 10,72 ± 0,93 mg/L; pH:8,13 ±0,7; elektriksel iletkenlik: 463 ± 53 µS cm-1; tuzluluk: 0,33 ± 0,03 g/L) günlük düzenli olarak ölçülerek değişimleri gözlemlenmiştir. Su bozulmasından kaynaklanan ek stresi önlemek için her akvaryumdaki su kalitesi günlük olarak revize edildi. Günde 1 defa yemleme yapıldı. Her akvaryumdan arta kalan yem ve dışkı maddesi çıkarıldı, su ortamına her gün tatlı su eklenerek yenilendi. Stok tanklarına pvc borular eklenerek kerevitler için barınak oluşturulmuştur.

Kimyasal Madde Temini

Kullanılan CPF pestisiti tarım ilaçları satılan firmadan temin edilmiştir.

Subletal Konsantrasyonların Belirlenmesi

Tüm toksikolojik çalışmalarda olduğu gibi CPF uygulama çalışmamızda da belirlenen uygulama konsantrasyonları çevreye salınım oranları dikkate alınarak uygulama konsantrasyonları bu aralıktaki değerlerine oranla sublethal konsantrasyonlar belirlenmiştir.

Deney Dizaynı

Her biri 30 litreden oluşan cam akvaryumlara benzer büyüklükte ve sağlıklı 6'şar adet model canlı yerleştirildi. Canlıların O_2 ihtiyacı hava motorları ile sağlanmıştır. Deneysel çalışma biri kontrol grubu olmak üzere 4 gruptan oluşturulmuştur. Dört grup için 2 zaman dilimi (24 ve 96 saat) belirlenmiştir.

C1 (Kontrol): Herhangi bir Tb konsantrasyonuna maruz bırakılmayan, organizmaların doğal ortamından alınan suda bekletildi.

C2: 24 ve 96 saatlerde 0,28 mg/L CPF konsantrasyona maruz bırakılan grup

C3: 24 ve 96 saatlerde 0,56 mg/L konsantrasyona maruz bırakılan grup

C4: 24 ve 96 saatlerde 1,12 mg/L konsantrasyona maruz bırakılan grup

Deneysel araştırmada tüm çalışmalar üç tekrarlı olarak yürütülmüştür.

Biyokimyasal Analizler

Uygulama gruplarındaki test organizmalarınnın her birinden 0,5 gr vücut doku örneği diseksiyon işlemi ile alınmıştır. Doku numuneleri tartılmış ve AChE aktivitesini ölçmek için 1/5 w/v oranında PBS tamponu (fosfat ile tamponlanmış tuz solüsyonu) eklenerek homojenize edilmiştir. AChE enzim aktivitesi CUSABIO marka CSB-E17001Fh katalog numaralı kitlerle ELISA yöntemine göre mikroplate okuyucu ile belirlenmiştir. CPF'nin AChE aktivitesinde ki etkileri incelendiğinde 96 saatlik süre sonunda AChE aktivitesini inhibe ettiği ve istatistiksel açıdan anlamlı azalmaların meydana geldiği belirlenmiştir.

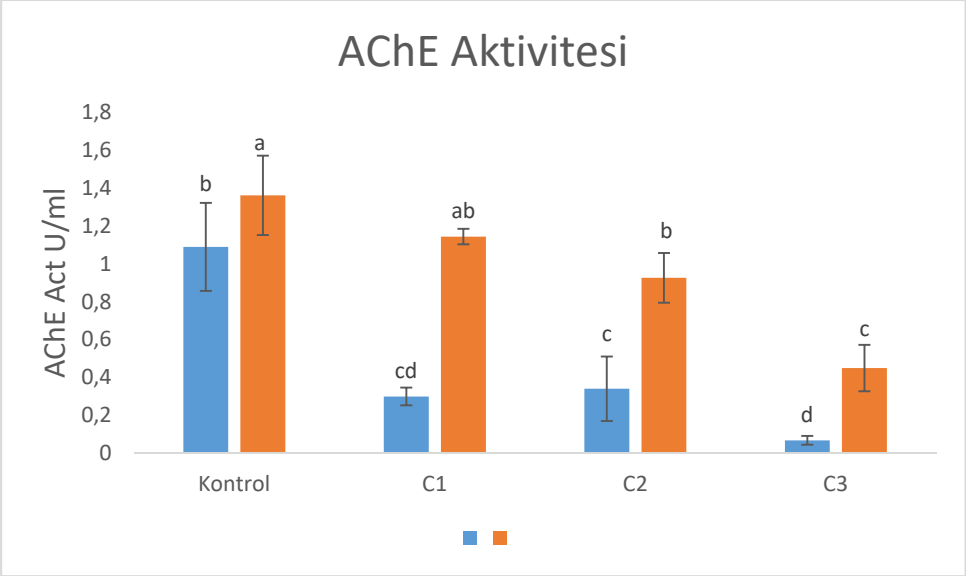
İstatiksel Analizler

Biyokimyasal analizlerin değerlendirilmesinde SPSS 24.0 paket program one-way ANOVA (Duncan 0.05) kullanılmıştır.

BULGULAR

AChE Enzim Aktivitesi

Bu çalışmada farklı konsantrasyonlarda CPF etken maddeli insektisite maruz bırakılan *P. leptodactylus*'da AChE enzim aktiviteleri üzerine etkileri belirlenmiştir (Şekil 1).

Şekil 1. Klorprifos maruz bırakılan bırakılan *P. Leptodactylus*'da AChE (U/ml) aktivitesi, Sütun üzerindeki farklı harfler gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı (p<0,05) farkı, * işarteti ise aynı grupta farklı zamanlar arasındaki istatistiksel olarak anlamlı (p<0,05) farkı ifade etmektedir.

Klorprifos etken maddeli insektisite maruz bırakılan bırakılan *P. leptodactylus*'da AChE enzim aktiviteleri 24 ve 96 saat süre sonlarında kontrole kıyasla istatistiksel açıdan anlamlı (p<0,05) azalmaların olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Kirleticilerin sucul ortam ve sucul organizmalar üzerindeki etkisini inceleyen birçok literatür çalışması mevcuttur. Vera-Herrera ve ark. (2022) yapmış oldukları çalışmada klorpirifos, terbutilazin ve bunların karışımlarının *Daphnia magna* üzerindeki enzim aktivitelerini incelemişler ve sonuç olarak AChE enziminin inhibe edildiğini belirmişlerdir. Fouad ve ark. (2022) *Oreochromis niloticus* üzerinde fenitrothion ve thiobencarb'ın akut toksisitesi, biyokimyasal ve histolojik durumunu incelemişler ve AChEnin inhibe edildiğini belirtmişlerdir. Zhu ve ark. (2022) avermektinlerin (AVM'ler) kerevit Procambarus clarkii üzerindeki akut toksisitesi değerlendirmişler ve AChE değerlerinin önemli ölçüde değştiğini belirtmişlerdir. Banaeeve ark. (2022) çalışmalarında glifosat ve klorpirifosun *Pontastacus leptodactylus'ta* meydana gelen enzim aktivite değişikliklerini incelemişler ve AChEnin inhibe edildiğini belirtmişlerdir. Pham ve ark. (2017) yapmış oldukları çalışmada klorpirifos (CPF), malathion (MAL) ve bir karbamat insektisit, methomyl (METH)'in *Cherax destructor* toksisitesini incelemişler ve AChE enzim aktivitelerinin inhibe edildiğini belirtmiştir. Barata ve ark. 2004 *Daphnia magna* canlısını malathion, klorpirifos ve karbofuran dahil olmak üzere iki model organofosfor ve bir karbamat pestisitine maruz bırakarak AChE enzim aktivitelerini değerlendirmişler ve AChE değerlerinde değişimler olduğunu belirtmişlerdir. Escartín ve Porte. (1996) yapmış oldukları çalışmada *Procambarus clarkii*'de fenitrothionin meydana getirdiği enzim aktivite değişimlerini incelemişler ve sonuç olarak AChE inhibasyonu gerçekleştiğini belirtmişlerdir. Rodríguez ve ark., 2015 yaptıkları çalışmada chlorpyrifos'a maruz kalmanın ardından zebra balığı embriyolarında AChE aktivitelerini inceleyerek AChE aktivitelerinde azalmalar olduğunu belirtmişlerdir. Huang ve ark. 2021 Imidaclopridin *P. clarkii* üzerindeki toksik etkisini incelemişler ve AChE'nin inhibe edildiğini belirtmişlerdir.

Mevcut çalışma verilerine göre pestisitler canlı organizmanın nörolojik sistemine etki ederek, AChE enzim aktivitelerinde azalmalar sebebiyet verdiği düşünülmektedir. Pestisitler gibi kirletici maddelerinin en az şekilde kullanılması ve atıklarının çevre ve su ortamına bırakılmaması önerilmektedir. Pestisitlerin etki mekanizmalarında AChE enzim aktivitelerinin biyolojik gösterge olarak kabul edilebileceği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Banaee, M., Akhlaghi, M., Soltanian, S., Sureda, A., Gholamhosseini, A., & Rakhshaninejad, M. (2020). Combined effects of exposure to sub-lethal concentration of the insecticide chlorpyrifos and the herbicide glyphosate on the biochemical changes in the freshwater crayfish Pontastacus leptodactylus. Ecotoxicology, 29, 1500-1515.

Barata, C., Solayan, A., & Porte, C. (2004). Role of B-esterases in assessing toxicity of organophosphorus (chlorpyrifos, malathion) and carbamate (carbofuran) pesticides to Daphnia magna. Aquatic toxicology, 66(2), 125-139.

Canlı, E. G. (2022). Farklı Sürelerde Bakır Etkisinde Kalan Tatlısu Midyelerinde (Unio tigridis) Antioksidan Enzim Tepkilerinin Incelenmesi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tarım ve Doğa Dergisi, 25(1), 31-41.

Escartín, E., & Porte, C. (1996). Bioaccumulation, metabolism, and biochemical effects of the organophosphorus pesticide fenitrothion in Procambarus clarkii. Environmental Toxicology and Chemistry: An International Journal, 15(6), 915-920.

Faria, M., Huertas, D., Soto, D. X., Grimalt, J. O., Catalan, J., Riva, M. C., & Barata, C. (2010). Contaminant accumulation and multi-biomarker responses in field collected zebra mussels (Dreissena polymorpha) and crayfish (Procambarus clarkii), to evaluate toxicological effects of industrial hazardous dumps in the Ebro river (NE Spain). Chemosphere, 78(3), 232-240.

Fouad, M. R., El-Aswad, A. F., & Aly, M. I. (2022). Acute toxicity, biochemical and histological of fenitrothion and thiobencarb on fish Nile tilapia (Oreochromis niloticus). Nusantara Bioscience, 14(2).

Fulton, M. H., & Key, P. B. (2001). Acetylcholinesterase inhibition in estuarine fish and invertebrates as an indicator of organophosphorus insecticide exposure and effects. Environmental Toxicology and Chemistry: An International Journal, 20(1), 37-45.

Guo, W., Weiperth, A., Hossain, M. S., Kubec, J., Grabicová, K., Ložek, F., ... & Velíšek, J. (2021). The effects of the herbicides terbuthylazine and metazachlor at environmental concentration on the burrowing behaviour of red swamp crayfish. Chemosphere, 270, 128656.

Huang, Y., Hong, Y., Yin, H., Yan, G., Huang, Q., Li, Z., & Huang, Z. (2021). Imidacloprid induces locomotion impairment of the freshwater crayfish, Procambarus clarkii via neurotoxicity and oxidative stress in digestive system. Aquatic Toxicology, 238, 105913.

M'rad, I., Jeljeli, M., Rihane, N., Hilber, P., Sakly, M., & Amara, S. (2018). Aluminium oxide nanoparticles compromise spatial learning and memory performance in rats. EXCLI journal, 17, 200.

Momot, W. T. (1995). Redefining the role of crayfish in aquatic ecosystems. Reviews in Fisheries Science, 3(1), 33-63.

Pham, B., Miranda, A., Allinson, G., & Nugegoda, D. (2017). Evaluating the non-lethal effects of organophosphorous and carbamate insecticides on the yabby (Cherax destructor) using cholinesterase (AChE, BChE), Glutathione S-Transferase and ATPase as biomarkers. Ecotoxicology and environmental safety, 143, 283-288.

Reisinger, A. J., Reisinger, L. S., Richmond, E. K., & Rosi, E. J. (2021). Exposure to a common antidepressant alters crayfish behavior and has potential subsequent ecosystem impacts. Ecosphere, 12(6), e03527.

Rodríguez-Fuentes, G., Rubio-Escalante, F. J., Noreña-Barroso, E., Escalante-Herrera, K. S., & Schlenk, D. (2015). Impacts of oxidative stress on acetylcholinesterase transcription, and activity in embryos of zebrafish (Danio rerio) following Chlorpyrifos exposure. Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Toxicology & Pharmacology, 172, 19-25.

Silva, K. C. C., Assis, C. R. D., Oliveira, V. M., Carvalho Jr, L. B., & Bezerra, R. S. (2013). Kinetic and physicochemical properties of brain acetylcholinesterase from the peacock bass (Cichla ocellaris) and in vitro effect of pesticides and metal ions. Aquatic toxicology, 126, 191-197.

Sohn, L., Brodie, R. J., Couldwell, G., Demmons, E., & Sturve, J. (2018). Exposure to a nicotinoid pesticide reduces defensive behaviors in a non-target organism, the rusty crayfish Orconectes rusticus. Ecotoxicology, 27, 900-907.

Stara, A., Kubec, J., Zuskova, E., Buric, M., Faggio, C., Kouba, A., & Velisek, J. (2019). Effects of S-metolachlor and its degradation product metolachlor OA on marbled crayfish (Procambarus virginalis). Chemosphere, 224, 616-625.

Velisek, J., Stara, A., Kubec, J., Zuskova, E., Buric, M., & Kouba, A. (2020). Effects of metazachlor and its major metabolite metazachlor OA on early life stages of marbled crayfish. Scientific reports, 10(1), 1-9.

Vera-Herrera, L., Araújo, C. V., Cordero-de-Castro, A., Blasco, J., & Picó, Y. (2022). Assessing the colonization by Daphnia magna of pesticide-disturbed habitats (chlorpyrifos, terbuthylazine and their mixtures) and the behavioral and neurotoxic effects. Environmental Pollution, 311, 119983.

Yilmaz, M., Rencuzogullari, E., & Canli, M. (2015). The effects of cyfluthrin on some biomarkers in the liver and kidney of Wistar rats. Environmental Science and Pollution Research, 22, 4747-4752.

Zhu, H., Guan, X., Pu, L., Shen, L., & Hua, H. (2023). Acute toxicity, biochemical and transcriptomic analysis of Procambarus clarkii exposed to avermectin. Pest Management Science, 79(1), 206-215.

YÖNETİM MUHASEBESİ İLE YÖNETİM BİLİŞİM SİSTEMLERİNİN İLİŞKİSİ

THE RELATIONSHIP OF MANAGEMENT ACCOUNTING AND MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS

Sulhi ESKİ

İstanbul Gelişim University, Faculty of Applied Sciences, Department of Logistics Management, Istanbul-Türkiye

ORCID: 0000-0003-0879-0089

ÖZET

Ticari ilişkilerde yaşanan rekabetin, kar ve maliyet ilişkisinin önemi işletme yönetimi anlayışında hızlı değişimlere yol açmıştır. Teknoloji çağında bilgiye ulaşmak, gereksiz bilgileri çıkarmak gerekli bilgileri karar alma sürecinde kullanmak daha kolaylaşmıştır. İşletmelerde karar alma sürecinde yönetim bilişim sistemlerinin etkisi görülmüştür. Onlarca toplanan verinin işlenerek bilgi haline dönüştürülmesi gereklidir. İşletmelerde bir seri verinin bilgisayar teknolojileriyle işlenerek karar alma süreçinde kullanılması yönetim bilişim sistemlerinin tesisi ile mümkündür. İşletmelerde Yönetim Bilişim ve Kurumsal Kaynak Planlama (ERP) sistemi kullanılmaktadır. Bu genel sistem, işletme fonksiyonlarına dayalı birçok alt sistemden oluşmaktadır. Bu alt sistemlerden birtanesi de Muhasebe Bilgi Sistemidir. Muhasebe Bilgi Sistemi, muhasebeden üretilen finansal bilgileri karar alma süreçine sunar.

Muhasebe sistemleri genel olarak finansal, maliyet ve yönetim muhasebesi olarak üçe ayrılır. Finansal muhasebe dışa dönük, maliyet ve yönetim muhasebesi ise içe dönük muhasebedir. Muhasebe verileri finansal ve maliyet muhasebesi ile üretilmekte ve yönetim muhasebesinin kullanımına sunulmaktadır. Yönetim muhasebesi işletmenin karar alma süreçinde kullanılmak üzere ihtiyaç duyulan bilgi ve raporları düzenleyerek yorumlayan, faaliyet ve bütçe denetimi sağlayan bir muhasebedir. Yönetim muhasebesi, karar alma süreçine sayısal ve istatistiksel veriler sunması nedeniyle karar muhasebesi olarakta ifade edilmektedir. Yönetim muhasebesi alınacak kararlarda gereksiz bilgilerin elenmesi ve isabetli kararlar alınması için bir çok yeni teknik ve yöntem geliştirmiştir. Yeni işletme yaklaşımalarına göre yönetim muhasebesinin yeni teknik ve yöntemler sunabilmesi bilgisayar teknolojisi yardımıyla mümkün olmuştur. Ancak tek başına bilgisayar teknolojilerinin yönetim muhasebesindeki bu gelişmelere destek vermesi yeterli görülmemiştir. Bilgisayar teknolojisine dayalı yönetim bilişim sistemlerinin varlığı yönetim muhasebesinin tarihsel gelişimine devam etmesini sağlamıştır. Faaliyet tabanlı maliyetleme, hedef maliyetleme, ürün yaşam süresince maliyetleme, yalın maliyetleme gibi yeni maliyet yöntemlerinin ortaya çıkması fiyatlandırma, üret yada satın al, yeni mamul üretimi, yeni makine alımı konularındaki gibi kararların alınmasına imkan sağlamıştır.

Çalışmanın amacı, yönetim muhasebesi ile yönetim bilişim sistemleri arasındaki ilişkiye tespit etmektir. Çalışmanın yöntemi literatürün incelemesi nitel araştırma kapsamında doküman analizidir. Çalışmanın sonucunda, yönetim muhasebesinin tarihsel gelişiminde yönetim bilişim sistemleriyle ve diğer yönetim bilimleriyle ilişki içinde olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yönetim Muhasebesi, Yönetim Bilişim Sistemleri, Bilgisayar Teknolojisi, Muhasebe.

ABSTRACT

The importance of competition, profit and cost relationship in commercial relations has led to rapid changes in the understanding of business management. In the age of technology, it has become easier to access information, to remove unnecessary information and to use the necessary information in the decision-making process. The effect of management information systems in the decision-making

process in enterprises has been observed. Dozens of collected data need to be processed and transformed into information. It is possible to use a series of data in the decision-making process by processing a series of data in enterprises with the establishment of management information systems. Management Information and Enterprise Resource Planning (ERP) system is used in enterprises. This overall system consists of many subsystems based on business functions. One of these subsystems is the Accounting Information System. The Accounting Information System presents the financial information generated from accounting to the decision-making process.

Accounting systems are generally divided into three as financial, cost and management accounting. Financial accounting is external accounting, cost and management accounting is internal accounting. Accounting data is produced by financial and cost accounting and presented to the use of management accounting. Management accounting is an accounting that organizes and interprets the information and reports needed to be used in the decision-making process of the enterprise, and provides activity and budget control. Management accounting is also referred to as decision accounting because it provides numerical and statistical data to the decision-making process. Management accounting has developed many new techniques and methods in order to eliminate unnecessary information and take correct decisions in decisions to be taken. According to new business approaches, it has been possible for management accounting to offer new techniques and methods with the help of computer technology. However, it was not enough for computer technology to support these developments in management accounting alone. The existence of management information systems based on computer technology has enabled management accounting to continue its historical development. The emergence of new costing methods such as activity-based costing, target costing, product life cycle costing, and lean costing has enabled decisions to be made such as pricing, produce or buy, new product production, new machinery purchase.

The aim of the study is to determine the relationship between management accounting and management information systems. The method of the study is the literature review and document analysis within the scope of qualitative research. As a result of the study, it has been determined that the historical development of management accounting is in relation with management information systems and other management sciences.

Keywords: Management Accounting, Management Information Systems, Computer Technology, Accounting.

GİRİŞ

Yönetim muhasebesi, işletmenin planlanan hedeflerine ulaşmasını sağlayacak karar alma sürecine yardımcı olan muhasebe dalıdır. Yönetim muhasebesi geçmiş finansal verileri işleyerek geleceğe yönelik planları işlevsel hale getirmek için uygun kavram ve yöntemleri kullanır. Üretim süreçlerindeki hızlı değişimler, tüketici beğeni algısındaki değişiklikler ve talep artışları, yükselen pazar rekabeti ve öngörülemeyen piyasa koşulları karşısında işletmelerin yaşamlarını sürdürebilmesi yönetim muhasebesine önemli bir sorumluluk yüklemiştir.

Yönetim muhasebesi uygulamaları, yönetsel eylemlerde yön sağlaması, davranışları motive etmesi, desteklemesi ve örgütün stratejik hedeflerine ulaşması için gerekli kültürel değerleri yaratması nedeniyle işletmeler için önemli bir rekabet avantajı sağlar. Yönetim muhasebesi, öncelikle yönetimin performans değerlendirmeleri yapması, geleceğe yönelik tahminlerde bulunması ve geleceğe yönelik kararlar alma ihtiyacıyla ilişkilidir. Yönetim muhasebesi bütçe çalışmalarına katkı sağlayarak aynı zamanda bütçe denetimine de imkân sağlar. İşletmeler, değişen ve gelişen koşullarda finansal performanslarını iyileştirmek ve başarılı olmak için daha etkin ve gelişmiş yönetim muhasebesi sistemlerine ihtiyaç duyarlar. Yönetim muhasebesi teknik ve yöntemleri işletmede her türlü israfın önüne geçerek maliyet kontrolünün sağlayarak, verimlilik ve kar artışına yardımcı olur.

İşletmelerde karar alma süreçlerinde daha önceleri doğrudan finansal muhasebe için hazırlanan maliyet bilgilerinin kullanılmıştır. Yönetim muhasebesi tarihsel gelişimi içinde 1980'li yıllardan itibaren teknolojik gelişmelere paralel olarak kendi kavram ve yöntemlerini de geliştirmiştir. Yönetim

tarafından talep edilen bilgiler çoğalmış ve detaylanmıştır. Sayısal ve istatistiki bilgiler karar verme sürecinde kullanılma ihtiyacı artmıştır.

Teknolojik gelişmeler işletmeleri etkilemiş yeni kavram ve yöntemlerin ortay çıkmasına neden olmuştur. Özellikle bilgisayar sistemlerine dayanan yeni yöntemler işletmede planlama, örgütleme, koordinasyon, yöneltme ve kontrol aşamalarında yeni sistemlerin çeşitlenmesi önem kazanmıştır. Bu sistemlerden bir tanesi de yönetim bilişim sistemleridir. Bir yönetim bilişim sistemi, verileri ham madde olarak kabul eden ve bir veya daha fazla dönüştürme işlemi yoluyla bilgiyi bir ürün olarak üreten bir sistemdir.

Yönetim muhasebesinin temel görevi de işletme yöneticilerinin karar almalarında gereksinim duydukları sayısal bilgileri sağlanmaktır. Yönetim muhasebesince sunulan bilgiler finansal ve maliyet muhasebesinden üretilen bilgilerdir. Bu açıdan yönetim muhasebesi bilgileri sürekli, uygulanabilir, gerçek bilgilerdir. Sınırsız olan verilerin işlenmesi, bilgiye dönüşmesi ancak bilgisayar tabanlı sistemler yardımıyla mümkün olabilmektedir.

İşletmeler Yönetim Bilişim Sistemini kullanmaktadırlar. Birçok alt sistemden oluşan yönetim bilişim sisteminin alt sistemlerinden bir tanesi de Muhasebe Bilişim Sistemidir. Muhasebe Bilişim Sistemi (MBS) işletmenin muhasebe bilgilerini üretir. Finansal muhasebenin yansıra maliyet ve yönetim muhasebesine ait bilgilerde bu sistemde üretilir. İşletme fonksiyonlarına ait bilgi akışı Yönetim Bilişim Sistemleri içinde gerçekleşir. Doğal olarak yönetim muhasebesi ile yönetimi bilişim sistemleri arasında bir ilişki vardır ve olmak zorundadır.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

İyi bir yönetim muhasebesi bilgisinin teknik, davranışsal ve kültür olmak üzere üç özelliği vardır. Teknik özelliği, yönetim muhasebesi ile faaliyetlerin ölçülmesi ve stratejik kararlarla ilgili ihtiyaç duyulan bilgilerin sağlanabileceğidir. Davranış özelliği, yönetim muhasebesi bilgilerinin işletmenin stratejik hedefleriyle tutarlı faaliyetlerini geliştirebileceğidir. Kültür özelliği, yönetim muhasebesi bilgilerinin organizasyonda ve toplumda kültürel değerleri, inançları ve zihniyeti destekleyebileceği veya oluşturabileceğidir (Sharkar et al.,2006).

Muhasebe tarihine bakıldığında bugünkü muhasebe anlayışının temellerinin 15. yüzyılda atıldığını kabul etmek tutarlı olacaktır. Çünkü bu çağda muhasebede çift kayıtlı sisteme geçilerek bir kayıt sistematiği oluşturulmuştur. Buna karşın yönetim muhasebesinin başlangıcı olan maliyet muhasebesi uygulamalarına daha önceki yüzyıllarda geçildiği de ifade edilmektedir. Yönetim muhasebesinin başlangıcı da sanayi devrimi sonrası 19. yüzyıl kabul edilebilir (Zor,2019).

20. yüzyılın ilk yarısında birinci ve ikinci dünya savaşı yaşanması ile ürünlerin düşük fiyattan satılması gerçeği sonucunda maliyetlerin düşürülmesi yönünde çalışmalar yapılmıştır (Loft 1994). İkinci dünya savaşından sonra planlama ve kontrol işlevleri öne plana çıkarak ilerideki uygulamalar yön verecek yönetim muhasebeleri uygulamaları gündeme gelmiştir (Boyns ve Edward 1997). Yönetim uygulaması sanayi devrimi sonrasında gelişen demiryolu ve tekstil sektörlerinde olmuştur. İşletme yönetiminde klasik ve neoklasik yaklaşımların gelişimi yöneticilerin karar verme süreçlerinde daha fazla birimden daha kapsamlı bilgi alma ihtiyacını ortaya çıkarmıştır.

Yönetim yaklaşımları sonucunda 20. yüzyıl başlarında üretim maliyetinin tespitinde hammadde, işçilik, makine saati maliyetlerinin bilimsel olarak hesaplanması, belli standartlar ve maliyet kontrolü getirilmesi standart maliyet uygulamasını çağrıştırmıştır (Caplan 2006).

Dünyadaki ekonomik, teknolojik gelişme ve buhranlar karşısında yönetim muhasebesi de uygun teknik ve yöntemler geliştirmiştir. Endüstri'nin tarihsel gelişimi (Endüstri 4.0,t.y);

Mekanik üretim tesislerinin uygulanması (18. yüzyıl)

1712 Buhar makinesinin icadı

Elektrik ve iş bölümüne dayalı seri üretime geçilmesi (19. yüzyıl)

1840 Telgraf ve 1880 telefon icatları

1920 Taylorizm (Bilimsel yönetim)

Üretim Süreçlerinin otomasyonu (20.yüzyıl)

1971 İlk mikro bilgisayar (Altair 8800)

1976 Apple I (S. Jobs ve S. Wozniak)

Otonom makineler ve sanal ortamlar (21. yüzyıl)

1988 AutoIDLab. (MIT)

2000 Nesnelerin interneti

2010 Hücresel taşıma Sistemi

2020 Otonom etkileşim ve sanallaştırma

20. yüzyılın başlarında ABD'deki işletme birleşme dalgası, dikey olarak bütünleşmeyi sağlamış ve çok bölümlü dev organizasyonlar ortaya çıkmıştır. Bu durumun işletmelerde çok sayıda faaliyet artışına ve bu artışa uygun son derece uzmanlaşmış ayrı bölümlerin oluşturulmasına neden olmuştur. Bu değişiklikler karşısında yeni yönetim muhasebesi teknikleri tasarlanmıştır (Russell, Siegel, & Kulesza, 1999).

Farklı bölümlerin farklı faaliyetlerinin işletme genel hedefleriyle uyumlu olmasını sağlamak için bütçe planlama ve kontrol sistemleri geliştirilmiştir. İlave olarak, her bölümün ve tüm işletmenin başarısını ölçmek için bir yatırım getirisi (ROI) ölçüsü tasarlanmıştır. Bu çok sayıda yeni faaliyetin getirdiği üretim sürecindeki karışıklık, işletmelerin ürün pazarlarının çeşitliliği ve üretim süreçlerinin ölçülmesinde bilgi akışı yönünden büyük sorunlar yaratmıştır. İşletmenin hizmet verdiği tüm pazarlarda üst yönetimin verimli ve etkin bir şekilde çalışmasını son derece zorlaştırmıştır (Russell, Siegel, & Kulesza, 1999).

Bu sorunların çözümü için daha fazla ademi merkeziyetçi yapı içerisinde yatırım ve kar merkezlerinin oluşturulması, bölüm kârların ölçülmesi ve bölümler arasında kar dağıtımı tasarlanmıştır (Boer, 2000).

Yönetim muhasebesinin dünyadaki tarihsel yönetim ve teknolojik gelişmelere göre tarihsel işlevine odaklanması (Kamal,2015);

1812 - 1920: Muhasebe süreçleri, eşleştirme konseptinden önce işletme maliyetine ve süreçlerin verimliliği odaklanılmıştır.

1920 -1950: Maliyet muhasebesi, eşleştirme konsepti geliştirilmiş, maliyetin belirlenmesi ve finansal kontrole odaklanılmıştır.

1951 - 1980: Yönetim muhasebesi, yönetim, planlama ve kontrol için bilgi sağlamaya odaklanılmıştır.

1980'li yıllar: Maliyet yönetimi, kurumsal maliyet yönetimi israfın azaltılmasına, tam zamanında üretime (JTT), ekip çalışmasına, faaliyet tabanlı maliyetleme (ABC)'ye, hedef maliyetlemeye, kalite, yatırım ve ürün yaşam döngüsü yönetimine odaklanılmıştır.

1990' lı yıllar: Değer temelli yönetim, müşteri değeri, strateji, dengeli puan kartları, ekonomik katma değer (EVA) ve diğer ilgili kavramlara odaklanılmıştır

1950'li yıllar "Geçen Ay Ne Kazandık?" sorusuna net karın farklı stok maliyetlendirme yöntemleri altında nasıl hesaplanacağı ve "Kar ve Zarar Tablosunda Yanlış Olan Nedir?" sorusuna tüm sabit maliyetlerin ürün maliyetlerinden çıkarılması gerektiğinin savunulmasının getirdiği Doğrudan Maliyetleme tartışmalarıyla geçilmiştir (Sharkar et al.,2006). Doğrudan maliyetleme, bir ürün veya hizmetin üretilmesinde doğrudan kullanılan hammadde, işçilik gibi maliyetlerdir.

1950 yılından itibaren otuz tane maliyet ve yönetim muhasebesi tekniği tanıtılmıştır. Bu önemli gelişmeler (Smith,1999):

1950'li yıllarda; indirimli nakit akışları, toplam kalite yönetimi, cusum kontrol diyagramı ve optimum transfer fiyatlandırması.

1960'lı yıllarda; bilgisayar teknolojisi, fırsat maliyet bütçelemesi, sıfır tabanlı bütçeleme, karar ağacı, kritik yol metodu ve hedeflere göre yönetim.

1970'li yıllarda; bilgi ekonomisi ve vekalet teorisi, tam zamanında planlama (yönetim), stratejik iş birimleri, deneyim eğrileri, portföy yönetimi, malzeme kaynak planlaması, çeşitlendirme, matris organizasyonu ve ürün yeniden konumlandırma.

1980'li yıllarda; faaliyet tabanlı maliyetleme, hedef maliyetleme, katma değerli yönetim, kısıtlar teorisi, dikey entegrasyon, özel marka ve kıyaslama.

1990'lı yıllarda; iş süreci yeniden yapılandırması, kalite fonksiyonel yayılımı, dış kaynak kullanımı, kazanç paylaşımı, temel yetkinlikler, zamana dayalı rekabet ve öğrenen organizasyon.

1960 yıllardan itibaren yeni maliyet yaklaşımları yönetim muhasebesini de etkilemiştir;

Tam zamanlı üretim

Kalite maliyetleri

Değer mühendisliği

Kaizen maliyetleme

Hedef maliyetleme

Faaliyet tabanlı maliyetleme

Stratejik maliyetleme

Stratejik yönetim muhasebesi/yönetim muhasebesi

Mamul yaşam dönemi

Geleneksel rolünün kontrol olması nedeniyle yönetim muhasebesi işletme içinde büyük ölçüde bağımsız olarak işlevini yerine getirmiştir. Ancak yakın zamanlarda bu rol değişmiş, yönetim muhasebesi daha çok işletme desteğine odaklanmıştır. Yönetim muhasebesinin rolünün değişmesinin üç ana nedeni vardır (Opentuition.t.y.);

Teknolojideki değişiklikler

Yönetim yapısındaki değişiklikler

Rekabet seviyesindeki değişiklikler

Ayrıca yönetim muhasebesinin rolünü etkileyen diğer değişiklikler;

Artan uluslararasılaşma ve genişleme

Endüstrilerin kuralsızlaştırılması ve özelleştirilmesi

Yeni iş süreçleri, örneğin tam zamanında üretim

Yanıtlara daha hızlı duyulan ihtiyaç

Finansal olmayan göstergelerin artan önemi

Bilgi teknolojisindeki gelişmeler, daha rekabetçi piyasalar ve farklı organizasyon yapıları sayesinde yönetim muhasebesinin uygulama ortamı değişmiştir (Burns & Scapens, 2000). Yönetim muhasebesindeki pek çok yenilik daha fazla fayda sağlamak ve etkin olmak için ortaya çıkmıştır.

Finansal ve maliyet muhasebesi verilerinden elde edilen bilgiler yardımıyla karar sürecine katkı sağlayan yönetim muhasebesinin kullandığı teknik ve yöntemler üniversite lisans bölümlerinde yönetim muhasebesi dersinde verilmektedir. Yönetim muhasebesinin teknik ve yöntemleri finansal muhasebenin aksine, muhasebe standartları tarafından belirlenmez (Eski,2021). Yönetim muhasebesi bazı teknik ve yöntemleri;

Maliyet-hacim-kar analizleri

Başabaş noktası yöntemleri

Bütçeleme

Yönetsel başarı değerlendirmeleri

Yönetim muhasebesi, matematiksel ve istatistiksel hesaplama-tespit temel teknik ve yöntemlerinin yanısıra birçok alt teknik ve yöntemleri de içerir. Bu teknik ve yöntemler yardımıyla yapılan hesaplama ve tespitlerin bilgisayar sistemleri kullanılarak gerçekleştirilmesi mümkündür. Bu teknik ve yöntemler yardımıyla;

Üretim kararları

Fiyatlandırma kararları

En uygun fiyatın belirlenmesi kararları

Sipariş kabulü veya reddi kararları

Üretme veya satınalma kararları

En uygun mamul karmasının belirlenmesi kararları

Üretiminden vazgeçme kararları

Teknoloji seçim kararları

Makine yenileme kararları

Satma veya daha ileri işleme kararları alınabilmektedir.

Yönetim muhasebesi, yeni yeniliklerin geliştirilmesiyle hem teoride hem de uygulamada bir devrim yaşamıştır (Kaplan,1994). İşletme bölüm maliyetleri, bütçeler, standart maliyetler ve doğrudan maliyetler gibi yönetim muhasebesindeki geleneksel teknikler, son otuz yılda daha yeni tekniklerle birleşmiştir (Pérez-Méndez,&Machado-Cabezas,2015). Faaliyete dayalı maliyet (ABC) yönetimi ve dengeli puan kartı aracılığıyla performans ölçümü gibi yeni tekniklerin ortaya çıkmasıyla birlikte, yönetim muhasebesi sadece finansal bir araç olmaktan çıkmıştır. Yönetim muhasebesi, piyasalar hakkında veri sağlayarak stratejik pazarlama planlamasına ve kontrolünün geliştirilmesine, arz ve talep rakamlarının belirlenmesine, uygun faaliyet bazlı fiyatlandırma, işletmenin rakiplerine göre konumlanmasına ve pazar planlamasına yardımcı olur. Bunun yanında stratejik insan kaynakları yönetimi açısından yönetim muhasebesi çalışan ilişkilerini ve koordinasyonu geliştirmek için araçlarda sağlar (Zeng,2018). Bu açıdan, yönetim muhasebesinin işletmede muhasebe ve finans fonksiyonlarıyla olan doğrudan ilişkisinin yanında tedarik zinciri yönetimi, pazarlama ve stratejik insan kaynakları fonksiyonlarıyla da ilişkili olduğu da ifade edilebilir (Zeng,2018).

Yönetim muhasebesinin tarihsel gelişimi teorik ve uygulama açısından incelendiğinde işletmedeki işlevleri (Tamplin,2023);

Planlama

Karar verme

Kontrol

Varlıkların korunması

İş çıkarlarının korunması

Performans değerlendirmesi

İşletme bütçelemesine yardımcı olması

Geniş kapsamlı bilgi sağlaması

İşletme içi maliyet merkezleri oluşturarak düzenlemeye yardımcı olması

Motive edici olması, şeklinde belirtilebilir.

Yönetim muhasebesinin sınırlamaları ise (Tamplin,2023);

Üretilen finansal ve maliyet muhasebesi bilgilerini kullanması

Bilgilerin verilere bağlı olması

Disiplinler arası, diğer fonksiyon bilgilerine de ihtiyaç duyması

Pahalı alt yapısı olması

Gelişim sürecinin devam etmesi

Yeniliklere karşı önyargı veya iç direncin olması

Uygulanmasında yasal zorunluk bulunmaması

Belirlenmiş ilkelerinin olmaması

Maliyet yüksekliğinden dolayı KOBİ' ler tarafından sınırlı kullanılması

Bilgi ve anlayış eksikliği, istatistik, matematik, mühendislik, muhasebe gibi birçok bilim dalını ilgilendirmesi

Yöneticilerin sezgisel karar vermekte ısrar etmeleridir.

Yönetim muhasebesi tarihsel olarak teknik ve yöntemlerini geliştirirken 21. yüzyılda teknolojik olarak Endüstri 4.0' ulaşılmıştır (Rinalducci,2023).

Endüstri 1.0 (1760-1830 yılları) Buhar-su gücü mekanizasyonu; üretimde buhar makinaları kullanılmış, el emeği ile üretilen ürünler makinaların kontrolüne girmiştir.

Endüstri 2.0 (1840-20.yüzyılın başları) Elektrik gücü seri üretim; çelik, elektrik, petrol ve kimyasal maddeler ham madde kaynağı olarak kullanılmaya başlanmıştır.

Endüstri 3.0 (1950-günümüze) Otomasyon, robotik ve bilişim teknolojileri; elektrikle çalışan hesap makinası ve bilgisayarın icadı gibi dijital gelişmeler üretim süreçlerine yeni bir bakış açısı kazandırmıştır. Üretim otomasyonlaşmış ve sayısallaşmış, mikro elektronik, fiber optik lazer gibi teknolojiler telekomünikasyon, biyogenetik, biyotarım gibi elekronik ve bilgi teknolojileri devreye girmiştir.

Endüstri 4.0 (2011- …) Akıllı fabrika, akıllı üretim, internet, yapay zeka, büyük veri; Siber-Fiziksel Sistemlere dayalı üretimin devreye girmiştir.

1950'li yıllardan itibaren yönetim muhasebesindeki teknik ve yöntemlerin gelişimi Endüstri 3.0 dönemine rastlamaktadır. Bilgisayar ve yönetim sistemlerinin geliştiği dönemdir.

Bilgisayar, bilgileri toplayan, depolayan, kullanıcı talimatlarına göre işleyen ve ardından sonuca götüren elektronik bir makinedir. Bilgisayar, kullanıcı tarafından sağlanan bir dizi talimatı kullanarak aritmetik ve mantıksal işlemleri otomatik olarak gerçekleştiren programlanabilir bir elektronik cihazdır. Bilgisayarların tarihi, 19. yüzyılın başlarında ilkel tasarımlarla başladı ve 20. yüzyılda dünyayı değiştirmeye devam etti.

20.yüzyılın sonlarında işletmelerde disiplinlerarası dönüşüm ve gelişim görülmüş, yönetim sistemleri, bilişim sistemleri, muhasebe ve diğer fonksiyonel sistemleri birarada görülmesi mümkün olmuştur. Sistemin özü, öğeler arasındaki karşılıklı ilişkidir. Bilgi, amaca yönelik düzenlenmiş veridir ve tüm işletmelerin hayatta kalması için bir gerekliliktir. Bir bilgi sistemi, özellikle bir işletmede yararlı verileri toplamak için yazılım, donanım ve iletişim ağlarının bir birleşimidir. Birçok işletme, faaliyetlerini tamamlamak ve yönetmek, tüketicileriyle etkileşimde bulunmak ve rekabette önde olmak için bilgi teknolojisini kullanır. Bilgi sistemleri dört ana grupta toplanır (Emeritus,2023);

Operasyon destek sistemleri

Yönetim bilgi sistemleri

Karar destek sistemleri

Yönetici bilgi sistemleri

Bilgi sistemleri; işletmelerin büyümesi, daha iyi veri depolama ve erişimi, daha iyi karar verme ve bilgi teknolojileri alanında kariyer inşa etmek için gereklidir.

Bir işletme genelinde verileri bilgiye dönüştüren birbiriyle ilişkili ağlar (içerikleriyle birlikte) onun bilgi sistemini oluşturur. Tüm işletmelerde birleştirici üst sistem bir amaca yönelik olarak tesis edilen yönetim sürecini sağlayan yönetim bilgi sistemidir. Sistem yaklaşımından anlaşılan işletmelerde bir dizi bağımsız unsur veya alt sistemler değil alt sistemlerin bağlı olduğu ve karşılıklı ilişkinin var olduğu sistemlerdir. Bir yönetim bilgi sistemi, verileri ham madde olarak kabul eden ve bir veya daha fazla dönüştürme işlemi yoluyla bilgiyi bir ürün olarak üreten bir sistemdir (Firmin & Linn,1968).

Yönetim bilgi sistemi bilgisayar tabanlı olarak kullanılması ve iletişim sistemlerinin entegre edilmesiyle Yönetim Bilişim Sistemi (YBS) olarak adlandırılmıştır. Yönetim Bilişim Sistemi işletmenin temel işlevlerinin koordinasyonunu sağlayan bilgisayar donanım ve yazılımından oluşan bir sistemdir (Şekil1). İşletmenin işlevlerini sağlıklı yürütebilmesi için teknolojiye dayalı bilişim sistemlerinin varlığına ihtiyaç duyulmaktadır.

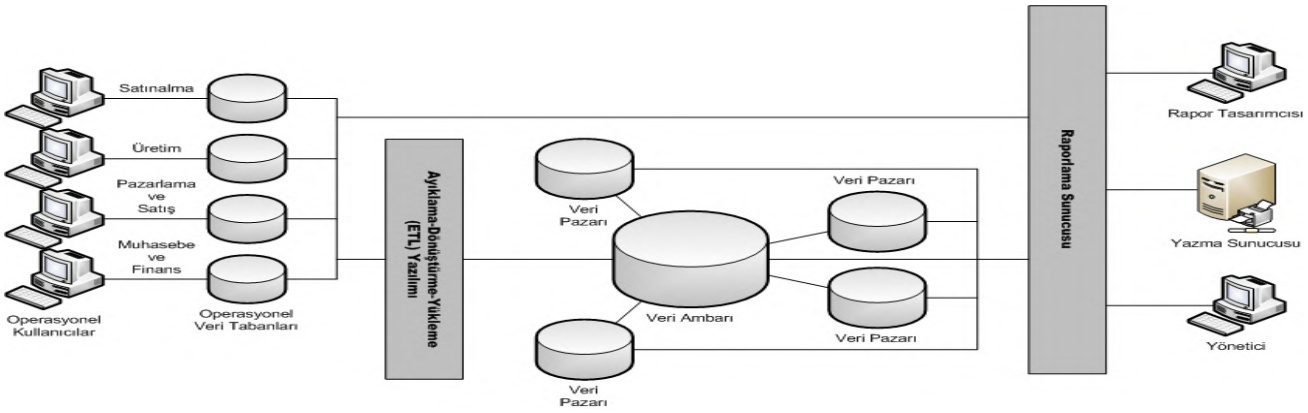
Şekil 1.Bilişim sistemleri bileşenleri (Tecim,2023)

Yönetim Bilişim Sistemleri, donanım, yazılım, veritabanı vb. gibi birçok unsurdan oluşur. İşletmenin büyüyerek daha fazla veri ve bilgi üretmesi güçlü bir sistemle mümkün olacaktır(Şekil 2). Bu sistem en az insan müdahalesiyle veri ve bilgi akışını sağlar.

Şekil 2. Yönetim bilişim sistemlerinin yapısı (Tecim,2023)

İşletmede farklı sorunların çözülerek sağlıklı karar alınabilmesi için her birim yöneticisi farklı bilgilere ihtiyaç duyulmaktadır. Yönetim Bilişim Sistemi de optimal bilgi seviyesini sağlayabilmek ve sürdürülebilir kılmak için birbirine ilişkili alt sistemlerden oluşur (Şekil 3).

Şekil 3. Yönetim bilişim sistemlerinin mimarisi ("Yönetim bilişim sistemleri", 2023)

Yönetim Bilişim Sistemleri içerisinde işletme yönetiminin üretim, fiyatlandırma, bütçe kontrolü gibi yönetim muhasebesi kapsamına giren karar alma süreçlerinde bilgiyi yönetim muhasebesi alt sisteminden alır. Yönetim Bilişim Sistemleri içerisinde literatürde yönetim muhasebesi alt sistemi genel olarak anılmaz. Yönetim muhasebesi, Muhasebe Bilgi Sistemi alt sistemi içinde yer alır. Bu nedenle; Yönetim muhasebesi, Muhasebe Bilgi Sisteminin tesisi, uygulaması ve sonuçlarıyla doğrudan ilişkilidir.

Bir muhasebe bilgi sistemi (MBS), bir işletmenin finansal verilerini toplamak, depolamak, yönetmek, işlemek, almak ve raporlamak için kullandığı bir sistemdir. Bir muhasebe bilgi sistemi, bir işletme için tüm muhasebe ve iş faaliyetlerini izler. Genellikle altı ana bileşenden oluşur. Bu unsurlar, insanlar, yöntemler - talimatlar, veriler, yazılım, bilgi teknolojisi altyapısı ve iç kontrollerdir (Fontinelle,2023). Muhasebe Bilgi Sistemi finansal, maliyet ve yönetim muhasebesinin oluşturduğu veri ve bilgileri tasnif ederek karar sürecine sunar. Muhasebe bilgi sisteminin üç sorumluluğu bulunmaktadır (Alikhani at al., 2013);

İşletmenin parasal ve parasal olamayan faaliyetler ve işlemlerle ilgili verilerin alınması ve saklanması.

Verilerin planlama, uygulama ve kontrol sürecinde karar vermeyi destekleyecek bilgilere dönüştürülmesi.

İşletmenin varlıklarının korunması ile finansal verilerilerinin doğru ve güvenilir olması için uygun kontrollerin oluşturulması.

Muhasebe Bilgi Sistemi uygun şekilde tesis edildiğinde;

Üretim veya hizmet kalitesinin iyileştirilmesini ve maliyetin düşürülmesini

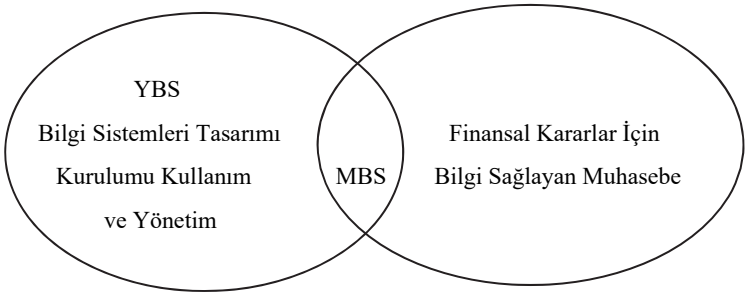
Verimliliğin artırılmasını

Doğru karar verilmesini

Bilginin paylaşılmasını sağlar.

İşletmede karar sürecine bilgi sağlayan muhasebe bilgi sistemi karar sürecini doğrudan izleyen ve farklı performans ölçüleri geliştirmeye çalışan yönetim muhasebesindeki çalışmaları da desteklemektedir. Ancak bu katkı yeni bir yönetim muhasebesi tekniği değildir (Bredmar at al., 2014:126). Muhasebe bilgi sisteminin ürettiği verilerin doğru ve güvenilir olması için muhasebe kayıtlarının yasal mevzuata, muhasebe ilkelerine ve standartlarına uygun tutulması şarttır. Muhasebe bilgi sistemindeki gelişmeler takip edilerek sistem revize edilmelidir (Eski, 2022).

Muhasebe bilgi sistemi, Yönetim Bilişim Sistemi ile finansal kararlar için bilgi sağlayan muhasebenin mantıksal bir kesişme noktası olarak düşünülebilir (Şekil 4). Muhasebe bilgiye yönelirken, Yönetim Bilişim Sistemleri bilgi üreten sistemleri kapsar (Manteghi&Jahromi,2012)

Şekil 4. Muhasebe, yönetim bilişim sistemleri ve muhasebe bilgi sistemleri ilişkisi (Manteghi&Jahromi,2012)

Yönetim Bilişim Sisteminin başarısının hangi kriterlere göre ve nasıl ölçülebileceği her zaman sorun olmuştur. İşletmede muhasebe sisteminin yeni gelişmelerini takip eden, isabetli kararlar alınmasını sağlayarak finansal performansı geliştirerek hedeflere ulaşılmasını sağlayan bir Yönetim Bilişim Sisteminin başarılı olduğunu değerlendirilebilir.

SONUÇ

1980'li yıllardan sonra yönetim muhasebesi teknik ve yöntemlerinde değişiklikler hızlanmış, finansal muhasebenin gölgesinden çıkılmış, uzmanlık alanı olarak geniş çaplı kabul görmüştür. Diğer tüm bilgi sistemlerinde olduğu gibi muhasebe bilgi sisteminin alt sistemi olan yönetim muhasebesinin ürünü bilgidir.

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte artan bilgi ihtiyacı bilgi sistemlerinin rolünü daha belirleyici hale getirmiştir. İşletmelerde sunulan bilginin hacmi ve hızı arttıkça, bu bilgilerin de aynı hızla işlenmesi ihtiyacı da artmıştır. Bu bilgileri işlemek ve kullanmak bilgi sisteminin sorumluluğundadır. Teknolojideki değişikliklerin değerlendirilerek hızlı bir şekilde yönetim muhasebesi teknik ve yöntemlerindeki gelişmenin nedenlerinden biride budur. Toplanan bilgileri analiz ederek daha etkin bir şekilde kullanmaktır. Bu nedenle, artan bilgilerin ayıklanarak ihtiyaç duyulan bilgilerin karar verme, planlama ve kontrol için zamanında sağlayacak iyi bir sisteme ihtiyaç vardır. Birbirine bağlı alt sistemler olmadan büyük bir sistemin geliştirilmesi de mümkün değildir. Bu nedenle, sistemleri ve aralarındaki ilişkileri bilmek önemlidir. Çünkü bu sistemlerin bilinmesi ve aralarındaki ilişkilerin anlaşılması ile sistemler daha iyi tasarlanabilir ve kullanılabilirler.

Yönetim muhasebesi, yöneticilere karar vermelerinde yardımcı olacak istatistiksel analiz, doğrusal programlama, regresyon vb. gibi farklı nicel teknikleri içerir. İşletmede bu matematiksel ve istatistiksel teknikler yönetime sunulan bilgilerin etkinliğini artırmak için kullanılır. Örneğin, satış ve buna bağlı olarak ek üretim kapasitesinde artış mı yapılmalı? Yoksa mevcut üretim kapasitesinde mi üretime devam edilmeli? Ürünün yeni kurulan bir üretim tesisin de mi? Yoksa hali hazırda mevcut tesisin yenilenmesi suretiyle mi? üretilmesi gibi alınacak kararlarda yönetime yardımcı olunur. Belirlenen alternatiflerden hangisinin seçileceğine maliyet ve gelecekteki nakit akışları tahmin edilerek karar verilir.

İşletme de rekabet ve kar amaçlı satış ve üretim kararları pazarlama, satış, üretim, tedarik zinciri, finans, maliyet ve yönetim muhasebesi fonksiyonlarını ilgilendirir. Bir üretim işletmesinde yüksek kaliteli mal üretimi üretim alt sisteminin temel sorumluluğudur. Buna bağlı olarak düşük maliyetli üretim, fiyatlandırma, hedeflenen kar beklentisine ulaşılıp ulaşılmayacağının, yeterli finansal kaynağın olup olmadığı birçok alt sistemden bilgi akışı sağlanmalıdır.

İşletmede bilgi akışı Yönetim Bilişim Sistemlerinin alt sistemlerinden sağlanır. Temel alt sistemde Muhasebe Bilgi Sistemidir. Yönetim Bilişim Sistemleri işletmede bilgi sistemlerinin tasarlanması, sunulması ve etkin bir şekilde kullanılmasıdır. Muhasebe Bilgi Sistemi de tüm alt sistemlerle ilgili olması ürettiği bilgilerin işletme içine ve dışına sunulması etkinliğini artırmış bir alt sistemdir. Finansal performansı iyi yönde geliştirmeyen bir Yönetim Bilişim Sistemlerinin işletmelerde kabul

görmesi mümkün olmayacaktır. Yönetim Bilişim Sistemlerine yüksek derecede önem veren işletmeler finansal performanslarını yükseltmek için yeni yönetim ve yönetim muhasebesi yöntemlerini benimseyeceklerdir.

Yönetim muhasebesi, değişen koşullar karşısında yöneticilerin ihtiyaç duyacağı yeni bilgileri sağlayarak varlığını sürdürebilecektir. Bir işletmenin başarısı için yönetim muhasebesi ve Yönetim Bilişim Sistemleri ilişkisi bir tercih değil zorunluluktur.

KAYNAKLAR

Alikhani,Hosein, Ahmadi,N. & Mehravar.M. (2013). Accounting information system versus management information system. *European Online Journal of Natural and Social Sciences,* 2 (3), 359-366.

Boer, G.B.(2000). Management accounting education: Yesterday, today, and tomorrow. *Issues in Accounting Education*, 15(2), 313-333.

Boyns T. & Edwards JR (1997). Cost and management accounting in early-Victorian Britain: A Chandleresque analysis. *Management Accounting Research* 8(1), 19-46.

Bredmar, K., Ask, U., Frisk, E. & Magnusson, J. (2014). Accounting information systems implementation and management accounting change, Business Systems Research, 5(2), 125-138.

Burns, J. & Scapens, R. (2000). Conceptualizing management accounting change: an institutional framework. *Management Accounting Research*, 11, 3-25.https://doi.org/10.1006/ mare.1999.0119

Caplan, D. (2006). Management Accounting Concepts and Techniques Scholar Books. State University of New York.

Emeritus.(2023). What is information system? definition, examples, & facts. Erişim Adresi (08.07.2023): https://emeritus.org/in/learn/information-system/

Endüstri 4.0.(t.y.). Endüstri tarihine kısa bir yolculuk. Türkiye'nin endüstri 4.0 Platformu. Erişim Tarihi (12.07.2023): https://www.endustri40.com/endustri-tarihine-kisa-bir-yolculuk/

Eski,S. (2021). *Küçük ve orta büyüklükteki (kobi) işletmelerde yönetim muhasebesi uygulaması* Sözlü Sunum, 6. Uluslararasi Bilimsel Çalişmalar Kongresi,Online.

Eski,S. (2022) . Muhasebe bilgi sistemi vaka çalışması içinde. Ş.Karabulu(Ed.) *Muhasebe – pazarlama organizasyon:teori ve uygulama* içinde 1-12.Bursa: Ekin Basım Yayın Dağıtım.

Firmin,P.A. & Linn J.J.(1968). Information systems and managerial accounting. *The Accounting Review,* 43(1),75-82.

Fontinelle,A.(2023). 6 Components of an accounting information system (AIS).Investopedia. Erişim Adresi 08.07.2023: https://www.investopedia.com/articles/professionaleducation/11 /accounting-information-systems.asp

Kamal,S.(2015). Historical evolution of management accounting. *The Cost and Management,*43(4),12-19.

Kaplan, R. (1994). Management accounting (1984-1994): Development of new practice and theory. *Management Accounting Research*, 5, 247-260.https://doi.org/10.1006/mare.1994.1015

Loft, A.(1994). "Accountancy and The First World War", In AG. Hopwood ve P. Miller (Eds.),Accounting as Social and Economic Practice. Cambridge. Cambridge University Press.

Manteghia,N.& Jahromi,S.K.(2012). Designing accounting ınformation system using SSADM1 case study: south fars power generation management company (S.F.P.G.M.C). *Procedia Technology,* 1, 308-312.

Opentuition.(t.y.). Current developments in management accounting – acca advanced performance management (APM). Erişim Adresi (07.07.2023): https://opentuition.com/ acca/apm/current-developments-in-management-accounting-acca-advanced-performance-management-apm/

Pérez-Méndez, J. A., & Machado-Cabezas, Á. (2015). Relationship between management information systems and corporate performance. Revista de Contabilidad, 18(1), 32-43.

Rinalducci, N,S. (2023,Mayıs,02). Industry 1.0 to 4.0 – brief history of the industrial revolution. *Sustainability Success.* https://sustainability-success.com/industry-1-0-to-4-0-2-3-revolution/

Russell, K.A., Siegel, G.H. & Kulesza, C.S.(1999). Counting more, counting less. *Strategic Finance* 81(3), 39-46.

Sharkar, M. Z. H., Sobhan, M., & Sultana, S. (2006). Management accounting development and practices in Bangladesh. BRAC University Journal, 3(2), 113-124.

Smith, M. (1999). Management Accounting for Competitive Advantage (First Edition). Sydney: LBC Information Services.

Tamplin,T.(2023, Mayıs,07). Important functions and limitations of management accounting. *Finance Strategists.* Erişim Adresi (11.07.2023): https://www.financestrategists.com/accounting/ management -accounting/ functions- and-limitations-of-management-accounting/

Tecim,V.(2023). Yönetim bilişim sistemleri. Erişim Adresi (08.07.2023): https://vahaptecim. com. tr/ yonetim-bilisim-sistemleri/

Yönetim bilşim sistemleri.(2023, Şubat,27). İçinde *Vikipedia*. https://tr.wikipedia.org/wiki/Y% C3% B6netim _Bili%C5%9Fim_Sistemleri

Zeng, H.J. (2018). Reciprocal interaction between manage mentaccounting and other management roles. *Open Access Library Journal*, 5: e4908.https://doi.org/10.4236/ oalib.1104908

Zor, Ü. (2019). XV. Yüzyıldan günümüze yönetim muhasebesinin tarihi gelişimi. Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi, 21 (4), 944-955.http://dx.doi.org/ 10.31460/mbdd.562766.

THE SIGNIFICANCE AND LEGACY OF THE CUBAN REVOLUTION

KÜBA DEVRİMİNİN ÖNEMİ VE MİRASI

PhD Süreyya YİĞİT

ORCID No: 0000-0002-8025-5147

Professor of Politics and International Relations, School of Politics and Diplomacy, New Vision University, Tbilisi, Georgia.

Abstract

Armed struggle refers to asymmetric warfare in which the combat zone is indefinite, and the enemy is concealed in the environment. This logic was put in place after the conventional conflicts of 1945. It constitutes a real challenge for the governments, which must thus face this internal threat. The guerrillas appear to share the discontent of part of the population, which no longer manages to express itself through traditional political instruments. On the other hand, the echo of the Cuban Revolution of 1959 and the political effervescence of the 1960s and 1970s constitute a favourable environment for this type of movement.

In response to the challenge posed by the guerrillas, the counter-insurgency takes up the modalities of revolutionary action in opposing them to the original creators. Thus, the death squads and other clandestine armed paramilitary organisations – as witnessed in Argentina - illustrate anti-revolutionary circles' appropriation of the logic of asymmetric warfare.

The Castro or Guévarist model is linked to the Cuban guerrillas who fought between 1956 and 1959 against the regime of Fulgencio Batista. After 1959, the new Cuban authorities intervened in international affairs by supporting the revolution. It took the form of diplomatic exchanges – Chile and Brazil - logistical support to the guerrillas (MIR, FALN, Montoneros, MPL), as well as asserting an important theoretical influence. This research sheds light on the success, significance and legacy of the Cuban guerrilla and the Cuban Revolution.

Keywords: Cuban Revolution, Fidel Castro, Che Guevara, Socialism

Özet

Silahlı mücadele, savaş alanının belirsiz olduğu ve düşmanın çevrede gizlendiği asimetrik savaşı ifade eder. Bu mantık, 1945'teki konvansiyonel çatışmalardan sonra uygulamaya kondu. Bu, bu iç tehditle yüzleşmesi gereken hükümetler için gerçek bir meydan okuma oluşturur. Gerillalar, artık kendisini geleneksel siyasi araçlarla ifade edemeyen nüfusun bir kısmının hoşnutsuzluğunu paylaşıyor gibi görünür. Öte yandan, 1959 Küba Devrimi'nin yankısı ve 1960'ların ve 1970'lerin siyasi köpürmesi, bu tür hareketler için elverişli bir ortam oluşturdu.

Gerillaların ortaya koyduğu meydan okumaya yanıt olarak, kontr-isyan, onları orijinal yaratıcılarına karşı devrimci eylem modalitelerini benimsiyor. Böylece ölüm mangaları ve diğer gizli silahlı paramiliter örgütler – Arjantin'de görüldüğü gibi – devrim karşıtı çevrelerin asimetrik savaş mantığını benimsediğini gösteriyor.

Castro veya Guévarist model, 1956 ile 1959 yılları arasında Fulgencio Batista rejimine karşı savaşan Kübalı gerillalarla bağlantılıdır. 1959'dan sonra yeni Küba yetkilileri, devrimi destekleyerek uluslararası ilişkilere müdahale ettiler. Bu, gerillalara (MIR, FALN, Montoneros, MPL) lojistik destek - Şili ve Brezilya - diplomatik ve lojıstık destek şeklini aldı ve aynı zamanda önemli bir teorik etki ortaya koydu. Bu araştırma, Küba gerillasının ve Küba Devrimi'nin başarısına, önemine ve mirasına ışık tutmaya teşebbüs etmektedir.

Anahtar Kelimeler

Küba Devrimi, Fidel Castro, Che Guevara, Sosyalizm,

Introduction

I'm Extremely Satisfied That I Came To This World

From China to Spain, from the Cape of Good Hope to Alaska

At every nautical mile, every kilometre I have friends and foes.

Friends, whom we did not greet even once

We can die for the same bread, the same freedom, the same longing.

And enemies who thirst for my blood

Whose blood I thirst for.

Nazım Hikmet

Today, 26 July 2023, is the sixty-fourth anniversary of the Cuban Revolution. The death of its leader, Fidel Castro seven years ago led many scholars to compile his successes and list his mistakes. Very few have re-examined the Cuban revolutionary model's legacy for the Latin American Left during the second half of the twentieth century. One can investigate this at three levels of analysis.

The first concerns the legacy - both ideological and theoretical - of the Cuban model for the anti-imperialist struggles of the continent. The second refers to the material and military support that revolutionary Cuba offered to revolutionaries in Latin American in the 1960s and 1970s. Finally, the third highlights the heritage that will prove the most resilient of the three, conquering the imaginations of young radicals through a romantic and attractive revolutionary symbolism.

This paper aims to partially expose the field of study concerning the international influences of the Cuban Revolution. It seeks to veer the conversation beyond the Cuban national scene. To complete this task, examining primarily the central texts published between the 1960s and 1970s and later periods is important. These texts reflect, in one way or another, the different legacies bequethed to Latin America by the Cuban revolutionary model. They were selected because of the importance of their respective conclusions for the evolution of the field of study on the legacy of the Cuban Revolution. These texts also make it possible to underline the limits of these different legacies.

Legacy #1 Ideology & Theory

When in January 1959, the victory of the Cuban guerrillas against the regime of Fulgencio Batista, supported by the United States, was confirmed, a veritable tidal wave shook the aspirations of the Latin American left: David had beaten Goliath. Many celebrated this feat; others wanted to imitate it. There were still many who applied themselves to drawing lessons from it. The French intellectual Régis Debray was one of them. Debray was part of a group of European intellectuals who, dedicated to the ideal of the Revolution, had the ambition to learn from Latin American revolutionary experiences. He travelled to Cuba for the first time in 1961, aged twenty-one. A young student of the French Marxist Louis Althusser, Debray visited the revolutionary island for a while, then visited other Latin American countries intending to study the revolutionary processes. During the 1960s, he established several contacts with the actors who carried out these revolutions. He even joined guerrilla fronts a few times. Above all, Debray wrote and reflected on the experiences he witnessed.

The writings of Debray reveal first the legacy of the Cuban model that this paper intends to summarise, namely that of a theoretical dimension. Debray leant more than any other concerning the case for victory in 1959, seeking in his books to draw from the Cuban Revolutionary War theoretical and tactical lessons so that such a masterstroke could be repeated throughout the continent. First,

published in 1967 and quickly translated into English and Spanish, Revolution in the Revolution? revealed his thoughts on the lessons Latin America should learn from the 1959 victory.[1]

His work proposed revolutionary Cuba pointed the way to success for Latin American insurrectionary movements. Debray studied the Cuban Revolution through the prism of Marxist critical analysis, according to which the dialectic of history imposed on revolutionaries the continual duty to evaluate the scope of their actions, whether they were crowned with success or not. Debray's argument is final: he rejects the romanticism of uprising and condemns any superficial imitation of these revolutionary activities. The objective to be achieved, argued Debray, was to study the phenomenon to learn lessons from the failures and successes of the Cuban Revolution in the hope of repeating the success of January 1959. As more than a simple symbol of victory, the Cuban experience, according to Debray, contained concrete military and political lessons to offer anyone studying it. Thus, one of the main legacies of the Cuban Revolution, according to Debray, was to offer Latin American revolutionaries a guideline in the struggle against US imperialism. Above all, it imposed on the Latin American Left a historic responsibility.

Debray nevertheless underlined an important warning: Cuba did not offer a ready-made strategy. According to him, Cuba demonstrated instead that the revolutionary struggle in Latin America was to begin from tactics that, through the lived experience of war, would evolve into military strategies adapted to realities specifically encountered in the field. Thanks to the experience of rural guerrilla warfare, the Cuban experience broke the binarity that until then had linked Marxist theory to revolutionary practice. According to Debray, it proved, on the one hand, the failure of reformism and attempts at change by legal means in Latin America. On the other hand, it favoured immediate action in the face of the endless intellectualisation of popular insurrectionary struggles. If Cuba originally thought that the solution was total war, Debray tells us, it also reversed the paradigm of Marxists who posed as the vanguard policy ahead of the military vanguard. He demonstrated that these two avant-gardes formed in the Cuban experience of an insurrectionary centre, an organic whole within the authority of the *Foco*, the small revolutionary grouping operating in the nation's countryside.

Debray severely criticised Latin American imitations of Vietnamese or Chinese people's war models in this work. He attacked Marxism in the same way as orthodox Trotskyism, thus demonstrating his distrust of foreign models which he considered ill-suited to the national Latin American cases. According to him, the Cuban revolutionary model came to respond to a need for Latin American authenticity, a way of rebelling against the powerful which corresponded to the realities of the continent. Thus, Debray celebrated the Cuban revolutionary model for having been able to reorganise the way of leading revolutions in Latin America. According to him, this model offered the Latin American left three essential elements:

a new style of leadership - from the popular struggle rather than from elitist’s positions outside;

a new organisation of the Revolution - less bureaucratic;

new ideological reflexes - which relied on the unity of forces rather than doctrinaire divisions.

Despite the subtlety of his argument, the thought that Debray developed encountered two major challenges. The first was the paradox of his use of critical thinking to understand the 1959 victory. Debray was trying to theorise that he prized more the experience of Cuban culture, or the primacy of practice and action over abstract theoretical frameworks. The second stumbling block stemmed from this error in reasoning concerning the possibility of theorising Cuban revolutionary practice. The military defeat of Ernesto Che Guevara's troops in Bolivia in 1967 - the same year as Debray's essay on the Revolution - undermined his recent assertions on their possibility of theorising and exporting the military tactics used in the Sierra Maestra guerrillas to the rest of Latin America.

Debray wanted to correct such errors in reasoning. Consequently, in 1974 he published La Guerrilla del Che, in order to probe the reasons which explained the brutal defeat of 1967.[2] Similar to Revolution within the Revolution, this work is part of a literature that promoted self-criticism in left-

[1] Debray, R. (2017). Revolution in the Revolution?. Verso Books.
[2] Debray, R. (2004). La guerrilla del Che. Siglo XXI.

wing groups to assess better and guide the course to follow to influence the course of the Revolution towards victory. Debray was no longer interested in the successes of revolutionary experiments but in the tactical problems that undermined their conduct proper. This book argued that the defeats suffered in Bolivia in the 1960s stemmed from on the one hand the mismatch between the geographical and social environment of the areas where the guerrilla was located and on the other hand, the tactic of the chosen guerrilla front.

As an example, the regions which offered rocky plateaus in the mountains or open valleys in the lowlands, such unfavourable landscapes made it impossible to implement a guerrilla war. Only the jungle, with its dense and wild vegetation, could offer the guerrillas the hiding places necessary for the success of their adventure. Moreover, according to Debray, the urban rear guard had to be adequately set up. In La Guerilla del Che Debray brought to light the tactical problems of the Bolivian insurrectional centres, although he did not go so far as to renounce the revolutionary model of the Foco as developed by Guevara. Debray concluded that the Bolivia of 1967 needed the historical conditions favourable to applying such lessons. In other words, Bolivia needed to be more mature to succeed as Cuba had done. Debray understood that class consciousness did not serve as a foundation for social organisation in Bolivia. Nevertheless, he refused in 1974 to grant any revolutionary potential to indigenous demands. Ultimately, the test of Debray suggested that the error of Guevara was mainly to have tried to bypass what he saw as the dialectic of history. Indirectly, Debray assumed that the Bolivian masses were guilty of not understanding the project of Guevara and, therefore, unable to assimilate the lessons offered by the Cuban revolutionary model. in the 1960s and 1970s, despite Debray's admiration for the revolutionary practice of Cuba, he saw them as completely incapable of extricating themselves from the abstract shackles of Marxist theory. He wanted to theorise an adventure whose success rested precisely on the primacy of revolutionary action at the expense of pre-established revolutionary theories.

Very early on, the Revolution had led to the construction of a collective identity and imagination based on a "Them" and "Us" binary, which meant that the relationship to the “Other” and the outside was not determined solely by physical, geographical borders or policies. The barriers erected were also mental and internal. In effect, that is why those who went into exile were presented as cowardly, missing the bravery needed to fight revolutionaries and building of a country that wanted to be fairer. In sum, in abandoning the Revolution, they abandoned their right to be considered Cuban by the authorities. Fidel Castro explained in March 1960 that the exiled traitors had a homeland they had chosen to give up, and to do so, they had left her to those who remained for its defence.[3] As a result, the island belonged From now on to real Cubans. These were true Cubans because as the “true revolutionary” had chosen not to abandon their country, but to fight for the Revolution. At the same time, the exiles had all sold out, being only preoccupied with materialistic interests, corollaries of the capitalist economy. Thus, as early as 1959, Fidel Castro, addressing the apparent and elusive subject that constituted the people - the term "people" not allowing the emergence of individualities - but also the implicit subject that constituted the traitor, explaining that there were “counter-revolutionaries” amongst peoples whether exiled or not who were committing high treason against the Fatherland:

The only hope of the counter-revolution to conquer power, since it knew that it did not have the slightest chance of conquering the people, was with dark sinister foreign support; therefore, the counter-revolutionaries were traitors and conspirators in the pay of foreign agents, who wished to see if with all their resources they could again implant the counter-revolution here on the soil of the Fatherland. In this way, the Cuban authorities denied identity to the Cubans in exile and excluded them from the "national community". The Revolution and the country were very closely related; the “Good Revolutionary” demonstrated the readiness to struggle against the enemy and defend the Revolution and Fatherland.

Legacy #2 Military and Material Support

The second legacy that the Cuban Revolution left took the form of military training and various material support. With victory in 1959, Cuba proved the impossible. It became the continental reference point against oppression. Also, it encouraged by sheer force, for example, the radicalisation

[3] Coltman, L. (2008). The Real Fidel Castro. Yale University Press.

of the reforms promoted by the popular and populist movements in Latin America. Moreover, Cuba intervened also to sustain such initiatives. Their theory of guerrilla warfare recognised the role of revolutionaries which ignited the continent during the 1960s and 1970s.

In a speech delivered in 1971, on the occasion of the tenth anniversary of the failed landing at Playa Girón (or Bay of Pigs), Fidel Castro declared that Latin Americans, in the 20th Century, ultimately did not have a precise name, that they were like a newborn before his baptism, having to be content with terms such as Latino-Americans, Ibero-Americans, Indo-Americans, legacies of the colonial period but also proofs, according to him, of contempt for imperialism, which harmed the definition of the identity of the inhabitants of the subcontinent.[4] From then on, even if they were not the only designated adversaries of the Revolution, the United States retained the status of an enemy. One which was supreme as an intimate enemy without whom the Revolution would have almost less reason to exist.

One may recall this strength of Cuban heritage through the rehabilitation it proposed to Carlos Fonseca, founder of the Sandinista National Liberation Front (FSLN) in 1961.[5] Fonseca gradually disappeared from Nicaraguan collective memory following the electoral defeat of the Sandinistas in 1990 after they took power in 1979. Returning to the importance of the example of the Cuban Revolution as a crucial turning point in the evolution of Fonseca's political ideas, the conclusions of his historical analysis go far beyond the scale of the individual. Deeply exploring the transnational dynamics that united the Sandinistas to the radicalising Cuban Revolution, one sees that in the early 1960s, Fonseca and members of the young organisation that was then the FSLN embraced the guerrilla theory that Guevara had proposed in his guerrilla manual, which was encouraged as so many others in Latin America, by the Cuban victory of January 1959.[6] The Sandinistas, therefore, tried to reproduce the exploits of the Sierra Maestra on Nicaraguan territory.

In addition to Cuban theoretical influence, Cuba also provided young Nicaraguan exiles with military training and material support during the 1960s. Prepared on Cuban territory, they had received, like so many other Latin American radicals at the time, on the one hand military training to wage guerrilla warfare well, on the other the inspiration necessary to bring about a revolution that wanted to be both socialist and nationalist. The case of Nicaragua is one among many: Cuba's Revolution was going to provide the knowledge, both ideological and theoretical, to carry out authentically Latin American revolutions, as well as military training and material resources in order to support the revolutionary efforts of the Latin American Left during the 1960s and 1970s.

Nicaragua, however, never replicated the Cuban experience. The FSLN never established control over any territory until 1979, when the liberated zones were towns and cities in western Nicaragua, far from the area of guerrilla operations. After Fonseca died in 1976, the FSLN opted for a revolutionary paradigm within which it fell to the national bourgeoisie to lead the multi-class anti-Somoza alliance.

The problem of power was complicated in cases such as Cuba or Nicaragua, where the overthrow of the dictatorship, within the framework of an alliance with the opposition bourgeoisie, did not resolve the duality of power but gave birth to it. What was at stake there was the trajectory of the Permanent Revolution. This was a cross-growth of a democratic bourgeois revolution and a proletarian revolution. Initially, the agreement with a significant fraction of the bourgeoisie was effective and the rupture took place during the revolutionary process.

In January 1959 in Cuba and July 1979 in Nicaragua, the bourgeois state apparatus was more dismantled compared to Russia of February 1917, but not yet replaced by a new power of a unified state as in October 1917. The key notion concerned which movement truly represented the Revolution, to define its tasks, of escaping formal notions which tended to freeze in the revolutionary whirlwind

[4] Halperin, M. (1972). The Rise and Decline of Fidel Castro: An Essay in Contemporary History. Univ of California Press.
[5] Zimmermann, M. (2000). Sandinista: Carlos Fonseca and the Nicaraguan Revolution. Duke University Press.
[6] Childs, M. D. (1995). An historical critique of the emergence and evolution of Ernesto Che Guevara's Foco Theory. Journal of Latin American Studies, 27(3), 593-624.

by which state power transferred from one class to another, all of which concerned the duality of power.

This duality of power did not mean the equal sharing of power. A deep analysis of power did not come from a static and formal inventory of institutions but from a dialectical understanding of engaged combat, which annihilated certain institutions, created new ones, remodelled others or modified their function.

The fact that revolutionary power - in the army and the government - was predominant in Cuba from January 1959 and in Nicaragua from July 1979 did not mean that the duality of power had been resolved. In this context, the notion of workers' and peasants' government could be used to characterise a government which increasingly relied on the mobilisation of the masses and committed itself further along the path of the rupture of the bourgeoisie on the very threshold of the denouement of the duality of power: when the revolutionary power took control with the alternative counter-revolution or dictatorship of the proletariat becoming an immediate problem. In this case, the notion of workers' and peasants' government was necessary, according to the formula of the transition programme, only a short episode on the road toward the dictatorship of the proletariat.

In the last months of the Cuban revolutionary struggle, a mystifying aura surrounded the unexpected victory in 1959. Looking inside the Cuban Revolution suggests that the guerrilla doctrine, theorised by Debray and Guevara, could not generate successful revolutions in other parts of the continent. Some opponents argue here the construction of a myth. This myth wanted to legitimise the power of prominent revolutionaries over others. Guevara voluntarily minimised the importance of underground urban leadership following the 1959 victory. Silencing the vitality that the multi-class alliance had exercised in the opposition movement against Batista would make it possible to further enhance the power of the revolutionary Cubans who belonged to the July 26 movement. The fact remains, however, that those who fought alongside Fidel Castro in the Sierra Maestra, located in the eastern part of the Caribbean island, between 1956 and 1959 played a heroic vanguard role in the Revolution. They were not guaranteed success in this endeavour and failure would have meant certain death.

The homes of insurgents in rural areas were important and played a role in the Cuban victory. Nevertheless, one should not minimise the contribution of other political forces, such as the urban working class and progressive elites in exile, and the contingencies on the road to victory. Hence, in the 1960s and 1970s, Cuba provided the Latin American revolutionary forces with military equipment, training camps and, last but not least, an ideology that offered new avenues for anti-imperialist struggles. However, this legacy of the Revolution did not achieve the expected success outside Cuban borders: a mismatch between the realities experienced on the ground and a doctrine whose basic premises were based on a simple myth undermined the proper conduct of these wars - guerrilla warfare in a rural area.

Legacy #3 Romantic Symbolism

Thus, the greatest strength of the Cuban Revolution's legacy undoubtedly lies in its image's power. This third legacy will ultimately be the most significant and resilient over time. The Cuban model quickly acquired impressive moral authority among the younger generations. It became a symbol of power for the continent's young romantic leftists. The impact of this imagination, both attractive and heroic, encouraged emulation in many countries of the continent, inspired by the iconic black and white photo of Che taken by Alberto Korda.

The MIR, Movimiento de Izquierda Revolucionaria (Revolutionary Left Movement), was a revolutionary movement mainly based on student and urban circles during the decade of agrarian reforms put in place by the successive Chilean governments of Eduardo Frei of the Christian Democrats, and of Salvador Allende, at the head of the left-wing Popular Unity coalition.[7] In order to promote their project, this Leftist movement inspired by the Cuban model, articulated an ideal type of face, which was revolutionary, masculine and quite seductive. In addition to using elements of gender identity and sexual styles specific to Chilean popular culture and politics, the construction of the

[7] Goicovic, I. (2021). The Movimiento de Izquierda Revolucionaria (MIR) and the armed resistance in Chile during the institutionalization of the dictatorship (1978-1990). Review of Nationalities, 11(1), 51-66.

Mirista's[8] revolutionary masculinity also drew lightly on the romantic imagination of the Cuban Revolution.

Thus, the attention here falls onto the category of gender in such a historical analysis aptly reminds us that the influences that orient the course of revolutionary experiences are not limited to those of an ideological and theoretical nature. Indeed, unlike Debray, who claimed to offer an objective evaluation of the Cuban experience, one embraces the subjectivity of its historical actors. Here it pushes the matter further by seeking to grasp the Cuban revolutionary model's influence in the intimacy of young revolutionary Chileans, precisely in the gendered representations of the revolutionaries they wish to incarnate. As it is effectively at the heart of the subjective appreciation of the Cuban Revolution, even in the intimacy of the received symbol, the intention is to make sense of the heritage of the Cuban Revolution for young Chileans in search of social justice. This episode eloquently demonstrated the power of images that strike the individual and collective consciences; especially those circulating from Cuba to the rest of the continent and infiltrating the imagination of the Latin American Left between during the 1960s; before that, one needs to bear in mind there were thousands of printed figures of Che on t-shirts all over the western world.

Accordingly, Ernesto Che Guevara, identified as the ultimate *Barbudo*,[9] had extraordinary power over people's imaginations and morality. The heroic, even romantic image of virile Cuban Barbudos, dressed in military uniforms, cigars in their mouths, inspired the young revolutionaries to action. MIR's revolutionary masculinity was ultimately based on good looks. One may argue that organisational and leadership skills mattered less in political activism, ultimately, than self-representation, meticulously constructed to replicate the style and good looks conveyed by the images of Cuban revolutionaries. In this perspective, many represented the true Chilean revolutionary as one who worked in the shadows of anonymous devotion to benefit a collective cause. Characterised by frail physique and a strict morality, neither drinking or smoking, they were at odds with the definition of a true revolutionary of what MIR ought to be, defined by the stereotypical womaniser Barbuda image clutching a bottle constantly by his side.

Although extremely powerful, romantic imagery as a form of mobilisation has two major weaknesses. On the one hand, it neglects the traditional attachment to family metaphors as a means of inclusion on the Latin American Left for both men and women. On the other hand, the revolutionary masculinity hegemonic of MIR ultimately put forward practices of exclusion that reproduced the same inequalities they claimed to be fighting. Hence, the hierarchies of class, of ethnicity and gender groups that the MIR leaders promoted in their political militancy ultimately ended up favouring white, intellectual, urban and middle-class men.

Conclusion

This short paper identifies the main legacies – ideological/theoretical, material and military, and symbolic – that the Cuban Revolution offered to the rest of the Latin American continent in the second half of the twentieth century. The promises made and hopes evoked after their victory in 1959 have resonated among the young radicals for whom waiting for the perfect objective conditions to launch a revolution was no longer a viable option. Debray belongs to a group of intellectuals who put forward the theoretical lessons to be drawn from the Cuban revolutionary experience. This attempt to ideologise a model, rightly celebrated for the primacy of action over Theory, proved fruitless. All the insurrectionary attempts which borrowed from Foquismo, except for Nicaragua, failed. Revolutionary Cuba offered not only a renewed ideological model, it also financed – at great cost to itself - and directly trained several future Latin American guerrilla forces. Its territory became, after 1959, a place of exile where several leftist revolutionaries came to prepare their guerrilla warfare. Symbolic capital, nonetheless, remained the best resource available to promote its revolutionary influence. The heroic images captured imaginations and excited romantic minds throughout Latin America and beyond.

[8] The followers of the Revolutionary Left Movement, MIR.
[9] Cuban bearded revolutionary

They pushed their Leftist comrades in arms to action, promising an authentic path to national liberation rather than pride and the power of material attraction.

One may ask, however, if the attraction of Foquismo was well justified. Indeed, if the legacy of the Cuban experience went far beyond its Cuban national territory alone – as it has done to the heartlands of Africa - it forces us to ask ourselves what remains of the Cuban Revolution today. In Cuba, the Revolution indeed fuelled national history after 1959. Nevertheless, some believe the myth that helped keep the Revolution alive for decades is on the wane. Playing devil's advocate, even if that were to be the case, with Cuba currently pursuing its liberalising momentum and despite the impulses that will punctuate its future developments, nothing would take away from it what has already been won: imagination. A bygone era may already be emerging in Cuba; the symbol of authenticity, strength, and lofty dreams of the victory of 1959 and their struggle for survival of the subsequent years representing in many ways the collective memory of the continent. For certain the power of attraction of the revolutionary myth will remain. That will survive the Revolution, whose predicted death - by its sworn enemies - is repeated without fail every few years.

References

Childs, M. D. (1995). An historical critique of the emergence and evolution of Ernesto Che Guevara's Foco Theory. Journal of Latin American Studies, 27(3), 593-624.

Coltman, L. (2008). The Real Fidel Castro. Yale University Press.

Debray, R. (2004). La guerrilla del Che. Siglo XXI.

Debray, R. (2017). Revolution in the Revolution?. Verso Books.

Goicovic, I. (2021). The Movimiento de Izquierda Revolucionaria (MIR) and the armed resistance in Chile during the institutionalization of the dictatorship (1978-1990). Review of Nationalities, 11(1), 51-66.

Halperin, M. (1972). The Rise and Decline of Fidel Castro: An Essay in Contemporary History. Univ of California Press.

Zimmermann, M. (2000). Sandinista: Carlos Fonseca and the Nicaraguan Revolution. Duke University Press.

IOT BASED SOLAR POWERED SMART GARDEN IRRIGATION SYSTEM

Bashar ALHAJAHMAD

Assistant Prof Dr, Siirt University, Faculty of Engineering and Architecture, Department of Computer Engineering, Siirt, Türkiye

ORCID: 0009-0009-3455-7206

Abstract

In this study, the authors proposed Solar Powered Smart Garden Irrigation System using Cisco Packet Tracer simulation software. Starting from its seventh version, Packet Tracer software has provided many features and tools that help simulate Internet of Things (IoT) projects in a graphical and an easy way. Due to the relatively high electricity prices in Turkey, the system is equipped with solar energy sources to reduce the operational cost as much as possible. Also, the system provided an analysis and simulation of the irrigation process in the summer and winter seasons, as the water is rationed according to the temperature and humidity in the soil. The system is connected to the internet with a Registration Server that helps in the process IoT - devices management. Also, the system was equipped with wireless gateway with DHCP server installed inside in the purpose of providing IPs to all connected devices. All components within the system are IoT-devices, so they can be controlled remotely using smart mobile devices such as mobile phones, tablets, and computers as well. Thus, this system provided the possibility of monitoring the irrigation process remotely by farmers using surveillance cameras located within the garden. Security aspects were not overlooked in this system. The system was equipped with many motion sensors and alarm systems to alert the farmer when an unusual movement occurs within the garden. Some plants need light at night. For this, the system is equipped with an automatic lighting system at nightfall. This system takes advantage of the sunlight that was stored in the solar energy panels during the day and thus turns on the lighting at night, taking advantage of this stored solar energy.

Keywords: Smart Irrigation System, Packet Tracer, IoT, Internet of Things.

INTRODUCTION & LITERATURE SURVEY

The term Internet of Things, or IoT, was first proposed by Kevin Ashton in 1999. These things can be anything such as sensors, smart devices and actuators connected to the internet. In addition, these things can be physical things that can be sensed, actuated, and connected or even virtual things or intangible things just like information or data [1].

According to IHS forecasts [2], "The IoT market will grow from an installed base of 15.4 billion devices in 2015 to 30.7 billion devices in 2020 and 75.4 billion in 2025", as shown in Figure 1:

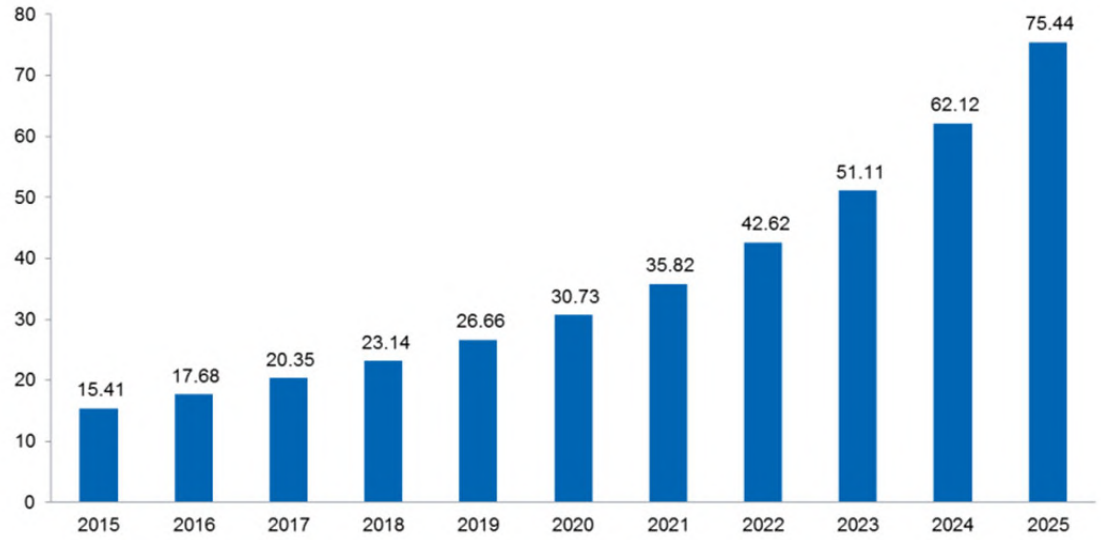

Figure 1: Forecast for the growth of IoT devices by 2025 (Source IHS)

In addition to being used in smart homes, IoT also has a large application area in various industrial sectors just like smart irrigation systems, smart health monitoring systems, smart campus, etc. it plays a major role in in such kind of these applications. The main purpose of this study is to develop a solar powered smart irrigation system using one of the most famous simulation tools, namely Cisco Packet Tracer. We had used this tool to provide the needed connections between various devices and sensors. Also, Packet Tracer gives us the ability to test the functionality of the systems and to visualize and give an overall view of the proposed system.

In agriculture field, the IoT gives the ability to connect sensors-based devices with each other and enable users to connect these devices remotely through internet. Thus, the agricultural system and its various components, like water sprinklers and pumps, Home Gateway, and remote servers, can be controlled and monitored remotely through smart devices such as mobile phones, tablets, and even PCs and laptops [3].

In some studies of smart irrigation systems, the authors discussed the development process for a smart agriculture system for the cultivation of type of crop (Rabi & Kharif) according to India's climate culture by using the smart Irrigation method [4]. In another paper, the authors proposed an automated solar irrigation system that uses water pumps with the goal of pumping water from the well to the reservoir. The reservoir outlet valve is automatically regulated using the controller and moisture sensor to control the water flow rate from the reservoir to the irrigation field optimizing water use [5]. In another case, the author discussed a Smart Green House Monitoring system based on IoT technology. The main purpose of this study was to allow for remote monitoring and give the ability to control any internet-connected devices wherever you are in this world [6]. In some fields of smart irrigation work, the writers discussed the problem of wasting large amounts of water and energy, which leads to failures in crops. So, to avoid this problem, the authors suggested developing an intelligent IoT based solutions to ensure decision support for samrt irrigation by using local weather prediction [7]. In some other cases, the author used various sensors and microcontrollers for the purpose of watering the crops automatically. To achieve this goal, temperature, humidity, water level, and soil moisture sensors were used to gather data based on the atmospheric conditions and periodically operating water pumps [8].

PROPOSED SYSTEM

The following design shown in Figure 2, contains the main parts of the system, the security system, the irrigation system, the cooling / heating system, and the solar power system.

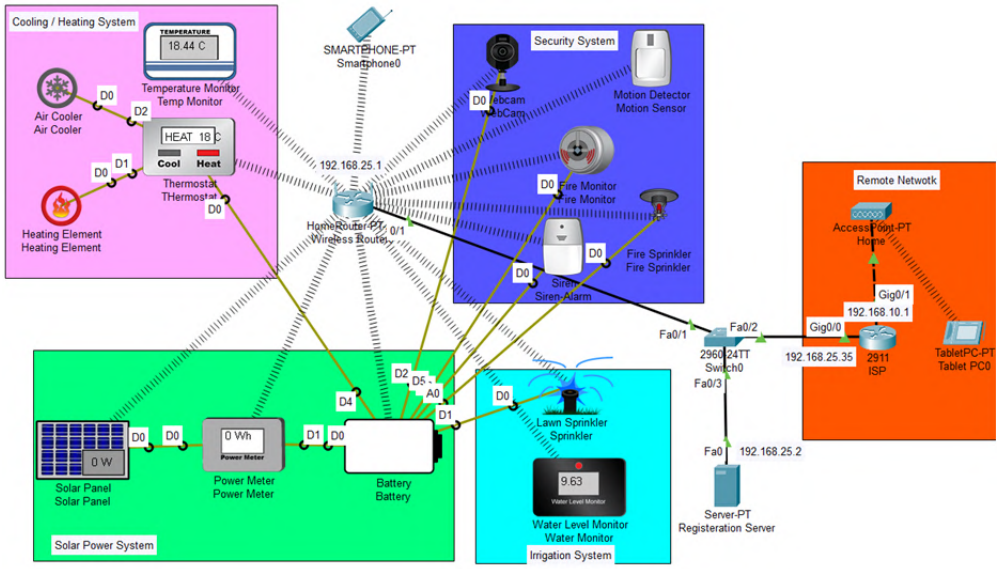

Figure 2: Block design for Solar Powered Smart Garden Irrigation System using packet tracer.

IOT DEVICES CONNECTIVITY

All IoE devices that exist in the local network are connected to a central home gateway through wireless network. This gateway is connected by a switch to the ISP, which is connected by turn to the remote network. The local network can be accessed by a "TabletPC" connected to the ISP in the remote network.

DHCP SERVER

For the IoE devices to communicate with each other, they need to obtain their own IP address. For this purpose, the IPv4 protocol was used, and the home gateway was configured to serve as a DHCP server that can offer IP addresses to all needed devices. So, the 192.168.25.1 address and the subnet mask 255.255.255.0 were assigned to the home gateway. As shown in Figure 3, all the connected IoE devices have got an IP address in the range 192.168.25.100-192.168.25.149.

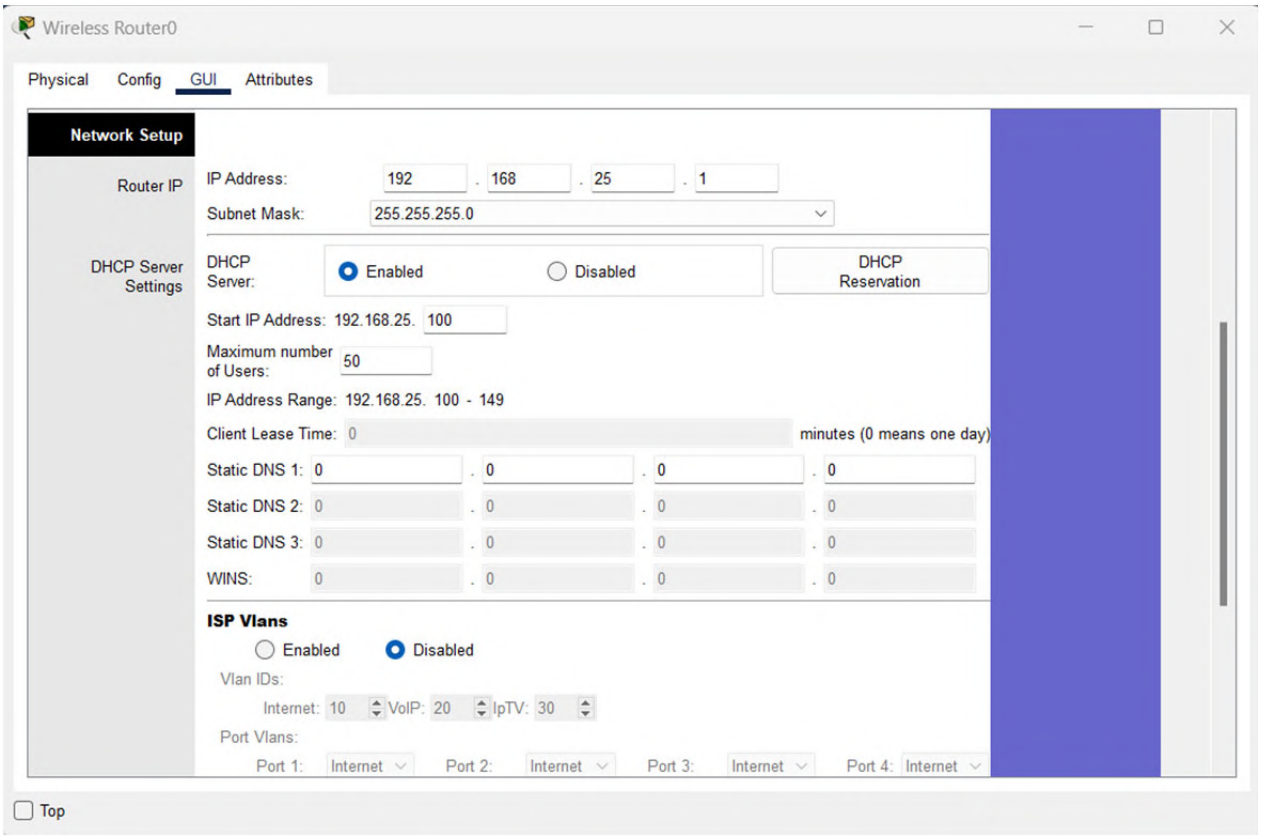

Figure 3: DHCP Server Configuration for local home gateway

In the same way, the DHCP server is configured for the ISP router. The 192.168.10.1 address and the subnet mask 255.255.255.0 were assigned to the ISP server. All the devices located in the remote network have got an IP address in the range 192.168.10.1-192.168.10.254 as shown in Figure 4:

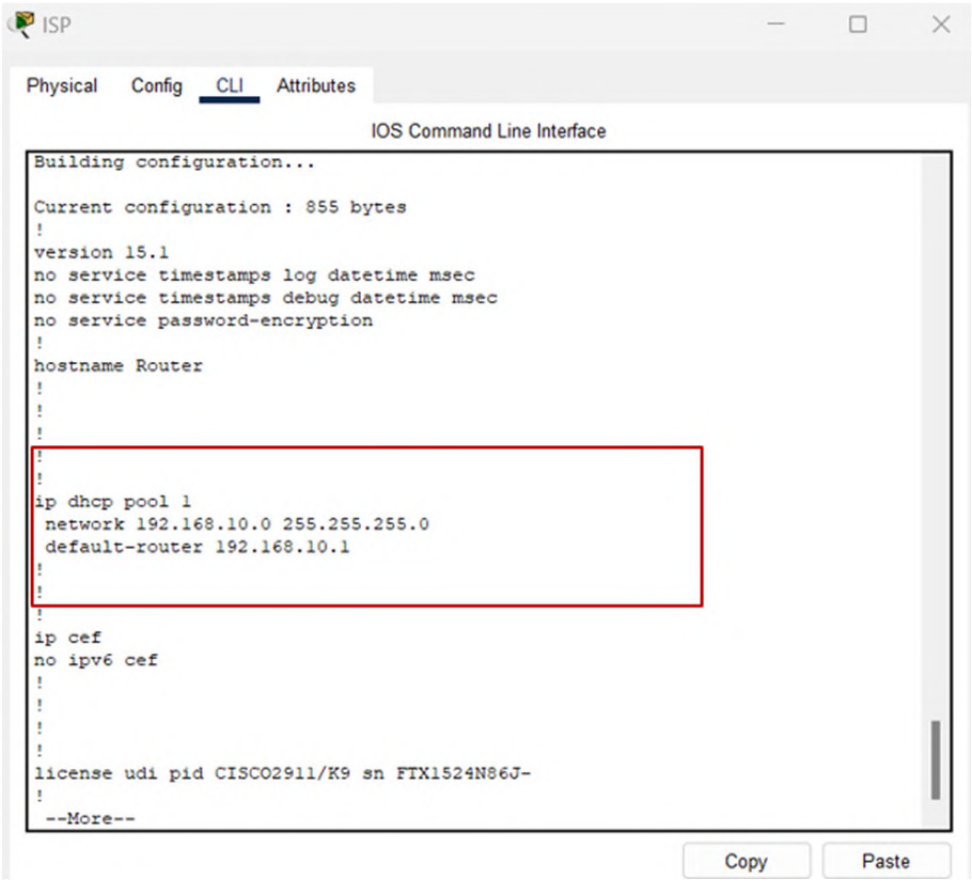

Figure 4: DHCP Configuration for the ISP router

PINGING TEST

The ping test is used to check if the connections between devices are working well. To achieve this a ping messages were sent successfully between the main gateway and other IoE devices, and between the IoE devices their selves as shown in Figure 5:

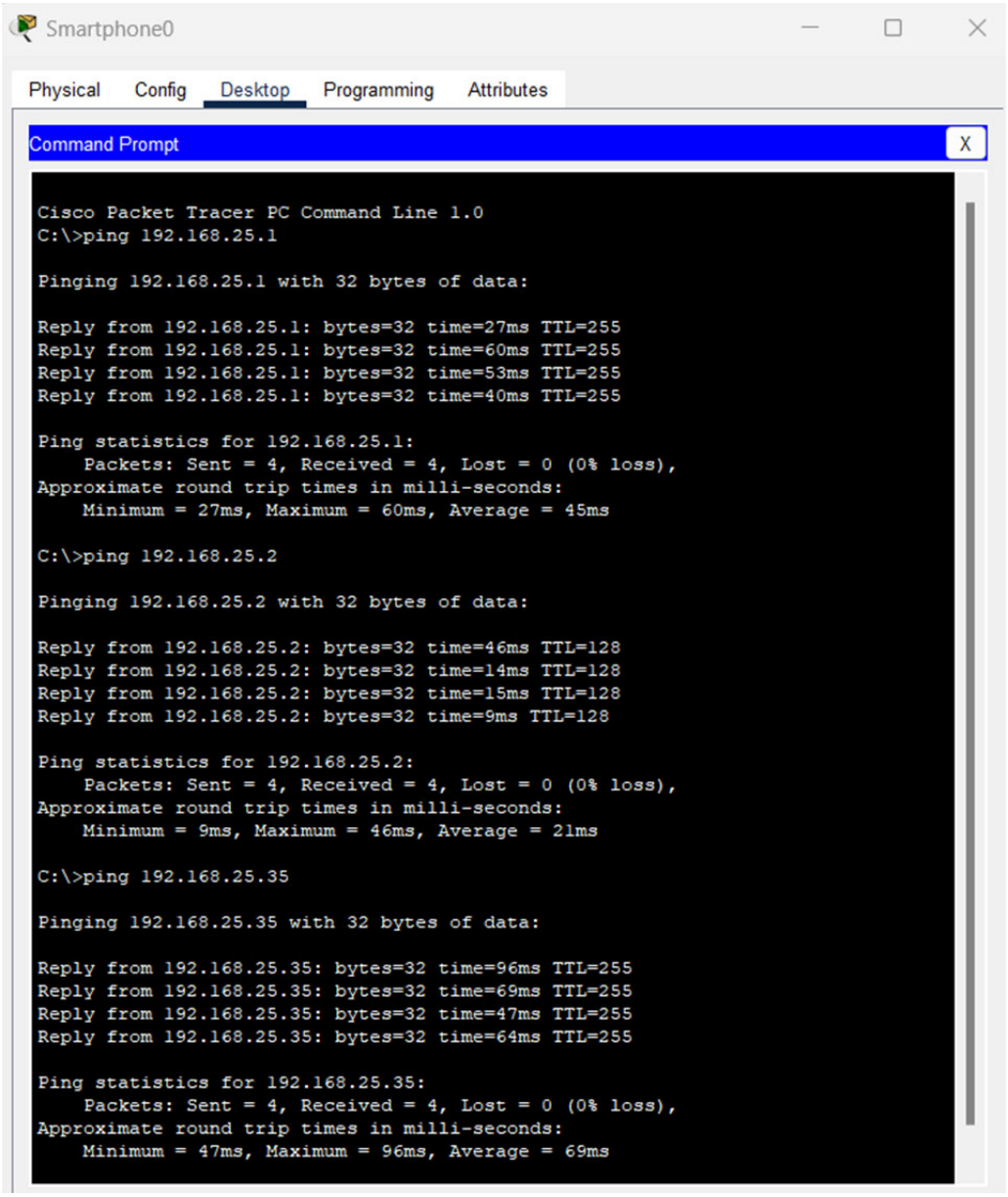

Figure 5: Pinging test

REGISTRATION SERVER

We used an IOT registration server which enables IOT devices to be configured remotely from any place. The IOT server uses a static IP address (192.168.25.2) and creates a registration ID for that static IP address as shown in Figure 6. All the IOT devices that exist in the system should be logged in to the Registration server via username and password, as shown in Figure 7, so that they can be accessed remotely via a web interface over internet via smart devices [9].

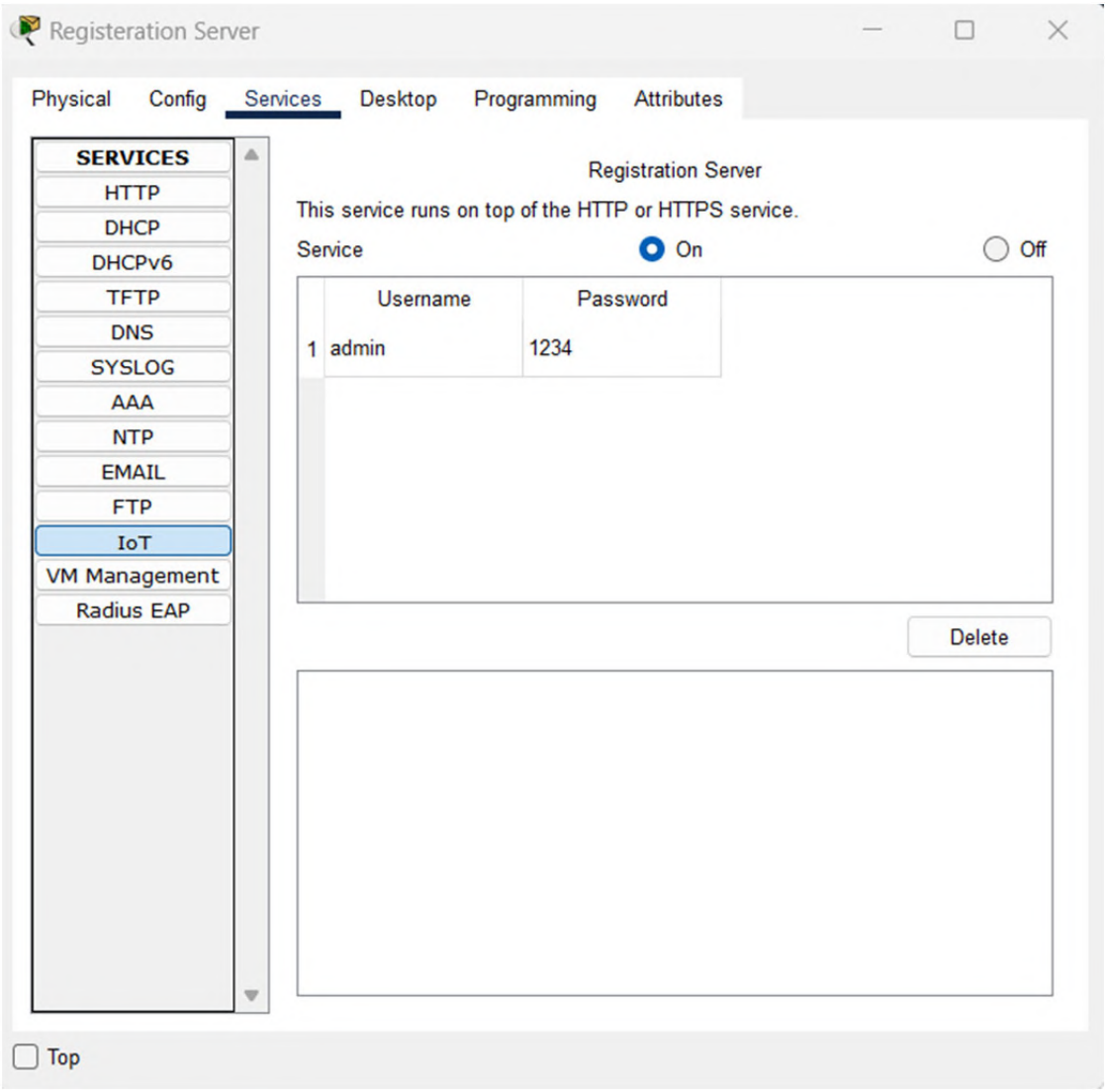

Figure 6: IoT Registration server main panel

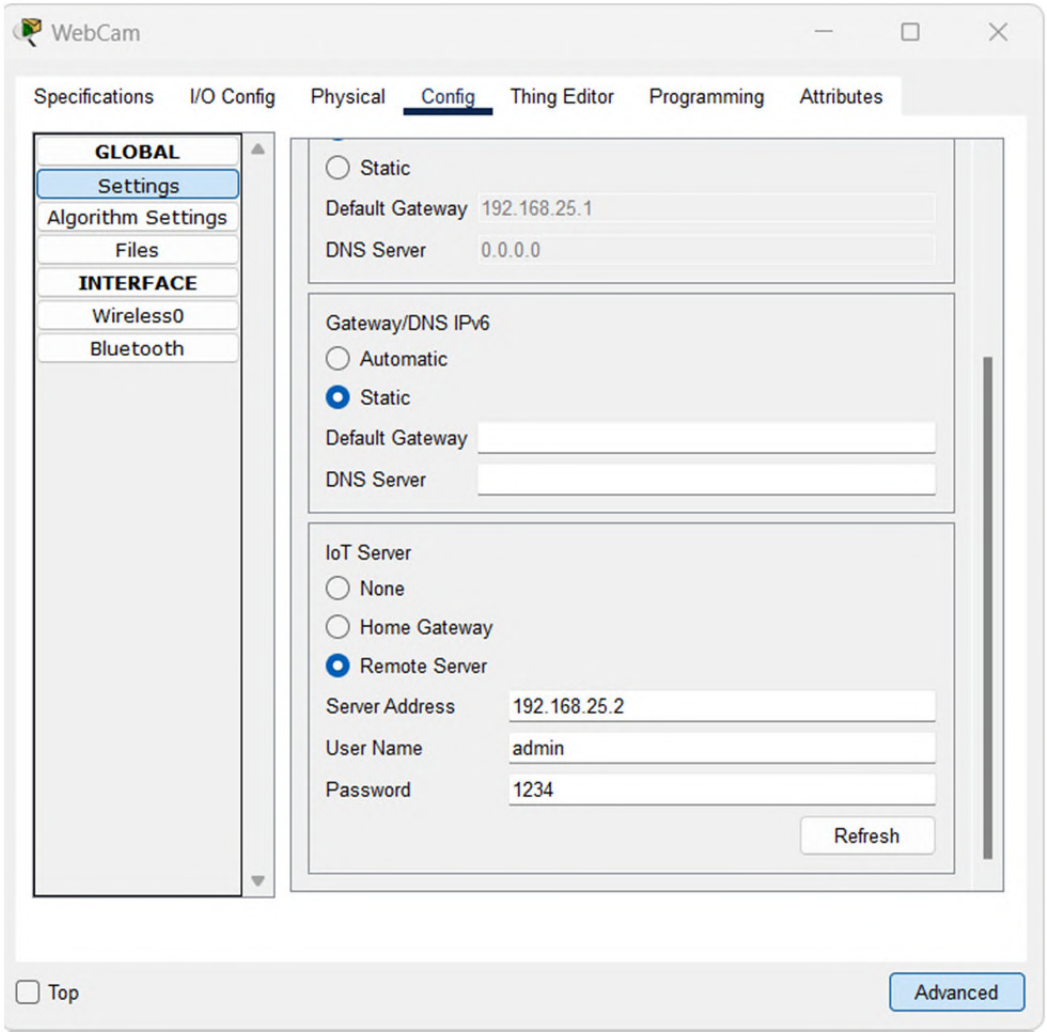

Figure 7: IoE devices logging process to IOT server.

FLOWCHARTS

The below flowcharts show the main procedures used in this study. First, the related sensors start sensing the corresponding parameters based on the pre-defined conditions by the user. After that and based on the given results from sensor, the actuators start to do some action as shown in Figure 8, Figure 9, and Figure 10.

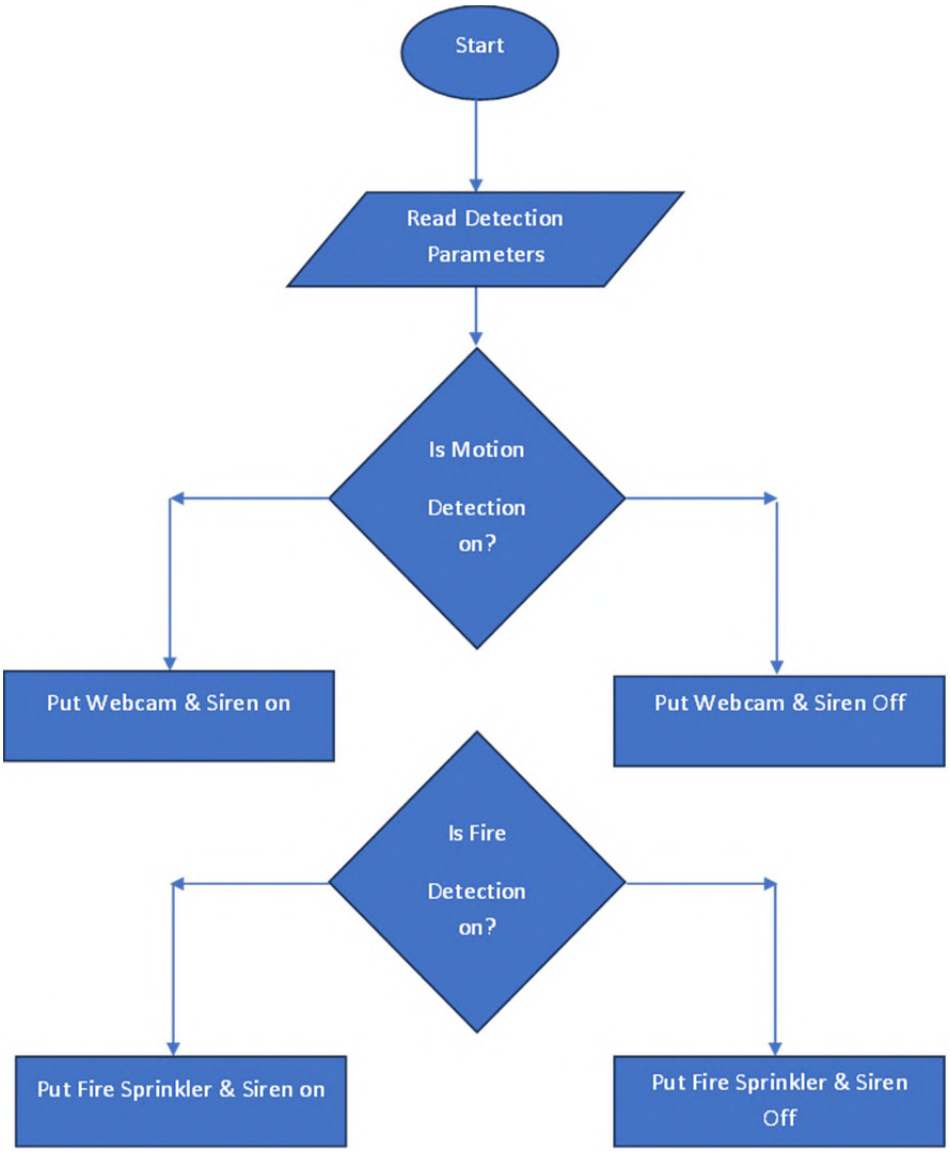

Figure 8: Flow Chart of the motion and fire detection process

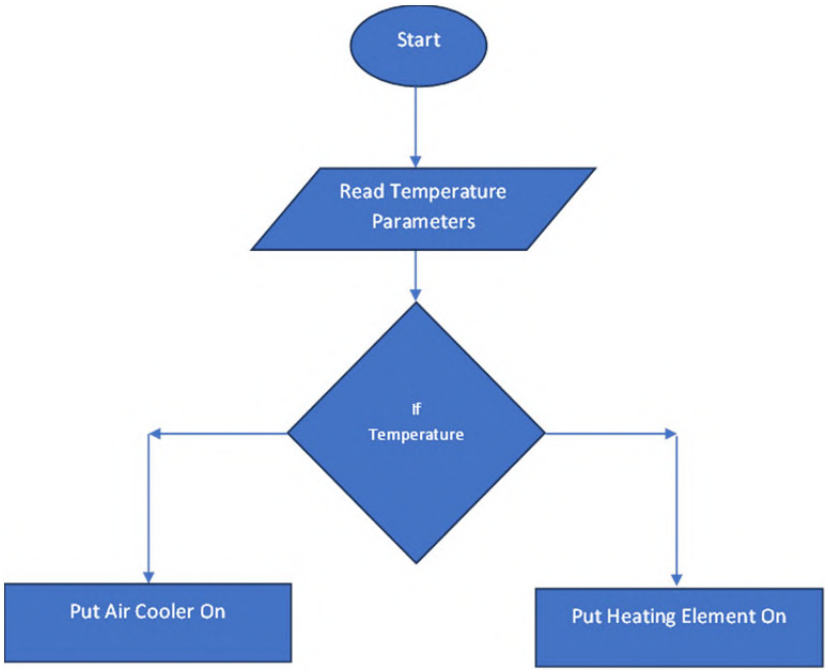

Figure 9: Flow Chart of the temperature monitoring process

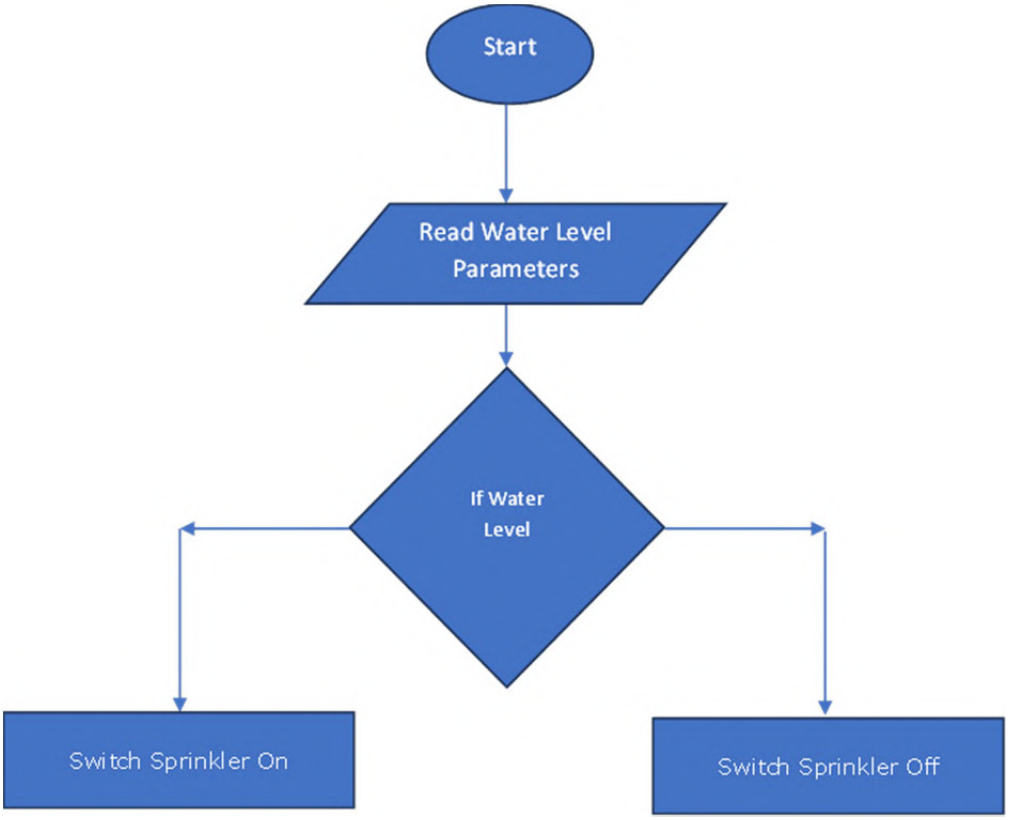

Figure 10: Flow Chart of the water level monitoring process

ANALYSIS AND DISCUSSION

The analysis process of this study was done using Cisco Packet Tracer 8.2.0. All the connected devices are being monitored by using smart phones for the local network and using a smart tablet device (TabletPC) for the remote network. For the security system, as soon as movement is detected by the motion sensor, the siren is triggered, and the security camera is triggered to take a picture of the garden and verify the source of the movement. Likewise, the fire monitor sensor senses the presence of any fire source in the garden and issues an alarm by the siren and turns on the fire sprinkler as soon as this happens. Similarly, the lawn sprinkler is turned on when the water level is between 5 – 15 and is turned off if it is less than 5 or more than 15.

A solar panel converts sunlight into electricity and sends and stores the needed power to a battery connected to all other devices. The power meter is used to measure the power produced by the solar panel. The Cooling / Heating System Maintains a moderate temperature of the garden, so that the temperature remains within the range of 5-20. To do this, a Heating Element is turned on if the temperature drops below 5°C, and an Air Cooler is turned on if the temperature rises above 20.

Figure 6 shows the main panel of the desktop internet application of the smart phone. All remote sensors and devices can be accessed and controlled using this panel, and it provides an option to turn on / turn off those connected devices under certain conditions. Also, in the same panel, there is a condition tab in the web app where we can set / add rules that trigger the target device or sensor as shown in Figure 11. The IoE devices were programmed using this panel to do specific actions based on predefined set of conditions as shown in Figure 12 [7].

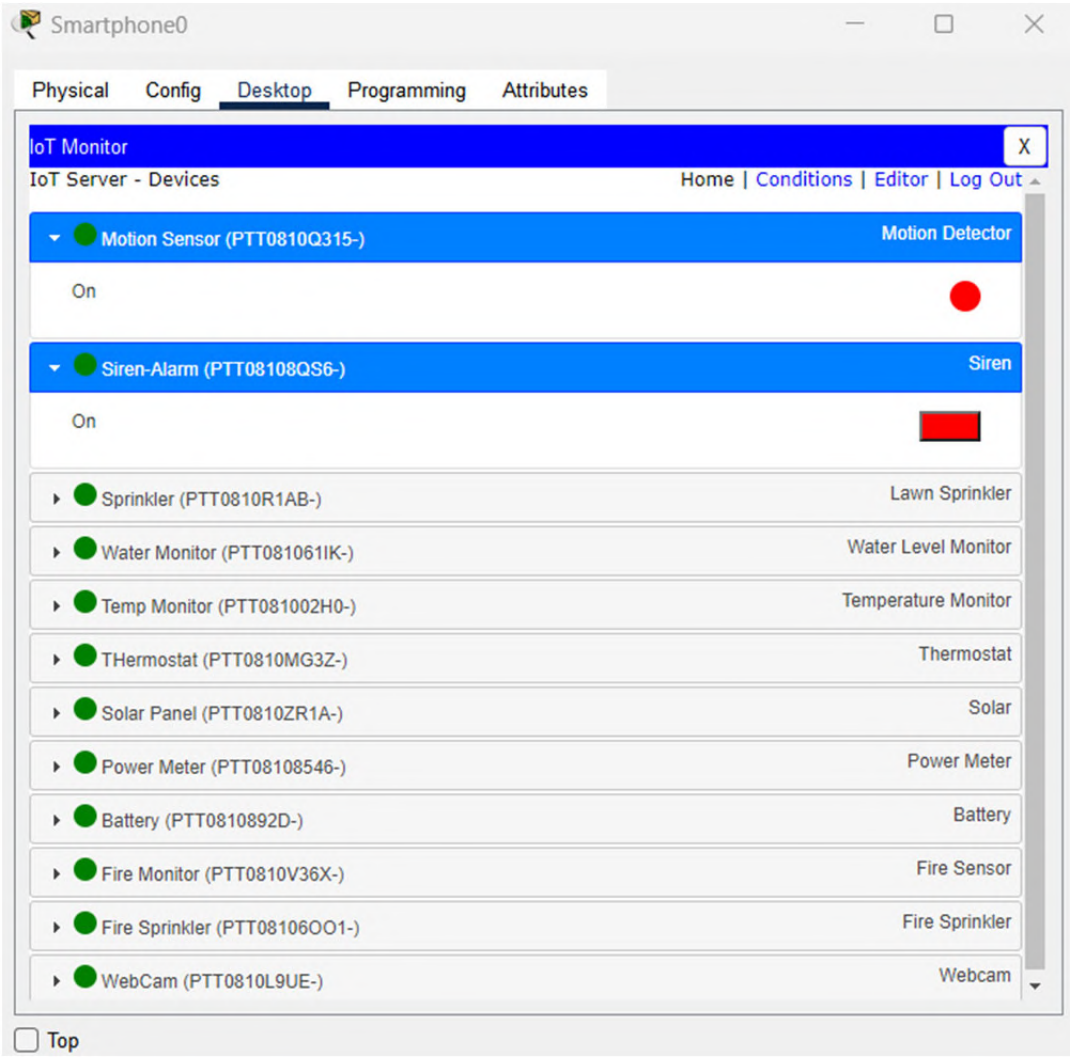

Figure 11: IoE devices as shown in the smart phone desktop panel

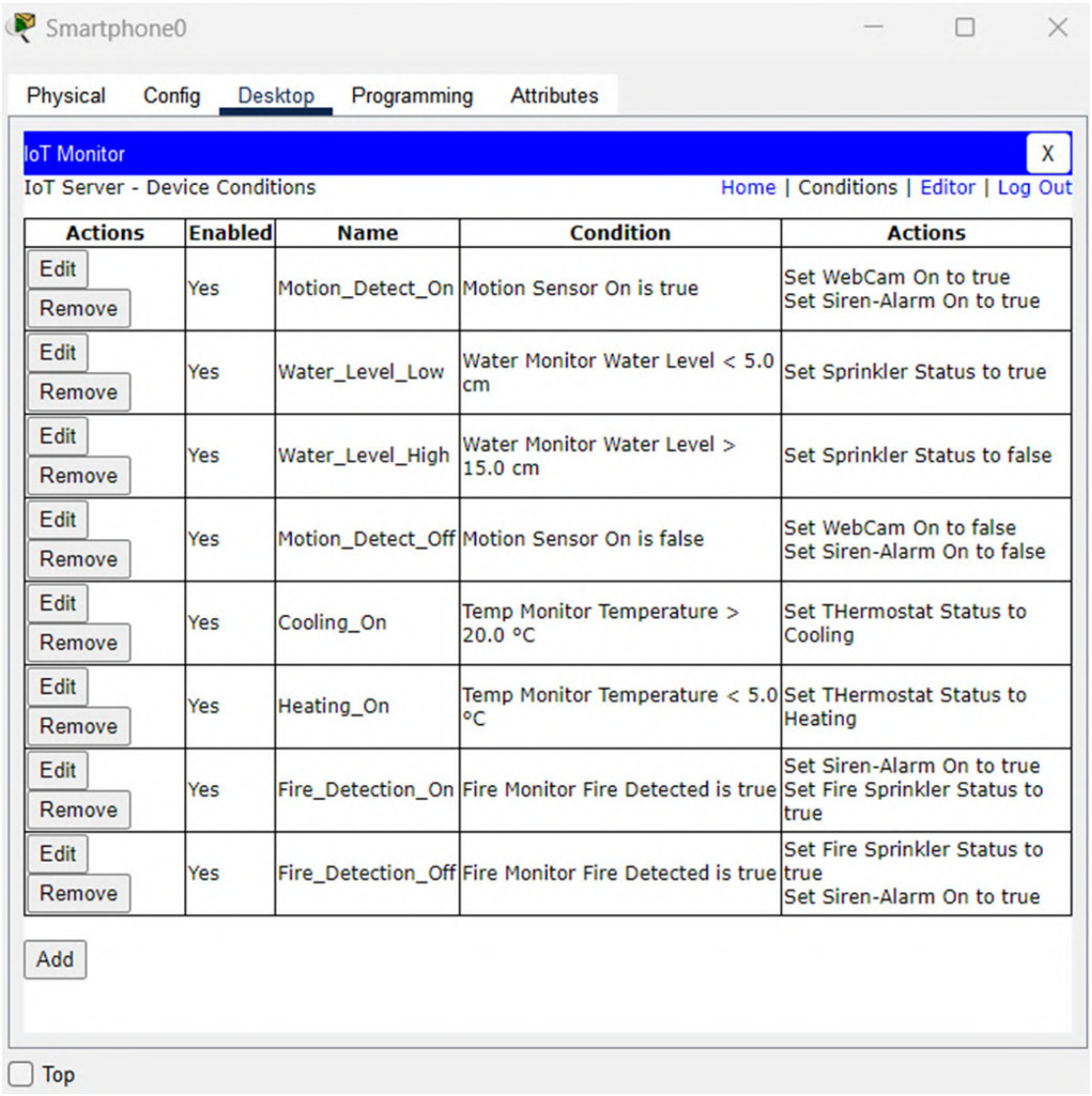

Figure 12: IoT Server Device Conditions

CONCLUSION

This study aimed to develop an IoT Based Solar Powered Smart Garden Irrigation System by using an IOT based software called cisco packet tracer. By using this smart irrigation system, we reduced the human intervention for farmers to the optimal level. The study focused on maintaining and controlling the water and humidity level of each type of crop as needed. Also, some crops need moderate temperatures to grow and mature, so the study provided an automatic cooling and heating system to maintain temperatures within the required levels. Furthermore, by using solar panels and needed sensors, the system proves to be cost effective and practiced in conserving power and water and reducing its losses. We had discussed the protection of garden using motion sensors to avoid intruders from coming inside it. Also, a fire monitoring sensor was added in the aim of controlling accident fires in the garden. The system used a registration server by which the farmers were able to monitor and control the system remotely in a secure way.

FUTURE WORK

This study can be improved by using various Artificial Intelligence techniques and algorithms. Those techniques can be embedded and included easily with IoT devices. Where we can, using computer vision, know the different types of plants and determine the appropriate amount of irrigation for them.

Also, cumulative temperature and humidity data that is stored throughout the year can help improve forecasting process within the system.

In terms of security, we can add a Radius Server and activate ACL within the main router so that we restrict the access of unwanted people and devices to the system.

REFERENCES

A. Kapoor, Hands-On Artificial Intelligence for IoT, Packt yayınları, 2019.

IHS TECHNOLOGY, IoT platforms: enabling the Internet of Things, Web Page, Access Date: 11.07.2023, available at: https://cdn.ihs.com/www/pdf/enabling-IOT.pdf

V. Suma, “Internet of Things (IoT) based Smart Agriculture in India: An Overview, Journal of ISMAC, Vol.03/No.01, 2021.

A. Utsav; A. Abhishek; A. Kumari; H. R. Daksh, “Smart Irrigation System Using Cisco Packet Tracer”, International Conference on Wireless Communications Signal Processing and Networking (WiSPNET), 2022.

S. Harishankar , R. Sathish Kumar , Sudharsan K.P, U. Vignesh and T.Viveknath, “Solar Powered Smart Irrigation System”, Advance in Electronic and Electric Engineering, Volume 4, pp. 341-346, Number 4 (2014).

K Osita, “IOT Based Smart Greenhouse: Using Packet Tracer Software”, Open Access Library Journal , Vol.9 No.12, December 2022.

F. Adenugba, S. Misra, R. Maskeliūnas, R. Damaševičius, E. Kazanavičius, “Smart irrigation system for environmental sustainability in Africa: An Internet of Everything (IoE) approach”, Mathematical biosciences and engineering. Springfield, MO : AIMS Press. vol. 16, iss. 5, p. 5490-5503, 2019.

J. Karpagam, I. I. Merlin, P. Bavithra and J. Kousalya, "Smart irrigation system using IoT", *Proc. of 2020 6th Int. Conf. on Advanced Computing and Communication Systems (ICACCS)*, pp. 1292-1295, 2020.

D.Ardiansyah et al., "Wireless Sensor Network Server for Smart Agriculture Optimatization", *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, vol. 621, no. 1, 2019.

İLKÖĞRETİM MATEMATİK DERSİ (5-8) MATEMATİK DERS KİTAPLARINDA GEOMETRİ KAVRAMLARININ SUNULUŞUNUN İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF THE PRESENTATION OF GEOMETRY CONCEPTS IN ELEMENTARY MATHEMATICS COURSE (5-8) MATHEMATICS TEXTBOOKS

Kürşat YENİLMEZ

Prof. Dr., Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi, Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6256-4686

Belgin KÖRMUTLU

Yüksek Lisans Öğrencisi, Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik Eğitimi, Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0009-0004-9522-0870

Özet

Geometri gelişiminin sağlanmasında, geometrik düşünme düzeyleri arasındaki hiyerarşik yapıdan dolayı düzey 0'ın tamamlanması oldukça önemlidir. En temel öğrenme kaynaklarından birisi olan ders kitaplarındaki geometrik cisim ve şekillerle ilgili kavramların düzey 0'a ve özelliklerine dikkat edilerek sunulması bu açıdan büyük önem teşkil etmektedir. Bu araştırmada, ortaokul matematik ders kitaplarındaki geometri kavramlarının sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç ve model çerçevesinde incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma paradigması benimsenmiştir ve doküman incelenmesi modelinden yararlanılmıştır. Araştırmanın verilerini her sınıf düzeyinden birer tane olmak üzere amaçlı örneklem ile belirlenmiş ders kitapları ve içerikleri oluşturmaktadır. Elde edilen veriler doküman incelemesi yöntemiyle analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda konumun sunuluşunun incelenen tüm sınıf düzeylerinde farklılık gösterdiği, boyut sunuluşuna büyüklük/küçüklük açısından daha çok yer verilmekle birlikte boyutlar arası (iki boyut-üç boyut) geçişin sağlandığı içeriklerin de olduğu görülmüştür. Ders kitaplarında yer alan geometrik kavramlar araç-gereçlerin sunuluşu açısından incelendiğinde ise 5, 6 ve 7.sınıf düzeylerinde zengin bir içeriğe sahipken 8.sınıf düzeyinde yetersiz kaldığı görülmüştür. Model açısından sunuluş incelendiğinde 6, 7 ve 8.sınıf düzeylerinde oldukça zengin bir özelliğe sahip olduğu ve özellikle bazı konularda daha fazla model kullanımının tercih edildiği görülürken 5.sınıf ders kitabının farklı model sunuluşu açısından yetersiz kaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma sonuçları doğrultusunda kitap yazarlarına ve araştırmacılara çeşitli önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ders kitapları, konum, boyut, araç-gereç, model, sunuluş.

Abstract:

Due to the hierarchical structure between the levels of geometric thinking, it is very important to complete level 0 in the development of geometry. In this respect, it is of great importance that the concepts related to geometric objects and shapes in textbooks, which are one of the most basic learning resources, are presented by paying attention to level 0 and its features. In this study, it was aimed to examine the presentation of geometry concepts in middle school mathematics textbooks within the framework of location, size, tools and models. Qualitative research paradigm was adopted in the study and document analysis model was utilized. The data of the study consisted of textbooks and their contents, one from each grade level, determined by purposive sampling. The data obtained were analyzed by document analysis method. As a result of the analysis, it was seen that the presentation of position differed in all grade levels examined, and although dimension presentation was more common in terms of size/smallness, there were also contents in which transitions between dimensions (two dimensions-three dimensions) were provided. When the geometric concepts in the

textbooks were analyzed in terms of the presentation of tools and materials, it was seen that while the content was rich at the 5th, 6th and 7th grade levels, it was insufficient at the 8th grade level. When the presentation in terms of models was examined, it was seen that the 6th, 7th and 8th grade levels had a very rich feature and more models were preferred especially in some subjects, while the 5th grade textbook was found to be insufficient in terms of presenting different models. In line with the results of the research, various suggestions were given to textbook authors and researchers.

Keywords: textbooks, location, size, equipment, model, presentation.

1. GİRİŞ

Matematik; yaşadığımız çevreyi, günlük hayatta karşılaştığımız olayları, teknolojiyi, bilimi kısacası hayatı anlamak için kullanılan bir araçtır. Matematiği iyi anlayan, onu etkili bir şekilde kullanan bireyler olmadan, toplumsal ilerlemenin sağlanması ve bu ilerlemenin en önemli faktörlerinden biri olan teknolojik gelişmelerin gerçekleştirilmesi mümkün görünmemektedir (Biber, 2019). İlköğretimden itibaren verilen matematik eğitimi özünde geometri alt öğrenme alanıyla ilişkilidir hatta geometri matematiğin ilk doğmuş dallarından biridir. Daha somut verileri içeren geometri öğrenme alanı, matematiğin diğer öğrenme alanlarıyla da yakından ilişkilidir (Cantürk-Günhan ve Başer, 2007).

Geometri, nokta, doğru, düzlem, düzlemsel şekil, uzay, uzaysal şekiller ve bunlar arasındaki ilişkilerle ilgilenen bir bilim dalıdır (Baykul, 2004). Görsel, estetik ve sezgisel yönleri olan ve bununla ilgili algıları tetikleyen geometri "kavramların, düşünme yollarının ve temsil sistemlerinin birbirine bağlı olduğu karmaşık bir ağ" olarak da tanımlanabilir (NCTM, 2000). Çevremizdeki dünyanın anlaşılmasında, problemlerin analiz edilip çözümlerini kolaylaştırmada, soyut sembollerin resimsel olarak temsil edilmesinde ve okul matematiği ile günlük yaşam arasında köprü kurulmasına yardımcı olma noktasında önemli bir yere sahiptir (Struchens, Harris ve Martin, 2001). Geometri öğretim programlarında ve günlük yaşantımızda önemli bir noktaya yerleşmiştir (MEB, 2018). French' e (2004) göre geometrinin matematik müfredatına girmesi üç nedene dayanmaktadır: uzamsal farkındalığı arttırmak, akıl yürütme becerilerini geliştirmek, zorlamak ve bilgilendirmek. Geometrinin somut şekillerle ilgilenmesi ve matematik öğrenmeyi kolaylaştırması sebebiyle erken yaşlarda öğretilmesi gerekmektedir.

Geometrik düşünme üzerine çalışmalar yapan Hollandalı eğitimciler Pierre ve Dina Van Hiele Geldof, lise geometrisinde bazı öğrencilerin başarılı bazılarının ise başarısız olduğunu gözlemlemiş ve bunun nedenleri üzerine araştırma yapmışlardır (Baki, 2006). Yapılan araştırma sonucunda da uzamsal fikirleri kavrama yolları beş düzeyde ele alınmıştır ve bunlar 0, 1, 2, 3, 4. düzeyler olarak adlandırılmıştır. Bu beş düzeyin her biri, geometri bağlamlarında kullanılan düşünme süreçlerini açıklamaktadır. Düzeyler sahip olmamız gereken bilginin ne kadar olmasından ziyade, üzerinde düşünebileceğimiz farklı geometrik fikir çeşitlerinin ne olduğunu ve nasıl düşündüğümüzü tanımlamaktadır (Van de Walle ve diğerleri, 2013). Düzeylerin genel özelliklerine bakacak olursak; Düzey 0'daki bir öğrenci sonuçları/ürünleri sınıflar ve benzer görünen şekilleri gruplandırır. Düzey 1'deki öğrenciler geometrik şekillerin özelliklerini analiz etmeye ve adlandırmaya başlar. Düzey 2'deki öğrenciler özellikler ve bunlar arasındaki ilişkiyi anlarlar, anlamlı tanımlar yaratırlar. Düzey 3'teki öğrenciler tümdengelimli geometrik ispatlar yapabilirler. Düzey 4'teki öğrenciler matematiksel sistemlerin nasıl kurulduğunu anlarlar ve her türlü ispatı kullanabilirler. (Vojkuvkova, 2012; Van de Walle ve diğerleri, 2013). Bu düzeyler hiyerarşik bir yapı sergiler. Kişinin bulunduğu düzeyden bir sonraki düzeye ulaşabilmesi için içerisinde bulunduğu düzeyin özelliklerine sahip olması ve bir sonraki düzeyin özellikleri için de mevcut bir hazırbulunuşluğun olması gerekmektedir. Kesin olmamakla birlikte ana sınıfı ile ilkokul ikinci sınıf arasındaki öğrencilerin "0" düzeyinde ve ilkokulun bundan sonraki sınıflarıyla ortaokulun sonuna kadar olan öğrencilerin "1" ve "2" düzeylerde olduğu kabul edilebilir (Baykul, 2020). Düzeyler zihinsel gelişimle ilgilidir; ancak sadece yaşa ya da Piaget'in zihinsel gelişim stratejilerine bağlı değildir. Öğrenciler aynı sınıfta olsalar bile aynı geometrik düşünme seviyelerine sahip olmayabilirler yani bu düzeyler yaştan çok kişiyle ve öğretimle ilgilidir. Bir ilkokul üçüncü sınıf öğrencisi ile lise ikinci sınıf öğrencisi aynı düzeyde bulunabilir veya birçok lise öğrencisi birinci düzeye ulaşamamış olabilir.

Öğrencilerin bulundukları geometrik düzeyi etkileyen bazı hususlardan bahsetmek mümkündür. Bunlardan bir tanesi de uzamsal zekâdır. Geometrik düzey ve uzamsal zekâ arasında anlamlı bir ilişki vardır (Yıldırım Gül & Karataş, 2015). Bu durum temelde geometrinin, uzamsal ortamların zihinde canlandırılması ve bunların çözümlenmesi için kullanılan bir sistem olmasından kaynaklanmaktadır (Battista, 2007). Uzamsal zekâ, uzayı ve şekilleri sezgisel yolla ifade etmek anlamına gelir. Üç boyutlu düşünme becerisi olarak da adlandırabileceğimiz resimler, şekiller, yer, zaman, renk, biçim, desen gibi olgular ve bu olgular arasındaki ilişkilere karşı duyarlı olmaktır (Saban, 2002). Uzamsal zekânın iki alt boyutundan biri olan uzamsal ilişkilerde, öğrencinin iki ve üç boyutlu geometrik formları bir bütün olarak zihninde evirip çevirebilmesi ve onları çeşitli konumlanışlarda tanıyabilmesi gerekmektedir. Diğer boyut olan uzamsal görselleştirmede ise bir ya da birden çok parçadan oluşan iki ve üç boyutlu nesneler ve bunların parçalarına ait görüntülerin üç boyutlu uzayda hareket ettirilmesi sonucu oluşacak yeni durumlarının zihinde canlandırılabilmesi becerileri ele alınmaktadır (Olkun, 2003). Yani uzamsal düşünme bir nesneyi görmeden o nesnenin şeklini ve görüntüsünü hayal edebilme yeteneğimizle alakalıdır (Yenilmez & Küçükay, 2021). Bu da soyut kavramları içeren geometri için önemli bir yetenektir.

Soyut kavramlar üzerine yapılandırılan geometrinin temel kavramları şekiller ve cisimlerdir. Geometrik düşünmeyi geliştirmek, günlük yaşamdaki gerçek nesnelerle ve problemlerle mekânsal etkileşim kurmayla gerçekleşir (Zuya ve Kwalat, 2015). Geometri öğrenmede başarılı olmak için geometrik kavramların anlaşılması gerekir (Marchis, 2012). Geometrik düşünce ve uzamsal yeteneğin gelişiminde konum ve boyutun sunuluşu oldukça önemlidir. Geometrik cisim ve şekillerle ilgili kavramların sunuluşunda da sabit değişkenler sabit tutulurken ilgisiz değişkenlerin değiştirilmesi yani konum ve boyutun sunulurken değiştirilmesi kavramların öğrenilmesinde daha kalıcı ve olumlu katkı sağlaması açısından oldukça önemlidir (Toptaş, 2010). Konum ve boyutun hangi araç-gereç ve modelle verildiğine de dikkat çekilmelidir.

Kavramların birbiriyle ilişkilendirilip öğretilmesi kavramın sunuluşu ile doğrudan ilişkidir (Toptaş, 2010). Düzey 0 için düşünecek olursak kavramın sunuluşunda yer alan konum, boyut, araç-gereç ve model anlamlı şekilde ne kadar çeşitlendirilirse öğretim de bir o kadar kolay olur. Konumdan kast edilen bir şeklin farklı konumlarıyla ele alınmasıdır. Boyut ise şeklin farklı büyüklerinin verilmesi veya farklı boyutları arasında dönüşümler yapılmasıdır. Modelden kast edilen ise bu şeklin günlük hayattaki hangi nesneyle bağdaştırıldığıdır. Araç-gereç ise herhangi bir görsel olabileceği gibi etkinlik için gerekli malzemeler de olabilir. Bu şekilde öğrencilerin öğrenimi zenginleştirilir.

Geometri alanında gerçekleştirilen araştırmalar, öğrencilerin geometri öğrenirken birçok zorlukla karşılaştığını göstermektedir. Nedenleri arasında geometrik düşünme düzeylerine uygun bir geometrik öğretimin gerçekleştirilmemesi gösterilebileceği gibi öğrencinin içinde bulunması istenilen düzeye bir hazırbulunuşluğunun olmaması da gösterilebilir. Bu konuda daha önce yapılmış çalışmalar vardır.

Gökbulut, Sidekli & Yangın (2010) tarafından sınıf öğretmeni adaylarının Van Hiele geometrik düşünce düzeylerinin, bazı değişkenlere (lise türü, lise alanı, lise ortalaması, öss puanları, lisans ortalamaları ve cinsiyet) göre incelenmesi konusunda yaptığı çalışma sonucunda cinsiyet ile kızların lehine anlamlı bir fark görülmüştür. Öğrencilerin van Hiele Geometrik Düşünce Düzeyleri 3. düzey ve daha üst düzeyde olması gerekirken 0.,1. ve 2. düzeyde oldukları, 3. ve 4. düzeye ise hiçbir öğrencinin erişemediği görülmüştür. Bunun yanı sıra 9 öğrenci 0. düzeye bile erişememiştir.

Osmanoğlu (2019) tarafından sınıf öğretmeni adaylarının Van Hiele geometrik düşünme düzeyleri ve geometriye yönelik öğrenme eksikleri konusunda yaptığı çalışma sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının ağırlıklı olarak 3. düzeyde bulundukları görülmüştür. Ayrıca yapılan araştırma öğretmen adaylarının arasında 2. düzeye sahip adayların olmasının yanı sıra 0. düzey ve 1. düzeyde olan öğretmen adaylarının var olduğunu da göstermektedir.

Altun (2018) tarafından lise öğrencilerinin geometri ders başarılarının Van Hiele geometrik düşünme düzeylerine göre incelenmesi konusunda yaptığı çalışma sonucunda öğrencilerin geometri başarı puan ortalamalarının cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşmanın olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca ortaöğretim öğrencilerinin sahip olmaları gereken geometrik düşünme düzeylerine ulaşamadıkları tespit edilmiştir. Ortaöğrenim düzeyindeki öğrencilerin geometri dersini anlayabilmesi için en azından ikinci seviyede olmaları gerekirken düzey 0 ya da düzey 1 oldukları görülmüştür.

Buyruk Akıl (2020) tarafından 8.sınıf öğrencilerinin dönüşüm geometri konusundaki matematiksel başarıları ile Van Hiele geometrik düşünme düzeyleri ilişkisinin incelenmesi konusunda yaptığı çalışma sonucunda öğrencilerin Van Hiele geometri düşünme düzeylerinin beklenenin altında olduğu görülmüştür. MEB kazanımları Van Hiele seviyesine göre incelendiğinde informal düzeyde bulunmaları gereken öğrencilerin çok az bir kısmı bu düzeydeyken bazı öğrencilerin ise hiçbir düzeye ait olmadıkları görülmüştür. Bulunması gerekenden önceki düzeylerde bulunan öğrenciler ise çoğunluğu oluşturmaktadır.

Yapılan araştırmalar sonucunda görüldüğü gibi düzeyler arasında hiyerarşik bir yapı bulunduğundan düzey 2'deki bir öğrencinin düzey 1'i, düzey 1'deki bir öğrencinin de düzey 0'ı tamamlamış olması gerekmektedir. Dolayısıyla düzey 0 diğer düzeylere bir temel oluşturmaktadır. Bu düzeylerin gerektirmelerini tamamlayamayan öğrenciler yaşları her ne olursa olsun o düzeyde kalmaya devam ederler. Bunun için de öğrencilerin en temel öğrenme kaynağı olan ders kitaplarındaki geometrik kavramların sunuluşu öğrenmenin kalıcı ve anlamlı olması açısından önemlidir (Aktaran Toptaş, 2010). Ders kitaplarındaki etkinlikler de bu bağlamda hazırlanmalıdır.

Toptaş (2010) tarafından ilköğretim matematik dersi (1–5) öğretim programı ve ders kitaplarında geometri kavramlarının sunuluşunun incelenmesi konusunda yaptığı çalışma sonucunda gerek öğretim programında ve gerekse ders kitaplarında geometri kavramlarının sunuluşunda boyut ve konum farklılığının sistematik bir biçimde ele alınmadığını göstermiştir. Matematik eğitimi açısından doğurgular tartışılmaktadır. Biz de 1-5.sınıflar için daha önceden yapılmış benzer bir çalışmanın devamı niteliğinde; ortaokul matematik dersi (5-8) ders kitaplarındaki geometri kavramlarının sunuluşunu konum, boyut, araç-gereç ve model çerçevesinde inceleyeceğiz.

2.YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada nitel araştırma paradigması benimsenmiştir ve doküman incelemesi modeli kullanılmıştır. Doküman incelemesi yazılı, görsel malzemenin toplanıp incelenmesi olarak tanımlanabilir. Hem nicel hem de nitel araştırmalarda kullanılabilir. Her türlü dokümandan ziyade o problem için gerekli ve birinci el belgelere öncelik verilmelidir (Sönmez& Alacapınar, 2019). Araştırmada yazılı kaynaklardan yararlanılmıştır.

2.2. İncelenen Dokümanlar

Bu araştırmada amaçlı örnekleme yapılmıştır. Tüm sınıf düzeylerinin farklı yayınlarına ait matematik ders kitapları incelenmiş ardından konum, boyut, araç-gereç, model açısından zenginlik kriteri gözetilerek her sınıf düzeyinden araştırmaya tabi tutulacak birer kitap belirlenmiştir. 5.sınıf için Göksülük (2022) Özgün, 6. sınıf için Aydın& Erenkuş Koza, 7.sınıf için Oğan& Öztürk (2021) MEB, 8.sınıf için Böge& Akıllı (2021) MEB yayınlarına ait ders kitapları incelenmiştir.

2.3. Verilerin Toplanması

İlgili sınıflardaki matematik ders kitaplarında, geometri ve ölçme öğrenme alanındaki geometri kavramlarının sunuluşu incelenmiştir. Kavramların özellikle konum, boyut, araç-gereç, model açısından nasıl sunulduğuyla ilgili bir inceleme yapılmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Eğitim bilimlerinde yararlı ve az kullanılan bir yaklaşım olan doküman incelemesi yöntemi hem bir veri toplama yöntemini hem de bir analiz biçimini ifade etmektedir (Özkan, 2021). (5-8) sınıf düzeylerinden amaçlı örnekleme ile seçilmiş birer ders kitabı araştırmanın yazılı dokümanlarını oluşturmaktadır. Veri kaynakları ise ders kitaplarında yer alan geometrik cisimler ve bu şekillerin sunuluşudur. Yazılı doküman analizinde öncelikle öğretim programındaki her sınıf düzeyine ait

kazandırılmak istenilen geometrik kavramlar belirlenmiş ardından amaçlı örnekleme ile seçilen ders kitaplarında yer alan şekillerin konum, boyut, araç-gereç, model açısından sunuluşu incelenmiştir.

3.BULGULAR

Bu bölümde 5, 6, 7, 8.sınıf matematik ders kitaplarındaki geometrik kavramların sunuluşuyla ilgili konum, boyut, araç-gereç ve model anlamında incelemeler yapılmış, elde edilen bulgular ise aşağıda sunulmuştur.

5. Sınıf Ders Kitabından Elde Edilen Bulgular:

5. sınıf matematik ders kitabı geometri ve ölçme alanı kazanımları incelendiğinde 4.ünitede temel geometrik kavramlar ve çizimler alt öğrenme alanı kapsamında açı çeşitleri (dik açı, dar açı, geniş açı), paralellik, doğru, doğru parçası, ışın, dikme kavramları ele alınmıştır. 4. ünitede yer alan üçgen ve dörtgenler alt öğrenme alanı kapsamında ise açılarına göre üçgen çeşitleri (dik açılı üçgen, dar açılı üçgen, geniş açılı üçgen), kenarlarına göre üçgen çeşitleri (ikizkenar üçgen, eşkenar üçgen, çeşitkenar üçgen), dörtgenler (paralelkenar, eşkenar dörtgen, yamuk), köşegen kavramları ele alınmıştır. 5. ünitede yer alan uzunluk ve zaman ölçme alt öğrenme alanındaysa çokgenlerin uzunluklarını hesaplama konusu altında üçgen ve dörtgenlerin çevre uzunluğunu hesaplamaya yer verilmiştir. 6. ünitede yer alan ölçme alt öğrenme alanında dikdörtgen ve karenin alanları hesaplamasına yer verilmiştir. 6. ünitede yer alan geometrik cisimler alt öğrenme alanında ise hem dikdörtgenler prizması, kare prizma ve küpü tanımaya yönelik hem de alan hesaplama gerektiren örneklere yer verilmiştir.

5.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 1'de gösterilmiştir.

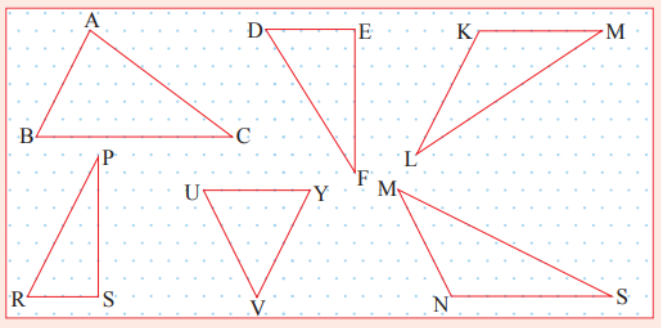
Tablo 1. 5. sınıf ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Açılar, Geometrik Şekiller ve Cisimler	**Konum**	**Boyut**	**Araç-Gereç**	**Model**
Açı çeşitleri (dik-dar-geniş)	Farklı	Farklı	Dikdörtgenler prizması, kare prizma veya küp biçimindeki kutu, kareli kâğıt, gönye, açıölçer	Akrep ve yelkovan
Doğru, doğru parçası, ışın	Farklı	Farklı	Gönye	Uçurtma çıtaları, deniz feneri ışığı, yol, tren yolu, köprü halatları, el feneri ışığı, demir boru
Paralellik, dikme	Farklı	Farklı	Gönye, cetvel, dosya kâğıdı, pergel, noktalı kâğıt	Uçurtma çıtaları, dik kesişen doğru görseli, salıncak, masa, merdiven, yol şeridi, dolap kapağı, demir parmaklıklar, köprü
Çokgenler (üçgen ve dörtgenler)	Farklı	Farklı	Geometri tahtası, noktalı kâğıt, cetvel	
Kenar ve açılarına göre üçgenler (dik-dar-geniş, ikizkenar, eşkenar, çeşitkenar)	Farklı	Farklı	Tangram, cetvel, açıölçer	
Dörtgenler (paralelkenar, eşkenar dörtgen, yamuk)	Farklı	Farklı	Kare prizma ve dikdörtgenler prizması şeklinde karton kutular, açıölçer, cetvel, izometrik kâğıt	Çerçeve
Geometrik cisimler (dikdörtgenler prizması, kare prizma, küp)	Farklı	Farklı	Küp, kare prizma ve dikdörtgenler prizması şeklinde karton ilaç	Valiz, çay kutusu, süt kutusu, teneke beyaz peynir kutusu, teneke zeytin kutusu, koli, zekâ küpü,

	kutuları, makas, dosya kâğıdı, cetvel	hediye kutusu, ilaç kutusu, ataç kutusu

Tablo 1'deki 5.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde temel geometrik kavramlar ve çizimler alt öğrenme alanına ait geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu ayrıca çeşitli araç-gereç ve modellerle de temsil edilmeye çalışıldıkları görülmektedir. Üçgen ve dörtgenler alt öğrenme alanında yer alan çokgenler, kenar ve açılarına göre üçgenler, dörtgenler konularına ait geometrik kavramların ise farklı konum ve boyutlarda sunulduğu fakat modelleme kısmının yetersiz kaldığı görülmektedir. Geometrik cisimlerin ise farklı konum ve boyutlarda sunulduğu, araç-gereç ve model açısından da zengin bir temsile sahip olduğu görülmektedir.

5.sınıf matematik ders kitabından üçgenlerle ilgili farklı konumda sunuluşun verildiği örnek görsel Şekil 1'de görülmektedir.

Şekil 1

Şekil 1'de görüldüğü gibi üçgenlerin farklı konumlandırılışlarına yer verilerek öğrencilerin zihninde tek bir üçgen şeklinin oluşmasının önüne geçilmiştir.

Şekil 2'de ise bir modelleme örneği görülmektedir.

Şekil 2

Şekil 2'de matematiksel bir kavram olan doğru, günlük hayat içerisinde yer alan bir nesneyle modellenmiştir.

5.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. 5. sınıf ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Geometrik Şekiller ve Cisimler	Konum	Boyut	Araç-Gereç	Model
Uzunluk ölçme (Üçgen, dörtgen)	Farklı	Farklı	1m'lik cetvel, 30 cm'lik cetvel, matematik kitabı, izometrik kâğıt	Masa örtüsü-dantel, bahçe, futbol sahası
Alan Ölçme (Dikdörtgen)	Farklı	Farklı	Aynı büyüklükte el işi kâğıtları, geometri tahtası, paket lastikleri, karton, noktalı kâğıt	Sehpa, park, ilaç kutusu, spor salonu, halı, bahçe, futbol sahası, arsa, otopark, havuz, not defteri, tahta parçası, kilim
Alan Ölçme (Geometrik cisimler; dikdörtgenler prizması, kare prizma, küp)	Farklı	Farklı	Paket kâğıdı, mukavva, kareli kâğıt	Havuz, çay makinesi kutusu, teneke kutu, kutu, kalemlik, nevresim

Tablo 2'deki 5.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde uzunluk ve alan ölçme alt öğrenme alanına ait geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu, araç-gereç ve model açısından da zengin bir temsile sahip olduğu görülmektedir.

5.sınıf matematik ders kitabından prizmalarla ilgili farklı boyutta sunuluşun verildiği örnek görsel Şekil 3 ve Şekil 4'te görülmektedir.

Etkinlik Yapalım

Araç gereç: kare prizma ve dikdörtgenler prizması biçiminde karton kutular, açıölçer, cetvel.

- Karton kutuların kare ve dikdörtgen biçimindeki yüzlerini defterinizin üzerine koyup etraflarını kalemle çiziniz.
- Elde ettiğiniz kare ile dikdörtgenin kenarlarının uzunluklarını ve iç açılarını ölçünüz.
- Ölçüm sonuçlarından yararlanarak bu dörtgenlerin açı ve kenar özelliklerini açıklayınız.
- Yaptığınız çalışmadan hareketle kare için "Dikdörtgenin özel bir durumudur." diyebilir miyiz? Açıklayınız.

Şekil 3

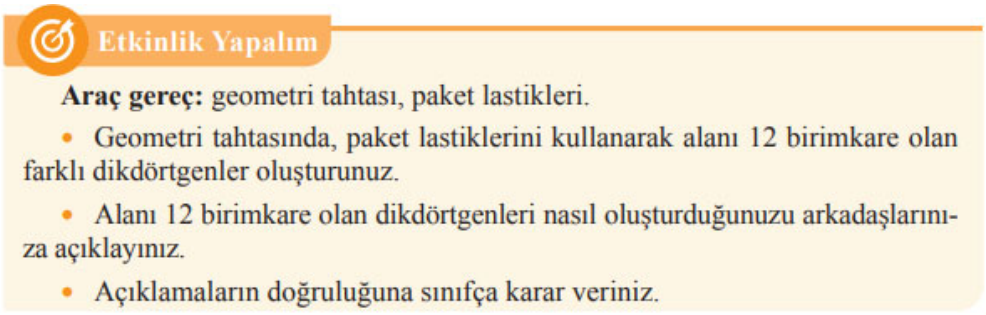

Şekil 4

Şekil 3 ve Şekil 4 incelendiğinde prizma ve küplerin farklı boyutlarıyla birlikte ele alındığı görülmektedir. Farklı boyuttan kast edilen iki durum söz konusudur; geometrik şeklin iki/üç boyutlu olma durumu ve büyüklüğü. İlk duruma örnek olarak Şekil 3'teki üç boyutlu geometrik cisimler

yardımıyla iki boyutlu şekillerin özelliklerini keşfetmeyle ilgili etkinlik gösterilebilir. İkinci duruma örnek olarak Şekil 4'te yer alan küplerin farklı büyüklüklerde ele alınması gösterilebilir.

Şekil 5'te ise araç-gereç açısından farklı sunuluşun sağlanmasına yönelik bir etkinlik örneği verilmiştir.

Şekil 5

Şekil 5'te alan ölçmeyle ilgili geometri tahtası ve paket lastiklerinin kullanıldığı bir etkinlikle ders içerisindeki araç-gereç sunuluşu farklılaştırılmıştır.

6. Sınıf Ders Kitabından Elde Edilen Bulgular:

6. sınıf matematik ders kitabı geometri ve ölçme alanı kazanımları incelendiğinde 5. ünitede açılar alt öğrenme alanı kapsamında komşu açı, tümler açı bütünler açı, komşu tümler açı, komşu bütünler açı, ters açı kavramları ele alınmış ayrıca bu konuyla ilgili ölçme kazanımlarına da yer verilmiştir. 5.ünitede yer alan ölçme alt öğrenme alanı kapsamında ise üçgen ve paralelkenarın alan hesaplama çalışmalarına ve alan ölçme birimlerinde ise dikdörtgen, kare, üçgen gibi geometrik kavramlarına yer verilmiştir. 6.ünitede çember alt öğrenme alanında çember ve elemanları (çap, yarıçap, merkez, çember, daire) kavramlarına yer verilmiştir. Aynı ünitede geometrik cisimler alt öğrenme alanında prizmaların (dikdörtgenler prizması kare prizma, küp) hacmini ölçmeye yönelik çalışmalara yer verilmiştir.

6.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 3'te gösterilmiştir.

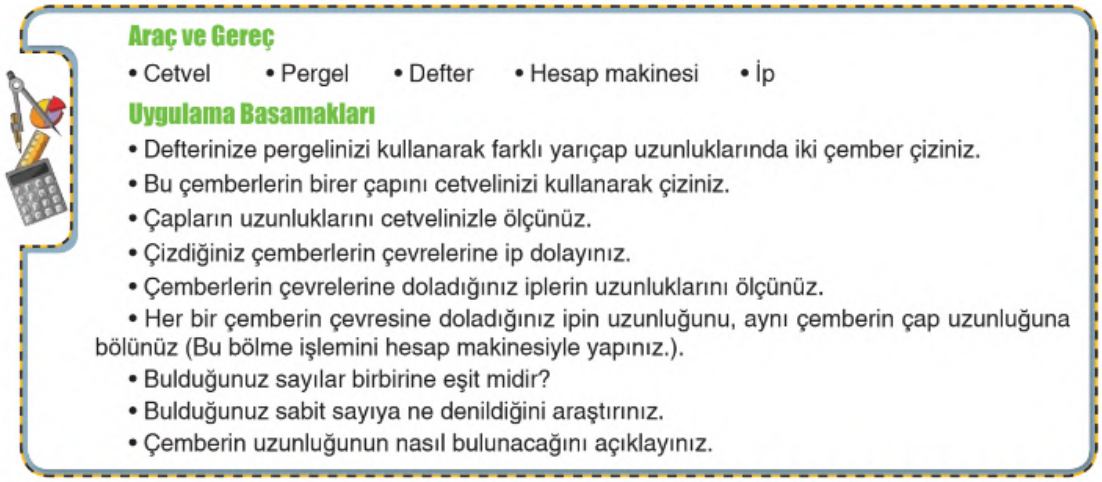
Tablo 3. 6. sınıf ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Açılar, Çember	Konum	Boyut	Araç-Gereç	Model
Açılar (komşu, tümler, bütünler, komşu tümler, komşu bütünler, ter açı)	Farklı	Farklı	Dosya kâğıtları, cetvel	Akrep ve yelkovan, pergelin ayakları, masa saati, makas
Çember ve elemanları (çap, yarıçap, merkez, daire)	Farklı	Farklı	Pergel, cetvel, defter, boya kalemleri, ip, cetvel, defter, hesap makinesi, kalem	Bisiklet tekerleri, halka, bilezik, duvar saati, salça kutusu, bisküvi paketi, madeni para, simit, conta, kavanoz kapağı, çay-su bardağı, yemek tabağı, masa örtüsü

Tablo 3'teki 6.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde açılar alt öğrenme alanına ait geometrik

kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu ayrıca çeşitli araç-gereç ve modellerle de temsil edilmeye çalışıldıkları görülmektedir. Ders kitabı incelendiğinde çember alt öğrenme alanında yer alan çember ve elemanlarına ait geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda ve modelleme açısından ise oldukça geniş bir şekilde sunulduğu görülmektedir. Ayrıca ders kitabı içerisinde yer alan araç-gereçler ve beraberinde bu araç-gereçlerin yer aldığı etkinlikler sayesinde öğrencilerin çember uzunluğu ve çap arasındaki ilişkiyi görmeleri sağlanarak pi sayısını keşfetmelerine olanak sağlanmıştır

6.sınıf matematik ders kitabında farklı araç-gereçler sunulmuştur bununla ilgili bir örnek Şekil 6'da gösterilmektedir.

Şekil 6

Şekil 6'da görüldüğü gibi öğrenciler bu etkinlik ve etkinlikte yer alan araç gereçler sayesinde çember ve elemanlarının özelliklerini inceleyerek pi sayısını keşfedebilecektir.

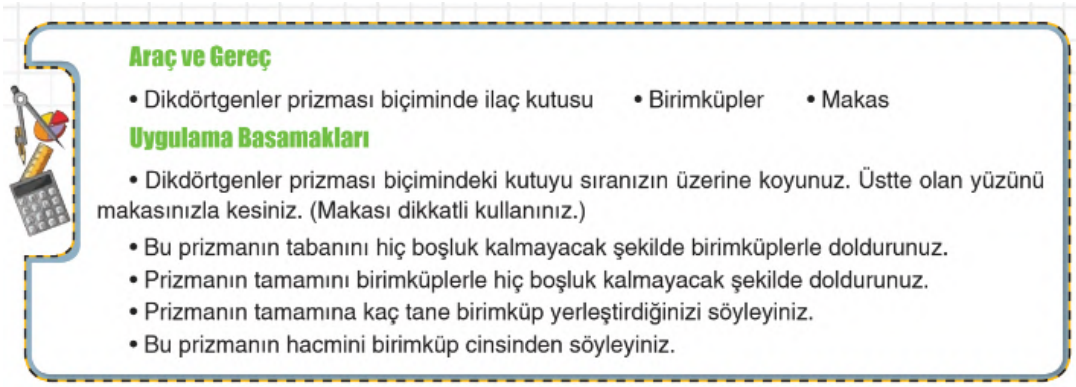
6.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 4'te gösterilmiştir.

Tablo 4. 6. sınıf ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Açılar, Üçgen, Paralelkenar, Geometrik Cisimler	**Konum**	**Boyut**	**Araç-Gereç**	**Model**
Açılar (komşu, tümler, bütünler, komşu tümler, komşu bütünler, ter açı)	Farklı	Farklı	Açıölçer, pergel, cetvel, kareli kâğıt	Akrep ve yelkovan, kitap rafı, pencere kanadı
Alan Ölçme (Üçgen)	Farklı	Farklı	Dosya kâğıdı, gönye, makas, cetvel	Pısa Kulesi, süs havuzu, biblo altlığı, üçgen balkon, hediye kutusu
Alan Ölçme (Paralelkenar)	Farklı	Farklı	Kareli kâğıt	Arsa, havuz, bahçe
Hacim Ölçme (Geometrik cisimler; dikdörtgenler prizması, kare prizma, küp)	Farklı	Farklı	Birimküp, kutu, Dikdörtgenler prizması biçiminde ilaç kutusu, birim küpler, makas, birimküpler, dikdörtgenler prizması biçiminde ilaç kutusu, matematik ders kitabı	Salça, kolonya, margarin, ayçiçek yağı ve beyaz peynir, koli, baraj, su deposu, benzin deposu, buğday silosu, süt tankeri deposu, çimento, benzin varili, yüzme havuzu, zekâ küpü, buzdolabı, çamaşır makinesi, deterjan kutusu, kutu, sakız kutusu, teneke peynir kutusu, akvaryum, konteyner, kutu, süt kutusu, hediye kutusu, A4 dosya kâğıdı paketi, sıvı yağ tenekesi, dolap

Tablo 4'teki 6.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde açılar alt öğrenme alanına ait geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulmuş ve farklı araç-gereç, modellerle de temsil edilmeye çalışıldıkları görülmüştür. Alan ölçme alt öğrenme alanı için de aynı şeyleri söylemek mümkündür. Geometrik cisimler alt öğrenme alanında ise prizmalarla ilgili hacim hesaplamaya yer verilmiştir. Burada farklı konum ve boyuttaki şekillere oldukça fazla yer verildiği görülmektedir. Ders kitabında yer alan etkinliklerde kullanılan araç-gereçler ise öğrencilerin hacim kavramını ve nasıl ölçüldüğünü keşfetmelerini sağlayacak niteliktedir. Model açısından da yine oldukça zengin bir sunuluşun olduğu ve bu sunuluşun hacim kavramını günlük hayatla doğrudan ilişkilendirmeye yaradığı da görülmektedir.

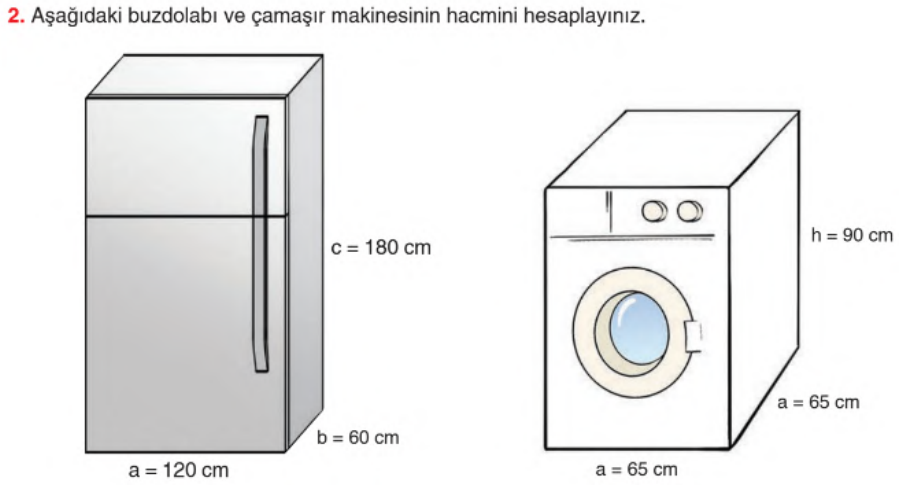
6.sınıf matematik ders kitabında geometrik cisimler farklı araç-gereçlerle sunulmuştur, bununla ilgili bir örnek Şekil 7'de görülmektedir.

Şekil 7

Şekil 7'de görüldüğü gibi ders esnasında farklı araç-gereçlerin kullanılması öğrencilerin bazı kavramları ve bu kavramların hesaplamalarıyla ilgili olan kuralları kendilerinin keşfetmesine olanak sağlayacak niteliktedir.

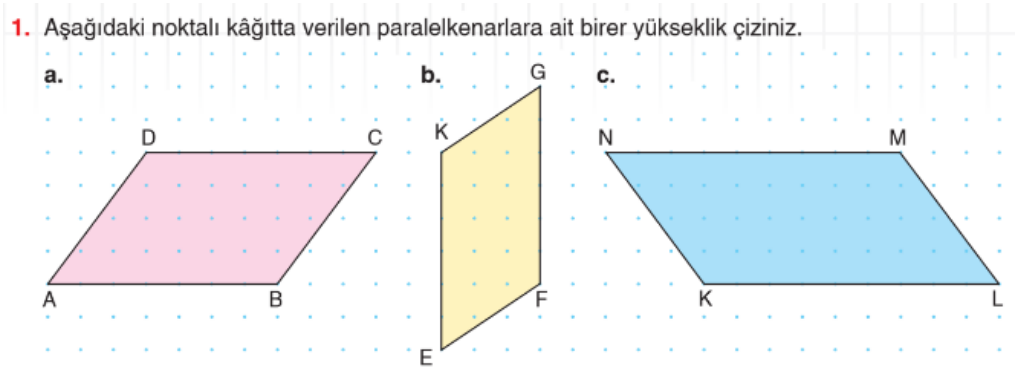
Geometrik cisimlerin hacimlerini ölçme farklı modellerde sunulmuştur, bununla ilgili bir örnek Şekil 8'de sunulmuştur.

Şekil 8

Şekil 8'de görüldüğü gibi farklı modellerin kullanımıyla öğrencilerin geometrik kavramları günlük hayatla ilişkilendirebilmeleri sağlanmaktadır.

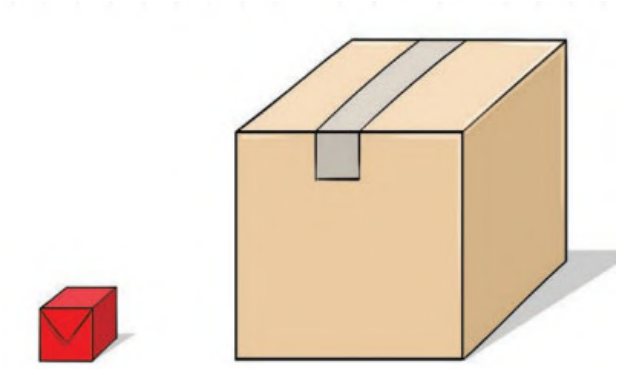
Farklı konumda sunuluşun verildiği diğer bir alt öğrenme alanı alan ölçmedir, bununla ilgili bir örnek Şekil 9'da görülmektedir.

Şekil 9

Şekil 9'da görüldüğü gibi farklı konumlandırılmış paralelkenarlara yer verilerek bu kavramın farklı konumlarda sunuluşuna yer verilmiştir. Bu da öğrencinin aklında bir geometrik kavramla alakalı tek bir şekil biçimiyle sınırlandırılmasının önüne geçer.

Geometrik cisimlerin farklı boyutta sunuluşunun verildiği örnek ise Şekil 10'da görülmektedir.

Şekil 10

Şekil 9'da farklı boylardaki küpler ele alındığı için boyut kavramının sunuluşunun farklı olarak ele alındığı söylenebilir.

7. Sınıf Ders Kitabından Elde Edilen Bulgular:

7. sınıf matematik ders kitabı geometri ve ölçme alanı kazanımları incelendiğinde bu kazanımların 5.ünitede yer aldıkları görülmektedir. Doğrular ve açılar alt öğrenme alanında ters açılar, iç ters açılar, dış ters açılar, yöndeş açılar kavramlarına yer verilmiştir. Bu alt öğrenme alanı hem geometri hem de ölçme alanında ele alınabilecek nitelikte kazanımlara sahiptir. Çokgenler alt öğrenme alanında yalnızca düzgün çokgenler (dikdörtgen, paralelkenar, yamuk, eşkenar dörtgen) ele alınmıştır ve ölçme alanında yer alabilecek kazanımların olduğu görülmektedir. Çember ve daire alt öğrenme alanında ise ölçme alanı içersinde değerlendirilebilecek kazanımların yer aldığı çember, daire, merkez açı, yay, çember parçası, daire dilimi gibi geometrik kavramlar yer almaktadır.

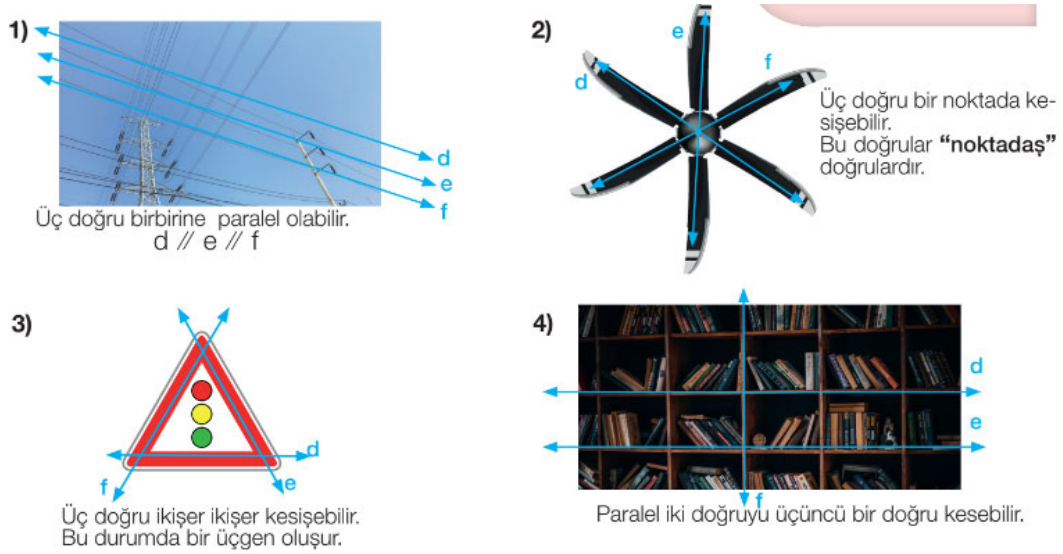
7.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. 7. sınıf ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Doğrular ve Açılar	Konum	Boyut	Araç-Gereç	Model
Doğrular ve açılar (ters, içters, dış ters, yöndeş açılar)	Farklı	Farklı	Geometri şeritleri, 3 adet büyük (29 cm'lik) ve 2 adet küçük (9 cm'lik) geometri şeridi, yeterli sayıda pim	Elektrik telleri, noktadaş doğrulara sahip bir cisim, trafik levhası, kitaplık rafları, cadde krokisi

Tablo 5'teki 7.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde doğrular ve açılar alt öğrenme alanında geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu, araç-gereç ve model açısından ise farklı sunuluşlara yer verilmeye çalışıldığı görülmektedir.

7.sınıf matematik ders kitabında doğrularla ilgili farklı modelde sunuluşlara yer verilmiştir bununla ilgili bir örnek Şekil 11'de görülmektedir.

Şekil 11

Şekil 11'de görüldüğü gibi doğru çeşitleri verilirken günlük hayattan sunulan modellemeler yardımıyla öğrencilerin zihinlerinde daha anlamlı bir şema oluşturulması sağlanmıştır.

7.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 6'da gösterilmiştir.

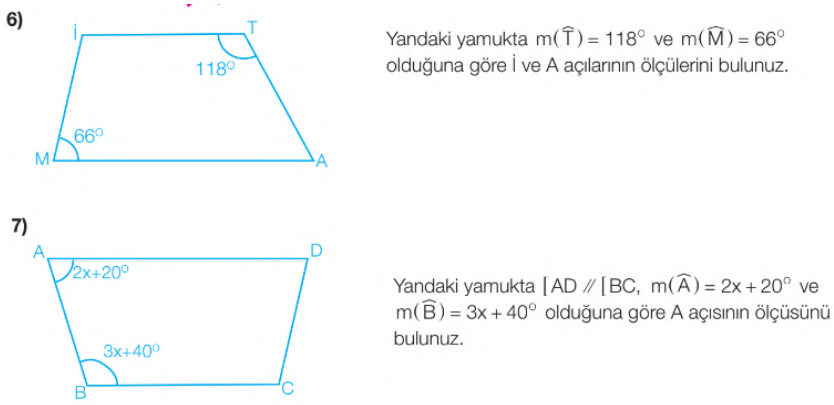
Tablo 6. 7. sınıf ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Doğrular, Düzgün Çokgenler, Çember ve Daire	Konum	Boyut	Araç-Gereç	Model
Doğrular ve açılar (ters, içters, dış ters, yöndeş açılar)	Farklı	Farklı	Yağlı pişirme kâğıdı, açıölçer, kalem, cetvel, GeoGebra uygulamasından örnekler	Akrep ve yelkovan, ok ve yay, Pısa Kulesi, cami minaresi
Düzgün çokgenler (dikdörtgen, paralelkenar, yamuk, eşkenar dörtgen)	Farklı	Farklı	Tangram, geometri tahtası, paket lastiği, kalem, kâğıt, GeoGebra uygulamasından örnekler, paralelkenar-dikdörtgen-kare-eşkenar dörtgen- yamuk şeklinde kesilmiş farklı renklerde kâğıtlar, açıölçer, cetvel, noktalı kâğıt, makas, çok kareliler	Bayrak, tarla, fayans, masa ve örtüsü, kroki

			takımı, kalem, kâğıt, birim kareler	
Çember ve Daire (Çember, daire, merkez açı, yay, çember parçası, daire dilimi)	Farklı	Farklı	Geometri tahtası, paket lastiği, cetvel, kâğıt, kalem, tencere veya kavanoz kapakları, silindir biçiminde çeşitli kutular, mezura, el işi kâğıdı (bir yüzü renkli, bir yüzü beyaz), makas, pergel, yapıştırıcı, origami	Bardağın ağız ve taban kısmı, hulahop, güneş ve dünya, koşu pisti, bisiklet, akrep ve yelkovanın çizdiği yay, salıncak, madeni para, tepsi, levha, otlak alanı, çim saha, araç sileceği, pizza dilimi, lahmacun, tabak ve baklava

Tablo 6'daki 7.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde doğrular ve açılar alt öğrenme alanındaki geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu araç-gereç ve model açısından ise çeşitli şekillerde temsil edilmeye çalışıldıkları görülmektedir. Ders kitabı incelendiğinde düzgün çokgenler alt öğrenme alanında farklı boyut ve özellikle konumun sunuluşuna oldukça fazla yer verildiği görülmektedir. Bu durum öğrencilerin şekil özelliklerinin görüntüden ibaret olmayıp bazı özellikler çerçevesinde şekillendiğini anlamalarını ve geometrik şekiller arasında anlamsal bir ilişki kurulmasını sağlar. Ayrıca yine ders kitabı incelendiğinde araç-gereçlerin sunuluş farklılığı görülmektedir ve bunların beraberinde yer aldıkları etkinlikler sayesinde öğrencilerin çevre ve alan ilişkisini keşfetme gibi çeşitli konular arasındaki ilişkiyi keşfetmeleri sağlanır. Çember ve daire alt öğrenme alanında yer alan geometrik kavramların ise farklı konum ve boyutlarda sunulduğu görülmektedir. Farklı araç-gereç ve modellerle sunuluşlarına da yer verilerek daha etkili bir öğrenmenin gerçekleştirilmesi sağlanılmaya çalışılmıştır.

7.sınıf matematik ders kitabından düzgün çokgenlerle ilgili farklı konumda sunuluşun verildiği örnek Şekil 12'de görülmektedir.

Şekil 12

Şekil 12'de görüldüğü gibi yamuğun farklı konumda sunuluşuna yer verilmiştir. Böylece öğrencilerin tekdüze bir kalıpla ilerlemelerinin önüne geçilmiş, bir şekli o şekil yapan özelliklerin neler olduğunu fark etmeleri sağlanmıştır.

Çember ve daire alt öğrenme alanına ait geometrik kavramın farklı boyutlarda sunuluşunun verildiği örnek Şekil 13'te görülmektedir.

Şekil 13

Şekil 13'teki alıştırmada farklı boylarda daireler ele alındığı için farklı boyutların ele alındığı şeklinde değerlendirilmiştir. Bu örnek, dairenin farklı modellerde sunuluşuna da örnek olarak gösterilebilir.

Ders kitabı incelendiğinde düzgün çokgenler öğrenme alanına ait farklı araç-gereçlerin sunulduğu görülmektedir, bunlardan biri de Şekil 14'te gösterilmiştir.

Şekil 14

Şekil 14'te öğrencilerin çok kareliler takımını kullanarak kare ve dikdörtgenin alanını hesaplayabilmeleri istenmektedir. Öğrenciler standart olmayan bir ölçme gerçekleştirerek alan kavramına yönelik bilgilerini gözden geçirmiş ve bu bilgileri pekiştirmiş olacaklardır.

8. Sınıf Ders Kitabından Elde Edilen Bulgular:

8. sınıf matematik ders kitabı geometri ve ölçme alanı kazanımları incelendiğinde 5.ünitede üçgenler alt öğrenme alanında ölçme öğrenme alanında ele alınabilecek nitelikte içeriklere yer verilmiştir. Bu ünitede üçgenler alt öğrenme alanında üçgenin yardımcı elemanları (kenarortay, açıortay, yükseklik), açı kenar ve Pisagor bağıntıları (üçgen eşitsizliği, dik kenar, hipotenüs) ele alınmıştır. 5.ünite içerisinde eşlik ve benzerlik (benzerlik oranı) konusu da ele alınmıştır ve ölçme alanında yer alabilecek kazanımların olduğu görülmektedir. 6.ünitede dönüşüm geometrisi alt öğrenme alanında yansıma, öteleme, görüntü, simetri doğrusu gibi kavramlar yer almıştır. 6.ünitede yer alan geometrik cisimler hem geometri hem de ölçme alanına yönelik kazanımlara sahiptir. Piramit, dik dairesel silindir, dik prizma ve dik koniyi tanımaya ve bunlarla ilgili hesaplama yapmaya yönelik örneklere yer verilmiştir. Ayrıca dik dairesel silindirin alan ve hacmini ölçmeyle ilgili çalışmalar da yer almaktadır.

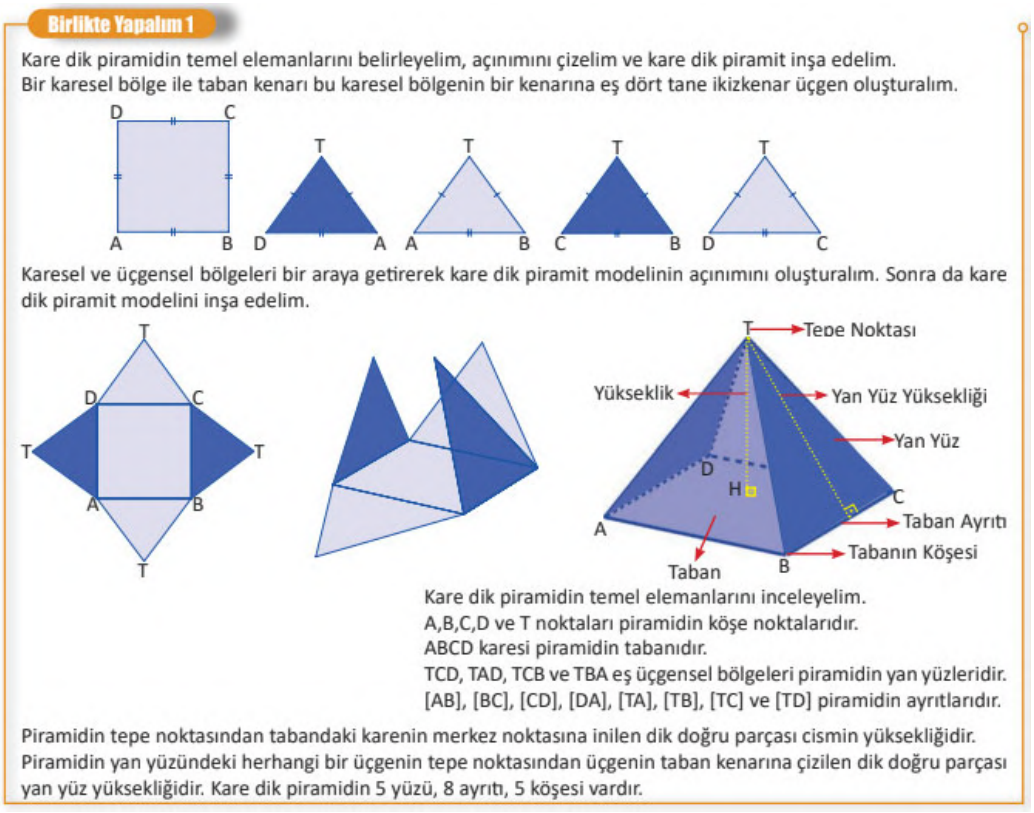
8.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7. 8. sınıf ders kitabındaki geometri alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Dönüşüm Geometrisi, Geometrik Cisimler	**Konum**	**Boyut**	**Araç-Gereç**	**Model**
Dönüşüm geometrisi (yansıma, öteleme, görüntü, simetri doğrusu)	Farklı	Farklı	Geo-Gebra, kâğıt, kırmızı kalem, sulu boya	Satranç tahtasındaki taşlar, araba, ayna görüntüsü, ambulans yazısı, su üzerindeki yansıma, sıra dekorasyon, dokumacılık, mimari, seramik, çini, kıyafet deseni, manzara resmi, desen ve motifler, ayak izi, cam şişe, kuş
Geometrik cisimler (dik piramit, dik dairesel silindir, dik prizma, dik koni, taban, yükseklik)	Farklı	Farklı	Geo-Gebra, kâğıt, kalem	İlaç kutuları, kitaplar, bilgisayar kasası, buzdolabı, fırın, çamaşır makinesi, şaşılık tedavisi, periskop, soba boruları, konserve kutuları, piller, motorların silindirleri, bardaklar, tencereler, otomobil, tekstil ve kâğıt sanayi, iş makineleri, dondurma külahları, huni, minarelerin üst kısımları, Mısır Piramitleri, dubalar, prizma gözlük, çimento siloları, buton, kâğıt havlu, sefer tası, konserve kutu, cam çatı

Tablo 7'deki 8.sınıf matematik ders kitabındaki geometri alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç model açısından incelendiğinde dönüşüm geometrisi alt öğrenme alanında cisimlerin farklı konumlarda sunulduğu görülmektedir. Boyut ve araç-gereçlerin de farklı sunuluşlarına yer verilmeye çalışılmış. Model kullanımın da fazlaca olduğu görülmektedir. Geometrik cisimler alt öğrenme alanında ders kitabı incelendiğinde geometrik cisimleri (dik piramit, dik dairesel silindir, dik prizma, dik koni) ve özelliklerini tanıma üzerinde daha çok durulduğu söylenebilir. Geometrik cisimlerin farklı konum ve boyutta sunulduğu buna özellikle dik dairesel silindir ve dik piramitte dikkat edildiği görülmüştür. Araç- gereç ve model açısından incelendiğinde araç-gereç kullanımı yetersiz kalırken farklı modelde sunuluşlara oldukça fazla yer verildiği görülmektedir. Farklı model sunuluşları sayesinde öğrenciler geometrik cisimleri günlük hayattaki nesnelerle bağdaştırarak daha kalıcı ve anlamlı bir öğrenme sağlamış olurlar.

8.sınıf matematik ders kitabında geometrik cisimlerle ilgili farklı boyutta sunuluşlara yer verilmiştir, bununla ilgili bir örnek Şekil 15'te görülmektedir.

Şekil 15

Şekil 15'te görüldüğü gibi farklı boyut sunuluşuna yer verilmiştir, iki boyutlu şekiller kullanılarak üç boyutlu bir şekil oluşturulmaya çalışılmıştır.

8.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşunun konum, boyut, araç-gereç, model çerçevesindeki dağılımı Tablo 8'de gösterilmiştir.

Tablo 8. 8. sınıf ders kitabındaki ölçme alanında yer alan geometrik kavramların sunuluşu

Üçgenin Yardımcı Elemanları, Açı kenar ve Pisagor bağıntıları, Eşlik ve benzerlik, Geometrik Cisimler	**Konum**	**Boyut**	**Araç-Gereç**	**Model**
Üçgenin yardımcı elemanları (kenarortay, açıortay, yükseklik)	Farklı	Farklı	Geo-Gebra, cetvel, kalem, açıölçer, renkli kâğıt	Mimari eser
Açı kenar ve Pisagor bağıntıları (üçgen eşitsizliği, dik kenarlar, hipotenüs)	Farklı	Farklı	Geo-Gebra, pergel, cetvel, açıölçer	Merdiven, duvar, trafik levhası, üçgen çatı, kaydırak, direk, uçurtma ipi, ev ile okul arasındaki mesafe, yelkenli, merdiven basamağı, sokak lambası
Eşlik ve benzerlik (benzerlik oranı)	Farklı	Farklı	Tangram, Geo-Gebra, dijital görsel	Tekstil firma ürünleri, haritalar, fotokopiyle elde edilen şekiller, kâğıt, makas, resim çerçevesi, kuşlar için üçgen aparat, kamyon
Geometrik cisimler (piramit, dik dairesel silindir, dik prizma, dik koni, taban, yükseklik)	Farklı	Farklı	Geo-Gebra	İş makinesi silindiri, mum, tahıl siloları
Alan ölçme (dik dairesel silindir)	Farklı	Farklı		Hediye kutusu, çöp kutusu, levha, teneke kutu, kütük, rulo boya fırçası, kumbara, çelik depo, soba borusu
Hacim ölçme (dik dairesel	Farklı	Farklı	Geo-Gebra, A_4	Bakır kaplar, CD, cam deney tüpü,

silindir)	kâğıdı	sürahi ve bardak, su deposu, tencere, boya kutusu, tahıl silosu

Tablo 8'deki 8.sınıf matematik ders kitabındaki ölçme alanındaki geometrik kavramların sunuluşu konum, boyut, araç-gereç ve model açısından incelendiğinde üçgenler alt öğrenme alanında yer alan üçgenin yardımcı elemanlarına ait kavramların konum ve boyutlarının sunuluşunun zengin olduğu görülmektedir. Araç-gereç kullanımı açısından farklı sunuluşlara yer verilirken model kullanımın yetersiz kaldığı görülmektedir. Üçgenler alt öğrenme alanında yer alan açı kenar ve Pisagor bağıntılarına ait kavramların ise farklı konum ve boyutta sunulduğu, konumun farklı olduğu durumlara daha fazla yer verildiği görülmüştür. Farklı araç-gereçlere yer verilmeye çalışıldığı ve modelin çeşitli şekillerde sunulduğu görülmektedir. Ders kitabı incelendiğinde eşlik ve benzerlik alt öğrenme alanında farklı konum ve boyut sunuluşlarına yer verildiği uygun araç-gereç ve model kullanımıyla da daha etkili bir öğrenmenin gerçekleştirilmeye çalışıldığı görülmektedir. Geometrik cisimler alt öğrenme alanında farklı konum ve özellikle farklı boyut sunuluşuna yer verildiği, geometri alanında olduğu gibi ölçme alanına ait içerikte de araç-gereç sunuluşunun yetersiz kaldığı görülmektedir. Geometrik cisimler alt öğrenme alanında model açısından çeşitliliğin geometri alanında daha fazla yer aldığı, ölçme alanında daha az da olsa farklı sunuluşlara yer verilmeye çalışıldığı görülmektedir. Matematik öğretim programında dik dairesel silindirin alan ve hacminin ölçülmesine yer verilmiştir. Alan ölçmede farklı konum ve boyutta sunuluşa fazlaca yer verilirken hacim ölçmede boyutun farklı sunuluşuna alan ölçmedeki kadar yer verilmediği görülmüştür. Ders kitabı incelendiğinde alan ölçmede herhangi bir araç-gereç kullanılmadığı görülmektedir. Hacim ölçmede az da olsa araç-gerecin farklı sunuluşuna yer verildiği görülmektedir. Hem alan ölçmede hem de hacim ölçmede dik dairsel silindirin farklı model sunuluşuna fazlaca yer verildiği görülmektedir. Böylece günlük hayattan bağdaştırılan nesneler ve bu nesnelerle oluşturulan sorular sayesinde öğrenciler alan ve hacim arasındaki farkı daha iyi bir şekilde anlayabilecektir.

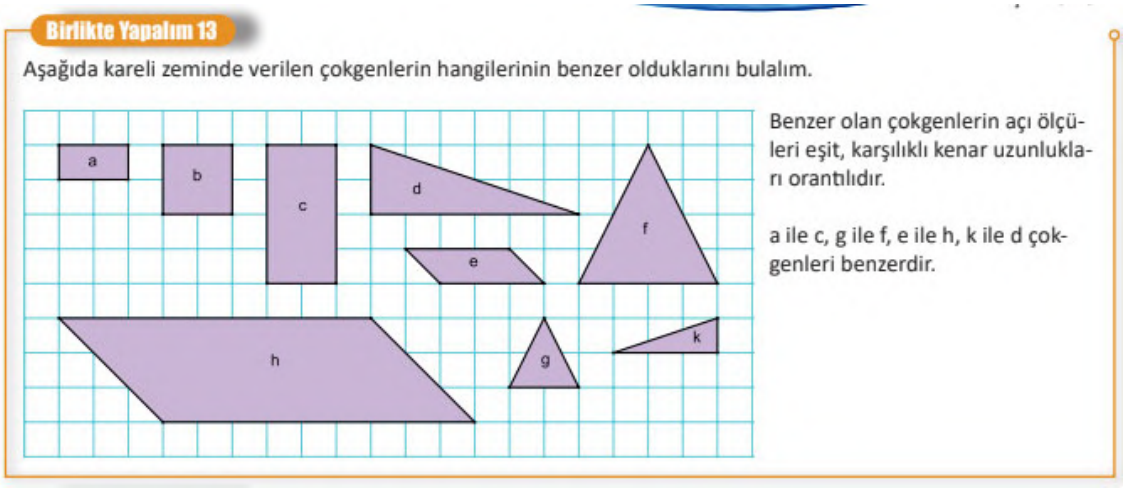
8.sınıf matematik ders kitabından eşlik ve benzerlikle ilgili farklı araç-gereçlerle sunuluşun verildiği örnek Şekil 16'da gösterilmektedir.

Şekil 16

Şekil 16'da görüldüğü gibi eşlik ve benzerlik konusunun öğretiminde tangram kullanımı sağlanarak araç-gereç sunuluşunun farklılaştırılması sağlanmıştır. Tangram kullanımı öğrencilerin eşlik ve benzerlik konusunda kendi çıkarımlarını sağlamalarında yardımcı olacaktır.

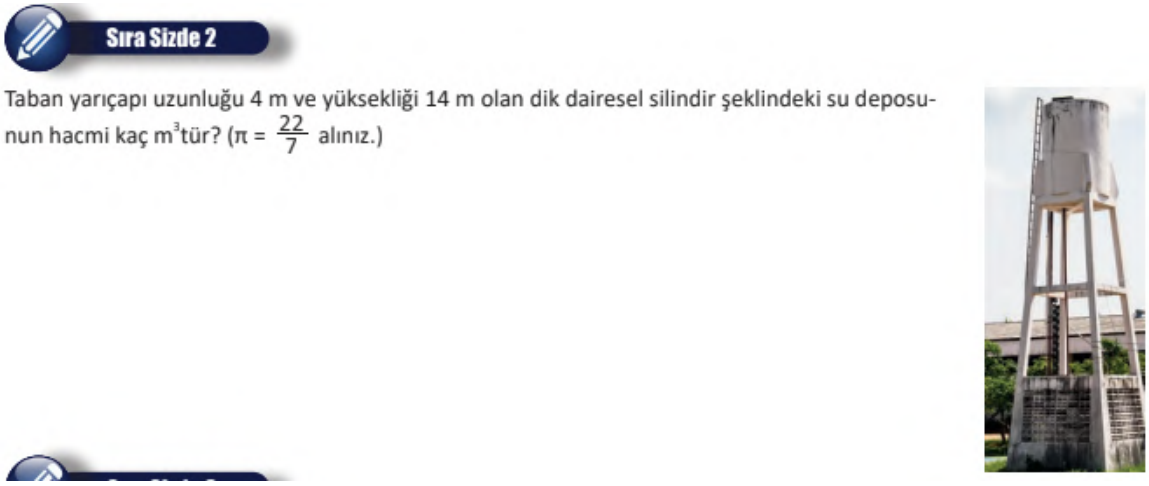
Eşlik ve benzerlik alt öğrenme alanında farklı konumlarda sunuluşun verildiği örnek Şekil 17'de görülmektedir. Bu örnekte ayrıca farklı boyut sunuluşlarının da yer aldığı görülmektedir.

Şekil 17

Şekil 17'de görüldüğü gibi yer verilen şekillerin farklı konum ve boyutlarda sunuluşu öğrencilerin zihinlerinde geometrik şekillerle ilgili tek bir şekil biçiminin oluşmasının önüne geçer.

Ders kitabı incelendiğinde geometrik cisimler alt öğrenme alanına ait farklı model sunuluşlarının olduğu görülmektedir, bunlardan biri de Şekil 18'de gösterilmiştir.

Şekil 18

Şekil 18'de farklı model sunuluşuna ait bir örnek verilmiştir. Öğrencilere günlük hayatın çeşitli alanlarından farklı modellerin sunulması hem öğrendikleri geometrik kavramların yaşam içerisinde nerede işe yarayacağının farkına varmalarını hem de geometrik cisimlerle ilgili daha anlamlı bir şema oluşturmalarını sağlayacaktır.

4.SONUÇ VE TARTIŞMA

Geometri gelişiminin sağlanmasında, geometrik düşünme düzeyleri arasındaki hiyerarşik yapıdan dolayı düzey 0'ın tamamlanması oldukça önemlidir. Yapılan araştırmalar (Gökbulut, Sidekli& Yangın, 2010; Osmanoğlu, 2019; Altun, 2010; Buyruk Akıl, 2020) da bu durumu destekler niteliktedir. Öğrenciler için en temel öğrenme kaynağı olan ders kitaplarındaki geometrik cisim ve şekillerle ilgili kavramların sunuluşu da bu açıdan oldukça önemlidir (Aktaran Toptaş, 2010). Bu araştırmada 1-5.sınıflar için daha önceden yapılmış benzer bir çalışmanın devamı niteliğinde; ortaokul matematik dersi (5-8) ders kitaplarındaki geometri kavramlarının sunuluşunu konum, boyut, araç-gereç ve model çerçevesinde incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla amaçlı örneklem ile belirlenen ders kitapları incelenmiştir. Bu inceleme sonucuna göre elde edilen bilgiler şu şekildedir:

5.sınıf matematik ders kitabında yer alan geometri ve ölçme öğrenme alanı içerikleri geometrik kavramların konum, boyut, araç-gereç ve model sunuluşu açısından incelendiğinde geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu ayrıca çeşitli araç-gereç ve modellerle de temsil edilmeye çalışıldıkları görülmektedir. Yapılan incelemeler sonucunda geometri alanında bazı konularda (açı çeşitleri, çokgenler, kenar ve açılarına göre üçgenler ve dörtgenler) ise model sunuluşu açısından yetersiz kalındığı görülmüştür. Toptaş (2010), yaptığı çalışmasında 5.sınıf ders kitabında konum ve boyut farklılığının yer aldığından fakat genel olarak konum ve boyut sunuluşunun eksik kaldığından bahsetmektedir. 5.sınıf düzeyinde bizim sonucumuzla benzer nitelik gösterse de genel sonuç olarak farklılık göstermektedir.

6.sınıf matematik ders kitabında yer alan geometri ve ölçme öğrenme alanında yer alan geometrik kavramların konum, boyut, araç-gereç ve model açısından oldukça zengin bir şekilde sunulduğu görülmektedir. Özellikle yeni bir kavramın tanıtımında farklı model sunuluşlarına yoğunluk verilmektedir. Ölçme alanında yer alan bazı konular (geometrik cisimler, dikdörtgenler prizması, kare prizma, küp) için bu dört alan açısından da çeşitliliğe yer verildiği görülmektedir. Khasawneh (2000), matematik ders kitaplarında yer alan konum ve boyut çeşitliliğinin öğrencinin geometrik algısının gelişmesinde önemli bir etken olduğuna değinmiştir. Bu açıklama da bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

7.sınıf matematik ders kitabında yer alan geometri ve ölçme öğrenme alanında yer alan geometrik kavramları konum, boyut, araç-gereç ve model açısından incelendiğinde ise konum, boyut farklılığına dikkat edildiği araç-gereç açısından ise oldukça zengin bir sunuluşa sahip olduğu görülmektedir. Farklı modellerin sunuluşuna da yer verilmeye çalışılmış ölçme alanında yer alan bazı konularda (çember ve daire) ise model sunuluşunun daha yoğunlukta olduğu görülmektedir. Işık& Mercan (2015)' ın yaptıkları ortaokul matematik öğretmenlerinin model ve modelleme hakkındaki görüşlerinin incelenmesi adlı çalışmada öğretmenler model kullanımının yararlarından bahsettikleri gibi sınırlılıkları kısmında model kullanımının yaratıcılığı azalttığını belirtmişlerdir. Bu yönüyle bizim çalışma amacımızla farklılık göstermektedir. Ayrıca 7.sınıf ders kitabında geometrik kavramların tarihsel açıdan da ele alınması dikkat çekmektedir.

8.sınıf matematik ders kitabında geometri ve ölçme öğrenme alanında yer alan geometrik kavramların farklı konum ve boyutlarda sunulduğu görülmektedir. Model sunuluşunun oldukça zengin bir içeriğe sahip olduğu görülmektedir. Araç-gereç sunuluşu açısından genel olarak yetersiz kaldığı görülmektedir hatta ölçme öğrenme alanında araç-gereç kullanımına yer verilmeyen konuların (alan ölçme-dik dairesel silindir) olduğu da görülmüştür. Seis (2011), 6.-8. sınıf matematik ders kitaplarının PISA 2003 belirsizlik ölçeğine göre incelenmesine yönelik yaptığı çalışmada okullardaki araç-gereç eksikliklerinden ve bu durumun kitapların öğretim aracı olarak seçilmesini etkili kıldığından bahsetmektedir. Ders kitaplarındaki ulaşılabilir araç-gereç kullanımları arttırılarak daha etkili bir öğretim sağlanabilir.

Farklı sınıf düzeylerindeki matematik ders kitaplarında yer alan geometrik kavramların sunuluşunu kendi içerisinde bir kıyaslamaya tabi tutarsak elde edilen sonuçların şu şekilde olduğu görülmektedir: Konumun sunuluşu incelenen tüm sınıf düzeylerinde farklılık göstermektedir. Böylece öğrencilerin zihninde geometrik kavramlarla alakalı tek tip bir şeklin oluşmasının önüne geçilmiş olunur. Şeklin konumunun şeklin özelliklerini değiştirmeyeceğini ve cisimlerin farklı noktalara göre konumlandırılarak oluşturulan görüntülerinin nasıl gözüktüğünü görmeleri açısından önemli bir noktadır. Araştırmada boyutun sunuluşundan kast edilen şeyin hem büyüklük hem de cisimlerin bulunduğu boyut (iki boyutlu-üç boyutlu vs.) olduğu belirtilmiştir. Ders kitapları incelendiğinde tüm sınıf düzeylerinde boyut sunuluşuna geometrik kavramların büyüklüğü/küçüklüğü açısından daha çok yer verildiği görülmektedir. Boyutlar arası (iki boyut-üç boyut) geçişin sağlandığı içerikler de azınlıkta olmakla birlikte mevcuttur. Konum ve boyutun farklı sunuluşlarına yer verilmesi öğrencilerin geometrik şekiller için bu iki kavramın ilgisiz bir değişken olduğunu anlamalarını sağlar (Toptaş, 2010). Clements (2000) ve Hannibal (1999) da geometrik cisimlerin konum ve boyut gibi belirleyici olmayan özeliklerinin verilmesinin sınıflandırma hatalarının oluşmasının önüne geçeceğini belirtmiştir. Çekirdekçi& Toptaş (2011), çalışmalarında öğretim materyallerinin kullanımını engelleyen unsurların neler olduğunu ele almışlardır. Ders kitapları da bu unsurların ortadan kaldırılmasını sağlayacak düzeyde ulaşılabilir araç-gereçlerle etkili bir öğrenmeyi amaçlamaktadır.

Ders kitaplarında yer alan geometrik kavramlar araç-gereçlerin sunuluşu açısından incelendiğinde ise 5, 6 ve 7.sınıf düzeylerinde zengin bir içeriğe sahipken 8.sınıf düzeyinde yetersiz kaldığı görülmektedir. Bir kavramın öğrenimi birden fazla model kullanılarak gerçekleştirilirse kavramsal anlama düzeyi de yüksek olur (Olkun & Toluk Uçar, 2014). Böylece modele bağlı olmayan bir genelleme yapılmış ve geometrik kavramlar günlük hayatla ilişkilendirilmiş olur. Ders kitaplarındaki geometrik kavramların model açısından sunuluşu incelendiğinde 6, 7 ve 8.sınıf düzeylerinde oldukça zengin bir özelliğe sahip olduğu özellikle bazı konularda daha fazla model kullanımının tercih edildiği görülmektedir. İncelen 5.sınıf ders kitabının farklı model sunuluşu açısından yetersiz kaldığı sonucuna ulaşılmıştır.

5.ÖNERİLER

Ders kitaplarında geometrik kavramların farklı sunuluşlarına yer verilmesi hiyerarşik şekilde ilerleyen geometrik düşünme düzeylerinin gelişimi ve buna bağlı olarak öğrencilerin ilerleyen zamanlarda beklenilen düzeyde bulunması açısından önemlidir. Farklı açılardan sunuluşlara yer verilmesi düzey 0 ile ilgiliymiş gibi görünse de aslında tüm düzeyler için bir ön koşul oluşturmaktadır. Bu doğrultuda ders kitapları hazırlanırken geometrik kavramların konum, boyut, araç-gereç ve model açısından farklı sunuluşlarına yer verilmesi, tüm sınıf düzeylerinde olduğu kadar bilhassa öğretim kademelerinin başlangıç sınıf düzeylerinde önemli bir yer teşkil etmektedir. İncelenen kitaplar içerisinde bu konuda yetersiz görülen 5.sınıf ders kitabında bu eksiklikler daha fazladır ve bundan sonra yazılacak 5.sınıf ders kitaplarında bu durumun göz önüne alınması önerilmektedir. 8.sınıf ders kitabı için araç-gereç kullanımına daha fazla yer verilmesi önerilmektedir. Kitaplarda yer alan ulaşılabilir-uygulanabilir araç-gereçler etkili bir öğrenme sağlanmasında ve içerisinde bulunulan geometrik düzeyin tamamlanmasında etkilidir. Farklı araç-gereç sunuluşuna bir örnek de Geo-Gebra uygulamasıdır. Ders kitaplarında da bu uygulamayla ilgili görüntülere yer verildiği görülmektedir. Kitaplara geometrik kavramlarla ilgili daha önceden hazırlanmış Geo-Gebra uygulama etkinlik karekodları eklenerek bu uygulamalara ulaşılması sağlanabilir. Farklı model sunuluşlarına yer vermeye çalışırken de günlük hayattaki birbirine çok benzer ve neredeyse aralarında bir fark olmayan nesnelerin örneklerinin verilmesinden kaçınılabilir.

Amaçlı örnekleme ile seçmiş olduğumuz kitapların incelenmesi bu araştırmanın sınırlılıklarını oluşturabilir. Konum, boyut, araç-gereç ve model sunuluşları açısından zengin olan kaynakların seçilmesi, bu sunuluşlara daha az yer verilmiş olan ders kitaplarındaki durumu yansıtmamaktadır. Diğer yayınlara ait ders kitapları da dâhil edilerek MEB'e bağlı okullarda okutulan ders kitaplarındaki geometrik kavramların sunuluşunu ele aldığımız dört boyut açısından incelemek ders kitapları hakkında daha genel bir sonuca ulaşılmasını sağlayabilir. Yapılacak olan bu araştırmalar diğer kitap yazarları için de yol gösterici olacaktır. Bu çalışma lise düzeyindeki ders kitaplarının incelenmesiyle de devam ettirilebilir. Böylece geometrik kavramların sunuluşunun farklı öğretim kademelerinde nasıl ele alındığına dair daha genel bir sonuca ulaşılabilir. Öğrencilere geometrik kavramların farklı sunuluşlarının yer verildiği bir uygulama yaptırılabilir ve uygulama öncesi ve sonrası geometrik bilgilerinin nasıl değiştiği gözlemlenebilir.

KAYNAKÇA

Altun, H. (2018). Lise Öğrencilerinin Geometri Ders Başarılarının Van Hiele Geometrik Düşünme Düzeylerine Göre İncelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, *13*(11).

Baki, A. (2006). Kuramdan Uygulamaya Matematik Eğitimi. Ankara: Harf Eğitim Yayıncılığı.

Battista, M. T. (2007); The Development of Geometric and Spatial Thinking. In F. K. Lester Jr. (Ed.), Second Handbook of Research on Mathematics Teaching and Learning, Information Age Publishing, North Carolina.

Baykul, Y. (2020). *Ortaokulda Matematik Öğretimi 5-8. Sınıflar İçin.* (4.Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.

Biber, A. Ç., (2019). A. Kaçar (Ed.), *İlkokulda matematik öğretimi: Matematik ve öğretimi* (1.Baskı, ss. 2-11). Ankara: Pegem Akademi.

Buyruk Akil, Y. (2020). *8. Sınıf Öğrencilerinin Dönüşüm Geometrisi Konusundaki Matematiksel Başarıları İle Van Hiele Geometrik Düşünme Düzeyleri İlişkisinin İncelenmesi* (Yayın No.640089) [Yüksek Lisaans Tezi, Erciyes Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.

Cantürk-Günhan, B. ve Başer, N. (2007). Geometriye yönelik öz-yeterlik ölçeğinin geliştirilmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,* 33(33), 68-76.

Çekirdekçi, S. & Toptaş, V. (2011). Sınıf öğretmenlerinin matematik (4. ve 5. sınıf) dersinde öğretim materyalleri kullanımını engelleyen unsurlarla ilgili görüşleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,,(29)*, 137-149.

French, D. (2004). Teaching and learning geometry. London: Continuum.

Gökbulut, Y., Sidekli, S., & Yangın, S. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Van Hiele Geometrik Düşünce Düzeylerinin, Bazı Değişkenlere (Lise Türü, Lise Alanı, Lise Ortalaması, Öss Puanları, Lisans Ortalamaları Ve Cinsiyet) Göre İncelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, *8*(2), 375-396.

Hannibal, M.A. (2000). Young Children's Developing Understanding of Geometric Shapes. Teaching Children Mathematics. (5.Baskı, ss. 353). https://doi.org/10.5951/TCM.5.6.0353

Işık, A. & Mercan, E. (2015). Ortaokul Matematik Öğretmenlerinin Model Ve Modelleme Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, *23*(4), 1835-1850.

Khasawneh, A. (2000) Geometric Thought Within School Mathematics Textbooks in Jordan, Jordan, *Proceedings of the International Conference on Jordan. "Mathematics for Living" November* 18-23.

Marchis, I. (2012). Preservice Primary School Teachers' Elementary Geometry Knowledge. *Acta Didactica Napocensia*, *5*(2), 33-40.

MEB (2018), Milli Eğitim Bakanlığı Öğretim Programı, Ankara.

National Council of Teachers of Mathematics. (2000). Principles and standards for school mathematics. Reston.

Olkun, S. (2003). Making connections: Improving spatial abilities with engineering drawing activities. *International journal of mathematics teaching and learning*, *3*(1), 1-10.

Olkun, S., Toluk, Z. (2014). *İlköğretimde etkinlik temelli matematik öğretimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Osmanoğlu, A. (2019). Sınıf öğretmeni adaylarının Van Hiele geometrik düşünme düzeyleri ve öğrenme eksikleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (49), 60-80.

Özkan, U. B. (2021). Eğitim Bilimleri Araştırmaları için Doküman İnceleme Yöntemi. (4.Baskı, ss. 1-5) Ankara: Pegem Akademi.

Saban, A. (2002). *Çoklu zekâ teorisi ve eğitim.* (2. Baskı). Ankara: Nobel Yayınları.

Seis, A. (2011). *6.-8. sınıf matematik ders kitaplarının PISA 2003 belirsizlik ölçeğine göre incelenmesi* (Yayın No.304287) [Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.

Struchens, M. E., Harris, K. A., & Martin, W.G. (2001). Assesing geometric and measurement understanding using manipualtives. Mathematics Teaching in Middle School, 6(7), 402-405.

Sönmez, V., Alacapınar, F. (2019). Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri. (7.Baskı, ss. 188) Ankara: Anı Yayıncılık.

Toptaş, V. (2010). İlköğretim Matematik Dersi (1-5) Öğretim Programı Ve Ders Kitaplarında Geometri Kavramlarının Sunuluşunun İncelenmesi. *İlköğretim Online*, *9*(1), 136-149.

Van de Walle, J. A., Karp K. S., Bay-Williams, J. M. (2014). *İlkokul ve Ortaokul Matematiği Gelişimsel Yaklaşımla Öğretim.* (7.Baskı). Ankara: Nobel Yayıncılık.

Vojkuvkova, I. (2012). The van Hiele model of geometric thinking. *WDS'12 Proceedings of Contributed Papers*, (*1)*, 72-75.

Yenilmez, K., & Küçükay, S. (2021). Kırsalda öğrenim gören öğrencilerin uzamsal zekâ, uzamsal yetenek ve uzamsal kaygıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Türk Dünyası Uygulama Ve Araştırma Merkezi Eğitim Dergisi*, *6*(1), 31-45.

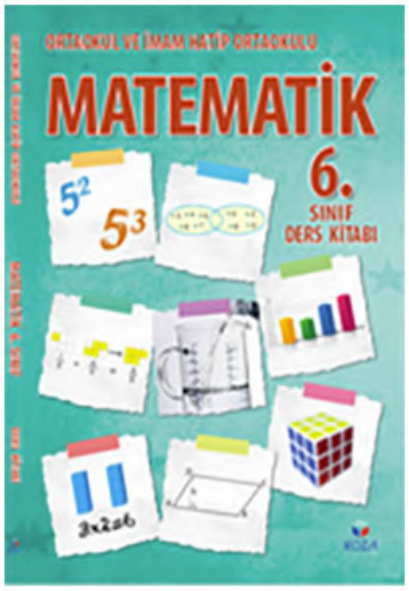
Yıldırım Gül, Ç. & Karataş, İ. (2015). 8. Sınıf Öğrencilerinin Dönüşüm Geometrisi Başarılarının Uzamsal Becerileri, Geometri Anlama Düzeyleri Ve Matematiğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Karaelmas Eğitim Bilimleri Dergisi*, *3*(1), 36-48.

Zuya, H. E., & Kwalat, S. K. (2015). Teacher's knowledge of students about geometry. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, *13*(3), 100-114.

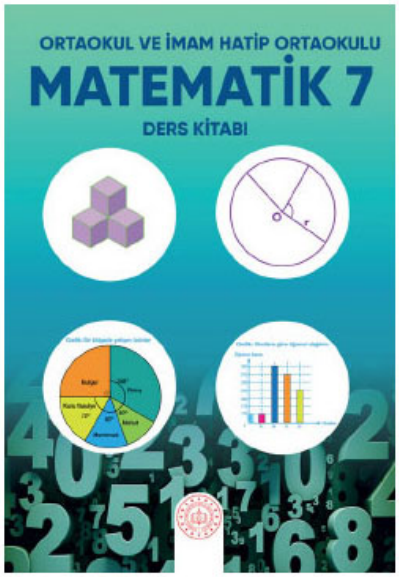
Ek-1

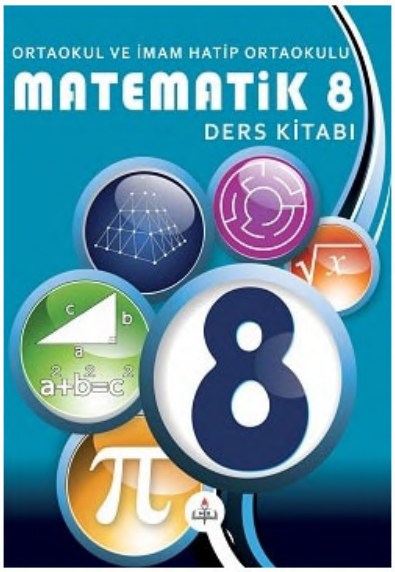
Özgün Yayınları 5. Sınıf Matematik Ders

Koza Yayınları 6. Sınıf Matematik Ders

MEB Yayınları 7. Sınıf Matematik Ders

MEB Yayınları 8. Sınıf Matematik Ders

ORTAOKUL DERS KİTABI İÇERİKLERİNİN AFET BİLİNCİ KAZANDIRMA AÇISINDAN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF MIDDLE SCHOOL TEXTBOOK CONTENTS IN TERMS OF GAINING DISASTER AWARENESS

Belgin KÖRMUTLU

Yüksek Lisans Öğrencisi, Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik Eğitimi, Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0009-0004-9522-0870

Munise SEÇKİN KAPUCU

Doç. Dr., Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi, Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9202-2703

Özet

Ülkemizde çok sayıda afet yaşanmakta, bu afetler can ve mal kaybına neden olmaktadır. Toplumun afet bilinci arttırılması sağlanarak, meydana gelen afetlerin yıkıcı etkileri azaltılabilir. Afet bilinçli bir toplum oluşturmada çocuklara verilen eğitimin etkisi büyüktür. Geleceğin yetişkin bireyleri olan çocuklarda oluşturulan afet bilinci toplumun her seviyesine kademeli olarak yayılabilir. Ders kitaplarında afet bilinci oluşturacak içeriklerin yer alması bu anlamda önemlidir. Bu araştırmada, MEB'e bağlı okullarda okutulan ortaokul ders kitabı içeriklerinin afet bilinci kazandırma açısından farklı disiplinler arasında nasıl ele alındığını incelemek amaçlanmıştır. Araştırmada 2022-2023 eğitim öğretim yılında ortaokul sınıf seviyelerinde kullanılmakta olan MEB ve Adım yayınevine ait ders kitapları kullanılmıştır. Araştırma nitel araştırma modelinde tasarlanmıştır. Verilerin toplanmasında doküman incelemesinden ve verilerin analizinde ise içerik analizinden yararlanılmıştır. Ortaokul ders kitapları derslere, sınıf düzeylerine, programın öğelerine ve afet türlerine göre incelenmiştir. Yapılan analiz sonucunda afet bilinci oluşturmaya yönelik içeriklerin dersler bazında farklılık gösterdiği; bu içeriklerin sosyal bilgiler ve fen bilgisi ders kitaplarında çoğunlukla yer aldığı görülmüştür. Matematik ve İngilizce ders kitaplarında afet konularına yer verilmeyen kitapların olduğu görülmüştür. Sınıf düzeylerine bakıldığındıysa afet bilinci kazandırmaya dönük içeriklerin en fazla 5.sınıf, en az 6.sınıf düzeyinde; en çok programın içerik ögesindeki metin ve görsellerde yer alırken, hedef ögesinde afet bilinci kazandırmaya yönelik içerik bulunmadığı görülmüştür. Afet türleri farklı kitaplarda farklı şekillerde ele alınmıştır, bu açıdan yetersiz kalan kitaplar da vardır. Doğal afetlere, insan kaynaklı afetlerden daha fazla yer verildiği; kitaplar genelinde en çok yer edinen afet türünün çevre (toprak/hava/su) kirliliği olduğu, dolu ve salgına ise çok az sayıda yer verildiği görülmüştür. Araştırma sonuçları doğrultusunda ders kitaplarında yer alan içeriklerin afet bilinci kazandırma açısından etkililiğinin nasıl arttırılabileceğine yönelik önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: afet bilinci, doğal afetler, ders kitapları.

Abstract

There are many disasters in our country and these disasters cause loss of life and property. By increasing the disaster awareness of the society, the destructive effects of disasters can be reduced. Education given to children has a great effect on creating a disaster conscious society. Disaster awareness created in children, who are the adult individuals of the future, can gradually spread to every level of the society. In this sense, it is important to include content that will create disaster awareness in textbooks. In this study, it is aimed to examine how the contents of middle school textbooks taught in schools affiliated to the Ministry of National Education are handled among

different disciplines in terms of raising disaster awareness. The textbooks of MoNE and Adım publishing house, which are used in middle school grade levels in the 2022-2023 academic year, were used in the study. The research was designed in qualitative research model. Document analysis was used in data collection and content analysis was used in data analysis. Secondary school textbooks were analyzed according to courses, grade levels, elements of the program and types of disasters. As a result of the analysis, it was seen that the contents for creating disaster awareness differed on the basis of courses; these contents were mostly included in social studies and science textbooks. Mathematics and English textbooks did not include disaster topics. When the grade levels were examined, it was seen that the content for raising disaster awareness was mostly included in the 5th grade and least in the 6th grade; it was mostly included in the texts and visuals in the content element of the program, while there was no content for raising disaster awareness in the target element. Types of disasters are handled in different ways in different books, and there are also books that are insufficient in this respect. It was observed that natural disasters were covered more than human-induced disasters; environmental (soil/air/water) pollution was the most common type of disaster in the textbooks, while hail and epidemic were covered very rarely. In line with the results of the research, suggestions on how to increase the effectiveness of the content in textbooks in terms of raising disaster awareness are given.

Keywords: disaster awareness, natural disasters, textbooks.

1.GİRİŞ

Dünyada her yıl çok sayıda afet meydana gelmektedir. Meydana gelen bu afetler binlerce kişinin yaralanmasına, maddi manevi kayıplar vermesine ve hatta hayatını kaybetmesine neden olmaktadır. Afet öncesi hazırlıklarını yapan topluluklar afetlerden oldukça az etkilenirler (Aygül, 2020). Afetler doğal ve yapay yapılar ile normal yaşamı tahrip etme potansiyeline sahiptirler (McDonald, 2003). Bulunulan ülkeye göre, doğal afetlerin çeşitleri ve önem sıraları göstermektedir (AFAD, 2023). Bununla birlikte ülkelerin gelişmişlik düzeyine göre afet kabul durumları değişebilmektedir (Yıldırım, 2004). Bir olay mal ve can kaybına neden oluyorsa afet olarak adlandırılabilir yani bir olayın kendisi değil, doğurduğu sonuç afet olarak adlandırılır. Afet birdenbire ortaya çıkar ve bölgesel kaynakların yok olmasına sebep olabilir. Bölge dışından yardım talebi gerektiren boyutlara ulaşabilen bir durumdur (Coşkun, 2011; Şahin & Sipahioğlu, 2003).

Afetler doğal ve insan kaynaklı olabilir. Doğal afetler; tsunami, fırtına, sel, deprem, yanardağ patlaması gibi felaketlerdir. Beşeri afetler ise insan etkisine açıktır. Çevre kirliliği, hızlı sanayileşme, orman yangınları, küresel ısınma vb. beşeri afetlere örnek olarak verilebilir (Alkan, Elmas, Karakuş & Akkay, 2001; Reeves & Lenoir, 2006).

Afet söz konusu olduğunda afet eğitiminin verilmesi ve afet bilincinin kazandırılması önemli olmaktadır. Afet eğitimi toplumların karşılaştıkları problemlere çözüm bulmalarını amaçlar. Toplumların kendi potansiyellerini kullanmasıyla birlikte afetlere karşı dirençli olmalarını ve güçlenmelerini de sağlamayı amaçlar (Asharose vd., 2015). İnsanlara afetler konusunda anlayış kazandırma sürecini afet bilinci olarak tanımlayabiliriz (AFAD, 2018). Afetlerin meydana getireceği zararları azaltabilmek ve toplumu afetlere hazır konuma getirebilmek için afet bilinci kazandırılması oldukça önemlidir (Davis ve diğ., 2003).

Türkiye, pek çok afet türünün önemli sıklıkta yaşandığı ülkelerden birisidir (AFAD, 2018). Türkiye geçmişinde çeşitli yıkıcı doğal afetlerin varlığından söz etmek mümkündür. Özellikle içerisinde bulunduğumuz 2023 yılında on bir ilde yaşanan deprem felaketi afetlerin hatırlamak istemediğimiz can alıcı ve yıkıcı yönünü bir kez daha ortaya koymuştur. Ayrıca yakın geçmişte meydana gelen depremler, yangınlar, su taşkınları, seller vb. doğal afetler ülkemizdeki her bir bireyi derinden sarsmıştır. Afeti yaşayan kişiler olmasak da afetin yarattığı psikolojinin içerisinde bulunduğumuzdan ve ülkemiz koşullarında potansiyel bir afetzede olarak yer aldığımızdan bu konuda bilinçlenmek ve bilinçlenmenin getirdiği farkındalıkla alacağımız ve alınmasını sağlayacağımız önlemlerle birlikte kendimizi daha güvende hissetmemiz ve olası bir afete daha hazır bir hale gelmemiz mümkündür.

Engellenemeyen ve öngörülemeyen doğal olayların yaşamın bir parçası haline getirilmesi önemlidir. Bu olayların afete dönüşmesi halinde afetlerle birlikte yaşama kültürünün toplumun tamamına yerleştirilmesi gerekmektedir (Odabaşı & Genç, 2023). Afetler yaşanmadan önce afetlerin meydana getirebileceği zarar ve kayıpları en aza indirebilen tedbirlerin alınması gerekir. Bu doğrultuda afet eğitim programları geliştirilmelidir ve afet bilinci toplumun tamamında oluşturulmaya çalışılmalıdır (Arca, 2012). Afet eğitimi toplumdaki her bir kişiyi afetin olumsuz etkileri ve sonuçları hakkında bilinçlendiren afetlerin her aşamasında toplum kapasitesini genişletip, zarar görebilirliklerini en aza indirmeyi hedefleyen maliyetsiz bir stratejidir (Başbuğ ve diğerleri, 2011; Odabaşı & Genç, 2023). Aynı zamanda bireylerdeki afet bilinci geliştirilerek güvenli ve kaliteli bir yaşam isteyen bir toplum oluşturulmuş olur. Afet bilinci oluşturabilmiş toplumlarda afetle başa çıkabilme yetenekleri daha yüksektir, bu sayede afet dirençli bir toplum elde edilir (Gerdan, 2019).

Gelişim özelliklerinden dolayı çocuklar yetişkinlere göre daha savunmasız olurlar ve bu durum afetle başa çıkma durumlarını da etkilemektedir. Dünya geneline bakıldığında afet olaylarında en fazla risk altında bulunan gruplardan birisi çocuklardır. Bu durum afet eğitiminin çocuklara erken yaşlardan itibaren verilmesini gerekli kılar. Okullardaki eğitim afet bilincinin erken yaşlarda edinilmesi için oldukça önemlidir (Değirmenci, 2019). Bu durumda okul müfredatıyla çocukların afet bilincinin sağlanması ve oluşabilecek riskler hakkında bilgi edinmeleri sağlanabilir. Çocuklara ulaşmamızı sağlayan ders kitapları büyük önem teşkil etmektedir (Peek, 2008). Genç bireylerin afet bilincine sahip olmaları, afetler konusunda geleceğe daha sağlam adımlar atmalarını ve güvenle bakmalarını sağlar. Dolayısıyla yeni yetişen neslin afet bilinç kültürünün oluşturulması oldukça önemlidir (Odabaşı & Genç, 2023). Okul öncesinden itibaren eğitimin tüm kademelerinde çocuklara yönelik doğal afet eğitim programının uygulanması gerekmektedir (Sapsağlam, 2019).

Ülkemizde 2005 yılına kadar afet eğitimi afetten korunma olarak (Milli Eğitim Bakanlığı, 2006), 2005 yılında yapılandırıcı yaklaşımla oluşturulan programlarda ise afetten korunma ve güvenli yaşam ara disipliniyle birlikte ele alınmıştır. Ara disiplinler öğrencilerin ders ve hayat arasında bağ kurmasını sağlar (Çengelci & Bayır, 2011). Öğretim programında yer alan kazanımlarda sadeleştirilmeye gidildiği için 2015 programında ara disiplinlerden vazgeçilmiştir (Tay & Baş, 2016). Gerdan (2019) çalışmasında afet eğitiminin temel, orta ve yükseköğrenim seviyelerinde disiplinler arası bir yaklaşımla ele alınması gerektiğini belirtmiştir. Macaulay (2007), afet eğitimi içeriklerinin daha önceden belirlenen standartlarda olması ve eğitimin tüm kademeleri içerisinde yayılarak bir süreklilikle ele alınması gerektiğine değinmiştir.

Ders kitapları öğretme ve öğrenme sürecini etkili bir şekilde yerine getirmeyi amaçlayan sistematik bir akışa sahiptir. Ders kitaplarındaki etkinlikler düzen ve bir sıra içerisinde ele alınır, ana kaynak olarak kullanılırlar. Ayrıca öğrencilerin gelişimlerinin takip edilmesini, öğrenci değerlendirilmesinde tarafsız bir ölçüt oluşturulmasını sağlar (Sever, 2010). Bazı kavramların öğretilmesinde ders kitaplarının ne kadar etkili oldukları unutulmamalıdır. Afet kavramlarının öğretiminde de ders kitaplarının etkisi büyüktür (Önal, 2019). Okullarda sunulan eğitim ve eğitim öğretim sürecinde kullanılan ders kitapları afetten korunma yollarından en önemlisidir (Değirmenci, Kuzey & Yetişensoy, 2019). Literatürde ders kitaplarındaki afet konularının ele alındığı çalışmalar aşağıdaki gibidir:

Kılıç (2019) tarafından yapılan bir çalışmada 2018-2019 yılına ait hayat bilgisi ve sosyal bilgiler ders kitaplarındaki doğal afetler konusunun sarmal sistemle ilişkili olup olmadığını incelemek amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda, kitaplardaki etkinliklerin öğrencilerin seviyelerine ve aktif öğrenme ortamına dâhil edilemeye uygun olmadıkları görülmüştür. İncelenen kitaplarda afetlerle ilgili bazı kavramlara yanlış yer verildiğine de vurgu yapılmıştır.

Önal (2019) tarafından yapılan bir çalışmada ders kitaplarındaki doğal afetler konusuna ait olgu, kavram ve şekillerin farklılıkları ve yanlışlıklarının olup olmadığını incelemek amaçlanmıştır. Araştırma sonucundaysa ilköğretim ders kitaplarındaki doğal afetler konularındaki bilgilerde ve kitaplarda yer alan görsellerde eksik ve/veya hataların olduğu görülmüştür.

Afet bilinci ve eğitimiyle ilgili alan yazındaki diğer çalışmalar incelendiğinde öğrencilerin afet bilinciyle ilgili eksik bilgilere, kavram yanılgılarına sahip olduklarını gösteren çalışmaların (Akman & Yıldırım, 2022; Dikmenli & Gafa, 2017; Hayashi, 2014; Sapsağlam, 2019; Karakuş & Önger, 2017) olduğu görülmektedir. Öğretmen adaylarının dahi beklenilen düzeye ulaşamadıklarını (Tekin &

Dikmenli, 2021; Özkazanç ve diğerleri, 2015; Zengin, 2021) ve afetler karşısında yeterli bilgi birikimine sahip olmadıklarını gösteren çalışmalar da yer almaktadır.

Çalışmalardan elde edilen sonuçlar tüm sınıf düzeyindeki afet eğitimi konularının gözden geçirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Afet bilincinin geliştirilmesinde sosyal bilgiler kitabının önemli bir etkiye sahip olduğu aşikârdır fakat afetler hayatımızın herhangi bir döneminde ve her alanında bizimle beraber olabilecek durumlar ise afet konularının da belirli derslerle sınırlı kalmayıp her sınıf düzeyinde tüm derslerin içerisinde yer alması gerekmektedir. Böylece öğrenciler afetlerin yaşamın içinde var olabileceğini anlayarak herhangi bir afet durumunda hayrete kapılmadan neyin içerisinde bulunduklarını daha kolay anlamlandırabileceklerdir. Öğrencilerin doğal bir afetle karşı karşıya gelmesine de gerek yoktur. Buradaki amaç afetlere yönelik alınması gereken önlemlerin neler olduğunu bilen, afet sırası ve sonrasında ne gibi davranışlarda bulunması/bulunmaması gerektiğinin farkında geleceğe güvenle bakan afet bilincine sahip bireyler yetiştirebilmektir ki böylece afet bilincine sahip bir toplum oluşturulmuş olur.

Yapılan çalışmalar incelendiğinde farklı derslere ait programların ve bu programlarda yer alan kazanımların afet bilinci ve eğitimi çerçevesinde çeşitli yönlerden ele alınarak incelendiği görülmektedir (Başıbüyük & Pala, 2023; Kansızoğlu, 2014; Öcal ve diğerleri, 2016). Ders kitabı inceleme çalışmalarına da yer verilmiştir fakat bu çalışmalar ilköğretim birinci ve ikinci kademede hayat bilgisi ve sosyal bilgiler kitaplarıyla sınırlı kalmıştır (Değirmenci ve diğerleri, 2019; Kılıç, 2019). Sosyal bilgiler ders kitaplarında afet kavramlarının yanlış/eksik ele alındığını gösteren çalışmalar da mevcuttur (Kılç, 2019; Önal, 2019). Lise düzeyinde ise sosyal bilgilerin devamı niteliğindeki coğrafya dersiyle alakalı incelemelerin yapıldığı görülmektedir (Değirmenci & İlter, 2013; Önal, 2019). Gerdan'a (2019) göre afet eğitimi, öğrencilerin günlük hayatı ve dersler arasında bağlantı kurmayı amaçlayan disiplinler arası bir yaklaşımla ele alınması gereken bir konudur. Herhangi bir öğretim düzeyinde, ders kitabı içeriklerinin afet bilinci ve eğitimi açısından farklı disiplinler arasında nasıl ele alındığını inceleyen bir çalışmanın yapılmadığı görülmüştür. Bu yüzden, yapılacak incelemenin alan yazına katkı sunacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada ortaokul ders kitaplarının afet bilinci kapsamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

Ortaokul ders kitaplarının derslere göre dağılımı nasıldır?

Ortaokul ders kitaplarının sınıf düzeylerine göre dağılımı nasıldır?

Ortaokul ders kitaplarının programın öğelerine göre dağılımı nasıldır?

Ortaokul ders kitaplarının afet türlerine göre dağılımı nasıldır?

2.YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Belirlenen derslere ait ortaokul ders kitaplarının afet bilinci kazandırmaya yönelik içeriklerinin incelendiği bu araştırmada nitel araştırma paradigması benimsenmiştir ve doküman incelemesi modeli kullanılmıştır. Doküman incelemesinde verilere, araştırılması amaçlanan olgu veya olaylarla ilgili bilgi içeren yazılı materyallerin analiz edilmesiyle ulaşılır. Böylece araştırmacı elde etmek istediği veriyi görüşme ve gözlem yapmadan elde edebilme şansı bulur (Yıldırım & Şimşek, 2021). Verilerin analizinde içerik analizi tekniği benimsenmiştir. Araştırmada yazılı kaynaklardan yararlanılmıştır. İçerik analizi elde edilen nitel verilerin altında yatan içeriklerin ortaya çıkartılmasını hedefleyen, özellikle önceden belirlenmiş bir teori veya kavramsal çerçeve olmadığı durumlarda tercih edilen bir analiz yöntemidir (Neuman, 2010).

İncelenen Dokümanlar

Bu araştırmada 2022-2023 öğrenim yılında ilköğretim ikinci kademedeki tüm sınıf seviyelerinde kullanılmakta olan Türkçe, sosyal bilgiler, fen bilgisi, İngilizce ve matematik derslerinin MEB yayınlarına ait ders kitapları ele alınmıştır. 8.sınıf fen bilgisi dersi için MEB yayınlarına ait ders kitabı bulunmadığı için, MEB tarafından okullarda okutulması kabul edilen faklı iki yayın kuruluşunun hazırladığı iki ders kitabından en ulaşılabilir olanı seçilmiştir. Sosyal bilgiler 8.sınıf düzeyinde, İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük dersi olarak ele alınmaktadır bu yüzden bu ders kitabı araştırmaya dâhil edilmemiştir.

Araştırmada incelemeye tabi tutulan kitapların yazarları Tablo 1'de gösterilmiştir. Mevcut derslerin güncel öğretim programları incelenerek afet konularının hangi sınıf düzeylerinde hangi konular içerisinde yer alabileceğine de bakılarak tüm sınıf düzeylerinde yer alan ders kitabı içerikleri afet bilinci kazandırma açısından incelenmiştir.

Tablo 1. Araştırmaya tabi tutulan ortaokul ders kitaplarının yazarları ve yayıncı kuruluşları

	5.Sınıf		**6.Sınıf**		**7.Sınıf**		**8.Sınıf**	
Türkçe	Hülya Ağın Haykır, Hüseyin Kaplan, Ali Kıryar, Rasim Tarakcı, Ercan Üstün	MEB	Sabri Ceylan, Kadir Duru, Gülten Erkek, Murat Pastutmaz	MEB	Tolga Kır, Emine Kırman Seda Yağız	MEB	Hilal Eselioğlu, Sıdıka Set, Ayşe Yücel	MEB
Sosyal Bilgiler	Ömer Faruk Evirgen, Julide Özkan, Suna Öztürk	MEB	Cengiz Yıldırım, Fatih Kaplan, Hayriye Kuru, Mukaddes Yılmaz	MEB	Öznur Açıl, Hülya Güvenç, Ayşegül Hayta, Sezcan Kılıç	MEB	-	-
Fen Bilgisi	Seval Akter, Hatice Betül Arslan, Meltem Şimşek	MEB	Dr. Semra Demirçalı, Birsen Alkan	MEB	Erkan Akdemir, Dilek Çetin Atasoy	MEB	Erhan Yiğit	Adım
İngilizce	Dr. Mehmet Yalçın, Günhan Genç, Nihat Özgür Orhon, Hayriye Şahin	MEB	Fatma Demircan, Gonca Akıskalı, Aysel Berket, Ferdi Günay	MEB	Aydan Aykanat Erdem, Turgut Balcı, Kader Duran Özdil (2019)	MEB	Doç. Dr. Binnur İlter, İlknur İzgi, Esra Çavuşer Özdemir, Ayşegül Türkeri Yeter, Zeliha Tuğba Çavuşer Yünlü	MEB
Matematik	Hayriye Cırıtçı, İlker Gönen, Dilara Araç, Murat Özarslan, Neşe Pekcan, Meltem Şahin	MEB	Neziha Çağlayan, Aybike Dağıstan, Betül Korkmaz	MEB	Arzu Keskin Oğan, Soner Öztürk	MEB	Hadi Böge Ramazan Akıllı	MEB

Tablo 1 incelendiğinde sosyal bilgiler dersi 8.sınıfta İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük dersi olarak dersi olarak ele alındığından bu kitabın araştırmaya tabi tutulmadığı ve tabloya da dâhil edilmediği görülmektedir. 8.sınıf fen bilgisi ders kitabı hariç tüm kitapların MEB yayın kuruluşuna ait olduğu görülmektedir. 8.sınıf fen bilgisi dersi için MEB yayınlarına ait ders kitabı bulunmadığından, MEB tarafından okullarda okutulması kabul edilen faklı iki yayın kuruluşunun hazırladığı iki ders kitabından ulaşılabilir olma kriteri gözetilerek Adım yayın kuruluşuna ait olan ders kitabı incelenmek üzere seçilmiştir.

Verilerin Toplama Aracı

Araştırmacılar tarafından araştırmanın amacı ve alt amaçları doğrultusunda afetleri derslere, sınıf düzeylerine, program öğelerine ve afet türlerine göre incelemeye yönelik bir form geliştirilmiştir. Bu formda incelenen ders kitabının künyesine, ilgili ders bilgisine, sınıf düzeyine, programın öğelerine (hedefe, içeriğe, öğrenme-öğretme sürecine, değerlendirmeye), afet türlerine ilişkin bilgiler yer almıştır. Geliştirilen formun taslağı Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Veri toplama formu

Kitap	Ders	Sınıf Düzeyi	Hedef	İçerik	Öğrenme-Öğretme Süreci	Değerlendirme	Afet Türü
K1							
K2							
-							
K19							

Verilerin Toplanması

Öncelikle derslerin güncel öğretim programları incelenmiş ve her bir ders için ders kitaplarında bulunması gereken afet konularının neler olduğuna bakılmıştır. Ardından ünite fark etmeksizin tüm ders kitaplarını incelemeye geçilmiştir. İncelenen ders kitapları arasında daha anlamlı bir ilişki kurabilmek için yayınlarının aynı olmasına dikkat edilmiş ve bu doğrultuda MEB yayınlarına ait ders kitapları incelenmiştir. Bu durum sadece 8.sınıf fen bilgisi ders kitabı için göz ardı edilmiştir. Ders kitabı içerikleri ise araştırma amacı doğrultusunda hazırlanan dört probleme uygun olacak şekilde incelenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmada verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2021). İnceleme yapılan ders kitapları, araştırmanın yazılı dokümanlarını oluşturmaktadır. Veri kaynakları da bu ders kitaplarındaki afet bilinci kazandırmaya yönelik içeriklerdir. Öncelikle araştırmaya tabi tutulan tüm derslerin öğretim programlarında afet konularının nasıl ele alındığı incelenmiş daha sonra kitaplarda yer alan afet bilinci kazandırmaya yönelik içerikler, araştırma amacı doğrultusunda hazırlanan dört probleme uygun olacak şekilde incelenmiştir. İncelemeler yapılırken ders kitaplarında yer alan afet çeşitleri, insan kaynaklı afetler ve doğal afetler olarak ele alınırken, doğal afetler kendi arasında ani gelişen afetler ve yavaş gelişen afetler olmak üzere iki grupta ele alınarak kodlamalar yapılmıştır. Bu çalışmada yapılan kodlamalar AFAD'ın (2023) sitesinde yer alan sınıflandırmadan yararlanılarak yapılmıştır. İnceleme yapılan kitap bölümleri ise hedef, içerik, öğrenme öğretme süreci ve değerlendirme kategorileri altında bazı kodlamalar yapılarak ele alınmıştır.

3.BULGULAR

Bu bölümde ortaokul ders kitapları derslere, sınıf düzeylerine, programın öğelerine ve afet türlerine göre incelenmiştir (Tablo 3).

Tablo 3. Ortaokul ders kitaplarının derslere, sınıf düzeylerine, programın öğelerine ve afet türlerine göre incelenmesi

Kategori	Kod	Frekans (f)	Yüzde(%)
Dersler	Sosyal Bilgiler	132	%41
	Fen Bilgisi	90	%28
	Türkçe	48	%15
	İngilizce	47	%14
	Matematik	6	%2
Sınıf Düzeyleri	5.sınıf	104	%32
	6.sınıf	63	%20
	7.sınıf	78	%24
	8.sınıf	78	%24
Programın öğeleri	Hedef	0	%0
	İçerik-Metin	228	%71
	Öğrenme-Öğretme Süreci-Etkinlik	20	%6
	Değerlendirme	75	%23
Afet Bilinci	Doğal Afetler		
	Yavaş Gelişen Afetler		
	Çevre Kirliliği (Hava/Toprak/Su)	123	%38
	Küresel Isınma	38	%12
	Kuraklık	26	%8
	Ani Gelişen Doğal Afetler		
	Deprem	36	%11
	Sel/Taşkın	27	%8
	Heyelan/Erozyon	25	%8
	Kasırga/Hortum/Fırtına/Kum Fırtınası/Tipi	25	%8
	Yıldırım	16	%5
	Volkanik Faaliyetler	10	%3
	Orman Yangını	11	%3
	Çığ	10	%3
	Tsunami	7	%2
	Don	4	%1
	Dolu	3	%0
	İnsan Kaynaklı Afetler		
	Savaş/Terör Saldırıları	34	%10
	Göç	32	%10
	Biyolojik/Kimyasal/Nükleer Zararlar	16	%5
	Ulaşım Kazaları	8	%2
	Yangın	4	%1
	Salgınlar	3	%0

Ortaokul ders kitapları derslere göre incelendiğinde en çok sosyal bilgiler dersinde afet bilinci kazandırmaya yönelik vurgular olduğu görülmektedir. Sosyal bilgiler dersini fen bilgisi, Türkçe, İngilizce, matematik dersleri takip etmektedir. 7.sınıf sosyal bilgiler ders kitabında tsunami ve deprem afetine yönelik bilinç kazandırmaya çalışan bir örnek aşağıda sunulmaktadır.

“15 Haziran 1896 tarihinde Japonya’da çok şiddetli bir deprem olmuş, sallantının durmasından 20 dakika sonra deniz korkunç bir şekilde geri çekilmeye başlamış, ardından tekrar saatte 800 kilometre hızla geri dönmüş ve 30 metreyi bulan dev dalgalar sahil bölgelerini kaplamıştı. O sırada Japon halkı, bayram kutlamaları için sahilde toplanmıştı. Tsunamiden dolayı orada bulunan 27.122 insan hayatını kaybetti ancak 37 yıl sonra 1933’te, tsunami yine aynı bölgede ve aynı şiddette oldu. Halk, tsunamiye karşı önlem aldığı için sadece 3.000 kişi hayatını kaybetti.”

Ortaokul ders kitapları sınıf düzeyine göre incelendiğinde en çok 5.sınıf, en az 6.sınıf düzeyinde afet bilinci kazandırmaya yönelik vurgular olduğu görülmektedir. 7.sınıf ve 8.sınıf düzeyinde afet bilincine eşit sayıda içerikle vurgu yapıldığı görülmektedir. Ayrıca kitaplar üzerinde yapılan inceleme sonucunda 5.sınıf İngilizce ve 8.sınıf matematik ders kitaplarında afet bilinci kazandırmaya yönelik herhangi bir içeriğin bulunmadığı görülmektedir. 5.sınıf düzeyinde Türkçe ders kitabında yer alan afet bilinci kazandırmaya yönelik bir örnek aşağıda sunulmaktadır.

“Ateş yakarsanız oradan ayrılırken mutlaka ateşi söndürün. Arkanızda yanan bir orman bırakmak istemezsiniz herhalde…”

Ortaokul ders kitapları incelendiğinde en çok programın içerik ögesinde afet bilinci kazandırmaya yönelik vurgular olduğu görülmektedir. İçerik etkinlikleri olarak metin ve metin ve görsel yer almıştır. İçerik ögesini, değerlendirme, öğrenme öğretme süreci takip etmektedir. Değerlendirme süreci etkinlikleri olarak birlikte yapalım, cevaplayalım, ünite değerlendirme, sıra sizde, alıştırma, araştıralım yer alırken, öğrenme öğretme sürecinde etkinlikler yer almaktadır.

Programın içerik ögesinde yer alan 5.sınıf fen bilgisi ders kitabında yer alan afet bilinci kazandırmaya yönelik bir metin örneği aşağıda sunulmaktadır.

“Hortum

Havadaki değişimlere bağlı oluşan, kendi ekseni etrafında dönerek hareket edebilen, yüksek hızlara ulaşabilen ve yıkıcı etkileri olan şiddetli bir rüzgar çeşididir. Çoğunlukla karada oluştuğu gibi göl veya denizler üzerinde de oluşabilir. Hortum ciddi can kayıpları ve yaralanmalara sebep olabilir. Ayrıca binalar, alt yapılar, enerji ve iletişim hatların üzerinde ciddi hasarlar bırakabilir.

Hortum öncesinde; Öncelikle tüm faaliyetleri kapsayacak şekilde “afet ve acil durum aile planı” ile “afet ve acil durum çantası” hazırlamalısınız. Tv’de, radyoda veya sosyal medyada Meteoroloji Genel Müdürlüğü’nde ve diğer ilgili kurum ve kuruluşlar vasıtasıyla gelebilecek uyarıları takip etmelisiniz. Sığınacak bir yer planlamalısınız. Hortum sırasında bina içindeyseniz; elektrik şalterlerini, su ve doğalgaz vanalarını kapamalısınız. Sığınağınız varsa hemen sığınağa gitmelisiniz. Sığınağa ulaşmak için asansörleri kullanmamalısınız. Sığınağınız yoksa banyo, koridor gibi penceresiz yerlere sığınmalısınız. Kapı ve pencereleri kapalı tutmalısınız. Sağlam bir nesnenin veya eşyanın yanına diz çökerek ellerinizle başınızı koruyacak şekilde durunuz. Hortum bitinceye kadar bu şekilde bekleyiniz. Vücudunuzu battaniye ya da benzeri kalın örtülerle koruyabilirsiniz. Hortum sırasında dışarıdaysanız; öncelikle sığınacak güvenli bir yer aramalısınız. Uçuşabilecek parçalara karşı öncelikle başınızı korumalısınız. Köprü, üst geçitler ile enerji nakil hatlarından uzak durmalısınız. Düz ve alçak alanları sığınmak için tercih etmemelisiniz. Bir ağacın içinde sığınmanız gerekirse, emniyet kemerini takarak başınızı bir örtüyle koruyunuz.”

Ortaokul ders kitaplarındaki afet türleri incelendiğinde genel olarak doğal afetler ve insan kaynaklı afetler altında incelenmiştir. İnsan kaynaklı afetlere kıyasla doğal afetlere daha çok yer verildiği görülmektedir. İnsan kaynaklı afetlerde en çok savaş/terör saldırıları vurgulanmıştır. Savaş/terör saldırılarını, göç, biyolojik/nükleer/kimyasal zararlar, ulaşım kazaları, yangın, salgınlar takip etmektedir. Doğal afetler ise yavaş gelişen ve ani gelişen afetler başlığı altında ikiye ayrılmıştır. Yavaş gelişen afetlerde en çok çevre (hava/toprak/su) kirliliği vurgulanmaktadır. Çevre kirliliğini küresel ısınma, kuraklık takip etmektedir. Ani gelişen afetlerdeyse en çok deprem vurgulanmaktadır. Depremi sel/taşkın, heyelan/erozon, kasırga/hotum/fırtına/kum fırtınası/tipi, yıldırım, volkanik faaliyetler, orman yangını çığ, tsunami, don, dolu takip etmektedir. Kitap genelindeki afet türleri genel olarak ele alındığında ise en çok çevre (hava/toprak/su) kirliliği üzerinde durulduğu görülmektedir. Çevre (hava/toprak/su) kirliliğiyle ilgili bilinç kazandırmaya yönelik içeriklerin kendi aralarında çoktan aza

sıralanışı hava kirliliği, su kirliliği, toprak kirliliği şeklindedir. Kitap gelinde çevre (hava/toprak/su) kirliliğinin ardından en çok vurgulana afetlerin ise küresel ısınma ve deprem olduğu görülmüştür.

Depremle ilgili afet bilinci kazandırmaya yönelik 7.sınıf sosyal bilgiler ders kitabında yer alan bir örnek aşağıda sunulmaktadır.

"Depremin oluşumu engellenemez ancak alınan tedbirlerle bu afetin zararı en aza indirilebilir. Bunun için deprem bakımından tehlikeli bölgelerde; depreme dayanıklı evler yapılmalı, deprem erken uyarı merkezleri kurulmalı, deprem konusunda halk bilinçlendirilmeli, her il merkezinde deprem sırasında hizmet verecek kurtarma ekipleri kurulmalı ve enkaz altındaki yaralıları tespit etmede köpekler kullanılmalıdır. Bu nedenle de köpek eğitim merkezleri kurulmalıdır."

Terörle ilgili afet bilinci kazandırmaya yönelik sosyal bilgiler ders kitabında yer alan bir örnek aşağıda sunulmaktadır.

"Terör

Terörizm, yıldırıcılık anlamına gelmektedir. Günümüzde etnik temele dayalı ve ayrılıkçı amaçlar taşıyan terör hareketleri devletle için önemli bir sorundur. Terör örgütleri, dünyanın hemen her yerinde bulunmakta ve faaliyetleri sürdürmektedir.Terörizmin ortaya çıkmasında; bazı devletlerin bir siyasi davayı zorla kabul ettirmek için karşı tarafa korku salacak, cana ve mala kıyacak davranışlarda bulunması etkili olmuştur. Terör, milyonlarca insanı etkileyen küresel bir sorun olmanın yanı sıra çoğunlukla göç ve açlık gibi küresel sonuçları doğurmaktadır."

4.SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu araştırmada ortaokul ders kitabı içeriklerinin afet bilinci kazandırma açısından incelenerek, farklı derslerde bu konuların nasıl ve ne kadar ele alındığını ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaçla belirlenen ders kitapları incelenmiş ve yine amaç doğrultusunda belirlenen araştırma problemlerine yanıt aranmıştır. Bu inceleme sonucuna göre elde edilen sonuçlar bu bölümde sunulmuştur.

Afet bilinci kazandırmayla ilgili içeriklerin ortaokul ders kitaplarına dağılımı incelendiğinde afet bilinci kazandırmayla ilgili içeriklerin Türkçe ve İngilizce ders kitaplarında birbirine yakın, en çok sosyal bilgiler ve en az ise matematik ders kitaplarında yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu içerikler matematik dersinde çok az yer alıyorken, İngilizce ve matematik derslerinde afet bilinci kazandırmaya yönelik herhangi bir içeriği bulunmayan kitapların olduğu da görülmüştür. Dikmenli ve Gafa (2017), yaptıkları farklı eğitim kademelerine göre afet kavramı adlı çalışmalarında, ders kitaplarında afet kavramlarına daha fazla yer verilmesi gerektiğinden bahsetmektedir. Bu bulgu mevcut çalışmanın bulgusunu destekler niteliktedir.

Ortaokul ders kitaplarında afet bilinci kazandırmayla ilgili içeriklerin sınıf düzeyine göre dağılımı incelendiğinde bu içeriklerin 7. ve 8.sınıf düzeylerinde eşit oranda, en çok 5.sınıf ve en az ise 6.sınıf düzeylerinde ele alındığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca ulaşılmasında 8.sınıf İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük ders kitabının araştırmaya tabi tutulmaması etkili olmaktadır. 5.sınıf İngilizce ve 8.sınıf matematik ders kitaplarında ise afet bilinci kazandırmaya yönelik herhangi bir içeriğin olmadığının da göz ardı edilmemesi gerekmektedir.

Ortaokul ders kitapları incelendiğinde en çok programın içerik ögesinde afet bilinci kazandırmaya yönelik vurgular olduğu görülmektedir. İçerik etkinlikleri olarak metin ve görsel yer almıştır. Metinlerin, görsellerden daha fazla kullanıldığı görülmüştür. İçerik ögesini, değerlendirme, öğrenme öğretme süreci takip etmektedir. Değerlendirme süreci etkinlikleri olarak birlikte yapalım, cevaplayalım, ünite değerlendirme, sıra sizde, alıştırma, araştıralım yer alırken, öğrenme öğretme sürecinde etkinlikler yer almaktadır. Programın hedef ögesine dair afet bilinci kazandırmaya yönelik herhangi bir vurgu yapılmadığı görülmüştür. Değirmenci ve diğerleri (2019), yaptıkları sosyal bilgiler ders kitaplarında afet bilinci ve eğitimi adlı çalışmalarında ders kitaplarındaki afet türlerinin metin ve görsellerde vurgulandığını söylemektedir. Bu açıklama bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

Ortaokul ders kitaplarındaki afet türleri incelendiğinde doğal afetlere insan kaynaklı afetlerden daha fazla vurgu yapıldığı görülmüştür. Doğal afetler ise ani gelişen afetler ve yavaş gelişen afetler olmak

üzere iki alt başlığa ayrılmıştır. Doğal afetler içerisinde ise en çok yavaş gelişen afetlere yönelik vurgu yapıldığı görülmüştür. Tüm afet türleri genel olarak ele alındığında kitaplarda en fazla çevre (hava/su/toprak) kirliliğiyle ilgili afet bilinci kazandırmaya yönelik içerik olduğu görülmüştür. Çevre (hava/toprak/su) kirliliğiyle ilgili bilinç kazandırmaya yönelik içeriklerin kendi aralarında çoktan aza sıralanışı hava kirliliği, su kirliliği, toprak kirliliği şeklindedir. Değirmenci ve diğerleri (2019), yaptıkları sosyal bilgiler ders kitaplarında afet bilinci ve eğitimi adlı çalışmada afet türleri içerisinde en çok depreme vurgu yapıldığından bahsetmektedir. Bu yönüyle bizim çalışma sonucumuzla farklılık göstermektedir.

Yapılan bu araştırmanın sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde afet bilinci oluşturmaya yönelik içeriklerin dersler bazında farklılık gösterdiği görülmektedir. Afet bilinci oluşturmaya yönelik içeriklerin en fazla sosyal bilgiler ve fen bilgisi ders kitaplarında yer aldığı görülmektedir. Matematik ders kitaplarının ise afet bilinci kazandırmaya yönelik en az sayıda içeriğe sahip olduğu görülmektedir. Matematik ve İngilizce ders kitaplarında afet konularına yer dahi verilmeyen kitapların olduğu da görülmektedir. İncelenen ders kitapları arasında afet öncesi, sırası ve sonrası hakkında en iyi bilgilendirme yapan ve öğrencileri bu konularda bilinç kazandırmaya çalışan ders kitabının 5.sınıf fen bilgisi ders kitabı olduğu görülmektedir. Sınıf düzeylerine bakıldığındıysa afet bilinci kazandırmaya dönük içeriklerin en fazla 5.sınıf, en az 6.sınıf düzeyinde ele alındığı sonucuna ulaşılmıştır. Ders kitapları incelendiğinde afet bilinci kazandırmaya yönelik içeriklerin en çok programın içerik ögesindeki metin ve görsellerde yer alırken, hedef ögesinde afet bilinci kazandırmaya yönelik vurgu yapılmadığı görülmüştür. Afet türleri farklı kitaplarda farklı şekillerde ele alınmıştır, afet türü olarak yetersiz kalan kitapların olduğu görülmektedir. Doğal afetlere insan kaynaklı afetlerden daha fazla vurgu yapıldığı görülmüştür. Kitaplar genelinde en çok yer edinen afet türünün çevre (toprak/hava/su) kirliliği olduğu, dolu ve salgına ise çok az sayıda yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonuçları doğrultusunda ders kitaplarında yer alan içeriklerin afet bilinci kazandırma açısından etkililiğinin nasıl arttırılabileceğine yönelik önerilere yer verilmiştir. Bunlar şöyledir: Ders kitapları hazırlanırken afet bilinci kazandırmaya yönelik içeriklerin bazı derslerle sınırlı kalmayarak, tüm derslerde ve sınıf seviyelerinde ele alınması önerilmektedir. Özellikle matematik ders kitapları hazırlanırken, afet bilinci oluşturmaya yönelik içeriklere daha fazla yer vermeye dikkat edilmesi önerilmektedir. Afet bilinci ara disiplinin öğretim programlarına geri getirilmesi de bir diğer öneri olarak sunulmaktadır. Araştırma sonucunda 5.sınıf düzeyindeki İngilizce ve 8.sınıf düzeyindeki matematik ders kitabında afet bilinci kazandırmaya yönelik herhangi bir içerik bulunmadığı görülmüştür, hazırlanacak olan kitapların bu duruma dikkat edilerek hazırlanması önerilmektedir. Ders kitapları hazırlanırken, ülkemizde sıklıkla karşılaştığımız ve toplumsal olarak daha fazla bilinçlenmemizi gerektiren afet türlerine daha fazla yer verilmesi önerilmektedir. Ders kitabı içeriklerinin afet bilinci kazandırmada daha etkili olabilmesi için afet türlerinin "afet öncesi", "afet sırası" "afet sonrası" şeklinde ele alınması önerilmektedir. Ders kitaplarında yer alan afet bilinci kazandırmaya yönelik içerikleri afet öncesi, afet sırası ve afet sonrasına" yönelik bilinç kazandırma açısından inceleyen farklı bir çalışma gerçekleştirilebilir.

5.KAYNAKÇA

AFAD (2023). *Açıklamalı afet yönetimi terimleri sözlüğü*. T.C. Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı.

Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı [AFAD] (2018). *Türkiye'de Afet Yönetimi ve Doğa Kaynaklı Afet İstatistikleri.* Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı, Ankara.

Akman, A., & Yıldırım, S. (2022). Okulöncesi öğrencilerinde afet yönetimine dair bir gözlem: Iğdır'da bir ilkokul örneği. *Anasay Dergisi,* (21), 41-355. https://doi.org/10.33404/anasay.1156639.

Alkan, N., Elmas, İ., Karakuş, M., & Akkay, E. (2001). *Doğal afetler sırasında karşılaşılan sorunlar: Bir anket çalışması. Ulusal Travma Dergisi*, 7(3), 195-200.

Arca, D. (2012). Afet yönetiminde coğrafi bilgi sistemi ve uzaktan algılama. *Karaelmas Fen ve Mühendislik Dergisi*, 2(2), 53-61.

Asharose, Saizen, I., & Sasi, P. K. C. (2015). Awareness workshop as an effective tool and approach for education in disaster risk reduction. *Sustainability Journal, 7(7)*, 8965-8984. doi:10.3390/su7078965.

Aygül, M. (2020). *Lise öğrencilerinin afet bilinci ve temel ilk yardım bilgi düzeylerinin belirlenmesi: Samsun-Havza örneği*. (Yayın No.62921) [Yüksek Lisans Tezi, Gümüşhane Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.

Başbuğ Erkan, B. B., Özmen, B., & Güler, H., (2011). Türkiye de afet zarar azaltımını sürdürülebilir eğitimle sağlamak. *1.Türkiye Deprem Mühendisliği ve Sismoloji Konferansı,* Ankara, Turkey.

Başıbüyük, A., & Pala, Ş. M. (2023). Hayat bilgisi, sosyal bilgiler ve coğrafya dersi öğretim programları kazanımlarının afet eğitimi açısından incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2(25),* 184-197. https://doi.org/10.17556/erziefd.1063242

Çengelci, T., & Gürdoğan Bayır, Ö. (2011). Sosyal bilgiler dersinde ara disiplinlerin işlevselliği. *10. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitim Sempozyumu, Sivas.*

Coşkun, Ş. (2011). *Afet eğitimi algılaması: ilköğretim öğrencilerine verilen afet eğitimlerinin algılamasını ölçmek üzere bir araştırma* (Yayın No: 279216) [Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Universitesi] YÖK Tez Merkezi.

Davis, I., Hosseini, M., & O. Izadkhah, Y. (2003, May). Public awareness and the development of a safety culture: key elements in disaster risk reduction. *Proceedings of the Fourth International Conference on Seismology and Earthquake Engineering,* Tehran, İran.

Değirmenci, Y., Kuzey, M., & Yetişensoy, O. (2019). Sosyal bilgiler ders kitaplarında afet bilinci ve eğitimi. *e-Kafkas Journal of Educational Research*, 6(2), 33-46.

Değirmenci, Y. (2019). Sınıf öğretmeni adaylarının "doğal afet" kavramına ilişkin geliştirdikleri metaforların incelenmesi. *International Journal of Geography and Geography Education (Online)*, 24(39), 83-94. https://doi.org/10.32003/iggei.488627.

Değirmenci, Y., & İlter, İ. (2013). Coğrafya *dersi öğretim programında doğal afetler*. *Marmara Coğrafya Dergisi*, (28), 276-303.

Dikmenli, Y., & Gafa, İ. (2017). Farklı eğitim kademelerine göre afet kavramı. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,* (44), 21-36. https://doi.org/10.21764/maeuefd.335007.

Gerdan, S. (2019). Bir sosyal sorumluluk alanı olarak afet eğitimleri. *International Journal of Management and Administration. 3(5)*, 101-110. https://doi.org/10.29064/ijma.523265.

Hayashi, T. (2014). Disaster prevention education in Merapi volcano area primary schools: Focusing on students' perception and teachers' performance. *Procedia Environmental Sciences,* (20), 668-677.

Kansızoğlu, H. B. (2014). Türkçe dersi öğretim programındaki ara disiplin alan kazanımlarına ilişkin bir araştırma. *Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi (9),* 75-95.

Karakuş, U. ve Önger, S. (2017). 8. sınıf öğrencilerinin doğal afet ve afet eğitimi kavramını anlama düzeyleri/The understanding levels on natural disasters and disasters education concepts for 8th grade students students. *Journal of History Culture and Art Research, 6(6)*, 482-491. https://doi.org/10.7596/taksad.v6i6.1247.

Kılıç, B. C. (2019). *Hayat bilgisi ve sosyal bilgiler ders kitaplarındaki doğal afetler konusunun sarmal sistem yönünden değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir.

Macaulay, J. (2007). Disaster education in New Zealand. In International perspectives on natural disasters: occurrence, mitigation, and consequences (s. 417-428). Springer, Dordrecht.

MEB (2006), Milli Eğitim Bakanlığı Öğretim Programı, Ankara.????

McDonald, R. (2003) *Introduction to natural and man-made disasters and their effects on buildings.* Oxford: Elsevier.

Neuman, W.L. (2010). Toplumsal araştırma yöntemleri: Nitel ve nicel yaklaşımlar (5.Baskı) (S. Özge, Çev. Ed.). Yayınodası Yayıncılık.

Reeves, H. & Lenoir, F. (2006). *Yeryüzünün acısı*. Ankara: Yapı Kredi.

Odabaşı, B. Ö., & Genç, M. F. (2023). Malatya kent merkezindeki farklı iki lisede yer alan öğrencilerin afet bilinç düzeylerinin ölçülmesi. *Acil Yardım ve Afet Bilimi Dergisi*, *3*(1), 1-6.

Öcal, A., Çakır, U. & Özelmacı, Ş. (2016). İlkokul ve ortaokul ders programlarında afetten korunma ve güvenli yaşam, *Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi,* 2(2), 71-83.

Önal, H. (2019). Temel eğitim ders kitaplarında afet olayları ile ilgili kavramlarda görülen eksiklikler. *Turkish Journal of Social Research/Turkiye Sosyal Arastırmalar Dergisi*, *23*(1),177-192.

Özkazanç, S., & Duman Yüksel, U. (2015). Evaluation of disaster awareness and sensitivity level of higher education students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences,* (197), 745-753.

Peek, L. (2008). Children and disasters: Understanding vulnerability, developing capacities, and promoting resilience an ıntroduction. *Children, Youth and Environments, 18*(1), 1-29.

Sapsağlam, Ö. (2019). Okul öncesi dönem çocuklarında doğal afet farkındalığı. *Ondokuz* Mayıs *University Journal of Education Faculty, 38*(1), 283-295. doi:10.7822/omuefd.517081

Sever, R. (2010). Öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı tasarım örnekleri. Ankara: Anı Yayıncılık.

Şahin, C., & Sipahioğlu, Ş. (2003). *Doğal afetler ve Türkiye.* (2. Baskı). Ankara: Gündüz Yayıncılık.

Tay, B., & Baş, M. (2016). 2009 ve 2015 yılı hayat bilgisi dersi öğretim programlarının karşılaştırılması. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, *10*(11), 341-374.

Tekin, Ö., & Dikmenli, Y. (2021). Sınıf öğretmeni adaylarının afet bilinci algısı ve deprem bilgi düzeylerinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(1), 258-271. https://doi.org/10.31592/aeusbed.811043.

Yıldırım, A. (2004). Acil durumda basın ve halkla ilişkiler. İçişleri Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı Afet Yönetimi 55. Dönem Mülki İdare Amirleri Semineri, Ders Notu, Ankara.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Zengin, S. (2021). *Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Doğal Afetlere Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi: Amasya Üniversitesi Örneği.* (Yayın No.699536) [Yüksek Lisans Tezi, Amasya Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.

ADNAN MENDERES'İN İDAMI HAKKINDA NECİP FAZIL KISAKÜREK İLE MOLLA NURULLAH GODİŞKÎ'NİN YAZDIĞI MERSİYELERİN KARŞILAŞTIRILMASI

A COMPARISON OF ELEGATIONS WRITTEN BY NECIP FAZIL KISAKÜREK AND MOLLA NURULLAH GODİŞKÎ ABOUT THE EXECUTION OF ADNAN MENDERES

Doç. Dr. Nesim SÖNMEZ

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Yaşayan Diller Enstitüsü, Kürt Dili ve Kültürü ABD

Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-6315-6075

Özet

Ölüm, insanlık âleminin bir gerçeği olup zihayat her varlığın nihayetinde tattığı bir olgudur. Ancak ölümün yüzü soğuk olduğundan insanlar, sevdiklerinin aniden ellerinden kayıp gitmelerini kolayca kabullenemiyorlar. Bu yüzdendir ki kaybedilen kişinin arkasında, onu hatırlamak ve birtakım davranışlar sergilemek insani bir durumdur. Ölen kişinin, yaşadığı topluma liderlik yapmış olması, sevilen ve sayılan bir şahsiyet olması durumunda ise bu ölüm, toplumda derin bir üzüntünün yanında çeşitli travmalara da sebebiyet vermektedir. Söz konusu ölümler birçok alanda olduğu gibi edebiyatta da tesirini göstermektedir. Şairler, ölenin arkasında mersiye türünde şiirler yazarlar. Bu mersiyelerde ölenin ardında duyulan özlem, onun yaptığı iyilikler, toplumda açtığı yaralar ve benzeri konular işlenir. Toplumu derin bir üzüntüye gark eden ölümlerden birisi de 1950-60 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı görevinde bulunan ve 27 Mayıs 1960 tarihinde gerçekleşen askeri darbe ile görevden uzaklaştırılıp yapılan yargılama neticesinde 17 Eylül 1961 tarihinde Bursa'nın İmralı adasında idam edilen Ali Adnan Menderes'in ölümüdür. Bu idam kararı, toplumun kahır ekseriyeti tarafında kabul görmedi ve çeşitli yaralara sebep oldu. Edebiyat sahasında birçok şair, Başbakan Menderes'in idam edilme olayı üzerine mersiye türünde şiirler yazdı. Bu türden şiir yazan şairler arasında Necip Fazıl Kısakürek ile Molla Nurullah Godişkî de bulunmaktadır. Her iki şahsiyet de Adnan Menderes döneminde yaşamış, tarihi ve siyası olaylara tanıklık etmiş ve şiirlerine konu etmiş şairlerdir. Bu tebliğde her iki şair kısaca tanıtılıp mersiye hakkında bilgi verildikten sonra Necip Fazıl'ın Adnan Menderes hakkında yazdığı *Zeybeğin Ölümü* adlı şiiri ile Godişkî'nin Adnan Menderes hakkında divanında yer verdiği *Menderes* redifli üç mersiyesi şekil ve içerik bakımından karşılaştırılacaktır. **Anahtar Kelimeler:** Edebiyat, Adnan Menderes, Necip Fazıl, Godişkî, Mersiye.

Abstract

Death is a fact of the world of humanity, and life is a phenomenon that every being finally tastes. However, because the face of death is cold, people cannot easily accept the sudden loss of their loved ones. For this reason, it is a human condition to remember the disappeared person and to exhibit certain behaviors. If the deceased is a leader in the society he lives in and is a loved and respected personality, this death causes various traumas as well as a deep sadness in the society. The deaths in question show their effect in literature as well as in many other fields. Poets write poems in the form of elegy on the back of the deceased. In these elegies, the longing for the deceased, the favors he has done, the wounds he has inflicted on society and similar issues are handled. One of the deaths that caused a deep sadness to the society is the death of Ali Adnan Menderes, who was the Prime Minister of the Republic of Turkey between 1950-60 and was dismissed with the military coup on 27 May 1960 and executed on the Imrali island of Bursa on 17 September 1961 as a result of the trial. . This death sentence was not accepted by the majority of the society and caused various wounds. Many poets in the field of literature wrote poems in the form of elegy on the execution of Prime Minister Menderes. Among the poets who wrote such poems are Necip Fazıl Kısakürek and Molla Nurullah Godişkî. Both personalities are poets who lived during the Adnan Menderes period, witnessed historical and political

events and were the subject of their poems. In this paper, after briefly introducing both poets and giving information about the elegy, Necip Fazıl's poem named Zeybeğin Ölülü written about Adnan Menderes and Godişkî's three dirges with Menderes redif about Adnan Menderes will be compared in terms of form and content.

Keywords: Edebiyat, Adnan Menderes, Necip Fazıl, Godişkî, Elegy

Giriş

Hayat ve ölüm birbirini tamamlayan iki kavramdır. Ölüm, dünya hayatının kesin olarak nihayete ermesi demektir. Dolayısıyla ölüm olgusu hayatın bir gerçeği olarak insan yaşamında hep var olmuştur ve var olmaya da devam edecektir. İnsanoğlu, hayatı boyunca farkında olduğu ölüm olgusu karşısında çeşitli tepkiler vermektedir. Ölüm, bazıları için yok olmak anlamına gelirken bazıları için de ölümsüz bir hayatın ilk adımıdır. Ölümü hayatın bir parçası olarak görmek ve anlamak insana, hayatını bir bütün olarak görme imkânını sağlar. Birey, fani olduğunu ve bir gün mutlaka ölüm denilen vakıayla karşılaşacağını kabullenmesi ve hayatını ona göre idame etmesi durumu gerek bedenen ve gerekse ruhen kendisini sağlıklı hissetmesini sağlar.

İnsanların büyük bir kısmı hastalık, doğal felaketler, savaşlar vb. nedenlerle ölmektedir. Ancak bazı insanlar da işledikleri ya da işledikleri iddia edilen suçlar sebebiyle verilen ölüm cezası neticesinde ilgili cezanın infaz edilmesiyle hayatları sona erer. Konumuz olan idam cezasının uygulanmasıyla gerçekleşen ölümler neticesinde kimi durumlarda tamir edilmesi mümkün olmayan sonuçlar doğabilmektedir. Şöyle ki bazen verilen ceza, infaz edildikten sonra çeşitli sebeplerden dolayı hatalı olduğu anlaşılıyor, fakat verilen cezayı geri almak artık imkânsızlaşıyor. Cezayı veren makamlar ya da ülkeyi yönetenler tarafından özür dilenmesi veya yapılan işlemlerin hiçbirisi öleni geri getirmemektedir. İnsanlık tarihinde, maalesef verilen hatalı kararlar neticesinde ölüm cezasına çarptırılan ve idam edilen örneklerin sayısı bir hayli fazladır.

Ölüm cezasına çarptırılan ve cezası infaz edilen şahsiyetlerden birisi de eski başbakanlarımızdan Adnan Menderes'tir. Adnan Menderes 1899 yılında Aydın'da doğdu, babası Katipzadeler'den tahrirat kâtibi İbrahim Ethem Bey, annesi ise Hacı Ali Paşa'nın kızı Tevhide Hanım'dır. Henüz çocuk iken anne ve babasını kaybeden Menders'i, babaannesi Fıtnat Hanım büyütür. Öğrenim hayatına 1910 yılında İttihat ve Terakkî İdâdîsi'nde başlayan Menderes, buradan mezun olduktan sonra İzmir'deki Kızılçullu Amerikan Koleji'ne kayıt olur ve orta öğretimini burada tamamlar. Askerliğini yedek subay olarak tamamladıktan sonra Filistin'e gönderilir. Mondros Mütarekesi akabinde İzmir'e döner. 1919 Haziranında Yunanlıların Aydın'a saldırma ihtimaline karşı burada Ayyıldız direniş örgütünü kurar. Daha sonra Söke'de alay yaveri olarak İstiklal Savaşındaki yerini alır, savaşta gösterdiği gayretlerden dolayı İstiklal Madalyası ödülünü alır.

Serbest Cumhuriyet Fırkasının Aydın il başkanlığını yapar, 1931 yılında Cumhuriyet Halk Fırkası Aydın milletvekili seçilir, bu arada Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni okur.

14 Mayıs 1950 seçimlerinde % 53 oyla seçimi kazanan Demokrat Parti'nin lideri Celâl Bayar, meclis tarafından cumhurbaşkanı seçilir. Bunun üzerine Bayar, Demokrat Parti Aydın Milletvekili Adnan Menderes'e hükümeti kurma görevini verir. Demokrat Parti genel başkanlığını da üstlenen Menderes, 22 Mayıs 1950'den 27 Mayıs 1960'a kadar on yıllık süre zarfında beş hükümet kurup başbakanlık yaptı.

Millî Birlik Komitesi tarafından 27 Mayıs 1960'ta yapılan darbe ile Menderes hükümetine son verilerek Celâl Bayar ve Menderes arkadaşlarıyla birlikte Yassıada'ya götürülür ve yargılanır. Yapılan yargılama neticesinde 17 Eylül 1961 tarihinde Adnan Menderes idam edilir. Geniş bilgi için bkz. (Sitembölükbaşı, 2004, 125-128).

Bu çalışmada Başbakan Adnan Menderes'in 1961 tarihinde idam edilmesi ile oluşan siyasi havanın edebiyattaki yansıma şekli irdelenmiştir. Bu konunun seçilmesinin amacı, yaptığımız literatür taramasında Menderes'in idamı üzerine Türkçe ve Kürtçe yazılan mersiyelerin karşılaştırmalarının yapılmamış olmasıdır. Araştırmada Menderes'in idamının, ülkenin gerek doğusunda ve gerekse batısında edebiyattaki yansımasının ortaya konulması bakımından önemlidir. Araştırmada

karşılaştırma metodu kullanılarak her iki dilde yazılan mersiyeler irdelenmiştir. Yaptığımız literatür taramasında konumuzla alakalı Sedat Kardaş tarafından 2021 yılında "*Muşlu Şair Nûrî'nin Adnan Menderes'e Yazdığı Kürtçe Mersiyeler*" adlı bir çalışmanın yapıldığını tespit ettik. Araştırmada gerek ülkenin doğusunda ve gerekse batısında halkın olaya bakış açısının ne olduğu sorusunun cevabı, incelenen şiirler çerçevesinde cevaplandırılmaya çalışılmıştır. Konu, Necip Fazıl Kısakürek'in "*Zeybeğin Ölümü*" adlı şiiri ile Molla Nurullah Godişkî'nin "*Menderes*" redifli üç mersiyesinin karşılaştırılmasıyla sınırlıdır.

Çalışma; giriş, sonuç ve üç bölümden oluşmaktadır. Girişte ölümün insan üzerindeki etkisi ile Menders'in hayatına kısaca değinilmiş, birinci bölümde Kısakürek ile Godişkî 'nin kısa hayat hikâyeleri verilmiş, ikinci bölümde şiirlerin muhtevası aktarılmış, üçüncü bölümde ise her iki şairin şiirleri şekil ve içerik bakımından karşılaştırılmıştır.

Necip Fazıl Kısakürek ve Molla Nurullah Godişkî

Necip Fazıl Kısakürek'in Hayatı

Necip Fazıl Kısakürek, otobiyografisinden bahsettiği *O ve Ben* isimli eserinde verdiği bilgilere göre asıl adı Ahmet Necip olup, 25 Mayıs 1905'te İstanbul'da doğmuştur. Babası Mekteb-i Hukuk mezunu Abdulbaki Fazıl Bey, annesi ise Mediha Hanım'dır. Kısakürek ailesinin kökünün Dulkadiroğulları'na dayandığı rivayet edilmektedir. Babasının yanında okuma-yazmayı öğrendikten sonra Gedikpaşa'da bir Fransız mektebinde yine aynı yerde bir Amerikan mektebinde daha sonra Büyükdere Emin Efendi mahalle mektebinde, Büyük Reşid Paşa Numune ve Vaniköy Rehber-i İttihad mekteplerinde de bir süre okuduktan sonra nihayetinde Heybeliada Numune Mektebi'nden mezun olur. Aynı yıl Heybeliada Bahriye Mektebi'ne kaydolur, burada beş yıl okur ancak diploma almadan gider. Kısakürek, 1921 yılında İstanbul Darülfünun Felsefe bölümüne kaydolur ancak burayı tamamlamadan felsefe öğrenimi için Paris'e gider. Bu okulu da diğerlerinde yaptığı gibi tamamlamaz. Türkiye'ye dönüp İstanbul ve Anadolu'da çeşitli bankalarda memurluk ve müfettişlik yapar. Bir dönem Fransız mektebinde, Ankara Devlet Konservatuvarı'nda, İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde ve Robert Kolej'de çeşitli dersler verir. Kısakürek, 1942 yılından itibaren devlet memurluğunu bırakıp yazı yazmaya ve yayıncılık hayatına başlar. *Büyük Doğu* dergisinin ve *Büyük Doğu* yayınlarının hem sahibi hem de yazarlarındandır. Ayrıca vefat edinceye kadar bazı günlük gazetelerde fıkra ve makaleleri yayınlanır. *Büyük Doğu*'da yazdığı yazıların hemen hemen tamamında kendisi için *Ne-Fe-Ka, Hi-Ab-Kö, Ha-A-Ka, Adı Değmez, Neslihan Kısakürek, Ahmed Abdülbaki, Prof. Ş.Ü., Bankacı, Be-De, Ozan, Ozanbaşı* takma adlarını kullandı.

Arkasında onlarca şiir, tiyatro ve senaryo romanı, hikâye ve roman, hatıra ve anı, dini-tasvvufi eser, deneme, fıkra, siyasi-tarihi inceleme türünden eser bırakan Kısakürek, 25 Mayıs 1983 tarihinde İstanbul Erenköy'deki evinde vefat eder, cenazesi Eyüp sırtlarındaki kabristana defnedilir. Geniş bilgi için bkz. (Kısakürek, 1986; Oktay, 2022, 484-488).

Molla Nurullah Godişkî

Molla Nurullah Godişkî, nüfus cüzdanındaki bilgilere göre 1918 yılında Muş ilinin Korkut ilçesinin Güneylik köyünde dünyaya gelmiştir. Ailesi, Muş'un Hasköy ilçesinden gelip Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Alıcık (Godişkî) köyüne yerleştiği için Molla Nurullah, çevrede daha çok Alıcık köyünün eski ismi olan Godişkî ismiyle tanınmıştır. Babasının adı Molla Ahmet Godişkî annesinin adı ise Hürriyet Hanımdır. Molla Nurullah, henüz kundakta iken babası vefat eder, annesi Hürriyet Hanım dönemin hayat şartları gereği evlenir. Bu durum Nurullah'ın çocukluğunun zor şartlarda geçmesine sebep olur. Amcası Faki Mustafa'nın yanında Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeye başlar. Belli bir süre sonra amcasının oğlu Molla Sıddık'ın yanında sekiz yaşına kadar okumaya devam eder. Babası, hastalığında Şeyh Fethullah Verkanisî'nin (ö. 1899) oğlu Şeyh Alauddin'i (ö. 1949) oğlu Nurullah için vasi tayin eder. Bu nedenden dolayı Nurullah sekiz yaşına gelince Şeyh Alauddin, kendisini Mutki ilçesine bağlı Koyunlu nahiyesinde (Oxîn) bulunan medresesine götürüp orada ders vermeye başlar. Nurullah burada iyi bir Arapça ve Farsça eğitimini alır. Bu arada seydasının oğlu Şeyh Halit'ten de ders okur. Molla Nurullah, medrese eğitiminin tamamını burada alır. Medrese eğitimini tamamlayan Molla Nurullah Bitlis ve Muş'a bağlı bazı köylerde cami imamlığı ve medrese hocalığı yapar.

Arkasında on civarında edebi ve dini içerikli eser bırakan Molla Nurullah 2003 yılında Bitlis'in Tatvan ilçesinde vefat eder, cenazesi, seydalarının mezarlarının da bulunduğu Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Koyunlu (Oxîn) nahiyesi kabristanında defnedilir.

Necip Fazıl'ın Zeybeğin Ölümü Şiiri ile Molla Nurullah'ın Menderes Redifli Mersiyelerinin Muhtevası

Necip Fazıl'ın Zeybeğin Ölümü Şiirinin Muhtevası

Necip Fazıl Kısakürek, "*Zeybeğin Ölümü*" adlı şiirini 1964 yılında ağıt türünde yazmıştır. Bu şiiri ağıt şeklinde yazmasının nedeni 17 Eylül 1961 tarihinde idam edilen eski başbakanlardan Adnan Menderes'in ölümünden duyduğu acıyı ve öfkeyi anlatmak içindir. Şiirine "Zeybek" ismini vermesinin nedeni ise bu kavramın Batı Anadolu Efesi (Türk Dil Kurumu, 2005, s. 2231) anlamına gelmesi, Menderes'in Aydın doğumlu olması ve zeybeği temsil etmesindendir. Kısakürek "*Zeybeğin Ölümü*" şiirini "*Benim Gözümde Menderes*" adlı eserinin başına koyması da bunun bir göstergesidir (Kısakürek, 1986, 2-3). İdam edilen "Zeybek" yani Menderes, toplumu temsil etme kabiliyeti olan, topluma yön veren, hakkı, adaleti ve hür düşünceyi temsil eden bir şahsiyettir (Hancıoğlu, 2013, s. 347). Bu nedenle olsa gerek Kısakürek, onu üzüntü ile yâd etmekte ve ölümüne bir türlü inanmamaktadır. Kısakürek şiirine Menderes'in idam edilmesinden duyduğu kızgınlığı ifade eden şu mısralarla başlıyor:

Zeybeğimi bir kaç kızan, vurdular

Çukurda üstüne taş doldurdular

Ya bir de kalkarsa diye kurdular

Zeybeğim Zeybeğim ne oldu sana?

Allah deyip şöyle bir doğrulsana!

Zeybeğim kalkamaz dirilemez mi?

Odası mühürlü girilemez mi?

Şu ters akan sular çevrilemez mi?

(...)

Bilemem susarak ölmek mi hüner?

Lisan çıldırıyor dil nasıl döner?

Ondan son iz uzak, uzak bir fener...

Öldü mü? Çatlarım yine inanmam!

Gizliğe yanarım ölüye yanmam!

(...)

Zeybeğim; dünyayı aldın götürdün!

Bir öldün de beni de binbir öldürdün!

Beyni tırmık tırmık pençelere sor!

Mevsim niçin ölgün bahçelere sor!

Sor; çukuru nerde, serçelere sor! (Kısakürek, 1986, 3-4)

Menders'in idam edilmesiyle kendi ruh âleminde oluşan ayrılık matemini Necip Fazıl şu mısralarla dile getiriyor.

Ağla, bir dinmeyen hasrete ağla;

Zeybeksiz yolları gözetle ağla!

İdam edilen Menders'in kabrini bir çukura benzeten Necip Fazıl, Menderes'in öldüğüne bir türlü inanmamaktadır. Şair, Menderes'in ölümüne inanmadığını şöyle dile getirmektedir:

Zeybeğim Zeybeğim ne oldu sana?

Allah deyip şöyle bir doğrulsana!

Zeybeğim kalkamaz dirilemez mi?

Odası mühürlü girilemez mi?

Şu ters akan sular çevrilemez mi?

(...)

Sor; çukuru nerde, serçelere sor! (Kısakürek, 1986, 3-4)

Molla Nurullah'ın Menderes Redifli Mersiyelerinin Muhtevası

Molla Nurullah Godişkî, yaşadığı dönemde meydana gelen bazı siyasi ve sosyal meseleler hakkında şiir yazan âlim, edip ve şair bir şahsiyettir. Yaşının kemale erdiği dönemde Türkiye'yi derinden sarsan 27 Mayıs Darbesi ve sonrasında dönemin başbakanı Adnan Menderes'in idam edilmesi, ülkedeki pek çok vatandaş gibi onu da derinden sarsmıştır. Godişkî, Menderes'in idamı ile alakalı duygu ve düşüncelerini divanının[1] 80-81. sayfalarında "*Mersiye-i 'Ednan Menderes er-Reisü't-Türk*" başlığıyla yazdığı "Menderes" redifli üç mersiye ile dile getirmiştir.

Molla Nurullah, birinci mersiyeye methiye tarzından bir giriş yaparak Adnan Menderes'in vasıflarını sayar. Godişkî, bu mersiyesinde Adnan Menderesle ülkeye; zevki safa, rahatlık ve vefanın hâkim olduğunu; gönüllerdeki dertlere şifa geldiğini, dünyayı adeta bir gül bahçesine çevirdiğini ve dünyayı imanla doldurduğunu söyledikten sonra onun ruhuna rahmet okuyor. Daha sonra ülkenin özellikle doğu kesiminin Hindistan'ın kuzeybatısında bulunan Mevat bölgesi gibi geri bırakıldığını, Menderes'in bu bölgeyi yeniden dirilttiğini, ülkeyi baştanbaşa demir ağlarla ördüğünü, her köye cami yaptırıp, su getirdiğini, Dini Mübin'i yücelttiğini kaydediyor. Sonraki beyitlerde; fakir fukaranın elinden tuttuğunu ve Hz. Ömer'in adaletini uyguladığını söylüyor. Molla Nurullah devamında, Adnan Menderes'e yaptığı bütün bu güzel hizmetlerden dolayı teşekkür edilmesi gerekirken tam aksine, mahkûm edildiğini dile getiriyor.

Godişkî, onuncu beyitte "Sinimmar ve Ebu Gaylan" isimlerini anmaktadır. Kaynaklarda geçtiğine göre Sinimmâr, İran şahlarından Numan İbn Münzîr tarafından yaptırılan eşsiz güzellikteki Havernâk sarayını yapan mimarın adıdır. Bir eşini daha yapmasın diye yaptığı sarayın damından atılarak öldürülmüştür. Böylece mükâfat yerine ceza görmüştür. Bu nedenle mükâfat yerine verilen cezaya "*cezâ-yı Sinimmâr*" denilir (Pala, 2013, s. 406). Molla Nurullah da bu hadiseyi telmih yoluyla Adnan Menders'in mükâfat yerine ceza aldığını ifade etmek istemiştir. Ebu Gaylan'a gelince, bu şahsiyetin irade hürriyeti konusundaki fikirleri ve kaderi reddetmesiyle tanınan Kaderiyye hareketinin doğuşunu hazırlayan âlimlerden Gaylân b. Müslim ed-Dimeşkî en-Nebâtî el-Kıptî (ö. 120/738?) olduğu kanaatini taşımaktayız. Gaylân, Emevî hânedanının Mervânî koluna mensup olup altı halifenin hilâfet dönemini yaşamış, Emevi halifesi Ömer b. Abdülazîz ile başta yakın ilişkiler kurmuş ancak kısa süre sonra fikirlerinden dolayı araları bozulmuş ve Emeviler'e karşı siyası muhalefet muhtevalı mektuplar yazmış bir şahsiyettir. Fikirlerinden dolayı Halife Hişâm b. Abdülmelik tarafından Şam'a getirilerek idam edildiği rivayet edilmektedir (Tunç, 1996, s. 414). Molla Nurullah, Menderes'in idamı ile Gaylân'ın idamı arasında bir bağ kurarak meramını ifade etmek istemiştir.

Şair, son beyitte kendisine seslenerek, "Ey Nûri! Nankörlük yapma, onu hatırla, Kur'an-ı aç, ona oku, çokça Fatiha kendisine hediye et" sözleriyle kendine de birtakım uyarılarda bulunmaktadır. Birinci mersiyenin Latin harfleriyle yazılmış metni:

Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Müstef'ilün (- - . - / - - . - / - - . - / - - . -)

Mersiyenin Kürtçesi	**Mersiyenin Türkçesi**
Zewq û sefa emn û wefa hatin ji Ednan Menderes	Zevk ve safa, rahatlık ve vefa geldi, Adnan Menderes'ten

[1] Molla Nurullah Godişkî'nin Arap harfleriyle dört dilli yani Arapça, Farsça Kürtçe ve Türkçe yazdığı divanı, tarafımızdan transkripsiyonu yapılmış olup yayın aşamasındadır.

Derdê dilan ra pur şifa hatin ji balê Menderes	Gönüllerdeki dertlere çok şifa geldi Menderes'ten
'Ednan dinê êdnanî kir têk da gul û çîmanê kir Hem jê tijî îmanê kir rehmet li rûhê Menderes	Adnan, dünyayı gül ve çimene çevirip mukim hale getirdi Hem de imanla doldurdu, ruhuna rahmet olsun Menderes
Bêzar bibûn erd û welat zêde welatê rojhilat Gund û bîlad mabûn Mewat nûve vejand wan Menderes Menderes	Yeryüzü ve ülke süs püs olmuştu daha çok doğu ülkeleri Bilad ve köyler Mevat kalmışlardı, yeniden onları diriltti
Wî rojhilata me gerand cennet û îmkanat şîyand Xetta tirênê lê gerand pir da emek ax Menderes	O, doğumuzu cennete dönüştürdü, imkânlar sundu Tren hattını döşedi, çok emek verdi, ah Menderes
Ji Anedol ta Mûşê hem Tatwan û Wan hetta 'Ecem Xetta hesin vêk kir be hem ew rehmetîyê Menderes	Anadolu'dan ta Muş'a, Tatvan'a, Van'a hatta İran'a Demir yolunu döşedi, rahmetli Menderes
Her gundekî varî dibir mizgeft û coav çêdikir Dînê mubîn î'la dikir xalî nebû jê Menderes	Her köye cami yapar, su kanalını götürürdü Dini Mübin'i yüceltir, geri durmazdı Menderes
Hem da wezîfe ehlê dîn ned'hişt feqîr û mu'în Yê pur belengaz ba yeqîn rê vedikir lê Menderes	Din ehline iş verir onları fakir ve yardımsız bırakmazdı Çok fakir olanların da kesinlikle önünü açardı Menderes
Aletirîkê mescîdan hem şehr û gund û xanûman Mîna stêrkên asîman lê 'eliqand hem Menderes	Cami, şehir ve köylerin, ev ve barınakların elektriğini Gökteki yıldızlar gibi taktı Menderes
Îhyaê kir 'edla Omer şûlan dikir pur mu'teber Kes nedişê j' heqqê bider di 'ehda 'edla Menderes	Ömer'in adaletini ihya etti, çok muteber işler yapardı Herkes sözüne ve adaletine güvenirdi Menderes'in
Dawî, Sinîmmar û Ebû Geylan çewan, ew jî we bû Mehkûmê îhsana xwe bû sed heyf û heywax Menderes	Sonu, Sinimmâr ve Ebu Gaylan'ın sonu gibi oldu. Ne yazık ki yaptığı iyiliklerin mahkûmu oldu Menderes
Nûrî tu nankorî meke, bîra xwe bîn Quran veke Pur lê bixûn û hedye ke hem fatihe bo Menderes	Ey Nuri! Nankörlük yapma, hatırla, Kur'an-ı aç Ona çok oku ve fatiha hediye et Menderes'e (Godişkî, t.y., 81).

Molla Nurullah, ikinci mersiyesine Başbakan Menderes'in idam cezasının infaz edilmesinden duyduğu üzüntüyü dile getirerek başlıyor. Menderes'in idam edilmesi nedeniyle Molla Nuri, kederlidir, gözleri yaşlıdır, adaleti arıyor ve Adnan Menderes'i soruyor. Godişkî ye göre Menderes'in vefatından sonra fakirlerin hali perişandır. Cevr ü cefâ çekmede esirlerin durumuna düşmüşlerdir dolayısıyla ah ü vah edip onu arıyorlar. Şair'e göre Menderes'in yaptıkları ortadadır, onun iyiliği herkese dokunmuştur. O, şan ve şeref sahibidir, dünyayı adaletle donatmıştır, ülkemizin geri kalmış doğu bölgesini de geliştirmiştir. Onun hizmetleri elbette unutulacak değildir, ancak bu hizmetler adil davranan Menderes yok iken acaba yapılır mı? diye endişe duyuyor. Devamında insanlara seslenerek, yapılan iyiliklerin ortada olduğunu dolayısıyla yapılan hizmetlerin kayıp olmasının mümkün olmadığını söylemektedir. Daha sonra Menderes'in yaptığı iyiliklerin kendisini yok ettiğini, kötülük yapmayı hiç beceremediğini, onun bu durumunu bilenlerin ah-vah ederek kendisine çok üzüldüklerini dile getirmektedir. Son olarak çalışanlara seslenerek, onların gelip içlerinin kan ağlayarak üzerinde ağlamalarını, gözlerini gerçeklere kapatmamalarını, şayet kapatırlarsa gerçeği göremeyeceklerini söylemektedir. Molla Nuri son beyitte kendi nefsine seslenerek, Menderes'in ölümünden sonra dünyanın başına gelenlerden haberdar olduğunu dolayısıyla olanları unutmaması gerektiğini söylüyor. İkinci mersiyenin Latin harfleriyle yazılmış metni:
Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün (- . - - / - . - - / - . - - / - . –)

Mersiyenin Kürtçesi	**Mersiyenin Türkçesi**
Dilhezîn im çavgirîn im ez ji kerbê Menderes Çav li 'edlê digerînim kanê Ednan Menderes	Gönlü hüzünlü, gözü yaşlıyım, üzüntüsünden Menderes'in Gözüm adaleti arıyor, nerede Adnan Menderes
Puştî wî halê feqîran ji te'eddî û cefa	Onun ardından, sıkıntı ve cefadan fakirlerin hali

Bû wekî halê esîran ax diken ka Menderes	Esirlerin haline benzedi, ah ediyorlar: Nerede Menderes?
Wî çi kir tev ber çevan e aletê se‘da dinê Qencîya wî ser tevan e şe’n û halê Menderes	Yaptığı her şey ortadadır, dünyanın mutluluk aracı Herkese iyiliği vardır, şan ve şerefli Menderes
Wî hemî dunya ji ‘edlê xemiland û rind vejand Rojhilata me ji kemlê kemiland ax Menderes	O bütün dünyayı adaletle donatıp süsledi Doğumuzu da olgunlaştırıp geliştirdi, ah Menderes
Kes heye ku van ji bîr ke yardim û xetta tren Pur pir û mizgeft kî çêke puştî ‘adil Menderes	Bu yardımları ve tren hattını unutacak olan var mı Sayısız köprü ve camiyi kim yapacak? Adil Menderes’in ardından
Nabe wenda qencîyê wî xelqino bîrve neken Rah û resm û rindîyê wî dixwûyê ax Menderes	Ey insanlar! Unutmayın ki iyilikleri kayıp olmaz Yüzü, sureti ve iyilikleri görünüyor, ah Menderes
Qencîya wî, wî telef kir qet xerabî jê nehat Yê diza(n) pur lê esef kir ax dike wax Menderes	İyilikleri onu yok etti, kötülük yapmayı hiç beceremezdi Bilenler ona çok üzüldü, ah ediyor vah Menderes
Wer be xûna dil xwe bigrîn tev be ser da ehlê şûl Paş ve êdî çav negêrin, nabînin hûn Menderes	Ey çalışanlar! Gelin içiniz kan ağlayarak üzerinde ağlayın Arkasından gözleri kapatmayın, göremezsiniz Menderes’i
Nûrîy(o) rind pê dizanî ku çi bû hate dinê Pê şîyar e hem dizanî puştî mîrê Menderes (Godişkî, t.y., 81).	Ey Nuri! Dünyanın başına neyin geldiğini iyi biliyorsun Farkındadır hem de biliyor Menderes Bey’in ardından

Molla Nurullah, üçüncü mersiyesinde, Menderes’in Yassıada’ya konulmasını Yusuf Peygamberin kuyuya atılmasına benzeterek Yakup Peygamberi oğluna nasıl derinden üzüldüğüyse bütün dünya da Menderes için üzüldüğünü ifade etmektedir. Menderesin meziyetlerini anlatmaya devam eden Şair, onun insanlara yol-yordam gösterdiğini, eksik hiçbir şeyi bırakmadığını, dini ve dünyası için yapması gerekenlerin tamamını yaptığına işaret etmektedir. Molla Nuri, Menderes’i Hz. Ömer’e benzeterek onun dünyaya gelen İkinci Ömer olduğunu, onu asanları da Hz. Ömer’i hançerle yaralayıp şehit olmasına sebep olan Ebû Lü’lüa adındaki İranlı Mecusi’ye benzeterek çok ağır bir eleştiri de bulunmuştur. Menderes’in ruhunun vicdanlardaki defterlerde saklanması ve kendisinin unutulmaması gerektiğini çünkü kendisinin sayısız hizmetler yaptığını, halka yapılan hizmetlerin kimin yaptığı sorulduğunda tereddütsüz Menderes cevabını verdiklerini, halka köle muamelesi yapılırken onun aracılığıyla halkın özgürlüğüne kavuştuğunu kendisinin çok iyi bildiğini vurgulayarak mersiyesini sonlandırıyor. Üçüncü mersiyenin Latin harfleriyle yazılmış metni:

Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün (- . - - / - . - - / - . - - / - . –)

Mersiyenin Kürtçesi	**Mersiyenin Türkçesi**
Yûsufek bu kefte bîra Yasîadê Menderes Cumle dunya lê ye Ye‘qûb pur esef bo Menderes	Bir Yusuf’tu Yassıada kuyusuna düşen, Menderes Bütün dünya çok üzüldü Yakup gibi, Menderes için
Rah û rêzik da nîşan û qet nehişt kêmasîyek Ger ji dîn û wer ji dunya tev temam kir Menderes	Yol yordam gösterdi, hiçbir eksik bırakmadı Dinin ve dünyanın gereklerinin tamamladı Menderes
‘Omerek sanî bû hat û pê ve ‘Osman û ‘Elî Rabûn nageh Ebû Lu’lu‘ayan çûn Menderes	İkinci bir Ömer’di geldi ardından da Osman ve Ali Ebû Lü’lüalar ayaklanıp ansızın hücum ettiler Menderes’e
Heq e ruh ku wî hilînin deftera ma fî’z-zemîr Bîr neken lew bîrwe nabî rah û resmê Menderes	Onun ruhu saklanması gerekir vicdandaki defterlerde Unutmayın, çünkü unutulmaz Menderes’in yol ve yordamı
Tu li rah û li piran û mescîd û her aletan Mêzekey pirskey ji kê ne tev dibên yê Menderes	Sen yol ve köprülere, mescit ve bütün araçlara Bak sor kimden olduğunu, hepsi der Menderes’in olduğunu
Milletan tev kole bûn olam û suxrekarê wan	Bütün milletler köleydi efendileri ve hizmetçileri

Nûrî ya xweş pê dizanî wan kir azad Menderes (Godişkî, t.y., 81). Nuri çok iyi biliyor onları kimin azat ettiğini, Menderes

Necip Fazıl'ın Zeybeğin Ölümü Şiiri ile Godişkî'nin Menderes Redifli Mersiyelerinin Karşılaştırılması

Şekil Bakımından Şiirlerin Karşılaştırılması

Necip Fazıl Kısakürek, "*Zeybeğin Ölümü*" adlı şiiri, ağıt nazım biçimi ile söylemiştir. Ağıt, sevilen bir kişinin ölümünden duyulan üzüntüyü dile getirmek amacıyla koşma nazım türünde yazılan şiirlerdir. İslamiyet öncesi Türk edebiyatında bu nazım biçiminin adı "sagu", halk edebiyatında "ağıt", Divan edebiyatında ise "mersiye"dir (Pala, 2013, s. 306).

Molla Nurullah Godişkî ise "*Menderes*" redifli her üç şiirini de klasik edebiyatın "mersiye" nazım şekli ile yazmıştır.

Necip Fazıl, Zeybeğin Ölümü şiiri 11'li hece ölçüsü ile yazarken Molla Nurullah, Menderes redifli birinci şiir aruz vezninin recez bahrinin en çok kullanılan "Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Müstef'ilün/ Müstef'ilün" kalıbı ile ikinci ve üçüncü şiirleri ise remel bahrinin yine en çok kullanılan "Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün" kalıbı ile yazılmıştır.

Her iki şairin de kullandığı dil farklıdır. Necip Fazıl, şiirini Türkçe yazarken Molla Nurullah şiirlerini Kürtçe yazmıştır.

Necip Fazıl, "Zeybeğin Ölümü" şiirinde sade ve akıcı bir dil kullanmış, yabancı kökenli kelimelerden kaçınmaya özen göstermiştir. Molla Nurullah Godişkî de "Menderes" redifli her üç şiirinde de Necip Fazıl gibi akıcı ve sade bir dil kullanmaya özen göstermiş ancak, kendini Arapça ve Farsça kelimeler kullanmaktan kurtaramamıştır. Kısakürek, şiirinde mahlas kullanmamış ama Godişkî her üç mersiyede de "Nurî" mahlasını kullanmıştır.

Muhteva Bakımından Şiirlerin Karşılaştırılması

Klasik edebiyatın nazım türlerinden olan mersiyenin genel olarak üç bölümü bulunmaktadır. Şair, birinci bölümde dünya ve felekten yakınırken ikinci bölümde ölen kimse için duyulan üzüntü, hasret, ölenin yaptığı yiğitlik, cömertlik, iyilik, adalet vb. meziyetleri anlatılır, üçüncü bölümde ise dua eder yani ölene rahmet, ölenin yakınlarına da sabır diler" (İsen, 1993, s. 45; Mengi, 1983, s. 92).

Necip Fazıl, ağıt türünde yazdığı *Zeybeğin Ölümü* şiirinde Adnan Menderes'in ölümünü "Öldü mü? Çatlarım yine inanmam!/ Diriğe yanarım ölüye yanmam!" diyerek bir türlü kabul etmemekte, onun idam edilmesine yüksek perdeden kızmakta, "Zeybeğim Zeybeğim ne oldu sana?/ Allah deyip şöyle bir doğrulsana!" derken onun mezarından kalkıp gelmesini ve kendisine yapılan haksız muamelenin hesabını sormasını istemektedir. Kısakürek şiirin son bölümünde "Zeybeğim; dünyayı aldın götürdün!/ Bir öldün de beni de bin bir öldürdün!" diyerek Menderes'in ölümüyle çektiği ıstıraptan mütevellit bir bakıma kendisinin de öldüğünü ima etmektedir. Yukarıda ifade edilenlerden anlaşıldığı gibi Necip Fazıl, klasik edebiyat nazım türü olan mersiyede bulunması beklenen "felekten ve dünyanın geçiciliğinden yakınma ve ölüye dua etme gibi bölümlere yer vermemiş, sadece ölenin yiğitliğini ve kendisine yapılan haksızlıkları dile getirmiştir.

Molla Nurullah Godişkî ise *Menders* redifli yazdığı mersiyelerinde ortak bir tema izlemiştir. Her üç mersiyede de Adnan Menderes'in idam edilmesinden duyduğu üzüntüyü dile getirmiştir.

Godişkî, yukarıda verilen sıralamaya göre birinci mersiyesinde klasik mersiyelerde olduğu gibi felekten ve dünya hayatının zorluklarından şikâyet ederek başlamamış, mersiyesine öleni öven, onun iyi meziyetlerini ortaya çıkaran methiye bölümü ile başlamış, dua bölümünün yer aldığı son beyitte ise Şair, kendi kendine seslenerek nankörlük yapmaması gerektiğini, ölene Kur'an ve Fatiha'yı çokça okuyup hediye etmesi gerektiğini söylüyor. On bir beyitten oluşan birinci mersiyenin ilk dokuz beytinde Başbakan Menderes'in, iyiliklerinden, memlekete yaptığı hizmetlerden bahsetmekte, onuncu beytin birinci mısrasında "Dawî, Sinîmmar û Ebû Geylan çewan, ew jî we bû (Sonu, Sinimmâr ve Ebu Gaylan'ın sonu gibi oldu.) diyerek yaptığı iyiliklerin kendisine ceza olarak döndüğünü, aynı

beytin ikinci mısrasında ise "Mehkûmê îhsana xwe bû sed heyf û heywax Menderes (Ne yazık ki yaptığı iyiliklerin mahkûmu oldu Menderes)" yaptığı iyiliklerin neticesinin böyle olmasının kendisini nasıl üzdüğünü söylemektedir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Şair, on birinci beyitte de dua ederek mersiyesini sonlandırıyor.

Godişkî, birinci mersiyesinin aksine ikinci mersiyesine felekten ve dünyanın meşakkatlerinden şikâyet ederek başlıyor. Birinci beytin ikinci mısrasında "Çav li 'edlê digerînim kanê Ednan Menderes (Gözüm adaleti arıyor, nerede Adnan Menderes) diyerek Necip Fazıl'da olduğu gibi Menderes'in ölümünü kabul etmek istememektedir. Klasik edebiyatta şair, mersiyesinde "... kanê Ednan Menderes (... nerede Adnan Menderes) benzeri soruları genellikle sorar. Godişkî, ikinci beyitten yedinci beyte kadar olan kısımda ölenin güzel meziyetlerini ve yaptığı iyilikleri anlatıyor. Sekizinci ve dokuzuncu yani bu mersiyenin son iki beytinde de dua bölümüne yer vermektedir. Bu mersiye için denilebilir ki klasik edebiyat mersiye nazım şeklinin kriterlerini taşıyor.

Godişkî 'nin yazdığı üçüncü mersiyede ise dua bölümünün dışındaki her iki bölüm mevcuttur. Şair, bu mersiyede telmih sanatını kullanarak meramını anlatmıştır. Menderes'in Yassıada'ya götürülmesini Hz. Yusuf'un kuyuya atılması hadisesine teşbih etmiştir. Şaire göre, Hz. Yakup'un, oğlu Yusuf'a üzüldüğü kadar insanlar Menderes'in ölümüne üzülmüşlerdir. Godişkî, sonraki beyitlerde ölenin meziyetlerini anlatmaktadır.

Sonuç

Ülkemizde 27 Mayıs 1960 tarihinde gerçekleşen askeri darbe ile demokratik yollardan iş başına gelen iktidarın yönetimden uzaklaştırılması ve neticesinde dönemin Başbakanı Adnan Menderes'in idamı edilmesi birçok çevreyi etkiledi. Etkilenen çevrelerden birisi de Edebi çevredir. Konu üzerinde birçok edip ve şair duygu ve düşüncelerini dile getiren yazılar yazdılar, şiirler söylediler.

Araştırma konumuz olan Necip Fazıl Kısakürek'in *Zeybeğin Ölümü* şiiri ile Molla Nurullah Godişkî'nin *Menderes* redifli üç mersiyesi de söz konusu hadise hakkında yazılan şiirlerdir. Araştırmamızda her iki şairin şiirlerini gerek şekil ve gerekse muhteva bakımından karşılaştırdık. Yaptığımız karşılaştırma neticesinde şu sonuçları elde ettik.

Necip Fazıl'ın yazdığı şiir ağıt türündedir, klasik edebiyatın mersiye türünün şartlarını tam olarak taşımamaktadır. Yani şiirde; felekten ve dünyanın kahrından şikâyet yoktur, şiirin sonunda da dua bölümü bulunmamaktadır. Şair, şiirinde Menderes'in ölümünden duyduğu üzüntüyü dile getirmekte, onun ölümünü kabullenmek istememekte dolayısıyla öfkeli bir duruş sergilemektedir.

Molla Nurullah'ın yazdığı ikinci mersiye şekil bakımından klasik mersiyenin şartlarını taşımakta yani Şair, mersiye ye felekten ve dünyanın meşakkatlerinden şikâyet ederek başlıyor, ölenin iyi meziyetlerini, yaptığı cömertlikleri ve yardımları anlatarak devam ediyor ve ölene dua ederek bitiriyor. Şair, birince mersiyede felekten ve dünyanın meşakkatlerinden şikâyet etmiyor, üçüncü mersiyede ise dua kısmına yer vermiyor.

Necip Fazıl, şiirini 11'li hece ölçüsü ile yazarken, Molla Nurullah mersiyelerini aruz vezni ile yazmıştır. Necip Fazıl, şiirin sonunda mahlas kullanmazken Molla Nurullah her üç mersiyenin de son beytinde "Nuri" mahlasını kullanmaktadır.

Her iki şairin de dili sade olmakla birlikte Molla Nurullah'ın şiirlerinde Arapça ve Farsça kelimeler bulmak mümkündür.

Necip Fazıl, şiirini Türkçe yazmış Molla Nurullah ise mersiyelerini Kürtçe yazmıştır.

Menderes'in idamı konulu şiirlerde muhteva bakımından Necip Fazıl, Molla Nurullah'a nispetle daha rasyonel davranmış yani aşırı derecede mübalağa sanatını kullanmaktan sakınmıştır. Molla Nurullah ise olayı anlatırken mübalağa sanatını aşırı derecede kullanmıştır, dolayısıyla gerçeklikten bir parça uzaklaşmıştır.

Kaynakça

Godişkî, M. N. (t.y.). *Godışkî Divanı*. Ailesinin Şahsi Kütüphanesi.

Hancıoğlu, H. (2013). *Necip Fazıl Kısakürek'in Şiirlerinde Temalar* [Doktora Tezi]. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

İsen, M. (1993). *Acıyı Bal Eylemek Türk Edebiyatında Mersiye*. Akçağ Yayınları.

Kısakürek, N. F. (1986). *Benim Gözümde Menderes* (2. bs). Büyük Doğu Yayınları.

Kısakürek, N. F. (2004). *O ve Ben*. Büyük Doğu Yayınları.

Mengi, M. (1983). "Eski Edebiyatımızın Mersiyelerine Toplu Bir Bakış. *Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi II, Prof. Dr. Harun Tolasa Özel Sayısı*, *Özel Sayı*, 92-101.

Oktay, M. O. (2022). Kısakürek, Necip Fazıl. İçinde *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi* (1. bs, C. 25). Türkiye Diyanet Vakfı.

Pala, İ. (2013). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü* (23. bs). Kapı Yayınları.

Sitembölükbaşı, Ş. (2004). Menderes, Adnan. İçinde *Türkiye Diyanet İslam Aansiklkopedisi* (1. bs, C. 24). Türkiye Diyanet Vakfı.

Tunç, C. (1996). Gaylân ed-Dimaşki. İçinde *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (1. bs, C. 13). Türkiye Diyanet Vakfı.

Türk Dil Kurumu. (2005). *Türkçe Sözlük*. Türk Dil Kurumu.

Ek:

Necip Fazıl'ın *Zeybeğin Ölümü/ O Zeybek* Şiirinin Metni:

Zeybeğimi, bir kaç kızan, vurdular;

Çukurda üstüne taş doldurdular

Bir de ya kalkarsa diye kurdular...

Zeybeğim, zeybeğim, ne oldu sana?

Allah deyip şöyle bir doğrulsana!

Zeybeğim, kalkamaz dirilemez mi?

Odası mühürlü girilemez mi?

Şu ters akan sular çevrilemez mi?

Ne güne dek böyle gider bu devran?

Zeybeğim, bir sel ol, bir çığ ol davran!

Kır at zincirlenmiş, ufuk sahipsiz...

Han kayıp, hancı yok, konuk sahipsiz...

Başköşede sırma koltuk sahipsiz...

Kızanlar, dört yandan, hep abandınız!

Zeybeğin kanına ekmek bandınız!

Bilemem, susarak ölmek mi hüner?

Lisan çıldırıyor, dil nasıl döner?

Ondan son iz, uzak, uzak bir fener...

Öldü mü? Çatlarım yine inanmam!
Diriye yanarım ölüye yanmam!
Zeybek kaybolduysa bunca kayıp ne?
Tespihi dökülmüş aranır nine;
Balonu yok, ağlar çocuk haline...
Zeybeğim; dünyayı aldın götürdün!
Bir öldün de, beni binbir öldürdün!
Beyni tırmık tırmık, pençelere sor!
Mevsim niçin ölgün bahçelere sor!
Sor; çukuru nerde, serçelere sor!
Ağla, bir dinmeyen hasrete ağla;
Zeybeksin yolları gözetle ağla! (Kısakürek, 1986, 3-4)
(1964

THE EFFECTIVE USE OF ASSISTIVE TECHNOLOGY IN TEACHING STUDENTS WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS (SWSENS) IN INCLUSIVE CLASSROOM SETTINGS

Fr. Baiju Thomas

Research Scholar, Ramakrishna Mission Vivekananda Educational and Research Institute, Faculty of Disability Management and Special Education, Vidyalaya Campus, SRKV Post, Coimbatore – 20, Tamil Nadu

Abstract

"The real miracle of technology may be the ability it has to eradicate former insuperable barriers challenged by persons with disabilities" (Simon, 1991).

The present study highlights the effect and maintenance of Assistive Technology (AT) in teaching students with special educational needs in inclusive classroom settings. This paper was inscribed to picture the meaning, benefits, and reply why the usage of assistive technology for SwSNEs. AT is defined chiefly and contains any item that increases, preserves or recovers the capabilities of a SwSENs. In inclusive classrooms, AT has the potential to advance the functioning and presentation of SwSENs. AT is any device used to increase, preserve, or recover the functional abilities of SwSNEs. By declining students' dependency on others, AT can increase the likelihood of well-designed independence and increase the opportunity for inclusive education classroom setting. *Inclusive education* is an academic method that agrees with special educational needs students to enhance mainstream lessons with their peers. Including classroom settings can benefit many special-needs children with support and continuous association with AT. It is suggested that inclusive education, with societal and educational features, is the main structure for SENs in their lifetime. It determined that there was a new perspective for assistive technology to enhance and remove academic difficulties faced by SwSNEs. The study recommends that AT and IE offer helpful guidelines to educators who aim to use AT more effectively in IE. AT includes interrelated facilities that develop the functioning of SwSENs. One of the most significant requirements for SwSENs to flourish is their access to AT. Here the author recommends some methods to overcome the challenges by improving abilities and means to revise the AT to be more flexible to supply the needs of SwSENs in an inclusive classroom setting.

Keywords: Assistive Technology, SwSENs, Inclusive Classroom, Technology.

Introduction

Education is considered one of the keys means to attain a nation's social and economic advance. Teaching students with SENs is capable of our future outcome in inclusive classroom settings. The usage of AT is suitable common and essential attention of relatives and specialists as an outcome of its potential for enhancing the lives of children with special educational needs. From the worldwide embrace of computers and communication devices to ecological controls, technology in present-day children with special educational needs has the essential tools to be more fruitful in school, at work, and at realizing freedom in daily living. It is dynamic that teachers are exposed to familiarity with the available equipment that could support students in their academic tasks (Raskind, 1994). Technological developments have directed significant transformations in many life features, not most of all education. The equipment used in special education has knowingly altered over the progress time (Edyburn, 2001). Special educators, mainly in medium and high schools, should be exposed to technical tools to help students bypass their academic faintness (Mull & Sitlington, 2003). In this way, special educators will have the knowledge and experience in using technology that will contribute to the well-known use of technology in inclusive classroom settings.

AT is distinct as "an item or piece of tools or design system either enclosed commercial, off the shelf, adapted, or tailored and used to increase, retain, or development useful ability for an individual with

disabilities" (Johnston et al., 2007). These assistive technologies knowingly contribute to helping persons with special educational needs learn, form self-confidence, be liberated, and achieve a high quality of life (Reed, 2007). For this "digital revolution," it is both necessary and worthwhile to use the availability and accessibility of technology in designing educational or submission programs. ATs, specifically, have assisted in facilitating the skills that persons with special educational needs combat to utilize in everyday life (Gierrach & Stindt, 2009). Moreover, they help as crucial tools for empowering students to access education, actively and individually partake in the education process, network with their peers, and control their learning involvements (Winter & O'Raw, 2010). In the teaching practice, assistive technologies apply many outcomes in providing students with support that meets their needs (McKnight & Davies, 2012). Indeed, opportunities now show currently to some children with special educational needs with the maintenance of new and emerging technology, promoting new hopes, which had in the past inaccessible. As very significant as AT to learners at all levels of education has been, the usage of computers and other technologies, as extended to children with special educational needs, have promoted and enhanced lives and given many children with unique educational needs choices of prevailing in their numerous educational and reasoning.

Assistive Technology

A child's entry into the education facility system will begin with "an assessment, comprising an assessment for assistive technology" (Egnor, D, 1996). AT is "an item or part of the equipment or produces system each attained marketable, off the shelf, modified, or adapted and used to increase, maintain, or advance practical competence for an individual with disabilities" (Johnston et al., 2007). These technologies advance the energetic participation of students in the learning environment secure change and progress (Lahm & Sizemore, 2001). Special educators, particularly in middle and high school, should be exposed to technological tools to help students bypass their academic weaknesses (Mull & Sitlington, 2003). AT in Transition Services Technology has the prospective to enhance schools' results and to help formulate students with disabilities for life after school (Burgstahler, 2003); also, it could enhance some pleasure to these students' academic experiences and might be more concrete in some cases. (Mitchem, Kight, Fitzgerald, Koury, and Boonseng, 2007). It might contain any software program or produce a system used to grow, sustain, or advance the practical abilities of people with disabilities (Kumar & Raja, 2010). Many assistive technology strategies are available to support teachers in educating the functional abilities of their students by increasing their involvement in learning opportunities and participation in actions (Starcic & Istenic, 2010). The dealing of AT for SwSENs address several types of AT, adorned language, reading, listening, memory, and mathematic technologies; the basic of choosing the right technology for the SwSENs will be pointed out; and highpoint guidelines for the classroom teachers.

ATs are a wide-ranging concept, covering practically whatever might be used to compensate for the absence of specific capabilities (Reed & Bowser, 2005), spreading from low-tech devices like crutches or a unique grip for a pen to more enhance things like hearing aids and specs, to high-tech devices such as braille's and computers with specified software for assisting people with dyslexia to read (WHO, 2009). In the teaching process, AT offer many results in providing students with help that encounters their needs (McKnight & Davies, 2012). The use of assistive technologies helps to facilitate the better-quality performance of the students by providing support, such as adapting relaxed activities of the programs specific to their needs within a minimum-restricted environment (Wojcik & Douglas, 2012). AT permits students with disabilities to increase their accessibility to the curriculum and the worth of the learning experience (Alkahtani, 2013). In short, assistive technologies increase the appropriate demonstrations and the student's academic success (Edyburn, 2005; Edyburn, 2006; Alnahdi, 2014). Hence, AT is a significant part of inclusive education and a pivotal feature when designing and developing educational programs for students with special needs. Teachers' insights towards AT can fix the range in which technologies are used in teaching and teach (Lindeblad et al., 2016). Using AT to sanction SwSENs to access the mainstream curriculum, in which the insufficiency comes from responsible for the needed assistive technology prior to selecting the curriculum and sources the teachers to have no choice, excluding a little flexibility in instructional approaches;

accordingly, there might be a need for specific exclusive assistive technology devices that could support with the selected curriculum in inclusive classroom settings.

Incorporating Technology in Classrooms

The use of technology and technology-supported learning environments will aid in increasing student engagement and motivation. Effective technology integration can help deliver all learners the capability to access the general education curriculum, offering them manifold resources to complete their work with better ease and independence in performing tasks that they were previously unable to achieve, or had great trouble completing (Roberts et al., 2008; Van, 2007). Technology has the prospective to donate to an improved quality of life for students with special educational needs which are more than just a matter of suitability (Wehmeyer et al., 2008). Using technology can help students with special educational needs enhance and progress their independence in academics and providing tasks, involvement in classroom dialogues, and assisting them in completing challenging academic duties. "The world of education is enduring a massive transformation as an outcome of the digital revolution" (Collins & Halverson, 2009). The students of today are enclosed by technology, where access to a massive collection of information is only a delicate away (Egbert, 2009). The teaching performances and technologies must be united at all levels to progress learners' meaningful learning. The need for an improved acceptance of how people learn and how technologies need to be used to advance this learning is also discoursed, with a final part on how creativity and innovation have to face daily educational settings matters.

The population's digital skills level modifies the innovative ability of technology. Teachers' conceptions, beliefs, and technology-associated attitudes are linked to self-efficiency (İşman, 2009). The use of technology in the classroom has the benefit of increasing academic achievement from the perspective of both the students and the educators (Courville, 2011). Innovating learning dealings through technology comprises a comprehensive restoration of the way we use and make information and knowledge (Kampylis et al., 2012). In today's emerging technological society, it stands to reason that the modern-day classroom should reproduce what is seen in society. By showing real-world technological submissions, fundamental values can be carried out in the learning process, growing interest and motivation (Usher & Center on Education, 2012). Technology is starting to play a more significant role in including SwSENs in both general education and inclusive classrooms, which supports teachers' progress in their teaching (Peeples et al., 2018; Varank & Ilhan, 2013). More than mainstreaming the learners with special needs, inclusive education is also alarmed with classifying and overwhelming all barriers for actual, constant, and quality partaking of all in education (Ramchand & Dummugudem, 2014; Ahmad, 2015). The classrooms are the usage of technology, its suitable practice, how to choose assistive technology, where to grow it, use it, and how to assess its competence (Liman et al., 2015). New technology is best learned when it is rooted within the setting of curricular activities, thus reducing or eradicating the necessity for a workout in generalization (Basham et al., 2010; Fan et al., 2018). As technology becomes increasingly integrated with daily life, educators must take a modern view on using technology to support inter-connected learning. Technology has seen a modern extensive integration into daily life, where access to massive amounts of information is now available with ease. Today's generation of students has grown up with technology all around them in an ever-increasing manner in inclusive classroom settings.

Usage of AT in Inclusive Classroom Settings

AT can be used in the inclusive classroom setting to help support a diversity of learners. Technology usage in the classroom has affected the movement of inclusive education because technologies accessible to students consent them to be effective in tasks they then would not be able to achieve. There are extensive choices of plans that can be dignified AT in inclusive classroom settings. A least restrictive classroom environment is naturally most favourable to all students. Teachers need to know many diverse, inclusive strategies for students with special educational needs to be most effective in inclusive classroom settings. AT can deliver support for students and teachers in the classroom, but for this to occur, both the student and the teacher must appreciate and know how to usage the devices

(Maushk et al., 2001). Suppose the teacher or student is still determining how to use the device to support the student accessing the curriculum. In that case, the technology will only partially be combined into the curriculum (Maushk et al., 2001). In inclusive classrooms, AT has the potential to advance the functioning and presentation of SwSENs. The operative better by AT can permit a student to positively purpose, and thus continue, in a general education setting, rather than being distant to a more preventive setting (Parette et al., 2006). AT allows students to complete tasks more efficiently and professionally than otherwise potential while becoming more complex in their classroom (Messinger-Willman & Marino, 2010, p. 6). AT benefits students to find independence in places that otherwise may not be accessible. Therefore, students fit in and feel involved exclusive the classroom community because he or they can broaden tasks individually as possible. The complete firmed AT in the classroom to assist students in tasks formerly outcomes in needing help matching the programming needs of the student and teachers. If teachers are not qualified accurately, AT may not be adequately achieved or implemented. Therefore, the action research study emphasizes teachers' attitudes toward using AT in the classroom and the level of exercise or professional advancement to implement technology in inclusive classroom settings effectively.

AT is concerned about students with special learning needs' protests, exclusively in the inclusive classroom. The usage of AT supports enables the better-quality performance of the students by providing specific helps to the requirements of all learners. Teachers need support in developing methods to implement AT in their classroom, just as students need approaches on when to use the technology. Technology has potential for students in the classroom because it permits lively participation and supports students in effecting tasks. AT can be used in the classroom setting to support diverse students. The usage of technology in the classroom has undoubtedly enhanced the program of IE because technologies accessible to students are beneficial in tasks they otherwise would not be able to gather. There are extensive adoptions of strategies that can be measured AT. However, studies have viewed that there is a need for experienced development for teachers, parents, and students in how to best narrate AT for students. The AT designated should be appropriate to the situation's needs to be accessible to the operative. Also, the student's precise effort areas need to be determined (Praisner, 2003). AT is a general expression that contains assistive, adaptive, and rehabilitative strategies for individuals with disabilities and comprises' virtually anything that might be used to recompense for lack of assured capabilities' (Reed & Bowser, 2005). AT can be used in the classroom setting to maintain multiple students. AT can be diverse as any part of equipment or device that a person with a disability may use to broad progressive tasks, improvement applied capabilities and grow into more independent (Netherton & Deal, 2006).AT can be used in the classroom to support students in developing practical tasks otherwise not potential. By adding technology into the classroom, educators can mature this technology to distinguish stimulus SwSENs and integrate all competence levels. The practice of technology in the classroom has undoubtedly extreme the measure of IE because technologies accessible to students can be effective in tasks they cannot achieve.

AT Enables Access Environment to SwSENs

Technology has potential for students in the classroom because it encourages active student participation in the learning process and supports students in accessing and uniting information (Maccini et al., 2002). The actual performance of technologies in the classroom is often reliant on the knowledge and attitude of teachers concerning the usage of technology in the teaching and learning process (Cope & Ward, 2002). The goal of AT practice for students with disabilities is to deal with the maintenance of students to access, partake in, and learn from the general education curriculum (Rose et al., 2005). It is required to provide AT when a student needs the technology to support an assignment in the least restrictive environment, confirm that a student welfare from his or her learning," and to "device the goals and strengths in the learner's IEP (Netherton & Deal, 2006). Therefore, it is essential to emphasize teachers' observance of the efficacy of AT among children with specific educational needs in inclusive classroom settings. ATs used by students in their education may be desirable within the community or workplace if it supports the student to achieve tasks that otherwise may not be available (Netherton & Deal, 2006). Using technology helps to encourage belonging and cooperating partaking (Quenneville, 2001). Effective technology integration can help

offer all learners the capability to access the general education curriculum, offering them manifold means to more comprehensive their work with greater ease and independence in acting on tasks that they were previously unable to achieve or had great difficulty in completing (Roberts et al., 2008). Therefore, AT forms students with a disability to broad tasks and assignments that they would not usually be able to do without the necessary maintenance to be effective in the general education classroom (Quenneville, 2001; Netherton & Deal, 2006; Sze, 2009). Using technology for a student with an inability can help the student feel a part of the classroom community because he or she can complete tasks with the students without disabilities in inclusive classroom settings.

Conclusion

We need to investigate various AT solutions to aid the most significant number of SwSEN. Anyone invested in a student with SwSEN academic performance should do what they can to help them succeed. This involves hard work and the collaboration of people who may need to become more familiar with the process and know the proper technique. The execution of a new AT-based curriculum relies heavily on classroom preparation and monitoring. A study on AT is required for price, upkeep, and security concerns. This degree of security may soon be available for some of the remaining IE-promised equipment. AT for students with special educational needs has been recognized as progress over the extant years. The special effects have been undertaken to support persons with special educational needs to be clever to stay up with the progress that has been going on in the world is remaining polite. These benefits the special educational needs to basic things that have made up to be a suitable accessible occurrence. The AT for children has yet to be understood; the future is in doubt but embraces many overlooks. For all children with special educational needs, this AT might be one method to reduce impediments to teaching-learning in inclusive classroom settings.

Reference

Ahmad, F. K. (2015). Use of assistive technology in inclusive education: making room for diverse learning needs. *Transcience*, *6*(2), 62-77.

Alkahtani, K. D. (2013). Teachers' knowledge and use of assistive technology for students with special educational needs. *Journal of Studies in Education*, *3*(2), 65-86.

Basham, J. D., Israel, M., Graden, J., Poth, R., & Winston, M. (2010). A comprehensive approach to RTI: Embedding universal design for learning and technology. *Learning Disability Quarterly*, *33*(4), 243-255.

Beech, R., & Roberts, D. (2008). Assistive technology and older people. *London: SCIE*.

Bocconi, S., Kampylis, P. G., & Punie, Y. (2012). Innovating learning: Key elements for developing creative classrooms in Europe. *Luxembourg: Publications Office of the European Union*.

Bruinsma, A. M. (2011). Implementation of assistive technology in the classroom.

Burgstahler, S. (2003). The role of technology in preparing youth with disabilities for postsecondary education and employment. *Journal of Special Education Technology*, *18*(4), 7-19.

Cope, C., & Ward, P. (2002). Integrating learning technology into classrooms: The importance of teachers' perceptions. *Journal of Educational Technology & Society*, *5*(1), 67-74.

Courville, K. (2011). Educational Technology: Effective Leadership and Current Initiatives. *Online Submission*.

Edyburn, D. L. (2001). Models, theories, and frameworks: Contributions to understanding special education technology. *Special Education Technology Practice*, *4*(2), 16-24.

Edyburn, D. L. (2005). Assistive technology and students with mild disabilities: From consideration to outcome measurement. *Handbook of special education technology research and practice*, 239-270.

Egbert, J. (2009). *Supporting learning with technology: Essentials of classroom practice*. Pearson/Merrill/Prentice Hall.

Egnor, D. (1996). Individuals with disabilities education act amendments of 1996: Overview of the US Senate bill (S. 1578). *Focus on Autism and Other Developmental Disabilities*, *11*(4), 194-206.

Eide, A. H., & Øderud, T. (2009). Assistive technology in low-income countries. In *Disability & international development* (pp. 149-160). Springer, New York, NY.

Fan, L. C., Salleh, S., & Laxman, K. (2018). Embedding video technology in enhancing the understanding of the biology concept of breathing: A Brunei perspective. *E-Learning and Digital Media*, *15*(5), 217-234.

Gierrach, J., & Stindt, K. (2009). Assistive technology for activities of daily living. *Assessing Students' Needs for Assistive Technology (ASNAT) 5th Edition–complete version. J. Gierach (Ed.)*, 1-16.

Halverson, A. C., & Collins, R. (2009). Rethinking education in the age of technology. *New York: Teachers College, Columbia University*.

Isman, A., & Celikli, G. E. (2009). How Does Student Ability and Self-Efficacy Affect the Usage of Computer Technology?. *Online Submission*, *8*(1).

Johnston, L., Beard, L. A., & Carpenter, L. B. (2007). *Assistive technology: Access for all students*. Prentice Hall.

Kumar, S., & Raja, P. (2015). Ultrasonic Sensor with Accelerometer Based Smart Wheel Chair Using Microcontroller. *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*, *2*(09).

Lahm, E. A., & Sizemore, L. (2001). Factors that influence assistive technology decision making. *Journal of Special Education Technology*, *17*(1), 15-26.

Liman, A. N., Adebisi, R. O., Jerry, J. E., & Adewale, H. G. (2015). Efficacy of assistive technology on the educational programme of children with learning disabilities in inclusive classrooms of Plateau State Nigeria. *Journal of Educational Policy and Entrepreneurial Research*, *2*(2), 23-32.

Lindeblad, E., Nilsson, S., Gustafson, S., & Svensson, I. (2017). Assistive technology as reading interventions for children with reading impairments with a one-year follow-up. *Disability and rehabilitation: assistive technology*, *12*(7), 713-724.

Maccini, P., Gagnon, J. C., & Hughes, C. A. (2002). Technology-based practices for secondary students with learning disabilities. *Learning Disability Quarterly*, *25*(4), 247-261.

McKnight, L., & Davies, C. (2012). Current perspectives on assistive learning technologies 2012 review of research and challenges within the field. *Kellogg College Centre for Research into Assistive Learning Technologies*.

Messinger-Willman, J., & Marino, M. T. (2010). Universal design for learning and assistive technology: Leadership considerations for promoting inclusive education in today's secondary schools. *Nassp Bulletin*, *94*(1), 5-16.

Mitchem, K., Kight, J., Fitzgerald, G., Koury, K., & Boonseng, T. (2007). Electronic performance support systems: An assistive technology tool for secondary students with mild disabilities. *Journal of Special Education Technology*, *22*(2), 1-14.

Mull, C. A., & Sitlington, P. L. (2003). The role of technology in the transition to postsecondary education of students with learning disabilities: A review of the literature. *The Journal of Special Education*, *37*(1), 26-32.

Netherton, D. L., & Deal, W. F. (2006). Assistive technology in the classroom. *Technology Teacher*, *66*(1), 10-15.

Praisner, C. L. (2003). Attitudes of elementary school principals toward the inclusion of students with disabilities. *Exceptional children*, *69*(2), 135-145.

Parette, H. P., & Stoner, J. B. (2008). Benefits of assistive technology user groups for early childhood education professionals. *Early Childhood Education Journal*, *35*(4), 313-319.

Quenneville, J. (2001). Tech tools for students with learning disabilities: Infusion into inclusive classrooms. *Preventing School Failure: Alternative Education for Children and Youth*, *45*(4), 167-170.

Raja, D. S. (2016). Bridging the disability divide through digital technologies. *Background paper for the World Development report*.

Raskind, M. (1994). Assistive technology for adults with learning disabilities: A rationale for use. In *In*.

Reed, P. (2007). A resource guide for teachers and administrators about assistive technology Wisconsin assistive technology initiative.(p. 1-22).

Reed, P., & Bowser, G. (2005). Assistive technologies and the IEP. *Handbook of Special Education Technology Research and Practice. Knowledge by Design Inc., Whitefish bay*.

Roberts, W. T., Bax, J. J., & Davies, L. C. (2008). Cardiac CT and CT coronary angiography: technology and application. *Heart*, *94*(6), 781-792.

Rose, D. H., Hasselbring, T. S., Stahl, S., & Zabala, J. (2005). Assistive technology and universal design for learning: Two sides of the same coin. *Handbook of special education technology research and practice*, 507-518.

Shevlin, M., Winter, E., Rose, R., & O'Raw, P. (2013). Investigating perceptions of the assessment process for pupils with special educational needs within an Irish context. *Irish Educational Studies*, *32*(2), 121-137.

Starcic, A. I. (2010). Educational technology for the inclusive classroom. *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET*, *9*(3), 26-37

Sze, S. (2009). The effects of assistive technology on students with disabilities. *Journal of Educational Technology Systems*, *37*(4), 419-429..

Usher, A., & Kober, N. (2012). Student Motivation: An Overlooked Piece of School Reform. Summary. *Center on Education Policy*.

Varank, I., & Ilhan, S. (2013). The Effects of Teachers' Educational Technology Skills on Their Classroom Management Skills. *Online Submission*, *3*(4), 138-146.

Wehmeyer, M. L., Palmer, S. B., Smith, S. J., Davies, D. K., & Stock, S. (2008). The efficacy of technology use by people with intellectual disability: A single-subject design meta-analysis. *Journal of Special Education Technology*, *23*(3), 21-30.

Wojcik, B. W., & Douglas, K. H. (2012). Illinois assistive technology guidance manual. *Chicago, IL: Special Education Assistive Technology (SEAT) Center and Department of Special Education at Illinois State University*.

A NEW ERA OF TEACHER EDUCATION: 21ST CENTURY SKILLS AND SOCIAL MEDIA

Ilfa Zaidi

Ph. D. Scholar, Department of Educational Studies, Jamia Millia Islamia, New Delhi, Delhi, India

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7413-4763

Harjeet Kaur Bhatia

Professor, Department of Educational Studies, Jamia Millia Islamia, New Delhi, Delhi, India. ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7677-9274

ABSTRACT

In the 21st century, education has been evolving to meet the changing needs of society and prepare students for the demands of the modern world. As a result, there has been a growing emphasis on developing what are commonly referred to as "21st century skills." These skills go beyond traditional academic knowledge and focus on preparing students to be adaptable, critical thinkers, problem solvers, and effective communicators. These 21st century skills demand for student-centered learning to improve overall performance of the learners. Now-a-days, students prefer flexible and self-paced learning. So, there is a need to adopt those teaching-learning strategies which can satisfy the learning preferences of the students. Therefore, this paper aimed to study 21st century skills with special reference to learning skills and its relevance in pre-service teacher education, and how these skills can be developed through social media platforms.

Keywords: 21st century skills, social media, communication, collaboration, creativity, critical thinking, learning skills, pre-service teachers

INTRODUCTION: The 21st century is known to be a 'crazy time' (LIU, 2020) because technology is changing rapidly. It provides limitless opportunities, and new openings which has fundamentally transformed the educational system (Varthana, 2022). UNESCO (2015) also emphasizes the need to equip learners with the knowledge and skills for the 21st century. While the National Education Policy (2020) does not explicitly outline 21st century skills as a separate category, the policy's focus on holistic development, multidisciplinary approach, vocational education, and technology integration aligns with the broader objectives of nurturing learners with the skills and competencies required for the 21st century. OECD (2008) also mentioned that these skills are necessary to ensure employability. Bhakta and Dutta (as cited in Gumus, 2022) stated that social media provides opportunity to develop 21st century skills such as communication and collaboration. Additionally, it promotes independent learning, makes learning enjoyable, gives learners access to knowledge without going to school, helps them plan their future, facilitates and encourages collaborative learning, and speeds up information access.

Hence due to advancement of such social media platforms promoting, 21st century skills are not limited only to four walls of the class. It has shifted from class to cloud. In present scenario, the teacher act as a facilitator to facilitate the learning of the learner along with the knowledge and skill development. Therefore, this paper is written keeping in mind the following research questions:

- Why are 21st century skills important in teacher education?
- How prior studies have focussed on social media to develop 21st century learning skills among pre-service teachers?

21ST CENTURY SKILLS

As the term "21st century skills" has attracted the researchers, it is essential to understand what these skills imply (Almazroa & Alotaibi, 2023). The term "21st century skills" refers to a set of competencies that are considered essential for success in the modern world. Although there are several types of 21st century identified by different organisation that falls under different major category like life skills, learning skills, technological skills. But this paper is focussing only on learning skills, i.e., communication, collaboration, creativity and critical thinking. According to Partnership for 21st Century Skills (2009), these skills are defined as follows:

- Communication and Collaboration: It includes effective oral, written, and digital communication skills, along with the ability to collaborate in diverse teams and engage in constructive dialogue.
- Critical Thinking: The ability to analyze information, evaluate evidence, and think critically to solve complex problems.
- Creativity: The capacity to think creatively, generate original ideas and modify existing ideas.

WHY 21ST CENTURY SKILLS NECESSARY FOR LEARNERS?

21st century skills are important for today's learners because they equip individuals with the knowledge, abilities, and attitudes necessary to thrive in the rapidly evolving modern world. These skills are specifically tailored to address the challenges and opportunities presented by the digital age, globalization, and the changing nature of work. Technology has influenced the world as well as the process of teaching and learning in the education system. Concept of paradigm shift came after the evolution of ICT in which the education became from teacher-centred to learner centred that lead to the change in attitude of learner from passive to active participation in the classroom. So, it is need of the hour that prospective teachers should be active in teaching-learning. Because a teacher can make a student better learner to survive in 21st century only when he/she is competent and active. Here are some reasons why 21st century skills are crucial:

- To develop adaptability and flexibility among learners to meet changing need of society and to adjust their skills and knowledge to meet evolving demands of technology.
- To enable the learners to evaluate, analyze, and interpret information critically.
- To enable the learners find innovative solutions to address complex challenges effectively.
- To develop skills such as originality, imagination, and the capacity to generate new ideas among learners.
- To enable the learners to collaborate across cultures and disciplines.
- To enable the learner to share knowledge with others to achieve the goals collectively.
- To literate the learners to use technology effectively and productively.
- To enable the learners to express themselves clearly through different communication styles
- To engage the learners with others in meaningful ways.

ROLE OF 21ST CENTURY SKILLS IN TEACHER EDUCATION

The teacher of the twenty-first century must foster a learning environment that not only upholds the four pillars of learning but also enables students to voice important questions. They should be able to help the learner in physical and mental development (Monyai, 2019). They should be able to support the learners in the development of communication, critical thinking, creative thinking, and collaboration. Therefore, it is very necessary to develop these skills in pre-service teachers. Because, until and unless the prospective teachers are well trained in the respective field, we cannot expect these skills in future generation. So, these skills are vital in any education programme, especially teacher education. Here is a look at the role of each of these skills in shaping effective teachers:

Communication: Effective communication skills are really crucial for a teacher to transmit knowledgeable ideas, classroom management, and establish positive classroom relationships (Khan, 2017). They must be able to convey information clearly, listen attentively, and adapt their communication style to various audiences. In teacher education, developing strong communication skills helps pre-service teachers effectively deliver lessons, facilitate class discussions, and provide constructive feedback.

Collaboration: In teacher education, promoting collaboration helps pre-service teachers develop effective teamwork, communication, and interpersonal skills. Teachers who are skilled collaborators can engage in professional learning communities, share best practices, and work collaboratively with colleagues to improve instruction.

Creativity: In teacher education, fostering creativity enables pre-service teachers to think outside the box, design original learning experiences, and adapt to diverse student needs. Creative teachers are more likely to design activities that inspire curiosity, promote problem-solving, and encourage students to express their unique ideas and talents. By nurturing creativity, teacher education programs empower future teachers to create dynamic and stimulating learning environments.

Critical Thinking: In teacher education, fostering critical thinking skills helps pre-service teachers to question assumptions, explore multiple perspectives, and engage in reflective practice. By developing critical thinking skills, teachers become better equipped to design meaningful learning experiences, identify and address students' needs, and make informed instructional decisions.

SOCIAL MEDIA TO DEVELOP 21ST CENTURY LEARNING SKILLS AMONG PRE-SERVICE TEACHERS

Online learning procedures have been crucial for the continuation of education throughout the COVID-19 process. Different social media platform has been used during covid -19. These tools are helpful for teaching and learning because they facilitate data storage, classroom discussions, and project teamwork. Social media can be used easily for active, creative, and collaborative learning since they are adaptable and user-friendly (Kaya & Acarli, 2016). It makes the communication, collaboration, creativity and critical thinking easier as well as interested. It provides learning environment that is not restricted to the classroom, school, college, or university's four walls. Students can interact with peers, teachers, and professionals anytime and anywhere. Therefore, using social media is in demand for developing 21st century skills among pre-service teachers. Mohammad and Tamimi (2017) mentioned that it offers a place for having conversations with students from around the world. Ellefsen (2016) pointed out that students learning was improved by joining Facebook groups with their classmates and teachers. Tozer (2017) noted that social media communications can be used as a teaching learning tool to incorporate skills like communication, collaboration, creativity, and critical thinking. Thangarajathi (2020) discussed the ways to encourage students' creativity by utilising a variety of technological tools. These technological tools are creativity boosters that aid in the development of creative thinking and other crucial skills. Piedra et al (2010) mentioned that social media have potential benefit for learning, especially creativity and collaborative work skills. Siogeriene and Valunaite-Oleskeviciene (2017) mentioned that social media has positive impact on the creativity of teachers in higher education. Buzzetto-More (2012) stated that social media offers the chance to learn at any time, boosts engagement, and allows introverts to participate actively. Moreover, it facilitates the learners to create communities of interest and to engage in online discussions. Hence, learning becomes enjoyable and a natural part of life when it is made available through various social media platforms such as Facebook, whatsApp, YouTube, etc. Selwyn (2013) emphasised that social media is a combination of information technologies and social interaction that incorporates multiple types of digital communication and leads to the co-creation of content that enhances creativity. In addition, through these platforms learning extends beyond formal settings and is not restricted only to formal places. Hence, it is clear that social media provides certain features which can potentially benefit to develop necessary 21st century skills (communication collaboration, creativity and critical thinking) among pre-service teachers in a flexible environment.

CONCLUSION

In summary, 21st century skills are important for today's learners because they empower individuals to thrive in a fast-paced, technology-driven world. The integration of these skills in teacher education programs enhances their abilities to design innovative and learner-centred instruction, collaborate effectively with colleagues and stakeholders, and create engaging learning environments for techno addictive learners. These skills enable learners to adapt to change, think critically, collaborate effectively, leverage technology, and communicate effectively. By developing these competencies, pre-service teachers are better prepared to succeed academically, professionally, and personally in the 21st century. All in all, one can say that the circumstances and conditions of the 21st century require a new profile for the 21st century teachers. Besides they need to be trained for regulated use of SNSs to prevent the concerns of privacy, distraction, and wastage of time and to ensure that useful features of SNSs are utilized in teaching and learning for a wholesome learning experience.

SUGGESTIONS FOR FURTHER RESEARCH

As this research paper is focused only on learning skills of 21st century, future studies can be done by taking other skills of 21st century into consideration. Further research can also be done on in-service teacher education and 21st century learning skills.

REFERENCES

Almazroa, H., & Alotaibi, W. (2023). Teaching 21st Century Skills: Understanding the Depth and Width of the Challenges to Shape Proactive Teacher Education Programmes. *Sustainability*, *15*(9), 7365. doi: 10.3390/su15097365

Bhakta, K., & Dutta, N. (2016). Impact of information technology on teaching-learning process. *International Research Journal of Interdisciplinary & Multidisciplinary Studies, 11(2),* 131–138.

Bush, A., & Grotjohann, N. (2020). Collaboration in teacher education: A cross-sectional study on future teachers' attitudes towards collaboration, their intentions to collaborate and their performance of collaboration. *Teaching and Teacher Education*, *88*, 102968.

Buzzetto-More, N. A. (2012). Social Networking in Undergraduate Education. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge, and Management, 7,* 063–090. doi: 10.28945/1578

Ellefsen, L. (2016). An investigation into perceptions of Facebook-use in higher education. *International Journal of Higher Education*, *5*(1). doi:10.5430/ijhe.v5n1p160

Gümüs, A. (2022). Twenty-first-century teacher competencies and trends in teacher training. Educational theory in the 21st century, 243. Retrieved from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-16-9640-4_11

Kaya, Y.S., & Acarlı, D. S. (2016). A Study on Preservice Teachers' Use of Social Networks in Teaching Activities. Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 18. 10.17556/jef.14907.

Khan, A., Khan, S., Zia-Ul-Islam, S., & Khan, M. (2017). Communication Skills of a Teacher and Its Role in the Development of the Students' Academic Success. Journal of Education and Practice, 8(1), 18-21.

LIU, W. C. (2020). Preparing Teachers for the Unknown Future: The Singapore's Perspective. *Teacher Education: The Changing Landscape.* VL Media solutions, New Delhi, Delhi, India.

Ministry of Education, Government of India. (2020). National Education Policy 2020. Retrieved from https://www.education.gov.in/sites/upload_files/mhrd/files/NEP_Final_English_0.pdf

Mohammad, H., & Tamimi, H. (2017). Students Perception of Using Social Networking Websites for Educational Purposes : Comparison Between Two Arab Universities. International Journal of Managing Information Technology, 9(2), 13–26. doi: 10.5121/ijmit.2017.9202

Monyai, R. B. (2019). Teacher Education in the 21st Century. *IntechOpen.* doi: 10.5772/intechopen.77621

OECD (2008). 21st Century Skills: How can you prepare students for the new Global Economy? Retrieved from https://www.oecd.org/site/educeri21st/40756908.pdf

Partnership for 21st Century Skills (P21). (2009). Framework for 21st Century Learning. Retrieved from https://www.battelleforkids.org/networks/p21/frameworks-resources

Piedra, N., Chicaiza, J., López, J., Romero, A., & Tovar, E. (2010, April). Measuring collaboration and creativity skills through rubrics: Experience from UTPL collaborative social networks course. In *IEEE EDUCON 2010 Conference* (pp. 1511-1516).

Selwyn, N. 2013. Distrusting Educational Technology: Critical Questions for Changing Times. New York: Routledge.

Siogeriene, J., & Valunaite-Oleskeviciene, G. (2017). Evoking teacher creativity while using social media. *Creativity studies*, *10*(1), 84-96.

Team Varthana (Dec, 2022). Is it important for students to develop 21st-century skills? Retrieved from https://varthana.com/school/is-it-important-for-students-to-develop-21st-century-skills/

Thangarajathi, S. (2020). Technology for Enhancing Students' Creativity. *Journal of Information and Computational Science.*

Tozer, Brett C., "Pennsylvania Teachers' Perceptions and Use of Social Media Communication Technologies as a Pedagogical Tool" (2017).Theses and Dissertations (All). 1563. https://knowledge.library.iup.edu/ etd/1563

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2015). Education 2030: Incheon Declaration and Framework for Action for the implementation of Sustainable Development Goal 4 (SDG 4). UNESCO. Retrieved from https://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/education-2030-incheon-.

KAHRAMANMARAŞ KOŞULLARINDA FARKLI DENİZ YOSUNU DOZLARININ TRİTİKALEDE VERİM VE VERİM UNSURLARI ÜZERİNE ETKİSİ

THE EFFECT OF DIFFERENT SEAWOOD DOSES ON YIELD AND YIELD COMPONENTS OF TRITICALE IN KAHRAMANMARAŞ CONDITIONS

Mustafa YILDIRIM

Prof. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü, Kahramanmaraş-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9523-4007

Songül ÇİFTÇİ SAKİN

Research Assistant, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü, Kahramanmaraş-Türkiye

ORCID: 0000-0002-5157-2709

Özet

Bu çalışmada, Kahramanmaraş koşullarında 2021-2022 yetiştirme sezonunda farklı dozlarda deniz yosununun Ayşehanım tritikale çeşidinde verim ve bazı verim unsurları üzerine etkileri incelenmiştir. Kontrol (0 g da^{-1}) ile deniz yosununun yaprak gübresi olarak 8 dozu (Doz1: 30 g da^{-1}, Doz2: 40 g da^{-1}, Doz3: 50 g da^{-1}, Doz4: 60 g da^{-1}, Doz5: 70 g da^{-1}, Doz6: 80 g da^{-1}, Doz7: 90 g da^{-1} ve Doz8: 100 g da^{-1}) uygulamada kullanılmıştır. Kontrol ve deniz yosunu dozlarının Ayşehanım tritikale çeşidinde başak uzunluğu (cm), başaktaki tane sayısı (adet), başaktaki tane ağırlığı (g), bin tane ağırlığı (g), hektolitre ağırlığı (g) ve tane verimi (kgda^{-1}) özellikleri üzerine etkisi incelenmiştir. Deniz yosunu uygulamaları arasında incelenen bütün özellikler için önemli ($P<0.01$) farklılıklar olduğu görülmüştür. İncelenen özelliklerden en uzun başak uzunluğu 15.90 cm ile Doz8 uygulamasında, en fazla başaktaki tane sayısı 45.47 adet ile Doz 4 uygulamasında gözlemlenmiştir. Doz 3 uygulaması başaktaki tane ağırlığı (3.17 g), bin tane ağırlığı (52.33 g), hektolitre ağırlığı (72.91 kg) ve tane verimi (711.22 kg da^{-1}) bakımından en yüksek değeri vermiştir. Sonuç olarak tritikale çeşidinde en uygun deniz yosunu dozunun 50 g da^{-1} ile Doz3 uygulaması olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Deniz yosunu, tritikale, verim, verim unsurları

Abstract

In this study, the effects of different doses of seaweed on the yield and some yield components of Ayşehanım triticale in the 2021-2022 growing season in Kahramanmaraş conditions were investigated. Control (0 g da^{-1}) and 8 doses (Dose1: 30 g da^{-1}, Dose2: 40 g da^{-1}, Dose3: 50 g da^{-1}, Dose4: 60 g da^{-1}, Dose5: 70 g da^{-1}, Dose6: 80 g da^{-1}, Dose7: 90 g da^{-1} and Dose8: 100 g da^{-1}) of seaweed as foliar fertilizer were used in the application. The effecs of control and seaweed doses on characters which are spike length (cm), number of grains per spike (number $spike^{-1}$), spike grain weight (g), thousand grain weight (g), hectoliter weight (g) and grain yield (kg da^{-1}) in Ayşehanım triticale cultivar were investigated. It has been observed that there are significant ($P<0.01$) differences between seaweed applications for all properties examined. Among the properties examined, the longest ear length was observed in Dose 8 application with 15.90 cm, and the highest number of grains per ear was observed in Dose 4 application with 45.47 number $spike^{-1}$. Dose3 application gave the highest value in terms of grain weight (3.17 g), thousand grain weight (52.33 g), hectoliter weight (72.91 kg) and grain yield (711.22 kg da^{-1}). As a result, it was seen that the most suitable seaweed dose in the triticale variety was Dose3 application with 50 g da^{-1}.

Keywords: Seaweed, triticale, yield, yield components

GİRİŞ

Dünyada 1875 yılında ilk yetiştiriciliği yapılmaya başlanan ve serin iklim tahılları ailesine dahil olan triticale (×*Triticosecale* Wittmack) bitkisi, buğdayın (*Triticum* ssp.) verim potansiyelini ve tane kalitesini ile çavdarın (*Secale cereale* L.) biotik ve abiyotik faktörlere karşı direncini taşıyan bir anfidiploid melezdir (Wojcik-Gront & Studnicki, 2021). 1970'li yıllarda hayvansal üretimde saman, silaj ve en önemlisi otlatmaya uygunluğu açısından yem bitkisi olarak tritikaleye olan ilgi daha fazla artmıştır (Shuklina ve ark., 2021). Tritikalenin daha çok hayvan yemi olarak yetiştiriciliği yapıldığı bilinse de, tane verim potansiyelinin yüksek olması ve besleyici özelliğinin iyi olmasından dolayı gıda endüstrisinde gıda ürünü olarak kullanılmakta ve bu yükselen potansiyelinden dolayı ekilen alan bakımından son 10 yılda %30 oranında bir artış gösterdiği bilinmektedir (Bielski ve ark., 2020).

Tritikale diğer serin iklim tahılı türlerine kıyasla kıraç ve verim potasiyeli düşük alanlarda daha iyi verim vermesinden dolayı alternatif kültür bitkileri içerisinde yer almaktadır (Sirat & ark., 2020). Son yıllarda gıda kaynaklarına artan talep ile birlikte tritikale tarımına olan ilginin artması yanında, çevre bilinciyle biyoyakıt üretimi için tiritikalenin kullanımı ilgiyi daha da arttırmıştır (McGoverin ve ark., 2011).

Türkiye'de tritikale yetiştiriciliğinde TÜİK 2021 istatistiki veriler incelendiğinde ekim alanının 1408744 da, üretimin 901112 ton ve verimin ise 1695 kg da^{-1} olmuştur. Kahramanmaraş ilinde tritikalenin ekim alanı 7117 da, üretimi 2144 verimi ise 1001 kg da^{-1} olarak gerçekleşmiştir (TÜİK, 2022). Kahramanmaraş ilinde yetiştiriciliği yapılan tritikalenin Türkiye geneline kıyasla tane verimi düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür.

Bu çalışmada, Tritikale yetiştiriciliğinin Kahramanmaraş Bölgesi'nde üretiminin ve ekim alanının daha fazla arttırılması için insan ve çevre dostu üretim sistemini kapsayan organik tarım metoduna uygun deniz yosunu gübre materyalinin tritikalede verim ve verim parametrelerine etkisi araştırılmıştır.

MATERYAL VE METOT

Çalışma, Kahramanmaraş ekolojik koşullarında 2021-2022 yetiştirme sezonunda Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Araştırma ve Uygulama arazisinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada bitki materyali olarak Ayşehanım tritikale çeşidi, gübre materyali olarak ise deniz yosunu organik materyali kullanılmıştır. Denemede kullanılan deniz yosunu organik materyalinin içeriği Çizelge 1'de verilmiştir.

Çizelge 1. Denemede kullanılan deniz yosunu organik materyalinin içeriği

Gübre Materyali	İçeriği	İçerik Miktarı
Deniz Yosunu	Organik Madde	%15.00
	Organik Karbon	%10.00
	Toplam Azot (N)	%1.00
	Suda Çözünür Potasyum oksit (K_2O)	%2.00
	Giberallik Asit (ppm)	0.40
	pH	4-6

Çalışmada kontrol ve deniz yosununun 8 doz uygulaması kullanılmıştır (Çizelge 2). Kontrol (0 g da^{-1}) ile deniz yosununun yaprak gübresi Doz1. 30 g da^{-1}, Doz2: 40 g da^{-1}, Doz3: 50 g da^{-1}, Doz4: 60 g da^{-1}, Doz5: 70 g da^{-1}, Doz6: 80 g da^{-1}, Doz7: 90 g da^{-1} ve Doz8: 100 g da^{-1} oranlarında su ile hazırlanan solüsyon şeklinde kullanılmıştır. Deneme Tesadüf blokları deneme dizaynına göre 3 tekerrülü olarak kurulmuştur. Ayşehanım çeşidi her parsel için 500 adet m^{-2} tohum düşecek şekilde deneme mibzeri ile 23.11.2021 tarihinde ekilmiştir. Ekimde her parselin boyu 7 m yapılmış ve 6 sıra ve sıra arası 20 cm tutulmuştur. Her parsel 12 kg da-1 N olacak şekilde gübrelenmiştir. Ekimle birlikte fosforun tümü ve azotun yarısı DAP gübresi formunda, azotun diğer yarısı ise sapa kalkma döneminde üre formıunda

verilmiştir. Tritikale bitkisinin deniz yosunu dozları ise yarısı kardeşlenme devresi olan 11.02.2022 tarihinde (3. Yaprak oluşumu sırasında), diğer yarısı ise sapa kalkma dönemi olan 28.02.2022 tarihinde pülverizatör yardımıyla uygulanmıştır.

Çizelge 2. Denemede uygulanan deniz yosunu doz miktarı

Gübre Materyali	Doz Uygulamaları (g da^{-1})								
Deniz Yosunu	Kontrol	Doz1	Doz2	Doz3	Doz4	Doz5	Doz6	Doz7	Doz8
	0	30	40	50	60	70	80	90	100

Denemenin yürütüldüğü aylara ait iklim verileri ve Çizelge 3'de verilmiştir (Anonim, 2022). Denemenin gerçekleştiği 2021-2022 yetiştirme sezonunda Kahramanmaraş ilinin iklim verileri incelendiğinde aylara göre, ortalama nispi nemin %60.3, ortalama sıcaklığın 13.3°C, toplam yağış miktarının 477.6 mm, maxsimum sıcaklık değerinin 26.3°C ve minimum sıcaklık değerinin ise 3.2°C olduğu belirlenmiştir.

Çizelge 3. Denemenin yürütüldüğü 2021-2022 yetiştirme sezonunda Kahramanmaraş iline ait iklim verileri

Aylar	Ortalama Nispi Nem (%)	Ortalama Sıcaklık (°C)	Toplam Yağış (mm)	Maxsimum Sıcaklık (°C)	Minimum Sıcaklık (°C)
Kasım	63.0	13.8	15.8	26.8	6.4
Aralık	69.8	7.5	120.8	17.4	-3.0
Ocak	71.4	4.5	128.0	16.2	-7.4
Şubat	69.3	8.7	70.6	20.2	0.1
Mart	62.1	7.1	99.8	22.2	-1.8
Nisan	45.7	18.2	9.8	31.6	4.1
Mayıs	50.7	20.4	28.8	37.0	10.0
Haziran	50.8	26.2	4.0	38.9	17.2
Toplam	--	--	477.6	--	--
Ortalama	60.3	13.3	--	26.3	3.2

Denemenin yürütüldüğü araştırma uygulama arazisinin toprak analiz sonucu Çizelge 4'de verilmiştir. Çizelge 4'de deneme arazisinin toprak analiz sonuçlarına bakıldığında toprağın killi tınlı ve saturasyon %54.4, pH 7.3, tuzsuz %0.1, kireçli %4.2, organik maddece iyi %3.2, potasyum içeriği az (117.7 mg kg^{-1}), fosfor içeriği bakımından ise yeterli (19.8 mg kg^{-1}) seviyede olduğu gözlemlenmiştir (Anonim, 2021).

Çizelge 4. Deneme alanı topraklarının bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri

İncelenen Özellikler	Saturasyon (%)	pH	Toprak tuz (%)	Kireç $CaCO_3$ (%)	Organik madde (%)	Fosfor P_2O_5 (mg kg^{-1})	Potasyum K_2O (mg kg^{-1})
Analiz Değerleri	54.4	7.3	0.1	4.2	3.2	19.8	117.7

Bitkiler tam olgunlaşmaya geldiğinde 22 Haziran 2022 tarihinde biçerdöver makinasıyla hasat edilmiştir. Denemede başak uzunluğu (cm), başaktaki tane sayısı (adet), başaktaki tane ağırlığı (g), bin tane ağırlığı (g), hektolitre ağırlığı ve tane verimi (kg da^{-1}) gibi verim parametreleri incelenmiştir.

İncelenen özellikler her parselde 10 bitkiden; başak uzunluğu, ana sapa ait başak cm olarak ölçülerek, başakta tane sayısı, başaktaki tanelerin sayılmasıyla belirlenerek; başaktaki tane ağırlığı, başaklardaki tanelerin 0.001 g duyarlı hassas terazide tartılmasıyla belirlenerek hesaplanmıştır. Bin tane ağırlığı, parsellerden elde edilen tanelerin dört defa 100'er tane sayılarak tartılıp, ortalaması alınıp 10 ile çarpıldıktan sonra gram olarak; hektolitre ağırlığı, 1 litrelik hektolitre cihazında hesaplanıp ölçülmüştür. Tane verimi, parsellerin 6 sırası parsel biçer makinası ile hasat edildikten sonra elde edilen tane verimi dekara verime çevrilerek hesaplanarak bulunmuştur İstatistiki analiz olarak ise, denemenin varyans analizi ve ortalamaların karşılaştırılması SPSS İstatistik paket programında yapılmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Kahramanmaraş koşullarında yürütülen bu çalışmada kontrol ve deniz yosunu organik materyalinin 8 dozuna (Doz1: 30 g da^{-1}, Doz2: 40 g da^{-1}, Doz3: 50 g da^{-1}, Doz4: 60 g da^{-1}, Doz5: 70 g da^{-1}, Doz6: 80 g da^{-1}, Doz7: 90 g da^{-1} ve Doz8: 100 g da^{-1}) ait incelenen özelliklere ait ortalama değerler Çizelge 5'de verilmiştir.

Çizelge 5. Kontrol ve deniz yosunu organik materyalinin 8 dozunun tritikalede verim ve verim unsurlarına etkilerine ait veriler

Doz Uygulamaları	Başak Uzunluğu (cm)		Başaktaki Tane Sayısı (adet)		Başakta Tane Ağırlığı (g)		Bin Tane Ağırlığı (g)		Hektolitre Ağırlığı (g)		Tane Verimi (kg da^{-1})	
Kontrol	13.67	d	32.13	b	1.64	c	38.76	d	68.62	b	570.00	cd
Doz 1	15.20	bc	44.80	a	2.41	b	48.80	c	69.97	b	709.00	a
Doz 2	15.70	abc	44.80	a	2.83	ab	52.28	a	70.21	b	705.34	a
Doz 3	15.38	abc	45.40	a	3.17	a	52.33	a	72.91	a	711.22	a
Doz 4	15.05	c	45.47	a	3.10	a	51.67	a	70.22	b	677.89	ab
Doz 5	15.47	abc	45.13	a	3.10	a	50.57	b	70.08	b	599.22	bc
Doz 6	15.70	ab	35.13	b	2.70	ab	49.31	c	69.80	b	603.33	bc
Doz 7	14.96	c	41.70	a	2.71	ab	48.95	c	69.54	b	492.11	d
Doz 8	15.90	a	44.17	a	2.42	b	48.67	c	69.04	b	560.22	cd
LSD	0.63**		3.91**		0.51**		1.03**		1.43**		87.31**	
CV (%)	2.4		5.36		11.23		1.21		1.75		8.06	

Araştırmada varyans analizi sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinin başak uzunluğu bakımından deniz yosunu dozları arasında istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) farklılıklar oluşturduğu görülmüştür. Ayşehanım çeşidinde başak uzunluğunun 13.67 cm ile 15.90 cm arasında değiştiği tespit edilmiştir. En uzun başak uzunluğu 15.90 cm ile Doz8 uygulamasında, en kısa başak uzunluğu ise 13.67 cm ile kontrol uygulamasında gözlemlenmiştir (Çizelge 5). Daha önce yapılan çalışmalarda Yanbeyi & Sezer (2006), geleneksel yönteme göre uyguladıkları farklı tritikale hatlarında başak uzunluğunu 10.7 cm ile 13.6 cm arasında değiştiğini, Turan (2008) ise tritikale genotiplerinde başak uzunluğunu 9.35 cm ile 11.75 cm arasında değiştiğini bildirerek bizim çalışmamızda uyguladığımız deniz yosununun başak uzunluğuna etkisinin önemli olduğu ve deniz yosununun başak uzunluğunu arttırdığı tespit edilmiştir. Roljevic-Nikolic ve ark. (2022), organik tarım sistemine uygun tritikale yetiştiriciliğinde organik ve mikrobiyolojik gübrelerin birlikte uygulanmasının başak uzunluğunun kontrol uygulamasına göre daha iyi sonuçlar gösterdiğini bildirmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinde başaktaki tane sayısı bakımından deniz yosunu dozları arasındaki fark istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) bulunmuştur. Deniz yosunu dozlarına göre başaktaki tane sayısı 32.13 adet ile 45.47 adet arasında değiştiği gözlemlenmiştir. En fazla başaktaki tane sayısı 45.47 adet ile Doz4 uygulamasında görülmüştür ve Doz3, Doz5, Doz3, Doz1, Doz2, Doz8 ve Doz7 (sırasıyla 45.40, 45.13, 44.80, 44.80, 44.17 ve 41.70 adet) uygulamalarıyla istatistiki fark oluşturmayıp aynı grupta yer aldıkları tespit edilmiştir. En az başaktaki tane sayısı ise kontrol ve Doz6 uygulamalarında (sırasıyla 32.13 ve 35.13 adet) görülmüştür

(Çizelge 5). Daha önce yapılan çalışmalarda Yanbeyi & Sezer (2006), Kalsiyum amonyum nitrat (%26 N) gübresini uyguladıkları farklı tritikale hatlarında başaktaki tane sayısını 45.1 adet ile 66.1 adet arasında değiştiğini bildirmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinde başaktaki tane ağırlığı bakımından deniz yosunu dozları arasındaki fark istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) bulunmuştur. Deniz yosunu dozlarına göre başaktaki tane ağırlığı 1.64 g ile 3.17 g arasında değiştiği tespit edilmiştir. En yüksek başaktaki tane ağırlığı Doz3 uygulamasında belirlenmiştir ve Doz4 ve Doz5 (3.10 g) uygulamalarıyla aralarında istatistiki fark oluşturmayıp aynı grupta oldukları gözlemlenmiştir. En düşük başaktaki tane ağırlığı ise kontrol uygulamasında bulunmuştur (Çizelge 5). Daha önce yapılan çalışmalarda Turan (2008), tritikale genotiplerinde başakta tane ağırlığının 1.89 g ile 2.36 g arasında değiştiğini gözlemlemişlerdir. Roljevic-Nikolic ve ark. (2022), organik tarım sistemine uygun tritikale yetiştiriciliğinde organik ve mikrobiyolojik gübrelerin birlikte uygulanmasının başakta tane ağırlığının kontrol uygulamasına göre daha iyi sonuçlar gösterdiğini bildirmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinde bin tane ağırlığı bakımından deniz yosunu dozları arasındaki fark istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) bulunmuştur. Deniz yosunu dozlarına göre bin tane ağırlığı 38.76 g ile 52.33 g arasında değiştiği gözlemlenmiştir. En yüksek bin tane ağırlığı 52.33 g ile Doz3'de görülmüştür ve Doz2 ve Doz4 (sırasıyla 52.28 g ve 51.67 g) doz uygulamalarıyla istatistiki fark oluşturmayıp aynı grupta yer aldıkları tespit edilmiştir. En düşük bin tane ağırlığı ise 38.76 g ile kontrol uygulamasında gözlemlenmiştir (Çizelge 5).Daha önce yapılan çalışmalarda tritikale tarımında bin tane ağırlığını Mut ve ark. (2006), ekimden önce dekara 6 kg P2O5 (DAP) ve dekara uyguladıkları 12 kg saf N (yarısı ekimle diğer yarısı ise sapa kalkma döneminde) gübre uygulamasında 29.4 g- 41.1 g, Gülmezoğlu ve ark. (2007), dekara 7 kg saf N ve 6 kg P_2O_5 gübre uygulamasında 36.4 g-41.5 g, Geren ve ark. (2012), 8 kg da-1 N ve 8 kg da-1 P_2O_5 taban gübresi ile 8 kg da^{-1} N %33 Amonyumnitrat üst gübre uygulamasında 33.8 g-49.3 g, Kızılgeçit & Yıldırım (2017), Diyarbakır ve Mardin ekolojik koşullarında ekimle birlikte dekara 6 kg da^{-1} saf azot (N) ve 6 kg da-1saf fosfor (P_2O_5) gelecek şekilde hesaplanarak 20-20-0 (N-P-K) kompoze gübre uyguladıkları araştırmalarında 29.84 g-45.21 g olarak bulmuşlardır. Elde edilen bulgulara göre bizim bulgularımızın daha yüksek olduğu gözlemlenerek deniz yosunu uygulamasının tritikale yetiştiriciliğinde önemli bir değere sahip olduğu görülmektedir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinde hektolitre ağırlığı bakımından deniz yosunu dozları arasındaki fark istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) bulunmuştur. Deniz yosunu dozlarına göre hektolitre ağırlığı 68.62 g ile 72.91 g arasında değiştiği gözlemlenmiştir. En yüksek hektolitre ağırlığı 72.91 g ile Doz 3 uygulamasında tespit edilmiştir. En düşük hektolitre ağırlığı ise 68.62 g ile kontrol uygulamasında görülmüş olup Doz 1, Doz 2, Doz 4, Doz 5, Doz 6, Doz 7 ve Doz 8 (sırasıyla 69.97 g, 70.21 g, 70.22 g, 70.08 g, 69.80 g, 69.54 g, 69.04 g) uygulamalarıyla istatistiki fark oluşturmayıp aynı grupta yer aldıkları kaydedilmiştir (Çizelge 5). Daha önce yapılan çalışmalarda Yanbeyi & Sezer (2006), Kalsiyum amonyum nitrat (%26 N) gübresini uyguladıkları farklı tritikale hatlarında hektolitre ağırlığını 57.8 kg ile 76.3 kg arasında değiştiğini bildirmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonuçlarına göre Ayşehanım tritikale çeşidinde tane verimi bakımından deniz yosunu dozları arasındaki fark istatistiki olarak önemli ($P<0.01$) bulunmuştur. Deniz yosunu dozlarına göre tane verimi 711.22 $kgda^{-1}$ ile 492.11 $kgda^{-1}$ arasında değiştiği gözlemlenmiştir. En yüksek tane verimi 711.22 $kgda^{-1}$ ile Doz3 uygulamasında görülmüş olup Doz1 ve Doz2 (sırasıyla 709.00 $kgda^{-1}$ ve 705.34 $kgda^{-1}$) uygulamalarıyla istatistiki fark oluşturmayıp aynı grupta yer aldıkları tespit edilmiştir. En düşük tane verimi ise 492.11 $kgda^{-1}$ ile Doz7 uygulamasında kaydedilmiştir (Çizelge 5). Daha önce yapılan çalışmalarda Yanbeyi & Sezer (2006) Samsun ekolojik koşullarında Kalsiyum amonyum nitrat (%26 N) gübresini uyguladıkları farklı tritikale hatlarında tane verimini 225.5-415.3 $kgda^{-1}$ arasında değiştiğini, Kızılgeçit & Yıldırım (2017) ise Diyarbakır ve Mardin ekolojik koşullarında ekimle birlikte dekara 6 kg da^{-1} saf azot (N) ve 6 kg da^{-1}saf fosfor (P_2O_5) gelecek şekilde hesaplanarak 20-20-0 (N-P-K) kompoze gübre uyguladıkları araştırmalarında tane verimini 537.5-678.5 kg olarak bildirerek yapmış oldukları çalışma sonuçlarına bakıldığında bizim uyguladığımız organik kökenli gübre uygulamasınının tane verimi bakımından daha yüksek olduğu görülmektedir. Roljevic-Nikolic ve ark. (2022), organik tarım sistemine uygun tritikale

yetiştiriciliğinde organik ve mikrobiyolojik gübrelerin birlikte uygulanmasının tane verimi bakımından kontrol uygulamasına göre daha iyi sonuçlar gösterdiğini bildirmişlerdir.

SONUÇ

Ayşehanım tritikale çeşidinde farklı deniz yosunu dozlarının verim ve verim parametreleri üzerine etkisini incelediğimiz bu araştırmada; uygulanan deniz yosunu dozlarının başak uzunluğu (cm), başaktaki tane sayısı (adet), başaktaki tane ağırlığı (g), bin tane ağırlığı (g), hektolitre ağırlığı ve tane verimi (kg da^{-1}) özellikleri üzerine önemli ($P<0.01$) bir etkisinin olduğu görülmüştür.

Yürütülen bu çalışmada tritikale bitkisinde en uzun başak uzunluğu Doz8 (15.9 cm) uygulamasında, en fazla başaktaki tane sayısı Doz4 (45.47 adet) uygulamasında ve en yüksek başaktaki tane ağırlığı (3.17 g), bin tane ağırlığı (52.33 g), hektolitre ağırlığı (72.91 g) ve tane verimi (711.22 kg da^{-1}) açısından Doz3 uygulamasında tespit edilmiştir. Kahramanmaraş ili ekolojik koşullarında deniz yosunu organik materyalinin kullanılmasıyla yetiştiriciliği yapılacak olan tritikale bitkisinde en uygun dozun gözlemlenen parametreler bakımından 50 g da^{-1} ile Doz3 uygulamasından elde edildiği gözlemlenmiştir.

Sonuç olarak, Kahramanmaraş Bölgesi'nde 50 gr da^{-1} deniz yosunu organik materyalinin tritikale yetiştiriciliğinde önemli olabileceği görülmüştür. Çalışmanın daha güvenilir sonuç verebilmesi için daha fazla tritikale çeşidi ile farklı lokasyonlarda ve çoklu yıllarda yapılması durumunda daha isabetli sonuçlara ulaşılabileceği görüşündeyiz. Daha önce yapılmış olan tek yıllık çalışmalarda olduğu gibi bu çalışmada da elde edilen verilerin daha sonra yapılacak olan çalışmalara öncülük edeceği görülmektedir.

KAYNAKLAR

Anonim (2021). Toprak analizleri, KSU Ziraat Fakültesi Toprak Laboratuvarı.

Anonim (2022). Kahramanmaraş Meteoroloji İl Müdürlüğü.

Bielski, S., Romaneckas, K. & Sarauskis, E. (2020). Impact of nitrogen and boron fertilization on winter triticale productivity parameters. *Agronomy.* 10(2), 279-291.

Geren, H., Geren, H., Soya, H., Ünsal,R., Kavut, Y.T., Sevim, İ. & Avcıoğlu, R. (2012). Menemen koşullarında yetiştirilen baz tritikale çeşitlerinin tane verimi ve diğer verim özellikleri üzerinde araştırmalar. *Ege Üniv. Ziraat Fak. Derg.,* 49(2), 195-200.

Gülmezoğlu, N., Özer, E., Taner, S. & Kınacı, E. (2007). Orta Anadolu Bölgesi koşullarında kışlık tritikale çeşitlerinin tane verimi ve verim öğelerinin belirlenmesi. *Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 21(43), 53-60.

Kızılgeçit, F. & Yıldırım, M. (2017). Bazı Tritikale (*X Triticosecale* Wittmack) genotiplerinin verim ve kalite özelliklerinin belirlenmesi . *Türkiye Tarımsal Araştırmalar Dergisi*, 4(1), 43-49.

McGoverin, C.M., Snyders, F., Muller, N., Botes, W., Fox ,G. & Manley, M. (2011). A review of triticale uses and theeffect of growth environment on grain quality. *Journalof the Science of Food and Agriculture*, 91, 1155-1165.

Mut, Z., Albayrak, S. & Töngel, Ö. (2006). Tritikale (*X Triticosecale* Wittmack) hatlarının tane verimi ve bazı özelliklerinin belirlenmesi. *Tarım Bilimleri Dergisi,* 12(1), 56-64.

Roljevic-Nikolic, S., Dolijanovic, Z., Zecevic, V., Puvaca, N., Oljaca, S., & Seremesic, S. (2022). Effects of organic and microbiological fertilizers on morphological and productive characteristics of triticale in the organic farming system. *Journal of Agricultural Sciences, Belgrade,* 67(1),13-28.

Shuklina OA, Solovyov AA, Polkhovskaya ES, Kvitko VE., Klimenkova I.N. & Zavgorodniy S.V.(2021). Timiryazevskaya 42 — a new variety of spring triticale (× *Triticosecale* Wittm. ex. Camus). *Feed production scientific and production journal* 8, 43-46.

Sirat, A. , Bahar, B. & Bahar, N. (2020). Doğu Karadeniz Bölgesi karasal iklim ve kuru tarım koşullarında tritikale *(x Triticosecale* Wittmack) çeşitlerinin tane verimi ve verim unsurları üzerinde bir araştırma. *Bahri Dağdaş Bitkisel Araştırma Dergisi*, 9(2), 134-146.

Turan, İ. (2008). Kahramanmaraş koşullarında bazı buğday, arpa ve tritikale çeşitlerinin verim ve verim özelliklerinin belirlenmesi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Tarla Bitkileri Anabilim Dalı. Sf. 42.

Türkiye İstatistik Kurumu (TUİK). 2022. Türkiye İstatistik Kurumu, www.tuik.gov.tr, (Erişim Tarihi: 01.09.2022).

Wójcik-Gront, E., & Studnicki, M. (2021). long-term yield variability of triticale (×*Triticosecale* Wittmack) tested using a CART model. *Agriculture,* 11(2), 92-104.

Yanbeyi, S. & Sezer, İ. (2006). Samsun koşullarında bazı tritikale hatlarının verim ve verim öğeleri üzerine bir araştırma. *Anadolu Tarım Bilimleri Dergisi,* 21(1), 33-39.

SEÇİLMİŞ SERİN İKLİM TAHILLARININ KAHRAMANMARAŞ LOKASYONUNDA BAZI BİTKİSEL ÖZELLİKLER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON OF SELECTED WINTER CLIMATE CEREALS IN KAHRAMANMARAŞ LOCATION IN TERMS OF SOME PLANT CHARACTERISTICS

Mustafa YILDIRIM

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü,

Orcid No: 0000-0002-9523-4007

Songül ÇİFTÇİ SAKİN

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü,

Orcid No: 0000-0002-5157-2709

Ömer Süha USLU

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü,

Orcid No: 0000-0003-0858-0305

ÖZET

Bu çalışma, Kahramanmaraş merkez lokasyonunda seçilmiş tritikale, buğday, arpa ve yulaf tahıl türünde (çeşitler sırası ile; Ayşehanım, Balkoni, Ibaiona ve Kahraman) bazı bitkisel özelliklerinin kıyaslanması amacıyla 2020-2021 ürün sezonunda yürütülmüştür. Tahıl türlerinin bitki boyu (cm), bayrak yaprak eni (cm), bayrak yaprak boyu (cm), bayrak yaprak alanı (cm^2), sap kalınlığı (mm) ve üst boğumarası uzunluğuna (cm) ait özellikleri incelenmiştir. İncelenen karakterlerden bitki boyunda tritikale en uzun (114.23 cm) olurken arpa en kısa boylu (58.85 cm) tür olmuştur. Buğday bayrak yaprak eninde (1.33 cm) ve bayrak yaprak boyunda (19.59 cm) ön plana çıkmıştır. Bayrak yaprak alanında buğday en yüksek değere (19.85 cm^2) sahip olurken arpa en düşük yaprak alanına (2.12 cm^2) sahip olmuştur. Sap kalınlığı bakımından yulaf en kalın sapa sahip olurken (3.297 mm) onu buğday (2.66 mm), tritikale (2.51 mm) ve arpa (1.953 mm) izlemiştir. Sonuç olarak, Kahramanmaraş lokasyonunda kıyaslanan 4 tahıl türünün incelenen bitkisel özellikler bakımından çok farklı değerlere sahip oldukları görülmüştür. Türler arasında bitkisel özelikler bakımında farklılığın daha isabetli ortaya koyabilmek için her türde daha fazla çeşit kullanılması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Arpa, buğday, bitkisel özellikler, tritikale, yulaf

ABSTRACT

In this study was carried out in the 2020-2021 crop season in order to compare some plant characteristics of selected triticale, wheat, barley and oat cereal spesies (respectively; Ayşehanım, Balkoni, Ibaiona and Kahraman) in Kahramanmaraş central location. The characteristics of plant height (cm), flag leaf width (cm), flag leaf length (cm), flag leaf area (cm^2), stem thickness (mm) and upper internod length (cm) of cereal species were investigated. Among the investigated characters, triticale was the tallest (114.23 cm) in plant height, while barley was the shortest (58.85 cm). Wheat has come to the fore in flag leaf width (1.33 cm) and flag leaf length (19.59 cm). Wheat had the highest value (19.85 cm^2) in the flag leaf area, while barley had the lowest leaf area (2.12 cm^2). In terms of stem thickness, oat had the thickest stem (3,297 mm), followed by wheat (2.66 mm), triticale (2.51 mm) and barley (1,953 mm). As a result, it was seen that the 4 cereal species compared in Kahramanmaraş location had very different values in terms of the vegetative characteristics examined. It is necessary to use more varieties in each species in order to more accurately reveal the difference between species in terms of vegetative characteristics.

Key words: Barley, wheat, plant characteristics, triticale, oat

GİRİŞ

Doğal formlarında zengin vitamin, mineral, karbonhidrat, yağ ve protein kaynağı barındıran tahıllar (Poaceae: Gramineae), latince 'cerealis' kelimesinden türetilmiş ve ayrıca genellikle uzun boylu, ince saplı bitkiler olup nişastalı taneleri olan un, ekmek, makarna gibi gıda maddelerinin yapımında kullanılan bir familyadır.Tahıllar insan gıdası olarak kullanılmasıyla birlikte buğday, arpa, yulaf, çavdar, tritikale gibi tanesi küçük tahıllar hayvan beslenmesinde de kullanılmaktadır (Çeri & Acar, 2019). Arpa, yulaf, tritikale gibi serin iklim tahılları hayvanların yem ihtiyacını karşılamak için yapılan silajların fiziksel özellikleri yönünden en yüksek değere sahip olduğu daha önce yapılan çalışmalarda dile getirilmiştir (Görü & Seydoşoğlu, 2021).

Dünyada tahılların %41'i insan besininde, %35'i ise hayvan yemi olarak kullanılmaktadır (Poutanen ve ark., 2022). Serin iklim tahıllarının insan ve hayvan beslenmesinde temel gıda maddesi olmasından dolayı oldukça önemli olmasının yanı sıra milli gelire, iş istihdamının oluşmasına, ticarete, tarıma olan katkıları da yüksektir (Çoşkun & Bahar, 2020). Bu katkılarından dolayı hem Türkiye'nin hem de dünya ekonomisinin önemli bir yerine sahiptir. Türkiye'de serin iklim tahıllarından buğdayın ekim alanı 67.597.513 da, üretim 17.936.270 ton ve verim 2.433 kg da^{-1} düzeyindeyken, arpada ekim alanı 31.970.427 da alanda 6.193.553 ton üreti ve 1.982 kg da^{-1} verim gerçekleşmiştir. Yulafta 5.110.073 da ekim alanında 4.028.850 ton üretim üretim yapılmış ve verim ise 1.224 kgda^{-1} düzeyinde olmuştur. Tritikalede ise ekim alanı 1.408.744 da, üretim 901.112 ton ve verim 1.695 kg da^{-1} olmuştur (TUİK, 2022). Kahramanmaraş ilinde buğday ekim alanı 1.374.383 da, üretim 553.924 ton ve verim 801 kg da^{-1} olurken arpada 435.826 da alanda 249 kg da^{-1} verim düzeyi ile 108.482 ton üretim yapılmıştır. Yulaf açısından Kahramanmaraş ilinde 245 da alanda 900 kg da^{-1} verim ile 94 ton üretim yapılmıştır. Kahramanmaraş ilinde tritikale ekim alanı 7.117 da ve üretim 2.144 ton olmuştur. İlde tritikale verimi ise 1.001 kg da^{-1} dır.

Bu çalışmada, Kahramanmaraş ekolojik koşullarında bazı serin iklim tahıllarının (buğday, tritikale, yulaf ve arpa) verim dışında bazı bitkisel özelliklerinin kıyaslanması amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Çalışma, merkez Kahramanmaraş lokasyonunda 2020-2021 ürün sezonunda KSÜ Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri deneme arazisinde kurulmuştur. Denemenin konumuna ait koordinatlar Şekil 1'de verilmiştir. Bu çalışmada serin iklim tahıllarından tritikale, buğday, arpa ve yulaf türleri seçilmiştir. Materyal olarak tritikale için Ayşehanım çeşidi, buğday için Balkoni çeşidi, arpa için Ibaiona çeşidi ve yulafta için ise Kahraman çeşidi seçilmiştir. Deneme tesadüf bloklarında 3 tekrarlamalı olarak kurulmuştur. Ekim işlemi deneme mibzeri ile yapılmıştır. Her parsel 6 m uzunluğunda, 6 sıra ve sıra arası 20 cm olarak 500 adet tohum m^{-2} şekilde 18 Aralık 2020 tarihinde ekilmiştir.

Şekil 1. Çalışma alanının koordinatları.

Akdeniz iklimine sahip Kahramanmaraş ilinde denemenin yürütüldüğü aylara ve uzun yıllara ait iklim verileri ve Çizelge 1'de verilmiştir (Anonim, 2021).

Çizelge 1. Denemenin lokasyonu olan Kahramanmaraş ilinin iklim verileri

Aylar	Toplam Yağış (mm)		Ortalama Sıcaklık (°C)	
	2020-2021	Uzun Yıllar (1930-2021)	2020-2021	Uzun Yıllar (1930-2021)
Kasım	27.2	78.0	12.4	11.8
Aralık	23.6	130.6	8.2	6.6
Ocak	41.6	124.0	7.0	4.8
Şubat	25.8	112.2	9.3	6.2
Mart	35.4	95.1	10.4	10.4
Nisan	10.0	73.0	16.6	15.1
Mayıs	12.8	38.8	23.5	20.1
Haziran	0.0	8.6	25.5	24.9
Toplam	176.40	660.30	--	--
Ort.	--	--	14.11	12.49

Çalışma arazisine ait toprak analizi değerleri Çizelge 2'de verilmiştir. Çalışma toprağı killi tınlı (%52.8), pH'sı 6.92, az tuzlu (%0.11), çok az kireçli (%0.20), organik madde düzeyi orta (%2.61) seviyededir (Anonim, 2020).

Çizelge 2. Deneme yeri topraklarının bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri

Özellikler	Saturasyon (%)	Toprak tuz (%)	pH	Kireç $CaCO_3$ (%)	Fosfor P_2O_5 ($mgkg^{-1}$)	Potasyum K_2O ($mg\ kg^{-1}$)	Organik madde (%)
Analiz sonuçları	52.8	0.11	6.92	0.20	15.14	218.90	2.61

Denemede tahıl türlerinde bitki boyu (cm), bayrak yaprak eni (cm), bayrak yaprak boyu (cm), bayrak yaprak alanı (cm^2), sap kalınlığı (mm) ve üst boğum arası uzunluk (cm) özellikleri incelenmiştir. Her parselde 10 bitkide bitki boyu için ana sap toprak yüzeyinden salkım ve başağın en ucuna kadar olan kısım olarak cm cinsinden, sap kalınlığı ana saplarda üstboğumarasının orta kısmından cm ölçülüştür. Bayrak yaprak eni ve boyu ana saplarda bayrak yaprağının uzunluğu ve yaprak ortasından eni cm cinsinde ölçülmüş ve bu verilerden yaprak alanı (x0.75) hesaplanmıştır. Verilere ait varyans analizi ve elde edilen ortalamaların kıyaslanması SAS İstatistik programında yapılmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Denemede kullanılan tritikale, buğday, arpa ve buğday türlerine ait ölçülen özelliklerin tümü istatistiki anlamda önemli bulunmuştur. İncelenen özelliklerde tahıl türlerine ait çeşitlerin sahip oldukları ortalama değerler Çizelge 3'te verilmiştir.

Çizelge 3. Tahıl türlerinin bitki boyu, bayrak yaprak eni, bayrak yaprak boyu, bayrak yaprak alanı, sap kalınlığı ve üst boğumarası uzunluğuna ait ortalama değerler.

Tahıl Türleri	Bitki Boyu (cm)		Bayrak Yaprak Eni (cm)		Bayrak Yaprak Boyu (cm)		Bayrak Yaprak Alanı cm^2		Sap Kalınlığı (mm)		Üst Boğumarası Uzunluğu (cm)	
Tritikale	114.23	a	1.22	a	13.35	b	12.12	ab	2.510	ac	36.647	a
Buğday	80.33	b	1.33	a	19.59	a	19.84	a	2.660	ab	31.400	b
Arpa	58.85	c	0.39	c	7.03	c	2.12	c	1.953	c	25.407	c
Yulaf	81.43	b	0.81	b	11.60	bc	7.02	bc	3.297	a	22.187	c
LSD	10.65**		0.34**		4.82**		7.81**		0.98*		3.994**	
CV (%)	6.37		18.30		18.72		38.05		18.86		6.91	

Araştırmada yapılan varyans analiz sonucuna göre bitki boyunun istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farklılık ($P<0.01$) önemli bulunmuştur. Tahıl türlerinde bitki boyu 58.847 cm ile 114.227 cm arasında değiştiği tespit edilmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en uzun bitki boyu 114.227 cm ile tritikalede, en kısa bitki boyu ise 58.847 cm ile arpada gözlemlenmiştir (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Yolcu (2008), Kelkit koşullarında yapmış olduğu araştırmasında 2 farklı arpa çeşidi (Kral ve Bülbül 89) ile buğday (Kıraç 66) çeşidinin gübresiz bitki boyunu Kral arpa çeşidinde 33.00 cm, Bülbül 89 arpa çeşidinde 35.60 cm ve Kıraç 89 buğday çeşidinde ise 39.27 cm tespit etmiştir. Duğan (2010), araştırmasında tritikale bitkisinin serin iklim tahılları ile verim yönünden karşılaştırdığı araştırmasında tritikalenin çeşitler arasında bitki boyunun 100.25 cm ile 174.92 cm arasında değiştiğini bildirerek, serin iklim tahıl türlerinin genelinde bitki boyu bakımından tritikale çeşitlerinin ekmeklik buğday, çavdar, yulaf ve arpa çeşitlerinden daha uzun olduğunu bildirmiştir. Sevim (2013), araştırmasında yalın haldeki buğdayın ortalama bitki boyunu 99.55 cm, yulafın bitki boyunu 94.17 cm ve tritikalenin bitki boyunu ise 110.64 cm olarak gözlemlemiştir. Ergün & ark. (2017), Ankara ekolojik koşullarında arpa bitkisinin tarımsal özelliklerinin belirlemek amacıyla yapmış oldukları araştırmada arpanın bitki boyunu 82 cm ile 134 cm arasında değiştiğini bildirmiştir. Çaçan & Kökten (2019), 2 yıllık çalışma sonucunda tahıl türlerinin bitki boyunu ortalama ekmeklik buğdayda 73.50 cm, tritikalede 102.50 cm ve arpada ise 79.40 cm olarak tespit etmişlerdir. Sönmez & Karaduman (2020), Eskişehir ekolojik koşullarında yapmış oldukları araştırmalarında yerel yulaf genotiplerinin bitki boyunu 83.30 cm ile 130.20 cm arasında değiştiğini bildirmişlerdir. Aydoğan & Yağdı (2022), Bursa ekolojik koşullarında yapmış oldukları çalışmada 41 buğday çeşidinde bitki boyunu 69.30 cm ile 117.70 cm arasında değiştiğini belirtmişlerdir.

Araştırmada varyans analiz sonucuna göre bayrak yaprak eninin istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farklılık ($P<0.01$) önemli bulunmuştur. Tahıl türlerinde bayrak yaprak eni 1.327 cm ile 0.387 cm arasında değişmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en uzun bayrak yaprak eni 1.327 cm ile buğdayda, en kısa bayrak yaprak eni ise 0.387 cm ile arpada tespit edilmiştir (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Semchenko & Zobel (2005), araştırmalarında 4 farklı yulaf çeşidinde bayrak yaprak eninin istatistiki olarak önemsiz olduğunu belirtmiştir. Sevim (2013), araştırmasında yalın haldeki buğdayın yaprak enini 1.60 cm, yulafın yaprak enini 1.59 cm vr tritikalenin yaprak enini ise 1.47 cm olarak gözlemlemiştir. Liu ve ark. (2015), arpada bayrak yaprağının fizyolojik ve morfolojik özelliklerini incelediği araştırmalarında arpanın bayrak yaprak eninin 1. yıl 1.22 cm ile 2.20 cm arasında, 2. yıl ise 1.21 cm ile 2.18 cm arasında değiştiğini ve ayrıca bayrak yaprağının biyokütle ve tane veriminin belirlenmesinde önemli bir rolünün olduğunu vurgulamışlardır. Geçit (2016), bayrak yaprağının besin maddeleri üzerinde bir etkisinin olduğunu dolayısıyla da bayrak yaprak genişliğinin önemli bir tane verimi komponenti olduğunu belirtmiştir. Doğan (2020), tritikale çeşitleri ile ilgili yapmış olduğu araştırmasında tritikale çeşitlerinin bayrak yaprak eninin 1.06 cm ile 1.18 cm arasında değiştiğini belirtmiştir. Chen ve ark. (2021), buğday bitkisinde bayrak yaprak morfolojisinin bitki yapısını ve tane verimini etkileyen kritik bir faktör olduğunu belirtmişlerdir. Zhao ve ark. (2022), buğday ile ilgili çalışmalarında buğdayın bayrak yaprak eninin üretim ve verim için önemli bir özellik olduğunu gözlemlemişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonucuna göre bayrak yaprak boyunun istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farkı ($P<0.01$) önemli bulunmuştur. Tahıl türlerinde bayrak yaprak boyu 19.587 cm ile 7.027 cm arasında değişmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en uzun bayrak yaprak boyu 19.587 cm ile buğdayda, en kısa bayrak yaprak boyu ise 7.027 cm ile arpada gözlemlenmiştir (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Semchenko & Zobel (2005), araştırmalarında 4 farklı yulaf çeşidinde bayrak yaprak boyunun istatistiki olarak ($P<0,001$) önemli olduğunu tespit etmiştir. Yolcu (2008), Kelkit koşullarında yapmış olduğu çalışmasında 2 farklı arpa çeşidi (Kral & Bülbül 89) ile buğday (Kıraç 66) çeşidinin gübresiz bayrak yaprak uzunluğunu Kral arpa çeşidinde 4.43 cm, Bülbül 89 arpa çeşidinde 4.02 cm ve Kıraç 89 buğday çeşidinde ise 5.40 cm olarak bildirmiştir. Sevim (2013), araştırmasında yalın haldeki buğdayın yaprak boyunu 19.77 cm, yulafın yaprak boyunu 22.55 cm ve tritikalenin yaprak boyunu ise 15.15 cm olarak belirtmiştir. Liu ve ark. (2015), arpada bayrak yaprağının fizyolojik ve morfolojik özelliklerini incelediği araştırmalarında arpanın bayrak yaprak boyunun 1. yıl 13.04 cm ile 28.02 cm arasında, 2. yıl ise 12.86 cm ile 27.39 cm arasında değiştiğinin ve bayrak yaprağının biyokütle ve tane veriminin belirlenmesinde önemli bir rolünün olduğunu vurgulamışlardır. Geçit (2016), bayrak yaprağının besin maddeleri üzerinde bir etkisinin olduğunu dolayısıyla da bayrak yaprak boyunun önemli birim alan tane verimi komponenti olduğunu bildirmiştir. Doğan (2020), tritikale çeşitleri ile ilgili yapmış olduğu araştırmasında çeşitlerin bayrak yaprak boyunun 19.42 cm ile 19.44 cm arasında değiştiğini gözlemlemiştir. Chen ve ark. (2021), buğday bitkisinde bayrak yaprak morfolojisinin bitki yapısını ve tane verimini etkileyen kritik bir faktör olduğunu belirtmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonucuna göre bayrak yaprak alanının istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farklılık ($P<0.01$) önemli olduğu gözlemlenmiştir. Tahıl türlerinde bayrak yaprak alanı 19.863 cm^2 ile 2.117 cm^2 arasında değişmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en yüksek bayrak yaprak alanı 19.863 cm^2 ile buğdayda, en düşük bayrak yaprak alanı ise 2.117 cm^2 ile arpada tespit edilmiştir (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Semchenko & Zobel (2005), araştırmalarında 4 farklı yulaf çeşidinde bayrak yaprak alanının istatistiki olarak önemsiz olduğunu gözlemlemişlerdir. Ünay ve ark. (2005), buğdayda bayrak yaprak özelliklerini inceledikleri çalışmalarında ortalama bayrak yaprak alanını 33.70 cm^2 ile 42.20 cm^2 arasında değer aldığını tespit etmişlerdir. Başer ve ark. (2005), ekmeklik buğday ile ilgili çalışmalarında bayrak yaprak alanının tane verimine doğrudan etkisinin olduğunu vurgulamıştır. Yürürdurmaz ve ark. (2021), Kahramanmaraş ekolojik koşullarında yapmış oldukları araştırma sonucunda 10 farklı arpa genotipinde ortalama bayrak yaprak alanını birinci yıl 12.15 cm^2, ikinci yıl 12.32 cm^2 ve yılların ortalama bayrak yaprak alanını ise 12.24 cm^2 olduğunu bildirmişlerdir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonucuna göre sap kalınlığının istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farklılık önemli ($P<0.05$) bulunmuştur. Tahıl türlerinde sap kalınlığı 1.953 mm ile 3.297

mm arasında değişmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en yüksek sap kalınlığı 3.297 mm ile yulafta, en düşük sap kalınlığı ise 1.953 mm ile arpada tespit edilmiştir (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Yolcu (2008), Kelkit koşullarında yapmış olduğu çalışmasında 2 farklı arpa çeşidi (Kral ve Bülbül 89) ile buğday (Kıraç 66) çeşidinin gübresiz sap kalınlıklarını Kral arpa çeşidinde 2.79 mm, Bülbül 89 arpa çeşidinde 2.34 mm ve Kıraç 89 buğday çeşidinde ise 2.28 mm tespit etmiştir Sevim (2013), araştırmasında yalın haldeki tahılların sap çapını buğdayda 4.45 mm, yulafta 5.24 mm ve tritikale de ise 4.7 mm olarak gözlemlemiştir.

Araştırmada yapılan varyans analiz sonucuna göre üst boğum arasındaki uzunluk istatistiki olarak tahıl türleri arasındaki farklılık ($P<0.01$) önemli bulunmuştur. Tahıl türlerinde üst boğumarası uzunluk 36.647 cm ile 22.187 cm arasında değişmiştir. Serin iklim tahıl türleri içerisinde en uzun üst boğumarası uzunluk 36.647 cm ile Tritikalede, en kısa üst boğumarası uzunluk ise 22.187 cm ile yulafta bulunmuştur (Çizelge 3). Daha önce yapılan çalışmalarda Aktaş (2010), Ankara ekolojik koşullarında yapmış olduğu 17 ekmeklik buğday çeşitlerinde ortalama üst boğum arası uzunluğunu birinci yıl 9.43 cm ikinci yıl ise 19.61 cm olarak tespit etmiştir. Çalışkan & Koç (2019), Batı Akdeniz Bölgesi'nde yulaf çeşitleri ile ilgili yapmış oldukları araştırmada, yerel yulaf çeşitlerinin üst boğum arası uzunluğunu 25.00 cm ile 35.00 cm arasında, standart çeşitlerin ise üst boğum arası uzunluğunu 26.90 cm ile 48.20 cm arasında değiştiğini gözlemlemişlerdir. Doğan (2020), tritikale çeşitleri ile ilgili yapmış olduğu araştırmasında çeşitler arasında üst boğum arası uzunluğun 39.84 cm ile 41.60 cm arasında değiştiğini bildirmiştir. Yüksel & Ünver İkincikarakaya (2022), 2 yıllık çalışma sonucunda sulu koşullarda yetiştirilen kavuzsuz arpa genotiplerinde üst boğum arası uzunluğu 15.93 ± 0.47 cm ile 29.33 ± 2.31 cm arasında bularak, üst boğum arası uzunluğun başakta tane sayısı ve tane verimi ile önemli ve pozitif bir korelasyon hesaplamıştır.

SONUÇ

Seçilmiş serin iklim tahıllarına ait çeşitlerin incelenen bitkisel özellikler arasında istatistiki olarak önemli farklılıklar olduğu görülmüştür. İncelenen bitkisel özelliklerden bitki boyunda tritikale en uzun tür olurken arpa en kısa boylu tür olmuştur. Buğday bayrak yaprak eninde ve bayrak yaprak boyunda ön plana çıkmıştır. Buna bağlı olarak bayrak yaprak alanı bakımından da buğday en yüksek değeri vermiştir. Arpa en düşük yaprak alanına sahip tür olmuştur. Sap kalınlığı bakımından yulaf en kalın sapa sahip tür olurken, yulafı buğday, tritikale ve arpa izlemiştir. Sonuç olarak, Kahramanmaraş lokasyonunda kıyaslanan 4 tahıl türünün incelenen bitkisel özellikler bakımından çok farklı değerlere sahip oldukları görülmüştür.

KAYNAKLAR

Aktaş, B. (2010). Kuru koşullar için ıslah edilmiş bazı ekmeklik buğday (*Triticum aestivum* L.) çeşitlerinin karakterizasyonu. Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi Ankara sayfa 126.

Anonim (2021). Kahramanmaraş Meteoroloji İl Müdürlüğü.

Anonim (2020). Toprak analizleri, KSU Ziraat Fakültesi Toprak Laboratuvarı.

Aydoğan, R., & Yağdı, K. (2022). Bursa ekolojik koşullarında bazı ekmeklik buğday (*Triticum aestivum* L.) çeşitlerinin tarımsal özelliklerinin değerlendirilmesi. *Bursa Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 36(1), 157-171.

Başer, İ., Korkut, K.Z., & Bilgin, O. (2005). Ekmeklik buğdayda (*Triticum aestivum* L.) kurağa dayanıklılıkla ilgili özellikler arasındaki ilişkiler. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 2(3), 253-259.

Chen S., Liu F., Wu W., Jiang Y. & Zhan K. (2021). A SNP-based GWAS and functional haplotype-based GWAS of flag leaf-related traits and their influence on the yield of bread wheat (*Triticum aestivum* L.). *Theor Appl Genet.,*134(12), 3895-3909.

Coşkun, G., & Bahar, B. (2020). Kimyasal bileşim bakımından tahıllar ve tahılımsılar. *Turkish Journal of Science and Health,* 1(1), 52-60.

Çaçan, E., & Kökten, K. (2019). A Research on the evaluation of the cereal species as roughage. *Ege Universitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 56(2), 221-229**.**

Çalışkan, M., & Koç, A. (2019). Batı Akdeniz Bölgesi'ne ait yerel yulaf genotiplerinin morfolojik karakterizasyonu. *Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü Dergisi,* 28(1), 7-18.

Çeri, S., & Acar, R. (2019). Serin iklim tahıllarının hayvan beslemede yeşil ve kuru ot olarak kullanımı. *Bahri Dağdaş Bitkisel Araştırma Dergisi,* 8(1), 178-194.

Doğan, İ. (2020). Tritikalede (*X Triticosecale* Wittmack) üst gübre olarak uygulanan farklı azot dozlarının verim, verim unsurları ve bazı tarımsal karakterler üzerine etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. Tarla Bitkileri Bölümü. Sayfa: 47.

Duğan, S. (2010). Tritikalenin farklı toprak koşullarına uyum yeteneğinin belirlenmesi ve diğer serin iklim tahılları ile verim ve kalite yönünden karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi. Tarla Bitkileri Anabilim dalı. Namık Kemal Üniversitesi .Fen Bilimleri Enstitüsü. sf. 159.

Ergün, N. , Aydoğan, S. , Sayım, İ. , Karakaya, A., & Çelik Oğuz, A. (2017). Arpa (*Hordeum vulgare* L.) köy çeşitlerinde tane verimi ve bazı tarımsal özelliklerin incelenmesi. *Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü Dergisi,* 26(2), 180-189.

Geçit, H.H. (2016). Serin iklim tahılları (buğday, arpa, yulaf, çavdar, tritikale). Ankara Üniversitesi Basım Evi. Ziraat Fakültesi.

Görü, N., & Seydoşoğlu, S. (2021). Bazı serin iklim tahıllarının (yulaf, arpa, çavdar ve tritikale) yaygın fiğ ile farklı oranlarda karışımlarında silaj kalite özelliklerinin belirlenmesi. *Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 16(1), 26-33.

Liu, L., Sun, G., Ren, X., Li, C., & Sun, D. (2015). Arpada bayrak yaprağının fizyolojik ve morfolojik özelliklerinin altında yatan QTL'nin belirlenmesi. *BMC Genetik,* 16(1), 29.

Poutanen, K.S., Kårlund, A.O., Gómez-Gallego, C., Johansson, D.P., Scheers, N.M., Marklinder, I.M., Eriksen, A.K., Silventoinen, P.C., Nordlund, E., Sozer, N., Hanhineva, K.J., Kolehmainen, M., & Landberg, R. (2022). Grains - a major source of sustainable protein for health. *Nutrition reviews,* 80(6), 1648-1663.

Semchenko M., & Zobel K. (2005). The effect of breeding on allometry and phenotypic plasticity in four varieties of oat (*Avena sativa* L.). *Field Crops Research,* (93), 151-16.

Sevim, T. (2013). Farklı tahıl-yem bezelyesi (*Pisum srvense* L.) *Karışımlarında Verim Ve Verime Etkili Karakterlerin Belirlenmesi.* Yüksek Lisans Tezi, Tarla Bitkileri Anabilim Dalı Namık Kemal Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. Sf 73.

Sönmez, A.C., & Karaduman, Y. (2020). Grain yield and some quality traits of local oat (*Avena sativa* L.) genotypes under eskişehir conditions. *Turkish Journal of Agriculture - Food Science and Technology,* 8(8), 1697-1704.

Türkiye İstatistik Kurumu (TUİK). 2022. Türkiye İstatistik Kurumu, www.tuik.gov.tr, (Erişim Tarihi: 01.09.2022).

Ünay, A., Konak, C., Sezener, V., & Çağırıcı, N. (2005). Buğdayda (*Triticum aestivum* L. em Thell) bayrak yaprağı özelliklerinin kalıtımı ve verim ile ilişkileri. *Adnan Menderes Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 2(1), 23-27.

Yolcu, H. (2008). Kaba yem olarak kullanıla arpa ve buğday çeşitleri de ahır gübresi uygulamasının morfolojik, verim ve kalite özelliklerine etkisi . *Anadolu Tarım Bilimleri Dergisi,* 23(3),137-144.

Yüksel, S. & Ünver İkincikarakaya, S. (2022). Sulu koşullarda yetiştirilen bazı kavuzsuz arpa genotiplerinde (*Hordeum vulgare* L. var. nudum Hook. f.) verim ile verime etkili karakterler arasındaki ilişkiler . *Anadolu Tarım Bilimleri Dergisi,* 37 (1) , 113-126.

Yürürdurmaz, C., Kurt, A., Kara, R., & Akkaya, A. (2021). Kahramanmaraş koşullarında arpada çiçeklenmeolgunlaşma döneminde bazı fizyolojik özelliklerin incelenmesi. *KSÜ Tarım ve Doğa Dergisi,* 24 (6): 1304-1314.

Zhao C., Liu X., Liu H., Kong W., Zhao Z., Zhang S., Wang S., Chen Y., Wu Y., Sun H., Qin R., & Cui F. (2022). Fine mapping of QFlw-5B, a major QTL for flag leaf width in common wheat (*Triticum aestivum* L.). *Theor Appl Genet,*135(7), 2531-2541.

ÖĞRENCİ ALGILARINA GÖRE OKUL İKLİMİ

SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF STUDENTS

Atilla BOZKURT

MS Student. Zonguldak Bülent Ecevit University, Graduate School of Social Sciences, Educational Administration, Zonguldak-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6102-8865

Hasan Yücel ERTEM

Assoc. Prof. Dr. Zonguldak Bülent Ecevit University, Ereğli Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Zonguldak-Türkiye

ORCID: 0000-0001-9058-641X

Öz

Toplumun en temel ihtiyaçlarından olan eğitim gereğini yerine getirmek amacıyla kurulan örgüte okul denir. Bu yapıyı incelerken sadece eğitimin temel doğası, amaçları veya idealleri unsurlarını göz önünde bulundurmalıyız. Çünkü sanayi, din kurumları, askeriye gibi kurumlarında da eğitim hizmetleri bulunmaktadır. Bu nedenden dolayı okulun nitelikleri kurumsallaşmış bir boyuttaysa o atmosferde incelemeye alınmalıdır. Toplumun ve tarihin gelişim süreci çerçevesinde meydana gelen her türlü değerlerin kullanımı, bu değerlerin gelecek nesillere aktarımı, geleneksel olan her türlü yaşayışı, her türden düşünceyi ve sanatsal tüm varlıkların aktarım aşamasında okul kurumu örgütü vazgeçilemez bir köprü konumundadır. Amaç ve süreçlerin yeniliği eskimiş olsa bile, hizmet alacak insanların sürekli var olduğu kurumdur. Okul iklim kavramı, okul kurumundaki çocukların hepsinin gündelik faaliyetlerini sergiledikleri ortamlarına yönelik ifade ettikleri ortak bir anlayıştır. Okul ikliminin belirlenmiş olması akademik başarı, okulun performans düzeyi, öğrenci memnuniyeti, motivasyon ve okula olan bağlılık gibi kavramlar üzerinde artırıcı etkisi vardır. Öte yandan okul ortamında yaşanılmasından kaçınılan şiddet, devamsızlık, çevreye zarar verici yönde davranışlar üzerinde de azaltıcı ve ortadan kaldırıcı etkisi vardır. Okul ikliminin belirlenmiş olması okul ortamında meydana gelmiş veya gelebilecek herhangi bir soruna karşı tedbirlerin alınmasına ve bu sorunları ortadan kaldırmak için çözümlerin bulunmasına önemli katkı sağlayacaktır. Böylelikle okul ikliminin olumlu ve sağlıklı bir zeminde hissedilmesi sağlanmış olacaktır. Bu çalışma öğrenci algılarına göre okul ikliminin değerlendirmeyi ve etkili okulları oluşturma noktasında eğitime katkı sunmayı amaçlanmaktadır. Bu amaçla Zonguldak ili Ereğli ilçesindeki Kışla Mahmut Likoğlu Ortaokulundaki 216 öğrencinin görüşlerine başvurulmuştur. Verilerin toplanma aracı olarak Çalık ve Kurt (2010) tarafından geliştirilmiş "Okul İklimi Ölçeği" ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analiz edilebilmesi için t-testi ve ANOVA analizleri kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda öğretmen algılarına göre okul iklimi ile alt boyutları arasında cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenlerine göre anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul İklimi, Örgüt İklimi, Eğitim Yönetimi, Okul Yönetimi.

Abstract

An organization established to fulfil one of the most basic needs of society - education - is called a school. When examining this structure, we should consider not only the basic nature, aims or ideals of education. Because there are also educational services in institutions such as industry, religious institutions and the military. For this reason, if the qualities of the school are in an institutionalized dimension, they should be examined in that atmosphere. The school institution organization is an indispensable bridge in the use of all kinds of values that occur within the framework of the

development process of society and history, the transfer of these values to future generations, all kinds of traditional life, all kinds of thoughts and all artistic assets. Even if the novelty of the aims and processes are outdated, it is the institution where the people who will receive service are constantly present. Determining the school climate has an increasing effect on concepts such as academic achievement, school performance level, student satisfaction, motivation and commitment to school. On the other hand, it has a decreasing and eliminating effect on the behaviours such as violence, absenteeism and environmental damage that are avoided in the school environment. Determining the school climate will contribute significantly to taking measures against any problems that have occurred or may occur in the school environment and finding solutions to eliminate these problems. Thus, it will be ensured that the school climate is felt on a positive and healthy ground. In this study, it is aimed to contribute to education by investigating the relationship between teachers' approaches to classroom management and effective school. For this purpose, the opinions of 20 teachers working in state-schools in Ereğli district of Zonguldak province were consulted. "School Climate Survey" by Çalık and Kurt (2010) scale were used as data collection tools. T-test and ANOVA analyses were used to analyze the data. As a result of the analyses, according to the teachers perceptions it was seen that there was no significant difference between school climate with their sub-dimensions according to gender and grade level.

Keywords: School Climate, Organizational Climate, Educational Administration, School Administration.

Giriş

İklim kavramı, yunanca kökenlidir ve ''eğilim'' anlamını ifade eder. Ayrıca ''basınç'' ve ''ısı'' anlamlarına ek olarak psikolojik bir anlamda taşır (Ertekin, 1978, s.35). İklim kavramı örgütsel yaşamda, örgütte çalışan her birimin, örgüt kavramını nasıl tanımladığını da ifade etmektedir. Bu açıdan bakıldığında örgütsel iklim kavramının, psikolojik yönden bir anlamı oluşu söz konusudur. (Topal, 2001, s.6). En genel ifadesiyle iklim, örgütsel yaşam boyutunun kalite düzeyini belirleyen bir unsurdur. (Sweetland & Say, 2000, s.706). Örgüt iklimi bir örgüt kurumunu diğer örgütlerden ayıran, kendisine has karakteristik yapısı ve örgüte üye olan diğer bireylerin bu karakteristik ile buluştuğunda kendilerinde meydana gelen duyguların tamamıdır. Örgüt iklimi algılamadan yola çıkara algılamaların sonucunda ortaya çıkan psikolojik bir bütündür. (Karslı, 2004, s.41)

Toplumun en temel ihtiyaçlarından olan eğitim gereğini yerine getirmek amacıyla kurulan örgüte okul denir. Bu yapıyı incelerken sadece eğitimin temel doğası, amaçları veya idealleri unsurlarını göz önünde bulundurmalıyız. Çünkü sanayi, din kurumları, askeriye gibi kurumlarında da eğitim hizmetleri bulunmaktadır. Bu nedenden dolayı okulun nitelikleri kurumsallaşmış bir boyuttaysa o atmosferde incelemeye alınmalıdır. Toplumun ve tarihin gelişim süreci çerçevesinde meydana gelen her türlü değerlerin kullanımı, bu değerlerin gelecek nesillere aktarımı, geleneksel olan her türlü yaşayışı, her türden düşünceyi ve sanatsal tüm varlıkların aktarım aşamasında okul kurumu örgütü vazgeçilemez bir köprü konumundadır. Amaç ve süreçlerin yeniliği eskimiş olsa bile, hizmet alacak insanların sürekli var olduğu kurumdur. Bütün örgütler gibi okul da hedefleri olan bir örgüttür. Sadece eğitimi ve öğretimi hedef alan bir kurum değildir. Örgütlere kalıp haline gelmiş evrensel kurallar koymak uygun olmadığı gibi bu hedefler bağımsız olamayacağı gibi birbiriyle karışma ihtimalleri de oldukça yüksektir. Hizmet üyelerinin de fikirleri amaçlara katılabilir. Örgütün sürdürebilirliği ve niceliğinin yeterliliği amaçları ölçülebilir olduğu sürece mümkündür (Bursalıoğlu, 2005, s. 33).

En geniş çerçeveden değerlendirildiğinde eğitim; bireylerin belirli hedeflere, görüşlere göre yetiştirildiği bir süreç ve sistemdir. Bu sürece dahil olan bireylerin kişilikleri üzerinde değişiklik meydana gelir. Eğitimin aktif olduğu zaman içerisinde elde edilen beceri, bilgi, tutum ve değerler bu değişimin en önemli belirleyicileridir. Okullar, günümüz eğitim süreci kapsamında en önemli kısım olarak değerlendirilir (Fidan, 2012, s.4).

Toplumda yerine getirilmesi gereken birçok önemli görevi üstlenen okulların üstlendiği bu görevleri etkin bir biçimde yerine getirmesi, çevresindeki sistemlere uyum sağlamasından geçer. Başka bir söylemle, içinde yaşadığı kültürün ve dahil olduğu çevrenin ihtiyaçlarına cevap veremeyen bir okul,

çevresini geliştirme ve iyileştirmede yetersiz kalır. Okulun gelişmesine katkı sağlayan en önemli rol sahibi etkenlerden biri okulda oluşturulan olumlu hava yani iklimdir. (Kaya, 2005, s.33).

Okul iklim kavramı, okul kurumundaki çocukların hepsinin gündelik faaliyetlerini sergiledikleri ortamlarına yönelik ifade ettikleri ortak bir anlayıştır. Bireylerin parçası oldukları örgüt bünyesindeki eylemlerini ve sonuçlarını belirleyen önemli etkenlerden birisi de bireylerin örgütlerine olan algısıdır (Çalık ve Kurt, 2010).

Okul yönetimi ve öğretmenler, okul ikliminin şekillenmesinde en etkili faktörler olarak görülse de okulun var olma sebebi olan öğrencilerin iklimden etkilenmediği varsayılamaz. Öğrencilerin okul iklimi hakkındaki görüşlerinin öğrenilmesi, okulun etkililiğinin ve verimliliğinin artırılması açısından önemlidir. Okul misyon ve vizyon tanımlamalarına dahil edilmemesinin mümkün olmayacağı öğrencilerin okul iklimine yönelik değerlendirmeleri, okulun etkinlik ve verimlilik hedefleri doğrultusunda çok önemli yer edinir.

Okul bünyesinde yer alan ve öneminin göz ardı edilmesi mümkün olamayan öğrencilerin hangi beklentiler içinde oldukları ve ne tür algıya sahip olduklarını anlayabilmek okul ikliminin belirlenmesinden geçer. Belirli olan bir okul iklimi çatısı altında öğrencilerin beklentilerini yerine getirmek, öğrencilerin ilgi alanları ve var olan yetenekleri kapsamında hareket etmelerini sağlamak daha kolay hale gelecektir. Okul ikliminin belirlenmiş olması akademik başarı, okulun performans düzeyi, öğrenci memnuniyeti, motivasyon ve okula olan bağlılık gibi kavramlar üzerinde artırıcı etkisi vardır. Öte yandan okul ortamında yaşanılmasından kaçınılan şiddet, devamsızlık, çevreye zarar verici yönde davranışlar üzerinde de azaltıcı ve ortadan kaldırıcı etkisi vardır. Okul ikliminin belirlenmiş olması okul ortamında meydana gelmiş veya gelebilecek herhangi bir soruna karşı tedbirlerin alınmasına ve bu sorunları ortadan kaldırmak için çözümlerin bulunmasına önemli katkı sağlayacaktır. Böylelikle okul ikliminin olumlu ve sağlıklı bir zeminde hissedilmesi sağlanmış olacaktır. Hedeflenen eğitim verimliliği ve kalite seviyesi artarak, okul bünyesinde olması arzu edilen tüm olumlu performansların okula kazandırılma ihtimali de artış gösterecektir. Okuldaki eğitim faaliyetinin en önemli iki değişkeni olan öğretmen ve öğrenci etkileşiminin etkin ve başarılı olması ve böyle bir düzlemde sürdürülebilmesi de okul ikliminin belirlenmesinin diğer ve çok önemli etkilerindendir. Okullarda güven ortamının yaratılabilmesi için okul ikliminin belirlenmesi en önemli ihtiyaçtır. Tüm bu ifade edilenler üzerinde yapılacak olan değerlendirmeler neticesinde, öğrencilerin görüşleri baz alınarak ortaya çıkarılan okul ikliminin, çok daha faydacı iklimler oluşturmada ve eğitimin misyon ve vizyon hedeflerinin elde edilmesinde çok önemli etkileri olacaktır.

Ayrıca, öğrencilerin okul ikliminden en çok etkilenen grup olduğunu ifade eden Çalık ve Kurt (2010)'a göre öğrenciler göz önünde bulundurulduğu okul iklimi çalışmaları yetersizdir. Bu çalışma ile literatürde var olan öğrenciler ile yapılmış okul iklimi çalışmalarına katkı sağlanarak yeni bir kazanımın sunulacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın amacı, Ortaokul Öğrencilerinin algılarına göre okul iklimini incelemektir. Araştırmanın problem cümlesi "Ortaokul Öğrencilerinin algılarına göre; öğrencilerin okulla ilgili algıları hangi düzeyde gerçekleşmektedir?" olup aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır:

Öğrencilerin okul iklimi kavramına dair algı düzeyleri ne durumdadır?

Öğrencilerin okul iklimi algısı demografik değişkenlere göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Yapılan bu araştırmada araştırma tekniklerinden olan nicel araştırma tekniği kullanılmıştır. Nicel yöntemler aracılığıyla gerçeğe dair genel olarak miktar ifade eden sayısal veriler elde edilmekte, bu verilerden yola çıkılarak karşılaştırmalar yapılmakta ve aralarındaki ilişki düzeyinin anlamlı olup olmadığı incelenmektedir. Bir diğer yöntem olan nitel yöntemler kapsamında da genellikle bağlamsal nitelikli verilere ulaşılmaya çalışılmakta ve alternatif bakış açılarına dair yorumlarda faydalanılmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2012).

Yapılan bu araştırmada çalışma grubu olarak Zonguldak ili Kdz. Ereğli ilçesi Kışla Mahmut Likoğlu Ortaokulu öğrencileri ele alınmıştır. Araştırmada kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak çalışma

grubu belirlenmiştir. Kolay ulaşılabilir örnekleme; elde mevcut bulunan, ulaşılması kolay olan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen kişiler aracılığıyla uygulanan örnekleme türüdür (Erkuş, 2005, s. 82). Kolay ulaşılabilir örnekleme yönteminde araştırmanın sahibi erişilmesi zor olmayan ve yakın olan bir durumu seçer. Kullanılan bu yöntem araştırmanın pratik ve hızlı sonuçlanmasını sağlar. Bu yöntem çok yaygın olarak tercih edilmekle beraber sonuçları daha az genellenebilir durumdadır.

Yapılan bu araştırmada veri toplama yöntemi olarak Çalık ve Kurt (2010)'un geliştirdiği "Okul İklimi Ölçeği" kullanılmıştır. 22 maddeden oluşan bu ölçek likert tipi ölçektir. Ölçekte bulunan her soru, "Hiçbir zaman (1)' dan, Nadiren (2), Ara sıra (3), Çoğunlukla (4), Her zaman (5)" olarak sıralanır ve bu şekilde değerlendirmeye alınır. Kullanılan ölçeğin; (1) destekleyici öğretmen davranışları (8 madde), (2) başarı odaklılık (4 madde) ve (3) güvenli öğrenme ortamı ve olumlu akran etkileşimi (10 madde)'nden oluşan temel üç faktörü bulunmaktadır. Çalık ve Kurt (2010)'un ifade ettiği doğrultuda ölçeğin güvenirlik ve geçerlilik çalışmasının sonucunda, üç faktörün yük değerleri .45 ile .85 arasında değişiklik göstermiş olup açıklanan toplam varyans yaklaşık %45 olarak belirlenmiştir. İç tutarlık katsayıları ise .77 ile .85 arasında değişkenlik göstermektedir.

Uygulamada kullanılan ölçeklerin veri analizinde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 20. 0 programı kullanılmıştır. Yapılan çalışmanın verilerini analiz etme aşamasında tanımlayıcı istatistiksel metotları (ortalama, frekans, standart sapma, yüzde) kullanılmıştır. Ulaşılmış verilerin analizinde betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Çıkarımsal istatistik analizi için de t test ve ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Yapılan araştırmaya ait birinci alt problem için betimsel istatistik yürütülmüştür. Araştırmanın birinci alt problemine dair bulgular elde edilirken ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) değerine bakılmıştır. Elde edilen bulgular Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Betimsel İstatistik

Grup	n	Min.	Maks.	$\bar{x}$	ss
Okul İklimi Genel	216	1,47	4,37	3,37	0,38
Destekleyici Öğretmen Davranışları	216	1,38	5,00	4,10	0,70
Başarı Odaklılık	216	1,25	5,00	4,36	0,60
Güvenli Öğrenme Ortamı	216	1,40	4,20	2,63	0,47

Tablo 4.1.'deki istatistiki veriler incelendiğinde okul iklimi genel ortalamaları ile alt boyutları arasında benzer sonuçlar olduğu tespit edilmiştir. 216 katılımcının olduğu okul iklimi genel ortalama ($\bar{x}$=3,37), en yüksek ortalama başarı odaklılık alt boyutu ile ($\bar{x}$=4,36), en düşük ortalama paylaşılan güvenli öğrenme alt boyutuna ($\bar{x}$=2,63) ait olduğu tespit edilmiştir.

Çalışmada okul iklimi ile alt boyutlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. Öğrenci cinsiyetlerine göre okul iklimi t-testi sonuçlarına baktığımızda $p > 0,05$ olduğu için anlamlı farklılık gözükmemektedir. Değişkenlere dair bulgular Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Okul ikliminin cinsiyet değişkenine göre analizi

Değişkenler	Cinsiyet	n	x̄	ss	t	P
Okul İklimi Genel	Kadın	114	3,39	0,35	0,82	0,41
	Erkek	102	3,35	0,41		
Destekleyici Öğretmen Davranışları	Kadın	114	4,11	0,69	0,26	0,80
	Erkek	102	4,09	0,72		
Başarı Odaklılık	Kadın	114	4,38	0,55	0,54	0,59
	Erkek	102	4,33	0,66		
Güvenli Öğrenme Ortamı	Kadın	114	2,64	0,46	0,35	0,73
	Erkek	102	2,62	0,48		

Okul iklimi ölçeğinin sınıf düzeylerine ait t-testi sonuçlarına baktığımızda alt boyutlardan güvenli öğrenme ortamı 5. ve 6. Sınıf düzeyinde (t:-2,11 p<0,5) değeri ile anlamlı bir farklılık görülmektedir. Okul iklimi genel puan düzeyinde ve diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık görülmemektedir. Tablo 3 sınıf düzeyine göre analiz sonuçlarını göstermektedir.

Tablo 3. Okul iklimi ölçeğinin sınıf düzeylerine ait t-test analiz değerleri

Değişkenler	Cinsiyet	n	x̄	ss	t	P
Okul İklimi Genel	5.Sınıf (1)	21	3,23	0,49	-1,84	0,07
	6.sınıf (2)	53	3,40	0,30		
	7.sınıf (3)	69	3,40	0,39	0,80	0,43
	8.Sınıf (4)	73	3,35	0,38		
Destekleyici Öğretmen Davranışları	5.Sınıf (1)	21	4,07	0,90	-0,59	0,56
	6.sınıf (2)	53	4,17	0,59		
	7.sınıf (3)	69	4,08	0,78	0,01	0,99
	8.Sınıf (4)	73	4,08	0,64		
Başarı Odaklılık	5.Sınıf (1)	21	4,26	0,83	-0,98	0,33
	6.sınıf (2)	53	4,41	0,43		
	7.sınıf (3)	69	4,34	0,69	-0,15	0,88
	8.Sınıf (4)	73	4,36	0,55		
Güvenli Öğrenme Ortamı	5.Sınıf (1)	21	2,43	2,43	-2,11	0,04
	6.sınıf (2)	53	2,65	2,65		
	7.sınıf (3)	69	2,71	0,49	1,14	0,26
	8.Sınıf (4)	73	2,61	0,50		

Sonuç ve Öneriler

Araştırmaya konu olan okul iklimi kavramı öğrencileri etkilediği gibi öğrenciler tarafından da etkilenmektedir. Bu sebepten dolayı okul iklimini konu alan çalışmaların öğrenci değerlendirmeleri baz alınarak yapılmalıdır. (Çalık ve Kurt, 2010, s.18). Bu doğrultuda yapılan bu çalışma öncelikle öğrencilerin görüş ve değerlendirmeleri baz alınarak yapılmış olup literatüre öncelikli olarak bu yönüyle katkı sunacaktır.

Yapılan araştırmanın genelinde olumlu okul iklimine dair öğrencilerin algıları başarı, destek ve güven boyutlarında incelenmiştir. Yapılan araştırma sonucunda okul iklimi algısının cinsiyet değişkenine göre incelenmesinin ardından ortaya çıkan durum destekleyici öğretmen davranışları boyutunda anlamlı ve kız öğrencilerin lehine olduğudur.

Araştırmanın sonucunda okul iklimi algısı cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde destekleyici öğretmen davranışları boyutunda anlamlı ve kız öğrencilerin lehinedir. Aydın (2010), Demir (2008), Akman (2010) ve Kılıç (2010)' a göre öğrencilerin okul iklimi algıları cinsiyetlerine göre farklılaşmaktadır. Özdemir vd. (2010) çalışmalarından elde edilen sonuca göre; kız öğrenciler tarafından algılanan okul iklimi erkek öğrencilere kıyasla daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bahçetepe (2013) tarafından yapılan araştırmada, öğrenciler tarafından algılanan okul ikliminde cinsiyet değişkenine göre farklılık olup olmadığına dair elde edilen bulgulara göre; kız öğrenciler tarafından Başarı Odaklılık ve Destekleyici Öğretmen Davranışları boyutunda algılanan okul ikliminin, erkek öğrenciler tarafından algılanan okul iklimden daha olumlu olduğu ortaya çıkmıştır.

Araştırmaya konu olan okul iklimi algısının, sınıf değişkeni dahilinde incelenmesinin sonucunda ortaya çıkan sonuç destekleyici öğretmen davranışları boyutunda anlamlı ve 7. sınıfların lehine olduğudur. Bir diğer boyut olan başarı odaklılık boyutunda ise 8. sınıfların algı düzeyi en düşükken 5. sınıfların algı düzeyi en yüksektir. Sonuçlar incelendiğinde güvenli öğrenme ortamı alt boyutunun ortalamaları arasındaki farka göre ise 5. sınıfların algı düzeyi en düşükken 8.sınıfların algı düzeyi en yüksektir.

Okul kurumlarında temel faaliyet konusu olan eğitim işlevinin yerine sağlıklı bir şekilde getirilebilmesi için okul kurumlarında olumlu iklim ortamının sağlanması büyük önem arz eder. Bu sebepten yola çıkılarak her okul kurumunun okul iklimi belirlenerek saptanan olumsuzlukların giderilmeye çalışılmasıyla etkili ve olumlu bir okul iklimi atmosferi sağlanmalıdır.

Yapılan bu araştırmanın bulgularından elde edilen sonuca göre okul ikliminin okul kurumunun faaliyetleri kapsamında en önemli rollerden birini üstlenen öğrenciler üzerinde çok büyük ve çok önemli etkisinin olduğu görülmektedir. Öğrenciler tarafından algılanan okul iklimi, öğrencilerin akademik başarı durumlarını, bireysel davranışlarını, sosyal ve psikolojik gelişimlerini etkilemede önemli bir belirleyicidir. Bu sebepten dolayı öğrencilerin inançlarına, değerlerine ve duygu durumlarına büyük önem verilmelidir. Okul kurumunda kural koyucular tarafından belirlenen kurallar ve yapılması planlanan faaliyetlerin belirlenmesi aşamasına öğrencilerin dahil olması olumlu iklim oluşturma amacına büyük fayda sağlayacaktır.

Kaynakça

Akman, Y. (2010). *İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Şiddet ve Okul İklimi Algıları Arasındaki İlişki*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Aydın, F. (2010). *Özel Okullardaki Okul İkliminin Öğretmen ve Öğrenci Algılarına Göre İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Bursalıoğlu, *Z*. (2005). *Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış (*13. baskı). Ankara: Pegema Yayıncılık.

Çalık, T. & Kurt, T. (2010). Okul İklimi Ölçeği'nin (OİÖ) Geliştirilmesi. *Eğitim ve Bilim*, 35 (157), 167-180.

Demir, A. (2008). *Ortaöğretim okullarında okul iklimi ile öğretmen performansı arasındaki ilişki* (Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü).

Erkuş, A. (2005). *Bilimsel araştırma sarmalı.* Ankara: Seçkin Yayınevi.

Ertekin, Y. (1978). *Örgüt iklimi.* Ankara: TODAİE Yayınları.

Fidan, N. (2012). Okulda Öğrenme Ve Öğretme. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

Karslı, M. D. (2004). *Yönetsel etkililik*. Ankara: Pegem Yayıncılık.

Kaya, Ş. (2005). *İlköğretim Okulu Müdürlerinin Cinsiyetlerine Göre Okul İkliminin Oluşturulmasına İlişkin Öğretmen Görüşleri.* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Kiliç, S. (2010). *Akran istismarının ilköğretim öğrencilerinin okul iklimi algıları üzerindeki etkisi: esenyurt ilçesi örneği* (Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü).

Özdemir, Y. (2018). *Okul-Aile İşbirliğinin Geliştirilmesine Yönelik Yönetici Görüşleri.* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Kültür Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Sweetland, S. R., & Hoy, W. K. (2000). School characteristics and educational outcomes: Toward an organizational model of student achievement in middle schools. *Educational Administration Quarterly*, 36 (5), 703-729.

Topal, Ö. S. (2001). *Okul İkliminin Okulların Öss Başarısı ile İlişkisi* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri.* Ankara: Seçkin Yayınevi

VELİ ALGILARINA GÖRE OKUL İKLİMİ

SCHOOL CLIMATE FROM THE VIEWS OF PARENTS

Alparslan GÜLTEKİN

MS Student. Zonguldak Bülent Ecevit University, Graduate School of Social Sciences, Educational Administraion, Zonguldak-Türkiye

ORCID: 0000-0001-7890-0138

Hasan Yücel ERTEM

Assoc. Prof. Dr. Zonguldak Bülent Ecevit University, Ereğli Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Zonguldak-Türkiye

ORCID: 0000-0001-9058-641X

Öz

Geride bıraktığımız yüzyılda yaşanan hızlı değişimler insanlarla birlikte bulundukları örgütleri de etkilemiştir. Bu değişimlerin bir sonucu olarak örgütlerin yapılarında ve işleyiş tarzlarında mecburi olarak değişiklikler meydana gelmiştir. Çevresel faktörlerin yanında içsel dediğimiz örgütün hayatını sürdürmesi ve hedeflerine ulaşmasını sağlayan tutum ve davranışlar etkili olmaktadır. Tarihte insanlar yaşadıkları dönemin en iyi eğitimini almaya çalışmışlardır. Eğitim meselesi her zaman gündemlerinde olmuş, örgütlü eğitim sisteminin henüz kurulmadığı ilk çağlarda insanlar bireysel olarak eğitim almayı sürdürmüştür. Eğitimin içinde olan insanların sayısı arttıkça örgütlenmeyle birlikte okullaşma da başlamıştır. Okullar toplumların gelişmesi ve değişime ayak uydurması açısından önemli görevler üstlenmektedir. Bunları gerçekleştirecek olan bireylerin yetiştirilmesi ve topluma kazandırılması eğitim örgütleriyle sağlanmaktadır. İnsanın dünyaya gelişiyle birlikte başlayan ve hayatı boyunca devam eden öğrenme becerilerinin gelişim göstermesi sürecini eğitim olarak adlandırabiliriz. İnsan çevresinin de etkisiyle sahip olduğu özellikleri geliştirerek içinde bulunduğu topluluğa katkı sunmaktadır. Yönetici ve öğretmenleriyle birlikte eğitim hizmeti veren okullar öğrencilere beceriler kazandırırken aynı zamanda onları hayata hazırlar. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki genel olarak okul ikliminin etkili okulu belirlediği, özelde ise öğrencilerin okula bağlılığını etkilediğini göstermiştir. Bu durum örgüt ikliminin önemini ortaya koymuştur. Diğer bir ifadeyle olumlu bir okul iklimi okulda görev yapan öğretmen ve personellerin verimini artırmakta ve okulun etkili olmasını sağlamaktadır. Bu çalışma ile okul ikliminin veliler üzerindeki etkisinin incelenerek velilerin okul iklimine yönelik algılarını arttırmaya yönelik önerilerin geliştirilmesiyle eğitime katkı sunması amaçlanmaktadır. Bu amaçla Zonguldak ili Ereğli ilçesindeki Atatürk Ortaokulu'nda öğrencisi olan 203 velinin görüşlerine başvurulmuştur. Verilerin toplanma aracı olarak "Velilerin Okul İklimi Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analiz edilebilmesi için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre veliler okul iklimi konusunda olumlu düşünmektedir. Yapılan analizler sonucunda velilerin okul iklimine ilişkin algılarında cinsiyet ve tahsil seviyesi değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul İklimi, Veli, Örgüt İklimi.

Abstract

The rapid changes in the century we left behind have affected people and the organizations they live in. As a result of these changes, changes have necessarily occurred in the structures and functioning styles of organizations. In addition to environmental factors, attitudes and behaviours that enable the organization, which we call internal, to survive and achieve its goals are effective. In history, people have tried to get the best education of the period they lived in. The issue of education has always been

on their agenda, and in the early ages when the organized education system was not yet established, people continued to receive education individually. As the number of people involved in education increased, schooling started along with organization. Schools undertake important tasks in terms of the development of societies and keeping up with change. The individuals who will realize these tasks are trained and brought into society through educational organizations. We can call the process of development of learning skills that starts with the birth of human beings and continues throughout their lives as education. Human beings contribute to the society in which they live by developing their characteristics with the influence of their environment. Schools, which provide education services with their administrators and teachers, prepare students for life while providing them with skills. Research has shown that school climate determines effective school in general and affects students' commitment to school in particular. This situation has revealed the importance of organizational climate. In other words, a positive school climate increases the efficiency of teachers and staff working in the school and makes the school effective. With this study, it is aimed to contribute to education by examining the effect of school climate on parents and developing suggestions to increase parents' perceptions of school climate. For this purpose, the opinions of 203 parents who were students at Atatürk Secondary School in Ereğli district of Zonguldak province were consulted. "Parents' Perception of School Climate Scale" was used as a data collection tool. One-way analysis of variance (ANOVA) was used to analyse the data. According to the results of the research, parents think positively about the school climate. As a result of the analyses, no significant difference was observed in the perceptions of the parents regarding the school climate according to the variables of gender and education level.

Keywords: School Climate, Parent, Organizational Climate

Giriş

Geride bıraktığımız yüzyılda yaşanan hızlı değişimler insanlarla birlikte bulundukları örgütleri de etkilemiştir. Bu değişimlerin bir sonucu olarak örgütlerin yapılarında ve işleyiş tarzlarında mecburi olarak değişiklikler meydana gelmiştir. Çevresel faktörlerin yanında içsel dediğimiz örgütün hayatını sürdürmesi ve hedeflerine ulaşmasını sağlayan tutum ve davranışlar etkili olmaktadır (Altay & Ayık, 2023, s. 714).

Tarihte insanlar yaşadıkları dönemin en iyi eğitimini almaya çalışmışlardır. Eğitim meselesi her zaman gündemlerinde olmuş, örgütlü eğitim sisteminin henüz kurulmadığı ilk çağlarda insanlar bireysel olarak eğitim almayı sürdürmüştür. Eğitimin içinde olan insanların sayısı arttıkça örgütlenmeyle birlikte okullaşma da başlamıştır. Okullar toplumların gelişmesi ve değişime ayak uydurması açısından önemli görevler üstlenmektedir. Bunları gerçekleştirecek olan bireylerin yetiştirilmesi ve topluma kazandırılması eğitim örgütleriyle sağlanmaktadır. Bu açıdan bakıldığında yüzyıllardır eğitim kurumlarının bireylerin ve toplumun eğitimden en iyi şekilde nasıl fayda sağlayabileceği konusunda çalışmalar yürütülmeye devam etmektedir (Bektaş & Nalçacı, 2013, s. 2).

İnsanın dünyaya gelişiyle birlikte başlayan ve hayatı boyunca devam eden öğrenme becerilerinin gelişim göstermesi sürecini eğitim olarak adlandırabiliriz. İnsan çevresinin de etkisiyle sahip olduğu özellikleri geliştirerek içinde bulunduğu topluluğa katkı sunmaktadır. Yönetici ve öğretmenleriyle birlikte eğitim hizmeti veren okullar öğrencilere beceriler kazandırırken aynı zamanda onları hayata hazırlar. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki genel olarak okul ikliminin etkili okulu belirlediği, özelde ise öğrencilerin okula bağlılığını etkilediğini göstermiştir. Bu durum örgüt ikliminin önemini ortaya koymuştur. Diğer bir ifadeyle olumlu bir okul iklimi okulda görev yapan öğretmen ve personellerin verimini artırmakta ve okulun etkili olmasını sağlamaktadır (Özgenel & Bozkurt, 2022, s. 210).

Kökeni Yunancadan gelen iklim (climate) kavramı yönelme anlamına gelmektedir. Bu kavram sadece bir fiziksel durumu açıklamakla kalmaz, ayrıca bir örgütte çalışan herhangi bir kişinin içinde bulunduğu örgütü tasvir etmesi yönüyle de psikolojik bir durumu belirtir. (Karcıoğlu, 2001, s. 268).

İlk olarak 1950'lerin sonunda işletme alanında kullanılan iklim kavramı bir örgütün içyapısını ve kurumsal davranış şeklini açıklamak için kullanılan önemli bir kavramdır (Akyürek, 2020, s. 2). Bu

yönüyle örgüt iklimi araştırmacıların uzun yıllardan beri iş görenlerin duygu, davranış ve algılarını doğrudan etkilemesi nedeniyle ilgiyle çalıştıkları bir konu olmayı sürdürmektedir. İklimi kavramı ilk olarak işletme alanında kullanılmış olsa da değişik alanlarındaki örgütlerde çalışılması sürdürülmüştür. Bu çalışmalar eğitim örgütlerinde okul iklimi şeklinde karşımıza çıkmaktadır (Yılmaz & Altınkurt, 2013, s. 2).

Okullar örgütlü kurumlar olarak bir iklime sahiptirler ve bu yapıları okul iklimi olarak tanımlanır. Okul iklimi eğitim örgütünün ortak aklıdır. Tüm paydaşların davranış şekillerine farklı etkisi olmaktadır. İnanç, değer, hedef, beklenti ile okulun kişiliğini belirleyerek diğer okullardan ayrılmaktadır (Mahmudlı & Öz, s. 80).

Karabeke'ye (2022) göre alan yazında okul iklimiyle ilgili çok farklı tanımlar yapılmakta ve bu tanımlarda genellikle insan ilişkileri boyutu öne çıkmaktadır. Okul iklimi öğrenci, öğretmen ve paydaşların okula ilişkin hislerinin ve duygularının yaşadıkları deneyimler sonucunda şekillenmesidir. Bu kavram bir eğitim kurumunun etkililiği için sahip olunması gereken temel özelliklerin başında gelir. Bir başka tanıma göre okul iklimi iç çevrede yaratılan etkiyle birlikte duyguların örgütsel davranışa dönüşmesidir. İklim kavramı bir eğitim örgütü açısından sahip olunan pek çok niteliğin başında gelmekte olup örgütün amaçlarına ulaşması ve paydaşların ihtiyaçlarını karşılama oranı iklimi önemli ölçüde etkilemektedir (Çevik, 2022, s. 38).

Eğitim yöneticilerinin, öğretmen, öğrenci ve velilerin birbirleriyle düzenli ve sağlıklı iletişim kurabilmeleri okulun başarısı için vazgeçilmezdir (Çetin, 2021, s. 9). Gelecek nesillerin yetiştirilmesinde önemli görevleri bulunan okulların eğitim kalitelerini artırarak sürekli hale getirebilmeleri olumlu okul ikliminin oluşturulmasında önemli bir adımı oluşturmaktadır. Okul ikliminin olumlu olduğu eğitim kurumlarında öğretmenlerin okula aidiyet ve motivasyonları yüksek olmakta, iş görenlerin yardımlaşma duygusu artmaktadır. Okul ikliminin olumlu olması öğrencilere de yansımaktadır (Sallabaş, 2021, s. 13).

Toplumların büyümesinde, geleceği kurgulamasında ve toplumsal ilişkilerin geliştirilmesinde okulların önemli etkisi bulunmaktadır. Toplumların iyi bir eğitim alması sadece etkili okullar sayesinde gerçekleşebilmektedir. Ülkelerin geleceğine yön verecek öğrencilerin ilgi, istek, ihtiyaç ve bireysel özellikleri doğrultusunda iyi yetişmeleri mesleki açıdan başarılı öğretmenler ve okul yöneticileriyle mümkün olmaktadır. Okulun fiziki şartları, çevre ile etkileşimi, eğitim öğretim faaliyetlerinin planlanması etkili okulun önemli özellikleridir. Okulların etkili olmasında öğrencilerin edindiği bilgi, yetenek ve davranışlarındaki ilerlemenin etkisi yadsınamaz. Birinci görevi öğrenci başarısı olan okulların etkili olabilmesi için öncelikle temel becerileri öğretmesi gerekmektedir. Öğrencilerin akademik başarıları bir okulun etkili olmasında tek belirleyici unsur değildir. Kaynakların etkin, amacına uygun ve gerektiği kadar kullanılması, tüm çalışanlarının iş tatmini yaşamaları, okulu benimsemeleri, aynı şekilde öğrenci ve velilerin beklentilerine karşılık bulmaları önemli hususlardır (Ertürk & Memişoğlu, 2018, s. 56-57). Bu hususların hayata geçebilmesi ise olumlu bir okul iklimiyle mümkün olabilmektedir. Her okulun kendine özgü bir iklimi bulunmaktadır. Okul iklimiyle tüm paydaşların duyguları davranışa dönüşür, ortak noktalarda buluşarak gelişir ve süreklilik kazanır (Erdoğan, 2020, s. 5). Dolayısıyla okul İklimi, eğitim örgütleri için faaliyetlerin etkin ve verimli gerçekleştirilebilmesi açısından önemlidir (Altay, 2021, s. 4).

Öğrencilerin derslerindeki kazanımlara ulaşmak için gösterdikleri gayret beraberinde akademik başarıyı getirmektedir. Öğrencinin okuldaki başarısını etkileyen pek çok faktör bulunmakta olup, bunların en başında öğrencinin anne ve babası gelmektedir. Velilerin hem öğrencilerle hem de okulla kuracakları sağlıklı iletişim öğrencinin gelişimine pek çok yönden olumlu katkı sağlamaktadır. Öğrencilerin salt kişisel çabalarıyla başarıya ulaşmaları zordur. Okul dışındaki zamanlarının büyük bir bölümünü aile ve sosyal çevre ile geçirmeleri okul ve sosyal hayatlarının gelişimini önemli ölçüde etkilemektedir. Bu nedenle okul ve aile arasında işbirliği ve iletişim olmadan ne veliler ne de okul açısından hedefe ulaşmak mümkün değildir (Şahin, 2018, s. 6).

Ertem'e (2015) göre velilerin çocuklarının eğitim gördüğü okula ilişkin algılarında eğitim kurumuyla kurdukları ilişkinin kuvvetli olup olmaması etkili olmaktadır. İlişkinin boyutu velinin okula karşı ilgili düzeyini belirleyerek yaşanabilecek olası sorunların çözümünü olumlu ya da olumsuz ölçüde

etkilemektedir. Velilerin okula karşı tutumları öğrencilerin motivasyon, ders başarısı, sosyal ilişkiler ile tutum ve davranışlarını da belirlemektedir.

Okullarda veli katılımı gelişmiş ülkelerde önemi kavranan ve eğitim politikalarında yer alan bir konudur (Artan, 2019, s. 6). Öğrencinin akademik başarısındaki etkinin salt okul iklimiyle gerçekleştiği düşünülse de okulun psikolojik çevresi olarak adlandırabileceğimiz okul iklimi yalnızca yönetici, öğretmen ve öğrenciyle sağlanamayacağı, velilerin okul iklimi algısının öğrencilerin de algılarını belirlediği ifade edilmektedir (Bugay vd., 2018, s. 74).

Literatürde, velilerin okul iklimine ilişkin algılarını inceleyen az sayıda çalışmaya rastlanmıştır. Buna göre velilerin görüşlerine dayalı olarak, okul iklimini araştırmayı amaçlayan bu çalışmanın alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Araştırmanın amacı, ortaokul öğrenci velilerinin algılarına göre okul iklimini incelemektir. Araştırmanın problem cümlesi "Ortaokul öğrenci veli algılarına göre okul iklimi algısı nasıldır?" olup aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır:

Velilerin okul iklimi algı düzeyleri ne durumdadır?

Velilerin okul iklimi algısı demografik değişkenlere göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Bu çalışmada, nicel araştırma desenlerdinden kolayda örnekleme modeli kullanılmıştır. Bu model, bir durumu ya da olguyu gerçekçi bir şekilde tasarlamak ya da ortaya koymaktır. Eğitimde insanların bir konu hakkında sergiledikleri yaklaşımları, tavırları, inançları ve demografik hususlar betimsel tarama modeliyle öğrenilebilir (Aslan, 2017, s. 1456). Bu araştırmada "Okul İklimi" velilerin görüşlerine dayalı olarak, kolayda örnekleme yaklaşımıyla analiz edilmiştir.

Bu araştırmanın çalışma grubunu Zonguldak ili Ereğli ilçesindeki Atatürk Ortaokulu'nda öğrencisi olan 203 veli oluşturmaktadır. Araştırmada kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak çalışma grubu belirlenmiştir. Bu yöntem ile araştırmacı çalışmasına veri toplamak için hedeflediği gruba erişinceye kadar en kolay ulaşabildiği katılımcıdan başlayarak örneklemi oluşturur veya en kolay ulaşabildiği ve azami tasarruf sağlayacağı örnek üzerinde çalışabilir (Akçay, 2020, s. 23).

Bu araştırmadaki veriler "Velilerin Okul İklimi Algısı Ölçeği" ile elde edilecektir. Ölçek bu araştırmanın yürütücüsü (Ertem ve Gökıalp, 2017) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Bu araştırmada Beşli Likert Derecelendirme Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek (5) Çok, (4) Oldukça, (3) Kısmen, (2) Çok Az, (1) Hiç yönünde en olumludan en olumsuz seçeneğe doğru azalan bir biçimde puanlanmıştır. Ölçekte her bir maddeye verilen yanıt kodları bu derecelere uygun olarak olumludan olumsuza doğru 5.00-1.00 arasında değişmektedir. Ölçme aracında yer alan aralıkların eşit olduğu varsayımından hareket ederek (n-1/n) 5-1/5=0.80 olarak aralık değeri bulunmuş ve buna göre seçeneklere ait alt ve üst sınırlar belirlenmiştir. Aritmetik ortalamalar yorumlanırken aralıklar 1.00-1.80 "çok düşük", 1.81-2.60 "düşük", 2.61-3.40 "orta", 3.41-4.20 "yüksek", 4.21-5.00 "çok yüksek" olarak değerlendirilmiştir.

Bu çalışmadaki veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 20.0 programı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma gibi tanımlayıcı istatistiksel metotlar kullanılmıştır. Velilerin çocuklarının eğitime devam ettiği okulla ilgili algılarında cinsiyet ve mezuniyet seviyesi değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Araştırmanın birinci alt problemi "Velilerin okul iklimine ilişkin algıları ne düzeydedir?" şeklindedir. Araştırmanın birinci alt problemine ilişkin bulgular elde edilirken ortalama ($\bar{x}$) ve standart sapma (ss) değerine bakılmıştır. Katılımcıların okul iklimine ilişkin algılarının orta düzeyde olumlu ($\bar{X}$= 3.81, SS= .66) olduğu görülmektedir.

Çalışmanın ikinci alt problemine ilişkin, velilerin okul iklimi algılarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla 203 katılımcıdan toplanan veriler tek yönlü varyans (ANOVA) uygulanarak analiz edilmiştir. Temel analiz öncesi bağımsız gözlem, normallik ve varyans homojenliği varsayımları (Gravetter ve Wallnau, 2013) kontrol edilmiştir. Bağımsız gözlemin katılımcıların ölçeği tek başına doldurduğu gözlemleriyle, normalliğin ve varyans homojenliğinin ise Levene testinin anlamsız çıkmasıyla doğrulandığı görülmüştür. Tabachnick ve Fidell'e (2015) göre normallik testinde verilerin çarpıklık-basıklık değerleri -3 ile +3 arasında yer almalıdır. Bu çalışmada basıklık değerleri -0,91 ile -0,57 ve çarpıklık değerleri 1,33 ile -0,34 değerleri arasında yer aldığından normallik varsayımımız cinsiyet için sağlanmaktadır. Varyansların homojenliğini test etmek amacıyla Levene testine bakılmıştır. Varyans homejenliği varsayımının doğrulanması için anlamlılık düzeyinin p>0,5 olması gerekmektedir. Cinsiyet için bakıldığında anlamlılık düzeyinin p=0,35 olduğu görülmüş, böylece cinsiyet için varyans homojenliğinin sağlandığı varsayılmıştır. Tek yönlü varyans (ANOVA) sonuçları incelendiğinde velilerin okul iklimi algılarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı F (1, 201)=1.19, p>.05 görülmektedir. Tablo 1 analiz sonuçalrını göstermektedir.

Tablo 1. Cinsiyet değişkenine ilişkin tek yönlü varyans analizi sonuçları

Kaynak	SS	df	MS	F
Cinsiyet	,53	1	,53	1,19
Hata	89,46	201	,44	
Toplam	89,99	202		

Velilerin okul iklimi algılarının tahsil değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla 203 katılımcıdan toplanan veriler tek yönlü varyans (ANOVA) uygulanarak analiz edilmiştir. Temel analiz öncesi bağımsız gözlem, normallik ve varyans homojenliği varsayımları (Gravetter ve Wallnau, 2013) kontrol edilmiştir. Bağımsız gözlemin katılımcıların ölçeği tek başına doldurduğu gözlemleriyle, normalliğin ve varyans homojenliğinin ise Levene testinin anlamsız çıkmasıyla doğrulandığı görülmüştür. Tabachnick ve Fidell'e göre normallik testinde verilerin çarpıklık-basıklık değerleri -3 ile +3 arasında yer almalıdır. Bu çalışmada basıklık değerleri 1,77 ile -0,57 ve çarpıklık değerleri 3,13 ile -0,35 değerleri arasında yer aldığından normallik varsayımımız tahsil için sağlanmaktadır. Varyansların homojenliğini test etmek amacıyla Levene testine bakılmıştır. Varyans homojenliği varsayımının doğrulanması için anlamlılık düzeyinin p>0,5 olması gerekmektedir. Tahsil için bakıldığında anlamlılık düzeyinin p=0,37 olduğu görülmüş, böylece tahsil için varyans homojenliğinin sağlandığı varsayılmıştır. Tek yönlü varyans (ANOVA) sonuçları incelendiğinde velilerin okul iklimi algılarında tahsil değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı F (3, 199)= 2,35 p>.05 görülmektedir. Analiz sonuçları Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Tahsil değişkenine göre ANOVA sonuçları

Kaynak	SS	df	MS	F
Tahsil	3,07	3	1,02	2,35
Hata	86,91	199	,43	
Toplam	89,99	202		

Sonuç ve Öneriler

Okul ikliminin veliler üzerindeki algıları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde anlamlı bir farklılığın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre okul iklimi algısının kadın ve erkek velilerde benzer olduğu söylenebilir. Literatür incelendiğinde Altuntaş ve arkadaşlarına (2020) göre kadınların genel, akademik ve sosyal iklim algılarının erkeklere göre anlamlı olarak yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özgenel ve Bozkurt (2022) yapmış oldukları araştırmada velilerin okul iklimi algılarında cinsiyete göre güvenlik, sosyal ve genel okul iklimi algıları anlamlı farklılık

göstermektedir. Yapılan başka bir araştırma sonucunda ebeveynlerin okul iklimi ve veli katılımlarına ilişkin yapılmış başka bir araştırmada kadınların erkeklere göre daha fazla katılım gösterdikleri belirtilmiştir (Taştepe, 2020, s. 109).

Velilerin okul iklimi algılarında tahsil düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre okul iklimi algısının velilerin tahsil seviyesine göre benzer olduğu söylenebilir. Mahmudlı ve Öz (2020) yaptıkları araştırmada okul ikliminin velilerin tahsil düzeyine göre farklı algılanabildiği, velilerin tahsil düzeyi arttıkça okul iklimi algılarının düştüğü sonucuna ulaşmışlardır. Bu sonuçta tahsil düzeyi lise ve üniversite olan velilerin sosyoekonomik açıdan daha avantajlı olması ve beklentilerinin daha yüksek olması şeklinde yorumlanmıştır. Yine yapılan başka bir araştırmada, velilerin eğitim düzeyine göre okul iklimi ve okula katılım algıları farklılaşmaktadır. Araştırmacılar velilerin tahsil düzeyi arttıkça okul iklimini daha açık algılama ve fazla katılım sonucuyla karşılaşmayı beklerken tersi bir sonuçla karşılaşmışlardır. İlköğretim 'den mezun olan velilerin okulu daha pozitif algıladıkları ve daha fazla katılım gösterdikleri sonucuna ulaşmışlardır (Ertem & Gökalp, 2020, s. 85). Veli katılımı konusunda yapılan çalışmada, Ertem (2015) tahsil düzeyinin veli katılımını yordamakta olduğu ve tahsil düzeyi düşük velilerin katılım düzeyinin diğer velilere nazaran daha yüksek olduğu sonucuna varmıştır.

Yapılan araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak aşağıdaki öneriler sunulabilir:

1- Velilerin okul iklimi algılarına ilişkin alan yazında çok fazla çalışma bulunmaması nedeniyle farklı eğitim kademelerinde ve özel eğitim kurumlarında bu çalışmalar tekrarlanabilir.

2- Velilerin okuldan beklentileriyle paralel olarak okul iklimi algıları karşılaştırmalı olarak incelenebilir.

3- Velilerin okul iklimine ilişkin algılarını ölçmeye yönelik yüz yüze görüşmeler ve veli memnuniyet anketleri yapılarak araştırma genişletilebilir.

4- Bu araştırma Zonguldak ili Kdz. Ereğli ilçesi Atatürk Ortaokulu'nda öğrenimine devam eden 203 öğrencinin velisiyle sınırlı kalmıştır. Çalışma il geneline yaygınlaştırılarak daha farklı sonuçlar alınması sağlanabilir.

5- Okul iklimine ilişkin özel eğitim gereksinimli öğrenci velilerinin algılarını da ölçmeye yönelik araştırmalar yapılabilir.

6- Sosyo-ekonomik olarak dezavantajlı bölgelerdeki okullarda çocuğu öğrenim gören velilere yönelik bir çalışma yapılabilir.

Kaynakça

Akçay, P. (2020). Okul Yöneticilerinin Algılanan Yönetim Tarzlarının Değerler Çerçevesinde İncelenmesi. *Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3*(2), 19-32.

Akyürek, M. İ. (2020). Okullarda Örgüt İklimi: Temel Eğitim Örneği. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi, 9*(17), 2-22.

Altay, T. & Ayık, A. (2023). Okul İklimi, İşe Yabancılaşma ve Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Trakya Eğitim Dergisi, 13*(1), 711-734.

Altay, T. (2021). *İlkokul Öğretmenlerinin Algılarına Göre Okul İklimi, İşe Yabancılaşma Ve Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Atatürk Üniversitesi, Erzurum.

Altuntaş, B., Demirdağ, S., & Ertem, H. Y. (2020). Velilerin Algılarına Göre Okul Yöneticilerinin Yönetim Becerileri ile Okul İklimi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *AJER - Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi, 5*(2), 254-269.

Artan, G. Y. (2019). *Eğitimde Veli Katılımı: Doküman İncelemesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep.

Aslan, S. (2017). Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim İnançlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi, 25*(4), 1453-1468.

Bektaş, F. & Nalçacı, A. (2013). Okul İklimi İle Öğrenci Başarısı Arasındaki İlişki. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi, 4*(13), 1-13.

Bugay, A., Avcı, D., & Özdemir, S. (2018). Ebeveyn Okul İklimi Ölçeği Türkçe Formu'nun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi ve Ebeveyn Okul İklimi Algısının Cinsiyete Göre Belirlenmesi. *İlköğretim Online, 17*(1), 70-81.

Çetin, B. (2021). *Ortaokullarda Okul İklimi Ve İstenmeyen Öğrenci Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Mardin Artuklu Üniversitesi. Mardin.

Çevik, M. N. (2022). *Okulların Örgüt Yapısıyla Örgütsel Bağlılık Arasındaki İlişkide Okul İkliminin Aracı Rolü* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.

Erdoğan, Ö. F. (2020). *Ortaokul Öğretmenlerinin Okul İklimine İlişkin Algılarının İncelenmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul.

Ertem, H. Y. (2015). *The Relatıonshıp Between Parents' Perceptıons Of School Clımate And Theır Involvement In School.* Mıddle East Technıcal Unıversıty, Ankara.

Ertem, H. Y., & Gökalp, G. (2017). Velilerin Okul İklimi Algısı Ölçeği'nin Türkçe'ye Uyarlanması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, *18*(2), 155-173.

Ertem, H. Y., & Gökalp, G. (2020). Velilerin Okul İklimi ve Veli Katılımı Algılarının Velilerin Eğitim Durumu ve Çocuklarının Öğrenim Kademesine Göre İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 35*(1), 78-91.

Ertürk, R., & Memişoğlu, S. P. (2018). Öğretmenlerin Etkili Okula Yönelik Görüşleri. *Jass Studies-The Journal of Academic Social Science Studies,* (68), 55-76.

Gravetter, F. J. & Wallnau, L. B. (2013). *Essentıals Of Statıstıcs For The Behavıoral Scıences.* Wadsworth Cengage Learning.

Karabeke, A. (2022). *Öğretmenlerin Etkili Okul Algıları İle Okul İklimi Arasındaki İlişki* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Denizli.

Karcıoğlu, F. (2001). Örgüt Kültürü ve Örgüt İklimi İlişkisi. *İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 15*(1-2), 265-280.

Mahmudlı, S. & Öz, B. C. (2020). Velilerin Okul İklimi Algılarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Karamanoğlu Mehmetbey Eğitim Araştırmaları Dergisi, 2(*1), 79-86.

Özgenel, M., & Bozkurt, D. Ü. (2022). Veli Penceresinden Okul: Velilerin Etik Yargıları ile Okul İklimi Algıları Arasındaki İlişki. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22*(1), 209-225.

Sallabaş, S. (2021). *Okul İklimi İle Öğretmenlerin Denetime Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.

Şahin, H. (2018). *Eğitim Sürecine Veli Katılımının Bir Boyutu Olan Öğrenmeyi Destekleyici Ev Ortamının Veli Toplantılarında Yer Alma Durumunun İncelenmesi (Durum Çalışması)* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep.

Tabachnick, B. G & Fidel, L. S. (2015). *Çok Değişkenli İstatistiklerin Kullanımı*. İstanbul: Nobel Akademik Yayıncılık.

Taştepe, N. (2020). *Okul Öncesi Dönemde Ailelerin Okul İklimi Algıları İle Okul Öncesi Eğitime Katılımları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Ankara.

Yılmaz, K., & Altınkurt, Y. (2013). Örgütsel İklim Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3*(1), 1-11.

İSLAM DÜŞÜNCESİ DERGİSİ

JOURNAL OF ISLAMIC THOUGHT

Doç. Dr. Ahmet BARDAK

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9393-7884

Özet

Osmanlı sonrası Cumhuriyet dönemi İslami yayıncılığın önemli başarılar elde ettiği bir dönemdir. Burada birçok süreli yayın yapılmıştır. Bazıları uzun süreli olmakla beraber bazıları daha kısa süreli bir yayın hayatı geçirmiştir. İslam Düşüncesi dergisi de nispeten kısa ömürlü bir yayın hayatı sürdürmüştür. Bununla beraber çok kıymetli eserler sayılarında yayımlanmıştır. Yayın hayatına Mart 1967'de başlayan İslam Düşüncesi dergisi üç ayda bir yayımlanmıştır. Dergi slogan olarak "İslami Fikir ve Edebiyat Mecmuası" sloganını kullanmaktadır. Sekiz sayı yayımlanan dergi son sayısını Ekim 1969'da çıkartmıştır. Az sayıda yayım yapmış olmasına rağmen dergi çok seviyeli makaleler ile kültür dünyamıza katkı sağlamıştır. Derginin sahibi ve yazı işleri müdürü İhsan Babalı'dır. Dergi kendi tanıtımını yaparken "İslam Düşüncesi, "hususiyetleriyle" Türkiye'de bu sahada "bir ilk" olma özelliğine sahip olarak, "okumak ve okuduğundan dünya ve ahiret için faydalı ve lüzumlu yeni bir şeyler öğrenmek isteyenler için" gayesiyle yola çıkmıştır" mesajını sunmaktadır. Mini kitap tarzında yazılmış bu mecmua düşündürücü, öğretici ve yetiştirici yazılar okuyucuya sunmuştur. Her sayıda yeni çıkan kitapların da tahlil ve tenkidi yapılmıştır. Bunun yanında bazı kitapların da tanıtımı yapılarak İslam mütefekkirleri tanıtılmıştır. İslam âleminden ve dünyasından da haberler vererek Türkiye halkına Müslüman dünyasının sanat, kültür ve dini alanda yapılan çalışmalarını tanıtmıştır. Dergide çok önemli isimler yazılar yazmıştır. Nihat Sami Banarlı, Mahir İz, Sezai Karakoç, Süleyman Uludağ, Salih Tuğ, Ali Ulvi Kurucu, Selçuk Eraydın, Esad Coşan, Muhammed Hamidullah, Y. Ziya Kavakçı ve Sabahattin Zaim bunlardan bazılarıdır. Bâkillânı, Seyyid Kutub ve Mevdudi'den çevrilmiş yazılara alıntı olarak yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İslam Düşüncesi, İslam Düşünce Dergisi, Mecmua, İslami Yayıncılık.

Abstract

The post-Ottoman Republic period is a period in which Islamic publishing achieved significant success. Many periodicals have been published here. While some of them were of long duration, some of them had a shorter publication life. The journal of Islamic Thought also had a relatively short-lived publication life. However, very valuable works have been published in numbers. The journal of Islamic Thought, which started its publication life in March 1967, was published quarterly. The magazine uses the slogan "Islamic Idea and Literature Magazine" as its slogan. Eight issues were published, and the last issue was published in October 1969. Although it has published a small number of publications, the journal has contributed to our cultural world with multi-level articles. The owner and editor-in-chief of the magazine is İhsan Babalı. While promoting its own, the magazine presents the message "Islamic Thought, with its "specialties", being a "first" in this field in Turkey, with the aim of "for those who want to read and learn something new that is useful and necessary for the world and the hereafter". Written in the style of a mini-book, this magazine presented thought-provoking, instructive and nurturing articles to the reader. In each issue, the newly published books were also analyzed and criticized. In addition, some books were introduced and Islamic thinkers were introduced. By giving news from the Islamic world and the world, he introduced the works of the Muslim world in the field of art, culture and religion to the people of Turkey. Very important names

have written articles in the journal. Nihat Sami Banarlı, Mahir İz, Sezai Karakoç, Süleyman Uludağ, Salih Tuğ, Ali Ulvi Kurucu, Selçuk Eraydın, Esad Coşan, Muhammed Hamidullah, Y. Ziya Kavakçı and Sabahattin Zaim are some of them. Texts translated from Bakillani, Sayyid Qutb and Mawdudi are included as quotations.

Keywords: Islamic Thought, Journal of Islamic Thought, Journal, Islamic Publishing.

Giriş

Özet kısmında da ifade edildiği gibi İslam Düşüncesi Dergisi sekiz sayı yayımlamıştır. Derginin gayesi İslamiyet'e ait meselelerin salahiyetli kimselerce ilmi esaslar dahilinde okuyucuya aktarılması olarak gösterilmiştir. Dergiye göre Müslümanlara ait birçok meselenin daha önce ele alınmış olmasına rağmen tekrar ele alınması, araştırılması zorunluluğu vardır. Bir nevi asrın idrakine İslam'ın söyletilmesi gerekir. Bu gaye ile seçkin yazarlar ile çeşitli meseleler ele alınmıştır. Böylece çok seviyeli bir dergi ile karşılaşılmaktadır. Bu çalışmada derginin tanıtımı amacıyla sayılarda yayımlanan eserlerin tahlil ve tanıtımı yapılarak bu alanda İslami dergiciliğin tarihi geçmişi hakkında kısa bir pencere açılması hedeflenmektedir. Bu amaçla dergide yayımlanan dini yazarların eserlerinin tahlili yapılarak dergicilikteki konumu ve İslam düşüncesine yapmış olduğu katkılar ele alınacaktır. Yazılar seçilirken genelde ilahiyat, özelde ise kelâm ve akaide dair olanlar seçilecektir.

1. İslam Düşüncesi Dergisi

Derginin birinci sayısı yaklaşık 62 sayfadan müteşekkildir. Bu sayının ilk makalesi Nihat Keklik'e ait İslam Tefekkürü'nün Doğuşu'dur. Bu makalede Keklik İslam öncesi kültürün tam bir cahiliye dönemi yaşadığını bu dönemde tefekkür diye bir şeyin bulunmadığını ifade etmektedir. Ancak söz ve şiir alanındaki seviyenin göze çarpan unsurlar olduğunu belirtmektedir. Çok tanrılı bir dönem olup tek Tanrı mefhumunu gerektirecek ilahiyat bulunmamaktadır. Müslümanlar askeri fetihler yanında ilimleri de fethetmiştir. Burada bölgede yaşayan Süryanilerin de etkisi vardır. İlk zamanlarda İslamlık, ilim ve fikir çalışmaları Kur'an'a dayanıyordu. Müslümanlara intikal eden felsefi tercümelerin bir kısmının orijinal halini kaybetmesi üzerine eski felsefe hakkında sistematik ve kronolojik hatalar ortaya çıkmıştır. Eserlerin hatalı olmasının nedeni Süryanilerin hem Arapça'yı sonradan öğrenmeleri hem de Grekçe'ye yabancı olmalarıdır. Bedevî arap karakterini taşıyan Emeviler tercüme faaliyetlerinde faal değillerdi. Emevi döneminde ilahiyat fırkaları ortaya çıkmıştır. Emeviler ulum-i dahîle denilen yabancı ilimlere ilgi göstermemiştir. Ömer b. Abdulaziz zamanında tereddütle ancak tıbbî bir esere izin verilmiştir (Keklik, 1967:1/4-5). Halid b. Yezîd zamanında da kimya alanında İstefanosu'l-kadîm isimli bir alime tercüme yaptırılmıştır. Asıl büyük tercümeler Abbâsiler zamanında el-Mansûr ve el-Me'mûn zamanında yapılmıştır. Bu iki asır boyunca sürmüştür. el-Mansûr zamanındaki eserlerin çoğu ilm-i nücûma aitken el-Me'mûn zamanındakiler ise fikir kitapları olmuştur. Bu dönemde Dâru'l-hikme kurulmuştur. Buradan da şu çıkıyor ki İslam düşüncesi tercüme faaliyetiyle ortaya çıkmıştır. İslam düşünürleri eskiçağ filozoflarının kronolojilerini, hüviyet ve eserlerini tam olarak bilmiyorlardır. Sadece nakil ve tercümelere güvenmek zorunda olduklarından esas kaynakların lisanından yani Süryaniceden mahrum olan Müslümanlar bazen bir eserin Pehlevi diliyle yazılmış olduğuna bakarak tercüme olduğunu farketmiyor ve yazarının İranlı olduğunu düşünüyorlardı. Bazen Plotin ile Platonu karıştırıyorlar ya da her ikisini aynı zannediyorlardı. Platonizm, neo-platonizm ve Peripatetizm arasındaki farklar bilinmiyordu. Örneğin Mes'ûdî kendi zamanındaki Fisagors (yani Pythagoras) düşüncesinin yaygın olduğunu söylerken onun bundan kastı Plotinos'un Yeni Platonculuk adını alan felsefeyi kastediyordu. Arapça kaynaklarda Eflatun (Platon) ve Fisagor (Pythagoras) sistemlerinin Yeni-Platonculuk ile aynı olduğu kanaati vardır. Daha sonraki yıllarda da bu hata sürmüştür. 13 ncü asırda İbnu'-Kıftî Eflatundan bahsederken onu Meşşâilerden saymaktadır. Fârâbi dahi Aristo ile Platon felsefeleri arasında önemli farkların bulunmadığını ispat eden Kitâbu'l-cem' beyne re'yeyi'l-hekimeyn adını taşıyan bir risale kaleme almıştır. Yazar İslam düşüncesinin ilk kaynaklarını da tanıtmaktadır. Bunlar Kitabu'l-ilel ve Esolocya adlı eserlerdir. Her isi eser Aristo'ya ait şeklinde sunulmakla beraber son zamanlarda bu eserlerin ona ait olmadığı ortaya çıkmıştır. Aristo'nun Metafizik kitabı aslında metinde fasıl ve bölümler harflerle verildiği için Arapça bu esere yanlış bir şekilde kitâbu'l-hurûf şeklinde verilmiştir. Yazara göre tercümelerden kaynaklanan hatalar İslam

felsefesinin iyiliğine olmuştur. Çünkü bu tercümelerden istifade eden İslam mütefekkirleri bazı müphem ve karanlık noktaları düzeltmek için çok önemli çabalar göstermişler bu da İslam düşüncesinin zenginleşmesine sebep olmuştur (Keklik, 1967:1/6-0).

Yine birinci sayıda Ahmed Davutoğlu'nun "İman Bir Bütündür" makalesi yer almaktadır. İmanın tarifi yapılmaktadır. Kelâm alimleri iman ve küfrü tarifte kavl-i tahkik ve kavli meşhur olarak iki fırkaya ayrılmaktadırlar. Kavl-i tahkike göre iman dinden olduğu bizzarure bilinen yani Hz. Peygamberin Allah'dandır diye getirip haber verdiği şeylerin hepsini kalbiyle tasdik ve kabul etmektedir. Bunlar Kur'an ayetleridir. Kavl-i meşhura göre iman Hz. Peygamberin Allah'dandır diye getirip haber verdiği şeylerin hepsini kalbiyle tasdik ve diliyle ikrar etmektir. Bu tarife göre ikrar imanın cüzüdür. Yazar bunların delillerini de sıralamaktadır. Kavl-i tahkike göre küfür dinden olduğu bilinen bir şeyi kalbiyle tasdik etmemektir. Kavl-i meşhura göre küfür hiçbir özür yokken kalple tasdik ve dille ikrarı terk etmektir. Dalalet fırkalarından Mu'tezile'ye göre imanla küfür arasında vasıta vardır bu da fısktır. İman bir bütündür inanılacak şeylerin bir tanesini istisna eden Müslüman değildir. Mürtedin cezası katildir iman bir bütündür bölünemez. Marazı şifa gören bazı yazarlar imanı değil Avrupa medeniyetini bölünmez bir bütün olarak vasıflandırırlar. (Davutoğlu, 1967:1/10-16).

Aynı sayıda Ali Özek Ebû Bekr Muhammed b. et- Tayyib b. Muhammed b. Ca'fer el-Bâkillânî'yi tanıtmaktadır. Büyük bir kelâmcı olduğunu, kelâm sahasında fikirlerinin çok mühim olduğunu en önemli eserlerinden birinin İ'cazu'l-Kur'an olduğunu ifade etmektedir. Bu eseriyle büyük bir edip olduğu ispatlanmıştır. Bu eserinden fasâhatu'l- Kur'an adlı kısmını eklemektedir (Özek, 1967:1/62-63).

Derginin ikinci sayısında Salih Tuğ tarafından "İslam Araştırmalarında Gelişmeler" adında bir makale ile İslam araştırmaları ve tetkiklerinin orientalizm diğer bir ifade ile müsteşrikliğin içinde mütalaa edildiğini mana itibariyle Şark tetkikleri anlamına gelen müsteşrikliğin bir ilmi araştırma sahası olduğunu ifade etmektedir. Müsteşrik yerine İslamolog, İslam araştırıcısı veya İslam müdekkiki demek daha doğrudur. Orientalizm içerisinde müstemlekecilik, misyonerlik faaliyetleri de olmakla beraber aslolan ilmi orientalizmdir. Ancak bu gibi iyi niyetli batılı İslamologlar diğerleri kadar etkili olamamıştır. Bunun sebebi şark ve garp arasındaki ezeli rekabet psikolojisidir (Tuğ, 1967:2/72-77).

Tunus baş Müftüsü Muhammed Fâdıl İbn Âşûr Gelişme ve Tekâmül Amili: İslam adlı yazısında İslam tarihinde önemli rol almış Emevi Abbâsi hanedanı ile İmam Gazzâlî, İbn Rüşd, Şâtibî, İbn Teymiyye, İbn Haldun, Cemaleddin Efganî, Muhammed Abduh, Devâlibî, Seyyid Kutub ve Mevdûdî'nin İslam düşüncesine olan katkıların aktarmaktadır. Bunlar İslamın kendine has prensip ve düsturlarını mezceden kimselerdir. İslam bizzat yenilenmeye muhtaç değildir. İslam düşüncesinin yeniden inşa edilmesi gerekir. Bu da Kur'an ve hadisleri yeniden ele almak suretiyle gerçekleşir (Âşûr, 1967:2/79-80).

Sayıda Ali Özek Mu'tezilî alim Câhız'ın hayat hikayesini sunmaktadır (Özek, 1967:2/119-120). Son olarak Bâkillânî'nin Kur'an-ı Kerim'in Fesahati adlı bir metin yer almaktadır. Bu metinde Bâkillânî Kur'an-ı Kerim'in kendine has nazmı, okunuşu, manalandırılış tarzları ve çeşitli izah şekilleriyle Arapların malum konuşma tarzının dışında olduğunu tertip ve te'lif ettikleri hitabelerine uymadığını, kendine has bir üslubunun olduğunu belirtmektedir (Bâkillânî, 1967:2/117-118).

Üçüncü sayıda Mahir İz'in Amel-i Sâlih 2: Selam makalesinde dinin iman ve amel-i sâlihten ibaret olduğunu amentuya tafsilen olmazsa bile icmâlen bilinmesini zaruri görmektedir. Amel-i sâlihin ef'al-i mükellefin denilen yapılıp yapılmamasına nazaran iki kısma ayrılan sekiz halden ibarettir. Amel-i sâlihi aramak takvadır. Takva ise Hakk'ın rızasını aramaktır. Ahyar-ı ümmet amel-i sâlih arasından çıkar. Amel-i sâlih bir fiili sabit değildir. Başkasının hayrına dokunan her iyilik amel-i sâlihtir. Dolayısıyla sadece kendini kurtarmaya yönelik, başkasının faydasına olmayan ameller kişiyi mesuliyetten kurtarmaz (İz, 1967:3/131-135).

Aynı sayıda Nihat Keklik Bilgi Nazariyesi ve İman konulu bir makale yayınlamıştır. Bu makalede yirminci asrın insanını bilgi ve akıl gücü bakımından geçmiş asırlara göre daha mükemmel olduğu belirtilmektedir. İnsan başarısı akıl sayesinde olmuştur. Akıl, beşerî kuvvetlerin en büyüğüdür. Fakat sonsuz bir kuvvettir de diyemeyiz. Hakikati kavramada bir hududu vardır ki orada iman veya inanç başlar. Hem akıl hem de onun üstündeki iman kuvvetleri birbirini tamamlayan iki unsurdur. İman mertebesine ulaşmak ancak akıl ölçülerini kullandıktan sonra mümkündür. Akil hudutlarında kalıp

imanı inkâr etmek insanı manevi buhrana yöneltir. İnsan aklı önce maddeye sonra manevi varlıklara yönelir. İnsanlar etrafını duyular sayesinde öğrenir. Duyular ile akıl birbirine muhtaçtır. Ateş tasavvuru gibi duyularla akla gelen intibalar, idrak edilen şeylere tam manasıyla uygun değildir. Madde ile bilginin birbirlerine tam manasıyla tetabuk etmediği ateş ile ateş tasavvurunu da ispat edilebilir. Ateş ile ateş tasavvuru aynı şey olsaydı o zaman tek bir ateş iki varlık haline gelirdi ki zihnimizin ayniyet ve tenakuz kanunları bunu reddeder. Çünkü ayniyet kanununa göre tek bir şey ancak kendisinden ibarettir. Bir şey hem kendisi hem de başkası olamaz. O zaman anlaşılıyor ki bir nesne ile onun tasavvuru ayrı şeylerdir. Madde ile ondan hasıl olan bilgi birbirine asla tetabuk etmez. İkinci bir durum duyuların yanlış intibalar vermesidir. Duyular bazen yanılabilir, bazen de yetersiz kalır. Bu da bizi yanlış hükme götürür. Böylece hakikate (şe'niyyet) değil zevahire (dış görünüş) ulaşır. Hz. Peygamber "Ya Rabbi bana eşyayı olduğu gibi öğret" buyurmuştur. Bunun anlamı bana zevahiri değil hakikatin bilgisini ver. İslam filozofları da eşyayı olduğu gibi bilmek ile bunu kastetmektedir. Buna rağmen eşyanın hakikatinin bilinmesini mümkün görmemişlerdir. Makro-fizik denilen büyük tabiat kanunları ile mikro-fizik denilen küçük tabiat yani atomlar aleminin kanunları birbirine benzemez. Makro-fizikte tam bir determinizm varken mikro-fizikte yoktur. Bu da insan aklının hudutlu olduğunu göstermektedir. Öyleyse ya hakikati hiçbir zaman kavramayıp zevahirle yetineceğiz ya da asıl şe'niyetin Allah tarafından bilindiğini, bunu istediği kimselere verebileceğini düşüneceğiz. Bu da imandır. Realiteleri kavrayabilmek için akıl aciz kalmaktadır. Mutlaka iman mertebesine ulaşmak zorundadır. Zevahir nasıl hakikat niçinleri araştırır. Müselsel bir zaman ve mekân kavramı içinde arazlar iki an devam etmez yani her an değişen veya değişir görünen zevahir âlemine bakarak asıl realiteleri gözden kaçırıyoruz. İcab eden şe'niyettir bunu da bize müspet ilim değil iman öğretmektedir. Tecrübeler objektif ve sübjektif olarak iki türlüdür. İman ispat edilebilir türden bir tecrübe olmayıp tatmak suretiyle elde edilen bir marifettir. Bu çeşit bilgi sadece şahsa münhasır olduğu için imana ihtiyaç duyan her ferd onu bizzat tatmak ve tecrübe etmek zorundadır (Keklik, 1967:3/136-143).

Dördüncü sayıda Dr. M. A. Draz'ın Ahlak Nazariyesi bulunmaktadır. Bu makalede Kur'an'ın mükemmelen başardığı ahlak nazariyesi ele alınmaktadır. Fakat ahlâkî irşad Kur'an'ın tek mevzusu değil. Kur'an ahlakın ne olduğu hususunda fikir edinmemiz için zaruri olan bütün unsurları bize vermiştir. Kur'an ahlakının başlıca gayesi sadece insan ile uluhiyet arasındaki münasebeti düzenlemek değildir. Beşerî münasebetler de bunun içinde yer alır. Sırf dini tatbikat Kur'an ahlakında en az yeri alır. Müslümanların ferdi ve içtimai sorumlulukları dini alandan daha çoktur. Ancak iç hayatı daha çok dinidir. Allah'ı her şeyden daha fazla sevmeli, her şeyi onun iradesine bağlamalıdır. Kur'an ahlakı kontrolü sadece gökte, müeyyidesi ahirette bulunan bir şey değil. Ahlâkî ve vicdani müeyyidesi de vardır (Draz, 1967:4/219-222).

Ramazan Şeşen'in İslam Medeniyetinin Gelişmesine İran Tesiri adlı makalesi yer almaktadır. Bu makaleye göre İslam medeniyetinin oluşmasında eski Yunan kültüründen sonra İran tesirinin bulunduğunu hatta İran kültürünün halk üzerinde daha fazla müessir olduğunu ifade etmektedir. Bunun sebebi İranlıların ilk senelerden itibaren İslamiyet'i kabul etmeleri yeni cemiyetin kültür ve devlet müesseselerinin birçoğunun birlikte geliştirmiş olmalarıdır. Haccac zamanında Irak divanı Farsça idi. Paralar İran ve Bizans tarzında basılıyordu, bu sebeple üzerlerinde Rumca ve Pehlevi dilinde ibareler vardı. Haccac zamanında Irak divanı Arapçaya tercüme edilmişti. Birçok Yunan eseri Pehleviceden Arapçaya tercüme edilmiştir. Arapça mektuplaşma ve yazı tarzları İran usulünden etkilenmiştir. Farsçadan tercüme yapanların başında Aristonun, Mâni, İbn Deysân ve Markios gibi dini adamlarının eserleri ile Kelile ve Dimne gibi eserleri tercüme eden İbnu'l-Mukaffa' gelmektedir. Kendisi Sülyeman b. Ali tarafından hicri 142 de zındıklıkla itham edilerek öldürülmüştür. Câhız'a göre fıkıh sahasındaki keşmekeşin önlenmesi için konsil toplanmasını teklif etmiştir. Bu gerçekleşseydi İslam Hukuku daha yeknesak ve sistemli olabilirdi. Araplar yeni karşılaştıkları yemek isimlerinin çoğunu Farsçadan almıştır. Abbasî saray teşkilatında Sâsânî izleri vardır. Brockelman'a göre kadınların içtimai hayattan uzaklaşmasının sebebi İran ve Bizans tesirlerinden kaynaklanmaktadır (Şeşen, 1967:4/241-243).

Beşinci sayıda dikkat çeken yazarı belirsiz bir makale Sohbet: Sünnet-i Seniyenin İhyası ve Bid'atlardan İctinaba Dair adını taşımaktadır. Bidatlerin terkinin ancak Hz. Peygamber'in yolundan

gitmekten geçmekle olur. Bu da gerek ibadet gerek muamele gerekse adetlerinde her işte resule benzemekle olur. Böylece Allah'ın rızası kazanılmış olur (Y.Y, 1968:5/334-337).

Altıncı sayıda A. Vehbi Ecer'e ait Tarih mi-Kelâm mı? adlı makalesi yer almaktadır. Makale mezhep ve mezhepler tarihi hakkındaki çalışmalara dikkat çekerek konuya giriş yapmaktadır. Makalede geçen "Araplar mezhep, Türkler tarikat kurmuşlardır. Arap mezhepleri sufiliğe, Türk tarikatları ise tasavvufa dayanmaktadır" tespiti dikkat çekicidir. Tarikatla mezhebin birbirinden ayırt edilmemesi büyük hataların işlenmesine neden olmuştur. Bu da İslam Mezhepleri Tarihinin hudutlarının ülkemizde belirsiz hale gelmiş, kapsadığı konularda tutarsızlığa neden olmuştur. Bu tutarsızlıklar Yüksek İslam Enstitüleri müfredatlarında da görülmektedir. İlahiyat fakültelerinde sadece itikadi ve siyasi fırkalar işlenirken İslam enstitülerinde fıkıh mezhepleri de buna eklenmiştir. İslam mezhepleri alanında en önemli kaynaklar Şehristânî, Bağdadî İbn Hazm ve Ebu'l-Hasan el-Eş'arî'dir. Bunlarda da kendi aralarında bir birlik yoktur. İslam mezhepleri tarihi ne İslam tarihi ne de bir ilm-i kelâmdır. Her ikisinden de yararlanır ve onlara yardımcı olur. Mezhepler tarihi bir İslam tefekkür tarihidir. İslam mezhepleri tarihi kültür seviyesi ve itikadı zayıf olanlara zararlı olabilir. Bu yüzden yüksek din okullarında okutulmalıdır (Ecer, 1968:6/385-386).

Yedinci sayıda Salih Tuğ'un İslam'da İlk Maarif Müesseseleri ve Bunların Gelişmesi adlı makalesi yer almaktadır. Burada İslam öncesi Mekke ve Medine'de öğretim, İslami devrede Medine'de eğitim ve Emeviler ve Abbâsiler Devri eğitim müesseseleri ele alınmaktadır. İslam öncesi Mekke'de her nevi öğretim müessesesi bakımından mahrumdu. Medine'de ise Yahudi kabileleri okuma-yazmada hayli ilerideydi. Beytü'l-Midrâs (okuma-öğrenme) adında bir müessese bulunmaktaydı. Arapçanın yanında İbranice de konuşulmaktaydı. İslam'dan sona Suffa Mektebi kurulmuştur. Emevi ve Abbasilerden sonra birçok müessese kurulmuştur. Büyük kısmı camilerde eğitim vermiştir. Mısır, Suriye, Irak gibi yerlerde Dâru'l-ilm, Dâru'l-hikme, Dâru'l-hadis gibi merkez ilim tedrisatlarının yapıldığı müesseseler kurulmuştur. Nizâmu'l-Mülk tarafından Bağdat, Nişâpur, Belh, Musul, Herât, Merv gibi şehirlerde Nizamiye Medreseleri kurulmuştur (Tuğ, 1969:7/425-432).

Sekizinci sayıda Veli Ertan tarafından *Meşihat-ı İslamiye ve İlmiye Sınıfı* adlı makale yer almaktadır. Meşihat şeyhlik mürşitlik anlamına gelir. Meşşihat-ı İslamiyye şeyhu'l-İslamlık yerine de kullanılmıştır. Fetva bu makamdan verildiği işin buna bab-ı fetva, bab-ı meşihat, mesned-i fetva, menasib-i ifta gibi isimler de verilmiştir. Şeyhu'l-İslamlara müfti-i enam da denilmiştir. Osmanlılarda Sadr-ı azamdan sonra devletin ikinci büyük makamıdır. Daha sonra kazaskerlik müessesesi kurulmuştur. Kanun-i esaside Şeyhu'l-İslamlık bir dereceye kadar nüfuzunu ve tesirin kaybetmiştir. 10 Mart 1334 de meşihat dairesinde Daru'l-hikmeti'l-İslamiyye adında bir müessese kurulmuştur. Bu müessese akaid, fıkıh, ahlak adıyla üç encümene sahiptir. Osmanlıda ilmiye sınıfına ait rütbe ve payeler mevcuttu (Ertan, 1969:8/513-527).

Yine sekizinci sayıda Yusuf Kardavî'nin Fakirlik Problemi ve İslam adlı makalesi dikkati çekmektedir. Bu makaleye göre fakirlik dinî akide için en tehlikeli afetlerden sayılmaktadır. Bunun yanında fakirlik ahlak, dini davranış, insan düşüncesi ve aile için tehlikeli görülmektedir. (Kardavî, 1969:8/495-497)

Sonuç

Sonuç olarak İslam Düşüncesi üç yıllık yayın sürecine birçok kaliteli makale sığdırarak yayın hayatını tamamlamıştır. Bu dergide yayımlanmış makaleler gerçekten seviyeli ve faydalı bir üslupla ele alınmıştır. Bu seviyeyi yakalamasının en önemli nedeni makale sahiplerinin sahip olduğu bilimsel yeterliliktir. Dergi sadece dini alana yönelmeyip edebiyat, tarih, kültürel alanlarda da makaleler yayımlamış olması derginin hitap çevresini genişlettiği gibi okunmasını zevkli hale getirmiştir. İslam dergiciliğinin 70 li yıllarda elde ettiği bu başarı göz önüne alındığında bu seviyenin sonraki yıllarda hak ettiği şekilde korunamadığı söylenebilir. Tabi ki bu dergiden sonra çok önemli dergiler de hayatını sürdürmüştür ancak İslam Düşüncesi dergisi bir başlangıç dönemi yayıncılığı olarak ele alındığında onun üzerine daha zengin ve seviyeli bir dergi hayatının konulmuş olması beklenen şeydir. Çok önemli ve değerli yazılarıyla bundan sonraki İslami dergicilikte güzel örneklik bakımından İslam Düşüncesi Dergisi ışık tutmaya devam edecektir.

Kaynakça

Bâkillânî, Ebû Bekr Muhammed b. Tayyib b. Muhammed. (1967). Kur'an-ı Kerim'in Fesahati. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 2/117-118.

Davutoğlu, Ahmed. (1967). İman Bir Bütündür. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 1/10-16.

Draz, M. A. (1967). Ahlak Nazariyesi. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 4/219-222.

Ecer, A. Vehbi. (1968). Tarih mi-Kelâm mı? *İslam Düşüncesi Dergisi,* 6/385-386.

Ertan, Veli. (1969). Meşihat-ı İslamiye ve İlmiye Sınıfı. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 8/513-527.

İbn Âşûr, Fadıl. (1967). Gelişme ve Tekâmül Amili: İslam. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 2/79-80.

İz, Mahir. (1967). Amel-i Sâlih 2: Selam. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 3/131-135.

Kardavî, Yusuf. (1969). Fakirlik Problemi ve İslam. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 8/595-597.

Keklik, Nihat. (1967). Bilgi Nazariyesi ve İman. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 3/136-143.

Keklik, Nihat. (1967). İslam Tefekkürü'nün Doğuşu. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 1/4-9.

Özek, Ali. (1967). Bâkillânî. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 1/62-63.

Şeşen, Ramazan. (1967). İslam Medeniyetinin Gelişmesine İran Tesiri. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 4/241-243.

Tuğ, Salih. (1967). İslam Araştırmalarında Gelişmeler. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 2/72-77.

Tuğ, Salih. (1969). İslam'da İlk Maarif Müesseseleri ve Bunların Gelişmesi. *İslam Düşüncesi Dergisi,* 7/425-432.

DİN DERSLERİNİN MÜFREDATA YENİDEN DAHİL EDİLMESİNİN BEŞİNCİ MİLLİ EĞİTİM ŞÛRASI KARAR VE TARTIŞMALARI BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

THE EVALUATION OF RE-INCLUSION OF RELIGIOUS LESSONS IN THE CURRICULUM IN THE CONTEXT OF THE FIFTH NATIONAL EDUCATION COUNCIL DECISIONS AND DISCUSSIONS

Dr. Öğr. Üyesi Münir ECER

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0486-1460.

Özet

Türkiye'de din eğitimi ve öğretimi, geleneksel kodları ve yenileşmeye dönük çalışmaları ile Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren çeşitli aşamalardan geçerek bugüne gelmiştir. Bu aşamaları genel hatlarıyla öncelikle müfredata dahil edilme, daha sonra da sınırlandırılma, tamamen kapatılma, yeniden müfredata dahil edilme, seçmeli dersler arasında yer alma, zorunlu ders olarak okutulma şeklinde sıralamak mümkündür. 1924 yılında ilan edilen Tevhid-i Tedrisat Kanunu'ndan sonra yeni eğitim sisteminin ilkokul programına "Kur'an-ı Kerim ve Din Dersleri" ismi ile eklenip okutulmaya başlanan bu ders, aşamalı olarak düşürülmüş ve 1939 yılından itibaren örgün eğitime bağlı tüm okul türleri ve kademelerinden tamamen çıkarılmıştır. 1946 yılına kadar müfredatta yer almayan bu ders, söz konusu tarihte tekrar gündeme getirilmiş ve 1949 yılına gelindiğinde ise ilkokul müfredatında yeniden uygulanmaya başlamıştır. Bu gelişmenin kaydedilmesinden sonra 1953 yılında toplanan Beşinci Milli Eğitim Şûrası'nda din derslerinin müfredata dahil edilmesi konusu uzun tartışmalara sahne olmuştur. Bu tartışmalarda din derslerinin müfredatta yer almasını savunan gruplarla bu kararı eleştiren gruplar karşılıklı olarak gerekçe ileri sürmüşlerdir. Bu çalışmanın amacı, din eğitimi ve öğretiminin müfredata yeniden dahil edilmesini Beşinci Milli Eğitim Şûrası'nın karar ve tartışmaları bağlamında değerlendirmektir. Milli Eğitim şûraları, eğitim sistemi, içeriği, programları ve yaklaşımlarına ilişkin detaylı müzakerelerin yapıldığı ve kararların alındığı toplantılar olduğundan, din eğitimi ve öğretimi ile ilgili karar ve uygulamaların bu toplantılara yansıyan boyutunu tespit etmek önem arz etmektedir. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması desenine göre tasarlanmıştır. Araştırmanın veri toplama kaynakları söz konusu şûra kitabının tıpkı basımı başta olmak üzere Cumhuriyet dönemi din eğitimi ile ilgili bilimsel dokümanlardan oluşmuştur. Veriler içerik analizine tabi tutulmuş ve araştırmacı tarafından önce kodlar belirlenmiş, bu kodların birleştirilmesiyle temalar inşa edilmiştir. Araştırma kapsamında inşa edilen temalar şunlardır: Din derslerinin meşruiyeti, derslerin içeriği, dersleri okutacak öğretmen ihtiyacı ve derslerin sınıf geçmeye etkisi. Bulgular bu temaların altında işlenmiş ve çeşitli sonuçlara ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre söz konusu dönemde ağırlıklı olarak din derslerinin meşruiyetine dönük tartışmalar yapıldığından derslerin içeriğine, öğretmen yetiştirmeye ve bu derslerin örgün eğitimdeki yerinin tayin edilmesine dönük gelişmelerde etkili adımlar atılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Din Eğitimi, Örgün Din Eğitimi, Cumhuriyet Dönemi Din Eğitimi, Milli Eğitim Şûrası, Din Dersleri.

Abstract

Religious education and training in Turkey, with its traditional codes and efforts towards innovation, has come to this day by going through various stages since the foundation of the republic. In general terms, it is possible to list these stages as being included in the curriculum first, then limited, completely closed, re-included in the curriculum, included in the elective courses, and being taught as a compulsory course. This course was added to the primary school program of the new education system after the law of Tevhid-i Tedrisat announced in 1924 and started to be taught under the name

of "Quran and Religion Lessons". Later, it was gradually reduced and as of 1939 it was completely removed from all types and levels of formal education. This course, which was not included in the curriculum until 1946, was brought to the agenda again on that date, and in 1949 it started to be applied again in the primary school curriculum. After this development was recorded, in the Fifth National Education Council convened in 1953, the subject of including religion lessons in the curriculum was the scene of long discussions. In these discussions, the groups advocating the inclusion of religion lessons in the curriculum and the groups criticizing this decision mutually put forward reasons. The aim of this study is to evaluate the reintegration of religious education and training into the curriculum in the context of the decisions and discussions of the Fifth National Education Council. National Education Councils are meetings where detailed discussions are held and decisions are made regarding the education system, its content, programs and approaches. For this reason, it is important to determine the dimensions of the decisions and practices related to religious education and training that are reflected in these meetings. The study was designed according to the case study pattern, which is one of the qualitative research methods. The data collection sources of the research consisted of scientific documents related to religious education in the republican period, especially the same edition of the said council book. The data were subjected to content analysis and the codes were first determined by the researcher, and themes were built by combining these codes. The themes built within the scope of the research are as follows: The legitimacy of religion lessons, the content of the lessons, the need for teachers to teach the lessons and the effect of the lessons on passing the class. Findings were processed under these themes and various conclusions were reached. According to the results obtained, there were mainly discussions on the legitimacy of religion courses in the said period. For this reason, effective steps have not been taken in the developments regarding the content of the courses, teacher training and the determination of the place of these courses in formal education.

Keywords: Religious Education, Formal Religious Education, Religious Education in the Republican Period, National Education Council, Religion Lessons.

Giriş

Türkiye'de din eğitimi ve öğretimi gerek sahip olduğu geleneksel kodları gerekse yenileşmeye dönük çabaları ile çeşitli aşamaları tecrübe ederek bugüne ulaşmıştır. Bu bakış açısıyla tarihsel süreç irdelendiğinde özellikle örgün eğitim kapsamında din derslerinin öncelikle müfredata dahil edilme, daha sonra da sınırlandırılma, tamamen kapatılma, yeniden gündeme gelerek müfredatta tekrar yer alma, seçmeli ders statüsüne sahip olma ve zorunlu dersler arasına alınma aşamalarının ayrı ayrı tecrübe edildiği görülmektedir. Bu aşamaların başlangıcı olan din derslerinin müfredata dahil edilmesi, Cumhuriyetin ilanından sonra gerçekleşmiş olsa da hazırlayıcı dinamikleri Cumhuriyetin kuruluşunun öncesine dayanmaktadır. Bu bağlamda henüz Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde eğitim alanında görülen kurumsal çeşitliliğin ve mektep ile medrese bağlılığına ilişkin karmaşanın ortadan kaldırılması hedeflenmiştir (Bilgin, 1996, s. 527; Cebeci, 2004, s. 198; Z. S. Zengin, 2002, ss. 85-86). Bu çeşitlilik 1924 yılında son bulmuş, Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile birlikte tüm eğitim kurumları Milli Eğitim Bakanlığı'nın bünyesinde birleştirilmiştir. Bu kanunun 4. maddesiyle örgün din eğitimi sahasında imam-hatip mektepleri ile İstanbul Darulfünun'daki İlahiyat fakültesinin kanuni dayanakları oluşturulmuştur (*Tevhid-i Tedrisat Kanunu*, 1340, ss. 229-230). Bununla birlikte ilkokullardaki din dersleri de varlığını koruyarak programda yer almıştır. "Kur'an-ı Kerim ve Din Dersleri" ismini taşıyan bu ders, 1924 yılı ilkokul programı kapsamında okutulmaya başlanmıştır (Altaş, 2002, s. 220). Din derslerinin yeni sistemde müfredatta yer almasının sebebini dinin Osmanlı döneminde gerek sosyal hayatta gerekse anayasada vurgulu bir şekilde yer almasında da aramak mümkündür. Bu vurgu Cumhuriyetin ilk döneminde de devam etmiş, ilerleyen süreçlerde modernleşme ve batılılaşma referansları ve laiklik ile beraber giderek zayıflamıştır (M. Zengin, 2017, ss. 116-117). Din dersleri de bu anlayışın bir uzantısı olarak 1930 yılından itibaren kademeli bir şekilde okulların müfredatından çıkarılmıştır. Son olarak 1939 yılında köy ilkokullarının müfreadatından da çıkarıldıktan sonra din dersleri tamamen kaldırılmış ve örgün eğitimin dışında tutulmuştur (Altaş, 2002, s. 221; Öcal, 1998, s. 244).

Müfredatın dışına çıkarılan din dersleri ile ilgili olarak 1946'dan sonra yeni arayışlar ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu tarihte bazı ahlâki çöküntüler ve ülkeyi tehdit eden çeşitli akımlar gerekçe gösterilerek din derslerinin yeniden getirilmesi meclisin gündemine sunulmuştur (Cebeci, 2005, s. 152). Böylece 1948 yılında alınan ve 1948-1949 eğitim-öğretim yılında uygulanmaya başlayan karar doğrultusunda din dersleri program dışında okutulmaya başlanmıştır (Ayhan, 2014, s. 126). Hazırlanan genelgeye göre bu ders ihtiyari olarak okutulacak ve sınıf geçmede etkisi olmayacaktır. Ancak 1950'den sonra bu dersler programın içerisine dahil edilmiştir (Ayhan, 2014, ss. 132-140). Bu gelişmeyle beraber Cumhuriyet dönemi din eğitimi yeni bir aşamaya girmiştir. Bu aşama, daha önceki aşamalarda edinilen deneyimden beslendiği gibi sonraki dönemlerde alınacak kararları da etkilemiştir. Çalışma, esasında din derslerinin müfredata tekrar alındığı bu döneme yoğunlaşarak konuyu Milli Eğitim Şûrası bağlamında incelemektedir. Nitekim 5-14 Şubat 1953 tarihleri arasında düzenlenen 5. Milli Eğitim Şûrası, örgün eğitim ile tekrar buluşan din derslerine dair yoğun tartışmalar içermektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, din derslerinin müfredata yeniden dahil edilmesini 5. Milli Eğitim Şûrası karar ve tartışmaları bağlamında incelemek ve değerlendirmektir.

Konuyu Milli Eğitim şûraları bağlamında ele almayı gerektiren iki önemli sebep üzerinde durulabilir. Birincisi, şûra toplantılarının genelde eğitim sistemi özelde de öğretim programları üzerindeki etkisi ve önemidir. Nitekim bu şûralar Türkiye'de eğitim ve öğretim ile ilgili kararların alındığı üst düzey danışma kurulu toplantılarıdır. İlk kez Temsil Heyeti tarafından 1921 yılında gerçekleştirilen Maarif Kongresi ile ortaya çıkan bu nitelikteki toplantı, 1926 yılına kadar Heyet-i İlmiye adı altında üç kez yapılmıştır (Öz, 2014, ss. 130-131). 1939 yılından itibaren bu toplantıların ismi Milli Eğitim Şûrası olarak değiştirilmiştir. İlki 17-29 Temmuz 1939 yılında toplanan bu şûra toplantılarının sonuncusu 1-3 Aralık 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Söz konusu iki şûra ile beraber Cumhuriyet tarihinde 20 adet Millî Eğitim Şûrası düzenlenmiştir (MEB, 2022). Bu şûralarda belirlenen gündem maddeleri ile ilgili illerden ve bölgelerden raporlar istenir. Bu raporlar komisyon üyeleri tarafından incelenerek öneri niteliğinde şûraya sunulur. Şûra, önerileri değerlendirerek gündem maddelerine ilişkin kararlar alır. Alınan bu kararlar eğitim politikalarında ve program geliştirme süreçlerinde önemli bir işleve sahiptir (Merey & Kaymakcı, 2018, s. 821). Bu bilgiler doğrultusunda şûra toplantılarında din eğitimi ve öğretimi ile ilgili ele alınan konular, kararlar ve tartışmaların da önem arz ettiği görülmektedir. Zira toplantıların akabinde belirlenen din öğretimi politikaları veya hedeflenen program geliştirme süreçleri üzerinde buradaki tartışma ve kararların etkili olduğunu ileri sürmek mümkündür. Öte yandan çalışmaya konu edilen 5. Millî Eğitim Şûrası, din eğitimi ve öğretimi ile ilgili tartışmaların yapıldığı ilk şûra olma özelliğine sahiptir (Öztürk, 1990, s. 20).

Din derslerinin müfredata yeniden dahil edilmesinin şûra toplantıları bağlamında ele alınmasını önemli kılan ikinci sebep ise çalışmanın başlığı ile ilgili doğrudan bir araştırmaya rastlanılmamış olmasıdır. Bu konuya ilişkin çalışmalarda toplantılar genel olarak ele alınmış, herhangi bir toplantıya doğrudan odaklanılmamıştır. Bu kapsamda literatüre bakıldığında Güzel, Heyet-i İlmiye toplantılarını ele almış ve toplantılardaki din eğitimi konusunu incelemiştir (Güzel, 1987). Öztürk, Millî Eğitim şûralarında din eğitimi ile ilgili alınan kararları incelemiş ve bu kararları ayrı temalar halinde ortaya koymuştur (Öztürk, 1990). Öz, Heyet-i İlmiye ve Millî Eğitim şûralarında din eğitimi konusunu irdelemiş ve bu eğitimin söz konusu topantılarda yeterince ele alınmadığı sonucunu elde etmiştir (Öz, 2014). Yavaş ise bu iki tür toplantıdaki din eğitimi ve öğretimini sırasına göre ele alarak incelemiştir (Yavaş, 2003). Son olarak Efendioğlu da çalışmayı ele aldığı döneme kadar düzenlenmiş olan 18 şûrayı merkeze alarak bu toplantılardaki din ve ahlak eğitimini değerlendirmiştir (Efendioğlu, 2013). Millî Eğitim şûralarında din eğitimi ve öğretimi ile ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında bu konuyla ilgili yoğun tartışmaların kayda geçirildiği 5. Millî Eğitim Şûrası ile ilgili doğrudan bir çalışmanın mevcut olmadığı görülmektedir. Bu çalışmada 5. Şûra toplantısı ele alınarak din eğitiminin müfredata yeniden dahil edildiği bu süreçteki tartışmalar temalar halinde ele alınıp değerlendirilecektir.

Yöntem

Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Durum çalışması; cevaplanması beklenen bir problem sorusunu bir durum olarak kabul edip bu duruma odaklanmayı (Yin, 2017, s. 51), detaylı ve derinlikli bir inceleme yaparak problemi aydınlatmayı amaçlayan bir

nitel araştırma desenidir (Creswell, 2017, s. 187). Bu çalışmada da Cumhuriyet dönemi din eğitimi konusunun sınırlı bir alan, yani 5. Milli Eğitim Şûrası bağlamında etraflı ve derinlikli bir şekilde araştırılması amaçlandığından durum çalışması deseninin kullanılabileceği görülmüştür.

Araştırma kapsamındaki veriler yine nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniğine göre toplanmıştır. Doküman incelemesi; araştırma konusu ile ilgili verilerin kitap, rapor, makale, gazete ve dergi gibi malzemelerden toplanıldığı ve bu içeriklerin tahlil edilmesi ile bulguların elde edildiği bir tekniktir (Balcı, 2001, ss. 182-183; Çapçıoğlu & Açıkgöz, 2018, ss. 213-214; Gürbüz & Şahin, 2018, ss. 430-431). Bu çalışmanın verileri, doküman incelemesine bağlı olarak iki aşamada toplanmıştır. Birinci aşama, çalışmanın teorik çerçevesini oluşturan Cumhuriyet dönemi din eğitimi literatüründen oluşmaktadır. Bu literatür kapsamındaki kitap, makale, bildiri gibi dokümanlar incelenerek çalışmanın altyapısı oluşturulmuştur. İkinci aşamada ise doğrudan çalışmanın konusunu teşkil eden 5. Milli Eğitim Şûrası kitabına odaklanılmıştır.

Dokümanlardan elde edilen verilerin analiz edilmesi sürecine gelindiğinde, burada içerik analizi deseni kullanılmıştır. İçerik analizi; doküman gibi basılı materyaller veya ses kaydı gibi içeriklerin toplanması, araştırmanın amacına uygun olarak derinlikli incelemeye tabi tutulup bu materyallerden kod ve temalara ulaşarak araştırmanın temellendirilmesine dayanan bir nitel araştırma desenidir (Büyüköztürk vd., 2018, ss. 260-263; Karasar, 2012, ss. 189-197). Bu çalışmada araştırma kapsamında kullanılacak dokümanların belirlenmesinden sonra bu dokümanlar araştırmacı tarafından taranmış ve kodlar işaretlenmiştir. Daha sonra bu kodlar bir araya getirilerek temalar elde edilmiştir. Din derslerinin müfredata yeniden dahil edildiği 5. Millî Eğitim Şûrası'nda alınan kararlar ve yapılan tartışmaların analizinde şu temalar elde edilmiştir: Din derslerinin meşruiyeti, derslerin içeriği, öğretmen yetiştirme ve derslerin sınıf geçmeye etkisi. Bu temalar çalışmanın başlıkları olarak ayrı ayrı ele alınmış, bulgular çerçevesinde yorumlanmış ve sonuçlar elde edilmiştir.

Din Derslerinin Meşruiyeti

5. Millî Eğitim şûrasında din derslerinin müfredata yeniden eklenmesine ilişkin tartışmalarda öne çıkan birinci husus, bu derslerin meşru olup olmadığıdır. Başka bir anlatımla Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasal dayanakları ve laiklik prensibi doğrultusunda bu derslerin bir yerinin olup olmadığı, tartışmaların önemli bir gündemini teşkil etmektedir. Yapılan tartışmalara bakıldığında, din derslerinin meşruiyetine ilişkin iki anlayışın mevcut olduğu görülmektedir. Bunlardan birincisi, din derslerinin kanunlara ve laikliğe aykırı olduğu, ikincisi ise böyle bir aykırılığın mevcut olmadığı, yani bu dersleri okutmanın meşru olduğudur. Esasında bu toplantıda din eğitimi ve öğretimi ile ilgili tartışmaların ağırlık noktasını da laiklik ve hukuk teşkil etmiştir (Öz, 2014, s. 137).

Şûrada din derslerinin hukuka ve laikliğe aykırı olduğu hususu, Bülent Nuri Esen tarafından savunulmuştur. Esen, tartışmasını şu sözlerle dile getirmiştir: "*…Raporun 15. maddesini teşkil ve tedrisatı iptidaiyeye ait olan noktaya temas etmek istiyorum. Bendeniz terbiyeciyim. Küçük çocuk terbiyecisi değilim, kahil insan terbiyecisiyim. Bunun başında hukukçuyum. Türk Anayasasının ikinci maddesinde devletin lâyik olduğu hakkında bir prensip (…). Türkiye Evkaf ve Şeriye Vekâletlerinin ilgası hakkında bir kanun vardır (…) Hükümet ve Büyük Millet Meclisi devletin içerisinde devletin organları olarak yalnız halka taalluk eden meselelerle uğraşırlar. İtikadatla uğraşmazlar.*" Devamında din derslerinin devlet okullarında değil, özel teşebbüslerle verilmesinin hukuka mutabık olduğunu iddia etmiştir: "*1948 seresinde çıkmış İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine biz de imzamızı attık. Bu vesikanın 18' inci maddesi diyor ki; herkes inanışında ve dini akidesinde serbesttir. Ancak özel surette eğitimle bunu sağlamak mümkündür. Resmi eğitimle bunu sağlamamalıyız (…) Hür vatandaş yetiştirmek istiyorsak akidelerinde hür bırakmak mecburiyetindeyiz. Rica ederim vazifelerimizi rasaneti zihniye ile tetkik edelim. Ben bir hukuk adamıyım, kanunlara bağlı bir kimse olarak, Anayasaya bağlı bir kimse olarak, diyorum ki; bu dersin proğramlardan çıkarılması hususunda bir temenni izhar etmemiz lâzımdı*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 373-374). Esen, savunduğu düşüncenin laiklik ile irtibatı üzerinde de durarak din derslerine karşı çıkmasının laiklik prensibine ilişkin dayanağını şu sözlerle ortaya koymuştur: "*Mühim olan nokta devlet olarak din işleriyle meşgul olup olamıyacağımız keyfiyetidir. Bendeniz bu suali cevaplamak isterim. Lâyiklik demek, benden önce huzurunuzda söz söyleyen vekil arkadaşımın anlattığı ve tek cepheli manasiyle*

Devletin dine karşı sakınacağı vaziyeti, hurafeleri yahut ufunetli neticeleri meydana getirmeye elverişli hususları önlemek, bunun panzehiri değildir. Lâyiklikten kastımız Devletin dine, itikadata, batıl inanışlara taalluk eden mevzularla teması kesmesidir" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 384).

Din derslerinin hukuka ve laikliğe aykırılık teşkil ettiğine ilişkin bu görüşler karşısında böyle bir aykırılığın mevcut olmadığı savunulmuş ve tartışma din derslerinin meşruiyetinin desteklenmesi ile devam etmiştir. Rauf Miral isimli üye, din derslerinin öğrencilere zorla verilmediği, halkın talepleri doğrultusunda tanzim edildiği, dolayısıyla insan haklarına bir aykırılık teşkil etmediğini ileri sürerek derslerin meşruiyetinden ziyade içeriğine dönük zenginleştirme ve iyileştirmelere yoğunlaşılması gerektiğini dile getirmiştir: "*Biz zorla çocuklarımıza din dersi tedris etmiyoruz, jandarma, polis kullanmıyoruz, cebri bir vaziyet yoktur. Biz halkın isteğini yerine getiriyoruz. Mubassırlar arkamızdan koşmuyorlar, cemaatle namaz kılmıyoruz. Binaenaleyh bunda insan haklarına tecavüz gibi bir şey göremiyorum. Yalnız ben dini tedrisatin ne suretle ayarlanması icabettiğine ait maruzatta bulunacağım...*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 378). Tevfik İleri, bu derslerin hukuka ve laikliğe aykırılık teşkil etmediğini, bu derslerin bütün medeni devletlerde yer aldığını, böyle bir düzenleme ile halkın talep ve beklentilerinin karşılandığını şu sözlerle izah etmiştir: "*Lâyiklik prensibi ayaklar altına alınmış ve zedelenmiş midir? Hakikaten bu prensibi zedelemeğe hükümetin iktidarı yoktur. Böyle bir hareket karşısında Büyük Millet Meclisi en büyük reaksiyonu gösterir. Bunu bir tarafa bırakarak bütün medeni demokrat Milletlere bakalım. Herbirinin mekteplerinde din tedrisatına yer verilmiştir (…) Anayasamız vicdan hürriyetine hürmet eder. Medeni kanunumuz bütün vatandaşların çocuklarına din telkinatında bulunmasını kabul eder. İşte bir hükümet olarak vatandaşların arzusunu bir noktada toplayarak tahakkuk ettirmeğe çalıştık. Milletin arzusuna rağmen hükmetme niyetinde değiliz. Çocuklarına din dersi verdirmek istemeyen vatandaşlara hudutsuz serbesti verdik. Hiç karışmıyoruz, ne devam mecburiyeti, ne okuma ve ne de not alma mecburiyeti vardır. Vicdan hüriyetine bundan fazla hürmet olur mu? Vatandaş çocuğuna din dersi okutmak istiyor.*" Devamında bu dersler ile ülkede yaygınlaşması muhtemel zararlı dinî akımların önüne geçilmesi, böylece vatandaşlara sağlıklı ve pedaojik bir din eğitiminin verilmesinin bir ihtiyaç olduğunu izah etmiştir: "*İki şık var, Medeni Kanun ona bu hakkı tanıdığına göre, ya diyeceksinizki; ben mekteplerime bun sokmam, istediğin yerde istediğine din dersi verdir. O takdirde korkunç hadise vukua gelir. Mücadele etmeğe mecbur olduğumuz mahalle mektebi, mollanın mektebi post serer. Amma sen ona okutmıyacaksın, o cahildir, okutmıyacaksın, ben de okutmıyacağım, ama sen Kanunu Medeni Teşkilâtı Esasiye Kanunu mucibince vicdan hürriyetine maliksin, dini terbiye ve bilgi vermek hakkına maliksin. (…) Türk öğretmenine, şu çizdiğimiz ana hatlar dahilinde pedagoji metotlarına uygun bir şekilde çizilen bir çerçeve içinde faydalı ve mutlak zararsız bir ölçü ile ve vatandaşı da tatmin ederek ve hiçbir zaman memlekete zarar vermiyerek, din terbiyesini de verdiriyoruz*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 380-382). İsmail Hakkı Ülgen ise laiklik tartışmasını diğer kanunlar ve yürürlükteki uygulamalarla kıyaslayarak şöyle bir temellendirme yapmıştır: "*Bizde lâyiklik prensibi 1938 yılında Teşkilâtı Esasiye Kanunumuzla kabul edilmiş olduğu ve 1937 yılında da terim olarak Anayasamıza girmiş bulunduğu halde, ilkokullardaki din dersleri, şehir ilkokullarında 1930 ve Köy ilkokullarında 1939 yılına kadar devam etmiş ve ancak 1939 tarihinden sonra kaldırılmış olmakla; ilkokullarda çocuklara din dersi öğretmek, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, Meclislerinin, Hükümetlerinin lâyiklik anlayışına, gerek eskiden ve gerekse şimdi aykırı gelmemiş ve gelmemektedir. İşte realite, tatbikat budur. Bu münasebetle halen yürürlükte bulunan iki kanunumuza daha işaret edeceğim. Tevhidi Tedrisat ve Tedrisatı İptidaiye Kanunları. Bu kanunlar din dersleri müfredatını yeni şekli ile huzurunuza getiren Şûra Komisyonunun bu hususta yapacakları müdafaalara da yarar sanırım.*" Ülgen, devamında birkaç yıldır müfredatta bulunan bu derslerin halk tarafından benimsendiğini ortaya koyan istatistiksel bilgilere de yer vermiştir: "*1949-1950 ders yılında ilkokulların dördüncü ve beşinci sınıflarında okuyan öğrenci sayısı 414.477 olup bundan din derslerine devam etmeyen öğrencilerin miktarı 2797 müslim ve 3002 gayri müslim olmak üzere cem'ân 5799 dır ki bu derslere devam etmiyenlerin umumi nisbeti %1'i tutmaktadır. 1950-1951 ders yılında ilk okulların dördüncü ve beşinci sınıflarında okuyan öğrenci sayısı 418.953 olup din derslerine devam etmiyen öğrencilerin miktarı 1437 müslim ve 1598 gayri müslim olmak üzere cem'an 3035 dir ki bu %0,7'yi tutmaktadır. Görülüyor ki, muhterem arkadaşlarım, hiç kimse bu dersi almağa zorlanmadığı halde din derslerine devam eden çocukların yekûnu hemen hemen yüzde yüze yakındır. Ve bilhassa alâka ile ilâve edeyim ki bu derslere devam eden çocuklar içinde bir kısım gayri müslim vatandaşın çocukları da vardır*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 406-408).

1949 yılından itibaren tekrar okutulan ve 1950'de müfredata dahil edilen din derslerinin halkın beklenti ve ihtiyaçlarını karşıladığı hususu, şûrada özel olarak vurgulanan bir konudur. Bu husus istatistiksel bilgilerle de desteklenmiş, halkın seçmeli de olsa bu derslere teveccüh gösterdiği ortaya konulmuştur. Ancak yapılan tartışmalar, din derslerinin müfredatta yer almasının siyasi bir irade ile pekiştirildiği izlenimini de vermektedir. Din derslerinin eksikliğinin toplumu zararlı dinî akım veya kişilerin istismarına yönlendirmesinin bu iradeyi beslediği anlaşılmaktadır. Nitekim litartürdeki çalışmalar da bu hususa vurgu yapmıştır (Cebeci, 2004, s. 199). Bununla beraber derslerin hukuka, anayasaya ve laiklik prensibine aykırı olduğu da vurgulanmış, derslerin meşruiyeti tartışmaları gündemde tutulmuştur.

Türkiye'de din eğitiminin, öğretim programlarının ve bu konudaki eğitim politikalarının bu dönemde meşruiyet zeminini aşamadığı görülmektedir. Bu anlamda din dersleri laklik başta olmak üzere çeşitli kanunlarla ilişkilendirilmiş, yoğun olarak bu derslerin varlığının veya sürdürebilirliğinin gerekliliği ya da hukûkiliği tartışılmıştır (M. Zengin, 2017, s. 134). Bu durum, Cumhuriyet döneminde din derslerin niteliğinin geliştirilmesinin önünde bir engel teşkil etmiştir. Nitekim bu derslerin programlarını geliştirme ve muhtevasını zenginleştirme girişimi meşruiyet tartışmalarının gölgesinde kalmış ve ilerleyememiştir (Altaş, 2002, s. 229).

Derslerin İçeriği

Din derslerinin meşruiyetine ilişkin yoğun tartışmalar derslerin içeriğinin tartışılmasını esasen gölgede bırakmıştır. Ancak derslerin meşruiyetinin temellendirilmesi için içeriğine ilişkin çeşitli bilgilerin de verilmesi ve alınan kararlarda meşruiyete ters düşmemek adına içeriğin nasıl olması gerektiğinin de üzerinde durulması bir gereklilik olarak öne çıkmıştır.

Şûra üyeleri arasında yer alan Rauf Miral, bu derslerin niçin okutulmasından ziyade içeriğinde nelerin yer alması gerektiği hususuna odaklanmak gerektiğini dile getiren görüşü ile öne çıkmıştır. Miral'in öne sürdüğü görüş şu şekildedir: "*…Yalnız ben dini tedrisatin ne suretle ayarlanması icabettiğine ait maruzatta bulunacağım. Bunu kabul etmekle beraber şu açıklamayı da yapmak mecburiyetindeyim. Din tedrisatında anlayışı tesbit etmek lazımdır. Dinin itikada ve metafiziğe ait kısımlarını değil de, ahlâka, fazilete ve milli ahenge kıymet veren kısımlarını ele almak ve bunlar üzerinde durmak lâzımdır*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 378). Anlaşıldığı kadarıyla Miral, çocuklara din ve itikatla ilgili konuları telkin etmenin uygun olmadığına dönük tartışmalar karşısında din derslerinin içeriksel olarak milli ve manevi değerlere dayanmasını teklif etmiştir. Yanı sıra bu derslerin içeriğinin mistik bir boyuta sahip olması gerektiğini ifade eden bir görüş de bulunmaktadır. Kazım Nami Duru, bu görüşünü şöyle dile getirmiştir: "*Din bilgisi bizzarur verilecek bir derstir. Nasıl ki, sayın başkanımız, eğer biz bunu vermezsek yobazların eline bırakmış oluruz, dediler. Gayet doğrudur. Çünkü vatandaşın buna ihtiyacı vardır, istivor ki; çocuğu din öğrensin. Dünyanın her tarafında din dersleri vardır. Fransada dahi vardır. Fransa'da ders olmadığını söylediler, yanılıyorlar. Yalnız bu din derslerinde benim en çok ehemmiyet verdiğim nokta, kalp ve ruh meselesidir. Yalnız malûmat değil*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 662)

Nihâi olarak kurul kararları arasında yer alan 15. madde din derslerine ayrılmış ve bu derslerin içeriğine ilişkin hatlar net bir şekilde çizilmeye çalışılmıştır. Komisyonun aldığı söz konusu kararın içeriğe dönük boyutu şu şekildedir: "*Din dersleri öğretimi ile ilgili olarak: a) Müfredattaki itikadi kısımların çocuk ruhuna ve pedegojik ölçülere uygun şekilde tadili, b) İslam tarihinden, Peygamberimizin ve büyük din adamlarının hayatlarından ancak, çocuk için cazip ve ahlaki değer taşıyan hikâye ve menkıbelerin alınması, c) Metafizik kısımlardan ahiret, ölüm, kader gibi konuların işlenmesinde, çocuk seviyesini aşan derinliklere gidilmemesi, d) Bütün din öğretiminde doğmatik olmaktan sakınılarak yumuşak, tatlı, sıcak telkinler yapılması muvafık görüldü*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 354).

Komisyonun aldığı karara bakıldığında din derslerinin içeriğinin malumat konusunda oldukça sade, derinlikli konulardan arındırılmış, ağırlıklı olarak ahlâkî değerlere vurgu yapılmış ve her aşamasında pedagojik ilkelere bağlı kalınmış bir yapıda olması gerektiğinin altı çizildiği görülmektedir. Din derslerine takdir edilen bu içerikte derslerin meşuiyetine ilişkin baskı veya tartışmaların da etkisi sezinlenmektedir. Zira şûranın gerçekleştiği esnada bu tartışmalar ağırlıklı olarak gündemi meşgul

etmiş, derslerin içeriğine ilişkin kararların da dersin meşruiyetine dair temellendirmelere ters düşmemesine özen gösterilmiştir. Böylece din derslerinin müfredatta tekrar yer aldığı dönem meşruiyet sorunun devam ettiği ve bunun derslerin içeriğini de etkilediği bir dönemdir (Yürük, 2010, ss. 75-76).

Öğretmen Yetiştirme

Din dersleri müfredata tekrar dahil edildikten sonra bu konuyla ilgili gündemde yer alan önemli bir tartışma da bu alanda öğretmen yetiştirilmesi ve bu dersleri okutacak öğretmenlerin niteliği olmuştur. Bu tartışma 5. Milli Eğitim Şûrası'na da taşınmış, burada da irdelenip kararlar alınmıştır.

Şûra toplantısında bu dersleri okutacak öğretmenin milli eğitim sistemindeki öğretmen tanımı ya da mefhumu ile tenakuz arz etmesinden ötürü derslerin meşruiyeti tekrar gündeme getirilmiştir. Bülent Nuri Esen, öğretmenlik mesleğini kuşanan kişilerin bu dersleri okutamayacağını savunarak şu sözleri ileri sürmüştür: "*Asıl dokunmak istediğim cihet, öğretmeni bu işe memur edip edemiyeceğimiz keyfiyetidir. Bendeniz bunu anlamak istiyorum. Öğretmen dini akideleri ve inanışları belli olmıyan bir kimsedir. Zahiri durumuna bakarak kendisine belli bir inanışa taalluk eden Öğretim yapılması tahmil edilemez. Öğretmen bütün medeni cemiyetlerde ferdin değişmez bilgiler olarak bilmesi lâzım gelen ahlâki prensipler talim etmekle mükelleftir. Ve bu mükellefiyetleri burada biter. Belli bir dinin temayülleri istikametinde bilgi veya telkin etmiye kalkarsa vicdanen hür yetiştirmiye mecbur olduğumuz çocuk hürriyetini kaybeder. (…) Binaenaleyh öğretmenin bu durumunu modern devlet içinde tâyin eden müellifler öğretmeni fikriyatında serbest bırakmanın çaresi bu nevi tedrisatı ona yaptırmamaktır, diyorlar. Ve yine diyorlar ki lâyik Devletin iki prensibi vardır. Bunlardan birisi öğretimde lâyiklik, İkincisi de öğretimde bitaraflıktır. Dinî inanış bir temayül meselesidir*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 387). Böylece Esen, öğretmenliğin hür düşünce, tarafsızlık ve laikliğe bağlılık mesleği olduğuna dikkat çekerek din derslerinin okutulamayacağını iddia etmiştir. Sara Akdik isimli başka bir üye de bu doğrultuda şu sözleri dile getirmiştir: "*Bence bir insanın 'filan dindenim' demesi için, dine mensup ana ve babadan dünyaya gelmiş olması kâfi değildir. O dinin felsefe ve tarihi hakkında da bilgisinin bulunması doğru olur. Bilhassa öğretmenler için bunu lüzumlu sayarım. Ancak, 1. Din derslerinin mecburî olması ve istekli olmadığı halde bir öğretmenin bu dersi okutmağa mecbur edilmesi ana yasamızın lâyiklik umdesi ile taban tabana zıt, ve insan haklarına mugayirdir. 2. Skolastik sistemden uzaklaşmasını istediğimiz mekteplerimizde öğretmene düşen en büyük vazife, her söylediği şeyi mantığa dayaması ve ispat yoluna gitmesidir. Din öğretimi bu yoldan gidemez. Binaenaleyh sınıf öğretmenine bu ders verildiği takdirde, bir öğretmen aynı talebe karşısında iki ayrı metod kullanmak zorunda kalacaktır. Daha fenası müsbet bilimlerle bağdaşma olamayan yerlerde öğretmen talebelerinin sorularını cevaplandıramıyacak ve bu hal diğer derslerde de otoritesini kıracaktır*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 454-455). Böylece din derslerinin laikliğe aykırı ve dogmatik bir yapıya sahip olması gerekçe gösterilerek bu alanda öğretmen yetiştirmenin de meşruiyeti sorgulanmıştır.

Şûradaki din derslerinin öğretmenler tarafından okutulmaması gerektiğine ilişkin görüşlere karşılık Fuat Gündüzalp, bu dersleri okutacak öğretmenlerin yetkinlik sahibi olması gerektiğine ve bu hususun göz ardı edilmesinin uygun olmayacağına dönük uzun bir konuşma yapmıştır (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 427-433). Son olarak şûra, bu dersleri okutacak öğretmenler ve bunların özellikleri hakkında bir karar ileri sürmüştür. Bu karara ilişkin bilgi, şûra kitabında şu şekilde yer almaktadır: "*Program taslağının Dinbilgisi kısmı üzerinde yapılan müzakere sonucunda müfredatın maksada yeter bulunduğu görülmüş, ancak şu cihetlerin temennisine karar verilmiştir: 1. Programın vahdet ve tecanüs bakımından bu dersle ilgili amaç ve açıklamaların da programda yer alması lâzımdır. Bu suretle öğretmen adaylarına verilmek istenen din bilgilerinin müşterek anlayışla öğretilmesi sağlanmalıdır. 2. Bu dersle vazifelendirilecek öğretmenlerin de yüksek din tahsili görmüş geniş kültürlü elemanlar arasından seçilmesine ihtiyaç vardır (…)*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 583).

Öğretmen okulu programından 1931 yılında din derslerinin kaldırılmasından sonra öğretmenlerin yetiştiği bu kurumlarda dinî malumat alanında önemli bir eksiklik ortaya çıkmıştır. 1946 yılından sonra da din derslerinin yeniden müfredata eklenmesiyle beraber bu eksiklik kendisini hissettirmiş, din derslerini okutacak öğretmenlerin ne tür yeterliğe sahip olacağı, bilgilerinin nasıl takviye edileceği

hususu gündeme gelmiştir (Ev, 2011, s. 19). Din derslerini okutacak branş öğretmenleri olmadığından, bu derslerin sınıf öğretmenleri tarafından verilmesi gerekmiştir. Ancak sınıf öğretmeni de yeterli oranda bulunamadığı için başka kişiler istihdam edilmiş, bu durum genel eğitimle beraber din eğitiminde de problemin artmasına sebep olmuştur (Aydın, 2000, ss. 53-54). Öğretmen yetiştirme hususuna ilişkin şûrada kaydedilen tartışmalar incelendiğinde, bu tartışmaların öğretmenlerin donanım eksikliğinden ziyade din derslerinin meşruiyetine dayandırıldığı görülmektedir. Zira bu derslerin meşruiyetini sorgulayan üyeler, öğretmenliğin meslek olarak laiklik prensibi ve anayasaya uygun olmasını (Öztürk, 1990, s. 90), akılcılığı benimseyip dogmatizmden uzak olması gerektiğini savunarak din derslerinin bunlara uygun olmamasından ötürü dersler için öğretmen istihdamının da mümkün olmayacağını savunmuşlardır. Buna mukabil din derslerinin ve bu alanda öğretmen yetiştiren programların uzun süre örgün eğitimden uzak kalması, yeni öğretmenlerin yetiştirilmesini de şûra gündemine taşımış ve bununla ilgili karara yer verilmiştir. Buna göre din derslerini okutan öğretmenler yüksek bir dinî tahsile sahip olmalı ve bu alanda yetiştirilecek öğretmenlere din bilgileri ortak bir anlayış doğrultusunda sunulmalıdır. Bu kararların ve yaklaşımın bir uzantısı olarak 1953 yılından sonra öğretmen okullarının birinci ve ikinci sınıflarına zorunlu Din Bilgisi dersi konulmuş (Aydın, 2000, s. 56; Ayhan, 2014, s. 140), müfredata dahil edilen din dersleri için öğretmenlerin bu konulara ilişkin bilişsel yeterliğe sahip olması amaçlanmıştır.

Derslerin Sınıf Geçmeye Etkisi

Bilindiği üzere 1949 yılından itibaren okutulan din dersleri program dışında ve seçmeli ders statüsünde yer almıştır. Çocuğunun bu dersi almasını isteyen velilere de yazılı dilekçe zorunluluğu getirilmiş, dersler geri gelmiş olsa bile çekingen tavırlar devam etmiştir. 1950 yılından sonra ise dersler programın içerisine alınmış ve derslerin okutulmasını isteyen değil, istemeyen velinin dilekçe vermesi istenmiştir (Ayhan, 2014, ss. 131-140). Bu kararların alınmasından kısa bir süre sonra düzenlenen şûra toplantısında derslerin programın bir parçası olması, sınıf geçmeye etki edip etmemesi, bu derslerdeki not takdiri gibi konular da gündemdeki tartışmalar arasında yer almıştır.

Şûranın katılımcı üyelerinden Akdik, bu konularla ilgili teklifini şu şekilde sıralamıştır: "*1. Din derslerinin program dışı ve ihtiyarı olmasını, 2. İstekli ve bu iş için ehliyetli öğretmenlerin verilmesini, 3. Bu yıl derse devam etmemek için değil, fakat devam etmek için veliden tezkere istenilmesini teklif ederim.*" Akdik, din dersleri okutulsa bile 1949 yılında ilk çıktığı haliyle kalmasını önermiş, ancak bu öneri şûrada yapılan oylama neticesinde kabul edilmemiştir (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 455).

Din derslerinde öğrenciye not verilip verilemeyeceği, dolayısıyla derslerin sınıf geçmeye etki edip etmeyeceği ile ilgili tartışmalar yer almıştır. Derslerin okutulmaya başlandığı ilk haliyle kalmasını eleştirip geliştirilmesi yönünde fikir beyan edenler de olmuştur. Kemal Atatug, bu konuda şu sözleri dile getirmiştir: "*…Din dersleri mevzuuna gelince; esasen din dersleri okullarımızdan kaldırılmamıştır. Yalnız din dersleri öğretmenin ve öğrencinin ihtiyarına bırakılmış olduğu için öğretmen de okutmamış, çocuk da gelmemiştir. Veli çocuğum din dersine girsin, diyor. Bugün din derslerinden kaçan da yoktur. Size bir misal vereyim, üç ermeni çocuğu din dersine devam etmektedir, imtihan olacaklardır, not alacaklardır. Noksan ders okutulmaz Onun için rica ediyorum, imtihana tabi tutulsun. Neden korkuyoruz, niçin öteki dersin notu olur da bu dersin notu olmaz ve imtihana tabi tutulmaz*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 370). Tevfik İleri ise şu görüşü savunmuştur: "*Bu ders mecburi ders saatları içinde verilir; öğretmen arkadaşlarımız bu dersleri diğerleri gibi okutur; not verir. Merî hükümlere göre bu notlar sınıf geçmeğe de müessir olur. Bir noktaya temas edeceğim; Komisyon notlar sınıf geçme ile alakadar olmasın, diyebilir. Bence bu doğru değildir. Bu husus hangi noktainazarla kabul edilmiş olursa olsun vatandaşda, din dersinin diğer dersler gibi ciddiyetle ele alınmadığı zahabını yaratabilir. Bu takdirde çocuklarını her türlü kanun müeyyidesine rağmen bizden kaçırırlar, gizli meteplere gönderirler ve bu, memleket hesabına zararlı neticeler doğurur. Ben bu endişe ile komisyonun bu maddesine taraftar olmadım ve cari olduğu şekilde sınıf geçmeğe de -madem ki not veriliyor müessir olmasının zaruri bulunduğunu işaret etmek için huzurunuza çıktım. Maruzatım bundan ibaretti*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 382-383).

Derslerdeki not takdiri ve bu notun sınıf geçmeye etkisine ilişkin tartışmalardan sonra bu konu şûra üyelerinin oylamasına sunulmuştur (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, ss. 453-454). 15. karar maddesinde

de şu ifade ilan edilmiştir: "*İhtiyari olan bu dersler için not takdiri lüzumlu görülmüş, fakat bunun sınıf geçmede müessir olmaması ve din öğretiminin ders saatleri içinde kalması esasları da kabul edilmiştir*" (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 354). Ayrıca şûranın 70 nolu karar maddesinde de "*din derslerinin notu sınıf geçmeye tesir etmez*" ifadelerine verilmiştir (T.C. Maarif Vekâleti, 1954, s. 484).

1950 yılından sonra müfredat içerisinde yer alan din derslerinde öğrencilere not verilmiştir. Bu husus şûranın tartışma gündemine taşınarak notun olduğu bir dersin sınıf geçmede de etkili olması gerektiği ileri sürülerek derslere bu statünün verilmesi istenmiştir. Tartışmalardan sonra yapılan oylama ve verilen karara göre derslerin sınıf geçmede etkili olmaması devam edecektir. Ancak uygulamaya bakıldığında 1953 yılından itibaren derslerin sınıf geçmede etkili olduğu, bu doğrultudaki kararın 1956 programından sonra da devam ederek 1982 yılında dersin zorunlu dersler arasında okutulması kararına kadar devam ettiği görülmektedir (Yürük, 2011, ss. 249-250).

Sonuç

Türkiye'de din eğitimi ve öğretimi, Cumhuriyet öncesi dinamikleri ve Cumhuriyet'in ilanından sonraki kararları ile pek çok tecrübeden geçerek bugüne gelmiştir. Bu çalışmada Cumhuriyet ile beraber örgün eğitimde yer alan din derslerinin 1930 yılından sonra aşamalı olarak kaldırılmasından sonra 1949'da yeniden okutulmaya başlandığı sürece mercek tutulmaktadır. Bu doğrultuda 1953 yılında düzenlenen 5. Millî Eğitim Şûrası ele alınmış, bu şûrada yer alan din eğitimi ve öğretimi ile ilgili tartışma ve kararlar analiz edilmiştir.

5. Millî Eğitim Şûrası'nın gündem maddeleri arasında din eğitimi ve öğretimine ilişkin doğrudan bir madde yer almamış olsa bile konunun derinlikli olarak ele alınıp tartışıldığı ve alınan kararlar arasında din eğitimine de yer verildiği tespit edilmiştir. Din eğitimi ile ilgili tartışmalar analiz edildiğinde dört temel noktaya odaklanıldığı görülmüştür. Bunlar; din derslerinin meşruiyeti, derslerin içeriği, din dersi öğretmeni yetiştirme ve bu derslerin sınıf geçmeye etkisidir. Din dersinin meşruiyeti kapsamında Türkiye Cumhuriyeti ve Milli Eğitim sisteminde din ve inanç konuların yer almasının hukukî boyutu tartışılmıştır. Taraflar bu kapsamda karşılıklı olarak görüş ve gerekçelerini ileri sürmüşlerdir. Derslerin içeriğinde bilgi ağırlıklı bir muhtevadan uzak, milli ve manevi değerlerle donatılmış ve pedagojik ilkeler göz önüne alınarak oluşturulmuş anlayışın geliştirilmesi üzerinde durulmuştur. Bu derslerin uzun süre örgün eğitimden uzak kalmasının, beraberinde dersi okutan öğretmen problemini de getirmiş olmasından hareketle din dersi verecek öğretmen üzerinde de durulmuş, öğretmenlik meslek mefhumu ile dini bilginin içeriğine ilişkin tartışmalar yürütülmüştür. Son olarak derslerin statüsü de ele alınmış ve bu derslerde öğretmenin not takdiri bulunmasıyla beraber dersin sınıf geçmeye etki etmemesi kararlaştırılmıştır.

Çalışmada elde edilen temalara ilişkin tartışmalar incelendiğinde derslerin içeriği, dersi okutacak öğretmen ve dersin statüsü ile ilgili tartışmaların odak noktasının dersin meşruiyeti olduğunu tespit edebilmek mümkündür. Nitekim din dersleri müfredata yeniden dahil edilmiş olsa bile tartışmalar devam etmiş, bu derslerin kaldırılması veya statüsünün düşürülmesi ile ilgili talepler sürdürülmüştür.

Kaynakça

Altaş, N. (2002). Türkiye'de Örgün Öğretimde Dinin Yeri (1924-1980 Arası Din Öğretimi Anlayışı Üzerine Bir Değerlendirme). *Marife*, *1*, 219-229.

Aydın, M. Ş. (2000). *Cumhuriyet Döneminde Din Eğitimi ve Öğretmeni Yetiştirme ve İstihdamı (1923-1998)*. İBAV Yayınları.

Ayhan, H. (2014). *Türkiye'de Din Eğitimi* (3. Baskı). Dem Yayınları.

Balcı, A. (2001). *Sosyal Bilimlerde Araştırma* (3. Baskı). Pegem Yayıncılık.

Bilgin, B. (1996). Tevhid-i Tedrisat Kanunu ve Din Eğitimi. *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, *XII*(35), 527-535.

Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2018). *Bilimsel*

Araştırma Yöntemleri (24. Baskı). Pegem Akademi Yayınları.

Cebeci, S. (2004). Din Eğitiminde Medreseden Mektebe, Mektep'ten Nereye? *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *10*, 199-202.

Cebeci, S. (2005). *Din Eğitimi Bilimi ve Türkiye'de Din Eğitimi* (2. Baskı). Akçağ Yayınları.

Creswell, J. W. (2017). *Araştırma Deseni: Nitel, Nicel ve Karma Yöntem Yaklaşımları* (Y. Dede, Çev.; 3. Baskı). Eğiten Kitap Yayınları.

Çapçıoğlu, F., & Açıkgöz, Ö. K. (2018). Nitel Araştırmalarda Kullanılan Araştırma Teknikleri. İçinde Ö. Güngör (Ed.), *Bilimsel Araştırma Süreçleri: Yöntem, Teknik ve Etiğe Giriş*. Grafiker Yayınları.

Efendioğlu, N. (2013). *Milli Eğitim Şûralarında Din ve Ahlak Eğitimi* [Yüksek Lisans Tezi]. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Ev, H. (2011). Türkiye'de Öğretmen Yetiştirme Sistemi ve Din Öğretimi Alanına Öğretmen Yetiştirme. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *33*, 9-50.

Gürbüz, S., & Şahin, F. (2018). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri* (5. Baskı). Seçkin Yayınları.

Güzel, A. (1987). İlk Heyet-i İlmiye Çalışmaları, Alınan Kararlar ve Dinî Tedrisat. *Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *4*, 337-356.

Karasar, N. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemi: Kavramlar-İlkeler-Teknikler* (23. Basım). Nobel Yayınları.

MEB. (2022). *Geçmişten Günümüze Millî Eğitim Şûraları*. http://ttkb.meb.gov.tr/www/gecmisten-gunumuze-mill-egitim-sralari/icerik/328

Merey, Z., & Kaymakcı, S. (2018). Millî Eğitim Şûraları'nda Vatandaşlık, Demokrasi ve İnsan Hakları Eğitimine İlişkin Alınan Kararların Değerlendirilmesi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, *15*(1), 819-854.

Öcal, M. (1998). Cumhuriyet Döneminde Türkiye'de Din Eğitimi ve Öğretimi. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *VII*(7), 241-268.

Öz, A. (2014). Heyet-i İlmiye Toplantıları ve Millî Eğitim Şûralarında Din Eğitimi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *XVI*(29), 129-156.

Öztürk, V. (1990). *Cumhuriyet Dönemi Milli Eğitim Şûralarında Din Eğitimi ve Öğretimi İle İlgili Alınan Kararlar ve Değerlendirilmesi* [Yüksek Lisans Tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

T.C. Maarif Vekâleti. (1954). *Beşinci Milli Eğitim Şûrası 5-14 Şubat 1953*. Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları. http://ttkb.meb.gov.tr/dosyalar/suralar/dokumanlar/5_sura.pdf

Tevhid-i Tedrisat Kanunu. (1340). https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.3.430.pdf

Yavaş, C. (2003). *Heyet-i İlmiye ve Milli Eğitim Şûra'larında Din Eğitimi* [Yüksek Lisans Tezi]. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yin, R. K. (2017). *Durum Çalışması Araştırması Uygulamaları* (İ. Günbayı, Çev.; 3. Baskı). Nobel Yayınları.

Yürük, T. (2010). Cumhuriyet Dönemi Din Öğretimi Program Anlayışları. *Dinî Araştırmalar*, *XIII*(36), 69-86.

Yürük, T. (2011). Cumhuriyet Döneminde Din Derslerinin Statüsü ile İlgili Tartışma ve Öneriler. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *52*(1), 239-254.

Zengin, M. (2017). Türkiye'de Cumhuriyet Dönemi Eğitim Politikalarının Din Dersi Öğretim Programlarına Etkileri. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *XIX*(36), 113-137.

Zengin, Z. S. (2002). Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun Hazırlanmasından Sonraki İlk Dönemde Uygulanışı ve Din Eğitimi. *Dinî Araştırmalar*, *V*(13), 81-106.

DEPREM SONRASI İYİLEŞTİRME YAKLAŞIMLARI OLARAK UYGULANAN PSİKOSOSYAL DESTEK UYGULAMALARI VE DİN

REMEDITION APROACHES USED AFTER EARTQUAKE AS PSYCHOSOCIAL SUPPORT APPLICATIONS AND RELIGION

Nihat OYMAN

Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Doktora Öğrencisi,

ORCİD ID: 0000 0001 8918 9142

Özet

İnsan için fizyolojik ihtiyaçlar kadar önemli olan güvenlik ihtiyacı, insanın günlük yaşantısını devam ettirmesinde önemli bir motivasyon kaynağıdır. İnsanlar kendilerini güvende hissettikleri bir ortamda ya da dünyada daha mutlu olabilmektedir. İnsanın kendisini güvende hissetmediği ortamlar, deprem gibi afetlerin yaşandığı travmatik yaşantıların olduğu ortamlardır. Deprem sonrası travmatik yaşantıların etkileri uzun süre devam edebilmektedir. Bu durumda travmatik etkilerin azaltılması adına birçok psikososyal destek programları uygulanmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız, travmatik yaşantılara sebep olan doğal olarak gerçekleşen ancak çoğu zaman insanın tedbirsizliğiyle bir afete dönüşen depremler sonrası uygulanan psikososyal destek uygulamaları ve bu uygulamaların din ile ilişkisinin ne olduğunu incelemektir. Bu çalışmamızda yöntem olarak genel tarama modelinden kesit alma yaklaşımı kullanılmıştır. Uygulanan birçok psikososyal uygulaması genel taramaya tabi tutulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığın uyguladığı Psikoeğitim programında eğitimci olarak uygulayıcı grubunda bulunarak bu eğitimde elde edilen veriler taranarak bir kesit alınıp incelenmiştir. Bu incelemeler sonucunda uygulanan psikososyal destek uygulamalarının deprem sonrası ortaya çıkan travmatik yaşantıların iyileştirmesindeki önemi ve dinin psikososyal eğitimindeki yerinin ne olduğu ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Deprem, İyileştirme Uygulamaları, Psikososyal Destek, Din

Abstract

Security need, which is as important as physiological needs, is an important source of motivation for people to continue their daily lives. People can be happier in an environment or world where they feel themselves in safe. People can not feel safe themselves in an envirenment where disaster as eartquake have been occured.The effects of traumatic experiences after the earthquake can continue for a long time. In this case, many psychosocial support programs are implemented in order to reduce the traumatic effects. Our aim in this study is to examine the psychosocial support practices applied after earthquakes, which occur naturally, but often turn into a disaster with human carelessness, and what their relationship is with religion. In this study, sectioning approach from the general survey model was used as a method. Many applied psychosocial applications have been subjected to general Survey model. In the Psychoeducation program implemented by the Ministry of National Education, I was in the practitioner group as an educator, and the data obtained in this training were scanned and a cross-section was taken and examined. As a result of these examinations, the importance of psychosocial support practices in the healing of traumatic experiences after the earthquake and the place of religion in psychosocial education have been revealed.

Keywords: Earthquake, Remedial Practices, Psychosocial Support, Religion

Giriş

Deprem, herhangi bir sismik olayın ürettiği sismik dalgaları adlandırmak için kullanılan bir kavramdır. Depremler genellikle kırıkların çatlamasıyla oluşur. Bunun yanı sıra volkanik faaliyetler, toprak kaymaları, mayın patlamaları veya nükleer testler sonucunda da depremler gerçekleşebilmektedir. İnsan eliyle gerçekleşen sarsıntılar küçük ölçekli şiddetteyken doğal şartlarda meydana gelen depremler ise büyük şiddette sarsıntılar üretebilmektedir. Bu da insanların ihmalinden kaynaklı olarak büyük travmatik olaylara sebep olmaktadır. Aslında evrendeki düzenin bir parçası olarak gerekli ve faydalı olan depremlerin insanların doğaya karşı ciddiyetsizliği sonucu travmatik olaylara dönüşmektedir.

Travmatik olaylara sebep olan şeyler iki kaynaklıdır. Bunlardan deprem, sel, volkanik patlama gibi olaylar doğal kaynaklı iken terör, kazalar, taciz ve tecavüz gibi olaylar insan eliyle gerçekleşen travmatik olaylardır. Gerek doğal yollardan gerekse insan kaynaklı travmatik yaşantılardan farklı olarak depremler ansızın meydana gelmeleri ve öngörülemezliği açısından daha çok yıkım, ölüm ve yaralanmalara sebep olmaktadır (MEB, 2023). Depremlerin büyüklüğü ve öngörülmezliği daha çok travmatik olaylara sebep olduğundan deprem sonrası iyileştirme uygulamaları daha zor ve kapsayıcı olmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız travmatik yaşantılara sebep olan doğal olarak gerçekleşen ancak çoğu zaman insanın tedbirsizliğiyle afetlere dönüşen depremler sonrası uygulanan psikososyal destek uygulamaları ve bu uygulamaların din ile ilişkisini incelemektir. Yöntem olarak tercih ettiğimiz genel tarama modelinden kesit alma yaklaşımı kullanılmıştır. Bu çalışmada birçok psikososyal uygulaması genel taramaya tabi tutulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığın uyguladığı Psikoeğitim programında eğitimci olarak uygulayıcı grubunda bulunarak bu eğitimde elde edilen veriler taranarak bir kesit alınıp incelenmiştir. Bu incelmeler sonucunda uygulanan eğitimlerde verilen cevapların din ile ilişkisinin ne olduğu ve iyileştirme uygulamalarında dini verilerin yer alıp almaması tartışılarak sonuçlara ulaşılmıştır.

1.Doğal Afet Travması Olarak Deprem ve Sonrası

İnsanlığın önemli küresel sorunlarından birisi doğal afetler ve sonrasında ortaya çıkan maddi ve manevi zararlardır. Doğal afetlerden deprem, insanları doğrudan etkileyen insan yerleşmelerinde fiziksel, ekonomik, sosyal ve çevresel kayıplara neden olan, olağan yaşam içerisinde insan faaliyetlerini durdurarak veya kesintiye uğratarak toplulukları etkileyen doğal bir olaydır (Kukuoğlu, 2018). Deprem göre inşa edilmeyen yapılardan kaynaklı olarak ölümler, yaralanma ve maddi kayıplar ortaya çıkmaktadır. Bunların yanı sıra artçı depremlerin devam etmesi kronik psikolojik travmalara sebep olmakta ve bu yönüyle depremler diğer afetlerden farklılaşmaktadır. Deprem esnasında yaşanılan psikolojik şok ve sonrasında süreci anlamayla ortaya çıkan tepkiler bireyi öfke, kendini suçlama, sinirlilik, güvensizlik, yalnız kalma korkusu gibi duygulara itmektedir. Hatta bazen titreme, terleme, kalp krizleri gibi bedensel tepkilere de yol açmaktadır. Aynı zamanda depremi yaşayan bireylerde zihinsel olarak üzüntü, odaklanma sorunu, baş dönmesi ve özlem duyguları da yaşanabilmektedir (Özkan ve Çetinkaya Kutun, 2021). Bireylerin travmatik tepkileri bireyden bireye değişebilmektedir. Özellikle de bilişsel ve duygusal gelişimlerini tamamlamayan çocuk ve ya gençlerde tepkiler daha ağır ve zor geçebilmektedir.

Örneğin 2012 yılında Van ilinde meydana gelen depremleri yaşayan ortaöğretim öğrencilerin arasında yapılan araştırmada gençlerin travmadan etkilenme ve mutsuzluk düzeyleri araştırılmıştır. Bu araştırmaya katılan gençlerin travmadan etkilenme düzeyleri ile umutsuzluk düzeyleri arasında pozitif anlamda bir ilişki olduğu görülmüştür (Tanhan ve Kardaş 2014). Bu da gençlerin ve çocukların depremde etkilenme düzeylerinin ileriki hayatlarını da olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir. Bundan kaynaklı olarak deprem sonrası travmalarla mücadele edebilmek için doğru iyileştirme yöntemleri tercih edilmelidir. Bu iyileştirme yöntemleri bilimsel, uzman görüşlerine dayalı, gerçekçi ve aynı zamanda bireyin kültürüne, inancına ve değerlerine yatkın olmalıdır. Aksi durumda depremden dolayı meydana gelen travmalarla mücadele etmek daha da zorlaşacaktır.

2. İyileştirme Faaliyetleri ve Psikososyal Destek Uygulamaları

Deprem sonrası bireylerde ortaya çıkan kontrol duygusunun kaybı, güvende olmama hissi, tekrar deprem yaşamaya dair kaygı ve korkular, stres yaşama, uyku problemleri, gelecek kaygısı, umutsuzluk ve sosyal izolasyon gibi semptomlar iyileştirme faaliyetlerin planlanmasında önemli bir etkiye sahiptir (Baltaş, 1998). İyileştirme süreci planlanırken bireysel ve toplumsal çerçevede gözetilmesi gereken unsurları tespit etmek önemlidir. Özellikle de travmaya sebep olan uyaranları tespit etmek, aşırı olumsuz duyguları tespit etmek, özgüveni artırmak, deprem konusunda çarpık inançlar ve bilişler kapsamında benlik algısına zarar veren bilgileri ortadan kaldırmak gerekmektedir. Ayrıca psikososyal müdahalede nelere odaklanmak gerektiğini iyi bir biçimde belirlemektir. Psikososyal ve iyileştirme uygulamalarının nasıl ve ne yapıda olması ile ilgili geniş çapta araştırmalar yapılması elzemdir. Bundan dolayıdır ki oluşturulacak müdahalelerde bilimsel, kültürel, sanatsal ve yaşantısal temelli etkinliklerin olması önemli görülmektedir. Bilimsel uygulamalar, literatürel olarak deney, gözlem ve diğer nitel deneyimlerle ortaya konulan verilerden yararlanarak kolektif uzmanlar tarafından yürütülen uygulamalardır. Kültürel uygulamalar, travmayı yaşayan bireylerin sahip olduğu gelenek, görenekler ve inançlarına göre oluşturulan uygulamalardır. Sanatsal uygulamalar, bireylerin ruhsal ve zihinsel anlamda sakinleşmesini sağlayan müzik, resim gibi faaliyetlerdir. Yaşantısal temelli etkinlikler ise bireyin aile, çevre, yaşadığı il gibi aidiyeti sağlayan faaliyetlere dayanan etkinliklerle hazırlanan psikososyal uygulamalardır. Bunların hepsi bir bütün şeklinde ve uzmanlar tarafından uygulanması gerekmektedir. Özellikle de iyileştirme faaliyetlerindeki kültürel psikososyal uygulamaların önemli bir bölümünü dini yaşantılar ve inançlar oluşturmaktadır. Bireyin mensup olduğu dini inanç ve yaşantılar fark etmeksizin bu bağlamda bir psikososyal destek olması kişinin kendisini daha güvende olması sağlayacaktır. Özellikle de bireyin evrendeki düzeni kendi inançları çerçevesinde biçimlendirmesi anlayışı deprem sonrası travmaları aşmada yardımcı olacaktır. Nitekim bulgular bölümünde de yer vereceğimiz örneklerde bireylere uygulanan umut aşılama gibi faaliyetlerdeki birçok cevapta dini duygular ağır basmaktadır.

3. Psikososyal Destek Uygulamaları ve Din

Psikososyal destek uygulamaları öncelikli olarak psikolojik danışman ve uzman bireyler tarafından uygulanmak üzere hazırlanmalıdır. Afet durumlarında acil ve hızlı bir şekilde psikososyal destek faaliyetlerini uygulayabilecek yeterli sayıda eğitimli kişiye ulaşmak mümkün değildir. Bu bağlamda herkesin iyileştirme faaliyetlerine girmemesi gerekmektedir. Aksi durumda yanlış yönlendirmeler ve bilgiler sonucunda depremzedelerde derinlemesine daha vahim travmatik olaylara da neden olabilmektedir. Bilinçli bir psikososyal destek için duygusal, bilişsel, fiziksel ve davranışsal tepkilerin ölçülmesi gerekmektedir. Bu ölçüler sonucunda iyileştirme faaliyetleri başlanmalıdır. Örneğin fiziksel anlamda mide bulantısı baş ağrısı yaşayan bir depremzedeye, duygusal anlamda umut aşılamak, kaygısını gidermeye çalışmanın pek faydası olmayacaktır. Bu çerçevede depremzedelerin sosyal yaşantılarına göre iyileşmeye yardımcı olabilecek konular üzerinde durmak gerekmektedir. Özellikle de duyguları kontrol edebilme, benlik imgesi, suçluluk duygusu, adil dünya inancı, güven, irrasyonel düşünceler, savunma mekanizmaları gibi başlıklar altında bir uygulama planı oluşturmalıdır. Özellikle de depremi yaşayan bireyler, inançlarından kopma ya da aşırı bir şekilde inanca bağlılık konusunda gelgitler yaşayabilmektedir. Halk arasında işin uzmanı olmayan kişiler tarafından inanç konusunda çarpıtılmış bilgiler yayılması depremi yaşayanlarda daha derin travmalara yol açmaktadır. Örneğin depremi Tanrının bir cezası olarak anlamlandıran kişiler hem dini olmayan bir bilgiyi yaymaktadır hem de depremzedelerde inanç konusunda daha travmatik ve güvensiz bir bağlanma inşa etmektedir. İllaki bir dini anlamlandırma yapılacaksa deprem Tanrının bir cezası olarak değil bir lutfü olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Çünkü depremlerin olması evrende yaratılan fiziksel yasalara bağlı olarak gerçekleşmektedir. Depremlerin afetlere dönüşmesinin sebebi yine insanın kendisidir. İnsanların iradelerini doğru şekilde kullanmayıp önlem almaması doğaya karşı acımasız olması depremlerin afetlere dönüşmesine sebep olmaktadır. Ancak din, doğal afet esnasında yaşanan stresle başa çıkmada bir yöntem olarak kullanılabilmektedir. Depremler sonrası travmalarla başa çıkmada uzmanların gözetiminde stresle başa çıkmada profesyonelce iyileştirme uygulamaları gerçekleşmektedir.

“Doğal afetlerden deprem sonrası stres ve kaygılarla baş edebilmede kullanılan başka bir yöntem de bireylerin inançlarıdır. Depremi yaşayan kişi yaşadığı problemleri çözümüne yönelik dini inancından bir çıkış yolu aramaktadır. Yapılan araştırmalarda insanların %45'inin stresli zamanlarında birtakım dini davranışları gerçekleştirerek sorunu aşmaya çalıştıkları, hastalık, ölüm vb. olumsuz bir durum karşısında ise insanların %78'inin dini değerlere yöneldikleri tespit edilmiştir” (Thompson ve Vardemon, 1197 Aktaran Kula). Deprem gibi travmatik zamanlarda insanlar dini inanca ve uygulamalara başvurarak kendilerini telkin ettikleri görülmüştür. Afet durumlarında insanlarda meydana gelen duygusal ve bilişsel çöküntü insanların inançsal olarak çıkış yollarına yönlendirilmektedir. Çaresizlik karşısında dua telkinleri ve elindeki ile yetinme şükrü dini bir başa çıkma metodu olarak görülmektedir. Yaşanılan sıkıntıların bir imtihan olduğu düşüncesi ve insanı olgunlaştıracağı algısı bir psikoöğretim olarak düşünülmektedir. İnsanların hayatlarındaki sıkıntılardan anlam çıkarması dini inancın problemleri çözmede ve sıkıntıların gidermesinde yardım ettiğini düşündürmektedir (Kula, 2002). Aynı zamanda yaratıcının her zaman yaratılanlarla birlikte olduğu düşüncesi afeti yaşayanlar için bir güven ortamı oluşturmaktadır. Birçok inançta Yaratıcının insanı, bu dünyada yaşadığı sıkıntılara karşılık olarak mükâfat alacağını vaat etmesi ruhsal anlamda birçok sıkıntıyı ortadan kaldırmaktadır. Ruhsal arınma olarak ifade edilen bu durumu sağlayabileceği düşünülen tek şeyin inançlar olduğu kabul görülmektedir. Dini rehabilitasyon olarak görülen bu süreçlerin tümü insanların çektiği sıkıntıları hafifletmekte ve hayata tutunmasına hızlı bir doğal iyileşme sağlamaktadır. Ancak bütün bunların yanında yanlış ve çarpık inanışlar da travmaları derinleştirmektedir. Dolayısıyla deprem gibi afet durumlarında dini inanç ve yaşantıları bir avantaj olarak düşünerek problemleri ortadan kaldıran bir uygulama şeklinde düşünmek gerekmektedir.

4. Deprem sonrası Duyguların ifadesi, Korkuyla Baş etme, Umut aşılama, Benlik saygısı, Sosyal ilişkiler açısından Din (Bulgular)

Deprem sonrası gerek depremzedelere gerek ülke içinde dolaylı yoldan maruz kalanlara birçok psikososyal destek uygulaması yapılmaktadır. Özellikle de kamu kurumlarında, gençler ve çocuklara sistematik bir şekilde ve uzmanlar vasıtasıyla iyileştirme psikososyal eğitimler verilmektedir. 2023 Şubat ayında Türkiye’de meydana gelen Kahramanmaraş merkezli depremler sonrası bütün ülkedeki okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretim düzeyinde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından psikososyal destek eğitimleri verilmiştir. Rehberlik servisleri güdümünde öğretmenler tarafından gerçekleştirilen bu eğitimlerin amacı özelde on ilde genelde ise bütün ülkede yıkıcı izler bırakan depremler sonrası gerçekleşen travmaları en aza indirmektir.

8 modül ve 11 oturum şeklinde yapılan iyileştirme faaliyetlerinde duyguların ifadesi, duygularla baş etme, güvenlik, umut aşılama, benlik saygısı, sosyal ilişkiler, yardım arama becerileri gibi başlıklara yer verilmiştir. Ayrıca bu başlıklar altında oluşturulan oturumlarda; duygularımızı tanıyalım, korkuyla baş etme, kaygıyla baş etme, öfkeyle baş etme, üzüntüyle baş etme, iyimser bakabilme, ben değerliyim, ben yalnız değilim, beni motive eden şeyler ve gelecekle ilgili beklentilerim gibi etkinliklere yer verilmiş ve bunlar sınıf ortamında bütün öğrencilere uygulanmış ve sonuçları raporlanmıştır. Ayrıca bu etkinlikler eğitsel oyun, soru-cevap, çizim, beyin fırtınası, canlandırma, deney, öykü anlatımı teknikleriyle uygulanmıştır (Meb, 2023). Bir uygulayıcı olarak içinde bulunduğum bu psikososyal destek eğitimlerinin bireyi tanıma ve bireyin ne tür travmalar yaşadığını anlama konusunda çok faydalı olduğu görülmüştür. Uygulayıcı olarak içinde bulunduğum psikoeğitim sürecinde öğrencileri birçok yönden tanımak adına Milli Eğitimin uyguladığı uygulamalar çok önem arz etmektedir. Uygulayıcı olarak bulunduğum kurumda 630 kişiye psikososyal eğitim uygulaması yapılmıştır. Bu psikososyal eğitim uygulamasında kişiyi tanıtan ve duygu halini anlatan birçok verinin yanında cevaplar içinde dini çözümlere dair yanıtların olması da azımsanacak gibi değildir. Eğitimin uygulandığı kişilere *“Korkularınızla nasıl baş edersiniz?”* etkinlik sorusuna karşılık katılımcıların %32’si *“Dua ederek, Kur’an’dan bir sureyi okuyarak”* diye cevap vermiştir. *“Kaygıyla baş etme”* etkinliğinde katılımcıların %16’sı *“Allah’ın verdiği nimetlere şükrederek, sabrederek”* diye cevap vermiştir. *“Korkuyla baş etme”* etkinliğinde katılımcıların %39’u *“Allah’ı anarak dua ederek”* diye cevap vermiştir. Ayrıca öfkeyle baş etme, üzüntüyle baş etme, iyimser bakabilme, ben yalnız değilim gibi psikososyal etkinliklerinde de dini içerikli cevaplar az da olsa görülmüştür. İşin ilginç tarafı psikososyal eğitimde hiçbir dini içerikli soru olmamasına rağmen birçok katılımcının yapılan

psikososyal etkinlikte dini içerikli çözümler aktarılması afetlerden sonra din ve psikososyal eğitim ilişkisi hakkında bilgi sunmaktadır. Din elbette tek çözüm yolu değildir. Ancak bilimsel veriler kullanılarak hazırlanan psikososyal eğitimlerde bireylerin inançları da göz önünde bulundurulması ve bunun bir avantaja dönüştürülmesi de mümkün görülmektedir. Gerek 2011 yılında Van'da yaşanan depremlerde gerek 2022 yılında Kahramanmaraş merkezli depremlerde yaptığımız gözlemler, depremleri yaşayan insanların çoğunluğu birbirlerine dini telkinlerde bulunarak acılarını hafifletmeye çalışmışlardır. Yakınlarını kaybedenler yakınları afetlerde öldükleri için şehit olacağını ve ahirette güzel bir hayat yaşayacağını, sağ şekilde kurtulanlar ise yaratıcı tarafından hayatlarının bağışlandığını düşünerek şükrettikleri görülmüştür. Ayrıca depremzedeleri arayan eş, dost akraba gibi kişiler; Allah rahmet eylesin, Allah yardımcın olsun, Rabbim yardım etsin diyerek telkinde bulunmuşlardır. Deprem afetini yaşayanlara yapılan dini sosyal desteklerle depremzedeler, maddi ve manevi kayıplarını daha kolay kabullendikleri görülmüştür. Din hem dünya hayatı hem de ölümden sonraki hayat için bilgiler ve vaatler sunmaktadır. Hayatın belirsizlikleri insanları ölümden önce ve ölümden sonraki hayat için olan bilgilere yönlendirmektedir. Bu bağlamda karşılaşılan problemlerle mücadele etmek için dini referanslar kullanılmaktadır. İnsanlık tarihi boyunca karşılaşılan stresli olaylar karşısında insanın yaşadığı sorunlarla başa çıkmak adına başvurduğu yöntemlerden biri dini inançlar ve değerler olduğu görülmüştür.

Sonuç

Depremi yaşayan bireylerle yapılan bilimsel araştırmaların çoğunda bireylerin çevrelerine verdikleri tepkilerde çoğunun kaygı ve stres yaşadıkları ortaya çıkmıştır. Ayrıca bireylerde depresyon, panik atak, uyku problemleri motivasyon kaybı gibi olumsuz davranışlar da gelişmiştir. Deprem sonrası oluşan travmalar daha derin sorunlara sebep olmaması için depremi yaşayanlara yönelik psikososyal faaliyetler gerçekleştirilmektedir. Travmatik hafızadan dolayı sık sık tekrar eden sorunlar iyileştirilmediği takdirde ileriki dönemlerde daha farklı olumsuz duygusal sorunlara yol açabilmektedir. Özellikle de deprem sonrasında gelişen çarpık inançlar ve benliğe zarar veren bilgiler bireylerin yaralarını daha da derinleştirmektedir. Bu doğrultuda bireye uygulanması gereken psikososyal eğitimin kalitesi önemlidir. Özellikle de bilimsel verilere dayanan ve uzmanların gözetiminde yapılan iyileştirme çalışmaları değerlidir. Bunun yanında bireyi ruhen ve zihnen rahatlatacak inançsal ve kültürel iyileştirme çabaları da yapılan gözlem ve araştırmalar sonucunda etkili ve yaygın olduğu görülmüştür. Deprem sonrası dönemlerde hatta deprem esnasında en çok başvurulan yöntemlerden birisi dini rahabilitedir. İnsanın karşılaştığı zor ve olağan dışı bir durum olan deprem karşısında veya sonrasında olağanüstü bir varlık olan Allah'a sığınma isteği depremin, din ve psikososyal ilişkisini ortaya koymaktadır. İnsan bu stresli ve çaresiz zamanında gerginlikler yaşamakta ve bu gerginliklerini dini inanç ve değerlerle aşmaya çalışmaktadır. Din zor zamanların en iyi başa çıkma aracı olarak hep var olmuştur. Yapılan gözlemlerde ölüm olaylarıyla, tehlike oluşturan durumlarla, sınav ve meslek sahibi olma arzusu gibi mücadele gerektiren durumlarla ve bazı kriminal olaylarla baş etmede din çoğu zaman ilk sıralarda yer almıştır. Bu da bize şunu öğretmektedir; İstesek de istemesek de din deprem ve sonrası bir iyileştirme çabası olarak ortaya çıkmaktadır. Ancak bu iyileştirme çabası uzmanlar eliyle ve psikolojik süreçlerle birlikte işlenmese daha farklı travmalara da sebep olabilmektedir. Doğru inanışlar çerçevesinde geliştirilen psikolojik ve sosyolojik olarak bireye yardımcı olan dini psikososyal uygulamaları bireyi rahatlatma ve motivasyonunu artırmada etkili olacağı görülmektedir.

Kaynakça

Baltaş, Z., (2008), Sağlık Psikolojisi, Remzi Kitapevi Yayınları, s.150-157

Kukuoğlu, A., (2018), Doğal Afetler Sonrası Yaşanan Travmalar ve Örnek Bir Psikoeğitim, Afet ve Risk Dergisi, 1/1, 2018, s.40.

Kula, N., (2002), Deprem Ve Dini Başa Çıkma, Gazi Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi /I, s. 240-250

MEB, Milli Eğitim Bakanlığı., (2023), Ortaokul Psikososyal Destek- Deprem Psikoeğitim Programı, s. 4, 5, 8,

Özkan, B., Çetinkaya Kutun, F., (2021), Afet psikolojisi, Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 8/3, s.249-256.

Tanhan F., Kardaş F., (2014), Van Depremlerini Yaşayan Ortaöğretim Öğrencilerin Travmadan Etkilenme ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Dergisi, 4/1, s.109

Thompson, M., P. Vardemon, P., (1997), "The Role of Religion in Coping with the loss of a Family Member to Homicide" Journal for the Scientific Study of Religion, March 36/1, s.45.

GELENEKTEN GELECEĞE YÖRESEL YEMEK REÇETELERİ: AMASYA MUTFAĞI

LOCAL RECIPES FROM TRADITION TO THE FUTURE: AMASYA CUISINE

Dr. Kenan PALA

Amasya Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, Aşçılık Programı, Amasya-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4903-1433

ÖZET

Tarih boyunca insanlık adına hayati bir önem taşıyan yemek pişirme olgusunda yemek tariflerinin yazılarak kayıt altına alınması, yazının bulunmasıyla birlikte başlayıp; günümüze kadar süregelmiştir. Bu açıdan bakıldığında, yemek reçetelerinin yemek pişirmenin gelişmesinde benzersiz bir rol oynadığını söylemek mümkündür. Aşçıların mutfaklarda ortaya koyduğu yeni tatların yazıya dökülmesi ve kayıt altına alınması, ülke mutfakları ve ülkeler özelinde yöresel mutfakların gelişmesinde çok önemli bir bileşen olmuştur. Ulusal mutfakları tariflere dönüştürülemeyen ulusların mutfak geleneklerini gelecek nesillere aktarmaları zordur. Yemek reçetelerinin yanında tutulan tarif arşivleri, bir ulusun yemek çeşitliliği hakkında fikir vermektedir. Yemek reçeteleri, bir bölgenin mutfağı açısından zenginlik ve gelişmişlik düzeyini ölçmek için önemli bir ölçüttür. Bu noktadan hareketle; az bilinen ya da unutulmaya yüz tutmuş yöresel Amasya yemeklerinin tespit edilip reçetelerinin oluşturulması bu çalışmanın temel amacıdır. Yemek reçeteleri hazırlanırken uluslararası gastronomi kaynaklarında yer alan yemek reçetesi oluşturma adımları dikkate alınmıştır. Öncelikle Amasya Mutfağı ile ilgili, yazılı ve basılı materyaller ile tüm çevrimiçi bilgiler kapsamlı bir şekilde incelenmiştir. Ardından Amasya merkeze bağlı tüm köylerle temasa geçilerek yöre mutfağına özgü kaybolmaya yüz tutmuş ya da gün yüzüne çıkmamış lezzetlere ulaşılmaya çalışılmıştır. Sonuç olarak; dibek köftesi, kabak kabuğu kavurması, pastırmalı kuşekmeği, soğan mıhlaması, hamursuz, mayasız ve teltel gibi yöresel lezzetler tespit edilmiş olup özgün reçeteleri hazırlanarak kayıt altına alınmıştır. Çalışma kapsamında oluşturulan yemek reçeteleri Amasya Mutfağına özgü lezzetlerin tüm zenginliğiyle gelecek nesillere aktarılmasında önemli bir rol oynayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi, Yöresel Yemek, Sürdürülebilirlik, Yemek Reçetesi, Amasya.

ABSTRACT

The preparation of food recipes in the phenomenon of cooking, which has been of vital importance for humanity throughout history, started with the discovery of writing; has persisted to the present day. From this point of view, it is possible to say that recipes play a unique role in the development of cooking. Writing down and recording the new tastes that the cooks put forward in the kitchens has been a very important component in the development of the country cuisines and regional cuisines in particular. It is difficult for nations whose national cuisines cannot be translated into recipes to pass on their culinary traditions to future generations. The recipe archives kept next to the recipes give an idea about the food diversity of a nation. Recipes are an important criterion for measuring the wealth and development level of a country's cuisine. Starting from this point; The main purpose of this study is to identify the lesser known or forgotten local Amasya dishes and to create their recipes. While preparing the recipes, the recipe development steps in the international gastronomy resources were taken into consideration. First of all, written and printed materials and all online information about Amasya Cuisine were thoroughly examined. Then, by contacting all the villages of the center of Amasya, it was tried to reach the flavors of the local cuisine that were on the verge of disappearing or that did not come to light. In conclusion; Local delicacies such as dibek köfte, kabak kabuğu kavurması, pastırmalı kuşekmeği, soğan mıhlaması, hamursuz, mayasız and teltel were determined and their original recipes were prepared and recorded. The recipes developed as part of the study will play a important role in passing on the rich flavors of Amasya Cuisine to next generations.

Keywords: Gastronomy, Local Food, Sustainability, Recipe, Amasya.

GİRİŞ

Yemek, insanlık tarihinde sadece bir temel ihtiyaç olarak kalmamış, aynı zamanda kültürel birlikteliğin simgesi haline gelmiştir. Toplumların yemek ritüelleri, insanların yaşam biçimini, coğrafyalarını ve kültürlerini yansıtan önemli unsurlar olmuştur (Ünsalan ve Pala, 2022). Yazının keşfiyle birlikte, yemek tariflerinin yazılarak kayıt altına alınması, yemek kültürlerinin evrimine önemli bir ivme kazandırmıştır. Yemek reçetelerinin yazılı olarak korunması ve aktarılması, yalnızca bir yemek tarifini gelecek nesillere iletmekle kalmaz, aynı zamanda bir toplumun değerlerini, alışkanlıklarını ve mutfak geleneklerini de taşır. Her bir yemek tarifi, içerdiği malzemeler, pişirme yöntemleri ve sunum biçimiyle o toplumun geçmişine ve kimliğine ışık tutmaktadır. Dolayısıyla, yemek reçeteleri, bir kültürün hafızası ve geleceğe dair bir miras olarak kabul edilebilir.

Yemek terminolojisindeki "yemek tarifi" kavramı, günümüz gastronomi argümanları göz önüne alındığında eksik kalmaktadır. Son zamanlarda sıklıkla kullanılan gastronomi terimlerinden "reçete" daha kapsamlı bir anlam taşımaktadır. Uluslararası mutfaklarda yemeğin isminin, hangi gruba ait olduğunun, barındırdığı besin maddeleri ve öğelerinin türü ve miktarlarının, standart yapılış tarzının, dikkat edilmesi gereken ayrıntıların, pişirme yöntemlerinin, porsiyon miktarlarının ve nasıl servis edilmesi gerektiği gibi noktalarda detaylı bilgilendirmelerin yapıldığı yazılı metinler "yemek reçetesi" olarak adlandırılmaktadır. Daha basit bir ifadeyle yemek reçetesi; "bir yemeğin nasıl hazırlanması, pişirilmesi, takdim edilmesi gerektiğini anlatan bir dizi kurallar bütünüdür" şeklinde tanımlanabilir (Denk, 2020). Yemek reçetelerinin yazılı olarak kaydedilmesi, ulusal mutfakların gelişmesine katkı sağlamış ve bu mutfakların çeşitliliğini zenginleştirmiştir. Aynı şekilde, yöresel mutfaklar da kendi özgün lezzetleriyle ve yemek pişirme teknikleriyle birlikte, bir coğrafyanın kültürel zenginliğini yansıtmaktadır.

Amasya, Türkiye'nin kuzeyinde, tarihi ve kültürel zenginliğe sahip önemli şehirlerden biridir. Tarihsel yaşamı boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, Osmanlılar döneminde şehzadelere okul olma görevini üstlenmiş olan Amasya'nın yemekleri de bu kültürlerden etkilenmiştir (Amasya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, 2023). Günümüze baktığımızda; coğrafi konumu ile İç Anadolu ve Karadeniz'in geçiş noktasında bulunan şehirde hem Karadeniz hem de İç Anadolu mutfağının izleri görülmektedir (Pala ve Daşkın, 2021). Ancak, modernleşme ve küreselleşme süreçleri, bazı geleneksel lezzetleri unutulma riskiyle karşı karşıya bırakmıştır. Bu nedenle, Amasya'nın unutulmaya yüz tutmuş geleneksel yemeklerini tespit etmek, özgün reçetelerini oluşturmak ve bunları gelecek nesillere aktarmak büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın temel amacı, az bilinen ya da unutulmaya yüz tutmuş yöresel Amasya yemeklerini tespit edip reçetelerinin oluşturulmasıyla gelecek nesillere aktarmaktır.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Çalışma kapsamında; öncelikle Amasya Mutfağı ile ilgili, yazılı ve basılı materyaller ile tüm çevrimiçi bilgiler kapsamlı bir şekilde incelenmiştir. Ardından Amasya merkeze bağlı köylerle temasa geçilerek yöre mutfağına özgü kaybolmaya yüz tutmuş ya da gün yüzüne çıkmamış lezzetlere ulaşılmaya çalışılmıştır.

Hem kaynak taraması hem de saha araştırması sonucunda; dibek köftesi, kabak kabuğu kavurması, pastırmalı kuşekmeği, soğan mıhlaması, hamursuz, mayasız ve teltel gibi yöresel lezzetler tespit edilmiş olup özgün reçeteleri hazırlanarak kayıt altına alınmıştır. Bahsi geçen yemeklerin tarif ve resimleri aşağıda verilmiştir.

Dibek Köftesi ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 120 Dakika)***

Malzemeler

500 gram dana eti (sinirsiz)

1 su bardağı ince bulgur (düğü)

1 yemek kaşığı un

2 yemek kaşığı sıvıyağ

1 yemek kaşığı domates salçası

1 orta boy kuru soğan

2 diş sarımsak

2 çay kaşığı tuz

1 çay kaşığı kuru nane

2 litre sıcak su

Yapılışı

Dibek: Değirmen taşı olarak da nitelendirilen dibek, köylerde tahılları un haline getirmek için kullanılan içi çukur taştır.

Et ve ince bulgur dibek taşında macun gibi olup birbirine karışana kadar tokmak ile dövülür. Macun haline gelmiş olan et ve ince bulgur karışımından misket büyüklüğünde küçük köfteler yapılır. Yapışmaması için un serpiştirilerek uygun bir kaba alınır. Tencerede soğan ve salça yağ ile kavrulduktan sonra sıcak su ilave edilir. Hazırlanmış olan köfteler tencereye eklenir. İnce kıyılmış sarımsak, tuz ve kuru nane ilavesiyle 20 dakika kaynatılarak ocaktan alınır.

Resim 1. Dibek Köftesi

Kabak Kabuğu Kavurması ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 45 dakika)***

Malzemeler

1 kg yeşil kabak

200 gram kıyma

2 yemek kaşığı tereyağı

1 adet orta boy kuru soğan

1 çay bardağı pirinç

1 çay kaşığı tuz

1 çay kaşığı karabiber

1 çay kaşığı kırmızıbiber

1 su bardağı sıcak su

Yapılışı

Yeşil kabaklar birkaç defa yıkanıp kurulanarak derince soyulur. Elde edilen kabuklar jülyen (kibrit çöpü) şeklinde doğranır. Bir tencerede küçük doğranmış kuru soğan ile kıyma tereyağında kavrulur. Kibrit çöpü şeklinde doğranmış yeşil kabağın kabukları ilave edilir. Ara ara tencere sallanarak kabuklar kavrulur. Küp şeklinde doğranmış domatesler ilave edilir. Ortası açılıp pirinç ilave edilerek üzeri kapatılır. 1 su bardağı sıcak su ilavesiyle tuz, karabiber ve kırmızıbiber de konularak kapağı kapalı şekilde kısık ateşte pişirmeye bırakılır. Piştikten sonra sıcak olarak sunuma hazırlanır.

Resim 2. Kabak Kabuğu Kavurması

Pastırmalı Kuşekmeği ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 45 dakika)***

Malzemeler

1 kg kuşekmeği (yeşil pancar otu)

1 çay bardağı pilavlık bulgur

2 yemek kaşığı tereyağı

1 adet büyük boy kuru soğan

200 gram pastırma

1 yemek kaşığı salça

2 su bardağı su

1 çay kaşığı tuz

Yapılışı

Kuşekmeği (yeşil pancar otu) ayıklanarak ince bir şekilde doğranır. Bol suda birkaç defa yıkanarak süzülür. Tencereye tereyağı konulup doğranmış kuru soğan ilave edilerek kavrulur. Salça ve ince ince doğranmış pastırma eklenir. Doğranmış kuşekmeği (yeşil pancar otu) ve pilavlık bulgur bu karışıma eklenerek kavrulur ve sonra suyu eklenir. Kısık ateşte pişirmeye bırakılır. Piştikten sonra sıcak olarak sunuma hazırlanır.

Resim 3. Pastırmalı Kuşekmeği

Soğan Mıhlaması ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 45 dakika)***

Malzemeler

8 adet büyük boy kuru soğan

200 gram kavurma (geleneksel usullerle yağ tenekesinde hazırlanmış kavurma)

6 adet yumurta

4 adet yeşilbiber

4 adet domates

1 çay bardağı sıvı yağ

1 çay kaşığı karabiber

1 çay kaşığı kırmızıbiber

1 çay kaşığı tuz

Yapılışı

Küp küp doğranan kuru soğanlar 1 çay bardağı sıvı yağla pembeleşinceye kadar kavrulur. Kavurma ilave edilir. Biber ve domatesler küçük küçük doğranarak eklenir. Karabiber, kırmızıbiber ve tuzu ilave edilerek pişirilmeye devam edilir. Pişince üzeri düzeltilerek yumurtalar dağıtılmadan kırılır. Yumurtalar istenilen kıvamda pişirilerek sunuma hazırlanır.

Resim 4. Soğan Mıhlaması

Hamursuz ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 60 dakika)***

Malzemeler

4 su bardağı un

1 çay kaşığı tuz

1 su bardağı su

1 çay kaşığı kuru maya

1 su bardağı sarı haşhaş ezmesi

1 çay bardağı ceviz içi

4 yemek kaşığı sıvı yağ

1 adet yumurta

Yapılışı

Un elendikten sonra bir çay kaşığı tuz, su ve bir çay kaşığı kuru maya ilave edilerek yumuşak kıvamda hamur hazırlanır. Hazırlanan hamur 15 dakika dinlendirilir. Dinlendirilen hamur avuç içi büyüklüğünde bezelere ayrılır. Ayrılan bezeler ince yufka şeklinde açılır. Açılan hamurların her birinin üzerine haşhaş, dövülmüş ceviz içi ve yağ karışımı sürülerek kat şeklinde üst üste konulur (yaklaşık 20 kat yufka olmaktadır). Kat kat yapılan yufkalar üstten aşağı doğru kare şeklinde kesilip yumak haline getirilir. Yumak haline getirilen hamurlar elle bastırılarak yassı bir şekil alması sağlanır. Hazırlanan hamursuzların üzerine yumurta sürülerek fazla harlı olmayan taş fırında kızarana kadar pişirilir. Taş fırın imkânı olmadığı durumlarda normal fırınlarda 200°C derecede kızarana kadar pişirilir.

Resim 5. Hamursuz

Mayasız ***(8 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 60 dakika)***

Malzemeler

4 su bardağı un

2 çay kaşığı tuz

1 su bardağı su

1 adet büyük boy soğan

200 gram dana kıyma

2 yemek kaşığı sıvıyağ

1 yemek kaşığı domates salçası

Yapılışı

Un elendikten sonra bir çay kaşığı tuz, su ve bir çay kaşığı kuru maya ilave edilerek yumuşak kıvamda hamur hazırlanır. Hazırlanan hamur 30 dakika dinlendirilir. Bu arada ince doğranmış soğan, dana kıyma ve salça yağ ve bir çay kaşığı tuz ilavesiyle kavrularak iç harcı hazırlanır. Dinlendirilen hamur beze şeklinde iki eşit parçaya ayrılır. Hamur çok ince olmamak kaydıyla açılır. Açılan hamurlardan birinin üzerine hazırlanan harç yayılır üzerine diğer hamur yerleştirilerek kenarları bükülür. Hazırlanan mayasız fazla harlı olmayan taş fırında kızarana kadar pişirilir. Taş fırın imkânı olmadığı durumlarda normal fırınlarda 190°C derecede üzeri kızarana kadar pişirilir.

Resim 6. Mayasız

Teltel ***(6 Kişilik) (Hazırlama ve Pişirme Süresi: 5 saat)***

Malzemeler

1 su bardağı su

1 kilogram toz şeker

3 kilogram tereyağında kavrulmuş un

1 çay kaşığı limon tuzu

Yapılışı

Büyük bir tencerede su, şeker ve limon tuzu sürekli karıştırılıp kaynatılır. Rengi açık kahveye dönünce, bir kap içindeki soğuk suya karışımdan bir kaşık bırakılarak test edilir. Karışım kabın dibine değip tak gibi bir ses çıkartıyorsa istenen kıvam elde edilmiştir. Ocaktan indirilip her yeri yağlanmış olan tepsiye karışım tamamen dökülür ve donması beklenir. Bu zaman zarfında tereyağında un kavrulup soğutulur. Tepside soğuyan karışım elde çekilerek beyazlatılır. Beyazlayan karışım 25-30 santimetre çap civarında halka şeklinde yapılır. Uygun bir kabın içine kavrulmuş un konulup elde edilen halka ortasına bırakılır ve unla bulanır. 3-4 kişi bu halkayı kabın kenarına dayanacak şekilde çekerek uzatırlar. Halkalar uzadıkça ikiye katlanır. Yaklaşık 22 tur aynı işlem yapılıp teller iyice inceldiğinde kesilir ve bir miktar dinlendirilerek servis yapılır.

Not: Un azalıp karışım yapışırsa teltel bozulur. 20 turun altındaki teltel çok iri olacağı için yenmez. Bu rakama ulaşmak beceri ve sabır gerektirmektedir. Teltel özellikle kış aylarında yapılan özel bir tatlı türüdür. Lezzetiyle birlikte içerisinde birlik ve beraberlik de barındırmaktadır. Pişmaniyeye benzese de yapılışı itibariyle farklıdır.

Resim 7. Teltel

SONUÇ

Derinlemesine kaynak taraması ve saha araştırması ile elde edilen veriler sistematik bir şekilde gruplandırılarak Amasya Mutfağı ile ilgili yetkinliğe sahip şeflerden sağlanan bilgi alış verişi neticesinde nihai olarak çalışmaya hangi yemeklerin dâhil edileceğine karar verilmiştir. Oluşturulan yemek reçetelerinde hazırlama ve pişirme süresi ile kaç kişilik olduğu her reçetenin başında standart

olarak verilmiştir. Yemek reçeteleri akademik, açık ve anlaşılır bir anlatımla beraber yemeğin yapılışı yanlış anlamaya mahal vermeyecek şekilde aşama aşama yazılmıştır. Hazırlanan yemek reçetelerinde bölgeye özgü pişirme yöntemleri, açıklamasıyla birlikte bölgeye özgü ürünler, mutfak terimleri, kullanılan özel araç gereçler ile yemeğin sunumu hakkında bilgilere de yer verilmiştir.

Çalışma kapsamında oluşturulan yemek reçeteleri Amasya Mutfağına özgü lezzetlerin tüm zenginliğiyle gelecek nesillere aktarılmasında önemli bir rol oynayacaktır. Bununla birlikte; yöresel yemeklerin fazlaca ilgi gördüğü bu zamanda Amasya'nın unutulmaya yüz tutmuş mistik lezzetlerinin gün yüzüne çıkarılması yöresel yemeklerin sunulduğu işletmeler ve ziyaretçileri için de alternatif oluşturabilir.

KAYNAKLAR

Amasya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. (2023). *Amasya Turizmi*. https://amasya.ktb.gov.tr/.

Denk, E. (2020). *Menü Planlama*. Atatürk Üniversitesi Yayınları, Erzurum.

Pala, K. ve Daşkın, M. (2021). *Gastro-Tourism: Traditional Amasya Gastronomy Recipes.* Iksad Publishing House, Ankara.

Ünsalan, E. ve Pala, K. (2022). Amasya İlinin Gastronomi Turizmi Potansiyeline Yönelik Kavramsal Bir Çalışma. *Kapadokya Akademik Bakış*, 6(1), 24-41.

MINERALOGIC-PETROGRAPHIC AND GEOCHEMICAL CHARACTERISTICS OF BATMAN-BEŞIRI BASALTIC VOLCANISM

Vural OYAN

Assoc.Prof. Dr., Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Engineering, Department of Mining, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-1566-9749

Veysel AKKURT

MsC, Van Yüzüncü Yıl University, Institute of Natural and Applied Sciences, Department of geological engineering, Van-Türkiye

Abstract

Late Miocene Batman-Beşiri basaltic lava products were studied in this study, which deals with the geochemistry and petrology of the Batman-Beşiri basaltic volcanism. The rocks in the study area are composed of Lower Eocene Gercüş Formation, Lower Eocene-Lower Oligocene Hoya Formation, Oligocene Germik Formation, Middle-Upper Miocene Şelmo Formation, Upper Pliocene-Pleistocene Batman-Besiri Basalts from older to younger. These Batman-Beşiri basaltic lavas erupted along the Kıra Dağı, along northwest-southeast-trending extensional fissures, and flowed over the Şelmo formation. While basaltic lavas consist of olivine, plagioclase, and pyroxene phenocrysts, they are in trachybasalt (Hawaiite) composition according to their total alkali-silica content. Trace, major, REE element geochemistry reveal that crustal contamination is an important process in the evolution of basaltic volcanism, but fractional crystallization is absent or negligible. The major oxides and rare earth elements of the Karacadağ middle stage most primitive basaltic lava samples that best characterize the source region of Batman-Beşiri basaltic volcanism reveal that the mantle source area is represented by a mixture of melts derived from peridotite and horblendite composition. It was determined that the Batman-Beşiri basaltic lavas may have erupted by the evolution of these melts as a result of assimilation combined with fractional crystallization processes at continental levels.

Keywords: Batman-Beşiri, Basalt, Mixing melts, Crustal contamination

Introduction

The collision-related Late Cenozoic volcanism in the Turkey-Iranian High Plateau (TIHP) and Arabian Plate spans a broad area, extending from the Erzurum-Kars Plateau in the northeast to the Syria border in the south. Volcanic activities in this region began during the Early-Middle Miocene period (Lebedev et al., 2010; Oyan 2018) and have persisted up to historical times. This volcanic activity was triggered by the collision between the Arabian and Eurasian tectonic plates, which occurred in the Late Oligocene to Early Miocene (Karaoğlan et al., 2016; Oyan 2018). Recent studies suggest that the mantle sources beneath the Turkey-Iranian High Plateau (TIHP) and East Anatolia High Plateau (EAHP) have experienced enrichment due to subduction-related processes (Özdemir et al., 2006; Özdemir & Güleç, 2014; Oyan et al., 2016; 2023). However, the mantle source beneath the Arabian plate remains unaffected by such processes and it also indicate volcanism in within plate environment (Keskin et al., 2012; Ekici et al., 2014). While there is enough data from petrological studies on the EAHP, research on the volcanic regions south of the Bitlis-Zagros Collision Zone (BZCZ)on the Arabian plate, is limited and there is a lack of sufficient analytical data for these areas. Therefore, what we know about volcanism and magmatism at the northernmost of the Arabian plate is very shallow and superficial compared to what we don't. Revealing the petrological processes of the alkali basaltic lavas in the Batman-Besiri region, the origin of the magmatism at the northernmost tip of the Arabian plate, the magma chamber evolution processes and our understanding of the mantle source area will also produce invaluable data. With the data obtained from this study, the petrological

processes of the Batman-Besiri basaltic lavas were revealed and some of the characteristics of the intraplate volcanism at the northernmost of the Arabian Plate were investigated.

Materials and Methods

The samples underwent analysis at the ACME Labs in Vancouver, Canada. The analysis included determining the concentrations of major oxides, trace elements, and rare earth elements. Two different techniques were used for this purpose: Inductively Coupled Plasma Emission Spectroscopy (ICP-ES) and Inductively Coupled Plasma Mass Spectrometry (ICP-MS). The analytical accuracy of the measurements is excellent, with a precision better than ±3%, indicating reliable results. To begin the analysis, a 1 g sample was taken and divided into smaller portions. One of these portions was ignited at a high temperature (1000°C) for two hours. Afterward, the sample was cooled in a desiccator to remove any moisture, and its weight was measured again. The difference in weight before and after ignition is expressed as the percentage of Loss on Ignition (% LOI). Furthermore, an in-house standard reference material called Reference Material STD SO-18 was also used for calibration purposes. By analysing these standard materials alongside the samples, the instruments' responses were calibrated, ensuring the accuracy and reliability of the final dataset.

Findings and Discussion

The basaltic volcanism observed between Batman and Beşiri erupted and reached the surface due to the approximately NW-SE extensional fissures, also known as Kıra Mountain, located in the southwest of Batman district. This basaltic volcanism covers an area of approximately 30 km^2 and has mostly flowed over the older Selmo formation. Batman plain and Kıra mountain region are surrounded by two rivers. These; 1) the Tigris river running east-west in the south and northwest-southeast trending in the east, and 2) the Batman river running northeast-southwest in the west. Eocene and current sedimentary units have covered very large areas in the Batman plain. When the units are ordered from oldest to youngest, the oldest unit is the Gercüş formation consisting of Oligocene aged sandstone and marl. This unit is followed by Oligocene aged limestones called Midyat group, and evaporite units composed of salt and gypsum. The Miocene aged Şelmo formation is the unit that spreads over the widest areas in and around the Batman plain. The Şelmo formation consists of sandstone, marl and conglomerates (Yeşilova and Helvacı 2012). The basaltic volcanism observed around Batman-Beşiri has flowed radially in all directions from Kıra Mountain onto the Şelmo formation (Figure 1).

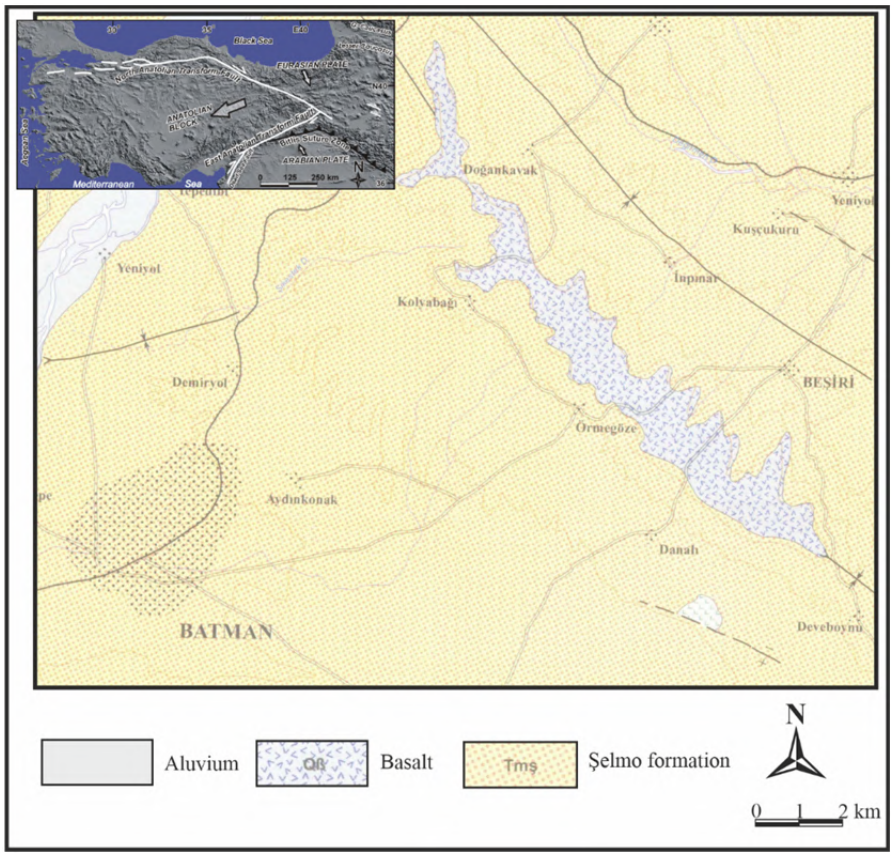

Figure 1. Geological map of the study area and its surroundings (revised from 1/100000-scale sheets of Geological Map of Turkey, General Directorate for Mineral Research and Exploration).

With field studies of Batman-Beşiri basaltic volcanism, it was determined that this basaltic volcanism flowed in two different levels and these were distinguished as upper level and lower level. The lavas at the upper levels were observed on the plateau at the summit of Kıra Dağ and were determined to be mostly altered and have a porphyric texture, and macroscopically in some samples containing feldspar, pyroxene and olivine phenocrysts. In contrast, the lower levels of basaltic lava flows are characterized by more blackish, massive and apheric textured lavas. Although the lower level are mostly masked by the lavas of the upper levels, they were detected especially in streams and road cuts (Figure 2). Exfoliation structures have developed with tectonism and alteration in the uppermost levels of basaltic lavas. Most likely, chemical weathering due to tectonic pressure reduction and intense alteration caused the basaltic lavas to break apart.

Figure 2. Exfoliation structures and flow characteristics of the Batman-Beşiri Lavas.

The Batman-Beşiri lava series, a product of basaltic volcanism, consists of trachybasalt (hawait) lavas with alkaline characteristics (Figure 3a). The SiO_2 contents of alkaline hawaitic lavas erupting along the NW-SE extensional fissures in Kıra Mountain range between 46.32% and 47.79%, and MgO

contents vary between 3.20% and 4.48%. The total alkali content of these lavas, whose SiO_2 and MgO contents vary in a very narrow range, vary between 5.38% and 5.74%. These lavas with Na_2O/K_2O contents greater than 2 have sodic character as hawait. In the Middlemost (1975) Na_2O-K_2O diagram, all of the samples present sodic characteristics (Figure 3b). Although the lava samples have a K content of approximately 1.5 to 1.7%, they present sodic characteristics, giving these lavas the characteristics of high K sodic lavas. The low MgO values of the lavas indicate that they may have evolved by fractional crystallization or crustal contamination processes rather than a primitive source.

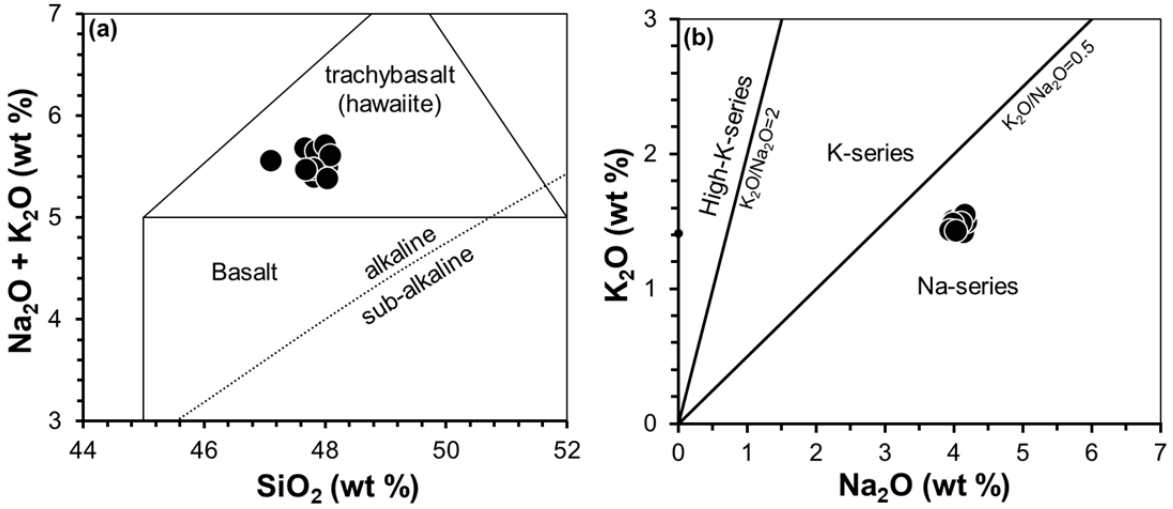

Figure 3. a) SiO_2 vs. Na_2O+K_2O classification diagram (Le Bas et al., 1986) for the Batman-Beşiri lavas. Subalkaline-alkaline divisions of the TAS diagram are taken from Irvine & Baragar (1971) (b) Na_2O (wt%) vs. K_2O (wt%) diagram are taken from Middlemost (1975).

Primitive mantle (PM)-normalized multi-element spider diagrams are presented in Figure 4a. The Batman-Beşiri basaltic samples show enrichment in large ion lithophile elements (LILEs) and light rare earth elements (LREEs) compared to high field strength elements (HFSE). The depletion of Nb-Ta and enrichment of Pb elements relative to their neighbouring LREEs and LILs in the studied samples suggest the presence of subduction components or crustal contamination. However, the eruption of these samples from a tectonic environment independent of subduction, especially considering the low MgO contents, indicates that these samples have undergone crustal contamination. The chondrite-normalized Rare Earth Element (REE) pattern of the samples, given in Figure 4b, also shows enrichment in the Light Rare Earth Elements (LREEs) such as La and Ce relative to the Heavy Rare Earth Elements (HREEs) and Middle Rare Earth Elements (MREEs). In simpler terms, the basaltic samples from Batman-Beşiri have certain elemental enrichments and depletions that are consistent with subduction-related processes or contamination from the Earth's crust. However, other characteristics suggest that the samples were influenced more by crustal contamination rather than direct subduction-related processes.

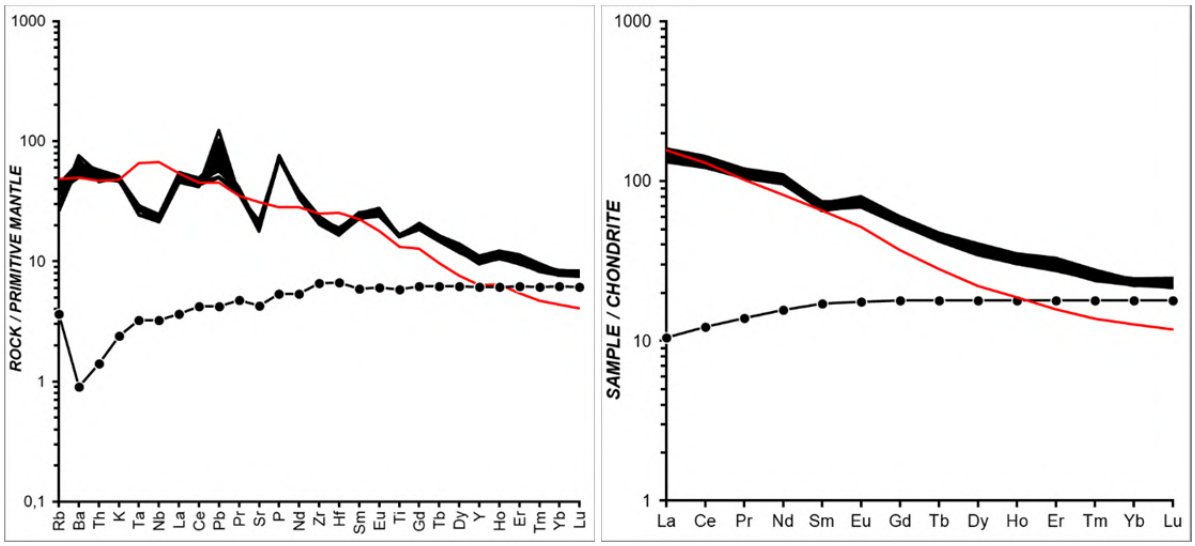

Figure 4. Primitive mantle-normalized incompatible trace elements and Chondrite-normalised rare earth elements spidergrams of the Batman-Beşiri basaltic rocks. The values of chondrite and primitive mantle (PM) are taken from Sun & McDonough (1989).

Conclusion and Recommendations

In this study, which deals with the petrology of the basaltic volcanism that erupted over the NW-SE extensional fissures between the province of Batman and Beşiri, the evolution of basaltic volcanism was tried to be revealed by field studies and geochemical analyses. The Batman-Beşiri basaltic volcanism cut through the older Şelmo formation and reached the surface. The basaltic lavas, which covers an area of approximately 30 km^2, consists ofolivine, plgioclase, pyroxene minerals. It was determined that the lavas of the Batman-Beşiri volcanism were in the composition of trachybasalt and sodic hawaiite in the total alkali-silica diagram, and their SiO_2 contents ranged between 46.32% and 47.79% and MgO contents between 3.20% and 4.48%. Low MgO contents revealed that these lavas did not originate from primary source and evolved at continental levels. It was determined that the source area of the Batman – Beşiri basaltic lavas is similar to the middle stage lavas of the Karacadağ volcanic complex. It has been determined that the middle stage lavas of Karacadağ may have been formed by partial melting in different mantle source areas and that this primary melt that emerged later may have been exposed to AFC processes at continental levels and erupted the Batman-Beşiri basaltic lavas.

Thanks and Information Note

This work was supported by Van Yüzüncü Yıl University Scientific Research Project Foundation (Project No. FYL-2021-9702).

References

Ekici, T., Macpherson, C.G., Otlu, N. & Fontignie, D. (2014). Foreland magmatism during the

Arabia-Eurasia collision: Pliocene-Quaternary activity of the Karacadağ volcanic complex, SW Turkey. *Journal of Petrology, 55*, 1753–1777.

Irvine, T. N. & Baragar, W. R. A. (1971). A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks. *Canadian Journal of Earth Sciences, 8*, 523–548.

Keskin, M., Chugaev, A., Lebedev, A. V., Sharkov, E. V., Oyan, V. & Kavak, O. (2012). The geochronology and origin of mantle sources for Late Cenozoic intraplate volcanism in the frontal part

of the Arabian plate in the Karacada neovolcanic area of Turkey. Part 2. The results of geochemical and isotope (Sr-Nd–Pb) studies. *Journal of Volcanology and Seismology, 6*, 43–70.

Le Bas, M.J., Le Maitre, R.W., Streckeisen, A. & Zanettin, B. (1986). A chemical classification of volcanic rocks based on the total alkali-silica diagram. *Journal of Petrology*, *27*, 745–750.

Lebedev, V. A., Sharkov, E. V., Keskin, M. & Oyan, V. (2010). Geochronology of the Late Cenozoic volcanism in the area of Van Lake (Turkey): an example of the developmental dynamics for magmatic processes. *Doklady Earth Sciences*, *433*, 1031–1037.

Middlemost, E., 1975. The Basalt Clan. *Earth-Science Reviews*, *11*, 337-564.

Oyan, V., Keskin, M., Lebedev, V.A., Chugaev, A.V., Sharkov, E.V. & Ünal, E. (2016). Petrology and Geochemistry of the Quaternary Mafic Volcanism in the northeast of Lake Van, Eastern Anatolian Collision Zone, Turkey. *Journal of Petrology*, *58*, 1701-1728.

Oyan, V. (2018). Ar\Ar dating and petrogenesis of the Early Miocene Taşkapı-Mecitli (Erciş-Van) granitoid, Eastern Anatolia Collisional Zone, Turkey. *Journal of Asian Earth Sciences, 158*, 210-226.

Oyan, E., Oyan, V., Özdemir, Y. & Güleç, N. (2023). Origin and Petrogenesis of Magmatism in Collision-Related Environments: Evidence from the Melikler Volcanics on the Kars Plateau-Turkey in the Turkish-Iranian High Plateau. *Journal of Petrology, 64*, 1.26.

Özdemir, Y., Karaoğlu, Ö., Tolluoğlu, A.Ü. & Güleç, N. (2006). Volcanostratigraphy and petrogenesis of the Nemrut stratovolcano (East Anatolia High Plateau): The most recent post-collisional volcanism in Turkey. *Chemical Geology, 226*, 189-211.

Özdemir, Y. & Güleç, N. (2014). Geological and Geochemical evolution of Suphan Stratovolcano Eastern Anatolia, Turkey: Evidence for the lithosphere-asthenosphere interaction on post collisional volcanism. *Journal of Petrology*, *55*, 37-62.

Sun, S.S. & McDonough, W.F. (1989). Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. In: Saunders, A.D. & Norry, M.J. (ed.) In Magmatism in Ocean Basins. *Geological Society London Special Publication, 42*, 313-345.

Yeşilova, Ç. & Helvacı, C. (2012). Batman-Siirt Kuzeyi Stratigrafisi ve Sedimantolojisi. *TPDJ Bülteni, 23, 1.12.*

MAKRO VE MİKRO ALGLERİN BESİN OLARAK KULLANIMI

FOOD USE OF MACRO AND MICRO ALGAE

Serdar Murat YILMAZ

Fırat Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoteknoloji, Elazığ-Türkiye

ORCID: 0009-0007-7671-8093

Doç. Dr. Hilal BULUT

Fırat Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi, İçsular Biyolojisi, Elazığ-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0332-8613

Özet

Fotosentez yapabilmek için ışığın olduğu her ortamda yaşayabilen algler, yeryüzünün neredeyse her yerinde dağılım gösterirler. Denizlerde ve tatlı sularda % 70'lik yayılım alanına sahipken karasal ortamlarda da yaşayabilirler. Karasal alanların nemli kısımlarında toprak, ağaç ve kaya gibi susbstratlara tutunarak gelişim gösterirler. Mikroskobik boyutta olanlarına fitoplankton denilirken epifitik, epizoik, episammik, epilitik olanları bitki dokularında kısmen parazit yada bazı hayvan ve bitkilerde simbiyotik yaşam gösterirler. Algler, gerçek kök, gövde ve yaprakları olmayan, genellikle sucul ekosistemlerde yayılış gösteren tallus oluşturan veya tek hücreli canlılardır. Denizel ve tatlı su ekosistemlerinin birincil üretim kaynağını oluştururlar. Bilinen alg türleri sayısının 30.000 ile 1 milyon arasında olduğu tahmin edilirken Guiry (2012)'ye göre tanımlanan tür sayısının 350 milyon olduğu tahmin edilmektedir. AlgaeBase (http://www.algaebase.org) internet veri tabanına göre 150.000'den fazla tür tanımlanmıştır. Stresli yaşam tarzının neden olduğu hastalıkların görülme sıklığının artması ve beslenmenin insan yaşamındaki öneminden dolayı doğal ve faydalı beslenme ürünlerine olan ihtiyaç ortaya çıkmıştır. Gıdanın değeri, yalnızca temel besinlerin varlığına değil, aynı zamanda sağlığı etkileyen diğer biyoaktif bileşiklerin varlığına da dayanır. Algler, biyolojik olarak aktif bileşiklerin büyük bir kaynağıdır ve fonksiyonel gıdaların geliştirilmesi için kullanılabilmektedir. Zengin bir doğal antioksidan ve antimikrobiyal kaynağıdırlar. Doğal özlerinin eklenmesi ile yalnızca gıda ürünlerinin kalitesini iyileştirmekle kalmaz, aynı zamanda kimyasal koruyucuların kullanımını sınırlar ve sağlık açısından yararı sayısızdır. Artan nüfusla birlikte karşılaşılabilecek gıda yetersizliği ve dengesiz beslenme gibi sorunlar insanoğlunu alternatif kaynaklar bulmaya itmiştir. Bu bağlamda, algler sürdürülebilir gıda arzını sağlayabilmenin yanı sıra, yüksek besin içerikleri ve sağlık açısından faydalı yönleriyle dikkat çekmekte ve bu özellikleriyle aynı zamanda fonksiyonel gıda olmaya aday ürünler olarak değerlendirilmektedir. Bu derlemede alglerin genel özellikleri, önemli bileşim öğeleri, doğrudan gıda olarak ya da gıdalarda kullanımlarına yönelik ve sağlığa faydalarıyla ilgili bilgiler özetlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Algler, fonksiyonel gıda, sürdürülebilir gıda, yenilebilir algler

Abstract

Algae, which can live in any environment where there is light in order to perform photosynthesis, show distribution in almost every part of the earth. While they have a distribution area of 70% in seas and fresh waters, they can also live in terrestrial environments. They develop by clinging to substrates such as soil, trees and rocks in moist parts of terrestrial areas. The microscopic ones are called phytoplankton, while the epiphytic, epizoic, episammic and epilithic ones show a partially parasitic life in plant tissues or symbiotic life in some animals and plants. Algae are thallus-forming or single-celled organisms that do not have true roots, stems and leaves, and generally spread in aquatic ecosystems. They form the primary production source of marine and freshwater ecosystems. While the

number of known algae species is estimated to be between 30,000 and 1 million, the number of identified species is estimated to be 350 million according to Guiry (2012). More than 150,000 species have been identified according to the AlgaeBase (http://www.algaebase.org) internet database. Due to the increase in the incidence of diseases caused by a stressful lifestyle and the importance of nutrition in human life, the need for natural and beneficial nutritional products has emerged. The value of food is based not only on the presence of essential nutrients, but also on the presence of other bioactive compounds that affect health. Algae are a great source of biologically active compounds and can be used to develop functional foods. They are a rich source of natural antioxidants and antimicrobials. The addition of natural extracts not only improves the quality of food products, but also limits the use of chemical preservatives and the health benefits are innumerable. Problems such as food insufficiency and unbalanced nutrition that may be encountered with the increasing population have pushed human beings to find alternative sources. In this context, in addition to providing a sustainable food supply, algae draws attention with their high nutritional content and beneficial aspects for health, and with these features, they are also considered as candidate products to be functional foods. In this review, the general properties of algae, important compositional elements, information about their use as food or in foods and their health benefits are summarized.

Keywords: Algae, functional food, sustainable food, edible algae.

Giriş

Dünya nüfusunun hızlı bir şekilde artmasıyla besin gihtiyacının da artması gelecekte ortaya çıkmasından büyük endişe duyulan kıtlık tehlikesi insanlığı alışılagelmişin dışında yeni gıda kaynaklarından yararlanmaya ve mevcut kaynakları geliştirmeye yöneltmiştir. (FAO, 2022). Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) tarafından yayımlanan, Dünya Gıda Güvenliği ve Beslenme Durumu 2022 raporunun temel amacı; tüm dünyada açlığın sona erdirilmesi, gıda güvenliğinin sağlanması ve beslenmenin iyileştirilmesi yönündeki ilerlemeler hakkında bilgi vermek; 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi bağlamında bu hedeflere ulaşmak için temel zorluklar hakkında derinlemesine analiz yaparak, çözüm önerileri geliştirmektir. Sürdürülebilir kalkınma hedeflerinde 2030 yılında dünyadaki gıda güvencesizliği sorununun; yani açlık sorununun tamamen çözülmesi hedeflenmişken, rapora göre 2015 yılından bu yana her geçen gün bu hedeften uzaklaşılmaktadır. Dengeli beslenememe ve açlık sorunu her geçen yıl daha da büyümektedir, Covid-19 pandemisi sonrası 2021 yılında gıda güvencesizliği açısından bir toparlanma beklenirken aksine açlık sorunu pandemi sonrası eşitsizliklerin daha da derinleşmesi sonucu kötüleşmiş, 2021'de 800 milyondan fazla insan açlıkla karşı karşıya kalmıştır. Bilinen besin kaynaklarına alternatif olarak gıda atıklarının kullanılması, bazı mikroorganizma biyokütlelerinin gıda maddesi olarak kullanımı, invitro koşullarda et üretimi, selülozdan gıda üretimi (biyofermantasyon teknolojisi), bazı eklem bacaklıların yeni gıda işleme teknikleri geliştirilerek gıda olarak kullanımı, patojen olmayan ve zehirli madde oluşturmayan mikroorganizma gruplarından faydalanarak bu mikroorganizmalardan protein elde edilmesi başlıca alternatif gıda kaynaklarındandır. Algler ise bir diğer alternatif gıda kaynağıdır (MacArtain vd, 2007).

Algler

Algler morfolojik olarak mikroskobik tek hücreli formlardan birkaç metre boyunda makro boyutlara kadar değişik habitatlarda gözlenebilir. Genellikle sucul habitatlarda yayılış gösteren algler fotootototrofik, hücre zarı dışında selüloz çeper bulunduran, büyük çoğunluğu ökaryot hücre yapısına sahip canlılardır. Yapılarındaki klorofil pigmenti sayesinde su ve karbondioksiti organik bileşiklere dönüştürerek bulunduğu ortamın besin değerini artırır ve birçok canlının besini konumundadır. Fotosentetik canlılar olması dolayısı ile sucul ortamlardaki oksijen miktarını artırırlar. Ayrıca tüm dünyanın ihtiyacı olan fotosentetik karbon ihtiyacının üçte ikisini üretmeleri nedeni ile tüm ekosistemin bütünlüğünü korumaları açısından da oldukça önemlidir (Oğur, 2016).

Çok fazla çeşitlilik gösteren algler genellikle büyüklüklerine göre mikroalgler ve makroalgler olarak sınıflandırılır. Algler yapılarında; mevsim, gıda işleme teknikleri, yetiştiği bölge ve türe bağlı olarak

değişik oranlarda protein (%39-71), yağ (% 20-80) ve lif içermektedir. Ayrıca biyoaktif bileşenlerden B karoten, vitamin, askorbik asit, glutatyon, fikosiyanin, sterol, prolin ve çoklu doymamış yağ asitleri içermeleri nedeniyle fonksiyonel gıda üretiminde kullanılmaktadır (Aktar ve Cebe, 2010).

Dünyanın nüfusu 2050 yılına kadar artmaya devam ederse 9.8 milyar olacağı düşünülmektedir. Küresel ısınma, enerji krizleri, iklim değişikliği ve gıda yetersizliği de artarak devam edecektir. Böylelikle meydana gelecek olan gıda yetersizliği ve buna bağlı olarak dengesiz beslenme sorunları ortaya çıkmaya başlamıştır. Ekilebilir tarım arazilerinin de azalmasıyla okyanuslar, insanoğlunun yararına kullanmak adına cazip hale gelmiş olup insanlar alternatif gıda kaynaklarına yönelerek mikroalg ve makroalg üretimi önem kazanmıştır (Ranga Rao ve Ravishankar, 2018).

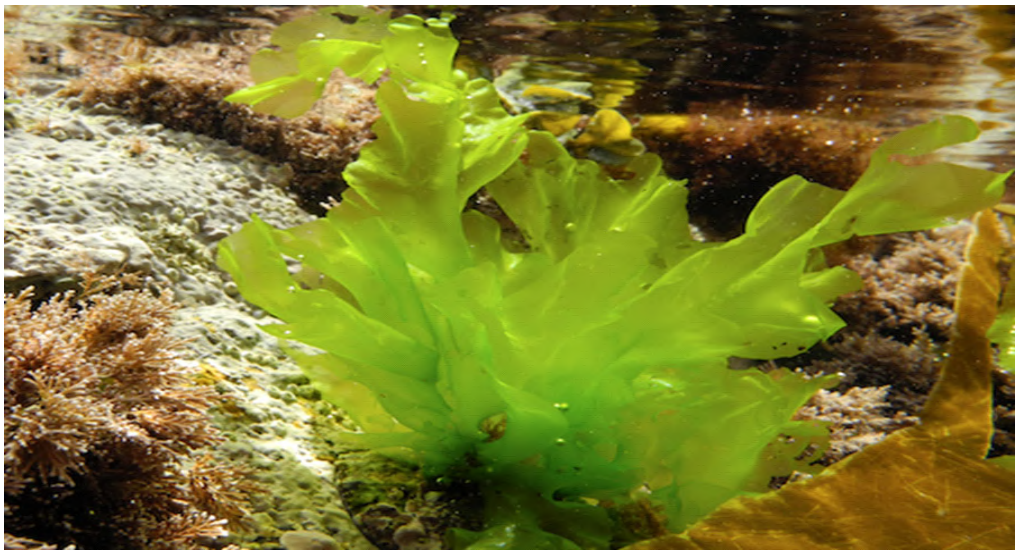
2.1. Alglerin Sınıflandırılması

Algler yapısal olarak prokaryotik (mikroalg) ve ökaryotik (makroalg) olmak üzere ikiye ayrılır. Mikroalgler "Maviyeşil algler (Cyanophyta)" olarak bilinirler. Makroalgler ise kamçı yapısına ve içerdikleri pigment maddelerine göre kahverengi algler (Phaeophyta), kırmızı algler (Rhodophyta), yeşil algler (Chlorophyta), diyatomeler ve kamçılı algler (Flagelleta) olarak gruplara ayrılmaktadır (İrkin, 2020).

2.2. Alglerin Gıda veya Gıda Bileşeni Olarak Kullanılması

2.2.1. Makroalgler

Makroalgler çok hücreli, boyutları büyük, çıplak gözle görülebilen (Khan vd., 2018) , bitki benzeri protistlerin farklı bir grubu olup kahverengi (Phaeophyta), yeşil (Chlorophyta) ve kırmızı algler (Rhodophyta) olarak sınıflandırılmaktadır. Boyutları 1 – 2 cm ile 40-50 m. arasında değişen makroalgler, genellikle kıyıya yakın zonlarda bulunur ve sucul canlılar için beslenme, barınma ve üreme ortamı oluşturan organizmalardır (Ak, 2015). Yaygın olarak ″deniz yosunları″ veya ″deniz sebzeleri″ olarak bilinirler (Paiva vd., 2017). Özellikle Asya ülkelerinden Japonya, Kore ve Çin başta olmak üzere besinsel değerinin yüksek olması ve kalorisinin düşüklüğü sebebiyle deniz algleri çok eski zamanlardan beri besin maddesi olarak kullanılmaktadır. Batı ülkelerinde ise daha çok hayvan yemi, eczacılıkta etkin ve yardımcı madde olarak kullanılan fikokolloid kaynağı olarak deniz yosunları kullanılmıştır (Paiva vd., 2016; Paiva vd., 2017). Dünyadaki insan popülasyonunun heterojen bir yapıya dönüşmesi sonucu Asya'dan göç eden insanlar beslenme kültürlerini de yanlarında götürerek farklı ülkelere makroalgleri tanıtmışlardır (Oğur, 2016). Ayrıca alglerin antimikrobiyal, antiviral, antioksidan vb. özelliklerinin olduğunun ortaya çıkması Avrupa ülkelerinde de alglere karşı olan ilginin artmasına yol açmıştır. Fransa makroalglerden özellikle Ulva cinsinin gıda olarak tüketilmesi için düzenleme yapan ilk Avrupa ülkesi iken İspanya'da da makroalgler yeni gıda türü olarak tanımlanmıştır. Bununla birlikte Kanada, Amerika Birleşik Devletleri, Galler, İrlanda gibi ülkeler algler konusunda çalışmalarını artırmıştır. Son yıllarda algler besinsel açıdan zengin olmaları nedeni ile gıda katkı maddesi olarak kullanılmaktadır (Garcia-Vaquero ve Hayes, 2016; Paiva vd., 2016; Paiva vd., 2017). Avrupa'da makroalglerden genellikle hidrojel polimeri üretilmiştir (Garcia-Vaquero ve Hayes, 2016).

Şekil.2.1: *Ulva* sp. (https://www.seaweed.ie/algae/ulva.php)

Günümüzde deniz alglerinin yaklaşık olarak 160 türü besin olarak tüketilmektedir. Besin olarak tüketilen alglerin 81 türü kırmızı alg, 25 türü yeşil alg, 54 türü kahverengi alglerdir. Temel beslenmenin ötesinde algler vücut için faydaları olan, belirli hastalıkların önlenmesinde ve hastalığa yakalanma riskinin azaltılmasında rol oynayan fonksiyonel gıda olarak dikkat çekip dünya pazarına sürülmektedir (De Quirós vd., 2010). Dünyada 2018 yılında yetiştirilen 32,4 milyon ton deniz yosunundan *Undari*a sp, *Porphyr*a spp, *Caulerpa* spp. gibi alg türleri doğrudan insan gıdası olarak yetiştirilmektedir (FAO, 2018; FAO, 2020). Günümüzde en çok kahverengi algler (% 66,5), kırmızı algler (%33) ve yeşil algler (%5) insan gıdası olarak tüketilmektedir (Afonso vd., 2019).

Şekil.2.2: *Undaria pinnatifida (* Ginneken ve ark. 2018*)*

Dünya Gıda ve Tarım Örgütü'nün (FAO) Gıda Denge Cetvelinde alg türleri henüz günlük ya da yıllık kişi başına tüketilen besin miktarı hesabında yer almamaktadır. Fakat birçok Asya ülkesinde suşi, salata, çorba gibi ürünlerde kullanılmaktadır (FAO, 2018; FAO, 2020). Örneğin Venezuella halkı günde 35 gr planktonik çorba ile beslenmektedir ve bu insanların sağlıklı olduğu gözlemlenmiştir. Çin ve Japonya gibi Asya ülkelerinde kombu olarak isimlendirilen Laminaria, wakame olarak adlandırılan Undaria ve hiziki olarak bilinen Hizikia fusiforme türü kahverengi makroalgler insanlar tarafından çiğ,

kurutularak, haşlanarak veya çeşitli besinlerle karıştırılarak tüketilen önemli besin kaynaklarıdır. Laminaria ve Undaria Japonya'da çok eski tarihlerden beri besin olarak kullanılmaktadır (Kılınç vd., 2013). Mozuku (*Cladosiphon* sp.) salatası yapılarak Japonya'da besin olarak tüketilirken, at kuyruğu (Sargassum sp.) Kore'de çorbası yapılarak besin olarak tüketilmektedir (Kılınç vd., 2013). Deniz spagettisi olarak da bilinen *Himanthalia elongata* türü makroalg besinlerin raf ömrünü ve gıdaların stabilitesini artırmak amacıyla kullanılmaktadır. Wakame olarak bilinen *Undaria pinnatifida* türü alg de et ve et bazlı ürünlerle ilgili bakteriosidal ve bakteriostatik özelliklerinden dolayı kullanılmaktadır. (Abu-Ghannam ve Shannon, 2017).

Şekil 2.3: *Laminar*ia sp (https://en.wikipedia.org/wiki/Laminaria)

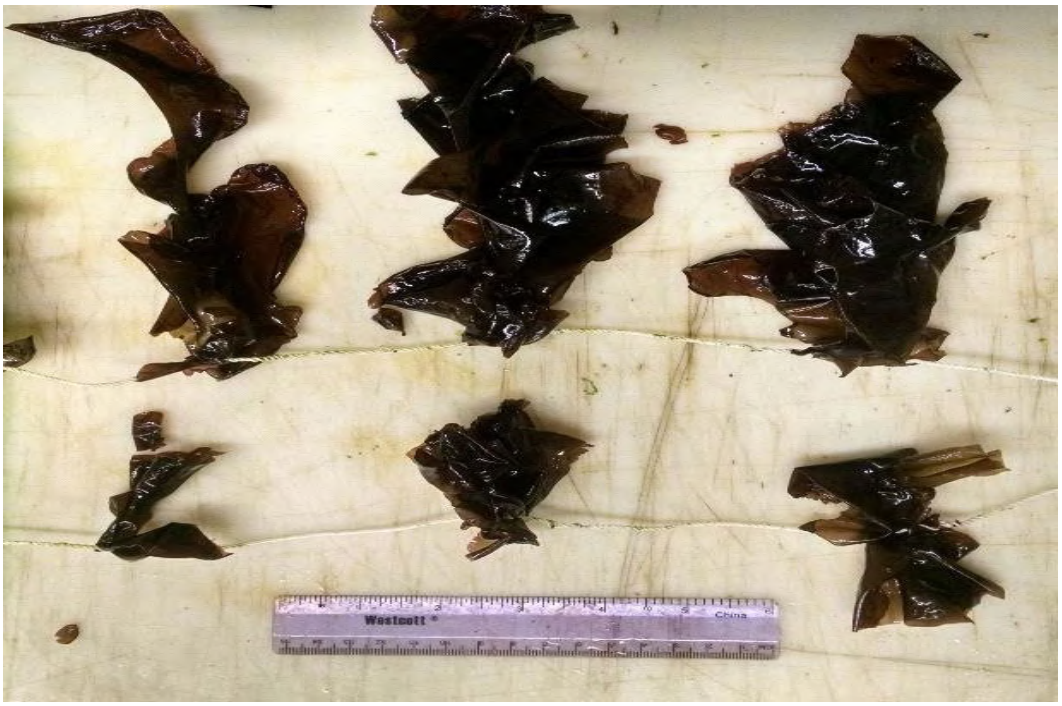
Emülsifiye özellik gösteren fikokolloidler kahverengi alglerden elde edilerek süt ürünleri ve fırın ürünlerinde kullanılmaktadır (Sudhakar vd., 2018). Yapılan çalışmalarda makarnaya *Undaria pinnatifida* ilave edilince makarnanın kalitesinin iyileştiği ve biyofonksiyonel özelliklerinin geliştiği gözlenmiştir (Prabhasankar vd., 2009). *Ascophyllum nodosum* tozunun % 2- 10 oranında ilave edildiği ekmeklerde antioksidan özelliğin önemli oranda arttığı gözlenmiştir (Różyło vd., 2017). Yeşil alglerden deniz marulu olarak bilinen *Ulva* sp. ve *Enteromorpha* sp. ve yaprağa benzeyen *Monostroma* sp. Asya ülkelerinde kurutularak, pişirilerek veya çiğ olarak doğrudan gıda kaynağı olarak tüketilmaktedir (Kılınç vd., 2013).

Ulva türlerini, *Monostroma latissimum* ve *Enteromorpha prolifera* gibi yeşil algleri de içeren aonori Japonya'da geleneksel olarak tüketilen baharat tipi bir üründür. Yüksek besinsel özellikleri *Ulva lactuc*a'yı insan beslenmesi açısından mükemmel bir aday yapmaktadır (Tabarsa vd., 2012). Çorba ve salatası yapılarak Avrupa'da alternatif gıdalar arasında yerini almıştır. Antioksidan özelliği gıda korunması açısından *U. lactuc*a'yı önemli bir yere taşımaktadır. Ayrıca Ulva türü yeşil makroalglerden elde edilen kıvam artırıcı ve jelleştirici özellikleri nedeni ile jelatinin yerini alarak et ve et ürünlerinde kullanılabilmektedir (Vázquez-Rodríguez ve Amaya-Guerra, 2016).

Şekil.2.4: *Gelidiu*m sp**.** (https://www.seaweed.ie/descriptions/Gelidium_spinosum.php)

Kırmızı makroalglerin ekstrakte edilmesi ile elde edilen ve polisakkarit türevi olan agar gıdalarda koruyucu ve kıvam artırıcı olarak kullanılmaktadır. *Pterocladis* sp, *Gracilaria* sp, *Gelidium* sp. gibi makroalgler başta olmak üzere pek çok kırmızı alg türünden elde edilen agar mikrobiyolojik uygulamalarda mikroorganizmaların büyüme ortamı olarak kullanılmaktadır. *Eucheuma sp Betaphycus* sp., Kappaphycus cinsine ait Rhodophyta deniz alglerinden üretilen karragenan gıda işlemede, kozmetik sanayinde ve endüstride kullanılan bir polisakkarit türevidir. Süt ürünlerinde kıvam artırıcı olarak kullanılan karragenan gıda sektöründe emülsifiye edici olarak kullanılmaktadır (Sudhakar vd., 2018). Nori ya da Laver olarak bilinen kırmızı makroalg olan *Porphyra* sp. özellikle Asya ülkelerinde salata ve çorbalarda tamamlayıcı besin olarak kullanılmaktadır (Levine ve Cheney, 1998; Jibril vd., 2016). Suşi yapımında da kullanılan Porphyra dünyada en çok tüketilen kırmızı alg türüdür. Geleneksel mutfağın bir parçası olarak özellikle Galler'de tüketilen 'laverbread' laverden yapılan bir gıda ürünüdür (Fitzgerald vd., 2011). Deniz marul gevreği olarak bilinen *Palmaria palmata* ve Deniz kadayıfı olarak bilinen *Chondrus crispus* türleri doğrudan tüketilen kırmızı makroalglerdir (Gomez-Zavaglia vd., 2019).

Şekil.2.5: *Porphyra* sp.(Royer , 2017)

2.2.2. Mikroalgler

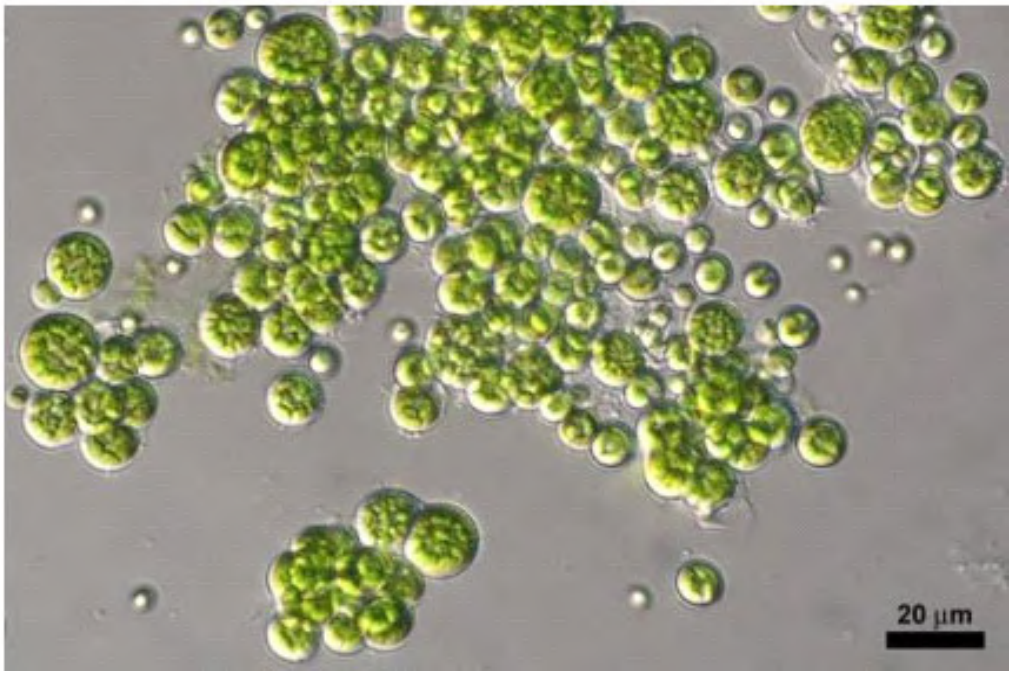
Mikroalgler mikroskobik canlılar olup, siyanobakteriler (Chloroxybacteria) gibi prokaryot hücre yapılı veya yeşil algler (Chlorophyta) gibi ökaryot hücre yapılı olabilmektedir (Khan vd., 2018). Uzunluğu 3-10 mikrometre olan mikroalgler karbonhidrat, lipit, protein gibi besin değeri yüksek organik bileşikler ve tedavi edici fonksiyonları bilinen biyobileşikleri sentezlemek için ışık enerjisi ve inorganik besinleri kullanan fotoototrofik mikroorganizmalardır. Mikroalgler derin zonlar ve kıyıya yakın zonlarda fitoplankton olarak bulunur (Dineshkumar vd., 2017).

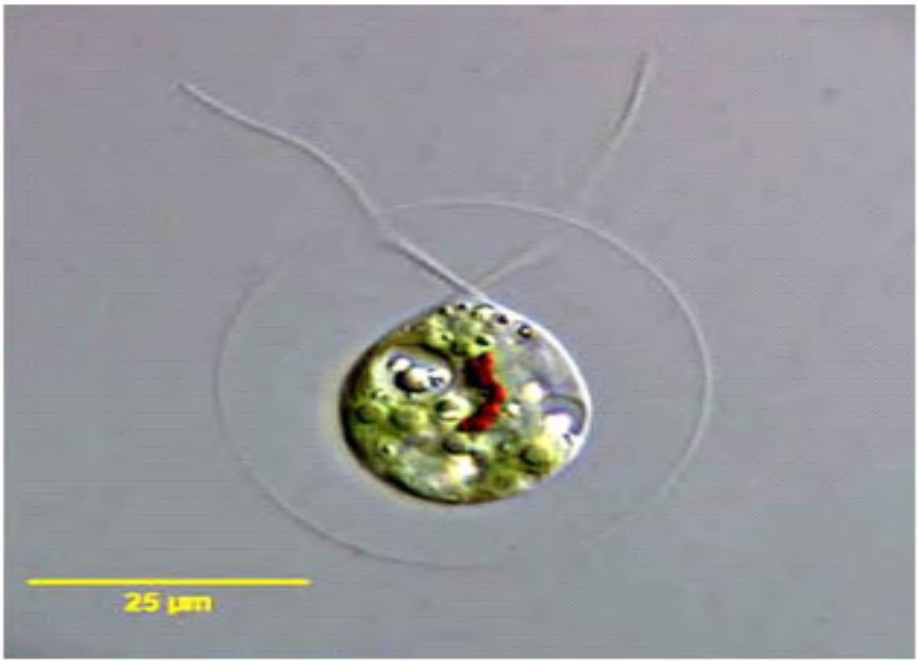
Şekil 2.6: *Spirulina* sp.(Morais ve ark. 2015)

Mikroalgler ürettikleri esansiyel besinler metabolitler sayesinde fonksiyonel gıda elde edilmesinde önemli bir yere sahip olmuştur (Ibañez ve Cifuentes, 2012; Niccolai ve ark., 2019). Özellikle *Spirulina* sp. ve Aphanizomenon yüzlerce yıl önce insan beslenmesinde yer aldığı bilinen mikroalglerdir. 1500'lü yıllarda Spirulina'nın Aztekler tarafından mavi-yeşil kek yapılarak tüketildiği resmedilmiştir. 1940'lı yıllarda mikroalglerle ilgili araştırmalar yeni yapılmaya başlamış olmasına rağmen tüketimi önerilmiştir. 1963 yılında Spirulina ile ilgili ilk bilimsel çalışmalar ve ticari kültürlerinin üretimi Fransız Petrol Araştırma Enstitüsü tarafından yapılmıştır. Çok çeşitli besin içerikleri ve biyokimyasal bileşimleri nedeni ile geleneksel olarak tüketilen gıdaların besin değerini artırmak amacı ile kullanılabilmektedir (Gouveia vd., 2008; Christaki vd., 2011; Niccolai vd., 2019). Gıda firmaları son yıllarda mikroalg içerikli ürünler pazarlamaya başlamışlardır. Üretilen ürünlerin çoğu gıda takviyesi olarak tezgahlarda yerini almaktadır. Tüketicilerin bilinçlenmesi kimyasal katkı maddeleri yerine mikroalglerden elde edilen doğal katkı maddelerinin gıdalarda kullanılması yönünde araştırmaların yapılmasını teşvik etmiştir (Caporgno ve Mathys, 2018). Mikroalglerden elde edilen gıdaların bir kısmı mikroalg biyokütlesini içerirken bir kısmı da mikroalglerden ekstrakte edilen bileşenleri içermektedir. Dünyada çeşitli ülkelerde mikroalg içerikli fırın ürünleri, vegan diyetleri gibi farklı ürünler piyasada yerini almaktadır (Lafarga, 2019). Türkiye' de ise *Spirulina* sp. toz ve kapsül şeklinde, vitamin hapları içeriğine eklenerek satışa sunulmaktadır. (Chacón-Lee ve González-Mariño, 2010). *Haematococcus* sp., *Dunaliella* sp., *Chlorella* sp., *Spirulina* sp., *Porphyridium* sp., *Botryococcus* sp. gibi türler ticari önemi olan mikroalglerdir. Dünya çapında pek ürüne *Spirulina* sp. ve *Chlorella* sp. katkı maddesi olarak eklenmektedir (Wells vd., 2017). Süper gıda olarak ifade edilen Spirulina 'nın günlük 3-5 gr kadar kullanımı ile pekçok hastalığın önlenebileceği bildirilmektedir (Folarin ve Sharma, 2017). Nasa' da uzay görevine giden astronotlar tarafından besin takviyesi olarak kullanılmıştır (Chacón-Lee ve González-Mariño, 2010). Ayrıca Spirulina bağırsak florasındaki probiyotik mikroorganizmalar olan *Lakto b*asillus bakterilerinin bulunduğu ortama ilave edilince bu bakterilerin gelişimini olumlu yönde etkilemiştir. Laktik asit bakterilerine prebiyotik etki gösteren Spirulina ortamdaki nitrojeni tüketerek bakterilerin kullanabileceği karbonhidrat türevi üretmiştir

(Gupta vd., 2017). Mikroalgler birçok araştırmanın (antioksidan, fonksiyonel gıda ve besin içeriği artışı) konusu olmuş ve farklı amaçlarla birçok gıdaya eklenmiştir.

Şekil 2.7: *Chlorella* sp. (İrkin, 2020)

Şekil 2.8: *Haematococcus* sp.(İrkin, 2020)

Şekil 2.9: *Scenedesmus* sp. (İrkin, 2020)

2.3. Alglerin Besin Değeri

Makroalglerde gıda analizi sonucu çok fazla organik ve inorganik bileşik tespit edilmiştir (Darcy-Vrillon, 1993). Kırmızı alg şubesindeki Porphyra cinsinden yenilebilir deniz yosunu olan nori 'nin % 75 'i sindirilebilir özellikte % 35-50 protein, yüksek miktarda beta-karoten, C vitamini, B9 ve niasin içeriği mevcuttur. Yeşil laver ya da aonori olarak bilinen deniz yosunu karışımında yüksek miktarda Fe, Ca, birçok yeşil bitkiden daha yüksek oranda A ve B vitamini mevcuttur. Kombu glutamik asit, çeşitli mineral ve vitaminler , eikosapentaenoik asit içeriğiyle kendini göstermektedir (Fujiwara vd., 1984). Kahverengi makroalglerin lipit oranı diğer alg türlerine göre daha düşüktür. Wakame'nin işlenmesi ile kurutulması alg içerisindeki vitamin oranlarını çok etkilemektedir. Özellikle B vitamini türevlerince zengin olan wakame işlenince vitaminlerin neredeyse tamamını kaybeder. *Palmaria* sp. özellikle Fe oranının fazlalığı ile göze çarparken, vitamin ve mineral açısından da zengindir (Mc Hugh, 2003). Deniz yosunlarında bulunan toplam lif miktarı kara bitkilerindeki lif miktarına benzer oranda ya da biraz fazladır. Bağırsaklarda mukoza hücrelerini uyaran lifler sağlıklı bir diyetin vaz geçilmez tamamlayıcılarıdır. Kahverengi makroalglerden elde edilen alginatın da Hg, Pb, gibi zararlı metallerin emilimini azaltıcı etkisi olduğu saptanmıştır (Brownlee, 2005). Makroalgler habitatları gereği çok çeşitli ve yüksek miktarda mineral içeriğine sahiptir. Özellikle Ca minerali ve Fe, Cu, Mg gibi iz elementler karasal bitkilere oranla alglerde daha yüksek miktarlardadır. Örneğin bir insanın günlük Mg ihtiyacının %65'i 8 gr Kombu'dan sağlanabilmektedir. Tiroit bezinden metabolizmayı düzenleyen tiroksin hormonunun sentezlenebilmesi için gerekli olan iyot makroalglerde bol miktarda bulunmaktadır. Omega -3 ve Omega-6 gibi esansiyel doymamış yağ asitleri makro alglerde oldukça bol bulunur (Marinho vd., 2015). Yemeklik yağ üretimi konusunda da hem toprağa ihtiyaç duymamaları hem de iklimden etkilenmeden kapalı ortamlarda üretilmeleri mikroalgleri ön plana çıkarmaktadır (Klok, 2014).

Sonuç olarak sağlıklı bir beslenme için insanların ihtiyacı olan karbonhidrat, protein, lipit, vitamin ve mineral gibi organik-inorganik bileşikleri bünyesinde bulunduran alglerin gerekli ortam koşullarının sağlanması ile ağırlıklarının iki üç katına kadar biyokütle oluşturabilmeleri, insanların oluşturdukları atıkları metabolizmalarında kullanarak yeni ürünlere dönüştürmeleri gibi nedenlerle sürdürülebilir gıda kaynağı oluşturulması açısından önemli bir potansiyel teşkil etmeleri algleri araştırmaların odağına taşımaktadır. Dünyada farklı ülkelerde insan diyetinin bir parçasını oluşturan alglerin karasal

bitkilerle karşılaştırıldığında iz element, mineral ve vitamin bakımından bazı üstünlüklere sahip olduğu gözlenmektedir. Bu potansiyel üstünlüklerin gıda sektörü tarafından değerlendirilerek gıda işleme metotları ve farklı menülerle insanların beğenisine sunulması beklenmektedir.

KAYNAKLAR

Abu-Ghannam, N., Shannon, E. (2017). Seaweed carotenoid fucoxanthin as functional Food. In: Microbial Functional Fo-ods and Nutraceuticals. Gupta, V. K., Treichel, H., Shapa-val, V., Antonio de Oliveira, L., Tuohy, M.G. (eds.), John Wiley & Sons, UK, 39-64.

Afonso, N.C., Catarino, M.D., Silva, A.M.S., Cardoso, S.M. (2019). Brown macroalgae as valuable food ingredients. *Antioxidants*, 8(9), 365-390.

Ak, İ. (2015). Sucul ortamın ekonomik bitkileri; Makro algler, *Dünya Gıda*, 12, 88-97.

Ak, İ., Cirik, S. (2017). Mavi-Yeşil algler (siyanobakteriler) ve termalizm. *Su Ürünleri Dergisi*, 34(2), 227-233.

Aktar, S., Cebe, G.E. (2010). Alglerin genel özellikleri, kullanım alanları ve eczacılıkta önemi. *Ankara Eczacılık Fakültesi Dergisi*, 39(3), 237-264.

Alam, T., Najam, L., Al Harrasi, A. (2018). Extraction of natural pigments from marine algae. *Journal of Agricultural and Marine Sciences*, 23, 81-91.

Bhadury, P. ve Wright, P.C. (2004). Exploitation of marine algae: biogenic compounds for potential antifouling applications. *Planta*. 219, 561- 578.

Brownlee, I.A., Allen, A, Pearson J.P, Dettmar P.W., Havler, M.E., Atherton, M.R., Onsøyen E. (2005). Alginate as a source of dietary fiber. *Crit. Rev. Food Sci. Nutr*., 45, 497–510.

Chacón-Lee, T., González-Mariño, G. (2010). Microalgae for "healthy" foods possibilities and challenges. *Comprehen-sive Reviews in Food Science and Food Safety*, 9, 655-675.

Christaki, E., Florou-Paneri, P., Bonos, E. (2011). Microalgae: a novel ingredient in nutrition. *International Journal of Food Sciences and Nutrition*, 62 (8), 794-799.

Darcy-Vrillon, B. (1993). Nutritional aspects of the developing use of marine macroalgae for the human food industry. *Int. J. Food Sci. Nutr*., 44, 23–35.

Del-Campo J.A., Garcia-Gonzalez, M. ve Guerrero, M.G., (2007). Outdoor cultivation of microalgae for carotenoid production: current state and perspectives, *Appl. Microbiol. Biotechnol,* 74, 1163–1174.

Dineshkumar, R., Narendran, R., Jayasingam, P., Sampathkumar, P. (2017). Cultivation and chemical composition of microalgae Chlorella vulgaris and its antibacterial activity against human pathogens, *Journal of Aquaculture & Ma-rine Biology*, 5(3), 00119. https://doi.org/10.15406/jamb.2017.05.00119

FAO (2020). The State of World Fisheries and Aquaculture 2020. Sustainability in action. Rome. Food and Agriculture Organization of the United Nations Erişim adresi: http://www.fao.org/3/ca9229en/CA9229EN.pdf (accessed 25.09.2020)

Fitzgerald, C., Gallagher, E., Tasdemir, D., Hayes, M. (2011). Heart health peptides from macroalgae and their potential use in functional foods. *Journal of Agricultural and Food Chemistry,* 59(13), 6829-6836.

Fujiwara, M., Lizima, N., Yamamoto, I., Nagumo, T. (1984). Purification and chemical and physical characterization of antitumour polysaccharide from the brown seaweed, *Sargassum fulvellum. Carbonhydrate Research*, 125(1), 97-106.

Gomez-Zavaglia, A., Lage, M.A.P., Jimenez-Lopez, C., Mejuto, J.C., Simal-Gandara, J. (2019). The potential of seaweeds as a source of functional ingredients of prebiotic and antioxidant value. *Antioxidants,* 8(9), 406.

Guiry, M. D. (2012). How many species of algae are there*? Journal of Phycology*, 48 (5), 1057–63.

Guiry, M.D. ve Guiry, G.M. (2018). Algae base. World-wide electronic publication, National University of Ireland, Galway. Accessed February 18.

Guschina, I.A., Harwood, J.L. (2006). Lipids and lipid meatbolism in eukaryotic algae. *Progress in Lipid Research,* 45(2), 160-186.

Ibañez, E., Cifuentes, A. (2012). Benefits of using algae as na-tural sources of functional ingredients, *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 93, 703-709.

İrkin, L.C., (2020). *Akuakültürde Alglerin Önemi Ve Kullanım Alanları*, İksad Yayınevi, 110s.

Jibril, S.M., Jakada, B. H., Umar, H.Y., Ahmad, T.A. (2016). Importance of some algal species as a source of food and supplement. *International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences*, 5(5), 186-193.

Khan, M.I., Shin, J.H., Kim, J.D. (2018). The promising future of microalgae: current status, challenges, and optimization of a sustainable and renewable industry for biofuels, feed, and other products. *Microbial Cell Factories,* 17, 36.

Kılınç, B., Cirik, S., Turan, G., Tekogul, H., Koru, E. (2013). Seaweeds for Food and Industrial Applications. In: Food Industry. Muzzalupo, I. (ed.), doi: dx.doi.org/10.5772/53172. Erişim adresi: https://www.in-techopen.com/books/food-industry/seaweeds-for-food-and-industrial-applications.

Klok, A.J., Lamers, P.P., Martens, D.E., Draaisma, R.B., Wijffels, R.H. (2014) . Edible oils from microalgae: insights in TAGaccumulation. *Trends in Biotechnology*, 32(10), 521-528.

Lafarga, T. (2019). Effect of microalgal biomass incorporation into foods: Nutritional and sensorial attributes of the end products. *Algal Research*, 41, 101566.

Levine, I.A., Cheney, D. (1998). N*orth American Porphyra cul-tivation*. In: New Developments in Marine Biotechnology Gal, Y.L., Halvorson, H.O. (eds,), Springer, Boston MA, 141-144.

MacArtain, P., Gill, C.I.R., Mariel Brooks, M., Campbell, R., Rowland, I.R. (2007). Nutritional Value of Edible Seaweeds. Nutrition Reviews, 65(12) :535–543.

Marinho,G.S., Holdt,S.L., Jacobsen,C., Angelidaki, İ. (2015). Lipids and Composition of Fatty Acids of Saccharina latissima Cultivated Year-Round in Integrated Multi-Trophic Aquaculture. *Mar Drugs*, 13(7), 4357–4374.

McHugh, D.J. (2003). A guide to the seaweed industry. FAO Fisheries Technical Paper, No. 441, Rome, 105 p.

Mimouni, V., Ulmann, L., Haimeur, A., Guéno, F., Meskini, N., Tremblin, G. (2015). Marine microalgae used as food supplements and their implication in preventing cardiovascular diseases. Oilseeds and Fats Crops and Lipids, 22(4),D409.

Niccolai, A., Zittelli, G.C., Rodolfi, L., Biondi, N., Tredici, M.R. (2019). Microalgae of interest as food source: Biochemical composition and digestibility. *Algal Research*, 42, 101617.

Oğur, S. (2016). Kurutulmuş alglerin besin değeri ve gıda olarak kullanımı. *Su Ürünleri Dergisi*, 3(1), 67-79.

Özdemir, N., ve Erkmen, J. (2013). Yenilenebilir biyoplastik üretiminde alglerin kullanımı. *Karadeniz Fen Bilimleri Dergisi*, 3(8), 89-104.

Paiva, L., Lima, E., Neto, A.I., Marcone, M., Baptista, J. (2016). Health promoting ingredients from four selected Azorean macroalgae. *Food Research International*, 89(1), 432-438.

Paiva, L., Lima, E., Neto, A.I., Marcone, M., Baptista, J. (2017). Nutritional and functional bioactivity value of selected Azo-rean macroalgae: Ulva compressa, Ulva rigida, Gelidium microdon, and Pterocladiella capillacea. *Journal of Food Science*, 82(7), 1757-1764.

Patil, V., Kallqvist, T., Olsen, E., Vogt, G., Gislerød, H.R. (2007). Fatty acid composition of 12 microalgae for possible use in aquaculture feed. *Aquaculture International*, 15, 1–9.

Polat, S ve Polat, A., 2022. Makroalglerin Mineral İçeriği Ve İnsan Sağlığı İçin Kullanım Olanakları. *Food and Health*, 8(2), 150-160.

Poveda-Castillo, G.D.C., Rodrigo, D., Martínez, A., Pina-Pérez, M.C. (2018). Bioactivity of fucoidan as an antimicrobial agent in a new functional beverage, *Beverages*, 4(3), 64.

Prabhasankar, P., GAnesan, P., Bhaskar, N., Hirose, A., Stephen, N., Gowda, L.R., Hosokawa, M., Miyashita, K. (2009). Edible Japanese seaweed, wakame (Undaria pinnatifida) as an ingredient in pasta: Chemical, functional and structu-ral evaluation. *Food Chemistry*, 115(2), 501-508.

Raja, R., Hemaiswarya, S. (2010). *Microalgae and immune potential a chapter in dietary components and immune function–prevention and treatment of disease and cancer*. In: Watson RR, Zibadi S, Preedy VR (eds) Humana Press/Springer, ISBN: 978-1-60761- 060-1, USA, pp. 517– 529.

Ranga Rao, A., Ravishankar, G.A. (2018). Algae as source of functional ingredients for health benefits. *Agricultural Research & Technology,* 14, (2).

Różyło, R., Hassoon, W.H., Gawlik-Dziki, U., Siastała, M., Dziki, D. (2017). Study on the physical and antioxidant pro-perties of gluten-free bread with brown algae. *CYTA Journal of Food,* 15(2), 196-203.

Sasa, A.,Şentürk F. , Üstündağ Y. , Erem, F. , 2020. Alglerin Gıda ve Gıda Bileşeni Olarak Kullanımı ve Sağlık Üzerine Etkileri, *Uluslararası Mühendislik, Tasarım ve Teknoloji Dergisi,* 2(2), 97-110.

Sciesizka, S and Klewicka, E., 2019. Algae in food: a general review, *Crıtıcal Revıews In Food Scıence And Nutrıtıon*, 59 (21), 3538-3547.

Sudhakar, K., Mamat, R., Samykano, M., Azmi, W.H., Ishak, W.F.W., Yusaf, T. (2018). An overview of marine macroalgae as bioresource. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 91, 165-179.

Şirinyıldız, D.D ve Yorulmaz, A. (2022). Alternatif ve Sürdürülebilir Bir Gıda Kaynağı Olarak Algler, Jounal of Food, Nutrition and Gastronomy, (1), 101-117.

Tabarsa, M., Rezaei, M., Ramezanpour, Z., Waaland, J.R. (2012). Chemical compositions of the marine algae Gracilaria salicornia (Rhodophyta) and Ulva lactuca (Chlo-rophyta) as a potential food source. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 92, 2500-2506.

Ünver, A.A., Bostan, K., Dinçel, E., Varlık, C. (2017). Alglerin İnsan Gıdası Olarak Kullanımı, *Aydın Gastronomy*, 1(1), 47-59.

Vázquez Rodríguez, J.A., Amaya Guerra, C.A. (2016). Ulva genus as alternative crop: nutritional and functional proper-ties. In: P. Konvalina (Ed.), Alternative Crops and Cropping Systems, doi: 10.5772/62787

SAĞLIKLI YAŞLANMA

HEALTHY AGING

Uzm. Dr. Zeynep Belma ŞENLİK

Ankara İl Sağlık Müdürlüğü,

ORCID:0000-0002-9125-8554

Özet

İnsanoğlunda ölümsüzlük, yaşlanmamak düşüncesi tarihler boyunca hep var olmuştur. Dünyada insanlar daha uzun yaşamakta, doğum sıklığı azalmakta ve yaşlı nüfus artmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü yaşlılığı 65 yaş ve üzeri olarak kabul etmekte ve toplum yaşlanmasının önemli göstergesi olan doğuştan beklenen yaşam süresinin ortalama değerinin dünya genelinde geçen yüzyıla göre arttığını bildirmektedir.

Dünya nüfusu son 100 yıl içinde 4 kat artarken, yaşlı nüfusun 10 kat artacak olması önemlidir. Dünya nüfusunun 2018 yılında %9,1'ini yaşlı nüfus oluşturmuştur. Ülkemizde, yaşlı nüfusun toplam nüfus içindeki payı 2022 yılında %9,9'a yükselmiştir. Nüfus projeksiyonlarına göre yaşlı nüfus oranının 2030 yılında %12,9, 2040 yılında %16,3, 2060 yılında %22,6 ve 2080 yılında %25,6 olacağı öngörülmektedir..

Nüfusun hızla yaşlanması, bazı kronik hastalıkların görülme riskini arttırmakta, bunun sonucu olarak da halk sağlığı için yeni ve ciddi sorunlar ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde 65 yaş ve üzeri grubun %90'ında 1, %35'inde 2, %23'ünde 3, %15'inde 4 ve daha fazla kronik sağlık sorunu olduğu tahmin edilmektedir.

Yaşlanmanın bireye ve topluma getireceği yükün hafifletilebilmesi için aktif, sağlıklı, üretken, başarılı birey ve topluma ulaşmak hedefi, 1960'lı yıllardan itibaren öne sürülmüştür. DSÖ tarafından 1990'lı yıllarda dünyanın gündemine getirilmiş bir kavram olan aktif yaşlanma; "kişiler yaşlandıkça yaşam kalitelerinin zenginleşmesi için sağlık, topluma katılım ve güvenlik fırsatlarının en iyi düzeyde sağlanması süreci" olarak tanımlamakta ve tüm bireylere bu fırsatların sağlanmasını savunulmaktadır. Yaşamın ileri dönemlerinde beklenmeyen ve erken ölümlerin önlenmesi, bireylerin engellilik durumu yaşamamaları, ileri yaşlarında da yaşamdan zevk alabilmeleri, yaşlı bireylerin toplumun sosyal, politik, ekonomik aktivitelerine katılabilmeleri ve sağlık harcamalarının daha az maliyetli olmasını sağlamak için sağlıklı yaşlanma öncelenmelidir.

Toplumun sağlıklı yaşlanabilmesi için, erken dönemde sağlığın iyileştirilmesi, korunması ve hastalıkların önlenebilmesi için birinci basamak sağlık çalışanlarına önemli görevler düşmektedir. Bireylerin tarama ve izlemlerinin yapılması, sağlık bilgi düzeyleri ve sağlık okuryazarlıklarının artırılması birinci basamak sağlık hizmetlerinde oldukça önemlidir. Bu hizmetleri yaygınlaştırarak nitelikli hizmet verilmesinin sağlanmasıyla dünya ülkeleri arasında rekabet konusunda avantaj sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı yaşlanma, yaşlı, birinci basamak sağlık hizmetleri

Abstract

The idea of immortality and not getting old has always existed in human beings throughout history. People are living longer in the world, the birth frequency is decreasing and the elderly population is increasing. The World Health Organization accepts old age as 65 years and over and reports that the average value of life expectancy at birth, which is an important indicator of population aging, has increased worldwide compared to the last century.

While the world population has increased 4 times in the last 100 years, it is important that the elderly population will increase 10 times. The elderly population made up 9.1% of the world population in 2018. In our country, the share of the elderly population in the total population has increased to 9.9% in 2022. According to population projections, it is predicted that the proportion of the elderly population will be 12.9% in 2030, 16.3% in 2040, 22.6% in 2060 and 25.6% in 2080.

The rapid aging of the population increases the risk of some chronic diseases, resulting in new and serious problems for public health. In our country, it is estimated that 90% of the 65 and older group have 1 chronic health problem, 35% have 2, 23% have 3, 15% have 4 or more chronic health problems.

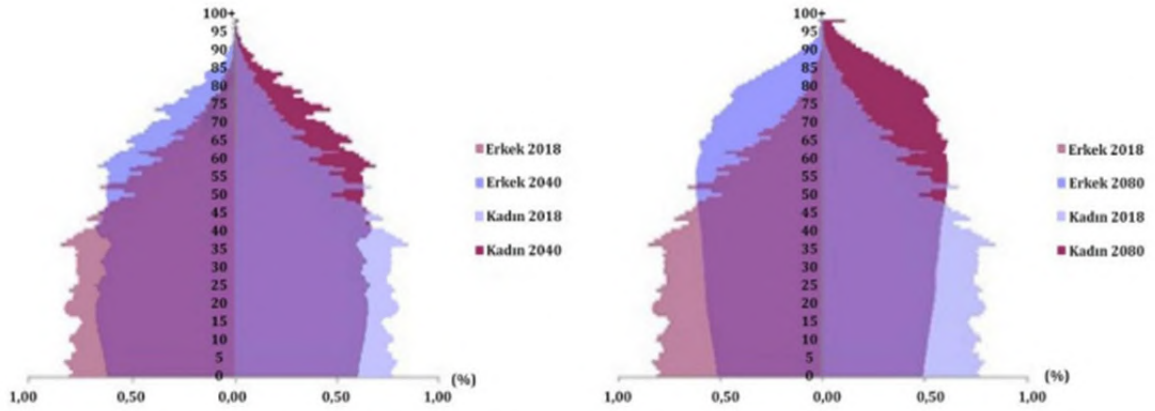
In order to alleviate the burden of aging on the individual and society, the goal of reaching active, healthy, productive, successful individuals and society has been put forward since the 1960s. Active aging, a concept brought to the world's agenda by WHO in the 1990s; It defines it as “the process of providing health, social participation and security opportunities at the best level for the enrichment of their quality of life as people age” and it is advocated that these opportunities should be provided to all individuals. Healthy aging should be prioritized in order to prevent unexpected and premature deaths in later life, to prevent individuals from experiencing disability, to enjoy life in their advanced ages, to enable elderly individuals to participate in social, political and economic activities of the society, and to ensure that health expenditures are less costly.

In order for the society to age well, to improve and protect health in the early period and to prevent diseases, primary health care workers have important duties. Screening and monitoring of individuals, increasing their health knowledge level and health literacy are very important in primary health care services. By expanding these services and providing qualified service, an advantage will be gained in terms of competition among the countries of the world.

Keywords: Healthyaging, elderly, primary health care services

İnsanoğlunda tarihler boyunca hep var olan ölümsüzlük, yaşlanmamak düşüncesi yirmi birinci yüzyılda ön plana çıkan en önemli demografik olgulardan birisi yaşlanmanın temelidir. Yaşlanma; genetik bir programla düzenlenen ve organizmayı çevresel faktörlerinde etkisiyle meydana gelen yapısal ve işlevsel değişmelerle doğumdan ölüme kadar olan olaylar toplamıdır. Başka bir deyişle yaşlanma; önüne geçilmesi mümkün olmayan, kronolojik, biyolojik, ekonomik, sosyal, psikolojik yönleri ve sorunları da olan süreç olarak tanımlanabilir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) yaşlılığı, çevresel faktörlere uyum sağlayabilme yeteneğinin azalması olarak tanımlar. DSÖ, 65 yaş ve üzeri grubu yaşlılık dönemi olarak kabul ederken, Birleşmiş Milletler standart bir ölçüt koymasa da 60 yaş üstünü yaşlı olarak değerlendirmektedir.

Dünyada insanlar daha uzun yaşamakta, doğum sıklığı azalmakta ve yaşlı nüfus artmaktadır. Dünyada yaşlı nüfusun artış hızı (%2,1), genel nüfus artış hızından (%1,2) daha fazladır. Dünya nüfusu son 100 yıl içinde (1950-2050) 4 kat artarken, yaşlı nüfusun10 kat artacak olması önemli bir noktadır. Dünya nüfusunun 2018 yılında %9,1’ini yaşlı nüfus oluşturmuştur. DSÖ’ye göre, 2000 yılında 600 milyon olan 60 yaş ve üstü kişi sayısı, 2025’te 1,2 milyona, 2050’de ise 2 milyona çıkacaktır. Birleşmiş Milletler verisine göre ise 60 yaş ve üstü 962 milyon kişi, küresel nüfusun yaklaşık %13’ünü oluşturmuştur. 60 yaş ve üstü küresel nüfus, 1980’de 382 milyon, 2017’de iki kattan fazla artarak 962 milyona yükselmiştir. 2017’de her 8 kişiden biri 60 yaş ve üstüyken 2020’de her 5 kişiden birinin 60 yaş ve üstü olması beklenmektedir.

Şekil 4.TÜİK, Nüfus Projeksiyonları 2018-2020

Kaynak: WHO, 2017. Mental Health of Older Adults, (WHO, 2017), TÜİK Nüfus Projeksiyonları 2018-2020 (TÜİK, 2018)

Şekil 1. Nüfus Projeksiyonları 2018-2020

Kaynak: T.C. Sağlık Bakanlığı 2015.Türkiye Sağlıklı Yaşlanma Eylem Planı Ve Uygulama Programı 2015-2020.

Yaşlı nüfusun üçte ikisinden fazlası, gelişmekte olan ülkelerde yaşamaktadır ve bu sıklık gelişmiş ülkelerdekine oranla daha hızlı büyümektedir. 2050'ye gelindiğinde, dünyadaki yaklaşık her 10 yaşlıdan 8'inin gelişmekte olan ülkelerde yaşaması beklenmektedir. Dünyada en fazla yaşlı nüfusa sahip Japonya'da 90 yaş ve üzeri 2,06 milyon kişi yaşamaktadır. Japonya'da 60 yaş ve üstü kişiler nüfusun %33,4'ünü, İtalya'da%29,4'ünü, Almanya'da %28'ini, Finlandiya da ise %27,8'ini oluşturmaktadır.

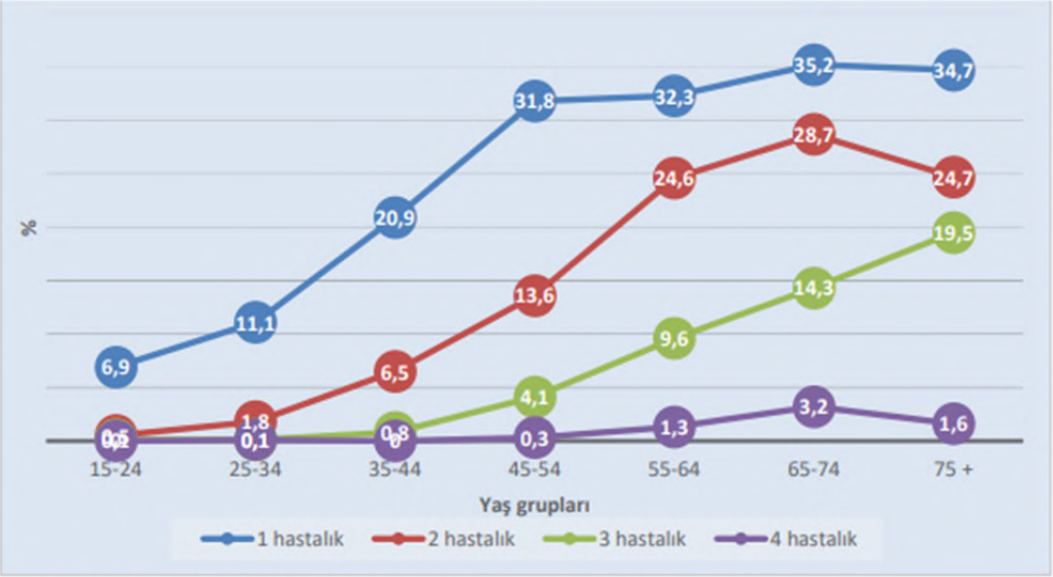
Ülkemizdeki yaşlı nüfus 2013 yılında 5 milyon 891 bin 694 kişi (%7,7) iken, %16 artarak 2018 yılında 7 milyon 186 bin 204 kişi (%8,8) olmuştur. Nüfus projeksiyonlarına göre, yaşlı nüfus sıklığının 2023 yılında 8,6 milyona (%10,2'ye), 2050 yılında 19,5 milyona (%20,8'e), 2075 yılında ise 24,7 milyona (%27,7'ye) çıkacağı tahmin edilmektedir. Yaşlı nüfus yaş grubuna göre incelendiğinde, 2013 yılında yaşlı nüfusun %60,3'ü 65-74 yaş grubunda, %32,2'si 75-84 yaş grubunda ve %7,5'i 85 ve daha yukarı yaş grubunda iken, 2017 yılında %61,6'sı 65-74 yaş grubunda, %29,7'si 75-84 yaş grubunda ve %8,6'sı 85 ve daha yukarı yaş grubunda yer aldığı görülmektedir.

Doğuşta beklenen yaşam süresinin uzamasının yanısıra yaşamın niteliğinin de artması (yaşam kalitesi) sağlanmalıdır. Yaşam kalitesini sağlıklı değerlendirebilmek için doğuşta beklenen yaşam süresi ve sağlığa ayarlanmış yaşam yılın birlikte değerlendirilmesi önemlidir.

Ortalama yaşam süresi de son yüzyılda belirgin olarak artmış ve Japonya, Norveç, Kanada, Almanya gibi bazı ülkelerde 85'lere gelmiştir. Ülkemizde doğuşta beklenen yaşam süresi 78 yıldır. Bu süre, erkeklerde 75,3, kadınlarda 80,8 yıldır.

Nüfusun hızla yaşlanması, bazı bulaşıcı olmayan hastalıkların görülme riskini arttırmakta, bunun sonucu olarak da ulusal ve uluslararası halk sağlığı için yeni ve ciddi sorunlar ortaya çıkmaktadır Gelişmekte olan ülkelerde 2020 yılına kadar, tüm ölümlerin dörtte üçünün yaşlanma ile ilişkili olabileceği tahmin edilmektedir. Bu ölümlerin çoğunun kardiyovasküler hastalıklar, kanser ve diyabet gibi bulaşıcı olmayan hastalıklar sebebi ile meydana geleceği tahmin edilmektedir.

Ülkemizde 65 yaş ve üzeri grubun %90'ında 1, %35'inde 2, %23'ünde 3, %15'inde 4 ve daha fazla kronik sağlık sorunu olduğu tahmin edilmektedir.

Şekil 3. Kronik hastalıkların yaş gruplarına göre dağılımı

Kaynak: T.C. Sağlık Bakanlığı, Türkiye Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar Ve Risk Faktörleri Kohort Çalışması Offline verileri. (SB1)

Şekil 1. Kronik Hastalıkların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Kaynak: T.C. Sağlık Bakanlığı 2015.Türkiye Sağlıklı Yaşlanma Eylem Planı Ve Uygulama Programı 2015-2020.

Ölüm nedeni istatistiklerine göre, 2017 yılında hayatını kaybeden yaşlıların %45,1'i dolaşım sistemi hastalıkları, %16,2'si iyi ve kötü huylu tümörler, %14,2'si solunum sistemi hastalıkları nedeni ile hayatını kaybetmiştir.

Yaşlanmanın bireye ve topluma getireceği yükün hafifletilebilmesi için aktif, sağlıklı, üretken, başarılı birey ve topluma ulaşmak hedefi, 1960'lı yıllardan itibaren öne sürülmüştür. DSÖ tarafından 1990'lı yıllarda dünyanın gündemine getirilmiş bir kavram olan aktif yaşlanma; "kişiler yaşlandıkça yaşam kalitelerinin zenginleşmesi için sağlık, topluma katılım ve güvenlik fırsatlarının en iyi düzeyde sağlanması süreci" olarak tanımlamakta ve tüm bireylere bu fırsatların sağlanmasını savunulmaktadır. Bir başka deyişle aktif yaşlanma; sağlıklı olma halinin korunmasıyla birlikte yeterli beslenme, fiziksel ve zihinsel olarak aktif olma, güvenli bir çevrede yaşama, çalışma ve sosyal çevre içinde yer alma koşullarını yerine getirebilen bireylerin yaş alma süreçlerine verilen isimdir.

Günümüzde yaşlılık ile ilgili politikalar ve programlar yaşam kalitesini artırmaya ve sağlık durumunu daha iyi hale getirmeye odaklanmaktadır. DSÖ tarafından "Yaşlılara yapılan sağlık harcamalarını azaltmak yerine öncelikli hedef olarak yaşlıların toplumun üretken ve aktif bireyleri olarak yaşayabilmeleri için eyleme geçmek" önerilmiştir. DSÖ'nün "Yaşama yıllar ekledik, şimdi yıllara yaşam eklemeliyiz" deyimi sağlıklı yaşlanmayı işaret etmektedir.

Yapılan çalışmalarda, aktif yaşlanmanın belirleyicileri; kültür, cinsiyet, ekonomik faktörler, sağlık ve sosyal hizmetler, sosyal-çevresel belirleyiciler, fiziksel-çevresel belirleyiciler, kişisel faktörler ve davranışsal faktörler olarak saptanmıştır. Sağlık ve işlevselliğin sürdürülmesi için etkinlikler, boş zaman aktiviteleri, kulüp ve sosyal ortamlara katılım, çevre ile temasın sürdürülmesi, fiziksel aktivite, bulmaca benzeri yöntemler ile zihin egzersizleri, günlük işlerin yapılması, herhangi bir hobisinin olması yaşlının kendi sağlığı ile ilgili endişe duymaması, depresyonda olmaması, yeti yitiminin olmaması ve algılanan sosyal destek ile yaşam doyumunu ve dolayısıyla yaşam kalitesini artırmakta etkilidir.

Doğum öncesinden başlayarak sağlıklı beslenme, düzenli egzersiz, sağlıklı yaşam alanlarının sağlanması, stresle başa çıkabilme gibi bütüncül ve multisektöriyel bir yaklaşım benimsenmelidir. Politikacılar, sivil toplum örgütleri ve sağlık çalışanları başta olmak üzere, tüm topluma yaşlılık ile

ilgili bilinçlendirme çalışmaları yapılmalıdır. Birey, toplum ve sağlık sistemleri tarafından yaşam boyu sağlığın geliştirilmesi ve aktif yaşlanmanın öncelenmesi ile sağlıklı ve aktif yaş alabilen toplumlar oluşacaktır.

Kaynaklar

• Akdemir, N., Çınar, F. İ., & Görgülü, Ü. (2007). Yaşlılığın algılanması ve yaşlı ayrımcılığı. Turkish Journal of Geriatrics, 10(4), 215-222.

• Aslan, D. Aktif yaşlanma kavramı, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı ABD, Erişim Adresi: http://www.turkgeriatri.org/halksaglig

• T.C. Avrupa Birliği (2011). 2012 Avrupa aktif yaşlanma ve nesiller arası dayanışma yılı hakkında bilgi notu Erişim Adresi: https://www.ab.gov.tr/files/SBYPB/Sosyal%20Politika%20ve%20

%C4%B0stihdam/aktif_yaslanma_bilgi_notu.pdf).

•T.C. Sağlık Bakanlığı (2015). Türkiye sağlıklı yaşlanma eylem planı ve uygulama programı 2015-2020.

Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Kronik Hastalıklar, Yaşlı Sağlığı ve Özürlüler Daire Başkanlığı, Yayın (960),

22-30.

• Bilir, N. (2004). Yaşlanan toplum, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı ABD, 1. Erişim Adresi: http://www.geriatri.org.tr/pdfler/YaslananToplum.pdf

• Buz, S., Koçak Ertan, Y. & Gözen, Ö. (2018). Türkiye'de yaşlılara sunulan hizmetlerin birleşmiş milletler yaşlılık ilkeleri çerçevesinde değerlendirilmesi: Ankara örneği Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 77, S. 388-410

• Cankurtaran, M. (2005). Yaşlılık, yaşlanma mekanizmaları, antiaging ve yaşam tarzı değişiklikleri. 7. Ulusal İç Hastalıkları Kongresi. Antalya. Erişim Adresi: http://www.tihud.org.tr/uploads/content/kongre/7/7.15. pdf

• Çolak, M., & Özer, Y. E. (2015). Sosyal politika anlamında aktif yaşlanma politikalarının ulusal ve yerel düzeydeki analizi. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 14(55), 115-124. http://dergipark.gov.tr/download/article-file/70669

• Çilingiroğlu, N., & Yaşlılık, D. S. (2004). Yaşlı ayrımcılığı. Türk Geriatri Dergisi, 7(4), 225-230.

• Demir, O. (2016). Nüfus politikaları ve Çin, Fransa ve Türkiye örneklerinin değerlendirilmesi. Social

Sciences, 11(1), 41-61.

• Demir, Ş. (2018). İkinci dünya yaşlılık toplantısı' nın (Madrid Planı) ülkelerin yaşlılık politikası. 30, 365-380

• DPT (2007). Türkiye'de yaşlıların durumu ve yaşlanma ulusal eylem planı 2007. http://ekutup.dpt.gov.tr/nufus/yaslilik/eylempla.pdf

• Kılıç D. Yaşlı sağlığı. In: Erci B (ed). Halk Sağlığı Hemşireliği. Ankara: Fırat Matbaacılık, 2009: 133-155.

• Kunkel, S. R., & Morgan, L. A. (2015). Aging, society, and the life course: Springer Publishing Company.

• Kurumu, T. D. (2017). Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük.

• Liu, L.-K., Chen, C.-H., Lee, W.-J., Wu, Y.-H., Hwang, A.-C., Lin, M.-H., . . . Arai, H. (2018). Cognitive

frailty and its association with all-cause mortality among community-dwelling older adults in Taiwan:

Results from I-lan longitudinal aging study. Rejuvenation research, 21(6), 510-517.

• Morgan, L. A., & Kunkel, S. R. (2007). Aging, society, and the life course: Springer Publishing Company.

• Organization, W. H. (2004). Active ageing: a policy framework. Geneva: WHO; 2002. http://whqlibdoc. who. int/hq/2002/who_nmh_nph_02, 8.

• Organization, W. H. (2003). The world health report 2003: shaping the future: World Health Organization.

• Öztek, Z., & Kubilay, G. (2008). Toplum sağlığı hemşireliği: Palme Yayıncılık.

• Sonbahar, A. Başarılı yaşlanma algısı: farklı yaş gruplarından bireylerin yaşlılığa bakışı.

• Soyuer, F., & Soyuer, A. (2008). Yaşlılık ve fiziksel aktivite. Turgut Özal Tıp Merkezi Dergisi, 15(3), 219-224.

• TEKİN, Ç. S., & Fatih, K. (2016). Dünyada ve Türkiye'de yaşlılık. Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Dergisi (IBAD), 3(1), 219-229.

• Tereci, D., Turan, G., Kasa, N., Öncel, T., & Arslansoyu, N. Yaşlılık kavramına bir bakış. Ufkun Ötesi Bilim Dergisi, 2016(1), 84-116.

• Teşkilatı, D. P. (2007). Türkiye'de yaşlıların durumu ve yaşlanma ulusal eylem planı. Sosyal Sektörler ve Koordinasyon Genel Müdürlüğü, Yayın No DPT, 2741.

• Tutal, O. (2016). Yaşlılık, yaşam çevresi ve evrensel tasarım. Yaşlılık Disiplinlerarası Yaklaşım, Sorunlar,Çözümler (Edit: Velittin Kalınkara) Ankara, Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık Tic. Ltd. Şti, 489-507.

• TUIK,18 Mart 2019 Haber Bülteni Sayı: 30699 İstatistiklerle Yaşlılar, 2018 www.tuik.gov.tr

• United Nations (UN) (2018). World population ageing 2018. Department of Economic and Social Affairs Population Division, New York https://www.un.org/development/desa/publications/2018-revision-ofworld-urbanization-prospects.html

• Usta, G., & Murat, G. İşgücü piyasasında yaşlılar ve aktif yaşlanma: avrupa birliği ve Türkiye

değerlendirmesi.

• WHO global report on falls prevention in older age, World Health Organization. https://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/ageing-and-health

• Active Ageing: Towards Age-Friendly Primary Health Care. Towards Age-Friendly Primary Health Care, WHO. http://whqlibdoc.who.int/hq/2004/WHO_CHP_HPR_04.02.pdf. ISBN 92 4 159218 4 World Health Organization 2004

• World Health Organization Noncommunicable Diseases and Mental Health Cluster Noncommunicable Disease Prevention and Health Promotion Department Ageing and Life Course actıve ageıng: a polıcy framework https://extranet.who.int/agefriendlyworld/wp-content/uploads/2014/06/ WHO-Active- Ageing-Framework.pdf

TEK KART BILGISAYAR KULLANARAK YAKLAŞIM TAPASI TASARIMI

Rabiye CEYLAN

Kırıkkale Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Savunma Teknolojileri Anabilim Dalı, Kırıkkale/Türkiye

ORCID: 0000-0003-3846-7346

Danışmanlar

Doç. Dr. Halil Murat ÜNVER

Dr.Öğr. Üyesi Faruk ULAMIŞ

ÖZET

Bu çalışmada yaklaşım tapaları üzerine inceleme ve tek kart bilgisayar kullanılarak güvenilir, ekonomik ve etkili bir uygulama hedeflenmiştir. Yaklaşım tapalarının özellikleri bileşenleri hedef algılama yöntemleri ve hedefe belirli mesafede paralanma işlevi incelenmiş ve buna bağlı olarak benzer bir fiziksel davranışın tek kart bilgisayarlarla sağlanıp sağlanamayacağı incelenmiştir.

Model olarak tasarlanan ve prototip olarak üç boyutlu roket gövdesi için baskı hizmeti alındı, elektronik sistemi tek kart bilgisayar üzerine uyarlandı ve çalışması için gerekli olan gerilim, pil güç kaynağı tarafından sağlanıp, TF Mini Lidar Lazer mesafe sensörü vasıtasıyla hedef ile roket prototipi arasındaki mesafe değeri ölçülmüştür. Sensörden alınan mesafe bilgisi ESP32 mikroişlemcisi tarafından işlenmiş ve mesafe bilgisi ESP32 mikroişlemcisine kodlanmış bluetooth bağlantısı ile telefona yüklenen Bluetooth Serial uygulaması üzerinden uzaktan mesafe takibi yapılmıştır. Tasarlanan tek kart bilgisayar sisteminde, yaklaşım tapasının çalışma prensibi olan hedefe belirli mesafeye gelindiğinde bir tetikleyici sinyal aracılığıyla patlayıcının paralanma fonksiyonunu gerçekleştirmesi işlemi burada buzzer ve led şeride gönderilen sinyal ile test edilmiştir. Çalışmalarda işlemci kartına önceden mesafe değer bilgisi girilmiş ve üç boyutlu roket prototipinin uç kısmında yer alan lazer sensörünün önceden belirlenen mesafeye geldiğinde hem buzzerın aktif hale gelerek ses çıkarması hem de led şeridin arzu edilen mesafede elektrik sinyali ürettiği gözlemlenmiştir.

Burada yapılan çalışmalar imkanlar doğrultusunda ve belirli zaman aralığında gerçekleşmiş olup yaklaşım tapalarının çalışma prensibine uygun sonuçlar elde edilmiştir. Elde edilen ürün gerek prototip roketlerde gerekse düşük adetten kaynaklanan fayda/maliyet hesapları göz önüne alınarak güvenilir bir alternatif olarak değerlendirilebileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tapa çeşitleri, elektronik tapa, yaklaşım tapası, yaklaşım tapa bileşenleri, patlayıcılar.

Abstract

In this study, a reliable, economical and effective application is aimed by examining the approach plugs and using a single board computer. The features, components, target detection methods and splitting function of the approach fuzes at a certain distance from the target were examined and accordingly, it was examined whether a similar physical behavior could be achieved with single board computers.

Printing service was provided for the three-dimensional rocket body, which was designed as a model and as a prototype, its electronic system was adapted on a single board computer, and the voltage required for its operation was provided by the battery power supply, and the distance value between the target and the rocket prototype was measured by means of the TF Mini Lidar Laser distance sensor.The distance information received from the sensor was processed by the ESP32 microprocessor and the distance information was coded into the ESP32 microprocessor, and remote distance tracking was carried out via the Bluetooth Serial application downloaded to the phone via bluetooth

connection. In the designed single-board computer system, the operation principle of the proximity plug, the explosion function of the explosive through a trigger signal when a certain distance to the target is reached, has been tested with the signal sent to the buzzer and the led strip. In the studies, the distance value information was entered into the processor board in advance and it was observed that when the laser sensor located at the tip of the three-dimensional rocket prototype came to the predetermined distance, both the buzzer would activate and sound and the led strip would generate an electrical signal at the desired distance.

The studies carried out here were carried out in line with the possibilities and within a certain time period, and results were obtained in accordance with the working principle of the approach plugs. It has been seen that the obtained product can be evaluated as a reliable alternative both in prototype rockets and considering the benefit/cost calculations arising from the low number.

Keywords: Fuze types, electronic fuse, proximity fuse, proximity fuse components, explosives.

GİRİŞ

1.Tapalar

Mühimmat, düşmanı, düşman konumlarını veya yapı ürünlerini hedef alan, onları imha eden ya da fonksiyonunu kaybettiren, silahla kullanıldığı gibi silahsız da kullanılabilen, her çeşit öldürücü, patlayıcı, yakıcı 'vb.' bileşim ve komplelerdir. Mühimmatın önemli bileşenlerinden biri olan tapalar, füze veya roket üzerinde bulanan harp başlığının fonksiyon göstermesini sağlayan patlayıcı zincirini kontrol ederek patlayıcıların mühimmat atışı olmadan önce güvenli bir şekilde depolanmasını, atış olduktan sonra da istenilen zamanda patlatılmasını amaçlayan elektronik yahut mekanik alt bileşenlerdir. Başka deyişle mühimmatın bir noktada. başka bir noktaya taşınması esnasında, depolamada, kullanım anında ve kullanımdan sonra infilak süresine dek güvenliğini sağlayan, içerisinde mekanik, elektronik ve kimyasal bileşenleri barındıran ve mühimmatın nerede, ne zaman ve hangi koşullar altında fonksiyon göstereceğine karar veren sistemdir. Fonksiyon gösterme işlemi, tapaya önceden belirlenmiş zaman bilgisinin girilmesiyle, tapanın fiziki olarak bir zemine temasıyla ya da mühimmatın zemine göre belirli bir mesafe yüksekliğine gelmesiyle mümkün olabileceği gibi bunlardan farklı bir yöntemle de muhtemeldir.

Tapa aslında iki hali mevcut olan bir mekanizmadır. Silah sistemi çerçevesinde, tapa ve harp başlığı bağlantılıdır ve hedefe ateş edilene kadar fonksiyon göstermeden emniyetli bir haldedir. Mühimmat ateşlenmesinden sonra tapadan istenilen hedef üzerinde milisaniyelerle ifade edilebilecek bir zamanda, işlev göstermesi beklenir. Tapa-harp başlığı sistemine, güdümlü mekanizmalarda görüldüğü gibi mühimmatın ateşlendikten sonra silah sistemi-hedef arasındaki uçuşu esnasında, müdahale etme durumu yoktur. Mühimmat doğrultu olarak tek yönlüdür ve tersi yönde döndürülememektedir. Tapa tasarımının kalitesi iki değerle belirlenir; fonksiyonel olarak güvenirlik ve emniyet güvenirliği. Fonksiyonel ve emniyet güvenilirliği yüzdelik oranlarla mermi ve bomba tapalarında %99,99, kompleks füze sistemlerinde ise 95-99% oranlarındadır. Tapalar üzerinde gerçekleştirilen testler sonucunda 106 tapada kullanılmadan önce 1'den fazla tapada emniyetsizlikle karşılaşılmayacak ve tapa emniyetli durumda olacaktır. (Anonim)

Yukarıda verilen tanım doğrultusunda, bir tapadan gerçekleştirmesi beklenen beş temel işlevi;

Mühimmatı olası durumlara karşı güvenli halde tutmak

Mühimmatı paralanmaya hazır duruma getirmek

Hedefi tanımlamak veya belirlemek

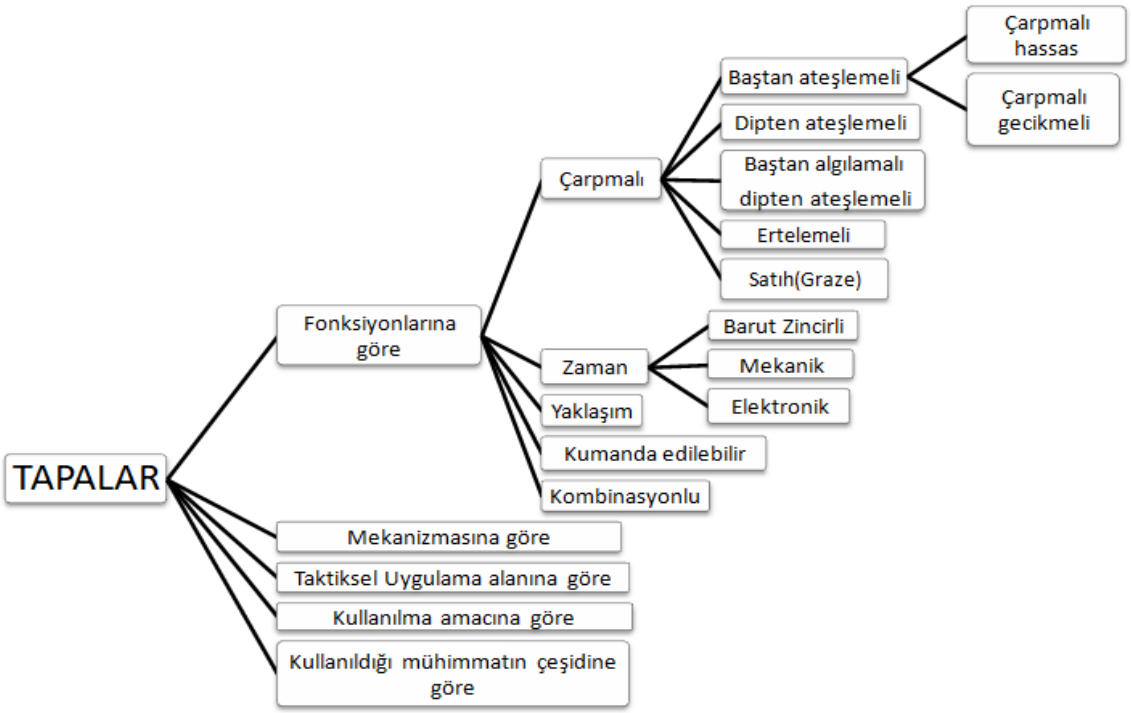
Mühimmatın paralanma fonksiyonunu başlatmak ve

Patlama istikametine karar vermek (sadece bazı özel tapalarda) (Anonim)

olarak sıralanabilir

Tapaların, gerçekleştirmesi gereken işlevlerinin yanı sıra; tapa güvenliği, patlayıcı zincirinin kurulması, istenilen anda ve istenilen mesafede işlevini aktif hale getirme olarak ifade edilen dört fonksiyon özelliğine sahip olmaları gereklidir.

Tapaların kullanım alanlarına ve amaçlarına göre farklı üretimleri gerçekleştirilir. Buna bağlı olarak tapalar fonksiyonlarına göre, mühimmat çeşidine göre, ihtiva ettiği sistem bileşimine göre yahut harekât durumundaki hedef türüne göre çeşitli kategoriler altında türlerine ayırmak mümkündür. Tapaların çok yönlü çalışma alanlarının olmalarından dolayı bu kategorilerde kendi içlerinde farklı alt kategori başlıklarını oluşturabilir. Bu kategoriler dikkate alınarak yapılan sınıflandırma Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1 Tapaların sınıflandırılması

Fonksiyonlarına Göre Tapalar

Temel olarak tapaları fonksiyonlarına göre 5 temel başlık altında incelemek mümkündür. Tapalar, temel başlıklar içerisinde de gösterdikleri işlevlere göre de alt başlık altında incelenir.

Çarpmalı tapalar, bu tür tapaların çalışma prensibi, mühimmatın hedef doğrultusunda havadayken yahut mühimmatın atışı üzerinden belirli bir sürenin geçmesinden sonra değil, tapanın herhangi bir noktaya temas etmesiyle fonksiyon göstermesi mantığıyla çalışmaktadır. Çarpmalı tapalarda çarpma algılama işlemi mekanik çarpma algılama veya elektronik çarpma algılama olmak üzere iki farklı şekilde algılanabilir. Çarpmalı tapalar, çarpmayı algılama yöntemlerine göre kendi içerisinde alt kategorilere ayrılmaktadır. Bunlar;

Baştan Ateşlemeli Tapalar

Çarpmalı Hassas Tapalar

Çarpmalı Gecikmeli Tapalar

Dipten Ateşlemeli Tapalar

Baştan Algılamalı Dipten Ateşlemeli Tapalar

Ertemeli Tapalar

Satıh (Graze) Tapalar

Zaman tapalarında genel amaç, mühimmat atışının gerçekleştiği andan itibaren ya da tapanın kurulma işleminin başlamasının ardından menzile bağlı olarak hesaplanan ve teknik atış formülleri ile belirlenen bir sürenin sonunda fonksiyon göstermesinin sağlanmasıdır.

Bu tür tapaların genellikle sis ve aydınlatma mühimmatlarında kullanım alanları mevcuttur. Zaman tapaları da kendi aralarında zaman ayarlama yöntemlerine göre farklılık gösterip üç farklı başlık altında incelenir. Bunlar;

Barut Zincirli Zaman Tapaları

Mekanik Zaman Tapaları

Elektronik Zaman Tapaları

Yaklaşım Tapaları, ilk olarak II. Dünya Savaşı sırasında birçok ülkenin çeşitli bilim insanlarının fikirleri doğrultusunda tasarlanıp kullanılmaya başlanılmıştır. Yaklaşım (proximity) tapaları, mühimmatın hedefe atışının yapılmasından sonra mühimmatın hedefe teması olmaksızın, tapa sistemi içerisinde yer alan yaklaşım sensöründen alınan mesafe bilgisi ile önceden sisteme girilen belirli mesafeye yaklaştığında paralanma işlevini gerçekleştiren tapalardır. Hedef teması olmadan hedefe belirli yakınlıkta iken patlayan mühimmatın hedefe temasla patlayan mühimmata kıyasla 10 kat daha fazla tahribata uğrattığı tespit edilmiştir. Bu tip tapalar çoğunlukla gemi güvertelerine, uçaklara ve insanlara zarar vermek amacıyla askeri kullanım alanlarına göre tasalanmıştır.

Kumanda edilebilir tapalar, mühimmat atışının gerçekleşmesinden sonra, mühimmat henüz yere düşmemişken veya herhangi bir paralanma işlevini gerçekleştirmemişken atışı yapılan tapanın istenilen şekilde yönlendirilerek fonksiyon göstermesini amaçlayan tapa çeşididir. Çoğunlukla tapalarla uzak bir noktadan iletişim, küresel pozisyonlama sistemi (GPS) yöntemi ile sağlanır ve hedef koordinatları tapaya verilir. Bunun yanı sıra iletişim yöntemi olarak elektriksel veya optiksek iletişim yöntemleri de tercih edilebilir. Kumanda edilebilir tapalarda atış işlemi gerçekleştirilirken her zaman hedef koordinatına uzak bir nokta belirlenir ve atışı yapılır.

Kombinasyonlu tapalar, içerisinde yukarıda anlatılan birçok tapa çeşidine ait çalışma prensibi ve özellikleri barındıran tapa türlerine denir. Kombinasyonlu tapaların çoklu seçenekleri mevcut olup atışın ilk moduna birincil mod, şayet birincil mod fonksiyon göstermezse sonrasında geçilecek moda ise ikincil mod denir. Bu mod sıralamasının kullanılması tapa sistemlerinin tek etkiye hassasiyetli ateşleme mekanizmalarının dezavantajını ortadan kaldırmaktır. Günümüzde üretimi sağlanan yeni nesil tapaların geneli kombinasyon tapası olup, en moderni ise çok maksatlı tapa çeşididir.

Mekanizmasının Türüne Göre Tapalar

Mekanizma türüne göre tapalar, içerisinde yer alan alt mekanizmaların türüne bağlı olarak dört şekilde analiz edilebilir. Bunlar; mekanik, elektronik, kimyasal ve optik tapalar olarak sınıflandırabilir.

Taktiksel Uygulama Alanlarına Göre Tapalar

Tapalar, hem atışını gerçekleştirecek silah sistemlerine hem de hedefe gönderim biçimine göre de sınıflandırılmaktadırlar. Taktiksel uygulama alanına göre ise tapalar dört gruba ayrılır. Bunlar; havadan- karaya atılan, karadan-havaya atılan, havadan- havaya atılan, karadan- karaya atılan şeklinde ifade edilmektedirler.

Kullanılma Amaçlarına Göre Tapalar

Tapanın amacına veya hedefin türüne göre tapalar altı alt sınıfta incelenir. Bunlar; Anti personel Mühimmat Tapaları, Tahrip Edici veya Yüksek Patlayıcılı Mühimmat Tapası, Beton Delici Mühimmatı Tapaları, Zırh Delici Mühimmat Tapaları, Yüksek Patlayıcılı Tanksavar Mühimmatı Tapaları, Aydınlatma Mühimmatı Tapaları şeklinde sınıflandırılırlar.

Kullanıldığı Mühimmatın Çeşidine Göre Tapalar

Tapalar içerisinde yer aldığı mühimmatın çeşidine bağlı olarak yedi alt kısımda sınıflandırılır. Bunlar; bomba tapaları, el bombası tapaları, topçu tapaları mayın tapaları, güdümlü füze tapaları, havan mühimmatı tapaları, roket tapaları şeklindedir.

Tapalar belirli bir amacı gerçekleştirirken elektronik, mekanik ya da kimyasal sistemler tarafından oluşan farklı alt bileşenleri içerisinde barındırır. Bu alt bileşenleri çeşitli kılan durum tapaların kullanım yelpazesinin çok çeşitli ve geniş olmasından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla tapa alt bileşenlerinide kendi içerisinde mekanik, elektronik ve kimyasal olmak üzere üç farklı kısım altında ele almak mümkündür. Tapa tamamlayıcı elemanları dört başlık altında ele alınır. Bunlar;

Güvenlik Mekanizması

Kurma Mekanizması

Patlayıcı Zinciri

Ateşleme Mekanizması

Güvenlik Mekanizması

Güvenlik Mekanizması

Güvenlik mekanizması, tapanın depolanma, taşınma ve bir noktadan farklı noktaya taşınması esnasında kurulmamış halini koruyan ve güvenliğini sağlayan mekanizmadır. Tapalar, atış işlemi gerçekleşmeden önce, atış gerçekleştiği anda ve atış işleminin gerçekleşip paralanma durumunun gerçekleşeceği ana kadar geçen süre zarfı boyunca güvenlikli halde olmalıdır. (Fowler, Steven E.; Naval Air Warfare Center Weapons Division, 1999) Tapalarda, istenilmeyen herhangi bir durumda detonatör fonksiyon gösterse bile, atış koşulları sağlanmadığı sürece bu fonksiyon diğer patlayıcılara etki etmemelidir. (Mil- Std- 1316E, Design Criteria Standard Fuze Design, Safety Ctriteria For, 1998) Bu durumun gerçekleşmesi için patlayıcı zincirini oluşturan primer, detonatör ve buster patlayıcılarının birbirlerinden farklı eksenler üzerinde olması gerekmektedir. Tapanın paralanma işlemine hazır hale gelebilmesi için primer, detonatör ve buster patlayıcı zincir elemanlarının belirli bir zaman gecikmesi ile aynı eksen üzerine konumlanmaları gereklidir. Tapalar için kabul edilebilir tehlike seviyesi $1x10^{-6}$ olarak belirlenmiştir. (Fowler, Steven E.; Naval Air Warfare Center Weapons Division, 1999)

Kurma Mekanizması

Kurma mekanizması, bir mühimmatın atışı gerçekleştikten sonra çevre şartlarının (ısı, şok,basınç etkisi, dönü gibi) algılanıp, patlatıcı zincir elemanlarının aynı eksen üzerine getirilmesi, mekanik/elektronik anahtarların kapatılması veya patlayıcı zinciri arasındaki bir engelin kaldırılması işlemi ile ateşleme devresini fonksiyon gösterebilir hale getiren sistemdir.

Patlayıcı zinciri elemanları olan primer, detonatör ve buster patlayıcılarını art arda sıralamak ve hareket anını kontrol etmek için gerekli olan enerji fırlatma ve uçuş süresince oluşan kuvvetlerden yahut herhangi bir dış kaynaktan temin edilmelidir ve kurulma işlemi dizili bir şekilde gerçekleşmelidir. (Mil- Std- 1316E, Design Criteria Standard Fuze Design, Safety Ctriteria For, 1998)

Patlayıcı Zinciri

Primer, detonatör ve buster patlayıcı elemanları patlayıcı zincirini oluşturur. Patlayıcı zinciri, kesintili patlayıcı zincir ve kesintisiz patlayıcı zincir olmak üzere iki farklı çeşitte incelenir. Kesintisiz patlayıcı zinciri, patlayıcılar arasında herhangi bir engel yada patlayıcıları birbirinden ayıran mekanizmanın olmadığı patlayıcı zincir çeşididir. İkinci patlayıcı zincir çeşidi olan kesintili patlayıcı zincirde ise patlayıcı elemanları atış anında farklı eksen üzerinde olup, atışın gerçekleşmesinden sonra aynı eksen üzerinde olur. (Fowler, Steven E.; Naval Air Warfare Center Weapons Division, 1999)

Patlayıcı zincirin içerisinde yer alan ilk patlayıcı eleman olan primer, patlama şiddetinin az olmasına rağmen patlamaya karşı duyarlılığı en yüksek olan patlayıcıdır. Bu özelliğinden dolayı primer patlayıcı paralanma şiddeti ile busteri veya ana imla patlayıcısını paralamaya şiddeti yetersiz kalırken, paralanma şiddeti art sırasında yer alan patlayıcı zincir elemanının paralanmasına yetecek kadar enerjiyi ortaya çıkarır. Primerin art sırasında yer alan detanatör patlayıcısı ise, primerin paralanması sonucu ile ortaya çıkarmış olduğu enerji ile fonksiyon gösterip kendisinin paralanması sonucu ile ortaya çıkardığı enerji ile de busterin paralanmasını sağlayan patlayıcı zincir elemanıdır. Çoğunlukla kesme devresi yahut kurma mekanizması üzerinde yer alır. Buster, patlayıcı zincir halkasının paralanması en zor ama paralandığı zaman en fazla enerjiyi ortaya çıkaran ve ana imlayı paralamaya yetecek kadar enerjiye sahip olan patlayıcıdır. Paralanma işleminde patlayıcı zincir elemanlarının birbiri ardına fonksiyon göstermesi belirli hız ve zamanda olmalıdır.

Sistemi başlatmak için elektrikli ateşleme sistemi tercih edilmişse; tapa tasarımı, tapanın verimli kullanım ömrünün geçmesinden sonra yada herhangi bir nedenden dolayı tapanın arızalanması halinde, ateşleme sistemi enerjisini boşaltacak, harcayacak, azalta azalta tüketecek bir güvenlik tedbir tasarımında olmalıdır. (Mil- Std- 1316E, Design Criteria Standard Fuze Design, Safety Ctriteria For, 1998)

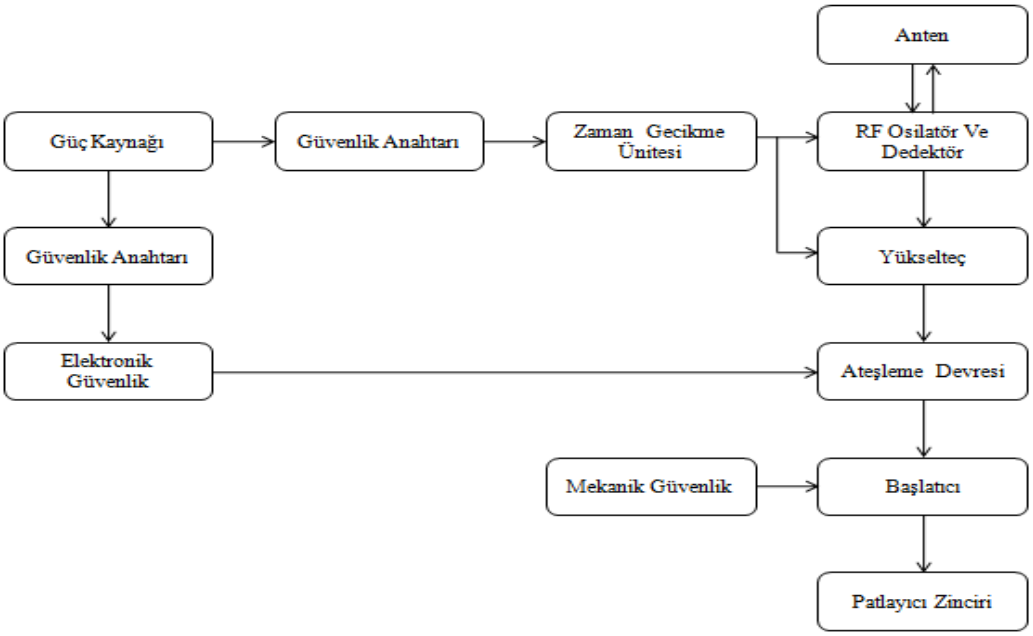
Ateşleme Mekanizması

Tapalar, mühimmat atışının gerçekleşmesinden sonra kurulur ve patlayıcı zincir elemanları birbiri ardına gelir. Bu süreçlerin gerçekleşmesi ile tapaların ateşleme fonksiyonunu göstermeleri herhangi bir yere çarpmasıyla gerçekleşeceği gibi, belirli bir sürenin geçmesiyle ya da belirlenen hedefe belirli bir mesafe kaldığı anda olabilir. Tapanın operasyonel kullanımına uygun olarak bu durumlar görülür. Ateşleme sistemi geleneksel yöntemlerle iğnenin bir patlayıcıya dokunmasıyla olurken, modern yöntemlerde elektrikli kapsül ya da çarpma algılama sensörleri vasıtasıyla olmaktadır.

2.Yaklaşım Tapası Bileşenleri ve Tasarımı

Yaklaşım tapaları mesafe, yön, varoluş ve hız gibi hedef karakteristiklerinden birini veya daha fazlasını algılayarak savaş başlığının paralanmasını sağlayan tapa çeşididir. Yaklaşım tapalarının "değişken zamanlı tapalar" (Variable Time, VT) olarak da bilinmesinin nedeni hedef menziline göre operasyon zamanlarının farklılık göstermesidir.

Yaklaşım tapaları anten, osilatör, frekans yükseltici, ateşleme devresi, güç besleme ünitesi elektronik güvenlik devresi ve diğer alt bileşenler oluşan sistemdir.

Şekil 2 Yaklaşım tapası çalışma akış şeması

Yaklaşım tapaları içerisinde bulunan yaklaşım sensörü sayesinde ateşlenen mühimmatın hedefe temasından önce, sensörden gelen mesafe bilgisi ile belirli bir mesafeye yaklaştığında paralanması diğer tapalara kıyasla hedefi çok daha fazla tahribata uğratmaktadır. Mesafe algılanması için yaklaşım sensörlerinin çeşitli seçenekleri (yansıyan radyo frekansı, basınç ölçümü, indüklenmiş manyetik alan, doppler prensibi, akustik etki veya kızılötesi sinyaller) mevcut olsa da en çok tercih edilen doppler prensibiyle çalışan yaklaşım sensörüdür. Doppler prensibine göre iki cisim arasında göreceli bir hareket söz konusu ise, bu durumda yayılan dalgaların frekansı yansıtılan dalgaların frekansından farklı olacaktır. Frekanslar arasında gözlenen bu farlılık hedefin mesafesini algılamak için kullanılabilir. Mühimmatın arzu edilen paralanma mesafe bilgisi tapaya, radyo frekansıyla tanıma teknolojisi vasıtasıyla elektromanyetik olarak tanımlanır.

Güç kaynağı, mühimmatın atışı ile oluşan kuvvetle aktif duruma gelir. Güç besleme ünitesinden aldığı enerji ile güvenlik anahtarı, elektronik devreleri çalıştırır. RF Osilatörü, tapanın uçuş süresinin son üç saniyesinde aktif duruma gelerek, anten üzerinden yayılan, arzu edilen frekans değerindeki RF dalgalarını meydana getirir.Yayılan dalganın genliği, dalganın hedefe ve osilatöre geri gitmesi gereken toplam mesafeyi değiştirdiğinden, radyo dalgasının dalga boyunun tam sayısı olmalıdır. Boşlukta ışık hızıyla yol alarak yayılan bu frekans dalgaları çeşitli cisimlere çarparak yansırlar. Bu yansıyan dalgaları detektör, anten aracılığıyla alarak yükselteci devresine gönderir. Gönderilen sinyalin, yükseltici devresinde mikrokontrolör ile işlenmesiyle mesafe bilgisi algılanır. İstenilen mesafeye ulaşıldığında ateşleme devresi aktif hale gelir ve tapa fonksiyon gösterir.

Tapaların temel işlevleri; taşıma ve nakil esnasında güvenlikli olması, tapa atışının gerçekleşmesinden sonra kurulma mekanizmasının aktif duruma gelmesi,istenilen şartların gerçeklemesi ve hedefi algılaması ile ateşleme mekanizmasının çalışmasıdır. Mekanik tapalarda bu temel işlevler daha az güvenilirliğe sahip mekanizmalarla gerçekleştirilirken, bu işlemler yaklaşım tapalarında daha yüksek güvenilirlik seviyeleriyle sağlanmaktadır. Yaklaşım tapaları bu temel işlemlerin büyük bir bölümünü çeşitli donanımlar ve elektronik sensörle yaparken, mekanik donanımların elektronik sistemle bütünleştirilmesi ile tapa bütünü oluşturulur. Kurma mekanizması ve güvenlik işlevleri özellikle mekanik ve elektronik sistemlerin birlikte kullanılması ile elde edilir.

Yaklaşım tapa tasarımını dört ana başlık altında inceleyebiliriz. Bunlar;

Elektronik Donanım ve Tasarım

Mekanik Donanım ve Tasarım

Yakınlık Algılama Sistemi ve Tasarımı

Patlayıcı Donanım ve Tasarımı

Mekanik Donanım ve Tasarım

Tapalar, üretilmeye başladıkları ilk yıllarda tümüyle mekanik bir yapıdan oluşuyorken, zamanla gelişen elektronik sistemler günümüzde hem daha yüksek hassasiyetli hem de daha yüksek güvenilirliğe sahip olan, tapa içerisindeki mekanik alt birim sayıları azaltılmış tapa üretimlerini beraberinde getirmiştir. Mekanik mekanizma sayısı azalmış olsa bile, özellikle yaklaşım tapalarda sinyal karıştırılması ihtimali söz konusu olduğundan mekanik sistemler kullanılabilir. Yaklaşım tapalarının mekanik donanım bölümünün en önemli aşamaları; tapa bloğu (balistik form), tapa atış mekanizması (mekanik), güvenlik ve kurma mekanizması (mekanik)'dır.

Tapa balistik formu, tüm elektronik, mekanik ve RF birimleri içerisinde barındıran tapanın dış gövdesini tanımlayan isimdir. Tapanın balistik formu, mühimmatın namludan çıkıp uçuş süresince en uygun ve en düzgün şekilde hedefe erişmesini sağlayacak şekilde olmalıdır. Ayrıca balistik form ve bu balistik formda kullanılacak malzemeler seçilirken, tapanın maruz kalacağı dönü, hız ve sürtünme sonucu meydana gelen sıcaklık değerlerine karşı dayanıklı olma kabiliyetleri göz önünde bulundurulmaktadır. Tapanın burun bölümünde meydana gelen bu etkenler, özellikle de yaklaşımlı tapalarda radom analizini zorunlu hale getirir.

Tapa atış tespit mekanizması, tapanın namludan ateşlendiğini anlayan ve gerekli aktivasyonların başlamasını sağlayan mekanizmadır. Yaklaşım tapalarında bu mekanizma tapanın atışını algılayıp bu bilgiyi elektronik sisteme aktarmasıyla tapanın bir sonraki çalışma basamağının aktifleşmesini sağlamaktadır. Tapa atış tespit mekanizması tasarlanırken tapaya uygulanacak testler göz önünde bulundurularak oluşabilecek atalet kuvvetleri hesaplanılır, oluşan bu değerlerin çok daha üzerinde bir değerde aktivasyonu olacak şekilde tercih edilmelidir.

Güvenlik ve kurma mekanizması (mekanik),mühimmatın atış koşullarının oluşmasıyla birlikte, mühimmatın namlu atışının gerçekleştikten sonra belli bir mesafeye ulaşana kadarki süre zarfınca patlayıcı zincir elemanlarını aynı eksen üzerine getirilmesini sağlayan mekanizmaya güvenlik ve kurma mekanizması denir. Güvenlik ve kurma mekanizması, mühimmatın atış koşullarının sağlanmadığı durumlarda patlayıcı zincirinin tamamlanmasına engel olarak "güvenlik", mühimmatın normal şekilde fırlatılması işlemi sonucunda da patlayıcı zincirini belirli bir zaman aralığında tamamlayarak "kurulma" fonksiyonlarını gerçekleştirmektedir.

Elektronik Donanım ve Tasarım

Elektronik sistemlerin geçmişten bugüne süregelin gelişimleri beraberinde tapa içerisinde bu sistemleri kullanma zorunluluğu getirmiştir. Yaklaşım tapaları içerisinde yer alan elektronik sistemler de II. Dünya savaşından itibaren geliştirilmeye başlanarak birçok çalışma deneyleri gerçekleştirilmesi ile en verimli yaklaşım tapası elde etme süreçlerini geçirmektedir. Elektronik donanım ve tasarım,elektronik tapalarda mikrodenetleyici devresinin, elektronik kartların, güç dağıtımının ve çeşitli sensörlerin tasarlandığı kısımdır. Yaklaşım tapalarının elektronik donanım kısmının en önemli aşamaları; analog bölüm tasarımı, dijital bölüm tasarımı, güvenlik ve kurma mekanizması (elektronik)'dır.

Analog bölüm tasarımı, sistem güç dağılımı, güç besleme ve patlayıcı aktivasyonu kısımlarından meydana gelir. Güç besleme ünitesi de kendi içerisinde bakımsız güç besleme ünitesi ve bakımlı güç besleme ünitesi olmak üzere iki alt başlık altında incelenmektedir. Patlayıcı aktivasyonu yaklaşım tapalarda, elektrikli kapsül vasıtasıyla gerçekleşir. Elektrikli kapsül, içerisinden belirli miktarda akımın akmasıyla oluşacak etkiyle paralanmayı tetikleyecek bir patlayıcıdan oluşur. Kullanılan tapanın türüne göre elektrikli kapsülün paralanma akımı ve voltajı değişiklik gösterir. Ayrıyeten elektrikli kapsül için paralanma süresi en önemli parametrelerden olup bu sürenin mikrosaniyeler seviyesinde olması gerekmektedir.

Dijital bölüm tasarımı, tapanın temel işlevlerinin gözden geçirildiği, sensörlerden gelen bilgilerin işlendiği ve öteki karar mekanizmaları için gereken işlemlerin yapıldığı tapanın dijital bölümüdür. Sinyal işleme birimi, elektronik tapa tipine göre farklılık göstermektedir.

Güvenlik ve kurma mekanizması (Elektronik), mühimmat atışının yapılmasıyla, elektromekanik ve elektronik işlemler sayesinde patlayıcı zincir elemanlarını aynı eksen üzerine getirme işlemi gerçekleşebilir. Güvenlik ve kurma mekanizması, çark sistem ve dişli sistem dışında aşağıdaki şekillerde de yapılabilir.

Payroteknik Güvenlik ve Kurma Mekanizması

Step Motor Güvenlik ve Kurma Mekanizması

Elektronik Güvenlik ve Kurma Mekanizması

MEMS Güvenlik ve Kurma Mekanizması

Yakınlık Algılama Sistemi ve Tasarımı

Yakınlık algılama sistemleri yaklaşım tapalarında, radyo frekansız yakınlık algılama ve radyo frekanslı yakınlık algılama olmak üzere iki farklı başlık altında incelenir. Yakınlık algılama sistem çeşitleri ise kullanılan yöntemlere göre farklı alt başlıklarda incelenmektedir. Radyo frekansız yakınlık algılama, yaklaşım tapalarının ilk üretim yıllarında yakınlık bilgisinin tapaya taşıyıcı sinyallerle ile değil akustik, fotoelektrik ve manyetik gibi potansiyel yöntemler ile aktarıldığı sistemdir. Radyo frekanslı yakınlık algılama ise mesafe bilgisinin tapaya; LF, VHF/UHF, mikrodalgalar gibi çeşitli frekans aralıkları ve bunların çeşitli teknikleri ile oluşan sinyaller aracılığıyla aktarıldığı sistemdir.

Bu çalışmada radyo frekanslı yakınlık algılama sistemlerine detaylı yer verilmektedir. RF yakınlık algılama sensörü tasarlanırken, öncelikle sinyal- gürültü güç seviyeleri tanımlanır ve istenilen yaklaşma sensörü hassasiyetine ulaşabilmek için RF alt sisteminin her biriminin sahip olması gereken parametreler hesaplanır. Sistem tasarımı gerçekleştikten sonra, sistemin performansı laboratuvar ortamında denemesi gerçekleşir. Alt modüllerin her birinin performansı teyit edildikten sonra ise modüller bir bütün haline getirilir ve sistem seviyesi uyumluluklarına gözetilir. RF sistemi, dört alt sistem başlığında incelenebilir. Bunlar; göndermeç katı tasarımı, anten tasarımı, alıcı katı tasarımı ve RF filtre grup tasarımıdır. RF sisteminin tasarımı gerçekleşmesiyle bu sistemin özelliklerine bağlı olarak yakınlık algılama sisteminin diğer parçaları olan elektromanyetik ekranlama tasarımı ve radom analizi tasarımları gerçekleşmektedir.

Göndermeç katı, genellikle yük kazançlı yükseltici ve kontrol edilebilen osilatör birimlerinden oluşmaktadır. Osilatör biriminde, RF sinyalin üretimi sağlanır ve oluşan bu sinyal yüksek kazançlı yükselteç biriminde güçlendirilir. Gerilim Kontrollü Osilatör (VCO), yayın esnasında radarın önceden belirlenen bantta frekansını değiştirmesi gerektiğinden sinyal üreteci olarak kullanılır. VCO'nun kontrol pinine radar türüne bağlı olarak FM modülasyonunu elde edilecek gerilim verilir (testere, üçgen vb.). VCO tarafından üretilen RF sinyal öncelikle eşit RF güç bölücüsünde bölünür ve göndermeç hattına gönderilerek burada gücü arttırılır. Güçlendirilen RF sinyal yayını göndermeç anteninden yapılır. (DİNÇ, 2020)

Anten Tasarımı, radarlarda antenler, RF sinyallerin ortama gönderilmesi ve hedeften yansıyarak gelen zayıflamış RF sinyallerinin yansılarının alınması için gerekli kısımdır. Tapalarda, fiziki alanın küçük ve dar olması istenilen anten tasarımını zorlaştıran unsurlardan biridir. Radar çalışma frekansı ve dalga boyu anten boyutu ile orantılı olduğu için anten tasarımına başlanmadan önce ilk olarak bu parametreler isterlere uygun şekilde hesaplanmalıdır.

Alıcı katı tasarımı, genellikle bir frekans yükseltici devresi bulunan ve göndermeç katından yayınlanan RF sinyallerinin zayıflamış yansılarının algılandığı kısımdır. Alıcı birimi sisteme ulaşan bu sinyali gürültüden ve diğer karışan sinyallerden temizlemesinin yanısıra aynı zamanda ekranda düzgün bir halde hız, uzaklık ve frekans gibi sayısallaştırma ve karar verme yöntemlerini gerçekleştirmesini sağlar. Alıcının kendisinin de burada gürültüye neden olmasından dolayı genellikle eko sinyali ilk katta düşük gürültülü yükselteçler aracılığıyla yükseltilerek sinyal gürültü oranın dahilinde sayısal

devrelerin karar vermesini kolaylaştırır. Yansıyan düşük dalgaların yükseltildiği bir birim olduğundan bu kısma sinyal işleyici ünitesi de denir. Bu birim içerisinde yer alan IF bandına indirgeyici devreler yüksek frekanstaki radar sinyallerinin işlenebilmesini sağlamaktadır.

RF filtre grubu tasarımı, RF filtre grubu, göndericinin çalışır olduğu hallerde yüksek güçlerden ve anten biriminden meydana gelebilecek yüksek güçlü geri gelen sinyallerden alıcı birimini muhafaza etmek için tasarımı yapılır.

Elektromanyetik ekranlama tasarımı, elektronik bölüm ve RF bölümünün birbirlerini olumsuz yönde etkilememeleri için elektriksel ve elektromanyetik olarak birbirinden ayrılması gereklidir. Elektromanyetik ekranlama teknikleri kullanılarak RF bölüm ve elektronik bölüm performanslarının elektromanyetik olarak birbirinden olumsuz etkilenmemesi bu kısmın tasarımında sağlanmalıdır.

Radom Analizi, mühimmatın uçuşu esnasında hedefe en doğru ve en düzgün şekilde varabilmesi için tapa balistik formunun iyi tasarlanması gerekir. Tapa balistik form ve bu balistik formda kullanılacak malzemeler tercih edilirken, tapanın maruz kalacağı dönü, sürtünme sonucu oluşacak sıcaklık değerleri ve hız göz önünde bulundurulur ve bu etkilere karşı dayanaklı malzemeler seçilir. Tapanın burun kısmında meydana gelen bu etkenlerin yanı sıra RF sistem tasarımından sonra, elektromanyetik yayının da en uygun koşullarda olması gerekliliği özellikle yaklaşım tapalarında radom analizlerinin gerçekleştirilmesini zorunlu kılar.

Patlayıcı Donanım ve Tasarımı

Patlayıcı malzemeler, yüksek miktarda enerjinin ve ısının ortaya çıktığı yüksek hızlı reaksiyonların meydana gelmesini sağlayan yüksek kalorifik değere sahip kimyasal karışımlardır. Patlayıcılar, ses hızına kıyasla tepkime hızlarına yüksek hızlı patlayıcılar ve düşük hızlı patlayıcılar olmak üzere iki türde incelenmektedir. Ses hızından düşük tepkime hızına sahip olan, düşük hızlı patlayıcılar karıştırılmamış patlayıcılardır. Bu tür patlayıcılar işlev olarak patlama işleminden ziyade tutuşma ve yanma fonksiyonu gösterirler. Düşük hızlı patlayıcılar, düşük hızlı tepkime sürelerinden dolayı tapaların patlayıcı sistemlerinde kullanılmamaktadır.

Yüksek hızlı patlayıcılar, ses hızının üzerinde ki hızlarda kimyasal reaksiyonlara giren patlayıcılardır. Yüksek hızlı tepkime sürelerine sahip olma özelliklerinden ötürü tapa sistemlerinde kullanılan patlayıcı türüdür. Yüksek hızlı patlayıcılarda sekonder yüksek hızlı patlayıcı ve primer yüksek hızlı patlayıcı olmak üzere kendi içerisinde iki kısımda incelenmektedir. Primer yüksek hızlı patlayıcılar, şok ve sıcaklık etkisi altında hassas bir biçimde paralanan patlayıcılardır. Bu özelliklerinden dolayı primer yüksek hızlı patlayıcılar, patlayıcı zincirinin ilk halkasında bulunmaktadır. Bu tür patlayıcı türüne hekzanitromannite ve kurşun azid örnekleri verilebilir. (ULAMIŞ, 2012) Sekonder yüksek hızlı patlayıcılar, primer yüksek hızlı patlayıcılara göre daha yüksek şok ve sıcaklık etkisi altında paralanan patlayıcılardır. Bu patlayıcılar tapalarda geciktirme elemanı, buster ve detonatör olarak kullanılmaktadır. Bu tür patlayıcılara örnek olarak; TNT, PETN, HMX,RDX, picatrol ve tetril verilebilir.

Tapa içerisinde patlayıcı zinciri elemanları dışında farklı patlayıcılarda kullanılabilmektedir. Bu farklı patlayıcıların kullanılmasının sebebi, patlayıcı zincirinin paralanma hızını düşürmek ya da başlatıcı elemanının gücünü arttırma gereksiniminden kaynaklanabilmektedir. Bu tür patlayıcılar genellikle aktarma elemanları ve yemleme elemanları olmak üzere iki çeşitte görülmektedir.

MATERYAL VE YÖNTEM

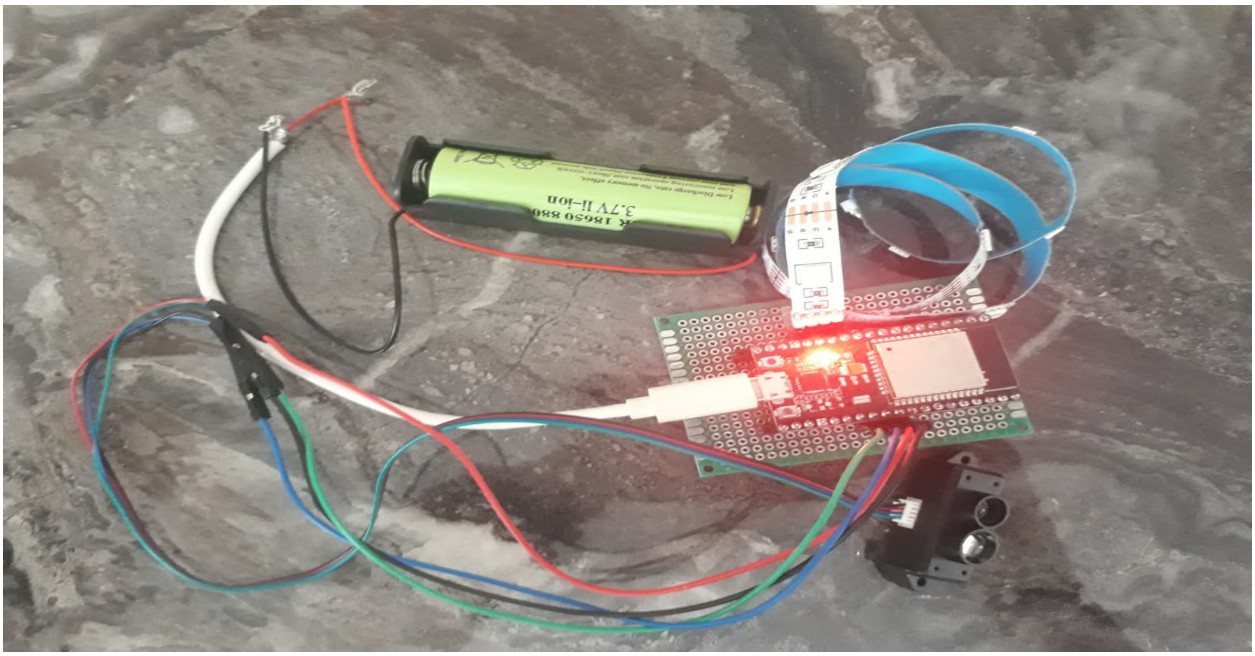
Tek kart bilgisayar sisteminin çalışma ve testler de TF mini Lidar, lazer ışınlı mesafe ölçümünü sağlayan sensörün, ESP32 mikroişlemcisi ile aktif hale getirilerek farklı mesafeler ve güç kaynaklarıyla yaklaşım tapalarının çalışma prensibi olan istenilen mesafe gelindiğinde bir tetikleyici sinyalle fonksiyon gösterme işleminin deneysel olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Tasarlanan ve hizmet karşılığı prototip olarak elde edilen üç boyutlu roketin, elektronik sisteminin çalışması için gerekli olan gerilim, güç kaynağı olarak kullanılan pil tarafından sağlanır. Pil güç

kaynağının değeri, tek kart bilgisayarını oluşturan ESP32 mikroişlemcisini, TF Mini Lidar sensörünü, led şeridini ve buzzer'ını çalışır duruma getirecek hem akım ve gerilim değerlerine sahip hem de bu cihazları koruyacak sınır gerilimine sahip olmalıdır. Çalışmada güç kaynağı olarak öncelikle elimizde var olan 5000 mAh ve 2 Volt değerine sahip power bank kullanılarak sistem bütünüyle aktif hale getirilmiştir ve gerekli test uygulamaları başarılı bir şekilde sonuçlanmıştır. Yaklaşım tapalarında güç kaynağı olarak lityum-iyon pillerinin kullanılması, çalışmanın ileriki süreçlerinde tapanın çalışma mekanizmasına uygun olarak ilerletilebilmesi açısından güç kaynağı olarak şarjlı lityum iyon piller denenmiştir. İlk çalışmada mikroişlemciye zarar vermeyecek gerilim değerine sahip olan gerilim miktarı yüksek olan 9 V'luk voltaj değerine sahip 200 mAh değerindeki şarjlı pil tercih edilmiştir. Yapılan çalışmada bu teknik özelliklere sahip olan şarjlı bir mikroişlemciye enerji vermiş olsa da elektronik sistem için gerekli olan güç değerini karşılayamamış ve sistemi çalıştıramamıştır. İlerleyen çalışmalarda mah değeri yüksek, mikroişlemci ve sensörün çalışma gerilim aralığında gerilim değerine sahip olan 3,7 V değerine sahip 8800 mAh'lık 18650 şarjlı piller çalışmada kullanılabilirlik açısından test edildi. Yapılan çalışmalarda güç kaynağı olarak tercih edilen 18650 şarjlı pil, hem mikroişlemciye gerekli olan enerji hem de tek kart bilgisayar üzerinde kodlanmış olan sistem elemanları için gerekli olan gücü sağlaması ile mekanizmayı aktif hale getirdi ve olumlu sonuçlar alınmasını sağlamıştır.

TF mini lidar lazer sensör ve ESP32 mikroişlemcisinin uygun şekilde kodlanmasıyla ölçülen hedef ile tapa arasındaki mesafe bilgisi, ESP32 mikroişlemci tarafından işlenir ve bluetooth bağlantısı ile takibi yapılır. Hedef noktaları 0-12 metre arasındaki mesafe aralıkları arasında seçilmiş olup, bu değerler hem manuel el ölçümü ile hem de sensör ölçümü ile gerçekleştirerek sensörün yüzdelik yanılma oranının da hesabının sağlanması gerçekleştirildi. Çalışmalar sensörün sınır değerleri göz önüne alınarak, 0-6 metre aralığında, 6-12 metre aralığında ve 12 metre üzerindeki mesafelerde yapılmıştır.Yapılan testlerde elde edilen verilere göre ölçüm mesafesinin artması ile sensör tarama alanın arttığını buna bağlı olarak yanılma oranının arttığı görülmektedir.

Güç kaynağı ve TF Mini Lidar lazer sensörü üzerinde yapılan çalışmalar sonrasında Tek Kart Bilgisayar sistemi, fiziksel olarak prototip roket içine yerleştirilmesi ile güvenilir bir yaklaşım tapası elde edilmiştir. Bu sisteme sahip olan yaklaşım tapası, mikroişlemciye önceden girilen mesafeye geldiğinde bir tetikleyici sinyal oluşturarak buzzer'ın aktif hale gelerek ses çıkarması veya led şeridin istenilen mesafeye geldiğinde elektrik sinyali ürettiği yapılan deney çalışmaları ile elde edilmiştir.

Şekil 3 Epoksi çift taraflı prototip PCB kart üzerinde header ile bağlantı

TARTIŞMA VE SONUÇ

Her ülke savunma sanayi alanında ciddi çalışmalar yapmaktadır. Savunma sanayi ürünleri teknolojinin gelişimine paralel olarak daha etkin hale gelmiştir. Teknolojik olarak üstün ürünleri üreten, ülkelerin uluslararası arenada siyasal gücü artıran temel unsurlardan biri olarak ortaya çıkmaktadır.

Çok çeşitli türleri olmasına karşın yaklaşım tapaları da mühimmat kullanımında çok önemli bir yere sahiptir. Bu tapalarda yer alan yaklaşım sensörlerinin mesafe ölçüm hassasiyet aralığının ve hedefle olan mesafenin tam olarak belirlenmesi büyük önem arz etmektedir. Hali hazırda piyasada bulunan ekonomik ve kullanışlı ürünlerle bu tür bir tapa üretiminin arzu edilen hassasiyetli gerçekleştirilip gerçekleştirilmeyeceği hususunda çalışma yapıldı.

Bu kapsamda tek kart bilgisayar olarak ESP32 NodeMcu, sensör olarak da TF Mini Lidar yaklaşım sensörü kullanımına karar verilmiştir. Elektronik düzeneği ve şarjlı pili alacak bir roket gövdesi tasarlanmış ve elektronik düzenek plastikten üretilen roket gövdesine yerleştirilmiştir. Arduino kullanılarak geliştirilen yazılım sayesinde tetikleme sinyalini simüle edecek olan LED'in ve buzzer'ın hareketlendirilen roket gövdesinde istenilen mesafede aktif hale geldiği görülmüştür. Ayrıca roket prototipinin enerjisini sağlayan güç kaynağının farklı gerilim ve güç (mAh) değerindeki çeşitlerinin prototipi içerisinde yerleştirilen elektronik tasarımı besleme davranışları incelenmiştir.

Yapılan deneysel çalışmalar sonucunda; yaklaşım tapalarında yer alan bileşenlerin tapaların paralanma fonksiyonlarına ve hedefle arasındaki mesafe bilgisini elde etmek mümkün olmuş, buna bağlı olarak da sistemin yaklaşım tapası olarak kullanılabileceği kanaati güçlenmiştir.

Tek kart bilgisayar kullanımları fiyat/fayda oranı gözetilerek bu tür uygulamalarda kullanılması oldukça pratik ve ekonomik olabilir.

Özellikle prototip uygulamalarında olduğu gibi son kullanıcı ürünlerinde de kullanımı düşünülebilir. Bazı özel mühimmatlarda talep edilen miktarın düşük olması, özel kart tasarımlarından kaynaklanan maliyet artışı ve tasarım süresinin uzun olması gibi olumsuz etkenlerin etkisi azaltılabilir.

Her gün gelişen tek kart bilgisayar teknolojisi ve performansı bu tür çalışmalar için kullanımının yaygınlaşması için ümit vericidir.

KAYNAKÇA

Anonim. (Tarih Yok). Kasım 17, 2022 Tarihinde Http://Fas.Org/Man/Dod-101/Navy/Docs/Fun/Part14.Htm adresinden alındı

Dinç, M. F. (2020, Eylül). Bir Radar Hedef Ortam Simülatörü İçin Rastgele Pürüzlü Dünya Yüzeyi Üzerinde Elektromanyetik Dalga Saçılımının Modellenmesi. Elektrik Elektronik Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi . Türkiye.

Fowler, Steven E.; Naval Air Warfare Center Weapons Division. (1999). Safety And Arming Device Design Principles. China: Defence Technıcal Information Center.

Mil- Std- 1316e, Design Criteria Standard Fuze Design, Safety Ctriteria For. (1998, July). Ameika Birleşik Devletleri.

Ulamış, F. (2012, Aralık). Mühimmatlar İçin Elektronik Zaman Ayarlı Ateşleyici Sistem Tasarımı. Elektrik Elektronik Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi . Türkiye.

EXPLORING THE USE OF APPROPRIATE MATERIALS IN AGRICULTURAL FIELD TO IMPROVE COMMUNICATIVE CAPACITY OF LEARNERS IN BENIN

Sévérin M. MEHOUENOU

English Department. Faculty of Letters, Languages, Arts and Communications (FLLAC), University of Abomey-Calavi, Benin Republic

Amadou SALAMI

English Department. Faculty of Letters, Languages, Arts and Communications (FLLAC), University of Abomey-Calavi, Benin Republic

Israël Sunday DOTCHAMOU

English Department. Faculty of Letters, Languages, Arts and Communications (FLLAC), University of Abomey-Calavi, Benin Republic

ABSTRACT

This study deals with the use of appropriate materials to improve learners' communicative capacity in agricultural field. It aims at examining and promoting the use of materials to improve learners' communicative capacity. Using quantitative and qualitative research methods, questionnaires and interviews have been addressed to both teachers and learners. Classroom observations have also been carried out. The analysis of data has revealed that appropriate teaching materials are very useful in teaching/learning/evaluation process and they can help in making learning more effective and interesting. It has also been found that they are the best ways to draw learners' attention and improve their communicative skill in the real life situations. Basing on the findings, teachers should mentally prepare themselves to the use of appropriate and authentic materials in agricultural field to facilitate their teaching effectively.

Keywords: Appropriate materials, agriculture, communicative capacity, EFL learners

INTRODUCTION

Learning English in French-speaking country is a challenge for teachers. The most important purpose in this learning is the development of communicative skills. Being able to speak and listen while using specific English is a desire of both teachers and learners. Writing and speaking must be based on correct grammar so that the message conveyed can be understood. There are persuasive voices insisting that the English presented in the classroom should be authentic, not produced only for instructional purposes. Among the means available for a good learning is the use of materials for a better result. Materials are print and non-print items that rested to impact information in the educational process. ESP commonly known as English for Specific Purposes is an approach to language which is based on learners needs. Using materials in ESP classrooms can help the teachers show the real language use and teach communicatively and facilitate communication to learners.

Since ESP students get more difficulties in acquiring and exploring the language, it can help them to experience real-word events in the classroom. Using materials enables teachers to modify teaching and learning strategies into a collaborative and interactive students-centered-learning environment instead of traditional teacher-centered. Materials play a very important role in the teaching and learning process. At this time that English has become a great challenge, oral teaching cannot only be the key to successful pedagogy; therefore the teacher has to use materials to make teaching and learning process interesting (Hulls 2011and Raw 2010). Materials use can appeal to the individual attention by creating interest goal that will help the learners achieve direct effort. When utilization of materials is introduced in agricultural learning, this way draws learners' attentions and they become more interested to the course. They are able to use appropriate vocabulary in real life situations.

The main and first objective of this study is to expose the different didactic materials teachers should use to deliver their courses. The second one is to suggest some methods of teaching which can help to motivate learners in this field.

The study aims at answering the following questions.

1-How important is English in agricultural field?

2-What are the teaching materials used in agricultural domain to enhance learners' communicative capacity?

3-How do ESP teachers cope with the use of those materials in their classes?

Then, this study is significant in showing how English is important in ESP classes mainly in agricultural domain. It is also significant in helping ESP teachers know the different teaching equipments they can use when delivering their courses.

1. TARGET POPULATION AND SAMPLING

This study focuses on teachers and learners of "**Lycée Technique Agricole (LTA) d'Adja-Ouèrè"**. The investigation is about materials used to foster communicative capacity in agricultural domain. In teaching process, teachers being considered as mentor, resource and researcher, a sample of six (06) of them has been adopted.

As important as teachers are, so are learners. Their contribution is welcome. The opinion they have of the course is not negligible. They are the roots of this work. Thus, a sample of one hundred (100) of them has been chosen.

2. Research Instruments and Methods of Data Analysis

Through this study, questionnaires, interview and classroom observation have been used to collect data. Thus, tables and figures have been used to expose data got from the questionnaires. Comments have also been given to explain the responses under tables and figures. The presentation of the results and the discussion of the findings are dealt with in the following section.

3. PRESENTATION OF THE RESULTS AND DISCUSSION OF THE FINDINGS

This section tackles the presentation and analysis of data collected through questionnaires classroom observation and discussion of findings.

3.1 Presentation of the Results

4.1.1 Results from questionnaires

4.1.1.2 Teachers' Length of Teaching Service

Table 1: Teachers' Length of Teaching service

Teachers Length of teaching	Frequency	Percentage (%)
Less than three years	03	50
Three years	02	33.33
More than three years	01	16.66
Total	06	100

Table 1 shows that fifty percent (50%) of teachers have been teaching for less than three years, thirty-three point three three percent (33.33%) of teachers have been teaching for three years and sixteen

point six six percent (16.66%) have been teaching for more than three years. So, half of the teachers are not really experienced in the job.

4.1.1.3Teachers' Motivation based on the Class Size

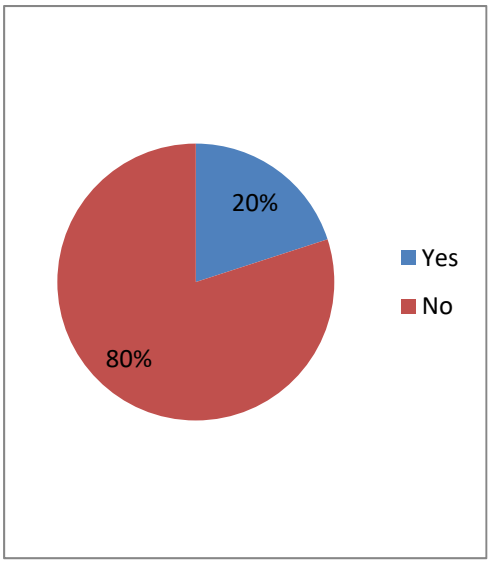

Figure 1: Teachers' Motivation based on the Class Size

The findings of figure number one show that eighty percent (80%) of teachers found that the class size does not motivate them to teach efficiently, whereas twenty (20%) claimed that it is not a challenge to deliver the course. It is then difficult for the majority of the teachers to teach or to use some teaching methods more appropriately in a large class.

4.1.1.4 Materials used by Teachers for Learners' Comprehension

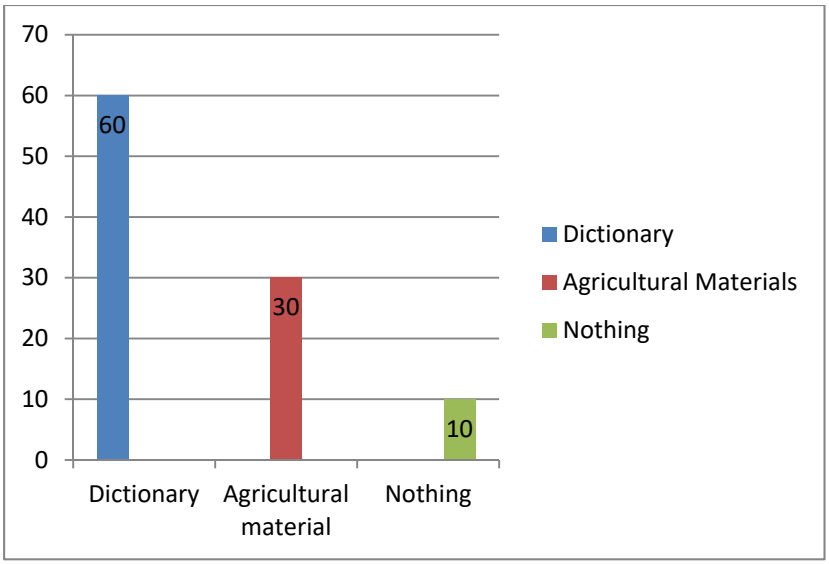

Figure 2: Materials used by teachers for learners' comprehension

Figure 2 shows that sixty percent (60%) of teachers use dictionary, thirty percent (30%) use agricultural materials and ten percent (10%) of them do not use any materials. That clearly shows that

most of the teachers do not use agricultural materials to teach, may be because of lack of those teaching equipments.

4.1.1.5 Activities to improve Learners' Communications

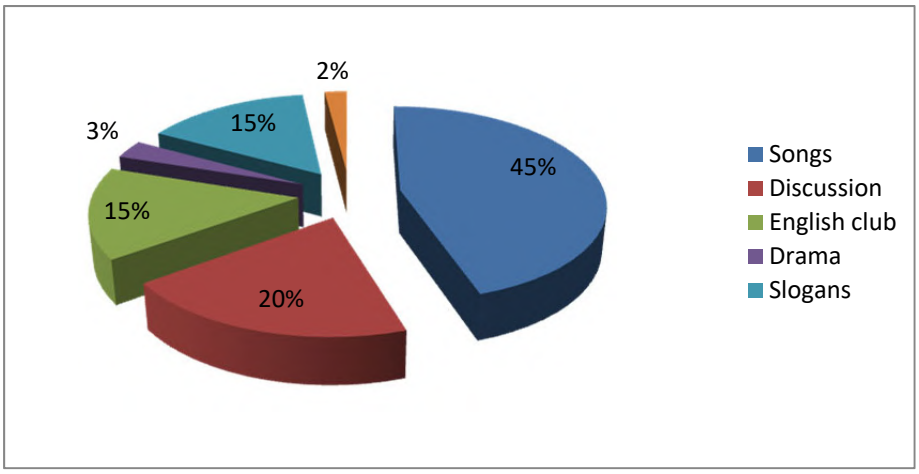

Figure 3: Activities to improve learners' communications

Figure three reveals that forty-five percent (45%) use songs, twenty percent (20%) of teachers use discussions, fifteen percent (15%) adopt English clubs as well as slogans, three percent (03%) use drama and two percent (02%) adopt debates. It can be concluded that all the activities used by teachers are not suitable for the improvement of learners' communication.

4.1.1.6 Benefits Learners can get from Agricultural English course

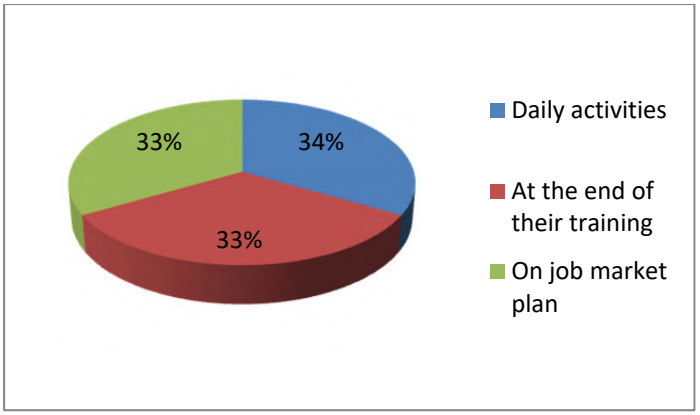

Figure 4: Benefits learners can get from agricultural English course

Figure 4 reveals that thirty-four percent (34%) of the teachers think that agricultural English course is beneficial to learners in daily activities, thirty-three (33%) think it is at the end of their training and same percent on job market plan. English is indeed important in our daily activities and whatever the field.

4.1.1.7 Difficulties encountered during teaching Session

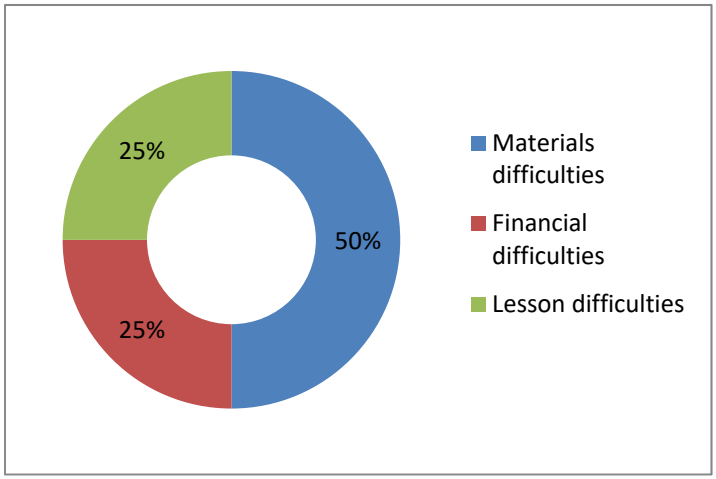

Figure 5: Difficulties encountered during teaching Session

The results of figure five show that fifty percent (50%) of teachers have materials difficulties; twenty-five percent (25%) have financial difficulties and lesson planning difficulties. It is noticed that most of the teachers are confronted to lack of appropriate teaching materials.

4.1.2 Students' Responses

4.1.2.1 Students' Appreciation about English

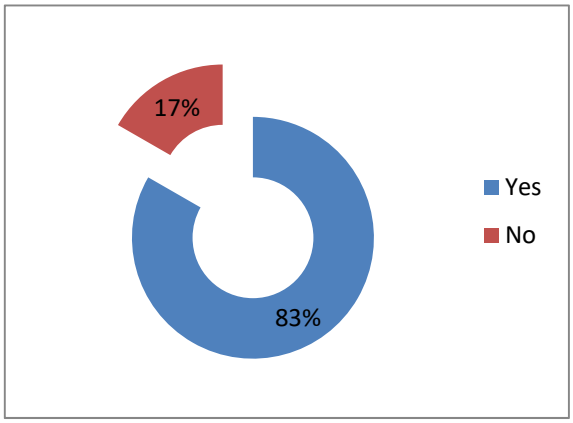

Figure 6: Students' Appreciation about English

Figure six shows that eighty-three percent (83%) of learners like English whereas seventeen percent of them (17%) do not like it. So, most of them are interested in the English language.

4.1.2.2 Reason why Students like English

Table 2: Reason why Students like English

Reasons why students like English	Frequency	Percentage (%)
Because it is easy	25	25
Because it is an international language	65	65
Because it is necessary for my training	10	10
Total	100	100

The results of table two display that twenty-five percent (25%) like English because it is easy, while sixty-five percent (65%) confessed that the reason is because it is an international language. For ten percent (10%), the reason lays on its necessity for the training. Many of them are getting the importance of English and they do not ignore the presence of English in technical school.

4.1.2.3 Frequency of attending in English Class

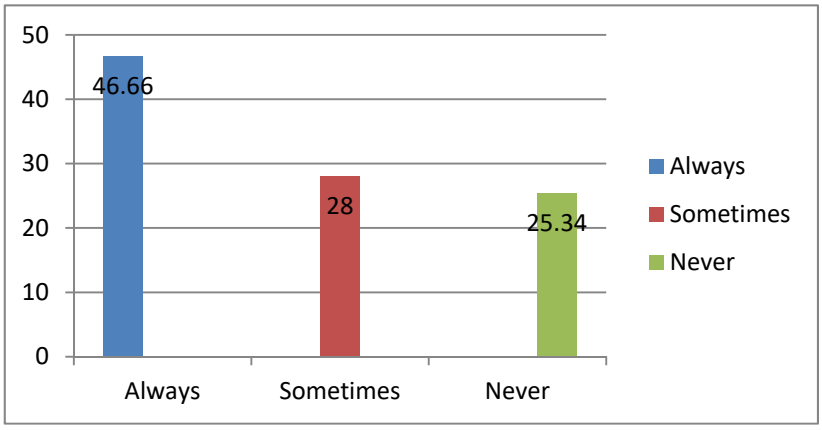

Figure 7: Frequency of attending English Class

From the results presented figure seven, forty-six point six six percent (46.66%) always attend classes, while twenty-eight percent (28%) sometimes do English course. Only twenty-five point three four percent (25.34%) do not attend the course. This means that the majority of learners are not interested in English course may be they do not known the importance of this language which is not supposed to consider as a subject.

4.1.2.4 Difficulties encountered by Learners during the Course

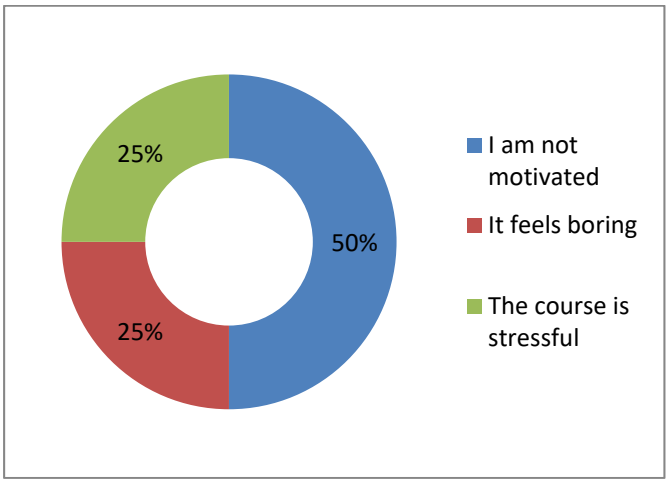

Figure 8: Difficulties Encountered by learners during the course

The result in figure eight exhibit that fifty percent (50%) of students are not motivated during the course; twenty-five percent (25%) of them feel boring during the course as well as those who are stressed during the course. They are not attracted by English course.

4.1.2.5 Materials used by Teachers during the Course

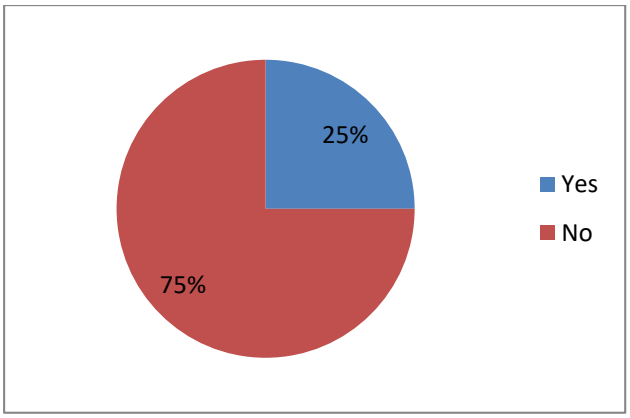

Figure 9: Use of materials by Teachers during the Course

The results of figure nine display that twenty-five percent (25%) of students confess the teachers used the material during the course whereas seventy-five percent (75%) of them affirm the opposite. However, the material frequently used by teachers is the dictionary.

4.1.2.6 Language used by Teachers during Course

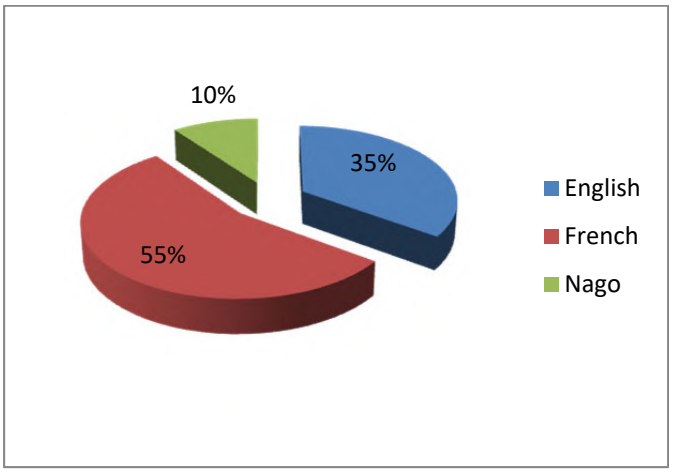

Figure 10: Language used by Teachers during Course

Figure number ten clearly shows that the French is the language more used during the course with fifty-five percent (55%), thirty-five (35%) speak English when having class and ten percent (10%) of teachers explain the course in Nago which is their mother tongue. Even if ESP learners have the willpower to express themselves in English, the languages used by the teacher are neither welcome, nor appropriate.

4.1.3 Results from Interview

After the interview, most of teachers said that students of technical schools neglect English since they (students) affirmed that it is not important for them. The lack of teaching equipments is also a problem encountered by ESP teachers. Finally, they want English be considered by elaborated adequate syllabus adapted to agricultural field.

4.1.4 Classroom Observation Reports

In the purpose of succeeding in the research work, classroom observation has been made in the school under study (Lycée Technique Agricole (LTA) d'Adja-Ouèrè). The goals in doing this observation were not only to see how English courses are delivered but also to eyewitness how teachers motivate and manage their class, and the strategies used while dealing with teaching materials.

During the observation the first thing that retained the attention of the researchers is the size and the condition in which learners work. Most of the class sizes are over 30 (thirty) learners. Some of learners in the classes do not pay attention to their teachers, other do not even consider the course.

4.2. Discussion of the Findings

4.2.1 Advantage of using Teaching Equipments in ESP Classes to reinforce Speaking

The results from questionnaire and classroom observation reveal that the majority of teachers are aware of the benefits both teachers and learners can gain from the use of teaching equipment in technical schools in general, and in the school under study in particular. As figure number two shows, ninety percent (90%) of teachers confess that using appropriate teaching materials is useful because they reinforce, improve and facilitate memorization of new words. They are also very useful and help making learning more effective and interesting. They make teaching effective by creating situations for presentation and practice of vocabulary. In the same view point, Albano (2013:15) reinforces when he asserts: *"If there is an item or object that you want to show your students to help them remember*

the word for it, try showing the picture". This means that what a person sees and does is remembered much long than he/she hears. So, this can help students in agricultural field to speak fluently and with assurance in working place at the end of their training. Using materials has advantages for language learning. It encourages students to speak; gives them chance to acquire new vocabulary related to their field. They are ideal ways to encourage learners to guess the meaning of unknown words in context. Learners will need to use a mixture of language structures and functions if they want to communicate successfully. They make language learning active, motivating and interesting.

4.2.2 Necessity of Teaching Vocabulary to ESP Learners in Agricultural Field

According to Hormby (2015:131), *"vocabulary is the total numbers of words in a language with their meanings"*. It means that vocabulary is the number of words with meaning in a language that is known by a person. Here, words are symbols that represent either physical objects or ideas. Dealing with vocabulary, it can be defined as the words teachers teach in the foreign language. However, new item of vocabulary may be more than a single word.

Meanwhile, mastering vocabulary has always been an essential part of English as foreign language learning. There is no doubt that mastering vocabulary is basic in learning English. Thirty-four percent (34%) of teachers confirm the usefulness of English course in learners' daily activities; thirty-three percent (33%) said that English is beneficial at the end of their training as well as those who learn it to find a job. To emphasize on vocabulary, Nation and Warning (2010:6) assert that it is important to take into account three main statements: *"How many words are there in the target language?"*, *"How many words do native speakers know?"* and *"How many words are needed to perform the actions that a language user needs to do?"*. These three statements would give a guide at the moment to settle the importance of vocabulary in the foreign language learning.

The first of these three statements suggests that vocabulary is not just words a person can find in a dictionary, because these are in constant change, new words appear along the language life and "old words" are taking new uses. This explanation shows that language is in constant evolution, and for this reason it is important that foreign language students bear in mind the different possibilities a word can give it to language. The second statement relates the quantity of words a native person uses in the development of the language. The last statement is about the quantity of useful vocabulary a second or foreign language student can approach to develop successfully in this second or foreign language.

4.2.3 Selection of what to Teach

Nation and Warning (2010:21) suggest seven possible criteria at the moment of choosing what vocabulary to teach: frequency, range, language needs, availability and regularity, coverage, regularity, and ease of learning or learning burden. These seven options are very important at the moment of teaching vocabulary to the students, since not all students need the same words, not all words are important in different situations and contexts.

4.2.4 Techniques used in Presenting Vocabulary

Teachers are one of main sources who can help their learners enrich and increase their vocabulary. To do so, they employ wide variety of techniques for teaching vocabulary. According to Ur (2011:45), there are various techniques for teaching new vocabulary. She lists different techniques used in presenting new vocabulary as follows: concise definition, detailed description (of appearance, qualities…), illustration (picture, object), examples (hyponyms), demonstration (acting, mime), context (story or sentence in which the item occurs), synonym, opposite (antonyms), translation and associated ideas or collocations.

As mentioned above, one of the various techniques in teaching vocabulary is using appropriate materials. Several studies have indicated that the use of appropriate materials in class greatly improves information retention and improves student understanding of unfamiliar. One type of materials is

using pictures. Pictures are one of the valuable materials which bring "images of reality into the unnatural world of language classroom". They are also useful to attract learners' attention to the materials being taught.

4.2.4 Leaners' Reactions when Learning through Materials

The results of the data collected reveal that learners enjoy getting involved in learning English and find visual materials very interesting and funny especially objects that teachers bring for demonstration or blackboard drawings. This means that learners are happy to learn when they are taught through materials. The use of these visual tools helps learners to retain more information. Indeed, all the learners involved in this research work agree that using visual materials is very important for vocabulary acquisition and improvement of communicative capacity. Thus, according to Wright (2016:136), the use of visuals materials is a motivating tool for learners' language acquisition.

Visual aids have been used centuries ago to help students understand various aspects of foreign language. The visual aids motivate the students, make the subjects clear and illustrate the general ideas and forms of an object or action which are particular to a culture.

Images and authentic objects stimulate students' perceptions directly and capture their interest. They learn best by seeing information presented in pictures, charts or diagrams that are easily remembered. Thanks to the use of visuals aids, learners' memory is alive and can easily remember what they learnt via the images and visuals materials. Zebroska quoted by Agnieska (2011:20) stipulates: *"The learners remember better the material that has been presented by means of visual aids"*. This assertion shows that learners can perform well in the English language for a good job in their real life situations.

4.3. List of Findings

4.3.1 Teachers' Findings

Most of the ESP teachers confessed that the use of authentic materials is important and necessary for a good mastership. It helps teachers have learners' attention during course. Some teachers encounter difficulties in selecting the right aids that go with students' needs. Most of them try to motivate their learners to participate in speaking activities through role plays, discussions and songs. But, the problem still remains because of lack of appropriate materials in agricultural domain.

4.3.2 Students' Findings

The majority of the students express their needs in terms of vocabulary. Visual materials, when integrated into lesson planning through pictures, draw students' attention to the topic presented in the class, enhance and facilitate language acquisition, increase students' motivation and help them to memorize the new vocabulary and language functions. The next section emphasizes suggestions related to this research work.

5.1 SUGGESTIONS

This section attracts the attention of educational actors on the difficulties of teaching English in technical environment. Thus, some suggestions have been made towards school regulators.

5.1.1 Suggestions to ESP Teachers

Teaching or activating speaking skill requires a lot of practice. Therefore, teachers should design suitable speaking activities and use the appropriate teaching aids to expose students to an authentic foreign language so as to improve their speaking abilities.

Teachers should use appropriate and authentic teaching aids in their classes.

Teachers should take into consideration their students' preferences; needs when using audio visual aids.

Teachers should prepare the materials and the lesson before the course time.

Teachers should motivate students to practice listening because it is a way of activating speaking skills.

Teachers should increase the use of pictures or maps in their oral courses because they help in developing speaking skill as well as they create a relaxed and motived classroom atmosphere for students.

They should choose the suitable aid for the suitable activity.

The frequency of using audio-visual aids should be taken into consideration.

5.1.2 Suggestions to ESP Learners

Devotion to work and a job well done always pay off. Thus, learners should pay attention to their teachers' instructions during class. They must be regular, diligent and focused during classes. They must be searching for ways to practice the language inside and outside the classroom and also cultivate themselves. They should be conscious of the usefulness of English in agriculture, daily life and make it their learning tools. They can make them themselves or cut picture for magazines newspapers, and draw themselves the items they will study, which help them to practice the lesson. They can devote their leisure time in finding aids for practice and revision. They should organize debates among themselves, theaters to improve their speaking skill in agricultural English. They must stop seeing English as a complicated language but rather an essential language of communication

5.1.3 Suggestions to Learners' Parents

Learners' parents should play an important role as far as English learning is concerned even though they do a lot for home education. As commonly said, hungry belly has no ear, thus parents must feed correctly and regularly their children. They should try to provide them with all needed educational material and financial means for their drawing and keeping attention to English classes. They must encourage the efforts of their children by having leisure times with them.

Suggestions to Schools' Authorities

A better education of learners has also its sources in the hands of school authorities; they should thus assure learners' security once they are within the school and equip their schools with appropriate materials without forgetting factories to train learners. They should also encourage teachers staff meeting in the purpose to touch and discuss problems met by teachers to find solution for that or to know what measures to take

CONCLUSION

This study has tackled the importance of using appropriate materials to improve communicative competence in agricultural field. Its main concern is to investigate whether or not the use of appropriate material can foster EFL learners' communicative competence.

Then, in order to collect relevant information, questionnaires have been distributed to six (06) EFL teachers and one hundred (100) learners. All the teachers taken into account in this study agreed upon the idea that appropriate materials during course are very helpful in improving ESP learners' communicative competence. Moreover, the data collected reveal that learners feel motivated when

teachers used pictures, dictionary and authentic agricultural materials. The teachers' role is then to select suitable materials which more encourage students' participation.

As far as suggestions are concerned, administration should provide teachers with variety and necessary materials which will help them better their teaching of English. Government should have more regards to English in technical schools. Teachers have to take into account learners' needs and background while selecting materials for lesson preparation. They should also choose fine activities. When the use of materials is a reality, the students like English course since it helps them memorize words that they need in real life situations.

SELECTED REFERENCES

Agnieska, D. (2011). The Use of Authentic Materials in Agricultural Field. *International Journal of Learning and Development*. 2(1), 56-70.

Albano, T. E. (2013). Picturing German; Teaching Language and Literature through Visual Art. *International Journal of Education and Reviews*. 4(5), 20-27.

Hornby, A. S. (2015). *Oxford Advanced Learners' Dictionary of Current English*. (9th Edition). Oxford: Oxford University Press.

Hulls, N. (2011). Challenges of Teaching and Learning of Agricultural Practical Skills: The Case of Deploying Project Method of Teaching. International Journal of Education Research and Reviews. 4(1), 64-76.

Nation, T. and Warnig, N. (2010). The Use of Authentic Materials in EFL/ESL classroom. Journal of English Education. 3(1), 138-151.

Raw, L. (2010). Posters self-directed Learning and L2 Vocabulary Acquisition. English Language Teachers Journal, 67(1), 52 -61.

Ur, Z. (2011). Agricultural Teaching Approaches Employed in Secondary Schools for Food Security: a Case of Embu county, Kenya. . International Journal of Agricultural Education and Extension. 7(4), 57-70.

Wright, G. (2016). Strategies for improving the Teaching of Practical Agriculture in Senior Secondary Schools in Taraba State, Nigeria. International Journal of Agricultural Teaching. 1(1), 89-110.

APPENDICES

Questionnaire Adressé aux élèves

Chers élèves, voici quelques questions auxquelles vous répondrez en donnant votre point de vue.

Q1.Aimez-vous l'anglais ?

Oui ☐ Non ☐

Q2 .Si oui, donnez une raison

a. Parce que c'est facile ☐

b. Parce que c'est une langue internationale ☐

c. Parce que c'est nécessaire pour votre apprentissage ☐

Q3.A quelle fréquence assistez-vous au cours d'anglais ?

Toujours ☐ arfois Ja ☐ ☐

Q4.Quelles sont les difficultés que vous rencontrez pendant les cours d'anglais ?

a. Je ne suis pas motivé(e)

b. C'est ennuyeux ☐

c. Le cours est stressant ☐

Q5 .Votre professeur utilise-t-il du matériel pour enseigner pendant le cours d'anglais ?

Oui ☐ Non ☐

Q6.Quelle est la langue la plus utilisée par le professeur durant son cours ?

Français ☐ Anglais ☐ Nago ☐

Q7.Que proposez-vous pour vous aider à comprendre et à vous intéresser davantage aux cours d'anglais ?

……
……
……
……**Merci**

A'- Questionnaires to Students

Dear learners, here are some questions to which you will answer to give your point of view.

Q1. Do you like English?

Yes ☐ No ☐

Q2. If yes, give one reason

a. Because it is easy ☐

b. Because it is an international language ☐

c. Because it is necessary for my study ☐

Q3. How often do you attend English class?

Always ☐ Sometimes ☐ Never ☐

Q4. What difficulties do you encounter during English class?

a. I am not motivated ☐

b. It feels boring ☐

c .The course is stressful ☐

Q5. Does your teacher use some materials to teach during English class?

Yes ☐ No ☐

If yes, make a list.

Q6. Which language is more used by teacher during the class?

French ☐ English ☐ Fongbe ☐

Q7. What do you suggest to be done to help you understand and become more interested in English class?

……
……
.....

Thanks!

Questionnaire to Teachers

We are researchers carrying out a research work on "Exploring the Use of appropriates materials in agricultural field to improve communicative capacity of learners in Benin" (Case study of Lycée Technique Agricole (LTA) d'Adja-Ouèrè"). The following questionnaire is built up to facilitate the investigation.

Q1.What is your grade?

BAC ☐ MAITRISE ☐

DUEL ☐ BAPES ☐

LICENCE ☐ CAPES ☐

Q2.How long have you been teaching English?

a. More than three years ☐

b. Three years ☐

c. Less than three years ☐

Q3.Does your class allow you to motivate your learners?

Yes ☐ No ☐

Q4 .What materials do you use for learners' comprehension?

Dictionary ☐ materials ☐ Teaching ☐

Q5.In your opinion, which activities can improve communication?

Songs ☐ Discussion ☐ English club ☐

Drama ☐ Slogans ☐ Debate ☐

Q6.Do you think agricultural course can be beneficial to learners?

a. Daily activities ☐

b. At the end of their training ☐

c. On job market plan ☐

Q7. What difficulties do you encounter during teaching session?

a. Materials difficulties ☐

b. Financial difficulties

c .Lesson planning difficulties

Q8. Suggestions

.....
.....
.....

Thanks!

Interview Sheets

What is according to you, the importance of English in agricultural field?

What are the materials used by teachers for learner's comprehension?

Which activities can improve learner's communication?

D- Some Pictures

D1- Pictures of some traditional tools

Hoe

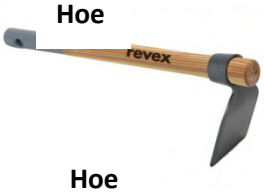
Pick

Basket

Cord

Hoe

Wheelbarrow and shovel

Traditional sickle

Cutlass

Wateringcan

Herse

D2- Pictures of some farms machines

TRACTORS

INCUBATOR

REAPER

COMBINE HARVESTER

MOTOR-CULTOR

HAKKARİ İLİNİN MARAŞ DEPREMİ SONRASI RİSK ALGISI ve DEPREM RİSK ALGISINI ETKİLEYEN DEĞİŞKENLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

ASSESSMENT OF RISK PERCEPTION AND FACTORS INFLUENCING EARTHQUAKE RISK PERCEPTION IN HAKKARI PROVINCE FOLLOWING THE KAHRAMANMARAS EARTHQUAKE

Doç. Dr. B. Dilara ŞEKER

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0001-5914-5886

Özet

Türkiye, coğrafi olarak büyük depremlerin sık yaşandığı bir alanda bulunmaktadır. Özellikle son Kahramanmaraş depremi, yüksek sayıda can kaybı ve geniş çaplı hasar gibi sonuçlara neden olmuştur. Bu deprem aynı zamanda ülkede psikolojik, sosyolojik ve ekonomik sorunları da beraberinde getirerek mevcut durumu daha da zorlaştırmıştır. Deprem riskinin farkına varılarak bireysel ve toplumsal olarak gerekli hazırlıkların yapılması, depreme uyum sağlanması ve mücadele çalışmalarının başlatılması gerektiği düşünülmektedir. Algılanan risk kavramı bu çalışmalara başlamak için ilk adım olarak değerlendirilmelidir. Deprem ülkenin ve hayatın bir gerçeği olduğu için, depremle uyum içinde yaşamayı öğrenmek önemlidir. İnsanları depremin değil, depreme hazırlıklı olmamanın ve gerekli düzenlemeleri yapmamanın öldürdüğü bilinmektedir. Bu durum 6 Şubat Kahramanmaraş depreminde de yaşanmıştır. Ancak sıklıkla yaşanan büyük depremlere rağmen gereken hazırlıkların yapılmaması ve önlemlerin alınamaması, olası yeni bir depremde yaşanacak kayıpları ve hasarı artıracağı düşünülmektedir. Olası kayıp ve hasarı azaltmak için öncelikle bireylerin ve toplumun risk algısının ve mevcut durumunun ortaya konulması gerekmektedir. Bu nedenle, risk algısı kavramı ile bu konuda çalışmalara başlanması, öncelikli olarak değerlendirilebilir. Risk algısı, sınırlı ve belirsiz bilgi bağlamında tehlikeli bir durum veya afetle ilgili bireyin risk düzeyini nasıl algıladığını ve tepkilerini incelemektedir. Çalışmanın amacı, risk algısı kavramının, boyutlarının ve kavramla ilişkili değişkenlerin ayrıntılı olarak incelenmesidir. Bu derleme çalışma; daha önce büyük bir deprem yaşamış olan Hakkari'de bireysel ve toplumsal deprem risk algısıyla ilgili farkındalık yaratmayı ve depreme hazırlık ve uyum davranışlarını kolaylaştırmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Risk algısı, Deprem, Risk algısıyla ilişkili faktörler, Hakkari

Abstract

Turkey is located in an area prone to frequent major earthquakes. In particular, the recent Kahramanmaras earthquake resulted in a high number of casualties and extensive damage. This earthquake also brought about psychological, sociological, and economic problems in the country, further exacerbating the situation. Recognizing earthquake risks and undertaking necessary individual and societal preparations, adaptation to earthquakes, and initiation of mitigation efforts are believed to be crucial. The concept of perceived risk should be evaluated as the first step in these endeavors. Since earthquakes are a reality of the country and life, it is important to learn to live in harmony with earthquakes. It is known that it is not the earthquake itself but the lack of preparedness and failure to make necessary arrangements that cause fatalities. This was also the case in the Kahramanmaras earthquake on February 6. However, the failure to make necessary preparations and take measures despite frequent major earthquakes is considered to increase the potential losses and damages in a possible new earthquake. To reduce potential losses and damages, it is necessary to first determine the risk perception of individuals and society and assess the current situation. Therefore, commencing studies on the concept of risk perception can be prioritized. Risk perception examines how individuals perceive their level of risk and their responses in a dangerous situation or disaster within a context of limited and uncertain information. The aim of this study is to comprehensively examine the concept,

dimensions, and related variables of risk perception. This review study aims to raise awareness about individual and societal earthquake risk perception in Hakkari, which has experienced a major earthquake before, and facilitate earthquake preparedness and adaptive behaviors.

Keywords: Risk perception, Earthquake, Factors associated with risk perception, Hakkari.

Giriş

Türkiye, Alp-Himalaya kıvrım kuşağında Avrasya-Arap-Afrika levhaları kesiştiği bir bölgede yer almaktadır. İkinci derece deprem bölgesinde bulunan Anadolu bu coğrafi konumu nedeniyle üç büyük fay hattı (Kuzey Anadolu, Doğu Anadolu ve Batı Anadolu Fayları) üzerindedir (Ateş, & Karataş, 2023, sf. 144). Tarih boyunca bölgede büyük depremler yaşanmıştır (Solmaz & Özel, 2012). Türkiye'de 1500'lü yıllardan itibaren farklı zamanlarda 7 ve üstü büyüklüğünde 23 deprem olmuştur (www.cnnturk.com). Örneğin; 10 Eylül 1509'da 7,2 büyüklüğünde Büyük İstanbul Depremi, 23 Şubat 1653'de 7,5 büyüklüğünde Doğu İzmir Depremi, 17 Ağustos 1668'de 8 büyüklüğünde Kuzey Anadolu Depremi, 10 Temmuz 1688'de 7 büyüklüğünde İzmir Depremi, 3 Nisan 1881'de 7,3 büyüklüğünde Sakız Adası Depremi ve 10 Temmuz 1894'te 7 büyüklüğünde İstanbul Depremi yaşanan büyük depremlerden bazılarıdır. Bu depremler geniş bir alanı etkilemiş ve ciddi kayıplara neden olmuştur. Türkiye'de 20.yy'da da büyüklüğü 7.0 ve üstü olan depremler yaşanmıştır (Solmaz & Özel, 2012). Örneğin bunlar arasında 9 Ağustos 1912'de Mürefte (7,3 büyüklüğünde), 18 Kasım 1919'da Ayvalık (7.0 büyüklüğünde), 7 Mayıs 1930'da Hakkâri (7,6 büyüklüğünde), 1939 Erzincan (7.9 büyüklüğünde), 1942 Niksar-Erbaa (7.0 büyüklüğünde), 1943 Tosya-Lâdik (7.2 büyüklüğünde), 1944 Bolu-Gerede (7.2 büyüklüğünde), 1976 Çaldıran (7.5 büyüklüğünde), 1999 Gölcük (7.4 büyüklüğünde), 1999 Düzce (7.2 büyüklüğünde), 2011 Van (7.2 büyüklüğünde) depremleri sayılabilir. Bu depremler ülkede önemli can kayıplarına, yapısal hasarlara neden olmuş psikolojik, sosyolojik ve ekonomik yıkımlara da yol açmıştır. Bu nedenle deprem riskinin farkına varılması, bireysel ve toplumsal olarak gerekli hazırlıkların yapılması önemlidir. Ancak yaşanan büyük depremlere rağmen gereken hazırlıkların yapılmaması ve önlemlerin alınamaması olası yeni depremlerde yaşanacak kayıp ve hasarları arttıracağı düşünülmektedir. Bunların önüne geçebilmek için öncelikle risk algısının ve mevcut durumun ortaya konulması gerekmektedir. Ülkemizde 6 Şubat 2023 tarihinde gerçekleşen 7,7 (Ekinözü) ve 7,6 (Elbistan) büyüklüğündeki Kahramanmaraş Depremi 11 ilde 50 bin fazla can kaybına ve hasara (Utkucu, Durmuş, Uzunca, & Nalbant, 2023) neden olmuştur. Depremlerin ardından 6,7 büyüklüğüne kadar varan yüzlerce artçı sarsıntı da gerçekleşmiştir. Yaşanan bu depremler, dünyada büyük ve yıkıcı sonuçları olan deprem sınıfına girmektedir. Bu tür olayların etkisi göz önüne alındığında, riski azaltmak için öncelikle risk algısıyla ilgili çalışmanın önemi daha fazla ortaya çıkmaktadır. Türkiye'de yaşanan büyük depremlerin sonuçları bize bu konuda yeterince farkındalık, hazırlık, mücadele ve uyum içinde olmadığımızı göstermektedir. Alan yazın tarandığında bu konudaki çalışmaların risk algısı kavramı ile başladığı görülmektedir. Risk algısı kavramı, yaşanan doğal ve insan yapımı afetler ve iklim değişikliği gibi konularda da çalışılan hayati öneme sahip dinamik bir kavramdır. Bu nedenle çalışmanın amacı deprem özelinde risk algısı kavramının, boyutlarının ve kavramla ilişkili değişkenlerin ayrıntılı olarak ele alınıp incelenmesidir.

Toplumdaki sıradan bir birey için risk hakkında yargıda bulunmak kolay değildir. Böyle bir yargıda; afetlerin doğası, potansiyel oluşumu, etkisi, tekrarlanma olasılığı ve sonuçları dikkate alınmalıdır. Afetlerin ve sonuçlarının değerlendirilmesi afetle mücadele birbirine bağlı kavramlardır. Ancak insanlar nadiren tüm olası risklerin farkındadır. Ayrıca, afetle mücadele de sonuçlar bakımından da büyük ölçüde farklılık gösterebilirler. Farklı sonuçların karşılaştırılması oldukça karmaşık bir iş olabilir. Risk algısı kavramı, bireysel ve toplu afet risk yönetiminde sıklıkla incelenen bir kavramdır. Afet uzman ve yöneticileri, halkın afetle ilgili farkındalığını artırarak, afet öncesi, sonrası ve afet sırasında uygun koruyucu önlemler almaya teşvik ederler (Twigg, 2013:171). Yaşanan son depremler, deprem tehlikesinin hiç uyarı vermeden meydana gelmesi, çok sayıda kayba ve geniş ölçekli yıkım ve hasara neden olması risk algısı kavramının önemini bir kez daha hatırlatmıştır. Risk algısı, insanların riski nasıl algıladıklarını ve tepki vereceklerini anlamada, koruyucu önlemler almada, afet uyumu sürecinde, müdahale ve tehlikelerin topluluklar üzerindeki etkisini belirlemede kritik öneme sahiptir. Risk algısı çalışmalarında tehlikeli durumlara karşı insanların tepkileri incelenir ve tehlikelerle ilgili

bilişlerin nasıl oluşturulduğu anlaşılmaya çalışılır. Üstelik tehlikelerin/afetlerin yarattığı riskin doğru algılanması, depreme uyumda karar verme süreçlerini de etkilemektedir.

Risk algısı kavramı, insanların bir afetle ilgili risk düzeyini nasıl algıladıklarını ifade eder. Risk algısı sınırlı ve belirsiz bilgi bağlamında bireylerin ve grupların sezgisel yargısıdır. Bireylerin risk algısı özneldir, kişisel deneyime bağlı olarak oluşur bir diğer ifadeyle birinin risk algılamadığı yerde/olayda diğeri risk algılayabilir. Ayrıca risk algısı bireyin yaşadığı kültürel ve sosyal çevrenin yanı sıra bireyin inançları, değerleri, tutumları, yargıları ve duyguları tarafından da şekillenir (Slovic ve Peters, 2006). Genel anlamda risk algısı, potansiyel olarak can veya mal kaybına neden olabilecek bir tehdidin anlaşılmasına dayalı olarak bireyin yorumu veya izlenimi olarak değerlendirilebilir (Ainuddin, Mukhtar ve Ainuddin, 2014). Birey risk algısı düzeyine uygun, kendini, sevdiklerini ve sahip olduklarını tehlikelerden (Lindell ve Perry, 2012) koruyacak eylem arayışına girebilir (Lindell ve Hwang, 2008).

Risk algısı, bilişsel ve duygusal yönleri olan karmaşık bir süreçtir. Risk algısının bilişsel yönü, risklerin ne ölçüde bilinip bilinmemesi gibi bir tehlikenin doğası hakkındaki inançların yanı sıra kayıp, hasar ve aksama gibi beklenen kişisel ve toplumsal sonuçların kesinliği, ciddiyeti ve yakınlığı ile ilgili bilişleri kapsamaktadır (Ge, Peacock ve Lindell, 2011; Miceli, Sotgiu ve Settanni, 2008). Kavramın duygusal yönü ise, insanların korku, dehşet (Goltz, 2016) veya endişe (Miceli, Sotgiu ve Settanni, 2008; Ge, Peacock ve Lindell, 2011) gibi duygusal tepkilerini içermektedir. Bireyin risk algısının bilişsel, duygusal ve davranışsal müdahaleyi kapsayan yönleri birbiriyle olumlu bir şekilde ilişkilidir (Ge, Peacock ve Lindell, 2011; Lindell ve Prater, 2000 ; Wei ve Lindell, 2017; Scovell, ve ark., 2021). Ek olarak birey gibi halkın riski algılama şeklide karmaşık bir yapıya sahiptir. Halkın risk algısı durumsal ve bilişsel faktörlerden etkilenmektedir (Grover ve ark., 2022). Durumsal faktörler, belirli bir kaynağa veya tehlikeye yakınlığı içerirken, bilişsel faktörler, bir bireyin kişisel ve psikolojik yapısını yansır, tehlikelerin uyandırdığı belirli duyguları ve belirli bir şekilde hareket etme eğilimlerini açıklayan duygusal ve davranışsal nitelikleri içermektedir İnsanların bir afete karşı hazırlanmaları için önce kendileri için bir riskin var olduğunu fark etmeleri gerekmektedir. Örneğin Yeni Zelanda'da yapılan bir çalışmada (Becker ve ark., 2013), Napier halkı için deprem (tusunami ile birlikte) bireyler tarafından ana risklerden biri olarak algılanmıştır. Bu durumda, insanların diğer yerlere göre daha fazla depreme özel hazırlık yapmalarına neden olmuştur. Ancak deprem risk değerlendirmesi, bireylerin depreme hazırlanıp hazırlanmayacağını ve nasıl hazırlanacağını değerlendiren genel sürecinin yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır.

Deprem risk algısı kavramı genellikle tehlike ve hedefler arasındaki öznel mesafelerle değerlendirilir. İlk olarak risk olasılığı boyutunda sosyal mesafe ele alınır. Yani tehdit bireyin kendine mi, sevdiklerine mi yoksa tamamen yabancılara mı yönelik olduğu değerlendirilir. Ayrıca depremin yakın bir gelecekte olup olmama olasılığı, riskten etkilenecek kişilerin kim olduğu, tehlikenin kişinin yaşadığı yere mekânsal yakınlığı gibi riskler değerlendirilir. Bunlara göre kişinin risk algısı şekillenir. Risk algısındaki başka bir boyut ise kontroldür. Deprem riskini birey kontrol alanı içinde veya kapasitesini aşan bir şekilde değerlendirebilir. Son olarak, deprem risk algısı duygusal mesafe açısından ele alınabilir. Bu, bireyin deprem riskine karşı güçlü veya zayıf duygusal tepkiler oluşturmasını ifade eder. Geniş bir alan yazına rağmen, belirtilen bu risk algılama ölçütlerinden hangilerinin deprem riskine verilecek tepkiyi en iyi tahmin edeceği konusunda bir fikir birliği yoktur. Bu nedenle, araştırmacılar, risklerin belirli sosyal ve kültürel çevrede insanlar tarafından nasıl inşa edildiğini anlamaya çalışırlar (örn., Joffe, 2003). Genellikle risk, bir olayın meydana gelme olasılığı ve olayın potansiyel etkileri arasındaki ilişki olarak değerlendirilir ve risk mülk ve sağlık açısından ayrıştırılır. Örneğin; Lindell ve Whitney (2000), Kaliforniya'da deprem riski taşıyan bir bölgedeki üniversite öğrencilerinin mülke yönelik riskin kendi kişisel sağlığına yönelik riskten daha yüksek algıladıklarını ortaya koymuştur. Bazı çalışmalarda ise bireysel olarak sağlıkla ilgili risk düzeyi arttıkça, bireysel tehlike ayarlamaları/uyum olasılığının da arttığı saptanmıştır (Weinstein ve ark.,2000). Benzer fakat biraz farklı bir bulguda, Duval ve Mulilis (1999) potansiyel deprem büyüklüğünü daha yüksek değerlendiren katılımcıların deprem riskine karşı uyum olasılığının daha yüksek olduğu ortaya koyarken Västfjäll, Peters ve Slovic (2008) ise bireylerin doğal afetleri kontrol edilemez, yüksek riskli olarak algıladıklarını saptamıştır.

Deprem risk algısıyla İlişkili Faktörler

Deprem risk algısıyla ilişkili psikolojik, sosyal, çevresel ve durumsal birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerin anlaşılması ve farkında olunması, düzenlemelerin bunlara uygun olarak yapılması deprem risk algısında, alınacak önlemlerde önemlidir. Bu nedenle bu faktörle ayrıntılı olarak değerlendirilecektir.

1. Psikolojik Faktörler

Risk algısı bireyler ve gruplar arasında önemli farklılıklar gösterir. Farklı disiplinlerdeki araştırmacılar (özellikle psikologlar, antropologlar, ekonomistler, coğrafyacılar ve sosyologlar) bu farklılıkları açıklamaya çalışırlar (Twigg, 2013:172). Risk algısı sosyal psikolojik olarak sosyal yapı ve çevre bağlamında iki temel kuramla değerlendirilebilir. Bunlar; kültürel biliş (örn., Kahan ve ark., 2007) ve sistemi meşrulaştırma (Jost ve ark., 2004) kuramlarıdır. Kültürel biliş kuramı, bireyin, kültür ve toplumla ilgili dünya görüşleriyle uyumlu şekilde, riskleri seçici olarak kabul etme veya reddetme eğiliminde olduklarını belirtir (Kahan ve ark., 2007). Bu dünya görüşleri genellikle iki eksende düzenlenir. Bunlar; eşitlikçiliğe karşı hiyerarşi ve toplulukçuluğa karşı bireyciliktir. Bireyin bu iki eksendeki tercihlerine göre risk algısı ve vereceği tepkiler şekillenmektedir. Sistemi meşrulaştırma kuramında ise risklerin kabul edilme veya red edilme nedeni, çoğu birey ve/veya grubun temelde algıladıkları şekliyle dünyanın adil, meşru ve yararlı olduğuna dair inançları olduğu ortaya konulur (Jost ve ark., 2004). Birey depremden zarar görebilme olasılığını yaşadığı sosyal ve fiziki çevre içinde inşa eder. Kültürel biliş ve sistem meşrulaştırma kuramlarının varsayımları göz önüne alındığında, sosyal ve fiziki çevreden en çok fayda sağlayan kişilerin tercih ettikleri dünya görüşlerinin de birbiri ile tutarlı olması beklenir. Bu durum kişilerin depremi önemli bir risk olarak görme olasılığının düşük olacağı anlamına gelmektedir. Ayrıca insanların deprem riskini nasıl anladıkları ve geçmiş olaylarla ilgili deneyimlerinin risk algılarını nasıl etkilediği de önemlidir (Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010).

Risk algılama sürecinde, insanların belirsiz bir riski nicel olarak tahmin etmesi ve buna göre karar vermesi gerektiği için insanların tahminlerinin ve kararlarının normatif, uzman görüşlerinden farklı olduğu görülmektedir. Bu tür farklılıklar, risk algılarını etkileyen psikolojik süreçlere atfedilir. Bu durum olası bir risk karşısında sergilenen etki derecesiyle ilgili iyimserlik önyargısı olarak adlandırılır. İyimserlik önyargısı; insanların kendilerini karşılaştırdıkları akranlarına göre gelecekteki olası risklerden daha az zarar göreceklerini düşünmelerini ifade eder. Genellikle insanların doğal tehlikelerle ilgili iyimser bir önyargı sergiledikleri gözlenir (Spittal ve ark., 2005). Örneğin bazı çalışmalarda insanların bir deprem yaşamayacaklarına ya da yaşarlarsa bunun kendilerine zarar vermeyeceğine inandıkları ya da yaralanma veya kayıp yaşayan akranlarına göre gelecekteki olası bir deprem sonuçları hakkında daha iyimser oldukları gözlenmiştir (Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010). Genel olarak iyimserlik önyargısı, insanların riskle ilgili yaşadıkları psikolojik stresle başa çıkmalarına yardımcı olan bir güvenlik yanılsaması yaratır. Ancak Yeni Zelanda'da yapılan bir çalışmada depremle ilgili kişinin yaşadığı mali kayıp korkusunun iyimserlik önyargısıyla ilişkili olmadığını da ortaya koymuştur. Bir diğer değişle kişiler kendi mülklerinin zarar görme olasılığını daha yüksek olarak değerlendirmişlerdir. Bazı çalışmalarda ise kişiler kendilerini tanıdıklarıyla karşılaştırdığında, zarar görme olasılıklarının daha düşük olduğunu düşündükleri saptanmıştır. İyimserlik önyargısının içeriğe bağlı olduğu ve kişisel zarar ya da mali kaybın değerlendirilmesine göre değişebileceği söylenebilir. Ayrıca iyimserlik önyargısı kültüre duyarlıdır, yani bireyci ve toplulukçu kültürlerde benlik inşası ile şekillenir. İyimserlik önyargısının, yüksek benlik saygısı ve özgüveni vurgulayan bireyci kültürlerde daha yaygın olduğu görülmektedir (Spittal ve ark., 2005; Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010). Ancak Celsi Wolfinbarger ve Wald, (2005) ise çalışmalarında deprem risk algısının, depremden doğrudan etkilenme, depremin merkez üssünden uzaklık ve zemin koşulları gibi koşullardan etkilendiğini, bununda iyimserlik önyargısına ve zarar görmezlik duygusuna katkı sağladığını ortaya koymuştur. Özetle bireyin riskle ilgili değerlendirmelerinin benlik ve kültür kavramlarıyla ilişkili şekilde inşa edildiğini söyleyebiliriz.

2. Sosyo Demografik Özellikler

Risk algısı kavramı bireyin sosyo-demografik ve ekonomik değişkenlerinden de etkilenmektedir. Deprem risk algısı ile sosyo demografik değişkenler arasındaki ilişkileri inceleyen farklı çalışmalarda yaş, cinsiyet, hane halkı yapısı, eğitim ve gelir düzeyi gibi değişkenlerin bireyin risk algısını etkilediği tespit edilmiştir (Shao, ve ark., 2019; Tian, Yao ve Jiang, 2014). Yaş, doğal tehlikelerin algısını olumlu yönde etkileyen önemli bir demografik değişkendir. Armas (2006), Bükreş'te yüksek deprem riski taşıyan bölgelerde yaşayanların risk algıları incelemiş ve yaşlıların depremden daha çok korktuğu saptanmıştır. Tian, Yao ve Jiang (2014), Çin halkının risk algısını araştırdıkları çalışmada yaşlı insanların deprem riskinin daha fazla farkında olduğunu ortaya koymuştur. Yaşlıların depremden korkması, depreme karşı daha yüksek düzeyde savunmasız olmalarına bağlanabilir (Armas, 2006). Ancak aksine, yaşlıların gençlere göre depremleri daha az risk olarak gördüğü çalışmalarda bulunmaktadır (Heller ve ark., 2005; Rüstemli ve Karanci, 1999; Spittal ve ark., 2008). Botzen ve Bergh (2012) çalışmalarında yaşla birlikte risk algısının azaldığını gözlemlemiştir. Araştırmacılar bu durumu, yaşlıların, gençlere göre deprem açısından riskli ancak nispeten güvenli sosyal koşullarda yaşamalarına, önceki depremlerde görece az kayıp ve hasarlarının olmasının aslında depremleri daha az tehdit edici bir hale getirdiği şeklinde açıklamışlardır. Edward (2010), insanların yaşlandıkça ve emeklilikten sonra veya emekliliğe yaklaştıkça daha güvenli yerlere veya evlere taşındıklarını bu nedenle deprem riskinin daha az farkına vardıklarını ifade eder. Ayrıca, sosyoekonomik ve fiziksel kırılganlık durumlarında, kontrol duygusu azaldığı ve risk algısının arttığı görülmektedir. Bu durum Bükreş'in son derece savunmasız bölgelerinde yaşayan yoksulların yaş ile deprem risk algısının arttığını ortaya koyan çalışmayla da doğrulanmıştır (Armas, 2006; Armas ve Avram, 2008). Bu nedenle, yaşlı ve yoksul olmak gibi farklı durum belirteçlerinin deprem risk algısını etkileyebileceğine dikkat etmek gerekir. Cinsiyet, kişilerin risk algısını etkileyen bir diğer önemli faktördür (Armas, 2006). Örneğin; Cutter ve ark., (2003)'da kadınların çevresel tehlikelere karşı daha savunmasız ve daha yüksek deprem risk algısına sahip olduklarını saptamıştır. Kung ve Chen (2012)'in Tayvan'lı katılımcıların deprem riski algısını incelediği çalışmada, kadınların depremin neden olduğundan daha yüksek yaşam tehdidi duygusuna sahip olduklarını ortaya koymuştur. ABD, Türkiye, Romanya, Japonya ve Fas gibi çok çeşitli yerlerde, yapılan çalışmalarda kadınlar ve azınlık grupların sırasıyla erkeklere ve çoğunluk gruplarına göre kendilerini depremden daha fazla etkilenme riski altında algıladıkları saptanmıştır (Armas, 2006; Armas ve Avram, 2008; Karanci ve Akşit, 1999; Lindell ve Prater, 2000; Spittal ve ark., 2008). Bu durum, kültürel biliş ve sistemi meşrulaştırma kuramları tarafından yapılan tahminleri doğrulamaktadır. Batı ülkelerinde sosyal açıdan güçlü grupların üyelerinin (örn., beyaz erkekler), kendilerine ve topluma yönelik tehditleri, baskın olmayan grup üyelerine göre daha az riskli ve daha yönetilebilir olarak gördükleri varsayımı ile tutarlıdır. Kültürel biliş ve sistemi meşrulaştırma kuramları da bu açıklamaları desteklemektedir. Nispeten gelişmiş ve istikrarlı toplumlarda yaşayan bireyler, statükonun adil, meşru ve faydalı olduğuna inanırlar. Bunun sonucunda, yaklaşan büyük bir deprem gibi statükoya yönelik potansiyel tehditler reddedilir, sistem tarafından yönetilebilir olarak yorumlanır veya esas olarak deprem dış gruplara bir tehdit olarak görülür (Feygina ve ark., 2010). Ancak sosyoekonomik durum (SES) ile risk algısı arasındaki bağlantılar biraz düzensizdir. Bazı çalışmalarda risk algısı ile eğitim ve gelir düzeyleri ilişkili bulunmuştur (Armas, 2006; Armas ve Avram, 2008; Rüstemli ve Karancı, 1999). Bazı çalışmalarda da gelir, eğitim ve ev sahipliği gibi daha yüksek SES göstergeleri, risk algısını azalttığı gözlenmiştir (Lindell ve Prater, 2000). Gelişmekte olan ülkelerde yapılan bazı çalışmalarda ise katılımcıların eğitim düzeyi arttıkça risk algılarının da arttığı bulunmuştur (Armas ve Avram, 2008; Rüstemli ve Karancı, 1999). Öte yandan, ekonomik ve eğitim düzeyi yüksek olan kişilerin depreme karşı savunmasızlıkları ile ilgili daha iyimser oldukları ve deprem riski konusunda daha az endişeli oldukları gözlenmiştir (Armas, 2006). Ayrıca bu kişilerin depreme hazırlıklı olmanın yanı sıra tampon mekanizmalarının daha güçlü olduğu ve daha yüksek düzeyde kontrol hissettikleri de ortaya konulmuştur (Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010).

3. Maddi Risk Faktörleri

Gelecekte olası bir tehlikeye maruz kalma derecesi olarak ifade edilen maddi risk kavramı da risk algısında önemli bir rol oynar. Örneğin, Lindell ve Prater (2000), iki farklı bölgedeki deprem riskine

ilişkin tahminlerin bilimsel tahminlerle tutarlı olduğunu bulmuşlardır. Farklı çalışmalarda maddi risk ile risk algısı arasındaki ilişki incelenmiştir. Çalışmalarda konut türü (blok/kat mülkiyeti ve tek ev), yapısı, yüksekliği, yaşı ve algılanan yapısal kırılganlığının yanı sıra yanıt verenlerin yumuşak zemin ve faylara yakınlık bilgisinin risk algısını artırdığı bulunmuştur (Armas ve Avram, 2008; Tian, Yao ve Jiang, 2014; Karancı ve Akşit, 1999; Rüstemli ve Karancı, 1999). Çevre ve mekân bireyin kimlikliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. Üstelik birey için çevre ve mekânın anlamı, bunlardan memnuniyeti, hasar veya kayıp tehditlerine verilen tepkileri etkilemektedir. Bireyin, mülke karşı hissettiği güçlü bağlılık ve düşük memnuniyet, riskle ilgili endişeyi arttırarak yeri/mekânı koruma motivasyonuna yol açarken (Stedman, 2002:567-568); düşük bağlılık ve yüksek memnuniyet ise risklerle ilgilenme motivasyonunu azaltabilir. Özetle; deprem risk algısı üzerine yapılan araştırmalarda, kişilerin ev ortamları ve maddi varlıklarıyla özdeşleştiği, güçlü şekilde yere bağlılık hissettiği ve bundan memnun oldukları varsayılsa da tutarsızlıklar da gözlenmiştir. Özellikle bu tutarsızlık sosyo-ekonomik olarak az gelişmiş, istikrarsız ve güvensiz bölgelerde ve yüksek göç, hızlı kentleşmenin yaşandığı, kayıt dışı/kaçak konut bulunan yerlerde saptanmıştır (Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010).

4. Önceki Afet Deneyimi

Çalışmalar, bireyin önceki doğal afet/deprem deneyimlerinin risk algılarını etkilediğini ortaya koymuştur (Gotham ve ark., 2017; Nakayachi ve ark., 2015; Tracy ve Javernick-Will 2020). Deprem riskinin yüksek olduğu bölgelerde yaşayanların daha fazla tehlike deneyimine sahip oldukları için daha yüksek düzeyde risk algılamaları olasıdır (Wei, Lindell, 2017; Lindell ve Hwang, 2008; Zhang, Hwang ve Lindell, 2010). Alan yazın, doğal afetlerle ilgili risk algısında önceki afet deneyiminin etkili olduğunu ve riskle ilgili kaygıları arttırdığını ortaya koymaktadır (Karanci ve Akşit, 1999; Lindell ve Prater, 2000; Rüstemli ve Karancı, 1999). Kişilerin önceki afet deneyimi hayatlarında önemli bir rol oynamaktadır, ancak bu durumun etkisi değişkendir (Lindell ve Perry, 2000). Bir afeti yaşayanların risk algısını afetin niteliği, şiddeti, sıklığı ve afet sonuçları etkilemektedir (Bubeck, Boltzen ve Aerts, 2012). Wachinger ve ark., (2010:17) ise bir afeti doğrudan deneyimlemenin daha yüksek risk algısına yol açtığını savunmuştur. Çünkü birey afeti doğrudan deneyimlediğinde ciddi maddi hasar veya can-mal kaybı yaşama olasılığını arttırmaktadır (Becker, ve ark., 2017). Ancak özellikle geçmişteki afetin olumsuz sonuçları ciddi değilse geçmiş deneyimlerin etkisi olayın meydana gelmesinden birkaç yıl sonra kaybolduğu da görülmüştür (Bubeck, Boltzen ve Aerts, 2012). Becker ve arkadaşları (2017), yaptıkları çalışmada Yeni Zelandalı Napier, Timaru ve Wanganui halklarının önceki deprem deneyimi ile risk algısı arasındaki bağlantıyı araştırdı ve doğrudan deneyimin risk algısını en çok etkileyen değişken olduğunu ortaya koydu. Üstelik afetin doğrudan deneyimlenmesinin, insanların gelecekteki bir afetin olası yıkıcı etkilerini daha iyi fark etmelerini sağladığını da belirttiler.

Depremi önceden doğrudan deneyimlemenin yanında birey dolaylı olarak da depremin farkına varabilirler. Depremler, kişinin kendisiyle ve içinde yaşadığı toplumla ilgili hikâyeler anlatması için fırsatlar yaratır. Örneğin, afetin halk arasında anlatılması insanların afetle ilgili sosyal prova yapmalarını, bilişsel olarak hazırlanmalarını sağlar bu süreç aslında risk algısını da etkiler. Ayrıca duygu yüklü olayın tekrarlanması, hatırlanması bilirliğini güçlendirir ve depremi kişinin yaşam öyküsünün belirgin bir parçası haline getirir (Solberg, Rossetto ve Joffe, 2010). Çalışmalar ayrıca kişinin deprem tehlikesi hakkında düşünmesi, konuşması, okuması ile deprem risk algısı arasında olumlu bir ilişki bulmuştur (Gruev-Vintila ve Rouquette, 2007; Lindell ve Prater, 2000). Dahası, deprem hikayeleri, paylaşılan deneyimlerin canlı anıları aracılığıyla, afet kurbanlarını toplulukları, akran grupları ve hatta sosyal olarak uzak gruplarla duygusal bağlar kurmalarını sağlar ve birleştirebilir. Deprem deneyimi bir grubun kimliğinin bir parçası haline geldikçe, grup üyelerinin biyografilerinde tekrar eden bir motif haline gelir, böylece deprem riski belirginliği korunur. Örneğin Sumatra 2004 depreminden sonra halkın tusunamiden kaçmak için hemen daha yüksek yerlere gitmiştir. Aslında bu yükseklere kaçma davranışının nedenin kişisel deneyimi olmadığı, atalarından öğrendikleri ve sonraki nesillere aktarılan bilgiler olduğu ortaya konmuştur (Gaillard ve ark., 2008). Yüksek deprem riski olan topluluklarda yaşamalarına, gelecekteki risklerin farkında olmalarına ve geçmiş depremlerle ilgili anılarına sahip olmalarına rağmen, yakın gelecekte deprem olasılığıyla ilgili

güvenilir uyarılar veya tahminler olmadığında, insanların depreme ilişkin farkındalığı genellikle düşüktür (Armas, 2006). Kısacası, deprem riski olan bölgelerde bulunan ve geçmişte deprem deneyimleri yaşamış olan insanların çoğunun deprem tehlikesine karşı savunmasızlıkları konusunda endişe yaşadıkları söylenebilir.

5. Tehlike Bilgisi ile ilgili Faktörler

Tehlike ile ilgili bilgi; kaynak, kanal ve mesaj içeriğini kapsar. Tehlike ile ilgili bilgi kaynakları; yetkililer, haber medyası ve akranlar (arkadaşlar, akrabalar, komşular ve iş arkadaşları) olarak geniş bir şekilde sınıflandırılır ve tür kaynaklardan gelen tehlike bilgiler risk algısını şekillendirir (Lindell, ve Hwang, 2008). Deprem riski halka hem resmi hem de resmi olmayan kanallar aracılığıyla iletilir. Hükümet yetkilileri, deprem tehlike tehditleri hakkında bilgi yaymak için genellikle kamu duyuruları ve basılı broşürler gibi daha resmi yöntemler kullanır. Bu tür resmi iletişimler sıklıkla, riskli bölge sakinlerine deprem tehlikesini hatırlatmak, depremlere nasıl hazırlanılacağı konusunda önerilerde bulunmak ve insanlara nasıl ek bilgi edinebilecekleri konusunda tavsiyelerde bulunmak için tasarlanır. Arkadaşlar, akrabalar, komşular ve iş arkadaşları da resmi olmayan iletişiminin yaygın kaynaklarıdır. Fiziksel gerçeklikten elde edilen doğrudan kanıtların ve bilişsel süreçlerin sınırlılığı göz önüne alındığında, riskli bölge sakinlerinin çoğunun riskle ilgili bilgileri yetkililerden, medyadan ve akranlarından aktarılan bilgilere (veya yanlış bilgilere) dayanmaktadır. İnsanlar risk bilgisi için birden fazla kaynağa güvenir ve bu nedenle farklı bilgi kaynaklarından gelen bilgileri erişilebilirlik, çeşitlilik, uzmanlık, güvenilirlik ve koruma sorumluluğu gibi özelliklerine göre değerlendirirler (Hua ve ark., 2020). Üstelik Adger ve ark., (2005)'e göre depremin algılanan etkilerine ek olarak çevresel tehlikelerle ilgili belirsizlik algısının da, bölge sakinlerinin duygusal tepkilerini (korku, adalet ve sorumluluk) harekete geçirdiği görülmüştür (örn; Weber ve Stern, 2011, Whitmarsh, 2008). Örneğin, Goltz ve arkadaşları ayrıca, deprem deneyimi olan insanların daha fazla korku yaşadıklarını, bunun da hazırlık davranışlarını ve uygun tepkileri öğrenmeyi kolaylaştırdığı bulunmuştur (Goltz ve ark., 1992). Ancak bireyler günlük yaşamda bilgi kaynaklarına aynı düzeyde güven duymazlar. Bir kaynağa erişen birey diğer kaynaklardan da onay alma eğiliminde olabilir (Lindell Prater ve Peacock,, 2007). Ayrıca yetkililer deprem riski iletişimini sosyal medya gibi kanallardan ziyade yerel TV kanallarına ve yerel yetkililere nispeten yüksek güven duyması, bunların etkinliklerini artırabilirler (Huang, Lindell ve Prater, 2017). Bireyler için televizyon daha erişilebilir bir kaynak olduğu için kişilerin buna güçlü bir şekilde güvendiği ve diğer kitle iletişim araçlarına ise orta düzeyde güvendiği bulgusu, önceki afet araştırmalarının çoğuyla tutarlıdır (örn., Lindell ve ark., 2017; Taibah ve ark., 2018). Çalışmalarda kitle iletişim araçlarına göre akran iletişimine daha fazla güvenilmesi alışılmadık bir durumdur. Örneğin, Texas'da bir kasırga tahliye çalışmasında (Hua ve ark., 2020) benzer sonuçlar alınmıştır. Bunun nedeni, yerleşik nüfusun kırsal veya düşük gelirli topluluklardan oluşması ve kendileri gibi komşularıyla daha güçlü sosyal bağlar kurmaları olduğu düşünülmüştür. Bu tür topluluklarda yaşayanlar, akranlarının tehlike ve koruyucu eylemler hakkında kendilerinden daha bilgili olduğuna veya en azından akranlarının belirli koruyucu eylemlerin tehdidini ve tavsiye edilebilirliğini doğrulamaya yardımcı olabileceğine düşünebilir. Bu sonuçlar yerel makamların yerleşiklerin depremler hakkındaki doğru ve yanlış inançların boyutunu anlamasına yardımcı olabilir (Whitney, Lindell ve Nguyen 2004). Özellikle bu sonuçların deprem riski ile ilgili bilinçlendirme programlarında, bölge sakinlerinin ihmal ettiği konulara dikkat çekmek için mevcut eğitim materyallerinin içeriğini gözden geçirmesi ve hazırlanmasında fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

6. Bilinçlendirme Faaliyetleri

İnsanların depreme hazırlanmaya başlamada önce bu durumun bir risk oluşturduğuna inanmaları gerekir. Eğer kişiler deprem olma olasılığını düşük bir risk olarak görüyor veya yakın gelecekte olmayacağını düşünüyorlarsa, hazırlık yapma konusunda daha az motive olacaklardır. Ayrıca bireyler deprem olabileceğine inandıkları halde, depremin kişisel olarak kendilerini etkilemeyeceğini de düşünebilirler. Bireyler deprem olma ihtimali düşük algıladıkları için iyimser bir şekilde depremden etkilenmeyeceklerine inanabilir. Bu tür düşünceler iyimserlik yanlılığını yansıtır (Becker ve ark., 2013).

Afete hazırlık, afet sonrasında can ve mal kaybını azaltmaya yardımcı olduğu için afet yönetimi bağlamında büyük önem taşımaktadır. Risk algısı, bir dizi çalışmada afet hazırlığı ile ilişkilendirilmiştir. İnsanlar yüksek düzeyde risk algısına sahipse, önlem almak için hafifletme veya uyum önlemi alma konusunda daha bilinçli olacaklardır (Becker ve ark., 2017; Cerase, ve ark., 2019). İnsanların afete karşı savunmasızlıkları konusundaki farkındalıkları, insanların afet riskini algılamalarına yardımcı olmak için çok önemli olmuştur.

Alan yazın, afet bilinçlendirme faaliyetleri düzenleyerek afet riskine ilişkin farkındalığın artırılabileceğini ortaya koymaktadır. Bu bilinçlendirme faaliyetleri, eğitim programlarını, çalıştayları içerebilir. Farkındalık yaratma programları, insanları afetlere karşı savunmasızlıkları hakkında bilgilendirerek risk algısını geliştirmeyi amaçlar. Bir afet anında güvenli bir şekilde nasıl tahliye edileceğini, sığınaklara gitmek için hangi yolun izleneceğini ve güvenli sığınakların yerlerinin nerede olduğunu anlatan eğitim programları ve çalıştaylar düzenlenir. Deprem, hortum gibi ani başlayan afetlerin meydana geldiği anlarda, insanların zarar görmeden güvenli yerlere sığınabilmeleri için güvenli barınma yerleri ve tahliye yollarının bilinmesi, halkın tahliyesi için çok önemlidir. Bununla birlikte, birçok ülkede acil bir durumda güvende olmak için öncelikli olarak ne yapmaları gerektiği konusunda topluluk düzeyinde eğitim programları düzenlemek çok yaygındır. Deprem eğitiminde, uygulamalı gösterim ve toplum insanının aktif katılımı ile kişilere bulundukları yere göre (ev içi/dış mekan/araç içi) deprem anında ne yapacakları anlatılmalıdır. Çalıştaylar ve eğitim programlarının yanı sıra, kitle iletişim araçları ve sosyal ağlar, risk algısının geliştirilmesinde önemli bir rol oynar. Xu ve arkadaşlarına (2020) göre medyanın, risk algısının oluşumunda örneğin, afet öncesi, sırası ve sonrasında bilgi ileterek; insanlara afetle ilgili bilgi ve beceriler öğretmek ve kamu sorumluluğu gibi çeşitli işlevleri vardır (Xu, ve ark.,2020). Ayrıca insanlar; arkadaşlardan, aile üyelerinden, akrabalardan gelen Facebook gönderileri ve tweetlerle bir afetten haberdar olabilirler. İnternette insanlara afet riskini algılama konusunda bilgi sağlayabilecek birçok belge, blog, arama motoru ve istatistiksel veri bulunmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Risk algısı, tehlikeleri değerlendirme ve risklere karşı tepki verme sürecinde önemli bir role sahiptir. Risk algısı, belirli bir tehlikenin algılanan olasılığı ve ciddiyetiyle birlikte dikkate alınması gereken bir kavramdır (Lindell ve Hwang 2008). Özellikle Slovic ve Peters (2004) tarafından belirtildiği gibi risk algısı bireylerin bir risk hakkında nasıl düşündüklerini değil, nasıl hissettiklerini ifade eder (Li, Greer ve Wu, 2022). Risk algısı önemlidir, çünkü uygun düzeyde risk algısı ve riskle ilgili endişe insanları tehlikeyle ilgili doğru bilgi aramaya yönlendirir. Deprem risk algısı, bireylerin bir depremin kişisel sonuçlarına ilişkin algıladıkları olasılık ile ölçülür. Bu sonuçlar arasında ölüm, yaralanma, mülk hasarı yanında iş, okul veya günlük aktivitelerin aksaması da yer alır (Lindell ve Prater, 2000). Kısaca insanların riski nasıl algıladıkları, bu algılamaya dayalı olarak hangi önlemleri aldıkları ve tehlikelerin toplum üzerindeki etkisini belirlemek için risk algısı kavramının incelenmesi gerekmektedir.

Bireylerin ve toplumun risk algısında farklılıklar görülebilir. Farklı araştırmacılar, risk algısının farklı yönlerini vurgularlar. Sosyal psikolojik olarak kavram, bireyler tarafından nasıl algılanmakta ve diğer değişkenlerle ilişkileri bağlamında değerlendirilmektedir. Bu tip bir bakış açısı bireylerin depreme hazırlığı, uyumu ve mücadele çalışmalarını doğrudan etkilemektedir. Ülkemizin yaşadığı son büyük depremlerden sonra Hakkâri gibi deprem riski yüksek olan bölgelerde yaşayan halkın deprem risk algısı belirlenerek çalışmalara başlanmalıdır. Bir yerin/bölgenin riskli olduğunun bilinmesi yeterli değildir. Önemli olan orada yaşayanların riski algılaması, farkında olması, gerekli önlemleri alması ve uyum göstermesidir. Risk algısı, bilişsel ve duygusal yönleri içeren karmaşık bir süreçtir. Bireylerin risk algısı, tehlikelerin doğası hakkındaki inançlarını, beklenen sonuçların kesinliği ve ciddiyeti gibi bilişsel faktörlere dayanırken, duygusal tepkileri de içermektedir. Bu nedenle, risk algısının bilişsel, duygusal ve davranışsal yönleri birbiriyle ilişkilidir. Deprem risk algısı, riskler ve hedefler arasındaki çeşitli öznel mesafeler açısından değerlendirilmektedir. Risk algısındaki öznel mesafelerin bilinmesi sürece katkı sağlamaktadır. Bireylerin ve sosyal grupların risk algısında bilişsel sosyal ve kültürel, faktörlerin etkili olduğu görülmektedir. Risk algısı, afet risk yönetiminin önemli bir unsuru olarak da dikkate alınmalıdır. Afet planlamacıları ve yöneticileri, halkın tehlike risklerine ilişkin anlayışını

artırarak, toplulukları ve bireyleri krizlere karşı uygun koruyucu önlemler almaya teşvik etmeye çalışır. Özellikle son yaşanan yıkıcı depremler, risk algısının önemini bir kez daha hatırlatmıştır. Risk algısı, tehdidin kişinin kendisine, sevdiklerine veya başkalarına yönelik olup olmadığına, deprem olasılığına ve riskin sonucuna göre oluşacak hasarın büyüklüğüne göre şekillenir. Ayrıca, risk algısı kontrol edilebilirlik ve duygusal tepkiler gibi diğer faktörleri de içerir. Özetle, risk algısı insanların riskleri nasıl algıladıklarını ve bu algılama doğrultusunda nasıl tepki verdiklerini anlamada önemli bir kavramdır.

Risk algısı, afet risk yönetimi, hazırlık ve tehlikelerin toplumlara etkisi gibi konularda kritik bir rol oynamaktadır. Deprem risk algısını şekillendiren psikolojik faktörler, kültürel biliş kuramı ve sistemi meşrulaştırma kuramı tarafından ele alınmaktadır. Kültürel biliş kuramı, bireylerin dünya görüşleriyle uyumlu olarak risk iddialarını kabul etme veya reddetme eğiliminde olduklarını belirtir. Sistemi meşrulaştırma kuramı ise bireylerin dünyanın adil, meşru ve yararlı olduğuna inanmaya motive olduklarını ve bu nedenle risk iddialarını kabul etme veya reddetme eğiliminde olduklarını ortaya koyar. Bu kuramların varsayımları göz önüne alındığında, sosyal ve fiziksel çevreden en çok fayda sağlayan kişilerin tercih ettikleri dünya görüşleriyle depremi önemli bir risk olarak görme olasılığının düşük olacağı sonucuna varılabilir. Risk algılama sürecinde, insanların belirsiz bir riski nicel olarak tahmin etmesi ve buna göre karar vermesi gerektiğinde, insanların tahminlerinin ve kararlarının uzman görüşlerinden farklı olduğu gözlenmektedir. İnsanlar genellikle iyimserlik önyargısı olarak adlandırılan bir eğilim sergilerler. Risk algısının sadece bireysel özelliklerden değil fiziki, sosyal ve kültürel çevreden de etkilendiği dikkate alınmalıdır. Türkiye toplulukçu kültürel özelliklere sahip bir ülkedir. Bu da risk algısını etkilemektedir. Aksine, duygusal ve sosyokültürel faktörlerinde, insanların riskle ilgili davranışlarında kilit bir rol oynadığı gözden kaçırılmamalıdır (Joffe ve ark., 2013). İnsanın kendisinin gelecekteki olası risklerden diğerlerine göre daha az zarar göreceğini düşündüğü iyimserlik önyargısı doğal afetlerle ilgili de gözlenir. Örneğin, bazı çalışmalarda insanların deprem riskine karşı iyimser oldukları ve kendilerine zarar vermeyeceğine inandıkları görülmüştür. İyimserlik önyargısı, insanların riskle ilgili psikolojik stresle başa çıkmalarına yardımcı olur. Risk algısı aynı zamanda sosyo-demografik özelliklerden etkilenir (Hua ve ark., 2020). Yaş, cinsiyet, hane halkı yapısı, eğitim düzeyi ve gelir gibi faktörlerin risk algısını etkilediği tespit edilmiştir. Yaşlı insanlar genellikle doğal tehlikelerin daha fazla farkında olma eğilimindedir. Ancak yaşlılar arasında depremleri daha az risk olarak görenler de bulunmaktadır. Bu durum, yaşlı insanların deneyimlerine dayalı olarak depremleri daha az tehdit edici görmeleriyle açıklanabilir. Cinsiyet de risk algısını etkileyen önemli bir faktördür. Kadınlar genellikle daha yüksek bir risk algısı sergilerler ve depremlerin kendilerine daha fazla zarar vereceğini düşünür. Deprem risk algısı ve maddi risk faktörleri, deprem riskiyle ilgili tahminlerin bilimsel tahminlerle uyumlu olduğunu göstermektedir. Bu faktörler, insanların deprem risk algısını etkileyebilir ve toplumun depreme karşı hazırlıklı olması için önemlidir. Konutun türü, yüksekliği, yaşı ve algılanan yapısal kırılganlık gibi faktörler, bir bölgedeki deprem riskini etkileyen önemli parametrelerdir. Örneğin, eski ve yapısal açıdan zayıf binalar, depremlerde daha büyük bir risk altındadır. Aynı şekilde, yüksek katlı binalar da deprem riskini artırabilir. Bu faktörler, bireylerin deprem riski hakkında daha genel bir farkındalık geliştirmelerine yardımcı olur. Buna ek olarak, bireylerin yer seçimi ve mülke karşı hissettikleri güçlü bağlılık ve düşük memnuniyet de deprem risk algısını etkiler. Örneğin, deprem riski yüksek bir bölgede yaşayan ve geçmişte deprem deneyimleri yaşamış insanlar, deprem tehlikesine karşı bir endişe hissedebilirler. Bu deneyimler, insanların deprem konusunda daha bilinçli olmasını sağlar ve risklere karşı daha hazırlıklı olmalarını teşvik eder.

Depremler insanların kendileriyle ve toplumlarıyla ilgili hikayeler anlatma fırsatı sunar. Deprem deneyimleri, kişinin yaşam öyküsünün önemli bir parçası haline gelebilir ve insanların deprem riskine karşı daha duyarlı olmalarını sağlayabilir. Bu nedenle, deprem risk algısının artırılması ve toplumun deprem hazırlıklarının güçlendirilmesi, depremlere karşı daha dirençli bir toplum oluşturmak adına önemli adımlardır. Kadınlar, yaşlılar, yoksullar, engelliler, mülteciler toplumdaki hassas gruplardır. Bu nedenle bu grupların risk algılarının belirlenmesi ve buna uygun hazırlık, uyum ve müdahale çalışmalarının yapılması gerekmektedir. Kişilerin maddi risk faktörleri de risk algılarını etkilemektedir. Bireyin yaşadığı yerin yapısı, binanın yaşı, tipi, yerleşim yeri, yere bağlılık gibi özellikler ve durumlarda risk algını şekillendirmektedir. Kişilerin yaşadıkları önceki afet deneyimi, bu deneyim de ciddi kayıplar vermeleri risk algılarını ömür boyu etkilediği ancak sadece deneyimlerseler ve kayıp yaşamamışsa kişi bu deneyimin etkisi birkaç yılda kaybolacağına da dikkat edilmesi gerekir.

Afet deneyimi toplum tarafından anlatılır ve paylaşılır. Bu paylaşım afete karşı farkında ve hazırlıklı olmayı kolaylaştırabilir. Ancak Hakkâri özelinde düşündüğümüzde Hakkâri çok yoğun göç veren bir ildir. Bu nedenle bölgede uzun süre önce olan depremi yaşamış ve bölgede ikamet etmeyi sürdüren kişilerin anlatılarının etkisi bilinmemektedir. Ayrıca depremle ilgili akran bilgisi önemlidir. Yerel makamların depremle ilgili doğru ve yanlış inançların boyutunu ortaya koyması ve bunlarla ilgili düzenlemeler yapması önemlidir. Ayrıca üniversitelerinde bu konudaki sosyal sorumlulukları da önemlidir (Hua ve ark., 2020)

Depremde sadece deprem bir risk değil deprem sonrasında da farklı riskler olabilir. Örn. Hakkari özelinde değerlendirirsek; kentin ulaşımı, coğrafi zorlukları, iklim şartları, oluşabilecek kayıplar ve hasarlar (uzman kayıpları, kamu binalarının zarar görmesi), ihtiyaçlar (sağlık, ulaşım, destekler) göz önüne alınmalıdır. Yapılacak çalışmalarda bunlar göz önüne alınmalıdır. Depremler ve beraberindeki afetler genellikle büyük nüfusları etkiler ve kısa sürede ülkelerin tüm altyapısını yok eden yıkımlara neden olur. Sonrasında artçı sarsıntılarla tehdit haftalarca hatta aylarca devam edebilir. Depremden kurtulanlar sadece fiziksel yaralanmalar ve ekonomik kayıplarla yüzleşmek zorunda değil, aynı zamanda sevdiklerinin kaybı, evlerin yerinden edilmesi ve geçim kaynaklarının kaybı gibi durumlarla ve duygusal tepkilerle baş etmek zorunda kalabilirler. Dahası, şiddetli doğal afetler, bireylerin kendi yeteneklerine ilişkin algılarına ve dünyanın yardımseverliği, öngörülebilirliği ve kontrol edilebilirliği hakkındaki varsayımlarına büyük ölçüde zarar verebilir. Bu nedenle afetler, bireylerin dünya görüşlerini yeniden değerlendirmesini, yeni başa çıkma stratejileri geliştirmelerini ve afet öncesi uyum düzeylerinin ötesine geçmeleri için fırsatlar sağlayabilir (Tang, 2006).

Kaynakça

Adger, W.N., Arnell, N.W. & Tompkins, E.L., (2005). Successful adaptation to climate change across scales. Global Environ. Change 15 (2), 77–86.

Ainuddin, S., Mukhtar, U. & Ainuddin, S. (2014). Public perception about enforcement of building codes as risk reduction strategy for seismic safety in Quetta, Baluchistan. International Journal of Disaster Risk Reduction, 9, 99-106.

Armaş, I. (2006). Earthquake risk perception in Bucharest, Romania. Risk Analysis, 26(5), 1223-1234.

Armaş, I. & Avram, E. (2008). Patterns and trends in the perception of seismic risk. Case study: Bucharest Municipality/Romania. Natural Hazards, 44, 147-161.

Ateş, T. & Karataş, L. (2023). 6 Şubat 2023 depreminden sonra hasar tespit çalışmalarında izlenen sorunlar ve çözüm önerileri. M. Öztürk ve M. Kırca, (Ed) Kahramanmaraş merkezli depremler sonrası için akademik öneriler içinde (143-152). Gaziantep: Özgür Yayın-Dağıtım.

Becker, J. S., Paton, D., Johnston, D. M., Ronan, K. R. & McClure, J. (2017). The role of prior experience in informing and motivating earthquake preparedness. International Journal of Disaster Risk Reduction, 22, 179-193.

Becker, J. S., Paton, D., Johnston, D. M. & Ronan, K. R. (2013). Salient beliefs about earthquake hazards and household preparedness. Risk Analysis, 33(9), 1710-1727.

Botzen, W. W. & van den Bergh, J. C. (2012). Risk attitudes to low-probability climate change risks: WTP for flood insurance. Journal of Economic Behavior & Organization, 82(1), 151-166.

Bubeck, P., Botzen, W. J. W. & Aerts, J. C. (2012). A review of risk perceptions and other factors that influence flood mitigation behavior. Risk Analysis: An International Journal, 32(9), 1481-1495.

Becker, J. S., Paton, D., Johnston, D. M. & Ronan, K. R. (2013). Salient beliefs about earthquake hazards and household preparedness. Risk Analysis, 33(9), 1710-1727.

Celsi, R., Wolfinbarger, M. & Wald, D. (2005). The effects of earthquake measurement concepts and magnitude anchoring on individuals' perceptions of earthquake risk. Earthquake Spectra, 21(4), 987-1008.

Cerase, A., Crescimbene, M., La Longa, F. & Amato, A. (2019). Tsunami risk perception in southern Italy: first evidence from a sample survey. Natural Hazards and Earth System Sciences, 19(12), 2887-2904.

Cutter, S. L., Boruff, B. J. & Shirley, W. L. (2003). Social vulnerability to environmental hazards. Social Science Quarterly, 84(2), 242-261.

Duval, T. S. & Mulilis, J. P. (1999). A Person-Relative-to-Event (PrE) Approach to Negative Threat Appeals and Earthquake Preparedness: A Field Study 1. Journal of Applied Social Psychology, 29(3), 495-516.

Edwards, R. D. (2010). Optimal portfolio choice when utility depends on health. International Journal of Economic Theory, 6(2), 205-225.

Feygina, I., Jost, J. T. & Goldsmith, R. E. (2010). System justification, the denial of global warming, and the possibility of "system-sanctioned change". Personality and Social Psychology Bulletin, 36(3), 326-338.

Gaillard, J. C., Clavé, E., Vibert, O., Azhari, Dedi, Denain, J. C., ... & Setiawan, R. (2008). Ethnic groups' response to the 26 December 2004 earthquake and tsunami in Aceh, Indonesia. Natural Hazards, 47, 17-38.

Ge, Y., Peacock, W. G. & Lindell, M. K. (2011). Florida households' expected responses to hurricane hazard mitigation incentives. Risk Analysis: An International Journal, 31(10), 1676-1691.

Goltz, J. D. (2016). Status and power differentials in the generation of fear in three California earthquakes. International Journal of Disaster Risk Reduction, 16, 200-207.

Goltz, J.D., Russell, L.A. & Bourque, L.B., (1992). Initial behavioral response to a rapid onset disaster: a case study of the October 1, 1987, Whittier Narrows earthquake. Int. J. Mass Emerg. Dis. 10 (1), 43–69.

Grover, H., Lindell, M. K., Brody, S. D. & Highfield, W. E. (2022). Correlates of flood hazard adjustment adoption in four coastal communities. International Journal of Disaster Risk Reduction, 68, 102728.

Gruev-Vintila, A. & Rouquette, M. L. (2007). Social thinking about collective risk: How do risk-related practice and personal involvement impact its social representations?. Journal of Risk Research, 10(4), 555-581.

Heller, K., Alexander, D. B., Gatz, M., Knight, B. G. & Rose, T. (2005). Social and personal factors as predictors of earthquake preparation: the role of support provision, network discussion, negative affect, age, and education 1. Journal of Applied Social Psychology, 35(2), 399-422.

Hua, C., Huang, S. K., Lindell, M. K. & Yu, C. H. (2020). Rural households' perceptions and behavior expectations in response to seismic hazard in Sichuan, China. Safety Science, 125, 104622.

Huang, S.-K., Lindell, M.K. & Prater, C.S.,(2017). Multistage model of hurricane evacuation decision: empirical study of Hurricanes Katrina and Rita. Nat. Hazard. Rev. 18 (3), 218-256.

Joffe, H. (2003). Risk: From perception to social representation. British Journal of Social Psychology, 42(1), 55-73.

Joffe, H., Rossetto, T., Solberg, C. & O'Connor, C. (2013). Social representations of earthquakes: A study of people living in three highly seismic areas. Earthquake Spectra, 29(2), 367-397.

Jost, J. T., Banaji, M. R. & Nosek, B. A. (2004). A decade of system justification theory: Accumulated evidence of conscious and unconscious bolstering of the status quo. Political Psychology, 25(6), 881-919.

Kahan, D. M., Braman, D., Gastil, J., Slovic, P. & Mertz, C. K. (2007). Culture and identity-protective cognition: Explaining the white-male effect in risk perception. Journal of Empirical Legal Studies, 4(3), 465-505.

Karanci, N. A. & Aksit, B. (1999). Strengthening community participation in disaster management by strengthening governmental and non-governmental organisations and networks: A case study from Dinar and Bursa (Turkey). Australian Journal of Emergency Management, 13(4), 35-39.

Kung, Y. W. & Chen, S. H. (2012). Perception of earthquake risk in Taiwan: Effects of gender and past earthquake experience. Risk Analysis: An International Journal, 32(9), 1535-1546.

Li, Y., Greer, A. & Wu, H. C. (2023). Modeling household earthquake hazard adjustment intentions: An extension of the protection motivation theory. Natural Hazards Review, 24(2), 04022051.

Lindell, M. K. & Hwang, S. N. (2008). Households' perceived personal risk and responses in a multihazard environment. Risk Analysis: An International Journal, 28(2), 539-556.

Lindell, M.K., Mumpower, J.L., Huang, S.-K., Wu, H.-C. & Samuelson, C.D., (2017). Perceptions of protective actions for a water contamination emergency. J. Risk Res. 20, 887–908.

Lindell, M. K. & Perry, R. W. (2000). Household adjustment to earthquake hazard: A review of research. Environment and Behavior, 32(4), 461-501.

Lindell, M. K. & Perry, R. W. (2012). The protective action decision model: Theoretical modifications and additional evidence. Risk Analysis: An International Journal, 32(4), 616-632.

Lindell, M. K. & Prater, C. S. (2000). Household adoption of seismic hazard adjustments: A comparison of residents in two states. International Journal of Mass Emergencies & Disasters, 18(2), 317-338.

Lindell, M.K., Prater, C.S. & Peacock, W.G., (2007). Organizational communication and decision making for hurricane emergencies. Nat. Hazard. Rev. 8 (3), 50–60.

Lindell, M. K. & Whitney, D. J. (2000). Correlates of household seismic hazard adjustment adoption. Risk Analysis, 20(1), 13-26.

Miceli, R., Sotgiu, I. & Settanni, M. (2008). Disaster preparedness and perception of flood risk: A study in an alpine valley in Italy. Journal of Environmental Psychology, 28(2), 164-173.

Rüstemli, A. & Karanci, A. N. (1999). Correlates of earthquake cognitions and preparedness behavior in a victimized population. The Journal of Social Psychology, 139(1), 91-101.

Scovell, M., McShane, C., Swinbourne, A. & Smith, D. (2021). Applying the protective action decision model to explain cyclone shutter installation behavior. Natural Hazards Review, 22(1), 04020043.

Shao, W., Keim, B. D., Xian, S. & O'Connor, R. (2019). Flood hazards and perceptions–A comparative study of two cities in Alabama. Journal of Hydrology, 569, 546-555.

Slovic, P. & Peters, E. (2006). Risk perception and affect. Current Directions in Psychological Science, 15(6), 322-325.

Solberg, C., Rossetto, T. & Joffe, H. (2010). The social psychology of seismic hazard adjustment: re-evaluating the international literature. Natural Hazards and Earth System Sciences, 10(8), 1663-1677.

Solmaz, G. & Özel, A. (2012). Türkiye'de deprem tekrarlanma zamanının tahmini ve neotektonik bölgelere göre depremselliğin markov zinciri ile incelenmesi. Cankaya University Journal of Science and Engineering, 9 (2), 2, 125-138.

Spittal, M. J., McClure, J., Siegert, R. J. & Walkey, F. H. (2005). Optimistic bias in relation to preparedness for earthquakes. Australasian Journal of Disaster and Trauma Studies, 30(4), 85-115.

Spittal, M. J., McClure, J., Siegert, R. J. & Walkey, F. H. (2008). Predictors of two types of earthquake preparation: survival activities and mitigation activities. Environment and Behavior, 40(6), 798-817.

Stedman, R. C. (2002). Toward a social psychology of place: Predicting behavior from place-based cognitions, attitude, and identity. Environment and Behavior, 34(5), 561-581.

Tang, C. S. K. (2006). Positive and negative postdisaster psychological adjustment among adult survivors of the Southeast Asian earthquake–tsunami. Journal of Psychosomatic Research, 61(5), 699-705.

Taibah, H., Arlikatti, S. & Andrew, S. (2018). Risk communication for religious crowds: preferences of Hajj pilgrims. Disaster Prevention and Management: An International Journal, 27(1), 102-114.

Tian, L., Yao, P. & Jiang, S. J. (2014). Perception of earthquake risk: a study of the earthquake insurance pilot area in China. Natural Hazards, 74, 1595-1611.

Twigg, J. (2013). Risk perception, public education and disaster risk management. (Ed. Joffe Rossetto ve Adams) Cities at risk: Living with perils in the 21st century, 171-182.

Utkucu, M., Durmuş, H., Uzunca, F. & Nalbant, S. (2023). 6 Şubat 2023 Gaziantep (Mw=7.7) ve Elbistan (Mw=7.5) Depremleri Üzerine Bir Değerlendirme. Sakarya: Sakarya Üniversitesi.

Västfjäll, D., Peters, E. & Slovic, P. (2008). Affect, risk perception and future optimism after the tsunami disaster. Judgment and Decision making, 3(1), 64-72.

Wachinger, G., Renn, O., Bianchizza, C., Coates, T., De Marchi, B., Domènech, L., ... & Pellizzoni, L. (2010). Risk perception and natural hazards. CapHaz-Net WP3 Report.

Weber, E.U. & Stern, P.C., (2011). Public understanding of climate change in the United States. Am. Psychol. 66 (4), 315–328.

Wei, L. & Lindell, M.K., (2017). Washington households' expected responses to lahar threat from Mt. Rainier, Int. J. Disas. Risk Reduct. 22, 77–94.

Weinstein, N. D., Lyon, J. E., Rothman, A. J. & Cuite, C. L. (2000). Changes in perceived vulnerability following natural disaster. Journal of Social and Clinical Psychology, 19(3), 372-395.

Whitmarsh, L., (2008). Are flood victims more concerned about climate change than other people? The role of direct experience in risk perception and behavioural response. J. Risk Res. 11 (3), 351–374.

Whitney, D. J., Lindell, M. K. & Nguyen, H. H. D. (2004). Earthquake beliefs and adoption of seismic hazard adjustments. Risk Analysis: An International Journal, 24(1), 87-102.

Xu, D., Yong, Z., Deng, X., Zhuang, L. & Qing, C. (2020). Rural-urban migration and its effect on land transfer in rural China. Land, 9(3), 81-92.

Zhang, Y., Hwang, S. N. & Lindell, M. K. (2010). Hazard proximity or risk perception. Evaluating effects of natural and technological hazards on housing values Environment and Behavior, 42, 597-624.

Türkiye'yi sarsan büyük depremler - Günün Haberleri. (2023, February 6). CNN TÜRK. https://www.cnnturk.com/turkiye/turkiyeyi-sarsan-buyuk-depremler?page=3.

TOKAT SPOR LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF EXERCISE ADDICTION LEVELS OF TOKAT SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS

Özgür YAVUZ

AÜ Sağlık Bilimleri Enstitüsü AMASYA

ORCİD: 0009-0009-3483-1922

Dr. İskender GÜLER

AÜ Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü AMASYA

ORCİD: 0000-0001-8792-7690

ÖZET

Bu araştırma, tokat spor lisesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeylerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesi amacını taşımaktadır.

Araştırma grubunu, Tokat Spor Lisesinde okuyan 14-19 yaşlarındaki 122 erkek, 79 bayan olmak üzere toplam 201 gönüllü ve sağlıklı öğrenci oluşturdu. Verilerin toplanmasında Demir ve ark. (2018) tarafından geliştirilmiş ve güvenirliği (0,88) olan "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (EBÖ)" kullanıldı. Katılımcıların ölçek toplam maddelerine verdikleri cevapların iç tutarlılıklarının yüksek düzeyde güvenilir olduğu (0,89) tespit edildi. Verilerin Shapiro-Wilk testi ile normallik varsayımı yapılarak normal dağıldığı ($p>0,05$) gözlendi. Verilerin cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediği student t testi, spor yılı ve sınıf düzeylerine göre farklılık gösterip göstermediği de Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA)/Tukey testi ile belirlendi.

İstatistiki değerlendirme çerçevesinde, spor lisesi öğrencilerinin yüksek düzeyde egzersiz bağımlısı olduğu (56,68±0,79) tespit edildi. Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre bağımlılık değişimleri incelendiğinde; cinsiyet ile bağımlılık toplam puanı arasında anlamlı bir fark ($p>0,05$) gözlenmedi. Öğrencilerin sınıf düzeyi ve spor yılı değişkenlerine göre bağımlılık durumlarına bakıldığında ise; sınıf düzeyinde lise 1. sınıf ile 2. sınıf bağımlılık toplam puanları arasında ($p<0,01$) lise 2. sınıflar lehine, lise 1. sınıf ile 3. sınıf bağımlılık toplam puanları arasında ($p<0,05$) lise 3. sınıflar lehine ve spor yılı düzeyinde 0-2 yıl ile 6 ve üzeri yıl spor yapanların bağımlılık toplam puanları arasında 0-2 yıl spor yapanlar lehine anlamlı fark ($p<0,05$) belirlendi, diğer düzeyler arasında anlamlı bir fark ($p>0,05$) belirlenmedi.

Sonuç olarak, Tokat Spor Lisesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeylerinin cinsiyete göre değişmediği, ancak, lise 1. sınıf öğrencileri ve altı yıl ve üzerinde spor yapanların daha yüksek düzeyde egzersiz bağımlığı yaşadıkları sonucuna varıldı.

Anahtar kelimeler: Spor lisesi öğrencileri, egzersiz bağımlılığı, cinsiyet, spor yılı, sınıf düzeyi.

ABSTRACT

This study aimed to determine and evaluate the exercise addiction levels of Tokat Sports High School students.

The research group consisted of 201 voluntary and healthy students, 122 males and 79 females aged 14-19 years, studying at Tokat Sports High School. The "Exercise Addiction Scale (EIS)" developed by Demir et al. (2018) with a reliability of (0.88) was used to collect the data. It has been figuredout that the internal consistency of the participants' responses to the total items of the scale was highly

reliable (0.89). It was observed that the data were normally distributed ($p>0.05$) by making the normality assumption with the Shapiro-Wilk test. Student's t-test was used to determine whether the data differed according to gender, and one-way Analysis of Variance (ANOVA)/Tukey test was used to determine whether the data differed according to years of sport and grade levels.

Within the framework of statistical evaluation, it has been found out that sports high school students had a high level of exercise addiction (56,68±0,79). When the addiction changes of the students were taken into consediration according to the gender variable, no significant difference ($p>0.05$) has been observed between gender and addiction total score. When the addiction status of the students according to grade level and sport year variables were examined; there was a significant difference ($p<0.01$) between the addiction total scores of high school 1st grade and 2nd grade in favour of high school 2nd grade, and between the addiction total scores of high school 1st grade and 3rd grade ($p<0.01$) in favour of high school 2nd grade. class addiction total scores ($p<0.05$) in favour of high school 3rd graders, and at the level of years of sport, a significant difference ($p<0.05$) was found between the addiction total scores of those who did sport for 0-2 years and those who did sport for 6 or more years in favour of those who did sport for 0-2 years, but no significant difference ($p>0.05$) was found between the other levels.

As a result, it has been concluded that the exercise addiction levels of Tokat Sports High School students did not change according to gender, but the 1st year high school students and those who had been doing sports for six years or more had higher levels of exercise addiction.

Keywords: Sports high school students, exercise addiction, gender, years of sport, grade level.

GİRİŞ VE AMAÇ

Egzersiz, belirli bir plan ve program dahilinde yapılan, fizyolojik hareketlilik ve sağlık açısından bir gelişim meydana getirmek amacıyla tekrara bağlı gerçekleştirilen faaliyetler bütünüdür (Ersoy, 2004). Hem fiziksel olarak sağlığı korumak hem de geliştirmek için planlı olarak yapılan hareketleri ifade etmektedir (Yıldırım, 2017). Fiziksel aktivite, her türlü ev ve gündelik işler, atlama, yürüme, oyun, dans gibi hareketlerin genelini ifade ederken; egzersiz, düzenli, planlı ve tekrarlı hareketler bütününü ifade etmektedir (Özer, 2001; Zorba, 2001).

Hareketsiz bir yaşam tarzı olan bireylerde bir takım sağlık sorunları meydana gelmektedir. Koroner kalp rahatsızlığından damar genişlemesine, insilünden kolestrol dengesizliğine, kas ağrılarından kemik rahatsızlıklarına, kaygıdan depresyona kadar fiziksel, zihinsel ve psikolojik olarak birçok rahatsızlık ve hastalık görülmektedir (Özer, 2001; Sönmez, 2006; Zorba, 2001). İnsanlar egzersiz yaparak hem fiziksel kapasitelerini artırırlar ya da aşağı düşmesini engellerler hem de sağlıklarını korumayı hedeflemektedirler. Planlı ve düzenli yapılan egzersizin faydaları herkes tarafından bilinmektedir. Ancak, aşırı yapılan egzersizin fiziksel ve psikolojik olarak insan sağlığına olumsuz etkilerinin olduğu da ayrı bir gerçekliktir. (Berczik vd, 2012). Egzersiz bağımlılığı da bu olumsuz etkilerden biridir.

Bağımlılık, insan sağlığına fiziksel ya da psikolojik yönlerden zarar vermesine rağmen, kişilerin belirli bir maddeyi ya da hizmeti almamaları sonucunda geçici olarak kendisini iyi hissetmemesi ya da maddeyi ya da hizmeti aldıklarında geçici iyi hissetme durumudur (Seferoğlu ve Yıldız, 2013). İnsan sadece bir maddeye bağımlı olmaz, aynı zamanda bir davranışa karşı da bağımlı olabilir. Egzersiz bağımlılığı da bir davranışa karşı bağımlı olma durumlarından birisidir. Egzersiz bağımlılığı, kişinin olması gerekenden daha fazla egzersiz yapma ve egzersiz yapmaya istekli olma, bireyin fiziksel bir sakatlıkla karşı karşıya kalması ve sakatlık yaşaması durumunda bile karşı koyamayıp fiziksel aktivite yapması ve bu aktiviteye engel olunması durumunda kişinin kendisini kötü hissetmesi olarak tanımlanmaktadır (Adams, 2009).

Egzersiz bağımlılığı, bireyin yapmış olduğu egzersizin, sahip olmak istediği amaca ulaşmak için kontrolünden çıkarak egzersiz süresinin, sıklığının ve şiddetinin sürekli olarak artırılması, yapmış olduğu egzersizden vazgeçmeyerek bu durumun duygusal olarak baskın hale gelmesi ile ailesi ve sosyal hayata zaman ayıramayarak bunların yerine egzersiz yapmaya devam etmesi, bunun sonucunda da kişinin yaşam tarzını egzersiz alışkanlığına bağlı olarak şekillendirmesi olarak ifade edilir (Zmijewski ve Howard, 2000, Adams ve Kirkby, 2002).

Egzersiz ve sağlıklı yaşam ilişkisi incelendiğinde, planlı ve düzenli olarak yapılan egzersizin bireyi hastalıklardan koruyarak yaşam kalitesini iyileştirdiğini ortaya koymaktadır. Yaşam süresince fiziksel olarak sağlıklı olmasına katkı sağlamakta hatta hastalıkların iyileştirilmesi sürecine katkıda bulunmaktadır (Sucan, 2012).

Bu araştırma doğru, planlı ve programlı bir şekilde yapılan egzersizin insan sağlığına olumlu katkısının olduğuna vurgu yaparken aynı zamanda bir plana ve programa yönelik olmayan, kontrolsüzce ve bilinçsiz bir şekilde yapılan egzersizin birtakım sorunlara yol açabileceğine dikkat çekmektir. Bu sorunların başında da son yıllarda birtakım araştırmaların olduğu egzersiz bağımlılığı gelmektedir. Literatür incelendiğinde egzersiz bağımlılığı ile ilgili çalışmaların daha fazla olması gerektiği; böylelikle yaptığımız araştırmanın ve sonuçlarının egzersiz bağımlılığına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Bu araştırma Tokat Şehit Aydoğan Aydın Spor Lisesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeylerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesi amacını taşımaktadır.

MATERYAL-YÖNTEM

Araştırma Grubu

Bu araştırmanın evrenini Tokat Şehit Aydoğan Aydın spor lisesinde okuyan öğrenciler oluştururken; örneklemini ise bu okulda ankete katılan 79'u bayan 122'si erkek olan toplam 201 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması

Verilerin toplanmasında Demir ve ark. (2018) tarafından geliştirilmiş ve güvenirliği (0,88) olan "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (EBÖ)" kullanıldı. Ölçeğin birinci bölümünü öğrencilerin kişisel bilgilerin yer aldığı demografik değişkenler oluştururken; ikinci bölümünü ise egzersiz bağımlılığı ölçeği oluşturmaktadır. Egzersiz bağımlılığı ölçeği toplamda 17 sorudan oluşmakta, her soru ise kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum, kararsızım, katılıyorum, kesinlikle katılıyorum ifadelerinin yer aldığı tercihlerden oluşmaktadır.

Google frooms ta oluşturulmuş olan anketler, veli onay formları alınan gönüllü ve istekli olan öğrencilerin, sınıf ortamında öğretmenler eşliğinde, whatshapp yolu ile telefonlarına gönderilmiş ve öğrencilerin anketi doldurmaları sağlanmıştır.

Verilerin Değerlendirilmesi

Katılımcıların ölçek toplam maddelerine verdikleri cevapların iç tutarlılıklarının yüksek düzeyde güvenilir olduğu (0,89) tespit edildi. Verilerin Shapiro-Wilk testi ile normallik varsayımı yapılarak normal dağıldığı ($p>0,05$) gözlendi. Verilerin cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediği student t testi, spor yılı ve sınıf düzeylerine göre farklılık gösterip göstermediği de Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA)/Tukey testi ile belirlendi. Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği'nin puan aralıkları "1-17 normal grup, 18-34 az riskli grup, 35-51 risk grubu, 52-69 bağımlı grup, 70-85 yüksek düzeyde bağımlı grup" olarak değerlendirilmektedir.

BULGULAR

Araştırmaya yönelik verilerin istatistiki değerlendirmeleri sonucu elde edilen bulgular aşağıdaki tablolarda ayrı ayrı verildi:

Tablo 1. Araştırmaya katılan öğrencilere ait cinsiyet, sınıf düzeyi ve spor yılı dağılımı

Değişkenler	**Kişisel Özellikler**	**f**	**%**
Cinsiyet	Erkek	122	60,7
	Bayan	79	39,3
Sınıf düzeyi	Lise 1	63	31,3
	Lise 2	52	25,9
	Lise 3	49	24,4
	Lise 4	37	18,4
Spor yılı	0-2 yıl	38	18,9
	3-5 yıl	76	37,8
	≥6	87	43,3

Tablo 2. Araştırma grubunun cinsiyet, sınıf düzeyi ve spor yılına göre egzersiz bağımlılık düzeyleri

Değişkenler		**n**	**X±Sd**	**Min.**	**Max.**
Cinsiyet	Erkek	122	56,01±12,22	19,0	81,0
	Bayan	79	57,72 ±9,25	33,0	79,0
Sınıf düzeyi	Lise 1	63	60,62±11,71	23,0	79,0
	Lise 2	52	53,87±9,95	32,0	81,0
	Lise 3	49	54,90±9,58	33,0	77,0
	Lise 4	37	56,30±12,23	19,0	70,0
Spor yılı	0-2 yıl	38	52,74±9,18	33,0	78,0
	3-5 yıl	76	57,07±9,99	23,0	79,0
	≥6	87	58,07±12,54	19,0	81,0

Araştırmaya katılan öğrencilerin egzersiz bağımlılığı ölçeğine verdikleri cevapların ortalamaları incelendiğinde; cinsiyet değişkeninde en yüksek ortalama bayan öğrencilere (57,72) ait olduğu görülmüş, erkek öğrencilerin ortalamalarının (56,01) bayan öğrencilerin ortalamalarından düşük olduğu görülmüştür. Sınıf düzeyi değişkeninde ise en yüksek ortalama lise 1 öğrencilerine (60,62) ait olduğu, lise 4 öğrencilerinin ortalamaları (56,30) incelendiğinde ikinci en yüksek ortalamaya sahip olduğu, lise 3 öğrencilerinin ortalamaları (54,90) incelendiğinde üçüncü en yüksek ortalamaya sahip olduğu, lise 2 öğrencilerinin ortalamaları (53,87) incelendiğinde, en düşük ortalamaya sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Tablo 2). Spor yılı değişkenine göre ortalamalar incelendiğinde 6 yıl ve üzeri spor yapanların ortalamalarının (58,07) en yüksek ortalamaya sahip olduğu, 3-5 yıl arası spor yapanların ortalamaları (57,07) ikinci yüksek ortalamaya sahip olduğu, 0-2 yıl arası spor yapanların ortalamaları (52,74) ise en düşük ortalamaya sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Tablo 2).

Tablo 3. Öğrencilerin cinsiyet, sınıf düzeyi ve spor yılı değişkenlerine göre egzersiz bağımlılık düzeyleri farkları

Değişkenler		**n**	**X±Sd**	**p**	**Fark**
Cinsiyet	Erkek	122	56,01±12,22	0,289	-
	Bayan	79	57,72 ±9,25		
Sınıf düzeyi	Lise 1	63	60,62±11,71	0,005	Lise1 ve Lise2** Lise1 ve Lise3*
	Lise 2	52	53,87±9,95		
	Lise 3	49	54,90±9,58		
	Lise 4	37	56,30±12,23		
Spor yılı	0-2 yıl	38	52,74±9,18	0,045	0-2 ve ≥6*
	3-5 yıl	76	57,07±9,99		
	≥6	87	58,07±12,54		

*p<0,05; **p<0,01

TARTIŞMA VE SONUÇ

Yaptığımız çalışmada araştırmaya katılan öğrencilerin egzersiz bağımlılık düzeyleri cinsiyet değişkeni bakımından herhangi bir farklılığa neden olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Tablo3). Ağırbaş vd. (2019)'nin yapmış oldukları çalışmalarında, öğrencilerin egzersiz bağımlılıkları cinsiyet değişkeni bakımından incelendiğinde, bağımlılık düzeylerinin birbirlerine yakın olduğu, öğrencilerin küçük bir bölümünün egzersiz bağımlısı oldukları ($P<0,05$) görülmüştür. Yine Yeltepe (2005) ve Vardar (2012)'ın yapmış oldukları çalışmalarında, egzersiz bağımlılık düzeylerinin cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Tekkurşun Demir ve Türkeli (2019)'nin araştırmalarında, katılımcıların cinsiyet değişkeni bakımında egzersiz bağımlılık düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu ($P<0,05$) sonucu ortaya çıkmıştır. Hailey ve Bailey (1982) ile Pierce ve ark. (1997)'nın yapmış oldukları çalışmalarında kadınların erkeklerden daha fazla egzersiz bağımlılığına sahip olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Literatür incelendiğinde araştırmamız Ağırbaş ve (2019)'nin yapmış oldukları çalışma ile Tekkurşun Demir ve Türkeli (2019)'nin yapmış oldukları çalışmalar ile farklılık gösterirken, Yeltepe (2005) ve Vardar (2012)'ın yapmış oldukları çalışmalar ile de benzerlik göstermektedir. Bu sonuçlardan hareketle egzersiz bağımlılık düzeyinin cinsiyet değişkenine göre bazı çalışmalarda anlamlı farklılık görülürken bazı çalışmalarda ise herhangi bir farklılık görülmemiştir. Egzersiz bağımlılığı ile cinsiyet arasında farklılığın olmasının birtakım sebepleri olabilmektedir. Erkeklerin kadınlara göre sosyal ve kültürel faaliyetlerden kendini daha kolay uzaklaştırabileceğini ve bu faaliyetlere ayırmadıkları zamanı egzersiz faaliyetlerine ayırabilmeleri, kadınların ise erkeklere göre yaşlanmanın yavaşlatılması, güzel görünme gibi fiziksel özelliklere daha fazla dikkat etmeleri bu farklılığın olmasına sebep olabileceği düşünülmektedir.

Yapmış olduğumuz çalışmada araştırmaya katılan öğrencilerin egzersiz bağımlılık düzeylerinin sınıf düzeyi değişkenine göre lise 1 öğrencileri ile lise 2 öğrencileri arasında anlamlı fark olduğu, yine lise 1 öğrencileri ile de lise 3 öğrencileri arasında anlamlı fark olduğu sonucuna ulaşılmış, diğer sınıf kademeleri arasında herhangi bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Tablo3). Yılmaz (2021), yapmış olduğu araştırmasında, öğrencilerin egzersiz bağımlılığı düzeyleri sınıf değişkenine göre farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Yılmaz ve Güven (2022)'in yapmış oldukları çalışmalarında, öğrencilerin sınıf düzeyi değişkeni ile egzersiz bağımlılığı arasında anlamlı fark olduğu görülmüştür. Araştırma sonuçları incelendiğinde 12. sınıf öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeyleri ortalamalarının 9. 10. ve 11. sınıf öğrencilerinin ortalamalarından anlamlı bir şekilde yüksek olduğu, 9. sınıf öğrencilerinin ise 11. Sınıf öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeyi ortalamalarından anlamlı şekilde yüksek 10. ve 12. sınıf öğrencilerinden anlamlı şekilde düşük olduğu, 10. sınıf öğrencilerinin ise 9. ve 11. sınıf öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeyleri ortalamalarından anlamlı şekilde yüksek 12. sınıf öğrencilerinden anlamlı şekilde düşük olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Güzel (2021)'ın çalışmasında, öğrencilerin egzersiz bağımlılık düzeylerinin sınıf değişkenine göre anlamlı fark olduğu sonucuna ulaşmıştır. Literatür incelendiğinde yapılan çalışmalarda egzersiz bağımlılığı ile sınıf değişkeni arasında genel olarak farklılık olduğu görülmüş ve çalışmamızla paralellik gösterdiği görülmüştür.

Yapmış olduğumuz çalışmamızda araştırmaya katılan öğrencilerin egzersiz bağımlılık düzeylerinin spor yılı değişkenine göre bakımından 0-2 yıl arasında spor yapanlar ile 6 yaş ve üzeri spor yapanlar arasında anlamlı fark olduğu sonucuna ulaşılırken, 0-2 ile 3-5 yıl ve 3-5 yıl ve 6 yıl üzeri spor yapanlar arasında herhangi bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Tablo3). Çingöz ve Mavibaş (2022)'ın yapmış oldukları çalışmalarında, araştırmaya katılan öğrencilerin egzersiz yapma yılları değişkenine göre bağımlılık düzeyleri bakımından spor yapma yılları arasında anlamlı farklılık olduğu ($P<0,05$) sonucuna ulaşmışlardır. Çalışmalarında 1-2 yıldır, 3-4 yıldır ve 5 yıl ve daha fazla zamanla egzersiz yapanların 1 yıldan daha az zamanla egzersiz yapanlara oranla; 5 yıl ve daha fazla süredir egzersiz yapanların 1 yıldan daha az zamanla, 1-2 yıldır ve 3-4 yıldır egzersiz yapanlara oranla daha yüksek düzeyde egzersiz bağımlılık düzeyine sahip oldukları sonucuna ulaşmışlardır. Yine Batu ve Aydın (2020), yapmış oldukları çalışmalarında, spor yaşı ile egzersiz bağımlılığı alt boyutları arasında herhangi bir anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Birgönül (2019)'ün yapmış olduğu çalışmasında spor geçmişi ile egzersiz bağımlılığı arasında anlamlı fark olduğu, spor yılı 1-4 yıl olanlarla spor yılı 15-19 yıl olanlar arasında anlamlı fark olduğu sonucuna ulaşmıştır. Literatür incelendiğinde genel olarak spor yılı ile egzersiz bağımlılık düzeyleri arasında anlamlı fark olduğu

karşımıza çıkmakta ve çalışmamızla paralellik göstermektedir. Dolayısıyla, spor yılı arttıkça egzersiz bağımlılık düzeyinin de arttığını, insanların spor geçmişi ve spora ayırdıkları zaman arttıkça egzersiz bağımlılık düzeylerininde arttığını söyleyebiliriz.

Sonuç olarak, Tokat Spor Lisesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılık düzeylerinin cinsiyete göre değişmediği, ancak, lise 1. sınıf öğrencileri ve altı yıl ve üzerinde spor yapanların daha yüksek düzeyde egzersiz bağımlığı yaşadıkları söylenebilir.

KAYNAKÇA

Adams, J., ve Kirkby, R. J. (2002). Excessive exercise as an addiction: A review. *Addiction Research & Theory,* 10(5), 415-437.

Adams, J. (2009). Understanding exercise dependence. *Journal of Contemporary Psychotherapy,* 39, 231-240.

Ağırbaş, Ö., Yakup, K., Aggön, E., Adem, G., Tatlısu, B., ve Yıldızhan, Y. Ç. (2019). Lise öğrencilerinin egzersiz bağımlılık durumlarına göre fiziksel aktivite düzeylerinin incelenmesi (Erzincan örneği). *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi,* 21(2), 81-88.

Batuhan, B., ve Aydın, A. D. (2020). Elit yüzme sporcularının egzersiz bağımlılığı düzeylerinin incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi,* 5(4), 399-412.

Berczik, K., Szabó, A., Griffiths, M. D., Kurimay, T., Kun, B., Urbán, R., ve Demetrovics, Z. (2012). Exercise addiction: Symptoms, diagnosis, epidemiology, and etiology. *Substance Use ve Mısuse*, 47(4), 403-417.

Birgönül, Y. (2019). *Tenis sporuna yönelik egzersiz bağımlılığı ve huzur ilişkisi.* Yüksek lisans tezi , Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.

Çingöz, Y. E., ve Mavibaş, M. (2022). Üniversite öğrencilerininEgzersiz bağımlılık düzeylerinin incelenmesi. *The Online Journal of Recreation and Sports,* 11(2), 19-28.

Demir, G. T., ve Türkeli, A. (2019). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılığı ve zihinsel dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 10-24.

Ersoy, G. (2004). *Egzersiz ve spor yapanlar için beslenme*. 3. Baskı, Ankara: Nobel Yayınları, 104.

Güzel, M. C. (2021). *Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin egzersiz bağımlılığı ve zihinsel dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi (Balıkesir ili örneği).* Yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir.

Hailey, B. J., ve Bailey, L. A. (1982). Negative addiction in runners: A quantitative approach. *Journal of Sport Behavior,* 5(3), 150.

Özer, K. (2001). *Fiziksel Uygunluk*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Pierce, E. F., Rohaly, K. A., ve Fritchley, B. (1997). Sex differences on exercise dependence for men and women in a marathon road race. *Perceptual and Motor Skills,* 84(3), 991-994.

Seferoğlu, S., ve Yıldız, H. (2013). Dijital çağın çocukları İlköğretim öğrencilerinin Facebook kullanımları ve internet bağımlılıkları üzerine bir araştırma. *İletişim ve Diplomasi Dergisi,* (2).

Sönmez, E. (2006). *Adölesan dönemi voleybolcu çocukların antropometrik ölçümlerinin belirlenmesi ve sedanter çocuklarla karşılaştırılması.* Yüksek lisans tezi, Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Sucan, S. (2012). *Ferdi ve takım sporcularının yaşam kalitesinin psikolojik performans üzerindeki etkisi.* Doktora tezi, Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.

Vardar, E. (2012). Egzersiz bağımlılığı. *Arşiv Kaynak Tarama Dergisi,* 21(3), 163-173.

Yıldırım, İ., Yıldırım, Y., Ersöz, Y., Özkan, I. Ş. I. K., Saraçlı, S., Karagöz, Ş., ve Yağmur, R. (2017). Egzersiz bağımlılığı, yeme tutum ve davranışları ilişkisi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi,* 12(1), 43-54.

Yeltepe, H. (2005). *Egzersiz bağımlılığının tanımlanması ve ''Egzersiz bağımlılığı ölçeği-21''in geçerlilik ve güvenilirlik çalışmasının yapılması.* Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Yılmaz, Y., ve Güven, S. (2022). *Lise Öğrencilerinin Egzersiz Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi*. I. Ulusal İzmir Demokrasi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Öğrenci Kongresi, 67.

Yılmaz, Ö. E. (2021). *Beden eğitimi ve spor bilimleri lisans öğrencilerinin egzersiz bağımlılıklarının ve egzersizde davranışsal düzenleme düzeylerinin incelenmesi.* Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

Zmijewski, C. F., ve Howard, M. O. (2003). Exercise dependence and attitudes toward eating among young adults. *Eating Behaviors,* 4(2), 181-195.

Zorba, E. (2001). *Fiziksel uygunluk*. 2. Baskı, Muğla, Gazi Kitabevi. (2001): 279-287.

THE IMPORTANCE OF PLANTS FOR FISH HEALTH

Doç. Dr. Engin ŞEKER

Munzur University, Faculty of Fisheries, Tunceli-Türkiye,

ORCID: http://orcid.org/0000-0003-2906-6006

Doç. Dr. Ebru İfakat ÖZCAN

Munzur University, Faculty of Fisheries, Tunceli-Türkiye,

http://orcid.org/0000-0003-2017-6647

Abstract

The aim in aquaculture is to bring the produced species to the market as soon as possible and at the lowest cost. For this purpose, antibiotics, which are used both in the treatment of diseases and for growth, reduce the effect of toxins and enable the use of nutrients and energy in the synthesis of animal products. As a result of the frequent use of these substances from the past to the present, resistance to these products in the fish over time, a significant accumulation of toxic substances in the fish body, serious side effects of the drugs, deterioration of the ecological balance and the damage to the environment of unconsciously used chemical drugs against fish diseases in aquaculture facilities and the effects of consuming it. It is very important because it has negative effects on humans. As a result of the studies, instead of synthetic drugs and chemical substances used to ensure the sustainability of living stocks and the least effect on the environment, herbal preparations, which have come to the fore again and on which much research has been done, are discussed. With this study, the importance of some plant species in terms of fish health has been discussed, and it will shed light on the studies to be carried out in our country to ensure the production conditions of fisheries with ecosystem approach.

Keywords: Fish, health, toxic, plant species

INTRODUCTION

The aquatic environment in which fish live contains many pathogenic microorganisms. The resistance of fish against microorganisms is of great importance. This resistance can also occur with the application of preventive treatment (İspir et al., 2004). Preventing diseases in fish by taking preventive measures leads to cheaper and better quality products than the treatment of the disease. The most important preventive measures are to strengthen the immune system of the fish. The immune system in fish includes many of the factors that prevent infection from occurring and enable the body to respond to infection. Many of these factors are activated by stimulation by immunostimulants consisting of chemical substances. Immunostimulants increase resistance to infectious diseases. This is provided by a non-specific defense mechanism. The immunostimulants used are an effective way to increase immune gain and to increase the resistance of fish to diseases. It is known that immunostimulants activate non-specific defense mechanisms of fish (Aoki, 1992; Sağlam and Yonar, 2009).

Some medicinal plants such as basil (*Ocimum sanctum*), turmeric (*Curcuma longa*) and false rosary leaves (*Azadirachia indica*) have been tried in the treatment and control of fish diseases with good results (Campbell et al., 1998, Chakrabotary and Chattopadhyay, 1998; Dubick, 1986). The accumulation of antibiotics and vaccines in the tissues of the fish and their suppressive effect on the immune systems of the fish led to the search for an alternative way. In addition, although herbal medicines are a rich source of active substances for immunotherapy, their use as immunostimulant is not common (Hadden, 1993).

For the control of fish diseases in some Asian countries, especially China, fish breeders use medicinal plants safely and it is known that they get good results. Control or treatment of diseases with these medicinal plants has many advantages. There is always and everywhere the opportunity to be obtained in abundance and cheaply (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995). In this study, the importance of some plant species in terms of fish health has been discussed and it will shed light on the studies to be carried out in our country to ensure the production conditions of fisheries with ecosystem approach.

HERBAL IMMUNOSTIMULANTS USED IN FISH

The world of plants offers us an unlimited wealth of colors and forms. But not only that, it provides the oxygen and nutrients necessary for our survival and protects our health. In other words, there is a very close relationship between plants and humans, as old as human history. Thousands of years ago, people recognized the therapeutic power of plants and stated that they were used to live a healthy life (Delaquis et al., 2002).

Treatment with herbs, which is applied in humans under the name of alternative medicine, is also applied in the treatment of animal diseases today (Abdul-Ghani et al., 1987). In addition, herbal products are preferred in subjects such as increasing production in animals, obtaining higher quality yields, and preparing feed rations. While making this choice, it has been determined that the plants examined at the molecular level provide better results (Ramakrishna et al., 2003).

The main source of the resurgence of interest in herbal medicine is that chemical drugs are not capable of curing every disease, have many side effects, and are very expensive. The fact that herbal preparations have almost no side effects sometimes even makes them preferable to synthetic drugs (Güler et al., 2005). Today, herbal products, which have started to be produced as veterinary drugs in Europe and America, are seen as side-effects that are preferred especially in terms of protection and increasing development in animals. It has been determined that broad-spectrum drugs applied to diseases seen in animals accumulate in the bodies of animals and affect humans who consume them. This effect is stated as the negative effect of the chemicals contained in animal food on the immune system of humans (Arda et al., 2002; Tanrıkul, 1995; Haney et al., 1992).

It is known that the best approach is to mix antibiotics and sulfonamide group drugs into the feed, which can be used in the presence of bacterial agents that may be a problem in fish production facilities. However, in such an application, the drug is very much needed. In addition, the change in feed consumption of individual fish causes uncertainty in the dose. Oral drugs are either destroyed by the effect of digestive juices in the stomach and anterior part of the intestine, before they reach the lower part of the intestine, which is a part of the immune system, or they cannot be resorbed from the intestine (Rijkers et al., 1980). Where the aquaculture industry is developing rapidly, diseases break out and affect the economy, but they can be difficult to control (Aoki, 1992). Therefore, immunostimulants, which are effective in increasing the resistance of fish against diseases and the strength of the immune system, are used (Dügenci et al., 2003).

Various chemotherapeutics have been used in the treatment of bacterial infections encountered in fish farming for the last two decades. However, at the end of this process, a big problem emerged such as the development of drug-resistant bacteria (Rodriguez et al., 2003). The impact of the timing management of the immunostimulant function is a very important issue. Usually, the most effective use of antibiotics is at the onset of diseases, and they cannot be given frequently for prophylaxis because drug-resistant bacteria can develop. The effects of herbs or herbal mixtures for herbal medicine and protection have not been studied much until today. Although a certain number of animal-derived immunostimulants are used on the immune system, especially in aquaculture, studies on the use of plants are scarcely any.

Misva et al., (2006) gave 10, 20, 30 and 40 ηg/g *Allium sativum* and chloramphenicol (15, 20, 30 and 40 mg/kg) substances by feeding. They found the best growth rate in the feeding methods given at 30 ηg/g Allium sativum and 30 mg/kg chloramphenicol. It was determined that blood parameters, erythrocyte count, and hemoglobin rates were higher than the other rates of 40 ηg/g Allium sativum, 40 mg/kg chloramphenicol. They also found a significant decrease in total fat, AST, ALT levels.

Various misapplications have been made in some herbal treatments in animals. Both the inadequacy of the methods applied so far and the incorrect application of the methods have led to the wrong evaluation of the data obtained. Among the reasons for wrong evaluations are: Not knowing the active substances in the plant, not fully understanding the functions of these active substances in the organism, how much the plant used will be used, what purpose the plants will be given to the sick organism or the environment (for example, protection, disinfection, antibiotic, antifungal, etc.). are subjects. These issues have only just begun to be understood and applied (Delaquis et al., 2002). In addition, the biggest mistake in evaluating the results obtained in treatments with plants is to make the mistake of seeing the plant as only a substance and to make the mistake that the entire effect is related to that substance. As for the reason, plants can contain not only one but dozens of active ingredients. It is not possible to consider the effects of the substances in it unilaterally. It is necessary to think of them as a capsule consisting of a combined vitamin, mineral, antibiotic, etc. The fact that some active ingredients are higher than others shows that the effect of that substance will be stronger in the body. Some plant names that are considered to be used in the treatment of diseases in the aquaculture industry are: *Rhenum ribes* (raygun), *Allium sativum* (garlic), *Euphorbia* (spurge), *Rhus coriaria* (sumac), *Artemisia absinthium* (bitter wormwood), *Liquidambar orientalis* (daily), *Aspidium filix -mas* (fern), *Aesculus hippocastanum* (horse chestnut tree), *Punica granatum* (pomegranate), *Herba serpyllum* (wild thyme), *Melissa officinalis* (medicinal lemon balm), *Glycyrrhiza glabra* (licorice), *Tanacetum vulgare* (tansy), *Pistacia terebinthus* (menengiç), *Rubus fruticosus* (blackberry), *Portulaca oleracae* (purslane), *Melia azaderach* (rosary tree) and *Atropa belladonna* (beautiful wild grass) (Yiğitarslan et al., 2011).

DISEASES IN FISH AND PLANT APPLICATIONS FOR THE TREATMENT

Bacterial Skin Diseases

Against bacterial diseases such as Vibriosis, Yersiniosis, Pseodomonas, Columnaris, ulcer, nocardiosis, Edwardsiella, streptococcus, Flavobacteriosis and Pasteurellosis seen in fish, 1 kg Rhenum ribes is left in 20 liters of water containing 0.03% ammonia and kept for 6-12 hours. It is then diluted and poured into the pool water at a rate of 2.5-4 ppm per 1/5 hectare (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Enteritis

Intestinal inflammations in fish can be treated with various medicinal plants. When 500 g dried or 2.5 kg fresh *Euphorbia* is added to the fish feed for 3 days, once a day according to 100 kg fish weight, it is good against constipation. Allium sativum, 1-2 kg, is fed to the fish together with the bait once a day for 3-5 days at the calculation of 100 kg fish weight. In addition, when 1 kg of fresh Rubus fruticosus is used with 100 kg of fingerling fish weight, good results are obtained against enteritis. Another useful plant in the treatment of enteritis is Portulaca oleracea. Of this, 1.5-3 kg of fresh fish can be added to the feed according to the weight of 100 kg of fish (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Bacterial Gill Disease

This disease can be controlled by applying 100 g of powdered *Artemisia absinthium* once a day for approximately 5000 fingerlings for 3-5 days (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Bacterial Hemorrhagic Septicemia

Prepared from the leaves of the Liquidambar orientalis tree, 250-500 g of powder can be mixed into the fish feed for 5 days after soaking in water overnight. In addition, its concentration is sprayed into the pool water and its antiseptic is provided (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Erythrodermatitis

In skin inflammations caused by various environmental factors on the bodies of fish, the leaves of *Melissa officinalis* are dried, diluted and sprayed into the pool water at a dosage of 2-3 ppm for 3-5 days (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Gill and Fin Decays

Herba serpyllum 125-500 g dried or 2 kg fresh is boiled in water from time to time, especially against rot in the fins of the fish. With the calculation of 100 kg fish weight, the fish are bathed once a day for 3 days (Sarıeyyüpoğlu and Köksal, 1995).

Trichodiniasis and Costiasis

Against parasites such as Trichodina and Costia, *Melia azaderach* 15-20 kg of leaves are left on an area of 1/15 hectares. It is changed once a week. In addition, 25-30 kg of fresh branches of the *Melia azaderach* tree can be used to protect fish from this parasite. Apart from these plants, Aspidium filix-mas or Punica granatum can be used to remove parasites such as Atropa belledonna, cestode in the trasportation of fish, Tanacetum vulgare as anticarcinogenic, antitumoral and antibacterial, and Aesculus hippocastanum against hemorrhages and strengthening the fish can be used (Sarieyyüpoğlu and Köksal, 1995).

CONCLUSION

The aquaculture industry's interest in plant resources is increasing day by day. Herbal products are seen as complementary sources for fish vaccination and continuous use of drugs, and important for the future, regulating growth, survival, health status and immune system. In addition to gaining importance today, the use of medicinal plants dating back thousands of years will make a great contribution to the ecosystem approached aquaculture sector, especially if the use of some plant species for treatment and protection in fish farming becomes widespread.

REFERENCES

Abdul–Ghani, A.S., El–lati, S.G., Sacaan, A.I., & Suleiman, M.S. (1987). Anticonvulsant effects of some Arab medicinal plants. International Journal of Crude Drug Research 25, 39–43 pp.

Aoki, T. (1992). Chemotherapy and drug resistance in fish farms in Japan. *Diseases in Asian Aquaculture*, vol. 1. Fish Health Section. Asian Fisheries Society, Manila, Philippines, 519 – 529 pp.

Arda, M., Seçer, S., & Sarıeyyüpoğlu, M. (2002). Balık Hastalıkları, Medisan Yayınevi, Ankara, 1-36 s.

Campbell, R. E., Lilley J. H., & Richards, R. H. (1998). the use of natural products in the treatment of EUS (Epizootic Ulcerative Syndrome). In Kane, A. S. & S. L. Poynton (eds), Proceeding of the international Symposium on Aquatic Animal Health. Baltimore, U.S.A.: 114 p.

Chakrabotary, C., & Chattopadhyay, A. K. (1998). Turmeric (Curcuma longa) and neem leaf (Azadirachia indica) extract in the management of bacterial infection in African catfish, Clarias gariepinus (Burchell). Fishing Chimes. 18, 17 p.

Delaquis, P.J., Stanich, K., Girard, B., & Mazza, G. (2002). Antimicrobial activity of individual and mixed fractions of dill, cilantro, black cumin and eucalyptus essential oils. *Int. J. Food Microbiol*. 25, 74(1–2), 101–109 pp.

Dubick, M. A. (1986). Historical perspectives on the use of herbal preparations to promote Health. J. Nutr. 116, 1348–1354 pp.

Dügenci, S. K., Arda, N., & Candan, A. (2003). Some medicinal plants as immunostimulant for fish. *Journal of Ethnopharmacology*. 88, 99–106 pp.

Güler, T., Dalkılıç, B., Ertaş, O.N., & Çiftçi, M. (2005). The effect of anise oil (Pimpinella anisum L.) on broiler performance, Department of Animal Nutrition, Veterinary Faculty, University of Fırat, 23119 Elazığ, Turkey. *International journal of Poultry Science.* 4 (11), 851-855 pp.

Hadden, J. W. (1993). Immunostimulants, immunology Today. Pharmacology and uses of some highland medicinal plants. *In Amruth the magazine on medicinal plants.* 1, 7 p.

Haney, D.C., Hursh, D. A., Mix, M. C., & Winton, J. R. (1992). Phsiological and hematological changes in chum salmon artifically infected with erythrocytic necrosis virus. *J. Aquat. Anim. Health*. 4, 48–57 pp.

İspir, Ü., Şeker, E., & Sarıeyyüpoğlu M. (2004). *Yersinia ruckeri* ile infekte edilen Gökkuşağı Alabalığında (*Oncorhynchus mykiss*, W, 1792) oluşan immünolojik değişimlerin araştırılması. *Fırat Üniversitesi Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi*, Elazığ. 16 (2), 393–400 s.

Misva, C. K., Das, B.K., Mukherjee, S.C., & Pattnaik, P. (2006). Effect of multiple injections of β–glucan on non–specific immune response and disease resistance in *Labeo rohita* fingerlingis. *Fish & Shellfish Immunology*. 20, 305–319 pp.

Ramakrishnan, R.R., Platel, K., & Srinivasan, K. (2003). In vitro influence of species and spice–active principles on digestive enzymes of rat pancreas and small intestine. *Molecular Nutrition & Food Research*. 47(6), 408–412 pp.

Rijkers, G.T., Teunissen, A.G., Van Oosterom, R., & Van Muiswinkel, W.B. (1980). The immune system of cyprinid fish. The immunosuppresive effect of the antibiotic oxytetracycline in carp. *Aquaculture*. 19, 177–189 pp.

Rodriguez, A., Cuesta, A., Ortuno, J., Esteban, M. A., & Meseguer, J. (2003). Immunostimulant properties of cell wall–modified whole Saccharomyces cerevisiae strain administered by diet to seabem (*Sparus aurorata* L.). *Veterinary Immunology and Immunopathology*.

Sağlam, N., & Yonar, M. E. (2009). Fırat Üniversitesi. Sulfamerazinin gökkuşağı alabalığının (*Oncorhynchus mykiss*, W.) immun sistemine etkisinin araştırılması. *Aquaculture Research*, 40, 395–404 pp.

Sarıeyyüpoğlu, M., & Köksal, M. (1995). Balık hastalıklarında tibbi bitkilerle tedavi ve kontrolünün araştırılması, Doğu Anadolu Bölgesi II. Su Ürünleri Sempozyumu, 14-16 Haziran 1995, Erzurum

Tanrıkul, T. (1995). Bakteriyel Balık Aşıları ve Aşılama Yöntemleri, *Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü Dergisi*, 19, (33), 1–8 s.

Yiğitarslan, K.D., Azdural, K., Yavuz, U., & Turan, F. (2011). Alabalıklarda Fitoterapi Uygulamaları. Türk Bilimsel Derlemeler Dergisi 4(1): 63-68.

KÜLTÜREL KİMLİKLER VE İMKÂNSIZ KARŞILAŞMALAR; RESSAM MİHRİ MÜŞFİK İLE HAMAL ZARO AĞA

CULTURAL IDENTITIES AND IMPOSSIBLE ENCOUNTERS; PAINTER MİHRİ MÜŞFİK AND COOLİE ZARO AGHA

Prof. Ali Asker BAL

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Mimarlık Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, Osmaniye-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4311-1563

ÖZET

Kültürel kimlik, bireylerin kendilerini milliyet, etnisite, ırk, cinsiyet ve inanç gibi farklı kültürel olgulardan oluşan belirli gruplar içinde tanımlamaları ve onlara ait olduklarını hissetmelerini ifade etmektedir. Bu araştırmada, biri Abhaz-Gürcü kökenli ve ressam bir kadın olan Mihri Müşfik; diğeri ise Kürt ve hamal olan Zaro Ağa'nın, farklı konumlanmalara sahip bireyler olarak, sanatın temsili noktasında, zorunlu bir araya gelmeleri olgusunu, kültürel kimlik bağlamında incelenecektir. Mihri Müşfik, Osmanlı İmparatorluğu'nda Tıbbiye Nazırlığı yapan bir babanın kızı olarak, İstanbul'da doğmuştur. Müşfik, Osmanlıya yakın bir ailenin çocuğu olarak, daha ilk yıllardan itibaren özel müzik, edebiyat ve resim dersleri almıştır. İlerleyen yıllarda, saray ressamı olarak çalışan İtalyan Ressam Fausto Zonaro'dan ilk akademik resim derslerini almıştır. Zaro Ağa ise, 1774 yılında Bitlis'te doğmuş, Türkiye'nin en uzun yaşayan insanı (157 yıl) olarak ün salmış, yaşamını hamallık ve işçilik yaparak sürdürmüştür. 18. yüzyılda İstanbul'a göç eden Zaro Ağa, burada, bir çok anıtsal binanın inşaatında çalışmış, İstanbul Hamal Topluluğu'nun idaresini yürütmüş ve yaşamının son günlerinde kapıcılık yapmıştır. Bu ikilinin yolları, 1914 yılında kurulan İnas Sanay-i Nefise Mektebi'nde (Kadın Güzel Sanatlar Okulu) kesişmiştir. Müşfik, okulun açılması için büyük bir mücadele vermiş ve bir dönem okulun müdireliğini yapmıştır. Okuldaki öğrencilerin model çalışması için, kararlı bir mücadele veren Müşfik, ancak yaşlı ve giyinik olması koşuluyla bir erkek için izin alabilmiştir. Bu kişi, o dönem henüz 100 yaşında bulunan Zaro Ağa'dır. Bu araştırma, iki aykırı yaşam ve iki farklı kültüre ait bireyin, sanat dolayımında karşılaşmasını, kültürel kimlik ve modernleşme olgusu bağlamında tarışmaya açmakta ve incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mihri Müşfik, Zaro Ağa, Kültürel kimlik, Modernleşme, Sanat, İnas Sanay-i Nefise Mektebi

ABSTRACT

Cultural identity refers to individuals' identification and feeling of belonging within certain groups consisting of different cultural phenomena such as nationality, ethnicity, race, gender and belief. In this research, Mihri Müşfik, one of whom is an Akbhaz-Georgian and painter woman; the other will examine the fact that Zaro Agha, a Kurdish and coolie, as individuals with different positions, has to come together to represent art in the context of cultural identity. Mihri Müşfik was born in Istanbul as the daughter of a father who was the Minister of Medicine in the Ottoman Empire. As the child of a family close to the Ottoman Empire, Müşfik took private music, literature and painting lessons from the very first years. In the following years, Italian painter Fausto Zonaro, who worked as a palace painter, gave his first academic painting lessons. Zaro Agha was born in Bitlis in 1774, became famous as the longest living person (157 years) in Turkey, and continued his life as a coolie and a laborer. Zaro Agha, who immigrated to Istanbul in the 18th century, worked in the construction of many monumental buildings, ran the administration of the Istanbul Coolie Community, and worked as a janitor in the last days of his life. The paths of these two crossed in İnas Sanayi-i Nefise Mektebi (Women's Fine Arts School), which was founded in 1914. Müşfik, fought hard for the opening of the school and was the principal of the school for a while. Müşfik, who also fought determinedly for the

model work of the students at the school, was able to get permission for a man only on the condition that he was old and dressed. This person is Zaro Agha, who was only 100 years old at that time. This research aims to discuss and examine the encounter of two contradictory lives and individuals from two different cultures through art in the context of cultural identity and modernization.

Keywords: Mihri Müşfik, Zaro Agha, Cultural identity, Modernization, Art, İnas Sanay-i Nefise School

GİRİŞ

Belli bir toplumsallık içinde yaşayan bireyler, psikososyal gelişimleri sürecinde üstlendikleri farklı roller ve etkinliklerle, benlik, tutarlılık ve süreklilik içinde, belli başlı davranışlar gösterirler. Bireyler aile bağları, arkadaşlık ilişkileri, meslek tercihi, dünya görüşleri, yaşam felsefeleri ve toplumdaki konumlarıyla kimlik duygusunu kazanırlar. Kimlik kazanma duygusu, bireyin kendisi ve çevresi ile anlamlı ilişkiler kurabilmesi demektir. Kimlik ya da aidiyet duygusu, her şeyden önce toplumsal bir olgudur. Bireyin kimlik edinme süreçleri kendiliğinden değil, başka bireylerle birlikte veya onlara karşı toplumsal bir çerçevede gelişir. Güleç, kimlik sorunlarındaki tartışmalarda, "ben", "benlik", "kişilik", "kimlik" ve hatta "kendilik" kavramlarının benzer şekilde kullanılmasına karşı bir kimlik ayrımlamasına gider. Buna göre, kişisel, psikososyal ulusal ve kültürel kimlikler ilk akla gelenlerdir (Güleç,1992:11-16). Kişisel kimlik, başta milliyet, cinsiyet, inanç, ırk, sınıf, etnik köken gibi grup bağları üzerinden kurulmaktadır.

Çağlar ve dönemler değişmesine rağmen, bireylerin kimlik sorunu ve kimlik arayışları devam etmektedir. Bu sorun ve arayış; tarih, toplum ve kültürle doğrudan ilişkilidir. Her kimlik arayışı bu bağlamalar açısında ulusal kimlikle doğrudan bağlantılıdır. Dolayısıyla kimlik ve kültür kavramları iç içe olup, bunların nasıl kurgulandığı, toplumsal yapı içerisinde nasıl şekil aldıkları, sorunun anlaşılmasında temel önemdedir.

İnsan topluluklarının ortak bir dil arayışının tarihi, mitolojiye ve antik dönemlere kadar gerilere gitmektedir. Kimlik ve kültür olgusu bağlamında, insanın gelişimi ve dillerin ortaya çıkışı konusunda, meşhur "Babil Kulesi" mitosu, bir başlangıç olarak kabul edilebilir. Buna göre; Babilliler, *görkemli kentlerin başı göğe değen kulesi*ni inşa etmek istemişlerdir (Bal,2016:39). Amaçları, tanrıya erişebilmek, onunla yarışmak olunca; tanrı, bu küstahlığı ağır bir şekilde cezalandırmış ve kulenin inşasında çalışan işçilerin dillerini birbirleriyle anlaşamayacak şekilde karıştırmıştır. İşçiler, aralarında iletişim kuramayınca, inşa yarım kalmış ve kule hiçbir zaman tamamlanamamıştır. Böylece, insanlar konuştukları farklı dillerle, dünyanın dört bir yanına dağılmışlardır. Öykü, kulenin yapımının aksaması sonucu, insanların bölünüp-parçalanıp, yeryüzüne dağıldıklarını, farklı dil, kültür ve kimlikler edinerek, ayrı dünyalar oluşturduklarını metaforik olarak imlemektedir.

Kökenleri mitolojiye ve tarihin gerilerine giden kimlik kavramı, yeni bir çalışma alanı olup, asıl olarak, 1960'larda sosyal bilimlerin çalışma konusu olmuştur. Kimlik, felsefi açıdan, "bir şeyi o şeyi yapan unsur" olarak düşünülür. Bu anlamda, kimlik, varlığın, kim ya da ne olduğunu belirten sosyal bir görüngü (fenomen) olarak tanımlanabilir (Arıkan,2021:4). Kimlik olgusu, etnik, inançsal, cinsel, sınıfsal, fiziksel, siyasal belirlenimlere göre şekillenmektedir. Buna göre, etnik kimlik, daha önce kazanılırken, siyasi kimlik sonradan edinilmektedir. Bu anlamda kimlik, dinamik ve değişken bir yapı olup, şekillenmesinde birçok dışsal faktör rol oynamaktadır.

Kimlik meselesi konusunda araştırmacılar farklı yaklaşımlar geliştirmişlerdir. Kimlikler, genel olarak, bireysel, sosyal ve kolektif olmak üzere üç grupta ele alınmaktadır. Yine de kimlik söz konusu olduğunda, *verilmiş* ya da *seçilmiş* kimlik olması özelliği ile karmaşık boyutları olan bir durumla karşı karşıya olunduğu bilinmelidir. Dolayısıyla kimlik, sosyal bilimler açısından çok karmaşık ve tartışmalı bir başlık olmaktadır. Kimlik konusu, çok boyutlu yönleriyle, antropoloji, sosyoloji, psikoloji, hukuk, tarih gibi birçok alanı yakından ilgilendirmektedir.

Kültür kavramı da kimlik gibi sosyolojinin (toplumbilim) önemli kavramlarından biri olarak öne çıkmıştır. Kişilerin ait oldukları grubun benimsediği inanç, ahlak, tarih, gelenek, sanat ve norm gibi manevi öğeler ile maddi unsurların bütününden oluşmaktadır. Elbette kültür kavramı da diğer birçok kavram gibi başka dil ve milletler açısından farklı ve karmaşık anlamlar içermektedir. Yine de genel

olarak kültürle ifade edilmek istenen, insan topluluklarının devlet, sanat ve ekonomik hayatta yapabileceklerinin tümüne işaret eder ki, bu uygarlık teriminin de karşılığı olmaktadır (Aksoy,2019:3).

KÜLTÜREL KİMLİKLER; MODERN VE MADUN'UN KARŞILAMASI

Kimlik sorunu çerçevesinde gündeme gelen *kültürel kimlik* konusu, iki temel süreci içermektedir: İlki, kimliğin belirleyici öğelerini benimsemektir. Bu öğeler, daha önce ifade edildiği gibi millet, ırk, inanç, cinsiyet, meslek gibi toplumsal roller etrafında üretilmişlerdir. Diğeri temel süreç ise, her kültürel kimliğin başkalarını kendinden ayrımlayacak biçimde tanımlanması zorunluluğudur. Kimlik olgusu, kültürel kimlik, kültürel değişim, kültürel etkileşim ve kültür çatışmaları gibi özellikleri ile ulusal kimlikle ilişkilidir.

Toplumlarda, değişimlerle birlikte kimlik arayışları ve kültürel boşluklar meydana gelmektedir. Örneğin, kendi kültür tarihimizde, Tanzimat sonrasında, "Genç Türkler" (Jön Türkler)[1], ulusal bir ruh arayışı içine girmişlerdir. Bu incelemede örnekleyeceğimiz Mihri Müşfik portresi, tam da böyle bir iklim içinde, ayrıksı bir kimlik olarak karşımıza çıkmaktadır. Müşfik, kendisinin de içinde yer aldığı Genç Türkler ve yakın dostlarından olan Tevfik Fikret gibi aydınlar aracılığıyla, söz konusu bu ulusal arayışı içinde bir kimlik olarak karşımıza çıkmaktadır. O dönem, henüz sosyolojik anlamda kimlik sorunları gündeme gelmemesine rağmen, bu arayışlar tam da bilimsel temelde kimlik arayışına tekabül etmekteydi. Yaşamı boyunca kadın özgürlüğü ve sanat konusunda yenilikçi ve mücadeleci bir kimlik olan Mihri Hanım hakkında düzeltilmesi gereken birçok bilgi vardır. Bunlardan biri de kısa bir süre evli kaldığı ve ayrıldığı Müşfik Selami'nin adı ile anılmasıdır. Bu çalışmada, kendisini, baba adı olan Mihri Rasim ve Mihri Hanım adlarıyla anmayı tercih edeceğiz.

Türk aydınının kimlik arayışı sürecinde uğrak noktaları olarak öne çıkan Osmanlıcılık, Anadoluculuk, Türkçülük, İnkılâpçılık, Cumhuriyetçilik, Turancılık, Milli birlikçilik, İslamcılık, Batıcılık birer seçenek olarak, her dönem varlıklarına devam ettirmektedirler. Diğer yandan, Anadolu özgüllüğünde, göçebe kimlik dolayımında, Orta Asya kültürleri, Roma ve Bizans, Selçuklu ve Osmanlı kültürleri ve nihayetinde Cumhuriyet kültürü, zaman zaman belirgin, egemen kültürler olarak öne çıkmışlardır. Tüm bu kültürel çeşitlilik, beraberinde çatışmalı bir toplum yapısını hazırlamıştır.

Kültürel çatışmalara ve kimlik arayışlarının çeşitliliğine rağmen Anadolu, ayrıksı kimliklerin zaman zaman çakıştığı, ilginç karşılaşmalara sahne olmuştur. Bir ressam olarak Mihri Rasim'in, hamal Zaro Ağa ile yollarının çakışması, Anadolu kültürüne özgü, sıra dışı buluşmalardan birine örneklik etmektedir. Bu ilginç karşılaşmanın ayrıntılarına girmeden önce, bu buluşmanın figürleri olan Mihri Rasim ile Zaro Ağa portreleri hakkında belirgin noktaları açıklamak gerekmektedir.

MODERN KİMLİK; RESSAM MİHRİ RASİM

Mihri Rasim (1886 İstanbul, 1954 New York), İstanbul'da, Kadıköy Bahariye'de Abhaz-Gürcü kökenli *Anchabadze*[2] ailesine mensup, Tıbbiye Nazırı Doktor Çerkez Ahmet Rasim Paşa'nın kızı olarak doğdu. Aile büyüklerinden Asaf Paşa'nın sarayda zehirlenerek katledilmesi, ailenin daha sonra yaşayacağı trajik birçok olayın ilki olarak kayıtlara geçer (Toros,1988:82). Mihri Hanım, Osmanlı sarayına yakın, zengin ve itibarlı bir ailenin çocuğu olarak daha ilk yaşlarında özel hocalardan edebiyat, müzik ve resim dersleri almıştır. Diğer sanatlar içinde resim ile olan ilgisi daha belirginlik kazanmıştır. Henüz çocukken yaptığı resim çalışmaları, şehzade Selim'in eşi Eflakyar hanım aracılığıyla Abdülhamid'e gösterilip, çok beğenilince, saray ressamı Fausto Zonaro'dan resim dersleri almaya başlamıştır (Açba, 2010:18). Saray ile yakınlığı nedeniyle imtiyazlı biri olarak, sosyal yaşamda etkin bir kadın olmuştur. Henüz sanat alanında hiçbir kadının adının anılmadığı bir dönemde, resim çalışmalarını başlatan ilk kadın ressam olma kimliğini kazanmıştır.

[1] Genç Türkler: Osmanlı'nın son dönemlerinde ortaya çıkan meşrutiyetçi ve II. Abdülhamid'e muhalif genç ve aydın kuşağına verilen isim.

[2] Anchabadze Ailesi: Achba olarak da bilinen, Gürcü ve Abhaz bir aile olup, hayatta kalan en eski soylu ailelerden biri olarak bilinmektedir. Ailenin kökeni, Abasgia'nın erken ortaçağ yönetici ailesine dayanmaktadır.

Dönemin ressamlarından biri olan Sururi Taylan, Mihri Hanım'ı Şehzadebaşı'ndaki Zühal Kırtasiye'den resim malzemesi alırken gördüğünü şu sözlerle anlatmaktadır: *''Ben başımı çevirip bu genç kadına baktığım zaman sanki kara bulutlar arasında bir ay görmüş gibi oldum. Kara kaş, kara gözlerini çevreleyen aydınlık, zarif, manalı bir yüz beni şaşırttı. O zamanlar sokağa yalnız çıkamayan, hele dükkanlara giremeyen bir kadın nasıl pervasız, çekinmeden buraya gelebiliyordu! Aldığı boya ve fırçaları çantasına yerleştiren bu hanım, Hakkı Bey'e (mağaza sahibi) bir avrupalı gibi selam vererek mağazadan ayrıldı. Dayanamadım, Hakkı Bey'e bu hanımın kim olduğunu sordum. Hakkı Bey'de 'İtalya'da resim tehsil etmiş Mihri Müşfik Hanım' diye açıkladı. Bazı İstanbul hanımları vardır; bunları tepeden tırnağa bir çuval içine koysanız yine de güzellikleri belli olur. İşte bu hanım da böyle. Arabesk denilen bu çarşaf içinde güzelliği kaybolmuyor, hatta daha da zarif bir hal alıyordu''* (Aksel,2011:46-47).

Taylan, taassup ikliminde modern bir kadın tanımı yapmaktadır. Mihri Rasim, kendisini resim alanında daha çok geliştirmek için Avrupa hayalleri kurmaya başlamıştır. Mihri Hanım; On yedi yaşındayken, bir müzik dinletisinde karşılaştığı İtalyan müzik şefiyle birlikte Roma'ya gitmiştir. Üstelik bunu, birçok tehlikeyi göze alarak, sahte pasaport ile gerçekleştirmiştir. Roma'da bir süre kaldıktan sonra Paris'e geçmiştir. Sanatçıların uğrak yeri olarak ün salan Montparnasse Bulvarı'nda hem ev hem atölye olarak kiraladığı bir odada yaşamaya başlamıştır. Bu dönem, evinin bir odasını kiraya vererek ve ayrıca ileride çok ünleneceği portreler ve gravür çalışmaları yaparak geçimini sağlamıştır. Bir süre sonra, kiracılarından biri olan ve Sorbonne Üniversitesi'nde siyasal bilimler okumaya gelen, Bursalı Paşa bir aileden Müşfik Selami ile evlenmiştir.

Görsel 1: Mihri Müşfik (Rasim), 1856-1954.

Görsel 2: Mihri Müşfik, *Genç Kadın Portresi*, Tuval üzerine yağlıboya, 98X61 cm., MSGSÜ İstanbul Resim ve Heykel Müzesi.

Mihri Rasim, katıldığı bir davette Fransa'ya bir anlaşma yapmak üzere gelen Maliye Nazırı Cavit Bey ile tanışmıştır. Bu görüşme sonrası, Cavit Bey, dönemin Maarif Nazırı aracılığıyla, yeni kurulacak olan kızlar okulunda, Mihri hanıma görev verilmesini istemiştir. Böylece, Mihri Rasim, 1913'te İstanbul Kız Öğretmen Okulu'nda (Darülmuallimat) resim öğretmenliğine atanmıştır. Okul, o dönem ki kültürel çeşitlilik içinde, Müslüman halkın kızlarının eğitim gördüğü en yüksek kurum olmaktadır.

Mihri hanım, çalıştığı dönem içinde, öğrencilerini derinden etkileyen bir eğitimci kimliği ile öne çıkmıştır.

Mihri Rasim'in, 1914'te, kadın öğrencilere sanat eğitiminin verileceği İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nin (Kadınlar Güzel Sanatlar Okulu) kurulmasındaki etkin rolü ayrıca dikkat çekici bir olgudur. Osmanlı'nın son dönemlerinde başlayan yenileşme hareketlerinden kadınların da yararlanmasını isteyen Mihri Hanım, dönemin Maarif Nazırı'nın odasına gider ve kadınlar için sanat okulu açılmasını ister. Aralarında şöyle bir tartışma yaşanır:

"- Muhterem Nazır Beyefendi, memlekette meşrutiyetle birlikte hürriyet, müsavat (eşitlik), adalet, uhuvet (kardeşlik) geldi, ama bütün bu nimetlerden sadece erkekler istifade ediyor. Kadınlar hala olduğu yerde, bir adım bile ileri gitmiş değiller. Acaba bu imtiyaz nereden geliyor?

-Ne demek istiyorsunuz hanımefendi?

-Bu gün her yerde müsavat ve adaletten söz ediliyor. Fakat İnas (kız) Sanayi-i Nefise Mektebi nerede? Hep yapılanlar erkekler için!'' (Aksel,2011:47)

Mihri Hanım'ın mücadelesi sonucu, Gedikpaşa'daki eski Güllü Agop Tiyatrosu karşısındaki iki katlı binada, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi açılır. Okulda, öğrencilere Avrupa'daki eğitimle eşdeğerde bir program uygulanır. Canlı model çalışmaları, bu programın önemli bir parçasıdır. Erkeklerin devam ettiği Sanayi-i Nefise'de canlı model yokken, Mihri Hanım, buna cesaret eder ve hamamlardan topladığı Rum ve Ermeni natırları canlı model olarak kullanır. Okulun erkek yöneticileri Maarif'le işbirliği yaparak, atölyelere baskınlar gerçekleştirirler.

İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'ndeki kadın öğrenciler, çıplak kadın çizimleri önündeki engelleri birer birer aşan Mihri Hanım; öğrencilerin imgelemle (hayal gücüyle) yapmaya çalıştıkları erkek yüzlerinin kadınlara benzerliğini görünce, bunu ciddi bir eksiklik olarak saptamıştır. Dönemin Asar-ı Atika (Arkeoloji) Müzesi müdürü Halil Edhem'e giderek, erkek bedenlerinin olduğu antik heykellerin alçı kalıplarını hazırlatır. Böylece, öğrenciler, alçı modeller aracılığıyla erkek ve kadın anatomisi arasındaki farkları öğrenmiş olurlar. Bu sırada, imzasız bir şikâyet mektubu üzerine Mihri Hanım Maarif'e çağrılır:

"- Nasıl olur? Siz mektepte çıplak erkek resimleri yaptırıyormuşsunuz, doğru mu?

Doğru efendim, bunların müzeden kalıpları gelmiştir. Önlerine birer peştamal koyup resimlerini yaptırıyoruz. Tıpkı halk ortasında güreşen pehlivanlar gibi yarı çıplak." (Aksel,2011:49)

Oysa çizimlerde durum farklıdır, heykellerin önlerine peştamal bağlanmaz, tüm gerçeklikleriyle çizilmiş bu resimler duvarlara asılmayarak, gözlerden uzak tutulmaktadırlar. Öğrencilerin, çizim konusundaki gelişimlerini gören Mihri Hanım, okula erkek model getirmek için Maarif Nezareti'ne başvurur. Maarif'in şartlarına göre, erkek model, ancak elbise ile atölyelere girebilecek, ihtiyar, sakat ve dikkat çekmeyecek kişilerden seçilecektir. Bunun üzerine Mihri Hanım, o dönem Tophane kahvelerinde oturan yüz yaşını çoktan aşmış bulunan hamal Zaro Ağa'yı okula getirir. Kadın öğrenciler, bu sıra dışı modelin karşısına çarşafsız çıkarlar ve onu rahat ettirmek için çay ve kahve ikram ederler. Zaro Ağa, buradaki işine ancak üç gün devam edebilir ve daha sonra ortadan kaybolur. Kendisine, işi neden bıraktığını soranlara ise kendi üslubunca cevap verir: *"Kızlar hep bana bakıyorlar, gözlerini benden ayırmıyorlar, üstelik bir çubuk (kurşunkalem) alıyorlar, onu uzatıyorlar! Aha böyle böyle göz kırpıyorlar. Sonra başımı, yanağımı okşuyorlar. Buraya bak, beri bak diyorlar, hangisine bakayım bilmiyorum, hepsi de huriler gibi, bir iki tane olsa neyse. Ama ben bu kadar kızı ne edeyim, aha gelmem vallahi!"* (Aksel,2011:49) Zaro Ağa, okula dönmeyip, üstelikte, Amerikalılar tarafından çok para kazanacağı vaadiyle dünya seyahatine çıkarılınca, Mihri Hanım yeniden erkek model arayışına girer. Mecburen, o dönem okulda kapıcılık yapan ve seksen beş yaşında olan, beyaz sakallı Ali Efendi'yi model koltuğuna oturtur.

Sanat akademisi öğrencilerinin dışarıda peyzaj çalışmasının bu topraklardaki tarihi, Mihri Hanım ile başlar. Başka bir ilkte, Bomonti'de kiraladığı bir evi atölye ve galeri olarak düzenlemesi ve böylece sanat yaşamının özgürlük sınırlarını daha da genişletmesidir. O dönemde, çarşaflı bir kadın resmi bile yapılamazken, Mihri Hanım, Şişli'deki evinde açtığı bir sergide, saray haremine ait bazı dekolte kadın resimlerini sergileyebilmiştir. Sezer Tansuğ, Mihri'nin İnas Sanayi-i Nefise'de tüm baskılara karşı

güçlü iradesi ve zeka dolu kişiliği ile direndiğini belirtir. (Tansuğ,1996:137). Mihri Rasim'in kadın sanat okulunda canlı model çalıştırması, erkek sanat akademesindeki öğrencileri de başkaldırmaya iter ve okul müdürü Osman Hamdi'den model talep ederek, bu konuda isyan başlatırlar. Bu kalkışmaya yol açan bir diğer olay ise, Paris'te burslu okuyan Nazmi Ziya Güran'ın, Sanayi-i Nefise'nin o zamanki öğrenci temsilcisi Ruhi Arel'e yazdığı bir mektuptur: *''Siz daha orada tozlu alçı parçalarının, şalvarlı, yamalı, gömlekli küfecilerin resimlerini yapın; biz burda Venüs gibi kızların hem de çıplak resimlerini yapıyoruz. Siz daha uyuyun bakalım!''* (Aksel, 2011:42)

Mihri Hanım, önce okulun resim atölyesinde öğretmen olmuştur. Bir süre sonra ise kurulmasına öncelik ettiği bu okulda iki erkek müdürden sonra müdireliğe getirilmiştir. Yöneticiliği boyunca, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nde gerçekleştirdiği yenilikler ve attığı adımlar, anılmaya değer gelişmelerdir. Mihri Rasim, bağnazlığın ve baskının yoğun olarak yaşandığı bir dönemde, tümü kadınlardan oluşan öğrencileri için, açık havada resim yapmak, çıplak modelden resim çizmek ve ilk kez bir kadın sergisi açılmasına öncülük etmek gibi, önemli etkinliklere gerçekleştirmiştir.

Bu dönem, Türk resim sanatının önemli figürlerinden olan İbrahim Çallı, Namık İsmail, Hikmet Onat ve Fikret Adil gibi ressamlarla dostluklar geliştirmiştir. Şair Tevfik Fikret ile kurduğu yakın arkadaşlık sonrası Edebiyat-ı Cedide[3] şairlerinin şiirlerini resimlemiştir. Bal'a göre; kendisini dış dünyaya vermiş, yıllarca süren seyahatlere çıkmış bir maceraperest olarak Mihri Hanım'ın, çilekeş bir iç göç yolcusu sayılan Fikret'le karşılaşması verimli bir dostluğun başlangıcı olur (Bal,2015:406). Yine bu yıllarda İttihat ve Terakki Cemiyeti[4] ile yakın ilişkiler kurmuş ve birlikte hareket etmiştir. Bu dönem tutuklanan cemiyet üyeleri Hüseyin Cahit ve Cavit beyleri ziyaret etmesi üzerine, dönemin basını, onun hakkında itham içeren yazılara yer vermiştir. 1919'da İstanbul'un işgal edilmesi sonrası cemiyet ile olan bu ilişkilerinin kendisini zor duruma sokacağını düşünerek, İtalya'ya gitmiştir. Bir süre sonra ortalığın durulması üzerine yurda dönerek, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'ndeki derslerine devam etmiştir. Müşfik Selami ile yürümeyen evliliğini sonlandırmıştır. 1922'de Mustafa Kemal'in üniformalı, anıtsal bir yağlı boya tablosunu yapmış ve Cumhuriyetin ilanıyla birlikte Çankaya Köşkü'nde kendisine sunmuştur.

1922 yılında tekrar İtalya'ya giderek, burada sanatıyla tutunmaya çalışmıştır. Baştan beri kararlı bir şekilde sürdürdüğü portre çalışmalarına devam etmiş ve birçok ünlü kişinin resimlerini yapmıştır. İtalya'daki faşist Mussolini iktidarına destek veren ünlü şair Gabriele d'Annunzio ile arkadaş olmuş ve onun aracılığıyla, Vatikan'a kabul edilereki Papa'nın portresini yapmıştır. İtalya'dan tekrar Paris'e giden Mihri Hanım'ın bir çalışması Louvre Müzesi'ne kabul edilmiştir. Türk resim sanatının önemi kadın sanatçılarından birisi olan yeğeni Hale Asaf'ı genç yaşında kaybetmesi üzerine, derin bir yas sürecine girmiştir. Bu dönem, ülkesinde karşılaştığı baskıcı tutum nedeniyle, dönmemek üzere ABD'ye gitmiştir. Burada, bir süre New York, Washington ve Chicago'da üniversitelerde konuk resim profesörü olarak çalışmış, özel resim dersleri vermiştir. 1922'de evlenerek, ABD vatandaşı olmuştur. Bu yıllara ait tarihi kaynaklar belirsiz olup, Mihri Rasim'in son yıllarını yoksulluk içinde geçirdiği ve 1954'te yaşamını yitirerek, kimsesizler mezarlığına gömüldüğü bilinmektedir. Mihri Rasim, İtalya ve Fransa'da bulunduğu yıllarda, daha çok dışavurumcu ve izlenimci tarzda, özgün bir sanat yaklaşımıyla portreleri yapmıştır. O dönem ki dünya sanatını çok yakından izleme şansını yakalamış ve modernizmle paralel bir sanatsal üretimde bulunmuştur. Çağdaş Türk resim sanatının öncüleri arasında hak ettiği yeri henüz alamamış bir sanatçıdır.

MADUN KİMLİK; HAMAL ZARO AĞA

"Zaro Ağa" adıyla *Dünyanın en yaşlı insanı* olarak bilinen, 1777 yılında Bitlis'in Mutki ilçesinin Merment Köyü'nde doğan ve 1934 yılında İstanbul'da ölen kişi, uzun ve trajik yaşam öyküsüyle

[3] Edebiyat-ı Cedide: Servet-i Fünun da denilen ve Osmanlı döneminde başlayıp, Cumhuriyet döneminde de yayınlanmaya devam eden sanat ve edebiyat dergisidir.

[4] İttihat ve Terakki Cemiyeti: 1889'da kurularak, Osmanlı döneminde ikinci meşrutiyetin ilan edilmesine öncülük eden, 1908-1918 yılları arasında etkinlik gösteren siyasal hareket ve parti.

maduniyet[5] tarihinde silinmez bir iz bırakmıştır. İstanbul'da yeniçerilik yapmış, hamallık, kâhyalık, inşaat işçiliği gibi birçok işte çalışmıştır. Ortaköy ve Nusretiye Camii, Selimiye Kışlası, Dolmabahçe Sarayı gibi yapıların inşaatlarında amelelik (işçi) yapmıştır. İlk Hamallar Teşkilatı'nı kurmuş ve uzun yıllar idareciliğini yapmıştır. Yeniçeri katliamından, Sultanahmet'teki kanal ve dehlizlerde aylarca saklanarak, kurtulabilmiştir. Bir dönem İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nde modellik yapmıştır. 1930'larda iki Amerikalı "girişimci" tarafından "yeni bir yaşam" vadiyle Amerika'ya götürülerek, sirklerde "dünyanın en yaşlı insanı" olarak teşhir edilmiştir. Dokuz ay süren Amerika günlerinde, kendisine Amerika'nın refahı ve mutluluğu için dua ettirilmiş, birbirinden güzel kızlar kucağına oturtularak, para karşılığında fotoğrafları çekilmiştir. Kendisiyle gerçekleştirilen röportajlarda "dünyanın en yaşlı insanının" dinçliğinin ve çapkınlığının altı çizilmiştir. Ellerine boks eldiveni geçirilip, çekilen fotoğraflarının altına; "150 yaşında ama gençlere meydan okuyor", eline bir bardak ayran verilip, fotoğrafının altına; "150 yıllık yaşamımı ayrana borçluyum", etrafını saran genç kızlarla olan fotoğraflarının altına ise; "150 yaşında fakat yine de çapkın" şeklinde yazılar yazılmıştır. Peşinde bir basın ordusuyla dünyaya gezdirilirken, kendisiyle fotoğraf çektirmek on, tokalaşıp öpmek on beş dolardı. Eyalet eyalet dolaştırılıp, üzerinden büyük paralar kazanıldıktan ve posası çıkarıldıktan sonra, beş parasız bir şekilde İstanbul'a bırakılmıştır. Bu gezdirmeler sırasında bir kaza geçirmiş ve bedeninde kalıcı hasarlar oluşmuştur.

Zaro Ağa, 'popüler' bir madun olarak, elbette yeni kurulan cumhuriyet devletinin de dikkatinden kaçmamıştır. 1929'daki büyük ekonomik bunalımını atlatmaya çalışan Türkiye, yeni ekonomi politikasını vatandaşına tanıtmak için 1930'da Milli İktisat ve Tasarruf Cemiyeti ile gerçekleştirdiği reklam kampanyasında, kendisinden yararlanmıştır. Zaro Ağa'nın yaşı ve beslenmesine atıfla düşünülen reklam çalışmasının ilk tanıtım ürünü fındık olmuştur. Tanıtım çalışmaları için dört dilde bastırılan kartpostallarda Zaro Ağa ile yabancı güzel kadınların samimi resimleri kullanılmıştır. Kartpostalların üzerindeki tanıtıp spotu ise şöyleydi: *"Kim Zaro Ağa gibi Türk üzümü ve fındığı yerse, zeytinyağı ve İzmir inciri ile sindirim sistemini harekete geçirirse ve Türk tütünü içerse onun gibi o yaşlarda bile sağlıklı olur."* (Bal,2015:28). Oysa Zaro Ağa, uzun yaşamı boyunca çoğu zaman karnını sadece yavan ekmekle doyurmuş, bulabildiği zamanlar da ise tek besin kaynağı yoğurt ve bulgur olmuştur. Zaro Ağa'nın ölümünden sonra bedeni inceleme ve teşhir konusu olmaya devam etmiştir. Uzun yaşamının sırlarını keşfetmek için beyni, ciğeri ve kalbi çıkarılarak incelemeler için Amerika'ya götürülmüştür. Beyni incelendikten sonra, Sultanahmet'teki Sağlık Müzesi'nde sergilenmiş ve daha sonra kaybolmuştur.

[5] Madun: Alt aşamada bulunan. Maduniyet, özne olmaya çalışma ve olamama hali arasındaki, arada kalma, arada olma durumuna işaret etmektedir.

Görsel 3: Zaro Ağa, 1777-1934.

Görsel 4: Zaro Ağa'nın Amerika Yılları, 1930.

Madun, kavramının esin kaynağı İtalyan sosyalist kuramcı Antonio Gramsci'dir. O'na göre madun, *"bir toplumsal işleyiş ve temsil mekanizmaları içinde kendine yer bulamayan, bu nedenle de sessiz kalan kesimleri (proletarya)"* ifade etmektedir (Gramsci,2010:22). Bu kavram, 1980'lerin başında gelişme gösteren ve tarih yazımını madunlar lehine revize etmeyi amaçlayan Asya Kökenli Maduniyet Çalışmaları ile yeniden gündeme gelmiştir. Ranajit Guha'nın öncülüğünde kurulan Maduniyet Çalışmaları Kollektifi (Hindistan), Gramsci'nin geliştirdiği madun kavramına daha geniş bir anlam dağarcığı kazandırmışlardır. Guha'ya göre, bilinenin aksine, elit siyaset alanına koşut, sömürgeci ve otoritelerin egemen ve baskıcı siyasal alanın dışında madun sınıf ve grupların, halkın dâhil olduğu özerk bir siyaset alanı vardır (Guha,2010:28). Maduniyet Çalışmaları Kollektifi'nin diğer önemli temsilcilerinden biri olan Gayatri Chakravorty Spivak'ın *Can the Subaltern Speak?/Madunlar Konuşabilir mi?* adlı incelemede, siyaset ve sanattaki temsil ayrımının altını çizmektedir: Siyaset örneğindeki temsil (biri adına konuşmak) ile felsefi veya sanatta karşılaştığımız temsil (birini, bir şeyi yeniden sunmak, sahnelemek), aynı değildir. İngilizce de ikisi arasındaki fark yazılışıyla verilmiştir: İlki *represantation*, ikincisi *re-presantation* olarak geçer. Bu kavramsallaştırmada sanki temsilin ikinci anlamı daha önemli gibidir. Çünkü dünyanın (bu anlamıyla temsilde) sahneleme biçimlerinin aldatıcı bir tarafı vardır –bireyleri yanıltır, birinci anlamıyla temsilin algılanışını değiştirir, 'kahramanlara' vekâlet yetkisiyle donatılmış baba figürlerine veya iktidarın temsilcilerine ve uygulayıcılarına dair tercihlerimizi veya onlara yönelik ihtiyaçlarımızı olduğundan başka türlü gösterir (Spivak,2013:162).

Zaro Ağa'nın temsilinde etnik kimliği suskundur ve hiçbir şekilde gündeme getirilmez. Zizek'e göre kolonyalistler; ötekinin içeriğinden arındırılmış, folklorik (tehlikesiz) bir biçime göz yummakla yetinirken, köktenci saydığı yönlerini göz ardı ederler (Zizek,2008:103). Arif Dirlik, postkolonyal politikaların gerçekte kolonyalizmi ve oryantalizmi restore ettiğini söylerken (Dirlik,2010:83); Rasheed Araeen, göre ise, postmodernizmde, kolonyal öngörüler ve yargılar cehalet üzerine kurulmuştur (Araeen,2000:13). Kimlik politikalarının temel toplumsal kimlikleri kültürelleştirmesi sayesinde, sermaye, kültürel kimlikleri küresel piyasanın isteklerine göre durmadan ve yeniden tasarlamaktadır. Üstelik bu kez bir direnişle karşılaşmamaktadır. Çünkü Zizek'in ifadesiyle, artık ortada bir kolonyalist yoktur, sadece koloniler vardır. Postkolonyal evrede sömürgeciliğin yerini ulus-devlet değil, küresel şirketler almıştır. Jacques Ranciere ise temsil rejiminin mekânda ve zamanda uzak olanı 'göz önüne' koyan bir işlem olduğunu ve büyük oranda 'görme' ve 'söz'e bağlı olarak işlediğini belirtmektedir (Ranciere,2008:115). Evrensel sergiler, farklı coğrafyalara ait nesne ve kişilerin sınıflandırılması, sergilenme ve tüketilme biçimlerinin egemenlik ve sömürüyü nasıl meşrulaştırdığını göstermiştir. Ulus-devletleşme projesinde, temsil politikalarının nasıl bir rol oynadığı konusunda, cumhuriyet tarihinde, Zaro Ağa'nın araçsallaştırılması dikkat çekici bir örnek olmaktadır.

SONUÇ

Malik Aksel, *İstanbul'un Ortası* adlı kitabının "Değişmeler, Yenilikler" başlıklı bölümünde, Osmanlı'daki modernleşmenin temsilcileri olarak iki önemli kadın figürü üzerinde durmaktadır. Markiz kılığına bürünen yazar Fatma Aliye ve hasır şapkayla ortaya çıkan ressam Mihri Rasim. Meşrutiyet'le birlikte, Avrupa'nın kapılarını zorlayarak, oraya seyahat eden ve çarşaf ile peçeyi çıkararak, daha modern bir görünüş kazanan kadınların çabaları sonuç vermeye başlamıştır. Mihri Hanım, cumhuriyete doğru dönüşecek olan Osmanlı modernleşmesinin yüzü olarak ortaya çıkar.

Zaro Ağa ise aynı dönemde, başka bir temsil ikliminde, işçi sınıfının bir üyesi olarak varlığını ortaya koymaktadır. Zaro Ağa'nın madun kimliği, en'ler üzerinden tanımlanmaya ve tanıtılmaya çalışılmıştır. Farklı kaynaklara göre on Osmanlı Padişahı, bir cumhurbaşkanı görmüş; altı savaşa tanıklık etmiş; rivayetlerde yedi, on üç ve yirmi dokuz kez evlendiği iddia edilmiş; beş kız, 8 erkek toplam 13 çocuk yapmış ve yirmi dokuz torun sahibi olmuştur. Birbirlerinden çok farklı bir yaşam biçimine ve duruşlara sahip olan bu iki kimlik, imparatorluğun çöküşü ve yeni cumhuriyetin şafağında, bir modernleşme kurumu sayılan İnas Sanayii Nefise Mektebi'nin varlığında bir araya

gelirler. Toplumsal açıdan büyük değişikler ve dönüşümlerin yaşandığı bir dönemde bu karşılaşma kısa süreli olur.

Zaro Ağa'nın, iki kez karşılaştığı Mustafa Kemal'e, bir görüşmesinde, "Sultanım, çok iyi şeyler ettin lakin kadınlara fazla hürriyet vermen yanlıştır" şeklinde bir serzenişte bulunduğu iddia edilir. Mihri Hanım gibi kadın hak ve özgürlükleri için çırpınan ve mücadele eden biri için bu sözler elbette çok yaralayıcıdır. Zaro Ağa temsilinde, madun kimliğin, devamlı egemen ideoloji tarafından araçsallaştırılması söz konusudur. Modern kimliğe sahip olan Mihri Hanım ise siyasal özgürlükler ve kadın hakları uğruna sürekli mücadele içinde olmuş ve bunun bedelini büyük bir gönüllülükle ödemiştir.

KAYNAKÇA

Kitaplar

Açba, Leyla. (2010). *Bir Çerkez Prensinin Harem Hatıraları*, İstanbul: Timaş Yayınları.

Aksel, Malik. (2011). *İstanbul'un Ortası*, İstanbul: Kapı Yayınları

Gramsci, Antonio. (2010). *Modern Sınıfların Tarihi*. Metodolojik Kriter, Toplumbilim Dergisi, sayı:25, s.21-23.

Ranciere, Jacques. (2008). *Görüntülerin Yazgısı*, Çeviren: Aziz Ufuk Kılıç, İstanbul: Versus Kitap Yayınları.

Tansuğ, Sezer. (1996). *Çağdaş Türk Sanatı*, İstanbul: Remzi Kitabevi.

Toros, Taha. (1988). *İlk Kadın Ressamlarımız*, İstanbul: Ak Yayınları.

Zizek, Slavoj. (2008). *İdeolojinin Yüce Nesnesi*, Çeviren: Tuncay Birkan, İstanbul: Metis Yayınları.

Makaleler

Araeen, Rasheed. (2000). *A New Begining-Beyond Postcolonial Cultural Theory and identity Politics*, Third Text, Spring/2000, s. 3-20.

Arıkan. Rabia Aksoy. (2021). *Kimlik ve Kültür*, ÇKÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt: 10, Sayı: Özel (Aralık 2019), s. 1-18.

Bal, Ali Asker. (2015). *Mihri Müşfik ile Hale Asaf; Bedeli Ödenmiş Bohem Sanat Yaşamları*, Route Educational and Social Science Journal, Volume 2(2), January 2015.

Guha, Ranajit. (2010). *Sömürge Hindistan'ın Tarih Yazımı Üzerine*, Toplumbilim Dergisi, Sayı: 25, s.23-29.

Güleç, Cengiz. (2002) *Türkiye'de Kültürel Kimlik Sorunu*, Antropoloji, Yıl 2002, Sayı: 15, 0- 01. 01. 2002, s. 63-73.

Spivak, Gayatri Chakravorty. (2010). *Yeni Madun: Sessiz Bir Mülakat*, Toplumbilim Dergisi, Sayı: 25, s.55-67.

Bildiriler

Bal, Ali Asker. (2016). *Mitolojinin Güncelliği; Babil Kulesi*, Proceedings, I. Internatıonal Thessaloniki Art&Design Symposium, 03-06 March 2016, Thessaloniki, Greece, İstanbul: İkinci Adam Yayınları. S. 38-44

Bal, Ali Asker. (2015). *Devlet Kabinesinin Nadir Parçası veya Kadim Kent Bir Madunla Tanıtılabilir Mi?* 11. Ulusal Sanat Sempozyumu, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, 06-08 Nisan 2015, Ankara. s. 23-34.

Görsel Kaynaklar

Görsel 1: https://tr.wikipedia.org/wiki/Mihri_M%C3%BC%C5%9Ffik_Han%C4%B1m

Görsel 2: https://www.kimmihri.com/painter-mihri/

Görsel 3: https://listelist.com/zaro-aga-kimdir/

Görsel 4: https://www.istdergi.com/sehir/yasam/zaro-aganin-157-yili

SANAT YAPITININ SOSYOLOJİK YORUMU; ÖMER ADİL'İN *KIZLAR ATÖLYESİ* RESMİ

SOCIOLOGICAL INTERPRETATION OF ARTWORK; ÖMER ADİL'S *GIRLS WORKSHOP* PAINTING

Prof. Ali Asker BAL

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Mimarlık Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, Osmaniye-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4311-1563

ÖZET

Çağdaş Türk resim sanatı tarihinde, kadınların bireysel bir imge olarak sanat eserlerine konu edilmesi, Cumhuriyetin kuruluşu dönemine rastlamaktadır. Bu durum, aynı zamanda İkinci Meşrutiyet ile başlayan ve Cumhuriyet ile birlikte ilke olarak benimsenen modernleşme olgusu ile yakından ilgilidir. Cumhuriyetin kuruluşu sonrası, ilk Türk resim öğretmeni olarak bilinen ressam ve eğitimci Ömer Adil'in *Kızlar Atölyesi* adlı resim çalışması, kadın sorunu ve modernleşme olgusuna dair çarpıcı bir takım ipuçları sunmaktadır. İkinci Meşrutiyet öncesi, çarşafsız ve peçesiz kadınlar, daha çok oturarak ve uzanmış vaziyette resmedilirken, ilk kez bu resimde kız öğrenciler, bir sanat atölyesinde çalışırken betimlenmektedir. *Kızlar Atölyesi* resmi bu özelliğiyle başarılı bir kadın temsili olmanın ötesinde, yeni kurulan Cumhuriyetin sosyolojik uzamı için de bir belge niteliği taşımaktadır. Araştırma, *Kızlar Atölyesi* resim çalışmasını, sanat sosyolojisi biliminin inceleme yaklaşımıyla ele alacaktır. Sanat Sosyolojisi, modern döneme özgü bir bilim dalı olarak, sanat olgusunu devimsel (dinamik) ve dural (statik) sosyoloji açısından ele alarak çözümlemektedir. Bu amaçla, sanat olgusunun toplumdaki yansımalarını, başlangıçtan günümüze kadar olan tarihçesini açıklamaya çalışmaktadır. Sanat eserinin üretildiği toplumla olan bağlantısı, belge ve bilgilerle araştırılıp ortaya konulmaktadır. *Kızlar Atölyesi* resmi, ülkemizde, kadınların sanat eğitimi alması için 1914'de kurulan İnas Sanay-i Nefise Mektebi'nde (Kız Güzel Sanatlar Okulu) öğrenim gören öğrencilerin atölyede çalışmalarını temsil etmektedir. Resmi yapan Ömer Adil, aynı zamanda bu okulun ilk öğretmenlerindendir. Resim, bir yandan "resim yapan kadınlar" imgesini kurarken, diğer yandan da kadınların tabulardan ve yasaklardan kurtularak ressam da olabileceği gerçekliğini doğal bir sanat ortamı (atölye) içinde göstermektedir. Araştırmada, hermeneutik (yorumbilgisel) yöntem ile resim çözümlenerek, sosyolojik yaklaşımla, toplumsal yaşam, sanat ve modernleşme olgusu üzerine düşünceler geliştirecektir.

Anahtar Kelimeler: *Kızlar Atölyesi*, Ömer Adil, Sanat Sosyolojisi, Resim, Sanat, Modernleşme

ABSTRACT

In the history of contemporary Turkish painting, the subject of women as an individual image in works of art coincides with the establishment of the Republic. This situation is also closely related to the phenomenon of modernization, which started with the Second Constitutional Monarchy and adopted as a principle with the Republic. Painter and educator Ömer Adil's *Girls Workshop*, who is known as the first Turkish painting teacher after the foundation of the Republic, offers some striking clues about the women's problem and the phenomenon of modernization. While before the Second Constitutional Monarchy, women without purdah and veils were mostly depicted sitting and lying down, in this painting, female students are depicted working in an art workshop for the first time. With this feature, the painting *Girls Workshop*, beyond being a successful representation of women, is also a document for the sociological space of the newly established Republic. The research will deal with the painting Girls Workshop with the approach of the field of sociology of art. Art Sociology, as a branch of science specific to the modern period, analyzes the phenomenon of art by considering it in terms of dynamic and static sociology. For this purpose, it tries to explain the reflections of the phenomenon of art in society and its history from the beginning to the present. The connection of the work of art with the society in which it is produced is researched and revealed with documents and information. The

painting *Girls Workshop* represents the work of the students studying at İnas Sanay-i Nefise Mektebi (Girls Fine Arts School), which was established in 1914 for women to receive art education in our country. Ömer Adil, who made the painting, is also one of the first teachers of this school. On the one hand, the painting establishes the image of "women who paint", on the other hand, it shows the reality that women can become painters by getting rid of taboos and prohibitions in a natural art environment (at workshop). The research will analyze painting with hermeneutic (hermeneutical) method and will develop ideas on social life, art and modernization with a sociological approach.

Keywords: *Girls Workshop*, Ömer Adil, Sociology of Art, Painting, Art, Modernization

GİRİŞ

Osmanlı döneminde 1914'te, kadınların güzel sanatlar eğitimi için kurulan İnas Sanayi-i Nefise Mektebi`nin (Kadın Güzel Sanatlar Akademisi) ilk müdürlerinden biri olan ressam Ömer Adil'in *Kızlar Atölyesi* adlı çalışması, çağdaş Türk resim sanatının köşe taşı sayılabilecek yapıtlarından biridir. Adil'in bu resmi, kadın öğrencileri, İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin resim atölyesinde çalışırken betimlemektedir. Kökleri Osmanlı`nın son dönemine kadar götürülebilecek çağdaş resim sanatımızda, kadının resimlerde temsil edilmesi II. Meşrutiyet öncesine tarihlenebilir. Dastarlı`ya göre; erken dönem resimde İmge olarak temsil edilen "ressam kadına", yani atölyede resim yapan kadına, çoğunlukla erkek sanatçıların yaptıkları ve dolayısıyla erkek bakışın süzgecinden geçmiş örneklerle karşılaşıyoruz (Dastarlı,2021:151).

II. Meşrutiyet bir milat olarak kabul edilirse, bu dönem resmedilen kadınlar peçe ve çarşafsız bir görünümde, herhangi bir hareket içinde değil de genellikle oturur vaziyette veya uzanırken resmedilmişlerdir. İlk kez, *Kızlar Atölyesi* resminde, kadınların oryantalist yaklaşımdaki, "odalık" benzeri temsili kırılmakta ve kadın görünümü konusunda yepyeni bir bakış açısı sunulmaktadır. Antmen'e göre; resim, kadının romantik bir ilgi olmaktan çıkarak adeta erkekler dünyasında varoluşunu müjdeler, kadın artık resim sanatının nesnesi olmaktan çıkıp bir eylemi gerçekleştiren kişi olarak ele alınır (Antmen,2014:37).

İnas Sanayi-i Nefise Mektebi, Tanzimat Fermanı sonrası başlayan yenileşme hareketlerinin gelişimi içinde, özellikle saray çevresindeki ailelerin sanatla ilgilenen kız çocuklarının talebi üzerine kuruluşu gündeme gelmiş bir kurumdur. Dönemin Tıbbiye Nazırı Doktor Çerkez Ahmet Rasim Paşa'nın kızı olan ve saray ressamı olarak çalışan İtalyan Fausto Zonaro'dan resim dersleri alan Mihri Rasim, bizzat bu okulun açılmasına ön ayak olmuştur.

Gayrimüslim erkek öğrencilerin eğitim gördüğü Sanayi Nefise Mektebinden farklı olarak, İnas Sanayi Nefise Mektebinde öğrenim gören kadın öğrencilerin çoğunluğu, Müslüman ailelerin çocuklarıdır. *Kızlar Atölyesi* resminde görüleceği üzere, giyim ve kuşamlarından bu özellik rahatlıkla seçilebilmektedir. Bu bilgiyi, 1915 yılında okula kayıtlı kız öğrencilerin aile isimlerini yer veren Fatma Ürekli`de doğrulamaktadır (Ürekli,2003:59). Dönemin sosyal ve tarihsel özelliklerinin daha iyi anlaşılması için, yapıt ve sanatçının içinde yaşadığı koşulların incelenmesi gereklidir. Sanat yapıtı ve içinde üretildiği toplum yapısının çözümlenmesi, sanat sosyolojisinin konu alanına girmektedir.

Sanat sosyolojisi, sanat olgusunu, devimsel (dinamik) ile dural (statik) sosyoloji denilen iki temel disiplin şeklinde ele almaktadır. Devimsel sosyoloji, sanat olgusunun toplumdaki yansımalarının, başlangıçtan günümüze olan tarihçesini verir. Bu tarihçe ile sanatın sorunlarının zaman içindeki görünümü ortaya konulur. Dural sosyolojide, sanat olgusu "şimdi ve burada olan" bir nesne olarak ele alınır, onu oluşturan öğeler çözümlenir, aralarındaki bağıntılar gösterilir. Bu çözümlemede dilbilim ve göstergebilim iletişim kuramları yöntemleri kullanılır. Plastik sanatlarda (resim, heykel vb.) anlatım aracının sözel dil olmaması nedeniyle, yapıt incelenmesinde çoğunlukla yorumbilgisel (hermeneutik) yöntem kullanılır (Soykan,2009:53-54). Hermeneutik yöntem, eseri anlama ve açıklamaya yönelik bir yorumlama yöntemidir. Hermeneutik yapıt çözümlemesinde, sosyolojik bir yöntem olarak, tarihselliğe ve öznelliğe özel bir vurgu yapılır. Hermeneutik, her toplumu ve onun ürünü olan yapıtı, tarihsel ve kültürel farklılıkları içinde ele alıp, incelemektedir.

Kızlar Atölyesi resmi, dikkatli bir şekilde incelendiğinde, o dönemin belgesi sayılan fotoğraflardaki atölye mekânlarına birebir benzemektedir. Atölyeye göz gezdirdiğimizde, duvarlarda çıplak modelden

çalışılmış *nü*[1] resimler, bir takım natürmort ve manzara çalışmaları görülmektedir. O dönem, henüz erkeklerin okudukları Sanayi-i Nefise Mektebi`nde çıplak model çalışmaları bile yokken, bu atölyede nü çalışmaları yapılması İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin ayrıksı konumuna işaret etmektedir. Bu gelişme, okulun kurucusu olan, atölyelerinde öğretmenlik yapan ve bir dönem kurumun müdireliğini sürdüren Mihri Rasim`in verdiği büyük mücadelenin bir sonucu olarak gerçekleşmiştir.

Atölyenin sol köşesinde yer alan ve çıplak modellerin soyunup giyinmeleri için kullanılan bir paravanın yer alması, bu atölyede nü çalışıldığına diğer bir kanıt olarak durmaktadır. Yine, atölyedeki dolap ve kaidelerin üzerinde yer alan kadın ve erkek bedenlerini gösteren *torso*lar[2] da atölyede anatomi ve figür çizimine önem verildiğini göstermektedir. Atölye duvarında, zamana işaret eden bir saat, boyaları karıştırmak için kullanılan bir palet ve tek kâğıdın asılı olduğu bir duyuru panosu görülmektedir.

Atölye, döneminde Avrupa'dakilere benzer yüksek ve iyi ışık alan pencerelere sahiptir. Tam ortada, büyük bir atölye kapısı görülmektedir. Tüm bu mimari özellikler, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi kurulurken, mekân olarak seçilen Zeynep Hanım Konağı binasını işaret etmektedir. Resimde, hemen tümü, başları örtülü bir grup kadın öğrencinin, resimdeki ipuçlarına göre, bir kadın portresi çalışırken görmekteyiz. Okulun ilk öğrencilerinden biri olan Nazlı Ecevit, kendisi ile yapılan bir röportajda; "Biz en çok portre ve nü üzerinde çalıştık" şeklindeki sözleri, kayıtlarda yer almaktadır. Bu bilgi, portre çalışıldığı olasılığını güçlendirmektedir.

Ömer Adil, resim kompozisyonunun merkezine, elindeki bir mecmua veya kitaptan bir görseli, oturmakta olan kız öğrenciye gösteren ve bunun hakkında konuşan figürü konumlandırmıştır. Akademik sanat eğitiminde, sanat tarihi kitaplarından veya sanat mecmualarından, öğrencilere örnek çalışma gösterilmesi, yaygın bir yöntemdir. Atölyede, herhangi bir model olduğuna dair ipucu olabilecek kaide, model yatağı ve benzeri bir obje yoktur. Ayrıca, öğrencilerin aynadan kendi portreleri yaptığına dair de bir kanıt yoktur. Öğrenciler, olasılıkla, öğrenme amaçlı bir portre kopyası çalışması yapmaktadırlar. Benzer şekilde, diğer bir belirsizlik de, ayaktaki kişinin atölye öğretmeni veya gözetmeni olup olmadığının açık olmadığıdır. Bu dönem, İnas Sanayi-i Nefsine Mektebinde, öğretmenlere ek olarak, atölyede gözetmenler bulundurulduğu bilinmektedir. Fakat ayaktaki kişinin önünde yer alan *şövale*[3] üzerinde bulunan resme bir eliyle dayanması, onun öğretmen veya gözetmen değil, öğrenci de olabileceği ihtimalini artırmaktadır. Merkezde yer alan bu iki figür dışındaki diğer kişiler üçerli gruplar halinde, atölyenin sağ, sol ve orta bölümünde yer almaktadırlar.

[1] Nü: Fransızca`da çıplak anlamına gelen *nu* kelimesinden türetilmiş bir sözcük olup; insan bedeninin çıplak olarak resmedildiği yapıtlara verilen isimdir.
[2] Torso: Kolları, bacakları ve başı eksik olan kadın veya erkek bedeni heykelini ifade etmek için kullanılan sanat tarihi sözcüğüdür. Torsolar, sanat eğitimi verilen kurumlarda çizim modeli olaral kullanılmaktadırlar.
[3] Şövale: Ressam sehpası. Üzerinde resim çalışılan ahşaptan yapılmış gereç.

Görsel 1: Ömer Adil, *Kızlar Atölyesi*, 1919-22, Tuval üzerine yağlıboya, 81X118 cm., MSGSÜ İstanbul Resim Heykel Müzesi

Atölyedeki kadın öğrenci sayısı toplam on bir'dir. Sol arka bölümde yer alan paravanın hemen önünde bir soba ve üzerinde çaydanlık yer almaktadır. Sobaya yakın olan üçlü grup içerisinde bir öğrenci, elinde tuttuğu fincanla, yanında ayakta duran başka biriyle konuşmaktadır. Bu gruptaki diğer öğrenci ise yere çökmüş şekilde, ahşap kasnağa bez germeye çalışmaktadır. O dönem, resimde kullanılan tüm malzemelerin yurt dışından getirildiği göz önünde bulundurulursa, öğrencilerin *tuval*lerini [4] kendilerinin yapması, olağan bir eylem olarak değerlendirilebilir. Adil`in resminde, bir genç kızın kendi resim malzemesini hazırlamasına yer vermiş olması, kadınlar açısından, "her işin üstesinden gelebilecekleri" şeklinde yorumlanabilir.

Adil, figürlerin yüzlerindeki detaylara yer vermeyerek, anonim portreler sunmaktadır. Sanatçının bu tavrı, kadınların çoğunun adı ve kim oldukları bilinmesine rağmen, kimliklerine dair bir belirtiye yer verilmemesi, onun, asıl olarak temsile odaklandığını göstermektedir. Bu atölye, öğrencilerin gayet rahat ve olağan davranışlar içerisinde resim yaptıkları, huzurlu bir mekâna işaret etmektedir. Gerçekte ise, Mihri Rasim'in anlatımlarında, çıplak model ve heykellerden çizim yapmak için, erkek yöneticilerle nasıl bir mücadeleye girdiklerinin bilgileri, kayıtlarda yer almaktadır.

Adil, izleyiciye, neredeyse, dâhil olabilecekleri bir bakış uzaklığındaki atölye ortamını sunmaktadır. Açık kompozisyon olarak kurgulanan resim, izleyicisini içerisine davet eder bir yaklaşımla betimlenmiştir. Dastarlı`ya göre, Adil, sadece "resim çalışan kadın" imgesi yaratmaz, tabulardan kurtularak kadının da ressam olabileceği gayet olağan bir varlık mekânı yansıtır (Dastarlı,2021:154)

Kızlar Atölyesi resmi, II. Meşrutiyet`in özgürlükçü havasının estiği, 1914 yılında kurulan İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin resim atölyesini betimlemektedir. Resim, bu özellikleriyle, Osmanlı'nın modernleşme sancılarını çok canlı bir şekilde yansıtmakta ve belgelemektedir. Canlı model çalışmanın yasak olduğu yıllarda, atölyede canlı model çalışıldığına dair bazı ipuçları yer almaktadır.

Ömer Adil (1868-1928 İstanbul), Sanayi-i Nefise Mektebi`ni bitirdikten sonra, sanatsal açıdan kendini geliştirmek için İtalya'ya gitmiştir. İtalya'da bulunduğu yıllarda, müze ve atölyeleri gezerek, sanatsal birikimini oluşturmuş ve tekrar yurda dönmüştür. Henüz Sanayi-i Nefise Mektebinde sadece yabancı

[4] Tuval: Yagliboya resim yapmakta kullanilan, ahsap kasnaga gerilmis bezden hazirlanmis rsim yüzeyi.

eğitimcilerin ders verdiği bir dönem, bu okulda ders vermeye başlayan ilk Türk öğretmen olmuştur. Adil, 1919 yılında ressam Müfide Kadri ile İnas Sanayi-i Nefise Mektebi`nin müdürlüğünü yapmıştır. İtalya'daki sanat eğitimi yıllarından itibaren ilgi duyduğu izlenimcilik sanat akımının etkisinde, daha çok manzara ve portre çalışmaları üretmiştir.

1908 yılında Meşrutiyet`in ilanı ile atılan yenilikçi adımlar, erkekler kadar kadınları da yakından ilgilendirmiştir. Özellikle eğitim, hukuk ve siyaset alanındaki gelişmeler, kadınların toplumsal hayata dâhil olmalarının yollarını açmıştır. Abdülhamid'in 13 Şubat 1878'de parlamentoyu süresiz tatil etmesinden sonraki dönem *Mutlakiyet* olarak adlandırılmıştır. Bu, gerçekte, halkın yıldırma ve korkutma ile yönetilmeye çalışıldığı bir baskı dönemidir. Sosyal ve kültürel hayat sıkı bir denetim altına alınmış, her türlü yenilikçi düşünce engelleme ile karşılanmıştır. Dönemin ideal insan tipi, Abdülhamid'e sadakat gösteren ve ona biat eden, Osmanlıcılık idealine bağlı dindar, itaatkâr kişiler olarak belirlenmiştir. Eğitim sisteminde, hayatı ilgilendiren bilimsel dersler yerine din ve ahlak derslerinin saatleri arttırılmıştır.

Parlamenter rejime dönüş için, 23 Temmuz 1908'de Anayasa tekrar yürürlüğe konulmuştur. 13 Nisan 1909'da, *31 Mart Vakası* olarak bilinen olaylar, yeni açılan parlamentoyu tekrar işlevsiz hale getirmek ve yeni başlayan Meşrutiyeti ortadan kaldırmaya yöneliktir. Olaylar, çok gelişmeden, ordu tarafından bastırılarak, Abdülhamid tahttan indirilmiştir.

Bu dönemde, bastırılan 31 Mart olaylarından sonra önemli siyasi ve askeri birtakım gelişmeler yaşanmıştır. 1911'de Trablusgarp Savaşı başlamış, ardından Balkan ve I. Dünya Savaşları patlak vermiştir. *Mütareke Dönemi* olarak anılan bu tarihte, İstanbul'da siyasi partiler arasında kavgalar ve öğrenci olayları yaşanmıştır. Meşrutiyet Dönemi`nde, eğitim alanında yapılan düzenlemelerle, yakında kurulacak olan cumhuriyet dönemi eğitimine bir nevi hazırlık çalışmaları yapılmıştır. Siyasi yaşam ve düşünce alanında bir canlılık başlamış, yayın özgürlüğünün gelişmesiyle birlikte, savaş koşullarında bile, aydınlar toplumsal meseleler ve sıkıntılarla ilgili, en sert eleştirileri dile getirmişlerdir. Dönemin belirgin özelliği, eğitim konularına olan ilginin en üst düzey yükselmesidir. Bu alanda atılan en önemli adım ise ilk kez kadınların eğitim göreceği bir okulun açılmasıdır. İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin kuruluşu, dönemin toplumsal yenilikleri ve mücadelesi içinde gelişmiştir.

Görsel 2: İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nin kullandığı Zeynep Hanım Konağı, (1865-1942).

Görsel 3: İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nin öğrencileri nü model ile birlikte, 1920.

İnas Sanayi-i Nefise Mektebi, 1914'te İstanbul'da, kadınların güzel sanatlar eğitimi görmesi için kurulmuştur. Erkekler ve kadınların, karma eğitimle birlikte öğrenim göreceği 1920 yılından itibaren okulun işlevi kalmamış ve kapanmıştır. 1882`de kurulan Sanayi-i Nefise Mektebi, sadece erkek öğrencileri kabul etmekteydi. Meşrutiyet ile başlayan yenilik hareketleri sonrası, kadınların hak mücadelesi sonuç vermiş ve kadınlar için bir sanat okulu kurulması kararı alınmıştır. Ressam, Mihri Rasim'in okulun kurulmasındaki öncü rolü ve katkısı önemlidir. Okul, ilk kurulduğunda, mekân olarak İstanbul Eminönü'ndeki Zeynep Hanim Konağı seçilmiştir. Daha sonra, farklı nedenlerle, birçok kez

bina değişikliği gündeme gelmiştir. Kurulduğu ilk yıllarda, sadece açık olan resim bölümüne öğrenci alınmıştır. 1920 yılında heykel bölümü de kurulmuştur. Okulun ilk kuruluşunda, ressam Ali Sami Boyar müdürlük yapmıştır. Daha sonra Mihri Rasim müdireliğe getirilmiştir. Okulda Mihri Hanım ile Ali Sami Boyar resim atölyesi derslerini; Ali Nurettin Berkol anatomi derslerini, Mehmet Vahit Bey sanat tarihi ve estetik derslerini, Ahmet Ziya Akbulut perspektif derslerini, İhsan Özsoy ise heykel derslerinin yürütücülüğünü yapmışlardır. Okulda, ayrıca, bir dönem Ahmet Haşim sanat tarihi ve estetik dersleri vermiştir.

Dönemin çalkantılı siyasi atmosferinde, okulun müdürlüğünü bir dönem matematik öğretmeni Salih Zeki Bey yapmıştır. Daha sonra, tekrar Müşfik Hanım idareci olarak atanmış ve 1919'da ayrıldıktan sonra, ressam Ömer Adil, bu göreve devam etmiştir. Okulun son müdürü ise ressam Feyhaman Duran olmuştur. Okul binası, bir yangında tümüyle yok olduğu için arşivi de kül olmuştur. Okula, kurulduğu ilk yıl 33 öğrenci alındığı ve bu öğrencilerin çarşaflı ancak, peçeleri açık bir şekilde derslere katıldıkları bilinmektedir (Karadağ,2008:18)

İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin tarihinde, Maarif'in okula atanacak öğretmenleri belirleme konusundaki seçiciliği, ressamlar arasındaki kıskançlık ve çekişmeleri açığa çıkaran, magazin düzeyinde tartışmalar olarak kayıtlara geçmiştir. Okul, kurulur kurulmaz, Avrupa'dan henüz dönmüş ressamlar arasında yer alan İbrahim Çallı, öğretmen adayları arasında ismi geçenlerden biridir. Dönemin Maarif Nazırı, buna itiraz eder: "Çallı İbrahim kuvvetli bir sanatçıdır, ama çapkın bir adam olduğunu söylüyorlar". Bunun üzerine, daha sakin ve ağırbaşlı bir ressam olan Feyhaman Duran öğretmenliğe atanır. Çallı, bir toplantıda bu durumu gündeme getirerek, şunları söyler: "Beni Kız Sanayi-i Nefise Mektebi'nde çapkın diye almamışlarken bu defa ağırbaşlı, sakin Feyhaman, talebesi Güzin'i (Duran) seviyor, onunla da evleniyor. Buna bir şey denemez ama Çallı'nın adı niye çapkına çıkıyor, onu anlamıyorum" (Aksel,2011:46).

Çağdaş Türk resim sanatında yenilikçi ve entelektüel bir kimliği temsil eden ressam Namık İsmail'in, Sanayi-i Nefise Mektebi müdürlüğü döneminde, bir Avrupa yarışması vesilesiyle ilk kez erkek modelden çizim yapılmıştır. Cumhuriyetin kuruluşuyla, Namık İsmail, cumhuriyet devrimlerine ayak uydurmak amacıyla, kız ve erkek ayrımını ortadan kaldırmak için, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'ndeki kadın öğrencileri, erkek modelin bulunduğu atölyeye almak isterken, kadınların tepkisi ve direnciyle karşılaşır. Bunun üzerine, kadın öğrencilere yönelik, sert bir açıklamada bulunur: "Sanatın icaplarına uymayanların bu meslekte yeri olamayacağına göre, bunlar evlerine dönmekte serbesttirler" (Aksel,2011:45). Konuşma etkisini gösterir ve kadın öğrenciler atölyeye girerler. Böylece, kız-erkek ayrımı, tümüyle ortadan kalkmış olur.

SONUÇ

Ressam ve eğitimci Malik Aksel, *Sanat ve Folklor* adlı incelemesinde, "Örtülü Heykeller" başlıklı bölümde, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi öğrencilerinin, atölyelerdeki çıplak model çizimleri ve açık hava çalışmaları nedeniyle, devamlı baskı ve taciz ile karşılaştıklarını anlatmaktadır (Aksel,2011:42). Yaşanan sorunların aşılmasında, Mihri Hanım`ın çabaları ve mücadelesi etkili olmuştur. Öğrenciler, yaz ayları boyunca, özel izinler ve polis gözetiminde Gülhane Parkı, Topkapı Sarayı ve Üsküdar'da, açık hava çalışmalarına katılabiliyorlardı. Okuldaki nü kadın model sorunu, hamamlardan getirilen çoğu gayrimüslim natırlar aracılığıyla çözümlenmiştir. 1917'de Rusya'da yaşanan ihtilal sonrası, İstanbul'a gelen göçmenler arasından seçilen kadınlar da model olarak hizmet vermiştir. Erkek modele izin verilmediği için, Mihri Rasim, İstanbul Arkeoloji Müzesi'nden heykel ve torsolardan kalıplar alarak, döktüğü üç boyutlu heykelleri model olarak kullanmıştır. Daha sonra, okulun erkek idarecileri bir esneklik göstererek yaşlı, engelli ve giyinik olmaları şartıyla erkek modele izin verilmişlerdir. Bu konuda unutulmaz bir anı olarak tarihe kayıt düşen en önemli not, o dönem 100 yaşında olan hamal Zaro Ağa'nın bir dönem model olarak okulda hizmet vermesidir.

Sanayi-i Nefise ile İnas Sanayi-i Nefise Mektebi`nin birleştirilmesi çalışmaları ve girişimleri 1925 yılında başlamıştır. Okul, bugünkü yeri olan Fındıklı'daki binaya taşındığında, kadın ve erkekler birlikte eğitim görme şansı bulmuşlardır. Bu iki okulun birleşmesi ile 1926 yılında İnas Sanayi-i Nefise Mektebi de varlığını yitirmiştir. Okul, aralarında Nazlı Ecevit, Müzdan Arel, Fahrelnissa Zeid, Belkıs Mustafa, Sabiha Bengütaş, Güzin Duran'ın da olduğu, çok sayıda çağdaş kadın ressam

yetiştirmiştir. İnas Sanayi-i Nefise Mektebi, imparatorluktan cumhuriyete evrilen rejimin modernleşme adımlarında, önemli bir kilometre taşı olarak anılmaktadır.

KAYNAKÇA

Aksel, Malik. (2011). *İstanbul'un Ortası*, İstanbul: Kapı Yayınları.

Aksel, Malik. (2011). *Sanat ve Folklor*, İstanbul: Kapı Yayınları.

Dastarlı, Elif. (2021). *Yan Kapıdan Girenler, Modern Türk Resminin Analizi,* İstanbul: Hayalperest Yayınevi.

Antmen, Ahu. (2014). *Hanımlara Mahsus Beylere Vazife, Türk Resminin Modern Kadın İmgesine Yeniden Bakmak*, *Semra Germaner Armağanı*, Editör: Banu Mahir, İstanbul: Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Yayınları, Mart 2014, s. 37-53.

Soykan, Ömer Naci. (2009). *Sanat Sosyolojisi Kuram ve Uygulama*, İstanbul: Dönence Basım ve Yayın Hizmetleri.

Dergiler

Anonim, *Nazlı Ecevit ile Görüşme*, Yeni Boyut Plastik Sanatlar Dergisi, Sayı: 2/16, Ekim 1983, s. 14.

Ürekli, Fatma. (2003). *Güzel Sanatlar Eğitiminde Osmanlı Hanımlarına Açılan Bir Pencere, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi*, Tarihi ve Toplum, Sayı: 231, Cilt: 39, İstanbul: İletişim Yayınları, s. 55-183.

Tezler

Karadağ, Esen. (2008). *Cumhuriyet Dönemindeki Kadın Sanatçıların Resim Üretimindeki Rolü*, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi

Görsel Kaynaklar

Görsel 1: https://tr.wikipedia.org/wiki/K%C4%B1zlar_At%C3%B6lyesi

Görsel 2: https://www.fikriyat.com/galeri/tarih/bir-egitim-yuvasinin-hazin-oykusu/4

Görsel 3: https://immoraltales.tumblr.com/post/11473756011

FELAKET KAYDIRMASI (DOOMSCROLLİNG) VE DEPREM

EVALUATION OF THE CONCEPT OF DOOMSCROLLING AFTER THE MARAS EARTHQUAKE

Arş. Gör. Tubanur İNANÇ BOZKURT

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-1178-4184

Doç. Dr. B. Dilara ŞEKER

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0001-5914-5886

Özet

Çalışmada yeni sayılan doomscrolling (felaket kaydırması) kavramının Kahramanmaraş merkezli depremlerin ardından insanların davranışları üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Literatür taraması sonucu, kavramla ilgili sınırlı çalışmalar olduğu ve depremle ilişkilendirilen çalışmalara ihtiyaç olduğu görülmüştür.

İlgili kavram, ilk olarak 2018'de ortaya atılmış ancak COVID-19 pandemisinin ilk zamanlarında Kanadalı gazeteci Karen K. Ho'nun Twitter'daki paylaşımları sonucu popüler hale gelmiştir. En genel tanımıyla doomscrolling (felaket kaydırması) 'sosyal medya kullanıcılarının krizler, afetler ve travmatik durumlar hakkındaki haber akışlarında ısrarla olumsuz bilgilere odaklandıkları bir medya alışkanlığı' şeklinde ifade edilmektedir. Literatür taraması sonucu kavramla ilgili sınırlı sayıda çalışma olduğu gözlemlenmiş ve özellikle COVID-19 pandemisi ile başlayan süreçle birlikte yangın, sel, deprem gibi doğal afetler ve politik konularda araştırma konusu olduğu belirlenmiştir.

Kahramanmaraş merkezli depremlerin ardından anksiyete, stres, depresyon gibi ruh sağlığımızı olumsuz etkileyecek olan semptomlar ortaya çıkmıştır. Çünkü depremler travmatik yaşantılar arasında kabul edilir. Deprem sonucunda birçok insan hayatını kaybeder, enkaz altında kalır, yakınını kaybeder ya da bütün bu yaşanılanlara tanıklık eder. İnsanlar televizyon ve sosyal medya başta olmak üzere depremle ilgili canlı yayınlar, enkaz altından kurtulanlar, yakınını kaybedenler röportajlar, yıkılan bina görüntüleri ile depreme dolaylı olarak tanıklık etmiş olur. İnsanlar bu travmatik durumlara ya dolaylı ya da doğrudan olacak şekilde tanık olmuş ve ortaya çıkan olumsuz ruh halini gidermek amacıyla bilgi arayışına girmiş ve bu durum daha çok felaket kaydırmasına neden olmuştur. Felaket kaydırmasının etkisi sonucu depremi tecrübe eden kişilerde ortaya çıkan semptomlara benzer semptomlar toplumun her bireyinde görülebilir. Böylece depremler toplumsal travmalar olarak değerlendirilebilirler.

Anahtar Kelimeler: Felaket kaydırması, Deprem, Travma, Toplumsal Travma

Abstract

The study aims to evaluate the effects of the new concept of doomscrolling on people's behaviour after the Kahramanmaraş earthquakes. As a result of the literature review, it was seen that there are limited studies on the concept, and there is a need for studies associated with earthquakes.

The concept was first introduced in 2018 but was popularized in the early days of the COVID-19 pandemic because of Canadian journalist Karen K. Ho's posts on Twitter. In its most general definition, doom-scrolling is 'a media habit in which social media users persistently focus on negative information about crises, disasters, and traumatic situations in their news feeds. As a result of the

literature review, it was observed that there are a limited number of studies on the concept, and it was determined that it had been the subject of research on natural disasters such as fire, flood, earthquake, and political issues, especially with the process that started with the COVID-19 pandemic.

Following the Kahramanmaraş centered earthquakes, symptoms such as anxiety, stress and depression that will negatively affect our mental health have emerged. Earthquakes are considered traumatic experiences. As a result of an earthquake, many people lose their lives, are trapped under the rubble, lost relatives, or witness these events. People witness the earthquake indirectly through live television and social media broadcasts, interviews with survivors, those who have lost relatives, and images of collapsed buildings. People witnessed these traumatic situations directly or indirectly and sought information to alleviate the resulting negative mood, leading to more disaster shifting. As a result of the impact of doomscrolling, symptoms like those that occur in people who experience earthquakes can occur in every member of society. Earthquakes can thus be considered social traumas.

Keywords: Doomscrolling, Earthquake, Trauma, Social Trauma.

Giriş

Olası herhangi bir tehlikenin toplumu ya da toplumun yaşadığı çevreye ait var olan işleyişi ve koşulları fiziksel, ekonomik ve insani yönden olumsuz etkileyerek bozması "afet" olarak tanımlanmaktadır (Tübitak, 2023). İnsanlara ve onların fiziksel alanına zarar veren her olası tehlikeli durum afet olarak tanımlanırken; insanların ve toplumların var olan düzen ve koşullarında herhangi bir olumsuzluk meydana getirmiyorsa "afet" olarak adlandırılamaz (Dikmenli ve Gafa, 2017; Uluğ, 2009). Afetin dört özelliğinden bahsetmek mümkündür: Bunlardan ilki doğal olması, ikincisi can ve mal kaybına yol açması, üçüncüsü kısa bir zaman diliminde meydana gelmesi ve dördüncüsü insanların afete sebep olacak durumu engelleyememesidir (Sapir ve Lechat, 1986). Afet tanımlarından yola çıkacak olursak; günümüzde geniş çaplı kabul edilen ve gündemde olan afet, aslında tehlikenin kendisi değil; tehlikenin ortaya çıkardığı olumsuz sonuçlar ile ilgili bir kavram olarak değerlendirilebilir. Buna göre doğal afet kategorisine giren depremler, insanların ve toplumların mevcut düzen, işleyiş ve koşullarını olumsuz etkileyen durumları kapsamaktadır.

Bilindiği üzere Türkiye, Avrasya-Arap-Afrika levhalarının kesiştiği ikinci derece deprem kuşağında yer almaktadır. Türkiye, bulunduğu coğrafi konumu nedeniyle aktif olan Kuzey Anadolu, Doğu Anadolu ve Batı Anadolu Fayları üzerinde bulunmaktadır (Ateş ve Karataş, 2023). Bu nedenle Türkiye'de belirli zaman aralıklarıyla birçok büyük deprem yaşanmıştır. Dünyada ortalama her yıl 500'ün üzerinde deprem olmaktadır. Bu depremlerin sadece %20'si insanlar tarafından hissedilmektedir. AFAD'ın verilerine göre 2020 yılında, Türkiye'de 33 bin 824 deprem kaydedilmiştir. Depremle ilgili tarihsel sürece baktığımızda 1500'lü yıllardan bu zamana kadar 7 ve üstü 23 büyük deprem olduğu anlaşılmaktadır. Afet kategorisinde olan bu depremlerden bazıları şunlardır: 1509 İstanbul Depremi (7,2), 1939 Erzincan Depremi (7,9), 1976 Çaldıran Depremi (7,5), 1999 Gölcük (Kocaeli) Depremi (7,4), 1999 Düzce Depremi (7,2), 2003 Bingöl Depremi (6,4), 2011 Van Depremi (7,2), 2020 Elâzığ Depremi (6,8), 2020 İzmir Depremi (6,6) ve Kahramanmaraş Depremleri (7,8 ve 7,5) (Arslanoğlu ve ark, 2023).

Son dönemde yaşadığımız ve on bir ilimizi etkileyen Kahramanmaraş merkezli depremlerin etkileri çok büyük ve yıkıcı olmuştur. Büyük ölçekli hem can hem mal kaybına neden olan bu depremlerin etkilerine baktığımızda bu depremi büyük bir doğal afet olarak sınıflayabiliriz. Dünyada az rastlanır büyüklükte yıkıcı, sarsıcı ve etkili olan bu depremler hem yerel hem de uluslararası medyanın dikkatini çekmiş ve uzun süre gündemde kalmıştır. Geleneksel medyanın (tek taraflı iletişimi sağlayan televizyon ve radyo) yanı sıra artık yeni medyanın (instagram, twiitter gibi etkileşimli medya) da dahil olduğu süreçte, medyanın sahip olduğu özellikleri ve işlevleri dikkate aldığımızda ilgili haber ve içeriklerin kısa bir zaman diliminde geniş bir kesime ulaşmasını sağladıklarını görmek mümkündür. Böylece depremleri tecrübe etmemiş kişilerin, konuyla ilgili bilgi sahibi olmasını sağlama konusunda geleneksel ve yeni medyanın aracı konumda oldukları söylenebilir (Lindsay, 2011, Farinosi ve Trere, 2014). Elbette burada dikkat edilmesi gereken noktalardan bir tanesi medya kullanıcılarının hassas davranması gerektiğidir. Aksi durumda depremlerle ilgili olumsuz içerikler ve görseller, yoğun kaygı, stres ve belirsizliği ortaya çıkaracaktır. Bu durum toplumun ruh sağlığını olumsuz biçimde

etkileyebilir. İnsan, yaşamı boyunca Kahramanmaraş merkezli depremler gibi birçok olumsuz durumla karşılaşabilir ve bu süreçte kendilerini güvende hissetmek için bilgi arayışına girebilirler. Bu duruma maruz kalan insanlar, farklı bilgilere ulaşarak; yaşadıkları kaygı, stres, belirsizlik gibi olumsuzlukları azaltmaya çalışır (Carleton, 2016). Kendimizi güvende hissetmek ve tehlikelerden korunmak amacıyla bütün gerçekleri öğrenme ve tehlike ile ilgili kontrol hissine sahip olma düşüncesi, insanların daha fazla bilgi edinmek ve genellikle olumsuz olan içerikler için saatler boyunca geleneksel medya ve yeni medya araçlarında gezinmeye neden olmaktadır (Buchanan, 2021). Kişilerin olumlu bilgilerden çok daha olumsuz bilgilere odaklandığını ve önceliğin olumsuz haber ve içeriklere verilmesi 'olumsuzluk yanlılığı' olarak ifade edilmektedir (Vaish, Grossmann ve Woodward, 2008). Sosyal medya ve televizyonda sürekli olumsuz haberlere takılıp kalmak, ısrarlı bir şekilde iç karartıcı ve olumsuz bilgilere maruz kalmak, olumsuz haber yoğunluğu içerisinde gezinme olarak tanımlanan "Felaket kaydırması" haline dönebilir (Watercutter, 2020). Özetle, ısrarlı bir şekilde olumsuz içerik ve başlıklarda gezinme, insanların ruh sağlığını olumsuz yönde etkileyeceği zaman, yeni bir terim olan "doomscrolling"- "felaket kaydırması" biçimini alabilir.

Doomscrolling (Felaket kaydırması)

Doomscrolling (Felaket kaydırması) kavramının, ilk olarak 2018 yılında bir Twitter kullanıcısının attığı twitte kullanıldığı görülmektedir. COVID-19 pandemisinin ilk zamanlarında Kanadalı gazeteci Karen K. Ho, Twitter platformunda düzenli olarak "stop doomscrolling" hatırlatmaları yapmış ve bu doomscrollingi durdurmaya yönelik hatırlatmalar binlerce beğeni almış, böylece kavram popüler hale gelmiştir. Aynı dönemde doomscrolling ile ilgili makaleler ve açıklamalar Vox, Wired, Wikipedia ve Merriam Webster Dictionary internet sitelerinde yer almaya başlamıştır. Bu kavram aslında pandemi ile gelen karmaşanın, tedirginliğin ve belirsizliğin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Zira sıkıntılı, tehlikeli ve zor durumlarda insanların bilgi edinmek için haberlere olan ilgisi artmaktadır. Böylece haberlere ilgi yoğunluğunu ifade eden doomscrolling kavramı ortaya çıkmıştır (Ytre-Arne, 2023). Karen K. Ho doomscrolling terimi ile kişinin sosyal medya haber akışlarında sıkıntılı durumlara dayalı olarak ortaya çıkan bitip tükenmek bilmeyen üzücü, iç karartıcı, rahatsız edici veya diğer olumsuzluklara odaklanan haber başlıklarına tanık olma ve ısrarla gezinmeyle karakterize bir medya kullanım durumunu ifade eder (Slaughter, 2020). Yine Buchanan ve ark., (2021) tarafından ise kavram; 'bazen sonu gelmeyen bir olumsuz haber döngüsüne yakalanmak' olarak tanımlanmıştır. En genel tanımı ise 'sosyal medya kullanıcılarının krizler, afetler ve travmatik durumlar hakkındaki haber akışlarında ısrarla olumsuz bilgilere odaklandıkları bir medya alışkanlığını ifade etmektedir' şeklindedir (Sharma ve ark., 2022). COVID-19 pandemi sürecinde pandemi ile ilgili haberler televizyon, cep telefonu, bilgisayar ve tablet gibi teknolojik araçlar vasıtasıyla elde edilmiştir. İlgili kavramda geçen kaydırma sözcüğü, teknolojik araçlardaki ekranı kaydırma özelliği ile yeni bir habere geçişe gönderme yapmaktadır. Sosyal medya ya da haber siteleri, daha önce takip edilen konular ile ilgili aşağı kaydırma yöntemi ile önerilerde bulunmaktadır. Bu durumda olumsuz haberleri takip etmek, aslında sürekli olumsuz haberlere maruz kalmayı kaçınılmaz kılmaktadır (Anlı, 2023).

Özellikle yakın zamanda yaşadığımız COVID-19 pandemi sürecinde, insanlar, salgınla ilgili bilgilere, içeriklere maruz kalmıştır. Nitekim COVID-19 pandemi sürecinde birçok insan her gün belirli saatte hastalığa yakalanan ve ölen insanların sayılarını öğrenmiş, hastalığa yakalananların semptomları yaşarken ki görüntüleri ortaya çıkmıştır. Nitekim ısrarlı bir şekilde olumsuz haberlere tanık olma, insanları çevrelerindeki olası risklere karşı uyardığı ve böylece gelecekteki benzer tehditlere karşı hazırladığı düşünülerek, kişiyi kısmen de olsa rahatlattığı ifade edilmektedir. Olumsuz haberlere tanık olmak, kişinin durum üzerinde kontrol sağladığını düşünüp rahatlamasına yardımcı olduğu düşünülmektedir. COVID-19 sürecinde yapılan bir araştırmaya göre, her sabah iki ile dört dakika arası olumsuz haber tüketimi, olumlu duygulanım ve iyimserlikte önemli düşüşlere neden olmuştur (Buchanan ve ark., 2021). Yapılan bir diğer çalışmada bilgiden kaçınmanın olumlu duygulanım tarafından yönlendirildiği, bilgi aramanın ise olumsuz duygulanımdan daha fazla etkilendiği gözlenmiştir. Olumsuz duyguların insanları yeni bir tehdit hakkındaki bilgileri araştırarak durum üzerindeki kontrolü sağlamaya yönlendirdiğini öne sürmektedir (Yang ve Kahlor, 2013). Neler olduğunu bildiğimiz zaman, daha kötü bir durum olduğunda hazırlıklı olabiliriz düşüncesi ile korku ve kaygımızı azaltmaya yönelik ortaya çıkan bilgi arayışı aslında daha fazla korku ve kaygı

yaratmaktadır. Bu durum 'sosyal medya paniği' olarak adlandırılmaktadır (Depoux ve ark., 2020). Benzer şekilde, insanlar, Kahramanmaraş merkezli depremlerle birlikte, yıkılan bina görüntülerine, enkaz başında canlı yayınlar ile enkazdan çıkarılan insanlara, yakınını kaybeden ya da yaralı kurtulan insanlarla röportajlara tanıklık etmiştir ve ara ara halen tanıklık etmeye devam etmektedir. İnsanlar her ne kadar olumlu haberleri tercih ettiğini öne sürerek medyayı karamsar haber yapmakla ve yayınlamakla ilgili sık sık eleştirse de araştırmalar, olumsuz haberlere yönelik genel bir kitlenin yoğun ilgisinin olduğunu doğrulamaktadır (Trussler ve Soroka, 2014). Bu tip olumsuz haberlerin bireylerde ikincil travmaya neden olduğu ve yaşam kalitesini azalttığı bilinmektedir. Bu nedenle bu kavram bağlamında bireysel ve toplumsal travmanın da değerlendirilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Travma, Medya ve Doomscrolling (Felaket kaydırması)

Travma, gerçek bir ölüm veya ölüm tehdidinin var olduğu, kişinin ruhsal ve bedensel bütünlüğünü tehdit eden herhangi bir olaya doğrudan maruz kaldığı ya da tanıdığı kişilerin başına geldiğini öğrendiği olaylar şeklinde tanımlanmaktadır (DSM-5). Yoğun stresli olaylar ya da ciddi hastalık, trafik kazası, tanıdığı birinin ölümü, deprem, sel, kasırga gibi afetler büyük yaşam travmaları, yıkıcı ve zor koşullara karşı çeşitli davranışsal, psikolojik ve duygusal olumsuz sonuçlara yol açabilir. Travmatik olayların bedensel bütünlüğü bozan etkilerinin yanı sıra depresyon, anksiyete ile ilgili semptomlara, intihar ve travma sonrası stres bozukluğu gibi birçok psikolojik sıkıntıya sebep olduğu bilinmektedir (akt. Ramos ve Leal, 2013).

Travma genellikle bireysel bir psikolojik olgu olarak değerlendirilmesine rağmen, aynı zamanda kolektiftir (Audergon, 2004). Yaşayan bir organizmaya benzeyen toplum, tıpkı bireysel travmadakine benzer semptomlar geliştirebilir. Zira çaresizlik, acı, yalnızlık, donukluk, yabancılaşma gibi pek çok insanın ruh halini olumsuz etkileyen duyguları toplumda da görmek mümkündür (Çopur ve Gencer, 2015). Bireyin bedensel ve ruhsal bütünlüğünü sarsan ve uyum sağlamasını zorlaştıran durumlar olarak adlandırılan travmatik olaylar arasında şiddet, tecavüz gibi bireysel travmalar, trafik ve uçak kazaları, savaş deprem, sel gibi doğal afetler gibi kolektif travmalar belirtilebilir. Bu gibi olaylar hem bireyi hem de toplumu etkileyerek bireysel ve/veya toplumsal travmalara neden olabilir (Kılınç ve ark., 2017). Yapılan bir sistematik gözden geçirme çalışmasında, afetlerden etkilenenlerin ilk 6 ayda %24'ünün klinik olarak belirgin travma sonrası stres bozukluğu, %28'inin depresif ve %23'ünün anksiyete semptomlarının gözlendiği hatta yetişkinlerde özellikle depresyon ve anksiyete semptomlarının yıllar sonra da hala görünür olduğu vurgulanmıştır (Newnham ve ark., 2022).

Depremler, önemli toplumsal travma nedenleri arasında sayılabilir. Nitekim etkisi çok büyük olan Kahramanmaraş merkezli depremler gibi afetlerin çok sayıda insanı olumsuz etkilediği söylenebilir. Kısa zaman önce yaşanılan bu depremleri doğrudan yaşayarak tanık olanların yanı sıra ekran başında ve sosyal medya aracılığı ile takip edenler de enkaz altından çıkarılan ya da enkaz başında yakınlarının çıkarılmasını bekleyen insanlara, yıkılmış bina görüntülerine, olumsuz haber içeriklerine ve başlıklarına maruz kalarak etkilenmiştir.

Kahramanmaraş merkezli depremler gibi büyük depremlerin ardından anksiyete, stres, depresyon, travma gibi ruh sağlığımızı olumsuz etkileyecek olan semptomların oluşma ihtimali yüksektir. Ve sadece depremi doğrudan yaşamış kişilerde değil, felaket kaydırmasının etkisi sonucu depremi dolaylı olarak yaşayan kişilerde de, depremi doğrudan deneyimleyen kişilerinkine benzer semptomlar görülebilir ve böylece benzer semptomlara toplumdaki her bireyde rastlanabilir. Sonuç olarak doomscrollingin – felaket kaydırması etkisiyle depremler toplumsal travmalar olarak değerlendirilebilir.

Sonuç

COVID-19 pandemisinin başlamasıyla beraber yaygınlaşan ve insanların ruh sağlığını olumsuz olarak etkileyerek bir endişe kaynağı haline gelen bir durum olarak tanımlanan "doomscrolling", oldukça yeni bir kavramdır. COVID-19 pandemisinde yaşananlara benzer şekilde Kahramanmaraş merkezli depremlerin ardından da geleneksel ve yeni medyada karşımıza çıkan olumsuz içerik, başlık ve görüntülere maruz kalınmıştır. Depremler gibi zor, sıkıntılı ve belirsiz durumlarda insanların bilgi

arama ihtiyaçları artmaktadır. Dolayısıyla özellikle sosyal medya, bilgiye ulaşma bağlamında insanlara aracılık etmektedir. Belirtilmesi gereken önemli noktalardan birisi, insanların böyle durumlarda, kendilerine iyi gelmeyeceğini bile bile, ısrarlı bir şekilde olumsuz haberlere takılıp kalma durumudur. Zira böyle durumlarda sürekli olarak olumsuz haberlere maruz kalmak, insanları çevrelerindeki olası risklere karşı uyardığı ve böylece gelecekteki benzer tehditlere karşı hazırladığı düşünülerek, kişiyi kısmen de olsa rahatlattığı düşünülmektedir. Aslında kişi kendini olumsuz haberlere maruz bırakarak, durum üzerinde kontrol sağladığını düşünerek rahatlayacağı varsayılmaktadır. Nitekim Kahramanmaraş merkezli depremlerde de insanlar hem geleneksel ve hem yeni medya aracılığı ile olumsuz haber, görüntü ve içeriklere maruz kalmıştır. Böylece depremi dolaylı olarak yaşamış kişilerin, depremi doğrudan yaşamış kişilerin yaşadığı semptomlara benzer semptomlar geliştirmesi muhtemeldir. Kahramanmaraş merkezli depremlerden sonra depremi yaşamış kişilerin travma semptomları geliştirmeleri yüksek olasılıktır. Ancak doomscrolling, diğer insanların da depremi dolaylı olarak yaşamasına neden olabilmekte ve böylece toplumsal travma nedenleri arasında yer alabilmektedir.

Son olarak, literatür tarandığında doomscrolling kavramı ile ilgili çalışmaların sınırlı olduğu gözlemlenmiş ve ilgili kavramı daha iyi anlamak, özellikle deprem ile ilgili çalışmalara öncelik vermek ve çeşitli değişkenlerle ilişkilerini desteklemek amacıyla farklı çalışmalara ihtiyaç olduğu görülmüştür.

KAYNAKÇA

Amerikan Psikiyatri Birliği (1995). Mental bozuklukların tanısal ve sayımsal el kitabı (Çev. Ed) E. Köroğlu . Ankara: Hekimler Yayın Birliği. (Orijinal Çalışma Basım Tarihi 1994).

Anlı, G. (2023). Felaket haberlerini kaydırma ölçeği Türkçe formunun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 25* (1), 301-316.

Arslanoğlu, A., Erdoğan, M., Düdükcü, Y. ve Keçeli, S., (2023). Sağlık inanç modeli'ne dayalı acil durum afetlere bireysel hazırlık ve bunları etkileyen faktörler. *Afet ve Risk Dergisi, 6*(2), 367-390.

Ateş, T. ve Karataş, L. (2023). 6 Şubat 2023 Depreminden Sonra Hasar Tespit Çalışmalarında İzlenen Sorunlar ve Çözüm Önerileri. (Ed.) M. Öztürk ve M. Kırca, *Kahramanmaraş Merkezli Depremler Sonrası için Akademik Öneriler* (143-152). Gaziantep: Özgür Yayın-Dağıtım,

Audergon, A. (2004). Collective trama: The nightmare of history. *Psychotherapy and Politic International, 2*(1) 16-31.

Buchanan, K., Aknin, L. B., Lotun, S., & Sandstrom, G. M. (2021). Brief exposure to social media during the COVID-19 pandemic: Doom-scrolling has negative emotional consequences, but kindness-scrolling does not. Plos one, 16(10), e0257728. doi:10.1371/journal.pone.0257728.

Carleton, R. N. (2016). Into the unknown: A review and synthesis of contemporary models involving uncertainty. *Journal of Anxiety Disorders, 39*, 30–43.

Çopur, A. S. ve Gencer, A. D. (2015). Toplumsal travma. *PDP Kişisel Gelişim Yazıları*, 1- 9.

Depoux, A., Karafillakis, E. & Wilder-Smith, A. (2020). The pandemic of social media panic travels faster than the COVID-19 outbreak. *Journal of Travel Medicine,* 1–2.

Dikmenli, Y. ve Gafa, İ. (2017). Farklı eğitim kademelerine göre afet kavramı. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 44*, 21-36.

Farinosi, M., & Treré, E. (2014). Challenging mainstream media, documenting real life and sharing with the community: An analysis of the motivations for producing citizen journalism in a post-disaster city. *Global Media and Communication, 10*(1), 73-92.

Lindsay, B. R. (2011). Social media and disasters: Current uses, future options, and policy considerations. *Congressional Research Service.* 1-13.

Newnham EA, Mergelsberg ELP, Chen Y, Kim Y, Gibbs L, & Dzidic PL, (2022). Long term mental health trajectories after disasters and pandemics: A multilingual systematic review of prevalence, risk and protective factors. *Clin Psychol Rev.*97,102-203.

Ramos, C., & Leal, I. (2013). Posttraumatic growth in the aftermath of trauma: a literature review about related factors and application contexts. *Psychology, Community & Health, 2*(1):43–54.

Sapir, D. G., & Lechat, M. F. (1986). Reducing the impact of natural disasters: why aren't we better prepared?. *Health Policy and Planning*, *1*(2), 118-126.

Sharma, B., Lee, S. S., & Johnson, B. K. The Dark at the End of the Tunnel: Doomscrolling on Social Media Newsfeeds. Technology, Mind, and Behavior 2022; 3 (1): 1-13.

Slaughter, G. (2020, June 11). How to know if you're "doomscrolling" and why you should stop. CTV News. https://www.ctvnews.ca/sci-tech/ how-to-know-if-you-re-doomscrolling-and-why-you-should-stop-1.4980970

Trussler, M., & Soroka, S. (2014). Consumer demand for cynical and negative news frames. *The International Journal of Press/Politics*, *19*(3), 360–379.

TÜBİTAK Bilim ve Toplum Başkanlığı, https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/dogal_afetler, (Erişim tarihi: 21.07.2023)

Uluğ, A. (2009, 8-10 Ocak). Nasıl bir afet yönetimi. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İzmir Kent Sempozyumu, 1-18, İzmir.

Vaish, A., Grossmann, T., & Woodward, A. (2008). Not all emotions are created equal: The negativity bias in social-emotional development. *Psychological Bulletin, 134*(3), 383–403.

Watercutter, A. (2020). Doomscrolling is slowly eroding your mental health. Wired.

Yang ZJ, & Kahlor L. (2013). What, me worry? The role of affect in information seeking and avoidance. *Science Communication, 35*(2), 189–212.

Ytre-Arne, B. (2023). Media Use in Disrupted Everyday Life. In Media Use in Digital Everyday Life (pp. 51-68). Emerald Publishing Limited. https://doi.org/10.1108/978-1-80262-383-320231004

DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY OF *ESCHERICHIA COLI* Δ*YFES* MUTANT TO ZINC (ZN), CADMIUM (CD) AND MERCURY (HG) HEAVY METALS

Merve SEZER KÜRKÇÜ

Dr., Mugla Sitki Kocman University, Biotechnology Research Center, Research Laboratories Center, Mugla-Turkey,

ORCID ID 0000-0003-0947-2912

Bekir ÇÖL

Associate Professor Dr., Mugla Sitki Kocman University, Faculty of Science, Department of Biology, Mugla-Turkey

ORCID ID 0000-0001-8997-4116

Esra DİBEK

Asisstant Proffessor Dr., Mugla Sitki Kocman University, Köyceğiz Vocational School of Health Services, Department of Pharmacy Services, Mugla-Turkey

ORCID ID 0000-0002-8110-5466

Abstract

As a result of the literature review, it is seen that the protein encoded by the *yfeS* gene belongs to the PF05406 protein family (PF05406 family protein YfeS) and the function is unknown. When the *yfeS* gene is knocked out in the *E. coli* genome, it has been shown to cause sensitivity to boric acid in the cell and to show this in its phenotype, but it is not known how it does this. In this study, it was investigated whether the *yfeS* mutant, which is sensitive to boric acid, is sensitive to selected heavy metals. For this, MIC and disk diffusion methods were used. The MIC values were determined by increasing the concentrations of *yfeS* mutant, Zinc (Zn), Cadmium (Cd) and Mercury (Hg) heavy metals. The results obtained were compared with the MIC values of the wild type *Escherichia coli* BW25113 strain to determine whether they were sensitive or not. Thus, information was obtained about whether the *yfeS* mutant has a specific sensitivity to boric acid or whether there is a sensitivity phenotype to different compounds.

Keywords: *yfeS*, *Escherichia coli*, gene, mutant, heavy metals.

Acknowledgments: This study was supported by Muğla Sıtkı Koçman University Scientific Research Projects (BAP) Unit Research Project (AP) 22/140/02/1.

Özet

Literatür taraması sonucunda *yfeS* geni ile kodlanan proteinin PF05406 protein ailesine (PF05406 ailesi protein YfeS) ait olduğu ve fonksiyonunun bilinmediği görülmüştür. *E. coli* genomunda *yfeS* geni nakavt edildiğinde, hücredeki borik aside duyarlılığa neden olduğu ve bunu fenotipinde gösterdiği gösterilmiştir, ancak bunu nasıl yaptığı bilinmemektedir. Bu çalışmada borik aside duyarlı olan *yfeS* mutantının seçilmiş ağır metallere duyarlı olup olmadığı araştırılmıştır. Bunun için MIC ve disk difüzyon yöntemleri kullanılmıştır. *yfeS* mutantına ait MIC değerleri, Çinko (Zn), Kadmiyum (Cd) ve Cıva (Hg) ağır metallerinin konsantrasyonları artırılarak belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar, hassas olup olmadıklarını belirlemek için vahşi tip *Escherichia coli* BW25113 suşunun MIC değerleri ile karşılaştırılmıştır. Böylece, *yfeS* mutantının borik aside karşı spesifik bir duyarlılığı olup olmadığı veya farklı bileşiklere karşı bir duyarlılık fenotipinin olup olmadığı hakkında bilgi elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *yfeS, Escherichia coli,* gen, mutant, ağır metaller.

Teşekkür: Bu çalışma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) Birimi 22/140/02/1 nolu Araştırma Projesi (AP) tarafından desteklenmiştir.

Giriş

Bor elementinin bazı hücreler için gerekli olduğu bilinmekte, hatta bitki hücreleri için esansiyel olduğu kanıtlanmıştır (Katherine Warington, 1923;Rowe et al., 1998; Rowe & Eckhert, 1999). Ancak diğer canlılar ile ilişkinin tam olarak yeterince aydınlatılmadığı görülmektedir. Ülkemiz açısından önemi yüksek olan Bor elementinin sahip olduğu ekonomik potansiyelin ortaya konması büyük önem taşımaktadır. Bu elementin canlı mekanizmalarla ilişkisinin tespit edilmesi gerekmektedir.

Laboratuvarımızda yapılan çalışmalar sonucunda, genomunda *yfeS* genini içermeyen *E. coli* Δ*yfeS* mutant suşunun, borik asite karşı duyarlı olduğu görülmüştür (Çöl ve ark., 2018). Yabanıl tip olan *E. coli* BW25113 suşu 80mM borik asit içeren besiyeri ortamında yaşamını devam ettirebilirken, *E. coli* Δ*yfeS* mutant suşu 50mM borik asit içeren besiyeri ortamında üreme göstermemektedir. Bu çalışma ile *yfeS* geninin *E. coli* bakteri hücresinde bor toleransı ile ilişkili olduğu görülmüştür.

Yapılan literatür taramaları sonucunda *yfeS* geninin kodladığı proteinin PF05406 protein ailesine ait olduğu (PF05406 family protein YfeS) ve fonksiyonun bilinmediği görülmektedir (Keseler et al., 2017) (https://ecocyc.org/gene?orgid= ECOLI&id=G7261). *yfeS* geni *E. coli* genomunda nakavt edildiğinde hücrede borik asite karşı duyarlılık oluşturduğu ve bunu fenotipinde gösterdiği yapılan çalışmalarımız sonucunda görülmüştür, ancak bunu nasıl gerçekleştirdiği bilinmemektedir.

YfeS proteinin fonksiyonunun bilinmemesi, literatürde hakkında çok az bilgiye ulaşılabilmesi ve bu genin *E. coli*'de bor toleransı ile ilişkisinin olduğu literatüre yeni kazandırılan bir bilgidir. Bu açıdan hücrede borik asit toleransı ile ilişkisi olduğu düşünülen *yfeS* geni hakkında elde edilecek novel bilgiler, bakterilerde Bor elementinin hücre içerisindeki aksiyonun anlaşılabilmesi için önemli bilgiler sağlamaktadır.

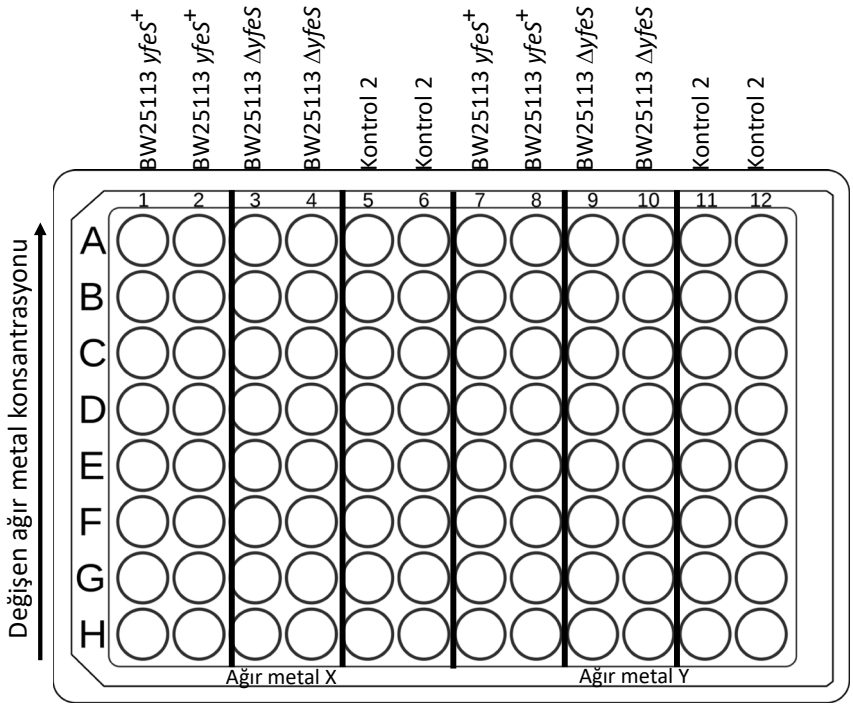
Bu çalışmada borik asit ile ilişkisi olduğu görülen *yfeS* geninin farklı bileşiklere karşı duyarlılık profillerinin belirlenmesidir. Araştırılan gen açısından mutant hücreyi, yabanıl tip ile arasındaki fenotip farklılıkların araştırılması bize çalışılan gen hakkında net bilgiler verebilmektedir. Bu projede, borik asite duyarlı olduğu görülen mutant *E. coli* □*yfeS* suşunun genel bir duyarlı fenotip gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için, bu suşun, önemli stres koşulları olan bazı ağır metallere karşı tepkilerinin test edilmesi amaçlanmaktadır. Bunun için, Çinko (Zn), Kadmiyum (Cd) ve Civa (Hg) ağır metal koşulları seçilmiştir. Buradaki hedef, bu mutantların, yabanıl tip *E. coli* suşuna kıyasla, bu koşullara da duyarlı olup olmadıklarının tespit edilmesidir. Bunun için çeşitli mikrobiyoloji teknikleri kullanılacaktır. Kullanılacak teknikler, Disk difüzyon yöntemi, Minimum inhibe edici konsantrasyon (MIC) değerinin belirlenmesidir.

Materyal ve Metot

Minimum inhibe edici konsantrasyon (MIC) yöntemi

MIC testi için *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ile *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşunun stoklarından, LB-agar besiyerine tek koloni ekimi yapılmıştır. Örnekler 37°C'de gece boyunca inkübasyona bırakılmıştır. Tek düşen kolonilerden bir tanesine steril kürdan ile dokunularak 5 mL LB besiyerine inoküle edilmiştir. Mutantlar 37 °C ve 150 rpm'e ayarlanmış bir çalkalamalı inkübatörde gece boyunca inkübasyona bırakılarak ertesi gün OD_{600} değerleri ölçülmüştür. Bu sırada, 96 well plakanın her bir kuyucuğuna 200 µL LB sıvı besiyeri eklenmiştir. Ardından, her bir kuyucuğa farklı konsantrasyonlarda (optimizasyon çalışmaları sonucunda karar verilen konsantrasyon kullanılmıştır, Bknz. Bulgular) ağır metallerden eklenmiştir. Hazırlanan ağır metal içeren içeren besiyerleri, steril mikroplakaya Şekil 1'de gösterilen organizasyonda 3 tekrar olacak şekilde dağıtılmıştır. Yatay kuyucuklarda değişen bor konsantrasyonunda LB -kanamisin (50 µg/ml) besi yerleri yer almaktadır. *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ile *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* suşları mikroplate'e dağıtılmıştır Yetiştirilen yabanıl tip ve mutant suş, her kuyucuğa OD_{600} 0,05 olacak şekilde inokule

edilerek, 37 ˚C'de inkübasyona bırakılmıştır. Üreme durumları gün gün takip edilmiştir. Her bir suş için üremenin görülmediği ağır metal konsantrasyonları tespit edilmiştir.

Şekil 1. MIC testi için hazırlanan mikroplaka'nın sembolik olarak gösterilmesi.

Disk difüzyon yöntemi:

Seçilen ağır metallerin *yfeS* mutant *E. coli* hücreleri üzerindeki etkilerinin belirlenebilmesi için disk difüzyon çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, LB-agar petriler hazırlanmıştır. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ve *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşunun stoklarından, LB-agar besiyerine tek koloni ekimi yapılmıştır. Örnekler 37°C'de gece boyunca inkübasyona bırakılmıştır. Tek düşen kolonilerden bir tanesine steril kürdan ile dokunularak 5 mL LB sıvı besiyerine inoküle edilmiştir. Mutantlar 37 °C ve 150 rpm'e ayarlanmış bir çalkalamalı inkübatörde gece boyunca inkübasyona bırakılarak ertesi gün OD_{600} değerleri ölçülmüştür. Örnekler 10^8 cfu/ml konsantrasyonuna getirilerek Eküvyon pamuğuna emdirilmiş ve hazırlanan LB-agar besiyerleri üzerine yayma ekim yapılmıştır. 20 dakika beklendikten sonra yayılan bakteri hücreleri üzerine diskler koyulmuştur. Bunun için, boş olarak alınan steril diskler, steril petrilere alınarak, disklerin üzerine seçilen konsantasyonlarda ağır metal çözeltilerinden 20'şer µL ilave edilmiştir. Diskler kuruduktan sonra, steril bir cımbız yardımıyla petriler üzerinde işaretlenmiş olan uygun poziyonlara koyularak, hafifçe bastırılmıştır. 20 dakika oda sıcaklığında bekletilen petriler gece boyunca 37 °C'de inkübasyona bırakılmıştır. Pozitif kontrol olarak ampicillin (2 ve 10 µg/mL'den 20'şer uL), ve negatif kontrol olarak dH_2O kullanılmıştır.

Bu iş paketinde *yfeS* mutantının seçilen ağır metallere (Çinko (Zn), Kadmiyum (Cd) ve Civa (Hg)) karşı duyarlılıkları belirlenmiştir. Bu çalışma dizayn edilirken literatürdeki bilgilerden yararlanılmıştır (Tablo 1). Yapılan optimizasyon çalışmaları ile kullanılacak konsantrasyonlara karar verilmiştir.

Tablo 1. Çalışmada kullanılacak olan ağır metaller ve literatür bilgileri

Element	Element ismi	Kimyasal formülü	Kimyasal ismi	Literatürdeki MIC değerleri	Referans
Zn	Çinko	$ZnSO_4*H_2O$	Çinko sulfat monohidrat	0-5 mM; 2 mM	Vidhyaparkavi, 2017; Johanns, 2019
Cd	Kadmium	$Cd\ (CH_3CO_2)_2*2H_2O$	Kadmium asetat dihidrat	1,4 mM	Qin, 2017
Hg	Civa	$HgCl_2$	Cıva(II) Klorür	25- 55 ug/ml	Zeyaullah, 2010

Bulgular ve Tartışma

yfeS genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^+$ ile *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşlarının MIC değerleri belirlenmiştir. Yetiştirilen yabanıl tip ve mutant suş, her kuyucuğa OD_{600} 0,05 olacak şekilde inokule edilerek, 37 ˚C'de inkübasyona bırakılmıştır. Üreme durumları gün gün takip edilmiştir. Her bir suş için üremenin görülmediği ağır metal konsantrasyonları tespit edilmiştir (Tablo 2).

Tablo 2. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^+$ ile *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşlarının Çinko, Kadmiyum ve Civa ağır metallerine karşı MIC değerleri

Ağır metal adı	Ağır metal formülü kısaltması	BW25113	BW25113 D*yfeS*
Zinc sulfate Çinko sülfat	$ZnSO_4$	4 mM	1.5 mM
Mercury(II) chloride Civa(II) klorür	$HgCl_2$	0.05 mM	0.05 mM
Cadmium acetate Kadmiyum asetat	$Cd(CH_3COO)_2$	4 mM	2 mM

Seçilen ağır metallerin *yfeS* mutant *E. coli* hücreleri üzerindeki etkilerinin belirlenebilmesi için ayrıca disk difüzyon çalışmaları da gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, LB-agar petriler hazırlanmıştır. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^+$ ve *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşunun stoklarından, LB-agar besiyerine tek koloni ekimi yapılmıştır. Tek düşen kolonilerden bir tanesine steril kürdan ile dokunularak 5 mL LB sıvı besiyerine inoküle edilmiştir. Gece boyunca inkübe edilmiştir.

Örnekler 10^8 cfu/ml konsantrasyonuna getirilerek eküvyon pamuğuna emdirilmiş ve hazırlanan LB-agar besiyerleri üzerine yayma ekim yapılmıştır. 20 dakika beklendikten sonra yayılan bakteri hücreleri üzerine metalleri içeren diskler koyulmuştur. *yfeS* mutantının seçilen ağır metallere (Çinko (Zn), Kadmiyum (Cd) ve Civa (Hg) karşı duyarlılıkları belirlenmiştir (Tablo 3.).

Tablo 3. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ile *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşlarının Çinko, Kadmiyum ve Civa ağır metallerine karşı değerleri

Ağır metal adı	**Ağır metal miktarı (ug)(20ul/disk)**	**Ağır metal formülü kısaltması**	**BW25113**	**BW25113 D*yfeS* (KanS)**
Zinc sulfate Çinko sülfat	1120	$ZnSO_4$	15	18
Mercury(II) chloride Civa(II) klorür	560	$HgCl_2$	30	30
Cadmium acetate Kadmiyum asetat	1040	$Cd(CH_3COO)_2$	21	24

Sonuç Yorum

Fonksiyonu bilinmeyen bir protein olan YfeS'nin promotoru sigma 24 tarafından tanınmaktadır (yfeKp sigma 24). Bu promotorun (Sigma E faktörü, rpoE, sigma 24) hücre içerisindeki görevi incelendiğinde, çeşitli streslere karşı cevap oluşturmada membran proteinlerinin ifade edilmesinde ve kendi ifadesini de kontrol etmede görev aldığı dikkat çekmektedir (Ades, 2003; Wangs, 1989). Bunun yanı sıra yapılan bazı çalışmalarda, çinko, kadmiyum ve bakır direncinde Sigma E'nin rol oynadığı ifade edilmiştir (Egler 2005; Rouviere 1995; Hiratsu 1995). Yapılan bu çalışmada da *E. coli* hücresinde *yfeS* geninin nakavt edilmesi ile Çinko ve Kadmiyum metallerine karşı duyarlılık oluştuğu gösterilmiştir. Daha önceki çalışmalarımızda da *yfeS* mutantının Bor'a karşı da duyarlı olduğu görülmüştür. Sigma E'nin stres ile bir ilişkisinin görülmesi ve *yfeS* geninin promotorunda bağlanma yerinin bulunması ve bunun yanı sıra bu mutantın Çinko ve Kadmiyum metallerine karşı da duyarlı olması, bor-*yfeS* ilişkisini anlamak için ipucu olarak kullanılabilir.

Teşekkür: Bu çalışma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) Birimi 22/140/02/1 nolu Araştırma Projesi (AP) tarafından desteklenmiştir.

References

Ades SE, Grigorova IL, Gross CA., (2003). "Regulation of the alternative sigma factor sigma(E) during initiation, adaptation, and shutoff of the extracytoplasmic heat shock response in *Escherichia coli*". J Bacteriol. 2003 Apr;185(8):2512-9.

Wang, Q. P., and J. M. Kaguni. (1989). A novel sigma factor is involved in expression of the *rpoH* gene of *Escherichia coli*. *J. Bacteriol.*171:4248-4253

Egler M, Grosse C, Grass G, Nies DH (2005). "Role of the extracytoplasmic function protein family sigma factor RpoE in metal resistance of *Escherichia coli*." J Bacteriol 187(7);2297-307. PMID: 15774872

Rouviere PE, De Las Penas A, Mecsas J, Lu CZ, Rudd KE, Gross CA (1995). "rpoE, the gene encoding the second heat-shock sigma factor, sigma E, in *Escherichia coli*." EMBO J 14(5);1032-42. PMID: 7889934

Hiratsu K, Amemura M, Nashimoto H, Shinagawa H, Makino K (1995). "The rpoE gene of *Escherichia coli*, which encodes sigma E, is essential for bacterial growth at high temperature." J Bacteriol 177(10);2918-22. PMID: 7751307.

Vidhyaparkavi, A., Osborne, J., & Babu, S. (2017). Analysis of zntA gene in environmental *Escherichia coli* and additional implications on its role in zinc translocation. 3 Biotech, 7(1), 9.

Johanns, V. C., Ghazisaeedi, F., Epping, L., Semmler, T., Lübke-Becker, A., Pfeifer, Y., Bethe, A., Eichhorn, I., Merle, R., Walther, B., & Wieler, L. H. (2019). Effects of a Four-Week High-Dosage

Zinc Oxide Supplemented Diet on Commensal *Escherichia coli* of Weaned Pigs. Frontiers in microbiology, 10, 2734.

Qin W, Liu X, Yu X, Chu X, Tian J, Wu N 2017 Identification of cadmium resistance and adsorption gene from *Escherichia coli* BL21 (DE3) RSC Adv., 2017, 7, 51460-51465.

Zeyaullah Md. Islam, B, Ali A. 2010 "Isolation, identification and PCR amplification of mera gene from highly mercury polluted Yamuna river" African Journal of Biotechnology Vol. 9 (24), pp. 3510-3514.

Çöl Bekir, Sezer Merve, Dibek Esra, 2018. "*yfeS* mutant of *Escherichia coli* is comparatively hypersensitive to boric acid and may play a role in boron stress response." Annual Conference 2018 of the Association for Generaland Applied Microbiology

DETERMINATION OF THE SUSCEPTIBILITY PROFILES OF THE *ESCHERICHIA COLI* Δ*YFES* MUTANT TO SELECTED ANTIBIOTICS

Merve SEZER KÜRKÇÜ

Dr., Mugla Sitki Kocman University, Biotechnology Research Center, Research Laboratories Center, Mugla-Turkey,

ORCID ID 0000-0003-0947-2912

Bekir ÇÖL

Associate Professor Dr., Mugla Sitki Kocman University, Faculty of Science, Department of Biology, Mugla-Turkey

ORCID ID 0000-0001-8997-4116

Esra DİBEK

Asisstant Proffessor Dr., Mugla Sitki Kocman University, Köyceğiz Vocational School of Health Services, Department of Pharmacy Services, Mugla-Turkey

ORCID ID 0000-0002-8110-5466

Anara BABAYEVA

Mugla Sitki Kocman University, Graduate School of Natural and Applied Sciences, Department of Biology, Mugla-Turkey

ORCID ID 0000-0001-6797-3366

Abstract

The *yfeS* gene is one of the genes of unknown activity in the bacterium *Escherichia coli*. As a result of our previous studies, it was seen that the *E. coli* Δ*yfeS* mutant strain that does not contain the *yfeS* gene in its genome is hypersensitive to boric acid and therefore associated with boron tolerance in the *E. coli* bacterial cell. In this study, the sensitivity profiles of the *E. coli* Δ*yfeS mutant strain* that is sensitive to boric acid to the selected antibiotics were studied. Thus, information was obtained about whether the *yfeS* mutant *E. coli* strain carries a general sensitive phenotype or a boric acid-specific phenotype. In this study; Neomycin (30 ug), Colistin (50 ug), Streptomycin (25 ug), Vancomycin (10 ug) Chloramphenicol (30 ug) Fosfomycin (200 ug), Ampicillin (30 ug), Fucidic acid (10 ug), Tetracycline (30 ug), Methicillin (5 ug), Gentamicin (200 ug), Gentamicin (10 ug) Tobramycin (30 ug), Boronic acid (250 ug), Erythromycin (30 ug) discs were used for antibiotic screening. The results obtained were compared with the wild type *E. coli* BW25113 strain and the sensitivity levels of the mutant were determined. Among the antibiotics studied, the sensitivity of the *E. coli* Δ*yfeS* mutant strain to any of them was not found to be higher than that of the wild type.

Keywords: *yfeS*, *Escherichia coli*, gene, mutant, antibiotics.

Acknowledgments: This study was supported by Muğla Sıtkı Koçman University Scientific Research Projects (BAP) Unit Research Project (AP) 22/140/02/1.

Özet

yfeS geni, *Escherichia coli* bakterisinde aktivitesi bilinmeyen genlerden biridir. Daha önceki çalışmalarımız sonucunda, genomunda *yfeS* genini içermeyen *E. coli* ΔyfeS mutant suşunun borik aside aşırı duyarlı olduğu ve bu nedenle *E. coli* bakteri hücresindeki bor toleransı ile ilişkili olduğu görülmüştür. Bu çalışmada, borik aside duyarlı *E. coli* Δ*yfeS* mutant suşunun seçilen antibiyotiklere duyarlılık profilleri incelenmiştir. Böylece, yfeS mutant *E. coli* suşunun genel duyarlı bir fenotip mi yoksa borik aside özgü bir fenotip mi taşıdığı hakkında bilgi edinilmiştir. Bu çalışmada; Antibiyotik

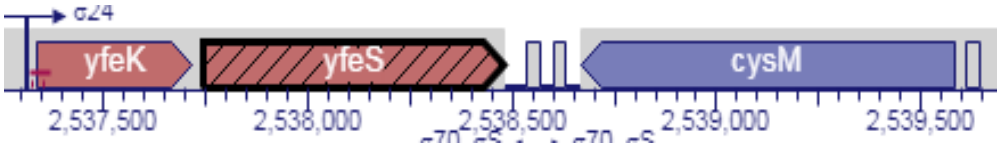
taramasında Neomisin (30 ug), Kolistin (50 ug), Streptomisin (25 ug), Vankomisin (10 ug) Kloramfenikol (30 ug), Fosfomisin (200 ug), Ampisilin (30 ug), Fusidik asit (10 ug), Tetrasiklin (30 ug), Metisilin (5 ug), Gentamisin (200 ug), Gentamisin (10 ug), Tobramisin (30 ug), Boronik asit (250 ug), Eritromisin (30 ug) diskleri kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlar yabani tip *E. coli* BW25113 suşu ile karşılaştırılmış ve mutantın duyarlılık düzeyleri belirlenmiştir. İncelenen antibiyotikler arasında, *E. coli* Δ*yfeS* mutant suşunun herhangi birine duyarlılığı, vahşi tipten daha yüksek bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: *yfeS, Escherichia coli*, gen, mutant, antibiyotikler.

Teşekkür: Bu çalışma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) Birimi 22/140/02/1 nolu Araştırma Projesi (AP) tarafından desteklenmiştir.

Giriş

yfeS 735bp uzunluğunda bir gendir. Bu gen 244 aa uzunluğunda bir protein kodlamaktadır. *yfeS* geninin kodladığı protein conserved protein YfeS olarak ifade edilmektedir (Keseler et al., 2017). *yfeS* geni *Escherichia coli* genomunda *yfeK* ve *cysM* genleri arasında bulunmaktadır (Şekil 1).

Şekil 1. *yfeS* geninin *E. coli* BW25113 suşunun genomu içerisindeki lokasyonu.

yfeK geni ile aynı operonda bulunan ve promotoru sigma 24 tarafından kontrol edilen *yfeS* geninin kodladığı YfeS proteininin henüz fonksiyonu bilinmemekte ve korunmuş (conserved) bir proteindir. Sigma 24, diğer adları ile Sigma E faktörü, rpoE olan faktör birçok stres koşuluna karşı farklı proteinlerin ifade edilmesinde görev alan bir faktördür (Ades ve ark., 2003; Wang ve ark., 1989). Bu streslerden bazılarının çeşitli metaller olduğu da bildirilmiştir (Egler ve ark., 2005; Rouviere ve ark., 1995; Hiratsu ve ark., 1995). Sigma E'nin stres ile bir ilişkisinin görülmesi ve *yfeS* geninin promotorunda bağlanma yerinin bulunması, bor-*yfeS* ilişkisinin detaylı araştırılması için başlangıçta ipucu olarak kullanılabilir. Bakteriler, stres ortamlarında birçok genin ekspresyonunu düzenleyerek bir yanıt üretirler. Bu yanıt global bir stres yanıtı ya da spesifik bir stres yanıtı olabilir. Bu çalışmada, borik aside duyarlı *E. coli* Δ*yfeS* mutant suşunun seçilen antibiyotiklere duyarlılık profilleri incelenmiştir. *yfeS* mutant *E. coli* suşunun genel duyarlı bir fenotip mi yoksa borik asite özgü bir fenotip mi taşıdığı hakkında bilgi edinilmiştir. Bu çalışmada antibiyotik taramasında Neomisin (30 ug), Kolistin (50 ug), Streptomisin (25 ug), Vankomisin (10 ug) Kloramfenikol (30 ug), Fosfomisin (200 ug), Ampisilin (30 ug), Fusidik asit (10 ug), Tetrasiklin (30 ug), Metisilin (5 ug), Gentamisin (200 ug), Tobramisin (30 ug), Boronik asit (250 ug), Eritromisin (30 ug) diskleri kullanılmıştır. Bunun için disk difüzyon tekniği kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlar yabani tip *E. coli* BW25113 suşu ile karşılaştırılmış ve mutantın duyarlılık düzeyleri belirlenmiştir.

Materyal ve Metot

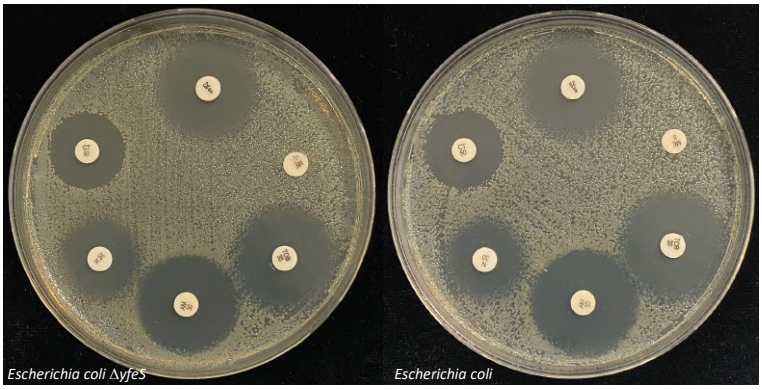
Disk difüzyon yöntemi:

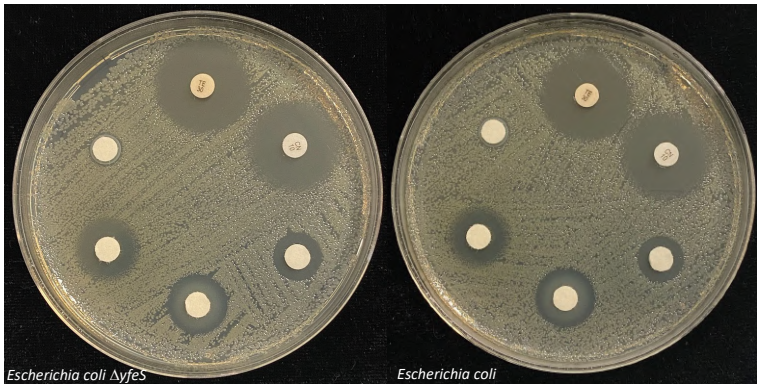
Seçilen ağır metallerin *yfeS* mutant *E. coli* hücreleri üzerindeki etkilerinin belirlenebilmesi için disk difüzyon çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, LB-agar petriler hazırlanmıştır. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ve *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşunun stoklarından, LB-agar besiyerine tek koloni ekimi yapılmıştır. Örnekler 37°C'de gece boyunca inkübasyona bırakılmıştır. Tek düşen kolonilerden bir tanesine steril kürdan ile dokunularak 5 mL LB sıvı besiyerine inoküle edilmiştir. Mutantlar 37 °C ve 150 rpm'e ayarlanmış bir çalkalamalı inkübatörde gece boyunca inkübasyona bırakılarak ertesi gün OD_{600} değerleri ölçülmüştür. Örnekler 10^8 cfu/ml konsantrasyonuna getirilerek Eküvyon pamuğuna emdirilmiş ve hazırlanan LB-agar besiyerleri üzerine yayma ekim yapılmıştır. 20 dakika beklendikten sonra yayılan bakteri hücreleri üzerine diskler

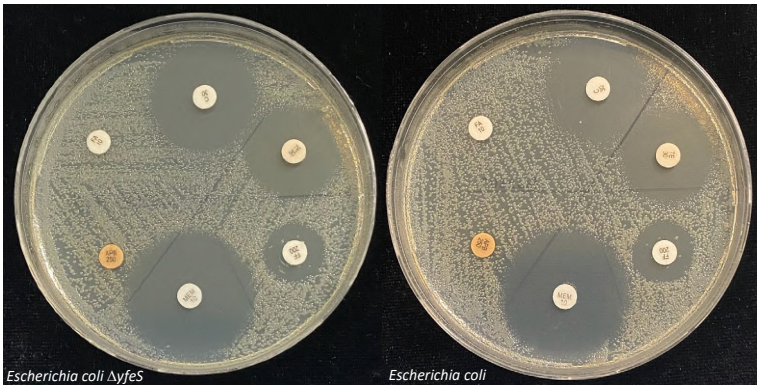
koyulmuştur. 20 dakika oda sıcaklığında bekletilen petriler gece boyunca 37 °C'de inkübasyona bırakılmıştır. Pozitif kontrol olarak ampicillin (2 ve 10 µg/mL'den 20'şer uL), ve negatif kontrol olarak dH_2O kullanılmıştır. Antibiyotik olarak, Neomisin (30 ug), Kolistin (50 ug), Streptomisin (25 ug), Vankomisin (10 ug) Kloramfenikol (30 ug), Fosfomisin (200 ug), Ampisilin (30 ug), Fusidik asit (10 ug), Tetrasiklin (30 ug), Metisilin (5 ug), Gentamisin (200 ug), Tobramisin (30 ug), Boronik asit (250 ug), Eritromisin (30 ug) diskleri kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Seçilen antibiyotiklerin *yfeS* mutant *E. coli* hücreleri üzerindeki etkilerinin belirlenebilmesi için disk difüzyon çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, LB-agar petriler hazırlanmıştır. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 $yfeS^+$ ve *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşunun stoklarından, LB-agar besiyerine tek koloni ekimi yapılmıştır. Tek düşen kolonilerden bir tanesine steril kürdan ile dokunularak 5 mL LB sıvı besiyerine inoküle edilmiştir. Gece boyunca inkübe edilmiştir. Örnekler 10^8 cfu/ml konsantrasyonuna getirilerek eküvyon pamuğuna emdirilmiş ve hazırlanan LB-agar besiyerleri üzerine yayma ekim yapılmıştır. 20 dakika beklendikten sonra yayılan bakteri hücreleri üzerine antibiyotikleri içeren diskler koyulmuştur. *yfeS* mutantının seçilen antibiyotiklere karşı oluşturdukları zon çapları ve duyarlılıkları belirlenmiştir (Şekil 2 ve Tablo 3).

Şekil 2. Yabanıl tip BW25113 *Escherichia coli* ve *Escherichia coli* D*yfeS* mutantının seçilen antibiyotiklere karşı oluşturdukları zonların besiyerlerinde görünümü.

Tablo 34. *yfeS* genini içeren *E. coli* BW25113 *yfeS*$^{+}$ ile *yfeS* genini içermeyen *E. coli* BW25113 Δ*yfeS* mutant suşlarının seçilen antibiyotiklere karşı oluşturdukları zon çapları

			Zon çapları			
Antibiyotik adı	Antibiyotik miktarı (∝g)	Antibiyotik adı kısaltması	*Escherichia coli* BW25113		*Escherichia coli* BW25113 Δ*yfeS* (KanS)	
			1. tekrar	2.tekrar	1. tekrar	2.tekrar
Methicillin	5	ME5	0	0	0	0
Ampicillin	30	AM30	28	28	27	28
Tobramycin	30	TOB30	28	22	22	22
Chloramphenicol	30	C30	27	25	29	27
Colistin	50	CT50	22	20	22	20
Fusidic acid	10	FA10	0	0	0	0
Erythromycin	30	E30	10	9	11	10
Boronic Acid	250	APB250	0	0	0	0
Vancomycin	30	VA30	0	0	0	0
Streptomycin	25	S25	22	21	24	21
Neomycin	30	N30	18	18	18	18
Fosfomycin	200	FF200	18	15	18	15
Gentamicin	10	CN10	20	21	21	21
Tetracycline	30	TE30	25	24	27	24

Teşekkür: Bu çalışma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) Birimi 22/140/02/1 nolu Araştırma Projesi (AP) tarafından desteklenmiştir.

References

Ades SE, Grigorova IL, Gross CA., (2003). "Regulation of the alternative sigma factor sigma(E) during initiation, adaptation, and shutoff of the extracytoplasmic heat shock response in *Escherichia coli*". J Bacteriol. 2003 Apr;185(8):2512-9.

Wang, Q. P., and J. M. Kaguni. (1989). A novel sigma factor is involved in expression of the *rpoH* gene of *Escherichia coli*. *J. Bacteriol.*171:4248-4253

Egler M, Grosse C, Grass G, Nies DH (2005). "Role of the extracytoplasmic function protein family sigma factor RpoE in metal resistance of *Escherichia coli*." J Bacteriol 187(7);2297-307. PMID: 15774872

Rouviere PE, De Las Penas A, Mecsas J, Lu CZ, Rudd KE, Gross CA (1995). "rpoE, the gene encoding the second heat-shock sigma factor, sigma E, in *Escherichia coli*." EMBO J 14(5);1032-42. PMID: 7889934

Hiratsu K, Amemura M, Nashimoto H, Shinagawa H, Makino K (1995). "The rpoE gene of *Escherichia coli*, which encodes sigma E, is essential for bacterial growth at high temperature." J Bacteriol 177(10);2918-22. PMID: 7751307.

Çöl Bekir, Sezer Merve, Dibek Esra, 2018. "*yfeS* mutant of *Escherichia coli is* comparatively hypersensitive to boric acid and may play a role in boron stress response." Annual Conference 2018 of the Association for Generaland Applied Microbiology

ALZHEİMER HASTALIĞI VE DEMANS ÜZERİNE ETKİLİ BİR YAKLAŞIM: ANIMSAMA TERAPİSİ UYGULAMASI

AN EFFECTIVE APPROACH ON ALZHEIMER'S DISEASE AND DEMENTATION: MEMORY THERAPY APPLICATION

Prof.Dr.Nezihe BULUT UĞURLU

0000-0003-2860-1169

Doç.Dr.Fatma BİRGİLİ

0000-0001-5017-0225

Uzm Hem.Güllü YAZKAN

0000 0003 2860 1169

* Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi.

ÖZET

Çağımızın hastalığı olan Alzheimer; Merkezi sinir sisteminin çeşitli kısımlarında sinaps ve nöron kayıplarıyla ortaya çıkan; bilişsel işlevlerde azalma, öz bakım yetersizlikleri, çeşitli nöropsikiyatrik ve davranışsal bozukluklar ile karakterize ilerleyici nörodejeneratif bir hastalıktır. Alzheimer hastalığı, 65 yaşın üzerindeki kişilerde yüzde 3-11, 85 yaşın üzerinde ise yüzde 20-47 oranında görülmektedir. 65 ile 85 yaşları arasında hastalığın görülme sıklığı her beş yılda bir iki katına çıkmaktadır.

Yaşlanmanın normal bir süreci olmayan demans; yaşlıları etkileyen başlıca etkendir. Demans genellikle kronik ve ilerleyici bir sendromdur. Bireyin günlük yaşam performans yeteneğini, davranış, düşünme ve hafıza gücüne etki eden çeşitli beyin hastalıkları yoluyla ortaya çıkan bir hastalıktır. Demans hastaları için oryantasyonun bozulması ise en önemli problemlerden birisidir. Durumun ileri aşamalarında kişi, zaman oryantasyonunda problem yaşar (hangi gün, ay, yıl olduğunu bilemez); yer oryantasyonu ile sıkıntılar yaşar (nerede olduğunu hatırlayamaz) ve kişi oryantasyonunu kaybeder (çocuklarını, eşini bile unutabilir). Demansın en yaygın nedeni olan Alzheimer hastalığı (AH), vakaların %60-70'ine katkıda bulunmakta olup birey ve toplum için önemli etkileri olan, giderek artan öneme sahip küresel bir sağlık sorunudur. Alzheimer hastalığı, Dünya Sağlık Örgütü tarafından küresel bir halk sağlığı önceliği olarak kabul edilmektedir. Dünya çapında yaklaşık 50 milyon kişi demansla mücadele ederken bunların yaklaşık %60'ı düşük ve orta gelirli ülkelerde yaşamaktadır. 60 yaş ve üstü nüfusta demans prevalansının %5-8 arasında olduğu tahmin edilmektedir. Alzheimer hastalığı ve diğer demans türleri, Dünya Sağlık Örgütünün açıkladığı 2019 yılı küresel ölüm nedenleri raporunda yedinci sırada yer almaktadır.

Anımsama terapisi yaşlı bireyler için geliştirilmiş ilk psikoterapilerden biridir. Terapiyi uygulayan birey ve katılımcılar arasında ve katılımcıların kendi içindeki etkileşimini güç lendirir, duyusal, duygusal ve sosyal uyarım, eski becerilerin hatırlanmasını ve yeni becerilerin öğrenilmesini sağlar, yaşamsal bütünlüğünü güçlendirir. Terapinin haftada bir ya da birkaç kez olmak üzere, 20 ila 30 dakikalık seanslar halinde, toplamda 6–12 kez yapılması tavsiye edilmektedir.

Anahtar kelimeler: Alzheimer hastalığı, demans ,anımsama terapisi.

SUMMARY

Alzheimer's disease, which is the disease of our age; Caused by loss of synapses and neurons in various parts of the central nervous system; Alzheimer's disease is a progressive neurodegenerative disease characterized by decrease in cognitive functions, self-care deficiencies, and various neuropsychiatric and behavioral disorders. Alzheimer's disease is seen in 3-11 percent of people over

65 years of age and 20-47 percent of those over 85 years of age. Between the ages of 65 and 85, the incidence of the disease doubles every five years.

dementia, which is not a normal process of aging; is the main factor affecting the elderly. Dementia is usually a chronic and progressive syndrome. It is a disease that occurs through various brain diseases that affect an individual's daily life performance ability, behavior, thinking and memory power. Disorientation is one of the most important problems for dementia patients. In the later stages of the condition, the person has problems with time orientation (not knowing what day, month, year it is); has trouble with place orientation (can't remember where he is) and the person loses orientation (may forget his children, even spouse). Alzheimer's disease (AD), the most common cause of dementia, contributes 60-70% of cases and is an increasingly important global health problem with significant implications for the individual and society. Alzheimer's disease is recognized as a global public health priority by the World Health Organization. About 50 million people worldwide struggle with dementia, and about 60% of them live in low- and middle-income countries. The prevalence of dementia in the population aged 60 and over is estimated to be between 5-8%. Alzheimer's disease and other types of dementia are in the seventh place in the 2019 global causes of death report announced by the World Health Organization.

Reminiscence therapy was one of the first psychotherapies developed for the elderly. It strengthens the interaction between the person applying the therapy and the participants and within the participants themselves, provides sensory, emotional and social stimulation, remembers old skills and learns new ones, and strengthens vital integrity. It is recommended that the therapy be done once or several times a week, in sessions of 20 to 30 minutes, 6-12 times in total.

Key Words: Alzheimer's disease, dementia, reminiscence therapy.

GİRİŞ

Çağımızın hastalığı olan Alzheimer; Merkezi sinir sisteminin çeşitli kısımlarında sinaps ve nöron kayıplarıyla ortaya çıkan; bilişsel işlevlerde azalma, öz bakım yetersizlikleri, çeşitli nöropsikiyatrik ve davranışsal bozukluklar ile karakterize ilerleyici nörodejeneratif bir hastalıktır (1-2) Alzheimer hastalığı, 65 yaşın üzerindeki kişilerde yüzde 3-11, 85 yaşın üzerinde ise yüzde 20-47 oranında görülmektedir. 65 ile 85 yaşları arasında hastalığın görülme sıklığı her beş yılda bir iki katına çıkmaktadır. Dünya sağlık örgütü verilerine göre tüm dünyada yaklaşık 55 milyon demans hastası bulunmakta ve bu sayının 2030'da 78 milyona ve 2050'de ise 139 milyona çıkması beklenmektedir. Türkiye'de 600 binden fazla Alzheimer hastası olduğu tahmin edilmektedir. Dünya geneline bakıldığında ise her üç saniyede bir kişi demans hastası olduğu bildirilmektedir. Bu nedenle Alzheimer hastalığı ve diğer demans nedenleri küresel bir halk sağlığı problemi haline gelmiş olup sağlık hizmetlerinin sunulması, sosyal ve ailesel ilişkilerin verimli sürdürülmesi ve ekonomi üzerinde ciddi bir yük oluşturmaktadır.

Yaşlanmanın normal bir süreci olmayan demans; yaşlıları etkileyen başlıca etkendir. Demans genellikle kronik ve ilerleyici bir sendromdur. Bireyin günlük yaşam performans yeteneğini, davranış, düşünme ve hafıza gücüne etki eden çeşitli beyin hastalıkları yoluyla ortaya çıkan bir hastalıktır (3). Demans hastaları için oryantasyonun bozulması ise en önemli problemlerden birisidir. Durumun ileri aşamalarında kişi, zaman oryantasyonunda problem yaşar (hangi gün, ay, yıl olduğunu bilemez); yer oryantasyonu ile sıkıntılar yaşar (nerede olduğunu hatırlayamaz) ve kişi oryantasyonunu kaybeder (çocuklarını, eşini bile unutabilir). Timlin ve Rysenbr'e göre demans'ın üç evresinde yaşananlar erken evre demans hastalığı için kısa dönemli hafıza ile ilgili problemler ve unutkanlık, sürekli depresyon ve endişe, konsantrasyon kaybı, yaşadığı zorlukları gizlemede kimi zaman başarılı olması, orta dönem demans hastalığı için giyinme, yemek yeme yada alışveriş gibi günlük aktivitelerde bozulma, iyi tanıdığı kişileri tanımama gibi hafızada önemli bozulmalar, ilgi çekici hareket tarzı ve toplum tarafından kabul görülmeyen davranışlarda bulunma, uykuda bozukluklar, geç evre demans hastalığı için düşünme ve karar verme safhasında azalma, bağlantısız cümlelerle konuşma dahil çeşitli konuşma zorlukları, hareketsizlik, tekrarlayan düşmeler, fiziksel hareketlerde bozulmalar ve yeme zorluğundan kaynaklı ilerleyici fiziksel güçsüzleşmedir(4).

Demansın en yaygın nedeni olan Alzheimer hastalığı (AH), vakaların %60-70'ine katkıda bulunmakta olup birey ve toplum için önemli etkileri olan, giderek artan öneme sahip küresel bir sağlık sorunudur. Alzheimer hastalığı, Dünya Sağlık Örgütü tarafından küresel bir halk sağlığı önceliği olarak kabul edilmektedir (5). Dünya çapında yaklaşık 50 milyon kişi demansla mücadele ederken bunların yaklaşık %60'ı düşük ve orta gelirli ülkelerde yaşamaktadır (6). 60 yaş ve üstü nüfusta demans prevalansının %5-8 arasında olduğu tahmin edilmektedir. Alzheimer hastalığı ve diğer demans türleri, Dünya Sağlık Örgütünün açıkladığı 2019 yılı küresel ölüm nedenleri raporunda yedinci sırada yer almaktadır (7).

Sağlık alanlarındaki gelişmeler, ilaç sektöründeki ilerlemeler altyapı ve üstyapı hizmetlerinin artması sonucu insan ömrü uzamaya başlamış ve bu durum da beraberinde Dünya nüfusunun hızla yaşlanmasına neden olmuştur. Düşük doğum hızı, korunma yöntemlerinin gelişmesi, bireyselleşmenin daha fazla oluşması neticesinde ise doğum oranları düşmüştür. Yaşlı nüfusu artıp çocuk sayısı azalmaya başlamıştır. İlerleyen yıllarda yaşlı sayısının çocuk sayısını aşacağı gerontologlar tarafından tahmin edilmektedir. Dünya'da 2010 yılında 65 yaş ve üzerindeki yaşlı sayısı yaklaşık olarak 524 milyon iken bu rakam 2050 yılında 1.5 milyar olacağı tahmin edilmektedir. Bu sayı tüm dünya nüfusunun yaklaşık olarak %16'sına denk geleceği öngörülmektedir. Yaşlı nüfusunun artış hızının en fazla olacağı ülkeler gelişmemiş ülkeler olacaktır. Yaşlı nüfusu 2010-2050 yılları arasında gelişmemiş ülkelerde yaklaşık olarak %250'lik bir artış göstereceği, gelişmiş ülkelerde ise bu oranın %71 olacağı tahmin edilmektedir. Bu yüzden bu durum küresel bir sağlık sorunu olmaya doğru ilerlemektedir (7).

Türkiye'de ise Alzheimer hastalığının sıklığı ile ilgili yapılan ulusal çalışmalar sınırlı olmakla birlikte tahminlere göre 600 bin kişinin bu hastalıkla mücadele ettiği düşünülmektedir (8). Türkiye nüfusunun giderek yaşlandığı düşünüldüğünde ülkemiz için Alzheimer hastalığının öneminin de artmakta olduğu söylenebilir. Alzheimer hastalığı kaynaklı demansın, doğrudan tıbbi ve sosyal bakım maliyetlerine ek olarak resmi olmayan bakım maliyetleri açısından önemli sosyal ve ekonomik etkileri de vardır. Bakım maliyetleri, doğrudan bakımları içerdiği gibi evde bakım sürecinde hastaya bakım veren kişilerin yaşadığı iş gücü kaybını ve maddi kayıpları da barındırmaktadır. Yaklaşık 10-15 yıl sürebilen bu hastalıkta orta evrelerden itibaren hasta yakınının en önemli görevlerinden biri bakım vermektir. Gece ve gündüz aralıksız, dikkat ve anlayış ve de sevgi ile bu bakımı vermek çok önemlidir. Bu konuda hasta yakınlarının alacağı her destek ve onlara uzanacak her bir el onların bu süreci daha iyi yönetmelerine yardımcı olacaktır.

ALZHEİMER VE ANIMSAMA TERAPİSİ

Günümüzde Alzheimer hastalığını tümüyle ortadan kaldıran bir tedavi bulunmamaktadır. Tedavi esas olarak ilaç kullanımı ve hasta bakımından oluşmaktadır. Şu anda Alzheimer hastalığında kullanılan ilaçlar hastalığın ilerleme hızını kısmen yavaşlatabilmekte ve hastalığın bir kısım belirtilerini geçici bir süre de olsa azaltabilmektedir. Ayrıca uykusuzluk, amaçsız gezinme, anksiyete, ajitasyon, hayaller, halisünasyon ve depresyon gibi Alzheimer hastalığına sık olarak eşlik eden davranışsal belirtileri iyileştirmeye yönelik ilaçlar da kullanılmaktadır (9). Farmakolojik yaklaşımların olumsuz ve sınırlı etkileri nedeni ile bazen demansı olan bireylerde yan etkileri bulunmayan, hastaların yaşam kalitesini olumlu etkileyebilecek ve daha ekonomik olan farmakolojik olmayan yöntemlerin kullanılması önerilmektedir (10-11). Farmakolojik olmayan yaklaşımlar bireylerin güçlü yönlerini desteklemek, yaşadıkları zorluklara yoğunlaşmak, psikolojik sağlıklarını güçlendirmek, aile ve toplumda bağımsızlıklarını desteklemek için kullanılmaktadır (12). Bu yöntemlerin bireylerin davranış, duygudurum, biliş, işlevsellik ve yaşam kaliteleri üzerinde olumlu etkileri vardır (12-13). Demansı olan ve olmayan yaşlı bireylerde en yaygın kullanılan farmakolojik olmayan yaklaşımlardan biri anımsama terapisidir (14).

Anımsama terapisi yaşlı bireyler için geliştirilmiş ilk psikoterapilerden biridir. Anımsama terapisi, psikiyatri kurumları ve uzun süreli bakım tesisleri dahil olmak üzere yaşlı bakım merkezlerinde mesleki terapistler, hemşireler ve sosyal çalışmacılar gibi sağlık uzmanları tarafından uygulanmaktadır (15). Bu terapi uygulaması, geçmiş deneyim, olay ve aktivitelerin bireysel olarak ya da grup içinde ifade edilmesini içermektedir (16). Bu gruplarda anımsama, terapiyi uygulayan birey ve katılımcılar arasında ve katılımcıların kendi içindeki etkileşimini güçlendirir, duyusal, duygusal ve sosyal uyarım,

eski becerilerin hatırlanmasını ve yeni becerilerin öğrenilmesini sağlar, yaşamsal bütünlüğünü güçlendirir (17). Terapinin haftada bir ya da birkaç kez olmak üzere, 20 ila 30 dakikalık seanslar halinde, toplamda 6–12 kez yapılması tavsiye edilmektedir (15). Anımsama terapisi, aile bireyleri, evlilik-nişan, doğum günü, emeklilik özel günler, ziyaret edilen yerler, tatiller, sevilen yemekler, filmler, şarkılar gibi konular üzerinde gerçekleştirilmektedir. Buna ek bireysel uygulamalarda kişinin kendi hayatı ve kendi ailesine ilişkin bilgilerin de katkısıyla sürdürülmektedir. Terapiler sırasında fotoğraf, videolar ve ses kayıtları ile desteklenebilmektedir (18).

ANIMSAMA TERAPİSİNDE KULLANILAN UYGULAMALAR

Bilişim teknolojileri demansı olan bireylerin yaşamlarına olan katkı sağlamak amacıyla çeşitli çalışmalar gerçekleştirilmektedir. Bilişim teknolojilerinin anımsama çalışmalarında kullanılması yaşlı bireylerin bilgileri hatırlamalarında etkili bir araç olarak kullanılmaktadır. Demansı olan yaşlı bireylerde anımsamayı uyarıcı teknolojiler; hikaye anlatma teknolojisi, mobil teknoloji, işbirliği teknolojisi ve multimedya teknolojisi olarak gruplandırılabilir.

Multimedya teknolojileri genel olarak sosyalizasyonu geliştirme, belleği güçlendirme, günlük yaşam aktivitelerini kolaylaştırma ve eğitim araçlarının dağıtımı, ilaç ya da planları hatırlatma için kullanılan etkin bir yöntem halini almış durumdadır (19). Multimedya teknolojisi, anımsama terapisi çalışmalarındaki aktiviteleri desteklemek ve anımsamayı uyarıcı çok yönlü değerli bir araçtır (20). Anımsama terapisinde multimedya teknoloji kullanımı, bireylerin geçmişleriyle ilgili görüntü, ses, materyal vb. gibi sanal anımsatıcılar tablet, televizyon ya da laptop gibi araçlarla gösterilebilmektedir (21). Böylece çoklu duyusal anımsatıcı yaklaşımı gerçekleştirilmiş olmakta ve anımsamayı uyarıcı içerik gerçeğe uygun olarak sunulmaktadır. Ayrıca bu yaklaşımın kullanışlılığı açısından değerlendirildiğinde, katılımcıların ileri teknoloji araçları kullanması onların beceri eğitimini ve bilişsel süreçlerinin geliştirilmesi açısından oldukça önemlidir (21-22).

ANIMSAMAYI UYARICI BAZI TEKNOLOJİLER

ActiveMinds Natural World

Beyaz kağıt üzerine siyah kılavuz çizgiler ile hazırlanmış bu boyama setleri kişilerin anılarını hatırlatmaya yönelik boyama resimleri içermektedir. Kişilerin boyamayı bitirdikten sonra kendilerine resimle alakalı sorular sorulup anılarını hatırlamaları amaçlanmıştır. Mesela bir balık resminin boyamasını yapan kişi konu ile alakalı sorulan sorular neticesinde balık tutmakla ilgili anılarını hatırlayabilir ve anlatmaya başlayabilir (23).

Lesivesillustration Decades

Eski zamandaki önemli olayları içeren bu kartlar sayesinde kişilerin hatırlama kapasitesinin artıp konuşmaya başlamaları öngörülmüştür. Mesela savaş zamanı kıyafetlerinin tamiri ve geri dönüşümü ile ilgilenen bayanları içeren bir resme bakarak kişinin bu olay sırasında nerede olduğu ne yaptığı sorulmasıyla bir konuşma başlatılabilmektedir (24).

Medpage MemRabel

Saat fonksiyonu haricinde fotograf ve video destekli hatırlatıcı fonksiyonuna sahip bu saat tasarımı ile kişilere saati gösterirken aynı zamanda günlük ilaç almak gibi rutin işlerini hatırlatması öngörülmüştür (25).

House Of Memories

Tabletlerde kullanılmak üzere tasarlanmış bu uygulamada müze teması kullanılmıştır. Belirli ülkeler için zamanında yaşanmış önemli anlar, olaylar ve objelerin bulunduğu uygulamada bu anı paketlerinin indirilip anı ağacı veya kutusu adı verilen profile eklenmesi planlanmıştır. Ayrıca kişinin kendi özel anıları uygulamanın içine eklenebilmektedir. Uygulama bu eklenen verileri kullanıcıya göstererek zihinlerini çalıştırmayı ve aktif tutmayı vadetmektedir (26).

Talking Products Talking Photo Album

Sesli fotograf albumüdür. Her fotograf için ses kaydı bırakılabilmesi sayesinde kişilerin o anla ilgili anılarını perçinlemesi planlanmaktadır. Hatırlatıcı ve uyarıcı terapidir (27).

ANIMSAMA TERAPİSİ UYGULAMADA HEMŞİRENİN ROLÜ

Yaşlı bireylerin ruh sağlığını koruyacak ve yaşam kalitesini geliştirecek sosyal destek kaynaklarının değerlendirilerek, bireylerin gereksinimlerinin ortaya konulması ve bu doğrultuda gerekli uygulamaların yerine getirilmesinde hemşire önemli bir rol oynamaktadır (28). Hemşireliğin amacı yaşamın her döneminde bireyin sağlığının korunması ve geliştirilmesidir. Yaşlı bireylere sunulan hizmetlerin hedefi, yaşam kalitelerin korumak ve aktif bir yaşam sürmelerini sağlamaktır (29). Yaşlı nüfusun sağlığını ve yaşam kalitesini geliştirmek için etkili, terapötik, farmakolojik olmayan hemşirelik girişimlerine ihtiyaç vardır (30). Özellikle Alzheimer ve demans durumlarında destek tedavi olarak nitelendirilen anımsama terapisi Hemşirelik Girişimleri Sınıflandırması'nda (NIC) bir hemşirelik girişimi olarak ele alınmaktadır. NIC'te terapötik bir girişim olarak anımsama, mevcut koşullardan zevk almak, yaşam kalitesini arttırmak ya da yaşlılığa uyumu kolaylaştırmak için geçmiş olayların, düşüncelerin, duyguların kullanılması ve anıların tazelenmesi olarak tanımlanmıştır (31). Amerikan Hemşireler Derneği (ANA) 1994, Psikiyatri Ruh Sağlığı Hemşirelik Uygulama Standartları ve ANA 1995 Gerontolojik Hemşirelik Uygulama Kapsam ve Standartları anımsama terapisini standart bir hemşirelik uygulaması olarak belirtmiştir (32). Bağımsız bir hemşirelik girişimi olan anımsama terapisi uzun süreli bakım, destekli yaşam ve bağımsız yaşamı kapsayan çeşitli ortamlarda kullanılmaktadır (33).

Hemşirelikte Anımsama Terapisi Uygulama Sonuçları Anımsama terapisinin yaşlılar üzerine etkisi yapılan pek çok çalışmayla ortaya konmuştur. Wu'nun, kurumda yaşayan yaşlı asker emeklilerine bir hemşirelik girişimi olarak 12 haftalık grup anımsama terapisi uygulanmasının benlik saygısı, yaşam doyumu ve depresif bulgulara olan etkisini değerlendirmek amacıyla yaptığı çalışmada, benlik saygısı ve yaşam doyumunun arttığını ve depresif bulguların azaldığını ortaya koymuştur. Ayrıca olumlu öz-değer (self-value) duygusunun ve kuruma aitlik duygusunun ortaya çıktığı belirtilmiştir (34). Chiang ve arkadaşlarının, huzurevinde yaşayan erkek yaşlılarda anımsama terapisinin psikolojik iyilik hali, depresyon ve yalnızlık üzerinde etkisini incelemek amacıyla yaptıkları çalışmada sekiz hafta uygulanan anımsama terapisinin olumlu etki gösterdiğini belirtmişlerdir. Anımsama terapisinin psikolojik iyilik halini arttırdığını, depresyon belirtilerini ve yalnızlık duygularını hafifletmede başarılı olduğunu ortaya koymuşlardır (35). Kwon ve arkadaşları demanslı yaşlılarda bilişsel fonksiyon, depresyon, davranış problemleri ve yaşam kalitesi üzerinde anımsama terapisinin klinik etkilerini incelemek amacıyla meta analiz çalışması yapmışlardır. Bulgular doğrultusunda demanslı yaşlılarda anımsama terapisi girişiminin bilişsel fonksiyonları sürdürme ve geliştirmede, depresyonu azaltmada ve daha iyi bir yaşam kalitesinde etkili olduğunu belirtmişlerdir (36). Anımsama terapisinin yaşlıların üzerinde olumlu etkileri olduğu kadar yaşlılarla çalışan hemşireler üzerinde de etkileri vardır. Gudex ve arkadaşlarının günlük hemşirelik bakımına entegre olarak uygulanan anımsama terapisinin huzurevi yaşlıları ve hemşireleri için sonuçlarını belirlemek amacıyla yaptıkları çalışmada, deney grubundaki huzurevi hemşirelerinin mesleki rolleri ile doyumunun arttığı, yaşlılara ve çalıştıkları ortamlara daha olumlu bakış açısı geliştirdikleri belirtilmiştir. Ayrıca anımsama aktivitelerinin hemşirelere yaşlıların geçmiş deneyimlerini öğrenerek yaşlıları daha bireysel algılamalarına yardımcı olabileceğini ve böylece karşılıklı daha düzenli, katılımlı sosyal aktiviteler için fırsat sunacağını belirtmişlerdir (37). Ülkemizde hemşirelik alanında 2014 yılında anımsama terapisinin Alzheimer hastalarının bilişsel durumu, depresyon ve günlük yaşam faaliyetlerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmış ve müdahale grubundaki bireylerin bilişsel durumundaki artışın ve depresyondaki azalmanın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Anımsama terapisinin bireylerin, hareket, bireysel hijyen, beslenme, uyku ve giyinme gibi günlük yaşam aktiviteleri üzerine bir etkisi olmadığı ancak iletişim, iş birliği, sosyalleşme ve huzursuzlukları üzerine olumlu bir etkisinin olduğu bulunmuştur (38).

SONUÇ

Hemşirelik girişimlerinde de yerini alan anımsama terapisinin yaşlıların iyilik halini, benlik bütünlüğünü, yaşam kalitesini, bilişsel süreçlerin gelişimini/hafızanın güçlendirilmesini, mutluluk ve moral düzeyini arttırırken depresyonu, yalnızlık duygusunu azalttığı ortaya konmuştur. Ülkemiz için ise anımsama terapisi yeni bir kavram ve uygulamadır. Yaşlanan toplumla birlikte hemşirelerin hizmet alanında daha fazla yer alan yaşlılar için yaşlıların sağlığını ve yaşam kalitelerini geliştirecek ve devam ettirecek hemşirelik girişimlerinin gelişimine ihtiyaç vardır. Anımsama terapisinin, Alzheimer hastalığı, demans yaşayan yaşlılar üzerinde etkinliğinin değerlendirildiği çalışmalar ile anımsama terapisinin rutin olarak uygulanan bir hemşirelik girişimi olması sağlanabilecektir.

KAYNAKLAR

Gilman S. Alzheimers Disease. 1997;40(2):230-45.

Lleó A, Greenberg Sm, Growdon Jh. Current Pharmacotherapy For Alzheimer's Disease. Annu Rev Med 2006;57:513-33.

Bostancı, Ö. (2014). Alzheimer-Demanslı Yaşlıya Bakım Veren Aile Bireylerinin Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi, (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.

Timlin,Gregor. Nic Rysenbry, Design for Dementia: Improving dining and bedroom environments in care homes (Kensington: Helen Hamlyn Centre, Royal College of Art,2010), 17.

Global Action Plan On The Public Health Response To Dementia 2017-2025. Geneva: World Health Organization; 2017.

World Health Organization. Dementia. 2020 [Erişim Tarihi: 09 Mayıs 2023]. Erişim: Https://Www.Who.Int/News-Room/Factsheets/Detail/Dementia.

World Health Organization. The Top 10 Causes Of Death. 2020 [Erişim Tarihi: 30 Mayıs 2023]. Erişim: Https://Www.Who.Int/News-Room/Factsheets/Detail/The-Top-10-Causes-Of-Death.

Özbabalık D, Hussein S. Demans Bakım Modeli Raporu. Türkiye Cumhuriyeti Aile Ve Sos Polit Bakanl. 2017; Erişim: Https://Www.Ailevecalisma.Gov.Tr/Media/9332/D Emans-Bakım-Modeli-Proje-Kitabı.Pdf.

Atay, H. (2014). Eyvah! Annem Alzheimer (1. Baskı): Ankara: Hatiboğlu Yayınları.

Lök N, Buldukoğlu K. Demansta Bilişsel Aktiviteyi Artırıcı Psikososyal Uygulamalar. Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar 2014; 6(3): 210-216.

The Authers(Japanese Society Of Psychiatry And Neurology), Non-Pharmacological İntervention For Dementia Patients. Psychiatry And Clinical Neurosciences 2012; 66: 1–7.

James Ia, Fossey J. Non Pharmalogical Interventions İn Home Care, In: Oxford Textbook Of Old Age Psychiatry (2nd Ed.), Dening T, Thomas A (Eds), Oxford University Press, United Kingdom, 2013: 269-281.

Berg A, Sadowski K, Beyrodt M, Et Al. Snoezelen, Structured Reminiscence Therapy And 10 Minutes Activation İn Long Term Care Residents With Dementia. Bmc Geriatrics 2010; 10: 5.

Department Of Veterans Affairs Veterans Health Administration Health Services Research&Development Service. "Non-Pharmacological Interventions For Behavioral Symptoms Of Dementia", Evidence-Based Synthesis Program (Esp) Center Dc 20420, Washington, 2011: 10-31.

Ching-Teng Y, Ya-Ping Y, Chia-Ju L, Hsiu-Yueh L. (2020). Effect Of Group Reminiscence Therapy On Depression And Perceived Meaning Of Life Of Veterans Diagnosed With Dementia At Veteran Homes. Social Work In Health Care, 59(2), 75–90. Https://Doi.Org/10.1080/00981389.2019.171032.

Knight Bg. Psychotherapy With Older Adults (3rd Ed.), Sage Publications, London, 2004: 223.

Coleman Pg. Uses Of Reminiscence: Functions And Benefits. Aging & Mental Health 2005; 9(4): 291–294.

Stinson C, Young E, Kirk E, Walker R. (2010). Use Of A Structured Reminiscence Protocol To Decrease Depression In Older Women. Journal Of Psychiatric And Mental Health Nursing, 17(8), 665-673. Doi: 10.1111/J.1365-2850.2010. 01556.X.

Marin Ag, Seiciu Pl, Popescu Am, Et Al. Technology For Post-Stroke Cognitive Rehabilitation. International Journal Of Pharma Medicine And Biological Sciences 2015; 4(2): 146-150.

Davison Te, Nayer K, Coxon S, Bono A, Eppingstall B, Et Al. A Personalized Multimedia Device To Treat Agitated Behavior And Improve Mood In People With Dementia: A Pilot Study. Geriatric Nursing 2016; 25: 25-29.

Fleischmann Sv, Tractinsky N. Development And Evaluation Of A Personalised Multimedia System For Reminiscence Therapy İn Alzheimer's Patients. International Journal Of Social And Humanistic Computing 2008; 1: 1-6.

Haron H, Sabri Sm, Jamil N. Exploring Technology Use İn Reminiscence For Elderly Knowledge Recall. Aust. J. Basic & Appl. Sci. 2014; 8(5): 469-477.

ActiveMinds, https://www.active-minds.org/us/dementia-art-activities-natural-world/ [09.05.2023].

AlzProducts, https://www.alzproducts.co.uk/as-we-were-memory-cards [09.05.2023]).

Pivotell, https://www.pivotell.co.uk/MemRabel+2/0_CAAA002/PRAA024.htm [09.05.2023].

HouseOfMemories, https://houseofmemories.co.uk/things-to-do/my-house-of-memories-app/ [10.05.2023].

TalkingProducts, https://www.talkingproducts.com/recordable-cards-gifts/talking-photo-albumsgifts/talking-photo-albums-deluxe.html [10.05.2023].

Demir F. Yaşlılık ve geriatri hemşireliği. Düzce Tıp Fakültesi Dergisi 2002; 4(1):48-51.

Lee WT, Ko S, Lee KJ. Health promotion behaviors and quality of life among community-dwelling elderly in Korea: A cross-sectional survey. Int J Nurs Stud 2006;43: 293–300.

Ercan Şahin N. Huzurevinde Yaşayan Yaşlılara Uygulanan Anımsama Terapisinin Yaşlıların Yaşam Kalitesine Etkisi. H.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi. Ankara: 2015.

McCloskey J, Bulechek G. Nursing Interventions Classifi cation (NIC), 3rd edn. Mosby, St Louis, MO. 2000. Aktaran. Wu, L-F. Group integrative reminiscence therapy on self-esteem, life satisfaction and depressive symptoms in institutionalised older veterans. JCN 2011;20:2195-2203.

American Nurses Association Standards of Psychiatric – Mental Health Clinical Practice. American Nurses Publishing, Washington, DC. 1994. Aktaran. Stinson CK, Kirk E. Structured reminiscence: an intervention to decrease depression and increase self-transcendence in older women. JCN 2006; 15:208–218.

Lin Y, Dai Y, Hwang S. The effect of reminiscence on the elderly population: A systematic review. PHN 2003: 20; 297–306.

Wu LF. Group integrative reminiscence therapy on self-esteem, life satisfaction and depressive symptoms in institutionalised older veterans. JCN 2011; 20:2195–2203.

Pinquart M, Duberstein PR, Lyness JM. Effects of psychotherapy and other behavioral interventions on clinically depressed older adults: A meta-analysis. Aging and Ment Health 2007; 11: 645–657.

Kwon M, Cho B, Lee J. Reminiscence therapy for dementia – Meta Analysis. Healthcare and Nursing Science 2013; 40:10-15.

Gudex C, Charlotte H, Jensen AM, Kjer M, Sørensen J. Consequences from use of reminiscence – a randomised intervention study in ten Danish nursing homes. BMC Geriatrics 2010; 10: 2-15.

Duru Aşiret G. Anımsama terapisinin alzheimer hastalarının bilişsel durumu, depresyon ve günlük yaşam faaliyetlerine etkisi. H.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi. Ankara: 2014.

AFET DURUMU VE YAŞLILIK

DISASTER STATUS AND OLD AGE

Prof.Dr.Nezihe BULUT UĞURLU

0000-0003-2860-1169

****Doç.Dr.Fatma BİRGİLİ***

0000-0001-5017-0225

Uzm Hem.Güllü YAZKAN

0000 0003 2860 1169

* Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi.

ÖZET

Afetler toplumları ekonomik, sosyal ve fiziksel, insan hayatını da psikolojik ve fiziksel olarak etkilemektedir. İmkanların yetmediği, toplumsal olarak onları durduran, insan kaynaklı ve doğadan kaynaklanan olağanüstü olaylardır. Afetler yaşlıları, kronik hastaları ve engellileri diğer insanlardan daha fazla etkiler. Afetler ilgili araştırmalar, yaşlı insanların afetler sonucunda ölme hastalanma riskinin daha yüksek olduğunu gözlemlemiştir Kronik hastalığı olan yaşlılar genç bireylere göre daha fazla risk altındadır, afet durumlarında ve salgın hastalıklarda sıcak ve soğuk hava koşullarından etkilenebilmektedir. Afet öncesi yetersiz hazırlıklar barınma, yetersiz beslenme, yerinden edilmeğe ekonomik zorluklar gibi sorunlara neden olur.

Anahtar Kelimeler: Afet, Afet durumu, yaşlılık, planlama.

ABSTRACT

Disasters affect societies economically, socially and physically, and human life psychologically and physically. They are extraordinary events originating from human and nature, which are not enough, that stop them socially. Disasters affect the elderly, the chronically ill, and the disabled more than any other person. Disaster-related studies have observed that older people are at higher risk of dying or getting sick as a result of disasters. The elderly with chronic diseases are more at risk than individuals, and may be affected by hot and cold weather conditions in disasters and epidemics. Inadequate pre-disaster preparations cause problems such as housing, malnutrition, displacement and economic difficulties

Key Words: Disaster, disastersituation, oldage, planning.

GİRİŞ

Türkiye coğrafi konumu nedeniyle afetlerin sıklıkla yaşandığı ülkelerden biridir (DikmenliveYakar,2019). Afetler can ve mal kayıplarına yol açmakta, toplumların günlük yaşamını aksatmakta, savunmasız durumdaki insanlar kendi kaynaklarıyla baş edemez hale gelmektedir. Yerel yönetimler yetersiz kalmakta, devlet kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşları (STK'lar) görevlerini eş zamanlı ve ardışık olarak yürütmektedir. Sosyal, ekonomik ve fiziksel kayıplara neden olan beşeri veya doğa olaylarının sonucudur (ErkalveDeğerliyurt,2009). Açıklamalı Afet Yönetimi Terimleri Sözlüğüne göre afet; "Toplumun tamamı veya belli kesimleri için fiziksel, ekonomik ve sosyal kayıplar doğuran, normal hayatı ve insan faaliyetlerini durduran veya kesintiye uğratan, etkilenen toplumun baş etme kapasitesinin yeterli olmadığı doğa, teknoloji veya insan kaynaklı olaylardır."(AFAD, 2014a,s.23) şeklinde tanımlanmıştır. İnsanlık tarihine kadar uzanan bir felaket: insanlar ve tüm canlılar için; Bunlar, normal yaşamı durduran ve insan faaliyetlerini aksatan, toplumda

ekonomik, fiziksel, sosyal ve kültürel kayıplara neden olan ve etkilenen toplum tarafından yönetilemeyen doğal veya insan yapımı olaylardır. Afetlerin en önemli özelliği, doğal olaylar sonrasında etkilenen toplumun kendi başına baş edememesidir. Afetler insanları bu doğaüstü olaylarla mücadele etmeye sevk ederken, bilimin gelişmesine de katkıları büyüktür. Ayrıca afetler, siyasi ve etnik yapılarda değişimlere ve kitlesel göçlere yol açmıştır. (Işıkvd.,2012). Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) afeti: 'Olağanüstü büyüklükte ve dışarıdan yardım gerektirecek şiddette oluşan, ani gelişen ekolojik olaylar' olarak tanımlamıştır. Bir olayın afet tanımı içine girmesini belirleyen en önemli özellik, dış yardıma gereksinim duyulması olup dış yardım uluslararası yardım an lamında ele alınmamalıdır. Burada önemli olan, olayın gerçekleştiği toplumun, olayla başa çıkamaması ve dışarıdan yardım alınmasının zorunlu olmasıdır (DSÖ). Afet beraberinde afet yönetimini de getirir. Afetlerin neden olduğu zararı azaltmak için afet öncesi hazırlık, afetten korunma, afeti İyileştirme, afet sonrası tıbbi destek ve yeniden inşa sürecini içeren çalışmaların tümüne afet yönetimi denir (Koyuncu ve Koyuncu, 2016). Yıllar geçtikçe yaşlanan dünya nüfusu ile birlikte, yaşlı nüfusa yönelik gelecekteki politikalar özel bir önem taşımaktadır. Birleşmiş Milletler İnsani Gelişme Raporları, yaşlıların, engelliler ve çocuklarla birlikte afetlerden, acil durumlardan ve iklim değişikliği risklerinden etkilenen savunmasız nüfus grubu olduğuna dikkat çekiyor. Genel olarak, afetler iki kategoriye ayrılır doğal afetler ve insan kaynaklı afetler. Bu ayrımda ayırt edici kriter; felaketin sebebidir. Sonuç olarak; büyük doğal afetlere örnek olarak ; Depremler, büyük orman yangınları, seller, toprak kaymaları, tsunamiler, hortum ve kasırgalar, çığlar sayılabilir; teknolojik veya insan kaynaklı felaket örnekleri; Nükleer sızıntılar, yangınlar, kimyasal yıkımlar ve salgın hastalıklar sayılabilir (Özler, M. 2011). Dünyada ve Türkiye'de gündem göz önüne alındığında, afete hazırlık, afet yönetimi açısından artık tüm sağlık disiplinleri için isteğe bağlı olmaktan çıkmakta, son derece önemli bir olgu olarak görülmektedir (KalanlarveKubilay,2015). Yıllar geçtikçe yaşlanan dünya nüfusu ile birlikte, yaşlı nüfusa yönelik gelecekteki politikalar özel bir önem taşımaktadır. Birleşmiş Milletler İnsani Gelişme Raporları, yaşlıların, engelliler ve çocuklarla birlikte afetlerden, acil durumlardan ve iklim değişikliği risklerinden etkilenen savunmasız nüfus grubu olduğuna dikkat çekiyor. Fiziksel engelleri, kronik hastalıkları, işitme ve görme sorunları olan yaşlı insanlar, günlük yaşamlarında özel ihtiyaçlarını karşılamak için yardıma ihtiyaç duyabilirler. (ÇakırveAtalay,2020). Yaşlılık; Çocukluk, ergenlik ve yetişkinlik gibi yaşam sürecinin doğal bir parçası ve son aşamasıdır. Yaşlanma ise kalıtım, çevre, sağlık durumu ve duygular gibi dış etkenlere bağlı ve sürekli bir süreçtir. (Arpacı,2005).Bu nedenle yaşı sadece biyolojik bir ifade olarak değil ,aynı zamanda psikolojik ve kronolojik bir ifade olarak da ele almak gerekir (ÇakırveAtalay,2020).Yaşlanma kendine has psikolojik, fizyolojik, ekonomik ve sosyal yönleri olan bir süreçtir. Bireysel değişim, kişinin zihinsel ve sosyal olarak yavaşladığı, sevdiklerini kaybetmenin acısını çektiği, üretkenlikten tüketime geçiş yaptığı, aktivitelerini kısıtladığı ve başkaları için öz bakım ihtiyacını arttırdığı bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Tezel,2015). Tahmini yaşam beklentisi veya öngörülen medyan yaş kavramı aynı zamanda kişinin takvim yaşını da ifade eder. Doğumda beklenen yaşam süresi, yeni doğan bir çocuğun yaşamının belirli bir döneminde yaşa özel ölüm tehditleriyle karşılaşması durumunda yaşaması beklenen ortalama yıl sayısını ifade eder. (TÜİK,2019). DSÖ' nün son yaklaşımına göre yaş sınırı; 64.yılınsonu 65.yılın başlangıcıdır ve 3 yaş dönemi vardır:

•65-75 yaş arası erken yaşlılık dönemi

•75-85yaş arası; orta yaşlılık dönemi

•85 yaş ve üstü; ileri yaşlılık dönemi

Sosyal savunmasızlık açısından yaşlılar, diğer insanlara göre günlük yaşamlarında özel ihtiyaçları olan bir grubu temsil etmektedir (Tezel,2015). Yaşlıların ruhsal bunalımları, özellikle sağlık sorunları, sosyal çevrede dışlanma ve izolasyon sonucu bilişsel işlevlerinde bozulmaya ve depresyona yol açarken, fiziksel yetersizliklerde hareketliliklerini sınırlandırmaktadır. Çalışma kapasitesinin olmaması, yetersiz sosyal güvenlik ve yetersiz gelir, yaşlıların diğer önemli sosyal sorunları olarak görünmektedir. Afet öncesi planlamaları yapılırken, yaşlı bireylerin kırılgan ve savunmasız olabilecekleri, afet ve acil durumlarında karşılayabileceği problemler dikkatle incelenmelidir. Afet öncesi planlama, afet durumlarında yaşlıların karşılaşabilecekleri sorunlar dikkatle ele alınmalıdır. Afet sırasında ve sonrasında halka gerekli bilgileri sağlamak ve hassas gruptaki insanlara (örn.

sıcaktan ve soğuktan en çok etkilenecek yaşlılar ve hamileler) bilgi akışını sağlamak için uygun iletişim kanalları planlanmalıdır ve daha dikkatli düzenlenmelidir (Çakır ve Atalay, 2020).

1.AFETLEREHAZIRLIK

Afet hazırlığı, afetler meydana gelmeden detaylı ve titizlikle yapılmalıdır. Afetlere hazırlık aşamaları;

•Afet hali konusunda bilinçli olunması,

•Afet planının oluşturulması,

•Afet çantası hazırlanması,

•Afet planının sürdürülmesidir (KalanlarveKubilay,2015).

Afet ve acil durumlarda ilk yardım ilk olarak komşular ve yakın çevre tarafından yapıldığından, toplumda ilk yardım ve acil müdahale bilinci kadar yaşlı nüfusa ve onların yardımına duyarlılık da önemlidir. Yalnız yaşayan yaşlılar, kontrol ve sağlık hizmetlerinden faydalanmak için ilgili yerel yönetim sağlık harcamaları kapsamında karşılanmaktadır. Afet durumlarında müdahaleye erişilebilirliği sağlamak için gönüllülere sorumluluk düşmektedir. Gönüllülük, afet yönetiminin ayrılmaz bir parçası haline getirilmeli, toplumun tüm kesimlerine katılım teşvik edilmeli ve gönüllülüğün sürdürülebilirliğine yönelik faaliyetler desteklenmelidir. Ayrıca, bir afet veya acil durum sonrasında evlerine dönmeden önce kırılgan bireylerin gerekli kontrolleri yapılmalı, gönüllü ev kontrol sistemi aşılanmalı ve afet sonrası bakımın sağlanmasına özel özen gösterilmelidir (Bagget,2016). Ayrıca yaşlı/özel ihtiyaçları olan kişilere bakım veren kişinin afet ve acil durumlara hazırlanmasına destek olmak son derece önemlidir. Afete hazırlanan her bireyin sağlaması gereken yiyecek ve su yardımı, para ve hijyen malzemeleri gibi hazırlıkları yaşlı ve özel ihtiyaç sahiplerine bakanlarda yapmalıdır. Hazırlıkların hemen başında acil durum planı yapılmalı ve gerekirse bağlantı kurulacak kişi ve kurumların telefon numaralarının güncel bir kopyası yapılmalıdır. Afet durumlarında uygun bir kaçış yeri belirlenmeli ve buluşmayı kolaylaştıracak buluşma noktası belirlenmeli, tıbbi kimlik ve isim yazılı bileklik alınmalı, bölgenin afete hazırlık planları bilinmeli ve eğitim ve tatbikatlara hazırlık kontrol edilmelidir. (American Red Cross,2009). Diğer önemli husus ise tıbbi kayıtlar ve bireylerin kullandıkları ilaçların isimleri ve en az 7 günlük dozlarının olduğu güncel bir ilaç listesi, ilaçların soğuk saklanması gerekiyorsa (insülin vb. ilaçlar) soğutucu veya buz paketi olmalıdır. Özel diyeti olan kişilere yönelik en az 3gün yetecek şekilde bozulmayan yiyecek, piller ve işitme cihazları, gözlük ve numaralarının yazdığı güncel bir kayıt, yürüteç, baston gibi fiziksel destek araçları, afet ve acil durumlarda yardıma ihtiyacı olan hafızasını kaybetmiş yaşlı bireylerin yakınlarıyla iletişimini hızlandıracak hazırlıklar yapılmalıdır. Düzenli aralıklarla kontrol edilmelidir (Bagget,2016). Yaşlı ve özel ihtiyaçları olan kişiler ile bakıcılarının, acil durum barınaklarına ve yaşadıkları yerin yakınında önceden belirlenmiş en uygun alanda bulunan sığınma evlerine uyum sağlayamamaları nedeniyle taşınmasına özellikle dikkat edilmelidir. (UNISDR,2015). Yaşlıların ve ihtiyaç sahiplerinin kalp pili ve protez gibi aletlerini gözden uzak tutmaları, acil bir durumda yardım almakta zorlanmaları anlamına gelebilir (Bagget,2016).

2.HİZMETLERİNPLANLAMASI Bir grup, afetlere ve acil durumlara hazırlanmak için ihtiyaç duyulabilecek kaynakları belirleme ve elde etme konusunda özel ihtiyaçları olan yaşlı insanlara/kişilere yardımcı olabilecek ve kişinin ihtiyaç duyulan afetlere ve acil durumlara müdahale etme yeteneğini izleyecek kişilerden oluşur. Öz- Değerlendirme: Bir afet veya acil durum sırasında ve sonrasında özel ihtiyaçları olan yaşlı kişilerin/kişilerin müdahalesinin ve afet veya acil durum meydana gelmeden önce ihtiyaç duyabilecekleri destek düzeyinin değerlendirilmesini içerir. (AOF,2021). Her bölge ve bu bölgelerin afete özgü farklı ihtiyaçları olduğundan, afet planlaması yerel birimlerden ulusal düzeye kadar planlanmalıdır. 2013 yılında kabul edilen TAMP (Türkiye Acil Müdahale Planı) göre afetzedelerin mümkün olan en kısa zamanda barınma ihtiyaçlarının karşılanması ve bu işlerin koordinasyonu "Barınma Hizmet Grubu" kapsamında AFAD bünyesinde Genelkurmay Başkanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, TOKİ, KIZILAY, Sivil toplum kuruluşları ve

özel sektör işbirliğinde içinde yürütülmesi kararı verilmiştir. Hizmet grubunun çalışmaları, geçici barınma ve bakım ünitelerinin alt yapısını kurmak, çadır, konteynır kent gibi barınma merkezlerini planlamak, acil barınma alanlarına ilişkin standartları belirlemek, kayıt altına almak, kamu kurum ve kuruluşlarına ait binaların barınma kapasitesini belirlemektir (AFAD,2012). Kötü sağlık ve yetersiz fiziksel yetenek nedeniyle, yaşlılara ve özel ihtiyaçları olan kişilere yeterli yardımı sağlamak için dört kategoriye ayrılmıştır. Afet ve acil durumlarda ihtiyaç daha da artan sağlık hizmetlerinin etkin ve verimli kullanılması amaçlanmaktadır.(UNISDR,2015).

A Kategorisi: Mevcut Durumuna Bağlı Hastanede Kalması Gereken Bireyler Bu gruptaki bireylerin sürekli tıbbi izleme ihtiyacı geliştirmesi muhtemeldir. Profesyonel tıbbi bakım geliştirme ve özel donanıma ihtiyaç duyma olasılıkları yüksek olduğundan, klinik koşullarda tıbbi tedavi ve bakıma ihtiyaç duyan kişileri kapsar.

B Kategorisi: Özel Gereksinim İhtiyacı Olan Geçici Barınma Merkezine Yerleştirilecek Amaç, acil durum barınaklarını afet durumlarında mümkün olan en iyi koşullarla Bireyin sağlık durumunu koruyabilecek bir ortam oluşturmak için kullanmaktır. Tıbbi nedenlerle hastaneye yatması gerekmeyen ancak temel ihtiyaçlarını karşılamak için yardıma ihtiyacı olabilecek ve elektronik tıbbi cihaz kullanan kişi, başka çaresi yoksa yakınlarından konaklama talebinde bulunabilir. Afet sonrası72 saat geçici barınma sağlanır. Bu sığınakları ziyaret ederken battaniye, çarşaf, özel gıda, ilaç ve malzemeler ile hijyen malzemeleri yaşlılar ve özel gereksinimli kişiler ve aileleri tarafından sağlanmaktadır.

C Kategorisi: Geçici Barınma Merkezlerine Yerleştirilecek Bireyler Plan, herhangi bir acil durum veya afet durumu ortaya çıkmadan önce bir afet durumunda insanları yeniden yerleştirmektir. Bu grup, günlük yaşamlarını kısıtlamayan, stabil kronik hastalıkları olan kişileri içerir. Afetten sonra özel bir ihtiyaç yoksa, bu insanları geçici barınma yerlerinde barındırmak mantıklıdır:

D Kategorisi: Bölgeyi Boşaltması Gereken Bireyler Bu kategorideki kişiler, kendileri için afet bölgesi dışında daha güvenli bir bölgeye tahliye planlandığı için geçici barınma ihtiyacı olmayan kişilerdir (Çakır ve Atalay, 2020).

3.HİZMETLERİNUYGULANMASI

3.1.Akut Aşama (6 ile 12Hafta Arasında) Acil ve afet durumundan sonraki 6 ile 12 hafta içinde yapılan birincil müdahaleler şunları içerir;

•Bireyin yaşamını kurtarmak ve rehabilitasyona gereksinim duyulabilecek durumların önlemek için yaralıların teşhisi ve uygun medikal müdahale,

•Kamplardaki ve geçici barınaklardaki yaşlı/özel gereksinimli bireylerin tespiti,

•Afet ve acil durum öncesinde fiziki ve sosyal yardıma ihtiyacı olan yaşlı/engelli bireylerin ihtiyaçlarıyla ilgilenilmesi ve bu bireyler içinde evlerinden ayrılmak zorunda kalmış aile ve yakınlarını kaybedenlerin tespiti,

•Yaralanmaları gereği özel tıbbi tedaviye ihtiyacı olabilecek bireylerin tespiti ve bunların şiddetini azaltıcı tedavi ve müdahalelerin uygulanması,

•Ülkenin sahip olduğu tıbbi, rehabilitasyon ve cerrahi kaynaklarının kullanılması,

•Yaşanılan acil durum ve afet halinde özel gereksinimli duruma gelen bireylerin (var ise) rehabilitasyon merkezlerine naklinin gerçekleştirilmesi (AOF,2021).

3.2.Yeniden İnşa Aşaması (Uzun Dönem) Afet ve acil durumu takip eden ilk 4 aydan sonra başlayan yeniden yapılandırma aşaması şu müdahaleleri içerir:

•Uzun veya kısa süreli fiziksel yetersizlik yaşayabilecek olan bireylerin belirlenmesi,

•Yaşlı/Özel gereksinimli bireylere yönelik ihtiyaç tespiti ve ihtiyaçlarını karşılamak için Yeterli kaynak olup olmadığının tespiti ve tedarikinin sağlanması,

•Özellikle psikolojik yardım için tıbbi rehabilitasyon programlarına başlatılması, donanım ve cihazlar için altyapı düzenlenmesi ve geliştirilmesi, •Yaşlı/Özel gereksinimli bireylerin temel ihtiyaçlarını karşılayacak kaynaklara ulaşma konusunda eşit koşulların sağlanması ve toplumun diğer bireyleri ile gerekli olan toplum temelli rehabilitasyon hizmetlerinin başlatılması(AOF,2021).

3.2.1.Tıbbi Rehabilitasyon Travma ve yaralanma sonrasında bireylerin fiziksel ve işlevsel kapasite becerilerinin geri kazandırılmasına yönelik sunulan tedavi ve bakım hizmetlerinin tümüdür. 3.2.2.Toplum Temelli Rehabilitasyon Yaşlı/özel gereksinimli bireylere yönelik tıbbi rehabilitasyon için mümkün olan fırsatların yaratılması ve toplumdaki diğer bireylerle aynı koşulları sağlamak ve bunların yaşlı/özel gereksinimli bireyler tarafından kullanılabilmesini kolaylaştıran destek sisteminin oluşturulması şeklinde tanımlanabilir. Buna yönelik yapılabilecek düzenlemelerden bazıları özel gereksinimli bireyler için sağlık, eğitim ve destek hizmetleri, rehabilitasyon, istihdam olanaklarının artırılması, binaların ve ulaşım araçlarının yaşlı/özel gereksinimli bireylerin kolaylıkla kullanabileceği şekilde tasarlanmasıdır (AOF,2021).

SONUÇ

Başarılı, uygulanabilir ve etkin afet yönetimi; Toplumdaki tüm özel gereksinimli bireyler analiz edilerek risk yönetimi, müdahale ve iyileştirme önlemleri, sivil toplum kuruluşları, sosyal yardım kuruluşları ve yerel yönetimlerle iş birliği içinde bireylerin topluma aktif katılımını sağlamaya devam edecek şekilde planlanmalıdır. Buna göre, afet risk azaltma, afete hazırlık, müdahale, tahliye, geçici barınma ve yardım, afet sonrası müdahale, yardım operasyonları, destek ve iyileştirme (hasar azaltma ve yeniden yapılandırma) rolleri, afet öncesi ve acil durum özel ihtiyaçları dikkate alınarak hazırlanmıştır. Yönetmelikler, yazılı kurallar, masa başı tatbikatları ve görevleri, memur rolleri her aşamada uygulanabilir ve anlaşılır olacak şekilde düzenlenmelidir. Kapasite haritası, zarar görebilirlik ve risk olasılık hesaplamaları incelenerek müdahale planları hazırlanmalı Bölge, toplumun üst düzeyinin belirlenmesi için afet senaryoları için geliştirilen risk değerlendirmeleri ile birlikte coğrafi bilgi sistemlerini kullanmalıdır. Hassas grupların dahil edilmesiyle oluşturulmalıdır. Afet öncesi dönemde yapılması gereken çalışmalar da yaşlıların özel ihtiyaçlarının coğrafi veya bölgesel olarak belirlenmesi, ihtiyaç duyulan sağlık çalışanlarının yetiştirilmesi ve özel durumlara hazırlanması gibi çalışmaların yapılması atılması gereken önemli adımlardır. Yaşlı ve sakatları korumak ve afetlerde zarar görmelerini önlemek. Temel sosyal politika aktörleri arasında yer alan sosyal hizmet ve yardımların afet yönetiminin temel ilke ve planları doğrultusunda yönetilmesi ve kapsamının genişletilmesi, savunmasız yaşlıların afetlerden zarar görmesini ve afetlerden sonra mümkün olduğunca normal hayatlarına geri dönmelerini de sağlayacaktır. Bütünleşik uzman iş gücü planlaması, eğitim ve istihdam, güvenlik, fizyoterapist, beslenme uzmanı, yaşlı bakımı uzmanlığı ve psikolojik hizmetler, özel gereksinimli kişilerin afetlerde ihtiyaç duyduğu hizmetlerin sağlanmasında önemlidir. Afetin niteliğine göre personel planlaması, yaşlıların karşılaşacağı özel durumların belirlenmesinde önemlidir. Bu konudaki bilimsel çalışmalar, yaşlıların özel ihtiyaçlarına ve afetlerin doğasına uygun bir afet yönetim planının oluşturulmasına temel oluşturacaktır.

KAYNAKÇA

AFAD (2014a). Açıklamalı afet yönetimi terimleri sözlüğü T.C. Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı Deprem Dairesi Başkanlığı. 07.06.2023 tarihinde, https://www. afad.gov. tr/upload/Node/3495/xfiles/sozluk.pdf . adresinden alınmıştır.

AFAD.(2012).Türkiye Afet Müdahale PlanI (TAMP). https://www.afad.gov.tr/upload/Node/2419/files/Afet_Mud_Pl_ResmiG_2012 2013.pdf,08.06.2023.

American Red Cross. (2009). Dısaster preparedness. For Seniors By Seniors, ss:1-30. https:// www.redcross. org/content/dam/redcross/atg/PDF _s/Preparedness__ _Disaster_ Recovery/Disaster_ Preparedness/Disaster_Preparedness_for_SrsEnglish.revised_7-09.pdf,07.06.2023.

AOF.(2021). Özel gereksinimli bireyler için afet ve acil durum yönetimi. www.aof.sorular.net/ozet/ozelgereksinimli-bireyler-icin-afet-ve-acil-durumyonetimi,07.06.2023.

Arpacı F.(2005).Farklı Boyutlarıyla Yaşlılık, Türkiye İşçi Emeklileri Derneği Eğitim ve Kültür Yayınları, Ankara.

Baggett ,J.(2006). Florida disaster sandchronic disease conditions. Preventingchronicdisease,3(2).

Çakır,Ö. & Atalay,G. (2020). Afetlerde özel gereksinimli grup olarak yaşlılar. Resilience,4(1),169-186.DOI:10.32569/resilience.630540disease,3(2).

Dikmenli,Y. ve Yakar,H. (2019). Öğretmen adaylarının afet bilinci algı düzeylerinin incelenmesi. YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi (YYU Journal of EducationFaculty),16(1),386-416.

DSÖ(http://www.who.int/hac/techguidance/preparedness/emergency_preparedness_eng.p9df., 09.02023). • Erkal,T.ve Değerliyurt, M.(2009).Türkiye'de afet yönetimi. Doğu Coğrafya Dergisi,14(22),147-164.

Işık Ö, Aydınlıoğlu HM, Koç S, Gündoğdu O, Korkmaz G, Ay A. (2012). Afet yönetimi ve afet odaklı sağlık hizmetleri. Okmeydanı Tıp Dergisi ,28(2),82-123.

Kalanlar, B& Kubilay,G. (2015). Afet hemşireliğ ieğitimi ve afet öncesinde afet hemşiresinin görevleri. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi ElektronikDergisi,8(2),77-85.Retrievedfrom https://dergipark.org.tr/tr/pub/deuhfed/issue/46804/586886

Koyuncu, M, Koyuncu, S. (2016). Osmanlıda afet yönetimi. Çağdaş Tıp Dergisi, 6(4),378-381.

Özler, M. (2011). Afet olgusuna hukuksal-kurumsal yaklaşım afet ve acil durum yönetimi başkanlığı. Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,27.

Tezel A. (2015) ,http://acikders.ankara.edu.tr/ Toplumda Risk Grupları (İncinebilir Gruplar), 09.06. 2023.

TÜİK. (2019). Hayat Tabloları Raporu, Sayı:30712. • UNISDR. (2015). The Sendaiframework for disaster risk reduction 2nhk newslınefrom Tokyo (2019). https://www3. nhk.or.jp/nhkworld /nhknewsline/backstories/helpmark/, 09.0.

PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK VE BİLİŞSEL ESNEKLİĞİN PSİKOLOJİK DANIŞMANLARDA ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

THE EXAMINATION OF PSYCHOLOGICAL HARDINESS AND COGNITIVE FLEXIBILITY AMONG SCHOOL COUNSELLORS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Ferdi YAĞAN

Uzman Psikolojik Danışman, MEB, Hakkâri-Türkiye

ORCID: 0000-0002-6826-1288

Doç. Dr. Zöhre KAYA

Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0001-9211-3632

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Ayrıca, psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esnekliğin cinsiyet, medeni durum, çalışılan okul kademesi ve mesleki kıdem yılı değişkenlerine bağlı olarak farklılaşma durumlarının incelenmesi de amaçlanmıştır. Araştırma yöntemi olarak, nicel araştırmalara dayalı ilişkisel tarama modelinde korelasyonel çalışma yöntemi kullanılmıştır. Araştırma grubu, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli okul ve kurumlarda çalışmakta olan 92'si (%60.5) kadın ve 60'ı (%39.5) erkek olmak üzere toplam 152 psikolojik danışmandan oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında; Bilişsel Esneklik Ölçeği, Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde Pearson momentler çarpımı korelasyonu, bağımsız örneklem için *t* testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılık arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu görülmüştür. Demografik faktörlere bakıldığında, bilişsel esnekliğin cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı, ancak psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkeninde kadınların lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür. Ayrıca psikolojik dayanıklılığın kontrol ve meydan okuma alt boyutlarında da kadın psikolojik danışmanların lehine anlamlı farklılaşmanın olduğu saptanmıştır. Medeni durum değişkenine göre, psikolojik dayanıklılığın farklılaşmadığı, ancak bilişsel esnekliğin evlilerin lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı tespit edilmiştir. Mesleki kıdem yılına göre bakıldığında ise, bilişsel esnekliğin anlamlı olarak farklılaşmadığı, ancak psikolojik dayanıklılığın 1-3 yıl arasında deneyimi olan psikolojik danışmanlarda 4-6 yıl deneyime sahip olanlardan anlamlı olarak daha yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. Çalışılan okul kademesi değişkenine göre ise, bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık düzeylerinde anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel esneklik, psikolojik dayanıklılık, psikolojik danışman, demografik değişken

Abstract

The main aim of this research is to investigate the relationship between psychological hardiness and cognitive flexibility levels of psychological counselors. Additionally, the study aims to examine the differentiation of psychological hardiness and cognitive flexibility based on gender, marital status, school level where they worked, and years of professional experience. The research method used in this study is the quantitative research approach, employing a correlational research design. The research group consists of 152 psychological counselors, 92 of whom are females (60.5%), and 60 are males (39.5%), working in various schools and institutions affiliated with the Ministry of National

Education. Data were collected using the Cognitive Flexibility Scale, Psychological Hardiness Scale, and a Personal Information Form. Pearson's product-moment correlation, independent samples t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA) were employed in the data analysis.

According to the findings of the research, a statistically significant positive correlation was observed between cognitive flexibility and psychological hardiness. Regarding demographic factors, it was found that cognitive flexibility did not differ significantly based on gender, while psychological hardiness showed a significant differentiation in favor of females. Furthermore, in the control and challenge sub-dimensions of psychological hardiness significant differences in favor of female psychological counselors were identified. With respect to marital status, psychological hardiness did not show significant differentiation, but cognitive flexibility was found to be significantly higher among married individuals. When considering years of professional experience, cognitive flexibility did not significantly differ, but psychological hardiness was found to be significantly higher in psychological counselors with 1-3 years of experience compared to those with 4-6 years of experience. Regarding the school level where they worked, no significant differences were observed in the levels of cognitive flexibility and psychological hardiness.

Keywords: Cognitive flexibility, psychological hardiness, psychological counselor, demographic variables.

Giriş

Günümüz 21. yüzyıl eğitim kurumları, yalnızca bilgi aktarımının yapıldığı mekânlar olmaktan çıkmış, aynı zamanda öğrencilerin kişisel, sosyal ve duygusal gelişimine katkıda bulunan önemli platformlar haline gelmiştir. Bu bağlamda günümüz eğitim kurumlarında okul psikolojik danışmanlık mesleği giderek önem kazanmaya başlamıştır (Yalçın, 2006). Psikolojik danışmanlık, öğrencilerin başarılarını arttırmak, kariyer hedeflerini şekillendirmek ve zorluklarla başa çıkmalarına yardımcı olmak amacıyla eğitim camiasının vazgeçilmez bir unsuru haline gelmiştir (Erdemir ve Kış, 2017). Okul psikolojik danışmanları, farklı yaş gruplarından ve gelişimsel özelliklerden gelen öğrencilerle çalışarak, öğrencilerin kişisel ve akademik gelişimine destek verirken, aynı zamanda öğretmenlere ve yöneticilere de danışmanlık hizmetleri sunmaktadırlar (Dönmez ve Aykaç, 2023; Yalçın, 2006). Öğrenciler, akademik başarı beklentileri, sınav stresi, sosyal ilişkilerdeki zorluklar, kariyer kararsızlıkları, aile içi sorunlar gibi pek çok zorlayıcı etkenle yüzleşmektedirler. Bu karmaşık ve yüksek stresli ortamlar, okul psikolojik danışmanları için de oldukça yüksek düzeyde dayanıklılık gerektirmektedir. Bu da akıllara zorlu yaşam olayları karşısında kişinin kendisini toparlama gücü olarak psikolojik dayanıklılığı (Basım ve Çetin, 2011) getirmektedir. Psikolojik danışmanlarda başaçıkma gücü ve dayanıklılık, bu zorluklarla etkin bir şekilde başa çıkabilmeyi sağlayacaktır.

Psikolojik Dayanıklılık

Psikolojik dayanıklılık, olumsuz yaşam olaylarına karşı oluşan stresle başa çıkmada bir direnç kapasitesi olarak görülmektedir (Dok ve Korkut Owen, 2021; Tezi, 2016). Diğer bir değişle değişimlerin ya da felaketlerin üstesinden başarılı bir şekilde gelme yeteneği olarak da tanımlanabilir (Kobasa, 1979). Okul psikolojik danışmanları, öğrenciler ve veliler arasındaki farklı duygusal ve zihinsel zorluklarla sık sık karşılaşabilirler. Öğrenci ve velilere yönelik destek sunmak, psikolojik danışmanlar için zaman zaman yorucu ve stresli olabilmektedir. Bu noktada, psikolojik danışmanlarda psikolojik dayanıklılık, iyi oluşlarını korumaları (Yıldız ve Kardaş, 2021) ve okullarda etkin bir şekilde çalışmaları için hayati bir öneme sahiptir.

Psikolojik dayanıklılıkla ilgili yapılan ilk araştırmalarda psikolojik dayanıklılığın bir genetik özellik olarak doğuştan geldiği düşünülmüştür (Block ve Block, 1982). Ancak daha sonra yapılan çalışmalarla psikolojik dayanıklılığın bireyde sabit kalmadığı, öğrenilebilen bir kişilik özelliği olarak zamanla artabildiği ya da azalabildiği görülmüştür (Beardslee ve Podorefsky, 1988). Ayrıca psikolojik dayanıklılığın varlığından bahsedilebilmesi için kişinin daha önce olumsuz yaşam deneyimlerine maruz kalmış olması ön koşul olarak kabul edilmektedir (Terzi, 2016). Yine psikolojik dayanıklılıkta, risk faktörlerinin olumsuz etkilerini azaltacak ya da sonlandıracak koruyucu faktörlerin de olması

gerekmektedir (Basım ve Çetin, 2011). Psikolojik danışmanlık mesleğinin yapısı incelendiğinde, mesleğin kendisi içerisinde hem risk faktörlerini hem de koruyucu faktörleri barındırmakta olduğu görülmektedir (Dok ve Korkut Owen, 2021). Danışmanların danışma oturumlarına getirdikleri çeşitli problemler (travma, şiddet, cinsel istismar, taciz vb.) risk faktörlerini oluşturmaktadır. Psikolojik danışmanların mesleki bilgi ve becerilerinin de etkisiyle almış oldukları destek ise koruyucu faktörler (ruh sağlığını güçlendirmeye yönelik eğitimler, hizmet içi eğitimler, meslek elemanları ya da rehberlik ve araştırma merkezlerinden alınan destekler) olarak ele alınabilir. Bu bağlamda psikolojik danışmanlarda, psikolojik dayanıklılığın oluşabilmesi için uygun ortamın olduğu söylenebilir.

Psikolojik dayanıklılık, stresli yaşam olayları karşısında bir direnç mekanizması olmasının yanında (Karademir ve Açak, 2019) yaşam olaylarını kontrol ediyor olabilmesi ve yaşanılan değişimleri bireyin kendini geliştirebilmesi adına bir fırsat olarak görmeyi de sağlamaktadır (Terzi, 2016). Psikolojik dayanıklılığın gelişimiyle ilgili ilk önemli çalışmalar yapan Kobasa'ya (1979) göre; psikolojik dayanıklılığın yüksek olması, stresli yaşam olaylarında düşümsel başa çıkma becerisinin kullanılmasındandır. Düşümsel başa çıkmada birey stresli yaşam olayının stresli yanını düşünmek yerine, stesörleri ortadan kaldırabilecek alternatif yolları arar ve bu stresörleri ortadan kaldırmak için harekete geçmektedir (Orr ve Westman, 1990). Bu da psikolojik dayanıklılığın oluşumunda aslında bir diğer gereklilik olarak bilişsel esneklik kavramını akıllara getirmektedir.

Bilişsel Esneklik

Bilişsel esneklik, problemleri farklı bakış açılarından ele alabilme, yeni çözüm yolları geliştirme ve değişen koşullara uyum sağlama yeteneğini vurgulamaktadır (Çelikkaleli, 2014). Bilişsel esneklik, ilk olarak Spiro ve Jeng (1990) tarafından bireyin, değişen durumlardan kaynaklı taleplere uygun tepki verebilme konusunda sahip olduğu bilgilerini spontane olarak yeniden yapılandırabilme yeteneği olarak tanımlanmıştır. Bu tanımlama, bireylerin çeşitli durumlar karşısında, mevcut bilgilerini esnek bir şekilde kullanarak olaylara uygun tepkiler geliştirebilmelerine vurgu yapmaktadır. Martin ve Rubin (1995) ise, bilişsel esnekliği bireyin, verilen her duruma uygun seçeneklerin ve ulaşılabilir alternatiflerin olduğunun farkında olması ve duruma uyum sağlayabileceğine ve esnek olabileceğine yönelik kendini yetkin hissetmesi şeklinde tanımlamıştır. Bu tanıma göre bilişsel esneklik, bireyin farklı durumlar karşısında çeşitli seçenekleri düşünme ve alternatif yollar görebilme yeteneklerine vurgu yapılmaktadır.

Yukarıda yapılan tanımlamalardan anlaşılacağı gibi, bilişsel esneklik bireylerin zihinsel süreçlerini etkileyen önemli bir beceridir. Değişen koşullara uyum sağlama, alternatif çözümler üretme ve yeni bilgileri mevcut bilgi yapılarıyla entegre etme gibi yetenekler bilişsel esnekliğin temel bileşenleridir (Çuhadaroğlu, 2013). Bilişsel esnekliğe sahip bireyler, yaşamın karmaşıklığıyla daha etkili bir şekilde başa çıkabilir ve farklı durumlara uygun ve verimli çözümler üretebilirler (Kaya vd., 2021). Bu nedenle bilişsel esnekliğin geliştirilmesi, bireylerin bilişsel kapasitelerini arttırmada önemli bir rol oynamaktadır.

Danışmaya gelen her öğrencinin problemleri aynı olmayabilir, öğrencinin gelişimsel durumu, yaşı, cinsiyeti ve beklentileri danışmaya geliş nedenlerinde çeşitlilik yaratmaktadır. Ayrıca tek bir yaklaşım türü tüm sorunları çözmede yetersiz kalmaktadır (Corey, 2013). Bu bakımdan okul psikolojik danışmanlarının, öğrenci ve toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için esnek bir düşünce yapısına sahip olmaları gerekir (Genç, 2019). Bu şekilde, özgün ve etkili müdahaleler geliştirerek, öğrencilerin ve okul personelinin karşılaştığı zorluklarla başa çıkmalarına yardımcı olabileceklerdir. Bu bakımdan psikolojik danışmanlar, bilişsel esnekliğin akıcı zekânın değişik durumlarda alternatif düşünme becerisi ile (Silver vd., 2014) danışanlarına gerekli desteği sağlayabileceklerdir.

Psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esnekliğin cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem yılı ve okul kademesi gibi değişkenler açısından farklılaşma durumları, okul psikolojik danışmanların işlevselliği ve etkililiği açısından önemli birer faktör olarak görülmektedir. Bu değişkenler, psikolojik danışmanların bireysel farklılıklarını, mesleki deneyimlerini ve uzmanlık alanlarını yansıtır (Corey, 2013). Örneğin, daha kıdemli bir psikolojik danışman, daha fazla mesleki deneyim ve bilgi birikimiyle farklı zorluklarla başa çıkabilirken, yeni başlayan bir psikolojik danışman ise belirli durumlarda daha fazla destek ihtiyacı duyabilir. Aynı şekilde, toplumsal cinsiyet normlarına bağlı olarak, kadın ve

erkek psikolojik danışmanların öğrencilere ve velilere yönelik iletişim ve rehberlik yaklaşımları farklılık gösterebilmektedir. Ayrıca ilkokul, ortaokul ve lise gibi farklı kademe grupları, öğrencilerin yaşam evreleri ve ihtiyaçları açısından büyük farklılıklar gösterebilmektedir. Bu nedenle, psikolojik danışmanların, öğrenci ve okul topluluğunun özelliklerini anlamak ve onlara uygun destek sağlamak için bu değişkenlerin psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esnekliğe etkisinin incelenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Çalışmanın Önemi

Okullarda çalışan psikolojik danışmanların süreç içerisinde etkili olabilmeleri için bazı niteliklere sahip olmaları gerekir. Etkili bir psikolojik danışman kişilerarası yeterliliklere sahip olmalı, terapötik yöntem ve teknikleri farklı durumlara uyarlayabilmelidir (Corey, 2013). Ayrıca etkili bir psikolojik danışman kuram ve teknikleri danışanın ihtiyacı ve problem alanına uygun olarak düzenleyebilmelidir (Charkuff, 2011). Yine etkili bir psikolojik danışman danışanın, danışma oturumuna getireceği olumsuz yaşam olaylarından kendi ruhsal iyi oluşunu koruyabilmesi gerekir. Bu faktörler ise, olumsuz yaşam olaylarına karşı dayanıklılığı sağlayacak psikolojik dayanıklılık ve farklı durumlarda alternatif seçenekleri uyarlama ve kullanma becerisi olan bilişsel esneklik becerileri ile oluşabileceği düşünülmektedir.

Alanyazına bakıldığında psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik kavramlarının birbirleriyle ilişkilerini inceleyen çeşitli çalışmalar bulunmaktadır (Kaya vd., 2021; Mirkamali vd. 2021; Vaziri vd., 2021; Yavuz, 2019). Ancak, bu değişkenlerin psikolojik danışmanlarla yapılan herhangi bir çalışmaya ulaşılamaması bu araştırmanın önemini arttırmaktadır. Ayrıca psikolojik danışmanlarda, psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esnekliğin cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem yılı ve okul türü değişkenine göre farklılaşma durumunun incelenmesi alanyazına önemli katkı sağlayacağı yönündedir. Sonuç olarak bu araştırmada, psikolojik danışmanlarda, psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik arasındaki ilişki ile psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esnekliğin cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem yılı ve okul kademesi değişkenlerine göre farklılaşma durumunun incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

H_1: Psikolojik danışmanlarda, bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılık arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

H_2: Psikolojik danışmanlarda, psikolojik dayanıklılık cinsiyet, medeni durum, çalışılan okul kademesi ve mesleki kıdem değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

H_3: Psikolojik danışmanlarda, bilişsel esneklik cinsiyet, medeni durum, çalışılan okul kademesi ve mesleki kıdem değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Araştırmanın Modeli ve Katılımcılar

Araştırma yöntemi olarak, nicel araştırmalar kapsamında ilişkisel tarama modeli yöntemi kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli; değişkenler arasında ilişkinin olup olmadığını veya değişkenlerin düzeylerine göre farklılık olup olmadığını incelemektedir (Erkuş, 2017).

Araştırma grubu ise Millî Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli okul ve kurumlarda çalışmakta olan 92 kadın (%60.5) ve 60 erkek (%39.5) olmak üzere toplam 152 gönüllü psikolojik danışmandan oluşmaktadır. Veriler, uygun örneklem yöntemi kullanılarak Google Form üzerinden hazırlanan anket bataryası aracılığıyla çevrimiçi olarak katılımcılardan toplanmıştır. Ölçek formları doldurulmadan önce katılımcılardan çalışmaya gönüllü olarak katılmak isteyip istemedikleri ve çalışmanın amacına yönelik bilgilendirilmiş onayları alınmıştır. Katılımcılara ait demografik bilgilere Tablo 1' de yer verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcılara Ait Demografik Bilgiler

Demografik Değişken	Gruplar	N	%
Cinsiyet	Kadın	92	60.5
	Erkek	60	39.5
Medeni Durum	Bekâr	93	61.2
	Evli	59	38.8
Okul Kademesi	Okulöncesi	8	5.3
	İlkokul	30	19.7
	Ortaokul	56	36.8
	Lise	32	21.1
	Diğer (RAM, Halk Eğitim, Mesleki Eğitim)	26	17.1
Mesleki Kıdem	0-3 Yıl	66	43.4
	4-6 Yıl	29	19.1
	7-9 Yıl	39	25.7
	10 ve Üstü	18	11.8

Veri Toplama Araçları

Bilişsel Esneklik Ölçeği (Cognitive Flexibility Scale): Martin ve Rubin (1995) tarafından geliştirilen Bilişsel Esneklik Ölçeği'nin Türkçeye uyarlaması Çelikkaleli (2014) tarafından yapılmıştır. 12 madde ve tek boyuttan oluşan bilişsel esneklik ölçeği 6'lı Likert tipli olarak düzenlenmiştir. Ölçek puanlarındaki artış bilişsel esneklikte artışı göstermektedir. Türkçeye yapılan uyarlama çalışmalarında Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .80 ve test tekrar test güvenirlik katsayısı ise .83 olarak bulunmuştur (Çelikkaleli, 2014). Mevcut araştırma kapsamında Bilişsel Esneklik Ölçeği'ne ait yapılan güvenirlilik analizi sonucunda Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .77 olarak bulunmuştur.

Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği (The Psychological Hardiness Scale): Işık (2016) tarafından geliştirilen Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği, 21 maddeden oluşmaktadır. 5'liLikert tipli olarak düzenlenen ölçekte 3 alt boyut bulunmaktadır. Bu alt boyutlar "Kendini Adama, Kontrol ve Meydan Okuma" olarak isimlendirilmiştir. Ölçek puanlarındaki artış psikolojik dayanıklılıkta artışı göstermektedir. Işık (2016) tarafından yapılan güvenirlilik analizi sonucunda Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .80 olarak hesaplanmıştır. Mevcut çalışma için ölçeğe ait yapılan güvenirlilik analizi sonucunda Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .78 olarak hesaplanmıştır.

***Kişisel Bilgi Formu*:** Kişisel Bilgi Formu'nda, katılımcılara ait cinsiyet, yaş, medeni durum, çalışılan okul kademesi ve mesleki kıdem yıllarını içeren demografik bilgilere yer verilmiştir.

Verilerin Analizi: Verilerin analizi için SPSS 24.00 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde ilk olarak veri setinin frekans değerleri kontrol edilmiştir. Daha sonra tüm ölçeklerin basıklık ve çarpıklık değerleri incelenmiştir. Ardından betimleyici istatistiklerden minimum, maksimum, ortalama ve standart sapma değerleri incelenmiştir. Psikolojik dayanıklılık ile bilişsel esneklik arasındaki ilişki pearson momentler çarpımı korelasyonu ile incelenmiştir. Cinsiyet ve medeni durum değişkenlerinin farklılaşma durumları bağımsız örneklem için *t* testi; mesleki kıdem yılı ve çalışılan okul türü değişkenlerin farklılaşma durumları ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile test edilmiştir.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde, incelenen değişkenler ile ilgili olarak toplanan verilerin analizleri yapılmış olup, elde edilen bulgular ise aşağıda tablolar halinde verilmiştir.

Araştırmaya katılan psikolojik danışmanların bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık puanlarına ilişkin aritmetik ortalama, standart sapma, çarpıklık ve basıklık değerleri Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Bilişsel Esneklik ve Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Aritmetik Ortalama, Standart Sapma, Çarpıklık ve Basıklık Değerleri

Değişkenler	Madde Sayısı	$\bar{x}$	SS	Çarpıklık	Basıklık
Bilişsel Esneklik	12	4.70	.49	-.60	.83
Psikolojik Dayanıklılık	21	3.81	.31	-.47	.47
Kendini Adama	7	3.54	.34	-.45	.55
Kontrol	7	3.76	-.37	-.26	.25
Meydan Okuma	7	4.13	.44	-.27	.32

Tablo 2'de katılımcıların Bilişsel Esneklik Ölçeği'nden almış oldukları puan ortalamaları 4.70±.49 ve Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği'nden almış oldukları puan ortalamaları 3.81±.3 olduğu görülmektedir. Çarpıklık ve basıklık değerlerine bakıldığında ise her iki ölçek ve alt aktörlere ait çarpıklık ve basıklık değerleri ±1 aralığında olduğundan verilerin normal dağılım varsayımlarını (Büyüköztürk, 2019) karşıladığı kabul edilmiştir.

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılık arasındaki ilişki pearson momentler çarpımı korelasyonu ile analiz edilmiştir. Analize ilişkin sonuçlar Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Bilişsel Esneklik ile Psikolojik Dayanıklılık Arasındaki İlişki

	1	2	3	4	5
1. Bilişsel Esneklik	1				
2. Psikolojik Dayanıklılık	.52**	1			
3. Kendini Adama	.55**	.77**	1		
4. Kontrol	.18*	.76**	.35**	1	
5. Meydan Okuma	.52**	.87**	.55**	.48**	1

**p<.01, *p<.05

Tablo 3'te verilen bulgular incelendiğinde, bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılık arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu görülmektedir (r=.52, p<.01). Yine Tablo 3'teki bulgulardan bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılığın alt boyutları olan kendini adama (r=.55, p<.01), kontrol (r=.18, p<.05) ve meydan okuma (r=.52, p<.01) arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu görülmektedir.

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkenine göre farklılaşma durumunu belirlemek amacıyla yapılan bağımsız örneklem *t* testi sonuçları Tablo 4'de verilmiştir.

Tablo 4. Bilişsel Esneklik ve Psikolojik Dayanıklılık Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Bağımsız Örneklem *t* Testi Analiz Sonuçları

	Cinsiyet	**N**	$\bar{x}$	**Ss**	***t***	**p**
Bilişsel Esneklik	Kadın	92	4.76	.41	1.62	.11
	Erkek	60	4.62	.58		
Psikolojik Dayanıklılık	Kadın	92	3.86	.32	2.38	**.01**
	Erkek	60	3.74	.27		
Kendini Adama	Kadın	92	3.57	.38	1.13	.26
	Erkek	60	3.50	.27		
Kontrol	Kadın	92	3.82	.37	2.53	**.01**
	Erkek	60	3.67	.36		
Meydan Okuma	Kadın	92	4.19	.42	1.9	**.04**
	Erkek	60	4.07	.46		

*p<.05

Tablo 4'de verilen bulgular incelendiğinde, kadın psikolojik danışmanların bilişsel esneklik puan ortalamaları ($\bar{x}$=4.76), erkek psikolojik danışmanların puan ortalamalarından ($\bar{x}$=4.62) yüksek olduğu ancak, ortaya çıkan bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmüştür [$t_{(150)}$=1.62, p>.05].

Psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarına bakıldığında ise, kadın psikolojik danışmanların puan ortalamalarının ($\bar{x}$=3.86) erkek psikolojik danışmanların puan otlamalarından ($\bar{x}$=3.74) yüksek olduğu görülmektedir. Grupların puan ortalamaları arasındaki farkın anlamlılığını test etmek amacıyla hesaplanan *t* değeri [$t_{(150)}$=2.38; p<.05] anlamlı bir farklılığı göstermektedir. Buna göre kadın psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık düzeyleri, erkek psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık düzeylerinden anlamlı düzeyde yüksek olduğu söylenebilir. Yine psikolojik dayanıklılığın alt boyutlarına bakıldığında, kontrol ve meydan okuma alt boyutlarında kadın psikolojik danışmanların puan ortalamalarının erkek psikolojik danışmanların puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmektedir.

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılığın medeni durum değişkenine göre farklılaşma durumunu belirlemek amacıyla yapılan bağımsız örneklem *t* testi sonuçları Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Bilişsel Esneklik ve Psikolojik Dayanıklılık Puanlarının Medeni Durum Değişkenine Göre Bağımsız Örneklem *t* Testi Analiz Sonuçları

	Cinsiyet	**N**	$\bar{x}$	**Ss**	***t***	**p**
Bilişsel Esneklik	Bekâr	93	4.62	.54	-2.50	**.01**
	Evli	59	4.83	.37		
Psikolojik Dayanıklılık	Bekâr	93	3.80	.32	-.35	.72
	Evli	59	3.82	.29		
Kendini Adama	Bekâr	93	3.56	.37	.59	.55
	Evli	59	3.52	.28		
Kontrol	Bekâr	93	3.75	.37	-.41	.67
	Evli	59	3.78	.39		
Meydan Okuma	Bekâr	93	4.11	.43	-.86	.38
	Evli	59	4.17	.46		

*p<.05

Tablo 5'teki bulgular incelendiğinde evli psikolojik danışmanların bilişsel esneklik puan ortalamalarının ($\bar{x}$=4.83) bekâr psikolojik danışmanların puan ortalamalarından ($\bar{x}$=4.63) yüksek olduğu görülmektedir. Grupların puan ortalamaları arasındaki farkın anlamlılığını test etmek amacıyla hesaplanan *t* değeri [$t_{(150)}$=-2.50, p<.05] anlamlı bir farklılığın olduğunu göstermektedir. Buna göre evli psikolojik danışmanların bilişsel esneklik düzeyleri bekâr psikolojik danışmanların bilişsel esneklik düzeylerinden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu söylenebilir. Yine Tablo 5'te verilen

bulgulara bakılarak bekâr ve evli psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık ve alt boyutlarının ortalama puanları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür [$t_{(150)}$=-.35, p>.05].

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esnekliğin ve psikolojik dayanıklılığın mesleki kıdem yıllı değişkenine göre farklılaşma durumunu belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi sonuçları Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Psikolojik Danışmanların Bilişsel Esneklik ve Psikolojik Dayanıklılık Düzeylerinin Mesleki Kıdem Düzeyine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Testi Sonuçları.

	Kıdem	**N**	**x̄**	**Ss**	**F**	**p**
	0-3 Yıl	66	4.70	.41		
Bilişsel Esneklik	4-6 Yıl	29	4.72	.45	.133	.94
	7-9 Yıl	39	4.72	.67		
	10 ve Üstü	18	4.63	.49		
	0-3 Yıl	66293	3.88	.30		
Psikolojik Dayanıklılık	4-6 Yıl	918	3.70	.98	2.723*	**.04**
	7-9 Yıl		3.81	.26		
	10 ve Üstü		3.74	.23		
	0-3 Yıl	66	3.59	.30	2.574	
Kendini Adama	4-6 Yıl	29	3.40	.46		.05
	7-9 Yıl	39	3.60	.30		
	10 ve Üstü	18	3.50	.34		
	0-3 Yıl	66	3.82	.39	2.626	
Kontrol	4-6 Yıl	29	3.60	.38		.05
	7-9 Yıl	39	3.60	.31		
	10 ve Üstü	18	3.71	.35		
	0-3 Yıl	66	4.24	.42	2.531	
Meydan Okuma	4-6 Yıl	29	4.11	.52		.06
	7-9 Yıl	39	4.03	.39		
	10 ve Üstü	18	4.00	.42		

*p<.05

Tablo 6 incelendiğinde, psikolojik danışmanların bilişsel esneklik düzeyleri, kıdem yılı değişkenine göre 0-3 yıl (x̄=4.70), 4-6 yıl (x̄=4.72), 7-9 yıl (x̄=4.72) ve 10 yıl ve üstü (x̄=4.63) kıdemlerde anlamlı bir farklılığın olmadığı (p>.05) görülmüştür.

Yine Tablo 6'daki bulgulara bakıldığında, psikolojik danışmanlarda psikolojik dayanıklılığın mesleki kıdem yılına göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir. Bu farklılığı tespit etmek amacıyla ileri bir analiz olarak TUKEY testi yapılmıştır. Yapılan analize ilişkin bulgular Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7. Psikolojik Danışmanların Psikolojik Dayanıklılık Düzeyinin Kıdem Yılına Göre Farklılaşmasına İlişkin TUKEY Testi Sonuçları.

Bağımlı Değişken	**(I) KY**	**(J) KY**	**Ortalamalar Arası Fark (I-J)**	**P**
Psikolojik Dayanıklılık	1-3 Yıl	4-6 Yıl	.17901*	.04

Tablo 7 incelendiğinde, psikolojik dayanıklılık düzeyi açısından ortaya çıkan farka ilişkin bulgularda, 1-3 yıl kıdem sahibi psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık ölçeğinden aldıkları puan ortalamalarının 4-6 yıl kıdeme sahip olanlardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esnekliğin ve psikolojik dayanıklılığın çalışılan okul kademesine göre farklılaşma durumlarını belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi sonuçları Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 8. Psikolojik Danışmanların Bilişsel Esneklik ve Psikolojik Dayanıklılık Düzeylerinin Okul Kademesi Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Testi Sonuçları.

	Okul Kademesi	**N**	**x̄**	**Ss**	**F**	**p**
	İlkokul	30	4.54	.57		
Bilişsel Esneklik	Ortaokul	56	4.76	.55	.728	.57
	Lise	32	4.73	31		
	İlkokul	30	3.85	.33		
Psikolojik Dayanıklılık	Ortaokul	56	3.86	.26	1.039	.38
	Lise	32	3.79	.41		
	İlkokul	30	3.57	.31		
Kendini Adama	Ortaokul	56	3.54	.39	.202	.93
	Lise	32	3.50	.40		
	İlkokul	30	3.82	.34		
Kontrol	Ortaokul	56	3.84	.27	2.025	.09
	Lise	32	3.69	.47		
	İlkokul	30	4.16	.48		
Meydan Okuma	Ortaokul	56	4.18	.38	1.65	.16
	Lise	32	4.05	.55		

*p<.05

Tablo 8'de görüldüğü üzere okulöncesi ve diğer grupta yer alan psikolojik danışman sayısı az olduğundan analizlere sadece 3 grup dâhil edilmiştir. Tablo 8 incelendiğinde, psikolojik danışmanların çalışılan okul kademesi değişkenine göre bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık düzeylerinin anlamlı olarak farklılaşmadığı görülmüştür.

Tartışma ve Sonuç

Psikolojik danışmanlarda bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılığın çeşitli değişkenlere göre incelendiği bu araştırmanın sonuçlarına göre, bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılık arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu görülmüştür. Ayrıca bilişsel esneklik ile psikolojik dayanıklılığın alt boyutları (kedini adama, kontrol ve meydan okuma) arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu saptanmıştır.

Alanyazına bakıldığında, psikolojik dayanıklılık ile bilişsel esneklik arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkilerin olduğu çalışmaların (Kaya vd., 2021; Mirkamali vd., 2021; Vaziri vd., 2021; Yavuz, 2019) bulguları, bu araştırmanın bulgularını desteklemektedir. Psikolojik dayanıklılığa yönelik yapılan tanımlardaki ortak nokta olarak, psikolojik dayanıklılığın olumlu ruh sağlığını desteklediği (Kılınç, 2013; Koç, 2020) ve bilişsel değerlendirme süreçleriyle birlikte stresli yaşam olayları üzerinde etkisinin olduğu yönündedir (Basım ve Çetin, 20111; Terzi, 2016). Dolayısıyla bilişsel esnekliğin, yeni oluşan stresörlere alternatif çözümler üretmesiyle psikolojik dayanıklılığı desteklediği söylenebilir. Ayrıca psikolojik dayanıklılığın varlığından bahsedilebilmesi için bilişsel esnekliğin olması gerektiği yönünde yorumlama yapılabilir. Alanyazında hem psikolojik dayanıklılığın hem de bilişsel esnekliğin, stresi azaltmada ve başa çıkma yöntemlerinde kullanılmasında önemli birer değişken olarak ele alınmakta olduğuna yönelik çeşitli çalışma bulguları da mevcuttur (Knauft vd., 2021; Koç, 2020; Sandvick vd., 2013).

Demografik değişkenlerin etkisine bakıldığında, bilişsel esnekliğin cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı, ancak psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta olduğu görülmüştür. Buna göre, kadın psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık düzeyleri, erkek psikolojik danışmanların psikolojik dayanıklılık düzeylerinden anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Yine psikolojik dayanıklılığın alt boyutları olan kontrol ve meydan okuma alt boyutlarında da kadın psikolojik danışmanların puan ortalamaları, erkek psikolojik danışmanların puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Bu bulgunun, genel olarak kadınların zorlu yaşam olaylarına karşı daha dayanıklı oldukları yönündeki bilgilerle uyumlu olduğu söylenebilir. Kadınların sosyal bağlantılarını güçlendirmesi, destek gruplarına katılması ve duygusal desteği daha fazla kullanma eğiliminde olmaları, psikolojik dayanıklılıklarını artırıcı bir etkiye sahip

olabilir. Erkekler ise genellikle duygusal zorluklarla başa çıkma konusunda daha az açıklık gösterme eğiliminde olabilirler. Bunun kadın ya da erkek olma arasında psikolojik dayanıklılık düzeyinde anlamlı bir farklılığa neden olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Ancak, alanyazında bu konuda tutarlı sonuçların olmadığı görülmektedir. Farklı çalışmalarda bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkenine göre farklılaşma durumunda tutarsızlık olduğu görülmektedir.

Yavuz'un (2019) bedensel engelli sporcularla yapmış olduğu çalışmada, bilişsel esnekliğin cinsiyet değişkeninde, kadınların lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı; ancak psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Katmer vd. (2020), Üzümcü ve Müezzin (2017) tarafından yapılan çalışmalarda bilişsel esnekliğin cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı görülmüştür. Kılınç (2013), Ülker Tümlü ve Recepoğlu (2013) tarafından yapılan çalışmalarda psikolojik dayanıklılığın cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı; Desai Rahul (2017), Karademir ve Açak (2017) tarafından yapılan çalışmalarda ise psikolojik dayanıklılığın erkeklerin lehine olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür.

Medeni durum değişkenine bakıldığında, psikolojik dayanıklılığın evli ya da bekâr olma durumuna göre farklılaşmadığı, ancak bilişsel esnekliğin medeni durum değişkenine göre farklılaştığı görülmüştür. Buna göre evli psikolojik danışmanların bilişsel esneklik düzeyleri bekâr psikolojik danışmanlardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Evli olmanın, kişinin hayatında eş ve çocukların varlığı ve bu yeni sorumlulukların kabulünü içeren dinamik bir süreci içerdiği belirtilebilir. Bu süreç, kişinin yaşamında çeşitli olumlu ve olumsuz durumlarla karşılaşmasını gerektirebilir. Evlilik, bir dizi zorlu durumla başa çıkmayı, çeşitli stratejiler geliştirmeyi ve esneklik göstermeyi gerektiren bir deneyimdir. Bu nedenle, evli psikolojik danışmanların, bilişsel esneklik becerilerini geliştirme eğiliminde olmaları anlaşılabilir bir durumdur. Yani evlilik deneyiminin, bireylerin alternatif çözümler üretmeyi, süreci stratejik bir şekilde yönetmeyi ve esnek olabilmeyi öğrenmelerine katkı sağladığı söylenebilir. Alanyazında yapılan çalışmaların genelinde hem psikolojik dayanıklılığın hem de bilişsel esnekliğin medeni durum değişkenine göre farklılaşmadığına yönelik çeşitli çalışma bulguları mevcuttur (Katmer vd., 2020; Yavuz, 2019).Yani, evli ya da bekâr olmanın, psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik düzeyleri üzerinde genel olarak belirleyici bir etkisi olmayabilir. Bu sonuçlar, medeni durumun değişkenin psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik üzerindeki etkisinin karmaşık ve çok yönlü olduğunu göstermektedir.

Mesleki kıdem değişkenine göre psikolojik danışmanlarda bilişsel esnekliğin farklılaşmadığı görülmüştür. Yani farklı kıdem yıllarına sahip psikolojik danışmanlar arasında bilişsel esneklik düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak, psikolojik dayanıklılık açısından farklı kıdem yıllarına sahip psikolojik danışmanlar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Buna göre 1-3 yıl kıdem yılına sahip psikolojik danışmanların, 4-6 yıl kıdeme sahip olanlardan anlamlı düzeyde daha yüksek psikolojik dayanıklılığa sahip olduğu gözlemlenmiştir. Bu çalışmada beklenenin tersine en düşük kıdem yılına sahip psikolojik danışmanlarda psikolojik dayanıklılığın yüksek çıkması gruplar arasındaki sayı farklılığıyla ilişkili olabileceği, bu nedenle yapılacak çalışmalarda grupların büyüklüğünün birbirine yakın olmasına dikkat edilmesi önemli olacaktır. Alanyazına bakıldığında, Üzümcü ve Müezzin (2017) tarafından yapılan çalışmada bilişsel esnekliğin mesleki kıdem yılına göre farklılaştığı ve buna göre bilişsel esnekliğin 16-25 yıl kıdeme sahip öğretmenlerin 5 yıl ve altı kıdeme sahip öğretmenlerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulguları elde edilmiştir. Bu durum, belki de uzun yıllar boyunca mesleki deneyime sahip olanların çeşitli durumlara karşı daha esnek ve alternatif çözümler üretebilme becerilerini geliştirmiş olabileceğini göstermektedir. Kılınç (2013) tarafından yapılan çalışmada psikolojik dayanıklılığın mesleki kıdem yılı değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu da farklı çalışmalar arasında bazı tutarsızlıklar olduğunu ve psikolojik dayanıklılığın mesleki kıdemle ilgili etkisinin net olmadığını göstermektedir. Bu tür farklı sonuçlar, örneklem büyüklüğü, araştırma tasarımı ve ölçüm araçlarının farklılığı gibi metodolojik faktörlerden kaynaklanabilir.

Çalışılan okul kademesi değişkenine göre psikolojik danışmanlarda bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık düzeylerinde anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yani, farklı okul kademesinde çalışan psikolojik danışmanların bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık düzeylerinin benzer olduğu gözlemlenmiştir. Bu durum, psikolojik danışmanların çalıştıkları okul kademesi farklı olsa da sahip olunan beceri, yeterlik ve ilkelerin büyük oranda değişmediği ile ilgili olabilir. Üzümcü

ve Müezzin'nin (2017) öğretmenlerle yapmış oldukları çalışmada da okul kademesinin bilişsel esneklik düzeyine anlamlı bir fark oluşturmadığı belirtilmiştir.

Sınırlılıklar ve Öneriler

Bu araştırmanın kapsamında ele alınacak ilk sınırlılıklardan biri, araştırmaya katılmış olan kişi sayısının (N=152) yetersiz olmasıdır. Bu durum, örneklem grubunun evreni temsil etme gücünü azaltabilir ve bulguların genellenebilirliğini sınırlayabilir. Yeterli örneklem büyüklüğü, elde edilen sonuçların daha güvenilir ve genelleştirilebilir olmasına katkı sağlar. Bu bağlamda daha geniş bir örneklemle çalışmak, araştırma sonuçlarının daha güvenilir ve genelleştirilebilir olmasına katkı sağlayabilir.

Araştırmanın diğer bir sınırlılığı ise araştırmada kullanılan ölçme araçlarından (Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği, Bilişsel Esneklik Ölçeği) doğan sınırlılıktır. Öz bildirimsel ölçekler genellikle bireylerin durumları veya deneyimleri hakkında tek boyutlu bilgi toplarlar, bu da çalışmanın kapsamını daraltabilmektedir. Ayrıca araştırmaya katılan katılımcıların belli bir alandaki davranış ve amaçlarına yönelik kendi değerlendirmelerine dayalı yanıt verdiklerinden subjektif bir değerlendirme yapmış olabilmektedirler. Bu sınırlılığı gidermek için, birden fazla ölçme aracını kullanarak psikolojik dayanıklılık ve bilişsel esneklik hakkında daha kapsamlı verilerin toplanılması önerilebilir ya da nicel verilerin yanında nitel verilerle de çalışma bulguları desteklenebilir.

Araştırmanın diğer bir sınırlılığı verilerin online (Google Form) aracılığıyla toplanmasıdır. Online veri toplama yönteminde, araştırmacıların örneklemi kontrol etme yetenekleri sınırlı olabilmektedir. Yine internet üzerinden erişilebilen katılımcılar genellikle belirli bir profil veya demografik yapıya sahip olabilirler. Bu durum, örneklemdeki katılımcıların temsil yeteneğini sınırlayabilir ve sonuçların genellenebilirliğini etkileyebileceği düşünülmektedir. Bu sınırlılığı gidermek için online veri toplama yerine yüz yüze ya da karma veri toplanması önerilebilir.

Son olarak verilerin uygun örnekleme yöntemiyle toplanılması çalışmaya ait bir diğer sınırlılık olarak görülebilir. Verilerin belli bir popülasyondan rastgele elde edilmesi, örneklemin özellikleri ve boyutun sınırlı olması gibi etkenler çalışmaya ait sonuçların genellenebilirliğini sınırlandırmaktadır. Bu sınırlılığı gidermek için farklı örnekleme yöntemleri (basit rastgele örneklem, sistematik örneklem, tabakalı örneklem, küme örneklem vb.) kullanılarak verilerin elde edilmesi önerilebilir.

Kaynakça

Aydıner, B. B. (2011). *Üniversite öğrencilerinin yaşam amaçlarının alt boyutlarının genel öz-yeterlik yaşam doyumu ve çeşitli değişkenlere göre incelenmesi* (Tez No:328014). [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi].

Basım, H. N., & Çetin, F. (2011). Yetişkinler için psikolojik dayanıklılık ölçeği'nin güvenilirlik ve geçerlilik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, *22*(2), 104-114.

Beardslee, W. R., & Podorefsky, D. (1988). Resilient adolescents whose parents have serious affective and other psychiatric disorders: importance of self-understanding and relationships. *The American Journal of Psychiatry*, *145*(1), 63-69. https://doi.org/10.1176/ajp.145.1.63

Block, J. H., & Block, J. (1982). The role of ego-control and ego-resiliency in the organization of behavior. In W. Andrew Collins (Eds.), *Development of cognition, affect, and social relations* (pp. 39-101). Psychology Press.

Büyüköztürk, Ş. (2019). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı.* (26. Baskı). Pegem Akademi.

Büyüköztürk, Ş., Kılıç, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., ve Demirel, F. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemleri.* Pegem Akademi.

Charkuff, R. R. (2011). *21. yüzyılda yardım etme sanatı*. R. Karaca ve F. E. İkiz. (Çev.). Nobel Yayınevi Basım Dağıtım.

Corey, G. (2013). *Theory and practice of counseling & psychotherapy* (9th ed.). Brooks Cole.

Çuhadaroğlu, A. (2013). Bilişsel esnekliğin yordayıcıları. *Cumhuriyet International Journal of Education, 2*(1), 86-101

Çelikkaleli, Ö. (2014). Bilişsel esneklik ölçeği'nin geçerlik ve güvenirliği. *Eğitim ve Bilim, 39*(176), 339-346. https://doi.org/10.15390/EB.2014.3466

Desai Rahul, B. (2017). Psychological hardiness among college students. *The International Journal of Indian Psychology*, *4*(3), 80-4.

Dok, B. ve Korkut Owen, F. (2021). Psikolojik danışman adaylarının ölüm kaygılarının psikolojik dayanıklılık ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Yeditepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 10*(12), 23-45. https://dergipark.org.tr/en/pub/edu7/issue/63400/941093

Dönmez, S. & Ayka,, N. (2023). Evaluation of the problems in guidance and psychological counseling services in basic education: A meta-synthesis study. *Journal of Mugla Sitki Kocman University Fakulty of Education [MSKU], 10*(1), 142-159. https://doi.org/10.21666/muefd.1093557

Erdemir, N. ve Kış, A. (2017). Okul yöneticilerinin okul rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri ile ilgili görüşleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 4*(8), 34-47. https://doi.org/10.29129/inujgse.359846

Erkuş, A. (2021). *Davranış bilimleri için bilimsel araştırma süreci* (7. baskı). Seçkin Yayıncılık.

Genç, A. B. (2019). *Psikolojik danışmanların etkili psikolojik danışman nitelikleri ile kültüre duyarlı psikolojik danışma yeterlikleri arasındaki ilişkide kültürel zekânın ve bilişsel esnekliğin aracı rolü* (Tez No. 547833) [Doktora tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi].

Işık, Ş. (2016). Psikolojik dayanıklılık ölçeğinin geliştirilmesi geçerlik ve güvenirlik çalışması. *The Journal of Happiness & Well-Being*, *4*(2). 165-182.

Katmer, A. N., Kul, A. ve Demir, R. (2020, Eylül 10-13). *Psikolojik danışmanlarda bilişsel esnekliğin yaşam doyumuna etkisinin incelenmesi: iş doyumunun aracı rolü.* [Konferans bildirisi], vth International Eurasian Educational Resarch Congress.

Karademir, T. ve Açak, M. (2019). Üniversiteli sporcuların psikolojik dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 16*(2), 803-816. https://doi.org/10.33437/ksusbd.566577

Kaya, E. M., Eken, O. F., Ümmet, D. (2021). The predictor effect of ınsight and cognitive flexibility on psychological hardiness. *Cyprus Turkish Journal of Psychiatry & Psychology, 3*(1): 22-29. https://doi.org/10.35365/ctjpp.21.1.05

Kılınç, A. Ç. (2014). Examining psychological hardiness levels of primary school teachers according to demographic variables. *Turkish Journal of*, *3*(1).

Knauft, K., Waldron, A., Mathur, M., & Kalia, V. (2021). Perceived chronic stress influences the effect of acute stress on cognitive flexibility. *Scientific Reports*, *11*(1), 23629. https://doi.org/10.1038/s41598-021-03101-5

Kobasa, S. C. (1979). Stressful life events, personality, and health: An inquiry into hardiness. *Journal of Personality and Social Psychology, 37*(1), 1–11. https://doi.org/10.1037/0022-3514.37.1.1

Koç, G. G. (2020). *Bilişsel esneklik ve psikolojik dayanıklılık ile stresle başa çıkma arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Tez No. 631281) [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi].

Martin, M. M., & Rubin, R. B. (1995). A New Measure of Cognitive Flexibility. *Psychological Reports*, *76*(2), 623–626. https://doi.org/10.2466/pr0.1995.76.2.623

Mirkamali, F. S., Khosravi, S. A., Shayegan, M., Imani, F., & Afshar, E. K. (2021). The effectiveness of positivist psychology training on cognitive flexibility and psychological hardiness of nurses. *Journal of Nursing Education (JNE)*, *10*(3).

Orr, E. & Westman, M. (1990). Does hardiness moderate stress, and how?: A review. In M. Rosenbaum (Eds.). *Learned Resourcefulness: On Coping Skills, Self-Control, and Adaptive Behavior,* Springer.

Sandvik, A. M., Bartone, P. T., Hystad, S. W., Phillips, T. M., Thayer, J. F., & Johnsen, B. H. (2013). Psychological hardiness predicts neuroimmunological responses to stress. *Psychology, health & medicine*, *18*(6), 705-713. https://doi.org/10.1080/13548506.2013.772304

Silver, J. A., Hughes, J. D., Bornstein, R. A., & Beversdorf, D. Q. (2004). Effect of anxiolytics on cognitive flexibility in problem solving. *Cognitive and behavioral neurology*, *17*(2), 93-97. https://doi.org/10.1097/01.wnn.0000119240.65522.d9

Ülker Tümlü, G. & Recepoğlu, E. (2013). Üniversite akademik personelinin psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu arasındaki ilişki. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 3*(3), 205-213. https://doi.org/10.5961/jhes.2013.078.

Üzümcü, B. ve Müezzin, E. E. (2018). Öğretmenlerin bilişsel esneklik ve mesleki doyum düzeyinin incelenmesi. *Sakarya University Journal of Education, 8*(1), 8-25. https://doi.org/10.19126/suje.325679

Vaziri, C., Ghanbaripanah, A., & Tajalli, P. (2021). Modeling the cognitive flexibility and academic engagement based on self-regulation, psychological hardiness and self-differentiation with mediation of family functioning in high school students. *International Journal of Pediatrics*, *9*(3), 13281-13295. https://doi.org/10.22038/ijp.2020.50410.4011

Yalçın, İ. (2006). Yirmibirinci yüzyılda psikolojik danışman. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 39*(1). 117-133.

Yavuz, S. (2019). Bedensel engelli sporcuların psikolojik sağlamlık ve bilişsel esneklik düzeylerinin incelenmesi (Tez No. 569118) [Yüksek lisans tezi, Aksaray Üniversitesi].

Yıldız, F. N. Y. ve Kardaş, F. (2021). Ergenlerde akademik öz-yeterlik, içsel motivasyon, azim ve psikolojik dayanıklılığın iyi oluş ile ilişkisinin incelenmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18*(1), 1073-1099. https://doi.org/10.33711/yyuefd.957391

MAKROBESİN ELEMENTLERİNDEN BİRİ OLAN AZOTUN PAMUK TARIMINDAKİ ÖNEMİ

THE IMPORTANCE OF THE MACRO NUTRITION ELEMENT NITROGEN IN COTTON AGRICULTURE

Nazlı AYBAR YALINKILIÇ

Öğr. Gör., Muş Alparslan Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Bitkisel Üretim ve Teknoloji Bölümü, Muş-Türkiye

ORCID:0000-0002-7462-775X

Şilan ÇİÇEK

Ziraat Yük. Müh., Dicle Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü, Diyarbakır-Türkiye ORCID NO: 0000-0002-4486-7322

Sema BAŞBAĞ

Prof. Dr., Dicle Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü, Diyarbakır-Türkiye ORCID NO: 0000-0002-9324-5175

ÖZET

Pamuk, yaygın ve çeşitli kullanım alanları ile birçok sektöre hammadde sağlayan önemli endüstri bitkilerinden biridir. Sürekli olarak gelişen tekstil sektörünün ana ve doğal hammaddesini oluşturan pamuğun çiğit adı verilen tohumundan yemeklik yağ elde edilmekte ayrıca yağı çıkarıldıktan sonra açığa çıkan küspesi ise zengin protein içeriğinden dolayı hayvan yemi olarak değerlendirilmektedir. Dünya genelinde çoğu ülkede tarımı yapılan pamuğun verim ve kalitesini etkileyen çeşitli etmenler vardır. Bu etmenlerden biri de bitki besin elementleridir. Uzun bir vejetasyon dönemi olan pamuğun vejetatif ve genaratif olgunluğunu verimli bir şekilde tamamlaması açısından besin elementleri önemli bir yer tutmaktadır. Pamuğun verimliliğini etkileyen kültürel işlemlerin başında gübre uygulamaları ve bu gübrelerin optimum seviyede kullanılması gelmektedir. Pamuk, morfolojik gelişimi için gerekli olan besin alımını güçlü ve derinlere inen kök sistemi aracılığıyla topraktan almaktadır. Makro ve mikro besin elementlerinin noksanlığı bitkinin büyüme ve gelişimini yavaşlatmakla birlikte kütlü pamuk verimini de düşürmektedir. Optimum bir büyüme ve gelişme için mutlak gerekli olan azotlu gübrelerin, noksanlığı durumunda meydana gelebilecek olumsuz etkilerin yanında bu söz konusu gübrelerin, aşırı miktarda kullanılmaları da birtakım olumsuz sonuçlara neden olabilmektedir. Bu çalışmada makrobesin elementlerinden biri olan azotun, pamuk tarımındaki önemi ve rolüne değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Pamuk, Gübre, Azot, Verim

ABSTRACT

Cotton is one of the important industrial plants that provides raw materials to many sectors with its widespread and various usage areas. Cotton is the main and natural raw material of the continuously developing textile sector. Oil is produced from cotton seed, and the pulp, which is released after the oil is extracted, is considered as animal feed due to its rich protein content. There are various factors affecting the yield and quality of cotton cultivated in most countries around the world. One of these factors is plant nutrients. Nutrients play an important role in the efficient completion of vegetative and generative maturity of cotton, which has a long vegetation period. Fertilizer applications and the optimum use of these fertilizers are at the beginning of the cultural processes that affect the productivity of cotton. Cotton takes the nutrients necessary for its morphological development from the soil through its strong and deep root system. Cotton takes the nutrients necessary for its morphological development from the soil through its strong and deep root system. The deficiency of

macro and micro nutrients slows down the growth and development of the plant and decreases the seed cotton yield. In addition to the negative effects that may occur in the absence of nitrogen fertilizers, which are absolutely necessary for optimum growth and development, excessive use of these fertilizers can cause some negative consequences. In this study, the importance and role of nitrogen, one of the macronutrients, in cotton farming will be discussed.

Keywords: Cotton, Fertilizer, Nitrogen, Yield

GİRİŞ

Pamuk, yaygın ve çeşitli kullanım alanları ile birçok sektöre hammadde sağlayan önemli endüstri bitkilerinden biridir. Sürekli olarak gelişen tekstil sektörünün ana ve doğal hammaddesini oluşturan pamuğun çiğit adı verilen tohumundan yemeklik yağ elde edilmekte ayrıca yağı çıkarıldıktan sonra açığa çıkan küspesi ise zengin protein içeriğinden dolayı hayvan yemi olarak değerlendirilmektedir. Eşsiz bir yapıya sahip olan pamuk lifleri tekstil ve hazır giyim sektörünün vazgeçilemez ürünüdür.

Dünya genelinde tropik ve yarı tropik iklim kuşağının hakim olduğu alanlarda yetiştirilen pamuğun en çok yetiştirildiği ülkeler ülkemizin de için bulunduğu Çin, Hindistan, ABD, Pakistan, Brezilya, Avustralya ve Türkmenistan'dır. Pamuğun şimdiye kadar bilinen 50'ye yakın türü olmasına rağmen ekonomik olarak sadece dört türünün tarımı yapılmaktadır (Gotmare et al., 2000). Yaygın olarak yetiştirilen pamuk türleri *Gossypium hirsutum, G. herbaceum*, *G. barbadense* ve *G. arboreum* olup bu türlerin verim ve lif kalite özellikleri birbirlerinden farklılık göstermektedir. Yüksek verim ve lif kalitesinden dolayı tarımı yapılan pamuğun yaklaşık %90'nını *Gossypium hirsutum* türü oluşturmaktadır (Brown 2002; Liu et al. 2013).

Pamuk ülkemizde; Ege Bölgesi, Güneydoğu Anadolu Bölgesi, Akdeniz Bölgesi (Çukurova ve Antalya) ve Marmara Bölgesi'nde ekonomik olarak yetiştirilmektedir. Pamuk üretiminin en fazla yapıldığı bölge Güneydoğu Anadolu bölgesi ve üretimin en fazla yapıldığı il ise Şanlıurfa'dır. En fazla kütlü pamuk üretiminde Güneydoğu Anadolu Bölgesi ön planda iken kaliteli lif üretiminde Ege Bölgesi birinci sıradadır. Ekonomik olarak pamuk üretiminin yapıldığı alanlarda optimum bir büyüme ve gelişmenin yanında verim ve lif kalite özellikleri yüksek ürünün alınabilmesi için bitkinin vejetasyon döneminde yapılan bakım işlemleri oldukça önemlidir.

AZOTUN PAMUK TARIMINDAKİ ÖNEMİ

Ilıman iklim kuşağında sulama yapılarak yetiştirilen pamuğun yetiştirildiği topraklardaki mikrobiyal faaliyetler hızlı gerçekleştiğinden dolayı besin elementlerine fazlaca ihtiyaç duyabilmektedir. Tuza nispeten dayanıklı olarak bilinen pamuk bitkisi farklı toprak tiplerinde geniş bir adaptasyon gösterse de genellikle havalanması iyi, nötr veya hafif asidik topraklarda iyi bir gelişme göstermektedir (Berger, 1969).

Pamuk, gelişme dönemi süresince topraktan önemli miktarda azot, fosfor, potasyum (N, P2O5, K2O) kaldırmakla birlikte; kalsiyum, magnezyum, kükürt, çinko, demir, bakır, bor, manganez ve bakır gibi besin maddelerini de almaktadır (Cassman, 1996). Söz konusu besin elementlerinin ürün verimliliğini % 20-50 oranında arttırdığı bilinmektedir (Ahmad et al., 1996).

Azot, pamuk bitkisinde fotosentezin etkisinden lif verimine kadar birçok aktiviteyi etkileyen önemli makro besin elementlerinden biridir (Khan et al. 2017). Pamuk bitkisinin yetişme sezonunda karşılaşılan azot noksanlığı bitkinin verim ve lif kalite özelliklerini önemli ölçüde olumsuz etkileyebilmektedir. Pamuk tarımında ideal bir şekilde uygulanan azotlu gübreler hem toprağın verimliliğini hem de bitkinin verim potansiyelini artırmaktadır (Bange and Milroy 2004; Clawson et al. 2008).

Yaklaşık olarak %98'i yer kürede, %2'si ise toprak havasında azot gazı (N_2) formunda bulunan azotun doğal hali bitkilerin doğrudan kullanımına elverişli değildir (Akkaya, 2022). Organik maddenin yapısında bulunan azotun bir kısmı belli bir süre sonra mineralizasyona uğrar. Toprakta meydana

gelen mineralizasyon olayı ile azot zamanla nitrat veya amonyum formuna geçerek bitkiler için kullanışlı hale gelir.

Azotun bitki kökleri için alınabilir duruma gelmesinde toprak tabakasında bulunan mikroskobik canlılar önemli rol oynamaktadır. Bitkilerin toprakta bulunan nitratı kökleri aracılığıyla alması ve bu nitratın etkinliği; toprağın yapısı, bitki köklerinin hücre zarları, topraktaki humik maddeler, kök büyümesinde etkili bakteriler ve allelopatik bileşiklerden etkilenmektedir (Akkaya, 2022; Jackson et al.,2012). Yeteri miktarda nem içeren ve iyi havalanabilen topraklarda eğer pH dengesi de optimum koşullarda ise (pH'sı 7'ye yakın) nitrosomonas ve nitrobakter adı verilen mikroorganizmalar azotun amonyum formunu nitrat formuna dönüştürebilirler (Akkaya, 2022).

Pamukta gübreleme uygulamaları bitkinin verim ve kalitesi üzerinde önemli bir paya sahiptir. Pamuğun yetişme döneminde yeterli miktarda verilen azot gübresi optimum bir büyüme ve gelişme periyodu için gerekli bir parametredir. Azotlu gübrelerin fazla verilmesi durumunda üretim maliyeti artmakla birlikte bitkinin vejetatif aksamı daha fazla gelişmekte ve olgunlaşma gecikmektedir. Bunun yanında kozaların gelişmesi yavaşlamakta, hastalık ve zararlıların olumsuz etkisi artmakta ve lif kalitesinde düşüşler meydana gelmektedir. Aynı zamanda hasat döneminde yaprakların dökülmesi zorlaşmakta ve durum da verimde düşüşlere neden olmaktadır. Azot miktarının az olması durumunda ise bitki vejetatif ve generatif olarak yeterli büyüme ve gelişme gösterememektedir. Pamuğun gelişimi açısından önemli bir besin elementi olan azot, yapraklarda fotosentetik aktiviteleri iyileştirmesinin yanında kök yapısının uzunluğunu ve gelişimini de etkilemektedir (Zhang et al. 2017).

Pamuk bitkisinin yeterli düzeyde azot almaması durumunda yaprakların gelişimi zamanla yavaşlatarak fotosentezin olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır. Bunlara ilaveten azot noksanlığının yaşandığı bitkilerde kozaların gelişimi yavaşlamakta ve bitki boyunda da düşüşler meydana gelmektedir (Wullschleger and Oosterhuis, 1990).

Azotlu gübreler birçok kültür bitkisinde olduğu gibi pamuk yetiştiriciliğinde de en yaygın olarak kullanılan ve ihtiyaç duyulan bitki besin elementleridir. Pamuk tarımında mutlak olarak gereksinim duyulan azotlu gübreler bitkinin farklı gelişme dönemlerini ve fizyolojik evrelerini etkileyerek özellikle noksanlığında gövde ve kozalarda kuru maddenin varlığını azalttığını, buna ilaveten yaprak alan indeksinde de düşüşlere neden olduğu bilinmektedir (Wullschleger and Oosterhuis, 1990). Bitkinin fotosentez için uygun yaprak alanını oluşturması, yapraklar tarafından ışığın alınması ve kullanılması açısından azot önemli bir besin maddesidir (Barraclough et al. 2010). Bu nedenlerden dolayı pamuk, hem morfolojik hem de fizyolojik olarak büyüme ve gelişmesini tamamlayabilmesi için azota ihtiyaç duymaktadır (Pavlíková et al. 2012). Azot, pamuğun üretim deseninde diğer birçok bitkiye kıyasla daha fazla öneme sahiptir (Hou et al. 2007).

SONUÇ

Tarımsal üretimde yoğun gübre kullanımı, biyoçeşitliliği ve doğal ekosistemi etkileyerek çevre kirliliğini artırmaktadır. Bu nedenle ekonomik kayıplardan ve çevresel risklerden kaçınmak için azotun tarım deseninde verimli kullanılması gerekmektedir (Yang et al. 2013; Hirel et al. 2007). Dünyada her yıl yaklaşık olarak 85-90 milyon ton azotlu gübre kullanılmaktadır. Uygulanan gübrenin sadece küçük bir kısmı bitkiler tarafından alınırken geriye kalan kısmı topraktan yıkanmaktadır. Bu nedenle azotlu gübrenin tarımsal üretimde bitkilere tek bir seferde değil bölünerek belli aralıklarla verilmesi gerekmektedir (Liu, 2008). Birçok ülkenin tarım deseninde önemli bir lif bitkisi olarak yetiştirilen ve katma değeri yüksek olan pamuk tarımında da optimum verim ve kaliteyi elde etmek için yetişme dönemi boyunca birçok bakım işlemi yapılmaktadır. Bu uygulamalardan biri olan gübreleme pamuk tarımında en önemli parametrelerden biridir. Bitkinin en çok ihtiyaç duyduğu gübrelerden biri olan azotun doğru zamanda ve uygun miktarda verilmesi gerekmektedir. Bitkinin vejetatif aksamından lif verimine kadar birçok gelişim dönemini etkileyen azotlu gübreler pamuk tarımı için en önemli girdilerden biridir. Pamuk tarımında uygulanacak gübrenin miktarı yetişme koşullarına ve kullanılan çeşide göre değişmekle birlikte araştırmacılar konu ile ilgili bölge bazında pek çok çalışma yapmışlardır. Bazı araştırma sonuçlarına göre; Ege Bölgesi koşullarında 8-10 kg/da, Antalya koşullarında 10 kg/da, Çukurova koşullarında 12-16 kg/da, Amik ovası koşullarında 11-12 kg/da, Harran Ovası koşullarında 13-16 kg/da olarak uygun azot dozları belirlenmiştir.

KAYNAKLAR

Ahmad, N., Rashid, M., Vaes, A.G., 1996. Fertilizer and Their Use in Pakistan.NFDC Publication No: 4/96, 2nd Edition, p.274.

Akkaya, A., (2022). Buğday ve Azot.

Albers, D.W., Hefner, S., Klobe, D., 1993. Fertility Management of Cotton. Cotton Physiology Today. Vol: 2, No:3, National Cotton Council Memphis, Tennessee.

Bange MP, Milroy SP (2004) Impact of short-term exposure to cold night temperatures on early development of cotton (Gossypium hirsutum L.). Aust J Agric Res 55:655–664

Barraclough, P. B., Howarth, J. R., Jones, J., Lopez-Bellido, R., Parmar, S., Shepherd, C. E., & Hawkesford, M. J. (2010). Nitrogen efficiency of wheat: genotypic and environmental variation and prospects for improvement. *European Journal of Agronomy*, *33*(1), 1-11.

Berger, J., 1969. In the World‟s Major Fiber Crops their Cultivation and Manuring. Part 1,Flax, 209-213.

Brown HB (2002) Cotton history, species, varieties, morphology, breeding, culture, diseases, marketing and uses, 2nd edn. Biotech Books, Delhi, pp 27–40

Cassman, K.G., 1996. Cotton. In: W.F. Bennett (Ed.) Nutrient Deficiencies and Toxicities in Crop Plants. The American Phytopathological Society, 111-119.

Clawson EL, Cothren JT, Blouin DC, Satterwhite JL (2008) Timing of maturity in ultra-narrow and conventional row cotton as affected by nitrogen fertilizer rate. Agron J 100:421–431

Gotmare, V., Singh, P., & Tule, B. (2000). Wild and cultivated species of Cotton. *Technical Bulletin; Central Institute for Cotton Research: Nagpur, India*, *5*.

Hirel, B., Le Gouis, J., Ney, B., & Gallais, A. (2007). The challenge of improving nitrogen use efficiency in crop plants: towards a more central role for genetic variability and quantitative genetics within integrated approaches. *Journal of experimental botany*, *58*(9), 2369-2387.

Hou, Z., Li, P., Li, B., Gong, J., & Wang, Y. (2007). Effects of fertigation scheme on N uptake and N use efficiency in cotton. *Plant and Soil*, *290*, 115-126.

Jackson, L. E., Bowles, T. M., Hodson, A. K., & Lazcano, C. (2012). Soil microbial-root and microbial-rhizosphere processes to increase nitrogen availability and retention in agroecosystems. *Current Opinion in Environmental Sustainability*, *4*(5), 517-522.

Khan A, Tan DKY, Afridi MZ, Luo H, Tung SA, Ajab M, Fahad S (2017) Nitrogen fertility and abiotic stresses management in cotton crop: a review. Environ Sci Pollut Res 24:1–16

Liu J, Ma Y, Lv F, Chen J, Zhou Z, Wang Y, Abudurezike A, Oosterhuis DM (2013) Changes of sucrose metabolism in leaf subtending to cotton boll under cool temperature due to late planting. Field Crops Res 144:200–211

Liu, W., Gu, S. L., Ye, J. D., Zhu, S. M., Wu, Y. X., Shan, Z. P., ... & Sun, X. W. (2008). High temperature dehydrogenation for realization of nitrogen-doped p-type ZnO. *Journal of crystal growth*, *310*(15), 3448-3452.

Pavlíková, D., Neuberg, M., Žižková, E., Motyka, V., & Pavlík, M. (2012). Interactions between nitrogen nutrition and phytohormone levels in Festulolium plants. *Plant, Soil and Environment*, *58*(8), 367-372.

Wullschleger, S. D., & Oosterhuis, D. M. (1990). Canopy development and photosynthesis of cotton as influenced by nitrogen nutrition. *Journal of Plant Nutrition*, *13*(9), 1141-1154.

Yang, G. Z., Chu, K. Y., Tang, H. Y., Nıe, Y. C., & Zhang, X. L. (2013). Fertilizer 15n Accumulation, Recovery And Distribution İn Cotton Plant As Affected By N Rate And Split. *Journal Of Integrative Agriculture*, *12*(6), 999-1007.

Zhang, H., Khan, A., Tan, D. K., & Luo, H. (2017). Rational water and nitrogen management improves root growth, increases yield and maintains water use efficiency of cotton under mulch drip irrigation. *Frontiers in Plant Science*, *8*, 912.

YENİLEBİLİR YABANİ OTLAR VE MUTFAKTA GELENEKSEL KULLANIMI: KADİRLİ ÖRNEĞİ

WILD EDIBLE PLANTS AND THEIR TRADITIONAL USE IN THE KITCHEN: THE CASE OF KADIRLI

Prof. Dr. Saime KÜÇÜKKÖMÜRLER

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Kadirli-Osmaniye

ORCİD: 0000-0002-7893-7472

Arş. Gör. Firuze CEYLAN

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Kadirli-Osmaniye

ORCİD:0000-0001-5789-4437

Neslihan YAVUZ

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Kadirli-Osmaniye

Dilek SARAÇ

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Kadirli-Osmaniye

Özet

Yenilebilir otlar insanlar tarafından dünyanın birçok bölgesinde, kültürel mirasın bir parçası olarak farklı birçok amaç için kullanılmaktadır. Yapılan bu çalışma ile Osmaniye ilinin Kadirli ilçesinde tüketilen yenilebilir yabani otlar tespit edilerek bu otların tüketim durumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç dâhilinde çalışma alanında tespit edilen yabani otlardan yapılan yemeklerin kayıt altına alınması hedeflenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel verileri toplamak için çalışma grubu oluşturulmuştur (n:20). Veri toplama aracı olarak görüşme formlarından yararlanılmıştır. Görüşme sırasında ses ve görüntü kaydı alınmıştır. Araştırmada tüketilen otların isimleri, nasıl tüketildikleri, ne kadar sıklıkla kullanıldığı, nasıl saklandığı ve sağlık amaçlı kullanımlarının belirlenmesine yönelik sorulara cevap aranmıştır. Elde edilen veriler neticesinde katılımcıların yenilebilir otları daha çok sağlıklı buldukları için tükettikleri belirlenmiştir. En çok ilkbahar döneminde toplanan yabani otların hazırlanmasında farklı tekniklerin uygulandığı tespit edilmiştir. Hatta bazı yenilebilir otların hazırlanmasında geleneksel ritüellerin oluştuğu da saptanmıştır. En çok ritüel ve uygulaması olan yenilebilir yabani ot tirşik (*Arum maculatum L.*) olarak belirlenmiştir. Genellikle taze olarak tüketimi tercih edilen yenilebilir otların farklı muhafaza yöntemleri uygulanarak mevsimi dışında da tüketildiği belirlenmiştir. Bu muhafaza yöntemlerinin; kurutma, dondurma, turşu ve konserve olduğu saptanmıştır. Ayrıca yenilebilir otların gıda amaçlı kullanımının dışında halk hekimliğinde de yaygın olarak kullanıldığı saptanmıştır. Bu bulgular neticesinde araştırma alanında yenilebilir otların farklı tüketim durumu ile ilgili veriler ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yenilebilir Yabani Otlar, Gastronomi, Tirşik Otu, Ritüel.

Abstract

Wild Edible plants are used by humans for many different purposes in many parts of the world, as part of their cultural heritage. With this study, it was aimed to determine the consumption status of these plants by determining the edible wild plants consumed in Kadirli district of Osmaniye province.For

this purpose, it is aimed to record the meals made from wild herbs detected in the study area. Qualitative research method was used in the research. A study group was formed to collect qualitative data (n:20). Interview forms were used as data collection tool. Audio and video recordings were taken during the interview. In the research, answers were sought for the names of the herbs consumed, how they were consumed, how often they were used, how they were stored, and the determination of their use for health purposes. As a result of the data obtained, it was determined that the participants consumed edible herbs because they found them more healthy. It has been determined that different techniques are applied in the preparation of plants that are mostly collected in the spring. It has even been determined that traditional rituals occur in the preparation of some edible plants. Wild edible plant tirşik(*Arum maculatum L.*), which has the most rituals and applications, has been determined. It has been determined that edible plants, which are generally preferred to be consumed fresh, are also consumed out of season by applying different preservation methods.These preservation methods; drying, freezing, pickled and canned. In addition, it has been determined that edible plants are widely used in folk medicine apart from their food use. As a result of these findings, data on the different consumption status of edible plants in the research area were revealed.

Keywords: Wild Edible Plants, Gastronomy, Cuckoo Pint, Ritual.

GİRİŞ

Toplumların yemek kültürleri; alışkanlıkları, yaşadıkları coğrafya, dini inançları, gelenekleri ve geçmiş deneyimleri gibi çeşitli faktörler tarafından şekillenmektedir (Tayar ve Hacer, 2016: 31; Baysal, 2016:1-4). Dört mevsimi yaşaması, verimli topraklara sahip olması ve birçok medeniyete ev sahipliği yapması gibi nedenler Türk mutfak kültürünü şekillendirmiştir. Zengin bir ürün çeşitliliğine sahip olan Türk mutfak kültüründe önemli görülen ve çeşitli şekillerde kullanıma sahip ürünlerden birisi de yenilebilir otlardır (Ceylan ve Akar Şahingöz, 2019; Kocadağ, 2021). Yenilebilir yabani otlar, doğada kendiliğinden büyüyebilen ve insan etkisi olmaksızın bağımsız olarak var olabilen otlardır (Rivera, Nebel, Heinrich, 2006: 131; Karaca, Çakıcı, Yıldırım 2015: 28). Yenilebilir yabani otlar; taze, kurutulmuş olarak yada çay, pekmez, reçel, marmelat, salamura ve turşu olarak tüketilmektedir. Ayrıca bir miktar işlendikten sonra tarhana, peynir, yoğurt ve dondurma gibi ürünlere tat vermek için de kullanılabilmektedir (Urhan, vd., 2016: 446-48). Mutfaklarda kullanımına bakıldığında otlar; çiğ olarak salatalarda, haşlanarak, kavrularak, çorbalarda, pilavlarda, böreklerde iç harç olarak, cacık, meze, borana, sarma, dolma ve yemeklerde aroma verici olarak tüketilmektedirler. Ayrıca yenilebilir otların, haşlama ve ya kavurma işlemleri sırasında, bulgur, pirinç, yumurta ve yoğurt ilave edilerek hazırlanması da yaygın olarak yapılan uygulamalardandır (Kadıoğlu, Kadıoğlu ve Kaya, 2010; Yücel, 2011: 72). Türkiye' de yenilebilir yabani otlardan yapılan bu yemekler "ot yemekleri" olarak nitelendirilmektedir (Tuzlacı, 2011: 25).

Yenilebilir otlar ve bu otlardan yapılan yiyecekler sağlıklı olmaları nedeniyle de tüketilmektedir. Yenilebilir otlar; vitamin (folik asit olmak üzere, B2, B6, C ve E vitaminleri), mineral (potasyum, magnezyum, demir), karatenoidler, flavonoidler, omega-3 ve omega-6 yağ asitleri ve lif yönünden zengin olması nedeniyle vücut için birçok faydası vardır. Özellikle, kardiyovasküler hastalık, kanser, alzheimer hastalığı, kansızlık ve sinir sisteminin düzenli çalışmaması gibi sağlık problemlerinin çözümüne destek verdikleri ve yaşa bağlı oluşan hastalık riskini azaltmada yardımcı oldukları bilinmektedir. Otların sahip olduğu bu zengin besin ve biyoaktif içeriği de sağlık amaçlı kullanımını desteklemektedir (Guarrera, 2003; Aberoumand ve Deokule, 2009: 117; Uusiku, Oelofse , Duodu, Bester, ve Faber, 2010: 503; Abbasi, Khan, Khan ve Shah, 2013; Ceylan ve Yücel: 2015; Baysal, 2015). Gıda olarak sağlıklı amaçlı kullanımının yanında otlar ilaç olarak halk hekimliğinde ve büyü-tılsım bitkileri gibi farklı amaçlar doğrultusunda da işlenebilmektedir (Kaya, İncekara ve Nemli, 2004: 1, Ceylan ve Akar Şahingöz, 2019: 2207).

Yenilebilir otların insanlar tarafından sadece evlerde tüketildiği düşünülse de artık modern mutfaklarda yaygın olarak kullanılmaktadır. Nitekim günümüzde yenilebilir otlar, Türk mutfak kültüründe ve gastronomisinde önemli bir yere sahip olmuş ve gelecekte de vazgeçilmez olmaya devam edeceği düşünülmektedir (Kocadağ, 2021; Ceylan ve Akar Şahingöz, 2019).

Çalışmanın amacı; Osmaniye ilinin Kadirli ilçesinde tüketilen yenilebilir yabani otlar tespit edilerek bu otların tüketim durumlarının belirlenmesi ve yenilebilir yabani otların kullanımı ile ilgili geleneksel bilgilerin toplanmasını amaçlamaktadır. Ayrıca yenilebilir otlar kullanılarak yapılan geleneksel reçetelerin ve yenilebilir otların kültürel kullanımının tespit edilerek kayıt altına alınması araştırmanın amaçlarını oluşturmaktadır.

Çalışmanın önemi: Türkiye, yenilebilir otların çeşitli kullanımları ile zengin bir yenilebilir ot potansiyeline sahiptir. Yenilebilir otlar kullanılarak yapılan geleneksel tariflerin ve bilgilerin ortaya çıkarılmasını amaçlayan bu çalışma hem ülkemizde yapılan diğer çalışmalara bir kaynak oluşturması, hem de otların geleneksel kullanımının korunmasına katkı sağlaması bakımından önemli görülmektedir.

YÖNTEM

Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırma Osmaniye İlinin Kadirli ilçesinde yenilebilir yabani ot tüketen gönüllüler ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemi, Kadirli ilçesinde ikamet eden ve yenilebilir ot tüketen 20 gönüllüden oluşmuştur. Çalışmanın amacına uygun olarak katılımcılar, yenilebilir yabani ot toplayarak veya satın alarak tüketen 45 yaş ve üzeri kişilerden oluşmuştur. Çalışma 05.05.2022-06.06.2022 tarihleri arasında yenilebilir yabani ot tüketen kişilerle yüz yüze görüşmeler yapılarak gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR

Osmaniye ilinin Kadirli ilçesinde tüketilen yenilebilir yabani otlar tespit edilerek bu otların tüketim durumlarının belirlenmesi ve yenilebilir yabani otların kullanımı ile ilgili geleneksel bilgilerin toplanması amacıyla yapılan çalışmadan elde edilen bulgular aşağıda sunulmuştur.

3.1. Demografik özellikler

Yenilebilir ot tüketen kişilerin demografik özellikleri şu şekildedir:

Tablo 1: Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı

Cinsiyet	**n**	**%**
Kadın	16	80
Erkek	4	20
Toplam	**20**	**100**

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan katılımcıların %80 (16 katılımcı) kadın, %20'si (4 katılımcı) erkektir.

Tablo 2: Katılımcıların Yaş Aralıklarına Göre Dağılımı

Yaş Aralığı	**n**	**%**
45-55	10	50
56-65	6	30
66-75	4	20
Toplam	**20**	**100**

Tablo 2 incelendiğinde katılımcıların %50 'si (10 katılımcı) 54-55, %30'u (6 katılımcı) 56-65, %20 si (4 katılımcı) ise, 66-75 yaş aralığındadır.

Tablo 3: Katılımcıların Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımı

Eğitim Düzeyi	n	%
Okuma- yazması Olmayan	4	20
İlkokul	8	40
Ortaokul	1	5
Lise	3	15
Lisans	4	20
Toplam	**20**	**100**

Tablo 3 incelendiğinde katılımcıların %40'ı (8 katılımcı) ilkokul mezunu, %20'sinin (4 katılımcı) okuma- yazması bulunmamaktadır ve diğer %20'si (4 katılımcı), lisans eğitimini tamamlamıştır. Katılımcıların %15'i ise (15 katılımcı) lise düzeyinde eğitimini tamamlamıştır.

Yenilebilir Yabani Ot Tüketim Amacına Yönelik Bulgular

Yenilebilir yabani ot tüketen kişilerin hangi amaçlarla bu otları tükettiklerini öğrenmek amacıyla katılımcılara yöneltilen "*Yenilebilir yabani ot tüketiyor musunuz? Tüketiyorsanız hangi nedenlerle?"* sorusuna bütün katılımcılar evet tüketiyoruz cevabı vermişlerdir. Aynı zamanda yenilebilir otları hangi nedenlerle tükettiklerine yönelik olarak; bütün katılımcılar sağlıklı olduğu için kullandıklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca 1 katılımcı (K4), alışkanlıklarının da ot tüketiminde etkili olduğunu dile getirirmiştir. 2 katılımcı (K6 ve K15) ise sağlığın yanı sıra maliyeti olmadığı için tükettiklerini belirtmiştir.

Yenilebilir Yabani Otların Tüketim Süreçlerine Yönelik Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen *"yenilebilir yabani otları ne zamandan beri tüketiyorsunuz?"* sorusuna katılımcıların büyük çoğunluğu (17 katılımcı) "*çocukluğumdan beri"* cevabını verirken 1 katılımcı (K8) evlendikten sonra daha çok tükettiğini dile getirmiştir. Ayrıca 1 katılımcı (K9), evlendikten sonra yaklaşık 20 senedir otları tükettiğini belirtirken, 1 katılımcı da (K15) *"gelin geldiğimden beri, 16-17 yaşımdan beri tüketirim."* ifadesini kullanmıştır.

Yenilebilir Yabani Otların Nereden Temin Edildiğine Yönelik Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen *"Yenilebilir yabani otları nereden temin ediyorsunuz?"* sorusuna katılımcıların cevapları değişiklik göstermiştir. 2 katılımcı (K3, K11) sadece pazarlardan ve marketlerden satın alarak tükettiğini söylerken, 1 katılımcı (K8) kendisinin toplamayıp satın aldığını aynı zamanda köydeki tanıdıkların, akrabaların ve komşuların kendisine vermesiyle tükettiğini söylemiştir. 6 katılımcı (K5, K7, K9, K12, K15 ve K17) ise otları hem kendi tarlalarından hem de pazarlardan satın alarak tükettiklerini belirtmişlerdir. Diğer katılımcılar ise kendi tarlalarından, su kenarlarından ve dağlardan topladıkları otları tükettiklerini ifade etmişlerdir.

Yenilebilir Yabani Otların Tüketim Alışkanlığının Nereden Kazanıldığına Yönelik Bulgular

Yapılan araştırmada katılımcılara yöneltilen *"Yenilebilir yabani otların tüketim alışkanlığını nereden kazandınız?"* sorusuna 1katılımcı (K15) kayınvalidesinden kazandığını dile getirirken diğer tüm katılımcılar ailesinden ve çevresinden kazandıklarını ifade etmişlerdir.

Katılımcıların Mutfaklarında En çok Hangi Otları Kullandıklarına Yönelik Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen "*Mutfakta tüketim amaçlı en çok hangi yenilebilir otları tüketiyorsunuz*?" sorusuna verilen yanıtlarla, en çok tükettikleri otlar belirlenmiştir. Yörede yaşayan yerli halkın mutfaklarda en çok tükettikleri otlar; soğukluk (semizotu*)(Portulaca oleracea*), tirşik (*Arum maculatum L.*), hardal (*Brassica elongata L.),* çiriş (*Asphodelus),* ısırgan *(Urtica dioica L.),* kömeç(ebegümeci) (*Malva sp*.), dağ kekiği(*Thymus sipyleus*), su teresi (*Nasturtium officinale)* olarak belirlenmiştir. Tüketilen diğer otlar ise; kenger (*Gundelia tournefortii L.),* karahindiba (*Taraksakum officinale*), eşkimek (kuzukulağı) *(Rumex acetosella L.*), yabani ıspanak (kızılbacak) (*Amaranthus retroflexus L.),* Oğulotu (*melissa officinalis),* taş nanesi(*Mentha sp)*, gelineli (*Papaver sp., Papaver dubium*.),sirken (*Chenopodium sp).*

Yenilebilir Yabani Otların Hangi Kısımlarının Ne Şekilde Kullanıldığına Yönelik Bulgular

Yapılan araştırmada katılımcılara yöneltilen "*Yenilebilir yabani otların hangi kısımlarını hangi pişirme yöntemleriyle kullanıyorsunuz*?" sorusuna verilen cevaplar aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4: Yenilebilir Yabani Otların Hangi Kısımlarının Ne Şekilde Kullanıldığına Yönelik Sonuçlar

Katılımcı Kodu	Yaygın Olarak Kullanılan Yöresel Otlar	Otların Kullanılan Kısımları	Otların Kullanım Şekilleri
K1	Hardal, kenger, soğukluk, kömeç, tirşik, dağ kekiği	Sap ve taze sürgünler	Salatalarda, çorbalarda, çiğ olarak, kavurma, yoğurtlama
K2	Isırgan, dağ kekiği, semizotu, kömeç, hardal, ısırgan, tirşik	Taze yaprakları ve gövde	Börek, süllüm, kavurma
K3	Tirşik, semizotu, hardal otu, su teresi, kömeç, çiriş	Yaprak	Sarma, çorba, salata, yemeğin yanında, börek, haşlama
K4	Çiriş, ısırgan, tirşik, semizotu, kömeç, hardal	Taze sürgünleri ve yaprak kısımları	Börek, çorba, ekşileme, sarma, salata, cacık
K5	Hardal, kömeç, ısırgan. Çiriş, soğukluk, su teresi	Kök (tazeyse), yaprakları, gövdesi	Salata, cacık, sarma, haşlama
K6	Çiriş, hardal, kenger, karahindiba, ebegümeci, eşkimek(kuzukulağı), semizotu, tirşik, su teresi, ısırgan	Sap, yaprak, kök	Soğuk çorba, taze çiğ, kavurma, sarma, cacık, börek, salata
K7	Kömeç, ısırgan, semizotu, çiriş	Yaprak sap ve kök	Pilav, kavurma, salata
K8	Semizotu, kuzukulağı, çiriş, tirşik, hardal, yabani ıspanak, kömeç, dağ kekiği, su teresi, ısırgan	Kök, yaprak, dal	Salata, süllüm, sarma, börek, kavurma, çiğ, yoğurtlama, haşlama, ekşileme
K9	Semizotu, ısırgan, tirşik, çiriş, dağ kekiği, ebegümeci	Taze dal ve yaprakları	Kavurma, salata, cacık
K10	Kenger, ısırgan, tirşik, çiriş, hardal, semizotu, su teresi	Dalları, taze yaprakları ve kök	Yoğurtlama, pilav, ekşileme, sarma, taze
K11	Semizotu, çiriş, su teresi, tirşik, ebegümeci,	Kök ve yaprakları	Cacık, kavurma, ekşili yemek
K12	Isırgan, ebegümeci, kenger, hardal, yabani ıspanak(kızılbacak), dağ kekiği	Yaprak, dal	Börek, çiğden, haşlama, sarma, cacık, salata
K12	Çiriş, soğukluk, hardal, ebegümeci, ısırgan, kenger, dağ kekiği	Dal, yaprak ve tazeyse kök	Sarma, kavurma, taze olarak, börek, süllüm
K14	Isırgan, semizotu, dağ kekiği, tere, çiriş, ebegümeci, semizotu	Yaprak ve sap	Börek, cacık, salata, taze olarak, kavurma
K15	Hardal, çiriş, semizotu, tirşik, kenger, su teresi	Yaprak, sürgün, sap ve kök	Haşlama, ekşileme, pilav, taze ve çiğ, börek, cacık
K16	Tirşik, ebegümeci, çiriş, kenger, dağ kekiği	Yaprak, taze sürgün	Çiğ, borana, kavurma, dövmeli çorba, ekşileme, börek, yoğurtlama
K17	Oğulotu, taş nanesi, dağ kekiği, çiriş, su teresi, semizotu, tirşik,	Yaprak, dal	Kaynatma, börek, yoğurtlama, salata, taze olarak, çorba
K18	Dağ kekiği, semizotu, ısırgan, tirşik, kömeç, hardal, gelineli	Taze dal, yaprak	Börek, kavurma, salata, sarma
K19	Isırgan, semizotu, kömeç, tırşik, dağ kekiği, gelineli, çiriş, hardal, taş nanesi, su teresi, soğukluk	Dal, yaprak	Çorba, haşlama, yoğurtlama, sarma, salata, börek
K20	Dağ kekiği, ısırgan, kömeç, gelineli, semizotu, hardal	Dal ve taze yapraklar	Salata, börek, sarma, çiğ, kavurma, yoğurtlama

Tablo 4 incelendiğinde, katılımcıların büyük bir kısmı bu otların taze dalları ve yapraklarını kullandıklarını belirtmişlerdir. Bunun dışında katılımcılar, yabani otların dal ve yaprak kısımları dışında kök ve gövdelerini kullandıklarını belirtmişlerdir.

Yenilebilir yabani otların kullanılan bu kısımlarını taze olarak tükettikleri gibi çorba, kavurma (ekşileme), salata, yoğurtlama, börek, sarma, pilav, haşlama (süllüm), cacık olarak da tükettiklerini ifade etmişlerdir. Bu yemeklerde kullanılan otlar şu şekildedir;

Çorba için kullanılan yabani otlar; tirşik otu olmak üzere semizotu, kömeç, ısırgan ve çiriş olarak belirlenmiştir.

Kavurma olarak kullanılan yabani otlar; ebegümeci, kömeç, ısırgan, yabani ıspanak, gelineli, çiriş ve semizotu olarak belirlenmiştir.

Salata olarak; semizotunun en çok kullanıldığı belirlenmiştir.

Yoğurtlama olarak; çiriş, semizotu ve kömeç otlarının en çok tüketildiği belirlenmiştir.

Börek olarak; ısırgan, semizotu ve çiriş otları olarak belirlenmiştir.

Sarma olarak; hardal otunun taze yapraklarının kullanılmakta olduğu belirtilmiştir.

Pilav olarak; ebegümeci ve çiriş otları tüketildiği belirlenmiştir.

Haşlama (Ekşileme) olarak; ebegümeci, ısırgan, hardal, çiriş otları olarak belirlenmiştir.

Cacık olarak; semizotunun kullanıldığı belirlenmiştir.

Taze olarak; Su teresi, kuzukulağı, semizotu ve karacaoğlan otlarının tüketildiği belirlenmiştir.

Çay olarak kullanılan yabani otlar ise; dağ kekiği, oğulotu ve taş nanesi olarak belirlenmiştir.

Yenilebilir Yabani Otların Hangi Mevsimde Toplanıldığına Yönelik Bulgular

Yapılan araştırmada katılımcılara yöneltilen '*yenilebilir yabani otları genellikle hangi mevsimlerde toplayabiliyorsunuz?'* sorusuna verilen cevaplar aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 5: Yenilebilir Otların Toplandığı Mevsimler

Mevsim	Toplanan Yabani Ot
İlkbahar	Hardal, kömeç, su teresi, hardal, çiriş, sirken (yabani ıspanak), kenger, oğulotu, gelineli, ısırgan
Yaz	Isırgan, semizotu, dağ kekiği,
Sonbahar	Hardal, semizotu,
Kış	Tirşik, su teresi, ısırgan, kömeç (ebegümeci)

Yenilebilir yabani otların hangi mevsimlerde toplanabildiğini belirlemek için yöneltilen soruya alınan cevaplara göre; ısırgan otu, semizotu, kömeç otu ve hardal otunun her mevsimde yetiştiğini belirtilmiştir. Diğer otların ise mevsimi değişiklik göstermektedir. Katılımcılar, bazı otlar baharda bazılarının ise kış aylarında yetiştiğini belirtmiştir. Elde edilen sonuçlara göre; yenilebilir yabani otların büyük çoğunluğunun ilkbaharda yetiştiği belirlenmiştir.

Yenilebilir Yabani Otların Muhafaza Edilme Yöntemlerine Yönelik Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen *'yenilebilir yabani otları muhafaza etmek için hangi yöntemleri kullanıyorsunuz?'* sorusuna verilen cevaplar aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 6: Yenilebilir Otların Muhafaza Yöntemleri

Katılımcı Kodu	Yenilebilir Yabani Otlar	Uygulanan Muhafaza Yöntemleri
K1	Dağ kekiği, dağ nanesi	Kurutma
K2	Dağ kekiği, dağ nanesi	Kurutma
K3	Semizotu, dağ nanesi,	Turşu, kurutma
K4	Çiriş, kömeç, ısırgan, soğukluk, su teresi, ebelik, ısırgan, tirşik, hardal	Taze mevsiminde
K5	Hardal otu	Salamura
K6	Dağ kekiği, semizotu, tirşik	Kurutma, turşu, derin dondurucu
K7	Isırgan, kömeç, çiriş	Taze mevsiminde
K8	Dağ kekiği, tirşik, kuzukulağı, ısırgan	Kurutma ve derin dondurucu
K9	Semizotu, dağ kekiği	Derin dondurucu ve kurutma
K10	Semizotu, çiriş, tirşik	Turşu, derin dondurucu, kurutma
K11	Dağ kekiği	Kurutma
K12	Yabani ıspanak, çiriş, dağ nanesi, dağ kekiği, soğukluk	Derin dondurucu, kurutma, turşu
K13	Semizotu, çiriş, dağ kekiği	Turşu, derin dondurucu, kurutma
K14	Semizotu, dağ kekiği	Turşu, kurutma
K15	Tirşik	Konserve
K16	Tirşik, dağ kekiği	Konserve, kurutma
K17	Dağ kekiği, taş nanesi, oğulotu	Kurutma
K18	Tirşik, dağ kekiği, dağ nanesi	Konserve, kurutma
K19	Semizotu, dağ kekiği, taş nanesi, tirşik, hardal	Turşu, kurutma, konserve, haşlayıp dondurma
K20	Dağ kekiği, taş nanesi	Kurutma

Tablo 6 incelendiğinde, yenilebilir yabani otların nasıl muhafaza edildiğini belirlemek için yöneltilen soruya verilen cevaplara göre; bütün katılımcılar yenilebilir yabani otları taze ve mevsiminde tükettiklerini belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra tabloda belirtildiği üzere en çok kullanılan muhafaza yöntemleri; kurutma, konserve ve derin dondurucuda muhafaza etmek olarak belirlenmiştir.

Kurutma yöntemi ile muhafazada; dağ kekiği ve taş nanesi otlarının kullanıldığı görülmektedir. 16 katılımcı bu yöntemi kullandığını belirtmiştir (K1, K2, K3, K6, K8, K9, K10, K11, K12, K13, K14, K16, K17, K18, K19, K20).

Konserve yöntemi ile muhafazada; tirşik otu kullanılmaktadır. 4 katılımcı bu yöntemi kullandığını ifade etmiştir (K15, K16, K18, K19).

Derin dondurucu yöntemi ile muhafazada; çiriş, hardal, ısırgan, kuzukulağı ve semizotunun kullanıldığı belirlenmiştir. 7 katılımcı bu muhafaza etme yöntemini kullandıklarını belirtmişlerdir (K6, K8, K9, K10, K12, K13, K19).

Turşu yapma; 6 katılımcı (K3, K6, K10, K12, K13, K19) semizotunun turşusunu yaptığını belirtmişlerdir. 1 katılımcı (K5) hardal otunu salamura yöntemi ile muhafaza ettiğini ifade etmiştir.

Yenilebilir Yabani Otların Tarifleri Hakkında Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen *'yenilebilir yabani otlardan yaptınız bir yemeğin tarifini verir misiniz?'* sorusuna verilen cevaplar çeşitlilik göstermektedir.

Tablo 7: Yenilebilir Yabani Otların Yemek Yapımında Kullanılması- Yemek Tarifleri

Katılımcı kodu	Tarifin Adı	Yapılışı
K1	Tırşik çorbası	Dağdan tırşik toplanır. Sapı ve yaprağı birlikte doğranır. Kireçli suya bırakılır. Birkaç saat kireçli suda bekletilir. Sonrasında dövme ile kaynatılır. En son tuz ve baharatlar eklenerek hazır hale getirilir.
K2	Meze	Ebegümeci; toplanır, sirkeli suda yıkanır ve haşlanır. Üzerine sarımsak ve tuz eklenir
K3	Hardal sarması	Hardalın taze yaprakları toplanır. Damarlı kısımları temizlenerek sıcak suda haşlanır. Pirinç, soğan, maydanoz, domates salça ve baharatlarla sarma içi hazırlanır. Hardal yapraklarıyla sarılır. Pişirilir. Sarımsak, nane, salça ve ekşili bir sos hazırlanır, isteğe göre sarımsaklı yoğurtla servis edilir.
K4	Yarmalı Ebegümeci Sarması	Ebegümeci toplanır, güneş ılığında soldurulur. İç harç olarak yarma(dövme), soğan, maydanoz, salça, domates ve baharatlar karıştırılarak solan ebegümeci yapraklarına sarılır ve pişmeye bırakılır.
K5	Hardal Salamurası	Hardal yaprakları toplanır. 7-8 tane yaprak üst üste dizilir, bir kat limon tuzu serpilir ve bu işlem kullanılan kap dolana kadar devam eder. En son tuz, ekşi, limon tuzu ve su ile karışım hazırlanıp yaprakların üzerine ilave edilir ve ağzı sıkıca kapanır.
K6	Çirişli Yoğurtlu Çorba	Dövme ıslanıp, haşlanır. Çiriş eklenip haşlamaya devam edilir. Yoğurt eklenir. Tuz ve baharatlarla tatlandırılır.
K7	Isırgan Böreği	Isırganlar toplanır. Ilık suda yıkanır ve doğranır. Bir tavada soğan ve salça kavrulup baharatlar eklenir. Isırganla birleştirilir. Hamur yoğrulur açılır, içerisine harçtan eklenir ve sacda arkalı önlü pişirilir.
K8	Bulgurlu Hardal Sarması	Hardal yaprakları temizlenip, haşlanır. İç harç olarak; köftelik ince bulgur ile bir miktar un baharatlarla karıştırılarak, su ilave edilerek hamur haline getirilir. Şekil verilip hardal yapraklarına sarılır. Ekşili ve acılı sos ile pişirilir. Sarımsaklı yoğurt ile servis edilir.
K9	Çiriş Kavurması	Soğanlar küçük küçük toplanıp salçayla kısık ateşte kavrulur. Doğranmış çiriş eklenir. Ocağın altını kapatmadan hemen önce tuz, pul biber ve nar ekşisi eklenip altı kapatılır.
K10	Çiriş Pilavı	Çiriş, yıkanır ve doğranır. Haşlanıp suyu süzülür. Pirinç pilavı pişirilir, ocak kapatılmadan önce haşlanmış çirişi koyup, karıştırıp altı kapatılır. Dinlendirilir.
K11	Kömeç Boranisi	Kömecin sap ve yaprakları doğranır. Bir tencerede soğan salça ile kavrulur. Su ve kömeç otu eklenir, pişmeye yakın pirinç ya da bulgur eklenir. Kapatmaya yakın nar ekşisi, sarımsak ve baharatlar eklenir.
K12-K18	Isırgan Böreği	Isırgan toplanır, yıkayıp süzülür. Soğan, yağ ve baharatlar eklenir. Pişirilmez çiğden olur. Hamur yoğrulur, açılır ve içerisine hazırlanan harç konur. Sacda ters düz pişirilir.
K13	Ebegümeci Ekşilemesi	Ebegümeci doğranıp, haşlanır. Tabağa alınır. Üzerine sarımsak, ekşi ve yağ dökülerek servis edilir.
K14-K20	Isırgan Kavurma	Isırgan, toplanır, temizlenir ve doğranır. Bir tavada soğan kavrulur. İçerisine doğranmış ısırganlar eklenir. Domates sosu eklenir. En son baharatlar eklenip servis edilir.
K15	Yoğurtlu Tirşik Çorbası	Tirşikler toplanır. Yıkanıp doğranır. Kaynatılır. Un eklenir, yoğurt eklenir ve üzeri düzeltilir. Tekrardan un eklenir, hava almasın diye. Kapak kapatılır, ekşisin diye sofraya sarılır ve bekletilir. İkinci kaynatma işlemine geçilir. Yaklaşık 4-5 saat kaynatılır. En son sarımsak ve baharatlar eklenip servis edilir.
K16	Salçalı Tirşik Çorbası	Tirşik tam dipten toplanıp yıkanır. Demetler haline getirilip doğranır. Büyük bir leğene koyulur, su koyulur, yıkanır ve kazana alınır. Odun ateşinde ve bakır tencerede pişirilir. Kendi suyunu salar, sararınca nar ekşisi eklenir. Bolca dövme eklenir ve sıcak su eklenir. Bir kilogram tirşik beş litre su eklenir. Pişmeye yakın un bulamacı eklenir. Yağ, salça, acı toz biber, ezilmiş sarımsak tencereye dökülür karıştırılır.
K17	Taş Nanesi Çayı	Taş nanesi toplanır, gölgede kurutulur. Kurutulmuş nane kaynar

		suyun içine bir tutam atılarak çay olur. Mevsiminde taze taş nanesi ise; su ile kaynatılır ve içilir.
K19	Yumurtalı Kömeç	Yağ, soğan ve salça kavrulur. Kömeç eklenir, kendi suyunu çekince üzerine yumurta kırılır ve pişirilir.

Tablo 7 'incelendiğinde katılımcılar yenilebilir yabani otları farklı şekilde kullanmışlardır. Otlara yönelik olarak yapılan farklı reçete örnekleri verilmiştir. Reçeteler hazırlanırken uygulanan farklı teknikler de belirtilmiştir. Katılımcıların verdiği reçetelerden birinde (K4) ebegümeci otunun güneş ışığında soldurularak sarma yapımında kullandığını belirtmiştir. Bir başka katılımcı ise (K5) hardal otunun yapraklarını salamura olarak yapıp, otun yetişmediği aylarda da bu şekilde kullanabildiğini ifade etmiştir.

3.11. Yemeğin Yapılış Aşamasında Uygulanan Ritüellere Yönelik Bulgular

Araştırmada katılımcılara yöneltilen *'yemeğin yapılış aşamasında uygulanan bir ritüel veya uygulama var mı?'* sorusuna verilen cevaplar şu şekildedir;

En çok ritüel ve uygulaması olan yenilebilir yabani ot tirşik olarak belirlenmiştir. 4 katılımcı (K9, K10, K11 ve K19) 'huysuz ve aksi birinin eşyasının mayalanmaya bırakılan tirşiğin üzerine konulduğunu, bu şekilde daha iyi mayalanacağını ve daha hızlı mayalanacağına inandıklarını belirtmişlerdir. Yine buna benzer bir ritüel olarak 1(K13) katılımcı "*Eli hızlı olan ve sinirli olan birinin yaptığı tirşik çabuk mayalanır, ekşir ve daha iyi tutar.*" şeklinde inanışlarının olduğunu belirtmiştir.

Katılımcılardan 3'ü (K3, K17 ve K19); tirşik otunun pişirilme ritüellerinden biri olarak; tahta kaşık kullandıklarını ifade etmişlerdir. Katılımcılar bu otun yemeklerini yaparken tahta kaşık kullanıldığını, çünkü metal kaşığın mayalama işlemindeki yoğurdu ekşitmediği için kullanmadıklarını belirtmişlerdir. Tahta kaşık kullanıldığında mayalama işleminin daha iyi olduğuna inandıklarını dile getirmişlerdir.

Tırşik otuyla ilgili bulunan son ritüel olarak 1 kişi (K15); tırşik çorbası yaparken '*Adım eşe tırşiğim daşa.'* şeklinde bir ifade kullandıklarını belirtmiştir. Bu ifadeyi kullanarak yapıldığında tirşiğin daha iyi mayalanacağına inanmaktadır.

Yine otlar hazırlanırken dikkat edilen inanışlardan birisini 1 katılımcı (K8) şu şekilde ifade etmiştir; *"Demir, demiri öldürür"* düşüncesi ile yenilebilir yabani otlara bıçak değdirmeyi tercih etmediği, bütün otları elle parçalayarak doğradığını dile getirmiştir.

SONUÇ

Türkiye yenilebilir yabani otlar açısından zengin bir kültüre sahiptir. Yapılan bu araştırmada Osmaniye'nin Kadirli ilçesinin zengin bir ot kullanım potansiyeli taşıdığı belirlenmiştir. Bu bölgede otların farklı birçok amaç için çeşitli şekillerde kullanımı mevcuttur. Otların sağlıklı olduğu, ot yemeklerine alışık olunması ve maliyet gerektirmemesi tüketimini en çok etkileyen özelliklerinden olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Katılımcıların birçoğu yenilebilir yabani otları dağlardan, kendi bahçelerinden, tarlalardan ve su kenarlarından toplarken, küçük bir kısmı da pazar ve marketlerden satın almaktadır.

Katılımcılar yenilebilir yabani otları çocukluklarından beri tükettiklerini dile getirmişlerdir. Katılımcıların yabani otlara olan ilgileri ve otlar hakkındaki bilgilerinin bu otları, küçük yaşlardan itibaren tüketmelerinin etkisi olduğu düşünülmektedir. Ayrıca otları yaşadıkları alanlara yakın yerlerden toplamaları ve bu otlara ulaşmalarının kolay olması da ot tüketimini etkileyen unsurlar olarak görülmektedir.

Katılımcıların büyük bir kısmı otların taze dal ve yapraklarını yoğun olarak kullanırken kök ve gövdelerini de kullanmaktalar. Otların bu kısımları çeşitli şekillerde tüketilmektedir. Özellikle bu yabani otlardan; çorba, kavurma, salata, yoğurtlama, ekşileme, börek, sarma, pilav, haşlama (süllüm),

cacık yapıldığı gibi taze olarak da tüketilmektedir. Katılımcıların yemeklerinde yaptığı farklılıklar kimi zaman daha pratik olması için olsa da çoğunlukla elde olan malzemelerle daha lezzetli bir yemek ortaya çıkartmayı amaçlamışlardır. Bu amaç doğrultusunda farklı tekniklerde geliştirmişlerdir. Ebegümeci otunun güneş ışığında soldurularak sarma yapımında kullanılması, hardal otunun yapraklarını salamura olarak yapıp, otun yetişmediği aylarda da kullanımının sağlanması araştırma alanında uygulanan bu tekniklerdendir.

Bölgede tirşik otu çorbası yapılırken halk arasında bilinen bazı ritüeller ve uygulamalar yapılmaktadır. Bu bölgede yaşayan yerel halk için tirşik otu önemli görülmektedir. Bu ottan yapılan yemeğe de değer atfedilerek bir çok ritüel uygulanmaktadır.

KAYNAKLAR

Abbasi, A. M. Khan, M.A., Khan, N. And Shah, M.H. (2013) Ethnobotanical Survey of Medicinally İmportant Wild Edible Fruits Species Used by Tribal Communities of Lesser Himayalayas- Pakistan. Journal of Ethnopharmacology, 148, 528-536

Aberoumand, A. and Deokule, S.S. (2009). Determination of Elements Profile of Some Wild Edible Plants. Food Analytical Methods, 2, 116–119.

Baysal, A.(2016). Genel Beslenme, Ankara; Hatiboğlu Basım ve Yayın San. Tic. Ltd. Şti.

Ceylan, F. ve Akar Şahingöz, S. (2019). Yenilebilir Otlar Tüketim Alışkanlığı: Düziçi Örneği. Journal of Tourism and Gastronomy Studies, 7(3), 2204-2225.

Ceylan, F. ve Yücel, E. (2015), Düzce ve Çevresinde Gıda Olarak Tüketilen Yabani Bitkilerin Tüketim Biçimleri ve Besin Öğesi Değerleri. Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi, 15,1-17

Guarrera, M. (2003). Food Medicine and Minor Nourishment İn The Folk Traditions of Central Italy (Marche, Abruzzo, And Latium). Fitoterapia, 74(6), 515-544.

Kadıoğlu, S., Kadıoğlu, B. ve Kaya, C.(2010). Erzurum Yöresinde Geleneksel Olarak Tüketilen Bazı Yabani Bitkiler ve Kullanım Şekilleri. The 1st international Symposium On "Traditional Foods From Adriatic To Caucasus" , 15-17 April 2010, Tekirdağ/ Turkey, 720-722.

Karaca O. B., Yildirim O. ve Çakici A. C. (2015). Gastronomi Turizminde Otlar, Ot Yemekleri ve Sağlıkla İlişkisi Üzerine Bir Değerlendirme Journalmof Tourism And Gastronomy Studies, 3, 27-42.

Kaya, İ. , İncekara, N. ve Nemli, Y. (2002) Ege Bölgesi'nde Sebze Olarak Tüketilen Yabani Kuşkonmaz, Sirken, Yabani Hindiba, Rezene, Gelincik, Çoban Değneği ve Ebegümecinin Bazı Kimyasal Analizleri, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarım Bilimleri Dergisi, 14(1), 1-6.

Kocadağ, S. Çelikay. N., Kelat. Z. Aykul. F. Yardım, N. Karahan.S., Karaağaoğlu, E., Akgün,S., Oğul,H., Aksoydan,E., Kızıltan,G. ve Pekcan, A.G. (2021); Türkiye'de Yenilebilir Ot Tüketim Durumu, Sağlık ve Toplum, 31(2) 195-203.

Rivera, D., Obo´n, C., Heinrich, M., Inocencio, C., Verde, A. and Fajardo, J.(2006). Gathered Mediterranean Food Plants - Ethnobotanical İnvestigations And Historical Development. Heinrich, M., Müller, W.E., Galli, C. (eds): Local Mediterranean Food Plants and Nutraceuticals. Forum Nutr. Basel, Karger, 59, 18–74.

Tayar, M. ve Hecer, M. 2016. Hazır Yemek Sistemleri. Dora Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.

Tuzlacı, E.(2011). Türkiye'nin Yabani Besin Bitkileri ve Ot Yemekleri. İstanbul: Melisa Matbaacılık

Urhan, Y., Ege, M.E., Öztürk, B. ve Elgin-Cebe, G. (2016). Türkiye Gıda Bitkileri Veritabanı, Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dergisi, 40(2), 43-57

Uusiku, N.P., Oelofse ,A., Duodu,K.G., Bester, M.J. and Faber, M. (2010). Nutritional Value of Leafy Vegetables of Sub-Saharan Africa and Their Potential Contribution to Human Health: A Review. Journal of Food Composition and Analysis, 23, 499– 509

Yücel, E., Tapırdamaz, A., Şengün, İ.Y. Yılmaz, G. ve Ak. A. (2011). Determining the Usage Ways And Nutriend Contents Of Some Wild Plants Around Kisecik Town(Kraman/ Turkey), Biologycal Diversty And Conservation, 4(3), 71-82.

MAKİNE ÖĞRENME METOTLARIYLA CO_2 GAZI KULLANILAN PARALEL BAĞLI KARŞIT AKIŞLI RANQUE-HILSCH VORTEKS TÜP PERFORMANSININ KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON of PARALLEL CONNECTED COUNTER-FLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE PERFORMANCE USING CO_2 GAS with MACHINE LEARNING METHODS

Ayhan DOĞAN

Dr., Hacettepe Universitesi, Başkent OSB Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9872-8889

Murat KORKMAZ

Dr., Hacettepe Universitesi, Başkent OSB Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-3721-2854

Volkan KIRMACI

Doç. Dr., Bartın Universitesi, Mühendislik, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Makine Mühendisliğ, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0001-7076-1911

Özet

Bu çalışmada, iki tane Karşıt Akışlı Ranque-Hilsch Vorteks Tüp (KRHVT) birbirlerine paralel bağlanarak deney seti kurulmuştur. Deney setin de basınçlı akışkan olarak CO_2 kullanılmıştır. Aynı zamanda alüminyum ve pirinç malzemelerden yapılmış iki, üç, dört, beş ve altı nozullar kullanılarak deneyler yapılmıştır. Deneylerde akışkan basıncı önce 150 kPa sabitlenerek datalar alınmıştır. Daha sonra her 50 kPa aralıklarında 700 kPa değerine kadar tüm malzemelerden üretilen nozullar için paralel bağlı karşıt akışlı Ranque-Hilsch Vorteks Tüp (PKRHVT) için ayrı datalar alınmıştır. Çalışmada PKRHVT'nden çıkan soğuk akış sıcaklığı ile sıcak akış sıcaklığı arasındaki fark hesaplanarak sıcaklık farkı (Δt) hesaplanmıştır. Hesaplanan sıcaklık farkı değeri makine öğrenimi metotlarından; Lineer Regresyon (LR), Destek Vektör Makineleri (DVM) ve Regresyon Ağaçları (RA) kullanılarak karşılaştırılmıştır. K-Fold Çapraz doğrulama yöntemi kullanılarak makine öğrenimi metotlarının analizleri yapılmıştır. Analizlerde doğruluk değerlerinin ölçüsü olan determinasyon katsayısı "R^2" değeri üzerinden malzemelerin karşılaştırılmıştır. Analizler sonucunda hem alüminyum hemde pirinç malzeme ile yapılan hesaplamalarda makine öğrenme metotlarından en iyi determinasyon katsayısı değeri 0,99 ile DVM bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Paralel Bağlı Karşıt Akışlı RHVT, Makine Öğrenme, K-Fold Çapraz Doğrulama

Abstract

In this study, two Counter-flow Ranque-Hilsch Vortex Tubes were used. (KRHVT) were connected in parallel, and the experimental set was established. CO_2 was used as the pressurized fluid in the experiment set. At the same time, experiments were carried out using two, three, four, five and six nozzles made of aluminium and brass materials. The fluid pressure was first fixed at 150 kPa and the data were taken in the experiments. Then, for nozzles produced from all materials up to 700 kPa at every 50 kPa interval, separate data were obtained for the parallel-connected counter-flow Ranque Hilsch Vortex Tube (PKRHVT). The study calculated the temperature difference (Δt) by calculating the difference between the cold flow temperature coming out of the PKRHVT and the hot flow temperature. Estimated temperature difference value from machine learning methods; Compared using Linear Regression (LR), Support Vector Machines (SVM) and Regression Trees (RT). Machine learning methods were analyzed using the K-Fold Cross-validation method. The materials were

compared in the analysis over the coefficient of determination "R^2" value, which measures the accuracy values. As a result of the analysis found, the best coefficient of determination value from machine learning methods in calculations made with aluminium and brass materials in SVM at 0.99.

Keywords: Parallel Connected Counter-flow RHVT, Machine Learning, K-Fold Cross Validation

Giriş

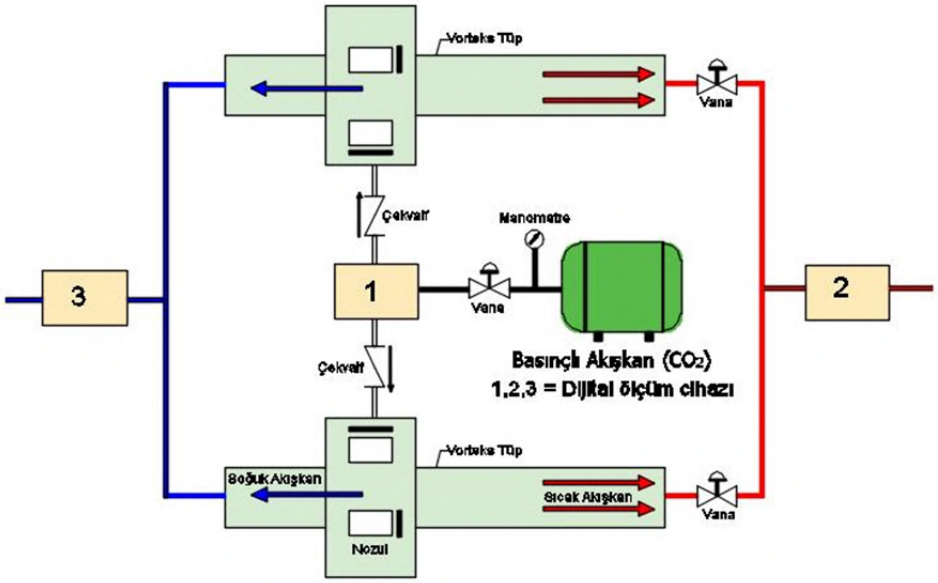
Uzun yıllardır vorteks tüpleri (VT), hidrokarbonların çevreye verdikleri zarar ve havadaki asılı partiküllerin oluşturduğu zararları en aza indirmek için enerjinin ayrılmasında kullanılmaktadır. Vorteks tüpleri hem devreye almada hemde onarım maliyetlerinin düşük olmasından dolayı tercih sebebi olmaktadır. Bu nedenle vorteks tüplerinin verimlerinin artırılması farklı sektörlerde kullanılması açısından büyük önem taşımaktadır.

Özellikle çeşitli araştırmacılar tarafından vorteks tüpü verimliliğini araştırmak için birçok çalışma yapılmıştır. Rafiee ve Sadeghiazad (2020), giriş sıvısı için bir hareketli bir mekanizmanın VT performansını iyileştirdiğini ortaya koymuşlardır. Hareketli parçanın açısını değiştirmenin sıcak ve soğuk çıkış sıcaklık değerlerini iyileştirdiğini keşfetmişlerdir (Rafiee & Sadeghiazad, 2020). Moraveji ve Toghraie (2017), yaptıkları 3 boyutlu girdap tüpü modeli ile VT çeşitli hesaplamalar yapmışlardır. Soğuk çıkışın çapı arttıkça akış hızının arttığını bulmuşlardır. Soğuk ve sıcak çıkışlardan gelen akış hızı, VT uzunluğu arttıkça hafifçe arttığını belirtmişlerdir (Moraveji & Toghraie, 2017). Kumar ve Subudhi (2017), yalıtımlı olan ve olmayan VT ile soğuk çıkıştaki bağıl nem ve sıcaklığın ayrılmasını araştırmışlardır. Yalıtılmış VT'de, yalıtımın bağıl nemde %2'lik bir artışa ve soğuk çıkış sıcaklığı ayrımında küçük bir artışa neden olduğunu bulmuşlardır (Kumar et al., 2017). Liang [41], VT'de enerji ayrımı için çeşitli açılarda yakınsak ve ıraksak sayısal bir analiz yapmıştır. Analizleri düz tüp VT'ninkilerle karşılaştırmış ve 4 açılı yakınsak-ıraksak bir sonuçtan elde ettiği soğutma artışının, bundan sonra yapılacak çalışmalar için umut vaat ettiğini ileri sürmüştür (Liang et al., 2022). Singh [54], VT termal ayrımı üzerindeki DC değişiminin etkisini araştırmıştır. Belirli bir L/D oranı için soğuk çıkış çapının optimal boyutlarını yaptığı çalışmada önermiştir (Singh et al., 2022).

Bu çalışmada, PKRHVT'ünde çıktı parametresi olan ΔT makine öğrenimi metotlarından LR, DVM ve RA kullanılarak performans analizleri yapılmıştır. Deneyler farklı giriş basınçlarında CO_2 gazı ile alüminyum ve pirinç malzemelerden üretilmiş iki, üç, dört, beş ve altı nozulların her biri değiştirilerek tamamlanmıştır. Analizlerde K-fold çapraz doğrulama yöntemi tercih edilmiş olup, makine öğrenme metotları ile performansları kıyaslanmıştır.

Materyal ve Metot

Bu çalışmada, kontrol vanası dışında hareketli parçası bulunmayan iki tane KRHVT birbirine paralel bağlanarak deney seti kurulmuştur (Şekil 1). KRHVT 0,7 cm iç çapı ve 10 cm gövde uzunluğu olan basit bir borudan oluşmaktadır. Deney setinde; girdi parametresi olarak farklı basınçlı akışkan CO_2 basınçları ile pirinç ve alüminyum malzemelerden yapılan 2,3,4,5 ve 6 farklı nozullar kullanılmıştır. Deneylerde basıncı ölçmek için hassasiyeti %5 olan PAKKENS tipi manometre, sıcaklıkları ölçümek içinde hassasiyeti $\pm 1^0$C olan dijital termometre probları tercih edilmiştir. Deneyler ise CO_2 gazının basıncı 150-700kPa aralıklarında her 50kPa olarak manometrede ayarlandıktan sonra farklı malzemelerde yapılan nozullar ayrı ayrı değiştirilerek veriler kaydedilmiştir.

Şekil 1. Paralel Bağlı RHVT Deney Seti

KARHVT'lerinde, soğuk akış sıcaklık farkı ($\Delta T_{soğ}$) ve sıcak akış sıcaklık farkı ($\Delta T_{sıc}$) eşitlik 1-2 de verilmiş olup, KARHVT'nin performansı ise eşitlik 3'de .verilmiştir (Korkmaz et al., 2022).

$$\Delta T_{soğ} = T_{gir} - T_{soğ} \quad (1)$$

$$\Delta T_{sıc} = T_{sıc} - T_{gir} \quad (2)$$

$$\Delta T = T_{sıc} - T_{soğ} \quad (3)$$

Çalışmada PKRHVT'ünde girdi parametrelerinin etkilediği çıkış parametreleri arasındaki ilişkiyi belirleyebilmek ve test edilen çıkış değerlerini tahmin etmek için makine öğrenimi yöntemlerinden LR, DVM ve RA, K-fold çapraz doğrulama yöntemi ile analiz edilmiştir. Deneylerden elde edilen dataların tümünde K-fold çapraz doğrulama kullanılarak model başarısını en iyi tahmin edebilmek için tercih edilmiştir.

Destek Vektör Makineleri

DVM aykırı değerlere karşı oldukça dirençlidir. DVM, özellik vektörlerinde aykırı değerleri tespit eder ve sınıflandırmayı etkilemeden bu aykırı değerleri yok sayar. DVM, sınıflandırma doğruluğunu artırmak için sınıf ağırlıklarını ayarlayabilir ve DVM'nin hata oranını en aza indirmek için kısıtlama koşullarını optimize edebilir. Sonuç olarak, DVM, makine öğreniminde çok popüler bir algoritmadır. DVM, veri madenciliği, görüntü işleme, biyoinformatik, finans ve diğer birçok alanda kullanılmaktadır (Zhu et al., 2013, X. Zhou et al., 2021).

Lineer Regresyon

LR, veri analizi için yaygın olarak kullanılan ve güçlü bir araçtır, ancak aynı zamanda bazı sınırlamaları ve zorlukları vardır. Bunlardan biri, bağımsız değişkenlerden bazıları birbiriyle yüksek

oranda ilişkili olduğunda ortaya çıkan çoklu bağlantıdır. Bu, eğimleri ve standart hatalarını tahmin etmede sorunlara neden olabilir ve yanıltıcı veya yanlış sonuçlara yol açabilir. Bu, zayıf uyum ve tahmin hatalarıyla sonuçlanabilir ve değişkenlerin dönüştürülmesini veya farklı türde bir regresyon modelinin kullanılmasını gerektirebilir (Montgomery et al., 2021).

Regresyon Ağaçları

Regresyon ağaçlarının yorumlanması kolaydır ve özellikler arasındaki doğrusal olmayan ilişkileri ve etkileşimleri işleyebilir. Bununla birlikte, aşırı uyum, istikrarsızlık ve yüksek varyanstan da muzdarip olabilirler. Bu sınırlamaların üstesinden gelmek için, regresyon ağaçları budama, torbalama veya güçlendirme gibi diğer tekniklerle birleştirilebilir (Sutton, 2005, Tran et al., 2008).

Araştırma ve Bulgular

Analizlerden elde edilen değerlerden pirinç malzeme ile yapılan sonuçlar Tablo 1'de alüminyum malzeme ile yapılan sonuçlar ise Tablo 2'de verilmiştir. Ayrıca gerçek deney verileri ile makine öğrenme metotları ile tahmin edilen sonuç değerlerinin karşılaştırma grafikleri Şekil 2 ve Şekil 3'te gösterilmektedir.

Tablo 1. Paralel Bağlı KRHVT'de CO_2 kullanılarak Pirinç Malzemelerin Tüm Nozullarla K Fold Çapraz Doğrulama Sonuçları

	DVM	**LR**	**RA**
Kök Ortalama Kare Hata (RMSE)	2.54	4.04	4.38
Determinasyon Katsayısı (R^2)	0.98	0.96	0.95
Ortalama Kare Hata (MSE)	6.48	16.30	19.18
Ortalama Mutlak Hata (MAE)	2.09	3.51	3.56

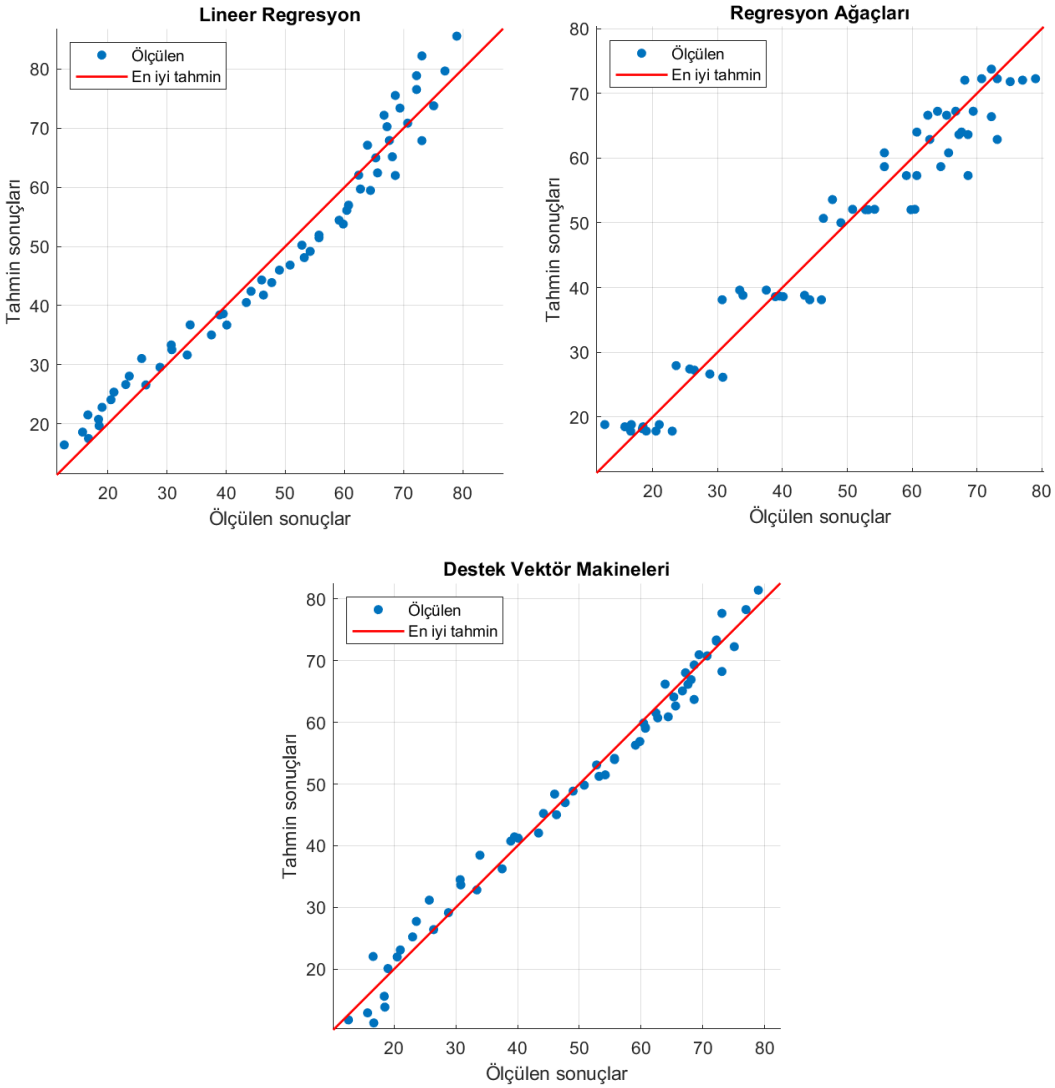
Pirinç malzemeler ile gerçekleştirilen makine öğrenimi sonuçları incelendiğinde en yüksek başarının DVM yöntemiyle elde edildiği, ona çok yakın sonuçlar sırasıyla LR ve RA yöntemleriyle elde edildiği görülmektedir.

Tablo 2. Paralel Bağlı RHVT'de CO_2 kullanılarak Alüminyum Malzemelerin Tüm Nozullarla K Fold Çapraz Doğrulama Sonuçları

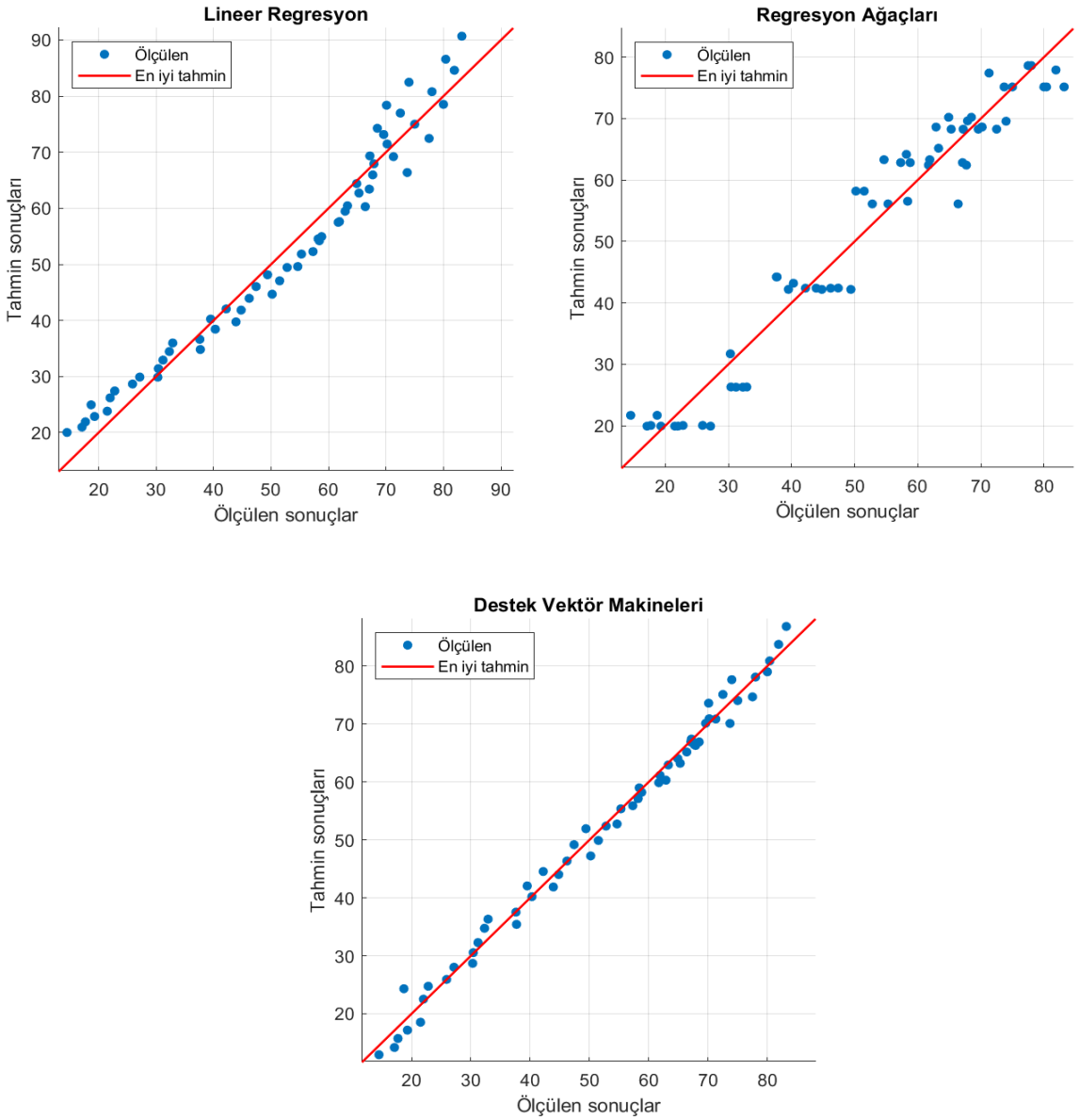
	DVM	**LR**	**RA**
Kök Ortalama Kare Hata (RMSE)	1.97	4.38	4.53
Determinasyon Katsayısı (R^2)	0.99	0.95	0.95
Ortalama Kare Hata (MSE)	3.89	19.18	20.57
Ortalama Mutlak Hata (MAE)	1.58	3.80	3.82

Alüminyum malzemelerle yapılan makine öğrenimi sonuçları yine en yüksek başarının DVM yöntemiyle elde edildiğini göstermektedir. DVM yöntemine oldukça yakın olan diğer sonuçlar LR ve RA yöntemlerinin her ikisinde de birbirine yakın değerlerle elde edilmiştir.

Pirinç ve alüminyum malzemeler kullanılarak gerçekleştirilen makine öğrenimi sonuçları değerlendirildiğinde aralarında küçük farklar olsa da önemli bir fark görülmemektedir. Her iki malzemeyle yapılan çalışmaların başarısı oldukça yüksektir.

Şekil 2. Paralel Bağlı RHVT'de CO_2 kullanılarak Pirinç Malzemelerin Tüm Nozullarla K Fold Çapraz Doğrulama Sonuç Grafiği

Şekil 3. Paralel Bağlı RHVT'de CO_2 kullanılarak Alüminyum Malzemelerin Tüm Nozullarla K Fold Çapraz Doğrulama Sonuç Grafiği

Sonuç

Bu çalışmada, PKRHVT performansı farklı malzemelerle yapılan deney verilerinden elde edilen sıcaklık farkının (ΔT) R^2 sonuçları K-Fold çapraz doğrulama kullanılarak analiz edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda pirinç malzemede ve alüminyum malzemede en iyi sıcaklık farkının R^2 değeri sırasıyla, 0,98 ve 0,99 değeleriyle DVM metoduyla hesaplanmıştır. Deneylerden elde edilen gerçek test değerleri ile makine öğrenme metotları ile yapılan tahmin sonuçlarının birbirlerine çok yakın sonuçlar verdiği görülmektedir. Makine öğrenme yöntemleriyle K Fold çapraz doğrulama kullanılarak yapılan analizlerde; LR ve RA, R^2 değerleri yüksek çıkmasına rağmen DVM metodunun R^2 değerleri hem pirinç malzemede ve hemde alüminyum malzemede daha iyi sonuçlar verdiği için benzer çalışmalarda daha fazla tercih edilebilir.

Makine öğrenimi metotlarının kullanılması, PKRHVT sistemlerinin deney setlerinin kurulmasının maliyetli ve önemli zaman aldığı düşünüldüğünde önemli bir yardımcı yöntem olduğu yapılan çalışmada ortaya konulmuştur. Yapılan çalışmada makine öğrenimi metotları içerisinde diğerlerine

göre DVM yöntemi gerçek deney sonuçlarına çok benzer sonuçlar elde ettiğinden, hem benzer hemde farklı deneysel çalışmalarda kullanılabileceği anlaşılmaktadır.

Kaynaklar

Korkmaz, M., Dogan, A., & Kırmacı, V. (2022). Performance Analysis of Counterflow Ranque – Hilsch Vortex Tube with Linear Regression, Support Vector Machines and Gaussian Process Regression Method. *Gazi Journal of Engineering Sciences*, *8*(2), 361–370. https://doi.org/doi:10.30855/gmbd.0705015

Kumar, A., Vivekanand, & Subudhi, S. (2017). Cooling and dehumidification using vortex tube. *Applied Thermal Engineering*, *122*, 181–193. https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2017.05.015

Liang, F., Zeng, Q., Tang, G., Xin, L., Li, Q., & Li, N. (2022). Numerical investigation on the effect of convergent-divergent tube on energy separation characteristic of vortex tube. *International Communications in Heat and Mass Transfer*, *133*(February), 105927. https://doi.org/10.1016/j.icheatmasstransfer.2022.105927

Montgomery, D. C., Peck, E. A., & Vining, G. G. (2021). *Introduction to linear regression analysis*. John Wiley & Sons.

Moraveji, A., & Toghraie, D. (2017). Computational fluid dynamics simulation of heat transfer and fluid flow characteristics in a vortex tube by considering the various parameters. *International Journal of Heat and Mass Transfer*, *113*, 432–443. https://doi.org/10.1016/j.ijheatmasstransfer.2017.05.095

Rafiee, S. E., & Sadeghiazad, M. M. (2020). Experimental analysis on impact of navigator's angle on velocimetry and thermal capability of RH-vortex tube. *Applied Thermal Engineering*, *169*(January), 114907. https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2020.114907

Singh, R. K., Pramanick, A. K., & Rana, S. C. (2022). Computational study of temperature separation for a three-dimensional vortex tube with cold exit diameter and nozzle number variation. *International Journal of Ambient Energy*, *43*(1), 7046–7060. https://doi.org/10.1080/01430750.2022.2059001

Sutton, C. D. (2005). 11 - Classification and Regression Trees, Bagging, and Boosting. In C. R. Rao, E. J. Wegman, & J. L. Solka (Eds.), *Handbook of Statistics* (Vol. 24, pp. 303–329). Elsevier. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/S0169-7161(04)24011-1

Tran, V. T., Yang, B.-S., Oh, M.-S., & Tan, A. C. C. (2008). Machine condition prognosis based on regression trees and one-step-ahead prediction. *Mechanical Systems and Signal Processing*, *22*(5), 1179–1193. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.ymssp.2007.11.012

Zhou, X., Tian, S., An, J., Yang, J., Zhou, Y., Yan, D., Wu, J., Shi, X., & Jin, X. (2021). Comparison of different machine learning algorithms for predicting air-conditioning operating behavior in open-plan offices. *Energy and Buildings*, *251*, 111347. https://doi.org/10.1016/j.enbuild.2021.111347

Zhu, F., Patumcharoenpol, P., Zhang, C., Yang, Y., Chan, J., Meechai, A., Vongsangnak, W., & Shen, B. (2013). Biomedical text mining and its applications in cancer research. *Journal of Biomedical Informatics*, *46*(2), 200–211. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.jbi.2012.10.007

AKIŞKAN OLARAK OKSİJEN KULLANILAN KARŞIT AKIŞLI RANQUE-HİLSCH VORTEKS TÜPÜNDE DESTEK VEKTÖR MAKİNELERİ, GAUSS SÜREÇ REGRESYONU VE LİNEER REGRESYON YÖNTEMİYLE PERFORMANS ANALİZİ

PERFORMANCE ANALYSIS by SUPPORT VECTOR MACHINES, GAUSS PROCESS REGRESSION and LINEAR REGRESSION IN A COUNTERFLOW RANQUE-HILSCH VORTEX TUBE USING OXYGEN as FLUID

Murat KORKMAZ

Dr., Hacettepe Universitesi, Başkent OSB Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-3721-2854

Ayhan DOĞAN

Dr., Hacettepe Universitesi, Başkent OSB Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9872-8889

Volkan KIRMACI

Doç. Dr., Bartın Universitesi, Mühendislik, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Makine Mühendisliğ, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0001-7076-1911

Öz

Ranque-Hilsch Vorteks Tüp (RHVT) farklı basınçlı akışkanlar ile kullanılan, ısıtma ve soğutma işlemini aynı anda yapabilen kontrol vanası dışında hareketli parçası bulunmayan basit bir borudan meydana gelmektedir. RHVT'de genellikle basınçlı akışkan olarak hava kullanılmakta fakat bu çalışmada oksijen gazı kullanılarak deneysel veriler alınmıştır. Çalışmada, kullanılan karşıt akışlı Ranque-Hilsch Vorteks Tüpün (KRHVT) iç çapı ve gövde uzunluğu sırasıya 0.7 m, 10.0 cm'dir. KRHVT'de iki, üç, dört, beş ve altı farklı geometrik yapıya sahip polyamid ve pirinç malzemelerden yapılan nozullar kullanılmıştır. Deneyler yapılırken sıcak akışkan çıkışındaki kontrol vanası tamamen açık konuma getirilerek, oksijen gazının giriş basıncı ilk olarak 150 kPa ayarlanarak datalar alınmıştır. Daha sonra 50 kPa aralılaklarla 700 kPa basınç değerine kadar KRHVT'de çıkan sıcak akış ($T_{sıc}$) sıcaklığı, çıkan soğuk akışın ($T_{soğ}$) sıcaklığı arasındaki sıcaklık farkı (ΔT) değerleri alınarak kaydedilmiştir. KARHVT'nün performansının optimizasyonu deneysel veri setinden alınan değerler makine öğrenimi metotlarından Lineer Regresyon (LR), Gauss Süreç Regresyonu (GSR) ve Destek Vektör Makineleri (DVM) yöntemleri ile ayrı ayrı analiz edilmiştir. Elde edilen analizler ile sonuçlar karşılaştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karşıt Akışlı RHVT, Makine Öğrenme, Soğutma

Abstract

Ranque-Hilsch Vortex Tube (RHVT) consists of a simple pipe with no moving parts other than the control valve, which is used with different pressure fluids and can perform heating and cooling simultaneously. Air is generally used as a pressurized fluid in RHVT. Still, in this study, experimental data were obtained using oxygen gas. The counter-flow Ranque-Hilsch Vortex Tube (KRHVT) used in the study has an inner diameter of 7 cm and a body length of 100 cm. Nozzles made of polyamide and brass materials with two, three, four, five and six different geometric structures were used in KRHVT. While conducting the experiments, the control valve at the hot fluid outlet was brought to the fully open position. The inlet pressure of the oxygen gas was first adjusted to 150 kPa, and the data were taken. Then, the difference (ΔT) values between the temperature of the outgoing hot flow (T_h) and the temperature of the cold flow (T_c) leaving the KRHVT were recorded at 50 kPa intervals up to

the pressure value of 700 kPa. The values taken from the experimental data set for the optimization of the performance of KRHVT were analyzed separately with the machine learning methods Linear Regression (LR), Support Vector Machines (DVM) and Gaussian Process Regression (GSR). The results were compared with the analyzes obtained.

Keywords: Counterflow RHVT, Machine Learning, Cooling

Giriş

Vorteks tüpü (VT), sıcak ve soğuk gaz akımlarını daha yüksek basınçlı giriş gaz akımından ayırma yeteneğine sahip, hareketli parçası olmayan basit bir cihazdır. VT basit, kompakt, hafif ve sessiz olması nedeniyle soğutma ve ısıtma proseslerinin endüstriyel uygulamalarında kullanılmaktadır. Doğal gaz endüstrisinde, doğal gaz basıncının düşürülmesi gereken birçok yer vardır. Bu basınç düşüşüne şu anda entropi üretimi veya ekserji yıkımı eşlik ediyor. Örneğin, bir doğalgaz dağıtım boru hattı bir müşteriye yaklaştığında, yüksek basınçlı gazın çalışır seviyeye indirilmesi gerekir. Kısma valfleri şu anda gaz basıncını azaltmak için kullanılmaktadır. Kısma vanalarında doğal gaz basınç düşüşü gerçekleştiği için gaz sıcaklığı da düşürülür.

Enerji ayırma mekanizması birkaç bilim insanı tarafından araştırılmış ve ikinci yasa yaklaşımı girdap tüpü performansını optimize etmek için önemli bir araç olarak ortaya çıkmıştır.Özellikle çeşitli araştırmacılar tarafından vorteks tüpü verimliliğini araştırmak için birçok çalışma yapılmıştır. Rafiee ve Sadeghiazad (2020), giriş sıvısı için bir hareketli bir mekanizmanın VT performansını iyileştirdiğini ortaya koymuşlardır. Hareketli parçanın açısını değiştirmenin sıcak ve soğuk çıkış sıcaklık değerlerini iyileştirdiğini keşfetmişlerdir (Rafiee & Sadeghiazad, 2020). Moraveji ve Toghraie (2017), yaptıkları 3 boyutlu girdap tüpü modeli ile VT çeşitli hesaplamalar yapmışlardır. Soğuk çıkışın çapı arttıkça akış hızının arttığını bulmuşlardır. Soğuk ve sıcak çıkışlardan gelen akış hızı, VT uzunluğu arttıkça hafifçe arttığını belirtmişlerdir (Moraveji & Toghraie, 2017). Kumar ve Subudhi (2017), yalıtımlı olan ve olmayan VT ile soğuk çıkıştaki bağıl nem ve sıcaklığın ayrılmasını araştırmışlardır. Yalıtılmış VT'de, yalıtımın bağıl nemde %2'lik bir artışa ve soğuk çıkış sıcaklığı ayrımında küçük bir artışa neden olduğunu bulmuşlardır (Kumar et al., 2017). Liang [41], VT'de enerji ayrımı için çeşitli açılarda yakınsak ve ıraksak sayısal bir analiz yapmıştır. Analizleri düz tüp VT'ninkilerle karşılaştırmış ve 4 açılı yakınsak-ıraksak bir sonuçtan elde ettiği soğutma artışının, bundan sonra yapılacak çalışmalar için umut vaat ettiğini ileri sürmüştür (Liang et al., 2022). Singh [54], VT termal ayrımı üzerindeki DC değişiminin etkisini araştırmıştır. Belirli bir L/D oranı için soğuk çıkış çapının optimal boyutlarını yaptığı çalışmada önermiştir (Singh et al., 2022).

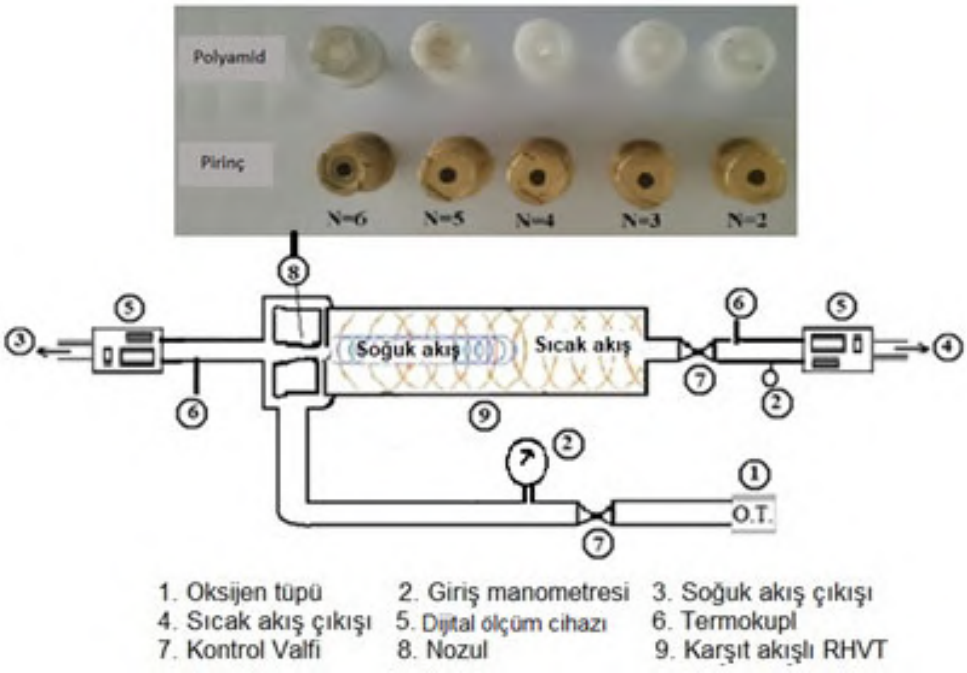
Bir deney düzeneğinin gerçek performansını görebilmek için düzeneğin kurularak testlerin yapılması ile gerçekleşmektedir. Günümüzde deney düzeneklerinin kurulum maliyetlerinin artması sebebiyle tasarımın kurulması ve test edilmesi her zaman mümkün olamamakla birlikte, düzeneklerden yeterli sayıda test alınması da önemli bir zaman kaybına yol açmaktadır. Bu nedenlerden ötürü gerçek sahada yapılan testlerin sayısını azaltabilmek için son zamanlarda makine öğrenimi yöntemleri yaygın olarak bir çok multidisipliner alanda kullanılmaktadır.

Bu çalışmada, KRHVT deney düzeneğinde polyamid ve pirinç malzemesinde yapılmış iki, üç, dört, beş ve altı farklı geometrik yapıya sahip nozullarla giriş basıncı 150kPa basınç ile 700kPa basınç değerleri arasında her 50kPa basınçta oksijen gazı kullanılarak veriler alınmıştır. KRHVT'de hesaplanan sıcaklık farkını doğru bir şekilde tahmin etmek için makine öğrenimi metotlarından LR, DVM ve GSR metotları kullanılarak karşılaştırma yapılmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışmada kullanılan deney düzeneği KRHVT'nin yüksekliği 33.0 cm, genişliği 55.0 cm, kalınlığı ise 2 mm ölçülerindeki metal levha üzerine yatay olarak Şekil 1'de gösterildiği gibi yerleştirilmiştir. Aynı zamanda KRHVT'üne %5 hassasiyetle çalışan PAKKENS tipi gliserinli manometre ile giren oksijen gazının basıncını ve hacimsel debilerini ölçülmüştür. Ayrıca %3 hassasiyetle çalışan TSI marka debimetre KRHVT'ün çıkışlarına bağlanmıştır. KRHVT'ünde ±1 ^{0}C hassasiyet ile ölçüm yapan dijital termometreler probları kullanılarak çıkan soğuk ve sıcak akış sıcaklıkları ölçülmüştür. Deneylerde KRHVT'de polyamid ve pirinç malzemelerinden yapılmış iki, üç, dört, beş ve altı nozul kullanılmıştır (Şekil 1). Deneylerde ilk olarak oksijen gazının basıncı 150 kPa olarak ayarlanarak deneyler tamamlanmıştır. Daha sonra 200 kPa ile 700 kPa basınç değerleri için yapılan deney çalışmalarında her 50 kPa basınçta yapılan işlemler, farklı malzemelerden yapılan tüm nozullar için tekrarlanmıştır. Deneyler ortam sıcaklığı 21 ^{0}C'lik olarak sabit tutularak tamamlanmıştır. Her bir deney üçer kez tekrarlanıp ortalamaları alınarak deney sonuçlarının doğruluğu sağlanmıştır.

Şekil 1. KRHVT Deney Seti

KRHVT'lerinde, soğuk akış sıcaklık farkı ($\Delta T_{soğ}$) ve sıcak akış sıcaklık farkı ($\Delta T_{sıc}$) denklem 2-3 de verilmiş olup, KARHVT'nin performansı ise denklem 4'de .verilmiştir (Korkmaz et al., 2022).

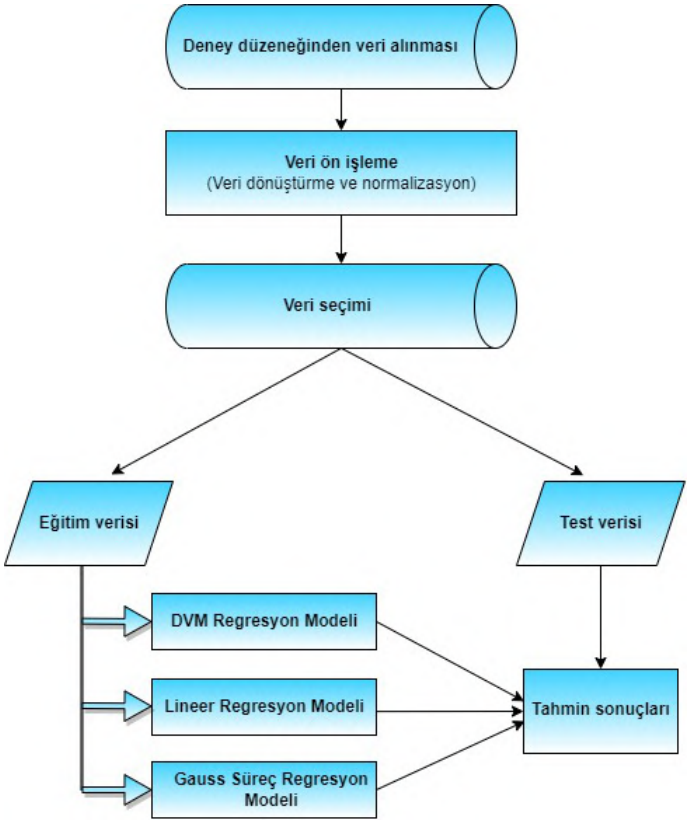
$$\Delta T_{soğ} = T_{gir} - T_{soğ} \quad (1)$$

$$\Delta T_{sıc} = T_{sıc} - T_{gir} \quad (2)$$

$$\Delta T = T_{sıc} - T_{soğ} \quad (3)$$

Bu çalışmada deneyler sonucunda elde edilen KRHVT'nin ΔT değerlerini tahmin etmek için makine öğrenme yöntemleri kullanılmıştır. Şekil 2'de işlem süreçlerine ait akış şeması görülmektedir. İşlem süreci deney düzeneğinin kurulması ve verilerin toplanmasıyla başlar. Daha sonra toplanan verilerden olası ölçüm ve diğer hatalar giderilerek gerçeğe en uygun şekle dönüştürülmesi sağlanarak veriler makine öğreniminde kullanılabilecek hale getirilir. Bu düzenleme sırasında bazı veriler makine öğrenmede kullanılan matematik modellere uygun hale getirilir. Bu işlem sırasında bazı veriler

sayılara dönüştürülür. Bunların makine öğreniminde doğru kullanılabilmesi amacıyla standartlaştırma işlemi yapılır. Çalışmada KRHVT'ünde girdi parametrelerinin etkilediği çıkış parametreleri arasındaki ilişkiyi belirleyebilmek için test edilen çıkış değerlerini en iyi tahmin yapabilmek için LR, DVM ve GSR makine öğrenimi metotları kullanılmış olup, %80'ni eğitim datası, %20'si test datalarından kullanarak analizler gerçekleştirilmiştir. Eğitilen modeller kullanılarak test verisi ile tahminler yapılmıştır.

Şekil 2. Makine öğrenimi işlemleri akış şeması

Akış şeması ile yapılan regresyon analizlerinde elde edilen determinasyon katsayısı R^2 ile tahminlerin doğruluğu belirlenir. Determinasyon katsayısı R^2 değeri bir olması veya bire yakın olması gerçek deney verileri ile tahmin edilen verilerin birbiriyle ne kadar uyumlu olduğunu gösterir. R^2 değerinin güvenirliğinin artması veri sayısının artması ile doğru orantılıdır. Ayrıca, Kök Ortalama Kare Hata (RMSE), Ortalama Kare Hata (MSE) ve Ortalama Mutlak Hata (MAE) gedeğlerine bakılmıştır.

Destek Vektör Makineleri

DVM aykırı değerlere karşı oldukça dirençlidir. DVM, özellik vektörlerinde aykırı değerleri tespit eder ve sınıflandırmayı etkilemeden bu aykırı değerleri yok sayar. DVM, sınıflandırma doğruluğunu artırmak için sınıf ağırlıklarını ayarlayabilir ve DVM'nin hata oranını en aza indirmek için kısıtlama koşullarını optimize edebilir. Sonuç olarak, DVM, makine öğreniminde çok popüler bir algoritmadır. DVM, veri madenciliği, görüntü işleme, biyoinformatik, finans ve diğer birçok alanda kullanılmaktadır (Zhu et al., 2013, X. Zhou et al., 2021).

Lineer Regresyon

LR, veri analizi için yaygın olarak kullanılan ve güçlü bir araçtır, ancak aynı zamanda bazı sınırlamaları ve zorlukları vardır. Bunlardan biri, bağımsız değişkenlerden bazıları birbiriyle yüksek oranda ilişkili olduğunda ortaya çıkan çoklu bağlantıdır. Bu, eğimleri ve standart hatalarını tahmin etmede sorunlara neden olabilir ve yanıltıcı veya yanlış sonuçlara yol açabilir. Bu, zayıf uyum ve tahmin hatalarıyla sonuçlanabilir ve değişkenlerin dönüştürülmesini veya farklı türde bir regresyon modelinin kullanılmasını gerektirebilir (Montgomery et al., 2021).

Gauss Süreç Regresyonu

GPR, olasılıksal bir model kullanarak bazı girdi verilerine dayalı olarak bir fonksiyonun çıktısını tahmin etmeye yarayan makine öğrenimi tekniğidir. GPR, işlevin belirsizliğini ve değişkenliğini yakalayabilmesinin yanı sıra önceki bilgi ve bilgileri birleştirerek avantaj sağlamaktadır. GPR'nin ana zorluğu, farklı giriş noktaları arasındaki benzerliği tanımlayan ve işlevin şeklini belirleyen uygun bir çekirdek işlevi seçmektir (Sharifzadeh et al., 2019). Çekirdek işlevi, veri noktaları arasındaki benzerliğin nasıl ölçüleceğini belirler ve böylece regresyon işlevinin şeklini ve düzgünlüğünü etkiler (Ouyang et al., 2023).

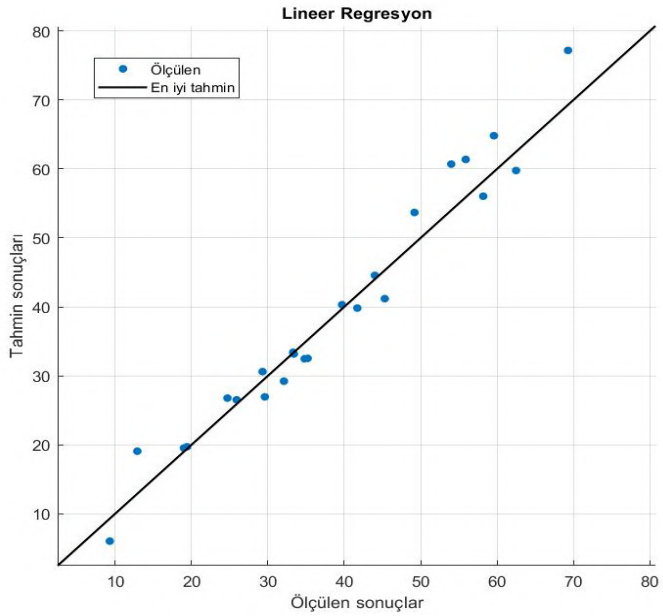
Araştırma ve Bulgular

Analizlerden elde edilen değerlerden pirinç ve polyamid malzemelerle farklı nozullarla yapılan sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir. Ayrıca gerçek deney verileri ile makine öğrenme metotları ile tahmin edilen sonuç değerlerinin karşılaştırma grafikleri Şekil 3, Şekil 4 ve Şekil 5'te gösterilmektedir.

Tablo 1. KRHVT'de O_2 kullanılarak Makine öğrenimi yöntemleriyle elde edilen test tahmin sonuçlarının doğruluk değerleri

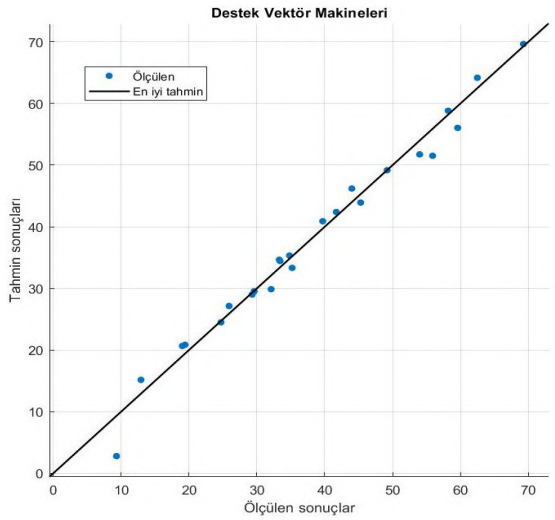
	LR	DVM	GSR
R^2	0.95	0.98	0.99
RMSE	3.54	2.19	1.25
MSE	12.55	4.78	1.57
MAE	2.79	1.63	0.95

Makine öğrenme yöntemleriyle yapılan çalışmalar incelendiğinde determinasyon katsayısının en iyi çıktığı değerinin GSR metodunun olduğu, daha sonra ise DVM ve LR metodları olduğu Tablo 1.'de görülmektedir. Aynı zamanda Şekil 3'de LR metodu ile yapılan analizler sonucunda tahmin sonuçları ile ölçülen deney sonuçlarının en iyi tahmin eğrisi üzerinde nasıl kümelendikleri görülmektedir. LR yönteminin determinasyon katsayısının diğer iki metoda göre düşük çıkmış olsa bile Şekil 3'de görüldüğü gibi tahmin sonuçları ve ölçülen değerler tahmin eğrine yakın noktalarda bulunmuştur.

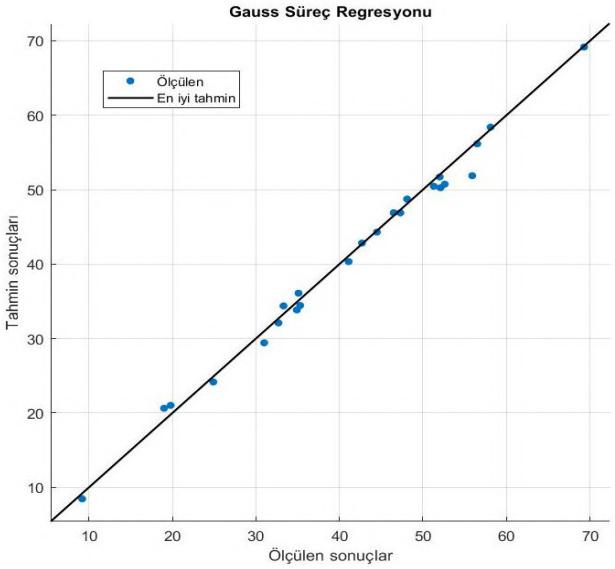
Şekil 3. LR yöntemindeki ölçülen ve tahmin edilen ΔT değerleri arasındaki ilişki

Şekil 4'de DVM metodu ile yapaılan analizlere bakıldığında tahmin sonuçları ile ölçülen deney sonuçlarının en iyi tahmin eğrisi üzerindeki değerleri görülmektedir. DVM yönteminin determinasyon katsayısının LR metodundan yüksek, GSR metodundan düşük çıkmıştır. Tahmin sonuçları ve ölçülen değerler tahmin eğrisine çok yakın noktalarda kümelendiği Şekil 4'de anlaşılmaktadır.

Şekil 4. DVM yöntemindeki ölçülen ve tahmin edilen ΔT değerleri arasındaki ilişki

GSR metodu ile yapaılan analizlere bakıldığında tahmin sonuçları ile ölçülen deney sonuçlarının en iyi tahmin eğrisi üzerindeki değerleri Şekil 5'de görülmektedir. GSR metodunun determinasyon katsayısının LR metodundan ve DVM metodundan yüksek çıkmıştır. Tahmin sonuçları ve ölçülen değerlerin tahmin eğrisine çok yakın çıktığı GSR metodunun noktaları Şekil 5'de görülmektedir.

Şekil 5. GSR yöntemindeki ölçülen ve tahmin edilen ΔT değerleri arasındaki ilişki

Sonuç

Bu çalışmada, deney verileri kullanılarak elde edilen testler sonucunda KRHVT performansının ΔT R^2 değerleri; LR metodunda 0.95, DVM metodunda 0.98, GSR metodunda ise 0.99 olarak hesaplanmıştır. Yapılan çalışmalar sonucunda makine öğrenme yöntemlerinden elde edilen değerler, gerçek deneylerden elde edilen sıcaklık farkı değerlerine oldukça yakın sonuçlar verdiği gözlemlenmiştir.

Makine öğrenimi yöntemlerinden GSR yönteminde KRHVT performansının ΔT R^2 değeri, LR ve DVM yöntemindeki ΔT R^2 değerlerinden daha iyi sonuçlar vermiştir. Makine öğrenimi yönteminin KRHVT sistemlerinin deney setlerinin kurulmasında maliyet ve zaman kaybını önlemek için önemli bir yardımcı yöntem olduğu görülmektedir. Bu çalışmada belirlenen değer aralıklarında kullanıldığında makine öğrenimi metotları, KRHVT performans analizlerinde gerçek değerlere çok yakın sonuçlara ulaşmıştır. Bu sonuçlara bakılarak, kullanılan LR, DVM ve GSR yöntemleriyle yüksek başarıya sahip çalışmalar yapılabileceği ve benzer deneysel çalışmalar için de kullanılabileceği anlaşılmaktadır.

Kaynaklar

Korkmaz, M., Dogan, A., & Kırmacı, V. (2022). Performance Analysis of Counterflow Ranque – Hilsch Vortex Tube with Linear Regression, Support Vector Machines and Gaussian Process Regression Method. *Gazi Journal of Engineering Sciences*, *8*(2), 361–370. https://doi.org/doi:10.30855/gmbd.0705015

Kumar, A., Vivekanand, & Subudhi, S. (2017). Cooling and dehumidification using vortex tube. *Applied Thermal Engineering*, *122*, 181–193. https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2017.05.015

Liang, F., Zeng, Q., Tang, G., Xin, L., Li, Q., & Li, N. (2022). Numerical investigation on the effect of convergent-divergent tube on energy separation characteristic of vortex tube. *International Communications in Heat and Mass Transfer*, *133*(February), 105927. https://doi.org/10.1016/j.icheatmasstransfer.2022.105927

Montgomery, D. C., Peck, E. A., & Vining, G. G. (2021). *Introduction to linear regression analysis*. John Wiley & Sons.

Moraveji, A., & Toghraie, D. (2017). Computational fluid dynamics simulation of heat transfer and fluid flow characteristics in a vortex tube by considering the various parameters. *International Journal of Heat and Mass Transfer*, *113*, 432–443. https://doi.org/10.1016/j.ijheatmasstransfer.2017.05.095

Ouyang, Z.-L., Zou, Z.-J., & Zou, L. (2023). Adaptive hybrid-kernel function based Gaussian process regression for nonparametric modeling of ship maneuvering motion. *Ocean Engineering*, *268*, 113373. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.oceaneng.2022.113373

Rafiee, S. E., & Sadeghiazad, M. M. (2020). Experimental analysis on impact of navigator's angle on velocimetry and thermal capability of RH-vortex tube. *Applied Thermal Engineering*, *169*(January), 114907. https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2020.114907

Sharifzadeh, M., Sikinioti-Lock, A., & Shah, N. (2019). Machine-learning methods for integrated renewable power generation: A comparative study of artificial neural networks, support vector regression, and Gaussian Process Regression. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, *108*, 513–538. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.rser.2019.03.040

Singh, R. K., Pramanick, A. K., & Rana, S. C. (2022). Computational study of temperature separation for a three-dimensional vortex tube with cold exit diameter and nozzle number variation. *International Journal of Ambient Energy*, *43*(1), 7046–7060. https://doi.org/10.1080/01430750.2022.2059001

Zhou, X., Tian, S., An, J., Yang, J., Zhou, Y., Yan, D., Wu, J., Shi, X., & Jin, X. (2021). Comparison of different machine learning algorithms for predicting air-conditioning operating behavior in open-plan offices. *Energy and Buildings*, *251*, 111347. https://doi.org/10.1016/j.enbuild.2021.111347

Zhu, F., Patumcharoenpol, P., Zhang, C., Yang, Y., Chan, J., Meechai, A., Vongsangnak, W., & Shen, B. (2013). Biomedical text mining and its applications in cancer research. *Journal of Biomedical Informatics*, *46*(2), 200–211. https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.jbi.2012.10.007

ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİNİN CEBİRSEL İFADELER KONUSUNDA PROBLEM ÇÖZME VE PROBLEM KURMA ÇALIŞMALARININ İNCELENMESİ

EXAMINING SIXTH GRADE STUDENTS' PROBLEM-SOLVING AND PROBLEM POSING ACTIVITIES IN ALGEBRAIC EXPRESSIONS

Hasan YILDIZ

Uludağ University, Faculty of Education, Department of Mathematics, Bursa-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4540-9830

Doç. Dr. Çiğdem ARSLAN

Uludağ University, Faculty of Education, Department of Mathematics, Bursa-Türkiye

ORCID:0000-0001-7354-8155

Özet

Problem çözme ve problem kurma, matematik dersinin önemli iki bileşeni ve hedefi olarak kabul edilmektedir. Problem kurma becerisi problem çözme ile ilişkili olan ve onu tamamlayan önemli bir beceridir. Matematiğin önemli öğrenme alanlarından biri de cebirdir. Cebirsel ifadeler konusu öğrencilerin karşısına ilk olarak altıncı sınıfta çıkmakta ve daha sonra yedinci ve sekizinci sınıf müfredatında önemli bir yer almaktadır. Cebire giriş seviyesinde öğrencilerin problem çözme ve problem kurma düzeylerinin belirlenmesi sonraki yıllardaki cebir öğrenimi açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmada altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifade problemlerini çözme süreçleri ve cebirsel ifadeler konusunda kurdukları problemlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Katılımcıların belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın katılımcılarını araştırmacılardan birinin görev yaptığı okuldaki altıncı sınıflardan 18 kişilik bir şube oluşturmaktadır. Çalışma kapsamında veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından uzman görüşü alınarak hazırlanmış dört adet cebirsel ifadeler problemi öğrencilere bir ders saatinde yöneltilmiştir. Ardından aynı hafta içerisinde bir ders saati süre verilerek öğrencilerden cebirsel ifadeler ile ilgili iki problem kurmaları istenmiştir. Öğrencilerin cebire girişte problem çözme ile problem kurma durumları ortaya çıkarılmak amaçlanmıştır. Araştırmada nitel çalışmanın doğasını yansıtan durum çalışması kullanılmıştır. Araştırmacıların hazırladığı rubrik ile öğrencilerin problem çözme aşamaları incelenmiştir. Öğrencilerin kurdukları problemler sınıflandırılmış ve matematiksel özellikleri bakımından analiz edilmiştir. Cebirsel ifade problemlerine verilen cevaplar incelendiğinde öğrencilerin tamamının yöneltilen problemlerden en az bir tanesini doğru cevapladıkları görülmüştür. Bütün problemlerin çözümünü doğru yapan sadece bir öğrenci olmuştur. Öğrencilerin kurdukları problemler ise öncelikle matematiksel problemler, matematiksel olmayan problemler ve ifadeler şeklinde sınıflandırılmış, ardından matematiksel problemler kendi içerisinde yeniden analize tabi tutulmuştur. Elde edilen verilere göre öğrencilerin oluşturdukları ifadelerin yaklaşık %52'si matematiksel problem özelliği taşırken %22'si problem değildir. Yazılan matematiksel problemlerin %60'ı matematiksel verilerin durumuna uygun ve yeterli iken %40'ı matematiksel verilen durumuna uygun değildir. Uygun olan problemlerin de genellikle düşük matematiksel nitelikte olduğu belirlenmiştir. Ayrıca cebirsel ifade problemlerini çözebilen öğrencilerin birçoğunun problem kurmada da başarılı olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Problem çözme, problem kurma, cebirsel ifadeler

Abstract

Problem solving and problem posing are considered as important components and goals of mathematics education. Problem posing is a significant skill that complements problem solving. Algebra is one of the important learning domains in mathematics. The topic of algebraic expressions

first appears to students in the sixth grade and then holds a significant place in the seventh and eighth-grade curriculum. Assessing students' problem-solving and problem-posing levels at the entry level of algebra is crucial for their algebra learning in subsequent years. This study aims to examine the processes of solving algebraic expression problems and the problems they pose about algebraic expressions by sixth grade students. Purposive sampling method was used to determine the participants. The participants of the study are a class from the sixth grade in the school where one of the researchers works. In order to collect data within the scope of the study, four algebraic expressions problems, which were prepared by the researchers by taking expert opinion, were asked to the students in one class hour. Then, in the same week, students were asked to pose two problems related to algebraic expressions, given one class hour. It is aimed to reveal students' problem solving and problem posing situations in the introduction to algebra. A case study reflecting the nature of qualitative study was used in the research. Each of the students' problem solving stages was examined with the help of the prepared rubric. The problems posed by the students were classified and analyzed in terms of their mathematical properties. When the responses to algebraic expression problems were examined, it was observed that all students answered at least one of the given problems correctly. Only one student correctly solved all the problems. The problems posed by the students were classified as mathematical problems, non-mathematical problems, and expressions. Then, the mathematical problems were further analyzed internally. According to the obtained data, approximately 56% of the expressions created by the students have mathematical problem characteristics, while 31% of them are not problems. Among the written mathematical problems, 60% are appropriate and sufficient for the given mathematical data, while 40% are not suitable for the given mathematical data. It was determined that the suitable problems generally have low mathematical quality. Additionally, it was observed that most of the students who could solve algebraic expression problems were also successful in problem posing.

Keywords: Problem solving, problem posing, algebraic expressions

GİRİŞ

Problem çözme, bireyin problem cümlesini anlama, çözüm için gerekli planı seçme, seçilen planı uygulama ve cevabın doğruluğunu kontrol etme gibi bilişsel süreçlerden oluşur (Polya, 1997). Problem kurma ise matematiksel deneyimler çerçevesinde öğrencilerin var olan durumlara kendi yorumlarını ekleyip anlamlı matematik problemleri ortaya çıkarma sürecini içerir (Stoyanova & Ellerton, 1996). Problem kurma, problem çözmenin son adımı olarak kabul edilebilir (Gonzales, 1996). Aynı zamanda problem kurma, öğrencilerin matematiği anlamalarına yardımcı olmak, matematik yönündeki becerilerini daha üst seviyelere çıkarmak ve bağımsız öğrenmelerine yardımcı olmak için önemli bir yol olarak da kabul edilmektedir (Silver & Cai, 1996). Özellikle son yıllarda, öğrencilerin matematiksel gelişimine katkıda bulunan problem kurma önemli bir strateji olarak kabul edilmektedir.

Problem kurma, birçok araştırmacıya göre öğrencilerin problem çözme becerilerinin gelişiminde çok önemlidir (Silver, 1994). Bu nedenle öğrencilerin matematik anlayışlarının gelişiminde problem kurma büyük bir öneme sahiptir. Aynı zamanda problem kurma sürecinin bireysel bir süreç olması öğrencilerin matematiksel kavramlarla ilgili hatalarını ve yanılgılarını ortaya çıkarmak için fırsattır (Cai & Hwang, 2002). Amerika ve Çin gibi bazı ülkelerin eğitim sisteminde problem kurma yeteri kadar yer almazken farklı birçok ülkede problem kurma önemli bir yere sahiptir. Bu konu ile alakalı araştırmaların bazılarında, beklenilenden düşük problem kurma performansları görülmektedir (Van Harpen & Shriraman, 2013). Bu durumlar, problem kurma becerileriyle ilgili matematik eğitiminde bir kısım sorunların var olduğunu ve bu sorunların incelenmesi gereken bazı yönlerini göstermektedir.

Matematiğin önemli öğrenme alanlarından biri de cebirdir. Altun (2006) tarafından ifade edilen "Matematik yaşamın soyutlanmış bir biçimidir" sözü, cebir öğrenme alanının matematik öğretiminde önemli bir yeri olduğunu gösterir. Mantıksal çıkarım yapma ve soyut düşünme yeteneği öğrencilere cebir ile kazandırılabilir (MacGregor ve Stacey, 1997). Cebir, önemli bir öğrenme alanı olup sayıların yerine sembollerin kullanımıyla çözüm yollarını basitleştirerek somut durumlara uygun soyut kavramlarla işlem yapmayı sağlayan matematiksel bir dildir (Kieran, 1992; Dede ve Peker, 2007).

Cebirsel ifadeler konusu öğrencilerin karşısına ilk olarak altıncı sınıfta çıkmakta ve daha sonra yedinci ve sekizinci sınıf müfredatında önemli bir yer almaktadır. Cebire giriş seviyesinde öğrencilerin problem çözme ve problem kurma düzeylerinin belirlenmesi sonraki yıllardaki cebir öğrenimi açısından oldukça önemlidir.

Literatür incelendiğinde öğrencilerin problem kurma becerileri (Arıkan ve Ünal, 2013, s. 305; Çetinkaya ve Soybaş, 2018, s. 169), problem kurma ile ilgili öğretmen görüşlerine (Aydoğdu-İskenderoğlu ve Güneş, 2016, s. 46; Işık ve Kar, 2012, s. 199; Lavy ve Shriki, 2007, s. 129; Silver, 1994, s. 19; Tertemiz ve Sulak, 2013, s. 713) yönelik çalışmalar olduğu tespit edilmiştir. Ancak hem problem çözme ve hem de kurmaya yönelik iki beceri arasındaki ilişkinin dışında (Pargulski ve Reynolds, 2017, s. 272; Semizoğlu, 2013) bu iki beceriyi aynı çalışmada inceleyen araştırmaların nadir olduğu görülmüştür. Bu çalışmada altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifade problemlerini çözme durumları ve cebirsel ifadeler konusunda kurdukları problemlerin incelenmesi amaçlanmış ve çalışmanın literatüre katkı sunacağı düşünülmüştür.

Çalışma kapsamında aşağıdaki üç soruya cevap aranmıştır.

1- Altıncı sınıf öğrencilerin cebirsel ifadeler konusunda problem çözme durumları nasıldır?

2- Altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifadeler konusunda problem kurma durumları nasıldır?

3- Öğrencilerin problem çözme durumları ile problem kurma durumları arasındaki ilişki nasıldır?

YÖNTEM

Bu çalışmanın amacı altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifade problemlerini çözme süreçleri ve cebirsel ifadeler konusunda kurdukları problemlerin incelenmesidir. Araştırmada nitel çalışmanın doğasını yansıtan durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması, bir veya birkaç durumu veya olayı sınırlı sayıda örneklem ile her yönüyle derinlemesine inceleme imkanı sağlamaktadır (Çepni, 2012).

Katılımcılar

Bu araştırmanın katılımcılarını 2022-2023 eğitim öğretim yılında Sakarya ilinin bir ilçesinde altıncı sınıfta bir şubede öğrenim gören 18 erkek öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcıların belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmış ve araştırmacılardan birinin görevde bulunduğu kurumdaki öğrenciler olması en önemli etken olmuştur.

Veri Toplama Araçları

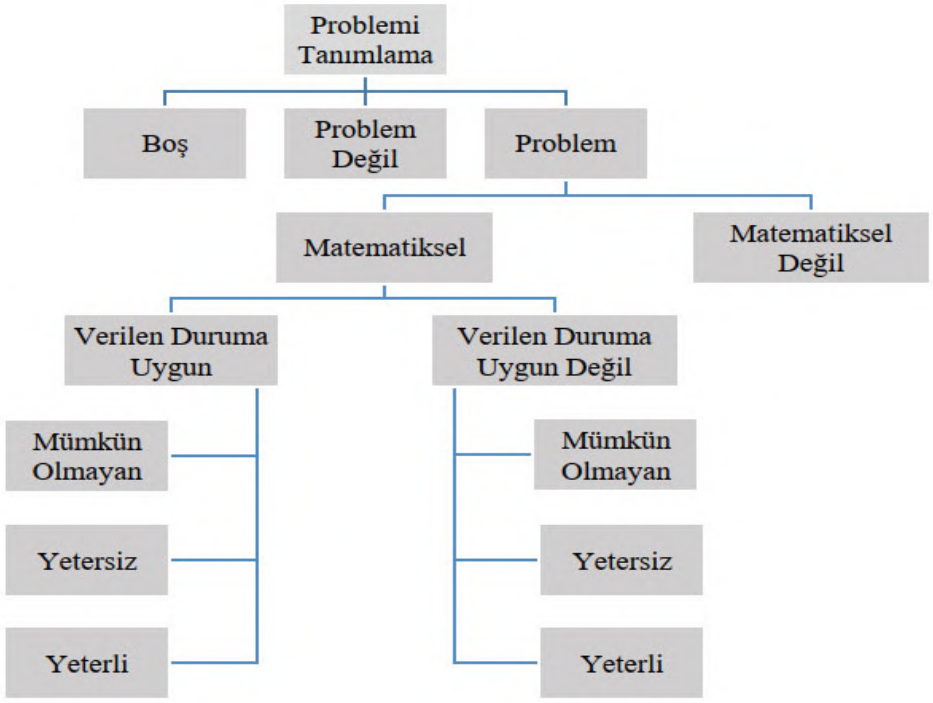
Bu çalışmada veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından uzman görüşü alınarak hazırlanmış cebirsel ifadeler ile ilgili dört problem kullanılmıştır. Ayrıca öğrencilerin problem kurma durumlarının tespiti için aynı hafta içerisinde farklı bir günde cebirsel ifadelere yönelik iki problem kurmaları istenmiştir.

Verilerin Toplanması

İlk olarak çalışmanın yapılacağı kurumdan ve öğrenci velilerinden gerekli izinler alınmıştır. Altıncı sınıf müfredatında yer alan cebirsel ifadeler konusu üç hafta boyunca Mart ayında öğretilmektedir. Bu konu öğretildikten sonraki hafta içerisinde bir ders saatinde öğrencilere dört adet cebirsel ifadeler problemi yöneltilmiştir. Aynı hafta içerisinde farklı bir günde bir ders saatinde öğrencilerden cebirsel ifadeler konusu ile ilgili iki problem kurmaları istenmiştir. Elde edilen veriler düzenlenerek analiz edilmiştir. Sınıfta yer alan öğrenciler Ö1, Ö2, Ö3,… şeklinde adlandırılarak öğrencilerden elde edilen bulgular analiz edilmiştir.

Verilerin Analizi

Öğrencilerin problem çözme aşamalarının her biri hazırlanan rubrik yardımıyla incelenmiştir. Buna göre cevaplanmayan problemler veya yanlış cevaplanan problemlere 0 puan, doğru çözüm yolu ile başlanmış ancak cevaba tam ulaşamamış problemlere 1 puan, doğru cevaplanan problemlere ise 2 puan verilmiştir. Çalışmada öğrencilerin kurdukları problemler ise Türnüklü, Ergin ve Aydoğdu (2017) tarafından geliştirilen ve aşağıda yer alan şemaya göre analiz edilmiştir.

Şekil 1. Problemleri sınıflama şeması (Türnüklü, Ergin ve Aydoğdu, 2017)

Oluşturulan şemaya göre öğrenciler tarafından kurulan problemler ilk olarak boş, problem değil ve problem şeklinde sınıflandırılmıştır. Öğrencilerin problem kurma bölümüne herhangi bir yanıt yazmadıkları veya birkaç tamamlanmamış ifade yazdıkları durumlar "boş" olarak kabul edilmiştir. Soru niteliği olmayan öğrenci yanıtları "problem değil" şeklinde kategorize edilmiştir. Örneğin, verilen ifadelerin yerlerini değiştirerek hikâyeyi soru kökü içermeyecek şekilde yeniden yazan öğrencilerin yanıtları bu kategoridedir.

Problem olarak kabul edilenler ise "matematiksel problem" veya "matematiksel olmayan problem" şeklinde ayrılmıştır. Matematiksel çözümü olmayan veya sonucu açık bir şekilde belli olan problemler matematiksel olmayan problemler olarak nitelendirilmiştir. Bu tür yanıtlarda matematiksel işlemler ile çözüme ulaşılması olanaksızdır. Matematiksel olan problemler ise duruma uygun olan ve duruma uygun olmayan şeklinde ikiye ayrılmışlardır. Öğrenciler çalışmada verilen duruma uygun olarak problem kurmuşlarsa "duruma uygun"; verilen durum kullanılmadan problem kurmuşlarsa "verilen duruma uygun değil" şeklinde ifade edilmiştir.

Daha sonra şemada yer alan dallar, mümkün olmayan, yetersiz ve yeterli şeklinde kategorilere ayrılmıştır. Verilen bilgilere göre çözümün bulunamayacağı öğrenci yanıtları "mümkün olmayan", eksik verilerin eklenmesi halinde problemin çözümünün yapılabileceği öğrenci yanıtları "yetersiz", verilen bilgilerin problem çözümünde cevaba ulaşılabilen yanıtlar ise "yeterli" olarak ele alınmıştır.

BULGULAR

Bu araştırmada genel olarak öğrencilerin problemlere verdikleri cevaplar ve oluşturdukları problemler derinlemesine incelenmiştir. Elde edilen bulgular aşağıdaki gibidir.

Birinci Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci problemi olan "Altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifadeler konusunda problem çözme durumları nasıldır?" şeklindedir. Bu probleme ilişkin araştırmadan elde edilen bulgular aşağıdaki gibidir.

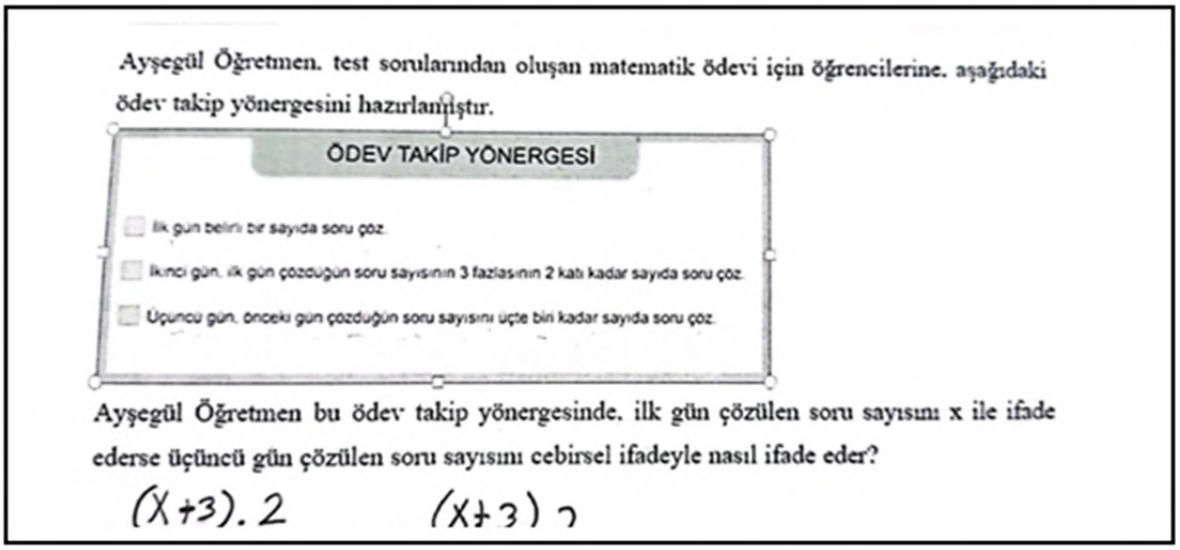
Araştırmanın katılan öğrenciler toplam 72 adet problem çözmüştür. Elde edilen veriler doğrultusunda altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifadeler konusunda çözdükleri problemlere ilişkin bulgular Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1. Problemlere verilen cevaplara göre puanlar

Öğrenciler	1. problem	2. problem	3. problem	4.problem	Toplam
Ö1	2	0	0	1	3
Ö2	0	2	1	1	4
Ö3	2	0	0	1	3
Ö4	2	2	2	2	8
Ö5	2	2	2	1	7
Ö6	2	2	2	2	8
Ö7	2	2	0	1	5
Ö8	2	2	2	1	7
Ö9	2	2	2	1	7
Ö10	0	0	0	1	1
Ö11	2	2	2	1	7
Ö12	2	2	0	1	5
Ö13	2	2	2	0	6
Ö14	2	2	0	1	5
Ö15	2	0	0	1	3
Ö16	0	0	0	1	1
Ö17	1	0	0	1	2
Ö18	2	0	0	1	3

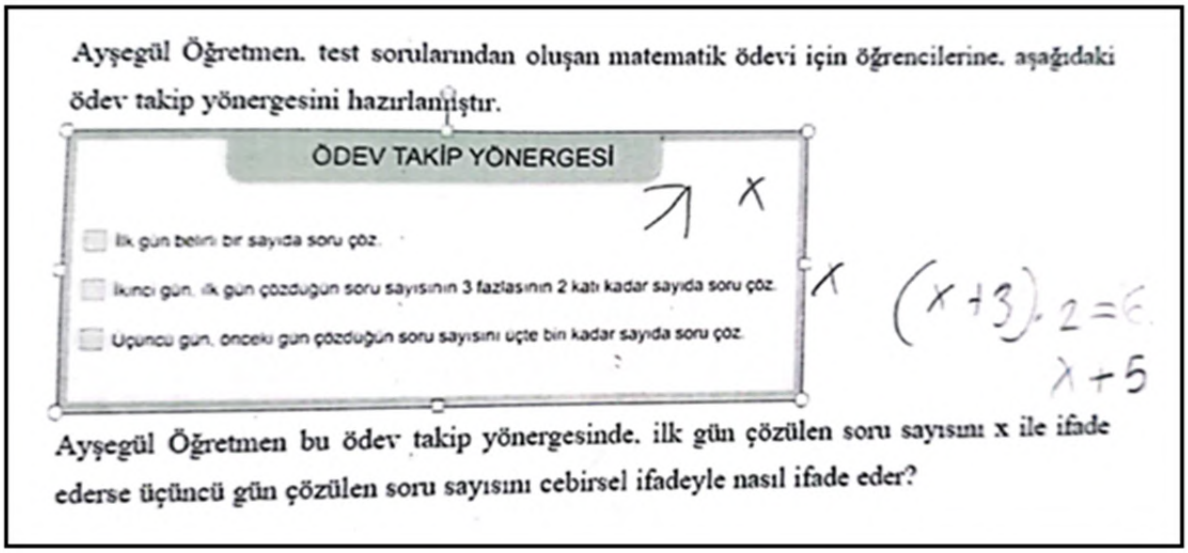
Yanlış cevap: 0 puan Eksik cevap: 1 puan Tam cevap: 2 puan

Tablo 1 incelendiğinde 18 öğrenciden sadece Ö4 ve Ö6 kodlu öğrencilerin tüm problemlerden tam puan aldığı görülmektedir. Öğrencilerin problemlere verdikleri cevaplara aşağıda yer verilmiştir.

Şekil 1. Örnek 1 (Tam puan alan öğrenci cevabı)

Öğrencilerden en az 1 soruya tam cevap verenlerin sayısı ise 15'tir. Ö10, Ö16 ve Ö17 kodlu öğrenciler hiçbir sorudan tam puan alamamıştır. Öğrencilerin problemlere verdikleri cevaplara aşağıda yer verilmiştir.

Şekil 2. Örnek 2 (Tam puan alamayan öğrenci cevabı)

İkinci Probleme İlişkin Bulgular

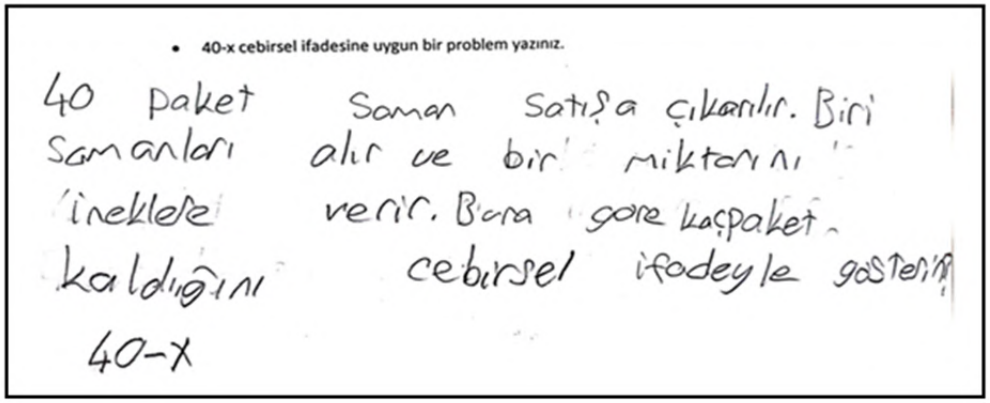
Araştırmanın ikinci problemi olan "6. Sınıf öğrencilerin cebirsel ifadeler konusunda problem kurma durumları nasıldır?" şeklindedir. Bu probleme ilişkin araştırmadan elde edilen bulgular aşağıdaki gibidir.

Araştırmanın katılımcıları tarafından toplamda 36 tane kurulmuş problem elde edilmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifadeler konusuna yönelik kurdukları problemlerin sınıflandırılmasına ilişkin bulgular Tablo 2 de yer almaktadır.

Tablo 2. Öğrencilerin Kurdukları Problemlerin Sınıflandırması

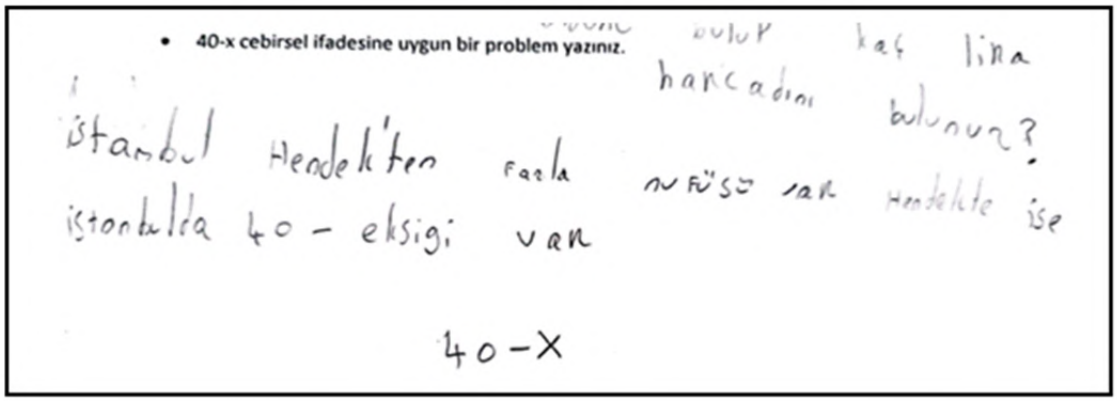
Problem Türü	**1. problem kurma**	**2. problem kurma**
Matematiksel Problem	Ö9, Ö6, Ö14, Ö3, Ö1, Ö13, Ö5, Ö15, Ö18	Ö9, Ö6, Ö14, Ö3, Ö13, Ö5, Ö18
Matematiksel Olmayan Problem	Ö12, Ö11, Ö17	Ö11, Ö15
Problem Değil	Ö2, Ö4, Ö8, Ö10, Ö16	Ö2, Ö12, Ö4, Ö17
Boş	Ö7	Ö8, Ö7, Ö10, Ö1, Ö16

Tablo 2 incelendiğinde 36 adet kurulan problemden 16 tanesi matematiksel problem iken 5 tanesi matematiksel olmayan problemdir. Ö9, Ö6, Ö14, Ö3, Ö13, Ö5 ve Ö18 öğrencilerinin kurdukları problemlerin tamamı matematiksel problem olarak belirlenmiştir. Matematiksel probleme örnek aşağıda verilmiştir.

Şekil 3. Örnek 1 (Matematiksel problem kuran öğrenci cevabı)

Kurulan problemlerin 9 tanesi ise matematiksel olmayan problem olarak tespit edilmiştir. Öğrenciler tarafından yazılan ifadelerin 9 tanesi problem değilken 6 tane problem kurma bölümü boş bırakılmıştır. Matematiksel problem olmayan örneğe aşağıda yer verilmiştir.

Şekil 4. Örnek 2 (Problem olmayan öğrenci cevabı)

Ö7 problem kurma bölümlerini boş bırakan tek öğrencidir. Öğrencilerin kurdukları problemlere örnekler aşağıda verilmiştir.

Öğrencilerin kurdukları matematiksel problemlerin sınıflandırılmasına ait bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Öğrencilerin Kurdukları Matematiksel Problemlerin Sınıflandırması

Problem Türü	**1. problem kurma**	**2. problem kurma**
Verilen duruma uygun		
Mümkün olmayan problem		
Yetersiz problem		Ö13
Yeterli Problem	Ö9, Ö6, Ö14, Ö3, Ö1, Ö13, Ö5, Ö15, Ö18	Ö9, Ö6, Ö3, Ö18
Verilen duruma uygun olmayan		
Mümkün olmayan problem		
Yetersiz Problem		Ö14, Ö11, Ö5
Yeterli problem		

Tablo 3 incelendiğinde öğrenciler tarafında kurulan problemlerden yeterli olanların sayısı 13'tür. Verilen duruma uygun olmayan yetersiz problemlerin sayısı ise üç olarak belirlenmiştir. Ö9, Ö6, Ö3 ve Ö18 kodlu öğrencilerin kurdukları problemlerin her biri verilen duruma uygun yeterli problem olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin kurdukları problemlere örnekler aşağıdaki gibidir.

Üçüncü Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü problemi olan "6. Sınıf öğrencilerin cebirsel ifadeler konusunda problem çözme ve problem kurma durumları arasındaki ilişki nasıldır?" şeklindedir. Bu probleme ilişkin araştırmadan elde edilen bulgular aşağıdaki gibidir.

Öğrencilerin problemlere verdikleri cevaplar ile kurdukları problemler arasındaki ilişkiye ait bulgulara Tablo 4'te yer verilmiştir.

Tablo 4. Öğrencilerin Problem çözme ile problem kurma durumları arasındaki ilişki

Öğrenciler	1. P	2. P	3. P	4. P	Toplam	Problem kurma durumu
Ö1	2	0	0	1	3	1-Matematiksel- Verilen duruma uygun- Yeterli 2-boş
Ö2	0	2	1	1	4	1- Problem değil 2- Problem değil
Ö3	2	0	0	1	3	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli
Ö4	2	2	2	2	8	1- Problem değil 2- Problem değil
Ö5	2	2	2	1	7	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yetersiz
Ö6	2	2	2	2	8	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli
Ö7	2	2	0	1	5	1- Boş 2- Boş
Ö8	2	2	2	1	7	1- Problem değil 2- Boş
Ö9	2	2	2	1	7	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli
Ö10	0	0	0	1	1	1- Problem değil 2- Boş
Ö11	2	2	2	1	7	1- Problem matematiksel değil 2- Verilen duruma uygun değil
Ö12	2	2	0	1	5	1- Problem matematiksel değil 2- Problem değil
Ö13	2	2	2	0	6	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yetersiz
Ö14	2	2	0	1	5	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yetersiz
Ö15	2	0	0	1	3	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Problem matematiksel değil
Ö16	0	0	0	1	1	1- Problem değil 2- Boş
Ö17	1	0	0	1	1	1- Problem matematiksel değil 2- Problem değil

Ö18	2	0	0	1	3	1- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli 2- Matematiksel- Verilen duruma Uygun-Yeterli

Tablo 4 incelendiğinde problemlerin tamamını doğru çözen Ö4 kodlu öğrencinin problem kurma için oluşturduğu ifadelerin problem olmadığı görülmüştür. Problemlerin tamamını doğru çözen Ö6 kodlu bir diğer öğrencinin ise problem kurma için oluşturduğu ifadelerin yeterli düzeyde problemler olduğu tespit edilmiştir. Ö16, Ö17, Ö10, Ö8 kodlu öğrencilerin problem kurma için oluşturdukları ifadeler problem olma özelliğinde değil iken bu öğrencilerin cebirsel ifadeler problemlerini genel olarak doğru yanıtladıkları gözlemlenmiştir. Aynı şekilde Ö11, Ö12 kodlu öğrencilerin problemlere başarılı yanıtlar verdiği görülürken ürettikleri problemlerin yeterli düzeyde olmadığı çalışmadan elde edilen bir diğer bulgudur. Ö18, Ö3, Ö1 kolu öğrencilerin ise problem çözme durumları yüksek olmamasına rağmen problem kurma için oluşturdukları ifadelerin genel olarak problem özelliğinde olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ

Bu çalışma altıncı sınıf öğrencilerinin cebirsel ifadeler konusu üzerine problem çözme ve problem kurma durumlarını değerlendirmek ve öğrenciler tarafından kurulan problemleri matematiksel nitelik bakımından analiz etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri öğrencilerin cebirsel ifadelerde problem çözme ve problem kurma durumları arasındaki ilişki hakkında bilgi vermiştir.

Bu çalışmada elde edilen verilere göre genel olarak öğrencilerin problem çözmede başarılı oldukları görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin oluşturdukları ifadelerin yarısından fazlası problem özelliği taşımaktadır. Bazı öğrenciler ise problem kurma bölümünü boş bırakmıştır. Öğrencilerin yazdığı problemlerin birçoğu matematiksel problem için yeterlidir. Uygun olan problemlerin de genellikle düşük matematiksel niteliktedir. Ayrıca cebirsel ifade problemlerini çözebilen öğrencilerin birçoğunun problem kurmada da başarılıdır. Nitekim literatür incelendiğinde Yenilmez ve Avcu (2009) tarafından yapılan cebire yönelik bir çalışmada öğrencilerin problem çözmede genel olarak başarılı oldukları ancak problem kurmada yeterli düzeyde olmadıklarını ortaya koymuşlardır. Bu da yapılan çalışmanın literatür ile örtüştüğünü göstermektedir. Ancak araştırmada ortaya çıkan veriler analiz edildiğinde öğrencilere yöneltilen 4 adet cebirsel ifade problemlerinin tamamını doğru yanıtlayan sadece 1 öğrenci olmuştur. Ancak bu öğrencinin problem kurma için oluşturduğu ifadeler matematiksel problem niteliğinde değildir. Problem çözme durumu iyi olan bir öğrencinin problem kurmada yeterli düzeyde olamayabileceği sonucuna ulaşılabilir. Aynı şekilde problem çözme durumu iyi olmayan öğrencilerin problem kurmada yeterli düzeyde olabileceği söylenebilir.

KAYNAKÇA

Altun, M. (2006). Matematik öğretiminde gelişmeler. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 19*(2).

Arıkan, E. E. ve Ünal, H. (2013). İlköğretim 2. sınıf öğrencilerinin matematiksel problem kurma becerilerinin incelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2*(2), 305-325.

Aydoğdu-İskenderoğlu, T. ve Güneş, G. (2016). Pedagojik formasyon eğitimi alan matematik bölümü öğrencilerinin problem kurma becerilerinin incelenmesi. *Sakarya University Journal of Education, 6*(2), 46-65.

Cai, J., & Hwang, S. (2002). Generalized and generative thinking in U.S. and Chinese students' mathematical problem solving and problem posing. *Journal of Mathematical Behavior, 21*(4), 401–421.

Çepni, S. (2012). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş (6 Baskı).* Trabzon: Celepler Matbaacılık.

Çetinkaya, A. ve Soybaş, D. (2018). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin problem kurma becerilerinin incelenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi [Journal of Theoretical Educational Science], 11*(1), 169-200.

Dede, Y., & Peker, M. (2007). Öğrencilerin Cebire Yönelik Hata ve Yanlış Anlamaları: Matematik Öğretmen Adayları'nın Bunları Tahmin Becerileri ve Çözüm Önerileri. *İlköğretim Online, 6*(1)

Gonzales, N.A. (1996). Problem formulation: Insights from student generated questions. *School Science and Mathematics, 96*(3), 152-157.

Işık, C., ve Kar, T. (2012). 7. sınıf öğrencilerinin kesirlerde toplama işlemine kurdukları problemlerin analizi. *İlköğretim Online, 11*(4), 1021-1035.

Kieran, C. (1992). The learning and teaching of school algebra. In D. A. Grouws (Ed.), Handbook of research on mathematics teaching and learning: A project of the National Council of Teachers of Mathematics (pp. 390-419). New York, NY, England: Macmillan Publishing Co, Inc.

Lavy, I. ve Shriki, A. (2007). *Problem posing as a means for developing mathematical knowledge of prospective teachers.* Paper presented at the meeting of 31st Conference of the International Group for the Psychology of Mathematics Education, Seoul.

MacGregor, M., & Stacey, K. (1997).Students' understandıng of algebraıc notation: 11–15. *Educational studies in mathematics, 33*(1), 1-19.

Pargulski, J. R. ve Reynolds, M. R. (2017). Sex differences in achievement: Distributions matter. *Personality and Individual Differences, 104*, 272-278.

Polya, G. (1997). *Nasıl çözmeli?* (Çev.: F. Halatçı). İstanbul: Sistem Yayıncılık.

Semizoğlu, R. (2013). *İlköğretim 5. sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama ve görsel okuma düzeyi ile problem kurma becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Silver, E.A., & Cai, J. (1996). An analysis of arithmetic problem posing by middle school students. *Journal for Research in Mathematics Education, 27*(5), 521-539.

Silver, E. A. (1994). On mathematical problem posing. *For the Learning of Mathematics, 14*(1), 19-28

Stoyanova, E., & Ellerton, N.F. (1996). A frame work for researching to students' problem posing in school mathematics. In P. Clarkson (Ed.), *Technology in mathematics education* (pp. 518-525). Melbourne: Mathematics Education Research Group of Australasia.

Tertemiz, N.I., ve Sulak, S.E. (2013). İlköğretim 5. sınıf öğrencilerinin problem kurma becerilerinin değerlendirilmesi. *İlköğretim Online, 12*(3), 713-729.

Türnüklü, E., Ergin, A. S., ve Aydoğdu, M. Z. (2017). 8. sınıf öğrencilerinin üçgenler konusunda problem kurma çalışmalarının incelenmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 12*(24), 467-486

Van Harpen, X.Y., & Presmeg, N.C. (2013). An investigation of relationships between students' mathematical problem-posing abilities and their mathematical content knowledge. *Educational Studies in Mathematics, 83*(1), 117-132.

Van Harpen, X.Y., & Sriraman, B. (2013). Creativity and mathematical problem posing: An analysis of high school students' mathematical problem posing in China and the USA. *Educational Studies in Mathematics, 82*, 201–221.

Yenilmez, K., ve Avcu, M. (2009). Altıncı sınıf öğrencilerinin cebir öğrenme alanındaki başarı düzeyleri. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 10*(2), 37-45

WEB OF SCİENCE' DA YER ALAN ''DİKKAT ODAKLANMADA İÇ ODAK-DIŞ ODAK'' KONULU ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ: BİR İÇERİK ANALİZİ

AN ANALYSIS OF THE STUDIES ON ''INTERNAL FOCUS-EXTERNAL FOCUS IN ATTENTION FOCUS'' IN WEB OF SCIENCE: A CONTENT ANALYSIS

Öğr. Gör. Oğuzhan BOZKURT

İnönü Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Malatya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-7279-9304

Doç. Dr. Yahya DOĞAR

İnönü Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Malatya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-1068-2266

Özet

Dikkat odak yönergelerinin, motor beceri öğrenimindeki etkisi geniş çapta kabul görmüş ve etkileri üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Özellikle Amerika, Almanya ve Hollanda başta olmak üzere Kanada, İngiltere, Galler gibi birçok ülkede benimsenmiş ve üzerine birçok araştırma gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmalarda ise dikkat odak ''iç odak ve dış odak'' olmak üzere iki yönlü incelenmiştir. Bir sporcu dikkatini hareketin sonuçlarına veya çevre üzerindeki etkilerine odaklarsa dış (harici) odak; dikkatini vücudun hareketine veya içe doğru bedensel duyumlara odaklarsa iç (dâhili) odak denilmiştir.

Literatür tarandığında ülkemizde bu konuda yapılmış yalnız bir çalışmaya rastlanmıştır. Ülkemizdeki bu eksikliği gidermek, konunun daha iyi anlaşılmasını sağlamak ve gelecek çalışmalara ışık tutmak amacıyla konu sistematik bir şekilde incelenerek bir içerik analizi çalışması yapılmıştır.

Konuyla ilgili Web of Science veri tabanında yayınlanmış *Science Citation Index Expanded (SCI-EXPANDED)* indeksli makaleler; yayın yılı, ilk yazarın bulunduğu ülke, yazar sayısı, örneklem grubu, katılımcıların deneyim durumu, spor branşı, analiz yöntemleri ve hangi odak grubu daha faydalı gibi başlıklar altında detaylı incelenmiştir. Tarama terimi olarak "*internal external focus of attention*" kullanılmıştır. Filtreleme sonucu 166 makaleye ulaşılmıştır. Konuyla ilgisi olmayan ve içeriğine ulaşılamayan makaleler dışlandığında 134 makele araştırmaya dahil edilmiştir.

SCI kapsamında en çok 2020 yılında (n=14) yayın yapıldığı görülmüştür. 22 ülkede araştırma konusu yapılmış ve en çok sırasıyla ABD (n=50), Almanya (n=11) ve Hollanda (n=8) olduğu görülmüştür. Yazar sayılarına göre en çok 3-4 (n=77) yazarlı çalışmaların olduğu görülmüştür. Örneklem grupları incelendiğinde en çok üniversite öğrencileri (n=58) ve sporcular (n=25) üzerine çalışıldığı görülmüştür. Daha çok deneyim gerektirmeyen (n=52) motor beceriler (atma, sıçrama, denge vb.) (n=67) üzerine çalışma yapıldığı görülürken ardından sırasıyla golf (n=11), koşu (n=9) ve fitness (n=9) branşları görülmüştür. Büyük çoğunlukla ANOVA (n=112) analiz yöntemi kullanıldığı görülmüştür. İncelemeye alınan 134 çalışmanın sonucunda dışa odaklanmanın (n=95) motor performans üzerindeki olumlu etkisi dikkat çekmiştir.

Anahtar kelimeler: İç Odak, Dış Odak, İçerik Analizi

Abstract

The effect of attention-focusing disruptors on motor skills has been widely accepted and many studies have been conducted on their effects. It has been adopted in many countries such as Canada, England and Wales, especially in the USA, Germany and the Netherlands, and many researches have been carried out on it. In these studies, the focus of attention was examined in two ways, namely "internal focus and external focus". External focus if an athlete focuses his attention on the consequences of the

movement or its effects on the environment; If it focuses attention on the movement of the body or on bodily sensations inward, it is called inner focus.

When the literature was searched, no study was found on this subject in our country. In order to make up for this deficiency in our country, to provide a better understanding of the subject and to shed light on future studies, a content analysis study was conducted by systematically examining the subject.

Science Citation Index Expanded (SCI-EXPANDED) indexed articles published in the Web of Science database on the subject; the year of publication, the country of the first author, the number of authors, the sample group, the experience of the participants, the sports branch, analysis methods and which focus group is more useful. "Internal external focus of attention" was used as a screening term. As a result of filtering, 166 articles were reached. When the articles that are not related to the subject and whose content could not be reached were excluded, 134 articles were included in the research.

It was seen that the most publications were made in 2020 (n=14) within the scope of SCI. The subject of research was conducted in 22 countries and it was seen that the USA (n=50), Germany (n=11) and the Netherlands (n=8) were the most, respectively. According to the number of authors, it was seen that there were mostly 3-4 (n=77) authors. When the sample groups were examined, it was seen that university students (n=58) and athletes (n=25) were mostly studied. While it was seen that studies were carried out on motor skills (throwing, jumping, balance, etc.) (n=62) that do not require more experience (n=50), golf (n=11), running (n=8) and darts (n=7) branches were observed, respectively. ANOVA (n=111) analysis method was mostly used. As a result of the 134 studies included in the review, the positive effect of external focus (n=94) on engine performance was remarkable.

Keywords: İnternal Focus, External Focus, Content Analysis

Giriş

Dikkat odak yönergelerinin, motor beceri öğrenimindeki etkisi geniş çapta kabul görmüştür. (Wulf, 2007). Bu nedenle birçok araştırmacı motor öğrenmenin geliştirilmesi üzerine farklı dikkat odağı yönergelerinin etkilerini incelemiştir. Bu araştırmalarda dikkat odak iki yönlü incelenmiştir: iç odak ve dış odak (Wulf, 2013). Eğer bir sporcu dikkatini hareketin sonuçlarına veya çevre üzerindeki etkilerine odaklarsa dış (harici) odak; dikkatini vücudun hareketine veya içe doğru bedensel duyumlara yönlendirdiğinde ise içsel (dahili) bir odaklanma meydana gelir. (Wulf, Höß ve Prinz, 1998). Örneğin golf atışı üzerine yapılan bir çalışmada Perkins-Ceccato ve ark. (2003) içsel dikkat odağı yönergeleri altında, sporculara golf vuruşunun şekline konsantre olmaları ve atışın mesafesine bağlı olarak vuruşlarının kuvvetini ayarlamaları söylendi; dışa odaklanma koşullarında ise, topu mümkün olduğunca hedef pilona yakın vurmaya konsantre olmaları gerektiğini söylemişlerdir.

Literatürde araştırmacılar, dışsal (harici) bir dikkat odağın motor beceri performansı ve öğrenimi için içsel (dahili) bir dikkat odağından daha faydalı olacağını ortaya koymuştur. Wulf (2013) bu durumu ''sporcuların dışsal bir dikkat odağı kullandığında, hareketlerinin daha otomatik veya bilinçsizce kontrol edildiğini; içsel bir dikkat odağı benimsediklerinde ise otomatik kontrol süreçlerine müdahale ettiklerini ve bu müdahale ile motor performansı ve öğrenmeyi bozacağı'' şeklinde açıklamaktadır. Ayrıca içsel odaklanma eğitiminin öz farkındalığı ve kendi hareketleriyle ilgili aşırı endişeleri de teşvik ettiği öne sürülmüştür. ''Mikro boğulma'' olarak tanımlanan bu durum performansın düşmesine, hareket otomatikliğinin azalmasına ve dolayısıyla motor performansının düşmesine neden olduğu görülmüştür (Wulf ve Lewthwaite 2010). Başka bir çalışmada ise Radlo ve ark. (2002) dart atma sırasında içsel (dahili) bir odaklanmanın kişinin kalp atış hızını hızlandırdığını keşfetmiştir. Bu durum psikolojik olarak bakıldığında ise içsel odak ile stres arasında bir ilişki olabileceği düşünülmüştür.

Literatürde dikkat odaklanmada iç odak-dış odak konulu çok sayıda çalışmaya rastlanmaktadır. Çoğu çalışmada dikkati dışa odaklamanın motor beceri performansı ve öğrenimi için daha faydalı olduğu söylenirken; az sayıda çalışma içsel odağın daha faydalı olduğu görüşündedir. Bu tartışmalar genel olarak dışa odaklanma lehine sonuçlansa da bazı çalışmalar bu durumu yalnızca içsel veya dışsal bir odak kullanmaktan çok daha karmaşık görmektedir. Aiken ve Becker (2023) çalışmalarında hazırlık sırasında içsel, uygulama sırasında ise dışsal odaklanmanın daha faydalı olduğunu tespit etmişlerdir.

Bir başka çalışmada Silva ve ark. (2013) öğrenmenin erken aşamasında içsel daha sonra dışsal odaklanmanın daha faydalı olduğunu tespit etmişlerdir. Odaklanma stratejilerini değiştirmenin karmaşık motor beceri öğrenme üzerindeki etkilerini inceleyen Weiss (2011) ise dış odaktan iç odağa geçişin motor performansı ve öğrenmeyi olumsuz etkilediğini tespit etmiştir.

MATERYAL VE METOT

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı Web of Science' da yer alan ''Dikkat odaklanmada iç odak-dış odak'' konulu Science Citation Index Expanded (SCI-EXPANDED) indeksli makalelerin içerik analizini yapmak ve bu konudaki çalışmaları bir araya getirerek ilişkilendirebilmektir.

Araştırma Soruları

Araştırmanın amacı doğrultusunda aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmıştır:

Makale ne zaman yayınlanmıştır?

Makalenin yazar sayısı kaçtır?

Literatüre hangi ülkeden katkı sağlanmıştır?

Hangi örneklem grubu üzerine çalışılmıştır?

Örneklem gruplarının deneyim durumları nedir?

Hangi branşlar üzerine çalışılmıştır?

Kullanılan analiz yöntemleri nelerdir?

Makalenin sonucunda hangi odak grubu daha etkili olmuştur?

Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırmamızda, nitel araştırma yöntemlerinden betimsel içerik analizi modeli kullanılmıştır.

Verilerin Toplanması

Veriler tarama terimi ''*internal external focus of attention*'' olarak web of science' da taranmış ve toplanmıştır. Kategori ''*sports science*'', indeks ''*SCI-EXPANDED*'' ve doküman türü ''*Article*'' olarak filtrelenmiştir. 166 makaleye ulaşılmış 32 makale dışlanmış ve sonucunda 134 makale incelemeye dahil edilmiştir.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Tablo 1. Makalelerin yıllara göre dağılı

Yayın yılı	f	%
1998-2006	12	8,9
2007-2015	48	35,8
2016-2023	74	55,2
Toplam	**134**	**100**

Tablo 1 incelendiğinde, en fazla 2016-2023 yıllarında (n=74) yayın yapıldığı görülürken, en az 1998-2006 (n=12) yıllarında yayın yapıldığı görülmüştür. Her geçen gün yayın sayısını arttırdığı görülmüştür.

Tablo 2. Çalışmaların yazar sayısına göre dağılımı

Yazar sayısı	**f**	**%**
1-2	28	20,8
3-4	77	57,4
5-6	26	19,4
7-8	3	2,2
Toplam	**134**	**100**

Tablo 2 incelendiğinde, en fazla 3-4 yazarlı çalışmaların olduğu, en az ise 7-8 yazarlı çalışmaların olduğu görülmüştür.

Tablo 3. Makalelerin 1. Yazarının bulunduğu ülkelerin dağılımı

Ülke	**f**	**%**
ABD	50	37,3
Almanya	11	8,2
Hollanda	8	6,0
Kanada	7	5,2
İngiltere	7	5,2
Galler	6	4,5
İsrail	5	3,7
İran	5	3,7
Çek Cumhuriyeti	5	3,7
Brezilya	5	3,7
Avustralya	5	3,7
Polonya	4	3,0
İsviçre	3	2,2
Fransa	3	2,2
İrlanda	2	1,5
Çin	2	1,5
Yeni Zelanda	1	0,7
Tunus	1	0,7
Singapur	1	0,7
Japonya	1	0,7
İsveç	1	0,7
Danimarka	1	0,7
Toplam	134	100

Tablo 3 incelendiğinde, en fazla ABD' nde (n=50) yayın yapıldığı görülürken, en az tek çalışma ile Yeni Zelanda, Tunus, Singapur, Japonya, İsveç ve Danimarka' nın olduğu görülmüştür.

Tablo 4. Makalelerin örneklem gruplarının dağılımı

Örneklem grubu	**f**	**%**
Üniversite öğrencileri	58	43,3
Sporcular	25	18,7
Yetişkinler	18	13,4
Çocuklar	16	11,9
Gençler ve yaşlılar	5	3,7
Yaşlılar	4	3,0
Sporcular ve yetişkinler	2	1,5
Felçli hastalar	2	1,5
Diğer	2	1,5
Antrenörler	1	0,7
Ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu	1	0,7

hastaları		
Toplam	**134**	**100**

Tablo 4 incelendiğinde, en çok üniversite öğrencileri (n=58) üzerine çalışıldığı görülürken en az tek çalışma ile antrenörler ve ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu hastaları üzerine çalışıldığı görülmüştür.

Tablo 5. Örneklem gruplarının deneyim durumlarının dağılımı

Deneyim durumu	**f**	**%**
Deneyim gerektirmiyor	52	38,8
Deneyimsiz	42	31,3
Deneyimli	30	22,4
Deneyimli-Deneyimsiz	10	7,5
Toplam	**134**	**100**

Tablo 5 incelendiğinde, en çok deneyim gerektirmeyen (n=52) temel motor beceriler üzerine çalışıldığı görülürken daha sonra sırasıyla deneyimsizler (n=42), deneyimliler (n=30) ve deneyimliler-deneyimsizler (n=10) üzerine çalışıldığı görülmüştür.

Tablo 6. Seçilen branş dallarının dağılımı

Branş	**f**	**%**
Temel motor beceriler (Denge, Sıçrama, Atma, Uzun atlama, tek ayak zıplama, postüral kontrol, çift ayak zıplama, yürüyüş, fırlatma, yakalama, wingate, otur-kalk)	67	50,0
Golf	11	8,2
Koşu	9	6,7
Fitness	9	6,7
Dart	7	5,2
Uzun atlama	3	2,2
Sprint	3	2,2
Kürek	3	2,2
Jimnastik	3	2,2
Basketbol	3	2,2
Yüzme	2	1,5
Tenis	2	1,5
Gülle atma	2	1,5
Futbol	2	1,5
Akrobasi	1	0,7
Bale	1	0,7
Beyzbol	1	0,7
Beyzbol simülasyonu	1	0,7
Boks/Kickboks	1	0,7
Bowling	1	0,7
Disk atma	1	0,7
Halter	1	0,7
Jonglör	1	0,7
Kayak	1	0,7
Kayak simülasyonu	1	0,7
Kriket	1	0,7
Nişan alma (PC)	1	0,7
Sörf	1	0,7
Sürüş simülasyonu	1	0,7
Voleybol	1	0,7
Yelken	1	0,7

Toplam	**134**	**100**

Tablo 6 incelendiğinde, en çok ‘‘temel motor beceriler’’ tercih edildiği görülmüştür. Spor branşı olarak en çok sırasıyla golf, koşu, fitness, dart, uzun atlama, sprint, kürek jimnastik, basketbol, yüzme, tenis, gülle atma ve futbol tercih edilirken, en az ise tek çalışma ile akrobasi, bale, beyzbol, beyzbol simülasyonu, boks/kickboks, bowling, disk atma, halter, jonglör, kayak, kayak simülasyonu, kriket, nişan alma (pc), sörf, sürüş simülasyonu, voleybol, yelken tercih edildiği görülmüştür.

Tablo 7. Makalelerde kullanılan analiz yöntemlerinin dağılımı

Analiz yöntemi	**f**	**%**
Anova	112	83,6
T-test	14	10,4
Ancova	3	2,2
Manova	2	1,5
Regresyon analizi	1	0,7
Meta analiz	1	0,7
İçerik analizi	1	0,7
Toplam	**134**	**100**

Tablo 7 incelendiğinde, makalelerde en çok Anova analiz yöntemi (n=112) kullanılırken, en az içerik analizi (n=1) ve meta analizi (n=1) kullanıldığı görülmüştür.

Tablo 8. Makalelerde hangi odak grubunun daha etkili olduğunun dağılımı

Odak grubu	**f**	**%**
Dış odak	95	70,9
Fark yok	15	11,2
İç odak	6	4,5
Uzak dış odak	3	2,2
Odaklanmak	2	1,5
Deneyimlilerde dış odak, Deneyimsizlerde iç odak	2	1,5
Artırılmış geri bildirim	2	1,5
Uygulama esnasında sürekli odak değiştirmek	1	0,7
Öğrenmenin erken aşamasında iç, ardında dış odaklanma	1	0,7
İç odağa geçişin zararı	1	0,7
Dış odağa geçiş	1	0,7
Hazırlık aşamasında iç, uygulama aşamasında dış odak	1	0,7
Deneyimlilerde fark yok, deneyimsizlerde dış odak	1	0,7
Deneyimlilerde dış odak, deneyimsizlerde çevresel dış odak	1	0,7
Bütünsel odak	1	0,7
Bilinçli kontrol eğilimi yüksek olan çocuklarda iç odak, düşük olanlarda dış odak	1	0,7
Toplam	**134**	**100**

Tablo 8’ e göre 95 makale dışa odaklanmanın daha faydalı olduğunu tespit ederken, 6 makale ise içe odaklanmanın daha faydalı olduğunu tespit etmiştir. 15 makale ise odaklanmalar arası bir farkın olmadığını tespit etmiştir.

Bazı çalışmalar konuyu iç-dış odakla sınırlandırmamış ve daha derinlemesine incelemişlerdir. Örneğin;

Odaklanmak ve odaklanmamak olarak ele alınan 2 çalışmada odaklanmanın daha faydalı olduğu önerilmiştir.

Deneyimliler ve deneyimsizler üzerine yapılan 4 çalışma ise 2' si deneyimlilerde dışa odaklanmayı önerirken deneyimsizlerde içe odaklanmayı önermişlerdir. Bir çalışmada da yine deneyimlilerde dışa odaklanma önerilirken deneyimsizlerde çevresel dış odağa odaklanmayı önermişlerdir. Bir diğer çalışmada ise farklı bir sonuç olarak deneyimlilerde odaklanmalar arası farkın olmadığını tespit ederken deneyimsizlerin ise dışa odaklanmasını önermişlerdir.

Odaklar arası geçişi inceleyen 2 çalışmada ise biri iç odağa geçişin zararını tespit ederken bir diğeri dış odağa geçişin faydalarını tespit etmiştir.

Odaklanma stratejilerine artırılmış geri bildirimi de dahil eden 2 çalışmada ise artırılmış geri bildirimin daha faydalı olduğunu tespit etmişlerdir.

İç ve dış odağa ek olarak uygulama esnasında sürekli odak değiştirmeyi de inceleyen bir makalede ise uygulama esnasında sürekli odak değiştirmenin daha faydalı olduğunu tespit etmiştir.

Bir çalışma da ise öğrenmenin erken aşamasında içe odaklanmanın, ardından dışa odaklanmanın daha etkili olduğunu önermiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuçlar

Makalelerin yayın yıllarına baktığımız zaman, 1998 yılında literatüre girmiş ve günümüze kadar yayın sayısını arttırarak ilerlemiştir.

Ülkelere göre yayın sayılarına baktığımız zaman, sırasıyla en çok Amerika Birleşik Devletleri (n=50), Almanya (11), ve Hollanda' nın (8) olduğu görülürken; en az tek çalışma ile Danimarka, İsveç, Japonya, Singapur, Tunus ve Yeni Zelanda' nın katkı sağladığı görülmüştür.

Makalelerin örneklem grupları incelendiği zaman, sırasıyla en çok üniversite öğrencileri (n=58), sporcular (n=25) ve yetişkinler (n=18) üzerine çalışıldığı görülürken en az felçli insanlar (n=2), antrenörler (n=1) ve ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu hastaları (n=1) üzerine çalışıldığı görülmüştür.

Seçilen örneklem gruplarının deneyim durumları incelendiğinde, daha çok deneyim gerektirmeyen (n=52) motor beceriler üzerine çalışılırken; deneyimsizler üzerine 42, deneyimliler üzerine 30 çalışma olduğu görülmüştür.

Makalelerde en çok temel motor beceriler üzerine çalışılırken daha sonra sırasıyla en çok golf (n=11), koşu (n=9) ve fitness (n=9) branşları üzerine çalışıldığı görülmüştür. En az ise tek çalışma ile Akrobasi, Bale, Beyzbol, Beyzbol simülasyonu, Boks/Kickboks, Bowling, Disk atma, Halter, Jonglör, Kayak, Kayak simülasyonu, Kriket, Nişan alma (PC), Sörf, Sürüş simülasyonu, Voleybol, Yelken branşları olduğu görülmüştür.

134 makale incelemesi sonucunda, 95 makalede yazarlar dışa odaklanmayı önerirken; 6 makalede ise içe odaklanmayı önermişlerdir. 15 makale ise yazarlar odaklanmalar arası bir farkın olmadığını söylemişlerdir.

Öneriler

Türkiye'de konuyla ilgili yapılan çalışmaların diğer ülkelere göre çok yetersiz kalması dikkat çekmektedir. Bu nedenle akademik çalışma yapacakların özellikle de lisansüstü öğrencilerin bu konulara yönlendirmesinde yarar olabilir.

Konunun sadece SCI Expanted indeks çerçevesinde değil daha geniş ve detaylı araştırılması için diğer indeksli dergilerin de taranarak incelenmesi yararlı olabilir.

Konunun takım ve bireysel sporlar diye kategorize edilerek daha derinlemesine incelenmesi spor bilimine katkı açısından yararlı olabilir.

Dikkat odaklanma stratejilerinin etkenlerinin detaylı incelenmesi konunun daha iyi anlaşılması açısından yararlı olabilir.

KAYNAKLAR

Wulf, G. (2007). Attentional focus and motor learning: A review of 10 years of research. In Gabriele Wulf on Attentional Focus and Motor Learning [Target article], E.-J. Hossner & N. Wenderoth (Eds.). Bewegung und Training, 1, 4-14. Available at http://www.ejournal-but.de

Wulf, G., Höß, M., & Prinz, W. (1998). Instructions for motor learning: Differential effects of internal versus external focus of attention. Journal of Motor Behavior, 30, 169-179.

Wulf G (2013) Attentional focus and motor learning: a review of 15 years. Int Rev Sport Exerc Psychol 6:77–104. https://doi. org/10.1080/17509 84X.2012.723728

Wulf G, Lewthwaite R (2010) Effortless motor learning? An external focus of attention enhances movement effectiveness and efficiency. In: Effortless attention: a new perspective in attention and action. MIT press, Cambridge, pp 75–101. https ://doi.org/10.7551/mitpr ess/97802 62013 840.003.0004

Perkins-Ceccato, N., Passmore, S. R., & Lee, T. D. (2003). Effects of focus of attention depend on golfers' skill. Journal of sports sciences, 21(8), 593-600.

Radlo, S. J., Steinberg, G. M., Singer, R. N., Barba, D. A., & Melnikov, A. (2002). The influence of an attentional focus strategy on alpha brain wave activity, heart rate and dart-throwing performance. *International journal of sport psychology*.

Aiken, C. A., & Becker, K. A. (2023). Utilising an internal focus of attention during preparation and an external focus during execution may facilitate motor learning. European journal of sport science, 23(2), 259-266.

Silva, C. B. M., Benda, R. N., Fonseca, F. D. S., Fialho, J. V. A. P., Menzel, H. J. K., & Ugrinowitsch, H. (2013). Change in attentional focus through the practice of a motor skill. Motriz: Revista de Educação Física, 19, 391-398.

Weiss, S. M. (2011). The effects of reinvestment of conscious processing on switching focus of attention. Research quarterly for exercise and sport, 82(1), 28-36.

YÜKSEKOVA HAVZASINDA ARAZİ KULLANIMININ BİYOÇEŞİTLİLİĞE ETKİSİ

IMPACT OF LAND USE ON BIODIVERSITY IN YÜKSEKOVA BASIN

Dr. Öğr. Üyesi. Mesut SIRRI

Siirt Üniversitesi, Kurtalan Meslek Yüksekokulu, Bitkisel ve Hayvansal Üretim Bölümü, Siirt, Türkiye

Orcid ID: 0000-0001-9793-9599

ÖZET

Türkiye'nin önemli doğal ekosistemlerinden biri olan Yüksekova Havzası, bozulmamış doğal yapısı ve farklı yaşam alanlarına ev sahipliği yapması nedeniyle flora ve fauna bakımından zengin bir tür çeşitliliğine sahiptir. İklim değişikliğinin yanı sıra uygun olmayan arazi kullanımı nedeniyle yerel biyoçeşitliliği tehdit altındadır. Bu çalışmada bölgedeki biyoçeşitliliği etkileyen faktörlere dikkat çekmek ve yerel biyoçeşitliliğin korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından genel bir değerlendirme yapılmış ve uygun arazi kullanım stratejileri belirtilmiştir. Biyoçeşitliliği korumak adına bölgede doğal alanların korunması (Nehil sazlığı, Cilo sat gölleri), modern tarım uygulamalarının benimsenmesi (organik tarım, iyi tarım uygulamaları) ve ekonomik olarak değerlendirilen doğal bitki türlerinin tarıma kazandırılması Yüksekova Havzasında doğa ve tarımsal ekosistemdeki sürdürülebilirliğe katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğal ekosistem, biyoçeşitlilik, arazi kullanımı, Yüksekova Havzası, Yüksekova/Hakkâri

ABSTRACT

The Yüksekova Basin is one of the significant natural ecosystems in Türkiye and hosts a rich floristic and faunistic diversity due to its natural structure and diverse habitats. However, climate change and inappropriate land use practices are threatening local biodiversity in the basin. This study was aimed at drawing the attention towards factors affecting biodiversity in the region and provide a general assessment for the preservation and sustainability of local biodiversity. The study emphasizes preserving natural areas in the region, including Nehil wetland and Cilo sat lakes, adopting modern agricultural practices such as organic farming and good agricultural practices, and promoting the cultivation of economically valuable native plant species. These measures will sustainability contribute towards the sustainability of natural and agricultural ecosystems in the Yüksekova Basin while protecting biodiversity.

Keywords: Natural ecosystem, biodiversity, land use, Yüksekova Basin, Yüksekova/Hakkâri

GİRİŞ

Biyoçeşitlilik (biyolojik çeşitlilik), dünya üzerindeki canlı organizmaların çeşitliliği ve bu organizmaların yaşam alanları, ekosistemler ve genetik yapıları arasındaki etkileşim oluşturan yaşam çeşitliliğidir (Önen, 2010). Diğer bir ifade ile biyoçeşitlilik tüm canlı türlerini (bitkiler, hayvanlar, mikroorganizmalar ve bunların yaşam alanları arasındaki ilişki olarak tanımlamaktadır (Doğan ve ark., 2010). Biyoçeşitlilik, tür çeşitliliği, ekosistem çeşitliliği ve genetik çeşitlilik olmak üzere üç temel düzeyde incelenmektedir.

Tür çeşitliliği: Bir bölge veya ekosistem içerisinde bulunan tür sayısı ve çeşitliliği olarak ifade edilmektedir. Bu yönüyle bir bölgedeki tür çeşitliliği, bitkiler, hayvanlar, mantarlar ve mikroorganizmalar gibi farklı organizma gruplarındaki türlerin varlığını içermektedir. Nitekim tür çeşitliliği, ekosistemlerin işlevselliği ve dengenin korunmasında önemli bir role sahiptir.

Ekosistem/Ekolojik çeşitlilik: Bir bölge veya coğrafi alanda bulunan farklı ekosistem tiplerinin sayısı ve çeşitliliğidir. Örneğin, ormanlar, çayırlar, göller, nehirler, çöller gibi farklı habitat türleri ekosistem çeşitliliği olarak kabul edilir. Ayrıca ekosistem çeşitliliği, farklı canlı organizmaların yaşam alanlarını oluşturduğundan, bu tür alanların korunması, biyoçeşitliliğin sürdürülebilirliği açısından oldukça önemlidir. Ancak ekosistem çeşitliliği meydana gelen tahribatlar, biyolojik etmenlerin yok olmasının yanı sıra farklı ekosistem servislerini de olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle ekosistem bozulmalarıyla su dolaşımı, toprak oluşumu, enerji akışı gibi bazı süreçlerin aksaması da biyoçeşitliliği olumsuz etkilemektedir.

Genetik çeşitlilik: Bir türün içindeki bireyler arasındaki genetik farklılıklar olarak ifade edilir. Bu nedenle bir tür içindeki her birey, türün diğer bireyleri ile ortak genleri paylaşsa dahi taşıdığı birçok gen bakımından diğerlerinden farklı bir genetik yapıya sahip olmaktadır (Doğan ve ark., 2010). Bu durum bir ekosistemde aynı tür olsa dahi sayı bakımından ne kadar fazla olsa genetik çeşitlilik açısından o kadar zengin olduğun ifade etmektedir. Ayrıca genetik çeşitlilik, türün adaptasyon yeteneğini ve çevresel direncini belirleyen önemli bir faktördür. Dolayısıyla genetik çeşitlilik, hastalık direnci, çevresel koşullara uyum sağlama ve türler arasında melezleşme gibi farklı faktörlere bağlı olarak da meydana gelmektedir.

Biyoçeşitlilik ekosistemde meydana gelen birçok değişim ve dönüşüm sonucunda oluşmaktadır. Nitekim bugün gördüğümüz biyolojik çeşitliliğin 3,2 milyar yıldan beri devam eden bir değişimin sonucunda meydana geldiği tahmin edilmektedir. Ancak bu süreçte dünyaya gelmiş ve yaşamış çok sayıda canlı türünün herhangi bir sebeple yok olup gittiği de belirtilmektedir (Leveque ve Mounolou, 2004). Zira doğal yollarla nesli tükenen canlı tür soyu sayısı yılda 1-2 olurken, insan etkileri sonucunda nesli tükenen tür sayısının yılda 1000 tane olduğu tahmin edilmektedir (Çepel, 2003). Bu nedenle biyolojik çeşitliliği etkileyen çevresel değişimlerin başında insan etkileri (arazi kullanımı vb.), doğal afetler, küresel ısınma ve iklim değişikliği gelmektedir (Doğan ve ark., 2010).

İnsan nüfusunun hızla artması ve aşırı tüketim alışkanlıkları nedeniyle son yüzyılda ekosistem üzerinde meydana getirdiği tahribatlar tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar artmış durumdadır (Önen, 2010). Bu durum küresel biyolojik çeşitliliği etkilediği gibi gıda sorununa, gen kaynaklarının yok olmasına ve dolaylı olarak da küresel ısınma ve iklim değişikliğinin meydana gelmesine neden olmaktadır. Zira ekosistemde yaşam döngüsünün oluşması ve sürdürülebilirliği temel olarak toprak (arazi kullanımı) ile ilişkili olduğu birçok araştırmacı tarafından rapor edilmektedir (Bülbül ve ark., 2022). Bu nedenle doğal ve tarımsal ekosistemlerde biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilirliği için arazi kullanımlarına dikkat edilmesi oldukça önemlidir.

Arazi kullanımı, doğal ekosistemlerin insanlar tarafından çeşitli amaçlar için kullanılması anlamına gelmektedir (Anonim, 2023). Bu yönüyle antropojenik faaliyetler (başta tarım ve kentleşme olmak üzere, ormanlık alanlar, endüstriyel tesisler, turizm vb,) ve iklim değişikliği küresel biyoçeşitliliği etkileyen başlıca etmenler olarak değerlendirilir (Sala ve ark., 2000; Newbold ve ark., 2015). Ancak biyoçeşitlilik üzerindeki baskılar arasında arazi kullanımı (hem genişleme hem de yoğunlaşma dahil) daha baskın olmasına rağmen, biyoçeşitlilik üzerindeki etkilerine ilişkin çalışmalar, iklim değişikliğinin etkilerine ilişkin çalışmaların gerisinde kalmıştır (Titeux ve ark., 2016; Newbold ve ark., 2019).

ARAZİ KULLANIMININ BİYOÇEŞİTLİLİĞE OLAN ETKİLERİ

Habitat kaybı: Arazi kullanımı doğal habitatların yok olmasına ve parçalanmasına neden olabilmektedir. Nitekim doğal ekosistemlerin tarım arazileri, yerleşim alanları veya endüstriyel tesislere dönüştürülmesi, birçok bitki ve hayvan türünün yaşam alanlarını kaybetmelerine ve nihayetinde yok olmalarına neden olabilmektedir (Newbold ve ark., 2019; Petsch ve ark., 2021). Ayrıca habitat kayıpları veya dönüşümler yerel ve bölgesel biyoçeşitliliğin azalmasına da yol açmaktadır. Bu nedenle doğal ekosistemlerin işlevlerini yerine getirmemesi başta endemik türler olmak üzere yerel türlerin ve ekosistem çeşitliliğinin azalmasına neden olabilmektedir. Nitekim Türkiye gibi endemik tür çeşitliliği açısından zengin olan ekosistemlerde doğal habitatlarda meydana gelen tahribatlar endemik türlerin popülasyonlarının azalmasına veya yok olmalarına neden olmaktadır (Sırrı ve Sırrı, 2020).

Su kaynaklarının etkilenmesi; Sulak alanların veya alt havzaların vasıflarının değiştirilmesi ile tarım, sanayi ve yerleşim alanlarına dönüştürülmesi, su kaynaklarını nitelik ve nicelikleri açısından etkileyerek, kirlenmesine ve azalmasına neden olmaktadır (Sırrı ve ark., 2023). Bu durum ekosistemde meydana gelen değişimler flora ve faunadaki canlı tür sayısının ve çeşitliliğinin olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır.

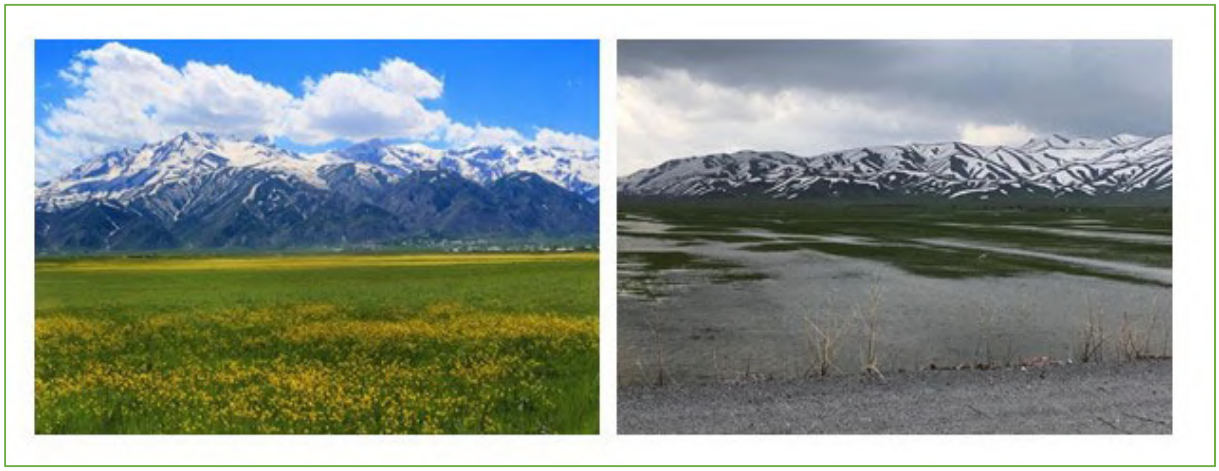
Ekosistem işlevlerinin değişmesi veya azalması: Doğal ekosistemlerin yerine getirdiği birçok ekosistem hizmetleri, arazi kullanımındaki değişikliklerle etkilenebilmektedir. Bu da ekosistem hizmetlerine ait destekleyici servisleri (su döngüsü, karbon döngüsü vb), tedarik etme servisler (gıda, genetik kaynaklar vb), düzenleyici servisler (iklim, erozyon, tozlaşma) gibi önemli ekosistem hizmetlerinin azalmasına veya bozulmasına yol açabilmektedir (Bülbül ve ark., 2022).

Genetik çeşitliliğin azalması: Doğal ekosistemlerin dönüştürülerek tarım alanları ve endüstriyel tesislere yoğunlaşan insan müdahalesi, tarımsal ekosistemdeki bitki ve hayvan ırkları arasındaki genetik çeşitliliğin azalmasına neden olabilmektedir. Bu durum gelecekteki hastalıklara ve değişen çevre koşullarına karşı dayanıklılık ve adaptasyon azalmalarına neden olabilir. Nitekim bu ekolojik değişimler önemsiz olan bazı türlerin doğa ve tarım ekosistemlerinde önemli hale gelmesine neden olabilir (Önen, 2010).

İstilacı (yabancı) türlerin yayılması: Doğal ekosistemlerdeki tahribatlar ve arazi kullanımındaki değişikler, istilacı türlerin yayılmasını ve yerleşmesini kolaylaştırmaktadır. Nitekim istilacı türlerin girdikleri yeni habitatlarda baskılayacak bir gücün olmaması hızlıca adaptasyon sağlayarak yerel türleri ve ekosistemleri tehdit edebilmektedirler (Önen, 2015).

YÜKSEKOVA HAVZASI

Yüksekova, Hakkari ili sınırları içinde yer alan bir ilçe ve aynı adı taşıyan geniş bir havza konumundadır. Yüksekova Havzası, yüksek dağlarla çevrili bir alanda yer almakta olup, 15 km^2 genişliğe ve 40 km^2 uzunluğa sahiptir. Havzanın genel yüksekliği deniz seviyesinden oldukça yüksektir (1950-2000 m arasında) ve bu nedenle kış ayları soğuk hava akımlarının üzerine çökmesi ile uzun, karlı ve soğuk geçerken, yazları sıcak ve kurak geçmektedir. Havza genel olarak sert karasal bir iklime sahiptir.

Şekil 1. Yüksekova Havzasında faklı dönemlere ait görseller

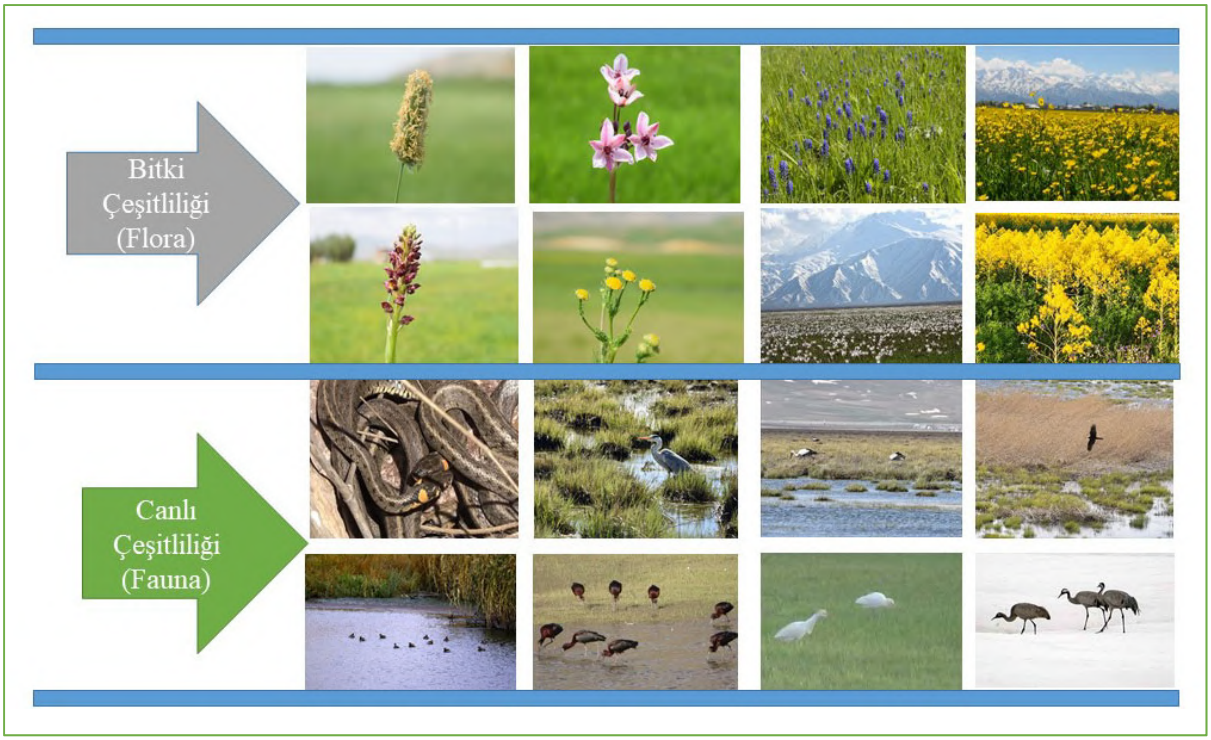
Yüksekova Havzası coğrafik konumu, topografik yapısı ve ekolojik özellikleri nedeniyle biyoçeşitlilik açısından zengin bir yaşam alanına sahiptir. Nitekim bölgenin İran-Turan florastik bölge içerisinde kalması ve farklı alt ekosistemlere (sulak alanlar vb) sahip olması başta endemik türler olmak üzere canlı tür çeşitliliği ve sayısı bakımından muazzam bir flora ve faunaya sahip olmasını sağlamıştır. Özellikle yüksek bölgelerdeki doğal ekosistemler (Cilo sat gölleri vb) ve havzanın merkezinde yer alan Gever ovasının bozulmamış alt ekosistemleri bölgenin biyolojik çeşitliliğini oluşturan önemli yaşam alanlarıdır. Ancak ovanın büyük çoğunluğunun düz ve düze yakın arazilerden (birinci sınıf tarım arazisi) oluşmasının yanı sıra Nehil sazlığını içerisinde bulundurması farklı alt ekosistemlerin

oluşmasını sağlamıştır. Zira daha öncesinde tamamen sulak alan niteliğinde olan ovada ekolojik (iklim değişikliği) ve antropojenik (arazi kullanımı) baskılar nedeniyle bozulmalar meydana gelmiş, bugün ise kentleşme, tarım alanları, çayır- mera alanları ve sazlık (sulak) alanlar olmak üzere farklı kullanım alanları oluşmuştur (Şekil 2).

Şekil 2. Yüksekova Havzası kullanım alanları

Havza canlı tür çeşitliliği açısından Hakkâri bölümünün önemli lokasyonlarından biridir. Özellikle ovada yer alan ve sulak alan niteliğinde olan Nehil sazlığı hem flora hem de fauna tür çeşitliliği yönüyle önemli bir yaşam alanıdır. Ayrıca yüksek rakımlı ve farklı ekolojilere sahip dağlık alanlar zengin bitki çeşitliliği nedeniyle bölgenin doğal florasına önemli katkılar sunmaktadır. Bölgede geleneksel tarım uygulamalarının devam etmesi ve zirai ilaç kullanımının sınırlı düzeyde olmasının bölgesel biyoçeşitliliğe olumlu yansımaları olmuştur (Şekil 3). Ancak bölgede özellikle doğal florada yetişen bitkilerin entnobotanik (gıda, tıbbi vb) olarak yaygın kullanılması ve ekonomik değere sahip bitki türlerinin aşırı ve bilinçsiz toplanması bölgedeki doğal florayı tehdit etmektedir (Sırrı ve Sırrı, 2020). Bununla beraber küresel iklim değişikliğinin etkileri ve ovadaki dönüşümler (drenaj, tarım alanlarına dönüşmesi, şehirleşme vb) bölgedeki biyoçeşitliliği tehdit eden faktörlerin başında gelmektedir (Sırrı ve ark., 2023).

Şekil 3. Yüksekova Havzası flora ve faunasındaki çeşitlilik

Yüksekova havzasında biyolojik çeşitliliği etkileyen başlıca faktörler maddeler halinde sıralanmıştır.

İklim değişikliği,

Plansız açılan drenaj kanalları,

Ovanın şehirleşmeye açılması,

Sulak alanların tarım arazilerine dönüştürülmesi,

Sazlık alanların biçenek olarak kullanılması,

Sazlık alanda çıkarılan yangınlar,

Aşırı ve bilinçsiz otlatma,

Bilinçsiz avlanma,

Aşırı toprak işleme,

Monokültür tarımsal faaliyetler,

Biyolojik gen kaynakların bilinçsizce toplanması,

Şehir atıkların gelişi güzel ovaya bırakılması vb.

SONUÇ

Sulak alanlar başta olmak üzere doğal yapısı bozulmamış ekosistemler biyolojik çeşitlilik açısından en zengin yaşam alanları arasında değerlendirilir. Bu yönüyle Yüksekova havzası coğrafik konumu, topografik yapısı ve ekolojik (iklim ve toprak) özellikleri nedeniyle kendine has bir ekosisteme sahip olduğundan ve bozulmamış doğal yapısı nedeniyle yerel biyoçişitlilik açısından oldukça önemli bir habitattır. Bu yönüyle havzada biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için doğal ekosistemi bozmayan organik tarım, ekolojik tarım ve iyi tarım uygulamaları gibi modern tarım sistemlerinin geliştirilmesi, etnobotanik kullanıma sahip bitki türlerinin kültüre alınması ve yetiştiriciliğinin yaygınlaştırılması, arıcılık faaliyetlerinin geliştirilmesi vb. ekosistem sürdürülebilirliğine katkı sağlayacak uygulamaların geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca bölgede

biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilirlik açısından bölgenin flora ve faunasına ait türleri hakkında bilgi ve bilinçlendirme çalışmalarının arttırılması oldukça önemli olacaktır.

KAYNAKLAR

Anonim (2023). T.C. Çevre ve Şehircilik ve İklim Değişikliği Başkanlığı, https://iklim.gov.tr/sss/temel-kavramlar (Erişim:25.07.2023).

Bülbül, S., Sürücü, A., Günal, H. & Budak, M. (2022). Ekosistem Servislerinde Toprağın Rolü. Türkiye Tarımsal Araştırmalar Dergisi, 9(1): 107-117.

Çepel, N. (2003). Ekolojik sorunlar ve çözümleri, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları.

Doğan, S., Özçelik, S., Dolu, Ö. & Erman, O. (2010). Küresel ısınma ve biyolojik çeşitlilik. İklim Değişikliği ve Çevre, 3, 63-88.

Lévêque, C. & Mounolou, J. C. (2004). Biodiversity. John Wiley and Sons.

Newbold, T., Bentley, L. F., Hill, S. L. L., Edgar, M. J., Horton, M., Su, G., ... & Purvis, A. (2019). Data from: Global effects of land use on biodiversity differ among functional groups. FigShare, https://doi.org/ 10.6084/m9.figshare.10744235.v1

Newbold, T., Bentley, L. F., Hill, S. L., Edgar, M. J., Horton, M., Su, G., ... & Purvis, A. (2020). Global effects of land use on biodiversity differ among functional groups. Functional Ecology, 34(3), 684-693.

Newbold, T., Hudson, L. N., Hill, S. L., Contu, S., Lysenko, I., Senior, R. A., ... & Purvis, A. (2015). Global effects of land use on local terrestrial biodiversity. Nature, 520(7545), 45-50.

Önen, H. (2010). Küresel ısınma ve biyolojik çeşitlilik, Küresel İklim Değişimine Bağlı Sürdürülebilir Tarım, Cilt III Teknik Eleman Eğitimi, Erciyes Üniversitesi Yayın No:177, Erciyes Üniversitesi Seyrani Ziraat Fakültesi Yayın No:1, S:134-154.

Önen, H. (2015). Türkiye istilacı Bitkiler Kataloğu. T.C. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar Genel Müdürlüğü, Bitki Sağlığı Araştırmaları Daire Başkanlığı, Ankara, Türkiye, 533 s. ISBN: 978-605-9175-05-0.

Petsch, D. K., Blowes, S. A., Melo, A. S., & Chase, J. M. (2021). A synthesis of land use impacts on stream biodiversity across metrics and scales. Ecology, 102(11), e03498.

Sala, O. E., Stuart Chapin, F. I. I. I., Armesto, J. J., Berlow, E., Bloomfield, J., Dirzo, R., ... & Wall, D. H. (2000). Global biodiversity scenarios for the year 2100. science, 287(5459), 1770-1774.

Sırrı, M. & Sırrı, G. (2020). Hakkâri İlinde Gıda Olarak Tüketilen Yabani Bitki ve Yabancı Ot Türlerinin Güncel Durumu. Avrupa Bilim ve Teknoloji Dergisi, (19): 393-409.

Sırrı, M., Budak, M. & Günal, H. (2023). Ekosistem Hizmetleri Sunumu Kapsamında Yüksekova Ovasının Genel Değerlendirilmesi; Sorunlar ve Çözüm Önerileri, International Conference on Global Practice of Multidisciplinary Scientific Studies-IV Turkish Republic of Northern Cyprus, (April 28-30 2023), 1496-1514.

Titeux, N., Henle, K., Mihoub, J.-B., Regos, A., Geijzendorffer, I., Cramer, W., … & Brotons, L. (2016). Biodiversity scenarios neglect future landuse changes. Global Change Biology, 22, 2505–2515.

CONTENT ANALYSIS OF POSTGRADUATE THESES ON IMPROVING THE ACOUSTIC CHARACTERISTICS OF MUSICAL INSTRUMENTS

Asist. Prof. Dr. Filiz GÜRER YÜCEL

Ankara Music and Fine Arts University, Faculty of Music Sciences and Technologies, Department of Musical Instrument Technologies, Ankara-Turkey

ORCID: 0000-0002-1200-0652

Abstract

This research presents a content analysis of postgraduate theses conducted in Turkey on improving the acoustic properties of musical instruments. The quality of musical instruments is generally evaluated based on their acoustic performance and playability levels. In the theses conducted in this field, alternative methods and suggestions are commonly presented to optimize the acoustic characteristics of musical instruments. The aim of this study is to examine the content of postgraduate theses that focus on enhancing the acoustic properties and sound quality of musical instruments and to highlight the significant findings. In accordance with this purpose, postgraduate theses indexed in the National Thesis Center of the Higher Education Council were examined based on specific criteria, and 25 theses that were deemed relevant to the study's objective were identified. This descriptive qualitative research employed content analysis on data obtained through document examination. The theses were analyzed under seven different themes, which can be listed as follows: thesis type, publication year, type of musical instrument studied, research type, research topic, data collection tool, and data analysis method. Frequencies and percentages of the findings obtained through content analysis were calculated and presented in tabular form. At the end of the research, it was observed that 80% of the theses conducted in Turkey on improving the acoustic properties of musical instruments were master's theses, and they have been written since the year 2002. The analyses revealed that there were theses focusing on various types of musical instruments, primarily the "baglama" (a traditional Turkish string instrument), and these theses made significant contributions to the enhancement of the acoustic properties of musical instruments. A notable observation was that a majority of researchers attempted to demonstrate the impact of a new design or the use of different materials on sound in their theses. The research has yielded significant findings indicating that modern techniques, such as the development of mathematical models for musical instruments and the application of acoustic simulations, are gradually emerging. Furthermore, the study discusses the potential and limitations of future research on improving the acoustic properties of musical instruments. Therefore, this research could serve as a guide in determining the direction of future investigations.

Keywords: Musical instruments, musical instrument acoustics, content analysis, postgraduate theses.

1. INTRODUCTION

"Musical Acoustics" is an interdisciplinary branch of science that primarily develops upon physics and music disciplines to study the physical properties and behaviors of sounds. It addresses topics such as how sound is produced, how it propagates, how it is perceived, how it interacts with the environment, and what kind of effects it has on humans. It enables the scientific examination of music, delving into the physical aspects of sound to gain a deeper understanding of the nature of music. These informations are generally used in the design and development of musical instruments, the acoustic optimization of performance spaces such as concert halls and studios, and the advancement of sound recording technologies.

Different musical instruments produce sound based on various physical principles. These principles, along with the instrument's structural characteristics and material selection, determine the tone and character of the sound. The acoustics of each instrument encompass different details related to how sound waves are generated, propagated, and perceived within the instrument. Understanding the

acoustic principles in musical instruments aids in the development of instrument design and playing techniques, while also contributing to the creation of new instruments and sound technologies.

Various methods and techniques are used to examine the sound production and acoustic characteristics of musical instruments. These include experimental and numerical modal analysis, spectral analysis, frequency response analysis, sound propagation analysis, sound directionality analysis, vibration measurements, acoustic simulations, and anechoic chamber measurements. Thanks to these measurement methods, instrument designers, instrument makers, acoustic performance experts, and acousticians obtain valuable information.

The main objective of this research is to gather information about the measurement and analysis methods utilized in postgraduate theses prepared in the field of musical acoustics in Turkey.

The following questions were investigated in this research:

How is the distribution of the examined theses in terms of thesis type, publication year, the type of musical instrument studied, and the type of research?

What is the distribution of the topics addressed in the examined theses?

What is the distribution of data collection tools and data analysis methods used in the examined theses?

2. METHOD

2.1. Research Design

In this research, a descriptive approach was employed using a survey model. This model, as defined by Karasar (2016, p.109), aims to identify a current or existing situation as it is.

2.2. Universe and Sample

The data for the research was obtained using the Council of Higher Education Thesis Center's database. In this database, "Advanced Search" option was selected, and all three sections of the "Search Fields" were marked as "All." The "Search Keyword(s)" section was filled as follows: In the first blank, the following words were entered sequentially: "bağlama," "saz," "keman," "ud," "gitar," "basgitar," "mandolin," "tanbur," "tambur," "tar," "cümbüş," "arp," "viyola," "çello," "kontrbas," "viyolonsel," "kaval," "kanun," "davul," "rebab," "rebap," "telli çalgılar," "yaylı çalgılar," "vurmalı çalgılar," "bakım onarım," "akustik özellikler," "çalgı yapım," "müzikal akustik," "müzikal analiz," "organoloji," and for each time in the second blank, the word "music" was written for the search process. The search process conducted in this manner was completed in January 2023. By July 2023, the search process was updated. As a result of this update, a total of 2904 postgraduate theses were identified, which constitute the universe of this study.

When selecting the theses that constitute the sample, attention was paid to the following points: Theses focusing on determining and measuring the acoustic properties of musical instruments, improving sound quality, proposing new methods, and investigating the impact of materials and structural differences on sound were considered within the scope of this research. Theses that cover the manufacturing process, history, and tools used in musical instrument making, as well as theses related to musical instrument education, playing techniques, musical piece analysis, and performance, have been excluded from the scope of this research.

To determine a suitable sample, these theses were individually examined, and 30 postgraduate theses that were deemed relevant to the purpose of the study were selected through elimination. However, five of these theses were excluded from the scope due to lack of access permission. Therefore, the number of postgraduate theses that form the sample was determined to be 25.

In determining the sample for the study, the criteria set forth were followed, and the opinions of two more researchers were sought. The researchers were checked if they arrived at the same sample or not. For the theses that caused indecision, a reevaluation was carried out considering the study's criteria,

and the sample size and content were clarified. Through this process, efforts were made to ensure the reliability and internal validity of the study.

2.3. Data Analysis

The data for the study were collected through document analysis and analyzed using content analysis. Content analysis is a method used to identify the presence of specific words or concepts within the text. Researchers try to uncover the main message within the text by analyzing these words and concepts (Büyüköztürk et al., 2008, p.263). The fundamental process in content analysis is to attempt to gather similar data under a common overarching heading and interpret them in a way that the reader can understand (Yıldırım & Şimşek, 2006, p.227).

The data processing stages for qualitative research obtained from documents consist of four phases, as described by Yıldırım and Şimşek (2006, p.228). These stages can be listed as follows: "coding of the data," "identifying themes," "organizing and describing the data according to codes and themes," and "interpreting the findings." In this study, the data processing stages mentioned by Yıldırım and Şimşek (2006) were taken into consideration. After creating appropriate themes for the data, necessary arrangements were made, and in the final stage, percentage calculations were performed to express the data numerically, and the results were presented in the form of tables.

The sample consists of 25 postgraduate theses, which have been analyzed under a total of 7 themes: "thesis type, publication year, type of musical instrument studied, research type, research subject, data collection tools, and data analysis methods."

2.4. Limitations

This research is limited to a total of 25 postgraduate theses conducted in Turkey aimed at improving the acoustic properties of musical instruments.

3. RESULTS

As a result of the initial screening conducted with keywords, a total of 2904 postgraduate theses were identified, which constitute the universe of this study. When these theses were re-screened by three researchers, considering the criteria set for the purpose of the study, it was observed that there were 30 postgraduate theses. However, five of these theses were excluded from the scope because access permission was not granted. As a result, the sample of the study consisted of 25 postgraduate theses.

3.1. Distribution of Theses According to Their Types

In Table 1 below, the distribution of the theses according to their types is provided. Out of the 25 theses conducted to improve the acoustics of musical instruments, it was determined that 20 (80%) were master's theses, 4 (16%) were doctoral dissertations, and only 1 (4%) was an artistic proficiency thesis.

Table 1. Distribution of theses according to their types

Thesis Types	**Frequency**	**%**
Master's thesis	20	% 80
Doctoral dissertation	4	% 16
Artistic proficiency thesis	1	% 4
Total	**25**	**% 100**

3.2. Distribution of Theses According to Publication Years

When Table 2, which presents the distribution of theses according to their publication years, is examined, it is noteworthy that the first thesis in this field was written in 2002. Another remarkable point is that the number of theses written in this field has been increasing in recent years, and since 2017, at least two theses have been written each year. According to the analysis results, it can be understood from Table 2 that the theses prepared in line with the research's objectives were most frequently published in the years 2002, 2014, 2017, and 2022.

Table 2. Distribution of theses according to publication years

Publication Year	Frequency	%
2002	3	% 12
2006	1	% 4
2009	2	% 8
2011	1	% 4
2012	1	% 4
2014	3	% 12
2017	3	% 12
2018	2	% 8
2019	2	% 8
2020	2	% 8
2021	2	% 8
2022	3	% 12
Total	**25**	**% 100**

3.3. Distribution of Theses According to the Studied Types of Musical Instruments

The list and distribution of the musical instruments addressed in the theses are provided in Table 3. When Table 3 is examined, it can be seen that the most frequently addressed musical instrument in the theses is baglama. Baglama is studied in 8 theses individually and alongside several other instruments in 3 theses, making a total of 11 theses that include baglama.

The instruments listed in Table 3 are categorized as string instruments, wind instruments, and percussion instruments. With this categorization, it can be stated that 1 thesis (4%) was written on the acoustics of percussion instruments, 2 theses (8%) on the acoustics of wind instruments, and 22 theses (88%) on the acoustics of stringed instruments.

Table 3. Distribution of theses according to the studied types of musical instruments

Instrument Type		Frequency	%
Stringed instrument	Baglama	8	% 32
	Kanun	2	% 8
	Violin	2	% 8
	Kemence	2	% 8
	Guitar	1	% 4
	Tar	1	% 4
	Viola	1	% 4
	Oud	1	% 4
	Oud, Tanbur and Baglama	1	% 4
	Kanun and Tanbur	1	% 4
	Baglama, Tanbur and Cura	1	% 4
	Baglama and Guitar	1	% 4
Wind instrument	Dilsiz Kaval	1	% 4
	Bassoon	1	% 4
Percussion	Percussion instrument	1	% 4

instrument		
Total	**25**	**% 100**

3.4. Distribution of Theses According to Research Types

The distribution of preferred research types in the theses is provided in Table 4. According to this distribution, it was determined that quantitative research methods were used in 14 theses, qualitative research methods in 1 thesis, and a combination of both qualitative and quantitative research methods in 1 thesis. Additionally, the analysis revealed that there was no information about the research method in 9 theses.

Table 4. Distribution of theses according to research types

Research Type	Frequency	%
Quantitative research	14	% 56
Not specified	9	% 36
Qualitative research	1	% 4
(Quantitative + qualitative)	1	% 4
Total	**25**	**% 100**

3.5. Distribution of Theses According to Research Topics

The theses included in the sample of the study have been grouped according to their topics, and the results obtained are presented in Table 5. According to Table 5, it can be observed that the most common thesis topic is "the impact of a new design on sound" (36%).

In addition to that, it has been determined that there are 6 theses (24%) on the topic of "the impact of using different materials on sound," 4 theses (16%) on the topic of "the combined effect of using different materials and design on sound," and 3 theses each (12%) on the topics of "introduction and implementation of a new method" and "determination of the acoustic properties of the instrument."

Table 5. Distribution of theses by research topics

Research Topic	Frequency	%
Impact of a new design on sound	9	% 36
Impact of using different materials on sound	6	% 24
Combined effect of using different materials and design on sound	4	% 16
Introduction and implementation of a new method	3	% 12
Determination of the acoustic properties of the instrument	3	% 12
Total	**25**	**% 100**

3.6. Distribution of Theses According to Data Collection Tools

The distributions of data collection tools used in the theses aiming to improve the acoustic properties of musical instruments are presented in Table 6. According to this table, it can be stated that a total of 46 data collection tools were utilized in the 25 theses included in the sample. In other words, multiple data collection tools were used in some theses.

In 22 theses (47.82%), the "sound recording" has been the most preferred data collection tool. It was followed by "interviews" (17.39%) and "physical measurements" (13.04%) in order of preference. The least utilized data collection tool was "video recording" (2.17%).

Table 6. Distribution of theses according to data collection tools

Data Collection Tools	Frequency	%
Sound recording	22	% 47.82
Interviews	8	% 17.39
Physical measurements	6	% 13.04
Experimental modal analysis	4	% 8.69
Numerical modal analysis	3	% 6.52
Chemical tests	2	% 4.34
Video recording	1	% 2.17
Total	**46**	**% 100**

3.7. Distribution of Theses According to Data Analysis Methods

When examining Table 7, which displays the distribution of data analysis methods used in the theses, it can be observed that the most preferred method is "frequency-spectrum analysis" (52.38%). The second most utilized method is "comparison", which was employed in 11 theses (26.19%). On the other hand, the least used data analysis methods in the theses are "formula-based calculations" (9.52%), "statistical analyses" (7.14%), and "interviews" (4.76%).

Table 7. Distribution of theses according to data analysis methods

Data Analysis Methods	Frequency	%
Frequency-spectrum analysis	22	% 52.38
Comparison	11	% 26.19
Formula-based calculations	4	% 9.52
Statistical analyses	3	% 7.14
Interviews	2	% 4.76
Total	**42**	**% 100**

4. DISCUSSION, CONCLUSION, AND RECOMMENDATIONS

The theses examined in this research consist of papers written with the purpose of detecting and measuring the acoustic properties of musical instruments, improving sound quality, proposing a new method, and determining the effects of materials and structural differences on sound. A total of 25 theses suitable for this purpose were selected from postgraduate theses indexed in the Higher Education Council National Thesis Center.

It is observed that the theses included in the scope of the research started to be written from the year 2002, and out of these theses, 20 of them are at the master's level. Considering that the studies in the field of musical acoustics have been initiated worldwide around the 18th century, it becomes evident that scientific research in this area is relatively new and limited in our country. In recent years, some research has started to focus on the content analysis of theses related to instruments such as the baglama, violin, kanun (a stringed instrument used in Middle Eastern music), or saxophone. These analyses have highlighted the limited number of studies in this field. This indicates a growing recognition of the importance of research in the field of musical acoustics specifically concerning these instruments, and it may inspire further investigation and academic interest in these areas (Güler & Toptaş, 2002; Erdoğan & Küçükosmanoğlu, 2018; Ercan et al., 2020; Kıvılcım & Çelik, 2023).

In the theses, it has been observed that the most extensively researched musical instrument in terms of its acoustic structure is the "baglama". Out of the 25 theses that form the sample, 11 of them focused on the "baglama." This finding can be interpreted as an indication that the "baglama" is the most intriguing instrument concerning its acoustic structure.

According to the analysis conducted, it was determined that quantitative research method was used in a total of 14 theses (56%), making it the most frequently used method in these theses. On the other

hand, qualitative analysis was employed only in one thesis. It is recommended to give more emphasis to the use of qualitative analysis methods in the field of musical acoustics as well.

It has been observed that the most frequently addressed topic in the theses included in the sample is the "impact of a new design on sound" (36%). In the scope of these studies, researchers generally aimed to demonstrate how changes made to a specific region of the musical instrument affect its sound (Yılmaz, 2002; Alp, 2018; Öztorun, 2022).

When examining the distributions of data collection tools preferred in the theses, it was determined that "sound recording" ranked first with a percentage of 47.82. As the most frequently used data collection tool is "sound recording," it is expected that "frequency spectrum analysis" (52.38%) becomes the most preferred data analysis method.

It has been observed that the total usage rate of contemporary methods such as experimental and numerical modal analysis, finite element analysis, and simulation is approximately around 15%. In scientific studies conducted abroad in the field of musical acoustics, it is known that experimental and numerical modal analysis, as well as finite element analysis methods, are frequently utilized (Marshall, 1985; Brooke & Richardson, 1991; Saati et al., 2014; Khosroshahi et al., 2016; Chauhan et al., 2021). To keep up with the advancements in the field and not fall behind, it is essential to introduce these types of analysis methods to students and researchers who are either already working or planning to work in the field of musical acoustics. Similarly, workshops and seminars should be organized to present and provide practical examples of current and usable acoustic measurement and analysis methods. Furthermore, universities should consider establishing acoustic laboratories to facilitate research and experimentation in this area. These initiatives will contribute to the growth and development of musical acoustics research in the country and help bridge the gap with the global trends in the field.

Thanks to this research, it has been determined that there are 30 postgraduate theses written in the field of musical acoustics in our country (with no access permission for 5 of them) and that this field has only gained interest in the last 20 years. The methods and techniques used in the research are being conveyed, introduced, and attempted to be applied to students by a limited number of researchers working in this field in our country. As a result, it is expected that in the future, more research will be conducted to meet the demand in this field. Researchers interested in this field are advised to conduct similar studies with different musical instruments and different parameters.

5. REFERENCES

Alp, M. (2018). *The Effect of Wood Body Size on Acoustics in the Baglama Instrument*. Master's Thesis. Hacettepe University, Graduate School of Natural and Applied Sciences, Ankara.

Brooke, M. & Richardson, B.E. (1991). Numerical modeling of guitar radiation fields using boundary elements. *The Journal of the Acoustical Society of America*. 89, 1878. https://doi.org/10.1121/1.2029358

Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E.K., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2008). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.

Chauhan, C., Singru, P.M. & Vathsan, R. (2021). The effect of the extended bridge on the timbre of the Sarasvati Veena: a numerical and experimental study. *Journal of Vibroengineering*. 9 (1), 23-35. https://www.extrica.com/article/21712

Ercan, A., Bağcı, H. & Can, Ü.K. (2020). *Türkiye'de Keman Alanında Gerçekleştirilen Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi.* Güzel Sanatlar Alanında Akademik Çalışmalar-II. Gece Kitaplığı. 101-130.

Erdoğan, C.S. & Küçükosmanoğlu, H.O. (2018). Kanun Sazı İle İlgili Yapılan Lisansüstü Tezler ve Makaleler Üzerine Bir Çalışma: İçerik Analizi Çalışması. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi.* 7 (3), 2146-9199. https://www.academia.edu/37851587

Güler, E. & Toptaş, B. (2002). Türkiye'de Bağlama İle İlgili Yapılan Lisansüstü Çalışmaların İncelenmesi. *Erciyes Akademi*, 36 (4), 1693-1710. https://doi.org/10.48070/erciyesakademi.1145425

Karasar, N. (2016). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Publishing.

Khosroshahi, F.S., Geweth, C.A., Sepahvand, K. & Marburg, S. (2016). Modal analysis of the Persian tar: finite element modeling and experimental investigation. Conference Paper. 42nd Annual Conference for Acoustics; 14-17 March. Aachen, Germany. https://pub.dega-akustik.de/DAGA_2016/data/articles/000246.pdf

Kıvılcım, T. & Çelik, S. (2023). Türkiye'de Saksafon Alanında Yazılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi. *Balkan Müzik ve Sanat Dergisi*. 5 (1), 67-81. https://doi.org/10.47956/bmsd.1274191

Marshall, K.D. (1985). Modal analysis of a violin. *Journal of the Acoustical Society of America*. 77(2), 695-709. https://doi.org/10.1121/1.392338

Öztorun, Ü. (2022). A Proposal for Improving the Sound of the Baglama (Saz) Instrument. Master's Thesis. Hatay Mustafa Kemal University, Graduate School of Natural and Applied Sciences, Hatay.

Saati, F., Sepahvand, K.K., Maeder, M. & Marburg, S. (2014). Modal analysis of the Persian music instrument kamancheh: finite element modeling and experimental investigation. International Symposium on Musical Acoustics (ISMA). Conference Paper. Le Mans, France, 7-12 July. https://www.researchgate.net/publication/268147055

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2006). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara. Seçkin Publishing.

Yılmaz, S. (2002). Investigation of the Acoustic Properties of the Soundboard Used in the Kanun Instrument. Master's Thesis. Erciyes University, Graduate School of Natural and Applied Sciences, Kayseri.

TERK EDİLMİŞ TARİHİ KİLİSE YAPILARININ TİYATRO YAPISI OLARAK YENİDEN KULLANIMINA BİR ÖNERİ: NİĞDE HAMAMLI (KİLİSESİ) TİYATROSU

A SUGGESTION FOR THE REUSE OF ABANDONED HISTORIC CHURCH BUILDINGS AS THEATER STRUCTURE: NIGDE HAMAMLI (CHURCH) THEATER

Duygu YATKIN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Niğde-Türkiye

ORCID: 0009-0007-2100-0914

İlknur ACAR ATA

Dr. Öğr. Üyesi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Niğde-Türkiye

ORCID: 0000-0002-6080-1307

ÖZET

Lozan antlaşması ile alınan karar doğrultusunda Türkiye-Yunanistan arasında gerçekleşen nüfus mübadelesi öncesinde yaşayan müslüman olmayan nüfus Niğde'de de inanç, kültür ve yaşam biçimlerini yansıtan mimari dokuya sahip yerleşimler oluşturmuşlardır. Bu yerleşimlere bir örnek olan Niğde Merkez İlçesindeki Hamamlı Mahallesi'nde kilise ve hamam yapısı başta olmak üzere geleneksel konutların bir kısmı günümüzde atıl durumda kalmıştır. Bu çalışmada korunma durumu, mimari ve teknik özellikleri de dikkate alınarak Hamamlı Kilise'sinin yeniden kullanımı irdelenmektedir. Yapı nüfus mübadelesi ile göç eden kullanıcılarından sonra kilise olarak aktif şekilde kullanılmamıştır ve yapıya günümüzde de farklı bir işlev verilmemiştir. Çalışmada, bu yapının yerleşim ölçeğinden kent ölçeğine sağlayacağı kültürel ve ekonomik getiriler göz önüne alınarak yeniden kullanımına yönelik bir öneri geliştirilmiştir. Bu bağlamda çalışmanın yöntemini yapının bulunduğu tarihi yerleşime ve yapıya dair literatür araştırması, alan çalışması (görsel analiz, kullanıcı davranışı gözlem, teknik analiz) temelli veri toplama ve verilerin değerlendirildiği sentez çalışması oluşturmaktadır. Toplanan verilerin değerlendirilmesi sonucunda Hamamlı Kilise'sinin yakın çevresi ile birlikte tiyatro yapısına dönüştürülmesine yönelik bir öneri getirilmiştir. Kilise binasının tiyatro salonu olarak kullanımında işlev uygunluğu ilişkisi, kısıtlılıkları, gereklilikleri değerlendirilmiştir. Önerilen işlevin toplumun her kesimine açık kamusal kullanım alanı olması istenmiştir. Aynı zamanda önerilen işlev, kültür turizmini destekleyebilecek potansiyele sahip yerleşimdeki mimari yapıları ve tiyatroyu aynı amaca hizmet edecek şekilde bir araya getirmektedir. Böylelikle yapının kullanıcı çeşitliliği olan aktif kullanımıyla ve sosyo-ekonomik getirisiyle kent yaşamına uyumu korumanın sürdürülebilir olmasını sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Hamamlı Kilisesi, Niğde, tarihi kilise, tiyatro yapısı, yeniden kullanım

ABSTRACT

In line with the decision taken with Treaty of Lausanne, the non-Muslim population living before the population exchange between Turkey and Greece created settlements with architectural texture reflecting their belief, culture and lifestyle in Nigde. In Hamamlı Neighborhood of Nigde Central District, which is an example of these settlements, some of the traditional houses, especially the church and bath structure, have remained idle today. In this study, the reuse of the Hamamlı Church is examined, taking into account its conservation status, architectural and technical features. It was not actively used as a church after its users migrated with the population exchange. In the study, a proposal has been developed for the reuse of this building, taking into account the cultural and economic benefits it will provide from the settlement scale to the city scale. The method of the study consists of literature research on the historical settlement and structure where the building is located,

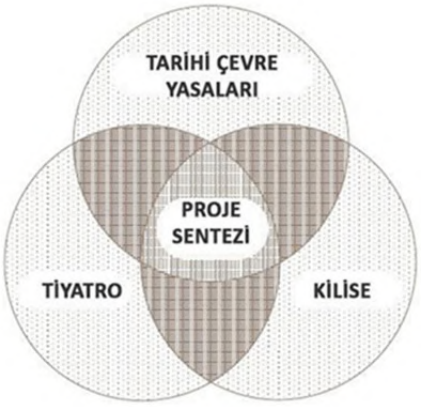
data collection based on field study (visual analysis, user behavior observation, technical analysis) and a synthesis study in which the data was evaluated. As a result of the evaluation of the collected data, a proposal was made to transform the Hamamlı Church into a theater building together with its immediate surroundings. The relationship between function suitability, limitations and requirements in the use of the church building as a theater hall was evaluated. The proposed function has been requested to be a public use area open to all segments of the society. The proposed function brings together the architectural structures and theater in the settlement, which have the potential to support cultural tourism. Thus, with the active use of the building, which is the diversity of users, and with its socio-economic return, it will be able to ensure that the adaptation to urban life is sustainable.

Keywords: Hamamlı Church, Niğde, historical church, theater structure, reuse

GİRİŞ

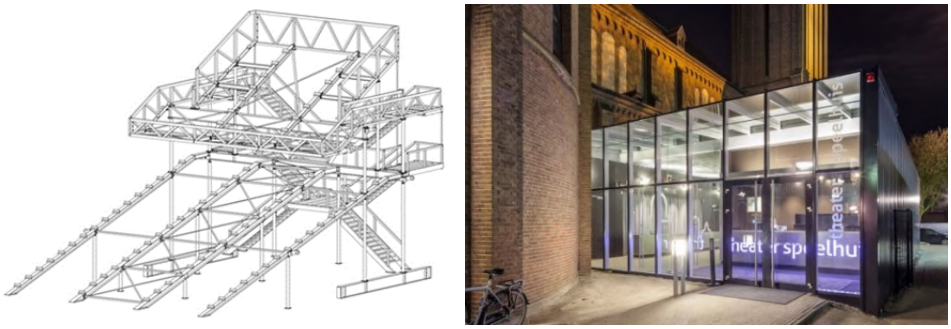
Tarihi çevre ve bu çevreyi oluşturan öğeler kent kimliğinin oluşmasını, kentin algılanmasını sağlamaktadır. Belirli bir alanı kapsayan kentin tarihini, anıtsal öğelerini, mimari yapı gruplarını içeren tarihi çevreler kentlerin odak noktaları konumundadır (Velioğlu, 1992). Tarihi çevrelerin; günümüz ihtiyaçlarını karşılayamaması, bu çevrelerde yeni yapıların tarihi dokuyu dikkate almadan inşa edilmesi, kullanıcı profilinin değişmesi ile birlikte tarihi yapıların atıl kalması, koruma konusunda bilgi yetersizliği, ekonomik, sosyal etmenler sonucunda yok olmaya yüz tuttuğu görülmektedir (Arabacıoğlu ve Aydemir, 2007). Kültürel miras alanlarında koruma ve yaşatarak kullanma kentte yaşayanlarla birlikte kentin fiziksel, sosyo-kültürel, ekonomik dengesinin kurulmasıyla yapı, yapı yakın çevresinde uygulanan yeniden işlevlendirme ile gerçekleşmektedir (Avcıoğlu, 2016). Tarihi yapıları yeniden işlevlendirilerek yapılacak çalışmaların niteliği koruma disiplini için mimari ve kentsel yönden çok büyük önem göstermektedir. Tarihi yapılara verilecek yeni işlev sadece yapı fonksiyonun verimliliğini artırmaya yönelik değil bulunduğu kültür içindeki sembolik değeri de göz önünde bulundurularak belirlenmelidir (Acar Ata ve Eroğlu, 2019). Mahalledeki tarihi yapıların yıkılması yerine onarımı ve kullanımı mahallenin sosyal ve ekonomik anlamda canlanmasını, yer duygusu oluşturarak aidiyet bağı kurmasını, mevcut binaların olduğu tarihi yapılı çevrenin sürdürülebilirliğini sağlamaktadır (Ijla ve Broström, 2015). Bu çalışmanın kapsamını Niğde Merkez İlçesindeki Hamamlı Mahallesi'nde kilise ve hamam yapısı başta olmak üzere geleneksel konutları da içeren yeniden kullanım önerilerinin kent ölçeğinde kültürel, ekonomik ve sosyal kalkınma sürecine katkıda bulunmasını sağlamak oluşturmaktadır. Kilise yapısının kimliğini koruyarak tiyatro salonu olarak işlevlendirilmesi önerilmiştir.

Kilise binaları zaman zaman klasik org müziği dışında konserlere, performans sanatlarına da ev sahipliği yapmıştır. St. John's Kilisesi'nde Breaking the Waves isimli eserinin tiyatro gösterimi gerçekleşirken Annedal Kilisesi de Way Out West müzik festivali için konser mekanı olarak kullanılmıştır. Alden (2022), mirasın korunmasının yasalar çerçevesinde yürütülmesi, kilise işlevi ve tiyatro işlevinin bir arada yürütülebileceği bir sentez oluşturabildiği ve bu bütünün elemanlarının tekil durumundan daha zengin ve kültürel olarak daha doğru bir sentez olması gerektiğini belirtmektedir (Şekil 1). Bir kilisenin tiyatro salonu olarak yeniden kullanıma uygunluğu belirlenirken kilisenin mekânsal düzeni ve boyutsal yapısı incelenmelidir. Kiliselerdeki galerili, sıralı oturma düzeni ve oturma alanından kürsüyü görebilen bakış açısı tasarımı tiyatro salonunun tasarım kriterlerine benzer niteliktedir (Velthuis ve Spennemann, 2007). Tarihi kilise yapıları geniş açık alanları, yüksek tavanları, iyi bir akustiğe sahip olmaları yönüyle sanat ve kültürel faaliyetler şeklinde işlevsel dönüşümleri uygun çözümler olabilmektedir. Bu şekilde yeniden kullanımlar Başpiskoposluklar tarafından kabul edilmektedir (Sedova, 2021).

Şekil 1. Mevcut bir kilise yapısını kilise ve tiyatro salonu olarak kullanmada proje sentezi (Alden, 2022)

Cepezed Architects Helmond'ta terk edilmiş neo-bizans dönemine ait kubbeli Our Lady of the Assumption Kilisesi'ni yangında yanan Speelhuis tiyatro salonu kullanımı için dönüştürmüştür. En kısa sürede faaliyete geçmesi istenen tiyatro salonunun geçici süreliğine kullanılacağının bildirilmesi üzerine en az müdahale ile geri döndürülebilir malzeme kullanılarak dönüşüm gerçekleştirilmiştir. Yeni kullanımda sahne, sahne önü, aydınlatma köprüsü, oturma düzeni ve balkon gibi tüm eklentiler hafif, sökülebilir bağlantılı çelik elemanlarla yerleştirilmiştir (Şekil 2a), (URL 1). Cepezed'in tasarımı ile geçici kullanıma açılan tiyatro salonu daha sonra kalıcı salona dönüştürülmesi ve genişletilmesi için Van Dongen-Koschuch'a verilmiştir (Weessies, 2018). Giriş, fuaye mekanları ile sanatçı soyunma odaları arasında net ayrım bulunmaktadır. Tiyatro fonksiyonunu tamamlayan mekanlar kilisenin bitişiğinde kilisenin görünürlüğünü sağlayan şeffaf bir yapıda tasarlanmıştır (Şekil 2b).Yapı çatısı yalıtımlı sandviç paneller bulunan çelik çerçeveden oluşmaktadır. İnce tabaka elde etmek için akustik tavanda yalnızca aydınlatma elemanları bulunurken havalandırma tesisatı zemine yerleştirilmiştir (URL 2). Yapı yeniden kullanım tasarımı ile 2014 yılında Mies Van Der Rohe Ödülü ve Practical Excellence İn Design (ikincilik) Ödülünü kazanmıştır (URL 1).

a b

Şekil 2. Seyirci oturma düzeni çelik yapı sistemi (a), ek yapı (b) (URL 1).

a b

Şekil 3. Seyirci oturma düzeni (a) (URL 1), Speelhuis tiyatro görünüşü (b) (URL 3).

Neoklasik tarzda inşa edilen Christian Science Kilisesi sahne sanatları, konferanslar verilen çok mekanlı kültür merkezi olarak yeniden kullanıma uyarlanmıştır. Sismik dayanımı azalan kilise yapısına yenilikçi çözümler üretilerek 110 tonluk yapısal çelik çerçeve entegre edilmiştir. Vitray pencerelerin, binanın terakota cephesinin restorasyonu gibi tarihi koruma çalışmaları gerçekleştirilmiştir. İklim kontrolü, asansör eklenmesi, görsel-işitsel ve akustik sistemin eklenmesi yapılan çalışmalardır. Kültürel yönden kullanımı ile herkese açık ve erişilebilir duruma getirilmiştir. Yapı yeniden kullanım tasarımı ile Historic Seattle Exemplary Stewardship Ödülünü 2020'de almıştır (Buildingwork, 2020), (Şekil 4).

Kendirli Kilisesi 1860 yılında Katolik Ermeniler tarafından inşa edilmiştir (Türk Arkeoloji ve Kültürel Miras Enstitüsü, 2021). Kilise yapısı sinema, tiyatro ve konferans salonu gibi kültürel işlevlerde kullanılmıştır (Güleken ve Ünal, 2018). Kilise yapısında bema alanı verilen işlevler nedeniyle sahne alanına dönüştürülmüştür (Hacıarap ve Öncel, 2022). Türk Arkeoloji ve Kültürel Miras Enstitüsü'ne tahsis edildikten sonra restorasyon çalışmaları yapılmıştır ve günümüzde sergi ve konferans salonu, çalışma ofisleri, kütüphane, laboratuvar çalışmaları için kullanılmaktadır (Türk Arkeoloji ve Kültürel Miras Enstitüsü, 2021), (Şekil 5).

a b

Şekil 4. Tiyatro salonu iç mekanı (a) (Fotoğraf, Ben Benschneider), sismik çelik çerçeve (b) (Buildingwork, 2020).

a b

Şekil 5. Salon iç mekan görüntüsü (a) (Çekül, 2017), Kendirli Kilisesi (Fotoğraf, İnan Kenan Olgar, 2021)

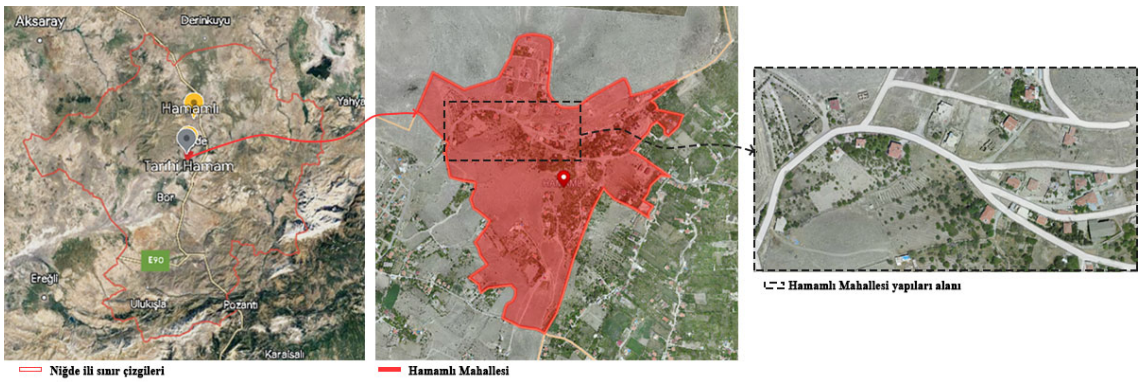
ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

İlk düzeyde çalışma yöntemini yapının bulunduğu tarihi yerleşime ve yapıya dair literatür araştırması ve kullanıcı davranışı gözlem oluşturmaktadır. Yapı ve yakın çevresinde alan çalışması kapsamında lazermetre cihazı ile ölçme, görsel analiz, fotoğraflama tekniği çalışması yapılmıştır. Ekin (2021), makalesinde yer alan kilise plan çizimi altlık olarak kullanılarak kesit düzeyinde lazermetre cihazı ile hacimsel boyut (yükseklik, genişlik, uzunluk) ölçüleri alınmıştır. Tiyatro salonu mekânsal gereklilikleri ve tarihi kilise yapılarının tiyatro salonu olarak yeniden kullanımına dair veriler toplanmış olup Hamamlı Kilisesi mekansal analizine uygun olacak şekilde verilerin sentezi sonucunda işlev önerisi geliştirilmiş ve müdahale kararları belirtilmiştir.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Niğde İli Hamamlı Mahallesi Tarihi, Yapıları

Hamamlı, Niğde ili Merkez ilçesine bağlı ve Merkez'e 3 km uzaklıkta bir mahalledir. Kurdunos (Gordiason, Gurdonos, Kurdunoz) olarak da bilinen yerleşim 1910 tarihinde inşa edilen hamam ile birlikte Hamamlı olarak isimlendirilmiştir (Ekin, 2021, s. 237). Karamanlı Hristiyan Türkler mübadele ile Yunanistan'a göç etmeden önce yaşadıkları yerlerde kilise, çeşme, konak gibi yapılar inşa etmişlerdir. Kapadokya bölgesi içerisinde bulunan Hamamlı köyünde de yaşamışlardır (Öger ve Türk, 2013).

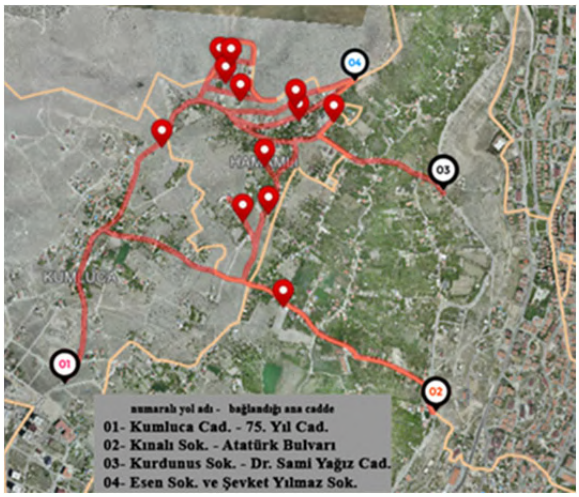

Şekil 6. Niğde ili Hamamlı Mahallesi konumu

Şekil 7. Hamamlı Mahallesi yapıları

Kurdunus Mahallesi'nde sütunlarında bulunan farklı figürlerle diğer kiliselerden ayrılan kilise, tarihi hamam ve sivil mimari örneği konutlar yer almaktadır (Pekol, 2018), (Şekil 7). Kilise yapısı ile hamam yapısı arasında 400 m mesafe bulunmaktadır. Mahallenin merkeze uzaklığı, ulaşım yolları ve kolaylığı, mahalle içerisindeki tarihi yapıların birbirine uzaklığı, kültürel etkinliklere olan ihtiyaç verilecek işlev önerisini etkilemiştir.

Şekil 8. Hamamlı Mahallesi ve Merkez ulaşım güzergahı

Hamamlıdaki Tarihi Yapıların Yeniden İşlevlendirilmesi İçin Etkenlerin Analiz Edilmesi

Mevcut yapıları yeniden işlevlendirmek gerektiğinde dikkat edilmesi gereken konular, mekan organizasyonu, yeni işlev adaptasyonu, çevresel etmenler, sosyal etmenler, ekonomik etmenler, restorasyon ilkeleri ve mevzuatlardır (Aydın ve Yaldız, 2010).

Hamamlı (Kurdunus) Kilisesi Mimari Analizi

Tarihçesi

Yapı mimari çağı Osmanlı dönemindedir. Hamamlı kilisesi yapım tarihini öğrenmek için bakılan kitabe yuvası boştur. Kitabe, giriş açıklığını kuşatan silmenin üzerinde boya ile yazılmıştır. Karamanlıca Kitabede Grek harfleri kullanılmış ve Türk alfabesine göre çevrisi 'Pou Azez Eklesai

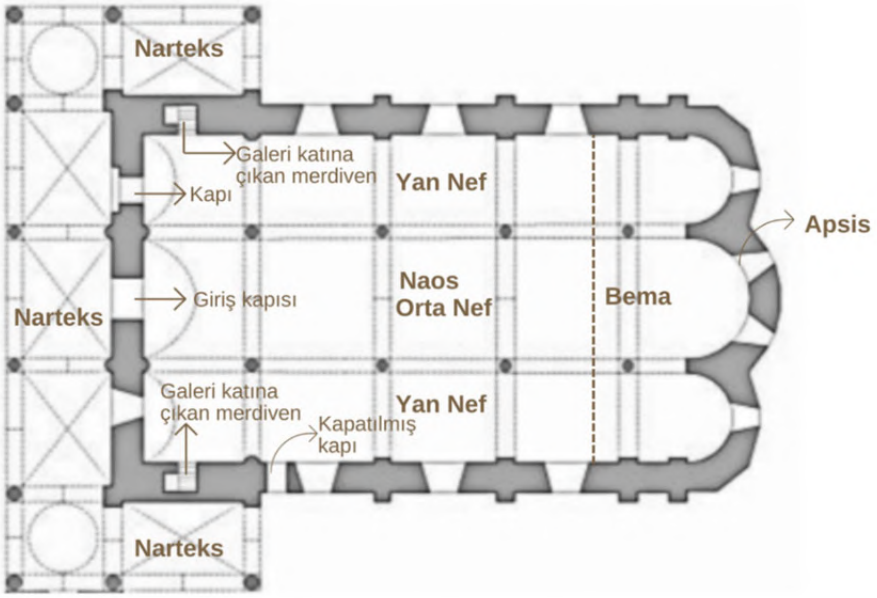
Suvaian Kaiserili Enterlikten Phak……..Metamorposis Gıartemtzı Olsun Tzumle' şeklindedir. Kilise yapım tarihi 1846'dır (Ekiz, 2011).

Şekil 9. Silmenin üzerindeki kitabe yazısı

Mimari Özellikler, Plan özellikleri

Kayardı Bağları girişinde üç nefli, üç apsisli doğu-batı yönünde uzanan bazilika planlı kilise yapısıdır. Eğimli arazide bulunan yapıyı kuzeyde ve batıda istinat duvarı, doğuda ve güneyde kesme taştan avlu duvarı çevrelemektedir. Batıda 2 giriş kapısı, yapıyı 'U' biçminde saran kırma çatılı narteks bölümünde bulunmaktadır. Dışarda narteks bölümünde 6 adet sütun, içerde naos bölümünde iki sıra halinde altı sütun ve apsisi tutan iki sütun bulunmaktadır. Naosta sütunlar kare kaidelere oturmaktadır ve nartekste sütun süslemeleri birbirinden farklı desenlere sahiptir. Yandaki apsislerde iki tane niş bulunmaktadır. Narteks bölümü iki kattan oluşmaktadır. İkinci katına naos bölümünde kuzey ve güney duvarlarında bulunan merdivenlerle ulaşılmaktadır. Orta nef 5.60 m eninde ve zemini yan neflerin zemininden 10 cm daha aşağıda, bema zemini ise yan neflerden 10 cm daha yüksektedir. Yaklaşık olarak yan neflerin yüksekliği 9.20 m, orta nefin yüksekliği 11.50 metredir (Pekol, 2018).

Şekil 10. Hamamlı Kilisesi planı (Ekin, 2021 makalesinde bulunan M.S. Pekak rölöve plan çizimi üzerinden işlenmiştir).

Şekil 11. Hamamlı kilisesi doğu görünüşü ve naos

Cephe özellikleri ve malzeme

Düzgün kesme taş ile inşa edilen yapıda söve ve lentolarında bazalt taş kullanılmıştır. Dış cephede kuzey ve güney duvarları boyunca yatay ve dikey kat silmesi bulunmaktadır. Apsisin alt kısmında orta apsiste iki olmak üzere dört adet pencere bulunmaktadır. Apsisin üst kısmında ise her apsiste birer tane olacak şekilde üç adet pencere bulunmaktadır. Nartekstin üst kısmında batı cephesinde ise beş adet pencere mevcuttur. Bütün pencerelerde lokmalı demir parmaklık mevcuttur. Güney cephesinde üç adet, kuzey cephesinde ise üç adet pencere bulunmaktadır. Narteksin ikinci katında cephede haç figürü ve yanında iki melek figürü yer almaktadır (Ekin, 2021).

a b c

Şekil 12. Narteks ikinci katındaki haç figürü (a), narteks (b), batı yönündeki narteks (c)

Değişim ve Bozulmalar

Naos bölümündeki sütun başları demir gergi elamanlarıyla birbirine bağlanmıştır. Narteksin galeri katındaki ahşap korkulukların bazıları yok olmuş durumdadır. Narteksin doğu kısmında bazalt taşlarda kararma, kirlenme oluşmuştur. Duvarlarda ve tonozlarda sıva dökülmeleri gözlemlenmektedir. Apsis duvarına sprey boya ile yazılar yazılmıştır (Şekil 13a). Güney yönünde bir kapısı bulunmaktadır fakat günümüzde kapatılmış durumdadır (Şekil 13b). Yapı çatıdan gelen nemin zararlı etkilerine maruz kalmaktadır. Avlu duvarında ve yapı duvarında derz boşalmaları görülmektedir. Galeri katında strüktürel çatlaklar bulunmaktadır. Fresklerin çoğunluğu zarar görmüş durumdadır. Yapının çan kulesi yıkılmıştır (Şekil 13c), (Pekol, 2018).

a b c

Şekil 13. Narteks alanı bozulmalar (a), Güney kapısı (b), yıkılmış çan kulesi (c)

Niğde ilinde bulunan tarihi kilise ve hamam yapılarının özgün işlevi ve günümüzdeki işlevi değerlendirilmiştir (Şekil 14).

Yapı Adı	Yapı Planı	İşlevsel Durumu		Tescil Tarihi	Dönemi
		Özgün İşlevi	Günümüz İşlevi		
Hamamlı Kilisesi		Kilise	Kullanılmıyor	11/03/1977	Osmanlı Son Dönemi
Andaval Kilisesi		Kilise	Müze	11/03/1977	Doğu Roma
Yeşilburç Kilise Cami		Kilise	Mübadele Müzesi	16/01/1992	Osmanlı Son Dönemi
Hasaköy Kilisesi		Kilise	Depo	27/01/1995	Osmanlı
Fertek Kilisesi		Kilise	Cami	16/01/1992	Osmanlı
Ovacık Kilisesi		Kilise	Cami	15/04/2005	Rum
Konaklı Kilisesi		Kilise	Depo	23/11/1990	Osmanlı
Kumluca Rum Kilisesi		Kilise	Cami	13/09/1970	Osmanlı
Dikilitaş Kilisesi		Kilise	Halı Dokuma Atölyesi	18/11/2005	Osmanlı
Aktaş Kilise Cami (Rum Kilisesi)		Kilise	Cami	01/11/2002	Osmanlı
Rum Kilisesi (Begüm Cami)		Kilise	Cami	15/07/1978	Osmanlı

Yapı Adı	Yapı Planı	İşlevsel Durumu		Tescil Tarihi	Dönemi
		Özgün İşlevi	Günümüz İşlevi		
Tirhan Kilisesi		Kilise	Cami	24/05/2013	Geç Osmanlı Dönemi
Tirhan Küçük Kilise		Kilise	Kullanılmıyor	24/05/2013	Geç Osmanlı Dönemi
Ermeni Kilisesi		Kilise	Sanat Galerisi	15/07/1978	Osmanlı
Rum Kilisesi		Kilise	Günümüzde restore edilmektedir. Kütüphane kullanımı hedeflenmektedir.	15/07/1978	Osmanlı
Hançerli Kilisesi		Kilise	Cami	16/01/1992	Osmanlı
Küçükköy Kilisesi		Kilise	Kullanılmıyor	16/01/1992	Osmanlı
Hamamlı Hamamı		Hamam	Kullanılmıyor	13/09/1970	Osmanlı
Fertek Hamamı		Hamam	Kullanılmıyor	16/01/1992	Osmanlı
Paşa Hamamı		Hamam	Hamam	15/07/1979	Osmanlı
Yeşilburç Hamamı		Hamam	Kullanılmıyor	04/07/2006	Osmanlı
Çarşı Hamamı		Hamam	Hamam	15/12/1979	Osmanlı

Şekil 14. Niğde'de bulunan kilise ve hamam yapılarının kullanım durumu

Tarihsel ve Toplumsal Analiz

Dini yapıların özgün işlevinde kullanılması ilk akla gelen çözüm olsa da cemaatini kaybetmiş dini yapı terk edilmektedir. Hamam yapıları günümüz teknolojik gelişmeleri ile birlikte kullanım dışı kalmaktadır. Yapıldığı tarihi döneme ait izler taşıyan hamamları özgün işlevinde kullanmak atıl kalmasına sebep olabilmektedir. Çoğu zaman bu tarihi yapılara küçük mekânsal hacme sahip oldukları için işlev vermek zorlaşmaktadır. Toplumun kültürel, sosyal anlamda değişmesi ve beklentilerin çağın koşullarına göre şekillenmesi tarihi hamam yapılarının ve terk edilmiş ibadet yapılarının yeniden işlevlendirilmesini gerektirmektedir. Mahallede yaşayanların demografik yapısı özellikle yaş ortalaması yapılara uygun işlevi vermek için etken bir faktördür.

Çevresel Analiz

Kilise ve hamam merkeze göre yakın konumdaki tarihi yapılar kadar yeterli ilgiyi görememiştir. Hamamlıdaki potansiyel kullanıcı sayısı ve çeşitliliği az olduğu için verilen işlevin merkezdeki kullanıcıları da içine katması gerekmektedir. Kullanıcı faktörü açısından yapıların bulunduğu mahalleye ulaşım imkanının günümüzde kolay olması merkezdeki kullanıcıları da ilgilendiren bir işlev ile yapıların kente ve kentliye birçok fayda sağlayabilecek potansiyelde olduğunu göstermektedir. Kentsel alanlara göre çevresel sorunların az olması konumun sağladığı faydalardandır. Kilise yapıları doğal ya da insan eliyle tahribe uğrasalar da anıtsal özellikleri dolayısıyla çevrelerini etkilemektedirler. Nüfusun değişimi, kentleşme gibi etmenler yapıların atıl kalmasına neden olmuştur. Çağdaş yaşam koşullarına uygun verilen işlevler yeniden kullanılmasını sağlamaktadır.

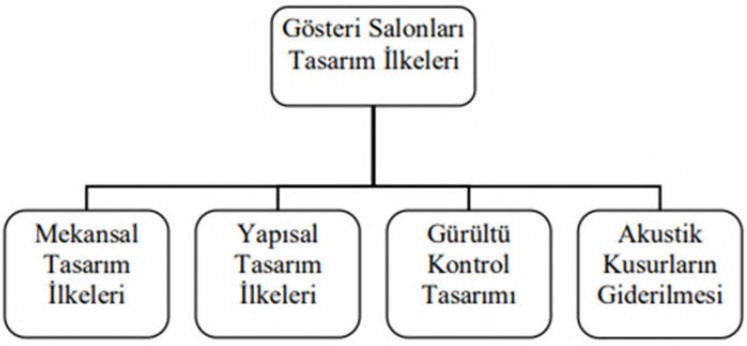
Ekonomik Analiz

Kilise yapısı bütünlüğünü koruyabildiği için finanse edilebilir bir işlev verilerek yaşama adapte edilebilir. Hamam yapısında yıkılan kısmın yeniden yapılması için finans kaynakları bulunmalıdır. Yeni işlev ile birlikte mahallenin turizm ekonomisi ve kültürel yapısı iyileştirebilir. Modern çağa uygun kültürel ihtiyaçların karşılaması sağlanabilir.

Tiyatro, Sergi Salonu Mimari İhtiyaç Listesi ve Tasarım İlkeleri

Tiyatro yapılarında ihtiyaç listesi genel özellikleriyle idari birimler, ıslak hacimler, fuaye alanı, salon, sahne, teknik birim, depo barındırmalıdır.

Tasarım ilkeleri mekânsal, yapısal, gürültü kontrol tasarımı, akustiktik kusurların giderilmesi olarak sınıflandırılmıştır (Şekil 15). Mekansal ilkelerde yapının hacmi, sahne tasarımı, kullanıcı alanı düzenlenmelidir. Sahne alanının yükseltilmesi, kademeli oturma düzeni, fuaye alanları tasarımı doğru bir şekilde çözümlenmelidir. Balkon tasarımında seyircinin görsel ve işitsel algısını daha iyi sağlamak için derinlik, yükseklik parametlerine dikkat edilmelidir. Yapısal tasarım ilkelerinde duvar, zemin ve tavanlarda ses yansıması olabildiğinden akustik malzemeler kullanılmalıdır (İçöz, 2020).

Şekil 15. Gösteri salonları tasarım ilkeleri (İçöz,2020)

Sergileme alanı iç mekanda kullanılan elemanlar sergilenecek nesnelerin korunması için vitrin, raf tasarımı önemli olmaktadır. Mekanda akustik, havalandırma, renk, aydınlatma tasarımı kullanıcı konforunu arttırmaktadır. Farklı konseptli sergileme konuları için kullanılan elamanlar değiştirilebilir sergileme alanına hizmet etmelidir (Çetin, 2021).

Yeniden İşlevlendirme Önerisi

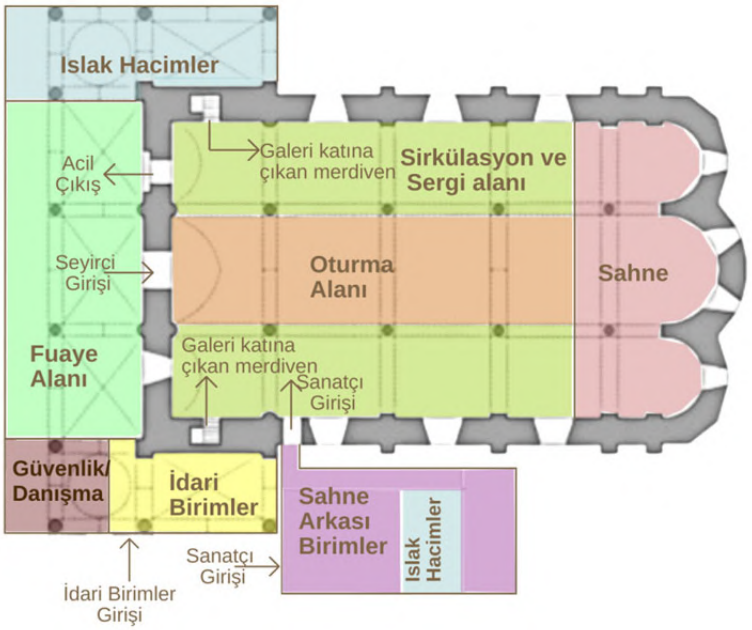
• Kilise yapısı için önerilen işlev tiyatro salonu olarak kullanılmasıdır (Şekil 16).

• Tiyatro salonu olarak işlevlendirilen kilise yapısı ile Hamamlı Mahallesi'ndeki diğer tarihi yapılar arasında sosyo-kültürel etkileşim kurulması adına hamam yapısı sergi mekanı ve geleneksel konutların konuk evi olarak işlevlendirilmesi önerilmektedir.

• Önerilen işlevler ile bu tarihi yapıları yakın ilişkide olan ilkokul, ortaokul, lise öğrencilerinin, Hamamlı'daki halkın, gezen tiyatro kulüplerinin ve kent merkezindeki öğrencilerin kullanmasını sağlamak planlanmaktadır. Aynı zamanda tiyatro salonunun somut olmayan kültürel mirasımız halk oyunları, halk tiyatrosu, köy seyirlik oyunları, halk müziği gösterimlerine de ev sahipliği yapması düşünülmektedir.

• Önerilen işlevin toplumun her kesimine açık kamusal kullanım alanı olması istenmiştir.

• Çalışma alanındaki kilise odağında yakın çevredeki tarihi yapılara önerilen işlevlerin birlikte kullanımını teşvik etmek için kültür sanat etkinlikleri, kültürel geziler yapılması önerilmektedir.

Şekil 16. İşlev önerisi plan şeması (Ekin, 2021 makalesinde bulunan M.S. Pekak rölöve plan çizimi üzerinden işlenmiştir).

Yapının doğu yönünde cami ile yapı arasındaki alan seyirci otoparkı olarak planlanmıştır. Yapıya ulaşım sadece merdiven ile sağlanmaktadır. Seyirci giriş kotundan fuaye girişine engelli insanların yapıya ulaşımının sağlanması için engelli rampası eklenmelidir. Yapı içinde engelli insanların dolaşımı, mekanlara erişimi için çalışmalar yapılmalıdır. Tiyatro salonu mekanları fuaye, idari birimler, tiyatro salonu, sahne arkası birimlerden oluşmaktadır (Şekil 14). Narteks alanı yapının girişi olarak korunarak işlev önerisinde fuayeye dönüştürülerek alan özelliği devam ettirilmektedir. Fuaye mekanı kilise yapısının narteks bölümünde kurgulanmış olup narteks alanının mekan ölçüleri yetersiz kaldığından büyütülmesi gerekmektedir. Yapılan ek bölüm zemini özgün bazalt taşla kaplanmalıdır. Ek bölüm kilise giriş bölümünü gösteren şeffaf yapıda akustik lamine cam malzemesi ile kolayca sökülebilir bağlantılarla sağlanmalıdır. Fuaye mekanına bağlı diğer birimler ıslak hacimler, güvenlik, danışma, idari birimlerden oluşmaktadır. Birimlerin ayrımı sökülebilir eklentilerle yalıtımlı ara bölme duvarları ile yapılmalıdır. Yapının kuzey yönünde bulunan alan sanatçı ve idari birimler otoparkı olarak düzenlenmelidir. İdari birimler girişi kuzey yoldan sağlanmalı ve fuaye ile iç mekan bağlantısı bulunmalıdır. Yapıda bulunan üç giriş kapısından doğu yönünde bulunan kapılar seyirci girişi, acil çıkış kapısı ve günümüzde kapatılmış olan kuzey yönündeki kapı sanatçı giriş kapısı olarak kullanılmalıdır. Oturma alanı orta nefte düzenlenmelidir. Yan neflerdeki sıralı sütun dizilimi görsel

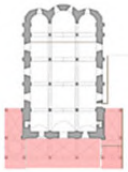
engelle neden olacağı dolayısıyla acil çıkışa, dolaşıma hizmet eden sirkülasyon alanı olarak kullanılması öngörülmüştür. Aynı zamanda sirkülasyon alanları gerektiğinde sahnelenen gösteri ile ilgili sergileme koridoru olarak kullanılabilecek şekilde tasarlanmalıdır. Oturma düzeninin devamı galeri katında düzenlenmelidir. Galeri katına çıkan duvarla örülen alan özgün haline getirilmelidir. Yapının özgün zemini yan neflerde korunurken orta nef ve galeri katında oturma düzeni için sahne alanını net görebilen kademeli oturma düzeni yapılmalıdır. Bema alanı sahne olarak kullanılmalı ve çelik elemanlarla yükselttirerek görsel konfor sağlanmalıdır. Sahne arkası birimleri alanı yapıya en az düzeyde bağlantı ile belirli bir mesafede ek yapı olarak düzenlenmelidir. Kuzey giriş kapısından bu bağlantı cam ve çelik elemanlarla sağlanmalıdır.

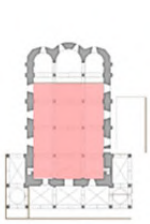
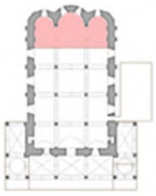
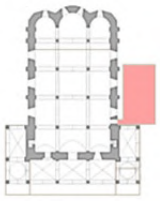
Hamam yapısı sergileme mekanı olarak kullanımı önerilmiştir. Sergi salonu danışma, güvenlik ve ıslak hacimlerin bağlı olduğu fuaye alanı, sergi salonları, idari birimler, depo alanlarından oluşmalıdır. Hamam yapısında yıkılmış olan mekan cam ve taş malzeme kullanılarak sergi mekanı için fuayeye dönüştürülmesi işlevin daha rahat kullanılmasını sağlayacaktır. Hamamda hela alanı bulunmaktadır ancak yetersiz kalacağından yapılacak olan ek fuaye alanında ıslak hacimlerin çözümlenmesi gerekmektedir. Sıcaklık ve ılıklık kısmı sergileme alanı olarak kullanılması öngörülmüştür. Hamam yapısında hareketli sergi duvarları kullanılabildiğinden duvarlara müdahale edilmeden dönüştürebilmektedir. Hamam yapısında iklimlendirme için portatif klima kullanılabilir. Geleneksel konutlar gezici tiyatro kulüpleri, Hamamlı tarihi çevresini gezmeye gelen misafirler için konuk evine dönüştürülmelidir. Konutlarda gerekli restorasyon çalışmaları yapılmalıdır. Dikkat edilmesi gereken husus yapılan eklentiler ve müdahaleler sonradan sökülüp çıkartılabilir ve yapı orijinal haline geri döndürülebilir olmalıdır.

Hamamlı Kilisesi Yeniden Kullanım Değerlendirmesi Fonksiyonel, Teknik, Alan Ölçeğinde Analiz

Fonksiyonel analizde yapının mekansal alanına yönelik özgün işlevi ve önerilen tiyatro salonu işlev kurgusu uyumu değerlendirilmiştir. Günümüzde yapıda bulunan bozulmalar, önerilen işleve ve bozulmalara yönelik müdahaleler belirtilmiştir (Tablo 1). Estetik analiz; yapılarda bütünlüğünü korumuş pencere, kapı detayları, freskler özgün haliyle iyileştirilerek kullanılması öngörüldüğü için yapının estetik değeri korunmuş olmaktadır. Nefler arası alanın açık bir şekilde sirkülasyon alanı kullanımı, yapı yüksekliğinin korunması, galeriye çıkan özgün merdivenlerin kullanımı (ek sisteme ihtiyaç duyulmaması) nedeniyle iç mekanın özgün karakterinin hacimsel boyutunun değiştirilmemesine dikkat edilmeye çalışılmıştır.

Tablo 1. Fonksiyonel Analiz

		Plan Şeması	Günümüzdeki Durumu	Özgün Kilise Yapısı	Tiyatro Salonu Yapısı
FONKSİYONEL ANALİZ	NARTEKS			**İşlev:** Merkezi bölümden duvarla ayrılan giriş bölümüdür. **Bozulmalar:** Zeminde doğal taşlarda bozulmalar, taşlar arası çiçeklenme ve kayıplar bulunmaktadır. Kemerlerde taş kayıpları ve derz boşalması bulunmaktadır. Demir gergi elemanları paslanmış durumdadır.	**İşlev:** Fuaye işlevini karşılamaktadır. **Müdahaleler:** Narteks alanı genişletilmeli ve ek mekanlar çözümlenmelidir. Doğal taşlar temizlenmeli, çiçeklenme engellenmeli, ek fuaye alanı zemini doğal bazalt taşla kaplanmalıdır.

	NAOS			**İşlev:** Çevresi sütunlu yapının ana hacimdir. **Bozulmalar:** Duvarlarda ve tonozlarda kireç harcı dökülmüştür. Duvarlarda sprey boya ile yazılar yazılmıştır. Fresklerin çoğunluğu zarar görmüş durumdadır.	**İşlev:** Orta nef bölümü çelik sistemle kurulan oturma düzeni, yan nefler sirkülasyon veya sergi alanları için ayrılmıştır. **Müdahaleler:** Duvarlardaki yazılar düşük basınçlı kum püskürtülmesi yöntemiyle temizlenmelidir.
	BEMA			**İşlev:** Apsisin önünde yer alan din adamlarının bulunduğu kutsal alandır. **Bozulmalar:** Apsislerde sprey boya yazısı (vandalizm) bulunmaktadır.	**İşlev:** Tiyatro salonu sahne işlevini karşılamaktadır. **Müdahaleler:** Sahne olarak kullanılmalı ve çelik elemanlarla yükselttirilerek görsel konfor sağlanmalıdır. Apsisteki yazılar düşük basınçlı kum püskürtülmesi yöntemiyle temizlenmelidir.
	GALERİ			**İşlev:** Kiliselerde yan nefin üzerinde bulunan ikinci kata galeri denir. Bu kat, orta nefi "U" biçiminde dolanır. **Bozulmalar:** Kuzey yönündeki galeri katına çıkılan mekan duvarla örülmüştür. Ahşap korkuluklarda malzeme kaybı ve bozulmalar bulunmaktadır.	**İşlev:** Seyirci oturma alanı olarak kullanılmalıdır. **Müdahaleler:** Duvarla örülen mekan özgün haline getirilmelidir. Çağdaş malzemeler ile korkuluk eklenmelidir.
	EK YAPI I			**Ek yapı bulunmamaktadır.** **Bozulmalar:**Kuzey yönündeki kapı duvarla örülmüştür.	**İşlev:** Sahne arkası birimleri içermelidir. **Müdahaleler:** Yapı kilise yapısına benzer nitelikte günümüz malzemeleriyle tek katlı planlanmıştır. Kapatılan kapı özgün haline getirilmelidir.

Teknik analiz kısmında özgün yapıda bulunan strüktür, havalandırma, aydınlatma ve akustik sistem açıklanmış ve bozulmalar, müdahaleler belirtilmiştir (Tablo 2). Yapıda iklim kontrolünün sağlanması, doğal havalandırma ve aydınlatma yöntemlerinden en iyi derecede yararlanılması, görsel ve işitsel akustiğin sağlanması öncelikli iyileştirme çalışmaları olmalıdır. Bu durumda malzeme kaybı olan pencerelere ahşap çerçeveli pencere, çift cam ve akustik perdeler yerleştirilmelidir. Akustik ölçüm yazılımlarından yararlanılarak frekans, yankılanma süresi, ses dağılımı ölçülmelidir. Ölçüm sonuçları doğrultusunda akustik paneller, akustik halı, akustik perde çözümlerinden yararlanılmalıdır. Havalandırma ve aydınlatmanın doğal yollarla ve ek sistemlerle sağlanmalıdır. Sahne ve mekan aydınlatılmasında reflektör spot, projektör, otomatik armatürler ve dış aydınlatmada yapay aydınlatma elemanlarından yararlanılmalıdır. Işık köprüsü yapıya bağlantı gerektirmeyen çelik elemanlarla çözümlenmelidir. Havalandırma sisteminde HVAC sistemlerinin kullanılması enerji tasarrufu sağlar.

Kızılötesi ısıtma panelleri ısıtma için kullanılabilir. Yer tipi split klimalar hem ısıtma ve soğutma için kullanılmalıdır. Isı kaybını önlemek için çatı sisteminin iyileştirilmesi gerekmektedir. Yapı yakın çevresi ölçeğinde ve kentsel ölçekte alan analizi yapılmıştır (Tablo 3).

Tablo 2. Teknik Analiz

		Özgün Kilise Yapısı	Tiyatro Salonu Yapısı
TEKNİK ANALİZ	STRÜKTÜR	**Strüktür sistemi:** Naosta kemerler ve kemerlerin yük aktardığı beden duvarları bulunmaktadır. Narteksin kuzey güney yönlü yerleri kubbelerle, doğu yeri çapraz tonozlarla örtülüdür. Bu örtü sistemlerini on sütun taşımaktadır. **Bozulmalar:** Tonozlarda derz boşalmaları, galeri katında strüktürel çatlaklar bulunmaktadır. Yapı rutubete maruz kalmıştır.	**Müdahaleler:** Bozulma dereceleri, nedenleri araştırılarak malzeme seçimi yapılmalıdır. Farklı disiplinler bir arada çalışmalıdır.
	HAVALANDIRMA ISITMA SİSTEMİ	**İşlev:** Doğal havalandırma sistemi kullanılmıştır. Doğal havalandırma pencere, kapı ve tepe pencerelerle sağlanmaktadır. **Bozulmalar:** Rutubet kaynaklı duvarlarda ve tonozlarda sıva dökülmeleri gözlemlenmektedir. Güney yönünde bir kapısı bulunmaktadır fakat günümüzde kapatılmış durumdadır.	**Müdahaleler:** Havalandırma sisteminde HVAC sistemlerinin kullanılması enerji tasarrufu sağlar. Kızılötesi ısıtma panelleri ısıtma için kullanılabilir. Yer tipi split klimalar hem ısıtma ve soğutma için kullanılmalıdır. Isı kaybını önlemek için çatı sisteminin iyileştirilmesi gerekmektedir.
	AYDINLATMA	**İşlev:** Yapıda farklı boyutlarda 13 adet pencere bulunmaktadır. Aynı zamanda tepe pencereler bulunmaktadır. Pencerelerde ahşap malzeme kullanılmıştır. Lokmalı demir parmaklıklar bulunmaktadır. Doğal aydınlatma biçimi kullanılmıştır.	**Müdahaleler:** Sahne ve mekan aydınlatılmasında reflektör spot, projektör, otomatik armatürler ve dış aydınlatmada yapay aydınlatma elemanlarından yararlanılmalıdır. Işık köprüsü yapıya bağlantı gerektirmeyen çelik elemanlarla çözümlenmelidir.
	AKUSTİK	**Bozulmalar:** Pencerelerde ahşap bozulmaları ve malzeme kaybı bulunmaktadır. Pencerelerin birçoğunun camları kırık durumdadır.	**Müdahaleler:** Malzeme kaybı olan pencerelere ahşap çerçeveli pencere, çift cam ve akustik perdeler yerleştirilmelidir. Akustik ölçüm yazılımlarından yararlanılarak frekans, yankılanma süresi, ses dağılımı ölçülmelidir. Ölçüm sonuçları doğrultusunda akustik paneller, akustik halı, akustik perde çözümlerinden yararlanılmalıdır.

Tablo 3. Alan ölçeğinde analiz

ALAN ÖLÇEĞİNDE ANALİZ	**YAPI YAKIN ÇEVRESİ**	• Seyirci girişi ve sanatçı girişi alanlarında engelli rampası yapılmalıdır. • Yapı çevresinde ışıklandırma çalışmaları yapılmalıdır. • Kuzey yoldan sanatçılar için otopark alanı, güney yoldan cami ile yapı arasındaki alan seyirci otopark alanı olarak düzenlenmelidir. • Peyzaj alanı düzenlenmelidir. Su öğesi kullanımı gibi pasif soğutma sağlanmasına yardımcı olacak şekilde tasarlanmalıdır. • Yol kotu yapının görünürlüğünü engellemektedir. Çalışmalar yapılmalıdır. • Hamamlı Mahallesi'nde bulunan hamam yapısı, geleneksel konutlar restore edilmelidir.
	KENT ÖLÇEĞİNDE	• Kent merkezindeki ana yoldan itibaren her yol güzergahı üzerinde yönlendirici levhalar bulunmalıdır. • Yapıların kullanımı ve bilinirliğini sağlamak adına düzenli olarak okul gezileri, tiyatro gösterileri, ve sanatsal kültürel etkinlikler düzenlenmelidir. • Kent merkezinde bulunan tiyatro kulüpleri ile ortak çalışmalar yapılmalı ve finanse edilmelidir. • Halk otobüsü saatleri düzenlenmelidir. • Kültür turizmine katkı sağlayacak şekilde tarihi yapılar ile tiyatro etkinliklerini birlikte ele alarak çalışmalar düzenlenmelidir. Mahallenin kent içindeki kültürel değeri ve ekonomik katkısı artırılmalıdır. • Yapının kullanımı sürdürebilirliğini, kültürel etkinliklerin arttırılması halkın sosyokültürel düzeyinin gelişmesini, ekonomik getirisi ile korumanın sürekliliğini sağlar. • Niğde de tiyatro salon sayısının az olması, mahalle halkının kültürel etkinliğe ihtiyaç duyması gibi faktörler nedeniyle kullanıcı sayısı ve çeşitliliğinin sağlanacağı düşünülmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Toplumun ve bulundukları çevrenin kimliğini yansıtan kültürel miras öğeleri günümüze dek birtakım değişikliklere maruz kalmışlardır. Tarihi yapılarımızın bazıları zaman içerisinde kullanıcılarını, yapısal özelliklerini, işlevini kaybedebilmektedir. Kent merkezinde bulunan tarihi yapıların yeniden kullanımıyla ilgili çalışmalar koruma odağında hızlı bir şekilde gündeme alınırken, kent merkezinden uzakta olan yapılar aynı ilgiyi görmemektedir. Bu yapıların da taşıdıkları değerlerin gelecek nesillere yaşatılarak aktarılması kent kimliği içindeki yerlerinin pekiştirilmesi gereklidir. Bu çalışmada Niğde tarihi merkezden uzak konumda olan Hamamlı Mahallesi'neki kilise odağında tarihi yapıların yeniden işlevlendirilmesinde toplumsal gereklilikler, mekansal gereklilikler, işlevin ve mahallenin kent içindeki durumu değerlendirilerek öneride bulunulmuştur. Kilise, hamam yapılarının sosyal ve kültürel merkez olarak kullanımı özgün kullanımlarında olduğu gibi günümüzde de toplum için değer teşkil etmektedir. Kiliselerde sanat, dini inançları aktarmak için çoğu zaman fresklerde, yapının mimari özelliklerinde kullanılmıştır. Hamamlı Mahallesi'ndeki tarihi yapıların uyarlanarak yeniden kullanımı kullanıcı çeşitliliği ile birlikte aktif kullanımını, günün her saati kullanılabilirliğini ve mahalle içinde kültürel projelerin geliştirilmesini teşvik edebilmektedir. İşlev önerilerinde sosyal ve kültürel etkinlikler her yaştan insanın katılabileceği bir alan olduğundan çocuk-aile, birey-toplum bağının güçlendirilmesine katkı sağlar. Tarihi yapılarda tiyatro salonunda köy seyirlik oyunları, sergi salonunda el sanatları sergisi gibi etkinlikler düzenlenerek hem somut ve somut olmayan kültürel mirasımız birlikte korunarak gelecek nesillere aktarılabilir. İşlevini ve kullanıcılarını kaybetmiş yapıların yeniden işlevlendirilmesinde kültürel kullanımlar sosyal, kültürel, ekonomik beklentileri karşılayabilmektedir. Tarihi yapılara önerilen yeniden kullanımlar kent ile birlikte değerlendirilerek toplumsal yapının ve kent kültürünün bir bütün olarak gelişmesini sağlamalıdır.

KAYNAKLAR

Acar Ata, İ. ve Eroğlu, B. (2019).Tarihi yapıların korunması ve yeniden işlevlendirilmesinde çok yönlü değerlendirme: Niğde Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliyesi örneği. *Artium*, 7(1), 12 – 24.

Alden, A. (2022). Staging architecture: Design of a theatre complex through conversion and additions to an existant church. Chalmers University of Technology. Yüksek Lisans Tezi.

Arabacıoğlu, F. P. ve Aydemir, I. (2007). Tarihi çevrelerde yeniden değerlendirme kavramı. *Megaron*, 2(4), 204 - 212.

Avcıoğlu, S. (2016). Tarihi çevrelerde kentsel koruma ve kentsel yenileme eğilimleri: yasal ve yönetsel çerçeve. *İDEALKENT*, 7(20) , 698-719.

Aydın, D. Ve Yaldız, E. (2010). Yeniden kullanıma adaptasyonda bina performansının kullanıcılar üzerinden değerlendirilmesi. *METU Journal of the Faculty of Architecture*, 27(1), 1-22.

Buildingwork (2020). The renovation and adaptive reuse of churches. Erişim adresi (20.07.2023): https://www.buildingwork.design/projects/

Çetin, İ. C., (2021). Sergileme kavramı ve tasarımı üzerine: 2 boyutlu ve 3 boyutlu sergilemenin karşılaştırılması. *Aydın Sanat Yıl*, 7(13), 19-28.

Ekin, C., (2021). Niğde Hamamlı (Kurdunos) Karamanlı Kilisesinin süslemelerinde İslamiyet öncesi Türk evren ikonografisine ait izler. *USAD*, (15), 235-270.

Ekiz, M. (2011). Niğde'deki Hıristiyan Türk Kiliselerinde yer alan ejder figürleri: ikonografik açıdan bir bakış. Sanat Tarihi Dergisi, 20(1), 39-62.

Güleken, Ö. N. ve Ünal, Z. G. (2018). Gaziantep Kendirli Kilisesi ve latin okulu koruma ve restorasyon önerisi . *International Journal of Social And Humanities Sciences* , 2 (1) , 83-105 .

Hacıarap, E. ve Öncel, F. (2022). Kilise yapılarının dönüşümünün Gaziantep örneği üzerinden incelenmesi. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 21 (42) , 254-276. https://doi.org/10.55071/ticaretfbd.1083685

İçöz K., M., (2020). Gösteri salonlarının akustik girdilere göre mekânsal ve yapısal analizi: Konya Selçuklu Kongre Merkezi [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü.

Ijla, A.M., ve Broström, T. (2015). The Sustainable Viability of Adaptive Reuse of Historic Buildings : the experiences of Two World Heritage Old Cities; Bethlehem in Palestine and Visby in Sweden. International Invention Journal of Arts and Social Sciences, 2(4), 52-66.

Öger, A. ve Türk, A., T., (2013). Kültürel bağlamda Kapadokya bölgesinde bulunan Grek harfli Türkçe kitabelerin dili. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(6), 1137- 1137.

Pekol, B., (2018). NİĞDE Mimari Kültürel Mirası Değerlendirme Raporu. Erişim adresi (21.06.2023): http://kmkd.org/belgeleme-ve-mimari-miras/

Sedova, A. (2021). adaptation of ecclesiastic heritage: do non-offensive new uses exist? [Konferans sunumu]. IOP Conference Series Materials Science and Engineering, 1079.

Türk Arkeoloji ve Kültürel Miras Enstitüsü (2021). Kendirli bir kültür kompleksine dönüşüyor. Erişim Adresi (20.07.2023): https://turkarkeolojienstitusu.org/enstitu/tarihce/

Velioğlu, A. (1992). Tarihi çevre içinde mimari tasarım ve süreci üzerine bir araştırma [Yayımlanmamış doktora tezi]. Karadeniz Teknik Üniversitesi.

Velthuis, K. ve Spennemann, D. H. R. (2007). The future of defunct religious buildings: dutch approaches to their adaptive re-use. *Cultural Trends*, 16(1), 43-66.

Weessies, R., (2018). Het Speelhuis reopens as a fully-fledged theater in a church. Erişim Adresi (18.07.2023): https://architectenweb.nl/nieuws/artikel.aspx?ID=43909

URL 1: Cepezed. Theatre speelhuis helmond. Erişim Adresi (18.07.2023): https://www.cepezed.nl/en/project/theatre-speelhuis/19425/

URL 2: Frits van Dongen. Theater Speelhuis. Erişim Adresi (18.07.2023): https://www.fritsvandongen.nl/nl/speelhuis/

URL 3: Archdaily. Speelhuis Theatre / Frits van Dongen Architecten en Planners + Koschuch Architects. Erişim Adresi (18.07.2023): https://www.archdaily.com/921033/speelhuis-theatre-frits-van-dongen-architecten-en-planners-plus-koschuch-architects

“HAKKÂRİ’DE BİR MEVSİM” ROMANINDA “ARAYIŞ”IN İKİ KESKİN UCU: YAŞAM-ÖLÜM

TWO SHARP ENDS OF “THE SEARCH” IN A THE NOVEL TITLED A SEASON IN HAKKARİ: LIFE-DEATH

Öğr. Gör. Dr. İlker İŞLER

Şırnak Üniversitesi, Rektörlük, Türk Dili Bölümü Başkanlığı, Şırnak-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2438-6070

Özet

Cumhuriyet Dönemi Türk edebiyatında, varoluşçu düşünceyi işleyen romancılardan akla gelen ilk isim olan Ferit Edgü; şiir, roman, kısa öykü, küçürek öykü, deneme, aforizma, tiyatro, sanat tarihi gibi pek çok türde eser vermiş bir yazarımızdır. Genç yaşlarından itibaren yazmaya başlayan yazarın üç romanı vardır. Bu romanlar arasında, Hakkâri’de Bir Mevsim, diğer ikisinden ayrılan vurucu özelliklere sahiptir. Kendisinin yaşam öyküsünden kurguladığı Hakkâri’de Bir Mevsim, düşle gerçeğin özgünce harmanlandığı bir roman olmanın yanı sıra dikkatleri Hakkâri’ye, mekâna da çeker. Hakkâri’de farklı insan, toplum, yaşam, dünya gerçekliğiyle yüzleşmiş Edgü, edebî kişiliğini olgunlaştırmaya başlamıştır. İlgili roman, yazarın olgunluk dönemi eseridir. Bağlamsal anlamıyla, eserdeki mekânlar arası geçişkenlikte somut ve soyut arayışlar süreklidir. Somut arayışlar üzerinde mekânın, coğrafyanın, kişilerin ve koşulların doğrudan etkileri vardır. Soyut arayışlardaysa, romanın başkişisinin kendini bulma yolculuğundaki anlam yerleştirmelerinin zorlamaları, ruhsal ve psikolojik gerilimlerde etkisini gösterir. Psikolojideki düşsellikle gerçek yaşamdaki somutluk, çözülme ve birleşme döngüsünde dinamiktir. Eserin baskın izleklerinden arayış; kendini bulma yolculuğunu zorunlaştırırken iki gerçekliğin belirginliğini baştan sona algılatır. Başkişi; kendini bulma arayışında, mekânın ve zamanın gerçekliğinde yaşarken insanın ve diğer canlıların eylemlerini gözlemler, diğer yandan da hastalıklar ve ölümlerle yüzleşir. Her bir gözlem ve yüzleşme, arayışın anlam çerçevesinde kendi yerine yerleşir. Ferit Edgü’nün, sinemaya da uyarlanan bu yapıtı, kendini bulma arayışında birbirine karışan ikiliklerin, “insan”daki biçimlenişlerini açıkça gösterir.

Anahtar Kelimeler: Ferit Edgü, Arayış, Yaşam, Ölüm, Kendini Bulma

Abstract

Ferit Edgü, who is the first name that comes to mind among the novelists who treat existential thought in Turkish literature of the Republican Period; He is an author who has produced works in many genres such as poetry, novels, short stories, short stories, essays, aphorisms, theater and art history. The author, who started writing from a young age, has three novels. Among these novels, A Season in Hakkari has striking features that distinguish it from the other two. A Season in Hakkari, which he fictionalized from his own life story, is not only a novel in which dream and reality are blended in an original way, but also draws attention to Hakkari and the place. Faced with the reality of different people, society, life and the world in Hakkari, Edgü began to mature her literary personality. The related novel is the author's mature work. In a contextual sense, concrete and abstract pursuits are continuous in the transition between spaces in the work. Space, geography, people and conditions have direct effects on concrete pursuits. In abstract pursuits, the compulsions of the meaning installations of the protagonist of the novel in her journey to find herself show its effect on spiritual and psychological tensions. Imagination in psychology and concreteness in real life are dynamic in the cycle of dissolution and unification. One of the dominant themes of the novel, the search; While complicating the journey of self-discovery, it makes the clarity of two realities perceived from beginning to end. Lead Person; In his quest to find himself, he observes the actions of humans and other living things while living in the reality of space and time, while confronting illness and death. Each observation and

confrontation takes its place within the meaning frame of the search. This work of Ferit Edgü, which has also been adapted to the cinema, clearly shows the formation of the dualities in "human", which are mixed with each other in the search for self-discovery.

Keywords: Ferit Edgü, The Search, Life, Death, Finding Yourself

GİRİŞ

Ferit Edgü, Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatının 1950'lerden günümüze önemli sanatçılarından birisidir. Roman, öykü, küçürek öykü, şiir, deneme, tiyatro gibi pek çok türde eser vermiş sanatçının edebî kişiliğinde; *"varoluşçuluk, gerçeküstücülük ve minimalizm gibi sanat akımlarından etkilenmesinin"* (Deveci, 2012) büyük etkisi vardır. Bu bakımdan, özellikle varoluşçuluğu değerlendirmek gereklidir.

Varoluşçuluk, Batı dünyasında İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkmış düşünsel bir akımdır. İkinci Dünya Savaşı'nın sebep olduğu geniş çaplı sorunlar, sıkıntılar; Batılı bireyde bir sorgulama isteğini ortaya çıkarır. Bu birey; *"geçmişe ve geleneğe dair tüm temellerini yitirmiş, tarihe ve teknolojiye olan güvenini kaybetmiş"* (İş, 2007) bireydir. İkinci Dünya Savaşı'nın öncesine bakıldığında; bilim ve teknolojinin olumlu getirileriyle gelişen, zenginleşen Batı-Avrupalı güçlü devletlerin daha da güçlenmek, zenginleşmek için girdikleri yarışı bir dünya savaşına çevirdikleri görülür. Birinci Dünya Savaşı, insanlık tarihinin o güne kadar görmediği çapta bir savaş olarak kayıtlara geçer. Birinci büyük savaşın yol açtığı kayıplar, sebep olduğu sonuçlar, önemli kırılmalara yol açar. Ancak, ilk büyük savaşın büyük devletlere miras gibi bıraktığı çözülmemiş sorunlar, ikinci ve daha büyük bir savaşa sebep olur ve bütün dünyada daha büyük kırılmalara yol açar. Gelişen bilimden, teknolojiden yararlanılarak icat edilen silahlar, milyonlarca insanı öldürmek için kullanılmıştır. Yalnızca bu örnek bile, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından, Batılı bireyin kendisini, toplumu, dünyayı vb. her gerçekliği sorgulamasında aydınlatıcı işaretler taşır. Sorgulama, güven yitimini beraberinde getirir. Yitiriş; *"İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte insanın ve dünyanın varlığına duyulan inancın kökten sarsılmasıyla yakından ilişkilidir"* (Ritter, 1954). Varlığa ve kendisine duyduğu inancını yitiren insan; yabancılaşma, güvensizlik, hoşnutsuzluk duygularını yoğunca yaşar. Yitirme, güvensizlik, yabancılaşma, hoşnutsuzluk duygularında sıkışan insanı-bireyi merkezine alan varoluşçuluk; Jean Paul Sartre öncülüğünde önce Avrupa-Fransa'da, sonra *"Latin Amerika ve ABD'de büyük ilgi gören bir felsefe akımı olur"* (Popkin, 1993). Kendisini olumsuz duygularla dolu karmaşık dünyaya yabancı hisseden insanın anlam arayışının bir sonucu olan Varoluşçuluk, Jean Paul Sartre'nin kendi edebî eserlerinde de yoğunca işlemesiyle çok sayıda insana hızlıca ulaşarak ilgi görmüştür.

Varoluşçuluk; dünyadaki pek çok toplumda, sanatçıda, bireyde, bağlı bulunulan kültürün, geleneğin koşullarıyla belirli noktalarda iç içe geçirilmesiyle etkilerini göstermiştir. Türk edebiyatında 1950'lerden sonra gözükmeye başlayan Varoluşçu çizginin akla ilk gelen temsilcilerinden Ferit Edgü, *Hakkâri'de Bir Mevsim* romanında; kendini arama, kendini bulma serüvenindeki insanı, yaşam-ölüm, düş-gerçek karşıtlıkları arasında dikkat çekici üslûpla ve vurucu betimlemelerle anlatır. Çalışmamızda, Edgü'nün bu romanında merkez izlek biçiminde ele aldığımız arayış izleğinin, yaşam ve ölüm izlekleriyle bütünleşik anlatımında öne çıkan örnekleri değerlendirmeye çalışacağız.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Çalışmamız için yaptığımız araştırma; Ferit Edgü'nün *Hakkâri'de Bir Mevsim* romanındaki güçlü izleklerden olan arayış izleğini ve onu destekleyen yaşam ve ölümü izleklerini, romandaki olay örgüsü, kişiler, zaman, anlatım gibi yapısal özellikler içerisinde ana konuyla ilgili örnekleriyle bulmak, çözümlemek ve değerlendirmek amaçlarına yönelik olmuştur. Yapılan araştırma sonucunda ulaşılan bulguları şu şekilde özetleyebiliriz:

Birincisi; *Hakkâri'de Bir Mevsim*, Varoluşçuluk ve Gerçeküstücülük etkilerinin özellikle olay örgüsü, kişiler, zaman, anlatım özellikleri üzerinden örneklendiği bir romandır. Romandaki minimalist etkilerse mekân ve mekân betimlemelerinde daha yoğun görülmektedir.

İkincisi; Hakkâri'de Bir Mevsim, yazarının kendi özel ve edebî yaşamlarında bir dönüm noktası olduğu kadar, Varoluşçu çizginin Türk edebiyatındaki çok net roman örneklerinden biridir. Sinemaya da uyarlanan biçimiyle de ödül kazanan eser, çağdaş edebiyatımızdaki önemini korumaktadır.

Üçüncüsü, Batı-Doğu arasındaki farklılıkları da coğrafyadan insana türlü gerçekliklerle işleyen Edgü; romanının kurgusunda bir minimalist örnek daha sunmuştur. Eser, 65 küçük bölümden oluşturulmuştur.

Ferit Edgü'nün Edebî Kişiliği ve Hakkâri'de Bir Mevsim

Romandan şiire, denemeden küçürek öyküye pek çok edebî türde eser vermiş Ferit Edgü; edebiyat dünyasına oldukça genç yaşlarda girmiştir. Sanatçı, 16 yaşındayken ilk eserini şiir türünde yazmıştır. *"O dönemin etik ve estetik anlayışını belirleyen I. Yeni Şiir anlayışına bağlı olarak yazdığı bu şiir, 1952 yılında "Kaynak" dergisinde; daha sonra Dinar'da, Necdet Gürcan'ın "Şairler Yaprağı"nda birkaç şiiri daha yayımlanır"* (Deveci, 2012). Bir süre sonra, Sait Faik Abasıyanık'ın öykülerini okuyan sanatçının edebî kişiliği, öykü yazarlığı yolunda ilerlemeye başlar. Hakkâri'ye gitmeden önce çoğunlukla öykü türünde eserler yazar. Bireysel, insanın iç dünyasıyla ilgili durumları yine insan gerçeği odağında ele alır. *"Hakkâri öncesi kaleme aldığı, "Kaçkınlar", "Bozgun" ve "Devam" öykü kitaplarını, "İlk Öyküler" adı altında birleştirerek 2003 yılında yayımlar"* (Deveci, 2012). 1952'den 1964'e kadar süren dönem, Ferit Edgü'nün edebî kişiliğinin ilk dönemi olarak kabul edilebilmektedir.

Yazarın edebî kişiliğinin olgunluk dönemi şeklinde adlandırılabilecek dönem, kendisinin Hakkâri'ye yedek subay öğretmen olarak gittiği 1964 sonrasında başlar. Hakkâri'de görev yaptığı günler boyunca farklı insanları, coğrafyayı ve çevreyi tanıyan yazar, türlü gerçeklikle yüzleşir. Düşünce bakımından, kendi deyimiyle *"yeniden doğma"* (Edgü, 2000), onun romanlar yazmasını da sağlar. İlk romanı *Kimse* 1977'de, ikinci romanı *O*/*Hakkâri'de Bir Mevsim* 1977'de, üçüncü romanı Eylül Gölgesinde Bir Yazdı 1988'de ilk kez yayımlanır. Düş-gerçek arasındaki türlü yönler ve görünümler, kendi yaşamından kurguladığı romanlarında göze ve düşünceye ilk çarpan özelliklerdir. Öykülerindeyse, gerçeğin dil açısından kavranışı ve olağanüstüyü imleyen göstergeler öne çıkmıştır. Edgü; Hakkâri sonrasındaki eserlerinde, birey merkezinden irdelenen toplumsal ve evrensel sorunları, Doğu gerçeğiyle harmanlayıp sunmuştur. Burada, olanın olduğu gibi gösterildiği somut gerçek, bireyselliği geri planda bırakır. O; *"sorunlara çözüm getirmek için yazan bir yazar değildir, çünkü yazmak ona göre, çözülmüş bir sorun değil, her yazmaya oturuşta çözülmesi gereken sorunlar yumağıdır"* (Kahraman, 1995). Yazarın düş-gerçek arasındaki gidiş-gelişleri, somut gerçekten uzun süre boyunca uzaklaşmadan gerçekleşirken, olan olduğu gibi gösterilir. Eleştirellik, sorunlara çözüm önerileri hissedilmez. Ferit Edgü'nün Hakkâri sonrası bazı eserleri şunlardır: Kısa öykü ve küçürek öykü türünde; *Bir Gemide* (1978), *Çığlık* (1982), *Binbir Hece* (1991), *Doğu Öyküleri* (1995), *İşte Deniz, Maria* (1999), *Do Sesi* (2002) eserlerini vermiştir. Şiir yazmayı tamamen bırakmamış yazar, 1984'te *Ah Min'el Aşk*, 1999'da *Dağ Şiirleri* eserlerini yazmıştır. Deneme ve aforizma türlerindeyse; *Ders Notları* (1978), *Yeni Ders Notları* (1991), *Tüm Ders Notları* (2001), *Yazmak Eylemi* (1980), *Şimdi Saat Kaç* (1986), *Seyir Sözcükleri* (1996), *İnsanlık Halleri* (2003) eserlerini vermiştir. Bireyselle toplumsal, düşle gerçek arasındaki bağları tamamen koparmadan yazan Edgü, sanatı ve sanatçıyı toplumdan ayrı düşünmemiştir. Sanat ve sanatçı, topluma yol gösterici olabilmektedir.

Hakkâri'de Bir Mevsim, Ferit Edgü'nün özyaşam öyküsünden kurguladığı bir romandır. Romana adını verdiği il ve köyünde yaşadıkları, yazarın özyaşamında bir kilometre taşı olduğu gibi, edebî kişiliğinin gelişiminde büyük bir basamaktır. 65 küçük bölümden oluşturan roman; Carlos Castenada'dan metinlerarası-montaj tekniğiyle aktarılan ve epigraf biçiminde verilen *Kızılderili Büyücü ve Genç Etnolog* arasındaki diyalogla başlar. İlgili diyalog, roman boyunca birlikte görülecek düş-gerçek ilişkisinin ipuçlarını verir. Kızılderili Büyücü, düşe sahip olmayı bir güce sahip olmayla eşdeğer sayar. Romanın başkişisinin (anlatıcı ben) bir yedek subay öğretmen olarak görev yaptığı Hakkâri'nin Pirkanis köyündeki yaşantısı, olay örgüsünü oluşturur. Düş veya gerçek olduğunu tam olarak anlamadığı bir kaza/sürgün sonucu Doğu'ya gelen ve *"Kendini ararken farklı gerçeklikler ile yüzleşen birey, yaşamdaki konumunu ve varlığını da belirginleştirir"* (Deveci, 2012). Edgü, Varoluşçulukla Gerçeküstücülükten roman boyunca bu anlamda göstergeler verir. Eserin ilk bölümlerinde; başkişi/ben anlatıcı geldiği coğrafyadaki yalnızlığını ve yabancılığını sorgulamaya başlar. Öğrencileriyle tanışır ve

bir sınıf oluşturur. Şehir merkezine gider, bürokrasinin soğuk yüzünü ve memur çaresizliğini görür. Tanıştığı Süryani kitapçı, ona kitaplar, harita ve tılsımlı bir mühür verir. Sonrasında görev yaptığı köye döner. Eserin orta bölümlerinde bebek-çocuk ölümlerine tanık olur, çocuklara Türkçe öğretmeye çalışır. Okul saatleri dışında, kitapçının verdiği haritayı inceler, Halit karakterinin kendisine getirdiği mektupları okur, bu mektuplarda kendisine sevgilim diyen kadını tanımaya uğraşır. Bu dönemde, bebek-çocuk ölümlerine daha fazla tanık olur ve bir çare bulmak için Sağlık Bakanlığına bir rapor yazıp ulaştırmaya çalışır. Başkişi, romanın son bölümlerinde, kitapçıdan aldığı onuncu kitap "O" üzerine düşünür. Karların eridiğini, yolun açıldığını görünce şehir merkezine gider. Süryani kitapçıyla buluşmak ister, ancak onun, kitaplarının yakılması üzerine şehirden kaçtığını öğrenir. Valiyle dilekçeler hakkında konuştuktan sonra, kendisinde biriken mektuplara bir yanıt mektubu yazar. Mektupta, burada gördüklerini tüm yakınlarına anlatır ve bölgeye ait fotoğraflar ekler, okuyucudan yanıt bekler. Köye döndüğünde bir müfettiş de köye gelir, okulu inceler ve kendisine okulu kapatmasını söyler. Çocuklara ve köylülere bilgiler öğretirken onlardan da yeni şeyler öğrenen başkişi, zorlu yaşam koşullarında bunların anlamsızlaştığını hissseder. En sonunda, Halit'in de yardımıyla yeni görev yerine gitmek için yola çıkar. Arayış, yaşam, ölüm izlekleri dışında; farkındalık, yalnızlık, çaresizlik, yozlaşma, toplumsal eşitsizlik, eserin belirgin izlekleridir.

Yaşamın ve Ölümün Açık Uçlarında Bir Arayış

Hakkâri'de Bir Mevsim'in baskın izleği "Arayış" düşte ve gerçekte, iç dünyada ve dış dünyada tempolu bir eylemdir. Başkişi, ilk kez geldiği coğrafyayı ve insanını tanımak, anlamak için kendi yöntemini arar. *"Çünkü her kişinin bir başka yolu, bir başka yöntemi olmak gerektir"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 15). İlk arayış, buraya nasıl geldiğiyle ilgili bir arayıştır. Kaza, sürgün gibi olasılıklar düş ve gerçek arasındaki geçişkenlikte gider gelir, ardından gerçeği kabullenir. *"Ben oradaydım, dilinden anlamadığım insanların arasında. (…) Önemli olan, önemli de değil, gerçek olan, tek gerçek olan buydu"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 22). İlk arayışın yanıtı, "var olmak"la yanıtlanmıştır. Mekânda varlığını duyumsayan başkişi, öyküsünü anlatmaya başlar.

Başkişinin asıl amacı, öykünün başlangıcında doğrudan verilir. *"Doğan günle birlikte gereği düşünüldü. Yaşamak, yaşamayı sürdeürebilmek için kişiliğini bulmak zorundasın. (…) Yaşamak ve buradan kurtulmak için ilk yapacağım bu"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 24). Arayış, amacın merkezindedir. Aitlik hissedilen yere gidebilmek için kendini bulmak, erginlenmek en büyük koşuldur. Zorluklara dayanmak, görevini yapmak, dil öğretmek ve öğrenmek, çocuklara ve bölge halkına katkıda bulunmak vb. eylemlerle yaşadığını hissetmek, arayışın bir ucundaki yaşam izleğinden ilk göstergeleri sunar. İnsan, dış dünyadaki tehditlere karşı aklıyla, yaşamsal eylemlerle direnmek zorundaki varlıktır. Arayışın zorunlu kıldığı hareket, onu diri tutacak dikkati sağlar. Edgü, anlatıcı ben/başkişinin gözlemlerini aktardığı durumları betimlerken, anlatımda hareketselliği sezdirir. Betimlemeler, minimalist özelliklerle örülüdür. *"Zil çaldı. Çocuklar odaya doluştular, pantolonları yırtık entarileri renk renk yamalardan oluşan (…) Tahtaları yan yana koyup kara boyayla boyadık, oldu bir karatahta. Bulduğumuz kereste parçalarını birbirine ekledik, paslı çivilerle çaktık, oldu sıra"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 28-29). Okulun, sınıfa çevrilmiş bir odadan ibaret oluşu, çocukların pantolonların yamalarla dolu oluşu, tahtaların birleştirilip yazı tahtası yapılması ve kereste parçalarından sıralar yapılması bu bakımdan dikkat çekici ilk örneklerdendir. Başkişi, okulun eksiklerini tamamlamak için şehir merkezine geldiğinde, burasının da bir büyük köy olduğunu düşünür. Şehir denilen yeri, mekânsal bir küçültme anlamıyla "büyük köy" olarak adlandırır. Okulu biraz daha düzenlemek adına çareler ararken, bürokratik yetersizlikler ve yavaşlıkla karşılaşır. Yazar, olay örgüsünün bu noktasında Hakkâri çarşısını minimalist özelliklerle betimler. *"Çarşı. Bir zahireci dükkânı. Bir nalbant. Bir zahireci daha. Bir kahve. Memurlar kulübü. (…) Tek katlı, kerpiç birkaç ev"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 34). Başkişinin dış dünyadaki arayışlarından örnekler, minimalist betimlemelerle desteklenir. İlk bakışta, küçük bir köyde ya da şehir merkezinde aranan bir adresi, kişiyi bulmak zor gözükmez. Ancak, yabancı olunan bir yerdeki arayış, mekânsal küçüklüğe karşın kolay olmamaktadır. Sorular ve belirsizlikler arasında bocalayan anlatıcı ben/başkişi, bir kitapçı dükkânına gelir. Bu dükkân da küçüktür, penceresizdir. Küçük kentin küçük kitapçısında yüz (100) kadar kitap vardır. Süryani kitapçı, başkişiye kitaplar, mühür ve harita verir. Tılsımlı denen mühür, haritayla birlikte, arayışla ilgili yeni bir yönü duyumsatır. *"Ben dışarı çıkarken, o, arkamdan, Sizden*

ricam, sonuçtan beni haberdar etmeniz, dedi. Sonuçtan elbet haberdar edecektim onu. Ama neyin sonucundan?" (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 45). Arayışın yaşam ucunu canlı tutan bir diğer özellik, merak duygusudur. Arayıştaki hareket ve sorular, kendini bulma isteğinin sönümlenmesini önler. Kendini bulmak, kendi varlığını kurmak, yaşamakla eşdeğerdir. Başkişiye gelen mektupların ilkinde, arayış ve kendini bulmakla ilgili öneriler vardır. Başka bir mektupsa, ona "Sevgilim" diyen bir kadına aittir, ancak bu kadının gerçekliği belirsizdir. Burada zihinsel bir arayış, düşle gerçek arasındadır. Sevgili anımsanmadığı gibi kendilik de silinir. *"Daha doğrusu, yürüyen, konuşan, koşuşan insanların yüzü yoktu. Belleğimde kalmış hiçbir insan yüzü. Dehşetim devam ediyordu: Çünkü kendi yüzümü de ansımıyordum"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 57). Bilinçaltındaki durumların bilince yükselme hareketleri, başkişiyi kaygılandırır. Var olmak meselesi, gerçeküstünün kışkırttığı kaygının baskısındaki düş, başkişiyi bu anlarda rahatsız eder. Kendini bulma arayışı, var olmakla ilgili kaygılara rastlanılan eylemsellikle devam eder. Gerçeğe dönüldüğündeyse, yaşamı anlamlandırmaya yönelik izlerin eşlik ettiği günlük işler yapılır.

Başkişinin şehirden köye dönüş yolculuğunda söylenen bir türkünün sözleri, dikkatleri arayışa yine yönlendirir: *"Dağ başında at üstünde / Yaşamın çözülmez haritası elinde / Denizlerin özleminde / İlerliyor bir kimse / Haritasını da çizecek bir gün / Dağların, düzlüklerin ve insanların / Bugünü yaşayarak geçmişini bulacak / Yarın zaten kaçınılmaz bir yolculuk"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 72-73). Kendini bulma arayışı, andan geçmişe ve geleceğe iki büyük yöne sahiptir. Dış dünya ve iç dünyadaki ilgili eylemleri etkileyen her şey iki büyük yöndeki yaşanmışlıklar temelinden yükselir. Bu bazen korkutucu, kaygılandırıcı yansıtmaları oluşturur. Bazen de sevindirici ve güvendirici yansıtmaları ortaya çıkarır. Var oluş ve var kılış için yapılacakların bitme durumu yoktur. Köye dönüldüğünde, bebek/çocuk ölümleriyle karşılaşmaya başlayan başkişi, bu kez, arayışın diğer ucundaki gerçekle yüzleşmeye başlar. Köylüler, köyün bilgilisi olarak kabul ettikleri başkişi öğretmenden ilaç ve tedavi bekler. Bebek/çocuk ölümüne karşı çare bulamayan anlatıcı ben/başkişi, çaresizliği yenmek ister. Çare, arayışa eklemlenen bir parça olur. Çocuklara ilk dersi verirken, Nuh peygamberi ve tufanı düşünür. Tufanda yok olmamak için gerekli olanı söyleyen iç ses, yeni bir yaratımı imler. *" – Burada ancak var olmayanı, ama var olması gerekeni yaratarak karşı koyabilirsin. – Neye karşı koymak? – Yokluğa. Anlamsızlığa. Geçmişine."* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 85). Geçmişe, yokluğa, anlamsızlığa kaşı koyuş, kendini yeniden yaratmanın merkez eylemleridir. Edgü; kendini arayışın beklendiği sonuç olan kendini bulma ile yeni bir yaşamsal atılımın merkezi olan kişilik yaratmak arasındaki gerilimi, vurucu anlatımla verir. Arayışlarının sonu olmayacağının farkına varan başkişi, kendini bulmaya yardım edecek on emir belirler: *"1. Her şeyden önce olduğun yeri iyi belirle. Harita üzerinde işaretle. 2. Kimsin, bunu bil. Neyin sahibisi, bunu bil. 3. Düşleri bırak, gerçeklere bak. 4. Yalnızlık yasak. 5. Kendine bir başka yurt arama. 6. Yeni bir dil öğren. Yeni bir dil yarat kendine. 7. Burasını öğren. Burasını bil. Bu insanların dilini. Buranın iklimini, bitkilerini, hayvanlarını, kurtlarını, silahlarını, ölümlerini. 8. Tanrı'ya olan inancını yitirdinse insanlara inan. Tanrı'ya güvenin yoksa, insanlara güven. 9. Başına ne gelirse gelsin, nerede olursan ol, yaşamını sürdürmeyi bil. 10. Gereksiz sorular sorma."* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 107-108-109). Kendini bulma ve kendi olma çabasındaki başkişi, *"varoluşunu gerçekleştirmek için yapması gerekenleri "emirler" şeklinde ifade eder"* (Deveci, 2012). Sonuçta, kendini bilmek ister. Çünkü, *"Kendini bilmek ruhunu bilmektir"* (Foucault, 1999). İlgili istek ve buna yönelik eylemleri yönlendirecek şey, akıldır. Bu sebeple, gerçeğe odaklanmak önde gelecektir. Gerçeğe daha çok odaklanan başkişi, kendisine ve çevresine yararlı olabilmek için umutsuzluğu bir tarafa bırakır, öğrencilerine hayat bilgisi dersini verir. Diğer yandan, bölgedeki bebek-çocuk ölümleri devam eder. Başkişi, çocukların bir salgına yakalanıp öldüklerini düşünür. Yöre insanı, başkişi öğretmenden yardım ister. Ancak O, bir hekim değildir. Valiliğe bir yazı yazar ve yazıyı göndertir. Valilikten yanıt beklenilirken çocuklar ölümleri sürer. Başkişi, "ölüm" gerçeğiyle yine yüzleşir, kaygılanır. *"Kendi ölümümü düşünmüyorum. Ben, ölen – Bebeleri düşünüyorsun, ama ölümü de düşünüyorsun. Ölümü düşününce de kendi ölümünü. Madem yatıştırıcılar yatıştırmıyor, öyleyse uyarıcıları dene. Yattığın yerden kalkıp eline kalemi alıp yaşamadan ölenleri yaz"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 126). Bebeklerin, çocukların yaşattığı hüzünle ölüm gerçeğine sitem eder. Ölüm, var olma düşüncesine kaygı verici ve kendini bulma arayışını umulmadık anda durdurabilecek bir gerçekliktir. Özellikle, bebek-çocuk ölümlerine tanık olmak bu anlamda daha çok kaygı yaşatabilmektedir.

Başkişi, arayışın kaygılı ilerleyişinde bazen cinsel düşler kurar. Bu eylem, onun yaşamsallığının göstergelerinden biridir. *"Göğsünden dudaklarına uzandım. Dudaklarım dudaklarını buldu. Dili, büyük bir ustalıkla dilimi aradı buldu. (…) Düşüyordum, bir uçurumdan, hiçbir kayaya çarpmadan boşlukta süzülerek, (…)"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 132-133). Cinsel istek, günlük yaşam rutininde ve düşünsel eylemde rahatlamak isteyen kişinin yaşamsallığını arttırır. Ancak bu istek yerine getirilmediğinde farklı sorunların oluşma potansiyelini de gösterir. Başkişi, bu sorunların içine düşmeden köyün gerçek gündemine döner. Öğrencilere bulaşıcı hastalıkla ilgili verdiği ödevlerde ölümü tekrar görür. Arayışın bu ucu, çocuk ölümlerinin artışıyla keskinleşir. Valilikten yazısına gelen yanıtta, köye yolların açılmasıyla sağlık ekibinin gönderileceği belirtilir. Başkişi, kendini bulma arayışında insanla ilgili evrensel karşıtlıkların farkına varmıştır. "*Onlar*" başlıklı kısa bölüm, köy insanından dünya insanına-evrensel insana uzanan iletiler taşır. *"Sözünün eri. Yalancı. Çıkarcı. Esirgemez. Korkak. İnatçı. Sabırsız. Bencil. Cömert. Öldüren. Ölen. Çaresiz. Çalan. Her şeyini veren. (…)"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 201). İlgili iletiler, kendini bulma arayışında insan gerçeğinin kaçınılmaz yönlerinin farkındalığını keskinleştirir. Yaşamın akışında, arayışına devam eden başkişi, kendisi ve diğer insanlar arasındaki gidiş gelişlerde "insan"ı bulur. *"Nicedir burada kendimi arıyorum, kapısının önünde, kapısını açıp evine girmek için karanlıkta yitirdiği anahtarını arayıp bulamayan, çıldıran, kapısını kıramayan, bir çaresiz, bir garip kişi gibi, burada, garip, tanımadığım insanların arasında. Öleyim. Kendimi ararken, onları/başkalarını/başka insanları buluyorum. Ve onları bulurken, yavaş yavaş kendimi bulur gibiyim"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 227). Kendini bulma arayışında akıl tek başına yeterli olmamıştır. *"Kurallar içinde bulamaz insan kendini, bunu çoktan anladım. Aklın kuralları içinde bulamaz, bunu burada anladım"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 227). Çünkü insan yalnızca akıldan ibaret değildir, duygular, insanın yadsınamaz parçalarıdır. Var oluşunu sağlamlaştırma çabasındaki birey, kendi ve kendi dışındakiyle ilişkilerinde yeni şeyler öğrenir, farkındalıklara sahip olur. *"Bilmek için insan, 'ben' ile 'ben olmayan' arasında bir ilişki kurmak zorundadır"* (Brunton, 1999). Başkişi, kendini bulma arayışında, köydeki insanlarla ilişkiler kurarak yaşam-ölüm uçlarındaki dinamizmin de katkısıyla erginleşir. "Kendi"ni ve "insan"ı bilir. Okula gelen müfettiş, başkişi öğretmenin çalışmalarını beğenir, onun yolların açılmasıyla birlikte yeni görev yerine gideceğini söyler. Başkişi, öğrencilerine son dersi verir, ertesi gün yola çıkar. *"Yepyeni bir yolculuğun eşiğindeydim. Dağlardan sonra, ırmaklar"* (Hakkâri'de Bir Mevsim, s. 250). Yeni bir bölgeye giderken, kendini ve "insan"ı daha geniş kapsamda tanımış biçimde yaşamını sürdürecektir.

SONUÇ

Hakkâri'de Bir Mevsim, Ferit Edgü'nün çok bilinen bir romanı olmasının yanı sıra insanın kendini bulma arayışıyla ilgili düşündürücü ve vurucu özellikler içeren bir eserdir. Evrensel insanın kendini bilme, tanıma, anlamlandırma çabalarının çok fazla hırpalandığı yılları gören, yaşayan Edgü; Varoluşçuluk, Gerçeküstücülük ve Minimalizm özelliklerini uyumlu oranlarla birbirine geçirerek kurgusunu sağlamlaştırmıştır. Düşselliğin yoğun olduğu bölümlerde Gerçeküstücülük ögelerini hissettirirken gerçek-somut yoğunluklu bölümlerde Varoluşçulukla Minimalizmin ögeleri baskın gözükür. Somut-gerçek üzerine düşünceler Varoluşçu çizgilerle verilmiş, betimlemelerdeki küçük parçalara yönelik ayrıntılarda minimalist ögeler netçe gösterilmiştir.

Romanın baskın izleklerinden olan "arayış"ın yoğunluğu, insanın kendini bulma isteğinde yoğunlaşmıştır. Arayışın iki ucundaki kaçınılmaz gerçekler yaşam ve ölüm, insanın kendini ve evrensel insan gerçeğini bulmasına en büyük katkıyı sağlamaktadır. Edgü, eserindeki ilgili örneklerle; yaşam yolunda, önyargıların, olumsuzlukların aslında takılıp kalınmaması gereken durumlar olduklarını okurun kulaklarına adeta fısıldar. Yine, kaygılandırıcı ve korkutucu ögeleri sakinlikle yumuşatır. *"Aslında her yazılan metin ne olduğundan çok ne olmadığını ifade eder"* (Arslan, 2007). Edgü'nün bu yapıtı, arayıştaki zorluklardan korkmakla, tökezlemelerle yarı yolda kalışın romanı değildir. Arayış, iki büyük gerçeğin kabullenmesiyle kaygılandırıcı ve korkutucu havasından çıkar, başkişinin kendini ve "insan"ı bulup erginleşmesiyle onu tatmin eder. Erginlenmenin romancı gözünden örneğini, özyaşamının bir dönemini özgünce kurgulayarak veren Edgü; insana, topluma, coğrafyaya dairliklerimizin yansılarını sunmuştur.

KAYNAKLAR

Arslan, F. (2007). *Tarihin Dirildiği Gün: Maziden Roman Ütopyasına*. Erdem Dergisi. Cilt: 17. Sayı: 49. Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı. s. 381-386.

Brunton, P. (1999). *Yüce Benliğin Bilgeliği* (Çev. Güneşi Akol), Ruh ve Madde Yay..İstanbul.

Deveci, M. (2012). *Ferit Edgü Varoluş ve Bireyleşme*. Sel Yayıncılık. İstanbul.

Edgü, F. (2000). *Tüm Ders Notları*. YKY. İstanbul.

Edgü, F. (2020). *Hakkâri'de Bir Mevsim*, Alfa Edebiyat. İstanbul.

Foucault, M. vd. (1999). *Kendini Bilmek* (Çev. Gül Çağalı Güven). Om Felsefe Yay.. İstanbul.

İş, A. Ö. (2007). *Ferit Edgü ve Demir Özlü'nün Hikâyelerinde Varoluşçu Öznellik*. Boğaziçi Üniversitesi Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul.

Kahraman. M. (1995). "Ferit Edgü'nün Romanlarında Dil Özellikleri". *Gündoğan Edebiyat*, Kış: 7-15.

Popkin, R. H. (1993). Avrum Stroll, *Philosophy Made Simple*. Broadway Books. New York.

Ritter, J. (1954). *Varoluş Felsefesi Üzerine*. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları. İstanbul.

MEASURING HOMOGENEITY OF COUNTRIES IN THE EUROPEAN UNION BASED ON SIMILARITY ANALYSES

Dániel Váradi

https://orcid.org/0000-0001-9610-8566

László Pitlik

https://orcid.org/0000-0001-5819-0319

Kodolányi János University and MY-X research team Hungary

Abstract

Present status: Increasing integrity plays for the European Union a significant role since it was established back in 1950. Also, it is to be found in the Single European Act where the article 130.a defines Community shall develop and pursue its actions leading to the strengthening of its economic and social cohesion (c.f. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:11986U/TXT). To foster each country on cohesion/integrity, the leadership of the EU decides on millions of euros to be allocated and used for integration purposes. Normally, these goals are also agreed on beforehand and it aligns with the future strategy of the European Union.

To ensure that financial aid contributed accordingly across countries, there are numerous ways to calculate the degree of integration, which were developed by well-known economists. These methods are heavily relying on the GDP and the produced volume of buying and selling in a country rather than focusing on the characteristics of the raw dataset in comparison to other countries.

Goals/Tasks: The aim of this study is to demonstrate a lot of alternative ways how the homogeneity of European countries can be measured in a holistic and automated way, moving away from GDP- and volume-based measuring, but taking the characteristics of time-series statistical data into consideration in an objective way. The research needs to answer one main question among others: Can different countries/regions of the EU have the same homogeneity index but in other way? Another important goal is to validate and eliminate potential fake-news in online or written newspapers concerning especially Hungary and Germany.

Solution: To assess raw data characteristics, five time-series data layers has been “randomly” extracted from the OECD (The Organization for Economic Cooperation and Development) database and used between 1995-2021 and includes 22 countries for the EU. These five layers are average yearly wages, average yearly working hours, GDP, average life expectancy and unemployment rate. Additional calculations e.g. averages, standard deviations, relative distances from averages has been calculated for every year in order to build an OAM (Object-Attribute-Matrix) as the input database for COCO Y0 (c.f. https://miau.my-x.hu/myx-free/index.php3?x=e091).

Conclusions: During the naive analysis approach (where no artificial intelligence is included for optimizing the objectivity) it is close to impossible to deliver a ranking between countries due to the high number of considerable effects (over 550 graphs) of raw data characteristics. With using our artificial intelligence solution for antidiscrimination models, it is possible to form rankings between countries and regions objectively and with that our algorithm can function as decision making programme for the EU.

In terms of countries which joined the EU in 2004, we identified that Hungary homogenised the least, meanwhile Slovenia made the most efforts based on the characteristics of their statistical data. Together with all examined 22 EU countries Hungary is on the 17th place meanwhile Slovenia is the number one of the ranking. Based on this, it can be said that those countries which joined the EU back in 2004, has made extremely different pathways objectively.

Regarding homogeneity, the essay thus presents coexisting, possible interpretations, where individual interpretation is always riskier than the application of a collective hermeneutic interpretation which aims for consistency.

Also, there is no official definition of homogeneity as per nowadays as there is no clear (mathematical/algorithmic) definition of homogeneity. Nowhere is there a “fever curve” showing the dynamics of homogeneity for different country and the EU as such, i.e. the EU has not yet reached the level of cybernetics that works with dashboards like a 'spaceship'.

Keywords: homogeneity, similarity, modelling, OAM, data science, EU, artificial intelligence

1. INTRODUCTION

This ambition for European cohesion and the creation of a European single economy has been an ambition that has existed since the foundation of the European Union. The EU takes this so seriously that cohesion policy has played a major role in its strategy from 1950 to the present day, and it is also enshrined in the Single European Act (c.f. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:11986U/TXT). Every year, the EU spends billions of euros on cohesion within the framework of various structural programmes, which are distributed among the member states, thus supporting individual countries, and thus achieving the Community's cohesion goals.

In 2004, Cyprus, Malta, Estonia, Poland, the Czech Republic, Slovenia, Slovakia, Estonia, Lithuania, Latvia and Hungary joined the European Union on May 1. To achieve this, all countries had to meet the entry criteria adopted in Copenhagen in 1993 (Copenhagen Criteria), which include:

"*a stable institutional system guaranteeing democracy, the rule of law, human rights and the protection and respect of minorities;*

the existence and functioning of a market economy and its ability to cope with competition and market effects within the EU;

the assumption and effective implementation of the obligations of membership, including compliance with the objectives of political, economic and monetary union."

In addition, during the policy negotiations on accession, a draft was prepared on the pace and form in which the existing EU regulations will be introduced, and a decision is made on the support provided by the European Union, which contributes to the successful achievement of the accession goals. (European Committee, na.)

In view of the above, it is evident that all acceding countries relinquish their sovereignty to some extent and become members of the European Union, i.e. a kind of integration process begins. Currently, there is no algorithm for quantifying, i.e. objectively measuring this integration, homogeneity/cohesion or convergence – whatever you want to call it – that collectively determines the homogeneity of countries or regions based on statistical data. It should be noted that current methods do not consider the characteristics of statistical data for countries or regions compared to the characteristics of identical data for other countries or regions. If we dispense with the values of GDP and volume indices and instead take into account the characteristics of raw data assets (e.g. standard deviation, mean, slope, minimum, maximum), it is possible, for example, to measure the development of average wages per country, time spent working, unemployment rate, life expectancy and changes in raw data characteristics of GDP, by which an algorithm can be developed which objectively and consistently measures the level of homogeneity per country based on raw data (cf.: (Dr. Pittlik, 2023) (Varga, 2015) (Görbe, Varga, & Dr. Pitlik, 2013))

1.1. Tasks and Goals

Creating a holistic/objectivity-oriented algorithms for homogeneity

Using context free time-series data input

Defining homogeneity in source code

1.2. Objectives

Can different countries be the same homogenous in a different way?

Is it possible to build a time-series-oriented decision support system that measures the homogeneity of the EU based on different economic data layers?

Which therapies belong to which diagnoses?

1.3. Methodology

We downloaded the raw data used in this thesis from the official OECD statistical site (www.stats.oecd.org) in Excel format - between January and May 2023 - five significantly different time series datasets that we seemingly arbitrarily selected and it is suitable for measuring the economy, which are average annual wages per capita in dollars, average hours worked per capita in hours, life expectancy in years, GDP per capita in dollars and unemployment rate as a percentage. It is important to note that while wage homogenization is homogenization, the issue of life expectancy is rather different, since no society can be expected to take steps to make its individuals die sooner, while following the logic of FAIR-trade, giving up extra profits is a realistic goal of homogenization (kazohin).

As the OECD database for Romania, Malta, the United Kingdom, Cyprus and Bulgaria is incomplete or (yet) non-existent, the raw database has been downloaded and analysed without these countries. The steps to process data after downloading the raw data are the same for all data layers, so the example worksheets or ranges of cells shown in this subsection apply to worksheets in documents in each raw data layer. An algorithm based on OAM (object-attribute-matrix) has been developed to establish collective EU homogeneity rankings and indices in order to objectively detect similarities (cf. (My-x Team & Dr. Pitlik, 2015)

The below showcased datasets and all calculations can be found int the https://miau.my-x.hu/miau/302/OAM_homogeneity.xlsx and https://miau.my-x.hu/miau/302/homogeneity_average_wages.xlsx Excel files. To this paper only the average wages raw data layer will be attached, as all other four raw data layers has been generated exactly the same way. The results of the supplementary difference calculations of all five data layers can be seen on in the OAM homogeneity.xlsx “Sum of results” worksheet A3-V597 cells.

To collect data from the OECD website and download Excel files:

In order to ensure uniform management of all data asset layers, thus facilitating the speed of research work, uniform presentation of results and easier reproducibility, all raw data layers were downloaded from the OECD statistical database under the same settings (www.stats.oecd.org).

In view of the above, before downloading, it is necessary to select the right setting of the given data layer, which must be showcased annually, and must also showcase raw data from the year with the earliest available data to 2021. This is necessary because, for example, there were no data available for 2022 on average working hours, so the cheerfulness of comparison at the time of writing the thesis would have been questionable.

As a second step, all available EU countries must be designated, comprising 22 countries: Austria, Belgium, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Lithuania, Latvia, Luxembourg, the Netherlands, Poland, Portugal, Slovakia, Slovenia, Spain and Sweden. The worksheets of the raw data downloaded from the resulting OECD website are stored in the Excel file of each data asset layer under the label "OECD. Stat export" is indicated by worksheets named after it.

The five layers of raw data assets downloaded and used are:

Average working hours per employee per year

Average annual salary per employee in dollars

Life expectancy in years

GDP in dollars

Unemployment rate

Additional difference calculations in the raw data layer

Due to the uniformity of the data, the available raw data were overwhelmingly absent for the countries examined before 1995, therefore raw data were used for all five data assets layers between 1995 and 2021 and differential indicators were calculated. This is necessary because later the calculated difference results will form the values of the OAM (Object-Attribute-Matrix) table and thus the input data assets of the algorithm.

In order to calculate the difference results for each of the 22 countries examined on a country-specific basis, a separate Excel worksheet is needed for each country in each raw data layer. Each worksheet is labelled with the two-letter international abbreviation of the country under investigation and the English name of the raw data asset layer examined in the document. For example, for the Hungary of average wages: avg wages HU' or for Germany: 'avg wages DE'.

The calculated difference indicators are as follows:

Overall average

Country under investigation

Relation to the average

Absolute difference from the average

Difference from mean (average=100%)

Relative difference from the average

To be able to examine the effects of each country's raw data on the overall EU standard deviation, we needed an indicator that measures exactly this. This is why a second worksheet has been created for each data asset layer and each country, which is easily recognizable, since the names of the worksheets contain the English equivalents of the examined data asset layer and the country examined, as well as a number 2 (for example: "avg waged HU (2)" or "avg wages DE (2)".

The worksheets for the effect on standard deviation contain raw statistical data downloaded from the OECD database in cells A7-AG29. In cells A3 to AG6, indicators measuring the impact of raw data from the country under study on the overall standard deviation were calculated:

Std.dev/avg. Without (country code) data

Std.dev/avg. With (country code) data

The differences from the above two

absolute difference

To create an Object-Attribute-Matrix (OAM):

The formation of OAM requires a preparatory/summary table, where the columns (attribute) contain the results of the difference presented and calculated in the second point of the five data layers, transposed, and the rows (objects) of the table contain the countries and the data for the given year.

The values of the resulting table have to be ranked by attributes, which I solved using Excel's built-in RANKNUMBER() function. With regard to rankings, it is also important to indicate their direction, i.e. whether they are increasing or decreasing, so that artificial intelligence subsequently used to measure homogeneity correctly takes into account the importance of the results. The directions are determined by the column correlation of the data assets within the data property layer of the preparatory table containing the difference results (OAM homogeneity.xlsx, "Sum of results worksheet", cell range A3-V597. The directions obtained are located in cells A1 through V1 on the "OAM Base model stairs" worksheet in the OAM homogeneity.xlsx file, and the numbered input data is located in cells A1198 through W1792 on the worksheet "OAM base model stairs". In addition, a

preferably large Y value is needed, which is a random constant number. The highest possible constant number should be given as the Y value in order to give the robot as much room as possible for calculation. The Y value in this case was 1000000 for each year and country.

The numbering logic shown above can be created by including the difference results of arbitrary countries, which serve as input data for artificial intelligence. In this way, it is possible to measure the homogeneity of different regions and of the collective EU, after each renumbering. The following categories were analyzed in the thesis:

Countries that joined in 2004

EU founding countries (Germany, France, Italy and Spain)

Analysis of all countries participating in the study

Artificial intelligence (COCO Y0) and the inclusion of characteristics in the analysis:

As output, AI estimates the value of Y based on the input data (cf. the numbered tables presented in the third point) (OAM homogenity.xlsx, worksheet "Base model", cell range A667-AA1261). I aggregated this table by year and country using the Excel PivotTable Wizard (OAM homogenity.xlsx, "EU ranking" worksheet, cell range A2-AC27) and based on these results, its data characteristics by country were calculated. This includes minimum, maximum, standard deviation, slope and mean (OAM homogenity.xlsx, "EU ranking", cell range A31-F54). The results of the data characteristics were numbered again using Excel's built-in RANKNUMBER() function (OAM homogenity.xlsx, worksheet "EU ranking", cell range I30-O54) and then another COCO Y0 was run, where the Y value was 1000. The result is contained in the A135-M157 cell range of OAM homogenity.xlsx, "EU ranking", which also gives the final result of homogeneity.

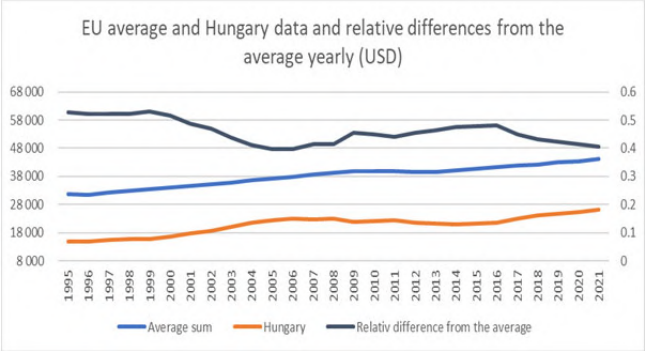
Based on the logic presented above, an artificial intelligence algorithm suitable for measuring homogeneity can be generated for any region.

RESULTS

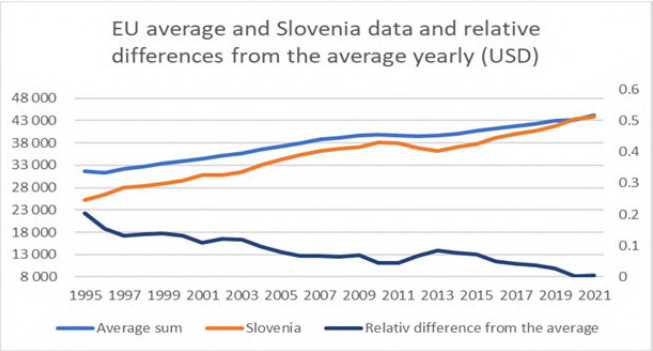
In this chapter we will showcase the results of the „naive" (not optimised) as well as the „robot" (optimised) results of the homogeneity. Important to note that in case of the results of the naive approach the values of the presented graphs are not important, but the forms of the curves are important. Also, only the average wages per capita will be presented in this paper, as the logic of analysing is the same in case of all other raw data layers. The following graphs can be found in the "average wages.xlsx" and in the "OAM gomogenety.xlsx" files, indexed under each graphs accordingly.

Results of naive approach (average wages data layer)

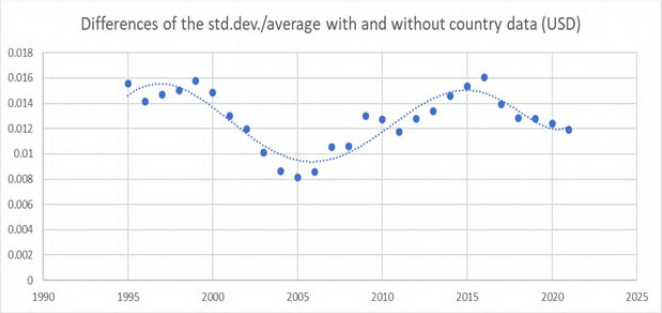
In this section we selected Hungary and Slovenia to be presented. On one hand, this is because of the expected page limitation of this full text, on the other hand we choose Hungary because we are an analyst team from Hungary and Slovenia because they had the best results from the Central European region who joined the EU in 2004 together with Hungary. Therefore, it is interesting to see, what are the differences in these two countries.

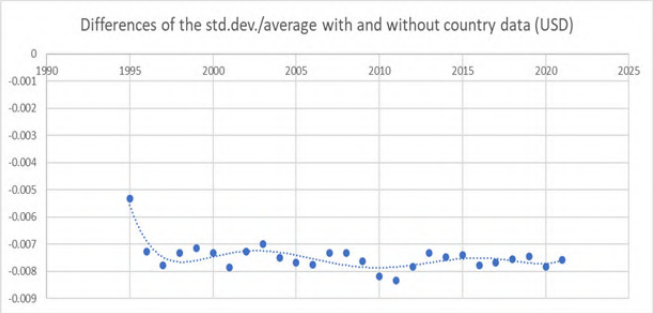
1. Figure: Source: Own editing, average wages.xlsx, avg wages HU worksheet, X41-AG56 cells, X unit: Years, Y1 unit: USD (light blue, orange), Y2 unit: USD (dark blue)

2. Figure: Source: Own editing, average wages.xlsx, avg wages SI worksheet, X41-AG56 cells, X unit: Years, Y1 unit: USD (light blue, orange), Y2 unit: USD (dark blue)

3. Figure: Source: Own editing, average wages.xlsx, sum HU worksheet, H3-R19 cells, X unit: Years, Y1 unit: USD

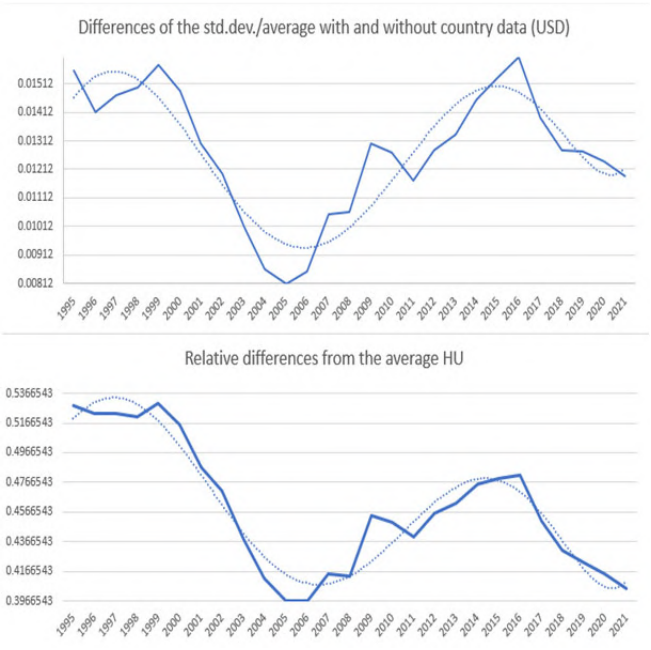

4. Figure: Source: Own editing, average wages.xlsx, sum SI worksheet, H3-R19 cells, X unit: Years, Y1 unit: USD

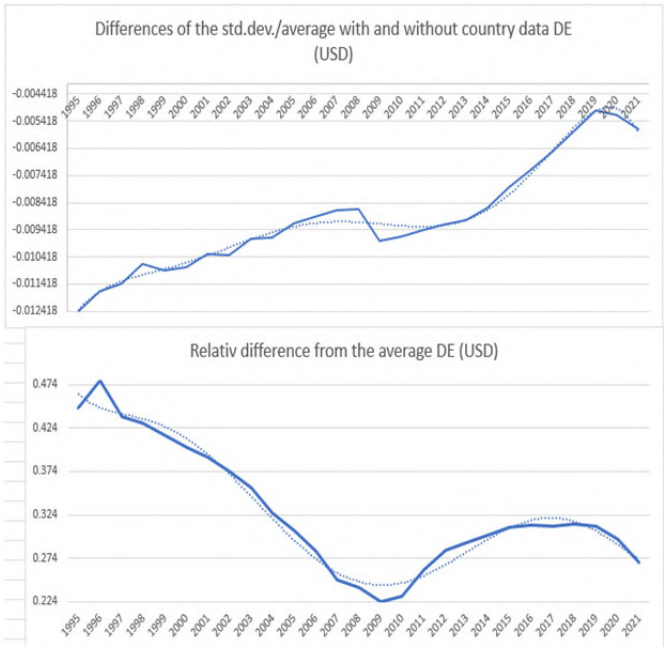
Comparing Figures 1 and 3, it can be said that the Hungarian government took note of the coercive power of the EU during the accession negotiations, so that between 1999 and 2005 (i.e. until EU accession) a visible convergence can be observed (cf. Figure 1). This is also confirmed by the same period in Figure 3, where the polynomial curve approaches zero, reflecting an improvement in the homogenisation of average salaries in Hungary. Between 2006 and 2016, average Hungarian salaries started to drift away from the average again (cf. Figure 1), which is also clearly visible in Figure 3, as there is a loss of dispersion almost equivalent to the acceleration of the previous period. Between 2017 and 2021, Hungarian average salaries started to strengthen again with respect to the average (cf. Figure 1), which is also confirmed by the same period in Figure 3, as the polynomial curve approaches the X-axis, i.e. the absence of Hungarian salaries has an increasing impact on the aggregate dispersion.

In respect of Slovenia, we can observe a completely different curve direction. On figure 2 it is visible, that until 2011 the Slovenian salaries are continuously getting closer to the European average salaries, and that the relative distance from the average curve is heading to the direction of X-axis, so the gap between EU average and Slovenian average wages decreased. Meanwhile on the figure 4. It is seen that the impact of the Slovenian salaries relatively has not been changed significantly 1996, so it can be said if the Slovenian salaries have relatively a dominant effect on the collective standard deviation of the EU salaries. This is because the curve on figure 4 is in the negative zone of the diagram. Below we presented these two curves of Hungary and Germany from the average wages data layer where it is clearly visible (cf. 5. and 6. Figures).

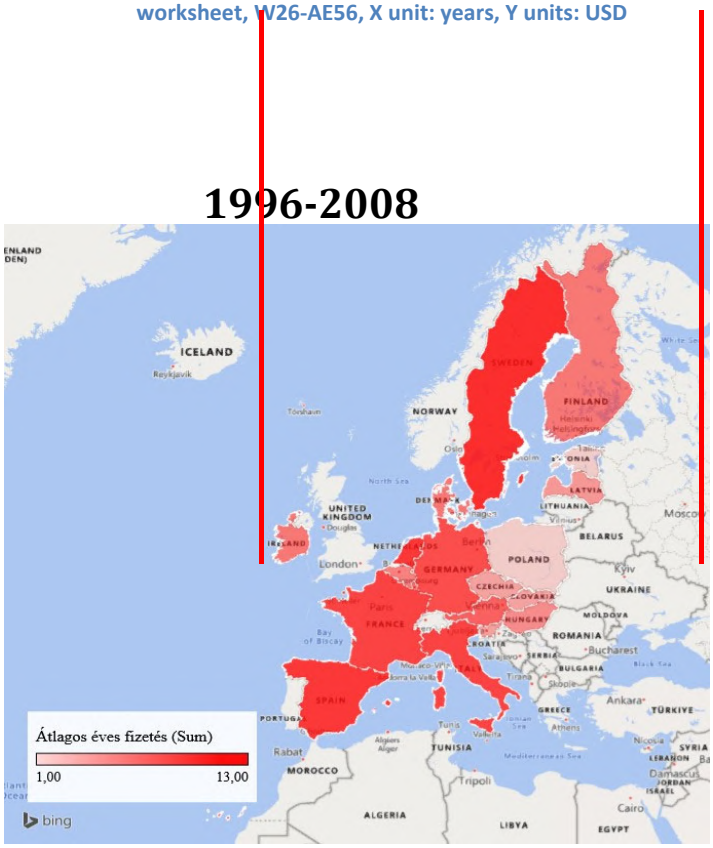
In addition to the above, we examined the parallelism of the relative difference from the average and dynamic curves. In an ideal scenario logically, both should move to the same direction, but in respect of Germany, France, and other countries this was not the case. From 2008 onwards some of the countries' curves lost its parallelity to each other or became parallel after this year. Below we presented these two curves of Hungary and Germany from the average wages data layer where it is clearly visible (cf. 5. and 6. figures).

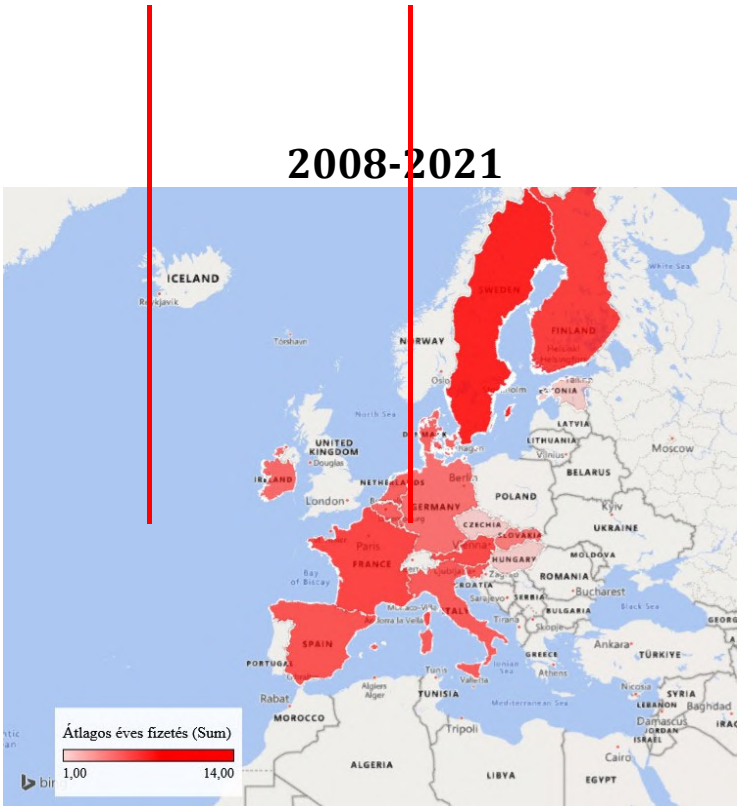
5. Figure: Own editing, average wages.xlsx, sum HU worksheet, W26-AE56, X unit: years, Y units: USD

6. Figure: Own editing, average wages.xlsx, sum DE worksheet, W26-AE56, X unit: years, Y units: USD

7. Figure Source: own edition, OAM homogenity xlsx. maps worksheet, AG1-AU25 cells

8. Figure Source: own edition, OAM homogenity xlsx. maps worksheet, AX1-BL25 cells

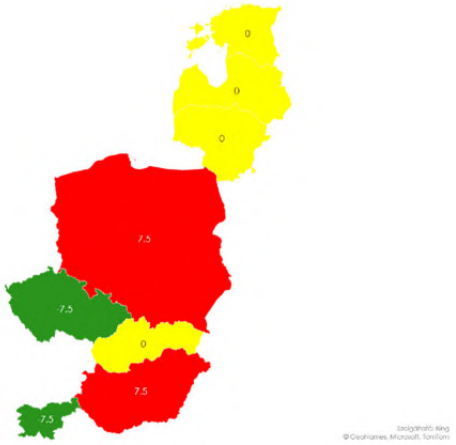
To visualize the differences better, find the maps below, where the more red the country is the more the curves deviated from each other. On the below maps below between 1996-2008 and between 2008-2021 curve deviations has been presented

From the maps it can be seen that mostly the eastern European countries (yellow circles on the maps) are becoming less red after 2008 (cf. 7. vs 8. figures), with their dynamic and relative difference from the average curves showed more parallelity than other countries. It is important to notice that these maps are only in the naïve (not optimised) model can be interpreted.

Robot (optimised approach)

During the naïve approach, we were able to create five graphs per country and per raw data layer. This means that in the research 22 countries has been examined on five raw data layers, so 22*5*5=550 individual diagrams should have been examined and considered against each other. Therefore, we implemented an antidiscriminative AI engine which was able to handle all data which has been extracted from the five data layers per country. The input data for the AI were the calculated supplementary difference values from each country and data layer. So, the AI in this case, is the machine which can handle all data collectively from all used raw datasets. Based on this, we examined the difference values on countries which joined the EU back in 2004 and with using all 22 countries to measure homogeneity from 1995 till 2021 (cf. 9. figure).

The robot has identified three main categories among the countries which joined in 2004. These are as

9. Figure: Source: own edtition, OAM homogenity.xlsx, results 2004 join worksheet, S67-AE82 cells

follows:

Least homogenised (7,5): Hungary, Poland

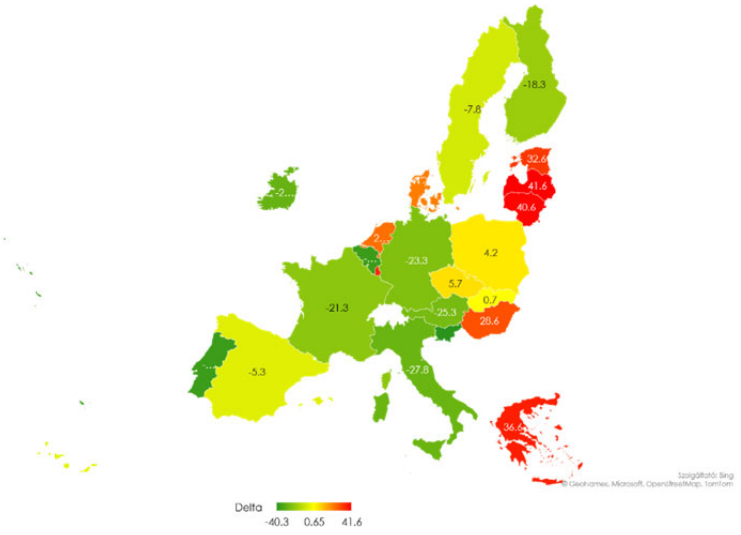
Neutrally homogenised (0): Estonia, Latvia, Lithuania, Slovak Republic

Relatively homogenised (-7,5): Slovenia, Czech Republic

On the collective EU level (cf. all 22 countries) the AI engine could identify a sort of ranking between the countries, which were as follows (cf. 10. and 11. figure):

	O	P	Q
135	Country	Delta	Ranking
136	Slovenia	-40.3	1
137	Belgium	-36.8	2
138	Portugal	-36.8	2
139	Ireland	-28.3	4
140	Italy	-27.8	5
141	Austria	-25.3	6
142	Germany	-23.3	7
143	France	-21.3	8
144	Finland	-18.3	9
145	Sweden	-7.8	10
146	Spain	-5.3	11
147	Slovak Republic	0.7	12
148	Poland	4.2	13
149	Czech Republic	5.7	14
150	Denmark	21.6	15
151	Netherlands	23.6	16
152	Hungary	28.6	17
153	Estonia	32.6	18
154	Luxembourg	35.6	19
155	Greece	36.6	20
156	Lithuania	40.6	21
157	Latvia	41.6	22

10. Figure: source own edition, OAM homogenity.xlsx, O135-O157 cells

11. Figure: Figure: source own edition, OAM homogenity.xlsx, E159-V190 cells

The countries which joined in 2004 (cf. 9. figure) has made extremely different pathways in respect of homogeneity. In the case of Czech Republic which was in the “relatively homogenised” category from the countries joined in 2004, on a collective level they arrived on the 14th place. This is due to the fact that after optimisation all data is interconnected with each other, and more countries has been implemented as an input data for the AI engine.

It is interesting to see that Slovenia has arrived on the 1st place as they belong to those countries, which joined the EU last (in this research). Belgium and Portugal were no surprise as they are much longer in the EU, moreover Belgium is one of the founder countries of the EU. Luxemburg (cf. 10. figure, 19th place) and the Netherlands (cf. 10. figure, 16th place) finished in the “red” zone of the homogeneity ranking, although they were both among the founder countries (just the same as Belgium) of the EU. This means, that they did not homogenised, so they let other countries to be “better” than they are.

3. CONCLUSIONS AND ANSWERS

In the case of naive approach (not optimised) visual antagonism could be experienced ex. in respect of Germany as the dynamic and relative distance from the average curves changed parallelity to each other (cf. 6. figure). However, visual antagonisms are dangerous tools for political force fields which needs to change immediately.

Can different countries be the same homogenous in a different way?

Yes! Countries can be the same in a different way as the antidiscriminative AI models were error-free, so there is a possible “picture” between the datasets which the robot can see.

Is it possible to build a time-series-oriented decision support system that measures the homogeneity of the EU based on different economic data layers?

Yes! With the possibility of building rankings between countries based on their data characteristics, on regional as well as on EU level, homogeneity can be defined as a source-code for the computer. This fully complies with Knut’s principle and can be called science at this point. Also, this algorithm is a holistic approach, which means context-free time-series input data can be used. It should not only rely on OECD dataset but can other time-series sources into consideration.

Which therapies belong to which diagnoses?

From the not optimised “naïve” approach it is nearly impossible to detect any therapies which belong for diagnoses due to the visual antagonism.

4. SUMMARY

Hungary will hold the rotating presidency of the European Union in summer 2024 and celebrate the 20th anniversary of its accession in the same year. Hungary issue of catching up is of wide concern to print and online media, which sometimes contradict each other and sometimes complement each other. The techniques used in the literature to measure catch-up only respond to certain parts of economic areas separately (cf. income, GDP). Therefore, the aim of the thesis is to create a universal, source-code-based decision support system from the input side, which corresponds to Knuth's theory, according to which "everything that can be written into source code has informational added value", and simultaneously monitors the alignment and characteristics of statistical data layers randomly selected by the user in order to determine a homogenization ranking/category between the countries included in the study, up to also from raw data which are not economic indicators. It is important to note, however, that the research is free from any political statements, this is not one of the goals of the research.

One of the basic and most important goals of the research is whether such a system based on time-series statistical data exists, and if so, can all countries be equal? Since the program to be prepared is

capable of measuring homogeneity even with the inclusion of non-economic indicators, the examination of how differently a non-economic indicator - such as life expectancy - and an economic indicator behave is an important question from the point of view of the logical operation of the algorithm.

In order to verify the goals of the research, we conducted empirical research based on secondary and primary data, the raw data of which are based on raw statistical data of the OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) and use the COCO Y0 antidiscriminative artificial intelligence system to determine the rankings. The study includes data from a total of 22 European Union member states between 1995 and 2021. Unfortunately, for Romania, Malta, the United Kingdom, Cyprus and Bulgaria, no or predominantly incomplete data sets were available and are therefore not part of the study. The data layers involved in the research were selected seemingly randomly, which are as follows:

GDP per capita in dollars at 2015 exchange rates

Life expectancy in years

Average annual earnings in dollars at 2015 exchange rates

Average working hours per year

Unemployment rate as a percentage

For each data layer and country, the same difference indicators were calculated, the results of which were converted into a single OAM (Object Attribute Matrix) table, so that COCO Y0 could handle the difference results of all countries together. In order for artificial intelligence to work properly, it is necessary to number the values of the OAM (Object-Attribute-Matrix) table of raw data, the directions of which were given by the signs of the correlation coefficients per column and data layer.

In order to clearly discern the differences between naïve, i.e. non-optimized, and machine, i.e. optimized results, the results of the naive and machine approaches were also presented. The naive approach has led to visual contradictions, the non-objective evaluation of which is a dangerous tool of politics. An optimized approach that relies solely on data characteristics during evaluations helps to eliminate this.

Based on Hungary's naive approach, the efforts made since its accession to the EU in 2004 can be seen overall, as all other indicators except GDP and unemployment rate improved during this period. In contrast, according to the machine approach, despite improvements, Hungary among the countries that joined in 2004 belongs to the relatively neutrally homogenized countries, which was enough for the 17th place out of the 22 countries examined in the overall EU ranking. With regard to the countries that joined the EU in 2004, it can also be noticed that each country followed a different path in terms of the composite EU homogeneity ranking. While Poland and Hungary fall into the neutrally homogenised category at this level, Poland ranks 13th in the overall list. The Czech Republic, together with Slovenia, is in the category that became the most homogenised in 2004, but at EU collective level Slovenia tops the list, while the Czech Republic ranks 14th after Poland.

Thus, there is a mathematical algorithm that objectively relies on time-series data to measure the homogeneity of countries in a context-free way, thus avoiding visual antagonism. Every country can be different equal, as the models were flawless, so from a robot's point of view, there is a correlation between the results of the calculated difference indicators per data layer. The design of the text template function can be carried out with a sufficiently long amount of time and programming knowledge, which exceeds what is expected in the thesis, so this vision is a trivial part.

REFERENCES

Cséfalvay, Z. (2017). *A nagy korszakváltás.* Budapest: Kairosz Kiadó.

Deloitte, M. (2022, 02 24). *Az adatmegosztás új korszaka: jó a cégeknek, jó a fogyasztóknak*. Retrieved 07 15, 2023, from Deloitte: https://www2.deloitte.com/hu/hu/pages/technologia/articles/techtrends2022-adatmegosztas.html

Dr. Pittlik, L. (2023, 01 19). Felzárkózik-e a magyar átlagbér az EU-s átlagbérhez? Gödöllő. Retrieved 01 28, 2023, from https://miau.my-x.hu/miau/294/atlagber_homogenizalodas.xlsx

European Committee. (na.). *Conditions for membership*. Retrieved 02 25, 2023, from Official website of the European Union: https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/enlargement-policy/conditions-membership_hu

Görbe, G., Varga, Z., & Dr. Pitlik, L. (2013, my-x.hu 2023.02.14). *A japán és a magyar történelem a has nézőpontján keresztül.* Retrieved from http://miau.my-x.hu/miau/184/japhun.doc

Járdi, R. (2021, 10 13). *Ez már a felzárkózás évtizede lehet.* Retrieved 02 26, 2023, from www.vg.hu: https://www.vg.hu/vilaggazdasag-magyar-gazdasag/2021/10/ez-mar-a-felzarkozas-evtizede-lehet

Katits, E., Pogátsa, Z., & Zsupanekné Palányi, I. (2018). *A nemzetgazdasági konjunktúraciklusok és vállalati életciklusok*. (Akadémiai Kiadó, Budapest) doi:ISBN 978 963 454 154 7

Kengyel, Á. (2016). *Kohéziós politika és felzárkózás az Európai Unióban [Digitális kiadás.]*. Retrieved 03 12, 2023, from www.mersz.hu: https://doi.org/10.1556/9789630597760

My-x Team, & Dr. Pitlik, L. (2015). My-x Tem i.e. The Innovative "Idea-Breeding-Farm". (R. András, Szerk.) Innoreg Regional Innovation Agency of Central-Hungary Khe. doi:ISBN: 978-963-12-0943-3

Tamásné Szabó, Z. (2023, 01 06). *Hiába voltak jelentős emelések, nyoma sincs a magyar bérfelzárkózásnak*. Retrieved 02 26, 2023, from www.24.hu: https://24.hu/fn/gazdasag/2023/01/06/minimalber-atlagkereset-beremeles-magyarorszag-europa-berfelzarkozas-nyoma/

Varga, Z. (2015). Integrálódik-e az EU? Gazdasági - és Társadalomtudományi kar, Szent István Egyetem, Budapest. Retrieved from http://miau.my-x.hu/miau/202/varga.docx

POLLEN MORPHOLOGY INVESTIGATIONS OF ECONOMICALLY IMPORTANT *Nerium oleander* L. (Apocynaceae) TAXON GROWING IN ESKİŞEHİR

Assoc. Prof. Dr. Okan SEZER

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Science, Department of Biology, Eskişehir-Türkiye
ORCID: 0000-0001-7304-1346

Prof. Dr. İsmühan POTOĞLU ERKARA

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Science, Department of Biology, Eskişehir-Türkiye
ORCID: 0000-0001-5780-4999

Abstract

In this study, pollen morphology of *Nerium oleander* L. (Apocynaceae), which are used for landscaping in Eskişehir province, were investigated. Pollen samples were collected from living plants and dried specimens. Palynolomorphological characters of studied taxon was investigated by light and scanning electron microscopy. For light microscopy investigations, non-acetolised pollen grains were prepared according to the Wodehouse method. Acetolised preparation of pollen grains were done by Erdtman method. For Scanning electron microscopy (SEM) examinations, unacetolyzed pollen grains were placed on the fixing plate and covered with gold and examined under Jeol 5600 LV Scanning electron microscope (SEM). Pollen grains of studied taxa are triporatae type and sphaeroidea shaped. Pores are prominent and surrounded by annulus. Exine was seen to be tectatae-granulatae ornamentation. Average thickness of exine layer measured as 1,34 µm for non-acetolised and 1,16 µm for acetolised pollen grains. As a result of microscopic examinations, the study provides valuable insights into the palynology and plant systematics of *N. oleander* in the study area.

Keywords: *Nerium oleander*, pollen morphology, Eskişehir, Türkiye.

Introduction

The Apocynaceae family is a diverse and economically significant group of flowering plants characterized by specific taxonomic and morphological features. Taxonomically, the family comprises approximately 5,556 recognized species in 410 genera, making it one of the largest angiosperm families. These plants exhibit a wide array of growth forms, including vines, shrubs, trees, and succulents, contributing to their adaptability in various ecological niches (Endress et al., 2014; Anon., 2023).

Morphologically, Apocynaceae is distinguished by several key traits. One common feature is the presence of latex, a milky, resinous sap that oozes from wounds in the plant. Another characteristic is the occurrence of opposite or whorled leaves, which are often leathery or fleshy in texture. Additionally, the flowers of Apocynaceae are typically radially symmetrical, with five sepals and five petals that may be fused into a tube or spread apart. The androecium and gynoecium are often fused, forming a complex structure known as a gynostegium, which plays a crucial role in the family's unique pollination mechanisms (Ollerton et al., 2019).

Geographically, Apocynaceae exhibits a wide distribution, thriving in diverse habitats worldwide, except for arctic tundras. The family's richness is particularly evident in tropical and subtropical regions, where it plays a vital role in local ecosystems. Apocynaceae species contribute to biodiversity and provide essential ecosystem services, such as food sources for pollinators and other wildlife.

From an economic perspective, Apocynaceae holds significant importance. Many species within the family have remarkable medicinal and economic uses. Traditional knowledge and cultural practices have long utilized Apocynaceae plants for various therapeutic purposes, making them essential in global healthcare systems, especially in developing countries. Extracts from certain species, like *Nerium oleander, Catharanthus roseus*, and *Plumeria alba*, have shown promising bioactive compounds with potential pharmaceutical applications (Islam & Lucky, 2019).

Furthermore, several Apocynaceae species are cultivated for their ornamental value, with beautiful and fragrant flowers making them popular choices in gardens and landscapes.

Nerium oleander, commonly known as oleander or nerium, is a widely cultivated shrub or small tree found in temperate and subtropical regions worldwide, serving as an ornamental and landscaping plant. It is the sole species classified under the genus *Nerium*, belonging to the Apocynoideae subfamily of the Apocynaceae family. Although its exact region of origin remains uncertain, oleander is often associated with the Mediterranean Basin due to its prevalence there (Aksoy & Öztürk, 1997).

The mature oleander plant can grow to heights of 2 to 6 meters (7 to 20 feet) with erect stems. The leaves are dark green, thick, leathery, and lanceolate, arranged in pairs or whorls of three. The flowers, found in clusters at the end of each branch, come in colors ranging from white to pink or red, with a distinctive five-lobed fringed corolla encircling the central tube. These fragrant flowers bloom year-round, peaking during the summer. After flowering, oleander develops long, narrow pairings of follicles that release numerous downy seeds when mature [6].

While oleander has been historically considered a poisonous plant due to its toxic compounds, it is relatively unpalatable to humans and most animals, resulting in rare poisoning cases and low human mortality risk. Ingestion of large amounts of the plant can cause various symptoms, such as nausea, vomiting, abdominal pain, diarrhea, and irregular heart rhythm. Furthermore, contact with the sap may cause skin irritation and eye inflammation (Lansdown, 2013; Sharma et al., 2023).

As an ornamental plant, oleander is popular for its showy and fragrant flowers, which come in various colors and cultivars. It is tolerant of poor soils, heat, salt spray, and drought, making it suitable for gardens, roadsides, and agricultural settings. Oleander can be propagated through cuttings and is commonly grown in containers in colder climates, being moved indoors during winter to protect from frost.

Despite its toxic nature, *N. oleander* has been studied for its potential medicinal applications. Certain compounds derived from oleander have been investigated as cancer treatments, although clinical trials have not shown significant benefits. Despite these findings, oleander remains an attractive addition to gardens and landscapes in suitable regions.

Materials and Methods

The material of the study is Nerium taxon, used for herbal design in the parks in Eskişehir city center. Pollen samples of the plants were obtained from the flowers in the trees located on the parks and gardens. Pollen samples of the investigated taxon was taken from dried plants found in the Herbarium (OUFE) of Osmangazi University Faculty of Science. The examination of current pollen grains under light microscope was done by Wodehouse (1935) method, and examination of fossil pollen by Erdtman (1969) method. Morphological examinations of the pollen grains were done under Nikon binocular microscope, oil immersion objective (x100). 50 times measurements were made for all parameters to determine the average values. Standard deviation and variations have been calculated.

Each range in the ocular micrometer is 0.98 µm. Microphotographs were taken with a Nikon 80i type microscope and a KAMERAM Digital camera in the Department of Biology, Faculty of Science, Eskişehir Osmangazi University. The magnification of the photos is x1000. For Scanning electron microscopy (SEM) examinations, unacetholyzed pollen grains were placed on the fixing plate and covered with gold and examined under Jeol 5600 LV Scanning electron microscope (SEM) (Walker, 1974a-b). Various basic palynological books and various studies have been used for the diagnosis of pollen (Woodehouse, 1935; Kuprianova, 1967; Erdtman, 1969; Aytuğ et al., 1971; Charpin et al., 1974; Walker, 1974a-b; Faegri & Iversen, 1975; Moore et al., 1991).

Findings and Discussion

The present study focused on the pollen morphology of *Nerium oleander* L., which is commonly used for herbal design in parks in the city center of Eskişehir.

The results of the study revealed that the pollen type of *N. oleander* is Triporatae, and the pollen shape is Sphaeroidea with an average size of approximately 1.22 µm in width and 1.18 µm in length. The exine, the outer layer of the pollen grain, was found to have an average thickness of 1.34 µm in width and 1.16 µm in length. The pores were prominent and surrounded by an annulus, and the pollen structure was categorized as Tectatae with Granulatae sculpture (Figure 1 & Table 1).

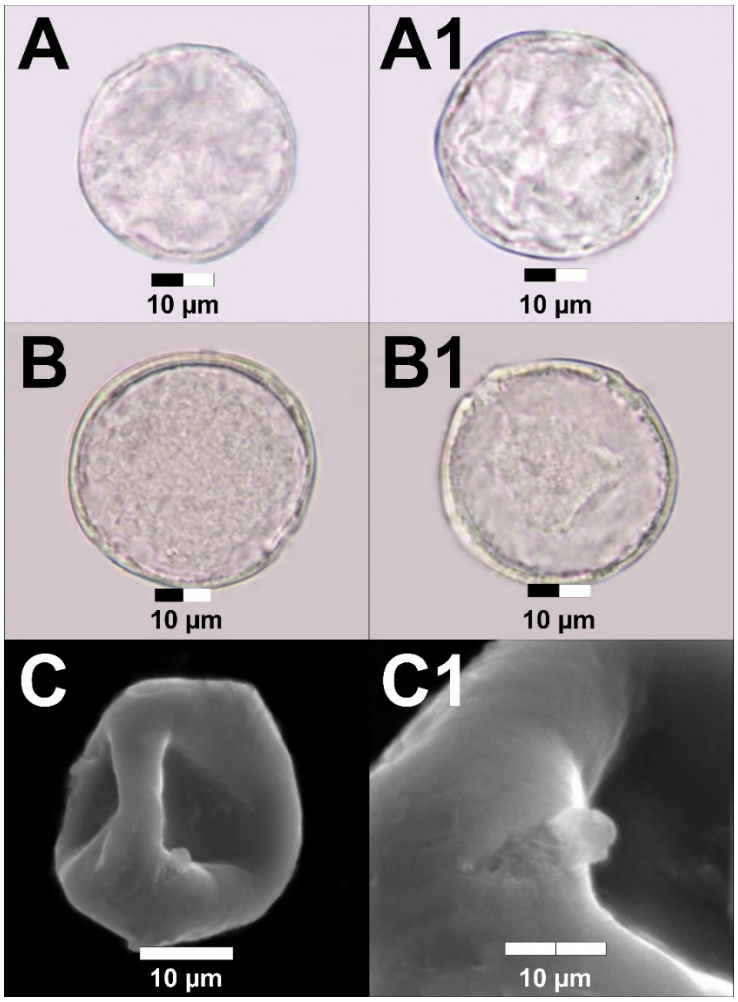

Figure 1. LM (A: Equatorial (W), A1: Polar (W), B: Equatorial (E), B1: Polar (E)) and SEM (C: Equatorial view, C1: Exine ornamentation) microphotographs of *Nerium oleander*

Table 1. Morphometric Data of *Nerium oleander*

Wodehouse Method			**Erdtman Method**		
	M	**S**	**M**	**S**	
P	34,28	± 1,88	34,13	± 2,38	µm
E	29,16	± 2,14	32,06	± 2,42	µm
plg	8,98	± 1,66	9,12	± 2,12	µm
plt	7,44	± 1,40	7,35	± 1,54	µm
L	33,28	± 2,24	32, 98	± 1,42	µm
t	8,04	± 0,78	5,96	± 0,80	µm
i	0,82	± 0,08	-	-	µm
Ex	1,34	± 0,12	1,16	± 0,10	µm

Conclusion and Recommendations

The findings of this study contribute to the understanding of the morphometric characteristics of *N. oleander* pollen, which can be valuable for various purposes, such as palynological studies, plant identification, and ecological research.

In conclusion, the research sheds light on the pollen morphology of *N. oleander* and provides essential data that can be utilized in various scientific fields. However, it is crucial to acknowledge the limitation of this study, which is focused solely on the pollen morphology of *N. oleander*. Further investigations could explore other aspects of this plant species, such as its reproductive biology, genetic diversity, and ecological interactions, to gain a more comprehensive understanding.

References

Aksoy, A., & Öztürk, M. A. (1997). Nerium oleander L. as a biomonitor of lead and other heavy metal pollution in Mediterranean environments. Science of the Total Environment, 205(2-3), 145-150.

Anon: http://www.theplantlist.org/1.1/browse/A/Apocynaceae/ (Accessed: 10.06.2023)

Aytuğ, B., Aykut, S., Merev, N. and Edis, G., İstanbul Çevresi Bitkilerinin Polen Atlası. İ. Ü. Yayın No:1650, O.F. Yayın no:174, 1971.

Charpin, J., Surinyach, R. and Frankland A. W., Atlas of European allergenic pollens. Sandoz Editions, Paris, pp. 20-23, 1974.

Endress, M. E., Liede-Schumann, S., & Meve, U. (2014). An updated classification for Apocynaceae. Phytotaxa, 159(3), 175-194.

Erdtman, G., Handbook of Palynology Morphology, Taxonomy, Ecology. An Introduction to the Study of Pollen Grains and Spores. Hafner Pub. New York, 1969.

Faegri, K. and Iversen, J., Textbook of pollen-analysis. 3rd edition. Munksgaard, Copenhagen, 1975.

Islam, M. S., & Lucky, R. A. (2019). A study on different plants of Apocynaceae family and their medicinal uses. J Pharm Res, 4(1), 40-44.

Kuprianova, A. (1967). Apertures of pollen grains and their evolution in Angiosperms. Paleobot. Playnology, 3. https://doi.org/10.1016/0034-6667(67)90041-3 (Accessed: 17.06.2023)

Lansdown, R.V. 2013. Nerium oleander. The IUCN Red List of Threatened Species 2013: e.T202961A13537523. https://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2013-1.RLTS.T202961A13537523.en. Accessed on 21 June 2023.

Moore, P. D., Webb, J. A. and Collinson, M. E., Pollen analysis. Oxford Blackwell Scientific Publications, London, pages: 110-112, 1991.

Ollerton, J., Liede-Schumann, S., Endress, M. E., Meve, U., Rech, A. R., Shuttleworth, A., ... & Quirino, Z. (2019). The diversity and evolution of pollination systems in large plant clades: Apocynaceae as a case study. Annals of Botany, 123(2), 311-325.

Sharma, R., Singh, S., Tewari, N., & Dey, P. (2023). A toxic shrub turned therapeutic: The dichotomy of Nerium oleander bioactivities. Toxicon, 107047.

Walker, J. W. (1974a). Evolution of exine structure in the pollen of primitive Angiosperms. Am J Bot, 61. https://doi.org/10.1002/j.1537-2197.1974.tb12315.x (Accessed: 17.06.2023)

Walker, J.W. (1974b). Aperture evolution in the pollen of primitive Angiosperms. Am J Bot, 61. https://doi.org/10.1002/j.1537-2197.1974.tb12329.x (Accessed: 17.06.2023)

Woodehouse, R. P., Pollen grains, their structure, identification and significance in medicine. New York: Hafner, New York, 574, 1935.

MANİSA YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ 45 HK 4663/7 NUMARADA KAYITLI EL YAZMASI AYET TEFSİRİ VE TEFSİR İLMİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

MANISA WRITTEN WORKS LIBRARY REGISTERED AT 45 HK 4663/7 MANUSCRIPT VERSE EXPLANATION AND ITS EVALUATION IN TERMS OF EXEGESIS (TAFSIR) SCIENCE

Yücel KARAHASANOĞLU

Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, Kastamonu-Türkiye,

ORCID:0000-0001-6361-4120

Prof. Dr. Burhan BALTACI

Kastamonu Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri Bölümü, Kastamonu-Türkiye,

ORCID: 0000-0001-5990-7131

Özet

El yazması eserler vahyin başlangıcından günümüze İslam tarihinde önemli bir rol oynamış, bulunduğu dönemin islami kültürünü yansıtmıştır. Geçmişten bugüne köprü olan bu eserler arasında el yazması sure ve ayet tefsirleri de yerini almıştır. Bu tefsirler insanlığa hidayet kaynağı olarak gönderilen Kur'ân-ı Kerim'in manasını açıklaması, islami bilgiler vermesi ve döneminin islami kültürünü aktarması açısından önemlidir.

Her alanda olduğu gibi ilim ve irfan alanında da zirveye ulaşan Osmanlı devleti döneminde de el yazması sure ve ayet tefsirleri yazılmıştır. Büyük çoğunluğu Arapça olan bu eserler müderrislik, kadılık, mukarrirlik, muhataplık ve vaizlik gibi makamlara tayin için yapılan imtihan sorularına cevap olarak veya bir görevden yeni ve daha üst göreve talip olma durumunda yazılmıştır.

Yazma olarak kütüphanemizde bulunan sure ve ayet tefsirlerinin kendine ait birtakım özellikleri vardır. İsimlendirilirken bir kısmı ayetin lafzı itibariyle bir kısmı ise müstakil olarak isimlendirilmiştir. Bunun yanı sıra son dönemde kataloglama faaliyetiyle beraber içerik olarak isimlendirilmelere de rastlanmaktadır. Tefsir metodu olarak klasik tefsir usulü metodu uygulanmış, ayette yer alan bazı kavramlar filolojik olarak tahlil edilmiştir. Modern dönemdeki kaynak verme metodunun kullanımına az olarak rastlanmakla birlikte kaynak olarak kullanılan eserlerin ismi ya da müellif isminin zikredildiği görülmektedir. Tefsir esnasında konuyla ilgili olan ayetlere atıf yapılmış bunun yanı sıra hadislerden de yararlanılmıştır. Bu çalışmada da Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar'âşî'nin (ö.1145/1732) Manisa Yazma Eser Kütüphanesinde 4663/7 numarada kayıtlı "Tefsîru Kavlihi Teâla İnnallahe Leyse bizallâmin lil-Abid" adlı eserinin şekil ve içerik incelemesi yapılarak tefsir ilmi açısından değerlendirilmesine yer verilecektir.

Anahtar kelimeler: el-Mar'âşî, Saçaklızade, Tefsir, Kur'an, Ayet, El Yazması.

Abstract

Manuscripts have played an important role in the history of Islam from the beginning of the revelation to the present, reflecting the Islamic culture of the period. Among these works, which have been a bridge from the past to the present, handwritten surah and verse commentaries have also taken their place. These commentaries are important in terms of explaining the meaning of the Qur'an, which was sent as a source of guidance to humanity, giving Islamic information and conveying the Islamic culture of the period.

As in every field, manuscripts of surah and verse commentaries were written in the period of the Ottoman Empire, which reached its peak in the field of science and wisdom. These works, the majority of which are in Arabic, were written in response to exam questions for appointment to positions such as professorship, kadi, mukarrir, interlocutor and preacher, or in case of aspiring to a new or higher task from a position.

The surah and verse commentaries in our library as manuscripts have some peculiarities of their own. While naming, some of them are named as detached in terms of the wording of the verse. In addition to this, it has been encountered recently that it is named as content together with the cataloging activity. The classical tafsir method was applied as the tafsir method, and some of the concepts in the verse were analyzed philologically. Although the use of the reference method in the modern period is rare, it is seen that the name of the works used as a source or the name of the author are mentioned. During the tafsir, references were made to the verses related to the subject, as well as the hadiths. In this study, Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr al-Mar'âshî's (d.1145/1732) work named "Tefsîru Kavlihi Teâla İnnellahe Leyse bizallâmin lil-Abid" in Manisa Public Library will be contributed to the field of tafsir history by examining its form and content and evaluating it in terms of tafsir science.

Keywords: al-Mar'âshî, Sacaklızade, Tafsir, Qur'an, Verse, Manuscript.

GİRİŞ

Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar'aşî (ö. 1145/1732)

Tam ismi; Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar'aşî'dir. Doğum yerine nispetle Mar'aşî, ailesine nispetle Saçaklızâde olarak anılmaktadır. Saçaklızâde Mehmed Efendi olarak meşhur olmuştur. (Yavuz, Özen, ty., I, 434). Kaynaklarda doğum tarihi ile net bir bilgi bulunmamakla birlikte eserlerinden yola çıkarak 1070-1080 (1660-1670) yılları arasında doğduğu düşünülmektedir. (Özcan, 2008, 35, 368).

Saçaklızâde ilim tahsiline Maraş âlimlerinden başlamış, *Tibyân Tefsiri* müellifi Muhammed Efendi'den (ö. 1111/1699) ve Darendeli Hamza Efendi'den (ö. 1105-06/1694) ders almıştır. Sonra Şam'a gidip, Abdülganî en-Nablüsî'den (ö. 1143-44/1731) hadis, tefsir, tasavvuf gibi ilimleri öğrenmiş ve icazet alarak memleketi Maraş'a geri dönmüştür. Burada talebe yetiştirmiş ve birçok eser ilim dünyasına kazandırmıştır. (Yavuz, Özen, ty., I, 434).

Osmanlı Müellifleri adlı eserde Saçaklızâde'nin otuz eserinden bahsedilmektedir. Ancak son dönemde yapılan katalog çalışmalarıyla yüzden fazla eseri olduğu ortaya çıkmıştır. Bazı eserleri şunlardır:

Hâşiye-i Tefsîr-i Keşşâf alâ Sûreti'l-Bakara: Katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Aynü'l-Hayât fî Beyâni'l-Münâsebât fî Sûreti'l-Fatiha: Katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Gâyetü'l-Burhân fî Tefsîr-i Âyeti'l-Kürsî: Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Risâle fi't-Tenzîhât fî Te'yîdi'l-Âyâti'l Müteşâbihât (Risâletü't-Tenzîhât ma'al-Hâşiye): Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır. (Yavuz, Özen, ty., I, 434).

Risâle fi'l-Âyâti'l-Müteşâbihât: Eserin bir yazma nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, İbrahim Efendi, 411/12 numarada kayıtlı olduğu ifade edilmiş ve incelemesi yapılmıştır. (Özmen, 2012, 166). Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında Süleymaniye Kütüphanesi, İbrahim Efendi, 411/12 numarada esere rastlanmıştır.

Hâşiye 'ale'l-Beydâvî 'alâ Sûreti'n-Nâziât: Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır. Ancak eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Esat Efendi, 244/2 numarada kayıtlı 105-116 varaklarında olduğu ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında eserin Esat Efendi, 244/2 numarada kayıtlı 105-116 varaklarında esere rastlanmıştır.

Tefsîru kavlihî Teâlâ "hel etâke hadîsu Mûsâ": Beydâvî tefsirindeki ilgili ayete Saçaklızâde tarafından yazılan taliktir.

Hâşiye ‘alâ Tefsîr-i kavlihî Teâlâ “Mâ kâne li'n-Nebiyyi vellezîne âmenû”: Eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Kasidecizade, 682/9 numarada kayıtlı 76-80 varaklarında olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında Süleymaniye Kütüphanesi, Kasidecizade, 682/9 numarada kayıtlı 76-80 varaklarında eser tespit edilmiştir.

Risâle fi’r-red bi ba‘dı Müddeiyyâti’l-Beydâvî: Eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Hacı Mahmut, 264 numarada kayıtlı olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında ilgili numarada eser tespit edilmiştir.

Risâle fi Beyâni'n-Nâsih ve'l-Mensûh: Katalog taramasında Amasya Beyazıt Halk Kütüphanesinde 05 Ba 1714/3 numarada kayıtlı 87b-107a varakları arasında olduğu tespit edilmiştir.

Risâle fi Kavlihî Teâlâ fi'l-Enfâl: Eserin bir nüshası Adana İl Halk Kütüphanesi, 894 numarada kayıtlı olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. (Özcan, 2005, 1, 57). Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında ilgili numarada eser tespit edilmiştir.

Tefsîru Kavlihî Teâlâ “innallâhe leyse bizallâmin lil-abîd”: Bu çalışmanın da konusu olan eser; Katalog taramasında Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, Konya İl Halk Kütüphanesi koleksiyonunda 42 Kon 181/4 numarada 33b-42b varakları arasında, Milli Kütüphane-Ankara, Adana İl Halk Kütüphanesi koleksiyonu 01 Hk 142/10 numarada 94a-98b varakları arasında, Manisa Yazma Eserler Kütüphanesi, 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunmaktadır. Çalışmamıza konu olan bu risalede Enfâl suresi 8/51 ayetinin tefsiri yapılmıştır.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

1. Eserin Yapısal Olarak İncelenmesi

Konya İl Halk Kütüphanesi 42 Kon 181/4 numarada 33b-42b varakları arasında, Ankara Milli Kütüphanesinde Adana İl Halk Kütüphanesi koleksiyonunda 01 Hk 142/10 numarada 94a-98b varakları arasında, Manisa Yazma Eser Kütüphanesi 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunan el yazması eser el-Enfal 8/51 ayetini konu edinmektedir.

Yazma olarak kütüphanemizde bulunan ayet tefsirlerinin kendine ait birtakım özellikleri vardır. (Baltacı, 2013, 23-32; Baltacı, 2011, 405-417). Biz çalışmamızda Manisa Yazma Eser Kütüphanesi 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunan el yazması nüshayı inceleyeceğiz.

El-Enfal 8/51. ayetin metni **“ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ”** şeklindedir. Ayetin meali ise “*İşte bu, ellerinizle yapıp ettikleriniz yüzündendir ve kuşkusuz Allah kullara asla zulmedici değildir.*” şeklinde verilebilir.

Kütüphane kayıtlarında eserin ismi *Tefsîru Kavlihî Teâlâ “innallâhe leyse bizallâmin li'l-abîd”* şeklinde yer almaktadır. Ayette yerini alan “وَاَنَّ” lafzı katalogda sehven “inne” şeklinde yazılmıştır. Katalog verilerinde eserin müellifinin ismi Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar‘aşî (ö. 1145/1732) şeklinde yer almaktadır. Eser üzerinde herhangi bir tercüme, tahkik vb. çalışma yapıldığına rastlamadık.

El-Enfal Suresi 8/51. ayetin tefsiri olan yazma eserin arşiv numarası 45 Hk 4663/7 şeklindedir. Katalog bilgilerinde eserin talik yazı stili ile yazıldığı, 67b-70a varakları arasında 235x152-162x82 mm. ölçülerinde olduğu, kâğıt türü arslan arma fligranlı, söz başları, cetveller ve keşideler kırmızı, şemseli zencirekli mıklebli, kahverengi meşin ciltli olduğu bilgisi yer almaktadır.

Katalogda eserin başlangıcı “**بسم الله و بحمده و صلوة على رسوله قال البيضاوي في الانفال "ذلك" الضرب و العذاب**” şeklinde başlamıştır. Yani müellif bu ifadesiyle “Allah’ın ismiyle, Allah’a hamd ederek ve Rasulullah’a salat ve selam ederek” başladığını ifade etmiştir. Gelenekte Peygamberimizin *“Besmelesiz başlanılan her işin sonu kesiktir.”* hadisinden esinlenilerek kadim ulema tarafından böyle bir usul geliştirilmiştir. Bu ifade literatürde besmele, hamdele, salvele denilen hususları ifade etmektedir. Eserin sonu ise “**و الحمد لله الذى بعزته و بجلاله ثم الصالحات و سبحان ربنا رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين**” şeklinde Allah’a hamd, Peygamberlere ve salih kimselere, dua edilerek tamamlanmıştır.

2. Eserin İçerik İncelemesi

Müellif eserde, el-Enfal suresi 8/51. ayetten hareketle Allah'ın zulüm etmeyeceği, Allah'ın kullara verdiği cezaların kulların kendi yaptıkları sebebiyle olduğunu açıklamaya çalışmaktadır.

Eser; besmele, Allah'a hamt ve Hz. Peygamber'e (sav) salavat ile başlamıştır. Daha sonra "Beydâvî şöyle dedi" şeklinde Beydâvî'nin (ö. 685/1286) el-Enfal suresi 51. ayetiyle ilgili görüşlerine yer verilmiştir. Beydâvî; "Allah'ın kullara azap etmesinin kulların yaptığı itaatsizlik ve imansızlık sebebiyle olduğunu, zulmü kaldırmak için Allah'ın azap etmesinin dinen ve aklen zulüm olmadığını ifade etmiştir. (vr. 69 b).

Mar'aşî günahsız bir kimseye azap etmenin günah olduğunu, günahkâr kimseye azap etmemenin de adalet olmadığını ifade etmiştir. Bunun yanı sıra Ehl-i sünnet ve Mu'tezilenin görüşlerine de yer veren Mar'aşî, bu iki mezhebin görüşünü şu şekilde açıklamıştır. "Mu'tezilenin 'usûl-i hamse' diye bilinen beş inanç ilkesi vardır. Bunlardan birisi de 'adalettir'. Bu ilke doğrultusunda Mu'tezileye göre Allah'ın adaleti gereği kullarının amellerine göre karşılık vermesi gerekmektedir. Bu sebeple Allah'ın âsi ve günahkâr olanları cezalandırması gerektiğini, şayet cezalandırmazsa Allah için bu durumun zulüm olduğunu kabul etmişlerdir. Çünkü hak edene hakkını vermemek, bir şeyi uygun olmayan bir konuma koymak olacağından dolayı zulüm kabul etmişlerdir. Ayrıca günah işleyeni cezalandırmamak onu günaha teşvik etmek olacağından Allah'ın günahkâr ve itaatsiz olanı cezalandırmasını vacip olarak görmektedirler." (vr.69 b).

Ehl-i sünnete göre ise; "ayette bahsi geçen azabın kulların dünya hayatında elleriyle yapıp ettikleri sebebiyle olduğu" belirtilmiştir. "Şayet azap, insanların dünyada yapıp ettiklerinden dolayı olmaz ise bu bir haksız zulüm olacağını, bu halde zulmü işleyenin Allah olması söz konusu olur ki bu durumun Allah hakkında imkânsız (muhal) olduğu ifade edilmiştir." (vr. 70 a).

Mar'aşî zulme üç mana yüklemiş ve konuyu bu eksende şu şekilde izah etmeye çalışmıştır. "Birincisi 'bir şeyi uygun olmayan bağlamda değerlendirmek'; ikincisi 'gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek'; üçüncüsü 'başkasının mülkünde tasarrufta bulunmaktır.' Zulme 'başkasının mülkünde tasarrufta bulunmak' manası verilirse, her şey Allah'ın mülkünde olduğundan Allah'ın tasarrufları zulüm olarak kabul edilmeyecektir. Ancak 'bir şeyi uygun olmayan bağlamda değerlendirmek ve gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek' manaları açısından 'Allah'ın yapmış olduklarının zulüm olup olmadığını tartışan müellif, konuyu Zemahşerî'den (ö. 538/1144) alıntı yaparak açıklamaya çalışmıştır. Zemahşerî'ye göre; 'ayetteki azabın insanların kâfir ve imansız olmaları sebebiyledir.' Zemahşerî, Allah'ın kâfirleri cezalandırmasının adaletinin bir gereği olarak görmektedir ki Allah'ın zulmedici olmayıp, adaletle davranmasını şeref ve itibar olarak değerlendirmektedir." (vr. 70 a).

Mar'aşî ayrıca el-Maide 5/118. ayetiyle de konuyu detaylı olarak açıklamış ve Zemahşerî'nin görüşüne burada tekrar yer vermiştir. Şöyle ki ayette; **" إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمِ"** "*Şayet onlara azap edersen, şüphesiz onlar senin kullarındır. Eğer onları affedersen, hiç kuşku yok sen hem izzet hem hikmet sahibisin.*" buyurulmuştur. Bu ayeti Zemahşerî ayeti şöyle açıklamıştır: "Eğer onlara azap edersen adil olursun. Çünkü onlar azabı hak etmişlerdir. Eğer onları kâfir oldukları halde affedersen hikmetinin bir sebebi olarak mağfiretten onları yoksun bırakmamış olursun. Günahkârın günahı ne kadar çok olursa olsun bağışlanmasındaki ihsan-ı ilahi de o kadar büyük olur." Mar'aşî, Zemahşerî'nin yukarıdaki görüşünün Ehl-i sünnet ile aynı olduğunu bundan dolayı da Beydâvî'nin onun görüşünü kabul ettiğini ifade etmiştir. (vr. 70 a).

Mar'aşî yukarıda da ifade edildiği gibi zulmün üç manası olduğunu, bu manalara göre mezheplerin yaklaşım tarzlarının ve görüşlerin değişebildiğini ifade etmiş, sonuç olarak görüşünü şu şekilde açıklamıştır. "Öyle ki; bir şeyi uygun bağlamda değerlendirip değerlendirmemek Allah için söz konusu değildir. Çünkü Allah'a göre her şey bağlamındadır. Gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek, Allah için imkân dâhilinde olmakla beraber âdetullah gereği bunu yapmaz. Başkasının mülkünde tasarruf etmek, Allah için söz konusu değildir, çünkü bütün mülk Allah'ındır. Öyleyse zulmün anlamlarından ikisi Allah hakkında mümkün değildir. Diğer bir tanesini de adetullah gereği yapmaz. Bu sebeple, yukarıda verilen tüm manaları itibariyle, Allah'ın zulmetme ihtimali reddedilmiştir (merdud)." (vr.70 b- 71 a).

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Mar‘aşî metot olarak klasik tefsir metodunu uygulamış, hamt ve sena ile konuya başlamış, girizgâh yapmaksızın Beydâvî’nin görüşüyle ayeti tefsir etmiştir. Ehl-i sünnet ve Mutezile mezheplerinin görüşlerine yer vererek ayeti açıklamaya çalışmıştır. Ayetin ayetle açıklanması yolunu benimsemiş, el-Enfal 8/51. ayeti el-Maide 5/118. ayet ile tefsir etmiştir. Konu ile ilgili hadis rivayetine ise yer vermemiştir.

İrab kaideleriyle ayeti izah etmeye çalışmış, ayette geçen kelimelerin mübteda, haber, sebebiyye, atıf vb. olduğunu belirtmiş, Cevherî’nin *Tâcu’l-luğa* adlı sözlüğünden yararlanarak kelimelerin sözlük manalarına yer vermiş ve ayette hangi kalıpta kullanıldığını da belirtmiştir. Zemahşerî’nin *el-Keşşâf*’ından, Beydâvî’nin, *Envaru't-Tenzîl ve Esraru't-Te'vil* adlı tefsirlerinden istifade etmiştir.

Ayeti tefsir ederken öncelikle Ehl-i sünnet ve Mu’tezilenin görüşlerine yer vermiş, daha sonra kendi görüşlerini açıklamıştır. Zulüm kavramının üç manası olduğunu ifade ederek, Ehl-i sünnet ve Mu’tezilenin görüşlerini birleştirmeye çalışmıştır. Mezheplerin görüşlerini tenkit etmek yerine daha çok tevil ederek, ortaya çıkışı sebebini açıklamaya çalışmıştır.

İncelenen eserde klasik yazma eserlerde rastlanan “anlatılanlar arasında bağlantının kopukluğu” sorunu karşımıza çıkmaktadır. Öyle ki; bazı konular tamamlanmamış, okuyucuyu bir sonuca ulaştırmamıştır. Yazar konuyu anlatırken bir olay döngüsü sırasına göre değil tefsir, gramer ve alıntılar yaparak konular arasında bir bütünlük oluşturamamıştır. Gramer konularının üzerinde çok fazla durulması daha çok eserin dilbilimsel tefsir alanına meyletmesine sebep olmuş, tefsiri gramer kaidelerinin gölgesinde bırakmıştır. Yazıların eski olması ve birbiri içerisine girmiş olması okumayı zorlaştırmakta ve anlamaya engel olmaktadır.

Sonuç olarak eserin tam olarak hangi amaçla (vaizlik, mukarrirlik vb.) yazılmış olduğu tespit edilemese de itikadi bir mesele olan “Allah’ın kullarına ceza verirken zulmetmeyeceğine dair” tartışmaya katkı sağlayan önemli bir eserdir. Bu sebeple ayetin kapsamı alanına giren zulüm konusunun anlaşılmasında kaynak olarak istifade edilebilecek ayet tefsiri olarak görülmektedir. Bu eserin yanı sıra Mar‘aşî’nin birçok eseri bulunmakta ve bu eserlerin incelenip alana kazandırılarak istifade edilmesi temennimizdir.

KAYNAKLAR/REFERENCES

Baltacı, B. (2013). *Müstakil Ayet Tefsirleri -Kastamonu Yazmaları-*, Bursa: Emin Yayınları.

BALTACI, B. (2011). “Osmanlı Dönemi Âyet Tefsirleri”, *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, c. 9, sy. 18, ss. 405-417, İstanbul.

Özcan, T. (2008). “Saçaklızâde Mehmed Efendi”, TDV İslâm Ansiklopedisi, Ankara: TDV Yayınları, 35/368.

Özcan, T. (2005), “Maraşlı Bir Osmanlı Âlimi: Saçaklızâde Mehmet Efendi ve Eserleri”, *1. Kahramanmaraş Sempozyumu*, (1/57). İstanbul: Düzey Matbaası.

Özmen, K. (2012. Güz), Bir Osmanlı Âlimi Saçaklızâde ve “Risâle fi’l Âyâti’l-Müteşâbihât” İsimli Risalesi, *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, (*3/2*), 166.

Yavuz, A.F. ve Özen, İ. (ty.). Osmanlı Müellifleri, İstanbul: Meral Yayınevi, 1/434.

EKLER:

Ek-1

El Yazması eserin ilk varakları

Ek-2

El yazması eserin son varakları

ŞEHİR PROTESTO KÜLTÜRÜ VE GRAFİTİ SANATI: ATİNA SOKAK GRAFİTİLERİ

CITY PROTEST CULTURE AND GRAPHITE ART: ATHENS STREET GRAPHITES

Dr. Öğr. Üyesi Nisa Gökden KAYA

Hitit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü

ORCID ID: 0000-0002-6969-371X

Doç. Dr. Hüseyin MERTOL

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü

ORCID ID: 0000-0001-8048-0814

ÖZET

Bir şehirde kamuya açık alanlarda bulunan duvar, pano, kepenk gibi görünür yerlere, sprey boya ve kalın uçlu gazlı kalemler kullanılarak çeşitli stil ve renklerde yazma olarak tanımlanabilen grafiti, bir sokak sanatı olarak kabul edilmektedir. Özellikle 1980'li yıllardan sonra popüler hale gelen grafiti, hip-hop kültürünü benimsemiş olan gençlerin, hem kendini ifade etme hem de bir başkaldırı aracı olarak da yorumlanabilir. Bu bağlamda, grafiti ve protesto kültürü, toplumsal eylemlerin ve ifade özgürlüğünün önemli bir yansıması olarak dünya çapında dikkat çeken bir fenomendir. Bu fenomen, sanatsal ifade, politik mesajlar ve toplumsal eleştiri gibi çeşitli amaçlarla kullanılan bir iletişim aracıdır. Grafiti, toplumsal hareketliliklerin ve protestoların bir parçası olarak ortaya çıkmış ve zamanla kendine özgü bir kültür oluşturmuştur. Bu nedenle grafitiler, son yıllarda tüm dünyada şehir sokaklarında sıklıkla karşımıza çıkmaktadır. Önceleri yasa dışı olarak görülüp yerel yönetimler tarafından engellenmeye çalışılmış olan grafiti, günümüzde artık modern şehirlerin sokaklarını süsleyen, şehir marka değerine ve dolayısıyla turizmine katkı sağlayan bir sanat dalı olarak görülmekte, grafiti festivalleri düzenlenerek desteklenmektedir. Yunan grafitileri, özellikle politik ve toplumsal olaylarda etkili bir şekilde kullanılan bir tür grafiti sanatıdır. Yunanistan tarih boyunca siyasi değişimler, ekonomik krizler ve sosyal hareketliliklerle sık sık karşılaşmıştır. Bu dönemlerde, grafiti sanatçıları ve aktivistler, duvarlara ve kamu alanlarına mesajlarını iletmek için grafiti sanatını kullanmışlardır. Yunan grafitileri, politikacılara, hükümete ve toplumdaki sosyal adaletsizliklere yönelik eleştirileri içermektedir. Bu grafitilerde semboller, sembolik anlatılar ve politik sloganlar sıkça kullanılmaktadır. Aynı zamanda, Yunan grafitileri kültürel mirası, ulusal kimliği ve tarihi olayları da yansıtabilmektedir. Yunan grafitileri, hem yerel topluluklar arasında iletişim aracı olarak kullanılmış, hem de ulusal ve uluslararası medyada geniş yankı bulmuştur. Sonuç olarak, grafiti ve protesto kültürü fenomeninin anlaşılması ve Yunan grafitilerinin siyasi ve toplumsal bağlamlardaki rolünün incelenmesine odaklanmaktadır. Bu çalışma, grafiti ve protesto kültürüne dair derinlemesine bir kavrayış sağlamayı ve Yunanistan'ın başkenti Atina'da bulunan sokak grafitilerinin toplumsal değişimdeki etkisini anlamamıza katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Grafiti, Atina, protesto

ABSTRACT

Graffiti, which can be defined as writing in various styles and colors by using spray paint and thick-tipped gas pens, on visible places such as walls, boards, shutters in public spaces in a city, is considered a street art. Graffiti, which has become popular especially after the 1980s, can also be interpreted as a means of self-expression and rebellion by young people who have adopted the hip-hop culture. In this context, graffiti and protest culture is a phenomenon that draws attention worldwide as an important reflection of social actions and freedom of expression. This phenomenon is a communication tool used for various purposes such as artistic expression, political messages, and

social criticism. Graffiti emerged as a part of social movements and protests, and over time, it has created a unique culture. For this reason, graffiti has been frequently encountered on city streets all over the world in recent years. Graffiti, which was previously seen as illegal and tried to be prevented by local governments, is now seen as an art branch that decorates the streets of modern cities, contributes to the city brand value and therefore tourism, and is supported by organizing graffiti festivals. Greek graffiti is a kind of graffiti art that is used effectively especially in political and social events. Throughout history, Greece has frequently faced political changes, economic crises and social movements. During these times, graffiti artists and activists used the art of graffiti to convey their message to walls and public spaces. Greek graffiti includes criticism of politicians, government and social injustices in society. Symbols, symbolic narratives and political slogans are frequently used in these graffiti. At the same time, Greek graffiti can reflect cultural heritage, national identity and historical events. Greek graffiti has been used both as a means of communication between local communities and has received wide coverage in the national and international media. As a result, it focuses on understanding the phenomenon of graffiti and protest culture and examining the role of Greek graffiti in political and social contexts. This study aims to provide an in-depth understanding of graffiti and protest culture and contribute to our understanding of the impact of street graffiti on social change in Athens, the capital of Greece.

Keywords: graffiti, Athens, protest

GİRİŞ

Grafiti, genellikle izinsiz olarak kamusal veya özel mülkiyet üzerindeki yüzeylere çizilmiş, yazılmış veya boyanmış işaretler, şekiller ve tasarımlardır. Grafiti, İtalyanca bir kelime olan "graffiato" kelimesinden türetilmiştir ve "kazınmış" anlamına gelir (Macdonald, 2001). Genellikle aerosol sprey boya veya işaretçi kalemler gibi araçlar kullanılır. Grafitinin tarihine bakıldığında, MÖ 30. yüzyıldan bu yana var olduğunu görüyoruz. Ancak, modern grafiti olarak bildiğimiz form, 1960'lar ve 70'lerde Amerika Birleşik Devletleri'nde, özellikle Philadelphia ve New York'ta ortaya çıktı. Grafiti, sanatçıların kişisel ifadelerini, politik ve sosyal mesajları geniş bir kitleye ulaştırma biçimi olarak kabul edilir (Ayhan, 2022). Şehir protesto kültürü, toplumun belirli bir kesiminin sosyal, ekonomik veya politik meselelere karşı tepkisini ifade ettiği bir olgudur. Genellikle gösteriler, oturma eylemleri, yürüyüşler ve benzeri toplu eylemler bu kültürün bir parçasıdır (Lachmann, 1998). Protestolar, genellikle bir hükümetin politikalarına, sosyal adaletsizliklere veya belirli bir konuda genel halkın ilgisizliğine karşı direnişi simgeler. Şehirler, yoğun nüfusu ve geniş altyapısı nedeniyle bu tür eylemler için doğal arenalar olmuştur. Grafiti sanatı ve şehir protesto kültürü, genellikle toplumsal ve politik meseleleri gündeme getirme biçimi olarak iç içe geçmiştir (Mirioğlu ve Akcalı, 2022). Grafiti, protestonun vizüel bir ifadesi ve kalıcı bir izi olabilir. Grafiti sanatı, belirli bir protestonun veya hareketin mesajını genişletme ve kalıcı hale getirme potansiyeline sahiptir. Öte yandan, şehir protesto kültürü de grafiti sanatına ilham verir. Protestolar sırasında ortaya çıkan duygular, politik mesajlar ve sosyal hareketler, sanatçılar için yaratıcı materyal sağlar (Hall ve Malcomson, 2018). Bu yüzden, protesto kültürü ve grafiti sanatı genellikle birbiriyle bağlantılıdır ve birbirlerini besler. Sonuç olarak, grafiti sanatı ve şehir protesto kültürü, toplumun sesini duyurmanın ve toplumsal değişim taleplerini ifade etmenin güçlü yollarıdır. İkisi de toplumun geniş kesimlerine ulaşabilir ve belirli bir mesajın veya hikayenin kalıcı bir iz bırakmasına yardımcı olabilir. Bu iki olgu arasındaki etkileşim, sanatın ve politikanın çatıştığı ve birleştiği bir alandır (Austin, 2010). Bu, toplumun daha geniş bir kesimine seslenir ve belirli bir mesajın veya hikayenin kalıcı bir iz bırakmasına yardımcı olur. Bu, sanatın ve politikanın çatıştığı ve birleştiği bir alandır (Erdem, 2018).

Grafiti, bir sanat formu olarak, kamusal veya özel mülkiyet üzerindeki yüzeylere çizilmiş, yazılmış veya boyanmış işaretler, şekiller ve tasarımları ifade eder (Stahl, 2001). Grafiti, genellikle anonim bir şekilde ve çoğu zaman izinsiz olarak oluşturulur. Modern grafiti, genellikle aerosol sprey boya ve işaretçi kalemler gibi araçlar kullanılarak yaratılır ve genellikle kaligrafik yazı stili ve semboller içerir. Grafitinin birçok farklı tarzı ve türü vardır (Macdonald, 2001). Bu türler, genellikle tasarımların özelliklerine, kullanılan tekniklere ve sanatçının niyetine bağlı olarak değişir. Örneğin, bazı grafitiler yalnızca metin içerirken (tagging olarak bilinir), diğerleri karmaşık ve renkli resimler ve tasarımlar

içerir. Grafiti, aynı zamanda genellikle sosyal ve politik yorum içerir. Sanatçılar, genellikle belirli bir konuyu, düşünceyi veya hissi ifade etmek için grafiti kullanırlar. Bu, genellikle toplumun geniş kesimlerine seslenme ve belirli bir mesajın veya hikayenin kalıcı bir iz bırakma potansiyeli nedeniyle, grafiti sanatını güçlü bir ifade ve iletişim aracı yapar (Snyder, 2009).

Grafiti sanatı, genellikle sokak sanatının en belirgin ve yaygın biçimlerinden biri olarak kabul edilir. Bu, büyük ölçüde, bu sanat formunun genellikle açık havada, geniş bir kitleye ulaşabilecek şekilde oluşturulması ve genellikle toplumun çeşitli kesimlerinden sanatçılar tarafından yaratılması nedeniyledir. Sonuç olarak, grafiti, hem bir sanat formu hem de bir iletişim aracı olarak önemli bir rol oynar. Sokaklarda, binalarda ve toplu taşıma araçlarında bulunan bu resimler ve yazılar, modern kentsel yaşamın ayrılmaz bir parçasıdır ve genellikle toplumun geniş kesimlerine seslenen güçlü ve kalıcı mesajlar içerir (Taştepe ve Şahin, 2018).

Grafiti ve şehir protesto kültürü, toplumsal ve politik dönüşümü simgeleyen iki önemli fenomendir ve her ikisi de ayrı ayrı ve birlikte sosyal hareketlerin ve değişimlerin görünür ifadesi olabilirler (Schacter, 2014). Grafiti, genellikle kamusal alanda yapılan izinsiz bir eylem olduğundan, genellikle protesto kültürünün bir parçası olarak kabul edilir (Hall ve Malcomson, 2018). Grafiti sanatçıları, genellikle belirli bir politik mesajı iletmek, bir konuya dikkat çekmek veya bir eylemi protesto etmek için grafiti kullanırlar. Bu, genellikle bir direniş eylemi olarak kabul edilir ve genellikle belirli bir sosyal veya politik konunun geniş bir kitleye ulaşmasını sağlar. Öte yandan, şehir protesto kültürü, genellikle daha geniş kitlelerin dikkatini çeken ve hükümet veya diğer yetkilileri eyleme geçmeye zorlayan bir olgudur (Macdonald, 2001). Protestolar genellikle belirli bir mesajı iletmek veya belirli bir konuya dikkat çekmek için düzenlenir ve genellikle toplumun geniş kesimlerinin katılımını gerektirir.

Grafiti ve şehir protesto kültürü arasındaki ilişki, belirli bir sosyal veya politik meseleyi hem görsel (grafi) hem de fiziksel (protesto) yollarla ifade etme ve böylece bu meseleleri daha görünür ve anlaşılır hale getirme potansiyeline sahiptir (Ayhan, 2022). Bu nedenle, grafiti ve şehir protesto kültürü, genellikle birlikte ele alındığında, toplumsal değişim ve dönüşümün güçlü ve etkili ifadesini oluşturabilirler. Grafiti ve şehir protesto kültürü, birbirini tamamlayan ve güçlendiren iki olgudur (Ferrell, 1996). Grafiti, genellikle bir çeşitli konuları ifade etmek, toplumda farkındalık yaratmak ve belirli bir değişimi talep etmek için bir araç olarak kullanılır. Bu özellikleri grafitiyi, özellikle şehir protesto kültürü ile birlikte, sosyal ve politik direnişin güçlü bir sembolü haline getirir. Bir protesto esnasında, grafiti genellikle yerel halkın, aktivistlerin ve diğer protestocuların duygularını, görüşlerini ve taleplerini ifade etmek için kullanılır. Bu grafitiler, genellikle toplulukların sesini duyurma, belirli bir meseleyi gündeme getirme ve genelde yetkililerle iletişim kurma aracı olarak işlev görür (Manco, 2004). Örneğin, bir protesto sırasında oluşturulan grafiti, belirli bir politik durumu eleştirebilir, bir hükümet politikasına karşı çıkabilir veya belirli bir sosyal adaletsizliği vurgulayabilir. Grafiti aynı zamanda, protestoların genel hedeflerini ve hedeflerini vurgulayarak, protestocuların taleplerini ve hedeflerini geniş kitlelere iletebilir. Bu nedenle, grafiti ve şehir protesto kültürü, birbirini tamamlayan ve bir arada çalışabilen iki olgudur. Her ikisi de, toplumun belirli kesimlerinin sesini duyurmayı, sosyal ve politik meseleleri gündeme getirmeyi ve genellikle hükümet veya diğer yetkililere karşı direnişi ifade etmeyi amaçlar. Böylece, grafiti ve şehir protesto kültürü, birlikte hareket ettiklerinde, toplumsal ve politik değişim için etkili bir araç haline gelebilir. Çünkü her ikisi de, toplumun daha geniş kesimlerine hitap etme, belirli bir mesajı veya talebi geniş bir kitleye iletebilme ve genellikle daha büyük bir toplumsal veya politik değişim talebinde bulunma yeteneğine sahiptirler (Yalur, 2021).

YÖNTEM

Bu çalışmanın ana amacı, Atina sokaklarında bulunan grafitilerin, şehir protesto kültürünün bir ifadesi olarak nasıl işlev gördüğünü anlamaktır. Bu amaç doğrultusunda, makalede, çeşitli doküman analizi teknikleri kullanılmıştır. İlk olarak, Atina'daki grafiti örneklerini belirlemek ve kaydetmek için bir alan araştırması yapılmıştır. Araştırmacılar, Atina'nın çeşitli bölgelerinde yer alan ve genellikle protesto hareketleri ile ilişkilendirilen grafiti sanatını belirlemiş ve bu eserlerin fotoğraflarını çekmiştir. Bu eserlerin analizi, her bir grafitinin içeriğini, sembolizmini, stilistik özelliklerini ve mekansal bağlamını anlamak için kapsamlı bir doküman analizi ile gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, grafitilerin oluşturulduğu

zaman, yer ve durum hakkında bilgi toplamak için mevcut haberler, bloglar, sosyal medya yayınları ve diğer çevrimiçi kaynaklar da incelenmiştir.

Grafitilerin dil, sembol ve imge analizi, onların sosyal, politik ve kültürel bağlamı ile birlikte değerlendirilmiştir. Bu süreçte, grafitinin mesajının, grafiti yapan kişinin veya grupların kimliği, grafitinin oluşturulduğu bağlam ve protestoların genel doğası gibi çeşitli faktörler dikkate alınmıştır. Son olarak, bulgular, grafiti sanatının Atina'daki şehir protesto kültürü içerisindeki yerini ve rolünü daha iyi anlamak için derinlemesine analiz edilmiştir. Bu analiz, hem grafitinin sanatsal ifadesini hem de protesto hareketleri ve direnişin geniş çerçevesi içindeki sosyal ve politik anlamlarını keşfetmek için yapılmıştır. Bu yöntemlerin birleşimi, Atina'nın sokak grafitilerinin ve şehir protesto kültürünün karmaşık ve çok yönlü ilişkisini anlamamızı sağlamıştır. Böylece, bu çalışma, hem grafiti sanatını hem de protesto kültürünü daha geniş bir sosyal, politik ve kültürel bağlamda değerlendirebilmiştir.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Bu çalışmanın bulguları, Atina'daki grafiti sanatının, şehir protesto kültürünün hem bir aracı hem de bir ifadesi olduğunu göstermiştir. Belirlenen grafiti örneklerinin büyük çoğunluğu, belirli sosyal veya politik meselelere dikkat çekmek amacıyla yapılmıştır. Bu grafitilerin birçoğu, özellikle ekonomik kriz, göçmen hakları, hükümet politikaları ve toplumsal eşitsizlikler gibi konularda toplumu bilgilendirme ve bilinçlendirme işlevi görmüştür. Bunun yanı sıra, grafitilerin büyük çoğunluğu, genellikle belirli bir politik durum, hükümet politikası veya sosyal adaletsizliği protesto etmek için kullanılmıştır. Bu grafitiler, genellikle politik aktivistler ve diğer protestocular tarafından, belirli bir protesto hareketi veya eylem sırasında veya hemen sonrasında oluşturulmuştur. Ayrıca, bu grafitilerin birçoğu, belirli bir sosyal veya politik mesajı iletmek için semboller, metaforlar ve diğer görsel unsurlar kullanmıştır. Bu özellikler, grafitinin hem bir sanatsal ifade biçimi hem de bir iletişim aracı olarak işlev gördüğünü göstermektedir. Son olarak, bulgular, Atina'nın genelinde grafiti sanatının yaygın bir fenomen olduğunu ve genellikle belirli bir sosyal veya politik meseleyle bağlantılı olarak ortaya çıktığını göstermiştir. Bu bulgu, grafiti sanatının, şehir protesto kültürünün önemli bir parçası olduğunu ve genellikle belirli bir politik veya sosyal değişim talebinde bulunan kitlelerin sesi olduğunu doğrulamaktadır. Bu bulgular, grafiti sanatının, Atina'daki şehir protesto kültürünün hem bir ifadesi hem de bir aracı olduğunu göstermiştir. Bu, grafitinin, belirli bir sosyal veya politik değişimi desteklemek, belirli bir duruma dikkat çekmek veya belirli bir durumu protesto etmek için geniş bir kitleye ulaşma potansiyelini göstermektedir. Böylece, grafiti, Atina'daki şehir protesto kültürünün önemli bir parçası olarak ortaya çıkmaktadır.

Atina sokaklarındaki grafitilerin incelenmesi, bu çalışmanın geniş kapsamlı bir bulgusu olarak, genellikle protesto kültürünün özgün bir biçimini temsil ettiklerini ortaya koymaktadır. Grafitiler, bir yandan sanatsal özgürlüğün ve yaratıcılığın bir ifadesi olarak görülürken, diğer yandan da belirli bir sosyal veya politik durumu ifade etme ve protesto etme arzusunu gözler önüne sermiştir. Bu çift özellik, grafitiyi protesto kültürü ile doğrudan ilişkili bir sanat formu olarak konumlandırır. Ayrıca, belirli bir grafiti eserinin oluşturulmasında kullanılan dil ve semboller, genellikle o eserin belirli bir politik veya sosyal meseleyi nasıl ifade ettiğini ve protesto ettiğini göstermektedir. Bu semboller ve dil, genellikle geniş kitleler tarafından anlaşılabilecek ve kabul görebilecek şekilde tasarlanmıştır. Bu bulgu, grafiti sanatının, hem sanatsal ifadeyi hem de politik ve sosyal meselelere dikkat çekmeyi birleştiren bir araç olduğunu göstermektedir. Atina'daki grafiti sanatının geniş çaplı kullanımı ve çeşitliliği, grafitinin, şehir protesto kültürünün hem bir ifadesi hem de bir aracı olarak ne kadar önemli olduğunu vurgular. Bu bulgular, grafiti sanatının, belirli bir durumu ifade etme veya protesto etme gücüne sahip bir araç olduğunu ve genellikle belirli bir sosyal veya politik meseleye dikkat çekmeye yardımcı olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, Atina sokaklarındaki grafiti örnekleri, grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün, genellikle birlikte hareket ederek ve birbirini tamamlayarak, belirli bir sosyal veya politik durumu ifade etme ve protesto etme potansiyeli olduğunu göstermiştir. Bu bulgular, grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün, toplumsal ve politik değişim taleplerini geniş kitlelere ulaştırmada etkili bir araç olduğunu göstermektedir.

Resim 1: Atina Sokaklarından Bulunan Grafiti Örnekleri

Atina sokaklarındaki grafitilerin incelenmesi ve analizi, şehir protesto kültürünün özgün bir yansıması olarak grafiti sanatının nasıl işlev gördüğünü gözler önüne sermiştir. Özel örnekler üzerinden yapılan inceleme, bu bulguların daha derinlemesine anlaşılmasını sağlamıştır. Örneğin, Exarcheia semtinde bulunan grafitiler, bölgenin radikal siyasi kimliğini ve sakinlerinin direniş ruhunu yansıtır. "Sınırlar yok, insanlar vardır" yazan bir grafiti, bölgedeki göçmen haklarına dair süregelen protestoların bir yansımasıdır. Bu grafiti, şehir protesto kültürünün çeşitli insan hakları meselelerini, özellikle göçmen hakları konusunu nasıl kucakladığını ve sokak sanatının bu konuları gündeme getirme gücünü vurgular. Bir başka örnekte, Atina'nın merkezinde, "Özgürlük, sevgi, direniş" yazan bir grafiti, genel olarak hükümet politikalarına karşı gençlerin direnişini ve protesto kültürünü yansıtıyor. Bu grafiti, direnişin ve sosyal adaletsizliklere karşı duruşun, şehir protesto kültürünün temel unsurları olduğunu gösteriyor. Bir diğer ilginç örnek ise, birçok grafitinin, ülkenin ekonomik krizine yönelik toplumsal tepkileri ve protestoları yansıttığıdır. Örneğin, "Krizin faturasını ödemeyeceğiz" yazan bir grafiti, Atina sokaklarında ekonomik adaletsizliğe karşı geniş çaplı bir öfke ve protesto olduğunu göstermektedir. Son olarak, "Polis devletine hayır" ve "Faşizme karşı direniş" gibi yazılar içeren grafitiler, hükümetin polis politikalarına ve aşırı sağcı hareketlere karşı olan geniş çaplı protestoların somut bir yansımasıdır. Bu örnekler, grafitinin Atina'daki şehir protesto kültürünün güçlü ve etkili bir ifade biçimi olduğunu ve genellikle belirli bir sosyal veya politik meseleyi ifade etme veya protesto etme arzusunu yansıttığını göstermektedir. Grafiti, bu nedenle, toplumsal ve politik değişim taleplerinin geniş kitlelere ulaştırılmasında etkili bir araçtır.

Resim 2: Atina Sokaklarından Bulunan Grafiti

2008 yılı sonrasında büyüyen politik ve ekonomik kriz atmosferi, Yunanistan'ın başkenti Atina'da grafiti ve sokak sanatı üretimini arttırmıştır (Aral, 2021). Grafitiler ayrıca, Atina'daki sosyal ve politik konuların zaman içinde nasıl değiştiğine dair bir zaman çizelgesi oluşturur. Örneğin, 2008'deki gençlik ayaklanmalarını takiben, Atina sokaklarındaki grafitiler genellikle polis şiddeti ve gençlerin sosyal haklarına odaklanmıştı. Daha sonraki yıllarda, grafitiler, Yunanistan'ın ekonomik krizi, Avrupa Birliği'nin kemer sıkma politikaları ve göçmen haklarına dair sorunları ele almaya başlamıştır. Bu değişim, grafitinin, şehir protesto kültürünün dinamik ve sürekli evrilen doğasını yansıttığını göstermektedir. Öte yandan, grafitinin kendine özgü bir dili ve sembolizmi olduğunu da belirtmek önemlidir. Atina sokaklarında sıkça görülen Anarşi sembolü (A), direnişin ve hükümet karşıtı protestoların evrensel bir sembolüdür. Bu tür semboller, grafitinin sadece metinsel bir mesajı değil, aynı zamanda görsel bir dil ve semboller seti ile geniş kitlelere hitap edebildiğini gösterir. Bunlar, Atina'daki grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün çeşitli boyutları hakkında önemli bilgiler sunar. Grafiti, Atina sokaklarında sıklıkla görülen bir fenomen olmasının yanı sıra, bir iletişim aracı, bir protesto biçimi ve bir sanatsal ifade biçimi olarak da işlev görür. Atina'daki grafiti örneklerinin incelenmesi, şehir protesto kültürünün ve grafiti sanatının, belirli bir sosyal veya politik durumu ifade etme ve protesto etme potansiyeli olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, Atina sokaklarındaki grafiti örnekleri, bu sanatın bir protesto biçimi olarak nasıl işlev gördüğünü ve genellikle belirli bir sosyal veya politik meseleye dikkat çekmeye yardımcı olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün, toplumsal ve politik değişim taleplerini geniş kitlelere ulaştırmada etkili bir araç olduğunu göstermektedir.

Atina sokaklarında dikkat çeken bir diğer nokta ise grafitilerin fiziksel yerleşimleridir. Sokakların yoğun olarak işlek olduğu bölgeler, protestoların kalbinde yer alan meydanlar ve hükümet binalarının çevresi, en yoğun grafiti aktivitesinin olduğu alanlardır. Bu yerleşim, grafitinin protesto mesajlarını geniş kitlelere yayma kapasitesini ve kamu alanlarının siyasi ve sosyal amaçlarla nasıl kullanıldığını gösterir. Örneğin, Syntagma Meydanı ve Omonia Meydanı çevresindeki grafitiler, siyasi ve sosyal meselelere dair canlı ve yüksek sesli bir diyaloğun parçasıdır. Bu alanlar, genellikle protesto etkinliklerinin merkezi olmuştur ve bu nedenle grafiti sanatçıları için önemli bir hedef haline gelmiştir. Grafitilerin konumu ve içeriği arasındaki ilişki de dikkate değerdir. Örneğin, üniversite binaları ve gençlik merkezleri çevresindeki grafitiler genellikle gençlerin sosyal ve ekonomik sorunlarına, hükümet politikalarına ve eğitim sisteminin eleştirilerine odaklanırken; mültecilerin yoğun olduğu bölgelerdeki grafitiler genellikle mültecilerin hakları ve göçmen karşıtı politikaların eleştirisi üzerine yoğunlaşmaktadır. Bu bulgular, grafiti ve şehir protesto kültürü arasındaki ilişkinin çok boyutlu olduğunu ve grafitinin çeşitli biçimlerde ve çeşitli amaçlarla kullanılabildiğini gösterir. Grafiti sanatı ve şehir protesto kültürü, Atina'nın sosyal ve politik yaşamının ayrılmaz bir parçasıdır ve belirli bir sosyal veya politik meseleye dikkat çekmek ve toplumsal ve politik değişim taleplerini geniş kitlelere ulaştırmada etkili bir araçtır. Bu çalışmanın bulguları, Atina sokaklarının, halkın toplumsal ve politik meselelere dair sesini duyurma alanı olduğunu ortaya koymaktadır. Grafiti, protestoların taşıyıcısı, politik ve sosyal hareketlerin belirleyici öğesi ve kamuoyunun gündeminin şekillendirilmesinde etkili bir mekanizma olarak karşımıza çıkmaktadır.

Her bir grafiti, belirli bir anın, bir hareketin veya bir talebin kalıcı bir izini taşıyor ve bu sayede, sokaklar halkın özgürce ifade edebildiği, kendi sesini duyurabildiği bir alan haline geliyor. Grafitinin, geniş kitlelere ulaşma, farkındalık yaratma ve sosyal değişim taleplerini aktarma kapasitesi, onun şehir protesto kültürünün önemli bir parçası olmasını sağlıyor. Atina'da grafitinin bir protesto biçimi olarak kullanılması, sadece Yunanistan'da değil, dünya genelindeki birçok başka kentte de görülebilen geniş çaplı bir trendin parçasıdır. Dünya genelinde, insanlar grafiti sanatını, seslerini duyurma ve değişim taleplerini dile getirme aracı olarak kullanıyorlar. Bu, grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün, günümüz toplumlarında politik ve sosyal değişim süreçlerinde ne kadar etkili bir rol oynadığının bir göstergesi olabilir.

Aral (2021) etnografik bir yöntem kullanarak yürüttüğü araştırma kapsamında, Atina'da yaşayan 15 grafiti ve sokak sanatçısıyla derinlemesine görüşmeler ve doğal gözlem yapmıştır. Araştırmada, Atina grafiti ve sokak sanatının üretimdeki dinamikler ve motivasyonlar açısından melez bir karakterinin olduğu; sosyo-ekonomik yapının çoğunlukla bu kültürel ifade alanının gündemini belirlediği sonucuna

ulaşılmıştır. Ayrıca toplumsal alanda kabul gören grafiti sanatçılarının birbirinden farklı motivasyonlarla özgün tarzını yaratmaya çalıştığını belirtmektedir.

SONUÇ

Bir protesto biçimi olarak 1980'li yıllarda ortaya çıkan grafiti, zaman içinde küreselleşmenin de etkisiyle tüm dünyaya yayılmıştır (Bağış, 2019). Önceleri protesto kültürünün bir aracı olması bağlamında yasadışı olarak görülen grafiti, zaman içinde değişime uğramıştır. Dünyanın hemen hemen her yerinde bir sokak sanatı olarak kabul görmekte ve festivaller düzenlenerek desteklenmektedir. Hatta günümüzde galeri ve müzelerde bile rastlanır hale gelmiştir (Evgin, 2022). Bu çalışma, grafiti sanatının ve şehir protesto kültürünün, toplumların sosyal ve politik dinamiklerini ifade etme ve geniş kitlelere aktarma yeteneğine ışık tutmuştur. Atina'daki örnekler üzerinden incelenen grafitiler, hem belirli bir sosyal veya politik meseleye dikkat çekmek hem de bu meselelere dair toplumsal ve politik değişim taleplerini geniş kitlelere ulaştırmakta etkili bir araç olduğunu göstermiştir. Bu bağlamda, grafiti ve protesto kültürünün dinamik etkileşimi, kentsel yaşamın ve toplumsal hareketlerin analizi için önemli bir araç olabilir. Gelecek araştırmalar, grafiti ve protesto kültürünün etkileşimini daha geniş bir coğrafyada ve daha çeşitli sosyal ve politik bağlamlarda inceleyebilir. Bu, hem grafitinin hem de protesto kültürünün toplumsal ve politik değişim süreçlerine katkısının daha geniş bir çerçevede anlaşılmasını sağlayabilir. Ayrıca, grafiti ve protesto kültürünün etkileşiminin daha derinlemesine anlaşılmasına yardımcı olacak kapsamlı teorik ve metodolojik yaklaşımların geliştirilmesi önerilebilir. Grafiti sanatının çok boyutlu doğası, çeşitli disiplinlerin - sosyoloji, politik bilimler, kültürel çalışmalar ve sanat tarihi gibi - perspektiflerini ve yöntemlerini kullanmayı gerektirir. Bu, grafiti ve protesto kültürünün karmaşık ve çok boyutlu etkileşimlerinin daha kapsamlı ve detaylı bir anlayışını sağlayabilir. Sonuç olarak, grafiti sanatı ve şehir protesto kültürü, toplumların sosyal ve politik yaşamının ayrılmaz bir parçasıdır. Bu, onların sadece bir sanat biçimi veya bir protesto biçimi olarak değil, aynı zamanda toplumsal ve politik değişim süreçlerinin önemli bir parçası olarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu araştırmanın bulguları, grafitinin ve protesto kültürünün, geniş kitlelere ulaşma, farkındalık yaratma ve toplumsal değişim taleplerini aktarma yeteneğinin, onları toplumların ve şehirlerin sosyal ve politik yaşamında etkili bir araç haline getirdiğini göstermektedir. Bu nedenle, grafitinin ve protesto kültürünün, toplumsal ve politik değişim süreçlerindeki rolü ve etkisi konusunda daha fazla araştırma yapılması önemlidir.

Grafiti, tarihsel, politik ve toplumsal süreçleri yansıtmanın yanı sıra, kentlerin kültürel kimliklerini de belirler. Bu nedenle, şehir planlaması ve tasarımı süreçlerinde grafitinin varlığının ve değerinin tanınması önerilmektedir. Kentsel alanların, halkın ifade özgürlüğü için genişletilmiş bir alan olarak kabul edilmesi, şehirlerin sosyal ve kültürel doku çeşitliliğini güçlendirebilir. Bu bakış açısı, grafiti sanatının ve protesto kültürünün, kentsel yaşamın ve şehirlerin sosyal ve politik dinamiklerinin ayrılmaz bir parçası olduğunu kabul eder. Ayrıca, grafiti sanatının eğitim programlarında daha fazla yer alması önerilmektedir. Gençlerin ve genç yetişkinlerin bu sanat biçimini ve onun sosyal ve politik potansiyelini daha iyi anlamalarına yardımcı olabilir. Bu, gençlerin sosyal ve politik meselelere daha aktif bir şekilde katılımını teşvik edebilir ve onların toplumsal ve politik değişim süreçlerine daha etkin bir şekilde katkıda bulunmalarını sağlayabilir.

Grafiti sanatı ve protesto kültürü üzerine daha fazla bilimsel ve sosyal araştırma yapılması, bu alanların hem teorik hem de pratik anlayışını geliştirecektir. Bu tür bir çalışma, hem grafiti sanatının hem de şehir protesto kültürünün toplumlar ve şehirler üzerindeki etkisini ve önemini daha iyi anlamamızı sağlayabilir. Bu araştırma, grafiti ve şehir protesto kültürünün birbirleriyle ve toplumsal ve politik meselelerle nasıl etkileşim içinde olduğunu göstermek için bir başlangıç noktasıdır. Ancak, bu etkileşimlerin daha geniş ve daha derin bir anlayışına ulaşmak için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir. Bu, toplumların ve şehirlerin sosyal ve politik yaşamında grafiti ve protesto kültürünün rolünü ve önemini daha iyi anlamamızı ve değerlendirmemizi sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

Aral, H. (2021). Kültürel Bir Pratik Olarak Grafiti Ve Sokak Sanatı: Atina Örneği. *Milli Folklor,* 17 (129), 217-228. https://dergipark.org.tr/en/pub/millifolklor/issue/61110/663808

Austin, J. (2010). More to See than a Canvas in a White Cube: For an Art in the Streets. *City & Community*, 9(3), 283-311.

Ayhan, A. (2022). "Griye İsyan": Grafiti Yazarını Çevirmen Olarak Konumlandırmak Ve Grafitinin Kent Mekanının Dönüşümündeki Etkisi. *Çeviribilim Ve Uygulamaları Dergisi*, *2022*(33), 42-59.

Bağış, R. C. (2019). Bir Alt Kültür Grubu Olarak Denizli Grafiti Gençliği, *Gaziantep University Journal of Social Sciences,* 18 (4), 1287-1309.

Chmielewska, E. (2007). The Murals of Atenco: A Visual Politics of the Urban Space. *Third Text,* 21(6), 705-717.

Erdem, S. (2018). *Grafiti Ve Sokak Sanatının Tarihsel Süreçte İletişim Stratejileri Açısından Değerlendirilişi* (Doktora Tezi), Necmettin Erbakan Üniversitesi.

Evgin, Ş. N. (2022). Dört Duvar Arasında Hapsolan Grafiti. *ART/icle: Sanat ve Tasarım Dergisi,* 2 (1), 1-21. https://dergipark.org.tr/en/pub/stdarticle/issue/70964/1021106

Ferrell, J. (1996). *Crimes of Style: Urban Graffiti and the Politics of Criminality*. Northeastern University Press.

Hall, T., & Malcomson, P. (2018). Revolt and Resist: Graffiti and Urban Resistance in Neoliberal Europe. *Urban Studies*, 55(13), 2978-2994.

Lachmann, R. (1988). Graffiti as Career and Ideology. *American Journal of Sociology*, 94(2), 229-250.

Macdonald, N. (2001). *The Graffiti Subculture: Youth, Masculinity and Identity in London and New York.* Palgrave.

Mirioğlu, G., & Akcalı, M. (2022). Eşitsizliğin Mekânsal Temsilleri Olarak Graffitiler: Balıkesir Kentinde Bir İnceleme. *Türk Coğrafya Dergisi*, (81), 173-186.

Manco, T. (2004). *Street Logos*. Thames & Hudson.

Schacter, R. (2014). *The World Atlas of Street Art and Graffiti*. Yale University Press.

Snyder, G. J. (2009). Graffiti Media and the Perpetuation of an Illegal Subculture. *Crime, Media, Culture,* 5(1), 93-101.

Stahl, G. (2001). Still Fighting the Civil War: The Politics of Urban Space and Public Memory in Montréal. *Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development,* 30(2/3), 269-307.

Taştepe, Ç., & Şahin, S. A. (2018). Sokak Sanatı, Graffiti Tekniği Ve Moda Alanındaki Uygulamaları. *Kesit Akademi Dergisi,* (17), 455-466.

Yalur, E. (2021). Sokaktaki Sanatın Grafik Tasarım Bağlamında İncelenmesi. *International Journal of Socıal Humanıtıes Scıences Research*, *8*(65), 207-220.

ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN EĞİTİMİNDE BİBLİYOTERAPİ KULLANIMI

THE USE OF BIBLIOTHERAPY IN THE EDUCATION OF GIFTED CHILDREN

Dr. Öğr. Üyesi Nisa Gökden KAYA

Hitit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü

ORCID ID: 0000-0002-6969-371X

Doç. Dr. Hüseyin MERTOL

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü

ORCID ID: 0000-0001-8048-0814

ÖZET

Bireyin yaşam sürecindeki terapötik gereksinimlerini karşılamak veya bir anlayış değişikliği oluşturmak amacıyla edebi metinlerin okunması bibliyoterapi olarak adlandırılmaktadır. Bibliyoterapinin kökenleri eski Yunan medeniyetine kadar uzansa da 18. yüzyılın sonlarında Avrupa ve Amerika'da akıl hastalarının tedavisinde kitap okuma, sitemli olarak kullanılmaya başlamış, 20. yüzyılda ise psikoloji alanında bir teknik olarak kabul edilmiştir. Günümüzde bu teknik, kütüphaneciler, terapistler, psikolojik danışmanlar ve eğitimciler tarafından kullanılmaktadır. Bibliyoterapi, bireyin uzmanlar tarafından kişiye uygun olarak seçilen kitapta anlatılan içerik sayesinde diğer insanların belli sorunlara yaklaşımını öğrenmelerini ve böylece sorunlarına çözüm bulmalarını sağlayan bir tekniktir. Alan yazında, bibliyoterapinin gelişimsel amaçlı ve klinik amaçlı olmak üzere iki tür kullanım şekli bulunmaktadır. Gelişimsel amaçlı bibliyoterapi, uzmanlar veya eğitimciler tarafından bireye okutulan kitaplar sayesinde, bireyin günlük yaşamına dair sorunları önlemeyi veya bu sorunlarla etkili bir şekilde baş edebilmelerini sağlamayı hedeflemektedir. Psikolojik danışmanlar ve psikologlar tarafından uygulanan klinik amaçlı kullanımında ise okunan kitapların terapi sürecinde bireyin içgörü kazanarak yardım sağlaması hedeflenmektedir. Yapılan araştırmalar, bibliyoterapinin depresyon, yeme bozukluğu, stres ve çeşitli davranış sorunlarının tedavisinde etkili olduğunu göstermektedir. Bibliyoterapinin okumaya istekli bireylerde daha etkili olduğu ise yadsınamaz bir gerçektir. Bilişsel özellikleri bakımından akranlarından hızlı gelişim gösteren ve olağanüstü yetenek, yaratıcılık ve motivasyona sahip olan üstün yetenekli öğrenciler, genellikle erken yaşlardan itibaren kitaplarla sıkı bir bağ kurmaktadır. Toplumun genelinde üstün yetenekli çocuklar konusunda birçok önyargı bulunmaktadır. Bunlardan bir de üstün yetenekli çocukların eğitim hayatlarında hiçbir zorlukla karşılaşmadan tamamen kendi çabalarıyla başarıya ulaşabilecekleri inancıdır. Başka bir ifadeyle üstün yetenekli çocukların hayatlarında hiç sorun yaşamayacakları ve bu nedenle bir yardıma ihtiyaç duymayacakları varsayılmaktadır. Oysaki üstün yetenekli çocuklar da tıpkı normal gelişim gösteren çocuklar gibi bazı sorunlarla karşılaşabilir ve desteğe ihtiyaç duyabilirler. Bu bağlamda bibliyoterapi, üstün yetenekli çocukların eğitim sürecinde de kullanılabilecek bir tekniktir. Bu derleme araştırmanın amacı, bibliyoterapinin kullanımı ve etkililiği konusunda yapılmış olan bilimsel çalışmalardan yola çıkarak, bibliyoterapinin üstün yetenekli çocukların eğitim sürecinde kullanımını değerlendirmektir.

Anahtar kelimeler: bibliyoterapi, üstün yetenek, eğitim

ABSTRACT

Reading literary texts in order to meet the therapeutic needs of the individual in the life process or to create a change in understanding is called bibliotherapy. Although the origins of bibliotherapy go back to the ancient Greek civilization, in the late 18th century, reading books began to be used reproachfully in the treatment of mental patients in Europe and America, and in the 20th century it was

accepted as a technique in the field of psychology. Today, this technique is used by librarians, therapists, counselors, and educators. Bibliotherapy is a technique that enables the individual to learn the approach of other people to certain problems, and thus to find solutions to their problems, thanks to the content described in the book, which is chosen by the experts in accordance with the individual. In the literature, there are two types of use of bibliotherapy: developmental and clinical. Developmental bibliotherapy aims to prevent the problems of daily life of the individual or to enable them to cope with these problems effectively, thanks to the books taught to the individual by experts or educators. In clinical use, which is applied by psychological counselors and psychologists, it is aimed to provide help by gaining insight into the therapy process of the books read. Studies show that bibliotherapy is effective in the treatment of depression, eating disorders, stress and various behavioral problems. It is an undeniable fact that bibliotherapy is more effective in individuals who are willing to read. Gifted students, who develop faster than their peers in terms of their cognitive characteristics and have extraordinary talent, creativity and motivation, generally establish a close bond with books from an early age. There are many prejudices about gifted children in general society. One of them is the belief that gifted children can achieve success with their own efforts without encountering any difficulties in their education life. In other words, it is assumed that gifted children will not have any problems in their lives and therefore will not need any help. However, gifted children may encounter some problems and need support, just like children with normal development. In this context, bibliotherapy is a technique that can be used in the education process of gifted children. The aim of this review is to evaluate the use of bibliotherapy in the education process of gifted children, based on scientific studies on the use and effectiveness of bibliotherapy.

Keywords: bibliotherapy, gifted, education

GİRİŞ

Bireyin yaşam sürecindeki terapötik gereksinimlerini karşılamak veya bir anlayış değişikliği oluşturmak amacıyla edebi metinlerin okunması bibliyoterapi olarak adlandırılmaktadır. Bu bağlamda bibliyoterapi, okuma yoluyla sağaltım olarak da tanımlanabilir (Öner, 2007). Bibliyoterapi sözcüğü, kitap anlamında Yunanca "biblion" ve iyileşme anlamında "therapeo" sözcüklerinden oluşmaktadır (Taş, 2019). Bibliyoterapinin kökenleri eski Yunan medeniyetine kadar uzanmaktadır. Afolayan (1992) Antik Yunan döneminde bir kütüphanenin girişinde "Ruh için iyileşme yeri" yazdığını belirtmektedir. Benzer şekilde İskenderiye'deki M.Ö.300'lü yıllara ait bir kütüphanenin kitabesinde "ruhun gıdası" ifadesi yer almaktadır (Cengil, 2017). 18. yüzyılın sonlarında Avrupa ve Amerika'da akıl hastalarının tedavisinde kitap okuma, sitemli olarak kullanılmaya başlamış, I. Dünya Savaşı yıllarında ise yaygınlaşmıştır (Yılmaz, 2014). Savaş sırası ve sonrasında açılan hastane kütüphanelerinde yaralı askerlerin tedavisinde, özellikle savaşın yıkıcı etkilerinin azaltılmasında kullanılmıştır (Demir, 2022). Örneğin Fullerton (2013) Jane Austen'in "Gurur ve Önyargı" adlı eserinin savaş sırasındaki askerler için bir umut kaynağı olduğunu belirtmektedir.

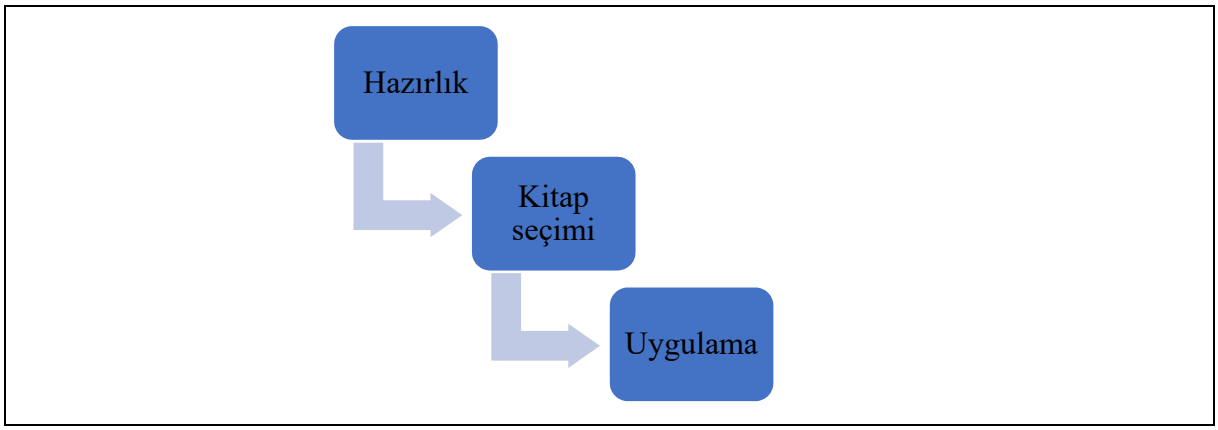
Bibliyoterapinin okumaya istekli bireylerde daha etkili olduğu ise yadsınamaz bir gerçektir (Yiğit Tekel, 2021). Bilişsel özellikleri bakımından akranlarından hızlı gelişim gösteren ve olağanüstü yetenek, yaratıcılık ve motivasyona sahip olan üstün yetenekli öğrenciler, genellikle erken yaşlardan itibaren kitaplarla sıkı bir bağ kurmaktadır. Toplumun genelinde üstün yetenekli çocuklar konusunda birçok önyargı bulunmaktadır (Ataman, 2005). Bunlardan biri de üstün yetenekli çocukların eğitim hayatlarında hiçbir zorlukla karşılaşmadan tamamen kendi çabalarıyla başarıya ulaşabilecekleri inancıdır. Başka bir ifadeyle üstün yetenekli çocukların hayatlarında hiç sorun yaşamayacakları ve bu nedenle bir yardıma ihtiyaç duymayacakları varsayılmaktadır. Oysaki üstün yetenekli çocuklar da tıpkı normal gelişim gösteren çocuklar gibi bazı sorunlarla karşılaşabilir ve desteğe ihtiyaç duyabilirler. Bu bağlamda bibliyoterapi, üstün yetenekli çocukların eğitim sürecinde de kullanılabilecek bir tekniktir. Bu derleme araştırmanın amacı, bibliyoterapinin kullanımı ve etkililiği konusunda yapılmış olan bilimsel çalışmalardan yola çıkarak, bibliyoterapinin üstün yetenekli çocukların eğitim sürecinde kullanımını değerlendirmektir.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Bibliyoterapi Sürecinin Amaçları ve Aşamaları

Bibliyoterapi, çocukluk, ergenlik, yetişkinlik gibi insan yaşamının birçok döneminde kullanılabilen ve etkililiği bilimsel olarak kanıtlanmış bir tekniktir (Bulut, 2010). Bireyin gerek gelişimsel döneminin özelliklerine uyum sağlamasında gerekse karşılaştığı sorunlara çözüm bulmasında yol gösterici olarak kitaplardan faydalanılmaktadır. Böylece kişi kendisiyle benzer durumları yaşayan insanların deneyimlerini okurken yalnız olmadığını hisseder, kendi duygularını anlamalarının yanı sıra başkalarıyla empati kurmalarına yardımcı olmaktadır. Aynı zamanda maliyetinin düşük olması bakımından avantajlıdır (Gregory & Vessey, 2004).

Bibliyoterapi süreci üç aşamadan oluşmaktadır (Pardeck ve Pardeck, 1997; Akt.: Özan, 2017). Aşamalar sırayla hazırlık, kitap seçimi ve uygulamadır. Şekil 1'de bu aşamalar yer almaktadır.

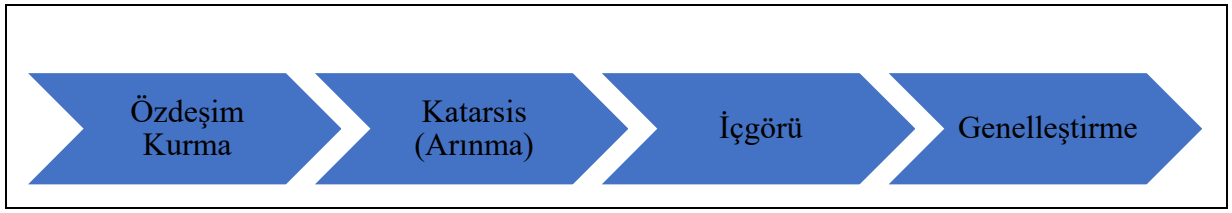

Şekil 1. Bibliyoterapi sürecinin aşamaları

Bibliyoterapinin ilk aşaması olan hazırlık, danışan ile terapist arasında güvene temelli bir ilişkinin kurulmasını içermektedir. Ayrıca danışanın bu tekniği uygulamaya istekli olması önemli bir noktadır (Öner, 1987). Bu tekniğin başarıya ulaşmasında danışanın kitap okuma alışkanlığının olması gerekmektedir.

Kitap seçimi tekniğin başarıya ulaşmasında önemli rol oynamaktadır. Kitabın bireyin gelişim dönemine, yaşadığı duruma ve okuma düzeyine uygun olmasına dikkat edilmelidir. Ayrıca eser kurgusal olabileceği gibi kurgusal olmayan eserler de seçilebilir (Bryant ve Roberts, 1992).

Bibliyoterapinin son aşaması ise uygulamadır. Bu aşamada ise danışan dört düzeyden geçmektedir (Halsted, 2002). Bu düzeyler Şekil 2'de gösterilmektedir.

Şekil 2. Bibliyoterapi uygulamasında geçilen düzeyler

İlk olarak bireyin kitapta yer alan karakterlerle özdeşim kurması beklenmektedir. Sonra bireyin duyguları açığa çıkar ve böylece rahatlama yani katarsis düzeyine geçer. Daha sonra birey içgörü kazanarak kendi duygularını anlayabilir. Son olarak birey genelleştirme ile yaşadığı durum ve duyguları başkalarının da yaşadığının bilincine varmaktadır.

Gökbulut ve Bektaş (2022), araştırmalarında, 2002-2021 yılları arasında Türkiye'deki bibliyoterapi ile ilgili lisansüstü tezleri incelemiştir. Araştırmada 12 tane yüksek lisans, 5 tane doktora olmak üzere 17

tez incelenmiştir. Tezlerin üçte birinde özel yetenekli ya da özel öğrenme güçlüğü yaşayan öğrencilerin konu edildiği görülmektedir.

Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitiminde Bibliyoterapi Kullanımına İlişkin Araştırmalar

Özellikle son yıllarda Türkiye'de üstün (özel) yetenekli bireylerde bibliyoterapinin kullanımına ilişkin araştırmaların sayısında bir artış görülmektedir. Yapılan araştırmalarda bibliyoterapinin üstün yetenekli öğrencilerin farklı özelliklerine katkı sağlayabileceği ortaya konmuştur. Tablo 1'de incelenen araştırmalara ilişkin bilgiler verilmiştir.

Tablo 1. Türkiye'de üstün yeteneklilerde bibliyoterapinin kullanımına ilişkin araştırmalar

Sıra No	Yazar	Yılı	Araştırmanın Amacı	Bulgular
1	Marilena Z. Leana-Taşcılar	2012	Üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin de bulunduğu sınıflarda bibliyoterapi kullanımı için bir model önerisi	"Matilda" adlı eserin okuma öncesi, süreç ve okuma sonrası aşamalarla özel yetenekli bireylerin karşılaştığı durumlara örnek oluşturabileceği sonucuna ulaşılmıştır
2	Betül İlter	2015	Bibliyoterapi tekniğinin özel yetenekli 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin mükemmeliyetçilik düzeylerine etkisinin incelenmesi	Bibliyoterapi tekniğinin mükemmeliyetçiliğin hatalara aşırı ilgi, ailesel beklentiler, kişisel standartlar, davranışlardan şüphe, düzen boyutlarını anlamlı bir şekilde azalttığı saptanmıştır
3	Marilena Z. Leana-Taşcılar	2017	Üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin normal zihin düzeyindeki yaşıtlarına göre okuma ile ilgili görüş farklılıklarının ve bibliyoterapi programının üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin öz saygı düzeylerine etkisinin incelenmesi	Üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin normal zihin düzeyindeki yaşıtlarına göre daha çok okuyup okuduklarından yararlandıkları, bibliyoterapinin öğrencilerin öz saygı düzeylerini etkilediği görülmektedir
4	Tunç Kurt	2018	Bibliyoterapi yönteminin 2. sınıf düzeyindeki üstün zekâlı ve yetenekli çocukların empati düzeyine etkisinin incelenmesi	40 dakikalık 8 oturumdan oluşan bibliyoterapi programının üstün zekâlı ve yetenekli çocukların empati düzeyinin arttırılmasında etkili olduğu görülmüştür
5	Hüseyin Taş	2019	Bibliyoterapinin üstün zekâlı/yetenekli öğrencilerin okumaya yönelik tutumları ile problem çözme becerisi üzerindeki etkisini tespit etmek	Bibliyoterapinin üstün zekâlı/yetenekli öğrencilerin okumaya yönelik tutumları ile problem çözme becerinde artış sağladığı sonucuna ulaşılmıştır
6	Nurten Karacan-Özdemir, Desen Yalım Yaman, Mustafa Kurtoğlu, Ahmet Ayaz & Özgür Osman Demir	2019	Martı Jonathan Livingston, Küçük Kara Balık ve Küçük Prens kitaplarının, ilkokul düzeyindeki özel yetenekli öğrencilerin yaşayabileceği psikolojik ihtiyaçlar ve bibliyoterapiye uygunluğu açısından incelenmesi	İncelenen üç kitabın içeriğinin özel yetenekli öğrencilerin yaşadığı güçlüklere denk olduğun ve psikolojik danışma sürecinde kullanılmasının uygun olduğu sonucuna ulaşılmıştır
7	Kübra Yiğit Tekel	2021	Özel yetenekli bireylerde bibliyoterapi yönteminin sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisini incelemek	Bibliyoterapi temelli önleyici grup rehberlik programına katılan öğrenciler ile katılmayan öğrencilerin sosyal duygusal öğrenme becerileri arasında anlamlı bir fark olduğu bulunmuştur

Leana-Taşcılar (2012) üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin de bulunduğu sınıflarda bibliyoterapi kullanımı için bir model önermiştir. Bu modelde üstün yetenekli çocukların özdeşim kurabilecekleri okumayı çok seven, zeki bir çocuğun başkahramanı olduğu Ronald Dahl tarafından yazılmış "Matilda" adlı eser ele alınmıştır. Eserin okuma öncesi, süreç ve okuma sonrası aşamalarla özel yetenekli bireylerin karşılaştığı durumlara örnek oluşturarak yararlı olabileceği belirtilmektedir.

Bibliyoterapi tekniğinin özel yetenekli 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin mükemmeliyetçilik düzeylerine etkisinin inceleyen deneysel araştırma 14 katılımcı ile yürütülmüştür. 80-90 dakikalık 7 oturumdan oluşan bibliyoterapi temelli eğitim programı uygulanmıştır. Uygulama sonrasında, 7 kişilik deney grubunun mükemmeliyetçiliğin hatalara aşırı ilgi, ailesel beklentiler, kişisel standartlar, davranışlardan şüphe, düzen boyutlarının kontrol grubundakilerle karşılaştırıldığında, anlamlı bir şekilde azalttığı saptanmıştır (İlter, 2015).

Leana-Taşçılar (2017) üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin normal zihin düzeyindeki yaşıtlarına göre okuma ile ilgili görüş farklılıklarını ve bibliyoterapi programının üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin öz saygı düzeylerine etkisini incelenmeyi amaçlamıştır. Üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin normal zihin düzeyindeki yaşıtlarına göre daha çok okuyup okuduklarından yararlandıkları belirlenmiştir. Ayrıca araştırmanın sonuçları, bibliyoterapi tekniğinin ilkokul düzeyindeki üstün zekalı ve yetenekli öğrencilerin öz-saygı düzeylerine katkı sağladığını göstermektedir.

Bir başka deneysel araştırmada Kurt (2018), bibliyoterapi yönteminin üstün zekâlı ve yetenekli çocukların empati düzeyine etkisinin incelenmiştir. 40 dakikalık 8 oturumdan oluşan bibliyoterapi programı, 2. sınıf düzeyindeki 9 üstün zekâlı ve yetenekli çocuktan oluşan deney grubuna uygulanmıştır. Uygulama sonrasında bibliyoterapinin üstün zekâlı ve yetenekli çocukların empati düzeyinin arttırılmasında etkili olduğu görülmüştür.

Taş (2019) bibliyoterapinin üstün zekâlı/yetenekli öğrencilerin okumaya yönelik tutumları ile problem çözme becerisi üzerindeki etkisini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Araştırma 6.sınıf düzeyindeki 12 üstün zekâlı/yetenekli öğrenci ile gerçekleşmiştir. Sonuç olarak bibliyoterapinin üstün zekâlı/yetenekli öğrencilerin okumaya yönelik tutumları ile problem çözme becerilerine katkı sağladığı belirlenmiştir.

Bir başka araştırmada, Martı Jonathan Livingston, Küçük Kara Balık ve Küçük Prens kitapları, özel yetenekli ilkokul öğrencilerinin yaşayabileceği psikolojik ihtiyaçlar ile bibliyoterapiye uygunluğu açısından incelenmiştir. İncelenen üç kitabın içeriğinin özel yetenekli öğrencilerin yaşadığı güçlüklere denk olduğu belirlenmiştir. Bu bağlamda bu üç kitabın özel yetenekli öğrencilere yönelik psikolojik danışma sürecinde kullanılmasının uygun olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Karacan-Özdemir vd., 2019).

Bibliyoterapinin özel yetenekli bireylerin sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisini inceleyen bir araştırma, 6. ve 7. sınıfta 12 kız 12 erkek olmak üzere toplam 24 özel yetenekli öğrenci ile yürütülmüştür. Deney grubuna 8 oturumlu bibliyoterapi yöntemine dayalı önleyici grup rehberlik programı uygulanmıştır. Bibliyoterapi yönteminin özel yetenekli bireylerin sosyal duygusal öğrenme becerilerine katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır (Yiğit Tekel, 2021).

SONUÇ

Kısaca okuma yoluyla sağaltım olarak tanımlanabilecek bibliyoterapi, eski çağlardan itibaren kullanılmıştır (Öner, 2007). I. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında, hastane kütüphanelerinde, savaşın yıkıcı etkilerinin azaltılması amacıyla uygulanmış ve yaygınlaşmıştır (Demir, 2022). Günümüzde ise çocukluk, ergenlik ve yetişkinlik dönemlerinde, bireyin gelişimine ve durumuna uygun olarak seçilen kitapların okunmasının bireyin içgörü kazanarak yaşadığı sorunlara çözüm bulmasında yol gösterici olabileceği bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Bu sürecin başarıyla sonuçlanmasında kuşkusuz bireyin okuma alışkanlığının olması etkili olmaktadır. Bu bağlamda okuma alışkanlığını genellikle küçük yaşlarda kazanan, okumaya ve öğrenmeye hevesli olan üstün yetenekli çocukların eğitiminde bibliyoterapinin kullanımı yararlı olabilir.

Özellikle son yıllarda Türkiye'de üstün (özel) yetenekli bireylerde bibliyoterapinin kullanımına ilişkin araştırmaların sayısında bir artış görülmektedir. Yapılan araştırmalarda bibliyoterapinin üstün yetenekli öğrencilerin mükemmeliyetçilik düzeyleri (İlter, 2015), öz saygı düzeyleri (Leana-Taşçılar,

2017), empati düzeyleri (Kurt, 2018), okumaya yönelik tutumları ile problem çözme becerisi (Taş, 2019), sosyal duygusal öğrenme becerileri (Yiğit Tekel, 2021) üzerinde etkili olduğu ortaya konmuştur. Ayrıca üstün yetenekli çocuklara uygun kitap seçimi yapılması da önemlidir (Karacan-Özdemir vd., 2019; Leana-Taşcılar, 2012). Sonuç olarak, akranlarından farklı gelişim özellikleri gösteren ve bu bağlamda özel eğitim kapsamında desteklenmesi gereken üstün yetenekli çocukların eğitiminde bibliyoterapinin etkili olduğu söylenebilir. İleride yapılacak araştırmalarda, bibliyoterapinin üstün yetenekli çocukların farklı özelliklerine etkisinin incelenmesi önerilebilir.

KAYNAKLAR

Afolayan, J. (1992). Documentary perspective of bibliotherapy in education. *Reading Horizons,* 33(2), 137-148.

Ataman, A. (2005). Üstün zekâlı ve üstün yetenekli çocuklar. A. Ataman (Ed.), *Özel eğitime giriş* içinde (s. 173-195). Ankara: Gündüz.

Bryant, J. & Roberts, S. (1992). Bibliotherapy: An Adjunct to Audiologic Counseling. *Journal Academy of Rehabilitative Audiology*, 24, 51-67.

Bulut, S. (2010). Yetişkinlerle yapılan psikolojik danışmada bibliyoterapi (okuma yoluyla sağaltım) yönteminin kullanılması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4 (33), 46-56.

Cengil, M. (2017). *Bibliyoterapi: Değerlerin kazandırılmasında Mesnevi'nin kullanılması.* Ankara: 72Tasarım.

Demir, G. (2022). Tarihsel Süreçte Bibliyoterapi ve Kütüphanelerin Bu Süreçteki Yeri. *Bilgi Yönetimi Dergisi,* 5(2), 302-321.

Fullerton, S. (2013). *Celebrating Pride and Prejudice: 200 years of Jane Austen's masterpiece.* Voyageur Press.

Gökbulut, Y. ve Bektaş, G. (2022). 2002-2021 yılları arasında Türkiye'de yapılan bibliyoterapi ile ilgili çalışmaların bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi,* 10 (19), 250-271.

Gregory, K. E. ve Vessey, J. A. (2004) Bibliotherapy: A strategy to help students with bullying. *Journal of School Nursing*, 20(3), 127-133.

Halsted, J. W. (2002). *Some of my best friends are books: Guiding gifted readers from preschool to high school.* Scottsdale, AZ: Great Potential Press.

İlter, B. (2015). *Bibliyoterapi tekniğinin üstün yetenekli çocukların mükemmeliyetçilik düzeylerine etkisi.* Yüksek Lisans Tezi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, İstanbul.

Karacan-Özdemir, N, Yaman, D. Y., Kurtoğlu, M., Ayaz, A., & Demir, Ö. O. (2019). Bibliotherapeutic literature appropriate for gifted children: Examination of three books. *Turkish Journal of Giftedness and Education*, 9(1), 47-60.

Kurt, T. (2018). *Bibliyoterapi yönteminin üstün zekâlı ve yetenekli çocukların empati düzeyine etkisi.* Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Bahçeşehir Üniversitesi, İstanbul.

Leana-Taşcılar, M. Z. (2012). Üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin de bulunduğu sınıflarda bibliyoterapi kullanımı: Model önerisi. *Türk Üstün Zekâ ve Eğitim Dergisi*, 2(2), 118-136.

Leana-Taşcılar, M. Z. (2017). Bibliyoterapi programının üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin öz saygı düzeylerine etkisi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20(37), 73-96.

Öner, U. (1987). Bibliyoterapi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi,* 20: 143-149.

Öner, U. (2007). Bibliyoterapi. *Çankaya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 7, 133-150.

Özan, G. B. (2017). *Dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu ve özel öğrenme güçlüğü olan 9-12 yaş aralığındaki çocuklarda bibliyoterapi kullanımının kişilerarası sorun çözme becerilerine etkisinin incelenmesi.* Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Ticaret Üniversitesi, İstanbul.

Taş. H. (2019). *Bibliyoterapi tekniğinin üstün zekalı/yetenekli öğrencilerin okumaya yönelik tutum ve problem çözme becerisine etkisi* . Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.

Yılmaz, M. (2014). *Bilgi ile iyileşme: Bibliyoterapi.* Türk Kütüphaneciliği, 28(2), 169-181.

Yiğit Tekel, K. (2021). *Bibliyoterapi temelli önleyici grup rehberlik programının özel yetenekli öğrencilerin sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisi.* Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Biruni Üniversitesi Yüksek Lisans Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

FARKLI ORANLARDA PORTAKAL SUYU İLAVESİYLE ÜRETİLEN FERMENTE BADEM SÜTÜ ÖRNEKLERİNİN DEPOLAMA AŞAMASI BOYUNCA BAZI KALİTE ÖZELLİKLERİNDEKİ DEĞİŞİMLERİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF THE CHANGES IN SOME QUALITY PROPERTIES OF FERMENTED ALMOND MILK SAMPLES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIOS DURING THE STORAGE PERIODS

Gülseven DURAN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Munzur Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tunceli-Türkiye,

ORCID: 0000-0001-9482-7831

Mutlu ÇEVİK

Doç. Dr., Munzur Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Tunceli-Türkiye,

ORCID: 0000-0003-4847-4910

Özet

Bu çalışmada, 3 farklı oranda (%10, %20 ve %30) %100 portakal suyu eklenmiş ve eklenmemiş fermente badem sütü örneklerinin 14 günlük depolama süresince bazı kalite özellikleri (pH, titrasyon asitliği) ve *Lactobacillus acidophilus* canlılığındaki değişimler incelenmiştir. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilen ve ilave edilmeyen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca pH değerlerinin 3.97 ile 4.87 arasında değiştiği ve pH değerlerinin ilave edilen %100 portakal suyu oranındaki artışa bağlı olarak düşme eğiliminde olduğu belirlenmiştir. Fermente badem sütü örneklerinin titrasyon asitliği değerlerinin depolama aşaması boyunca %0.178 ile %0.507 arasında değiştiği ve depolama aşaması boyunca arttığı belirlenmiştir. En düşük pH ve en yüksek titrasyon asitliği değerleri %30 oranında portakal suyu ilave edilen örneklerde elde edilmiştir. Fermente badem sütü örneklerinin *L. acidophilus* içeriğinin depolama işleminin başlangıcında 7.58-7.95 log kob/ml arasında değiştiği ve depolama aşaması boyunca hafif bir azalma eğilimi gösterdiği (7.30 ile 7.89 log kob/ml arasında) belirlenmiştir. Bu çalışmanın sonuçlarının endüstriyel ölçekte kurulabilecek ekipman ve pompalama sistemleri için gerekli olan bilgi eksikliğini gidereceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimler: Badem sütü, kalite, fermente gıda, *Lactobacillus acidophilus*

Abstract

In this study, changes in some quality characteristics (pH, titration acidity) and *Lactobacillus acidophilus* viability were investigated during the 14-day storage period of fermented almond milk samples with and without 100% orange juice added at 3 different ratios (10, 20% and 30%). It was determined that the pH values of fermented almond milk samples with and without orange juice added at different ratios varied between 3.97 and 4.87 during the storage periods, and the pH values tended to decrease depending on the increase in the ratio of 100% orange juice added. It was determined that the titration acidity values of fermented almond milk samples varied between 0.178% and 0.507% during the storage periods and increased during the storage periods. The lowest pH and highest titration acidity values were obtained in the samples with 30% orange juice added. It was determined that the *L. acidophilus* content of fermented almond milk samples varied between 7.58-7.95 log cfu/ml at the beginning of the storage periods and showed a slight tendency to decrease (between 7.30 and 7.89 log cfu/ml) during the storage periods. It is thought that the results of this study will fill the lack

of knowledges required for equipment and pumping systems that can be installed on an industrial scale.

Keywords: Almond milk, quality, fermented food, *Lactobacillus acidophilus*.

Giriş

Probiyotik mikroorganizmalar, bağırsak florasının mikrobiyolojik dengesini iyileştirerek faydalı bir etki sağlayan ve yeterli miktarda alındığında konakçı sağlığı üzerine yararlı etkiler gösteren canlı mikroorganizmalar olarak tanımlanmaktadır (Başyiğit et al. 2006; Akhter et al. 2015). Probiyotik mikroorganizmaların en önemli grubunu laktik asit bakterileri oluşturmaktadır. *Bifidobacterium* ve *Lactobacillus* türleri en yaygın olarak kullanılan laktik asit bakterileridir. Lactobacillus türleri arasında ise *L. acidophilus* ve *L. paracasei* bu amaçla en çok kullanılan bakterilerdir (Uymaz, 2010). Tüketilen probiyotik gıda maddelerinin mideden geçip bağırsağa canlı olarak ulaşması için gıda maddesinde en az 10^6-10^7 kob/g probiyotik mikroorganizma olması gerektiği araştırmacılar tarafından bildirilmiştir (Gürsoy & Kınık, 2006; Argyri et al. 2013).

Dünya genelinde bitkisel sütlere olan ilginin giderek artmasının en önemli nedenlerinden bazıları inek sütü tüketimi nedeniyle süt alerjisi ve laktoz intoleransı gibi hastalıkların ortaya çıkmasıdır. Günümüzde süt olarak adlandırılarak piyasaya arz edilen hayvansal süte benzetilerek formüle edilmiş bitkisel bazlı sütler yer almaktadır. Teknolojik olarak bitkisel sütler, parçalanmış ve suda çözünmüş bitki materyalinin çözeltileri şeklinde tanımlanmaktadır (Dhakal et al. 2014; Mäkinen et al. 2016; Silva et al. 2020). Son yıllarda gelişen teknoloji ile tahıllardan (yulaf, pirinç, mısır), sözde tahıllardan (kinoa, karabuğday), baklagillerden (soya fasulyesi, börülce, nohut), yağlı tohumlardan (susam, ayçiçeği, keten tohumu) ve sert kabuklu meyvelerden de (hindistan cevizi, badem, ceviz, fıstık, fındık) bitkisel bazlı süt üretiminin yaygın bir şekilde arttığı görülmektedir (Sethi et al. 2016; Röös et al. 2018; Gobbi et al. 2019; Haas et al. 2019; Aduol et al. 2020). Badem, besin içeriği yüksek bir üründür. Özellikle vücut tarafından sentezlenemeyen E vitamini bakımından zengindir. Alfa-tokoferol ve manganez formunda mükemmel bir E vitamini kaynağıdır. Alfa tokoferol güçlü bir antioksidandır. Ayrıca badem; magnezyum, kalsiyum, potasyum, selenyum ve çinko ve benzeri maddelerce de zengin bir gıda maddesidir. Bu zenginliğinin yanında badem potansiyel prebiyotik özelliklere de sahiptir. Diğer bitkisel sütlere göre badem sütü doğal bir vitamin kaynağıdır (Sethi et al. 2016). Bernat et al. (2014) yaptıkları çalışmada, fermente badem sütündeki probiyotik mikroorganizmanın $>10^7$ kob/ml olduğunu, ayrıca fermente edilmiş badem sütünün hem probiyotik özellik göstermesi hem de bademden gelen prebiyotik bileşikler nedeniyle bir simbiyotik olarak kabul edilebilir olduğunu belirtmişlerdir. Prebiyotikler, sağlığa faydalı etkiler sağlarken son üründe yarattıkları sinerjik etki vasıtasıyla, ürünlerin depolanması boyunca probiyotik mikroorganizmaların canlı kalması üzerinde yararlı yönde etki göstermektedirler. Probiyotik ürünlerin üretilmesinde bitkisel bazlı sütlerin kullanılması sağlığa faydalı etkilerinin yanında içerisinde var olan prebiyotikler sayesinde simbiyotik bir ürün oluşumuna imkân tanımaktadır (Erk et al. 2019). Türk Gıda Kodeksi Fermente Süt Ürünleri Tebliği'ne göre fermente süt ürünleri; "sütün uygun mikroorganizmalar tarafından fermantasyonu ile pH değerinin koagülasyona yol açacak veya açmayacak şekilde düşürülmesi sonucu oluşan ve içermesi gereken mikroorganizmaları yeterli sayıda, canlı ve aktif olarak bulunduran süt ürünleri" şeklinde tanımlanmaktadır. Fermente süt ürünleri spesifik mikroorganizmaları raf ömrü sonuna kadar canlı, aktif ve Türk Gıda Kodeksi Fermente Süt Ürünleri Tebliği Ek-2'de belirtilen sayıda mikroorganizma (belirtilen ürün özelliklerine göre "en az 10^7 kob/g toplam spesifik mikroorganizma" ve "en az 10^6 kob/g etikette belirtilen toplam ilave mikroorganizma") içermelidir (T.C. Resmi Gazete-2).

Bu çalışmada, 3 farklı oranda (%10, %20 ve %30) %100 portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş (kontrol grubu) fermente badem sütü örneklerinin 14 günlük depolama aşaması boyunca bazı kalite özellikleri (pH, titrasyon asitliği), *Lactobacillus acidophilus* canlılığı ve küf ve maya sayıları değerlerindeki değişimlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Badem sütü

Ticari olarak üretilen uzun ömürlü badem sütü (Alpro Comm. Va., Belçika), fermente badem sütü içeceği üretiminde kullanılmıştır. Badem sütleri yerel bir marketten temin edilmiş ve laboratuvara getirilmiştir. Fermente içecek üretiminde kullanılıncaya kadar oda koşullarında (25°C±2°C) muhafaza edilmiştir.

Portakal suyu

Ticari olarak pastörize edilmiş %100 portakal suyu (Dimes, Türkiye) yerel bir marketten temin edilmiş ve laboratuvara getirilmiştir. Fermente içecek üretiminde kullanılıncaya kadar oda koşullarında (25°C±2°C) muhafaza edilmiştir.

Mikroorganizma

Liyofilize probiyotik kültürü *L. acidophilus* LA-5 (Chr. Hansen, Danimarka) DVS (doğrudan tekne seti) kültürü olarak kullanılmıştır. *L. acidophilus* LA-5, MRS broth içerisinde 37°C'de 24 saat inkübasyona bırakılmıştır. Bu işlem mikroorganizmanın canlandırılması için yapılmış ve iki kez tekrarlanmıştır. Geliştirilen kültür daha sonra steril tüp içerisinde daha önceden steril edilmiş peptonlu su yardımıyla 6000 rpm dönme hızında 2 kez yıkama işlemine tabii tutulmuştur. Daha sonra elde edilen saf kültür, fermente badem sütü üretiminde çalışma kültürü olarak kullanılmıştır.

Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş fermente badem sütü üretimi

%100 portakal suyu (Dimes, Türkiye) badem sütü içerisine 3 farklı konsantrasyon değerinde (%10, %20 ve %30 oranında) ilave edilmiştir. %100 portakal suyu ilave edilmeyen badem sütü örnekleri ise kontrol grubu olarak dikkate alınmıştır. Elde edilen örnekler daha sonra 37°C ortam sıcaklığında 24 saat fermantasyon işlemine bırakılmıştır (Santos et al., 2014). Fermantasyon işlemi sonunda örnekler +4°C'ye soğutulmuş ve +4°C'de 14 günlük depolama işlemine tabii tutulmuştur. Depolama aşaması boyunca (0 (depolama başlangıcı), 7 ve 14 gün) örneklerin pH, titrasyon asitliği ve *L. acidophilus* bakterilerinin sayılarındaki değişim incelenmiştir.

pH ve titrasyon asitliği değerlerindeki değişiminin belirlenmesi

Örneklerin pH değerleri ise depolama aşaması boyunca (0. (depolama başlangıcı), 7 ve 14 gün) pH metre (Thermo Scientific Orion 3 Star, USA) kullanılarak ölçülmüştür. Fermente badem sütü örneklerinin titrasyon asitliği değerleri 0.1 N NaOH çözeltisi kullanılarak belirlenmiş ve % laktik asit olarak ifade edilmiştir (Wang et al., 2003).

Lactobacillus acidophilus sayısının belirlenmesi

L. acidophilus bakterilerinin sayısı MRS Agar (de Man, Rogosa and Sharpe Agar, pH 5.6, Hampshire, UK) kullanılarak belirlenmiştir. Farklı oranlarda meyve suyu ilave edilmiş ve edilmemiş badem sütü içeceğinden 1 ml örnek alınmış ve %0.1 (w/v) bakto pepton içeren bir çözelti içerisinde on kat seyreltme işlemi uygulanarak 10^{-1}'den 10^{-6}'ya kadar dilüsyonlar hazırlanmıştır. Yapılan ön çalışmalarla belirlenen dilüsyonlardan (10^{-4}, 10^{-5} ve $10^{-6)}$ MRS Agar plakalarına ekim yapılmış ve mikroaerofilik koşulların sağlanabilmesi adına ekim işleminden sonra plakalar üzerine bir kat daha MRS Agar ilave edilmiştir. Daha sonra petri kapları 3 gün boyunca 37°C'de inkübasyona tabii tutulmuştur (İçier et al. 2015). İnkübasyon işlemi sonunda koloniler sayılmış ve canlı *L. acidophilus* sayıları belirlenmiştir.

Küf ve maya sayımı değerlerindeki değişimin belirlenmesi

Küf ve maya sayımları için, on kat seyreltme işlemi kullanılarak 10^{-1}'den 10^{-6}'ya kadar dilüsyonlar hazırlanmış, asitleştirilmiş Patates Dekstroz Agar plakalarına (PDA, pH 3.5, Merck, Darmstadt, Almanya) ekim yapılmış ve 5 gün boyunca 25°C'de inkübasyon işlemine tabii tutulmuştur (İçier et al. 2015). İnkübasyon işlemi sonunda koloniler sayılmış ve örneklere ait küf ve maya sayıları belirlenmiştir.

İstatistiksel Analizler

Fermente badem sütü örneklerinin pH, titrasyon asitliği ve *L. acidophilus* bakteri sayısı değerlerindeki değişim ANOVA testleri ile belirlenmiştir. Güven seviyesi %95 olarak alınmıştır.

TARTIŞMA VE BULGULAR

pH değerlerindeki değişimin belirlenmesi

Portakal suyu ilave edilmemiş kontrol grubu örneklerinin pH değerinin portakal suyu ilave edilmiş olan örneklere kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir (Tablo 1). Depolama aşaması boyunca pH değerlerinin dalgalanma eğilimi gösterdiği ve depolama aşaması sonunda ise pH değerlerinin 4.35 ile 4.87 aralığında değiştiği tespit edilmiştir ($p<0.05$; Tablo 1).

Tablo 1. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca pH değerlerindeki değişimin incelenmesi

Depolama aşaması (gün)	Portakal suyu oranı (%)	pH
0	0	4.40 ± 0.01^{d}
	10	4.07 ± 0.01^{c}
	20	3.99 ± 0.01^{b}
	30	3.97 ± 0.01^{a}
7	0	4.77 ± 0.01^{d}
	10	4.65 ± 0.01^{c}
	20	4.44 ± 0.02^{b}
	30	4.33 ± 0.02^{a}
14	0	4.87 ± 0.01^{d}
	10	4.52 ± 0.01^{c}
	20	4.41 ± 0.00^{b}
	30	4.35 ± 0.02^{a}

[a, b, c, d] Aynı sütunda farklı üst simgeler ilgili değerin değerler arasında istatistiksel olarak farklı olduğunu gösterdi ($p<0.05$)

Fermente badem sütü örneklerine ilave edilen portakal suyu oranının artmasına bağlı olarak, örneklerin karbonhidrat içeriğinin arttığı tespit edilmiştir. Meydana gelen bu artış *L. acidophilus*'ın metabolik aktivitesinin artmasına, başka bir deyişle ortamdaki laktik asit içeriğinin artmasına ve pH değerlerinin azalmasına neden olmuştur. İçier et al. (2015) yaptıkları çalışmada, %15 ve %25 oranında elma suyu ilave ederek ürettikleri fermente soya sütü örneklerinin kontrol grubuna kıyasla en düşük pH değerlerine sahip olduğunu bildirmişlerdir. Ek olarak araştırmacılar, depolama işlemi boyunca örneklerin pH değerlerinde önemli bir değişimin belirlenmediğini rapor etmişlerdir. Bernat et al. (2014), ürettikleri fermente badem sütü örneklerinin fermantasyon aşaması sonunda pH değerinin 4.657 olduğunu, 28 günlük depolama işlemi boyunca pH değerlerinin dalgalanma eğilimi gösterdiğini, depolama aşaması sonunda ise 4.650 olduğunu bildirmişlerdir. Benzer şekilde, bu çalışmada da depolama aşaması boyunca pH değerlerinin dalgalanma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Bu durumun badem proteinleri ve şeker gibi katı maddelerin tamponlama etkisinden kaynaklanmış olabileceği düşünülmektedir. Başka bir çalışmada ise (Dabbagh Moghaddam et al. 2018), farklı laktik asit bakterileri (*Lactococcus lactis, Lactobacillus plantarum, Lactobacillus brevis* and *Lactobacillus casei*) kullanılarak üretilen safran bazlı probiyotik içeceklerin fermantasyon süresi sonunda pH değerlerinin 4.00 ile 4.80 arasında değiştiği araştırmacılar tarafından rapor edilmiştir.

Titrasyon asitliği değerlerindeki değişimin belirlenmesi

Farklı işlem koşulları kullanılarak elde edilen portakal suyu eklenmiş ve eklenmemiş fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca titrasyon asitliği değerlerindeki değişim Tablo 2'de verilmiştir. Yapılan değerlendirme sonucunda, depolama aşamasının başlangıcında portakal suyu eklenmiş ve eklenmemiş fermente badem sütü örneklerinin titrasyon asitliği değerlerinin %0.178 ile %0.478 arasında değiştiği ve depolama aşaması boyunca tüm örnek gruplarında artış gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tablo 2. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca titrasyon asitliği değerlerindeki değişimin incelenmesi

Depolama aşaması (gün)	Portakal suyu oranı (%)	Titrasyon asitliği (%)
0	0	0.178±0.002[a]
	10	0.324±0.004[b]
	20	0.422±0.006[c]
	30	0.478±0.002[d]
7	0	0.189±0.002[a]
	10	0.322±0.006[b]
	20	0.428±0.008[c]
	30	0.512±0.010[d]
14	0	0.205±0.002[a]
	10	0.322±0.004[b]
	20	0.428±0.006[c]
	30	0.507±0.002[d]

[a, b, c, d] Aynı sütunda farklı üst simgeler ilgili değerin değerler arasında istatistiksel olarak farklı olduğunu gösterdi ($p<0.05$)

Depolama aşaması boyunca ilave edilen portakal suyu oranının artmasına bağlı olarak titrasyon asitliği değerlerinin artış gösterdiği ve en yüksek titrasyon asitliği değerlerinin %30 oranında %100 portakal suyu ilave edilmiş örneklerde elde edildiği tespit edilmiştir (Tablo 2; $p<0.05$). Bu durum fermente badem sütü içerisine ilave edilen portakal suyu oranının artışına bağlı olarak örneklerin şeker içeriğinin artmasına ve buna bağlı olarak da laktik asit bakterilerinin aktivitesinin artması ile pH değerlerinde hızlı bir düşüşün gerçekleşmesi ile açıklanabilmektedir. Bernat et al. (2014) yaptıkları çalışmada, fermente badem sütü örneklerini 28 günlük depolama işlemine tabii tutmuşlardır. Araştırmacılar depolama aşaması boyunca titrasyon asitliği değerlerinin artış gösterdiğini ve %2.19 ile %2.26 (g/L laktik asit) arasında değiştiğini rapor etmişlerdir. Başka bir çalışmada ise farklı bitkisel (arpa, buğday, inci darısı, maş fasulyesi) bazlı soya sütü içeren veya içermeyen probiyotik içecek örneklerinin asitlik (% laktik asit cinsinden) değerlerinin %0.45 ile %1.02 arasında değiştiğini bildirmişlerdir (Mridula & Sharma, 2015). İçier et al. (2015) farklı oranlarda %100 elma suyu (%0, %15 ve %25 oranlarında elma suyu) ilave ederek ürettikleri fermente soya sütü örneklerinin uygulanan 21 günlük depolama işlemi boyunca titrasyon asitliği değerlerinin %0.737 ile % 1.667 arasında değiştiğini ve ilave edilen elma suyu oranın artmasına bağlı olarak titrasyon asitliği değerlerinin artış gösterdiğini bildirmişlerdir. Bu çalışmada da benzer şekilde; fermente badem sütü içerisine ilave edilen %100 portakal suyu oranının artmasına bağlı olarak titrasyon asitliği değerlerinin artış gösterdiği gözlenmiştir (Tablo 2).

L. acidophilus, küf ve maya değerlerindeki değişimin belirlenmesi

Farklı işlem koşulları kullanılarak elde edilen portakal suyu eklenmiş ve eklenmemiş fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca örneklerdeki *L. acidophilus*'un toplam canlı miktarındaki değişim incelenmiştir. Fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca *L. acidophilus*'un canlı miktarının 7.30 ile 7.95 log kob/ml arasında değiştiği, depolama aşaması boyunca

hafif bir azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Türk Gıda Kodeksi Fermente Süt Tebliği'ne (No: 2022/44) göre, asidofiluslu sütlerin en az 6 log cfu/g toplam spesifik mikroorganizma içermesi gerektiği belirtilmiştir (T.C. Resmi Gazete-2). Fermente badem sütü örneklerinin tümünde depolama aşaması boyunca *L. acidophilus*'un canlı miktarının Fermente Süt Tebliği'nde belirtilen 6 log cfu/g toplam mikroorganizma seviyesinin çok üzerinde olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca *L. acidophilus* değerlerindeki değişimin incelenmesi

Depolama aşaması (gün)	Portakal suyu oranı (%)	Canlı *L. acidophilus* miktarı (log kob/mL)
0	0	7.58±0.05[a]
	10	7.73±0.04[b]
	20	7.94±0.08[c]
	30	7.95±0.02[c]
7	0	7.73±0.31[a]
	10	7.68±0.15[b]
	20	7.89±0.13[c]
	30	7.83±0.07[c]
14	0	7.41±0.48[a]
	10	7.30±0.37[b]
	20	7.57±0.18[c]
	30	7.47±0.05[c]

[a, b, c] Aynı sütunda farklı üst simgeler ilgili değerin değerler arasında istatistiksel olarak farklı olduğunu gösterdi ($p<0.05$)

İçier et al. (2015) yaptıkları çalışmada, uyguladıkları 21 günlük depolama işlemi boyunca elma suyu ilave edilmiş ve edilmemiş örneklerin *L. acidophilus* toplam canlı miktarının 8.96 log cfu/g ile 9.11 log cfu/g arasında değiştiğini, depolama aşaması boyunca istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa sahip olmadığını rapor etmişlerdir. Mridula & Sharma, (2015) yaptıkları çalışmada, buğday, arpa, inci darı ve maş fasulyesi bazlı ürettikleri probiyotik içecek örneklerinin *L. acidophilus*'un içeriklerinin sırasıyla 9.10-11.06, 10.36-11.17, 10.36-11.51 ve 10.36-11.32 log kob/ml arasında değiştiğini, tahıl unu miktarının artması ile *L. acidophilus* miktarının da artış gösterdiğini bildirmişlerdir.

Badem sütü içerisine farklı oranlarda ilave edilmiş ve edilmemiş portakal suyu ile hazırlanan örneklerin depolama aşaması boyunca küf ve maya değerlerindeki değişim de incelenmiştir. Ancak farklı işlem koşulları kullanılarak elde edilen hiçbir fermente badem sütü örneğinde küf ve maya gelişimi (<10 kob/ml) gözlemlenmemiştir. Beasley et al. (2003) yaptıkları çalışmada, fermente soya sütü örneklerinin hiçbirinde küf ve maya gelişimi gelişiminin (<10 kob/ml) gözlemlenmediğini rapor etmişleridir. Farklı oranlarda elma suyu ilave edilerek elde edilen fermente soya sütü örnekleri için de benzer sonuçlar İçier et al. (2015) tarafından da bildirilmiştir.

SONUÇ

Depolama aşaması başlangıcında portakal suyu ilave edilmemiş kontrol grubu örneklerinin pH değerinin portakal suyu ilave edilmiş olan örneklere kıyasla daha yüksek ve depolama aşaması boyunca pH değerlerinin dalgalanma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir. Tüm fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca titrasyon asitliği değerlerinin artış gösterdiği ve en yüksek titrasyon asitliği değerlerinin %30 oranında portakal suyu ilave edilmiş örneklerde elde edilmiştir. Depolama aşaması başlangıcında portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş örneklerin *L. acidophilus'un* canlı miktarının sırasıyla 7.58-7.95 kob/ml arasında değiştiği ve 14 günlük depolama aşaması boyunca portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş örneklerin *L. acidophilus* miktarlarının

7.30 ile 7.89 kob/ml arasında değiştiği belirlenmiştir. Bu durum fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca Fermente Süt Tebliği'nde belirtilen 6 log kob/g toplam mikroorganizma seviyesinin üzerinde olduğu tespit edilmiştir. Fermente badem sütü örneklerinin hiçbirinde küf ve maya gelişimi gözlemlenmemiştir. Elde edilen sonuçların yeni bir ürün olan ve ticari potansiyeli bulunan fermente badem sütü içeceği için endüstriyel boyutta kurulacak olan ekipmanların ve pompalama sistemlerinin tasarımı için gerekli olan bilgi eksikliğini dolduracağı düşünülmektedir.

Teşekkür

Bu çalışma Munzur Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından YLMUB021-16 Proje Numarası ile mali olarak desteklenmiştir.

References

Aduol, K., Onyango, A. & Imathiu, S. (2020). Proximate, Microbial and Sensory Characteristics of Cowpea Milk Fermented with Probiotic Starter Cultures. *European Journal of Agriculture and Food Sciences*, 2(4).

Akhter, N., Wu, B., Memon, A. M. & Mohsin, M. (2015). Probiotics and prebiotics associated with aquaculture: a review. *Fish and Shellfish Immunology*, 45, 733-741.

Argyri, A. A., Zoumpopoulou, G., Karatzas, K. A., Tsakalidou, E., Nychas, G. J., Panagou, E. Z. & Tassou, C. C. (2013). Selection of potential probiotic lactic acid bacteria from fermented olives by in vitro tests. *Food Microbiology*, 33, 282–291.

Başyiğit, G., Kuleaşan, H. & Karahan, A. G. (2006). Viability of Human-Derived Probiotic Lactobacilli in Ice Cream Produced with Sucrose and Aspartame. *Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology*, 33, 796-800.

Beasley, S., Tuorila, H. & Saris, P. E. J. (2002). Fermented soymilk with a monoculture of Lactococcus lactis. *International Journal of Food Microbiology*, 81, 159–162.

Bernat, N., Cháfer, M., Chiralt, A. & González-Martínez, C. (2014). Development of a non-dairy probiotic fermented product based on almond milk and inulin. *Food Research International*, 21(6): 440–453.

Dabbagh Moghaddam, A., Garavand, F., Razavi, S. H. & Dini Talatappe, H. (2018). Production of saffron-based probiotic beverage by lactic acid bacteria. *Journal of Food Measurement and Characterization*, 12(4), 2708–2717.

Dhakal, S., Liu, C., Zhang, Y., Roux, K. H., Sathe, S. K. & Balasubramaniam, V. M. (2014). Effect of high-pressure processing on the immunoreactivity of almond milk. *Food Research International*, 62, 215–222.

Erk, G., Seven, A. & Akpınar, A. (2019). Vegan ve vejetaryan beslenmede probiyotik bitkisel bazlı süt ürünlerinin yeri. *GIDA*, 44 (3): 453-462.

Gürsoy, O. & Kınık, Ö. (2006). Peynir üretiminde probiyotik bakterilerin kullanımı: Probiyotik peynir. *Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 12(1), 105-116.

Gobbi, L., Ciano, S., Rapa, M. & Ruggieri, R. (2019). Biogenic amines determination in "Plant Milks". *Beverages*, 5(2), 40.

Haas, R., Schnepps, A., Pichler, A. & Meixner, O. (2019). Cow milk versus plantbased milk substitutes: A comparison of product image and motivational structure of consumption. *Sustainability*, 11(18), 5046.

İçier, F., Gündüz, G., Yılmaz, B. & Memeli, Z. (2015). Changes on some quality characteristics of fermented soy milk beverage with added apple juice. *LWT-Food Scıence and Technology*, 63 (1), 57-64.

Mäkinen, O. E., Wanhalinna, V., Zannini, E. & Arendt, E. K. (2016). Foods for Special Dietary Needs: Non-dairy Plant-based Milk Substitutes and Fermented Dairy-type Products. *Critical reviews in food science and nutrition*, 56(3), 339–349.

Mridula, D. & Sharma, M. (2015). Development of non-dairy probiotic drink utilizing sprouted cereals, legume and soymilk. *LWT - Food Science and Technology*, 62(1), 482–487.

Röös, E., Garnett, T., Watz, V. & Sjörs, C. (2018). The role of dairy and plant based dairy alternatives in sustainable diets. *SLU Future Food Reports 3*, London.

Sethi, S., Tyagi, S. K. & Anurag, R. K. (2016). Plant-based milk alternatives an emerging segment of functional beverages: A review. *Journal of Food Science and Technology*, 53(9):3408–3423.

Silva, K., Machado, A., Cardoso, C., Silva, F. & Freitas, F. (2020). Rheological behavior of plant-based beverages. *Food Science and Technology*, 2061(June), 258–263.

T.C. Resmi Gazete-2. Türk Gıda Kodeksi Fermente Süt Ürünleri Tebliği. *T.C. Tarım ve Orman Bakanlığı, Tebliğ No: 2022/44, Resmi Gazete Sayısı: 32029*, Ankara. Son erişim tarihi: 10.04.2023.

Uymaz, B. (2010). Probiyotikler ve Kullanım Alanları. *Pamukkale Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 16, 95-10.

Wang, Y., Yu, R., Yang, H. & Chou, C. (2003). Sugar and acid contents in soymilk fermented with lactic acid bacteria alone or simultaneously with Bifidobacteria. *Food Microbiology*, 20(3), 333-338.

FARKLI ORANLARDA PORTAKAL SUYU İLAVE EDİLEREK ÜRETİLEN PROBİYOTİK İÇECEĞİN DEPOLAMA AŞAMASI BOYUNCA REOLOJİK ÖZELLİKLERİNDEKİ DEĞİŞİMLERİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF THE CHANGES IN THE RHEOLOGICAL PROPERTIES OF THE PROBIOTIC BEVERAGES PRODUCED BY ADDING ORANGE JUICE IN DIFFERENT RATIO DURING THE STORAGE PERIODS

Gülseven DURAN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Munzur Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tunceli-Türkiye,

ORCID: 0000-0001-9482-7831

Mutlu ÇEVİK

Doç. Dr., Munzur Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Tunceli-Türkiye,

ORCID: 0000-0003-4847-4910

Özet

Bu çalışmada, 3 farklı oranda (%10, %20 ve %30) %100 portakal suyu eklenmiş ve eklenmemiş fermente badem sütü örneklerinin 14 günlük depolama aşaması boyunca reolojik özelliklerindeki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır. Reolojik ölçümler 3 farklı ölçüm sıcaklığında (4°C, 10°C ve 20°C) paslanmaz konsantrik silindirik ölçüm aparatı kullanılarak 0.1-100 s^{-1} kayma hızı değerleri arasında gerçekleştirilmiştir. Tüm örneklerin kayma hızı ve kayma gerilimi değerleri ölçülerek, akış davranışlarını belirlemek için farklı reolojik modellerin (Üssel, Bingham ve Herschel-Bulkley) deneysel verilerle uyumluluğu istatistiksel olarak belirlenmiştir. Depolama aşamasının başlangıcında kayma hızı değerleri arttıkça görünür viskozite değerlerinin azalma eğilimi gösterdiği ve bu davranışın depolama aşaması boyunca tüm işlem koşullarında devam ettiği belirlenmiştir. Aynı kayma hızı değerlerinde ölçüm alınan sıcaklık değeri arttıkça kayma gerilimi değerlerinin azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. En yüksek kayma gerilimi değerlerinin 4°C sabit ölçüm sıcaklığında elde edildiği ve ölçüm alınan sabit sıcaklık değerinin artmasına bağlı olarak tüm kayma hızı değerlerinde kayma gerilimi değerlerinin azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Farklı işleme koşulları kullanılarak elde edilen tüm fermente badem sütü örneklerinin Non-Newtonian (Newton olmayan) psödoplastik akış davranışı gösterdiği tespit edilmiştir. Ayrıca fermente badem sütü örnekleri için en uygun reolojik modelin Üssel model olduğu belirlenmiştir. Elde edilen sonuçların endüstriyel ölçekte kurulabilecek ekipman ve pompalama sistemleri için değerli bilgiler sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimler: Badem sütü, fermente gıda, reoloji, model

Abstract

In this study, it was aimed to investigate the changes in rheological properties of fermented almond milk samples with and without added 100% orange juice at 3 different rates (10%, 20% and 30%) during the 14-day storage period. Rheological measurements were carried out between 0.1-100 s^{-1} shear rate values using a stainless concentric cylindrical measuring apparatus at 3 different measurement temperatures (4°C, 10°C and 20°C). By measuring the shear rate and shear stress values of all samples, the compatibility of different rheological models (Power-Law, Bingham and Herschel-Bulkley) with the experimental data was determined statistically to determine the flow behaviors. It was determined that the apparent viscosity values decreased as the shear rate increased at the beginning of the storage periods and this behavior continued in all process conditions during the storage periods. It has been determined that the shear stress values decreased as the measured temperature value increased at the same shear rate values. It was determined that the highest shear stress values were obtained at a constant measurement temperature of 4°C and shear stress values

tended to decrease in all shear velocity values depending on the increase in the measured constant temperature value. It was determined that all fermented almond milk samples produced using different processing conditions showed Non-Newtonian pseudoplastic flow behavior. In addition, it was determined that the most suitable rheological model for fermented almond milk samples was the Power-Law model. It is thought that the obtained results can provide valuable information for equipment and pumping systems that can be installed on an industrial scale.

Keywords: Almond milk, fermented food, rheology, model.

Giriş

"Yaşam için" anlamına gelmekte olan probiyotik kelimesi, Yunanca "pro" ve "biota" kelimelerinden üretilmiştir. Probiyotik mikroorganizmalar, bağırsak florasının mikrobiyolojik dengesini iyileştirerek faydalı bir etki sağlayan canlı mikroorganizmalar olarak tanımlanmaktadır (Başyiğit et al. 2006). Benzer şekilde, Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından da probiyotikler "yeterli miktarda alındığında konakçı sağlığı üzerine yararlı etkiler gösteren canlı mikroorganizmalar" olarak tanımlanmıştır (Akhter et al. 2015). Probiyotik mikroorganizmaların en önemli grubunu laktik asit bakterileri oluşturmaktadır. *Bifidobacterium* ve *Lactobacillus* türleri en yaygın olarak kullanılan laktik asit bakterileridir. Lactobacillus türleri arasında ise *L. acidophilus* ve *L. paracasei* bu amaçla en çok kullanılan bakterilerdir. Ayrıca maya ve küf türleri probiyotik ürünlerin hazırlanmasında bazı bakteri cinsleri ile beraber kullanılabilmektedir (Uymaz, 2010). Tüketilen probiyotik gıda maddelerinin mideden geçip bağırsağa canlı olarak ulaşması için gıda maddesinde en az 10^6-10^7 kob/g probiyotik mikroorganizma olması gerektiği araştırmacılar tarafından bildirilmiştir (Gürsoy & Kınık, 2006; Argyri et al. 2013).

Bitkisel süt ürünlerinin ticari olarak üretimi esnasında kullanılacak olan ekipman ve pompalama sistemlerinin tasarımı ve imalatı için, bu ürünlerin reolojik özelliklerinin bilinmesi son derece önemlidir. Reoloji, gıda maddelerinin akış ve deformasyon özelliklerini inceleyen bilim dalıdır (Steffe, 1996; Krokida et al. 2001). Gıdaların akış davranışları incelenerek reolojik özellikleri belirlenerek ürünlerin viskozitesi ve akış modeli tespit edilmektedir (Akal, 2017). Viskozite bir sıvının akışkanlığa karşı gösterdiği direnç olarak tanımlanmaktadır (Bensmira et al. 2010, Barukcic et al. 2017). Gıda maddeleri, kayma hızı ve kayma gerilimi değerlerindeki değişimlere bağlı olarak Newton tipi ve Newton tipi olmayan akışkanlar olarak ikiye ayrılmaktadır (Steffe, 1996). Bernat et al. (2014) yaptıkları çalışmada badem sütü ve fermente badem sütü örneklerinin reolojik özelliklerindeki değişimini incelemişlerdir. Fermente badem sütü örneklerinin psödoplastik (kayma ile incelen) Non-Newtonian ($n<1$) akış tipi özelliği gösterdiğini ve en uygun reolojik modelin ise Herschel-Bulkley modeli olduğunu belirtmişlerdir. Badem sütü kullanılarak yapılan sınırlı çalışmalardan biri olan (Manzoor et al. 2019), darbeli elektrik alanın (PEF) badem sütünün reolojik özellikleri üzerindeki etkileri araştırılmış ve tüm numuneler Newton olmayan bir psödoplastik akış davranış indeksi göstermiştir. Ayrıca tüm örnekler için Herschel-Bulkley modelinin en uygun reolojik model olduğu araştırmacılar tarafından rapor edilmiştir. İçier et al. (2015), soya sütüne farklı oranlarda %100 elma suyu ve *L. acidophilus* probiyotik kültürü ekleyerek elde ettikleri fermente soya sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca reolojik özelliklerindeki değişiklikleri incelemişlerdir. Fermente soya sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca Newtonian olmayan-psödoplastik ($n<1$) akış davranışı gösterdiğini ve en uygun reolojik modelin Vocadlo modeli olduğunu bildirmişlerdir. Benzer şekilde Silva et al. (2020), Brezilya fıstığından yapılan bitki bazlı bir içeceğin 3 farklı ölçüm sıcaklığında (25, 45 ve 80 °C) reolojik davranışını incelemişlerdir. Araştırmacılar, tüm numunelerin Newton olmayan psödoplastik akış davranışı ($n<1$) gösterdiğini ve en uygun modelin Ostwald-de Waele Modeli olduğunu bildirmişlerdir. Ancak literatürde farklı yapılan çalışmalar incelendiğinde, farklı oranlarda %100 meyve suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca reolojik özelliklerindeki değişimin araştırıldığı bir çalışmaya yazarların bilgisi dahilinde rastlanılmamıştır.

Bu çalışmada, 3 farklı oranda (%10, %20 ve %30) %100 portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş (kontrol grubu) fermente badem sütü örneklerinin 14 günlük depolama aşaması boyunca bazı kalite özellikleri (pH, titrasyon asitliği), Lactobacillus acidophilus canlılığı, küf ve maya sayıları ve reolojik

özelliklerindeki değişimlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Ek olarak, fermantasyon aşaması sonunda (24. saatte) fermente badem sütü örneklerinin duyusal özelliklerindeki değişimde incelenmiştir.

MATERYAL VE METOT

Badem sütü

Ticari olarak üretilen uzun ömürlü badem sütü (Alpro Comm. Va., Belçika), fermente badem sütü içeceği üretiminde kullanılmıştır. Badem sütleri yerel bir marketten temin edilmiş ve laboratuvara getirilmiştir. Fermente içecek üretiminde kullanılıncaya kadar oda koşullarında (25°C±2°C) muhafaza edilmiştir.

Portakal suyu

Ticari olarak pastörize edilmiş %100 portakal suyu (Dimes, Türkiye) yerel bir marketten temin edilmiş ve laboratuvara getirilmiştir. Fermente içecek üretiminde kullanılıncaya kadar oda koşullarında (25°C±2°C) muhafaza edilmiştir.

Mikroorganizma

Liyofilize probiyotik kültürü *L. acidophilus* LA-5 (Chr. Hansen, Danimarka) DVS (doğrudan tekne seti) kültürü olarak kullanılmıştır. *L. acidophilus* LA-5, MRS broth içerisinde 37°C'de 24 saat inkübasyona bırakılmıştır. Bu işlem mikroorganizmanın canlandırılması için yapılmış ve iki kez tekrarlanmıştır. Geliştirilen kültür daha sonra steril tüp içerisinde daha önceden steril edilmiş peptonlu su yardımıyla 6000 rpm dönme hızında 2 kez yıkama işlemine tabii tutulmuştur. Daha sonra elde edilen saf kültür, fermente badem sütü üretiminde çalışma kültürü olarak kullanılmıştır.

Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş fermente badem sütü üretimi

%100 portakal suyu (Dimes, Türkiye) badem sütü içerisine 3 farklı konsantrasyon değerinde (%10, %20 ve %30 oranında) ilave edilmiştir. %100 portakal suyu ilave edilmeyen badem sütü örnekleri ise kontrol grubu olarak dikkate alınmıştır. Elde edilen örnekler daha sonra 37°C ortam sıcaklığında 24 saat fermantasyon işlemine bırakılmıştır (Santos et al., 2014). Fermantasyon işlemi sonunda örnekler +4°C'ye soğutulmuş ve +4°C'de 14 günlük depolama işlemine tabii tutulmuştur. Depolama aşaması boyunca (0 (depolama başlangıcı), 7 ve 14 gün) örneklerin pH, titrasyon asitliği ve *L. acidophilus* bakterilerinin sayılarındaki değişim incelenmiştir.

Reolojik özelliklerdeki değişiminin belirlenmesi

3 farklı oranda (%10, %20 ve %30 oranlarında) %100 portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş (%0 oranında) fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca (0., 7. ve 14. gün) reolojik özelliklerindeki değişim reometre (Anton Paar Gmbh, Graz, Austria) yardımı ile belirlenmiştir. Reolojik ölçümler paslanmaz eş merkezli silindirik ölçüm aparatı (iç silindirin çapı 26.663 mm ve dış silindirin çapı 28.910 mm) kullanılarak 0.1-100 s^{-1} kayma hızı değerleri arasında 3 farklı sabit ölçüm sıcaklığında (4°C, 10°C ve 20°C) gerçekleştirilmiştir. Tüm örneklerin kayma hızı ve kayma gerilimi değerleri ölçülerek, farklı sabit sıcaklık değerlerindeki akış tipinin belirlenmesi amacıyla farklı reolojik modellerin (Üssel, Bingham, Herschel-Bulkley) deneysel verilere uygunluğu istatistiksel olarak belirlenmiştir (Eşitlik 1-3) (Çevik et al. 2016).

$$\tau = K * \dot{\gamma}^{n} \quad \text{Eş. 1}$$

$$\tau - \tau_0 = K * \dot{\gamma} \quad \text{Eş. 2}$$

$$\tau - \tau_0 = K * \dot{\gamma}^{n} \quad \text{Eş. 3}$$

Burada kullanılan τ kayma gerilimi değerini (Pa), τ_0 değeri başlangıç kayma gerilimini (Pa), $\dot{\gamma}$ kayma hızı değerini (s^{-1}), K kıvam katsayısı ($Pa.s^n$) ve n ise akış davranış indeksini (birimsiz) ifade etmektedir (Çevik et al. 2016). Görünür viskozite (η) değerlerinin sıcaklığa bağlı değişimi ağızda kesme hızı

olarak kabul edilen 50 s^{-1} kayma hızı değerinde gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, örneklerin sıcaklık ve 50 s^{-1} arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Arrhenius denklemine yerleştirilmiştir (Çevik et al. 2016; Eşitlik 2.5).

$$\eta_{50} = A_0 \exp\left(E_a/RT\right) \quad \text{Eş. 4}$$

Burada kullanılan A_0 Arrhenius sabitini ($Pa \cdot s^n$), E_a aktivasyon enerjisini (kJ mol^{-1}), T sıcaklığı (Kelvin, K) and R üniversal gaz sabitini (kJ $kg \cdot K^{-1}$) ifade etmektedir.

İstatistiksel Analizler

Örneklerin farklı ölçüm sıcaklıklarının reolojik özellikleri üzerine etkileri SPSS 14.0 paket programı (IBM, USA) yardımı ile ANOVA ve DUNCAN testleri ile uygulanarak belirlenmiştir. Güven seviyesi %95 olarak alınmıştır. Deneysel kayma gerilimi değerlerinin farklı reolojik modeller ile uyumluluğu doğrusal olmayan regresyon analizi kullanılarak belirlenmiştir. İncelenen her bir reolojik model için ilgili eşitlikler (hata kareleri ortalaması karekökü (HKOK), ki-kare (χ^2) ve regresyon katsayısı (R^2) değerleri) hesaplanmıştır. Yapılan değerlendirme sonucunda en uygun reolojik modelin değerlendirilmesinde en küçük hata kareleri ortalaması karekökü (HKOK) (Eşitlik 5) ve ki-kare (χ^2) (Eşitlik 6) değerleri ile en yüksek R^2 değerleri dikkate alınmıştır (Çevik et al. 2016). Tüm ölçümler her örnek grubu için en az üç tekerrürlü olarak gerçekleştirilmiştir.

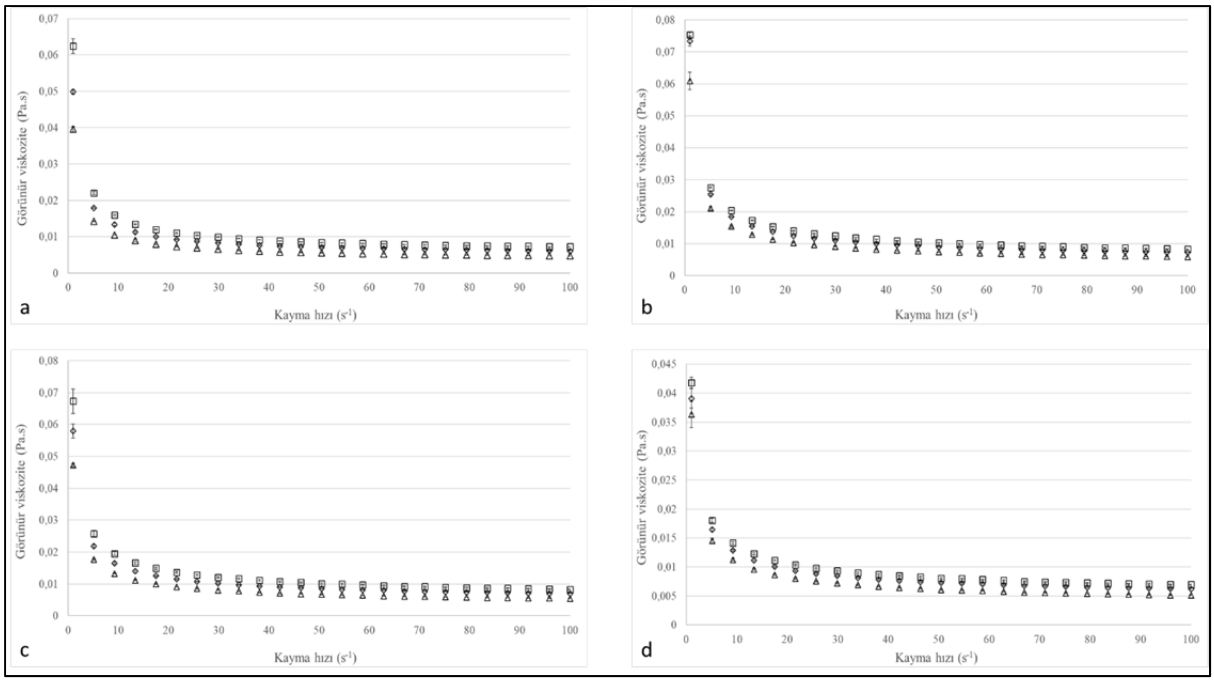
$$\text{HKOK} = \left[\frac{1}{N}\sum_{i=1}^{n}\left(KG_{teorik,i} - KG_{deneysel,i}\right)^2\right]^{0.5} \quad \text{Eş. 5}$$

$$\chi^2 = \frac{\sum_{i=1}^{n}\left(KG_{teorik,i} - KG_{deneysel,i}\right)^2}{N-n} \quad \text{Eş. 6}$$

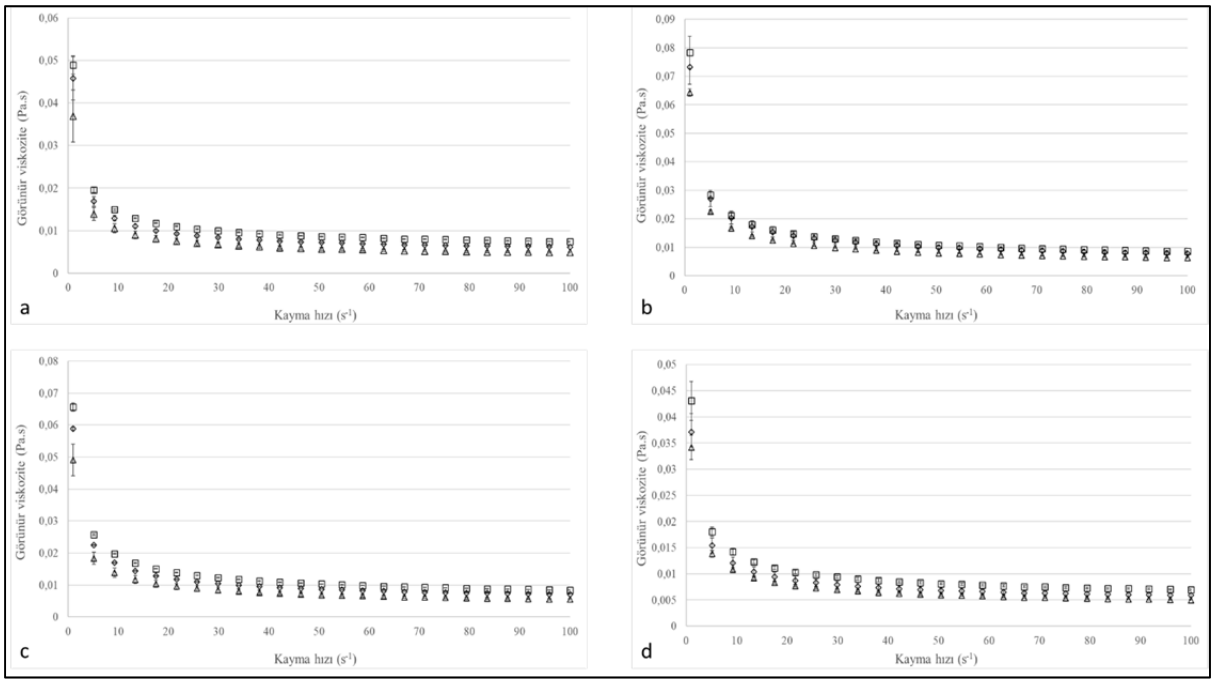
KG teorik ve deneysel reolojik değer verisini, N gözlenen veri sayısını, n modeldeki katsayı değerini ifade etmektedir.

TARTIŞMA VE BULGULAR

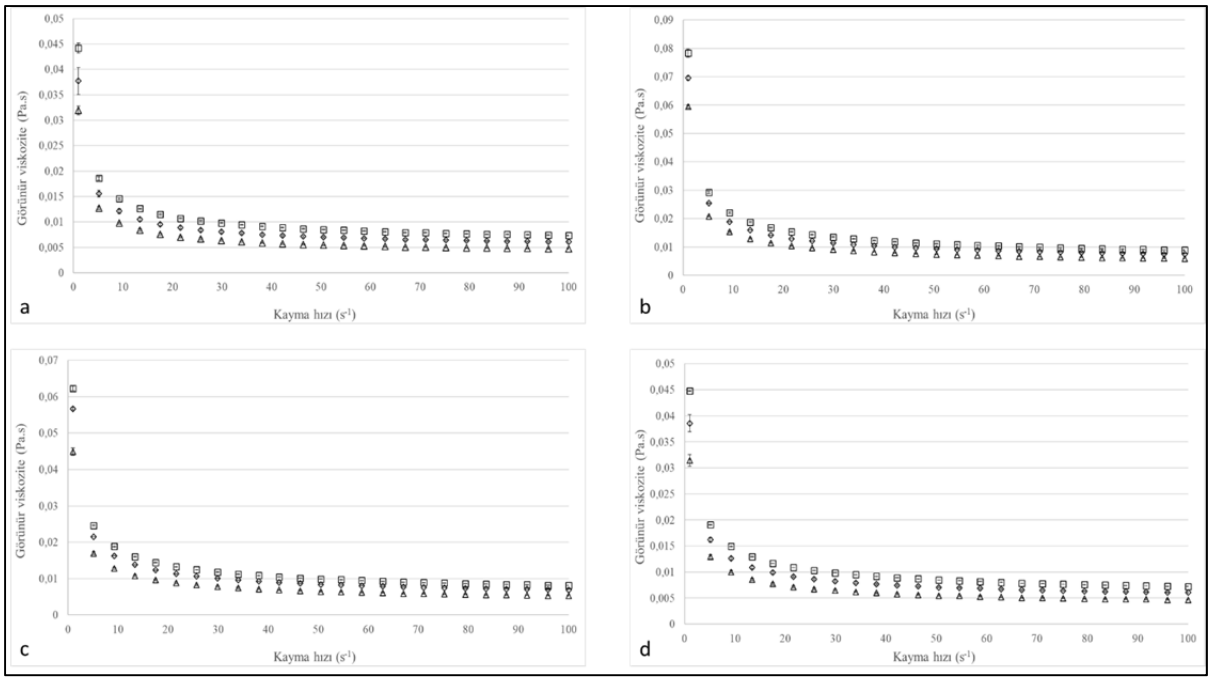
Bu çalışmada, badem sütü içerisine farklı oranlarda portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması (0. gün, 7.gün ve 14.gün) boyunca reolojik özelliklerindeki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır. Depolama aşamasının başlangıcında görünür viskozite değerlerinin kayma hızının artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiği ve bu davranışın depolama (7.gün ve 14.gün) aşaması boyunca ölçüm alınan tüm işlem koşullarında devam ettiği tespit edilmiştir (Şekil 1-3). Ek olarak, ölçüm alınan sabit sıcaklık değerlerinin yükselmesine bağlı olarak da görünür viskozite değerlerinin düşme eğilimi gösterdiği ve bu davranışın depolama (0. gün, 7.gün ve 14.gün) aşaması boyunca ölçüm alınan tüm işlem koşullarında devam ettiği belirlenmiştir (Şekil 1-3).

Şekil 1. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 0.günüde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) görünür viskozitesinin değişimi

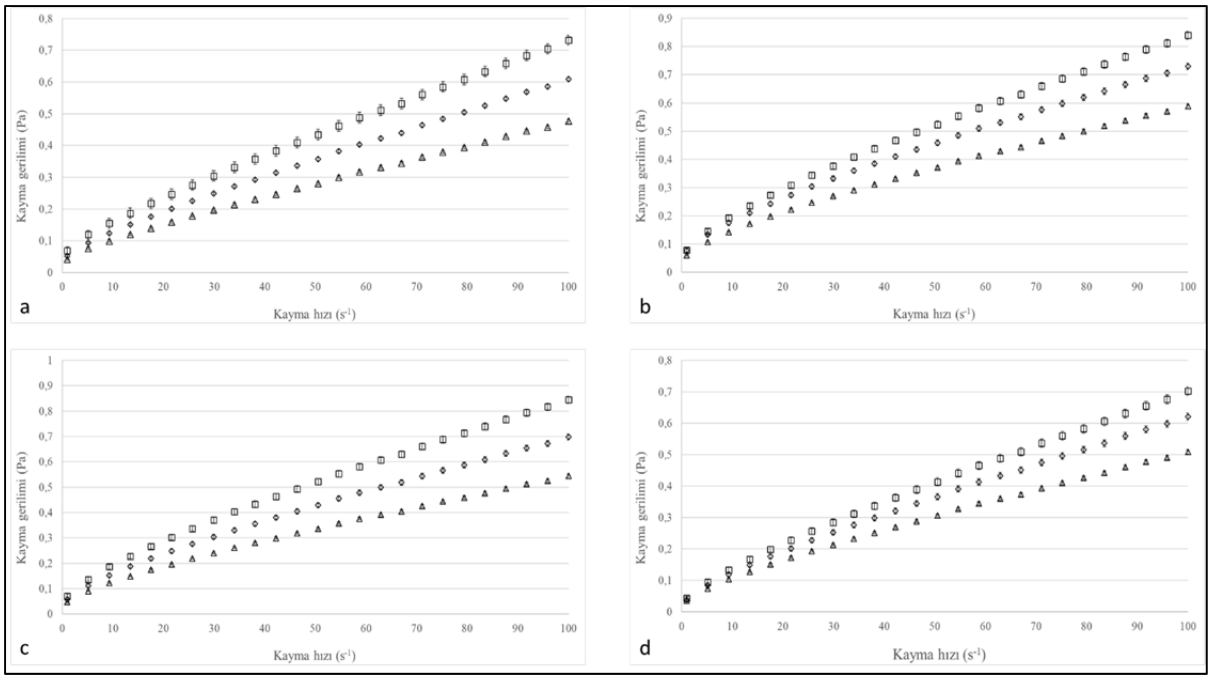
Şekil 2. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 7.günüde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) görünür viskozitesinin değişimi

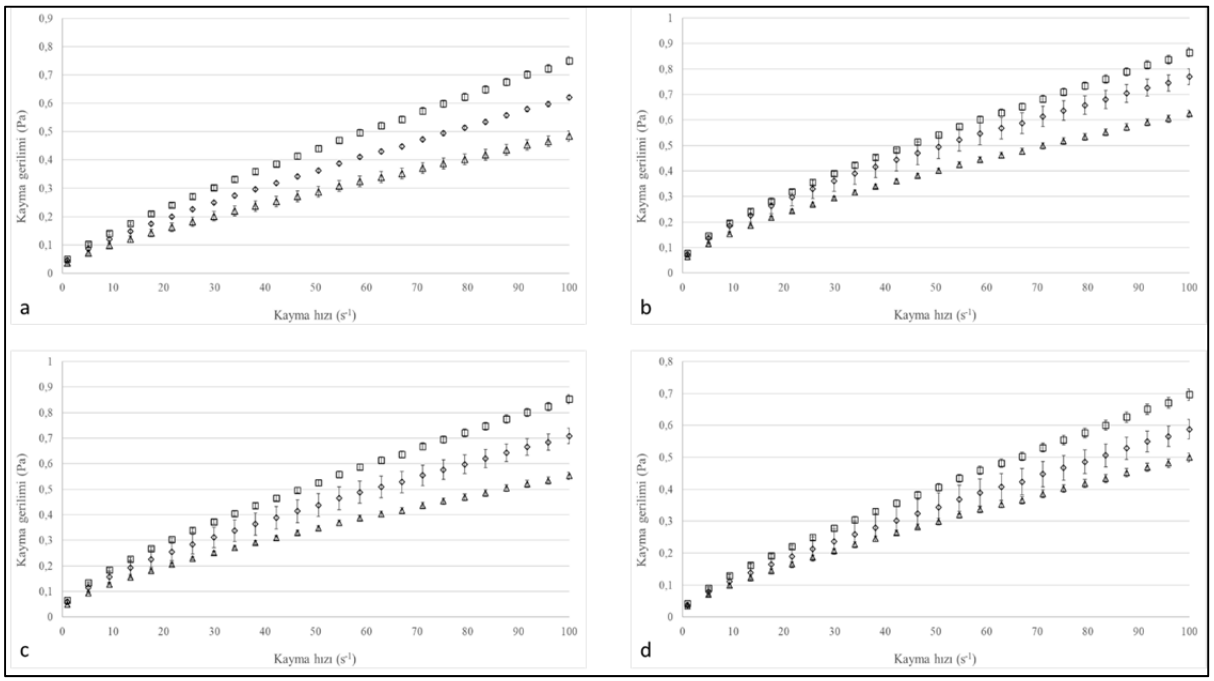
Şekil 3. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 14.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) görünür viskozitesinin değişimi

Ölçüm alınan tüm işlem koşulları değerlendirildiğinde, farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örneklerinin Non-Newtonian (psödoplastik) akış davranış indeksi gösterdiği tespit edilmiştir (Şekil 1-3). Tüm fermente badem sütü örneklerinin görünür viskozite değerlerinin ölçüm alınan tüm sıcaklık değerlerinde %10 ve %20 portakal suyu ilavesine kadar artış gösterdiği, %30 oranında portakal suyu ilave edilmiş örneklerde ise azalma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir (Şekil 1-3). Ek olarak, en yüksek görünür viskozite değerlerinin depolama aşaması boyunca 4°C sabit ölçüm sıcaklığında %10 ve %20 oranında portakal suyu ilave edilmiş örneklerde elde edilmiştir. İçier et al. (2015) farklı oranlarda %100 elma suyu ilave ederek ürettikleri fermente soya sütünün örneklerinin görünür viskozite değerlerinin kayma hızı değerlerinin artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiğini bildirmişlerdir. Atalar et al. (2019) yaptıkları çalışmada düşük genlik ve zaman dilimlerinde fındık sütü örneklerinin görünür viskozite ve kıvam indeks değerlerinin kontrol grubu örneklere kıyasla azalama eğilimi gösterdiğini bildirmişlerdir.

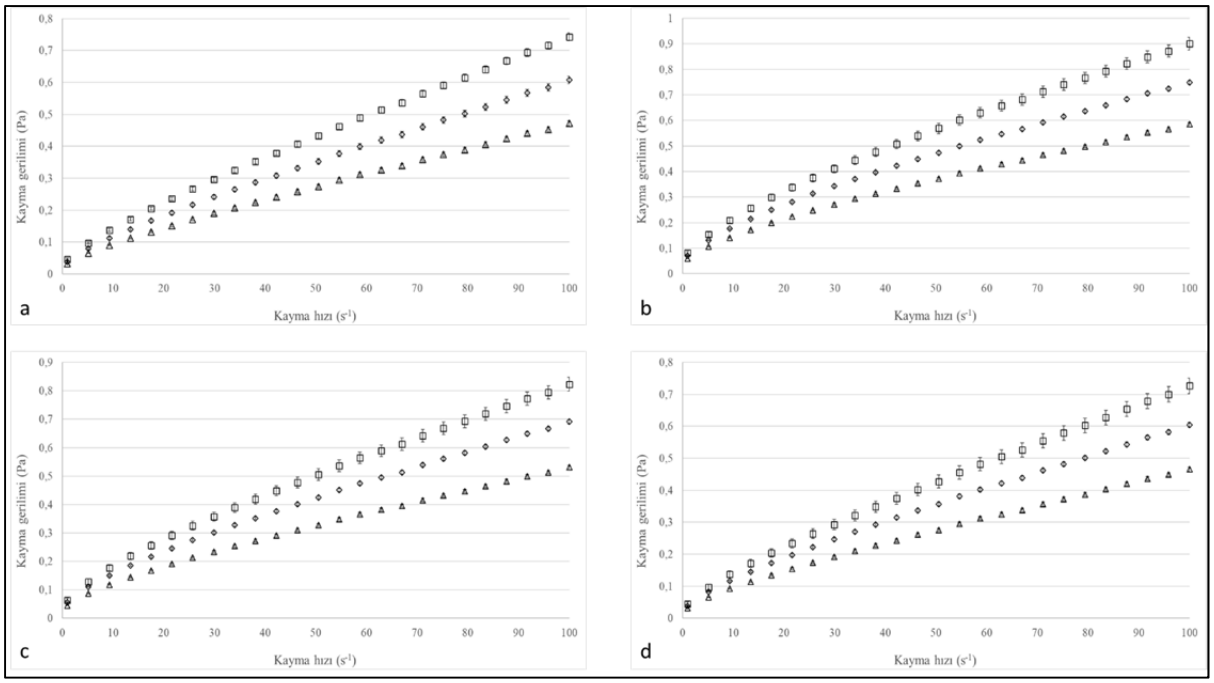
Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca deneysel kayma gerilimi-kayma hızı değişimleri Şekil 4-6'da verilmiştir. Ölçüm alınan tüm işlem koşullarında, aynı kayma hızı değerlerinde ölçüm alınan sıcaklık değerinin artmasına bağlı olarak kayma gerilimi değerlerinin azalma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir. Tüm kayma hızı değerlerinde, en yüksek kayma gerilimi değerlerinin 4°C sabit ölçüm sıcaklığında elde edildiği ve ölçüm alınan sabit sıcaklık değerinin artmasına bağlı olarak kayma gerilimi değerlerinin tüm kayma hızı değerlerinde azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir (Şekil 4-6). Ek olarak, ölçüm alınan tüm işlem koşullarında kayma gerilimi değerlerinin kayma hızı değerlerinin artmasına bağlı olarak ölçüm alınan tüm sıcaklık değerlerinde artış gösterdiği tespit edilmiştir (Şekil 4-6). Benzer şekilde, Silva et al. (2020) yaptıkları çalışmada tüm ölçüm sıcaklıkları için kayma hızı değerleri arttıkça, kayma gerilimi değerlerinin de artış gösterdiğini belirtmişlerdir. Manzoor et al. (2019) yaptıkları çalışmalarında da benzer sonuçları rapor etmişlerdir. İçier ve ark., (2015) farklı oranlarda %100 elma suyu ilave ederek ürettikleri fermente soya sütünün örneklerinin kayma gerilimi değerlerinin kayma hızı değerlerinin artmasına bağlı olarak artış gösterdiğini rapor etmişlerdir.

Şekil 4. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 0.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) kayma gerilmesine karşı kayma hızları grafikleri

Şekil 5. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 7.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) kayma gerilmesine karşı kayma hızları grafikleri

Şekil 6. Farklı oranlarda (a) %0 portakal suyu, (b) %10 portakal suyu, (c) %20 portakal suyu, (d) %30 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşamasının 14.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında (4°C (□), 10°C (◊), 20°C (Δ)) kayma gerilmesine karşı kayma hızları grafikleri

Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örneklerinin reolojik özellikleri üzerine etkilerinin daha detaylı incelenebilmesi amacıyla farklı reolojik modellerin (Bingham, Üssel ve Herschel-Bulkley modeli) elde edilen deneysel kayma gerilimi (Pa) ve kayma hızı (s^{-1}) değerlerine uyumluluğu doğrusal olmayan regresyon analizi yardımı ile incelenmiştir. Reolojik modeller arasındaki karşılaştırmanın daha detaylı yapılabilmesi için farklı işlem koşulları kullanılarak üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca farklı sabit ölçüm sıcaklığı değerlerinde elde edilen HKOK ve χ^2 değerleri istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Genel olarak yapılan değerlendirme sonucunda, Bingham modelinin tüm işlem koşulları için uygulanabilir olmadığı tespit edilmiştir. Üssel model ve Herschel-Bulkley modeli ise genel olarak karşılaştırıldığında, Üssel modelinin daha yüksek R^2 ve daha düşük hata oranlarına (HKOK ve χ^2) sahip olduğu belirlenmiştir (Tablo 1-3). Farklı işlem koşulları kullanılarak üretilen fermente badem sütü örneklerinin farklı sabit ölçüm sıcaklığı değerlerinde elde edilen reolojik sabitlerin karşılaştırmasının yapılabilmesi amacıyla çalışılan tüm koşullarda aynı modelin incelenmesinin uygun olacağı düşünülmektedir. Yapılan değerlendirme sonucunda, ölçüm alınan tüm işlem koşulları için istatistiksel olarak en uygun reolojik modelin Üssel model olduğu tespit edilmiştir (Tablo 1-3). Silva et al. (2020) yaptıkları çalışmada, Brezilya fındığından yapılan bitki bazlı bir içecek için en uygun reolojik modelin Üssel Model (Ostwald-de Waele modeli) olduğunu bildirmiştir. Atalar et al. (2019) yaptıkları çalışmada, homojenize inek ve fındık sütünü 4 farklı karışım oranı kullanarak ürettikleri kefir örneklerinin reolojik özelliklerindeki değişimi incelemişlerdir. Araştırmacılar tüm örnek grupları için en uygun modelin Ostwald-de Waele modeli olduğunu ve uygun olan modelin yüksek regresyon katsayısına (0.974-0.994) sahip olduğu bildirmişlerdir. Ek olarak, araştırmacılar tüm kefir örneklerinin akış davranış indeks değerlerinin 1'in altında olduğunu belirlemişler ve tüm kefir örneklerinin Non-Newtonian akış davranış özelliği gösterdiğini rapor etmişlerdir. Literatürde farklı gıda maddeleri (tarçın elması, pomela suyu, hurma şurubu, mango suyu, koruk suyu ve nar suyu) ile yapılan çalışmalarda da en uygun reolojik modelin Üssel model olduğu birçok araştırmacı tarafından rapor edilmiştir (Dak et al. 2007; Gabsi et al. 2013; Quek et al. 2013; Çevik et al. 2016; 2020).

Tablo 1. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örnekleri için farklı reolojik modellerin depolama aşamasının 0.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında istatistiksel olarak değerlendirilmesi

Sıcaklık (°C)	Eklenen portakal suyu oranı (%)	İstatiksel kriterler	Modeller		
			Bingham model	Üssel model	Hershel-Bulkley model
4	0	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0089±0.0015	**0.0049±0.0007**	0.0148±0.0013
		χ^2	0.00009±0.00003	**0.00004±0.00002**	0.00021±0.00010
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0223±0.0026	**0.0044±0.0005**	**0.0024±0.0001**
		χ^2	0.00056±0.00013	**0.00004±0.00002**	**0.00001±0.00000**
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0165±0.0043	**0.0042±0.0005**	0.0110±0.0015
		χ^2	0.00032±0.00015	**0.00004±0.00003**	0.000014±0.00004
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0100±0.0004	**0.0038±0.0001**	0.0094±0.0031
		χ^2	0.00011±0.00001	**0.00003±0.00002**	0.00004±0.00003
10	0	R^2	0.999±0.001	**1.000±0.000**	1.000±0.000
		HKOK	0.0108±0.0013	**0.0078±0.0007**	0.0167±0.0001
		χ^2	0.00013±0.00003	**0.00007±0.00001**	0.00033±0.00001
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0197±0.0014	**0.0058±0.0010**	**0.0048±0.0014**
		χ^2	0.00038±0.00012	**0.00004±0.00001**	**0.00003±0.00002**
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0232±0.0026	**0.0075±0.0009**	0.0113±0.0009
		χ^2	0.00060±0.00014	**0.00005±0.00003**	0.00015±0.00002
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0145±0.0031	**0.0079±0.0017**	0.0110±0.0007
		χ^2	0.00024±0.00010	**0.00007±0.00003**	0.00011±0.00005
20	0	R^2	**0.999±0.001**	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	**0.0026±0.0005**	**0.0058±0.0015**	0.0038±0.0026
		χ^2	**0.00001±0.00000**	**0.00005±0.00002**	0.00002±0.00002
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0263±0.0028	**0.0077±0.0006**	0.0111±0.0010
		χ^2	0.00078±0.00016	**0.00005±0.00002**	0.00015±0.00003
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0252±0.008	**0.0060±0.0006**	0.0071±0.0003
		χ^2	0.00071±0.00005	**0.00005±0.00001**	0.00005±0.00002
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0164±0.0023	**0.0033±0.0007**	**0.0029±0.0010**
		χ^2	0.00030±0.00009	**0.00003±0.00002**	**0.00001±0.00001**

Tablo 2. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örnekleri için farklı reolojik modellerin depolama aşamasının 7.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında istatistiksel olarak değerlendirilmesi

Sıcaklık (°C)	Eklenen portakal suyu oranı (%)	İstatiksel kriterler	Modeller		
			Bingham model	Üssel model	Hershel-Bulkley model
4	0	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0273±0.0043	**0.0098±0.0039**	**0.0060±0.0045**
		χ^2	0.00084±0.00026	**0.00012±0.00007**	**0.00006±0.00008**
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0128±0.0057	**0.0176±0.0196**	**0.0057±0.0037**
		χ^2	0.00020±0.00017	**0.00063±0.00101**	**0.00005±0.00005**
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0129±0.0032	**0.0060±0.0016**	**0.0049±0.0053**
		χ^2	0.00019±0.00009	**0.00004±0.00002**	**0.00005±0.00009**
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0066±0.0007	**0.0068±0.0037**	0.0138±0.0035
		χ^2	0.00005±0.00001	**0.00006±0.00007**	0.00024±0.00012
10	0	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000

		HKOK	0.0202±0.0027	**0.0057±0.00011**	0.0083±0.0063
		χ^2	0.00046±0.000012	**0.00004±0.00001**	0.00011±0.00011
	10	R^2	0.996±0.001	**1.000±0.000**	1.000±0.000
		HKOK	0.0127±0.0060	**0.0058±0.0028**	0.0078±0.0074
		χ^2	0.00021±0.00021	**0.00004±0.00004**	0.00012±0.00018
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0194±0.0017	**0.0039±0.0004**	0.0064±0.0023
		χ^2	0.00042±0.00007	**0.00002±0.00000**	0.00005±0.00004
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0120±0.0038	**0.0088±0.00032**	0.0088±0.0100
		χ^2	0.00017±0.00011	**0.00009±0.00006**	0.00017±0.00027
20	0	R^2	**0.999±0.001**	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	**0.0053±0.0011**	**0.0054±0.0028**	0.0252±0.0368
		χ^2	**0.00003±0.00001**	**0.00004±0.00004**	0.00181±0.00309
	10	R^2	0.997±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0141±0.0053	**0.0044±0.0014**	0.0062±0.0026
		χ^2	0.00024±0.00015	**0.00002±0.00001**	0.00005±0.00003
	20	R^2	0.997±0.001	**0.999±0.001**	**1.000±0.000**
		HKOK	0.0249±0.0028	**0.0051±0.0029**	**0.0025±0.0013**
		χ^2	0.00069±0.000015	**0.00003±0.00004**	**0.00001±0.00001**
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0132±0.0085	**0.0065±0.0036**	0.0093±0.0070
		χ^2	0.00025±0.00027	**0.00006±0.00005**	0.000014±0.000014

Tablo 3. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örnekleri için farklı reolojik modellerin depolama aşamasının 14.gününde farklı ölçüm sıcaklıklarında istatistiksel olarak değerlendirilmesi

Sıcaklık (°C)	**Eklenen portakal suyu oranı (%)**	**İstatiksel kriterler**	**Modeller**		
			Bingham model	**Üssel model**	**Hershel-Bulkley model**
4	0	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0270±0.0047	**0.0066±0.0036**	0.0129±0.0043
		χ^2	0.00083±0.00028	**0.00006±0.00006**	0.00021±0.00014
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0113±0.0049	**0.0060±0.0025**	0.0062±0.0036
		χ^2	0.00016±0.00014	**0.00004±0.00004**	0.00006±0.00005
	20	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0212±0.0053	**0.0051±0.0023**	0.0080±0.0049
		χ^2	0.00052±0.00023	**0.00003±0.00003**	0.00010±0.00009
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0113±0.0049	**0.0060±0.0025**	0.0062±0.0036
		χ^2	0.00016±0.00014	**0.00004±0.00004**	0.00006±0.00005
10	0	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0178±0.0054	**0.0089±0.0035**	0.0162±0.0042
		χ^2	0.00037±0.000021	**0.00010±0.00007**	0.00032±0.00017
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0111±0.0022	**0.0043±0.0012**	0.0090±0.0026
		χ^2	0.00014±0.00006	**0.00002±0.00001**	0.00010±0.00006
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.00267±0.0010	**0.0055±0.0010**	0.0090±0.0025
		χ^2	0.00079±0.00006	**0.00003±0.00001**	0.00010±0.00005
	30	R^2	0.999±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0101±0.0040	**0.0082±0.00030**	0.0103±0.00054
		χ^2	0.00012±0.00009	**0.00008±0.00005**	0.00015±0.00015
20	0	R^2	**0.999±0.001**	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	**0.0040±0.0027**	**0.0051±0.0038**	0.0124±0.0073
		χ^2	**0.00004±0.00005**	**0.00004±0.00005**	0.00022±0.00018
	10	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.00308±0.0022	**0.0047±0.0016**	0.0068±0.0041
		χ^2	0.00106±0.00015	**0.00003±0.00002**	0.00007±0.00006
	20	R^2	0.998±0.001	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	0.0200±0.0027	**0.0062±0.0029**	0.0066±0.00026
		χ^2	0.00045±0.00012	**0.00005±0.00004**	0.00006±0.00004
	30	R^2	**0.999±0.001**	**0.999±0.001**	1.000±0.000
		HKOK	**0.0051±0.0018**	**0.0083±0.0034**	0.0129±0.0021
		χ^2	**0.00003±0.00002**	**0.00009±0.00006**	0.00020±0.00007

Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca reolojik ölçüm sabitlerindeki değişiminin daha detaylı incelenebilmesi amacıyla en uygun reolojik model olan Üssel modelin model sabitleri kullanılmıştır. Farklı işlem koşullarında üretilen tüm örnekler için elde edilen kıvam katsayısı (K), akış davranış indeksi (n) ve regresyon katsayısı (R^2) değerleri Tablo 4'te verilmiştir. Yapılan istatistiksel değerlendirme sonucunda regresyon katsayısı değerlerinin 0.999 ile 1 aralığında değiştiği belirlenmiştir. Depolama aşaması boyunca tüm fermente badem sütü örneklerinin kıvam katsayısı değerlerinin ölçüm alınan sabit sıcaklık değerlerinin artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir (Tablo 4). Benzer şekilde, depolama aşaması boyunca tüm fermente badem sütü örneklerinin görünür viskozite değerlerinin de ölçüm alınan sabit sıcaklık değerlerinin artmasına bağlı olarak azalma eğilimi belirlenmiştir. Tüm örneklerin akış davranış indeksleri (n) değerleri incelendiğinde, n değerlerinin 0.624 ile 0.769 arasında değiştiği tespit edilmiştir. Başka bir deyişle, depolama aşaması boyunca tüm örneklerin Non-Newtonian psödoplastik ($n<1$) akış tipi sergilediği belirlenmiştir (Tablo 4). Tüm fermente süt örneklerinin Arrhenius sabiti değerleri incelendiğinde, depolama aşaması boyunca Arrhenius sabiti değerlerinin 2.11 ile 55.10 $Pa.s^n$ aralığında değiştiği tespit edilmiştir. Örneklerin aktivasyon enerjisi değerleri incelendiğinde ise, aktivasyon enerjisi değerlerinin 11.560 ile 19.751 kJ/mol aralığında değiştiği, depolama aşaması boyunca dalgalanma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir (Tablo 4). Manzoor et al. (2019), badem sütü örneklerinin Non-Newtonian (psödoplastik) akış davranışı gösterdiğini ve kayma hızı arttıkça görünür viskozite değerlerinin azaldığını belirtmişlerdir. Başka bir çalışmada (Silva et al. 2020) ise, farklı ölçüm sıcaklıklarının Brezilya fındığından yapılan bitki bazlı bir içeceğin reolojik özellikleri üzerindeki etkileri incelenmiş ve tüm örnekler psödoplastik karakterli ($n <1$) Newton olmayan sıvılar olarak sınıflandırılmıştır. Bernat et al. (2014) fermente badem sütünün, fermantasyon süresinin sonunda Non-Newtonian (psödoplastik) ($n<1$) akış davranışı gösterdiğini bildirmiştir.

Tablo 4. Farklı oranlarda portakal suyu ilave edilmiş ve edilmemiş fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca farklı ölçüm sıcaklıklarında Üssel model denkleminden elde edilen reolojik katsayı değerleri

Süre	Eklenen portakal suyu oranı (%)	Sıcaklık (°C)	Kıvam katsayısı, K (Pa.s^n)	Akış davranış indeksi, n	Görünür viskozite (μ_{app})	Regresyon katsayısı, R^2	Arrhenius sabiti, A_0 (Pa.s^n) × 10^6	Aktivasyon enerjisi, E_a (kJ/ mol)
0. gün	0	4	0.0233±0.0006	0.744±0.003	0.0086±0.0001	0.999±0.001	3.85±0.71	17.728±0.415
		10	0.0193±0.0007	0.745±0.007	0.0071±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0157±0.0012	0.744±0.001	0.0055±0.0001	0.999±0.001		
	10	4	0.0380±0.0001	0.670±0.001	0.0104±0.0001	0.999±0.001	19.20±4.75	14.548±0.605
		10	0.0363±0.0019	0.651±0.007	0.0092±0.0002	0.999±0.001		
		20	0.0293±0.0006	0.646±0.002	0.0073±0.0001	0.999±0.001		
	20	4	0.0347±0.0012	0.689±0.006	0.0102±0.0001	0.999±0.001	4.84±1.61	17.701±0.897
		10	0.0290±0.0010	0.686±0.005	0.0085±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0240±0.0010	0.677±0.005	0.0068±0.0002	0.999±0.001		
	30	4	0.0213±0.0006	0.753±0.003	0.0081±0.0001	0.999±0.001	41.90±1.33	12.201±0.767
		10	0.0200±0.0001	0.746±0.006	0.0074±0.0002	0.999±0.001		
		20	0.0183±0.0006	0.719±0.032	0.0061±0.0001	0.999±0.001		
7. gün	0	4	0.0233±0.0013	0.756±0.006	0.0089±0.0003	0.999±0.001	2.12±0.46	19.501±0.960
		10	0.0190±0.0010	0.755±0.009	0.0073±0.0002	0.999±0.001		
		20	0.0150±0.0000	0.748±0.003	0.0056±0.0001	0.999±0.001		
	10	4	0.0413±0.0012	0.658±0.005	0.0108±0.0001	0.999±0.001	55.10±29.50	12.394±1.193
		10	0.0395±0.0001	0.642±0.002	0.0097±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0353±0.0013	0.624±0.002	0.0081±0.0002	0.999±0.001		
	20	4	0.0360±0.0008	0.686±0.001	0.0105±0.0003	0.999±0.001	2.11±0.81	19.751±0.974
		10	0.0307±0.0006	0.680±0.004	0.0087±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0233±0.0006	0.677±0.002	0.0066±0.0001	0.999±0.001		
	30	4	0.0208±0.0017	0.763±0.017	0.0082±0.0003	0.999±0.001	44.30±22.50	11.560±0.639
		10	0.0193±0.0006	0.742±0.007	0.0070±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0180±0.0008	0.723±0.007	0.0061±0.0001	0.999±0.001		
14. gün	0	4	0.0217±0.0012	0.765±0.006	0.0086±0.0003	0.999±0.001	2.93±0.81	18.448±0.650
		10	0.0178±0.0009	0.769±0.008	0.0072±0.0001	0.999±0.001		
		20	0.0143±0.0006	0.758±0.007	0.0056±0.0001	0.999±0.001		
	10	4	0.0427±0.0012	0.656±0.001	0.0111±0.0002	0.999±0.001	6.90±2.61	17.152±1.001

		10	0.0377±0.0012	0.648±0.004	0.0095±0.0002	0.999±0.001		
		20	0.0307±0.0012	0.637±0.004	0.0074±0.0002	0.999±0.001		
	20	4	0.0340±0.0020	0.690±0.008	0.0101±0.0001	0.999±0.001		
		10	0.0290±0.0000	0.687±0.002	0.0085±0.0001	0.999±0.001	4.39±1.48	17.926±0.861
		20	0.0230±0.0001	0.681±0.007	0.0066±0.0001	0.999±0.001		
	30	4	0.0223±0.0012	0.752±0.015	0.0084±0.0000	0.999±0.001		
		10	0.0195±0.0001	0.742±0.006	0.0071±0.0002	0.999±0.001	6.77±0.26	16.403±0.104
		20	0.0163±0.0005	0.733±0.006	0.0057±0.0001	0.999±0.001		

SONUÇ

Farklı oranlarda %100 portakal suyu ilave edilerek üretilen fermente badem sütü örneklerinin depolama aşaması boyunca görünür viskozite değerlerinin kayma hızının artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Ek olarak, ölçüm alınan sabit sıcaklık değerinin azalmasına bağlı olarak kayma hızı değerlerinin artma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir. Tüm fermente badem sütü örneklerinin Non-Newtonian (psödoplastik) akış davranış indeksi gösterdiği belirlenmiştir. Benzer kayma hızı değerlerinde ölçüm alınan sıcaklık değerinin artmasına bağlı olarak kayma gerilimi değerlerinin azalma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir. Tüm kayma hızı değerleri dikkate alındığında, en yüksek kayma gerilimi değerlerinin 4°C sabit ölçüm sıcaklığında elde edilmiştir. Ölçüm alınan tüm işlem koşulları değerlendirildiğinde, en uygun reolojik modelin Üssel model olduğu tespit edilmiştir. Fermente badem sütü örneklerinin kıvam katsayısı değerlerinin ölçüm alınan sabit sıcaklık değerlerinin artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Benzer şekilde, görünür viskozite değerlerinin de ölçüm alınan sabit sıcaklık değerlerinin artmasına bağlı olarak azalma eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçların endüstriyel ölçekte kurulabilecek makine ve ekipman altyapısı için önemli bir veri eksikliğini gidereceği düşünülmektedir.

Teşekkür

Bu çalışma Munzur Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından YLMUB021-16 Proje Numarası ile mali olarak desteklenmiştir.

References

Akhter, N., Wu, B., Memon, A. M. & Mohsin, M. (2015). Probiotics and prebiotics associated with aquaculture: a review. *Fish and Shellfish Immunology*, 45, 733-741.

Argyri, A. A., Zoumpopoulou, G., Karatzas, K. A., Tsakalidou, E., Nychas, G. J., Panagou, E. Z. & Tassou, C. C. (2013). Selection of potential probiotic lactic acid bacteria from fermented olives by in vitro tests. *Food Microbiology*, 33, 282–291.

Atalar, I., Gül, O., Saricaoğlu, F. T., Besir, A., Gül, L. B. & Yazıcı, F. (2019). Influence of thermosonication (TS) process on the quality parameters of high pressure homogenized hazelnut milk from hazelnut oil by-products. Journal of Food Science and Technology. 56, 1405–1415.

Barukcic, I., Gracin, L., Jambrak, A. R. & Bozanic, R. (2017). Comparison of chemical, rheological and sensory properties of kefir produced by kefir grains and commercial kefir starter. *Mljekarstvo*, 67(3), 169-176.

Başyiğit, G., Kuleaşan, H. & Karahan, A. G. (2006). Viability of Human-Derived Probiotic Lactobacilli in Ice Cream Produced with Sucrose and Aspartame. *Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology*, 33, 796-800.

Bensmira, M., Nsabimana, C. & Jiang, B. (2010). Effects of fermentaion conditions and homogenization pressure on the rheological properties of kefir. *LWT- Food Science and Technology*, 43(8), 1180-1184.

Bernat, N., Cháfer, M., Chiralt, A. & González-Martínez, C. (2014). Development of a non-dairy probiotic fermented product based on almond milk and inulin. *Food Research International*, 21(6): 440–453.

Çevik, M., Tezcan, D., Sabancı, S. & İçier, F. (2016). Changes in rheological properties of koruk (unripe grape) juice concentrates during vacuum evaporation. *Akademik Gıda*, 14 (4), 322-332.

Çevik, M., Çokgezme, Ö. F., Sabancı, S. & İçier, F. (2020). Ohmik Destekli Vakum Altında Evaporasyon Sistemi ile Konsantre Edilen Nar Suyunun Reolojik Özelliklerindeki Değişimin İncelenmesi. *Gıda*, 45, 748–762.

Dabbagh Moghaddam, A., Garavand, F., Razavi, S. H. & Dini Talatappe, H. (2018). Production of saffron-based probiotic beverage by lactic acid bacteria. *Journal of Food Measurement and Characterization*, 12(4), 2708–2717.

Dak, M., Verma, R. C. & Jaaffrey, S. N. A. (2007). Effect of temperature and concentration on Rheological properties of "Kesar" mango juice. *Journal of Food Engineering*, 80, 1011–1015.

Gabsi, K., Trigui, M., Barrington, S., Helal, A. N. & Taherian, A. R. (2013). Evaluation of rheological properties of date syrup. *Journal of Food Engineering*, 117, 165–172.

Gürsoy, O. & Kınık, Ö. (2006). Peynir üretiminde probiyotik bakterilerin kullanımı: Probiyotik peynir. *Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 12(1), 105-116.

İçier, F., Gündüz, G., Yılmaz, B. & Memeli, Z. (2015). Changes on some quality characteristics of fermented soymilk beverage with added apple juice. *LWT-Food Scıence and Technology*, 63 (1), 57-64.

Krokida, M. K., Maroulis, Z. B. & Saravacos, G. D. (2001). Rheological properties of fluid fruit and vegetable puree products: Compilation of literature data. *International Journal of Food Properties*, 4(2): 179-200.

Manzoor, M. F., Ahmad, N., Aadil, R. M., Rahaman, A., Ahmed, Z., Rehman, A. & Manzoor, A. (2019). Impact of pulsed electric field on rheological, structural, and physicochemical properties of almond milk. *Journal of Food Process Engineering*, 42(8), https://doi.org/10.1111/jfpe.13299.

Quek, M. C., Chin, N. L. & Yusof, Y. A. (2013). Modelling of rheological behaviour of soursop juice concentrates using shear rate–temperature–concentration superposition. Journal of Food Engineering, 118, 380–386.

Silva, K., Machado, A., Cardoso, C., Silva, F. & Freitas, F. (2020). Rheological behavior of plant-based beverages. *Food Science and Technology*, 2061(June), 258–263.

Steffe, J. F. (1996). Rheological Methods in Food Process Engineering. New York: Freeman Press.

Uymaz, B. (2010). Probiyotikler ve Kullanım Alanları. *Pamukkale Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 16, 95-10.

ÇOCUKLUK ÇAĞI AŞI TEREDDÜDÜ VE REDDİNDE SOSYAL MEDYANIN OLUMSUZ ETKİSİ VE HEMŞİRELİK YAKLAŞIMLARI

THE NEGATIVE EFFECT OF SOCIAL MEDIA AND NURSING APPROACHES IN CHILDHOOD VACCINE HESITATIONS AND REFUSAL

Dilek ULUDAŞDEMİR

Assist Prof, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Science, Department of Nursing, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2910-2110

Ayşegül AKCA

Research Assistant, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Science, Department of Nursing, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-5998-7466

ÖZET

Aşılar, bulaşıcı hastalıklar nedeniyle gelişebilecek yan etkiler ve ölüm risklerine karşı enfeksiyon etkeniyle karşılaşmadan önce bireyleri dirençli duruma getirerek toplum sağlığının korunmasını sağlamaktadır. Sağlıklı bir toplum oluşturmak amacıyla çocukluk çağında uygulanan aşıların etkisine karşı ebeveynlerde tereddüt ve reddetme tutumu gelişmektedir. Bu derlemenin amacı çocukluk çağı aşı tereddüdü ve reddinde sosyal medyanın olumsuz etkisinin ve hemşirelik yaklaşımlarının incelenmesidir. Aşıların hastalığa neden olabileceği algısı, aşılara ve içeriğine güven duymama, infertiliteye neden olacağı algısı, dini inanışlar gibi durumlar aşı tereddüdü ve reddine neden olmaktadır. Bu algının gelişmesinde sosyal medyanın etkisi olduğu görülmüştür. Ebeveynlerin aşılarla ilgili bilgi kaynakları arasında ilk sıralarda daha kolay ve ulaşılabilir olmasından dolayı sosyal medya gelmektedir. Sosyal medya hesaplarında eksik, yanlış bilgiler olabileceği gibi kasıtlı olarak da dezenformasyon yapılabilmektedir. Sosyal medyada yer alan bilgilerin sağlık davranışlarını etkilediği bilinmektedir. İletişim platformları olan sosyal medya hesaplarında aşılarla ilgili olumsuz bilgilerin paylaşılması ebeveynlerde aşı tereddüdü veya reddi riskini on kattan fazla artırmaktadır. Bu nedenle aşı tereddüdü ve reddi bir halk sağlığı sorunu olarak medya kullanımıyla birlikte ele alınmalıdır. Dünya'da ve Türkiye'de çocukluk çağı aşılarına yönelik bu olumsuz tutum giderek artış göstermektedir. Ülkemizde yaklaşık her on sağlık personelinden sekizinin aşı tereddüdü veya reddi olan ebeveynlerle karşılaştığı görülmektedir. Bireysel bir tutum gibi görünse de toplum sağlığını tehdit eden bu durumun önlenmesinde hemşirelik yaklaşımları oldukça önemlidir. Bu yaklaşımlar aşı tereddüdü ve reddinin önlenmesi amacıyla güvenilir bilgilerin paylaşılmasında hemşirelerin sosyal medya hesaplarındaki varlığı ve sağlık okuryazarlığı farkındalığının geliştirilmesi olarak ele alınabilir. Aşılarla ilgili dezenformasyona karşı doğru bilginin paylaşılmasını sağlamak amacıyla hemşireler sosyal medyada yer alarak bireylerin sağlık bilgilerine güvenilir kaynaklardan erişmelerini destekleyebilir. Sosyal medya hesapları aracılığıyla ebeveynlerin aşılar hakkında bilgilendirildiği çalışmalar aşı tereddüdü ve reddini azalttığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte sağlık okuryazarlığı düzeyi yüksek olan ebeveynlerin ile aşı tereddüdü ve reddinin azaldığı bilinmektedir. Hemşireler tarafından ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı düzeyi geliştirilerek sosyal medya platformlarında doğru ve güvenilir bilgiye ulaşmaları sağlanabilir.

Anahtar kelimeler: Aşı tereddüdü, aşı reddi, hemşirelik, sosyal medya, sağlık okuryazarlığı

ABSTRACT

Vaccines ensure the protection of public health by making individuals resistant to the risks of side effects and death that may develop due to infectious diseases before they encounter the infectious agent. To create a healthy society, parents are hesitant and rejecting the effect of childhood vaccines.

The aim of this review is to examine the negative effects of social media and nursing approaches in childhood vaccine hesitancy and rejection. It has been observed that social media influences the development of this perception. Social media comes first among parents' information sources about vaccines because it is easier and more accessible. Social media accounts may contain incomplete and incorrect information, as well as intentionally disinformation. It is known that information on social media affects health behaviors. Sharing negative information about vaccines on social media accounts, which are communication platforms, increases the risk of vaccine hesitation or rejection in parents more than tenfold. Therefore, vaccine hesitancy and rejection should be addressed together with the use of media as a public health problem. This negative attitude towards childhood vaccines is increasing in the world and in Turkey. In our country, it is seen that eight out of every ten health personnel encounter parents who hesitate or refuse vaccination. Although it seems like an individual attitude, nursing approaches are very important in preventing this situation that threatens public health. These approaches can be considered as the presence of nurses in social media accounts and the development of health literacy awareness in sharing reliable information to prevent vaccine hesitation and rejection. Nurses can support individuals to access health information from reliable sources by taking part in social media to ensure that accurate information is shared against disinformation about vaccines. Studies in which parents are informed about vaccines through social media accounts reveal that they reduce vaccine hesitancy and rejection. However, it is known that the hesitancy and rejection of vaccination decreases with parents with a high level of health literacy. By improving the health literacy level of parents, nurses can provide access to accurate and reliable information on social media platforms.

Keywords: Vaccine Hesitancy, Vaccine Refusal, Nursing, Social Media, Health Literacy

GİRİŞ

Aşılar, bulaşıcı hastalıklar nedeniyle gelişebilecek yan etkiler ve ölüm riskine karşı, enfeksiyon etkeniyle karşılaşmadan önce bireyleri dirençli duruma getirmektedir. Aşılanarak bağışık hale gelmiş bireylerin oluşturduğu toplumlarda hastalıklar, salgınlar engellenerek toplum sağlığı korunmaktadır (Görak ve ark., 2011). Aşılar difteri, tetanoz, boğmaca, grip ve kızamık gibi hastalıklardan her yıl 3,5-5 milyon ölümü önlemektedir. Aşılar sayesinde dünyada Çiçek hastalığı eradike edilmiş (DSÖ, 2023) olup içinde Türkiye'nin de yer aldığı Avrupa bölgesi ise "Polio'dan arındırılmış bölge" ilan edilmiştir (Polio İmportasyon Planı Genelgesi, 2002). Günümüzde neredeyse 20'den fazla hastalığı önleyerek insan yaşam süresinin artması ve daha sağlıklı olmasına katkı sağlayan bağışıklama hizmetlerini Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) bir insan hakkı olarak kabul etmektedir (DSÖ, 2023). Aşıların yararlarına rağmen aşılamayı reddeden, aşılamayı erteleyen ya da aşı yaptırıp yaptırmama konusunda tereddüt yaşayan bireyler vardır (Macdonald, 2015).

İlk aşının bulunmasından itibaren aşı tereddüdü yaşayan ve aşıyı reddeden bireyler var olmuştur (Kutlu ve Altındiş, 2018). Ancak dünyada son yirmi yıldır aşı tereddüdü ve reddi kavramları ortaya atılmıştır (Gür, 2019). Dünya Sağlık Örgütü tarafından aşı tereddüdünü, aşılama hizmetlerinin mevcudiyetine rağmen aşının kabul edilmesinde veya reddedilmesinde gecikme olarak tanımlamıştır (Macdonald, 2015). Genel olarak aşı tereddüdü, aşıların güvenli ve gerekli olup olmadığına dair yaşanan şüpheler olarak ifade edilmektedir (Kutlu ve Altındiş, 2018). Aşı reddi ise tüm aşıların tamamen reddini kapsamaktadır (Macdonald, 2015). Toplum sağlığını riske atan aşı tereddüdü/aşı reddi küresel sağlığa yönelik ilk on tehditten biri olarak sayılmaktadır (DSÖ, 2019). Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2012 yılında Aşı Tereddüdü Çalışma Grubu kurulmuş olup bu duruma neden olan faktörler belirlenmiştir. Bu faktörler bağlamsal (tarihi, sosyo-kültürel, çevresel, sağlık sistemi/kurumsal, ekonomik veya politik faktörlerden kaynaklanan etkiler), bireysel ve toplumsal (aşıya ilişkin kişisel algıdan veya sosyal/akran ortamından kaynaklanan etkiler) ve aşı/aşılama ile ilgili spesifik konulara ilişkin (doğrudan aşı veya aşılama ile ilgili) etkenler olmak üzere üç başlık altında toplanmıştır (Macdonald, 2015) (Tablo 1).

Tablo 1. Aşı Tereddüdü Belirleyicileri Matrisi (Macdonald, 2015)

BAĞLAMSAL ETKİLER	BİREYSEL VE TOPLUMSAL	AŞI/AŞILAMA – SPESİFİK KONULAR
Tarihi, sosyo-kültürel, çevresel, sağlık sistemi/kurumsal, ekonomik veya politik faktörlerden kaynaklanan etkiler	***Aşıya ilişkin kişisel algıdan kaynaklanan etkiler veya sosyal/akran ortamının etkilerinden kaynaklanan etkiler***	***Doğrudan aşı veya aşılama ile ilgili***
-İletişim ve medya ortamı -Etkili liderler, aşılama programı bekçileri ve aşılama karşıtı veya yanlısı lobiler -Tarihsel etkiler -Din/kültür/cinsiyet/sosyo-ekonomik -Politika/politikalar -Coğrafi engeller -İlaç endüstrisi algısı	- Kişisel, aile ve/veya topluluk üyelerinin ağrı dahil aşılama deneyimi -Sağlık ve korunmaya ilişkin inançlar, tutumlar -Bilgi/farkındalık -Sağlık sistemi ve sağlayıcıları – güven ve kişisel deneyim -Risk/fayda (algılanan) -Toplumsal bir norm olarak bağışıklama vs. gerekli değil/zararlı	-Risk/fayda (epidemiyolojik ve bilimsel kanıt) -Yeni bir aşının veya yeni formülasyonun tanıtılması veya mevcut bir aşı için yeni bir öneri -Yönetim şekli -Aşı programının tasarımı/Uygulama yöntemi (örn. rutin program veya toplu aşılama kampanyası) -Aşı ve/veya aşılama ekipmanının güvenilirliği ve/veya tedarik kaynağı -Aşılama programı -Maliyetler -Tavsiye ve/veya bilgi tabanının gücü ve/veya sağlık profesyonellerinin tutumu

Dünya'da birçok ülkede aşılara karşı yaşanan güvensizlik aşı tereddüdü ve reddine yol açmakta olup 5 çocuktan biri aşısızdır (The State of the World's Children 2023). Türkiye'de temel tüm aşıları olan 12-23 aylık çocukların oranı %67, hiç aşı olmamış çocukların oranı ise %2'dir (TNSA, 2018). Aşıların hastalığa neden olabileceği algısı, aşılara ve içeriğine güven duymama, infertiliteye neden olacağı algısı, dini inanışlar gibi durumlar aşı tereddüdü ve reddine neden olmaktadır (Bozkurt, 2018). Ebeveynlerin tarafından sıklıkla reddedilen çocukluk çağı aşıları arasında hepatit B, rotavirüs, kızamık-kızamıkçık-kabakulak, suçiçeği, pnömokok ve çocuk felci aşıları ile grip ve insan papilloma virüsü (HPV) aşıları da yer almaktadır (Rogers, 2014; Staras ve ark., 2014). Çocukluk çağı aşılarını reddeden ebeveynlerin %70,4'ü aşı ile ilgili bilgileri internet ve sosyal medyadan elde ettiği belirlenmiştir. Ülkemizde yapılan bir çalışmada aşıların yan etkileri arasında ebeveynlerin %14,9'u otizm, %14,9'u kısırlık, %11,9'u daha çok virüs yüklenmesi, %7,5'i alerji, %4,5'i aşıların içinde çip bulunması olduğunu bildirmiştir (Ceylan ve ark., 2020). Bir başka çalışmada ise aşı içeriğinde domuz yağı, ağır metal bulunması gibi nedenlerin aşı karşıtı tutuma neden olduğu saptanmıştır (Aygün ve Tortop, 2020). Aynı zamanda Dünya Sağlık Örgütü'nün bildirdiği üzere aşı tereddüdüne neden olan durumlar arasında iletişim ve medya ortamı yer almaktadır (Macdonald, 2015). Aşı reddine neden olan durumları belirlemek için yapılan başka bir çalışmada katılımcıların %96,7'sinin aşılara güven duymadığı, %86,9'unun medyadan edindiği olumsuz bilgilerin aşı reddine neden olduğu bildirilmiştir (Hasar ve ark., 2021). Aşılara yönelik olumsuz algının gelişmesinde sosyal medyanın etkisi olduğu görülmektedir (Novilla ve ark., 2023).

SOSYAL MEDYA VE ÇOCUKLUK ÇAĞI AŞISI TEREDDÜDÜ/REDDİ

Sosyal medya iletişim cihazları aracılığıyla internet üzerinden erişim sağlanan ve bireylerin günlük iletişimini kolaylaştıran sosyal medya hesapları, forum ve bloglar, kişisel, kurumsal web sayfalarınca oluşturulan yeni nesil medyadır (Tosyalı ve Sütçü, 2016). Sosyal medya ile bireyler bilgilerini, görüşlerini metin, video, resim, müzik, yazı gibi çeşitli yollarla paylaşabilmekte olup sağlıkla ilgili birçok bilgi de sosyal medyada paylaşılabilmektedir. Sosyal medya, bireylerin birbiri ile iletişim kurması için eşi benzeri görülmemiş bir kapasite sağlarken, halk sağlığına zarar veren uç fikirlerin yükselmesinde de önemli bir faktör olmaktadır (Novilla ve ark, 2023). Sosyal medya hesaplarında eksik, yanlış bilgiler olabileceği gibi kasıtlı olarak da dezenformasyon yapılabilmektedir (Clark ve

ark., 2022). Sosyal medyada yer alan bilgilerin sağlık davranışlarını etkileyebilmektedir (Tosyalı ve Sütçü, 2016). Ebeveynlerin çocukluk çağı aşılarıyla ilgili bilgi kaynakları arasında ilk sıralarda daha kolay ve ulaşılabilir olmasından dolayı sosyal medya gelmektedir (Hasar, Özer ve Özdemir, 2021). Bianco ve ark. (2019) ebeveynlerin %24,6'sının çocukları için en az bir doz aşıyı reddettiğini veya ertelediğini saptamış, aşı ile ilgili bilgiyi internet/sosyal medya hesaplarından edinenlerin bu tutumunun etkilediğini bildirmiştir. Wilson ve Wiysonge (2020) çalışmasında aşılara karşı sosyal medyadaki örgütlenme ile kamuoyunun aşı güvenliğine ilişkin şüphelerin artması ve yabancı dezenformasyon kampanyaları ile azalan aşılama oranları arasında önemli bir ilişki olduğunu saptamıştır. Bulaşıcı Hastalıklar Uluslararası Araştırma Girişimi (2022) tarafından yapılan ve uluslararası birçok ülkeyi kapsayan çalışmada, ebeveynlerin çocukluk çağı aşı tereddüdü ve reddi oranı %13,7 olarak belirlenmiştir. Aynı araştırmada aşı ile ilgili bilgileri sosyal medyadan öğrenmek (%20,8) ile aşı tereddüdü ve reddi arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir (Çağ ve ark., 2022). Aşı kararsızlığı yaşayanların çoğu aşı bilgi kaynağının sosyal medya olduğunu (Turan, 2022), Twitter'ın ise aşılarla ilgili en çok bilgi elde edilen sosyal medya hesabı olduğu bildirilmiştir (Al-Reaieyve ark., 2021). Turan (2022) tarafından yapılan çalışmada ebeveynlerin %58.71'inde aşı tereddüdü olduğu, ebeveynlerin %22,78'inin çocukluk çağı aşıları ile ilgili bilgiyi sosyal medya platformlarından elde ederken yalnızca %6.18'nin bilgi kaynağının hemşire/doktor olduğu saptanmıştır (Turan, 2022). Çocukluk çağı aşılarına karşıt olmayı annenin eğitim düzeyinin düşmesi, çocuk sayısının artması ve annenin çalışmaması gibi faktörler etkilemektedir. Altuntaş ve Şahin (2022) şehir merkezlerinde yaşayan ebeveynlerin kırsal alanda yaşayan ebeveynlere göre daha fazla aşı tereddüdü yaşadığını, bu durumun şehir merkezinde olan ebeveynlerin internet ve sosyal medyaya erişimlerinin yüksek olması nedeniyle yanlış bilgilerin bireyler arasında daha hızlı yayılmasından kaynaklanabileceğini bildirmiştir. Soysal ve ark. (2021) çalışmasında 18-25 yaş arasındaki katılımcıların %3,1'inin çocukluk çağı aşılarını yaptırmayı reddetmeyi düşündüğü, %11,4'nün ise çocukluk çağı aşılarına karşı tereddüt yaşadığı belirlenmiştir. İletişim platformları olan sosyal medya hesaplarında aşılarla ilgili olumsuz bilgilerin paylaşılması ebeveynlerde aşı tereddüdü veya reddi riskini on kattan fazla (13.5 kat) artırmaktadır (Soysal ve ark, 2021). Yörük ve Güler (2021) çalışmasında aşı tereddüdü prevalansı %13,8, aşı reddi prevalansı %4,8 olarak bildirmiştir. Aynı çalışmada sosyal medya hesaplarında aşı karşıtı grupları takip edenlerde aşı tereddüdü tutumunun 3.01 kat arttığı belirlenmiştir (Yörük ve Güler, 2021).

Sosyal medya ile artan bilgi yoğunluğu nedeniyle bilginin gerçek ve doğru olduğuna karar vermenin zor olması, aşı ile ilgili yanlış bilgilerin sosyal medyada giderek artmasına neden olmaktadır (Clark ve ark., 2022). Sosyal medya ve internet kullanıcılarının aşılarla ilgili kişisel hikayeleri bilgi kirliliği, korku ve kaygıya neden olarak aşı kararını olumsuz etkileyebilir (Yörük ve Güler, 2021). Bu durumun çocuk sağlığı ve genel olarak toplum sağlığını riske attığı düşünülmektedir. Sosyal medyanın aşı tereddüdü ve aşı reddi üzerindeki etkisi göz önüne alınarak bu durum sağlıklı bir toplum oluşturmak lehine çevrilmelidir. Sosyal medyanın bilgi aktarımındaki gücü kullanılarak çocukluk çağı aşılarıyla ilgili doğru ve güncel bilgiyi sağlık çalışanları olan hemşireler tarafından sosyal medyada paylaşılması gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

HEMŞİRELİK YAKLAŞIMLARI

Dünya'da ve Türkiye'de çocukluk çağı aşılarına yönelik olumsuz tutum giderek artış göstermektedir (Bozkurt, 2018). Ülkemizde yaklaşık her on sağlık personelinden yedisinin aşı tereddüdü veya beşinin aşı reddi olan ebeveynlerle karşılaştığı görülmektedir (Yakşi, 2020). Daha önce hiç karşılaşmadıkları hastalıklara karşı geliştirilen bir aşıyı savunmak hemşireler için zorlayıcı olabilir. Bireysel bir tutum gibi görünse de toplum sağlığını tehdit eden bu durumun önlenmesinde hemşirelik yaklaşımları oldukça önemlidir (Jones &James, 2021). Aşı tereddüdü ve reddinin önlenmesi amacıyla güvenilir bilgilerin paylaşılmasında hemşirelerin sosyal medya hesaplarındaki varlığı ve sağlık okuryazarlığı farkındalığının geliştirilmesi ile ele alınabilir. Aşılarla ilgili dezenformasyona karşı doğru bilginin paylaşılmasını sağlamak amacıyla hemşireler sosyal medyada yer alarak bireylerin sağlık bilgilerine güvenilir kaynaklardan erişimi destekleyebilir (Turan, 2022). Sosyal medya hesapları aracılığıyla ebeveynlerin aşılar hakkında bilgilendirildiği çalışmalar aşı tereddüdü ve reddini azaltmaktadır (Daley ve ark, 2018). Bir araştırmada HPV aşısına karşı tereddüt yaşanması nedeniyle aşısı ile ilgili doğru ve

güvenilir bilgi paylaşmak amacıyla sosyal medya hesabı açılmıştır. Bir yılın sonunda sosyal medya hesabına HPV aşısı ile ilgili olumlu yorum yapanların oranının %50'den %75'e yükseldiği belirlenmiştir (Pedersen ve ark, 2020). Salmon ve ark. (2019) tarafından yapılan çalışmada MomsTalkShots uygulaması ile aşı tereddüdü yaşayan anne adayları bilgilendirilerek farkındalık kazanması sağlanmıştır. Farklı bir çalışmada ise farkındalığın geliştirilmesi amacıyla web sitesi aracığıyla aşı faydalarına yönelik çalışmaların aşı tereddüdü yaşayan bireylerin tutumlarını değiştirmede etkili olduğu belirlenmiştir (Glanz ve ark., 2017). Ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı düzeyinin geliştirilmesi aşı tereddüdü ve reddi için önemlidir. Sağlık okuryazarlığı düzeyi yüksek olan bireylerde aşı tereddüdü ve reddinin azaldığı bilinmektedir (Ertaş ve Göde, 2021). Benzer şekilde sağlık okuryazarlığı düşük olan ebeveynlerin çocuklarını aşılama konusunda tereddüt gösterme olasılıkları daha yüksek olduğu bildirilmiştir (Zhang ve ark., 2023). Sağlık okuryazarlığına yönelik müdahalelerin çocukluk çağı aşılarına olan bakış açısını olumlu yönde etkileyebileceği ortaya konulmuş, sağlık okuryazarlığının geliştirilmesinin faydalı olabileceği belirtilmiştir (Dağlı ve Topkara, 2023).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çocukluk çağı aşıları ile ilgili bilgilere azımsanmayacak oranda ebeveyn, sosyal medya hesapları aracılığıyla erişmektedir. Sosyal medyanın bilginin hızlı yayılması avantajının yanında yanlış ve tutarsız haberlerin paylaşılması ve yine hızlıca kitleleri etkileme dezavantajı bulunmaktadır. Sosyal medyada yanlış bilgilerin yayılması doğru bilgilerde tereddütte neden olmakta, sağlık görevlilerinin halk sağlığıyla öncelikleriyle ilgili mücadeleleri zorlaşmaktadır. Aşı tereddüdü ve reddi tutumuna sahip ebeveynlerle karşılaşan hemşireler için ebeveynlerle güven veren iletişim kurulması, aşı içerikleri ve aşı yararları konusunda ebeveyne bilgi vermek önemlidir. Hemşireler toplum sağlığını tehdit eden aşı tereddüdü ve reddine karşı bu sorumluluklarını yerine getirirken daha ulaşılabilir olması nedeniyle internet ve sosyal medyayı kullanabilir.

KAYNAKLAR

Akman, N., & Yıldız, A. (2022). Annelerin rutin çocukluk çağı aşılarına ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi. *Journal of Pediatric Infection,* 16(4):251-257.

Altuntas, M., Sahin, M.K. (2022). The Frequency, causes, and solution suggestions of childhood vaccination hesitance: a cross-sectional study with healthcare workers in Samsun Family Health Centers. *TJFMPC*,16(4): 761-771

Bianco A, Mascaro V, Zucco R,Pavia M. (2019). Parent perspectives on childhood vaccination: How to deal with vaccine hesitancy and refusal?. *Vaccine,* 37(7), 984-990.

Bozkurt, H.B.(2018).Aşı reddine genel bir bakış ve literatürün gözden geçirilmesi. *Kafkas Journal of Medical Sciences*, 8(1):71-76.

Cag, Y., Al Madadha, M. E., Ankarali, H., Cag, Y., Onder, K. D., Seremet-Keskin, A., ... Erdem, H. (2022). Vaccine hesitancy and refusal among parents: An international ID-IRI survey. *The Journal of Infection in Developing Countries*,16(06), 1081-1088.

Clark, S. E., Bledsoe, M. C., & Harrison, C. J. (2022). The role of social media in promoting vaccine hesitancy. *Current Opinion in Pediatrics*, 34(2), 156-162.

Dağlı, E., Topkara, F.N. (2023). The effect of parents' health literacy level on the attitudes and behaviors of childhood vaccinations. BSJ Health Sci, 6(1):47-56.

Daley, M. F., Narwaney, K. J., Shoup, J. A., Wagner, N. M., & Glanz, J. M. (2018). Addressing parents' vaccine concerns: a randomized trial of a social media intervention. American journal of preventive medicine, 55(1), 44-54.

Glanz, J. M., Wagner, N. M., Narwaney, K. J., Kraus, C. R., Shoup, J. A., Xu, S., ... & Daley, M. F. (2017). Web-based social media intervention to increase vaccine acceptance: a randomized controlled trial. Pediatrics, 140(6).

Görak G, Savaşer S, Yıldız S. Bulaşıcı Hastalıklar Hemşireliği, İstanbul Tıp Kitabevi: 2011, İstanbul.

Gür, E.(2019). Vaccine hesitancy - vaccine refusal. *Turk Pediatri Ars*, 54(1): 1–2

Jones, M., James, J.(2021). Role of the nurse in addressing vaccine hesitancy and misinformation on social media. *Nurs Stand*.1;36(12):62-66. doi: 10.7748/ns.2021.e1175

Kutlu, H. H., & Altındiş, M. (2018). Aşı karşıtlığı. *Flora Dergisi*, 23(2), 47-58.

MacDonald NE, SAGE Working Group on Vaccine Hesitancy (2015). Vaccine hesitancy: definition, scope and determinants. *Vaccine*, 33(34):4161-4. doi: 10.1016/j.vaccine.2015.04.036.

Novilla, M. L. B., Goates, M. C., Redelfs, A. H., Quenzer, M., Novilla, L. K. B., Leffler, T., ... & Aldridge, K.(2023). Why Parents Say No to Having Their Children Vaccinated against Measles: A Systematic Review of the Social Determinants of Parental Perceptions on MMR Vaccine Hesitancy. Vaccines, 11(5), 926.

Pedersen, E. A., Loft, L. H., Jacobsen, S. U., Søborg, B., & Bigaard, J. (2020). Strategic health communication on social media: Insights from a Danish social media campaign to address HPV vaccination hesitancy. Vaccine, 38(31), 4909-4915.

Rogers, C. (2014). Parents' vaccine beliefs: A study of experiences and attitudes among parents of children in private pre-schools. *Rhode Island Medical Journal*, 97(4), 27.

Salmon, D. A., Limaye, R. J., Dudley, M. Z., Oloko, O. K., Church-Balin, C., Ellingson, M. K., ... & Omer, S. B. (2019). MomsTalkShots: An individually tailored educational application for maternal and infant vaccines. *Vaccine*, 37(43), 6478-6485.

Staras, S. A., Vadaparampil, S. T., Patel, R. P., & Shenkman, E. A. (2014). Parent perceptions important for HPV vaccine initiation among low income adolescent girls. *Vaccine*, 32(46), 6163-6169.

TC Sağlık Bakanlığı, Polio İmpırtasyon Genelgesi. Erişim Adresi: https://dosyaism.saglik.gov.tr/Eklenti/9583/0/polio-importasyon-programi-genelgesipdf.pdf Erişim tarihi: 27.07.2023

Turan, F. D. (2022). Ulusal aşılama programında yer alan çocukluk çağı aşılarına yönelik ebeveynlerin tutumları: Aksaray Örneği. *Halk Sağlığı Hemşireliği Dergisi*, 4(3), 239-250.

Wilson, S.L., Wiysonge, C. (2020). Social media and vaccine hesitancy. *BMJ Global Health*, 5(10): e004206.

United Nations Children's Fund, The State of the World's Children 2023: For every child, vaccination, UNICEF Innocenti – Global Office of Research and Foresight, Florence, April 2023.

World Health Organization, Vaccines and immunization. Erişim Adresi: https://www.who.int/health-topics/vaccines-and-immunization#tab=tab_1 Erişim Tarihi: 27.07.2023

World Health Organization, History of smallpox vaccination. Erişim Adresi: https://www.who.int/news-room/spotlight/history-of-vaccination/history-of-smallpox-vaccination#:~:text=In%201980%2C%20WHO%20declared%20smallpox,and%20disfigurement%20in%20its%20wake. Erişim Tarihi: 27.07.2023

World Health Organization, Ten threats to global health in 2019. Erişim Adresi: https://www.who.int/news-room/spotlight/ten-threats-to-global-health-in-2019 Erişim Tarihi: 27.07.2023

Yörük, S., & Güler, D. (2021). Factors associated with pediatric vaccine hesitancy of parents: a cross-sectional study in Turkey. *Human Vaccines & Immunotherapeutics*, 17(11), 4505-4511.

Zhang, H., Chen, L., Huang, Z., Li, D., Tao, Q., & Zhang, F. (2023). The effects of parent's health literacy and health beliefs on vaccine hesitancy. Vaccine, 41(13), 2120-2126.

ÇOCUKLUK ÇAĞI OBEZİTESİNDE EBEVEYN SAĞLIK OKURYAZARLIĞI VE OKUL SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ

PARENT HEALTH LITERACY IN CHILDHOOD OBESITY AND SCHOOL HEALTH NURSING

Ayşegül AKCA

Research Assistant, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Science, Department of Nursing, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-5998-7466

Dilek ULUDAŞDEMİR

Assist Prof, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Science, Department of Nursing, Ankara-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2910-2110

Özet

Günümüzde giderek daha fazla görülen çocukluk çağı obezitesi, pek çok faktörden etkilenen önemli bir sağlık sorunudur. Obezite sağlık sorumluluğunun geliştirilmesi ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kazandırılması yoluyla önlenebilmektedir. Sağlıklı alışkanlıkların kazanılması ve devam ettirilmesi bakımından sağlık okuryazarlığı önemli bir kaynaktır. Sağlık okuryazarlığı, bireylerin doğru sağlık kararları vermek için gerekli olan temel sağlık bilgilerine yönelik erişim, anlama, yorumlama ve uygulama kapasitesidir. Bireyler sağlık hakkında doğru kararlar verebilmesi için yeterli sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olmalıdır. Yetişkinlerde düşük sağlık okuryazarlığı düzeyi fazla kilo ve obezite ile ilişkilendirilmiştir. Ayrıca sağlık okuryazarlığı düzeyinin sağlıklı beslenme, egzersiz yapma ve sebze-meyve tüketimi gibi sağlıklı davranışlarla bağlantılı olduğu bildirilmektedir. Benzer şekilde çocuklarda düşük sağlık okuryazarlığının olumsuz sağlık davranışlarıyla ilişkili olduğu ortaya konulmuştur. Düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip çocukların daha az fiziksel aktivite yaptığı, kötü beslenme alışkanlığına sahip olduğu, fazla kilo ve obezitenin daha sık görüldüğü bildirilmektedir. Çocukları için rol model olan ebeveynlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını benimsemeleri ve seçimlerinde sağlık okuryazarlığını kullanmaları önem taşımaktadır. Çocukları adına karar verici olan ebeveynlerin düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olması hem kendileri hem de çocuklarının sağlığını sürdürmesi bakımından risk oluşturmaktadır. Sağlıklı bir toplumun temelini oluşturan çocukların obeziteden korunması ve sağlığını sürdürebilmesinde ebeveyn, öğretmen ve okul idaresinin katılımıyla yapılandırılmış okul sağlığı hemşireliği uygulamaları hayati önem taşımaktadır. Çocukluk çağı obezitesinin önlenmesinde okul sağlığı hemşireliği uygulamaları arasında; çocuklar ve ebeveynlerine yönelik sağlıklı beslenme, fiziksel aktivite, sağlık okuryazarlığı konularında farkındalık kazandırma, sağlık eğitimi ve danışmanlık faaliyetlerinin yanı sıra çocukların boy, kilo ve beden kitle indeksi ölçümleriyle büyüme izlemlerinin yapılması, "Beslenme Dostu Okul" gibi var olan uygulamaların sürdürülmesi, çocuklara yönelik programlarda ebeveynlerle iş birliği yapılması, çocukların sağlıklı besine erişimini kolaylaştırmak için okul kantinlerinde sağlıklı ürünlerin yer alması konusunda girişimlerde bulunma, çocukların ve ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı düzeyinin geliştirilebilmesi amacıyla prevalans çalışmalarının yapılması faaliyetleri bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Çocukluk Çağı, Sağlık Okuryazarlığı, Ebeveyn, Okul Sağlığı, Hemşirelik

Abstract

Childhood obesity, which is increasingly seen today, is an important health problem affected by many factors. Obesity can be prevented by developing health responsibility and gaining healthy lifestyle behaviors. Health literacy is an important resource in terms of acquiring and maintaining healthy

habits. Health literacy is the capacity of individuals to access, understand, interpret, and apply basic health information necessary to make sound health decisions. Individuals should have sufficient health literacy levels to make the right decisions about health. Low levels of health literacy in adults have been associated with overweight and obesity. In addition, it is reported that the level of health literacy is associated with healthy behaviors such as healthy eating, exercising, and consumption of vegetables and fruits. Similarly, it has been demonstrated that low health literacy in children is associated with negative health behaviors. It has been reported that children with low health literacy levels do less physical activity, have bad eating habits, and are more likely to be overweight and obese. It is important that parents, who are role models for their children, adopt healthy lifestyle behaviors and use health literacy in their choices. The low level of health literacy of parents who are decision makers on behalf of their children poses a risk for both themselves and their children's health. School health nursing practices structured with the participation of parents, teachers, and school administrators are vital in protecting children from obesity and maintaining their health, which is the basis of a healthy society. Among the school health nursing practices in the prevention of childhood obesity; Raising awareness for children and their parents on healthy nutrition, physical activity, health literacy, health education, and counseling activities, as well as monitoring the growth of children with height, weight, and body mass index measurements, maintaining existing practices such as "Nutrition Friendly School", and participating in programs for children. There are activities to cooperate with parents, to take initiatives to include healthy products in school canteens to facilitate children's access to healthy food, and to conduct prevalence studies to improve the health literacy level of children and parents.

Keywords: Obesity, Childhood, Health Literacy, Parent, School Health, Nursing

GİRİŞ

Çocukluk çağı obezitesi, çağın en ciddi halk sağlığı sorunlarından biri olarak görülmektedir. Obezite küresel olarak endişe verici şekilde artmaya devam etmektedir. Fazla kilo ve obezite nedeniyle her yıl en az 3.4 milyon kişinin hayatını kaybettiği bilinmektedir (Türkiye Sağlıklı Beslenme ve Hareketli Hayat Programı, 2019). Fazla kilololuk ve obezite "sağlık için risk oluşturan anormal veya aşırı yağ birikimi" olarak tanımlanmaktadır (WHO, 2020). Fazla kilolu ve obez çocukların yetişkinliğe kadar obez kalması ve daha genç yaşta diyabet ve kardiyovasküler hastalıklar gibi bulaşıcı olmayan hastalıklara yakalanma olasılığı daha yüksektir (Yılmazbaş ve Gökçay, 2018; WHO, 2020). Ayrıca obez çocuklarda özgüven eksikliği, uyum sorunları, düşük akademik başarı, depresif belirtiler gibi psikolojik sorunlar görülebilmektedir (Sagar ve Gupta, 2018). Obezite ve ilişkili hastalıklar büyük ölçüde önlenebilir olması bakımından bütüncül olarak ele alınması için yüksek önceliğe ihtiyaç duymaktadır (WHO, 2020).

Çocuklarda fazla kilo ve obezitenin temel nedeni, alınan kalori ile harcanan kalori arasındaki enerji dengesizliğidir (WHO, 2021). Obezitenin diğer nedenleri biyolojik, çevresel ve davranışsal olarak gruplandırılmaktadır (Deleş, 2019). Biyolojik nedenler arasında genetik yatkınlık ön planda iken çevresel nedenler arasında gıda endüstrisinin gelişmesi ve işlenmiş gıda üretiminin artması, fast food ve paketli ürünlere erişimin kolaylaşması yer almaktadır (WHO, 2021; Deleş, 2019; Yılmazbaş ve Gökçay, 2018). Davranışsal faktörler ise çocuğun ve ailesinin seçimlerine dayalı olan sağlıklı yaşam biçimi alışkanlıklarını içermektedir (Deleş, 2019). Diyette yağ ve şeker oranı yüksek, ancak vitamin, mineral ve diğer sağlıklı mikro besinler açısından düşük, enerjisi fazla gıdaların alımının artması ve giderek daha hareketsiz yaşamın benimsenmesi önemli etkilerdir (WHO, 2021). Türkiye Çocukluk Çağı Şişmanlık Araştırması (COSI-TUR 2016) sonuçlarına göre; kız çocukların %24.2'sinin, erkeklerin ise %24.9'unun fazla kilolu ve obez olduğu bulunurken benzer şekilde Yazıcı-Gülay vd. (2021) çalışmasında kızların %25.1'inin, erkeklerin %23.1'inin fazla kilolu ve obez olduğu bildirilmektedir. Sağlık sorumluluğunun geliştirilmesi ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kazandırılması yoluyla önlenebilen obezitede, sağlık okuryazarlığının geliştirilmesi önem taşımaktadır.

EBEVEYN SAĞLIK OKURYAZARLIĞI

Sağlık okuryazarlığı, bireylerin doğru sağlık kararları vermek için gerekli olan temel sağlık bilgileri elde etmeleri, bu bilgileri anlayarak yorumlamaları ve uygulamalarına yönelik kapasitedir (CDC, 2023; Sørensen vd., 2012). Düşük sağlık okuryazarlığı, ebeveynlerin bilgi, tutum ve davranışlarının yanı sıra hastalık önleme ve hastalık bakımı alanlarında çocukların sağlık sonuçlarını etkiler. Düşük sağlık okuryazarlığı düzeyinin; yetersiz beslenme bilgisi ve davranışları, sağlıksız seçimler yapmaya yönelik eğilim, daha yüksek obezite oranları, daha fazla ilaç hatası ve acil servis kullanımı, düşük hastalık bilgisi ve uygulamaları, kötü sağlık sonuçları gibi olumsuz etkileri bulunmaktadır (Morrison vd., 2019; Okan vd., 2020; WHO, 2016). de Buhr ve Tannen (2020) çalışmasında ebeveynlerin %45,8'inin sorunlu veya yetersiz sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olduğu bildirilmektedir. Yetişkinlerde ve çocuklarda düşük sağlık okuryazarlığı düzeyi olumsuz sağlık davranışları, fazla kilo ve obezite ile ilişkilendirilmiştir (Chrissini ve Panagiotakos, 2021; de Buhr ve Tannen, 2020). Chari vd. (2014) çalışmasında okul çağındaki çocuklarda obezitenin, ebeveynin obezite durumu ve sağlık okuryazarlığı düzeyiyle, adölesanlarda obezitenin ise, adölesanın sağlık okuryazarlığı düzeyi ile güçlü bir şekilde ilişkili olduğu bulunmuştur. Sharif ve Blank (2010) çalışmasında, aşırı kilolu çocuklarda sağlık okuryazarlığı düzeyi ile beden kitle indeksi (BKİ) skorları arasında negatif ilişki olduğu belirlenmiştir. Zoellner vd. (2017) tarafından obez çocuklar ve ebeveynleriyle yapılan çalışmada; düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip ebeveynlerin çocuklarında ekran süresi ve bilgisayar oyunu oynama oranlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bireyler sağlık hakkında doğru kararlar verebilmesi için yeterli sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olmalıdır. Ebeveyn sağlık okuryazarlığı düzeyinin yüksek olması çocuklarda daha sağlıklı beslenme, daha fazla sebze-meyve tüketimi, daha az şekerli içecek tüketimi, düzenli diş fırçalama ve daha fazla fiziksel aktivite gibi olumlu sağlık davranışları ile ilişkilendirilmiştir (de Buhr ve Tannen, 2020; Costarelli vd., 2022).

Yetişkinlerin aksine çocuklar ve adölesanların yaşadıkları ortamı ve yedikleri yemekleri seçme, davranışlarının uzun vadeli sonuçlarını anlamada etkisinin daha sınırlı olması bakımından fazla kilo ve obezitenin önlenmesinde ebeveyn rehberliği önemlidir (WHO, 2020). Çocukları adına karar verici olan ebeveynlerin düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olması hem kendileri hem de çocuklarının sağlığını sürdürmesi bakımından risk oluşturmaktadır (Morrison vd., 2019; Chrissini ve Panagiotakos, 2021). Marks (2015) tarafından çocukluk çağı obezitesi ve ebeveyn sağlık okuryazarlığının incelendiği derleme çalışmasında; ebeveynlerin fazla kilo ve obeziteye yönelik algılarının doğru yönde geliştirmesi, sağlık okuryazarlığı düşük olan ebeveynler belirlenerek obezite önleme stratejilerinin bu doğrultuda planlanması gerektiği vurgulanmıştır. Ebeveynler, çocuklarının sağlıklı beslenmelerini geliştirmede, sedanter davranışlarını azaltmada ve vücut ağırlığını kontrol altına almada kendi rollerini daha iyi anlayarak, evlerinde sağlıklı bir beslenme ortamı oluşturma, fiziksel aktivite fırsatları sunma, TV izleme gibi hareketsiz davranışları azaltma konularında rol model olmaları gerektiği konusunda farkındalık kazanmalıdır (WHO, 2021).

OKUL SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ UYGULAMALARI

Sağlıklı bir toplumun temelini oluşturan çocukların obeziteden korunması ve sağlığını sürdürebilmesinde ebeveyn, öğretmen ve okul idaresinin katılımıyla yapılandırılmış okul sağlığı hemşireliği uygulamaları hayati önem taşımaktadır. Çocukluk çağı obezitesinin önlenmesinde amaç, bireyin yaşamı boyunca koruyabileceği bir enerji dengesi sağlamaktır. Çocukluk çağında aşırı kilo ve obeziteyi azaltmak ve önlemek için; meyve ve sebzelerin yanı sıra baklagiller, kepekli tahıllar ve sert kabuklu yemişlerin tüketiminin artırılması, yağlardan alınan enerjinin sınırlandırılması ve doymuş yağ tüketiminin azaltılması, tuz ve şeker alımının sınırlandırılması, sağlıklı uyku alışkanlıkların kazandırılması, fiziksel aktivite düzeyini artırılması, sağlık okuryazarlığının geliştirilmesi ve aile temelli, çok yönlü kilo yönetimi önerilmektedir (WHO, 2021; Nishtar vd., 2016).

Çocukluk çağı obezitesinin önlenmesinde okul sağlığı hemşireliği uygulamaları arasında; çocuklar ve ebeveynlerine yönelik sağlıklı beslenme, fiziksel aktivite, sağlık okuryazarlığı konularında farkındalık kazandırma, sağlık eğitimi ve danışmanlık faaliyetlerinin yanı sıra çocukların boy, kilo ve beden kitle indeksi ölçümleriyle büyüme izlemlerinin yapılması, "Beslenme Dostu Okul" gibi var olan uygulamaların sürdürülmesi, çocuklara yönelik programlarda ebeveynlerle iş birliği yapılması, ilgili yönetmeliğe uygun olarak daha sağlıklı beslenme seçeneklerinin karşılanabilir ve kolayca erişilebilir

hale getirilmesi için okul kantinlerinde sağlıklı ürünlerin yer alması konusunda girişimlerde bulunma, çocukların ve ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı düzeyinin geliştirilebilmesi amacıyla prevalans çalışmalarının yapılması faaliyetleri bulunmaktadır (Akca ve Ayaz-Alkaya, 2021; Yılmazbaş ve Gökçay, 2018; WHO, 2020). Sanders vd. (2021) çalışmasında erken çocukluk döneminde obezitenin önlenebilmesinde ebeveynlere yönelik sağlık okuryazarlığı müdahalesi yapılmış, müdahale grubunda 15 aylık sürede daha düşük BKİ düzeyleri görülmüştür. Sağlık okuryazarlığı temelli uygulamaların obezitenin önlenmesinde etkili olduğu görülmektedir. White vd. (2013) tarafından çocuklukta fazla kilo ve obezitenin önlenmesine yönelik 12 konudan oluşan sağlık okuryazarı yaklaşım olarak şu başlıklar ele alınmıştır: toplum temelli uygulamalar, davranış değişikliğine yönelik hedef belirleme, ebeveyn tarzları, toplum merkezleri, aile fiziksel aktivitesi, atıştırmalıklar ve içecekler, bilinçli yeme, uyku, gıda seçimi, öğün planlaması, birlikte yemek yeme ve medya zamanı. Genel olarak bu başlıklar ebeveyn sağlık okuryazarlığının çocukluktaki fazla kilo ve obeziteyi ele almadaki potansiyel rolünü vurgularken obezitede hem ebeveyn hem de çocuğa ilişkin psikososyal faktörleri hedef almaktadır (White vd., 2013). Düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip ebeveyn ve çocuklar için anlaşılabilir eğitim materyallerinin geliştirilmesi önemlidir (White vd., 2013). Bireylerin okuma ve anlama seviyesine uygun sağlık materyalleri geliştirilebilir, Tarver vd. (2016) çalışmasında çocukluk çağı obezitesini önlemede ebeveyn ve çocuklara yönelik çizgi roman kullanımı gibi yenilikçi uygulamalar da yapılabilir. Bu doğrultuda okul sağlığı hemşireliği önleme programı oluşturularak çocuk/adölesan, ebeveyn ve okul idaresi iş birliğine dayalı olarak okullarda obezite önlenebilir.

SONUÇ

Çocukluk çağı obezitesinin önlenmesinde çocuk/adölesan ve ebeveyn sağlık okuryazarlığının geliştirilmesi, sağlıklı yaşam tarzının kazandırılabilmesi için okul sağlığı hemşireliği odağında multidisipliner girişimlerin yürütülmesi ve izlem çalışmalarının yapılması gereklidir. Toplumsal düzeyde daha sağlıklı beslenme seçeneklerinin ve fiziksel aktivite olanaklarının erişilebilir ve karşılanabilir olması amacıyla toplum temelli ve kanıta dayalı uygulamaların yapılması, tavsiyelere uyma konusunda bireylerin desteklenmesi önemlidir.

KAYNAKLAR

Akca, A. & Ayaz-Alkaya, S. (2021). Okul çağı döneminde sağlık okuryazarlığı ve okul sağlığı hemşiresinin rolü. *Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, *8*(3), 328-334.

Centers for Disease Control and Prevention (CDC). (2023). What Is Health Literacy?. https://www.cdc.gov/healthliteracy/learn/index.html Erişim Tarihi: 26.07.2023

Chari, R., Warsh, J., Ketterer, T., Hossain, J., & Sharif, I. (2014). Association between health literacy and child and adolescent obesity. *Patient Education and Counseling*, 94(1), 61-66.

Chrissini, M. K., & Panagiotakos, D. B. (2021). Health literacy as a determinant of childhood and adult obesity: a systematic review. *International Journal of Adolescent Medicine and Health*, 33(3), 9-39.

Costarelli, V., Michou, M., Panagiotakos, D. B., & Lionis, C. (2022). Parental health literacy and nutrition literacy affect child feeding practices: A cross-sectional study. *Nutrition and Health*, 28(1), 59-68.

de Buhr, E., & Tannen, A. (2020). Parental health literacy and health knowledge, behaviours and outcomes in children: a cross-sectional survey. *BMC Public Health*, 20(1), 1-9.

Deleş, B. (2019). Çocukluk çağı obezitesi. *Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal*, *6*(1), 17-31.

Marks, R. (2015). Childhood obesity and parental health literacy. *Advances in Obesity, Weight Management & Control*, 3(3), 191-195.

Morrison, A. K., Glick, A., & Yin, H. S. (2019). Health literacy: implications for child health. Pediatrics in review, 40(6), 263-277.

Nishtar, S., Gluckman, P., & Armstrong, T. (2016). Ending childhood obesity: a time for action. *The Lancet*, 387(10021), 825-827.

Okan, O., Paakkari, L., & Dadaczynski, K. (2020). Health literacy in schools. State of the Art. https://www.researchgate.net/publication/344202587_Health_literacy_in_schools_State_of_the_art Erişim Tarihi: 26.07.2023

Sagar, R., & Gupta, T. (2018). Psychological aspects of obesity in children and adolescents. The Indian Journal of Pediatrics, 85, 554-559.

Sanders, L. M., Perrin, E. M., Yin, H. S., Delamater, A. M., Flower, K. B., Bian, A., ... & Greenlight Study Team. (2021). A health-literacy intervention for early childhood obesity prevention: a cluster-randomized controlled trial. *Pediatrics*, 147(5).

Sharif, I., & Blank, A. E. (2010). Relationship between child health literacy and body mass index in overweight children. *Patient Education and Counseling*, 79(1), 43-48.

Sørensen K, Van den Broucke S, Fullam J, Doyle G, Pelikan J, Slonska Z, Brand H. (2012). Health literacy and public health: a systematic review and integration of definitions and models. *BMC Public Health*, 12(1):80.

Tarver, T., Woodson, D., Fechter, N., Vanchiere, J., Olmstadt, W., & Tudor, C. (2016). A novel tool for health literacy: using comic books to combat childhood obesity. *Journal of Hospital Librarianship*, 16(2), 152-159.

Türkiye Çocukluk Çağı Şişmanlık Araştırması (COSI-TUR). (2016). Sağlık Bakanlığı, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı, Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi, Sağlık Bakanlığı Yayın No: 1080, Ankara 2017.

Türkiye Sağlıklı Beslenme ve Hareketli Hayat Programı. (2019). Yetişkin ve Çocukluk Çağı Obezitesinin Önlenmesi ve Fiziksel Aktivite Eylem Planı 2019 – 2023. Sağlık Bakanlığı, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı, Ankara. https://extranet.who.int/nutrition/gina/sites/default/filesstore/TUR%202019%20T%C3%BCrkiye%20Sa%C4%9Flikli%20Beslenme%20ve%20Hareketli%20Hayat%20Programi.pdf Erişim Tarihi: 21.07.2023

White, R. O., Thompson, J. R., Rothman, R. L., Scott, A. M. M., Heerman, W. J., Sommer, E. C., & Barkin, S. L. (2013). A health literate approach to the prevention of childhood overweight and obesity. *Patient Education and Counseling*, 93(3), 612-618.

World Health Organization (WHO). (2016). The mandate of health literacy. http://www.who.int/healthpromotion/conferences/9gchp/health¬literacy/en/ Erişim Tarihi: 24.07.2023.

World Health Organization (WHO). (2020). Noncommunicable diseases: Childhood overweight and obesity. https://www.who.int/news-room/questions-and-answers/item/noncommunicable-diseases-childhood-overweight-and-obesity Erişim Tarihi: 21.07.2023.

World Health Organization (WHO). (2021). Obesity and overweight. https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight Erişim Tarihi: 21.07.2023.

Yazıcı-Gülay, M., Korkmaz, Z., Erten, Z. K., & Gürbüz, K. (2021). Çocukların fiziksel aktivite, obezite düzeylerinin incelenmesi: Kayseri ili örneği. *Genel Sağlık Bilimleri Dergisi*, 3(3), 228-238.

Yılmazbaş, P., & Gökçay, G. (2018). Çocukluk çağı obezitesi ve önlenmesi. *Çocuk Dergisi*, *18*(3), 103-112.

Zoellner, J. M. (2017). The influence of parental health literacy status on reach, attendance, retention, and outcomes in a family-based childhood obesity treatment program, Virginia, 2013–2015. *Preventing Chronic Disease*, 14.

SOSYAL BİLGİLER EĞİTİMİNDE HARİTA KULLANIMI

THE USE OF MAPS IN SOCIAL STUDIES EDUCATION

Araş. Gör. Dr. Leyla DÖNMEZ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies, Eskişehir - Türkiye

ORCID: 0000-0002-5785-2058

Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies Eskişehir- Türkiye

ORCID: 0000-0002-0502-5720

Abstract

According to the studies conducted, the use of concrete data at each stage of educational and training activities increases the permanence of learning, has also created a common opinion. Because the applicability and transferability of visual-based learning courses are also at a high level. Map skills are required in order to comprehend the learning areas that make up the Social Studies course. With the Social Studies course conducted with the principle of close distance learning, it is possible for children who are trying to get to know the environment they live in from an early age to be able to take the basis of geography lesson with the Social Studies course. In the same research, it was stated that according to the students, the most important lesson tool used in the Social Studies course is maps. The aim of this research is to analyze the degree of map use in Social Studies education and to develop action plans accordingly. The research was patterned according to the quantitative research method and the data were collected with the map literacy skill achievement test. According to the results of the research, the use of maps in the lessons increased the permanence in learning and increased the problem solving skills of the individuals in the same direction.

Keywords: Map, Problem Solving Skills, Social Studies Education.

Giriş

Anderson (2011), Okulöncesi Çocuklarında Harita Becerisi Kazandırmada Sözel Yetenek, Cinsiyet ve Öğretim İlişkisi, isimli araştırmasında katılımcıların harita okuma, analiz etme becerilerini tespit etmeyi hedeflemiştir. Araştırmaya 108 öğrenci katılmıştır. Deney ve kontrol grubundan oluşan araştırmada 6 ders süresince etkinlik uygulanmıştır. Sonuçlara bakıldığında ise, katılımcıların görsellerden oluşan haritalar üzerinde yön çizebildikleri bilgisine ulaşılmıştır.

Harita Becerileri Müfredatını Geliştirmek İçin Bilişsel Alan Teorisi Felsefesine Dayanan Kavramsal Bir Model, isimli araştırmasında harita becerilerinin geliştirilmesi sürecinin okul öncesinden başlanması gerektiği sonucuna ulaşmıştır.

Harita becerilerinin öğretiminde durumlu bilişsel ve geleneksel eğitimin karşılaştırılması, isimli araştırmasında geleneksel öğretim tekniklerinin dışında bilişsel öğretimle harita becerilerini etkinliklerinin yapıldığı deney grubunun daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Acheson (2003), araştırmasında ilk okul öğretmenlerine yönelik görüşme gözlem yapmıştır. Öğretmenlerin haritaları derste nasıl kullandıklarıyla ilgili analizlerin yapıldığı araştırmada, öğretmenlerin haritaları yalnızca yer göstermek için kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Hayd ve Counsell (2004), harita ve haritalarla öğrenebilme isimli araştırmalarında; Coğrafya eğitimcilerini, Sosyal Bilgiler öğretmenlerini ve psikologları haritalardan nasıl faydalandıkları konusunu çalışmışlardır. Mekansal öğrenme, erken yaştaki çocukların haritalardan nasıl faydalandıkları araştırmanın diğer konularını oluşturmuştur. Araştırma sonuçlarına bakıldığında erken çocukluk döneminde kazandırılan harita becerilerinin, ilerleyen yaşlarda daha iyi seviyelerde kullanıldığı tespit edilmiştir.

Aksoy (2003), yaptığı çalışmada probleme dayalı öğrenme yaklaşımının, lise birinci sınıf Coğrafya dersi yeryüzünün biçimlenmesi ünitesinin öğretiminde öğrencilerin başarıları, yaratıcılıkları ve problem çözme becerileri üzerindeki etkisini ölçmek için deneysel bir desen kullanmıştır. Deney ve kontrol gruplarından oluşan araştırma sürecinde problem çözme becerisine sahip öğrencilerin harita becerilerinin de iyi derecede olduğu sonucuna varılmıştır.

Qiu (2010)'nun "Coğrafi bilgi teknolojileri: Üniversite öğrencilerinin mekân becerilerine etkisi" isimli çalışmasında Coğrafi Bilgi Sistemlerinin katılımcıların mekanı anlama ve algılama becerileri üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Shin (2006), 'Dördüncü Sınıfların Coğrafi İçerik Bilgisi ve Harita Becerilerini Geliştirmek İçin Coğrafi Bilgi Sistemi' isimli araştırmasında ilkokul 4. Sınıf öğrencilerinin, mekanı algılama ve harita becerilerini geliştirmek için Coğrafi Bilgi Sistemlerinden faydalanmanın olumlu sonuçları olduğunu tespit etmişlerdir.

Erol (2009), "Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Harita Çizme Becerileri" isimli çalışmasında, 38 öğretmen adayının harita çizebilme becerileri incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, öğretmen adaylarının genel olarak harita çizebilme konusunda sorun yaşadıkları tespit edilmekle birlikte; erkek öğretmen adaylarının harita çizebilme becerilerinin kadın öğretmen adaylarına göre daha güçlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Lee ve Bednarz (2009), araştırmalarında Coğrafi Bilgi Sistemlerini öğrenmenin öğrencilerin mekânsal düşünme becerilerine olan etkisini incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, Coğrafi Bilgi Sistemlerinin Coğrafya derslerinde öğretilmesinin öğrencilerin mekânsal düşünme becerilerini geliştirdiği tespit edilmiştir.

Artvinli ve Kaya (2010), 'Coğrafya Derslerini Yapılandırmak: Aksiyon (Eylem) Araştırmasına Dayalı Bir Ders Tasarımı' isimli araştırmasında Coğrafya öğretmenlerine derslerini nasıl tasarlayacaklarına bir kılavuz niteliği taşıması amaç edinilmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, örnek ders uygulamalarının ve derse katılımı artırdığı sonucuna ulaşıldığı tespit edilmiştir.

Yöntem

Bu araştırmanın amacı Sosyal Bilgiler eğitiminde harita kullanımının ne derecede olduğunu analiz edip buna göre eylem planları geliştirmektir. Araştırma nicel araştırma yöntemine göre desenlenmiş olup veriler harita okuryazarlığı becerisi başarı testi ile toplanmıştır.

Bulgular

Eğitim ve öğretim faaliyetlerinin her bir aşamasında somut verilerin kullanılmasının öğrenmede kalıcılığı artırdığı yapılan çalışmalarca da ortak bir görüş oluşturmuştur. Çünkü görsele dayalı öğrenmelerin yapıldığı derslerin, uygulanılabilirliği ve aktarılabilirliği de üst düzeydedir. Sosyal Bilgiler dersini oluşturan öğrenme alanlarının kavranabilmesi için harita becerisi gerekmektedir. Yakından uzağa öğrenme ilkesiyle yürütülen Sosyal Bilgiler dersi ile küçük yaşlardan itibaren yaşadıkları çevreyi tanımaya çalışan çocukların coğrafya dersine ait temeli de alabilmeleri Sosyal Bilgiler ders ile mümkündür. Aynı araştırmada öğrencilere göre de Sosyal Bilgiler dersinde kullanılan en önemli ders araç gerecinin de haritalar olduğu ifade edilmiştir. Bu araştırmanın amacı Sosyal Bilgiler eğitiminde harita kullanımının ne derecede olduğunu analiz edip buna göre eylem planları geliştirmektir. Araştırma nicel araştırma yöntemine göre desenlenmiş olup veriler harita okuryazarlığı

becerisi başarı testi ile toplanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre derslerde haritaların kullanımı öğrenmede kalıcılığı artırırken bireylerdeki problem çözme becerisini de aynı yönde artırmıştır.

Sonuç ve Öneriler

Thommen ve Rimbert (2010), adlı araştırmalarında Brezilya ve İsviçre ülkelerindeki çocukların her gün evden okula çıktıkları yolun yolculuğunu çizmeleri istenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında; Erken yaş düzeyindeki katılımcıların kroki çizebildiği, yetişkin katılımcıların ise doğrudan sokak ve binaları belirleyip çizebildiklerini tespit edilmişlerdir.

Merç (2011), "Sosyal Bilgiler ve Okul Öncesi Öğretmenliğinde Eğitim Gören Öğrencilerin Mekân Bilişi ve Harita Okuma Becerisi*"* çalışmasında, öğrencilerin yaşadıkları çevre ve mekân hakkında neler bildikleri ve bu bunları gösterme şekillerini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışma örnek olay araştırması ile yapılmış olup, Adnan Menderes Üniversitesi sosyal bilgiler ve okul öncesi bölümlerinde öğrenim gören 1 ve 4. sınıf öğrencisi 131 katılımcı ile gerçekleşmiştir. Katılımcıların "mekânsal biliş" ve "harita okuma "becerileri; bölüm, sınıf, cinsiyet, yerleşim yeri, mezun olduğu ortaöğretim programı ve lise türüne göre incelenmiş ve karşılaştırma yapılmıştır. Çalışmada sosyal bilgiler öğretmenliği bölümünde eğitimine devam eden öğrencilerin mekânsal biliş ve harita okuma becerilerinin okul öncesi öğretmenliği bölümünde öğrenimine devam eden öğrencilerden üstün olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Ratinen ve Keinonen (2011), "Problem tabanlı jeoloji öğreniminde öğrencilerin Google Earth kullanımı" isimli çalışmalarında öğretmen adaylarının coğrafi düşünme seviyelerini geliştirebilmek için Google Earth uygulamasını derslerde kullanmışlardır. Araştırma sonuçlarında öğretmen adaylarının, haritaları analiz etme konusunda zorlandıkları tespit edilmiştir.

Ünlü ve Aksoy (2012), yaptıkları çalışmada harita becerisi uygulamalarının çeşitli değişkenlerle öğrenci tutumlarına etkisi ortaya konulmaya çalışılmıştır. Sonuçları içerisinde öğrencilerin taslak haritalarını oluşturma beceri düzeyine sahip olmadıklarından belirtilmiştir.

Safhalter, Glodez, Sorgo ve Ploj Virtic, (2020) çalışmalarında SketchUp bilgisayar programı ile mühendislik 3B modellemenin öğrencilerin mekânsal düşünme ve görselleştirme gelişimini nasıl etkilediği incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, katılımcıların mekânsal düşünme ve görselleştirme becerilerinin artırıldığı tespit edilmiştir.

Pala ve Başıbüyük (2020), tarafından 2018'de Sosyal Bilgiler ve Coğrafya Öğretim Programlarının harita becerilerinin karşılaştırmalı bir incelemesini yaptıkları çalışmada 2018'de SBDÖP'de "İnsanlar, Yerler ve Çevreler" 4. 5. ve 6. sınıflardaki öğrenme alanı kazanımlarının harita becerilerini içerdiği ifade edilmiştir. Ancak, bu sınıfların diğer öğrenme alanları ve 7. sınıf öğrenme alanlarındaki kazanımların hiçbirinin harita becerilerini içermediği belirlenmiştir.

Aydoğan (2020), Ortaokul 5. sınıf öğrencilerinin harita okuryazarlığı becerisinin geliştirilmesini sağlamayı amaçlayan araştırma; Nicel araştırma yöntemlerinden yarı deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim öğretim yılında bir devlet okulunun 5. sınıfında eğitim gören 27 kişilik öğrenci grubu oluşturmaktadır. İnsanlar, Yerler ve Çevreler öğrenme alanında harita okuryazarlığı becerisine yönelik 5E öğrenme modeliyle hazırlanan 5 ayrı ders planı 12 ders saatinde çalışma grubunda uygulanmıştır. Araştırmacı tarafından hazırlanan başarı testi, 5E öğrenme modeliyle harita okuryazarlığına yönelik planlanan etkinliklerin öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır. Araştırmanın sonucu doğrultusunda sosyal bilgiler öğretmenlerine, öğrencilere harita okuryazarlığı becerisi kazandırmak için 5E öğrenme modelinden faydalanabilecekleri önerilmiştir.

References

Acheson, G. (2003). *Teaching the tool of the trade: An exploration of teachers'*. Unpublished Doctoral Thesis. Graduate Studies of Texas A&M University, ProQuest Dissertations Publishing, 2003. 3117476.

Anderson, J. (2011). Mathematics curriculum development and the role of problem solving. *The Australian Curriculum Studies Association's 2009 Biennial Conference* (ACSA Conference), Canberra, October 2-4 2009, Australia.

Artvinli, E. ve Kaya, N. (2010). Ortaöğretim Coğrafya 11 ders kitabının coğrafi becerileri gerçekleştirebilme düzeyi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi,14(1)*, 305-320.

Erol, H. (2009). Ortaokul öğrencilerinin harita okuryazarlık becerilerine ilişkin bir değerlendirme. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 7(3), 425- 457.

Haydn, T, Counsell, C. (2004). *History, ICT and Learning in the Secondary School*. London and New York: RoutledgeFalmer Taylor& Francis Group.

Lee, J., & Bednarz R. S. (2009). Effect of GIS learning on spatial thinking. *Journal of Geography in Higher Education,* 33(2), 183-198. http://dx.doi.org/ 10.1080/03098260802276714

Qiu, K. (2010). *Geographic information technologies: an influence on the spatial ability of university students*? Yayınlanmamış Doktora Tezi. USA: Texas State University.

Shin, E. K. (2006), Using Geographic İnformation System (GIS) To İmprove Fourth Graders' Geographic Content Knowledge and Map Skills. *Journal of Geography,* 105, (3), 109–120.

LİSE COĞRAFYA DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMINDA YER ALAN KAZANIMLARIN HARİTA BECERİSİNE GÖRE ANALİZİ

ANALYSIS OF THE ACHIEVEMENTS IN THE HIGH SCHOOL GEOGRAPHY COURSE CURRICULUM ACCORDING TO MAP SKILLS

Araş. Gör. Dr. Leyla DÖNMEZ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies, Eskişehir - Türkiye

ORCID: 0000-0002-5785-2058

Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies Eskişehir- Türkiye

ORCID: 0000-0002-0502-5720

Abstract

According to the studies conducted, the use of concrete data at each stage of educational and Education and training There are 8 geographical skills in the High School Geography Course curriculum. The aim of this research is to determine which of these eight skills are directly related to the map literacy skill. Qualitative research methods were used in this study on the grounds that they are appropriate to the nature of the research. While document analysis is performed as a data collection tool, data analysis is patterned with document analysis. Geographical skills included in the High School Geography Course curriculum; Geographical observation consists of working in the field, geographical inquiry, time perception, change and continuity perception, map skills, table, chart and diagram preparation and interpretation, without using evidence. When the map skill of these skills is examined in the context of achievements, it has been found that it is directly related to the skills of working in the field, geographical inquiry, preparing and interpreting tables, graphs and diagrams, and geographical observation. Taking into account these features included in the curriculum, the maps included in Geography Textbooks are revised again in this context and expressed as the proposal of this research.

Keywords: Map skills, Map, High School Geography Studies curriculum.

Giriş

Anderson (2011), Okulöncesi Çocuklarında Harita Becerisi Kazandırmada Sözel Yetenek, Cinsiyet ve Öğretim İlişkisi, isimli araştırmasında katılımcıların harita okuma, analiz etme becerilerini tespit etmeyi hedeflemiştir. Araştırmaya 108 öğrenci katılmıştır. Deney ve kontrol grubundan oluşan araştırmada 6 ders süresince etkinlik uygulanmıştır. Sonuçlara bakıldığında ise, katılımcıların görsellerden oluşan haritalar üzerinde yön çizebildikleri bilgisine ulaşılmıştır.

Harita Becerileri Müfredatını Geliştirmek İçin Bilişsel Alan Teorisi Felsefesine Dayanan Kavramsal Bir Model, isimli araştırmasında harita becerilerinin geliştirilmesi sürecinin okul öncesinden başlanması gerektiği sonucuna ulaşmıştır.

"Sosyal Bilgiler ve Okul Öncesi Öğretmenliğinde Eğitim Gören Öğrencilerin Mekân Bilişi ve Harita Okuma Becerisi" çalışmasında, öğrencilerin yaşadıkları çevre ve mekân hakkında neler bildikleri ve bu bunları gösterme şekillerini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışma örnek olay araştırması ile yapılmış olup, Adnan Menderes Üniversitesi sosyal bilgiler ve okul öncesi bölümlerinde öğrenim gören 1 ve 4. sınıf öğrencisi 131 katılımcı ile gerçekleşmiştir. Katılımcıların "mekânsal biliş" ve "harita okuma

“becerileri; bölüm, sınıf, cinsiyet, yerleşim yeri, mezun olduğu ortaöğretim programı ve lise türüne göre incelenmiş ve karşılaştırma yapılmıştır.

Kartal ve Koç (2016), “Ortaöğretim Öğrencilerinin Harita Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi “çalışmasında; harita okuma yazma becerilerini cinsiyet, okul türü, öğrenim seviyeleri gibi değişkenler açısından incelemiştir. Çalışmanın örneklemini Sivas ili il merkezinde rastgele seçilen öğrenciler oluşturmuştur. Elde edilen sonuçlara göre; öğrencilerin başarısında okul türüne göre anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Çalışmaya göre fen lisesinde okuyan bir öğrencinin harita okur yazarlık düzeyi diğer okul türlerinde öğrenimine devam eden bir öğrencinin harita okuryazarlık düzeyinden daha iyidir. Harita kullanım sıklığına göre haritayı sık kullanan bir öğrencinin diğer öğrenciler arasında harita okuryazarlığı açısından daha iyi olduğu sonucuna da ulaşılmıştır. Yer- yön ve bir faaliyet (turizm gibi) amaçlarıyla haritayı kullanan bireylerin diğer bireylerden harita okuryazarlık düzeyi olarak daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Harita becerilerinin öğretiminde durumlu bilişsel ve geleneksel eğitimin karşılaştırılması, isimli araştırmasında geleneksel öğretim tekniklerinin dışında bilişsel öğretimle harita becerilerini etkinliklerinin yapıldığı deney grubunun daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Acheson (2003), araştırmasında ilk okul öğretmenlerine yönelik görüşme gözlem yapmıştır. Öğretmenlerin haritaları derste nasıl kullandıklarıyla ilgili analizlerin yapıldığı araştırmada, öğretmenlerin haritaları yalnızca yer göstermek için kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Hayd ve Counsell (2004), harita ve haritalarla öğrenebilme isimli araştırmalarında; Coğrafya eğitimcilerini, Sosyal Bilgiler öğretmenlerini ve psikologları haritalardan nasıl faydalandıkları konusunu çalışmışlardır. Mekansal öğrenme, erken yaştaki çocukların haritalardan nasıl faydalandıkları araştırmanın diğer konularını oluşturmuştur. Araştırma sonuçlarına bakıldığında erken çocukluk döneminde kazandırılan harita becerilerinin, ilerleyen yaşlarda daha iyi seviyelerde kullanıldığı tespit edilmiştir.

Aksoy (2003), yaptığı çalışmada probleme dayalı öğrenme yaklaşımının, lise birinci sınıf Coğrafya dersi yeryüzünün biçimlenmesi ünitesinin öğretiminde öğrencilerin başarıları, yaratıcılıkları ve problem çözme becerileri üzerindeki etkisini ölçmek için deneysel bir desen kullanmıştır. Deney ve kontrol gruplarından oluşan araştırma sürecinde problem çözme becerisine sahip öğrencilerin harita becerilerinin de iyi derecede olduğu sonucuna varılmıştır.

Qiu (2010)’nun “Coğrafi bilgi teknolojileri: Üniversite öğrencilerinin mekân becerilerine etkisi” isimli çalışmasında Coğrafi Bilgi Sistemlerinin katılımcıların mekanı anlama ve algılama becerileri üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Shin (2006), ‘Dördüncü Sınıfların Coğrafi İçerik Bilgisi ve Harita Becerilerini Geliştirmek İçin Coğrafi Bilgi Sistemi’ isimli araştırmasında ilkokul 4. Sınıf öğrencilerinin, mekanı algılama ve harita becerilerini geliştirmek için Coğrafi Bilgi Sistemlerinden faydalanmanın olumlu sonuçları olduğunu tespit etmişlerdir.

Erol (2009), “Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Harita Çizme Becerileri” isimli çalışmasında, 38 öğretmen adayının harita çizebilme becerileri incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, öğretmen adaylarının genel olarak harita çizebilme konusunda sorun yaşadıkları tespit edilmekle birlikte; erkek öğretmen adaylarının harita çizebilme becerilerinin kadın öğretmen adaylarına göre daha güçlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Lee ve Bednarz (2009), araştırmalarında Coğrafi Bilgi Sistemlerini öğrenmenin öğrencilerin mekânsal düşünme becerilerine olan etkisini incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, Coğrafi Bilgi Sistemlerinin Coğrafya derslerinde öğretilmesinin öğrencilerin mekânsal düşünme becerilerini geliştirdiği tespit edilmiştir.

Artvinli ve Kaya (2010), ‘Coğrafya Derslerini Yapılandırmak: Aksiyon (Eylem) Araştırmasına Dayalı Bir Ders Tasarımı’ isimli araştırmasında Coğrafya öğretmenlerine derslerini nasıl tasarlayacaklarına bir kılavuz niteliği taşıması amaç edinilmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, örnek ders uygulamalarının ve derse katılımı artırdığı sonucuna ulaşıldığı tespit edilmiştir.

Yöntem

Araştırmanın doğasına uygun olması gerekçesiyle bu çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak doküman incelemesi yapılırken veri analizi ise doküman analizi ile desenlenmiştir. Lise Coğrafya Dersi öğretim programında yer alan coğrafi beceriler; Coğrafi gözlem, arazide çalışma, coğrafi sorgulama, zamanı algılama, değişim ve sürekliliği algılama, harita becerileri, tablo, grafik ve diyagram hazırlama ve yorumlama, kanıt kullanmadan oluşmaktadır.

Bulgular

Eğitim ve öğretim faaliyetlerinin her bir aşamasında somut verilerin kullanılmasının öğrenmede kalıcılığı artırdığı yapılan çalışmalarca da ortak bir görüş oluşturmuştur. Çünkü görsele dayalı öğrenmelerin yapıldığı derslerin, uygulanılabilirliği ve aktarılabilirliği de üst düzeydedir. Sosyal Bilgiler dersini oluşturan öğrenme alanlarının kavranabilmesi için harita becerisi gerekmektedir. Yakından uzağa öğrenme ilkesiyle yürütülen Sosyal Bilgiler dersi ile küçük yaşlardan itibaren yaşadıkları çevreyi tanımaya çalışan çocukların coğrafya dersine ait temeli de alabilmeleri Sosyal Bilgiler ders ile mümkündür. . Bu becerilerden harita becerisi kazanımlar bağlamında incelendiğinde; arazide çalışma, coğrafi sorgulama, tablo, grafik ve diyagram hazırlama ve yorumlama ve coğrafi gözlem becerileriyle doğrudan ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Öğretim programında yer alan bu özellikler dikkate alınarak Coğrafya Ders kitaplarında yer alan haritalar bu bağlamda yeniden revize edilerek bu araştırmanın önerisi olarak ifade edilmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Thommen ve Rimbert (2010), adlı araştırmalarında Brezilya ve İsviçre ülkelerindeki çocukların her gün evden okula çıktıkları yolun yolculuğunu çizmeleri istenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında; Erken yaş düzeyindeki katılımcıların kroki çizebildiği, yetişkin katılımcıların ise doğrudan sokak ve binaları belirleyip çizebildiklerini tespit edilmişlerdir.

Merç (2011), "Sosyal Bilgiler ve Okul Öncesi Öğretmenliğinde Eğitim Gören Öğrencilerin Mekân Bilişi ve Harita Okuma Becerisi*"* çalışmasında, öğrencilerin yaşadıkları çevre ve mekân hakkında neler bildikleri ve bu bunları gösterme şekillerini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışma örnek olay araştırması ile yapılmış olup, Adnan Menderes Üniversitesi sosyal bilgiler ve okul öncesi bölümlerinde öğrenim gören 1 ve 4. sınıf öğrencisi 131 katılımcı ile gerçekleşmiştir. Katılımcıların "mekânsal biliş" ve "harita okuma "becerileri; bölüm, sınıf, cinsiyet, yerleşim yeri, mezun olduğu ortaöğretim programı ve lise türüne göre incelenmiş ve karşılaştırma yapılmıştır. Çalışmada sosyal bilgiler öğretmenliği bölümünde eğitimine devam eden öğrencilerin mekânsal biliş ve harita okuma becerilerinin okul öncesi öğretmenliği bölümünde öğrenimine devam eden öğrencilerden üstün olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Ratinen ve Keinonen (2011), "Problem tabanlı jeoloji öğreniminde öğrencilerin Google Earth kullanımı" isimli çalışmalarında öğretmen adaylarının coğrafi düşünme seviyelerini geliştirebilmek için Google Earth uygulamasını derslerde kullanmışlardır. Araştırma sonuçlarında öğretmen adaylarının, haritaları analiz etme konusunda zorlandıkları tespit edilmiştir.

Ünlü ve Aksoy (2012), yaptıkları çalışmada harita becerisi uygulamalarının çeşitli değişkenlerle öğrenci tutumlarına etkisi ortaya konulmaya çalışılmıştır. Sonuçları içerisinde öğrencilerin taslak haritalarını oluşturma beceri düzeyine sahip olmadıklarından belirtilmiştir.

Safhalter, Glodez, Sorgo ve Ploj Virtic, (2020) çalışmalarında SketchUp bilgisayar programı ile mühendislik 3B modellemenin öğrencilerin mekânsal düşünme ve görselleştirme gelişimini nasıl etkilediği incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında, katılımcıların mekânsal düşünme ve görselleştirme becerilerinin artırıldığı tespit edilmiştir.

Pala ve Başıbüyük (2020), tarafından 2018'de Sosyal Bilgiler ve Coğrafya Öğretim Programlarının harita becerilerinin karşılaştırmalı bir incelemesini yaptıkları çalışmada 2018'de SBDÖP'de "İnsanlar, Yerler ve Çevreler" 4. 5. ve 6. sınıflardaki öğrenme alanı kazanımlarının harita becerilerini içerdiği ifade edilmiştir. Ancak, bu sınıfların diğer öğrenme alanları ve 7. sınıf öğrenme alanlarındaki kazanımların hiçbirinin harita becerilerini içermediği belirlenmiştir.

Aydoğan (2020), Ortaokul 5. sınıf öğrencilerinin harita okuryazarlığı becerisinin geliştirilmesini sağlamayı amaçlayan araştırma; Nicel araştırma yöntemlerinden yarı deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim öğretim yılında bir devlet okulunun 5. sınıfında eğitim gören 27 kişilik öğrenci grubu oluşturmaktadır. İnsanlar, Yerler ve Çevreler öğrenme alanında harita okuryazarlığı becerisine yönelik 5E öğrenme modeliyle hazırlanan 5 ayrı ders planı 12 ders saatinde çalışma grubunda uygulanmıştır. Araştırmacı tarafından hazırlanan başarı testi, 5E öğrenme modeliyle harita okuryazarlığına yönelik planlanan etkinliklerin öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır. Araştırmanın sonucu doğrultusunda sosyal bilgiler öğretmenlerine, öğrencilere harita okuryazarlığı becerisi kazandırmak için 5E öğrenme modelinden faydalanabilecekleri önerilmiştir.

References

Acheson, G. (2003). *Teaching the tool of the trade: An exploration of teachers'.* Unpublished Doctoral Thesis. Graduate Studies of Texas A&M University, ProQuest Dissertations Publishing, 2003. 3117476.

Anderson, J. (2011). Mathematics curriculum development and the role of problem solving. *The Australian Curriculum Studies Association's 2009 Biennial Conference* (ACSA Conference), Canberra, October 2-4 2009, Australia.

Artvinli, E. ve Kaya, N. (2010). Ortaöğretim Coğrafya 11 ders kitabının coğrafi becerileri gerçekleştirebilme düzeyi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi,14(1)*, 305-320.

Erol, H. (2009). Ortaokul öğrencilerinin harita okuryazarlık becerilerine ilişkin bir değerlendirme. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 7(3), 425- 457.

Haydn, T, Counsell, C. (2004). *History, ICT and Learning in the Secondary School*. London and New York: RoutledgeFalmer Taylor& Francis Group.

Kartal, F. & Koç, H. (2016). Ortaöğretim (9. sınıf) öğrencilerinin harita okuryazarlık düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Doğu Coğrafya Dergisi,* 22 (37), 179-198.

Lee, J., & Bednarz R. S. (2009). Effect of GIS learning on spatial thinking. *Journal of Geography in Higher Education,* 33(2), 183-198. http://dx.doi.org/ 10.1080/03098260802276714

Qiu, K. (2010). *Geographic information technologies: an influence on the spatial ability of university students*? Yayınlanmamış Doktora Tezi. USA: Texas State University.

Shin, E. K. (2006), Using Geographic İnformation System (GIS) To İmprove Fourth Graders' Geographic Content Knowledge and Map Skills. *Journal of Geography,* 105, (3), 109–120.

SOSYAL BİLGİLER DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMINDA PROBLEM ÇÖZME BECERİSİ

PROBLEM SOLVING SKILLS IN TO THE SOCIAL STUDIES COURSE CURRICULUM

Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0502-5720

Araş. Gör. Dr. Leyla DÖNMEZ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies, Eskişehir - Türkiye

ORCID: 0000-0002-5785-2058

Abstract

One of the main goals of education is to ensure that an individual can cope with the problems he faces in life. Thus, the individual can apply the information he has learned in a formal environment, transfer it to life and thus make the permanence of learning stable with experience. The Social Studies course is one of the courses where an individual can get acquainted with examples of problems in life. The Social Studies course, where there are plenty of narratives and examples from within life, prepares an individual for life in a way. Based on these reasons, the purpose of this research is to analyze the degree to which problem-solving skills are included in Social Studies education. Qualitative research methods were used in this study due to the conformity with the nature of the research. Qualitative research methods were used in this study on the grounds that they are appropriate to the nature of the research. While document analysis is performed as a data collection tool, data analysis is patterned with document analysis. When looking at the research results, the achievements of problem solving skills at all grade levels in the curriculum of the Social Studies course 4. 1, 5 In the field of science, technology and community learning at the grade level. 1 and 7 in the field of production, distribution and consumption learning at the classroom level. It has been determined that there is 1 acquisition at the grade level. 21 Of the achievements and activities related to problem-based learning and problem-solving skills in the curriculum of a course that takes place in life, such as a social studies course. it is proposed to be re-evaluated within the framework of the century qualifications.

Keywords: Problem solving skills, 21. Century skills, Social Studies course curriculum.

Giriş

Eğitimin temel amaçlarından biri de bireyleri yaşamın koşullarına en iyi biçimde hazırlamaktır. Bu amaçla eğitim, yaşamları boyunca karşılaşacakları problemlere karşı hazırlıklı olmaları için bireyleri problem çözme becerileri ile donatmakla sorumludur. Günümüzde değişen toplumsal, ekonomik ve teknolojik koşullarla birlikte eğitimden beklenen nitelikler de değişip, gelişmektedir. Örneğin Coğrafya derslerinde; Yalnızca şehirlerin yerleri, ülkelerin başkentleri, tarımsal ağlar, bir dağın yüksekliği ya da bir ülkenin yüz ölçümünü bilmenin temel bilgiler olarak sınıflandırıldığı anlaşılmaktadır. Artık öğrencilerden öğrenmeleri istenen 21. Yüzyıl becerileri ile donatılmış, öğrenmeyi öğrenmiş, problemin ne olduğunu değil o probleme en uygulanabilir yöntem ile çözüm üretebilen, insana ve çevreye duyarlı, sorumlu bir birey olarak yetişmesidir.

Bu özellikler sebebiyle, sorgulama temelli öğrenme öğrenci merkezli bir öğrenme yaklaşımı olarak kabul edilmektedir ve bu beklentileri karşılayabilecek bir yapıya da sahiptir. Sorgulama temelli öğrenmenin amacı, öğrencilerin temel bilgiyi öğrenmesi değil, öğrencilerin bilgiyi anlamlandırmaları

da değil sorgulama temelli öğrenmenin amacı, öğrencilerin çeşitli görev ve sorumluluklar alarak, problem çözmek için var olan beceri ve değerlerin kazandırılmasıdır (Love, vd., 2015).

Sorgulama temelli öğrenme sonucunda öğrenciler, belli becerileri kazanırlar (Hwang, Wu, Zhuang ve Huang, 2017). Bir başka deyişle sorgulama temelli öğrenme, öğrencilere farklı beceriler kazandırırken, sorgulama özelinde de bir beceri kazandırmayı hedeflemektedir. Böylece bireyi yaşama hazırlamak sorgulama temelli öğrenmenin de ana amacını oluşturmaktadır (Kidman ve Casinader, 2017).

Problem, günlük yaşamda bireyin karşısında mücadele etmek zorunda olduğu şey olarak ifade edilmiştir (Adair, 2017; Huilt, 1992). Bununla birlikte problem, insanın bilişsel düşünme kapasitesini karmaşıklaştıran, belirsizliğe sebep olan bireyi huzursuz eden bir yapıla sahiptir. Bu his sosyal yaşamında içinde yer alan bireye, kendisine ve topluma karşı uyumsuzluk teşkil etmektedir (Duman, 2013; Kalaycı, 2006).

Birey, zihninde ulaşmak istediği noktaya varmak için mücadele ediyorsa çözülmesine ihtiyaç duyulan problemlerin varlığı ortaya çıkmaktadır (Aksoy, 2003; Bingham, 1983). Probleme sahip olan bir durum, mevcut durumdan farklı niteliklere sahiptir (Kneeland, 2001; Öğülmüş, 2006). Bireyler, yaşamları süresince çeşitli problemlerle karşılaşmak ve mücadele etmek zorundadırlar (Çetinkale, 2006). Bu problem, öğretmenin derste verdiği ödev, sorumluluk, ya da yoldaki birinin sorusu, evde ebeveynlerinin sorusu olabilmektedir (Gelbal, 1991). Bir amaç uğrunda çalışmalara girişmek (Altun, 2000; Kalaycı, 2006) ve karşılaşılan zorluklarla mücadele etme süreci (Aksu, 1998; Bingham, 1983), bireyin karşısına çıkan problemi çözmesi konusundaki kararlılığı ve istekliliği (Konan, 2013) olarak, ifade edilen problem çözme, daima geliştirilip dönüştürülmesi gereken öneme sahip bir beceri niteliğine sahiptir.

Problemlerin analiz edilmesine ihtiyaç duyulması, problem çözme sürecinin de önemine dikkat çekmektedir. Problemlerin, bireyi birey yapan özellikleri olduğu düşünüldüğünde eğitim-öğretim sürecinde problem çözme becerisine ne derecede önem verilmesi gerektiğine ilişkin algı netleşmektedir. Problemlerin etkili, doğru ve bir mantık çerçevesinde analiz edilip çözülebilmesi için probleme dair, problemin ne olduğuna dair ve çözüme dair tespitlerin doğru yapılmış olması gerekmektedir (Duman, 2013). Bir problemle karşı karşıya gelen kişi, o problemi çözebilmek için bir probleme karşı neler yapabildiği, nasıl çözüm üretebildiğini belirlerken bir nevi kendisini de tanımaktadır aslında. Bireyin bir problemi çözmesi demek aynı zamanda onun yaratıcı düşünceyi de bilişsel düzeyde geliştirmesi anlamına gelmektedir.

Materials and Methods

Bu araştırmanın amacının Sosyal Bilgiler eğitiminde problem çözme becerisine hangi derecede yer verildiğini analiz etmektir. Araştırmanın doğasına uygun olması sebebiyle bu çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın doğasına uygun olması gerekçesiyle bu çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak doküman incelemesi yapılırken veri analizi ise doküman analizi ile desenlenmiştir.

Findings and Discussion

Araştırma sonuçlarına bakıldığında Sosyal Bilgiler dersi öğretim programında tüm sınıf düzeylerinde yer alan problem çözme becerisine ait kazanımlar 4. Sınıf düzeyinde bilim teknoloji ve toplum öğrenme alanında 1, 5. Sınıf düzeyinde üretim, dağıtım ve tüketim öğrenme alanında 1 ve 7. Sınıf düzeyinde ise 1 adet kazanımın yer aldığı tespit edilmiştir. Sosyal bilgiler dersi gibi yaşamın içinde yer alan dersin öğretim programında probleme dayalı öğrenme ve problem çözme becerisine dönük kazanım ve etkinliklerin 21. yüzyıl yeterlilikleri çerçevesinde yeniden değerlendirilmesi önerilmektedir.

Conclusion and Recommendations

Eğitimin ana amaçlarından biri de bireyin yaşamın içerisinde karşılaştığı sorunlarla baş edebilmesini sağlamaktır. Böylece birey formal ortamda öğrendiği bilgileri uygulayabilir, yaşama aktarabili ve böylece öğrenmede kalıcılığı tecrübe ile sabit kılabilir. Bireyin yaşamın içindeki sorunların örnekleriyle tanışabileceği derslerin başında Sosyal Bilgiler dersi gelmektedir. Yaşamın içinden anlatı ve örneklerin bolca olduğu Sosyal Bilgiler dersi bir nevi bireyi yaşama hazırlamaktadır. Bu sebeplerden yola çıkarak bu araştırmanın amacının Sosyal Bilgiler eğitiminde problem çözme becerisine hangi derecede yer verildiğini analiz etmektir. Sosyal bilgiler dersi gibi yaşamın içinde yer alan dersin öğretim programında probleme dayalı öğrenme ve problem çözme becerisine dönük kazanım ve etkinliklerin 21. yüzyıl yeterlilikleri çerçevesinde yeniden değerlendirilmesi önerilmektedir.

References

Adair, J. (2017). *Karar verme ve problem çözme. (Çev: Kalaycı, N ve Korkmaz, G.)*Ankara: Pegem Akademi.

Aksoy, B. (2003). Problem çözme yönteminin çevre eğitiminde uygulanması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2*(14), 83-98.

Altun, M. (2000). İlköğretimde problem çözme öğretimi. *Milli Eğitim Dergisi,* 147. 27-33.

Bingham, A. (1983). *Çocuklarda problem çözme yeteneklerinin geliştirilmesi.* F. Oğuzkan (Çev.), 4. Baskı. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

Çetinkale, E. (2006). *11. sınıf öğrencilerinin denetim odakları, problem çözme becerileri ve algılanan ana baba tutumları arasındaki ilişkinin cinsiyet ve akademik alan değişkenleri açısından incelenmesi.* Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Duman, B (2013). Beyin temelli öğrenme platformu. G. Ekici & M. Güven (Ed.), *Öğrenme-öğretme yaklaşımları ve uygulama örnekleri* içinde (s. 235-296). Ankara: Pegem Akademi.

Gelbal, S. (1991). Problem çözme. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 6,* 167-173.

Huilt, W. G. (1992). Problem solving and decision making: Consideration of individual differences using the myers-briggs type indicator. *Journal of Psychological Type,* 24, 33-44.

Hwang , G. J., Wu, P. H., Zhuang, Y. Y., and Huang, Y. M. (2017). Effects of the inquiry- based mobile learning model on the cognitive load and learning achievement of students. *Interactive Learning Environments,* 21 (4), 338-354. http://dx.doi.org/10.1080/10494820.2011.575789.

Kalaycı, N. (2006). Problem çözme. Dilek Gözütok (Ed), *Öğretim ilke ve yöntemleri* içinde s. 151-160. Ankara, Ekinoks.

Kidman, N., ve Casinader, G. (2017). *Inquiry-based teaching and learning across disciplines comparative theory and practice in schools.* Basingstoke, England: Palgrave Macmillan.

Kneeland, S. (2001). *Problem çözme.* (Çev. N. Kalaycı). Ankara: Gazi Kitabevi.

Konan, N. (2013). Relationship between locus of control and problem-solving skills of high school administrators. *International Journal of Social Sciences and Education, 3*(3), 786-794.

Love, B., Hodge, A., Coritore, C., & C.Ernst, D. (2017). Inquiry-based learning and flipped clasroom model. *PRİMUS,* 8(25), 745-762.

Öğülmüş, S. (2006). *Kişilerarası sorun çözme becerileri ve eğitimi.* 3. Baskı. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

HAYAT BİLGİSİ DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMINDA YER ALAN COĞRAFİ BECERİLERİN ANALİZİ (1. SINIF)

ANALYSIS OF GEOGRAPHICAL SKILLS IN THE CURRICULUM OF LIFE SCIENCE COURSE (1ST CLASS)

Prof. Dr. Eyüp ARTVİNLİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies Eskişehir-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0502-5720

Araş. Gör. Dr. Leyla DÖNMEZ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Education, Department of Social Studies, Eskişehir - Türkiye

ORCID: 0000-0002-5785-2058

Abstract

The achievements of geographical skills to the individual from an early age is important because it will affect and transform the individual's perspective on life. It has been stated many times in scientific studies that previous achievements support and affect subsequent achievements. For this reason, it is not easy to provide this skill to an individual who has not acquired geographical observation skills after passing the critical stage. Or it is not possible to give the individual the acquisition of nature protection and nature love outside of the critical learning process. Because learning can happen; it is related to the fact that learning goes beyond the level of knowledge and has the opportunity to apply it and is transferable to life. The aim of this research is to investigate the 1st part of the Life Science course curriculum updated in 2018. It is to make an analysis of geographical skills at the grade level. Qualitative research methods were used in this study on the grounds that they are appropriate to the nature of the research. While document analysis is performed as a data collection tool, data analysis is patterned with document analysis. When looking at the curriculum of the Life Science course; It has been determined that 2 in the life unit at our school, 2 in the life unit at home, 1 in the safe life unit, 4 in life in our country and 8 in the nature life unit are all related to geographical skills. The fact that activities suitable for achievements can be applied at senior levels will increase the permanence of learning while ensuring that geographical skills achieve their aims.

Keywords: Geographical skills, Achievements, Life science course curriculum.

Giriş

Coğrafi beceriler; coğrafi sorgulama becerisi, arazide çalışma becerisi, coğrafi gözlem becerisi, zamanı algılama becerisi, değişim ve sürekliliği algılama becerisi, harita becerileri, tablo, grafik ve diyagram hazırlama ve yorumlama becerisi, kanıt kullanma becerisi (Adair, 2017) olarak ifade edilmektedir.

Akengin (2015)'e göre tarihi olayların, nasıl geliştiği, şekillendiği, bir bölgede gerçekleşen göç olayının neden ve sonucu, insanın doğayla etkileşiminde yaşadığı problemlerin çözümü coğrafi beceriler ile çözüme kavuşturulabilmektedir. Zaman ve mekânın iş birliğinin öneminin arttığı bu yüz yılda coğrafyanın önemi bir kez daha ortaya çıkmıştır (Aksoy, 2003). Coğrafya'nın, insan ve mekân bağlamında değerlendirilmesi ve buna bir de zaman kavramının eklenmesi Coğrafya eğitiminin niçin kazandırılması gerektiğini de açıklamaktadır.

Coğrafya, insan-mekân ilişkisinin en doğru biçimde anlatılıp öğretildiği multidisipliner bir bilimdir. Bu açıdan bakıldığında da Sosyal Bilgiler dersi öğretim programı içinde Coğrafya dersine ait kazanımlara da yer verildiği görülmektedir (Kızılçaoğlu, 2009). Geçmişten günümüze insanlar bulundukları yerlere ait bilgileri edinmek için Coğrafya biliminden yararlanmaktadırlar.

Bu nedenle de insanlar üzerinde bulundukları coğrafyanın şartlarını, zorluklarını, problemlerini, doğasını anlamaya çalışmışlardır (Çetinkale, 2006). Coğrafyaya ait araştırmalar birey ile yeryüzü arasındaki ilişkiyi irdelerken çeşitli ilkeleri de baz almaktadır. Bunlardan biri nedensellik ve dağılış ilişkisidir. Dağılış ilkesini en iyi aydınlatan öğretim aracı ise haritalardır (Ünlü ve Güncegörü, 2016).

Eğitimin temel amaçlarından biri de bireyleri yaşamın koşullarına en iyi biçimde hazırlamaktır. Bu amaçla eğitim, yaşamları boyunca karşılaşacakları problemlere karşı hazırlıklı olmaları için bireyleri problem çözme becerileri ile donatmakla sorumludur. Günümüzde değişen toplumsal, ekonomik ve teknolojik koşullarla birlikte eğitimden beklenen nitelikler de değişip, gelişmektedir. Örneğin Coğrafya derslerinde; Yalnızca şehirlerin yerleri, ülkelerin başkentleri, tarımsal ağlar, bir dağın yüksekliği ya da bir ülkenin yüz ölçümünü bilmenin temel bilgiler olarak sınıflandırıldığı anlaşılmaktadır. Artık öğrencilerden öğrenmeleri istenen 21. Yüzyıl becerileri ile donatılmış, öğrenmeyi öğrenmiş, problemin ne olduğunu değil o probleme en uygulanabilir yöntem ile çözüm üretebilen, insana ve çevreye duyarlı, sorumlu bir birey olarak yetişmesidir.

Yöntem

Bu araştırmanın amacı 2018 yılında güncellenen Hayat Bilgisi dersi öğretim programında yer alan 1. Sınıf düzeyindeki coğrafi becerilerin analizini yapmaktır. Araştırmanın doğasına uygun olması gerekçesiyle bu çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak doküman incelemesi yapılırken veri analizi ise doküman analizi ile desenlenmiştir.

Bulgular

Hayat Bilgisi dersi öğretim programına bakıldığında; Okulumuzda hayat ünitesinde 2, evimizde hayat ünitesinde 2, güvenli hayat ünitesinde 1, ülkemizde hayat 4, doğada hayat ünitesinde ise 8 kazanımın tamamının coğrafi becerilerle ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Kazanımlara uygun etkinliklerin üst düzey seviyelerde uygulanabilir olması, öğrenmenin kalıcılığını artırırken coğrafi becerilerin de amacına ulaşmasını sağlayacaktır.

Sonuç ve Öneriler

Coğrafi becerilerin erken yaşlardan itibaren bireye kazandırılması bireyin yaşama bakış açısını etkileyip dönüştüreceği için önemlidir. Önceki kazanımların sonraki kazanımları desteklediği ve etkilediği yapılan bilimsel çalışmalarda defalarca kez ifade edilmiştir. Bu sebeple coğrafi gözlem becerisi kazanamayan bir bireye kritik evreyi geçtikten sonra bu beceriyi kazandırmak hiç de kolay değildir. Ya da bireye doğayı koruma ve doğa sevgisi kazanımını kritik öğrenme süreci dışında kazandırmak mümkün değildir. Çünkü öğrenmenin gerçekleşebilmesi; öğrenmenin bilgi düzeyinin ötesine geçip uygulama fırsatı bulması ve yaşama aktarılabilir olmasıyla ilişkilidir.

References

Adair, J. (2017). *Karar verme ve problem çözme. (Çev: Kalaycı, N ve Korkmaz, G.)*Ankara: Pegem Akademi.

Akengin, H. (2015). Tarih öğretiminde kullanılan haritalar üzerine bir değerlendirme. *Türk Tarih Eğitimi Dergisi,* 1(4), 122-155.

Aksoy, B. (2003). Problem çözme yönteminin çevre eğitiminde uygulanması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2*(14), 83-98.

Çetinkale, E. (2006). *11. sınıf öğrencilerinin denetim odakları, problem çözme becerileri ve algılanan ana baba tutumları arasındaki ilişkinin cinsiyet ve akademik alan değişkenleri açısından incelenmesi.* Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Duman, B (2013). Beyin temelli öğrenme platformu. G. Ekici & M. Güven (Ed.), *Öğrenme-öğretme yaklaşımları ve uygulama örnekleri* içinde (s. 235-296). Ankara: Pegem Akademi.

Hwang , G. J., Wu, P. H., Zhuang, Y. Y., and Huang, Y. M. (2017). Effects of the inquiry- based mobile learning model on the cognitive load and learning achievement of students. *Interactive Learning Environments,* 21 (4), 338-354. http://dx.doi.org/10.1080/10494820.2011.575789.

Kalaycı, N. (2006). Problem çözme. Dilek Gözütok (Ed), *Öğretim ilke ve yöntemleri* içinde s. 151-160. Ankara, Ekinoks.

Kızılçaoğlu, A. (2009). Demografik Bilgilerin Yorumlanması: Nüfus piramidi becerilerinin geliştirilmesine yönelik aktivite örneği. *Marmara Coğrafya Dergisi,* (12), 65-76.

Kidman, N., ve Casinader, G. (2017). *Inquiry-based teaching and learning across disciplines comparative theory and practice in schools.* Basingstoke, England: Palgrave Macmillan.

Kneeland, S. (2001). *Problem çözme.* (Çev. N. Kalaycı). Ankara: Gazi Kitabevi.

Konan, N. (2013). Relationship between locus of control and problem-solving skills of high school administrators. *International Journal of Social Sciences and Education, 3*(3), 786-794.

Love, B., Hodge, A., Coritore, C., & C.Ernst, D. (2017). Inquiry-based learning and flipped clasroom model. *PRİMUS,* 8(25), 745-762.

Ünlü, M., & Güncegörü, H. (2016). Coğrafya derslerinde harita becerisine yönelik uygulamaların öğretmen tutumlarına etkisi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, *171*(171), 269-288.

TRABZON'DA COĞRAFİ İŞARET ALMAYA ADAY BİR ÜRÜN, AHO PEYNİRİ

A PRODUCT CANDIDATED FOR GEOGRAPHICAL MARKING IN TRABZON, AHO CHEESE

Doç. Dr. Mehmet Akif ŞEN

Giresun University, Faculty of Tourism, Department of Gastronomy and Culinary Arts, Giresun-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2987-8074

ÖZET

Coğrafi koşullar ve iklimin etkisiyle dört mevsim yağış alan Trabzon'da bitki örtüsü, yılın büyük bir bölümünde yeşil olarak kalmaktadır. Bu durum büyükbaş hayvancılığının halkın süt ihtiyacını karşılayacak derecede olmasına sebeptir. Büyükbaş hayvanlardan elde edilen süt ve bu sütlerin ürünleri Trabzon halk mutfağında binlerce yıldır hammadde olarak kullanılmaktadır. Trabzon'un köylerinden elde edilen bu süt ürünlerinin bazıları coğrafi işaret ile tescil edilmiş olmakla birlikte, tescillenmesi gereken birçok ürünün daha olduğu düşünülmektedir. 2023 yılı Haziran ayı sonu itibariyle Trabzon ilinde coğrafi işaret ile tescillenmiş süt ürünleri ihtiva eden gastronomik ürünler, Hamsiköy Sütlacı, Sürmene Pidesi, Tonya Tereyağı ve Vakfıkebir Külek Peyniridir. Belirgin bir özelliği bakımından kökeninin bulunduğu yöre ile özdeşleşmiş olan ürünlere Türkiye'de Türk Patent ve Marka Kurumu tarafından verilen coğrafi işaret belgesi, ilgili ürünün korunmasını, gelecek nesillere gelenekselliği bozulmadan aktarılmasını ve ilgili yöreye ekonomik katkı sağlamasını amaçlamaktadır. Tüm bu gerekçelerle Trabzon'da ilk ne zaman ortaya çıktığı bilinmeyen fakat yöre halkının atalarından duyduğuna göre en az 100 yıl öncesine kadar varlığından kesin olarak haberdar oldukları Aho peynirinin coğrafi işaret ile tescillenip tescillenmemesi gerektiği araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu amaçla nitel araştırma yöntemlerinden derinlemesine mülakat tekniği kullanılarak çalışma hazırlanmıştır. 2023 yılı Haziran ayında yapılan bu çalışmada Aho peyniri üreten, Trabzon ve ilçelerinde Aho peyniri tüketen ve çalışmak amacıyla büyük şehirlere göç etmiş toplam 15 kişi ile bu peynirin coğrafi işaret ile tescillenip tescillenmemesi gerektiği üzerine görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Yapılan araştırmadan elde edilen sonuçlara göre Aho peynirinin hem üretim tekniği hem de mutfakta kullanım alanı sebebiyle coğrafi işaret ile tescillenmesi gereken bir ürün olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler; Aho peyniri, Trabzon, coğrafi işaret, gastronomi

ABSTRACT

The vegetation in Trabzon, which receives rainfall in all seasons with the effect of geographical conditions and climate, remains green for most of the year. This situation increases the importance of cattle breeding in supply the milk needs of the people. Milk and dairy products obtained from cattle have been used as raw materials in Trabzon's public cuisine for thousands of years. Although some of these dairy products obtained from the villages of Trabzon have been registered with geographical indication, it is thought that there are many other products that need to be registered. As of the end of June 2023, gastronomic products containing dairy products registered with geographical indication in Trabzon are Hamsiköy Sütlacı, Sürmene Pide, Tonya Butter and Vakfıkebir Külek Cheese. Geographical indication certificate is given by the Turkish Patent and Trademark Office in Turkey to products that are identified with the region of origin in terms of a distinctive feature. It aims to protect the relevant product, to transfer it to future generations without spoiling its traditionality, and to provide an economic contribution to the relevant region. For all these reasons, the subject of this research is whether Aho cheese, whose origin date is unknown in Trabzon, but which has a history of at least 100 years according to what the people of the region heard from their ancestors, should be registered with a geographical indication. For this purpose, the study was prepared by using in-depth interview technique, one of the qualitative research methods. In this study, which was carried out in

June 2023, interviews were held with a total of 15 people who produced Aho cheese, consumed Aho cheese in Trabzon and its districts and migrated to different cities to work, on whether this cheese should be registered with a geographical indication or not. According to the results obtained from the research, it was concluded that Aho cheese is a product that needs to be registered with geographical indication due to both its production technique and its use in the kitchen.
Keywords: Aho cheese, Trabzon, geographical indication, gastronomy

GİRİŞ

Dört mevsim yağış alması Trabzon'un zengin bir bitki örtüsüne sahip olmasına sebeptir. Zengin bitki örtüsünün bir sonucu olarak ise yörede yüzyıllardır büyükbaş hayvancılığı yapılmaktadır. Halk, büyükbaş hayvancılığı süt ve süt ürünlerini elde etmek amacıyla yapmaktadır. Özellikle geçmiş dönemde, halkın nüfusunun büyük bölümünün kırsalda yaşadığı zamanlarda hemen her ailenin büyükbaş hayvanı bulunmaktaydı. Kış döneminde bu hayvanlar yerleşim yerlerinde, evlerin alt katlarında yapılan ahırlarda tutulmakta, baharın sonlarına doğru ise yaylalara çıkartılmaktaydı. Nisan ayının ikinci yarısından sonra yaylalara çıkartılan hayvanlar, daha verimli ve geniş arazilerdeki otları tüketerek bol süt vermekteydiler. Halkın kış döneminde yaşadığı köylerdeki arazi, fındık veya orman arazisi olduğundan zengin otlaklar bulunmamaktadır. Yaylacılık bu sebeple halkın, hayvancılık yapabilmesi sebebiyle önemli bir uğraş ola gelmiştir.

Büyükbaş hayvancılığın yoğun olarak yapılmış olmasının bir sonucu olarak Trabzon mutfağında süt ürünleri öne çıkan lezzetler olmuşlardır. Tereyağı, peynir, yoğurt, kurut ve süt kullanılarak yapılan yemekler Trabzon mutfağındaki önde gelen lezzet unsurları durumundadır. Bu ürünler o kadar önemli bir yer tutmuştur ki, bazıları coğrafi işaret alarak tescillenmiştir. Hazırlık, hammadde, ustalık gibi sebeplerle Trabzon mutfağında özel bir yeri olan, süt ürünleri kullanılarak üretilen coğrafi işaretli gastronomik ürünler şunlardır;

***Hamsiköy Sütlacı*:** 2017 yılında tescillenerek koruma altına alınan Hamsiköy Sütlacı, zengin bir floraya sahip Maçka'ya bağlı Hamsiköy'de otlayan ineklerden elde edilen sütlerin kullanılmasıyla elde edşlmektedir. Bu sütlaç "mahreç işareti" ile tescillendiğinden dolayı, Hamsiköy'den elde edilen sütün kullanılması ve gerekli ustalık becerisiyle birlikte her yerde üretilebilmektedir (TPE, 2023-a).

Tonya Tereyağı: Tonya'da yetiştirilen ve o yörenin yaş veya kuru otlarını tüketen ineklerin sütlerinin geleneksel yöntemlerle işlenmesiyle elde edilen Tonya Tereyağı, 2018 yılında coğrafi işaret belgesi ile tescillenmiştir. Ürünün en önemli özellikleri olarak sarı rengi, tadı, lezzeti ve aroması öne çıkmaktadır. Dolayısıyla bu süt, başka bir yerde üretilemediğinden "menşe adı" ile tescillenmiştir. Bu durumda Tonya Tereyağı, Tonya ilçe sınırları dışında üretilememektedir (TPE, 2023-b).

Sürmene Pidesi: Sürmene'ye ait otlak, mera ve yaylalarda otlayan hayvanların sütlerinden elde edilen köy peyniri ve tereyağının kullanılmasıyla üretilen bir pide çeşididir. Köy peyniri olarak ifade edilen peynir, kolot ve civil karışımı bir peynirdir. 1940'lı yıllardan bu yana Sürmene'de üretilen Sürmene Pidesi, 2020 yılında "mahreç işareti" ile tescillenmiştir. Sürmene'den elde edilen köy peynirlerinin ve tereyağının kullanılması şartıyla Sürmene dışında da üretilebilmektedir (TPE, 2023-c).

Vakfıkebir Külek Peyniri: İnek veya koyun sütünden elde edilen peynir ve minzi karışımlarının ladin ağacından yapılmış olan küleklere doldurulup bastırılmasıyla elde edilen bir peynirdir. 2021 yılında "mahreç işareti" ile tescillenmiş olan bu peynir, küleklere doldurulduktan sonra toprağa gömülmekte veya fındık kabuklarının arasına saklanmaktadır. Eski ve olgunlaşmış peynir tadının meydana gelmesi amacıyla 3 ile 6 ay arasında külekte bekletilmektedir (TPE, 2023-d).

Coğrafi işaret, yöresel ürünlerin korunmasında, tanıtılmasında ve sürdürülebilirliğinin sağlanmasında önemli bir unsurdur. Belirgin bir niteliği, ünü veya diğer özellikleri bakımından kökeninin bulunduğu yöre, alan, bölge veya ülke ile özdeşleşmiş ürünü gösteren işaret olarak tanımlanan coğrafi işaretler, menşe adı veya mahreç işareti olarak tescil edilmektedir (TPE, 2023). Bir ürünün, tüm veya esas nitelikleri belirli bir coğrafi alana ait unsurlardan kaynaklanıyorsa menşe adı, belirgin bir niteliği veya özellikleri itibarıyla belirli bir coğrafi alan ile özdeşleşmiş ise ve herhangi bir unsurunun en az birisi belirlenmiş coğrafi alanın içerisinde gerçekleşiyorsa da mahreç işareti olarak tescillenmektedir (TPE,

2023). Tüm bu tanımlamalara göre coğrafi işaret ile tescillenmiş ürünler, geçmiş dönemlerden gelecek nesillere aktarılacak ürünler durumundadır.

Tescillenerek devlet korumasına giren ürünler, mutfak kültürünün sürdürülebilirliği anlamında çok değerlidir. Bu işlem ürünün üreticisine ve satıcısına bazı haklar kazandırmaktadır. Bu hakların en önemlisi, standardizasyonu korunan ürünün bilinirliğini arttırarak bölge ve ülke ekonomisine katkı sağlamasıdır (Usta ve Şengül, 2022). Böylece yerel üretici, üründen daha fazla gelir elde edecektir. Her ne kadar coğrafi işaret ile tescillenmiş ürünlerin standartlaşması beklense veya bu yönde çaba gösterilse dahi Türkiye'nin ilk coğrafi işaret tescilli peyniri olan Erzincan tulum peynirinde mikrobiyolojik kalite, standart üretim ve pazarlama ile ilgili problemler aşılamamıştır (Arslaner ve Türkmen, 2020). Giresun'a ait coğrafi işaretli bir ürün olan Görele dondurması Türkiye'nin coğrafi işaret ile tescillenmiş ikinci dondurmasıdır. Görele dondurması üreticileriyle yapılan görüşmelerde beş farklı dondurma reçetesi tespit edilmiştir (Ekinci, 2021). Bu durum ürünün asıl reçetesinden farklı reçeteler kullanılarak da üretim yapıldığı anlamına gelmektedir. Coğrafi tescil belgesindeki reçeteden farklı bir üretimde dondurma üretmek, ürünün sürdürülebilirliğinin önünde büyük engeldir. Dolayısıyla bu ürünü kontrol edip korumakla görevli kurumların dikkatli davranmalarında fayda bulunmaktadır.

Türkiye'de 20 Temmuz 2023 tarihi itibariyle 34 adet peynir, 3 adet tereyağı ve 17 adette peynir ve tereyağı dışındaki ürün (yoğurt, kaymak, dartı, keş), coğrafi işaret ile tescillenmiştir (TPE, 2023). Trabzon'un Araklı ilçesine bağlı günümüzdeki ismi Ayvadere, eski ismi ise Aho olan köyün sakinleri, yazın yaylalara çıkarttıkları hayvanlarından bol süt elde etmektedirler. Bu sütleri işleyerek ürettikleri Aho peyniri, Trabzon'da çok bilinen bir peynir çeşididir. Yöre halkının büyük kısmının mutfağından eksik olmayan bu peynirin daha fazla tanıtılması gerektiği düşünülmektedir. Bu amaçla Trabzon halkının en az yüzyıldır bildiği ve mutfaklarında kullandığı Aho peynirinin tanıtılması ve coğrafi işaret ile tescillenebilirliği amacıyla bu çalışma yapılmıştır.

YÖNTEM

Trabzon'da ilk ne zaman ortaya çıktığı bilinmeyen fakat yöre halkının atalarından duyduğuna göre en az 100 yıl öncesine kadar varlığından kesin olarak haberdar oldukları Aho peynirinin coğrafi işaret ile tescillenip tescillenmemesi gerektiği araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu amaçla nitel araştırma yöntemlerinden derinlemesine mülakat (yarı yapılandırılmış görüşme) tekniği kullanılarak çalışma hazırlanmıştır. Nitel araştırma yöntemlerinde olaylar bütün çıplaklığıyla ortaya koyulmakta, gözlem ve derinlemesine mülakat tekniğine dayalı görüşmeler yapılmaktadır (Yıldırım & Şimşek, 2018). Mutfak, besin ve beslenme kültürü ile alakalı yapılan çalışmalarda nitel araştırma yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir (Harris vd., 2009). Nitel araştırmaların uygulanmasında araştırmacı konuyu derinlemesine anlamayı ve kavramayı başarabilmek amacıyla olayı keşfeden bir kâşif kimliğine bürünerek görüşmenin gidişatına göre yeni sorularla birlikte iz sürer ve muhatabın veya kaynağın ana bakış açısını ortaya çıkartmaya çalışır (Karataş, 2015). 2023 yılı Haziran ayında yapılan bu çalışmada Aho peyniri üreten, Trabzon ve ilçelerinde Aho peyniri tüketen ve çalışmak amacıyla büyük şehirlere göç etmiş toplam 15 kişi ile bu peynirin coğrafi işaret ile tescillenip tescillenmemesi gerektiği üzerine görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR

Yapılan çalışmada Aho peyniri üreten, Trabzon ve ilçelerinde Aho peyniri tüketen ve çalışmak amacıyla farklı şehirlere göç etmiş olmak üzere toplam 15 kişi ile bu peynirin coğrafi işaret ile tescillenip tescillenmemesi gerektiği üzerine görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşülen kişilere ait demografik özellikler aşağıdaki tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların demografik özelliklerini gösterir tablo

Katılımcı Kodu	Yaş	Mesleği	İkametgah	Çalışmadaki Statüsü
K1	65	Çiftçi	Araklı	Üretici

K2	60	Çiftçi	Araklı	Üretici
K3	77	Emekli	Arsin	Tüketici/Trabzon
K4	75	Emekli	Ortahisar	Tüketici/Trabzon
K5	72	Emekli	Akçaabat	Tüketici/Trabzon
K6	67	Emekli	Arsin	Tüketici/Trabzon
K7	64	Ev Hanımı	Sürmene	Tüketici/Trabzon
K8	70	Serbest	Ortahisar	Tüketici/Trabzon
K9	60	Serbest	Ortahisar	Tüketici/Trabzon
K10	60	Serbest	İstanbul	Tüketici/Şehir dışı
K11	50	Öğretmen	İstanbul	Tüketici/Şehir dışı
K12	48	Öğretmen	Kocaeli	Tüketici/Şehir dışı
K13	43	Mühendis	Kocaeli	Tüketici/Şehir dışı
K14	43	Öğretmen	Samsun	Tüketici/Şehir dışı
K15	40	Öğretmen	Samsun	Tüketici/Şehir dışı

Katılımcıların demografik özelliklerinin yer aldığı tablo 1 incelendiğinde Aho peyniri üreten 2 kişi, Trabzon'da Aho peyniri tüketen 7 kişi ve Trabzon dışındaki şehirlerde yaşayıp da bu peyniri tüketen 6 kişiyle görüşme gerçekleştirilmiş olduğu görülmektedir.

Öncelikle Aho peyniri üreticilerinden bu ürünün üretim süreçlerinin nasıl olduğu öğrenilmiştir. Üreticilerin (K1, K2)verdikleri bilgilere göre;

"*Aho peyniri, yazın yapılan bir peynirdir. Bu peynirin yazın yapılmasının sebebi sütün bol olması ve olgunlaştırılması amacıyla ısıya ihtiyaç duyulmasıdır. Yazın Aholuların çıktığı yaylalarda otlayan hayvanların sütleri bu ürün için kullanılmaktadır. Sütün kestirilmesiyle elde edilen minziler bir beton havuza alınır ve yaklaşık 15 – 20 cm kalınlığında serilir. Serilen peynirlerin üzerine, oluşan ısıyı koruması amacıyla temiz bir örtü serilmektedir. Renginin sararmaya başlaması peynirin olgunlaştığının göstergesidir. Olgunlaşmış olan peynirlerin üzeri açılarak üzeri tuzlanır ve küreklerle karıştırılır. Bu işlemin ardından peynirin suyunu salması beklenir. Suyunu salıp kuruyan peynirler içerisine kırılmış kolot peynirleri atılarak karıştırılır. Ardından naylon çuvallara sıkıca doldurularak üst üste istiflenir ve ortalama üç ay civarında olgunlaşması amacıyla beklenir. Olgunlaşan peynirler daha sonra piyasaya sürülmektedir*".

Üreticiler (K1,K2) "*Bu peynirin üretim metodu standartlaştırılmalı. Böylece Trabzon'a daha fazla ekonomik katkı sağlayabilir. Standartlaştırmanın yolu coğrafi işaret ise bu ürün tescillenmelidir. Kendimi bildim bileli bu peynir buralarda üretilmektedir. Fakat hayvancılık eskisi kadar yoğun olmadığı için üretim azalmakta. Bu peynirin gelecek kuşaklara aktarılması amacıyla mutlak suretle tescillenip kayıt altına alınması gerektiğini düşünmekteyim*", şeklinde görüş bildirerek ürünün coğrafi işaret ile tescillenmesi gerektiğinin önemini ifade etmişlerdir.

Trabzon halkı için kuymak önemli bir kahvaltılık üründür. Lezzetli bir kuymağın elde edilmesindeki en önemli bileşenlerden bir tanesi de peynirdir. Aho peynirinin kullanıldığı ürünlerin başında kuymak gelmektedir. Kuymak ile özdeşleşmiş olan Aho peynirine kuymaklık peynir adını verenlerde bulunmaktadır. Tüketicilere aho peynirini sofrada hangi amaçla kullanmaktasınız diye bir soru yönlendirilmiştir. Verilen cevaplar incelendiğinde tüm tüketiciler, sade kahvaltılık peynir ve kuymağa bileşen olarak ilave ettiklerini söylemişlerdir. Bu durumda Aho peynirinin Trabzon içi veya gurbette yaşayanlar olarak ayırt edilmeksizin kullanıldığı alan kuymak yapımı ve sade kahvaltılık olarak belirlenmiştir.

Tüketicilerden Aho peynirinin coğrafi işaret süreci öğrenilmeye çalışılmıştır. Bu amaçla öncelikle katılımcılara coğrafi işaret kavramının önemi anlatılmış ve coğrafi işaretli bir ürünün getireceği faydaların neler olabileceği sıralanmıştır. Daha sonra Aho peynirinin önemi ve coğrafi işaret ile tescillenmesinin gerekli olup olmadığı katılımcılardan öğrenilmeye çalışılmıştır. Katılımcıların görüşleri şu şekildedir;

K3, K6, K7: *Eskiden ineklerimiz vardı, bu sebeple Aho peynirini çok fazla tüketmezdik. Fakat yine de kuymak yapmak amacıyla alıp evde kullanırdık. Peynir ihtiyacımızı kendi hayvanlarımızın sütlerinden*

karşılardık. Fakat inek bakamaz olduğumuz son birkaç yıldır Aho peynirinden başka peynir kullanmıyoruz. Marketlerde satılan ambalajlı peynirler damak tadımıza hitap etmiyor. Gelecek nesillerin de bu lezzeti yaşamaları amacıyla ürünün coğrafi işaret ile tescillenmesi ve böylece koruma altına alınarak sürdürülebilirliğinin sağlanmasının önemli ve gerekli olduğu inancındayım.

K4: *Aho peyniri evimizde mutlaka bulunması gerekli bir peynirdir. Kuymak, mutlaka bu peynirle yapılmaktadır. Kaşar peynirle kuymak yapanlar var fakat biz kesinlikle bu peynirle yaparız. İstanbul'da olan çocuklarıma yılda birkaç defa bu peynirden alarak göndermekteyim. Anlattığınız gibiyse, bu peynirin mutlaka coğrafi işaretli olması gerekmektedir.*

K5: *Emekli olmadan önce kamyon şoförlüğü yapardım. Eskiden lokantalar çok yaygın olmadığından mola verdiğimiz yerlerde aracın yanında kuymak veya menemen yaparak karnımızı doyururduk. Kuymak yapmak veya ekmek ve üzümle birlikte tüketmek amacıyla yola çıkmadan mutlaka yanıma Aho peyniri alırdım. Evimizde de hem geçmişte hem de günümüzde bu peyniri tüketmekteyiz.*

K8, K9: Geçmişte köyde yaşadığımızdan kendi ineklerimizin sütünden elde edilen peynirler sofralarımızı süslemişti. Fakat işimiz dolayısıyla Trabzon merkeze taşınıp orada yaşıyor olmamız, kendi peynirimizi tüketmemizin önünde engeldir. Bu sebeple Trabzon'un peyniri olduğu için Aho peynirini dolaptan eksik etmiyoruz. Kuymağı çok lezzetli oluyor. Kahvaltıda da tüketmiş olduğumuz bu peynirin coğrafi işaret almasını böylece Trabzon lezzetlerinin dünya üzerinde tanınmasını önemli bulmaktayım.

Trabzon'dan farklı şehirlerde yaşayan Trabzonluların Aho peynirinin önemi ve coğrafi işaret alma durumu ile ilgili görüşleri şu şekilde oluşmuştur.

K10, K11, K12, K13: *Gurbette yaşadığımız için memleketimizin lezzetlerini özlüyoruz. Çocukluk zamanımızda Aho peyniri evimizde çok tüketilirdi. Şu an gurbette olduğumuzdan istediğimiz zaman erişim şansımız olmuyor. Fakat tadını çok beğendiğimizden ve memleket özlemini giderdiğinden satıldığı şarküterilere gidip almaya çalışıyoruz. Memlekete ziyarete gittiğimizde dönüşte yanımızda getiriyoruz veya memleketten gelenlerden getirmelerini istiyoruz. Devamlı bulunması zor olduğundan ve hafta içi yoğunluktan genelde hafta sonu kahvaltılarında kuymak yaparak tüketmekteyiz. Aho peynirinin coğrafi işaret ile desteklenmesini, gelecek nesillere aktarılmasını, yöremizin bir ürününün tanıtılması anlamında önemli bulmaktayım.*

K14, K15:*Samsun, Trabzon'a yakın olduğundan çok sık gitmekteyiz. Bu sebeple evimizde mutlaka bulunmaktadır. Taze olarak bulunabildiği gibi fazlasını dondurarak da saklamaktayız. Aho peyniri özellikle kuymaklarda kullandığımız bir peynirdir. Kuymağa bu peynir haricinde bir peynir kullanmamaktayız. Kuymak dışında kahvaltıda sade olarak da tükettiğimiz bir peynir çeşididir. Buralarda üretilen böyle lezzetli bir peynir bulunmamaktadır. Yalnızca Trabzon'da üretilen bu peynirin coğrafi işaret ile tescillenmesi, memleketimizin bu üründen daha fazla ekonomik kazanç sağlaması açısından önemlidir.*

SONUÇ ve ÖNERİLER

Aho peynirinin coğrafi işaretli bir ürün olabilirliğini ortaya koymak amacıyla yapılan bu çalışmada elde edilen veriler değerlendirildiğinde şu sonuçlar elde edilmiştir;

Türk Patent ve Marka Kurumu'na göre bir ürünün coğrafi işaretli olabilmesi amacıyla ününün bulunduğu yerle bir bağı olması gerekmektedir (TPE, 2023). Aho peynirinin elde edildiği süt, bu sütleri veren hayvanların yayıldığı otlaklar ve peynirin elde edilmesi amacıyla gerçekleştirilen üretim metodu ürünün, ününün bulunduğu yer ile bir bağ oluşturmaktadır.

Aho köylülerinin kullanmış oldukları Araklı yaylalarından elde edilen sütlerin bu peynir için kullanılıyor olması, ürünün kimyasal ve fiziksel özelliklerinin oluşmasına katkı sağladığı düşünülmektedir. Bu durum ayırt edici bir nitelik olarak değerlendirilmelidir.

Daha önce literatürde, beton bir havuza serilerek ve ısınması amacıyla üzeri örtülerek olgunlaşması sağlanan bir peynire rastlanmamıştır. Dolayısıyla bu denli farklı bir üretim metodu olması Aho peynirini özel kılan bir durumdur.

Üreticiler, ürünün üretim metodunun standartlaştırılması gerektiğini düşünmektedirler. Bu, farklı tad ve aromada peynirin piyasada olduğunu sonucunu ortaya çıkartmaktadır.

Tüketici, bu ürünün coğrafi işaret alarak tescillenmesini ve koruma altına alınmasını istemektedir. Böylece uzun yıllar Aho peyniri, standart bir reçete ile üretilecektir. Piyasada varsa farklı yerlerde üretilen ve bu isimle satılan peynirler, bunların piyasaya sürülmesinin önüne geçilecektir.

Coğrafi işaretli ürünlerin formülasyonu ve üretiminde standardizasyon meydana gelmesi ürünün koruma altına alınması anlamına gelmektedir. Aho peynirinin coğrafi işaret ile tescillenmesinin, ürünün gelecek kuşaklara aktarılması bakımından önemli olduğunu sonucunu ortaya çıkartmaktadır. Tüketiciler, Aho peynirinin Trabzonlular tarafından aranan ve özellikle başka bir yerel ürün olan kuymağın bileşeni olarak kullanıldığı, bunun haricinde ise kahvaltı sofralarında sade olarak tüketildiği bilgisini aktarmıştır. Bu durum ürünün herkes tarafından bilinen ve tercih edilen bir ürün olduğu sonucunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bu kadar bilinen ve otantik bir ürün olarak görülen Aho peynirinin Araklı yerel kurumları tarafından, tescillenmesi ile alakalı gerekli çalışmaların hızlı bir şekilde yapılarak Türk Patent ve Marka Kurumu'na başvuru yapmaları önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Arslaner, A. ve Türkmen, Ö., (2020). Erzincan Tulum Cheese, Turkish Journal of Agriculture -Food Science and Technology, 8(4): 932-940.

Ekinci, E. (2021). Giresun'a Ait Coğrafi İşaretli Görele Dondurması ve Bu Dondurmanın Gastronomi Turizmi Bağlamında Değerlendirilmesi, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Harris, J. E., Glesanon, P. M., Sheean, P. M., Beto, J. A., ve Barbara. (2009). An Introduction to Qualitative Research for Food and Nutrition Professionals. Journal of the American Dietetic Assocciation, 109 (1), 80-90.

Karataş, Z. (2015). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Manevi Temelli Sosyal Hizmet Araştırma Dergisi, 1 (1), 62-80.

TPE, (2023). https://ci.turkpatent.gov.tr/sayfa/co%C4%9Frafi-i%C5%9Faret-nedir

TPE, (2023-a). https://ci.turkpatent.gov.tr/Files/GeographicalSigns/494d5903-d25d-4297-a2a6-b0dd1f6ebfee.pdf

TPE, (2023-b). https://ci.turkpatent.gov.tr/Files/GeographicalSigns/03cc0940-7335-4074-889a-339bb21724d4.pdf

TPE, (2023-c). https://ci.turkpatent.gov.tr/Files/GeographicalSigns/f88e32f0-763e-42b8-9d45-146b2f0c6314.pdf

TPE, (2023-d). https://ci.turkpatent.gov.tr/Files/GeographicalSigns/5775b7aa-56fd-4aaa-ab75-5b8d9a05fa00.pdf

Usta, S. ve Şengül, S. (2022). Türkiye'deki Coğrafi İşaretli Yiyecek-İçecek Ürünlerinin Analizi. Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi, 6(2), 604-634.

Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2018). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayınları.

SPREAD OF FUNGAL DISEASES IN PLANTS USED FOR GREENING IN AZERBAIJAN

AZERBAYCAN'DA YEŞİLLENDİRME AMAÇLI BİTKİLERDE MANTAR HASTALIKLARININ YAYILMASI

Associate prof. Natella Sultanova Hasankhan

Sumgayit State University, Faculty of Chemistry and Biology, Department of Teaching Methodology of Biology

ORCID: 0000-0002-3346-4595

ABSTRACT

The purpose of the presented work is dedicated to the mycological assessment of trees and shrubs used in the greening of Baku city. For this reason, studies were first conducted on characterizing the fungi inhabiting those plants according to their species composition. As a result of the analysis of the samples taken from these or other trees, it became clear that 95 species of fungi are involved in the formation of their general mycobiota, and their taxonomic structure according to the system given on the official website of the International Mycological Association (BMA) is given in Table 1.

Table 1. Taxonomic structure of fungi inhabiting trees used in the greening of Baku city

	Area	Class	Series	Family	Gender	Type
Mycota	Zygomycota	1	1	1	3	4
	Ascomycota-T	1	1	3	6	10
	Ascomycota-A	4	8	11	25	48
	Bazidiomycota	2	5	9	19	30
In Total		8	16	23	46	95

As it can be seen, the anamorphs of bag mushrooms are much more numerous than the mushrooms belonging to other taxonomic groups, and they account for 50.5% of the total mushrooms recorded during the research.

The distribution of pathogenic species of fungi involved in the formation of the mycobiota of the trees used in the greening of Baku city on individual tree species was the next issue identified in the research. It became clear that the mycobiota of plants widely used in greening differ from each other in terms of species composition, and there is no clearly expressed dependence. Although common poplar, Japanese safflower has the first place in terms of the spread of pathogens. It is interesting that most of the pathogens spread in this plant belong to one species, Inonotus hispidus. It can be said that at least one of the two individuals of this plant found in Baku city has at least this fungus.

Thus, it became clear from the conducted research that the trees and bushes used in the greening of the city of Baku are characterized as one of the wide habitats of fungi, that new species for the mycobiota characteristic of the nature of Azerbaijan are also found among those fungi, and the vast majority of fungi are characterized by a wide range of pathogenicity. This feature is also manifested by diseases such as brown and white stem rots, spotting, necrosis, rust, powdery mildew, etc., the prevalence of which is 0.7-12.8%. All this means that the issue of mycological safety of trees and shrubs used in greening should always be kept in mind and the improvement of the existing monitoring system is an urgent task.

Conclusion: factual material about mushrooms and useful information for the information regarding them bank had been collected.

Application importance: It can be used in lectures and seminars in higher education institutions. The material is useful for those interested in the fields of mycology and biology.Key words: Azerbaijan, micology, fungi, plants, greening

ÖZET

Sumgayıt Devlet Üniversitesi**,** Kimya ve Bioloji fakültesi, Biolojinin Öğretim Metodolojisi Bölümü

Təqdim olunan işin məqsədi Bakı şəhərinin yaşıllaşdırmasında istifadə edilən ağac və kol bitkilərinin mikoloji qiymətləndirilməsini öyrənməkdir. Bu səbəbdən tədqiqatlarda ilk olaraq həmin bitkilərdə məskunlaşan göbələkləri növ tərkibinə görə xarakterizə edilməsi ilə bağlı tədqiqatlar aparılmışdır. Bu və ya digər ağaclardan götürülən nümunələrin analizi nəticəsində aydın oldu ki, onaların ümumi mikobiotasının formalaşmasında 95 növ göbələk iştirak edir ki, onaların da Beynəlxalq Mikologiya Assosasiyasının (BMA) rəsmi saytında verilən sistemə müvafiq taksonomik strukturu 1-ci cədvəldə verilir.

Cədvəl 1. Bakı şəhərinin yaşıllaşdırmasında istifadə edilən ağaclarda məskunlaşan göbələklərin taksonomik strukturu

	Şöbə	Sinif	Sıra	Fəsilə	Cins	Növ
Mycota	Zygomycota	1	1	1	3	4
	Ascomycota-T	1	1	3	6	10
	Ascomycota-A	4	8	11	25	48
	Bazidiomycota	2	5	9	19	30
Cəmi:		8	16	23	46	95

Göründüyü kimi, kisəli göbələklərin anamorfları sayca digər taksonomik qruplara aid olan göbələklərdən xeyli üstündür və tədqiqatların gedişində qeydə alınan ümumi göbələklərin 50,5%-i məhz onların payına düşür.

Bakı şəhərinin yaşıllaşdırmasında istifadə edilən ağacların mikobiotasının formalaşmasında iştirak edən göbələklərin patogen növlərinin ayrı-ayrı ağac növləri üzrə paylanması tədqiqatlarda müəyyənləşdirilən növbəti məsələ olmuşdur. Aydın olmuşdur ki, yaşıllaşdırmada geniş istifadə edilən bitkilərin mikobiotası növ tərkibinə görə bir-birindən fərqlənir və bu zaman aydın ifadə olunmuş bir asılılığa rast gəlinmir.Göründüyü kimi, bu və ya digər ağacda qeydə alınan göbələklərin növ sayına görə cənub söyüdü, adi qovaq olsa da, patogenlərin yayılma dərəcəsinə görə yapon saforası birinciliyə malikdir. Maraqlıdır ki, bu bitkidə yayılan patogenlərin çöxu bir növə yəni İnonotus hispidus-a aiddir. Demək olar ki, Bakı şəhərində rast gəlinən bu bitkinin iki fərdinin birində ən azı bu göbələyə rast gəlinir.

Beləliklə, aparılan tədqiqatlardan aydın oldu ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən ağac və kollar göbələklərin geniş məskunlaşma yerlərindən biri kimi xarakterizə edilir ki, həmin göbələklər arasında Azərbaycan təbiətinə xas olan mikobiota üçün yeni növlərə də rast gəlinir və göbələklərin böyük əksəriyyəti isə geniş spektrli patogenliklə xarakterizə olunur. Bu xüsusiyyət də özünü qonur və ağ rəngli gövdə çürümələri, ləkəlilik, nekroz, pas, unlu şeh və s., kimi xəstəliklərlə biruzə verir ki, onların da yayılma dərəcəsi 0,7-12,8% təşkil edir. Bütün bunlar isə yaşıllaşdırmada istifadə edilən ağac və kolların mikoloji təhlükəsizliyi məsləsinin daima diqqətdə saxlanmasını, mövcud monitorinq sisteminin təkmişlləşdirilməsini aktual bir vəzifə kimi qarşıya qoyur.

Nəticə: göbələklər haqqında faktiki material olub onlar haqqında toplanan infiormasiya bankı üçün faydalı məlumatlardır.

Tətbiqi əhəmiyyəti: Ali təhsil müəssilərində mühazirə və seminarlarda istifadə oluna bilər. Material mikologiya, biologiya sahələri ilə maraqlananlar üçün faydalıdır.

Anahtar kelimeler: Azerbaycan, mikoloji, mantarlar, bitkiler, yeşillendirme

TANITIM.

İnsanların gün ərzində olduqları yerlərdən biri də park, bağ və küçələrdir və qeyd edilən yerlərdə də yaşıllıqlar da yer alır. Yaşıllıqlar da göbələklərin məskunlaşma yerlərindən biridir və həmin göbələklər arasında ekolo-trofik əlaqələr baxımından politroflar, daha dəqiqi bu və ya digər dərəcədə patogenliyə malik olan növlər də kifayət qədərdir. Son dövrlərdə göbələklərin ekolo-trofik əlaqələr baxımından xarakteristikası zamanı bu göstəricinin təzahür formaları kimi toksigenlik, allergenlik, opportunistlik də diqqət mərkəzinə alınır ki, bu xarakteristikaya uyğun gələn göbələklər təkcə sahib-bitkilər, mikroorqanzimlər, heyvanlar üçün deyil, eyni zamanda insanlar üçün də ciddi təhlükə mənbəyidir. Bu səbədən də aparılan tədqiqatlarda bu və ya digər biotopda qeydə alınan göbələkləri bu aspektdən də xarakterizə edilməsi, həmin yerin fitosanitar və sanitar-gigiyenik baxımdan qiymətləndirilməsi üçün vacib məlumatlardır. Bunu nəzərə alaraq qeydə alınan göbələkləri ekolo-trofik ixtisaslaşmanın təzahür formaları olan toksigenliyə və allergenliyə görə də xarakterizə edilməsi məqsəduyğun hesab edilmiş və bu zaman əsasən ədəbiyyat məlumatlarından istifadə edilmişdir. Alınan nəticələrdən aydın oldu ki, qeydə alınan göbələklərin arasında toksigenlərin sayı ümumi mikobiotanın 54,7%-ni (52 növ), allergenlər isə 44,2%-ni təşkil edir. Bu göstəricilər isə öz növbəsində yaşıllaşdırma üçün istifadə edilən bitkilərin insan sağlamlığı üçün də potensial təhülkə mənbəyi olan göbələklərin də məskunlaşma yerlərindən biri kimi də xarakterizə edilməsini qeyd etməyə imkan verir. Bakı şəhərinin yaşıllaşdırmasında istifadə edilən ağacların mikobiotasının formalaşmasında iştirak edən göbələklərin patogen növlərinin ayrı-ayrı ağac növləri üzrə paylanması tədqiqatlarda müəyyənləşdirilən növbəti məsələ olmuşdur. Aydın olmuşdur ki, yaşıllaşdırmada geniş istifadə edilən bitkilərin mikobiotası növ tərkibinə görə bir-birindən fərqlənir və bu zaman aydın ifadə olunmuş bir asılılığa rast gəlinmir.Göründüyü kimi, bu və ya digər ağacda qeydə alınan göbələklərin növ sayına görə cənub söyüdü, adi qovaq olsa da, patogenlərin yayılma dərəcəsinə görə yapon saforası birinciliyə malikdir. Maraqlıdır ki, bu bitkidə yayılan patogenlərin çöxu bir növə yəni İnonotus hispidus-a aiddir. Demək olar ki, Bakı şəhərində rast gəlinən bu bitkinin iki fərdinin birində ən azı bu göbələyə rast gəlinir.

Azərbaycanda, eləcə də onun iri şəhərlərində (Baki, Gəncə, Sumqayıt, Şirvan və başqalarında) aparılan işin əksər hissəsi ağac bitkilərində olan patogen mikobiotanın, əsasən mikromiset tərkibinin taksonomik təyininə həsr edilmişdir. Bu halda, əksər hallarda tədqiqatçılar patogenlərə fraqment şəklində müşahidələr etməklə kifayətlənməli olurlar. Bu nöqteyi nəzərdən bitkiyə xəstəliklər nəticəsində dəyən potensial zərərin 4 qiymətləndirilməsi və patogenlərlə mübarizə aparılması üçün kompleks tədbirlərin görülməsi, o cümlədən konkret ekolo-cografi şəraitlərdə əlavə ehtiyatların, parazit göbələklərin bioloji analizinin və patokompleksin formalaşma yollarının araşdırılması çox mühümdür [1, s.3]

Aydın olmuşdur ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən 100 dən çox ağac və kol bitkilərinin mikobiotasının formalaşmasında həqiqi göbələklərin 95 növü iştirak edir ki, onun da yarısı kisəli göbələklərin (Ascomycota) anamorflarına aiddir və qeydə alınan göbələklərdən Herpotrichia juniperi (Duby) Petr., Cenangiuma bietis (Pers.) Duby, Dothidella ulmi (C.-J. Duval) G. Winter, Fusicladium saliciperdum(Allesch. &Tubeuf) Tubeuf, Onniatri queter (Pers.) Imazeki kimi növlərin Azərbaycan şəraitində qeydə alınması ilk dəfədir [1, 4].

Müəyyən edilmişdir ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən ağac və kol bitkilərinin mikobiotasının formalaşmasında iştirak edən göbələklər yüksək patogenlik aktivliyinə malikdirlər və bu və ya digər dərəcədə belə aktivliklə xarakakterizə olunan göbələklər ümumi göbələklərin 72,6%-ni təşkil edir. Göstərilmişdir ki, hər bir ağac və kol bitkisi müəyyən mənada spesifik göbələk biotasına malikdir və ümumi mikobiotanın formalaşmasında iştirak edən göbələklərin 53,4%-ni isə tünd rəngli mitseli əmələ gətirən göbələklər iştirak edir. Müəyyən edilmişdir ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən ağac və kol bitkilərinin mikobiotasının patogen növlərinin təzahür formaları qonur və ağ rəngli gövdə çürümələri, ləkəlilik, nekroz, pas, unlu şeh və s. kimi xəstəliklərlə özünü biruzə verir ki, onların da yayılma dərəcəsi 0,7-12,8% təşkil edir. Göstərilmişdir ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən ağaclar arasında adi şam, ardıc, sərv, yapon əzgili, daş

palıd, şərq çinarı, eldar şamı və adi evkalipt xəstəliklərə ya yüksək davamlı, ya da davamlı növlər, yapon saforası, cənub söyüdü, adi qovaq və ağ tut isə göbələk xəstəliklərinə davamsız növlər kimi xarakterizə olunur [2, 5].

Son olaraq yaşıllaşdırmada istifadə edilən ağcalarda müşahidə olunan xəstəliklərlə bağlı bir məsələyə də aydınlıq gətirilməsi məqsəduyğun hesab edilmişdir. Bu da onunla əlaqədardır ki, göbələklər bir sıra metabolitlər sintez etmək qabiliyyətinə malikdir ki, onlar da öz növbəsində ya bitkinin böyüməsini, məhsuldarlığının yüksəlməsini stimullaşdırır, ya da tərsinə, böyüməni zəiflədir, məhsuldarlığı azaldır və hətta onun bioloji məhvinə belə səbəb ola bilir ki, sonuncular fitopatogen göbələklər üçün xas olan bir xüsusyyətdir. Bu xarakteristikaya uyğun gələn göbələklərin sistematikasının müəyyənləşdirilməsi zamanı isə son dövrlərə kimi onların morfoloji, fizioloji əlamətləri və qidalanma yeri kimi istifadə etdikləri bitkilərə ixtisaslaşması əsas götürülürdü. Fitopatogen göbələklərin müxtəlifliyinin müsair dövrdə tədqiqi isə molekulyar biologiyanın metodları daha önə çıxır ki, bu da göbələklərin sistematikasında müəyyən dəyişiklərin baş verməsini qaçılmaz edir və bu gün şübhəsiz demək olar ki, göbələklərin sistematikası ən geniş şəkildə tədqiq edilən problemlərdən biridir və hazırda hamının birmənalı qəbul etdiyi sistematika hələki mövcud deyil. Bu səbəbdən də bəzi tədqiqatçılar analoji işlərdə mikromisetlərin patogen növlərini 3 qrupa bölməklə xarakterizə edirlər: Unlu şeh törədən göbələklər, pas xəstəliyi törədən göbələklər və patogen askomisetlərin anamorf mərhələsində olan göbələklər. Bizim halda bu bölgü qeydə alınan göbələkləri tam xarakterizə etmək üçün yetrəli deyil, çünki ağaclarda patologiya törədiciləri arasında makromisetlər də yer alır və onların da törətdiyi xəstəlikləri ümumi şəkildə kök və oduncaq çürüməsi adlandırmaq olar. Bu səbəbdən də bizim tədqiqatlarda qeydə alınan xəstəlikləri 4 qrupa bölməklə onların da ümumilikdə Bakı şəhəri üzrə yayılmasını da xarakterizə etmişik. Alınan nəticələrdən aydın oldu ki, tədqiq edilən Bakı şəhərində ən geniş yayılan xəstəlik cürümədir ki, onun da yayılma dərəcəsi digər xəstəliklərlə müqayisədə 1,5-3,5 dəfə yüksəkdir.

SONUÇ. Beləliklə, aparılan tədqiqatlardan aydın oldu ki, Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə edilən ağac və kollar göbələklərin geniş məskunlaşma yerlərindən biri kimi xarakterizə edilir ki, həmin göbələklər arasında Azərbaycan təbiətinə xas olan mikobiota üçün yeni növlərə də rast gəlinir və göbələklərin böyük əksəriyyəti isə geniş spektrli patogenliklə xarakterizə olunur. Bu xüsusiyyət də özünü qonur və ağ rəngli gövdə çürümələri, ləkəlilik, nekroz, pas, unlu şeh və s., kimi xəstəliklərlə biruzə verir ki, onların da yayılma dərəcəsi 0,7-12,8% təşkil edir. Bütün bunlar isə yaşıllaşdırmada istifadə edilən ağac və kolların mikoloji təhlükəsizliyi məsləsinin daima diqqətdə saxlanmasını, mövcud monitorinq sisteminin təkmişlləşdirilməsini aktual bir vəzifə kimi qarşıya qoyur.

KAYNAKLAR

BAKI ŞƏHƏRİNİN YAŞILLAŞDIRILMASINDA İSTİFADƏ EDİLƏN AĞAC VƏ KOLLARIN MİKOBİOTASI. Avtoreferat, Bakı:2007, - 21

Abdullayeva Ş.A.Yaşıllaşdırmada istifadə edilən ağac və kolların göbələk xəstəliklərinə davamlılığına görə qiymətləndirilməsi.// AMEA– nın Mikrobiologiya İnstitutunun elmi əsərləri, 2017, c.15, № 1, s.302-306

Cəbrayılzadə S.M., Abdullayeva Ş.A., Mahmudova S.İ., Əhmədov Y.K. Yaşıllaşdırmada istifadə edilən ağac və kol bitkilərinin və onların mikobiotasının ümumi xarakteristikası// AMEA–nın Mikrobiologiya İnstitutunun elmi əsərləri, 2014, c.12, № 1, s.265- 268

Mahmudova S.İ., Abdullayeva Ş.A., Abdullayeva T.Q., Muradov P.Z. Azərbaycan şəhərlərinin yaşıllaşdırılmasında istifadə olunan ağac və kolların mikopatokompleksinin ümumi xarakteristilası// AMEA– nın Mikrobiologiya İnstitutunun elmi əsərləri, 2016, c.14, № 1, s.275-280 7.

IN VIVO HYPOGLYCEMIC ACTIVITY OF N-HEXANE, CHLOROFORM, ETHYLACETATE, ACETONE AND AQUEOUS FRACTIONS OF *HUNTERIA UMBELLATA* LEAF IN STREPTOZOTOCIN INDUCED DIABETIC RATS.

**** Abubakar, Asmau Niwoye***

Department of Biochemistry, Federal University of Technology, Minna, Niger State, Nigeria

ORCID: 0000-0003-1298-9891

Saidu, Ndaman Abubakar

Department of Biochemistry, Federal University of Technology, Minna, Niger State, Nigeria

ORCID: 0000-0001-9254-6534

Akanya, Helmina Oluwafunmilayo

Department of Biochemistry, Federal University of Technology, Minna, Niger State, Nigeria

ORCID: 0000-0002-1993-5457

Evans, Chidi Egwim

Department of Biochemistry, Federal University of Technology, Minna, Niger State, Nigeria

ORCID: 0000-0002-2532-5106

ABSTRACT

Globally, diabetes is a major health problem causing serious issues among the public. In spite the various drugs available, the challenge of controlling diabetes still remains. This study was designed to evaluate the hypoglycemic potentials of various fractions of *Hunteria umbellata* leaf in streptozotocin induced diabetic rats. Partitioning of the crude methanol extract was performed using solvent-solvent extraction method. Diabetes was induced in experimental rats by a single dose of intra-peritoneal injection (45mg/kg body weight) of streptozotocin dissolved in 0.1 mL fresh cold citrate buffer at pH 4.5. The various fractions were administered in doses 200 and 400 mg/kg body weight. The result of the hypoglycemic effect showed that rats administered Glibenclamide had 65.10 % ± 2.36 activity while rats administered 400mg/kg body weight of chloroform fraction had the highest percentage glucose reduction of 61.58 % ±4.56 followed by ethylacetate fraction (58.83±2.45), aqueous (53.95 % ±2.56), acetone fraction 52.73 % ±1.56 and n- hexane (19.32 % ±3.56) had the least activity. All fractions of *Hunteria umbellata* caused a significantly ($p<0.05$) hypoglycemic effect in dose dependent manner when compared with the diabetic untreated rats (-21.83±2.36). In animals treated with 200mg/kg body weight, the hypoglycemic effect of the Chloroform fraction was significantly ($p<0.05$) higher than the remaining fractions. *Hunteria Umbellata* leaf has some hypoglycemic potentials and could be further processed towards the management of diabetes mellitus.

Keyword: *Hunteria umbellata*, Streptozotocin, Intraperitoneal, Glibenclamide, Diabetes

INTRODUCTION

Diabetes is a complex metabolic disorder characterized by dysfunction or destruction of pancreatic beta cells responsible for the production of insulin which causes insulin deficiency, insensitivity or total lack of insulin. The main symptom of type 2 diabetes mellitus is insulin resistance coupled with relative or absolute lack of secretion, which eventually leads to disorders of carbohydrate, fat, and protein metabolism.(Saidu et al., 2014; Abubakar et al., 2019) The clinical manifestations of diabetes type II include persistent hyperglycemia, increased hunger, high urinary frequency, dehydration and weight loss, with various complications like retinopathy, neuropathy, and nephropathy, cardiovascular and cerebrovascular diseases resulting in high mortality (Festa et al

2017; Pavlon et al., 2018). Several medicinal plants have been reported to be useful in treating diabetes globally and are used as anti-hyperglycemic remedy. The hypoglycemic effect of the plants could be due to their ability to reinstate the function of pancreatic tissues by causing an increase in insulin production or inhibition of the intestinal glucose absorption or activation of insulin receptors. Synthetic drugs such as meglitinides, biguanides, sulfonylureas, and thiazolidinediones used for treating diabetes showed some side effects like weight gain, toxicity, hypoglycemia, and drug resistance (Sagbo et al., 2015; Satar et al., 2019). This necessitate researchers to focus on natural products like plants with minimal or no side effects that is cost effective and could be involved in future drug development strategies (Chukuma etal., 2019).

Hunteria umbellata (K. Schum) belongs to the family Apocynaceae. The plant is locally known as 'Abeere' among the Yoruba (South-West Nigeria) and known as Nkpokiri among the Igbo's. In African folk medicine, various parts like the leaves, roots, barks and seeds are highly used for the treatment of various human diseases and veterinary. Decoction made from the plant stem and root is apparent for its antihelminthic activities and in the treatment of swellings (Gill, 1992). The plant leaves and pulp are equally used by West African traditional midwives to treat pregnancy related ailments and to induce labour at term (Falodun *et al.,* 2006)

3.1 Reagents and chemicals

Streptozotocin (STZ) was purchased from Sigma Aldrich in Germany through Bristol scientific company (BSC) from Sigma Chemical Co St. Louis M.O., USA. Organic solvents such as Ethylacetate, Chloroform, Methanol, Acetone and N-hexane used for extraction of the plant materials were of analytical grade purchased from reputable companies like JHD, BDH and Qualikems.

3.2 Experimental animals

Adult Wistar rats of both sexes weighing between 120 -200g were used for the *in vivo* anti diabetic studies. The animals used were obtained from the Animal House of National Institute for Trypanosomiasis Research (NITR) Kaduna and Ibrahim Badamasi Babangida University, Lapai (IBBUL). They were housed in plastic cages under standard environmental condition of 12 hour light-dark cycle, temperature 27± 2 °C, and relative humidity of 50 % ± 10% .They were fed with standard rat pellets and water *ad libitum*. The animals were also allowed to acclimatize for two weeks before commencement of the experiment. A good laboratory practice in strict compliance for laboratory animal use and care as contained in the Federal University of Technology Minna animal care guidelines and protocol review of laboratory animals was followed.

3.3 Collection of plant materials

Fresh leaves of *Huntaria umbellata* was obtained from Orlu Local Government, Imo State Nigeria. The plant was collected on the basis of ethno botanical uses and information provided by some herbal practitioners on the plants used locally to treat diabetes. The Plant was authenticated by Mr. Abdullateef Abdulhakeem (Botanist) of the Herbarium Department of National Institute of Pharmaceutical Research and Development (NIPRD), Abuja and were assigned voucher number *Hunteria umbellata* (NIPRD/H/6871/).

3.4 Plant preparation and extraction

Fresh leaves of *Hunteria umbellata* were washed thoroughly under running tap and air dried in shade at room temperature (26°C± 2°C) for two weeks before pulverized into powdery form with an electronic blender. Powdered leaves (100 g) of all the selected plants were extracted separately in 400mls of 70 % methanol for three hours at 60ºC. The extracts were filtered by Muslin cloth and Whatman's no 1 filter paper, concentrated under reduced pressure by a Rotary Evaporator and subsequently in water bath (Nyakmo *et al.,* 2013). The dried extract were weighed, kept air tight in sterile bottles and refrigerated until required. The percentage yield of the extracts was calculated using the formula below:

$$\% \text{ Yield} = \frac{\text{Weight of the Crude Extract (g)}}{\text{Weight of Dried Sample (g)}} \times 100$$

Tsado et al 2015; Abubakar et al., 2019

3.5 Induction of diabetes in experimental animals

The animals were fasted for 12–14 hours with free access to water prior to the induction of diabetes. Induction of diabetes was done by single intraperitoneal injection of streptozotocin dissolved in 0.1 mL fresh cold citrate buffer at pH 4.5 at a dose of 45 mg/kg body weight (Burcelin *et al.,* 1995). On the third day of STZ injection, fasting blood glucose was determined by taking blood from tail artery of the rats on to the glucose strips placed in a glucometer (Rheney and Kirk, 2000). Rats with blood glucose greater than 200 mg/dl group were considered for the study (Tanko *et al.,* 2013). The bodyweight (g) of rats were obtained using a sensitive weighing balance prior to diabetic induction and during treatment periods (Aniagu*et al.,* 2005). Each of the fraction was administered orally into the rats throughout the treatment period comparing two different doses.

3.6 Experimental design

Animals were divided into five groups consisting of six rats each namely;

Normal (Non Diabetic) and were administered normal saline

Diabetic + Standard Drug (Treated with 5mg/kg body weight of Glibenclamide)

Diabetic + 200 mg/kg bodyweight of AOC, HU, PG, PB and VP

Diabetic + 400 mg/kg bodyweight of AOC, HU, PG, PB and VP

Negative Control (Diabetic Untreated)

3.7 Preparation of stock solution

The partitioned fractions were reconstituted in 40 % DMSO at a concentration of 100 mg/mL, when needed.

3.8 Solvent partitioning of the leaf extracts of *Hunteria umbellata*

Hunteria umbellata methanol extracts Partitioning into fraction was carried out by solvent-solvent extraction as described by Ogbadoyi *et al*. (2011). Fifty grams of the extract was dissolved in 50 mL of distilled water in a beaker each. The mixture of the extract was poured into 500 mL separating funnel and was successfully partitioned by fractionation using *n*-haxane, chloroform, ethylacetate, acetone and aqueous. This gave five fractions, this procedure was repeated six times so as to obtain enough yield for the animal studies

3.9 STATISTICAL ANALYSIS

Data were analyzed using SPSS 16.0. One way analysis of variance (ANOVA) coupled with Duncan (post-hoc test). The result was considered significant at 95% confidence level and $p<0.05$.

4.0 RESULTS

Table 4.1 Fractional Yields of *Hunteria umbellata* Leaves in Different Solvents

Solvent	Yield (%) of Fractions
***N*- hexane**	1.90
Chlorofoam	13.82
Ethylacetate	8.54
Acetone	21.76
Aqueous/residue	52.38

4.0 Hypoglycemic activity of the fractions of *Hunteria umbellata* leaf

The effect of *Hunteria umbellata* fractions on plasma glucose concentration was in a dose dependent manner (Figures 4.1 and 4.2). Chloroform fraction was more potent when compared to other fractions at doses 200 and 400 mg/kg body weight (260±1.32 -120±1.19 mg/dL) and (288.33±1.20 to 110.33±2.60 mg/dl) respectively. The blood glucose concentration of the negative control diabetic rats rises from (260.00±18.55 to 324.67±40.71 mg/dl). However, rats treated with glibenclamide had decrease in glucose levels from (298.67±2.60 to 104.00±4.16 mg/dl).

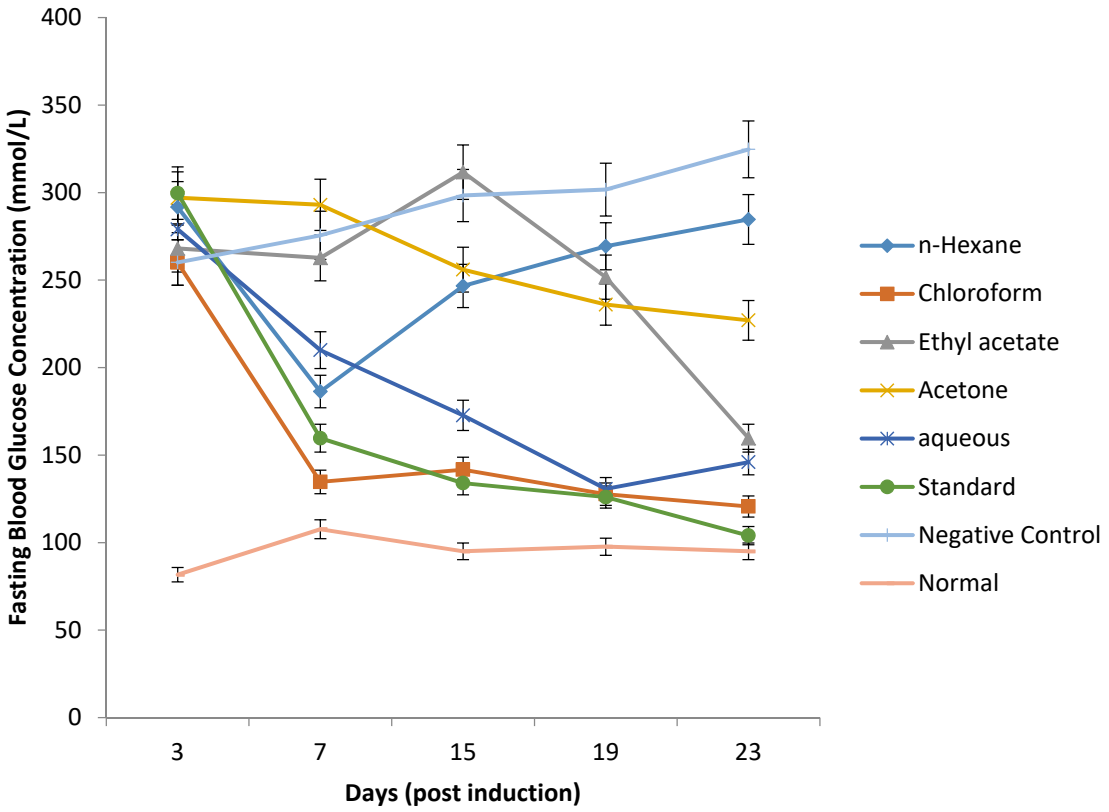

Figure 4.1: Effect of *Huntaria umbellata* leaf Fractions Administered at 200 mg/kg Body weight on Fasting Blood Glucose Concentration in Streptozotocin induced Diabetic Rats

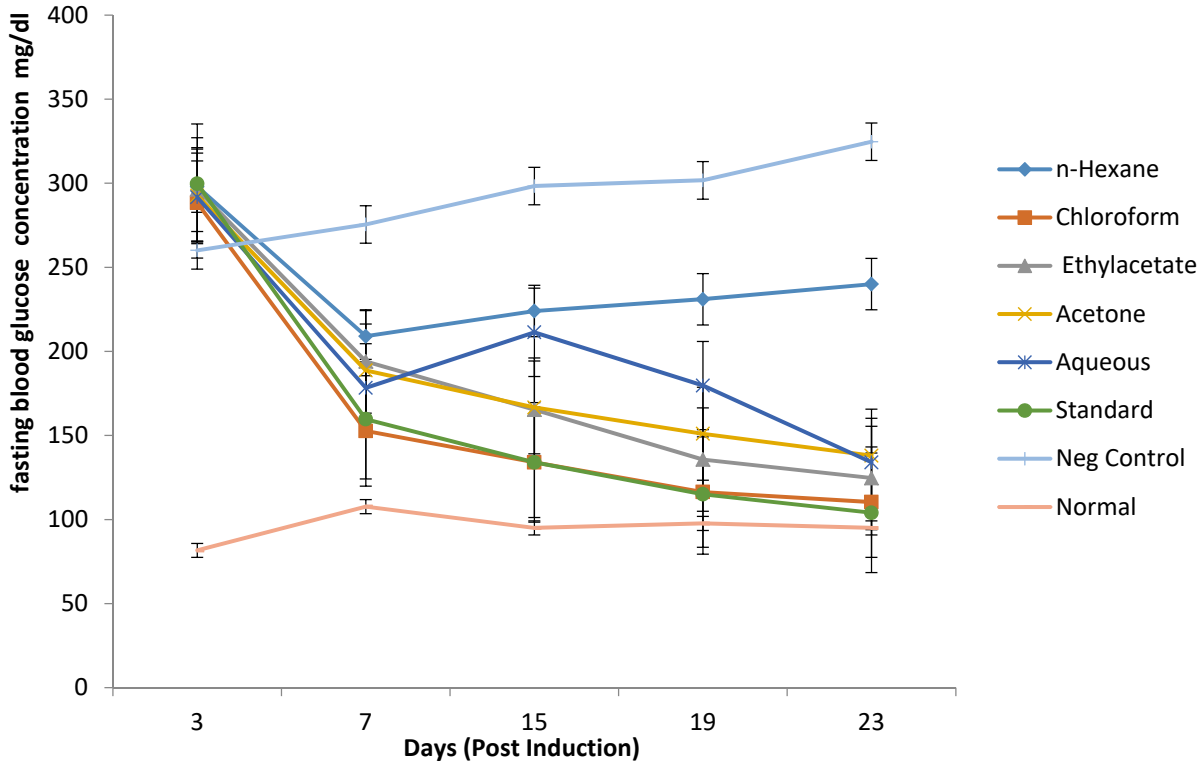

Figure 4.2: Effect of *Huntaria umbellata* Leaf Fractions Administered at 400 mg/kg Body weight on Fasting Blood Glucose Concentration in Streptozotocin Induced Diabetic Rats

4.3 Percentage glucose reduction of the fractions of *Hunteria umbellata* leaf

The percentage hypoglycemic effects of the various fractions of *Hunteria umbellata* is shown in Table 4.1. Chloroform fractions of *Hunteria umbellata* extracts (61.58±4.56 %) had the highest percentage blood glucose reduction in rats treated with 400 mg/kg body weight, followed by ethylacetate fraction (58.83±2.45 %), aqueous fraction (53.95±2.56 %) while acetone fraction had (52.73±1.56 %) and *n*-hexane fraction of *Hunteria umbellata* (2.40±4.56 %) possesses the lowest hypoglycemic activity among the rats treated with fractions. Rats administered glibenclamide had better percentage glucose reduction of (65.10±2.36 %) when compared with the extract group.

Table 4.1: Percentage Glucose Reduction of Diabetic Rats treated with Fractions of *Hunteria umbellata.*

Treatment groups	(%)Glucose Reduction
n-hexane 200	2.40±4.56
n-hexane 400	19.32±3.56
Chloroform 200	53.84±2.46
Chloroform 400	61.58±4.56
Ethylacetate 200	40.67±3.45
Ethylacetate 400	58.83±2.45
Acetone 200	23.56±2.34
Acetone 400	52.73±1.56
Aqueous 200	47.67±4.32
Aqueous 400	53.95±2.56
Standard	65.10±2.36
Negative Control	-21.83±2.36

Data are Mean ± SEM of triplicate determination

DISCUSSION

The variation in the separating solvent polarity (which is responsible for the solubility of the active components in the different fractions) might have caused the localization of bioactive ingredients in the chloroform fraction as well as vary the activity of each extract. Although the hypoglycemic effect demonstrated by the crude extract was significantly ($p<0.05$) higher than that of the chloroform fraction. (Abubakar et al., 2019; Xue-Qin et al., 2022). This may likely be as a result of the synergistic effect of the bioactive ingredients which coexist together in the crude extract or some components present in the crude extract which may have a positive modulating effect on the bioactivity of the active ingredient but lost upon purification. A similar reduction in activity have been observed by a number of researchers such as Ugwu *et al.* (2011) and Kabiru *et al.* (2013). However because the chloroform extract displays more than 60 % hypoglycemic activity, it suggests that there is prospect for better hypoglycemic activity upon further purification and isolation of the bioactive ingredients. Chloroform fraction of *Hunteria umbellata* also showed a better protective effect on weight loss of diabetic rats compared to the other fractions, this might be as a result of stimulation of certain enzymes or hormones associated with weight or better ability to ultilize glucose energy.

CONCLUSION

In this research work the various fractions *of Hunteria Umbellata* evaluated leaf evaluated possess significant hypoglycemic potentials, the mechanism of action of the most active subfractions of the chloroform fraction will be further studied. The bioactive compound could be elucidated and may be processed to a novel drug towards the management of diabetes mellitus.

RECOMMENDATION

Further research on the antimicrobial activity of the leaf extract is suggested and extraction of individual phytoconstituents for their biological activity.

ACKNOWLEDGEMENT

The authors wish to thank the Centre for Genetic engineering and Biotechnology and Department of Biochemistry Federal University of Technology Minna for providing the enabling environment.

REFERENCES

Abubakar A.N. *, Saidu AN., Akanya H.O. and Egwim E.C. Chidi (2019). Antioxidants and Hypoglycemic Effect of Some Medicinal Plants *GSC Biological and Pharmaceutical Sciences* 08(02), 070–080

Aniagu, S. O., Nwinyi, F. C., Akumka, D. D., Ajoku, G. A., Dzarma, S., Izebe, K. S., & Gamaniel, K. (2005). Toxicity Studies in Rats fed Nature Cure Bitters. *African Journal of Biotechnology*, *4*(1), 72-78.

Abubakar, Asmau Niwoye *, Zainab Bolajoko Lawal, Elisha Japeth, Ibrahim Olatunji Yunus and Rahinat Garba (2021). *In vitro* Antidiabetic Potentials of Crude Saponins Extract from *Leptodenia hastata* and *Adansonia digitata* leaves. *GSC Advanced and Reviews* 06(03), 061–066

Burcelin, R., Eddouks, M., Maury, J., Kande, J., Assan, R., & Girard, J. (1995). Excessive Glucose Production, rather than Insulin Resistance, accounts for Hyperglycaemia in Recent-onset Streptozotoci*n*-Diabetic Rats. *Diabetologia*, 38(3), 283-290.

Chukwuma, C. I. Matsabisa, M. G. Ibrahim, M. A. Erukainure, O. L. Chabalala, M. H. and Islam, M. S. (2019). "Medicinal plants with concomitant anti-diabetic and anti-hypertensive effects as potential sources of dual acting therapies against diabetes and hypertension: a review," Journal of Ethnopharmacology, vol. 235, pp. 329–360,

Falodun, A., Nworgu, Z. A., & Ikponmwonsa, M. O. (2006). Phytochemical Components of Hunteriaumbellata (*K. schum*) and its Effect on Isolated No*n*-pregnant Rat Uterus in Oestrus. *Pakistan Journal of Pharmaceutical Sciences*, 19(3), 256-258.

Festa, A., Heller, S. R., Seaquist, E., Duan, R., Hadjiyianni, I. and Fu, H. (2017). Association between mild and severe hypoglyceamia in people with type 2 diabetes initiating insulin," Journal of DiabetesanditsComplications,vol. 31, no.6,pp.1047–1052.

Gill, L. S. (1992). *Ethnomedical uses of plants in Nigeria*. Benin: Uniben Press, 377-387.

Kabiru, A., & Por, L. Y. (2013). Elephantopus species, traditional uses, pharmacological actions and chemical composition. *Advance Life Science Technology*, 15, 6-13

Nyakmo, E. A., Iwara, I. A., Bob, M. I., Godwin, O., Godwin, E. E., & Patrick, E. (2013). *Achyranthe saspera* (Agadha), Herbs that improves pancreatic function in alloxan induced rats. *International Journal of Phytomedicine,* 5(2), 159-177

Ogbadoyi, E. O., Garba, M. H., Kabiru, A. Y., Mann, A., & Okogun, J. I. (2011). Therapeutic Evaluation *Acacia nilotica* (Linn) stem bark extract in experimental African trypanosomiasis. *International Journal of Applied Research in Natural Products,* 4 (2), 11-18

Pavlou, D.I. Paschou, S.A. Anagnostisetal. P."Hypertension in patients with type 2 diabetes mellitus: targets and management," (2018). Maturitas, vol. 112, pp. 71–77.

Rheney, C. C., & Kirk, J. K. (2000). Performance of three blood glucose meters. *Annals of Pharmacotherapy*, *34*(3), 317-321.

Sagbo, I. J. (2015). Phytochemical analysis and antibacterial properties of aqueous and ethanolic extracts of Brachylaena elliptica and Brachylaena ilicifolia. MSc Dissertation [Dissertation, thesis], University of FortHare.

Saidu, A.N., Abubakar A.N., Daniel, M.U. and Kabiru, A.Y. (2014). Phytochemical screening and effects of Methanolic Extract of *Azadiractha indica* leaf in Alloxan induced diabetic rats. Journal of Pharmacy and Biological Sciences, 9 (1) 16-20. www.iostjournals.org

Sattar N. Advances in the clinical management of type 2 diabetes: a brief history of the past 15 years and challenges for the future. BMC Med (2019). 17(1):2-5.

Tanko, Y., Muhammad, A., Emokpae, L.V., Mohammed K. A., Jimoh, A., Sada, N. M.,Abdulrazak A., Yerima M., & Mohammed, A. (2013). A. Effects of Ethyl acetate and *n*-Butanol Fractions of *Acacia niloticа*methanol Leaves Extract on Lipid profile and Liver Enzyme of Alloxan - Induced Diabetic Wistar rats. *Journal of Applied Pharmaceutical Sciences,* 3(12), 103-108.

Tsado, A. N., Lawal, B., Mohammed, S. S., Famous, I. O., Yahaya, A. M., & Shuaibu, M. (2015).Phytochemical composition and antimalarial activity of methanol leaf extract of *Crateva adansonii* in *Plasmodium berghei* Infected Mice. *British Biotechnology Journal*, 6, 165-173.

Ugwu, C. E., Olajide, J. E., Alumana, E. O., & Ezeanyika, L. U. S. (2011). Comparative effects of the leaves of Vernonia amygdalina and Telfairia occidentalis incorporated diets on the lipid profile of rats. *African Journal of Biochemistry Research*, 5(1), 28-32.

Xue-Qin Li, Shan-Shan Jia, Ke Yuan , and Song-Heng Jin (2022). Hypoglycemic Effect of the N-Butanol Fraction of Torreya grandis Leaves on Type 2 Diabetes Mellitus in Rats through the Amelioration of Oxidative Stress and Enhancement of βCell Function Hindawi *BioMed Research International* Volume 2022, Article ID 5648896, https://doi.org/10.1155/2022/5648896

MDF FREZELEME İŞLEMİNDE YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜNÜN OPTİMİZASYONU

OPTIMIZATION OF SURFACE ROUGHNESS IN MDF MILLING PROCESS

Doç. Dr. Ömer SEÇGİN

Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Teknoloji fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6158-3164

Doç. Dr. Vedat TAŞDEMİR

Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Teknoloji fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü, Kütahya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2375-9525

ÖZET

Orta yoğunluklu lifli levhalar (MDF) mobilya endüstrisinde yoğun olarak kullanılmaktadır. MDF'ler özelikle çelik kapı mutfak dolabı, yatak odası dolabı vb. ürünlerde kullanılmaktadır. Bu ürünlere ait parçalar CNC tezgahlarda işlenerek bazı desenler de işlenmektedir. Bu desenlerin yüzeylerinin temiz ve güzel olması ürünün görselliğini artırmaktadır. Yüzeyi kötü olan ürünler müşteriler tarafından tercih edilmemektedir. Bu nedenle MDF parçaların CNC tezgahlarda işlenmesinde oluşan yüzey pürüzlülüğü, mümkün olduğunca azaltılmalıdır. Bu çalışmada, MDF parçalar bir CNC freze tezgahında, farklı parametreler kullanılarak işlendi. Devir sayısı, ilerleme ve talaş miktarı parametre olarak seçildi. Cevap yüzey metodu kullanılarak talaşlı üretim işleminin optimizasyonu yapıldı. Bu işlemde en önemli parametrenin talaş miktarı olduğu belirlendi. Optimum işleme parametreleri: 1000 rpm, 265 mm/dak ilerleme, 1mm talaş miktarıdır. Ayrıca, regresyon denklemi oluşturuldu. Optimum parametre seviyeleri belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Orta yoğunluklu lifli levha, MDF, Cevap yüzey metodu, Optimizasyon

Abstract

Medium density fibreboards (MDF) are extensively used in the furniture industry. MDFs are especially suitable for steel doors, kitchen cabinets, bedroom cabinets, etc. used in products. Some patterns are also processed on the parts of these products on CNC machines. The clean and beautiful surfaces of these patterns increase the visual appeal of the product. Bad surfaced products are not preferred by customers. For this reason, the surface roughness that occurs in the processing of MDF parts in CNC machines should be reduced as much as possible. In this study, MDF parts were processed on a CNC milling machine using different parameters. The number of revolutions, feed rate and chip amount were selected as parameters. The machining process was optimized using the response surface method. It was determined that the most important parameter in this process was cutting depth. Optimum machining parameters: 1000 rpm, 265 mm/min feedrate, 1mm cutting depth. Also, the regression equation was created. Optimum parameter levels were determined.

Keywords: Medium density fibreboards, MDF, Response surface method, Optimization

GİRİŞ

Mobilya endüstrisinde bazı parçalar plakalar halinde kesilip montajlanırken bazı parçalar ise CNC tezgahlarda işlenmektedir. İşlenen bu parçaların yüzeylerinin temiz ve pürüzsüz olması ürünün

satılabilirliğini önemli ölçüde etkilemektedir. Yüzeyleri kötü/pürüzlü olan parçaların satışları zor olmakta; elinde böyle ürün bulunan satıcılar ürünleri elden çıkartabilmek için özel indirimler uygulamaktadır. Bu da kâr marjını azaltmaktadır. Dolayısı ile ahşap işleme sektöründe yüzeyleri pürüzsüz parça üretimi öne çıkmaktadır.

Hazir ve arkadaşları Kafkasya Göknarının CNC freze tezgahında işlenebilirliğini araştırmışlardır (Hazir vd., 2018). Anılan çalışmada yazarlar, parametre olarak talaş miktarı, ilerleme, devir sayısı, takım yarıçapı ve kesme yönünü ele aldılar. Devir sayısının yüzey pürüzlülüğü üzerinde oldukça etkili olduğunu ortaya koydular. Kminiak ve arkadaşları karbür freze kullanarak MDF levhayı CNC freze tezgahında işlediler (Kminiak vd., 2021). MDF parçaları işleme esnasında, 63 µm ile 32 µm arasında değişen baskın tane boyutuna sahip partiküllerin oluştuğunu belirlediler. Bunun da Artan kesme derinliğinin en oluşan partiküllerin boyutunu artırdığını gösterdiler. Özdemir ve arkadaşları Mdf levhalar için yaşlandırma testinin yüzey pürüzlülüğüne etkilerini araştırdılar (Özdemir vd., 2018). Endüstriyel olarak CNC freze'de MDF/ahşap işleme örnekleri Şekil 1'de verilmiştir.

	a) (*https://www.cnckesim.net/post/cnc-router-kesim-izmir Erişim tarihi: 25.07.2023*, 2023)
	b) (*https://www.cnckesim.net/post/cnc-router-kesim-izmir Erişim tarihi: 25.07.2023*, 2023)

	c) (*https://venusmetalcraft.com/3d-carving-services-wood-mdf/ Erişim tarihi: 25.07.2023*, 2023)

Şekil 1 . MDF işleme örnekleri

MATERYAL METOD

Çalışma kapsamında 18 mm kalınlığına sahip MDF plaka 100x100 ölçülerinde hazırlandıktan sonra Denford VMC 1300 model CNC freze tezgahında işlenmiştir (Şekil 2). Hazırlanan MDF parçalar çapı 12mm olan parmak freze ile işlenmiştir. Çalışma kapsamında 3 farklı parametrenin yüzey pürüzlülüğüne etkileri incelenmiştir (Tablo 1).

Şekil 2. İşleme operasyonlarının gerçekleştirildiği Denford VMC 1300 model CNC freze

Tablo 1. Deney parametreleri

Seviye	Devir Sayısı	İlerleme	Talaş Miktarı
1	1000	100	1
2	2000	200	2
3	3000	300	3

Akademik çalışmalarda çeşitli optimizasyon yöntemleri kullanılmaktadır. Bunlardan en yayın olanı Taguchi metodudur (AKTAŞ & SOFUOĞLU, 2022; Motorcu & Bilge, 2018; Seçgin & Özsert, 2022; Seçgin & Sogut, 2022). Fakat Taguchi metodu lineer optimizasyon yapmaktadır. Oysa, Cevap Yüzey

Metodu (Yanıt Yüzey Metodu olarak da anılmaktadır) ikinci dereceden regresyon analizi yapabilmektedir. Bu da daha iyi sonuçlar verebilmekte ayrıca parametreler arası etkileşimi daha net olarak ortaya koyabilmektedir (Işleyen & Karamanoğlu, 2019; Seçgin, 2021; Sütcü & Karagöz, 2012). Bu nedenle bu çalışmada Cevap yüzey metodu ile optimizasyon yapılmıştır. Optimizasyon çalışmalarında Minitab yazılımı kullanılmıştır. Bu çalışma kapsamında öncelikle bir deney seti oluşturulmuş olup anılan deney seti Tablo 2'nin sol tarafında verilmiştir. Parçalar bu deney setine göre işlendikten sonra yüzey pürüzlülükleri üçer kez ölçülmüştür. Ölçümler Mahr PS2 yüzey pürüzlülük ölçüm cihazıyla yapılmıştır. Bu ölçümlerin ortalamaları deney sonucu olarak ele alınmış olup optimizasyon aşamasında kullanılmıştır. Deneylerde elde edilen yüzey pürüzlülükleri Tablo 2'nin sağ tarafında verilmiştir.

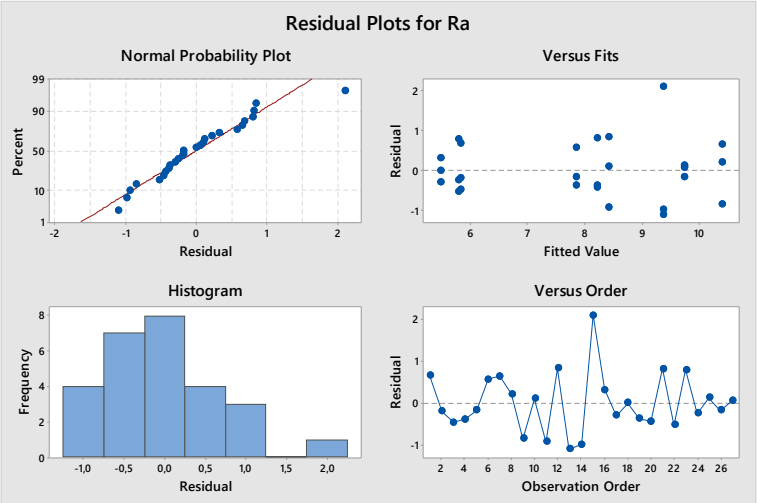
Tablo 2. Deney tasarımı ve yüzey pürüzlülüğü ölçümleri

Deney No	**Devir (dev/dak)**	**İlerleme (mm/dak)**	**Talaş Miktarı (mm)**	**Ra 1. Ölçüm**	**Ra 2. Ölçüm**	**Ra 3. Ölçüm**	**Yüzey Pürüzlülüğü Ölçümlerinin Ortalaması**
1	1000	100	1	5,611	6,047	7,867	6,508
2	1000	100	1	4,857	5,733	6,329	5,640
3	1000	100	1	5,112	5,197	5,784	5,364
4	1000	200	2	6,64	6,894	8,83	7,455
5	1000	200	2	7,672	6,701	8,629	7,667
6	1000	200	2	7,597	8,078	9,571	8,415
7	1000	300	3	10,45	11,54	11,11	11,033
8	1000	300	3	9,774	10,84	11,19	10,601
9	1000	300	3	8,774	9,276	10,55	9,533
10	2000	100	2	8,096	9,614	7,86	8,523
11	2000	100	2	8,191	6,948	7,314	7,484
12	2000	100	2	8,192	9,447	10,13	9,256
13	2000	200	3	8,868	7,362	8,524	8,251
14	2000	200	3	8,629	7,039	9,451	8,373
15	2000	200	3	12,09	11,81	10,51	11,470
16	2000	300	1	5,618	6,18	5,592	5,797
17	2000	300	1	5,661	5,723	4,143	5,176
18	2000	300	1	6,918	5,065	4,448	5,477
19	3000	100	3	7,599	8,581	7,309	7,830
20	3000	100	3	8,511	7,442	7,349	7,767
21	3000	100	3	9,893	9,195	7,987	9,025
22	3000	200	1	4,489	6,508	4,77	5,256
23	3000	200	1	7,79	7,191	4,761	6,581
24	3000	200	1	5,335	5,15	6,117	5,534
25	3000	300	2	9,248	10,97	9,304	9,841
26	3000	300	2	10,41	10,66	7,566	9,545
27	3000	300	2	11,67	10,25	7,428	9,783

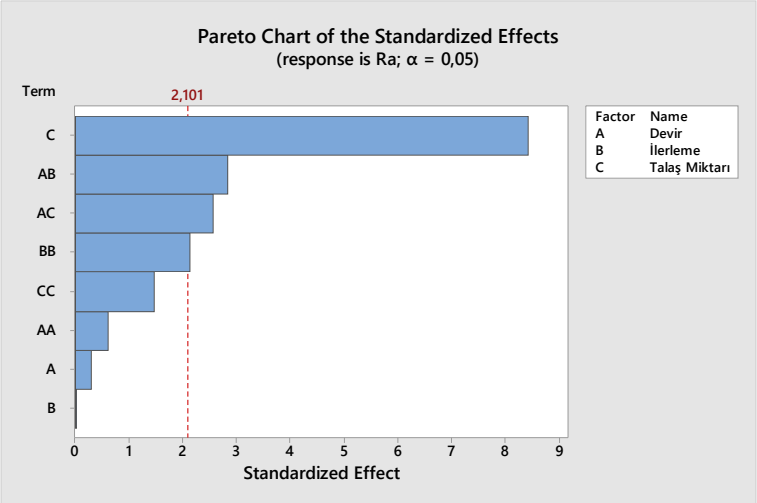
BULGULAR

Şekil 3'te rezidü ve histogram grafileri verilmiştir. Sol üst taraftaki grafiğe göre bir deney sonucu hariç diğer sonuçlar büyük bir uyum içerisindedir. Histogram da bu sonucu desteklemektedir. Şekil 5'te verilen pareto grafiğinde bulunan kırmızı çizgiyi sağ tarafa doğru geçen parametreler yüzey pürüzlülüğü üzerinde anlamlı etkiye sahip olan parametrelerdir. Buna göre "talaş miktarı" yüzey

pürüzlülüğü üzerinde önemli ve anlamlı bir etkiye sahiptir. Bunu yanısıra, devir-ilerleme etkileşimi ve devir-talaş miktarı etkileşimi de yüzey pürüzlülüğü üzerinde anlamlı etkiye sahiptir.

Şekil 3. Rezidü ve histogram grafikleri

Şekil 4. Pareto grafiği

Tablo 4'te varyans analizi verilmiştir. Varyans analizi tablosunda "p" değerleri 0,05'ten az olan parametreler ve etkileişimler yüzey pürüzlülüğü üzerinde anlamlı etkiye sahiptirler. Tablo incelendiğinde Talaş Miktarının p değerinin 0,0000001 olduğu görülmektedir. Diğer parametrelerin p değerleri ise 0,05'ten oldukça büyüktü. Buna göre, Talaş Miktarının yüzey pürüzlülüğü üzerinde önemli oranda etkili olduğunu söyleyebiliriz. Yine benzer şekilde Devir*İlerleme etkileşimi ile Devir*Talaş Miktarı etkileşiminin p değerleri de 0,05'ten küçüktür. Bu etkileşimler de yüzey pürüzlülüğünü anlamlı olarak etkilemektedir.

Tablo 3. Varyans analizi

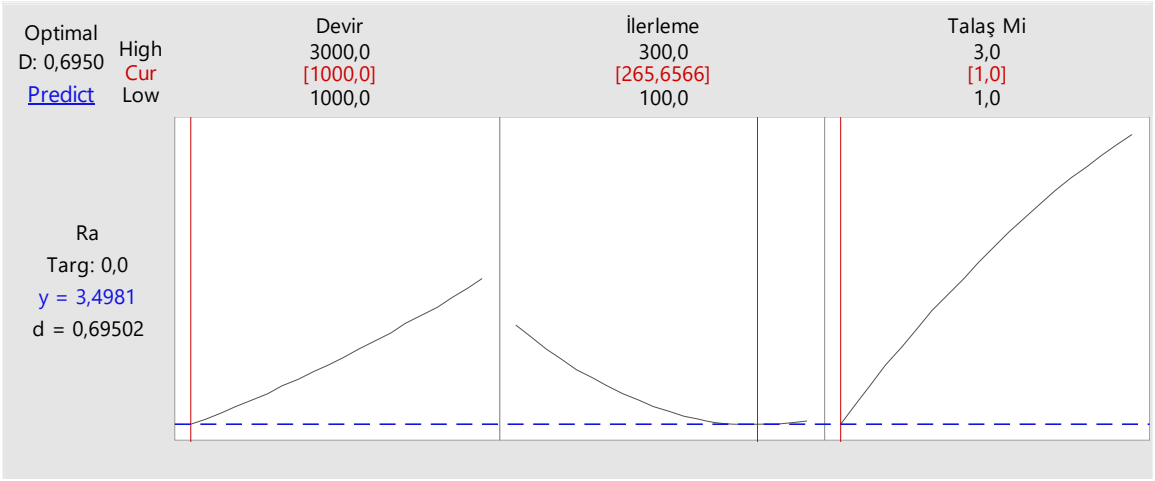
Kaynak	DF	Seq SS	Katkı Oranı	Adj SS	Adj MS	F-Değeri	P- Değeri
Model	8	79,7443	86,10%	79,7443	9,968	13,93	0,0000029
Lineer	3	63,8277	68,91%	54,2574	18,0858	25,28	0,0000011

Devir	1	0,062	0,07%	0,062	0,062	0,09	0,7717857
İlerleme	1	4,896	5,29%	0,001	0,001	0	0,9699285
Talaş Miktarı	1	58,8697	63,56%	50,692	50,692	70,85	0,0000001
Kare	3	8,9228	9,63%	5,7421	1,914	2,68	0,0781588
Devir*Devir	1	0,2623	0,28%	0,2623	0,2623	0,37	0,5524365
İlerleme*İlerleme	1	0,7073	0,76%	3,2828	3,2828	4,59	0,0461174
Talaş Miktarı*Talaş Miktarı	1	7,9532	8,59%	1,5479	1,5479	2,16	0,1585883
2-Yönlü Etkileşim	2	6,9938	7,55%	6,9938	3,4969	4,89	0,0201632
Devir*İlerleme	1	2,298	2,48%	5,7423	5,7423	8,03	0,0110275
Devir*Talaş Miktarı	1	4,6958	5,07%	4,6958	4,6958	6,56	0,0196068
Hata	18	12,8785	13,90%	12,8785	0,7155		
Toplam	26	92,6227	100,00%				

Çalışma kapsamında elde edilen regresyon denklemi Eşitlik 1'de verilmiştir.

$$\text{Ra} = 5{,}27 - 0{,}00111\ \text{Devir} - 0{,}0566\ \text{İlerleme} + 6{,}76\ \text{Talaş Miktarı} + 0{,}000000\ \text{Devir} * \text{Devir} + 0{,}000085\ \text{İlerleme} * \text{İlerleme} - 0{,}587\ \text{Talaş Miktarı} * \text{Talaş Miktarı} + 0{,}000011\ \text{Devir} * \text{İlerleme} - 0{,}001022\ \text{Devir} * \text{Talaş Miktarı} \quad (1)$$

Çalışma kapsamında yapılan optimizasyona göre optimum parametre seviyeleri Şekil 5'te verilmiştir. Buna göre en küçük yüzey pürüzlülüğünü elde etmek için 1000 d/dak devir sayısı, 265 mm/dak ilerleme ve 1 mm talaş miktarı kullanılmalıdır. Bu seviyeler kullanıldığında oluşacak yüzey pürüzlülüğü 3,498 µm olacaktır. Deneylerde oluşan en küçük yüzey pürüzlülüğü 5,176 µm idi. Optimum parametre seviyeleri kullanıldığında yaklaşık %32 daha iyi bir yüzey pürüzlülüğü elde edilebilmektedir.

Şekil 5. Optimizasyon grafiği

SONUÇLAR

Bu çalışmada 18 MM kalınlığındaki MDF plakalar HSS parmak freze ile işlenmiş olup frezeleme işleminde kullanılan parametrelerin yüzey pürüzlülüğüne göre optimizasyonu Cevap Yüzey Metodu ile yapılmıştır. MDF frezeleme operasyonunda yüzey pürüzlülüğü açısından en önemli parametrenin talaş miktarı olduğu görülmüştür. Çalışma sonucunda 1000 devir, 265 mm/dak ilerleme ve 1mm talaş

miktarının optimum sonucu verdiği görülmüştür. Optimum parametre seviyeleri kullanıldığında yaklaşık %32 daha iyi bir yüzey pürüzlülüğü elde edilebilmektedir.

KAYNAKLAR

AKTAŞ, E. N., & SOFUOĞLU, S. D. (2022). MDFlamın delinmesinde Taguchi yöntemi kullanılarak delaminasyon faktörünün incelenmesi. *Mobilya ve Ahşap Malzeme Araştırmaları Dergisi*, *5*(1), 29–39. https://doi.org/10.33725/mamad.1126117

Hazir, E., Erdinler, E. S., & Koc, K. H. (2018). Optimization of CNC cutting parameters using design of experiment (DOE) and desirability function. *Journal of Forestry Research*, *29*(5), 1423–1434. https://doi.org/10.1007/s11676-017-0555-8

https://venusmetalcraft.com/3d-carving-services-wood-mdf/ Erişim tarihi: 25.07.2023. (2023). https://venusmetalcraft.com/3d-carving-services-wood-mdf/

https://www.cnckesim.net/post/cnc-router-kesim-izmir Erişim tarihi: 25.07.2023. (2023). https://www.cnckesim.net/post/cnc-router-kesim-izmir

Işleyen, Ü. K., & Karamanoğlu, M. (2019). The influence of machining parameters on surface roughness of MDF in milling operation. *BioResources*, *14*(2), 3266–3277. https://doi.org/10.15376/biores.14.2.3266-3277

Kminiak, R., Kučerka, M., Kristak, L., Reh, R., Antov, P., Očkajová, A., Rogoziński, T., & Pędzik, M. (2021). Granulometric characterization of wood dust emission from cnc machining of natural wood and medium density fiberboard. *Forests*, *12*(8). https://doi.org/10.3390/f12081039

Motorcu, A. R., & Bilge, T. (2018). Laminat Kompozitin Cep Frezelenmesinde Yüzey Pürüzlülüğü Ve Boyutsal Tamlığın Değerlendirilmesi. *Düzce Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi*, *6*, 79–100.

Özdemir, F., Altuntaş, E., Çot, A., & Tutuş, A. (2018). Determination of the Changes in the Surface Quality Properties of theWeathering Test Applied To the Heat Treated Mdf Boards. *Turkish Journal of Forest Science*, *October 2017*, 60–67.

Seçgin, Ö. (2021). Multi-objective Optimization of Ms58 Brass Machining Operation by Multi-axis CNC Lathe. *Arabian Journal for Science and Engineering*, *46*(3), 2133–2145. https://doi.org/10.1007/s13369-020-04984-8

Seçgin, Ö., & Özsert, İ. (2022). Optimization of Titanium Grade 2 sheet forming by roller blank holder method. *Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part E: Journal of Process Mechanical Engineering*. https://doi.org/10.1177/09544089221143349

Seçgin, Ö., & Sogut, M. Z. (2022). Surface roughness optimisation by the response surface methodology of AL7075 aviation alloy's external turning operation. *International Journal of Sustainable Aviation*, *8*(2), 152. https://doi.org/10.1504/ijsa.2022.122329

Sütcü, A., & Karagöz, Ü. (2012). Effect of machining parameters on surface quality after face milling of MDF. *Wood Research*, *57*(2), 231–240.

FDM TİPİ YAZICIDA PLA FİLAMENT İLE ÜRETİLEN PARÇANIN MEKANİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF THE MECHANICAL PROPERTIES OF THE PART MANUFACTURED WITH PLA FILAMENT IN A FDM TYPE PRINTER

Bagdaulyet YERMURAT

Yüksek Lisans Öğrencisi, Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Makine Mühendisliği A. B. D.,

ORCID: 0000-0003-3005-8513

Ömer SEÇGİN

Doç. Dr., Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Teknoloji fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0000-0001-6158-3164

Özet

Polilaktik asitler (PLA) amorf yapıda olan, şeker kamışı ve mısır nişastasından üretilen organik biyopolimer ve termoPLAstik malzemelerdir. Bundan dolayı, sağlığa zararlı değildirler. Ergiyik Biriktirme Modelleme (FDM) teknolojisini kullanan bir 3D yazıcı, PLA malzemesiyle baskı yapabilir. Organik yapıda olduklarından dolayı insan vücuduyla temas edebilecek ürünlerde tercih edilmektedir. Örneğin oyuncaklar ve mutfak aletleri PLA'dan üretilmiş parçaların kullanım alanlarına örnek gösterilebilir. Bu çalışmada PLA materyalinden üretilmiş filament kullanarak eklemeli imalata etki eden temel parametreler olan katman kalınlığı, nozul sıcaklığı ve doluluk oranının mekanik özelliklere (çekme gerilmesine) etkisi incelenmiştir. Çalışma kapsamında öncelikle deney tasarımı yapılmıştır. PLA filament kullanılarak FDM yöntemi ile mekanik test numuneleri ASTM standartlarına uygun şekilde üretilmiş ve mekanik özellikleri incelenmiştir. Daha sonra parametrelerin mekanik özelliklere etkisi incelenmiş. Deneyler sonucunda doluluk oranın arttırılması ile çekme mukavemetinin arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: PLA, FDM, Mekanik Özellikler, Taguchi

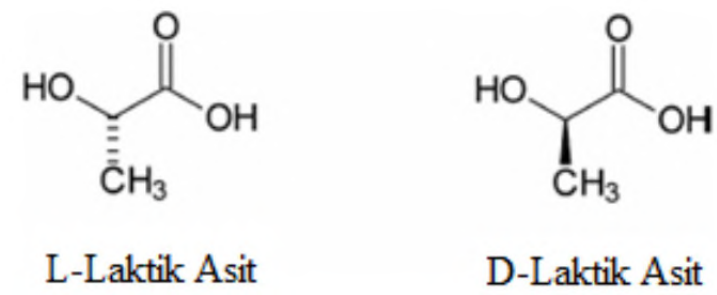
Abstract

Polylactic acids (PLA) are organic biopolymers and thermoplastic materials produced from corn starch and sugar cane in amorphous structure. Therefore, it is not harmful to human health. A 3D printer using Fusion Deposition Modelling (FDM) technology can print with PLA material. Due to its organic structure, it is generally preferred in products that can come into contact with the human body. Toys, kitchen utensils, and food containers are examples of PLA filament usage areas. In this study, the effect of layer thickness, nozzle temperature, and filling ratio on mechanical properties (tensile stress), which are the main parameters affecting additive manufacturing using a filament produced from PLA material, were investigated. First of all, the experimental design was made with the Taguchi method. Mechanical test specimens were produced in accordance with ASTM standards and their mechanical properties were examined. Then, the effect of the parameters on the mechanical properties was examined by performing analysis of variance; Optimum production parameter levels were determined by performing signal/noise analysis. As a result of the experiments, it was discovered that the tensile strength rose as the filling ratio increased.

Keywords: PLA, FDM, Mechanical Property, Taguchi

GİRİŞ

Polilaktik asitler (PLA) amorf yapıda olan, mısır nişastası, karbonhidrat ve şeker kamışından üretilen organik ve doğal sürdürülebilir kaynaklardan elde edilen bir biyopolimer ve termoPLAstik malzemedir (Garlotta 2001). PLA'nın tekrarlayan birimleri ise laktik asit monomerden kaynaklıdır. Laktik asit geleneksel olarak şeker kamışı, mısır gibi şeker içeren gıdaların fermentasyon ile elde edilmektedir (Abdel-Rahman vd. 2013, Naser vd. 2021). Yapısında iki asimetrik atomu bulunan laktik asit Sekil 1'de gösterildiği gibi L-Laktik asit ve D-Laktik asit olmak üzere iki farklı yapıda bulunmaktadır. (Yu, L. (2009). PLA genel olarak yüksek molekül ağırlığa sahip, şeffaf, iyi işlenebilme özelliğe sahip fakat kopma anındaki uzama ve darbe mukavemet değerleri ise petrol kökenli bu polimerlerden daha düşüktür. Bu da PLA'nın düşük tokluğa ve düşük darbe dayanımına sahip olmasına sebep olur (Henton vd. 2005).

Şekil 1. Laktik asit monomerinin iki farklı enantiyomerleri yapısı (Yu, L. (2009).

Diğer termoPLAstik polimerleri gibi PLA da işlenerek fiber ya da film haline getirilebilmektedir. Organik yapıda bulunduğu için genellikle insan vücudu ile temas edebilecek ürünlerde kullanılır.

Ergiyik Biriktirme Modelleme (FDM) ise filament olarak adlandırılan makaraya sarılmış üretim malzemesini nozuldan ergitilmiş malzemeyi yazılım yardımı ile üst üst biriktirerek nihai ürün elde edilen tekniklerden birisidir (Seçgin vd. 2022). Günümüzde kullanımı daha da yaygın hale gelmektedir (Mikula vd. 2021, Pakkanen vd. 2017). 3D yazıcılarda genelde yaygın olarak PLA filamentini daha yaygın kullanılmakta ve sebebi ise: işlenebilme özelliğinin iyi, üretim şartlarının diğer 3D yazıcılara göre daha kolay olmasıdır (Yermurat vd. 2023).

MATERYAL VE METOT

Çekme deneylerinde kullanılan polilaktik asit (PLA) amorf yapıda olan, mısır nişastası ve şeker kamışından üretilen organik bir biyopolimer ve termoPLAstik malzemedir. Otomobil, biyomedikal, yapı, endüstri ve tüketim ürünleri sektörlerinde yaygın kullanım alanı bulan PLA enjeksiyon ve ekstrüzyonla şekillendirilmeye uygundur. Bu çalışmada kullanılan PLA filament, PLA-STAR ticari koduyla Porima; Polimer ve Malzeme Mühendisleri tarafından**, Yalova, Türkiye** firmasından temin edilmiştir. Şekil 2'de Deneylerde kullanılan PLA filament görüntüleri verilmiştir.

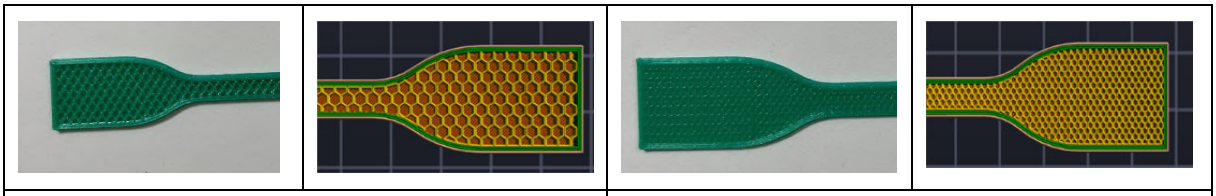
Şekil 2. Deneylerde kullanılan PLA-STAR filament

Çalışmada PLA-STAR filamenti kullanarak eklemeli imalata etki eden temel parametreleri olan katman kalınlığı, nozul sıcaklığı ve doluluk oranının mekanik özelliklere (çekme gerilmesine) etkisi incelenmiştir. Öncelikle Taguchi yöntemi ile deney tasarımı yapılmıştır. PLA-STAR filament kullanılarak FDM yöntemi ile mekanik test numuneleri ASTM D638-Type4 standartlarına uygun şekilde üretilmiş ve mekanik özellikleri incelenmiştir. Taguchi yöntemi ile deney tasarımı yapıldığında dokuz tane deney set sundu ve çekme deneylerde kullanılan numuneyi üretim parametrelere göre yapılmıştır. Tablo 1'de üretim parametreleri gözükmektedir.

Tablo 1. Üretim parametreleri.

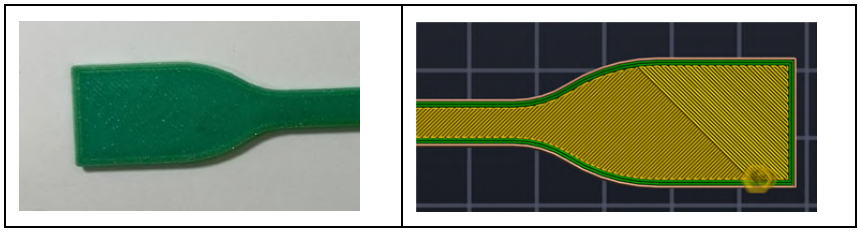
	Katman kalınlığı	Doluluk Oranı	Sıcaklık
1. seviye	0,2	40	200
2. seviye	0,25	70	215
3. seviye	0,3	100	230
	Dolgu tipi sabit (Hexagone)		
Deney No	Katman Kalınlığı	Doluluk oranı	Sıcaklık
1	0,2	40	200
2	0,2	70	215
3	0,2	100	230
4	0,25	40	215
5	0,25	70	230
6	0,25	100	200
7	3	40	230
8	3	70	200
9	3	100	215

Çekme test numune üretiminde katman kalınlığı 0,2mm, 0,25mm ve 0,3mm ve doluluk oranı ise %40, %70, %100 burada %40, %70 ve doluluk oranında ise Hexagon tip bal peteği desenli altıgen köşe yapısı ile iç boşlukları üretmektedir ve doluluk oranı %100 ise 45 derece -45 derece ile üretilmiştir. Şekil 3'de doluluk oranı 40 görüntü verilmiştir. Şekil 4'de ise doluluk oranı %100 tasarım ile kodlanan görüntü ile üretim aşamasında görüntüleri verilmiştir.

a) Doluluk oranı %40 b) Doluluk oranı %70

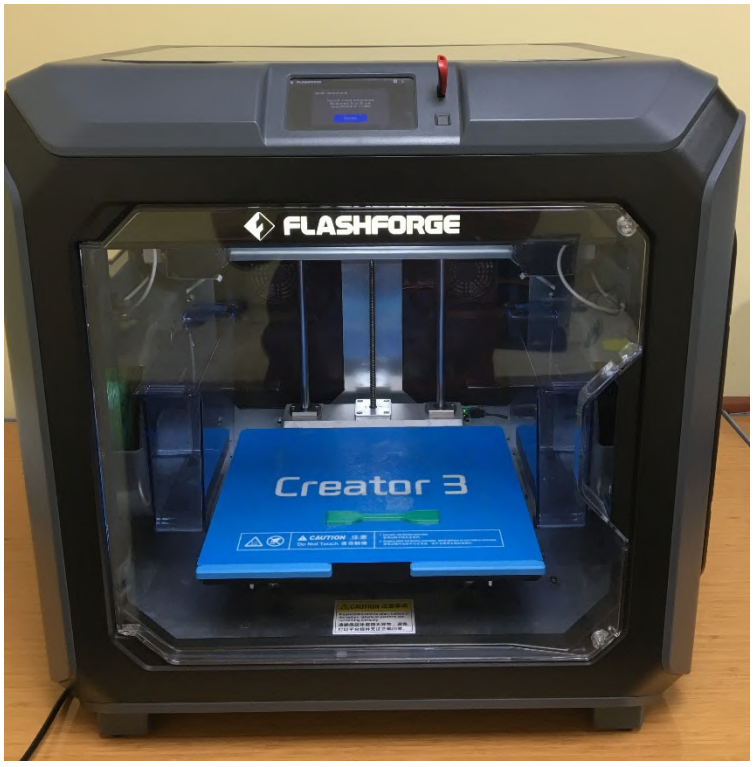
Şekil 3. Doluluk oranı %40, %70 üretim ile tasarım görüntüleri.

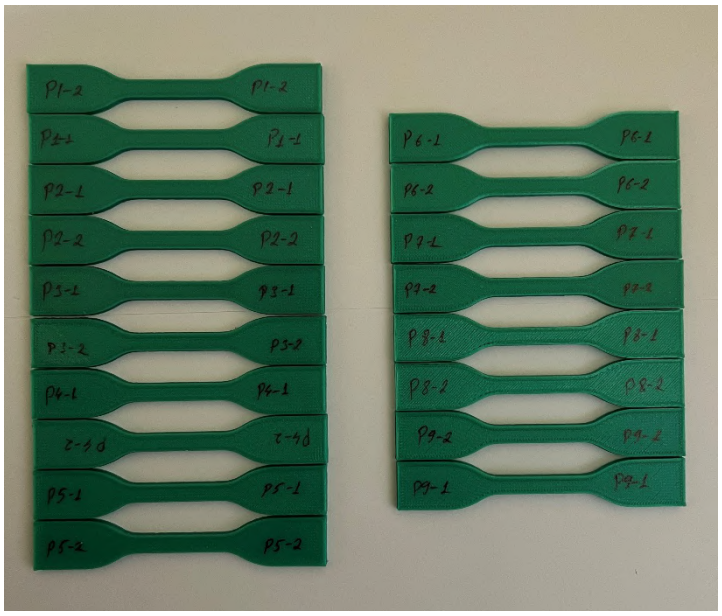
Şekil 4. Doluluk oranı %100 üretim ile tasarım görüntüleri.

Üretim nozul sıcaklığı 200°C, 215°C ve 230°C olarak belirlendi ve Taguchi yöntemi ile üretim parametreleri belirlendi ve dokuz farklı üretim parametreler seçildi ve 3D yazıcıda her bir deneye uygun olarak katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığına göre çekme test numuneleri üretildi.

ASTM D638-Type4 standartlarına uygun olarak deney çekme test numuneleri 3D yazıcıda üretildi ve Şekil 5'de FDM tipi masa üstü yazıcı fotoğrafı, Şekil 6'da ise PLA-STAR filament ile üretilen çekme test numune fotoğrafları verilmiştir.

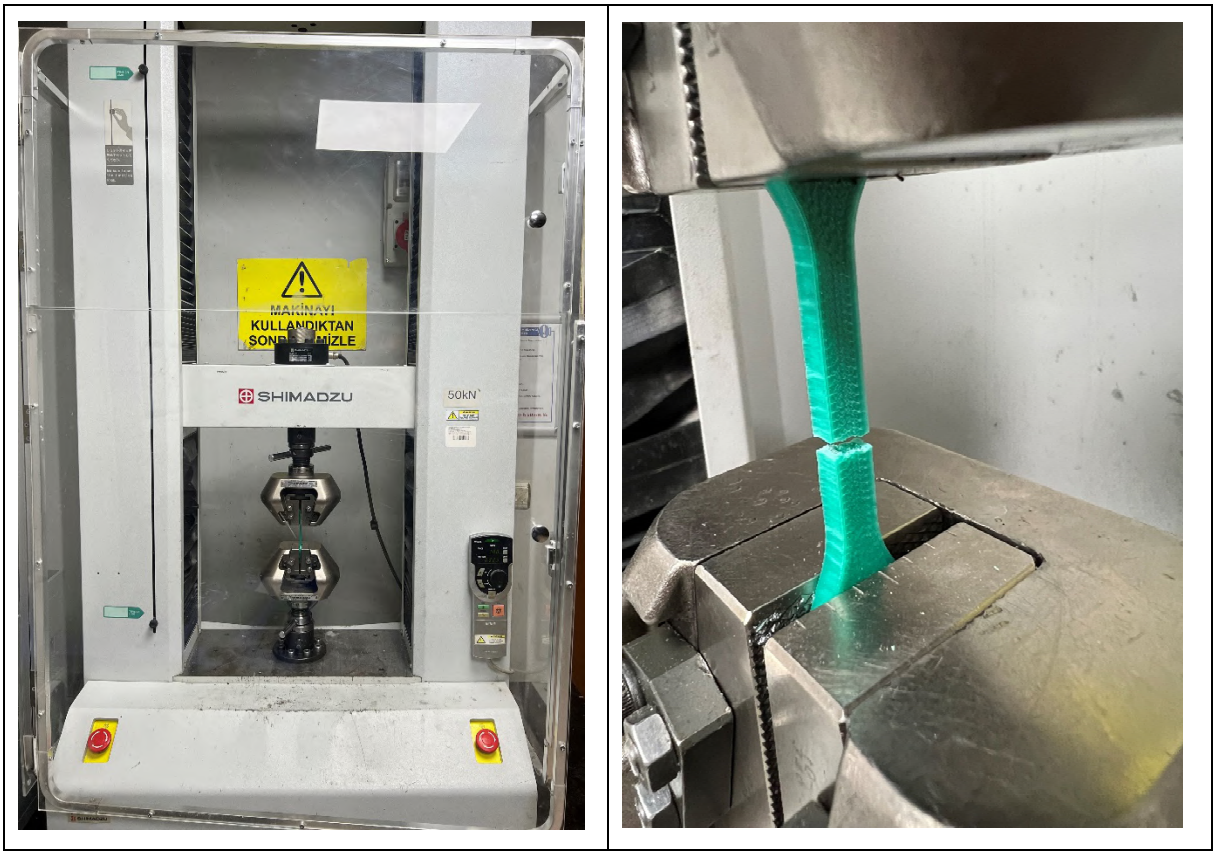

Şekil 5. Flashforge marka Creator 3 model 3D yazıcı.

Şekil 6. 3D yazıcıda üretilen çekme test numuneleri.

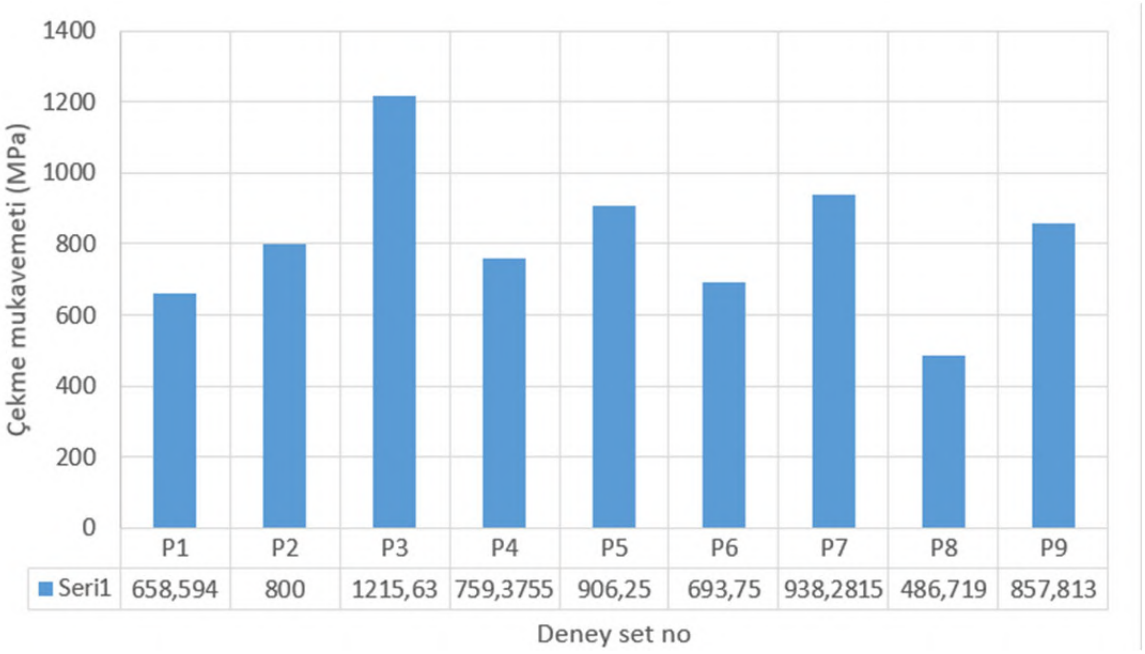
Üretilen malzemelerin çekme deneyleri Shimadzu marka 5 ton kapasiteli çekme cihazı kullanılarak 2mm/dakika çekme hızında ve oda sıcaklığında gerçekleştirilmiştir. Tüm deneyler ortalama 23°C sıcaklıkta ve %50 nem şartlarında klima kontrollü bir laboratuvar ortamında gerçekleştirilmiştir. Tüm çekme deneyleri en az üç kez tekrarlanmış olup, sonuç olarak bu üç deneyin aritmetik ortalama değerleri dikkate alınmıştır. Deneylerde çekme mukavemeti, kopmadaki % uzama ve elastiklik modülü değerleri tespit edilmiştir. Şekil 7'de çekme deneyi yapılan cihazı ile çekme deney sırasında çekilen numene resimleri verilmiştir.

Şekil 7. Shimadzu çekme test cihazı ve kopma anından birer görünüş.

BULGULAR

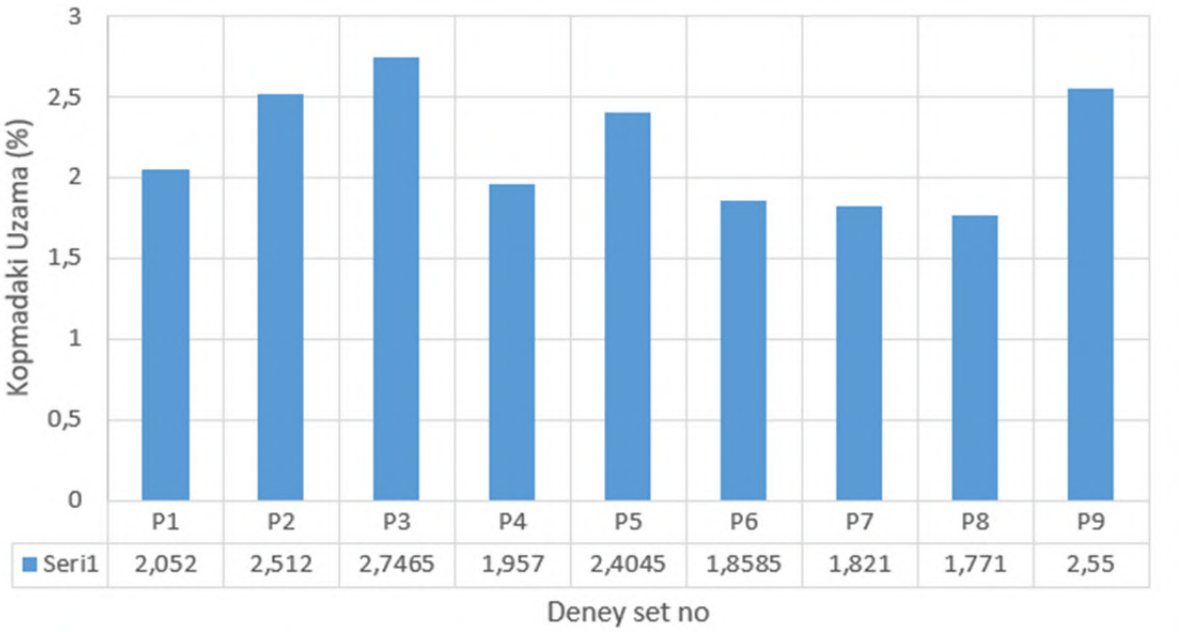
3D yazıcıda PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığının çekme mukavemetiyle olan ilişkisi Şekil 8'de verilmiştir. Şekilde görüldüğü gibi nozul sıcaklığı 230ºC olan deney serisi P3, P5 ve P7'de sırasıyla çekme mukavemet verileri 1215 MPa, 906 MPa ve 938 MPa olarak tespit edilmiştir. Burada deney serisi P3'de en yüksek çekme mukavemet sonuç vermekte olup üretim parametre ise 0,2mm kalınlıkta doluluk oranı 100 nozul sıcaklığı 230ºC'dir. Doluluk oran ile nozul sıcaklığı arttıkça çekme mukavemeti artış tespit edilmiştir. Deney serisi P1, P6 ve P8'de nozul sıcaklığı 200ºC olarak en düşük sıcaklıkta üretildiğinde ise 658 MPa, 693 MPa ve 486 MPa olarak çekme mukavemeti düşmektedir.

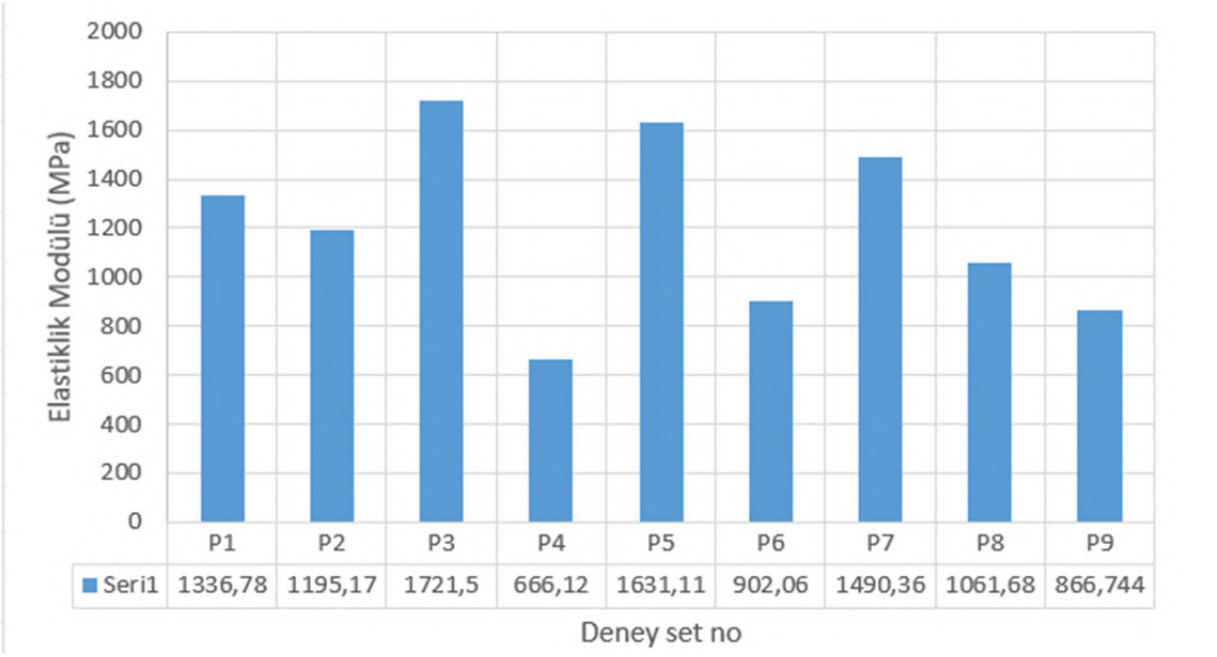
Şekil 8. PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığın çekme mukavemetinin oranı ilişkisi

PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığının kopmadaki % uzama değerlerinin değişimi Şekil 9'da verilmiştir. Şekilde görüldüğü gibi doluluk oranı ile nozul sıcaklığı arttıkça kopmadaki % uzama değerlerinde belirgin artış tespit edilmiştir. PLA malzemenin uzaması ortalama %2,1858 olarak tespit edilirken ortalama uzama değerin üstünde çıkan deney serisi P2, P3, P5, P9 bu deney setlerde nozul sıcaklığı 215 ile 230 ve doluluk oranı 70 ile 100 oranında en yüksek sonuç tespit edilmiştir. PLA malzemenin en iyi uzama sonuç veren serisi ise P3 serisinde %2,7465 tespit edildi. En düşük kopmadaki % uzama ise P8 serisinde %1,771 olarak belirlenmiştir. Şekil 9'da PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığın kopmadaki % uzama değerlerinin değişimi verilmiştir.

Şekil 10'da PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığının elastiklik modülü değişimleri verilmiştir. Şekilde görüldüğü gibi elastiklik modülün ortalama değeri 1207,94 ise sırasıyla P1 1336,78, P2 1195,17, P3 1721,5, P4 666,12, P5 1631,11, P6 902,06, P7 1490,36, P8 1061,68, P9 866,744 olarak tespit edildi. Maksimum değer 1721,5 ile P3 serisinde bulunurken minimum değer ise P4 serinin 666,12 olarak tespit edilmiştir.

Şekil 9. PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığın kopmadaki % uzama oranı ilişkisi

Şekil 10. PLA filament ile farklı deney setlerde katman kalınlığı, doluluk oranı ve nozul sıcaklığın elastiklik modülü oranı ilişkisi

SONUÇLAR

Bu çalışmada PLA materyalinden üretilmiş filament kullanarak eklemeli imalata etki eden temel parametreler olan katman kalınlığı, nozul sıcaklığı ve doluluk oranının mekanik özelliklere (çekme gerilmesine) etkisi araştırılmış ve aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir.

PLA polimerinden parça üretiminde doluluk oranı ve nozul sıcaklığı arttıkça çekme mukavemetinde artış tespit edilmiştir. Düşük sıcaklıkta ise birbirine bağlanması zayıf olmakta ve çekme mukavemetine olumsuz etki etmektedir. 230ºC ise en iyi sonuçları verdiği, katmanlar arası bağların daha kuvvetli oluştuğu tespit edilmiştir.

PLA polimerinden parça üretiminde doluluk oranı ve nozul sıcaklığı azaldıkça kopmadaki % uzama değerinde artış tespit edilmiştir. Düşük doluluk oranı ve düşük nozul sıcaklığında uzama diğerinin azaldığı tespit edilmiştir.

PLA polimerinden parça üretiminde nozul sıcaklığı arttıkça düşük nozul sıcaklığına göre birbirine bağlanma bağ kuvveti daha iyi olduğundan dolay 230 ºC en yüksek elastiklik modülü tespit edilmiştir.

Çekme deneyi sonucunda elde edilen verilere göre doluluk oranı ile nozul sıcaklığı arttıkça çekme mukavemeti ile kopma mukavemeti diğerleri artış gözlemlenmiştir.

TEŞEKKÜR

Bu çalışma SUBU BAP koordinatörlüğünün 130-2023 sayılı projesi ile desteklenmiştir. Anılan kuruma teşekkür ederiz.

SUBU inşaat mühendisliği bölüm başkanı Doç. Dr. Ferhat AYDIN ve inşaat mühendisliği bölüm teknikeri Sami GÜRSES'e bölüm uhdesinde bulunan çekme cihazını kullanmamız noktasında verdikleri destek için ayrıca teşekkür ederiz.

KAYNAKLAR

Garlotta, D. (2001). A literature review of poly (lactic acid). Journal of Polymers and the Environment, 9, 63-84.

Abdel-Rahman, M. A., Tashiro, Y., & Sonomoto, K. (2013). Recent advances in lactic acid production by microbial fermentation processes. Biotechnology advances, 31(6), 877-902.

Naser, A. Z., Deiab, I., & Darras, B. M. (2021). Poly (lactic acid) (PLA) and polyhydroxyalkanoates (PHAs), green alternatives to petroleum-based PLAstics: A review. RSC advances, 11(28), 17151-17196.

Yu, L. (2009). Biodegradable polymer blends and composites from renewable resources. John Wiley & Sons.

Henton, D. E., Gruber, P., Lunt, J., & Randall, J. (2005). Polylactic acid technology. Natural fibers, biopolymers, and biocomposites, 16, 527-577.

Mikula, K., Skrzypczak, D., Izydorczyk, G., Warchoł, J., Moustakas, K., Chojnacka, K., & Witek-Krowiak, A. (2021). 3D printing filament as a second life of waste PLAstics—a review. Environmental Science and Pollution Research, 28, 12321-12333.

Pakkanen, J., Manfredi, D., Minetola, P., & Iuliano, L. (2017). About the use of recycled or biodegradable filaments for sustainability of 3D printing: State of the art and research opportunities. Sustainable Design and Manufacturing 2017: Selected papers on Sustainable Design and Manufacturing 4, 776-785.

Seçgin, Ö., Arda, E., Ata, E.,Çelik, H. A., (2022). Dimensional Optimization of Additive Manufacturing Process. Journal of the Chinese Society of Mechanical Engineers, Cilt 43, No.1, ss 75~78

Yermurat, B., Seçgin, Ö., & Taşdemir, V. (2023). Multi-material additive manufacturing: investigation of the combined use of ABS and PLA in the same structure. Materials Testing, Cilt. 65, no. 7, 2023, ss. 1119-1126. https://doi.org/10.1515/mt-2022-0368

BAKTERİYOFAJ, ETKİ MEKANİZMASI, KULLANIM ALANLARI VE KULLANILAN BAZI PREPARATLAR

BACTERIOPHAGE, MECHANISM OF ACTION, APPLICATION AREAS AND SOME PREPARATIONS USED

Hakan EREN

Student, Selçuk University, Faculty of Agriculture, Department of Plant Protection, Konya-Türkiye

ORCID: 0000-0002-4861-5499

Dr. Serkan YEŞİL

Selçuk University, Faculty of Agriculture, Department of Plant Protection, Konya-Türkiye

ORCID: 0000-0001-5033-0452

ÖZET

Bitki bakteriyel hastalıklarının birçok genel özelliği, hastalık yoğunluğunu, patojen yayılımını ve patojenin hayatta kalmasını destekler ve tarımsal ekosistemlerde mücadele stratejilerini zorlaştırır. Örneğin: (1) bakteriyel patojenlerin optimum çevresel koşullar altında çoğalma kapasitelerinin yüksek olması, enfeksiyonlarının artışını ve epidemilerini tetikleyebilir; (2) simptom oluşturmaksızın yaprak yüzeylerinde epifitik gelişimleri, hastalık oluşumu için yeterli popülasyon boyutuna ulaşılmasına neden olabilir; (3) bazı bakteriyel patojenler toprak kaynaklıdır ve etkili fumigantların yokluğunda, topraktaki bitki patojeni bakterilerle mücadele etmek oldukça güçtür; (4) birçok fitopatojen bakteri genel olarak bitki yüzeylerinin girintili kısımlarında kolonize olduklarından biyolojik mücadele ajanlarının veya bakterisitlerin yüzey uygulamalarından düşük düzeylerde etkilenebilirler; (5) özellikle iletim sistemlerinde kolonize olan patojenlerin vektör böceklerle mücadele etmek oldukça güçtür; (6) patojenlerin bitki artıkları ve alternatif konukçular üzerinde hayatta kalabilmesi, inokulum azaltma stratejilerinin başarı şanslarını azaltmaktadır; ve (7) fitopatojen bakteri hücrelerinin üretim materyali üzerinde uzun süre belirti göstermeksizin hayatta kalması, hastalığın yeni coğrafi konumlara yayılmasına neden olabilir. Bakteriyofajlar veya diğer ismiyle fajlar bakterileri enfekte eden viral mikroorganizmalardır. Bakterilerin doğal düşmanları olarak ta isimlendirilebilen fajlar sadece canlı hücrelerde çoğalabilmektedirler. Adsorbsiyon, penetrasyon, latent dönem ve lizis-dışarı çıkış aşamalarıyla çoğalan fajlar, Litik İnfeksiyon (litik form, litik siklus), Nonlitik İnfeksiyon ve Lizojenik Form (latent infeksiyon) olmak üzere enfekte ettikleri bakterilerde genellikle 3 tür enfeksiyon tipine neden olurlar. Bakteriyofajlar, belirli tür bakteriye spesifik olmaları münasebetiyle diğer bakterilere ve hedefin dışında kalan canlılara olumsuz etkileri bulunmamaktadır. Bundan dolayı biyolojik mücadele kapsamındaki etkenler içerisinde en güvenli olanlardan biri olarak değerlendirilmektedir. Sadece spesifik olarak bakteriyi etkilediklerinden diğer mücadele araçları ile birlikte uygulanabilirler. Bitki bakteriyel hastalıklarıyla mücadelede önemli bir potansiyele sahip olan bakteriyofajların yakın gelecekte kullanımının artmasıyla birlikte bakırlı preparatların yerine geçeceği öngörülmektedir. Hâlihazırda bazı bakteriyel etmenler için bakteriyofaj ürünleri ticari olarak üretilmekte ve başarılı bir şekilde kullanılmaktadır. Başarıyı artırmak için faj karışımları (farklı tür karışımları) kullanılmalıdır. Ülkemiz çapında farklı yerlerden izole edilmiş fajlar karıştırılmak suretiyle preparatlar hazırlanarak, bu kapsamda ortak ülkesel projelerin gerçekleştirilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bakteri, bakteriyofaj, enfeksiyon, hastalık, mücadele virüs.

ABSTRACT

Many general characteristics of plant bacterial diseases favor disease intensity, pathogen spread and pathogen survival and complicate control strategies in agroecosystems. For example: (1) the high

capacity of bacterial pathogens to reproduce under optimal environmental conditions can trigger an increase in infections and epidemics; (2) their epiphytic growth on leaf surfaces without symptom formation can lead to a population size sufficient for disease establishment; (3) some bacterial pathogens are soil-borne and, in the absence of effective fumigants, it is very difficult to control plant pathogenic bacteria in soil (4) many phytopathogenic bacteria are generally colonized in protected parts of plant surfaces and may be only slightly affected by surface applications of biological control agents or bactericides; (5) vector insects of pathogens, especially those colonizing transmission systems, are difficult to control (6) the ability of pathogens to survive on plant residues and alternative hosts reduces the chances of success of inoculum reduction strategies; and (7) prolonged asymptomatic survival of phytopathogenic bacterial cells on propagation material can lead to the spread of the disease to new geographical locations. Bacteriophages or phages are viral microorganisms that infect bacteria. Phages, which can also be called natural enemies of bacteria, can only reproduce in living cells. Phages, which reproduce through adsorption, penetration, latent period and lysis-exit stages, generally cause 3 types of infections in the bacteria they infect: lytic infection (lytic form, lytic cycle), nonlytic infection and lysogenic form (latent infection). Bacteriophages do not have negative effects on other bacteria and organisms outside the target due to their specificity to a certain type of bacteria. Therefore, they are considered to be one of the safest biological control agents. Since they only specifically affect the bacteria, they can be applied together with other control tools. Bacteriophages, which have a significant potential in the control of bacterial plant diseases, are expected to replace copper preparations with their increased use in the near future. Currently, bacteriophage products are commercially available and successfully used for some bacterial agents. Phage mixtures (mixtures of different species) should be used to increase success. Preparations should be prepared by mixing phages isolated from different parts of our country, and joint national projects should be directed in this context.

Keywords: Bacteriophage, bacterium, control, disease, infection, virus

GİRİŞ

Bitki Bakteriyel Hastalıklarıyla Mücadele ve Yaşanılan Sorunlar

Bir çok kültür bitkisinde sorun teşkil eden bakteri orjinli hastalık etmenleri ile mücadele etmek ve bu etmenleri baskılamak kolay değildir. Bakteriyel etmenler hassas konukçu ve çevre faktörlerininde uygun olmasıyla beraber hızlı bir şekilde çoğalırlar. Bundan dolayı bakteriyel etmenlerle mücadelede farklı yolların birlikte kullanılması gerekmektedir. Ülkemiz ve diğer ülkelerde bakteri kaynaklı etmenlerle mücadelede daha çok bakırlı preparatlar tercih edilmektedir. Ancak, bakırın toksik etkisi nedeniyle yetiştirme periyodunun her aşamasında kullanılması mümkün olmamaktadır. Diğer bir sorun ise, bakterilerin bakır orjinli preparatlara karşı direnç geliştirmesidir. Bu durum dirençli bakteri popülasyonun artmasına bağlı olarak hastalıkla mücadeleyi zorlaştırmaktadır (Bitki Sağlığında Dost Mikroorganizmalar Çalıştayı, 09 -10 Eylül 2020).

Araştırıcılar bakteriyel etmenli hastalıklarla mücadelede, direnç gösteren popülasyonu baskılayacak ve kullanılan kimyasal preperatlara alternatif olabilecek ya da birlikte mücadele amacıyla kimyasallarla birlikte uygulanabilecek mücadele yollarını araştırma eğilimindedirler. Bu kapsamda biyolojik mücadele ön plana çıkmaktadır. Biyolojik mücadelede yalnızca faydalı bakteri ve mantarlardan değil aynı zamanda faydalı olabilecek virüslerden de yararlanmak mücadelenin amacına ulaşmasında fayda sağlayacaktır.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Bakteriyofajın Tanımı

Bakteriyofaj kelimesi Yunan dilinde bakteri yiyen anlamına gelmektedir. Bakteriyofajlar veya diğer ismiyle fajlar bakteriyi enfekte eden virüslerdir. Fajlar bakterilerin doğal düşmanı niteliğindedir. Bu virüsler sadece canlı bakteri hücrelerinde çoğalmaktadır. Gözle görünmezler. Ancak elektron

mikrosko vasıtasıyla görülebilirler. Bakteriler haricinde hiçbir canlıyı etkilemezler (Jones ve ark., 2007; Balogh ve ark., 2010; Jones ve ark., 2014; Buttimer ve ark., 2017; Vu ve Oh, 2020).

Fajların Üreme Mekanizması

Bakteriyofajların hassas olan bakterilerde üreyerek enfeksiyon oluşturması 4 aşamada gerçekleşir (Arda, 2011).

Adsorbsiyon:

Fajların bakteriye tutunması, kuyruklu olanlarda kuyruklarla, diğerlerinde ise fajın yüzeyi ile gerçekleşmektedir. Bakteri yüzeyinde bulunan pilus, teikoik asit, flagella, lipoprotein, protein ve lipopolisakkarid molekülleri ve hücre duvarında bulunan bazı diğer bileşenler bakteriyofajın tutunma yerleri olarak bilinmektedir. Bakterinin yüzeysel dış yapısı ile faj tutunumu arasında kuvvetli bir ilişki vardır (Arda, 2011).

Penetrasyon:

Tutunma sağlandıktan sonra genetik içeriğe sahip materyal hücre içine gönderilir. Aktarımı sağlayan delik bakteri tarafından kısa bir süre içerisinde onarılmaktadır. Eğer bir bakteriye çok sayıda faj tutunma gerçekleştirirse, bu etmenlerin açtıkları delikler vasıtasıyla hücre içindeki yapıların dışarı çıkması nedeniyle faj üreyemeden, hücre parçalanabilir (Arda, 2011).

Latent Dönem:

Fajların genetik materyallerinin bakterinin hücre içerisine girmesinden, tam teşekküllü fajların meydana gelmesine kadar geçen süreyi kapsamaktadır. Bu periyod faj türüne bağlı olarak değişmekle beraber genel olarak iki kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısım, olgun fajın oluşmadığı ve latent periyodun ilk yarısını kapsayan eklips dönemi, ikinci kısım ise, meydana gelen faj yapılarının birleştirilerek tam teşekküllü fajların meydana getirildiği olgunlaşma dönemidir. (Arda, 2011).

Lizis ve Dışarı Çıkış:

Fajların bakteriyi parçaladığı ve dışarı çıktığı dönemdir. Non-litik enfeksiyonlarda, bakterilerde parçalanma görülmez. Olgun fajlar hücrede çoğaldıktan sonra hücre duvarından dışarı çıkarlar. Bakterilerde herhangi bir değişiklik meydana gelmez ve bakteriler normal olarak yaşamlarını sürdürürler. Ancak, bakterinin kendisine ait ve üremeyi sağlayan birimlerinde yavaşlama oluştuğu bildirilmektedir (Arda, 2011).

Bakteriofajın Enfeksiyon Mekanizması

Bakteriyofajlar konukçusu olduğu hassas bakterilerde genellikle 3 tür enfeksiyon meydana getirirler.

Litik İnfeksiyon:

Bazı fajlar, duyarlı olan konukçu bakteriyi enfekte etmek suretiyle, belirli bir zaman geçtikten sonra gözle görülebilir plaklar oluştururlar. Bu oluşumlar, fajların bakterileri parçalayarak meydana getirdikleri plaklardır. Sonuç olarak, konukçu bakteri parçalanarak (lizis) ölür. Daha sonra bakterinin içerisinde sayıları artan fajlar yeni konukçu bulmak maksadıyla dağılırlar. (Arda, 2011; Jassim ve Limoges, 2014).

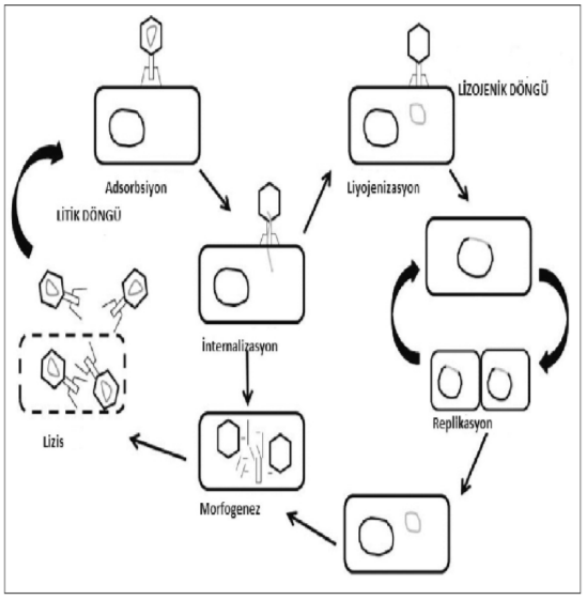
Nonlitik İnfeksiyon:

Bu tür infeksiyonda fajlar stoplazma içinde çoğalmasına ve dışarı çıkmalarına rağmen, konukçunun beslenmesinde ve üremesinde büyük denebilecek problemler oluşmaz. Konukçu bakterinin her bölünmesinde faj kendinden bir kopyayı diğer hücreye aktarmak suretiyle çoğalır (Arda, 2011).

Lizojenik Form (latent infeksiyon):

Bazı fajlar, konukçunun stoplazmasına nüfuz ettikten sonra faj DNA'sı konukçunun genetik materyali ile birleşerek ve onun bir devamı haline gelir. Genomun her bölünmesinde faj DNA'sı da bölünerek kardeş hücreye iletilir. (Arda, 2011).

Bakteri üzerinde bulunan reseptörleri algılayarak tutunan fajlar, genetik materyalini bakteri stoplazmasına gönderir. Tutunma fajın kuyruk kısmı vasıtasıyla olmaktadır. Kuyruk çevresinde, bunu dışarıdan saran bir protein kılıf bulunmaktadır. Genetik materyalin bakteriye iletilmesi esnasında kılıfta kasılma oluşarak kuyruk tarafının bakteri hücre duvarını delerek stoplazmik membrana kadar ulaşmasını ve genetik materyalin güvenli bir şekilde periplasmik boşluğa kadar iletilmesini sağlar. Faj DNA'sı bakteri içinde bakterinin üreme amaçlı organellerini kullanarak yeni fajlar meydana getirir. Daha sonra bu fajlar bakteriyi parçalayarak bakteri dışına yayılırlar. Yeni üretilen fajların sayısı dördüncü nesil sonunda 1.6 tirilyona kadar ulaşmaktadır. Bir mililitre su içerisinde sayıları yaklaşık bir trilyon kadar olabilmektedir (Boyd ve ark., 2001; Gündoğdu ve Ulu-Kılıç, 2018).

Şekil 1. Bakteriyofajların litik ve lizojenik yaşam çemberi.

Bakteriyofajın Bakteri Üzerindeki Etkisi

Bakteriyofajların gen muhtevası DNA veya RNA'dan meydana gelmektedir. Konukçusunu algılayıcıları aracılığıyla tespit eden fajlar, bakteri hücresinin dış yüzeyine tutunum gerçekleştirden sonra gen ihtiva eden yapısını konukçusu olan bakterinin hücre içerisine doğru gönderirler. Bakteri hücresinde bulunan faj, bakterinin ribozomu vasıtasıyla çoğalır. Sonuç olarak, bakteri hücresi içinde üremesini sağlayan ve sayısını artıran faj, bakteri hücresini parçalayarak dışarı çıkar. Bakterileri eritmek suretiyle öldüren fajlar, litik (eritici) özellikteki yaşam biçimine haiz fajlardır. Bakteri hücresini enfekte ederek eriten bu fajlara virülent faj da denmektedir (Civerolo, 1990; Jones ve ark., 2007; Balogh ve ark., 2010; Buttimer et al., 2017; Vu ve Oh, 2020).

Bakteryofaj Hakkında Yapılan Çalışmalar

Bakteriyofajlardan ilk defa bir bilim adamı olan Ernest Hankin 1896 yılında bahsetmiştir. Daha sonra, Twort 1915 yılında, d'Herelle tarafından ise 1917 yılında keşfedilmiştir. Fajlardan ilk olarak insanlara arız olan Tifo ve basilli Dizanteri hastalığıyla mücadelede yararlanılmıştır. Buna örnek olarak, Endonezya'da Kolera salgını mücadelesinde fajlardan yoğun olarak faydalanılması ile birlikte bu hastalığın sebep olduğu salgının kontrol edilebilmesi önemli bir bilgi olarak görülmektedir. (Jones ve ark., 2007).

Bakteriyofajların Kullanım Alanları

Fajlardan bakteri varlığının belirlenmesinde, tür veya cins tanılanmasında, taksonomide, epidemiyolojik ve ekolojik çalışmalarda, izolatların birbiriyle olan ilişkilerinde, bakterilerin popülasyon düzeylerinin tahmin edilmesinde, genetik çalışmalarda ve hastalıklarla mücadele (biyolojik mücadele) kullanıldığı bilinmektedir (Civerolo, 1990). Biyolojik mücadele kapsamında veya tanılama esnasında kullanılması planlanan fajlar polifaj karakterli olmamalı türe özelleşmiş olan monofajlar kullanılmalıdır (Balogh ve ark., 2010; Vu ve Oh, 2020).

Bakteriyofajların Tercih Edilebilme Sebepleri

Bakteriyofajlar, belirli bir bakteri türüne spesifik olduğundan ortamda bulunan diğer bakteri türlerini etkilememektedir. Ökaryotik hücrelere toksik etkisi bulunmamaktadır. Diğer bir deyişle, mücadele edilmek istenilen canlı dışındakilere herhangi bir olumsuzluk söz konusu değildir. Bakterilerin haricindeki canlıları öldürmezler bu nedenle biyolojik mücadele elemanları içerisinde en güvenilir olanlardan biri olarak değerlendirilir. Fajlar biyosferde doğal olarak bulunurlar. Bakterilerle bulaşık olan topraktan, sudan, bitkilerden, hayvanlardan ve insanlardan kısacası bakterinin yer aldığı herhangi bir ortamdan kolayca elde edilebilirler. Sadece spesifik bakteriyi etkilediklerinden diğer mücadele araçları ile birlikte uygulanabilirler. (Obradovic ve ark., 2004). Bakteriyofaj uygulamalarıdaki kolaylıkla beraber, bu etmenlerin üretim maliyetinin düşük olması gelişmiş ülkelerde oldukça yaygın kullanımına neden olmaktadır (Buttimer ve ark., 2017; Balogh ve ark., 2010; Vu ve Oh, 2020).

Bakteriyofajlar antibiyotiklerle kıyaslandığında birçok avantajı bulunmaktadır. Ancak, bazı yönlerden de dezavantajları mevcuttur. (Hanlon, 2007; O'Flaherty, 2009; Yaman Aydoğan ve Hadımlı, 2016).

Fajlar ile antibiyotikler arasındaki avantaj ve dezavantajlar aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

	Antibiyotikler	Fajlar
1	Yalnızca hedef bakteriyi değil diğer yararlı ve zararlı baktaerileri de etkileyebilir.	Yalnızca hedef bakterileri etkiler.
2	Direnç gelişebilir.	Direnç gelişemez (Faj da kendini yeniler).
3	Bakterileri öldürür veya çoğalmasını durdurur.	Bakterileri öldürür.
4	Belirli dozda, periyodik olarak uzun süreli kullanılmalıdır.	Hedef ortamda çoğalabildiklerinden dolayı bir kez ve az miktarda kullanılabilir.
5	Tekrar doz gerektirebilir.	Tekrar doza gerek yoktur (hedef hücre içersinde kendiliğinden üstel olarak çoğaldığından) (otodozajlama).
6	Yan etkiler çıkması muhtemeldir.	Yan etkisi, doğru kullanıldığında yoktur.
7	Maliyeti fazladır.	Maliyeti daha azdır.
8	Yeni antibiyotik bulmak zordur.	Yeni fajlar bulmak (fajların da mutasyon yeteneğinden dolayı) kolaydır.
9	Antibiyotiğe direnç kazanan bakterinin virulensinde bir değişiklik olmaz.	Tedavi esnasında faja direnç kazanan bakterinin genellikle virulensinde azalma olur.

Şekil 2. Antibiyotik ve Fajların avantaj ve dezavantajları. (Hanlon, 2007; O'Flaherty, 2009; Yaman Aydoğan ve Hadımlı, 2016).

Bakterilerle Mücadelede Yapılan Bazı Çalışmalar

Jones ve ark., (2007)'ından edinilen bilgiye göre, bakteriyofajların keşfedilmesinden yaklaşık 30 yıl sonra, fajların kullanılmasına yönelik ilk çalışma Stainer ve ark., (1967) tarafından yapılmıştır. Yapılan bu çalışmada 10 farklı fajdan bir kaçının *Agrobacterium tumefaciens*'i engellediği bildirilmiştir. Civerolo ve Keil (1969), şeftalide *Xanthomonas campestris* pv. *pruni* neden olduğu enfeksiyonları önlemek amacıyla fajları yaprağa uygulamışlardır. Body ve ark., (1971), *A. tumefaciens neden olduğu* enfeksiyonları kontrol altına almak amacıyla domates köklerine faj karışımlarını uygulamışlardır. Kuo ve ark., (1971), *Xanthomonas oryzae*'nin neden olduğu çeltik yanıklığı hastalığının mücadele edilmesinde fajları başarılı bir şekilde kullanmışlardır. Sert çekirdekli meyve ağaçlarında *Xanthomonas pruni* ile mücadele etmek amacıyla (Civerolo, 1973; Saccardi ve ark., 1992) bitkilerin yeşil aksamına faj karışımı uygulamışlardır.

Elma ve armutta ateş yanıklığı hastalığına neden olan etmen *Erwinia amylovora'ya* karşı kullanılması planlanan faj türleri Kanada'da elde edilmiştir (Boulé ve ark., 2011; Svircev ve ark., 2018).

Xanthomonas türlerinin sebep olduğu domates ve biber bitkilerindeki bakteriyel leke hastalığının kontrol altına alınmasında farklı fajlar (Flaherty ve ark., 2000; Balogh ve ark., 2003) tarafından kullanılmış, faj etkisini artırabilmek maksadıyla biyolojik mücadele kapsamında kullanılan farklı elemanlar ve ilaveten bitki aktivatörleri bu mücadele içerisinde birleştirilmiştir.(Obradovic ve ark., 2004).

Türkiye'de bitki bakteri hastalıkları kapsamında bakteriyofajlarla yapılan ilk çalışma domatesteki bakteriyel hastalık etmenlerine (*Pseudomonas tomato*, *Clavibacter michiganensis* ve *Xanthomonas vesicatoria*) karşı bakteriyofajların izole edilerek elde edilmesi ve tanılama çalışmalarında kullanılması kapsamında olmuştur (Erkan ve Saygılı, 1987).

İç Anadolu Bölgesindeki farklı illerde domates bakteriyel solgunluk hastalığından etkilenen alanlardan *Clavibacter michiganense*'e spesifik olan 56 farklı faj izole edilmiştir (Öktem ve Benlioğlu, 1993).

Domateste biyolojik mücadele kapsamında yapılan çalışmada, tohum kökenli *Pseudomonas tomato* enfeksiyonlarını kontrol etmek amacıyla 47 farklı faj izole edilmek suretiyle elde edilmiş ve bir tür fajın bu hastalığı tamamen (%100) kontrol ettiği ve bunun yanında, domateste çimlenmeyi %15 oranında arttırdığı bildirilmiştir (Cemen ve ark., 2018).

Kiraz bitkisinde bakteriyel kanser ve zamklanma hastalığına neden olan *Pseudomonas syringae*'ye karşı 9 farklı bakteriyofaj izole edilmiş ve uygulama neticesinde hastalık şiddetinin % 50'nin üzerinde azaldığı tespit edilmiştir. (Akbaba, 2019).

Bakteriyofajın Kullanımını Etkileyen Faktörler

Fajların izole edilmesi, üretimi, geliştirilme çalışmaları ve uygulama aşamalarında gereken hassasiyet gösterilmelidir. Hedef bakteri ile etkin ve sürekli mücadele edilebilmesi için faj popülasyonunun sürekli olarak ayarlanması gerekmektedir. Fajın etkinliğinde hedef canlının yanında çevresel etkenlerde önemli bir etkiye sahiptir. Fajlara çevresel faktörler içerisinde en zararlı olanın güneş ışığı (280-400nm spektruma sahip olan UV-A ve UV-B) olduğu bilinmektedir. Bundan dolayı uygulama yaparken gün ışığına dikkat edilmeli, uygulama akşamüzeri saatlerinde yapılmalıdır. Diğer taraftan, ph değerinin yüksek veya düşük olması ve faj uygulamasından sonra yağmur ile yıkanma etkinliğin azalması noktasında sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu tür olumsuzlukların azaltılması amacıyla uygulama aşamasında koruyucu bileşenler kullanılabilir. Bir diğer sorun ise, faja karşı bakterilerin direnç geliştirebilme olasılığının olmasıdır (Jones ve ark., 2007; Buttimer ve ark., 2017; Vu ve Oh, 2020).

Etkinliği azaltabilecek bu tür olumsuzluklara karşı farklı tür fajların bir arada kullanılması tercih edilmelidir (Balogh ve ark., 2010; Jones ve ark., 2014; Kering ve ark., 2019).

Tarımsal Üretimde Kullanılan Bazı Ticari Bakteriyofajlar

Fajların bakteriyel etmenli hastalıklarla mücadele kapsamında kullanımı büyük potansiyele sahiptir. Buna bağlı olarak gün geçtikçe kullanım alanlarının arttığı görülmektedir. Bazı araştırıcılar tarafından yakın gelecekte bakteriyofajların bakırlı preparatların yerini alacağı bildirilmektedir (Svircev ve ark., 2018).

Bitki bakteri hastalıkları ile mücadelede ticari olarak fajları üreten ilk şirket 1989'da AgriPhi Inc. olarak ABD'de kurulmuştur. Şirket ismini daha sonra OmniLytics Inc. şeklinde değiştirmiştir. Bu şirket ilk ticari preparatı olan Agriphage'ı bakteriyel hastalıklar ile biyolojik mücadele kapsamında ABD'de 2005 yılında domates üreticilerinin faydalanması için üretmiştir (Jones ve ark., 2007). Bu ticari preparat, ABD'nin Florida eyaletinde, tarla ve seralardaki domates bitkisinde hastalığa neden olan *Xanthomonas'*ın neden olduğu bakteriyel leke, *Pseudomonas tomato*'nun sebep olduğu bakteriyel benek ve *Clavibacter michiganensis* kaynaklı bakteriyel solgunluk hastalıklarına karşı entegre mücadele programına dahil edilmek suretiyle kullanılmaktadır. Macaristan'da *Erwinia amylovora*'nın neden olduğu hastalık için Erwiphage ürünü ve İngiltere'de ise patateste *Pectobacterium* türlerinden kaynaklanan çürüklükleri kontrol altına almak için Biolyse isimli faj barındıran yıkama amaçlı karışım kullanılmaktadır (Jones ve ark., 2007; Balogh ve ark., 2010; Buttimer ve ark., 2017; Vu ve Oh, 2020).

Bazı Ticari Bakteriyofaj Ürünleri

AgriPhage Ürünleri

AgriPhage

Domates ve Biber Bakteri Lekesine *Xanthomonas campestris pv.vesicatoria* (Xcv) organizması neden olur. Genel olarak, yapraklarda benekli, nekrotik lezyonlar görülür ve tedavi edilmezse erken yaprak dökülmesine neden olabilir veya şiddetli vakalarda meyveye yayılabilir. Yüksek bağıl nem ve yüksek sıcaklık dönemlerinde AgriPhage daha yüksek oranda püskürtülmelidir. (https://www.agriphage.com/product-info/tomatopepper/)

Şekil 3. *Xanthomonas campestris pv.vesicatoria'nın* Domates Yaprağındaki Belirtisi

Şekil 4. *Xanthomonas campestris pv.vesicatoria'nın* Domatesteki Belirtisi

AgriPhage formülasyonu ayrıca *Pseudomonas syringae pv.tomato*'ya (Pst) karşı aktif fajlar içerir. Bu hastalık, meyveye de yayılabilen siyah, nektrotik lezyonlarla karakterizedir.

Bu bakteri Xcv'den daha düşük sıcaklıklarda gelişme eğilimindedir, Bakteriyel lekeyi bakteri lekesinden ayırt etmek çok zor olabilir, bu yüzden domates bakteriyofaj tedavisi kapsamında tek bir üründe birleştirilmiştir.

Bir kez uygulandığında, Xcv veya Pst lezyonlarıyla temas eden bakteriyofajlar lezyonu hızla öldürür ve katlanarak çoğalır.

AgriPhage'in düzenli uygulanması, hiçbir lezyon olmadan yeni yaprak ve bitki büyümesi göstermektedir.

2005 yılında, OmniLytics Inc., domates ve biberlerdeki yaygın bakteriyel hastalıkları tedavi etmek için kullanılan bir bakteriyofaj tedavisi için ilk EPA kaydını almıştır.

Bu güvenli, organik ve doğal tedavi, bitki üzerinde geleneksel tedavilerin çoğunun neden olduğu fitotoksik etkilerin hiçbirini göstermemektedir.(https://www.agriphage.com/product-info/tomatopepper/).

AgriPhage-Fire Blight

Ateş Yanıklığına *Erwinia amylovora* etmeni neden olmaktadır. Hastalık genellikle elma ve armut ağaçlarında gövde, çiçek ve anaç üzerinde bulunur.

Büyük yaralardan çıkan sızıntılar genellikle çiçekleri enfekte etmek ve zarar vermek için yayılan ve meyve verimini ciddi şekilde düşüren aşı kaynakları olarak görülür.(https://www.agriphage.com/product-info/fireblight/).

Şekil 5. ***Erwinia amylovora'nın*** **Gövdedeki Belirtisi**

AgriPhage CMM

Domates bakteriyel kanserine bakteriyel patojen *Clavibacter michiganensis pv.michiganensis* (Cmm) etmeni neden olmaktadır.

Bu patojen tipik olarak domates seralarında veya yüksek tünelde yetiştirilen domateslerde görülmektedir.

Semptomlar önce yapraklarda sararma olarak ortaya çıkar ve bitki ölmeden önce gövdelerde büyük kahverengi gövde lezyonları görülür.

Şekil 6. ***Clavibacter michiganensis pv.michiganensis'in*** **Domates Yaprağındaki Belirtisi**

AgriPhage CMM tarlalarda veya seralarda günün her saatinde uygulanabilir. AgriPhage CMM önleyici tedavi amacıyla kullanılmaktadır. Düzenli kullanım, patojenin toprakta ve bitkilerde büyümesini engellemektedir.

Bu güvenli, organik ve doğal tedavi, bitki üzerinde geleneksel tedavilerin çoğunun neden olduğu fitotoksik etkilerin hiçbirini göstermez.(https://www.agriphage.com/product-info/cmm/).

AgriPhage-Citrus Canker

Narenciye kanseri, erken meyve dökülmesine, lekelenmeye ve olgun meyveye zarar vererek onu pazarlanamaz hale getiren, oldukça zararlı bir bakteriyel hastalıktır. Neden olan organizma *Xanthomonas citri pv.citri*'dir. AgriPhage, hastalığın şiddetini bastırmak ve genç yapraklardaki aktif lezyonları tedavi etmek için aynı anda uygulanmaktadır. (https://www.agriphage.com/product-info/citruscanker/).

Biolyse Ürünü

Bir gıda işletmesi ortamında hem bakteri hem de bakteriyofaj çok sayıda bulunur ve Biolyse®-PB, patates yıkama suyunda doğal olarak oluşan ve İngiltere'de patateslerin en yaygın yumuşak çürük bakterilerinin spesifik kontrolünü sağlayan saf bakteriyofaj kültürlerinden oluşmaktadır.

Son zamanlarda, bakteriyofaj kapsamı Avrupa'da ortaya çıkan yumuşak çürüklük patojenlerini hesaba katacak şekilde genişletilmiş, bakteriyofajlar, Avrupa çapında kullanıma uygun bir ürün olması için endüstri ortaklarıyla yakın işbirliği içinde çalışan bir dizi Avrupa patates yıkama tesisinden seçilmiştir. Biolyse®-PB, İngiltere ve Avrupalı patates işleyicileri/paketleyicileri için kullanıma hazır bir üründür. Kullanımı, sodyum hipoklorit gibi kimyasal işleme yardımcılarının yerini alarak normal patates işlemeye kolayca entegre edilebilmekte ve standart püskürtme çubuğu ekipmanına dahil edilebimektedir.

Biolyse®-PB, çürümeyi önlemek suretiyle, ürün geri iadesini azaltmaktadır. Ürün, bakteriyel bozulmaya karşı doğal, etkili bir çözüm olup, gıdalardaki klorat kalıntı endişesini gidermekte, endüstrinin çevreye olumsuz etkisini azaltmaktadır (https://www.apsbiocontrol.com/products).

Erwiphage Plus Ürünü

Bu ürün yumuşak çekirdekli bitkilerde Ateş Yanıklığına sebep olan *Erwinia amylovora*'ya karşı koruyucu tedavi niteliğinde kullanılmaktadır (https://www.erwiphage.com/felhasznalasi-informaciok/).

SONUÇ

Kimyasallara direnç kazanmış bakterilerle mücadelede ve bakır uygulamasının yapılamadığı zamanlarda biyolojik mücadele kapsamında faj kullanımı alternatif bir tercih olarak karşımıza çıkmaktadır.

Faj kullanımında başarı seviyesini artırmak amacıyla, farklı türlerin karıştırılarak kullanılmasına özen gösterilmelidir. Bu amaçla farklı bölgelerden faj türleri izole edilerek karışıma dahil edilmelidir. Diğer taraftan, bakteriyofajlara karşı direnç gelişebilmesi olasılığı göz önünde bulundurularak, kullanılan fajların etkinliği takip edilmelidir. Ayrıca, faj uygulamasından sonra özellikle çevresel etkenlere bağlı olarak, faj popülasyonunun hızlı düşmesi ihtimaline karşı koruyucu bileşenler uygulamaya dahil edilmeli, koruyuculuk sağlayan formülasyonların geliştirilmesine odaklanılmalı, çalışmalar bu alanda yoğunlaştırılmalıdır.

KAYNAKLAR

Akbaba, M., 2019, Kirazda Bakteriyel Kansere Neden Olan Etmenlerin Moleküler Tanısı ve Mücadelesine Yönelik Biyolojik Yaklaşımlar. Ege Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, 153 sayfa.

Antonet Svircev, Dwayne Roach and Alan Castle, 2018, Framing the Future with Bacteriophages in Agriculture, Viruses 2018, 10, 218; doi:10.3390/v10050218 www.mdpi.com/journal/viruses

Arda M. 2011, Bakteriyofajlar (Bakteriyel Viruslar). Temel Mikrobiyoloji. Medisan Yayınevi-Ankara. 182-194.

Balogh, B., Jones, J. B., Iriarte, F. B., Momol, M. T., 2010, Phage Therapy for Plant Disease Control. Current Pharmaceutical Biotechnology 11 (1) 48-57.

Balogh, B., Jones, J.B., Momol, M.T., Olson, S.M., Obradovic, A., King, P. and Jackson, L.E., 2003, Improved efficacy of newly formulated bacteriophages for management of bacterial spot on tomato. Plant Disease 87:949-954.

Boulé, J., Sholberg, P.L., Lehman, S.M., O' gorman D.T. and Svircev, A.M., 2011, Isolation and characterization of eight bacteriophages infecting *Erwinia amylovora* and their potential as biological control agents in British Columbia, Canada. Canadian Journal of Plant Pathology 33 (3) 308-317.

Boyd, E. F.,Davis, B. M., Hochhut, B. 2001, Bacteriophage-bacteriophageinteractions in theevolution of pathogenicbacteria. TrendsMicroiol. 9 (3) . 137-144.

Buttimer, C., McAuliffe, O., Ross, R.P., Hill, C., O'Mahony, J. and Coffey, A., 2017, Bacteriophages and bacterial plant diseases. Frontiers in Microbiology, 8: 1-15.

Cemen A., Saygılı H., Horuz S., Aysan Y., 2018, Potential of bacteriophages to control bacterial speck of tomato (*Pseudomonas syringae* pv. *tomato*). Fresenius Environmental Bulletin, 27(12A), 9366-9373.

Civerolo, 1990, Bacteriophages. In: Methods in Phytobacteriology (Klement, Z., Rudolph, K., and Sands, D. C. Edits.) 205- 213. Akademia Kiado, Budapest 1990.

Erkan, S. and Saygılı, H., 1987, The preliminary studies on the isolation of the bacteriophages of some phytopathogenic bacteria. Journal Turkish Phytopathology 16 (2) 71-76.

Gündoğdu, A., Ulu-Kılıç, A. 2018, Bakteriyofaj Terapisi: Unutulmuş Bir Şifa Kaynağı. Klimik Dergisi. 31 (2) : 78-87.

Hanlon GW, 2007, Bacteriophages: an appraisal of their role in thetreatment of bacterial infections. IJAA. 30, 118- 128.

https://www.agriphage.com/

https://www.agriphage.com/product-info/citruscanker/

https://www.agriphage.com/product-info/cmm/

https://www.agriphage.com/product-info/fireblight/

https://www.agriphage.com/product-info/tomatopepper/

https://www.apsbiocontrol.com/products

https://www.erwiphage.com/felhasznalasi-informaciok/

Jassim S. A. A.,Limoges R. G. 2014,Natural solution to antibiotic resistance:bacteriophages 'TheLivingDrugs'. World J Microbiol Biotechnology. 30 : 2153-2170.

Jones, J. B., Jackson, L. E., Balogh, B., Obradovic, A., Iriarte, F. B., Momol, M. T., 2007, Bacteriophages for plant disease control. Annual Review of Phytopathology. 45: 245-262.

Jones, J. B., Obradovic, A., Balogh, B., 2014, Considerations for Using Bacteriophages in Plant Pathosystems. 189-199. In: Phage Therapy: Current Research And Applications. (Edited by Borysowski, J; Miedzybrodzki, R; Gorski, A).

Kering, K. K., Kibii, B. J., Wei, H., 2019, Biocontrol of phytobacteria with bacteriophage cocktails. Pest Management Science 75 (7) 1775-1781.

O'Flaherty S, Ross RP, Coffey A, 2009, Bacteriophage and their lysins for elimination of infectious bacteria. FEMS. 33, 801-819.

Obradovic, A., Jones, J. B., Momol, M. T., Balogh, B. and Olson, S.M., 2004, Management of tomato bacterial spot in the field by foliar applications of bacteriophages and SAR inducers. Plant Disease 88 (7) 736-740.

Obradovic, A., Jones, J. B., Momol, M. T., Balogh, B., Olson, S. M., 2004, Management of tomato bacterial spot in the field by foliar applications of bacteriophages and SAR inducers. Plant Disease 88 (7) 736-740.

Öktem, Y.E. ve Benlioğlu, K., 1993, Orta Anadolu Bölgesi'nde domates ekim alanlarında bakteriyel hastalıklar üzerine ön çalışmalar. Bitki Koruma Bülteni 33: 1-6.

Saygılı, D., & Karagözlü, C. 2017, Bakteriyofaj Enkapsülasyonu Ve Potansiyel Uygulamaları. *Gıda*, *42*(1), 58-66.

Svircev, A., Roach, D., Castle, A., 2018, Framing the future with bacteriophages in agriculture. Viruses-Basel 10 (5) 218.

Svircev, A.M., Lehman, S.M., Kim, W.S., Barszcz, E., Schneider, K.E. and Castle, A.J., 2006, Control of the fire blight pathogen with bacteriophages. Mitteilungen aus der Biologischen Bundesanstalt für Land-und Forstwirtschaft, 408: 259-261.

T.C. Tarım Ve Orman Bakanlığı, Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar Genel Müdürlüğü, Bitki Sağlığı Araştırmaları Daire Başkanlığı, Bitki Sağlığında Dost Mikroorganizmalar Çalıştayı, 09 -10 Eylül 2020, Ankara-Çalıştay Bildirisi.

Vu, N.T., ve Oh, C.S., 2020, Bacteriophage usage for bacterial disease management and diagnosis in plants. Plant Pathology Journal 36 (3) 204-217.

Yaman Aydoğan, D., Hadımlı, H. H. 2016, Bakteriyofaj Tedavisi. Etlik Vet. Mikrobiyol. Derg. 27 (1) : 38-47.

THE TEACHING OF GEOGRAPHY: IN SEARCH OF SPECIFIC LOCAL CONTENTS

Eduarda Costa FERREIRA

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0009-6493-5888

Marsiel PACÍFICO

Prof. Dr., Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0000-0002-2013-2073

Ane Caroline de Freitas VIEIRA

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0001-6729-5099

Abstract

This literature review explores the importance of specific local content in the teaching of geography. Geography is the study of the physical characteristics of the Earth, human societies, and the relationships between them. While geography education has traditionally focused on global and regional concepts, there is growing recognition of the importance of incorporating local content into the curriculum. The purpose of this overview is to provide an overview of the current state of knowledge on the benefits and effects of integrating local content into geography curricula. Research shows that incorporating local content into geography lessons can foster a deeper understanding of geographic concepts and enhance students' sense of place and identity. Local content also allows for the exploration of different perspectives and traditions, promoting inclusivity and cultural appreciation in the classroom. By understanding local landscapes, ecosystems and socioeconomic dynamics, students are better equipped to address local challenges and contribute to sustainable development. However, integrating local content into geography lessons also presents challenges. Teachers may have difficulty finding appropriate resources and materials that reflect local conditions. Furthermore, balancing local content with broader global concepts requires careful lesson planning to ensure a comprehensive and balanced approach to teaching geography. Finally, this literature review highlights the importance of incorporating specific local content into the teaching of geography. This enables students to develop a deeper understanding of geographic concepts, develop a sense of place and identity, and become active participants in their communities. Efforts should be made to support teachers' access to relevant resources and encourage the integration of local content into the wider curriculum framework. Further research is needed to explore effective strategies for incorporating local content into geography curricula and to assess its long-term effects on students' knowledge and attitudes about geography.

Keywords: BNCC. Teaching of geography. Geographic concepts.

INTRODUCTION

Education is regarded by many as a hopeful means for transforming society. According to Saviani (2003, p. 13), education consists of the "[...] intentional act of directly producing in each individual the humanity that is historically and collectively produced by all men." Thus, we can observe the importance of teaching and learning processes in our society as they are present in historical, social, and cultural relationships.

This project aims to comprehend how teaching and learning processes occur, specifically through the subject of Geography. More precisely, it seeks to understand the relevance of specific local content for students' appropriation of geographical knowledge. Consequently, it helps facilitate meaningful learning experiences that contribute to the development of social awareness.

Therefore, it is essential for teachers to be able to teach and problematize topics that are related to students' reality. This significantly contributes to shaping future citizens who actively engage in local issues and fosters reflections and debates to make them aware of problems that often go unnoticed by others.

Geography education has undergone numerous changes over the centuries. Currently, it not only encompasses the study of geographic spaces but also encourages a critical and reflective perspective on societal aspects, including topics like citizenship. However, the methodological practices found in schools still tend to be traditional, primarily focusing on what is proposed in textbooks, when in fact, to truly understand the space they inhabit, students need to experience it firsthand.

From this argument, we can identify a lack of connection in this theoretical-methodological approach. The MS Curricular Framework (2018, p. 643) proposes that "To read the world of life, it is necessary to start with the study of the place, the student's experience, the everyday life, in other words, the lived space where life happens, as the complexity of this new multifaceted perspective leads us to see and experience the world through a holistic view of facts." Thus, we encounter a contradiction because although the document emphasizes the importance of the local context, the use of textbooks often presents standardized content lacking relevant text, illustrations, or activities related to the students' own city.

In other words, when reflecting on the relationship between theory and the lack of practical content from everyday life, we encounter a problem. For students to truly learn about the subject, nothing is better than learning through experience. Merely describing their routine, doubts, and observations in a textbook falls short. In summary, it is evident that content related to students' local life is often neglected, becoming secondary and consequently leading to an uninteresting and superficial teaching of Geography (FRANCO, 2014).

Another aspect that needs to be reconsidered is the need for teachers to utilize methods where students genuinely analyze and reflect on the place they live, consider actions that can help the community, and how they can contribute to improving their living space.

RESEARCH AND FINDINGS

In elementary education, children are still in the process of understanding their place in the world and the space to which they belong. Therefore, it is crucial to develop their reasoning based on specific local content. As Ruiz (2008, p.2) confirms, children face a significant obstacle as they do not understand "how spatial arrangements work and how these arrangements are part of their lives. This occurs because they do not feel integral parts of this process and are not aware that they can interfere in its organization."

Hence, it is essential that students learn from an early age that they are part of our society and can and should question the issues in their cities. Teachers must help them cultivate this sense of belonging.

We must also remember that Geography, as a school subject, carries some stereotypes that have been linked to its traditionalist past. For example, it is often perceived as a decorative subject, only focusing on maps and landscapes, or even deemed as boring. Consequently, students believe in these misconceptions, leading to disinterest among them. As a result, they may disregard Geography as a subject of interest, not engage in classes, and this can lead to future difficulties related to content, concepts, and most importantly, the significance of Geography in their lives.

Firstly, when studying issues that seek to reflect on the importance of teaching and learning in the subject of geography, focusing on specific local content, we need to be aware of the terms presented here. Specific local content refers to everything that can be used to study the specificities of one's municipality.

Geography-oriented content should be centered around the geographical space and its transformations. Themes such as schools, streets, neighborhoods, citizenship, pollution, for example, are subjects directly connected to students' daily lives. This approach allows them to better assimilate the content. It is essential to remember that the space around us shapes our identity, and geography's role is to teach about this space.

As emphasized by Pitano and Noal (2015, p.70):

Teaching Geography involves starting with an analysis that leads to explaining phenomena from the local context to the global context. It also emphasizes the influence that the global has on the local and vice versa. In this process of learning, individuals understand, acquire knowledge, and organize information from reality, transforming it into knowledge.

Based on this argument, we can assert that the local-global relationship needs to be approached in a way that students do not get confused with this back-and-forth movement. Due to the phenomenon of globalization, they receive a vast amount of daily information, which can be overwhelming. Therefore, teachers must know how to reconcile these relationships.

Basílio (2006) presents numerous reflections in his article about the implementation of a Local Curriculum in Mozambique. This proposal aims to achieve an education developed through local knowledge, seeking to reclaim cultural knowledge and integrate it into the school curriculum. He also prompts us to think about how to reconcile scientific and cultural knowledge as a way to create a space for local culture, emphasizing the importance of local, historical, and cultural knowledge as an academic construct. Additionally, he explores the relationship between local and universal knowledge, concluding that both are essential and complement each other for better academic and personal development. The author concludes that the school's need for local content is vital since students, by understanding their origin and identity, can expand their knowledge and relate it to other discoveries.

For this reason, it is crucial to emphasize that:

It is the teacher's responsibility, as a mediator of the educational process, to encourage students to reflect on their local context and confront it with the global reality, thus establishing comparisons and engaging in practices that foster dialogue. For knowledge to become effective in practice, students must be encouraged to engage in critical thinking, express themselves, and reflect on the reality that surrounds them. Through dialogical and problematizing actions, it becomes possible to better understand and establish parameters that allow them to construct and deconstruct reality, as they experience it as conscious individuals aware of their actions and their capacity for transformation (PITANO and NOAL, 2015, p.72).

Both in present times and in the past, one of the challenges that most teachers face is making the content truly engaging for students, thereby providing significant importance. In this way, the more engaging the content, the more likely it is to be remembered. Much of what is taught during the years of elementary education is often forgotten since it is transmitted through traditional methods. Therefore, the way to ensure that students have a memorable learning experience is by linking the content to their current reality, thereby providing long-term knowledge (ARRUDA, 2019, p.239).

An alternative to making geography classes more engaging would be to implement more field trips in elementary education. Exploring unknown parts of the city, studying environmental issues, and having students document these activities in various ways could be effective. Additionally, technology can be used as a supportive tool.

As an example of a field trip activity, we have the city of interest for this project, Cassilândia/MS. It offers numerous locations that can be explored. One such location is the Aporé River, which marks the border between Goiás and Mato Grosso do Sul. This river could be used in geography classes to study topics related to hydrography, pollution, or even citizenship.

Silva and Aragão (2012, p.51) state that:

It is during the phase of cognitive development that learning through doing takes place, meaning that observation, practice, and experimentation become fundamental elements in triggering learning and, consequently, the pleasure of learning. This moment in a child's life establishes itself as fertile ground

for the development of citizenship awareness, which will occur through work directed towards spatial understanding and knowing how to interact with this space, comprehending it, respecting it, and positively intervening when necessary.

Furthermore, through these classes, students can literally experience the teachings that are in theory, providing them with more autonomy and proficiency regarding the contents. Unlike just staring at photos of distant and unfamiliar places (outside of their reality) in textbooks.

In this way, it can capture the students' attention and make the activity more interesting, as well as... "during field trips, the student visualizes and/or experiences extracurricular aspects such as spatial mobility, spatial segregation, urban sprawl, etc." (ARRUDA, 2019, p.242). In other words, through this pedagogical practice, they can develop content beyond what was proposed. Not only expanding their cultural repertoire but also leaving the students curious and eager for the next activities.

Following the same logic, Callai (2001, p.144) confirms the need for students to be in contact and experience their learning.

[...] As students study concrete situations, the challenges faced by various peoples, and the structure of their territories, which present landscapes that express lived reality, they acquire the tools to contemplate the world of their life and the life of all humanity. By comparing various situations and examining the concrete conditions of their immediate world, they gradually build their own knowledge and, more than that, develop an understanding of the principles and laws governing this present world. They can even seek to understand their foundations and comprehend them as historically constructed.

Therefore, we can observe that the contents transmitted in the subject of geography go far beyond the systematized content we learn in school. The contents or textbooks present problems from other realities for students to solve, while those of their own city remain hidden.

Therefore, schools need to prepare students to recognize problems and think of solutions to address them. According to Freire (1979, p.16), "When humans understand their reality, they can raise hypotheses about the challenges of that reality and seek solutions. Thus, they can transform it, and their work can create their own world, their self, and their circumstances." Hence, it is clear that everything begins with observation, leading to the identification of the local context and the analysis of its problems. Through critical thinking, innovative solutions can be generated to address these issues.

Thus, to transform their community (reality), students must first become aware of the context in which they are embedded. This awareness will allow them to broaden their perspectives in the future and reflect on and question larger-scale issues.

There are many ways to address the problems of the city, such as waste on the streets and in the rivers, flooding, and so on. In unexpected places, we can find relevant contents, as they are built day by day through the social practice of teachers and students, based on the analysis of the reality in which they are immersed (PITANO and NOAL, 2015, p. 76).

As a result, students will develop a more critical and analytical perspective of their city, becoming proactive and conscientious citizens from an early age.

Based on these arguments, teachers, as agents of education, need to find creative ways to contextualize environmental and citizenship issues. They should avoid traditional methods or solely relying on textbooks. By doing so, students will not merely fulfill their duties to answer questions and obtain grades but instead will deeply reflect on the subjects because the contents presented represent their reality, fostering a sense of identification with the proposed activities.

Arruda (2019, p. 243) reports that urbanization is a recurring topic in geography textbooks, encompassing the entire Basic Education curriculum. In the elementary school, the subject of cities is often addressed in isolation, with activities aimed at distinguishing urban from rural areas. In contrast, in high school, where teachers heavily rely on textbooks, the theme of urbanization is linked to socioeconomic conditions resulting from the processes of capitalist development.

However, it is important to note that there is a missing element between these two stages of education: the urban space of the students' municipality. Ibid. (p. 243) states that "the local historical-geographical development is not taken into account. This is because, due to Brazil's vast territorial dimensions and its enormous social and natural disparities, considering realities expressed at levels closer to the students would be a herculean task."

In summary, in education, teaching through textbooks could be elaborated in a way that represents the specificities of each municipality. Each municipality has its own cultural and geographical history, and students should be more familiar with the aspects of their own city.

Vergutz (2022) conducted research focusing on the importance of geography content with a particular focus on his city, Ponta Porã. He also sought to reflect on the continuing education of teachers. Through his research and reflections, he developed a book that characterizes the specificities of his city. In this book, he teaches using local specific content, aiming to develop spatial notions based on the familiarity that children already have with their city, and gradually expand their understanding of scale. The book "Ponta Porã, cidade de fronteira" (Ponta Porã, border city) innovates in its teaching methods, as it "offers various activities such as crosswords, word searches, interviews, culinary recipes, video links, written production, maps, cartoons, and beautiful images of the cities of Ponta Porã and Pedro Juan Caballero" (VERGUTZ, 2022, p. 125).

This approach allows students to relate their daily experiences with the subject of geography. The diverse range of activities presented in the book will likely capture students' attention, making the class more engaging. By identifying places they encounter in photos and associating them with the content, the teaching of geography becomes more enjoyable for the students.

Continuing along the same line of reasoning, we can affirm that:

Understanding the place where we live leads us to know its history and, therefore, to seek understanding of what happens there. No place is neutral; on the contrary, places are filled with history and are concretely situated in a physically delimited time and space. People who inhabit a place are historically situated and contextualized in the world. Therefore, the place cannot be considered or understood in isolation. The space we live in is the result of the history of our lives. At the same time, it is the stage where phenomena unfold, but it is also an actor/author, as it provides conditions, imposes limits, and creates possibilities. (CALLAI, 2005, p.236).

In this way, we can perceive that when studying a city, we cannot divide it into separate topics, as it is a collection of characteristics that form it, such as cultural, social, climatic, and economic aspects. These characteristics need to be taught in an interconnected manner, allowing students to understand how some sectors influence others, thus beginning to comprehend how society functions.

Another point of significant relevance that we need to analyze is present in the school calendar celebrations. Schools tend to prioritize commemorative dates that occur throughout the year. As a result, issues related to municipalities are often overlooked or given little attention. Consequently, at the end of the school year, the conclusion drawn is that schools allocate precious time for these exercises, but students finish the year without knowing much about the history, important locations, and culture of their city.

Amidst these facts, it is necessary to emphasize that all school knowledge is important. However, by giving more prominence to commemorative dates, schools are occupying the time designated for teaching local content.

CONCLUSION

Based on the information presented here, we can observe the relevance of specific local content for learning in the subject of Geography. Through this type of teaching, students come to recognize their city and view it in a different light. As they realize that they are also part of that society, they can think of ways to address the problems found there.

It is the responsibility of teachers to break away from the traditional methods that still persist in our society and start from the students' reality, addressing everyday issues. They should use new teaching approaches to ensure that students truly learn. Ultimately, we can see that there are various ways to make the teaching of Geography engaging and enjoyable while also fostering critical thinking and autonomy in relation to matters of societal interest.

REFERENCES

ARRUDA, E. A. (2019) A cidade é a sala de aula: ensinar/aprender geografia a partir do lugar. Geosaberes, Fortaleza, v. 10, n. 22, set.

BENTO, M. A. I. (2019) SED - Secretaria de Estado de Educação de Mato Grosso do Sul. Disponível em: <http://www.sed.ms.gov.br/wp-content/uploads/2019/07/Curr%C3%ADculo-MS-V26.pdf>.

CALLAI, H. C. (2005) Aprendendo a ler o mundo: a geografia nos anos iniciais do ensino fundamental. Cadernos CEDES [online]. v. 25, n. 66 [Acessado 20 Junho 2023]. Disponível em: <https://doi.org/10.1590/S0101-32622005000200006>.

CALLAI, H. C. (2001) A Geografia e a escola: muda a geografia? Muda o ensino? Terra Livre São Paulo n. 16 p. 133-152.

CONGRESSO BRASILEIRO DE GEÓGRAFOS (2014) Vitória / Es. O ensino de geografia vinculado a realidade local vivenciada pelos alunos. Vitória, Es: AGB, 2014.

FREIRE, P. (1979) Conscientização: Teoria e Prática da Libertação. Uma Introdução ao pensamento de Paulo Freire. CORTEZ E MORAES. São Paulo.

BASÍLIO, G. (2006) Os Saberes Locais e o Novo Currículo do Ensino Básico. Dissertação (Mestrado em Educação) - PUC/SP. São Paulo, p. 140.

PITANO, S. de C., & NOAL, R. E. (2015) O Ensino da Geografia a Partir da Compreensão do Contexto Local e Suas Relações com a Totalidade. Geografia Ensino & Pesquisa, 19 (1), 67–78. https://doi.org/10.5902/2236499414530.

RUIZ, J. C. (2023) Geografia em escala local. Dia a dia educação. Londrina, 2008. Disponível em: http://www.diaadiaeducacao.pr.gov.br/portals/pde/arquivos/997-4.pdf. Acesso em: 24 jun.

SAVIANI, D. (1991) Escola e democracia 24. ed. São Paulo: Cortez.

SAVIANI, D. (2003) Pedagogia Histórico-crítica: primeiras aproximações. 3 ed. Campinas, Autores Associados, 2003.

VERGUTZ, S. A. B. (2022) FORMAÇÃO CONTINUADA PARA PROFESSORES QUE ATUAM NO 3º ANO DO ENSINO FUNDAMENTAL NO COMPONENTE CURRICULAR DE GEOGRAFIA: EM FOCO AS ESCOLAS MUNICIPAIS DE FRONTEIRA DE PONTA PORÃ/MS. Dissertação (Mestrado em Educação) - PROFEDUC/UEMS. Campo Grande, p. 145.

THE FEMININE: BETWEEN THE AESTHETIC MARKET AND IMPOSSIBLE BEAUTY

Flavia Camille Santos ZAGO

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: https://orcid.org/0009-0002-3177-9304

Marsiel PACÍFICO

Prof. Dr., Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0000-0002-2013-2073

Barbara Walker Santos CABRAL

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0000-5364-5038

Abstract

This literature review explores the interrelated themes of femininity, false beauty standards, the cosmetics market, and women's emotional distress. The study is based on the theoretical foundations of Wolff and Theodor Adorno. The purpose of this study was to critically analyse how social norms and the commercialization of beauty perpetuate women's emotional pain. Reviewing a wide range of scholarly writing and empirical research, this review highlights the ubiquitous influence of media, advertising, and popular culture in shaping unrealistic ideals of beauty. Not only do these constructed ideals objectify women, but they also create a culture of comparison and self-doubt that has major consequences for women's mental health. The research sheds light on how the cosmetics industry exploits these false beauty standards to promote products and processes that promise to improve women's appearance and meet societal expectations. However, these attempts to attain an idealized beauty often result in negative body image, low self-esteem, and psychological distress. This study exposes the mechanisms through which the dominant culture perpetuates these harmful beauty norms. It underscores the role of consumerism, mass media, and the proliferation of digitally altered images in constructing and reinforcing unattainable beauty ideals. The findings of this review emphasize the urgent need for societal and individual awareness to challenge and redefine conventional beauty standards. It calls for a collective effort to promote body positivity, self-acceptance, and inclusivity, aiming to alleviate the emotional burden placed on women by false beauty standards and the commercialization of their appearance.

Keywords: Femininity. False beauty standards. Emotional distress.

INTRODUCTION

Being a frequent target of the cultural industry and major media outlets, beauty standards for the female body have increasingly become unattainable. But what is the real reason behind this? The deliberate inaccessibility of beauty through natural means is nothing more than a marketing game. Indeed, these high standards bring about various negative consequences for women who subject themselves to the relentless pursuit of reaching the pinnacle of beauty, leading to a significant capital movement, whether it be through the sale of cosmetics, clothing, food, or, especially, in the world of cosmetic surgeries.

Beauty is a monetary system similar to the gold standard. Like any system, it is determined by politics and, in the modern era in the Western world, it represents the latest and most dominant set of beliefs that perpetuate male dominance. (WOLF, 1990. p. 15)

By presenting a false narrative of a healthy and happy life, these beauty standards establish a set of characteristics for the perfect woman: flawless, smooth, and ageless skin; a slim, tall, and curvaceous body; long and well-maintained feminine hair; and clothing that follows the latest fashion trends, emphasizing a well-defined body. These characteristics go beyond cultural, ethnic, and age differences, all aimed at creating a need for women to fit into these definitions, leading them to waste a significant portion of their money on goods that supposedly bring them closer to the notion of perfect beauty, as exposed by Villasanti. (2023, p. 26):

Contemporary society experiences a paradox: while people seek real lives on glass screens, they are aware that what they see there are optimized, performative lives that do not correspond to the reality of the analog world. However, due to their desire to be noticed and admired, they end up migrating their own lives to the digital world, seeking some space in the virtual showcases.

Faced with an extremely cruel system that fuels insecurity and female rivalry in the pursuit of profit, large companies do not care if their advertisements perpetuate prejudice and the objectification of the female body. A quick analysis of major magazines, fashion shows, advertisements, and especially social media reveals that thinness is the most prominent characteristic within the standards imposed on women.

The obsession with thinness is the factor driving women and adolescents to resort to surgical procedures in most cases. However, even after the procedure, they still do not feel satisfied. This leaves women trapped in a vicious cycle of plastic surgery driven by anguish and low self-esteem resulting from the unattainable expectations placed on the female body. It weakens women, leading them to cope with their frustration through consumerism, which in a spectacle-driven society is attributed to the human spirit, almost like a form of therapy (DEBORD, 1997).

RESEARCH AND FINDINGS

The fear of not fitting into the thinness standard set by society leads women of all ages to undergo strictly controlled diets, often observed by their male partners and children, or resort to the use of medications and undergoing cosmetic surgeries.

Unfortunately, fatphobia, a term used to refer to attacks directed at fat people, also generates profits for large industries and the world of cosmetic surgeries. This fact becomes evident when entering a store and analyzing the prices of clothes in the plus-size category, which are often significantly higher compared to smaller sizes that can be sold for half the price. Additionally, there is a wide variety of cosmetic procedures aimed at modifying the weight and appearance of larger bodies, with prices often being considerably high. Furthermore, the pharmaceutical industry also contributes to this trend by selling weight-loss medications with promising claims.

Regarding body weight, one common excuse for fatphobia is that the number shown on the scale is directly linked to the question of whether a person is healthy or not. However, this is not an accurate representation of reality. Obesity can indeed be a factor that directly affects health, but it is not exclusive to it. Portraying the image of a fat body as inherently unhealthy is one of the frequent attacks by the fashion industry, which idealizes thinness. But is being thin synonymous with health? Not at all. Many of the thin bodies exhibited on runways are the result of extreme measures, such as restrictive diets, cosmetic procedures, medication use, and, in more severe cases, drug abuse, such as cocaine. It is not difficult to find testimonials from models, both active and retired, expressing the intense pressure to be thin on the catwalks and describing the extreme actions they take to maintain the required standards.

However, don't be fooled; being extremely thin, even outside the fashion industry, also becomes a target for criticism and attacks. As previously mentioned in this article, the beauty standard is unattainable, and it will never be possible to meet all the demands of this industry. In everyday life,

bodies that are too thin are constantly subject to attacks with comments like "too skinny," "twig," "board," which are common examples used to criticize people with this body type. In this case, there is a direct connection with the excessive sexualization of the female body, as many of these women may not have voluptuous breasts or buttocks, which society has imposed as attractive. Once again, the profit turns towards cosmetic clinics with their procedures, and the most common one being the application of silicone implants.

The care for the body in a spectacle-driven society can no longer be classified as a childish activity or mere youthful vanity. In a society where appearance is of paramount importance, concerns about physical appearance have direct implications in various areas, including health. Within this context, numerous negative consequences can be observed stemming from the pursuit of the elusive perfect beauty.

The pharmaceutical market undoubtedly plays a leading role in the world of aesthetic health. From the earliest times of valuing beauty, natural means such as oils and herbal baths were used, and today, they form the basis for pharmaceutical products aimed at satisfying the quest for aesthetic improvement – whether it be for health and well-being reasons or purely for social acceptance – always focusing on consumer preferences and the standards propagated by our society.

The truth is, the demand for cosmetic medications and pharmacy products is on the rise. This factor is linked not only to the pursuit of physical perfection but also to the extensive marketing efforts in this market. Advertisements often showcase false outcomes – especially those claiming immediate effects – and frequently involve the participation of social influencers, such as celebrities or digital influencers.

In summary, the use of these products, even if they fail to deliver the desired results to consumers, can cause mild damage to the body. However, extremes exist, particularly in the realm of medications, where the use of drugs without medical prescription and professional monitoring can result in severe side effects, ranging from chemical dependency to cases of heart attacks or organ failure.

The problem begins with advertising. Created to please the audience and attract consumers, pharmaceutical advertisements for aesthetic purposes, such as makeup, for example, are now mainly conducted through the internet and often bypass professional scrutiny before being presented to the public. Many times, they lack scientific evidence confirming the product's efficacy or fail to specify the origin of the ingredients used, yet their sales continue primarily due to an overwhelming volume of advertising.

In conclusion, the increasing use of pharmaceutical products for aesthetic purposes is influenced by societal standards and aggressive marketing strategies. It is essential for individuals to approach these products with caution, ensuring that they are well-informed about their effectiveness and potential risks, and to consult healthcare professionals for guidance and safe usage.

The issue with cosmetics arises only when women feel invisible or judged without them. The problem with working outside the home exists solely when we despise ourselves for not doing so. When a woman is compelled to adorn herself to be heard, when she needs to look good to protect her identity, when she starves to maintain her job, or when she has to win over a lover to care for her children, that's when "beauty" hurts. What bothers women in the myth of beauty is not the adornments, the expression of sexuality, the time spent getting ready, or the desire to attract someone. Many mammals groom themselves, and all cultures use adornments. It's not about what is "natural" or "unnatural." The real struggle lies between pain and pleasure, freedom and obligation. (WOLF, 2020, p. 391)

As previously mentioned in this text, the pursuit of the perfect body has led to a constant increase in the number of cosmetic procedures performed worldwide. According to data released by Folha de S.Paulo newspaper (2013), Brazil was already the second country with the highest number of plastic surgeries, with 905,000 cosmetic procedures performed in the year of the study, while the United States ranked first with 1.1 million procedures. Currently, there is a significant sector of medicine focused solely on aesthetic concerns, which has resulted in the trivialization of the body, seeing it as an object to be modified according to fashion.

With the distressing feeling of not being beautiful enough in society, women, increasingly insecure, end up undergoing surgical procedures. Although such procedures are costly and theoretically restricted to affluent individuals, the insatiable need to fit into standardized beauty standards drives women to spend all their savings on modifying their bodies, even if they have limited financial means.

In most cases, plastic surgeries are not just about becoming attractive or being viewed favorably by others, but also about seeking self-love and reflecting years of exposure to the manipulations of the beauty myth (Wolf, 2020). With beauty standards that increasingly fuel women's hatred towards their natural bodies, insecurity and unhappiness intensify in their lives.

In recent times, there has been a certain trivialization of cosmetic surgeries due to their staggering numbers. Undergoing surgery has become relatively common, and there is often societal encouragement for it. Seeing influential social media figures openly talk about their procedures and even using their large followings to promote aesthetic clinics contribute to the normalization process.

However, there are major concerns. Despite the high demand, the cost of cosmetic procedures remains beyond the reach of a large portion of society. This becomes alarming when one realizes the number of cases of procedures that have resulted in negative outcomes due to being performed in unlicensed or illegal clinics. The consequences can range from mild issues like allergies to more extreme cases, even leading to death.

Women portrayed by major media or those who appear on smartphone screens while browsing social media, in essence, possess a sensually alluring, sexualized, and exceedingly beautiful appearance - an aspect that often results from photoshop editing and the application of beauty filters on the image. Consequently, they contribute to insecurity and low self-esteem through comparisons made by those who consume these images with the photos they view, thereby causing an increase in cosmetic sales and a demand for plastic surgeries.

If a public woman is stigmatized as "beautiful," she will be seen as a threat, a rival, or simply not taken seriously. If she is criticized for being "ugly," any woman risks being described with the same adjective to associate her with the criticized ideas. (Wolf, 2020)

This mandatory dose of the beauty myth provided by magazines induces in readers an uncontrollable, insatiable, and furious desire to obtain certain products and a perpetual fantasy: the anxious anticipation of a fairy godmother arriving at the reader's doorstep to make her dreams come true. (Wolf, 2020)

The media and the beauty myth (Wolf, 2020) directly influence how women behave in relation to their sexuality. The main focus of this topic is about how the media presents female sexuality and how women feel the need to fit into the standards portrayed on social media to gain attention and stand out among other women, thus feeling desired.

At this point, we come across two concepts previously presented by Wolf (2020): the Pornography of Beauty and the Sadomasochism of beauty. While these concepts may not be entirely current, we can still easily find similar characteristics in current advertisements.

Advertisements for products aimed at a predominantly male audience vigorously employ these techniques. In Brazil, this can be easily found in the advertisements of beer brands, which use the image of a partially nude woman with her body highlighted and jokes containing double entendre.

Shaping sexuality in a perverse manner, the interaction is to attribute a sense of guilt to women and reinforce the strength of the misogynistic view that precedes feminist agendas, which are increasingly prominent in today's society, questioning outdated customs rooted in sexism.

Constantly seen as objects, women learn from an early age to feel a kind of gratitude for arousing male desires. In this context, violence against women becomes more frequent alongside their sexual objectification. When we talk about violence against women, we are not only referring to domestic violence but also to all forms of aggression, whether verbal, physical, or psychological, directed at women in almost every aspect of their daily lives.

Two conventions of light and heavy pornography have penetrated female culture. One "merely" objectifies the female body, while the other commits violence against it. (WOLF, 2020)

Sadomasochism and the pornography of beauty are not explicit but rather insidious. Pornography asserts that women's beauty is our sexuality, when the truth is exactly the opposite. Sadomasochism claims that women enjoy being coerced and violated, and that rape and sexual violence are modern, stylish, and beautiful. (WOLF, 2020)

This new image created by associating sexuality with power leads to women being judged based on beauty standards, thus making basic needs like entering the job market considerably challenging. It is not difficult to observe factors in society that support this claim. Companies that should solely consider qualifications and skills of candidates often classify them based purely on aesthetics. This is particularly common in roles that involve interaction with the public, as employers believe that "attractive" women enhance the company's visual identity.

Harassment in the workplace remains a recurring issue, with the majority of victims being blamed for their beautiful appearance and the clothes they wear - often chosen by the very employers. In many cases, women are not given a chance to defend themselves, despite the existence of laws that guarantee their protection. The fear of losing their job in a capitalist society causes many women to remain silent in the face of such violence.

CONCLUSION

In conclusion, the unattainable beauty standards imposed by the cultural industry and major media outlets have given rise to a harmful and manipulative beauty myth. This myth perpetuates unrealistic ideals of beauty, leading to negative consequences for women who strive to conform to these standards. The pursuit of perfect beauty has created a monetary system that benefits large companies, driving a constant demand for cosmetic products and surgeries. Women find themselves trapped in a cycle of insecurity and low self-esteem, resorting to extreme measures to meet society's unrealistic expectations.

The normalization and glamorization of cosmetic procedures in society have led to a concerning increase in the number of surgeries performed. While women feel pressured to undergo these procedures to enhance their appearance and gain societal approval, the cost and risks associated with them remain significant barriers for many. Moreover, the media's portrayal of female sexuality as an object of desire has resulted in the objectification of women, fostering a culture of violence and harassment. Society must recognize the harmful impact of these beauty standards and take steps to challenge and redefine them.

It is crucial for individuals to approach cosmetic products and surgeries with caution, understanding their potential risks and seeking guidance from healthcare professionals. Breaking free from the confines of the beauty myth requires a collective effort to challenge societal norms and foster acceptance of diverse body types and appearances. Embracing true beauty lies in acknowledging and celebrating individuality and rejecting the commodification of women's bodies. Only through collective action and promoting a culture of self-love and acceptance can we break free from the chains of the beauty myth and create a more inclusive and compassionate society for all.

REFERENCES

DEBORD, G. (1997/1967) A sociedade do espetáculo: comentários sobre a sociedade do espetáculo. Rio de Janeiro: Contraponto.

FOLHA DE SÃO PAULO. (2013) Lipoaspiração volta a ser cirurgia plástica mais realizada no Brasil. Equilíbrio e Saúde. Disponível em: <https://www1.folha.uol.com.br/equilibrioesaude/2013/01/1219556-lipoaspiracao-volta-a-ser-cirurgia-plastica-mais-realizada-no-brasil.shtml>. Acesso em: 5 jul. 2023.

VILASANTI, V. S. (2023) A Beleza Filtrada: Corpo Feminino, Adolescência e Mundo Virtual. Dissertação (Mestrado em Educação) PROFEDUC, UEMS. Campo Grande/MS, p. 109.

WOLF, Naomi. (1992) O Mito da Beleza: como as imagens de beleza são usadas contra as mulheres. Rio de Janeiro:Rocco.

ETHICAL-MORAL ASPECTS OF PEDAGOGY IN SAINT AUGUSTINE

Giovana Sampaio CASTRO

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0006-2452-5284

Marsiel PACÍFICO

Prof. Dr., Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0000-0002-2013-2073

Michel Angelo Francisco Honorato

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0001-8827-9311

Abstract

This literature review explores the moral foundations of an education based on St. Augustine's principles. Based on a comprehensive analysis of relevant scholarly works, this study explores the main principles of Augustinian philosophy and their implications for educational practice. St. Augustine was a prominent figure in Christian theology, emphasizing the importance of moral development and the pursuit of virtue in education. His teachings emphasize the importance of developing a deep understanding of self, acknowledging the inherently fallen nature of human beings, and seeking divine grace for moral transformation. Through a thorough examination of Augustine's writings, this study identifies core elements of his educational philosophy. It emphasizes the concept of self-knowledge as an important aspect of moral growth and encourages individuals to reflect on their own thoughts, desires and actions in order to develop a sense of personal responsibility and responsibility. In addition, this review sets out Augustine's understanding of the role of teachers and mentors in promoting moral development. It examines the importance he places on teachers as guides, role models, and facilitators of students' moral development, and emphasizes the importance of shaping virtuous behavior and instilling a sense of moral purpose. The findings of this review demonstrate the continuing relevance of Augustine's moral teachings in the contemporary educational context. By incorporating its principles into educational practice, educators can create an environment that encourages introspection, moral reflection, and fosters virtues such as humility, compassion, and self-control. This research advocates for the incorporation of Augustinian moral foundations into curriculum and teaching methods. By adopting these principles, educational institutions can encourage character building, ethical decision-making, and the holistic development of students.

Keywords: moral education, Saint Augustine, virtue ethics, self-knowledge, moral development.

INTRODUCTION

The present study aims to foster reflections on a plausible condition of human beings to be constructed theoretically through the path of *Ordo Amoris*[1], based on the studies of Saint Augustine of Hippo, with an emphasis on ethical and pedagogical morality.

The venerable doctor was a medieval author, disseminator of the Catholic faith, and constituted a milestone in the pedagogical process in the early 5th century. His contribution to education lies in a

humanistic-religious vision, wherein knowledge walks hand in hand with the individual who, adhering to faith, seeks to grow in wisdom and grace.

We start from the hypothesis that individuals demonstrate certain difficulties in identifying the path to be trodden in their lives. This issue assumes a greater magnitude between adolescence and adulthood, mainly due to the presence of questions related to a search for truth. For instance:

_ What is my purpose in this world?

_ What is the meaning of life?

_ How can I be useful in the place where I am temporarily situated?

This analysis encompasses various contexts: (school, work, college, home, etc.).

An arduous yet potentially effective path is identified.

"Know yourself, accept yourself, transcend yourself." (Saint Augustine)

RESEARCH AND FINDINGS

Man perpetually embarks on a quest for happiness, ascribed to being inherent in the essence of the individual.

Saint Augustine speaks on this matter:

Human actions aim to achieve the "ends," the "goods." Both human actions and the specific "ends-goods" they tend towards are subordinate to an "ultimate end." This "ultimate end" is the "supreme good" that wise men unanimously refer to as "happiness." (AUGUSTINE, 1998, p. 80).

Happiness is closely linked to love, molding itself around ethics. In other words, love is also present within the social sphere, presenting aspects that should be grounded and guided in the life of the human being.

Saint Augustine advocates the thesis that later became a crucial tenet in the doctrine of the Catholic Church: "Human beings are composed of soul and body." It is believed that the human soul distinguishes them from animals, enabling them to use reason and exercise dominion over their wills.

It is vital to comprehend the wealth of immeasurable value that resides within the depths of the human being.

Hence, each person possesses a unique identity, and it diversifies. There is beauty in this individuality, and a significant challenge in society is that many fail to grasp the distinct importance of each individual for the common good. This contributes to the isolation of individuals, a lack of consideration for others, inequality, and leads to the neglect of cherishing virtues, among other consequences.

“Virtue is a habitual and firm disposition to do good. It enables a person not only to perform virtuous actions but also to give their best. [...] The virtuous individual is inclined towards the good, actively seeks it, and chooses to embody it in practice. (CATHOLIC, I, C. 1803).

The four cardinal virtues are mentioned, which structure the entire process that can order and balance the senses: prudence, fortitude, temperance, and justice.

According to João Paulo Araújo, he cites in his article:

Prudence is understood as the knowledge of things that ought to be desired and things that should be rejected; fortitude, that disposition of the soul to endure events and losses over which we have no power; temperance, the ability to restrain our desires from things to be avoided; justice, the virtue by which we allocate to each their due. (LIMA, J, P. 2017, p. 37).

The practice of virtues leads to love. The recognition of love within oneself opens doors to a path that leads to an elevated degree of charity, promoting concrete actions in society.

A person who strives for righteousness in their deeds becomes noticeable, and their true disposition always shines through. This occurs through language, as what lies within a person manifest in various ways. In other words, nothing is concealed; the human being reflects their truth or untruth, even if it takes time.

To become virtuous, the individual embarks on a constant quest, submitting themselves to the renunciation of their own desires with the determination of someone who knows their purpose in the world and what awaits them in the end.

According to Saint Augustine, language is an essential element for educational development. The exchange of dialogue between the teacher/master and the student is of paramount importance. This conception is interconnected with Vygotsky's theory of symbolic mediation, which refers to the intermediation between humans and the world. In this process, both the teacher and the student assume two roles: the teacher not only imparts knowledge but also learns from the students.

The student, in turn, absorbs the learning and also shares their experiences with their teacher and the entire class. In other words, there must be space and mutual freedom of information, resulting in an effective pursuit of knowledge and creating an environment that is less exhausting and more efficient.

[...] Augustine believes, just like Plato, that there is no distinction between disciple and master because both are on the same level in the pursuit of the same truth. The truth is not imposed or inserted from an external realm into the mind of the one who appropriates it; instead, the truth must be discovered and developed by the individual. (SILVA, C. 2016, p. 26-27).

The second element mentioned is love. There is no sense in things that lack love; human beings unconsciously depend on love to live well. God created us to love and be loved.

However, when this component is present in the environment, it generates reciprocal respect socially. As the Sacred Scriptures state: "Above all, clothe yourselves with love, which binds us all together in perfect harmony." (BIBLE, Colossians 3:14).

A teacher who dedicates themselves to the well-being of their students, striving for the best possible education, treating their colleagues with respect, acknowledging the dignity of each individual, acts with love. The child who witnesses these acts absorbs, in some way, the good, the beautiful, and the just and will consequently reflect not only in their academic path but also in their life beyond school.

The Catholic doctrine teaches that love, in practice, is a decision. The true happiness of a person lies in recognizing that nothing should be done to gain merits, and the reality of this decision lies in the ability to deal with adversities, which is a step towards human maturity. In other words, love is a responsibility that weighs upon the individual, yet it is considered a wholesome fulfillment in the lives of those who embrace this practice.

The third element addressed is freedom.

True freedom consists of edification that springs from within the individual, influencing the interaction of their ideas within the context in which they are placed. Freedom is directly linked to the decisions on how to act in any and all circumstances of life.

It is understood that reflection on freedom leads to actions that go beyond the satisfaction of one's own desires. For this reason, the individual attains such integrity in the depths of their being and finds happiness in the little things.

Thus, a person becomes free because they have learned to love and, in doing so, they live with a disposition towards meaningful and pleasant dialogue, which allows them to learn and experience the exchange of knowledge.

The ethical-moral pedagogical teachings of Saint Augustine influence better education. However, a critical observation of contemporary society reveals how this concept is being transmitted with both positive and negative aspects.

Universally, there is an exacerbated social conflict due to the diversities of individuals defending their beliefs, ideologies, cultures, politics, gender concepts, ethnicity, etc.: "[...] instances of disrespect, violence, personal and physical aggression, the lack of collectivity and values that result from a lack of elements that should be considered as pillars for effective pedagogy." (SILVA, C. 2016, p. 31).

Citizens require an education that imparts the truth about ethical and moral values that underpin social development.

"Saint Augustine also agreed with the belief that a person who lacks moral and ethical principles cannot harmoniously adapt to society." (SILVA, C. 2016, p. 31).

Saint Augustine opposes the prevailing individualistic concept that strongly permeates modern times, blinding people from sound conscience, diminishing the appreciation of virtues, hindering the development of their principles, and transforming them into superficial beings, losing the firmness of a solid essence, falling into a selfish, greedy, overwhelmed, and avaricious abyss, among others.

According to the profession of faith of the Fourth Lateran Council, humanity is comprised of soul and body. This matter is addressed to examine the concept of human constitution according to Saint Augustine.

Such is the case of man, a being endowed with two distinct substances created ex nihilo, which complement each other to form a new entity — man: soul and body. The first — the soul — is of a spiritual nature, immutable, and eternal, while the second — the body — is of a physical nature, mutable, and mortal, less good or less perfect than the soul, which has the task of governing it. In this new Christian conception, the body, despite being inferior to the soul, is something good, useful, and necessary, as it is through it that the soul performs various functions, including the sensations of sensible objects. (COSTA, M. 2018, p. 187-188).

It is essential to comprehend that there exists something greater than the external aspect of the human being. Man carries an abyss within himself and requires knowledge to live fully. Understanding that everything has its origin, emphasizing the uniqueness of each individual. In Saint Augustine's view, the ultimate purpose of human life is God, the Creator of all things, and the genesis of humanity lies in God.

Knowing human existence, understanding where we come from, is a crucial point for recognizing the true meaning of life that points to other spheres. However, the venerable doctor lists the entire ethical-moral structure of man as a collaborator in achieving an ordered life. The rules of ethics and morals shape the individual to walk with direction. God, the Creator of all things, knows and scrutinizes the innermost being of creatures, providing means for man not to lose his way but also granting total free will to each person.

Ethics and morals teach man that it is necessary to control his own desires with balance. In this case, we refer to asceticism as a salutary element against carnal concupiscence, which is related to desires and ambitions that cause suffering and disintegration. In other words, in dealing with a certain maturity, it is crucial to understand that: "Everything is permissible, but not everything is beneficial for man." (BIBLE, 1 Corinthians 6:12).

The venerable doctor presents a concrete view of human life, offering a reflection focused on the everyday reality of battles, joys, and sorrows without masking the truth about the events that the individual may be subjected to experience.

In this context, we find the stage of the questioning man who seeks to know his history, his roots that emanate from various past generations. One of humanity's frustrations is not finding answers to its doubts.

The person who lacks faith in the truth inclines toward a lack of hope and fails to develop as an explorer of new experiences. The discovery of "Who am I?" comes after recognizing one's existence in communion with all beings.

The Bishop of Hippo gives us an understanding that interiority does not express a blockade or denial of corporeal reality but rather a transcendence that establishes a relationship with God and peace among men. (VAHL, 2013).

In the Agustinian conception:

[...] self-knowledge is not the view of a passive mind, as it does not solely stem from "I think," but also from "I want," "I seek." The intellect is never unaccompanied by the will and its loves. Without the will, one does not arrive at knowledge. Thinking ensures that, through the extensive journey of seeking and finding, the individual progresses by desiring what they know. (DUFFY, 2001 apud VAHL, 2013, p. 36).

The inner man embodies a certain maturity based on their experiences. The benefit of valuing internalization lies in the pursuit of enduring and consistent causes. This pertains to the soul, as mentioned earlier.

In an inner man, one can identify balance, discernment in their decisions, and wisdom in their actions.

According to Saint Augustine, a person who conducts themselves pleasantly, even without belief in God, can attain virtues and become happy and fulfilled. However, those who take on the responsibility of being guided by faith have greater assistance. The attainment of virtues is challenging, and without spiritual aid, it becomes even more laborious, as mere goodness alone is not enough.

Man sustains himself through grace. In his work "On Free Choice of the Will," Saint Augustine emphasizes that grace makes man more beautiful.

Carvalho (2018, p. 72) understands that: "To live according to the divine right order is to have love in order. Divine grace assists man, but he must live ethically and morally according to the right order."

It is understood that grace brings the presence of good and beauty, which reflects perfection. If it is lacking, everything becomes prone to evil and disharmony.

Grace promotes balance, happiness, and true freedom. According to Saint Augustine, man can choose between two paths: living according to grace or living according to nature.

The person who chooses to live according to grace never lives for themselves, in their selfishness. Offering their life while consuming themselves becomes the source of joy that fills them.

On the other hand, those who choose to live according to nature tend towards egocentrism. They are always self-centered, demanding rewards from the world, acting like a spoiled, stubborn child, unable to respect the unpredictability of time.

The subject of self-love is also unjust towards others because, in desiring to be everything to everyone, they deny others the desire to take themselves for God. God is a singularity. By assuming themselves as God, the self denies its individuality and seeks to assert itself as a singularity, thereby denying this same desire to others. Moreover, by wanting to be loved by others as if they were a God, the subject of self-love breaks the reciprocity of love. (PARRAZ, I. 2003, p. 126).

CONCLUSION

The conclusion of this work maintains its foundation in the realization of good deeds.

It is known that man also finds happiness in actions offered for the common good.

Helping is synonymous with serving, cooperating, and can, therefore, become the path to discovering one's sense of usefulness.

However, there is a path that points to the necessity for families, institutions, or any other educational environment in society to transmit true principles. Anyone's life becomes more effective when they find meaning in their tasks.

Therefore, it is necessary to problematize existence, to understand that freedom does not prevent us from being subjected to instability.

In all contexts, the appreciation of abilities can be adapted, and this development is beneficial to the human being, contributing to a more determined, communicative, empathetic, autonomous, and supportive individual, among other qualities.

The problem with the practice of good deeds is that many people associate it only with efforts that bring recognition, turning an action into a forced virtue that lacks genuine dedication, resulting in an imprisonment in the life of an individual who is constantly frustrated with people and the world around them, unable to identify their own shortcomings due to selfishness. The individual who recognizes their imperfections finds the path to maturity and successful growth, restoring perseverance in their experiences. The absence of truth is one of the causes of sadness.

This is where charity begins [...]. May charity already move your bowels, so as to make you act not for ostentation, but out of an abundance of mercy; coming from the depths of the heart. May charity make you attentive to the misery in which your brother is immersed. (LIMA, J, P. 2017, p. 49).

The absence of truth is one of the causes of sadness. Everyone has a yearning for this discovery, consciously or not, and when one lacks direction, the individual feels corrupted and lost.

Therefore, from birth, man receives a multitude of information and absorbs certain distorted truths that confine them to a superficial line of thinking, making them limited in their development and bound to human relationships.

REFERENCES

BIBLE. (2017) Tradução dos originais hebraico e grego pelos Monges de Maredsous. 211.ed. São Paulo: Ave-Maria.

CARVALHO, Eduardo. (2018) O ético-moral em Santo Agostinho. 2018. 98 f. Dissertação (Mestrado em Ciências da Religião) – Universidade Presbiteriana Mackenzie, São Paulo.

CATECISMO da igreja Católica. (2000) Edição típica vaticana. São Paulo: Lovola.

DEMOCRACIA NA TEIA. (2009) Santo Agostinho / Andrei Venturini. Youtube, 20 out. . Disponível em: https://www.youtube.com/watch?v=Yz_hrKGySSc

GOMES FILHO, Luiz Santos. (2007) A temática da felicidade desde a antiguidade até Agostinho no seu período inicial, mais detidamente na obra De beata vita. 114 f. Dissertação (Mestrado em Filosofia) – Pontifícia Universidade Católica de São Paulo, São Paulo. Disponível em: https://repositorio.pucsp.br/jspui/handle/handle/11745

LIMA, J. P. A. P. (2017) A ética do amor em Santo Agostinho. 2017. Dissertação (Mestrado em Filosofia) – Universidade Federal do Ceará, Fortaleza.

PARRAZ, Ivonil. (2003) O existencialismo em Pascal. *In*: XXVI JORNADA DE FILOSOFIA E TEORIA DA CIÊNCIAS HUMANAS, 26(1), 2002, Marília. Anais. São Paulo. p.115-128.

SILVA, Claubervan Lincow. (2016) Aspectos éticos-morais da pedagogia em santo agostinho. Caderno do PET Filosofia, vol. 7, n.14, p. 24-33.

VAHL, Matheus Jeske. (2013) Aspectos éticos do pensamento existencial de Santo Agostinho – Uma análise a partir do "*Cogito Agostiniano*". Seara Filosófica, n. 7, p.31-38.

Ordo Amoris : Word of Latin origin, translated into English, means "Order of Love."

PHYSICAL EXERCISES AND THE BRAIN: IMPACTS ON MEMORY AND ATTENTIONAL CAPACITIES

Lais Fernanda Podsclan GAVIOLI

Research Assistant, Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0009-0006-9965-8735

Marsiel PACÍFICO

Prof. Dr., Universidade Estadual de Mato Grosso do Sul, Faculty of Education, Department of Paranaíba, Mato Grosso do Sul - Paranaíba

ORCID: 0000-0002-2013-2073

ABSTRACT

With a specific focus on attention and memory, this literature review aims to provide an overview of the current state of knowledge regarding the effects of physical exercise on the brain. Recent research has highlighted the positive impact of physical exercise on cognitive functions, in addition to its well-known benefits for physical health. Through various studies, exercise has been found to improve attentional control, attentional switching, and selective attention. Physical exercise has been discovered to have positive effects on memory function in addition to attention. These improvements can be attributed to the release of neurochemicals like dopamine, norepinephrine, and endorphins. These particular neurochemicals are well-known for their roles in regulating attention. The positive effects that physical exercise has on attention and memory abilities have been linked through research. These findings have important implications for various groups of people, such as those with ADHD, older adults at risk for cognitive decline, and students looking to improve their academic performance. By incorporating regular exercise into daily routines or utilizing exercise interventions, attention and memory can be enhanced. In summary, the current literature strongly supports the idea that physical exercise has a positive impact on attention and memory.The underlying mechanisms involve neurochemical changes, increased neurogenesis, and improved synaptic plasticity. Further research is needed to elucidate the optimal exercise parameters (e.g., duration, intensity, type) for maximizing cognitive benefits. Nonetheless, the evidence presented in this review underscores the potential of physical exercise as a non-pharmacological intervention to enhance cognitive function and improve brain health.

Keywords: Neuroeducation. Memory. Attentional Capacities.

INTRODUCTION

Since ancient times, humans have had the need to adapt to their environment, and due to their characteristics as hunters/gatherers, physical activity has always been indirectly present in their daily lives. It is through the functioning of the brain that we learn to modify our behaviors based on our experiences. Thus, mental processes such as thinking, attention, and judgment are the result of proper brain functioning.

In reflecting on the relationship between the body and mind, ancient literature treated their functioning as isolated and independent. However, thanks to advances in neuroscience and its researchers, we now know that the body and mind are interdependent. One relies on the other for humans to live with quality and in a healthy manner. A diseased body leads to improper brain functioning, and a diseased brain negatively affects physical performance in various ways, resulting in various neurological diseases that we observe in society today.

Considering the knowledge of the benefits that physical activity has on the human being, both cognitively and physically, one may wonder why schools do not adapt their pedagogies according to brain functioning. If physical exercise aids in learning, memory, and the development of attentional capacities, why do Physical Education classes continue to be undervalued and seen as a secondary discipline in schools?

In the school environment, the relationship between body and mind can be observed through Physical Education and movement classes, which play an important role in the development of learning. Motor and cognitive aspects are part of the pedagogical practice (SILVA, 2021). Punitive measures that involve removing Physical Education as a consequence for students can be observed, and in situations where students face difficulties in certain subjects, Physical Education classes may be replaced with remedial classes.

In reality, this subject is a strong ally in the teaching-learning relationship, as it involves bodily movements and physical exercise, even low-intensity ones, which influence the improvement of cognitive functions, especially attentional capacity (SILVA, 2021).

Therefore, the objective of this work is to investigate the contribution of physical activity to the development of learning, considering primarily the enhancement of memory and attentional capacity.

METHODOLOGY

In order to carry out this work, a bibliographic review was carried out, as it aimed to measure studies that are consistent with learning, attentional capacity, memory and the practice of aerobic physical exercises, in their specificities and in the perspective of the authors that will be used. to compose the theoretical framework of this research, such as Izquierdo, Herculano-Houzel, Damásio, Relvas and Cosenza; Guerra, aiming to present and identify if there is an approximation with the relationship between learning and physical exercise.

The electronic databases PubMed, SciELO, Academia.edu, Google Scholar and Capes were used with the following descriptors “aerobic physical exercises”, “brain”, “attentional capacity” and “memory,” being combined in each database in Portuguese and English language. In this area, research by Tokuhama-Espinosa stands out. Although there are studies that address several themes in the same work, we tried to categorize the main and most relevant themes based on the central objective: relations between the practice of physical exercises and learning.

By connecting with a wide range of literature, the researcher comes into contact with other published works, aspects already addressed and discoveries on the researched topic (FONTELLES et al; 2009).

RESEARCH AND FINDINGS

The brain plays a fundamental role in the learning process and in shaping our behavior based on lived experiences. Consequently, mental activities such as thinking, attention, and judgment are direct outcomes of efficient brain functioning.

All these processes occur due to nervous circuits, which consist of neurons. Neurons are responsible for processing and transmitting information through nerve impulses, which are of an electrical nature. Synapses regulate the passage of information in the nervous system, and communication between cells is facilitated by neurotransmitters. Our cerebral cortex contains millions of neurons organized into circuits responsible for functions such as language, action planning, memory, and critical reasoning (COSENZA & GUERRA, 2011).

Sensory information reaches the nervous system and sequentially reaches the brain through sensory processes that begin with receptors. Each receptor is responsible for capturing a specific type of energy; for instance, the visual sense captures light. This energy capture initiates an information circuit where one cell passes information to another until it reaches the cerebral cortex, responsible for information processing. Therefore, sensory information allows us to be aware of what is happening in

our surrounding environment. As a result, human behavior is a function of neural circuit activity in various areas of the nervous system.

However, despite the brain being molded by evolutionary processes, understanding its functioning has always been a major challenge for scientists. Until the 1970s, studying the human brain was impossible without causing pain to the patient or having them alive. Thus, until then, our brain's performance was merely a subject of hypotheses and inquiries.

Thanks to technological advances and progress in neuroscience studies, we can now conduct analyses and research on the human nervous system, even while it is fully functional. Recent research demonstrates that the brain is a dynamic and adaptable system, self-organizing and influenced by interactions with objects and events. When faced with new situations, the brain's molecular structures adapt to this new reality (WOLYNEC, 2004). Since the neurosciences emerged and devices capable of monitoring the human brain's functioning in vivo through imaging, heat, blood flow, or electrical stimuli were developed, scientists have gained a more effective understanding of brain functioning, making neurosciences a set of empirical sciences.

Among the neurosciences, we find neuroeducation. In this context, neuroeducation establishes itself as a cutting-edge research field with enormous potential for investigating teaching-learning relationships based on the human brain. It is also considered an interdisciplinary area that brings together knowledge from Neuroscience, Psychology, and Pedagogy in favor of students' learning, deciphering cognitive and emotional processes to originate better teaching methods and curricula.

Discussing the challenges and possibilities of the interrelation between these areas that form neuroeducation, Guerra (2011) states that pedagogical practices that respect how the brain functions lead to more efficient learning. Advances in neuroscience research provide insights into cerebral mechanisms related to mental functions significant in the learning process.

Guerra (2011) emphasizes that the goal of neuroscience is not to propose a new pedagogy but to provide foundations for existing pedagogical practices, demonstrating that pedagogical strategies that consider brain functioning tend to be more effective, achieving results with less complexity. Therefore, regarding the contribution of neuroeducation to the learning process, the author states:

> Understanding learning from a neurobiological perspective can assist educators, teachers, and parents in comprehending some aspects of learning difficulties and inspire educational practices. However, it does not allow for the prescription of fixed solutions to educational problems (GUERRA, 2011, p. 3).

The beneficial effects of physical exercise on the human body go far beyond improving attention, as commonly portrayed in the news and interviews. Cosenza and Guerra (2011) illustrate that engaging in physical activities benefits an entire network of functioning in our organism, as we shall explore further.

Merege Filho et al. (2014) further assert that exercise can promote adaptations in brain structures and synaptic plasticity, leading to cognitive improvements. However, according to Matta Mello Portugal et al. (2013), it is essential to consider the ideal intensity of physical exercise. The authors suggest that exercises of moderate intensity yield better behavioral, emotional, mood, and anxiety responses, which can aid in combatting conditions such as depression, neurodegenerative diseases, and Parkinson's disease.

In line with these findings, Merege Filho et al. (2014) examined the chronic effects of physical exercise and reported that engaging in moderate-intensity aerobic exercise enhances cognitive performance, including processing speed, selective attention, and short-term memory. Additionally, certain hormones play pivotal roles in human development. The IGF-1 hormone induces neurogenesis and modulates acetylcholine levels in the hippocampus, which is vital for central nervous system development. Physical training stimulates the release of this hormone (MEREGE FILHO, C. A. A. et al; 2014). Another hormone under study is VEGF, involved in angiogenesis, a key factor influencing memory and learning.

These studies confirm the positive effects of physical activity on cognitive function and cerebral plasticity, partly mediated by increased cerebral vascularization and local blood flow. Authors suggest

that physical exercise produces significant benefits for individual health, as it is associated with increased synthesis and release of neurotransmitters and neurotrophins, leading to neurogenesis, angiogenesis, and neuroplasticity (PORTUGAL et al., 2013). The practice of exercise results in the synthesis and release of neurotransmitters and neurotrophic factors, which contribute to neuroplasticity (PORTUGAL et al., 2013, p.11). Hence, similar to other research findings (CASSILHAS, TUFIK, & MELLO, 2015), the production of BDNF, IGF-1, and VEGF plays a crucial role in maintaining neurons and neurogenesis, thus influencing cerebral plasticity.

According to Cassilhas, Tufik, and Mello (2015), physical exercise elevates BDNF levels, which activates neural circuits involved in learning and memory through its actions. Izquierdo defines memory in his book as: "Memory" signifies the acquisition, formation, conservation, and evocation of information. The acquisition is also called learning: only what is learned is "recorded" (IZQUIERDO, 2011, p. 1).

Memory and learning are adaptable capacities that can transform to fit the environment, generating new behaviors. The author identifies different types of memory, categorized by duration: short-term and long-term memory. Izquierdo (2011) classifies short-term memory as lasting from three to six hours after the beginning of learning, during which the consolidation of long-term memories takes place. Long-term memory, according to the author, is defined as:

Long-term memories are not established in their stable or permanent form immediately after acquisition. The process that leads to their definitive fixation in a way that can be later evoked in the days or years to come is called consolidation. (IZQUIERDO, 2011, p. 23).

Continuing with the various types of memory, Cassilhas et al. (2016) present memories classified by nature: working memory and declarative or non-declarative memories. Working memory lasts approximately one to three minutes and serves the function of analyzing received information and assimilating it with other learnings (IZQUIERDO, 2011). The same author also refers to declarative memories as "memories we choose to make inaccessible, whose access we block. The content of these memories includes humiliating, unpleasant, or simply inconvenient episodes from each individual's memory repository" (IZQUIERDO, 2011, p. 27).

The authors assert that various conditions can influence the process of consolidation and retention of these memories, modulating their outcomes, such as attention, mood, sleep-wake cycle, and physical exercise. Studies cited by the authors indicate that both aerobic and resistance exercises are related to brain health, and there is evidence of the benefits that physical exercise brings to health regardless of age. Moreover, physical activity can also be an ally in preserving cognitive function, protecting against cognitive decline and neurodegenerative diseases.

According to Cassilhas, Tufik, and Mello (2016, p. 123, apud Cassilhas et al., 2007), "physical exercises (both aerobic and resistance) were able to improve spatial learning and memory in both humans and rodents." These studies provide strong evidence that the practice of physical exercises can positively impact memory development and consequently enhance learning in individuals.

For all these reasons, when applied correctly through physical education classes, physical exercise can be a great ally in the learning process of students, offering a cost-effective and accessible approach for all educational institutions.

Furthermore, another factor that regular low-intensity physical exercise can provide is an improvement in attention capacity. Attention is an indispensable factor in a student's academic life, as it is essential for the learning process.

According to Franco de Lima (2005), attention is the individual's capacity to respond to significant stimuli while ignoring others, assisting in the organization of mental processes. Attention allows effective interaction between a person and their environment, enabling them to concentrate on desired tasks.

The attentional process enables the nervous system to selectively process information received through sensory organs, directing attention to relevant stimuli, and generating effective interaction between the individual and the environment (BRANDÃO, 1995).

Establishing attentional focus adapts as we select stimuli, we consider most relevant, subsequently directing limited resources to process this information. Bringing this context into the classroom is crucial, as several factors need to be positively aligned for a student to pay attention during an explanation.

Attention can be voluntary or involuntary in nature. Voluntary attention occurs when the individual actively and deliberately selects a specific activity, directly linked to motivations, interests, and expectations (FRANCO DE LIMA, 2005). On the other hand, involuntary attention occurs in response to unexpected events in the environment, with the individual not in control of their attention. This type of attention is stimulated by factors that capture our focus, such as intensity, size, color, movement, among others.

In addition to its voluntary and involuntary nature, attention can be operationalized as selective, sustained, alternating, and divided attention. Selective attention refers to the ability to choose the stimulus to focus on, depending on the size of the filter and the importance given to certain subjects. Sustained attention involves maintaining focus on a specific stimulus for a period of time to complete a task. Alternating attention is the ability to shift focus from one stimulus to another. The last operationalization of attention is divided attention, which involves dividing attention to perform two tasks simultaneously, such as talking on the phone while driving.

In the classroom, it is important for students to exercise sustained attention to maintain focus on explanations and activities. For this to occur, it is also necessary for the teacher to create suitable conditions to stimulate this type of attention.

CONCLUSION

In this way, it can be said that the brain responds to stimuli from physical activity. The effects of physical exercise on cognitive response are driven by the increase in cerebral blood flow. This process leads to heightened neurotransmitter activity, which, in turn, promotes adaptations in brain structures and synaptic plasticity.

Hence, physical activity can serve as a positive aspect in the treatment and prevention of cognitive diseases, particularly aerobic exercise at moderate intensity. According to the authors and the studies they cite, there is improvement in cognitive areas such as short-term memory and attention, which are fundamental factors for quality and effective learning—qualities that are becoming increasingly scarce within the classroom.

Through these factors, physical exercise emerges as a stimulator of brain vascularization, aiding in the cognitive development of individuals and enhancing attentional capacities, memory, and learning. Furthermore, through the formation of new neurons, it promotes mental health.

According to Nardin and Sordi (2007), the methodology chosen by the teacher in their classes has a significant impact on students' attentional performance. Comparing a teacher-centered lecture-based class to one based on the principle of dialogical communication space, the authors assert that the latter favors students' attentional capacity.

REFERENCES

BRANDÃO, Marcus Lira (1995). Psicofisiologia. 1ª ed. São Paulo.

DE-NARDIN, Maria Helena; SORDI, Regina Orgler (2007). Um estudo sobre as formas de atenção na sala de aula e suas implicações para a aprendizagem. Psicologia & sociedade, v. 19, p. 99-106.

CASSILHAS, R. C., TUFIK, S., & de MELLO, M. T. (2016). Physical exercise, neuroplasticity, spatial learning and memory. Cellular and molecular life sciences: CMLS, 73(5), 975–983.

COSENZA, Ramon M; GUERRA, Leonor B (2011). Neurociência e educação: como o cérebro aprende. Porto Alegre: Editora ArtMed, 2011, 151

FONTELLES, Mauro José et al (2009). Metodologia da pesquisa científica: diretrizes para a elaboração de um protocolo de pesquisa. Revista paraense de medicina, v. 23, n. 3, p. 1-8.

FRANCO DE LIMA, Ricardo (2005). Compreendendo os Mecanismos Atencionais. Ciênc. cogn., Rio de Janeiro, v. 6, n. 1, p. 113-122, nov. Disponível em <http://pepsic.bvsalud.org/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S180658212005000300013&lng=pt&nrm=iso>. acessos em 16 mar. 2023.

GUERRA, L (2011). O diálogo entre a neurociência e a educação: da euforia aos desafios e possibilidades. Revista Interlocução. 4(4), p. 3-12.

IZQUIERDO, Ivan (2011). Memória. Artmed Editora.

MATTA MELLO PORTUGAL, Eduardo et al (2013). “Neuroscience of exercise: from neurobiology mechanisms to mental health.” *Neuropsychobiology* vol. 68,1: 1-14.

MEREGE FILHO, C. A. A. et al. (2014). Influência do exercício físico na cognição: uma atualização sobre mecanismos fisiológicos. Revista Brasileira de Medicina do Esporte, v. 20, n. Rev Bras Med Esporte, 20(3), p. 237–241, mai.

SILVA, H. M. de A (2021). Esporte na Educação Física escolar: importância e influência sobre os aspectos cognitivos. Orientador: Alexandre Teixeira Abdala. 2021. 27f. Trabalho de Conclusão de Curso (Licenciatura em Educação Física) - Centro Universitário do Planalto Central Apparecido dos Santos.

WOLYNEC, Elisa. (2004) Evolução dos conceitos sobre o cérebro e o processo de aprendizagem . Revista Techne. Janeiro/2004. http://www. techne. com. br/artigos/ArtEdu_evolucao.pdf.

VAYNMAN S, GOMEZ-PINILLA F. (2006) Revenge of the "sit": how lifestyle impacts neuronal and cognitive health through molecular systems that interface energy metabolism with neuronal plasticity. J Neurosci Res. ;84(4):699-715. doi:10.1002/jnr.20979

SAFEGUARDING TRADITIONAL KNOWLEDGE THROUGH PATENT LAWS IN INDIA

Pooja Yadav

Student, school of law Galgotias University

Greater Noida-India

ORCID: 0009-0007-5287-813X

Abstract

Traditional knowledge represents the collective wisdom and practices passed down through generations within indigenous communities. In India, a country rich in diverse traditional knowledge systems, protecting traditional knowledge within the framework of patent laws has gained increasing recognition. This paper explores the measures taken by India to protect traditional knowledge under its patent laws and the challenges that persist in this endeavours.

This article explores India's efforts to protect traditional knowledge under its patent laws and the challenges involved. Traditional knowledge, representing the collective wisdom of indigenous communities, is rich in India's diverse cultural heritage. The commercial exploitation of traditional knowledge without proper recognition poses a significant threat to these communities. The article discusses key international legal instruments, including the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples and the Convention on Biological Diversity, to which India is a signatory. India's legal framework, including provisions in the Indian Patent Act, is examined, highlighting sections that address patentability criteria and the disclosure of traditional knowledge. The Traditional Knowledge Digital Library (TKDL), Traditional Knowledge Resource Classification (TKRC), collaborative partnerships, awareness campaigns, and capacity building initiatives are discussed as India's initiatives for protecting traditional knowledge. The paper concludes by recommending enhanced documentation, strengthened legal provisions, public awareness, collaboration with indigenous communities, monitoring, and enforcement to further strengthen the protection of traditional knowledge under India's patent laws. In this template, the congress formatting requirements are described.

Keywords: Ayurveda, Misappropriation, Prior-art, Traditional knowledge,

INTRODUCTION:

Traditional knowledge represents the collective wisdom and practices passed down through generations within indigenous communities. It encompasses valuable insights into areas such as agriculture, healthcare, and natural resource management. However, the commercial exploitation of traditional knowledge without proper recognition and protection poses a significant threat to the cultural heritage and socioeconomic well-being of indigenous communities. In India, a country rich in diverse traditional knowledge systems, the need to safeguard traditional knowledge within the framework of patent laws has gained increasing recognition. This article explores the measures taken by India to protect traditional knowledge under its patent laws and the challenges that persist in this endeavour.

Research And Finding

India's Rich History

India has a long history of traditional knowledge systems deeply rooted in its indigenous communities. Ayurveda, Yoga, Unani, Siddha, and traditional agricultural practices are among the ancient knowledge systems that have flourished in the country for centuries. With the advent of globalization

and advancements in technology, the potential commercial value of traditional knowledge has attracted attention both nationally and internationally.

The Challenges Faced In Protecting Traditional Knowledge

Documentation and Codification: Traditional knowledge often exists in oral traditions, making it challenging to document and codify in a manner suitable for legal protection. The absence of standardized systems for capturing and preserving traditional knowledge poses a significant hurdle.

Prior Art Barriers: Traditional knowledge, by its nature, often predates the modern patent system. As a result, it may not meet the novelty and non-obviousness requirements necessary for patentability. This creates a dilemma when faced with patent applications that seek to appropriate traditional knowledge without proper recognition

Misappropriation: Indigenous communities have been subjected to biopiracy and misappropriation of their traditional knowledge. This occurs when external entities patent traditional knowledge without obtaining the informed consent of the community or providing them with fair and equitable compensation

Limited Awareness and Capacity: Many indigenous communities lack awareness of intellectual property rights and the potential value of their traditional knowledge. Additionally, they may face challenges in navigating the complex legal and administrative processes involved in protecting their knowledge.

Key International Legal Instruments

1.**United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP):**UNDRIP recognizes the rights of indigenous peoples to maintain, control, protect, and develop their cultural heritage, traditional knowledge, and intellectual property.

•It emphasizes the importance of obtaining free, prior, and informed consent from indigenous communities before using their traditional knowledge for research, development, or commercial purposes.

2.**Convention on Biological Diversity (CBD)**:CBD recognizes the significance of traditional knowledge for the conservation and sustainable use of biological diversity.

•It encourages the equitable sharing of benefits arising from the utilization of genetic resources and traditional knowledge through mutually agreed terms between providers and users.

3.**Nagoya Protocol on Access to Genetic Resources and the Fair and Equitable Sharing of Benefits Arising from their Utilization (Nagoya Protocol):**The Nagoya Protocol provides a framework for access to genetic resources and traditional knowledge associated with genetic resources.

•It highlights the importance of prior informed consent and mutually agreed terms to ensure the fair and equitable sharing of benefits derived from the utilization of traditional knowledge.

4**.World Intellectual Property Organization (WIPO) and Intergovernmental Committee on Intellectual Property and Genetic Resources, Traditional Knowledge, and Folklore (IGC)**: WIPO, through the IGC, aims to develop international legal instruments for the effective protection of traditional knowledge, genetic resources, and traditional cultural expressions.

•The IGC addresses issues related to the intellectual property rights of indigenous peoples and local communities, including traditional knowledge associated with genetic resources.

5.**International Treaty on Plant Genetic Resources for Food and Agriculture (ITPGRFA)**:The ITPGRFA recognizes the contributions of farmers and indigenous communities to the conservation and development of plant genetic resources.

It promotes the sharing of benefits arising from the utilization of plant genetic resources, including traditional knowledge, through fair and equitable mechanisms.

India being signatory to all of these regulations it is a obligation on India to give protection to traditional knowledge under its patent laws.

Legal Framework In India For Protection Of Traditional Knowledge Under Patent Laws

Indian Patent Act, 1970: The Indian Patent Act provides the foundational legal framework for patent protection in India. Several provisions within the Act address the protection of traditional knowledge:

a. **Section 3(p):** This provision excludes inventions that are traditional knowledge or which are contrary to public order or morality from patentability. It prevents the grant of patents over traditional knowledge that lacks novelty or involves an obvious combination of known elements.

b. **Section 3(d)**: This provision adds an additional requirement for patentability, stating that incremental inventions must demonstrate enhanced efficacy to be eligible for protection. It prevents the grant of patents for minor modifications of existing traditional knowledge without substantial improvements.

c. **Section 10(4)(ii):** This provision enables the disclosure of traditional knowledge associated with a patent application. It ensures that traditional knowledge is included in the prior art search and evaluation process, contributing to the prevention of misappropriation.

India's Initiatives And Collaborative Efforts To Protect Traditional Knowledge

Traditional Knowledge Digital Library (TKDL):The Traditional Knowledge Digital Library is a pioneering initiative launched by India's Council of Scientific and Industrial Research (CSIR) and the Department of Ayurveda, Yoga & Naturopathy, Unani, Siddha, and Homoeopathy (AYUSH). TKDL aims to document and digitize traditional knowledge to prevent the grant of patents over existing knowledge. Patent examiners worldwide can access the TKDL database to identify prior art and prevent the misappropriation of traditional knowledge. The TKDL has been instrumental in overcoming the prior art barrier and protecting traditional knowledge from exploitation.

Traditional Knowledge Resource Classification (TKRC):The TKDL developed the Traditional Knowledge Resource Classification, a unique classification system for organizing traditional knowledge into various domains. The TKRC helps patent examiners categorize and search traditional knowledge-related prior art during the examination process. This classification system streamlines the identification and protection of traditional knowledge within the patent system, ensuring its recognition and preventing unauthorized patenting.

Collaborative Research and Development (R&D) Partnerships: India encourages collaborative R&D partnerships between indigenous communities, research institutions, and external entities to integrate traditional knowledge into modern innovations. These partnerships foster dialogue, exchange of knowledge, and respect for the intellectual property rights of indigenous communities. They promote the preservation and revitalization of traditional knowledge, support sustainable development, and ensure the active involvement of communities in decision-making processes.

Traditional Knowledge Documentation, Training, and Capacity Building: India has taken significant steps to document and preserve traditional knowledge through extensive field studies and documentation exercises. These initiatives focus on capturing traditional knowledge from indigenous communities and ensuring its accessibility for research, development, and policy-making. Additionally, training programs and capacity-building initiatives are conducted to enhance the understanding of intellectual property rights, patent laws, and benefit-sharing mechanisms among indigenous communities. These efforts empower communities to protect their traditional knowledge and participate effectively in the patent system

National and International Awareness Campaigns: India organizes national and international awareness campaigns to raise awareness about the importance of protecting traditional knowledge. These campaigns aim to educate indigenous communities, policymakers, researchers, and the general public about the value of traditional knowledge and the need for its protection. By fostering a greater

understanding of traditional knowledge and its significance, these campaigns contribute to building a supportive environment for its preservation and recognition.

Case laws

The Basmati Rice Patent Case (RiceTec Inc. vs. Union of India):In this case, RiceTec Inc., a US-based company, was granted a patent by the USPTO in 1997 for a strain of basmati rice. The patent faced opposition from the Indian government and various organizations, claiming that basmati rice was a traditional Indian variety. The Delhi High Court ruled in favor of India, stating that basmati rice was part of the country's traditional knowledge, and it could not be patented.

The Turmeric Patent Case (Neem and Basmati Cases): The "Turmeric Patent Case" refers to the patent granted by the United States Patent and Trademark Office (USPTO) in 1995 for the use of turmeric as a wound healing agent. The patent faced opposition from the Council of Scientific and Industrial Research (CSIR) and the Traditional Knowledge Digital Library (TKDL) of India. Eventually, the patent was revoked in 1997 based on the argument that the use of turmeric for wound healing was a known traditional knowledge in India.

The Patent on Medicinal Properties of Himalayan Yew (Tara Etc. vs. Controller of Patents):In this case, a patent was granted by the Indian Patent Office in 1998 for the medicinal properties of the bark of the Himalayan Yew tree, used in the production of anti-cancer drugs. The decision was challenged by a group of Indian NGOs, arguing that the use of the Himalayan Yew for medicinal purposes was traditional knowledge. The Madras High Court set aside the patent, emphasizing that traditional knowledge cannot be patented, as it is already in the public domain.

The Biodiversity Case (Monsanto Technology vs. Nuziveedu Seeds): This case, which unfolded in 2017, involved a dispute between Monsanto Technology and Nuziveedu Seeds over the patentability and licensing of genetically modified cotton seeds. The court examined issues related to the protection of traditional knowledge associated with biodiversity, royalty payments, and the rights of seed producers. The judgment emphasized the importance of protecting traditional knowledge and upheld the rights of seed producers to access and use traditional seeds.

Steps That Are To Be Taken Further

To further strengthen the protection of traditional knowledge under its patent laws, India can consider implementing the following measures:

Enhanced Documentation and Digitization: India should continue its efforts to document and digitize traditional knowledge, expanding the Traditional Knowledge Digital Library (TKDL) and ensuring comprehensive coverage of diverse knowledge systems. This would provide a robust prior art database for patent examiners to prevent the grant of patents over existing traditional knowledge

Strengthening Legal Provisions: India can consider revisiting and updating its patent laws to include specific provisions that address the protection of traditional knowledge. This may involve clarifying the criteria for patentability, incorporating stricter standards for novelty and non-obviousness, and emphasizing the examination of traditional knowledge during the patent application process

Public Awareness and Capacity Building: Conducting public awareness campaigns and capacity-building programs can help educate indigenous communities, researchers, patent examiners, and the general public about the value and importance of traditional knowledge. This awareness can lead to a greater understanding of the legal framework, foster respect for traditional knowledge, and encourage the active involvement of communities in its protection.

Collaboration with Indigenous Communities: Strengthening collaboration with indigenous communities is crucial. India should actively involve these communities in decision-making processes related to traditional knowledge protection. This includes obtaining prior informed consent, ensuring equitable benefit-sharing, and recognizing the rights of communities over their knowledge. Collaborative research and development projects that involve indigenous communities should be encouraged, promoting their active participation and contribution.

Continuous Monitoring and Enforcement: Regular monitoring of patent applications and patents granted should be conducted to identify cases of potential misappropriation of traditional knowledge. Effective enforcement mechanisms should be in place to address infringements and ensure that unauthorized patents are revoked. This may involve establishing specialized bodies or committees to handle traditional knowledge-related issues and strengthening the capacity of patent offices and examiners.

Review and Amendment of International Agreements: India should actively participate in international forums and engage in discussions to review and amend international agreements related to the protection of traditional knowledge. This would ensure that these agreements reflect the evolving needs and concerns of indigenous communities and provide adequate safeguards for traditional knowledge.

By implementing these measures, India can further strengthen the protection of traditional knowledge under its patent laws, preserving cultural heritage, promoting innovation, and ensuring the rightful recognition and benefit-sharing for indigenous communities

CONCLUSION:

Protecting traditional knowledge within patent laws is crucial for preserving cultural heritage, respecting indigenous rights, and promoting equitable development. Efforts to address the challenges faced in protecting traditional knowledge should involve collaboration between indigenous communities, policymakers, patent offices, and the broader society. By integrating the principles of prior informed consent, benefit-sharing, and specialized databases, patent systems can evolve to safeguard traditional knowledge, ensuring its preservation for future generations and fostering a more inclusive and respectful approach to intellectual property protection.

THANK AND INFORMATION

I would really like to thanks the organisers forgiving me the opportunity to publish this paper I would also like to thanks all my colleagues and family members for supporting me during this research work. I hereby clean that this is my original work conducted by my self efforts.

REFERENCE

1.Indian Patent 1970 Act https://ipindia.gov.in/writereaddata/Portal/ev/sections-index.html

2.Traditional knowledge digital library https://www.tkdl.res.in/tkdl/langdefault/common/Home.asp?GL=Eng

3.Mahak Agarwal https://blog.ipleaders.in/ipr-vis-vis-traditional-knowledge/?amp

4. https://www.ijlmh.com/paper/case-study-of-rice-tech-india-us-dispute-and-transformation-of-india-from-trademark-act-to-sui-generis-system/

5. https://www.mondaq.com/india/patent/810280/traditional-knowledge-and-patents

SOME SUGGESTIONS ABOUT "PROFESSIONAL ENGLISH LESSONS" AT LATELY FOUNDED UNIVERSITIES IN TURKIYE.

Dr. Tahir YAŞAR

Hakkari Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce öğretmenlği bölümü Email.

Orcid: 0003. 2174-7093

Abstract

It is a fact that English recently has became the common language of scientific researches and technology. That is why all faculties of universities are generally demanding English lecturers from Foreign Language Schools officially to give their students " Professional English Lessons" The aim of this demand is to have their students learn English in the field they are maintaining their education, because in their future studies or working periods knowing a language especially English is very necessary for their improvement and communication with foreigners as the world is globalizing and interrelations are expending. Of course that demand of colleges is very logical, and important but during the realization of these language courses some important problems are encountered. The students' language level, the physical conditions of the classes, the teaching materials, technological devises that should be used, the field competence of the lecturers are some common problems that are need to be discussed and solved at universities. So the aim of this research to mention all these problems and suggest solution for a better education at our universities.

Key words. Research and technology, common language, English.

Özet

İngilizcenin son zamanlarda bilimsel araştırmalar ve teknolojinin ortak dili haline geldiği bir geçektir. Bu nedenle son dönemlerde kurulmuş olan üniversitelerin fakülteleri, Yabancı Diller Yüksek Okullarından "Mesleki İngilizce Dersleri" için İngilizce öğretin elemanlarını talep etmekteler. Bu istemin nedeni öğrencilerinin eğitimlerine devam ettikleri alanlarda İngilizce öğretmektir, çünkü globalleşen ve insan ilişkilerinin geliştiği dünyamızda onların gelişimi, gelecekte yabancılarla iletişim kurmaları içim bu bir gerekliliktir. Elbette fakültelerin bu istekleri mantıklıdır fakat bu derslerin gerçekleştirilmesinde bazı önemli sorunlarla karşılaşılmaktadır. Öğrencilerin dil seviyesi, sınıfların fiziki durumu, ders araçları, teknolojik aletlerin sağlanması, dersi verecek elemanın alan bilgisi, karşılaşılan ortak problemlerdir. Dolayısıyla bu çalışmanın amacı üniversitelerimizde daha verimli eğitim ve öğretim için bu sorunları tartışmak ve ortak çözümler önermektir.

Anahtar kelimeler: araştırma ve teknoloji, ortak dil, İngilizce

INTRODUCTION

Since the beginning of the second half of the 20ty century English language has developed and became the common language of world especially in the field of Science and technology. "The surge in English for Special Purposes (ESP) has been particularly marked in developing countries where, in many cases, students were taught " General English" many years." (David J.J. BLACKIE) As the development of technology maintains every year many new words related to the area are created by means of new technological inventions. So the developing English is becoming the main language of the technological community. The last years have seen the emergency of special English courses for nonnative speakers which have been concerned, mainly with teaching English to science and technology students (Walsh.143) For this reason many courses on technology are carried on in the world. And at the Universities of our country many faculties such as Veterinary, Agriculture, Engineering and other technical colleges English courses related those disciplines are arranged in their curriculums. Generally those courses are called: occupational lessons or professional lessons.

Also they can be named as English For Special Purposes. Teaching science based English at these faculties in Turkiye is one of the most difficult tasks for Foreign Language Schools' teaching stuffs. Particularly this problem should be solved in new founded universities for last 15 years. At many universities this task is carried on via Foreign Language Schools' teaching stuffs. It is a fact that these lecturers are generally not trained for such a tusk. They are graduated from Teachers Training Faculties or English Literature Department of faculties. So they are not well educated for such a private duty. That is why the goal of teaching occupational or (Science based English) is really not reached. In this study an answer to the question: How should the courses of occupational English teaching be arranged? Will be discussed. For that reason the view of the teaching stuff is examined vie asking them some questions and getting their responses.

What is professional English Course?

The Professional Englısh courses are the courses that takes place in curriculums of many faculties excluding English Language Teaching . These faculties are different kinds of engendering, fine art faculties, agriculture and veterinary faculties, Medicine faculty and different science schools act. Beside the technical field training, the students of those faculties want to learn English as well because it has been the common science language. There for English is very important for those who want to make an improvement in their future professions and especially scientific researches. For that reason the main target of these courses is to improve English language level of the students. The students who participate the courses at the end of the training should be able to read texts, articles and books written in their educational fields. If they want to do a post graduate studies they should be able to make communication with their professors. Easily understand what they read and at the same time to improve their writing skills. To understand their science books.(Blackie,255) To make communication in their chosen discipline. Taking account this necessity many schools put the professional English lessons (courses) in their curricula as selective lessons. Of course this is a good idea or tendency to reach the main goal of these courses. But there are much more things to be done. For such a course there should be many preparations done. Every component of those courses has a private task. Fırst the responsibility of schools, then the task of lecturers, finally the duty of students. Each component should realize its responsibility in order to reach success at the end or to reach the goal. The students should be able "know the relationship between grammatical choice and rhetorical function in the written English of science and technology." (P.Trimle.258)

The Instıtutional Responsibility

Only officially arrangement of curriculum in those institutions is not enough for professional Language courses. The technical tools , and materials and suitable laboratories or classes are very necessary for such a course. So the menagerie of those faculties should be aware of the importance of those Technical English courses for the development of the students. So in such a private class there should be materials relevant to the variety of the course. If the course is at a faculty or technical school of health the necessary materials would be related to health. The physical medium of the class may be prepared to created a relevant atmosphere for both the lecturers and the students. By providing a good medium the students easily can be motivated for the lesson and they can give more importance to their training. The related material to the technical department should be provide by the institution. "Most observers agree that scientific and technical knowledge is communicated mainly through printed documents: scientific texts, science textbook, research papers, technical manuals, technical handbooks," (Walsh) Of course some of the materials such as related videos, computers, can be brought to the class by the lecturers as well.

The Reality of Our Universities

The Professional English lessons are generally given by lecturers who are working at Foreign Language Schools. At the beginning of each term many faculties officially demand lecturers from Language Schools for teaching Professional English Courses at their classes. It is a fact that most of the lecturers working at Foreign Language Schools are not trained for that purpose. They are generally graduated form Techer Training Faculties' English departments or Literature Faculties' of English Literature departments. They are not educated for teaching in Science and technology courses

and most of them do not have the experience of teaching in a such course. But unfortunately the lecturers are assigned to do this duty.

In order to make the situation be understood more clearly in our lately founded universities some questions were asked to the lecturers who realize those courses. After getting their responses to those questions the danger encountered can be understood more clearly. The Lecturers are selected from four universities that were founded in 2008. The questions were:

Was the physical medium proper for the course?

How was the English language level of the students?

Who prepared the necessary materials?

Did you teach Professional English before?

Did you take any training to teach professional English?

The answer of the lecturers were very interesting. They commonly expressed that the classes were ordinary general classes where other courses were processing. They were nor privately prepared for the Technology Based English courses. Two of the lecturer stated that they were not able to teach Professional English because the English level of the students was very low. So they had to teach general English fırst and the duration of the course was not enough to start teaching Technology Based English. One of the lecturers stated that he taught in a music department students but there were not any instrument related to music, he was not experienced and not interested in music but he prepared some materials and videos about the course. One of the lecturer expressed that he taught at English Teacher Training department. The English language level of the student was high and it was very interesting to train the students. So he has given different texts about other disciplines and the students were interested in learning different contexts and extending their vocabulary and writing text in the field. They were very interested in new terminology.

The answers of the lecturers to the 4th and 5th questions were common and interesting. All the lecturers stated that they had no experience about teaching Technology Based English. At the same time they had not taken any courses about it. They were generally graduated from English departments of different faculties and they were experienced to teach general English so it was very difficult for them to teach English to technological disciplines. And another problem was that all of the lecturer had to teach English at least 30 hours per week. There for they had not enough time to make a preparation to teach English in very different departments of different faculties or colleges. They have a great shortage of time which negatively influence them. As being a teaching stuff at many universities since 1984 I encountered the same problems at all the universities that I have worked. It is a fact that one of the most important feature of a teacher is to be knowledgeable. “That teacher knowledge makes a significant contribution to effective teaching and student learning is broadly accepted” as stated by (Darling-Hammond & Bransford, 2007;) So a teaching stuff who trains the students of a science based class himself has to be well educated about technical field that he/she would train the students.

As a Component :The Studens

The condition of under graduate students who want to take the professional Englısh lessons at our universities is very variable. The number of the students who really consciously want to take SBE is very limited. Despite that reality the number of students who seems to take the course is high. So there is a conflict here. Most of the lectures after starting the course see the reality that there are many students who don’t know English or who have a very low level of English. As the main purpose of SBE lessons is to train students who are at least at A+ or B level of a specific field of science. “Most of the lecturers stated that it was very difficult and confusing to teach at classes which were full of student at very different levels. Therefor they had started to teach basic general English instead of Professional English. In a such course the target of teaching Science and Technology based language is never reached. So, for such a course of language the students’ target language level should be enough high to be able to read a scientific text, to understand it and to discuss the contend with the lecturers and at the same time write texts on that scientific field and extend their vocabularies.

Because the aim of STB courses is to improve the language level of students for future scientific studies and communication with foreigners during their working lives or scientific researches in their main disciplines.

Suggestions

In order to extent the knowledge of the student who join the Professional English Courses there are so many things to be done: First of all the Instıtution or the faculty that aim to have that lesson in their curricula should prepare a very suitable class medium for the lesson. All the necessary materials related to the scientific field should be ready for the lesson so that the student could be acquainted to those materials. Such a medium will provide students the opportunity to lean the names of the materials and all the phrases related to the course. At the same time such a medium will create a fruit full atmosphere for the motivation of students. Than the students who want to take the course need to have a certain level language for Professional Lesson. Other vice the pour level students can not succeed such a course and a suffering medium will be provided for the lecturers. As a suggestion all students have the right to participate PEL but before such a course they can follow a general basic English courses to improve their general English. At the end of the basic course they can have at least B level of target language. Another possibility is the Prep Courses of Foreign Language Schools. Those prep classes are free for students of all faculties and colleges. They can learn and improve their English without paying for the course. This is the best opportunity for whom want to study English and improve their language level and vocabulary of general English. Another very important opportunity for the students that could be provided by faculties is: to increase the number of service foreign language lessons form 2 hours to 4 hours per week. According to 2547 Higher Education Law the Universities Senates can make such a decision. Thus increasing the number of English lessons hours is so easy.

As for the trainers, it is well known that: the role of the trainer within professional training is a significant factor impacting training outcomes. (Burke and Hutchins 20089 As it is stated above the training of the lecturers for Specific Purpose lessons is indispensable. While answering the questions about their experiences of teaching English for specific purposes their answers were quite clear. None of them have been trained about such a course. Neither they have been graduated from a technical school. Therefore those lectures should be trained about English for special purposes. For example on the field of Health Care, tourism, instructions, architecture, business act. Courses can be arranged for the training of trainers. So they can extend their knowledge of the target field. And they can manage more fruitful lessons. The last choice is the teaching stuffs of the related faculties who are the expert of the all tools that are used in the field of their science . Who at the same time have ph. Degrees of the related discipline. If they have improved and fluent English they can teach Professional English in their own departments, and it is believed that: that way of training would be more fruitful for the students who want to take professional English courses. According to the 2547 higher education law if academic stuffs have succeeded 80 point in the English language exam they can train their students in English. So this will be the best solution for teaching student of the related departments.

Conclusion

As it is stated in the introduction part Professional English Lessons (PEL) are given in the faculties or departments excluding English departments. Those classes are generally technology based ore in the other fields of science mentioned above. Those lessons need to be taught by expert teaching stuff in order to reach the goal of learning professional English. The lecturers who are educated for teaching general English face many problems because most of them are not educated and experienced for such a training. The students' English level, the medium of classes, and the training of the lecturers are the main problems need to be solved for a good training of Professional English Lesson at most lately founded universities in our country.

REFERENCES

Burke, L. A., & Hutchins, H. M. (2007). Training transfer: An integrative literature review. Human Resource Development Review, 6(3), 263–296.

J.J.David, Blackie. S. (1984) 'Service English For Students Of Science And Technology' A TEFL Anthology. P.255. Washington D.C.

König johannes 1 , Sandra Lammerding1 , Günter Nold2 , Andreas Rohde1 , Sarah Straußl , and Sarantis Tachtsoglou1 (2016) **Teachers' Professional Knowledge for Teaching English as a Foreign Language: Assessing the Outcomes of Teacher Education,** , Journal of Teacher Education · April 2016 . p.2, : https://www.researchgate.net/publication/301738476

Selimber Larry and Termble Louis P. (1984) 'Service English For Students Of Science And Technology' A TEFL Anthology. P.255. Washington D.C.

Walsh Vincent, 81986) 'Reading Scientific Texts in English' A FORM ANTHOLOGY, Selected Articles From The English Teaching Forum 1979-1983. p.143, Washington, D.C

RETHINKING DISTANCE EDUCATION

Dr. Cemal TATLI

Mus Alparslan University, Faculty of Education, Department of Department of Educational Sciences, Mus-Türkiye

ORCID: 0000-0002-3261-394X

Abstract

Distance education has been experiencing a significant transformation in the world of education in recent years with rapidly developing technology and changing educational understanding. Unlike face-to-face classroom environments, distance education, which transcends the boundaries of physical space, offers students a number of advantages such as geographical independence, time flexibility and access to a wide range of information resources. Thanks to various digital platforms and online tools, students can receive education wherever there is internet access and shape their learning processes according to their needs. However, distance education also brings some potential challenges. Therefore, a balanced and thoughtful approach needs to be adopted and reflected upon in order to address all dimensions of distance education and overcome these challenges. In this study, focusing on the potential challenges encountered in distance education, the measures to be taken for the effective use of distance education are discussed. The research was designed within the framework of qualitative research method and document analysis method was used in data analysis. As a result of the research, technological infrastructure problems, lack of social interaction and motivation, student discipline and self-management, accessibility and inequality, teachers' adaptation process and evaluation difficulties were identified as some important issues encountered in distance education. The advantages and potential challenges of distance education present an important opportunity and responsibility for educators and educational institutions. In order to overcome these potential challenges, it is critical to implement strategic approaches and policies. Distance education stakeholders can make distance education more effective and inclusive by strengthening the technological infrastructure, providing necessary training and support opportunities for students and teachers, improving assessment methods and actively striving for equity.

Keywords: Distance education, distance learning, education transformation, education technologies

Introduction

The development of information and communication technologies has provided significant changes and opportunities in the field of education in recent years. In particular, the widespread use of the Internet, the development of digital tools and the increase in ease of access have provided students with the opportunity to receive education independently from classical classroom environments. Especially with the increase in information technology and online resources, distance education has gained significant popularity (Smith & Johnson, 2020). Distance education stands out as an educational approach in which computer and internet technologies are used instead of the traditional classroom environment and courses are taught without students and teachers physically coming together. This education model enables the interaction of students and teachers by using technologies such as online platforms, video conferencing, e-mail, offline materials and supports the education process (Simonson et al., 2019).

With distance education, students can access educational materials through online platforms and continue their learning process by examining course content. Teachers also share course content with students through live broadcasts or recorded lecture videos in virtual classrooms. Distance education enables students and teachers to carry out educational activities despite being geographically located in different places. Educational materials, live lectures, interactive content and assessment tools are made available to students through various digital platforms and software. In this way, students can manage

their learning process wherever and whenever they want. In addition, teachers can gain more flexibility and access to different geographical regions and reach a wider range of students.

With the widespread use of the Internet, it has become more possible to access educational materials easily. Various resources such as e-books, articles, video lectures, interactive applications and online libraries provide students with instant access to information. In this way, students can refer to various sources of information to better understand the subjects, compare different sources and conduct in-depth research. With the widespread use of distance education, digital learning platforms have become widespread. Digital learning platforms offer students a comprehensive learning experience by integrating educational materials, assignments, exams, and communication tools (Smith & Johnson, 2020). These platforms support students to manage their learning processes more effectively by enabling them to access course content in an organised and structured way. At the same time, they also provide an opportunity for teachers to track students' progress and provide learning experiences tailored to individual needs (Johnson, 2019).

Especially in 2020, distance education has gained importance due to the measures and closure decisions taken worldwide with the COVID-19 outbreak. In this period, distance education applications were rapidly developed and popularised in order for students to continue their education without interruption. Distance education involves developing new strategies, tools and methods to better respond to the needs of students and the requirements of the age. Increasing interaction, activating learning, establishing real world connections, rethinking assessment and evaluation, making good use of technology, redefining the role of the teacher, increasing accessibility and inclusiveness are important elements of this process.

Distance education has been an effective method that has significantly changed educational processes with the transforming understanding of education and technological developments. However, in order to achieve success in this method, it is essential to establish a delicate balance between technology, student needs and teachers. Distance education, which will be an indispensable part of education in the future, brings with it some potential difficulties. Therefore, it is necessary to address all dimensions of distance education and respond to the requirements of the age with innovative approaches. In this parallel, considering the needs of the students and the changing dynamics in education and the potential challenges encountered, how improvements can be made to increase the effectiveness of distance education is discussed in this study.

Materials and Methods

This research was designed within the framework of qualitative research method and document analysis method was used in data analysis. Document analysis aims to analyse in detail the documents containing written information about the researched events or phenomena (Yıldırım & Şimşek, 2008). This qualitative research method aims to analyse and evaluate all documents meticulously and systematically, including both printed and electronic materials (Wach, 2013). Document analysis constitutes the main data source of the research by comprehensively addressing the content of written documents and provides answers to the research questions.

Within the scope of this research, Google Scholar, Eric and Web of Science databases were searched in accordance with the purpose of the research. Different combinations related to distance education were created and keywords were determined and studies related to the keywords "distance education", "problems in distance education", "problems in distance education" and "problems in distance education" were scanned. As a result of these scans, a total of 51 studies were reached. Of these, 4 were books and 47 were articles. Among these studies, a total of 37 studies, including 2 books and 35 articles, were included in the study in accordance with the purpose of the research. These selected studies were used as the main data sources in the research process and provided an in-depth analysis on the problems and problems experienced in distance education.

In this study, content analysis was used as a data analysis method. Content analysis refers to qualitative data reduction and interpretation efforts to determine the basic consistency and meaning of the data in the case of intensive qualitative studies (Patton, 2014). This method allows the analysed

data to be categorised and their content to be interpreted in a meaningful way. In accordance with the purpose of the research, this analysis method enabled the interpretation of the data by examining the contents of the obtained researches in detail. Thanks to this process, results in line with the objectives of the research were obtained and in-depth understanding of the problems and problems experienced in distance education was achieved

Findings and Discussion

While distance education brings many advantages, it can also bring some potential difficulties for students, teachers and educational institutions. As a result of the examination of the studies within the scope of this research, it was determined that especially technological infrastructure problems, lack of social interaction and motivation, student discipline and self-management, accessibility and inequality, teachers' adaptation process, assessment and examination difficulties are important potential challenges in distance education. These challenges are important issues that need to be addressed in order for distance education to be implemented effectively and to contribute positively to the success of students.

Technological infrastructure problems

Technological infrastructure problems stand out as an important challenge of distance education. Access to the technological infrastructure required for distance education may not be at the same level for every student and teacher (Smith & Miller, 2019). Especially students living in low-income areas or students in rural areas may experience difficulties in accessing educational materials and lessons due to insufficient internet connection or old and unsuitable devices (Brown, 2018).

Technical problems are another problem faced by distance education. Technical glitches such as offline devices, frequently interrupted internet connections, and update or software compatibility issues can negatively affect the educational process of students and teachers (Corbin & Strauss, 2017).

To overcome these challenges, educational institutions and governments should take various measures to strengthen the technological infrastructure. Providing students and teachers with appropriate devices and internet access, offering technical support and training are important steps for equity and accessibility in education (Wach, 2021).

Solving technological infrastructure problems will help to implement the distance education model in a more inclusive and effective way (Smith & Miller, 2019). In this way, it can be aimed to ensure that all students benefit equally from education and increase the quality of education.

Lack of social interaction and motivation

Lack of social interaction and motivation is stated as one of the most important challenges of distance education (Johnson et al., 2021). As in offline education, face-to-face interaction and social ties in the classroom environment are important elements that enrich students' educational experience (Corbin & Strauss, 2019). However, in distance education, students may have limited opportunities to physically interact with their classmates and teachers (Brown & Miller, 2022). This lack of social interaction can cause students to feel isolated and demotivated (Smith & Johnson, 2020). Students who are deprived of the opportunity to interact with their classmates and teachers may experience a decrease in their participation in the learning process (Wach, 2018). Social interaction is an important factor that encourages students to support and cooperate with each other, increases interest in learning and strengthens students' commitment to learning. Therefore, it is important to take various measures to support students' social interactions in the distance education process (Brown & Miller, 2022). By using interactive methods such as virtual classroom environments and online group work, students can be enabled to communicate and collaborate with each other (Corbin & Strauss, 2019). At the same time, teachers' practices that encourage interaction in online courses and providing individual support and feedback to students will also increase social interaction.

In addition to social interaction, it is also important to provide engaging and interactive learning materials and activities to increase students' motivation. Providing a stimulating environment for students to set personal goals and develop a positive attitude towards learning can be an effective way to increase their motivation.

Student discipline and self-management

In distance education, students need to be more independent and disciplined (Smith, 2020). When studying at home, the presence of various distractions can challenge self-management skills, especially for some students (Johnson, 2019). Research shows that it is important for students to be disciplined and develop self-management skills in distance education environments in order to successfully receive education (Brown, 2021; Lee et al., 2022).

Unlike traditional classroom environments, distance education places more responsibility on students and allows them to determine their own study time (Chen, 2018). Therefore, it is very important for students to be able to manage various distractions in daily life and focus themselves on studying (Garcia, 2017). For some students, distractions such as social media, television, household chores, and other home environment factors while working at home can test students' self-management skills and affect their engagement and success in their studies (Kumar, 2019). However, in distance education, students' independence and discipline can help them develop better learning habits and increase learning success in the long term (Rogers, 2020). Educational institutions and teachers play an important role in this process by providing various strategies and resources to support and develop students' self-management skills.

Accessibility and inequality

The technology and internet access required to participate in distance education may not be at an equal level for everyone. Some students may not be able to fully benefit from distance education, especially for economic or geographical reasons (Smith & Brown, 2020). Research shows that students from low-income families and students living in rural areas have greater difficulties in accessing adequate technology and reliable internet connection (Chen, 2017; Garcia, 2018). This may limit their participation in distance education programmes and interaction with online courses. Moreover, the phenomenon called the digital divide may prevent disadvantaged groups from benefiting from equal opportunities in terms of technology and internet access (Kumar, 2019). This inequality among students can also create a gap in learning opportunities and achievement levels (Lee & Rogers, 2021).

Educational institutions and governments should endeavour to encourage participation in distance education and provide an equitable educational environment. By providing students with appropriate technological infrastructure and internet access, they can be supported to fully benefit from distance education and realise their potential.

Teachers' adaptation process

Using digital tools and distance education platforms effectively can be challenging for teachers in the distance education process (Johnson, 2019). Rapidly adapting to new technologies and effectively managing these tools in the lessons creates the need for in-service training and support for teachers (Smith, 2020).

According to research, inadequate training of teachers in technology-based educational environments prevents the effective conduct of online courses (Brown, 2018). Therefore, it is extremely important to provide teachers with training opportunities on the use of digital tools and the management of distance education platforms. Through training and support, teachers can be more successful in distance education by developing skills such as creating interactive course materials, organising live lessons and tracking student progress. It is clear that these trainings can increase student participation and success by increasing teachers' confidence.

Assessment and examination difficulties

Measurement and assessment of students in distance education and conducting exams may involve some difficulties (Chen & Jones, 2020). The fact that different students have different technological infrastructures and online education experiences may raise concerns about equality and fairness in measurement and evaluation processes (Wang & Pacharn, 2019). Establishing a valid and reliable assessment and evaluation method provides an objective assessment of students' achievements in distance education. This creates a fair competition environment among students and helps to improve the quality of education (Brown & Lee, 2022).

The reliability of online exams is also an important issue. Teachers should take appropriate measures to minimise the possibility of students cheating or exhibiting other inappropriate behaviours (Johnson & Smith, 2020). This may include the use of automated assessment and evaluation tools, the organisation and variety of questions (Garcia & Davis, 2018). Moreover, using continuous assessment and evaluation methods in distance education can provide a more comprehensive and continuous monitoring of students' performance. This provides teachers with the opportunity to better respond to student needs and improve learning processes (Robinson & Martinez, 2019).

Conclusion and Recommendations

Some potential challenges in distance education are becoming evident in various areas for students, teachers and educational institutions. Technological infrastructure problems, students' lack of access to adequate internet connection and appropriate devices constitute one of the most important challenges in this field (Brown & Miller, 2021). Lack of social interaction and motivation in distance education is an important issue that educators and educational institutions should consider. Lack of social interaction and factors affecting students' motivation also stand out as important problems in distance education (Johnson et al., 2019). By using methods that encourage social interaction and motivational strategies, students can have a more positive experience from distance education.

The need for students to be disciplined and self-directed in distance education can be a challenging process for some students and can affect student performance (Wach, 2018). In distance education, it is an important requirement for students to be independent and disciplined, to cope with distractions at home and to develop self-management skills. In this way, students learn more efficiently and their academic success increases.

Inequality of access among students due to economic and geographical reasons is seen as a reflection of inequalities in distance education (Corbin & Strauss, 2017). Technology and internet access required for participation in distance education may not be at an equal level for some students due to economic or geographical reasons. Therefore, efforts should be made to ensure fairness in education and provide equal opportunities for all students.

The role of teachers in distance education is also an important issue. Teachers' lack of digital skills or difficulties in using distance education platforms effectively affect the success of the education process (Smith & Johnson, 2020). It is important to provide training and support for teachers to use distance education platforms and digital tools effectively. In this way, a more efficient and successful experience can be achieved in the education process.

Assessment processes such as evaluating students and conducting exams are also important points to be considered in distance education (Brown & Miller, 2021). Creating a robust and reliable assessment method is important to objectively evaluate students' achievements in distance education and to improve the quality of education. Researchers and educators should aim to develop effective and fair assessment methods through further work in this area.

To overcome these potential challenges, educators and educational institutions should develop various strategies and policies (Johnson et al., 2019). Strengthening technological infrastructure, providing training and support to students and teachers, improving assessment methods, and striving for equity can help implement distance education in a more effective and inclusive way (Corbin & Strauss,

2017). In this way, the distance education model can become an educational method that can cope with potential challenges and offer students a higher quality learning experience.

Recommendations

In order to overcome these difficulties encountered in distance education and to improve the quality of education, suggestions have been developed for students and teachers to benefit effectively:

Educational institutions should make the necessary investments to provide students with appropriate technological infrastructure. Necessary arrangements should be made to minimise factors such as internet connection problems and lack of appropriate hardware.

Various activities and platforms should be created to increase social interaction in distance education processes. The use of methods such as virtual meetings, group projects and discussion forums that will enable students to interact with each other should be encouraged.

Educational institutions should organise guidance and support programmes to improve student discipline and self-management. Students should be provided with support in areas such as time management, coping with distractions and self-motivation skills.

Educational institutions should take accessibility measures to provide equal opportunities for students. Necessary arrangements should be made to present educational materials in accordance with different student profiles and to meet the needs of students with disabilities.

Teachers should be provided with the necessary training and support to teach effectively in distance education. Trainings on online teaching tools and methods should be organised, experience sharing and consultancy opportunities should be provided.

References

Brown, A. (2021). The ımportance of discipline and self-management in remote learning. *Educational Psychology Review*, 35(3), 301-316. DOI: 10.1007/s10648-021-09592-3

Brown, E. F. (2018). Addressing technological challenges in remote education. *Journal of Online Learning*, 5(2), 78-92.

Brown, E. F., & Miller, L. G. (2021). Challenges of remote education: A comprehensive analysis. *Journal of Online Learning*, 8(2), 45-58.

Brown, L., & Lee, S. (2022). Creating equitable online assessments in remote learning environments. *International Journal of Educational Technology*, 18(4), 312-326.

Chen, L. (2017). Challenges of rural students in accessing remote education. *International Journal of Distance Education*, 13(2), 78-91. DOI: 10.1016/j.ijedudev.2017.11.002

Chen, L. (2018). Autonomy and responsibility in online learning environments. *International Journal of Educational Technology,* 10(4), 89-104. DOI: 10.14742/ijet.3284

Corbin, J. A., & Strauss, S. M. (2017). The ımpact of technical ıssues on remote learning. *International Journal of Educational Equity*, 4(3), 132-145. DOI: 10.1007/ijee.456

Corbin, J. A., & Strauss, S. M. (2019). Promoting social engagement in remote learning environments. *International Journal of Educational* Equity, 6(2), 89-103. DOI: 10.1002/ijee.789

Garcia, M. (2017). The ımpact of distractions on students' self-management skills in remote education. *Journal of Distance Education*, 15(1), 25-38. DOI: 10.1080/12345678.2017.891234

Garcia, M. (2018). The ımpact of economic factors on online learning participation. *Journal of Online Learning*, 4(3), 32-45. DOI: 10.1016/j.jol.2018.09.001

Garcia, M., & Davis, K. (2018). Enhancing test security in online examinations. *Journal of Educational Technology*, 22(3), 201-215. DOI: 10.1155/2018/456789

Johnson, S. (2019). Challenges of self-regulation in online learning. *Online Learning Journal*, 12(3), 67-82. DOI: 10.1016/olj.2019.12345

Johnson, S. (2019). Technological barriers to remote education. *Educational Technology Review*, 16(2), 89-102. DOI: 10.1007/etr.1234

Kumar, A. (2019). The Role of self-control in online learning environments. *Journal of Online Education*, 5(4), 56-71. DOI: 10.1080/joe.2019.5678

Lee, J., & Rogers, D. (2021). Internet access and educational ınequality. *Journal of Educational Psychology*, 27(3), 123-137. DOI: 10.1111/jep.2021.27.issue-3

Lee, J., Smith, K., & Johnson, R. (2022). The ımpact of self-management skills on academic achievement in remote education. *Educational Technology Research*, 28(1), 34-49. DOI: 10.1002/etr.2022.28.issue-1

Patton, M. Q. (2014). Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Robinson, E., & Martinez, A. (2019). Continuous assessment in online learning environments: Best practices and challenges. *Online Learning Journal*, 25(3), 134-148. DOI: 10.1080/olj.2019.12345

Rogers, D. (2020). Promoting discipline and self-directed learning in remote education. *Distance Learning Journal*, 9(2), 78-92. DOI: 10.1007/dlj.2020.9876

Simonson, M., Smaldino, S., Albright, M., & Zvacek, S. (2019). *Teaching and learning at a distance: foundations of distance education* (7th ed.). Information Age Publishing.

Smith, A. B., & Johnson, C. D. (2020). Remote education: A review of challenges and opportunities. *Journal of Educational Technology*, 47(1), 56-68. DOI: 10.1111/jet.2020.47.issue-1

Smith, A. B., & Miller, L. G. (2019). Overcoming technological barriers in remote learning. *Journal of Educational Technology*, 46(1), 34-47. DOI: 10.1002/jet.2019.46.issue-1

Smith, T. (2020). Independence and discipline in online learning. *Journal of Educational Psychology*, 25(4), 201-216. DOI: 10.1080/jep.2020.54321

Smith, T., & Brown, A. (2020). Access to technology and ıts ımpact on learning outcomes. Educational Psychology Review, 35(1), 45-58. DOI: 10.1007/epr.2020.6789Wach, E. (2013). Learning about qualitative document analysis. Qualitative Social Work, 12(3), 367-382. doi: 10.1177/1473325012440984.

Wach, R. K. (2021). Strengthening technological ınfrastructure for remote education. International Journal of Online Education, 18(2), 112-126. DOI: 10.1080/ijoe.2021.12345

Wang, Y., & Pacharn, P. (2019). Addressing equity ıssues in online assessment. Journal of Online Learning, 28(2), 78-88. DOI: 10.1007/jol.2019.5678Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2008). Qualitative research methods in social sciences. Seçkin Publishing. Ankara.

ADDITIVE MANUFACTURING TECHNOLOGIES FOR IMPLANT DENTISTRY APPLICATION

Carlos Alexandre Glorias Batista Filho

ORCID: 0009-0006-5292-2615

Carlos Nelson Elias

ORCID: 0000-0002-7560-6926

Gilberto Monteiro Martins

ORCID: 0009-0000-1194-6385

Bruno Moura Mourão

Renata Lima Lorusso Sampaio

ORCID: 0000-0002-4490-826X

Abstract

The use of digital technologies (DT), such as computer-aided design/computer-aided manufacturing (CAD/CAM), benchtop scanners, digital intraoral scanners, and additive manufacturing (AM) technologies, has been successfully applied in dentistry. The main DT application is in the area of implant dentistry. The installation of dental implants can be compromised by several anatomical characteristics, such as low bone thickness, volume and density. Therefore, individualized dental implants seem to offer benefits for patients with alveolar bone resorption. Additive manufacturing (AM) has made it possible to manufacture custom implants with microscale resolution. Applications of additive manufacturing technologies in oral implant dentistry, including implant surgery, implant and restorative products such as surgical guides for implantation, custom titanium meshes for bone augmentation, and custom or non-custom dental implants. Stereolithography (SLA), digital light processing (DLP), and molten deposition modeling are often used to construct surgical guides and implant impressions. Direct metal laser sintering, selective laser melting, and electron beam melting can be applied to manufacture dental implants, customized titanium meshes, and metallic frameworks for dentures. However, it is sometimes necessary to combine additive manufacturing technology with milling and other cutting and finishing techniques to ensure the product is suitable for its final application The main objective of this work is to analyze the AM technologies used in implantology and their applicability in clinical surgery and restorative prostheses with implants.

Keywords. Dentistry, dental implant, digital technologies, CAD/CAM, intraoral scanners, and additive manufacturing

INTRODUÇÃO

In recent years, Digital Dentistry has made significant advances, and a major part of this progress is attributed to the CAD/CAM (Computer-Aided Design/Computer-Aided Manufacturing) system, which is divided into two methods: subtractive and additive. In the subtractive method, cuts are made from a prefabricated block, while in the additive method or 3D printing, material is added to build the object layer by layer (Turkyilmaz e Wilkins, 2021).

The CAD/CAM workflow consists of three stages. Firstly, data acquisition is performed through 3D scanning, either using an intraoral or benchtop scanner, resulting in an STL file. Additionally, data can be obtained from computerized tomographies, generating a DICOM file. Secondly, the object is designed in CAD software, giving volume to the file. Finally, the printer identifies and manufactures the object using the CAM system (Barazanchi et al., 2017).

After completing the printing cycle, the part should undergo a washing process with water to remove excess material. Subsequently, it undergoes a brief post-curing process aimed at providing greater strength and ensuring uniform complete polymerization of the part (KESSLER A, et al., 2019; ALSHAMRANI A, et al., 2022).

Three types of technologies are used for 3D printing of parts: powder bed fusion, photopolymerization, and fused deposition modeling (TAHAYERI A, et al., 2018; KESSLER A, et al., 2019).

The direct manufacturing of customized physical objects with complex shapes is made possible by additive manufacturing (AM) technologies, which utilize computer-aided design models. This technology is revolutionizing the digital manufacturing industry and has become a subject of significant interest in digital implantology (Salmi, 2021). Additive manufacturing enables the production of personalized dental treatments for individual patients, including implants. In some cases, it is necessary to combine additive manufacturing with milling and other cutting and finishing techniques to ensure that the product perfectly meets its final application (Abduo et al., 2014).

Despite the significant technological advancements in Digital Dentistry regarding 3D printers, many dental professionals lack the necessary knowledge to apply this new technology in their clinical routine. Therefore, there is a need for research aimed at clarifying how additive manufacturing can be integrated and applied in implant dentistry. This study aims to explore the use of additive manufacturing in implant dentistry, with a focus on 3D printing systems, types of materials used, and their applicability in implant dentistry.

Tecnologias de manufatura aditiva utilizadas na implantodontia

AM refers to a class of manufacturing processes in which parts are built by stacking layers of material on top of each other. There are seven categories of 3D printing in the American Society for Testing and Materials classification standard, but not all of them are used in implantology: Vat Photopolymerization (VPP), Powder Bed Fusion (PBF), Material Jetting, Binder Jetting, Material Extrusion (MEX), Sheet Lamination, and Directed Energy Deposition. Although there are various AM processes, not all of them are employed in implantology. Technologies commonly adopted in implantology practice include VPP [Stereolithography (SLA), Digital Light Processing (DLP), etc.], PBF [Selective Laser Melting (SLM), Selective Laser Sintering (SLS), etc.], and deposition modeling, etc.). (Schweiger et al.,2021).

The production of parts can be carried out through machining or 3D printing. Additive manufacturing, represented by 3D printers, is recognized for producing parts by depositing material layer by layer. In other words, after the image is prepared in the appropriate software, it is necessary to slice the file with the help of cutting software so that the printer can analyze and print the object with precision (KONIECZNY B, et al., 2020).

Given this approach, AM is often referred to as layered manufacturing, direct digital manufacturing, or physical free-form manufacturing. (Turkyilmaz e Wilkins, 2021).

Photopolymerization

3.1 Stereolithography (SLA)

The most widely used and oldest 3D printing technique in dentistry is SLA (Stereolithography). These printers use an ultraviolet (UV) laser to cure a liquid photopolymer resin in layers..

SLA (Stereolithography) uses a high-intensity ultraviolet light source, applying the wavelength and heat of the light to selectively polymerize and solidify the liquid resin in successive layers. The liquid resin is contained in a vat, and the laser polymerizes each layer of the resin it comes into contact with. After curing one layer, the build platform descends, and subsequent layers of resin are cured on top of each other, one after the other (Figure 1). After the manufacturing is completed, the product undergoes a refinement process, which includes removing excess resin, taking off supports, and washing it with

water. Subsequently, the product is photopolymerized in a UV machine (Revilla-León et al., 2020, DELLA BONA A, et al., 2021).

SLA printing offers several advantages, such as high production speed, high resolution, relatively low cost compared to other types of 3D printers, and the ability to build complex designs. Modern SLA printers have the capability to manufacture orthodontic aligners, surgical guides, splints, occlusal guards, complete prosthetics, temporary and permanent crowns (OBEROI G, et al., 2018). The ability of SLA printers to produce a wide range of products with highly accurate results makes them the most popular 3D printer in the field of dentistry.

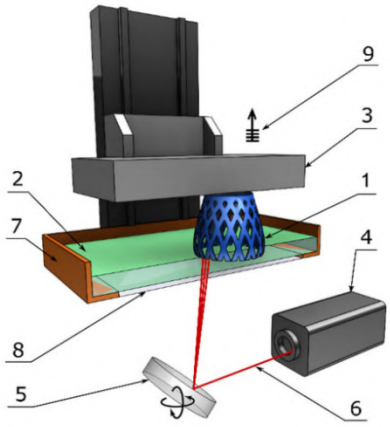

Figure 1. Components of an SLA machine: (1) Printed part, (2) Liquid resin, (3) Build platform, (4) UV laser source, (5) XY scanning mirror, (6) Laser beam, (7) Resin tank, (8) Window, and (9) Layer-by-layer elevation. (Redwood et al., 2017).

3.2 Digital Light Processing (DLP)

Similar to SLA printing methods, DLP technology shares the same curing, polymerization, and construction techniques but differs in the light source. DLP printers use a digital projector (Figure 2). The technology consists of a rectangular array of mirrors, known as Digital Micromirror Device (DMD), inside the projector lens. The light generated from the light source is reflected by the micromirror and projected onto the surface to be printed in pixel form (Pagac et al.,2021; Son et al.,2021). The speed experienced in large-scale DLP printing jobs is traded off for a decrease in resolution and surface detailing. However, when the build volume is reduced, the resolution and surface detailing are restored (OSMAN R, et al., 2017; TIAN Y, et al., 2021).

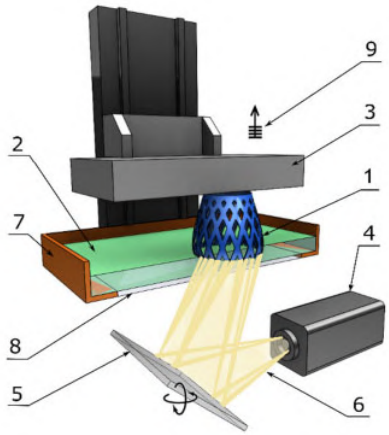

Figure 2. Components of a DLP machine: (1) Printed part, (2) Liquid resin, (3) Build platform, (4) Light source, (5) Digital projector, (6) Light beam, (7) Resin tank, (8) Window, and (9) Layer-by-layer elevation. (Redwood et al., 2017).

Continuous Liquid Interface Production (CLIP) (CLIP)

The CDLP/CLIP technology is an innovation based on DLP technology. Particularly different from SLA and DLP, CDLP/CLIP employs digital projection with LEDs to cause photopolymerization, while oxygen inhibits it. This oxygen-permeable window forms the so-called "dead zone," as thick as a human hair, which enables the flow of liquid resin between the printed part's interface and the window. This flow of uncured resin significantly enhances the resolution of the printed part while reducing the risk of printing failures. Moreover, this technology, apart from being fast in the process, provides better properties of the printed objects, as they are aesthetically smooth and have a very solid structure since they are not printed in layers (Tumbleston et al, 2015, Redwood et al., 2017).

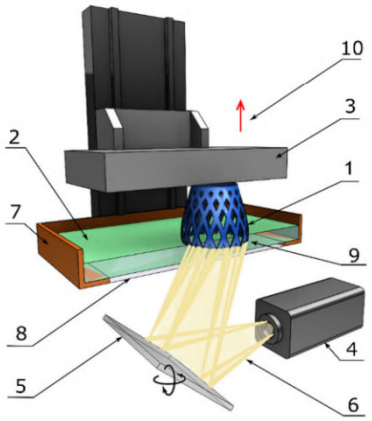

Figure 3. Components of a typical CDLP/CLIP machine: (1) Printed part, (2) Liquid resin, (3) Build platform, (4) Light source, (5) Digital projector, (6) Light beam, (7) Resin tank, (8) Oxygen-permeable window, (9) Dead zone and (10) Continuous elevation (Redwood et al., 2017).

Powder bed melting (PBF)

Powder Bed Fusion (PBF) is a technology that utilizes a heat source to induce thermal fusion of the material in a powder bed. Titanium (Ti) and Cobalt-Chromium (Cr-Co) alloys are preferred metallic materials in biomedical applications, primarily due to their mechanical properties, biocompatibility, thermal, magnetic, and electrical conductivity, and overall resistance to high temperatures. (Revilla-León et al., 2017).

In SLM technology, a CO2 or fiber laser is used to achieve full fusion of the metal powder, and the energy provided by the laser is capable of melting it. The powder is typically preheated to a temperature below the material's melting point before the printing process begins. The energy source is then controlled by the printer, allowing it to selectively melt the powder on the powder bed's surface. After a layer is fused, the powder bed lowers to the height of one layer, and a new layer of powder is then added on top using a roller, subsequently completing the printing of the new layer (Revilla-Leon et al., 2019).

Indeed, the main characteristic of SLM technology is achieving full fusion of the metal powder, resulting in a homogeneous piece. This approach is widely popular for metal processing in Dentistry. One significant advantage of SLM technology is the biocompatibility of the materials used, making it highly suitable for biomedical applications in dentistry (KONIECZNY B, et al., 2020; TIAN Y, et al., 2021; CHERNYSHIKHIN S, et al., 2022).

On the other hand, SLS (Selective Laser Sintering) technology utilizes a high-powered laser, which is focused on a thin layer of metal powder, selectively inducing fusion between powder particles within a build area to create a solid object. Its advantages include manufacturing flexibility, the ability to obtain complex 3D shapes, and rapid production (RIDER P, et al., 2018; TAHAYERI A, et al., 2018).

The main speed-limiting steps of PBF (Powder Bed Fusion) are the machine's thermal cycle and the post-processing of the parts (Attarilar et al., 2021). In most PBF machines, the heating process is required to reach a certain temperature before starting the printing, and after printing, cooling is necessary before the printed parts can be safely removed from the machine.

Indeed, after the metal parts are removed from the printer platform, they may require additional post-processing, such as milling with a computer numerical control (CNC) lathe, to achieve a smooth finish. This additional step ensures that the final printed parts meet the desired specifications and surface quality, which is especially important for applications in dentistry where precise fit and aesthetics are crucial (Bordin et al., 2017). Dental implants printed by SLM have higher density and strength, as well as sufficient dimensional accuracy (Chen et al., 2014).

Fused Deposition Modeling - FDM

This technology operates on the principle of using a thermoplastic filament material extruded from a nozzle to form a scaffold. As the nozzle moves along a predetermined path, the filament cools and solidifies, creating a solid object. The advantages of this technology include easy installation and use, wide material availability, accessibility, and cost-effectiveness. However, some disadvantages are low level of detail, lack of surface smoothness, long production time, support removal, and difficulty in printing complex structures (OBEROI G, et al., 2018; TIAN Y, et al., 2021). FDM (Fused Deposition Modeling) can handle a variety of materials, including casting wax, polyamide (commonly known as nylon), acrylonitrile butadiene styrene (ABS) plastic, polylactic acid (PLA) plastic, low-melting-point metals, and ceramics (Lin et al., 2019).

Technologies and materials used for 3D priting

Materials used for 3D printing in the dental field must adhere to certain standards to be employed in an intraoral environment. Studies have found that 3D printed parts can be toxic to cells and may cause allergic, inflammatory, and infectious responses in patients. Biosafety and cytotoxicity are the main criteria to be analyzed. Polymer-based materials need to exhibit a certain degree of conversion to achieve biocompatibility, and a high degree of conversion prevents the release of residual monomers (RIDER P, et al., 2018; REYMUS M, et al., 2019; TZENG J, et al., 2021).

Table 1: Types of technologies, techniques and materials applied in implant dentistry

Technologies	Advantages	Disadvantages
1-Fotopolymerized resin		
Stereolithography **A light-sensitive polymer cured layer by layer by a scanning laser in a liquid polymer tank.**	Fabricação rápida Capable of creating complex shapes with high resolution of features. Materials cost lower when used in bulk.	**Available only with light-curable liquid polymers.** **Support materials must be removed. Resin causes mess and can lead to skin sensitization and irritation upon contact and inhalation.** **Cannot be heat sterilized. High-cost technology.**
Technique : SLA	**Materials: Polymers, bioceramics, porcelain, and zirconia paste.**	
Processamento de luz digital **The liquid resin is cured layer by layer by a light source from the projector. The object is built upside down on an incremental lifting platform.**	Low-cost technology with good precision, smooth surfaces, and relatively fast printing.	**Liquid light-curable polymers and wax-like materials for casting. Support materials must be removed. Resin can cause mess and may cause skin sensitization and irritation upon contact. Limited shelf life and lifespan. Cannot be sterilized by heat. Higher cost materials.**
Technique : DLP	**Materiais: Polímeros, biocerâmica, porcelana e pasta de zircônia.**	
2-Powder Bed Fusion		
Selective Laser Sintering for Polymers. **Object built layer by layer in a powder bed. The heated build chamber raises the material temperature slightly below the melting point. The scanning laser then sinters the powder layer by layer in a descending bed.**	Range of polymeric materials, including nylon, elastomers, and composites. Strong and precise parts. Polymeric materials - usually nylon can be autoclaved. The printed object can have full mechanical functionality. Lower cost materials if used in large volume.	**Significant infrastructure required, for example, compressed air,** **Climate control. Messy powders. Lower cost in bulk and inhalation risk. High-cost technology. Rough surface.**
Technique : SLS	**Materials: Titanium (Ti), Aluminum, Stainless Steel, Cobalt-Chromium (CoCr), Nickel-Titanium, bioceramics, and synthetic polymers.**	
Selective Laser Sintering for metals and metal alloys. **Also described as Selective Laser Melting (SLM) or Direct Metal Laser Sintering (DMLS). The scanning laser sinters the metal powder layer by layer in a cold build chamber as the build platform descends. Support structure is used to anchor objects for building on the platform.**	High-strength objects, can control porosity. Variety of materials, including titanium, titanium alloys, cobalt-chromium, stainless steel.	**Develop infrastructure requirements** **Technology is extremely expensive, and materials are moderately costly.** **Dust and condensation of nanoparticles can be hazardous to health. Explosive risk. Rough surface. Elaborate post-processing is required: Thermal treatment to relieve internal stresses in printed objects.**
Technique : SLM	**Materials: Titanium (Ti), Aluminum, Stainless Steel, Cobalt-Chromium (CoCr), Nickel-Titanium, bioceramics, and synthetic polymers.**	
3- Thermoplastic		
Fused Deposition Modeling	High porosity. Variable mechanical strength. Low to medium-cost materials and equipment. Low precision in low-cost equipment. Some materials can be sterilized by heat.	**Low-cost materials, but limited to only thermoplastics.** **Limited shape complexity for biological materials.** **Support material must be removed.**
Technique : FDM	**Materials: Polylactic acid, polycarbonate, polyamide, and acrylonitrile-butadiene-styrene copolymers.**	

Application of additive manufacturing in the surgical stage of implants

7.1 Surgical Guide

The use of static guided surgery is related to three-dimensional (3D) data obtained through cone beam computed tomography and optical surface scanning using a CAD/CAM system. This technology aims to perform virtual implant preparation and produce surgical guides. The manufactured surgical guide provides support in areas of the tooth, mucosa, or bone. Once the guide is fixed, the drilling protocol will be implemented, which may involve using the guide only for the pilot drill or partially or fully guided drilling. Implant insertion can be performed either without a surgical guide or through the guide in a fully guided approach. Proper case indication and planning throughout the digital workflow contribute to precise outcomes (Al Yafi et al., 2019).

Currently, there are three types of surgical guides used in computer-guided surgery: tooth-supported guides, mucosa-supported guides, and bone-supported guides (Figure 4). Tooth-supported guides are used in cases of partially edentulous patients and are designed to rest on the teeth for precise guide fit. Mucosa-supported guides are designed to rest on the mucosa and are primarily used in cases of fully edentulous patients. Bone-supported guides can be used in cases of partial or total edentulism, especially when there is significant bone crest atrophy, and the accommodation of a mucosa-supported guide is questionable. When using a bone-supported guide, it is necessary to perform a full flap to expose the bone at the planned site (Cullum & Deporter, 2016).

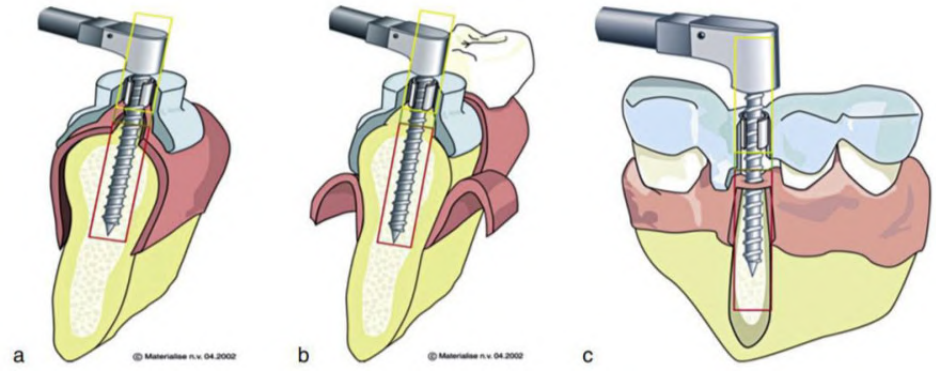

Figure 4. Different types of surgical guides: (a) mucosa-supported, (b) bone-supported, (c) tooth-supported. (Rinaldi et al., 2015).

The stabilization and support for the surgical guides can be achieved using pins, screws, or mini-implants. Once the guide is fully adjusted, the planned drilling protocol is implemented. Implant insertion can be performed either without the surgical guide or through a fully guided approach. Proper case selection and planning through the digital workflow contribute to a more precise execution. (Al Yafi et al.,2019).

The production of surgical guides involves several closely linked steps, including data collection and integration, design of the implantation plan and guide structure, and manufacturing. Errors in the previous steps can accumulate and affect the final accuracy of the surgical guides (Putra et al.,2022; Rouzé L'Alzit et al.,2022). The factors that influence the accuracy of the surgical guide can be divided into three categories: 1) System error: that is, errors generated during CBCT scanning and data conversion, which cannot be controlled by humans; 2) Manufacturing error: related to the type of 3D printer used. (Zhang et al., 2022Translation: Selection of printing materials, use of support structures, slicing method, and types of software. (Elliott et al., 2022); and 3) Other factors.

7.2 Custom Titanium Screens

The production of a personalized titanium mesh generated by 3D printing technology aims to address the limitations of conventional titanium mesh. Based on the information obtained from three-dimensional data of the patient's jaw, the ideal alveolar bone is virtually designed using CAD software, considering the shape of the dental arch and the expected position of the biomaterial (Manzano

Romero et al., 2021). Afterward, the titanium mesh will be manufactured using SLM (Selective Laser Melting) or EBM (Electron Beam Melting) technology (Cucchi et al., 2019; Seiler et al., 2018).

The scope of the 3D-printed titanium mesh is limited to the area of the bone defect, rather than extending to areas with sufficient bone mass, thus avoiding excessive stretching of soft tissues. In the second stage of the surgery, the Implantologist only needs to remove the titanium mesh through the alveolar crest incision, avoiding the need to turn the flap again. The use of personalized titanium mesh can reduce the operation time, thus decreasing exposure to general anesthesia, reducing blood loss, minimizing wound exposure time, and simplifying the surgical procedure (Zhou et al., 2021).

In terms of indications, the personalized CAD/CAM titanium mesh can be used in bone augmentation surgery for horizontal and vertical bone defects, particularly for cases with large areas and complex combined horizontal and vertical bone defects (Hartmann e Seiler, 2020). Additionally, some researchers suggest the use of platelet-rich fibrin or collagen membrane to cover the titanium mesh to reduce the exposure rate (Cucchi et al., 2021).

Dental Implants

Interconnected pore structures are conducive to nutrient transport and increase surface roughness, which facilitates new bone formation and osseointegration (Chen et al., 2020). Titanium implants with a uniform microscale porous structure can be produced by 3D printing (Mangano et al.,2014 b). SLM (Selective Laser Melting) and EBM (Electron Beam Melting) are commonly used to prepare implants and implant materials, primarily made from titanium and titanium alloys (Pillai et al., 2021).

By utilizing the features of complex geometric components formed through 3D printing, implants simulating the natural root can be personalized. Customized implants can closely match the shape of the patient's extraction socket. Moreover, custom implants exhibit similar stress-conduction and distribution characteristics to natural teeth (Moin et al., 2013).

To obtain personalized implants, data of the teeth and the anatomical region are collected through computed tomography or CBCT before the surgery, and a three-dimensional model of the teeth is reconstructed using software. Then, a CAD model of the implant is generated, exported to an STL file, and transferred to specialized software. The model's surface is smoothed to create a regular surface and then transferred to the design software. Once completed, an STL file of the implant is obtained and imported into the printer for processing and manufacturing (Westover.2019

Peek

PEEK (Polyetheretherketone) is an aromatic polymer known for its corrosion resistance, high-temperature resistance, non-cytotoxicity, X-ray transparency, chemical stability, and good biocompatibility. (Panayotov et al., 2016). Indeed, compared to titanium alloy, PEEK has a relatively low elastic modulus, which is closer to that of human cortical bone. This characteristic helps to reduce stress shielding effects at the bone-implant interface, thereby minimizing implant loosening and peri-implant bone loss. (Han et al., 2022)

The molecular structure of PEEK remains unchanged at high temperatures during the 3D printing process, which means no toxic substances are produced. Additionally, 3D printed PEEK implants offer several advantages, such as design freedom, interconnecting porous structures, and specific surface topography. These features contribute to the potential success and biocompatibility of PEEK implants in various dental applications. (Prechtel et al., 2020).

The 3D printing technologies FDM and SLS can be used to print PEEK implants, with the former being the most commonly used (Baek et al., 2022).

Conclusion

The focus of this work was to provide an overview of AM technologies used in implantology and their application. The growing interest in 3D printing technologies clearly demonstrates their potential impact on the future of implantology. With their advantages of high material utilization, ability to form complex geometric structures, and production of customized products, 3D printing technologies have

become an alternative method. The various materials used in implantology require the application of different AM techniques. Metallic materials, such as customized titanium meshes and titanium implants, can be manufactured using SLM/EBM, while polymeric materials, such as surgical guides and implant models, are fabricated using SLA, DLP techniques. Resin products (surgical guides and implant models, etc.) produced by photopolymerization technology have been extensively studied and applied. For some applications, 3D printing technology needs to be combined with milling or other cutting/finishing techniques to generate a product that can achieve the final application goal.

References

Abduo, J., Lyons, K., and Bennamoun, M. (2014). Trends in computer-aided manufacturing in prosthodontics: A review of the available streams. Int. J. Dent. 2014, 1–15. doi:10.1155/2014/783948

ALSHAMRANI A, et al. Effect of Printing Layer Thickness and Postprinting Conditions on the Flexural Strength and Hardness of a 3D-Printed Resin. Biomed Res Int, 2022; 2022.

Al Yafi, F., Camenisch, B., & Al-Sabbagh, M. (2019). Is Digital Guided Implant Surgery Accurate and Reliable? Dental Clinics of North America, 63(3), 381–397.

Attarilar, S., Ebrahimi, M., Djavanroodi, F., Fu, Y., Wang, L., and Yang, J. (2021). 3D printing technologies in metallic implants: A thematic review on the techniques and procedures. Int. J. Bioprint 7 (1), 306. doi:10.18063/ijb.v7i1.306

Barazanchi, A., Li, K. C., Al-Amleh, B., Lyons, K., and Waddell, J. N. (2017). Additive technology: Update on current materials and applications in dentistry. J. Prosthodont. 26 (2), 156–163. doi:10.1111/jopr.12510

Baek, I., Kwon, O., Lim, C., Park, K. Y., and Bae, C. (2022). 3D PEEK objects fabricated by fused filament fabrication (FFF). Materials 15 (3), 898. doi:10.3390/ma15030898

Bordin, A., Sartori, S., Bruschi, S., and Ghiotti, A. (2017). Experimental investigation on the feasibility of dry and cryogenic machining as sustainable strategies when turning Ti6Al4V produced by Additive Manufacturing. J. Clean. Prod. 142, 4142–4151. doi:10.1016/j.jclepro.2016.09.209

Chen, J., Zhang, Z., Chen, X., Zhang, C., Zhang, G., and Xu, Z. (2014). Design and manufacture of customized dental implants by using reverse engineering and selective laser melting technology. J. Prosthet. Dent. 112 (5), 1088–1095.e1. doi:10.1016/j.prosdent.2014.04.026

Chen, J., Xiao, Z., Yangpeng, S., Deng, F., and Zhiguang, Z. (2020). Production of interconnective porous dental implants by computer-aided design and metal threedimensional printing. J. Biomater. Appl. 34 (9), 1227–1238. doi:10.1177/ 0885328219899523

CHERNYSHIKHIN S, et al. The Study on Resolution Factors of LPBF Technology for Manufacturing Superelastic NiTi Endodontic Files. Materials (Basel), 2022; 19: 6556.

Cucchi, A., Giavatto, M. A., Giannatiempo, J., Lizio, G., and Corinaldesi, G. (2019). Custom-Made titanium mesh for maxillary bone augmentation with immediate implants and delayed loading. J. oral Implant. 45 (1), 59–64. doi:10.1563/aaid-joi-D-18-00141

Cucchi, A., Vignudelli, E., Franceschi, D., Randellini, E., Lizio, G., Fiorino, A., et al. (2021). Vertical and horizontal ridge augmentation using customized CAD/CAM titanium mesh with versus without resorbable membranes. A randomized clinical trial.Clin. Oral Implan. Res. 32 (12), 1411–1424. doi:10.1111/clr.13841

Cullum, D. R., & Deporter, D. (Eds.). (2016). Minimally Invasive Dental Implant Surgery. Singapore.

DELLA BONA A, et al. 3D printing restorative materials using a stereolithographic technique: a systematic review. Dent Mater, 2021; 2: 336-350.

Elliott, T., Hamilton, A., Griseto, N., and Gallucci, G. O. (2022). Additively manufactured surgical implant guides: A review. J. Prosthodont. 31 (S1), 38–46. doi:10.1111/jopr.13476

Han, X., Sharma, N., Spintzyk, S., Zhou, Y., Xu, Z., Thieringer, F. M., et al. (2022). Tailoring the biologic responses of 3D printed PEEK medical implants by plasma functionalization. Dent. Mat. 38 (7), 1083–1098. doi:10.1016/j.dental.2022.04.026

Hartmann, A., and Seiler, M. (2020). Minimizing risk of customized titanium mesh exposures – A retrospective analysis. BMC Oral Health 20 (1), 36. doi:10.1186/s12903-020-1023-y

KESSLER A, et al. Three-body wear of 3D printed temporary materials. Dental Materials, 2019; 12: 1805-1812.

KONIECZNY B, et al. Challenges of Co-Cr Alloy Additive Manufacturing Methods in Dentistry-The Current State of Knowledge (Systematic Review). Materials (Basel), 2020; 16: 3524.

Lin, L., Fang, Y., Liao, Y., Chen, G., Gao, C., and Zhu, P. (2019). 3D printing and digital processing techniques in dentistry: A review of literature. Adv. Eng. Mat. 21 (6), 1801013. doi:10.1002/adem.201801013

Mangano, F., Luongo, F., Shibli, J. A., Anil, S., and Mangano, C. (2014b). Maxillary overdentures supported by four splinted direct metal laser sintering implants: A 3-year prospective clinical study. Int. J. Dent. 2014, 1–9. doi:10.1155/2014/252343

Manzano Romero, P., Vellone, V.,Maffia, F., and Cicero, G. (2021). Customized surgical protocols for guided bone regeneration using 3D printing technology: A retrospective clinical trial. J. Craniofac. Surg. 32 (2), e198–e202. doi:10.1097/SCS.0000000000007081

Moin, D. A., Hassan, B.,Mercelis, P., and Wismeijer, D. (2013). Designing a novel dental root analogue implant using cone beam computed tomography and CAD/CAM technology. Clin. Oral Implan. Res. 24, 25–27. doi:10.1111/j.1600-0501.2011.02359.x

Oberoi, G., Nitsch, S., Edelmayer, M., Janjić, K., Müller, A. S., and Agis, H. (2018). 3D printing—Encompassing the facets of dentistry. Front. Bioeng. Biotechnol. 6, 172. doi:10.3389/fbioe.2018.00172

OSMAN R, et al. Build Angle: Does It Influence the Accuracy of 3D-Printed Dental Restorations Using Digital Light-Processing Technology? Int J Prosthodont, 2017; 2: 182-188.

Pagac, M., Hajnys, J., Ma, Q., Jancar, L., Jansa, J., Stefek, P., et al. (2021). A review of vat photopolymerization technology: Materials, applications, challenges, and future trends of 3D printing. Polymers-Basel. 13 (4), 598. doi:10.3390/polym13040598

Panayotov, I. V., Orti, V., Cuisinier, F., and Yachouh, J. (2016). Polyetheretherketone (PEEK) for medical applications. J. Mater. Sci. Mater. Med. 27 (7), 118. doi:10.1007/ s10856-016-5731-4

Pillai, S., Upadhyay, A., Khayambashi, P., Farooq, I., Sabri, H., Tarar, M., et al. (2021). Dental 3D-printing: Transferring art from the laboratories to the clinics. Polymers-Basel 13 (1), 157. doi:10.3390/polym13010157.

Prechtel, A., Reymus, M., Edelhoff, D., Hickel, R., and Stawarczyk, B. (2020). Comparison of various 3D printed and milled PAEK materials: Effect of printing direction and artificial aging on Martens parameters. Dent. Mat. 36 (2), 197–209. doi:10.1016/j.dental.2019.11.017

Putra, R. H., Yoda, N., Astuti, E. R., and Sasaki, K. (2022). The accuracy of implant placement with computer-guided surgery in partially edentulous patients and possible influencing factors: A systematic review and meta-analysis. J. Prosthodont. Res. 66 (1), 29–39. doi:10.2186/jpr.JPR_D_20_00184

Redwood, B.; Schoöffer, F.; Garet, B. The 3D Printing Handbook: Technologies, Design and Applications; 3D Hubs: Amsterdam, The Netherlands, 2017; ISBN 9789082748505.

REYMUS M, et al. 3D-printed material for temporary restorations: impact of print layer thickness and post-curing method on degree of conversion. Int J Comput Dent, 2019; 3: 231-237.

RIDER P. et al. Additive Manufacturing for Guided Bone Regeneration: A Perspective for Alveolar Ridge Augmentation. Int J Mol Sci, 2018; 11: 3308.

Revilla-León, M., and Özcan, M. (2017). Additive manufacturing technologies used for 3D metal printing in dentistry. Curr. Oral Health Rep. 4 (3), 201–208. doi:10.1007/s40496-017-0152-0

Revilla-Leon, M., and Ozcan, M. (2019). Additive manufacturing technologies used for processing polymers: Current status and potential application in prosthetic dentistry.J. Prosthodont. 28 (2), 146–158. doi:10.1111/jopr.12801

Revilla-León, M., Sadeghpour, M., and Özcan, M. (2020). An update on applications of 3D printing technologies used for processing polymers used in implant dentistry. Odontology 108 (3), 331–338. doi:10.1007/s10266-019-00441-7

Rouzé L'Alzit, F., Cade, R., Naveau, A., Babilotte, J., Meglioli, M., and Catros, S. (2022).Accuracy of commercial 3D printers for the fabrication of surgical guides in dental implantology. J. Dent. 117, 103909. doi:10.1016/j.jdent.2021.103909

Salmi, M. (2021). Additive manufacturing processes in medical applications. Materials 14 (1), 191. doi:10.3390/ma14010191

Schweiger, J., Edelhoff, D., and Güth, J. (2021). 3D printing in digital prosthetic dentistry: An overview of recent developments in additive manufacturing. J. Clin. Med. 10 (9), 2010. doi:10.3390/jcm10092010.

Seiler, M., Kammerer, P. W., Peetz, M., and Hartmann, A. (2018). Customized lattice structure in reconstruction of three-dimensional alveolar defects. Int. J. Comput. Dent. 21 (3), 261–267.

Son, K., Lee, J., and Lee, K. (2021). Comparison of intaglio surface trueness of interim dental crowns fabricated with SLA 3D printing, DLP 3D printing, and milling technologies. Healthcare 9 (8), 983. doi:10.3390/healthcare9080983.

TAHAYERI A, et al. 3D printed versus conventionally cured provisional crown and bridge dental materials. Dent Mater, 2018; 2: 192-200.

TIAN Y, et al. A Review of 3D Printing in Dentistry: Technologies, Affecting Factors, and Applications. Scanning, 2021; 9950131.

Tumbleston, J.R.; Shirvanyants, D.; Ermoshkin, N.; Janusziewicz, R.; Johnson, A.R.; Kelly, D.; DeSimone, J.M. Continuous liquid interface production of 3D objects. Science 2015, 347, 1349–1352.

Turkyilmaz, I., and Wilkins, G. N. (2021). 3D printing in dentistry – exploring the new horizons. J. Dent. Sci. 16 (3), 1037–1038. doi:10.1016/j.jds.2021.04.004.

TZENG J. et al. Mechanical Properties and Biocompatibility of Urethane Acrylate-Based 3D-Printed Denture Base Resin. Polymers (Basel), 2021; 5: 822.

Westover, B. (2019). Three-Dimensional Custom-Root replicate tooth dental implants. Oral Maxil. Surg. Clin. 31 (3), 489–496. doi:10.1016/j.coms.2019.03.010

Zhang, C., Yuan, Y., and Chen, J. (2022). Material extrusion based fabrication of surgical implant template and accuracy analysis. Materials 15 (5), 1738. doi:10.3390/ma15051738

Zhou, L., Su, Y., Wang, J., Wang, J., Wang, X., and Liu, Q. (2021). Effect of exposure rates with customized versus conventional titanium mesh on guided bone regeneration: Systematic review and meta-analysis. J. Oral Implantol. 48, 339–346. doi:10.1563/aaidjoi-D-20-00200

USABILITY OF ORNAMENTAL PLANTS FOR LANDSCAPING IN SALINE AREAS

Prof. Dr. Füsun GÜLSER

Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Agriculture, Department of Soil Science and Plant Nutrition Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9495-8839

Assoc. Prof. Dr. Arzu ÇIĞ

Siirt University, Faculty of Agriculture Department of Horticulture, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-2142-5986

Abstract

Ornamental plants used in landscaping of urban, touristic and industrial areas have been affected by drought and salinity stress in recent years, as in other areas and cultivated plants. Therefore, in sustainable landscape architecture studies, it is necessary to determine salt tolerance in ornamental plant species, to manage the stress caused by salinity in agriculture that saves fresh water, and to choose plants that are resistant to salty areas in plant design and applications. Even these varieties should be classified as low, medium and high salt tolerance and their use should be decided according to their sensitivity/resistance. In this study, the factors affecting the use of ornamental plants in saline areas are discussed. While salinity, which is one of today's stress conditions, affects ornamental plants and the usability of these plants as much as edible plants, answers were sought to the questions of how ornamental plants are affected in salty areas and under which conditions these plants can be used.

Keywords: Functionality, landscape architecture, ornamental plants, saline area

Introduction

Climate change is one of the most important environmental threats of the world. Zamin et al., (2019) reported that temperature is recognized as one of the important factors in recent results of global warming, especially in terms of increased salinity at higher temperatures.

Salt marshes are scattered across 10% of the earth's terrestrial areas. The most of saline soils are in arid lands where evaporation value is greater than precipitation during a year (Aschenbach, 2006; Çakır et al., 2010).

Especially in salty areas, ornamental plants need to grow, fulfill their functions in these conditions and protect their decorative values. In order for ornamental plants to survive in the landscape areas where they are used, to preserve their aesthetic properties and to maintain their functionality, the salinity of the soil and water should be known and the plants should be selected from varieties that are tolerant of the salinity levels in the region (Zollinger et al., 2007).When deciding on the ornamental plants to be used in plant design in landscape architecture studies, many factors such as resistance to hot and cold, drought tolerance, aesthetic properties, resistance to diseases and pests, fertilization desire, soil pH tolerance are taken into account. Climate change results of global warming and anthropological factors, the quality and content of water and soil properties, as well as their existence and use, are changing day by day and restrictive policies are followed especially in their use (Kratsch, 2008).

Soil Salinity and Effects of Salinity on Plant Growth

The stress of soil salinity becomes from ion toxicities and osmotic effects of dissolved salts in soils (Bernstein, 1975; Glenn & Brown, 1998). Soil salinity as a one of the most important abiotic stress factor restricts plant growth and yields in agriculture (Allakhverdiev et al., 2000: Ashraf et al., 2008).

In agricultural lands, salt stress in plants is a result of low precipitation, wrong irrigation practices, incorrect and over use fertilization.

Salt deposition on plant leaves near the coastal areas adversely affect growth and development of plants due to aerosolized saline water deposition in soil and root areas ((Boyce et al., 1954; Lumis et al., 1973; Cartica & Quinn, 1980; Hesp, 1991; Appleton et al., 1999; Ferrante et al., 2011; Farieri et al., 2016; García-Caparrós & Lao, 2018). The soils near the salted roads in winter may be salinized due to aerosolized salts by heavy traffic (Jull, 2009).

The saline areas increase by 10% each year for various reasons and more than 50% of arable land will be saline by 2050 (Jamil et al., 2011). Although saline soils generally occur in arid and semi-arid areas, it is also seen in semi-humid and humid landscapes (Fageria et al., 2011).

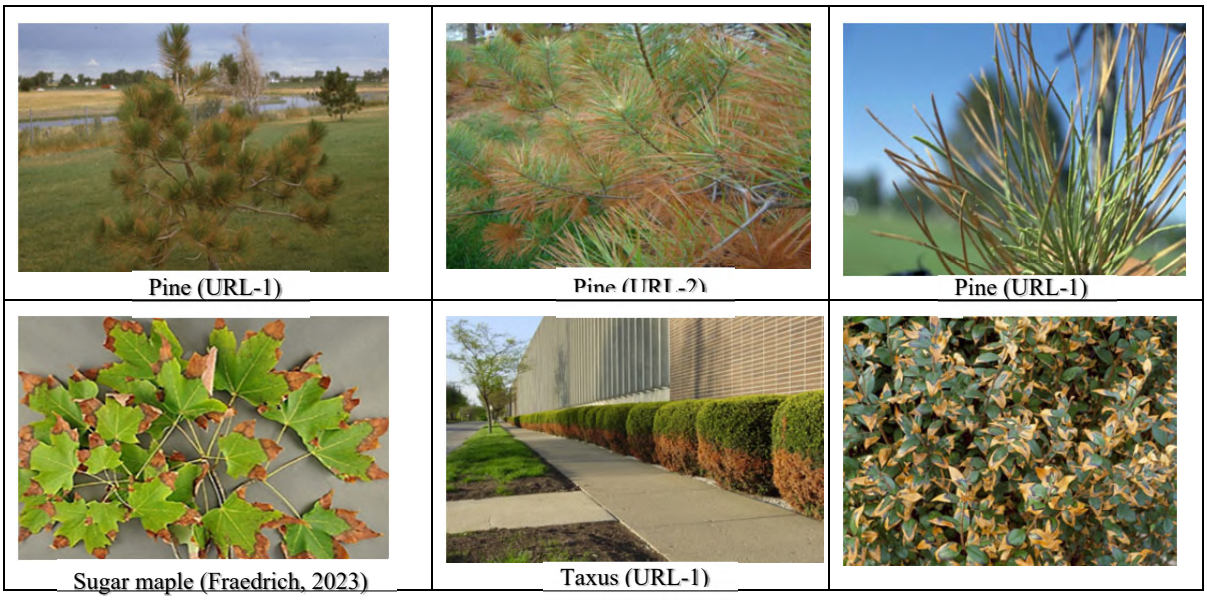
When EC of a soil is higher than 4 dSm^{-1}, it is classified as a saline soil. It can be more problematic if this salinization become from NaCl (Ghassemi et al., 1995). Excessive Na content in soils causes soil structural degradation, high soil pH, lower infiltration ratio and aeration, soil compaction, increased soil erosion and water runoff, decreased root growth and plant development (Jull, 2009). Soil salinity affects the plant metabolism, including its morphology and anatomy (Levitt, 1980). Toxic ions in plants cause to disruption of waxy cuticles and changes in the cell walls of guard cells (Sánchez-Blanco et al., 2004). Alterations in photosynthetic efficiency and gas exchange in plants by salinization (Bussotti et al., 1997) negatively affects transpiration, photosynthesis, and stomata closure (Parida & Das, 2005; Chaves et al., 2009).

Plant Symptoms Caused by Soil Salinity

Soil salinity reduces stomata conductance and photosynthesis rates in plants (Wang & Nii, 2000; Kerstiens et al., 2002; Rivelli et al., 2002), reduces shoot and root growth rates, leaf or shoot number and damages of leaves (Munns, 2002).

Salinity degrades the visual quality of the plants and may limit the use of ornamental plants in greenhouse or landscape. Several researchers reported (Fox et al., 2005; Niu and Rodriguez, 2006) that salt-sensitive plant species have visual responses to soil salinity such as discoloration, wilt, and leaf burn.

Visual responses to salinity of some ornamentals are shown in Figure 1.

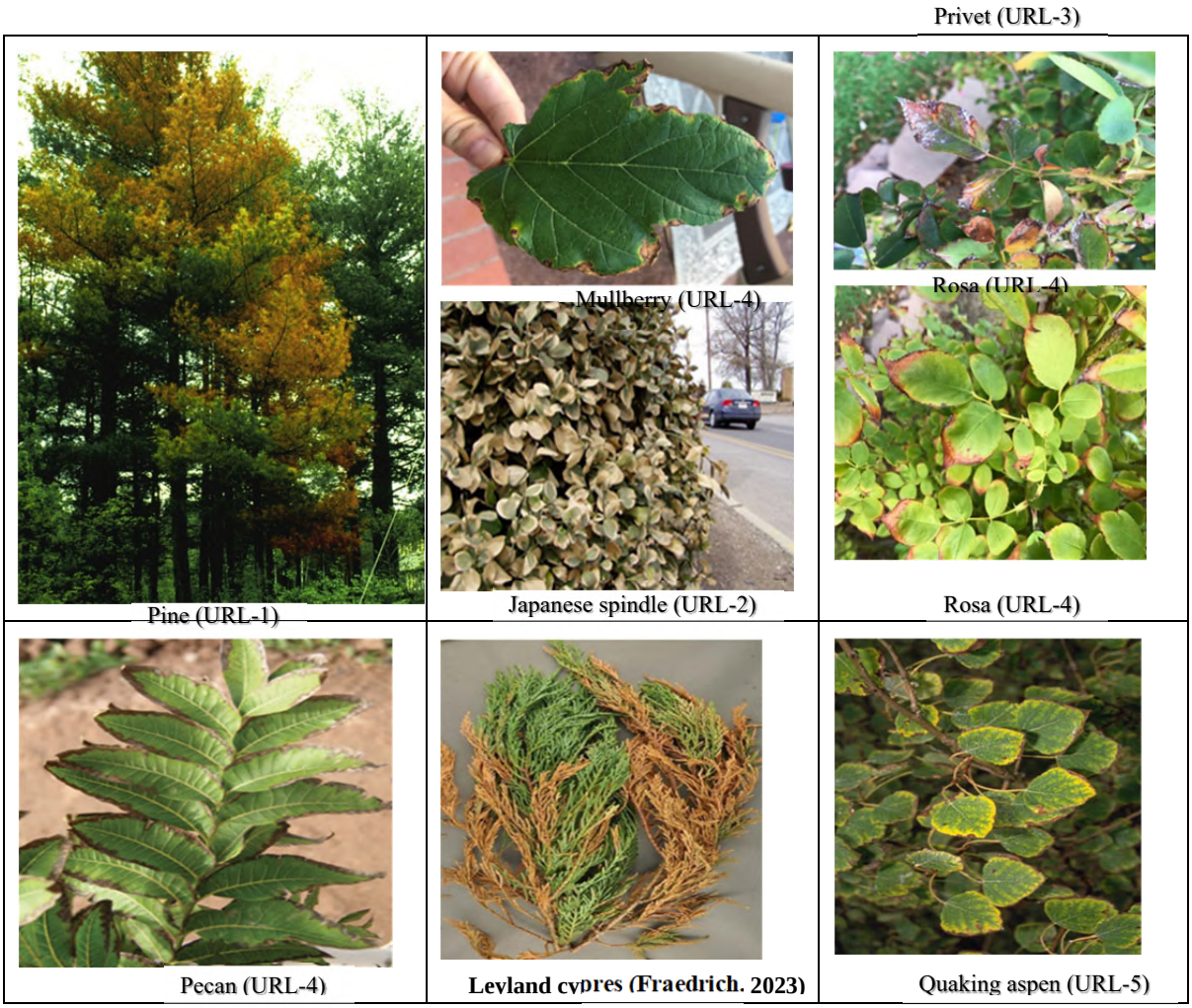

Figure 1. Visual responses to salinity of some ornamentals

Salt stress changes leaf color and thickening of the leaf blade, which can be leathery (Longstreth & Nobel, 1979; Nolan et al., 1982), and the presence of necrosis and burns, especially along the leaf margins, due to the direct effect of sodium accumulated in the mesophyll (Poliakoff-Mayber & Lerner, 1993). Some of the salinity-induced damages in plants are premature defoliation, deterioration of buds and stems, and reduced shoot growth.

Ornamental Plants Tolerated to Salinity

The salinity tolerance is a capacity of plants to survive and maintain performance in saline environments (Flowers, 2004). Plants can survive in saline environments by adapting various physiological mechanisms such as ion compartments and synthesis of organic osmolytes (e.g. proline and glycine betaine) in cell vacuoles (Ashraf & Foolad, 2007). While halophytes can be used in saline areas and complete their life cycle in ~200 mM salt concentrated environments mostly dominated by NaCl (Flowers & Colmer, 2008) glycophytes tolerate soil salinization much less than halophytes (Flowers et al., 2015).

Breckle (1983) reported that halophytes are classified as Euhalophytes which accumulate the salt in the old plant organs and are very resistant to the increase of the salt in the environment; those with succulent leaves (*Salsola* L., *Suaeda* Forssk. ex J.F.GmeI.) and succulent stems (*Salicornia* L., *Halocnemum* M. Bieb., *Halostachys* C. A. Mey.). Some ornamental plants tolerated to salinity are given in Figure 2.

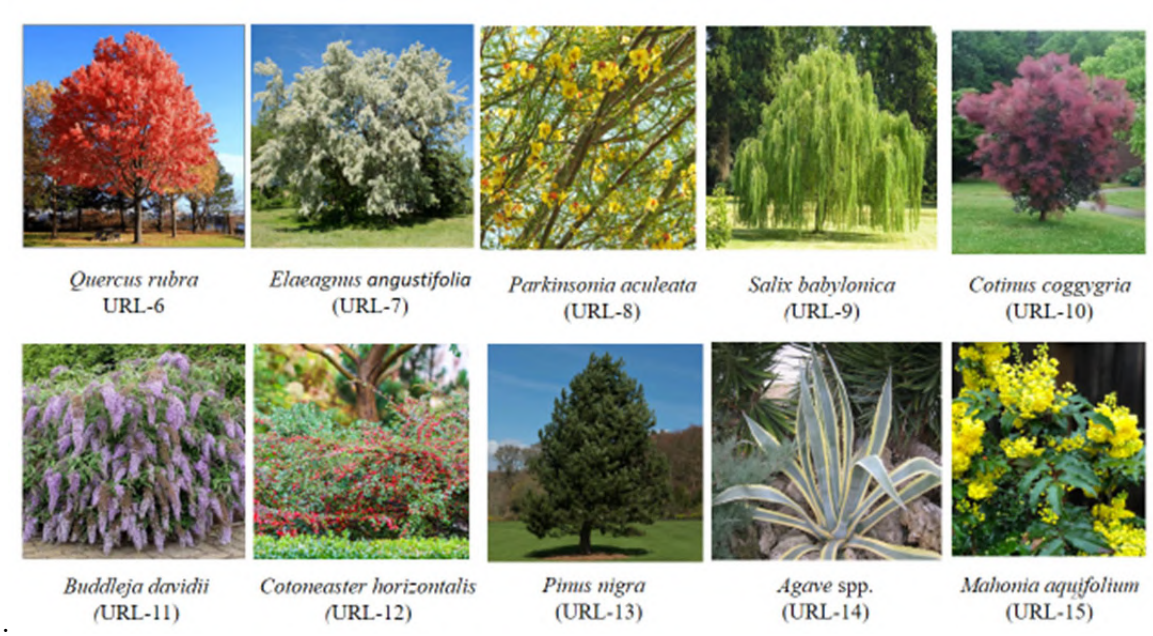

Figure 2. Some ornamental plants tolerant of different salinity levels

Selecting Plants and Landscape Architecture in Saline Areas

The plants used in landscape design should consume less water and are better adapted to hot climate Achuthan (2009). It has been reported that native plants in arid areas have capacity to adapt the dry environmental conditions which is an important factor to select them for landscaping (Frenken et al., 2009). Native plants are less possibility to be invasive than exotic plants, as they adapt to the local environment (Fiedler, 2006; Stephens et al., 2006). Most of native plants are not xerophytic and belong to halophytes with tolerating high level of salinity (Western, 1989) like *Zygophyllum qatarense* and *Salsola drummondi* (El-Keblawy & Ksiksi, 2005). Some wild species of native plants are more salt tolerant than their cultivated relative's e.g. ornamental characteristics of wild and cultivated *Limonium* spp. differ by salinity (Morales et al., 2001). Selecting plants adapted to environmental conditions of a landscape has a great importance of landscape design (Scheiber et al., 2008). Native plants help restore wildlife habitat by providing food, shelter and other ecological parameters and increase the overall biodiversity of a given landscape (Fiedler, 2006; Stephens et al., 2006), Indigenous plants may increase native biodiversity when used to restore degraded habitats (Stephens et al., 2006; Osman et al., 2008). Native plants are of vital importance in combating the effects of weeds for restoration and protection purposes. Native plants can transform cultured landscapes into natural spaces (Potts et al., 2002).

Conclusion

Landscape design ensures sustainable use of resources without any harmful effects (Maiti et al., 2017). If a sustainable ecological system or landscape is desired, different species with good growth habits, architecture, leaf cover, flowering ability, durability and rapid vegetative growth habit should be selected when designing the landscape. Some of the species identified as saline tolerant can be efficiently utilized in regions where salinity is a serious problem. Most of native plants are not only xerophytic in nature but also belong to halophytes which can tolerate high level of salinity like *Zygophyllum qatarense* and *Salsola drummondi*. As a result, it is recommended to use such plants in landscaping in areas with salinity problems.

References

Achuthan, A. A. (2009). Green Design Initiatives in the UAE Construction Sector, Ph.D. Dissertation. The British University in Dubai (BUiD), Dubai.

Allakhverdiev, S. I., Sakamoto, A., Nishiyama, Y., Inaba, M. & Murata, N. (2000). Ionic and osmotic of NaCl-induced inactivation of photosystems I and II ins *Synehococcus* sp. Plant Physiol., 123: 1047-1056.

Appleton, B. Huff, R. R. & French, S. C. (1999). Evaluating trees for saltwater spray tolerance for oceanfront sites. *J. Arboric.* 25: 205–210.

Aschenbach, T. A. (2006). Variation in growth rates under saline conditions of *Pascopyrum smithii* (Western Wheatgrass) and *Distichlis spicata* (Inland Saltgras) from different source populations in Kansas and Nebraska: Implications for the restoration of salt-affected plant communities. *Restoration Ecology,* 14: 21-27.

Ashraf, M. & Foolad, M. R. (2007). Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance. *Environ Exp Bot,* 59: 206-216.

Ashraf, M., Athar, H. R., Haris, R. J. C. & Kwon, T. R. (2008). Some prospective strategies for improving crop salt tolerance. Adv Agron, 97: 45-110.

Bernstein, L. (1975). Effects of salinity and sodicity on plant growth. *Ann. Rev. Phytopathol,* 13: 295–312.

Boyce, S. G. (1954).The salt spray community. *Ecol. Monogr.,* 24: 29–67.

Breckle, S. W. (1983). Studies on halophytes from Iran and Afghanistan. II Ecology of Halophytes Along Salt Gradients, Royal Society of Edinburg, Proceedings Sec. B: Biological 89 B, 203-215.

Bussotti, F., Bottacci, A., Grossoni, P., Mori, B. & Tani, C. (1997). Cytological and structural changes in Pinus pinea L. needles following the application of anionic surfactant. *Plant Cell Environ.,* 20: 513–520.

Çakır, Y. B., Özbucak, T., Kutbay, H. G., Kılıç, D., Bilgin, A. & Huseyinova, R. (2010). Nitrogen and phosphorus resorption in a salt marsh in northern Turkey. Turkish Journal of Botany, 34: 311-322. doi:10.3906/bot-0906-64

Cartica, R. J. & Quinn, J. A. (1980). Responses of populations of *Solidago sempervirens* (Compositae) to salt spray across a barrier beach. *Am. J. Bot.,* 67: 1236–1242.

Chaves, M. M., Flexas, J. & Pinheiro, C. (2009). Photosynthesis under drought and salt stress: Regulation mechanisms from whole plant to cell. *Ann. Bot.,* 103: 551–560.

El-Keblawy, A. & Ksiksi, T. (2005). Artificial forests as conservation sites for the native flora of the UAE. *Forest. Ecol. Manage.* 213: 288-296.

Fageria, N. K., Moreira, A. & Coelho, A. M. (2011). Yield and yield components of upland rice as influenced by nitrogen sources. *J Plant Nutr,* 34: 361-370.

Farieri, E., Toscano, S., Ferrante, A. & Romano, D. (2016). Identification of ornamental shrubs tolerant to saline aerosol for coastal urban and peri-urban greening. *Urban For. Urban Green,* 18: 9–18.

Ferrante, A., Trivellini, A., Malorgio, F., Carmassi, G., Vernieri, P. & Serra, G. (2011). Effect of seawater on leaves of six plant species potentially useful for ornamental purposes in coastal areas. *Sci. Hortic.,* 128: 332–341.

Fiedler, A. K. (2006). Evaluation of Michigan Native Plants to Provide Resources for Natural Enemy Arthropods. ProQuest.

Flowers, T. J. & Colmer, T. D. (2008). Salinity tolerance in halophytes. *New Phytol,* 179: 945-963.

Flowers, T. J. (2004). Improving crop salt tolerance. *J Exp Bot,* 55: 307-319.

Flowers, T. J., Munns, R. & Colmer, T. D. (2015). Sodium chloride toxicity and the cellular basis of salt tolerance in halophytes. *Ann Bot,* 115: 419-431.

Fox, L. J., Grose, N., Appleton, B. L. & Donohue, S. J. (2005). Evaluation of treated effluent as an irrigation source for landscape plants. *J. Environ. Hort.*, 23: 174–178.

Fraedrich, B. (2023). Salt Injury on Ornamentals. Bartlett Tree Experts. Research Laboratory Technical Report.

Frenken, K. (2009). Irrigation in the Middle East Region in Figures AQUASTAT Survey-2008, Water Reports No. 34.

García-Caparrós, P. & Lao, M. T. (2018). The effects of salt stress on ornamental plants and integrative cultivation practices. *Sci. Hortic.,* 240: 430–439.

Ghassemi, F., Jakeman, A. J. & Nix, H. A. (1995). Salinization of Land and Water Resources. Univ. of New South Wales Press, Ltd., Canberra, Australia.

Glenn, E. P., Brown, J. & O'Leary, J. (1998). Irrigating crops with seawater. *Scientific American,* 279: 56–61.

Hesp, P. A. (1991). Ecological processes and plant adaptations on coastal dunes. *J. Arid Environ.*, 21: 165–191.

Jamil, A., Riaz, S., Ashraf, M. & Foolad, M. (2011). Gene expression profiling of plants under salt stress. *CRC Crit. Rev. Plant Sci.,* 30: 435-458.

Jull, L.G. (2009). Winter salt injury and salt-tolerant landscape plants (A3877). UW Extension Office, Cooperative Publishing 1-877-WIS-PUBS (947-7827). Available from: learningstore.uwex.edu Accessed date: 25.06.2023

Kerstiens, G., Tych, W., Robinson, M. F. & Mansfield, T. A. (2002). Sodium-related partial stomatal closure and salt tolerance of *Aster tripolium*. *New Phytol.,* 153: 509–515.

Levitt, J. (1980). Responses of Plants to Environmental Stresses. Academic Press, 607 p, New York.

Longstreth, D. J. & Nobel, P. S. (1979). Salinity effects on leaf anatomy: Consequences for photosynthesis. *Plant Physiol.,* 63: 700–703.

Lumis, G. P., Hofstra, G. & Hall, R. (1973). Sensitivity of roadside trees and shrubs to aerial drift of deicing salts in soils around trees. *J. Arboric.,* 20: 196–200.

Maiti, R., Agha, N. S. & Kumari, A. Ch. (2017). Landscape, ıts concepts and applications. *Chronicle of Bioresource Management,* 1(2):069-070.

Morales, M. A., Olmos, E., Torrecillas, A., Sanchez-Blanco, M. J. & Alarcon, J. J. (2001). Differences in water relations, leaf ion accumulation and excretion rates between cultivated and wild species of *Limonium* sp. grown in conditions of saline stress. *Flora,* 196: 345-352.

Munns, R. (2002). Comparative physiology of salt and water stress. Plant Cell Environ., 25: 239–250.

Niu, G. and Rodriguez, D. S. (2006). Relative salt tolerance of five herbaceous perennials. *HortScience,* 41: 1493–1497.

Nolan, S. L., Ashe, T. H., Lindstrom, R. S. & Martens, D. C. (1982). Effect of sodium-chloride levels on 4 foliage plants grown at 2 light levels. *HortScience,* 17, 815–817.

Osman, A., Makawi, M. & Ahmed, R. (2008). Potential of the indigenous desert grasses of the *Arabian Peninsula* for forage production in a water-scarce region. *Grass Forage Sci.,* 63: 495-503.

Parida, A. K. & Das, A. B. (2005). Salt tolerance and salinity effects on plants: A review. *Ecotox. Environ. Safe.,* 60: 324–349.

Poliakoff-Mayber, A. & Lerner, H. N. (1993). Plants in saline environment. In Handbook of Plant and Crop Stress; Pessarakli, M., Ed.; Marcel Dekker: New York, NY, USA. pp. 65–96.

Potts, L. E., Roll, M. J. & Wallner. S. J. (2002). Colorado native plant survey voices of the green industry. *Native Plants J.,* 3: 121-125.

Rivelli, A. R., Lovelli, S. & Perniola, M. (2002). Effects of salinity on gas exchange, water relations and growth of sunflower (*Helianthus annuus*). *Funct. Plant Biol.,* 29: 1405–1415.

Sağlam, C. & Önder, S. (2018). The use of native halophytes in landscape design in the Central Anatolia, Turkey. *Turkish Journal of Agriculture - Food Science and Technology,* 6(12): 1718-1726.

Sánchez-Blanco, M. J., Ferrández, T., Navarro, A., Bañon, S. & Alarcón, J. J. (2004). Effects of irrigation and air humidity preconditioning on water relations, growth and survival of *Rosmarinus officinalis* plants during and after transplanting. *J. Plant Physiol.,* 161: 1133–1142.

Scheiber, S., Gilman, E., Sandrock, D., Paz, M., Wiese, C. & Brennan, M. M. (2008). Post establishment landscape performance of Florida native and exotic shrubs under irrigated and no irrigated conditions. *Hortic. Technol.,* 18: 59-67.

Stephens, C. J., Schellhorn, N. A., Wood, G. M. & Austin, A. D. (2006). Parasitic wasp assemblages associated with native and weedy plant species in an agricultural landscape. *Aust. J. Entomol.,* 45: 176-184.

Wang, Y. & Nii, N. (2000). Changes in chlorophyll, ribulose biphosphate carboxylaseoxygenase, glycine betaine content, photosynthesis and transpiration in *Amaranthus tricolor* leaves during salt stress. *J. Hort. Sci. Biotechnol.,* 75: 623–627.

Western, A. R. (1989). The Flora of the United Arab Emirates: An Introduction. Al Ain: United Arab Emirates University, Abu Dhabi. p:188.

Zamin, M., Khattak, A. M., Salim, A. M., Marcum, K. B., Shakur, M., Shah, S., Jan, I. & Fahad, S. (2019). Performance of *Aeluropus lagopoides* (mangrove grass) ecotypes, a potential turfgrass, under high saline conditions. *Environmental Science and Pollution Research,* 26: 13410–13421.

Zollinger, N., Koenig, R., Cerny-Koenig, T., Kjelgren, R. (2007). Relative salinity tolerance of intermountain Western United States native herbaceous perennials. *Hortscience,* 42(3):529–534.

URL-1. https://www.missouribotanicalgarden.org/gardens-gardening/your-garden/help-for-the-home-gardener

/advice-tips-resources/pests-and -problems/environmental/salt (Access date: 20.07.2023)

URL-2. https://www.missouribotanicalgarden.org/Portals/0/Gardening/Gardening%20Help/images/Pests/Salt_Injury278.jpg (Access date: 20.07.2023)

URL-3. https://www.sciencephoto.com/media/58082/view/salt-damage-to-privet-leaves (Access date: 20.07.2023)

URL-4. http://nmsudesertblooms.blogspot.com/2019/08/salt-burn.html (Access date: 20.07.2023)

URL-5. https://extension.usu.edu/pests/ipm/ornamental-pest-guide/abiotic/deicing-salt-damage (Access date: 20.07.2023)

URL-6. https://br-acres.com/products/oak-northern-red-quercus-rubra (Access date: 20.07.2023)

URL-7. https://horomidis.gr/en/product/elaeagnus-angustifolia-russian-olive-or-silver-berry-or-oleaster-or-wild-olive/ (Access date: 20.07.2023)

URL-8. https://www.quintadosouriques.com/store/seeds/flowers/palo-verde-mexican-palo-verde-parkinsonia-jerusalem-thorn-jelly-bean-tree-palo-de-rayo-retama/ (Access date: 20.07.2023)

URL-9. https://www.ciceksepeti.com/tuplu-salkim-sogut-salix-babylonica-fidani-5-adet-kc2794300 (Access date: 20.07.2023)

URL-10. https://www.alibotanik.com/urun/duman-agaci-bitkisi-cotinus-coggygria (Access date: 20.07.2023)

URL-11. https://www.fidanistanbul.com/lila-kelebek-calisi-buddleja-davidii-summer-lilac-saksida-2374-p (Access date: 20.07.2023)

URL-12. https://glenmoredirect.co.uk/products/wall-cotoneaster-cotoneaster-horizontalis (Access date: 20.07.2023)

URL-13. https://www.hillier.co.uk/trees/our-trees/pinus-nigra/ (Access date: 20.07.2023)

URL-14. https://www.ogsmm.com/544-agave---sabir-otu (Access date: 20.07.2023)

URL-15. https://sparrowhawknativeplants.com/products/tall-oregon-grape (Access date: 20.07.2023)

ÖĞRETMEN ADAYLARININ BİREYSEL BAŞARI AMAÇ YÖNELİMLERİ İLE HAYATLARININ ANLAM VE AMAÇLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

THE RELATIONSHIP BETWEEN INDIVIDUAL ACHIEVEMENT GOAL ORIENTATIONS AND MEANING AND PURPOSE OF LIFE IN PRE-SERVICE TEACHERS

Doç. Dr. Hilal KAZU

Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Elâzığ, Türkiye,

ORCID: 0000-0001-9380-331X

Arş. Gör. Kerem AKTAŞ

Hakkâri Üniversitesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü, Hakkâri, Türkiye, ORCID: 0000-0001-7005-8054

ÖZET

Bu araştırmanın amacı Hakkâri Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarının cinsiyet, bölüm ve sınıf düzeylerine göre hayatlarının anlam ve amaçları ile başarı amaç yönelimlerinin incelenmesidir. Bu araştırmanın çalışma grubu Hakkâri Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gören öğretmen adaylarıdır. Bu kapsamda Almanca, İngilizce, İlköğretim Matematik, Türkçe, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (PDR) ile Beden Eğitimi Öğretmenliği programlarında eğitimlerine devam eden öğretmen adaylarına veri toplama araçları uygulanmıştır. Pandemi koşulları nedeniyle veri toplama araçları çevrimiçi ortamda öğrencilere gönderilmiştir. Bu koşullar altında örneklem toplam 308 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada Midgley ve arkadaşlarının (2000) geliştirdiği "Başarı Amaç Yönelimi Ölçeği (BBAY)" ile için Aydın ve arkadaşlarının (2015) geliştirdiği **"**Hayatın Anlam ve Amacı Ölçeği (HAA)" nden yararlanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü ANOVA testi uygulanmıştır. Levene testine göre varyansların homojen dağılmadığı durumda ANOVA'nın F değerine göre değil, Welsh testinin sonuçlarına bakılarak karar verilmiştir. Ayrıca elde edilen farkların kaynaklarının belirlenmesi için Levene testine göre varyansların homojen dağıldığı durumda Tukey HSD testi, dağılmadığı durumda Dunnett C testinden yararlanılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlar öğretmen adaylarının, hayatın anlam ve amacı ile bireysel başarı amaç yönelimleri ölçeklerinden elde edilen puanlara göre cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir. Öğretmen adaylarının bireysel başarı amaç yönelimi ölçeği puanlarının öğrenim gördükleri bölüm değişkenine göre istatistiksel olarak farklılaştığı belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının HAA ölçeği puanlarında ise bölüm değişkeni açsından anlamlı bir farklılık belirlenmiştir. BBAY ölçeğinin BÖAY alt ölçeğinde de bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının öğrenim gördükleri sınıf düzeyi değişkenine göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlar incelendiğinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. HAA puanlarının BBAY puanlarıyla ters yönde ve zayıf düzeyde ilişkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Başarı, Hayatın Anlam ve Amacı, Öğretmen Adayları

ABSTRACT

This research examines the meaning and purpose of life and achievement-goal orientations of prospective teachers who continue their education at Hakkâri University Education Faculty, according to gender, department, and grade levels. The study group of this research is teacher candidates studying at Hakkâri University Faculty of Education. In this context, data collection tools were applied to teacher candidates who continue their education in German, English, Elementary Mathematics, Turkish, Guidance and Psychological Counseling and Physical Education Teaching programs. Due to the pandemic, data collection tools were sent to students online. Under these conditions, the sample

consists of a total of 308 students. In the study, the "Achievement Goal Orientation Scale" developed by Midgley et al. (2000) and the "Scale of Meaning and Purpose of Life" developed by Aydın et al. (2015) were used. Independent sample t-test and one-way ANOVA test were used to analyze the data. In case the variances were not homogeneously distributed according to the Levene test, the decision was made not according to the F value of the ANOVA, but by looking at the results of the Welsh test. In addition, to determine the sources of the differences obtained, Tukey HSD test was used when the variances were homogeneously distributed according to the Levene test, and Dunnett C test was used when they were not. The results from the study showed no significant difference in gender variable according to the scores obtained from the pre-service teachers' meaning and purpose of life and individual achievement-goal orientation scales. It was determined that the individual achievement goal orientation scale scores of the teacher candidates differed statistically according to the variable of the department they studied. A significant difference was determined in the Meaning and Purpose of Life scale scores of the teacher candidates in terms of the department variable. A significant difference was also determined in the Individual learning goal orientation subscale of the Individual Achievement Goal Orientations scale regarding the department variable. When the scores obtained by the teacher candidates from the Individual Achievement Goal Orientations scale and its sub-dimensions were examined according to the variable of grade level, no significant difference was observed. It was determined that Meaning and Purpose of Life scores were negatively and weakly correlated with Individual Achievement Goal Orientations scores.

Keywords: Success, Meaning and Purpose of Life, Pre-service Teachers

GİRİŞ

Eğitim insanoğlunun yaşamı boyunca devam eden bir süreçtir. Günümüzde hayatın hızlı bir değişim içinde olması, teknolojinin çok hızlı gelişmesi ve her gün yeni bilgilerin edinilmesi, insanoğlunun eğitime daha fazla zaman ayırmasını gerekli kılmaktadır. Bireyin topluma ayak uydurması, çevresinde yaşadığı insanlarla uyumlu yaşaması, o çevrenin sahip olduğu toplumsal kurallara uyması ile mümkündür. İçinde yaşadığı çevrenin toplumsal kuralları ise eğitim ile edinilebilir. Eğitim, bireylerin bilgi ve becerilerini arttırmalarını, düşüncelerini geliştirmelerini ve hayatları boyunca kullanabilecekleri yetenekler kazanmalarını sağlar ve herkes için eşit fırsatlar sunarak toplumun genel olarak gelişmesine katkı sağlar. Eğitim sistemi, iyi tasarlanmış ve işlevsel bir şekilde yönetildiğinde, insanların potansiyellerini gerçekleştirmelerine ve topluma daha fazla katkıda bulunmalarına yardımcı olabilir.

Eğitim, insanların yaşam boyu öğrenmelerini sağlar ve bireylerin kişisel, sosyal, akademik ve mesleki gelişimlerini destekler. Bu gelişim süreci, insanların hayatlarını daha anlamlı hale getirmelerine yardımcı olur ve hayatın anlam ve amacını anlamalarına katkı sağlar. Hayatın anlamı ve amacı, insanların varoluş nedenini anlamalarına yardımcı olurken, eğitim, insanların bu amaca ulaşmalarına yardımcı olacak araçları sağlar. Bu nedenle, hayatın anlam ve amacı ile eğitim arasında güçlü bir bağ vardır. İnsanoğlu hayat serüveninde amaçları doğrultusunda yaşamını sürdürür. İnsanlar doğdukları günden itibaren kendilerinin ve dünyanın varlığını anlamlandırmaya çalışırlar. “Var olmak” ile birlikte “niçin” sorusunun akla gelmesi, bireyin anlam arayışının, insanoğlunun var olduğu ilk günden beri mevcut olduğunu göstermesi açısından oldukça önemlidir (Sezer, 2012). Yaşamda anlamın varlığı kişilerin hayatlarında bir misyona veya bir hedefe sahip olduklarını algılama dereceleriyle birlikte yaşamlarını anlamlandırma ve yaşamlarındaki önemi görme derecesini ifade eder (Steger vd. 2009).

Bireyin varlığını sürdürmesi için bir amaç sahibi olması ve bu amacını da sürekli hale getirmesi önemlidir. İnsanın sürekli olan bir amacının içeriği, onun mutluluğunu belirli olan bir koşula bağlar (İlhan, 2009). Amaç insanın bir hedefinin olması olarak ifade edilirken anlam ise deneyim ve yorumla açıklanmaktadır. Amacı olan birey gününü amacı doğrultusunda şekillendirir, amacı yoksa sevdiği etkinliklerle meşgul olur ve böylece enerjisi ve zamanını verimli kullanamaz (Göka, 2019).

Başarı amaç yönelimleri ise bireyin başarıya ilişkin amaçlarına uyum sağlayıp onları kabullenmesini açıklamaya çalışır. Başarı amaç yönelimleri yetenek sergileme, performans ya da konu hâkimiyeti gibi öğrenenin başarılı olmak amacıyla ortaya koyduğu hedefleri kapsar (Pintrich, 2000). Başarı motivasyonu alanına oldukça katkı sağlayan, akademik davranışlar için sağlıklı açıklamalar yapan

başarı amaç teorisi hem "öğrenenleri ne motive eder?" sorusuna teorik bir çerçeve sunmuş hem de hangi spesifik motivasyonel süreçlerin öğrenenlerin öğrenme ortamındaki davranışlarını olumlu ya da olumsuz olarak etkilediği konusunda da netlik kazandırmıştır (Weiner, 1990).

Literatür incelendiğinde yapılan çalışmalar göstermiştir ki bireyler kendileri için amaç ve anlam verme değerlerini oluşturduklarında oldukça başarı dolu bir yaşam sürecine sahip olmaktadır. Ancak eğer insanlar bunun aksine hedeflerini belirlemediyse tutkuları ve sahip oldukları temel değerleri ile bağlantılarını yitirebilirler (Seto ve Schlegel, 2018). Dolayısıyla hayatta kendine bir amaç belirlemiş ve bu amaç doğrultusunda çabalayan insanların, mutlu olma ve özellikle akademik hayatlarında başarılı olmaları herhangi bir hayat amacı olmayan kişilere kıyasla daha olasıdır.

Başarı Amaç Yönelimi

Başarı motivasyonu konusunda birçok yeni bilgiyi ortaya çıkaran, akademik davranışlarla ilgili oldukça yararlı açıklamalar yapan "başarı amaç yönelimi" bireylerin akademik ortamlarda tercih ettiği başarı amaçlarını açıklar (Ames, 1992). Başarı amaç yönelimi kuramının ortaya konmasının amacı bireylerin okul etkinlikleri ve öğrenme durumlarındaki akademik davranışlarında gösterdikleri performansın sebebini ortaya çıkarmaya ilişkindir (Pintrich, 2000, Akt. Karababa, Oral, Dilmaç, 2014). Her öğrenci farklı hedefler doğrultusunda öğretim etkinliklerine katılım sağlamaktadır. Öğrencilerin bu etkinliklere katılımlarındaki hedefleri, katılma şekillerini, katılım seviyelerini ve katılımı devam ettirme düzeylerini etkilemektedir. Başarı amaç yönelimi bireylerin öğretim etkinliklerine katılmalarının amacını belirlemeye çalışan bir yaklaşım olma özelliği taşımaktadır. (Arslan, 2011).

Başarı amaç yönelimi oryantasyonu, öğrenenin öğrenmeye ilişkin amacını diğer bir ifadeyle ne sebeple öğrenme işine ilgi duyduğunu belirtir (Pintrich, Smith, Garcia ve Mc Keachie, 1991 Akt. Aydın, 2014). Başarı amaç yönelimi iki kısımdan oluşmaktadır. Bunlardan biri olan öğrenme amaç yönelimi; öğrenende kendi öğrenmelerine değer verme ve bu doğrultuda çaba sarf etme gibi özelliklere sahip iken, performans amaç yönelimi olarak isimlendirilen diğeri ise öğrenende daha az çaba ile başarılı olma ya da başkalarının gözünde daha iyisini yapabileceğine dair bir izlenim oluşturma gibi özelliklere sahiptir (Ames ve Archer, 1988). Öğrenme yönelimine sahip öğrenenlerin öğrenmeye öncelik vermek, sahip oldukları yetkinliklerini arttırmak, konuları derinlemesine ve en iyi şekilde anlamaya çalışmak vb. özellikler taşıdıkları görülürken, performans yönelimli öğrenenlerin ise başarısız görünememek, çevresindekilerden performanslarıyla alakalı olumlu tepkiler almak ve öğrenme ortamındaki diğer kişilerden daha iyi olmak gibi özellikler taşıdıkları görülmektedir (Pintrich ve Schunk, 1996 Akt. Karababa ve diğ. 2014).

Literatür incelendiğinde başarı amaç yönelimi ile ilgili birçok çalışma yapıldığı görülmektedir. Arslan ve Bardakçı (2022) ortaöğretimde öğrenim gören öğrencilerin okula ilişkin tutumları ve başarı amaç yönelimleriyle ilgili çalışma yapmışlardır. Döner ve Demir (2022) Türkçe öğretmen adaylarının başarı yönelimlerini incelemişlerdir. Arslan (2022) Yüksekokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ve başarı yönelimleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Kösterioğlu vd. (2019) lise öğrencilerinin başarı amaç yönelimleriyle ilgili bir çalışma yapmışlardır. Aydın (2014) öğretmen adaylarının öz yeterlikleri ve başarı amaç yönelimlerini çalışmıştır. Karababa, Oral ve Dilmaç (2014) ergenlerin başarı amaç yönelimlerini incelemişlerdir. İzci ve Koç (2012) formasyon öğrencilerinin başarı amaç yönelimlerini araştırmışlardır. Oral (2012) ergenlerdeki başarı amaç yöneliminin kimlik statüleri tarafından yordanmasındaki rolü ile ilgili araştırma yapmıştır. Arslan (2011) öğretmen adaylarının yapılandırmacılık ve başarı amaç yönelimlerine ilişkin görüşlerini incelemiştir.

Hayatın Anlam ve Amacı

Hayata bir anlam vermeye çalışmak ya da hayatta bir anlam aramak kimi zaman hayatın amacı olarak görülmüştür. Temelde ikisi birbirinden farklı olmakla beraber bazen aynı anlamda kullanılmaktadır (Akıncı, 2005). Amaç kavramı, niyet ve hedefe gönderme yapar. Bir şeyin amacının olması o şeyin işlevi ve rolü ile alakalıdır. Ancak bunun yansıra günlük hayatta yaşamın anlamı ve amacı birbirinin yerine kullanılabilmektedir (Yalom, 2001). Varoluşun anlamını araştırma çalışmaları amaca

ulaşıncaya kadar sürer ve amacını gerçekleştiren kişinin hayatı daha anlamlı olur. Amaç ve anlam kavramları günlük yaşamda birbirlerinin yerine kullanılıyor olsalar bile özü itibariyle bu iki kavram farklıdır. Aralarında yakın ilişki olması aynı anlamı taşıdıkları anlamına gelmez (Aydın, Kaya ve Peker, 2015).

Kişisel inançlar ve değerlerle ilişkili olabilecek olan "hayatın anlam ve amacı" kavramı karmaşık ve kişisel bir konudur. Farklı insanlar, farklı inançlara, deneyimlere ve hayat tecrübelerine sahip olduklarından, hayatın anlamı ve amacı kişiden kişiye değişebilir. McKnight ve Kashdan, (2009) hayat amacını insanların davranışlarına yön veren ve bu davranışlara anlam duygusu katan, sahip oldukları hedefleri harekete geçiren bir yaşama hedefi şeklinde ifade etmektedir. Ryff ve Singer'a (1998) göre hayat amacı, tatmin olduğunda insana canlılık hissi veren, yokluğunda ise memnuniyetsizlik ve gerginliğe sebep olan "temel psikolojik ihtiyaç" tır. Yaşam amacına sahip insanların hayata daha sıkı tutundukları ve zorluklarla karşılaştıklarında daha dirençli oldukları, karşılaştıkları sorunlara çözümler bulabildikleri ve biyolojik açıdan varlıklarını daha uzun süre devam ettikleri gözlenebilir (Aydıner, 2011).

Üniversite öğrencilerinin birçoğu eğitimleri nedeniyle ilk kez ailelerinden ayrılmakta ve öğrenimleri dolayısıyla birçok sorunla baş etmek zorunda kalmaktadır. Bu sebeple öğrencilerin yaşadıkları bu dönem yaşamda anlam ile yakından alakalıdır (Demirbaş, 2010). Son dönemde yapılmış araştırma sonuçları öğrenenlerin hayat amacını geliştirme odaklı müdahalelerin ergenlik yada daha erken yaşta olması ve okullarda müfredata konulmasının etkili olabileceğini ortaya koymuştur (Morisano vd., 2010; Bundick, 2011; Schippers vd., 2015: Akt. Ünlü, Akyol ve Bülbül, 2021).

Yaşamın amacı ve yaşamda anlam birbirinden ayrılmaz iki yapı olup olumlu psikoloji çerçevesinde değerlendirilmektedir (Seligman & Csikszentmihalyi 2000; Akt. Çelik, 2016). Bundick (2011) öğrencilerin yaşam amacı ile ilgili tartışmanın ve bunlar üzerine düşünmenin yaşamda anlamın varlığına katkısını incelemiştir. Yaptığı inceleme sonucunda yaşamda anlamın varlığıyla yaşam üzerine düşünme arasında orta düzeyde bir ilişki ortaya çıkarmıştır. Yaşamda bir amaç sahibi olmak yaşam doyumu seviyesini arttırır ve sübjektif iyi olmayı sağlar (Emmons 2005; Judge vd. 2005; Cotton-Bronk vd. 2009; Akt. Çelik, 2016). Nitelikli insan gücü yetiştirmek eğitim sistemimizin en temel hedeflerinden biridir. Eğitim sistemimize yapılan yatırımlar ülkemize faydalı olacak, toplumumuzun gelişimine katkı sağlayacak donanımlı bireyler yetiştirmek içindir. Bu hedefe ulaşmak için eğitim sistemimizin çarklarından geçen bireylerin bu amaçla yetişmelerini sağlamak oldukça önemlidir. Bir amaç sahibi olmak yaşam doyumunu arttırdığı gibi iyi hissetmeyi de sağlar. Hayata dair olumlu düşüncelere sahip olan ve kendini iyi hisseden insanların başarılı olmaları ve çevrelerini de olumlu yönde etkilemeleri olasıdır. Dolayısı ile gelecek nesillerin eğitimlerinden sorumlu olacak öğretmen adaylarımızın hayatlarının anlam ve amaçlarını ortaya çıkarmak, olumlu düşüncelere sahip bireyler olmalarına yardımcı olmak ve öğrenme amaç yönelimli olmalarını sağlamak oldukça önem arz eden bir konudur. Yapılan bu çalışmanın bu yönüyle öğretmen yetiştirme kurumlarına, öğretim üyeleri ve öğretmen adaylarına dönüt sağlayacağı düşünülmektedir. Alan yazında öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amaçları ile başarı amaç yönelimlerini araştıran her hangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amaçları ile başarı amaç yönelimlerini araştırması açısından bir ilk olması sebebiyle alan yazına katkı sağlaması beklenmektedir.

Literatür incelendiğinde hayatın anlam ve amacı ile ilgili çeşitli çalışmaların yapıldığı görülmektedir. Kurtuluş (2022), üniversitede okuyan öğrencilerin bağımlılığa sebep olan maddeleri kullanım riskleri, hayatın anlam ve amacı ile çocukluk dönemi örseleme yaşantıları arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Güler, Tutgun-Ünal ve Tarhan (2022), Z kuşağının hayat anlam ve amaç algılarını çalışmışlardır. Arslan (2021), öğretmenlerin psikolojik iyilik halleri ile birlikte algıladıkları sosyal desteğin, yaşamda anlam ve amaç bulmaları, kişisel gelişim yönelimleri ve belirli demografik değişkenlerle olan ilişkilerini araştırmıştır. Ünlü, Akyol ve Bülbül (2021), spor yöneticiliği okuyan öğrencilerin hayatlarının anlam ve amaçları ile ilgili çalışma yapmışlardır. Altıparmak (2019) öğretmenlerin öz-duyarlık değişkeninin yaşam amacını ile iyi oluşlarındaki rolünü araştırmıştır. Ulu (2018) ortaöğretim öğrencilerinin değer yönelimleri ve hayatlarının anlam ve amacı arasındaki ilişki konusunda çalışma yapmıştır. Çelik (2016) üniversite öğrencilerinin yaşam amaçları ve yaşamlarındaki anlam arasındaki

ilişki ile ilgili çalışma gerçekleştirmiştir. Baş ve Hamarta (2014) ise üniversitede okuyan öğrencilerde değerler ile hayatın anlamı arasındaki ilişkiyi araştırmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı Hakkâri Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarının cinsiyet, bölüm ve sınıf düzeylerine göre hayatlarının anlam ve amaçları ve başarı amaç yönelimlerinin incelenmesidir.

Araştırma sorularına aşağıda yer verilmiştir:

1- Öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amacı,

- cinsiyete,
- bölüme,
- sınıf düzeyine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

2- Öğretmen adaylarının başarı amaç yönelimleri,

- cinsiyete,
- bölüme,
- sınıf düzeyine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

3- Öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amacı ile başarı amaç yönelimleri arasında bir ilişki var mıdır?

YÖNTEM

Bu araştırma nicel araştırma modellerinden ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. İlişkisel tarama modelleri iki ya da daha fazla sayıdaki değişken arasındaki ilişkiyi ve bu ilişkinin düzeyini belirlemeye çalışan modellerdir (Karasar, 2005). Bu çalışmada Eğitim Fakültesi öğrencilerinin hayatlarının anlam ve amacı ile başarı amaç yönelimleri arasındaki ilişki belirlenmeye çalışılacağından, çalışmanın bu modele uygun olduğu söylenebilir.

Çalışma Grubu

Bu araştırmanın hedef evreni Hakkâri Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarıdır. Bu kapsamda Almanca, İngilizce, İlköğretim Matematik, Türkçe, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık ile Beden Eğitimi öğretmenliği programlarında öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarına veri toplama araçları uygulanmıştır. Pandemi koşulları nedeniyle veri toplama araçları çevrimiçi ortamda öğrencilere gönderilmiştir. Bu koşullar altında örneklem toplam 308 öğrenciden oluşmaktadır. Çevrim içi ortamda veri toplamanın sınırlıkları vardır. Bunlardan biri kontrol edilemeyen bir ortamda öğrencilerin samimi cevap verip vermedikleri bilinmemektedir. Bir diğer sınırlık ise etkileşim olmadığı için öğrencileri motive edememe, öğrencileri veri toplama aracının cevaplandırılması konusunda istekli hale getirememedir. Buna çözüm için ise ölçek içinde bulunan maddelerden bazılarını ölçek sonuna koyup öğrencilerin ölçeği samimi doldurup doldurmadıkları anlaşılabilir. Bunun yanında sanal ortamda ölçeğin doldurulmasından önce katılımcılarla toplantı yapılabilir.

Bu çalışmada ise öğrencilere veri toplama araçları gönderilmeden önce çevrim içi ortamda öğrencilere çalışmanın amacı anlatılmış ve öğrencilerin araştırmada kullanılan ölçeği samimi bir şekilde doldurmaları sağlanmaya çalışılmıştır.

Araştırma toplamda 184'ü (%60) kadın, 124'ü (%40) erkek olmak üzere 308 öğretmen adayından oluşmaktadır. Öğretmen adaylarının 24'ü (%8) Almanca Öğretmenliği, 40'ı (%13) İngilizce Öğretmenliği, 68'i (22) İlköğretim Matematik Öğretmenliği, 44'ü (%14) Sınıf Öğretmenliği, 46'sı (%15) Türkçe Öğretmenliği, 39'u (%12) PDR Öğretmenliği 47'si (%15) ise Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümünde öğrenimlerine devam etmektedir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının 161'i (%52) birinci sınıf, 88'i (%29) ikinci sınıf, 50'si (%16) üçüncü sınıf ve 9'u (%3) ise dördüncü sınıfta öğrenim görmektedirler. Pandemi koşulları ve üniversite sınavına hazırlık yapmaları nedeniyle dördüncü sınıf öğrencilerinin genel olarak okulda bulunmadıkları gözlenmiştir. Araştırmaya dördüncü sınıflardan yalnızca 9 öğrencinin katılması ve bu sayının Anova varsayımlarını karşılayamaması sebebiyle dördüncü sınıflar analizlerin dışında tutulmuştur.

Veri Toplama Araçları

Araştırma kapsamında iki adet veri toplama aracından faydalanılmıştır. Bunlar:

Bireysel Başarı Amaç Yönelimi Ölçeği (BBAY)

BBAY ölçeği bir araştırmacı grubunun öğrenme ortamı ile öğrenenlerin duygu, motivasyon ile davranışları arasındaki ilişkiyi araştırmak amacıyla geliştirilmiştir. Öğrenci ölçeği, öğretmenin ortaya koyduğu hedefleri algılamalarını, kişisel başarı amaç yönelimini, sınıf ortamında amaç yapılarını algılamalarını, başarı ile alakalı tutum, strateji, inanç vb. algılamaları ortaya çıkarmayı hedeflemektedir (Midgley ve ark., 2000 akt: Canıdemir, 2013).

Bireysel Başarı Amaç Yönelimi Ölçeği Midgley ve arkadaşları (2000) tarafından 5'li likert tipte ve 14 madde şeklinde hazırlanmıştır. Bireysel Başarı Öğrenme Amaç Yönelimi (BBAY) Ölçeği'nin Bireysel Öğrenme Başarı Amaç Yönelimi (BÖAY), Bireysel Performans-Yaklaşma Amaç Yönelimi (PYAY) ve Bireysel Performans-Kaçınma Amaç Yönelimi (PKAY) olmak üzere üç alt ölçeği mevcuttur. Araştırmacılar tarafından ölçeğin alt ölçeklerinin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları BÖAY için .85, PYAY için .89 ve PKAY için ise .74 olarak belirlenmiştir (Candemir, 2013). Bu çalışmada BBAY'nin iç tutarlık katsayısı. 80 olup alt ölçeklerin iç tutarlık katsayıları ise BÖAY .83, PYAY.82, ve PKAY için ise .73 olarak saptanmıştır. Bu veriler ölçme aracının güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

Hayatın Anlam ve Amacı Ölçeği (HAA)

Araştırmanın amacı doğrultusunda verileri toplamak için Aydın ve arkadaşlarının (2015) geliştirdiği **"**Hayatın Anlam ve Amacı Ölçeği" ölçeğinden yararlanılmıştır. İki boyuttan oluşan bu ölçek 5'li likert tipte olup, 6 olumsuz, 11 olumlu olmak üzere 17 maddeden oluşmaktadır. Ölçekten elde edilen yüksek puan katılımcının hayata ilişkin yüksek anlam düzeyine sahip olduğunu ifade ederken, düşük puan ise hayata karşı olumsuz anlam düzeyini ifade etmektedir. Ölçeğin test-yarı test güvenirlik katsayısı 0,81 olup, Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı ise 0,91'dir. Ayrıca örneklem grubu 35 kişiden oluşan bir gruba yapılan test-tekrar test güvenirlik katsayısı ise 0,74'tür. Bu çalışmada Hayatın Anlam ve Amacı Ölçeği'nin (HAA) güvenirlik katsayısı 0,86, alt ölçeklerden anlamlılık alt boyutunun Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,77, anlamsızlık alt boyutunda ise 0,82 olarak tespit edilmiştir.

Verilerin Analizi

Ölçeklerden elde edilen veriler çalışmaya uygunluğuna göre incelenmiştir. Ölçekte yer alan olumsuz maddelerin puan değerleri ters çevrilmiş ve veri çözümlenmesine uygun hale getirilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde kestirimsel istatistiki yöntemlerden yararlanılmıştır. Verilerin öncelikle normal dağılıp dağılmadığı test edilmiştir. Araştırma kapsamında yapılan her bir analiz için bağımsız değişkendeki her bir grubun ölçekten elde ettiği puanlarının basıklık ve çarpıklık katsayıları incelenmiştir. Alanyazında çarpıklık ve basıklık katsayısının -1 ve +1 arası değerlerde değişkenlik göstermesinin normal dağılımın ölçüsü olarak kabul edileceği belirtilmiştir (Morgan vd., 2004;

Şencan, 2005). Ayrıca Shevelson (2016) merkezi limit teoremi; örneklem sayısının 30 ve üzerinde olduğu durumlarda dağılımın büyük olasılıkla normal dağıldığını ifade etmiştir. Dolayısıyla bu araştırmada hem örneklem sayısının 30 ve üzerinde olması hem de çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1 ve +1 değerleri arasında değişkenlik göstermesi verilerin araştırılan değişkenlere göre normal dağıldığı göstermektedir. Bu nedenle verilere parametrik testler uygulanmıştır. Verilen analizinde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü ANOVA testi uygulanmıştır.

Levene testine göre varyansların homojen dağılmadığı durumda ANOVA'nın F değeri yerine Welsh testine bakılabileceğinden, Welch testi sonuçlarına bakılmıştır. Ayrıca elde edilen farkların kaynaklarının belirlenmesi için Levene testine göre varyansların homojen dağıldığı durumda Tukey HSD testi, dağılmadığı durumda Dunnett C testinden yararlanılmıştır (Can, 2017). Hayatın Anlam ve Amacı ile Bireysel Başarı Amaç Yönelimi ölçeklerinden elden edilen puanlar arasındaki ilişkinin anlamlı olup olmadığını ortaya çıkarmak için Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı hesaplanmıştır.

BULGULAR

Birinci Araştırma Sorusuna Yönelik Bulgular

a) Öğrencilerin HAA ölçeğinden elde ettikleri puanlarının cinsiyet değişkeni açısından anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ilgili puanlara t-testi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. *Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre HAA ölçeğinden elde ettikleri puanlara uygulanan T-testi*

	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p	Etki büyüklüğü (Cohen's d)
HAA	Kadın	184	64.38	8.92	-.217	p>.05	-0.03
	Erkek	124	64.61	9.70			

Tablo 1 incelendiğinde öğrencilerin hayatın anlam ve amacı ölçeği puanlarında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>.05). Dolayısıyla öğrencilerin hayatın anlam ve amacı puanlarının cinsiyet değişkeni açısından farklılaşmadığı görülmektedir.

b) Öğrencilerin HAA ölçeğinden elde ettikleri puanların okudukları bölüme göre değişip değişmediğine ilişkin betimsel istatistikler ve analiz sonuçları Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. *Öğrencilerin bölümlerine göre HAA ölçeğinden elde ettikleri betimsel istatistikler*

	ALMANCA		İNGİLİZCE		İ.MAT		SINIF		TÜRKÇE		PDR		BEDEN	
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
HAA	59.08	9.13	62.65	8.25	65.03	7.64	68.59	9.22	66.48	9.64	62.51	7.94	63.79	10.89

Tablo 2'ye göre HAA ölçeğinde en yüksek puanları Sınıf Öğretmenliği bölümü alırken en düşük puanları ise Almanca Öğretmenliği bölümü almıştır.

Öğrencilerin HAA ölçeğinden elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölüme göre anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek için ilgili puanlara tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. *Öğrencilerin bölümlerine göre ölçeklerden elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (F istatistiği)*

Varyansın kaynağı		Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	p	Anlamlı fark (Tukey HSD)
HAA	Gruplar arası	1954.187	6	325.698	4.055	0.001	4>2,6,7 3>2
	Grup içi	24174.605	301	80.314			
	Toplam	26128.792	307				

1:İlköğretim Matematik Öğretmenliği, 2:Almanca Öğretmenliği, 3: Türkçe Öğretmenliği,

4: Sınıf Öğretmenliği, 5: Beden Eğitimi Öğretmenliği, 6:PDR, 7: İngilizce Öğretmenliği

Tablo 3'e göre öğrencilerin HAA ölçeği puanlarında bölüm değişkeni açsından anlamlı bir farklılık görülmüştür. Bu farklılaşma Sınıf Öğretmenliği bölümü, Almanca Öğretmenliği bölümü, PDR Öğretmenliği bölümü ve İngilizce Öğretmenliği bölümleri arasında Sınıf Öğretmenliği bölümü lehinedir. Ayrıca Türkçe Öğretmenliği bölümü ile Almanca Öğretmenliği bölümleri arasındaki farklılaşmanın Türkçe Öğretmenliği bölümü lehine olduğu görülmektedir.

c) Öğrencilerin HAA ölçeğinden elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri sınıf düzeyine ilişkin betimsel istatistikler ve analiz sonuçları Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. *Öğrencilerin sınıf değişkenine göre ölçeklerden elde ettikleri betimsel istatistikler*

	1. Sınıf		2. Sınıf		3. Sınıf	
HAA	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
	62.20	8.97	65.16	8.52	70.16	9.16

Tablo 4'e göre HAA ölçeğinde en yüksek puanı üçüncü sınıflar alırken en düşük puanı ise birinci sınıflar almıştır.

Öğrencilerin HAA ölçeğinden elde ettikleri puanların sınıf düzeyi değişkeni açısından anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek için ilgili puanlara tek yönlü ANOVA testi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5. *Öğrencilerin sınıflarına göre ölçeklerden elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (F istatistiği)*

Varyansın kaynağı		**Kareler toplamı**	**sd**	**Kareler ortalaması**	**F**	**p**	**Anlamlı fark (Tukey HSD)**
HAA	Gruplar arası	2489.707	2	1244.853	15.813	0.000	2>1 3>1,2
	Grup içi	23302.132	296	78.723			
	Toplam	25791.839	298				
	Grup içi	7105.999	296	24.007			
	Toplam	8009.144	298				

1: 1.Sınıf, 2: 2.Sınıf, 3: 3.Sınıf

Tablo 5'e göre HAA ölçeğinde ikinci sınıflar ve birinci sınıflar arasında ikinci sınıflar lehine olmak üzere anlamlı farklılık görülmektedir [$F_{(2,296)}$=15.813, p<.05]. Üçüncü sınıflar, birinci sınıflar ve ikinci sınıflar arasında ise üçüncü sınıflar lehine anlamlı farklılık görülmektedir.

İkinci Araştırma Sorusuna Yönelik Bulgular

a) Öğrencilerin BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanların cinsiyet değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacıyla ilgili puanlara t-testi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6. *Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre ölçeklerden elde ettikleri puanlara uygulanan T-testi*

	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p	Etki büyüklüğü (Cohen's d)
BBAY	Kadın	184	43.07	6.80	-1.030	p>.05	-0.12
	Erkek	124	43.94	7.81			
BÖAY	Kadın	184	22.83	2.43	1.759	p>.05	0.21
	Erkek	124	22.27	2.91			
PYAY	Kadın	184	9.54	3.41	-1.587	p>.05	-0.19
	Erkek	124	10.26	4.21			
PKAY	Kadın	184	10.70	3.53	-1.610	p>.05	-0.19
	Erkek	124	11.40	4.07			

Tablo 6 incelendiğinde öğrencilerin BBAY ölçeği ve alt boyutları puanlarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir (p>.05).

b) Öğrencilerin BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanların okudukları bölüme göre farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin betimsel istatistikler ve analiz sonuçları Tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7. *Öğrencilerin bölümlerine göre ölçeklerden elde ettikleri betimsel istatistikler*

	ALMANCA		İNGİLİZCE		İ.MAT		SINIF		TÜRKÇE		PDR		BEDEN	
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
BBAY	46.33	7.53	44.28	8.13	41.18	5.76	43.20	6.44	43.28	6.47	42.08	6.80	45.89	8.81
BÖAY	23.29	1.83	22.30	2.71	21.91	2.99	23.43	2.16	22.35	2.95	22.79	2.09	22.85	2.73
PYAY	11.33	4.63	10.25	3.70	8.96	2.96	9.57	3.43	9.76	3.34	9.03	3.48	10.94	4.78
PKAY	11.71	3.78	11.73	4.04	10.31	3.50	10.20	3.71	11.17	3.55	10.26	3.68	12.11	3.93

Tablo 7 incelendiğinde BBAY ölçeğinde en yüksek puanı alan bölümün Almanca Öğretmenliği bölümü olduğu en düşük puanı alan bölümün ise İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü olduğu görülmüştür. Alt ölçeklerden BÖAY puanlarında en yüksek puanı Sınıf Öğretmenliği bölümü alırken en düşük puanı ise İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü almıştır. PYAY puanlarında en yüksek puanı Almanca Öğretmenliği bölümü alırken en düşük puanı İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü almıştır. PKAY puanlarında en yüksek puanı Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümü alırken en düşük puanı Sınıf Öğretmenliği bölümü almıştır. Öğrencilerin ölçeklerden ve alt boyutlarından elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri bölüme göre anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek için ilgili puanlara tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8. *Öğrencilerin bölümlerine göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (F istatistiği)*

Varyansın kaynağı		Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	p	Anlamlı fark (Tukey HSD)
BBAY	Gruplar arası	936.058	6	156.010	3.110	.006	2>1 5>1
	Grup içi	15098.913	301	50.163			
	Toplam	16034.971	307				
PKAY	Gruplar arası	173.799	6	28.967	2.088	0.054	-
	Grup içi	4175.120	301	13.871			
	Toplam	4348.919	307				

(1:İlköğretim Matematik Öğretmenliği, 2:Almanca Öğretmenliği, 3: Türkçe Öğretmenliği,

4: Sınıf Öğretmenliği, 5: Beden Eğitimi Öğretmenliği, 6:PDR, 7: İngilizce Öğretmenliği)

Tablo 8'de öğrencilerin BBAY ölçeği puanlarının öğrenim gördükleri bölümlere göre istatistiksel olarak farklılaştığı belirlenmiştir $[F_{(6,301)}=3.110, p<.05]$. Bu farklılaşma Almanca Öğretmenliği bölümü ile İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü arasında Almanca Öğretmenliği bölümü lehinedir. Ayrıca Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin BBAY puanlarının İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin puanlarından daha yüksek oluğu görülmüştür. Öğrencilerin alt ölçeklerden PKAY puanları arasında öğrenim gördükleri bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Tablo 9. *Öğrencilerin bölümlerine göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (Welch testi)*

	Test İstatistiği	df1	df2	p	Anlamlı fark (Dunnett's C)
BÖAY	2.253	6	122.522	.043	4>1
PYAY	2.048	6	116.561	.065	-

1:İlköğretim Matematik Öğretmenliği, 2:Almanca Öğretmenliği, 3: Türkçe Öğretmenliği,

4: Sınıf Öğretmenliği, 5: Beden Eğitimi Öğretmenliği, 6:PDR, 7: İngilizce Öğretmenliği

Tablo 9 incelendiğinde BBAY ölçeğinin BÖAY alt ölçeğinde bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Bu farklılaşma Sınıf öğretmenliği bölümü ile İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü arasında Sınıf Öğretmenliği bölümü lehinedir. BBAY ölçeğinin PYAY alt ölçeğinde ise anlamlı farklılık görülmemiştir.

Öğrencilerin BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanların öğrenim gördükleri sınıf düzeyine ilişkin betimsel istatistikler ve analiz sonuçları Tablo 10'da sunulmuştur.

Tablo 10. *Öğrencilerin sınıf değişkenine göre ölçeklerden elde ettikleri betimsel istatistikler*

	1. Sınıf		2. Sınıf		3. Sınıf	
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
BBAY	43.45	7.30	43.10	7.24	43.08	6.70
BÖAY	22.50	2.63	22.19	2.92	23.52	2.04
PYAY	9.85	3.73	9.91	3.87	9.32	3.63
PKAY	11.10	3.75	11.00	3.68	10.24	3.94

Tablo 10'a göre BBAY ölçeğinden en fazla puanı birinci sınıflar alırken en düşük puanı ise üçüncü sınıflar almıştır. BÖAY alt ölçeğinden en yüksek puanı üçüncü sınıflar alırken en düşük puanı ise ikinci sınıfların aldığı görülmektedir. PYAY alt ölçeğinden en fazla puanı ikinci sınıflar alırken en düşük puanı üçüncü sınıflar almıştır. PKAY alt ölçeğinden ise en yüksek puanı birinci sınıflar alırken en düşük puanı ise üçüncü sınıfların aldığı görülmektedir.

Öğrencilerin BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanların sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek için ilgili puanlara tek yönlü ANOVA testi uygulanmıştır. Elde edilen puanlar Tablo 11 ve 12'de sunulmuştur.

Tablo 11. *Öğrencilerin sınıflarına göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (F istatistiği)*

Varyansın kaynağı		Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	p	Anlamlı fark (Tukey HSD)
BBAY	Gruplar arası	9.604	2	4.802	0.093	0.911	-
	Grup içi	15293.660	296	51.668			
	Toplam	15303.264	298				
PYAY	Gruplar arası	12.856	2	6.428	0.455	0.635	-
	Grup içi	4178.575	296	14.117			
	Toplam	4191.431	298				
PKAY	Gruplar arası	28.851	2	14.426	1.021	0.361	-
	Grup içi	4181.530	296	14.127			
	Toplam	4210.381	298				

1: 1.Sınıf, 2: 2.Sınıf, 3: 3.Sınıf

Tablo 11'e göre BBAY ölçeği ve alt ölçeklerden PYAY ve PKAY puanlarında sınıf değişkeni açısından anlamlı farklılık görülmemiştir.

Tablo 12. *Öğrencilerin sınıflara göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlara uygulanan tek yönlü ANOVA (Welch testi)*

	Test İstatistiği	df1	df2	p	Anlamlı fark (Dunnett's C)
BÖAY	5.782	2	136.951	.004	3>1,2

1: 1.Sınıf, 2: 2.Sınıf, 3: 3.Sınıf

Tablo 12'de BBAY ölçeğinin BÖAY alt ölçeğinde öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıf düzeyi açısından elde ettikleri puanlar arasında anlamlı farklılık görülmektedir. Bu farklılaşma üçüncü sınıflar, birinci sınıflar ve ikinci sınıflar arasında üçüncü sınıflar lehinedir.

Üçüncü Araştırma Sorusuna Yönelik Bulgular

Öğrencilerin Hayatın Anlam ve Amacı ile Bireysel Başarı Amaç Yönelimi puanları arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığını belirlemek için Pearson Momentler çarpımı korelasyon analizi uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlar tablo 13'te sunulmuştur.

Tablo 13. *Öğrencilerin Hayatın Anlam ve Amacı ile Bireysel Başarı Amaç Yönelimi arasındaki ilişki için uygulanan Korelasyon analizi*

		BBAY ölçeği	BAY	PYA	PKA
	r	-.136	.319	-.210	-.274
HAA	p	0.017	0.000	0.000	0.000
	N	308	308	308	308

Tablo 13 incelendiğinde HAA puanlarının BBAY puanlarıyla ters yönde ve zayıf düzeyde ilişkili olduğu tespit edilmiştir(r=-.13, p<.05). HAA puanlarının alt ölçeklerle ilişkisi incelendiğinde, HAA puanlarının performans yaklaşma amaç yönelimi ve performans kaçınma amaç yönelimi puanlarıyla ters yönlü ve zayıf düzeyde ilişkili olduğu belirlenmiştir (r=-.21, p<.05; r=-.27, p<.05). HAA puanlarıyla BBAY alt ölçeklerinden bireysel öğrenme amaç yönelimi puanlarının ise pozitif yönlü ve orta düzeyde ilişkili olduğu ortaya çıkmıştır (r=.32, p<.05). BBAY puanlarıyla hayatın anlamsızlığı puanlarının ters yönlü ve zayıf düzeyde ilişkili olduğu ortaya çıkmıştır (r=.-24, p<.05).

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Araştırma kapsamında ulaşılan sonuçlar, öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amacı ile bireysel başarı amaç yönelimleri ölçeklerinden elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı belirlenmiştir. Dolayısı ile cinsiyet değişkeninin öğretmen adaylarının hayatlarının anlam ve amacı ile bireysel başarı amaç yönelimlerinde herhangi bir farklılaşmaya sebep olmadığı söylenebilir. Bunun sebebi öğretmen adaylarının cinsiyet fark etmeksizin öğrencilerinin başarısına önem vermek ve onları en iyi şekilde eğitmek gibi hayatlarına ve mesleklerine dair benzer beklentilere sahip olmaları olabilir. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlara paralel olarak Tanrıverdi ve Ulu (2018) yaptıkları çalışmada öğrencilerin hayatın anlam ve amacı puanlarında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmediğini ortaya çıkarmışlardır. Aynı şekilde Ünlü, Akyol ve Bülbül'ün (2021) spor yöneticiliği öğrencilerinin hayatlarının anlam ve amacı ile ilgili yaptıkları çalışmada da cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulamamışlardır. Buna göre çalışmadan elde edilen sonuçların literatür ile uyumlu olduğu söylenebilir.

Öğretmen adaylarının bireysel başarı amaç yönelimi ölçeği puanlarının öğrenim gördükleri bölümlere göre istatistiksel olarak farklılaştığı tespit edilmiştir. Bu farklılaşma Almanca Öğretmenliği bölümü ile İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü arasında Almanca Öğretmenliği bölümü lehinedir. Bunun sebebi Almanca Öğretmenliği bölümü öğrencileri ile İlköğretim Matematik bölümü öğrencilerinin farklı öğretim yöntemleri, araçları ve stratejileri kullanmaları olabilir. Bu öğrenme deneyimleri, öğrencilerin başarı amaç yönelimleri puanlarına etki edebilir. Ayrıca Almanca Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, İlköğretim Matematik bölümü öğrencilerine göre farklı öğrenme stilleri olabilir. Örneğin, Almanca Öğretmenliği bölümü öğrencileri öğrenmeyi daha fazla kolaylaştıran görsel veya pratik öğrenme stilini tercih ederler ve bu tercih Almanca Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin başarı amaç yönelimleri puanlarının yüksek olmasını sağlayabilir, İlköğretim Matematik bölümü öğrencileri ise daha çok teorik öğrenme stilini tercih edebilirler. Öğretmen adaylarının alt ölçeklerden PKAY ve PYAY puanları arasında öğrenim gördükleri bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Dolayısı ile bölümler arasında öğretmen adaylarının sınıf ortamında dikkat çekmek, başkalarından zeki görünmek, sınıfın en iyisi olmak ya da çalışkan görünmeye çalışmak, aptal görünmemek, sınıfın en kötüsü olmamak gibi özellikler açısından bir farklılık olmadığı söylenebilir.

Öğretmen adaylarının HAA ölçeği puanlarında ise bölüm değişkeni açsından anlamlı bir farklılık görülmüştür. Bu farklılaşma Sınıf Öğretmenliği, Almanca Öğretmenliği, PDR ve İngilizce Öğretmenliği bölümleri arasında Sınıf Öğretmenliği bölümü lehinedir. Sınıf Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin yüksek puan elde etmelerinin sebebi öğretmen atamalarında Sınıf Öğretmenliği bölümü mezunları için atama sayısının diğer bölümlere göre daha fazla olması olabilir. Ayrıca Türkçe Öğretmenliği bölümü ile Almanca Öğretmenliği bölümleri arasındaki farklılaşmanın Türkçe

Öğretmenliği bölümü lehine olduğu görülmektedir. Bu iki bölümünde öğretmen atamalarında kontenjan sayıları kıyaslandığında Türkçe Öğretmenliği bölümüne daha fazla kontenjan ayırılması böyle bir sonuca sebep olarak görülebilir. Bu sonuçlardan hareketle Sınıf Öğretmenliği ve Türkçe Öğretmenliği bölümlerinin öğrencilerinin diğer bölümlere kıyasla hayata dair daha pozitif düşüncelere sahip oldukları söylenebilir. Aydın, Çoştu ve Baba (2020) tarafından yapılan çalışmada da okunan bölüm ile hayatın anlam düzeyi arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Aydın'ın (2017) yaptığı çalışmada da üniversite öğrencilerinin hayatın anlamı ortalama puanları arasında anlamlı bir farklılık ortaya çıkarılmıştır. Dolayısıyla ulaşılan sonuçların literatür ile uyumlu olduğu görülmektedir.

BBAY ölçeğinin BÖAY alt ölçeğinde de bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Bu farklılaşma Sınıf Öğretmenliği bölümü ile İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü arasında Sınıf Öğretmenliği bölümü lehinedir. Bu sonuçlardan hareketle Sınıf Öğretmenliği ile İlköğretim Matematik Öğretmenliği bölümü öğrencileriyle kıyaslandığında Sınıf Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğrenmeye daha istekli oldukları, çabalayarak yeteneğin gelişeceğine dair inanç düzeylerinin daha yüksek olduğu ve öğrenme düzeylerini arttıran görevleri daha çok tercih ettikleri söylenebilir.

Öğretmen adaylarının öğrenim gördükleri sınıf düzeyi değişkenine göre BBAY ölçeği ve alt boyutlarından elde ettikleri puanlar incelendiğinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. HAA ölçeğinde ikinci sınıflar ve birinci sınıflar arasında ikinci sınıflar lehine anlamlı farklılık görülmüştür**.** Üçüncü sınıflar, birinci sınıflar ve ikinci sınıflar arasında da üçüncü sınıflar lehine anlamlı farklılık görülmüştür. Bu sonuçlar öğrencilerin sınıf düzeyi yükseldikçe hayatın anlam ve amacı puanlarının da yükseldiği ve dolayısıyla hayata daha pozitif baktıkları söylenebilir. Sınıf düzeyi yükseldikçe öğrencilerin daha fazla yaşam deneyimine sahip olması, daha fazla fırsat elde etmeleri ve daha fazla sorumluluk almaları, onların hayatın anlamı ve amacı konusunda daha derin bir anlayışa sahip olmalarına yardımcı olabilir. Bunun yanı sıra sınıf düzeyi yükseldikçe öğrenimlerinde ilerlemeleri dolayısıyla yaşamla ilgili hedeflerine daha fazla yaklaştıklarını bilirler. Bu şekilde hayatın anlam ve amacı konusunda daha fazla motivasyon ve umut sahibi olabilirler. Ayrıca öğrencilerin ortaöğretim eğitimlerinin bitiminde üniversite sınavlarına hazırlanmaları sebebiyle belirli bir amaca sahip olmaları da olabilir zira hayata dair bir amacı olan kişilerin hayata daha pozitif baktıkları ve kendilerini daha iyi hissettikleri düşünülmektedir (Emmons 2005; Judge vd. 2005; Cotton-Bronk *et al.* 2009; akt. Çelik, 2016).

Bu sonuçların aksine Ünlü vd. (2021) tarafından yapılan çalışmada hayatın anlam ve amacı ile sınıf düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Aynı şekilde Bahadır'ın (2019) yaptığı çalışmada da yaşamın anlamı ile sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

HAA puanlarının BBAY puanlarıyla ters yönde ve zayıf düzeyde ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi insanlardaki bu motivasyonel yönelimlerin birbirini dışlaması olarak düşünülebilir. Çünkü bir insanda başarı amaç yönelimi düzeyi fazla olduğunda, bu kişi kendini daha iyi hissedebilmek için kendini daha fazlasını başarmak durumunda hissedebilir ve böylece hayatın anlam ve amacını bulma hedefinden uzak kalabilir. Bunun aksi olarak eğer bir kişi hayatın anlam ve amacına yoğunlaşırsa, başarı amaçlarına yoğunlaşma yerine kişisel değerler ile anlamlı ilişkiler bulma amacına daha fazla enerji harcayabilir.

HAA puanlarının alt ölçeklerle ilişkisi incelendiğinde performans yaklaşma ve performans kaçınma amaç yönelimi puanlarıyla ters yönlü ve zayıf düzeyde ilişkinin olduğu belirlenmiştir. HAA puanlarının diğer alt boyutlara göre bireysel öğrenme amaç yönelimi ile daha kuvvetli düzeyde ilişkili olduğu görülmüştür. Bu doğrultuda, ilişki yönünden bağımsız olarak hayatın anlam ve amacı puanlarındaki artışın ya da azalışın bireysel öğrenme amaç yöneliminde de artış ve azalışa etki edebileceği söylenebilir. Bu sonuçtan hareketle öğrencilerin hayatlarına anlam katması ve bir amaçlarının olması, onların bireysel başarı öğrenme yönelimlerini olumlu yönde etkilediği düşünülebilir. Ayrıca bu iki kavramın pozitif ve orta düzeyde ilişkili olması, öğrencilerin daha büyük bir hedef ve kendilerini geliştirme istekleriyle alakalı olabilir. Öğrenme amaç yönelimi, insanların öğrenme hedeflerini belirleyerek bunları gerçekleştirmek için çalışmalarını içerir. Bu, kişilerin hayatlarında bir amaç arayışına yönelmelerini ve anlamlı bir yaşam için mücadele etmelerini teşvik eder. Bu yönelim ayrıca, insanların hedeflerine odaklanmalarını sağlayarak, hayatlarında anlam

arayışlarına yönelmelerine yardımcı olur. Çelik (2016) üniversite öğrencileri ile gerçekleştirdiği çalışmada öğrencilerin yaşam amacı puanları ile yaşamda anlam düzeyleri arasında pozitif yönlü ilişki olduğunu, yaşam amaçları düzeyleri ile yaşamda anlam arayış düzeyleri arasında negatif ilişki olduğunu tespit etmiştir. Öğrencilerin hayatlarının anlam ve amacı yüksekse, performans yaklaşma ve performans kaçınma düzeylerinde azalış olduğu söylenebilir. Bu sonuçlar öğrencilerin yaşam doyumlarının yüksek olmasının öğrenmelerini de olumlu yönde etkilediği şeklinde yorumlanabilir. HAA puanlarıyla BBAY alt ölçeklerinden bireysel öğrenme amaç yönelimi puanlarının ise pozitif yönlü ve orta düzeyde ilişkili olduğu ortaya çıkmıştır. Buna neden olarak denilebilir ki; genel olarak insanlar hayatlarında bir anlam ve amaca sahip olmayı arzu ederler. Bu süreç gelişim ve öğrenme arayışlarına da yansıyabilir. Yaşamlarının anlam ve amacını bulmak için çabalayan insanlar hem yeni şeyler öğrenmek hem de kendilerini geliştirmek için çabalarlar. Bu tutumları onlara yaşamlarında anlam arayışına ilişkin bir motivasyon kaynağı da olabilir. Sürekli öğrenmeye çalışan ve gelişen insanlar hayatlarını daha anlamlı hale getirirler. Araştırmadan elde edilen bu bulgular doğrultusunda aşağıda sunulan önerilere yer verilmiştir:

Üniversite öğrencilerinin başarı amaç yönelimlerinin daha iyi anlaşılması için karma yöntem araştırmaları kullanılabilir. Aynı şekilde öğrencilerin hayatlarının anlam ve amaçlarını daha ayrıntılı belirlemek içinde karma yöntem araştırmaları uygulanabilir.

Öğrencilerin hayatlarının anlam ve amaçları ile bireysel öğrenme amaç yönelimleri arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır. Bu ilişki düzeyinin daha da artması için öğrencilere psikolojik destek sağlanabilir. Grupla psikolojik seanslar düzenlenebilir.

Bundan sonra yapılacak çalışmalar için bireysel başarı amaç yönelimleri ve hayatlarının anlam ve amaçlarının kaynaklarının daha ayrıntılı incelenmesine imkân verecek olan nitel çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

Akıncı, A. (2005). Hayata anlam vermede dini değerlerlerin ve din öğretiminin rolü. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 3 (9), 7-24

Altıparmak, D. (2019). *Öğretmenlerin yaşam amacı ve anlamı düzeyleri ve iyi oluşları arasındaki ilişkide öz-duyarlık değişkeninin aracı rolü* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul.

Ames, C., and Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology,* 80, 260-267.

Arslan, A. (2022). Sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme stillerinin başarı yönelimleri üzerindeki etkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (62), 476-502.

Arslan, A. (2011). Öğretmen adaylarının amaç yönelimleri ile yapılandırmacılığa yönelik görüşlerinin incelenmesi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *30*(1), 107-122.

Arslan, A. (2021). *Öğretmenlerin psikolojik iyi oluşlarının, algıladıkları sosyal desteğe, yaşamda anlam ve amaç bulmalarına, kişisel gelişim yönelimlerine ve bazı demografik değişkenlere göre incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli.

Arslan, A. ve Bardakçı, S. (2022). Ortaöğretim öğrencilerinin okula yönelik tutumlarının ve başarı amaç yönelimlerinin belirlenmesi. *Journal of Computer and Education Research*, *10*(19), 157-183.

Aydın, C., Kaya, M. ve Peker, H. (2015). Hayatın anlam ve amacı ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *38*, 39-55.

Aydin, S. (2014). Öğretmen adaylarının başarı amaç yönelimleri ve akademik öz-yeterliklerinin yapısal eşitlik modeliyle incelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, 9(2), 221-231

Aydin, C. (2017). Üniversite öğrencilerinin dini tutum ile hayattaki anlam düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Itobiad: Journal of the Human & Social Science Researches,* 6(4), 89-108

Aydın, C., Çoştu, K. ve Coşkun, B. (2020). Üniversite öğrencilerinin mesleki kaygı ile hayattaki anlam düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Bartın Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, *1*(13), 73-106.

Aydıner, B.B.(2011). *Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Amaçlarının Alt Boyutlarının Genel Özyeterlik Yaşam Doyumu ve Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi, Sakarya.

Bahadır, Z. (2019). *Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yaşamın anlamı ile bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi, Sakarya.

Baş, V. ve Hamarta, E. (2014). Üniversite öğrencilerinde değerler ve yaşamın anlamı arasındaki ilişki. *Değerler Eğitimi Dergisi*, *13*(29), 369-391.

Bundick, M. J. (2011). The benefits of reflecting on and discussing purpose in life in emerging adulthood. *New directions for youth development*, *2011*(132), 89-103.

Can, A. (2017). *SPSS ile bilimsel araştırma sürecinde nicel veri analizi*. Ankara: Pegem Akademi

Canıdemir, A. (2013). *Ortaöğretim öğrencilerinin öğrenme yaklaşımları ve başarı amaç yönelimlerinin akademik başarı ile ilişkisinin incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.

Çelik, N. D. (2016). Üniversite öğrencilerinin yaşamda anlam ve yaşam amaçları arasındaki ilişki. *Mediterranean Journal of Humanities*, *6*(1), 133-141.

Demirbaş N. (2010). *Yaşamda Anlam ve Yılmazlık* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Döner, S. Y., ve Demir, S. (2022). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Başarı Yönelimleri. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *10*(1), 299-323.

Irvin D. Yalom, (2001). *Varolosçu Psikoterapi*. Ankara:.Kabalcı Yayınevi.

İlhan, T. (2009). *Üniversite öğrencilerinin enlik uyumu modeli: Yaşam amaçları, temel psikolojik ihtiyaçlar ve öznel iyi oluş* (Yayınlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara

Göka, E. (2019*). Hayatın anlamı var mı?* (1. Baskı) İstanbul: Kapı Yayınları.

Güler, E. K., Tutgun-Ünal, A., ve Tarhan, N. (2022). Z kuşağının yaşam anlam ve amaç algılarının incelenmesi. *Bayterek Uluslararası Akademik Araştırmalar Dergisi*, *5*(2), 179-198.

İzci, E. ve Koç, S. (2012). Pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin başarı yönelim düzeylerinin incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 4*(8), 31-43.

Karababa, A., Oral, T. ve Dilmaç, B. (2014). Ergenlerin başarı amaç yönelimlerini yordayan değişkenlerden biri olarak: insani değerler. *Değerler Eğitimi Dergisi,* 12(27), 165-186.

Karasar, N, (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınevi.

Kösterioğlu, İ., Çelen, Ü., Kösterioğlu, M. A., ve Ahıska, R. (2019). Success purpose tendencies of high school students Lise öğrencilerinin başarı amaç yönelimleri. *Journal of Human Sciences*, *16*(2), 662-678.

Kurtuluş, C. (2022). *Üniversite öğrencilerinin bağımlılık yapıcı maddeleri kullanım riskleri, hayatın anlam ve amacıyla ve çocukluk çağı örseleme yaşantılarıyla ilişkisinin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul

McKnight, P. E. ve Kashdan, T. B. (2009). Purpose in life as a system that creates and sustains health and well-being: An integrative, testable theory. *Review of General Psychology*, *13*(3), 242-251.

Morgan, G. A., Leech, N. L., Gloeckner, G. W ve Barret, K. C. (2004). *SPSS for IMmtroductory Statistics: Use and Interpretation. (Second Edition).* London: Lawrence Erlbaum Associates.

Oral, T. (2012). *Ergenlerde kimlik statülerinin başarı amaç yönelimlerini yordamadaki rolü* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Denizli.

Pintrich, P. R., 2000. An achievement goal theory perspective on issues in motivation terminology, theory, and research. *Contemporary Educational Psychology*, 25 (1), 92–104.

Ryff, C. D., and Singer, B. (1998). The contours of positive human health. *Psychological inquiry*, 9(1), 1-28.

Seto, E., ve Schlegel, R. J. (2018). Becoming your true self: Perceptions of authenticity across the lifespan. *Self and Identity*, *17*(3), 310-326.

Sezer, S. (2012). Yaşamın anlamı konusuna kuramsal ve psikometrik çalışmalar açısından bir bakış. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 45 (1), 209-227.

Steger, M. F., Oishi, S., ve Kashdan, T. B. (2009). Meaning in life across the life span: Levels and correlates of meaning in life from emerging adulthood to older adulthood. *The Journal of Positive Psychology*, 4(1), 43-52.

Şencan, H. (2005). *Sosyal ve Davranışsal Ölçümlerde Güvenirlik ve Geçerlilik*. Ankara: Seçkin Yayıncılık

Tanrıverdi, A. ve Ulu, M. (2018). Lise Öğrencilerinde Hayatın Anlam ve Amacı ile Değer Yönelimleri Arasındaki İlişki, *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi,* 18 (2), 1198-1234.

Ünlü, Ç., Akyol, G. ve Bülbül, A. (2021). Hayatın Anlam ve Amacı: Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencileri ile İlişkilendirilmesi. *Spor Eğitim Dergisi*, 5(1), 38-51.

Weiner, B. (1990). History of motivational research in education. *Journal of educational Psychology*, *82*(4), 616.

HAVUÇ TOHUMU (Daucus carota)

SEED AND CARROT SEED (Daucus carota)

Şehriban YILDIRIM

Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Horticulture, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4702-3026

M. Zeki KARİPÇİN

Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Horticulture, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0105-6052

Özet

Havuç, kültürü yapılan çok önemli sebzelerimizdendir. Hem havuç tohumu hem de genel tohumculuk stratejik önemli yere sahiptir. İnsanoğlunun yaşamını sürdürebilmesi için gıdaya ve kaliteli beslenmeye ihtiyacı var. Gıda olarak kullanılan birçok bitkinin tohumla yetiştiriciliği yapılmasından dolayı tohum ve tohumculuk gıdanın geleceği açısından olduğu kadar ticari hacminden dolayı da ekonomik açıdan da büyük bir sektör haline gelmiştir. Günden güne artan dünya nüfusuyla birlikte azalan su kaynakları, artan hava sıcaklıkları, azalan tarım alanları, özellikle fonksiyonel gıda trendinden dolayı gıda ve gıda türevlerine paradan daha çok ihtiyaç duyulacaktır. Tohumculuk sektörü, gıda ihtiyacının karşılama basamaklarından ilki olması münasebetiyle önemini her geçen zaman daha arttırmaktadır. Gerek havuç tohumculuğu gerekse de Dünya ve Türkiye tohumculuğuyla ilgili yapılan araştırmalarda geçmişten günümüze tohumculuk sektörü açısından gelinen nokta oldukça önemli olmakla birlikte özellikle ülkemizin, yüksek tarımsal potansiyelini kullanarak tohumculuk konusunda daha önemli aşamalar kaydedileceğini biliyoruz.

Abstract

Carrot is one of the most important vegetables cultivated. Both carrots and general seeds also have an important place. Human beings need food and quality nutrition to survive. Due to the large number of seeds used as food, seed and seed growing have become a large sector in terms of the future of food as well as its economic consumption due to its commercial volume. Due to the decreasing water resources, increasing air temperatures, decreasing agricultural areas, especially the functional food trend, with the increasing world population, food and food derivatives will be heard more than money. Seed industry is increasing its importance with each passing time, as it is the first step of meeting food needs. Both the use of carrot seeds and the point reached in terms of the seed industry from the past to the present in the researches on the world and Turkey seed growing are very important, especially those who aim to make it work and publish more important steps in seed growing by using high routers.

Keywords: Seed, Carrot Seed.

Giriş

Havuç (Daucus carota) Apiaceae familyasından olup 2 yıllık otsu bir bitkidir. Serin iklim sebzesidir. İçeriğinde bulunan pigmentler onların sınıflandırılmasını belirler. β – karoten ‘turuncu’ renge, antosiyanin ‘mor’ renge, likopen ‘kırmızı’ renge, ksantofil ‘sarı’ renge ve herhangi bir pigment içermeyen havuçlar ise ‘beyaz’ renge sahiptirler. Anavatanı Orta Asya olan havucun mor ve sarı renkli olanları Afganistan ve Özbekistan ülkelerine aittir. Turuncu, kırmızı ve beyaz havuçların kökeni ise Türkiye (Anadolu)’ye aittir (Duran, 2019). Bu durum insanlarımızın havucu eski çağlardan beri tanımasını sağlamıştır (Akça ve ark., 2017). Sağlık ve beslenmede havucun önemli bir yeri vardır.

Bunun temel sebebi de içerdiği fitokimyasallardan kaynaklıdır. Besleyicilik bakımından havuç, 39 adet kültür sebzesi ve meyvesi ile karşılaştırıldığında 10. sırada yerini almaktadır (Duran, 2019).

Kanser, kalp-damar, katarakt, görme bozukluğu gibi hastalıkların etkisini azaltıp bağışıklığı güçlendirdiği söylenmektedir. Dünya çapında ve Türkiye'de üretim açısından önemli bir yere sahiptir. Dünyanın neresinde olursa olsun üretim açısından genellikle turuncu havuçlar tercih edilir. Ülkemizde 'Nantes' çeşidi en tercih edilen çeşittir (Duran, 2019).

Havuç tohumculuğunda ilk yıl vegatatif organlar, sonraki yıl çiçek ve sürgünleri oluşmaya başlar. Havuç tohumunda Türkiye oldukça elverişli iklim şartlarına ve alanlarına sahiptir. Tohum üreticiliğinde öncelik pazarlama özellikleri yüksek olan havuçların tercih edilmesidir. Parselde 70–80 cm sıra arası, 30 cm sıra üzeri olup havuç bitkisinin üst tarafı 2-3 cm yaprak sapı bırakılacak şekilde temizlenip 2-3 cm derinlikte kışı ılık geçen bölgelerde dikimi yapılır (Özer, 2019).

İlkbaharda havuçlar geliştikten sonra öncelikle yaprak devamında da gövde ve çiçek kısmı gelişip tohumlar olgunlaşmaya başlar. Potasyumlu gübreler tohum üretiminde oldukça iyi sonuçlar verir. Havuç bitkisinde nasıl ki çiçek şemsiyeleri aşama aşama oluşuyorsa tohumların olgunlaşması da aynı şekilde aşama aşama olur. Bundan dolayı hasat kademeli bir şekilde yapılmalıdır. Bir dekarda 80-100 kg arası tohum elde edilebilir (Özer, 2019).

Tablo 1. 2020 Yılı Tohum Dış Ticareti (kg)

HS12 adı	**İhracat Miktarı 1**	**İthalat Miktarı 1**
	0	0
Domates tohumu	4.199	8.956
Patates tohumluk	2.624.844	
Biber tohumu	8.130	6.138.824
Hıyar tohumu	11.441	755.219
Havuç tohumu	1.256	500.385
Patlıcan tohumu	1.250	734.205
Diğer sebze tohumları	22.475	780

2020 yılı ithalat ve ihracat durumuna bakacak olursa havuç tohumunun yaklaşık 1.300 kg ihraç edilip 500 bin kg'ı ise ithal edilmiştir.

Tablo 2. İhracatı ve İthalatı En Çok Yapılan Sebze Tohumlarının Parasal Değeri (Dolar)

ürün	2015	2016	2017	2018
	İthalat/ ihracat	İthalat/ ihracat	İthalat/ ihracat	İthalat/ ihracat
Domates	52.484.418/ 3.862.691	45.095.0574/ 7.328.659	41.405.694/ 5.539.125	39.563.929/ 5.849.372
Biber	12.449.041/ 2.052.877	11.378.100/ 2.018.306	13.425.694/ 1.242.796	10.505.095/ 1.269.480
Hıyar	11.404.759/ 3.229.292	10.375.848/ 4.469.932	9.361.851/ 5.054.936	10.044.150/ 7.892.752
Kavun/ Karpuz	9.264.406/ 2.035.254	10.351.508/ 3.253.792	8.337.854/ 2.509.411	6.802.259/ 1.638.270
Kabak	3.942.639/ 3.998.984	5.649.372/ 4.253.623	4.246.822/ 290.927	1.613.092/ 172.588
Marul	4.631.166/ 36.294	5.117.490/ 73.606	5.098.362/ 30.207	4.684.837/ 92.129
Havuç	4.346.463/ 42.889	3.182.167/ 112.877	3.793.055/ 67.414	5.866.598/ 95.157
Ispanak	3.775.255/ 11.178	4.573.676/ 54.284	3.531.018/ 26.521	2.620.012/ 76.198
Soğan	1.640.299/ 1.922.602	2.065.514/ 2.663.246	3.644.738/ 2.776.075	1.429.197/ 3.224.966

2015 – 2018 yılları arası verilerinde ithalat ve ihracatta havuç tohumunun parasal değerine (dolar) bakacak olursak;

2015 yılında yaklaşık 4.5 milyon dolarlık havuç tohumu ithal edilirken 2018 yılında yaklaşık 6 milyon dolara kadar artmıştır.

2015 yılında yaklaşık 43 bin dolar ihraç edilirken 2018 yılında ise 95 bin dolara kadar çıkmıştır.

Bu tabloları ele alacak olursak havuç tohumunun ithali yaklaşık 1.5 kat artarken ihracatta ise bu oran 2 katın üzerinde bir artışla önümüze çıkmaktadır.

DÜNYA TOHUMCULUĞU

Her gün biraz daha artan dünya nüfusuyla birlikte insanların sağlıklı bir yaşam sürdürmeleri için yeterli gıdaya, dengeli beslenmeye, gıda güvenliği ile güvenilirliğinin sağlanmasına ihtiyaç vardır. Bu da tarım sektörünün ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Gıdanın ilk halkasını ve biyolojik – kültürel çeşitliliğin temelini tohum oluşturmaktadır (TÜRKTOB, 2023).

Eski çağlardan beri mahsulden ayrılan ürünler tohum olarak kullanılırken, 19. Y.Y.'dan itibaren ABD ve AB ülkeleri nitelikli tohum üretimi yapmışlardır ve böylelikle ticari tohumculuğun önü açılmıştır. Bilimin ve teknolojinin gelişmesi ile birlikte tohumculukta da yeni bir çağ başlamıştır. 19. Y.Y.'da genetik, bitki ıslahı ile çeşit geliştirme üzerine oldukça önemli bir gelişme kaydetmişlerdir. Bununla birlikte Ulusal tohum kalite laboratuvarları ilk kez 19. Y.Y.'ın sonlarında kurulmuştur (TÜRKTOB, 2023).

20. Y.Y.'ın başlarında tohumculuk üretimi daha fazla gelişmiştir. Böyle olunca kamu kuruluşları yerlerini özel sektöre bırakmışlardır. Melez (hibrit) teknolojisi geliştirilerek özel sektör – ticari tohumculuk arasında etkin bir bağ oluşmuştur. 20. Y.Y.'ın sonlarına doğru ise özel kurumlar tohumculuk için yatırımlar yapmaya başlamıştır, modern biyoteknolojinin gelişimi ile rekombinant DNA'nın gelişmesiyle birlikte tohumculuk için yeni bir çağ daha başlamıştır. 21. Y.Y.'ın ilk zamanlarında tohumun önemi tüm dünyada önemli bir yer kaplamıştır. Tohumların kaliteli bir şekilde üretiminin yapılmasıyla birlikte kullanım, pazarlama ve ticaret insanlar için oldukça önemli bir duruma gelmiştir (TÜRKTOB, 2023).

TÜRKİYE TOHUMCULUĞU

Gerek iklimi gerekse de coğrafi konumu bakımından tarıma oldukça elverişli olan ülkemizde tohum üretimi için de uygun alanlarımız bulunmaktadır. Cumhuriyetin kuruluşundan 1960 yılı içerisine kadar gıda üretimi açısından genellikle gelenekselliğe başvurulurdu. Ama o dönemler içerisinde tohumculukta gelişim göstermek için devlet adım atmaya başlamıştır.

1925'te özellikle iklimsel bakımdan farklı bölgelerde tohum ıslah istasyonları kurulmaya başlanmıştır.

1926'da anaçlık pancar tohumluğunun ithali ilk kez yapılmıştır.

1950'de tohumluk üretimi görevi Devlet Üretme Çiftlikleri' ne verilmiştir.

1961'de özel tohumculuk sektörüne ilk adım atılmıştır.

1963'te özel sektörün yanında kamu kuruluşlarının ağırlıkta olduğu bir sistemle 308 sayılı Tohumluk Kanunu çıkarılmıştır. Amaç hem üretim hem de tedarikte ön plana çıkmaktır. Bu sistem 1980'e kadar ağırlıklı olarak devam etmiştir.

1980'den itibaren Tarım ve Orman Bakanlığı çok yönlü değişiklikler yapmıştır.

Bunlardan biri özel sektörlerin kendi tohum fiyatlarını belirleyebilmeleridir.

1984'te tohumda ithalat/ihracat kolaylığını sağlamada özel sektörlerin önü açılmıştır.

1998'de Türkiye Dünya Tohumculuk Federasyonu(ISF)'na üye olmuştur.

2004'te Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına ait bir kanun çıktıktan sonra 2006'da Tohumculuk Kanunu yürürlüğe girmiştir.

2007'de Uluslararası Yeni Bitki Çeşitlerini Koruma Birliği (UPOV) sözleşmesi imzalanmıştır (TÜRKTOB, 2023).

Görüldüğü üzere Cumhuriyet'in kuruluşundan 2007 yılına kadar tohumculuk sektöründe ülkemiz çok yol kat etmiştir ve günümüze kadar da daha çok gelişim göstermiştir ve göstermeye de devam edecektir.

Tablo 3. Türkiye'nin İthal Ettiği Tohum Miktarı (ton) ve Değerleri (1.000 USD)

ürünler	İthalat					
	Miktar (ton)			Parasal değer (1.000 USD)		
	2002	2020	2021	2002	2020	2021
Buğday	129	1.146	707	46	893	563
Arpa	-	288	305	-	316	304
Mısır	784	6.705	8.594	2.442	38.730	34.224
Çeltik	-	82	41	-	74	44
Pamuk	166	60	1.036	241	208	228
Sebze bitkileri	1.148	1.715	4.091	40.070	109.353	126.144
Diğerleri	-	2.377	2.049	-	4.663	4.637

TİGEM (2021)'in sebze bitkilerini ithal ettiği tohumculuğun ton ve parasal değerine bakacak olursak;

2002 yılında yaklaşık 1.150 bin ton sebze tohumu ithal etmişken bu oran 2021 yılında yaklaşık 4.100 bin ton olarak artmıştır.

Yine 2002 yılında yaklaşık 41 bin dolar harcanırken 2021 yılında ise bu oran 126 bin dolara yükselmiştir.

Tablo 4. Türkiye'nin İhraç Ettiği Tohum Miktarı (ton) ve Değerleri (1.000 USD)

ürünler	İhracat					
	Miktar (ton)			Parasal değer (1.000 USD)		
	2002	2020	2021	2002	2020	2021
Buğday	20	16.354	12.336	-	7.139	5.844
Arpa	-	1.027	708	-	351	338
Mısır	4.694	26.349	28.106	10.856	38.827	44.901
Çeltik	-	32	42	-	33	44
Pamuk	1.854	3.285	3.601	3.531	8.309	9.038
Sebze bitkileri	100	394	623	317	29.139	32.982
Diğerleri	-	837	500	-	1.097	1.240

TİGEM (2021)'in sebze bitkilerini ihraç ettiği tohumculuğun ton ve parasal değerine bakacak olursak;

2002 yılında 100 ton sebze tohumu ihraç etmişken bu oran 2021 yılında 623 ton olarak artmıştır.

Yine 2002 yılında 317 bin dolar harcanırken 2021 yılında ise bu oran yaklaşık 33 bin dolara yükselmiştir.

Tablo 5. Türkiye Tohum Satış Miktarları (ton)

Türler	2002	2005	2010	2015	2020	2021
Buğday	80.089	173.386	262.764	483.819	485.366	490.027
Arpa	4.127	21.643	31.822	124.932	221.526	139.292
Mısır	14.547	27.706	30.763	58.453	48.786	50.526
Çeltik	897	1.289	2.040	10.215	10.025	11.606
Pamuk	10.776	12.525	11.034	8.411	15.308	13.831
Sebze bitkileri	2.137	3.103	3.592	3.497	3.561	6.244
Diğerleri	-	-	875	6.292	23.363	20.234

2002 yılında yaklaşık 2.200 ton iken bu oran 2021 yılında yaklaşık 6.300 tona kadar artmıştır (TİGEM, 2021).

SONUÇ

Ülkemiz tohumculuk sektöründe yıldan yıla gelişme göstermektedir. İçinde bulunduğumuz jeolojik konumdan, dört mevsim yaşadığımızdan, biyoçeşitlilik açısından zengin oluşumuzdan dolayı ileriki zamanlarda istenilen seviyeye gelmemiz mümkündür.

Tohumculuk sektörünün devamlılığını sağlaması için devlet desteğinin artması gerekmektedir.

Kalite standartları bakımından fiyatlara düzenleme getirilmelidir.

Sertifikalı tohumculuğa mutlaka özendirilmelidir.

Bitki ıslahı, tohumculuk gibi faaliyetlerde teknolojinin faydalarının anlatılması ve özendirilmesi gerekmektedir (TÜRKTOB, 2023).

Bunlara daha çok madde eklenebilir ama bunların yapılmasıyla birlikte ülkemizin tohumculuk bakımından istenildiği yere geleceğine inanıyorum.

References

Duran, ST (2019). Havuç (Daucus Carota l.) Bitkisinde Rf Lokusu Ile Bağlantılı SNP Moleküler Işaretleyicilerin GBS Yöntemi Kullanılarak Belirlenmesi ve Doğrulanması (Doktora Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi (Türkiye)).

Hanife, A. K. Ç. A., TAŞKIN, M. B., Şahin, Ö., Kaya, E. C., TURAN, M. A., TABAN, S., & BALCI, M. (2017). Beypazarı yöresinde havuç (Daucus carota L.) tarımı yapılan toprakların verimlilik durumları ile havuç bitkisinin potansiyel beslenme sorunlarının belirlenmesi. Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi, 31(2), 123-138.

Özer, H (2019). Havuç yetiştiriciliği. Ondokuz Mayıs Üniversitesi.

Türkiye Tohumcular Birliği (TÜRKTOB), (2023).

Tohumculuk Sektör Raporu (TİGEM), (2021).

KURAKLIK STRESİ VE BİYOKİMYASAL ETKİLER

DROUGHT STRESS AND BIOCHEMICAL CHANGES

Şehriban YILDIRIM

Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Horticulture, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4702-3026

M. Zeki KARİPÇİN

Siirt University, Faculty of Agriculture, Department of Horticulture, Siirt-Türkiye

ORCID: 0000-0002-0105-6052

ÖZET

Çevresel koşullardan en fazla etkilenen sektör tarım sektörüdür. Dünyada ısı oranının artması sonucu kuraklık oranında da artış yaşanmaktadır. Şiddetli kuraklık koşullarında bitkinin gelişme ile büyüme aşamalarında aksamalar meydana gelmekte ve hatta ölümle sonuçlanmaktadır. Stres koşullarına direnç gösteren bitkilerin içsel tepkilerinin incelenmesi, strese karşı alınacak tedbirler hakkında ipucu vermektedir. Özellikle kuraklık gibi acilen çıkış yolu bulunması gereken problemli koşullarda, direnç veya tolerantlık gösteren, stres koşullarında en az zararla yaşamlarına devam edebilen genotiplerin tüm özelliklerini belirlemek, nitelikli yeni hat veya çeşit geliştirmede önemli aşamalar kaydedecektir. Literatür taraması sonucu stresten kaynaklı oluşan lipit peroksidasyon bitkide hasara neden olduğu görülmüştür ve bu devam ettikçe hasarın onarılamaz bir hal alacağı görülmektedir. Bunun önüne kalıcı tedavi yöntemlerinin geliştirilmesiyle geçilebileceği öngörülmektedir. Oksidatif stres sonucu meydana gelen H_2O_2, ROS'un bir çeşididir. Strese maruz kalan bitkiye sinyal iletim tepkisi gönderdiği için tercih edilmektedir. Meyve ve sebzelerde doğal olarak bulunan antioksidanlar strese maruz kalacak olan bitkilerin korunmasını sağlar. Yüksek oranda antioksidana sahip olan bitkiler stresten etkilenmemektedir. Birçok hastalığa iyi geldiği bilinen ve doğal bir antioksidan olan fenol ve flavonoidlerin oksidatif stresin azaltılmasının önüne geçmede etkin rolleri olduğu saptanmıştır.

Abstract

The sector most affected by environmental conditions is the agricultural sector. As a result of the increase in temperature in the world, there is an increase in the rate of drought. In severe drought conditions, disruptions occur in the development and growth stages of the plant and even result in death. Examining the internal responses of plants that are resistant to stress conditions gives clues about the measures to be taken against stress. Determining all the characteristics of genotypes that show resistance or tolerance, and can survive under stress conditions with the least damage, especially in problematic conditions such as drought, which urgently needs to be found, will take important steps in developing a qualified new line or variety. As a result of the literature review, it has been seen that lipid peroxidation caused by stress causes damage to the plant and it is seen that the damage will become irreparable as this continues. It is predicted that this can be prevented by developing permanent treatment methods. H_2O_2, which is formed as a result of oxidative stress, is a type of ROS. It is preferred because it sends a signal transduction response to the plant exposed to stress. Antioxidants naturally found in fruits and vegetables protect plants that will be exposed to stress. Plants with high levels of antioxidants are not affected by stress. Phenol and flavonoids, which are known to be good for many diseases and are natural antioxidants, have been found to have effective roles in preventing oxidative stress.

Keywords: Drought, Drought stress, Biochemical effects.

Introduction

Dünyamız birçok kez hem soğuyup hem ısınmıştır. Yaşadığımız yüzyılda dünyanın her geçen gün tekrar ısınmaya başladığı görülüyor. Önceki durumlardan farkı ise dünya nüfusu oldukça fazladır ve gün geçtikçe daha da fazlalaşmaya başlıyor. Bu durumdan sadece insanoğlu değil aynı zamanda yeryüzünde bulunan bütün canlıların olumsuz etkilendiği görülmektedir. Bu durumun meydana gelmesinde insanoğlu oldukça etkili olmuştur. Fosil yakıtların artması, ormanların yok olması gibi sebepler atmosfere sera gazı ve karbondioksit salmaktadır (Kaya ve Atsan, 2008). Kişi başına düşen su miktarında da gözle görülebilir bir farklılık yaşanmıştır. 18.Y.Y.da 700 milyon dünya nüfusuyla kişi başı su tüketimi 100 m^3 iken, 20. Y.Y'da bu oran 40 kat artmıştır ve günümüzde su tüketim oranının daha fazla arttığı bilinmektedir (Örs ve Ekinci, 2015). 21. Y.Y'da birçok bölge çölleşmeyle karşı karşıya kalmaktadır ve direkt olarak etkilenmektedir. Bu durum tarım arazilerini de olumsuz etkilemektedir. En büyük sebeplerinden biri ise gıda yetersizliğinden kaynaklanan kıtlığın ve açlığın gözle görülebilir bir tehdit oluşturmasıdır (Madakbaş ve ark., 2014).

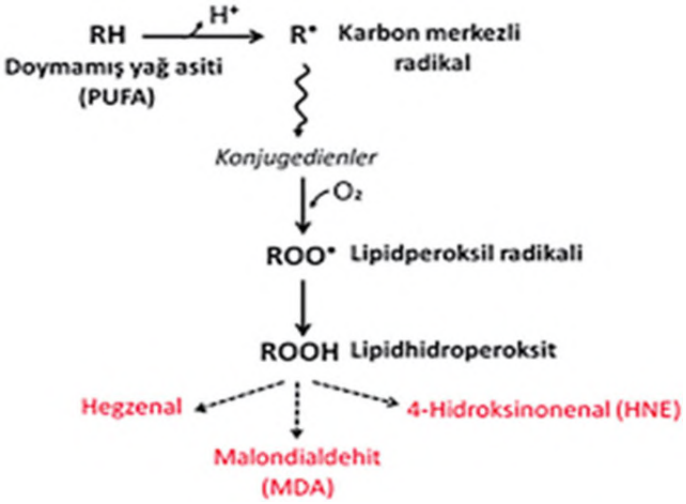
Tarım alanlarımız doğal koşullardan en fazla etkilenen sektördür. Dünya yüzeyinin ısı artışı fazlalaştıkça kuraklık oranı artmaya başlar. Bu durum kuraklık stresine sebep olur (Kulak ve ark., 2019).

Su stresi; topraktaki su miktarının azalmasının yanında terleme ve buharlaşmayla birlikte su kaybının yaşanması olayıdır (Kulak ve ark., 2019). Bu durum ürün azalması, böcek istilası, bitkisel hastalıklar, ürün kalitesinin düşmesi gibi durumlara neden olmaktadır. Uzun süre boyunca su stresine maruz kalan bitkilerde hücre zarı, protein sentezi, azot asimilasyonu gibi fonksiyonel bozulmalar oluşmaktadır. Normalde suyu emen tohum çimlenirken kuraklık stresinden kaynaklı yeterince suyu ememeyip çimlenme oranının azalmasıyla birlikte bitki sayısının da azalmasına neden olmaktadır (Zia ve ark., 2021).

Stresi, biyotik ve abiyotik olarak sınıflandırabiliriz. Biyotik stres; virüsler, nematodlar, bakteriler iken kuraklık, tuzluluk, radyasyon, tarımsal alanlarda kirliliğe sebep olan maddeler, yüksek sıcaklık, düşük sıcaklık gibi durumlar da abiyotik strese örnektir (Kulak ve ark., 2019). Bu streslerden herhangi biri veya bir kaçı mahsul veriminin yarısından fazlasını yok edecek etkidedir (Gulen ve ark., 2016).

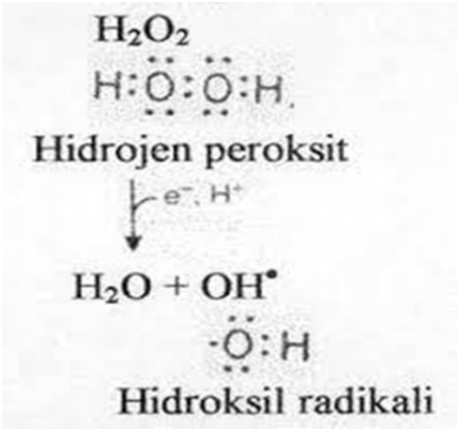
Lipid peroksidasyon; doymamış yağ asitlarinde hücre zarı fosfolipitlerinin gösterdiği tepkimeler olarak açıklanır (Yarsan, 1998). Ayrıca gerek biyotik gerekse abiyotik strese bağlı olarak oluşur. Ve bu durum membran yapısının bozulmasıyla birlikte hücrede hem hasara hem de sızıntıya neden olur. Lipit peroksidasyon kendini sürekli tekrar ettiği takdirde hücre membranı kalıcı olarak hasara uğrar ve bu durum bitkinin ölümüne yol açar (Yakar ve Tuna, 2023). Bunun önüne geçmenin yolu bitkilere uygulanan tedavinin geliştirilmesidir (Yaşar ve Uzal, 2010).

Şekil 1. Lipid Peroksidasyon

Hidrojen peroksit (H2O2); oksidatif stresten kaynaklı meydana gelen reaktif oksijen türlerinin bir çeşididir. Hücre zarlarından oldukça rahat geçer (Özdamar ve ark., 2016). Herhangi bir strese maruz kalan bitkilere sinyal iletim tepkisi gönderen reaktif oksijen türüdür (ROS) (Sierra ve ark., 2022). Uzun ömürlü olup serbestçe yayılma durumu vardır. Stresli bitkiye tepkisel etkileşim gösterir (Sarker ve Oba, 2018; Yakar ve Tuna, 2023). En büyük avantajı ise herhangi bir kalıntı bırakmamasıdır (Sierra ve ark., 2022).

Şekil 2. Hidrojen Peroksit

ankara.edu.tr

Antioksidan enzim aktivitesi; bitkide biyotik ve abiyotik stres sonucu enzimatik olan/olmayan antioksidan aktivitelerin tümünün sonucunda meydana gelir (Sarker ve Oba, 2018). Olası bir hastalığa karşı koruyucu özellik gösteren antioksidan bileşikler meyve ve sebzelerde doğal olarak bulunabilirler (Arıduru, 2013). Stresli bitkilerde bitki genotipinin toleranslı olmasının nedeni hem antioksidan enzimi hem de molekül aktivitesini/içeriklerini koruması sonucu bitkinin olası bir stresten korunması için antioksidan içerik oluşmaya başlar. Su stresinden kaynaklı ROS'ta artış görülebilir. Bunun önüne geçmek için antioksidan miktarının yüksek olması gerekmektedir (Sarker ve Oba, 2018).

Fenolik ve flavonoidler; fenolikler, karbon atomlarıyla birleşen aromatik halkaların bir veya birden fazla hidroksil grubunu bulundurmasıdır. Bir hidroksil grubunu oluşturanlara 'fenol', birden fazla olanlara ise 'polifenol' denir. Bitkide oldukça önemli fonksiyonlar üstlenirler. Sekiz binin üzerinde tanımlanan fenolik maddenin çoğunu doğal flavonoidler oluşturur. Meyve ve sebzelerde bulunan polifenolik antioksidanlara flavonoidler denir (Mammadov, 2020). Fenolik ve flavonoidler çoğu hastalığın etkisini azaltmada önemli rol oynarlar (Karadağ, 2019). Tıbbi bitkilerde oldukça fazladırlar. Oksidatif stresi engellemede veya etkisini azaltmada etkin rol oynarlar (Kartal ve ark., 2020).

Şekil 3. Fenolik Bileşikler

dergipark.org.tr

References

KAYA, T. E., & ATSAN, T. KÜRESEL ISINMANIN TARIM ÜZERİNE ETKİLERİ.

Selda, Ö. R. S., & EKİNCİ, M. (2015). Kuraklık stresi ve bitki fizyolojisi. Derim, 32(2), 237-250.

MADAKBAŞ, S., ÖNAL, M. S., DÜNDAR, B., & BAŞAK, H. (2014). Sututucu Polimerlerinin Toprak ve Bitkide İşlevi, Çevreye Etkisi ve Sebzecilikte Kullanım İmkânları. Türk Tarım ve Doğa Bilimleri Dergisi, 1(2), 173-179.

Kulak, M., Özkan, A. ve Bindak, R. (2019). Su stresine maruz kalan uçucu yağ içeren bitkilerin bibliyometrik analizi: Ne kadar yol kat ettik ve ne kadar yol kat ettik? Scientia horticulturae , 246 , 418-436.

Zia, R., Nawaz, M. S., Siddique, M. J., Hakim, S., & Imran, A. (2021). Plant survival under drought stress: Implications, adaptive responses, and integrated rhizosphere management strategy for stress mitigation. Microbiological research, 242, 126626.

Gulen, H., Turhan, E., & Eris, A. (2016). Molecular and physiological responses of strawberry plants to abiotic stress. In Strawberry: growth, development and diseases (pp. 288-311). Wallingford UK: CABI.

Yarsan, E. (2014). Lipid peroksidasyon olayı ve önlenmesine yönelik uygulamalar. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi, 9(1), 89-95.

YAKAR, S., & TUNA, A. L. (2023). Bazı Yaygın İnsektisitlerin Domates (S. lycopersicon L.) Bitkisinde Lipid Peroksidasyon ve Antioksidatif Sistem Üzerine Etkileri. Anadolu Tarım Bilimleri Dergisi, 38(1), 81-98.

Yasar, F., Uzal, O., & Ozpay, T. (2010). Changes of the lipid peroxidation and chlorophyll amount of green bean genotypes under drought stress. Afr. J. Agric. Res, 5(19), 2705-2709.

jceionline.org

ÖCAL ÖZDAMAR, F. A. H. R. İ. Y. E., BAYSAL FURTANA, G. Ö. K. Ç. E. N., ELLİALTIOĞLU, Ş., & TIPIRDAMAZ, R. (2016). Hidrojen peroksit ve nitrik oksit ilişkisinin bitkilerde abiyotik stres toleransındaki rolü. Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü Dergisi, 25(1).

Duarte-Sierra, A., Thomas, M., Angers, P. ve Arul, J. (2022). Hidrojen peroksit, hasat edilmiş brokoli çiçeklerinde biyoaktif bileşiklerin sentezini artırabilir. Sürdürülebilir Gıda Sistemlerinde Sınırlar , 6 , 812123.

ankara.edu.tr

Arıduru, R. (2013). Bazı şifalı bitkilerin antioksidan aktivitelerinin belirlenmesi (Doctoral dissertation, Sakarya Universitesi (Turkey)).

HİPERTANSİYON VE SAĞLIK OKURYAZARLIĞI

HYPERTENSION AND HEALTH LITERACY

Uzm. Dr. Tuğba ÖZDEMİRKAN

Ankara İl Sağlık Müdürlüğü

ORCID: 0000-0002-9165-8136

Özet

Bulaşıcı olmayan hastalıklar içinde önemli yere sahip olan hipertansiyon dünyada hızla artmakta, sağlık hizmetlerini zorlamakta, sağlığa ayrılan bütçenin büyük bölümünü kapsamakta ve ekonomiyi olumsuz etkilemektedir. Hipertansiyon özellikle düşük ve orta gelirli toplumlarda diğer bütün nedenlerin tamamından daha fazla ölüme neden olan en önemli küresel ölüm nedenidir. Hipertansiyon prevalansını değerlendiren çalışmaların sonuçlarının birleştirildiği 200 ülkeyi ve 19.1 milyon kişiyi içeren bir çalışmada, 1975 yılında dünya genelinde 594 milyon hipertansiyon hastası bulunmaktayken hipertansif kişi sayısının %90 artarak 2015 yılında 1.13 milyar kişiye ulaştığı gösterilmiştir. 2008 yılında Türk Nefroloji Derneği tarafından yapılan Türkiye Kronik Böbrek Hastalığı Prevalans Araştırması'nda ülkemiz genelinde hipertansiyon prevalansı %32,7 olarak bulunmuştur. Toplumumuzda her üç kişiden biri hipertansiyon hastası iken hastaların neredeyse yarısı hastalıklarının farkındadır. Türkiye İstatistik Kurumu 2022 yılı ölüm nedeni istatistiklerine göre ülkemizde ölümlerin %87.5'i bulaşıcı olmayan hastalıklar nedeni iledir. Bulaşıcı olmayan hastalıklar içinde de %36.6'sı dolaşım sistemi hastalıkları ilk sırada yer almaktadır. Oysa risk faktörleri ile mücadele, erken tanı ve zamanında tedaviyle bu hastalıkların önemli ölçüde azaltılması mümkündür. Dengeli beslenme, düzenli aktivite, sağlıklı tuz kullanımı gibi yaşam tarzı değişikleri ve ilaç tedavi stratejileri ile kan basıncı azaltılabilir. Bu azalmanın morbidite ve mortaliteyi ciddi ölçüde azaltabildiğini gösteren birçok kanıt bulunmaktadır. Ancak kan basıncı kontrol oranları dünya çapında oldukça zayıftır. Bu durumun tatmin edici düzeye gelebilmesi için sağlık okuryazarlığı oranlarının artırılması önemlidir.

DSÖ sağlık okuryazarlığını bireylerin iyi sağlık halinin sürdürülmesi ve geliştirilmesi amacıyla sağlıkla ilgili bilgiye ulaşması; bu bilgiyi anlaması ve kullanması için gerekli olan bilişsel ve sosyal beceri kapasitesi olarak tanımlar. Sağlık okuryazarlığı hayatın her alanında olduğu gibi hipertansiyonun önlenmesi, hastalık yükünün azaltılması ve sürdürülebilir tedavide de büyük önem taşımaktadır.

Türkiye'de sağlık okuryazarlığı %68,9 yetersiz/sınırlı düzeydedir. Sağlık okuryazarlığı düzeyi bireylerin hastalanma riski yüksek, tedavi yöntemlerini anlama düzeyi düşük, hastanede yatış oranı fazladır.

Sağlık okuryazarlığı düzeyinin artırılmasında bilginin doğru kaynaktan alınması, infodeminin önlenmesi için birinci basamak sağlık çalışanlarına önemli görevler düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Sağlık Okuryazarlığı, Sağlık Çalışanı

Abstract

Hypertension, which has an important place among chronic diseases, is increasing rapidly in the world, challenging health services, covering a large part of the budget allocated to health and negatively affecting the economy. Hypertension is the leading global cause of death, causing more deaths than any other cause, especially in low- and middle-income populations. In a study that included 200 countries and 19.1 million people, combining the results of studies evaluating the prevalence of hypertension, it was shown that while there were 594 million hypertension patients worldwide in 1975, the number of hypertensive people increased by 90% and reached 1.13 billion people in 2015. In the Turkish Chronic Kidney Disease Prevalence Survey conducted by the Turkish

Society of Nephrology in 2008, the prevalence of hypertension was found to be 32.7% throughout our country. While one out of every three people in our society has hypertension, almost half of the patients are aware of their disease.

According to the 2022 cause of death statistics of the Turkish Statistical Institute, 87.5% of the deaths in our country are due to non-communicable diseases. Among non-communicable diseases, 36.6% of them are circulatory system diseases. However, it is possible to reduce these diseases significantly with the fight against risk factors, early diagnosis and timely treatment. Blood pressure can be reduced with lifestyle changes such as a balanced diet, regular activity, healthy salt use, and drug treatment strategies. There is ample evidence to suggest that this reduction can significantly reduce morbidity and mortality. However, blood pressure control rates are quite poor worldwide. In order for this situation to reach a satisfactory level, it is important to increase health literacy rates.

Access WHO health literacy to health-related information for the purpose of maintaining and improving individuals' good health; defines it as the capacity for cognitive and social skills necessary to understand and use this information. Health literacy is of great importance in the prevention of hypertension, reducing the burden of disease and sustainable treatment, as it is in all areas of life.

Health literacy in Turkey is at an insufficient/limited level of 68.9%. Individuals with a level of health literacy have a high risk of getting sick, a low understanding of treatment methods, and a high hospitalization rate.

Primary health care workers have important duties to increase the level of health literacy, to obtain information from the right source and to prevent infodemic.

Keywords: Hypertension, Health Literacy, Health Professional

Beklenen yaşam süresindeki artış ve değişen hastalık yüküyle beraber tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de bulaşıcı olmayan hastalıkların görülme sıklığı ve ölüm nedenleri içindeki payı giderek artmaktadır. Bulaşıcı olmayan hastalıklar, ölümlerin başlıca nedeni, engelli geçirilen yaşam yıllarının sebebidir. Toplumun yaşam kalitesini de olumsuz etkileyen bulaşıcı olmayan hastalıklar, sağlık sistemi üzerine önemli bir yük getirmektedir. Bu özellikleri ile 21. yüzyılda sürdürülebilir kalkınmaya zarar veren en temel sorunlardan biri haline gelmiştir.

Bulaşıcı olmayan hastalıklar içinde önemli yere sahip hipertansiyon dünyada hızla artmakta, sağlık hizmetlerini zorlamaktadır. Sağlığa ayrılan bütçenin büyük bölümünün hipertansiyona harcanmasıyla ekonomiyi olumsuz etkilemektedir. Başta düşük ve orta gelirli toplumlarda olmak üzere en önemli küresel ölüm nedenidir.

Dünya genelinde 1975 yılında 594 milyon, 1980'de 600 milyon, 2008 yılında 1 milyar hipertansiyon hastası bulunmaktayken %90 artışla 2015 yılında hipertansiyon hastasının 1.13 milyar kişiye ulaştığı bildirilmektedir. Son yayınlanan raporlarda hipertansif kişi sayısının 2021 yılında 1,28 milyara ulaştığı, yaklaşık üçte ikisinin düşük ve orta gelirli ülkelerde yaşadığı raporlanmakta, 2025 yılında 1.5 milyara ulaşacağı öngörülmektedir. Hipertansiyon prevalansı toplumlara ve bölgelere göre farklılık göstermektedir. ABD zencileri, Slav halkları ve Finliler gibi bazı toplumlarda hipertansiyon prevalansı %30-%40 yüksektir. Avrupa, Kuzey Amerika ve Pasifik havzasında hipertansiyon sıklığındaki farklar azdır ve prevalansı %15 ile %30 arasında değişmektedir. Afrika'da kırsal kesimde en düşük olmak üzere, Hindistan ve Güney Çin dahil, Asya'nın birçok bölgesinde %7-%15 arasında düşük prevalansa rastlanmaktadır. Hipertansiyon prevalansının dünya genelinde %20 civarında olduğu, prevalansın yüksek gelir düzeyli ve bazı orta gelir düzeyli ülkelerde azaldığı, diğer orta gelir düzeyli ve düşük gelir düzeyli ülkelerde artmış olduğu bildirilmektedir.

Ülkemizde hipertansiyon prevalansını bildiren çalışmalara göre hipertansiyon sıklıkları aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Tablo1. Ülkemizde Hipertansiyon Çalışmalarına Göre Hipertansiyon Sıklıkları, Ankara, 2023.

Çalışma Adı ve Yılı	Hipertansiyon Sıklığı
TURDEP II 2009	%31
PURE 2009	%41
TEKHARF	%46 (kadın) %38 (erkek)
TBSA-2010	%20. 1 (kadın) %16.2 (erkek) %17.4
Kronik Hastalıklar ve Risk Faktörleri Sıklığı-2011	%24.6 (kadın)%19.1 (erkek) %21.8
STEPS-2017	%27.7 (kadın) %29.3 (erkek) %26.1
PatenT2	% 32.3(kadın) % 28.4(erkek) %30.3

Türk Nefroloji Derneği tarafından yapılan Türkiye Kronik Böbrek Hastalığı Prevalans Araştırması'nda 2008 yılında ülkemiz genelinde hipertansiyon prevalansı %32,7 olarak bulunmuştur. Toplumumuzda her üç kişiden biri hipertansiyon hastası iken hastaların neredeyse yarısı hastalıklarının farkındadır. Türkiye İstatistik Kurumu 2022 yılı ölüm nedeni istatistiklerine göre ülkemizde ölümlerin %87.5'i bulaşıcı olmayan hastalıklar nedeni iledir. Bulaşıcı olmayan hastalıklar içinde de %36.6'sı dolaşım sistemi hastalıkları ilk sırada yer almaktadır. Hipertansiyon, dolaşım sistemi hastalıkları kaynaklı ölümlerin %9.9'unun direkt, diğer tüm nedenlerin indirekt nedenidir.

Hipertansiyon, kalp hastalıkları, inme, böbrek hastalığı, erken ölüm, görme bozuklukları ve yeti yitimi gibi durumlarla ilişkilidir. Sol ventrikül hipertrofisi, kalp kapak hastalıkları, atrial fibrilasyon gibi kalp aritmileri, serebral inme ve böbrek yetmezliği gibi farklı kardiyovasküler hastalıklara neden olabilen en önemli risk faktörüdür. 40-69 yaş grubunda sistolik kan basıncında her 20 mmHg artış veya diastolik kan basıncında her 10 mmHg artış inmeye, iskemik kalp hastalıklarına ve diğer vasküler hastalıklara bağlı ölüm hızında iki kattan fazla farka neden olmaktadır. Kalp hastalıklarına bağlı ölümlerin %45'inden, inmeye bağlı ölümlerin %51'inden sorumludur. Özellikle düşük ve orta gelirli toplumlarda diğer bütün nedenlerin tamamından daha fazla ölüme neden olan en önemli küresel ölüm nedenidir.

Oysa risk faktörleri ile mücadele, erken tanı ve zamanında tedaviyle bu hastalıkların önemli ölçüde azaltılması mümkündür. Dengeli beslenme, düzenli aktivite, sağlıklı tuz kullanımı gibi yaşam tarzı değişikleri ve ilaç tedavi stratejileri ile kan basıncı azaltılabilir. Bu azalmanın morbidite ve mortaliteyi ciddi ölçüde azaltabildiğini gösteren birçok kanıt bulunmaktadır. Ancak kan basıncı kontrol oranları dünya çapında oldukça zayıftır. Yapılan çalışmalar tedavi altındaki hipertansiyon hastalarının sıklığı yıllar içinde arttığını gösterse de kan basıncı kontrol altında olan hasta yüzdesi halen %28,7'dir. Kan basıncı kontrolünde arzu edilen sıklığa ulaşmada bazı engeller bulunmaktadır. Hastalık yönetimini konu alan çeşitli yayınlarda, tedaviye karar verilirken hastaların %91'inin katılımının olmadığı, hekimlerin iş yükü nedeni ile hastalara yeterince zaman ayıramadıkları, yeterince bilgilendirilmeyen ve katılımı sağlanamayan pasif hastaların davranış değiştirmede daha yetersiz uyum ve daha olumsuz sağlık bakım sonuçları gösterdikleri belirtilmektedir. Bu durumun değiştirilebilmesi ve kan basıncı kontrolünde tatmin edici düzeye gelebilmesi için sağlık okuryazarlığı oranlarının artırılması önemlidir.

DSÖ sağlık okuryazarlığını bireylerin iyi sağlık halinin sürdürülmesi ve geliştirilmesi amacıyla sağlıkla ilgili bilgiye ulaşması; bu bilgiyi anlaması ve kullanması için gerekli olan bilişsel ve sosyal beceri kapasitesi olarak tanımlar. Sağlık okuryazarlığına dair "bireysel olarak sağlığı ile ilgili uygun karar vermek için gerekli sağlık bilgisi ve hizmetlerini elde etme, anlama ve idrak etme kapasitesinin düzeyi" (Health Literacy: A Prescription to End Confusion; Medicine Enstitüsü; 2004) veya "kişilerin doğru sağlık kararları vermek için gerekli sağlık bilgi ve hizmetlerini anlama, edinme ve işleme kapasitesinin derecesi olarak tanımlanabilir" (Healthy People 2010:Understanding and improving health) şeklinde başka tanımlamalar da bulunmaktadır.

Sağlık okuryazarlığı işlevsel, etkileşimli ve eleştirel olarak sınıflandırılmıştır.

İşlevsel sağlık okuryazarlığı; Bireylerin sağlıkla ilgili bilgi verir, okuma ve yazma temel becerilerini gösterir. Sağlık ve riskleri veya sağlık sistemini nasıl kullanacağı konusunda temel sağlık eğitim materyallerini okuyabilme yeteneği ile ilişkilidir.

Etkileşimli sağlık okuryazarlığı; bireyin bilgi birikimi kapasitesini geliştirmeye, motivasyon ve kendine güvenini artırmaya odaklanmıştır. Gelişmiş bilişsel, okuryazarlık ve sosyal yetenekleri içerir. Sağlık aktivitelerine katılma, sağlık mesajlarını anlama, değişen koşullarda sağlık bilgisini uygulama becerisini kapsamaktadır.

Eleştirel sağlık okuryazarlığı; enformasyonları değerlendirme, sorgulama, etkili sosyal ve politik hareketi desteklemeye yönelik üst gelişmiş bilişsel ve sosyal yetenekleri içerir. Sağlık bilgisini kritik olarak analiz edebilme, kişisel ve toplum kapasitesini geliştirebilme, sağlığın sosyal ve ekonomik tanımını görebilme ve anlayabilme gibi üst yetenekleri içermektedir.

Yetersiz sağlık okuryazarlığı gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler açısından bir halk sağlığı sorunudur. Avusturya, Bulgaristan, Almanya, Yunanistan, İrlanda, Hollanda, Polonya ve İspanya'yı kapsayan Avrupa Sağlık okuryazarlığı Araştırması'na göre Bulgaristan "yetersiz" sağlık okuryazarlığı kategorisinde %26,9 ile, Hollanda "mükemmel" sağlık okuryazarlığı kategorisinde %25,1 ile ilk sırada yer almaktadır.

Ülkemizin sağlık okuryazarlığı düzeyine bakıldığında; ülke genelini temsil eden 6 bin 228 hanede TSOY-32 ile saptanan sağlık okuryazarlığı düzeyi;

%30,9'u yetersiz

%38'i sorunlu-sınırlı

%23,4'ü yeterli

%7,7'si ise mükemmel şeklinde raporlanmıştır.

Çalışma sonuçlarından hareketle;

Yaklaşık 10 kişiden 7'sinin sağlık okuryazarlığı düzeyinin yetersiz veya sınırlı olduğu,

Yetersiz sağlık okuryazarlığı sıklığının kadınlarda %35,3 iken erkeklerde %26,4 olduğu,

10 yaşlıdan 9'unun sağlık okuryazarlığı düzeyi düşük olduğu,

Son bir yıl içinde sağlığı geliştiren herhangi bir davranış beyanı olanların sıklığı, sağlık okuryazarlığı yetersiz olanlarda %47,2, sorunlu-sınırlı olanlarda %53,2, yeterli olanlarda %59,1, mükemmel olanlarda %74,5 olduğu,

Sağlık okuryazarlığı düzeyi düştükçe bulaşıcı olmayan hastalıkların arttığı; sağlık okuryazarlığı yetersiz olanların %43,5'inin, sorunlu-sınırlı olanların %22,6'sının kronik hastalığı olduğu belirtilmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Yetersiz sağlık okuryazarlığının olumsuz etkisi başta hipertansiyon olmak üzere bulaşıcı olmayan hastalıklarda belirgin hale gelmektedir. Bulaşıcı olmayan hastalıklarda hastalık yönetim becerisinde zayıflık, tedavide uyumsuzluk, mortalite ve morbiditede artış, artmış sağlık harcamaları yetersiz sağlık okuryazarlığının sonuçları olarak kabul edilmektedir.

Hipertansiyon hastalık yükünün azaltılmasında sağlık okuryazarlık kavramın değerlendirilmesi önemli bir gereklilik, bunun için bireyin, sağlık enformasyonlarını anlama ve eleştirel biçimde değerlendirme, etkili sosyal ve politik hareketi desteklemeye yönelik üst gelişmiş bilişsel ve sosyal yetenekleri olacak şekilde güçlendirilmesi ciddi bir ihtiyaçtır. Sağlık okuryazarlığı düzeyinin artırılmasında bilginin doğru kaynaktan alınması, infodeminin önlenmesi için birinci basamak sağlık çalışanlarına önemli görevler düşmektedir. Sağlık okuryazarlık düzeyini geliştirirken toplumun demografik, kültürel, sosyal ve ekonomik özellikleri iyi tanınmalı, bu doğrultuda toplumun davranış geliştirme modeli

saptanmalıdır. Her aşamada multidisipliner yaklaşım benimsenmesi ve toplum katılımını içeren çok sektörlü bir yaklaşım geliştirilmesi aktif destekleyici çevre oluşturulmasında, eşitsizliklerin giderilmesinde, sürekliliğin sağlanmasında ve niceliğin artırılmasında önemlidir.

Kaynaklar

Aydoğdu S. ve ark. Turkish Hypertension Consensus Report. Turk Kardiyol Dern Ars. 2019; 47(6): 535-546. DOI: 10.5543/tkda.2019.62565

Türk Kardiyol Dern Arş-Arch Turk Soc Cardiol 2015;43(4):402–409 doi: 10.5543/tkda.2015.16243

Redman, C. W. G. "Hypertension in pregnancy: the NICE guidelines." Heart 97.23 2011; 1967-1969.

Rafiq, Naureen B. "Normal Pregnancy, Labor, and Delivery." Family Medicine: Principles and Practice 2017; 141-152.

Candan, Cengiz, and Salim Çalışkan. "Çocukluk çağında hipertansiyona yaklaşım Derleme." Türk Pediatri Arşivi 2005;40.1.

Falkner, Bonita, et al. "The fourth report on the diagnosis, evaluation, and treatment of high blood pressure in children and adolescents." Pediatrics 2004;114:555–576.

http://www.temd.org.tr/admin/uploads/tbl_gruplar/20180525144116-2018-525tbl_gruplar144115.pdf

Sengul S, Akpolat T, Erdem Y, Derici U, Arici M, Sindel S, et al. Changes in hypertension prevalence, awareness, treatment, and control rates in Turkey from 2003 to 2012. J. Hypertens. 2016;34(6):1208.

Arici M, Turgan C, Altun B, Sindel S, Erbay B, Derici U, et al. Hypertension incidence in Turkey (HinT): a population-based study. J. Hypertens. 2010;28(2):240-4.

Go AS, Bauman MA, King SMC, Fonarow GC, Lawrence W, Williams KA, et al. An effective approach to high blood pressure control: a science advisory from the American Heart Association, the American College of Cardiology, and the Centers for Disease Control and Prevention. JACC. 2014;63(12):1230-8.

Arıcı M, Birdane A, Güler K, Yıldız B, Altun B, Ertürk Ş, et al. Türk hipertansiyon uzlaşı raporu. Türk Kardiyoloji Derneği Araştırmaları. 2015;43(4):402-9.

Türkiye Kalp ve Damar Hastalıkları Önleme ve Kontrol Programı Eylem Planı (2021-2026)

https://www.who.int/

G Süleymanlar, K Serdengeçti, M R .Altiparmak, et al. Trends in Renal Replacement Therapy in Turkey, 1996-2008. American Journal of Kidney Diseases 456-465

https://www.tuik.gov.tr/

Kjeldsen SE, Krzystof N, Burnier M, Oparil S, 2018 Practice guidelines for the management of arterial hypertension of the European Society of Hypertension. Blood Pressure 27, 2018.

https://hsgm.saglik.gov.tr/tr/kronikhastaliklar-anasayfa

https://sggm.saglik.gov.tr/TR,57003/turkiyenin-saglik-okuryazarligi-duzeyi-olculdu.html

FOLKLORCU CAHİT ÖZTELLİ'NİN ZİLE FOLKLORU ARAŞTIRMALARI

FOLKLORIST CAHİT ÖZTELLİ'S ZİLE FOLKLORE RESEARCH

Dr. Öğr. Üyesi. Serdar ŞİMŞEK

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi/Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü/ Orcıd ID: 0000-0001-6486-2249

Yüksek Lisans Öğrencisi Hilal AKÇAY

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Öğrencisi / Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı/ Orcıd ID: 0000-0002-5564-4570

Özet

Avrupa'da 19.yüzyılda bir disiplin olarak kurumsallaşmaya başlayan folklor çalışmaları, Türkiye'de Cumhuriyet'in kurulmasıyla birlikte gelişme gösterir. Millî kültürün kaynağı olarak değerlendirilen folklor üzerine pek çok araştırmacı, Türk folklorunun zenginliklerini işleyen ve çeşitli problemlerini tartışan makale ve kitaplar kaleme alırlar. Bu araştırmacılardan biri de Cahit Öztelli'dir. Türkiye'de folklor araştırmalarının gelişiminde ve folklorun geniş kesimler tarafından tanınmasında dikkate değer katkıları olan Öztelli, folklor sahası ile alakalı gerek neşrettiği kitapları gerekse muhtelif dergilerde kaleme aldığı yazıları ile oldukça önemli bir isimdir. Hayatı boyunca halk edebiyatı ve folklor konularına ilgi gösteren Öztelli, özellikle âşık edebiyatı, Türk halk şiiri, anonim halk edebiyatı gibi alanlardaki araştırmalarıyla temayüz eder. Öğretmen olmasına karşın folklor alanındaki çalışmalarını devam ettiren Öztelli, bu alanda eserler veren pek aydın, yazar ve entelektüel ile de yakın ilişki kurar. Aynı zamanda 1966 yılında kurulan Millî Folklor Enstitüsü'nün kurucu müdürlüğünü üstlenen Öztelli, folklor arşivinin kurulmasına ve Türk folklorunun bilimsel metotlarla incelenmesine yönelik faaliyetler yürütür. Yerel folklor bilgisinin kaydedilmesinde hizmetleri bulunan Öztelli, Tokat'ın Zile ilçesinde pek çok derleme çalışmasında bulunmuş, elde ettiği malzemeyi çeşitli yazılarında değerlendirmiştir. Öztelli bu yazılarında geleneksel inançlar ve uygulamalar, anonim edebiyat gibi Zile halk kültürüne ait pek unsuru konu edinir. Bu çalışmada önce folklorcu Cahit Öztelli'nin hayatı hakkında bilgi verilecek, daha sonra Zile folkloru üzerine yaptığı araştırmalar incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Folklor, Halk Edebiyatı, Cahit Öztelli, Zile Folkloru**.**

Abstract

Folklore studies, which began to be institutionalized as a discipline in Europe in the 19th century, developed in Turkey with the establishment of the Republic. Many researchers on folklore, which is considered as the source of national culture, have written articles and books on the richness of Turkish folklore and discussed its various problems. One of these researchers is Cahit Öztelli. Öztelli, who has made remarkable contributions to the development of folklore research in Turkey and to the recognition of folklore by large segments of the public, is a very important name in the field of folklore with both the books he has published and the articles he has written in various journals. Öztelli, who showed interest in folk literature and folklore throughout his life, was especially distinguished with his researches in areas such as minstrel literature, Turkish folk poetry, anonymous folk literature. Despite being a teacher, Öztelli continued his studies in the field of folklore and established close relations with many intellectuals, writers and intellectuals who worked in this field. Öztelli, who was also the founding director of the National Folklore Institute established in 1966, carried out activities for the establishment of a folklore archive and the study of Turkish folklore with scientific methods. Öztelli, who served in recording local folklore knowledge, conducted many compilation studies in Zile district of Tokat and evaluated the material he obtained in various writings. In these writings, Öztelli deals with many elements of Zile folk culture such as traditional beliefs and practices, anonymous literature. In this study, firstly information about the life of folklorist Cahit Öztelli will be given, then his researches on Zile folklore will be analyzed.

Keywords: Folklore, Folk Literature, Cahit Öztelli, Zile Folklore.

Giriş

Türkiye'de folklor disiplinine yönelik ilginin II. Meşrutiyet döneminde Ziya Gökalp, M. Fuad Köprülü, R. T. Bölükbaşı gibi isimlerin folklor bilimiyle ilgili öncü yazılarından sonra başladığı kabul edilir. Bu dönemde "Halka Doğru", "Türk Yurdu" gibi muhtelif dergi ve gazetelerde, Türk Ocakları gibi Türkçü teşekküllerde folklor alanıyla ilgili çalışmalara tesadüf edilse de bu çalışmaların folklor metodolojisine uygun bir şekilde yapıldığını söylemek zordur. Yine Ziya Gökalp ve M. Fuad Köprülü'nün muhtelif çalışmaları folklor açısından dikkate değer gayretler olarak değerlendirilirse de bu dönemde sistemli bir folklor disiplininden bahsetmek mümkün gözükmemektedir (Öztürkmen, 2006).

Türk folklor çalışmalarının belli bir temele oturtulmasında Cumhuriyet Dönemi önemli bir geçiş safhası olarak kabul edilmiştir. Arzu Öztürkmen'in "Türkiye'de Folklor ve Milliyetçilik" adlı eserinde vurguladığı gibi folklorun yeni bir çalışma sahası olarak doğmasında modern devletle olan organik ilişkisi kadar yeni düzenlenen toplumla ve bu toplumun ürettiği her türlü kültürel formla yakından ilişkilidir (Öztürkmen; 2006: 262). Buna göre Türk milliyetçiliği hareketinin beslediği folklor araştırmaları gerek edebiyat ve kültür gerekse siyasi alandaki değişikliklere göre gelişme kaydeder. Dursun Yıldırım Türkiye'de Türk folklor araştırmalarının gelişme seyrini şu şekilde gösterir: 'I. Örtülü Devre: 1839-1908; Türkçü Devre: 1908-1920), III. Sentezci Devre: 1920-1938; IV. Dergici Devre:1939-1966; V. Bilimci Devre: 1966- (Yıldırım, 1998: 545). Bu gelişme devreleri dikkate alındığında folklor çalışmalarının toplumun siyasi ve kültürel dinamikleri ile yakından ilişkili olduğu, hakim paradigma veya anlayışa göre yeni özellikler kazandığını söylemek mümkündür.

Avrupa'da 19.yüzyılda bir disiplin olarak kurumsallaşmaya başlayan folklor çalışmaları, Türkiye'de Cumhuriyet'in kurulmasıyla birlikte gelişme gösterir. Millî kültürün kaynağı olarak değerlendirilen folklor üzerine pek çok araştırmacı, Türk folklorunun zenginliklerini işleyen ve çeşitli problemlerini tartışan makale ve kitaplar kaleme alırlar. Bu araştırmacılardan biri de Cahit Öztelli'dir. Türkiye'de folklor araştırmalarının gelişiminde ve folklorun geniş kesimler tarafından tanınmasında dikkate değer katkıları olan Öztelli, folklor sahası ile alakalı gerek neşrettiği kitapları gerekse muhtelif dergilerde kaleme aldığı yazıları ile oldukça önemli bir isimdir. Hayatı boyunca halk edebiyatı ve folklor konularına ilgi gösteren Öztelli, özellikle âşık edebiyatı, Türk halk şiiri, anonim halk edebiyatı gibi alanlardaki araştırmalarıyla temayüz eder. Öğretmen olmasına karşın folklor alanındaki çalışmalarını devam ettiren Öztelli, bu alanda eserler veren pek aydın, yazar ve entelektüel ile de yakın ilişki kurar. Aynı zamanda 1966 yılında kurulan Millî Folklor Enstitüsü'nün kurucu müdürlüğünü üstlenen Öztelli, folklor arşivinin kurulmasına ve Türk folklorunun bilimsel metotlarla incelenmesine yönelik faaliyetler yürütür. Yerel folklor bilgisinin kaydedilmesinde hizmetleri bulunan Öztelli, Tokat'ın Zile ilçesinde pek çok derleme çalışmasında bulunmuş, elde ettiği malzemeyi çeşitli yazılarında değerlendirmiştir. Öztelli bu yazılarında geleneksel inançlar ve uygulamalar, anonim edebiyat gibi Zile halk kültürüne ait pek unsuru konu edinir. Bu çalışmada önce folklorcu Cahit Öztelli'nin hayatı hakkında bilgi verilecek, daha sonra Zile folkloru üzerine yaptığı araştırmalar incelenecektir.

Folklorcu Cahit Öztelli

Cumhuriyet döneminin dikkate değer halkbilimci ve edebiyat tarihçilerinden biri kabul edilen Hüseyin Cahit Öztelli, kimi eserlerinde H. Cahit Öztelli imzasını, kimisinde ise Leyla Zaloğlu, Ruşen Yıldırım mahlaslarını kullanır (TBE, 2010: 841). 1910 yılında Dimetoka'da doğan Öztelli'nin babası Doktor Ali Vasfi Bey, annesi Zehra Hanım'dır. Erzurum'da Ermeni çetelerinin baskılarından ötürü amcası ve ailesinin büyük bir kısmı Tokat'ın Zile ilçesine yerleşir. Öztelli, Tokat Yeşilırmak İlkokulu'nu (1924), Gümüşhane Ortaokulu'nu (1928), Trabzon Lisesi'nde (1936) öğrenim görür. 1939 yılında ise Abdülkadir İnan, Pertev Naili Boratav, Agop Dilaçar gibi isimlerin ders verdiği Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun olur. Denizli, Samsun, Mersin, Konya liselerinde öğretmenlik yapan Öztelli, 1966 yılında Milli Folklor Enstitüsü'nün kurucu

müdürlüğünü yapar. Edebiyat öğretmeni olarak 1972 yılından emekli olan Öztelli, 1978 yılında vefat eder (TBE, 2010: 841; Sarıoğlu, 2021).

Türk folklorunun çeşitli alanlarıyla yakından ilgilenen Öztelli yayınladığı makale ve kitaplarıyla Türk halkbilimine dikkate değer katkılarda bulunmuş bir şahsiyettir. Halk Bilgisi Haberleri, Türk Folklor Araştırmaları, Sivas Folkloru, Türk Dili, Milliyet Sanat gibi folklor ve kültür dergilerinde yazıları yayımlanan Öztelli, bilhassa âşık edebiyatı, Türk halk şiiri, Türk halk inançları gibi konularla ilgilenmiş Dede Korkut Kitabı'ndan Yunus Emre'ye, Aşık Veysel'den Karacaoğlan'a kadar pek çok şahsiyet hakkında derin incelemeler yapmıştır. Millî Folklor Enstitüsü'nün kuruluşunda görev alıp kurumun bilimsel metotla folklor faaliyetleri yürütülebilmesi için gayret göstermiş, halk edebiyatı araştırmaları için kaynak niteliğinde olan eserler neşretmiştir (Tan, 1978). Halk edebiyatı araştırmalarının zenginleşmesinde ciddi hizmetleri olan Öztelli'nin kaleme aldığı eserlerinden bazıları şu şekildedir: Zileli Şairler (1944); Karacaoğlan'ın Hayatı, Sanatı, Şiirleri (1952); Halk Türküleri (1953); Dertli -Seyrani Hayatı, Sanatı, Şiirleri (1953); Köroğlu ve Dadaloğlu Hayatı, Sanatı ve Şiirleri (1953); Küçük Folklor Çalışma Planı (1958); Nasrettin Hoca (1964); 17. Yüzyıl Tekke Şairi Kul Nesimi (1969); Pir Sultan Abdal Bütün Şiirleri(1971); Yunus Emre Bütün Şiirleri (1971); Evlerinin Önü – Bütün Halk Türküleri (1972) (TBE, 2010: 841; Sarıoğlu, 2021: 279-280).

Cahit Öztelli'nin Zile Folkloru Araştırmaları

Cahit Öztelli'nin Türk folkloruna ilişkin çalışmalarının bilimsel bir mahiyet almasında Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde halk edebiyatı araştırmaları yürüten ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinde gerçekleştirdiği alan araştırmalarından elde ettiği folklor malzemesiyle folklor arşivi kurmaya gayret eden hocası olan Pertev Naili Boratav'ın önemli tesiri olmuştur. Zira Boratav'ın derslerinde folklorun teorik meselelerinden başka derleme faaliyetinin, saha araştırmasının nasıl yürütüleceği, hangi kurallara riayet edilmesi gerektiğini öğrenen Öztelli, folklor alanına büyük bir ilgi gösterir. Bu ilginin neticesinde Boratav'ın danışmanlığında Zile'deki doğum ve âdetleri hakkında derleme çalışmaları yapar. Bu yıllarda Öztelli, Türk halk edebiyatı ve folkloruna ilişkin kaynakları okumasının yanında saz şairleri için hayati bir kaynak teşkil eden cönkleri ve yazma eserleri de toplamaya başlamıştır. (Sarıoğlu, 2021: 33-34).

Daha sonraki yıllarda derleme çalışmalarına devam eden Öztelli, aynı zamanda modern folklor araştırmalarında uygulanan derleme metodu hakkında bilgi veren yazılar kaleme alır. Türk Folklor Araştırmaları dergisinde derleme çalışmaları yapılırken dikkat edilmesi gereken birtakım hususlara dikkat çeken Öztelli hem edebiyat araştırmacılarına hem de derleme yapan diğer araştırmalara uyarılarda bulunur:

Folklorcu iki türlü çalışır. Birincisi, bizzat kendisinin görerek şahit olduğu âdet, merasim vs. ikincisi başkalarını dinleyerek ve sorarak elde edeceği bilgilerdir. Bunun en iyisi görerek çalışmadır. Bunun için doğacak fırsatlardan istifade edilmelidir. Mesela bir düğün, bir doğum olayı, her iki yolla da çalışılarak istenilen bilgiyi elde etmeye elverişlidir. Parça parça elde edilecek bilgiler, muntazaman bir deftere not edilir, sonra sıraya konur. Bu çalışma yapılırken en küçük ve önemsiz gibi görünen bilgiler de ihmal edilmemelidir. Baz an pek önemsiz görülen bir âdet on binlerce yıl önce dedelerimizin yaşayışını meydana çıkarmaya yarar (Öztelli, 1967: 4101).

Genç yaşlarından itibaren Zile kültürü ve folklorunun zenginliklerini ortaya koymaya çalışan araştırmacı, konuyla ilgili pek çok yazı kaleme alır. Orta Karadeniz'den İç Anadolu bölgesinin geçiş güzergahında kurulmuş tarihî bir yerleşim merkezi olan Zile gerek sosyal ve kültürel yapısı gerekse iktisadi özellikleri bakımından yüzyıllar boyunca Anadolu'nun önemli beldelerinden biri olmuş, Cumhuriyet döneminde de bu özelliklerini sürdürerek edebiyat ve sanat sahasında temayüz eden pek çok şahsiyet yetiştirmiştir (Özkan, 2016: 349). Bu beldede yaşayıp büyüyen ve folklorik zenginliğini yakından müşahede eden Öztelli, üniversite yıllarından itibaren Zile folklorunun çeşitli yönlerini tespit etmek amacıyla derleme faaliyetleri yürütmüş, elde ettiği folklorik malzemeyi çeşitli yazı ve kitaplarında değerlendirmiştir. Öztelli, Zile'nin kültürel dünyasını zenginliği hakkında şu bilgileri verir:

‘‘*Zile, Orta Anadolu’nun kuzey yönüne uzanan Sivas- Samsun yolu üzerinde, Tokat iline bağlı yirmi bin nüfuslu, yüz yirmi köyü olan verimli bir kasabadır. Toprak ürünü özelinde yirmi altı türlü çeşit bulunan ilgili kasabada buğday, yumurta ve pancar hasatı önemli bir rol oynamaktadır. Günümüze değin gerek tarih bilgilerinde gerekse araştırmalarda birçok tarihi devirde önemli bir medeniyet merkezlerinden biri olan Zile’yle ilgili etraflı bir bilgiye ulaşılamamıştır. Türklüğünü ve Şamanist unsurlarını büyük bir hassasiyetle koruyarak muhafaza edip çeşitli tetkiklere dikkat çekilmek istendiği için Zile’yle ilgili her fırsatta gerek tarihi gerekse folklorik birikim ve mahsuller derlenmeye çalışılmıştır’’*(Öztelli, 1953: 52).

Cahit Öztelli’nin biyografisine bakıldığında Zile ile her zaman ilişkisinin olduğu görülmektedir. Bunun ilk sebebi, ailesinin ve amcası Nazım Bey’in Ermeni baskılarından ötürü sülalesini Erzurum’dan Zile’ye yerleştirmesiyle birlikte aile hayatlarını burada sürdürmeye başlamasından kaynaklanmaktadır. Bir diğer sebep ise öğretmen olan eşi Fikriye Hanım’ın bir türlü tayinini kendi yanına aldıramamasından ötürü çocuklarını orada doğurup büyütmeye çalıştığı için Zile, pek çok anısının kök saldığı bir yer olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu sebepledir ki yaptığı çalışmalarını Zile’yle ilişkilendirdiği görülmektedir.

Cahit Öztelli, Zile folkloruyla ilgili derleme çalışmalarının ilk bulgularını Halk Bilgisi Haberleri dergisinde yayımlanan “Zile’de Kullanılan Bazı Halk İlaçları” adlı makalesinde değerlendirir. Halk arasında çeşitli hastalıklar için uygulanan ilginç tedavi usullerini tespit eden araştırmacı, birçok hastalıkla ilgili ilaçlardan örnekler verir. Mesela el, ayak titremesi için bolca sarımsak tüketilmesi, saç kıran için kil ile yıkanması, yürek çarpıntısına güvercin yüreği yutulması gerekir (Öztelli, 1940: 15-16).

Öztelli, Zile folkloruyla ilgili derlemelerinden doğum âdetleri üzerinde geniş araştırmalar yapmıştır. Geçiş ritüelleri arasında en yoğun uygulamaların yapıldığı ve çeşitli inançlarla örüldüğü doğum olayı, Zile’de oldukça önemlidir. Buna göre Öztelli, ‘Zile’de Doğum ve Âdetleri I” adlı yazısında ilgili dönem içerisinde yayınlanan dergi ve folklorik malzemelerde doğum âdetlerinin derin ve geniş bir şekilde incelenmediğine işaret eder. Zile’den derlediği bilgileri karşılaştırmalı bir yöntemle ilgililere sunduğunu söyleyen Öztelli, bu geleneksel inançlarda Şamanizm’in de izlerini tespit ettiğini belirtir. Doğum öncesi, anı ve sonrasındaki pratikler hakkında bilgi verir.

Kısırlıktan kurtulmak ve çocuk sahibi olmak için yapılanlar şu şekildedir:

“*İlk yapılan şey evliyaya gitmektir: Kadın başına bir ip veya yular takılıp yatırın etrafında çekerek dolaştırılır ve: - Sana satılık kurban getirdik, kaça alıyorsun'? diyerek üç defa gezdirilir. Çocuk olunca da bir kurban götürerek keserler. Çocuğu olmayan erkekler, Havza'nın Hırlas köyü kaplıcasında suyun kaynadığı yerden bir parça kum alıp yerse; çocuk yapma kudretini kazanır* (Öztelli, 1951b: 437).

Çocuğun cinsiyetinin tespitinde de bazı inançlar bulunmaktadır

Çocuk ilk defa sağda oynarsa oğlan, solda oynarsa kız olur / Kadın gebe iken kalçası iri olursa kız ufak olursa oğlandır. Kadın gebe iken kalçası iri olursa kız, ufak olursa oğlan. Çok kız doğuranlar oğlan olsun diye Evran Çelebi tekkesini ziyaret ederler (Öztelli, 1952a: 478).

Doğum sırasında yapılan uygulamalar ise şu şekildedir:

Zor doğumlarda şu tedbirler alınır. Kocasının ayakkabısından veya avucundan (kadına) su içirilir. Kadının beline gazi kılıcı sürülür. Ayakları höllük içine konur. Kocası okunmuş suya elini batırarak arkasını sıvazlar. (Meryem anamızın eli) otu bir tas suya konulup içilirse kolay doğum olur.’’ (Öztelli 1952b: s. 506).

Doğum olayı insan yaşantısındaki en önemli olayların başında gelmesinin yanı sıra oldukça önem verilmesi gereken bir durumdur. Çünkü doğrudan ölüm olgusuyla ilişkili sonuçlar meydana gelebilir. Çocuğun doğumundan sonra ise dikkat çeken en önemli unsur, yeni dünyaya gözlerini açan bebeğin ağlayarak nefes almasını sağlama hususudur. Öztelli, derlediği doğum ve adetleri adlı derlemelerinden birinde şu şekilde aktarmaktadır.

‘*Çocuk doğduğu andan itibaren ebe tekbir getirip bebeğin göbek bağını keserek hemen poposuna şaplak atarak ağlatıp hava aldırır. Sonra dinimizce ve kültürümüzde uygun görülmüş mukaddes dini*

isimlerden birini kulağına fısıldar. Kesilen göbek bağı kurutulduktan sonra bebeğin yastığına dikilmektedir''(Öztelli 1952b: s. 506).

Geleneksel dünya görüşüne sahip insanların bu denli hayati olgular özelinde kutsallık atfedilen belirli ritüelistik davranış kalıpları geliştirmesinin temel sebebi, doğumun ölüm ile arasındaki simbiyotik bağdır. Bebeğin sağlıklı bir şekilde kucağa alınarak kötü ruhlardan korunması önemlidir. Kültürümüzde doğumdan sonra dikkat çeken bir diğer unsur bebeğin kırkının çıkmadan toplum içerisine çıkartılmaması durumudur. Al basması, Alkarısı, kırk basması olarak bilinen şeytani ruhlardan korunmak amacıyla bazı tedbirler alınır. Alkarısı ile ilgili anlatılan bazı efsaneleri de kaydeden Öztelli şu bilgileri verir:

Bir gece sabaha karşı ahırdaki kısrağın sırtına binmiş saçlarını örüyordu, yakaladım, eve getirdim, ortalık süpürttüm, tahta sildirdim, hamur yoğurttum, yağ, bal küplerine elini sürdürdüm, ki hiç bitmesin diye. Tutunca eteğine iğne sokmuştum, kaçamadı. Alkarısının tılsımı iğnedir, kendisi çıkarmaz. Yemin ettirdikten sonra bıraktım. Şimdi ben "Alkarısı Yeminlisi"yim, bizim soya dokunamaz. Yeminliler bir nevi ocaklıdırlar (Öztelli, 1952c: 618).

Alkarısından korunmak için ise lohusa kadına yapılan birtakım unsurlar bulunmaktadır. İnanışa göre çoğunlukla savunmasız bir durumda bulunmasından ötürü lohusa kadına musallat olan Alkarısı, fenalık edeceği sıra eteğine iğne batırılırsa iğne onun sonu olduğu düşünülür. Bu yüzden lohusanın yastığına iğne sokulması hayli önemlidir. İğne al karasını def eden ana unsurlardan biridir

Lohusanın ve bebeğin kırkı çıkana değin lohusaya kırmızı taşlı bir iğne ile kurdele takılıp yatağının başına Kur'an-ı Kerim asılır. Yastığa ise yorgan iğnesi sokularak al karasının gelmesi engellenmeye çalışılır (Öztelli, 1952c: 618).

Alkarısı dışında kültürümüzde tehlike arz eden durum nazar, diğer adıyla nefes değmesidir. İnanışa göre nazar cam patlatır. İnsan öldürür. Hasta yapar. Bebeği huzursuz ederek rahat uyumasını engeller. Nazardan korunmak amacıyla kadınların birtakım bocuklar taktığına ilişkin bilgiler verir:

Alkarısından sonra en çok korkulan nazar (nefes) dır. On beş yaşına kadar hükmünü icra ederse de en ziyade bir yaşına girinceye kadar tehlikeli olur. Nefes değmemesi için ilk tedbir olarak daha gebe iken annesi tıvga boncuğu takınır, bu boncuk delikli, deliksiz, erkekli, dişildir. Diyarbakır taraflarından dolunun bazılarının içinde yağarmış. Bunu takan kadınlara tıvgalı denir, tıvgalı bir kadın kırklı diğer bir kadını ziyaret etse çocuk yaşamaz, hıra olur ve ölür. Hıra, hastalıklı, cılız demektir ((Öztelli, 1952c: 618).

Lohusa kadının ve bebeğin kırkı çıktıktan sonra akraba ve büyüklere ziyaret yapılmaktadır. Farklı yörelerde farklı şekilde aktarılan doğum ve âdetleri Türk kültürünün önemli ritüelistik mahsulleridir. Türk Folklor Araştırmaları Dergisi'nde Öztelli'nin derlediği doğum sonrası yapılan âdetlere bakılacak olduğunda kırkı çıkarak kırklanan bebeğin evden çıkarılarak ilk gezmeye götürülüşü şu şekilde derlenmiştir.

'*Bebek kırk gününü evinde tamamlayarak kırk hamamına sokulduktan sonra lohusa görmeye gelen büyüklerin (özellikle hâkim, savcı, öğretmen gibi önemli kişilerin) evine götürülmektedir. Gidilen evlerde büyükler bebeğin kendi evine bereketli olması için kundağının içerisine yumurta ve şeker koyar. Eve gelindiğinde ise mutlaka üzerlik yakılır* ''(Öztelli, 1952d: 683).

Öztelli'nin Zile folklorundan derlediği doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası yapılan âdetler yöresel çeşitlilik ve zenginlik göstermesinin yanı sıra temelde belirli işlev ve isteklere hizmet etmektedir. Bunlar; bebeğin sağlıklı bir şekilde dünyaya gelmesi, anneye doğum sırasında ve lohusalık döneminde kötücül ruhların musallat olmaması, bebeğin annesine babasına ve vatanına hayırlı bir evlat olarak yetişmesi, doğduğu eve bereket getirmesi gibi bir takım hususların gerçekleşmesine bağlıdır. Zile'den derlenen doğumla ilgili inanç ve pratiklerinde karşımıza çıkan bir durum ise bebeğin doğumdan sonra hayata tutunamaması durumudur. Bilindiği geçmiş yüzyıllarda Anadolu coğrafyasında bebek ölüm oranları oldukça yüksektir. İnsanlar bu duruma çare bulmanın yolunu yüzlerini kutsala dönerek aramışlardır. Bu bağlamda düşünüldüğünde bebeğin doğumdan sonra yaşamaması hususu Öztelli'nin derleme yayınında şu şekilde ifade edilmiştir. ''Zile'nin kale kapısından alınan demir parçalarından yaptırılan bileziği, gebe kadın koluna takarsa ve onu hiç çıkarmazsa çocuğu yaşar'' (Öztelli, 1952d: 683).

Cahit Öztelli'nin Zile'de doğum hadisesi merkezinde elde ettiği bulguları, İslami unsurlarla Şamanizm kalıntılar ile mukayese eder. Bunun yanı sıra Öztelli'nin biyografisinde Samsun yıllarına denk düşen ve önemli kaynakları arasında yer alan "Zileli Şairler" adlı isimli eserinden bahsetmekte gerekmektedir. Cahit Öztelli bitirme tezi için Zile ve çevre köylerde araştırma yaparken çeşitli halk şairlerine ilişkin ilgili bölgede yaşamış şairlerin bilgilerini de derleyerek ilgili bilgileri elde etmiştir. Saha araştırmalarının çoğunu da Zile ve çevresindeki köylerde gerçekleştirmiştir. Tarihsel süreç içerisinde zengin ve farklı bir yapıya sahip Zile'nin gerek iklimi gerek folklorik dokusu Cahit Öztelli'nin Zile sevgisini canlı tutan ana unsurdur. Biyografisine bakıldığında eşini yanına aldıramadığı için öğretmenlik mesleğinden istifa edip geldiğinde tekrar Zile'de ailesiyle oturarak çocuklarını burada büyütmüştür. Öztelli'nin mesleğini icra ederken askerlik tebligatının gelmesiyle birlikte askere gitmeden birkaç ay önce görev yaptığı Denizli şehrinde yayınladığı iki makalesi de yine Zile'deki köylerde düzenlenen sünnet törenlerinin nasıl yapıldığına ilişkin yazıları içermektedir. ''Derleme çalışmaları esnasında Zile'ye çok yakın bir köyde Hititlerden kalma birtakım çanak, çömlek ve tablet parçalarına rastlayarak öğrenim gördüğü üniversitenin Hititoloji ve Antropoloji bölümlerini bilgilendirmiştir'' (Sarıoğlu; 2021, s.37).

Tüm bu kültürel mahsullerin yanı sıra anonim halk edebiyatının önemli bir türü olan maniler söylendiği yörenin ağız özelliklerini taşımasının yanı sıra geçmişin yaşayış tarzını sözlü bir şekilde yansıtan önemli formlardır. Öztelli'nin "Zile Manileri" adlı yayınında şu şekilde aktarılmaktadır.

''*Tokat ilinin Zile ilçesinde meczup olarak nitelendirilen yaşlı bir teyzeden derlenen mahalli üslupla bezenen çeşitli maniler derlemiştir Altın yüzük yaptırdım / Parmağıma dar benim / Şu Zile'nin içinde / Selvi boylu yar benim '' (Öztelli; 1951, 349). Maniler üzerinde yer alan unsurlar dikkatli incelendiğinde ilgili unsurların döneme ışık tutarak insanların geçmiş zamandaki yaşantısı aktarılmaktadır. Dergi içerisinde yer alan bir başka mâni örneği şu şekildedir. 'Mâni benim ezberim / Kan ağlıyor gözlerim / Şu gönlümün yüzünden / Mahşerece gözlerim (beklerim)*''(Öztelli, 1951a: 349).

Tarihsel süreç içerisinde gerek anlatılarda gerek ritüelistik uygulamalarda Türk kültürü için önem arz eden at farklı işlevlere sahiptir. Anlatı düzleminde kahramanın en sadık yardımcısıdır. Cahit Öztelli'nin, Türk Folklor Araştırmaları Dergisi içerisinde yayınlanan Zile halk kültüründeki atların yerini tespit etmeye çalışır (Öztelli, 1950a-1950b). Geleneksel kültürün merkezinde bulunan atlarla ilgili nalbant bir ihtiyardan Zile'de tespit ettiği unsurları değerlendirir. Atlar hakkındaki araştırmasında at donları, hastalıkları ve tedavisi, atlarla ilgili koşmalara ilişkin bilgi veren Öztelli, at hastalıklarının ve bunların tedavi uygulamaları ile Şamanist uygulamalar arasında ilgi kurar. Ona göre atların tedavi etme usullerinden kimisi dünyevi iken kimisi ise Şamanist-sihrî bir niteliğe sahiptir. Bölgede atların tedavisinde Şamanizm'in izleri olarak kabul ettiği ocaklardan yararlanıldığını, sancılan insan ve hayvandan sancının sebebi olarak telakki edilen kötü cini kovmak için küçük bir yay ile insanın ve hayvanın karnına ok atıldığından bahseder (Öztelli, 1950b: 140).

Öztelli, Zile'den masallar da yazıya geçirir. "Ali Cengiz Oyunu Masalının Zile Rivayeti: El Bilmez Marifet Alelacayip Oyun Hikayesi" isimli masalı yaşlı bir kadından derlediğini belirten araştırmacı, masalın farklı varyantlarının da bulunduğunu aynı zamanda halk şairlerinin karşılıklı şiirlerinde de geçtiğini ilave eder (Öztelli, 1953: 847-848).

Öztelli'nin Zile bağlamında derlemiş olduğu önemli unsurlardan biri ise Türk halk edebiyatının zirve eserlerinden Dede Korkut Kitabı ile ilgilidir. Dede Korkut hikayelerinden Bamsı Beyrek hikâyesinin Zile varyantını tespit eder. Söz konusu varyantı 50 yaşındaki Hatice Hanım'dan derleyen Öztelli, Dede Korkut hikâyelerinin sözlü gelenekte yaşayan varyantlarından birini de kaydeder (Öztelli; 1954: 853).

Cahit Öztelli'nin Zile'ye ilişkin bir diğer çalışması Türk Folklor Araştırmaları dergisinde yayınlanan "Zileli Seyit Derviş'in Yatırlar Destanı" adlı derleme çalışmasıdır. Bu yazısından araştırmacı, 18. yüzyılda yaşadığı tahmin edilen Zileli halk şairi Seyit Derviş'in Zile'deki ulu şahsiyetler hakkındaki destanından parçalar sunar ve tespit edebildiği şahsiyetlere ilişkin bilgiler verir (Öztelli, 1968: 5081-5082).

Sonuç

Osmanlı Devleti'nden Cumhuriyet dönemine geçişle birlikte her alanda olduğu gibi folklor çalışmalarında da çeşitli gelişmeler meydana gelmiştir. Gerek devlet desteğiyle gerekse bireysel gayretlerle folklor araştırmalarına katkılar sunan araştırmacılar, böylelikle geleneksel Türk kültürüne ait unsurların tespit edilmesini sağlamışlar, Türk kültürel dünyasının değerlendirilmesine imkân sağlayacak önemli veriler elde etmişlerdir. Şüphesiz 20. yüzyıl Türk araştırmalarına değerli katkılar sunan kültür adamlarından biri de Cahit Öztelli'dir. Cahit Öztelli gerek folklorik malzemenin derlenmesinde gerekse derlenen malzemenin çözümlenmesinde başarılı çalışmalar yürüten önemli araştırmacılardandır. Ziya Gökalp, Mehmet Fuad Köprülü gibi önemli isimlerin çizgisinde hem yerel folklorun hem millî folklorun gelişmesine katkı sağlamıştır. Öğretmen kimliğinin yanı sıra Türk Dil Kurumu, Millî folklor Enstitüsü gibi önemli kurumların bilimsel metotlarla işleyişinde pay sahibi olmuştur. Halkbilimi, Türk halk edebiyatı gibi alanların yanı sıra Zile yöresine ait folklorik mahsûllerin hem kitaplarda hem de anlatılarda canlı ve işlevsel kılan pek çok eser ve çalışma gerçekleştirmiştir. Bu bağlamda düşünüldüğünde Türk folklor tarihinin üretken ve önemli kalemleri arasında yer almaktadır.

Kaynakça

Özkan, İ. (2016). Zileli Âşık Söyleri. *Zile Kültür ve Sanat Dergisi, Tarihi ve Kültürüyle III. Zile Sempozyumu Bildirileri Özel Sayısı*, Sayı:7-8. İzmir: Zile Belediyesi Kültür Yayınları. 349-351.

Öztelli, C. (1940). Zile'de Kullanılan Bazı Halk İlaçları. *Halk Bilgisi Haberleri*. S.109. 15-17.

Öztelli, C. (1950a). Zile'den Notlar: At Hakkında Bir Araştırma I. *Türk Folklor Araştırmaları*. (I), S.8, ss.127-128.

Öztelli, C. (1950b). Zile'den Notlar: At Hakkında Bir Araştırma. *Türk Folklor Araştırmaları*. (I). S.9. ss.140-141.

Öztelli, C. (1951a). Zile Manileri, *Türk Folklor Araştırmaları*. (I). 22. 349-350.

Öztelli, C. (1951b). Zile'de Doğum ve Âdetleri I. *Türk Folklor Araştırmaları*. S. 28. ss.436-438.

Öztelli, C. (1952a). Zile'de Doğum ve Âdetleri II. *Türk Folklor Araştırmaları*. (II), S.30.478-479.

Öztelli, C. (1952b). Zile'de Doğum ve Âdetleri III. *Türk Folklor Araştırmaları*. (II). 571-572.

Öztelli, C. (1952c). Zile'de Doğum ve Âdetleri V. *Türk Folklor Araştırmaları*. (II). 618-619.

Öztelli, C. (1953). Zile'de Doğum ve Âdetleri VI. *Türk Folklor Araştırmaları*. (II). 693-694.

Öztelli, C. (1954) Bamsi Beyrek'in Zile Varyantı. *Türk Folklor Araştırmaları*. (III)54. 853-856.

Öztelli, C. (1954). Biraz Daha Dikkatli Olalım. *Türk Folklor Araştırmaları*. (III). 263-264.

Öztelli, C. (1967). Folklorun Konusu ve Derleme Metodu. *Türk Folklor Araştırmaları*. (X).214. 4101-4102.

Öztelli, C. (1968). Zileli Seyit Derviş'in Yatırlar Destanı. *Türk Folklor Araştırmaları*. (XI).231. 5081-5084.

Öztelli, C. (1976). Eski İnançların Bugünkü İzleri. *I. Uluslararası Türk Folklor Kongresi Bildirileri*. Ankara: Kültür Bakanlığı Millî Folklor Araştırma Dairesi Yayınları. 241-247.

Öztürkmen, A. (2006). *Türkiye'de Folklor ve Milliyetçilik*. İstanbul: İletişim Yayınları.

Sarıoğlu, M. (2021). *Hüseyin Cahit Öztelli Halkbilimine Adanmış Bir Yaşam*. İstanbul: Özgür Yayınları.

Tan, N. (1978). Cahit Öztelli'nin Millî Folklor Enstitüsü'ndeki Hizmetleri. *Sivas Folkloru Cahit Öztelli Özel Sayısı*, S.69. 5-7.

Tanzimat'tan Bugüne Edebiyatçılar Ansiklopedisi (2010). Öztelli, Cahit. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 3. Baskı. 841.

Yıldırım, D. (1998). Türk Folklor Araştırmalarının Problemleri. *Türk Bitiği.* Ankara: Akçağ Yayınları. 65-74.

MUHADESE ve İŞİTSEL EKSENLİ ARAPÇA EĞİTİM ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

AN EVALUATION ON SPEAKING AND AUDIO-BASED ARABIC EDUCATION

Dr. Öğretim Üyesi Eşref İNAN

Bingöl Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Mütercim ve Tercümanlık Bölümü Arapça Mütercim ve Tercümanlık Anabilim Dalı Bingöl - Türkiye

ORCID: 0000-0002-4417-2328

Özet

Dil, canlının bedensel gelişimi gibi bir süreç olup basamaklar şeklinde yol alır. Ayrıca dil eğitimi dört ayak diyebileceğimiz bir alt yapıya da sahip olması gerekir. Bunlar; dinleme, konuşma, okuma ve yazma şeklinde sıralanabilir. Her yazan iyi konuşamayacağı gibi her konuşan da iyi yazamayabilir. Her konuşan iyi okuyamayacağı gibi her okuyan da iyi konuşamayabilir. Bunlardan her biri olmadığında ayrı bir eksikliğe kapı açmaktadır. İyi bir dil bilme, bu dördüne hâkim olabilmeye bağlıdır. İşitsel zekâsı güçlü olanlar kelimeleri, kalıp şeklindeki yapıları ve edat işleyişlerini daha güçlü elde ederler. Diğerleri ise fazla tekrarla elde edebilirler. Onun için konuşma ve dinleme eksenli dil eğitimi oldukça önemlidir. Zira çocuk yaşlardaki anadili denen gramersiz eğitim, dilin öğrenildiği en hızlı süreçtir.

Dil öğrenimini gramerli ve gramersiz olarak ikiye ayıracak olursak bu yöntem ikincisine dahil edilecektir. Semai denen işitsellik kavramının önemi bununla anlaşılmaktadır. Zira kural dışı olarak algıladığımız meselelerde bile tamamen o dili konuşanlara tabii olmaktayız. Dolayısıyla konuşmanın varlığıyla şekillenen gramer asla tabidir. Asıl ise o dili gramersiz düzgün konuşanlardır. Kitabı okuma ve anlama elbette dil açısından iyi bir gelişimdir. Ancak hep gramer eksenli olarak alınan bir metodun verimi düşüktür. İşitme yönüyle her bir Arap öğrenme adayı için bir sözlüktür.

Türkiye açısından daha ikinci sınıfta başlatılan İngilizce eğitimi gramer odaklı gidildiğinden üniversite bitiminde bile dilde arzu edilen başarıya götürmediği görülmektedir. Dil sınavlarında iyi puan alanlar bile dilin konuşma yününe hâkim olmadıkları görülmektedir. Bu çalışma konuşma ve dinleme eksenli Arapça dil eğitiminin etki alanı irdelemekte ve alana katkı sunma hedeflemektedir.

Anahtar kelimeler: Dil, Arapça, muhadese, anadili, gramer.

Abstract

Language is a process like the bodily development of a living thing and proceeds in the form of steps. In addition, language education should have an infrastructure that we can call four legs. These; listening, speaking, reading and writing. Not every writer can speak well, and not every speaker can write well. Not every speaker can read well, and not every reader can speak well. When each of these is absent, it opens the door to a separate deficiency. Knowing a good language depends on being able to master these four. Those with strong auditory intelligence acquire stronger vocabulary, pattern structures, and prepositional processing. Others can get it with too much repetition. For him, language education based on speaking and listening is very important. Because the education without grammar, which is called mother tongue in childhood, is the fastest process in which the language is learned.

If we divide language learning into two as grammatical and non-grammar, this method will be included in the latter. The importance of the auditory concept called “Semai” is understood with this. Because, even in matters that we perceive as illegal, we are completely subject to those who speak that language. Therefore, grammar shaped by the existence of speech is never subject. The main thing is those who speak that language properly without grammar. Reading and understanding the book is of course a good development in terms of language. However, the efficiency of a method that is always taken as grammatical axis is low. It is a dictionary for every Arab learning aspirant in terms of hearing.

Since the English education, which started in the second year in Turkey, is grammar-oriented, it is seen that it does not lead to the desired success in the language even at the end of the university. It is seen that even those who score well in language exams do not have a good command of the language. This study examines the impact of language education based on speaking and listening and aims to contribute to the field.

Key words: Language, Arabic, accounting, mother tongue, grammar.

Dil

Dil, insanın varlığı ile eş zamanlı bir yeti ve güçlü bir olgudur. (Tokur, 2011: 106). İletişimin en önemli vasıtası şüphesiz dildir. Dilin ifadede iyi bir rol teşkil edebilmesi ise onun güzel bir şekilde öğrenilmesine bağlıdır. Hitabın muhatapta olumlu yansımasının ana dinamiği de budur. İnsanda hafıza denilen depolama bölümü ise kelimelerin toplandığı bölümdür. Burada kelime hazinesi denilen bir bölge olup o bellekteki sermaye oranında ifade güçlü olur. Arapça 'da kelime türemesini konu alan sarf bilgisi sözlük gücünü arttıran önemli bir alandır. Mastar denen asıldan yüzlerce kelime türeterek dilin gelişimi sağlanmaktadır. İlk insan Hz. Adem'e eşyaya yüklenen isimler öğretilmiş ve bu zamanla geliştirilmiştir. Ayrıca insanın üretken yapısı kelime dağarcığını arttırarak dilin ileriye taşınmasına hizmet etmiştir. Hayata giren her yeni nesne ayrı bir kavrama bürünerek dilsel genişliğe temel teşkil etmiştir. Bu çalışmada dilin gelişim sürecinden ziyade işitme ve konuşma merkezli dilsel gelişimin önemine vurgu yapılacaktır. Dilin gelişimi bir çocuğun büyümesi gibi basamak basamak ilerlemektedir. İhtimam, özen, devam ve süreklilik bunun hammaddesini oluşturmaktadır.

İlahi kudret tarafından insana verilen dil yeteneği tamamen fitridir. Asgari olarak her insan bir dili öğrenerek konuşmaya başlar. Hangi topluluk olursa olsun her insanoğlu beyninde bir dil bilgisel sistemine sahiptir. (Çavuşoğlu, 2006: 38).

Arapça eğitiminin teşvik motoru Kur'an'ı anlama mücadelesidir. Ezeli kelam olan Kur'an bütün asırlar üstünde farklı tabakalarda olan insanlara hitap ediyor. Beşer kelamı gibi manası belli bir zaman ve toplum için değildir.(Nursi,2006: 7) Kur'an'a ulaşma noktasında Arapça her Müslümanın arzuladığı önemli bir hedefe dönüşmüştür. İslam'ın yeryüzüne yayılmasıyla diğer dil sahipleri bu ihtiyaçlarını karşılama adına ciddi gayret sarf etmişlerdir. Arap dil bilimcileri de bu alanda değerli eserler vererek dil eğitimine önemli hizmetlerde bulunmuşlardır. Kur'an ayrıca Arapça'nın korunmasına ciddi temel oluşturmuştur. Günümüze kadar eğitim dilinde fasih bir şekilde ilerleyerek o günün safiyetini korumuştur.

"Onlara iyice anlatabilmesi için kendi kavminin dilinden başka bir dille hiçbir peygamber göndermedik." (İbrahim, 14:4) Tebliğ dilinin öncüleri olan peygamberler o toplumun içinden biri olarak seçilmişlerdir. İletişim sürecinde hiçbir tercüman olmadan davetin yapılmasına dair olan bu beyanat oldukça anlamlıdır. Bu yönüyle anadilde eğitimin desteklenesine bir atıf olduğu düşünülebilir. Zira mahalli lisanın algıdaki rolü temel eğitimde ana etken olduğu görülmektedir. Daha sonra öğrenilecek bir dil ise gramer desteği ve diğer metotlarla elde edilir.

Tesniye

Arapçada olup da diğer dillerde olmayan bir kavram da tesniyedir. Çoğulu üç ile başlayan bu geniş dil iki kişiyi ifade ederken kendine has kalıplardan oluşmaktadır. Zamiri, sıfatı, yüklemi, edatlarıyla iki kişiyi ifadede şekillenen bu kalıp oldukça dikkate değerdir. Bilgi tahsilinin iki kişi ile olabileceği kaidesi Osmanlıdan günümüz klasik medreselerinde gelir geçer bir uygulama olarak devam etmesi tesniye bağlantısı olarak düşünülebilir. Müzakere denilen karşılıklı iki kişi diyaloğu da bunun göstergelerindendir. Hitap ve muhatap gerçeği de bu tesniye kavramıyla gerçekleşmektedir. Yine günümüz klasik medreselerinde sınıfsal düzen yerine hoca ve tek öğrenci diyaloğu ile dersler gerçekleşmektedir. Dolayısıyla muhadese denilen ikili konuşma bu yapının uzantısı olarak değerlendirilebilir.

Hafıza Desteği

Kaynaklara bakıldığında ciddi bir hakikate şahit olmaktayız. O da güçlü Arap hafızasıdır. Ayet, hadis ezberinden şiir ezberine kadar güçlü aktif bir hafızayla karşı karşıyayız. Türkiye'de yanlış olarak ezber karşıtı olan bir yaklaşımdan dolayı hafızanın pasivize edildiğini görmekteyiz. Altı yüz sayfalı Kur'an ezberinden, binlerce sayfa hadis ezberi ve ayrıca şiir geleneğinde ezberleme düşünüldüğünde hafıza oldukça önem arz etmektedir. Dolayısıyla bin kelime gibi bir kelime birikimine sahip olan birisi rahatlıkla kendisini ifade edebilir. Çünkü hafızada kayıtlı olan bu materyal ile iletişim gerçekleşebilir.

Anadil Mantığı

Anadilde eğitim tamamen işitseldir. Zira çocuğun ne kalemi ne de defteri vardır. Etrafta kulak kanalı ile işittiği kelimeleri kuralsız ve gramersiz öğrenebilmektedir. Bu erken yaş fırsatı eğer değerlendirilebilirse birkaç dil daha iyi bir düzeyde öğrenilebilir. Erken yaşlarda yaşanılan konuşma ortamı aynı zamanda anadil mesabesindedir. Zira yurt dışına giden aileler anasınıfı ve ilkokul düzeyde okullara çocuklarını verdiklerine bunlar anne ve babalarından daha iyi öğrenebilmektedirler. Gramer kanadıyla olan eğitimlerdeki metin çözümlemesine verilen emeği ihtiyaç duymadan metinleri anlayabilmektedirler.

Kulak

İşitmenin sağlandığı duyu organımız malum olduğu üzere kulaktır. İşitsellik eğitiminin temel yapısı bununla şekillenir. Peygamberlere direkt elden yazı verilmemiş bizzat kulak yolu ile mesajlar ulaştırılmıştır. Hz. Peygamber ise ümmi vasfı ile Kur'an'da nitelendirilmiş ve vahyi kulak yolu ile bellemiştir. "Oku" emri Cebrail'den gelen hitabın yansımasıyla gerçekleşmiştir. Hz. Peygamberin etrafındaki birçok sahabe vahyi hafıza yetenekleri ile yine işitselliğin desteğiyle elde etmişlerdir. Tebliğ işitme yolu ile olumlu ya da olumsuz bir şekilde taraftar ya da düşman kazanmıştır. Tebliğe karşı çıkanlar başta Hz. Nuh ve peygamberimize kadar işitmenin önüne geçme şeklinde gerçekleşmiştir.(Nuh, 71:7) Vahye karşı olan direniş kulakların tıkanmasına olan teşvikle devreye konmuştur. Kulak eğitimde oldukça anlamlı bir gözdür.

Asıl mana lafızlar kelimeleri kulağa boşalttığında zihne nüfuz ederek vicdana onu içirmekle düşünce çiçeklerini feyizlendirir. (Nursi,1988:20). İnsan ilk uyuduğunda bütün organlar sakinleşirken, kulak devrede ve kayıttadır. Hatta bebek, hırsızın ayak seslerini duyar, ezanı işitir ve gürültüyü hissederek uyanır. Ashâb-ı Kehf de kulaklar duymayınca huzursuzluk hissetmeden uzun süre uyumuşlar (Candan, 2001:195).

Bu itibarla işitsellik kanadının kaydedebilme fonksiyonu üzerinde bir yoğunluğa gidilmelidir. *"Ve kardeşim Harun, dil bakımından benden daha fasih, onu da benimle beraber gönder de bana yardım etsin, gerçeklesin beni, çünkü ben yalanlamalarından korkmaktayım."* (Kasas,28:34) Ayetinde dilin açık ve anlaşılır bir yönde olması talebi görülmektedir. Hz. Musa kardeşiyle aynı dili konuştuğu halde sözcü olarak kardeşi Harun'la desteklenme talebi oldukça manidardır. Çünkü beklentilere verilecek cevap aslında kulaktan beyne ulaşacak mesajın anlamlı kılınması yolunda atılan bir adımdır."*İnsanlar yollarını kendisiyle bulsunlar diye, Kur'ân'ı Arap diliyle ve her türlü pürüz ve eğriliklerden uzak olarak vahyettik*." (Zümer, 39:28). İfadesiyle dilin pürüzsüz olma yönüne dikkat çekilmektedir.

Sanal Eğitmen

Sanal ortamda bir eğitmen ciddi bir avantaj sağlar. Ya da samimi bir dost edinerek birbirine destek sağlayabilir. Türkçe öğrenmek isteyen bir Arap'tan karşılıklı faydalanma şeklinde de hedefe daha çabuk ulaşılabilir. Birbirini dinleyerek tashih etme yoluna gidilerek daha üst bir seviyeye taşınım sağlanabilir.

Dil öğreniminde yapılan ciddi bir hata sadece sınav eksenli bir çalışmaya girişmektir. Bu çalışmada işitsellik oranı düşüktür. Öğrenme sınav odaklı olduğundan kalıcılık oranı düşüktür. Ancak bu hayatın her alanına taşınacak bir dil olarak görülürse kalıcılık daha güçlü olur.

Gramer

Medreselerin gerileyip asıl maksadından uzaklaşmasının bir sebebi de alet ilmi denen sarf, nahiv, belagat, mantık gibi alanlarda yoğunluk kazanıp asıl hedef olan tefsir, hadis gibi ilimden mahrum kalınmasıdır. Arapça ibarenin halledilmesi asıl maksat hükmüne geçmiştir. (Nursi, Muhakemat: 46) Gramer desteği ile dil geliştirilmeli ancak gramerin girdabında çok zaman heba edilmemelidir.

Kur'an'ı tam anlamak için lügat, sarf, nahiv gibi ilimler tedvin edildiği gibi ondaki edebi sanatları ve ifade tarzlarını anlamak için erken tarihten itibaren Me'ani, Beyân, Bedî ilimlerini kapsayan Belagat konuları ele alınmıştır. (Bolelli, Belagat Tarihi:18). Bunlar ise dil uzmanlarının yoğunlaşması gereken alanlardır.

Derslerde Arapça İletişim

İleri yaşta dil adayları iki kategoride değerlendirebilir. Hafızası güçlü olanlar basit bir gramerle daha çok yol alabilirler. Zira işitsel yolla gelen cümleleri rahatlıkla ezberledikleri için ilk yıllarda dil öğrenen çocukların ayarında ilerlerler. Yani Az bir gramer ile çabuk ezberleyebilmenin avantajı ile dili kavrar. İkinci kısım ise daha yoğun bir gramere ihtiyaç duyar. Kelime kavranması daha zordur. Dolayısıyla tekrarlarla işitsel yöne ağırlık vererek gelişim sağlanabilir.

Dil Gelişimine Katkı Sunacak Yollar

İnsanlar arasında duygu, düşünce, bilgi ve tecrübelerini paylaşmaya sebep olan önemli bir etken şüphesiz dildir (Hogg ve Vaughan, 2007: 616). Bu paylaşımın ekseninde dil olduğuna göre bazı yolların özellikle uygulamaya konulması geciktirilmemelidir. Bunlardan birkaçı aşağıda verilmektedir:

Dilin öğrenilmesi yerinde olması ana tercih olmalıdır. Yani genelde bütün diller öğrenilecek dile ait ülkede, özelde ise Arapça eğitimi Arap ülkelerinin birinde olmasıdır. Bu lise, lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyindeki eğitimlerde tercih edilmelidir. Devlet desteği sağlanması durumunda daha küçük yaşlarda bunun elde edilmesi yoluna gidilmelidir.

Dizi izleme dili geliştirmenin işitsel yollarından birdir. İlk başlarda altyazı daha sonra direk olarak bu elde edilebilir. Fasih dili kullanan diziler takip edilerek bu geliştirilebilir. Youtube videoları ile konu bazında veya serbest olarak takip edilmek suretiyle istenen fayda sağlanabilir. Günlük dinlemeler şeklinde dil ileri bir düzeye taşınabilir. Aslında youtube bu alanda devasa bir hazinedir. Birçok üniversiteye ait hocaların seri programları günlük takiple kayda değer gelişim sağlayacağı tartışma götürmez bir kesinliktedir. Hem o üstatların bilgi ve deneyimleri hem de konuşmaları dinlenerek işitsel yeteneğe ayrı bir katkı sunacaktır.

Kitap okuma ile dinlenilenlerin pekiştirmesi sağlanabilir. Ya da okunanlar bizzat işitilmek suretiyle düzeltilebilir.

Kendimizle konuşma ve kaydederek dinleme suretiyle günlük cümlelerle muhadese gerçekleştirilebilir. Bir konu etrafında cümle kullanımları sağlanarak kelime dağarcığı elektronik sözlük desteği ile hızlandırılabilir. Ayrıca bunları yazıya dökerek dilsel gelişimimizi tashih desteği de alarak gerçekleştirilebiliriz.

Arap dostlar edinerek süreç daha güçlü hale getirilebilir.

Bu çalışmada sözlük kullanımı oldukça önemlidir. İfadede önemli bir malzeme barındıran sözlük sıklıkla kullanılmalıdır. Eski klasik dönemlerde istenen kelimeyi uzun süre aramak yerine dijital sözlüklerle bu daha seri elde edilebilmektedir. Dolayısıyla her öğrenilen yeni kelime için defter tutularak belleğe yerleştirilinceye kadar muhafaza edilmelidir. Muhadese yolu etkin olarak işletilirse kelimenin hafızaya aktarımı daha hızlı olacaktır. Hedeflenen kelimeler üzerinde cümle içi kullanım yolu ile yapılacak konuşmalar ayrıca fayda sağlayacaktır.

"*Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, âlimler için gerçekten ayetler vardır*."(Rum, 30:22)

Dil gelişiminin farklı bir destekleyicisi de o dili iyi bilen birisinden öğrenmektir. Dolayısıyla ana dili Arapça olanlardan ders alma, işitme ve konuşma dil adayının gelişimine katkı sunar. Sosyal medyada fasih konuşan ve yazışabilecek Araplarla diyalog önemli bir avantajdır. Dolaysıyla her bir Arap, dil adayı için canlı bir sözlüktür. Yeni kelime ve kullanımlara ulaşmak için canlı lügat mesabesindedir.

Sonuç

Arapça eğitimi gittikçe daha fazla ihtiyaca dönmektedir. İslam kardeşliğinin tesisi ve Kur'an'ın anlaşılması için gerekli bir yoldur. Bir köy haline gelinen dünyada Arapça vasıtasıyla birçok ülkedeki gelişime ulaşıla bileneceği gibi bilgi alışverişi de hızlandırılabilir. Karşılıklı diyalog ve işitsellik kanatları kullanılarak daha iyi bir dil öğrenimi sağlanabilir. Uzun olan ve devamlılık esasıyla Arapça eğitimi sağlanabilir.

Gözlemler sonucu bazı medrese ve fakültelerde muhadese ekseninden uzak olma öğrencinin gelişimini azaltmaktadır. Beş yıl devam eden eğitimde dilde istenen seviye genelde gelinememektedir. Malum olduğu üzere gramer temelli eğitim kuralların esaretinde yol alan bir çalışmadır. İki üç dilin konuşulduğu ortam ya da ülkelerde küçük yaşlarda alınan muhadese eksenli dil çalışmaları kişileri o dilde başarılı kılmaktadır. Anadili denen mantık da bu şekilde olmaktadır. Yani ev dışında ortamda hakim dili konuşmak ikinci bir ortam anadili olarak şekillenmektedir.

Grameri yetersiz ancak ailece yurtdışında kalanlar yds gibi bir sınavda doksan üstü bir puanı kolaylıkla alabilmektedir. Herhangi bir dil hocası gramer ders verdiği halde muhadeseyi ve işitselliği önemsememişse bu konuda sıkıntı yaşadığı bilenen gerçeklerdendir. Muhadese ve işitsellik ile beraber destek olacak gramerle i ç içe bir Arapça eğitimi yaygınlaştırılmalıdır.

Kaynakça

Bolelli,N. (2022). ***Belagat Tarihi***, 2.Baskı, İstanbul: Rağbet Yayınları.

Çavuşoğlu, A. (2006). "Ana Dili, Edinimi, Önemi ve Geliştirilmesi". ***Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi,*** 11(1), 37-76.

Hogg, M.- Vaughan, G. (2007). ***Sosyal Psikoloji***. (Çev. İbrahim Yıldız–Aydın Gelmez), Ankara: Ütopya Yay.

Nursi,S.(1988). ***Muhakemat***, İstanbul: Tenvir Neşriyat.

Nursi,S.(2006). ***İşaratü'l İ'caz***, İstanbul: Rnk Neşriyat.

Tokur, B. (2011). Kur'ân'da Soru Kalıpları ve Metaforlar. ***Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi***, 105-118.

BIYOÇAR UYGULANMIŞ İKI FARKLI TEKSTÜRE SAHIP TOPRAKTA NITRAT YIKANMASI

NITRATE LEACHING FROM BIOCHAR AMENDED SOILS WITH TWO DIFFERENT TEXTURES

Mesut BUDAK

Siirt Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Toprak Bilimi ve Bitki Besleme Bölümü, Siirt, TÜRKİYE
https://orcid.org/0000-0001-5715-1246

Harun BEKTAŞ

Siirt Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarımsal Biyoteknoloji Bölümü, Siirt, TÜRKİYE
https://orcid.org/0000-0002-4397-4089

Kübra POLAT

Harran Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Toprak Bilimi ve Bitki Besleme Bölümü, Şanlıurfa, TÜRKİYE
https://orcid.org/0000-0003-2966-8699

Özet

Organik atıkların piroliz edilmesi ile elde edilen biyoçarın tarıma, çevreye ve iklime sağladığı potansiyel faydaları son zamanlarda araştırmaya haiz bir konu olmuştur. Bu çalışmada, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde önemli bir ekim alanı ve atık kapasitesine sahip olan fıstık yetiştiriciliğinden elde edilen atıkların pirolizi ile biyoçar elde edilmiş ve iki farklı tekstüre (kumlu tın ve killi) sahip topraklara farklı dozlarda uygulanarak nitrat yıkanmasına etkisi incelenmiştir. Elde edilen bulgular sonucunda birinci dönemde alınan sulama suyu örneklerinde nitrat yıkanmasının en fazla killi topraklarda % 0.5'lik biyoçar uygulamalarında gerçekleştiği tespit edilmiştir. İkinci dönemde alınan sulama suyu örneklerinde, nitrat yıkanması en fazla kumlu topraklarda %1'lik ve killi topraklarda %0,5'lik biyoçar uygulamalarında görülmüştür. Üçüncü dönem alınan sulama suyu örneklerinde ise nitrat yıkanmasının en fazla kumlu topraklarda %4'lük ve killi topraklarda %1'lik biyoçar uygulamalarında gerçekleştiği görülmüştür. Bulgular değerlendirildiğinde, birinci dönemde nitrat yıkanmasının fazla olmasının deneme başında gübrelemenin yapılması sonucunda toprakta daha fazla nitrat bulunmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. İkinci ve üçüncü dönem örneklerinde nitrat yıkanmasının devam etmesi biyoçar uygulaması ile nitrifikasyonda artış, biyoçarın yapısında azot bulundurması ve aynı zamanda kimyasal gübre şeklinde uygulanan azotun toprakta hala tutulması ile ilişkilendirilebilir. Tarımsal atıkların gelişi güzel bertaraf edilmesi yerine tarımda kullanılması, toprak kalitesini iyileştirmesi ve sürdürüle birliğini sağlaması yanısıra az gübre kullanımı ile verim artışı sağlaması ekonomi açısından da önemli olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bitki Gelişimi, Biyoçar, Nitrat Yıkanması, Tarımsal Atıklar Toprak Düzenleyici

Abstract

The potential benefits of biochar obtained from the pyrolysis of organic waste for agriculture, the environment, and the climate have recently become a subject of research. In this study, biochar was produced from the waste of pistachio cultivation, which has an important cultivation area with significant waste capacity in the Southeast Anatolia Region, and its effect on nitrate leaching was investigated by applying it to soils with two different textures (sandy and clayey) at different doses. According to the results, in the first period, the highest nitrate leaching occurred with the application of 0.5% biochar in clayey soils. In the second period, the most significant nitrate leaching was observed with the application of 1% biochar in sandy soils and 0.5% biochar in clayey soils. In the third period, the highest nitrate leaching was seen with the application of 4% biochar in sandy soils and 1% biochar in clayey soils. When the results were evaluated, the higher nitrate leaching in the first

period is believed to be due to the initial fertilization, resulting in higher nitrate levels in the soil. The continued nitrate leaching in the second and third periods can be attributed to the increased nitrification caused by biochar application, the nitrogen content in biochar's structure, and the retention of nitrogen applied as chemical fertilizer in the soil. Instead of randomly disposing of agricultural waste, its use in agriculture to improve soil quality, promote sustainability, and increase productivity with reduced fertilizer usage may also be economically significant.

Keywords: Plant Growth, Biochar, Nitrate Leaching, Agricultural Wastes, Soil Conditioner

Giriş

Fiziksel kimyasal ve biyolojik toprak özellikleri iyileştirilerek toprakların üretkenlik kapasitelerini arttırmak için toprakların doğru bir şekilde yönetilmesi gerekmektedir. Modern tarımda birim alandan daha fazla verim alabilmenin en önemli şartlarından biri bitkinin gereksinim duyduğu besin elementlerinin organik veya inorganik gübre şeklinde toprağa ilave edilmesi ve toprak özelliklerini iyileştiren uygulamaların benimsenmesidir. Nitekim yapılan araştırmalar gübre uygulamalarının yapıldığı tarım arazilerindeki verimin, gübre uygulanmayan koşullara kıyasla %30 ile %50 arasında artış gösterdiğini ortaya koymuştur (Chaudhary ve ark., 2017; Günal ve Erdem, 2018). Ancak birim alandan daha fazla verim alabilmek için uygulanan kimyasal gübreler toprakta tuzluluk ve kirlilik sorunları yansıra yer altı su kaynaklarını kirleterek önemli bir çevresel soruna neden olmaktadır. Özellikle de organik madde içeriği düşük tarım arazilerinde bu sorun çok daha ciddi boyutlara ulaşabilmektedir. Tian ve ark. (2018), kimyasal gübre şeklinde toprağa uygulanan azotlu gübrelerin önemli miktarının yüzey akışı, NH_3 şeklinde volatilizasyonu ve NO_3 şeklinde yıkanması gibi nedenlerle topraktan uzaklaştığını ve yüzey/yüzey altı sularında kirlenmeye neden olduğunu rapor etmiştir.

Toprakta nitratın (NO_3^-), toprak suyuyla aşağı doğru hareket etmesi yüzey sularının ve yeraltı sularının kirliliğine yol açmaktadır (Ju ve ark., 2006; Gianquinto ve ark., 2013). Topraktan yıkanan nitrat içme sularına, nehirlere ve göllere karışması sonucunda ekolojik dengeyi değiştirerek su kirliliğine neden olmaktadır (Kirchmann ve ark., 2002). Nehir ve göl sularına karışan nitrat, alg popülasyonun artmasına yol açtığından balık kayıplarına neden olabilmektedir (Cameron ve ark., 2013). Ayrıca içme sularına sızan yüksek nitrat konsantrasyonları, insan sağlığını da olumsuz olarak etkilemektedir. Nitratın (NO_3^-), nitrite indirgenmesi (NO_2^-) bebeklerde 'mavi bebek sendromu', yetişkinlerde ise mide kanseri hastalıklarını ortaya çıkarabilmektedir (Hester ve ark., 1996). Midede bulunan mikropların nitratı, nitrite dönüştürmesiyle mide de et veya başka bir proteinin parçalanması sonucu oluşan ikincil bir aminle nitrit reaksiyona girmekte ve oluşan bileşikler kanserojen olup mide kanserine yol açabilmektedir (Hester ve ark., 1996). Aynı zamanda nitrat kayıpları, atmosferi azot birikimine maruz bırakarak hava kirliliğine, dolaylı olarak asit yağmurlarına ve iklim değişikliklerine de neden olmaktadır (Borken ve Matzner., 2004; Cameron ve ark., 2013).

Günümüze kadar yapılan birçok çalışmada toprakların organik maddece zenginleştirilmesinin topraktaki besin elementlerinin alınabilirliğini arttırdığı ve toprakta tutunmasını sağlayarak yıkanmalarını azalttığı rapor edilmiştir (Gupta ve ark., 1992; Narwal ve Antil, 2005; Antil ve Singh, 2007; Elbl ve ark., 2013; Günal ve Erdem, 2018; Lu ve ark., 2021; Gao ve ark., 2022). Bu nedenle, toprakların üretim kapasitesinin arttırılması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından toprağın organik madde içeriği ile temel besin elementlerinin biyolojik döngüsünün uygun bir seviyede tutulması gerekmektedir. Yapılan birçok araştırmada organik gübrelerin (hayvan gübresi, yeşil gübre, organik atıklar, kompost) toprakların organik madde kapsamlarını arttırdığı ve sonuçta fiziksel, kimyasal ve biyolojik toprak özelliklerini iyileştirdiği rapor edilmiştir (Martinez ve ark., 2018; Li ve ark., 2019).

Son 20 yılda tarımsal ve hayvansal ürünlere ait atıkların piroliz edilmesiyle elde edilen biyoçar'ın fiziksel, kimyasal ve biyolojik toprak özeliklerini iyileştirerek toprak verimliliğini artırdığı rapor edilmiştir (Günal, 2018; Günal ve Erdem, 2018; Wang ve ark., 2018; Jin ve ark., 2019; Chen ve ark., 2020). Biyoçar, üretkenlik kapasitesini artırmakla beraber katyon değişim kapasitesini de arttırdığından, besin elementlerinin toprakta adsorpsiyonlarını ve yarayışlılıklarını sağlamakta ve yıkanma nedeni ile gerçekleşecek besin elementi kayıplarını azaltmaktadır (Dong ve ark., 2015). Bu

yüzden son zamanlarda toprak kalitesini arttıran, ürün verimini iyileştiren ve iyi bir karbon tutucu olan biyoçara olan ilgi artmıştır.

Ülkemizde artan tarımsal üretimle beraber, hasat atıklarının da miktarı her geçen gün artmaktadır. Günümüzde değerlendirilmeyen tarımsal atıkların önemli bir kısmı, üreticiler tarafından yakacak olarak kullanılmakta veya arazide gelişi güzel bir şekilde yakılmaktadır. Diğer önemli bir kısmı tarla kenarlarında veya drenaj kanallarının çevresinde depolanarak çürütülmekte çok az bir kısmı ise küçük parçalara ayrılarak toprağa ilave edilmektedir. Toprak için oldukça önemli bir organik madde kaynağı olan bitkisel atıkların bu şekilde bertaraf edilmeleri çok hızlı bir şekilde ayrışıp kaybolmalarına ve aynı zamanda su ve havanın da önemli düzeyde kirletilmesine yol açmaktadır. Hasat atıklarının yakacak olarak arazinin dışına çıkarılmaları, toprağın organik madde kapsamı ve verimliliğine de olumsuz etki yapmaktadır (Wilhelm ve ark., 2004). Organik atıkların piroliz işlemi sonucunda biyoçara dönüştürülmesi üretilen yanıcı gaz ve biyo-yakıttan dolayı hem enerji üretimini hem de toprağa karbon ve besin elementlerinin geri dönüşümünü sağlayacak alternatif bir uygulama olarak kabul edilmektedir (Laird, 2008). Bu nedenle organik atıkların piroliz edilerek biyoçara dönüştürülmesi ve tarımsal üretimde toprak düzenleyici olarak kullanılması, bir taraftan toprakların üretkenlik kapasitesini koruyup sürdürülebilirliğini sağlaması, diğer taraftan ise atıkların yakılması ile oluşan hava kirliliği ve sıvı atıkların araziye uygulanması ile oluşan yüzey ve yüzey altı suyu kirliliği gibi sorunlara çözüm getirmesi açısından oldukça önem arz etmektedir.

Materyal ve Metod

Biyoçar üretimi ve biyoçar hammaddesinin özellikleri

Denemede kullanılan biyoçar, Siirt ilinde bulunan bahçelerden toplanan içi boş Siirt fıstığı kabuklarının toplanıp piroliz edilmesi ile elde edilmiştir. Temin edilen hammadde kurutulduktan sonra Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesinde bulunan kül fırınında 500 ^{o}C'de yavaş yavaş piroliz işlemine tabi tutularak biyoçar haline getirilmiştir (Şekil 1). Piroliz işlemi kül fırınında özel hazırlanmış krom çelik kaplarda gerçekleştirilmiştir. Piroliz işlemi tamamlandıktan sonra biyoçar öğütülüp 4 mm elekten geçirilerek uygulamaya hazır hale getirilmiştir (Şekil 2).

Şekil 1. Biyoçar üretiminde kullanılan kül fırını ve fıstık atıklarının biyoçar öncesi ve sonrası görüntüsü

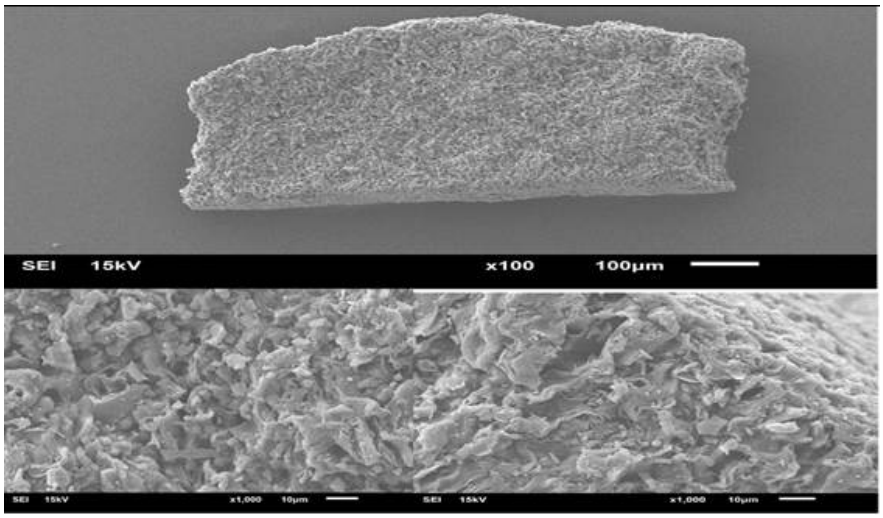

Şekil 2. Öğütme ve eleme işleminden sonra elde edilen biyoçar maddesi

Denemede kullanılan biyoçara ait bazı fiziksel ve kimyasal özellikler Çizelge 1'de verilmiştir. Biyoçar materyallerinin katyon değişim kapasitesi 9.47 meq/100 gr, spesifik yüzey alanı ise 180 m^2g^{-1} olarak ölçülmüştür. Fosfor içeriği 59 mg kg^{-1}, azot içeriği ise %49.0 olan biyoçar materyalinin organik karbon içeriği ise 73'dir. Oldukça önemli bir gözenekliliğe ve yüzey alanına sahip biyoçarın SEM (Taramalı elektron mikroskobu; scanning electron microscope) görüntüsü Şekil 3'te verilmiştir.

Tablo 1. Biyoçar materyaline ait bazı fiziksel ve kimyasal toprak özellikleri

	KDKmeq/100gr	Yüzey Alanı m^2g^{-1}	P mg/kg	pH	EC dS m^{-1}	Toplam C %	Toplam N %	C:N
Biyoçar	9.47	180	59	9.08	1.32	73.1	0.49	152

Şekil 3. Biyoçar materyalinin SEM görüntüsü

Deneme toprağının özellikleri

Biyoçarın toprak verimliliğine, toprakta besin elementi yıkanmasına ve bitki gelişimine olan etkisinin tekstüre bağlı değişkenliğini ortaya koymak için çalışmada kaba ve ince tekstürlü olmak üzere 2 farklı toprak kullanılmıştır. Denemede kullanılan farklı tekstüre sahip 2 toprağın bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri Tablo 2'de verilmiştir. Çalışmada kullanılan ince tekstürlü toprak killi, kaba tekstürlü toprak ise kumlu tın tekstür sınıfındadır. Her iki toprak alınabilir K bakımından zengin olsa da fosfor ve azot içeriği bakımından fakir bulunmuştur.

Tablo 2.Denemede kullanılan toprakların bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri

Örnek	% Kil	% Silt	% Kum	Tekstür Sınıfı	pH	EC dS/m	OM %	P_2O_5 kg/da	K_2O kg/da	KDK meq/100gr	Kireç %	Toplam N %
1. Toprak	54.29	17.96	27.75	Killi	7.44	0.67	1,86	1.85	207.47	29.5	4	0.09
2. Toprak	12.79	30.09	57.12	Kumlu Tın	7.91	0.18	1.95	1.7	69.91	13.3	15	0.06

Metod

Deneme alanının kurulması

Çalışma Siirt Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Tarımsal Biyoteknoloji Bölümü bitki büyütme odasında yürütülmüştür. Deneme, tek dönemde ve 3 tekerrürlü olarak yürütülmüştür. Denemede bitki çeşidi olarak Bezostaja-1 ekmeklik buğday çeşidi kullanılmıştır. Denemede 1 lt'lık saksılar kullanılmış ve hacimleri göz önünde bulundurularak killi topraktan 700 gr, kumlu topraktan ise 750 gr toprak tartılıp saksılara konulmuştur.(Şekil 4) Çalışmada 2 farklı tekstür, 3 gübre dozu, 5 biyoçar dozu ve 3 tekerrür olmak üzere (2*3*5*3) 90 saksı kullanılmıştır. Biyoçar (Biyoçar/Toprak =%0, %0,5, %1, %2 ve %4) ve gübre toprak analiz sonuçlarına göre 0, 1/2 ve 1/1 (sıfır, yarım ve tam gübre) şeklinde uygulanmıştır. Topraklara farklı dozlarda biyoçarlar sadece ilk bitki yetiştirme döneminin başlangıcında uygulanmıştır. Gübre ihtiyacı için taban gübresi olarak DAP üst gübre olarak ise üre gübreleri kullanılmıştır. Deneme 11.05.2022 tarihinde kurulmuş olup tekerrürlerdeki bitkilerin %50'si sapa kalktıktan sonra deneme tamamlanmıştır. Çalışmada sulama her bir saksıda en az 50 ml su alttan sızdıracak şekilde tüm örneklerde 300 ml su ile yapılmıştır. Sulama suyunun belirlenmesi için saksılar bir kap üzerine konulup yavaş yavaş su verilmiş ve 24 saat sonra toplam 50 ml atık su oluşacak şekilde belirlenmiştir.

Şekil 4 . Deneme kurulum aşamasında saksılara biyoçar dozlarının uygulanması

Su örneklerinin alınması

Saksı denemesi kurulduktan sonra ekim ile beraber biyoçar ve DAP gübresi aynı (11.05.2022) gün verilmiştir. Ekim işlemi tamamlandıktan sonra her saksıya 300 ml su yavaş yavaş verilmiştir. Sulamadan 24 saat sonra saksı altında toplanan su uygun bir şekilde alınıp kaba aktarılmış ve analiz edilmek üzere laboratuvara götürülüp karanlık ortamda soğuk zincirde bekletilmiştir. 2. sulama toprak nemine bağlı olarak 15 gün sonra yapılmıştır. Sulamadan önce bitki çıkışları ve gelişimleri gözlenmiş ve üre gübresi uygulanmıştır. Gübrelemeden sonra 300 ml su verilmiş ve 24 saat sonra 2. kez saksı altındaki kapta biriken su uygun koşullarda alınıp analiz için laboratuvara götürülmüştür. 3. sulama sonrası bir kez daha tüm saksılardan örnek alınarak 90 saksıdan 3 ayrı sulama sonrası olmak üzere toplam 270 su örneği analiz için alınmış ve nitrat analizi yapılmıştır.

Laboratuar Analizleri

Biyoçarların karakterizasyonu

Denemede kullanılan biyoçar materyallerinin uygulama öncesinde bir kısım fiziksel ve kimyasal özellikleri analiz edilmiştir. Bu özellikler ve kullanılan yöntemler aşağıda verilmiştir.

pH: 1/5 (materyal/su) oranındaki karışımdan pH metre ile belirlenmiştir (Thomas, 1996).

Elektriksel İletkenlik (EC): 1/5 (materyal/su) oranındaki karışımdan EC metre ile belirlenmiştir (Thomas, 1996).

Toplam Karbon ve Toplam Azot: Toplam karbon ve toplam azot analizi, Dumas yanma yöntemi ile Elementel Analiz Cihazı kullanılarak yapılmıştır (EA 3000 EurovectorSpA, Milan, Italy).

Katyon Değişim Kapasitesi: Amonyum Asetat yöntemine göre yapılmıştır (Sumner ve Miller, 1996).

Spesifik Yüzey Alanı: Etilen Glikol Monoetilen Eter (EGME) yöntemine göre yapılmıştır (Cerato ve Lutenegger, 2002).

Toplam Fosfor ve Potasyum: Örnekler agat değirmeninde öğütülerek ve 0.2 g tartılacak ve sonrasında mikro dalgada yaş yakma metoduna göre H_2O_2-HNO_3 asit karışımı ile yakılıp ICP-OES cihazında okunmuştur (Kacar ve İnal, 2008).

Su analizi

Suda nitrat analizi; Nitratın Burucine-Sülfanik asit ile olan sarı renk (Şekil 5) oluşumu 410 nm'de spektrofotometrede okunmuştur (Strickland ve Parson, 1972).

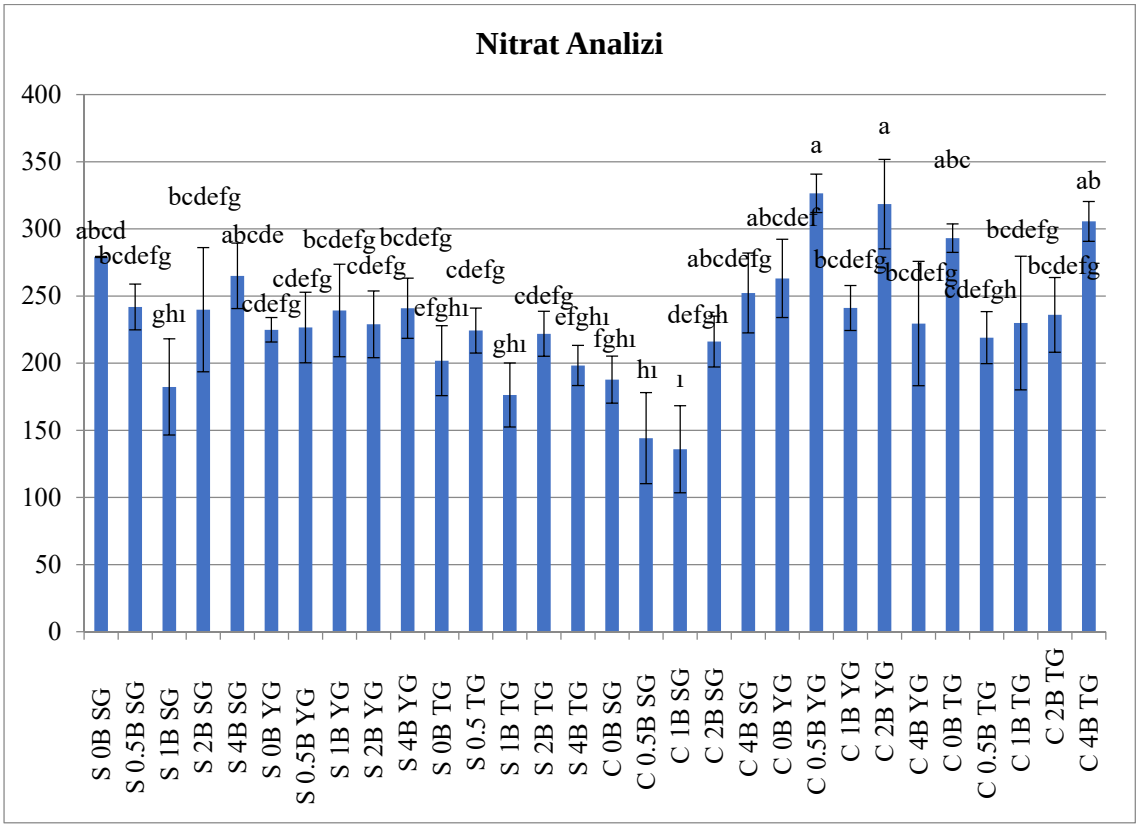
Şekil 5. Nitrat analizinde renk dönüşümü

Bulgular ve Tartışma

Farklı Dozlarda Biyoçar Uygulamalarının Nitrat Yıkanmasına Etkisi

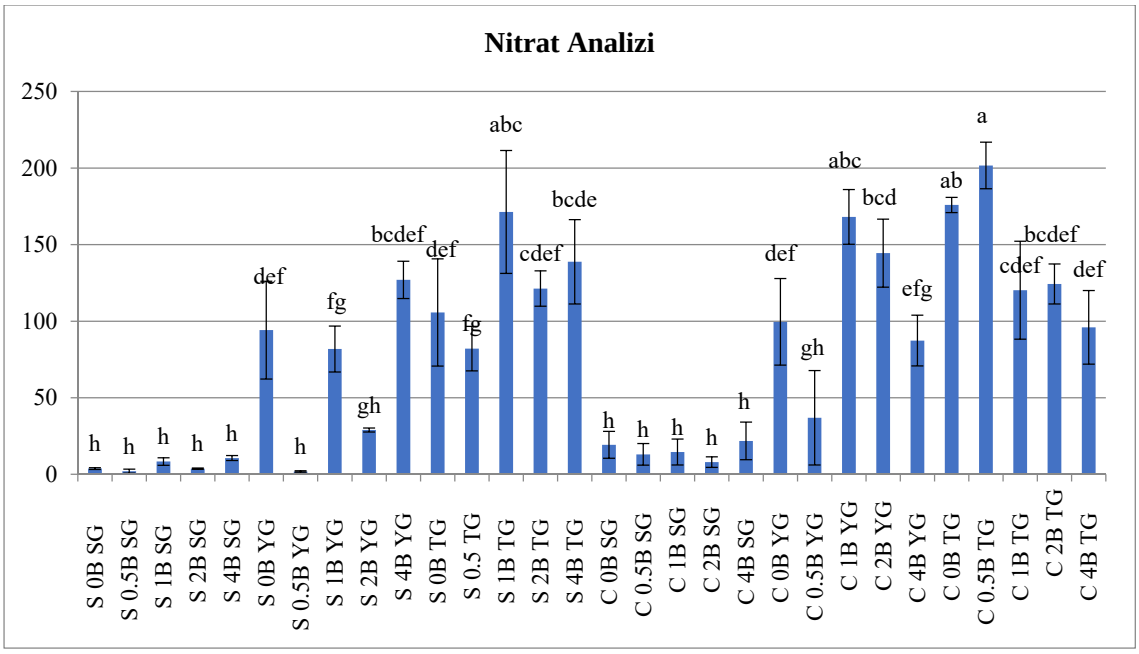
Toprakta nitrat yıkanması, tarımsal verimlilikte kayıp yaşanmasının yanı sıra aynı zamanda insan sağlığı ve çevre kirliliği konusunda da dünya çapında önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Gübre dozları uygulandıktan sonra 3 farkı dönemde yapılan sulama sonucu saksıların altındaki kapta biriken sularda yapılan analiz sonuçları şekil 6-8'de verilmiştir. Birinci dönemde alınan sulama suyu örneklerinde nitrat yıkanmasının en fazla killi topraklarda % 0.5'lik biyoçar uygulamalarında gerçekleştiği tespit edilmiştir. İkinci dönemde alınan sulama suyu örneklerinde, besin elementi yıkanmasının kumlu topraklarda %1'lik ve killi topraklarda %0,5'lik biyoçar uygulamalarında görülmektedir (Şekil 7). Üçüncü dönem alınan sulama suyu örnekleri, nitrat yıkanmasının en fazla kumlu topraklarda %4'lük ve killi topraklarda %1'lik biyoçar uygulamalarında gerçekleştiğini göstermiştir (Şekil 8). Bulgular değerlendirildiğinde birinci dönemde nitrat yıkanmasının fazla olması deneme başında gübrelemenin yapılması sonucunda toprakta daha fazla nitrat bulunmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. İkinci ve üçüncü dönem örneklerinde nitrat yıkanmasının devam etmesi biyoçar uygulaması ile nitrifikasyonda artış olması (Ghorbani ve ark., 2019), biyoçarın yapısında azot bulundurması ve aynı zamanda kimyasal gübre şeklinde uygulanan azotun toprakta hala tutulduğu ile ilişkilendirilebilir. Biyoçarın çok gözenekli yapıya sahip olması, besin elementlerinin tutumunu sağlamakta ve besin elementlerinin kayıplarını azaltmaktadır (Caove Harris., 2010). Bir elma bahçesine şeftali ve asma biyoçarı kullanan Ventura ve ark. (2013), nitrat yıkanmasının biyoçardan ilk dört ayda etkilenmediğini ancak takiben bir yıl sonunda kontrole göre nitrat yıkanmasının %75 oranında önemli ölçüde azaldığını ($p < 0.05$) bildirmişlerdir. Xu ve ark. (2016) tarafından yapılan bir çalışmada, mısır biyokütlesinden elde edilen biyoçarın toprağa uygulanması sonucunda nitrat yıkanmasının %16.0 - %19.3 oranında azaldığını rapor edilmiştir. Steiner ve ark. (2010), yürüttükleri çalışmada kümes hayvanı çöpünden elde ettikleri kompost ve aynı komposta biyoçar ilave ederek toprakta nitrat yıkanmasının biyoçar ve kompost uygulaması ile % 52 oranında azaldığını bildirmişlerdir. Nitrat yıkanmasındaki bu azalma biyoçarın yüzeyinde bulunan negatif yüklü nitrat iyonlarının pozitif yüklü katyonlarla bağlanması sonucunda nitratın toprakta

tutunmasıyla açıklanabilir (Deenik ve ark., 2010). Zira Li ve ark. (2018), killi siltli toprağa %1, %2, %4 biyoçar uygulaması sonucunda toprakta nitrat yıkanmasının kontrole göre %2'lik biyoçar uygulamasında %17,0 oranında azaldığını, %4 ve %1 biyoçar uygulamalarında ise önemli ölçüde farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Pirinç kabuğu biyoçarını kullanan Ghorbani ve ark.(2019), hem kumlu tın hem killi topraklarda nitrat yıkanmasının önemli oranda ($p <$ 0.05) azaldığını belirtmişlerdir.

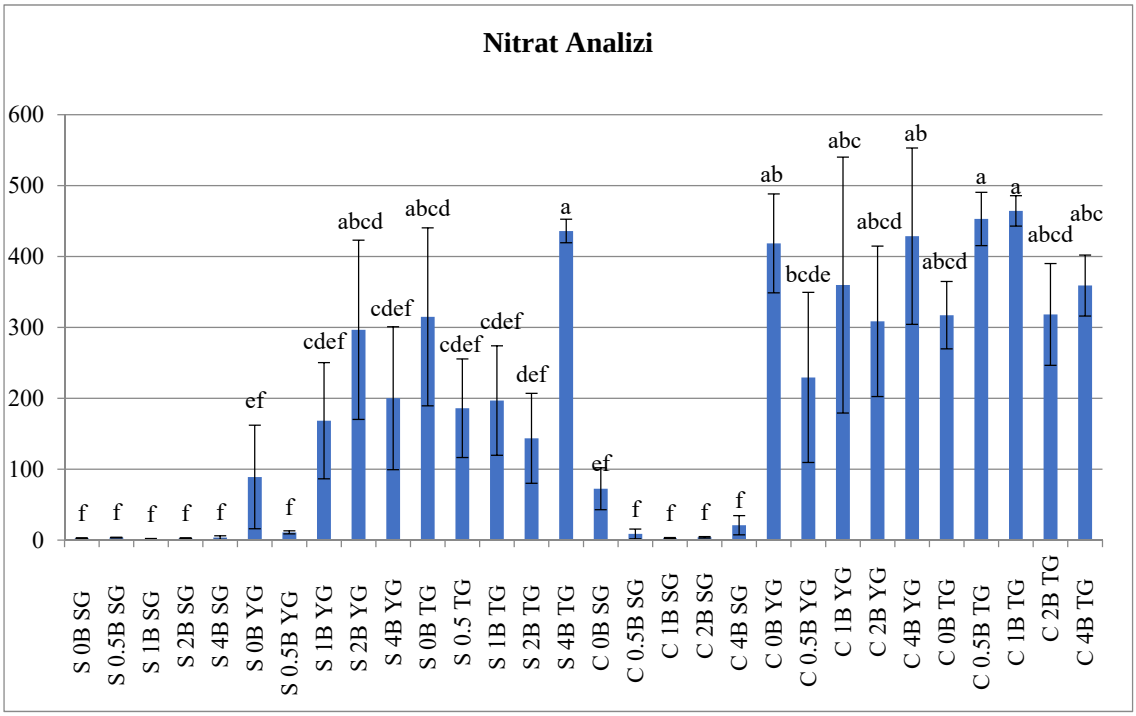
Şekil 6. Biyoçar uygulamasının toprakta nitrat yıkanmasına etkisi (1. Sulama). Her bir özellik için, farklı harfle takip edilen ortalama değerler, LSD testine göre p < 0.05 düzeyinde anlamlı farklılık göstermektedir.

S: Kumlu Tın, C: Killi, B Biyoçar, SG; Sıfır gübre; YG; Yarım gübre; TG; Tam Gübre

Şekil 7. Biyoçar uygulamasının topraktanitrat yıkanmasına etkisi (2. Sulama). Her bir özellik için, farklı harfle takip edilen ortalama değerler, LSD testine göre $p < 0.05$ düzeyinde anlamlı farklılık göstermektedir.

S: Kumlu Tın, C: Killi, B Biyoçar, SG; Sıfır gübre; YG; Yarım gübre; TG; Tam Gübre

Şekil 8. Biyoçar uygulamasının topraktanitrat yıkanmasına etkisi (3. Sulama). Her bir özellik için, farklı harfle takip edilen ortalama değerler, LSD testine göre $p < 0.05$ düzeyinde anlamlı farklılık göstermektedir.

S: Kumlu Tın, C: Killi, B Biyoçar, SG; Sıfır gübre; YG; Yarım gübre; TG; Tam Gübre

Sonuç

Çevresel ve tarımsal sistemler için biyoçar kullanımı, toprak kalitesini artırabilen, karbon tutumunu iyileştirebilen ve çeşitli çiftlik atıklarını azaltabilen önemli bir uygulamadır. Ayrıca bir toprak düzenleyici olarak kullanılabilmesi uzun vadede çevreye, tarıma ve ekonomiye birçok fayda sağlayacaktır. Çalışma konusu kapsamında uygulanan farklı biyoçar dozlarının nitrat yıkanmasını azaltması yanı sıra, toprağın bazı kimyasal özelliklerine olumlu etki ettiği ve özellikle de bitki toprak üstü ve toprak altı aksamlarına önemli derecede olumlu etki ettiği görülmüştür. Özellikle de kumlu tın toprakta biyoçarın toplam azot içeriğine olan etkisi incelendiğinde %4'lük biyoçar uygulamasının %0 biyoçar dozuna (kontrol) göre azot içeriğini yaklaşık %100 oranında arttırdığı tespit edilmiştir. Yıkanma kapasitesi oldukça yüksek olan kumlu topraklarda besin elementlerinin toprakta tutulması ve bitkilerin farklı gelişim dönemlerinde besin elementi ihtiyacının karşılanması ve çevre kirliliğinin azaltılması adına biyoçar kullanımı önemli bir avantaj sağlayacaktır. Çalışmada elde edilen veriler kapsamında toprak kalitesinin iyileştirilmesi, bitkisel üretkenliğin arttırılması ve tarımsal atıklar nedeniyle oluşan arazi, su ve hava kirliliğini azaltması bakımından biyoçarın tarımsal üretimde kullanımının önemli bir potansiyele sahip olduğu ortaya koyulmuştur. Sonuç olarak toprağın fiziksel, kimyasal ve biyolojik özelliklerini iyileştirebilecek, besin elementlerinin yıkanmasını azaltacak ve bitki gelişimine katkı sunacak doğa dostu bir ürün olan biyoçarın iyi bir toprak düzenleyici olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca tarımsal atıkların gelişi güzel bertaraf edilmesi yerine tarımda kullanılması, toprak kalitesini iyileştirmesi ve sürdürülebilirliğini sağlaması yanı sıra az gübre kullanımı ile verim artışı sağlaması ekonomi açısından da önemli olacaktır.

Teşekkür

Bu çalışma Siirt Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir. Proje numarası 2021-SİÜFEB-051.

Kaynaklar

Antil, R. S. and Singh, M.2007. Effects of organicmanures and fertilizers on organicmatter and nutrients status of the soil. *Archives of Agronomy and Soil Science*, 53(5), 519-528.

Borken, W. andMatzner, E., 2004. Nitrateleaching in forest soils: an analysis of long-termmonitoringsites in Germany. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*, 167(3), 277-283.

Cameron, K. C., Di, H. J., Moir, J. L., 2013. Nitrogen lossesfrom the soil/plantsystem: a review. *Annals of appliedbiology*, 162(2), 145-173.

Cao, X. and Harris, W., 2010. Properties of dairy-manure-derivedbiochar pertinent to itspotentialuse in remediation. *Bioresourcetechnology*, 101(14), 5222-5228.

Cerato, A. and Lutenegger, A., 2002. Determination of surfacearea of fine-grained soils by the ethyleneglycolmonoethylether (EGME) method. *GeotechnicalTesting J*. 25(3), 1-7.

Chaudhary, S., Dheri, G.S, Brar, B.S., 2017 Long-term effects of NPK fertilizers and organicmanuresoncarbonstabilization and managementindexunderrice-wheat croppingsystem. *Soil Tillage& Research* 166: 59-66.

Chen, L., Liu, M., Ali, A., Zhou, Q., Zhan, S., Chen, Y., Pan, X., Zeng, Y., 2020. Effects of biochar on paddysoilfertilityunderdifferent water managementmodes. Journal of Soil Science and Plant Nutrition, 20(4), 1810-1818.

Deenik, J. L., McClellan, T., Uehara, G., Antal, M. J., Campbell, S.,2010. Charcoalvolatilemattercontentinfluencesplant growth and soil nitrogen transformations. *Soil Science Society of America Journal*, 74(4), 1259-1270.

Dong, D., Feng, Q., McGrouther, K., Yang, M., Wang, H., Wu, W., 2015. Effects of biocharamendment on rice growth and nitrogen retention in a waterloggedpaddyfield. Journal of Soils and Sediments, 15(1),153-162.

Elbl, J., Plošek, L., Kintl, A., Záhora, J., Přichystalová, J., Hynšt, J. 2013. Effect of organic-wastecompostaddition on leaching of mineral nitrogen fromarableland and plantproduction. *International Journal of Agricultural and BiosystemsEngineering*, 7(6), 463-468.

Gao, Y., Fang, Z., Van Zwieten, L., Bolan, N., Dong, D., Quin, B. F., ... Chen, W., 2022. A critical review of biochar-based nitrogen fertilizers and their effects on crop production and the environment. Biochar, 4(1), 1-19.

Ghorbani, M.,Asadi, H., Abrishamkesh, S., 2019. Effects of ricehuskbiochar on selected soilproperties and nitrateleaching in loamysand and claysoil. *International soil and water conservation research*, 7(3), 258-265.

Gianquinto, G., Muñoz, P., Pardossi, A., Ramazzotti, S., Savvas, D., 2013. 10. Soil fertility and plantnutrition. *Good Agricultural Practices for greenhousevegetable crops*, 205.

Gupta, A.P., Narwal, R.P., Antil, R.S., Dev, S., 1992. Sustaining soilfertility with organic-C, N, P and K by usingfarmyardmanure and fertilizer-N in a semi-aridzone: A long-term study. *Arid Soil ResRehab*, 6, 243–251.

Günal, E. ve Erdem, H., 2018. Biyokömür; Tanımı, Kullanımı ve Tarım Topraklarındaki Etkileri. Adnan Menderes Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi, 15(2), 87-93.

Günal E, 2018. Sıvı Hayvan Gübresi ile Zenginleştirilmiş Biyoçarların Ekmeklik Buğdayın Gelişimi, Besin Elementi Alımı ve Toprak Kalitesine Etkileri. *Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü,* Doktora Tezi. s. 345.YÖK Tez No: 516795.

Hester. R.E. , Harrison, R.M. Addiscott,T.M. 1996**.** Fertilizers and nitrateleachingHester. R.E, R.M. Harrison (Eds.), Agricultural Chemicals and the Environment, *The RoyalSociety of Chemistry*, Cambridge, UK, pp. 1-26, 10.1039/9781847550088-00001.

Jin, Z., Chen, C., Chen, X., Hopkins, I., Zhang, X., Han, Z., ... Billy, G., 2019. The crucialfactors of soilfertility and rapeseed yield-A fiveyearfieldtrial with biocharaddition in upland redsoil, China. *Science of the Total Environment*, 649, 1467-1480.

Ju, X. T., Kou, C. L., Zhang, F. S., Christie, P., 2006. Nitrogen balance and groundwaternitratecontamination: comparisonamongthreeintensivecropping systems on the North ChinaPlain. *Environmentalpollution*, 143(1), 117-125.

Kacar, B. İnal, A. 2008. Bitki Analizleri. *Nobel Yayın No*:1241, 892 s.

Kirchmann, H., Johnston, A. J., Bergström, L. F., 2002. Possibilities for reducingnitrateleachingfromagriculturalland. *AMBIO: A Journal of the Human Environment*, 31(5), 404-408.

Laird, D. A., 2008. The charcoalvision: a win–win–winscenario for simultaneouslyproducingbioenergy, permanentlysequesteringcarbon, whileimprovingsoil and water quality. *Agronomy journal*, 100(1), 178-181.

Li, S., Zhang, Y., Yan, W., Shangguan, Z., 2018. Effect of biocharapplicationmethod on nitrogen leaching and hydraulicconductivity in a siltyclaysoil. *Soil and Tillage Research*, 183, 100-108.

Li, M., Wang, J., Guo, D., Yang, R., Fu, H., 2019. Effect of landmanagementpractices on the concentration of dissolvedorganicmatter in soil: A meta-analysis. Geoderma, 344, 74-81.

Lu, Z., Zhang, H., Shahab, A., Zhang, K., Zeng, H., Nabi, I., Ullah, H., 2021. Comparative study on characterization and adsorptionproperties of phosphoricacidactivatedbiochar and nitrogen-containingmodifiedbiocharemploying Eucalyptus as a precursor. *Journal of CleanerProduction*, 303, 127046.

Martinez, J. M., Galantini, J. A., Duval, M. E.,2018. Contribution of nitrogen mineralizationindices, labileorganicmatter and soilproperties in predicting nitrogen mineralization. *Journal of soilscience and plantnutrition*, 18(1), 73-89.

Narwal, R.P. and Antil, R.S., 2005. Integratednutrientmanagement in pearl millet – wheat croppingsystem. In *Management of organicwastes for crop production*, Edited by: Kapoor, K K, Sharma, K K, Dudeja, S S and Kundu, B S. 205–213. Hisar, , India: Department of Microbiology, CCS *Haryana Agricultural University.*

Steiner, C., Das, K. C., Melear, N., Lakly, D., 2010. Reducing nitrogen loss during poultrylittercompostingusingbiochar. *Journal of environmental quality*, 39(4), 1236-1242.

Strickland, J. D. H. and Parsons, T. R., 1972. A practicalhandbook of seawater analysis. 2nd ed. Bull. Fish. Res. Bd Can. 167: 1-310.

Sumner, M.E. and Miller. W.P.,1996. Cationexchangecapacity, and exchangecoefficients. In: D.L. Sparks (ed.) Methods of soil analysis. Part 2: Chemicalproperties (3rd ed.). ASA, SSSA, CSSA, Madison, WI.

Tian, X., Li, C., Zhang, M., Wan, Y, Xie, Z., Chen B, Li, W., 2018 Biocharderivedfromcornstrawaffectedavailability and distribution of soilnutrients and cotton yield. *PloS one* 13(1), e0189924, 1-19.

Thomas, G.W., 1996. Soil pH and soilacidity. In: Sparks, D.L. (Ed.), Methods of Soil Analysis, Part 3 – ChemicalMethods. Soil Science Society of America, Madison, WI, pp. 475–490.

Wang, C., Liu, J., Shen, J., Chen, D., Li, Y., Jiang, B., Wu, J., 2018. Effects of biocharamendment on net greenhousegasemissions and soilfertility in a doublericecroppingsystem: A 4-year fieldexperiment. Agriculture, Ecosystems& Environment, 262, 83-96.

Wilhelm, W.W., Johnson, J.M., Hatfield, J.L., Voorhees, W.B. and Linden, D.R., 2004. Crop and soilproductivityresponse to cornresidueremoval: A literature review. *Agronomy journal,* 96(1), pp.1-17.

Ventura, M., Sorrenti, G., Panzacchi, P., George, E., Tonon, G., 2013. Biocharreduces short-termnitrateleachingfrom a horizon in an appleorchard. *Journal of environmental quality*, 42(1), 76-82.

Xu, N., Tan, G., Wang, H., Gai, X., 2016. Effect of biocharadditions to soil on nitrogen leaching, microbial biomass and bacterialcommunitystructure. *European journal of soilbiology*, 74, 1-8.

ESER İSİMLERİ BİZE NE SÖYLER?

-Hadis İlmi Bağlamında Bir Değerlendirme-

WHAT DO WORKS TITLES SAY TO US?

-An Evaluation in the Context of the Discipline of Hadith-

Assoc. Prof. Dr. Bayram KANARYA

Van Yuzuncu Yil University, Faculty of Theology, Department of İslamic Studies, Van-Türkiye

ORCID: 0000000235255789.

Özet

İslam düşünce tarihi boyunca siyasi, itikadî, kültürel ve toplumsal düzeyde birçok problem meydana gelmiştir. Bu problemlerin çözümüne yönelik entelektüel seviyede çok sayıda çalışma yapılmış ve karşı karşıya kalınan sorunlar çeşitli perspektiflerden değerlendirilmiştir. İslamî ilimlerin birçok sahasında hem düşünsel hem de irfanî yönü ağır basan eserlerin kaleme alınması, bir taraftan sorunların tespit ve tahliline katkı sağlamış diğer taraftan bir yorum dinamizmi oluşturmuştur.

Yaşanılan devrin problemlerini tespit imkânı veren argümanlardan birisi, müelliflerin eserlerine verdikleri isimlerdir. Bu nedenle bütün disiplinlerde ve akademik çalışmalarda literatür bilgisi oldukça önemlidir. Eser isimlerinin analizi, kaynaklarda geçmeyen ama o günkü kamuoyunu meşgul eden problemlerin neler olduğunu, müelliflerin bu problemlere nasıl yaklaştığını, dönemin ilmi atmosferini, aksiyon ve reaksiyonları açıklama imkanı sunmaktadır. Tarihi süreç içerisinde yazılan eserlerin bir kısmı elimize ulaşmışken bazı eserler ise günümüze ulaşmamıştır. Günümüze ulaşmadığı halde kaynaklarda referans gösterilmesinden hareketle bazı eserlerin varlığından da haberdar olunabilmektedir. Öyleyse hem elimize ulaşan hem de fiziki olarak elimize ulaşmayan eserlerin isimlerinden hareketle bazı saptamalar yapmak mümkün görünmektedir.

Hadis ilmi ile ilgili gelenekte tartışılan problemlerin tespitinde de bu yöntem takip edilebilir. Bu çalışmanın amacı ise muhaddislerin eserlerine verdikleri isimlerden yola çıkarak devrin tartışma konularını ortaya koymak, karizmatik müelliflerin yaklaşımlarını analiz etmek, eser isimlerinin hangi mesajları içerdiğini, kimleri savunduğunu ve kimlere yönelik cevap ya da reddiye niteliği taşıdığını ele almaktır. Çalışma bazı müelliflerin eserlerine verdikleri isimler üzerinden inşa edilecek, polemik türü ve çarpıcı eser başlıkları ön plana çıkarılacaktır. Aynı zamanda bu çalışma, bazı eser isimlerini merkeze alarak hadis ilmi ile ilgili problematik noktaların tespitini hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Literatür, Hadis, Ehl-i Hadîs, Ehl-i Rey, Eser İsimleri.

Abstract

Throughout the history of Islamic thought, many problems have occurred at the political, theological, cultural and social level. Numerous studies have been carried out at the intellectual level for the solution of these problems, and the problems encountered have been evaluated from various perspectives. In many fields of Islamic sciences, the writing of works that are both intellectual and wise, contributed to the identification and analysis of problems on the one hand, and created a dynamism of interpretation on the other hand.

One of the arguments that gives the opportunity to identify the problems of the current period is the names given by the authors to their works. For this reason, literature knowledge is very important in all disciplines and academic studies. The analysis of the titles of the works provides the opportunity to explain the problems that were not mentioned in the sources but occupied the public at that time, how

the authors approached these problems, the scientific atmosphere of the period, and the actions and reactions. While some of the works written in the historical process have reached us, some works have not reached the present day. Although it has not reached the present day, it is possible to be aware of the existence of some works based on references in the sources. Therefore, it seems possible to make some determinations based on the names of the works that have reached us and those that have not been physically reached.

This method can also be followed in the determination of the problems discussed in the tradition related to the science of hadith. The aim of this study is to reveal the discussion topics of the period based on the names given by the hadith scholars to their works, to analyze the approaches of charismatic authors, to discuss which messages the names of the works contain, who they defend and against whom they are an answer or a rejection. The study will be built on the names given by some authors to their works, the type of polemic and the striking titles of the works will be highlighted. This study aims to determine the problematic points related to the science of hadith by focusing on the names of some works.

Keywords: Literature, Hadith, Ahl Al-Hadith, Ahl Ar-Ray, Work Titles.

GİRİŞ

Akademik çalışmalar, tarihi süreç içerisinde müterakimen oluşan malumat üzerine bina edilir. Herhangi bir konuyu çalışmaya başlamadan önce o konu ile ilgili yapılan çalışmaları belli bir sistematik ile tespit etmek, ilgili boşlukları görmek, varsa eksik ve yanlışları tahlil etmek önem arz etmektedir. Böylece geleneğin mirası ile bir bağ kurulmuş olacak, yersiz tekrarlara düşülmeyecek ve yeni çalışma sahalarının tespit edilmesine imkân sağlanmış olacaktır. Bu durum, incelenen çalışmalardan elde edilen bilgilerin salt doğru kabul edileceği veya eleştirilmeyeceği anlamına gelmemektedir. Bilginin tabiatı, bu bilgiyi sentezleyen ve sübjektif karakteri görmezden gelinemeyecek olan insan faktörünün varlığı, bizatihi sorgulayıcı ve eleştirel yaklaşımı beslemektedir.

Literatür bilgisinin önemi, günümüzde fark edilen bir olgu değildir. Bilimsel çalışmalarda literatürün önemine binaen hem doğu hem de batı dünyasında kaleme alınan birçok eserin mevcudiyeti bunu teyit etmektedir. Öte taraftan literatür araştırmasına girişmek, bazı niteliklere sahip olmayı zorunlu kılmaktadır. Örneğin İslamî ilimlerle ilgili literatür incelemesi yapmak için Arap dili ve edebiyatına aşina olmak, mahtût nüshaları asgari düzeyde de olsa okuyabilmek, kamu ve şahsi kütüphanelerin varlığından haberdar olmak gibi çeşitli donanımlara sahip olmak gerekmektedir. Bunun yanı sıra elde edilen bilgilerin araştırmacı tarafından analiz edilmesi, ulaşılan malumatın belli parametreler eşliğinde kategorize edilmesi de önemli olan başka bir husustur.

Bu çalışmanın amacı, hadis ilmi çerçevesinde bazı eser isimlerinden hareketle müellife ve yaşadığı dönemin ilmi atmosferine dair bazı saptamalarda bulunmaktır. Bu saptamalar hem eserin yazıldığı dönemdeki aksiyon ve reaksiyonları hem de bugünden esere baktığımızda bu eserin nasıl ve hangi şartlar altında vücuda geldiğini, kimlere reddiye veya cevap amacı güttüğünü tespit etmemize yardımcı olacaktır. Varsayımsal olarak şu kadarını ifade edebiliriz ki hadis ilmi ile ilgili yapılan çalışmalara verilen isimler, kendi dönemlerindeki ilmî, siyasî ve kültürel atmosferden bağımsız değildir ve bir başka açıdan telif edilen asrın izlerini ve fotoğrafını yansıtır. Bu sebeple her eser, müellifi gibi kendi asrının çocuğudur ve bu bakış açısıyla değerlendirilmelidir. Bu perspektif ile değerlendirilen eser isimleri, araştırmacıya anakronizme düşmeden sağlıklı değerlendirme imkânı da sunabilecektir. Zaman zaman eserin muhtevasına yoğunlaşıp eserin ismi ile telif edildiği dönem ilişkisi gözden kaçabilmektedir. Eser ismi-dönem ilişkisini merkeze alan bu çalışma, söz konusu korelasyonu doğru tespit ve tahlil etmeyi hedeflemektedir. Çalışmanın metodolojisi teorik alt yapı sunulduktan sonra hadis ilmi ile ilgili bazı eser isimlerini merkeze alarak bunların anatomisini ve bize ne söylediğini tespit etmektir. Çalışma iki ana başlık ve alt başlıklar şeklinde organize edilmiştir. Bu başlıklardan biri, hadis ilminde eser isimlerinin önemi diğeri ise bazı eser isimlerinin çözümlenmesi şeklinde ön görülmüştür.

1. HADİS İLMİNDE ESER İSİMLERİNİN ÖNEMİ

1.1. Müellifin Yaklaşımını Tespit Açısından

Eser telif etmek, hem ilmin sonraki nesillere intikalini sağlayan hem de bilgilerin beşeri müktesebat ile yoğrulmasını netice veren bir süreçtir. Tarihi süreç içerisinde alimler, kimi zaman yaşadıkları asrın sorunlarına kayıtsız kalmamaktan ve ilmi sorumluluklarını yerine getirmek istemelerinden kimi zaman da topluma yön vermek, yanlışları tashih etmek ve kendi düşüncelerini yansıtmak için çok sayıda eser telif etmişlerdir. Kuşkusuz bu ameliyenin gerçekleşmesinde, ilmin insanlara ulaştırılması ve sadaka-i cariye görülmesine dair dini referansların katkısı bulunmaktadır. Bu eserlerin muhteva değerlendirmesi, takdir veya tenkid edilmesi, ilgili konunun uzmanları tarafından yapılmaya çalışılmış, en karizmatik eser ve müellifleri de bu değerlendirmelerden nasiplerini almışlardır. Eserlerin sayısı o kadar artmıştır ki sadece eser ve müellif isimlerini ihtiva eden fehrese ve mu'cem türünde ciddi bir literatür oluşmuştur (Halife, tsz; Kettânî, 1994; Sezgin, 1967).

Hadis ile ilgili eserlerin muhtevası kadar bu eserlere verilen isimler de üzerinde düşünülmesi gereken bir başka konudur. Esere verilecek isim ile ilgili iki yöntemden bahsetmek mümkündür. Bunlardan birincisi eserin ismini belirleyip çalışmayı ona göre organize etmek bir diğeri de esere isim vermeyi çalışma vücut bulduktan sonraya bırakmak ve muhtevadan hareketle bir isim vermektir. Hadise dair eser isimlerinin kısalık ve uzunluğu konusunda bir standarttan bahsetmek ise mümkün görünmemektedir. Bazı muhaddisler daha kapsayıcı ve anlam alanı geniş kelimeleri tercih ederek eser isimlerini kısa tutmuşlar, bazıları da muhtevayı daha iyi yansıtsın diye eser isimlerini uzun tutmuşlardır. İster kısa ister uzun olsun eser isimleri, müellifin duruş ve yaklaşımını yansıtan unsurlardır.

Eserlere verilen isimler, belli bir zihinsel çabanın, müellifin o konu ile ilgili yaklaşım ve tutumunun da bir göstergesidir. Eser isimleri muhaddislerin amacını yansıtır. Zira her bir eser adı, yaşanılan asrın rengini, problemlerini, taraflarını, iddialarını vb. unsurlarını sonraki asırlara intikal ettirme potansiyelini barındırmaktadır. Öte taraftan eser adları, muhaddislerin eserlerine isim verirken ne kadar orijinal bir tutum sergileyip sergilemedikleri, kendilerinden önce yazılan çalışmalara verilen isimlerden ne kadar etkilenip etkilenmedikleri konusunda da bazı değerlendirmeler yapılmasına yardımcı olacaktır. Örneğin hoca-talebe ilişkisinin tespit edildiği muhaddislerin eserlerine verdikleri isimler, bunların birbirlerinden ne derecede etkilendiklerini de ortaya çıkabilecektir. Burada eser isimlerinin doğru tespit edilmesi, gerekli araştırma süreçlerinin tamamlanması ve değerlendirmenin buna göre yapılması önem arz etmektedir. Aksi durumda hakikatte müellifin eserine vermediği bir ismi merkeze alarak çeşitli çıkarımlarda bulunulabilecek ve yanlış sonuçlara varılabilecektir.

1.2. Dönemin İlmi Atmosferini Yansıtması Açısından

Her dönemin gündemde olan ve problem teşkil eden ilmi konuları birbirinden farklılık arz etmektedir. Kimi zaman siyasal ve kültürel, kimi zaman itikadî, ahlakî ve amelî yaklaşımlar dönem atmosferine hakim olmuş ve telif edilen eserler bu ortam içerisinde kaleme alınmıştır. Dolayısıyla eserlerin isimleri yazıldığı dönem ile ilgili çeşitli ipuçlarını ve polemikleri beraberinde taşır. Hadis alanında telif edilen eserler, çoğu zaman muhatabı zikredilmeksizin belli kişi veya kesimlere verilen cevap ve izahlara dair mesajlar da içerir. Eser adları bir başka veçheden müelliflerin yaşadıkları dönemin problemlerine kayıtsız kalmadıklarını ve aktülaiteyi yönlendirmek istediklerini imgelemektedir.

Muhaddislerin eserlerine verdikleri isimlerin mercek altına alınması ve esere verilen ismin muhtemel sebepleri üzerinde düşünülmesi hadis tarihine dair aydınlatıcı bilgiler sunabilecektir. Bazı eserler, asıl adları ile değil de meşhur olan isimleri ile ön plana çıkmıştır. Örneğin *Sahîhayn* diye maruf olan eserler, çoğunlukla *Sahîh-i Buhârî* ya da *Sahîh-i Müslim* şeklinde yaygınlık kazanmış, bu eserlerin müellifleri tarafından verilen tam künyeleri gözden kaçabilmiştir. Bu durum, eser isminden hareketle dönem çözümlemesi yapmanın önünde bir engel olarak görünmektedir.

Hadis ilminde kaleme alınan eserler, her ne kadar çoğunlukla rivayetleri aktaran birer kitap olma vasfını haiz olsa da bu kitaplara, kitapların içerisindeki bölüm ve bablara verilen isimler etki-tepkileri, ekoller arasında yaşanan fikirsel ayrılıkları ve müellifin bir çeşit yorumunu yansıtmakta ve ilgili dönemin fotoğrafını sunmaktadır.

Konu ile ilgili üzerinde durulması gereken bir başka husus da elimize ulaşmamış ancak kaynaklardan ve bu eserlere yapılan referanslardan haberdar olduğumuz bazı kitapların bulunmasıdır. Kitabın kendisine ulaşmamamız veya kitabın günümüze ulaşmamış olması önemli bir kayıp olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte kitabın zatı günümüze ulaşmamış olsa da bazı eserlere verilen isimlerden dönemin hakim anlayışını, hassasiyet noktalarını, polemikleri, muhtelif yaklaşım tarzlarını, muhaddisler arasında tartışılan noktaları, muhaddislerin metodolojilerini tespit gibi bazı pratik faydaları sağlayabilir.

1.3. Aktüel Değer Açısından

Hadis ilmi ile ilgili yazılan eser isimlerinin doğru tespit edilmesi, günümüz araştırmacıları için de oldukça önemli olan bir konudur. Hadis tarihi, literatürü ve usulüne dair isabetli değerlendirme ve çözümlemelerin yapılmasında, eser isimlerinden yararlanılabilir. Bu açıdan bakıldığında hadis ilmine dair eser isimlerinin sadece kendi dönemleri için değil günümüz için de bir aktüel değeri bulunmaktadır. Bilinen bir husustur ki diğer disiplinler gibi hadis disiplini de tarihsel süreçlerden ve tartışmalardan uzanarak günümüze ulaşmıştır. Hadis tarihi ve usulüne dair makro düzeydeki problem ve tartışma konularının yansıdığı yerlerden biri, eser isimleridir. Eserlere verilen isimlerden hareketle asırlara göre öne çıkan problemler tespit edilebilir. Günümüze kadar izi takip edilerek oluşturulacak bu envanter, hadis ilmi ile uğraşanlar için verimli bir alan açabilir.

2. BAZI ESER İSİMLERİNİN ÇÖZÜMLENMESİ

Bu başlık altında hadis ilmi ile ilgili yazılan bazı eser isimleri mercek altına alınacak ve bu eser isimlerinin, yazıldığı dönemin fotoğrafını ne derecede yansıttığı tartışılacaktır. Yöntem olarak eser isimlerinde geçen bazı anahtar kelimeler tespit edilecek ve bu kelimeler üzerinden bir çözümleme yapılacaktır. Örneklem kabilinden ve çoğunlukla hicrî üçüncü asırdaki bazı eser isimlerinin tercih edilmesi ise bu konunun akademik olarak ve daha geniş bir şekilde ele alınmasına kapı aralamak içindir.

2.1. İmâm Şafiî'nin (ö. 204/820) *İhtilâfü'l-Hadîs* Adlı Eseri

İmâm Şafiî'nin bu eseri, hadislerin teârüzü konusunu ele almakta ve bu alanda yazılan ilk eser olma özelliğini taşımaktadır. Eserin başlığında geçen terkib "İhtlâfü'l-Hadîs"tir (İmâm Şâfii, 1986, 1993). Bu terkîb, hicrî ikinci asrın sonlarında hadislere yönelik farklı görüşlerin belirmeye başladığını ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımlardan birisi, bazı rivayetler arasında ihtilafların bulunduğu dolayısıyla bu rivayetlerin reddedilmesi gerektiği iddiasıdır. Bu iddianın dillendirilmesi ve ilmi mahfillerde tartışılması, İmâm Şafiî'nin bu konuyu tartışmasına ve eserini bu şekilde isimlendirmesine neden olmuş gibi görünmektedir. Nitekim İmâm Şâfiî'nin eserini bu şekilde isimlendirmesi, sadece esere verilen bir başlık olarak kalmamış, ilerleyen zamanlarda İhtilâfü'l-Hadîs kavramının müstakil bir alt disiplin olarak vücut bulmasında da etkili olmuştur (Kanarya, 2017).

2.2. Ebû Ubeyd Kâsım b. Sellâm'ın (ö. 224/838) *Fedâilül-Kur'an ve Meâlimuhu ve Âdâbüh* Adlı Eseri

Ebû Ubeyd'in bu eseri, sûre ve ayetlerin faziletini konu edinen rivayetleri içermektedir. Eserin başlığında Fedâilü'l-Kur'an, Meâlimuh ve Âdâbüh olmak üzere üç anahtar kelime geçmektedir (Ebû Ubeyd Kâsım b. Sellâm, 1995). Bu kavram ve kelimelerin işaret ettiği mana Kur'an'ın okunmasına, anlaşılmasına, yorumlanmasına ve tilavet âdâbına ilişkindir. Varsayımsal bir arka plan okuması yapmak gerekirse şunlar ifade edilebilir: Hadisler derlenmiştir ve spesifik konularla ilgili rivayetler çerçevesinde bir literatür çeşidi olarak Fedâilü'l-Kur'an türü eserler kaleme alınmaya başlanmıştır. Nitekim aynı asırda İbnü'd-Dürays (ö. 294/906) ve el-Firyâbî (ö. 301/913) *Fedâilü'l-Kur'an* adı ile iki eser yazmışlar ve burada ilgili rivayetleri bir araya getirmişlerdir (İbnü'd-Dürays, 1987; Firyâbî, 1989). Öte taraftan bu dönemde kelam, fıkıh ve tasavvufa dair de eserler yazılmıştır. Fedâilü'l-Kur'an edebiyatının hız kazanmasında halkın nazarını diğer ilimlerle ilgili eserlerden Kur'an'a tevcih etme eğilimi de etkili olmuş olabilir. Bir başka husus da Ebû Ubeyd'in ömrünün son demlerinin halkü'l-Kur'an meselesinin tartışıldığı tarihlere tekabül etmesidir. Bu dönemde halkü'l-Kur'an meselesi, ilmi sınırların ötesine taşınmış ve kamplaşmalara neden olmuştur. Mu'tezile, sûreler arasında bir tefâdül bulunmasını Kur'an'ın mahlûk olduğunun bir delili olarak addetmekte ve tefâdülün ancak muhdes olan konularda olabileceğini savunmaktadır (İbn Teymiyye, 2004, 7/53). Ebû Ubeyd'in mezkûr isim

ile rivayet merkezli bir kitabı telif etmesi, Kur'an'ın fazileti üzerinden onun mahlûk olduğunu iddia edenlere zımnî bir cevap niteliği de taşımaktadır.

2.3. Ahmed b. Hanbel'in (ö. 241/855) *Kitâbü'l-İlel ve Ma'rifeti'r-Ricâl* Adlı Eseri

Hadis usulündeki önemli konulardan biri, zahiren bir problem görünmediği halde hadisin sıhhatini zedeleyen gizli bir kusurun var olup olmadığı meselesidir. Bu konu sonraki dönemlerde İlelü'l-Hadîs diye adlandırılan ayrı bir ilmin ortaya çıkmasına da vesile olmuştur. Hadis alimlerinin sıklıkla üzerinde durdukları bir diğer konu ise isnadda yer alan ravilerin kimlikleri ve güvenilir olup olmadıkları konusudur. Ahmed b. Hanbel'in mezkûr eseri, bu iki konuyu merkeze almıştır. Eserin başlığında geçen iki önemli kelime "el-İlel" ile "Ma'rifetü'r-Ricâl" terkipleridir (Ahmed b. Hanbel, 2001). İllet kelimesinin başlığa taşınması, hadis naklinde bulunanların dikkatli olmalarını, iyice tetkik edilirse rivayetlerde gözden kaçan bazı kusurların var olabileceğini ve illeti tespit yollarının önemini ima etmektedir. O günkü şartlar itibarı ile illet konusunun muhaddislerin gündemini işgal ettiğini ve Ahmed b. Hanbel'in bu eseri telif etmesinde söz konusu faktörün etkili olduğunu kuvvetli bir ihtimal olarak değerlendirmek mümkündür. Başlıkta geçen bir diğer anahtar kelime ise rivayetlerin sıhhati konusunda önemli addedilen ravilerin isim, künye, nesep ve güvenilirliklerini konu edinen "Ma'rifetü'r-Ricâl"dir. Bu terkib, Ehl-i Hadis için oldukça önemli olan ravi bilgisi ve tenkidinin o günün koşullarında ehemmiyet arz etmesi, hadis uydurma faaliyetinde bulunan veya kusurlu olan ravilerin tespit edilmeye çalışılması bakımından da önemlidir. Ayrıca bu eser, hadis rivayetlerini derleyen Ahmed b. Hanbel gibi bazı muhaddislerin sadece hadis toplamak ile kalmayıp teknik anlamda bir hadisçi müktesebatına sahip olduklarını da ifade etmektedir.

2.4. Buhârî'nin (ö. 256/870) *el-Câmiü's-Sahîh* Adlı Eseri

Sahîh-i Buhârî diye ümmet nezdinde meşhur olan Buhârî'nin eserinin tam adı *el-Câmiü'l-Müsnedü's-Sahîhü'l-Muhtasar min Umûri Rasûlullahi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Sünenihi ve Eyyâmih* şeklindedir (Nevevi, tsz, s. 1/73; Ayni, 2001, 1/4; İbn Hacer, 2000, s. 9). Eserin isminde Buhârî'nin amacını yansıtan bazı önemli kelimeler bulunmaktadır. Bu kelimelerden ilki "el-Câmi" kelimesidir ki bu kavram eserin belli konuları ihtiva eden hadisleri içerdiğini ifade etmektedir. "el-Müsned" kelimesi, müellifin eserine aldığı rivayetlerin ittisal şartını taşıdığını ve çoğunlukla merfû hadislere yer verdiğini göstermektedir. "es-Sahîh" kelimesi, Buhârî'den önce telif edilen hadis kitaplarının sahih-zayıf ayırımı yapmaksızın rivayetleri derlediğini, kendisinin eseri telif gayesinin ise şartlarına uygun sahih hadisleri bir araya getirmek olduğunu ve bu yönde toplumsal bir ihtiyacın giderek belirginleştiğini ima etmektedir. "el-Muhtasar" kelimesi ile müellifin bütün sahih hadisleri kitabına almadığına dolayısıyla sahih hadislerin sadece bu kitapta geçen rivayetlerle sınırlı tutulmaması gerektiğine işaret etmektedir. "min Umûri Rasûlullahi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Sünenihi ve Eyyâmih" ifadesi ile eserin Hz. Peygamber'in (sav) sünnetini ve sîretini merkeze alan bir yaklaşım ile telif edildiğini göstermektedir. Görüldüğü üzere Buhârî'nin eserine verdiği isim, bir taraftan onun amacını yansıtmakta diğer taraftan dönemin ilmi atmosferinin mahiyetine dair bazı karineler içermektedir. Öte taraftan eser isminde yer alan kelimeler, günümüz araştırmacılarına kendilerinden önceki mirastan istifade etmelerini, bu mirası tahkik etmelerini, çağın ihtiyaçlarını dikkate alan farklı bir metodoloji ile yeni eserleri telif edebileceklerini ortaya koymaktadır.

2.5. İbn Kuteybe'nin (ö. 276/889) *Te'vîlü Muhetlifi'l-Hadîs* Adlı Eseri

İbn Kuteybe'nin *Te'vîlü Muhtelifi'l-Hadîs* adı ile bilinen eserinin tam adı "*Kitâbü Te'vîli Muhtelifi'l-Hadîs fi'r-Reddi alâ A'dâi Ehli'l-Hadîsi ve'l-Cem'i Beyne'l-Ahbâri'l-letti İddeav aleyhâ et-Tenâküd ve'l-İhtilâf ammâ Evredûhu mine'ş-Şübehi alâ Ba'di'l-Ahbâri'l-Müteşâbiheti ve'l-Müşkileti*" şeklindedir (İbn Kuteybe, 1999). Eserin isminde müellifin yaklaşımı, ne amaçla kaleme alındığı ve yaşadığı dönemdeki reaksiyonları gösteren bazı kelimeler bulunmaktadır. Kitabın isminde "Te'vîl, Muhtelifü'l-Hadis, er-Red alâ A'dâi Ehli'l-Hadis, Cem' Beyne'l-Ahbâr, Tenâküd, Ahbârü'l-Müteşâbihe ve'l-Müşkile" gibi anahtar kelimeler bulunmaktadır. Bu kavramlar hicri üçüncü asrın ilmi atmosferi ile ilgili şöyle bir tasavvuru karşımıza çıkarmaktadır: "Hadisler arasında çelişki olduğunu iddia eden bazı kişi ve fırkalar vardır ve bu ihtilafları muhtelif veya mütenakız olarak nitelendirmektedirler. İbn Kuteybe bunların iyi niyetli olmadıklarını düşünmüş olacak ki bunları "Ehli Hadis'in düşmanları" olarak konumlandırmıştır. Diğer taraftan bazı rivayetlerde müteşâbih ve müşkil kelimelerin bulunduğunu iddia eden ve bu argüman üzerinden rivayetler konusunda şüphe içerisinde

olanlar bulunmuş ve Ehli Hadis'i bu rivayetleri aktararak Müslümanlar arasında ihtilafa sebep olmakla itham etmişlerdir. İbn Kuteybe Ehli Hadis'e karşı öne sürülen bu iddiaları reddetmekte ve mezkûr rivayetlerin doğru anlaşılmadığını söylemektedir. Rivayetleri yeniden değerlendirmenin mümkün olduğunu ileri süren İbn Kuteybe, bunun için bir çözüm önerisi olarak ve ısrarlı bir şekilde "te'vîl" ve "cem'" kavramlarını öne çıkarmaktadır (Kanarya, 2021). Bir çözüm önerisi olarak mezkûr iki kavram, ihtilaf ve tenâkuz olduğu gerekçesiyle reddedilen bazı rivayetlerin aslında birbirlerine muhalif olmadığını ve bu rivayetlerin yeniden yorumlanarak aralarının telif edilmesinin imkan dahilinde olduğunu simgelemektedir. Nihayette eserin isminden hareketle müellifin, Ehli Hadis'i savunmak gayesiyle bu eseri telif ettiği kolaylıkla anlaşılmış olmaktadır." Öte taraftan "Ahbârü'l-Müteşâbihe" terkibi, eserde ele alınan rivayetlerin furû fıkha dair rivayetlerden çok itikadî karakter arz ettiğini ifade etmektedir. Bu eser isminin oldukça uzun olması, muhtasar olması beklenen eser isimlerinin yeri geldiğinde uzun tutulabileceğine de işaret etmektedir.

2.6. Hayyât'ın (ö. 300/913) *er-Red alâ men Esbete Habere'l-Vâhid* Adlı Eseri

Hicri üçüncü asırda fikri ayrılık ve ihtilafların yaşandığı ekollerden biri Ehl-i Hadis ile Mu'tezile arasındaki tartışmalardır. Bu tartışmaların odak noktalarından birisi haber-i vâhidin hücciyet değeridir. Bağdat ekolüne mensup Mutezilî alim Hayyat da kaynaklarda kendisine nispet edilen *er-Red alâ men Esbete Habere'l-Vâhid* adlı eseri ile bu tartışmaya katılmış ve Ehl-i Hadis ekolünün haber-i vâhidi delil olarak kullanmalarına karşı çıkmıştır (İbn Hacer, 1986, 4/8). Eserin isminde geçen "er-Red" ifadesi, eserin Ehl-i Hadis'e reddiye niteliğinde olduğunu göstermekte ve Ehl-i Hadis ile Mu'tezile arasında ciddi tartışmaların vuku bulduğunu ortaya koymaktadır. "alâ men Esbete Habere'l-Vâhid" terkibi ise Ehl-i Hadis'in haber-i vâhidi delil olarak kabul ettiklerini ancak bunun Mu'tezilî alimler tarafından kabul görmediğini ifade etmektedir. Dönemin ilmi atmosferini yansıtması bakımından bazı varsayımlarda bulunmak da mümkün görünmektedir. Buna göre gerek Mu'tezile gerekse Ehl-i Hadis'in kendi düşünce sistematiklerine uygun eserler telif ettiklerini, her iki ekolün bu eserlerin muhtevalarından karşılıklı olarak haberdar olduklarını, dinamik ve çeşitliliği zengin bir tartışma ortamının bulunduğunu, hadis tarihinde reddiye ve savunu edebiyatının giderek gelişim kaydettiğini, yazılan eserlerin kamuoyu ile paylaşıldığını saptamak mümkündür.

2.7. Râmehürmüzî'nin (ö. 360/971) *el-Muhaddisü'l-Fâsıl* Adlı Eseri

Râmehürmüzî'nin eserinin künyesi, *el-Muhaddisü'l-Fâsıl Beyne'r-Râvî ve'l-Vâî* şeklindedir. Bu eser, hadis tarihindeki ilk müstakil hadis usulü eseri olarak kabul edilmektedir. Eserin isminde geçen iki önemli kavram bulunmaktadır ki bunlar rivayette bulunan anlamındaki "Râvî" ve rivayeti kavrayan anlamındaki "Vâî" kelimeleridir (Ramehürmüzi, 1984). Bu kelimelerin rastlantısal olarak tercih edilmediği aşikardır. Rivayeti nakletme ve rivayeti kavrama temelinde Ehl-i Hadis ile Ehl-i Rey arasında öteden beri süregelen bir tartışma bulunmaktadır. Ehl-i Rey ve ona yakın duran ekoller tarafından Ehl-i Hadis'e yöneltilen en önemli eleştirileri, Ehl-i Hadis'in nakle dayandığı, ihtilaflı rivayetler naklettikleri, çelişkili gibi görünen rivayetlerin farklı fetvalara ve toplumsal ihtilafa sebebiyet verdiği, aktardıkları rivayetler üzerinde yeteri kadar düşünmedikleri, akıl ve reye önem vermedikleri, rivayetleri derlemek adına ailelerini ihmal ettikleri vb. şeklinde sıralamak mümkündür. Râmehürmüzî de "Râvî" ve "Vâî" kelimelerini eserin başlığına taşıyarak muhalif kişi ve gruplara tüm muhaddislerin aynı olmadığını bildirmiş; Ehl-i Hadis'e de ravi olmakla yetinmemeleri gerektiği mesajını vermiştir (Bozkurt, 2022, s. 174). Râmehürmüzî'nin kendisi Ehl-i Hadis'ten olmasına rağmen Ehl-i Rey ile orta yolu, uzlaşı ve mutabakatı salık veren bir başlıkla okuyucunun karşısına çıkması ve her iki tarafın birbirlerinden istifade etmeleri gerektiğini ima etmesi oldukça kıymetlidir.

SONUÇ

Literatür bilgisi, diğer disiplinlerde olduğu gibi hadis disiplini için de oldukça önem arz eden bir konudur. Hadis ilmi ile ilgilenenlerin bu literatürden bağımsız ilmi çalışmalar yürütmeleri doğru bir yöntem olarak değerlendirilemez. Hadis tarihi incelendiğinde hadis ilminin muhtelif konuları ile ilgili ciddi bir literatürün teşekkül ettiği görülecektir. Bu literatür, hem geçmişte hadis ile ilgili konu çeşitliliğini göstermesi bakımından hem de belli tarihsel kesitlerde konjonktürün de etkisi ile hangi konuların öne çıktığını ortaya koyması bakımından dikkate değerdir. Böylelikle fikirsel ayrılıklar, farklı yaklaşım tarzları, çeşitli ekollerin hassasiyet noktaları, savunmacı, duygusal veya tepkisel etkiler

daha kolay tespit edilebilecek ve değerlendirmeler de bu minvalde seyredecektir. Bu anlamda her eser, yazıldığı devrin koşullarından bağımsız değildir ve kendi döneminden sonraki asırlara izler taşır.

Muhaddis, musannif veya şârihlerin eserlerine verdikleri isimler, birçok açıdan tahlile tabi tutulabilir. Eser isimleri, kitabın muhtevasının hülasası, müellifin zihin dünyasına dair ipuçları, kitabın yazıldığı zaman ve coğrafyadaki tartışma konuları, reaksiyonel bir tavır ile kaleme alınıp alınmadığı, belli kişi veya gruplara cevap niteliği taşıyıp taşımadığı gibi bir dizi konuya ışık tutması açısından önemli bazı veriler sunma potansiyeli taşır. Bununla birlikte eser isimleri, araştırmacıların alan ile ilgili bütün kitapları okuma ve değerlendirme imkânlarının olmadığı varsayıldığında daha pratik ve doğrudan incelenen konuya dair bilgi de sunabilmektedir. Hadis ilmine dair yazılan eser isimlerinin doğru tespit edilmesi nokta, hareke ve imlaya dikkat edilmesi, üzerinde durulması gereken bir başka konudur.

Hadis ilminin dinamik yapısı göz önüne alındığında tarihte olduğu gibi günümüzde de birçok eser ilim dünyasına kazandırılmaktadır. Hadis ilmine dair eser isimlerinin tespit edilmesi, araştırmacıların enerjilerini daha isabetli konular üzerine yoğunlaştırmalarında, tekrara düşmemelerinde ve yeni çalışma sahalarının açılmasında da önemli bir mevkiyi haizdir. Bu nedenle hadis ilmine dair eser envanterlerinin kronolojik periyotlar halinde çıkarılması ve bu eser isimlerinin tasnifinden hareketle dönemsel problemlerin ortaya konulması böylece ileriye yönelik projeksiyonların oluşturulması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

el-Aynî, B. (2001). *Umdetü'l-Kârî Şerhü Sahîhi'l-Buhârî*. tsh. Abdullah Mahmûd, Darü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut.

Bozkurt, Ü. (2022). *Hicri 4. Asırda Ehl-i Hadis'in İç Tartışmaları*. Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Diyarbakır.

Ebû Ubeyd, K. (1995). *Fedâilü'l-Kur'an*. thk. Ahmed b. Abdilvahhab, Vizaretu'l-Evkaf.

el-Firyâbî, E. (1989). *Fedâilü'l-Kur'an*. thk. Yusuf Osman Fadlullah Cibrîl, Mektebetü'r-Rüşd, Riyad.

Halife, H. (tsz). *Keşfü'z-Zünûn an Esâmi'l-Kütübi ve'l-Funûn*. Daru İhyai't-Turasi'l-Arabi, Beyrut.

Hanbel, A. B. (2001). *Kitâbü'l-İlel ve Ma'rifeti'r-Ricâl*. thk. Vasiyullah b. Muhammed, Darü'l-Hani, Riyad.

İbnu'd-Durays, M. (1987). *Fedâilü'l-Kur'an ve mâ Ünzile Mine'l-Kur'ani bi Mekkete ve Mâ Ünzile bi'l-Medine*. thk. Ğazve Budeyr, Dâru'l-Fikr, Dımaşk.

İbn Hacer, A. (2000). *Hedyü's-Sârî Mukaddimetü Fethi'l-Bârî*. Darü's-Selam, Riyad.

İbn Hacer, A. (1986). *Lisânü'l-Mîzân*. Darü'l-Marife, Beyrut.

İbn Kuteybe, A. (1999). *Te'vîlü Muhtelifi'l-Hadis*. thk. Muhammed Muhyiddin el-Asfer, el-Mektebü'l-İslami, Beyrut.

İbn Teymiyye, T. (2004). *Mecmû'*. Vizaretu'ş-Şuuni'l-İslamiyye, Medine.

Kanarya, B. (2017). *İhtilaflı Hadisler*. İz Yayıncılık, İstanbul.

Kanarya, B. (2017). İbn Kuteybe'nin İhtilaflı Hadislere Yaklaşımı -Te'vîlü Muhtelifi'l-Hadîs Eseri Örnekliğinde-. *Anemon Muş Alpaslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2021, 309-319.

el-Kettânî, M. (1994). *Hadis Literatürü*, İz Yayıncılık, İstanbul.

Nevevî, M. (tsz). *Tehzîbü'l-Esmâ ve'l-Lügât*. Darü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut.

er-Ramehürmüzî, H. (1984). *el-Muhaddisü'l-Fâsıl Beyne'r-Râvî ve'l-Vâî*. thk. Muhammed Accâc el-Hatîb, Darü'l-Fikr, Beyrut.

Şâfiî, M. (1993). *İhtilâfü'l-Hadîs*. thk. Amir Ahmed Haydar, Müessesetü'l- Kütübi's-Sekafiyye, Beyrut.

Şâfiî, M. (1986). *İhtilâfü'l-Hadîs*. thk. Muhammed Ahmed Abdulaziz, Darü'l- Kütübi'l- İlmiyye, Beyrut.

POTASYUM ÇÖZÜCÜ MIKROORGANİZMALAR VE TOPRAK VERİMLİLİĞİNDE ÖNEMİ

POTASSIUM SOLVENT MICROORGANISMS AND SOIL IMPORTANCE IN EFFICIENCY

Assoc. Prof. Dr. Ferit SÖNMEZ

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Agriculture, Department of Seed Science and Techonology, Bolu-Türkiye

ORCID: 0000-0003-1437-4081

Prof. Dr. Füsun GÜLSER

Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Agriculture, Department of Soil Science and Plant Nutrition, Van-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9495-8839

Özet

Potasyum bitkilerin kalite kriterleri üzerine etki eden önemli bir makro elementtir. Genel olarak toprakların potasyum içeriklerinin yüksek olduğu görüşü hakimdir. Ancak yapılan potasyumlu gübrelemeler ile bitkilerin kalite ve verimlerinde önemli değişimler elde edilmektedir. Bu durumda toprakların mevcut potasyum kapsamının yüksekliği uygulanan potasyumlu gübrelerin etkinliğini sınırlandırmamaktadır. Kimyasal gübre fiyatlarının yükseldiği günümüzde toprakların mevcut potasyum rezervlerinden faydalanılması, ihtiyaç halinde kimyasal gübrelemelere yönelinmesi giderek önem kazanmaktadır. Bu bağlamda potasyum çözücü mikroorganizmalar ön plana çıkmaktadır. Doğal toprak koşullarında var olan potasyum çözücü mikroorganizmaların oransal olarak düşük düzeyde bulunmaları nedeniyle beklenilen sonuçlar elde edilememektedir. Bu nedenle potasyum çözücü mikroorganizmaların özel koşullarda çoğaltılması ve mikrobiyal gübre olarak kullanımı gerekmektedir. Uzun yıllara dayanan bu alanda yapılan çalışmalar bulunmaktadır. Bu derleme de potasyum çözücü mikroorganizmaların zaman içindeki kullanım durumlarının değişimi ve toprak verimliliğindeki önemleri hakkında bilgiler sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar kelimeler; Potasyum, mikroorganizma, toprak, verimlilik

Abstract

Potassium is an important macro element that affects the quality criteria of plants. In general, the opinion that the potassium content of the soils is high is dominant. However, significant changes are obtained in the quality and yield of plants with potassium fertilization. In this case, the existing potassium content of the soils does not limit the effectiveness of the applied potassium fertilizers. In today's world, where chemical fertilizer prices are rising, it is becoming increasingly important to use the existing potassium reserves of the soil and turn to chemical fertilizers when needed. In this context, potassium-solubilizing microorganisms come to the fore. Expected results cannot be obtained due to the low level of potassium-solubilizing microorganisms that exist in natural soil conditions. For this reason, it is necessary to reproduce potassium-solving microorganisms under special conditions and to use them as microbial fertilizers. There are studies conducted in this field for many years. This review will be tried to present information about the change in the use of potassium-solubilizing microorganisms over time and their importance in soil fertility.

Keywords: Potassium, microorganisms, soil, fertility

Giriş

Mutlak gerekli bitki besin elementlerinden olan ve makro elementler içerisinde kimi bitkilerde azottan bile daha fazla tüketimi olan potasyum, bitkinin tat, koku, aroma ve lezzet ile ilgili birçok özelliği üzerine etki etmektedir.

Kimyasal gübre maliyetlerinin yükseldiği günümüzde üreticilerin alternatif gübre ve kaynaklarına yöneldikleri, bu bağlamda mikroorganizmaların kullanımın yaygınlaşmaya başladığını ifade edebiliriz.

Son zamanlarda çeşitli tarımsal kimyasallarından ziyade toprak-bitki-mikroorganizma etkileşimlerinden yararlanmak gittikçe önem kazanmaktadır (Rais ve ark. 2017).

Potasyum çözen bakteriler (KSB) dahil olmak üzere birçok faydalı ve bitki büyümesini destekleyen rizobakter türleri (PGPR'ler) rizosferde mevcut olduğu bilinmektedir (Kumar ve ark. 2015; Ilangumaran ve Smith 2017).

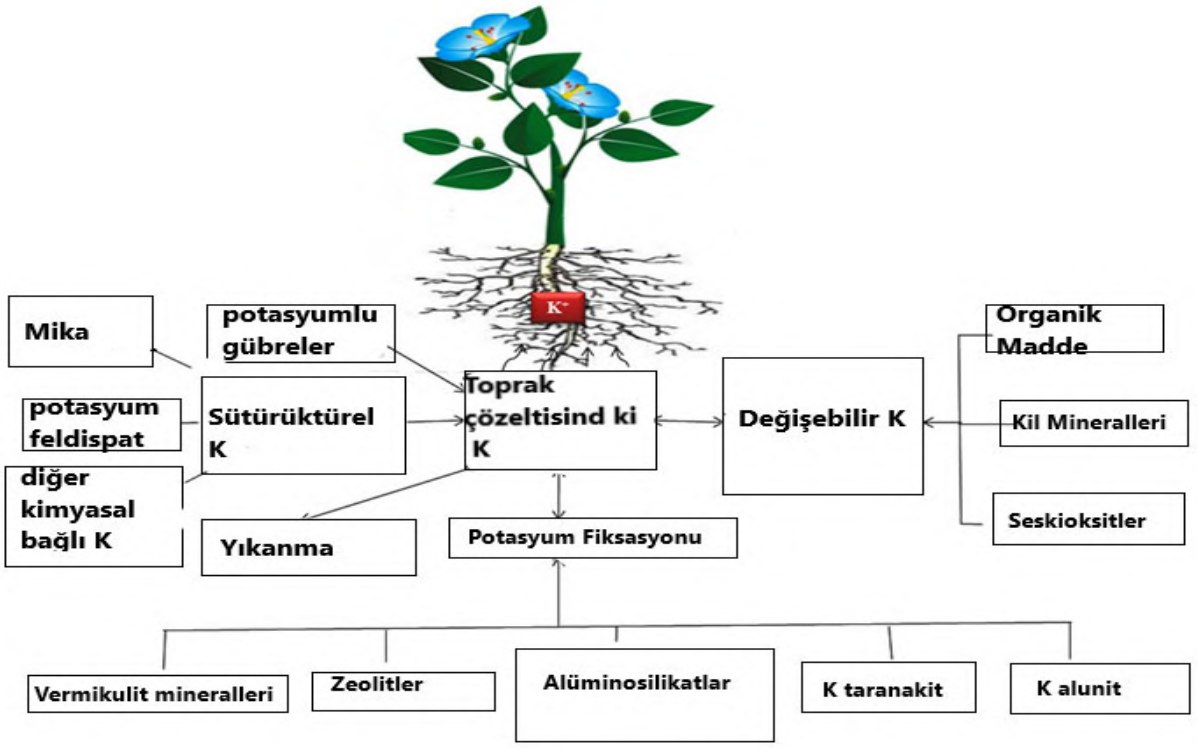
Potasyum çözücü bakteriler (KSB), potasyum kapsayan mineralleri çözer ve toprakta var olan ancak çözünemeyen potasyumu bitkilerin alabileceği çözünebilir potasyum türlerine dönüştürürler.

Sayısız toprak mikroorganizmaları içinden Acidithiobacillus ferrooxidans, Paenibacillus spp., Bacillus mucilaginosus, B. edaphicus ve B. Circulans gibi mikroorganizmalar biyotit, muskovit, feldispat, mika, riyolit ve ortoklaz gibi K minerallerini çözme yeteneğine sahiptir. KSB'lerin sayıları, çeşitliliği ve K çözme kapasiteleri toprağa ve iklim koşullarına bağlı olarak farklılık gösterse de, normalde her toprakta bulunur. Bu mikroorganizmalar, bitkisel üretimini yönetmek ve topraktaki mevcut potasyumu sürdürülebilir potasyum gübre kaynağı olarak verimli bir şekilde kullanılabilirlik sağlayabilirler. Alternatif olarak KSB içeren mikrobiyal gübrelerin üretilmesi ve uygulanması, özellikle çeltik tarlalarında K yetersizliğini giderebilir pratik bir yaklaşımdır (Rajawat ve ark., 2019).

Bu derlemede artan gübre fiyatlarının getirmiş olduğu tarımsal üretim girdi maliyetlerinin düşürülmesinde potasyum çözücü bakterilerin kullanımının getireceği olumlu yönler ile karşılaşılacak önemli engellerin olabileceği hakkında bilgi sunmaktadır.

Toprakta potasyum

Topraktaki potasyum (K), suda çözünür K, değişebilir K, değiştirilemez K ve mineral K şeklindedir (Başak ve Biswas 2009).

Şekil 1. Toprakta potasyum formlarının arasındaki ilişki (Sparks ve Huang, 1985)

Toplam toprak K'nın yalnızca %1-2'sini temsil eden suda çözünür K ve değiştirilebilir K, bitkiler tarafından doğrudan kullanılabilir miktarı ifade etmektedir (Malinovskaya ve ark. 1990; Mohammadi 2012; Ghadam ve ark., 2019).

Topraktaki K ve gübreler ile ilave edilen K tarımsal üretimin gelişimini sınırlayan önemli faktör haline gelen potasyum sorununu çözmede önemli kaynakları oluşturmaktadırlar (Sheng ve Huang 2001).

Dengesiz kimyasal gübrelerin neden olduğu olumsuz çevresel etkiler ve mahsul üretiminin artan maliyetleri nedeniyle, mahsul üretimini artırmak için çevre dostu, uygun maliyetli ve sürdürülebilir agroteknolojilerin kullanılması gerekmektedir (Meena ve ark., 2018).

Çizelge 1. Bazı primer ve sekonder kil minerallerinin K kapsamları (Anonim, 2023)

K içeren materyaller	K kapsamı (% K_2O)
Alkali feldispatlar	4-15
Ca-Na feldispatlar	0-3
Muskovit	7-11
Biotit	6-10
İllit	4-7
Vermikulit	0-2
Klorit	0-1
Montmorillonit	0-0.5

Ülkemizde gübreleme programında potasyuma yeterince yer verilmemektedir. Bunun başlıca nedeni tarım alanlarının gübre gereksinimleri belirlenmesinde potasyuma yeterli önemin verilmemesidir. Bir diğer önemli faktör de yıllar önce yapılmış verimlilik analiz araştırmaları kaynak gösterilerek, ülkemiz topraklarının genelde potasyum miktarının oldukça yüksek olduğuna inanılması ve hala bu inancın günümüzde de sürüyor olmasıdır. Bilindiği üzere toprak dinamik bir sistem ve tarımsal faaliyetler ile

sürekli değişime uğramaktadır. Günümüz tarım tekniklerinin büyük değişime uğraması, sulanan tarım alanlarındaki artış ve ayrıca besin elementleri gereksiniminin yüksek ve bol ürün veren çeşitlerin geliştirilip tarımda kullanılır olması birçok olay gibi gübreleme proğramlarının değiştirilmesi gerekli kılmaktadır. Günümüzde gübreleme programının koşullara uygun şekle dönüştürülmemesi, potasyuma dengeli şekilde yer verilmemesi tarımsal üretimde yenilginin baştan kabulu demektir (Kacar, 2005).

Çizelge 2. Türkiye topraklarının tarım bölgelerine göre K (K_2O) dağılımı (%) (Anonim, 2023)

Bölgeler	Az (20 kg da^{-1} 'den az)	Orta (20-30 kg da^{-1})	Yeter (30-40 kg da^{-1})	Yüksek (40 kg da^{-1}'den fazla)
Orta-Kuzey	1.14	2.55	4.01	92.3
Ege	6.35	6.75	8.02	78.88
Marmara	6.12	10.79	12.64	70.45
Akdeniz	4.24	10.32	11.77	73.67
Kuzey-Doğu	0.84	1.46	2.88	94.82
Güney-Doğu	0.72	1.02	1.34	96.92
Karadeniz	9.85	10.95	19.72	59.48
Orta-Doğu	0.51	2.06	2.96	94.47
Orta-Güney	0.51	1.65	2.44	95.4

Bitkide potasyum

Potasyumun bitkilerde birçok hayati öneme sahip olaylardaki rolü, örneğin metabolik, fizyolojik ve biyokimyasal işlevlerde gibi öneme haizdir. Bu görevlerin etkisi sonucu tarımsal ürünlerin miktarı ve kalitesi artmaktadır. Potasyumun enzim aktivitesinde, fotosentezde, floem ve ksilemde bitki besin elementlerinin ve fotosentez ürünlerinin taşınmalarında rolü ile protein kapsamını artırma, turgoru düzenleme, bitkilerin su bilançosunu düzenleyerek bitkiden su yitmesini ve solmayı önleme gibi birçok görevi bulunmaktadır. Ayrıca potasyum bitkilerde kök gelişmi ve büyümesi gibi hayati olayları olumlu şekilde etkilerken aşırı azotlu gübrelemenin neden olduğu bitkilerde yatmayı önler, soğuğa dayanıklılığı artırır, ürünlerde erkencilik sağlar, kimyasal azotlu gübrenin etkinliğini artırır, bitki hastalık ve zararlılara karşı dayanıklılığı etkiler. Bu önemli görevleriyle potasyum, ürün miktarı üzerine olumlu ve önemli etki yapar. Hayvancılık açısından potasyum yem bitkilerinin protein kapsamlarını artırmak suretiyle hayvan beslenmesi açısından gıda ve yem bitkilerinin besin değerlerini yükseltir, meralarda yem bitkilerinin daha kaliteli olmalarına yardım eder. Yetiştiriciliği yapılan meyvelerin renk, büyüklük, tat ve aroma gibi satış sırasındaki özellikleri üzerine olumlu etki yaparken bazı meyve ve sebzelerin depolanmaları sırasındaki ağırlık kayıplarının azalmasını, pazarlanabilirliklerinin artmasını ve nakliye sırasında meydana gelebilecek verim kalite ve miktar kaybını en aza indirmek suretiyle tüketiciye sunulacak ürünlerin kalitesini artırır (Kacar ve Katkat, 1998).

Tüm bu verilen bilgiler ışığı altında potasyumun bitki gelişimi ve kalitesi üzerine etkileri dünyanın birçok ülkesinde yapılmış araştırmalarla ispatlanmıştır. Bu nedenle günümüzde toprak analiz sonuçları dikkate alınması koşulu ile ülkemizde de gübreleme programlarında potasyuma yer verilmesi büyük önem taşımaktadır.

Potasyum çözücü bakteriler ve potasyum çözünürlük aktiviteleri

Yüzyıldan daha uzun bir süre azot fikse eden mikroorganizmaların tarımsal üretimde kullanımı söz konusu iken sonraki süreçte fosfat çözen mikroorganizmalar öne çıkmış ve daha sonra potasyum ve diğer elementlerin çözünürlüğünü artıran mikroorganizmalardan yararlanılma yoluna gidilmiştir.

Kaya potasyumunun çözünmesine mikrobiyal katılımın ilk kanıtı Muentz (1890) tarafından gösterilmiştir.

Daha sonraki süreçte Bacillus sp, Pseudomonas sp, gibi çok çeşitli potasyum çözücü mikroorganizmalar rapor edilmiştir. Bu organizmalar topraktaki K içeren minerallerde bulunan

potasyumun alınabilir formdaki potasyum formuna dönüştürdükleri bildirilmiştir (Sheng ve ark., 2008; Lian ve ark., 2002; Liu ve ark., 2012; Basak ve Biswas, 2012; Singh ve ark., 2010).

Potasyum çözücü mikroorganizmaların sayıları topraktan toprağa değişmekle beraber hemen hemen her yerde bulunur. Rizosferik mikroorganizmalar, topraktaki bağlı formdaki toprak minerallerinin çözünmesine önemli ölçüde katkıda bulunur (Sindhu ve ark., 2009).

Çizelge 3. Farklı çözünmeyen K kaynaklarından K çözme potansiyeline sahip bakterilerin listesi (Rajawat ve ark. 2019)

Potasyum çözen organizma isimleri		**Çözünemez potasyum kaynakları**	**Kaynaklar**
Cins	Türler		
Azotobacter	–	Feldispat	Yi et al. (2012)
Agrobacterium	*tumefaciens*	Atık mika (muskovit ve biotit)	Meena et al. (2015)
Bacillus	-	Muskovit, potasyum aluminosilikat, feldispat	Mikhailouskaya and Tcherhysh (2005), Rajawat et al. (2014), Yi et al. (2012), Syed ve Patel (2014)
	mucilaginosus	Illit powder, Montmorillonit, kaolinit, feldispat, Muskovit, mika, ve mika	Han ve Lee (2005), Hu et al. (2006), Zhou et al. (2006), Sugumaran ve Janarthanam (2007), Basak ve Biswas (2009), Singh et al. (2010), Basak and Biswas (2010)
	globisporus	Biotite	Sheng et al. (2008)
	pasteurii	Feldispat ve bentonit	Youssef et al. (2010)
	megaterium	Kaolinit, muskovit ve biotit, mika	Diep ve Hieu (2013), Keshavarz Zarjani et al. (2013)
	coagulans	Kaolinit	Diep ve Hieu (2013)
	metallica	Mika	Saiyad et al. (2015)
	firmus	Potassium aluminosilicate	Rajawat et al., (2014)
	cereus	Potassium	Rajawat et al. (2014)
	mycoides	Potasyum aluminosilikat	Rajawat et al. (2014)
	amyloliquefaciens	Mika tozu	Gundala et al. (2013)
	licheniformis	Atık biotit	Saha et al. (2016)
Burkholderia		Mika	Mursyida et al. (2015)
Microbacterium		Feldispat	Yi et al. (2012)
Paenibacillus	*glucanolyticus*	Odun külü	Sangeeth et al. (2012)
Brevibacillus		Atık muskovit	Bahadur et al. (2017)
Enterobacter	*hormaechei*	Potasyum aluminosilikat	Prajapati ve Modi (2012)
	cloacae	Potasyum aluminosilikat	Zhang ve Kong (2014)
	-	Potasyum aluminosilikat	Bakhshandeh et al. (2017)
Pseudomonas	-	Potasyum aluminosilikat	Syed and Patel (2014)
	putida	Mika	Mursyida et al. (2015)
	azotoformans	Waste biotite	Saha et al. (2016)
Klebsiella	*variicola*	Potasyum aluminosilikat	Zhang ve Kong (2014)
Alcaligenes	*piechaudii*	Aleksandrov medium	Verma et al. (2015)
Serratia	–	Mica	Mursyida et al. (2015)
Rhizobium	*Pusense*	Waste mika (muskovite ve biotite)	Meena et al. (2015)

-	Potassium solubilizing bacteria	Feldispat, leucite, ve trachyte	Setiawati ve Mutmainnah (2016)
Pantoea	*ananatis*	Mika	Bakhshandeh et al. (2017)
Rahnella	*aquatilis*	Mika	Bakhshandeh et al. (2017)

Pandey (2020) tarafından bildirildiğine göre potasyum çözen mikroorganizmalar şu işlevler sonucunda toprakta var olan potasyumun bitkiler tarafından alınabilirliğini artırmaktadırlar:

1-Asidoliz – Bakteriler tarafından proton üretimi, çözünmeyen K'yi (mika, muskovit ve biyotit feldispat), bitki tarafından kolayca alınabilen çözünür K formlarına dönüştürebilen mekanizmalardan biridir.

2-Organik asit üretimi – Oksalik asit, tartarik asitler, glukonik asit, 2-ketoglukonik asit, sitrik asit, malik asit, süksinik asit, laktik asit, propiyonik asit, glikolik asit, malonik asit ve fumarik asit gibi farklı türde organik asitler KSB'de bildirildi. K taşıyan minerallerden K salınmasında etkili olan bu asitler.

3-Şelatlama - KSB tarafından üretilen organik ligandlar, hücre dışı enzimler ve şelatlar, K mineralleri ile ilişkili Si4+, Al3+, Fe2+ ve Ca2+ iyonları ile şelatlama veya kompleks oluşturma yeteneğine sahiptir. Bu, potasyumun mineral formunun bitki tarafından kolayca alınabilen forma dönüştürülmesiyle sonuçlanır.

4-Biyofilm oluşumu - KSB ayrıca hava koşullarına karşı mikrobiyal hücrelerin çevresinde bir mikro ortam oluşturan biyofilmleri sentezler. Biyofilm oluşumu, suyun alüminosilikat üzerinde kalma süresini, çıplak kaya veya mineral yüzeyinde kalma süresine kıyasla artırır ve mineral ayrışmasını artırır.

5-Toprak pH'ının düşürülmesi

6-Polisakkaritler salgılanması – Mikroplar tarafından üretilen polisakkaritler ve proteinler, mineral yüzeylere bir bağlantı yapısı görevi görebilir. Bu, bitki alımı için K taşıyan minerallerden K salınımına neden olabilir.

Potasyum çözen organizmalar ve bitkiler üzerine etkileri

Yapılan çalışmada Bakteriler, mantarlar ve aktinomisetler gibi birçok mikroorganizmanın dağlık alanlarda yetişen bitkilerin kök yüzeylerinde kolonize olduğu belirlenmiştir (Groudev,1987). Mikrobiyal topluluk, çözünürlüğü artırma, besin elementlerinin miktarını artırma ve besin elementi alımını iyileştirme gibi çeşitli faaliyetler yoluyla toprağın verimliliğini etkiler (Parmar ve Sindhu 2013).

Potasyum çözücü mikroorganizmalar bunlardan biri olup, toprakların alınabilir mevcut K miktarını ve mahsullerdeki K birikimini artırabilir ve hatta mısırın tuz stresi toleransını artırabilir (Sheng 2005; Saha ve ar., 2016; Feng ve ark., 2019).

Bu nedenle, toprakta katılaşan güç alınabilir potasyumu, alınabilir potasyuma dönüştürmek için potasyum çözücü bakterileri (KSB) kullanmak daha ekonomik ve verimlidir (Zhang ve Kong 2014).

Yapılan çeşitli çalışmalarda KSB'ler muzda (Archana ve ark. 2012), baklagillerde (Kumar ve ark. 2012), biberde (Han ve Lee 2006), pirinçte (Bakhshandeh ve ark. 2017), çayda (Pramanik ve ark. 2019) tütün (Zhang ve Kong 2014), domates (Lin ve ark., 2002) ve buğday (Sheng ve He 2006) bitki gelişimini desteklediklerini bildirilmiştir.

Son zamanlarda, potasyum çözücü mikroorganizmalar, bitki gelişimini ve verimi iyileştirmek için topraklara mikrobiyal gübre olarak kullanılabilirliği birçok araştırmacının dikkatini çekmiştir.

Bu mikroorganizmalar, çözündürme işlemiyle inorganik ve çözünmeyen toplam toprak K kaynağını alınabilir potasyum formuna dönüştürmede güçlü özelliklere sahiptirler (Sindhu ve diğerleri 2014).

K çözünürlüğü, çok çeşitli saprofitik bakteri, mantar suşları ve aktinomisetler tarafından gerçekleştirilir.

Toprak bakterilerinin, toprak potasyumunu bitkinin alabileceği formlara dönüştürmek için çeşitli özelliklere sahip olduklarına dair sağlam kanıtlar vardır (Saiyad ve ark. 2015).

Çeşitli üretim sistemlerinde bitkilere çoğunlukla çözünebilir K vererek bitkilerin genel işleyişini genişleten bakteriler, bitki büyümesini destekleyen bakteriler olarak sınıflandırılır.

Toprakta ve bitki rizosferinde etkileyici bir KSB popülasyonu vardır. Bunlar, toprakta en sık görülen KSB'nin aerobik olması nedeniyle hem aerobik hem de anaerobik izolatları içerir.

Rizosfer olmayan toprakla karşılaştırıldığında genellikle rizosferde oldukça yüksek bir KSB konsantrasyonu bulunur (Padma ve Sukumar 2015).

K'nin çözünmeyen ve yerleşik formlardan KSB tarafından çözündürülmesi, toprakta K erişilebilirliği açısından önemli bir husustur.

K-çözdürme potansiyeline sahip bakteri izolatları, modifiye edilmiş kullanılarak taranabilir.

Silikat kayalarını B. mucilaginosus, B. circulanscan, B. edaphicus, Burkholderia, A. ferrooxidans, Arthrobacter sp., Enterobacter hormaechei, Paenibacillus mucilaginosus, P. commonans, Cladosporium, Aminobacter, Sphingomonas, Burkholderia ve Paenibacillus tarafından çözme kapasitesi glucanolyticus tanımlanmıştır.

Toprak bakteri grupları arasında B. mucilaginosus, B. edaphicus ve B. circulans etkili K çözücüleri olarak açıklanmıştır (Tablo 9.3).

K'nın mikrobiyal çözünürlüğü, pH, kullanılan bakteri suşları, oksijen ve K içeren minerallerin türünden güçlü bir şekilde etkilenir; aslında orta derecede alkalilik silikatın çözünmesini destekler (Sheng ve Huang 2001).

Çizelge 4. Potasyum çözücü bakteriler tarafından üretilen çeşitli organik asitler (Rajawat ve ar., 2019)

Potasyum çözücü bakteriler	**Salgılanan organik asitler**	**Kaynak**
Bacillus mucilaginosus	Oxalic ve citric	Sheng ve He (2006)
***Pseudomonas* sp**	Tartaric ve citric	Krishnamurthy (1989)
Pseudomonas aeruginosa	Acetic, citric, ve oxalic	Badr ve ark., (2006) ve Sheng ve ark., (2003)
Paenibacillus mucilaginosus	Tartaric, citric, ve oxalic	Liu ve ark., (2012) and Hu ve ark., (2006)
E.asburiae* and *B. metallica	Lactic ve gluconic	Saiyad ve ark., (2015)
Bacillus megaterium, Pseudomonas* sp. and *Bacillus subtilis	Lactic, malic, ve oxalic	Taha ve ark., (1969)
B. megaterium, E. freundii	Citric ve gluconic	Taha ve ark., (1969)
Arthrobacter* sp., *Bacillus* sp., *B. firmus	Lactic ve citric	Bajpai ve Sundara (1971)

Çeşitli organizmalarda farklılık gösteren mikrobiyal suşlar tarafından üretilen çok sayıda organik asit türü (Saiyad ve ark. 2015), KSB tarafından salınan sitrik, glukonik ve oksalik asitlerdir (Tablo 4).

Bu asitler, çözünmeyen K kaynaklarını, bitki tarafından basitçe elde edilen çözünür K formlarına dönüştürür. Organik asitlerin Fe^{2+}, Al^{3+} ve Ca^{2+} gibi metal iyonları ile bağlanması K'nın çözünmesine neden olur. Kapsüler polisakkaritlerin oluşumu ve oksidasyon, bitki alımı için K içeren minerallerden K salınmasına neden olur (Shelobolina ve ark. 2012).

Çizelge 5 Seçilmiş potasyum çözücü bakterilerin farklı ürünler üzerine etkileri ve toprak verimliliği ile ilgili çeşitli parametreler üzerindeki etkisi

Potasyum çözücü mikroorganizma	Bitki türü	Deneme şekli	Sonuçlar	Kaynak
***Mesorhizobium* sp., *Paenibacillus* sp. ve *Arthrobacter* sp.**	Çavdar	Saksı	Üç suşun potasyum içeriği düşük toprağa aşılanması ile toprağın mevcut K içeriğini önemli ölçüde artırmıştır. Saksı deneyinin sonucu, üç suşun, mevcut K-eksikliği olan toprakta çavdar çimi büyümesini farklı derecelerde arttırdığını ortaya çıkardı.	Xiao ve ark., 2017
Bacillus mucilaginosus	Sudan çayırı	Saksı	Mika uygulaması yapılmış alanda, Sudan otunun biyolojik verimini, potasyum alımını ve K geri kazanımını incelemişler. Kontrole göre önemli düzeyde artış sağlamışlar. Biyolojik verimi, Sudan otunun K alımı ve topraktaki farklı K havuzları arasında önemli bir korelasyon olduğunu belirlemişler.	Basak and Biswas (2009)
***Bacillus mucilaginosus, Azotobacter chroococcum,* and *Rhizobium* spp.**	Mısır ve buğday	Fitotron büyüme odasının altındaki kap	Uygulamalar daha yüksek biyolojik verim, potasyum içeriğinde artış ve bitkiler tarafından potasyum alımının artışı yanı sıra bitki dokusunda klorofil ve ham protein içeriğinde artışlar elde etmişler. Rizobakteriler arasında, Bacillus mucilaginosus aşılamasının, Azotobacter chroococcum ve Rhizobium aşılamasından önemli ölçüde daha yüksek potasyum alımı ile sonuçlandığını belirlemişler.	Singh ve ark., (2010)
Bacillus mucilaginosus* and *Azotobacter chroococcum ve A-41	Sudan çayırı	Saksı	Kontrol ile karşılaştırıldığında mika ve/veya bakteri suşu ile muamele edilmiş saksılarda yetişen bitkilerin hepsinde önemli ölçüde daha yüksek biyolojik verim ve besin elementi alımı sağlamış.	Basak ve Biswas (2010)
Bacillus edaphicus	Pamuk ve kolza	Saksı	Pamukta ve kolzada kök ve sürgün gelişimini arttırdığı bulunmuştur. Çözünmeyen potasyum ile muamele edilmiş ve NBT suşu ile aşılanmış topraklarda yetişen pamukta ve kolzada, potasyum içeriği sırasıyla %30 ve %26 oranında artmıştır.	Sheng ve He (2006)
Bacillus circulans	Khella	Tarla	B. circulans F5 ile biyofertilizasyon ve etkileşimlerini incelemişler. Biyogübreleme uygulamaları ile birbirini takip eden iki sezon boyunca büyüme kriterlerinde önemli bir artışa yol açmıştır. Potasyum alımında da benzer sonuçlar elde etmişler.	Hassan ve ark., (2010)

Sonuç

Yer kabuğunda bulunan ve potasyum içeren mineralller bitkiler için iyi bir potasyum kaynağını teşkil etmektedirler. Ancak bitkiler için önemli olan alınabilir potasyum miktarıdır. Bitkiler toprak çözeltisinde bulunan alınabilir potasyumu aldıkça güç alınabilir potasyum rezervlerinden eksilen miktar kadar toprak çözeltisine geçmektedir. Ancak bu geçiş sınırlı olması nedeniyle bitkilerin ihtiyacını karşılamakta yetersiz kalmaktadır.

Bu nedenle, bitkinin gereksinimlerini karşılamak için, yoğun tarımsal faaliyetlerin olduğu alanlarda toprak çözeltisinin alınabilir potasyum miktarını artırmak için güncel bir uygulama olan potasyum içeren gübreler kullanılmaktadır (Zhang ve ark. 2013). Bu gübrelerin son yıllardaki yüksek fiyatları nedeniyle, uzun süreli uygulama, girdi maliyetlerinin artmasına neden olur. Ayrıca kimyasal gübre kullanımı ile çiftçiler, toprakta ve bitki sisteminde ağır metal birikimi nedeniyle tarımsal üretimdeki düşüş ve çoklu çevresel kısıtlamalar gibi birçok doğrudan veya dolaylı sorunla karşı karşıya kalmaktadır. Bu toksik kimyasallar meyve ve sebzelerde ve en sonunda da insan vücudunda birikmektedir (Tuli ve ark. 2010).

Potasyum çözücü mikroorganizmaların kullanımının, topraktaki mevcut potasyumu çözündürmek ve onu bitkiler için alınabilir forma dönüştürmek için umut verici bir strateji olabileceği, bitki gelişiminin iyileştirdiği ve kimyasal potasyumlu gübrelerinin kullanımını azaltabileceği öngörülmektedir.

Potasyum çözücü olarak ilk test edilen organizmalar, B. mucilagino-sus, B. edaphicus, B. circulans, Pseudomonas, Burkholderia, Acidithiobacillus ferrooxidans ve Paenibacillus spp türleridir. Daha önce yapılan araştırmalar, potasyum çözücü bakterilerin çeşitli organik asitler salgılayarak çözünmeyen K-mineral kaynaklarından K çözündürdüğü belirtilmiştir.

Potasyum çözücü bakterilerin topraktaki mevcut potasyumu bitkiler için alınabilir hale getirmedeki başarıları onların organik asit üretimi, ya bir proton ya da ligand mekanizması ile ya doğrudan yada dolaylı olarak K salınımını artırmaktan ileri gelmektedir. Bu nedenle, mikrobiyal gübre olarak potasyum çözücü bakterilerin kullanılması yalnızca bitkinin büyümesini ve verimini artırmakla kalmaz, aynı zamanda çevre dostu mahsul üretimini teşvik ederek ticari kimyasal gübrelerin kullanımının azaltılmasına destek olacaktır.

Kaynaklar

Anonim, (2023). chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://acikders.ankara.edu.tr/pluginfile.php/35183/mod_resource/content/0/BB%206.pdf (erişim tarihi: 17.07.2023)

Archana, D.S., M.S., Nandish, V.P., Savalagi, A.R., Alagawadi, (2012) Screening of potassium solubilizing bacteria (KSB) for plant growth promotional activity. Bioinfolet-A Quarterly Journal of Life Sciences, 9, 627–630

Bakhshandeh, E., Pirdashti, H., K.S., Lendeh, (2017).Phosphate and potassium-solubilizing bacteria effect on the growth of rice. Ecological Engineering, 103, 164–169.

Basak, B., Biswas, D., (2009). Influence of potassium solubilizing microorganism (Bacillus mucilaginosus) and waste mica on potassium uptake dynamics by sudan grass (Sorghum vulgare Pers.) grown under two Alfisols. Plant and Soil, 317, 235–255.

Basak, B., Biswas, D., (2012). Modification of Waste Mica for Alternative Source of Potassium: Evaluation of Potassium Release in Soil from Waste Mica Treated with Potassium Solubilizing Bacteria (KSB). LAP—LAMBERT Academic Publishing, Riga, pp. 2–4.

Biswas, D.R., (2011). Nutrient recycling potential of rock phosphate and waste mica enriched compost on crop productivity and changes in soil fertility under potato–soybean cropping sequence in an Inceptisol of Indo-Gangetic plains of India. *Nutrient Cycling in Agroecosystems*, *89*(1), pp. 15–30.

Feng, K., Cai, Z., Ding, T., Yan, H., Liu, X., Zhang, Z., (2019). Effects of potassium-solubulizing and photosynthetic bacteria on tolerance to salt stress in maize. Journal of Applied Microbiology, 126, 1530–1540.

Ghadam Khani, A., Enayatizamir, N., Norouzi Masir, M., (2019). Impact of plant growth promoting rhizobacteria on different forms of soil potassium under wheat cultivation. Letters in Applied Microbiology, 68, 514–521.

Groudev, S.N., (1987). Use of heterotrophic microorganisms in mineral biotechnology. *Acta Biotechnologica*, *7*(4), pp. 299–306.

Han, H.S., Lee, K.D., (2006). Effect of co-inoculation with phosphate and potassium solubilizing bacteria on mineral uptake and growth of pepper and cucumber. Plant Soil and Environment, 52, 130–136.

Hu, X.F., Chen, J., Guo, J.F., (2006) Two phosphate- and potassium-solubilizing Bacteria isolated from Tianmu Mountain, Zhejiang, China. World J Microbiol Biotechnol 22(9):983–990

Ilangumaran, G., Smith, D.L., (2017). Plant growth promoting rhizobacteria in amelioration of salinity stress: A systems biology perspective. Frontiers in Plant Science, 8, 1768.

Kacar, B., A.V. Katkat, (1998). Bitki besleme. Nobel Akademik Yayıncılık. Yayın no:849 s.203

Kacar, B., (2005). Tarımda Potasyumun Yeri ve Önemi; Potasyumun Bitkilerde İşlevleri ve Kalite Üzerine Etkileri. Çalıştay, 3-4 Ekim 2005, Eskişehir.

Kumar, P., Dubey, R, Maheshwari, D., (2012). Bacillus strains isolated from rhizosphere showed plant growth promoting and antagonistic activity against phytopathogens. Microbiological Research, 167, 493–499.

Lian, B., Fu, P.Q., Mo, D.M. Liu, C.Q., (2002). A comprehensive review of the mechanism of potassium releasing by silicate bacteria. *Acta Mineralogica Sinica*, *22*(2), 179–183.

Lin, Q., Rao, Z.H., Sun, Y., Yao, J., Xing, L., (2002). Identification and practical application of silicate-dissolving bacteria. Agricultural Sciences in China, 1, 81–85

Liu, D., Lian, B., Dong, H., (2012). Isolation of Paenibacillus sp. and assessment of its potential for enhancing mineral weathering. *Geomicrobiology Journal*, *29*(5), pp. 413–421.

Malinovskaya, I., Kosenko, L., Votselko, S., (1990). Role of Bacillus mucilaginosus polysaccharide in degradation of silicate minerals. Microbiology, 59, 49–55

Meena, V.S,, Zaid, A., Maurya, B.R., Meena, S.K., Bahadur, I., Saha, M., Wani, S.H., (2018). Evaluation of potassium solubilizing rhizobacteria (KSR): Enhancing K-bioavailability and optimizing K-fertilization of maize plants under IndoGangetic Plains of India. Environmental Science and Pollution Research, 25, 36412–36424

Mohammadi, K. (2012). Phosphorus solubilizing bacteria: occurrence, mechanisms and their role in crop production. Resources and Environment, 2, 80–85.

Muentz, A., (1890). Sur la decomposition des roches et la formation de la terre arable. *Comptes Rendus Academic Science, 110*, pp. 1370–1372.

Pramanik, P., Goswami, A.J., Ghosh, S., Kalita, C. (2019). An indigenous strain of potassium-solubilizing bacteria Bacillus pseudomycoides enhanced potassium uptake in tea plants by increasing potassium availability in the mica waste-treated soil of North-east India. Journal of Applied Microbiology, 126, 215–222.

Padma, S.D., Sukumar, J., (2015) Response of mulberry to inoculation of potash mobilizing bacterial isolate and other bio-inoculants. Glob J Bio Sci Bio Technol 4:50–53

Pandey, V., (2002). Potassium Solubilizing Bacteria (KSB). Agri Mirror: Future India. 1(2):16-18.

Rais, A., Jabeen, Z., Shair, F., Hafeez, F., Hassan, M., (2017). Bacillus spp., a bio-control agent enhances the activity of antioxidant defense enzymes in rice against Pyriculariaoryzae. PLoS ONE, 12, e0187412.

Rajawat, M. V. S., W. A., Ansari, D., Singh, R., Singh, (2019). Potassium Solubilizing Bacteria (KSB). Microbial Interventions in Agriculture and Environment, 2019 ISBN : 978-981-32-9083-9

Rajawat, M.V.S., Singh, S., Tyagi, S.P., Saxena, A.K., (2016). A modified plate assay for rapid screening of potassium- solubilizing bacteria. Pedosphere 26(5):768–773

Saha, M., Maurya, B.R., Meena, V.S., Bahadur, I., Kumar, A., (2016). Identification and characterization of potassium solubilizing bacteria (KSB) from Indo-Gangetic Plains of India. Biocatalysis and Agricultural Biotechnology, 7, 202–209.

Saiyad, S.A., Jhala, Y.K., Vyas, R.V., (2015) Comparative efficiency of five potash and phosphate solubilizing bacteria and their key enzymes useful for enhancing and improvement of soil fertility. Int J Sci Res Publ 5:1–6

Sheng, X.F., Zhao, F., He, L.Y., Qiu, G. and Chen, L., (2008). Isolation and characterization of silicate mineral-solubilizing Bacillus globisporus Q12 from the surfaces of weathered feldspar. *Canadian Journal of Microbiology*, *54*(12), pp. 1064–1068.

Sheng, X., Huang, W., (2001). Mechanism of potassium release from feldspar affected by the sprain NBT of silicate bacterium. Acta Pedologica Sinica, 39, 863–871.

Sheng, X., (2005). Growth promotion and increased potassium uptake of cotton and rape by a potassium releasing strain of Bacillus edaphicus. Soil Biology and Biochemistry, 37, 1918–1922.

Sheng, X., He, L., (2006). Solubilization of potassium-bearing minerals by a wild-type strain of Bacillus edaphicus and its mutants and increased potassium uptake by wheat. Canadian Journal of Microbiology, 52, 66–72.

Sindhu, S.S., Verma, M.K., Mor, S., (2009). Molecular genetics of phosphate solubilization in rhizosphere bacteria and its role in plant growth promotion. In *Phosphate Solubilizing Microbes and Crop Productivity* (pp. 199–228). Nova Science Publishers, New York.

Singh, G., Biswas, D.R., Marwaha, T.S., (2010). Mobilization of potassium from waste mica by plant growth promoting rhizobacteria and its assimilation by maize (Zea mays) and wheat (Triticum aestivum L.): a hydroponics study under phytotron growth chamber. *Journal of Plant Nutrition*, *33*(8), pp. 1236–1251.

Sparks, D.L., Huang, P.M. (1985). Physical chemistry of soil potassium. Potassium in agriculture. 201- 276.

Zhang, C., Kong, F., (2014). Isolation and identification of KSB from tobacco rhizospheric soil and their effect on tobacco plants. Applied Soil Ecology, 82, 18–25

EL-KÂDÎ EBU'T-TAYYİB ET-TABERÎ VE FIKIH USÛLÜ

AL-QĀḌĪ ABŪ AL-ṬAYYİB AL-ṬABARĪ AND UṢŪL AL-FİQH

Doç. Dr. Davut EŞİT

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, İslam Hukuku Anabilim Dalı, Van-Türkiye

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1366-4650

Özet

el-Kâdî Ebu't-Tayyib Tâhir b. 'Abdillâh b. Tâhir b. Ömer et-Taberî (348-450/959-1058) Taberistân'ın Âmûl şehrinde doğmuş ve burada Irak bölgesinin Şâfi'îlerinden İbnu'l-Kâss et-Taberî'nin öğrencisi Ebû Alî ez-Zuccâcî'den ders almıştır. Ebu'l-Kâsım İbn Kec'ten de ders alan Ebu't-Tayyib et-Taberî, daha sonra Cürcân'da Şâfi'î mezhebine bağlılıkları ile meşhur olan İsmâ'îlî ailesinden Ebû Sa'd el-İsmâ'îlî'den ders almıştır. Ebu't-Tayyib et-Taberî, Horasan'ın şehirlerinden biri olan Nîsâbûr'da Irak Şâfi'îlerinin otoritere fakihi Ebû İshâk el-Mervezî'nin öğrencisi Ebu'l-Hâsen el-Mâsercisî'den dört yıl boyunca eğitim aldıktan sonra Irak bölgesine giderek Bağdât'ta Ebu'l-Kâsım ed-Dârekî'nin öğrencileri olan Ebû Muhammed el-Bâfî ve Ebû Hâmid el-İsferâyînî'den istifade etmiştir. Ebu't-Tayyib et-Taberî Irak Şâfi'î ekolünün kurucu ismi olarak kabul edilen Ebû Hâmid İsferâyînî'den sonra Irak Şâfi'î ekolünde yetkin bir fakih olarak temayüz etmiştir. Yetiştirdiği fakihler arasında Ebû İshak eş-Şîrâzî ve Ebû Nasr İbnü's-Sabbâğ, Irak Şâfi'î ekolünü sürdüren fakihlerdir. Bu iki isim dışında muhaddis el-Hatîb el-Bağdâdî de onun öğrencisidir.

Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin, Eş'ârî kelâmının önde gelen isimlerinden biri olan Ebû İshâk el-İsferâyînî'den fıkıh usûlü ve kelâm dersleri almıştır. Kelâm ve fıkıh usûlünde ders aldığı diğer bir hocası ise Eş'arî kelamının önemli isimlerimden biri olan Ebû Bekr el-Bakıllânî'nin öğrencisi olan Ebû Hâtim el-Kazvînî'dir. Tarihi kaynaklar, Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin Ebû Hâtim el-Kazvînî'den çokça istifade ettiğini vurgulamaktadır.

Ebu't-Tayyib et-Taberî hilâf, cedel, fıkıh usûlü ve Şâfi'î fıkhında eserler kaleme almıştır. Kaynaklarda onun fıkıh usulünde kaleme aldığı *Şerhu'l-kifâye ve'l-cedel* adlı eserine değinilmesine rağmen bu eserin varlığı günümüzde tespit edilememiştir. Onun günümüze ulaşan en önemli fıkıh eseri, Muzenî'nin *Muhtasar*'ının şerhi olan *et-Ta'likâtu'l-kubrâ' şerhu Muhtasari'l-Muzenî* adlı eseridir. Bu eser füru-i fıkıh da yazılmış olmasına rağmen eserin girişinde fıkıh usûlü hakkında bazı bilgiler bulunmaktadır. Araştırmanın amacı Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin *et-Ta'likâtu'l-kubrâ'*sının girişinde yer alan fıkıh usûlü aktarımını tahlil etmektir. Araştırma Şâfi'nin *er-Risâle*'sinden sonraki dönemde Şâfi'î fıkıh usulüne dair usûl birikiminin ortaya konması açısında önemlidir. Bu genel olarak fıkıh usûlü özel olarak da Şâfi'î fıkıh usûlü tarihine ilişkin değerlendirmeler yapmaya olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şâfi'î Mezhebi, Fıkıh Usûlü, el-Kâdî Ebu't-Tayyib et-Taberî, *et-Ta'likâtu'l-kubrâ'*.

Abstract

Al-Qāḍī Abū al-Ṭayyib Ṭāhir ibn 'Abd Allāh ibn Ṭāhir ibn 'Umar al-Ṭabarī (348-450/959-1058) was born in Āmūl city of Ṭabaristān and took lessons from Abū 'Alī al-Zujjajī, a student of Ibn al-Qāṣṣ al-Ṭabarī one of the Shāfi'īs of Iraq region. Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī, who took lessons from Abū al-Qāsim Ibn Kaj and then He took lessons from Abū Sa'd al-Ismā'īlī from the Ismā'īlī family, who was famous family for their devotion to the Shāfi'ī maddhab, in Jurjān. Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī went to the Iraq region after receiving training for four years from Abū al-Ḥasan al-Māsarjisī, the student of the authoritarian jurist Abū Iṣḥāq al-Marwazī, one of the Iraqi Shāfi'īs, in Nīsābūr. He took lessons from Abu al-Qāsim al-Dārakī's students Abū Muhammad al-Bāfī and Abū Ḥāmid al-Isfarāyīnī in Baghdad. After Abū Ḥāmid Isfarāyīnī, who is accepted as the founding name of the Iraqi Shāfi'ī

school, he distinguished himself as a competent jurist in the Iraqi Shāfi‘ī school. Among the jurists he trained, Abū Iṣḥāq al-Shīrāzī and Abū Naṣr Ibn al-Ṣabbāgh were competent jurists who continued the Iraqi Shāfi‘ī school. Except for these two names, muḥaddith al-Khatib al-Baghdādī is his student.

Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī, took fiqh and kalām lessons from Abū Iṣḥāq al-Isfarāyīnī, one of the leading figures of Ash‘arī theology. Another teacher from whom he took lessons in theology and uṣūl al-fiqh was Abū Ḥatim al-Qazwinī, a student of Abū Bakr al-Bāqillānī, one of the important names in Ash‘arī theology. Historical sources emphasize that Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī benefited a lot from Abū Ḥatim al-Qazwinī. Al-Qāḍī Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī wrote works on khilāf, jadal, uṣūl al-fiqh and Shāfi‘ī fiqh. Despite the fact that Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī's *Sharḥ al-kifāyā wa al-Jadal* is mentioned among the works that are the source of the uṣūl al-fiqh in the sources, the existence of this work has not been determined today. His most important fiqh work that has survived to the present day is the work known as *al-Ta‘liqā al-kubrā’ sharḥ Mukhtasar al-Muzanī*, which is the commentary of Muzanī's concise. Although this work was written in furû‘ al-fiqh, there is some information about the uṣūl al-fiqh at the beginning of the work. The aim of the research is to analyze Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī's transmission of uṣūl al-fiqh in the introduction to *al-Ta‘liqat al-kubrâ’*. The research is important in terms of revealing the accumulation of methodology on Shafi‘i uṣūl al-fiqh after Shāfi‘ī's *al-Risâla*. This will enable to make evaluations on the history of the uṣūl al-fiqh in general and the Shāfi‘ī uṣūl al-fiqh in particular

Keywords: Shāfi‘ī maddhab, *Uṣūl al-fiqh,* Al-Qāḍī Abū al-Ṭayyib al-Ṭabarī, *al-Ta‘liqā al-kubrā’*.

Giriş

Fıkıh usûlü, İslâmî ilimler içinde şer‘î hükme ulaşmanın yöntemini ortaya koyan yegane ilimdir. Müslüman bilginler tarih boyunca önemine binaen bu ilme ilgi göstermişlerdir. Farklı fıkhî ve kelâmî mezheplerden ve gelenekten gelen birçok âlim fıkıh usûlü alanına yazdıkları eserler ile katkıda bulunmuştur. Bilindiği üzere fıkıh usûlü alanındaki ilk tedvin Şâfi‘î'nin *er-Risâle*'sidir. Şâfi‘î'den sonra fıkıh usûlü gerek müstakil gerekse de fürû-i fıkıh eserleri içinde gelişimini sürdürmüştür. Özellikle Şâfi‘î fıkıh usûlü yazımına bakıldığı taktirde, Şâfi‘î'nin *er-Risâle*'sinden sonra 5./11. Yüzyılın ikinci yarısındaki dönemde müstakil fıkıh usûlü eserleri dışında füru-i fıkıh eserlerinin içinde fıkıh usûlü konularına yer verildiğini görmek mümkündür. İbn Sureyc'in (öl. 306/918) *el-Vedâi‘*inin sonunda, İbnu'l-Kâss et-Taberî'nin *et-Telhîs*'inin (öl. 335/946) girişinde, Ebû Bekr el-Haffâf'ın (ö. 362/964 [?]), *el-Aksâm ve'l-hisâl*'inin girişinde, İbn ‘Abdân el-Hemezânî'nin (433/1041) *Şerâitu'l-ahkâm*'ının girişinde, Mâverdî'nin (ö. 450/1058) *el-Hâvi'l-Kebîr*'inde (Eşit, 2019b, 142-262; 2022, 1/312-337) ve el-Kâdî Huseyn el-Merverrûzî'nin (öl. 462/1069*) et-Ta‘lika*'sının girişinde (Eşit, 2019a, ss. 609-629) fıkıh usûlü konularına yer verilmektedir. Bir anlamda bu geleneğin bir başka örneği olarak değerlendirilebilecek el-Kâdî Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin füru-i fıkıh eseri olan *et-Ta‘likatu'l-kubrâ*'sının girişinde fıkıh usûlü meseleleri yer verilmektedir. Araştırmamız el-Kâdî Ebu't-Tayyib et-Taberî ve *et-Ta‘likatu'l-kubrâ*'sının girişinde yer alan fıkıh usûlü aktarımına odaklanmaktadır. Araştırmamız sosyal bilimlerdeki nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi çerçevesinde yapılacaktır. Bilindiği üzere doküman analizi yazılı olan materyallerin derinlikli ve sistematik bir şekilde analiz edilmesidir (Kıral, 2020, s. 173). İlk önce el-Kâdî Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin hayatı ele alınacak daha sonra ise *et-Ta‘likatu'l-kubrâ*'sındaki usûl aktarımı irdelenecektir.

1. el-Kâdî Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin Hayatı

Tam adı el-Kâdî Ebu't-Tayyib Tâhir b. ‘Abdillâh b. Tâhir b. Ömer et-Taberî'dir (Şîrâzî, 1970, s. 127; İbn Kâdî Şuhbe, 1983, 1/227-228; Nevevî, ts., 2/247; İbn Hallikân, 1968, 2/512). Taberistân'ın büyük şehirlerinden biri olan Âmul'de 348/959 yılında doğmuştur (Nevevî, ts., 2/248; İbn Hallikân, 1968, 2/515, Subkî, 1964, 5/512).

Âmul şehrinde İbn Sureyc'in (öl. 306/918) seçkin öğrencilerinden olarak İbnu'l-Kâss et-Taberî'nin (öl. 335/946) öğrencisi Ebû Alî ez-Zuccâcî'den (öl. 400/1009 [?]) fıkıh eğitimi almıştır (Şîrâzî, 1970, s. 117; İbn Kâdî Şuhbe, 1983, 1/227-228). Tacuddîn İbnu's-Subkî (öl. 771/1370), Zuccâcî'yi Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin en yüce hocalarından biri olarak tanıtmaktadır (Subkî, 1964, 4/431). Ebu't-Tayyib et-Taberî daha sonra Cürcân'a gitmiştir. Burada Ebû Bekr el-İsmâ‘îlî'den (öl. 370/980) ders

almak istemiş ancak ona yetişememiştir. Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin anlatısına göre kendisi Perşembe günü Cürcân'a varmış, hamama gidip temizlendikten sonraki gün (Cuma günü) Ebû Bekr el-İsmâ'îlî'nin oğlu Ebû Sa'd el-İsmâ'îlî (öl. 396/1006) ile karşılaşmış, o da babasının bir hastalıktan dolayı ilaç aldığını mümkünse yarın [hadis] işitmek için gelebileceğini söylemiştir. Ebu't-Tayyib et-Taberî, ertesi gün erkenden Ebû Bekr İsmâ'ilî'nin yanına gitmek için yola koyulduğunda insanların onun vefat haberini duyurduklarını belirtmektedir (Subkî, 1964, 5/515). Ebu't-Tayyib et-Taberî, Ebû Bekr el-İsmâ'îlî'ye yetişmese de onun oğlu Ebû Sa'd el-İsmâ'îlî'den ve Ebu'l-Kâsım İbn Kec'ten (öl. 405/1014) ders almıştır (Şîrâzî, 1970, s. 117; İbn Kâdî Şuhbe, 1983, 1/227-228; İbn Kesîr, 2004, 1/273-274).

Ebu't-Tayyib et-Taberî, Cürcân'dan sonra Nîsâbûr'a gitmiştir. Burada Ebû İshâk el-Mervezî'nin (öl. 340/951) öğrencisi Ebu'l-Hasen el-Mâsercisî'den (öl. 383/993) dört yıl boyunca fıkıh eğitimi almıştır (Şîrâzî, 1970, s. 117).

Ebu't-Tayyib et-Taberî, Nîsâbur'dan sonra Bağdât'a giderek Ebû İshâk el-Mervezî'nin öğrencilerinden olan Ebu'l-Kâsım ed-Dârekî'nin (öl. 375/985) öğrencilerinden olan Ebû Muhammed el-Bâfî (öl. 398/1007) ve Ebû Hâmid el-İsferâyînî'den (öl. 406/1016) de istifade etme imkanı bulmuştur (İbn Kâdî Şuhbe, 1983, 1/227-228).

Ebu't-Tayyib et-Taberî, Eş'arî kelamının öncülerinden biri olarak kabul edilen Şâfî'î fakih ve usûlcülerinden olan Ebû İshâk el-İsferâyînî'ye de öğrencilik yapmıştır. Ebû ishâk eş-Şîrâzî (öl. 476/1083) hocası Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin, İsferâyîn'de Ebû İshâk el-İsferâyînî'den fıkıh usûlü dersleri aldığını kaydetmektedir. (Şîrâzî, 1970, s. 117). Ebu't-Tayyib et-Taberî kendisinden çokça istifade ettiği diğer bir Eş'ârî mütekellimi Ebû Hâtim el-Kazvînî'dir (öl. 440/1048) (İbn 'Asâkir, 1984, s. 260; İbn Kesîr, 2004, 1/347).

Ebu't-Tayyib et-Taberî, Cürcân'da Ebû Ahmed el-Ğitrif'ten, Nîsâbûr'da Ebu'l-Hasen el-Masercisî'den Bağdat'ta Ebu'l-Hasen ed-Dârekutnî (öl. 385/995), Mûsâ b. 'Arefe ve Alî b. Ömer es-Sükkerî ve el-Mu'afa el-Cerîrî'den hadis işitmiştir (Zehebî, 1994, 17/668-669; Subkî, 1964, 5/12-13). Öğrencileri el-Kâdî İbn Bekrân eş-Şâmî (öl. 488/1095), el-Hatib el-Bağdâdî (ö. 463/1071), Şîrâzî ve daha birçok kişi ondan hadis dinlemiştir (Zehebî, 1994, 670-671).

Ebu't-Tayyib et-Taberî, Irak'ta Kerh (rub'u'l-kerh) kadılığını üstelenmiş ve vefat edene kadar bu görevi sürdürmüştür (Nevevî, ts., 2/248). Yüz iki yaşındayken 450/1058 yılında vefat etmiştir. Şîrâzî uzun yaşına rağmen aklı yerinde olduğunu, anlama kabiliyetini kaybetmediğini, vefat edene kadar fakihlerle fetva verdiğini, kaza (yargı) görevinde bulunduğunu, şahitlik yaptığını ve Halifelik Sarayında resmi törenlere iştirak ettiğini belirtmektedir (Şîrâzî, 1970, s. 117)

İbnu's-Salâh'ın (öl. 643/1245) aktardığına göre Ebû İshâk eş-Şîrâzî gibi Iraklıların kitaplarında *el-Kâdî* ifadesi mutlak olarak geçtiğinde bununla kast edilen Ebu't-Tayyib et-Taberî'dir (İbnu's-Salâh, 1992, 1/492). Şîrâzî onu "şeyhimiz, üstadımız, el-kâdî ve el-İmam" olarak tanıtmaktadır (Şîrâzî, 1970, s. 117). Keza o, hocası hakkında ictihâd bakımından en mükemmel, tahkik bakımından en kuvvetli ve nazar bakımından en üstün başka kimseyi görmediğini belirtmektedir (Şîrâzî, 1970, ss. 126-127).

Şîrâzî, Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin Muzenî'nin [*Muhtasar*]'ını şerh ettiğini, hilâf, cedel ve [fıkıh] usûlü ve [Şâfi'î] mezhebinde emsalsiz eserler yazdığını ifade etmektedir (Şîrâzî, 1970, s. 128). İbn Hallikân'ın (öl. 681/1282) aktardığına göre o, Ebû Bekr İbnu'l-Haddâd el-Mısrî'nin (öl. 344/955) *el-Furu'* adlı kitabını da büyük bir cilt olarak şerh etmiştir (İbn Hallikân, 1968, 2/514; 4/197).

Bedruddîn ez-Zerkeşî (öl. 794/1392), *el-Bahru'l-muhît fî usûli'l-fıkh* adlı kitabının ana kaynakları arasında Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin *Şerhu'l-kifâye ve'l-cedel* adlı eserine yer vermektedir. (Zerkeşî, 1985, 1/10). Subkî de bu kitaba, *Şerhu'l-kifâye* adıyla değinmektedir (Subkî, 1999, 1/232).

Ebu't Tayyib et-Taberî'nin Şîrâzî, el-Hatîb el-Bağdâdî, Ebû Nasr İbnu's-Sabbâğ (ö. 477/1084) ve Ebu'l-Velîd el-Bâcî (öl. 474/1081) (Zehebî, 1985, 18/537; Aybakan, 2010, 39/314) dışında tarihi kaynaklarda zikredilen bazı öğrencilerini şu şekilde sıralamak mümkündür:

- Şâfi'î fakîhlerinden Ebû Bekr Ahmed b. Muhammed b. Ahmed b. Zencûveyh ez-Zencânî (öl. 500/1106): Ebu't Tayyib et-Taberî'nin önemli öğrencilerindedir (Zehebî, 1985, 19-236-237).

- Şâfi‘îlerden el-Kâdî Ebû Mansûr Ahmed b. Muhammed b. Muhammed b. Abdilvâhid İbn Sabbâğ el-Bağdâdî (öl. 494/1100): Ebu’t Tayyib et-Taberî’nin öğrencilerindedir. Ebû Nasr [İbnu’s-Sabbağ]’ın kardeşinin oğludur ve İbnu’s-Sabâğ’ın kızı ile evlenmiştir. Ebû Nasr İbnu’s-Sabbâğ ve Ebu’t-Tayyib et-Taberî’den fıkıh eğitimi almıştır (Subkî, 1964, 4/85).
- Ebû Hafs Ömer b. ‘Alî b. Ahmed b. Ahmed ez-Zencânî (öl. 459/1066): Dımaşk’ta hadis rivayetinde bulunmuş; Bağdat’a yerleşmiş ve Ebu’t-Tayyib et-Taberî’den fıkıh eğitimi almıştır. (Subkî, 1964, 5/302).
- Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. Ahmed b. Sa‘îd el-Câsânî (öl. 460/1067 [?]) *el-Kâfî* adlı eserin sahibidir. Bağdat’ta Ebu’t-Tayyib et-Taberî’den ders almıştır (Subkî, 1964, 5/116).
- Şâfi‘î fakihlerinden Muhammed b. el-Muzaffer b. Bekrân b. Abdissamed b. Suleymân el-Hamevî el-Kâdî Ebû Bekr eş-Şâmî, Bağdat’ta Ebu’t-Tayyib et-Taberî’den fıkıh eğitimi almıştır (Subkî, 1964, 4/202-205).
- Alî b. Muhammed b. Ali b. Ali b. Ahmed b. Ebi’l-A‘lâ’ el-Masîsî Ebu’l-Kâsım ed-Dımaşkî (öl. 487/1094), Ebu’t-Tayyib et-Taberî’nin ashabındandır. Fakih ve miras (fardî) hukukçusudur (Subkî, 1964, 5/291).

2. el-Kâdî Ebu’t-Tayyib et-Taberî’nin *et-Ta‘likatu’l-Kubrâ’*sında Usûl Aktarımı

Ebu’t-Tayyib et-Taberî, eserinin girişinde delillerin Kitâb, sünnet, icmâ‘, kıyâs, istidlâl ve istishâbu’l-hâl olmak üzere toplamda altı kısma ayrıldığını belirtmektedir. Kitâb, sünnet ve icmâ‘ ile ilgili delillerin hücciyetini fıkıh usûlünde ele aldığını belirtmektedir. Bu bilgi onun fıkıh usûlüne özgü bir eser kaleme aldığını göstermektedir. Onun fıkıh usûlünde müstakil bir eser kaleme almış olması esasında bir füru-i fıkıh eseri olan *et-Ta‘likatu’l-kubrâ’*da fıkıh usûlü meseleleri arasında muhtemelen önemli gördüğü bazı meseleleri muhtasar olarak ele almak istediğini göstermektedir. Bu meseleleri madde halinde aktarmak istiyoruz:

- **İcmâ‘:** Ebu’t-Tayyib et-Taberî icmâ‘ konusunda görüşü dikkate alınanların kimler olduğunu ortaya koymak için, Müslümanların icmâ‘ından kastın herhangi meselede [herhangi bir] asırdaki âlimlerin icmâ‘ı olduğunu bu konuda âvâmın bir dahlinin olmadığını belirtmektedir (Ebu’t-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/5).
- **Kıyâs:** Ebu’t-Tayyib et-Taberî icmâ‘ ile ilgili meseleden sonra kıyâs delilini de muhtasar bir şekilde ele almaktadır. O, kıyâsın fer‘, asıl, hüküm ve ‘illet olmak üzere dört kısma ayrıldığını belirtmektedir. Ebu’t-Tayyib et-Taberî, fer‘î; [hükmü konusunda] ihtilaf edilen unsur olarak tanımlamaktadır. O, aslı ise üzerinde ittifak edildiği için [ihtilaf edilenin yani fer‘in hükmünün] kendisinden alındığı/döndürüldüğü unsur olarak tanımlamaktadır. Ebu’t-Tayyib et-Taberî, ‘illeti ise hükmün varlığını gerekli kılan unsur olarak tanımlamaktadır. Ebu’t-Tayyib et-Taberî, hükmü helâl, harâm, sahih, fâsid, vâcib, mendûb veya mubâh olarak ifade edilenler olduğunu belirtmektedir. Ebu’t-Tayyib et-Taberî, kıyâsa nebiz örneğini vermektedir. O, nebizin içilebilmesi hususunda kendisinde ihtilaf edilen fer‘ olduğunu bu konuda ise aslın hamr olduğunu belirtmektedir. Bu ikisi arasındaki ortak illetin ise aklı izale eden ve keyif veren sarhoşluk (*eş-şiddetu’l-mutriba)* olduğunu bu konudaki hükmün ise tahrîm olduğunu belirtmektedir (Ebu’t-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/6).
- **İstidlâl:** Ebu’t-Tayyib et-Taberî, istidlâlin ise iki anlama geldiğini belirtmektedir.

1. Sâbitu’l-‘ille

O sâbitu’l-‘illeyi tanımlamadan örnek üzerinden açıklamaktadır. Buna göre nebizin haram olmasında müessir olan ‘illet, “eş-şiddetu’l-mutriba”dır. Çünkü meyve suyunun normal şartlarda içilmesi helâldir ne zaman kendisinde “eş-şiddetu’l-mutriba” gerçekleşirse haram olur. Bu özellik ortadan kalkarsa helâl olur. Eğer bu özelliğin tekrardan geri döndüğü düşünüldüğünde haramlık hükmü de geri dönmüş olur. Bunun sonucunda “eş-şiddetu’l-mutriba”nın nebizin haramlığında müessir olduğu ortaya çıkmaktadır (Ebu’t-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/6).

2. **Fesâdu’t-taksim:** o, fesâdu’t-taksimi hasmın görüşünün belli kısımlara ayrılarak her parçanın geçersiz (fasit) olduğunu ortaya koymak olarak açıklamaktadır. O buna sahabeden ‘Abdullah b. Ömer’den (öl. 73/693) rivayet edildiğini belirttiği “deniz suyu ile abdest almanın câiz olmadığına”

ilişkin görüşü örnek vermektedir. O, deniz suyunun haram olmasında suyun çok olması, tuzlu olması veya durgun olması özelliklileri dışında başka bir şeyin etkili olamayacağı tespitini yapmaktadır (Ebu't-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/6). Ebu't-Tayyib et-Taberî, deniz suyunun çok olmasının onun haram olmasında etkili olmadığını, çünkü suyun çok olması onun temizliğini güçlendiren bir etken olduğunu belirtmektedir. O, deniz suyun tuzlu olmasının onun haramlığında etkili olmadığını çünkü kuyu sularının da çoğunluğunun tatlı olmadığını ayrıca tuzlu olan çorak toprakla teyemmüm alınabileceğini belirtmektedir. Ebu't-Tayyib et-Taberî, deniz suyunun durgun olmasının onun temizliğine engel olmadığını çünkü havuz sularının da durgun olduğunu ve karaya düşen gök yüzü sularının da bu şekilde olduğunu belirmektedir. O bu kısımların geçersiz olduğu ortaya konulduğunda hasmın görüşünün geçersiz (fâsit) olduğunu, kendi görüşlerinin ise muteber olduğunun ortaya çıktığını belirtmektedir (Ebu't-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/7).

- **İstishâb:** Ebu't-Tayyib et-Taberî, istishâbu'l-hal'i iki kısma ayırmaktadır.

1. Bu, sıhhatinin mücerret akıl ile bilenen istishâbtır. Çünkü asıl olan zimmetin tekliften beri olmasıdır. Ebu't-Tayyib et-Taberî, bu konuda vitrin vâcib olmasına dair hükmü örnek vermektedir. Onun aktardığına göre Ebû Hanîfe (öl. 150/767) vitrin vâcib olduğu görüşündedir. O zimmetin tekliften beri olmasının asıl oluşundan hareket ederek vitrin vucubiyeti için delil getirilmesi gerektiğini belirtir. Ebu't-Tayyib et-Taberî bu konuda herhangi bir delil ortaya konmadığı müddetçe beraet-i zimmetin devam ettiği değerlendirmesinde bulunmaktadır (Ebu't-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/7).
2. Bu icmâ' istishâbıdır. Ebu't-Tayyib et-Taberî, buna klasik kaynaklarda zikredilen meşhur teyemmüm örneğini vermektedir. Buna göre teyemmümle abdest alıp namaz kılan biri namaz kılma esnasında su görürse namazı geçerlidir. Ebu't-Tayyib et-Taberî, Ebû Hanîfe'nin bu durumda namazın geçersiz olduğu görüşünde olduğunu aktarmaktadır. Ebu't-Tayyib et-Taberî, kendi görüşünü şu şekilde temellendirmektedir: Kişinin teyemmümle namaz kılmasının sahih olduğu konusunda icmâ' vardır. Namazın geçersiz olduğuna ilişkin bir delil ortaya konulmadığı müddetçe bu durum yani namazın geçerli olduğuna ilişkin icmâ' devam etmektedir. Ebu't-Tayyib et-Taberî bu konuda mezhep içinde farklı bir görüşü de aktarmaktadır. Buna göre teyemmümle namazın geçerli olduğuna ilişkin icmâ' su bulunmadan önceki durum için geçerlidir. Su bulunduktan sonra namazın geçerli olup olmadığı ihtilaflıdır (Ebu't-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/7). İstishâbın burada olması söz konusu değildir çünkü ikisi farklı hususlardır. Ebu't-Tayyib et-Taberî, birinci kısım istishâbın yani asıl olan beraet-i zimmet olduğuna ilişkin kısımda ihtilaf olmadığını belirtmektedir (Ebu't-Tayyib et-Taberî, 2021, 1/8).

Sonuç

Erken dönem Şâfi'î fıkıh usûlünde füru-i fıkıh metinleri içinde usûl aktarımına yer verme geleneği Irak bölgesi Şâfi'î fıkhının önde gelen isimlerinden Ebu't-Tayyib et-Taberî tarafından sürdürülmüştür. O, Muzenî'nin *Muhtasar*'ının geniş ve kapsamlı bir şerhi olan et-*Ta'likatu'l-kubrâ'* adlı eserinin girişinde icmâ', kıyâs, istidlâl ve istishâba ilişkin muhtasar bilgiler vermektedir. Şâfi'î fıkıh usûlü kaynaklarında Ebu't-Tayyib et-Taberî'nin fıkıh usûlüne dair müstakil olarak kaleme aldığı *Şerhu'l-kifâye ve'l-cedel* adlı eserden bahsedilmektedir. Ebu't-Tayyib et-Taberî de bu esere *et-Ta'likâtu'l-kubrâ*'nın girişinde şer'î delillerle ilgili ayrıntıları fıkıh usûlünde ele aldığını belirterek göndermede bulunmaktadır. Ancak *et-Ta'likatu'l-kubrâ*'da fıkıh usûlüne ilişkin son derece muhtasar bazı değerlendirmelerde bulunmaktadır. Eserin girişinde icmâ', kıyâs, istidlâl ve istishâb ile ilgili son derece muhtasar bilgiler aktarmaktadır. Kıyâs'ı hamr örneği ile açıklamakta ve istidlâl delili olarak zikrettiği kısımda esasen kıyâsın 'illetini tespit etme metotları olarak değerlendirilebilecek sâbitu'l-'ille ve fesâdu't-taksîm adında iki yöntemden bahsetmektedir. Son olarak salt akıl ile bilinen istishâb ve icmâ' istishabı olarak ikiye ayırdığı istishâb deliline değinmektedir.

Kaynakça

Aybakan, B. (2010). Taberî, Ebü't-Tayyib. *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, 39/33-14, TDV Yayınları.

Ebu't-Tayyib et-Taberî, T. (2021), *et-Ta'likatu'l-kubrâ' şerhu Muhtasari'l-Muzenî***.** Merkezu Mecmea'l-Bahrayn li't-Tahkîk v'l-Bahsil-'İlmî.

Eşit, D. (2019a), el-Ḳāḍî Ḥüseyn el-Merverrûẕî'nin İcmâ' Anlayışı. *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi, 23* / 2, 609-629. https://doi.org/10.18505/cuid.595668.

Eşit, D. (2019b), *Şâfi'î Fıkıh Usulünün Gelişimi.* Ankara Okulu Yayınları.

Eşit, D. (2022). İbn 'Abdân el-Hemezânî'nin Fıkıh Usûlü Düşüncesi. *II. Uluslararası İnsani ve İslami Araştırmalar Sempozyumu (4-5 Ekim 2022) Bildiriler Kitabı.* Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi.

İbn 'Asâkir, A. (1984), *Tebyînu kezibi'l-mufteri fîmâ nusibe ile'l-İmâm Ebi'l-Hasen el-Eş'arî*. Dâru Kitâbi'l-'Arabî.

İbn Hallikân, A. (1968). *Vefeyâtu'l-a'ayân ve enbâu ebnâi'z-zemân*. Dâru Sâdr.

İbn Kâdî Şuhbe, T. (1987). *Tabakâtu'ş-Şafi'îyye.* **'**Âlemu'l-Kutub.

İbn Kesîr, İ. (2004). *Tabakâtu'l-fukâhâi'ş-Şâfi'îyyîn*. Dâru'l-Vefâ.

İbnu's-Salâh**,** O**.** (1992). *Tabakâtu'l-fukahâi'ş-Şâfi'îyye.* Dâru'l-Beşâiri'l-İslâmiyye.

Kıral, B. (2020). Nitel Bir Veri Analizi Yöntemi Olarak Doküman Analizi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, *8*/15, 170-189.

Nevevî, Y. (ts.). *Tehzîbu'l-esmâ' ve'l-Lugât.* Dâru'l-Kutubi'l-'İlmiyye.

Subkî, A. (1964). *Tabakâtu'ş-Şâfi'îyyeti'l-kubrâ*, Matba'âtu 'İsâ el-Bâbî el-Halebî.

Subkî, A. (1999). *Raf'u'l-hâcib 'an Muhtasari'bni'l-Hâcib*. 'Âlemu'l-Kutub.

Şîrâzî, İ. (1970). *Tabakâtu'l-fukahâ'*. Dâru'r-Râidi'l-'Arabî.

Zerkeşî, M. (1994). *el-Bahru'l-muhît fî usûli'l-fıkh.* Dâru'l-Kutûbî.

16/17. YÜZYILLARDA POLONYA-LİTVANYA TOPLULUĞU'NDA ORTODOKS KİTAP KÜLTÜRÜNÜ ARTTIRANLAR OLARAK ÖZEL, BURJUVA DERNEKLER

PRIVATE, BOURGEOIS ASSOCIATIONS AS THOSE WHO INCREASED THE ORTHODOX BOOK CULTURE IN THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH IN THE 16/17TH CENTURIES

Sándor Földvári, Research Scholar,

Debrecen University, Hungary, Faculty of Humanities

Debrecen Üniversitesi, Beşeri Bilimler Fakültesi, Macaristan

https://orcid.org/0000-0002-7825-0531

ÖZET

Hz. Muhammed (Sav) her zaman Ticaretin ahlaki bir değer olarak önemini vurgulamıştır. Avrupa tarihinde neye benziyordu ve özellikle Doğu Avrupa tarihinde? Doğu Avrupa'da bazı vatandaş dernekleri ortaya çıktı, onların adı "kardeşlikler" idi, onların adı "kardeşlikler" idi, erken Modern Çağ döneminde. Bu toplumlar Ortodoks Hıristiyanlığı Roma Katolik Kilisesi'nin baskısından korudu, ve loncaları Katolik Kilisesi tarafından talep edilen vergilerden ve diğer finanslardan korudu, ve çok gelişmiş sanayi ve ticaret. Loncalar, Polonya-Litvanya Topluluğu'nda "kardeşlikler" olarak değiştirildi. Sonra, bu kardeşlikler çok esnek organizasyonlardı, pazara yönelikti. Okullar ve matbaalar kurdular, Ortodoks dini ve kültürel mirasını korumak ve savunmak amacıyla. Bu Matbaalar pazara yönelikti, bu nedenle yeni kültürel yenilikleri kabul ettiler çünkü müşteriler için çalıştılar. Aksine, Muscovy'de sadece büyük tipografi vardı, komşu eyalette, bu Moskova'daki "Matbaa Mahkemesi" idi. Bu muazzam devasa kurum, Rus Çarının emirlerine göre çalıştı. Böylece Muscovy'de kitap kültürü general tarafından bir ordu olarak yönetildi. — Polonya-Litvanya Topluluğu (ayrıca PLT) bir ikiz devlet of Litvanya Büyük Dükalığı (ayrıca LBD) ve Polonya Krallığı. PLT'nin Doğu yarısında yaşayanların önemli bir kısmı (hem LBD hem de Polonya Tacında da), Bizans Hıristiyanlık ayinine, dolayısıyla Ortodoks İtirafına aitti. (Földvári, 2023) Polonya-Litvanya Topluluğu'ndaki tipografiler, Ukrayna ve Belarus kardeşlikleri, yani kardeşlikler tarafından yönetiliyordu. (Isaievych, 1993; Isaievych, 1994; Isaievych, 2006.) Bu fenomene "itirafçılık" denir, 16. yüzyıl Avrupa tarihinde, böylece kilise ve kültür kurumları, onunla ilgilenen sivil kişiler tarafından yönetildi. İtirafçılık Polonya-Litvanya Topluluğu'nda gerçekleşti, Muscovy'de de olsa gerçekleşmedi. (Földvári, 2021.) Bu Ukrayna tipografileri, Habsburg İmparatorluğu'nda yaşayan Sırpları ve diğer Slav halklarını da kitaplarla destekledi. Bu nedenle Ukrayna kardeşlikleri, Sırpların ve diğer Slav halklarının ulusal kimliğini şekillendirmede önemli bir rol oynadı, kitap aracılığıyla-göç. Dikkate değer, Rus çarı "Balkanlar'daki tüm Ortodoksluk halklarının hamisi" oldu, sadece 1774'teki Kučuk-Kaynarji Antlaşması'ndan beri. Daha önce Rus çarının Balkanlar üzerinde herhangi bir gücü veya üstünlüğü olmamasına rağmen. (Druzhinina, 1955) Bu nedenle, Kiev topraklarıyla olan kültürel temaslar çok daha erken ortaya çıktı ve Moskova topraklarıyla olan temaslardan çok daha güçlüydü. Yeni, Avrupalı yenilikler Polonya-Litvanya Topluluğu'ndaki kitap kültürüne geldi.

Anahtar Kelimeler: Kitap_tarih, İtirafçılık, Polonya-Litvanya_Topluluğu, Kardeşlikler, Ortodoksluk, Erken_Modern_Yaş.

ABSTRACT

Prophet Muhammad (Peace Upon Him) has always emphasized the importance of trade as a moral value. What did it look like in the history of Europe, and especially in the history of Eastern Europe? Some citizen associations appeared in Eastern Europe, their name was "brotherhoods", that is, "confraternities", during the early Modern Age. These societies protected Orthodox Christianity from

the oppression of the Roman Catholic Church and protected the guilds from taxes and other finances demanded by the Catholic Church, and these associations of burghers highly developed industry and commerce. Guilds were reformed to “brotherhoods” in the Polish-Lithuanian Commonwealth. Then, these confraternities were very flexible organizations, and market-oriented. They established schools and printing presses, with the aim of preserving and defending the Orthodox religious and cultural heritage. These Printing Presses were market oriented, therefore they accepted new cultural innovations because they worked for customers. On the contrary, there was only large typography in Muscovy, in the neighboring province, this was the “Printing Court” in Moscow. This enormous, gigantic institution worked according to the orders of the Russian Tsar. Thus, the book culture in Muscovy was ruled such as by the general in the army. — The Polish-Lithuanian Commonwealth (furthermore PLC) was a twin state of the Grand Duchy of Lithuania (furthermore GDL) and the Kingdom of Poland. A significant part of the inhabitants of the Eastern half of the PLC (also in both the GDL and the Polish Crown) belonged to the Byzantine rite of Christianity, hence the Orthodox Confession. (Földvári, 2023) The typographies in the Polish-Lithuanian Commonwealth were managed by the Ukrainian and Belarusian brotherhoods, i. e. confraternities. (Isaievych, 1993; Isaievych, 1994; Isaievych, 2006.) This phenomenon is called “confessionalization”, in the 16th-century history of East-Central Europe, thus, the church and cultural institutions were managed by civil persons interested in it. Confessionalization took place in the Polish-Lithuanian Commonwealth, although not in Muscovy. (Földvári, 2021.) These Ukrainian typographies also supported the Serbs and other Slavic peoples living in the Habsburg Empire with books. That is why the Ukrainian brotherhoods played an important role in the shaping national identity of Serbs and other Slavic peoples, through the migration of books. It is noteworthy that the Russian Tsar has become the “patron of all Orthodox peoples in the Balkans” only since the Treaty of Kučuk-Kaynarji in 1774. Although previously the Russian Tsar did not have any power or superiority over the Balkans. Wed. (Druzhinina, 1955) Therefore, cultural contacts with the territory of Kyiv appeared much earlier and were much stronger than contacts with the territory of Moscow. New, thus European innovations came to the book culture in the Polish-Lithuanian Commonwealth.

Keywords: Book_history, Confessionalization, Polish_Lithuanian_Commonwealth, Confraternities, Orthodoxy, Early_Modern_Age.

INTRODUCTION: TRADE AS ENGINE OF THE HUMAN SOCIETY

Prophet Muhammad (Peace Be Upon Him) always highlighted the importance of Trade as a moral value. In the Noble Quran, ‘trade’ signifies the mutual transfer of benefits, in those transactions in which one person provides whatever satisfies the needs of another person and is paid in return. The exchange should be free of undue pressure, fraud, and deception. (Fundamentals of Business in the Noble Quran: 11:6, 17:30, 16:71, 2:188, 11:85, 17:35, 70:15, 16,17, 11:86, 10:49, especially about being fair in dealings: 6:152, 17:35) Christianity in the Middle Ages, in the society of feudalism, was not fair, because the goods depended on the power of the almighty ruler, and the Roman Catholic Church made pressure on the dealing of goods, in its own interests, ruling on the spirits of the peoples, and prohibiting the interest, the financial credit-operations, while the Jews and Muslims, who developed the trade and finance, were pressured and persecuted in the Middle Ages in Europe. Not only Jews but also Muslims, too, were repressed, forced to assimilate into Christianity, and/or expelled.

For instance in Central Europe, in the Hungarian Kingdom, the “Ismailites” by the name of that time: “Ismailites” was the collective name of the Muslim inhabitants of medieval Hungary. (Arabic: بَنِي إِسْمَاعِيل Banī Ismā’īl ‘sons of Ismael’) The Ismailites were of Bulgarian, Pecheneg, Polovtsian, Kaliz, Ottoman, Arabs, and other origin. The Ismailites were also connected to the Arab world, therefore valuable information has been preserved from the works of Muslim scholars, and travelers, including Abu Hāmid and Jākūt. (Karácsonyi, 1913) The Hungarian King Coloman The Learned, who was grown up in a monastery being prepared to become a monk, then was crowned instead, ordered that every “Izmaelite” village should build a (Christian) temple at his expense and that half of the village

should be moved and settled elsewhere; any Izmaelite should not give his daughter to their same nation, but only to a Hungarian; if there is a guest, they must all eat pork; thus destroyed the Muslim people with the purpose to decrease their fortune and social weight. (Fejérpataky, 1892)

The first "globalization" in the history of Humankind appeared as a result of Islam, in the epoch of the Abbasid Caliphs. The conquest of Islam from Gibraltar to Central Asia, and its spread up to the Indonesian İslands resulted in the first globalization in our world history. Trade, from the Mediterranean Basin through the Silk Road to Inner Asia and the Indian Ocean to the island of Borneo, formed one vast world economic system. In it, addition to Eastern spices and Western handicrafts, a peaceful exchange of cultures and ideas was constantly taking place. Figures of Indian origin are named in Europe as "Arabic figures"; while West Europe used the outdated and complicated "Roman figures". Al-Kvarizmi solved cubic equations; Mathematics in Islam was much more developed than in Europe.

9. Figure The 'Abbasid Empire in it heydays: a global market and exchange of cultures and ideas

Shipping peoples, and especially merchants, are more open to foreign cultures, tolerant of other languages and religions, and even interested. This was due to the influence of Arab and Jewish medicine on surgeons and physicians in the south of France because the Mediterranean ports and the trade through them were conducive to learning about other cultures, including Islam. Mainland capitals (such as Paris) were more isolated and intolerant. At the University of Montpellier in France (which in the Middle Ages was considered Provence, with its language that was then artificially extinct, and oppressed culture) medicine was more recognized at a much higher level than at the University of Paris, already famous at the time Sorbonne University. (Andretta, 2008)

Significant changes happened in West Europe during the Renaissance. The Church, maintained by the Catholic Lords, was already more at the mercy of secular capital, the feudal ruling elite, as in the High Middle Ages, when, in principle, a mass- chalice from a Spanish church or an altar statue from a German church could be taken to Rome, because the ownership of the church was exercised by the pope – although the actual political power in practice interfered with this. In the Early Modern Age, the world expanded for the European peoples: the knowledge of different cultures, descriptions of geographically remote areas and their peoples, as well as the flourishing trade, and Natural Sciences, led to the formation of educated burghers. For the real burghers in the Early Modern Age, knowledge is no longer merely the underpinning of moral-religious beliefs but is a thing worthy to deal with for itself, a joy in the world, and useful for the growth and betterment of life.

10. Figure The grand exhibition of Enlightenment in the British Museum (photo of the author); a lot of "encyclopedia" series, of any terrain of science: series of biology, geography, birds, lands, peoples;
every topic treated in a respective multi-volume encyclopedia in the 17/18-century Great Britain

Although the Early Modern Age in the 16th/17th centuries was only a vestibule, which led to the Age of Enlightenment, the "Siècle de Lumière". The self-thinking citizen is formed by the time of the Enlightenment. But in Great Britain, as a result of geographical discoveries and the strengthening of the bourgeoisie, the Enlightenment appeared as early as the 17th century. All this is excellently shown in a major permanent exhibition called "Enlightenment" at the British Museum, London (Enlightenment permanent exhibition). Numerous series of books, thus "encyclopedias" demonstrate it in London showcases. The world expanded, and the English burgher, sitting at home, got to know many distant lands, foreign cultures, animals, plants, exotic foods, and special birds, minerals, and art objects. As a result of the dangerous and determined efforts of explorers and colonizers, almost all of the planet Earth has been placed in the homes of the European well-off Burgher, physically as well: in the form of minerals, plants or birds, as well as religious objects and cult artworks of other exotic cultures. A huge body of knowledge was organized by the multi-volume encyclopedias (see the series of books measuring several meters in the British Museum): the rich encyclopedic book material describing geography, minerals, and cultures (thus representing the birth of ethnography) represents the explosive expansion of the world and horizons at the Enlightenment exhibition. Then the burgher will form his own conception, his own worldview, with the possession of a vast body of worldly knowledge, and then the sciences will start to develop explosively. Az lesz tehát a valódi modernizmus! That is two centuries earlier, the so-called "Early" Modern Age, the world of the Reformation in Western Europe, is not yet the fulfillment of the modern bourgeois world, but the birth of that. Thus the Early Modern Age, in intellectual history, was yet something else, not yet modernism, but already the era showing the development of civilization. This period is called 'confessionalization'. (Klueting, 2007)

What did it look like in European, and in particular, in East European history? In East Europe, in the time of the Early Modern Age, some associations of burghers appeared. These societies defended Orthodox Christianity from the pressure of the Roman Catholic Church and defended the guilds from those taxes and other financial which were demanded by the Catholic Church, and they developed industry and trade. The guilds were changed to "brotherhoods" in the Polish-Lithuanian Commonwealth. Then, these brotherhoods were very flexible organizations, they were oriented to the market. They established schools and printing houses, with the purpose to preserve and defend their Orthodox religious and cultural heritage. (Mironowicz, 2003)

These Printing Houses were oriented to the market, hence they accepted new cultural innovations because they worked for the customers. On the contrary, in the neighboring state, Muscovy, there was only huge typography, the "Printing Court" in Moscow. That enormous huge institution worked according to the orders of the Russian Tsar. Thus in Muscovy, the book culture was managed as an army by the general. In the Polish-Lithuanian Commonwealth, the book culture was managed by the market and diligent bourgeoises worked for the customers. The new, European innovations came in the book culture in the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Isaievych, 1993)

The ties between the revolution of printing and the spread of Protestantism are highlighted and maybe overemphasized by Benedict Anderson, who was of the opinion the market of information was created by Protestantism with the book printing, thus not the revolution of information itself but the market as well. Anderson writes the modern national consciousness unfolded due to Protestantism, which wanted to spread its ideas (thus the teaching of the Gospel) in spoken languages, to urge the people to listen to the preaching in their respective mother tongues, thus the Bible was translated to spoken languages and spread to the crowds, in opposition to the practice of the Roman Catholic Church, which performed its liturgy in Latin, not allowing the reading of the Bible by laic people -while the Protestantism urged it-, and did not consider the believers as equal partners but subordinated subjects who had to obey to the ruling Catholic church. Protestantism increased the people to the level of equal and adult citizens, by the principle of "universal priesthood", thus every person can be and must be the distributor of the message of the Gospel, the faith in the Lord God, if that respective person accepted the Lord God for the Creator, Ruler and Salvator of the World, and if that respective person is learned enough in the faith. For this, of course, printed manuals to faith were required, thus Protestantism used book printing and even more, evolved the internationally-wide market of the books, thus, the market of the ideas. Each customer could decide, what kind of book and thus what kind of confession to choose when purchasing some books. Therefore –argues Anderson–, the market of books unfolded the market of ideas, maintaining the customers of ideas (books) became already conscious personalities, thus already not obeying servants of the masters of ideas in the Catholic Church, but adult and conscious persons who consider themselves their world view and belief, respectively. (Anderson, 1991)

THE CULTURAL BACKGROUND: CULTURAL DIVERGENCES BETWEEN THE ORTHODOX TERRENES IN EASTERN EUROPE: MUSCOVY AND THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH

The sense of the Polish-Lithuanian Commonwealth

The Polish-Lithuanian Commonwealth (furthermore PLC) was a twin state of the Grand Duchy of Lithuania (furthermore GDL) and the Polish Kingdom. Juridically, it existed since the Lublin union of the GDL and Polish Crown in 1569 until the third partition of Poland when the largest part (which is significant for these sociolinguistic problems) was fallen under the rule of the Tsarist Empire, and a smaller part (within the framework of that the literary languages could be evolved) was fallen under the rule of the Habsburg Empire, and the Western part became a province of the Prussian Kingdom resulted in a strong Germanization. Historically, already a personal union of the GDL and Poland existed before the Lublin Union (1386-1569). A significant part of inhabitants in the Eastern half of the PLC (in both GDL and Polish Crown as well) belonged to the Byzantine rite of Christianity, thus the Orthodox Confession. Those were East Slavic people who spoke those local vernaculars and were ancestors of the recent Ukrainian and Belarusian. In the 16th century, the great innovation of the time, the book-printing came to this territory, and it caused a special development. (Földvári, 2023) As can be seen in this map (Figure No. 1), in the Early Modern Age in Eastern Europe there was a huge state phenomenon, namely the Polish–Lithuanian Commonwealth (furthermore: PLC), that is, the "Republic of Both Nations" as they called themselves, which is commonly referred to in the special literature as the Commonwealth in English, just as the British One was called The British Commonwealth. As Professor P. R. Magocsy points out in the text accompanying the map, the

Turkish Empire and the Habsburg Empire were similar in weight, size, and power to the Polish-Lithuanian Commonwealth: *"The major change in the status of East Central Europe during the sixteenth century was the growth and consolidation of three major states: the Ottoman Empire, the Habsburg Empire, and Poland, or the Polish-Lithuanian Commonwealth. By about 1570 these entities alone accounted for virtually the entire territory through the region."* (Magocsi, 1991: 46)

11. Figure The Polish/Lithuanian Commonwealth, after the Lublin Union (1569) (Magocsi, 1991 map No.14. (our great thanks to the author for permission)

Structural and Quality Divergences between Book-Cultures in Muscovy and the Polish-Lithuanian Commonwealth

The typographies in the Polish-Lithuanian Commonwealth were managed by the Ukrainian and Belarusian brotherhoods, i.e. confraternities. (Isaievych, 1993; Isaievych, 1994; Isaievych, 2006.) These brotherhoods, confraternities, were civil associations of the citizens, thus independent from the church (although consisting of the religious citizens) and the early-bourgeois social development resulted, these associations of merchants and sales, also craftsmen, fortuned citizens, flexible and market-oriented as for their products, thus the books, too, – in contrary to the huge "Printing Court" in Moscow, which worked according to the orders by the tsar without any freedom for following the requirements of the market itself. This phenomenon, when the institutions of the church and culture were managed by persons who were concerned in, but already not on the patriarchal, centralized way of feudalism, is accepted to be called for "confessionalization" in the literature of the field. The confessionalization took place in the Polish-Lithuanian Commonwealth, albeit in Muscovy it did not occur (Földvári, 2021.). These Ukrainian brotherhoods played a significant role in shaping the national identity of the Serbs and of other Slavic peoples who inhabited the Habsburg Empire, via the book-migration. As Isaievych, 2006 stated out: "*Thus, in the confraternity's seventeenth-century records, we encounter entries concerning aid given to…, and to foreign visitors – Greeks, Serbs, Moldavians, and Russians.*" (Isaevich, 2006:64)

Hence, the people following the Byzantine confession, obtained their service books not only by purchase but also for donation, too, which proved that the Ukrainian brotherhoods played an important role in providing the confessional identity of the peoples originating from the Balkan peninsula. Noteworthy, the Russian tsar became the "patron of all peoples of Orthodoxy on the Balkans" as a consequence of the Treaty of Kučuk-Kaynarji in 1774 albeit earlier he did not have any power or supremacy (Druzhinina, 1774); hence the book-donation by the tsar -although began earlier- increased

in the last quarter of the 18th century and if books printed earlier put to the Serbs, those were perhaps donated much later than being printed. On the contrary, the donation activity of Kyiv was already strong earlier. Petro Mogila's activity was already mentioned above, with the Romanians, whom he provided by printing equipment and books (Deletant, 1982-83.), then the Serbs immigrated into Polish-Lithuanian Commonwealth in the 17 c. with purposes to learn (thus the intelligentsia as schoolmasters and priests brought many books as well), then in the middle 18th century as soldiers with family to inhabit there, founding "Nova Serbia" (Kostić, [1923]2001.), hence the cultural contacts with Kyivan/Kievan territories appeared much earlier and were much stronger than the contacts with the Muscovian territories. Encounters and cultural impact by the Polish-Lithuanian Commonwealth on the Byzantine-Rite Slavic Peoples in the Habsburg Empire came from the territory of the "ruśka mova", Ruthenian, which never was identical with the "rosijśka mova", Russian, but different (Danylenko, 2006, 2017).

European Development in the Art of Books, Ornaments, and Design

Encounters between East and West appeared as interferences of different cultures in the Cyrillic book-printing in the Grand Duchy of Lithuania and the Ukrainian territories of the Polish-Lithuanian Commonwealth, the Ukrainian lands were the former south half of GDL which attached to the Polish Crown by the Lublin Union in 1569. (Halecki, 1920; Borzecki, 1996) These cultural interferences appeared since the very beginning of printing and characterized the published items of brotherhoods even in the epoch of Baroque as well. (Isaievych, 1996. Stepovyk, 2013. Zapasko, 1971.) This book-culture was *ex natura* Byzantine albeit acquired significant West European impacts, too, while definitely keeping its Eastern confessional identity. The art of printing appeared on a much higher level here, in the so-called "Lithuanian Ruś", than the level of book culture in the "Muscovian Ruś". Noteworthy, even a Russian historian in the Brezhnev time, a member of the Soviet-Russian Academy of Sciences, professor Sidoroff, stated: *"The comparison of the Ukrainian ornaments of books with the contemporary one of Moscow suggests itself… Socio-economic background: the monopoly of the hierarchy of the state and Church in Moscow, and…* private entrepreneurship in Ukraine [highlight of mine – S.F.] … *In Ukraine, private (and public – the city of Lviv!) «patronage» or the financial support of printing houses and publishers arose a new thematic, unthinkable in Moscow thematics…".* (Sidoroff, 1976:5-6; transl. from Russian is of mine – S.F.) This Soviet historian definitely talked about "*Ukrainian* territories in the 16th century", thus he recognized Ukraine as an independent cultural, language and ethnic unit were existing already in that time. The West-East interferences were reflected in the Monteverdi-style madrigals were sang in Church Slavic and adapted for the Byzantine para liturgical singing, too (Hnatiuk, 1994. Medvedyk, 2015.); the West-Christian motives as the "heart of Jesus" appeared in the headers (заставка) of the Byzantine-rite Cyrillic books (Shustova, 2013. Shustova, 2015. Shustova, 2021.); the technique of copper engraving – borrowed from Germany, Augsburg, by the brothers Tarasovich (Sichinsky, 1934. Stepovyk, 1970, 1975.) – appeared in the Grand Duchy of Lithuania and from there it spread out toward Southern and Eastern directions (Shmataŭ, 1984. Stepovyk, 2013. Makarenko, 1926. Zapasko, 1971.)

As it has proved by academician Isaievich, the impacts of the Polish baroque are much reflected in the books, printed on the Ukrainian lands, especially in the prefaces and afterwords, also in the ornamental elements, engravings, headers, and footers (Isaievich, 1990; 1992). Thus, in texts and ornaments, too. The level of the book-production was here much higher than in Muscovy – as even some Russian historians-academicians are of this opinion (Sidoroff, 1976: 5). As the result of the brotherhoods worked for the market and in a consequence of their small size – they easy and quickly reacted for the expectations of the market (in comparison with the huge "Printing House" in Moscow, the enormous "Pečatnyj dvor"); even more, the confraternal printing shops were not only able but also likely to work for the market (while the giant behemoth in Moscow working on the orders of the Tsar) — in this we can see the phenomena of the "confessionalization", too. (For the evolving of the brotherhoods: Mironowicz, 2003.)

PECULIARITIES OF THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH

Divergences in the Political and Social Structures

Why it was here possible to complete such a development, for what reasons had the civil, bourgeois culture had here been developing in the European way? — In the Early Modern Age, there existed in East Europe a huge state, that is, the "Res Publica" (Polish: Rzeczpospolyta), which is to be called the Polish-Lithuanian Commonwealth (Polish-Lithuanian…, 2001; Bumblauskas, 2010; Földvári, 2023, 2023a, 2023b). This Polish-Lithuanian state was such huge, as the later Muscovian state in the epoch of Peter the Great, albeit in the 16-17 cc, the Polish-Lithuanian Commonwealth was even much more powerful and heavier than Russia in Moscow. But even more, the structure of the state was a republic of the noblemen, that is, the members of the gentry could elect the king, who was able even to be dethroned, and the heir on the throne was always elected by the assembly of the noblemen's republic: the Sejm. Contrary to the Eastern neighbor. While in Russia the almighty tsar could even cut the beard of the boyars, with the purpose to keep them away from ascending to the throne, and in the case they did not stay always at the tsarist court, to prevent them making any resurrection at home against the almighty tsar — at the same time, on the Ukrainian and Belarusian lands, a free state was flourishing, in which the gentry elected the king itself, and this king was not almighty but a servant of the republic, thus the servant of the 'res publica'. Rzeczpospolyta (Uspensky & Zhivov, 1996)

Reformation and Confessionalization

Reformation spread among those territories where the republic of the gentry, therefore, the citizen-mentality of Protestantism was still added to the republican spirit. (Gumanistychni… 1990). Such territories were those that are called nowadays Belarusian and Lithuanian lands, even these lands were the main territories of the Reformation, and it spread from there to the South. (Packajeŭ, 2002; Arlauskienė, 2017; Karvelis, 2017) Although these lands were called "Lithuanian" lands, it was understood in a broad sense, referring to the Grand Duchy of Lithuania, thus not only the present Lithuania in a narrow sense. Moreover, a significant peculiarity of Polish-Lithuanian Protestantism was tolerance (Tazbir, 1996). Hence on those lands, where nowadays Lukashenka bloody beats the protesters against his rule, there in the Early Modern Age, at the dawn of modern civilization, the Reformation and tolerance spread, and the king was elected —contrary to the authoritarian Russian Muscovy, where did not take place any kind of the Reformation (albeit significant fracturing between the Russian church took place, that is the Old Believers' movement, but it hardly could be evaluated for any 'Reformation' but a bond to the old traditions), and where the almighty tsar had unlimited power, whom all the boyars were subordinated (Uspensky & Zhivov, 1996).

Here took place the real "confessionalization", and it took place only here, but never on the Russian lands. The ground of confessionalization was the system of institutions, institutionalization (Dmitriev, 2012:137). Thus, one is possibly able to speak about the confessionalization there, where the autonomy of the civil religious institutions existed, about which one can speak in the Polish-Lithuanian Commonwealth, but to a much less extent in the tsarist Russia. Also, the religious polemic is necessary to shape the dogmas in the controversies — it took place up to the bloody stage, as the controversies between the Uniates and Orthodoxies led to martyrdom (Hoinackij, 1882; Kiprianovich, 2006). Also, it is necessary for the impact of the to increase and decrease, too (depending on what may provide the building of institutions of the religious culture) – the increase was reflected in the providing the union by the king of Poland (providing the institutions of the Uniates; at the same time, the role of the state was decreasing, too, by the activity of civil religious organizations, i.e., the brotherhoods, whose activity led to the spreading of the independent, thus to civil to some extent, institutions of the religious culture (Dmitruk 2015; Mironowicz, 2003).

On the Ukrainian lands, already in the 16 c. a local elite of Old-Ukrainian language had unfolded, to some extent, which was of Ukrainian-consciousness, anti-Polish, Orthodox gentry, in contrary to the Polish Catholic gentry, and this elite provided the building of Ukrainian identity, providing the book-printing, playing role in the early development of the Ukrainian language, and shaping the national

consciousness. (Lytvynov, 2012.) The full translation of the Bible (apart from the early editions that were partially translated) was a result of the processes of "confessionalization": on the orthodox Ukrainian lands, by the activity of the orthodox bourgeoise, together with the noble local elite, was translated and printed the whole Bible in Ostrih, 1581 (Isaievych, 1975; 1990; Kryp'jakevych, 1924; Boiko, 1972; 1980).

THE MOST SIGNIFICANT "BROTHERHOODS" AND THEIR TYPOHRAPHIES IN THE POLISH-LITHUANIAN COMMONWEALTH

The Stauropegian Confraternity in Lviv

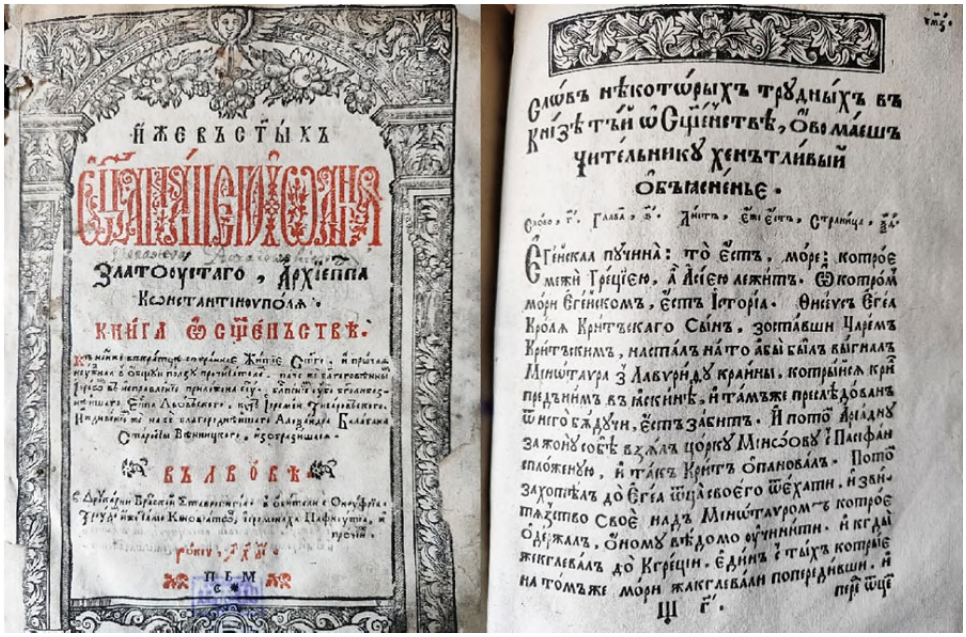
The most mentioned brotherhood in Ukrainian book history was the secondly founded brotherhood, one of the best-researched, was the Stauropegian Confraternity in Lviv (Polish Lemberg), 1586. It gained the rank of "stauropegy" from the Patriarch of Constantinople, which meant this institution was independent of the local control of the episcopal hierarchy but depended on the Patriarch only, for religious matters (Tymoshenko, 2006-07). It is worth to mention this phenomenon belongs to confessionalization, namely, to institutionalization, for it means the minimalization of the ideological and administrative control with local autonomy, economical-cultural activity as book-printing, education, and seeking subsidiarity (Isaievych, 1962; Koliada, 1952; Krylovskij, 1904). Its economic activity has already been well-researched (Kit, 2007; Shustova, 2009). It is to be highlighted, as for the role of the Lviv Stauropegian Brotherhood in the confessionalization, its books were not only purchased by the Serbian, Greek, and other guests from the far lands but also presented them as gifts; moreover, this Lviv Stauropegian Confraternity gave books as gifts to the poor Carpathian Uniate (i.e., Greek Catholic) Rusyn-Ukrainians, by which it was proved the Orthodox Brotherhood looked the poor neighbors first of all for closest Slavic brothers but only secondary for followers of another, strange confession (Isaievych, 1966: 188). Actually, in the then-Hungarian Kingdom, no printing house was equipped with Cyrillic letters yet in the 16-17 cc. (Gavrilović, 1974), hence the Serbs and Carpathian Ukrainian-Rusyns imported their liturgical service books from the Ukrainian typographies (Földvári, 2014).

12. Figure The Printing equipment of the Lviv Confraternity and the place where it is kept nowadays, next door to the Cathedral; at present, a small training workshop of a school for printers is functioning at the same place.

After some debates with the church hierarchy, mainly bishop Hedeon Balaban, the second period of the publishing activity of the Lviv Confraternity must be dated to 1608-1616. (Isaievych, 1993:80) Books printed in this time proved the heyday of the Ukrainian Orthodox culture and its encyclopedic character with elements of the Ancient Greek tradition, too. From the two books of St. John Chrysostom (On the Education of Children, 1609) and (Book of Priesthood, 1614) the latter is worthy of special attention. It contains several dozen different texts, such as the teachings of Chrysostom

themselves, eclogues, initiations and prefaces, the life of the saint, poems, a selection of excerpts from various authors, polemical appendices, letters, and content, there is also a mysterious index of "Some difficult words... explanation". It does not contain an interpretation of theological concepts, but several interesting stories about the Aegean and Tyrrhenian seas, the Gulf of Euripus, Theseus with the Minotaur, Aegeus, who threw himself out of grief into the abyss due to the oversight of his son, prophecies, Sirens with centaurs and the Olympic Games. Hence, the rebirth of the Ancient (note: pagan!) culture by Humanism in the West in the 16th century, and then the cult of the Ancient pagan mythology in the Baroque operas within the formally Christian culture in the West in the 17th century — all these appeared in Orthodoxy on the Ukrainian lands, as integrated parts of the Ukrainian Orthodox culture. Even more, in Ukrainian. The old Ukrainians published and read Chrysostom thoroughly.

13. Figure Book about Saints – a compilation of profane and religious texts, thus John Chrysostom and ancient mythological stories; in (old) Ukrainian, Lviv, 1614, Typography of the Brotherhood.

What does it prove? It evidences a muscular, strong, and educated social stratum of burghers. These books were not printed for the Church use, nor for commenting on daily liturgies, such as the Didactic Gospel with weekly teachings of John Chrysostom (about the Didactic Gospels briefly still below, at the Zabludov typography, and in more detail in our other paper: Földvári, 2023c) Not. Such a compilation from "lighter" religious texts of Chrysostom, together with very profane, pagan stories from Ancient Greek mythology, should be targeted the private readers who have books at home at read them for personal entertainment but not for liturgical use. Chrysostom appears here as an integrated part of the common culture of the literary elite, thus the higher (also the middle) bourgeoise, which is rich enough, on one hand, to be able to purchase books, and is educated enough, on the other hand, to require the reading for themselves, for spare time, for enjoying the cultural food. Quod erat demonstrandum, as the Latin says: this was to be evidenced. What did Anderson (1991) wrote about book printing and the burghers? Protestantism in the West evolved the market of ideas and views, with the market of the books. Hence, this appeared in Orthodoxy in the East: burghers evolved the market of culture, ideas, and various pieces of cultural heritage, parallelly with the Renaissance and early Baroque processes and phenomena in the West. Noteworthy, Lviv (Leopolis) was a merchant town with Armenians, Jews, Poles, and other nations as well, beyond the Ukrainians (Ruthenians). Armenians printed their first books in Venice, Cracow, and Lviv. (Dashkevich, 1976) Urban culture is the ground for any cultural and economic development. Burghers are engines of cultural movements. Burghers printed books for the market, and burghers purchased them for private reading, too, far not only for church use. This led to the cultivation of the (old) Ukrainian language, for burghers wanted to read books understandable for them, and they paid for that. — Trade is the engine of human society.

Moreover, evidence of the flexible and innovative cultural history of the Orthodox world. It is worth considering, Byzantine culture has always turned with great respect to Ancient Greeks, recognizing their culture as their own heritage. Though under the aegis of Christianity, Greek authors were subject to reading in Byzantium and Homerus was an obligate matter of learning in the basic schools, Byzantine children learned to read with Homeric text – with great suffering due to their ancient grammatical and lexical character. While in the Carolingian "heyday" of the one-track-mind West a common phrase was said in the clerical culture: Greaca sunt, non leguntur that is, 'it is in Greek, not to read' – in those times at the break of 1st-2nd millennia, Byzantine children learned to read with classical, "pagan" authors in Ancient Greek. No doubt, Byzantine heritage meant in the Kyivan Metropolia the cultivating of the Ancient Greek heritage, as well. Even more in the secular culture of rich burghers, who were enough well-to-do for purchasing huge and expensive books, which were in that epoch yet luxurious items. The revolution of printing gave a good tool for bourgeoise development.

The Confraternity of Vilna

The Confraternity of Vilna was the first in chronological order; it was founded in Vilnius around 1450 based on the Furrier Guild. In most guilds, the authorities were dominated by Roman Catholics. Despite formal religious equality, the guilds required certain obligations from their members for the Latin Church (paying contributions to the clergy and participating in Catholic services). The obligation for all members of the guild organization to participate in church services is found in many statutes of Vilnius guilds. (Chodynicki, 1925) Generally, it is an accepted fact by the literature in the field, the Orthodox brotherhoods were established because the Catholic pressure was too dominant in the bourgeois associations, such as the guilds. (Mironowicz, 2003) Later, these Orthodox brotherhoods became strong grounds for preserving, defeating, and developing their Orthodox cultural heritage through the book-printing and schooling, too. The Vilna/Vilnius Brotherhood was of the most significance (Isaievych, 1966a; Berezenko, 2016), for Vilna became the spiritual and cultural center of the Orthodox culture in the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Tymoshenko, 2020).

It had close contact with the Ukrainian lands. The boards for the engraving of title pages were moved from Ostrih to Vilna, on the other hand, in the 17th c. the engravers in Vilna educated those in Kyiv, on how to do the engraving (Zapasko, 1971). While Ivan Fiodoroff was expelled from Moscow (Zernova, 1947; Nemirovsky, 1964), after he had begun his activity in Zabludov, Poland, printing the "Teaching Gospel" (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003: 39-46), then he printed in Moscow an Apostle, added a famous afterword as a literary text (Diomin, 1971); after all, he went to Lviv, and then he translated and published the whole Bible in Ostrih, 1581 — as a brilliant record of the role played by the local elite in the confessionalization, about which it has recently spoken (Isaievych, 1990).

As Isaievych emphasized: "National and religious inequality was less felt by the Orthodox population in the large cities of the Grand Duchy of Lithuania than in Western Ukraine, where the major Ukrainian cities were situated. The Belorussian [according to the earlier spelling, now Belarusian - S.F:] Orthodox burghers were more influential than the Orthodox burghers in Ukraine, and new trends in the cultural sphere were at that time more limited in Ukraine." (Isaievych, 1993:71) Although he wrote it in the early 16th century, it remained true for the late 16th century, too, regarding the Mamoniches and the Orthodox Brotherhood in Vilna. However, after the Lublin Union, the situation turned a bit and the printing for Orthodoxy seemed to be more perspective on Ukrainian lands: Ivan Fiodoroff moved from Yabludov to Ostrog, and Lviv with its rich burghers' life was a promising terrain for establishing typographies, such as the Brotherhood Typography, which inherited not only the tradition but also tools from Ivan Fiodoroff. "The emergence of printing in Lviv and Ostrog was connected with the increased activization of socio-political and cultural life in Ukraine which developed in a broader cultural context." (Isaievych, 1993: 73-74)

The Confraternity in Kyiv

A religious confraternity of laymen (and clergy, too), was founded in Kyiv, in 1615, named Kievan Epiphany Brotherhood. The charter of “stauropegy” was issued in 1620 by Theophanes, the patriarch of Jerusalem, who acted as Constantinople's plenipotentiary at that time. Such a secular privilege, thus the “stauropegy”, for the Confraternity was issued by the Polish King Sigismund III in 1629. In 1620 it happened the “illegal” re-establishment of an Orthodox hierarchy in Ukraine and in Belarus by the same Theophanes, thus the patriarch of Jerusalem acted as Constantinople's plenipotentiary at that time and was involved in the church matters of Ukraine, in the Kyivan Metropolia.

The school of the Kyevan Epiphany Bratstvo was the “Slav-Greek-Latin Academy”. Thus, Latin was taught there, too, besides Greek, which was understandable for an Orthodox school, however, the fundamentalist wing of Kyivan Orthodoxy constantly criticized it. Job Boretsky (Iov Borec'kyj), the first metropolitan (since 1622) of Kyiv of the restored hierarchy of 1620, was the director Slav-Greek-Latin Academy between 1615 and 1619 and a superior of the school until 1631. Noteworthy, this Job Boretsky worked earlier as the rector of the Lviv Confraternity school, thus the Lviv Confraternity and other institutions there (with their prominent persons) played a significant role in evolving the schooling and printing in Kyiv. (1Isaievych, 1994:80)

The Orthodox were supported by the restoration of the Orthodox Metropolitan see in Kyiv when Patriarch Theophan of Jerusalem elevated to the rank of Metropolitan Job Boretsky in 1622, and Kyiv became the support of the Orthodox. Certainly, not only Boretsky but also other prominent persons from Lviv played an important role in the strengthening and development of the reestablished Kyivan Metropolia and its intellectual life. Pavlo Berinda was a typographer, who worked formerly in typographies of the Lviv Confraternity and that of the bishop of Lviv, Hedeon Balaban, which was established in Striatyn, next to Lviv. The Kyiv printing house (of the Cave Monastery) was founded by Archimandrite Elysei Pletenetsky, the son of Khoma Pletenetsky, who was the deacon of the Lviv Confraternity Church.

What does it prove? Of course, it is evidence of the important role of trade and burghers. Lviv was a multiethnic and, to some extent, multicultural city (please recall that Armenian book printing has already been mentioned above), with a strong stratum of merchant burghers. Urban life and bourgeoise were strongly developed in Lviv, with an open mind to the West, and contacts with West and South European terrains, due to the trade. Kyiv at those times was still an intellectual and religious center, for the old Golden Kyiv, the capital of the Kyivan Rus’, was destroyed by the Tatar invasion, and the weight of Kyivan terrains was moved to Galicia and to some extent Volhynia. When it was a task to reestablish the brightening intellectual life of Kyiv, due to the re-establishment of the Kyivan _Metropolia, it was of course by itself, prominent persons were “imported” from Lviv. The first (in the new epoch) Metropolitan of Kyiv was the former rector of the Lviv Confraternity school, Boretsky. On the other hand, it proves the leading role of Kyiv as well — those prominent persons would not be likely to move to Kyiv if they had not had new perspectives there, much better than in Lviv. For they were burghers, too, even if monks, thus they were thinkers reasonably, regarding practical motives, as well.

Significantly, among the directors of the Kyiv Confraternity school, we can meet Meletij Smotryc'kyj (1618?–1626/28?), who was the author of a famous Grammar of “The Slavic” language. The popular education in the Soviet times, and in the non-Slavic countries in Eastern Europe, up to nowadays propagated false information that the “Hellenic-Slavic-Latin Academy” was established by Meletij Smotryc'kyj – albeit it is not true. He could play an important role in it, albeit it was established as a school of the Kyivan Brotherhood (Confraternity), and much earlier. The diploma of Patriarch Theophanes recognized it in 1620, albeit one of its directors was Smotryc'kyj. Among other significant persons, leading the school, it is to be mentioned Vasyl' Berezec'kyj the jurist, Zaxarij Kopystens'kyj, archimandrite of the Monastery of the Caves, and other prominent intellectuals. (Sydorenko, 1977)

Then, an important step made by Metropolitan Petro Mohyla, the renovator and reformator of the Kyivan Metropolia, was the establishment of another school – a Latino-Polish academy, as opposed to the Helleno-Slavic-Latin Academy, on a higher level of education, in 1628, still when he was the archimandrite of the Cave Monastery. His goal was to defend Orthodoxy from Western influence in

such a way that the “Western”, thus Polish language, and Latin, were to be taught in his school. Albeit the jealous Orthodox fundamentalists planned to attack him because the Polish was introduced into the school, also the Latin. Some Orthodox fundamentalists promised him to be put into the Dnipro. What an escape, Mohyla did not have any opportunity but to unite his school with the Hellenic-Greek-Latin School of the Confraternity. The fusion went in 1632. Mohyla became a monk of the famous Kyevo-Pecherska Lavra (Monastery of the Caves) in Kyiv, in 1625. There he was elected as its superior in 1627, thus in his 31st year. In 1633 he was elected by the Orthodox bishopric assembly as the metropolitan of Kyiv, thus in his 37th year. His activity continued in Kyiv until his passing on Dec. 22, 1646, in Kyiv, in his 50th year. (Žukovs'kyj, 1969) The level of education in the Kyivan Confraternity School was famously high and it enjoyed a good reputation on wide terrains of the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Ničuk, 1982)

As for printing, the establishment of the Printing House of the Kyivan Cave Monastery was done due to Pletenetsky, of Lviv origin, whose father had a position in the Lviv Confraternity. The Printing House worked in the “Podil” district of Kyiv. Nowadays that building is the Museum of Book Culture of Ukraine, preserving original equipment of the Kyivan typography from the early 17th century. The equipment of the typography of the bishop of Lviv, Hedeon Balaban, was then used for printing the first books in Kyiv. Pavlo Berinda, a typographer of that, has already been mentioned above. Another important person was Tymofy Verbytsky, who had earlier learned the art of printing in Ostrog, at that famous printing center, where the Ostrog Bible was printed half a century ago by Ivan Fiodoroff, and where the Ostrog Academy as a leading intellectual institution had been working, with its typography, too. (Kagamlyk, 1999; Titov, 1918) “Thus — as Yaroslav Isaievyh says — the quick rise of printing in Kiev [according to the former spelling used in the twelfth c. when Isaievych published his paper – S. F.] owed much to the previous achievements of Ukrainian printers. Using their experience and having at its disposal the financial resources of the Lavra Monastery, the Kiev publishing centre could afford editorial undertakings of a sort which earlier had been unthinkable.” (Isaievych, 1994:82)

As for the achievements of the Kyiv typography in the first half of the 17th century, it is no room here within the framework of this paper. Our topic is trade and burghers as catalyzers of cultural and intellectual development. An example must be highlighted in particular. That was a volume of St. John Chrysostom's homilies on the fourteens Pauline epistles, printed in 1623 in Kyiv. The text had already been translated from Greek, by a scholar in Ostrog, albeit it was then checked by Lavrenty Zyzany (a prominent person of the Middle Ukrainian literacy and confessional culture) in Kyiv, using the “critical” edition of Chrysostom's text, published in Eton, England, 1610-1613. This proves the very high level of Orthodox scholarship in Kyiv: they knew and consulted the contemporary achievements of the West European scholarship for the Byzantine culture. (Titov, 1924:57). They published also secular literature, too, such as panegyrics in the Middle Ukrainian language: Olexander Mytura's verses about the “Image of the Virtues of Elysei Pletenetsky" in 1618 (Archimandrite Elysei was the founder of the printing house of the Kyiv confraternity and he was of Lviv origin, with connection to the Lviv Confraternity by his father); Sakovych's “Verses on the Sad Occasion of the Funeral of the Famous Knight Petro Konashkevych Sahaidanchnyi, Hetman of the Zaporizhian Host...” about 1622, and others. (Isaievych, 1994:82) Worthy to compare with the collection under the title “Book about Saints” in Lviv, 1614, printed for private reading, for the more casual character. It seemed to appear less civil culture of burghers in Kyiv than in Lviv.

14. Figure The typography of Kyiv-Pechersk Lavra today. The Printing House worked in the "Podil" district of Kyiv. Now: Museum of Book Culture. In the background: portraits of Petro Mohyla. In the foreground: Director Valentyna Bochkovska (right) opens an exhibition of old books. (Photo: director V. Bochkovska, published with her permission)

Other important Confraternities in Ukraine

The following foundations of brotherhoods took place in Lutsk (Pavlychko, 1995; Boiko, 1972), Tshernigiff (Debrovskyj, 1928; Kameneva, 1959), and other places to a smaller extent as well; and these brotherhoods managed schools and book-printing on all the places they were founded (Mironowicz, 2003). The schooling in the spirit of "national consciousness", in the lion's share, was maintained of merit of these brotherhoods: that learned elite, which learned the literacy in the "Prosta mova" ["Common language"] and elaborated the ancestor of the modern Ukrainian language – acquired in the schools of these brotherhoods the writing and elementary knowledge of the civil culture of that time. (Medynsky, 1958). It has already been proved by a rich literature in the field, that the role played by these brotherhoods was like that of the Reformation, and their activity clearly evidenced the processes of the confessionalization. (Isaievich, 1990; Gumanystyčni… 1990; Kaganov, 1959).

As for the Chernigiv typography, a significant book may especially demonstrate the Ukrainian Baroque, from the late 17th century. The text of the Molitvennik (Prayer Book) printed in 1697, is of great importance for linguists. Albeit ornaments on the title page represent European Baroque in a Byzantine rite liturgical book. The screw columns and vines are typical motifs of the Roman Catholic church building in the 17th-18th-century Baroque temples. These ornaments on the title page are extremely Western borrowings or impacts of the West. Absolutely foreign to the Orthodox liturgical book art. Above the columns, the "light" figures as those of Roman Catholic angels in Rosaries or prayer books in the West. Byzantine Orthodox books are usually decorated with pictures of saints in Byzantine clerical ornate, with mithra on the head, here however such naturally depicted young men as in contemporary West European book illustrations and/or in small pictures depicting Roman Catholic saints or angels for the private use of devotion. How this style appeared in the Eastern part of Ukrainian land, in Chernihiv, for a far distance from the Poles/inhabited regions? It proves intensive contacts with Western lands and the ability of Orthodoxy for incorporating foreign impacts. Similar phenomena are able to be discovered in the mosaics of the Saint Sophia Cathedral in Kyiv, too, and in various other churches, also in books, too. This book, visible here in the picture, was not a unique but a typical phenomenon.

15. Figure Baroque in Orthodoxy: Prayer Book, Chernihiv, 1697. Ukrainian National Library (photo N. Bondar)
Ornaments with elements of the Western Baroque: screw columns and vines

Spiridon Sobol, the Belarusian Typographer

Although he was not a "brotherhood" but a single person, his activity is important in the aspect of understanding the role of trade and migration of typographers and their equipment in the terrain. Usually, Sobol was considered a Ukrainian printer since he began his work in 1628 in Kyiv "in the house of Metropolitan Job Boretsky of Kyiv" (who was the first metropolitan of Kyiv of the restored hierarchy of 1620, was the director Slavic–Greek–Latin Academy between 1615 and 1619 and a superior of the school until 1631 – as we have above mentioned it in the subchapter no. 4.3). Albeit he was of origin from Mogiliov (Магілёў in Belarusian) and remained a citizen of this city also in Ukraine. (Isaievych, 1993:84) That was his original homeland. He studied at the school of the Mogiliov Orthodox Brotherhood and at the Kyiv Confraternity school (about which it was told above) from 1626 to 1628. He came from Belarusian lands and returned there when he was able to do it.

Sobol's belonging to the educated stratum of higher bourgeoise is clear. He came from a wealthy city merchant family. His father was the Burmeister of Mogiliov, a well-known fighter for the cause of Orthodoxy and the defense of Eastern Slavic national traditions. Young Sobol himself began printing books already in 1616 in Mogiliov. However, the Polish authorities began to put up numerous obstacles to the development of Ruthenian (ruśki) printing in that lands, and therefore Sobol, who had already devoted his life to the noble cause of educating the people in 1627–1628, had to go to Kyiv,

where, like T. Verbitsky, he receives the help of Metropolitan Job Boretsky in opening his own private printing house.

The first book of him was probably printed already in 1616 in Mogiliov. Then in Kyiv, he received the help of Metropolitan Job Boretsky in opening his own private printing house; noteworthy, such as another famous printer Timofey Verbitsky (about which it was told above). Sobol actively collaborated with Verbitsky himself. Verbitsky gave Sobol the boards that were used by Ivan Fiodoroff in Moscow back when the Apostle was published in 1564. (Zernova, 1965; Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:84-92) Until the middle of the twentieth century, five Kyiv editions of Sobol were registered in the bibliographies: the Lemonary and the Common Minea of 1628, two editions of the Octoechos of 1629, and the Apostle of 1630. In the early 1960-ies, another Kyiv edition was discovered, the sixth of October 1628, the only copy of which is kept in the State Historical Museum in Moscow (Signature: Щап. 110). (Zernova, 1965) In the title page of the Octoechos (1628), for the first time in East Slavic printing, he used an engraving on copper. (Longvin, 1990)

16. Figure In the title page of the Octoechos (1628), for the first time in East Slavic printing, Spiridon Sobol used the technique of engraving on copper.

Four of his five published books were liturgical books, and one was a piece of spiritual literature of the 7th century 'Lemonary'. Judging by the translation of this work, Sobol knew Greek and Latin languages perfectly. Sobol believed that the publishing of 'Lemonary' would be extremely useful for the education of a truly Christian person, and his further spiritual self-improvement. (Note, this must be evaluated as a phenomenon of Confessionalization). However, the clerics treated this book of Sobol with very great suspicion, and after Sobol's edition, it was not printed anymore. After two years, the printer began to experience serious difficulties in his activities and was forced to leave Kyiv and look for a new place for his printing house. Having visited Kyiv in 1630, Bohdan Stetkevich-Zavirsky, a high-rank nobleman of the Grand Duchy of Lithuania, having become more familiar with the printing business, invited Spiridon Sobol to establish a printing house at the Kuteinskaya Lavra. Bohdan Stetkevich was an official and military figure of the Grand Duchy of Lithuania. Father-in-law of the Cossack Hetman Ivan Vygovsky. Patron of the Kyiv-Mohyla College, philanthropist, and founder of a

number of Orthodox monasteries. (Kempa, 2003) He moved to the Belarusian lands of the Grand Duchy of Lithuania and since 1631 for eight years he printed in three different points of Belarus. Large Orthodox monasteries were located on the Prince Stetkevich'nds, and in one of them in Kuteino, Sobol translates its printing house. In Kuteino, Sobol has published a total of four books in two years, both of a liturgical and educational nature. (Laŭryk, 2012; 2017). After some time, the printer moved to the town of Buinichi, where he printed four books, and in 1636 he settled in Mogiliov. (Ageeŭ, 2016)

That "Lemonary" he printed in Kyiv, was a translation of a known Byzantine monk, John Mosch (Ioannes Mochus, Greek ὁ τοῦ Μόσχου - [son] of Mosch). He was well-known as the author of "The Spiritual Meadow", a collection of narratives about the travels he undertook with his friend Sophronius in the monasteries of Palestine and Egypt. John Mosch was born in Cilicia in the second half of the 5th century (Chadwick, 1974:56) Later as a monk, he spent ten years in the Pharan Lavra, between 570 and 580, which is the oldest surviving monastery in Palestine, on the west bank of the Jordan River. Then he went on his first journey with Sophronius Sophistus to Egypt, after which he practiced asceticism for 10 years in the Eliot Monastery (λαύρα τῶν Αἰλιωτῶν) in the Mount Sinai. Between 603 and 607, he travelled to Palestine, Phoenicia, and Cilicia with the goal to meet ascetics and listen to their teachings. He was buried in the cemetery of the monastery of Theodosius the Great, either Sept. 619 or Sept. 634. (Vailhé, 1901). The only extant work of John Mosch. is the "Spiritual Meadow", or "Lemonary" (Greek λειμών, λειμωνάριον 'meadow', LAt. Pratum spirituale); under other names "New Paradise", and "Sinai Paterik", it was written jointly with Sophronius. (Vailhé, 1901:115) The collection of stories included in the "Spiritual Meadow" gives views to the life of Christians in the Eastern Roman Empire in the 6th-7th centuries, introduction to morality, asceticism, leading to active communion with God. The narratives touch upon a variety of topics relevant in the church environment of that time, thus liturgical, ceremonial, dogmatic, and together with them, folklore material is given, too (e.g., chapters 157, 158, 185). Many stories are devoted to carnal and spiritual warfare (chapters 105, 136, 152, 154, 159, 161, 179, 204, 209, and others), its necessity and effectiveness in the matter of salvation. In the "Spiritual Meadow", there are numerous legends about the lives of saints, to whom the Lord reveals the truth (chapters 127, 128, 130, 131, 137, 139, 146, and others) and to whom He gives the ability to work miracles (chapters 70, 133, 173). (Kim, 2015)

Therefore, this was a classical work of Byzantine Orthodoxy, very pious, which strengthened the Christian faith of readers. Why it was suspicious in the eyes of the Kyivan church authorities — perhaps not for its "mistaken" nor "heretic" character, but for personal causes. Spiridon Sobol was a stranger, coming from Belarusian lands, and a burgher, not a clerical person. However, Kyivan Orthodox radicals behaved hostile even against Petro Mohyla, their Metropolitan, who established a school with Latin, and -oh "strange"- Polish language. Földvári, S. (2023d)

What does it prove? First, burghers were the catalyzers, implementers, and acting persons in the Orthodox Reformation, also in the intellectual life of the religious and secular culture. Their capital made it possible to print books even on a high level, with ornaments and artistic engravings. Their economic competition, and the fight in the market, moved the culture ahead. When a large printing house worked in Lviv or Kyiv, some other, smaller ones were established, in the hope of some success. Pay attention, in the Tsarist Muscovy there worked only a huge "Printing Court" ("Pechatny Court"). Burghers were movable; when Sobol faced inconveniences due to the oppression by the Polish Catholic church, he moved from Mogiliov to Kyiv, and when he suffered there with jealousy of Kyivan Orthodox fundamentals, he moved back to Belarusian lands, and even there he moved within different towns. Market, flexibility, and capital are the movers of the development. On the other hand, these bourgeoise actors of the life of society are not some strange and suspicious factors, but even the caretakers of the culture, confessional identity, and spiritual enrichment. Well-to-do burghers preserved and developed their Orthodox confessional identity, as in the confraternities, as well as through individual activity, such as Sobol. They struggled against Polish Catholic oppression, which represented the feudal authoritarian system and attempts of the Polish 'shlachta' (nobility) for supremacy. Nobility was enough strong in Orthodoxy, too, and they provided the printing, too, however, the determined role was played in Orthodox "Confessionalization" by Orthodox burghers.

Sobol's devoted, enthusiastic activity for taking care of the confessional culture of his people, proves the very positive role of burghers in the cultural and intellectual development of the society.

The second most important Confraternity in Belarus: in Mogiliov

After Vilna, the Cyrillic printing in the Grand Duchy of Lithuania took the second most significant place in the city of Mogiliov. It was the second-largest city of the Grand Duchy of Lithuania in the 16th century. Craftsmen and burghers were significant; therefore, guilds were strong and the soil for evolving a confraternity was cultivated. (Jakubowski, 2000) The townspeople of Mogilev established The Orthodox Brotherhood in 1590 at the Orthodox monastery of "Our Salvator", which received its charter from the king in 1597. Then, five years later, the Uniate Brotherhood was formed, too. The Brotherhood inherited the typographic equipment after the death of Spiridon Sobol in 1645. In 1676, the Mohyliov Brotherhood received a privilege from King Jan Sobieski to print all kinds of Polish and Russian religious books. (Zhudro, 1890)

An interesting chapter in the history of prints of the Epiphany Brotherhood in Mogiliov was the printing of Old Believer's books. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:107-109) The Old Believers were those Russian Orthodox who did not accept the reforms of Nikon in the 17th century and then they became marginal and/or under pressure, too. (Cherniavsky, 1966) According to Labynceff, they were persecuted in Tsarist Russia, therefore, they inhabited the Baltic region and its surrounding, thus they were put into the Grand Duchy of Lithuania, too. (Labynceff, 1979) Books from Mogiliov were known and recognized on wide territories of the Polish-Lithuanian Commonwealth; some of them were put even in the Hungarian part of the Habsburg Empire, too. The Psalter of Mogiliov, 1738, has been described as a rarity being kept in the Library of the Reformed Theological Academy of Trans/Tisa County in Debrecen, Hungary. (Ojtozi 1999)

THE MAMONICH-BROTHERS AS OWNERS OF THE MOST INFLUENCING TYPOGRAPHY IN EASTERN SLAVIC LANDS IN THE 16/17TH CENTURIES

Typographies, Issuing Cyrillic Books in the Grand Duchy of Lithuania in the 16th Century.

The first typography which worked on the lands of the Grand Duchy of Lithuania moved from Prague to Vilnius about 1522, was that of Francisk Skaryna. (Nemirovsky, 1990)

Then between 1562-1571 worked in Nyasvizh (Nieśwież) the antitrinitarian printing house, established with the support of Matej Kavechinsky (Maciej Kawieczynski), the viceroy of the great hetman of Grand Duchy of Lithuanian, Mikołaj Radziwiłł (Kawecka-Gryczowa, 1966-1967); which was, however, typography of Latin letters, and its first published books were the works for the antitrinitarians, the special brunch of Protestants (Tazbir, 1993:128), and it was run by the antitrinitarian ideologist Simon Budny (Kot, 1937) together with the protestant pastor of Nyasvizh, a former pupil of the "Czech Brothers" Protestant Church, Wawrinecz, Kzhiuhowsky (Wawrzyniec Krzyszkowski; cf. Górski, 1970) — its first books were apologetical/missionary works addressed for Orthodox Christians and printed with Cyrillic font, namely Katichizis in 1562, and "Opravdanie greshnogo cheloveka pred Bogom" ["Justification of Sinner Person at the God"] in 1562. (Labynceff, 1985:5-6, 10-20, 26-27, 36-54.)

Then, in 1568-1571, in the typography established by Great Hetman of Grand Duchy of Lithuania, Grigory Khodkevich in Zabłudów (Jasnowski 1937), Cyrillic books were printed, namely, the Didactic Gospel in 1569 and Psaltir' in 1570. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:39-46) This is what most concerns us here, thus we still return to it in the next subchapter.

The next one was the Orthodox typography of Vasily Tyapinsky (Ciapiński), who was a maecenas and translator of the Bible into Belarusian. (Klimaŭ, 2001) He went through religious evolution: from orthodoxy through Unitarianism to socialism. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:47-53) He was friends with Simon Budny, who calls him "dear brother", having written about the "Synod" in the Chaplinsky

house in Lithuania in 1574, in his work “About prominent Christian Faith articles” in his foreword to the New Testament of 1574. (Budny, S. 1989 [1574]:3)

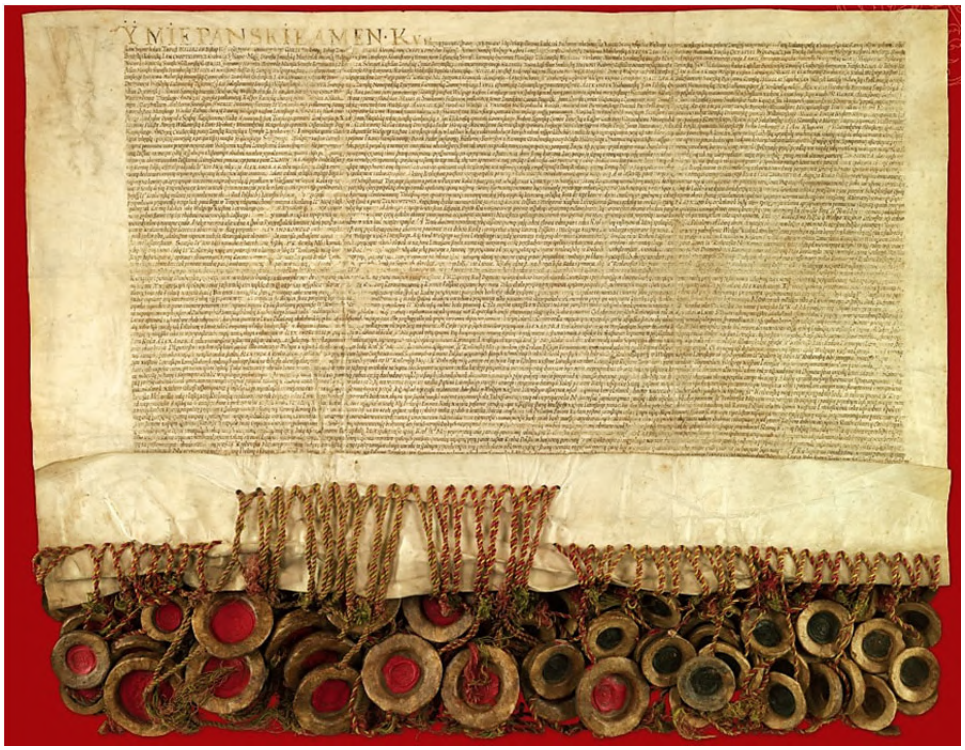
Piotr Mstislavecz and the Zabludov-typography

Zabludow was then a market town developing by leaps and bounds, i.e. home of the bourgeoisie; this town developed much in the late 15th and early 16th century; the number of inhabitants increased, and the ratio of craftsmen increased — therefore, it was a good soul to establish new enterprises, such as a printing house as well. (Maroszek, 1994)

The very significant “first-printer”, Ivan Fiodoroff came here from Moscow and then continued his printing activity in Ostrog/Ostrih, Ukraine. In 1564/65 Fiodoroff was appointed as a deacon in the church of Saint Nicolas (Gostunsky) in the Moscow Kremlin. There he established the Moscow Print Yard and published several liturgical books in Church Slavonic, by the moveable type. He worked together with Piotr Timofeev from Mstislavl (from here hat was named Mstislavecz), with whom he went later to Zabłudów and then Mstislavecz went from there to Vilnius/Wilno. (Zernova, 1964) The first printed book in Moscow was The Apostle in 1564, which was later reprinted in Lviv, in 1574. (Raievsky, 1964). This technical innovation recalled the jealousy of Muscovite scribes, who persecuted Fiodoroff and Mstislavecz and forced them to escape to the Grand Duchy of Lithuania after their printing workshop had been burned down in Moscow. (Zernova, 1947; Nemirovsky, 1964) Therefore they went to Zabłudów, Eastern Poland. (Nemirovsky, 1979.)

In 1569, the Union of Lublin was concluded, which finally consolidated the unification of the Polish-Lithuanian state, after which Orthodoxy gradually began to be expelled from the state. (For the Lublin Union in general, with background: Halecki, 1920; for effects and impacts on the Ukrainian Orthodox national culture: Borzecki, 1996) In such conditions, the enlightening activities of Ivan Fedorov became impossible. (Nemirovsky, 1979:143-145). Khodkevich offered Fedorov as a reward for his work to build a village that could feed his family. (Zernova, 1964; Nemirovsky, 1979.) But the first-printer refused this gift and together with his son moved to Lviv in 1572, where he worked first in Lviv, at the Saint Onuphrius Monastery, printing an Apostle (Ptaszycki, 1886); with an autobiographic afterword (Diomin, 1971; Shchepkina, 1959). and a Bukvar (Alphabet book) in 1574; then he got the patronage of Prince Konstantin Ostrogsky, and in 1577-79 established the Ostrih Press, in which he printed the first full version of the Bible in Church Slavonic, by moveable type of printing. (Isaievych, 1990; Nemirovsky, 1974)

Mstislavecz did not accompany him to Ukraine but remained in the Grand Duchy of Lithuania. Piotr Mstislavecz, in all probability, left Zabludov (Zabłudow) after March 1569, when the printing of the Didactic Gospel was completed, and before the end of September 1569, when Ivan Fedorov alone began printing the Psalter with the Horologium. From the afterword of the Didactic Gospel, we also learn about Grigory Khodkevich's intention to publish other books necessary for the “churches of God”, for which he will not spare the cost; however, his publishing plans were realized in a small degree. Apart from the above-mentioned first printing of the Didactic Gospel, only the Psalter with the Horologium appeared. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:44) Fiodoroff printed it already without the help of Mstislavecz, who after a few years appeared in Vilnius. (Zernova, 1964; Nemirovksy, 1979) He was helped by his disciple Hryn Ivanovich, later a well-known engraver and printer, who in Lviv together with Fiodoroff printed the Apostle and the Abecedarium. (Ptaszycki, 1886; Isaievych, 1975; 1990; Nemirovsky, 1974) It is very possible that Ivan Fedorov, as a newcomer, could not fully appreciate the significance of the Union of Lublin and did not realize that Khodkevich’s position had become more precarious. Mstislavecz, as a Belarusian, better understood the cultural significance of Vilna, where he went from Zabludov. (Zernova, 1964) The urban population of Vilna had self-government for a long time, thus Magdeburg law was extended to Vilna as early as 1387. (Tymošenko, 2020)

9. Figure In Lublin, on 1 July 1569: The Kingdom of Poland and the Grand Duchy of Lithuania confirmed a real union; the united country is called the Polish–Lithuanian Commonwealth or the Republic of Both Nations

The Mamonich-Brothers and Mstislavecz in Vilnius

First, "in the House of Ivan and Zenobia Zaretsky (Zarecki)". According to the current state of knowledge, the second office in Vilnius, after that of Skoryna, was the printing workshop of Kuzma (Kosma) Mamonich in association with Piotr Timofiyev Mstislavecz. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:53-58) They printed first a Chasoslov, that is Horologion (Часословъ in Church Slavonic and ὡρολόγιον in Greek, horologium in Latin) in Vilnius, about 1572, "in the House of Ivan and Zenobia Zaretsky (Zarecki)". (Malicki & Zwinogrodzka, 1994:nr*365a) According to Zoja Jaroszewicz-Pieresławcew, the 'terminus ante quem' must be the early July of 1572, because King Sigismund August died on 7 July 1572 in Knyszynice, and the book was published with his permission. (Jaroszewicz-Pieresławcew, 2003:55) Mstislavecz had already been in Vilnius since the summer of 1569 when after the breakup with Ivan Fedorov, he left Zabłudów. Mstislavecz left Zabłudów after March, and before September 1569. (Zernova, 1959; 1964:84) — after that, Mstislavecz cooperated with the Mamonich-brothers.

The opening of the printing house of Mamoniches. In 1574, the initially Orthodox, later Uniate Mamonich Printing House began to work in Vilna (now: Vilnius), founded probably with the financial participation of the Zaretsky (Zarecki) brothers, thus of those Ivan and Zenoby, whose house gave the home to that printing workshop which the Czasoslov was printed in 1572 in. As for their probable tie with P. Mstislavecz, which is maintained by scholars in the field, it has already been told above. As for the Mamonich-brothers, the Zaretsky (Zarecki) and Mamonich families had shared business interests and family ties, too. Lucas (Luka) Mamonich, brother of Kuzma Mamonich, head of the town Dzisna (Starosta dziśnieński), married the daughter of Ivan Zaretsky and due to this he followed I. Zaretsky in 1586 in the position of the Treasurer of the Grand Duchy of Lithuania. What a great position for grounding typography! Obviously, Mamonich had the capability for the great innovation of that time, book printing, due to both financial ground and the burghers' spirit of innovations. The rich merchant center, Polish Dzisna, Belarusian Дзісна is a city located on the Disna River at its confluence with the Western Dvina River; already known in the Ancient Age under the name Rubon; in the way of trade between East and West, together with Vitsebsk, Polock from East, and Druja, Dyneburg (Daugavpils),

Riga toward West. As the judge of the town of Dzisna. Mamonich was capable not only to have enough capital but also to be incorporated into the then-world broad network of merchandise also ideas, views, news, and innovations. (Hedemann, 1934) Inheriting the position of his father-in-law, the new treasurer of the whole GDL, Kuzma Mamonich ran the printing house with his brother until 1607, then in the years 1607-1624 it was managed by Leon Mamonich, son of Kuzma. (Korotajowa, 1974)

10. Figure The Gospel was printed in 1575 by Mamoniches in Vilna, as their first book, yet with the cooperation of Piotr Mstislavecz, who shortly left them. Engravings by Mstislavecz. Renaissance impacts on Orthodox book art, and South Slavic impacts on the initial, as well. From an Exhibition of the National Library of Belarus in Minsk, 2016. (photo: author)

Kuzma and Leon had debates with Piotr Mstislavecz, who had legal recourse and the case was submitted to the king, too; Stepan Batory, then Polish King and Grand Duke of Lithuania, ordered to repeat the first instance procedure, albeit none of the litigants appeared at the judge, thus the first judgment remained in force and P. Mstislavecz was excluded from the printing business and was ordered to back the equipment he had at himself; in a consequence, he moved from Vilna to Ostrog with pieces of the equipment, included the boards to gravures of frame of some books here. In addition, 15 desks of woodcuts, 4 initial gravures and 19 large initial letters (‘lombards’: this is a larger letter of the set, sometimes with small details of decoration; unlike the ‘initial’, which was inserted into the typesetting strip as an engraving, i.e., that was cut on the board, the ‘lombard’ was made from metal as a letter) were transferred to the printing house of Ukraine: they appeared in Derman (next to Ostrog; in the monastery of Derman lived Ivan Fiodoroff), Pochaiv and Kyiv, as well as in Câmpulung in Romania (Dolhe Pole in Ukrainian, a village at the border-river Tisa). Mstislavecz moved to Ukrainian lands in the late 1570-s/early 1580-s for the Liturgicon of 1583 (Sluzhebnik) was already printed without him, according to Zernova, it was the first book of Mamoniches already not of Mstislavecz’s work. (Zernova, 1964:103-110)

Probably, the privilege guaranteeing Mamoniches a monopoly on printing Cyrillic books in the Grand Duchy of Lithuanian was granted by the king in connection with the decree on the publication of the Lithuanian Statute. The “Statutes of the Grand Duchy of Lithuania” refers to three legal codes, contained the norms of land, criminal, civil, procedural, and state law, issued in 1529, 1566, and 1588, respectively, all written in ‘Ruthenian’ language -ruśka mova-, and translated into Latin and much later Polish, 1614. The third Lithuanian “Statute” was printed in the printing house of the Vilnius merchants, the Mamoniches, in 1588. (Lappo, 1934-1938) This large-scale enterprise required Mammoniches to increase the resource of the printing house. Therefore, at the beginning of 1588, Kuzma went to Lviv, and there on February 24 of 1588, he bought pieces of equipment from two printing houses of Sachko Senkovich (Saczko Sienkowicz), a saddler, and Senko Korunka (Sieńko Korunka), a merchant. (Bostel, 1902)

11. Figure The Luther's Bible (1534), The Lithuanian Catholic Postilla by Daukša (1599) and Protestant Postilla by Morkūnas (1600), The Apostle printed by Fidoroff in Moscow (1564) and in Lviv (1574), and the Ostrog Bible (1581)

This way it happened the gravures of the frame of title pages of the first Lithuanian Protestant and Catholic Catechesis, and those of the frontispiece of Apostle, printed by Ivan Fiodoroff in Moscow, and that of the reprint of that same Apostle in Lviv, are identical, and the same as that of the title of the Ostrog Bible, the first printed whole Bible in Church Slavonic. (Gronek 2016) — Thus, the gravures of title pages could come to Vilnius, too. Kuzma Mamonich went to Lviv almost a decade later than Mstislavecz moved there, hence those frame gravures were much later used in Lithuania for Latin books (Postillas, see in the picture) and should be removed from Ukraine to Lithuania. Because these frames were used still in Moscow by Fiodoroff and Mstislavecz when they worked together (Apostle 1564) then in Lviv by Fiodoroff after he quarreled with Mistislavech in Zabłudów and moved to Ukraine (Apostle 1574), then by Fiodoroff in Ostrih/Ostrog when he worked there alone but in possible contact with Mstislavecz again (The Ostrog Bible, 1581). Then these frames appeared in Vilnius again, in the titles of Latin books in 1599 and 1600. In the meantime, Kuzma Mamonich visited Lviv and purchased there some pieces of equipment thus, probably, desks to frame-gravures as well.

The Mamonich-Typography in the European, Bourgeois Development of the Polish-Lithuanian Commonwealth

What does it prove? The capitalist relations and the confessionalization in the Polish-Lithuanian Commonwealth are demonstrated in this way, too: people were real burghers here and burghers work on the basis of their interests. Kuzma Mamonich was a rich merchant, already the head of the rich town Dzisna, then as the Treasurer of the Grand Duchy of Lithuania, and he defended his interests even at the level of the royal decisions when his quarrel with Mstislavecz was increased up to the King, then he was able to purchase some pieces of printing equipment in Ukraine, where those were moved by Mstislavecz. The trade and the financial interests lay in the basis of such cultural activities as book/printing, too. While in Muscovy the Almighty Tsar gave orders on what to do and how to do it, in the Polish-Lithuanian Commonwealth the King was a supreme judge but not more, and in the "Mamonich–Mstislavecz case" King Batory did not issue any decision but sent the case for a repeated procedure at the first-level judge. Burghers in the Polish-Lithuanian Commonwealth could move,

initiate any enterprise, even quarrel, and in the case of debate they were able to move and initiate any new activity as entrepreneur burghers. But in Muscovy, the people were not entrepreneur burghers but subjects of the Tsar. Burgers' way of life was hardly able in Muscovy but rather in the Polish-Lithuanian Commonwealth. When Muscovian bigotry came to the expelling of the book printers, the printing enterprises had already been flourishing in the Grand Duchy of Lithuania. Burghers had here civil courage but nothing in Muscovy.

The Vilna Orthodox Confraternity

As has already been mentioned above, also in Vilnius, in 1596, an Orthodox printing house belonging to the Brotherhood of the Holy Trinity was established, renamed in the same year to the Brotherhood of the Holy Trinity, and that worked until the beginning 18th century. The Brotherhood, forced in 1610 to stop publishing activities in Vilnius, launched branches of the printing house in Jevie (1611-1646, now Vievis in Lithuania). The significance of the Vilna Brotherhood is well-emphasized in the rich literature on the topic, albeit it has yet not been so researched as the Lviv Confraternity. Some newly published source-analyses are to be mentioned (Berezenko, 2016), and a solid monograph about Vilna as the intellectual center of the Orthodox culture in the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Tymoshenko, 2020)

As for trade, all that above mentioned on the urban life of Vilna and its burghers especially undertakes the significance of the bourgeois development in the book-printing and the activity of the brotherhoods. The Vilna Orthodox Confraternity was that about which it can be said with the strongest background, it appeared as a result of the defending formation against the Catholic oppression in the guilds, as it has above said according to Mironowicz (2003

CONTACTS OF THE UKRAINIAN BROTHERHOODS WITH THOSE SLAVS WHO LIVED IN CENTRAL AND SOUTH EUROPE

Impacts, Made on the Byzantine enclaves in the Habsburg Empire.

This Western part of the East-Slavic Byzantine-Rite cultural sphere was that source of printed culture, which provided the South-Slavic peoples with liturgical books, too, mainly those who escaped from the Balkans toward the North to the Hungarian Kingdom, because of the Turkish occupation. (Földvári, 2014; Földvári, 2014a.) The earlier flourished South Slavic printing culture had been lost with the Turkish occupation, and the Greek Orthodox church leaders prohibited the usage of the Slavic books, too. (Jireček, 1876: 507-516.) The Greek language was forced to study by the poor Bulgarian and Serbian priests; and the Cyrillic books and manuscripts, written in the Church Slavonic, were destroyed. All the Orthodox Christians were inhabitants of the Orthodox Christian "millet" of the Turkish Ottoman Empire (Strauss, 1995: 189-249.), and it was headed by the Patriarch of Constantinople, who always was Greek. The Greek upper clergy forced the poor Slavic clergy to be replaced by Greeks and/or to be Graecized. (Temperley, [1917]1969. 123, 163-166; Jireček, 1876: 466-67.) In these circumstances, those Serbs who immigrated into the Hungarian Kingdom lived in relative freedom, in comparison with those remained on the Balkan peninsula. They used Church Slavic books for their Liturgy on the terrene of the Hungarian Kingdom and imported Cyrillic books from the Ukrainian territories of the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Kostić, 1910/11; Kostić, 1912; Kostić, [1923]2001.; Földvári, 2013; Földvári, 2014a) The Orthodox Serbs, and the Orthodox Rumanians, too (who suffered with the Greek Phanariotes as well), imported books from the Ukrainian and (in smaller part) Belarusian typographies. (Deletant, 1980; Deletant, 1982-83.)

The Role of the Orthodox Typographies in the Polish-Lithuanian Commonwealth

The typographies in the Polish-Lithuanian Commonwealth were managed by the Ukrainian and Belarusian brotherhoods, i.e. confraternities. (Isaievych, 1993; Isaievych, 1994; Isaievych, 2006.)

These brotherhoods, confraternities, were civil associations of the citizens, thus independent from the church (although consisting of the religious citizens) and the early-bourgeois social development resulted, these associations of merchants and sales, also craftsmen, fortuned citizens, flexible and market-oriented as for their products, thus the books, too, in contrary to the huge "Printing Court" (Печатный двор) in Moscow, which worked according to the orders by the tsar without any freedom for following the requirements of the market itself. (Isaievych, 1993; Sidoroff, 1976.) This phenomenon, when the institutions of the church and culture were managed by persons who were concerned in, but already not on the patriarchal, centralized way of feudalism, is accepted to be called for "confessionalization" in the literature of the field. The confessionalization took place in the Polish-Lithuanian Commonwealth, albeit in Muscovy it did not occur (Földvári, 2021, 2022.).

These Ukrainian brotherhoods played a significant role in the shaping of the national identity of the Serbs and of other Slavic peoples who inhabited the Habsburg Empire, via the book-migration. As Isaievych, 2006 stated out: "*Thus, in the confraternity's seventeenth-century records, we encounter entries concerning aid given to…, and to foreign visitors – Greeks, Serbs, Moldavians, and Russians.*" (Isaevich, 2006:64) Hence, the peoples following the Byzantine confession, obtained their service-books not only by purchase but also for donation, too, which proved the Ukrainian brotherhoods played an important role in providing the confessional identity of the peoples originated from the Balkan peninsula. Noteworthy, the Russian tsar became the "patron of all peoples of Orthodoxy on the Balkans" as a consequence of the Treaty of Kučuk-Kaynarji in 1774 albeit earlier he did not have any power or supremacy (Druzhinina, 1774); hence the book-donation by the tsar -although began earlier- increased in the last quarter of the 18th century and if books printed earlier put to the Serbs, those were perhaps donated much later than being printed. In the contrary, the donation activity of Kyiv was already strong earlier.

Kyivan Cultural Impacts on the Balkans

Petro Mogila's activity was already mentioned above, with the Romanians, whom he provided by printing equipment and books (Deletant, 1982-83.), then the Serbs immigrated into Polish-Lithuanian Commonwealth in the 17 c. with purposes to learn (thus the intelligentsia as schoolmasters and priests brought many books as well), then in the middle 18th century as soldiers with family to inhabit there, founding "Nova Serbia" (Kostić, [1923]2001.), hence the cultural contacts with Kyivan/Kievan territories appeared much earlier and were much stronger than those with the Muscovian territories. Even more, the approach and evaluation to the Kyivo-Mohylianśka Academy appeared in the literature of the field within the Soviet and socialist ideological framework – thus these were evaluated for "Russian" influences. For a significant example, the activity of Kozachynsky were presented as a "great Russian innovator" of the Serbian schooling, who brought from Kyiv the rhetorical and poetic exercises into the Serbian school in Karlovcy, and the practice of the school-drama, which plays were written and performed by the pupils. Albeit it seems a complete nonsense to present it as some "Russian" tradition, while the practive of the school-drama rooted in the Jesuit schools and it was introduced int the under the impacts of the Polish baroque on the Ukrainian baroque. Noteworthy, the Latin was one of the literary languages of Ukrainians, as well, even in this epoch which we are dealing with. (Trofymuk, 2014.) The Serbist literature -as in Hungary as well- present the grammatical influence on the Serbian schooling in the 18th c. as "Russian" influences, referring for example the impacts by the Grammatic and thoughts of Meletii on the Serbs. Albeit the Church Slavic Grammar by Smotryćkyi hardly proved any "Russian" impact but "Ruthenian", and, moreover, Smotryćkyi's oeuvre and impacts as a thinker, hardly can be evaluated for any "Russian" impact but "Ruthenian", as to the Serbs, who learned at the Mohylianśka Academy in the 17-18 cc. (Kraliuk, 2007.) The grammatical studies at the Mohylianśka Academy in the 17-18th cc. lead toward the elaboration of the premodern Ukrainian language and the thinking about it as an independent idiom from the Muscovian "Russian". (Nimčuk, 1988.)

Another example, it is the case of Rajić. Authors on the Serbian and Serbo-Hungarian cultural history presented in their works him as a great "russificator" of the Serbs, who studied at the Kyivo-Mohylianśka Academy btw. 1753-1756, thus on the "Ruthenian" land, acquiring the spirit of the

Ukrainian baroque culture with Polish baroque impacts. Then he traveled to Moscow, Smolensk, the Polish land of the Rzeczpospolyta, then to the Rumanian lands, Moldavia and Wallachia, and visited Athos, too, and Constantinople. (Rajić-Proceedings, 2002.) Hence his education was definitely Orthodox but hardly "Russian", thus not Muscovian. Then this Rajić performs his activity as a teacher in Karlovcy, which Serbian school was mentioned above.

Interpreting all the enlighteners and the cultural impacts on the Serb as "Russian" impacts is a false approach in the research that must be rethought. Encounters and cultural impact by the Polish-Lithuanian Commonwealth on the Byzantine-Rite Slavic Peoples in the Habsburg Empire came from the руська мова, Ruthenian, which never was identical with the Russian/російська мова but different (Danylenko, 2006, 2017).

The pro-Russian approach has already been rethought and reevaluated.

On the other hand, some books really came from Muscovy and Serbs really sent letters and delegations to Tsar Peter the Great with requests for books, and they got them as well. (Kostić, 1912.) Albeit it was not the only way of books were imported and not the greatest part of the cultural impacts came from the East. The 18th century was terrene of the *parallel* impacts from Muscovy and the Rzeczpospolyta, and the latest was *dominant*. Moreover, the inspirations of a high-level European multicultural baroque culture could and did come from only the Ukrainian lands of the Commonwealth, but nothing from Russia. It must be reevaluated and rethought because the "Russian" cultural influences and the book import from Muscovy were overemphasized in the falsifying works of Russophile authors, or those in the field, who got their education in the frameworks of the socialist regimes of East Europe. Earlier, in the 16-17 cc, the book-import and cultural impacts came predominantly from the Kyiv Metropoly to Serbs as well to the Carpathian Ukrainians as well. In the 16 and early 17 cc exclusively from here, since Ivan Fiodoroff was sacked from Moscow and he founded the Ukrainian book-printing which flourished in the hands of the Lviv Stauropegian Brotherhood. A famous Serbian Orthodox bishop, L. Branković received a copy of the Ostrog/Ostrih Bible as a gift from the Uniate Metropolitan of Kiev, Joseph Velyamin Rutsky. A long marginal inscription proves it in the book: *"This holy book called the Bible, To His Holiness Bishop Longin Brankovich the humble Metropolitan Josif for the benefit of his soul and the believers [has been] donate[d] with love"*. (Bor, 2006.) This rare copy of the Ostrih Bible has been being held in the National Library of Hungary, which is a unique copy also for a new title was made as a manuscript instead of the lost Ostrih title, accurately following the original text of the Ostrih title, and it was written within title engravings of a Romanian book which was published in Iasi 1646. (Golub, 2016: 608-609.) Still, altogether five copies of the Ostrog/Ostrih Bible prove the book-migration btw. the Ukrainian territories and the Habsburg Empire. (Földvári, 2022a-b.)

DISCUSSION AND CONCLUSIONS: THE MODERNIZATION OF RUTHENIAN LANDS AND ITS IMPACTS BEYOND THEIR BORDERS.

Consequence No.1: the role of burghers' society.

The development of the civil culture and social weight of burghers went to a significant extent in circumstances of the constitutional monarchy – albeit it was hardly possible in the Russian authoritarian state. While Peter the Great took the example from the bourgeois culture of Europe, on the contrary, those lands were heirs of the "Lithuanian Ruś", the European culture already had been evolving as a result of the local traditions, thus of the own cultural heritage. For instance, the printing shops of the brotherhoods (confraternities) were phenomena of the bourgeois society. These processes are called for "confessionalization" in the historiography, which took place on the Ukrainian, Polish, and Lithuanian (in the broad sense: "Litvin") lands but could not take place on the Russian lands. (The 'Litvins' as a term referred to all inhabitants of the Grand Duchy of Lithuania, thus to the Slavic people, too, from the 16th century; then, as the northern part remained in the GDL after the Lublin Union in 1569, it was named the territory of 'Litvins', in contrary to the South territory of

‘Ukrainians’ or ‘Small-Russians’, referring to the territorial meaning of the Lithuanian Duchy, emphasizing the difference between the very Lithuanians and Litvins/Litwins ‘inhabitants of Lithuania [in broaden sense]’. Thus, all the Lithuanians were Litvins, but not every Litvin was a Lithuanian: Nasevich, 2006; Kuolis, 1999.) Consequently, the European bourgeois society has its own roots in the Ukrainian lands, albeit for the Russians it is a strange, foreign phenomenon: Russians may learn the European culture from Ukrainians. Russians may be pupils of Ukrainians, with respect to the master.

Consequence No.2: the Confessionalization took place in Orthodoxy of the Polish-Lithuanian Commonwealth

One of the best experts on the sense, history, and meaning of Confessionalization is Mikhail Dmitriev, a professor at Moscow University, and former visitor professor at the Central European University in Budapest, which was an American University. He described and analyzed the Confessionalization excellently, for the West European intellectual history. But for Eastern Europe, Dmitriev does not recognize the reality of processes of Confessionalization that happened in the Polish-Lithuanian Commonwealth, but he writes it was somehow a “parody” of the that happened in the West. Dmitirev’s main fault is the lack of distinguishing between the Orthodoxy of Muscovy and the Orthodoxy in the Polish-Lithuanian Commonwealth as the cultural heir of the Kyivan Rus, for the Kyivan Metropolitan chaired in the Polish-Lithuanian Commonwealth. Dmitriev maintains the cultural unity of the Eastern Slavs and their religious culture, recognizing the language differences and the role of the ‘Ruthenian’ “prosta mova” (the ‘ruska mova’). Albeit it is not enough. (Danylenko, 2006)

Brilliant evidence is even our topic, thus the “Didactic Gospel”, because didactic gospels developed more in the Orthodoxy of the Polish-Lithuanian Commonwealth, but not in Muscovy, however, two significant manuscripts were completed in Muscovian Rus and also Maximus the Greek showed great interest for that. He was a theologian of Greek origin and lived in Sergiyev Posad, nearby to Moscow, in the first half of the 16th century. (Hauptmann, 2011 [2006]) Later this genre of paraliturgical literature was extremely popular and flourished on the Ukrainian terrenes but a bit decreased in Muscovy, however, several translations were printed in Moscow, too, in the 17th c. (Yakshin, 2000) This special topic has now been published in parallel with this paper: the author has already raised the question of the “Didactic Gospels” at the 10th International Zeugma Congress on Scientific Research on June 25-26, 2023 in Gaziantep, Turkey, then he published the full-text of the paper in the Proceedings of the 1. Bilsel International Efes Scientific Researches and Innovation Congress on 22-23 July in İzmir, Turkey, thus this topic is treated there. (Földvári, 2023c)

Consequence No.3: Divergences between the Orthodox Cultures in Muscovy and the Polish-Lithuanian Commonwealth

If one cannot distinguish between the Asiatic, Tatarian despotic society of Muscovy and the European Orthodox culture in the Kievan Metropolia, then his works remain very good reference books for the Western culture and even more for the facts and happenings of the history of the Kyivan Metropolia but hardly acceptable for a solid evaluation of the processes took place in the European way among the Orthodoxy of the Eastern Slavs inhabited the Polish-Lithuanian Commonwealth. (Dmitriev, 2012) The problem is complicated as well, and one of the best and richest bibliographies seems to be the long list of references of the overviewing essay by the American scholar John White in Russian, published in Moscow. (White, 2016)

Orthodoxy in East Europe was divided into two main spheres, the Orthodoxy in the Polish-Lithuanian Commonwealth and the Muscovian Orthodoxy. The main and very significant phenomenon was the appearance of the Orthodox brotherhoods, thus confraternities, on the Ukrainian and Belarusian lands of the Polish-Lithuanian Commonwealth, which was absolutely absent in Muscovy. These were associations of secular citizens, thus bourgeois societies, that were established for taking care of their Orthodox confessional identity and national identity, too. These confraternities managed the schooling and printing, these confraternities kept and provided the Old Ukrainian and Old Belarusian national identity by printing books on the predecessor of these languages, the “Ruthenian language”, so-called

‘ruśka mova’. Book printing in Muscovy faced great problems and the “first-printer”, Ivan Fiodoroff, who is a protagonist person in our story below, was expelled from Moscow but he then got good opportunities in Ukraine, Ostrog (Ostrih), a good supporter, Prince Ostrogorsky, and he printed there the Ostrih Bible, the great result of the confessionalization of the Orthodox, East Slav peoples. (Isaievych, 1975; 1990)

Thus, the main difference between Orthodoxy in the Polish-Lithuanian Commonwealth and in Muscovy was the unfolding of confraternities in the former and the absolute authoritarian structure of the Muscovian society. It affected the kind and level of the books that were there printed: the Orthodox Confraternities as bourgeois associations were flexible, worked for the market (Isaievych, 1994; 1996:241-261), and considered the expectations of the customers, while in Moscow the only huge printing house, the “Pechatny Dvor” (‘printing yard’ in Russian) worked for the orders of the Tsar, as a division in some army but not a firm in a market-oriented society. (Isaievych, 1992; 1996: 214-239; 2006)

Consequence No.4: the Muscovian Orthodoxy served the imperial expansion of the totalitarian state but not its original Christian legacy

In Muscovy, the ideology about the “Third Rome was elaborated: the “First Rome”, the Roman Papacy was put into the heresy and moral subsidence, by the opinion of Muscovians, and the “Second Rome”, Constantinople was fallen under the rule of the Osman Empire of the Turks, hence the “Third Rome”, that is Moscow, must be the real center and defender of the Christianity– according to the Orthodox ideologists in Moscow. The imperial expansions by the Russian rulers (until Ivan IV – Grand Dukes, since Ivan IV – Tsars) were grounded by the ideology of the “Third Rome”. (Strémooukhoff, 1953; Toumanoff, 1955; Oglobin, 1951) The Orthodoxy in Muscovy became an obeying subject of the imperial political power, while in the Polish-Lithuanian Commonwealth, it obeyed the message of the Lord God and “the good of people”, which has its roots in the long-standing Roman system of law (Spitzer, 1980), then it was transmitted through the legal reforms of the Byzantine Emperor Justinian. (Head, 2013) Authors in the field agree that Emperor Justinian’s laws were essentially continuing the Roman law, completing it from the point of view of the Christian ruler, whose task is to take care of the “public good”, the “bonum commune” in Latin, while preserving the Roman law. (Ladner, 1975) The survival of Roman law appeared in Western social structures, too. (Planck, 1965) Muscovy subordinated its Orthodox Church to its imperial ambitions, and the Orthodoxy in Muscovy completed this “job”. On the other hand, Orthodoxy in Kyivan and Vilna–Polotsk terrenes was also able to accept European cultural impacts, that is, the bourgeois development during the Renaissance, which was proved by secular societies of citizens, that is, confraternities, managed schools and printing houses – which was not the case in Moscow. (Isaievych, 1992; Isaievych, 1993; Isaievych, 1996: 214-239, 241-260) It proves the appearance of ‘confessionalization’ on the territory of the Polish-Lithuanian Commonwealth (Dmitriev, 2012) via similar processes, like the Reformation in Western and Central Europe, mainly in connection with “the industry of books as the building of nations through Protestantism”, according to Benedict Anderson’s views. (Anderson, 1991)

Hence, also this topic proves, too, that the Orthodox religious cultures in Kievan Metropoly and in Muscovy were different, and developed in different ways, thus must be regarded as two different cultural spheres of Europe; if Muscovy was able to be regarded as “European”. We, in our previous works, have argued for the essential differences and gathered references of such literature that provide the necessity of distinguishing between the Asiatic, and Tatarian despotic society of Muscovy and the European Orthodox culture in the Kievan Metropolia, respectively. (Földvári, 2021)

Consequence No.5: the Nation-Building and European Development were served by the Confraternities of Orthodox Burghers in the Polish-Lithuanian Commonwealth

What has above been said about the role of market in the Protestantism and nation-building via the market of ideas and books, according to Anderson (1991), was absolutely reflected in the activities of

the brotherhoods, the Orthodox Confraternities, which worked such as Protestant communities in West, therefore, the processes of confessionalization happened here in the Orthodoxy of the Polish-Lithuanian Commonwealth absolutely and completely, but nothing such happened in Muscovy. Another difference was the subordination of Orthodoxy to the imperial expansive political rule in Muscovy, while the Orthodoxy in the Polish-Lithuanian Commonwealth did not serve the political rule but the national identification and self-consciousness of Orthodox believers whose bourgeois middle class unfolded the brotherhoods for managing their confessional identity through the schooling and printing. (Isaievych, 1996; 2006)

The Orthodox confraternities (the Ukrainian brotherhoods) and the Uniate Basilians, too, did much in the field of development along the European way, mainly in the field of printing and educational culture (Isaievich, 1990; 1996; 2006; Isaevič, 1962; Isaevič,1966). This process is called "confessionalization", that is, the construction of institutions, the formation of dogmas, and the development of personal views and consciousness of citizens in the mass measure. And this did not happen on Russian lands, therefore, the European "burgher"-culture in Ukraine has a five-hundred-year history —as well on all the lands of the Polish-Lithuanian Commonwealth, albeit on any Russian lands it could not happen at that time (Dmitriev, 1997:26-28; 2003; 2012; Brüning, 2008; 2008a; Moritz et al. 2001).

Evaluation Given by Yaroslav Isaievych to the Burghers' Role and Place of Trade in the Confessional Culture of Orthodoxy in the Polish-Lithuanian Commonwealth

We absolutely agree with academician Isaievich, who was a leading scholar in the field of Ukrainian history in the second half of the 20th century, and an invited visiting professor at Harvard University in the United States, too. He conducted research on the book history and book culture of Ukraine and wrote books and papers on the role played by brotherhoods (confraternities) in the history of Ukraine (and Belarus, too). His first and even until now recognized monograph was published in Ukrainian in 1966 on the topic "Confraternities and their role in the development of Ukrainian culture of the XVI-XVIII centuries" (Isaievych, 1966), and his last book was a recognized work published in English in Canada, 2006 under the title "Voluntary Brotherhood: Confraternities of Laymen in Early Modern Ukraine". (Isaievych, 2006) He focused on the social background of the cultural processes, especially the book-printing. Among other statements, he concluded [we use his transliteration of Cyrillic script in the quotations, while we use transcription]:

"Traditional historiography, more often than not, has depicted the founders of printing in various countries as solitary inventors isolated from society or even opposed to it. As far as Ivan Fedorov is concerned, such conceptions have been justly criticized [footnote 17]. The undeniable personal achievements of Ivan Fedorov and other founders of printing in East Slavic countries were possible only because they were involved in the social and cultural movements of their times." (Isaievych, 1993:74) On the same page, in footnote no.17, he refers to a much earlier paper about this question: "Fabulous and real image of the first printer" gave the title to his paper Tysiachenko already in the 20-ies of the last century. (Tysiachenko, 1924)

Therefore, what we conclude from the words of Isaievych, is the following: neither the printing nor any other factor of the cultural sphere can work on childish dreams of playing a hero, but on the ground of social processes. This is a key point when the divergence between Tsarist Muscovy and the Polish-Lithuanian Commonwealth can be most understood: while burghers in the latter state were able for their enterprises and the socio-economic background was favourable for a multiplayer cultural industry, the Tsarist Empire did not make it possible to runs the printing businesses on multiplayer basis, but a huge printing house worked in Moscow according to the orders of the Tsar (within limited framework of the individual initiatives). In Kyiv, or in Lviv, printing enterprises could debate even with the bishops: let us take for example the difficult struggles of Metropolitan Petro Mohyla, who finally had to unite his school with the Confraternity school, thus the Confraternity won (the burghers won over the highest-rank person of the Church), or the debates between the bishop of Lviv Hedeon Balaban and the Lviv Confraternity. Such debates and market-oriented competition were unimaginable in Muscovy.

Any cultural phenomenon is a result of the respective social background. By the words of Isaievych: "The emergence of printing in Lviv and Ostrog was connected with the increased activization of socio-political and cultural life in Ukraine which developed in a broader cultural context." (Isaievych, 1993:72)

Last but least, he devoted a special paper to the role of trade in book-culture, in a well-recognized collection of essays on trade, published by the Routledge in London, 1994, and he republished it in his collection of papers on the Ukrainian cultural history in Lviv, 1996. Let us quote from this work an essential statement: "If in Russia printing was organised by the state, in Ukraine and Belarus it was a part of a cultural activity to which foreign authorities were indifferent and sometimes hostile." (Isaievych, 1994:381; 1996: 241) These foreign authorities were first of all the Polish state and the Roman Catholic Church, then, later, as Russia conquered the eastern part of the Polish-Lithuanian Commonweatlh, the Tsarist Russia. This ambiguous position -- as we conclude from the words of Isaievych- gave a relative freedom and flexibility to the typographers: they did not depend on the state prescriptions and, on the other hand, they were able to apply the contemporary European trends, techniques of book-art and ornaments, even because they were in need to do it, due to the permanent competition and permanent challenges to keep or lose their position in the society and on the market. As for the axial difference between the market-oriented flexible typographies in Ukraine and Belarus, and Tsarist Muscovy on the other hand, Isaievich highlights: "Russian printing during the period under review remained a state monopoly. From the very beginning or printing until 1711 in the vast realm of the tsars, there was only one printing shop of any importance, that of the Gosudarev pechatnyi dvor (Tsars' Printing Court) in Moscow, near the Kremlin wall. The attempts to establish printing presses in other place were without any real consequence. The high degree of centralization of book production favoured a great increase of the size of the only publishing enterprise in the country." (Isaievych, 1994:383; 1996: 243) — Albeit trade must not be a state monopoly but a multiplayer activity on the free market. Burghers are not mere clerks. Whenever burghers' innovations are limited, the common welfare, the healthy working of the whole society stopped. Trade and innovations must have room and freedom. Otherwise the society dies.

REFERENCES:

Ageeй, A. A., et al., ed. (2016) [Агееў, А. А] *Спірыдон Собаль і вытокі магілёўскага кнігадруку* ["Spiridon Sobol and the Origins of Mogilev Printing", in Belarusian] Беларуская Энцыклапедыя ім. П. Броўкі: Мінск[Minsk] (Belarus). 245p.

Anderson, B. R. O'G. (1991) *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. Revised Edition ed. London and New York: Verso, 1991, xv, 224

Andretta, E. (2008) Montpellier University of Medicine and İts İnfluence (XIIIth-XVth Centuries). *Nuncius-Journal of the History Of Science*; Vol.23. No.1.132-134.

Arlauskienė A, ed. (2017). *Disputai: idėjos, vizijos: skiriama Reformacijos 500 metų jubiliejui.* ["Disputations: ideas, visions: dedicated to the 500th anniversary of the Reformation", in Lithuanian] Kriventa: Vilnius.

Berezenko, B. (2016) [Березенко, Б.] Очільники Віленського братства в реєстрі під час його заснування в 1584 році ["Leaders of the Vilna Brotherhood in the register at the time of its foundation in 1584", in Ukrainian], *Православ'я в Україні* ["Orthodoxy in Ukraine", Ukr.], Київ [Kyiv, Ukraine]. 758-762.

Boiko, M. [Бойко, М.] (1972) *Історично-бібліографічний нарис друкарства Волині 1578–1830* / *A Historie bibliographical outline of the typography in Volhynia* [Ukrainian and English] Bloomington (Indiana, USA).

Boiko, M. [Бойко, М.] (1980) *Острозька та Дерманська друкарні* / *Ostrogian and Dermanian printing shops* / [Ukrainian and English] Bloomington (Indiana, USA).

Borzecki, J. (1996). The Union of Lublin as a Factor in the Emergence of Ukrainian National Consciousness. *The Polish Review*, 41(1), 37–61. http://www.jstor.org/stable/25778905

Bostel, F. (1902) Przyczynek do dziejów pierwszej ruskiej drukarni we Lwowie ["Contribution to the history of the first Russian printing house in Lviv", in Polish] *Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej* ["Literary diary: a quarterly journal devoted to the history and criticism of Polish literature", Pol.], Vol.1, No.1/4. 294-303. https://docplayer.pl/18098156-Ferdynand-bostel-przyczynek-do-dziejow-pierwszej-ruskiej-drukarni-we-lwowie.html

Brüning, A. (2008) *Unio non est unitas. Polen-Litauens Weg im konfessionellen Zeitalter (1569-1648)*. Harrassowitz: Wiesbaden.

Brüning, A. (2008a) Confessionalization in the Slavia Orthodoxa (Belorussia, Ukraine, Russia)? – Potential and Limits of a Western Historiographical Concept. in: *Religion and the Conceptual Boundary in Central and Eastern Europe*. eds. Thomas Bremer et al., Palgrave: London. 65-96.

Budny, S. 1989 [1574] *O przedniejszych wiary chrystyjanskiej artykulech* ["The leading articles of the Christian faith", in Polish], Eds. Maciejewska, M.; Szczucki, L.; Zawadzki, Z.; Państwowe Wydawn. Nauk.: Warszawa-Lodz.

Bumblauskas, A. (2010) *Lietuvos Didžioji Kunigaikštija ir jos tradicijos* ["Grand Duchy of Lithuania and Its Tradition", in Lithuanian], University of Vilnius. 336 p.

Chadwick H. (1974) John Moschus and His Friend Sophronius the Sophist. *Journal of Theological Studies, New Series*. Vol.25. 41-74.

Cherniavsky, M. (1966). The Old Believers and the New Religion. *Slavic Review*, Vol.25, No.1. 1–39. https://doi.org/10.2307/2492649

Chodynicki, K. (1925) O stosunkach wyznaniowych w cechach wileńskich od XV do XVIII w. ["On Religious Relations in Vilnius Guilds from the 15th to the 18th Century", in Polish], *Księga pamiątkowa ku czci Oswalda Balzera*, ["Memorial Book to Honour of Oswalda Balzer", Polish], Vol.1, Lwów [then-Poland, now Lviv in Ukraine]. 117-131.

Danylenko, A. (2006) On the Name(s) of the Prostaja Mova in the Polish–Lithuanian Commonwealth. *Studia Slavica Hung*. 51, (2006)/1–2: 97–121 DOI: 10.1556/SSlav.51.2006.1-2.6

Danylenko, A. (2017) On the names of Ruthenia in early modern Poland-Lithuania. *Essays in the History of Languages and Linguistics: Dedicated to Marek Stachowski on the occasion of his 60th birthday,* Eds. Michał Németh, Barbara Podolak, Mateusz Urban. Księgarnia Akademicka: Kraków. 2017. 161-173.

Dashkevich, Ya. P. (1976) [Дашкевич, Я. П.] Перый армянский книгопечатник на Украине Ованес Карматениатс. ["The first Armenian book printer in Ukraine Hovhannes Karmateniats", in Russian] *Историко-филологический журнал* ["Historacal-Philological Journal", Russ]. Ереван [Yerevan (Armenia)]. No.1. 221-236.

Deletant, D. J. (1982-83) Rumanian Presses and Printing in the Seventeenth Century. *The Slavonic and East European Review*. Vol 60, 1982, № 4. 481-499 — Part. II. ibid., vol 61, 1983, № 4. 481-511.

Diomin, A. S. (1971) [Демин А. С.] Послесловие к первопечатному Апостолу Ивана Федорова как литературный памятник ["Afterword to the First Printed 'Apostle' of Ivan Fiodoroff as a Piece of Heritage of Literature", in Russian] // *Трудыы Отдела Древней Русской Литературы*. Vol. 26. Moscow & Leningrad.

Dmitriev, M. V. (1997) [Дмитриев М. В.] Центробежные и центростремительные тенденции в развитии европейского христианства в XVI - XVII вв. ["Centripetal and Centrifugal Tendencies in the Development of the European Christianity", in Russian], *Брестская уния 1596 г.: Исторические причины*. ["The Union of Brest in 1596: Historical Causes." Rus.] Eds. Dmitriev, V.V., Floriia, B. N., Zakovenko, S. G. Indrik: Moscow. 15-32.

Dmitriev, M. V. (2012) [Дмитриев М. В.] «Православная конфессионализация» в Восточной Европе во второй половине XVI века? ["'Orthodox Confessionalization' in Eastern Europe in the

Second Half of the 16th C.?", in Russian] *Дрогобицький краєзнавчий збірник*. Vol.16. (Kolo: Drohobych (Ukraine) 133–152.

Dmitruk, S. (2015) Teorie naukowe dotyczące powstania bractw cerkiewnych na terenie Rzeczypospolitej Obojga Narodów w XV–XVI wieku ["Scientific Theories Concerning the Establishment of Church Fraternities in the Republic of Poland in the 15th – 16th Centuries", in Polish], *Wschód Europy: Studia Humanistyczno-Społeczne Vol.*1 (Lublin). № 2. 45-56.

Druzhinina, E.I. (1955) [Дружинина Е.И.] *Кючук-Кайнарджийский мир 1774 года (его подготовка и заключение)*. ["The Kucuk-Kaynarji Peace Treaty of 1774 Year (Its Preparation and Completing)", in Russian] Moscow.

Dubrovskyj, V. (1928) [Дубровський, В.] *Нариси з історії Чернігівської Троїцько-Іллінської друкарні* ["Essays on the History of Chernihiv Trinity-Elijah Printing House", in Ukrainian], Київ [Kyiv, Ukraine].

Fejérpataky, L. (1892) *Kálmán király oklevelei* ["Charters of King Kálmán", in Hungarian], Hungarian Academy of Sceinces: Budapest. (Series: Értekezések a Történeti Tudományok köréből ["Treatises from the field of Historical Sciences", Hung.] Vol.15.)

Földvári, S. (2014) Cross-cultural Contacts between the Serbs Lived in the Former Hungarian Kingdom and West-Ukrainian Territories – As Reflected in the Import of the Liturgical Books. *The Carpathian Basin, the Hungarians, and Byzantium.* Eds. T.Olajos, Sz.Kovács, P.Szabó, Szeged (Hungary). 43-59.

Földvári, S. (2021) Ukraine in Europe: for the Historical Roots of European Peculiarities of the Ukrainian Culture. *Україна і Центральна Європа: Історія, політика, культура*. eds. Олександр Бертолон, Олексій Шафраньош, etc., Uzhorod [Ukraine] https://www.academia.edu/62629599

Földvári, S. (2023) The Beginnings and Unfolding of the Grand Duchy of Lithuania - Litvanya Büyük Dükaliği'nin başlangici ve ortaya çikişi. *3rd International Black Sea Modern Scientific Research Congress March 23-24, 2023 - Samsun, Turkiye: Full-text book.* Ed. M. Jikia. IKSAD Publishing House, Issued: 26.03.2023. - pp.1533-1547. https://www.blackseacountries.org/_files/ugd/614b1f_2ac2dca904204108b26c5b3505a43fcf.pdf

Földvári, S. (2023a) Martin Berzeviczy, Diplomate of The Polish King Stepan Batory and his Activity in Istanbul in the 1570-ies. *11th International Conference on Social Sciences & Humanities, March 4-6, 2023, Mus, Türkiye: Proceedings Book.* Eds. Gamze Turun, Agit Ferhat Özel. ISPEC Publications: 19.03.2023. p.202-212. https://en.ispecongress.org/_files/ugd/d0a9b7_5ad997657e944ba291c4a620f4cd7b4c.pdf

Földvári, S. (2023b) Comparing the Policies of Stefan Batory and Ivan the Terrible: as for the Victory of the European Polish-Lithuanian Commonwealth over the Despotic Muscovy in 1581. *9th International Zeugma Conference on Scientific Research, February 19-21, 2023, Gaziantep, Türkiye: The Book of Full Texts*. Ed. O. Erkmen & G. Gafurova. İKSAD Publishing House: Ankara, 06.03.2023 — p.320-333. https://en.zeugmakongresi.org/_files/ugd/614b1f_8e21c477e5ce4ac7898a0dc9715e32e5.pdf

Földvári, S. (2023c) The Various Forms of "Didactic Gospels" in the Polish-Lithuanian Commonwealth, and in Muscovy, as Byzantine Heritage. *1. Bilsel International Efes Scientific Researches and Innovation Congress on 22-23 July in İzmir, Turkey: The Book of Full Texts*. İKSAD Publishing House: Ankara, 10.08.2023. (That paper is yet in printing when this paper is submitted for publication.)

Földvári, S. (2023d) Petro Mohyla [Petru Movila]'s Cultural Transmission Between the Ukrainian and Romanian Cultures - His Life and Activity. *4th International Black Sea Modern Scientific Research Congress, June 6-7, 202, Rize, Türkiye: Full Texts book*, Ed. E. Lomia. IKSAD Publishing House. Issued: 30.06.2023 - 1374-1391. https://b0699d12-70ad-4313-81f1-0833a431c01a.filesusr.com/ugd/614b1f_329aad4537a94715a57ba910d9a0aa59.pdf

Gavlirović, N. (1974) [Гавриловић, Н.] *Историа ћирилских штампарија у Хабзбуршкој монархији у веку* [“History of Cyrillic printing in the Habsburg monarchy in the century”, in Serbian] Нови Сад (Novi Sad, Serbia)

Górski, K. (1970) Krzyszkowski, Wawrzyniec. in *Polski Slownik Biograficzny*, Wroclaw, 562-563.

Gronek, A. (2016) W poszukiwaniu zaginionej ramki. Epizod z dziejów drukarstwa na Rusi / In Search of a Missing Frame. An Episode from the History of Printing in Ruthenia. *Modus prace z historii sztuki.* Towarzystwo Naukowe “Societas Vistulana”: Kraków, 16. 5-13. https://doi.org/10.11588/diglit.40996.4

Gumanistychni…, (1990). *Гуманістичні і реформаційні ідеї на Україні (XVI – початок XVII ст.).* [“Ideas of Humanism And Reformation in Ukraine (16th-Beginning of the 17th C.)”, in Ukrainian], Eds. Horsky, V.S.; Nichyk, V.M.; Litvinoff, V.D.; Straty, Ya.M. Publ. “Наукова думка”: Kyiv [Ukraine] 384 p.

Halecki, 1920. *Dzieje unii jagiellońskiej* [“History of the Jagiellonian Union”, in Polish], Vol.2. *W XVI wieku* [“In the 16th Century]. Akademia Umiejętności: Kraków. 1920.

Hedemann, O. (1934) *Dzisna i Druja magdeburskie miasta* [“Dzisna and Druja Magdeburg cities”, in Polish], Wilno. https://pbc.gda.pl/dlibra/publication/49067/edition/55931

Hnatiuk, O. (1994) [Гнатюк О.] *Українська духовна барокова пісня* [“Ukrainian spiritual baroque song”, in Ukrainian], Варшава; Київ [Varsaw (Poland, Kyiv (Ukraine)].

Hoinackij, A. F. (1882) [Хойнацкий, А. Ф.] *Православие и уния в лице двух своих защитников, преподобного Иова Почаевского и Иосафата Кунцевича* [“Orthodoxy and Union in the Persons of Two Their Respective Defenders, Reverend Job of Pochaev and Iosaphat Kuncevich”, in Russian] Kyiv [Ukraine]. 39 p.

Isaievych, Ya. (1962) [Ісаєвич, Я. Д.] Издательская деятельность Львовского братства в XVI-XVIII веках [“Publishing activity of the Lviv Brotherhood in the XVI-XVIII centuries”, in Russian] *Книга. Исследования и материалы*.[“Book: Studies and Matters”, Rus.] Moscow. Vol.7.

Isaievych, Ya. (1966) [Ісаєвич, Я. Д.] *Братства та їх роль в розвитку української культури XVI-XVIII ст*. [“Confraternities and their role in the development of Ukrainian culture of the XVI-XVIII centuries”, in Ukrainian] Наукова думка:

Isaievych, Ya. (1966a) [Ісаєвич, Я. Д.] Найстаріші документи про діяльність братств на Україні [“The oldest documents on the activities of fraternities in Ukraine”, in Ukrainian] *Історичні джерела та їх використання*. [“Historical sources and their use”, Ukr.] Київ [Kyiv, Ukraine]. Vol.2. 12—22, 77.

Isaievych, Ya. (1975) [Ісаєвич, Я. Д.] *Першодрукар Іван Федоров і виникнення друкарства на Україні* [“First Printer Ivan Fedorov and the Emergence of Printing in Ukraine”, in Ukrainian], Lviv [Ukraine].

Isaievych, Ya. (1990). [Ісаєвич, Я. Д.] История издании Острожской библии [“History of the Publishing of the Ostrog Bible”, in Russian], *Острожская библия: сборник статей*, Moscow 1990.

Isaievych, Ya. (1992) Early Modern Belarus, Russia, and Ukraine: Culture and Cultural Relations. *Journal of Ukrainian Studies*, 17. No.1-2. 17-28.

Isaievych, Ya. (1993) Books and Book Printing in Ukraine in the Sixteenth and the First Half of the Seventeenth Centuries. *Solanus. International Journal for Russian & East European Bibliographie, Library & Publishing Studies. New Series*, Vol. 7, London 69-96. – updated reprint: Isaievych, 1996: 214-239.

Isaievych, Ya. (1994) The book trade in Eastern Europe in the seventeenth and early eighteenth centuries. *Consumption and the World of Goods,* Eds. Brewer, J & Porter, R. Routledge: London, 1994, 381-392. – updated reprint: Isaievych, 1996: 241-261.

Isaievych, Ya. (1996) [Ісаєвич, Я. Д.] *Україна давня і нова: Народ, релігія, культура*. ["Ukraine Old and New: People, Religion, Culture" some papers in Ukrainian and some in English], Міжнародна Асоціація Україністів – Інститут Українознавства ім. Крип'якевича Націрнальної Академії Наук України: Львів [L'viv, Ukraine], 1996.

Isaievych, Ya. (2006) *Voluntary Brotherhood: Confraternities of Laymen in Early Modern Ukraine*, CIUS [Canadian Institute of Ukrainian Studies] Press: Edmonton-Toronto.

Jakubowski, A. (2000), Stosunki wyznaniowe w cechach mohylewskich od pierwszej polowy XVI do drugiej polowy XVIII wieku ["Religious relations in mohylew guilds from the first half of the 16th to the second half of the 18th century", in Polish], *Bialoruskie Zeszyty Historyczne* ["Belarusian History Papers"], Vol.14, 57-70.

Jaroszewicz-Pieresławcew, Z. (2003) *Druki Cyrylickie z oficyn Wielkiego Księstwa Litewskiego w XVI-XVIII wieku.* ["Cyrillic Printings from Typographies of the Grand Duchy of Lithuania in the 16th-18th Centuries", in Polish]. Wydawnictwo Universytetu-Mazurskiego: Olsztyn. 308 p.

Kagamlyk, S. (1999) [Кагамлик, С.] Початок книгодрукування в Лаврі ["Beginning of Printing in the Lavra", in Ukrainian] *Історія України* ["History of Ukraine", Ukr] Vol.7. (1999).

Kameneva, T. N. (1959) [Каменева Т. Н.] Черниговская типография, ее деятели и издания ["Chernihiv printing house, its figures and publications", in Russian] *Труды Гос.Библ.им.Ленина* ["Works of the State Library named Lenin", Russ.], Vol.3. Moscow.

Karácsonyi, J. (1913) *Kik voltak s mikor jöttek hazánkba a böszörmények vagy izmaeliták?* ["Who were they and when did the 'Bösörmen's' or 'Izmaelites' come to our country?", in Hungarian] Hungarian Academy of Sciences: Budapest.

Karvelis, D. (2017) Religijos tolerancija Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės tikėjimo disputų epochoje XVI-XVII a. ["Religious tolerance in the era of religious disputes in the Grand Duchy of Lithuania", in Lithuanian], in Arlauskienė A, ed. (2017) 13-37.

Kawecka-Gryczowa, A. (1966-1967) Kawieczynski, Maciej. *Polski Slownik Biograficzny*, Vol.12, Wroclaw-Warszawa.250.

Kempa, T. (2003) Kariery przedstawicieli prawosławnych rodów Ogińskich i Stetkiewiczów w XVII wieku. ["Careers of Representatives of the Orthodox Ogiński and Stetkiewicz Families in the 17th century", in Polish] Władza i prestiż: Magnateria Rzeczypospolitej w XVI–XVIII wieku. ["Power and Prestige: the Magnificence of the Republic in the 16th-18th Centuries Ed. Urwanowicz J. Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku: Białystok (Poland). 364–367.

Kim, S. S. (2015) [Ким С. С.] Иоанн Мосх ["Ioannes Mochus", in Russian], Православная энциклопедия [„The Orthodox Encyclopaedia", Rus.], Московский Патриархат: Москва [Patriachat of Moscow], Vol.24. 451-455. online published 3 July 2015. https://www.pravenc.ru/text/471388.html

Kiprianovich, G. Ya. (2006) [Киприанович, Г. Я.] *Исторический очерк православия, католичества и унии в Белоруссии и Литве, с древнейшего до настоящего времени*. ["Historical sketch of Orthodoxy, Catholicism and the Union in Belarus and Lithuania, from the earliest to the present", in Russian] Publishing House of The Belarusian Exarchate: Minsk [Belarus]. 351 p.

Kit, N. (2007) [Кіт Н.] Книготоргівля Львівського Ставропігійського Братства у XVI – Першій половині XVIII ст. ["Bookselling of the Lviv Staurpegian Brotherhood in the 16th – First Half of the 18th Century", in Ukrainian] *Visnyk Lviv Univ./Ser. Bibliology*, No 2. 39–53.

Klimaŭ, I. P. (2001) [Клімаў І. П.] Выданне В. Цяпінскага і яго друкарня ["V. Tyapinsky's Editions and His Printing House", in Belarusian]. *Здабыткы: Дакументальныя помнікы на Беларусы* ["Mining: Documentary Monuments on Belarusians", Belarusian], Vol.4, Мінск [Minsk, Belarus]. 84-87.

Klueting, H. (2007) *Das konfessionelle Zeitalter: Europa zwischen Mittelalter und Moderne*. Darmstadt.

Koliada, G. I. (1952) [Коляда, Г.И.] Книгоиздательство Львовского братства в XVI веке ["Book Publishing of the Lviv Confraternity in the 16th Century", in Russian] *Учен. записки. Объед. пед. и учит. ин-та им. Т.Г. Шевченко. Филол. серия, Vol.*1, (Сталинабад). 193-212.

Korotajowa, K. (1974) Mamonicz, Kuzma; Mamonicz, Leon. in *Polski Slownik Biograficzny* Vol.19, Wroclaw. 464-466.

Kostić, M. (1923)2001. [Костић, М.] Српска насеља у Русији – Нова Србија и Славеносрбија. ["Serbian Inhabitants in Ruthenia – New Serbia and Slavenosrbia", in Serbian], *Српски Етнографски Зборник*, Vol. 26, 1923, No. 1, 135-327. –reprint: Српско-Украјинсько Друштво: Beograd [Serbia], 2001.

Kot, S. (1937) Budny Szymon, in *Polski Slownik Biograficzny*, Vol.3, Kraków, p. 96-99.

Krylovskij, A. (1904) [Крыловский, А.] *Львовское Ставропигиальное братство: Опыт церковно-исторического исследования* ["Lviv Stauropegian Confraternity: Experience of Church Historical Research", in Russian] Київ (Kyiv).

Kryp'jakevych, I. (1924) [Крип'якевич І.] *Іван Федорович — перший український друкар. В пам'ять 350-ліття появи першої української друкованої книжки у Львові*. ["Ivan Fedorovich, the First Ukrainian Printer. In Memory of the 350th Anniversary of the Appearance of the First Ukrainian Printed Book in Lviv", in Ukrainian] Lviv [Ukraine].

Kuolis, D. (1999) [Куолис Д.] "Понятие «литовец» и «литва» в литовской письменности XVI-XVII веков." ["The concept of 'Lithuanian' and 'Lithuania' in the Lithuanian writing of the XVI-XVII centuries.", in Russian], *Славяноведение*, Vol.35 (New series: 8; Moscow), No.5. 37-41.

Labynceff, (1979) [Лабынцев, Ю. А.] Памятники старообрядчекской литературы 18–20 веков ["Monuments of the Old Believers' Literature of the 18th and 20th Centuries", in Russian]. *Книга: исследования и материалы* ["Book: Studies and Materials", Russ.] Vol.39. 173-246. https://imwerden.de/pdf/labyntsev_pamyatniki_stroobryadcheskoj_literatury_18-20_vekov_1979_text.pdf

Labynceff, Yu. A. (1985) [Лабынцев, Ю. А.] *Описание изданий Несвижской типогрпфии и типографии Василия Тяпинского* ["Description of publications of the Nesvizh printing house and the printing house of Vasily Tyapinsky", in Russian], Moscow. Series: *Сводный каталог и описание старопечатных изданий кирилловского и глаголического шрифта* ["Summary catalog and description of old printed editions of Cyrillic and Glagolitic font", Rus.], Ed. Nemirovsky, Ye. L. (Немироский, Е. Л.), Vol.15. p.5-27.

Lappo, I. I. (1934-1938) [Лаппо И. И.] *Литовский Статут 1588 г*. ["The Lithuanian Statute of 1588", in Russian], Kaunas [Lithuania]. vols.1-2.

Laŭryk, Yu. M. (2012) [Лаўрык, Ю. М.] Кнігавыдавецкая дзейнасць Спірыдона Собаля ў Куцейне // *XVIII Міжнародныя Кірыла-Мяфодзіеўскія чытанні, прысвечаныя Дням славянскага пісьменства і культуры, "Кніга ў фарміраванні духоўнай культуры і дзяржаўнасці беларускага народа" (Мінск, 16-18 мая 2012 г.): зборнік навуковых артыкулаў* ["18th International Cyril and Methodius Readings Dedicated to the Days of Slavic Writing and Culture 'The Book in the Formation of Spiritual Culture and Statehood of the Belarusian People' (Minsk, May 16-18, 2012): Collection of Scientific Articles", in Belarusian], eds. Мажэйка, М. А. et al. Мінск [Minsk] (Belarus). Vol.1. 29–43

Laŭryk, Yu. M. (2017) [Лаўрык, Ю. М.] Месца куцеінскіх выданняў у кірылічным кнігадруку Рэчы Паспалітай XVI — першай паловы XVII ст. ["The Place of Kuteinsky Editions in the Cyrillic Printing of the Polish-Lithuanian Commonwealth of the 16th-First Half of the 17th Century", in Belarusian] *Здабыткі: дакументальныя помнікі на Беларусі* ["Commons: Documentary Monuments in Belarus", Belar.]. Vol.20. (Нацыянальная бібліятэка Беларусі:Мінск [National Library of Belarus: Minsk]) 134-148.

Longvin, G. (1990) [Логвин, Г.] *З глибин: Гравюри українських стародруків XVI—XVIII століть*. ["From the Depths: Engravings of Ukrainian Old Printed Books of the 16th-18th XVIII Centuries", in Ukrainian], Київ & Дніпро [Kyiv & Dnipro (Ukraine). 408p.

Lytvynov, V.D. (2012) *Ukraine: Seeking Its* Identity. *The 16th – Early 17th Centuries* P.H. "Akademperiodika": Kyiv [Ukraine]. 440 p.

Magocsi, P. R. (1991) *Historical Atlas of East Central Europe,* Univ. of Washington Press: Seattle & London, 1991.

Makarenko, M. 1926. [Макаренко, М.] *Орнаментація української книжки 16-17 століть*. ["Ornamentation of Ukrainian books of the 16th and 17th centuries", in Ukrainian], Український науковий інститут книгознавства: Київ [Kyiv, Ukraine] 1926.

Malicki, M. & Zwinogrodzka, E., eds. (1994) *Katalog polonikow XVI wieku Biblioteki Jagiellonskiej* ["Catalogue of 16th-Century Polonics of the Jagiellonian Library", in Polish] Vol.2: *M-Z*, Kraków.

Maroszek, J. (1994) *Prawa i przywileje miasta i dóbr ziemskich Zabłudów XV–XVIII w*. ["Rights and privileges of the city and earthly goods of the 15th–18th centuries", in Polish], Dział Wydawnictw Filii Uniwersytetu Warszawskiego: Białystok

Medvedyk, Yu. (2015) [Медведик, Ю.] *Ad Fontes: з історії української музики XVII – початку XX ст.: вибрані статті, матеріали, рецензії* ["Ad Fontes: from the history of Ukrainian music of the XVII-early XX centuries: selected articles, materials, reviews", in Ukrainian] ЛНУ ім. Івана Франка [Lviv Stata Univ. named Ivan Franko]: Львів [Lviv (Ukraine)]. 618 p.

Medynsky, S. M. (1958) [Мединський, Є. М.] *Братські школи України і Білорусії в XVI – XVII століттях* ["Fraternal schools of Ukraine and Belarus in the 16th-17th centuries", in Ukrainian], Радянська школа: Київ. [Kyiv, Ukraine].

Mironowicz, A. (2003) *Bractwa cerkiewne w Rzeczypospolitej* ["Church Brotherhoods in the Commonwealth", in Polish]. Białystok 2003. 214 p. http://pdf.kamunikat.org/3007-1.pdf

Moritz, A.; Müller, H.; Pohlig, M. (2001) Konfesijonalizacja Rzeczypospolitej Szlacheckiej w XVII i XVIII wieku? *Kwartalnik Historyczny Rocznik*. No.108. 37-46.

Nasevich, V. L. (2006) [Насевіч, В. Л.] Літвіны. ["Litvins", in Belarusian] *Энцыклапедыя ў 2 тамах*. ["Encyclopedia in Two Vols", Belarusian], Minsk [Belarus]. Vol.2. 206-208.

Nemirovsky, Ye. L. (1964) [Немировский, Е. Л.] *Возникновение книгопечатания в Москве: Иван Федеров* ["The Undolding of the Book-Printing in Moscow: Ivan Fiodoroff", in Russian]. Moscow.

Nemirovsky, Ye. L. (1979) [Немировский, Е. Л.] *Иван Федоров в Белоруссии* ["Ivan Fiodoroff in Belarus", in Russian] Moscow. https://www.fractr.one/file/2473261/

Nemirovsky, Ye. L. (1990) [Немировский Е. Л.] *Франциск Скорина. Жизнь и деятельность белорусского просветителя* ["Francisk Skoryna: The Life and Activity of the Belarusian Enlightener", in Russian], Minsk [Belarus].

Ničuk, V. M. (1982) [Нічик, В. М.] Філософія в Київській братській школі ["Philosophy at the Kyiv Confraternal School", in Russian] *Філософька думка*. 2. 58-

Ojtozi, E. (1999) Két ritka egyházi szláv zsoltárkönyv a Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtárában ["Two rare Church Slavonic Psalms in the Grand Library of the Reformed College of Debrecen", in Hungarian] *Könyv és könyvtár: a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtárának évkönyve* ["Book and Library: Yearbook of the Lajos Kossuth University Library of Debrecen], Vol.21, Debrecen (Hungary). 333-348. http://dea.lib.unideb.hu/dea/html/2437/165197/KK_1999.pdf#page=334

Packajeŭ, M. (2002) *Historia Lutheranorum Alboruthenorum, sive: Гістарычны Агляд Лютэранскай Царквы ў Беларусі ад пачаткаў Рэфармацыі да нашага часу* ["Historia Lutheranorum Alboruthenorum, sive: historical overview of the Lutheran Church in Belarus from the beginning of the Reformation to our time", in Belarusian], Minsk-London. 2002. online publication: https://web.archive.org/web/20060809225946if_/http://lutheranica.at.tut.by/biblio/lut-histbl.htm

Pavlychko, Ya. (1995) [Павличко, Я.] *Рукописи Луцького монастирського братства: на матеріалах Національного музею м. Кракова.* ["Manuscripts of the Lutsk monastery Brotherhood:

based on the materials of the National Museum of Krakow", in in Ukrainian]. Волинська ікона: Луцьк [Luck, Ukraine].

Polish-Lithuanian..., (2001) *The Polish Lithuanian Monarchy in Europe: Edited volume containing revised versions of papers presented at the II Wiles Colloquium at Queen's University Belfast, 1999.* Ed. R. Butterwick-Pawlikowski, Palgrave Macmillan: Basingstoke.

Ptaszycki, S. (1886) Iwan Fedorowicz, drukarz ruski we Lwowe, z końca XVI wieku ["Ivan Fedorovich, Ruthenian printer in Lviv, from the end of the 16th century", in Polish], *Rozprawy: Akademja Umiejętności w Krakowie. Wydział Filologiczny*. Vol.9. Kraków. 1-46. https://archive.org/details/rozprawywydziau04filogoog

Raievsky, V. I. [Раевский, В. И.] (1964). Начало книгопечатания в России: 400-летняя годовщина выхода в свет первопечатного Апостола 1564—1964. ["The Beginning of Printing in Russia: the 400th Anniversary of the Publication of the First Printing Apostle 1564-1964", in Russian], *В Помощь Преподавателю Русского Языка в Америке / A Guide to Teachers of the Russian Language in America*, Vol.18(69), 13–21. http://www.jstor.org/stable/44823559

Shchepkina, M. V. (1959) [Щепкина М. В.] Переводы предисловий и послесловий первопечатных книг. Послесловие Львовского Апостола 1574 г. ["Translations of Forewords and Afterwords of Early Printed Books. The Afterword of the Lvov's Apostle 1574", in Russian], *У истоков русского книгопечатания* ["At the Dawn of Russian Book Printing" Russian], ed. Sidoroff, A. A. et al., Academy of Sciences: Moscow.

Shmataŭ, V. 1984. [Шматаў, В.] *Беларуская кніжная гравюра XVI—XVIII стагоддзяў* [Belarusian Book Engraving of 16-18th centuries", in Belarusian] — Навука і тэхніка: Мінск [Minsk, Belarus], 1984.

Shustova, Yu. E. (2009) [Шустова, Ю. Э.] *Документы Львовского успенского ставропигийского братства (1586—1788): источниковедческое исследование* ["Documents of the Lviv Assumption Stauropegian Confraternity (1586-1788): a Source Study", in Russian]. Moscow. 648p.

Shustova, Yu. E. (2013) [Шустова Ю. Э.] Символика сердца в книге «Ифика Иерополитика» в контексте эстетитки барокко XVIII в. ["The Symbolism of the Heart in the Book 'Ithika Hieropolitika' in the Context of Baroque Aesthetics of the 18th Century", in Russian]. *Вспомогательные исторические дисциплины в современном научном знании : Материалы XXV Международной научной конференции Москва, 31 января − 2 февраля 2013 г.* ["Auxiliary historical disciplines in modern scientific knowledge : Materials of the XXV International Scientific Conference Moscow, January 31 − February 2, 2013.", Russ.] eds. Ю.Э. Шустова, et al. Vol.2. Российский государственный гуманитарный университет ["Russian State University for the Humanities"]: Москва (Moscow). 611-616.

Shustova, Yu. E. (2015) [Шустова Ю. Э.] Символика сердца в эмблематическом тексте львовского Апостола 1666 г. ["The symbolism of the heart in the emblematic text of the Lviv Apostle of 1666", in Russian] Вестник РГГУ: Серия «История. Филология. Культурология. Востоковедение». ["Bulletin of Russian State University for the Humanities: Series 'History. Philology. Cultural studies. Oriental Studies'", Russ.], Vol. 9 No.152. 123–131.

Shustova, Yu. E. (2021) [Шустова Ю. Э.] Рецепции титульных листов изданий Библии в переводе Мартина Лютера в славянских изданиях Библии XVI–XVII веков. ["Reception of Title Pages of Editions of the Bible Translated by Martin Luther in Slavic Editions of the Bible of the 16th–17th Centuries", in Russian]. *Библия Гутенберга и начало нового времени / Die Gutenberg-Bibel und der Beginn der Neuzeit : материалы Международной научной конференции* ["The Gutenberg Bible and the Beginning of a New Time: Proceedings of the International Scientific Conference", Russ], ed. Д. Н. Рамазанова, Пашков дом: Москва [Moscow].

Sichinsky, V. (1934) [Січинський В.] *Олександр Антоній Тарасевич*. [Oleksandr Antony Tarasevič", in Ukrainian], Prague [Czechoslovakia], 1934.

Sidoroff, A. A. 1976. [Сидоров, А.А.] *Предисловие.* [Preface]. in: *Украинские книги кирилловской печати XVI-XVIII вв.: Каталог изданий, хранящихся в Государственной библиотеке СССР*

им.В.И.Ленина, ["Ukrainian books of the Cyrillic press of the XVI-XVIII centuries: Catalog of publications stored in the State Library of the USSR named after V.I. Lenin", in Russian], eds. Kameneva, T. N., Guseva, A.A. Moscow, 1976. 5-6.

Stepovyk, D. V. 2013. [Степовик, Д. В.] *Українська гравюра бароко: Майстер Ілля, Олександр Тарасевич, Леонтій Тарасевич, Іван Щирський* ["Ukrainian baroque engraving: Master Ilya, Alexander Tarasevich, Leonty Tarasevich, Ivan Shchyrsky", in Ukrainian], Kyiv [Ukraine] 2013.

Sydorenko, A. (1977) *The Kievan Academy in the Seventeenth Century*. Ottawa.

Tazbir, J. (1996) *Reformacja - kontrreformacja - tolerancja* ["Reformation – Contrareformation – Tolerance", in Polish] Wydawnictwo Dolnośląskie: Wrocław. 204 p.

Titov, F. (1918) [Титов, Ф.] *Типография Киево-Печерской Лавры* ["Printing House of the Kyiv Pechersk Lavra", in Ukrainian] Vol.1. Київ [Kyiv] 1918.

Titov, F. (1924) [Титов, Ф.] *Матеріали для історії книжної справи на Україні в XVI-XVIII вв.: всезвірка передмов до українських стародруків*. ["Materials for the History of Bookmaking in Ukraine in the 16th-17th Centuries.: Overlook of Prefaces to Ukrainian Old Printed Books", in Ukrainian] Київ [Kyiv, Ukraine].

Tymoshenko, L. (2006-07) [Тимошенко, Л.] Ставропігія церковних братств у контексті Берестейської унії. Історіографічний аспект ["Stavropegia of church fraternities in the context of the Brest Union. Historiographic aspect", in Ukraine] *Confraternitas. Ювілейний збірник на пошану Ярослава Ісаєвича*. ["Confraternitas. Anniversary Collection in honor of Yaroslav Isaevich", in Ukrainian]. ed. Sereda, O. Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. Львів Lviv, Ukraine]. 250-267.

Tymoshenko, L. (2020) [Тимошенко, Л.] *Руська релігійна культура Вільна. Контекст доби. Осередки. Література та книжність (XVI – перша третина XVII ст.)* ["Ruthenian Religious Culture in Vilna. Context of the Time. Heritage. Literature and Bookishness (16th - First Third of the 17th Century)", in Ukrainian]. Коло: Дрогобич [Drohobych, Ukraine] 796 p.

Tysiachenko, H. (1924) [Тисяченко, Г.] Казковий і реальний образ пернодрукаря ["Fabulous and real image of the first printer", in Ukrainian] *Бібліологічні вісті* ["Bibliological news"], vol.1. No.3. 171-173.

Uspensky, B.A. & Zhivov, V. M. (1996) [Успенский, Б. А.; Живов В. М.] Цар и бог. Семиотические аспекты сакрализации монарха в России ["Tsar And God: Semiotic Aspects of the Sacralization of the Monarch in Russia", in Russian], Uspensky, B.A.: *Избранные работы в 2 томах*. ["Selected Works in Two Volumes", Rus.] Moscow, Vol.2, 295-337.

Vailhé S. (1901) Jean Mosch. *Encyclopédie Orientale*. Vol.5. 107-116.

Zapasko, Ya. P. (1971) [Запаско, Я. П.] *Мистецтво книги на Україні в XVI-XVII ст.* ["The art of books in Ukraine in the XVI-XVII centuries"] Львів [L'viv, Ukraine], 1971.

Zernova, A. S. (1959) [Зёрнова, А. С.] Типография Мамоничей в Вильне (XVII век) ["Printing house of the Mamoniches in Vilna (XVII century)", in Russian]. *Книга: Исследование и материалы* ["Book: Research and materials", Rus.], Vol.1. Moscow, 167-223. – http://www.raruss.ru/slavonic/1601-zernova-Mamoniches.html

Zernova, A. S. (1964) [Зёрнова, А. С.] Первопечатник Пётр Тимофеевич Мстиславец ["The First-Printer Pyotr Timofeyevich Mstislavets", in Russian]. *Книга: Исследование и материалы* ["Book: Research and materials", Rus.], Vol.9. (Moscow) 77-111. - http://www.raruss.ru/slavonic/slav5/1772-zernova-mstislavets.html

Zernova, A. S. (1965) [Зёрнова, А. С.] Белорусский печатник Спиридон Соболь ["Belarusian Typograph Spyridon Sobol", in Russian] *Книга: Исследование и материалы* ["Book: Research and materials", Rus.], Vol.10. (Moscow) 126-145.

Zernova, A.S. (1947) [Зёрнова. А. С.] *Начало книгопечатания в Москве и на Украине* ["The Beginning of the Book Printing in Moscow and in Ukraine", in Russian], Moscow.

Zernova, A.S. (1965) [Зёрнова. А. С.] Белорусский печатник Спиридон Соболь. / Зёрнова, А[нтонина] С[ергиевна], *Книга: Исследование и материалы* [“Book: Research and materials”, Rus.], Vol.10. (Moscow) 126-145. http://www.raruss.ru/slavonic/slav5/2112-spiridon-sobol.html

Zhudro, F. I. (1890) [Жудро, Ф. И.] История Могилевского братства. Могилев-на-Днепре ([Mogiliov], Belarus).

Žukovs'kyj, A. (1969) *Petro Mohyla j pytannja jednosty cerkov* [“P.M. and the Question of Unity of the Church”, in Ukrainian] Paris. (Ukrainian Free University Series: Monographs, Vol.17)

$G^{\#}P^{\#}$ –CONTINUOUS AND $G^{\#}P^{\#}$ –IRRESOLUTE MAPPINGS IN TOPOLOGICAL SPACES

Prof. Dr. RAJA MOHAMMAD LATIF

Department of Mathematics and Natural Sciences, College of Sciences and Human Studies

Prince Mohammad Bin Fahd University, P.O. Box 1664 Al Khobar, Kingdom of Saudi Arabia

ORCID NO: 0000-0003-3140-9581

ABSTRACT

Analysis is one of the greatest achievements in the history of mathematics. The achievement opens a new era of mathematical progress and plays an important role in the development of physics, astronomy, signal processing and other disciplines. At the end of the 19th century, mathematicians deduced many properties of continuous functions on closed intervals, which undoubtedly promoted the development of analytical theory. Bolzano's Function Theory gives the earliest proofs of the Boundedness theorem and the Extreme value theorem and Weierstrass proved the Extreme value theorem in Berlin lecture. The Intermediate value theorem was first proved in 1817 by Bolzano, and then Cauchy gave a proof in 1821. The definition of uniform continuity is proposed by Heine, and he published a proof of the Uniform continuity theorem. There are some important properties of continuous functions on closed intervals including Weierstrass second theorem: Boundedness theorem, Weierstrass first theorem: Extreme value theorem, Bolzano-Cauchy second theorem: Intermediate value theorem, Cantor theorem: Uniform continuity theorem. Continuous functions have four fundamental properties on closed intervals: Boundedness theorem, Extreme value theorem, Intermediate value theorem, Uniform continuity theorem. These theorems are the basis of mathematical analysis and the direct expression of real number theory in functions. In 2013, K. Alli, A. Subramanian and S. Pious Missier introduced a new class of sets namely, $g^{\#}p^{\#}$-closed and investigated properties of this set. Also, they studied and discussed some of its properties and compared this new notion with some other classes of sets and investigated some of their basic properties in topological spaces. We introduce $g^{\#}p^{\#}$-continuous function, $g^{\#}p^{\#}$-irresolute function, $g^{\#}p^{\#}$-open function, $g^{\#}p^{\#}$-closed function, pre-$g^{\#}p^{\#}$-open function, and pre-$g^{\#}p^{\#}$-closed function and investigate several properties and characterizations of these new types of mappings in topological spaces.

Mathematics Subject Classification (2020): 54C05, 54C08, 54C10.

Keywords and Phrases: Topological space, $g^{\#}p^{\#}$-open set, $g^{\#}p^{\#}$-closed set, $g^{\#}p^{\#}$-interior set, $g^{\#}p^{\#}$-closure set, $g^{\#}p^{\#}$-continuous function, $g^{\#}p^{\#}$-irresolute function, $g^{\#}p^{\#}$-open function, $g^{\#}p^{\#}$-closed function, pre-$g^{\#}p^{\#}$-closed function, pre-$g^{\#}p^{\#}$-open function.

INTRODUCTION

Introducing new versions of open sets in a topological space which may acquire either weaker or stronger properties is often studied. The first attempt was done by Levine [13], where he introduced the concepts of semi-open set, semi-closed set, and semi-continuity of a function. In 2013, K. Alli, A. Subramanian and S. Pious Missier introduced a new class of sets namely, $g^{\#}p^{\#}$-closed and investigated properties of this set. Also, they studied and discussed some of its properties and

compared this new notion with some other classes of sets and investigated some of their basic properties in topological spaces. We introduce $g^{\#}p^{\#}$-continuous function, $g^{\#}p^{\#}$-irresolute function, $g^{\#}p^{\#}$-open function, $g^{\#}p^{\#}$-closed function, pre-$g^{\#}p^{\#}$-open function, and pre-$g^{\#}p^{\#}$-closed function and investigate several properties and characterizations of these new types of mappings in topological spaces.

2. BASIC PROPERTIES AND APPLICATIONS OF $G^{\#}P^{\#}$-OPEN SETS

The (X,τ) and (Y,σ) $(or\ simply, X\ and\ Y)$ denote topological spaces on which no separation axioms are assumed unless explicitly stated and $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ means a mapping f from a topological space X to a topological space Y. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be open if $A\in\tau$. A subset A of a topological space X is said to be closed if the set $X-A$ is open. The interior of a subset A of a topological space X is defined as the union of all open sets contained in A. It is denoted by $Int(A)$. The closure of a subset A of a topological space X is defined as the intersection of all closed sets containing A. It is denoted by $Cl(A)$. If U is a set and x is a point in X, then $N(x)$, and U^c denote respectively, the neighborhood system of x, and the complement of U, respectively. We start with recalling the following definitions and results [1], which are necessary for this study in the sequel.

Definition 2.1. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be *semi-open* set if $A\subseteq Cl[Int(A)]$ and a semi-closed set if $Int[Cl(A)]\subseteq A$.

Definition 2.2. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be an α-open set if $A\subseteq Int[Cl(Int(A))]$ and an α-*closed* set if $Cl[Int(Cl(A))]\subseteq A$.

Definition 2.3. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be a generalized closed $(briefly\ g\text{-}closed)$ set if $Cl(A)\subseteq U$, whenever $A\subseteq U$ and U is open in (X,τ).

Definition 2.4. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be α-generalized closed (αg-closed) set if $\alpha Cl(A)\subseteq U$ whenever $A\subseteq U$ and U is open in (X,τ).

Definition 2.5. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be g$^{\#}$-closed set $(briefly\ g^{\#}\text{-}closed)$ set if $Cl(A)\subseteq U$ whenever $A\subseteq U$ and U is $\alpha g\text{-}open$ in (X,τ). The complement of a g$^{\#}$-closed set is called a g$^{\#}$-open set.

Definition 2.6. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be a g$^{\#}$p$^{\#}$-closed set if $Cl(A)\subseteq U$, whenever $A\subseteq U$ and U is g$^{\#}$-open in (X,τ).

The complement of a g$^{\#}$p$^{\#}$-closed set is called a g$^{\#}$p$^{\#}$-open set. The collection of all g$^{\#}$p$^{\#}$-*open* sets is denoted by $g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$.

Theorem 2.7. Let (X, τ) be a topological space. Then, every closed set is $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set.

Proof . Let A be a closed set in (X,τ). Let $A \subseteq H$ and H is $g^{\#}$-open. Since A is closed, then $Cl(A) \subseteq H$. Hence A is $g^{\#}p^{\#}$-*closed*

Definition 2.8. The union of (respectively intersection) of all $g^{\#}p^{\#}$-open $(\text{respectively } g^{\#}p^{\#}\text{-closed})$ sets, each contained in (respectively containing) a set A of X is called the $g^{\#}p^{\#}$-interior $(\text{respectively } g^{\#}p^{\#}\text{-closure})$ of A, which is denoted by $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$ $(respectively\ g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A))$.

Theorem 2.9. The union of any two $g^{\#}p^{\#}$-*closed* sets is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set.

Theorem 2.10. The intersection of any two $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set.

Theorem 2.11. Let (X,τ) be a topological space and $A, B \subseteq X$. Then the following assertions are true.

(1) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$ is the union of all $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of A.

(2) A is $g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A) = A$.

(3) $A \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A) \subseteq Cl(A)$.

(4) $Int(A) \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A) \subseteq A$.

(5) If $A \subseteq B$, then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A) \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)$.

(6) A is $g^{\#}p^{\#}$-*closed* if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A) = A$.

(7) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{--}Cl(A)$.

(8) If $A \subseteq B$, then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A) \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)$.

(9) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$.

(10) $X - \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(X - A)$.

(11) $X - \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(X - A)$.

(12) $x \in g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)$ if and only if for every $g^{\#}p^{\#}$-*open* set U containing x, $U \cap A \neq \phi$.

(13) $\bigcup_{\lambda\in\Lambda} g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(U_{\lambda}) \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(\bigcup_{\lambda\in\Lambda} U_{\lambda}\right)$.

(14) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A \cap B) \subseteq \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cap \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$.

Proposition2.12. If U and V are sets in a topological space (X,τ), then

(1) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(\phi) = \phi$.

(2) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(X) = X$.

(3) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$ - $Int(U) \subseteq U$.

(4) $U \subseteq V \Rightarrow \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(U) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(V)$.

Proposition 2.13. Let G be any subset of a topological space (X, τ). Then $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A)$ if and only if for every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U containing x, $U \cap G \neq \phi$.

Proposition 2.14. For any subset U of topological space (X, τ), $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(U) \subseteq U \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(U)$.

Definition 2.15. Let A be a subset of a topological space (X, τ). A point $x \in A$ is said to be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*limit* point of A if for each $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U containing x, $U \cap (A - \{x\}) \neq \phi$. The set of all $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*limit* points of A is called the $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*derived* set of A and is denoted by $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A)$.

Theorem 2.16. For any subset A of a topological space X, $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A) = A \cup [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A)]$.

Proof. Since $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A)$. $A \cup [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A)] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A)$. On the other hand, let $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A)$. If $x \in A$, then the proof is complete. If $x \notin A$, each $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U containing x intersects A at a point distinct from x, so $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A)$. Thus, $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A) \subseteq [A \cup (\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(A))]$, which completes the proof.

Corollary 2.17. A subset A of a space X is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* if and only if it contains the set of all of its $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*limit* points.

Theorem 2.18. For subsets A, B of a space X, the following statements are true:

(1) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)$ is the largest $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set contained in A;

(2) A is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* if and only if $A = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)$.

(3) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)$;

(4) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A) = [A - (\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$D(X - A))]$;

(5) $[X - (\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A))] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(X - A)$;

(6) $[X - (\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A))] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(X - A)$;

(7) $[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)] \cup [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(B)] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A \cup B)$;

(8) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A \cap B) = [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)] \cap [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(B)]$;

Proof. (4) If $x \in \left[A - \left(\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)\right)\right]$, then $x \notin \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)$ and so there exists a $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}open$ set U containing x such that $U \cap \left(X - A\right) = \phi$. Then, $x \in U \subseteq A$ and hence $x \in \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)$, that is, $\left[A - \left(\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)\right)\right] \subseteq \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)$. On the other hand, if $x \in \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)$, then $x \notin \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)$ since $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)$ is $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}open$ and $\left[\left(\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right) \cap \left(X - A\right)\right] = \phi$. Hence, $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right) = \left[A - \left(\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)\right)\right]$.

(6) $X - \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right] = X - \left[A - \left(\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)\right)\right] = \left(X - A\right) \cup \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}D\left(X - A\right)\right] = \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(X - A\right)$.

Theorem 2.19. Let $\left(X, \tau\right)$ be a topological space and $A, B \subseteq X$. Then the following statements are true:

(1) $x \in \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right)$ if and only if for every $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}open$ subset U containing x, $U \cap A \neq \phi$.

(2) $A \subseteq B$ implies that $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right) \subseteq \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(B\right)$.

(3) A is $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}closed$ if and only if $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right) = A$.

(4) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right)\right] = \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right)$.

(5) $\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right)\right] \cup \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(B\right)\right] = \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A \cup B\right)$.

(6) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(X - A\right) = X - \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(A\right)\right]$.

(7) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(X - A\right) = X - \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right]$.

Definition 2.20. $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right) = A - \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right]$ is said to be the $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}border$ of A.

Theorem 2.21. For a subset A of a space X, the following statements hold:

(1) $Bd\left(A\right) \subseteq \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)$ where $Bd\left(A\right)$ denotes the border of A;

(2) $A = \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right) \cup \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)$;

(3) $\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right] \cap \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)\right] = \phi$;

(4) A is a $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}open$ set if and only if $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right) = \phi$;

(5) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left(A\right)\right] = \phi$;

(6) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Int\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)\right] = \phi$;

(7) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)\right] = \text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right)$;

(8) $\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Bd\left(A\right) = A \cap \left[\text{g}^{\#}\text{p}^{\#}\text{-}Cl\left(X - A\right)\right]$;

(9) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A) = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(X-A)$.

Proof. (6) If $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)\right]$, then $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)$. On the other hand, since $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A) \subseteq A$, $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)$. Therefore, we get $x \in \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] \mathrm{I} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)\right]$, which contradicts (3). Thus, $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)\right] = \phi$.

(8) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A) = A - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] = A - \left[X - \left(\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(X-A)\right)\right] =$
$A \mathrm{I} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(X-A)\right]$.

(9) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A) = A - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] = A - \left[A - \left(\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(X-A)\right)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(X-A)$.

Definition 2.22. $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A) = \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right] - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right]$ is said to be the $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}frontier$ of A.

Theorem 2.23. For a subset A of a space X, the following statements hold:

(1) $Fr(A) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$ where $Fr(A)$ denotes the frontier of A;

(2) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A) = \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] \mathrm{U} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)\right]$;

(3) $\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] \mathrm{I} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = \phi$;

(4) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$;

(5) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A) = \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd(A)\right] \mathrm{U} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)\right]$;

(6) A is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ set if and only if $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A) = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)$;

(7) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A) = \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right] \mathrm{I} \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(X-A)\right]$;

(8) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A) = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(X-A)$;

(9) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$;

(10) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$;

(11) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$;

(12) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)$;

(13) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A) = A - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr(A)\right]$.

Proof. (2) $\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] =$
$g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A) \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A) - g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)$

(3) $\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cap \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cap \left[\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right) - \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right)\right] = \phi.$

(5) $Since\ \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Bd(A)\right] \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}D(A)\right],$
$g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A) = \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Bd(A)\right] \cup \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}D(A)\right].$

(7) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A) = \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] - \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right] = \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] \cap \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(X - A)\right].$

(9) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right) \cap \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(X - A)\right)\right] \subseteq$
$g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] \cap g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(X - A)\right]$
$= \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] \cap \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(X - A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A).$ Hence $g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)$ is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed.$

(10) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] \cap g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[X - \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right)\right] \subseteq$
$g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A).$

(12) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] - g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] =$
$\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right] - \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right)\right] \subseteq$
$\left[\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right) - \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A).$

(13) $A - \left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Fr(A)\right] = A - \left[\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right) - \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right)\right] = g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A).$

3 – 8 : CHARACTERIZATIONS OF MAPPINGS

The purpose of this part is to introduce $g^{\#}p^{\#}\text{-}continuous$, $g^{\#}p^{\#}\text{-}irresolute$, $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$, $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$, $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$, and $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ functions and explore properties and characterizations of these functions.

3. $G^{\#}P^{\#}$-CONTINUOUS FUNCTIONS

The purpose of this section is to investigate the properties and characterizations of $g^{\#}p^{\#}\text{-}continuous$ functions.

Definition 3.1. A function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is said to be $g^{\#}p^{\#}\text{-}continuous$ if $f^{-1}(V) \in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X, \tau)$ for every $V \in \sigma.$

Theorem 3.2. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a function. Then the following statements are equivalent:

(1) f is $g^{\#}p^{\#}\text{-}continuous.$

(2) The inverse image of each closed set in Y is a $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ set in $X;$

(3) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}\left[Cl(V)\right]$, for every $V \subseteq Y$;

(4) $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$, for every $U \subseteq X$;

(5) For any point $x \in X$ and any open set V of Y containing $f(x)$, there exists $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x \in U$ and $f(U) \subseteq V$;

(6) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Bd\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}d(V)\right]$, for every $V \subseteq Y$;

(7) $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$, for every $U \subseteq X$;

(8) $f^{-1}\left[Int(V)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int\left[f^{-1}(V)\right]$, for every $V \subseteq Y$;

Proof. $(1) \Rightarrow (2)$: Let $F \subseteq Y$ be closed. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*continuous*, $f^{-1}(Y-F) = X - f^{-1}(F)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open*. Therefore, $f^{-1}(F)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* in X.

$(2) \Rightarrow (3)$: Since $Cl(V)$ is closed for every $V \subseteq Y$, then $f^{-1}\left[Cl(V)\right]$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed*. Therefore $f^{-1}\left[Cl(V)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl\left[f^{-1}(Cl(V))\right] \supseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl\left[f^{-1}(V)\right]$.

$(3) \Rightarrow (4)$: Let $U \subseteq X$ and $f(U) = V$. Then $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}\left[Cl(V)\right]$. Thus $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(U) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl\left[f^{-1}(f(U))\right] \subseteq f^{-1}\left[Cl(f(U))\right]$ and $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$.

$(4) \Rightarrow (2)$: Let $W \subseteq Y$ be a closed set, and $U = f^{-1}(W)$. Then $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$ $= Cl\left[f(f^{-1}(W))\right] \subseteq Cl(W) = W$. Thus $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U) \subseteq f^{-1}\left[f\left(\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U)\right)\right] \subseteq f^{-1}(W) = U$. So U is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed*.

$(2) \Rightarrow (1)$: Let $V \subseteq Y$ be an open set. Then $Y - V$ is closed. Then $f^{-1}(Y-V) = X - f^{-1}(V)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* in X and hence $f^{-1}(V)$ *is* $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open in* X.

$(1) \Rightarrow (5)$: Let $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*continuous*. For any $x \in X$ and any open set V of Y containing $f(x)$, $U = f^{-1}(V) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$, and $f(U) = f\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq V$.

$(5) \Rightarrow (1)$: Let $V \in \sigma$. We prove $f^{-1}(V) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Let $x \in f^{-1}(V)$. Then $f(x) \in V$ and there exists $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x \in U$ and $f(x) \in f(U) \subseteq V$. Hence $x \in U \subseteq f^{-1}\left[f(U)\right] \subseteq f^{-1}(V)$. It shows that $f^{-1}(V)$ is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of each of its points. Therefore $f^{-1}(V) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$.

$(6) \Rightarrow (8)$: Let $V \subseteq Y$. Then by hypothesis, $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Bd\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}\left[Bd(V)\right]$

$\Rightarrow f^{-1}(V) - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left(f^{-1}(V)\right)\right] \subseteq f^{-1}\left[V - Int(V)\right] = f^{-1}(V) - f^{-1}\left[Int(V)\right]$

$\Rightarrow f^{-1}\left[Int(V)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$.

$(8) \Rightarrow (6)$: Let $V \subseteq Y$. Then by hypothesis, $f^{-1}\left[Int(V)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$

$\Rightarrow f^{-1}(V) - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left(f^{-1}(V)\right)\right] \subseteq f^{-1}(V) - f^{-1}\left[Int(V)\right] = f^{-1}\left[V - Int(V)\right]$

$\Rightarrow \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Bd\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}\left[Bd(V)\right]$.

$(1) \Rightarrow (7)$: It is obvious, since f *is* $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous* and by (4) $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$ for each $U \subseteq X$. So $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(U)\right] \subseteq Cl\left[f(U)\right]$.

$(7) \Rightarrow (1)$: Let $U \subseteq Y$ be an open set, $V = Y - U$ and $f^{-1}(V) = W$. Then by hypothesis $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(W)\right] \subseteq Cl\left[f(W)\right]$. Thus $f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D\left(f^{-1}(V)\right)\right] \subseteq Cl\left[f\left(f^{-1}(V)\right)\right] \subseteq Cl(V) = V$. Then $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D\left[f^{-1}(V)\right] \subseteq f^{-1}(V)$ and $f^{-1}(V)$ *is* $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-closed*. Therefore, f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous*.

$(1) \Rightarrow (8)$: Let $V \subseteq Y$. Then $f^{-1}\left[Int(V)\right]$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-open in* X. Thus $f^{-1}\left[Int(V)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}\left(Int(V)\right)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$. Therefore $f^{-1}\left[Int(V)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$.

$(8) \Rightarrow (1)$: Let $V \subseteq Y$ be an open set. Then $f^{-1}(V) = f^{-1}\left[Int(V)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$. Therefore, $f^{-1}(V)$ *is* $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-open*. Hence f *is* $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous*.

In the next Theorem, $\#\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}c_x$ denotes the set of points x of X for which a function $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ is not $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous*.

Theorem 3.3. $\#\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}c_x$ is identical with the union of the $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-frontiers* of the inverse images of $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-open* sets containing $f(x)$.

Proof. Suppose that f is not $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous* at a point x of X. Then there exists an open set $V \subseteq Y$ containing $f(x)$ such that $f(U)$ is not a subset of V for every $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. containing x. Hence, we have $U \cap f^{-1}\left(X - f^{-1}(V)\right) \neq \phi$ for every $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ containing x. It follows that $x \in \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(X - f^{-1}(V)\right)\right]$. We also have $x \in f^{-1}(V) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(V)\right]$. This means that $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr\left[f^{-1}(V)\right]$. Now, let f be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-continuous* at $x \in X$ and $V \subseteq Y$ any open set containing $f(x)$. Then, $x \in f^{-1}(V)$ is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$*-open* set of X. Thus. $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(V)\right]$ and therefore $x \notin \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Fr\left[f^{-1}(V)\right]$ for every open set V containing $f(x)$.

Remarks 3.4. (1) Every $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* function is continuous, but the converse may not be true.

(2) If a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* and a function $g:(Y,\sigma)\to(Z,\vartheta)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*, then $gof:(X,\tau)\to(Z,\vartheta)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*.

(3) If a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* and a function $g:(Y,\sigma)\to(Z,\vartheta)$ is continuous, then $gof:(X,\tau)\to(Z,\vartheta)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*.

(4) Let (X,τ) and (Y,σ) be topological spaces. If $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is a function, and one of the following

(a) $f^{-1}[Int(B)]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int[f^{-1}(B)]$ for each $B\subseteq Y$.

(b) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f^{-1}(B)]\subseteq f^{-1}[Cl(B)]$ for each $B\subseteq Y$.

(c) $f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)]\subseteq Cl[f(A)]$ for each $A\subseteq X$ holds, then f is continuous.

Lemma 3.5. Let $A\subseteq Y\subseteq X$, Y is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in X and A is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in Y. Then A is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in X.

Proof. Since A is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in Y, there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set $U\subseteq X$ such that $A=Y\cap U$. Thus A being the intersection of two $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets in X, is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in X.

4. $G^{\#}P^{\#}$-IRRESOLUTE FUNCTIONS

In this section, the functions to be considered are those for which inverses of $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets are $g^{\#}p^{\#}$-*open*. We investigate some properties and characterizations of such functions.

Definition 4.1. Let (X,τ) and (Y,σ) be topological spaces. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* if the inverse image of each $g^{\#}p^{\#}$-*open* set of Y is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set in X.

Theorem 4.2. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* if and only if the inverse image of each $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in Y is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in X;

Theorem 4.3. Prove that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* if and only if for each point p in X and each $g^{\#}p^{\#}$-*open* set B in Y with $f(p)\in B$, there is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set A in X such that $p\in A$, $f(A)\subseteq B$.

Proof. Necessity. Let $p\in X$ and $B\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ such that $f(p)\in B$. Let $A=f^{-1}(B)$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*, A is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in X. Also $p\in f^{-1}(B)=A$ as $f(p)\in B$. Thus we have $f(A)=f[f^{-1}(B)]\subseteq B$.

Sufficiency. Let $B \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$, and $A = f^{-1}(B)$. We show that A is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* in X. For this let $x \in A$. It implies that $f(x) \in B$. Then by hypothesis, there exists $A_x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x \in A_x$ and $f(A_x) \subseteq B$. Then $A_x \subseteq f^{-1}[f(A_x)] \subseteq f^{-1}(B) = A$. Thus $A = \mathrm{U}\{A_x : x \in A\}$. It follows that A is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* in X. Hence f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*.

Definition 4.4. Let (X, τ) be a topological space. Let $x \in X$ and $N \subseteq X$. We say that N is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of x if there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set M of X such that $x \in M \subseteq N$.

Theorem 4.5. Suppose that a function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Then for each x in X, the inverse image of every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(x)$, is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of x.

Proof. Let $x \in X$ and let B be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(x)$. Then there exists $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ such that $f(x) \in U \subseteq B$. This implies that $x \in f^{-1}(U) \subseteq f^{-1}(B)$. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*, so $f^{-1}(U) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Hence $f^{-1}(B)$ is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of x.

Theorem 4.6. Suppose that a function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Then for each x in X and each $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* U of $f(x)$, there is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* V of x such that $f(V) \subseteq U$.

Proof. Let $x \in X$ and let U be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(x)$. Then there exists $O_{f(x)} \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ such that $f(x) \in O_{f(x)} \subseteq U$. It follows that $x \in f^{-1}[O_{f(x)}] \subseteq f^{-1}(U)$. By hypothesis, $f^{-1}[O_{f(x)}] \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Let $V = f^{-1}(U)$. Then it follows that V is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of x and $f(V) = f[f^{-1}(U)] \subseteq U$.

Theorem 4.7. Prove that a function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute* if and only if $f[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)] \subseteq f(A) \mathrm{U} [\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(f(A))]$, for all $A \subseteq X$.

Proof. Necessity. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Let $A \subseteq X$, and $a_0 \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)$. Assume that $f(a_0) \notin f(A)$ and let V denote a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(a_0)$. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*, so by Theorem 4.6, there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* U of a_0 such that $f(U) \subseteq V$. From $a_0 \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)$, it follows that $U \mathrm{I}\ A \neq \phi$; there exists, therefore, at least one element $a \in U \mathrm{I}\ A$ such that $f(a) \in f(A)$ and $f(a) \in f(V)$. Since $f(a_0) \notin f(A)$, we have $f(a) \neq f(a_0)$. Thus every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(a_0)$ contains an element of $f(A)$ different from $f(a_0)$, consequently, $f(a_0) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D[f(A)]$. This proves necessity of the condition.

Sufficiency. Assume that f is not $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Then by Theorem 4.6, there exists $a_0 \in X$ and a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* V of $f(a_0)$ such that every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* U of a_0 contains at least one element $a \in U$ for which $f(a) \notin V$. Put $A = \{a \in X : f(a) \notin V\}$. Then $a_0 \notin A$ since $f(a_0) \in V$, and therefore $f(a_0) \notin A$; also $f(a_0) \notin \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D[f(A)]$ since $V \cap (V - \{f(a_0)\}) = \phi$. Therefore, $f(a_0) \in f[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)] - [f(A) \cup (\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(f(A)))] \neq \phi$, which is a contradiction to the given condition. The condition of the Theorem is therefore sufficient, and the theorem is proved.

Theorem 4.8. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a one-to-one function. Then f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute* if and only if $f[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D[f(A)]$, for all $A \subseteq X$.

Proof. Necessity. Let f be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Let $A \subseteq X$, $a_0 \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)$ and V be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* of $f(a_0)$. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*, so by Theorem 4.6, there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* U of a_0 such that $f(U) \subseteq V$. But $a_0 \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)$; hence there exists an element $a \in U \cap A$ such that $a \neq a_0$; then $f(a) \in f(A)$ and since f is one to one, $f(a) \neq f(a_0)$. Thus every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* V of $f(a_0)$ contains an element of $f(A)$ different from $f(a_0)$; consequently $f(a_0) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D[f(A)]$. We have therefore $f[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D(A)] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}D[f(A)]$.

Sufficiency. Follows from Theorem 4.7.

5 $\mathrm{G}^{\#}\mathrm{P}^{\#}$-OPEN FUNCTIONS

The purpose of this section is to investigate some characterizations of $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* mappings.

Definition 5.1. Let (X, τ) and (Y, σ) be topological spaces. A function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* if for every open set G in X, $f(G)$ is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set in Y.

Theorem 5.2. Prove that a mapping $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* if and only if for each $x \in X$, and $U \in \tau$ such that $x \in U$, there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set $W \subseteq Y$ containing $f(x)$ such that $W \subseteq f(U)$.

Proof. Follows immediately from Definition 5.1.

Theorem 5.3. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open*. If $W \subseteq Y$ and $F \subseteq X$ is a closed set containing $f^{-1}(W)$, then there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* $H \subseteq Y$ containing W such that $f^{-1}(H) \subseteq F$.

Proof. Let $H = Y - f(Y - F)$. Since $f^{-1}(W) \subseteq F$, we have $f^{-1}(Y - F) \subseteq (Y - W)$. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open*, then H is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* and $f^{-1}(H) = X - f^{-1}[f(X - F)] \subseteq X - (X - F) = F$.

Theorem 5.4. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* function and let $B\subseteq Y$. Then $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right)\right)\right]\subseteq Cl\left[f^{-1}(B)\right]$.

Proof. $Cl\left[f^{-1}(B)\right]$ is closed in X containing $f^{-1}(B)$. By Theorem 5.3, there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set $B\subseteq H\subseteq Y$ such that $f^{-1}(H)\subseteq Cl\left[f^{-1}(B)\right]$. Thus, $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right)\right)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(H)\right)\right)\right]$ $\subseteq f^{-1}[H]\subseteq Cl\left[f^{-1}(B)\right]$.

Theorem 5.5. Prove that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if $f\left[Int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$, *for all* $A\subseteq X$.

Proof. Necessity. Let $A\subseteq X$ and $x\in Int(A)$. Then there exists $U_x\in\tau$ such that $x\in U_x\subseteq A$. So $f(x)\in f(U_x)\subseteq f(A)$. and by hypothesis, $f(U_x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$. Hence $f(x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$. Thus $f\left[Int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$.

Sufficiency. Let $U\in\tau$. Then by hypothesis, $f\left[Int(U)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]$. Since $Int(U)=U$ as U is open. Also, $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]\subseteq f(U)$. Hence $f(U)=g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]$. Thus $f(U)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open* open in Y. So f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*.

Remark 5.6. The equality may not hold in the preceding Theorem.

Theorem 5.7. Prove that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if $Int\left[f^{-1}(B)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$, for all $B\subseteq Y$.

Proof. Necessity. Let $B\subseteq Y$. Since $Int\left[f^{-1}(B)\right]$ is open in X and f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*, $f\left[Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in Y. Also we have $f\left[Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]\subseteq f\left[f^{-1}(B)\right]\subseteq B$. Hence, $f\left[Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)$. Therefore $Int\left(f^{-1}(B)\right)\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$.

Sufficiency. Let $A\subseteq X$. Then $f(A)\subseteq Y$. Hence by hypothesis, we obtain $Int(A)\subseteq Int\left[f^{-1}\left(f(A)\right)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f(A)\right)\right]$. Thus $f\left[int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$, for all $A\subseteq X$. Hence, by Theorem 5.5, f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*.

Theorem 5.8. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a mapping. Then a necessary and sufficient condition for f to be $g^{\#}p^{\#}$-*open* is that $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right]\subseteq Cl\left[f^{-1}(B)\right]$ for every subset B of Y.

Proof. Necessity. Assume f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*. Let $B\subseteq Y$. Let $x\in f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right]$. Then $f(x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)$. Let $U\in\tau$ such that $x\in U$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*, then $f(U)$ is a

$g^{\#}p^{\#}$-*open* set in Y. Therefore, $B \cap f(U) \neq \phi$. Then $U \cap f^{-1}(B) \neq \phi$. Hence $x \in Cl\left[f^{-1}(B)\right]$. We conclude that $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right] \subseteq Cl\left[f^{-1}(B)\right]$.

Sufficiency. Let $B \subseteq Y$. Then $(Y-B) \subseteq Y$. By hypothesis, $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right] \subseteq Cl\left[f^{-1}(Y-B)\right]$. This implies that $X - Cl\left[f^{-1}(Y-B)\right] \subseteq X - f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right]$. Therefore $X - Cl\left[X - f^{-1}(B)\right] \subseteq f^{-1}\left[Y - \left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right)\right]$. This implies that $Int\left[f^{-1}(B)\right] \subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$. Now form Theorem 5.7, it follows that f is $g^{\#}p^{\#}$-*open*.

6. $G^{\#}P^{\#}$-CLOSED FUNCTIONS

In this section, we introduce $g^{\#}p^{\#}$-*closed* functions and study certain properties and characterizations of these types of functions.

Definition 6.1. A mapping $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ is called $g^{\#}p^{\#}$-*closed* if the image of each closed set in X is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in Y.

Theorem 6.2. Prove that a mapping $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*closed* if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[f(A)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right]$ for each $A \subseteq X$.

Proof. Necessity. Let f be $g^{\#}p^{\#}$-*closed* and let $A \subseteq X$. Then $f(A) \subseteq f\left[Cl(A)\right]$ and $f\left[Cl(A)\right]$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in Y. Thus $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[f(A)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right]$.

Sufficiency. Suppose that $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[f(A)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right]$, for each $A \subseteq X$. Let $A \subseteq X$ be a closed set. Then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[f(A)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right] = f(A)$. This shows that $f(A)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set. Hence f is $g^{\#}p^{\#}$-*closed*.

Theorem 6.3. Let $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ be $g^{\#}p^{\#}$-*closed*. If $V \subseteq Y$ and $E \subseteq X$ is an open set containing $f^{-1}(V)$, then there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set $G \subseteq Y$ containing V such that $f^{-1}(G) \subseteq E$.

Proof. Let $G = Y - f(X-E)$. Since $f^{-1}(V) \subseteq E$, we have $f(X-E) \subseteq Y - V$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*closed*, then G is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set and also $f^{-1}(G) = X - f^{-1}\left[f(X-E)\right] \subseteq X - (X-E) = E$.

Theorem 6.4. Suppose that $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* mapping. Then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(f(A)\right)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right]$ for every subset A of X.

Proof. Suppose f is a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* mapping and A is an arbitrary subset of X. Then $f\left[Cl(A)\right]$ is $g^{\#}p^{\#}$-*closed* in Y. Then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left(f\left(Cl(A)\right)\right)\right] \subseteq f\left[Cl(A)\right]$. But

also $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(f(A)\right)\right]\subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(f\left(Cl(A)\right)\right)\right]$. So $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(f(A)\right)\right]\subseteq f\left[Cl(A)\right]$.

Theorem 6.5. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ function, and $B, C\subseteq Y$.

Proof. (1) If U is an open neighborhood of $f^{-1}(B)$, then there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ neighborhood V of B such that $f^{-1}(B)\subseteq f^{-1}(V)\subseteq U$.

(2) If f is also onto, then if $f^{-1}(B)$ and $f^{-1}(C)$ have disjoint open neighborhoods, so have B and C.

Proof. (1) Let $V=Y-f(X-U)$. Then $V^c=Y-V=f(U^c)$. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$, so V is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ set. Since $f^{-1}(B)\subseteq U$, we have $V^c=f(U^c)\subseteq f\left[f^{-1}(B^c)\right]\subseteq B^c$. Hence, $B\subseteq V$, and thus V is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ neighborhood of B. Further $U^c\subseteq f^{-1}\left[f(U^c)\right]=f^{-1}(V^c)=\left[f^{-1}(V)\right]^c$. This proves that $f^{-1}(V)\subseteq U$.

(2) If $f^{-1}(B)$ and $f^{-1}(C)$ have disjoint open neighborhoods M and N, then by (1), we have $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ neighborhoods U and V of B and C respectively such that $f^{-1}(B)\subseteq f^{-1}(U)\subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(M)$ and $f^{-1}(C)\subseteq f^{-1}(V)\subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(N)$. Since M and N are disjoint, so are $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(M)$ and $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(N)$, hence so $f^{-1}(U)$ and $f^{-1}(V)$ are disjoint as well. It follows that U and V are disjoint too as f is onto.

Theorem 6.6. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a bijection. Then the following are equivalent:

(a) f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$.

(b) f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$.

(c) f^{-1} is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}continuous$.

Proof. (a)$\Rightarrow$(b): Let $U\in\tau$. Then $X-U$ is closed in X. By (a), $f(X-U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ in Y. But $f(X-U)=f(X)-f(U)=Y-f(U)$. Thus $f(U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. This shows that f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$.

(b)$\Rightarrow$(c): Let $U\subseteq X$ be an open set. Since f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$. So $f(U)=\left(f^{-1}\right)^{-1}(U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. Hence f^{-1} is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}continuous$.

(c)$\Rightarrow$(a): Let A be an arbitrary closed set in X. Then $X-A$ is open in X. Since f^{-1} is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}continuous$, $\left(f^{-1}\right)^{-1}(X-A)$ $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. But $\left(f^{-1}\right)^{-1}(X-A)=f(X-A)=Y-f(A)$. Thus $f(A)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ in Y. This shows that f is $\mathrm{gsg}\text{-}closed$.

Remark 6.8. A bijection $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ may be open and closed but neither $g^{\#}p^{\#}$-*open* nor $g^{\#}p^{\#}$-*closed*.

7. PRE-$G^{\#}P^{\#}$-OPEN FUNCTIONS

The purpose of this section is to introduce and discuss certain properties and characterizations of *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* functions.

Definition 7.1. Let (X,τ) and (Y,σ) be topological spaces. Then a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is said to be *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if for each $A\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$, $f(A)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$.

Theorem 7.2. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ and $g:(Y,\sigma)\to(Z,\mu)$ be any two *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* functions. Then the composition function $gof:(X,\tau)\to(Z,\mu)$ is a *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* function.

Proof. Let $U\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Then $f(U)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$. Since f is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open*. But then $g(f(U))\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Z,\mu)$ as g is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open*. Hence, $g\,o\,f$ is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open*.

Theorem 7.3. Prove that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if for each $x\in X$ and any $U\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x\in U$, there exists $V\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ such that $f(x)\in V$ and $V\subseteq f(U)$.

Proof. Routine.

Theorem 7.4. Prove that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open* if and only if for each $x\in X$ and for any $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* U of x in X, there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* V of $f(x)$ in Y such that $V\subseteq f(U)$.

Proof. Necessity. Let $x\in X$ and let U be a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* of x. Then there exists $W\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x\in W\subseteq U$. Then $f(x)\in f(W)\subseteq f(U)$. But $f(W)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ as f is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open*. Hence $V=f(W)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* of $f(x)$ and $V\subseteq f(U)$.

Sufficiency. Let $U\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ and let $x\in U$. Then U is a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* of x. So by hypothesis, there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* $V_{f(x)}$ of $f(x)$ such that $f(x)\in V_{f(x)}\subseteq f(U)$. It follows at once that $f(U)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*neighborhood* of each of its points. Therefore $f(U)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open*. Hence f is *pre*-$g^{\#}p^{\#}$-*open*.

Theorem 7.5. Prove that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ if and only if $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$, for all $A\subseteq X$.

Proof. Necessity. Let $A\subseteq X$ and $x\in g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$. Then there exists $U_x\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x\in U_x\subseteq A$. So $f(x)\in f(U_x)\subseteq f(A)$ and by hypothesis, $f(U_x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$. Hence $f(x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$. Thus $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$.

Sufficiency. Let $U\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Then by hypothesis, $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(U)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]$. Since $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(U)=U$ as U is $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$. Also $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]\subseteq f(U)$. Hence $f(U)=g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(U)\right]$. Thus $f(U)$ is $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ in Y. So f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$.

We remark that the equality does not hold in Theorem 7.5 as the following example shows.

Example 7.6. Let $X=Y=\{1,2\}$. suppose X is anti-discrete and Y is discrete. Let $f=Id.$, $A=\{1\}$. Then $\phi=f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right]\neq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]=\{1\}$.

Theorem 7.7. Prove that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(B)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$, for all $B\subseteq Y$.

Proof. Necessity. Let $B\subseteq Y$. Since $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(B)\right]$ is $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ in X and f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$, $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]$ $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ in Y. Also we have $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]\subseteq f\left[f^{-1}(B)\right]\subseteq B$. Hence, $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f^{-1}(B)\right)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)$. Therefore $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(B)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)\right]$.

Sufficiency. Let $A\subseteq X$. Then $f(A)\subseteq Y$. Hence by hypothesis, we obtain $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}\left(f(A)\right)\right]\subseteq f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f(A)\right)\right]$. This implies that $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right]\subseteq f\left[f^{-1}\left(g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left(f(A)\right)\right)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$. Thus $f\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int\left[f(A)\right]$, for all $A\subseteq X$. Hence, by Theorem 7.5, f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$.

Theorem 7.8. Prove that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ if and only if $f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right]\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(B)\right]$, for every subset B of Y.

Proof. Necessity. Let $B\subseteq Y$ and let $x\in f^{-1}\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)\right]$. Then $f(x)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)$. Let $U\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ such that $x\in U$. By hypothesis, $f(U)\in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$ and $f(x)\in f(U)$.

Thus $f(U) \cap B \neq \phi$. Hence $U \cap f^{-1}(B) \neq \phi$. Therefore, $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(B)\right]$, So we obtain $f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(B)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(B)\right]$.

Sufficiency. Let $B \subseteq Y$. Then $(Y-B) \subseteq Y$. By hypothesis, $f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right] \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(Y-B)\right]$. This implies that $X-\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(f^{-1}(Y-B)\right)\right] \subseteq X - f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right]$. Hence $X-\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[X-f^{-1}(B)\right] \subseteq f^{-1}\left[Y-\left(\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(Y-B)\right)\right]$. Then this implies that $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int\left[f^{-1}(B)\right] \subseteq f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(B)\right]$. Now by Theorem 7.7, it follows that f is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$.

Theorem 7.9. Let $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ and $g:(Y,\sigma) \to (Z,\mu)$ be two mappings such that $gof:(X,\tau) \to (Z,\mu)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$. Then

(1) If g is a $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ injection, then f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$.

(2) If f is a $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ surjection, then g is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$.

Proof. (1) Let $U \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Y,\sigma)$. Then $g(U) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Z,\mu)$ since g is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ Also gof is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$. Therefore, we have $(gof)^{-1}[g(U)] \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Since g is an injection, so we have : $(gof)^{-1}[g(U)] = (f^{-1}og^{-1})[g(U)] = f^{-1}\left[g^{-1}(g(U))\right] = f^{-1}(U)$. Consequently $f^{-1}(U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in X. This proves that f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$.

(2) Let $V \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(Z,\mu)$. Then $(gof)^{-1}(V) \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$ since gof is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$. Also f is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$, $f\left[(gof)^{-1}(V)\right]$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. Since f is surjective, we note that $f\left[(gof)^{-1}(V)\right] = \left[fo(gof)^{-1}\right](V) = \left[fo\left(f^{-1}og^{-1}\right)\right](V) = \left[\left(fof^{-1}\right)og^{-1}(V)\right] = g^{-1}(V)$. Hence g is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irrsolute$.

8. PRE-$\mathrm{G}^{\#}\mathrm{P}^{\#}$-CLOSED FUNCTIONS

In this last section, we introduce and explore several properties and characterizations of $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ functions.

Definition 8.1. A function $f:(X,\tau) \to (Y,\sigma)$ is said to be $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ if and only if the image set $f(A)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ for each $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ subset A of X.

Theorem 8.2. The composition of two $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ mappings is a $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ mapping.

Proof. The straightforward proof is omitted.

Theorem 8.3. Prove that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(A)]\subseteq f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)]$ for every subset A of X.

Proof. Necessity. Suppose f is a $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ mapping and A is an arbitrary subset of X. Then $f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)]$ is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ in Y. Since $f(A)\subseteq f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)]$, we obtain $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(A)]\subseteq f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)]$.

Sufficiency. Suppose F is an arbitrary $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ set in X. By hypothesis, we obtain $f(F)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(F)]\subseteq f[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(F)]=f(F)$. Hence $f(F)=g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(F)]$. Thus $f(F)$ is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ in Y. It follows that f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$.

Theorem 8.4. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ function, and $B,C\subseteq Y$.

(1) If U is a $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhood of $f^{-1}(B)$, then there exists a $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhood V of B such that $f^{-1}(B)\subseteq f^{-1}(V)\subseteq U$.

(2) If f is also onto, then if $f^{-1}(B)$ and $f^{-1}(C)$ have disjoint $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhoods, so have B and C.

Proof. (1) Let $V=Y-f(X-U)$. Then $V^c=Y-V=f(U^c)$. Since f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$, so V is $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$. Since $f^{-1}(B)\subseteq U$, we have $V^c=f(U^c)\subseteq f[f^{-1}(B^c)]\subseteq B^c$. Hence, $B\subseteq V$, and thus V is a $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhood of B. Further $U^c\subseteq f^{-1}[f(U^c)]=f^{-1}(V^c)=[f^{-1}(V)]^c$. This proves that $f^{-1}(V)\subseteq U$.

(2) If $f^{-1}(B)$ and $f^{-1}(C)$ have disjoint $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhoods M and N, then by (1), we have $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ neighborhoods U and V of B and C respectively such that $f^{-1}(B)\subseteq f^{-1}(U)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(M)$ and $f^{-1}(C)\subseteq f^{-1}(V)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(N)$. Since M and N are disjoint, so are $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(M)$ and $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(N)$, and hence so $f^{-1}(U)$ and $f^{-1}(V)$ are disjoint as well. It follows that U and V are disjoint too as f is onto.

Theorem 8.5. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a bijection. Then the following are equivalent:

(1) f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$.

(2) f is $pre\text{-}g^{\#}p^{\#}\text{-}open$.

(3) f^{-1} is $g^{\#}p^{\#}\text{-}irresolute$.

Proof. $(1)\Rightarrow(2)$: Let $U\in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Then $X-U$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ in X. By (1), $f(X-U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ in Y. But $f(X-U)=f(X)-f(U)=Y-f(U)$. Thus $f(U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. This shows that f is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$.

$(2)\Rightarrow(3)$: Let $A\subseteq X$. Since f is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$, so by Theorem 7.8, $f^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(f(A))\right]\subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f^{-1}(f(A))\right]$. It implies that $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[f(A)\right]\subseteq f\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right]$.

Thus $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left[\left(f^{-1}\right)^{-1}(A)\right]\subseteq\left(f^{-1}\right)^{-1}\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right]$, for all $A\subseteq X$. Then by Theorem 4.8, it follows that f^{-1} is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irresolute$.

$(3)\Rightarrow(1)$: Let A be an arbitrary $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ set in X. Then $X-A$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in X. Since f^{-1} is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}irresolute$, $\left(f^{-1}\right)^{-1}(X-A)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}open$ in Y. But $\left(f^{-1}\right)^{-1}(X-A)=f(X-A)=Y-f(A)$. Thus $f(A)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$ in Y. This shows that f is $pre\text{-}\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}closed$.

ACKNOWLEDGEMENT

The author is highly and gratefully indebted to Prince Mohammad Bin Fahd University, Al Khobar, Saudi Arabia, for providing all necessary research facilities during the preparation of this research paper.

REFERENCES

K. Alli, A. Subramanian, $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-closed sets in topological spaces, International Journal of Mathematics and Soft Computing, Vol. 3, No. 3. (2013), pp. 55 – 60.

S.P. Arya and M. Deb, On θ-continuous mappings, Math. Student 42(1974), 81-89.

M. Caldas, M. Ganster, D.N. Georgious, S. Jafari and T. Noiri, On θ-semipen sets and separation axioms in topological spaces, Carpathian J. Math., 24 (2008), No. 1, 13 – 22.

E. Ekici, (δ-pre,s)-continuous functions, Bulletin of the Malaysian Mathematical Sciences Society, Second Series 27(2004), no. 2, 237 – 251.

E. Ekici, On δ-semiopen sets and a generalization of functions, Bol. Soc. Mat. (38) vol. 23 (1-2) (2005), 73-84.

M. Ganster, T. Noiri, I.L. Reilly, Weak and strong forms of θ-irresolute functions, J. Inst. Math. Comput. Sci. 1(1) (1988), 19-29.

Saeid Jafari, Some properties of θ-continuous functions, Far East J. Math. Sci. 6(5) (1998), 689-696.

Javier A. Hassan, and Mhelmar A. Labendia, θ_s-open sets and θ_s-continuity of mapps in the product space, Journal of Mathematics and Computer Science, 25 (2022), 182 – 190.

A. Kilicman, Z. Salleh, Some results on (δ-pre,s)-continuous functions, International Journal Math. Mat. Sci. 2006(2006), 1-11.

Raja M. Latif, On Characterizations of Mappings, Soochow Journal of Mathematics, Volume 19, No.4, (1993), pp. 475 – 495.

Raja Mohammad Latif, Theta – ω – Mappings in Topological Spaces, WSEAS Transactions on Mathematics, Volume 19, 2020, Art.#18, pp. 186 – 207. (Scopus Indexed) (www.scopus.com)

Raja Mohammad Latif, Properties of Theta – Continuous Functions in Topological Spaces, (MACISE 2020: International Conference on Mathematics and Computers in Science and Engineering (MACISE) Madrid Spain 18 – 20 January 2020), (2020), Volume 1, pages 81 – 90. (Scopus Indexed) (www.scopus.com)

N. Levine, Semi-open sets and semi-continuity in topological spaces, Amer. Math. Monthly, 70 (1963), 36 – 41.

M. Lellis Thivagar, Nirmala Rebecca Paul and Saeid Jafari, On New Class of Generalized Closed Sets, Annals of the University of Craiova, Mathematics and Computer Sciwnce Series, Vulume 38 (3), (2011), pp. 84 – 93.

P.E. Long, L.L. Herrington, The τ_θ -topology and faintly continuous functions, Kyungpook Math. J. 22(1982), 7-14.

T. Noiri, S. Jafari, Properties of (θ,s)-continuous functions, Topology and its Applications, 123(1) (2002), 167-179.

T. Noiri, On δ-continuous functions, J. Korean Math. Soc., 16 (1980), 161-166.

M. Saleh, On θ-closed sets and some forms of continuity, Archivum Mathematicum (On BRNO) 40 (2004), 383 – 393.

M. Saleh, On super and δ-continuities, Mathematics and Mathematics Education, World Scientific, 2002, 281-291.

N. V. Velicko, H-closed topological spaces. Mat. Sb. 70 (1966), 98 – 112, English transl., in Amer. Math. Soc. Transl. (2) 78 (1968), 103 – 118.

Albert Wilansky, Topology for Analysis, Devore Pblications, Inc, Mineola New York. (1980).

Stephen Willard, General Topology, Reading, Mass.: Addison Wesley Pub. Co. (1970).

$G^{\#}P^{\#}$-COMPACT AND $G^{\#}P^{\#}$-LINDELOF TOPOLOGICALS SPACES

Raja Mohammad LATIF

Department of Mathematics and Natural Sciences, Prince Mohammad Bin Fahd University

Al Khobar, Kingdom of Saudi Arabia

ORCID NO: 0000-0003-3140-9581

ABSTRACT

Most references on topological spaces seem to define a compact space in terms of open coverings of a space having finite sub coverings. Formally, we say that a collection of open sets $\{U_i : i \in I\}$, indexed by some set I, is an open covering of a topological space K if $K \subseteq \bigcup_{i\in I} U_i$. We define K to be compact if there exist finitely many open sets $U_{i_1}, U_{i_2}, ..., U_{i_n}$ in the open covering such that $K \subseteq \bigcup_{j=1}^{n} U_{i_j}$. There exists a number of equivalent definitions of a compact space, which we briefly mention here. A topological space K is compact if and only if K has the finite intersection property: if $\{E_i : i \in I\}$ is a collection of a closed sets indexed by a set I such that, for any finite subset $I_0 \subseteq I$, $\bigcap_{i\in I_0} E_i \neq \phi$, then $\bigcap_{i\in I} E_i \neq \phi$. Another equivalent definition is in terms of nets. A topological space K is compact if and only if every net $(x_\alpha : \alpha \in \Lambda)$ in K has a convergent subnet. In 2013, K. Alli, A. Subramanian and S. Pious Missier introduced a new class of sets namely, $g^{\#}p^{\#}$-closed set and investigated properties of this set. We introduce the concept of compactness via $g^{\#}p^{\#}$-open sets by introducing $g^{\#}p^{\#}$-compact spaces in topological spaces and will investigate its characterizations by making use of generalized mappings including $g^{\#}p^{\#}$-continuous functions and $g^{\#}p^{\#}$-irresolute functions. The objective of this paper is to introduce the new concepts called $g^{\#}p^{\#}$-compact space and $g^{\#}p^{\#}$-Lindelof space, countably $g^{\#}p^{\#}$-compact space, almost $g^{\#}p^{\#}$-compact space, and mildly $g^{\#}p^{\#}$-compact space in topological spaces and investigate fundamental properties and characterizations of these new notions of spaces in topological spaces.

2020 AMS Subject Classification. Primary: 54B05, 54D20, 54D30.

Key Words and Phrases: Topological space, $g^{\#}p^{\#}$-open set, $g^{\#}p^{\#}$-closed set, $g^{\#}p^{\#}$-compact space, $g^{\#}p^{\#}$-Lindelof space, countably $g^{\#}p^{\#}$-compact *space,* almost $g^{\#}p^{\#}$-compact space, mildly $g^{\#}p^{\#}$-compact space.

1. INTRODUCTION

The concept of supra topology was introduced by A. S. Mashhour et al [20] in the year 1983. They studied S-continuous functions and S^*-continuous functions. In 2008, R. Devi et al [9] introduced

the concept of supra α-open sets and supra α-continuous mappings. Jamal M. Mustafa [24] studied supra b-compact and supra b-Lindelof spaces. Vidyarani et al [40] introduced the concept of supra N-compact, countably supra N-compact, supra N-Lindelof and investigated their relationships using the concept of continuity. In 2013, Missier and Rodrigo [22] introduced new class of sets in general topology called α-open $(\text{supra } \alpha\text{-open})$ sets. In 2019, Amir A. Mohammed and Beyda S. Abdullah [23] introduced a new class of open sets in a topological space called $ii\text{-}open$ sets and investigated its fundamental properties and studied some properties and several characterizations of this class including the relation of $ii\text{-}open$ sets with many other classes of open sets. They showed that the family of $ii\text{-}open$ subsets of a topological space (X,τ) forms a topology on X which is finer than τ. In 2013, K. Alli, A. Subramanian and S. Pious Missier introduced a new class of sets namely, $g^{\#}p^{\#}$-closed set and investigated properties of this set. We introduce the concept of compactness via $g^{\#}p^{\#}$-open sets by introducing $g^{\#}p^{\#}$-compact spaces in topological spaces and will investigate its characterizations by making use of generalized mappings including $g^{\#}p^{\#}$-continuous functions and $g^{\#}p^{\#}$-irresolute functions. The objective of this paper is to introduce the new concepts called $g^{\#}p^{\#}$-compact space and $g^{\#}p^{\#}$-Lindelof space, countably $g^{\#}p^{\#}$-compact space, almost $g^{\#}p^{\#}$-compact space, and mildly $g^{\#}p^{\#}$-compact space in topological spaces and investigate fundamental properties and characterizations of these new notions of spaces in topological spaces.

2. PRELIMINARIES

The (X,τ) and (Y,σ) $(or\ simply,\ X\ and\ Y)$ denote topological spaces on which no separation axioms are assumed unless explicitly stated and $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ means a mapping f from a topological space X to a topological space Y. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be open if $A\in\tau$. A subset A of a topological space X is said to be closed if the set $X-A$ is open. The interior of a subset A of a topological space X is defined as the union of all open sets contained in A. It is denoted by $Int(A)$. The closure of a subset A of a topological space X is defined as the intersection of all closed sets containing A. It is denoted by $Cl(A)$. If U is a set and x is a point in X, then $N(x)$, and U^c denote respectively, the neighborhood system of x, and the complement of U, respectively. We start with recalling the following definitions and results [3], which are necessary for this study in the sequel.

Definition 2.1. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be *semi-open* set if $A\subseteq Cl[Int(A)]$ and a semi-closed set if $Int[Cl(A)]\subseteq A$.

Definition 2.2. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be an α-open set if $A\subseteq Int[Cl(Int(A))]$ and an α-closed set if $Cl[Int(Cl(A))]\subseteq A$.

Definition 2.3. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be a generalized closed $(briefly\ g\text{-}closed)$ set if $Cl(A)\subseteq U$, whenever $A\subseteq U$ and U is open in (X,τ).

Definition 2.4. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be α- generalized closed $(\alpha g\text{-closed})$ set if $\alpha Cl(A)\subseteq U$ whenever $A\subseteq U$ and U is open in (X,τ).

Definition 2.5. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be $g^{\#}$-closed set $(briefly\ g^{\#}\text{-}closed)$ set if $Cl(A)\subseteq U$ whenever $A\subseteq U$ and U is $\alpha g\text{-}open$ in (X,τ). The complement of a $g^{\#}$-closed set is called a $g^{\#}$-open set.

Definition 2.6. A subset A of a topological space (X,τ) is said to be a $g^{\#}p^{\#}$-closed set if $Cl(A)\subseteq U$, whenever $A\subseteq U$ and U is $g^{\#}$-open in (X,τ).

The complement of a $g^{\#}p^{\#}$-closed set is called a $g^{\#}p^{\#}$-open set. The collection of all $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ sets is denoted by $g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$.

Theorem 2.7. Let (X,τ) be a topological space. Then, every closed set is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ set.

Proof. Let A be a closed set in (X,τ). Let $A\subseteq H$ and H is $g^{\#}$-open. Since A is closed, then $Cl(A)\subseteq H$. Hence A is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$

Definition 2.8. The union (respectively intersection) of all $g^{\#}p^{\#}$-open (respectively $g^{\#}p^{\#}$-closed) sets, each contained in (respectively containing) a set A of X is called the $g^{\#}p^{\#}$-interior (respectively $g^{\#}p^{\#}$-closure) of A, which is denoted by $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$ $(respectively\ g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A))$.

Theorem 2.9. The union of any two $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ sets is a $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ set.

Theorem 2.10. The intersection of any two $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ sets is a $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ set.

Theorem 2.11. Let (X,τ) be a topological space and $A, B\subseteq X$. Then the following assertions are true.

(1) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)$ is the union of all $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ subsets of A.

(2) A is $g^{\#}p^{\#}\text{-}open$ if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)=A$.

(3) $A\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\subseteq Cl(A)$.

(4) $Int(A)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\subseteq A$.

(5) If $A\subseteq B$, then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(B)$.

(6) A is $g^{\#}p^{\#}\text{-}closed$ if and only if $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)=A$.

(7) $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl\left[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(A)\right]=g^{\#}p^{\#}\text{--}Cl(A)$.

(8) If $A\subseteq B$, then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(A)\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}Int(B)$.

(9) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int\left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A)$.

(10) $X - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(X - A)$.

(11) $X - \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(A)\right] = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(X - A)$.

(12) $x \in \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Cl(A)$ if and only if for every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U containing x, $U \cap A \neq \phi$.

(13) $\bigcup_{\lambda\in\Lambda} \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl(U_{\lambda}) \subseteq \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(\bigcup_{\lambda\in\Lambda} U_{\lambda}\right)$.

(14) $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-$Int(A\cap B) \subseteq \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(A)\right] \cap \left[\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Int(B)\right]$.

Definition 2.12. A subset A of a topological space (X,τ) is called a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighbourhood* of a point x in X if there exists a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U in X such that $x \in U \subseteq A$.

The set of all $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighbourhoods* of an element x in X will be denoted by: $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}N_x = \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}N_x(X) = \left\{A \subseteq X : A \text{ is a } \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-neighbourhood of } x\right\}$.

Definition 2.13. A mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute* at a point $x\in X$ if for all $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$--*open* subsets V in Y containing $f(x)$, there is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* subset U of X such that $x\in U$ and $f(U)$ is a subset of V. The function f will be called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute* if f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute* at each point $x \in X$.

Theorem 2.14. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a function. Then the following statements are equivalent.

(1) f is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*.

(2) For each $x\in X$ and each $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighbourhood* V of $f(x)$ in Y, there is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*neighborhood* U of x such that $f(U)\subseteq V$.

(3) The inverse image of every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* subset of Y is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* subset of X.

(4) The inverse image of every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* subset of Y is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$- open subset of X.

Definition 2.15. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*continuous* if $f^{-1}(V)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set in X for every open set V in Y.

Proposition 2.16. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*continuous* if and only if $f^{-1}(V)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed* set in X for every closed set V in Y.

Definition 2.17. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called *Pre*-$\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* if and only if the image set $f(U)$ is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set in Y for every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* set U in X.

Proposition 2.18. A bijection function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*homeomorphism* if f is *pre*-$\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* and $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irreseolute*.

Definition 2.19. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called perfectly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* if the inverse image $f^{-1}(V)$ of every $g^{\#}p^{\#}$-*open* set V of Y is both open and closed in X.

Definition 2.20. A function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is called strongly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* if the inverse image $f^{-1}(V)$ of every $g^{\#}p^{\#}$-*open* V in Y is open in X.

3. $G^{\#}P^{\#}$-COMPACT SPACES

Definition 3.1. A collection $\{A_i : i\in I\}$ of $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets in a topological space (X,τ) is called a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of a subset B of X if $B\subseteq \cup\{A_i : i\in I\}$ holds.

Definition 3.2. A topological space (X,τ) is called $g^{\#}p^{\#}$-*compact* if every $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X has a finite subcover.

Definition 3.3. A subset B of a topological space (X,τ) is said to be $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (X,τ) if, for every collection $\{A_i : i\in I\}$ of $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of X such that $B\subseteq \cup\{A_i : i\in I\}$ there exists a finite subset I_0 of I such that $B\subseteq \cup\{A_i : i\in I_0\}$.

Definition 3.4. A subset B of a topological space (X,τ) is said to be $g^{\#}p^{\#}$-*compact* if B is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* as a subspace of X.

Definition 3.5. Every $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space is compact.

Proof. Let $\{A_i : i\in I\}$ be an open cover of (X,τ). Since every open set in X is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in X. So $\{A_i : i\in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ). Since (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{A_i : i\in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$ for X. Hence (X,τ) is a compact space.

Definition 3.6. Every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X.

Proof. Let A be a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of a topological space (X,τ). Then A^c is $g^{\#}p^{\#}$-*open* in (X,τ). Let $\Gamma=\{A_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of A by $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of (X,τ). Then $\Gamma^* = \Gamma\cup\{A^c\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ). That is $X=\left(\bigcup_{i\in I}A_i\right)\cup A^c$. By hypothesis, (X,τ) is a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space and hence Γ^* is reducible to a finite subcover of (X,τ) say $X=\left(\bigcup_{i\in I_0}A_i\right)\cup A^c$ for some finite subset I_0 of I. But A and A^c are disjoint. Hence $A\subseteq\cup\{A_i : i\in I_0\}$. Thus $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\Gamma=\{A_i : i\in I\}$ of A contains a finite subcover. Hence A is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (X,τ).

Theorem 3.7. A $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* image of a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space is compact.

Proof. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* topological space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Let $\Gamma=\{A_i : i\in I\}$ be an open cover of Y. Therefore $f^{-1}(\Gamma)=\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X, as f is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*. Since X is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $f^{-1}(\Gamma)=\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ of X, has a finite subcover say $\{f^{-1}(A_i) : i=1,2,3,...,n\}$. Therefore $X=\bigcup_{i=1}^{n} f^{-1}(A_i)$, which implies $Y=f(X)=\bigcup_{i=1}^{n} A_i$. That is $\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$ is a finite subcover of $\Gamma=\{A_i : i\in I\}$. Hence (Y,σ) is compact.

Theorem 3.8. Suppose that a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* and a subset S of X is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (X,τ), then the image $f(S)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (Y,σ).

Proof. Let $\Gamma=\{A_i : i\in I\}$ be a collection of $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of (Y,σ), such that $f(S)\subseteq \mathrm{U}\{A_i : i\in I\}$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*. So $S\subseteq \mathrm{U}\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$, where $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}\subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X,\tau)$. Since S is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (X,τ), there exists a finite sub collection $\{f^{-1}(A_1), f^{-1}(A_2),\ldots, f^{-1}(A_n)\}$ such that $S\subseteq \mathrm{U}\{f^{-1}(A_1), f^{-1}(A_2),\ldots, f^{-1}(A_n)\}$. That is $f(S)\subseteq \mathrm{U}\{A_1,A_2,...,A_n\}$. Hence $f(S)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to (Y,σ).

Theorem 3.9. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is strongly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a compact space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Then (Y,σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $\{A_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Since f is strongly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*, $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ is an open cover of (X,τ). Again, since (X,τ) is compact, the open cover $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i) : i=1,2,3,...,n\}$. Therefore $X=\mathrm{U}\{f^{-1}(A_i) : i=1,2,3,...,n\}$, which implies $f(X)=\mathrm{U}\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$, so that $Y=\mathrm{U}\{A_i : i=i=1,2,3,...,n\}$. Thus $\{A_1,A_2,...,A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i\in I\}$ for (Y,σ). Hence (Y,σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.10. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is perfectly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a compact space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Then (Y,σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $\{A_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Since f is perfectly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*, $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ is an open cover of (X,τ). Again, since (X,τ) is compact, the open cover $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i) : i=1,2,3,...,n\}$. Therefore

$X = \mathrm{U}\{f^{-1}(A_i) : i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $f(X) = \mathrm{U}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$, so that $Y = \mathrm{U}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_1, A_2, \ldots, A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for (Y, σ). Hence (Y, σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.11. Suppose that a function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* mapping from a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X, τ) onto a topological space (Y, σ). Then (Y, σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* mapping from a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X, τ) onto a topological space (Y, σ). Let $\{A_i : i \in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y, σ). Then $\{f^{-1}(A_i) : i \in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ), since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*. As (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{f^{-1}(A_i) : i \in I\}$ of (X, τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i) : i = 1,2,3,...,n\}$. Therefore $X = \mathrm{U}\{f^{-1}(A_i) : i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $f(X) = \mathrm{U}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$, so that $Y = \mathrm{U}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_1, A_2, \ldots, A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for (Y, σ). Hence (Y, σ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.12. If (X, τ) is compact and every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in X is also closed in X, then (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X. Since every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* set in X is also closed in X. Thus $\{X - A_i : i \in I\}$ is a closed cover of X and hence $\{A_i : i \in I\}$ is an open cover of X. Since (X, τ) is compact. So there exists a finite subcover $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ of $\{A_i : i \in I\}$ such that $X = \mathrm{U}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. Hence (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.13. A topological space (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* if and only if every family of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* sets of (X, τ) having finite intersection property has a nonempty intersection.

Proof. Suppose (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a family of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* sets with finite intersection property. Suppose $\mathrm{I}_{i \in I} A_i = \phi$, then $X - \mathbf{I}(\{A_i : i \in I\}) = X$. This implies $\mathbf{U}\{(X - A_i) : i \in I\} = X$. Thus the cover $\{(X - A_i) : i \in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Then as (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{(X - A_i) : i \in I\}$ has a finite sub cover say $\{(X - A_i) : i = 1,2,3,...,n\}$. This implies that $X = \mathrm{U}\{(X - A_i) : i = 1,2,3,...,n\}$ which implies $X = X - \mathrm{I}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $X - X = X - [X - \mathrm{I}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}]$, which implies $\phi = \mathrm{I}\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. This disproves the assumption. Hence $\mathrm{I}\{A_i : i \in I\} \neq \phi$.

Conversely, suppose (X, τ) is not $g^{\#}p^{\#}$-*compact*. Then there exits a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ) say $\{G_i : i \in I\}$ having no finite subcover. This implies for any finite subfamily

$\{G_i : i = 1,2,3,...,n\}$ of $\{G_i : i \in I\}$, we have $\cup\{G_i : i = 1,2,3,...,n\} \neq X$, which implies $X - (\cup\{G_i : i = 1,2,3,...,n\}) \neq X - X$, therefore $\cap \{X - G_i : i = 1,2,3,...,n\} \neq \phi$. Then the family $\{X - G_i : i \in I\}$ of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* sets has a finite intersection property. Also by assumption $\cap \{X - G_i : i \in I\} \neq \phi$ which implies $X - (\cup\{G_i : i \in I\}) \neq \phi$, so that $\cup\{G_i : i \in I\} \neq X$. This implies $\{G_i : i \in I\}$ is not a cover of (X, τ). This disproves the fact that $\{G_i : i \in I\}$ is a cover for (X, τ). Therefore a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{G_i : i \in I\}$ of (X, τ) has a finite sub cover $\{G_i : i = 1,2,3,...,n\}$. Hence (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.14. Let A be a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* set relative to a topological space X and B be a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of X. Then $A \cap B$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X.

Proof. Let A be $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a cover of $A \cap B$ by $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets in X. Then $\{A_i : i \in I\} \cup \{B^C\}$ is a cover of A by $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets in X, but A is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X, so there exists a finite subset $I_0 = \{i_1, i_2, i_3, \ldots, i_n\} \subseteq I$ such that $A \subseteq (\cup\{A_{i_k} : k = 1, 2, 3, \ldots, n\}) \cup B^C$. Then $A \cap B \subseteq \cup\{A_{i_k} \cap B : k = 1, 2, 3, \ldots, n\} \subseteq \cup\{A_{i_k} : k = 1,2,3,...,n\}$. Hence $A \cap B$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 3.15. Suppose that a function $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* and a subset B of X is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X. Then $f(B)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to Y.

Proof. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a cover of $f(B)$ by $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of Y. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*. Then $\{f^{-1}(A_i) : i \in I\}$ is a cover of B by $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of X. Since B is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to X, $\{f^{-1}(A_i) : i \in I\}$ has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_1), f^{-1}(A_2), \ldots, f^{-1}(A_n)\}$ for B. Then it implies that $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for $f(B)$. So $f(B)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* relative to Y.

Definition 3.16. Let (X, τ) be a topological space and let E be a subset of X. Let $\tau_E^{g^{\#}p^{\#}} = \{A \cap E : A \in g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X, \tau)\}$. Then $\left(E, \tau_E^{g^{\#}p^{\#}}\right)$ is a topological space.

Theorem 3.17. Let (X, τ) be a topological space and let E be a subset of X. Then $\left(E, \tau_E^{g^{\#}p^{\#}}\right)$ is compact if and only if for any $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover Γ of E has a finite subcover of E.

Proof. Suppose E is compact. Let $\Gamma \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X, \tau)$ such that $E \subseteq \cup\Gamma$. Let $\Gamma_E = \{A \cap E : A \in \Gamma\}$. Then $E = \cup\Gamma_E$ and $\Gamma_E \subseteq \tau_E^{g^{\#}p^{\#}}$. By hypothesis, there exists a finite subset $\Gamma_E^* = \{A_i \cap E : i = 1,2,3,...,n\} \subseteq \Gamma_E$ such that $E = \cup\Gamma_E^*$. Then $\Gamma^* = \{A_i : i = 1,2,3,...,n\} \subseteq \Gamma$ and $E \subseteq \cup\Gamma^*$.

Conversely, let $\Upsilon = \{A_i \text{ I } E : i \in I\} \subseteq \tau_E^{g^{\#}p^{\#}}$ such that $E = \text{U}\Upsilon$. Then $\Upsilon^* = \{A_i : i \in A\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* covering of E. By hypothesis, there exists $\Upsilon^{**} = \{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ a finite subset of Υ^* such that $E \subseteq \text{U}\Upsilon^{**}$. Then $\Upsilon^{\#} = \{A_i \text{ I } E : i = 1,2,3,...,n\}$ is a finite subset of Υ such that $E = \text{U}\Upsilon^{\#}$. This proves that $\left(E, \tau_E^{g^{\#}p^{\#}}\right)$ is compact.

4. COUNTABLY $g^{\#}p^{\#}$-COMPACT SPACES

In this section, we present the concept of countably $g^{\#}p^{\#}$-*compactness* and its properties.

Definition 4.1. A topological space (X, τ) is said to be countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* if every countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X has a finite sub cover.

Theorem 4.2. If (X, τ) is a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, then (X, τ) is countably compact.

Proof. Let (X, τ) be a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable open cover of (X, τ). Since $\tau \subseteq g^{\#}p^{\#}\text{-}O(X, \tau)$. So $\{A_i : i \in I\}$ is a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Since (X, τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, therefore countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{A_i : i \in I\}$ of (X, τ) has a finite sub cover say $\{A_i : i = 1, 2, 3, \ldots, n\}$ for X. Hence (X, τ) is a countably compact space.

Theorem 4.3. If (X, τ) is countably compact and every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of X is closed in X, then (X, τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let (X, τ) be a countably compact space. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Since every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of X is closed in X. Thus every $g^{\#}p^{\#}$-*open* set in X is open in X. Therefore $\{A_i : i \in I\}$ is a countable open cover of (X, τ). Since (X, τ) is countably compact, so countable open cover $\{A_i : i \in I\}$ of (X, τ) has a finite sub cover say $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ for X. Hence (X, τ) is a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space.

Theorem 4.4. Every $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let (X, τ) be a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Since (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, so $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{A_i : i \in I\}$ of (X, τ) has a finite sub cover say $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ for (X, τ). Hence (X, τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space.

Theorem 4.5. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* onjective mapping. If X is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, then (Y, σ) is countably compact.

Proof. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X, τ) onto a topological space (Y, σ). Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable open cover of Y.

Then $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ is a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X, as f is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*. Since X is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ of X has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$. Therefore $X = U\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $Y = f(X) = U\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ is a finite sub cover of $\{A_i : i \in I\}$ for Y. Hence Y is countably compact.

Theorem 4.6. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is perfectly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a countably compact space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Then (Y,σ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Since f is perfectly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*, $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ is a countable open cover of (Y,σ). Again, since (X,τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the countable open cover $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$. Therefore $X = U\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $f(X) = U\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$, so that $Y = U\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_1, A_2, \ldots, A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for (Y,σ). Hence (Y,σ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 4.7. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is strongly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a countably compact space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Then (Y,σ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Since f is strongly $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*, $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ is a countable open cover of (X,τ). Again, since (X,τ) is countably compact, the countable open cover $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$. Therefore $X = U\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$, which implies $f(X) = U\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$, so that $Y = U\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_1, A_2, ..., A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for (Y,σ). Hence (Y,σ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 4.8. The image of a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space under a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* mapping is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Proof. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute* mapping from a countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Let $\{A_i : i \in I\}$ be a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Then $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ is a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ), since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*. As (X,τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, the countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{f^{-1}(A_i): i \in I\}$ of (X,τ) has a finite sub cover say $\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$. Then it follows that $X = U\{f^{-1}(A_i): i = 1,2,3,...,n\}$, which implies

$f(X)=\mathrm{U}\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$, so that $Y=\mathrm{U}\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$. That is $\{A_1, A_2, \ldots, A_n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i \in I\}$ for (Y, σ). Hence (Y, σ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

Theorem 4.9. Let (X, τ) be a topological space and $x \in X$. A point $x \in X$ is said to be $g^{\#}p^{\#}$-*limit* point of $A \subseteq X$ provided that every $g^{\#}p^{\#}$-*neighbourhood* of x contains at least one point of A different from x.

Theorem 4.10. Every infinite subset of a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space has a $g^{\#}p^{\#}$-*limit* point.

Proof. Let A be an infinite subset of a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space (X, τ). Suppose that A has not a $g^{\#}p^{\#}$-*limit* point. Then for each $x \in X$, there exists a $g^{\#}p^{\#}$-*open* set G_x containing at most one point of A. Now, the collection $\Lambda = \{G_x : x \in X\}$ forms a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X. As X is $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, then there exist $x_1, x_2, \ldots, x_n$ in X such that $X = \bigcup_{i=1}^{i=n} G_{x_i}$. Therefore X has at most n points of A. This implies that A is finite. But this contradicts that A is infinite. Thus A has a $g^{\#}p^{\#}$-*limit* point.

5. $G^{\#}P^{\#}$-LINDELOF SPACES

In this section, we concentrate on the concept of $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space and its properties.

Definition 5.1. A topological space (X, τ) is said to be $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space if every $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X has a countable subcover.

Definition 5.2. Every $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space (X, τ) is *Lindelöf* space.

Proof. Let (X, τ) be a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space. Let $\{A_i : i \in I\}$ be an open cover of (X, τ). Since $\tau \subseteq g^{\#}p^{\#}$-$O(X, \tau)$. Therefore $\{A_i : i \in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Since (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space. So there exists a countable subset I_0 of I such that $\{A_i : i \in I_0\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* subcover of (X, τ). Hence (X, τ) is a *Lindelöf* space.

Theorem 5.3. Every $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Proof. Let (X, τ) be a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space. Let $\{A_i : i \in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X, τ). Since (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space. Then $\{A_i : i \in I\}$ has a finite sub cover say $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$. Since every finite subcover is always countable subcover and therefore $\{A_i : i = 1,2,3,...,n\}$ is a countable subcover of $\{A_i : i \in I\}$. Hence (X, τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space.

Theorem 5.4. Every $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Proof. Let F be a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of X and $\{G_i : i \in I\}$ be $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of F. Then F^c is $g^{\#}p^{\#}$-*open* and $F \subseteq \mathrm{U}\{G_i : i \in I\}$. Hence $X = (\mathrm{U}\{G_i : i \in I\}) \mathrm{U} F^c$. Since X is

$g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*, then $X=\left(\cup\{G_i : i\in I_0\}\right)\cup F^c$ for some countable subset I_0 of I. Therefore $F\subseteq\cup\{G_i : i\in I_0\}$. Thus F is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 5.5. Let A be a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* subset of X and B be a $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subset of X. Then $A\cap B$ is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Proof. Let $\{G_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of $A\cap B$. Then $A\subseteq\left(\cup_{i\in I}G_i\right)\cup B^c$. Since A is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*, then there exists a countable subset I_0 of I such that $A\subseteq\left(\cup_{i\in I_0}G_i\right)\cup B^c$. Therefore $A\cap B\subseteq\cup_{i\in I_0}G_i$. Thus $A\cap B$ is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 5.6. A topological space (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* if and only if every collection of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subsets of X satisfying the countable intersection property, has, itself, a non-empty intersection.

Necessity: Let $\Lambda=\{F_i : i\in I\}$ be a collection of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subsets of X which has the countable intersection property. Assume that $\cap_{i\in I}F_i=\phi$. Then $X=\cup_{i\in I}F_i^c$. Since X is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*, then there exists a countable subset I_0 of I such that $X=\cup_{i\in I_0}F_i^c$. Therefore, $\cap_{i\in I_0}F_i=\phi$ contradicts that Λ has the countable intersection property. Thus Λ has, itself, a non-empty intersection.

Sufficiency: Let $\{G_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X. Suppose $\{G_i : i\in I\}$ has no countable subcover. Then $X-\cup_{i\in J}G_i\neq\phi$, for any countable subset J of I. Now, $\cap_{i\in J}G_i^c\neq\phi$ implies that $\{G_i^c : i\in I\}$ is a collection of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subsets of X which has the countable intersection property. Therefore $\cap_{i\in I}G_i^c\neq\phi$. Thus $X\neq\cup_{i\in I}G_i$ contradicts that $\{G_i : i\in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X. Hence X is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 5.7. A $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* image of a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space is a *Lindelöf* space.

Proof. Let $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*continuous* mapping from a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space X onto a topological space Y. Let $\{A_i : i\in I\}$ be an open cover of Y. Then $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X, as f is $g^{\#}p^{\#}$-*continuous*. Since X is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space, the $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{f^{-1}(A_i) : i\in I\}$ of X has a countable subcover say $\{f^{-1}(A_i) : i\in I_0\}$ for some countable set $I_0\subseteq I$. Therefore $X=\cup\{f^{-1}(A_i) : i\in I_0\}$, which implies $f(X)=\cup\{A_i : i\in I_0\}$, then $Y=\cup\{A_i : i\in I_0\}$. That is $\{A_i : i\in I_0\}$ a countable subcover of $\{A_i : i\in I\}$ for Y. Hence (Y,σ) is a *Lindelöf* space.

Theorem 5.8. The image of a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space under a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolue* mapping is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space.

Proof. Suppose that a mapping $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*irresolue* mapping from a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space (X,τ) onto a topological space (Y,σ). Let $\{B_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (Y,σ). Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolue.* Therefore $\{f^{-1}(B_i) : i\in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ). As (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space, the $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover $\{f^{-1}(B_i) : i\in I\}$ of (X,τ) has a countable subcover say $\{f^{-1}(B_i) : i\in I_0\}$ for some countable set $I_0\subseteq I.$ Therefore $X=\mathrm{U}\{f^{-1}(B_i) : i\in I_0\}$, which implies $f(X)=\mathrm{U}\{B_i : i\in I_0\}$, so that $Y=\mathrm{U}\{B_i : i\in I_0\}$. That is $\{B_i : i\in I_0\}$ a countable subcover of $\{B_i : i\in I\}$ for $Y.$ Hence (Y,σ) is a $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space.

Theorem 5.9. If (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space and countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, then (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space.

Proof. Suppose (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space and countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space. Let $\{A_i : i\in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ). Since (X,τ) is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space, $\{A_i : i\in I\}$ has a countable subcover say $\{A_i : i\in I_0\}$ for some countable set $I_0\subseteq I.$ Therefore $\{A_i : i\in I_0\}$ is a countable $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of (X,τ). Again, since (X,τ) is countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, $\{A_i : i\in I_0\}$ has a finite subcover and say $\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$. Therefore $\{A_i : i=1,2,3,...,n\}$ is a finite subcover of $\{A_i : i\in I\}$ for (X,τ). Hence (X,τ) is a $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space.

Theorem 5.10. If a function $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolue* and a subset A of X is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* relative to X, then $f(A)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* relative to $Y.$

Proof. Let $\{B_i : i\in I\}$ be a cover of $f(A)$ by $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of $Y.$ By hypothesis, f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolue* and so $\{f^{-1}(B_i) : i\in I\}$ is a cover of A by $g^{\#}p^{\#}$-*open* subsets of $X.$ Since A is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* relative to X, $\{f^{-1}(B_i) : i\in I\}$ has a countable subcover say $\{f^{-1}(B_i) : i\in I_0\}$ for A, where I_0 is a countable subset of $I.$ Now $\{B_i : i\in I_0\}$ is a countable subcover of $\{B_i : i\in I\}$ for $f(A)$. So $f(A)$ is $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* relative to $Y.$

6. ALMOST $G^{\#}P^{\#}$-COMPACT SPACES

Definition 6.1. A topological space (X,τ) is called almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact* $(resp.\ almost\ g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*$)$ provided that every $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X has a finite (resp. countable) sub-collection, the $g^{\#}p^{\#}$-*closure* of whose members cover $X.$

The proofs of the following four propositions are straightforward and therefore will be omitted.

Proposition 6.2. Every almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space is almost $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space.

Proposition 6.3. Every $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* space $\left(resp.\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\ space\right)$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Proposition 6.4. Any finite (resp. countable) topological space $\left(X,\tau\right)$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Proposition 6.5. A finite (resp. countable) union of almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$ subsets of $\left(X,\tau\right)$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Definition 6.6. A subset E of $\left(X,\tau\right)$ is called $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*clopen* provided that it is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* and $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*closed*.

Theorem 6.7. Let F be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*clopen* subset of an almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$ space $\left(X,\tau\right)$. Then F is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Proof. Let F be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*clopen* subset of an almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* space X and $\left\{G_i : i\in I\right\}$ be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* cover of F. Then F^c is $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* and $X\subseteq\left(\mathrm{U}\left\{G_i : i\in I\right\}\right)\mathrm{U}\,F^c$. Since X is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $X=\left(\mathrm{U}\left\{\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(G_i\right) : i\in I_0\right\}\right)\mathrm{U}F^c$. Thus it follows that $F\subseteq\mathrm{U}\left\{\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(G_i\right) : i\in I_0\right\}$. Hence F is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact*.

The proof is similar in the case of almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 6.8. If A is an almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$ subset of $\left(X,\tau\right)$ and B is a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*clopen* subset of X, then $A\mathrm{I}\ B$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Proof. Let $\Lambda=\left\{G_i : i\in I\right\}$ be a $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*open* cover of $A\mathrm{I}\ B$. Then $A\subseteq\left(\mathrm{U}\left\{G_i : i\in I\right\}\right)\mathrm{U}B^c$. Since A is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $A\subseteq\left(\mathrm{U}\left\{\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(G_i\right) : i\in I_0\right\}\right)\mathrm{U}B^c$. Hence $A\mathrm{I}\ B\subseteq\mathrm{U}\left\{\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Cl\left(G_i\right) : i\in I_0\right\}$. Thus $A\mathrm{I}\ B$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact*.

The proof is similar in the case of almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 6.9. Let a mapping $f:\left(X,\tau\right)\to\left(Y,\sigma\right)$ be $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*irresolute*. Suppose that A is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$ subset of X. Then $f\left(A\right)$ is almost $\mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}$-*compact* $\left(resp.\ almost\ \mathrm{g}^{\#}\mathrm{p}^{\#}\text{-}Lindelöf\right)$.

Proof. Suppose that $\{G_i : i \in I\}$ is $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of $f(A)$. Then $f(A) \subseteq U\{G_i : i \in I\}$. Now $A \subseteq U\{f^{-1}(G_i) : i \in I\}$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*, then $\{f^{-1}(G_i) : i \in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of A. By hypothesis, A is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $A \subseteq U\{g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f^{-1}(G_i)] : i \in I_0\}$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*irresolute*, then $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(f^{-1}(G_i)) \subseteq f^{-1}[g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(G_i)]$, for all $i \in I_0$. Hence it follows that $f(A) \subseteq \bigcup_{i \in I_0} f[f^{-1}(g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(G_i))] \subseteq \bigcup_{i \in I_0} g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(G_i)$, which implies that $f(A) \subseteq \bigcup_{i \in I_0} g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(G_i)$. Thus $f(A)$ is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

The proof is similar in the case of almost $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 6.10. Let $f : (X, \tau) \to (Y, \sigma)$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* bijective mapping and (Y, σ) is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact*. Then (X, τ) is almost compact.

Proof. Let $\{G_i : i \in I\}$ be an open cover of X. Then $f(X) = f(\bigcup_{i \in I} G_i)$. Therefore $Y = \bigcup_{i \in I} f(G_i)$. Now, Y is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $Y = \bigcup_{i \in I_0} g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(G_i)]$. Since f is $g^{\#}p^{\#}$-*open* bijective mapping, then f is $g^{\#}p^{\#}$-*closed* mapping. Therefore, we have $g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl[f(G_i)] \subseteq f[Cl(G_i)]$, for all $i \in I_0$. Thus $Y \subseteq \bigcup_{i \in I_0} f[Cl(G_i)] \subseteq f[\bigcup_{i \in I_0} Cl(G_i)]$, which implies that $X = f^{-1}(Y) \subseteq \bigcup_{i \in I_0} Cl(G_i)$. Thus $X = \bigcup_{i \in I_0} Cl(G_i)$. Hence X is almost compact.

Theorem 6.11. If every collection of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subsets of (X, τ), satisfying the finite (resp. countable) intersection property, has, itself, a non-empty intersection, then X is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact* $(resp.\ almost\ g^{\#}p^{\#}\text{-}Lindelöf)$.

Proof. Let $\{G_i : i \in I\}$ be a $g^{\#}p^{\#}$-*open* cover of X. Suppose $\{G_i : i \in I\}$ has no finite sub collection such that the $g^{\#}p^{\#}$-*closure* of whose members cover X. Then $X - \bigcup_{i=1}^{i=n} g^{\#}p^{\#}\text{-}Cl(G_i) \neq \phi$, for any $n \in N$. Therefore $X - \bigcup_{i=1}^{i=n} G_i \neq \phi$. Now, $\bigcap_{i=1}^{n} G_i^c \neq \phi$ implies $\{G_i^c : i \in I\}$ is a collection of $g^{\#}p^{\#}$-*closed* subsets of X which has the finite intersection property. Thus $\bigcap_{i \in I} G_i^c \neq \phi$ implies $X \neq \bigcup_{i \in I} G_i$. But this is a contradiction. Hence X is almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact*.

A similar proof is given in the case of *almost* $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf*.

7. MILDLY $g^{\#}p^{\#}$-COMPACT SPACES

Definition 7.1. A topological space (X, τ) is called mildly $g^{\#}p^{\#}$-*compact* $(resp.\ mildly\ g^{\#}p^{\#}\text{-}Lindelöf)$ provided that every $g^{\#}p^{\#}$-*clopen* cover of X has a finite (resp. countable) subcover.

Definition 7.2. Every mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* space is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Proof. It is straightforward.

Theorem 7.3. Every almost $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. almost } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$ space (X,τ) is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$.

Proof. Let $\Lambda=\{H_i : i\in I\}$ be a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* cover of (X,τ). Since (X,τ) is almost $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $X=\bigcup_{i\in I_0}\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Cl}(H_i)$. Now, $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Cl}(H_i)=H_i$. Thus (X,τ) is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*.

A similar proof is given when (X,τ) is *almost* $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Corollary 7.4. Every $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$ space is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$.

Theorem 7.5. If F is a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* subset of a mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$ space X, then F is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$.

Proof. Let F be a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* subset of X and $\{G_i : i\in I\}$ be a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* cover of F. Then F^c is a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* set and $F\subseteq\bigcup_{i\in I}G_i$. Therefore $X=\left(\bigcup_{i\in I}G_i\right)\cup F^c$. Since X is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $X=\left(\bigcup_{i\in I_0}G_i\right)\cup F^c$. So $F\subseteq\left(\bigcup_{i\in I_0}G_i\right)$. Hence F is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*.

The proof is similar in a case of mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 7.6. If A is a mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$ subset of X and B is a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* subset of X, then $A\cap B$ is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact* $\left(\textit{resp. mildly } \mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}\textit{-Lindelöf}\right)$.

Proof. Let $\Lambda=\{G_i : i\in I\}$ be a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*clopen* cover of $A\cap B$. Then $A\subseteq\left(\bigcup_{i\in I}G_i\right)\cup B^c$. Since A is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $A\subseteq\left(\bigcup_{i\in I_0}G_i\right)\cup B^c$. Therefore $A\cap B\subseteq\bigcup_{i\in I_0}G_i$. Thus $A\cap B$ is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*.

The proof is similar in case of mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*Lindelöf*.

Theorem 7.7. If $f:(X,\tau)\to(Y,\sigma)$ is a $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*open* bijective mapping and (Y,σ) is mildly $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*compact*, then (X,τ) is mildly compact.

Proof. Let $\{G_i : i\in I\}$ be a clopen cover for X. Then $f(X)=f\left(\bigcup_{i\in I}G_i\right)$. Hence $Y=\bigcup_{i\in I}f(G_i)$. Since f is $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*open* bijective mapping, then f is $\mathsf{g}^{\#}\mathsf{p}^{\#}$-*closed*. Therefore

$\{f(G_i) : i \in I\}$ is a $g^{\#}p^{\#}$-*clopen* cover of X. Since Y is mildly $g^{\#}p^{\#}$-*compact*, then there exists a finite subset I_0 of I such that $Y = \bigcup_{i \in I_0} f(G_i)$. Therefore $X = \bigcup_{i \in I_0} G_i$. Thus X is mildly compact.

Proposition 7.8. A subset A of (X, τ) is mildly compact $(resp.\ mildly\ Lindelöf)$ if and only if (X, τ_A) is mildly compact $(resp.\ mildly\ Lindelöf)$.

8 Conclusions

We have used $g^{\#}p^{\#}$-*open* sets to introduce the new concepts of notions in topological spaces namely $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, countably $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, $g^{\#}p^{\#}$-*Lindelöf* space, almost $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space, and mildly $g^{\#}p^{\#}$-*compact* space and have investigated several properties and characterization of these new concepts.

ACKNOWLEDGEMENT

The author is highly and gratefully indebted to Prince Mohammad Bin Fahd University, Saudi Arabia, for providing research facilities during the preparation of this research paper.

References

Ghufran A. Abbas and Taha H. Jasim, On Supra $\alpha-$Compactness in Supra Topological Spaces, Tikrit Journal of Pure Science, Vol. 24(2) (2019), 91 – 97.

Beyda S. Abdullah, and Amir A. Mohammed, On Standard Concepts Using ii-Open Sets, Open Access Library Journal, 2019, Volume 6, e5604, 1 – 12. ISSN Online: 2333 – 9721, ISSN Print: 2333 – 9705.

K. Alli, A. Subramanian, $g^{\#}p^{\#}$-closed sets in topological spaces, International Journal of Mathematics and Soft Computing, Vol. 3, No. 3. (2013), pp. 55 – 60.

Baravan A. Asaad and Alias B. Khalaf, On P_S-Compact Space, International Journal Scientific & Engineering Research, Volume 7, Issue 8, August 2016, 809 – 815.

S. Balasubramanian, C. Sandhya and P. A. S. Vyjayanthi, On $\nu-$Compact spaces, Scientia Magna, 5(1) (2009), 78-82.

Miguel Caldas, Saeid Jafari, and Raja M. Latif, b$-$Open Sets and A New Class of Functions, Pro Mathematica, Peru, Vol. 23, No. 45 – 46, pp. 155 – 174, (2009).

Sakkraiveeranam Chandrasekar, Velusamy Banupriya and M. Suresh, $\theta g^*\alpha$-Closed Sets in Topological Spaces, International Journal of Pure and Applied Mathematics, (In Press).

Sakkraiveeranam Chandrasekar, Velusamy Banupriya and Jeyaraman Suresh Kumar, Properties and Applications of $\theta g^*\alpha$-Closed Sets in Topological Spaces, Journal of New Theory, Number: 18, (2017), Pages: 1 – 11.

R. Devi, S. Sampathkumar and M. Caldas, On supra $\alpha-$open sets and S-continuous mappings, General Mathematics, 16 (2), (2008), 77 – 84.

W. Dunham, A New Closure Operator for non T1 topology, Kyuungpook Math. J., 22(1982), pp. 55 - 60.

H. Z. Hdeib, ω-closed mappings, Rev. Colomb. Mat., 16 (1-2) (1982), 65–78.

M. Khan, T. Noiri and M. Hussain, On s*g-closed sets and s*-normal spaces, CODEN, JNSMAC (April & October 2008) 48, pp. 31 – 41.

K. Krishnaveni and M. Vigneshwaran, Some Stronger forms of supra bTμ - continuous function, Int. J. Mat. Stat. Inv., 1(2), (2013), 84 – 87.

K. Krishnaveni, M. Vigneshwaran, bTμ- compactness and bTμ - connectedness in supra topological spaces, European Journal of Pure and Applied Mathematics, Vol. 10, No. 2, 2017, 323 – 334 ISSN 1307-5543 – www.ejpam.com.

Raja M. Latif, Supra-R-Compactness and Supra-R-Connectedness, International Journal of Recent Trends in Engineering and Research, Volume 04, Issue 01, (2018), Pages 426 – 443.
Raja M. Latif, Supra-I-Compactness and Supra-I-Connectedness, International Journal of Mathematics Trends and Technology, Volume 53, Number 7 (2018), pages 525 – 537.
N. Levine, Semi-open sets and semi-continuity in topological spaces, Amer. Math. Monthly, 70(1963), 36 – 41.
Sabiha I. Mahmood and Jumana S. Tareq, On $S^*g-\alpha-$Open Sets in Topological Spaces, Ibn Al-Haitham Journal for Pure and Applied Sciences, Vol. 27 (3), (2014), 542 – 555.
A. S. Mashhour, M. E. Abd El-Monsefand S. N. El-Deed, On Pre-continuous and weak pre-continuous Mappings, Proc. Math. Phys. Soc. Egypt, 53 (1982), pp. 47 – 53.
A. S. Mashhour, A. A. Allam, F. S. Mohamoud and F. H. Khedr, On supra topological spaces, Indian J. Pure and Appl. Math., No.4, 14(1983), 502 – 510.
Shadya M. Mershkhan and Baravan A. Asaad, Some Properties of P_p-Compact Spaces, General Letters in Mathematics, Vol. 7, Sep. 2019, pp. 13 – 23.
S. Pious Missier and P. Anbarasi Rodrigo, Some Notions of Nearly Open Sets in Topological Spaces, International Journal of Mathematical Archive, 4(12) (2013) 12 – 18.
Amir A. Mohammad and Beyda S. Abdullah, ii-Open Sets in Topological Spaces, International Mathematical Forum, Vol. 14, 2019, no. 1, 41 – 48.
Jamal M. Mustafa, supra b-compact and supra $b-$Lindelöf spaces, Journal of Mathematics and Applications, No36, (2013), 79 – 83.
O. Njastad, Some Classes of Nearly Open sets, Pacific J. Math., 15(3)(1965), pp. 961 – 970.
T. Noiri and O. R. Sayed, On Ω closed sets and Ωs closed sets in topological spaces, Acta Math, 4(2005), 307 – 318.
Hakeem A. Othman and Md. Hanif Page, On an Infra$-\alpha-$Open Sets, Global Journal of Mathematical Analysis, 4(3) (2016) 12 – 16.
P. G. Patil, w - compactness and w - connectedness in topological spaces, Thai. J. Mat., (12), (2014), 499 - 507.
A. Robert and S. Pious Missier, On Semi*-Connected and Semi*-Compact Spaces, International Journal of Modern Engineering Research, Vol. 2, Issue 4, July – Aug. 2012, pp. 2852 – 2856.
A. Robert and S. Pious Missier, A New Class of Nearly Open Sets, International Journal of Mathematical Archive, 3(7) (2012) 2575 – 2582.
A. Robert and S. Pious Missier, Compactness and Compactness via Semi-Star-Alpha-Open Sets, International Journal of Mathematics Trends and Technology, Volume 12, Number 1, Aug. 2014, pp. 1- 7.
O. R. Sayed, Takashi Noiri, On supra b – open set and supra b – continuity on topological spaces, European Journal of pure and applied Mathematics, 3(2) (2010), 295 –302.
O. R. Sayed and T. Noiri, Supra b-irresoluteness and supra b-compactness on topological space, Kyungpook Math. J., 53(2013), 341 – 348.
T. Selvi and A. Punitha Dharani, Some new class of nearly closed and open sets, Asian Journal of Current Engineering and Maths, 1:5 Sep Oct (2012) 305 – 307.
T. M. Al-Shami, Supra semi-compactness via supra topological spaces, Journal of Taibah University for Science, 2018, VOL. 12, NO. 3, 338–343.
L. A. Steen and J. A. Seebach Jr, Counterexamples in Topology, Holt, Rinenhart and Winston, New York 1970.
N. V. Velicko, H-closed topological spaces, Amer. Math. Soc. Transl., 78(2) (1968), 103 – 118.
L. Vidyarani and M. Vigneshwaran, On Supra N-closed and sN-closed sets in Supra Topological Spaces, International Journal of Mathematical Achieve, Vol-4, Issue-2, (2013), 255 – 259.
L. Vidyarani and M. Vigneshwaran, Some forms of N-closed maps in Supra Topological spaces, IOSR Journal of Mathematics, Vol-6, Issue-4, (2013), 13 – 17.
L. Vidyarani and M. Vigneshwaran, Supra N-compact and Supra N-connected in SupraTopological spaces, Global Journal of Pure and Applied Mathematics. Volume 11, Number 4 (2015), pp. 2265-2277.
Albert Wilansky, Topology for Analysis, Devore Publications, Inc, Mineola New York. (1980).

Stephen Willard, General Topology, Reading, Mass.: Addison Wesley Pub. Co. (1970).
Stephen Willard and Raja M. Latif, Semi-Open Sets and Regularly Closed Sets in Compact

WATER SECURITY AND SUSTAINABILITY THREATS IN SUB-SAHARAN AFRICA -A CRITICAL REVIEW

Nura Isyaku Bello

Department of Geography, Aliko Dangote University of Science and Technology, Wudil

ORCID: *0000-0001-8186-5839*

Abstract

This paper critically reviews water security and sustainability threats in Sub-Saharan Africa, examining the interconnected nature of these issues. Sub-Saharan Africa is home to over 900 million people, and the region has suffered from a complex array of water security and sustainability challenges for many years. These challenges are related to a lack of access to clean water, over-extraction of water resources, and increased water pollution. Furthermore, the impacts of climate change have had a disproportionately large impact on the region, leading to decreased rainfall, higher temperatures, and more frequent extreme weather events.

This review research examine the major drivers of water insecurity and sustainability threats in Sub-Saharan Africa which includes population growth, pollution, urbanization, conflict and political instability, and the interconnected nature of these issues, as well as their disproportionate impact on the region. The review also dwell on the progress made in addressing water security and sustainability threats in Sub-Saharan Africa, much more must be done to ensure the region can meet its future water requirements. To this end, it is recommended that the region pursue a holistic approach to addressing these issues, incorporating a range of measures focused on both access to water and water management. Furthermore, it is critical that governments and international organizations continue to support and invest in water-related initiatives in the region to ensure that the necessary resources are available to support long-term water security and sustainability.

Key words: Water Security, Water Sustainability, Sub-Saharan Africa

Introduction

Meeting the growing demands on water resources for people, economies, and nature requires bold action by governments, water users, donors, and the private sector working in partnership to transform water management in fundamental ways. Several international leaders have called for a "blue revolution"—similar to the green revolution—to stimulate concerted action by governments and citizens and avert a looming widespread water crisis emerging in many parts of the globe.

Water security is recognized as one of the great challenges of the 21st century. The triple decline in quantity, quality, and reliability of potable freshwater poses numerous serious problems. These problems also have the potential to cause a domino effect by threatening food systems, increasing disaster risk, and destabilizing peace and security. When water becomes scarce, it can become a potent driver of criminality and corruption. The World Economic Forum's Global Risks Report 2018 assesses water crises among five risks likely to have the biggest impact on human well-being in the next decade. Furthermore, three of the other identified risks (extreme weather, natural disasters, and failure of climate change mitigation and adaptation) are themselves directly influenced by water security. If our management of global water supplies slips further out of control, the ramifications will be felt throughout the world. The effects of water insecurity will likewise compromise our ability to achieve the Global Goals (WEF,2018).

The U.S. Government is committed to using its foreign assistance resources in support of a blue revolution that will help achieve a water-secure world where people and countries have reliable and sustainable access to an acceptable quantity and quality of water to meet human, livelihood,

production, and ecosystem needs while reducing the risks associated with hydrologic variability and the projected impacts of climate changen (David, 2007)

Why Is Water Security Important?

According to the World Economic Forum's Global Risks 2015 report, "Global water crises—from drought in the world's most productive farmlands to the hundreds of millions of people without access to safe drinking water—are the biggest threat facing the planet over the next decade. Other global risks are inextricably tied to water management, access, ex- treme weather events, failure of national governance, state collapse or crisis; rapid and massive epidemics; and failure to adapt to climate change."

To accommodate population growth, global food production will need to increase by 50% by 2050. Considering that agriculture accounts for 70% of global water consumption, there will be dire consequences for water demand..This comes at a time when the world's most productive farm regions—California's Central Valley, the North China Plain, northern India, and America's Great Plains—are already overdrawing their water resources.

Improving water security must be a cross-sectoral theme. Development strategies and investments that ignore water security usually fall short of their aims when water issues and conflicts weaken political and social cohesion, supply and value chains, public and environmental health, and actual service delivery and infrastructure operation.

The five indicators to describe water security

Household water security – based on WHO/UNICEF data on access to water and sanitation

Economic water security – a composite indicator bringing together agriculture, industry, and energy

Urban water security – based on the concept of 'water sensitive cities' (cities in transition to a more sustainable water future) and brings together water supply, wastewater treatment, and urban flooding

Environmental water security – addresses river basin health

Resilience to water-related disasters – addresses risk, vulnerability, and the capacity to cope.

Water security is defined here as the capacity of a population to safeguard sustainable access to adequate quantities of acceptable quality water for sustaining livelihoods, human well-being, and socio-economic development, for ensuring protec- tion against water-borne pollution and water-related disasters, and for preserving ecosystems in a climate of peace and political stability. This definition implies that water is managed sustainably throughout the water cycle and is done so through an inter-disciplinary focus, so that it contributes to socio-economic development and reinforces societal resilience to environmental impacts and water-borne diseases without compromising the present and future health of populations and ecosystems. Achieving water security requires allocation among users to be fair, efficient and transparent; that water to satisfy basic human needs is accessible to all at an affordable cost to the user; that water throughout the water cycle is collected and treated to prevent pollution and disease; and that fair, accessible and effective mechanisms exist to manage or address disputes or conflicts that may arise. The concept operates at all levels, from individual, household and community, to local, sub-national, national, regional and international settings, and takes into account the variability of water availability over time.

Key Aspects of Water Security

The discourse on water security in recent years contains a number of common, key elements to water security. Below is a summary of the core elements necessary to achieving and maintaining water security, as found in a broad range of published definitions:

Access to safe and sufficient drinking water at an affordable cost in order to meet basic needs, which includes sanitation and hygiene (cf. United Nations General Assembly, 2010), and the safeguarding of health and well-being;

Protection of livelihoods, human rights, and cultural and recreational values;

Preservation and protection of ecosystems in water allocation and management systems in order to maintain their ability to deliver and sustain the functioning of essential ecosystem services;

Water supplies for socio-economic development and activities (such as energy, transport, industry, tourism);

Collection and treatment of used water to protect human life and the environment from pollution;

Collaborative approaches to transboundary water resources management within and between countries to promote freshwater sustainability and cooperation;

The ability to cope with uncertainties and risks of water-related hazards, such as floods, droughts and pollution, among others; and,

Good governance and accountability, and the due consideration of the interests of all stakeholders through: appropriate and effective legal regimes; transparent, participatory and accountable institutions; properly planned, operated and maintained infrastructure; and capacity development.

Global water future

There is a finite amount of fresh water on our planet – only 3% of the total water in the world is freshwater and less than 1% is readily usable by humans2. The 20th century saw huge advances in technology and humans' ability to harness nature for productive purposes. In terms of water, societies developed large dams and infrastructure projects to supply irrigation, hydropower, industrial and urban development. However, this success has come at a cost, with rivers and aquifers in many parts of the world drying up. The consequences have become dire for ecosystems and for many people who rely on over-exploited water resources.

The future of the world's water supplies is undoubtedly a story of increasing stress. What makes it likely that the world's water supply will become more stressed? The short answer is change:

First, the world's population is expected to peak at about nine billion by 2050. The additional food and water requirements that this implies are significant, given that most of the three billion additional people will live in the developing world, often in places where water resources are already stressed and increasingly in cities which are poorly served by water and sanitation service infrastructure.

Second, rises in the standard of living in developing countries tends to result in higher per capita water requirements, especially through shifts in demand for different food crops.

Third, economic growth requires a direct water supply (for increasing domestic, agricultural and industrial use) and the maintenance of water supplies to energy production (for instance, cooling water for thermal power plants, or river flows for hydropower).

Fourth, increasing water infrastructure development to meet water and energy needs results in the alteration of freshwater systems and potential conflicts between upstream communities and their downstream "rivals" for water.

Fifth, climate change predictions indicate greater variability in rainfall in many parts of the world, the melting of ice packs and reduced water availability in many of the current food and fibre producing regions of the world, as well as an increase in flood risk to growing cities.

Sixth, collapsing wetland, river, lake and estuary ecosystems reduces their resilience and ability to directly provide flood attenuation, waste assimilation and food production.

Seventh, an increasingly carbon-limited world could restrict the adoption of carbon-intensive technology in the longer term to solve water scarcity, such as energy- hungry desalinisation schemes and the pumping of water between river basins.

The increasing scarcity of water raises a fundamental question for the future. Countries and companies will be judged, not by the fact that water will become increasingly scarce, but rather by the way in which they jointly manage and share this precious resource. Three distinct pathways may be foreseen: first competition over water will increase through conflict and protectionism; second

commercialisation of water or agricultural products containing water will lead to increasingly variable and risky markets driven by climate change; and third, cooperation will lead to the equitable, efficient and sustainable management of water resources. This distinction is particularly dramatic because 60% of the world's freshwater resources lie in rivers, lakes and aquifers that are shared by different countries.

Water Situation in Sub-Saharan Africa (SSA)

Many regions of the world, particularly, Sub-Saharan Africa are entering a new phase of development where how to get an adequate supply of safe water for people, industrial and farm use has become a source of worry by the day. The diminishing availability of safe water resources in the region, coupled with the escalating number of diseases and sickness associated with the use of unsafe water in many parts of Sub-Saharan region represents an important concern for governments and other relevant stakeholders. The assertion of Joan Clos, the Executive Director of UN-Habitat that Africa is among the most hit region of the world by water scarcity" lends credence to this. In the words of Clos, "Africa is the fastest urbanizing continent on the planet, and the demand for water and sanitation in the region is outstripping supply in its cities"

Of all the regions of the world, SSA, where the agricultural practice is predominantly 'rainfed', is the area where the shortage of water is felt the most. Out of the 884 million people that do not have access to clean and safe water in the world, 37% of such individuals are found in SSA (IPCC, 2013). Even though SSA is blessed with a large amount of rainfall, this is seasonal, and it is not evenly distributed through all the communities that dotted the region. The problem of scarcity of water in SSA has even become exacerbated by the aridness of most of its area and regular occurrence of drought and flood. SSA experiences pronounced drought in most of the region due to its vulnerability to the effects of climate change and global warming. More than any place in the world, Sub-Saharan Africa region experiences water loss due to the strong influence of rising temperature associated with the area (IPCC, 2013). In line with the estimation of The Human Development Report that predicts as much as 10% less rainfall in most interior regions of Sub-Saharan Africa, scarcity of water is estimated to displace between 24million to 700 million people due to an unliveable condition associated with loss of water that would permeate the region by 2030 More than ever before, communities in Sub-Saharan Africa need more water than populations in other regions of the world. Countries in SSA have recorded little success in meeting Goal Target 7c of the Millennium Development Goals (MDGs) that specifies halving the number of people without access to sustainable and safe drinking water by 2015. The programme in 2006 revealed that the largest number of water-stressed countries was found in Sub-Saharan Africa. The programme also revealed that water pollution was responsible for 300 million people who were victims of water-stressed conditions during the same period.

Implications of Water Scarcity in Sub-Saharan Africa

Safe and adequate water supply is of utmost importance to a country's or region's quest for sustainable development. Inadequate water supply has remained a perennial problem in many parts of the Sub-Saharan region of Africa, notwithstanding the amount of rainfall in that part of the world (Nura, 2014).

Several other factors apart from population growth are responsible for increasing pressures on demand for water supply in SSA. Water, without doubt, plays many roles and this is so widespread. The effects of the inadequacy of water resources or water shortages have a lot of health, economic, environmental, political and social implications on inhabitants of the sub- Saharan region of Africa. Specifically, in rural areas of Africa where 80% to 90% of all families engaged in subsistence farming, water scarcity translates indirectly to a loss of food security (Niang, 2014). In many instances, desertification and drought, which are corollaries of water shortages, have often resulted in economic and human losses due to crop failure and starvation.

No doubt, there is a growing recognition of the impact of adequate water supply on the development and growth of agriculture all over the world. Apart from the varied contributions of water to agriculture, water also ensures the integration of different societal activities. Water to a considerable extent enables cooperation between societies and municipalities in many parts of the world (Pietilä et al. 2010). There is a flip side to this contribution attributed to water. On the social side, however, scarcity of water has adversely impacted several areas of human activities and endeavors such as job

opportunities, farm incomes, the ability of the poor to afford the cost of domestic water, resettlement, displacement, conflict, gender decentralization, conflict, in many parts of Sub-Saharan Africa.

Closely related to this, however, is the fact that women and children that live in areas with water shortages in SSA feel the brunt of water scarcity more because they are burdened with sourcing and collecting of water for their household use (WHO and UNICEF, 2010). This practice of scavenging for water over long distances and for an extended period every day has often caused unfinished education among many children. In addition to water poverty prevalent among the inhabitants of the region, about 443 million school days are lost every year due to water-related illnesses in SSA. The continuous use of unsafe water, improper disposal of waste, and lack of water for hygienic living in schools have perpetuated such diseases like cholera, typhoid, and hepatitis. On many occasions, outbreaks of such conditions have resulted in schools' closures while this has made education impossible in many rural areas. The effect of water scarcity is also evident among young girls in areas where clean water shortages are pronounced in SSA. More often than not, many of the schools and homes in such area can only boast of few toilet facilities. This, however, has led to a situation whereby young girls mostly drop out of school when they reach puberty. This has consequently led to the problem of undereducated societies in many parts of SSA. According to UNICEF and WSSCC (2005), more than half of the girls that drop out of primary school do so due to the scarcity of water and toilet facilities.

Another apparent social impact of water in many parts of Sub-Saharan Africa is its toll on women. In areas where the shortage of safe water is pronounced in SSA, many women travel many kilometres to bring in safe water for the domestic use of their family. The affected women make this trip more than once in a day. This practice has robbed many women the chances of receiving education and opportunity to hold down a job as they eventually become regular water carriers for the family (WHO and UNICEF, 2010). At the same time, scarcity of water in many parts of Sub-Saharan Africa is partly responsible for endemic poverty, pronounced hunger and rising unemployment evident in the region. In an area where agriculture is mainly rain-fed, and a significant number of people is engaged in agriculture-related activities; reduction in the water supply or its scarcity will automatically lead to reduce, shortages of food and escalation of food prices. The resultant effect of this will be job loss as farmers and industries face shortages and reduction in consumption (African Development Bank, 2007).

Evidence also abound that shortages of water in Sub-Saharan Africa are also responsible for the consumption of polluted surface water by people from local communities. Due to the scarcity of water, many farmers in SSA make use of wastewater to grow their crops. This, however, is responsible for people's consumption of foods that contain chemicals and disease-causing organisms that are transferred through sewage. In effect, the use of polluted food items is identified as a factor responsible for rising cases of illnesses and diseases, which in turn affect education, training, productivity and skill development (The Nature Conservancy, 2016).

Disparities in Water Accessibility within Sub-Saharan Africa

While there is a large disparity in access to clean water between sub-Saharan Africa and the majority of the world, there are also many existing disparities within sub-Saharan Africa: between countries, between urban and rural areas, and between rich and poor populations. Although the general statistics for sub-Saharan Africa paint a troubling picture for the whole region in terms of water access, there are several countries that fall well above the averages. Of course, that means that there are countries within the region that fall well below average. For example, two extremes within the region are South Africa and Somalia. As of 2010, 91% of South Africa’s population had access to clean water, compared to only 29% in Somalia (UNICEF, WHO, 2012).

Furthermore, country averages hide the large disparities that exist between urban and rural areas. Overwhelmingly, urban populations are far more likely to have access to clean water. For example, although 91% of South Africa’s national population has access to water, this is true for only 79% of its rural population, compared to 99% of its urban population (UNICEF, WHO, 2012). Therefore, the country’s average hides the fact that a fifth of the population still faces water insecurity. Likewise,

there is a wide gap between Somalia's urban and rural population; 66% of urban residents have an improved water source, compared to a mere 7% for rural residents (UNICEF, WHO, 2012). These trends are reflected regionally, as 83% of sub-Saharan's urban population has access, compared to 49% for rural populations. Although these statistics prove to be encouraging for urban settlements, they demonstrate the severity of the water scarcity in rural areas (Ogunfowokan et al., 2005).

Finally, there are huge disparities between rich and poor populations in access to improved water sources. In order to assess the difference between the wealthy and the poor, the JMP divided the population of 35 countries in sub-Saharan Africa into fifths based on wealth. They found that the richest fifth of the population was far more likely to have access to clean drinking water. For the total population that was analyzed, only 35% of the poorest fraction had access to an improved water source. Interestingly, none of the 35% had access to piped water; all used other improved water sources, such as boreholes or protected wells. On the other hand, 89% of the richest fifth of the population in sub-Saharan Africa was found to have access to an improved water source, and 38% of this fifth has access to piped water (UNICEF, WHO, 2012).

Threats to Water Resources Development in SSA

Water resources development includes the Construction, harnessing, distribution and protection of both surface and groundwater infrastructures for the domestic, agricultural and industrial needs of the society. This is further boosted by the various interventions by government, donor agencies and the setting up of many agencies at the national and sub-national levels. Inspite of the robust structure in place for the development of SSAN's Water Resources, there are numerous threats militating against the achievement of the MDGs Goal Development is threatened when the quantity and quality of water available in an environment is insufficient to meet the various needs of the population and future expansion is hampered by the depletion and or quality deterioration of the resources resulting in water poverty or distress.

Implications For Surface Water Bodies

Climate Change manifesting in increased evapo-transpiration and the attendant moisture deficit, decreasing precipitation with accompanying water level lowering in shallow aquifers and decreasing surface flows. These threats impact more on the sub-sahelian region.

Climate change manifesting in increased coastal floods and saline water intrusion into upper coastal aquifers especially in the tropical rainforest zones.

Oil spills that pollute the creeks and surface waters and groundwaters in the Niger Delta.

Indiscriminate disposal of industrial effluents into surface water bodies due largely to regulation lapses nationwide.

Impoundment of surface water for irrigation purposes and use of fertilizers for agriculture which result in decreased downstream flows and pollution of shallow aquifers by leachates.

Poor management of water resources leading to infrastructural decay that result in unsustainable development and unsafe exploitation of ground water (Goodrich, 2008)

Water Resources in Sub-Saharan Africa

Surface water is a crucial resource in Sub-Saharan Africa, surface water refers to water sources such as rivers, lakes, reservoirs, and wetlands that are visible on the Earth's surface. Sub-Saharan Africa is home to numerous major rivers, lakes, and wetlands that play a significant role in supporting various sectors, including agriculture, energy generation, transportation, and ecosystem functioning. Some of the prominent rivers in the region include the Nile, Niger, Congo, Zambezi, and Limpopo. These rivers provide a reliable water source for irrigation, domestic use, and industrial activities ((Mustapha, 2008).

Lakes and reservoirs are also vital surface water resources in Sub-Saharan Africa. Lake Victoria, the largest freshwater lake in Africa, plays a significant role in supporting livelihoods, transportation, and fisheries in the region. Other important lakes include Lake Tanganyika, Lake Malawi, and Lake Chad. Additionally, reservoirs created by damming rivers provide water storage, hydropower generation, and irrigation opportunities, contributing to the region's water security.

The availability of surface water in Sub-Saharan Africa is influenced by seasonal variations and climate conditions. The region experiences wet and dry seasons, leading to fluctuations in water levels. Some areas may face water scarcity during dry periods, while others may be prone to flooding during heavy rainfall. Managing the variability of surface water resources is essential for sustainable water management in the region.

However, there are challenges associated with surface water in Sub-Saharan Africa. These challenges include pollution from industrial and agricultural activities, sedimentation, invasive species, and over-extraction of water. These factors can degrade water quality and diminish the availability of safe and clean water for various uses (Reza et al 2007).

Effective management and governance of surface water resources are crucial to ensure water security and sustainability in Sub-Saharan Africa. This involves implementing integrated water resource management approaches, strengthening monitoring and data collection systems, promoting water conservation and efficiency measures, and fostering cross-border cooperation for Transboundary rivers and lakes. In conclusion, surface water plays a vital role in Sub-Saharan Africa, providing a source of livelihood, supporting ecosystems, and facilitating economic activities. Understanding the availability, variability, and management of surface water resources is essential for addressing water security and sustainability challenges in the region.

Groundwater is an important water resource in Sub-Saharan Africa, and this note provides an overview of its significance and challenges in the region. Groundwater refers to water that is stored beneath the Earth's surface in aquifers, which are underground layers of permeable rock or sediment that can hold and transmit water. Sub-Saharan Africa has extensive groundwater resources, and they play a crucial role in meeting the water needs of both rural and urban communities. Groundwater serves as a reliable and often more accessible source of water compared to surface water, particularly in areas where surface water is limited or unreliable. It supports various uses, including drinking water supply, irrigation for agriculture, livestock watering, and industrial processes (Bello, 2021).

The distribution and availability of groundwater in Sub-Saharan Africa vary across different regions. Some areas have large, productive aquifers, while others may have limited groundwater potential. The characteristics of aquifers, such as their depth, storage capacity, and recharge rates, influence the availability and sustainability of groundwater resources.

However, there are several challenges associated with groundwater in Sub-Saharan Africa. Over-extraction of groundwater for irrigation and domestic purposes can lead to the depletion of aquifers and the lowering of water tables, resulting in decreased water availability and increased costs for accessing deeper water. Furthermore, inadequate management and unregulated drilling of boreholes can lead to contamination of groundwater sources, affecting their quality and safety for human consumption. In Sub-Saharan Africa, the rural population heavily relies on groundwater for their water supply needs. However, access to safe and reliable drinking water remains a challenge in many areas due to limited infrastructure, lack of maintenance of wells and boreholes, and inadequate water quality monitoring and treatment facilities (Enete and Ezenwanji, 2011).

Challenges of Water Security and Sustainability

Sub-Saharan Africa faces numerous challenges in achieving water security and sustainability, which hinder the region's ability to meet the water needs of its population and ensure the long-term availability and quality of water resources. This note highlights some of the key challenges faced by the region.

Population Growth and Urbanization: Rapid population growth and increasing urbanization exert significant pressure on water resources in Sub-Saharan Africa. The growing population leads to increased water demand for domestic, industrial, and agricultural purposes, straining the already

limited water supply. Urbanization further intensifies this pressure, as cities struggle to provide adequate water infrastructure and services to meet the needs of a concentrated population (Izonfuo, 2001).

Climate Change and Variability: Sub-Saharan Africa is highly vulnerable to climate change impacts, including changes in rainfall patterns, increased frequency of droughts and floods, and rising temperatures. These changes affect water availability, exacerbate water scarcity, and impact the reliability of water sources. Climate change also poses challenges for water infrastructure and management, as existing systems may not be resilient enough to cope with changing conditions.

Land Use and Deforestation: Unsustainable land use practices, such as deforestation, agriculture expansion, and soil degradation, contribute to water-related challenges in the region. Deforestation reduces the capacity of forests to retain and regulate water, leading to increased runoff and soil erosion. This, in turn, affects water quality, availability, and the stability of ecosystems.

Water Pollution and Degradation: Water pollution from agricultural runoff, industrial discharges, inadequate sanitation systems, and improper waste management is a significant challenge in Sub-Saharan Africa. Contaminated water sources pose risks to public health and ecosystem integrity. Additionally, degradation of water bodies, including wetlands and rivers, further reduces water availability and impairs ecosystem services.

Inadequate Infrastructure and Management Systems: Limited investment in water infrastructure, inadequate maintenance of existing systems, and weak institutional capacity hinder water security and sustainability. Inadequate storage and distribution systems, as well as inefficient water management practices, contribute to water losses, inefficiencies, and inequitable access to water resources.

Conflicts and Political Instability: Political instability, conflicts, and social unrest can disrupt water management systems, impede infrastructure development, and hinder cooperation in shared river basins. These challenges create uncertainties in water allocation, impede investment, and limit the potential for integrated water resource management approaches.

Impacts of water insecurity in Sub-Saharan Africa

Water insecurity in Sub-Saharan Africa has profound impacts on various sectors, ecosystems, and the well-being of the population. This note highlights some of the key impacts of water insecurity in the region.

Health and Sanitation: Limited access to safe drinking water and inadequate sanitation facilities contribute to waterborne diseases, including diarrhea, cholera, and typhoid. Water insecurity exacerbates public health challenges, particularly in rural areas and densely populated urban settlements with inadequate water infrastructure and sanitation systems.

Agriculture and Food Security: Sub-Saharan Africa's agricultural sector heavily relies on water for irrigation. Water insecurity, including water scarcity and unreliable rainfall patterns, poses significant challenges to agricultural productivity and food security. Insufficient access to water for irrigation limits crop yields, leads to crop failures, and affects the livelihoods of farming communities.

Energy Generation: Water is crucial for hydropower generation in Sub-Saharan Africa. Water insecurity impacts the availability and reliability of hydropower, which can result in energy shortages and affect industrial and domestic electricity supply. This further hinders economic development and quality of life for communities.

Ecosystems and Biodiversity: Water insecurity affects ecosystems and biodiversity in Sub-Saharan Africa. Reduced water availability and altered flow regimes can lead to habitat degradation, loss of wetlands, and decline in aquatic biodiversity. The health of rivers, lakes, and other water bodies is crucial for supporting diverse ecosystems and maintaining ecological balance.

Economic Development: Water insecurity hampers economic development in Sub-Saharan Africa. Limited access to reliable water sources affects industries, businesses, and agricultural productivity, leading to reduced economic growth and job opportunities. Additionally, water-related challenges can deter foreign investments and hinder socio-economic progress.

Gender and Social Impacts: Water insecurity disproportionately affects women and girls who are often responsible for water collection in many households. The burden of fetching water falls on them, limiting their educational opportunities, economic participation, and overall well-being. Water insecurity exacerbates gender inequalities and contributes to social challenges in the region.

Case Studies of Water Security and Sustainability in Sub-Saharan Africa

This note explores several case studies that shed light on the water security and sustainability challenges faced by different regions in Sub-Saharan Africa. These case studies highlight the complexities and specific issues related to water resources in these areas, providing valuable insights into potential solutions and best practices.

Sahel Region: The Sahel region, spanning across multiple countries, faces water security challenges due to its semi-arid climate and vulnerability to climate change. The case study examines initiatives such as small-scale irrigation schemes, rainwater harvesting, and community-led water management approaches that have shown promise in enhancing water security and improving livelihoods in this arid region.

Lake Chad Basin: The Lake Chad Basin, shared by Cameroon, Chad, Niger, and Nigeria, has experienced a significant decline in water levels due to climate change, population growth, and competing water demands. The case study explores the implications of shrinking water resources on agriculture, fisheries, and the livelihoods of local communities. It also highlights the importance of transboundary water cooperation in managing shared resources effectively.

Niger River Basin: The Niger River Basin, covering several countries including Guinea, Mali, Niger, and Nigeria, faces challenges related to water scarcity, pollution, and inadequate infrastructure. The case study examines the impacts on agriculture, hydropower generation, and navigation, and explores strategies for sustainable water management, such as the promotion of efficient irrigation techniques and integrated basin management approaches.

Zambezi River Basin: The Zambezi River Basin, shared by eight countries including Angola, Zambia, Zimbabwe, and Mozambique, is characterized by diverse water-related challenges. The case study delves into issues such as water pollution, hydropower development, and water allocation conflicts. It showcases successful examples of transboundary cooperation and adaptive management strategies, highlighting the importance of shared governance in ensuring water security and sustainability.

Success Stories and Best Practices in Sub-Saharan Africa

This note highlights success stories and best practices in Sub-Saharan Africa that demonstrate effective approaches to addressing water security and sustainability challenges. These examples showcase innovative initiatives, strategies, and interventions that have proven successful in improving water management, enhancing access to safe water, and promoting sustainable practices.

Rainwater harvesting and Storage: Rainwater harvesting has been successfully implemented in various parts of Sub-Saharan Africa to capture and store rainwater for domestic use, agriculture, and livestock. These initiatives involve the construction of rooftop catchment systems, surface ponds, and underground storage tanks. By capturing and storing rainwater during wet seasons, communities can have access to water during dry periods, mitigating water scarcity challenges.

Small-Scale Irrigation Systems: Small-scale irrigation schemes have played a vital role in enhancing agricultural productivity and food security in Sub-Saharan Africa. These systems, such as drip irrigation and small reservoirs, allow farmers to efficiently use water resources, reducing water wastage and increasing crop yields. Successful examples include community-managed irrigation projects that empower farmers and promote sustainable water use in agriculture.

Water Conservation and Efficiency Measures: Promoting water conservation and efficiency measures is crucial for ensuring sustainable water management in the region. Initiatives such as promoting water-saving technologies, water-efficient practices in agriculture, and public awareness campaigns have yielded positive results. These efforts reduce water losses, improve water-use efficiency, and contribute to water conservation and sustainability.

Cross-Border Water Cooperation: Transboundary water cooperation has been successful in Sub-Saharan Africa, fostering collaboration among countries sharing river basins and lakes. These cooperative mechanisms involve the development of joint management frameworks, agreements, and institutions to address common water challenges. Notable examples include the Orange-Senqu River Basin Commission and the Lake Victoria Basin Commission, which promote shared governance, water allocation, and sustainable management practices.

Public-Private Partnerships: Public-private partnerships (PPPs) have shown promise in addressing water-related challenges in Sub-Saharan Africa. Collaborations between governments, private companies, and non-governmental organizations have facilitated investments in water infrastructure, technology, and service delivery. PPPs have helped improve water supply, sanitation, and wastewater management, ensuring access to safe water and sanitation services for communities.

Future Outlook and Recommendations

This note examines the future outlook for water security and sustainability in Sub-Saharan Africa and provides recommendations to address the challenges and capitalize on opportunities for improved water management in the region.

Strengthening Data and Monitoring Systems: Enhancing data collection, monitoring, and analysis systems is crucial for informed decision-making and effective water management. Investing in advanced technologies, remote sensing, and real-time monitoring can provide accurate and timely information on water availability, quality, and usage patterns. This data can support evidence-based policies, planning, and resource allocation.

Enhancing Regional Cooperation: Strengthening regional cooperation among countries sharing transboundary water resources is vital. This includes promoting dialogue, establishing joint management frameworks, and sharing information and experiences. Collaborative initiatives can facilitate equitable water allocation, conflict resolution, and coordinated responses to water-related challenges, fostering peace, stability, and sustainable development in the region.

Sustainable Financing Mechanisms: Developing sustainable financing mechanisms is essential for long-term investment in water infrastructure, maintenance, and management. This includes exploring innovative financing models, such as public-private partnerships, user fees, and water tariffs, to generate revenue for water-related projects. Additionally, engaging international donors and mobilizing funds for water-related initiatives can support sustainable financing in the region.

Strengthening Institutions and Governance: Enhancing institutional capacity and governance structures is crucial for effective water management. This involves establishing clear mandates, roles, and responsibilities for water management institutions, improving coordination among stakeholders, and promoting transparent and accountable decision-making processes. Strengthening governance frameworks can ensure equitable water allocation, sustainable practices, and effective implementation of policies and regulations.

Investing in Research and Innovation: Promoting research and innovation in water management is essential for developing context-specific solutions and addressing emerging challenges. Investing in scientific research, technological advancements, and knowledge-sharing platforms can lead to innovative approaches in water conservation, wastewater treatment, climate change adaptation, and sustainable water use. Collaboration between research institutions, governments, and stakeholders can foster innovation and drive positive change.

Sub-Saharan Africa has the potential to achieve significant progress in water security and sustainability by implementing these recommendations. By adopting a holistic approach, engaging stakeholders, and prioritizing sustainable practices, the region can overcome water-related challenges and ensure a resilient and water-secure future for its people and ecosystems. Continued commitment, collaboration, and investment are crucial for achieving sustainable water management and realizing the full potential of water resources in Sub-Saharan Africa.

References

Abdulkadir, A.i. Usman, M.T, Shaba, A.H (2015). An integrated approach to delineation of eco-climatic zones in Nirthern Nigeria; Journal of ecology and the Natural Environment,7 (9); 247-255

African Development Bank, 2007. Gender, Poverty and Environmental indicators on African countries: 2007. Economic and social statistic devision, ADB

Araya, A., SD Keesstra, L Stroosnijder (2010). "A new agro-climatic classification for crop suitability zoning in northern semi-arid Ethiopia." Agricultural and forest meteorology 150 (7): 1057-1064

Adapted from David Grey and Claudia W. Sadoff, 2007. "Sink or Swim? Water security for growth and development: water policy vol. 9, No. 6, pp. 545-71

Bello, N. I., Imam, M. Z., Adamu, H. & Abubakar, A. S. (2021). Overview of domestic water supply in Kano state, Nigeria.*International Journal of Geography and Geography Education (IGGE),* 44, 489-494.

Goodrich DL (2008) The Interactions between Ground Water and Surface water. Aquifer

Enete, I. C. and E. Ezenwanji (2011). "Implications of climate variability on water resources of Nigeria: a review. "Journal of Geography and Regional Planning 4(13);678

Gadzama & Co (1998). Kano State Environmental Action Plan, A Report. Pp. 1-110

Goodrich DL (2008). The Interactions between grongwater and surface water. Aquifer Protection Section Division of Water Quality NCDENR

Izonfuo LWA, Bariweni AP (2001). The effec of the urban runoff water and human activities on some physico-chemical parameters Epie Creek in the Niger Delta. Jouranl of Applied Science and Environmental Management 5: 47-55

Owamah ,H.I. (2019). A comprehensive assessment of groundwater quality for drinking purpose in a Nigerian rural Niger Delta community, Groundwater for sustainable development 10(2020)100286

Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), 2013. " summary for policy makers in climate change 2013: The physical science basis. The contribution of working group 1 to the fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate chang, ed. T.F Stocker et.al. (Cambridge, UK, and New York: Cambridge University Press, 2013).

Jaji MO, Bamgbose O, Odukoya OO, Arowolo TA (2007). Water quality assessment of Ogun River, South west Nigeria. Environmental Monitoring Assessment 33: 473-482.

Medugu N.I., M. Rafee Majid, Foziah Johar, (2011). " Drought and desertification management in arid and semi-arid zones of Northern Nigeria" Management of Enviornmental Quality: An International Journal; 22 (5): 595-611

Mustapha MK (2008) Assessment of the Water quality of Oyun Reservoir, Offa, Nigeria, using selected Physico-Chemical Parameters. Turkish Fishery and Aquatic sceince 8: 309-319

Niang et al., "Africa," in Climate Change 2014: Impacts, Adaptation, and Vulnerability, part B: Regional Aspects ed. V.R. Barros et al. Cambridge, UK, and New York: Cambridge University Press

Nura, I.B., Tuna, F., (2014). Evaluation of Potable Water Demand and Supply in Kano State, Nigeria. Lan Lambert Publishing Academy, ISBN: 978-3-659-23150-6

Ogunfowokan AO, Okoh EK, Adenuga AA, Asubiojo OI (2005). An assessemnt of the impact of point source pollution from a university sewage treatment oxidation pond on a receiving stream – a preliminary study. Journal of Applied Sciences 5: 36-43.

Pietilä, P., Katko, T., Seppälä, O., 2010a. The uniqueness of water services. E-Water.EWA http://www.ewaonline.de/portale/ewa/,nsf/home?readform&objectid=7BBE56D63E38CEBDC1257727002F494A

Reza M., Vicente de P., Rodrigues da S. (2007). Rainfall trends in Arid and semi arid regions of Iran: Journal of Arid Environments 70 (2007) 344–355

Sawa, B. A.1, Ati, O. F., Jaiyeoba, I. A., Oladipo, E. O. (2015). Trends in Aridity of thye Arid and Semi Arid Regions of Northern Nigeria; Journal of Environment and Earth Science. 5(10):61-68

Tabari, H., Hirad A. P., Hosseinzadeh P.T (2012). "Temporal trends and spatial characteristics of drought and rainfall in arid and semiarid regions of Iran." Hydrological processes 26 (22): 3351-3361.

Taiwo AM (2011) Composting as a sustainable waste management technique in developing countries. Journal of Environmental Science and Technology 4: 93-102. UNICEF and WSSCC, 2005."Women, Water and Hygiene Are Key to Change in Africa", Joint Press Release, Sept, 14,2005, http://www.unicef.org/media/media_28260.html.

UNICEF, WHO. (2012). Progress on Drinking Water and Sanitation 2012 Update. Retrieved 11,3, 2014, from http://whqlibdoc.who.int/poblications/2012/9789280646320 eng.pdf/ua=1

WEF (World Economic Forum). 2018. Global Risks Report 2018. Geneva

WHO/UNICEF Joint Monitoring Programme for Water Supply and Sanitation, Progress on sanitation and drinking water 2010 update (Geneva: WHO and UNICEF, 2010).

HAKKÂRI TRADITIONAL DOWRY BAGS CALLED *TÊRIK*

Assoc. Prof. Dr. Hasan BUĞRUL

Van Yuzuncu Yil University, Van-Turkey, Art Historian,

ORCID:0000-0003-1135-9628

Elif Şeyma BUĞRUL

Post Graduate Student, Van Yuzuncu Yil University, Van-Turkey

Abstract

Hakkâri, one of the cities in the Eastern Anatolia Region, Turkey, and located on the border of Iran and Iraq, is famous for its traditional handicrafts as well as its natural beauties. Handicrafts, unique to this region, are made with traditional methods and wool yarn obtained from natural dye. The semi-nomadic lifestyle in the locality has a significant impact on the variety of traditional handicrafts, as well. Carrying goods from the village to the plateau on horseback and vice versa has brought weavings such as sacks*, têr, têrik* and saddlebags into the forefront. In addition, women use backpack called *parzun* and men use shepherd's bag for light loads. Besides these, kilims and carpets are woven as ground cloths. Considering the kilims, it is seen that apart from the weaver's own story, traditions, beliefs and cultural values of the locality are processed in a skilful way.

Têrik, weaving used for keeping and packing dowry, is similar to weaving called *têr*. Although both are used for the storage and transportation of valuables and have a pair of pouches, *têrik* differs from *têr* in terms of function and for having a closure system in the mouth part. In this study, besides classifying these weavings, we discuss them in terms of material, function, stylistic features and decorations. This study is aimed to protect and promote handicrafts of the Hakkâri region, as well as contribute to the scientific studies to be made in this field.

Key Words: Hakkâri, Traditional, Dowry, Weavings, *Têrik*

INTRODUCTION

The most important livelihood of the people of Hakkâri is sheep breeding as it has suitable topography and vegetation. Although sheep breeding has decreased in recent years, based on official statistic there are a total of 570 thousand Akkaraman sheep (in 2023) in the Hakkari province (according to the Governor of the Hakkari province). As such sheep breeding is an integral part of the social life of the people of the locals. Due to high altitude and changeable climate conditions, people have to move to three different places during a year in order to find suitable pastures to breed their sheep. As a result of this, semi-nomadic life becomes unavoidable for the people living in the rural area. They stay in the highland called *berbahar* in spring for one to one and a half months (from mid-April to the end of May), and then they move to the *zome* for three months in summer (from the beginning of June to the end of August), and finally move to *varpavizk* for 1 month (in September) by setting up haircloth tents. When the altitudes of these three highlands are compared, while *zome* has the highest altitude, *berbahar* has the lowest altitude. Until the recent past, moving to the highlands (packing of goods) was carried out on the back of horses and mules. Due to the lack of roads and motor vehicles until the 1970s and the impossibility of using oxcarts because of the steep terrain except Yüksekova district, carrying goods/materials was done on horse and mule backs. However, transportation of household goods on horse/mule backs was not as difficult as might be expected because there were no household goods such as bedsteads, sofas, chairs, tables, refrigerators, washing machines and ovens in the rural areas of Hakkâri then. In addition, since there were not many kitchen utensils made of soil and glass materials at that time, it was not a problem to carry them in weavings used for packing. Here are figures of the weaving types used in packing and related explanation in short:

***Parzun* (Women Backpacks)**

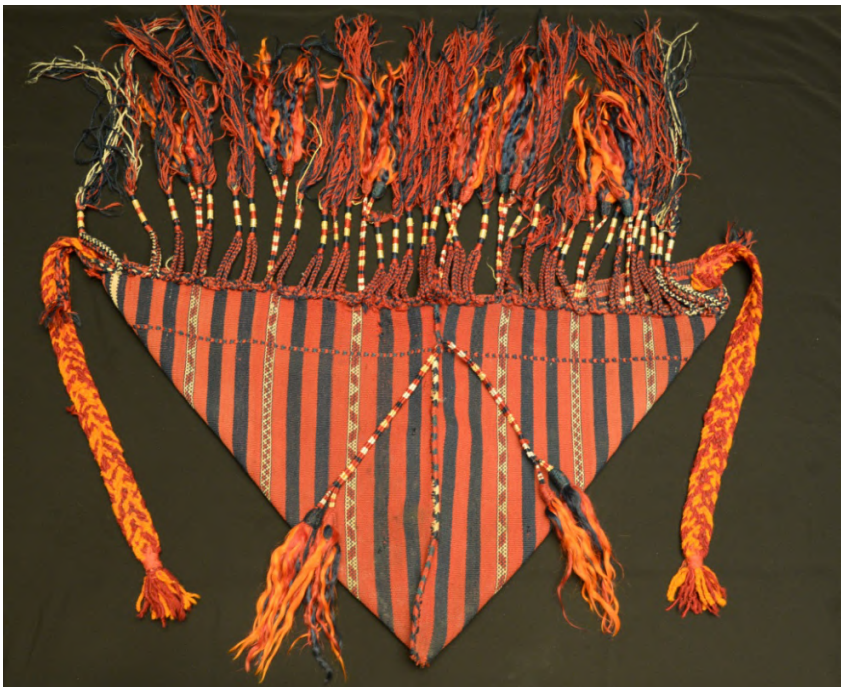

Figure 1. Women backpack called *parzun* by the local people, Hakkâri.

Weavings called *parzun*, which are woven in a rectangular shape, sewn in a square shape and taking the shape of a triangle when placed on the back, are generally used by women to carry leather milk bottles. They are completely coloured and patterned. Most of them have fringes or tassels on the mouth. There is a strap attached to each side of the *parzun*. It is seen that the *parzuns* without tassels and fringes are generally used by men for the purpose of spreading wheat seeds. They are approximately 90x45 cm in dimensions with fringes about 40 cm in length.

Bags Used by Men (Shepherd's Bags)

Shepherd's bag is a weaving in which daily food and other necessities are usually carried. Apart from daily food, shepherds also carry some medicines used in the treatment of sheep in their bags. Some of the shepherd's bags have fringes on the edges of the mouths and they have straps attached to three edges. Thus, when the bag is put on the back, the mouth part is not completely straight; it slants slightly to one side. The bag is 40x40 cm in dimensions.

Figure 2. Shepherd's bag. Woven by Hatice Bilen, Hakkâri.

Saddlebags

Traditional weaving called saddlebags are generally used by those travelling on a horse back. They have a pair of pouches and are approximately 50x40 cm in dimension. In addition, there is generally a flap/panel/centre bridge, approximately 35 cm in length, between the two pouches. After the necessities are put in both pouches, they are attached to the saddle by straps. A saddlebag can also be carried on a shoulder of a person. In this case, the flap is placed on a shoulder. There is a slit in most of the flaps of the saddlebags. In some parts of Anatolia, instead of carrying a saddlebag on a shoulder, they pull it over their heads from slit in the flap/panel/centre bridge.

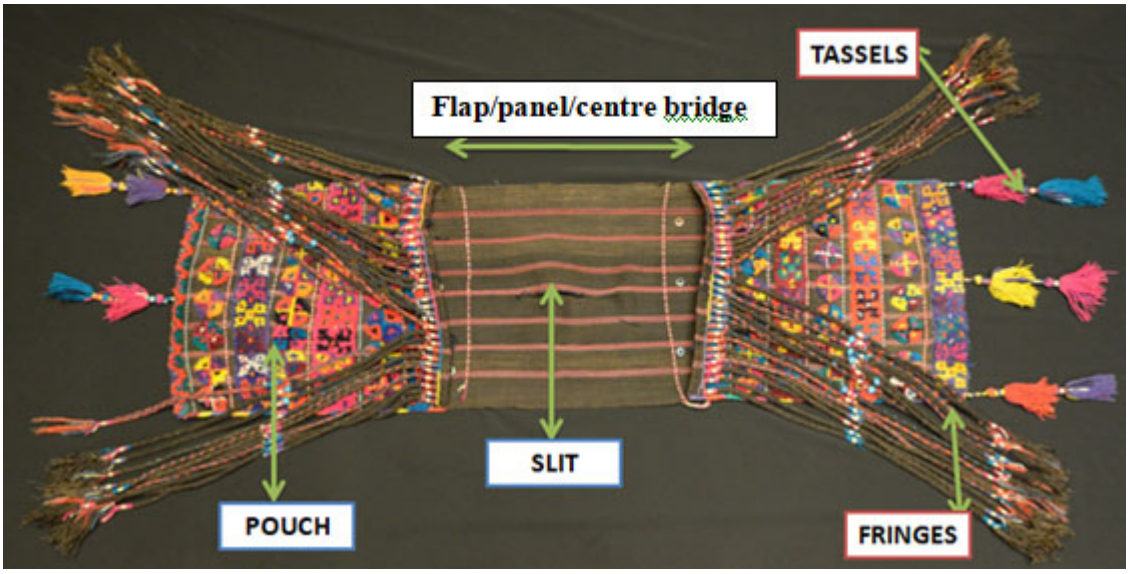

Figure 3. Saddle bag, Urartu Halı, Van (Purchased from Hakkari)

Sacks

Figure 4. Sack, Urartu Halı, Van **(**Purchased from Hakkâri province)

Sacks are the most common type of the weavings made to store different goods and food products or to carry them on horse/mule backs. They are approximately 105x85 cm in dimensions. They are with only one pouch. So, as two sacks are needed for packing with horses/mules, they are always woven in a pair in the same pattern and size. They can be either entirely coloured and patterned or only with vertical braids.

Têr* ve *Têrik

Têr and *têrik* weavings have a pair of pouches like traditional saddlebags. Such weavings are commonly called camel/horse saddlebag; however, they are locally named *têr* and *têrik.* They are entirely coloured and patterned. They are woven in one continuous piece and when taken off the loom, the two ends are folded and sewn up on the sides including a pair of pouches. Each pouch is approximately 90x80 cm in dimensions. They have similar functions with *ala-çuval* (colourful sacks) used by the Yoruks. Öztürk (2014:157) states that generally rug, cicim, sumac and carpet weaving techniques are applied in the saddlebags of Hakkâri locality. In addition to this, he mentions that the saddlebags called *têr* and *têrik* in the Hakkâri locality are used as camel and horse saddlebags.

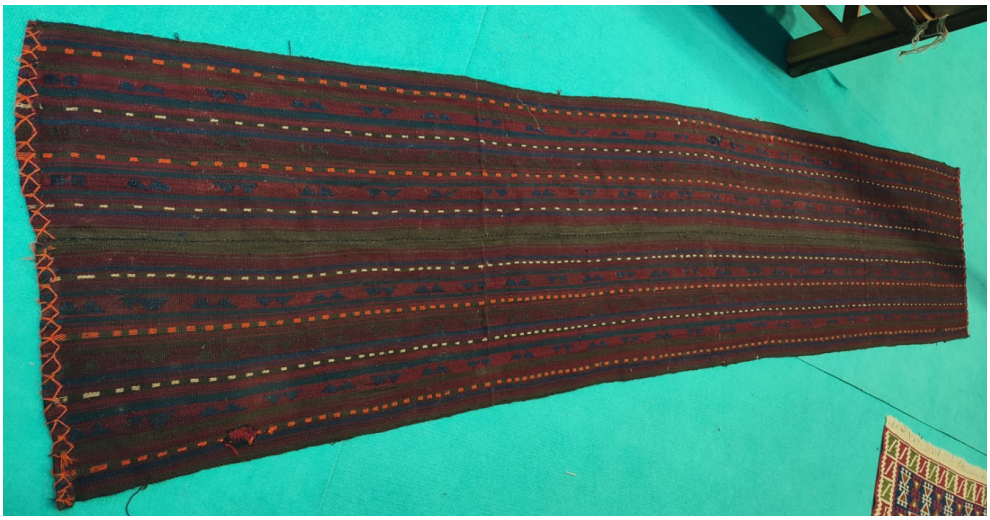

Figure 5. *Têr* and *têrik* weaving in the one continuous piece

Figure 6. Image of a saddle bag / camel bag (*têr* / *têrik*) after having been sewn as a pair pouch

DOWRY BAGS CALLED TÊRIK

Young girls start collecting garments and household linen in the hope of having a married life in early ages. In the Hakkâri locality, young girls also knit socks and gloves, weave kilims and some types of bags as a marriage preparation and they need something to keep such items in. Worldwide, we can see hope/dowry/trousseau chests are made for this purpose. As for the Hakkâri locality, we can see that women weave bags called *têrik* in order to keep dowry. However, another weaving, which is called *têr* not to be confused with *têrik,* can be seen due to their similarities in form, features and similar names. Below is information on each:

Têr

Têr is a kind of weaving woven as a rectangle, has a pair of pouches (pockets) of equal size, and used for storing or transporting goods on a horse or mule back. Although there are similarities, it differs

from saddlebags in terms of size, function and form. It is larger than a saddlebag. While a saddlebag has a flap with a slit, there is not a flap in weavings called *têr*. On the other hand, while saddlebags are small enough to be carried by a person, a *têr* cannot be carried by a person due to its large size and heavy load inside it. On the other hand, a *têr* is with no loops and closure system.

Sample: 1**; Figure: 7**

Figure 7. Weaving called *têr* with tassels on both edges, Çığlı village, Çukurca.

Weaving type: *Têr* (camel/horse saddlebag)

Age: Woven approximately 50 years ago.

Size: 90x85 cm in dimensions

Description and features: Woven with yarns obtained from natural dyes. The weaving consists of two parts stitched together. The front and back sides were woven with the same technique and they have same decoration. It has parallel vertical stripes in green, red, blue and black colours. It is a weaving used for carrying goods on horse or mule back while moving to the highland or returning to the village from the highland. It is also used for storing different household items. The two sides are sewn with threads in different colours and decorated with tassels. This weaving was woven by Rengin Ediş (65) living in Çığlı village of Çukurca district, Hakkâri.

Sample: 2; Figure: 8-9

Figure 8. Weaving called *têr* without tassels, Oluklu village, Hakkâri.

Weaving type: *Têr* (camel/horse saddlebag)

Age: Woven approximately 60 years ago.

Size: 85x65 cm in dimensions.

Description and features: There are motifs of four vertical stripes of hands on hips and motifs of two vertical stripes of a V-shaped wooden hook called *hêçik* decorated in the weaving. *Hêçik,* attached to one end of the rope and used in binding up the weavings on a horse/mule back, is used in strengthening the rope. In weaving, yarn obtained from natural dyes in red and blue colours and wool yarn in natural white and black colours are used. The motifs of hands on the hips, embroidered on weaving, are considered as a symbol of abundance, pride and reproduction. The element named *hêçik* has taken its place as a motif in traditional weavings with the effect of a story it is based on. Considering the story (See the appendix), it is possible to evaluate this motif as a symbol of "making an honest living" and "halal earnings".

Figure 9. Heçik, a sling/V shaped object attached to a rope and used in tightening loads on a horse back

Terik (Dowry Bag)

Têrik weaving has similar dimensions and form with the weaving called *têr*. However, according to Hatice Bilen, qualified instructor in weaving, they differ from each other in terms of function and specific features. She states that there are loops in the mouths of the pouches of *têrik* with a cord for closure system and they are used for keeping dowry. Although they have a similar function with the colourful sacks belonging to Yoruks, they differ from them in terms of having a pair of pouches. Sacks have only one pouch. Considering their similarity, loops can be seen on the mouth of both types of weavings.

Figure 10. A *terik* with loops and closure system

Ala *çuvals* (colourful sacks) are embroidery-rich, multi-coloured sacks in which clothes are stored. They are woven in wool yarn for clothing and such items. They are usually placed in the right corner of the tents and left uncovered. These sacks are the most important parts that bring the tent alive. They have a very rich horizon of colours and motifs. They comprise the most important part of the dowry of young girls in the Yoruks (Eren, 1976: 27; Dulkadir, 1997: 83; Akan, 2016: 48).

Figure 11. A *terik* with loops on the mouths of the pouches and a cord for closure system

Sample: 3**; Figure:** 12

Figure 12. Camel/horse saddlebag called *têrik* by the local people. Urartu Halı, Van

Weaving type: *Têrik* (Dowry Bag)

Age: Woven approximately 50 years ago. **Size:** 95x85 cm in dimensions.

Description and features: In this weaving, yarns in red, dark blue and gray colours obtained from natural dyes, as well as black and white original wool yarn were used. The weaving consists of two parts stitched together. The weaving is colourful throughout and is symmetrically patterned with hands on the hips motif. There are loops in the both mouths of the pouches. This way, they can be considered as a type of weaving that has the function of a dowry chest which is called *têrik* in the locality. This weaving is used for the storage and transportation of dowry and valuable household goods.

Sample: 4; Figure: 13

Weaving type: *Têrik* (dowry bag)

Age: Woven approximately 60 years ago. **Size:** 85x80 cm in dimensions.

Description and features: Entirely coloured and patterned *têrik* was woven for the purpose of keeping dowry and valuable household goods and carrying them on horse/mule backs. Wool yarn in red, blue, yellow, orange and green colours obtained from natural dyes was used in the weaving. There are loops in the mouth parts of both weavings and a tasselled girth for stringing loops together and locking the mouths of the pouches. There are rhombus, ram and scorpion motifs on the surface of the weaving bordered with strips. The common feature of these motifs is that they all have the meaning of protecting people against various evils.

Figure 13. Weaving called *têrik* and used for keeping dowry, Şemdinli

COMPARING TÊRIK WITH SADDLEBAGS / SACKS IN ANATOLIA AND NEIGHBORING COUNTRIES

Têrik and some of the types of saddlebags look similar in terms of having two pouches and closure system, especially to the ones in Persia, Caucasus and East Turkestan. Considering the research made by Bob Emry, retired palaeontologist, we can see that most of the saddlebags he encountered have common features in terms of having loops and closure system. Although some of the samples have a long panel/centre bridge, some of them have very narrow panels/centre bridges like the ones which *têriks* have.

The sample 14, woven with flat-weave with wrapped wefts technique and closure system in woven in loops, through slots, has diamond geometrical shapes and cocklebur plants motifs in red, blue, yellow and green colours.

The sample 15, woven with the same technique with the sample 14, is similar to the sample 14 in terms of patterns and closure system. In the sample 15, we can also see ram head motifs besides the other motifs. However, the sample 15 differs from the sample 14 in terms of having a very narrow panel/centre bridge which is similar to the panels of *têrik* weavings.

Figure 14. Saddlebag, By Bob Emry

Figure 15. Saddlebag. By Bob Emry

Figure 16. Ala Çuval with loops and closure system belongs to Yoruks. (By Ö. Aydın, 2008)

Considering the woven saddlebags and sacks (*ala çuval* / colourful sacks) belong to Yoruks (Turkish nomads in Anatolia), it can be seen that they have similar closure system with *teriks,* woven in the Hakkâri locality. The sacks (*ala çuval* / colourful sacks) are also used in the function of dowry chests like *teriks*. However, while *ala çuval* are with only one pouch, *teriks* are with a pair of pouches. On the other hand, some of the saddlebags belong to Yoruks also have closure system. They are with loops and there is a cord for closure system.

EVALUATION AND CONCLUSION

Geographical location of a place has a significant impact on the social life of the people living there. When the province of Hakkâri is considered in this context, it has led people to a semi-nomadic life as a result of its nearly 90% rough terrain. The local people live in the highlands for 6 months each year (May, June, July, August, September and October) at three different altitudes for pasturing their animals. A semi-nomadic life at 3 different altitudes with different weather conditions has inevitably brought along appropriate traditional tools and equipments for keeping and packing goods. In this context, according to the type and volume of the goods, they produce weavings in different sizes and shapes in order to be carried either by people or on the back of a horse/mule. It can be seen that weavings such as sacks, saddlebags, bags (shepherd's bag, women's backpack *parzun*), horse/camel saddlebags called *têr* or *têrik* are the primary ones made for this purpose.

The weavings named *têr* and *têrik,* which are the subject of our study, are commonly known as horse/camel saddlebags. Although *têr* and *têrik* are similar to saddlebags, they are larger than them. On the other hand, saddlebags vary with *têr* and *têrik* with a flap/panel including a slit between the two pouches. *Têr* and *têrik* weavings have very narrow flaps/panels. The common motifs seen in them are hands on hips motif which reflects the pride of bride for having a baby and symbolizes fertility/abundance and the motif of *heçik* (an element like a slingshot/wooden hook) which stands for "making an honest living" and "halal earnings".

Têr and *têrik* are known as two different names given to the same weavings in the locality. However, Hatice Bilen, the handicraft instructor we consulted, conveyed different information on this subject. When examined carefully, it can be seen that they both have similar decoration and form, but they differ in their functional and some formal features. Both are kinds of weavings that are stitched together by sewing two rectangular woven parts consisting of a pair of pouches in equal size with or without tassels on side edges. In addition to this, they are both entirely colourful and patterned. However, while *têr* is used in keeping and packing various household goods, *têrik* is in the function of a dowry chest. So *it* is specifically used for keeping and packing valuables including dowry. Another distinctive feature is that *têriks* have the feature of closure system by means of the loops in their mouths and are functionally used as dowry chests.

Considering the similar weavings in Anatolia and in the neighbouring countries, it can be seen that there are weavings which have loops and closure system like *teriks*, dowry bags in the Hakkâri locality. However, they may differ from them either in terms of function or form.

In conclusion, marriage has an indisputable importance in human life and dowry prepared by bride for marriage adds meaning and contribution to the life of couples throughout their lives. In this context, considering dowry issue in the Hakkâri locality, it can be seen that every girl who comes to the age of marriage weave and knit various handicrafts and *têrik* woven as a dowry bag comes into prominence due to its function and eye-catching appearance of the patterns embroidered in it. The patterns reflect not only the suffering but also the beauties of the period they belong to. In this study, while the weavings used in packing belonging to the Hakkâri locality are mentioned in general, the weavings that are similar to the saddlebags and horse/camel saddlebags and called *têr* / *têrik* in the region have been tried to be dealt with more comprehensively.

BIBLIOGRAPHY

Akan, Meral (2016). Anadolu Yörük Yaşamında Dokuma Geleneği, *Kalemisi Dergisi*, 2016, Volume 4, Issue 7, 39-58.

Aydın, Öznur (2011). Gazipaşa (Zili - Cicim - Sumak) Heybe, Torba ve Çuval Dokumaları (Gazipaşa (Zili - Cicim - Sumak) Saddle Bag, Bag And Sack Weavings, ARIŞ VI.;

Buğrul, Hasan (2022). Parzun, Hakkâri Province Women's Traditional Backpacks, *Journal of Ethnography and Folklore,* România, 43-68.

Buğrul, Hasan (2023). Hakkâri Yöresi Etnografik Eserler, E-Kitap Projesi, İstanbul.

Emry, Bob (2014). https://rjohnhowe.wordpress.com/ (Date accessed: July 7, 2023.

Öztürk, İlker (2014). *Hakkâri ve Çevresinde Bulunan Havsız Kirkitli Dokumalar*, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enst. Geleneksel El Sanatları Anasanat Dalı, YL Tezi, Erzurum.

CONTRIBUTION:

I would like to sincerely thank Prof. Dr. Karim SADEGHI for his generous help with the editing of the manuscript for language and style.

APPENDIX

Story: The story of a porter who was questioned by Angels Munkar and Nakir

One day, after a member of a rich family died, his relatives lay him to rest. However, family members wondered how he will be questioned by the Angels Angels Munkar and Nakir and how he will respond to the questions. So, they tried to find a way out for learning this and they discussed this issue among themselves. After a while one of them came up with an interesting proposal. He suggested that if someone listened to and observed the Angels and the deceased relative, they would be able to learn everything. He suggested digging a hole near their father's grave and following what is going on from there. However, they needed someone willing to do this, but they did not find a volunteer among the family members. After that they started to think of someone to do the job and then they decided to offer a porter in return for some money. They told the issue to the porter and he accepted the offer because he needed money. They dug a hole next to the grave and after it gets dark the porter lies in it and waits anxiously. Finally, the expected guests, Angel Munkar and Nakir approach. However, the porter comes across something he has never expected. The Angels head towards him. After different questions, they ask what he does and how he makes a living. He responds their questions and says that he is a porter and makes a living with a rope and an object attached to it; called *heçik* (hook-shaped wooden item). Then the angels ask him how he possessed the rope and the *heçik*. The porter answers that he does not own any sheep, but that he obtained the rope by collecting the wool stuck in the bushes where the sheep pass. The questions of the Angels about this rope and the veil (*heçik*) attached to it continue incessantly until the morning dawns. As soon as the sun rises, the porter jumps out of the pit and rushes out towards his house. The relatives of the deceased go to porter's house to find out what kind of conversations took place between the deceased and the questioning Angels. The anxious state of the porter also worries them. In a timid and trembling voice, the porter told them what had happened to him one by one and added that while he couldn't convince the angels about a *heçik* and a rope (what he owned), how their father, who was so rich and lived in luxury when he was alive, would go to his long account.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTMEN BAKIMINA İLİŞKİN ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF NURSING STUDENTS' PERCEPTIONS REGARDING INSTRUCTOR CARE

Ayşe EMİNOĞLU

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gaziantep-Türkiye,

ORCID: 0000-0002-6738-5529

Sebahat KUŞLU

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gaziantep-Türkiye, ORCID: 0000-0002-5861-4617

ÖZET

Giriş ve Amaç: Klinik uygulama, fiziksel ortam, eğitmenler, klinik hemşireleri ve diğer çalışanlar gibi birçok faktörden etkilenir. Hemşirelik eğitiminde en fazla etki ve sorumluluğa sahip olan öğretim elemanlarıdır (Niederriter vd., 2017). Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Method: Araştırmanın evrenini 2022-2023 eğitim-öğretim döneminde bir üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim gören 293 lisans öğrenci oluşturmuştur. Evrenden 219 (%74.74) öğrenci çalışmaya katılım göstermiştir. Araştırma verileri; Kişisel Bilgi Formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Bakımına İlişkin Algıları Ölçeği (HÖEBİAÖ) ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS 26.00 paket programında yüzdelik, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda t testi ve tek yönlü varyans analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamasının 20.70±1.212 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %77.6'sı kadın olup, %37'si 3.sınıfta eğitim görmektedir. Öğrencilerin %40.2'sinin teorik, %42.9'unun beceri ve %45.7'sinin klinik uygulamalarda eğitmenler tarafından verilen eğitimin kısmen yeterli olduğunu bildirmiştir. Hemşirelik bakımı verirken %55.7'sinin eğitmenleri tarafından desteklendiği, %45.2'sinin eğitmenlerine duygularını rahat ifade ettiği ve %86.3'ünün klinik uygulamalarda eğitmenlerinin hemşirelik bakımının önemini vurguladığını ifade etmiştir. Öğrencilerden mesleğini kendisine uygun gören, hemşirelik mesleğini seçerken meslek hakkında bilgi sahibi olan ve mesleğini sevenlerin HÖEBİAÖ ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ayrıca eğitmenleri tarafından verilen teorik, beceri ve klinik uygulama eğitimini yeterli gören, hemşirelik bakımında eğitmenleri tarafından desteklenen, duygularını rahat ifade edebilen ve eğitmenlerinin hemşirelik bakımının önemini vurguladığını düşünen öğrencilerin HÖEBİAÖ ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırma sonucuna göre hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarının ortalamanın üstünde (3.94±0.58) olumlu algı gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik bakımı; sağlık eğiticileri; hemşirelik öğrencileri

ABSTRACT

Introduction and Aim: Clinical practice is influenced by many factors, such as the physical environment, trainers, clinical nurses, and other staff. It is the instructors who have the most influence and responsibility in nursing education (Niederriter et al., 2017). This research was conducted to determine the perceptions of nursing students about instructor care and the factors affecting it.

Material and Method: The population of the research consisted of 293 undergraduate students studying in the nursing department of a university in the 2022-2023 academic year. 219 (74.74%) students from the population participated in the study. Research data; It was collected with Personal Information Form and Nursing Students' Perceptions of Nursing Care Scale (NSPIC). Analysis of the data Percentage, mean, standard deviation, t-test for independent groups and one-way analysis of variance were performed in SPSS 26.00 package program.

Results: It was determined that the mean age of the students participating in the study was 20.70±1.212. 77.6% of the students are women and 37% of them are studying in the 3rd grade. It was reported that 40.2% of the students were theoretical, 42.9% skills and 45.7% of them were partially sufficient in clinical practice. While giving nursing care, 55.7% stated that they were supported by their trainers, 45.2% expressed their feelings to their trainers comfortably, and 86.3% stated that their trainers emphasized the importance of nursing care in clinical practice. It has been determined that there is a statistically significant difference between the NSPIC among the students who consider their profession appropriate for themselves, have knowledge about the profession while choosing the nursing profession, and love their profession ($p<0.05$). In addition, a statistically significant difference was found between the NSPIC of the students who consider the theoretical, skill and clinical practice training given by their trainers sufficient, who are supported by their trainers in nursing care, who can express their feelings easily, and who think that their trainers emphasize the importance of nursing care ($p<0.05$).

Conclusion: According to the results of the research, it was determined that the perceptions of the nursing students regarding the care of the instructors were above the average (3.94±0.58).

Keywords: nursing care; health educators; nursing students

GİRİŞ

Hemşirelik eğitimi didaktik ve klinik eğitimi içeren çok yönlü bir süreçtir. Didaktik bileşen olguları, teoriyi ve araştırmayı kapsarken, klinik bileşen öğrencilere deneyimsel öğrenme fırsatları sunarak öğrencileri gerçek hayattaki hemşirelik uygulamalarına hazırlar. Klinik uygulama, hemşirelik eğitiminin önemli bir parçasıdır ve hemşirelik eğitiminin merkezinde yer alır (Collier, 2018; Allari vd., 2020). Klinik öğrenme ortamı ile öğrenciler hemşirelik kültürüyle iç içe bulunurken teorik ve uygulaması arasında köprü kurmalarını sağlar. Bunun yanı sıra klinik öğrenme ortamı, öğrencilerin bilgilerini, becerilerini, karar verme potansiyellerini geliştirmeleri ve ilerletmeleri için gereklidir (Collier, 2018; Rajeswaran, 2016; Papathanasiou vd., 2014; Biçer vd., 2015).

Öğrencilerin klinik uygulamaya başlarken yakından yönlendirilmeleri gerekir. Klinik uygulama sağlık çalışanları, hastalar, fiziki hastane ortamı ve eğitmenler gibi birçok öğreticinin bir arada bulunduğu bir ortamdır (Quek ve Shorey, 2018). Hemşirelik eğitiminde bu öğreticilerden en fazla etki ve sorumluluğa sahip olan kişiler öğretim elemanlarıdır (Niederriter vd., 2017). Çoğu hemşirelik programı, öğretim elemanlarının öğrencilere eğitim verdiği ve değerlendirdiği bir çıraklık modeli kullanır. Bu nedenle eğitmenler, hemşire gibi düşünme ve karar verme yeteneğinin kazandırılmasında hayati bir rol oynamaktadır. Ayrıca hemşirelik mesleğinin temel bileşeni olan ve kaliteli hemşirelik eğitiminin önemli bir göstergesi olan bakım davranışının da kazandırılmasında eğitmenler önemli bir yere sahiptir. Watson, hemşirelik eğitiminde temel kavramın bakım olduğunu savunur (Labrague vd., 2015) ve hemşirelik öğrencileri, bakımın ne olduğunu ve nasıl verildiğini anlayabilmeli, öğrendikleri bakım davranışlarını hastalarına uygulayabilmelidir (Sandvik vd., 2014; Meyer vd., 2016, Hill, 2014). Öğrenciler eğitmenden olumlu bir bakım atmosferi algıladıklarında bakım davranışları kazanır ve profesyonel olmayı öğrenebilirler (Wade ve Kasper, 2006; Hill, 2014; Meyer vd., 2016). Wade'e göre, hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarını etkileyen beş özel bakım faktörü vardır. Bu faktörler; ilgi, destekleyici öğrenme ortamı, hayatın anlamlarının takdir edilmesi, esnekliğe karşı kontrol ve saygılı paylaşım yoluyla güven aşılamaktır (Wade ve Kasper, 2006). Eğitmenler, bakımlarıyla bütünleşen profesyonel bakım davranışları ve hastalarına karşı nezaketleri ile hemşirelik öğrencilerine uygun bir rol model olmalıdır (Shahr vd., 2019). Bu nedenle öğrenciler klinik ortamda bakım davranışlarını sergilerken kendilerini güvende hissetmeleri, problem çözme becerilerini geliştirmeleri ve kaygılarıyla baş edebilmeleri eğitmenin nasıl bir rol model olduğuna bağlıdır (Collier,

2018). Bununla birlikte, bakım görevini üstlenmek ve karşılaşılan çok sayıda bakım durumuyla yetkin bir şekilde başa çıkmak için gerekli olan mesleki olgunluğu geliştirmede ve elde etmede eğitmenlerin bakım algılarını yansıtma şekli önem taşır (Favetta ve Feuillebois-Martinez, 2011).Öğrenciler rol modellerini gözlemleyerek bakım davranışlarını taklit eder ve uygular. Deneyimlerini yönlendirerek ve yansıtarak bilinçli olarak etkili bilgi, tutum ve yeterlilik kazanır (Shahr vd., 2019). Hemşirelik öğrencilerinin profesyonelliklerini şekillendirmekle yükümlü olan eğitmenler, öğrencilerin bakımı deneyimleyebilecekleri, kendilerini güvende, değerli hissedebilecekleri ve mesleki davranışları içselleştirebilecekleri bir öğrenme ortamı oluşturmalıdır. Eğitmenler, öğrencilerin bakımın gerçek anlamda hissedildiği bir eğitim ortamında öğrencileri geleceğin profesyonel bakıcıları olarak yetiştirebilmelidir (Taylan vd., 2021). Ayrıca eğitmen ile olan etkileşimin kalitesi, öğrencilerin teori ile pratiği bütünleştirmesini kolaylaştırabilir ya da engelleyebilir (Wafaa, 2012). Yapılan bir çalışmada öğrenciler eğitmenin esneklik, nezaket, saygılı tutum gibi davranışlarının teşvik edici olduğunu, aldırışsız ve umursamaz tutumlarının ise olumsuz dışlanma, caydırıcılık, güven kaybı, umutsuzluk, duygusal çalkantı ve kaygı gibi olumsuz duygular uyandırdığını belirtmişlerdir (Zamanzadeh vd., 2015). Ulusal literatürde ise hemşirelik öğrencilerinin klinik eğitmen bakımı algılarına ilişkin hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımı algıları ölçeğinin sadece geçerlilik ve güvenilirlik çalışması bulunmaktadır (Durgun vd., 2020). Bu eksiklikten yola çıkarak, bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin klinik eğitmen bakımına ilişkin algılarını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Yapılacak çalışma ile hemşirelik eğitiminde öğrencilerin hemşirelik eğitmenlerine ilişkin bakım algılarının literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırma soruları;

Hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algıları nasıldır?

Hemşirelik öğrencilerinin bazı sosyo-demografik özellikleri ile hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algıları ölçek puanı arasında anlamlı bir fark var mıdır?

GEREÇ ve YÖNTEM

Araştırmanın Türü: Tanımlayıcı türde yapılmış bir çalışmadır.

Araştırmanın Yapıldığı Yer ve Zaman: Araştırma, Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde, 2022-2023 eğitim öğretim yılı bahar döneminde yapılmıştır.

Araştırmanın Evren ve Örneklemi: Araştırmanın evrenini 2022-2023 öğretim yılı Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde okuyan birinci sınıfta 92, ikinci sınıfta 101 ve üçüncü sınıfta 100 olmak üzere toplam 293 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Herhangi bir örneklem hesaplamasına gidilmeden gönüllü olan bütün öğrenciler araştırmaya dahil edilmiştir. Evrenden 219 hemşirelik öğrencisi örneklemi oluşturmuştur. Hedef kitlenin %74.74'üne ulaşılmıştır.

Dâhil edilme kriterleri:

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi'nde hemşirelik öğrencisi olmak,

18 yaş üstü olmak,

Araştırmaya katılmaya gönüllü olma ve onam vermektir.

Dışlanma kriterleri:

Anket sorularını cevaplamaya engel olacak herhangi bir engele sahip olmak,

Öğrencinin araştırmaya katılmaya gönüllü olup daha sonra araştırmadan çekilmek istemesi,

Araştırmanın veri toplama formlarını eksik doldurması

Verilerin Toplanması ve Veri Toplama Araçları: Veriler yaşanan depremler nedeniyle eğitim-öğretime çevrimiçi devam eden hemşirelik bölümü öğrencilerinden online anket yoluyla toplanmıştır. Anket formların uygulanması 5-10 dk arasında sürmüştür. Araştırmanın veri toplama araçları; sosyo-demografik özellikleri, hemşirelik eğitimini ve eğitmenine ilişkin 14 sorudan oluşan Kişisel Veri

Toplama Formu ve 29 sorudan oluşan Hemşirelik Öğrencilerinin Eğitmen Bakımına İlişkin Algıları Ölçeğidir.

Kişisel Veri Toplama Formu: Literatüre dayalı olarak hazırlanan kişisel bilgi formunda, öğrencilerin yaş, cinsiyet, sınıf, hemşirelik mesleğini tercih etme sebebi, seçtiği bölümün uygunluğu, hemşirelik mesleği hakkında bilgi sahibi olma durumu, hemşirelik yapan bir yakının varlığı, şuan hemşirelik mesleğini sevme durumu, hemşirelik eğitiminde eğitmen tarafından aldığı teorik ve beceri eğitimi yeterli bulma durumu, Klinik uygulamalarda eğitmen tarafından alınan bakım becerilerini yeterli bulma durumu, hemşirelik bakımı verirken eğitmen tarafından desteklenme durumu, hemşirelik bakımı verirken yaşadığı duyguları eğitmenlerine rahat ifade etme durumu ve hemşirelik bakımının önemini vurgulama durumuna ait sorular bulunmaktadır.

Hemşirelik Öğrencilerinin Eğitmen Bakımına İlişkin Algıları Ölçeği (HÖEBİAÖ): Wade ve Kasper (2006) tarafından geliştirilen Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelik Bakımına İlişkin Algıları Ölçeği'nin Türkçe geçerlik ve güvenirliği Ateş vd. tarafından 2020 yılında yapılmıştır. Ölçek beş alt boyutlu ve 29 maddeden oluşan 5'li likert tipi bir ölçektir. Her önerme, 1:Kesinlikle Katılmıyorum, 2:Katılmıyorum, 3:Kararsızım, 4:Katılıyorum, 5:Kesinlikle Katılıyorum şeklinde düzenlenmiştir. Ölçek alt boyutları 'Bakım yoluyla güven sağlama (BYGS)', 'Kontrol ve esneklik (KE), 'Yaşamın anlamını idrak etme (YAİE)', 'Destekleyici öğrenme ortamı (DÖO)' ve 'Saygılı paylaşım (SP)' şeklindedir. 'Bakım yoluyla güven sağlama' 1,2,3,4,5,12, ve 14. maddeleri, 'Kontrol ve esneklik' 6,7,11,19,21,22,23,24,28 ve 29. maddeleri, 'Yaşamın anlamını idrak etme' 17,20,25,26 ve 27 maddeleri, 'Destekleyici öğrenme ortamı' 13,15,16 ve 18. maddeleri, 'Saygılı paylaşım' 8,9 ve 10. Maddeleri kapsamaktadır. Ölçeğin toplam puanı, 29 ila 174 aralığında olup, yüksek puanlar klinik eğitmenin bakım davranışına ilişkin olumlu algıyı göstermektedir. Ölçek toplamında Cronbach Alfa değeri 0.77 olarak belirlenmiştir (Ateş vd., 2020). Bu çalışmada Cronbach Alpha değeri 0,745 bulunmuştur.

İstatistiksel Analiz: Elde edilen veriler "Statistical Package for Social Sciences" (SPSS) for Windows 26.0 istatistik paket programında sayı, yüzdelik, ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler, Cronbach alfa katsayısı değerlendirilmiştir. Analiz seçiminde, verilerin normal dağılım gösterip göstermediği normal dağılım varsayımları, Skewness-Kurtosis değerleri ile Box Plot ve histogram grafikleri incelenerek belirlenmiştir. Dağılımın normal olup olmadığına karar vermek için basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerlerine bakılmıştır. Analiz sonucunda Kurtosis değeri: 1.109 ve Skewness değeri: 0.031 bulunmuştur. Tabachnick ve Fidell'e (2013) göre ±1.5 olması elde edilen verilerin normal dağılıma sahip olduğu anlamını gelmektedir. Ayrıca literatürde normallik ölçüsü olarak daha çok Skewness katsayısı kabul görmektedir. Elde edilen sonuçlar neticesinde verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiş bu doğrultuda çoklu grupların karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (One way ANOVA) ve ikili grupların karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t testi (Indpendent Samples T Test) yapılmıştır. ANOVA sonucunda anlamlı farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu tespit edebilmek için Post Hoc testi olan Tukey kullanılmıştır. Sonuçlar yorumlanırken istatistiksel testlerin anlamlılık düzeyi için $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Araştırmanın Etik Yönü: Araştırmanın yapılabilmesi için Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Etik Kurul onayı ve ilgili üniversiteden kurum izini alınmıştır. Veriler toplanmadan önce öğrencilere araştırmanın amacı ve içeriği anlatılmış, öğrencilerin sözlü onamı alınmıştır. Çalışma Helsinki Bildirgesi ilkelerine uygun olarak planlanmış ve yürütülmüştür.

BULGULAR

Öğrencilerin HÖEBİAÖ puan ortalaması 3.94±0.58 olup hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarının ortalamanın üstünde olumlu algı gösterdiği belirlenmiştir. Öğrencilerin ölçekten aldıkları ortalama puan değerlendirildiğinde; bakım yoluyla güven sağlama alt boyut puan ortalaması (4.03±0.70), kontrol ve esneklik alt boyut puan ortalaması (2.16±0.75), yaşamın anlamını idrak etme alt boyut puan ortalaması (3.89±0.63), destekleyici öğrenme ortamı alt boyut puan ortalaması (3.90±0.66) ve saygılı paylaşım alt boyut puan ortalaması (4.05±0.65) bulunmuştur (Tablo 1).

Tablo 1: Hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algıları ölçeğinin ve alt boyutlarının puan ortalamalarının dağılımı

Ölçek	Madde Sayısı	Ort±SS**	Ölçekten Alınabilecek Min-Maks* Puan	Ölçekten Alınan Min-Maks* Puan
HÖEBİAÖ Toplam Puanı	29	3.94±0.58	29-174	70-127
Bakım Yoluyla Güven Sağlama (BYGS)	7	4.03±0.70	7-42	13-35
Kontrol ve Esneklik (KE)	10	2.16±0.75	10-60	11-40
Yaşamın Anlamını İdrak Etme (YAİE)	5	3.89±0.63	5-30	10-25
Destekleyici Öğrenme Ortamı (DÖO)	4	3.90±0.66	4-24	7-20
Saygılı Paylaşım (SP)	3	4.05±0.65	3-18	3-15

*Min: En az, Maks: En fazla, ** Ort: Ortalama, SS: Standart Sapma

Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri incelendiğinde; yaş ortalaması 20.70±1.212, %77.6'sı kadın, %37'si 3.sınıfta eğitim görmektedir. Öğrencilerin %32.4'ü kolay iş imkanı sağladığı için hemşirelik mesleğini tercih ettiği, %56.2'si hemşirelik mesleğini seçerken meslek hakkında kısmen bilgi sahibi olduğu, %45.7'si hemşirelik mesleğini kendisine uygun gördüğü, %70.3'ü hemşirelik yapan bir yakını olduğunu ve %52.5'i şuan hemşirelik mesleğini sevdiği belirlenmiştir. Öğrenciler, hemşirelik eğitiminde eğitmenler tarafından verilen teorik bilginin %40.2'sinin, beceri eğitiminin %42.9'unun ve klinik uygulamalarda verilen bakım becerilerinin %45.7'sinin kısmen yeterli olduğunu bildirmiştir. Öğrencilerin %55.7'si hemşirelik bakımı verirken eğitmenleri tarafından desteklendiği, %45.2'si hemşirelik bakımı verirken yaşadığı duyguları eğitmenlerine rahatça ifade ettiği ve %86.3'ü klinik uygulamalarda eğitmenlerinin hemşirelik bakımının önemini vurguladığını ifade etmiştir (Tablo 2).

Araştırmaya katılan öğrencilerin tanıtıcı özelliklerine göre HÖEBİAÖ ve alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları tablo 2'de verilmiştir. Buna göre öğrencilerin hemşirelik mesleğini kendisine uygun bir meslek olarak görme, hemşirelik mesleğini seçerken meslek hakkında bilgi sahibi olma ve şuan hemşirelik mesleğini sevme durumu HÖEBİAÖ ve bakım yönüyle güven sağlama, yaşamın anlamını idrak etme, destekleyici öğrenme, saygılı paylaşım alt boyutu ile arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$) (Tablo 2).

Öğrencilerin hemşirelik eğitiminde eğitmen tarafından verilen teorik bilgi, beceri eğitimi ve klinik uygulamalarda eğitmenler tarafından verilen beceri eğitimini yeterli bulma, hemşirelik bakımında eğitmenler tarafından desteklendiğini hissetme, hemşirelik bakımı verirken yaşadığı duyguları eğitmenlere rahat ifade etme ve klinik uygulamalarda eğitmenlerin hemşirelik bakımının önemini vurgulama durumu ile HÖEBİAÖ ve alt boyutları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$) (Tablo 3).

Tablo 2. Öğrencilerin Tanıtıcı Özellikleri ile HÖEBİAÖ'nin Karşılaştırılması

Tanıtıcı özellikler		**n (%)**	**BYGS**	**KE**	**YAİE**	**DÖO**	**SP**	**HÖEBİAÖ Toplam**
Cinsiyet	Kadın	170 (77.6)	27.75±3.96	23.14±6.05	19.20±2.90	15.49±2.50	12.12±1.81	97.72±7.94
	Erkek	49 (22.4)	27.26±5.31	23.79±5.60	19.12±2.65	15.36±2.74	12.04±2.10	97.59±10.33
Test ve Anlamlılık Değeri			t:0.604 p:0.548	t:-0.677 p:0.499	t:0.180 p:0.857	t:0.305 p:0.760	t:0.458 p:0.786	t:0.095 p:0.924
Sınıf	Birinci sınıf	72 (32.9)	28.31±4.26	23.33±5.47	19.58±2.71	15.54±2.61	12.29±1.77	99.06±8.42
	İkinci sınıf	66 (30.1)	26.51±4.85	24.98±6.16	18.87±3.00	15.27±2.38	11.60±2.15	97.25±9.44
	Üçüncü sınıf	81 (37.0)	27.97±3.66	21.86±5.88	19.08±2.82	15.55±2.65	12.34±1.65	96.82±7.69
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 3.492 p:0.032 (1>2)**	**F: 5.191 p: 0.06 (2>3)**	F: 1.136 p:0.323	F: 0.268 p:0.765	**F:3.435 p:0.034 (3>2)**	F:1.454 p:0.236
Hemşirelik mesleğini tercih etme sebebi	Kolay iş imkanı	71 (32.4)	27.08±3.91	23.90±6.15	19.00±2.50	15.14±2.55	12.09±1.37	97.22±7.62
	Aile isteği	35 (16.0)	26.34±4.35	22.88±5.20	18.45±3.06	14.82±2.59	11.74±2.29	94.25±9.26
	Puanı hemşirelik bölümüne yettiği için	54 (24.7)	28.62±4.40	23.05±5.88	19.79±3.04	16.01±2.60	12.42±1.78	99.92±9.83
	Sevdiği için	50 (22.8)	28.62±3.86	22.88±6.35	19.40±2.92	15.86±2.49	12.04±2.25	98.80±6.83
	Rastlantısal olarak	9 (4.1)	25.88±6.41	23.66±6.12	18.66±2.54	15.00±1.73	12.00±1.80	95.22±8.45
Test ve Anlamlılık Değeri			**F:2.940 p:0.021 (1,2,3,4,5)**	F:0.313 p:0.869	F:1.426 p:0.226	F:1.865 p:0.118	F:0.740 p:0.565	**F:2.910 p:0.023 (1,2,3,4,5)**
Hemşireliği kendisine uygun bir meslek olarak görme	Evet	100 (45.7)	28.63±3.99	22.44±5.77	19.92±2.47	16.18±2.28	12.49±1.89	99.66±7.21
	Hayır	21 (9.6)	25.71±4.38	23.52±7.18	17.52±2.90	13.47±2.71	11.04±2.45	91.28±10.78
	Kısmen	98 (44,7)	27.06±4.35	24.10±5.79	18.79±2.98	15.16±2.51	11.93±1.59	97.06±8.50
Test ve Anlamlılık Değeri			**F:5.917 p:0.003 (1>2-3)**	F:1.964 p:0.143	**F: 8.348 p:<0.001 (1>2-3)**	**F: 12.080 p: <0.001 (1>3>2)**	**F:6.104 p:0.003 (1>2-3)**	**F:9.598 p:<0.001 (1>2) (3>2)**
Hemşireliği tercih ederken meslek hakkında bilgi sahibi olma durumu	Evet	80 (36.5)	28.63±3.99	22.44±5.77	19.92±2.47	16.18±2.28	12.49±1.89	99.66±7.21
	Hayır	16 (7.3)	25.71±4.38	23.52±7.18	17.52±2.90	13.47±2.71	11.04±2.45	91.28±10.78
	Kısmen	123 (56.2)	27.06±4.35	24.10±5.79	18.79±2.98	15.16±2.51	11.93±1.59	97.06±8.50
Test ve Anlamlılık Değeri			**F:5.917 p:0.03 (1>2-3)**	F:1.964 p:0.143	**F:8.348 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:12.080 p: <0.001 (1>3>2)**	**F: 6.104 p:0.003 (1>2)**	**F:9.598 p: <0.001 (1>2) (2<3)**

Hemşirelik yapan bir yakının varlığı	Evet	154 (70.3)	27.64±4.29	23.01±5.89	19.40±2.50	15.58±2.40	12.20±1.65	97.85±8.15
	Hayır	65 (29.7)	27.64±4.31	23.93±6.08	18.67±3.49	15.18±2.88	11.87±2.30	97.32±9.35
Test ve Anlamlılık Değeri			t:0.005 p:0.996	t:-1.051 p:0.294	t:1.517 p:0.133	t:1.508 p:0.291	t:1.027 p:0.307	t:0.418 p:0.676
Şu an hemşirelik mesleğini sevme	Evet	115 (52.5)	28.20±4.23	22.85±5.70	19.52±2.72	15.91±2.29	12.29±1.83	98.78±7.71
	Hayır	19 (8.7)	24.52±4.03	24.89±6.97	17.15±2.85	13.73±2.55	11.15±1.97	91.47±7.98
	Kısmen	85 (38.8)	27.60±4.17	23.51±6.04	19.18±2.85	15.24±2.72	12.05±1.86	97.61±9.11
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 6.268 p:0.002 (1>2) (2<3)**	F:1.064 p:0.347	**F: 5.871 p:0.003 (1<2) (2>3)**	**F:6.766 p:0.001 (1>2) (2<3)**	**F: 3.102 p:0.047 (1>2)**	**F:6.316 p:0.002 (1>2) (2<3)**
Yaş			**Ort±SS:** 20.70±1.212					

n: Sayı, %: Yüzde, Ort: Ortalama, SS: Standart Sapma, p: Anlamlılık düzeyi, T: Independet Samples T Testi katsayısı, F: One Way ANOVA Testi katsayısı

Tablo 3. Öğrencilerin Hemşirelik Eğitmenine İlişkin Görüşleri ile HÖEBİAÖ'nin Karşılaştırılması

Tanıtıcı özellikler		**n (%)**	**BYGS**	**KE**	**YAİE**	**DÖO**	**SP**	**HÖEBİAÖ Toplam**
Hemşirelik eğitiminde eğitmenler tarafından alınan teorik bilgiyi yeterli bulma durumu	Evet	83 (37.9)	28.98±4.22	21.90±6.18	20.20±3.04	16.25±2.37	12.75±1.74	100.10±7.85
	Hayır	48 (21.9)	26.43±4.10	23.89±5.98	18.10±2.88	14.68±2.48	11.41±2.18	94.54±9.38
	Kısmen	88 (40.2)	27.04±4.16	24.26±5.51	18.81±2.29	15.14±2.57	11.86±1.62	97.13±8.01
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 7.206 p: <0.001 (1>2-3)**	**F: 3.763 p:0.025 (1<3)**	**F:10.326 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:7.244 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:9.733 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:7.214 p: <0.001 (1>2)**
Hemşirelik eğitiminde eğitmenler tarafından alınan beceri eğitimini yeterli bulma durumu	Evet	64 (29.2)	29.06±4.89	21.81±6.20	20.34±3.06	16.62±2.25	12.90±1.83	100.75±8.00
	Hayır	61 (27.9)	27.24±3.74	24.00±5.84	18.73±2.42	14.93±2.32	11.78±1.81	96.70±8.67
	Kısmen	94 (42.9)	26.94±3.99	23.82±5.73	18.69±2.74	15.02±2.65	11.76±1.79	96.25±8.28
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 5.187 p:0.006 (1>2-3)**	F:2.838 p:0.61	**F:7.940 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:10.113 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:8.851 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:6.163 p:0.002 (1>2-3)**
Klinik uygulamalarda eğitmenler tarafından alınan bakım becerilerini yeterli bulma durumu	Evet	71 (32.4)	29.74±4.00	21.94±6.11	20.36±2.94	16.56±2.45	12.71±2.06	101.33±8.82
	Hayır	48 (21.9)	26.33±4.59	25.00±6.22	18.14±3.05	14.43±2.87	11.35±2.16	95.27±9.40
	Kısmen	100 (45.7)	26.79±3.80	23.42±5.51	18.85±2.37	15.18±2.17	12.03±1.39	96.27±6.92
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 14.281 p:<0.001**	**F:3.922 p:0.021 (1>2)**	**F:10.907 p: <0.001**	**F:12.207 p: <0.001**	**F:8.238 p: <0.001**	**F:10.739 p: <0.001**

			(1>2-3)		**(1>2-3)**	**(1>2-3)**	**(1>2-3)**	**(1>2-3)**
Hemşirelik bakımı verirken eğitmenler tarafından desteklendiğini hissetme durumu	Evet	122 (55.7)	29.10±3.71	21.86±5.60	20.10±2.48	16.46±2.03	12.62±1.75	100.16±7.31
	Hayır	24 (11.0)	26.08±4.64	26.33±5.59	17.66±3.43	14.08±3.20	11.00±2.35	95.16±10.07
	Kısmen	73 (33.3)	25.72±4.18	24.67±6.00	18.15±2.66	14.24±2.37	11.60±1.61	94.39±8.55
Test ve Anlamlılık Değeri			**F: 18.513 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:9.270 p: <0.001 (1<2-3)**	**F: 16.729 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:26.085 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:12.663 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:12.960 p: <0.001 (1>2-3)**
Hemşirelik bakımı verirken yaşadığınız duyguları eğitmenlere rahat ifade edebilme durumu	Evet	99 (45.2)	29.08±3.87	21.84±6.11	20.16±2.49	16.49±2.02	12.69±1.53	100.28±7.78
	Hayır	32 (14,6)	25.53±4.50	26.56±4.48	17.53±3.08	13.84±2.68	10.78±2.40	94.25±10.79
	Kısmen	88 (40.2)	26.80±4.16	23.71±5.75	18.69±2.74	14.89±2.58	11.92±1.73	96.03±7.53
Test ve Anlamlılık Değeri			**F:12.236 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:8.510 p: <0.001 (1<2) (2>3)**	**F: 14.033 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:19.488 p: <0.001 (1>2-3)**	**F:15.051 p: <0.001 (1>3>2)**	**F: 9.577 p: <0.001 (1>2-3)**
Klinik uygulamalarda eğitmenlerin hemşirelik bakımının önemini vurgulama durumu	Evet	189 (86.3)	27.95±4.28	22.63±5.77	19.39±2.86	15.67±2.48	12.30±1.72	97.96±7.95
	Hayır	6 (2.7)	24.16±3.92	26.11±4.79	16.66±2.50	13.16±2.99	8.50±3.83	88.66±13.30
	Kısmen	24 (11.0)	26.12±3.90	27.70±5.70	18.16±2.27	14.37±2.56	11.41±1.31	97.79±10.42
Test ve Anlamlılık Değeri			**F:4.069 p: 0.018 (1,2,3)**	**F:9.080 p: <0.001 (1<3)**	**F: 4.548 p:0.012 (1,2,3)**	**F:5.482 p: 0.005 (1>2-3)**	**F: 15.655 p: <0.001 (1>2) (2<3)**	**F:3.558 p: 0.030 (1>2) (2<3)**

n: Sayı, %: Yüzde, p: Anlamlılık düzeyi, F: One Way ANOVA Testi katsayısı

TARTIŞMA

Hemşirelik öğrencilerinin mesleğe karşı aldıkları tavır ve yaklaşımlarda hemşirelik eğitimi çok önemlidir. Eğitimden aldıkları doyum, eğitmenin hemşirelik mesleğine ve bakıma yaklaşımı öğrencilerde oluşacak hemşirelik imajını şekillendiren faktörlerdir (Ergün, 2021).

Çalışmamızda öğrencilerin %32.4'ü kolay iş imkanı sağladığı için hemşirelik mesleğini tercih ettiği saptanmıştır. Benzer şekilde Ergün ve ark. (2021) %60.8 ve Bölükbaş'ı (2018) %41.1 öğrencilerin iş bulma olanağının yüksek olması nedeniyle hemşirelik bölümünü tercih ettiğini bildirmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin kişisel özellikleri ve sosyal çevre faktörleri eğitmen bakımını ilişkin algılarını etkileyebilir.

Çalışma kapsamında öğrencilerin %40.2'si hemşirelik eğitiminde eğitmenler tarafından verilen teorik bilginin kısmen yeterli olduğunu ve öğrencilerin %55.7'si hemşirelik bakımı verirken eğitmenleri tarafından desteklendiğini bildirmiştir. Kol ve İnce'nin (2018) çalışmasında da eğitimcilerin yeterli teorik bilgi sunduğu (%74,1), klinik uygulamada öğrencileri desteklediği (%61,6) ve öğrencilerin olumlu davranışlarını takdir ettiği (%61,7) görülmüştür. Çelikkalp vd. (2010) %52,3, Yiğit ve ark. (2007) %62,3, ve Akbaş ve Sürücü (2019) tarafından yapılan araştırmalarda ise öğrencilerin %49,4'u teorik eğitimlerini "kısmen yeterli" bulduğunu bildirmiştir. Öğretim elemanın yeterli bilgi birikimine sahip olması ve bilgi aktarımını etkin bir şekilde gerçekleştirmesi öğrencilerin eğitmen bakımına ilişkin algılarını olumlu yönde etkileyebilir.

Öğrencilerin ölçekten aldıkları en yüksek puan ortalaması bakım yoluyla güven aşılama alt boyutu (4.03±0.70) iken en düşük ortalama puanları kontrol ve esneklik alt boyutunda (2.16±0.75) olduğu görülmüştür. Çalışmamıza benzer şekilde Allari vd. (2020) en yüksek puan ortalamaları ölçeğin "bakım yoluyla güven aşılama" maddesinde bulunurken, en düşük ortalama puanlar "yaşamın anlamını takdir etme" ve "kontrol ve esneklik" maddelerindedir. Taylan vd. (2020) çalışmasında da bakım yoluyla güven aşılar alt boyut puan ortalamasının en yüksek olduğunu bildirmiştir. Labrague vd. (2015) "bakım yoluyla güven aşılar" alt boyutu (4.27 ±0.75) en yüksek, "kontrole karşı esneklik" alt boyutu (3.469± 0.70) ise en düşük ortalama puanı almıştır. Bunun karşılığında Zamanzadeh vd. 2015 çalışmasında "saygılı paylaşım"ın diğer 4 alt boyuta göre daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu sonuç öğretim elemanlarının "saygılı paylaşım" davranışını diğer davranışlara göre daha fazla gösterdiklerini ve bu boyut üzerinde büyük ölçüde durduklarını ortaya koymuştur. Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi piramidinde insanın temel ihtiyaçlarından biri olan saygı görme ihtiyacı, öğrencilerin eğitim hedeflerine ulaşmasını kolaylaştırabilir.

Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarının ortalamanın üstünde (3.94±0.58) olumlu algı gösterdiği belirlenmiştir. Bazı çalışmalarda da hemşirelik öğrencilerinin klinik öğretim elemanı bakımına ilişkin algılarının ortalamanın üzerinde olduğu belirlenmiştir (Taylan vd., 2020; Allari vd., 2020; Meyer vd., 2016). Hemşirelik eğitiminde bakımın önemi anlamak için rol model olan eğitmenler mesleki kimliğin gelişimi, bakım davranışlarının şekillenmesi ve profesyonel hemşirelik algısı oluşturmak gibi birçok konu üzerinde etki gösterebilir.

Araştırmanın Sınırlılıkları: Araştırmanın en önemli sınırlılığı tek merkezde ve küçük bir örneklemle gerçekleştirilmiş olmasıdır. Bu nedenle sonuçlar Türkiye'deki tüm hemşirelik okullarına kayıtlı öğrencilere genellenemez. Bu nedenle araştırma ulusal düzeyde daha büyük örneklemlerde çalışmalar yapılması için bir basamak düzeyindedir. Ayrıca örneklemin Kahramanmaraş depremlerinden etkilenmesi nedeniyle veriler online olarak toplanmış ve yaşanan bu olumsuz süreç öğrencilerin okullarından uzak kalmasına ve eğitmen bakımına ilişkin olumsuz algılar oluşmasına neden olmuş olabilir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak araştırmada hemşirelik öğrencilerinin eğitmen bakımına ilişkin algılarının ortalamanın üstünde olumlu algı gösterdiği belirlenmiştir. Hemşirelik eğitimi ve eğitmenler, öğrencilerin bireye, aileye ve topluma sunduğu bakımın kalitesini önemli ölçüde etkileyen faktörlerdir. Özellikle öğretim elemanları ile öğrenciler arasındaki etkileşim iyi bir rol model örneği kazanmalarını sağlamakta ve profesyonel hemşirelik kimliği geliştirmelerinde önemli yere sahip olmaktadır. Eğitimcinin bilgisi,

mesleki yeterliliği ve öğrenciye karşı tutumu, öğrencinin mesleki kimliğinin gelişimini olumlu yönde etkileyebilir. Bu nedenle kaliteli sağlanan bir eğitim süreci öğrencilerin öğrenme sürecini hızlandırarak, hemşirelik mesleğinin geliştirilmesi ve güçlendirilmesinde yetkin hemşireler yetiştirilmesini sağlamaktadır. Ancak son yıllarda pandemi, küresel ısınma, iklim değişiklikleri ve doğal afetler hemşirelik mesleğine doğan ihtiyacı gözler önüne sermiş ve hemşirelik okullarında öğrenci sayısı artmıştır. Öğrenci sayılarındaki bu artış laboratuvar ve klinik uygulamalarda öğrencilerin becerileri uygulama ve geri bildirim alma süreçlerini sınırlandırmıştır. Bunun yanı sıra öğretim elemanı sayısındaki yetersizlik öğrencilerin bakım ve hemşirelik becerilerini kazanma durumlarını da olumsuz etkilemiştir. Bu nedenle hemşirelik eğitim müredatlarının eğiticinin bakım verme yaklaşımına göre yeniden düzenlenmesi, öğretim elemanı sayılarının arttırılması ve hemşirelik okullarının mevcut koşullarını iyileştirmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Akbaş, M., & Sürücü, Ş. (2019). Öğrenci Hemşirelerin Kliniklerde, Sınıflarda ve Sınıf Dışı Ortamlarda Eğitmenlerden Beklentileri. *Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi*, *9* (1), 45-54. https://doi.org/10.31020/mutftd.452689.

Allari, R. S., Atout, M., & Hasan, A. A. H. (2020, April). The value of caring behavior and its impact on students' self-efficacy: Perceptions of undergraduate nursing students. In *Nursing Forum* (Vol. 55, No. 2, pp. 259-266). https://doi.org/10.1111/nuf.12424.

Ateş, S., Yüksel, A., Kubat, G., & Kaçan, H. (2020). Turkish Version of Nursing Students' Perception of Instructor Caring (T-NSPIC): Assessment of Reliability and Validity. *Turkiye Klinikleri Journal of Medical Ethics-Law & History*, *28*(1).

Biçer, S., Ceyhan, Y. S., & Şahin, F. (2015). The views of nursing students and clinical nurses about guidance to the student in clinical practice. *FN Hem Derg*, *23*(3), 215-23.

Bölükbaş, N. (2018). Hemşirelik öğrencilerinin meslek seçimi ve etkileyen faktörler. *Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi*, *1*(1), 10-17.

Collier, A. D. (2018). Characteristics of an effective nursing clinical instructor: The state of the science. *Journal of Clinical Nursing*, *27*(1-2), 363-374. https://doi.org/10.1111/jocn.13931.

Çelikkalp, Ü., Aydın, A., & Temel, M. (2010). The views of students in the nursing department of a high school regarding to the education received. *Hemşirelik Bilim ve Sanatı Dergisi*, *3*, 2-14.

Durgun Ozan, Y., Duman, M., Çiçek, Ö., & Boz, İ. (2020). The Turkish version of the Nursing Students' Perceptions of Instructor Caring Scale: An assessment of psychometric properties. *Perspectives in Psychiatric Care*, *56*(1), 194-200. https://doi.org/10.1111/ppc.12411.

Ergün, Y., Mutlu, Ç. I., Demir, D., Berker, E., & Gamze, A. N. I. K. (2021). Hemşirelik öğrencilerinin eğitimden beklentileri ve memnuniyet düzeyleri. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, *10*(4), 799-808.

Favetta, V., & Feuillebois-Martinez, B. (2011). Prendre soin et formation infirmière. *Recherches en soins infirmiers*, (4), 60-75. https://doi.org/10.3917/rsi.107.0060.

Hill, L. H. (2014). Graduate students' perspectives on effective teaching. *Adult learning*, *25*(2), 57-65. https://doi.org/10.1177/1045159514522433.

Kol, E., & İnce, S. (2018). Determining the opinions of the first-year nursing students about clinical practice and clinical educators. *Nurse Education in Practice*, *31*, 35-40. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2018.04.009.

Labrague, L. J., McEnroe-Petitte, D. M., Papathanasiou, I. V., Edet, O. B., & Arulappan, J. (2015). Impact of instructors' caring on students' perceptions of their own caring behaviors. *Journal of Nursing Scholarship*, *47*(4), 338-346. https://doi.org/10.1111/jnu.12139.

Meyer, G. M., Nel, E., & Downing, C. (2016). Basic student nurse perceptions about clinical instructor caring. *health sa gesondheid*, *21*, 444-452. https://doi.org/10.1016/j.hsag.2016.09.004.

Niederriter, J. E., Eyth, D., & Thoman, J. (2017). Nursing students' perceptions on characteristics of an effective clinical instructor. *SAGE Open Nursing*, *3*, 2377960816685571. https://doi.org/10.1177/2377960816685571.

Papathanasiou, I. V., Tsaras, K., & Sarafis, P. (2014). Views and perceptions of nursing students on their clinical learning environment: Teaching and learning. *Nurse education today*, *34*(1), 57-60. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2013.02.007.

Quek, G. J., & Shorey, S. (2018). Perceptions, experiences, and needs of nursing preceptors and their preceptees on preceptorship: An integrative review. *Journal of professional nursing*, *34*(5), 417-428. https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2018.05.003.

Rajeswaran, L. (2016). Clinical experiences of nursing students at a selected institute of health sciences in Botswana. *Health Science Journal*, *10*(6), 1. https://doi.org/10.21767/1791-809X.1000471.

Sandvik, A. H., Eriksson, K., & Hilli, Y. (2014). Becoming a caring nurse–A Nordic study on students' learning and development in clinical education. *Nurse Education in Practice*, *14*(3), 286-292. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2013.11.001.

Shahr, H. S. A., Yazdani, S., & Afshar, L. (2019). Professional socialization: an analytical definition. *Journal of medical ethics and history of medicine*, *12*. https://doi.org/10.18502%2Fjmehm.v12i17.2016.

Tabachnick, BG, Fidell, LS ve Ullman, JB (2013). *Çok değişkenli istatistikleri kullanma* (Cilt 6, s. 497-516). Boston, MA: pearson.

Taylan, S., Özkan, İ., & Çelik, G. K. (2021). Relationship between nursing students' perceptions of clinical instructor caring and their professional behaviors. *Perspectives in Psychiatric Care*, *57*(2), 827-835. https://doi.org/10.1111/ppc.12621.

Wade, G. H., & Kasper, N. (2006). Nursing students' perceptions of instructor caring: An instrument based on Watson's theory of transpersonal caring. *Journal of Nursing Education*, *45*(5), 162-168.

Wafaa G.A. (2012). Caring and effective teaching behavior of clinical nursing instructors in clinical area as perceived by their students. *Caring*, *3*(7), 15-25.

Yiğit, R., Esenay, I. F., & Derebent, E. (2007). The Profile of senior nursing stu-dents in Turkey. *Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 11, 1-12.

Zamanzadeh, V., Shohani, M., & Palmeh, T. (2015). Nursing students' perception of instructors' caring behaviors in tabriz university of medical sciences. *Journal of caring sciences*, *4*(1), 55. https://doi.org/10.5681%2Fjcs.2015.006.

KLİMA SANTRALİ, KALORİFER KAZANI VE KONBİ ÇALIŞMA SÜRELERİNİN ANKARA İLİ İÇİN ARAŞTIRILMASI

EXAMINATION OF HEATING , COOLING , AND COMBINATION BOILER OPERATION TIMES FOR THE PROVINCE OF ANKARA

Tayfun ORHAN

Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

Torun Metal GMBH , GOSB İlhan Dede Caddesi No :116 41480Gebze , Kocaeli ,Türkiye

ORCID: 0000-0001-5461-9130

Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK

Department of Mechanical Engineering, Technology Faculty, Sakarya University of Applied Sciences,54187, Serdivan, Sakarya, Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Ankara'daki merkezi ve bireysel ısıtma sistemlerinin ısıtma sezonundaki her ay ve ısıtma sezonu için çalışma saatleri konusunda bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada 12 ay için ayrı ayrı olmak üzere ve 24 saatlik dış hava kuru termometre sıcaklığı görülme sıklıkları visual basic tabanlı yazılan bilgisayar programlarıyla oransal ve saat olarak araştırılmalar yapılmıştır. Araştırmalarda meteorolojik veri seti kullanılmıştır. Bu set, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğünden (DMİGM) Ankara için yıllık 8760 saat olmak üzere 30 yıllık (8760x30) 262800 saatlik ham veriden oluşmaktadır. Bu veriler visual basic tabanlı yazılan 2 farklı bilgisayar programına transfer edilerek analizler yapılmıştır. 1 yazılımla Ankara ili dış hava sıcaklık dağılımları yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama 8760 içerisinde görülme sıklığı yüzde olarak bulunmuştur. 1 yazılım sonuçları 2 yazılıma aktarılarak Ankara ısıtma mevsimi ayları tespit edilmiştir. Ankara ısıtma mevsimi kasım ayında başlayıp nisan ayında sona ermektedir. Yalıtım yapılmamış ısıtma sistemleri dış hava sıcaklığı 18°C ve altındaki sıcaklıklarda devreye girmektedir. 2 yazılım sonuçları 3 yazılıma aktarılarak dış hava sıcaklıkları 18°C ve altındaki ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları araştırılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre Ankara ısıtma mevsimindeki 6 ayın her birisi için ayrı ayrı olmak üzere, her ayın 24 saati için 24 analiz, ısıtma dönemindeki tüm aylar içinde (6x24) 144 analiz yapılmıştır. Analiz çıktısı olarak her ayın 24 saatinde ısıtma sistemlerinin çalışma saatlerinde dış hava sıcaklıkları görülme sıklığı her 1°C farkla ortaya konulmuştur. Bu yaklaşımımla ısıtma sistemlerinin sezondaki her ay için 24 saatlik çalışma süreleri ve bu sürelerde dış hava sıcaklığı ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur. Çalışmada ısıtma sistemlerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasıyla ısıtma sistemleri kullanıcılarının bilinçlendirilmesi, ısıtma sistemleri için her il için optimum garanti süreleri konusunun gündeme gelmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dış hava sıcaklık dağılımı, ısıtma sezonu, sezonluk ısıtma saati, ısıtma sistemleri aylık çalışma saati,

Abstract

There is no study on the operating hours of central and standalone heating systems in Ankara for each month and heating season. This study used visual basic-based computer programs to analyze the frequency of outside dry bulb temperature over the course of 12 months and 24 hours. The research made use of a set of meteorological data. This dataset consists of 262800 hours of raw data from the General Directorate of State Meteorology Affairs (DMIGM) of the Ministry of Environment,

Urbanization, and Climate Change, or 8760 hours each year for Ankara. The Ankara warm season months were calculated using the output of two different software programs. The hot season in Ankara lasts from November to April. When the outside air temperature is 18°C or lower, non-insulated heating systems are turned on. The seasonal incidences during the first 24 hours of each month during the heating season at 18°C and lower were examined by transferring the results of two software to three software. The research's findings indicate that 24 analyses were conducted for each month's 24 hours, separately, for each of the six months of the heating season in Ankara, and 144 analyses were conducted for all six months (6x24) of the heating season. As a result of the analysis, the frequency of the outdoor air temperatures throughout the heating systems' operational hours in each month's 24 hours has been identified with a 1°C difference. Using this method, the heating systems' 24-hour running times for each season's month and the outside temperature during those times are reported in detail. The study aims to increase user awareness of heating systems by exposing them in depth and to bring up the question of the best warranty terms for heating systems in each province.

Key words: Seasonal heating hours, monthly heating system working hours, outdoor temperature distribution.

1. GİRİŞ

Dünyadaki bitkiler, ağaçların fotosentezi yoluyla ve okyanus hareketleri, atmosfer tabakasındaki değişimler yoluyla yaklaşık olarak iki yüz dört milyar ton karbondioksit her yıl atmosfer tabakası tarafından absorbe edilmektedir. Dünyadaki tarımsal faaliyetler, hayvanların sindirim sırasında atmosfere tahliye etmiş olduğu sera gazları, fosil türü yakıtların yanması sonucunda atmosfere tahliye edilen baca gazları, ormanların azalması, okyanus hareketlerinden dolayı iki yüz yedi milyar ton CO_2'in salınımı, dünyadaki CO_2 miktarını her yıl üç milyar ton artırmaktadır. Her yıl üç milyar ton atmosfere tahliye edilen CO_2 miktarı atmosfer tabakasındaki CO_2 seviyesinin aşırı artmasına neden olmuştur. Bu artış, yakıt olarak fosil yakıtların kullanılmasıyla atmosfere salınan CO_2 miktarı seviyesindedir[1].

İstanbul'da kış mevsiminde iç mahal sıcaklığı 24°C'den 1 °C küçük seçildiğinde Ülke genelinde CO_2 azaltma faktörü %1,258 küçülmekte, CO_2 küçültme oranı da %18,93 olduğu ortaya konulmuştur[2].Türkiye'nin sürekli artan refah düzeyi ve ekonomisi küresel bazda fazla enerji ihtiyacı olan ülkeler arasında yerini almıştır[3]. Türkiye'de toplam tüketilen enerjinin %70'i yapıların ısıtmasında kullanılmaktadır[4]. Ülkelerin enerji üretim ve tüketimiyle ilgili öngörüleri, ülkelerin kısa, orta ve uzun dönemli enerji ihtiyacı planlamaları ve bu enerjiyi üretecek sistemlerin ilk yatırım maliyetleri açısından önemlidir. Yıllık, aylık, haftalık, günlük ve saatlik enerji sarfiyatı öngörüleri enerji üretimi yapacak tesislerin yüke göre kontrolü ve programlanması açısından çok önemlidir. Ek olarak yük talebi planlamasında giriş parametresi olarak kullanılmaktadır. Orta, uzun süreli öngörüler (haftalık veya yıllık) sistem bakım ve işletme planlamaları için en önemli parametrelerdir. Bu öngörüler yıllık toplam enerji tüketiminin yapılarda ısıtma amaçlı sarfedilen yakıt miktarının hesaplamada, bireysel bazda ilk yatırım masrafı az ve verimli olan ısıtma sistemleri şeçimi içinde yararlı olacaktır[5]. Ülke bazında kısa, orta, uzun vadeli enerji üretim ve tüketim öngörüleri ve planlamaları, enerji üreten tesislerin ilk yatırım maliyeti için çok önem arzetmektedir. Saatlik enerji tüketimi öngörüsü, üretim aşamaları ve kontrolünün en önemli aşamalarından biridir[6]. Kalorifer kazanı, kombi ve klima sistemlerinin kapasite hesaplamaları, enerji analizleri için iklim verileri çok önem arzetmektedir[7]. Enerji analizlerinde çeşitli meteorolojik dış hava sıcaklık verileri kullanılmaktadır[8]. Isıtma ve soğutma amaçlı enerji tahmin yöntemleri, derece gün, derece saat ve derece bin yöntemleridir[9].Yapılarda iç ortam sıcaklığındaki azalma, ısıtma enerji ihtiyacını azltmaktadır[10].

Ankara'daki merkezi ve bireysel ısıtma sistemlerinin ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati, yıllık devreye girme saatleri konusunda bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın literatüre katkıları;

I. Ankara için ilk defa dış hava sıcaklık dağılımları yılın herhangi bir saatinde herhangi iki saati için dış hava sıcaklık dağılımları aylık (30x24=720 saat) içerisindeki görülme sıklıkları oransal ve saat olarak 1°C sıcaklık farkıyla ilk defa bu çalışmayla ortaya konulmuştur.

II. Ankaranın ilk defa ısıtma dönemi her ayının herhangi bir zamanında, herhangi iki zaman arasında dış hava sıcaklık dağılımları aylık görülme sıklıkları oransal ve saat olarak 1°C sıcaklık farkıyla ilk defa bu çalışmayla ortaya konulmuştur.

III. Ankaranın ilk defa ısıtma süreleri çalışma saatleri ısıtma sezonundaki tüm ayların 24 saati için tek tek olmak üzere literatüre kazandırılmıştır.

IV. Isıtma sistemleri çalışma süreleri her il için literatüre kazandırıldığında il bazlı garanti süreleri gündeme gelmiş olacaktır.

BÖLÜM.2 HESAPLAMA YÖNTEMİ VE ANALİZ

Mahallerin ısıtma ve soğutma amaçlı mevsimsel enerji ihtiyacı binaların mimari tasarım, malzeme karakteristikleri, meteorolojik sıcaklık ölçümlerine göre belirlenmektedir. [11]. Isıtma sistemlerinin sezondaki her ayın 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere çalışma saatleri konusunda literatürde bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada Ankara ili için visual basic tabanlı yazılan 3 adet bilgisayar programlarıyla; yılın 12 ayı için ayrı ayrı ve sezonluk olmak üzere 24 saatlik dış hava sıcaklığı görülme sıklığı, ısıtma mevsimi ayları, dış hava sıcaklıkları 18°C ve altındaki ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları

araştırılmıştır. Bu çalışmada DMİGM'den resmi yazı ile elde edilen veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti geçmiş geçmiş son 30 yıla ait dış hava sıcaklığı ham görülme saatleridir. Ankara için 8760x30=262800 adet ham veri kullanılmıştır. Bu ham veri seti tasnif edilerek 1 yazılıma giriş verisi olarak hazırlanmıştır.

2.1. Ankara İçin Tasnif Edilen Dış Hava Kuru Termometre Ham Sıcaklıklarının Birinci Yazılıma Aktarılması

Bu veri seti visual basic tabanlı bilgisayagramına transfer edilip, yılın on iki ayı için tek tek toplam yıllık günün her saati için (24 saat) analizler yapılmıştır. Analiz değerlendirmelerinde dış hava görülme sıklıkları yıllık 8760 saat içerisinde yüzde olarak toplam hangi yüzdede ortaya koyulmuştur. 1°C'lik farklarla her ay için tek tek ve ortalama yıllık sıcaklık dağılımı Tablo 1'de saat 08:00-09:00 için verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir. Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ayın ortalama dış hava sıcaklıkları o ay içinde toplamda görülen sıcaklıkların oransal olarak adeti 1 °C farkla görülmekte, son kolonda ise on iki ayın ortalaması yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) verilmiştir. Tablo 1'deki oransal görülme sıklıkları 2 yazılıma aktarılarak yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama dış hava sıcaklıkları saat 08:00-09:00 arası için görülme sıklıkları saat olarak Tablo 2'de verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir.

Tablo.1 Dış hava sıcaklığı oransal görülme sıklığı

ANKARA SAAT 08:00-09:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (% ADET)												YODHSD (% ADET)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-17,5	0,22	0,12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,028333
-16,5	0,11	0,12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,019167
-15,5	0,32	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,026667
-14,5	0,11	0,12	0,11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,028333
-13,5	0,32	0,12	0,22	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,055

-12,5	0,86	0,24	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,11	0,100833
-11,5	0,97	0,83	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,11	0,159167
-10,5	1,94	1,06	0,11	0	0	0	0	0	0	0	0	0,11	0,268333
-9,5	2,58	0,83	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,21	0,301667
-8,5	1,61	0,59	0,11	0	0	0	0	0	0	0	0,22	0,42	0,245833
-7,5	3,55	2,36	0,22	0	0	0	0	0	0	0	0,11	1,79	0,669167
-6,5	3,55	3,3	0,54	0	0	0	0	0	0	0	0,11	1,79	0,774167
-5,5	5,38	3,3	0,86	0	0	0	0	0	0	0	0	3,05	1,049167
-4,5	4,3	5,31	0,97	0	0	0	0	0	0	0	0,43	4	1,250833
-3,5	5,05	4,72	1,29	0	0	0	0	0	0	0	1,3	5,89	1,520833
-2,5	7,53	5,19	2,37	0	0	0	0	0	0	0	2,28	6,41	1,981667
-1,5	7,96	6,37	3,01	0,1	0	0	0	0	0	0	2,39	7,05	2,24
-0,5	7,31	9,08	3,66	0,2	0	0	0	0	0	0	4,12	9,04	2,784167
0,5	8,71	8,37	5,01	0,51	0	0	0	0	0	0	4,01	8,83	2,953333
1,5	11,18	9,2	5,81	0,72	0	0	0	0	0	0,21	6,07	9,78	3,580833
2,5	6,67	8,14	7,96	1,02	0,21	0	0	0	0	0,41	5,97	8,62	3,25
3,5	6,88	7,19	8,71	1,74	0,1	0	0	0	0	0,72	8,46	6,41	3,350833
4,5	4,73	6,25	7,53	1,84	0,1	0	0	0	0	1,86	8,35	5,57	3,019167
5,5	2,9	5,54	9,03	3,78	0,21	0	0	0	0	2,37	8,03	4,42	3,023333
6,5	1,83	4,36	7,85	5,83	0,84	0	0	0	0	3,1	8,68	2,73	2,935
7,5	2,04	3,18	7,74	6,54	1,05	0	0	0	0,22	4,77	7,48	3,58	3,05
8,5	0,75	1,77	5,81	7,06	3,04	0	0	0	0	5,01	7,7	1,58	2,726667
9,5	0,43	1,42	5,48	8,28	1,99	0	0	0	0,22	4,67	5,21	1,16	2,405
10,5	0,11	0,35	5,91	7,98	3,35	0,1	0	0	1	9,1	5,64	0,95	2,874167
11,5	0,11	0,24	3,44	7,67	4,61	0,21	0	0,11	1,77	7,43	2,93	0,84	2,446667
12,5	0	0,12	2,04	9	4,82	1,26	0,1	0	1,87	8,26	2,6	0	2,505833
13,5	0	0,24	1,83	6,85	6,07	2,1	0,21	0,11	3,01	9,08	1,52	0,11	2,594167
14,5	0	0	1,21	6,34	6,91	3,57	0,62	0,75	4,77	8,98	0,33	2	2,956667
15,5	0	0	0,65	5,73	9,99	4,51	0,41	1,29	5,99	7,12	0,33	1,79	3,150833
16,5	0	0	0,57	3,58	9,53	5,98	1,87	1,98	8,87	5,37	0	1,05	3,233333
17,5	0	0	0	2,15	9,32	9,65	2,49	3,21	10,62	4,54	0,11	0,63	3,56
18,5	0	0	0	2,45	8,17	8,71	3,53	3,51	9,99	3,3	2,06	0	3,476667
19,5	0	0	0	1,64	8,06	9,55	5,91	7,29	10,73	1,75	1,84	0	3,8975
20,5	0	0	0	0,61	5,13	9,07	9,01	8,9	11	0,83	1,08	0	3,8025
21,5	0	0	0	0	3,19	9,01	8,99	10,32	6,77	0,83	0,65	0	3,313333
22,5	0	0	0	0,2	2,2	7,55	10,93	11,18	4,89	0,72	0	0	3,139167
23,5	0	0	0	0,2	0,85	3,67	10,55	10,04	2,81	0	0	0	2,343333
24,5	0	0	0	2,27	0,84	4,01	9,79	9,72	0,91	0,21	0	0	2,3125
25,5	0	0	0	1,94	0,77	3,01	8,54	8,9	1,01	0,1	0	0	2,0225
26,5	0	0	0	1,74	0,21	2,31	4,91	4,68	0,22	0,21	0	0	1,19
27,5	0	0	0	1,02	0,21	1,15	4,11	3,22	0,44	3,3	0	0	1,120833
28,5	0	0	0	0,65	2,41	0,42	3,14	2,14	1,57	1,96	0	0	1,024167
29,5	0	0	0	0,43	1,99	0,1	1,14	1,39	0,98	1,75	0	0	0,648333
30,5	0	0	0	0	1,74	2,2	0,52	0,21	0,77	1,02	0	0	0,538333
31,5	0	0	0	0	1,02	1,78	0,21	0,11	0,22	0,65	0	0	0,3325
32,5	0	0	0	0	0,65	0,84	0,1	1,82	0,21	0,43	0	0	0,3375
33,5	0	0	0	0	0,43	0,73	1,76	0,86	3,35	0	0	0	0,594167
34,5	0	0	0	0	0	0,21	0,83	0,75	1,99	0	0	0	0,315
35,5	0	0	0	0	0	0,21	0,73	0,21	1,74	0	0	0	0,240833
36,5	0	0	0	0	0	2,35	0,21	0,21	1,02	0	0	0	0,315833
37,5	0	0	0	0	0	1,99	0,21	2,35	0,65	0	0	0	0,433333
38,5	0	0	0	0	0	1,74	3,35	1,99	0,43	0	0	0	0,625833
39,5	0	0	0	0	0	1,02	1,99	1,74	0	0	0	0	0,395833
40,5	0	0	0	0	0	0,65	1,74	1,02	0	0	0	0	0,284167
41,5	0	0	0	0	0	0,43	1,02	0	0	0	0	0	0,120833
42,5	0	0	0	0	0	0	0,65	0	0	0	0	0	0,054167
43,5	0	0	0	0	0	0	0,43	0	0	0	0	0	0,035833

Tablo.2 Dış hava sıcaklığı görülme zamanları (Saat)

ANKARA SAAT 08:00-09:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (SAAT)												YODHSD (SAAT)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-17,5	0,07	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,019209
-16,5	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,012943
-15,5	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,018226
-14,5	0,03	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,019065
-13,5	0,10	0,03	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,037148
-12,5	0,27	0,07	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,067122
-11,5	0,30	0,23	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,106222
-10,5	0,60	0,30	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,180391
-9,5	0,80	0,23	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,07	0,20227
-8,5	0,50	0,17	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,07	0,13	0,161352
-7,5	1,10	0,66	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,55	0,429822
-6,5	1,10	0,92	0,15	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,55	0,499943
-5,5	1,67	0,92	0,24	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,95	0,670548
-4,5	1,33	1,49	0,27	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	1,24	0,792626
-3,5	1,57	1,32	0,36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,39	1,83	0,951665
-2,5	2,33	1,45	0,66	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,68	1,99	1,257178
-1,5	2,47	1,78	0,84	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,72	2,19	1,422652
-0,5	2,27	2,54	1,02	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,24	2,80	1,762578
0,5	2,70	2,34	1,40	0,15	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,20	2,74	1,880109
1,5	3,47	2,58	1,63	0,22	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,07	1,82	3,03	2,293074
2,5	2,07	2,28	2,23	0,31	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	1,79	2,67	2,080991
3,5	2,13	2,01	2,44	0,52	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,22	2,54	1,99	2,178609
4,5	1,47	1,75	2,11	0,55	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,58	2,51	1,73	1,966013
5,5	0,90	1,55	2,53	1,13	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,73	2,41	1,37	1,982578
6,5	0,57	1,22	2,20	1,75	0,25	0,00	0,00	0,00	0,00	0,96	2,60	0,85	1,946613
7,5	0,63	0,89	2,17	1,96	0,32	0,00	0,00	0,00	0,07	1,48	2,24	1,11	2,015465
8,5	0,23	0,50	1,63	2,12	0,91	0,00	0,00	0,00	0,00	1,55	2,31	0,49	1,824696
9,5	0,13	0,40	1,53	2,48	0,60	0,00	0,00	0,00	0,07	1,45	1,56	0,36	1,612304
10,5	0,03	0,10	1,65	2,39	1,01	0,03	0,00	0,00	0,30	2,82	1,69	0,29	1,935604
11,5	0,03	0,07	0,96	2,30	1,38	0,06	0,00	0,03	0,53	2,30	0,88	0,26	1,648648
12,5	0,00	0,03	0,57	2,70	1,45	0,38	0,03	0,00	0,56	2,56	0,78	0,00	1,701365
13,5	0,00	0,07	0,51	2,06	1,82	0,63	0,07	0,03	0,90	2,81	0,46	0,03	1,760374
14,5	0,00	0,00	0,34	1,90	2,07	1,07	0,19	0,23	1,43	2,78	0,10	0,62	1,982752
15,5	0,00	0,00	0,18	1,72	3,00	1,35	0,13	0,40	1,80	2,21	0,10	0,55	2,117009
16,5	0,00	0,00	0,16	1,07	2,86	1,79	0,58	0,61	2,66	1,66	0,00	0,33	2,182861
17,5	0,00	0,00	0,00	0,65	2,80	2,90	0,77	1,00	3,19	1,41	0,03	0,20	2,410843
18,5	0,00	0,00	0,00	0,74	2,45	2,61	1,09	1,09	3,00	1,02	0,62	0,00	2,362583
19,5	0,00	0,00	0,00	0,49	2,42	2,87	1,83	2,26	3,22	0,54	0,55	0,00	2,650022
20,5	0,00	0,00	0,00	0,18	1,54	2,72	2,79	2,76	3,30	0,26	0,32	0,00	2,587235
21,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,96	2,70	2,79	3,20	2,03	0,26	0,20	0,00	2,256061
22,5	0,00	0,00	0,00	0,06	0,66	2,27	3,39	3,47	1,47	0,22	0,00	0,00	2,1391
23,5	0,00	0,00	0,00	0,06	0,26	1,10	3,27	3,11	0,84	0,00	0,00	0,00	1,598343
24,5	0,00	0,00	0,00	0,68	0,25	1,20	3,03	3,01	0,27	0,07	0,00	0,00	1,577052
25,5	0,00	0,00	0,00	0,58	0,23	0,90	2,65	2,76	0,30	0,03	0,00	0,00	1,379409
26,5	0,00	0,00	0,00	0,52	0,06	0,69	1,52	1,45	0,07	0,07	0,00	0,00	0,811391
27,5	0,00	0,00	0,00	0,31	0,06	0,35	1,27	1,00	0,13	1,02	0,00	0,00	0,764839
28,5	0,00	0,00	0,00	0,20	0,72	0,13	0,97	0,66	0,47	0,61	0,00	0,00	0,6978
29,5	0,00	0,00	0,00	0,13	0,60	0,03	0,35	0,43	0,29	0,54	0,00	0,00	0,4416
30,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,52	0,66	0,16	0,07	0,23	0,32	0,00	0,00	0,365891
31,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31	0,53	0,07	0,03	0,07	0,20	0,00	0,00	0,225943

32,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	0,25	0,03	0,56	0,06	0,13	0,00	0,00	0,229935
33,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	0,22	0,55	0,27	1,01	0,00	0,00	0,00	0,404139
34,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,26	0,23	0,60	0,00	0,00	0,00	0,214339
35,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,23	0,07	0,52	0,00	0,00	0,00	0,163757
36,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,71	0,07	0,07	0,31	0,00	0,00	0,00	0,2144
37,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,60	0,07	0,73	0,20	0,00	0,00	0,00	0,295026
38,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,52	1,04	0,62	0,13	0,00	0,00	0,00	0,4268
39,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31	0,62	0,54	0,00	0,00	0,00	0,00	0,2701
40,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	0,54	0,32	0,00	0,00	0,00	0,00	0,193939
41,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	0,32	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,0824
42,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,037022
43,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,024491
Gün sayısı	31,00	28,01	31,01	30,02	31,00	30,03	31,00	31,00	30,01	31,02	30,00	31,01	365,11

Tablo 2'nin ilk kolonunda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ayınn ortalama dış hava sıcaklıkları o ayın toplamda görülen sıcaklıklar saat olarak adeti 1 °C farkla görülmekte, 1. Kolonun son satırında ise her ayın gün sayısı görülmektedir. Son kolonda on iki ayın ortalaması YODHSD saat olarak, son kolonun en alt satırında ise yılın 365 günü görülmektedir.

3. ANKARA ISITMA DÖNEMİ AYLARININ ARAŞTIRILMASI

Ankara'da 18°C ve altındaki dış hava sıcaklıkları 12 ay için ayrı ayrı olmak üzere analiz edilmiştir. Analiz sonuçları 3 yazılıma aktarılarak ısıtma dönemi başlangıç ayı kasım ve bitiş ayı olarakta nisan ayı olarak 3 yazılım sonuçları alınmıştır. Yazılım sonuçları analiz edilerek değerlendirme sonuçları özet tablolar halinde ısıtma dönemindeki her ayın 24 saati için tek tek 24 tablo halinde ortaya konulmuştur. Ankara ısıtma sistemlerinin saat 00:02-03:00 arasında aylık ve sezonluk çalışma süreleri Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo.3 Ankara Isıtma Sistemlerinin Saat 02:00-03:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ANKARA ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 02:00-03:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-21	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-20	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006265
-19	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,012943
-18	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,012943
-17	0,07	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,018796
-16	0,00	0,07	0,03	0,00	0,00	0,00	0,019622
-15	0,03	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,01253
-14	0,20	0,17	0,00	0,00	0,00	0,07	0,078987
-13	0,37	0,13	0,03	0,00	0,00	0,00	0,09963
-12	0,30	0,17	0,00	0,00	0,00	0,00	0,088083
-11	0,73	0,30	0,07	0,00	0,00	0,07	0,215639
-10	0,67	0,36	0,03	0,00	0,00	0,23	0,233678
-9	0,87	0,66	0,13	0,00	0,00	0,33	0,36183
-8	1,20	0,89	0,17	0,00	0,10	0,56	0,52537
-7	1,20	0,79	0,47	0,00	0,06	0,69	0,573183
-6	1,53	1,06	0,33	0,00	0,16	1,06	0,732474
-5	1,43	1,39	0,43	0,00	0,55	1,39	0,916443
-4	2,00	1,55	1,00	0,06	0,71	1,79	1,255217
-3	1,93	1,78	1,30	0,03	1,00	2,32	1,467083
-2	2,23	1,85	1,43	0,21	1,25	2,15	1,636317
-1	2,50	2,87	1,93	0,30	1,58	2,81	2,158
0	2,93	2,44	2,73	0,49	1,54	3,41	2,44137

1	3,10	2,38	2,57	0,88	2,48	2,88	2,657548
2	1,70	2,08	3,00	1,00	2,48	2,02	2,329243
3	1,77	1,68	2,53	1,55	2,41	2,12	2,492009
4	1,50	1,65	2,57	1,94	2,15	1,69	2,379026
5	0,87	1,32	2,47	2,74	2,51	1,13	2,561635
6	0,80	0,92	2,07	3,07	2,48	1,00	2,535678
7	0,50	0,73	2,17	3,10	1,77	0,79	2,567617
8	0,27	0,30	1,27	2,80	1,51	0,56	2,417417
9	0,10	0,14	0,80	2,37	1,48	0,37	2,404691
10	0,10	0,10	0,63	2,10	0,93	0,16	2,863026
11	0,00	0,08	0,20	1,73	0,39	0,07	2,807513
12	0,00	0,05	0,30	1,22	0,29	0,10	2,929735
13	0,00	0,00	0,10	0,58	0,13	0,63	2,8553
14	0,00	0,00	0,10	0,49	0,03	0,20	3,042209
15	0,00	0,00	0,00	0,30	0,00	0,30	2,849678
16	0,00	0,00	0,00	0,21	0,03	0,10	2,761335
17	0,00	0,00	0,00	0,12	1,22	0,00	2,919
18	0,00	0,00	0,00	0,03	0,77	0,00	2,29423
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	31,00	27,97	30,95	30,00	30,00	31,00	180,92

Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için 1 °C farkla ısıtma sistemlerini çalışma zamanları görülmekte 1. Kolonun son satırında ise her

1 °C farkla ısıtma sistemlerini aylık toplam çalışma saatleri görülmektedir. Bu tabloda saat 02:00-03:00 arasında -21 °C~18 °C arasındaki çalışma sürelerinin 1°C farkla ısıtma sistemleri çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ilk defa literatüre kazandırılmıştır. Bu yaklaşımın ısıtma sistemleri çalışma sürelerinin dış hava sıcaklığına bağlı olarak belirlenmiş olması kazan, kombi gibi ısıtma cihazlarının ömürlerini belirlenmesinde çok önemli bir parametre olacağı düşünülmektedir.

Tablo.4 Ankara Saat 07:00-08:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ANKARA ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 07:00-08:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-21	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-20	0,07	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,019209
-19	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006265
-18	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006678
-17	0,03	0,03	0,07	0,00	0,00	0,00	0,024904
-16	0,07	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,019209
-15	0,20	0,07	0,03	0,00	0,00	0,03	0,061426
-14	0,27	0,13	0,03	0,00	0,00	0,03	0,086187
-13	0,30	0,40	0,00	0,00	0,00	0,00	0,134274
-12	0,57	0,20	0,07	0,00	0,00	0,10	0,169617
-11	0,80	0,07	0,03	0,00	0,00	0,13	0,185265
-10	0,83	0,53	0,10	0,00	0,00	0,13	0,295317
-9	0,97	0,76	0,07	0,00	0,06	0,44	0,413657
-8	0,93	0,73	0,17	0,00	0,10	0,91	0,491378
-7	1,33	1,12	0,23	0,00	0,06	0,91	0,649622
-6	1,73	1,09	0,30	0,00	0,23	1,31	0,815991
-5	1,23	1,58	0,63	0,00	0,48	1,31	0,931783
-4	1,87	1,22	0,90	0,00	0,74	2,01	1,171913
-3	2,50	1,75	0,77	0,00	1,03	2,11	1,43697
-2	1,93	2,38	1,26	0,11	1,35	2,41	1,6738
-1	2,23	2,87	1,73	0,23	1,76	2,88	2,084813

0	3,60	2,44	2,30	0,14	1,57	3,08	2,364374
1	2,60	2,28	2,96	0,23	2,15	2,81	2,357074
2	2,00	1,98	2,70	0,59	2,31	2,41	2,237339
3	1,47	1,78	2,73	0,71	2,31	1,94	2,136039
4	1,20	1,62	3,26	1,13	2,47	1,31	2,252313
5	0,80	0,79	2,26	1,84	2,66	0,94	2,015609
6	0,73	0,92	2,13	2,44	2,08	1,00	2,046835
7	0,40	0,53	2,06	1,84	1,89	0,91	1,871674
8	0,20	0,33	1,57	2,75	1,83	0,37	1,974352
9	0,03	0,10	0,83	2,44	1,22	0,33	1,714813
10	0,07	0,10	0,80	2,72	0,77	0,24	2,080987
11	0,00	0,03	0,30	2,30	0,45	0,03	1,750126
12	0,00	0,00	0,27	1,79	0,26	0,03	1,810139
13	0,00	0,00	0,17	1,67	0,10	0,30	2,137535
14	0,00	0,00	0,13	0,96	0,00	0,27	2,207678
15	0,00	0,00	0,00	0,80	0,00	0,17	2,33073
16	0,00	0,00	0,00	0,43	0,03	0,13	2,508752
17	0,00	0,00	0,00	0,23	0,80	0,00	2,667648
18	0,00	0,00	0,00	0,08	0,77	0,00	2,625396
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	31,01	27,94	30,87	30,00	30,00	31,00	180,82

Tablo 3'te sunulan özet analiz sonuçları diğer 23 saat içinde elde edilmiştir. Bildiri metninin uzamaması saat; 07:00-08:00 için Tablo 4, 12:00-13:00 için Tablo 5, 15:00-16:00 için Tablo 6, 23:00-24:00 için Tablo 7'de ısıtma sistemlerinin çalışma süreleri ayrıntılı olarak literatüre kazandırılmıştır.

.

Tablo.5 Ankara Isıtma Sistemlerinin Saat 12:00-13:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ANKARA ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 12:00-13:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-12	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,012943
-11	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006265
-10	0,07	0,07	0,00	0,00	0,00	0,00	0,025317
-9	0,23	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,049396
-8	0,37	0,07	0,03	0,00	0,00	0,00	0,086687
-7	0,43	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,098648
-6	0,70	0,46	0,06	0,00	0,00	0,20	0,260048
-5	1,20	0,30	0,00	0,00	0,00	0,30	0,320583
-4	0,86	0,63	0,06	0,00	0,07	0,56	0,387943
-3	1,20	0,86	0,18	0,00	0,10	0,63	0,534357
-2	1,70	1,82	0,39	0,00	0,10	1,72	1,011604
-1	1,96	1,52	0,51	0,03	0,20	1,62	1,035922
0	2,19	1,02	0,45	0,00	0,41	1,94	1,045448
1	2,82	1,88	0,84	0,03	0,82	2,24	1,533804
2	2,63	1,88	0,99	0,10	0,82	1,95	1,500274
3	2,36	2,44	1,08	0,10	0,95	2,28	1,653483
4	2,36	1,92	1,39	0,30	0,92	2,55	1,701026
5	2,16	1,39	1,60	0,37	1,67	2,02	1,680957
6	1,63	1,58	1,37	0,33	1,40	2,17	1,555887
7	1,79	1,65	1,48	1,10	1,91	1,86	1,840187
8	1,26	1,82	1,78	1,10	1,60	1,95	1,845496

9	1,13	1,35	1,17	1,23	1,23	1,46	1,57667
10	0,80	1,19	2,23	1,83	2,55	1,29	2,11957
11	0,43	1,35	1,84	1,73	2,04	1,13	1,923048
12	0,27	0,86	1,69	1,76	2,11	0,66	1,849822
13	0,10	0,83	1,51	2,09	2,04	0,40	1,771787
14	0,13	0,33	1,17	2,13	2,08	0,23	1,769313
15	0,07	0,33	1,23	2,36	1,84	0,10	1,969113
16	0,03	0,10	1,44	2,09	1,70	0,07	1,93253
17	0,07	0,13	1,15	2,19	0,99	0,60	1,898274
18	0,00	0,03	0,90	1,96	0,75	0,43	1,790787
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	31,00	28,01	28,00	29,97	30,00	31,00	177,98

Tablo.6 Ankara Isıtma Sistemlerinin Saat 15:00-16:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ANKARA ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 15:00-16:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-12	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006265
-11	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006678
-10	0,13	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03117
-9	0,23	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,049396
-8	0,23	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,049396
-7	0,47	0,20	0,03	0,00	0,00	0,10	0,144983
-6	0,86	0,30	0,00	0,00	0,00	0,03	0,222683
-5	1,00	0,36	0,06	0,00	0,03	0,36	0,324643
-4	1,23	0,63	0,06	0,00	0,03	0,85	0,48837
-3	1,33	1,09	0,24	0,00	0,07	0,98	0,659083
-2	1,63	1,09	0,30	0,00	0,14	1,60	0,82653
-1	1,86	1,48	0,39	0,03	0,45	1,40	1,00257
0	2,13	1,45	0,39	0,03	0,58	1,79	1,125091
1	2,59	1,81	0,87	0,03	0,79	2,55	1,522813
2	2,56	2,01	0,69	0,10	0,82	1,86	1,441896
3	2,36	1,68	1,05	0,10	1,03	2,68	1,577952
4	2,23	2,14	1,53	0,17	1,30	1,86	1,696843
5	2,29	1,68	1,35	0,33	1,41	2,35	1,725343
6	1,73	1,58	1,48	0,53	1,37	2,28	1,623117
7	1,93	1,78	1,48	0,67	1,68	1,83	1,800261
8	1,26	1,85	1,51	1,10	1,99	1,83	1,812496
9	0,96	1,09	1,69	1,37	1,71	1,64	1,696004
10	0,83	1,19	1,81	1,76	1,92	1,27	1,922017
11	0,63	1,06	1,29	1,70	2,09	1,01	1,7589
12	0,20	1,19	1,93	1,66	2,61	0,48	1,955148
13	0,07	0,79	1,36	1,63	2,26	0,16	1,729591
14	0,10	0,59	1,27	2,13	1,68	0,26	1,7312
15	0,03	0,36	1,53	2,36	1,75	0,10	1,97687
16	0,03	0,17	1,32	2,10	1,17	0,73	1,772148
17	0,00	0,20	1,15	2,00	1,17	0,52	1,852943
18	0,00	0,07	1,20	1,83	0,93	0,16	2,081778
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	31,00	28,01	28,00	30,00	30,00	31,00	178,01

Tablo.6 Ankara Isıtma Sistemlerinin Saat 23:00-24:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

ANKARA ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 23:00-24:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-19	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006678
-18	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-17	0,07	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01253
-16	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,006265
-15	0,07	0,07	0,00	0,00	0,00	0,00	0,025887
-14	0,03	0,03	0,06	0,00	0,00	0,00	0,02463
-13	0,17	0,07	0,00	0,00	0,00	0,03	0,048461
-12	0,33	0,17	0,03	0,00	0,00	0,07	0,1096
-11	0,43	0,17	0,00	0,00	0,00	0,07	0,121704
-10	0,63	0,26	0,00	0,00	0,00	0,23	0,200243
-9	0,87	0,46	0,06	0,00	0,00	0,39	0,317339
-8	0,93	0,53	0,09	0,00	0,00	0,42	0,353561
-7	1,23	0,89	0,21	0,00	0,16	1,10	0,63027
-6	1,47	0,83	0,12	0,00	0,07	1,16	0,632987
-5	1,50	1,29	0,36	0,00	0,13	1,39	0,821991
-4	1,57	1,45	0,57	0,00	0,48	2,17	1,084352
-3	1,97	1,62	0,72	0,03	0,71	1,98	1,24367
-2	2,03	1,78	0,78	0,12	1,10	2,68	1,488983
-1	2,83	2,18	1,44	0,06	1,19	2,95	1,888357
0	2,97	2,51	1,98	0,15	1,71	3,26	2,251143
1	2,63	2,67	2,02	0,46	1,79	2,39	2,205435
2	2,50	2,05	2,25	0,67	1,85	2,11	2,1541
3	1,80	2,25	2,13	0,98	2,54	1,62	2,142091
4	1,70	1,68	2,10	0,98	2,03	1,00	1,936665
5	1,00	1,42	2,63	2,07	1,96	1,20	2,105496
6	1,03	1,12	2,10	2,23	2,34	0,94	2,24903
7	0,63	1,06	2,19	3,08	2,20	0,71	2,408535
8	0,37	0,56	1,86	2,63	1,74	0,55	2,161735
9	0,13	0,46	1,50	2,90	1,58	0,32	2,05987
10	0,07	0,13	0,81	2,72	1,71	0,00	2,234922
11	0,00	0,10	0,84	2,08	0,77	0,07	2,190443
12	0,00	0,10	0,48	1,56	0,23	0,91	2,282596
13	0,00	0,00	0,33	1,31	0,39	0,52	2,892791
14	0,00	0,00	0,15	1,13	0,13	0,36	2,594339
15	0,00	0,00	0,12	0,80	0,07	0,16	2,427226
16	0,00	0,00	0,03	0,49	0,10	0,13	2,754991
17	0,00	0,00	0,09	0,40	0,87	0,03	2,677952
18	0,00	0,00	0,00	0,15	0,90	0,10	2,388357
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	31,00	27,93	28,01	30,00	30,00	31,00	177,94

4. SONUÇ

Ankara'nın yılın 12 ayı, 24 saati için dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları 24 saatlik dış hava sıcaklık dağılımları 8760 saat içerisinde oransal olarak ve saat olarak ortaya konulmuştur. Dış hava sıcaklığı 18 °C ve 18 °C'den düşük dış hava sıcaklıkları tespit edilerek Ankara ısıtma mevsimi aylarının her ayı için ısıtma dönemi dış hava sıcaklığı dağılımları bulunmuştur. Bu sıcaklığa bağlı olarak ısıtma mevsimindeki her ay için ısıtma sistemi çalışma süreleri 24 saatlik olarak ortaya konulmuştur. Ankara ili yıllık ortalama ısıtma süresi; en fazla 180,82 saatle saat 06:00~05:00'te olacağı, en az 177,07 saatle saat 12:00~13:00 arasında olacağı belirlenmiştir. Aydın ili -21 ve 18 °C arasındaki dış hava sıcaklığı saatlerinin görülme saatleri her 1 °C farkla ayrıntılı olarak hesaplanması

ısıtma sistemlerinin çalışma saatleri her ay için ve sezonluk çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasını sağlamıştır. Bu çalışma; ısıtma sistemlerinin dış hava sıcaklığına bağlı çalışma şartlarını ayrıntılı olarak ortaya koymakta, her ilin ısıtma sistemleri çalışma saatleri ve dış hava sıcaklık dağılım yoğunluğu farklı olduğu için her il için optimum garanti sürelerinin hesaplanmasında da önemli parametre olacağı düşünülmekte, Ankara'daki kombinin çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunluklarıyla Antalya ilindeki çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunlukları aynı değildir. Dünyada ve Türkiye'de ısıtma sistemleri garanti süreleri konusunda il bazlı garanti süresi verilmemektedir. Bu çalışma her il için il bazlı garanti süreleri konusunda yeni bir yaklaşım ortaya koymuştur. Bu durumun imalatçılar tarafından bilinmesi özellikle yanma odası, ısı değiştirici, brülör ve pompa vb. imalatı malzeme seçimi için farklı bir yaklaşım oluşturacaktır. Isıtma sistemleri kullanıcıları içinde sistemlerinin çalışma sürelerinin bilinmesi ödeyeceği doğal gaz faturasının tahmin etmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca ısıtma sistemleri kullanıcıları için tatil planlamaları farkındalığı oluşturacağı düşünülmektedir. Bu çalışmada İzmir ili için ısıtma sistemleri çalışma süreleri ısıtma mevsimindeki her ayın ve sezonluk çalışma süreleri ilk defa literatüre kazandırılmıştır.

REFERANSLAR

[1]http://www.haberbilgi.com/bilim/cevre/kuresel_isinma03.html

[2]Ertürk M., Coskun C., Çay Y., Koçyiğit A., Oktay., 2012. Isıtma Amaçlı Enerji Değişiminin Karabük İli İçin Araştırılması. Tarih Kültür Ve Sanat Araştırmaları Dergisi, 171-184, 2012.

[3]http://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2019/07/On-Birinci-Kalkinma-Plani.pdf9

Dilmaç ve Kesen. 2003. A Comparison of New Turkish Thermal Insulation in Building. Energy and Building 35, 2, ,161 – 174.

[4]Coşkun C., Oktay Z., Ertürk M., 2009. Konutların Isıtma Sezonunda Seçilen İç Ortama Sıcaklık Parameteresinin Enerji-Maliyet-Çevre Açısından Değerlendirilmesi ve Bir Uygulama Örneği, IX. Ulusal Tesisat Mühendisliği Kongresi, 529-538.

[5] Durmayaz A., Kadıoğlu M., 2003. Heating energy requirements and fuel consumptions in the biggest city centers of Turkey, Energy Conversion and Management, 44,7.1177-1192.

[6]Dilmaç, S., Kesen, N.,2003. A comparison of new Turkish thermal insulation in building" Energy &Building 35 (2), 161-174.

[7]Bulut, H., Büyükalaca, O., Yılmaz, T., Aktacir, M. A.. 2002. GAP bölgesi için detaylı iklim verileri, Harran Üniversitesi GAP IV. Mühendislik Kongresi, 183-191,Sanlıurfa.

[8]Büyükalaca, O. ve Bulut, H.. 2003. Detailed weather data for the provinces covered by the Southeastern Anatolia Project(GAP) of Turkey. Applied Energy, 77, 187–204.

[9]Oktay, Z., Coskun, C., Dincer, I., 2011. A new approach for predicting cooling degree hours and energy requirements in buildings, Energy, 36:4855-4863.

[10]Coskun, C., 2010. A novel approach to degree-hour calculation: Indoor and outdoor reference temperature based degree-hour calculation, Energy, 35:2455-2460.

[11]Nakicenovic N., Grübler A., Mcdonald A., 1998. Global Energy Perspectives,. Cambridge University. 1-299.

ISITMA SİSTEMLERİNİN ÇALIŞMA SÜRELERİNİN SEZONDAKİ HER AYIN 24 SAATİ AYDIN İLİ İÇİN ARAŞTIRILMASI

INVESTIGATION OF THE OPERATING TIMES OF HEATING SYSTEMS FOR 24 HOURS OF EACH MONTH IN THE SEAZON OF AYDIN

***Tayfun ORHAN*[1,2]**

[1]Sakarya University of Applied Sciences, Graduate School of Education, Department of Mechanical Engineering, Sakarya-Türkiye

[2]Torun Metal GMBH , GOSB İlhan Dede Caddesi No :116 41480Gebze , Kocaeli ,Türkiye

ORCID: 0000-0001-5461-9130

***Doç.Dr.Mustafa ERTÜRK*[3]**

Department of Mechanical Engineering, Technology Faculty, Sakarya University of Applied Sciences,

54187, Serdivan, Sakarya, Turkey

ORCID: 0000-0002-0517-6940

Özet

Literatürde Merkezi ısıtma sistemlerinde (kazan), bireysel ısıtma sistemlerinde (kombi) ısıtma sezonundaki her ay ve ısıtma sezonu için çalışma saatleri konusunda bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada yılın 12 ayının 24 saati için dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları araştırılmıştır. Araştırmanın veri girdisi olarak Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğünden (DMİGM) Aydın ili için temin edilen son 30 yıllık meteoroloji veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti yıllık 8760 saat olmak üzere (8760x30) 262800 saatlik ham veriden oluşmaktadır. Bu veriler visual basic tabanlı yazılan 2 farklı bilgisayar programına aktarılarak analizler yapılmıştır. 1 yazılımla Aydın ili dış hava sıcaklık dağılımları yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama 8760 içerisinde görülme sıklığı oransal olarak bulunmuştur. 1 yazılım sonuçları 2 yazılıma aktarılarak Aydın ısıtma mevsimi ayları tespit edilmiştir. Aydın ısıtma mevsimi kasım ayında başlayıp nisan ayında sona ermektedir. Yalıtım yapılmamış ısıtma sistemleri dış hava sıcaklığı 18°C ve altındaki sıcaklıklarda devreye girmektedir. 2 yazılım sonuçları 3 yazılıma aktarılarak dış hava sıcaklıkları 18°C ve altındaki ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları araştırılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre Aydın ilinin ısıtma dönemindeki her ayın 24 saati için 24 analiz, ısıtma dönemindeki tüm aylar içinde (6x24) 144 analiz yapılmıştır. Analiz çıktısı olarak her ayın 24 saatinde ısıtma sistemlerinin çalışma saatlerinde dış hava sıcaklıkları görülme sıklığı her 1°C farkla ortaya konulmuştur. Bu yaklaşımımla ısıtma sistemlerinin sezondaki her ay için 24 saatlik çalışma süreleri ve bu sürelerde dış hava sıcaklığı ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur. Çalışmada ısıtma sistemlerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasıyla ısıtma sistemleri kullanıcılarının bilinçlendirilmesi, ısıtma sistemleri için her il için optimum garanti süreleri konusunun gündeme gelmesi hedeflenmektedir. Isıtma dönemi için çalışma süreleri (saat) Ocak ayında 716,27; Şubat ayında 706,18; Mart ayında 653,76; Nisan ayında 497,51; Ekim ayında 304,29; Kasım ayında 602,49; Aralık ayında 707,29 olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dış hava sıcaklık dağılımı, ısıtma sezonu, sezonluk ısıtma saati, ısıtma sistemleri aylık çalışma saati

Abstract

There is no study on working hours for each month of the heating season or for the heating season in central heating (boiler), individual heating (combi), or both in the literature. This study looked into how often outdoor temperatures varied over the course of a day over the course of a year. The General Directorate of State Meteorology Affairs (DMIGM) of the Ministry of Environment, Urbanization, and Climate Change provided the research with the meteorology data set over the past 30 years for the province of Aydn. This data set consists of 262800 hours of raw data (8760x30), or 8760 hours every year. These data were sent to two distinct visual basic-based computer applications, where analyses were performed. The outdoor temperature distributions of the province of Aydın were determined proportionally for each month of the year and the yearly average of 8760 using one piece of software. The months of the Aydın heating season were established by converting the output of one software to another. Beginning in November and lasting until April is the Aydın`s heating season. When the outside air temperature is 18°C or lower, non-insulated heating systems are turned on. The seasonal incidences during the first 24 hours of each month during the heating season at 18°C and lower were examined by transferring the results of two software to three software. The research's findings indicate that throughout the heating season in the province of Ayd, 24 analyses were performed per month for 24 hours, totaling 144 analyses over all months (6 x 24). As a result of the analysis, the frequency of the outdoor air temperatures throughout the heating systems' operational hours in each month's 24 hours has been identified with a 1°C difference. Using this method, the heating systems' 24-hour running times for each season's month and the outside temperature during those times are reported in detail. The study aims to increase user awareness of heating systems by exposing them in depth and to bring up the question of the best warranty terms for heating systems in each province. Working periods (hours) for the heating season were calculated to be 707.29 in December, 716.27 in January, 706.18 in February, 653.76 in March, 497.51 in April, 304.29 in October, and 602.49.

Key words: Monthly heating system operation hours, heating season, and outdoor temperature distribution

1. GİRİŞ

Sanayi devrimiyle buhar makinalarında fosil kaynaklı yakıtların kullanılması, çok hızlı gelişen endüstriyel süreçler, sürekli olarak hızlı artan dünya nüfusu ve insanların refah düzeylerinin artması dünyanın enerjiye olan ihtiyacını sürekli olarak artırmaktadır. Fosil türü yakıt kaynaklarının oluşumunun dünya enerji ihtiyacı hızının çok gerisinde olması yakın gelecekte dünya enerji krizine neden olacağı aşikardır.

Dünya Enerji Konseyi (WEC) tarafından yapılan bir araştırmaya göre, 1990 ile 2050 yılları arasında birincil enerji tüketiminin çevresel etkiler dikkate alındığında yüzde 50 oranında artabileceği tahmin edilmektedir. Ancak en yüksek büyüme oranı senaryosu incelendiğinde, bu tüketimin yüzde 275'e yakın bir miktarda artabileceği belirlenmiştir. 2000'li yılların başından itibaren, mevcut kaynakların gelecek kuşaklara yetmeyeceği anlaşılmış ve sürdürülebilirlik kavramının kullanılmasıyla birlikte, fosil yakıt kullanımının kısıtlanmasına yönelik çalışmalar başlamıştır. Bu süreçte, yenilenebilir enerjinin binalarda kullanımını teşvik etmek amacıyla sürdürülebilirlik kavramı ön plana çıkarılmıştır[1]. 2008 yılında ABD'de, petrol toplam arzın yüzde 40'ını oluştururken, doğal gaz ve kömür yüzde 20'nin biraz üzerinde, nükleer elektrik ise yüzde 10 civarındaydı. Diğer taraftan, hidroelektrik ve odun gibi kaynaklar geri kalan kısmı karşılamaktaydı. 2007 yılında dünyadaki birincil arzın yüzde 34'ü petrole, yüzde 21'i gaza, yüzde 26,5'i kömüre ve turbaya, yüzde 6'sı da nükleer enerjiye dayanıyordu. Hidroelektrik, atık ve yanabilir yenilenebilir kaynaklar yüzde 12'lik bir paya sahipti, ancak jeotermal, güneş ve rüzgâr gibi diğer kaynaklar ihmal edilebilir bir oranda kullanılmaktaydı[2]. Enerji, ekonominin en önemli girdisidir ve dünya siyaset politikasını yönlendirirken aynı zamanda iklim değişikliği etkileri nedeniyle gelecekte dünya ekonomik, sosyal ve coğrafik düzeninin belirleyicisi olacaktır. Bu yüzden, enerji verimliliği görüşleri; enerji arzının maliyetinin yüksek olması nedeniyle yaşam ve ekonomik gelişme sürdürülebilirliğinin tehdit altında olduğu, enerji bağımlılığı yüksek olan ve iklim değişikliği etkilerinden etkilenecek olan ülkelerin öncelikli konular arasına girmiştir. Türkiye'de, ekonomik gelişmenin hızlı olması, endüstrileşme, sabit

nüfus artışı nedeniyle fosil yakıtın artan enerji ihtiyacı nedeniyle, emisyon artış oranları kaçınılmazdır. 1990 ile 2009 yılları arasında, CO_2 eşdeğeri sera gazı salınımı 187.030.000 tondan 2009 yılında toplam 369.650.000 tona çıkmıştır[3]. 2022 yılının Kasım ayı sonunda, ülkemizde kurulu güç 103.541 MW'a ulaşmıştır. Bu gücün kaynaklara göre dağılımı ise şöyle olmuştur: hidrolik enerji: %30.5, doğal gaz: %24.4, kömür: %21.1, rüzgâr: %11.0, güneş: %9.0, jeotermal: %1.6, diğer kaynaklar: %2.4 [4].Türkiye'de enerji tüketiminin sektörel dağılımı, enerji tüketiminin çeşitli amaçlar için kullanımına göre değişmektedir. Örneğin, 2021 yılında Türkiye'de enerji tüketiminin sektörel dağılımı inşaat, taşıt araçları ve elektronik cihazlar için %34, sanayi için %28, evler, işyerleri ve diğer hizmetler için %22, tarım için %6, toplu taşıma için %5 ve elektrik üretimi için %5 şeklindedir [5]. Geçtiğimiz 20 yıl boyunca, gelişmiş ülkelerde enerji yoğunluğu azaltılmaya çalışılmıştır. Örneğin, 1990-2004 yılları arasında, AB ekonomisinin enerji verimliliği göstergesi azalmıştır ve bu, %14 oranında artan enerji verimliliği anlamına gelir. Bu iyileştirme, bütün sektörlerin çabaları sayesinde gerçekleşmiştir; konutlar %10, ulaşım %11 ve sanayi %20 oranında bu sonuca katkıda bulunmuştur [6]. 2012 yılında Türkiye'de enerji tüketimi, endüstri, konut ve hizmetlerde %26, ulaşımda da %17, çevrim santrallerinde %26, tarımda %3 ve diğer sektörlerde %2 oranında kullanılmıştır. 2000 yılından bu yana, Türkiye'de inşa edilecek tüm ruhsatlı binalarda, yalıtım zorunlu hale getirilmiştir. Bu, 2007'de konut ve hizmetler için enerji ihtiyacının %30'dan %26'ya düşürülmesine yardımcı olmuştur. [7]. Türkiye, enerji üretiminde yetersiz olduğu için enerji ihtiyacının büyük bölümünü dışarıdan ithal etmektedir. Genellikle petrol, doğal gaz ve kömür gibi fosil türü enerji kaynaklarının önemli bir kısmı dışarıdan ithal edilmektedir. Türkiye, enerji ithalatında lider ülkeler arasındadır. Enerji ithalatı, Türkiye'nin enerji ihtiyacını karşılamada önemli bir role sahiptir. Özellikle doğal gaz ve petrol gibi enerji kaynaklarının önemli bir kısmı dışarıdan ithal edilmektedir. Bu durum, Türkiye'nin enerji güvenliğini olumsuz etkilemektedir. Ayrıca, enerji ithalatının yüksek olması, Türkiye'nin enerji maliyetlerini artırmaktadır. Son yıllarda, Türkiye, enerji üretimini artırmaya yönelik çalışmalar yapmıştır. Örneğin, rüzgar enerjisi gibi yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımını artırmış ve nükleer santraller kurulması gibi projeler geliştirmiştir. Bununla birlikte, Türkiye hala enerji üretiminde yetersizdir ve enerji ihtiyacının büyük bir kısmını karşılamak zorundadır ve enerji ihtiyacının %60-65'lik bir kısmını dışarıdan ithal etmektedir. [8,9]. Enerjinin verimli kullanımı, enerji ihtiyacının azaltılması ve alternatif enerji kaynaklarının kullanımı, gelecekte sürdürülebilir bir enerji kaynakları yapısı oluşturmak amacıyla önemli çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar, nüfus artışının yanı sıra teknolojik gelişmelerin de etkisiyle artan enerji ihtiyacının karşılanması ve çevresel, sosyal ve ekonomik açıdan sürdürülebilirliği sağlama isteğinin doğurduğu bir ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, yenilenebilir enerji kaynaklarının araştırılması ve enerjinin daha verimli bir şekilde kullanılması, önemli bir konu haline gelmiştir. [10]. Binalardaki ısı kayıpları, tasarımı, yapımı ve kullanımındaki hatalar nedeniyle ortaya çıkan enerji kayıplarıdır. Enerji tasarrufu sağlamak ve çevre dostu olmak için önemli bir konu olarak değerlendirilmektedir. Çünkü binalardaki ısı kayıpları, ülkelerin enerji ihtiyacının önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Binalarda ısı kaybı genellikle duvarlar, pencereler, çatılar, bodrum ve hava kaçaklarından kaynaklanır. Bu oranlar, çok katlı konutlarda dış duvarlar için yüzde 40, pencereler için yüzde 30, çatılar için yüzde 7, bodrum için yüzde 6 ve hava kaçakları için yüzde 17 olarak tespit edilmiştir. Tek katlı konutlarda ise ısı kaybı dış duvarlar için yüzde 25, çatılar için yüzde 22, pencereler için yüzde 20, bodrum için yüzde 20 ve hava kaçakları için yüzde 13 olarak ölçülmüştür. Binalardaki bu ısı kayıplarını azaltmak, ülkelerin enerji ihtiyacını azaltmaya yardımcı olacaktır. Özellikle tek katlı binaların ısı kayıpları, çok katlı binalara göre daha yüksektir. Bu nedenle, tek katlı binalarda ısı kayıplarını azaltmak, ülkelerin enerji tasarrufuna önemli katkı sağlayacaktır [11]. Türkiye yapılarda kullanılan enerjinin %80'i ısıtma soğutma sistemleri için sarfetmektedir. Türkiye için bu oran çok yüksektir. Çevresel sorunların da artmasıyla birlikte ülke genelinde yenilenebilir enerji kaynaklarının teşviki ve fosil yakıt kullanımını azaltma çabaları olsa da yüksek kurulum maliyetleri ve alt yapı zorlukları bu yakıtların kullanımı sırasında oluşacak çevresel girişimleri yavaşlatmaktadır. Fosil yakıtların kullanılmasıyla çevre problemleri ve küresel ısınma problemleri artmaktadır [12]. Türkiye, enerji faturasını azaltmak için enerji tasarrufu sağlama çalışmalarına ağırlık vermektedir. Bu çalışmalar arasında binalarda ısı yalıtımı da önemli bir yere sahiptir. Özellikle konutlarda yapılacak ısı yalıtımı çalışmaları, enerji faturasını düşürürken aynı zamanda çevresel açıdan da sürdürülebilirliği arttırır. Türkiye, enerji tüketiminin önemli bir bölümünü binalarda gerçekleştirir. Bu nedenle, binalarda ısı yalıtımı çalışmaları yapılması önemlidir. Binalarda yapılacak ısı yalıtımı çalışmaları hem enerji tasarrufu

sağlayacak hem de çevresel açıdan sürdürülebilirliği arttıracaktır. Bu nedenle, binalarda ısı yalıtımı çalışmalarının yapılması önemlidir. Isı yalıtımlı bir konutta, ortalama olarak % 50 ila % 60 arasında enerji tasarrufu sağlanabilir. Bu, enerji faturasında ciddi bir azalmaya neden olabilir ve aynı zamanda çevresel açıdan da önemli tasarruflar sağlayabilir. Yalıtımsız binaların yalıtımlı hale getirilmesi, ortalama 7.5 milyar dolar tutarında enerji tasarrufu sağlayacak ve Türkiye'nin enerji faturasını azaltarak ülkenin ekonomik yükünü hafifletebilir[13]. Bir yerleşim birimindeki binada, eğer dahili ısı kaynağı yoğunluğu ve hava değişim oranı çok değişmezse, binanın ısıl performansı duvarın termofiziksel özellikleri arasındaki yakın bir ilişki vardır. Bundan dolayı, duvar konstrüksiyonunun ve termofiziksel özelliklerinin duvarın termal performansı üzerindeki çalışmalar yapılmıştır [14-20].

Literatürde merkezi ve bireysel ısıtma sistemlerinin ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati, yıllık devreye girme saatleri konusunda bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın literatüre katkıları aşağıda verilmiştir.

I. Aydın ili için ilk defa dış hava sıcaklık dağılımları yılın her ayının herhangi bir zamanında herhangi iki saat arasında dış hava sıcaklık dağılımları aylık (30x24=720 saat) içerisindeki görülme sıklıkları oransal ve saat olarak 1°C sıcaklık farkıyla ilk defa bu çalışmayla ortaya konulmuştur.

II. Aydın için ilk defa ısıtma mevsimi her ayının herhangi bir zamanında, herhangi iki zaman arasında dış hava sıcaklık dağılımları aylık görülme sıklıkları oransal ve saat olarak 1°C sıcaklık farkıyla ilk defa bu çalışmayla ortaya konulmuştur.

III. Aydın için ilk defa ısıtma süreleri çalışma saatleri ısıtma sezonundaki tüm ayların 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere literatüre kazandırılmıştır.

IV. Isıtma sistemleri çalışma süreleri her il için literatüre kazandırıldığında il bazlı garanti süreleri gündeme gelmiş olacaktır.

BÖLÜM.2 HESAPLAMA YÖNTEMİ VE ANALİZ

Isıtma sistemlerinin sezondaki her ayın 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere çalışma saatleri konusunda literatürde bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada Aydın ili için visual basic tabanlı yazılan 3 adet bilgisayar programlarıyla; yılın 12 ayı için ayrı ayrı ve sezonluk olmak üzere 24 saatlik dış hava sıcaklığı görülme sıklığı, ısıtma mevsimi ayları, dış hava sıcaklıkları 18°C ve altındaki ısıtma sezonundaki her ayın 24 saati için ve sezonluk görülme sıklıkları

araştırılmıştır. Çalışmada kullanılan hesaplama yöntemi ve analizin yapıldığı akış şeması Şekil 1'de verilmiştir.

DMİGM'den temin edilen 262800 adet dış hava kuru termometre ham sıcaklıklarının tasnif edilmesi

⇩

Tasnif edilen 262800 adet dış hava kuru termometre ham sıcaklığı verilerinin yılın 12 ayı için 8760 saat içerisinde görülme sıklıklarının bulunması için 1 yazılıma aktarılması

⇩

1 yazılım sonuçlarının yılın 12 ayı için ve yıllık oransal görülme sıklıklarının 24 saat içinde ayrı ayrı olarak özet tablolar haline getirilmesi

⇩

1 yazılım çıktılarının 2 yazılıma aktarılarak yılın 12 ayı için ve yıllık görülme sıklıklarının saate çevrilmesi

⇩

2. yazılım çıktılarının 3.yazılıma aktarılarak dış hava sıcaklığı 18°C ve altındaki sıcaklıkların tespit edilerek aydın ili ısıtma dönemindeki ayların tespit edilerek bu aylarda ısıtma sistemleri çalışma sürelerinin sezondaki her ay ve sezonluk 24 saatlik olarak ortaya konulması

Şekil.1 Akış Şeması

2.1. Hesaplamada Kullanılan Meteoroloji Veri Setinin Tanıtılması

Bu çalışmada DMİGM'den resmi yazı ile elde edilen veri seti kullanılmıştır. Bu veri seti geçmiş geçmiş son 30 yıla ait dış hava sıcaklığı ham görülme saatleridir. Aydın için 8760x30=262800 adet ham veri kullanılmıştır. Bu ham veri seti tasnif edilerek 1 yazılıma giriş verisi olarak hazırlanmıştır.

2.2. Tasnif Edilen Dış Hava Kuru Termometre Ham Sıcaklığı Birinci Yazılıma Aktarılması

Bu veri seti visual basic tabanlı yazılıma aktarılarak, yılın on iki ayı için ayrı ayrı toplam yıllık günün her saati için (24 saat) analizler yapılmıştır. Analiz değerlendirmelerinde dış hava görülme sıklıkları yıllık 8760 saat içerisinde yüzde olarak toplam hangi yüzdede bulunduğu ortaya koyulmuştur. 1°C'lik farklarla yılın her ayı için ayrı ayrı ve ortalama yıllık sıcaklık dağılımı Tablo 1'de saat 02:00-03:00 için verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir. Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için ortalama dış hava sıcaklıkları o ay içerisinde toplamda görülen sıcaklıkların yüzde olarak adeti 1 °C farkla görülmekte, son kolonda ise on iki ayın ortalaması yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) verilmiştir.

Tablo.1 Dış hava sıcaklığı oransal görülme sıklığı

AYDIN SAAT 02:00-03:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (% ADET)												YODHSD (% ADET)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-7,5	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0
-6,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-5,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
-4,5	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,008333
-3,5	0,10	0,66	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,063333
-2,5	0,81	1,21	0,20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	0,201667
-1,5	1,11	2,32	0,20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31	1,20	0,428333
-0,5	3,63	2,98	1,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31	1,80	0,810833
0,5	5,54	4,86	1,91	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,83	2,81	1,329167
1,5	7,25	5,30	2,01	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,56	4,91	1,760833
2,5	7,55	4,86	3,32	0,31	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	2,08	4,41	1,8775
3,5	8,66	7,84	5,14	0,73	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3,44	7,31	2,76
4,5	8,16	7,51	4,93	0,83	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,20	3,33	6,81	2,6475
5,5	8,46	8,17	6,24	1,76	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,40	4,17	6,91	3,009167
6,5	8,46	8,39	9,26	3,21	0,20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,91	5,52	8,72	3,7225
7,5	7,55	9,71	9,97	5,49	0,30	0,00	0,00	0,00	0,00	2,01	7,08	10,02	4,344167
8,5	8,46	9,71	10,27	7,25	0,50	0,00	0,00	0,00	0,00	2,52	8,54	10,02	4,7725
9,5	5,84	5,85	11,98	9,53	1,21	0,00	0,00	0,00	0,10	4,23	10,31	8,62	4,805833
10,5	5,64	7,40	9,57	13,68	4,13	0,10	0,00	0,00	0,10	5,34	11,67	8,02	5,470833
11,5	4,23	3,64	8,36	12,33	5,34	0,00	0,00	0,00	0,52	6,75	7,60	5,31	4,506667
12,5	3,32	3,20	5,54	11,19	6,65	0,31	0,00	0,00	1,55	8,96	7,50	3,71	4,3275
13,5	2,42	2,98	3,63	11,30	9,77	0,72	0,00	0,00	3,42	10,88	8,85	3,01	4,748333
14,5	1,61	1,77	2,92	7,15	13,29	2,07	0,00	0,00	5,28	12,89	6,46	2,91	4,695833
15,5	0,50	0,88	1,71	5,80	15,41	4,75	0,10	0,40	8,29	13,39	4,69	1,70	4,801667

16,5	0,40	0,22	0,70	3,94	14,10	7,44	0,70	1,00	11,61	12,29	2,92	0,70	4,668333
17,5	0,00	0,00	0,50	1,87	10,88	10,12	2,11	3,11	14,51	8,46	1,56	0,10	4,435
18,5	0,10	0,33	0,10	1,35	7,55	15,91	4,52	6,22	17,82	4,03	0,42	0,20	4,879167
19,5	0,00	0,11	0,30	0,93	4,73	13,84	7,53	10,34	15,23	2,62	0,21	0,10	4,661667
20,5	0,10	0,00	0,10	0,41	2,72	15,08	16,97	16,37	10,67	2,42	0,10	0,30	5,436667
21,5	0,00	0,11	0,00	0,31	1,61	13,33	19,68	20,18	6,01	0,60	0,31	0,10	5,186667
22,5	0,00	0,00	0,10	0,10	0,60	8,16	18,27	19,78	3,21	0,40	0,10	0,10	4,235
23,5	0,00	0,00	0,00	0,31	0,40	4,75	15,86	11,04	1,04	0,40	0,10	0,00	2,825
24,5	0,00	0,00	0,00	0,10	0,30	1,76	7,33	7,13	0,10	0,20	0,00	0,00	1,41
25,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,62	4,32	2,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,5875
26,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,21	1,51	1,41	0,10	0,00	0,00	0,00	0,269167
27,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,41	0,40	0,40	0,31	0,10	0,00	0,00	0,135
28,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,31	0,20	0,10	0,10	0,00	0,00	0,00	0,059167
29,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,10	0,00	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,025
30,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
31,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,008333
32,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,10	0,10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,016667
33,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,30	0,30	0,00	0,00	0,00	0,00	0,05
34,5	0	0	0,00	0	0	0	0,1	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,008333
35,5	0	0	0,00	0	0	0	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0

Tablo 1'deki oransal görülme sıklıkları 2 yazılıma aktarılarak yılın 12 ayı için ve yıllık ortalama dış hava sıcaklıkları saat 02:00-03:00 arası için görülme sıklıkları saat olarak Tablo 2'de verilmiştir. Bu dağılım günün 23 saati içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Bildiri metninin uzamaması için diğer 23 Tablo metin içinde verilmemiştir.

Tablo.2 Dış hava sıcaklığı oransal görülmesaatleri

AYDIN SAAT 02:00-03:00													
DHS (°C)	AYLIK VE YILLIK ORTALAMA DIŞ HAVA SICAKLIK DAĞILIMI (SAAT)												YODHSD (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık	
-5,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
-4,5	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03
-3,5	0,03	0,18	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,22
-2,5	0,25	0,34	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,71
-1,5	0,34	0,65	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09	0,37	1,52
-0,5	1,13	0,83	0,31	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09	0,56	2,92
0,5	1,72	1,36	0,59	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,25	0,87	4,79
1,5	2,25	1,48	0,62	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,47	1,52	6,37
2,5	2,34	1,36	1,03	0,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,62	1,37	6,81
3,5	2,68	2,20	1,59	0,22	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,03	2,27	9,99
4,5	2,53	2,10	1,53	0,25	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	1,00	2,11	9,58
5,5	2,62	2,29	1,93	0,53	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,12	1,25	2,14	10,89
6,5	2,62	2,35	2,87	0,96	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,28	1,66	2,70	13,51
7,5	2,34	2,72	3,09	1,65	0,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,62	2,12	3,11	15,74
8,5	2,62	2,72	3,18	2,18	0,16	0,00	0,00	0,00	0,00	0,78	2,56	3,11	17,30
9,5	1,81	1,64	3,71	2,86	0,38	0,00	0,00	0,00	0,03	1,31	3,09	2,67	17,50
10,5	1,75	2,07	2,97	4,10	1,28	0,03	0,00	0,00	0,03	1,66	3,50	2,49	19,87
11,5	1,31	1,02	2,59	3,70	1,66	0,00	0,00	0,00	0,16	2,09	2,28	1,65	16,45
12,5	1,03	0,90	1,72	3,36	2,06	0,09	0,00	0,00	0,47	2,78	2,25	1,15	15,80
13,5	0,75	0,83	1,13	3,39	3,03	0,22	0,00	0,00	1,03	3,37	2,66	0,93	17,33
14,5	0,50	0,50	0,91	2,15	4,12	0,62	0,00	0,00	1,58	4,00	1,94	0,90	17,21
15,5	0,16	0,25	0,53	1,74	4,78	1,43	0,03	0,12	2,49	4,15	1,41	0,53	17,60
16,5	0,12	0,06	0,22	1,18	4,37	2,23	0,22	0,31	3,48	3,81	0,88	0,22	17,10

17,5	0,00	0,00	0,16	0,56	3,37	3,04	0,65	0,96	4,35	2,62	0,47	0,03	16,22
18,5	0,03	0,09	0,03	0,41	2,34	4,77	1,40	1,93	5,35	1,25	0,13	0,06	17,79
19,5	0,00	0,03	0,09	0,28	1,47	4,15	2,33	3,21	4,57	0,81	0,06	0,03	17,04
20,5	0,03	0,00	0,03	0,12	0,84	4,52	5,26	5,07	3,20	0,75	0,03	0,09	19,96
21,5	0,00	0,03	0,00	0,09	0,50	4,00	6,10	6,26	1,80	0,19	0,09	0,03	19,09
22,5	0,00	0,00	0,03	0,03	0,19	2,45	5,66	6,13	0,96	0,12	0,03	0,03	15,64
23,5	0,00	0,00	0,00	0,09	0,12	1,43	4,92	3,42	0,31	0,12	0,03	0,00	10,45
24,5	0,00	0,00	0,00	0,03	0,09	0,53	2,27	2,21	0,03	0,06	0,00	0,00	5,23
25,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,19	1,34	0,62	0,00	0,00	0,00	0,00	2,18
26,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06	0,47	0,44	0,03	0,00	0,00	0,00	1,00
27,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,12	0,12	0,12	0,09	0,03	0,00	0,00	0,50
28,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09	0,06	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,22
29,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,03	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09
30,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
31,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03
32,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
33,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09	0,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,19
34,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03
35,5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Gün sayısı	31,01	27,99	31,00	29,81	30,99	30,00	31,00	31,00	30,00	31,00	31,00	31,00	365,80

Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için ortalama dış hava sıcaklıkları o ay içerisinde toplamda görülen sıcaklıklar saat olarak adeti 1 °C farkla görülmekte, 1. Kolonun son satırında ise her ayın gün sayısı görülmektedir. Son kolonda on iki ayın ortalaması yıllık ortalama dış hava sıcaklık dağılımı (YODHSD) saat olarak, son kolonun en alt satırında ise yılın 365 günü görülmektedir

3. AYDIN ISITMA DÖNEMİ AYLARININ TESPİTİ

Aydın yıllık dış hava sıcaklığının 18°C ve altındaki sıcaklıklar tüm aylar için analiz edilmiştir. Analiz sonuçları 3 yazılıma aktarılarak ısıtma dönemi başlangıç ayı kasım ve bitiş ayı olarakta nisan ayı olarak 3 yazılım sonuçları alınmıştır. Yazılım sonuçları analiz edilerek değerlendirme sonuçları özet tablolar halinde ısıtma dönemindeki her ayın 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere 24 tablo halinde ortaya konulmuştur. Aydın ısıtma sistemlerinin saat 00:00-01:00 arasında aylık ve sezonluk çalışma süreleri Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo.3 Aydın Isıtma Sistemlerinin Saat 00:00-01:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 00:00-01:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-5	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
-4	0,06	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,09
-3	0,00	0,25	0,03	0,00	0,00	0,06	0,34
-2	0,34	0,40	0,03	0,00	0,00	0,22	0,99
-1	0,81	0,74	0,09	0,00	0,13	0,47	2,25
0	1,25	0,93	0,31	0,00	0,13	0,72	3,33
1	1,93	1,64	0,66	0,00	0,35	1,31	5,89
2	2,68	1,20	0,91	0,06	0,64	1,25	6,74
3	1,97	1,95	1,03	0,06	0,68	1,65	7,33
4	2,68	2,01	1,56	0,22	1,22	2,06	9,75

5	2,90	2,87	1,91	0,34	0,90	2,64	11,57
6	2,56	1,67	2,37	0,50	1,32	2,58	11,00
7	2,40	2,66	2,44	1,24	2,00	2,43	13,17
8	3,18	3,37	3,59	1,52	2,48	3,55	17,70
9	1,84	1,70	3,69	2,55	2,84	3,05	15,67
10	2,00	2,07	3,22	3,57	3,71	2,64	17,21
11	1,22	1,24	3,03	3,73	3,03	1,87	14,11
12	1,31	1,17	1,94	3,91	2,68	1,37	12,38
13	0,91	1,02	1,69	3,79	2,45	1,00	10,85
14	0,50	0,31	0,97	2,42	2,32	0,87	7,39
15	0,28	0,46	0,84	2,58	1,71	0,62	6,50
16	0,09	0,09	0,22	1,12	1,10	0,31	2,93
17	0,00	0,09	0,25	0,84	0,68	0,16	2,02
18	0,03	0,03	0,12	0,65	0,29	0,06	1,19
Toplam Çalışma zamanı (Saat)	30,94	27,90	30,90	29,10	30,68	30,87	180,40

Bu tabloda ilk kolonda 1°C aralıkla DHS değerleri, ayların bulunduğu kolonda her ay için 1 °C farkla ısıtma sistemlerini çalışma zamanları görülmekte 1. Kolonun son satırında ise her

1 °C farkla ısıtma sistemlerini aylık toplam çalışma saatleri görülmektedir. Bu tabloda saat 00:00-01:00 arasında -5 °C~18 °C arasındaki çalışma sürelerinin 1°C farkla ısıtma sistemleri çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ilk defa literatüre kazandırılmıştır. Bu yaklaşımın ısıtma sistemleri çalışma sürelerinin dış hava sıcaklığına bağlı olarak belirlenmiş olması kazan, kombi gibi ısıtma cihazlarının ömürlerini belirlenmesinde çok önemli bir parametre olacağı düşünülmektedir. Tablo 3'te sunulan özet analiz sonuçları diğer 23 saat içinde elde edilmiştir. Bildiri metninin uzamaması saat; 08:00-09:00 için Tablo 4, 10:00-11:00 için Tablo 5,

14:00-15:00 için Tablo 6, 16:00-17:00 için Tablo 7, 18:00-19:00 için Tablo 8'de ısıtma sistemlerinin çalışma süreleri ayrıntılı olarak literatüre kazandırılmıştır.

günün bazı saatleri için verilmiştir.

Tablo.4 Aydın Isıtma Sistemlerinin Saat 08:00-09:00 Arasında Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 08:00-09:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-4	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
-3	0,03	0,12	0,00	0,00	0,00	0,00	0,15
-2	0,25	0,25	0,03	0,00	0,00	0,09	0,62
-1	0,40	0,15	0,06	0,00	0,00	0,28	0,89
0	1,17	0,68	0,12	0,00	0,00	0,65	2,63
1	1,54	1,02	0,12	0,00	0,03	1,12	3,83
2	2,81	1,48	0,31	0,00	0,25	0,93	5,78
3	2,72	1,85	0,50	0,00	0,56	1,98	7,61
4	3,03	2,16	0,84	0,00	0,74	1,98	8,76
5	3,18	2,41	0,97	0,03	0,87	2,57	10,03
6	2,44	2,44	2,06	0,06	1,12	3,07	11,19
7	2,93	3,00	2,41	0,25	1,43	2,79	12,80
8	2,99	3,37	2,63	0,43	2,20	3,69	15,31

9	2,01	2,60	3,16	0,53	2,57	2,85	13,71
10	1,73	2,63	3,59	1,05	3,13	3,07	15,20
11	1,17	1,42	3,03	1,98	3,41	2,11	13,13
12	0,77	0,65	3,12	2,35	3,13	1,12	11,14
13	0,55	0,53	2,72	3,43	2,76	0,93	10,92
14	0,31	0,43	2,22	3,46	2,61	0,40	9,43
15	0,37	0,40	1,34	3,12	1,99	0,37	7,59
16	0,19	0,15	0,84	3,12	1,34	0,40	6,04
17	0,03	0,09	0,28	2,93	0,62	0,25	4,21
18	0,19	0,03	0,25	2,81	0,56	0,09	3,93
Toplam Çalışma zamanı (Saat	30,81	27,88	30,62	25,55	29,32	30,75	174,92

Tablo.5 Aydın Isıtma Sistemlerinin Saat 10:00-11:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 10:00-11:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-2	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
-1	0,00	0,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
0	0,06	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,12
1	0,31	0,18	0,03	0,00	0,00	0,06	0,58
2	0,20	0,18	0,00	0,00	0,00	0,12	0,50
3	0,70	0,64	0,19	0,00	0,03	0,55	2,10
4	1,28	0,60	0,19	0,00	0,03	0,55	2,65
5	1,45	1,42	0,31	0,00	0,09	1,01	4,29
6	2,03	1,45	0,38	0,00	0,22	1,56	5,63
7	3,15	2,09	0,69	0,06	0,40	2,17	8,56
8	3,82	2,36	1,59	0,12	0,68	2,87	11,44
9	3,26	3,06	1,59	0,09	0,80	3,88	12,68
10	3,01	3,21	2,25	0,37	1,39	3,18	13,41
11	2,81	2,84	2,25	0,47	1,73	3,73	13,83
12	1,87	2,45	2,41	0,71	2,10	3,27	12,80
13	1,42	2,60	2,53	1,11	2,68	2,47	12,83
14	0,89	1,54	3,19	2,10	2,99	1,71	12,43
15	0,45	0,97	3,28	1,98	3,14	1,37	11,19
16	0,33	0,70	3,34	2,72	3,18	0,70	10,98
17	0,50	0,48	2,16	2,94	3,08	0,40	9,56
18	0,08	0,24	1,69	2,63	2,53	0,37	7,53
Toplam Çalışma Süresi (Saat)	27,63	27,12	28,09	15,31	25,07	29,96	153,18

Tablo.6 Aydın Isıtma Sistemleri Saat 14:00-15:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 14:00-15:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ		
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)	Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)

	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-1	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
0	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
1	0,09	0,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,18
2	0,06	0,09	0,00	0,00	0,00	0,09	0,24
3	0,11	0,06	0,03	0,00	0,00	0,06	0,27
4	0,29	0,24	0,06	0,00	0,00	0,12	0,71
5	0,60	0,34	0,09	0,00	0,00	0,15	1,18
6	0,55	0,85	0,25	0,00	0,03	0,42	2,10
7	0,83	0,91	0,25	0,03	0,06	0,96	3,04
8	1,67	1,40	0,53	0,03	0,20	1,26	5,09
9	2,07	1,77	0,87	0,06	0,32	1,50	6,59
10	2,79	1,37	1,25	0,25	0,61	1,89	8,15
11	3,13	2,35	1,06	0,41	0,82	2,64	10,39
12	3,39	2,41	1,31	0,47	1,23	3,21	12,01
13	3,28	2,41	2,59	0,62	1,25	3,53	13,68
14	2,50	2,44	1,90	0,68	1,23	3,44	12,20
15	2,47	2,47	1,90	1,12	1,58	2,58	12,11
16	2,01	1,80	2,15	1,52	2,10	2,55	12,13
17	1,18	2,25	2,53	1,68	2,25	2,25	12,13
18	0,80	1,77	2,87	2,18	2,42	1,77	11,80
Toplam Çalışma Süresi (Saat)	27,84	25,05	19,65	9,05	14,09	28,39	124,07

Tablo.7 Aydın Isıtma Sistemlerinin Saat 16:00-17:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 16:00-17:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-1	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
0	0,08	0,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,17
1	0,06	0,06	0,00	0,00	0,00	0,03	0,15
2	0,25	0,15	0,03	0,00	0,00	0,09	0,52
3	0,28	0,12	0,03	0,00	0,00	0,18	0,61
4	0,42	0,53	0,06	0,00	0,00	0,42	1,43
5	0,59	0,50	0,22	0,00	0,09	0,73	2,13
6	1,32	0,96	0,22	0,00	0,15	0,79	3,44
7	1,32	1,23	0,59	0,03	0,30	1,52	5,00
8	2,34	1,31	0,65	0,09	0,85	2,25	7,50
9	2,76	1,84	1,06	0,16	0,76	2,31	8,88
10	3,55	2,01	1,53	0,25	1,12	3,34	11,80
11	3,69	2,33	1,03	0,38	1,33	3,47	12,23
12	3,16	2,42	1,62	0,69	1,51	3,62	13,02
13	2,59	2,30	2,68	0,81	1,97	4,05	14,40
14	2,03	2,36	2,43	1,09	2,09	2,59	12,59
15	1,63	2,48	2,56	1,40	2,69	2,13	12,90
16	0,96	2,01	2,72	1,75	3,66	1,55	12,64
17	0,59	1,57	2,84	2,56	3,24	0,76	11,56
18	0,25	1,05	2,84	2,50	2,87	0,18	9,70
Toplam Çalışma Süresi (Saat)	27,90	25,32	23,12	11,69	22,62	30,02	140,68

Tablo.8 Aydın Isıtma Sistemlerinin Saat 18:00-19:00 Aylık ve Sezonluk Çalışma Süreleri

AYDIN ISITMA SİSTEMLERİNİN SAAT 18:00-19:00 ARASINDA AYLIK VE SEZONLUK ÇALIŞMA SÜRELERİ							
DHS (°C)	Isıtma Sistemlerinin Aylık Bazda Çalışma Süreleri (Saat)						Isıtma Sistemlerinin Sezonluk Bazda Çalışma Süreleri (Saat)
	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Kasım	Aralık	
-3	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
-2	0,03	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,06
-1	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,03
0	0,21	0,18	0,00	0,00	0,00	0,00	0,39
1	0,36	0,33	0,06	0,00	0,03	0,21	1,00
2	0,55	0,45	0,09	0,00	0,09	0,49	1,67
3	1,06	0,78	0,16	0,00	0,06	0,95	3,00
4	1,73	0,60	0,12	0,00	0,16	1,13	3,73
5	1,82	1,44	0,47	0,03	0,47	1,59	5,80
6	2,82	1,86	0,71	0,12	0,87	1,89	8,27
7	3,15	1,80	1,27	0,03	1,27	2,68	10,21
8	3,67	2,60	1,18	0,19	0,96	3,05	11,65
9	3,15	2,40	1,43	0,37	1,46	2,90	11,71
10	3,43	3,26	2,94	0,25	1,93	3,57	15,38
11	2,55	2,76	2,85	1,15	2,08	3,63	15,01
12	2,18	2,63	2,85	1,33	3,17	2,56	14,73
13	1,33	2,13	3,38	1,83	3,35	2,20	14,21
14	1,03	1,44	3,22	2,94	3,08	1,37	13,07
15	0,55	1,32	3,31	3,19	2,98	0,95	12,29
16	0,42	0,54	2,69	3,28	2,52	0,70	10,16
17	0,00	0,30	1,67	3,35	2,21	0,30	7,82
18	0,03	0,21	0,96	3,16	1,21	0,06	5,64
Toplam Çalışma Süresi (Saat)	30,06	27,07	29,36	21,21	27,89	30,23	165,84

4. SONUÇ

Aydın ili için yılın 12 ayı ve 24 saati için ayrı ayrı olmak üzere dış hava sıcaklıkları görülme sıklıkları 24 saatlik dış hava sıcaklık dağılımları 8760 saat içerisinde oransal olarak ve saat olarak ortaya konulmuştur. Dış hava sıcaklığı 18 °C ve 18 °C'den düşük dış hava sıcaklıkları tespit edilerek Aydın ısıtma mevsimi aylarının her ayı için ısıtma dönemi dış hava sıcaklığı dağılımları bulunmuştur. Bu sıcaklığa bağlı olarak ısıtma mevsimindeki her ay için ısıtma sistemi çalışma süreleri 24 saatlik olarak ortaya konulmuştur. Aydın ili yıllık ortalama ısıtma süresi; en fazla 180,2 saatle saat 04:00~06:00'te olacağı, en az 124,07 saatle saat 14:00~15:00 arasında olacağı belirlenmiştir. Aydın ili -6 ve 18 °C arasındaki dış hava sıcaklığı saatlerinin görülme saatleri her 1 °C farkla ayrıntılı olarak hesaplanması ısıtma sistemlerinin çalışma saatleri her ay için ve sezonluk çalışma sürelerinin ayrıntılı olarak ortaya konulmasını sağlamıştır. Bu çalışma;

ısıtma sistemlerinin dış hava sıcaklığına bağlı çalışma şartlarını ayrıntılı olarak ortaya koymakta,

her ilin ısıtma sistemleri çalışma saatleri ve dış hava sıcaklık dağılım yoğunluğu farklı olduğu için her il için optimum garanti sürelerinin hesaplanmasında da önemli parametre olacağı düşünülmekte, Aydındaki kombinin çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunluklarıyla Erzurum ilindeki çalışma süresi ve dış hava sıcaklığı dağılım yoğunlukları aynı değildir. Dünyada ve Türkiye'de ısıtma sistemleri garanti süreleri konusunda il bazlı garanti süresi verilmemektedir. Bu çalışma her il için il bazlı garanti süreleri konusunda yeni bir yaklaşım ortaya koymuştur. Bu durumun imalatçılar tarafından bilinmesi özellikle yanma odası, ısı değiştirici, brülör ve pompa vb. imalatı malzeme seçimi için farklı bir yaklaşım oluşturacaktır. Isıtma sistemleri kullanıcıları içinde sistemlerinin çalışma sürelerinin bilinmesi ödeyeceği doğal gaz faturasının tahmin etmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca ısıtma sistemleri kullanıcıları için tatil planlamaları farkındalığı oluşturacağı düşünülmektedir. Bu

çalışmada İzmir ili için ısıtma sistemleri çalışma süreleri ısıtma dönemindeki her ay için ve sezonluk olarak çalışma süreleri ilk defa literatüre kazandırılmıştır.

REFERANSLAR

[1] Arısoy A.,TTMD Eskişehir çalıştayı, (Şubat 2009)

[2] International Energy Agency. (2009). World Energy Outlook, Paris, France.

[3] MMO oda raporu "Dünyada ve Türkiye'de Enerji Verimliliği" 2012 Nisan, Yayın No:589

[4] Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı. (2022). Ülkemiz İçin Kurulu Güç Verileri, Ankara.

[5] Yenilenebilir Enerji Genel Müdürlüğü. (2021). Türkiye Enerji Verimliliği Gelişim Raporu

[6] Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve EİE web sayfaları (Mart- 2012)

[7] www.tuik.gov.tr

[8] Ogulatar.G., "Sectoral energy consumption in Turkey", Renewable and Sustainable Energy Reviews, No 6, 471-480, 2002.

[9] Kaygusuz K., Kaygusuz A., "Energy and sustainable development. Part II: Environmental impacts of energy use", Energy Sources, No 26, 1071-1082, 2004.

[10] Erdabak, M., "Binalarda Isı Yalıtımındaki Eksikliklerin Enerji Tasarrufuna Olan Etkilerinin Uygulamalı Olarak Araştırılması", Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Sivas, (2011).

[11] Koçu, N. ve Dereli M., "Dış Duvarlarda Isı Yalıtımı İle Enerji Tasarrufu Sağlanması Ve Detaylarda Karşılaşılan Sorunlar (Konya Kentinden Örnekler)", 5. Ulusal Çatı & Cephe Sempozyumu, İzmir, (2010).

[12] Dombaycı, Ö.A., "Degree-days maps of Turkey for various base temperatures", Energy, 34, 1807-1812,2009.

[13] Bilal, F.,"Enerji Verimliliği ve Yalıtım", İzolasyon Dünyası Dergisi, 83: 54-57 (2010).

[14] H. Asan, Y.S. Sancaktar, Effects of wall's thermophysical properties on time lag and decrement factor, Energy and Buildings 28 (1998) 159–166.

[15] H. Asan, Effects of wall's insulation thickness and position on time lag and decrement factor, Energy and Buildings 28 (1998) 299–305.

[16] V. Cheng, E. Ng, B. Givoni, Effect of envelope colour and thermal mass on indoor temperatures in hot humid climate, Solar Energy 78 (4) (2005)528–534.

[17] B. Givoni, Characteristics, design implications, and applicability of passive solar heating systems for buildings, Solar Energy 47 (6) (1991)425–435.

[18] J. Maloney, T.Wan, B. Chen, J. Thorp, Thermal network predictions of the daily temperature fluctuations in a direct gain room, Solar Energy 29 (3)(1982) 207–223.

[19] M.S. Sodha, J.K. Nayak, N.K. Bansal, I.C. Goyal, Thermal performance of a solarium with removable insulation, Building and Environment 17 (1)(1982) 23–32.

[20] R.J. Duffin, A passive wall design to minimize building temperature swings, Solar Energy 33 (3/4) (1984) 337–342.

İŞGÜZAR ÜNSİYYƏT PROSESİNDƏ RƏHBƏRİN ÜNSİYYƏTƏ GİRMƏK BACARIĞI

COMMUNICATION OF THE LEADER IN THE BUSINESS COMMUNICATION PROCESS ABILITY TO ENTER

i.f.d.,dosent Yasəmən Əli qızı Əliyeva
Azərbaycan Kooperasiya Universiteti
Azərbaycan, Bakı
ORCID ID 0009-0002-8731-9980

Xülasə

Ünsiyyət prosesində insanlar arasında fikir, bilik, rəy, təcrübə və hisslər mübadiləsi gedir, onlar bir-birinin inam və əqidəsinə təsiri olan müxtəlif tipli məlumatları əsasən başqaları ilə ünsiyyət prosesində əldə edir, öz bilik və təsəvvürlərini başqalarına aşılayırlar. Məqalənin əsas məqsədi ünsiyyət prosesində insanların mühit haqqında məlumat əldə etməsi, eyni zamanda müxtəlif adət və vərdişlərə yiyələnməsi və bunların əsasında real varlığın dərk edilməsinə xüsusi istiqamət verməsindən ibarətdir.

İnsanlar birgə fəaliyyət prosesində müxtəlif formalarda əlaqə və münasibətlərə girir, əməkdaşlıq edirlər. Tədqiqatın metodologiyası qarşılıqlı təsir edəndən, təsirə məruz qalandan, təsiri təmin edən vasitələrdən, təsirin insan davranışında əmələ gətirdiyi dəyişiklikdən, daha doğrusu təsirin nəticəsindən ibarətdir. Bu baxımdan istər nəzəri, istərsə də praktik məqsədlər üçün onların əsas tiplərinin müəyyən edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

İşgüzar ünsiyyət rəhbərin işçilərlə iş prosesində həyata keçirdiyi əlaqə formasıdır. Bu cür ünsiyyət hərtərəfli inkişaf etmiş şəxsiyyətin formalaşması üçün şərait yaradılmasına yönəlmiş olur, kollektivdəki sosial-psixoloji prosesləri idarə etməyə və səmərəli psixoloji iqlim yaratmağa imkan verir. Tədqiqatın tətbiqi əhəmiyyəti hər bir rəhbər və işçi arasında ünsiyyətin mahiyyətini bilmək, onun sosial-psixoloji mexanizmləri ilə dərindən tanış olmaq və işçilərlə birgə fəaliyyəti zamanı onlardan lazımi şəkildə istifadə etməsi zərurətidir.

Ünsiyyət prosesində insanlar nəinki mühit haqqında məlumat əldə edir, eyni zamanda müxtəlif adət və ənənələrə yiyələnir ki, bunlar da real varlığın dərk edilməsinə xüsusi istiqamət verir. İnsanlar birgə fəaliyyət prosesində müxtəlif formalarda əlaqə və münasibətlərə girir, əməkdaşlıq edirlər. Bu baxımdan istər nəzəri, istərsə də praktik məqsədlər üçün onların əsas tiplərinin müəyyən edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Ünsiyyət insanların bir-birini qavramasından başlayır. Qavrayışın bu növü psixologiyada sosial persepsiya adlanır. Bu sahədə tədqiqatlar əsasən iki istiqamətdə aparılır: 1) sosial persepsiyanın məzmununun öyrənilməsi: 2) şəxsiyyətlərarası qavrayışın mexanizmləri, onu müşayiət edən vasitələrin və s.-nin öyrənilməsi. Şəxsiyyətlərarası qavrayışda insanın fiziki siması, ifadəli hərəkətləri və geyim xüsusiyyətləri əks olunur. Sosial persepsiyanın məzmunu həm qavrayış obyəktinin həm də qavrayış subyektinin xüsusiyyətlərindən asılıdır. Məqalədə idarəetmə prosesində rəhbərlə tabeçilikdə olanların qarşılıqlı münasibətlərinin etik-psixoloji xüsusiyyətlərinin müəyyən olunması və elmi cəhətdən əsaslandırılması nəzərdə tutulub.

Açar sözlər: ünsiyyət, ünsiyyət mədəniyyəti, kommunikativ fəaliyyət, təşkilati ünsiyyət, ünsiyyət üslubları, idarəçilik üslubu, peşəkar ünsiyyət.

Abstract

In the process of communication, ideas, knowledge, opinions, experience and feelings are exchanged between people, they obtain various types of information that influence each other's beliefs and convictions mainly in the process of communicating with others, and instill their knowledge and ideas into others. The main goal of the article is for people to acquire information about the environment in the process of communication, at the same time to acquire various customs and habits, and to give a special direction to the understanding of real existence based on them.

People enter into various forms of communication and relationships in the process of joint activity and cooperate. The methodology of the research consists of the interaction effector, the effected person, the means that provide the effect, the change caused by the effect in human behavior, or rather, the result of the effect. In this regard, it is of particular importance to determine their main types for both theoretical and practical purposes.

Business communication is a form of communication between the manager and the employees in the work process. Such communication is aimed at creating conditions for the formation of a comprehensively developed personality, allows to manage social-psychological processes in the team and create an effective psychological climate. The applied importance of the research is the need to know the nature of communication between each manager and employee, to get to know his socio-psychological mechanisms in depth, and to use them appropriately during his joint activities with employees.

In the process of communication, people not only get information about the environment, but also acquire various customs and traditions, which give a special direction to the understanding of real existence. People enter into various forms of communication and relationships in the process of joint activity and cooperate. In this regard, it is of particular importance to determine their main types for both theoretical and practical purposes.

Communication starts with people understanding each other. This type of perception is called social perception in psychology. Researches in this area are mainly carried out in two directions: 1) study of the content of social perception: 2) study of the mechanisms of interpersonal perception, accompanying tools, etc. Interpersonal perception reflects a person's physical appearance, expressive movements, and clothing features. The content of social perception depends on the characteristics of both the object of perception and the subject of perception. Management in the article in the process, the ethical-psychological characteristics of the mutual relations between the leader and the subordinates are determined and scientifically substantiated.

Key words: communication, communication culture, communicative activity, crganizational communication, communication styles, management style, professional communication.

Giriş

İnsanlar birgə yaşayış və birgə fəaliyyət zamanı daima bir-biri ilə informasiya mübadiləsi aparır, bir-birinə qarşılıqlı təsir göstərir və ya bir-birini qavrayır və anlayırlar. Başqa sözlə əlaqə yaradırlar. İnsanın hər cür fəaliyyətində ünsiyyət zəruri şərt kimi özünü göstərir. Ünsiyyət olmadan insanların birgə fəaliyyəti həyata keçirməsi mümkün deyildir.

Ünsiyyətin məqsədi, insanda müvafiq fəallığın nə üçün, nəyin xatirinə həyata keçirilməsindən ibarətdir. Bu baxımdan insanların ünsiyyətə girməsinin məqsədi geniş və çox sahəlidir. İnsanların ünsiyyətə girmə məqsədinə onların dünya, təlim və tərbiyə, şəxsi və işgüzar qarşılıqlı əlaqələrin yaradılması və s. haqqında obyektiv məlumatın verilməsi və ya alınmasını daxil edirlər.

"Ünsiyyət nədir?" sualına bir və ya bir neçə cümlə ilə və ya bir paraqrafla əsla cavab vermək olmaz, çünki "ünsiyyət" insan fəaliyyətinin hər anıyla, onun təbiətiylə iç-içə olan xüsusiyyətlərə malikdir; ünsiyyət, insanın hər an, hər yerdə və hər şəraitdə, özünü maddi və idraki (intellektual, emosional, inanca bağlı və əxlaqi) olaraq yenidən- formalaşdırması anlayışıdır.**[1, s.57]**

Məşhur amerikalı psixoloq Yurgen Ryuş (Jurgen Ruesch) onun qırxdan artıq mənası olduğunu yazır. Ən sadə fomada cavab isə belədir: "...ünsiyyət informasiya ötürülməsi, fikir bölüşməsi prosesidir." Doğru olan odur ki, bugünkü günümüzdə qarşılıqlı birgə fəaliyyətin qurulması, idarəçiliyin təmin olunması birbaşa şifahi kommunikasiyanın payına düşür. Hesablamalara görə müxtəlif fəaliyyət sferalarında qərarların qəbul olnması əksər hallarda şifahi nitq fəaliyyəti ilə baş tutur. Bu bir həqiqətdir ki,cəmiyyəti kommunikasiyasız təsəvvür etmək nə dərəcədə çətindirsə, kommunikasiyanı da cəmiyyətsız təsəvvür etmək olmaz.

İşgüzar ünsiyyət və fəaliyyətin vəhdəti

İşgüzar ünsiyyət dedikdə - həm şirkətin müxtəlif şöbələri ya da vəzifələri arasında, həm də şirkətin çöldə olan ünsiyyətindən danışırıqsa, məlumat səyahətini həyata keçirmək üçün bir şirkət və ya bir hissəsi tərəfindən həyata keçirilən proseslərin məcmusu kimi başa düşülür.

Ünsiyyətin məzmununu, hər şeydən əvvəl, insanın daxili motivasiya və emosianal vəziyyəti haqqında məlumat təşkil edə bilər. Bu zaman insanlar bir-birinə mövcud tələbatları, emosional vəziyyətləri (razılıq, narazılıq, sevinc, kədər, qəm, əzab və s.) haqqında məlumatları çatdırır ki, bu cür informasiyalar bir adamdan başqalarına ötürülməklə şəxsiyyətlərarası tənzim rolunu oynaya bilər.

İşgüzar ünsiyyət, tərəfdaşların qarşıya qoyulmuş məqsədə çatması üçün mühüm bir vasitəsidir. Burada ünsiyyətin forma və vasitələrinin düzgün seçilməsinin böyük əhəmiyyəti vardır. İşgüzar ünsiyyətdə səmimilik, etibarlılıq, cəlbedicilik əlamətləri, tərəflərin sosial statusu, adamların zahiri görünüşü, danışıq, nitq mədəniyyəti, ünsiyyət strukturu, ünsiyyətin konkret məzmunu, məqsədi,ünsiyyət zamanı qarşılıqlı anlama, formal və qeyri-formal ünsiyyət qaydalarının düzgün əlaqələndirilməsi, danışığın normal emosionallıq səviyyəsi son dərəcə vacibdir.

Hətta müxtəlif terminlərlə ifadə olunmasına baxmayaraq ünsiyyət və danışıqların üç əsas və hər birinin ayrılıqda özünəməxsus yardımçı funksiyaları mövcuddur. Çox vacib sayılan funksiyalar aşağıdakılardır:

- məlumatvermə,
- ünsiyyət qurma,
- təsirgöstərmə.

Bildirməliyik ki,onların arasında heç bir sərhəd yoxdur. Belə ortaqlıq bir o qədər də populyar olmayan digər funksiyalara da qismən şamil oluna bilər

1. İnformativ-məlumatvermə funksiyası- İnsanların minilliklər boyu əldə etdiyi informasiyaların nəsldən-nəslə ötürülməsi, şüurlu fəaliyyətdə onlardan istifadə olunması kimi başa düşülməlidir. Nitq prosesində məlumatvermə həm yazılı, həm də şifahi şəkildə mümkündür. Bəzi məqamlarda bəsit məlumatları qeyri-verbal vasitələlə də ötürmək mümkündür.
2. Kommunikativ (ünsiyyət) funksiya- Dilin və nitqin ünsiyyətə xidmət etməsidir. Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, ünsiyyətsiz cəmiyyət yoxdur. Çünki onun varlığını təşkil edən sosial fərdlər ünsiyyətə möhtacdırlar. Dilin və nitqin bu funksiyası verbal və qeyri-verbal ünsiyyət vasitələrl ilə gerçəkləşir.
3. Təsirgöstərmə (emotiv) funksiya - Bu, əsasən, emosionallıqla bağlı funksiyadır. Bu funksiyanın məqsədi tərəf müqabilində emosional təəssürat yaratmaq, eyni zamanda bunun köməyi ilə özünün həyəcan və vəziyyətini dəyişdirməkdən ibarətdir

Kommunikativ fəaliyyət münasibətlərin düzəlməsi və ümumi nəticə əldə edilməsi məqsədilə iki və daha artıq insanın razılaşma və birləşməyə yönəldilmiş səylərinin qarşılıqlı təsiridir. Ünsiyyət informasiya mübadiləsində olan, eləcə də bir-birini qəbuletmə və anlama vəziyyətində olan insanlar arasındakı qarşılıqlı təsir prosesidir. Hər ünsiyyət xoşməramlı, xoşniyyətli, xoşnəticəli olmur. Bəzi hallarda insanların ünsiyyət prosesi konflikt situasiyalara cevrilir. Belə halda ümsiyyət mədəniyyətinin olması vacib şərtdir.

Ünsiyyət mədəniyyətinin əhəmiyyətini xüsusilə qeyd etmək lazımdır. Ünsiyyət mədəniyyəti insan
münasibətlərinin daxili gözəlliyində öz ifadəsini tapır. Nəzakətlilik, təmkinlilik, mehribanlıq,

xeyirxahlıq, ən əsası tərəf-müqabilini dinləmək bacarığı və başa düşmək arzusu, onun zövqünə, fikirlərinə, ovqatına hörmətlə yanaşmaq, sevinc və kədərini anlamaq, dərdinə şərik olmaq – bunlar ünsiyyətin əlifbasıdır. Hamı bu əlifbanı öyrənməli, mənimsəməli və bilməlidir. Ünsiyyət mədəniyyətini hər bir rəhbər, hər bir şəxs özündə formalaşdırmağı bacarmalıdır. Əgər ünsiyyət qurmaqda çətinliy yaranarsa heç olmasa susmağı bacarmalısan.

- "Mənasız danışmaqdansa, mənalı susmaq daha yaxşıdır..." Vəliyulla Cəfərov BDU- nun "Diplomatiya və müasir inteqrasiya prosesləri" kafedrasının dosenti.

- "Birisi ilə mübahisə edəndə çalış ki, sözlərin ipək kimi yumşaq olsun, dəlillərin isə möhkəm.

Rəqibini susdurmağa yox, inandırmağa çalış" .Corc Uilks (ingilis publisisti)

Peşəkar ünsiyyət prosesində ünsiyyət iştirakçılarının işə yanaşmasının eyni olması onun səmərəli olmasının mühüm şərtidir. Belə olduqda adamlar birgə qərar qəbul edir və onu həyata keçirmək üçün fəaliyyətə başlayırlar. Peşəkar ünsiyyət müxtəlif formalarda ola bilər: mübahisə, diskussiya, polemika (hansısa konkret sahədə (siyasətdə, incəsənətdə,dində, fəlsəfədə və s.) aparılan söz və fikir çəkişməsi), işgüzar söhbət, peşəkar danışıqlar, müşavirə, kütlə qarşısında çıxış, telefon danışıqları, işgüzar məktublaşma və s

Rəhbərin ünsiyyətə girmək bacarığı

Rəhbərlik, təşkilatlanmış bir qrupun müəyyən bir məqsədi yerinə yetirmək məqsədi ilə insan davranışlarına təsiretmə fəaliyyətidir. Bu tərifləri çoxaltmaq mümkündür. Ancaq tərifl ərin birləşdiyi nöqtələr ümumiyyətlə eynidir. Ortaq məxrəc vəziyyətindəki meyarlar isə bunlardır:

-Müəyyən bir məqsədin olması
- Müəyyən bir qrup insanın olması
- Bu qrupu istiqamətləndirəcək bir liderin olmasıdır.

İşgüzar ünsiyyət məzmunca daha zəngindir. İşgüzar ünsiyyətin əhəmiyyətli hissəsini xidməti ünsiyyət, yəni insanların təşkilat daxilində, iş vaxtında həyata keçirilən qarşılıqlı fəaliyyəti tutur.

İş prosesində işgüzar və şəxsi ünsiyyət bir-birindən ayrılmazdır. Rəhbər - işçinin yalnız tapşırıq yerinə yetirməsinə deyil, həm də özünü necə aparmasına diqqət yetirir. Onun sağlamlıq durumu, emosional vəziyyəti, əhval-ruhiyyəsi, daxili həyəcan və qayğıları təcrübəli rəhbərlərin nəzərindən qaçmamalıdır. Çünki, Ünsiyyət-fərdi olduğu qədər də sosialdır. Buna görə də, sosiallıq və fərdilik əlaqəli şəkildə ünsiyyətin vacib vasitəsi olan fərdi təzahürü və mexanizmi nitq olan dildə cəmləşir. Davranışın ifadə qüvvəsi kommunikativ funksiyanı yerinə yetirdiyi halda, ünsiyyətin pantomimika və jestikulyasiya kimi nitqsiz formaları o vaxt yaranır.

İşgüzar ünsiyyətin üsulu rəhbərin tabeçiliyində olanlara müraciətidir . Araşdırmalarda birgə fəaliyyətdə ünsiyyət və müraciət arasında uyğunluğun olub-olmaması müəyyən edilmişdir. Bunun səbəbini ünsiyyətdə olanların ayrı-ayrılıqda fərdi xüsusiyyətlərində deyil, həm də ünsiyyət şəraitində, daha tez-tez ünsiyyətdə olan insanların təşkil etdiyi kiçik qrupların xarakterində axtarmaq lazımdır.

Qarşılıqlı fəaliyyətin xarakterində də qarşılıqlı münasibətlər mühüm rol oynayır. Qarşılıqlı fəaliyyət prosesində yaranan təəssüratlar münasibətləri möhkəmləndirir, dağıdır və ya yenidən qurur. Səmərəli ünsiyyət psixi proseslərin bu və ya digər xarakteristikalarına, insanın psixi vəziyyət və xüsusiyyətlərinə təsir edərək onu kökündən dəyişə bilir.

Rəhbər adamları özünə cəlb etmək qabilliyyətinə malik olmalıdır, o,davranışı ilə özünə qarşı xoş
münasibətlər, hörmət və etibar qazanmalıdır. Nəzakətli davranış təkcə etika ilə deyil, həmdə rəhbər və işçi arasında müəyyən «məsafə»nin düzgün seçilməsində özünü göstərir. Həddən artıq yaxınlıq da yolverilməzdir, çünki bu qeyri-tənqidi münasibətlərin yaranmasına, intizamın aşağı düşməsinə və birgə sövdələşməyə səbəb ola bilər. Son nəticədə isə rəhbər nüfuzdan düşər. Ara saxlamaq məsələsini fərdi qaydada həll etmək lazımdır.

Adətən işgüzar ünsiyyət zamanı aşağıdakı bir sıra məsləhətlərə əməl etməyi faydalı hesab etmək olar:

- həmsöhbətinizi dinləməyi öyrənməyi;
- söhbət zamanı təbəssümlü olmağı;
- əgər həmsöhbətinizi hər hansı bir mövzu maraqlandırırsa söhbəti davam etdirməyi, mövzu və həmin şəxslə ürəkdən maraqlanmağa cəhd etdiyinizi göstərməyə çalışmağı;
- əgər dərk edirsinizsə, siz haqlı deyilsiniz onu dərhal etiraf etməyi;
- sübutlar əvəzinə həmsöhbətinizə çoxlu suallar verməyi;
- həmsöhbətinizin və onun ifadələrinin əhəmiyyətini qeyd etməyi və bu zaman səmimi olmağı;

İşgüzar ünsiyyət mədəniyyəti və uğuru çox hallarda rəhbərin öz işçilərinə qarşı istifadə etdiyi etik norma və prinsiplərdən asılıdır. Norma və prinsiplər dedikdə xidmət zamanı hansı hərəkətlərin etik cəhətdən məqbul, hansının isə qeyri-məqbul olduğu nəzərdə tutulur. Bu normalar ilk növbədə idarəetmə prosesində qəbul olunan sərəncamların nəyin əsasında verilməsinə, işgüzar ünsiyyəti müəyyən edən xidmətiintizamın necə təzahür etməsinə aiddir.

Rəhbər və tabeçilikdəkilər arasında işgüzar ünsiyyət etikası pozulduqda kollektivdə insanların əksəriyyəti özlərini narahat, mənəvi cəhətdən müdafiəsiz hesab edirlər. Rəhbərin işçiyə münasibəti işgüzar ünsiyyətin bütün xarakterinə təsir edir, əksər hallarda isə onun əxlaqi-psixoloji iqlimini müəyyənləşdirir. İlk növbədə, məhz bu səviyyədə əxlaq etalonları və davranış qaydaları formalaşır.

Təşkilati ünsiyyətlə əlaqədar olaraq, geniş bir təriflər silsiləsi içində bəzi təriflər bu şəkildə verilə bilər: təşkilati ünsiyyət, ətrafına təsir edən və ondan təsirlənən kompleks bir açıq sistem içində meydana gəlir. Təşkilati ünsiyyət mesajları, onların axışını, məqsədini, istiqamətini və vasitələrini əhatə edir. Təşkilati ünsiyyət insanları, onların davranışlarını, duyğularını, əlaqələrini və qabiliyyətlərini ehtiva edir. Bu təkliflər işığında təşkilati ünsiyyət, bir-birinə bağlı olan bir şəbəkənin içində ismarıcların, informasiyanın axınıdır.[2. s.244]

Təşkilati ünsiyyət, rəhbərlik, insan münasibətləri yanaşması, insan resurslarının idarə edilməsi, sistemli yanaşma və mədəni perspektiv kimi müxtəlif yanaşmalara əsaslanır. Rəhbərin tabeçiliyində olanlara: avtokratik, avtoritar, demokratik, laqeyd, qeyri-sabit ünsiyyət üslubları rəhbərin tabeçiliyində olanlara ünsiyyətlərinin səmərəliliyinə görə fərqlənməlidir.

Adətən, avtokratik və avtoritar rəhbərlik üslubuna malik olan rəhbərlər işçilərlə ünsiyyətin təşkilində demək olar ki, eyni mövqe tuturlar. Bu cür rəhbərlik üslubuna malik olan rəhbər tabeçiliyində olanlara yalnız obyekt kimi yanaşırlar. İşçi ünsiyyətin bərabər hüquqlu tərəf müqabili kimi qəbul edilmir. Belə rəhbərlər həmişə hökmüran olmağa çalışırlar. Onlarla ünsiyyət zamanı işçilər təşəbbüskarlığı itirirlər. Bu cür ünsiyyət üslubuna malik olan rəhbərlər ünsiyyət zamanı işçilərin fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə almır, hamı ilə eyni ünsiyyət saxlamağa can atırlar.

Onlar işçinin fərdi xüsusiyyətlərini göstərsələr də, tamamilə qeyri-real model qurur, həmin fərqi olduqca şişirdir, real hesab edirlər. İşçi başqalarına nisbətən bir qədər fəal olduqda, rəhbərin gözündə o iğtişaşçı kimi, bir qədər passiv olduqda isə - tənbəl, avara kimi görünür. Bu cür rəhbərlər ünsiyyətdə seçici, qiymətləndirmədə isə subyektiv olurlar. Ona görə də bu cür ünsiyyət üslubu səmərəli xarakter daşıya bilmir.

Bu sahədə tədqiqat aparan müəlliflərin əksəriyyəti ən səmərəli ünsiyyət üslubu kimi demokratik üslubu qeyd edirlər. Belə rəhbərlik üslubunda işçi subyekt kimi qavranılır. Bu cür rəhbərlik üslubuna malik olan rəhbər işçi kollektivi ilə razılaşır. Qərar qəbul edərkən kollektiv və onun liderinin təklifini nəzərə alır.

Təcrübə göstərir ki, işçilərlə qarşılıqlı münasibətdə təşkilati ünsiyyətin demokratik üslubundan istifadə edən rəhbərlər işçilər arasında olduqca səmərəli təmas yaranır. İşçilər bu cür rəhbərlərlə ünsiyyətə daima can atır, onlardan hər cür köməklik gözləyirlər. Bütün bunlara əsasən də demokratik rəhbərlik üslubunun ömrü digərlərinə nisbətən uzun olur.

Laqeyd və yaxud liberal rəhbərlik üslubuna malik olan rəhbərlərin işçilərlə ünsiyyəti də kortəbii xarakter daşıyır. Burada ünsiyyətin xarakteri rəhbərin özündən deyil, işçilərdən asılı olur, işçilər tərəfindən diktə olunur. Belə rəhbər işçilərin işinə qarışmamağa çalışır, özünün qətiyyətsizliyi ilə fərqlənir, neytrallığa can atır. Heç vaxt qarşıdakı məqsədi həyata keçirməyə can atmır. Ona görə də işçilər bu cür rəhbərlə ünsiyyət zamanı öz tələbatlarını lazımi şəkildə ödəyəcəklərini güman etmirlər.

Alman elm adamı Fritz Neskeyə görə təşkilati ünsiyyət növləri aşağıdakılardır:

1. Ünsiyyətə bağlı sayılan bürokratik (hakimiyyət) ünsiyyət
2. Təbliğat məqsədli olan manipulyativ (insanı düşünmədən və ya öz istəyinə qarşı olaraq nə isə etməyə (məlumat vermək, hər hansı bir hərəkəti yerinə yetirmək, öz davranışını (dəyişmək) təhrik etmək») ünsiyyət
3. Təsirli bir ünsiyyət tərzi olan demokratik ünsiyyət
4. Nəticələnməyən ünsiyyət olaraq adlandırılan qeyri-mütənasib ünsiyyət.

Bütün bu yazılanlara əməl etməklə uğurlu ünsiyyət qurmaq mümkündür. İnsanlarla ünsiyyətdən çəkinməyin!

Nəticə

Müasir şəraitdə istənilən fəaliyyət sahəsində uğur qazanmaq üçün iş həyatında sağlam ünsiyyət qaçınılmazdır. Bütün dünyada biznes şəraiti iş həyatında sosial mühitin mövcud olmasını tələb edir. Sosial mühitə uyğunlaşmaq; bilik və bacarıqlarımızı artırmaq üçün sağlam ünsiyyətin üsullarını öyrənmək və tətbiq etmək lazımdır. Bunun üçün də ünsiyyətdə maneələr, əngəllərin aradan qaldırılması, o cümlədən ünsiyyət və rabitəni asanlaşdıran üsullardan istifadə etmək gərəkdir.

Ünsiyyət çağını yaşadığımız hazırkı vaxtda təşkilatlar baxımından ən əhəmiyyətli problem, tərəfdaşlarla, işçilərlə uğurlu əlaqə yaradaraq, ünsiyyəti doğru idarə edə bilməkdir. Ünsiyyətin doğru idarə olunması dedikdə, təşkilatınız haqqında hədəf kütlənizdə yaratmaq istədiyiniz təsirin sizin istədiyiniz şəkildə, müsbət istiqamətdə yaradılması, uzun vədədə təşkilatınızın imicinə və nüfuzuna təsir edən bir prosesin başlanması nəzərdə tutulur.

Burada iş həyatında əldə edilmiş uğuru artırmaq üçün lazım olan qaydalar və funksiyalar təsvir edilir. Bu qaydalara uyğun olaraq:

- Iş həyatının hər bir mərhələsində öyrənməyin son həddinin olmadığını,
- Həmrəyliyin sizi uğura necə götürəcəyini,
- Uyğun işçiyə uyğun işin verilməsi əhəmiyyətini,
- Işçilərin davranışlarının düzgün təxmin edilməsni,
- İşçilərin işə və ətraf mühitə uyğunlaşdığı şəraitdə daha sadiq, xoşbəxt və həvəsli şəkildə çalışdıqlarını,
- Işçinin iş yerinin davamlılığının müştəri xidmətinə bağlı olduğunu və s.

İşçilərin işlədikləri təşkilata inanmaları, etibar etmələri və qürur duymaları əhəmiyyətlidir. Bu işçilərin fəaliyyətində daha uğurlu nəticələr eldə etməsinə kömək edəcək ilkin faktordur. Təşkilat daxili ünsiyyəti, səmimi və ardıcıl yəni, davamlılıq ifadə edən bir strateji planlaşdırma daxilində həyata keçirmək və bunu edərkən də işçilərin təşkilatla və təşkilat daxilində öz mövqeləri ilə əlaqədar qavramalarını (münasibətlərini) gözləntilərini və davranışlarını ölçmək, ünsiyyəti iki tərəfli və geri bildiriş vasitəsi ilə "dəyər qatan" hala gətirilməsi mənasını verir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Akar, Hüsamettin. “Yeni İletişim Teknolojileri ve Bu Teknolojilerin Halkla İlişkiler Çalışmalarında Kullanılması”, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. 2004.
2. Aktaran, Bakan, “Halkla İliskilerde Arastırma Yontemleri ve Değerlendirme”, Halkla İliskiler Sempozyumu, Ankara Universitesi Yayınları. 2005.

THE IMPORTANCE OF CORRECT DETERMINATION OF TRAINING LOADS IN BASKETBALL, Literature Review.

Prof.Ass.FERDINAND MARA [1]

[1]Department of Movement and Health, Faculty of Physical Activity and Recreation,

Sports University of Tirana, Albania.

[1]ORCID ID: https://orcid.org/0009-0004-0840-6483

Msc.MIGENA PLASA [2]

[2]Department of Sports Performance, Sports Research Institute, Sports University of Tirana, Albania.

[2]ORCID ID: https://orcid.org/0009-0002-3495-4702

Abstract

Anthropometric and physiological characteristics of players play a key role in achieving success in performance basketball. The data regarding the activity requirements in the European youth basketball competitions at different competitive levels are a big contrast with the Albanian reality. Thus, the goals of this thesis are a) to design and develop specific loads to guarantee the growth of the level of young Albanian basketball players in relation to the demands of the activity of basketball games at different competitive levels and b) to describe the physical profile of young Albanian basketball players in a full basketball season. Methods: This literature review was conducted in accordance with the guidelines to address the research questions. To collect the data for our study we have used bibliographic databases (PubMed, Scopus, Web of Science, ProQuest) were used using the JabRef program. Results: From 70 articles the most frequently studied capacities in the literature are jumping (N.=21), aerobic capacity (N.=17) and anaerobic capacity (N.=16). On the contrary, the least commonly assessed capacities are speed and agility (N=14).Conclusions: This review collects a good portion of the tests and outcome variables used to assess the physical characteristics of basketball players in the literature to date. All of the aforementioned findings play an important role in the research of men's and women's elite, semi-professional, and youth basketball.

Keywords; anthropometric, physiological characteristics, specific loads

Introduction

Basketball is one of the most popular team sports in the world. Every day, it is turning into a sport that is both competitive and fun as the spectacle it offers is holding many people in front of the screens and filling most of the game halls all over the world. Many NBA and EUROLIGUE players have become the idols of today's generation and a source of inspiration for them. As for women's basketball, the first basketball game was played in 1893, when Senda Berenson adapted James Naismith's rules of basketball for women. The professional Women's National Basketball Association (WNBA) was founded in 1996, attracting great interest worldwide. The Albanian reality, as far as the massiveness of this sport is concerned, appears positive because it ranks second in the country after football, but in terms of the level and quality of the players, we can say that we are at the lowest point of all time. There are many problems and this sport is going through its most difficult days. The missing infrastructure, the elements of organization, the lack of attention from the state, especially in terms of finances, the lack of a genuine sponsorship law that would make it possible to increase quality and increase more the interest of young people to deal with this sport, are some of the factors of the situation we are in. During the last years, team sports have increased the amount of physical demand and its importance. Therefore, working on physical fitness and assessing it is essential to achieving success. (David Mancha &Triguero, 2020). According to (Marcelo Saldanha Aoki1, 2017) a major challenge in sports is to properly prescribe training loads in order to maximize the physical performance of athletes while avoiding overtraining and/or injury during the season competitive. A

general conclusion is that periodization is a key factor in achieving optimal performance results. However, limited empirical evidence supports this statement in team sports. To maintain performance in these physical demands, proper assessment and adequate periodization are essential. Similar to other team sports, monitoring physical loads in basketball is particularly important. During the advancement of knowledge about the periodization of physical loads, it has been noticed that periodized training in team sports is of great importance and is a concept that should be recognized by all coaches. As the number of available studies increases, specific analyzes can be made considering these factors that provide important practical applications available to basketball coaches, athletic trainers, strength and conditioning practitioners, and sports scientists in women's basketball. Basketball is a dynamic team sport that is played at high speed and that includes physical, mental, technical and tactical elements. Recently, the rules of basketball have changed in relation to time (eg game segmentation, from 2 halves of 20 min to 4 halves of 10 min, duration of possession of the ball), shooting spaces (eg 3-point zone), reflecting on significant consequences in tactics and physical demands, as well as in the physiological profiles of the players (N Mateus *, 2020) . Basketball research has shown that players tend to be taller and heavier, with higher fitness levels, and the game has become more strategic as a result of teams built and developed with multiple offensive and defensive plays. sophisticate (Calleja & González1, 2015). However, the regular pitch (28m long x 15m wide) still has the same dimensions. Consequently, the player/space ratio is decreasing, especially in professional basketball, as the court often appears to be overcrowded. Basketball players must have high levels of motor skills and athletic performance to be successful in the various games and tournaments that take place during a season. The intermittent, dynamic and intense nature of basketball requires athletes from an early age to combine expressions of many and different of their physical physique, biological maturity, physiological and psychological attributes as well as tactical skills. However, adequate levels of physical performance and tactical knowledge are apparently not enough to nurture a successful basketball career. In a sport mainly characterized by the execution of actions such as catching, shooting, passing, dribbling and reorganizing, it is essential that players have excellent technical skills from an early age (Eduardo Guimarães, 2021). Success in basketball depends on the sum of several factors, including morphological attributes, physical and technical skills and tactical actions. Achieving success therefore requires a meticulous and individualized process in which competition plays a fundamental role. Competition analysis provides great insight into training planning as athletes reach their peak level and performance during competition; thus, these values can be taken into account as a reference to adapt and plan the training. Regarding the physiological aspects of the sport, basketball can be defined as a hybrid sport since, during practice, the athletes alternate the moments in which energy is obtained through aerobic metabolism and others in which energy is obtained through the anaerobic pathway. Compared to other team sports, the aerobic demand in basketball is less than in football, but greater than in baseball and volleyball. While the demands and characteristics of athletes vary by position, they are not as different as a sport like football (Ransone, 2016). Analyzes of the physiological demands of basketball in the last 20 years have shown a heavy reliance on anaerobic metabolism in all positions with secondary reliance on the aerobic energy system (Gillam, 1985).

LOAD MONITORING IN BASKETBALL

Basketball is a sport team with high physical demands, characterized by high intensity in short periods of play (10 min), but also with changes in the type of physical activity (effort) every 2-3s (Ben Abdelkrim et al. 2007, McInnes et al. 1995, Scanlan et al. 2011) Knowledge of the physical and physiological load placed on athletes during competitive games is necessary to develop sport-specific training protocols. Although research is abundant in some ball games, such as soccer and rugby, the understanding of the metabolic demands of basketball players during competition is limited (Ben Abdelkrim, Castagna, Jabri, Battikh, El Fazaa, & Ati, 2010). Neuromuscular abilities (peg power, strength, speed) are in very continuous performance during a basketball game. Specifically, jumping performance, the ability to accelerate instantaneously, decelerate, and change direction appear to be key components of competition (McInnes et al. 2005, Scanlan et al. 2015, Ziv and Lidor 2016). Because of these demands, both aerobic and anaerobic mechanisms are highly activated to provide

energy during the basketball game (Ziv and Lidor 2014). Anthropometric and physiological characteristics of players have been shown to play a key role in basketball success (Drinkwater et al. 2008, Ziv and Lidor 2009). Thus, a large number of studies have described the physical profile of basketball players at different competitive levels, geographic locations, gender, and age (Drinkwater et al. 2008, Ziv and Lidor 2009). The importance of resistance training in increasing strength levels in children and young people is great. Various studies have made it possible to conclude that the muscular strength of children and young people has increased due to resistance training programs (JANEIRA, 2012). The study of (JANEIRA, 2012) showed that a 10-week in-season upper and lower body resistance training program increased vertical jump and performance in adolescent male basketball players. Coaches should be aware that such a short, resistance training program designed specifically for young basketball players with no experience in resistance, plyometric, or combined training causes increased explosiveness in levels of bounce and explosive strength. These increases are essential for better basketball performance. This program did not include an additional overload on the skeletal muscle development of adolescents which would be harmful to them. Furthermore, coaches must be aware of this resistance. Training at these ages familiarizes young basketball players with a methodology that will be part of their training routine. This type of physical training program clearly contributes to the motor learning process with positive consequences on future motor performance. In basketball practice, motor tests are the most appropriate and applicable, because they are applied under conditions similar to those of training or competition (Erculj et al., 2010). The evaluation of the physical capacities of athletes is one of the most important issues in today's times. Many tests are used for selection methods and procedures, to screen candidates, or to monitor the effectiveness of training programs (Norkowski, 2002). An insufficient number of studies have been conducted on basketball players (Alemdaroğlu, 2012). Although these studies have provided important insights into this topic, research comparing the anthropometric and physiological characteristics of young female players at different levels of play is limited (Ben Abdelkrim et al. 2010, Delextrat and Cohen 2008, Koklu et al).

Conclusion

All of the aforementioned findings play an important role in the research of men's and women's elite, semi-professional, and youth basketball. This review collects a good portion of the tests and outcome variables used to assess the physical characteristics of basketball players in the literature to date. The number of tests and outcome variables identified confirm that a gold standard test battery for assessing the physical characteristics of basketball players does not exist. While it appears that basketball practitioners are prioritizing the assessment of specific physical characteristics (eg, anthropometry, muscle strength, linear speed, speed of change of direction, agility, strength, anaerobic capacity, and anaerobic capacity). Assessment methods often differ with respect to the technology used (eg, force platform vs. jumping mat), the variables reported (eg, average jump height from multiple attempts vs. peak jump height) and the test protocols implemented (eg, the number of jumps allowed during a jump test). Further, the varying levels of validity and reliability inherent across the spectrum of reported tests make it difficult to establish challenging normative data and compare physical characteristics across studies for all basketball players. To develop meaningful normative data, basketball practitioners must develop standardized testing protocols that are reproducible and reflective of game demands. The development of league-wide and confederation-wide test batteries would enable the longitudinal evaluation of players in large cohorts and the establishment of minimum physical standards for playing positions and levels of competition. Considering the limited amount of research investigating agility in basketball players, further research is needed to explore potential differences between playing positions and levels of competition to develop an efficient and ecologically valid test. The limited evidence available hinders the ability to distinguish whether lower body strength can differentiate between playing positions in basketball players. Consequently, the actual positional demands and minimum physical thresholds of lower body strength required by each playing position and level of competition are unknown in age group basketball. The results and discussion showed that some specific tests are used to assess these qualities in athletes. The bibliography analyzed reveals the lack of design and use of specific tests to highlight the qualities involved in the target sport. To address these gaps, basketball researchers and practitioners are encouraged to report strength testing

results by playing position to clarify any positional variation that may be present. This thesis aims to provide an overview of the activity demands of Albanian basketball for youth, their anthropometric and physiological characteristics throughout an entire basketball season, highlighting the differences between competitions and different levels of play. In addition, this thesis provides new insight into the relationship between training loads and changes in physical fitness in youth basketball.

References

Alemdaroğlu, U. (2012). The Relationship Between Muscle Strength, Anaerobic Performance, Agility, Sprint Ability and Vertical Jump Performance in Professional Basketball Players. *J Hum Kinet*. 2012 Mar; 31: 149–158., 150.

Ben Abdelkrim, N., Castagna, C., Jabri, I., Battikh, T., El Fazaa, S., & Ati, J. E. (2010). Activity Profile and Physiological Requirements of Junior Elite Basketball Players in Relation to Aerobic-Anaerobic Fit. *Journal of Strength and Conditioning* Research, 1.

Calleja-González1, J. (2015). Evolution of physical characteristics in mid level young basketball players. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, 199-204.

David Mancha-Triguero *, N. M.-E. (2020). Evolution of Physical Fitness in Formative Female Basketball Players. *Sports* , 8(7), 97; https://doi.org/10.3390/sports8070097, 2.

Eduardo Guimarães, 1. A.-J. (2021). Tracking Technical Skill Development in Young Basketball Players:. *Int J Environ Res Public Health. ,* 1.

Gillam, G. (1985). Identification of anthropometric and physiological characteristics relative to participation in college basketball. Natl.*Strength Cond.Assoc*.J., 34-36.

Janeira, E. J. (2012). The effects of resistance training on explosive strength indicators in adolescent basketball players. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 2641.

Marcelo Saldanha Aoki1, L. T. (2017). Monitoring Training Loads in Professional Basketball Players Engaged in a Periodized Training Programme. ." *Journal of Strength and Conditioning Research* , 348-358.

N Mateus *, B. G. (2020). Short-term effects of adding 1-m wide to each side of the basketball court on youth players' performance. Cuadernos de Psicología del Deporte, 83.

Ransone, J. (2016). Physiologic profile of basketball athletes. *Sports Science Exchange* , 1-4.

INVESTIGATION AND EVALUATION OF THE ELECTROMAGNETIC FIELD EFFECTS AT HAKKARI UNIVERSITY ZEYNEL BEY CAMPUS

Erşan Ömer YÜZER

Lect. PhD., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9089-1358

Sami ŞİT

Asst. Prof., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye ORCID: 0000-0002-5830-2277

Emrah HARMANCI

Lect., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye ORCID: 0000-0002-6479-5178

Ali ERDUMAN

Assoc. Prof., Sakarya University of Applied Sciences, Sakarya V.H.S, Department of Electrical and Energy, Sakarya-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4116-3159

Altuğ BOZKURT

Asst. Prof., Yıldız Technical University, Faculty of Electrical-Electronics, Department of Electrical Engineering, İstanbul-Türkiye,

ORCID: 0000-0001-6458-1260

Yusuf SOYVURAL

Lect., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000 0002 0880 9627

Evren TAŞ

Lect., Gör., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000-0003-4442-3964

Abstract

Technological advancements in recent times have increased the interest in technological devices. The growing demand for electricity by societies, especially in the latter years of the twentieth century, has led to the emergence of electromagnetics as a significant environmental issue. In order to address this problem, restrictions have been imposed by national and international organizations. Devices operating with electrical energy generate electric and magnetic fields. The electromagnetic field (EMF) occurs during the operation of electrical devices and systems, exerting varying degrees of influence on humans depending on the frequency. It can result in various conditions ranging from discomfort to nerve stimulation and even internal burns. However, living organisms exposed to electromagnetic effects may continue their lives without being aware of the negative impact it has on them, only to face health problems in the future. Therefore, it is necessary to determine the electromagnetic fields to which employees are exposed, based on the principles of occupational health and safety laws and regulations.

In this study, the measurement of electromagnetic field effects in the indoor and outdoor areas of buildings located at Hakkari University Zeynel Bey Campus was conducted, and the results were analyzed. Especially, electromagnetic field measurements were taken using EMF measurement devices at various points within the buildings, where electrical devices operating at a frequency of 50 Hz are present, and the results were evaluated.

Keywords: Electromagnetic field, electromagnetic pollution, magnetic measurement, Hakkari University.

Introduction

Technological and industrial advancements have undoubtedly made human life easier. With each passing day, new devices are introduced to society, powered by evolving technology, to facilitate various aspects of life. However, when any device powered by electricity is used, it emits electromagnetic waves, which can give rise to problems caused by electromagnetic fields. These are the effects of electromagnetic radiation emitted around electric/electronic devices. Exposure to electromagnetic fields through the use of electrical machinery, industrial tools, power transmission lines, and communication devices poses a threat to biological life (Suprianto et al., 2017).

An electromagnetic field or electromagnetic radiation is a physical field that arises from the vibrations of electrically charged particles. It is formed by the combination of electric and magnetic fields. Electromagnetic waves are generated when the electric charges of the particles undergo displacement. These waves are invisible and continuously extend through space. For example, when an electric lamp is turned on, an electric field begins to exist. At the same time, a magnetic field is also formed due to the current flowing through the cable that powers the lamp. This field affects the behavior of other charged objects in its vicinity (Erdoğan, 2019). The electromagnetic spectrum, which represents electromagnetic waves in different frequency ranges, is shown in Figure 1.

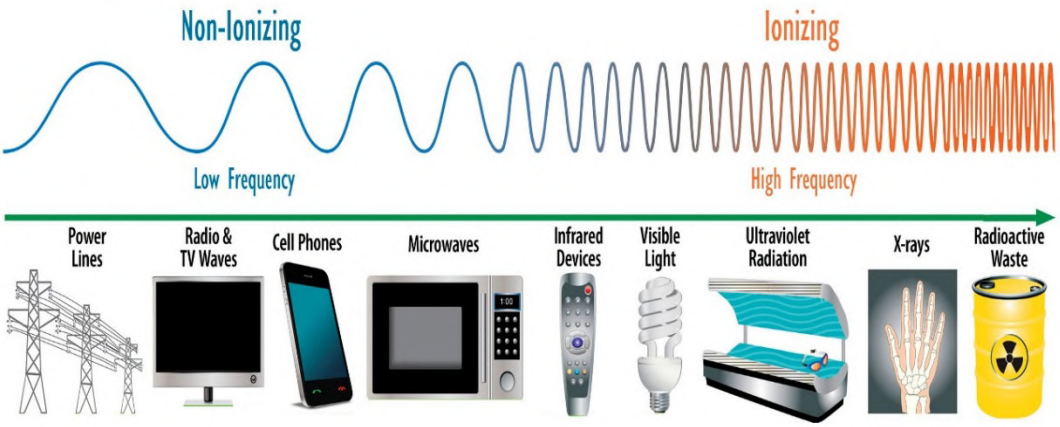

Figure 1. Electromagnetic spectrum (NIH, 2023)

Indeed, there is a natural magnetic field effect (ranging from 25 to 65 μT) present in our environment. Additionally, many devices that operate on electrical energy, such as computers, can emit electromagnetic fields around them (Gürğan, 2019). It is of great importance to conduct magnetic field measurements in order to determine the levels of electromagnetic exposure. The effects of electromagnetic fields are not perceptible by sensory organs. Therefore, living organisms cannot perceive when they are under the influence of electromagnetic fields. Consequently, it is crucial to assess the potential short-term or long-term effects of electromagnetic fields on living organisms. Both non-operating devices connected to an electrical source and operating devices generate an electric field, while operating devices also generate a magnetic field due to the current passing through them. As a result, all devices that operate on electrical energy create both electric and magnetic fields in their operating environments (Yakıncı, 2016).

The effect of electromagnetic fields is distinct and cannot be physically perceived. The lack of physical perception and the yet-to-be-fully-determined impact on human health have led to an

increasing sensitivity towards the effects of electromagnetic fields (Keysan, 2015). Furthermore, research on electromagnetic fields continues to increase. The assessment data presented in the research studies are evaluated by comparing them with national/international exposure limits, and measurement values below these limits are considered not harmful to living organisms. When setting these limits, values that can potentially cause harm are considered, such as electromagnetic radiation that can raise the human body temperature by 1˚C (Ahlbom et al., 1998). In a study published by Yakıncı, the effects of electromagnetic fields on human health were investigated, and as a result, it was revealed that the impact of electromagnetic field exposure poses numerous health risks (Yakıncı, 2016).

In their study, Sarmaşık et al. conducted measurements of the electric and magnetic fields generated by computer cases, monitors, computer power cables, and wireless internet providers in the computer laboratory used by the Computer Department students at Dokuz Eylül University. Based on the measurements, recommendations were made for designing the laboratory to minimize the impact of electromagnetic field exposure (Sarmaşık et al., 2012). In the thesis study conducted by Polat, an "electromagnetic pollution" map of the campus area of Karamanoğlu Mehmetbey University in Karaman was created and the results were evaluated. According to the evaluation results, the highest measured electric field value was 4 V/m, which was found to be below the threshold values (Polat, 2013). In the postgraduate study conducted by Silsüpür, the measurement of electromagnetic field values in different work environments (private companies, public institutions, hospitals, and universities) was carried out. Additionally, a survey was conducted to evaluate the relationship between the health status of individuals in these environments. It was determined that there could be a connection between electromagnetic field pollution and the frequency of certain diseases (Silsüpür, 2014). Yener et al. conducted measurements and evaluated the effects of electromagnetic fields occurring in the transmission lines within the Esentepe campus area of Sakarya University. The results of the measured electromagnetic field effects were found to be well below the threshold values (Yener & Andiç, 2017).

In the study by Sarıkahya, the introduction of electromagnetic fields, the sources that generate electromagnetic fields, their effects on human health, national/international exposure limits, and methods of protection against the effects of electromagnetic fields were discussed. The radiation levels of electromagnetic fields created by widely used devices such as mobile phones, cordless phones, wireless internet, and microwave ovens were measured at distances of 0.01m, 0.3m, 1m, and 0.1m, respectively, and compared with national exposure limits (Sarıkahya, 2014). Yaldız et al. conducted a study to create an electromagnetic radiation map and identify transportation locations with minimal or no electromagnetic effects within the Selçuk University campus area. The obtained electromagnetic field (EMF) values were observed to be below the threshold values established by the Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP) (Yaldız et al., 2019). Karadağ et al. also conducted a similar study, where they performed periodic and long-term measurements of electromagnetic radiation from the base station and other sources within the Selçuk University campus. An electromagnetic field radiation map was created based on the frequency values. In the measurements carried out continuously from 2011 to 2013, it was observed that the maximum electric field intensity level in the university campus area varied by 148%, while the minimum electric field intensity level varied by 55%. (Karadağ et al., 2014).

In this study, electromagnetic field levels were measured in both indoor and outdoor areas of buildings within the Zeynel Bey Campus of Hakkâri University, where electrical devices are operated in almost every region. The results were examined in light of national and international limit values. Additionally, based on the electromagnetic field values determined for the measurement points, areas with low, moderate, and high-risk electromagnetic field levels were identified.

Materials and Methods

It is widely known that almost all electrical devices we use today, particularly those aimed at facilitating the workforce, also serve as sources of electromagnetic radiation. Therefore, it can be said that the levels of electromagnetic radiation affecting humans are constantly increasing. All living beings, especially children, young individuals, pregnant women, and the elderly, are susceptible to the

effects of electromagnetic fields (EMF). In this context, regular measurements of electromagnetic radiation levels, evaluation of the results, and research into their impact on human health are of paramount importance.

As Hakkâri University is a developing institution, the Zeynel Bey Campus, which has been designated as the settlement area, has not yet completed the relocation process along with all its units. Therefore, the development of the laboratory, academic, administrative, and social areas within the campus has not been fully realized. With the operation of each new electrical device in use within these areas, the impact of electromagnetic fields increases, potentially creating a hazardous environment for employees, students, and visitors, including certain groups. The electromagnetic field values in these areas have not been measured yet, and it is unknown whether they fall within the limit boundaries. In this context, conducting EMF measurements in the buildings and outdoor areas of Hakkâri University's Zeynel Bey Campus, identifying locations with high magnetic field effects based on the measurement results, and informing the individuals working in these areas are of significant importance.

There is no high-voltage power line passing through or in close proximity to Hakkâri University's Zeynel Bey Campus. Therefore, there is no electromagnetic field effect generated by high-voltage power lines. In this study, magnetic field measurements were taken at various points within the indoor areas of the campus buildings, where electrical devices operating at a frequency of 50 Hz are present, using EMF measurement devices, and the results were evaluated. The enclosed areas within the campus include study areas, computer laboratories, cafeterias, dining halls, energy rooms, power stations, conference halls, academic and administrative offices, kitchens, staff accommodations, heating centers, and boiler rooms. In each floor, classrooms were selected as measurement areas. The open areas include the transformer station and heating center. All measurements were taken at approximately 1 meter above the ground level during daytime when employees were present in their offices. Additionally, based on the electromagnetic field values determined for the measurement points, areas with low, moderate, and high-risk electromagnetic field levels were identified. This enabled the determination of the electromagnetic field exposure levels in the respective areas, and provided prior information to individuals who need to be present and work in those areas. The obtained data from the EMF measurements were compared with national and international threshold values, determining whether the values were below or above the limits. The locations where measurements were conducted and the electrical devices in use within Hakkâri University's Zeynel Bey Campus are specified in Table 1.

Table 1. Locations of measurements and electrical devices

Building Name	Measurement Location	Floor location	Working Electrical Devices	Number of Electrical Devices Working
Central Classroom	Conference Hall	Ground Floor	Projection Device	1 Pieces
Central Classroom	Computer Lab.	2st Floor	Desktop PC Case and Monitor	25 Pieces
Central Classroom	Student Cafeteria	Ground Floor	Internet Switch Camera Switch Telephone Switch Seating Area	3 Pieces 2 Pieces 1 Pieces ----
Central Classroom	Classroom 1 (Z1-4)	Ground Floor	Projection Device	1 Pieces
Central Classroom	Classroom 2 (K1-6)	1st Floor	Projection Device	1 Pieces
Central Classroom	Classroom 3 (K2-7)	2st Floor	Projection Device	1 Pieces
Central Classroom	System Room	Basement Floor	Internet Switch Camera Switch Fiber Termination	3 Pieces 2 Pieces 2 Pieces

			Telephone Exchange Telephone External Line Modem Modem Router	1 Pieces 5 Pieces 1 Pieces
Central Classroom	Energy Room	Basement Floor	Electrical Panel 60 kVA Power Supply 40 kVA Power Supply	2 Pieces 2 Pieces 1 Pieces
Central Classroom	Staff Room	1st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	1 Pieces 1 Pieces
Central Classroom	Staff Room	2st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	1 Pieces 1 Pieces
Central Cafeteria	Staff Room	1st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	1 Pieces 1 Pieces
Central Cafeteria	Kitchen	1st Floor	Heating Machines (Cooking, Heating and Frying)	4 Pieces
Central Cafeteria	Dining Hall	Ground Floor	Cookers (Ovens) Coolers and Freezers	1 Pieces 3 Pieces
Heat Center	Indoor Area	-----	Booster Machine (5 kW) Fire Hiydrophere (75 kW) Jokey Pomp (11 kW) Fire Compressor (2,2 kW) Circulation Pomp (0,9 kW) Circulation Pomp (5,1 kW) Circulation Pomp (0,2 kW)	2 Pieces 3 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 2 Pieces 3 Pieces 2 Pieces
Transformator Station	Transformation Building	-----	Transformation 1: 800 kVA Transformation 2: 1250 kVA	1 Pieces 1 Pieces
Sports Hall	Heating, Ventilation and Air Conditioning Center	Basement Floor	ASP_1 (1.215 kW) ASP_2 (1.089 kW) ASP_3 (0.628 kW) ASP_4 (0.754 kW) ASP_5 (0.042 kW) ASP_6 (0.503 kW) VAM (12.9 kW) Circulation Pomp (1 kW) Circulation Pomp (0,2 kW) Circulation Pomp (0,4 kW) Air Conditioning Plant 1 (11 kW) Air Conditioning Plant 2 (6 kW)	 1 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 1 Pieces 2 Pieces 2 Pieces 2 Pieces 1 Pieces 1 Pieces
Sports Hall	Grandstand	1st Floor	Air Cleaner Machines	6 Pieces
Sports Hall	Staff Room	Ground Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	1 Pieces 1 Pieces
Residences	A Block Indoor Area	Ground Floor	---	---
Residences	A Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	2 Pieces
Residences	B Block Indoor Area	1st Floor	---	---
Residences	B Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	2 Pieces
Residences	C Block Indoor Area	2st Floor	---	
Residences	C Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	1 Pieces
Security Room	Campus Entrance	-----	Desktop PC Case and Monitor Printer	1 Pieces 1 Pieces

The device equipped with a three-axis (X-Y-Z) magnetic field sensor, used for EMF measurements in the study, is depicted in Figure 2. The EMF measurement device has a wide frequency range and is capable of measuring magnetic fields in units of μT (microtesla). Using the EMF measurement device, measurements can be performed on any device connected to the low-voltage power grid, and magnetic fields produced by computer monitors, televisions, and industrial facilities can be evaluated. Additionally, the EMF measurement device, featuring a large LCD screen, complies with European standards, including the European Union Electromagnetic Compatibility Directive IEC 801-1 (EN 50081-1) and the laboratory and measurement technology standard IEC 204 (EN 60204).

Figure 2. The EMF measurement device

The measurements were carried out using the measurement device by recording the average measurement value obtained after 6 minutes at the measurement location, following the recommendations of the International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP). The device was held steadily during the measurement process. To ensure that the measurement results were not affected, all electronic devices (such as mobile phones, etc.) in the vicinity of the user performing the measurements were turned off. The device was allowed to complete its initial startup tests before performing any measurements. Prior to the measurements, the measurement device was reset by pressing the power button. During the measurements, the three-axis measurement probe connected to the EMF device was held at approximately 1 meter above the ground. Furthermore, the EMF device used as the measurement instrument does not measure the effects of high-frequency electromagnetic fields emitted by high base stations. Therefore, the electromagnetic field effects emitted by base stations do not influence the EMF values in the measurement areas.

There are national and international standards and limit values regarding the potential effects of electromagnetic fields on human health. The limits established by the International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP), recognized by the World Health Organization (WHO) in 1998, are widely used by many countries. Each country has its own standards and limit values. In Turkey, legal regulations regarding electromagnetic fields are carried out by the Information Technologies and Communication Authority, and currently, 70% of the ICNIRP values are set as the limit values (BTK, 2018). These limit values are shown in Table 2. According to the table, devices operating with low voltage power grid should not exceed the calculated magnetic field effect value of 0.200 μT for a 50 Hz grid frequency. If individuals are exposed to magnetic fields above 0.200 μT for 2 hours or more, the effect of the magnetic field on living organisms increases.

Table 2. In Turkey, the limit values for the frequency range of 0-300 GHz are as follows (Özüpak, 2021)

Frequency range *f (Hz)*	**Electric Field Strength E(V/m)**	**Magnetic Field Strength H(A/m)**	**Magnetic Flux Density B/(μT)**	**Equivalent Plane Wave Power Density Seq(W/m^2)**
Up to 1 Hz	-	32 000	40 000	-
1 Hz–8 Hz	10 000	32 000/f2	40 000/f2	-
8 Hz-25 Hz	10 000	4 000/f	5 000/f	-
0.025 kHz-0.8 kHz	**750/f**	**8/f**	**10/f**	-
0.8 kHz-3 kHz	250/f	5	6.25	-
3 kHz-150 kHz	87	5	6.25	-
0.15 MHz-1 MHz	87	0.73/f	0.92/f	-
1 MHz-10 MHz	87/f1/2	0.73/f	0.92/f	-
10 MHz-400 MHz	28	0.073	0.092	2
400 MHz-2000 MHz	1.375 f1/2	0.0037 f1/2	0.0046 f1/2	f/200
2 GHz-300 GHz	61	0.16	0.20	10

Findings and Discussion

In this research, electromagnetic field measurements were conducted in buildings located within the Zeynel Bey Campus of Hakkari University, which are actively used by people. Evaluations were made based on the obtained results. There are no high-voltage transmission lines within the campus area. Therefore, the measurement areas are not exposed to the high levels of electromagnetic fields generated by high-voltage lines. The measurement areas in the campus buildings and the average values of the EMF measurements conducted in these areas are presented in Table 3.

Table 3. The average EMF intensity values obtained at the measurement points

Building Name	**Measurement Location**	**Floor location**	**Working Electrical Devices**	**Average EMF Value (μT)**
Central Classroom	Conference Hall	Ground Floor	Projection Device	**0,100**
Central Classroom	Computer Lab.	2st Floor	Desktop PC Case and Monitor	**0,100**
Central Classroom	Student Cafeteria	Ground Floor	Internet Switch Camera Switch Telephone Switch Seating Area	**14,590** **0,200**
Central Classroom	Classroom 1 (Z1-4)	Ground Floor	Projection Device	**0,100**
Central Classroom	Classroom 2 (K1-6)	1st Floor	Projection Device	**0,200**
Central Classroom	Classroom 3 (K2-7)	2st Floor	Projection Device	**0,100**
Central Classroom	System Room	Basement Floor	Internet Switch Camera Switch Fiber Termination Telephone Exchange Telephone External Line Modem Modem Router	**0,120**
Central Classroom	Energy Room	Basement Floor	Electrical Panel 60 kVA Power Supply 40 kVA Power Supply	**1,320**

Central Classroom	Staff Room	1st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	0,200
Central Classroom	Staff Room	2st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	0,200
Central Cafeteria	Staff Room	1st Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	0,200
Central Cafeteria	Kitchen	1st Floor	Heating Machines (Cooking, Heating and Frying)	0,650
Central Cafeteria	Dining Hall	Ground Floor	Cookers (Ovens) Coolers and Freezers	0,040
Heat Center	Indoor Area	-----	Booster Machine (5 kW) Fire Hiydrophere (75 kW) Jokey Pomp (11 kW) Fire Compressor (2,2 kW) Circulation Pomp (0,9 kW) Circulation Pomp (5,1 kW) Circulation Pomp (0,2 kW)	0,210
Transformator Station	Transformation Building	HV Department	Transformation 1: 800 kVA Transformation 2: 1250 kVA	0,880
		LV Department		0,700
		Outdoor Area (2 m.)	---	0,200
Sports Hall	Heating, Ventilation and Air Conditioning Center	Basement Floor	ASP_1 (1.215 kW) ASP_2 (1.089 kW) ASP_3 (0.628 kW) ASP_4 (0.754 kW) ASP_5 (0.042 kW) ASP_6 (0.503 kW) VAM (12.9 kW) Circulation Pomp (1 kW) Circulation Pomp (0,2 kW) Circulation Pomp (0,4 kW) Air Conditioning Plant 1 (11 kW) Air Conditioning Plant 2 (6 kW)	0,100
Sports Hall	Grandstand	1st Floor	Air Cleaner Machines	0,100
Sports Hall	Staff Room	Ground Floor	Desktop PC Case and Monitor Printer	0,100
Residences	A Block Indoor Area	Ground Floor	---	0,020
Residences	A Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	0,160
Residences	B Block Indoor Area	1st Floor	---	0,010
Residences	B Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	0,160
Residences	C Block Indoor Area	2st Floor	---	0,020
Residences	C Block Indoor Area	Elevator Room	Elevator Motor (5,5 kW)	0,130
Security Room	Campus Entrance	-----	Desktop PC Case and Monitor Printer	0,300

The number of electrical devices used in the measurement areas and the simultaneous operation of multiple devices contribute to the increase in the electromagnetic field effect in the environment.

Particularly in environments where high-power-consuming devices (such as electric motors, etc.) are present, and in areas where internet-based devices are actively operating, a higher EMF effect is observed. The power of an electricity-operated system and the distance play a role in determining the intensity of the electromagnetic field that will be generated. Considering the limit values in Table 2, it can be seen that the average EMF measurement values presented in Table 3 exceed the limit values, especially in environments such as the central heating system, energy room, and areas with higher activity of electrical devices. These values range from 0.200 μT to 1.320 μT on average. The variation in these values depends on the density of operating electrical devices and the current drawn by the devices. Additionally, the proximity of the measurement point's central position to the operating electrical device also affects the measured EMF value. In this context, the proximity of the measurement device's probe to the operating electrical devices can be considered as a factor that influences the average measurement values.

Based on the measurements conducted in the active areas of Hakkari University's Zeynel Bey Campus, the highest EMF value was recorded in the area of the student cafeteria on the ground floor of the Central Classroom building, where the internet and telephone booths are located, with an average measurement of 14.590 μT. This area, being a place with a high density of students and staff, is an area that should be taken into consideration. It is recommended to avoid prolonged exposure in this area, where the devices operate continuously, and it should be isolated with cabins, walls, or EMF shielding materials.

Electromagnetic fields can be absorbed, reflected, or shielded to varying extents by various materials such as concrete and construction materials. Therefore, individuals working in direct contact with electrical devices in the measurement areas may experience a higher level of electromagnetic field exposure. In particular, the electromagnetic field effects in the designated staff rooms and classroom areas were carefully measured, and it was observed that the average EMF values in these areas were mostly within 0.200 μT. However, an increase in the number of electrical devices, depending on the number of personnel working in the staff rooms, would naturally increase the EMF values and exceed the limit values. The relocation of devices in the areas where measurements are conducted within the entire campus premises can also lead to variations in the measured EMF values at the specific measurement points. This would result in individuals in the environment being exposed to electromagnetic fields, leading to potential health issues. Therefore, it would be more appropriate to assign pregnant women to rooms with fewer personnel rather than areas with a higher number of employees. In this regard, areas where electrical devices and high-power-consuming motors are present require more detailed evaluations in terms of the duration of exposure for students and staff.

Conclusion and Recommendations

Recently, the term "electromagnetic pollution" introduced by the World Health Organization (WHO) has created new environmental conditions worldwide. As a result, the effects of electromagnetic radiation generated by natural and artificial electromagnetic sources on living organisms have gained significant importance and have been studied by researchers. WHO, along with organizations such as the International Labour Organization (ILO) and the International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP), has recommended limit values for EMF based on their studies on the effects of electromagnetic fields. However, the effects of electromagnetic pollution are often not immediately perceptible, and the negative consequences it can have on living organisms, especially human health, may not be observed in the short term. The fact that electromagnetic waves are invisible and not directly perceivable should be taken into account, and the obtained measurement values should be given due importance and monitored accordingly.

The objective of this study was to measure the levels of electromagnetic fields in the buildings and areas actively used within the Zeynel Bey Campus of Hakkari University and to examine the measurement results in light of current national and international standards and limit values.

Measurements were conducted in both indoor and outdoor areas using different approaches. As a result of the measurements, an elevated magnetic field effect exceeding the limit values was measured in a specific area of the student cafeteria on the ground floor of the Central Classroom building (where the internet and telephone booths are located). Since this area is heavily used by students and staff, it should be enclosed with shielding materials to reduce the EMF effect. Furthermore, high EMF values were measured in the energy room located in the Central Classroom building and in the transformer center of the campus. However, due to the closed nature of the energy room and the fenced enclosure of the transformer center, along with the lower density of students and staff in these areas, the impact of the high EMF values is reduced. For all other measurement points outside of these areas, it was concluded that the values remained close to or below the national and international limit values, and there would be no risk as long as individuals do not spend extended periods in these areas. Considering that the legal requirements have been met and that the measurement was conducted for the areas where EMF measurements were close to or below the limit values, there is no threat to health for any of these areas. However, it should be noted that as the usage areas within the campus expand, the electromagnetic field effects caused by electrical devices will also increase. In this case, conducting on-site measurements and taking appropriate measures should be ensured.

Thanks and Information Note

This work was supported by Research Fund of the Hakkari University. Project Number: FM22BAP18. The authors would like to express their gratitude to the Hakkari University Scientific Research Projects Commission for their support.

References

Ahlbom, A., Bergqvist, U., Bernhardt, J. H., Cesarini, J. P., Grandolfo, M., Hietanen, M., & Matthes, R. (1998). Guidelines for limiting exposure to time-varying electric, magnetic, and electromagnetic fields (up to 300 GHz). *Health physics*, 74(4), 494-521.

BTK, (2018). Elektronik Haberleşme Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddetinin Uluslararası Standartlara Göre Maruziyet Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Kontrolü ve Denetimi Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik. *17 Nisan 2018 tarihli Resmi Gazete*, Sayı no.30394.

Erdoğan, M. (2019). Elektromanyetik Alan Oluşturan Cihazlar Sanıldığı Kadar Masum Mu?. *Journal of Human Rhythm*, 5(1), 41-53.

Gürğan, D. (2019). Konya için elektromanyetik radyosyon seviyelerinin ölçülmesi ve değerlendirilmesi (Master's thesis, Konya Teknik Üniversitesi).

Karadağ, T., Özdemir, A. R., & Abbasov, T. (2014). Bir üniversite yerleşkesinde uzun süreli elektromanyetik alan ölçümleri ve kirlilik haritaları. *Pamukkale Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 20(8), 314-318.

Keysan, A. (2015). Balıkesir ili şehir merkezi ve Balıkesir Üniversitesi Çağış Yerleşkesinin elektromanyetik alan haritası (Master's thesis, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü).

National Institute of Environmental Health Science (NIH). Electric & Magnetic Fields. Access Address (18.06.2023): https://www.niehs.nih.gov/health/topics/agents/emf/

Sarıkahya, N. M. (2014). Bir İş Yerinde Elektromanyetik Alan Ölçümü Yapılması ve Sonuçlarının İş Sağlığı ve Güvenliği Yönünden Değerlendirilmesi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Ankara.

Sarmaşık, G., Durusoy, R., & Özkurt, A. (2012). Bilgisayar Laboratuvarlarında Maruz Kaldığımız Elektromanyetik Alanların Zararları ve Çözüm Önerileri. *XIV. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri, Uşak Üniversitesi*, 1(3).

Silsüpür, G. B. (2014) Farklı İşyerlerinde Elektromanyetik Alan Değerlerinin Ölçülerek Sağlık Etkilerinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, Ankara, Türkiye.

Suprianto, B., Munoto, M., & Dwinugraha, A. (2017). Analysis of Electromagnetic Field on Transmission Line to Human Using Infinite Element Method. *World Journal of Research and Review* (WJRR), 5(3), 61-66.

Özüpak, Y. (2021). İletim Hatlarında Meydana Gelen Elektromanyetik Alanın İnsanlar Üzerindeki Etkilerinin Analizi. *Çukurova Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dergisi*, 36(2), 433-440.

Yakıncı, Z. D. (2016). Elektromanyetik alanın insan sağlığı üzerindeki etkileri.

Yaldız, E., Seyfi, L., & Nacaroğlu, C. (2015). Selçuk Üniversitesi Kampüsünde (Konya) Elektromanyetik Kirlilik Haritasının Çıkarılması ve Temiz Güzergâh Belirlenmesi. *Elektromanyetik Alanlar ve Etkileri Sempozyumu (EMANET 2015)*. Mersin, Türkiye.

Yener, Ş. Ç., & Andiç, F. (2017). Sakarya Üniversitesi Esentepe Kampüsü içerisindeki enerji iletim hatlarının elektromanyetik alan etkileri açısından incelenmesi. *Sakarya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 21(4), 681-690.

SOLAR RADIATION PREDICTION USING MACHINE LEARNING APPROACH BASED ON VARIOUS METEOROLOGICAL VARIABLES

Erşan Ömer YÜZER

Lect. PhD., Hakkari University, Çölemerik V.H.S, Department of Electrical and Energy, Hakkari-Türkiye

ORCID: 0000-0002-9089-1358

Altuğ BOZKURT

Asst. Prof., Yıldız Technical University, Faculty of Electrical-Electronics, Department of Electrical Engineering, İstanbul-Türkiye,

ORCID: 0000-0001-6458-1260

Abstract

Due to the increasing global climate crisis and environmental issues, electricity production using renewable energy sources has been steadily rising. Solar energy systems, considered a clean energy source, have rapidly developed in recent years and become a significant renewable energy option. Solar radiation, an essential parameter in almost all scientific disciplines, varies depending on different climatic conditions and is negatively affected by adverse weather conditions resulting from various meteorological factors. The efficiency of solar energy plants depends on the accuracy of solar radiation prediction. Accurate radiation prediction enhances the efficiency of photovoltaic (PV) plants and enables their proper, stable, and effective integration with the power grid. In this study, simultaneous solar radiation values were predicted using a machine learning approach, based on fundamental meteorological parameters such as wind speed, ambient temperature, atmospheric pressure, and relative humidity. The data were obtained from a meteorological measurement station in Hakkari province between 2019 and 2020. The relationships among the input parameters were evaluated using Extreme Learning Machine (ELM), a machine learning model commonly used in prediction studies. The solar radiation values were estimated with an accuracy rate of approximately 92% using the Mean Squared Error (MSE) statistical validation method. The ELM algorithm exhibited high accuracy with minimal errors. Therefore, using the data obtained from the study area and the ELM algorithm, solar radiation values, which are the most crucial parameter for the design and planning of PV plants, can be accurately determined without requiring direct measurement.

Keywords: Extreme learning machine, solar energy, solar radiation, meteorological variables.

Introduction

Due to rapid population growth, many countries consider the use of abundant solar energy resources in most regions of the world as a way to meet the increasing energy demand and reduce the impact of global warming caused by dependence on fossil fuel sources. Among various renewable energy sources available in the world, solar energy receives significant attention not only because it is sustainable but also because it is environmentally friendly (Olatomiwa et al., 2015). Solar energy is considered the fundamental renewable energy source present on the Earth's surface and plays a significant role in a wide range of applications, including meteorology, hydrology, and global solar radiation (Zhang et al., 2018). Therefore, accurate measurement and understanding of the variability of solar radiation at different time intervals and locations are of critical importance for meteorological and hydrological processes, as well as energy development and utilization (Demir & Citakoglu, 2023).

Long-term data from a nearby location is necessary to monitor the behavior of solar radiation in any given region where solar energy studies are conducted (Behrang et al., 2010). Meteorological data are the most comprehensive and significant factors in indicating the amount of solar radiation in a selected region (Azadeh et al., 2009). Therefore, researchers have developed different mathematical equations

(Angstrom, 1924, Prescott, 1940) and machine learning approaches (Yuzer & Bozkurt, 2023; Wang et al., 2016; Feng et al., 2020; Ağbulut et al., 2021; Feng et al., 2019; Demircan et al., 2020) to estimate global solar radiation (GSR) using various meteorological variables.

The use of machine learning approaches has proven to be effective as a predictive tool to estimate factors through other input variables that may not have a direct relationship (Behrang et al., 2010; Kisi & Alizamir, 2018). Furthermore, due to the fact that approximately 80% of the methods used in meteorological forecasting in recent years rely on neural networks, the ELM approach is proposed in this study to predict solar radiation (Voyant et al., 2017). ELM, which is widely used, is a single hidden layer feed-forward neural network (FFNN) training algorithm that significantly converges faster than traditional ANN methods and produces promising results (Wang et al., 2022).

Machine learning approaches have been widely used by many researchers in Turkey for the prediction of solar radiation values. There are significant academic studies conducted using data from different regions of Turkey with the application of machine learning approaches. Sonmete et al. compared several models developed for solar radiation prediction in the literature for monthly solar radiation estimation in Ankara (Sonmete et al., 2011). Kişi compared the fuzzy genetic (FG) model with ANN and ANFIS models for predicting solar radiation in seven cities in the Mediterranean region and found that the FG model performed better than the other models (Kişi, 2014). In another study by Kişi et al., monthly weather data obtained from Adana and Antakya stations located in the Mediterranean region were used to predict solar radiation using ELM and several other methods (Kişi, 2020). Şahin et al. investigated the effectiveness and applicability of ELM in predicting solar radiation using satellite imagery in 20 locations representing different climate conditions in Turkey (Şahin et al., 2014). Karaman et al. compared the performance of ELM in solar radiation prediction with ANN using meteorological data from Karaman province (Karaman et al., 2021). Demir and Çıtakoğlu predicted monthly solar radiation using five different machine learning-based approaches, including ELM, with location and meteorological data obtained from 163 meteorological stations in Turkey (Demir & Citakoglu, 2023). Ertuğrul et al. performed solar radiation prediction using support vector machines with satellite and meteorological data from 53 different locations in Turkey and evaluated the model performance using ELM (Ertuğrul et al., 2015).

In this study, the solar radiation, which is an important parameter for electricity generation in PV systems, was attempted to be predicted using the ELM approach with a modeled network structure. The second section of the study presents the modeling of the proposed structure and the network architecture. In Section 3, the interpretation of the obtained results using the model is provided. The final section examines the conclusions of the study.

Materials and Methods

This study investigates the accuracy of machine learning approaches in predicting solar radiation based on a series of meteorological data measured at a meteorological station. The measured solar radiation values at the measurement station in the center of Hakkari province were predicted using a machine learning network model. To ensure the continuity of data flow and overcome potential issues due to power outages and fluctuations, a backup power unit supported by PV panels was installed at the measurement station. Additionally, Hioki and Ahlborn brand datalogger devices and connected measurement sensors were used as measurement devices for data reading and recording. The annual temporal variation of the data set for atmospheric pressure, ambient temperature, wind speed, and relative humidity parameters used in the training and prediction study is shown in Figure 1.

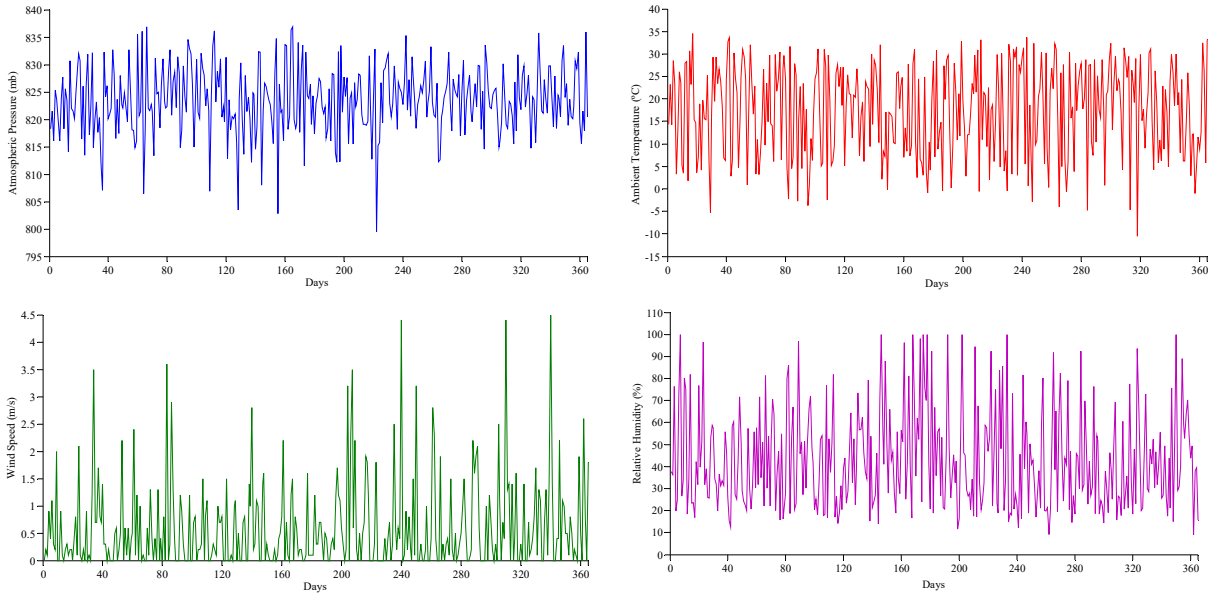

Figure 1. Annual distribution of the data set used in the study

The model used in the study was developed using the Matlab interface installed on a workstation with a 20-core Intel Xeon Silver processor and a Quadro P2000 graphics card with 1024 Cuda cores. The interface allows for the flexible formation of comprehensive networks and enables the use of parallel processing during calculations. Thanks to its comprehensive, easy-to-implement, and fast applicable parametric structure, it allows for the rapid evaluation of many different network structures and the selection of the optimal combination that best fits the dataset. After initially evaluating the data using smaller network structures and selecting the best combinations, the final test results were obtained by testing on larger networks.

After loading the data into the Matlab library, the first step was to perform normalization using the 'mapminmax' command. Normalization is the process of compressing a dataset taken at any value range into a desired range. The mathematical equation for the normalization process is given in Equation (1) (Bhatt et al., 2022).

$$X' = \frac{X - X_{min}}{X_{max} - X_{min}} \tag{1}$$

Each data in Table 1, obtained from measurements, has been scaled to the range of 0 and 1 based on its maximum value (X_{max}) and minimum value (X_{min}) within its own set. The purpose of this normalization is to achieve faster processing and eliminate memorization issues that may arise due to the use of data at high orders in the network. Additionally, the data processed for each parameter within the network undergoes a similar process with the help of activation functions before being passed to the next processing section. Therefore, for the data to be meaningfully retrieved at the network output, the normalization process is required to have the parameters available at the output of the processing. The 'mapminmax' function used allows for the normalization (X') of both the input and output data sets without the need for complex equations and enables the retention of the parameters. On the other hand, it also facilitates the denormalization process for obtaining the output values in their original scale using the previously retained parameters. The mathematical expression for the denormalization process is given in Equation (2) (Premalatha & Naveen, 2018).

$$X = X'(X_{max} - X_{min}) + X_{min} \tag{2}$$

In this study, the ELM approach was used as the solar radiation prediction model. ELM is a new algorithm for feed-forward neural networks. It has several advantages over other neural networks, such as requiring less parameter tuning, lower computational complexity, and faster computation performance (Yang et al., 2017). The ELM algorithm randomly establishes connections between the input layer and the hidden layer. In this study, the ELM algorithm model was developed using code written in MATLAB 2021a. In the developed model, the number of neurons in the hidden layer was tested between 1 and 500 using the input parameters mentioned in Figure 1. In the obtained network structure, an network model with 200 neurons in the hidden layer was created. The desired solar radiation value is located in the third layer. The overall structure of the ELM model can be seen in Figure 2.

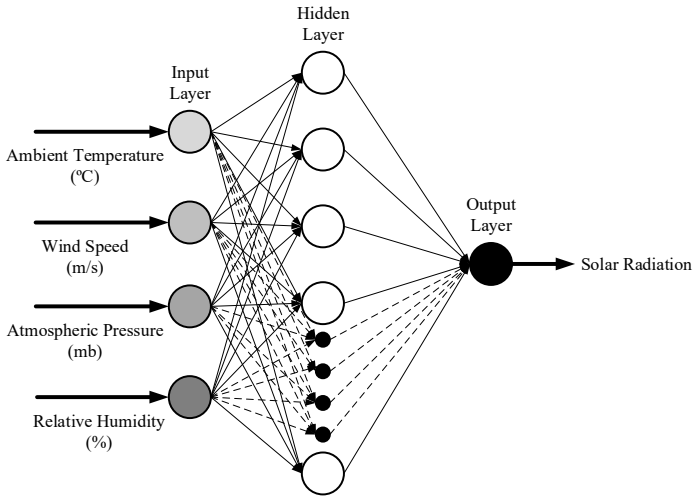

Figure 2. The structure of the ELM approach used in the study

Each neuron in this structure is responsible for storing and utilizing data in the interconnections and intermediate connections, based on the connections with the previous and next neurons. Depending on the algorithm used, these values are updated, allowing each data point to be stored in its memory. The diversity of the dataset and the low impact of each data row contribute to a higher quality of training. In this study, the dataset used contains 300,000 independent measurements and the relationships between variables are deemed sufficient to reveal the desired insights. Accordingly, for the ELM model with a selected training rate of 0.8, the distribution of the total dataset is designed with 80% for training data and 20% for testing data. The distribution of the dataset used in the study is shown in Figure 3.

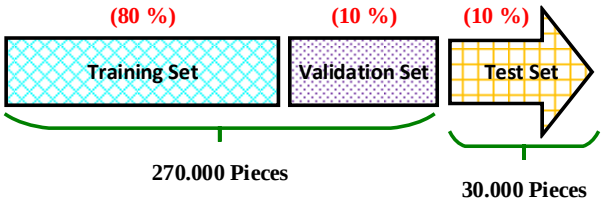

Figure 3. Data arrangement in the ELM model

The activation function, another parameter used in the model, was selected by testing various functions available in the Matlab library to determine the most suitable one. Among these functions, the logsigmoid function was identified as the most successful function for the studied dataset, and it was employed during the training process of the network.

Findings and Discussion

The performance graph obtained using the Mean Square Error (MSE) method, which is used as a performance measure for the solar radiation prediction model, is shown separately for the training, validation, and testing stages in Figure 4. The epoch value depicted in Figure 4 represents the number of iterations at which approximately 5% deviation occurs. It can be observed from the graph that the

best performance value was achieved after 327 iterations on the training dataset and validation, and the training of the network was stopped at the 333rd epoch to prevent overfitting due to repetitions. The graph also indicates that there are close relationships between the input data used and the solar radiation values, and these relationships can be modeled using ELM.

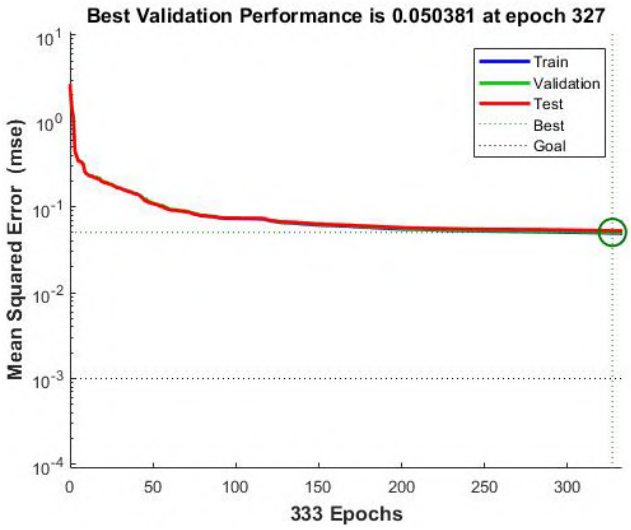

Figure 4. MSE graph for the training, validation, and testing stages

Table 1. Partial values of the solar radiation prediction results and error rates obtained from the training of the ELM model with actual solar radiation data. There is an acceptable level of deviation between the measured data and the predicted values obtained using the ELM model.

Table 1. Sample error rates of the ELM model

Solar Radiation Actual Values (W/m^2)	**Solar Radiation Predicted Values (W/m^2)**	**Error Rate (%)**
680	663	2,51
310	305	1,73
816	743	8,98
754	732	2,97
490	513	4,66
656	659	0,53
1121	1045	6,80
580	560	3,49
1113	1051	5,54
987	989	0,22

One of the commonly accepted methods to better understand the relationship between input and output data is regression analysis. In regression analysis, the data of dependent and independent variables are

represented graphically, and the correlation coefficient is used to express the relationship mathematically. Correlation measures the strength of the relationship between two variables. As the correlation coefficient approaches 1, the connection between the two variables becomes stronger. On the other hand, when the correlation coefficient approaches zero, it indicates a weak relationship between the two variables. Figure 5 shows the graph obtained through regression analysis, depicting the relationship between the prediction results and the actual measured values.

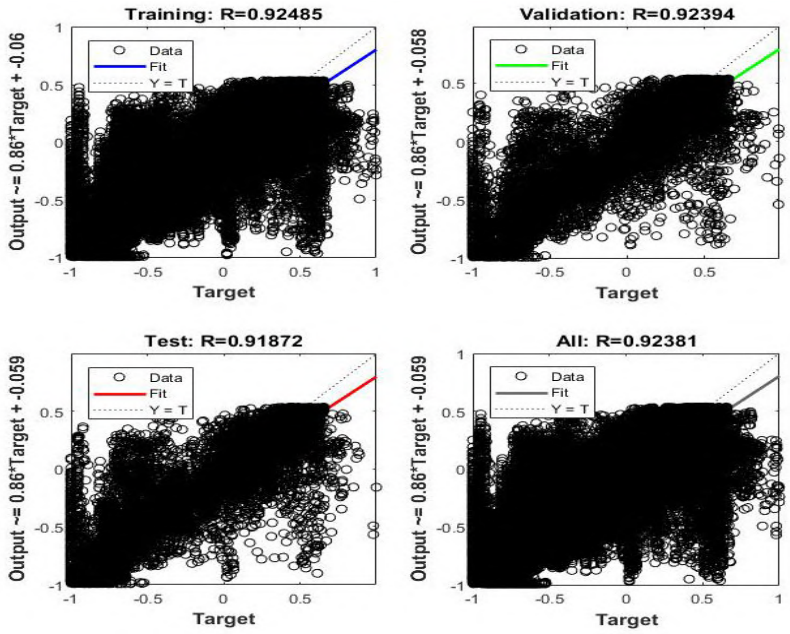

Figure 5. Regression graph for the training, validation, and test stages

Conclusion and Recommendations

Machine learning algorithms can effectively model the interactions between natural phenomena, and these relationships can be observed with high levels of accuracy. This implies that one predictable natural event can be estimated under certain parameters using various methods. In this study, instantaneous solar radiation values were predicted using meteorological variables such as wind speed, atmospheric pressure, ambient temperature, and relative humidity obtained from the meteorological measurement station in Hakkari. To test the effectiveness of the model, the instantaneous variations in the data were observed and evaluated using the measured real values. The study, conducted with a data set containing 300,000 different measurement results, compared the solar radiation values measured by the station with the prediction results, and it was determined that the created model achieved a sufficient level of approximation with an average deviation rate of approximately 5% percent.

In studies conducted using machine learning algorithms, each different data layer used as an input parameter in the created network increases the amount of information related to the observed phenomenon and enables a better understanding of the relationships. Therefore, in future studies, the prediction performance can be improved by using larger training data sets.

References

Ağbulut, Ü., Gürel, A. E., & Biçen, Y. (2021). Prediction of daily global solar radiation using different machine learning algorithms: Evaluation and comparison. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 135, 110114.

Angstrom, A. (1924). Solar and terrestrial radiation. Report to the international commission for solar research on actinometric investigations of solar and atmospheric radiation. *Quarterly Journal of the Royal Meteorological Society*, 50(210), 121-126.

Azadeh, A., Maghsoudi, A., & Sohrabkhani, S. (2009). An integrated artificial neural networks approach for predicting global radiation. *Energy conversion and management*, 50(6), 1497-1505.

Behrang, M. A., Assareh, E., Ghanbarzadeh, A., & Noghrehabadi, A. R. (2010). The potential of different artificial neural network (ANN) techniques in daily global solar radiation modeling based on meteorological data. *Solar Energy*, 84(8), 1468-1480.

Bhatt, A., Ongsakul, W., & Singh, J. G. (2022). Sliding window approach with first-order differencing for very short-term solar irradiance forecasting using deep learning models. *Sustainable Energy Technologies and Assessments*, 50, 101864.

Demir, V., & Citakoglu, H. (2023). Forecasting of solar radiation using different machine learning approaches. *Neural Computing and Applications*, 35(1), 887-906.

Demircan, C., Bayrakçı, H. C., & Keçebaş, A. (2020). Machine learning-based improvement of empiric models for an accurate estimating process of global solar radiation. *Sustainable Energy Technologies and Assessments*, 37, 100574.

Ertuğrul, E., Şahin, M., & Ağgün, F. (2015, May). Estimating solar radiation by machine learning methods. *In 2015 23nd Signal Processing and Communications Applications Conference (SIU)* (pp. 1611-1614). IEEE.

Feng, Y., Hao, W., Li, H., Cui, N., Gong, D., & Gao, L. (2020). Machine learning models to quantify and map daily global solar radiation and photovoltaic power. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 118, 109393.

Feng, Y., Gong, D., Zhang, Q., Jiang, S., Zhao, L., & Cui, N. (2019). Evaluation of temperature-based machine learning and empirical models for predicting daily global solar radiation. *Energy conversion and management*, 198, 111780.

Karaman, Ö. A., Ağır, T. T., & Arsel, İ. (2021). Estimation of solar radiation using modern methods. *Alexandria Engineering Journal*, 60(2), 2447-2455.

Kisi, O. (2014). Modeling solar radiation of Mediterranean region in Turkey by using fuzzy genetic approach. *Energy*, 64, 429-436.

Kisi, O., & Alizamir, M. (2018). Modelling reference evapotranspiration using a new wavelet conjunction heuristic method: Wavelet extreme learning machine vs wavelet neural networks. *Agricultural and Forest Meteorology*, 263, 41-48.

Kisi, O., Alizamir, M., Trajkovic, S., Shiri, J., & Kim, S. (2020). Solar radiation estimation in Mediterranean climate by weather variables using a novel Bayesian model averaging and machine learning methods. *Neural Processing Letters*, 52, 2297-2318.

Olatomiwa, L., Mekhilef, S., Shamshirband, S., & Petković, D. (2015). Adaptive neuro-fuzzy approach for solar radiation prediction in Nigeria. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 51, 1784-1791.

Premalatha, M., & Naveen, C. (2018). Analysis of different combinations of meteorological parameters in predicting the horizontal global solar radiation with ANN approach: A case study. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, *91*, 248-258.

Prescott, J. A. (1940). Evaporation from a water surface in relation to solar radiation. *Trans. Roy. Soc. S. Aust*., 46, 114-118.

Sonmete, M. H., Ertekin, C., Menges, H. O., Hacıseferoğullari, H., & Evrendilek, F. (2011). Assessing monthly average solar radiation models: a comparative case study in Turkey. *Environmental monitoring and assessment*, 175, 251-277.

Şahin, M., Kaya, Y., Uyar, M., & Yıldırım, S. (2014). Application of extreme learning machine for estimating solar radiation from satellite data. *International Journal of Energy Research*, 38(2), 205-212.

Voyant, C., Notton, G., Kalogirou, S., Nivet, M. L., Paoli, C., Motte, F., & Fouilloy, A. (2017). Machine learning methods for solar radiation forecasting: A review. *Renewable Energy*, 105, 569-582.

Wang, L., Kisi, O., Zounemat-Kermani, M., Salazar, G. A., Zhu, Z., & Gong, W. (2016). Solar radiation prediction using different techniques: model evaluation and comparison. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 61, 384-397.

Wang, J., Lu, S., Wang, S. H., & Zhang, Y. D. (2022). A review on extreme learning machine. *Multimedia Tools and Applications*, 81(29), 41611-41660.

Yang, Y., Yang, M., Huang, S., Que, Y., Ding, M., & Sun, J. (2017). Multifocus image fusion based on extreme learning machine and human visual system. *IEEE access*, 5, 6989-7000.

Yuzer, E. O., & Bozkurt, A. (2023). Deep learning model for regional solar radiation estimation using satellite images. *Ain Shams Engineering Journal*, 14(8), 102057.

Zhang, Q., Cui, N., Feng, Y., Jia, Y., Li, Z., & Gong, D. (2018). Comparative analysis of global solar radiation models in different regions of China. *Advances in meteorology*.

Discover Anatdia

12.08.2023

REF: Akademik Teşvik

İlgili makama;

5. Uluslararası Anadolu Bilimsel Araştırmalar Kongresi 21-23 TEMMUZ 2023 Hakkari/ Türkiye'de 40 farklı ülkenin (Türkiye 174 bildiri-Diğer ülkeler 188 bildiri) akademisyen/araştırmacılarının katılımıyla gerçekleşmiştir.

Kongre 16 Ocak 2020 Akademik Teşvik Ödeneği Yönetmeliğine getirilen "Tebliğlerin sunulduğu yurt içinde veya yurt dışındaki etkinliğin uluslararası olarak nitelendirilebilmesi için Türkiye dışında en az beş farklı ülkeden sözlü tebliğ sunan konuşmacının katılım sağlaması ve tebliğlerin yarıdan fazlasının Türkiye dışından katılımcılar tarafından sunulması esastır." değişikliğine uygun düzenlenmiştir.

Bilgilerinize arz edilir,

Saygılarımla

Assoc. Prof. Ayşegül Ayyıldız ÇOLAK
Head of Conference / Kongre Başkanı